La Bàn Vận Mệnh

Contents

La Bàn Vận Mệnh **19**
1. Quyển 1 - Chương 1 . . . 19
2. Quyển 1 - Chương 2 . . . 22
3. Quyển 1 - Chương 3 . . . 23
4. Quyển 1 - Chương 4 . . . 25
5. Quyển 1 - Chương 5 . . . 27
6. Quyển 1 - Chương 6 . . . 29
7. Quyển 1 - Chương 7 . . . 31
8. Quyển 1 - Chương 8 . . . 32
9. Quyển 1 - Chương 9 . . . 34
10. Quyển 1 - Chương 10 . . . 36
11. Quyển 1 - Chương 11 . . . 38
12. Quyển 1 - Chương 12 . . . 40
13. Quyển 1 - Chương 13 . . . 42
14. Quyển 1 - Chương 14 . . . 44
15. Quyển 1 - Chương 15 . . . 46
16. Quyển 1 - Chương 16 . . . 48
17. Quyển 1 - Chương 17 . . . 50
18. Quyển 1 - Chương 18 . . . 52
19. Quyển 1 - Chương 19 . . . 54
20. Quyển 1 - Chương 20 . . . 56
21. Quyển 1 - Chương 21 . . . 58
22. Quyển 1 - Chương 22 . . . 58
23. Quyển 1 - Chương 23 . . . 58
24. Quyển 1 - Chương 24 . . . 58
25. Quyển 1 - Chương 25 . . . 58
26. Quyển 1 - Chương 26 . . . 58
27. Quyển 1 - Chương 27 . . . 58
28. Quyển 1 - Chương 28 . . . 58
29. Quyển 1 - Chương 29 . . . 58
30. Quyển 1 - Chương 30 . . . 58
31. Quyển 1 - Chương 31 . . . 58
32. Quyển 1 - Chương 32 . . . 58
33. Quyển 1 - Chương 33 . . . 58
34. Quyển 1 - Chương 34 . . . 58
35. Quyển 1 - Chương 35 . . . 58
36. Quyển 1 - Chương 36 . . . 58
37. Quyển 1 - Chương 37 . . . 58
38. Quyển 1 - Chương 38 . . . 58
39. Quyển 1 - Chương 39 . . . 58
40. Quyển 1 - Chương 40 . . . 58
41. Quyển 1 - Chương 41 . . . 58

42. Quyển 1 - Chương 42 . . . 58
43. Quyển 1 - Chương 43 . . . 58
44. Quyển 1 - Chương 44 . . . 58
45. Quyển 1 - Chương 45 . . . 58
46. Quyển 1 - Chương 46 . . . 58
47. Quyển 1 - Chương 47 . . . 58
48. Quyển 1 - Chương 48 . . . 58
49. Quyển 1 - Chương 49 . . . 58
50. Quyển 1 - Chương 50 . . . 58
51. Quyển 1 - Chương 51 . . . 58
52. Quyển 1 - Chương 52 . . . 58
53. Quyển 1 - Chương 53 . . . 58
54. Quyển 1 - Chương 54 . . . 58
55. Quyển 1 - Chương 55 . . . 58
56. Quyển 1 - Chương 56 . . . 58
57. Quyển 1 - Chương 57 . . . 58
58. Quyển 1 - Chương 58 . . . 58
59. Quyển 1 - Chương 59 . . . 58
60. Quyển 1 - Chương 60 . . . 58
61. Quyển 1 - Chương 61 . . . 58
62. Quyển 1 - Chương 62 . . . 58
63. Quyển 1 - Chương 63 . . . 58
64. Quyển 1 - Chương 64 . . . 58
65. Quyển 1 - Chương 65 . . . 58
66. Quyển 1 - Chương 66 . . . 58
67. Quyển 1 - Chương 67 . . . 58
68. Quyển 1 - Chương 68 . . . 58
69. Quyển 1 - Chương 69 . . . 58
70. Quyển 1 - Chương 70 . . . 58
71. Quyển 2 - Chương 71 . . . 58
72. Quyển 2 - Chương 72 . . . 58
73. Quyển 2 - Chương 73 . . . 58
74. Quyển 2 - Chương 74 . . . 58
75. Quyển 2 - Chương 75 . . . 58
76. Quyển 2 - Chương 76 . . . 58
77. Quyển 2 - Chương 77 . . . 58
78. Quyển 2 - Chương 78 . . . 58
79. Quyển 2 - Chương 79 . . . 58
80. Quyển 2 - Chương 80 . . . 58
81. Quyển 2 - Chương 81 . . . 58
82. Quyển 2 - Chương 82 . . . 58
83. Quyển 2 - Chương 83 . . . 58
84. Quyển 2 - Chương 84 . . . 58
85. Quyển 2 - Chương 85 . . . 58
86. Quyển 2 - Chương 86 . . . 58
87. Quyển 2 - Chương 87 . . . 58
88. Quyển 2 - Chương 88 . . . 58
89. Quyển 2 - Chương 89 . . . 58
90. Quyển 2 - Chương 90 . . . 58
91. Quyển 2 - Chương 91 . . . 58
92. Quyển 2 - Chương 92 . . . 58
93. Quyển 2 - Chương 93 . . . 58
94. Quyển 2 - Chương 94 . . . 58
95. Chương 95: Vấn Thiên Xuất Phẩm . . . 58

NeX *?QÆM;XNeX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
NdX *?QÆM;XNdX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
N3X *?QÆM;XN3X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
NNX *?QÆM;XNNX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RyyX *?QÆM;XRyyX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RyRX *?QÆM; RyR, h`QÈ+ hÈBXoXMXJXMX; hX`X+X X X X X X X X X X X X X X X X X
RykX *?QÆM; Ryk, h´æ°B h?,KX.XÁ X¢XT X®X+ X X X X X X X X X X X X X X X X X
RyjX *?QÆM; Ryj, *?9 v LX;mXvX>BX K X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
Ry9X *?QÆM; Ry9, h?BX MX G→XBXP XB X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
Ry8X *?QÆM; Ry8X, X¢X*®X+X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RyeX *?QÆM; Rye, h?m h?"T XG•XMX>Ä Xh?XªQX X X X X X X X X X X X X X X X X X
RydX *?QÆM; Ryd, h?XQ ÆXMX; XG QXÊXM;X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
Ry3X *?QÆM; Ry3, L?K+ Zm Xh?XªQX hXÈBX hX vX X X X X X X X X X X X X X X X X
RyNX *?QÆM; RyN, h? :BÈXBX",XM;Xhm vXiX X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RRyX *?QÆM; RRy, L?•M S?˜K h®i- E?X+MX;X¦XBX MX SX?€XT X X X X X X X X X X X
RRRX *?QÆM; RRR, aÆMX *X®X hXBXKXhmX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RRkX *?QÆM; RRk, *¦L;QÌB sX¬XM;XaÆMX *X®X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RRjX *?QÆM; RRj, .QÐM; h?–M æ M hmv i hXQX+?XJXvXL;XMXLXKX X X X X X X X X
RR9X *?QÆM; RR9, "„i æX–mX XÊXT hX€X+ X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RR8X *?QÆM; RR8, *?'M æ°M;Xhm X?XMX:BXÈXB X X X X X X X X X X X X X X X X
RReX *?QÆM; RRe, æ¢B. MX?XoXMXh?XBX MX X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RRdX *?QÆM; RRd, L;mv MXhX?→XMXaÆX EX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RR3X *?QÆM; RR3, G "¨MX*'XT hX?XS hXQX X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RRNX *?QÆM; RRN, >mv iX Xs→XMX hX"XM X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RkyX *?QÆM; Rky, aÆ h?Q E?XPXÈX hX?→XMXSX?MX X X X X X X X X X X X X X X X X
RkRX *?QÆM; RkR, h GmXvXMXGX¬ XæXdXMX? X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RkkX *?QÆM; Rkk, h?Ov hBMX? hX?XB XM XæX XÎX X X X X X X X X X X X X X X X X
RkjX *?QÆM; Rkj, h` M?. MX? LX;X+X? UXRXV X X X X X X X X X X X X X X X X X
Rk9X *?QÆM; Rk9, h` M?. MX?XLX¢X?XUXKVX X X X X X X X X X X X X X X X X X
Rk8X *?QÆM; Rk8, h?Ov hBMX?XæX°MX;Xh?XBXMX X X X X X X X X X X X X X X X X
RkeX *?QÆM; Rke, E?m XUX+ Xh?XS X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RkdX *?QÆM; Rkd, hX`XMX? æX'mX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
Rk3X *?QÆM; Rk3,XJXhX"XM X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RkNX *?QÆM; RkN, hB M o¨Q EX?XmXUX+ Xh?XS XhQX X X X X X X X X X X X X X X X
RjyX *?QÆM; Rjy, E i h?XM EX X PX€MX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RjRX *?QÆM;XRjXR X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RjkX *?QÆM;XRjX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RjjX *?QÆM;XRXjjX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
Rj9X *?QÆM;XRj9X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
Rj8X *?QÆM;XRj8X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RjeX *?QÆM; Rje, *Ym *'TX GXBMX?XEX?QX X X X X X X X X X X X X X X X X X X
RjdX *?QÆM; Rjd, *´hm æ°M; S?XO EX?XBXZXmXMX X X X X X X X X X X X X X X X
Rj3X *?QÆM; Rj3, hB M XS?XO Xh?X–MX "XQX X X X X X X X X X X X X X X X X X
RjNX *?QÆM; RjN, :B€M; X'TX hX"TXh?X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
R9yX *?QÆM; R9y, æ–K G→Xv X€XB Xh?Xm®X+X X X X X X X X X X X X X X X X X X
R9RX *?QÆM; R9R, hXBMX hXSX+ hX®X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
R9kX *?QÆM; R9k, >mvMX?XæX X†XT XG¢XB X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
R9jX *?QÆM; R9j, EX?€X+X? ZXmXv X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
R99X *?QÆM; R99, hB i GX° hX?XMXSX?"XM X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
R98X *?QÆM; R98, L;mv M X¼XM;XhX?SXLXKX X X X X X X X X X X X X X X X X X X
R9eX *?QÆM; R9e, h?B MXhXKX*?XBXPÈX+X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
R9dX *?QÆM; R9d, æX€XMX? XmX°+X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
R93X *?QÆM; R93, LXBX. XM?X UXRXV X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
R9NX *?QÆM; R9N, LX BX.XMX? UXkXV X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X

312. Chương 312: Tàn Trận . . . 703
313. Chương 313: Không Thể Không Bế Quan . . . 706
314. Chương 314: Tham Trận . . . 709
315. Chương 315: Sự Chuyển Cấp Hạ . . . 712
316. Chương 316: Thập Tuyệt Hợp Nhất . . . 715
317. Chương 317: Đến Hai Tên Giết Một Đôi . . . 718
318. Chương 318: La Bàn Cấp Mười Bốn . . . 721
319. Chương 319: Ma Nguyệt Mời . . . 724
320. Chương 320: Lại Thấy Thượng Cổ Tàn Trận . . . 728
321. Chương 321: Xếp Vào . . . 731
322. Chương 322: Ma Nguyệt Tôn Giả . . . 734
323. Chương 323: Thu Phục Chạy Lấy Người . . . 737
324. Chương 324: Thiệp Mời Khắp Nơi . . . 740
325. Chương 325: Hỏa Pháp Tắc . . . 743
326. Chương 326: Hỗ Trợ . . . 746
327. Chương 327: Hung Thú . . . 749
328. Chương 328: Rung Động . . . 753
329. Chương 329: Thần Khí Xuất Thế! . . . 756
330. Chương 330: Thần Khí Lại Thấy Thần Khí! . . . 759
331. Chương 331: Đây Mới Là Truyền Kỳ . . . 762
332. Chương 332: Tiên Tôn Thân Lâm . . . 765
333. Chương 333: Xử Lý . . . 768
334. Chương 334: Loại Biến Hóa Thứ Ba . . . 771
335. Chương 335: Còn Một Cái Tát . . . 774
336. Chương 336: Địa Mạch Chi Nguyên . . . 777
337. Chương 337: Thế Lực Biến Thiên . . . 780
338. Chương 338: Thưởng Thức Đại Hội . . . 783
339. Chương 339: Khai Mạc . . . 787
340. Chương 340: Trận Áp Toàn Trường! . . . 790
341. Chương 341: Chơi Tính Cách . . . 793
342. Chương 342: Trận Bàn Mất Tích? . . . 796
343. Chương 343: Hung Thú Tinh Vực . . . 799
344. Chương 344: Tạm Khống Chế Cục Diện . . . 802
345. Chương 345: Tam Giới Ra . . . 805
346. Chương 346: Thu Trận Mở Màn Chiến Đấu . . . 808
347. Chương 347: Chiến Cuộc . . . 811
348. Chương 348: Kinh Biến . . . 815
349. Chương 349: Pháp Thiên Tượng Địa (1) . . . 817
350. Chương 350: Pháp Thiên Tượng Địa (2) . . . 820
351. Chương 351: Tiểu Bạch Lại Một Lần Tiến Hóa . . . 822
352. Chương 352: Lại Đây . . . 824
353. Chương 353: La Bàn Cấp Mười Lăm . . . 827
354. Chương 354: Người Đánh Lén . . . 830
355. Chương 355: Thế Giới Hung Thú . . . 833
356. Chương 356 . . . 836
357. Chương 357: Con Bài Chưa Lật Lại Nhiều Một Tấm . . . 836
358. Chương 358: Bị Chết Oan Uổng . . . 840
359. Chương 359: Có Phát Hiện . . . 843
360. Chương 360: Vẫn Thần Tân Mật . . . 846
361. Chương 361: Đội Cứu Hoả . . . 849
362. Chương 362: Thần Thú . . . 852
363. Chương 363: Thi Triển Thủ Đoạn . . . 855
364. Chương 364: Tin Tức Nửa Khối Kì Bàn Khác . . . 858
365. Chương 365: Chung Cực Dạy Dỗ . . . 861

jeeX *?QÆM; jee, >"m Eb *?BXMXhX M?X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
jedX *?QÆM; jed, .BX iXE?˜m X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
je3X *?QÆM; je3, GU+ GQÊXMX; oXoM? oXU+ X X X X X X X X X X X X X X X X X
jeNX *?QÆM; jeN, *¦L;QÌB .€KXhX h X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
jdyX *?QÆM; jdy, hB m "¢X+?XhX?–XMXMX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
jdRX *?QÆM; jdR, >Q E`+? G¨K XL?XQX>BX m G–XK X X X X X X X X X X X X X X X X
jdkX *?QÆM; jdk, *?mv MXBX XBXZmvX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
jdjX *?QÆM; jdj, h?B M oäM;Xh?X˜KX hX?’XmX X X X X X X X X X X X X X X X X X
jd9X *?QÆM; jd9, Gw :B Xh?`M?XuXmX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
jd8X *?QÆM; jd8, L;QÌB G’vXGXQ¢XBXJ¨XhK X X X X X X X X X X X X X X X X X X
jdeX *?QÆM; jde, s2K G S?XB h?XMX; X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
jddX *?QÆM; jdd, L;° æ¢QX- hBXMXhX¬M X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
jd3X *?QÆM; jd3, æ€M? *?Q J L;QÆB *kMX; E?X¬M;XL?X”M _X X X X X X X X X X X
jdNX *?QÆM; jdN, ZXm€X SX?XMX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
j3yX *?QÆM; j3y, G½Q EB m æQXMX- E?X¬M;X XaYX X X X X X X X X X X X X X X
j3RX *?QÆM; j3R, J°i æQÌMX; æXmXBXæX€M?X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
j3kX *?QÆM; j3k, hmXvXi æ`X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
j3jX *?QÆM; j3j, "¦XB hQX€M X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
j39X *?QÆM; j39, L;QÆB *?¢vXE?X¬M;Xh?QX€X X X X X X X X X X X X X X X X X X
j38X *?QÆM; j38, hB M *¬M; *?B K æX¦M;Xh¨XoX hBXM? X X X X X X X X X X X X X
j3eX *?QÆM; j3e, æ¦M; *Y XæX€M?X*?X¦ X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
j3dX *?QÆM; j3d, .QÆM;XoX_X hX vX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
j33X *?QÆM; j33, GBM? >XMX SX?€XT Xh„X+ X X X X X X X X X X X X X X X X X X
j3NX *?QÆM; j3N, h?–M >¢+? h?Ov *?9X+Xh`XmM;XoXhX?–XMX X X X X X X X X X X X
jNyX *?QÆM; jNy, L;mXvXMXoX¼M;X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
jNRX *?QÆM; jNR, hBM hS+X*OX æBXMX?X–M X X X X X X X X X X X X X X X X X X
jNkX *?QÆM; jNk, h`–M .XmvX M hX`XM;X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
jNjX *?QÆM; jNj, h`–M .mvXMXhXBXmX:BX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
jN9X *?QÆM; jN9, æB m EBXMXh`XQX æX´BX UXRXV X X X X X X X X X X X X X X X X
jN8X *?QÆM; jN8,XEXb X²XM X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
jNeX *?QÆM; jNe, sm’i S?€i5 ošMXh?–XM hBXMX? XUX+ X X X X X X X X X X X X X
jNdX *?QÆM; jNd, ošM h?–M hBMX?XoUX+Xh?–M XQX X X X X X X X X X X X X X X
jN3X *?QÆM; jN3, h?–MX*X?BXoX aXo X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
jNNX *?QÆM; jNN, GU+ GQXÊM;XoX*?X¢K X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9yyX *?QÆM; 9yy, *Ym lX²XM hBXMX? X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9yRX *?QÆM; 9yR, G¢B J°i *€B h?¬M; æX¢Q E?X¬M;XBXMX\X X X X X X X X X X X X
9ykX *?QÆM; 9yk, hB M h?BXMX æX²M;XhBXMX?X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9yjX *?QÆM; 9yj, S?€T æ¨BXh`XmvX M hX®M;XX X X X X X X X X X X X X X X X X X
9y9X *?QÆM; 9y9, *’K *? *XO Xh?–XMX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9y8X *?QÆM; 9y8, >²M Zm•M *Ì *?QMX? X¨XS?X•M hX?XMXX X X X X X X X X X X X X
9yeX *?QÆM; 9ye, *¦G) X¦XªQ æ²X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9ydX *?QÆM; 9yd, E?¬M; hBM\h *kM;XGXQ hBXBXªBXhX?QX+X?5X X X X X X X X X X X
9y3X *?QÆM; 9y3, GU+ *?ûXK h?X’iXh–XMX5 X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9yNX *?QÆM; 9yN, J°i *€XBXBX€ XGÈXMXX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9RyX *?QÆM; 9Ry, .Á hbK "Q J"i *XO Xh?–XM XæB M X X X X X X X X X X X X X X
9RRX *?QÆM; 9RR, h® h?X >X¦ X>XMX?\X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9RkX *?QÆM; 9Rk, S?X€iXæX¢iS X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9RjX *?QÆM; 9Rj, *¦.mv MX: XTXG XBX\X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9R9X *?QÆM; 9R9, *9XiX?XQ h S X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9R8X *?QÆM; 9R8, _ h v :B9T æÐ æXQÊ+XLX?•XM ZmXªX\ X X X X X X X X X X X X
9ReX *?QÆM; 9Re, "¨v JQXm hQXMX? E X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9RdX *?QÆM; 9Rd, G "¨M *’TXJXQÌXB a€XmX\X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9R3X *?QÆM; 9R3, GB M hQXÎMX; S?XQM;X‘MXX X X X X X X X X X X X X X X X X X

X X X X WrPX XX X X X RR9N
9RNX *?QÆM; 9RN, XæX "X XX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9kyX *?QÆM; 9ky, æ¢B h`"M o•vX >X½K •X+ XBXQXX X X X X X X X X X X X X X X X
9kRX *?QÆM; 9kR, EBK XÆXLX¼X+ X®XXX X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9kkX *?QÆM; 9kk, EBK :B XQ XBXMXsXn'X5X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9kjX *?QÆM; 9kj, EBK :B Q hBXMX*XQÌXM;XæX¢BX X X X X X X X X X X X X X X X X
9k9X *?QÆM; 9k9, æB XM X`XQXMX; LX9XB X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9k8X *?QÆM; 9k8, *QM æQÌMX; XQmXv XMXhX–XMXX X X X X X X X X X X X X X X X
9keX *?QÆM; 9ke, Gmv M h•K *MXMX; GXmXv XM Xh?X•MX X X X X X X X X X X X X X
9kdX *?QÆM; 9kd, GU *?X¼XM "XªQX oX"iX X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9k3X *?QÆM; 9k3, GXQXM;X:BXÈXB XX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9kNX *?QÆM; 9kN, .QÊ+XGXQXM;Xh?X¨XM?X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9jyX *?QÆM; 9jy, JX XG QXMX; X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9jRX *?QÆM; 9jR, E?ªQ h?XQ Xh?XB XMXS?X9X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9jkX *?QÆM; 9jk, JK+ hB m GQM;Xh?X–XM XªXQ X?•XmX X X X X X X X X X X X X X
9jjX *?QÆM; 9jj, >Ä GQMX; LX´BX:XB"XMX X X X X X X X X X X X X X X X X X X
9j9X *?QÆM; 9j9, h?Q L;?B XK Xh?XB XMXS?X9X X X X X X X X X X X X X X X X X
9j8X *?QÆM; 9j8, h?–M GQXMX;X*XYmX "XB XMX X X X X X X X X X X X X X X X X
9jeX *?QÆM; 9je, h?Q L;?B XK Xh?XiX¢XB XX X X X X X X X X X X X X X X X X X
9jdX *?QÆM; 9jd, hm Gmv M- h?–M GXQMX;Xæ XLX?'X"XB XMXX X X X X X X X X X X X
9j3X *?QÆM; 9j3, *'T h?S JQÌB "ªvX*OX XG X"¨XMX X X X X X X X X X X X X X X
9jNX *?QÆM; h?S 9jN, >XS XL;XmX XMXX X X X X X X X X X X X X X X X X X X
99yX *?QÆM; 99y, h?–M "BMX?XEBXMX?Xh?XBXMX X X X X X X X X X X X X X X X X
99RX *?QÆM; 99R, h?–M EX?QX\XJ XE?XQX X X X X X X X X X X X X X X X X X
99kX *?QÆM; 99k, XhbXKX>BX mX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
99jX *?QÆM; 99j, æ°+ :B€+ h?XB XI :XB€XTXGXQMX; X X X X X X X X X X X X X X X X
999X *?QÆM; 999, E?¬M; æ€M? L? m h?X EX?XMX; XmX2 XM "XBXiXX X X X X X X X X
998X *?QÆM; h?S 998, sm'i S?€i- hX?BX XM XG QXMX; hXBXM?XXX X X X X X X X X X X
99eX *?QÆM; 99e, hÈB h?B M GQXM;XhBXMX?XsBXMX? Xæ XTXX X X X X X X X X X X X X
99dX *?QÆM; 99d, h?B M GXQMX; Xh?€MX?X>XBXX X X X X X X X X X X X X X X X
993X *?QÆM; 993, h` M? æQXiX XM?XL;X¢X?XX X X X X X X X X X X X X X X X X
99NX *?QÆM; 99N, h?€M? æBX XM hX?BX XM XG QXMX;XX X X X X X X X X X X X X X X
98yX *?QÆM; 98y, h¨M; h?Q XOX GXQXM;XhX+XX X X X X X X X X X X X X X X X X
98RX *?QÆM; 98R, XS?X€ X'XKXX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
98kX *?QÆM; 98k, G¨X>X„MXaXQXX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
98jX *?QÆM; 98j, QX'vX hX?€XTX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
989X *?QÆM; 989, æ L?'i Xh?X–MX >XQXMX; X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
988X *?QÆM; 988,XæXn`XB XE`XTX X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
98eX *?QÆM; 98e, .` EX?X¬XM;X:BX XM X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
98dX *?QÆM; 98d, hoM? .QÐXM;XJXQÌXB LX,KXX X X X X X X X X X X X X X X X X
98DX ð%? QÐÆ[DM; ð%3Ð G R'ÿMP ð'XXJXQXBXhXKXXTXhX+Xo XXX X X X hXWpX X• XX XXX XX X XX X
98NX *?QÆM; 98N, S?€T hX„X QX XKXuXQXvXXXXXXhWXpXX•XXX X XX XXX XX XX XX XXX XX XX XX X
9eyX *?QÆM; 9ey, h?B M EB T h`Î hX?¨XM?X hX?BX XM SX?XiX X X X X X X X X X X X X
9eRX *?QÆM; 9eR, hB M @Àð • :?QÆMU€9X X X XX XX XX XX XX XX XX XX XX X

851. Chương 852: Lẻn Đi . . . 2017
852. Chương 853: Phường Thị . . . 2019
853. Chương 854: Giúp Đỡ . . . 2022
854. Chương 855: Ngũ Tạng Câu Phần (1) . . . 2025
855. Chương 856: Ngũ Tạng Câu Phần (2) . . . 2027
856. Chương 857: Liên Lụy . . . 2030
857. Chương 858: Thu Đồ Đệ . . . 2035
858. Chương 859: Đến Đan Khí Tông (1-2) . . . 2039
859. Chương 860: Lại Độ Kiếp . . . 2044
860. Chương 861: Thoải Mái . . . 2049
861. Chương 862: Kiếm Thuật (1-2) . . . 2054
862. Chương 863: Thành Tiên, Khởi Động . . . 2058
863. Chương 864: Tượng Đá Bia Đá . . . 2062
864. Chương 865: Khởi Động . . . 2065
865. Chương 866: Trước Khi Động Thủ . . . 2068
866. Khởi Nguồn Đại Loạn (1) . . . 2071
867. Chương 868: Khởi Nguồn Đại Loạn (2) . . . 2073
868. Chương 869: Khởi Nguồn Đại Loạn (3) . . . 2076
869. Chương 870: Khởi Nguồn Đại Loạn (4) . . . 2079
870. Chương 871: Khởi Nguồn Đại Loạn (5) . . . 2082
871. Chương 872: Loạn Cục Bắt Đầu . . . 2085
872. Chương 873: Diệt Môn . . . 2088
873. Chương 874: Hẹn Chiến (1) . . . 2091
874. Chương 874: Hẹn Chiến (2) . . . 2093
875. Chương 875: Ứng Chiến . . . 2096
876. Chương 876: Lâm Chiến . . . 2099
877. Chương 877: Chiến . . . 2102
878. Chương 878: Kiếm Vô Song Cường Thế (1) . . . 2107
879. Chương 879: Tự Bạo Quỷ Dị . . . 2111
880. Chương 880: Kiếm Hồn . . . 2114
881. Chương 881: Viễn Cổ Yêu Ma (1) . . . 2119
882. Chương 881: Viễn Cổ Yêu Ma (2) . . . 2121
883. Chương 882: Ảnh Tu La (1) . . . 2124
884. Chương 882: Ảnh Tu La (2) . . . 2126
885. Chương 883: Giải Đáp . . . 2129
886. Chương 884: Chiêu An . . . 2133
887. Chương 885: Phép Che Trời . . . 2135
888. Chương 886: Diệp Tử Thu . . . 2138
889. Chương 887: Cho Ngươi Một Cái Nguyện Vọng . . . 2142
890. Chương 888: Đạp Phá Thiết Hài . . . 2147
891. Chương 889: Trở Về . . . 2151
892. Chương 890: Ra Ngoài Săn Bắn . . . 2156
893. Chương 891: Địa Cung Không Người . . . 2160
894. Chương 892: Tróc Đầu Lưỡi . . . 2165
895. Chương 893: Bảy Đại Căn Cứ . . . 2168
896. Chương 894: Nghịch Thiên Truyền Tống Trận (1) . . . 2176
897. Chương 894: Nghịch Thiên Truyền Tống Trận (2) . . . 2178
898. Chương 895: Sau Lưng Liên Minh . . . 2181
899. Chương 896: Tiểu Bạch Trở Về . . . 2183
900. Chương 897: La Bàn Biến Hóa Cấp Ba Mươi . . . 2186
901. Chương 898: Vận Mệnh Chi Nhận . . . 2189
902. Chương 899: Đại La Kim Tiên . . . 2192
903. Chương 900: Lại Khởi Gợn Sóng . . . 2195
904. Chương 901: Phát Hiện Thần Vị . . . 2198

905. Chương 902: Thực Lực Mạnh Mẽ . . . 2201
906. Chương 903: Hàng Giả . . . 2206
907. Chương 904: Trở Lại Đảo Hách Đông . . . 2212
908. Chương 905: Thiên Hạ Đại Loạn . . . 2215
909. Chương 906: Oán Cừu Ngày Xưa . . . 2217
910. Chương 907: Điều Kiện, Thanh Khiết . . . 2220
911. Chương 908: Lại Sinh Vấn Đề . . . 2226
912. Chương 909: Lại Ba Thượng Cổ Thần Hoàng . . . 2229
913. Chương 910: Liên Thủ . . . 2232
914. Chương 911: Chuyện Xưa, Kết Minh . . . 2235
915. Chương 912: Bắt Đầu Hỗn Loạn . . . 2238
916. Chương 913: La Bàn Sau Khi Biến Hóa . . . 2241
917. Chương 914: Năng Lượng Thần Bí . . . 2244
918. Chương 915: Chiến Trận . . . 2247
919. Chương 916: Vận Mệnh Chi Đạo . . . 2249
920. Chương 917: Thắng Thế . . . 2252
921. Chương 918: Chúa Tể Vs Thượng Cổ Thần Hoàng (thượng) . . . 2255
922. Chương 919: Chúa Tể Vs Thượng Cổ Thần Hoàng (hạ) . . . 2258
923. Chương 920: Không Giải Quyết Được Gì . . . 2260
924. Chương 921: Một Lần Thăng Một Cấp . . . 2263
925. Chương 922: Liên Tục Nhảy Hai Cấp . . . 2266
926. Chương 923: Lôi Thần Quật Khởi . . . 2269
927. Chương 924: Đại Sự Động (1-2) . . . 2272
928. Chương 925: Bị Diệt . . . 2277
929. Chương 926: Chu Thiên Tinh Đấu Sơ Hiển Uy . . . 2280
930. Chương 927: Dọn Dẹp Một Chút Rồi Chuồn . . . 2283
931. Chương 928: Ảnh Tu La Trọng Thương . . . 2286
932. Chương 929: Chúa Tể Đột Nhiên Tới . . . 2289
933. Chương 930: Tham Ngộ Lần Thứ Ba . . . 2292
934. Chương 931: Chuẩn Thánh . . . 2295
935. Chương 932: Thần Giới Đột Biến . . . 2298
936. Chương 933: Thần Giới Đại Năng Tụ Hội . . . 2301
937. Chương 934: Thượng Cổ Thế Gia Dư Gia . . . 2306
938. Chương 935: Liên Hợp Xuất Binh . . . 2309
939. Chương 936: Bình Loạn . . . 2312
940. Chương 937: Tề Tụ Biên Giới Đại Lục . . . 2315
941. Chương 938: Phản Công Biên Giới Đại Lục . . . 2317
942. Chương 939: Tinh Thú Cấp Mười Xuất Hiện (1) . . . 2320
943. Chương 939: Tinh Thú Cấp Mười Xuất Hiện (2) . . . 2323
944. Chương 940: Toàn Lực Luyện Binh Cường Giả Tập Hợp (1) . . . 2326
945. Chương 940: Toàn Lực Luyện Binh Cường Giả Tập Hợp (2) . . . 2328
946. Chương 941: Phân Công Làm Việc . . . 2331
947. Chương 942: Phong Ấn Thành Công . . . 2334
948. Chương 943: Bắt Đầu Chiến Tranh . . . 2337
949. Chương 944: Nghịch Chuyển Tình Thế . . . 2340
950. Chương 945: Bế Quan Ngàn Năm, Chỉ Kém Một Bước . . . 2342
951. Chương 946: Ta Đã Rõ Ràng . . . 2345
952. Chương 947: Thần Thú Thứ Tám . . . 2348
953. Chương 948: Tam Giới Liên Minh . . . 2353
954. Chương 949: Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận Hiện Thế . . . 2358
955. Chương 950: Phản Công Cổ Chiến Trường . . . 2361
956. Chương 951: La Bàn Biến . . . 2364
957. Chương 952: Rời Sơn Phủ . . . 2366
958. Chương 953: Thần Sơn Sắp Mở . . . 2369

959. Chương 954: Tin Tức Kinh Người . . . 2372
960. Chương 955: Thần Quang Biến Mất, Thần Sơn Mở Ra . . . 2375
961. Chương 956: Thần Du Hí . . . 2378
962. Chương 957: Viện Thủ . . . 2381
963. Chương 958: Tầng Thứ Năm . . . 2384
964. Chương 959: Thần Vị Cuồng Bạo (1) . . . 2387
965. Chương 959: Thần Vị Cuồng Bạo (2) . . . 2389
966. Chương 960: Siêu Thoát Vận Mệnh (đại Kết Cuộc) . . . 2392

La Bàn Vận Mệnh

Giới thiệu

Bạn nghĩ sao khi một ngày kia bạn có cơ hội biến những điều ước của mình thành hiện thực? Dương

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/la-ban-van-menh

1. Quyển 1 - Chương 1

Quyển 1: La bàn thần bí

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 1: Người chơi đồ cổ

vipvanda :

"Soái ca, mau rời giường… soái ca, mau rời giường…" Khác với tiếng đồng hồ báo thức biểu thị một ngày mới đã đến, nhân vật chính của chúng ta híp mắt, oán hận mà bất đắc dĩ từ trên giường đi xuống, đưa tay ấn cái đồng hồ báo thức đáng chết, thấp giọng thở dài: "Ngủ không thể tự nhiên tỉnh, với ta mà nói, chuyện đau khổ nhất trong cuộc đời cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi" Gấp chăn màn lại, mặc vào quần áo, chạy vào WC.

Giới thiệu một chút, Dương Thiên Vấn, năm nay hai mươi tuổi, bộ dạng coi như không tệ, so với người bình thường đẹp hơn một chút, nhưng so với cái mỹ nam ngôi sao điện ảnh thì còn kém xa. Từ nhỏ lớn lên ở cô nhi viện, mười tám tuổi thuận lợi đậu trúng đại học XX, được trường học phân phối ở tại hệ khảo cổ ít người lưu ý, tính cách thôi, khó mà nói tốt được. Lạc quan hướng về phía trước cũng có, quái gở không hợp đàn cũng có.

Dương Thiên Vấn đóng cửa lại, từ cái ổ chó bốn mươi thước vuông mà hắn thuê đi ra, cưỡi lên xe đạp, hướng trường học mà đi tới. Bữa sáng? Quên đi, đói thì đói chứ có gì ghê gớm. Ổ chó cách trường học rất gần, không tới hai phút là đã có thể tới rồi.

Đừng nhìn bốn mươi thước vuông đối với một người ở cảm giác có chút lớn, nhưng nếu thêm mấy cái giá sách, sách cũ đầy phòng, cùng với một cái bàn sách cũ, vậy có vẻ có chút chật chội.

Trường mà Dương Thiên Vấn học bất quá là một đại học bậc hai ba, quản có vẻ thoải mái, chỉ cần ngươi không ở lớp học ảnh hưởng tới giáo viên cùng đồng học, tình hình chung là thuận tiện ngươi làm gì đều được. Dương Thiên Vấn là một sinh viên tốt học giỏi nhiều mặt, mỗi ngày chấm công chưa từng thiếu quá, hơn nữa thành tích cũng coi như tốt, tất cả cái này thật ra đều là vì học bổng. Dương Thiên Vấn không có cha mẹ thân nhân cung cấp nuôi dưỡng, không chỉ cần phải tự lực cánh sinh, hơn nữa cái loại tiền thưởng tặng không này, không thể không lấy.

Ở đại học lý, quan hệ đồng học có vẻ nhạt, bởi vì trừ bỏ đi học ra, mọi người rất ít trao đổi, Dương Thiên Vấn lại như thế, hết giờ liền trở về nhà, bởi vì không có ở lại trong trường, cho nên trên cơ bản chỉ biết tên vài người, không có giao tình gì.

Hệ khảo cổ chương trình học rất ít, thực thoải mái, Dương Thiên Vấn có càng nhiều thời gian đi kiếm sống. Hết giờ học, dựa theo lẽ thường, Dương Thiên Vấn vội vàng chạy ra phòng học, vừa đi vừa gọi điện thoại nói: "Mập mạp, đêm qua tao tra xét thật lâu, rốt cuộc tra được, khối ngọc nọ thực sự có tên tuổi, đáng giá mua, tao lập tức đi qua".

Một đầu khác của điện thoại, một cái giọng nam hàm hậu truyền tới nói: "Vấn ca, vậy lại là hai chúng ta hùn vốn?" Mập mạp là một trong những bằng hữu số lượng không nhiều của Dương Thiên Vấn, đều là từ trong cô nhi viện đi ra, chỉ là mập mạp này đã ra ngoài kiếm ăn từ sớm, cũng không có học đại học giống như là Dương Thiên Vấn.

Nửa giờ sau, Dương Thiên Vấn quen thuộc đi vào thành phố, một cái chợ nhỏ chuyên môn mua bán đồ cũ, nơi này thậm chí xuất hiện qua một ít đồ cổ đơn lẻ, cổ bảo các đời. Đương nhiên đa phần đều là hàng giả, nhưng người đến đãi vàng vẫn không ít, Dương Thiên Vấn sau khi từ cô nhi viện đi ra, liền vẫn dựa vào đầu cơ trục lợi một ít đồ như vậy là mà kiếm sống. Là kiếm một ít tiền đồng, tượng phật nhỏ linh tinh. Phí tổn thấp, lợi nhuận cũng coi như không tệ, bình thường nhãn lực vận khí tốt cũng không tệ mà nói, mua mấy chục đồng cũng có thể bán mấy trăm, hơn một ngàn.

Sau khi đem xe đạp khóa lại, gặp mập mạp, liền chen vào đám người, nói thực ra, tới chỗ này, phần lớn là một ít người đã có tuổi, mua bán một ít đồ cổ đồ cũ, cũng coi như một loại hứng thú cùng với giết thời gian.

Hai người quen thuộc rẽ đông quẹn tây đi tới một quán, quen thuộc hướng ông chủ chào hỏi: "Tài thần gia gia, khối cổ ngọc lần trước đâu?"

Một lão nhân tinh thần từng sáu mươi, đang chợp mắt ở trên ghế dựa, nghe được thanh âm híp mắt, ngồi dậy nói: "Tiểu tử, nhìn không ra ngươi thật sự là biết hàng! Ta đã nói, đồ ta bán tuyệt đối là thật" Lão nhân tên là gì, cũng không có người biết, mọi người đều gọi hắn là Tài thúc, hoặc là lão Tài gì đó.

Dương Thiên Vấn cười tủm tỉm không nói gì, mập mạp thật ra liếc mắt xem thường, trong lòng không cho là đúng, ở trong này lăn lộn đã hơn một năm, hai năm, còn không quen thuộc sao? Những lời này, ngươi chỉ lừa được người khác mà thôi. Bất quá mập mạp cũng không có ngốc đến nói ra lời đắc tội với người.

Lão nhân lấy ra một cái hộp gỗ mới tinh, mở ra đưa qua nói: "Kiểm tra một chút đi".

Dương Thiên Vấn lấy ra kính lúp trong túi nghiên cứu, loại ngọc này, tốt cùng hỏng xem là trầm sắc, cùng với có tia hay không. Đương nhiên, muốn bán tốt, còn phải có chút trò, ví dụ như nói là cổ ngọc hoàng đế đời Hán đã mang quá.

Tỉ mỉ lật xem kiểm tra hơn mười phút, ông chủ nằm ở trên ghế, híp nửa mắt, cũng không có lên tiếng thúc giục.

"Không sai, là thật, mập mạp trả tiền!" Dương Thiên Vấn đóng hộp nói. Thuận tiện từ trong trong túi lấy ra cái phong bì, đưa cho mập mạp, miệng nói: "Đa tạ Tài thần gia" giảm đi một chữ gia.

Sau khi thanh toán tiền, Dương Thiên Vấn đem hộp đưa cho mập mạp nói: "Buổi chiều, tao có khả năng không rảnh, mày cầm ra ngân hàng, thuê cái hộp bảo hiểm cất cho tốt, sau đó lại lên mạng liên hệ người mua".

Mập mạp sửng sốt một chút, tuy rằng trước kia cũng thường như vậy, nhưng trước kia số tiền cũng không có lớn như vậy, không khỏi mở miệng hỏi: “Mày yên tâm với tao như vậy sao?”

Dương Thiên Vấn nghe xong, nhếch miệng cười cười nói: “Đương nhiên”.

Mập mạp vui vẻ gật gật đầu, cầm thứ nọ rời đi. Khối ngọc này chi gần hai ngàn mới mua được, là vụ mua bán lớn nhất mà từ khi hai người kết phường buôn bán đã gần hai năm nay, tìm tốt người mua, ít nhất cũng có thể bán được mấy vạn.

Dương Thiên Vấn thực yên tâm, thứ nhất mọi người từ nhỏ tới lớn, giao tình khá sâu, thứ hai mập mạp tính cách tuyệt đối không có khả năng làm ra chuyện đó, làm cái đồ cổ này, cũng không chỉ là vận khí, càng nhiều là tri thức chuyên nghiệp, cùng với bản lãnh kiểm hàng thực tốt. Nếu ngươi ngay cả thứ đó là thật là giả cũng phân không rõ, vậy còn muốn làm cái rắm? Làm cái đồ cổ này, không dám nói trên thông thiên văn, dưới tường địa, nhưng mà sáng tỏ cũng hơn phân nửa.

Sau khi mập mạp rời khỏi, Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi: “Tài thần gia gia, có sách cũ linh tinh gì hay không, con xem xem”.

“Không có” Tài lão đầu ngáp một cái hồi đáp,“Tiểu tử ngươi lại muốn đọc sách không?”

Dương Thiên Vấn ở chỗ này trà trộn gần hai năm, người quen thuộc ai chẳng biết tiểu tử này thích nhất chính là đọc sách không. Đừng nhìn Dương Thiên Vấn bất hiển sơn bất lộ thủy, thật ra chỉ số thông minh cao tới 249, kém chút chính là 250, có bản lãnh cao siêu đã thấy qua là không quên được, tuyệt đối là quái tài.

Chương 3: Vận mệnh chiết điểm

vipvanda :

Dương Thiên Vấn đối với la bàn trong tay biến hóa hoàn toàn không biết gì cả, ngay tại lúc này, cửu tinh đã hoàn toàn sắp thành một hàng thẳng tắp, cùng nhau lập lòe, chín loại hào quang khác nhau chiếu rọi lẫn nhau. Nhưng mà Dương Thiên Vấn không có chú ý tới là, một đạo ánh sáng yếu ớt như có như không bắt đầu từ phần đuôi của cửu tinh xuyên qua tất cả, sau đó thông qua ánh trăng sáng tỏ mà bắn xuống, bắn thẳng đến… la bàn trong tay Dương Thiên Vấn!

Ở lúc Dương Thiên Vấn đang ngẩn ra kinh ngạc, trên la bàn hào quang mãnh liệt, tựa như là hấp thu cỗ lực lượng cường đại này, ngay sau đó, không gian chung quanh tựa như không chịu nổi cỗ lực lượng này đè ép, ngay tại trước mắt Dương Thiên Vấn phá ra một cái hắc động.

"Đây chính là không gian sụp đổ hình thành không gian dị thứ nguyên" Đây là một cái ý niệm cuối cùng trong đầu Dương Thiên Vấn trước khi hôn mê.

La bàn tính cả Dương Thiên Vấn cùng nhau hóa thành một đoàn lưu quang bị hút vào trong thông đạo không gian, vài phút sau khi Dương Thiên Vấn biến mất, tất cả lại khôi phục bình tĩnh, đương nhiên tính cả chín ngôi sao trên trời kia cũng biến mất. Hiện trường chỉ để lại vài cái túi plastic cùng với một cái di động cũ.

Dương Thiên Vấn mất tích, về phần hắn mất tích khả năng cũng chỉ có một mình mập mạp đi quan tâm? Cho dù đi báo công can, khả năng cũng không có người để ý tới. Dân cư mất tích hàng năm đều có không ít, cũng không có gì kỳ quái.

***

Tử huyền đại lục, một đại lục thần bí, mà Thập Vạn Đại Sơn bị vây ở chính giữa đại lục, chính là cấm khu nhân loại, đương nhiên cái này chỉ là tương đối. Thập Vạn Đại Sơn, chẳng qua là nói vậy thôi, số lượng chân chính có khả năng xa xa vượt qua mười vạn, phân bố dọc ngang, chiếm diện tích cực kỳ rộng lớn, thật muốn tính toán mà nói, chỉ là núi rừng này chiếm cứ diện tích đã vượt qua gấp đôi tổng diện tích Á Âu đại lục ở địa cầu.

Một ngày này, phía bắc bên ngoài rừng rậm đột nhiên xuất hiện một đạo lưu quang, bởi vì ban ngày ban mặt, nơi này lại là núi sâu rừng già, không có bóng người, cho nên không ai chú ý.

***

Dương Thiên Vấn hỗn loạn tỉnh lại, cả người vô lực ngồi dậy, ngồi dưới đất nghỉ ngơi một hồi, khôi phục một chút thể lực, đứng lên, đánh giá bốn phía.

Bốn phía nơi nơi đều là rừng rậm, xem bộ dạng cây cối tráng kiện, thật sự là cuộc đời ít thấy, đặc biệt một gốc đại thụ phía sau ít nhất phải mấy chục người mới có khả năng ôm hết, cành lá rộng lớn, phạm vi bao trùm ít nhất vài trăm thước, làm cho Dương Thiên Vấn kinh ngạc ánh mắt thiếu chút nữa là lồi ra ngoài. Dựa theo thiết tưởng, muốn trưởng thành đến trình độ tráng kiện đến khoa trương như vậy, ít nhất cũng phải vạn năm, không, phải hơn mười vạn năm?

Kinh ngạc qua đi, Dương Thiên Vấn rất nhanh phân tích, mình có khả năng không ở trên địa cầu, thông đạo không gian dị thứ nguyên trước khi hôn mê cùng với cây đại thụ tuyệt đối không có khả năng xuất hiện ở trên địa cầu trước mặt này, làm cho Dương Thiên Vấn rõ ràng nhận ra mình đã không hay ho gì mà xuyên qua, nhưng lại may mắn không có bị sao. Cái gì đến thì sẽ đến, những lời này là câu nói duy nhất Dương Thiên Vấn đang tự an ủi chính mình.

Bất quá, trong khoảng thời gian ngắn tuyệt đối không có khả năng an tâm xuống, Dương Thiên Vấn ngược lại lạc quan thầm nghĩ: Cũng may mình côi cút cả đời, không quen không thân, càng không có cha mẹ phải phụng dưỡng, không chút vướng bận, cả đời này cũng thoải mái.

Dương Thiên Vấn lúc này mới phát hiện la bàn bên người, lấy tay nhặt lên, nhìn la bàn màu xanh nhạt lại sờ không ra chất liệu, không khỏi một trận kinh ngạc, liên hệ trước sau, rất nhanh đã nghĩ đến đầu sỏ làm cho mình xuyên qua hẳn chính là nó. Trong lòng tự nhiên hết sức ngạc nhiên, cỗ tò mò từ đáy lòng xông ra,

hận không thể lập tức vùi đầu nghiên cứu một chút đó là cái gì. Bất quá lý trí nói cho hắn, hiện tại không phải thời điểm, quay chung quanh đại thụ nọ cẩn thận quan sát một lần, phát hiện trên cây này thật ra không hề thiếu động, cây hơn nữa đại thụ cành lá nhiều, cũng không khó leo lên, tuy rằng nhân lực có hạn, không thể leo lên quá cao, nhưng mà bảy tám thước cũng không làm khó được Dương Thiên Vấn. Phải biết rằng cây đại thụ này cao tới hơn trăm mét. Dương Thiên Vấn cẩn thận chọn một cái động cây cao nhất có thể, leo đi lên, dò xét một chút, phát hiện còn có thể ở, không gian bên trong tuy rằng không lớn, nhưng mà ngủ hai ba người cũng không có vấn đề, ở trong rừng tìm lá cây đến lót là được.

Chỗ ở tạm thời giải quyết, nhưng ăn cùng uống thì làm sao đây? Vấn đề này nếu không giải quyết, vậy cùng chờ chết không có gì khác nhau.

Dương Thiên Vấn trước đem động cây mình ở tạm bố trí một chút, sau đó đi xuống dưới, tùy tiện nhận thức một cái phương hướng rồi đi qua, lấy ra la bàn trong túi, để phân biệt một chút phương hướng, ven đường dùng dao nhỏ mang theo làm ký hiệu, ở trong phạm vi cách đại thụ không xa tra xét, xác nhận một chút, chung quanh không tồn tại nguy hiểm gì, lại ở dưới một ít đại thụ tìm được một ít nấm, tuy rằng so với trước kia chứng kiến lớn không chỉ gấp mười, nhưng trải qua Dương Thiên Vấn kiểm nghiệm, xác nhận không độc, có thể dùng ăn, hái một ít, lại kiếm một đống lớn lá cây rồi xoay người đi trở về.

Dưới tàng cây bố trí một phen, may mà trên người mang theo bật lửa, bằng không chỉ sợ cũng phải dùng đến phương pháp đánh lửa nguyên thủy nhất. Bất quá cứ thế mãi cũng không phải là phương pháp, chỉ có thể tạm thời ứng phó, trước điều chỉnh một phen.

Dùng nhánh cây đem nấm xâu lại, đặt ở bên đống lửa, chuẩn bị trong chốc lát sẽ nướng ăn.

Lại dùng làm lá cây làm thành vài cái bồn chứa nước nhỏ, cái này cũng không phải là dùng để rửa mặt, mà là dùng để ở tiếp sương mai, nếu chung quanh không có nguồn nước, mà độ ẩm trong không khí cũng đủ, làm nhiều một ít đặt ở dưới lá cây hy vọng sáng mai có thể nhiều tiếp một ít sương sớm để duy trì sinh tồn.

Dương Thiên Vấn từ nhỏ đã học được cách sống tự lập, nướng đồ là chuyện nhỏ, không làm khó được hắn, hơn nữa tay nghề của Dương Thiên Vấn tuyệt đối không thua đầu bếp, bình thường bởi vì trong khi hắn gom sách cổ, cũng có sách dạy nấu ăn trong đó, hơn nữa đại đa số là đã thất truyền.

Tuy rằng không có gia vị gì, nhưng mà chỉ cần hỏa hầu nắm chắc vừa đủ, kích phát hương vị đặc hữu của bản thân thực vật cũng có thể đạt tới mùi vị đầy đủ. Hiện tại điều kiện tuy rằng không tốt, nhưng Dương Thiên Vấn cho tới bây giờ cũng sẽ không ủy khuất chính mình, ngược lại phi thường hiểu được hưởng thụ.

Sắc trời tối xuống, thu thập tốt tất cả, Dương Thiên Vấn liền lên thân cây, nằm ở trong động cây đã chuẩn bị tốt, chậm rãi nhắm hai mắt lại. Cùng lúc đó, la bàn bị Dương Thiên Vấn đặt ở bên cạnh hiện lên một đạo ngân quang, chợt lóe rồi biến mất.

Hôm nay là một ngày đáng giá ghi lại, là bước ngoặt lớn nhất cả đời Dương Thiên Vấn, là bắt đầu một cái truyền kỳ, một cái truyền kỳ vĩ đại. Chỉ sợ Dương Thiên Vấn chính mình cũng không lường trước được, mình sẽ đi lên một con đường kì huyễn mà không thể tưởng tượng được như thế. Vận mệnh thần kỳ quả nhiên khó có thể đoán trước, khó có thể nói nên lời.

4. Quyển 1 - Chương 4

Quyển 1: La bàn thần bí

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 4: La bàn chuyển động, vận mệnh mở ra! (Thượng)

vipvanda :

Sáng sớm, Dương Thiên Vấn không có đồng hồ báo thức nhưng cũng dậy khá sớm, bởi vì buổi tối ngủ quá sớm. Từ trong động cây đi xuống dưới, đem những chậu bằng lá cây đặt ở dưới cành lá thu trở về, kết quả làm cho Dương Thiên Vấn thở phào nhẹ nhõm, lượng nước cũng tạm được, ít nhất có thể duy trì nhu cầu sinh tồn. Vì thế, Dương Thiên Vấn lại bỏ ra một buổi sáng, kiếm về thật nhiều lá cây, lại một lần nữa làm không ít chậu dùng để đựng nước, như vậy càng thêm vạn vô nhất thất, sau khi ăn bữa cơm, Dương Thiên

Vấn cũng không có gì làm, bình thường khi ở nhà, đều là đọc sách giải buồn, nhưng mà hiện tại sách ở đâu mà xem? Tuy rằng giai đoạn hiện tại tạm thời không có vấn đề gì, nhưng về sau thì sao? Dương Thiên Vấn có vẻ có chút mê mang, nơi này là rừng rậm nguyên thủy, vạn nhất nếu có mãnh thú gì xuất hiện thì sao? Dương Thiên Vấn biết mình trừ bỏ có chút ý nghĩ ra, thì hắn căn bản chính là hoàn toàn không có sở trường gì.

Trong tay đang cầm là cái la bàn mang theo Dương Thiên Vấn xuyên qua không gian mà đến đây, Dương Thiên Vấn không phải ngu ngốc, la bàn này có thể mang theo mình an toàn xuyên qua đến đây, sao lại đơn giản? Khẳng định cất dấu lực lượng kinh người gì đó hoặc là phương pháp có thể trở về. Nơi này không quen, có thể trở về chỗ mà mình quen thuộc, so với ở chỗ này lo lắng hãi hùng vẫn tốt hơn nhiều?

Cửu tinh liên châu, Dương Thiên Vấn thoáng nghĩ lại, đại khái đoán được cái la bàn này khẳng định là vì cửu tinh liên châu mà mang theo mình đến đây, như vậy lại đến một lần cửu tinh liên châu có lẽ sẽ có khả năng rời khỏi nơi này. Bất quá Dương Thiên Vấn lập tức cũng chết cái tâm này, cửu tinh liên châu nếu thông thường như vậy, như vậy cái la bàn này cũng sẽ không bị người dùng để lót ghế dựa.

La bàn sau khi biến hóa hình dạng bên ngoài cùng la bàn thông thường hoàn toàn không giống nhau, tuy rằng thiên trì, nội bàn, ngoại bàn kết cấu tương tự, nhưng khắc độ đông tây mặt trên cũng là chưa từng thấy qua, lại có rất nhiều văn tự cổ quái như nòng nọc vậy. Trong thiên trì, chia làm cao thấp hai tầng, chung quanh cũng bày biện ra khắc độ đông nam tây bắc, giữa hai tầng có cách một cây trụ nhỏ, một cái kim đồng hồ đặt ở hạ tầng, mà thượng tầng lại vẫn trống rỗng như cũ, cũng là trong suốt. Làm cho Dương Thiên Vấn vui mừng nhất, cùng lắm cũng chỉ như thế này mà thôi. Có cái kim đồng hồ này, ít nhất không cần lo lắng không phân biệt rõ phương hướng mà lạc đường. Hơn nữa có nó, cũng làm cho Dương Thiên Vấn dấy lên ý tưởng rời khỏi rừng rậm, bất quá lý trí phân tích một chút, cũng không thể không bỏ xuống.

Vị trí của bản thân là ở nơi nào? Vạn nhất nếu chọn sai phương hướng, ngược lại càng thêm đi sâu vào trong rừng rậm, vậy khẳng định cùng muốn chết không có gì khác nhau, Dương Thiên Vấn cũng không cho

Chương 8: La bàn cấp thứ hai

vipvanda :

Dương Thiên Vấn tự hỏi, thật sự lấy không được chủ ý, đành phải thôi, ôm tiểu tử kia một lần nữa ngồi xuống, đưa tay vuốt ve sư tử nhỏ, bắt đầu cùng nó tán gẫu, cũng không quản nó nghe hiểu hay không, như là "Tiểu tử kia, cha mẹ ngươi đâu?" "Ngươi sao lại xuất hiện ở chỗ này?" "Ngươi ở chỗ này bao lâu rồi? Ta sao không có phát hiện ra?"…..

Nửa giờ sau, Dương Thiên Vấn nói đến miệng khô, mới ngừng lại được, thật sự là bởi vì lâu lắm không có mở miệng nói chuyện.

Uống chút nước, một lần nữa đem sư tử nhỏ lên, nhìn thẳng ánh mắt của nó nói: "Ngươi có tên không? Không có, ta lấy cho ngươi một cái, ngươi về sau kêu là Tiểu Bạch".

Tiểu tử kia nghe xong, tròng mắt xoay chuyển, "Ô ô ô…" kêu lên, hơn nữa đầu lưỡi lè ra, liếm Dương Thiên Vấn hai cái.

Lúc này đây sợ bóng sợ gió làm cho Dương Thiên Vấn ý thức được này rừng rậm chỉ sợ một chút cũng không an toàn, phải phải nhanh một chút rời khỏi nơi này. Cọng cỏ cứu mạng ngay tại trên vận mệnh thiên bàn. Ngày kế tiếp, lượng thực vật tiêu hao là ngoài gấp năm lần so với Dương Thiên Vấn bình thường dùng, tiểu tử kia vóc dáng không lớn, nhưng mà sức ăn cũng là lớm kinh người, suốt ngày, ăn ngủ, ngủ ăn. Dương Thiên Vấn thời điểm tu luyện, tiểu tử kia liền ngủ ở bên người hắn, thời điểm Dương Thiên Vấn nghiên cứu la bàn, nó liền rõ ràng chui vào trong lòng Dương Thiên Vấn, rất là đáng yêu.

Dương Thiên Vấn cũng bởi vậy gia tăng rồi không ít lạc thú, không hề nhàm chán cùng tịch mịch.

Một tháng sau, thời điểm thực vật chung quanh mấy km sắp bị ăn sạch, cuối cùng cũng đã giải khai đồ phổ cấp thứ hai của vận mệnh thiên bàn, so với lần đầu tiên mở ra sai biệt cũng không nhiều lắm, chẳng qua thiếu một đạo bạch quang tận trời, mà đạo bí phù thứ hai nọ vẫn như cũ vọt vào bên trong mi tâm Dương Thiên Vấn, bóng dáng lão nhân râu bạc lại một lần xuất hiện, cười tủm tỉm gật đầu nói: "Ngươi thật sự là một thiên tài, không thể tưởng được nhanh như vậy đã giải khai đồ phổ cấp thứ hai la bàn. Hiện tại, ngươi có thể đạt được một nguyện vọng, cùng với ba vấn đề. Đương nhiên, không thể vượt qua hạn chế cấp bậc".

"Lão gia gia, ta muốn từ đây đi ra ngoài, con đường gần nhất an toàn nhất, nên đi phương hướng nào?" Dương Thiên Vấn nguyên bản là muốn trực tiếp ước nguyện từ nơi này đi ra ngoài, bất quá cân não vừa chuyển, lập tức hỏi.

"Con đường gần nhất an toàn nhất lộ là hướng bắc, cần đi chừng nửa năm" Lão đầu nhi hồi đáp.

"Cảm ơn" Dương Thiên Vấn hồi đáp.

Lúc này, Tiểu Bạch giống như cảm giác được động tĩnh từ trong ngủ mơ tỉnh lại, nhìn thấy bóng dáng của lão đầu nhi ngẩn ngơ, sau đó làm ra vẻ hung ác hướng lão đầu nhi kêu to.

"Tiểu Bạch, không cần kêu, đây là trưởng bối của ta" Dương Thiên Vấn giải thích nói.

Tiểu Bạch nghe xong, quả nhiên không hề kêu to, nhảy tới trên vai Dương Thiên Vấn, liếm liếm hai má Dương Thiên Vấn.

Lão đầu nhi nhìn chằm chằm Tiểu Bạch trong chốc lát, lại giống như trầm tư trong chốc lát, lông mi nhẹ nhàng giãn ra, hòa ái dễ gần cười nói: "Không thể tưởng được, không thể tưởng được, thì ra là thế, thì ra là thế. Dương Thiên Vấn, ngươi quả nhiên là phúc duyên thâm hậu, đối xử tử tế với tiểu gia hỏa này đi".

"Tiểu Bạch là lai lịch gì?" Dương Thiên Vấn hỏi.

"Thực xin lỗi, vấn đề này ta không thể trả lời, bởi vì nó đã muốn vượt qua phạm vi hạn chế cấp thứ hai" Lão đầu nhi lắc đầu nói.

Dương Thiên Vấn cũng không có thất vọng, hiện tại không biết, về sau cũng sẽ biết, lại thay đổi một vấn đề: "Ta hiện tại cũng là người tu chân, thời điểm như vậy, ta có thể sử dụng pháp bảo không?"

G½Q ç–m M?B H"T iS+ ?²B ç€T, ó"ÎB pb M;QÆB im Hmv M +¬M; T?€T +MM; i`mv M
;B®M; M? m- M;QÆB im Hmv M +?QM? H¨ T?QÆM; T?€T Hmv M F?Q +O K°i ç€K
Fb i?€B +´ tm'i ?B M i`mv M H¢B- +?Q M M v m +–m bY /KM; T?€T #ªQ +kM; b) F
T?ªB +¦ >¦ i?–M Fb KÈB +¦ i? bY /KM; T?€T #ªQ #bM? i?QÌM; iU M?B MôX

hB T i?2Q- H½Q ç–m M?B H¢B i?mv i KBM? K°i +?9i T?•M #B i +O +ªM? ;BÈB h
.QÆM; h?B M o'M +¦ K°i M?"M i?S+ +MM; ?B m #B i ç¢B F?€BX hm bo #bM? i?QÌ
+–M [m h`9+ *Æ Fb- +?•M F?Q i`QM; +Æ i? HB M +?mv M ?¦ i?¨M? +?•M M;mv M
#ªQ +MM; T?B FB KX hB T i?2Q +ªM? ;BÈB +¨M; + Q- T?€T HU+ +¨M; + Q- M;U b
+¨M; HÊB ?¢B- ç²M; i?ÌB +¦ F?ª M,M; bY /KM; T?€T #ªQ +MM; T?B FB K +'T #"+ +
i?QÌM; T?€T #ªQ çdM? ;B B +?•M +?QM? iB m ? Q +?•M M;mv M b) T?B i?QÌM; M

J¨ .QÆM; h?B M o'M i?b H¢B F?€+- #ÎB pb Gmv M F?Q Fb [m€ KS+ /¨B H•m- .QÆM
+?mv M ?¦ +?•M F?Q i`Î i?¨M? +?•M M;mv M K¨ M¦B- Qi M?'i +kM; T?ªB iÈB +ªM?
iQÊM; .QÆM; h?B M o'M M;U bY T?€T #ªQ M m /U p¨Q +?•M M;mv M K¨ M¦B- p"v
ç M +'T i?S +?QMX E?¬M; +¦ i?ÌB ;B M M;Q¨B M;¨M M,K i?b +,M #ªM H¨ p¼M; iQÎM
H°M +€B ;b M[\

J v K¨ H½Q ç–m M?B `'i H¨ T?9+ ?"m ;BªB i?Q+?, ó*€B M¨v +kM; H¨ +?¶ i?–M F€ -
M?•M im Hmv M- [m M i`¼M; M?'i H¨ Î i?,K /Á +MM; ?B m #B i i?B M ç` iU M?B M
i•K +ªM? T?B i?QÌM; +?9 i`¼M;- K¨ hY hB m "ªQ GK+ +¦ H) Î i` M im Hmv M i?QÊM;
Qi- M?QM; H¨ ç®B pÈB i•K +ªM? i?"i` ç®B pÈB im Hmv M L;mv M i?–M H¨ /` i?QÌ
+?•M M;mv M T?®B ?ÊT +?9i Qi HBM? i?S+ M;U bY T?€T #ªQ- K¨ M¦ H¨ i`U+ iB T
ç®B pÈB +?•M M;mv M iB m ? Q M;QÊ+ H¢B H¨ Qi M?'iX *?Q M M +?d +–M # ?²M
i?¨M? L;mv M i?–M- M?Q p"v HB M +¦ i? i?Q€i F?ÄB Hm•M ?²B- i?–M i?¬M; b) i?

.QÆM; h?B M o'M M;?2 ?B m- +€B #° +¬M; T?€T M¨v ç®B pÈB i`K +°i v m +–m `'i
;B B çQ¢M i`QÈ+ +¦ i? v m- +?d +¦ ç M >¦ i?–M Fb KÈB iQM? H¨ +¦ +?9i i?¨M? iU
.QÆM; h?B M o'M i`ÌB bBM? iQM? +kM; F?¬M; i?Q+? i` M? ç'm- ?ÆM M[`'i +?`
Km®M #B i K°i Qi +?mv M i`QÈ+ FB ?Q¨M iQ¨M F?¬M; /€K iQÎM; iQÊM;- i?Ä K½
K¨ i?¬BX h?"i` M¦B i`„M; ` - ç¦ H¨ Km®M b®M; H•m K°i +?9i- +¦ +¨M; M?B m i?ÌB
i?B M #¨MX

"'i [m€- .QÆM; h?B M o'M F?¬M; M;®+- imv `^M; ?„M F?¬M; i?Q+? i` M? ç'm- M?Q
ibK iÈB KbM? ;•v T?B M iQ€B- M;?o M;?o ?ÄB, óGQ¢B T?QÆM; T?€T im Hmv M M
;B B çQ¢M i`QÈ+ i` M +Æ #ªM F?¬M; +¦ ;b M,M; HU+ iU #ªQ p KbM?- M?Q p"v +¦ T
M? M? ?ÆM ? v F?¬M;\ô S?€T K¬M Hmv M F?Q h?€B +´ imv i ç®B b) F?¬M; v m M
+QÌM; ;Bª F?„T MÆB- M m ;B B çQ¢M i`QÈ+ F?¬M; +¦ M,M; HU+ iU #ªQ p KbM?-
F?€+ K¨ M¦B- #¼M ?¼ H¨K b Q +¦ i? iU #ªQ p KbM?\

ó> ? M;QÆB i?U+ i?¬M; KBM?- +?QM? +€B ;¼B H¨ EBK ç M ç¢B ç¢Q- M°B m˜M E
M;Q¨B iQÈM; ?ÊT- iU M?B M +¦ i? i"M HU+ Î i`QM; M;„M ?¢M pQÊi [m Gmv M F?
ç M K†i b m- i'i +ª b) #B i çQÊ+ôX

óæQÊ+ `²B- K m M¦B ` M;mv M p¼M; i?S ? B +O M;QÆB çBô G½Q M?•M b m F?B
h?B M o'M tQM; i?b M¦BX

NX Zmv M R @ *?QÆM; N

Zmv M R, G #¨M i?–M #Q

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

*?QÆM; N, *¦ i? ;ÎB M;•M ?¨M; b Q\

pBTp M/ ,

.QÆM; h?B M o'M bmv M;?o MY M;¨v- +kM; F?¬M; +¦ M;?o ` QÈ+ +€B M;mv M p¼
+kM; F?¬M; i?B m- H¢B F?¬M; Km®M H½M; T?Q K°i +€B M;mv M p¼M; i?S ? B Kb
ç°i M?B M HBM? +Æ +?Êi ç°M;- KÎ KB M; ?ÄB, óhB M #®B- F?¬M; #B i +€B M;mv
F?¬M;\ >B M i¢B p½M #®B i?"i bU M;?o F?¬M; ` +€B M;mv M p¼M; ;bôX

G½Q ç–m M?B pm®i pm®i +?ÁK `•m- i?QªB K€B +QÌB M¦B, ó*kM; çQÊ+- #'i [m€ i
i?2Q- T?ªB çÊB iÈB F?B +'T i?S # KÎ ` KÈB +¦ i? +?Q T?ûTX *kM; +?QM? H¨ +
M?Q p"v K¨ M¦B- HB M +¦ i? ç i?,M; H M K°i +?9iôX

.QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i +?9i- ;"i ç–m M¦B, ó*kM; i®i- p"v ç2K ? B +€B M;m
+kM; F?¬M; +¦ ;bô .QÆM; h?B M o'M i?'v i"M M?•M ;B M 'K H¢M?- b Q H¢B +¦ i?
+¦ /U p¨Q +?QM? KbM? +® ;„M; KÈB H¨ +?•M i?"i M?'i- M;mv M p¼M; +?ŠM; [m T
HÁM;- ?Q†+ H¨ M¦B K°i HQ¢B Fw i?€+ iBM? i?–M ç†+ #B iX

L;mv M p¼M; +'T ? B- /U i?2Q .QÆM; h?B M o'M Hw ;BªB +MM; T?ÄM; çQ€M- M
+?9i +?mv M M?Ä Î im pB >¨M? F?Q Fb- pQ /K M?Q K°i pB M HBM? ç M H¨K i,M; H
/QÊ+ +¦ i? Q+? F?Q #´ M;mv MX :B B çQ¢M ?B M i¢B- KbM? +kM; +?d i?B m K'v
pÈB H½M; T?Q- i?b F?¬M; #^M; HQm H¢B +?Q H–M QÈ+ iB T i?2QX

G½Q ç–m M?B i`QM; K„i i`¨M ç–v p i?QÎM; i?S+- ;"i ç–m ç€T, ó*?9M; i H–M b m
#¨M #Q ç² +'T i?S ? B K M; ç M ç¦ H¨ M¦5ô L¦B tQM; +?d p¨Q #ªM i? H #¨M- b m ç

o"M K M? i?B M #¨M M;mv M #ªM HÆ HYM; ;B[F?¬M; i`mM; +kM; ç€M? p T?Q
M i`QM; Km #¨M i v .QÆM; h?B M o'M- ç²M; i?ÌB .QÆM; h?B M o'M i`QM; HÁM;
M;°X L?†i H M K°i +•v M'K HÈM # M M;QÌB- i`Î i v K°i +€B HB M #B M K'i- H¢B i`
Î i`QM; i v- H†T H¢B M?Q i? p¨B H–MX

*€B M¨v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ #B M K i?m"i- K¨ H¨ #ÎB pb b m F?B H #¨M #Q ç² +'T
H #¨M H¢B +¦ i? i`Î i?¨M? K°i +€B F?¬M; ;B M ç°+ H"T- F?¬M; ;B M +kM; F?¬M;
pm¬M;- #'i [m€ ç®B pÈB .QÆM; h?B M o'M K¨ M¦B- p"v H¨ çO `²B- +?•M +?QM? p"
i`QÈ+ FB i?m +kM; FûK F?¬M; M?B m H„KX

G #¨M i?•M KbM? +kM; H¢B K°i H–M M[M?B m ` # i–M; M°B #¨MX h` M M;Q¢B
ç² +'T i?S M?'i ;BªB F? B tm'i ?B M T?M ?B m M^K Î K°i ;¦+ K†i i` MX *?B K +S ç¢

ó_'i i®i- +¦ i? ;ÎB M;•M ?¨M;- #^M; F?¬M; K°i +€B M¨v M;mv M p¼M; H¨ b) H½M; T
?´- imv `^M; KbM? +ÁM +¦ ?ÆM je +€B M;mv M p¼M; M[ ô "'i [m€ H¢B +ªK i?'v `'i
ç½ Km®M H¨K +?Q iQ¨M #° ç–m +O .QÆM; h?B M o'M Km®M M´ ` `²BX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; #B i H¨- Qm pB i /Q H #¨M +'T i?S ? B K M; ç M- +ÁM t
?„M ?B M i¢B F?¬M; +–M M°B F?Q i?Y HU+ HQÊM; K°i H–M- H¨ +¦ i? T?€i ?B M
?ÆM F?¬M; QiX

hB m "¢+? ?QT K„i M?bM .QÆM; h?B M o'M- +kM; F?¬M; +¦ [m'v `–v .QÆM; h?B
T?'MX Zm K°i ?²B H•m- iU M?Q H¨ M;?o i?¬M; bm®i +€B ;b p"v- HB M iB M H M
h?B M o'M +„M K°i +€BX

.QÆM; h?B M o'M ç M; Î i`QM; ?QM; T?'M- i` M i v i `–M- i? M? idM? H¢B- #'i [
?Q¨M iQ¨MX J€m iQÆB +?ªv tm®M;- +?d p¨B ;B¼i HB M M;WM;X hB m "¢+? iB T
M;[M¦B- i v çSi `m°i t¦i- K€m ç–m M;¦M i v i?"i ` +?QM? H¨ i•K ?mv i- M; v b m ç
ªQ tm'i ?B M Î ;B[F?¬M; i`mM;- hB m "¢+? +kM; #¨B i`W K°i ;B¼i K€m K¨m #¢+X
K¨m #¢+- .QÆM; h?B M o'M M?bM i?'v bYM; b®i K°i +?9i- .QÆM; h?B M o'M ?–m M
H B H`+? T?B T?¨K- K€m K¨m #¢+- +€B M¨v Î # M i`QM; Eb o"i h?B M ;?B H¢B- ?–
i` M H¢B M?„+ iÈB i?9 +?d +¦ +¨M; H¨ + Q [mw- K€m KÈB +¦ i? +¨M; ç†+ #B i- çŠ
K¨ HQ¢B i?m–M K¨m #¢+ M¨v- F?ŠM; ç`M? +kM; F?¬M; i? M¨Q i?'T çQÊ+X

E? QÈ+ M; v Î /QÈB hB m "¢+? +?O i`b ?Q¨M i?¨M?- hB m "¢+? imv `^M; #'i [m€
+?QM? H¨ #ªM H½M? bBM? ` ç½ +¦X .QÆM; h?B M o'M b m F?B ç¢i çQÊ+ hB m "¢

bBM? iYX *MM; H9+ ç¦- .QÆM; h?B M o'M +¦ i? i?Q€M; +ªK ;B€+ çQÊ+ K°i Qi w i

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; pQÈM; F?¬M; #"M- F?¬M; i?•M F?¬M; i?Q+? H9+ M¨v +k
#ˆM; ?[m +"v- iB m ç ç ç€M; v m +MM; pÈB K°i i?•M M?•M HšM M? m /U p¨Q M?

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; T?ªB +€B ;b +kM; F?¬M; #B i M?Q H9+ i`QÈ+- ?m
+kM; +¦ ;?B H¢B- imv `ˆM; F?¬M; +¦ +?QM? K„i KbM? i?'v [m - #'i [m€ çQ€M +kM; +
*QÌB iOK idK ç2K hB m "¢+? # H M M¦B, óL;QÆB iB m ;B ?Ä M¨v- ç°M; i€+ i?"i
+MM; i i?QÆM; HQÊM;ôX

hB m "¢+? €M? K„i i`QM; M?€v K„i H¨K ` p ;Bª M;mX

LY ;BÌ b m- .QÆM; h?B M o'M çB H M p"M +¬M; ?QM; F?¬ v T?K+ `²B KÈB #„i ç–m
H¨K ;bX "'i [m€ bmv M;?o ?²B H•m ?„M +kM; F?¬M; +¦ M;?o ` +€B ;b- ?bM? M?Q
i?•M- +kM; F?¬M; +¦ +€B ;b K¨ i`mv +–m- t€+ i?U+ H¨ +¦ +?9i F?¦ M;?oX

.QÆM; h?B M o'M i?Î /¨B i?–K i? M, [m M çB- M;?o F?¬M; ` i?b F?¬M; +–M bmv M
K°i +?¶ M;?d ç½- M;?d M;ÆB K°i i?ÌB ;B M ç ibK ?B m i? K p i? ;BÈB M¨v ç½- b
K°i +?9i- MÆB ç•v ?Q bÆM i?Ov i9- HBM? F?Q /Q i?W H¨ +?¶ i®i ç M i•K im Hn

a€M; bÈK- .QÆM; h?B M o'M /"v bÈK ç˜v +Y T?ÁM; ` i?b ç½ i?'v i`QM; b•M +¦ K°i
`°M H¨K pB +- .QÆM; h?B M o'M çB iÈB ?¬, óGw ç¢B ;B - i iÈB ;B9T ¬M; ç•vôX

a m F?B iW `WM; `"K çB ` - [m K°i im–M çB H M i?QÊM; /m /ÁM; b¬M;- .QÆM; h?
i?¬M t¦K +¦ ?ÆM i`,K ?° /•M ç²M; i?ÌB ibK iÈB Î i`¼ M?¨ H½Q M?•M Gw ç¢B ;B ;B
+¬B b®M; K°i KbM? M M #bM? i?QÌM; ?„M ç m ;B9T çÐ Gw ç¢B ;B H¨K pB +- çÆ
+ÆK- +¨v `m°M;- ç®B pÈB .QÆM; h?B M o'M K¨ M¦B- ç v ç m H¨ +?9i HÁM; i?¨M?
H½Q M?•M ?B M H¨M? F?Ä2 K¢M? +?d H¨ im´B i€+ ç½ + Q- iW F?B .QÆM; h?B M
+?Q iWM; ç +"T iÈB pB + i?m iB M i?m M?¨ ;b ç¦X

.QÆM; h?B M o'M +? +OB tQM; i?b H¢B p€+ +m®+ H M M?bM Gw ç¢B ;B ?¬, óGw
M;ÆB çBX æB i?¬B- hB m "¢+?- +?9M; i çB i?¬BôX

J†i i`ÌB K¼+ çB H¨K- K†i i`ÌB H†M M;?d M;ÆB- +m°+ b®M; +O .QÆM; h?B M o'M
`m°M; +¦ i? i?QÎM; i?S+ çQÊ+ i?B M M?B M K„ H X h?¬M t¦K M¨v H¨ K°i ç` T?Q
i` M?X .•M +?9M; i`QM; i?¬M ç m H¨ /•M +?9M; T?´ i?¬M; p¨ +¦ [m M ? ?¨M; t¦K ?

Í ç•v çQÊ+ K°i im–M- i?m ?Q¢+? HÈM M?'i +O ?„M pšM iB M ç° im Hmv M- bQ pÈ
F?Q F€ i?b ç½ M? M? ?ÆM F?¬M; QiX

.QÆM; h?B M o'M ?B m `ä ç¢Q Hw i¨B #'i F?ª H°- b9M; #„M +QM +?BK ç–m ç¨M M
i?m HB K F?Q iS+ i` M M;QÌB- ;B'm çB bU i?–M F€ +O h?QÊM; +´ Gmv M F?Q T
+ Q ?ÆM .QÆM; h?B M o'M p¨B # çŠM; +'T #ˆM; F?¬M; çWM; KÆ M?bM i?'m Kªv
i?b Km®M i?m HB K +kM; F?¬M; i?m HB K M´BX *´ F?Q +?'i tm'i i`–M iB m b€B /`
.QÆM; h?B M o'M çB [m H¨M;- +€+ +¬ MQÆM; i`QM; i?¬M ç m t'm ?´ K¨ F?€i p¼
o'MX

L;¨v ?¬K M v pW tQM; pB +- hB m "¢+? +kM; iW `WM; `"K F?¬M; t b,M çQÊ+ K°
h?B M o'M ç¨Q i` M K†i ç'i K°i +€B # T MQÈM; b m ç¦ ç¢B #° T?"M ç9i p¨Q i`QM;
M?Q p"v +kM; H¨ pb F?¬M; i,M; ;€M? M†M; +?Q Gw ç¢B ;B X "ˆM; F?¬M; +?d #ˆM
i?b imv i ç®B F?¬M; +–M p¨B M;¨v ç½ F?B M Gw ç¢B ;B b¢i M;?B TX

æQÆM; M?B M- b m F?B tQM; +¬M; pB + i?b ?„M +kM; F?¬M; +?d H¨K i?`i [m v +
H¢B ç m bY /KM; ç M;?B M +Sm h K h?B M S?€T J¬M- i?S M¨v +m®B +MM; +kM; ç

h?b ` F?B .QÆM; h?B M o'M ç¢i ç M >¨M? F?Q F€ i?b h K h?B M S?€T J¬M M;mv
ç†+ # Q i`MK +kM; /–M H° ` K°i Qi +•m +?[X

hmv +?Q T?ªB `'i M?B m M?QM; ç®B pÈB .QÆM; h?B M o'M K¨ M¦B ç¦ +kM; M?Q
`²BX h?–M >¨M? h?m"i- ;B i`b p¨Q +¦ i? M;¨v çB M;?bM /†K- ç K çB i€K i`,K /†K
HQ¢B T?€T i?m"iX > B +€B T?€T i?m"i FB - K°i +€B H¨ E?®M; ?Ä - K°i +€B H¨
i v +–K p¨B +•v +OB K¨ ç®i +?€v H M çQÊ+X L;U i?Ov +¦ i? bY /KM; ç i„K `Y K¨ F
i?U+ i +?Q H„KX

h?–M >¨M? h?m"i +¦ i? F?B M +?Q i®+ ç° #ªM i?•M M? M? ?ÆM j@Ry H–M- i?ÌB ;
ç M K°i M;¨v- çQÆM; M?B M- +?d +–M M;QÆB +ÁM T?€T HU+ i?b +¦ i? i?B i`B M
i?m"i M¨v +kM; +?d +¦ i? ;B i,M; i®+ ç° +O #ªM i?•M K¨ i?¬B- b m M¨v F?B ?„M +
i?b b) F?¬M; +ÁM K'v i€+ /KM; M[- +¨M; i? K F?¬M; M¦B F?B T?€T HU+ ç¢B i?¨M
FB +¨M; M? M? ç M KS+ F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´BX

a m K°i M;¨v H¨K pB +- .QÆM; h?B M o'M K M; i?2Q hB m "¢+? p K†i i?Ä K½M p
;B +kM; ç½ M'm tQM; +ÆK MQÈ+ ?ÄB, óhB m .QÆM;- +¦ K i F?¬M;ôX

óE?¬M;- F?¬M; K i- Gw ç¢B ;B - i +ÁM i` K¨ôX .QÆM; h?B M o'M +QÌB ç€T- .QÆ
+¦ ?ÄB Gw ç¢B ;B H¨ +ÁM +¦ M;QÌB M?¨ ? v F?¬M;- pb b Q T?ªB b®M; K°i KbM? Î

L;¨v [m M;¨v- M,K [m M,K- +¦ +?9i #'i i`B #'i ;B€+ .QÆM; h?B M o'M Î i¢B i?¬M t¦
M,K i?ÌB ;B M- .QÆM; h?B M o'M F?¬M; +¦ #B M ?¦ ;b HÈM- >¨M? F?Q F€ iB m
[m€ i`QM; +Æ i? >"m i?B M +?•M F?Q ç½ ?Q¨M iQ¨M +?mv M ?¦ i?¨M? hB M i?B
?ÆMX >¢ ç M çB M ç½ ç–v hB M i?B M iY F?Q- M?QM; i`mM; ç M çB M i?b pšM F
F?Q p"M +?mv M # M,K +?d #'i [m€ H'T ç–v K°i T?–M KQÌB i`mM; ç M çB MX *?B
Km®M H'T ç–v i`mM; ç M çB M i?b +?Q Qi +kM; T?ªB K'i # KQÆB M,K i?ÌB ;B M
F?Q F€ ç¢B i?¨M? T?ªB H'T ç–v # i`,K b€m KQÌB H,K +€B ç¢B ?mv i [m M? i?•MX
;B M ç•v\

hmv M?B M .QÆM; h?B M o'M +kM; ç½ F?€ i?Ä K½M `²B- b m F?B i?¨M? iUm >¨M
i K K¬M T?€T i?m"i K¨ h`"M ç¢Q i?"T [mv M +kM; ç²M; /¢M; H°` K°i +?9i `²BX "'i [
i? #¨v #BM? #® i`"M K¨ +?d +¦ ?B m çQÊ+ +?9i M;mv M Hw- M;mv M Hw i®B +Æ #
i?ÌB- ç` ç„+- i`"M +Æ- i`"M i•K +€+ HQ¢BX .QÆM; h?B M o'M K¶B M;¨v ç m M;?
[mª H¨ T?B i?QÌM; T?QM; T?9X

h`QM; # M,K [m - .QÆM; h?B M o'M bY /KM; h?–M >¨M? *?B h?m"i çB t i?B M Hw
K¨ M¬M; ;B F?¬M; /MM; ç M- +kM; +QB M?Q #m¬M #€M FB K HÌB K°i Qi iB M i`BM
K°i M;¨v #'i [m€ K'i ?ÆM KQÌB p,M iB M K¨ iÈB æ¢B h?¨M? i`'M i?b T?ªB M?B m ?
i?ÌB ;B M ?„M F?¬M; +?d #m¬M #€M HÌB çQÊ+ K°i Qi iB M i`BM? K¨ +ÁM H¨K +?Q
+ªB i?B M F?¬M; Qi ç²M; i?ÌB ?„M +QB M?Q H¨ bÆ #° /mM; M?"T p¨Q i? ;BÈB M¨v

RkX Zmv M R @ *?QÆM; Rk

Zmv M R, G #¨M i?–M #Q

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

*?QÆM; Rk, æ m çÈM

aQm i–K,

L;²M /`+? , pBTp M/ M

h?ÌB ;B M # M,K F?¬M; M;„M +kM; F?¬M; /¨B- .QÆM; h?B M o'M /–M /–M +QB Gw
p"v- iW M?Ä ?„M F?¬M; çQÊ+ i?•M M?•M [m M i•K M M .QÆM; h?B M o'M +QB M?Q
ibM? `²BX

>B M i¢B J M? o"M h?B M "¨M # M M;Q¨B +¦ +?QM i–M;- # M,K [m .QÆM; h?B M
M;?B M +Sm M¦ #'i [m€ i®+ ç° iB M i`B M i?U+ bU F?¬M; M?B m- +?QM i–M; J M?
+€+? T?€ ;BªB ç•v\ L?B m H9+ ?„M Km®M ç2K M¦ K°i H–M M[?ÊT H¢B M?QM; ç°
.QÆM; h?B M o'M #„i ç–m +ªK i?'v K v K„M pb M;mv M p¼M; i?S M?'i +O KbM?- #
M¨v +kM; F?¦ T?€ ;BªB çQÊ+ ç M HK+ +'T\ .QÆM; h?B M o'M F?¬M; p°B- K°i +?9
?B M i¢B +€B ;b +kM; F?¬M; i?B m- HQÊM; HÈM i?ÌB ;B M p¨ iBM? HU+ ?„M pšM

hB m "¢+? M¨v K'v M,K [m bS+ ,M +¨M; H9+ +¨M; HÈM i? M?QM; p¦+ /€M; H¢B F?
h?B M o'M /M b Q +kM; ç½ ?¼+ [m F?Q ?¼+ M M +kM; F?¬M; HQm w H„KX

"m´B i`Q ,M tQM;- .QÆM; h?B M o'M p¨ hB m "¢+? ` M;Q¨B H¨K pB +- +¬M; pB +
G9+ M¨v hB m "¢+? pW FûQ +QM K²B i`Î p - b m K°i i`"M #"M `°M p¨ ?QÎM; i?K tQ
o'M i?2Q H M;²B tm®M; çª i¼ Hmv M F?QX .QÆM; h?B M o'M ç†+ #B i i?Q+? HQ
H¨ /Q i?B M iQM? +O ?„M F?¬M; i? K / M? HÊB ?Q†+ +¦ H) M¦B H¨ /Q i`QÈ+ ç•v i

GQ¢B i•K iQM? M¨v +O .QÆM; h?B M o'M ç®B pÈB im +?•M Hmv M F?Q K¨ M¦B [m
p"v i®+ ç° iQ+? Hkv hB M i?B M iY F?Q +¨M; H9+ +¨M; M? M?X *?¶ M¨v H¨ /Q .QÆ

?Q M; ` ç²M; i?ÌB +€+? i?¬M t¦K F?€ t M M +kM; F?¬M; bÊ +¦ M;QÌB ç M [m'v `®B
+ÁM +¦ hB m "¢+? + M? ;€+ M[\

E?¬M; #B i # Q H•m b m- hB m "¢+? ç°i M?B M ó_®M;ô H M K°i iB M; F?B M .QÆM
idM?X

óG¨K b Q p"v\ô .QÆM; h?B M o'M F€ [m€B ?ÄB- #bM? i?QÌM; F?B iÈB i?ÌB ;B M
M?QM; #•v ;BÌ M?bM b„+ i`ÌB i?b iU ?² +?Q ç M H9+ ç¦X hU h¢B æ¢B æ¢Q im Hm

.QÆM; h?B M o'M bYM; b®i K°i +?9i- #'i [m€ +kM; F?¬M; +¦ M¦B i? K +€B ;b- óM?
H¨ i¨M M?šM ç®B pÈB #ªM i?•Mô M?[M; HÌB M¨v- .QÆM; h?B M o'M M?È F„- #'i [m
çS+ pšM F?¦ +¦ i? #m¬M; ` X

L;QÌB i` im´B ;B®M; M?Q #B i çQÊ+ .QÆM; h?B M o'M bmv M;?o +€B ;b- KÎ KB M
p®M H¨ i? ;BÈB +€ HÈM Mm®i +€ #û- F?¬M; +¦ i?U+ HU+ i?b çWM; +¦ çB ` M;Q¨B
tSM; ç€M;X s2K ` M;QÆB M?'i ç`M? H¨ H–M ç–m iB M çB ` M;Q¨B\ E?¬M; #B i +
T?€B M¨Q\ô L¦B ç M ç•v- M;QÌB i` im´B i?€B ç° M;?B K i9+ F?¬M; Qi- `'i +¦ F?Q

ó.QÆM; h?B M o'M- F?¬M; K¬M F?¬M; T?€B- K°i i€M M?•M iU /Qô .QÆM; h?B M

ó±\\ s2K +€+ ?¢ F?Q iS+ M°B HB K- i?2Q M?Q #bM? i?QÌM;- bÊ H¨ ç½ iB M p¨Q iB
im´B M¨v ç½ ç°i T?€ iB M i?B M- imv i ç®B F?¬M; +¦ F?ª M,M; H¨ ?¢M; M;QÌB p¬ /
L K h?K+ L;¼+ ;B - L;¼+ E?€M? >Q^M;ô L K h?K+ L;¼+ ;B - ç¦ H¨ ç¢B i? ;B b® K
Î i`QM; i`B m `'i +¦ HU+ ªM? ?QÎM;- F?®M; +? ?ÆM MY i?` i`QÌM; M;¼+ F?Q H
M?B M +kM; H¨ pä H•K i? ;B çdM? +'T M´B / M?X

L;¼+ E?€M? >Q^M; H¨ ç iY çÌB i?S # ? L;¼+ ;B - Î i`QM; çÌB i?S # #¨B / M? i?
?¼+ ;B i`mv M L;¼+ ;B - ?ÆM M[ ç½ iB M M?"T iB M i?B M +ªM?- M v H¨ çB ` H

.QÆM; h?B M o'M pšM H¨ p K†i M?Q p"v ?²B ç€T, óL;¼+ ?mvM?- i¢B ?¢ i?U+ F?¬
i?U+ F?¬M; K¬M F?¬M; T?€BôX

L;¼+ E?€M? >Q^M; çQÆM; i`QÌM; M?ªv /UM; H M- F?Q i`QÆM; F m H M, óE?¬M
i?Q¢i M?bM +MM; i F?¬M; b B #B i H„K- M?QM; K¨ im pB bQ pÈB i +ÁM Km®M M
H¨ bQ pÈB i bÈK M?"T iB M i?B M ?ÆM- b Q +¦ F?ª M,M;\ô L;¼+ H½Q L?` i?"i `
i?ŠM; ` X

ReX Zmv M R @ *?QÆM; Re

Zmv M R, G #¨M i?–M #Q

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

*?QÆM; Re, lv M i?¨M?

aQm i–K,

L;m²M , oBTp M/ M

L;¼+ E?€M? >Q^M; F?¬M; M?bM i?'m im pB +O .QÆM; h?B M o'M- +?„+ +?„M .
i?B M bÈK ?ÆM ?„M- ?ÆM M[?„M H¨K + Q i?O iB M i?B M- M?½M HU+ pšM +¦X

.QÆM; h?B M o'M +¦ i? M?bM `ä i`bM? ç° +O L;¼+ E?€M? >Q^M;- M;?2 çQÊ+ L;
+¦ +?9i M;° ` - ?¦ ` h?U+ F?Q bÆ F€ +?QM? H¨ +ªM? ;BÈB iB M i?B M i`QM; K„i i
+ Q i?O iB M i?B M +¦ i? i?m M¢T K°i Qi HBM? F?Q +O i`ÌB ç'i- #ªQ çªK +?•M F
F?¬M; /Si- +¨M; +¦ i? #°+ T?€i ` HU+ +¬M; FQ+? F?¬M; i–K i?QÌM;X o"v >¨M?
b Q\ oW iU ?ÄB pW p K†i #bM? ioM? i`ª HÌB, óL;¼+ ?mvM? ?B m H–K `²B- i¢B ?
i - M?†i çQÊ+ K°i [mv M +¬M; T?€T- H¢B /Q K°i Qi +Æ /mv M KÈB ç¢i ç M +ªM? ;B

L;¼+ E?€M? >Q^M; H9+ M¨v KÈB iBM HÌB M¦B +O .QÆM; h?B M o'M- i`QM; HÁM
çQÊ+ #Q i`+? /Q iB M #®B ç H¢B `²B Hmv M i?¨M? `ÌB M9B M¨v- +kM; F?¬M; T?ª
+¦ i? ç¢i iÈB iB M i?B M- #'i Hm"M +¬M; T?€T M?Q i? M¨Q- iQ +?'i M?Q p"v +k
E?€M? >Q^M; H¨ ç iY i? ;B - K†+ /M F?¬M; ç [mv +O i? ;B p¨Q i`QM; K„i- +¦ çB
K°i T?–M M;¢Q F?Q- #ªM i?•M ?„M +kM; H¨ i?B M i¨B F?¬M; ;B®M; #bM? i?QÌM;-
i¨B ç²M; +'T #"+- L;¼+ E?€M? >Q^M; +,M #ªM F?BM? i?QÌM; F i ;B Q +MM;X

S?ªB #B i `^M; M?•M b® + # [m®+ ;B i` M i? ;BÈB M¨v H'v i`,K i`B m H¨K çÆM
i?O iB M p¨Q +ªM? ;BÈB iB M i?B M- +kM; +?d p¢M M;QÌB- ç•v H¨ F +ª b® HQÊM
i?B M çdM? T?QM; +?•M +?QM?- +?d +Ð M;¨M M;QÌBX

óh?S +?Q L;¼+ K¶ K¢Q Km°B- F?¬M; #B i #^M; ?[m Km®M çB ç•m\ô L;¼+ E?€M? >
M[- F?¬B T?K+ p¨B T?–M HQÌB M?€+X

óE?¬M; +¦ KK+ çQ+?- i¢B ?¢ +?d KÈB ` çÌB- +?d M;?o /m H`+? i?B M ?¢- i,M; i?
KK+ çQ+? ;b ç†+ #B iôX .QÆM; h?B M o'M i`ª HÌB- çQ i v bÌ bÌ hB m "¢+? i` M p
T?ªM SM;- +?SM; KBM? M;QÌB M¨v F?¬M; +¦ €+ wX

L;¼+ E?€M? >Q^M; ç½ bÈK +?9 w iÈB i²M i¢B +O hB m "¢+?- +¦ çB m ?„M M;?o `^
p"i K¨ .QÆM; h?B M o'M Mm¬B- ç ;BªB #m²M K¨ i?¬BX >ÆM M[?„M p®M F?¬M;
iY M?Ä K¨ i?¬B- F?¬M; iQM? H¨ ;bX

ó±- p"v F?¬M; #^M; +?9M; i F i #¢M ç²M; ?¨M?- i? M¨Q- WK- i ç M; ç`M? çB lv
#B i lv M i?¨M? +?QM? H¨ K°i +?¶ ô oW M¦B H M- HB M F?¬M; /Si- ?ÆM M[+ÁM
p B T?ªB +O .QÆM; h?B M o'M- pW çB pW M¦BX

.QÆM; h?B M o'M +QÌB F?´- K v K¨ M;QÌB M¨v pšM Hm¬M M¦B p M[M?•M- #^M; F
?² iQÎM; `^M; M;QÌB M¨v H¨ ; v `²B- M¨Q +¦ B KÈB ;†T H–M ç–m ç½ H"T iS+ F p B

*¦ çB m M;?2 HÌB +O L;¼+ E?€M? >Q^M;- .QÆM; h?B M o'M M;QÊ+ H¢B i,M; i?
#B i ç®B pÈB i? iK+ +kM; b•m ?ÆM F?¬M; QiX hB M i?B M + Q i?O +kM; +?B H
i` M M[ i?b H¨ i?B M ;B B + Q i?O- iB M p¨Q i?B M ;B B i?b b) ;B¨ `'i +?"K- im´B i
M,KX h` M i?B M ;B B- ç¦ +?QM? H¨ i?–M ;B B- L;¼+ E?€M? >Q^M; M¦B ç M ç•v p
ç°M;X L;?2 M¦B- i²M i¢B +O i?–M ;B B- i` M ç¢B HK+ +?d +¦ j M;QÌB- # MQÈ+ ç
i?–M ;B B- im´B i?¼ FûQ /¨B ;'T ç¬B- i?"K +?Q +¦ i? F?¬M; ,M F?¬M; m®M;- çB m

.QÆM; h?B M o'M bQ b€M? i?Y- /QÌM; M?Q KbM? #•v ;BÌ +¦ i? H¨ iQ+? +®+- ?ÆM
HBM? F?Q +O i`ÌB ç'i- pB + M¨v F?¬M; F?¦X *?ŠM; H) H¨ i?–M ;B B +O i? iK+ T?
pÈB >¨M? F?Q F€ +O i #•v ;BÌ\ >Q†+ H¨ hQ+? *®+ F€ +O ;BÈB im +?•M #•v ;BÌ\

*¦ çB m- `'i M? M? .QÆM; h?B M o'M ç½ F?¬M; +ÁM ?SM; i?9- KbM? +?QM? H¨ h
? ;B Q i"T pÈB + Q i?O i?–M ;B B çdM? T?QM; +O i? iK+- ç w #¼M ?¼ +¦ # Q M

" M;¨v- .QÆM; h?B M o'M p¨ L;¼+ E?€M? >Q^M; K°i i`QÈ+ K°i b m /WM; Î i`QÈ+ K
i` M +Y i?¨M? pB i ? B +?[iQ, lv M i?¨M?X o®M M m iW +?¶ ? B M;QÌB ;†T M? n
+kM; T?ªB #ªv M;¨v- +¦ çB m F?B .QÆM; h?B M o'M #` L;¼+ E?€M? >Q^M; [m'M H'
ç M;?` i, i?Q +QÈ+ HU+- F?¬M; M;O F?¬M; M;?d K¨ +?¢v p T?Q lv M i?¨M?X

a„+ K†i L;¼+ E?€M? >Q^M; ?ÆB i€B- i?Î /®+ K°i ?ÆB- F?¬B T?K+ K°i +?9i M¦B, ó
?¢B- i¢B ?¢ i?m i•K T?K+ F?˜m T?K+ôX L?bM i?Q€M; [m #° /¢M; .QÆM; h?B M
F?¬M; ;'T- i`QM; HÁM; L;¼+ E?€M? >Q^M; H¢B i? K p¨B T?–M FQM? M X

.QÆM; h?B M o'M p K†i #bM? i?ªM- M?bM iQÌM; i?¨M? + Q ;–M K'v +?K+ i?QÈ+
M;QÊ+ H¢B +¦ K°i +?9i +ªK ;B€+ KÈB H¢X

L;¼+ E?€M? >Q^M; b m F?B F?¬B T?K+ H¢B- M?bM ? B +?[HÈM i` M ç–m- ;B M; '
ó±- HÈM [m€- lv M i?¨M?- +?¶ i`QM; i•K i Hm¬M ?QÈM; iÈB M?'i- i iÈB `²BôX

.QÆM; h?B M o'M M;?2 i?'v M?[M; HÌB M¨v tQM; b„+ K†i HB M +?mv M i`„M;- M?b
i`mv M ç M €M? K„i F?€+ i?QÌM;- .QÆM; h?B M o'M ?"M F?¬M; i? #¦T +? i L;¼+ H
çB +?¶ F?€+- FûQ ;B½M F?QªM; +€+? ? B #QÈ+- ;Bª #° M?Q F?¬M; #B i M;QÌB M

L;¼+ E?€M? >Q^M; F?¬M; M?bM i?ŠM; €M? K„i +?mM; [m M?- ? B K„i M?bM p¨Q +
M´B / M?- M´B / M? ç M M?•M p"i i?QÊM; i–M; ç¢B HK+ +kM; M?Q b'K # M i B- MA
T?QM; HQm- i? ;B +¬M; iY- pä H•K i¨B im'M i"T ?ÊT- ç m +?¢v iÈB +?¶ ç†+ b„+ -

æ†+ b„+ ;b\ h'i M?B M H¨ i? M? H•m F„ pB M5 *?9 w i? M? H•m p¨ F„ pB M H¨ i€+
#®M i?¨M? ç¬M; i•v M K #„+X J¶B K°i i?¨M? ç m HÈM ?ÆM /¢M; i?¨M? i`'M L K E?
i•v p¨ i?¨M? #„+ H¨ F„ pB M- +'T #"+ / M? F„ +¦ i?'T +¦ + Q- çQÆM; M?B M i?'T M?
i`` M;¨M HQÊM;- K¨ Î ç•v +?d + K +?`m M;²B ;? ?¢M; #ûiX * Q +'T +,M #ªM +?QM
M?[M; ¬M; iQ- M¦B pQ /K M?Q ibM? M?•M +O ;B +?O i? ;B ç¢B i°+ M¨Q ç¦- ?Q†
i?O M¨Q ç¦X

h?¨M? ç¬M; p¨ i?¨M? M K i?b H¢B F?€+- Î ç•v iQ¨M H¨ i? M? H•m- /Q ?¼+ H¨K b
#"+X S?•M ;B[i? M? H•m p¨ Fo pB M- ç¦ +?QM? H¨ #€M M;? F?¬M; #€M i?•MX L
#ªM i?•M ?Q¨M iQ¨M iU /Q- +kM; F?¬M; i?m°+ `B M; p #'i F€ M;QÌB M¨QX h¨B ib
?¼ ç m i?¬M; ?B m- +¦ i? M¦B `'i +¦ T?QM; T?¢K ç¢B ;B X

æQÆM; M?B M- M?[M; bªM M;?B T F?€+ +kM; +¦ F?¬M; i?B m Î lv M i?¨M?- +?d
i?b ç†+ #B i M?B m ?ÆM- ?ÆM M[ç†+ #B i M´B / M?X Í lv M i?¨M? i?b +?Q /M
iB M- WK- ;B®M; M?Q i?•M ;B +?WM; K'v i`,K HQÊM; +O .QÆM; h?B M o'M- çB p
K°i H€i- m®M; K°i #bM? i`¨- ,M K°i T?–M çB K i•K HB M b¢+? i9B K¨ çB ` X

L;¼+ E?€M? >Q^M; FûQ .QÆM; h?B M o'M p¨Q i?¨M?- M¦B pÈB .QÆM; h?B M o'M
H•m- i?¨M? i•v G sm•M pB M- i?¨M? M K h€M >Q G•m- i?¨M? #„+ h?m :B B oB M
K°i +?¶ôX "®M ç` T?QÆM; M¨v i'i M?B M H¨ #®M i? M? H•m F„ pB M HÈM M?'i lv
M?B M ç m +¦ K°i +´ i? HU+ K¢M? K)- #^M; F?¬M; +kM; F?¬M; M´B / M? çQÊ+X

.QÆM; h?B M o'M /¼+ i?2Q +QM çQÌM; M¨v M;?2 L;¼+ E?€M? >Q^M; M¦B p T?QM
ç° +? B Hm¬M- +m®B +MM; +?`m F?¬M; M´B M[KÈB /MM; i, i?Q +QÈ+ HU+ ç ûT
/o M?B M +¦ M?"M i?S+ ç¢B F?€B p lv M i?¨M?- i`ª HÌB, óL;Q¢B i`W i?¨M? i•v p¨
+S iMv iB MôX .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; /€K + K çQ M im Hmv M óhU h¢B æ¢
ç²M; iY ? v F?¬M;- +¦ çB m ç +~M i?"M- pšM F?¬M; M M K'i +?•M /QÆM; i?b i®i ?
im´B +O .QÆM; h?B M o'M- M m pšM +ÁM i?•M ç²M; iY- i?"i ç9M; H¨ ;B®M; ;'m i`
F?¬M; Km®M K'i i?•M ç²M; iY M?Q p"v- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ iB +- +?O v m +ÁM H

RdX Zmv M R @ *?QÆM; Rd

Zmv M R, G #¨M i?–M #Q

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

*?QÆM; Rd, h?QM? ok H•m

aQm i–K,

L;m²M , oBTp M/ M

óo"v i?b çB h?QM? ok H•m5ô L;¼+ E?€M? >Q^M; p K†i /•K ç½M;- tQ ? B i v çB i`

.QÆM; h?B M o'M +QÌB +QÌB #'i ç„+ /o- çB i?2Q M¦B, óL¦B `ä i`QÈ+- i F?¬M; +¦

óhB M\ hB M H¨ +€B ;b\ :B'v pKM i?¬B- v M i•K- #^M; ?[m i i?S F?€+ F?¬M; M?B
H„K5ô L;¼+ E?€M? >Q^M; KÎ KB M; M¦BX L?` +¬M; iY L;¼+ ;B çÌB i?S # - çQÆM
M?[M; HÌB M¨v- L;¼+ ;B +?QM? H¨ ç¢B i? ;B b® K°i b® ? B L K h?K+- Î i` M +ª ç
+'T- +ÁM i?B m iB M b Q\

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ iQ iQÎM; iQ i€i ;b- +?QM? M?Q L;¼+ E?€M? >Q^
M¦B +?QM? H¨ K°i ç®M; ;B'v pKM- T? p"i ç /MM; K¨ i?¬BX

> B M;QÌB L;¼+ E?€M? >Q^M; p¨ .QÆM; h?B M o'M çB Î i` M çQÌM; T?® M€Q M?
ç¬M; M;¦ i•v- K°i H¨ +¬M; iY ç¢B i°+ i? ;B - ç½ M?bM [m2M K'v K¦M t ?Q - M;QÌB
i•K iQM? FB M ç`M?- ç®B pÈB M;Q¢B p"i +kM; F?¬M; ? K K'vX *¦ çB m M;QÌB /U
i'i +ª K¼B M;QÌB ç m +¦ K„i M?bM M;QÌB ;B®M; L;¼+ E?€M? >Q^M;- +?Q M M L;¼
.QÆM; h?B M o'M çB /¢Q K'v +Y ?¨M;- Km i? K p¨B K¦M ?Q T?K+ +?Q .QÆM; h?

E?Q M ?½v M¦B- .QÆM; h?B M o'M i? v ç´B pªB #¨Q i` M M;QÌB- b m F?B K†+ M?[
T?®B ?ÊT pÈB F?Q +?'i H¢M? M?¢i ç†+ #B i /Q .QÆM; h?B M o'M im Hmv M M M
iU M?Q +¬M; iY im'M i9 i Q M?½ ç¬M ?"mX

óh®i i®i i®i5ô L;¼+ E?€M? >Q^M; M?½M ibM? b€M; H M- M¦B HB M iK+ # +?[- i`U

h?QM? ok H•m- +?B K /B M iQ+? F?¬M; M?Ä- +?B K çQÊ+ K°i T?–M KQÌB T?¢K p
i? M;?o HÈM ç M +Ð M¨Q `²BX

ó> ? ? +?9M; i ç½ ç MX ±- [m€ imv i pÌB- h?QM? ok H•môX L;¼+ E?€M? >Q^M
v H MX

.QÆM; h?B M o'M H„+ ç–m- M?"M i?S+ ç®B pÈB L;¼+ E?€M? >Q^M; H¢B b•m i? K
€+ ç2K KQÌB K'v +QÌM; ç¢Q i`QM; M?€v K„i ;B i +? i +O ?„M H9+ 'v +MM; #° /€M;
ç9M; H¨ F?¦ T?•M `ä- B KÈB +?•M +?QM? H¨ ?„MX hB m "¢+? i?b i`ÊM i`„M; K„i-
v mX

.QÆM; h?B M o'M p¨ L;¼+ E?€M? >Q^M; pW #QÈ+ p¨Q h?QM? ok H•m- K°i M;QÌB
+?"K `½B çB iÈB- ?¢ i?'T M;QÌB M¦B, ó> B p` +¬M; iY H¨ H–M ç–m [m M; H•K b Q
K„i ? B p` +¬M; iYôX æ¬B K„i tBM? ç T H¦2 H M +•m ?²M M?Q +¦ M?Q F?¬M;- M?Q
M¨M; H¢B F?¬M; +¦ +?9i F?Q /K /¶- ?ÆM M[M¨M; +ÁM K M; +¬M; HU+ ?"m i?B M

óS?ªB ç¦ôX > B M;QÌB ;"i ç–m M¦BX

ó>Q M M;? M? ? B p` [m M; H•K- h?QM? ok H•m- +mM; +'T ?QÎM; i?K iW +'T K°i
? B b Q i`Î tm®M;- F?¬M; +¦ #'i F€ v m +–m ;b- +?d +–M M;QÆB +¦ iB M H¨ çQÊ+-
F?¬M; +?d +¦ iB M H¨ +¦ i? ;BªB [mv i- T?ªB +¦ çB m FB M M?'i ç`M?X *'T # b Q
+ Q i?O ?Q†+ H¨ i?•M T?"M iQÆM; SM;- iW ç•v K¨ bmv ` - F?¬M; #B i ? B p` H¨ Kn
#"+ M¨Q\ô G MQÆM; FB M M?šM ;BªB i?Q+?- i?€B ç° T?K+ pK p¬ +MM; i®iX

L;¼+ E?€M? >Q^M; H'v H M? #¨B i`QM; M;U+ ` - b m ç¦ i?ª ` im pB +O KbM?- ?
H M M¦B, óE?¬M; #B i i +¦ i? ?QÎM; i?K K'v b Q p"v\ ±- H¨ +?9M; i KÈB ç9M;X h
.QÆM; h?B M o'MôX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; H° p ;b- +kM; i?ª ` im pB K°i +?9i- +QÌM; ç° F?¬M; b B
>Q^M;X

ó>¦ ` H¨ i`mv M M?•M +O L;¼+ ;B L K h?K+- i?S i°B i?S i°BX >QÎM; i?K +'T #®
i? HU +?¼MôX E?m¬M K†i +O G MQÆM; +¦ i? K K'v T?–M bÊ ?½B p¨ K'v T?–M
+kM; F?¬M; MÐ i`mv +Sm pB + M¨M; F?¬M; #B i i`QÈ+ ç¦X

L;¼+ E?€M? >Q^M; ç m b„T #` K ?Q†+ ç M F?¬M; T?•M #B i çQÊ+ ç¬M; i•v M K
KB M; M¦B, óG M +?¶ i®i M?'i- +'T + Q M?'iôX L¦B tQM; iW i`QM; HÁM; K¦+ ` K
MQÆM;X

G MQÆM; p K†i pmB KWM; +,M /†M M;QÌB ?–m /šM ? B p` F?€+? [mw H M T?ÁM
/B M iQ+? +?d K'v i`,K Kûi pm¬M;- F?¬M; +¦ i` M; ?Q¨M; t td p¬ +MM;- +?d +¦ ?Q
M?B M- H¨K +?Q M;QÌB +¦ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ F?€+ i?QÌM; i`Î p iU M?B M- i¦K H
€M? K„i +O .QÆM; h?B M o'M ç t2K- Î ç•v H¨ /MM; +€+? +K+ #®M T?ÁM; # bªM?-
T?ÁM; iQÆM; SM; ç m +¦ K°i i?B m M[tBM? ç T ? B i€K im´B tm•M ?–m ?¢X h`QM
çO HQ¢B M?¢+ +K +MM; pÈB ç¨B K9 `'i `°M;- +?d +–M +,M /†M- p"v HB M +¦ + K9

h?QM? ok H•m- #€M M;? F?¬M; #€M i?•M- imv i ç®B F?¬M; +?Q T?ûT M;QÌB i T
[m M m M?Q M;QÆB +¦ #ªM HoM?- +¦ i? H¨K +?Q M[M?•M v m M;QÆB p¬ çB m F
M;QÆB- p"v çQÆM; M?B M F?¬M; Î i`QM; T?¢K pB +€B [mv +O M¨vX L¦B i`„M; `
+kM; F?¬M; i? /MM; i? ç #S+ #€+?X

L;¼+ E?€M? >Q^M; p¨ .QÆM; h?B M o'M H¨K F?€+? [mw +'T #®M b Q- Î H–m 9 #
T?ÁM; `B M;- ç i?QÎM; i?S+ #B m /B M +O M;QÌB i`QM; #®M pB M +–K- F€- i?B
H–M- çQÆM; M?B M- M;QÆB +kM; +¦ i? iU KbM? çB K°i i`QM; #®M pB M ç i?QÎ
i?b +kM; +¦ i? #ªQ M;QÌB +O #®M pB M #B m /B M +?Q M;QÆBX

.MM; bU i?¬M; KBM? +O .QÆM; h?B M o'M `'i M? M? HB M ?B m `ä +€+ HQ¢B [m
M¨v- [mv +O M¨v K†+ /M M?B m- M?QM; K¨ +kM; F?¬M; F?B M M;QÌB i +¦ +ªK ;B€
FQ+? F?ÎB iQM? F?B m +?B M +O +€ M?•MX æ•v iQÆM; çQÆM; pÈB çB m FB M
M;QÆB çB i€M ;€BX æQÆM; M?B M +¦ +m çQÊ+ F?¬M;- i?b ç¦ H¨ /Q #ªM HoM? +O
+¦ +?9i +?O M;?o M K iY p¨ HÁM; ?Q pBM? HÈM- i?Q+? F?B m +?B M +U+ ?¢M
+?BM? T?K+ M¨vX E?¬M; i? F?¬M; M¦B M;QÌB i?B i F M?[M; [mv +O M¨v- ç9M; H
M„K +?„+ #ªM iQM? +O M;QÌB i?QÌM;X

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; T?ªB H¨ GB m >¢ >m ;b- pÈB M?[M; i?B m M[K„ /
i•K- .QÆM; h?B M o'M im Hmv M +?QM? H¨ T?€T [mv i i?€B +´ Hmv M F?Q- +?S F
imv i M;?o ;b- i'i M?B M F?¬M; i? KB M /`+?X *?d +¦ çB m M,M; HU+ F?®M; +?
i•K iQM? FB M ç`M? K¨ i?¬BX

*¦ çB m- M?bM M?Q p"v i?¬B +kM; ç½ pmB `²B- ,M H¨ ç² ,M i®i M?'i- m®M; +kM;
i?S+ i¨B M;? - p•M p•M- ç m F?B M .QÆM; h?B M o'M KÎ `°M; i–K K„iX * Q ?SM;
iB m iY M¨v ,M çQÊ+ M?B m M?'i- +S [mÆ +€B çm¬B M?Ä- p K†i i?Ä K½M K¨ ;K+
J°i M;¨v i`¬B [m - F?¬M; T?ªB ,M i?b H¨ M;O- M?QM; H¢B F?¬M; i?'v iB m iY M¨v H
iB m iY M¨v K°i M;¨v ,M Qi M?'i i`,K +•M ç²- H¨ ,M iW +?¶ M¨QX

JQÌB M;¨v- Î H¢B ç•v KQÌB M;¨v- .QÆM; h?B M o'M +?•M i?"i K¨ +ªK i?€M bU ?QÎM
p"i i?QÊM; i–M;X "€+? iQM? #bM? /•M K°i M?¨ # M;QÌB iB m T?Q K°i i?€M; +kM
K¨ Î ç•v KQÌB M;¨v- ? B M;QÌB .QÆM; h?B M o'M p¨ L;¼+ E?€M? >Q^M; ç½ iB m ? i
G¨ FBK T?B m- F?¬M; T?ªB H¨ M;•M T?B mX EBK T?B m ç´B i?¨M? M;•M T?B m
+?QM? H¨ ;–M ? B p¢M HQÊM; #¢+- pW bQ b€M? i?Y +kM; #B i F?€+ #B i ;B[M;

R3X Zmv M R @ *?QÆM; R3

Zmv M R, G #¨M i?–M #Q

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

*?QÆM; R3, J M? K®B

aQm i–K,

L;m²M , oBTp M/ M

ó>¦ ` M¦ i M hB m "¢+?- ç9M; H¨ ç€M; v môX hB m +¬ MQÆM; M¦B iB T- p¬ +MM;

ô > ? ô «M; #€M b€+? +QÌB F?) ? B iB M;- p K†i iW €B K¨ KÎ KB M; M¦B, óh?B
+?€m ;€B i - "Q+? L?BX "•v ;BÌ +?d +ÁM H¢B ¬M; +?€m +?9M; i b®M; MQÆM; iU

h?B M *Æ H½Q M?•M +?QM? H¨ + Q i?O i?B M ;B B çdM? T?QM; i?¨M? / M? K'v -
iB M; i,K HWM; Hšv- M¦B ` - i` M ;B M; ?² K¨ F?¬M; #B i H½Q M?•M ;B ¬M; i i?b [
i`QM; ;B M; ?²- +¦ çB m .QÆM; h?B M o'M pšM i?"i F?¬M; #B i T?•M HQÊM; +O h

óh?B M *Æ iB M #®BôX .QÆM; h?B M o'M pšM ¬K [mv M M¦B `'i H T?ûTX

ó.QÆM; iB m ?mvM? ç - +?mv M h`QÌM; aBM? FB K- M;QÆB [mª i?"i Km®M M?9M
K¶B K°i H–M h`QÌM; aBM? FB K ?B M i? - i` M ç¢B HK+ M?'i ç`M? b) M?'+ H M K°
/MM; im pB +O M;QÆB +?d bÊ F?¦ +¦ i? iU #ªQ p KbM?5ô h?B M *Æ H½Q M?•M

.QÆM; h?B M o'M F?) +QÌB- F?¬M; M¦B ;b i? KX hm pB\ *?ŠM; H T?ªB M¦B F?„T
+?QM? KbM? F?¬M; #^M; K°i ;¦+ # M i`QM;- H¨ M°B F?Q HQm +?mv M F?¬M; ç€M

E?¬M; +?d M?Q i? - M;šK H¢B .QÆM; h?B M o'M im Hmv M +?QM? H¨ T?€T K¬M H
i?"i- K°i i?•M iB M i?B M iY F?Q iBM? i?m–M- Î K†i +?'i HQÊM; i?"K +?Q +¦ i? +Á
+O +€+ im +?•M ;Bª i`¢M; i?€B /`+?X

óhB m "¢+?- +?9M; i +–M T?ªB i`Î p 5ô .QÆM; h?B M o'M t€+? hB m "¢+? ,M ;–M
"Q+? L?B, ó"Q+? L?B +¬ MQÆM;- i€B FB MôX

.QÆM; h?B M o'M çB i` M çQÌM;- i`QM; HÁM; M;?o `'i M?B m- i?Î /¨B- i`QÈ+ K„i
ibK F?¬M; ` M;QÌB +O Gw ;B - p"v ?½v HB M ç +?Q M;QÌB +O Gw ;B iÈB ibK i
.QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i #m²M #U+- +?Q M M +kM; M;Q M M;Q½M K¨ ;K+ Î i` M p
+¦ H M iB M;X

h`Î H¢B h?QM? ok H•m- i`U+ iB T çB H M T?ÁM; H–m #®M- #ÎB pb .QÆM; h?B M
?ÆB i?Î +O L;¼+ E?€M? >Q^M;X o¨Q T?ÁM;- M;QÌB M¨v ç M; pW m®M; `QÊm-
€M? K„i H¢B /€M p¨Q + K9 i`QÈ+ K†iX

óæ½ i`Î H¢B `²BôX L;¼+ E?€M? >Q^M; çm´B M;QÌB ` M;Q¨B ? i- F?¬B T?K+ p M;

óVôX .QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m- ç i? M? FB K tm®M; #¨M- M;²B tm®M;X J†+ /M F?
+kM; iQM? H¨ F?¬M; i X

ó*? i ç½ iÈB- ç9M; H¨ #m²M #U+- M m F?¬M; T?ªB H¨ i #B i M;QÆB F?¬M; T?ª
iQÎM; `^M; M;QÆB ç M; +€Q i`¢M; pÈB ¬M; 'v +?S5ô L;¼+ E?€M? >Q^M; M¦B `'i #

óh¢B b Q #¼M ?¼ H¢B iÈB\ LÆB M¨v +?QM? H¨ i? M? H•m K¨5ô .QÆM; h?B M o'M
M?•M ibK pmB p - +?ŠM; H) H¨ iÈB pb M¦\ .QÆM; h?B M o'M M?bM i?Q€M; [m FB

ó.QÌM; M?Q H¨ pb +?mv M ç†+ #B i [m M i`¼M; ;b ç¦- ?bM? M?Q H¨ i`QÌM; ;b ç¦ FB
`ä pÈB i ôX L;¼+ E?€M? >Q^M; F?¦ ?B m M¦BX

óh`QÌM; aBM? FB K\ô .QÆM; h?B M o'M KÎ KB M; #´ bmM;X

ô æ9M;- ç9M; ç9M;- +?QM? H¨ M¦5 h`QÌM; aBM? FB K M¨v +¦ ;b ç†+ #B i ?ÆM M;Q
H˜K #˜K M¦BX

.QÆM; h?B M o'M +QÌB F?´- ?¬K M v KÈB M¦B +?mv M T?B K pÈB h?B M *Æ H½Q
i`Î p iBM iS+ M¨v ç½ i`mv M ` M;Q¨B- +?d bÊ F?¬M; +?d ?¬K M v- ?ŠM H¨ ç½ bÈ

.QÆM; h?B M o'M K†+ /M iQM? ibM? ?B M ?Á - M?QM; +kM; H¨ K°i M K iY ?€M ç°
FB K M¨v H¨K b Q +kM; T?ªB ;B Q p¨Q i v ?"m M?•M +O Gw ;B - ?ÆM M[T?B M
M¨v K M; iÈB +kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; i? iB T M?"MX óh`QÌM; aBM? FB K ¨- M

ó±- Î i`QM; i v M;QÆB ¨- p"v i?b ô L;¼+ E?€M? >Q^M; +?Q +¦ T?ªM SM;- ó*€B ;b
ç•m- F?¬M; T?ªB H¨ M¦ +?S\ô L;¼+ E?€M? >Q^M; +?d p¨Q ?„+ FB K i` M #¨MX

ó*?QM? H¨ M¦ ôX .QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m M¦BX

L;¼+ E?€M? >Q^M; idM? i€Q i`Î H¢B- i`QM; K„i +?ÈT H M [m M; K M; F?¦ ?B m-
h?B M o'M- K°i H€i b m- +?"K `½B KÎ KB M; M¦B, óa Q M;QÆB H¢B M¦B +?Q i #B

ó*?mv M M¨v- b Q T?ªB ;B'm /B K M;QÆB\ô .QÆM; h?B M o'M M?9M p B ?ÄB M;QÉ
/B K\ J†+ /M K¶B M;QÌB ç m +¦ #Q K"i HÈM M?'i +O #ªM i?•M- M?QM; i? M? FB K
ç² +O KbM?- b Q T?ªB ;B'm /B K\ h?ªM M?B M M¦B ` b) F?¬M; i´M i?QÆM; ibM?

L;¼+ E?€M? >Q^M; MÎ MK +QÌB- +QÌB ç M `'i pmB p - +QÌB ç M `'i i?"i HÁM;X *¦
M?B M ?ÄB, óh? M? FB K M¨v +¦ H B H`+? ;b- +–M i ?¶ i`Ê ;b F?¬M;ôX

kyX Zmv M R @ *?QÆM; ky

Zmv M R, G #¨M i?–M #Q

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

*?QÆM; ky, G¨K –K o K°i +?9i

aQm i–K,

L;m²M , oBTp M/ M

óL¦B i?"i- i +kM; H¨ ?¬K M v KÈB #B i i M +O M¦ôX .QÆM; h?B M o'M i?Î /¨B M¦B
ç²M M?Q i M- iQÆM; i`mv M i`QM; FB K +¦ #Q K"i i`QÌM; bBM? #'i H½Q- #ªQ i¨M; ;
H¨ p"vôX

L;¼+ E?€M? >Q^M; M;?2 tQM; +QM M;QÆB ç m b„T i`ÊM ` M;Q¨B- ?²B H•m pšM
æQÊ+- i?•M H¨ +¬M; iY L;¼+ ;B - F?¬M; i?B m ;B'v pKMX h`QÌM; bBM? #'i H½Q\
B K¨ F?¬M; Km®M i`QÌM; bBM? #'i H½Q +?S\ >ÆM M[- H¢B +°M; i? K p¬ b® #ªQ
+¦ i? H¨K +?Q #'i Hm"M F M¨Q i`QM; i?B M ?¢ i`Î M M çB M +m²M;X JB M; +kM; i
KB M;- +¦ +?9i M¦B H„T, óh? M? FB K M¨v i?"i i?"i X [mª i?"i +¦ i? F?B M M;QÌB

óE?¬M; #B iôX .QÆM; h?B M o'M i`ª HÌB i?ŠM; i?„MX o®M +kM; F?¬M; #B i- i`mv
i`mv M i?mv i- +¦ # Q M?B m T?–M i?"i- p"v i?b F?¬M; #B iX *¦ çB m ç€M; iB +- p
i`mv M i?mv i ?Q p¬ KÌ ªQ K¨ çB M +m²M;X

L;¼+ E?€M? >Q^M; +kM; idM? i€Q ?ÆM F?¬M; Qi- M?QM; M; v b m ç¦ H° ` K°i MK
;BÌ M;QÆB H'v i? M? FB K M¨v ` ç H¨K ;b\ S?ªB #B i `^M; +? i ç M; K M; i?2Q
iÈB ç•v- +?„+ ?ŠM +?QM? H¨ pb Km®M çQ¢i M¦X L;QÆB p"v F?¬M; T?ªB H¨ H¨K F

óEB K M¨v Î i`QÈ+ H9+ i T?¦ i?€+ +?Q i`mv M M?•M +O Gw ;B - çWM; ?ÁM; F M
F?¬M;- i HB M ç¢B F? B b€i ;BÈB5ô .QÆM; h?B M o'M HB M ?¢ M?šM i•K- K†+ /M
K¨ +?d +–M ç½ F i Q€M- +kM; +?d ç¨M? ?¢ M?šM i•K- i`W +Ä i"M ;®+5 æQÆM; M?
M;mv M i„+ +O KbM?X J°i +¶ mv M;?B K ç"T p¨Q K†i- hB m "¢+? +kM; +ªK i?'v b
h?B M o'M- çSM; /"v ;BÆ K¦M; pm®i M?Ä H M- iÄ p /Si F?Q€iX

L;¼+ E?€M? >Q^M; +kM; H¨ H–M ç–m iB M +ªK M?"M çQÊ+ `ä `¨M; K°i K†i F?€+ +C
H9+ M?'i i?ÌB +¦ +?9i M;•v M;QÌB, ó•+? ô

óh ibK i`mv M M?•M Gw ;B ç½ ;–M ? B M,K- M?QM; K¨ pšM M?Q +k F?¬M; +¦ i?m
h`QÌM; aBM? FB K ç½ #` iB i H° ` M;Q¨B- +?ŠM; i?¨ iB i H° i? K K°i +?9i- i? v pb
ç€v #B M- +?ŠM; #^M; i Î +?¶ M¨v çÊB ?„M iÈB ibK i X L;QÆB ?B m F?¬M;\ô .QÆ
?ÄBX

L;¼+ E?€M? >Q^M; F?¬M; T?ªB H¨ F M;m- pW M;?o HB M KBM? #¢+? w iS +O .C
pb M?Q i? - KÈB #` /¼ bÊ ? i ?²M, óv +O M;QÆB H¨ H¨K +?mv M M¨v –K o\ô h?'v
L;¼+ E?€M? >Q^M; M?ªv /UM; H M ;B®M; M?Q H¨ Î +?¶ M;²B +¦ FBK ç•K- [m€i, ó
#B i bU ?'T /šM +O i`QÌM; bBM? #'i H½Q- ;B¨m #^M; +ª MQÈ+ pÈB M?[M; M;QÌB F
ç9M; H¨ çB M `²B- ç M H9+ ç¦ +ª ;B M; ?²- F?¬M;- +ª ç¢B HK+ ç m b) çB M +m²M
i?B m i?•M- M;QÆB #B i F?¬M;\ E?¬M;- i F?¬M; ç²M; w- FB M [mv i F?¬M; ç²M

;B - H9+ M?Ä M;Q¢B i`W +€+ HQ¢B ?m'M Hmv M +?QM? H¨ Hmv M +¬M; i"T pä- €T
çQÊ+ K°i #^M; ?[m ?ÊT F?~m p`- L;¼+ E?€M? >Q^M; +kM; F?¬M; Km®M M?bM ?„M

.QÆM; h?B M o'M ç9M; H¨ +¦ +?9i +ªK ç°M;- +¦ çB m i•K w pšM F?¬M; +¦ #B M ?¦ X
;•v –K o- b) F?¬M; +¦ pB + ;b\ô

L;¼+ E?€M? >Q^M; +kM; H¨ i? ;B çdM? +'T K¨` - i'i M?B M ?B m çQÊ+ w iS +O
.QÆM; h?B M o'M F?¬M; Km®M ;•v –K o- iBM iS+ M¨v ç½ i`mv M` M;Q¨B- M; v +
i?•M- M;?o ç M +€+ ç¢B i? ;B - +€+ ç¢B K¬M T?€B- +€+ ç¢B + Q i?O F?€+- +ÁM
b Q\ *?„+ ?ŠM #¼M ?¼ ç½ bÈK +?¢v iÈB ç•vX *€B ;¼B H¨ ;•v –K o- +?ŠM; [m H¨
€M? b€M; K¨ i?¬BX h?"i` +?mv M M¨v +¦ ;•v –K o M[+kM; F?¬M; –K o i? K çQÊ+

.QÆM; h?B M o'M +kM; ç½ ?¢ M?šM i•K- T?ªB M? M? ?Q¨M i?¨M? bU ;YB ;„K +O
çQÌM; çB /m H`+? i`QM; i`mv M i?mv i ;BÈB im +?•M i?"K +?Q H¨ hB M ;BÈB K°i
K¢+? ?°B iK HBM? F?Q ç # [m M im ?¨M?X

ó§B i #B i M M H¨K M?Q i? M¨QX "ªM i?•M M;QÆB +~M i?"M çB- iÈB H9+ ç¦- +¦
çQÊ+ ;bôX L;¼+ E?€M? >Q^M; i?Î /¨B ç€T SM; M¦BX

óE?¬M;- M;QÆB pšM +¦ i? ;B9T i - i +–M M;¼+- W- T?~K +?'i +¨M; iBM? F?B i +
i`–K iQ K°i +?9i `²B M¦BX

óL;¼+\ S?~K +?'i +¨M; iBM? F?B i +¨M; i®i\ æ•v H¨ +?mv M M?Ä- L;¼+ ;B i +€B ;
M;¼+ i?b `'i M?B m5 *?d +¦ çB m T?~K +?'i + Q- #bM? i?QÌM; ç m #` ;B i°+ +'i /'
i®i M?'i +?Q M;QÆBôX L;¼+ E?€M? >Q^M; KÎ KB M; M¦B- +kM; F?¬M; ?ÄB .QÆM
T?~K +?'i i?m–M F?B iX

.QÆM; h?B M o'M +kM; H¨ #` #'i ç„+ /o- i`QM; M;¼+ # Q ?¨K HBM? F?Q i?m–M F?
iK+ + Q +'T ?ÆM M?B m- ?ÆM M[+¦ i? /MM; ç Hmv M +? K°i b® K¦M ç²X

>¨M? E?Q F€ ?"m- i`"M ç¢Q +?B T?€T- pšM Hm¬M F?¬M; +¦ +Æ ?°B i?U+ iB M- +kM
iB M- ?B M ;BÌ +?QM? H¨ i?ÌB çB KX .QÆM; h?B M o'M tQ v M;QÌB i`Î p T?ÁM;X

h`QM; óæ M E?Q J"i :BªBô- ;?B H¢B K'v K¦M ç² i®B +Æ bÎ- +ÁM +¦ K°i i?B M +¬M
Zmv iô- /MM; iB M i?B M iY F?Q +?•K /šM- ?bM? i?¨M? i•K Hmv M ç M ?Ä - ?Ä M

•] O @ / mŽp #0 ? (p °p m i U

óæ9M; `²B- F?¬M; #B i ?ÊT HU+ M,K M;QÌB +€+ M;QÌB- M?B m M?'i +¦ i? t•K M?
.QÆM; h?B M o'M KÎ KB M; ?ÄBX

ó§B- H'v HU+ HQÊM; M,K M;QÌB +?9M; i +?d +¦ i? p¨Q b•m F?QªM; #ªv M;¨M /†K
M¦BX

ó*?ŠM; [m - Î MÆB M¨v H,M H°M M?B m M,K M?Q p"v- im pB M;QÊ+ H¢B i,M; /` i?
i`,K M,K i`QÈ+ H9+ KÈB ç M- +?ŠM; [m +?d +¦ EBK ç M bÆ FbX h`,K M,K b m ç½
M,K M;QÌB +?9M; i +kM; b„T ç°i T?€ ?¦ M? `²BX L?QM; ;–M ? B KQÆB K'v M,K
+S +Æ ?°B ;bXô J°i i`QM; ? B M;QÌB bBM? ç¬B iB T HÌB M¦BX

.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m- iÄ p ?B m- i?ÌB ;B M /¨B Î # M #Ì b®M; ? v +? i- ç®
pB i`QÎM; i?¨M? iU M?B M +¦ +?¶ i®i F?€+ F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+X L?QM; im pB
?½B M;mv ?B K- t•K M?"T #ªv M;¨M /†K +kM; F?¬M; /€K çB p T?Q i`QÈ+ M[- M;
+€B #,M F?Q,M M¨vX J¨ ?Q¨M iQ¨M #ÎB pb M?Q p"v- im pB #¼M ?¼ M?B m M,K [m
iB M i? K K°i #QÈ+ M[X

*¦ i? i¢B i`QM; ?Q¨M +ªM? M?Q M;®+ H•m i`,K M,K- #¼M ?¼ F?¬M; +?¶ M¨Q F?¬M
+€B ç¢Q Hw M¨v M,K M;QÌB iU M?B M +kM; `ä `¨M;X

h`€+ L?'i S?¨K bmv M;?o i`QM; +?®+ H€i ?ÄB, óJ°i H–M M¨v +?9M; i M?"M K°i K
i?"T >„+ oB K L;?o b¨Q U´ FB M HY ç2MV +?mM; [m M? ç†+ #B i bBM? i`QÎM; M,
K¨ i?M H Q +?QM? H¨ KQÌB pB M "Q+? hOv >Q¨MX L?QM; >„+ oB K L;?o UFB M
i?QÌM; HmB iÈB K°i ç€K- T?B i?QÌM; F?¦ +?ÆB- +?9M; i Km®M ibK K°i ;½ i?m"i i
i`QM; M;QÌB +?9M; i [m2M #B i- i?m"i im H¢B ç½ Qi H¢B +¨M; Qi- +¦ ç°B M;k +¨M
.QÆM; ç¢Q ?[m +¦ ?SM; i?9 ;B M?"T +?9M; i ? v F?¬M;\ô Í +?mM; [m M? # ç¢B
J°M; *?B m h`¢+? +ÁM +¦ HQ¢B +® +?O iB m T?Q +€B ;B€ HÈM H'v M?B K pK ?Q
i?O çB H'v p¨B i?S- K¨ #ªM i?•M +® +?O F?¬M; +–M H'v i?•M p¨Q M;mv ?B KX J¨
`B M; iQ- +kM; +?QM? H¨ ;B[+® +?O +MM; M;QÌB çQÊ+ i?m H'v ?bM? i?S+ p,M
i?¬M; [m ibK çQÊ+ +¬M; +?SM; pB M +O K¶B # M ç M +?SM; KBM?- iQÆM; iU
QÈ+ôX J¨ i` M i`'M M?Ä M¨v- +¦ i? H¨K +¬M; +?SM; +?QM? H¨ M´B / M? M?'i i`QM
K >mv M h•K +?•M M?•M- ?„M H¨ K°i i`QM; +€+ ç M ç¢Q i¬M; bQ M´B / M? M?'i +
i?ÌB +kM; H¨ K°i i`QM; +€+ + Q i?O i?¨M? / M? i? ? i`QÈ+ +O hm *?•M :BÈBX
;?ûi €+ M?Q i?MX

.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m- "Q+? hOv >Q¨M- +U+ T?~K i`QM; ç M /QÊ+ +'T b€m
æ M F€ ç°i T?€ L;mv M M? F€ +¦ i`Ê ;B9T `'i HÈMX EBK æ M F€ pQÊi [m ç M L;m
KQÌB T?–M F?¦ F?,M- +¨M; H¨ p€+? M;,M + Q i?O i?"i bU +O hm *?•M :BÈBX *?Q
KQÌB T?–M i`•M [mw- K¨ K°i i`QM; +€+ T?®B T?QÆM; i`•M [mw M?'i +O M¦ H¨ v m

.QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i +?9i ?ÄB, ó*€+ M;QÆB b Q #B i i H¨ i?m"i im\ô
H° ` iBM iS+ M¨v M?d\

ó> ? - +?9M; i ç m H¨ F?´ im bo #²B ?²B Î # M #Ì bBM? iY- €M? K„i pšM H¨ +¦X >
[m iB T t9+- .QÆM; ç¢Q ?[m KQÌB T?–M T?M ?ÊT v m +–m +O +?9M; i - çQÆM
"Q+? hOv >Q¨M M¨v M;QÆB +¦ i? H'v ? B pB MXô h`€+ L?'i S?¨K +QÌB +QÌB i`ª H

ó"Q+? hOv >Q¨M i F?¬M; +–M- KK+ çQ+? i?"i bU +O i H¨ Km®M L?K+ Zm h?ªQ
*?B EBK Gm•M >Q i`,K M,K- +€+ M;QÆB #B i tm'i tS +O +?9M; M¦ ? v F?¬M;\ô .
M?B m M;¨v M?Q p"v- `®i +m°+ ?ÄB ` X

óL?K+ Zm h?ªQ\ *?9M; i #B i M¦ Î MÆB M¨Q +¦ i? i?m i?"T çQÊ+- +?ŠM; [m MÆ
>¢i iQ HÈM- `'i HÊB ?¢B- M¦ +U ç°+ +?d +–M /QM?- +?Q /M im bo L;mv M M? F€ +
S?¨K KÎ KB M; M¦B, óo T?–M E, *?B EBK Gm•M >Q - +?d bÊ +?d +¦ Î i`QM; o•M J
#Q- KÈB +¦ i? i²M i¢BXôX

ó±\ L?Q p"v i?b H'v +€B M¨v H¨K çB m FB M çQÊ+ `²B- +€+ M;QÌB çQ i çB i?m i?"
ç¦ H¢B +?d çB K i iB M p¨Q o•M J°M; *?B m h`¢+? M?Q i? M¨QX *?ŠM; [m +€B
F?B i ;B9T +€+ M;QÆB i?m i?"T çO G•M >Ä h?ªQXô .QÆM; h?B M o'M bmv M;?o

óhmv +?9M; i F i #¢M F?¬M; H•m- +?ŠM; [m +?9M; i pšM H¨ T?ªB M?„+ M?Î M;
i`QÈ+ F?B L;mv M M? F€ iB M p¨Q o•M J°M; *?B m h`¢+?- M m F?¬M; i` M +Æ #ª
+¦ i? KQÌB iY p¬ bBM?5ô GQm hm'M KÎ KB M; M¦BX

óE?¬M; b BXô GQm >²M; F?ŠM; ç`M? T?K ?¼ M¦BX

.QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i +?9i- KÎ KB M; M¦B, óh [mv i ç`M? `²B- +€+ M;Q

L,K M;QÌB M?bM M? m K°i +€B- h`€+ L?'i S?¨K i?Î /¨B M¦B, ó*?9M; i F?¬M; +¦ p'
pÈB +?9M; i K¨ M¦B `'i Qm ç½B- +?9M; i F?¬M; +¦ Hw /Q T?ªM ç®BX L?QM; M;Q
+?`m +? i- M;QÆB i®i M?'i +•M M?„+ K°i +?9i M[- +?9M; i +kM; F?¬M; Km®M k
Hmv M ç M bQ i®i +mM; +'T `'i M?B m HBM? ç MXô hB T t9+ M?B m M;¨v M?Q p"
H¨K +?Q i´ M,K M;QÌB KQÌB T?–M +¦ ?ªQ +ªK- #ÎB pb #¼M ?¼ K¶B K°i H–M i` Q ç´
M? m- Î i` M ;B€ i``- Qi M?'i i¢B i`QM; +€B i`'M M?Ä M¨v- ;B€ i`` +O +?9M; M¦ T
/QÊ+ H¢B H¨ p"i T?˜K MÆB M¨v / #€M- ç†+ #B i ç M /QÊ+ + Q +'T5 .QÆM; h?B M
#'i F HÊB M?Ä- ?ÆM M[/QÊ+ iQM? +O ç M /QÊ+ [mª i?U+ T?B i?QÌM; Qm i9- ?
#ÎB p"v ç®B pÈB .QÆM; h?B M o'M i,M; K¢M?X

.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m M¦B, óæ½ M?Q p"v- +?9M; i +S [mv i ç`M? M?Q i?
Km®M çB +?m˜M #` K°i Qi ç M /QÊ+ ç /MM;XôX

h`€+ L?'i S?¨K M¦B, óJQÌB ?¬K b m çB- M?Q i? M¨Q\ h?ÌB ;B M çO F?¬M;\ôX

ó*€K ÆM- p"v H¨ çO `²BXô .QÆM; h?B M o'M +ªK ÆM- ç•v `'i `ä `¨M; +?QM? H¨ h`€
i`bM? €T p b m- +?Q KbM? +?m˜M #` i?ÌB ;B MX

L,K M;QÌB ;"i ;"i ç–m M¦B, óæQÊ+- KQÌB ?¬K b m- +?9M; i ?°B ?ÊT Î MÆB M¨v- +

.QÆM; h?B M o'M +MM; #¼M ?¼ ` çB- i?W /`T KQÌB M;¨v i?ÌB ;B M M¨v- Hmv M
HQ¢B ç m +¦- +¦ HQ¢B F?¬B T?K+- HQ¢B i`` HB m- HQ¢B ;BªB ç°+- HQ¢B +Sm K
+€B F?€+ F?¬M; M?B m H„K- +?QM? H¨ HBM? /QÊ+ `'i M?B m- ?ÆM M[KQÌB T?–
çO HQ¢B ç M /QÊ+- i`bM? ç° ç M ç¢Q +O .QÆM; h?B M o'M +kM; i?ŠM; i„T i,M; H

JQÌB M;¨v i?ÌB ;B M `'i M? M? ç½ i`¬B [m - .QÆM; h?B M o'M ç9M; ? M ?°B ?ÊT p
?mv M ç¬B +•m- .QÆM; h?B M o'M K°i M;QÌB çQ K°i Qi ç M /QÊ+ [m M¦B, óæ½ H
M;k i - M M` +?9i bS+- +€+ M;QÆB M?"M H'v çBXôX

óæQÊ+- +?9M; i M?"M- /U i?2Q T?•M T?®B +?B M HÊB T?˜K- iQ¨M #° HBM? /QÊ
#ÎB pb i`QM; +?9M; i - +?d +¦ M;QÆB iBM? i?¬M; Hmv M ç MX æQÆM; M?B M +?B
i? ç`M? ;B€- b m ç¦ +?9M; i M?'i ç`M? #²B i?QÌM;Xô h`€+ L?'i S?¨K KQÌB T?–M i
b Q +kM; H¨ H–M ç–m iB M ?ÊT i€+- HQ¢B M¦B `ä `¨M; iB m M?•M i`QÈ+ [m•M iY
ç°B M;k K'i çB bS+ M;QM; iK +MM; çQ¨M F iX

.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m iÄ p iB T M?"M- +€B M¨v `'i ?ÊT Hw- KQÌB T?–M +¬M
?QÈM; iÈB ?¢T +®+ tm'i T?€iX

RyjX *?QÆM; Ryj, *?9 v L;mv >B K

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; Ryj, *?9 w M;mv ?B K

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; p M p M +?d +?m˜M #` ç M /QÊ+- +ÁM +® w çB Km
+MM; pÈB T?M +?9 #"+ + Q- M?[M; T?M +?9 M¨v +¦ i? #M H¢B K°i i?m"i im F?¬M
?B m +¬M; FQ+? i?b F?¬M; K ?B m T?ÁM; M;U +MM; i®+ ç°- K¨ M?[M; +€B M¨v +
i?ÌB #M H¢BX

.QÆM; h?B M o'M i?"i ` Î i` M T?ÁM; M;U +MM; i®+ ç° ç½ +¦ çB K v m KQÌB T?–M
+€B M¨v F?¬M; iQM? *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M i` M i v ?„MX

S?ÁM; M;U M;QÊ+ H¢B F?¬M; +¦ p'M ç ;b- #ÎB pb +¬M; FQ+? +QÌM; ç¢B ç½ çO ç
i`QM; +€+ p'M ç T?ªB ;BªB [mv i- +?Q M M .QÆM; h?B M o'M KÈB p°B p½ Hmv M
[m h? B hS+ Eb- iB M p¨Q >¦ h?–M Eb- +?Q ç M H9+ M¨v- .QÆM; h?B M o'M ç½
ok h?m"i +MM; æˆM; E?¬M; "° M[- K¨ H¨ ç¢T K•v K¨ # v5 .QÆM; h?B M o'M F?¬M
F?¬M; +–M M;U #ªQ T?B ?¨M?- ?„M im Hmv M i?€B +´ Hmv M F?Q T?€T K¬M- K¨ H¨
+?•M +?QM? ç½ i?'i i`mv M p¬ b® M,KX

h`QM; i`mv M i?mv i M;U K•v K¨ # v- +¦ i? i`QM; K°i M;¨v çB F?„T i K bÆM M;k
i?"K +?Q +¦ +•m +¦ i? M?ªv K°i +€B +€+? t p¢M /†KX æ•v H¨ F?€B MB K ;b\ hW
i`'M M?Ä M;Q¨B o•M J°M; *?B m h`¢+?- +€+? t M? m K'v p¢M /†K- .QÆM; h?B M o
i?ÌB ;B M KÈB # v ç M- K¨ M m [mª i?U+ ?¼+ tQM; T?ûT æˆM; o•M :B€ ok FB - +?
i?Î H¨ +¦ i? iÈB- +€B i®+ ç° M¨v [mª i?U+ bQ pÈB p"M i®+ •K i? M? +ÁM M? M? ?A
ç° M;U FB K T?B ?¨M? M? M? M?'i hm *?•M :BÈB +¦ i? ç¢i iÈB p"M i®+ •K i? M? ç

o¨Q ?¢T +®+- H"T iS+ +ªK ;B€+ çQÊ+ F?„T MÆB 'K €T M?Q tm•M- F?Q ?"m ?ÊT H
?ÆM p¨B T?–M QÈi €i- ?ÆM p¨B T?–M F?¬ K€iX LÆB MÆB H¨ ç K t M? pÌM [m M?

óo•M J°M; ?¢T +®+ /¨B ç M p¢M /†K- /¼+ tQ v [m M? M®B i?ŠM; o•M J°M; *?B m h
M?'i ` p¨Q o•M J°M; *?B m h`¢+?X h?"i ` i?"i Km®M +˜M i?"M iQM? ` - M¦ +?d +¦
+€B +?¶ +QM; ç m +€+? t M? m ç¢B F?€B F?QªM; ? B M;¨M M,K i`,K /†K- +?9M; M
?¢T +®+ +?B H¨K #®M #° T?"MX J¶B K°i +€B #° T?"M ç m +¦ ç†+ i?M F?€+ M? m +
M¦ +?B H¨K tm•M ?¢ i?m ç¬M; #®M çQ¢M ?¢T +®+X J¨ p` i`Q ?B M i¢B +O +?9M;
+MM; KM tm•M ;B®M; M? m F?Q ?"m ?ÊT HÁM; M;QÌB- HBM? /QÊ+ +kM; F?¬M; i
HBM? i`MM; ç°+ p"i ç€M; bÊX L?QM; ç®B pÈB +?9M; i K¨ M¦B- +kM; F?¬M; i? +'m
J°M; ?¢T +®+ ç€M; bÊ M?'i i?QÌM; i?QÌM; F?¬M; T?ªB M?[M; HBM? i`MM; ç°+ p"
L?'i S?¨K +'T .QÆM; h?B M o'M +˜M i?"M ;BªM; ;BªBX

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; i?QªB K€B ;"i ;"i ç–m- [mª i?U+ M?Q i? - M?[M; HBM
bÊ M[- /M b Q i`Q im i?'T- +?d +¦ #ªM M,M;- K¨ HQ¨B M;QÌB ç€M; bÊ M?'i +?QM?
K¨ M¦B- +MM; pÈB K¢Q ?B K HB m K¢M; pÈB M?[M; b9+ bBM? i`Q im i?'T M¨v- M
çQ¢i H'v i?¨M? [mª +O M?[M; M;QÌB F?€+X

ó*?9 w- +¦ +?9i T?–M HBM? /QÊ+ +?Q çO M,K i?b F?¬M; M M çB ç°M; +?9M; M¦-
M¦ F?¬M; çO- M;QÊ+ H¢B F?¬M; #ˆM; +?Ì +?9M; M¦ bBM? i`QÎM; ?ŠM H M ?€B b
i„+ M;–K +O `'i M?B m im bo i`QM; o•M J°M; ?¢T +®+- ?¢M; M;QÌB im +?•M Hmv
M;m M;®+- HQ¢B +?mv M K´ ;¨ H'v i`SM; M¨v +?QM? H¨ im bo i¨ €+ +kM; b) F?¬M;

.QÆM; h?B M o'M +QÌB +QÌB- ;"i ;"i ç–mX

Í /QÈB hB m "¢+? M?„+ M?Î- +QÈT çQ¢i iQ¨M #° HBM? /QÊ+ çO M,K +?Q #` M;QÌB
M¨v #° /¢M; KQÌB T?–M ˜M M'T- +?Q /M im bo +kM; F?¦ T?€i ?B M- K°i #¼M M,K
o'M / /¨M; ibK ` K°i ;®+ H¢B K°i ;®+ HBM? /QÊ+- K¶B K°i ;®+ i` M +Æ #ªM ç m ç

óL;QÆB- M;QÆB +€B M¨v M;QÆB b Q #B i çQÊ+ MÆB M¨v M?'i ç`M? +¦ HBM? /
+kM; i`ÊM HÈM `²B- T?ªB #B i `ˆM; M?B m M,K H,M H°M M?Q i? #¼M ?¼ +kM; F
M?Q H¨ +¬M; +?9M; çB H¢B M¨v ibK çQÊ+ K'v i?S M¨v- #ÎB pb +?9M; M¦ ;B'm i?"i

óJ°i Hmv M ç M bQ- M m M; v +ª HBM? /QÊ+ Î ç•m +kM; F?¬M; ibK çQÊ+- p"v +ÁM
o'M #om K¬B i`ª HÌBX hU M?B M F?¬M; +¦ F?ª M,M; iMv iB M #¢B H° hB m "¢+? H

L,K M;QÌB M?bM M? m K°i +€B- ;"i ;"i ç–mX Zmª i?U+ +¦ ç¢Q Hw5 E?¬M; çB ?ÄB
T?ªB +¦ #Q i?m"i ;b ibK i?m®+ ? v F?¬M;- +?Q /M H¨ +¦- p"v +kM; H¨ #Q K"i i?m°+

æ•v H¨ K°i +QM çQÌM; HÈM M®B i?ŠM; >¢ +®+- i¢B i` M +QM çQÌM; HÈM M¨v- ;B|
;B[H - +?ŠM; [m +ªK ;B€+ +QÌM; ç¢B +O .QÆM; h?B M o'M M¦B +?Q ?„M- Î #®M
F`+? HB iX

.QÆM; h?B M o'M ibK çQÊ+ F?¬M; Qi HBM? /QÊ+- #ÎB pb t'm ?´ ç +?Q M,K M;Q
M M `'i M?B m HBM? /QÊ+ H +? F?ÄB [m„ ç¢Q imv M çQÌM; M iQ¨M- .QÆM; h?B
i?m i?"T- #ÎB pb # M FB F?¬M; +?d +¦ H +? F?ÄB [m„ ç¢Q imv M çQÌM; M iQ¨M-
.QÆM; h?B M o'M F?¬M; #B i- .QÆM; h?B M o'M F?¬M; Km®M +?¼+ M?B m T?B

J°i #¼M b€m M;QÌB i®+ ç° F?¬M; +?"K- ç½ tmv M [m K°i MY sm•M +®+- M?QM; H
M;QÌB M;WM; H¢B- ibK K°i +€B ? M; p€+? M9B- Î i¢K H¢BX

ó"m´B i®B sm•M +®+ KQÌB T?–M ç€M; bÊ- imv i ç®B F?¬M; M M +?•K €M? HY - M
iÈB ç¨M ç°+ i`MM; ç€M; bÊ- +ÁM +¦ i? çQ iÈB K°i Qi im bo F?¬M; +¦ w i®iXô h`€+
M;?B KX

h¬ G` Î +Y ? M; H¨K K°i +€B T?€T i?m"i ? K°+- H'v ` +•v H2Q ç2K +Y ? M; +?2 /

.QÆM; h?B M o'M M?bM h¬ G` K°i +€B- p®M +?Q `^M; h¬ G` K ?B m +?QM? H¨ i?Q
i¢B t2K ` - h¬ G` +ÁM H¨ K°i bQM; ? i?m"i imX "bM? i?QÌM; i?m"i im ç m iBM? im
i? iBM? im K°i HQ¢B- +?d +¦ i?B M i¨B +MM; iBM? M? ?B K i?'v KÈB +¦ i? iBM?
bQM; ? X

E?¬M; M;?B M;Ì- i?m"i im iBM? i?¬M; K°i ? +¦ H) `'i HÊB ?¢B- M?QM; M;k ?¨M? iQ
[mv b) ;†T i?m"i im F?„+ +? KbM?- M?QM; i?m"i im bQM; ? +MM; ç½ M;Q¨B bQM
;B®M; i?m"i im çÆM ? X i`mv M +QTv iW

.QÆM; h?B M o'M imv iBM? i?¬M; K°i ? - M?QM; ?„M b) F?¬M; +–M HQ H„M; ;B®M
F?„+ +? - H¬B i?m"i +?QM? H¨ i?B M i?m"i- H¨ ç°+ [mv M i?m°+ p i?B M ç` iU M?
+? - i`€B H¢B- H¬B i?m"i H¢B +¦ i? F?„+ +? M;k ?¨M?- ?ÆM M[H¬B i?m"i i?m°+
+¦ i?m°+ iQM?- H¬B i?m"i +¦ i? +,M +S i?m°+ iQM? M;QÌB i?B i?m"i ?Q†+ H¨ M;n
?¦ H¨K M;k ?¨M? H¬B i?m"iX

L;¨v ?¬K b m- i`ÌB pW b€M;- K°i ç€K b€m M;QÌB H¢B #„i ç–m H M çQÌM;X LY M;
imv M çQÌM; M iQ¨M +¬M; +°M; M iQ¨M iB M H M- #ÎB pb KK+ iB m +O #¼M ?¼
sm•M +®+- F?¬M; +–M T?ªB K¢Q ?B K t¬M; p¨Q `WM; `"KX

L?QM; Hm¬M b) +¦ ibM? ?m®M; M;Q¨B w Km®M tªv ` - K°i +QM M? M iQ HÈM +Æ
+•v +®B p¼i ` - #° K†i /[ iÊM- KQÌB b€m +€B +?•M- ç–v M;QÌB KkB M?¼M- i` M K
iQÆB ç T- .QÆM; h?B M o'M Î i`QM; Eb o"i h?B M iWM; i?'v ;B®M; M¨v- M¦ i M L;
HQ¢B ç°+ p"i ç€M; bÊ- i` M M;QÌB M¦ +¦ ?mv i i?®M; ?²M; ?Q M; ç°+ ;B Q- KkB M
` ?QÈM; i`ÌB + Q- b m ç¦ H¢B M? M? +?¦M; /¨B ` - T?B i?QÌM; F?¦ +?ÆBX L?QM
i`QM; +Æ i? b) bBM? ` M°B ç M- +€B M°B ç M M¨v +?QM? H¨ iK+ tQM; h` æ°+ *?

.QÆM; h?B M o'M iU ?ÄB +¦ iB M i?B M iY F?Q ?° i? - F?¬M; bÊ ç°+- ?ÆM M[i`
;BªB ç°+- h` æ°+ *?•m ç®B pÈB ?„M K¨ M¦B +kM; F?¬M; +¦ bS+ /K ?Q†+ [m€ HÈM-
+?¼+ HQ¢B ç°+ p"i ç€M; bÊ M¨vX

a€m M;QÌB i?¬M; KBM? +'i + Q i?•M ?bM?- i`€M? [m L;k h?ªB :B€+ *?mX L;k h?
[m M i•K b€m M;QÌB- i`U+ iB T H¦2 p¨Q i`QM; `WM; `"K- #B M K'i F?¬M; i?'v M[X
?bM? i? F?´M; H²- M?QM; H¨ Î i`QM; /B ç°M; +kM; b) F?¬M; i¢Q i?¨M? T?€ ?Q ç®
`WM;- +€B M¨v ;B i,M; `'i HÈM iQM? ~M M'T +O M¦X

L;k h?ªB :B€+ *?m pW KÈB #B M K'i- HB M iW i`QM; `WM; H Q ` ?ÆM KQÌB +€B #
ibK /'m p i +QM L;k h?ªB :B€+ *?m FB K¨ ç M- +?ŠM; [m #¼M ?¼ ç½ K'i çB imM;

J°i ç€K KQÌB K'v M;QÌB KQÌB T?–M #m²M #U+- i`QM; ç¦ T?•M ` K°i im bo im´B +Á
óL¨v- K'v M;QÌB # M FB - +€+ M;QÆB iWM; ;†T K°i +QM M? M bWM; tm'i ?B M ? v

F?¬M; i®iX

J°i ç€K b€m M;QÌB h`€+ L?'i S?¨K +kM; F?¬M; Km®M ;•v +?mv M T?B M iQ€B- iV
*?m #B M K'i- ç½ tQ v M;QÌB ` çB- M;?2 i?'v i? M? •K im bo FB - H¢B F?¬M; ç
M?•M p"i i?U+ HU+ b„T ?¦ M? M¨v- pšM H¨ +¦ FB m M;¢Q +O KbM?- +,M #ªM b) K
F?¬M; T?ªB +¦ +?mv M ;'T i?ÌB ;B M- M¦B F?¬M; +?WM; +ÁM +¦ i? ` i v /¢v /¶ K°i
H T?ûT H¨ i? M¨Q M¨vX

hm bo i` im´B i?'v ;†T b€m M;QÌB +,M #ªM F?¬M; ç wiÈB KbM?- +¦ +?9i i? M [m
F?¬M; F?ÄB T?•M HB M #„M M? M? K¨ çBX hm bo i? M? MB M ç–m HoM? i?'v p"v
F`T- + m K¨v- M?Q H¨ `'i F?¬M; ?¨B HÁM; HQ¢B ?¨M? pB t9+ ç°M; M¨v +O M;QÌB
;B®M; # M M;Q¨B- Î HQ¢B ç` T?QÆM; M¨v iM +mi2c i` m +?¼+ F ç`+? H¨ b) ;†T
` p¨Q MÆB M¨v #bM? i?QÌM; ç m H¨ K°i Qi + Q i?O- +U+ F€ K ?B m +€+? +?ûK ;B

h? M? T?B FB K FB H¨ ?QÈM; iÈB h¬ G` # v çB- "€ oQÆM; # M M;QÌB h¬ G`- tQ v
K°i +€B- çSM; Î i`QÈ+ M;QÌB h¬ G`- F?¬M; M? M? F?¬M; +?"K pQÆM i v i`€B- K°i
T?B FB K- i v T?ªB H¨K /¢M; ç Q- [m€i i`–K K°i iB M;- #´ tm®M; K°i çÁMX

óS?B FB K SM; iB M; K¨ ;½v- K¨ M;QÌB i` im´B bY /KM; T?B FB K FB F?¬M; HQÌ
EBK æ M F€- ç®B i?O p"v K¨ K°i +?B m ç½ ?Ov /B i T?B FB K +O KbM?- óP ô T?m
ç½ #` M°B i?QÆM; F?¬M; M†M; F?¬M; M? X h`QM; K„i i`¨M M;"T F?¬M; iBM +MM;

hm bo i? M? MB M ç–m HoM? M?bM KB M; M;QÌB i` im´B T?mM i•K ?mv i- i`QM;
F?BM? i?QÌM;X *?ŠM; [m F?BM? i?QÌM; i?b F?BM? i?QÌM;- M?QM; M m #Ä [m
F?¬M; çQÊ+ L;k h?ªB :B€+ *?m- im bo i? M? MB M +kM; H¨ KQÌB T?–M iS+ ;B"M-
H¨K +È T?€i iB i K°i +?9iX

ó" Q p•v #¼M ?„Mô J°i ç€K KQÌB K'v im bo- M? M? +?¦M; # Q p•v H M- ç°M; i€+ ç m
Hmv M ?Q†+ H¨ iWM; ?ÊT i€+ M?B m H–MX *¦ ?ÆM KQÌB H,K ;½ im bo # Q p•v #
+MM; .QÆM; h?B M o'M- #¼M ?¼ K¶B K°i M0¼M c ¨ ÐÐ #¼a... +¦ +*¦ ?•; Î KR° •Ð

óG,M; o•M i¬M;\ *?QM? H¨ K°i i`QM; +€+ i¬M; K¬M pšM T?K i?m°+ p¨Q /QÈB >Q .
h`QM; K„i h`€+ L?'i S?¨K ?B M H M K°i ç¢Q i¨M F?®+ M¦BX

óh?9 p`- i?"i i?9 p`- i?b ` H¨ G,M; o•M i¬M;- F?¦ i`€+? +ª p9 H'T KB M; 2K M?Q i?
iB T HÌBX

.QÆM; h?B M o'M ç®B pÈB i? HU+ hm *?•M :BÈB T?•M #® +kM; F?¬M; [m2M i?m°
ok GQM; M¦B [m K°i +?9i- H¢B iU KbM? iBM pd ? K°i +?9i- i M G,M; o•M i¬M;- i
[m Î ç•m- t2K M?Q K°i +€B K¬M T?€B iQÆM; ç®B M´B iB M;X

ó*€+ p` ç¢B + - i?ª i¢B ?¢ K°i +QM M;U - i¢B ?¢ b m F?B p i¬M;- + K çQ M ;B[FQ
+–m tBM i? i?SX

ó*?9M; i bQ ` FûK M;QÌB +? iXô "€ oQÆM; H¢M? HMM; KÎ KB M; M¦BX

h`€+ L?'i S?¨K ;BÆ i`QÌM; FB K- HB M Km®M ?¢ tm®M;X ó*€+ M;QÆB F?¬M; i?
i`QM; +€+ i`QÎM; H½Q +O G,M; o•M i¬M;5 *€+ M;QÆB ô oW /Si HÌB- #ÎB pb ?„M
MY +•m b mX

hB m "¢+? F?¬M; ` i v- +?ŠM; [m Hm¬M Hm¬M Î i`QÈ+ i?B i? +ÁM i®i- Mm®i EB
+ª K°i im bo im´B +ÁM i` +kM; +m®B +MM; +kM; M?Q i? X

J'v M;QÌB H'v EBK ç M +O HQ¨B M;QÌB- i€+ /KM; +kM; F?¬M; HÈM- #ÎB pb #¼M
+?Q M M +kM; ç K†+ ?¨M? pB +O hB m "¢+?- +?ŠM; [m pšM F€ [m€B M?bM hB m
?[m- HBM? i?9 bOM; p"i M¨v +O M;QÆB F?˜m p` +kM; i?"i- +kM; F?¬M; #B i M;Q

ó> ? - +€+ M;QÆB M m i?Q+?- +kM; +¦ i? çB Km K°i +QM- ?Q†+ çB o¢M .B i *´ a
h?B M o'M +QÌB +QÌB i`ª HÌBX

Ry8X *?QÆM; Ry8, >¢ *®+

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; Ry8, >¢ +®+

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

óh M¦B- H½Q .QÆM;- +€B H¬B T?€T M¨v +O M;QÆB H¨ Hmv M M?Q i? M¨Q- i?"i
?¢B M?'i i iWM; i?'v- +?d bÊ +?d +¦ H¬B ? i?m"i im L;mv M M? F€ KÈB +¦ i? bQ
+O h`€+ L?'i S?¨K +¨M; M;¨v +¨M; i?•M +"M- [mª i?U+- t2K F?Q iS+ +MM; T?€T H
.QÆM; h?B M o'M ç¢B F?€B +MM; #¼M ?¼ #ˆM; M? m- F?¬M;- bQ pÈB #¼M ?„M
+¬M; FQ+? M¨v H¢B +QÌM; ?½M ç M #B M i?€B- K°i ç¢Q H¬B T?€T KB m b€i K°i +
iQÎM; iQÊM;X

.QÆM; h?B M o'M +QÌB +QÌB- F?¬M; ç w M¦B, ó*S F?´ Hmv M M?Q p"v i?¬BXô L
pšM Î +ªM? ;BÈB :Bª æ M E€- p"v F?¬M; T?ªB ç2K #¼M ?¼ /¼ +? i \ *?ŠM; [m +€
i?"i H¨ HÊB ?¢B pQÊi [m€ iQÎM; iQÊM;5 >¦ h?–M Eb +?QM? H¨ iB m +?Q iB m i?¨M
F?¬M; T?ªB +¨M; i? K HÊB ?¢B\

J¼B M;QÌB F?¬M; ?ÄB M?B m M[- #ÎB pb +¬M; T?€T im +?•M +?QM? H¨ #Q K"i +
i€M im- i`mv ?ÄB #Q T?€T +O ç®B T?QÆM; H¨ K°i HQ¢B ?¨M? pB T?¢K ?9vX Í i?Ì
+¬M; T?€T +¦ F?„T MÆB- KQÌB T?–M i?¬M; /KM;- M?QM; +¬M; T?€T + Q +'T i?"i

+MM; ˜M K”iX h`QM; i€M im- +¦ K°i #° T?”M M?Ä M;QÌB +?QM? H¨ /U p¨Q +¬M; T
M;QÌB i?QÌM;- i`Ì i?¨M? M;QÌB ?ÆM M;QÌBX

.QÆM; h?B M o’M im i”T H¬B T?€T- +?QM? H¨ Hmv M F?Q bo i`mv M i?W iW i?€
i?m”i +QÌM; ç¢B bÈK i?’i i`mv M- M?QM; +ªM? ;BÈB .QÆM; h?B M o’M ?B M i¢B
>Q€M +kM; +?d +¦ i? ç®B T?¦ im bo EBK æ M F€- ?ÆM M[+ÁM +–M ç®B T?QÆM;
L m +?®M; H¢B + Q i?O L;mv M M? F€- p”v imv i ç®B H¨ i?”T iY p¬ bBM?X G¬B i?
+?Q M;QÌB im Hmv M +¦ çQÊ+ HU+ +¬M; FQ+? +QÌM; ç¢B pQÊi t +ªM? ;BÈB +O

æQ¨M M;QÌB ç2K +?B M HÊB T?˜K T?•M T?®B- i?m ?Q¢+? HÈM M?’i F?¬M; ;b ?A
HBM? F?Q +’TX *?ŠM; [m ç€M; iB + F?¬M; +¦ T?€T #ªQ- hm *?•M :BÈB ?B M i¢B
bQ pÈB T?€T #ªQ iB M M;?B ?ÆM- ?ÆM M[/ Hmv M +? X *?Q M M +?Q /M H¨ p` i
H½Q G,M; o•M i¬M; M¨v- i` M M;QÌB +kM; F?¬M; +¦ K°i FB M T?€T #ªQX a m ç¦ +?
i`[p”i- HQÊM; HÈM M;¼+ i?¢+?- Hmv M i¨B- HBM? /QÊ+- HBM? ç M +MM; T?M F?

L;¼+ i?¢+?- HBM? i?¢+? +?B ç m- HBM? ç M +MM; T?M F?Q .QÆM; h?B M o’M F
#° p .QÆM; h?B M o’M- ç•v H¨ i?QÆM; HQÊM; bŒMX a m ç¦ H¨ Hmv M i¨B- .QÆM
*ÁM i?W ? B T?–M # - .QÆM; h?B M o’M Km iQ¨M #°X _’i +¬M; #ˆM;- K¼B M;QÌ
HÊB T?˜K K¨ tªv ` K•m i?mšM- ?ÊT i€+ T?B i?QÌM; F?Q€B i`€X L;?d M;ÆB K°i +?9
K°i H–M M[- hB m "¢+? iB m ;B ?Ä M¨v K°i H–M Mm®i F?QªM; KQÌB pB M EBK ç
M¨v iB m ?¦ F?¬M; i®iX ob b Q +?d +¦ F?QªM; KQÌB pB M\ "ÎB pb +? i Î i` M i v
F?¬M; +¦ EBK ç M HQm H¢B- +¦ i? K v K„M HQm H¢B K°i +€B M?šM i`[p”i ç½ F?–
HU+ H¬B T?€T +O .QÆM; h?B M o’M i,M; H M- bÊ H¨ M; v +ª +†M +kM; F?¬M; +Á

æB çQÌM; # M;¨v- i` M çQÌM; ;BªB [mv i K’v +QM [m€B p”i #¼ +€M? +SM; ç°i M?B
`®i +m°+ M iQ¨M pQÊi [m sm•M +®+X Í +?¶ ;B Q ;BÈB +O sm•M +®+ +MM; >¢
S?¨K M;WM; H¢B- i?”M i`¼M; M¦B pÈB .QÆM; h?B M o’M, ósm•M +®+ i` M i?U+
ç°M; i` m +?¼+ M?[M; +QM i`MM; FB - #bM? i?QÌM; ç m b) M iQ¨M [m çQÊ+- M?
+®+X h`QM; >¢ +®+- F?¬M; +?d +¦ [m€B p”i +QÌM; ?½M ?ÆM `’i M?B m- ?ÆM M
T?–M /` i?QÌM;- +˜M i?”M K°i +?9iX L;?d M;ÆB çQÊ+ `²B +?S\ôX

J¼B M;QÌB ;”i ;”i ç–mX

óæB i?¬BXô J°i #¼M b€m M;QÌB #QÈ+ ` F?ÄB sm•M +®+- ;B[sm•M +®+ +MM; >
?dM? m /¨B M,K i`,K i?QÈ+- `°M; #®M i?QÈ+X *€B F?2 M9B M¨v F?¬M; +¦ ;b ç†+ #

G9+ K¼B M;QÌB # v [m F?2 M9B- €M? K„i .QÆM; h?B M o’M ?Q H M- i`QÈ+ +€i ç
?¢M- i?ÌB iB i M¦M; F?®+ HB i F?¦ M;,M- i`U+ iB T M?B i ç° F?¬M; F?Q + Q iÈB
+ª K°i +?9i ?ÆB MQÈ+ +kM; F?¬M; +¦- iQ¨M #° i’i +ª +MM; MQÈ+ +¦ HB M [m M ç
MQÈM; F?¬X L?B i ç° + Q i` M i`,K ç°- M;QÌB i?QÌM; iÈB ç•v +?d bÊ H”T iS+ #` M
im +?•M- im bo +?Q h`9+ *Æ i?¨M? +¬M; +kM; F?¦ ç†i +?•M ?Q¨M +ªM? i¨M F?®+

óh? M¨Q\ LÆB M¨v çO K¢M? +?S\ô "€ oQÆM; H’v i?•M i? F?¬M; +¦ #’i +S +?•M
F?¬M; i`mM;- M? +? KB M; +QÌB ?ÄBX

óZmª i?U+ +MM; sm•M +®+ FûK `’i HÈM- +?ŠM; [m +ÁM +?Q H¨K F?¦ çQÊ+ i Xô
ç–m- `’i M? M? ç½ i?Q+? SM;X hB M i?B M iY F?Q /B ç°M; Î # M M;Q¨B +Æ i? - ç2
M;,M +ªM # M M;Q¨BX h?•M i? .QÆM; h?B M o’M imv +QÌM; ?½M iQÆM; iU- M?Q
iU M;QÊ+ +MM; +® w ˜M /’m ?„M KÈB p”M /KM; +?•M F?Q ?° i? X

óGQ¢B ç` T?QÆM; M¨v +kM; +?d +¦ M;QÆB HQ¢B #B M i?€B M¨v KÈB +¦ i? H’v
F?¬M; T?ªB F?¬M; ?•K K° ;?2M i` M¦B- +kM; p”M +?mv M +?•M M;mv M ?° i? iQÆ

óæQÊ+ `²B- +?9M; i H M çQÌM; çBXô h`€+ L?’i S?¨K çB ç–m ?QÈM; # M i`€B # v ç
KQÌB T?–M [m2M i?m°+X

æQ¨M M;QÌB H9+ M¨v KÈB i?2Q H M- /¼+ çQÌM; çB- GQm hm’M F?¬M; M;WM; ;B
.QÆM; h?B M o’M- +MM; pÈB ?¢M; KK+ +¬M; pB + T?ªB +?9 w- K°i i`QM; b® ç¦ +?

F?¬M; M M ?¢ tm®M; K†i ç’iX "ÎB pb i`QM; >¢ +®+ M¨v- /QÈB b K¢+ çÄ `U+ #` K†i

+¦ M;mv ?B K p¬ #B M- +?Q M M +€B >¢ +®+ M¨v H¨ K°i +€B ç` T?QÆM; ç½ M;mv
ibM? ?bM? +?mM; +?d +–M M;QÆB F?¬M; ?¢ tm®M; ç'i- p"M F?Q H¢B çO i®i K¨ M
>¢ +®+- F?¬M; +¦ T?B M iQ€BX

*?ŠM; [m - M m M;QÆB Km®M FB K K°i K¦M Hmv M i¨B +MM; HBM? /QÊ+ >¢ +®+
+¦ K¨ M¦B- M?Q p"v ibM? ?m®M; b) pW p†M i`€B M;QÊ+X

_'i F?¬M; F?ûQ- K°i H–M M¨v KK+ iB m +O K°i #¼M b€m M;QÌB pW p†M H¨ G•M
K¢+ çÄ `U+ FûQ /¨B ?ÆM M;¨M /†K- i?QÌM; i?QÌM; #ÌB pb T?ªB i`€M? Mû K°i +?9
i¢Q i?¨M?- +MM; pÈB +€i #KB #¢Q ç†+ #B i HÈM- K'v M;QÌB ç m +?Q iWM; tm®M
+€i #KB #¢Q- K'v M;QÌB H¢B F?¬M; i? F?¬M; /WM; H¢B- ibK K°i ç` T?QÆM; ?Æ
M?Q p¬ ?¢B- i?U+ ` ~M +?S M;mv +Æ ç€M; bÊ- M m F?¬M; T?ªB .QÆM; h?B M o'
H¨ F?¦ iBM iQÎM;X

L; v i¢B M?€v K„i K'v M;QÌB ?¢ tm®M; ç'i- K'v +QM [m€B p"i iQÈM; K¢Q t'm tQ H¢
K K H¢B ;B®M; M?Q +QM ;BmM i?"i HÈM iW ç'i +€i p¼i K¢M? ` - K v K„M .QÆM; h
M;QÌB M?„+ M?Î- Î i`QÈ+ iB M K°i +€B L;k G¬B P M? ædM? ç€M? H M- #^M; F?¬M

.QÆM; h?B M o'M K v K„M KbM? +MM; K°i ç°B im bo FBM? M;?B K T?QM; T?9 i?U
p¨Q- K°i KbM? ?¨M? ç°M; K¨ M¦B- +?d bÊ /[M?B m H¨M? Qi5 *€B b K¢+ K¨m çÄ `U
HU+ i?,K /Á +O hB m "¢+? +kM; +€+? i`ÎX

óæQÊ+ `²B- +?9M; i HB M Î MÆB M¨v M;?d M;ÆB K°i +?9i- çÊB +€B +€i #KB #¢Q
h`€+ L?'i S?¨K +¦ +?9i #m²M #U+ M¦BX *€B +€i #KB #¢Q M¨v +QB M?Q H¨ Qi ;†T-
i¢B p"v K¨ çKM; T?ªB `²BX

óS?Q /QÈB F?¬M; +¦ [m€B p"i F?€+ b Q\ô .QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i HQ H„M; ?ÄB

óh`QM; M;„M ?¢M b) F?¬M;- #ÎB pb M?[M; [m€B p"i M¨v [m M MB K H½M? ç` F€ [
+¦ [m€B p"i F?€+ T?€i ?B M MÆB M¨v ç½ F?¬M; +ÁM +?O M?•MXô "€ oQÆM; #bM

.QÆM; h?B M o'M M;QÊ+ H¢B F?¬M; T?ªB bÊ ?½B- +?d H¨ #` ;? iÎK K¨ i?¬BX >Æ
H¨ T?ªB +?9 wX

óG–M M¨v +€i #KB #¢Q [m çB- +?9M; i HB M iB]2F? Ð38#KB #¢ð• @ I € €

óh?m +®+ +MM; sm•M +®+ F?¬M; [m€ F?€+- +?ŠM; [m HBM? i`MM; ç°+ p”i # M i`
?ÆM- F?¬M; M M ç€M? #W X *ÁM +¦- H9+ M¦B +?mv M- i®i M?’i bY /KM; i`mv M
i? M? •K [m€ HÈM- b) /šM ç M `’i M?B m HBM? i`MM; ç°+ p”i p•v +¬M;Xô h`€+ L?’i
h?m +®+ M;WM; H¢B- +˜M i?”M /†M /Á .QÆM; h?B M o’MX

.QÆM; h?B M o’M M;?2 tQM;- M?Q +¦ +?9i ç,K +?B m- ;”i ç–m ç€T, ó>B m `²B- ç
+–M +?mv M i•K M;?2- +ÁM T?ªB +˜M i?”M M?È F„- #ˆM; F?¬M; K°i +€B b B H–K +
ç€M; bÊ- .QÆM; h?B M o’M iWM; ç¼+ Eb o”i h?B M- # M i`QM; ;?B H¢B `’i M?B m
+O +?9M; M¦ KQÌB T?–M +QÌM; ç¢B- F?¬M; i? t2K i?QÌM;X

Ry3X *?QÆM; Ry3, L?K+ Zm h?ªQ hÈB h v

G "¨M o”M J M? t2K +?QÆM; KÈB i¢B UX

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; Ry3, L?K+ Zm h?ªQ iÈB i v

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

æQ¨M M;QÌB +?QM? i?S+ #QÈ+ p¨Q h?m +®+- +ªM? b„+ h?m +®+ ?ÊT HÁM; M;QÌ
K M;QÌB- t t H M i`¨M K°i i–M; ç€K bQÆM; M?¨M M?¢i- M?Q ˜M M?Q ?B M- +?Q
HmM;X

LÆB M¨v KQÌB T?–M i? M? ioM?- i`W iB M; MQÈ+ bm®B +?ªv- iB M; ;B¦ H€ +•v +
+¦ M;šm M?B M i`mv M ç M p¨B iB M; p M; ;B®M; M?Q i`MM; F m H¢B ;B®M; M?Q

h`€+ L?’i S?¨K i`mv M çÆM M?”T #Q M¦B, ó*?9M; i çB i?¬B- +˜M i?”M K°i +?9i-
ç°M; bBM? p”i ˜M i?•M Î i`QM; +•v +®BXô h`mv M •K M?”T #Q i?”i ` +?QM? H¨ i`
Q p•v i`U+ iB T i`mv M p¨Q i`QM; i B ç®B T?QÆM;- HQ¢B F„ tªQ M¨v +?d +–M H
iU i?¬M;- +kM; F?¬M; T?ªB +€B #Q T?€T ;bX

h?m +®+ ç®B pÈB ç€K M;QÌB h`€+ L?’i S?¨K K¨ M¦B +kM; F?¬M; t H¢- #ÎB pb #¼M
H½K- ç€M? #ªQ ?Q†+ H¨ H¨K M?B K pK Î MÆB M¨vX L?QM; #¼M ?¼ pšM M?Q +k K
+®+ i`W K°i Qi +´ i`MM; ç°+ p”i +¦ iQM? +?O ç°M; +¬M; FQ+?- +?d +–M M;QÆB #ª
ç m H¨ iQÆM; ç®B M iQ¨MX

.QÆM; h?B M o’M Î /QÈB h`€+ L?’i S?¨K /šM /„i- `) ç¬M; `) i•v- `’i M?B m MÆB +¦ i
h`€+ L?’i S?¨K ç m F?¬M; i`U+ iB T i?ŠM; i„T i?¬M; [m - K¨ H¨ FûQ K°i pÁM; `’i
F?B çB [m - .QÆM; h?B M o’M KÈB H’v i`mv M •K M?”T #Q ?ÄB, óa Q pW `²B F?¬
h?B M o’M +¦ +ªK ;B€+ `’i K¢M?- +kM; F?¬M; T?€i ?B M MÆB ç¦ +¦ +?¶ M¨Q +´ [m€

ó> ? - M;QÆB +¦ çB m F?¬M; #B i- i`QM; KªM; `WM; FB H¨ K°i ç–K MQÈ+ M?Ä-
[m€B /` ç€M; bÊ- #’i +S M;QÌB M¨Q iÈB ;–M ç m b) #` M¦ +¬M; FQ+?- Î MÆB M¨v M;
pb +?d +–M # v H M i`ÌB- p”v F?¬M; i? M;?B M;Ì +?QM? H¨ K°i +€B #B M;„K b®M
T?B ?¨M? +¬M; FQ+?- ç•v +kM; H¨ M;mv M M?•M pb b Q +?9M; i F?¬M; # v H M-
M?’i +?QM? H¨ H½M? ç` +O M?QM; [m€B p”i ç†+ i?M M¨vX *kM; F?¬M; #B i H¨
?Q†+ H¨ #ÎB pb ç–K MQÈ+ [m€ b•mX >Q†+ H¨ M;mv M M?•M #ªM i?•M +QM +€ b’m
F?¬M; T?€i ?B M çQÊ+Xô h`€+ L?’i S?¨K +QÌB i`mv M •K M?”T #Q +?Q .QÆM; h?B

.QÆM; h?B M o’M pW M;?2- M?’i i?ÌB ? i +?¶ M¦B `²B- æ¢B h?B M h? :BÈB- F?
M; v +ª HBM? i?S+ +kM; F?¬M; T?€i ?B M çQÊ+X E?¬M; #B i L;mv M i?–M +O K
i?S+ i?b b QïõhB m "¢+?X L;QÆB +¦ i? T?€i ?B M M¦ i²M i¢B F?¬M;\ô .QÆM; h?

óE?¬M; i? X h +ÁM M?Ä- MÆB M¨v [m€ +´ [m€BXô hB m "¢+? #m²M #U+ i`ª HÌBX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; F?ÄB +¨M; i? K +˜M i?"M- [mª i?U+ MÆB M¨v [m€ +´ [m€
M¦B M?Q p"vX

ó*?ŠM; [m - HBM? /QÊ+ T?K +"M M;QÊ+ H¢B F?¬M; QiX æ m H¨ [m€ # i`,K M,K im
i`,K M,KXô hB m "¢+? pb #B m ?B M KbM? +QÌM; ç¢B- iB T HÌB M¦BX

.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–mX h`QÈ+ F?¬M; M¦B i?m i?"T çQÊ+ ? v F?¬M;- i`bM?
M¨v bQ pÈB sm•M +®+ [mª i?U+ H¨ i,M; p¼i- i`QM; `WM; +•v M¨v F?„T MÆB H°` -
.QÆM; h?B M o'M +,M #ªM F?¬M; /€K ?¨M? ç°M; i?B m bmv M;?o- /M b Q KK+ iB
L?K+ Zm h?ªQ M,K i`,K M,KX

GBM? /QÊ+ F?€+ +kM; F?¬M; p°B M?m- çÊB b m F?B L;mv M i?–M F i i?¨M?- H¢B
i?U+ HU+ + Q- +ÁM bÊ F?¬M; +¦ HBM? /QÊ+ b Q\ t2K i¢B

E?¬M; M;WM; pÁM; çB pÁM; H¢B çB iÈBX *?ŠM; [m T?QÆM; ?QÈM; +?mM; H¢B F
+?Q .QÆM; h?B M o'MX LÆB M¨Q MÆB M¨Q +¦ +€B ;b- +?9M; i T?ªB pÁM; ` c LA
T?ªB +˜M i?"MX .QÆM; h?B M o'M /U p¨Q ç–m ¦+ pQÊi t M;QÌB i?QÌM;- M?'i M?'
+?d H¨ M?[M; imv M çQÌM; M¨v T?S+ i¢T ç M +U+ çB K- F?¬M; +¦ K'v +?K+ M,K F
`ä `¨M; ?¢M; KK+ +¬M; pB + +?9 w ç m Î M?€v K„i ç2K +?9M; M¦ ;?B M?È- ?ÆM M
K°i #S+ #ªM ç²X

Zmª i?U+- M m t¬M; p¨Q K¨ M¦B- +?d bÊ +?d +¦ im bo L;mv M M? F€ ?ÆM M[T?ª
ç¢B KÈB +¦ i? +QÌM; M;¢M? iW MÆB M¨v t¬M; [m - M m F?¬M; imv i ç®B +?d +¦
#ˆM; p¨Q +˜M i?"M +˜M i?"M- F, Hm"i M;?B K KBM?- i`,K M,K FBM? M;?B K KÈB +
L?È F„ H¨ K¢Q ?B K- K¨ F?¬M; T?ªB p¨Q M;mv ?B KX

o¨B M;¨v b m- çQ¨M M;QÌB `®i +m°+ M;WM; H¢B- K'v M;¨v M v- H¨K +?Q .QÆM; h?B
Qi i?U+ p"i +MM; K¢Q ?B K- h`€+ L?'i S?¨K H¨ K°i ç°B i`QÎM; T?B i?QÌM; tSM; +?
H–M ç m +¦ i? Î /QÈB ?„M /šM /„i- Î /QÈB F?¬M; +MM; +€+ HQ¢B HBM? i`MM; iQ H
M;mv i?¨M? M- ?¦ ?B K pB /BX44X

ó*?QM? H¨ MÆB M¨v- b m HQM; +€M? `WM; M¨v- +¦ K°i +€B ?®- K¨ p€+? ç€ i` M #®
Qi +Ä L?K+ Zm h?ªQ- im´B F?¬M; ç²M; M?'iXô h`€+ L?'i S?¨K i`mv M •K ;BÈB i?B
M¨v +¦ K°i HQ¢B ;B¦ [m€B /`- Î i?ÌB çB K ?€B i?m®+- M M +˜M i?"M- imv i ç®B F?¬
M m F?¬M; M;QÆB b) #` +m®M ç M /QÈB ?®- bÊ F?¦ b®M; çQÊ+X GQ¢B ;B¦ [m€B
+¦ [mv Hm"i- +?9M; i iWM; Î MÆB M¨v i?O ? B i?€M;- +kM; +?Q ibK` [mv Hm"i +
`ä `¨M;- i?U+ bU Km®M çB ?€B F?¬M;\ L;QÆB M m +® w Km®M ?€B M¦B- +¦ i? i?
` K°i bÊB tQ+? ?mv M i?B i +? i¢Q- ç¢B F?€B +kM; /¨B K'v M;¨M Kûi- t2K ` H¨ ç

.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m- ç2K tQ+? [m'M Î i` M HQM;- ç2K K°i ç–m F?€+ çQ
i`mv M •K M¦B, óu M i•K çB- i F?¬M; b Q- L?K+ Zm h?ªQ M¨v i ibM? i? #„i #m
i`¬M; ;B9T i Xô L¦B tQM;- #ªQ hB m "¢+? M?ªv [m - +ÁM ç†+ #B i H'v ` K°i i'K +U
+?9- +?•M F?Q `¦i p¨Q- /€M i¢B i` M M;QÌB- i`U+ iB T imM; M;QÌB M?ªv tm®M;X

hW H9+ #m°+ tQ+?- .QÆM; h?B M o'M ç½ ?ÄB `ä hB m "¢+?- L?K+ Zm h?ªQ i` M
Î p` i`Q M¨Q- H9+ M?ªv- ç½ +?¼M +?m˜M p` i`Q M?ªv tm®M;X

J°i Kûi- ? B Kûi- KQÌB Kûi- i`,K Kûi- [mª M?B M +MM; hB m "¢+? M¦B ;B®M; M?
L?K+ Zm h?ªQ bBM? i`QÎM; i` M p€+? ç€ M,K +kM; +¨M; H•mX

æ M F?QªM; M;¨M Kûi- .QÆM; h?B M o'M M? M? i v H K„i +–K K°i ;®+ L?K+ Zm h
p€+? ç€- pW i?'v- [mª M?B M H¨ M,K i`,K M,K im´BX .QÆM; h?B M o'M +ÁM ç M; `
i€+ i` M i v H¢B F?¬M; +?"K- Î b m F?B i?m i?"T ç M ;®+ L?K+ Zm h?ªQ M;¨M M,
o'M F?¬M; /€K i? K M[- /MM; S?B m ok h?m"i K°i +?9i- i?•M i? M;WM; `ÆB tm®
i? K p¨Q M;QÌB- p"M /KM; æˆM; E?¬M; "° imM; M;QÌB K¨ H M- H9+ M¨v- ç°i M?B
ç€v ?® tmv M i?ŠM; K¨ H MX

.QÆM; h?B M o'M +¦ i? +ªK ;B€+ çQÊ+ M¦ ç M; iB T +"M- M m i`"M ;B¦ [m€B H¢

h`€+ L?'i S?¨K M¦B- .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; /€K H'v i?•M p¨Q M;mv ?B K-
ç M; i`B M F? B- iB M i?B M iY F?Q F?´M; H²- ç2K +ª M;QÌB .QÆM; h?B M o'M p
iY F?Q- i?•M ?bM? .QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M M? M? ?ÆM ;'T i`,K H–M, óoMô K
ç° M¨v bQ pÈB ;B¦ [m€B H¢ +ÁM M? M? ?ÆM- i`QM; +?ÈT K„i +?¢v ` F?ÄB ?®- h
çQÊ+ .QÆM; h?B M o'M i`mv M •K- M,K M;QÌB /MM; bS+ FûQ- ç2K .QÆM; h?B M o
i?Q€i ;B¦ [m€B H¢ b€i M;QÌBX

óL;QÆB F?¬M; b Q +?S\ô æ€K M;QÌB h`€+ L?'i S?¨K ç²M; i?ÌB i`mv M •K ?ÄBX

.QÆM; h?B M o'M +QÌB +QÌB- i`ª HÌB, ó*?d FûK K°i +?9iXô æ K K°i +?9i HBM? /
i`,K M,K ç½ +¦ ?ÆM KQÌB ;®+- i`•M [mw M?'i +?QM? H¨ ? B ;®+ L?K+ Zm h?ªQ M
KQÌB T?–M ?¨B HÁM;X

.QÆM; h?B M o'M M;QÊ+ H¢B ç®B pÈB ;B¦ [m€B H¢ bBM? ` p¨B T?–M ?SM; i?9X
p b m i?U+ HU+ çO- H¢B ç M +QB K°i +?9i- ;B¦ M¨v +¦ T?ªB K°i HQ¢B FB ;?B H¢

Gmv M +? .QÌM; h?–M ç M +–M L?K+ Zm h?ªQ ç½ +¦- ç½ +?d i?B m E, *?B EBK
çQÊ+ K°i +?O /QÊ+ +m®B +MM; M¨v- H¨ +¦ i? KÎ ç M H¬- Hmv M +? .QÌM; h?–M ç

óL?K+ Zm h?ªQ ?€B çQÊ+ +?Q \ô h`€+ L?'i S?¨K ?ÄBX

óVKX æ½ ?€B çQÊ+Xô .QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m i`ª HÌBX

J'v M;QÌB F?€+ M;?2 tQM; +kM; H° ` iQÆB +QÌBX h`€+ L?'i S?¨K ;"i ç–m M¦B, ó>
+ÁM Km®M çB p¨Q- ? v F?¬M;\ôX

.QÆM; h?B M o'M FB M ç`M? ;"i ç–m- F?¬M; +–M M¦B +kM; #B iX

óæQÊ+ `²B- iW MÆB M¨v çB [m - F?¬M; t +?QM? H¨ +Y p¨Q +O æ¬M; +®+- K¨
M;QÆB ç M MÆB ç¦- M;QÆB T?ªB iU HQ i?•M5ô h`€+ L?'i S?¨K i?Î /¨B- +¦ +?9i iB

J'v M;QÌB +kM; ç²M; i?ÌB ;"i ç–mX

.QÆM; h?B M o'M Î /QÈB ç€K M;QÌB h`€+ L?'i S?¨K /šM /„i- `'i M? M? ç½ ç M +€B
J¨ Î MÆB M¨v i?b F?¬M; +¦ ?¢M +? F?¬M; i? KÎ KB M; M¦B +?mv MX

ó*¦ i? M¦B +?mv M `²BXô GQm hm'M +ªK ;B€+ b„T #` M;? M +? iX

ó.QÆM; ?mvM?X "ªQ i`¼M;- ?v p¼M; +?9M; i +ÁM +¦ H9+ ;†T H¢BXô GQm >²M; +
hm'M Î K°i # M ;"i ç–m- iÄ p ç²M; wX

ó> ? i¢Xô .QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB +?•M i?¨M? i`ª HÌBX

"€ oQÆM; p¶ .QÆM; h?B M o'M #ª p B K°i +?9i- M¦B, óS?ªB b®M; i`Î p 5ôX

h`€+ L?'i S?¨K iB T HÌB M¦B, óh?m"M #m²K tm¬B ;B¦XôX

ó*€B M¨v +kM; F?¬M; T?ªB bBM? Hv iY #B i- K'v M;QÌB +€+ M;QÆB ç2K F?¬M; F?
H¨K +?B\ô h¬ G` #'i K½M /¢v #ªQX

ó> ? ? ç9M; ç9M;- +€B M¨v +kM; F?¬M; T?ªB bBM? Hv iY #B iXô J'v M K M?•M
+QÌB iQ T?K ?¼ X

J¼B M;QÌB i` Q ç´B i?¬M; iBM M;¼+ T?M 'M Fw- b m F?B QÈ+ ç`M? ` - H¢B ¬M +?
?¢T +®+ +MM; o•M J°M; *?B m h`¢+?- M?È F„ H¨ ó" M i`QM;ô- H¨ F?¬M; i? i?m ç

óæB `²B +ªK ÆM +€+ p` /šM i çB ç M MÆB M¨v- M m K°i KbM? i t¬M; p¨Q- F?ŠM;
?ÆM M[+ÁM +¦ i? M; v +ª ç² p"i ibK F?„T F?¬M; i?'vXô .QÆM; h?B M o'M +ªK i?
iWôX óJÌBô J¼B M;QÌB ç€T H M¦BX

.QÆM; h?B M o'M tQ v M;QÌB- iB M p¨Q ?bM? +QM; ólô- çB `'i FB M [mv iX

RyNX *?QÆM; RyN, h? :BÈB ",M; hmv i

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; RyN, h? ;BÈB #,M; imv i

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

J¼B M;QÌB b m F?B i?'v #¦M; M;QÌB .QÆM; h?B M o'M #B M K'i- H9+ M¨v KÈB tQ
iB + F?ŠM; ç`M? b) +¦- imv [m2M #B i F?¬M; H•m- Î +?mM; F?¬M; H•m- +?ŠM; [m
+?'i M¨Q ç¦ H¢B ;B®M; M? m- M?QM; +€B M¨v +kM; F?¬M; ç¢B #B m M;¨v M¨v F?¬
M;QÌB im ?¨M?- +¦ +?9i HÌB F?¬M; +–M T?ªB M¦B +kM; +¦ i? ?B m- K¨ ç®B pÈB tY
H¨ H½Q ç¢QX

óhB m "¢+?- F?¬M; #B i ibM? ?m®M; æ¬M; +®+ H¨ i? M¨Q\ô .QÆM; h?B M o'M p\

.QÆM; h?B M o'M tmv M [m ?bM? +QM; ólô h?m +®+ i?¬M; ?QÈM; æ¬M; +®+- +
+m®B +MM; M¨v- K°i +¶ +ªK ;B€+ K€i H Q i?ŠM; iÈB- H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M
K°i +€BX

.QÆM; h?B M o'M `®i +m°+ #QÈ+ p¨Q T?¢K pB æ¬M; +®+- i? ;BÈB i?"i ç T- ç•v
i`„M; H¨K +Æ bÎ- #,M; +MM; imv iX L9B #,M; HÈT HÈT F?9+ F?m,m- T?¦M; K„i M?
`'i F?¦ iQÎM; iQÊM;- Î +MM; p` i`Q i`QM; ?¢T +®+- p"v K¨ +¦ #®M çQ¢M m +®+ F?
;B®M; M?Q #®M iB m i? ;BÈB F?¬M; i? H¨K +?mM; HšM M? mX

æSM; Î +Y +®+ +¦ i? +ªK M?"M çQÊ+- M?B i ç° MÆB M¨v ç½ ç¢i iÈB K'v +?K+ ç°
F?Q ç€M; bÊ F?¬M; M;WM; i`¨Q p¨Q H¶ +?•M H¬M;- t•K M?"T i?ŠM; HK+ T?O M;k
+¦ i? i`QM; M?€v K„i #` ç¬M; H¢M? i?¨M? F?®B #,M;X

.QÆM; h?B M o'M K°i i?•M iB M i?B M iY F?Q ?MM; ?"m F?¬M; M;WM; HQm +?m
F?Q F?¬M +MM; M¨vX "^M; p¨Q im pB +?•M F?Q ?MM; ?"m- .QÆM; h?B M o'M +?®

ó>¬- i?"i H¢M?- H½Q ç¢B- +˜M i?"M K°i +?9i- ç•v KÈB H¨ +Y p¨Q- +¨M; p¨Q b•m
M¨v ?ŠM H¨ F?¬M; +¦ bBM? p"i M¨Q +?S\ô hB m "¢+? M?„+ M?ÎX

óL;QÆB +?`m çQÊ+ HQ¢B i?ÌB iB i M¨v b Q\ô .QÆM; h?B M o'M [m M i•K ?ÄBX

óL m i`QÈ+ ç•v çQÆM; M?B M F?¬M; i? - ?B M i¢B b Q- ?ŠM H¨ F?¬M; +¦ p'M ç
+?9i- imv +ÁM +?Q iÈB i?ÌB çB K KÎ` i`Q M?È i`mv M i?W Xô hB m "¢+? i`ª HÌB

.QÆM; h?B M o'M HQm w ç MX h`Q M?È i`mv M i?W \ .U i?2Q i`QM; Eb o"i h?B M
i`U+ ? ?"m /m i?–M i?9 +¦ çQÊ+ i?m–M ?mv i i?–M i?9 +?QM? i?®M; KÈB +¦ i?
?¨K i`Q M?È i`mv M i?W #° i°+ +O T?K i?•M ?Q†+ H¨ Kšm i?•MX hB m "¢+? M¦B
M?Q p"v +kM; +?QM? H¨ M¦B- hB m "¢+? M¦ H¨ çÌB b m +O i?–M i?9 ?mv i K¢+? i

ó«- p"v i?b i®iXô .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; ?ÄB M?B mX

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; #m¬M; HÄM; +ªM? ;B€+- HB M M; v +ª i? ;BÈB M¦
+kM; iQÆM; iU +¦ bBM? p"i i²M i¢BX L¦B F?¬M; +?WM; i`QM; i? ;BÈB #,M; imv i
Qi bBM? p"i i²M i¢B ç†+ i?M ç€M; bÊX

.QÆM; h?B M o'M ;†T K°i +€B HU +?¼M- çB ? v F?¬M;- >¢ +®+ H¨ p¬ Hm"M M?Q
çB- T?ªB # v i` M i`ÌB- M?Q p"v M iQ¨M M?'iX h?m +®+ H¨ p¬ Hm"M M?Q i? M¨Q
p"v F?ŠM; ç`M? +? i `'i i?ªKX L?QM; æ¬M; +®+\ " vX > v H¨ çB\

.QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i +?9i- ?ÆB ?ÆB HÆ HYM; H M- +€+? K†i ç'i +?d ?
+kM; F?¬M; ?¢ tm®M; ç'i- ç•v H¨ K°i +€B #B M T?€T F?¬M; +¦ +€+? M¨Q- +?d +¦
M¨v- +?ŠM; K v +¦ +€B ;b ;B¦ i?´B +Ä H v- +¦ i? ç9M; H9+ HU +?¼M # v H M i`ÌB

h®+ ç° F?¬M; T?ªB `'i M? M?X .¼+ p€+? iQÌM; +®+ +?"K `½B # v p T?Q i`QÈ+-
#®M T?Q X *S M?Q p"v- MY M;¨v i`¬B [m - .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; ;†T T
;†T T?ªB i?B M i B ;b- +?ŠM; [m +ªK i?'v +¨M; H9+ +¨M; H¢M?X æ•v H¨ #bM? i?
+¨M; M¦M; K¨ M¦B- .QÆM; h?B M o'M +?d bÊ HB M T?ªB HQ H„M; ç T?ÁM;X

_ûi H¢M? H¨ p¬ ?bM?- M?QM; ç M MÆB M¨v p"v K¨ H'v K„i i?QÌM; M?bM i?'v #®M
iQ€iX G¢B [m MY M;¨v- i•K i?–M .QÆM; h?B M o'M pšM F?¬M; /€K HÆB HÄM;
[m M? ç½ /–M /–M tQ v +?mv M H¨K t M? H K- i`QM; i`„M; T? ?ÆB ?ÆB K¨m H K-
H¨ /'m ?B m ?¨M F?Q i?,M; +'T- ?¨M F?Q K¨m i`„M; +kM; F?¬M; T?ªB [m€ ç€M; bÊ
b) i?2Q K¨m b„+ #B M ?¦ K¨ #B M ?¦ - +¨M; H¨ K¨m H K- i?b +¨M; K¢M?X L m #B M
i?m–M F?B i M?'i- M?Q p" HU+ ?¨M F?Q +¦ i? ç2K iB M i?S+ +O iB M M?•M +kM;

*?ŠM; [m HQ¢B ?¨M F?Q ç€M; bÊ M¨v ?ŠM b) F?¬M; i²M i¢B Î hm *?•M :BÈB +?S\
L;mv M M? F€ +kM; +¦ i? i?¬M; [m - M?Q p"v Qi M?'i b) F?¬M; tm'i ?B M Î i`QM;

G¢B [m K°i M;¨v- i` M M;QÌB .QÆM; h?B M o'M ç½ #„i ç–m #®+ H M F?Q K¨m iQK
o'M F?¬M; çB- M;WM; H¢B- pb b Q\ E?¬M; T?ªB bÊ ?¨M F?Q T?Q i`QÈ+ +¨M; H9+
i? çB M[X "ÎB pb ç•v H¨ K°i +€B K imM; i`"M- K imM; i`"M i?B M M?B M ?bM? i?
M¨v KQÌB T?–M [m, /`- +kM; F?¬M; ;B®M; K imM; i`"M #bM? i?QÌM;- +?O i? +O
+?O- +?QM? H¨ pb H¨K +?Q M;QÌB p¨Q i`"M- p¬ Hm"M çB M?Q i? M¨Q- +kM; b) i`
i?B M M?B M ?bM? i?¨M? M¨v- H¨ H'v M9B #,M; F€ /B m +°M; i? K ?¨M F?Q K¬M; H
i¢Q i?¨M?- +?O i? H¨ ?bM? óaô- F?¬M; M;WM; K¨ tQ v [m M?- K¨ pÁM; K¶B K°i H
;B i,M; K°i T?–M- H¨K M;QÌB i +?Q `^M;- KbM? H¨ +¨M; çB +¨M; b•mX h` M i?U
+¨M; b•m- +?ŠM; [m i?ÌB çB K M;QÆB +ªK ;B€+ çQÊ+ ?¨M F?Q +?mM; [m M? +¨M
M;QÆB i`Î H¢B çB K F?ÎB ç–mX

>¨M F?Q MÆB M¨v F?¬M; ;B®M; M?Q HQ¢B ?¨M F?Q i?m–M F?B i M?'i K¨m t M? /
FB - K¨ H¨ F i ?ÊT i`"M i? +´ [m€B M¨v ç2K iQ¨M #° M;QÌB F?¬M; #B i ibM? ?m®
+kM; çWM; M;?o çB ` - +?"K `½B iB m ? Q +? i Î i`QM; i`"MX

G¨K M;QÌB i Î i`QM; #'i i`B #'i ;B€+- +?"K `½B imv i p¼M; +? i çB- i?"i ç€M; bÊ
*?B m h`¢+? çQÊ+ tQM; H¨ +'K ç` - ç•v +ÁM +?d H¨ +Y p¨Q K¨ i?¬B- +¦ i? iQÎM;
J°M; *?B m h`¢+?X

.QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M +¦ +?9i Km®M ç€M? i`®M; HmB- +?ŠM; [m w MB K M
h?B M o'M ?mM; ?,M; MûK ` - +€B i`"M i? M?Q M?Ä M¨v ç +¦ i? H¨K F?¦ i b Q\ L
i`Ì p - p b m +ÁM im ?¨M? +€B `„KX

S?€ i`"M- H¨ F?¬M; i? - #ÎB Km®M T?€ i`"M- T?ªB ?Q¨M iQ¨M ?Ov /B i MÆB M¨v-
çQÊ+X E?¬M; T?€ i`"M- p"v +?d +ÁM +¦ i?2Q i`"M HQ çB ` M;Q¨BX

h?"i ` HQ¢B i`"M i? i?B M M?B M M¨v- #bM? i?QÌM; +?d +–M F?¬M; T?ªB imv i
+Æ i²M i¢B- M¦B +€+? F?€+- +?9M; M¦ ç m +¦ [mv Hm"i- ibK çQÊ+ H¨ +¦ i? çB ` X
+kM; F?¬M; bQ pÈB + Q i?O i`QÌM; F€ i`¨ i`°M M?Q i? - #^M; p¨Q FBM? M;?B K +
/Á [mv Hm"i i`QM; ç¦X .QÆM; h?B M o'M +?d +¦ #„i ç–m iW ç–m- i` M? i?O Î i`QM;
iB [mv Hm"i M¨vX h?"i ` +kM; F?¬M; T?ªB F?¬M; i? - .QÆM; h?B M o'M iU ?ÄB i
æ¢Q ç¢B bQ- M?QM; i®i t'm +kM; iWM; ?¼+ K°i +?9i- t2K M?Q ?ÆB #B i K°i ? B ç
F?¬M; M? M? +kM; b€M;X

*?ŠM; [m - H9+ M;?2 iÈB #° T?”M T?–M b m- F?¬M; F?ÄB bYM; b®i K°i +?9i- +kM
?Q¨M i?¨M?\ .QÌM; h?–M K°i HÁ- Qi M?’i +kM; +¦ ç M ? B KQÆB pB M M?d\ *?d H
` M?[M; T?•M HQÊM; M¨v +kM; çO Hmv M +? M,K b€m HÁ- iQM? +ª id H i?’i #¢
*?Q M;QÆB M,K pB M- çQÊ+ iQM? H¨ +€B ;b\

óh®i- i?¨M? ;B Q5ô .QÆM; h?B M o’M +kM; HQÌB ?ÄB `ä M;mv M /Q- [m M i`¼M
h?–M ç M ç½ çO- ?ÆM M[F?¬M; +–M çB +?¶ o•M J°M; *?B m h`¢+? çQÊ+ tQM; H
+O hm *?•M :BÈB FB H’v i?•M T?¢K ?B K- iU M?B M T?B i?QÌM; i?QªB K€BX

L¦B i?U+ ` - .QÆM; h?B M o’M T?B i?QÌM; K•m i?mšM- pb .QÌM; h?–M ç M- K¨ +
óç–K `²M; ? M; ?´ô- M¦B F?¬M; bÊ ?¨BX ç¦ H¨ ;BªX JbM? #B i +?mv M M?¨ KbM?- K
bo +ªM? ;BÈB :Bª æ M E€ #bM? i?QÌM;- H¶ K½M; t¬M; p¨Q o•M J°M; *?B m h`¢+? M
M?B m- p”v +?d +¦ ¬M; i`ÌB KÈB #B i çQÊ+X "ÎB pb bÊ ?½B K¨ F?¬M; çB- M?Q p”v
pB M +kM; çWM; M;?o iB M #° M[X L?QM; ?B M i¢B F?€+ `²B- KbM? F?¬M; T?ªB
p¨Q o•M J°M; *?B m h`¢+?- K¨ H¨ F?¬M; +–M T?ªB çBX æB H¨K\ L;„K T?QM; +ªM?
+¦ +?mv M ;b\ hQÆM; iU F?¬M; p¨Q o•M J°M; *?B m h`¢+?- H¢B +¦ i? /šM T?€i ?
M? m- ç•v +¦ H) +?QM? H¨ +?¶ ªQ /B m +O im +?•M M?d\

>mv M h•K +?•M M?•M KdK +QÌB- H’v ` K°i +€B i9B i`[p”i i`®M; `¶M;- i?ª ?ÆM KQ
>Q Qi M?’i ç½ M;Q¨B i`,K M,K- b m ç¦ ç2K +€B i9B MûK iÈB- .QÆM; h?B M o’M
t2K # Q M?B m- FQ+? ç°M; +’i çBX a m ç¦ ?QÈM; >mv M h•K +?•M M?•M ¬K [mv
+ÁM T?ªB ç i¢ iB M #®B i?¨M? iQ¨MXô *€B +ªK FQ+? M¨v +?QM? H¨ i?”i HÁM;-
+¦ >mv M h•K +?•M M?•M çQ i?m®+- M?Q p”v KbM? i? i’i T?ªB t¬M; p¨Q o•M J°M
H–M- +¦ H) +kM; F?¬M; ` çQÊ+ M[ X *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`”M `’i HÊB ?¢B- M?
M,M;X >ÆM M[*Ym E?9+ >Q¨M; >¨ i`”M i`QM; i v KbM? +kM; F?¬M; T?ªB ç¢B i`”
F?¬M; +¦ HQ¢B mv HU+ ç€M; bÊ i`QM; i`mv M i?mv i M¨vX

óhB m ?[m- i?2Q #–M ç¢Q çB ` M;Q¨B çBXô >mv M h•K +?•M M?•M ç tm’i M¦BX

óæ i¢ iB M #®B- p½M #®B ç M; +¦ w M¨v- +?ŠM; [m iB M #®B F?¬M; +–M çQ iB
.QÆM; h?B M o’M ;”i ;”i ç–m +?”K `½B M¦BX L?•M ibM? F?¬M; i? MÊ- ?¨M? pB
i?¨M? K°i pK ;B Q /`+?- K¼B M;QÌB ç m +¦ M?m +–m- M;QÆB F?¬M; MÊ i - i +kM;
i?B i- pšM çWM; ç M;QÌB F?€+ ?¶ i`Ê- /M b Q K¼B M;QÌB H¨ H–M ç–m iB M ;†T K
T?ªB /U p¨Q +?QM? KbM?X

>mv M h•K +?•M M?•M +kM; F?¬M; M?B m HÌB- ;”i ;”i ç–m M¦B K°i iB M; +€Q iW-

.QÆM; h?B M o’M +kM; iB T i?2Q iU KbM? +?”K `½B ibK çQÌM; çB ` - [m ? B M;
+m°+ #QÈ+ ` F?ÄB +€B K i`”M ç€M; +? i M¨vX .QÆM; h?B M o’M M?bM K°i +?9
i`QM; æ¬M; +®+- MÆB ç¦ ç²M; i?ÌB +kM; H¨ +Y p¨Q o•M J°M; *?B m h`¢+?- tQ v
i?–K M;?o, *?Ì H9+ i F i i?¨M? L;mv M i?–M- +?„+ +?„M M;¦+ ç–m i`Î H¢BX o•M
K°i M;¨v- i b) +?BM? T?K+ M;QÆB- +?Q M;QÆB i`Î i?¨M? ?”m ?Q pB M +O .QÆ

.QÆM; h?B M o’M /U p¨Q i`Q M?È FBM? M;QÌB- iW h?m +®+ çB ` - i?m–M i?K+
M;¨v b m- .QÆM; h?B M o’M `®i +m°+ çB ` iW i`QM; o•M J°M; ?¢T +®+- .QÆM; h?
HQ¢B +ªK ;B€+ H¢B i?’v €M? K†i i`ÌB- i•K i?–M p¬ +MM; +?Q T?ûT +’i +€M?- T?B

o T?–M pb b Q T?ªB ? Q T?Q ? B KQÆB M;¨v i?ÌB ;B M- +ÁM H¨ #ÎB pb /mv M +È Î

.QÆM; h?B M o’M Km®M i?m ?Q¢+? ç–v HBM? /QÊ+ F?¬M; ;B M- F?¬M; F?ÄB +
K¬M i¨B HB m .QÌM; h?–M ç M- +ªK i?€M, L?•M T?˜K [mv i ç`M? i’i +ª5 B +¦ i?
çQÌM; ;†T >mv M h•K +?•M M?•M- ?„M pW p†M +® w i†M; KbM? E, *?B EBK Gm•
F?¬M; +¦ +€+? M¨QX h`Î H¢B `²B- /MM; i?¬M; iBM M;¼+ T?M i?¬M; #€Q M,K M;QÌ

h?m çQÊ+ iBM iS+ .QÆM; h?B M o’M i`Î p - M,K M;QÌB h`€+ L?’i S?¨K `’i + Q ?SM;
i`QM; i v K¶B M;QÌB- +MM; M? m ;QK H¢B +Y i`’M +?Ì .QÆM; h?B M o’MX

G9+ .QÆM; h?B M o’M i`Î H¢B +Y i`’M- T?€i ?B M M,K M;QÌB ç½ +?Ì çÊB H•m- K¼
çB iÈB K°i ;B M iYm H•m i? M? M?½- ç•v H¨ K°i M?¨ iYm H•m T?B i?QÌM; #bM? i?

T?¨Kô i?–M ;B B F?¬M; i? h`9+ Eb i?¨M? +¬M; ç½ imv i w MB K im ?¨M?- +?Q M
H•m- ç½ +¦ KQÌB K'v M,KX

ó.QÆM; ?mvM? M? M? M?Q p"v ç½ ibK çQÊ+ E, *?B EBK Gm•M >Q \ô h`€+ L?'i S?

óE?¬M; b B- p"M F?Q +ÁM çQÊ+- ç½ çKM; T?ªBXô .QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m i`ª
T?ªB >mv M h•K +?•M M?•M- M m >mv M h•K +?•M M?•M F?¬M; M?"M ` KbM?- T?
t¬M; p¨Q o•M J°M; *?B m h`¢+?X

ó*?d +–M +¦ i? M iQ¨M i`Î p +?QM? H¨ i®i- ç€M; +?9+ KWM;5ô GQm hm'M iB T
KQÌB T?–M +?•M i?¨M?X

óE?¬M; b B- F?¬M; b B- ç M ç M ç M- +¢M +?ûM M¨vXô GQm >²M; +kM; #B m ?B M

J†i "€ oQÆM; +MM; h¬ G` +kM; H° p KdK +QÌB ;"i ;"i ç–m- +kM; iÄ ` KQÌB T?–M

J¼B M;QÌB +MM; M? m M•M; +?ûM- m®M; K°i ?ÆB +¢M b¢+?X

oW m®M; pW i€M ;šm- .QÆM; h?B M o'M +?O v m ç2K ibM? ?m®M; i`QM; æ¬M;
K¼B M;QÌB M;?2 ç M +¦ +?9i iQ ç–m- K i`"M i?B M M?B M H¨ K°i +€B ç€M; bÊ M?
pÈB i`"M T?€T i¢Q M;? F?¬M; + Q- +kM; KQÌB T?–M ?B m F?€B MB K M¨vX

óJ v K„M- i`QM; æ¬M; +®+ +kM; F?¬M; +¦ i²M i¢B ;b ç€M; K¢Q ?B K- #^M; F?¬M;
H•K p¨Q i`QM; ç¦Xô h¬ G` +¦ +?9i K v K„M M¦BX

ó> ? ç¦ H¨ i?B M M?B M K i`"M- T?€ F?¬M; i? T?€- M?QM; F?¬M; T?ªB ?Q¨M i
.QÆM; h?B M o'M ç2K T?QÆM; T?€T M¦B +?Q M,K M;QÌB- F?¬M; +?9i ç w T?QÆ
bo +?QM? H¨ #Q K"i M;¨M p¨M; F?¦ +–mX

óæ i¢ .QÆM; ?mvM? #€Q +?Q #B iXô h`€+ L?'i S?¨K M;?B K i9+ +?„T i v M¦B- iBM
i?ÌB F?„+ K'm +?®i +ÁM +¦ i? +Sm K¢M;X oQ /K M?Q M¦B- Î h?m +®+ ;†T ;Ð ç®B
i`QM; æ¬M; +®+- ç M H9+ ç¦ F?¬M; M?[M; +?¢v i?Q€i K°i K¢M;- +ÁM +¦ i? ç2K i`
?¨M? ç°M; i?¨M? +¬M;X

.QÆM; h?B M o'M H„+ H„+ ç–m- +kM; F?¬M; ç w M?[M; +€B M¨v- Î .QÆM; h?B M o
+?Q /M p"i M;¨M p¨M; F?¦ +–m- +kM; +¦ i? i†M; ? i ` X E?¬M; ?ÊT K„i- +?Q /M H¨
H½Q iY K°i T?–M +kM; b) F?¬M; +?QX G¨K pB + iQ¨M #^M; v m i?Q+?- .QÆM; h?
+¨M; iB m b€B- b®M; +kM; +¨M; M;¨v +¨M; /mv M;½X

J¼B M;QÌB b m F?B +QÌB M¦B K°i T?2M- h`€+ L?'i S?¨K KÈB KÎ KB M; M¦B, óL,K
F?ÄB MÆB M¨v- ibK MÆB F?€+ # [m M ~M im- +kM; F?¬M; #B i H–M b m ;†T K†i
p¼M;- H–M b m +¦ i? +MM; .QÆM; ?mvM? +MM; M? m i?,K /Á o•M J°M; *?B m h`¢

óæQÊ+X *€+ M;QÆB +¦ w iS M¨v- p"v .QÆM; K¶ iU M?B M T?KM; #²B- çQÆM; M?
`ªM? `¶B- ? ? ? Xô .QÆM; h?B M o'M MY M;?B K i9+ MY M¦B çM i`ª HÌBX

RRRX *?QÆM; RRR, aÆM *®+ hB K hm

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; RRR, aÆM +®+ iB K im

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

hB + `QÊm b m F?B F i i?9+, óh?”i F?¬M; /€K /’m /B KX .QÆM; K¶ +kM; b„T bY
iB K im- M;¨v F?€+ tm’i [m M- +?9M; i ;†T H¢Bô .QÆM; h?B M p’M +?„T i v +€Q i

.QÆM; h?B M o’M +MM; M,K M;QÌB h`€+ L?’i S?¨K +?B i vX

.QÆM; h?B M o’M K M; i?2Q hB m "¢+? # v F?ÄB i`’M M?Ä- H’v ` M;¼+ ;BªM t2
iQÆM; ç®B i?Q+? ?ÊT # [m M Hmv M ç MX L?’i ç`M? T?ªB ibK K°i MÆB i? M? io
ç®B bmM; i9+X

*?¼M ç M +?¼M çB- ç m +ªK i?’v F?¬M; [m€ ?¨B HÁM;- /Si F?Q€i F?¬M; ibK M[-
?QÈM; # v- # v ç M ç•m- +?¼M ç M ç¦- ;†T F?¬M; i²B i?b Î H¢B H¨ çQÊ+X

.QÆM; h?B M o’M i` M K°i çQÌM; M¨v- +MM; M? m ibK HBM? /QÊ+ pÈB hB m "¢+?
H’ m ç M +kM; [m çQÊ+ KQÌB T?–M i?QªB K€B- +S M?Q p”v #’i i`B #’i ;B€+- # i
h?B M o’M ç†+ #B i ç2K i?¬M; iBM M;¼+ T?M i„i çB- F?¬M; Km®M #` pB + i? iK+

G¢B # v ?ÆM MY i?€M;- .QÆM; h?B M o’M çB iÈB i`QÈ+ K°i ?² M?Ä T?¢K pB F?Q
K°i pMM; ç’i i`MM;- #®M T?Q M9B # Q [m M?- ?Q¨M +ªM? i? M? m- +ªM? b„+ ?Ê
tûi #®M T?Q K°i +?9i- T?B i?QÌM; M iQ¨M- ?ÆM M[ç` ?bM? #®M T?Q H¨ M9B-
#€m- ç2K HBM? F?Q bmM; i9+ ;B[H¢B i`QM; bÆM +®+- ?ÆM M[ i`QM; bÆM +®+
[mw #€m- M?QM; /QÊ+ HB m #bM? i?QÌM; H¢B F?¬M; QiX .MM; ç Hmv M i?¨M? ç
"¢+?- p”v H¨ çO `²BX

G9+ `ªM? +ÁM +¦ i? pW i?ª +•m pW T?ÆB M„M;- M;¨v M?Q p”v KÈB ;¼B H¨ iB m

.QÆM; h?B M o’M [mv i ç`M? Î H¢B MÆB M¨v- ç–m iB M Î ;B[bQÌM M9B /¼M +€B
bo K¨ M¦B H¨ `’i çÆM ;BªM- b m ç¦ i?2Q i?QÌM; H /MM; MY M¦M; ç®i +?€v- iB m
b¢+? i˜v `Y K’v H–MX a m ç¦ ibK +?9i + K i?ªQ i`Î p t¬M; K°i +?9i- H¢B iW i`QM
;BQÌM;- ? ? - +€B ;BQÌM; M¨v b Q- H¨ .QÆM; h?B M o’M Î h? M? L;mv M bÆM K¢
iWM; /MM;- ç½ H M çQÌM; `²BX >B M i¢B pW H9+ +¦ i? H’v ` ?QÎM; i?K K°i +?9i

a m F?B ç2K ç°M; T?O #® i`Q tQM;- .QÆM; h?B M o’M #„i ç–m p¢+? ç` #¨M- i`Q
T?€T- M;,M +ªM +Y ? M; H¨ çQÊ+ `²B- ?B M i¢B- +kM; F?¬M; ;B®M; M[X

.QÆM; h?B M o’M Î ? B +€B H®B p¨Q +O bÆM +®+ ç m H”T K°i i’K #B ç€- i` M pE
iU ;€M? H’v ?”m [mªX æ•v H¨ /MM; ?bM? ªM? +?B T?€T F?„+- +€+? M;Q¨B t i`,K
i€K +?[iQ i`2Q HÆ HYM; i` M i`ÌB M¨vX a m ç¦ #¨v ` *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`”M
#° bÆM +®+- /MM; +€B i?QÊM; +´ F€ i`”M M¨v ç M p¢+? ç` #¨M- +?d bÊ +kM; +?d
+?B iY M?Q p”vX *?ŠM; [m M¦B i?”i- b m F?B iQ¨M #° bÆM +®+ # Q T?O i?QÊM;
imv i ç®B b€M? çQÊ+ pÈB bÆM K¬M K°i Qi K¬M T?€B- .QÆM; h?B M o’M pšM H¨ +
•T h`”M *Ym *mM; ‘M- #ˆM; F?¬M; +¨M; i? K F?OM; #®X

*?ŠM; [m +?Q /M M?Q i? - *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ i`”M # Q T?O bÆM +®+ M?Ä pšM M
çQÊ+- #ÎB pb +?¶ M¨v ? Q H€M?- +¦ + Q i?O t•K M?”T +?Q /M mv HU+ +O ç¢B i`”M
+kM; F?¬M; i? T?€ i`”MX J¨ +?d +–M +¦ M;QÌB t¬M; p¨Q i`”MX .QÆM; h?B M o’M H
? B- ç M H9+ ç¦ t2K ibM? ?m®M; K¨ ç`M?X oQÊi [m M;Q¨B L;mv M M? F€- i?b /M
+? i`K M;QÌB M¨v5

.QÆM; h?B M o’M ç2K ç M H¬ H’v ` - +?m˜M #` #„i i v p¨Q Hmv M +? .QÌM; h?–M ç
+?9i p’M ç +?Q ;BªB [mv i- +€B .QÌM; h?–M ç M M¨v Hmv M +? +kM; F?¬M; bQ
ç M +MM; "´ L;mv M ç M- +?QM? M?Q HÌB .K+ >Ä +?•M M?•M M¦B- i`QM; T?®B T
M¨v +¦ K°i i?m®+ /šM F?€+ iW H9+ K’v M;¨M M,K i`QÈ+ ç½ imv i +?OM;- +?Q M M
?B M i¢B ç½ bÈK imv i iQ+?X L?QM; .QÆM; h?B M o’M H¢B #B i K°i HQ¢B T?QÆ
T?QÆM; T?€T Hmv M +? ’M UÐ 4Ð `²C@ #⊕ M

"¢+? M?bM ç M F?˜m p` ç¢B F? B- ç M; Km®M KÎ ? M;- .QÆM; h?B M o'M i v K„i H
M¦B, óL?[M; ç M /QÊ+ M¨v- iB m iY M;QÆB çWM; H"T iS+ ,M b¢+?- `'i F?¦ Hmv M

ó« ¬ ¬Xô hB m "¢+? M;?B K i`¼M; F?€M; M;?`, óG½Q ç¢B- M;QÆB M M +?B K°i +

.QÆM; h?B M o'M ç2K hB m "¢+? ç†i iÈB i` M p B- H'v ` K°i +€B #bM? M;¼+ `¶M
b€m pB M .QÐM; h?–M ç M M¨v ç m çUM; p¨Q- #Ä p¨Q i`QM; H #¨MX

h?Î T?¨Q K°i ?ÆB- •K i?–K K v K„M F?¬M; i?¬B- b€m KQÆB M,K F?´ +¬M; +m®B +
F?¬M; i?"i ç9M; H¨ F?¦+ F?¬M; ` MQÈ+ K„iX "QÈ+ iB T i?2Q- HB M T?ªB #„i i v
h? B hS+ EbX

*?ŠM; [m i`QÈ+ ç¦- i`QÈ+ ç2K M?•M ibM? MÊ i`ª H¢B M¦B b m5 .QÆM; h?B M o'M
M?'i +?QM? H¨ MÊ M?•M ibM? +O M;QÌB K½B F?¬M; i`ªX Gm¬M +¦ +ªK ;B€+- MÊ
+?QM? H¨ +ª M;QÌB F?¬M; çQÊ+ iU M?B MX *€B M¨v ;¼B H¨- F?¬M; MÊ K°i i?•M M

.QÆM; h?B M o'M +–K i?¬M; iBM M;¼+ T?M H M- T?€i ` K°i +€B iBM iS+ [m +?Q
i? M? •K K K K¢B +O *´ .B K i`mv M iÈB M¦B, ó.QÆM; ç¢Q ?[m\ >B K i?'v- M;Q
#"M `°M- M?B m M,K M?Q p"v- K¶B H–M ibK M;QÆB- M;¼+ T?M +O M;QÆB Hm¬M
HÈM HÌB Q€M ;B"MX

óæQÊ+ `²B- i MÆB M¨v +¦ M,K pB M .QÌM; h?–M ç M +?Q M?` ;B ;B +O M;QÆB
h?B M o'M +ÁM +?Q M¦B tQM;X

ó*€B ;b\ .QÌM; h?–M ç M\ *¦ T?ªB i?U+ F?¬M;- +?QM? H¨ HQ¢B .QÌM; h?–M ç M +
i?–M- Q+? ?¦ L;mv M M?- H¨K +?Q p¬ b® M;QÌB im +?•M i? i?B i QÈ+ KÆ H¢B in
h? M? •K FBM? M;¢+ +O *´ .B K M;„i HÌB T?Q b m +O .QÆM; h?B M o'MX óE?¬M
h?B M o'M i`ª HÌB ç9M; bU i?"iX

óL;QÆB ?B M i¢B Î ç•m- i H"T iS+ ç MXô *´ .B K H"T iS+ ?ÄBX M;m²M

.QÆM; h?B M o'M M¦B p` i`Q ç¢B F?€B +O KbM?- iW i` M #ªM ç² im +?•M ç¢B HK
+´ æ°M; M;QÊ+ H¢B iQÆM; ç®B ;–M- +?¶ ;B[o¢M .B i +´ æ°M; +MM; h? M? >² bÆ
*´ æ°M;X

*´ .B K iU M?Q ç®B pÈB im +?•M ç¢B HK+ +¦ +?9i [m2M i?m°+- ç†+ #B i ç` F?m
HQm H¢B K°i +•m, óL;QÆB +?Ì i - M?'i ç`M? T?ªB +?Ì5ô GB M F?¬M; M¦B +?mv M
M¦B- .QÆM; h?B M o'M MÆB M¨v iMv iB M +€+? MÆB M¨Q +kM; `'i t - i?m°+ HQ¢B

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; *´ .B K M¦B- iU M?B M HB M Î +?Ì i`QM; bÆM +®+- p
çB +?Q M¨M;- M?QM; M m M;QÌB i Km®M çQ+? i?•M iÈB H'v- p"v pW H9+ iB i FB

æÊB K°i i?€M;- .QÆM; h?B M o'M ç2K i`"M T?€T i?m H¢B- F?¬M; Km®M #¢B H°
i?€M;- #¦M; M;QÌB *´ .B K iW i` M F?¬M; bÆM +®+ KÈB ?¢ tm®M;- Q€M ;B"M K°i i
M¦B `ä `¨M; +?9i- ?ÆM M[H¢B F?¬M; KÎ i?¬M; iBM M;¼+ T?M- T?K +"M MÆB ç•v
M?B m- H¨K ?¢B i ibK p¬ Q+? MY i? M;XôX

.QÆM; h?B M o'M ç M; +•m +€- HQÌB ç w iÈB M¨M;- i?"i ` .QÆM; h?B M o'M H¨ +
i„i çB- Km®M H¨K F?¦ M¨M; K°i +?9iX

*´ .B K M¦B MY M;¨v- i?'v .QÆM; h?B M o'M F?¬M; ç w ç M KbM?- F?¬M; F?ÄB i
H¢B F?¬M; +¦ +€+? M¨Q M„K .QÆM; h?B M o'M- pQÆM i v ç M çÁB, ó*–K ç M çB-

.QÆM; h?B M o'M H'v ` K°i #bM? M;¼+- .QÆM; h?B M o'M Î i`QM; F?¬M; M?B
.QÌM; h?–M ç M- id H i'i +ª ç m H¨ i?B M ;B B .QÌM; h?–M ç M5 .QÆM; h?B M o'
pQM; •M T?K M;?o - #€M? Qi çB- #€M? [mv H¢B- i`B •M #€Q ç€T M¨v- H¨ M?•M iQM
i`QM; K°i H–M M¨v Hmv M +? # KQÆB b€m pB M .QÌM; h?–M ç M- i'i +ª ç m H¨ i
ç¦ i?B M ;B B + Q +'T M?'i +ÁM +¦ KQÌB b€m pB M- ` M;Q¨B .QÆM; h?B M o'M ç
M;šK H¢B- +¦ F?ª M,M; M;mv M M?•M H¨ M´ HÁ ;•v ` - F?B M +?Q /QÊ+ iQM? Î M?
çBX *?ŠM; [m - i`QM; ç¦ +kM; `'i K¢Q ?B K- #ÎB pb M´ HÁ F?¬M; +?d H¨K /QÊ+ i
+¨M; M?B m +¦ i? ç2K iQ¨M #° ç m M´ ? i- H¨K F?¬M; i?m ?Q¢+? çQÊ+ ;bX

RR9X *?QÆM; RR9, "„i æ–m >ÊT h€+

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; RR9, "„i ç–m ?ÊT i€+

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

óh?B M ;B B .QÐM; h?–M ç M55ô *?QM? +€B ;¼B H¨ ;B ?¼+ b•m t - *´ .B K HB +
i`QM; #bM? F?¬M; +?d H¨ .QÐM; h?–M ç M ?¨M; i?"i ;B€ i?"i- ?ÆM M[+ÁM H¨ i?
i'i M?B M H¨ ç½ imv i iQ+?- M?QM; H¨ pšM +¦ ;?B +?ûT- M?` ;B ;B +O *´ .B K
i¬M; bQ- *´ .B K ç®B pÈB +€B M¨v ?B m #B i M?B m K°i +?9i +kM; H¨ ?B m çQÊ+-
` ç²- KÈB ;B"i KbM?5 .QÐM; h?–M ç M imv i iQ+? K'v M;¨M M,K- +?Q /M K°i pB M
+QÈT- +¨M; çWM; M¦B H¨ i?B M ;B B- .QÆM; h?B M o'M pW ` i v +?QM? H¨ M,K
?¨Q T?¦M; `²BX

L m M¦B- .QÆM; h?B M o'M Hmv M ` T?M F?Q- T?€T #ªQ K M; ç M +?Q hm *?•M :B
;BÈB K¨ M¦B- M?Q p"v M,K pB M i?B M ;B B .QÐM; h?–M ç M M¨v tm'i ?B M- b) F?
ç°M;- K¨ H¨ iQ¨M #° hm *?•M :BÈB +?'M ç°M; +U+ HÈMX *¦ H) +€+ ?¢ i–M; im bo M
HÈM # Q M?B m- M?QM; i?QÊM; i–M;- ç½ M;Q¨B L;mv M M? F€ # Q ;²K L;mv M
M?[M; + Q i?O iB M #®B i?"i bU M¨v +O hm *?•M :BÈB- w iS ?¨K t9+ +O .QÐM; h
i?QÌM; M[X

æ M L;mv M M? F€- Km®M iB M #° iB T- ç¦ H¨ F?¦ +¨M; i? K F?¦- +€B M¨v F?¬M; +
b) +¦ i? i,M; H MX L;QÌB im +?•M #bM? i?QÌM;- K°i i?•M T?€T HU+ ç m i`9i tm®
L;mv M M? i,M; H M i?"i` +?QM? H¨ L;mv M i?–M i,M; H MX L;QÌB im +?•M b m
L;mv M i?–M +MM; L;mv M M? +O #¼M ?¼ i?"i` +?QM? H¨ K°i i? - L;mv M M
T?€T HU+ i"T ?ÊT- ?ÆM M[+kM; H¨ +?¶ iQM? K¢M; +O +€+ M;QÌB im +?•M- +?
M?Q p"v M;QÌB im +?•M b) F?¬M; iQM? H¨ +? iX J¨ #¼M ?¼ Km®M i,M; H M- +kM;
+¬M; T?mX L¦B K°i +€+? F?€+, a m L;mv M M? bÆ ;Bª- +?QM? H¨ iQÆM; çQÆM
+?Q L;mv M i?–M Î H¢BX Jm®M i,M; H M- p"v i?b ç2K +,M T?ÁM; M¨v t•v /UM; i?
+¨M; HÈM- L;mv M M? +O M;QÆB HB M +¨M; K¢M?- iU M?B M T?€T HU+ +MM; +
+ QX J¨ M m /U p¨Q i?ÌB ;B M çB +?"K `½B ót•v /UM; i? Kô- p"v F?¬M; #B i T?ªB
M[X J¼B M;QÌB ç m M¦B T?€T HU+ / im- +ªM? ;BÈB F?¦ i,M;X

h?"i` +€B +ªM? ;BÈB i,M; H M M¨v- +?O v m M?'i pšM H¨ Î +?¶ i` M # ?²M #ªv pQ
H¨ +?d L;mv M i?–M- L;mv M i?–M +QÌM; ç¢B- M?Q p"v +ªM? ;BÈB iU M?B M ;B®M
i` M K†i ç'iX L¦B i`„M; ` H¨- +€B ;b M;° ç¢Q- +€B ;b i? M;?B K- ç•v ç m H¨ pb i,M
H MX

L¦B iÈB ç•v- +–M T?ªB ;BªB i?Q+? K°i +?9i- i?€B +´ Hmv M F?Q +?B T?€T +MM; T
?¨M? F?€+ M? mX h?€B +´ Hmv M F?Q +?B T?€T- H¨ /MM; ç¢B M;?` HU+- i`U+ iB
Í i`QM; i?QÊM; ç M çB M i`U+ iB T M;QM; F i # ?²M #ªv pQ - F i i?¨M? L;mv M i?
#° T?"M H¨ i€+ /KM; Î i` M L;mv M i?–MX

J¨ T?QÆM; T?€T im +?•M ?B M M v- H¢B +¦ +?9i KQm HÊB- #¼M ?¼ F i i?¨M? L;
?²M #ªv pQ +?S i`QM; L;mv M M?- b m ç¦ i'i +ª im Hmv M ç m H¨ [m v [m M? i`
H¨ ç2K L;mv M M? H¨K K°i +€B H¬ çdM?- i`ªB [m p¬ b® M,K im Hmv M +?"K `½B
iK- +m®B +MM; F i i?¨M? L;mv M i?–MX

> B HQ¢B T?QÆM; T?€T K¶B M;QÌB K¶B p - K°i HQ¢B i`QÈ+ iBM? /B m imv i Hm
#Èi K°i ç®M; HÈM +?mv M T?B M iQ€B ót•v T?ÁM; Î +MM; t•v /UM; i? K +¬M; i`b
L;mv M i?–MX J¨ T?QÆM; T?€T im +?•M ?B M i¢B- H¢B +¨M; i? K #ªQ ?B KX a m
+€B HU+ HQÊM; L;mv M i?–M M¨v ?Q¨M iQ¨M F?¬M; T?ªB K°i HQ¢B i`QÈ+ +¦ i? b

L¦B M?Q i? M¨Q ç•v\ .MM; T?QÆM; T?€T i?€B +´ Hmv M F?Q- F i i?¨M? L;mv M i
HU+ HQÊM; L;mv M i?–M F?¬M; K¢M?- i` M T?€T HU+ M?B m H„K bQ pÈB L;mv
L?QM; /MM; T?QÆM; T?€T im +?•M ?B M M v- b m F?B F i i?¨M? L;mv M i?–M- p
FB T T?B i?,M;- i?¨M? iUm iB M i? - T?€T HU+ iU M?B M bQ pÈB K°i HQ¢B i`QÈ+
i?–M +kM; bQ pÈB K°i HQ¢B i`QÈ+ +OM; +® ?ÆMX hQÆM; çQÆM; pÈB çQÌM; +Q

*?Q M M M¦B- ç¢B ç¢Q # M;¨M- K¶B +€B ç m +¦ i? FB K +?SM;\ JK+ iB m +O K
T?QÆM; T?€T F?€+ M? mX B K¢M? B v m- +€B M¨v F?¦ M¦B- #ÎB pb +¦ L;mv M i?
HU+- +¨M; M?B m H¨ i?–M i?¬M;X *€B ;b ;¼B H¨ i?–M i?¬M;\ h?–M i?¬M; +¦ i? H
pÈB i?B M ç` HBM? F?Q- ç®B pÈB pM i`K p¢M p"i- i?"K +?Q H¨ ç®B pÈB ç¢B ç¢Q
T?ªB M„K ;B[X h?O T?€i Î i`QM; p"M /KM;- M;QÆB +¦ i? Hw ;BªB # Q M?B m- p" H
HÈM- i?"K +?Q +¦ i? ç M +m®B +MM; i`U+ iB T M„K ;B[X

E?¬M; M;?B M;Ì- +€+ i?€B +´ Hmv M F?Q bo i`QÈ+ K°i #QÈ+ F i i?¨M? L;mv M i?
i? imv i ç®B- #¼M ?¼ i`QÈ+ K°i #QÈ+ F i i?¨M? L;mv M i?–M- bÈK L #QÈ+ iB T t
MQÆM; i?–M i?¬M; H¢B iB T t9+ ç M i–M; i?S + Q ?ÆM- ç•v H¨ pb b Q- M;QÌB im
+?•M ?B M M v Hm¬M H¨ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ i?–M i?¬M; [mªM; ç¢BX

æQÆM; M?B M H¨ +¦ HÊB +ÁM +¦ ?¢B- L;mv M i?–M F i i?¨M? [m€ bÈK- M?Q p"v F
M;QÆB F?¬M; i? iB M iÈB- M?Q p"v HB M F?¬M; i? M;?B M;Ì #` i`ÌB ç'i ç¨Q i?ªB
i?¨M? L;mv M i?–M- F?¬M; +?d L;mv M i?–M +QÌM; ç¢B- T?€T HU+ +kM; F?¬M; v
M?B M +kM; b) +¨M; i? K +¦ M„K +?„+X .M b Q ;†T M;QÌB t2K +?Q- ç M +m®B +M
K°i #B M K¨ i?¬BX

*?ŠM; [m p¬ Hm"M H¨ K°i HQ¢B T?QÆM; T?€T M¨Q- i€+ /KM; +O .QÐM; h?–M ç
M¦- L;mv M i?–M +O .QÆM; h?B M o'M +¦ i? +OM; +® i`Î M M K¢M? ?ÆMX L;QÌ
M¦- +¦ i? i,M; HU+ HQÊM; L;mv M M?- i,M; T?€T HU+- i,M; +ªM? ;BÈBX L¦ imv H
i€+ /KM; imv i ç®B bQ pÈB ç¢B #° T?"M ç M /QÊ+ +'T #ªv +ÁM ?[m /KM; ?ÆM- M¦
i? i?B mX "ÎB pb M¦ imv i iQ+?- hm *?•M :BÈB ?B M M v- M;QÌB im +?•M i?U+ H
+¨M; M;¨v +¨M; Qi- ?ÆM M[+kM; +¨M; M;¨v +¨M; F?¦ i,M; H M- i?"K +?Q +¦ + Q i?
#ÎB p"v ? i i?¼ K'i K¢M;X æWM; +?Q `^M; K°i M;QÌB im +?•M L;mv M M? F€ H¨ +¦
"¼M ?¼ +?ŠM; [m bQ pÈB M;QÌB T?¨K M?B m ?ÆM M;¨M i€K i`,K M,K im´B i?¼ K
+?9i /` [mª- HBM? ç M ;B i,M; im´B i?¼- +m®B +MM; F?ŠM; ç`M? F?¬M; i`®M /QÊ

óL;QÆB ` i v i?"i ç9M; H¨ ?¨Q T?¦M;5ô *´ .B K `'i i?•K w M?bM .QÆM; h?B M o'M
M¦BX

óæ•v H¨ / M¦B pÈB M?` ;B ;B M;QÆB- +kM; F?¬M; T?ªB i i†M;Xô .QÆM; h?B M
iW i?B M i?Q+? ç2K ç² +O KbM? +?Q M;QÌB i HQ¢M MÆB MÆB- ç•v H¨ MÊ M?•M
F?¬M; MÊ M? m M[X

óL;QÆB #B i F?¬M;- ?B M i¢B hm *?•M :BÈB HQ¢M # Q M?B m F?¬M;\ô *´ .B K i?
#B iXô .QÆM; h?B M o'M H„+ H„+ ç–m- F?¬M; i? i` M ç¢B F?€B çQ€M çQÊ+ K°i +

óæ°M; i€+ ;B[>Q .QÆM; i¬M; +MM; J h?–M h¬M; +¨M; /B M +¨M; M¦M; #ÄM;- M
F?¬M; M M çB ` M;Q¨B HmM; imM;- ç†+ #B i F?¬M; M M ç2K .QÐM; h?–M ç M +?ª
ç M i B M¢M +?Q M;QÆBXô *´ .B K KÎ KB M; M¦BX

.QÆM; h?B M o'M pW M;?2- i?b ` H¢B H¨ .QÐM; h?–M ç M- i?¬M; KBM? M?Q .QÆ
+?9i- ç½ #B i *´ .B K ç€M? +?O w ;bX

.QÆM; h?B M o'M H"i i v H'v ` K°i pB M ç` +'T .QÐM; h?–M ç M M¦B, óL;QÆB t2
i? K M; ç M +?Q i # Q M?B m +?¶ i®i\ôX

óL;QÆB i?"i Km®M #€M\ô J„i *´ .B K b€M; H M- T?B i?QÌM; +¦ ?SM; i?9 +?2M ç M

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; F?ÄB #m²M +QÌB- K°i M;QÌB im +?•M- ?ÆM M[H¨ *´ .B M¨v- p"v K¨ i?Q+? #m¬M #€M- F€ [m€B- i?"i bU H¨ F€ [m€BX

óh F?¬M; Km®M #€M HBM? i?¢+?- #ÎB pb HBM? i?¢+? i ç½ çO /MM;Xô .QÆM; h +?9i- K†+ /M Î hm *?•M :BÈB- HBM? i?¢+? H¨ i²M i¢B ;B®M; M?Q iB M- M?QM; i? +?d +¦ K°i Qi +QM çQÌM; ç†+ #B i KÈB +¦ i? çQÊ+- K¨ +,M +Æ .QÆM; h?B M o'M [i?m KbM?- +?Q M M +,M #ªM F?¬M; i? iB T t9+ ç M M?[M; +€B M¨vX L?QM; *´ .B +¦ K°i F?Q ç¢Q i¬M; bQ +MM; K°i ç M ç¢Q i¬M; bQ- #®B +ªM? M?Q p"v +°M; i? K i #ªM i?•M M¨M;- i'i M?B M bQ pÈB KbM? `ä `¨M; M?[M; +QM çQÌM; M¨v ?ÆMX JbM i¨B ç M Hmv M +? T?€T #ªQ- i?,M; +'T ç¢B i`"M- M?[M; +€B M¨v ç m F?¬M; i? i #B i K°i ?²B- i` M ç¢B F?€B +kM; i?,K /Á K„ M[+€ iQM? M¨vX i`mv M +"T M?"i M?

óo" +mi2c iS M;QÆB H¨ i?¬M; [m +QM çQÌM; i ibK i?S M;QÆB +–M- K¨ ç2K .QÐM T?€T #ªQ M;QÆB Hmv M +? ç m +¦ K°i F?¬M; ? B ;B Q +?Q i FBM? /Q M?\ô *´ . [m M;- H"T iS+ ?B m w iS i`QM; HÌB M¦B +O .QÆM; h?B M o'MX S?Q b m M¨M; +¦ M?QM; M¨M; +kM; F?¬M; i?Q+? #€M ç² i`QM; M?¨- ?ÆM M[? B p` ;B ;B i`W T? +Sm HoM? pU+ K¶B M;QÌB i?Q+?- +,M #ªM F?¬M; +¦ i?ÌB ;B M Hmv M +? K°i Qi M M +?Q iÈB M v- *´ .B K ç m +?d +¦ #m¬M çB #€M H¢B [m [m çÌ M;?B M K¨ i?¬B

óVK- F?¬M; b B5ô .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; H¨K ` p M¦BX ç¼+ i`mv M KÈB

óæQÊ+- +?9M; i /U i?2Q i?` i`QÌM; ç€M? ;B€- çQÆM; M?B M / M? iB M; +O M; .B K i #m¬M #€M +?Q iÈB #•v ;BÌ H¨ i`QÈ+ b m M?Q K°i- ?¨M; i?"i ;B€ i?"iXô *´ i?¬M; KBM? M?Q M¨M;- iU M?B M ?B m- ?ÊT i€+ ;B[ç²M; #¼M iQM M?B K HšM M #m¬M #€M +kM; F?¬M; T?ªB i'i +ª ç m pb iB M- *´ .B K iU ?ÄB KbM? +€B ;b +kM; F H¨K ,M +?9i- +MM; H¨ ?SM; i?9X

> B M;QÌB +kM; F?¬M; ç w Î iB M- K°i M;QÌB ç w H¨ i¨B M;mv M im ?¨M? +MM; i? ç w H¨ ç½ M;?B M ç¢B i?QÆM; M?•M K°i T?2MX

óæQÊ+ `²B- M v i`QM; i v i i?B m ç M H¬- M;QÆB +¦ +€B i®i ? v F?¬M;\ô .QÆM;

óæ M H¬\ hbK +€B i®i- M;QÆB Km®M i®i # Q M?B m\ô *´ .B K ?ÄBX

óQi M?'i +kM; T?ªB i`mM; T?~K HBM? F?Q5ô .QÆM; h?B M o'M ç€M? ;B€- b m F? Hmv M +? ç M /QÊ+ + Q +'T ?ÆM H¨K i`Ê +'TX

óE?¬M; +¦Xô *´ .B K K°i HÌB iW +?®B M¦BX

óob b Q\ô .QÆM; h?B M o'M F?¬M; `ä HB M ç w ?ÄBX

ó*¦ çB m F?¬M; #B i- ?B M i¢B ç M H¬ i'i M?B M F?¬M; ç€M; iB M- M?QM; ç M H #ªQ + Q +'T +ÁM F? M ?B K ?ÆM- i H–M i`QÈ+ +?Q M;QÆB +€B ç M H¬ FB +?Q M?` ;B ;B i Hmv M +? HK+ +'T i`mM; T?~K ç M H¬- iB m T?Q F?¬M; Qi i¨B HB m +€B- M?QM; F?¬M; +¦ K°i +€B ç¢i iÈB HBM? F?QX S?ªB #B i `^M; i`bM? ç° Hmv M;QÆB +ÁM + Q ?ÆM M?B m H„K5ô *´ .B K i?Î /¨B M¦BX

RR8X *?QÆM; RR8, *?'M æ°M; hm *?•M :BÈB

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; RR8, *?'M ç°M; hm *?•M :BÈB

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

óhm *?•M :BÈB ?B M M v ç½ HÈM F?¬M; #ˆM; i`QÈ+- F?¬M; +?d +¬M; T?€T im +?
p¬ b® ç M T?QÆM; HB M [m M i?'i i`mv M- p¬ b® T?QÆM; T?€T Hmv M F?Q +kM;
;B i pšM H¨ Î i`QM; K°i +€B ç°M; T?O M;QÌB im +?•M +´ H'v çQÊ+- i K ;B ;B i
F?¬M; ibK i?'v K'm +?®i i`QM; ç¦X *?Q M M- ç M H¬ ?B M i¢B i'i M?B M F?¬M; ç€
M?QM; ç m H¨ HBM? F?Q i`Î tm®M;Xô *´ .B K F `ä bU i?"i M¦B, óL m M;QÆB i?"
F?Q- i?b T?ªB +?Ì +Æ ?°B- M¦B F?¬M; +?WM; H¢B b) +¦ ç°M; T?O M;QÌB im +?•M

.QÆM; h?B M o'M i`ÊM K„i K°i +€B- ç2K +Æ ?°B Fw i?€+ Î i` M p"M F?Q ?Q p¬ KÌ
T?QM; H¨K pB + +O .QÆM; h?B M o'M- p"v +?d +¦ +?"K `½B M;?o +€+?X .QÆM;
H'v #ªQ F?Q +'T KQÌB ç M Hmv M +? .QÐM; h?–M ç M M[- H–M M¨v +?Q M´ ? i-
i?b b Q\

.QÆM; h?B M o'M ç2K i¨B HB m KbM? +–M ;?B H¢B- ;B Q +?Q *´ .B K- b m ç¦ ç2
Hmv M +? çQ +?Q M¨M; M¦B, óL;QÆB +–K i? Q i€+ i`QÈ+ çBXô .QÆM; h?B M o
F?¬M; T?ªB `'i +?mv M M;?B T- M?QM; ?B m çQÊ+ +kM; F?¬M; Qi ?ÆM *´ .B K- +
p"i H'v ?B K H¨K [mwX EB M HBM? F?Q i?S M?'i +O KbM? bÎ /o +¦ i? ;B€ i` M i`Ì
T?ªB #ÌB pb M¦ [m€ Qi- ?ÆM M[+¦ ;B€ i`` ç†+ i?M\

> B # M ?ÊT i€+- i?b T?ªB +¦ çO iQM M?B K- M m M; v +ª çB K [mv i çQ€M M¨v
F?¬M; M M çB ` H,M H°M M[X >ÆM M[.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; ç w p¨B
imv M?[M; T?€T #ªQ M¨v ç2K ç M # M M;Q¨B- imv i ç®B b) çQÊ+ K¼B M;QÌB i`mv
.QÆM; h?B M o'M t2K ` +?QM? H¨ `€+ `QÐB- #ÌB pb .QÆM; h?B M o'M +¦ çQÊ+ `'
+? `'i / X

*´ .B K +kM; F?¬M; M;?o ç M .QÆM; h?B M o'M p"v K¨ iQM M?B K KbM? M?Q i? -
HÁM; F?¬M; F?ÄB /•M; H M K°i i`"M +ªK ;B€+ i`B F,- +?mv M F iB T i?b F?¬M; [
o'M M[X

ó*´ ç¢Q ?[m- .QÆM; K¶ iQM? # iY [m M- H'v ibK FB K ç°i T?€- +?Q M M ô .QÆM;

óh ?B m- M;QÆB F?¬M; HB M ? i - i imv i ç®B b) F?¬M; ç M [m'v `–v M;QÆBX
i? M¨Q\ L?Q p"v çB- i H'v K°i i–M; T?Q /KM; i`mM; ;B M- K¨ i?m M?[M; i¨B HB m
i`W i`QM; iB M HÌB +O M;QÆBX h i?b F?¬M; +–M T?Q p'i pªXô *´ .B K +kM; F?-
ç M iB M- H'v #®B +ªM? +O M¨M; +€B ;b F?¬M; +¦ çQÊ+\

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; ;"i ;"i ç–m- iÄ p F?¬M; +¦ w FB MX *€B M¨v iQÆM;
K°i *1P K¨ i?¬B- ? B # M ?ÊT i€+ i?2Q M?Q M?m +–mX óæQÊ+- b m F?B M;QÆB `
M¨v- M?È F„ imv i ç®B F?¬M; M M iB T +"M MÆB M¨vXô .QÆM; h?B M o'M

?Q†+ +kM; H¨ +–M +?Q +?m˜M #` ç° FB T- +,M #ªM F?¬M; +¦ HÁM; M?9M; i v Q+?
:BÈBX

hm bo æ° EB T F€ `'i +¦ T?•M HQÊM;- H–M M¨v- p¬ Hm"M H¨ ç¢Q ? v K ç m v M io
[m i? HU+ K¶B # M +¨M; F?¬M; M;WM; ;•v €T HU+- v m +–m #B iH B H`+? K°i pB
/M H¨ >mv M h•K +?•M M?•M M;?B M +Sm ` ç M T?QÆM; KÈB- +kM; tBM +¬M; #®
?QÎM;X

*´ .B K HQÌM; i`QÈ+ çQÊ+ +?'M ç°M; .QÐM; h?–M ç M K M; +?Q hm *?•M :BÈB- +
M? HÁM; i? K +QM M;QÌB- pb .QÐM; h?–M ç M K°i Qi ç¢B i¬M; T?€B ç m /Si F?
i`–M i`KB p¬ bd ?ŠM H MX L?QM; #¼M ?¼ H'v +È çQÌM; ?Q¨M;- +?Q M;QÆB +¦ KI
ç M M;S `,M;X GQ¢B +¬M; M?B M H'v +?Q ó:BÈB ?¼+ i?m"iô H¨K +®M; ?B M M¨v-
+? ç M T?QÆM; KÈB +O .QÐM; h?–M ç M- #¼M ?¼ +kM; ç ` çQÊ+- *´ .B K `'i
M;QÆB b Q F?¬M; ç2K K"i T?€T i¬M; T?€B +O KbM? H'v ` H¨K +®M; ?B M +?Q ó

J°i #° T?"M im bo i?"i bU ç¢B çS+- ç m H„+ ç–m i?Î /¨B- M?QM; H¢B F?¬M; +¦ B
iS+ ;B"MX >mv M h•K +?•M M?•M im ?¨M? M;¨M M,K- ç®B pÈB i'i +ª ç m M?bM çQ
F?¬M; iS+ ;B"M +€B ;b- #B m ?B M `'i H¢M? M?¢iX

ó.B K L?B- .QÆM; ç¢Q ?[m +¦ iWM; M¦B- F?¬M; +?Q T?ûT M;QÆB H° ` ç¢B / M?
h•K +?•M M?•M #bM? ioM? ?ÄBX

*´ .B K F?¬M; M;®+- .QÆM; h?B M o'M +¦ +€B ç¢B / M? ;b\ E?¬M; T?ªB o'M h?B
.QÆM; h?B M o'M i?"i H¨ +kM; F?¬M; M¦B ;b F?¬M; +?Q T?ûT KbM? ç2K ç¢B / M
+?¦M; ;"i ;"i ç–m M¦B, óE?¬M; +¦- M?` ;B ;B XôX

>mv M h•K +?•M M?•M H° ` K°i +€B KdK +QÌB- pm®i +?ÁK `•m M¦B, óo"v i?b / H

L; v b m ç¦- >mv M h•K +?•M M?•M i`QÈ+ K†i K¼B M;QÌB H¨K `Á- +MM; T?€i HÌB
KbM? Hmv M- K¨ H¨ ` iW i v p'M h?B M ç¢B bQ5 J¼B M;QÌB M;?2 tQM; HB M ? i`C
HB M F?¬M; ûT M[- /M b Q F?¬M; T?ªB M;QÌB i Hmv M- M;QÆB +¦ i? ûT ` çQÊ
h?B Mô ç½ +¦ i? / M? i`mv M iQ¨M #° hm *?•M :BÈB ç¢B HK+- p¬ Hm"M H¨ ç¬M; ç¢
b'K # M i BX L; v b m ç¦- i`mv M F€ +¦ HB M [m M +?Q p` ç¢B bQ M¨v H M i`mv M
p¢M M,K iÈB M v- ç M F?Q HQÌM; ç¢Q ç¢B bQ i?S M?'iX æ•v H¨ pBM? [m M; +MM;

hQ¨M #° i¬M; K¬M H¢B K°i H–M ç2K €M? K„i M;„K ?QÈM; p T?Q p'M h?B M ç¢B
? B KQÆB M,K i`¬B [m pšM M?Q +k F?¬M; i?m ?Q¢+? çQÊ+ ;bX oB M .QÐM; h?–M
i`ÌB #€M ç'm ;B€ çQÊ+- F?¬M; T?ªB /MM; HBM? i?¢+?- K¨ H¨ HBM? i¨BX ædM? +
hQ¨M *Æ hBM? h?–M h?¢+?- +€B M¨v +–K ç M hm *?•M :BÈB K¨ M¦B- ç¦ H¨ p¬ b® M
K€m M?B m i?S M?'i M¨v +?QM? K ç¢Q JBM? L;mv i J h¬M;X

J¼B M;QÌB æ¢Q K¬M ?"M F?¬M; i? ,M M?[M; i¨ K K ç¢Q M¨vX

L?[M; M,K ;–M ç•v- >Q .QÆM; i¬M; +MM; J h?–M h¬M; p +?¢K- K°i +?9i +?¶ i®i
i? +ÁM i´M i?'i F?¬M; M?Ä- K'i ? i K†i KkB ç¢Q K¬M- K¨ K°i H–M M¨v t td ç¢Q K¬
K ç¢Q- F?¬M; ç¢i çQÊ+ .QÐM; h?–M ç M i`•M [mw M¨vX J•m i?mšM ;B[J ç¢Q H
ç´B pÈB K¼B M;QÌB +O K ç¢Q iÈB M¦B +,M #ªM F?¬M; ç w M?[M; +€B M¨v- /M b
K +ÁM Qi b Q\

h¬M; +?O JBM? L;mv i J h¬M; +kM; H¨ M?•M p"i M?'i ?¨Q- ?„M F?¬M; +¦ w iS ç°+ +
b m F?B i`Î p - H"T iS+ çQ iÈB K'v T?€B F?€+ +O K ç¢Q- ç M; i?QÆM; HQÊM;
t i?¨M? [mªX *?ŠM; [m hQ¨M *Æ hBM? h?–M h?¢+? FQ+? +Ì M;QÌB ¬K +kM; F?-
+€+ i¬M; +€+ T?€B Km®M i? K ;B - T?ªB +?Q JBM? L;mv i J h¬M; K°i +?9i óS?Q M
`'i ?ÊT Hw- K ç¢Q i`K+ HÊB- +?mv M F?¬M; +¦ HÊB Q+? B b) çB H¨K\

S?B M iQ€B # M M¨v +O *´ .B K +kM; +?Q +?'K /Si- imv K ç¢Q ? B T?QÆM; ç
M?QM; ?¨M? imM; +O M¨M; H¢B #` ? B T?QÆM; M?•M K½ i?2Q /äB iQ¨M #° ?¨M? i
ç M H¨ K°i +?mv M- K¨ çÆM ;BªM M?'i F?¬M; ;b ?ÆM ibK çQÊ+ M;QÌB Hmv M +?
T?ªB +¦ i? F?¬M; +–M i®M iBM? HU+ çB M;?B M +Sm b Q\

*´ .B K +kM; #B i ibM? ?m®M; M¨v- +kM; F?¬M; i? v ç´B çQÊ+- /M b Q KbM? ?B
Km®M çB ibK .QÆM; h?B M o'M- +kM; +QB M?Q M?[M; +€B i?2Q çm¬B M¨v F?¬M
H¨K- im Hmv M H¨ F?¬M; i? #m¬M;- i?QÌM; i?QÌM; ibK M?[M; i, Km°B +MM; M? m
H¨ t2K tûi Î i` M i?` i`QÌM; +€+ i?¨M? T?® HÈM- H¢B ?Q†+ +?QM? H¨ i?¬M; [m +
ç² +?Q .QÆM; h?B M o'M i?m i?"T HBM? i¨B HBM? /QÊ+ ?„M Km®MX .M b Q +€B
F?¬M; F?€+ H„K- KQÌB K'v M,K +kM; HB M M?Q p"v i`¬B [m X

.QÆM; h?B M o'M # M M¨v ?Q¨M iQ¨M M?"T ç`M?- i¼ iY [m M- i?ÌB ;B M Î i`QM; #
K°i i`,K M,K- M?QM; .QÆM; h?B M o'M pšM M?Q +k +ÁM Î ;B B çQ¢M h? B hS+X

" i`,K b€m KQÆB M,K ç¢B ?mv i- H¢B i? K iB M i?B M iY F?Q +O ?¢ ç M çB M +
bS+ KÎ i?QÊM; ç M çB M- ç2K # ?²M #ªv pQ [m M i`¼M; M?'i +O K°i M;QÌB ç p¨
iY F?Q p¬ +MM; p¬ i"M i? B M;?ûM K¨B /k - H'v +–m F i i?¨M? L;mv M i?–MX

Zm€ i`bM? M¨v H¨ K°i #"+ +Y [m M i`¼M; M?'i +O Hmv M F?Q bo- ç²M; i?ÌB +kM
Hmv M F?Q bo- i?ÌB ;B M M¨v ;B®M; M?Q MQÈ+ +?ªv- +?"K `½B +?ªv [m X

.QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B +ª M;QÌB #` iY F?Q pÌM [m M?- HBM? F?Q i`QM; bÆM
? M; M9B- +mM; +'T iB M HÊB `'i HÈM +?Q .QÆM; h?B M o'M im Hmv MX

hB m "¢+? +kM; iQÆM; iU +ª M;QÌB pÌM [m M? Î i`QM; K°i i`"M bQÆM; KM- M?„K
? M;- K°i # M i?O p K°i # M ?QÎM; i?KX

.QÆM; h?B M o'M +ÁM F?¬M; #B i- iQ¨M #° hm *?•M :BÈB ç m ç M; ibK ?„M- ?ÆM
pB M .QÐM; h?–M ç M FB b m F?B #` +€+ T?€B K ç¢Q +–K çB M;?B M +Sm- +¦
i?¨M? [mª >mv M h•K +?•M M?•M M;?B M +Sm ;–M i`,K M,K F?¬M; F?€+ H„K- i?¨M
imv i ç®B +MM; .QÐM; h?–M ç M i`QM; ;?B +?ûT ?–m M?Q ;B®M; M? m M?Q ç9+-
K'm +?®i FB ç½ imv i +?OM;- i`QM; ç M /QÊ+ +kM; F?¬M; +¦ i?¨M? T?–M HQ¢B H
æ M i¬M; bQ- M m M; v +ª K°i çB K M¨v +kM; F?¬M; M;?B M +Sm çQÊ+- p"v F?¬M
+?QM? H¨ pb M?Q i? - p¬ Hm"M >mv M h•K +?•M M?•M- ? v M?[M; ç M ç¢Q ç¢B b
çQÊ+ w M;?o- +€B M¨v ;B®M; M?Q iB M p¨Q M;ä +KiX

*€+ ç M ç¢Q ç¢B bQ ç M; M;²B- M;QÌB M¨Q +?Q iWM; M K i?Y Hmv M +? .QÐM; h
F?¬M; +–M p` i?m®+ /šM FB \ L;?o ?ŠM +?Q /M +¦- M?•M b® FB +kM; H¨ K°i #°
ç m iWM; M;?B M +Sm ç M T?QÆM; .QÐM; h?–M ç M- M?QM; F?¬M; +¦ +€+? M¨Q
F?¬M; i? i´M; ?ÊT H¢B i?m®+ /šM i?¨M? ç M- M; v +ª i? v i? +kM; ibK F?¬M; i?
?B M pB M HBM? ç M M¨v H¢B H¨K çQÊ+- +€B M¨v ç¢B #B m +€B ;b\ *€B M¨v ç¢
ç½ pQÊi [m +U+ ?¢M ç M ç¢Q ?B M M v- M;?B M +Sm ` T?QÆM; T?€T F?¬M; +–
i?¨M? ç MX

*€B ç M T?QÆM; M¨v- imv i ç®B +¦ i? çSM; ?¨M; K°i i`QM; +€+ +?Q #ªQ hm *?•M
bQ M¨v- +kM; iQÆM; iU +¦ i? +¦ i? tQM; ç M?'i ç M bQ hm *?•M :BÈB5

o¬ b® M;QÌB H•K p¨Q i`–K iQ- `®i +m°+ H¨ +€+? M¨Q +¦ i? +?Q .QÐM; h?–M ç M Î
/šM „i F?¬M; i? i?B m FB - pšM +¦ i? Hmv M +? i?¨M? +¬M;\

æQÆM; M?B M Î i` M /MM; HY - K¼B M;QÌB +kM; iWM; M;?B M +Sm- HY M?Ä +?"
+?Q +¦ B M K i?Y- M?QM; F?¬M; K°i B i?¨M? +¬M;X Gmv M ç M +?B ç¢Q- b B K°
/†KX

o¬ Hm"M H¨ K ç¢Q- ? v H¨ ç¢Q K¬M i?m çQÊ+ K°i Qi iBM iS+- ?Q†+ H¨ +€+ i€M i
K¨ +MM; H¢B K°i H–M M[ç2K €M? K„i iK i"T Î i` M M;QÌB *´ .B KX

*´ .B K +?d M? M?¨M; K°i +•m, óh M; v +ª i M ?„M +kM; F?¬M; #B i- i /€K i? 5
ç¢B Hw K¨ i?¬BXô Zmª i?U+- *´ .B K i?"i H¨ /€K i? KbM? M; v +ª i M +O .QÆM;
H¨ ;b +kM; F?¬M; #B i- +?ŠM; [m #B i ?„M ?¼ .QÆM;- *´ .B K i`Á +?ÆB p,M iU M
;BÈB # M M;Q¨B K°i +?9i iBM iS+X

GÌB i? +O M;QÌB im +?•M- +?QM? H¨ K ç¢Q im bo +kM; F?¬M; /€K T?€i HQ¢M-
KBM?X *?QM? +€B ;¼B H¨- M;QÌB ç M; H¨K- i`ÌB ç M; M?bM- HÌB i? +¦ H) ç®B pÈ

#ˆM; `„K +?¦- M?QM; ç®B pÈB M;QÌB im +?•M K¨ M¦B- H¢B ;B®M; M?Q K°i +€B ;¬M
i? - +?ŠM; F?€+ M¨Q #m°+ H M ;¬M; tB M;- M m F?¬M; SM; HÌB i? - M?Q p”v i’i M
i?b im pB K’i ? i- F M†M; i?b i?–M ?²M ç m /B i- poM? pB M F?¬M; bB m bBM?X

*?Q M M hm *?•M :BÈB M?[M; M;QÌB Km®M ç€M? +?O w *´ .B K FB ç m F?¬M; +¦ +
>B T #S+- +QÌM; ûT- ç¦ H¨ +€+? i®i M?’i- M m ç´B M;QÌB F?€+- M¦B F?¬M; +?WM
` `²B- M?QM; #®B +ªM? *´ .B K H¢B F?¬M; i? F?¬M; H¨K #¼M ?¼ iW #Ä HQ¢B +?
H) +¦ i? iW i`QM; /’m p i ç H¢B #B i p` o’M h?B M ç¢B bQ i?–M #Q M¨v Î MÆB M
æ¢B EB i5

RRdX *?QÆM; RRd, L;mv M h?–M aÆ E i

G "¨M o”M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; RRd, L;mv M i?–M bÆ F i

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

h?ÌB ;B M +€+? .QÆM; h?B M o’M # [m M ç½ [m ?ÆM K°i i`,K M,K- M¦B +?QM? t€
M,K5 L,K i?€M; M?Q i?QB çQ - M?[M; HÌB M¨v M¦B i?”i H¨ +?m˜M t€+X

F?€+ M? m- K¶B ç€K K•v ç m +¦ ç†+ iQM? +O M¦- ç•v H¨ M¦ bBM? ` ç½ +¦- +?ŠM;
i? T?€i ?mv ` - ç•v H¨ i?2Q i`bM? ç° +?O M?•M +ªK M;° ç®B pÈB HU+ HQÊM; +M
H M ç M [mv i ç`M?X

aÆM +®+ pšM H¨ M?Ä K°i +?9i- .QÆM; h?B M o'M ç M; HQ H„M; M M ? v F?¬M; `Ì
Zm M; o•M M¨v ç M i°i +MM; M? M? # Q M?B mX G9+ M¨v- i`"M #¨M +ªM? #€QX *¦

>mv i ªM? `ÌB M9B HB M ç M i?ŠM; bÆM +®+ M?Ä +O .QÆM; h?B M o'M- p M p
+?mM; [m M? o¢M .B i +´ æ°M; >mv i •M aÆM +?¢v ç M- HQ¢B i®+ ç° M¨v +¦ i? M
.QÆM; h?B M o'M H'v æˆM; E?¬M; "° i? K h?–M >¨M? h?m"i- M? M? M?Q i? M¨Q
K'v i?€M; i?ÌB ;B M KÈB +¦ i? iW >mv i •M aÆM +?¢v iÈBX

æBM? —M +¦ i`Q M?È t¬M; i`"M +O æ¢B EB i- #B i `ä `¨M; i`"M T?€T M¨v HÊB ?
F?¬M; ;•v i?QÆM; i´M KbM?- pb b Q\ GB M M; v +ª æ¢B EB i M;mv M M? bÆ F€
#ªQ p KbM?- M?B m H„K #` M?®i- +¦ +?9i +?"i p"i K¨ i?¬BX >m®M; +?B KbM? ç½
ç¢B T?€TX >ÊT h? Eb im bo #bM? i?QÌM; +kM; F?¬M; ?ÆM çQÊ+ KbM?- +¨M; çW
H¨K F?¦ KbM?X æBM? —M ç®B pÈB KbM? >mv i M? ç¢B T?€T KÈB Hmv M i?¨M?
iQÎM;X *?Q M M- F?¬M; +˜M i?"M i?,K /Á i`"M- ç½ ?¦ i?¨M? ?mv i ªM? t¬M; p¨QX

h`"M M¨v 'M F?QªM; +€+? T?QÆM; p` i? M¨Q çB M[+kM; i¢Q +?QM KQÆB +?QM
Hm"i M?'i ç`M? HB M F i i?¨M? K°i +€B i?¬M; ç¢Q M; M; /¼+ ;'T F?9+X hQ¨M i`"M
+¦ K°i +?¶ ;'T F?9+ # i`,K b€m KQÆB ç°X S?¢K pB iQ¨M i`"M KÈB M?` iÈB # /†K-
i?¬M; F?¬M; #` M;,M i`Î- [mv i F?¬M; +?²M; +?ûQX h` M #®M T?Q pB i ó*Ym E?9

ó*Ym E?9+ >Q¨M; >¨ i`"M\ *?Q iWM; M;?2 M¦BXô æBM? —M b m F?B p¨Q i`"M- i`
+?Q T?€i ;B€+ +€B F i [mª ;b- çB m M¨v H¨K +?Q ?„M i?m ?²B p¨B T?–M HÁM; t2
p"v- i`"M T?€T æBM? —M iWM; t¬M; [m +kM; F?¬M; Qi- i?O bÆM ç¢B i`"M i`QÈ+
+kM; ç m FB M i?S+ [m - i?"K +?Q M K i?Y [m - +MM; æ¢B EB i +?BK MQM i`"M T
M?B M `'i +¦ HÁM; iU iBMX h`"M T?€T +¦ i? H¨K ?„M i` F?¬M; ` F i [mª- bÊ +?d
bÆM ç¢B i`"M +O KQÌB ç¢B i¬M; K¬MX L?QM; *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ i`"M M¨v F?¬M
?ÆM M[KQÌB T?–M [m€B /`X

Zm€B /` MÆB M¨Q- HBM? i?S+ ibK FB K- F?¬M; +¦ #'i +S #B M ?¦ ;b- +•v H¨ +•
æBM? —M F?€+ pÈB M;QÌB im +?•M F?€+- ?„M im Hmv M +?QM? H¨ i?QÊM; +´ K
i?¨M?- i?•M i? ;–M M?Q Î ;B[?Q i?"i- +¦ i? / /¨M; tmv M i?'m p"i i?"i +Æ i? M
iB T L;mv M M? F ç`+?X oW `²B F?B tmv M [m K'v +•v ç¢B i?K +ªK ;B€+ T?B i?
pb ?„M +,M #ªM F?¬M; +¦ +ªK ;B€+ tmv M i?'m p"i i?"i- M?QM; H¨ bÌ +kM; i®i- i` +
K°i +¨M? +•v +kM; çQÊ+- ç m `ä `¨M; M¦B +?Q ?„M- ç•v H¨ i?U+X

æBM? —M çSM; Î i`QÈ+ #®M +?[ó*Ym E?9+ >Q¨M; >¨ô- F?¬M; /€K M?9+ M?Q+?-
FB M i?S+ `°M; `½B- æBM? —M ç¼+ i?m°+ >mv i J i•K FBM?- M;?o iÈB K°i +€B F
i? iQÎM; iQÊM;X h`"M T?€T M¨v +kM; F?¬M; ;B®M; M?[M; i`"M T?€T FB - H'v i?B
/QÆM; #€i [m€B F?¬M; #¨M K¨ ?ÊT w M? m- H'v p"i i?"i ç M #¨v i`"MX h`"M T?€T
T?€T- M;QÊ+ H¢B F?¬M; #ˆM; H¨ K°i +€B óE?¬M; ;B Mô5 J°i +€B i`"M T?€T F?¬M
i? M;,M +€+? F?¬M; ;B M- iU i?¨M? K°i ;BÈB- +€B M¨v +–M i?–M i?¬M; ç€M; bÊ
M¨v- +?Q /M K°i M;QÌB K°i +?9i T?€T HU+ +kM; F?¬M; +¦ #¨v ` HQ¢B i`"M T?€T M
F?¬M; i? i` m p¨QX

.QÆM; h?B M o'M tmv M i?'m [m i`"M #¨M- i?'v çQÊ+ æBM? —M çSM; #'i ç°M;- +¦
b Q çSM; #'i ç°M;\ h?"i ` - HB M M; v +ª #ªM i?•M .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M;
?bM? i?¨M? F?¬M; ;B M- iU i?¨M? K°i ;BÈBX *?ŠM; [m - +€B M¨v +kM; F?¬M; i`€
ç¢Q +O ?„M +,M #ªM KÈB M?"T K¬M- K†+ /M +¦ i`"M T?€T ?B M i¢B +¦ i? i?2Q M
M;?B M +Sm b•m ªQ /B m i`QM; ç¦ H¢B F?¬M; T?ªB çÆM ;BªM M?Q p"vX :B®M; M
+¦ i? /MM;- M?QM; +¬M; i?S+ M¨v ç M M?Q i? M¨Q- iBM iQÎM; ç¢B ç b® M;QÌB b
M;?o çQÊ+- #ÎB +ªM? ;BÈB F?¬M; çOX

æBM? —M +¦ +?9i Km®M ç€M? i`®M; HÈM HmB- M?QM; H¢B F?¬M; + K HÁM;- K

Hmv M i?¨M? >mv i M? ç¢B T?€T- im i?¨M? >mv i J +?•M i?•M #'i iY #'i /B i M¨v-
+€B i`"M T?€T M¨v /¼ i`Î p - p"v KbM? p b m HB M F?¬M; +–M M;?o iB M #° M[
*?•M :BÈB ?B M M v- b Q +¦ i? +ÁM +¦ B #B i #¨v ` i`"M T?€T F?¬M; ;B M HQ¢B
i?2Q i`Q M?È- ç•v +?ŠM; [m H¨ K°i +€B K i`"M i? K ªQ i`"M- ç9M;- F?ŠM; ç`M? I
KBM?X *¦ i? ç2K ªQ i`"M #® `'i i?"i M?Q i? - p` o'M h?B M ç¢B bQ M¨v M;QÊ+ H¢

æBM? —M M;?o ç M ç•v- ?¦ i?¨M? K°i ç¢Q ?mv i ªM? t¬M; p¨QX

.QÆM; h?B M o'M M?bM i'i +ª +€B M¨v- #` /¼ M?ªv /UM;- T?€T HU+ M;QÌB M¨v t
T?€T K¬M ?mv M /B m M¨v- .QÆM; h?B M o'M imv `^M; F?¬M; `ä HB M ç w- M?Q
i? M?bM ` - ?¦ i?"i H¨K ?Q- p¬ M;½ p¬ iQÈM;- i?"i HÊB ?¢B5 L¦B +€+? F?€+- +¦ i
FQ+?- ?ÆM M[i®+ ç° M? M? M?Q iB +?ÈT- H¨K +?Q M;QÌB i F?¦ HÁM; T?ÁM; #

æBM? —M b m F?B p¨Q i`"M- i`"M T?€T ç½ #„i ç–m iU ?¨M? p"M +?mv M- +?d H
i?QÌM; +?"K `½B K¨ i?¬BX hW F?B ?„M p¨Q i`"M #„i ç–m- +?Q /M ?„M F?¬M; pQÊ
>Q¨M; >¨ô- +kM; iQÆM; iU b) #` i`"M T?€T óLm®iô- +?ŠM; [m i?ÌB ;B M H•m ?ÆM

*Ym F?9+ i?"T #€i HQ M U+?QM ;"T KQÌB i€K +QM;V- æBM? —M +,M #ªM F?¬M; +
H¢B pÁM; [m M?- ?„M ?¦ i?¨M? ?mv i ªM?- +?d +–M ?QÈM; iÈB K°i T?QÆM; ?QÈM
H¨ M;mv M M?•M æBM? —M F?¬M; bÊ i`"M T?€T #bM? i?QÌM;- ç†+ #B i HQ¢B i`"
pÁM; H¢B- K'i çB T?QÆM; ?QÈM; M¨vX

a m F?B ?¦ ?mv i ªM?- i®+ ç° M? M? Fb H¢- +?d +?®+ H€i b m- æBM? —M ç½ tm
ç•v +kM; F?¬M; T?ªB ?„M ç½ T?€ i`"M p¨Q +®+X M;m²M iXmXMX; ?XQX XMX? UX

æBM? —M ` F?ÄB `WM; `"K- iªM; ç€ HÈM i`QM; HÁM; `ÆB tm®M; ç'i- i?b ` +?d H
;B"i +ª KbM?- +ÁM K v +¦ >mv i M? ç¢B T?€T- #^M; F?¬M; i +?d bÊ +kM; F?¬M
æBM? —M +ÁM +?Q +QÌB ` - +ªM? iQÊM; i`QÈ+ K„i ç°i M?B M M?Q€M; H M K°i +
K¬M;- +€+ HQ¢B iQÊM; ç€ [m€B /` K¼+ M?Q `WM;X

æBM? —M bYM; b®i- ç•v- ç•v +?ŠM; H) i?"i H¨ i`"M T?€T F?¬M; ;B M ? v b Q\ *m
H M F?¬M; Qi +€i #KB- H Q i?ŠM; iÈB æBM? —MX æBM? —M p®M +kM; F?¬M; ç
;B M /¨B #²B ?²B Î # M #Ì bBM? iY- ç½ +Sm KbM? F?¬M; Qi H–M M¦B +?Q ?„M- M?

L?QM; ç½ +?"K K°i +?9i- pšM #` M? M?¨M; [mûi K°i +?9i- æBM? —M p®M ?¦ i?¨M'
[mûi ` #¦M; M;QÌB- iW i`QM; ?mv i ªM? M;ª ` X æ•v H¨ +€B ;b\ *Ym •K b€i F?Q5 *
i?–M- +?d +–M bBM? p"i +¦ ?²M T?€+? i²M i¢B- #` /QM? p¨Q p"v çWM; M;?o +?¢v i

æBM? —M #B i KbM? H–M M¨v H¨ çKM; T?ªB i'K i?ûT `²B- +¦ i? /šM ç°M; HQ¢B b€
T?€T M¨v b Q +¦ i? +ÁM H¨ K ªQ i`"M\ ob b Q- pb b Q H9+ æ¢B EB i t¬M; i`"M-
+QÌM; ç¢B M?Q p"v- +?d +ªK i?'v +¦ +?9i HU+ #'i iÁM; i•KX

h`"M i? pW +?mv M- K'i çB ibM? +ªM? #bM? ioM? H¢M? M?¢i # M ç–m- +Ym •K
K¬M;- #„i ç–m i`¨M M;"T iQ¨M #° F?¬M; ;B MX æBM? —M i?'v #° /¢M;- M? M? +?¦
HK+- iªM ` ?mv i [m M; +„M Mm®i K€m- #ªQ p +ª M;QÌB æBM? —M- M?QM; +€B M
?bM? +¨M; M;¨v +¨M; M?B m- ç M; +?"K `½B +„M Mm®i ?mv i [m M; ?° i? +O æB
KbM? F?¬M; +?®M; çÌ çQÊ+- F i +K+ +?QM? H¨ #` +Ym •K b€i F?Q F?¬M +MM; +„M
pB M F?¬M; i? bB m bBM?X æBM? —M ç®B K†i +ªM? iQÊM; ç€M; bÊ M¨v- ?B M i¢
çQÊ+- ~M M?šM M,K i`,K M,K- +?`m çQÊ+ FBK K ç•K +?Q+?- F?´ HY K +„M i•K
h•K EBM? p¬ i?QÊM; /B m T?€T- >mv i M? ç¢B T?€T- p®M +?Q `^M; hm *?•M :BÈ
KbM? F?¬M; i? çBX L?QM; ?¬K M v p"v K¨ +¦ i? +„K i¢B MÆB M¨v- ?ÆM M[+„K
FB T #'i T?K+X

RkyX *?QÆM; Rky, aÆ h?Q E? PÈ+ h?–M S?M

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; Rky, aÆ i?Q F? QÈ+ i?–M T?M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

æBM? —M M;šK H¢B KbM? im ?¨M? ?ÆM K°i M;¨M M,K- i?¨M? / M? hm *?•M :BÈB ;
K°i + Q i?O i¬M; bQ +'T S?•M h?–M ?"m F€ +€+? #"+ +Y æ¢B h?W F€ +?d FûK M
+? i Î +?¶ M¨vX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; +?O i`"M- M?Q +¦ ?SM; i?9 M?bM æBM? —M #` Mm®i iW
T?€T M¨v iU ?¨M? p"M +?mv M H¨ i` i'M M;QÌB M?Q i? - iB T M?Q p"v- i`QM; i`"M
F?Q +„M Mm®i- b) iU KbM? FB i bS+ K¨ +? iX EB M T?€T #ªQ FB F?¬M; i²B- M,M
.QÆM; h?B M o'M +¦ i? ç¢B F?€B M?bM ` T?€T #ªQ M¨v +'T #"+ F?¬M; i?'T- +ÁM
HU+ HQÊM;- +¦ i? M;,M çQÊ+ +Ym •K b€i F?Q p¬ +MM; p¬ i"M- T?€T #ªQ M¨v ?Š
iB M F?Q +?S\ S?€T #ªQ F?¬M; i? bQ pÈB FB K iB M- FB K iB M KbM? F?¬M; +¦
;•M ;¨- FB K [mv i `€+ `QÎB H¢B +?QÈM; K„i- +?d +¦ H¨K ` p X L?QM; H¨ T?€T #ªQ
T?ÁM; M;U- .QÆM; h?B M o'M `'i i?Q+?X

æBM? —M i?'v KbM? iB m ? Q /–M M?Q p"v M[- M m #ªM K¢M; +?•M M;mv M ? Q
çÌBX E?¬M; F?ÄB ç¨M? T?ªB #m¬M; iU i¬M- + Q ;B¼M; ?¬, óo'M h?B M ç¢B bQ- #
#€B FB M ç¢B bQ- tBM ç¢B bQ i¢K i?ÌB /WM; i`"M T?€TXô æBM? —M ?–m M?Q +¦
ç M; Î MÆB M¨Q ç¦ M?bM +?^K +?^K p¨Q KbM?X

Zm K°i ?²B H•m- i? M? •K .QÆM; h?B M o'M i`mv M F?„T T?Q +?•M i`ÌB, óL;QÆ
ç•m\ôX

óæ¢B EB iXô æBM? —M M¦B K°i +€B i MX

.QÆM; h?B M o'M M;?o iÈB- M;¨v ç¦ +® w H¨K €+ K°i +?9i- i`QM; H9+ p¬ w H° ` /
H¨ i?'i b€+?- H–M b m T?ªB ç´B +€B K½ ;B€TXóL;QÆB +?QM? H¨ >mv i J \ôX

óE?¬M; b B- +?QM? H¨ #–M ç¢QXô æBM? —M F?~m F?Q i`ª HÌB `'i F?€+? F?QX L¦
F?¬M; F?€+? F?Q K°i +?9i b Q\

óL;QÆB H¨ ç M ç•v pb .QÐM; h?–M ç M\ô h? M? •K .QÆM; h?B M o'M H¢B p M; H
H¢M? H)QX :B ?Ä M¨v Km®M +kM; #B i- F?ŠM; ç`M? H¨ Km®M , p¨Q T?€T HU+ +
?Q†+ H¨ H'v çQÊ+ ç M T?QÆM;- ?Q†+ i`Î i?¨M? T?€i i¨B FBK F X M;m²M

æBM? —M ;"i ;"i ç–mX E?€+? F?Q i?W M?"M M¦B, óæ9M;- #–M ç¢Q i?"i H¨ pb +
ç MX L m ç¢B bQ F?¬M; iB M- #–M ç¢Q ç•v HB M i`Î p XôX

ó*S M?Q p"v `ÌB F?ÄB- +?ŠM; H) +€+ ?¢ + K i•K\ô .QÆM; h?B M o'M +QÌB ?ÄBX

ó"–M ç¢Q F?¬M; /€KX E?¬M; #B i ç¢B bQ M?Q i? M¨Q KÈB #^M; HÁM; i?ª #–M ç¢Q
bU M?"M i?S+ ;†T ?¢M- +?ŠM; [m i`QM; HÁM; # Q M?B m iS+ ;B"M- +¦ # Q M?B m
,M b®M; .QÆM; h?B M o'M- p"v +?d +¦ #ªM i?•M æBM? —M #B iX

óVK- i?"i` M m M;QÆB +? i`²B- ç² +O M;QÆB F?¬M; T?ªB H¨ +O i b Q\ h +kM;
i?O i?¨M? / M?- bm®i M;¨v M?bM +?^K +?^K KbM?Xô *€B w iS M¨v +O .QÆM; h?
—M Km®M ` +€B ;B€ ç„i M iQ¨M `ÌB F?ÄB- M?QM; .QÆM; h?B M o'M Km®M M?´ +
i? i?m ?Q¢+? +?9i ç² p"iX oQ /K M?Q M¦B T?€T #ªQ +O æBM? —MX t2K +?QÆM;

a„+ K†i æBM? —M ?ÆB +SM; H¢B- iU ?ÄB M m F?¬M; T?ªB +–M HB m K¢M;- M?Q
F?¬M; +?m˜M i`”M T?€T F?¬M; ;B M M¨v ?¢M ç° Î ç•m- M m ç€M? #¢+ iQM? K¢M;
i`”M T?€T M¨v ?bM? i?¨M?- M?Q p”v KbM? i? i’i tQM; çÌB bÈK K°i F?„+X a®M; ç
[mw i`¼M; bBM? K M?, óæ¢B bQ M;QÆB M¦B ` çB m FB M çB- #´M i¼ M?”M i?B
HÁM; H¨ F?¬M; +¦ #’i +S w M;?o ;b M[X

.QÆM; h?B M o’M bmv M;?o i`QM; +?®+ H€i- ;B i ?„M ? v F?¬M;\ *?¦ M¬M M¦M;
T?€T p”M +?mv M iÈB ?B M i¢B- mv HU+ +kM; ;BÈB ?¢M Î ç•v- iB m ? Q /–M K¨ M¦
ç`M? H¨ F?¬M; ? Q M´B *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ i`”M- +?ŠM; [m M m ?„M HB m K¢M;
?ÁK i?”i bU- M¦B F?¬M; +?WM; i?”i ç9M; H¨ +¦ F?ª M,M; T?€ çQÊ+ i`”M T?€T- F?¬
i?”i F?¬M; / /¨M; KÈB Hmv M i?¨M? M¨v- +ÁM +¦ i? H¨K +?Q æBM? —M +?¢v K’iX

æ¢B i`”M T?€- M;QÊ+ H¢B +¦ i? Hmv M H¢B- F?¬M; T?ªB H¨ i®M +?9i i?ÌB ;B M
i?ª æBM? —M `²B- p”v i?b M;mv ?B K- +’T #”+ æBM? —M F?ŠM; ç`M? H¨ K°i +’T
M?•M- .K+ >Ä +?•M M?•M- bQ pÈB KbM? ?B M i¢B + Q ?ÆM ? B +’T #”+- ?ÆM M[
i? H9+ M¨Q +kM; KÎ ` ç¢B i`”M- ç T?ÁM; K°i bB m +’T + Q i?O bQ pÈB KbM? +
çm´B ;B iX

*?Ì +?9i- F? QÈ+5 o` M¨v i`QÈ+ K†i KbM? F?¬M; T?ªB H¨ ç®B iQÊM; i®i i?Q M;?
Jm®M >mv i J iU M;mv M Fw- iU M?B M F?ª M,M; F?¬M; HÈM- p”v +?d +¦ +QÌM; +
KbM? +?O i`”M- iªM ` b€i F?Q M²M; ?”m +?mM; [m M? æBM? —MX

æBM? —M •K i?–K i?Î ?´M ? M- M m +ÁM M?Q p”v iB T- KbM? +¦ i? b) F?¬M; +?®
+O KbM? +?d +ÁM H¢B +¦ # T?–M- ;¦i +?•M i?B m +?9i M[#` ?¦ ç€- HU+ HQÊM
i`¼M;X

æBM? —M ç M; Km®M i?m ?²B T?€T #ªQ- iB i FB K +?•M M;mv M- ç°i M?B M- +Ym
?°B iK i?¨M? K°i +QM b¬M; ç€M; bÊ- iW i` M +?QM i–M; i`ÌB- ç´ i`9i tm®M;X

óP¨M?ô æBM? —M M?`M F?¬M; çQÊ+ T?mM ` K°i M;KK K€m iQÆB- óP ô iS+ ;B”
HB m K¢M;- M?QM; ç°i M?B M T?€i ?B M ç–m ;®B KbM? i`Î tm®M; ç½ #` +€i p¨M;
+ÁM ç M; ?QÈM; H M i` M i`¨M ` - T?Q i` M €T HU+ p¬ +MM; p¬ i”M ûT tm®M;- /Q
+?”K `½B +„M Mm®i- i` M /QÈB ;B€T +¬M;X .QÈB bU ` i v #’i M;Ì- æBM? —M ç½ K
M;®+ M[+kM; ç½ ?B m- i?b ` .QÆM; h?B M o’M pW `²B M¦B M?Q p”v- H¨ pb HšM
ç¦ iU KbM? +?O i`”M i` M /QÈB ;B€T +¬M;X L?Q p” HU+ i`”M T?€T T?Q i`QÈ+- +?
p”M +?mv MX óE?¬M; F?¬M; + K HÁM;ô æBM? —M çB M +m²M; ?ûi H M- H¢B F?

ó>W- M m #´M i¼ /€K ç2K .QÐM; h?–M ç M H’v ` çB #€M- i?b F?¬M; bÊ +¦ M;QÌ
M;QÆB ç•v H¨ iU H¨K iU +?`mXô .QÆM; h?B M o’M ?W H¢M? K°i iB M; ?Q¨M iQ¨M
a m ç¦- i? K K°i +•m, ó"´M i¼ F?¬M; Km®M ;B i M;QÌB- ?B M i¢B +?Q M;QÆB K°i
ç¢Q T?M p,M i?–M #Q tm’i ?B M i`QÈ+ M;QÌB >mv i J X

óæ•v ç•v H¨ +€B ;b\ô >mv i J æBM? —M +QB M?Q H¨ M;QÌB FB M i?S+ `°M; `½B
p”i ;B®M; M?Q Fw ?B m H¢B ;B®M; M?Q +?9 p,M M¨vX

ó*?Q M;QÆB ? B +€B HU +?¼M- +€B i?S M?’i +?QM? H¨ #` +Ym •K b€i F?Q +„M M
F?¬M; i? bB m bBM?c *€B i?S ? B +?QM? H¨ ç2K i?S M¨v ç p¨Q L;mv M i?–M +C
L;mv M M? +kM; +¦ i? iQM? H¨K L;mv M i?–M- +?ŠM; [m +kM; F?¬M; ?Q¨M iQ¨M
M?QM; pšM M?Q +k +¦ i? i?ª ` HBM? i?S+)ô .QÆM; h?B M o’M ` i v #’i M;Ì •K >m
?„M iU KbM? Fw tm®M; F? QÈ+5

LY M;QÌB /QÈB +O >mv i J ç½ ?Q¨M iQ¨M ?¦ ç€- T?Q i` M p¬ +MM; b€i F?Q ;
M;QÊ+- +¨M; H¨ ç2K FB M T?€T #ªQ FB ûT iÈB ;„i ; Q- +?ŠM; [m H¢B pšM M?Q
tm®M; T?€T #ªQ M¨vX *¦ M;QÌB +?O i`”M +MM; F?¬M; +¦ M;QÌB +?O i`”M F?€+ #
i`”M K¨ M¦B- i?”K +?Q +ÁM +ÁM T?ªB iQM? i? K HU+ HQÊM; T?€T HU+ +MM; i•K
i? K K°i #QÈ+ +QÌM; ?¦ mv HU+ i`”M T?€TX

>mv iJ æBM? —M- M vF?¬M; çQÊ+ HU +?¼M- KÎ KB M; ?ÄB, ó*¦ T?ªB /U i?2Q
? vF?¬M;\ô æBM? —M ç½ çQ€M çQÊ+ ç•v +¦ i? H¨ +MM; HQ¢B T?€T i?m"i F?¦
M?V ?Q†+ H¨ +'K +? - +?ŠM; [m i`QM; HÁM; æBM? —M iQM? iQ€M H¢B H¨ +'K +?
+? i`²B- i?b F?¬M; i? i²M i¢B- M[ ?ÆM M[ i?2Q T?€T HU+ i,M; i`QÎM;- KbM? +k
+? M¨v- [m M i`¼M; M?'i +?QM? H¨ >mv iJ h•K EBM?- im H¨ p¬ iQÈM; >mv iJ -
+'K +? X

óE?¬M; b B5ô .QÆM; h?B M o'M +QÌB iOK idK M¦BX

æBM? —M F?) +„M K¬B- #m¬M; ` T?€T #ªQ ?mv i[m M;- .QÆM; h?B M o'M ç2K T?
M? +O æBM? —M- F?¬M; +–M M;?B i?S+ +MM; +?9 M;[;b- +?d +–M ç p¨Q L;mv
p,M b) iU ç°M; +¦ ?B m [mªX GQ¢B HU+ HQÊM; M¨v H¨ p"M ?¨M? i? Q i€+ M?Q i?
h?B M o'M ?B M i¢B +¦ i? t2K tûiX

æBM? —M +?d +ªK i?'v iBM? i?–M KÆ ?² K°i i`"M- b m ç¦ ç½ F?¬M; +ªK ;B€+ +€B
M°B i?` i` ibK M?Q i? M¨Q M[+kM; ibK F?¬M; ` iQ tQm +?¶ F?€+ M? m- F?¬M;
ç•v `®i +m°+ H¨ +€B ;b\

.QÆM; h?B M o'M +QÌB ? ? - +?ŠM; [m iB M; +QÌB +kM; F?¬M; tmv M i?'m [m
i`mv M F?„T bÆM +®+ i`®M; i`ªB- M m æBM? —M ?ÆB +¦ T?ªM F?€M; K¨ M¦B- #^M
#ªM F?¬M; i? +QÌM; +? Fw F i F? QÈ+ pÈB æBM? —M- M?QM; ?B M i¢B F?€+ `²
—M H¨ F?¬M; +¦ +ªK ;B€+- M?QM; .QÆM; h?B M o'M H¢B +¦ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ ?
æBM? —M- HQ¢B +ªK ;B€+ M¨v `'i i?QªB K€B- + Q + Q i¢B i?QÊM;- bQ pÈB H¨K ?
i v ?Q¨M; ç M„K [mv M HU+ imv i ç®B- M?QM; H¢B F?¬M; M„K ;B[çQÊ+ HÁM; M;
H¢B F?€+- #ÎB pb æBM? —M M;?o +€B ;b- H¨K +€B ;b- +?d +–M K°i w MB K +O
æBM? —M H¢B +¦ iU ?ÄB +MM; iQ iQÎM; +O KbM?- +kM; F?¬M; T?ªB #B M i?¨M?

H¢B +kM; T?ªB- T?€T #ªQ #bM? i?QÌM; ç®B pÈB KbM? K¨ M¦B +,M #ªM H¨ p¬ /KM
ç¢Q i?B M H¬B +O KbM? ?[m ?B m ?ÆMX G¬ çdM? ç M- F?Q ? B i€+ /KM; i?"i bU

.QÆM; h?B M o'M M?Q +k ˜M +Q Î i`QM; F?2 M9B M?Ä- i•K i?–M +?B HU+ iB m ? Q
M;?o ç M- #´ bmM; i•K i?–M +?B HU+ HQÊM; M¨v bQ pÈB #´ bmM; T?€T HU+ +ÁM
+kM; F?¬M; i? M?¨M `¶B H'v i•K i?–M +?B HU+ HQÊM; +O KbM? H½M; T?Q- M m
?¢B ç®B pÈB L;mv M i?–MX

.QÐM; h?–M ç M ç½ F?¬M; M?B m M[- HQ¢B ç M /QÊ+ M¨v F?¬M; +?d +¦ i? m˜M
i? #´ bmM; i•K i?–M +?B HU+- imv ?B m [mª F?¬M; i? bQ pÈB "´ L;mv M ç M- M
KbM? +?"K `½B F?¬B T?K+ i®i ?ÆM M?B mX

.QÆM; h?B M o'M iQM? [m K'v M;¨v i?b +?m˜M #` KÎ HÁ Hmv M K°i HÁ HBM? ç M
M¦B- T?ªB + M? ;B[Î i`QM; bÆM +®+ b€m KQÆB M,K i?ÌB ;B MX

.QÆM; h?B M o'M F?¬B T?K+ i•K i?–M +?B HU+ HQÊM;- ç M; Î i`QM; +®+ Hmv M
.QÆM; h?B M o'M Î b m F?B F i i?¨M? L;mv M i?–M- iB M i`B M ç°i M?B M i,M; K¢
+¦ i? +¨M; i? K ;–M b€i iU M?B M- +ªK M;° i?B M ç` X aY /KM; i?B M ç` HBM? F
HU+ .QÆM; h?B M o'M K¶B M;¨v ç m ç M; +¨M; M;¨v +¨M; i,M;- im Hmv M i?m"i T
iBM? i?•K- bY /KM; ?ŠM H M +kM; bQ pÈB i`QÈ+ FB +¨M; i? K iMv i•K bÎ /K+- +?
ç–m +?"K `½B i? ?B M ` X

>¦ ;BªB H #¨M- .QÆM; h?B M o'M pšM +?Q iWM; iW #Ä- pšM M?Q +k K¶B M;¨v ç
.QÆM; h?B M o'M H¨- [m M?B m K°i ? B +'T M[- H¢B tBM FB K [mv i iBM? /B m
i? M? FB K iB M H¢B +?d +¦ i? H'v ç M /MM; #´ +OBX

h?¬M; iBM M;¼+ T?M +¦ T?ªM SM;, ó± M;QÆB +?Q # [m M b Q\ô h? M? •K +´ .B

ó*?Q - +?ŠM; [m F?¬M; # Q H•m M[- i?b T?ªB # [m M H–M M[Xô .QÆM; h?B M

ó«- i®i M?'i F?¬M; M M- [m ? B M,K b m- +?QM? H¨ H9+ h?Ov hBM? h?B M æ` K
*´ .B K ?ÄBX M;m²M iXmXMX; ?XQX XMX? UXV +XQXK

óh?Ov hBM? h?B M æ` \ *?QM? H¨ MÆB i?W i?½B h? M? .B m h?¢+? +MM; *U+ G
h?B M o'M t€+ M?"M M¦BX

óE?¬M; +?d h? M? .B m h?¢+? +MM; *U+ GBM? ",M; hBM? +?ŠM; [m H¨ K°i i`QM; +
M?'i i`QM; h?Ov hBM? h?B M æ` - i`QM; h?Ov hBM? h?B M æ` HBM? [m†M; bQ p
i`,K H–M +kM; +¦- M¦B +?Q M;QÆB- # M i`QM; i?"K +?Q +¦ HBM? [m†M; iB M ;BÈ
•K *´ .B K i?–M i?–M #Q #QX

ó±\ô .QÆM; h?B M o'M M;QÊ+ H¢B H¨ +¦ +?9i M;Q¨B w Km®M- h?Ov hBM? h?B M
*?•M :BÈB ?B M i¢B pšM M;? Q M?Q i? \

óL;QÆB çWM; F?¬M; iBM- h?Ov hBM? h?B M æ` - M,K i`,K M,K KÎ K°i H–M- +¦ i?
H¨ +Æ /mv M +U+ HÈM- p¬ b® M;QÌB im +?•M ç m tm M?Q tm p`iX h?"i ` M,K ç
#Q- +?9M; M¦ +MM; # ç¢B +'K ç` +¦ çQÊ+ ;B€ i`` M; M; M? m- ?ÆM M[F?¬M; b
bÊ ?ÆM- M?QM; +?9M; M¦ ç m +¦ ?¢M +? - i?ÌB ;B M KÎ ` +kM; F?€+ M? m- F?¬M
*´ .B K #B i .QÆM; h?B M o'M H¨ ?bM? M;m M;®+ i?QÌM; i?S+ FB m +?BK MQM- +

ó± ?B m `²BXô .QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m i`ª HÌB, ó.M b Q i?ÌB ;B M +ÁM bÈK- ç M

óæ9M;- +ÁM +¦ ? B M,K- +?ŠM; [m ?B M i¢B ç¢B ç b® M?[M; + Q i?O L;mv M M?
M;QÆB +kM; F?¬M; M M #Ä [m +Æ ?°BXô *´ .B K ç€T H¢B, óL;QÆB #•v ;BÌ pšM Î
M?†i F?¬M; Qi i?S M;QÆB +–M- M?QM; i F?¬M; +¦ +€+? M¨Q çQ i`Î p - M?Q p"v
M m M;QÆB #¢B H° i?•M T?"M- bÊ H¨ b) +¦ T?B M iQ€B HÈMXôX

RkkX *?QÆM; Rkk, h?Ov hBM? h?B M æ` JÎ

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; Rkk, h?Ov hBM? h?B M æ` KÎ

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

óh ?B m-i b) #ªQ M;QÌB i çB [m H'v- M;QÆB pšM Î o¢M .B i i?¨M? +?S\ô .QÆM
+?9i ?ÄBX .QÆM; h?B M o'M F?¬M; bÊ T?B M iQ€B- M?QM; H¢B +?€M ;?ûi T?B
iQ€B i?b F?¬M; M M +?¼+- i`W T?B +¦ F?mvM? ?QÈM; iU M;QÊ+X

ó±\ L;QÆB ibK B iÈB H'v\ô *´ .B K ?ÄB, ó*–M H¨K +€B €K ?B m HB M H¢+ ? v F?

ó> ? -çQÊ+- ?„M b) M¦B ` i ?¼ ;bX æ M H9+ ç¦- M;QÆB +S ?ÄB ?„M H¨ çQÊ+Xô
HÌB- *´ .B K M¨v M;QÊ+ H¢B H¨ H¨K pB + M;?B K +˜M- ç€M; iBMX

> B M;QÌB M¦B +?mv M tQM;- HB M ç¦M; i?¬M; iBM M;¼+ T?MX

.QÆM; h?B M o'M i` M ç–m [mª i?U+ ç½ F?¬M; +¦ # Q M?B m HBM? i¨B i`[?¨M;- K
K°i Qi i`Î p X

æBM? —M iW b m F?B i`Î p i•K i?–M pšM i?'T i?ÄK #'i M-[m K'v i?€M; b m- KÈB
KbM? +MM; # M ç–m +kM; F?¬M; +¦ ;b #B M ?¦ - T?€T HU+ M;QÊ+ H¢B H¨ +¨M; M;
Hmv M ?mv i ªM? i–M; i?S + Q ?ÆM i?m"M HÊB i`QÈ+ ç¦ +?Q iWM; +¦X >ÆM M
F?¬M; +¦ ;b #B M ?¦ X *?ŠM; H) M;¨v ç¦ i'i +ª ç m H¨ K°i ;B'+ KÆ b Q\

óa B- ç•v F?¬M; T?ªB KÆX *€B M¨v `'i +?•M i?"i- i'i +ª +O M;QÆB ç m H¨ #´M i
M;?B K i9+ +O .QÆM; h?B M o'M p M; H M Î i`QM; ç–m æBM? —MX GU+ HQÊM;
M;QÌB Fw F i- #` [mªM +? /QÈB .QÆM; h?B M o'M imv i ç®B F?®M; +? - H¢B +?`
T?9+X GQ¢B HU+ HQÊM; M¨v- +?O M?•M +?d +¦ #^M; HU+ HQÊM; +O KbM? M;°- H
+?"K `½B i?2Q i?ÌB ;B M +?O M?•M H¨K pB +- i?2Q +¬M; H Q K¨ i?m ?Q¢+?X

óL;QÆB M;QÆB ô æBM? —M #` /¼ M?ªv /UM;- +?ŠM; [m `'i M? M? ç½ F?¬M; F?
iB M;, ó*?O M?•MXôX

ó> ? ? ? - +?QM? H¨ M?Q p"v- p b m M?È F„ #´M i¼ +?QM? H¨ +?O M?•M +O M
çB M +m²M;X .QÆM; h?B M o'M `'i ?B m HQ¢B HU+ HQÊM; i?–M F€ M¨v +O F?
M¦B- M¦ ;B®M; M?Q K°i HQ¢B i?–M i?¬M;- K°i HQ¢B [mv i„+X óh? M¨Q\ *¦ T?ªB
KbM? ç M; +?"K `½B ;B i,M; ? v F?¬M;\ *?d +–M M;QÆB +¨M; H¨K pB + +?Q i - T
+QÌM; ç¢BXôX

ó*?O M?•M +¦ ;b T?•M T?¦\ô æBM? —M M;?2 ç M ? B K„i iÄ b€M;- +mM; FQM? ?Ä
;B€M iB T +?SM; i?U+ HÌB +O .QÆM; h?B M o'MX

óæB o¢M .B i i?¨M?- i?m ?²B ç² p"i *´ .B K ;B Q +?Q i - çQ iÈB +?Q i X L?È F„- #´
h?B M o'M M¦B tQM; HB M F?¬M; +¦ i? M? •K M[X

æBM? —M F?¬M; /€K M;?o M?B m- ?–m M?Q H¨ H"T iS+ ç°M; i?•M ?QÈM; o¢M .B

æBM? —M ?¦ i?¨M? ?mv i ªM?- i®+ ç° M? M? ç M FBM? M;QÌB- [m MY M;¨v- ç½
;B Q /`+? ?¨M? +O *´ .B K- Î o¢M .B i i?¨M? T?B i?QÌM; M´B iB M;- æBM? —M i? v
KbM?- çB iÈB *´ i?` ;B Q /`+? ?¨M?X

*´ .B K ?B M i¢B imv `'i M´B iB M;- M?QM; M¨M; i`W +?O i`b ç'm ;B€ ?°B +Ì HÈM
;B M +ÁM H¢B ç m H¨ M;®+ Î ;B Q /`+? ?¨M?- #¨v [m€M H¨K Km #€M +O KbM?X

æBM? —M iWM; ;†T *´ .B K- HBM? i?S+ çªQ [m ç½ ibK çQÊ+ M¨M;- HB M çB iÈB
+?`m M;QÌB M?Ì- iB M ç M H'v ç²XôX

*´ .B K T?ªM SM; H¢B- +€B M¨v +MM; [m€ M? M? `²B M?d- +˜M i?"M ?ÄB, ósBM ?

ó>¼ .QÆM;Xô æBM? —M KÎ KB M; ç€TX

ó±- çQÊ+Xô æQ [m K°i +€B M?šM i`[p"i +?Q *´ .B K- H¢B ?ÄB K°i +•m, óL;QÆB

æBM? —M F?¬M; M;?o ç M *´ .B K +ÁM +¦ i? ?ÄB p'M ç M¨v- +?ŠM; [m pšM i`ª H
i`QM; F?2 M9B M?ÄXô L m M;QÌB F?€+ M?Q p"v- +?Q æBM? —M KQÌB H€ ; M- ?„
M?QM; *´ .B K +?d bÊ H¨ i`W æBM? —M- M;QÌB /mv M?'i #B i .QÆM; h?B M o'M Î
M;®+ +kM; +¦ i? M;?o ` X

*´ .B K H9+ M¨v KÈB v M i•KX h`QM; HÁM; imv F€ [m€B- M?QM; F?¬M; ?ÄB M?B
ç`M? +¦ #^M; ?[m F?€+- +€B M¨v +¦ +€B ;b T?ªB ?ÄBX

æBM? —M +–K M?šM- tQ v M;QÌB `ÌB F?ÄB i?¨M? o¢M .B i- ?¦ i?¨M? K°i ç¢Q ?m
+?¶ bÆM +®+ M?Ä +O .QÆM; h?B M o'MX G9+ æBM? —M +?¢v iÈB i`QÈ+ bÆM
hB m "¢+? M^K Î # M ?²- # M M;QÌB +„K K°i +•v +–M +•m- M?¨M M?½ iU i¢B T?ÆB

J°i H–M M¨v æBM? —M +kM; F?¬M; /€K t¬M; HQ¢M M[- bÆM +®+ KÌ K`i bQÆM; K
` +'i /'m b€i F?Q p¬ #B M- æBM? —M iWM; +?`m i?B i K°i H–M- ç2K +?QM? KbM?
M¨v M¨Q +ÁM +¦ #° /€M; K°i çÌB i¬M; bQ- M;Q M M;Q½M çSM; Î i`QÈ+ +®+- F?¬M;

aQÆM; KM ç°i M?B M iªM ` - i? M? •K .QÆM; h?B M o'M i`mv M ` , óo¨Q çBXôX

æBM? —M F?¬M; M¦B çQÊ+ HÌB M¨Q çB p¨Q bÆM +®+- çB iÈB i`QÈ+ M;QÌB .QÆM
çQ [m M¦B, ó*?O M?•M- ç•v H¨ i?S M;¨B +–MXôX

ó_'i i®i- M;QÆB p çBXô .QÆM; h?B M o'M T?'i i v çm´B æBM? —MX h` tûi K°i +'
i?"i ç9M; H¨ F?¬M; Qi- +¦ i? M¦B çdM? +'T HBM? i¨B +ÁM +¦ ?ÆM # HQ¢BX *?ŠM
i`"M #¨M +MM; i`"M +Æ H¢B H¨ b® HQÊM; F?¬M; çOX s2K ` i?U+ +–M i?B i çB h?

.QÆM; h?B M o'M i?m ç¢B i`"M- çB K çO ;B bªM- ç2K bÆM +®+ #¨v K°i +€B ªQ i
i?2Q hB m "¢+? +MM; çB h?Ov hBM? h?B M æ` X

h?Ov hBM? h?B M æ` Î i` M M;¼+ ;BªM iB m `¨M? K¢+?- Î pMM; +?QM? ;B[# +?¶
>Q +mM;- S?K+ GQM; *®+ i?¨M? i K ;B€+X .QÆM; h?B M o'M i`QÈ+ FB +?Q iW
S?QM; T?€B # v çB S?K+ GQM; *®+ ?Q†+ H¨ h? M? >Q +mM; i?"i H¨ [m€ t - +?Q
i`mv M i®M; i`"M i?m"M iB M ?ÆMX

hB m "¢+? [m M?B m M,K M?Q p"v- pšM H¨ HÈM M?Q i? - +?ŠM; [m bS+ ,M +O M
M?Ä- F?¬M; ;B®M; i`QÈ+ FB ,M iQ m®M; HÈM M?Q p"vX

.QÆM; h?B M o'M +kM; pb i? iB i FB K F?¬M; Qi bS+ HU+- Qi M?'i F?¬M; +–M K
+?ŠM; [m i?dM? i?QªM; pšM +–M FB K p¨B i?S ç M ç€M? #[,M M;QMX

.QÆM; h?B M o'M /šK i` M K•v i`„M;- HQÈi [m Î i` M i`ÌB- i®+ ç° +U+ M? M?- M?
p®M K'v i?€M; H° i`bM?- +?d /MM; p M;¨v ç½ +?¢v iÈBX h? M? L;mv M i?¨M?-
.QÆM; h?B M o'M M?'i i?ÌB M´B ?SM;- HB M p¨Q i?¨M?X o¨Q i?¨M? `²B- .QÆM; h
M?Q i`QÈ+ i?ŠM; ç M +?Ê- M v +'T #"+ F?€+ M? m- ç² #€M i`QM; +?Ê- `®i +m°+ F
+O .QÆM; h?B M o'M M[X

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; Rk8, h?Ov iBM? ç°M; i?B M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

. M? M;¢+? i?"i bU `'i M? M? ç½ [mv i ç`M?- i?ÌB ;B M +kM; FûK F?¬M; M?B m H„
.QÆM; h?B M o'M ç¢B +?B M æ¢Q .B m hY- ?ÆB FBM? M;¢+- M;„M M;OM # i`,K
K¨ +¦ i? HU+ ç`+? K°i iB M #®B L;mv M M? ?"m F€- ?ÆM M[+¦ i?W bS+X *?Q i
+?Q *´ .B K +ªK ;B€+ +?QM? H¨ b•m F?¬M; HQÌM; çQÊ+- Î b m F?B M?bM i?'v .Q
M;Q¨B i?U+ HU+- HQ¢B +ªK ;B€+ M¨v +¨M; F?„+ b•mX

J°i M;¨v M¨v- #m´B i`Q pW [m - K†i i`ÌB +?B m `¼B tm®M;- +?QM? ;B[çdM? M9
M;QÌB p•v [m M?- /•M; H M K°i pÁM; p^M MQÈ+ i?–M #Q- H¨K +?Q M;QÌB i +ªK ;B
i?U+ ç` M¨v ç°i M?B M #B M i?¨M? K°i +€B ç–K MQÈ+- i`QM; HÁM; .QÆM; h?B M
/B m- h?O M bÆM M¨v M;QÊ+ H¢B `'i +?m~M t€+X

óJ¼B M;QÌB M;?2- h?Ov hBM? h?B M æ` ç½ KÎ- EBK æ M F€ çB p¨Q i`QÈ+- b m ç¦
E?¬M; +–M +?2M +?9+- +¦ •M Q€M ;b- +kM; F?¬M; M M ;BªB [mv i MÆB M¨v- M m
+MM; M? m iB m /B iXô L;QÌB i`mM; MB M +?O i`b ç°M; i?B M KÎ ` H–M M¨v M?

J¼B M;QÌB ;"i ç–m t€+ M?"M- +¦ i`"i iU M?ªv p¨Q p^M MQÈ+- im bo EBK æ M F€ b®
?„M çB p¨Q iQ¨M #°- i?b F?¬M; iÄ ` +?"i +?°B M[X E iB T ç M T?B M im bo L;m
o'M +kM; i?2Q K¼B M;QÌB +MM; M? m M?ªv p¨QX h`QÈ+ K„i ç°i M?B M K°i KªM;
h?B M o'M F?¬M; iU +?O çQÊ+ i`ÊM HÈM K„i- i?•M i? F?¬M; M;WM; i`–K tm®M;X

æ°i M?B M- i?•M i? ?ÆB M†M;- ;B®M; M?Q i`U+ iB T iW i` M i`ÌB `ÆB tm®M;X .Q
H9+- i?•M ?bM? m®M ûQ- F?®M; +? i®i i`¼M; çB K- Î F?¬M; i`mM; H"i H M ? B p
ç'iX

LÆB M¨v\\ .QÆM; h?B M o'M H9+ M¨v KÈB ç€M? ;B€ #®M T?Q - F?¬M; F?ÄB bÊ ?½
T?ªB ? M; ç°M;- ?Q†+ H¨ HÁM; ç'i i`QM; iQÎM; iQÊM;- K¨ H¨ K°i +€B ç°M; i?B M i
i?¨M? i? ;BÈB- #–m i`ÌB K†i ç'i- ç m i²M i¢B- +MM; i? ;BÈB # M M;Q¨B F?¬M; +¦
?¦ - +?QM? H¨ i`¼M; HU+ MÆB M¨v bQ pÈB i? ;BÈB # M M;Q¨B HÈM ?ÆM j H–M5

:B[F?¬M; i`mM; T?€ ` K°i +€B ç°M; HÈM- F?¬M; M;WM; +¦ M;QÌB iW T?Q i` M
h?–M Eb +QÌM; ;Bª M?ªv p¨Q- ç¢B ç°M; ç½ iU KbM? ç¦M; H¢BX

ó*€+ p`- +€+ M;QÆB +¦ i? iU /Q ?¨M? ç°M;- +?ŠM; [m i T?ªB M¦B `ä K°i +?9iX h
M¨v +?d +¦ K°i i`,K M,K- K°i i`,K M,K b m- +Y ` H¢B KÎ ` Î +?¶ M¨vX L m K°i i`,K
+?Q +?¢v F`T- M?Q p"v i?b M;?2 K M? i`ÌB çB- iBM iQÎM; +€+ p` +kM; #B i- h?O
M,K KÎ K°i H–M- M?QM; K¨ +?Q iWM; i?'v +¦ B +?Q F`T çB ` - M,K i`,K M,K b m
L;QÌB i`mM; MB M i?"M i`¼M; M?„+ M?Î, óL¦B +€+? F?€+- +€+ M;QÆB F?¬M; M M
i`,K M,KXôX

.QÆM; h?B M o'M M;?2 ?B m- +kM; ;BªB [mv i K°i +€B M;?B p'M i`QM; HÁM;- pW
ç M; bmv M;?oX *?ŠM; H)- K°i i`,K M,K b m H9+ +Y ` KÎ ` - i?b i? M¨Q +kM; T?
*?ŠM; H) +¦ i? Î H¢B # M i`QM; M;®+ M,K i`,K M,K M[- çÊB K°i H–M b m çB ` X >B
F?ŠM; ç`M? F?¬M; T?ªB KbM? M;?o iÈB- M;QÌB F?€+ +kM; M;?o [m - ?ÆM M[iW
+?d K°i H–M- F i [mª +?Q i?'v- +€B M¨v +,M #ªM F?¬M; i? i?U+ ?B M çQÊ+X æ½
M?Q p"v KbM? HB M F?¬M; +–M H'v i?•M p¨Q M;mv ?B K- K°i i`,K M,K i?ÌB ;B M +
pB +X

óJ¼B M;QÌB iU i?•M ?Q¢i ç°M; çBXô L;QÌB i`mM; MB M M¦B tQM; HB M K M; i?2Q
F?¬BX

_'i M? M?- ç m iU +¦ M;QÌB `ÌB çB- *´ .B K p®M +ÁM Km®M ibK .QÆM; h?B M o'M
H¨ +kM; F?¬M; M¦B çQÊ+ ;b- #` # ;B ;B M¨M; H¬B çBX

>mv i J æBM? —M Î i`QM; HÁM; #€Q +?Q #B i, ó*?O M?•M- h?Ov hBM? æ°M; h?
pU+- MÆB M¨v H¨ F?m pU+ i?S M?'i- i?S +¨M; + Q iU M?B M +¨M; i®i- M?QM; K¨ €
?ÆM M[iW F?m pU+ i?S # #„i ç–m- b) +¦ v m i?9 tm'i ?B M- +–M i?m°+ ?¢ #ªQ ?

ó±\ L;QÆB +¦ i? ç M F?m pU+ + Q M?'i M¨Q\ô .QÆM; h?B M o'M ?ÄBX

óh`QÈ+ FB H¨ i?S #®M- ?B M i¢B ?ŠM H¨ +¦ i? iB M p¨Q F?m pU+ i?S M,K- +?Š
>mv i J æBM? —M i`ª HÌBX

ó*€B F?m pU+ i?S M,K F?¦ M?Q p"v M¨v- WK- pb b Q F?¬M; +¦ im bo >ÊT h? Eb iÈ
o'M bÈK ç½ Km®M ?ÄB p'M ç M¨vX *?ŠM; H) +?d #ÎB pb #¼M ?¼ T?ªB +?m˜M #` ç

óæ•v H¨ #ÎB pb im bo >ÊT h? Eb +,M #ªM F?¬M; i? p¨Q h?Ov hBM? æ°M; h?B MXô
;B'm /B K i`ª HÌBX

óh?b ` H¨ i? Xô .QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m- /U i?2Q hB m "¢+? +?d /šM- çB iÈ
/Q i`mM;- ?¢ T?˜K HBM? i?¢+? i¢Q i?¨M?- ç€M? iÈB K°i [mv M- iW # M i`QM; H'v
M„K i v- F?®B HBM? i¨B M¨v H'v ç M # M M;Q¨B çB #€M K¨ M¦B- Qi M?'i +kM; ç€M
i?¢+?X J¨ M9B ç€ MÆB M¨v ç m /MM; HBM? i?¢+? +'m i?¨M?- ç•v KÈB F?m pU+ i?
im im pB + Q FB - +,M #ªM F?¬M; i?B m HBM? i?¢+?- i?b ` MÆB M¨v M?B m- iMv
K°i çB K +?QM? H¨- im pB + Q- +–M M?B m HBM? i?¢+? M?Q p"v +kM; p¬ /KM;- M
+U+ T?˜K HBM? i¨BX

.QÆM; h?B M o'M ç2K F?®B HBM? i¨B M¨v i?m H¢B- ?ÄB, óh? M? .B m h?¢+? +M
pU+ M¨Q\ôX

óÍ +?¶ b•m i`QM; F?m pU+ i?S ? BX hMv iB M ?QÈM; T?Q FB çB i?ŠM;- +kM; +¦ i?
J H"T iS+ i`ª HÌBX

óh?S ? B F?m pU+ ç½ +¦ `²B\ o"v +kM; F?¬M; T?ªB [m€ ç€M; ;B€Xô .QÆM; h?B M

ó*?O M?•M- imv h?Ov hBM? h?B M æ` /Q HBM? i?¢+? +'m i?¨M?- +U+

T?˜K Hmv M i¨B p¬ b®- M?QM; +kM; +–M iU KbM? çB ibK- #ÎB pb iWM; +€B F?m
/¢M; HBM? i¨B ç m +?2 /'m i?"i bU b•m- F?¬M; +¦ FBM? M;?B K +?m ç€Q +MM; M
+,M #ªM `'i F?¦ ibK çQÊ+Xô >mv i J i`ª HÌBX

óG K .B m h?¢+?- hY .B m h?¢+?- +MM; pÈB >„+ .B m h?¢+? +?QM? H¨ T?•M #® Î
M,K\ô .QÆM; h?B M o'M ?ÄB K°i +•mX

óE?¬M; b B- +?QM? H¨ M?Q i? Xô >mv i J ;"i ç–m ç€TX

óæQÊ+ `²B- M;QÆB çB F?m pU+ i?S iQ +MM; pÈB F?m pU+ i?S M,K- ;B9T #´M i¼
.B m h?¢+? +€+ Hmv M i¨B K°i M;¨M +•M- F?¬M;- ? B M;¨M +•MX æ9M; `²B- +ÁM +
+kM; K°i M;¨M +•MXô .QÆM; h?B M o'M ?¢ H M?X

óo•M;- +?O M?•MXô >mv i J + Q ?SM; ç€T- i®+ ç° T?B ?¨M? +¨M; i? K M? M?X >E
ibK çQÊ+ ç²- ?Q¨M i?¨M? M?B K pK- b m ç¦ H¨ +¦ i? ç¢i çQÊ+ # M i?QÎM; T?€T H
:BÈB p"v K¨ +ÁM +¦ hY .B m h?¢+? +MM; >„+ .B m h?¢+? i²M i¢B\ L?Q i? ` M;Q
>mv i J æBM? —M ?¶ i`Ê- p"v #ªM i•M i b) F?¬M; +–M M?bM +?^K +?^K G K .B
? B- # M[X

óhB m "¢+?- çB ?QÈM; M¨Q- i?m ?Q¢+? b) HÈM ?ÆM\ô .QÆM; h?B M o'M +QÌB iO

óG½Q ç¢B- Km®M ibK M?[M; ;b\ô hB m "¢+? ?ÄBX

óhbK +?9i i¨B HB m Hmv M #ªQ- Hmv M K°i FB M T?€T #ªQ +U+ T?˜K K°i +?9iX h
*Æ hBM? h?–M h?¢+? b Q\ hbK +?9i +U+ T?˜K T?®B i¨B- Hmv M +? K°i FB M hB
hBM? h`€QXô .QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i +?9i M¦BX

hBM? h?–M hQ - H¨ K°i HQ¢B T?€T #ªQ +¬M; FQ+? i®+ ç° +U+ M? M?- +?d +–M #
çÁM- M¦ b) F?¬M; M;?dX .U i?2Q HÌB +O .QÆM; h?B M o'M K¨ M¦B- +?QM? H¨ ó

h?'i hBM? h`€Q- M¦B M¦ H¨ +€B H²M;- i?"i ` M¦ H¨ iW #ªv ?¨M? iBM? i` M ç®B pÈ
HU+ +O çO #ªv "„+ æ˜m +mM; +'T T?ÁM; M;U K¼B T?QÆM; p` +?Q +?O M?•M- ?
K ?B m M;,M +ªM T?€T #ªQ +MM; T?B FB K +O ç®B T?QÆM; i`U+ iB T +¬M; FQ+
+?QM? H¨ ó> i?®M; T?ÁM; i?O i M HY ôX

*?ŠM; [m - +?9M; M¦ +kM; F?¬M; / Hmv M +? - i?2Q T?˜K +'T ?B M i¢B K¨ M¦B- -
H¨ ç² p"i iB M F?Q +'T- çQÆM; M?B M M m /U i?2Q T?ûT iQM? +O i?ÌB Fb i?€B
i?B M T?€T #ªQ #"+ i?'T M?'i- i` M +Æ #ªM H¨ +?Q Hmv M F?Q bo +'T i?'T /MM; ;

L?Q H¨ hBM? h?–M hQ +MM; h?'i hBM? h`€Q +€+ HQ¢B T?€T #ªQ- .QÆM; h?B M o
T?€T Hmv M +? +¦ HB M [m M +?9M; M¦- M?QM; F?¬M; +¦ i¨B HB m- i` M ç–m +
h?–M h?¢+?- H9+ M¨v KÈB M?È iÈB Hmv M +? +?9M; M¦X

o"v i?b ?QÈM; # M T?ªB M;QÆB- i i¢B T?QÆM; ?QÈM; M¨v +¦ i? +ªK M?"M çQÊ+

ó±\ æ•v H¨ iQM? M?Q i? M¨Q\ô .QÆM; h?B M o'M F€ [m€B ?ÄBX

óE?¬M; #B i- ç•v H¨ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ #ªM M,M; K¨ i?¬B- i€K T?QÆM; ?QÈM;- ç®
M? m- i?"K +?Q +ÁM M; v +ª +?¶ p` i`Q +?9M; i ?B M i¢B- i?ŠM; i„T tm®M; T?Q
ç M K°i HQ¢B HU+ HQÊM; KÄM; K M?Xô hB m "¢+? i`ª HÌBX

.QÆM; h?B M o'M M;?o `^M;- +QM M;QÌB +?QM? H¨ p¢M p"i +?B HBM?- çQÊ+ i`Ì
T?QÆM; /B M M¨Q ç¦ H¢B F?¬M; #^M; HBM? i?9 +MM; i?–M i?9X hB m "¢+? ?B M
i?¬B- p"v K¨ ç½ +¦ HBM? ;B€+ HÊB ?¢B M?Q i? X

h`QM; h?Ov hBM? h?B M æ` - `®i +m°+ +¦ #Q K"i M?Q i? M¨Q\ .QÆM; h?B M o'M
KÁ i?b iÁ KÁ- Hw i`Q +O .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; #ÎB pb HQ¢B iÁ KÁ M¨v K
[m - hm *?•M :BÈB M?B m iB M #®B M?Q p"v +kM; +?Q H¨K `ä `¨M;- .QÆM; h?B
KbM? ?B M i¢B ç½ +¦ +€B #ªM HoM? M¨vX

.U i?2Q T?QÆM; ?QÈM; hB m "¢+? +?d- .QÆM; h?B M o'M ç€M? K°i +€B #9M; i v
?B M Î /QÈB +?•M .QÆM; h?B M o'M- +?Î ?„M # v H M i"M i`ÌBX

h`¼M; HU+ ;'T # - +kM; F?¬M; iQM? +€B ;bX

*ªK ;B€+ M;U K•v K¨ # v- T?B i?QÌM; F?¬M; i - çSM; Î ç€K K•v- .QÆM; h?B M o'M M
MÆB M¨v [mª i?U+ `'i HÈM- ?ÆM K°i M;¨M M;QÌB iB M p¨Q- +,M #ªM ;B®M; M?Q Î
+MM; MûK tm®M; K°i iªM; F?€ HÈM K°i +?9i K¨ i?¬B- +?d +¦ i? M´B H M K°i +€B ;
+€B #¼i b¦M; +kM; F?¬M; M?'+ H M M´BX

S?¦M; K„i M?bM H¢B- M; v +ª K°i +€B #¦M; M;QÌB +kM; F?¬M; +¦- M?Q p"v +kM; i
p"v i` M? +?'T +MM; i` M? Km b) Qi çB F?¬M; QiX J¨ M m [mª H¨ +?€Q M?B m bQ
i` M? +?'T +kM; b) M?Ä çB `'i M?B mX

óGBM? F?Q MÆB M¨v i?"i ç9M; H¨ ç"K- +?ŠM; [m M;?o ç M +kM; T?ªB- MÆB M¨v
M M H¨ M?Q i? Xô .QÆM; h?B M o'M H˜K #˜KX

" M;¨v b m- .QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M +ªK ;B€+ i`¼M; HU+ i` M M;QÌB KbM? i?
?ŠM H¨ F?m pU+ i?S ? B- F?m pU+ i?S ? B ç½ H¨ e H–M i`¼M; HU+- M?Q p"v F?m
F?¬M;\

e H–M i`¼M; HU+ ç®B pÈB K°i i? im iBM? im i?•M i? K¨ M¦B- F?¬M; iQM? +€B ;b-
ç½ +¦ +?9i F?¦ +?`mX *?ŠM; [m M m +¦ T?€T #ªQ +?®M; çÌ- p"v i?b F?¬M; +–M #¨

h?•M i? .QÆM; h?B M o'M çQÊ+ H #¨M i,M; K¢M? #®M H–M- imv F?¬M; i? HÊB
M?Q p"v- +kM; imv i ç®B ?ÆM i?m"i imX

RkeX *?QÆM; Rke, E?m oU+ h?S "

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; Rke, E?m pU+ i?S #

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @ t2K +?QÆM; KÈB i¢B UX

.QÆM; h?B M o'M +¦ T?€T HU+ L;mv M M? F€- M?QM; i?U+ HU+ H¢B imv i ç®B F
H¨ imv i ç®B +¦ i? F?ŠM; ç`M?- ?¦ i?–M bÆ Fb t .QÆM; h?B M o'M- imv i ç®B b
Eb çdM? T?QM; HÊB ?¢B ;'T i`,K H–M5 hU h¢B æ¢B æ¢Q im Hmv M F iB T +?QM
EBK ç M MÆB M¨v- +kM; F?¬M; T?ªB EBK ç M im bo +O #bM? i?QÌM;- K¨ ç¢B ç¢Q
+MM; iQÆM; /mM; i¢Q ?¦ ç¢B ç¢Q pÈB L;mv M i?–M- p T?–M +¦ # Q M?B m HÊB

a m >¦ h?–M Eb- .QÆM; h?B M o'M H¢B #„i ç–m iB M p¨Q ;B B çQ¢M iQ+? Hkv Hmv
ç M- E i æ M- +?QM? H¨ .QÆM; h?B M o'M Î >¦ h?–M Eb b m T?ªB i`ªB [m H¢B K°

>B M i¢B .QÆM; h?B M o'M Î >¦ h?–M Eb- çO ç K°i KbM? t¬M; p¨Q F?m pU+ i?S #

G¢B [m K'v M;¨v- H'v i®+ ç° h?m'M Zm M; o•M +O .QÆM; h?B M o'M- +kM; T?ªB #
iQÊM; +€B h?Ov hBM? h?B M æ` M¨v HÈM # Q M?B mX

G9+ .QÆM; h?B M o'M +ªK ;B€+ i`¼M; HU+ i` M p B iW e H–M #B M i?¨M? Rk H–M
ç½ #QÈ+ p¨Q F?m pU+ i?S # X a m F?B ;BªK #Èi i®+ ç°- .QÆM; h?B M o'M +˜M i'
#B i `^M; i`QM; F?m pU+ i?S # b) +¦ v m i?9 i?QÌM; HmB iÈB- ?ÆM M[M?[M; v m
+ªM? Rk H–M i`¼M; HU+ bBM? i²M- M;?o ?ŠM i?U+ HU+ +QÌM; ç¢BX

.QÆM; h?B M o'M +¦ K°i M;?B p'M- ç¦ +?QM? H¨ pb b Q im bo Î h?Ov hBM? h?B M
+?Q iWM; i?'v +¦ B iW h?Ov hBM? h?B M æ` çB ` X L?Q p"v M?[M; v m i?9 M¨v
M¨Q\

L;mv M i?–M bÆ i?¨M?- i?–M i?S+ +O .QÆM; h?B M o'M +¨M; Î i` M HBM? i?S+ +
Fb H¢ p¬ +MM;- +?mM; [m M? i`,K /†K +kM; +¦ i? i?,K /ÁX óhQ¨M *Æ hBM? h?–M
L;k EBK *?B hBM?- hBM? h?–M a ô .QÆM; h?B M o'M iU M?O iQM? iQ€MX *ªK ;B
Hmv M +? - imv +¦ i¨B HB m +?QM?- L;k EBK *?B hBM? +kM; F?¬M; T?ªB p'M ç - M
hBM? h?–M a - iQÆM; ç®B i?Q i?ÈiX

æ°i M?B M- K°i ç¢Q FbM? F?Q ç€M; bÊ iW +?ûQ ç®B /B M ç€M? 9T H¢B- i®+ ç° +

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; F`T T?¦M; i?Q+? i?m"i T?€T- imv p°B p¨M;- M?QM; M?Q
i?¨M? T?€T HU+- iK Î M„K ç'K T?ªBX LQÆM; HU+ HQÊM; +O hB m "¢+? +MM; M
H–M ç°i M?B M i"T FQ+? M¨vX

ó_®M;5ô L; v b m ç¦- K°i iB M; i?9 `®M; i?"i HÈM i`mv M ç MX J°i +€B #¦M; M;QÌ
Î F?¬M; i`mM; i`,K Kûi i`QÈ+ M;QÌB .QÆM; h?B M o'MX

.QÆM; h?B M o'M bYM; b®i K°i +?9iX *QM v m i?9 M¨v +MM; v m i?9 # M M;Q¨B
+?SM; FB M ?Q¨M iQ¨M F?€+ M? m- +Æ i? K'v +?K+ i?QÈ+- + Q F?QªM; #ªv i?QÈ
Q i`MK- H¦2 ` M;•M [m M; M?¨M M?¢iX E?Q iS+ ?mM; #¢Q i`¨M ` Î i`QM; F?¬M
*¦ HQ¢B v m i?9 M¨v b Q\

u m i?9 ç€M? iÈB- ?€ K²K +?QM? H¨ K°i ç¢Q b¦M; M,M; HQÊM;- i`QM; +?ÈT K„i
.QÆM; h?B M o'M im i?¨M? L;mv M i?–M- L;mv M i?–M +?B HU+ [mûi [m - ç½ +¦ i'

+¬M; FQ+? ç¢B F?€B +O ç¢Q b¦M; M,M; HQÊM; M¨vX h`QM; M?€v K„i- /QÈB +?•M
.QÆM; h?B M o'M i`€M? ` X

óh?B M H¬BX >¨M;5ô .QÈB +?•M .QÆM; h?B M o'M +¦ h?m'M Zm M; o•M- +¦ i?
M,M; HQÊM; +¬M; FQ+? M¨v- bQM; F i H¬B 'MX J°i ç¢Q i?B M H¬B iQ +Ð ? B M;
ç€M? i?ŠM; HQM; v m i?9X

G¬B HU+ K¢M? K)- i`U+ iB T ç2K v m i?9 iW F?¬M; i`mM; ç€M? `ÆB- M†M; M M;
i?¢+? T?Q /QÈB- ç2K K°i M;¼M M9B b M #ˆM;X

L?QM; H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M #m²M #U+ H¨- +QM v m i?9 M¨v p"v K¨ ;B®M; M
H„+ H„+ i?•M i? - H¢B K°i H–M imM; M;QÌB # v iÈBX

óh?B M H¬BX aQM; ?¨M;5ô .QÆM; h?B M o'M H¬B 'M F?) #B M- ? B ç¢Q i?B M H
i?9- KK+ iB m [m€ HÈM `²BX ó_Q i `Q i `Q i5ô > B ç¢Q i?B M H¬B i`9M; v m i?9-
tm®M;X

L?QM;- +QM v m i?9 M¨v H¢B K°i H–M M[#Á H M- ?mM; K½M? H¢B i'M +¬M; K°i H
H¨ +?Q # Q ;BÌ çQ¢M imv i- #®M T?Q i`¨M M;"T iB M; bûi p M; /°B +MM; iB M; i?

.QÆM; h?B M o'M `'i #m²M #U+- ibM? ?m®M; M?Q p"v imv F?¬M; M;mv ?B K- M?
+?mM; [mv F?¬M; i? +S M?Q p"v iB m ? Q /–M +?S\ óæ•v H¨ ;B®M; ;b\ o"v K¨ M;
F?¬M; +? i\ôX

óG½Q ç¢B- ç9M; `²B- i M?È ` `²B- ç•v H¨ hBM? h?9- t2K M?Q K°i HQ¢B v m i?9- M
+ÁM F?¦ +¦ çQÊ+ HBM? i`Q ?ÆM- M?QM; +?9M; M¦ H¢B ç€M; bÊ ?ÆM v m i?9 #bM?
i?•M i? ;–M M?Q #'i iY- HU+ b€i i?QÆM; K¢M? K)- i?•M i? F?´M; H²X Í i` M i?B
bQ pÈB + Q +'T HBM? i?9 FûK ?ÆM +?¶ M¨Q- +¦ hBM? h?9 + Q M?'i +¦ i? bQ pÈB i
;BªB i?Q+?X

óæ9M; `²B- Eb o"i h?B M ;?B H¢B- +?9M; M¦ H¨ /Q iBM? i?¢+? Î /QÈB ibM? i`¢M;
M?'i +?QM? H¨ iBM? ?¢+? +O +?9M; M¦X *?ŠM; [m - iBM? ?¢+? K¶B K°i +QM hB
F?¬M; / ibKXô .QÆM; h?B M o'M H9+ M¨v KÈB M?È- #Ä i? K K°i +•m M¦BX .QÆ
?"M KbM? +?Q F`T im Hmv M i?–M i?¬M; h?B M L?½M h?¬M;- #ˆM; F?¬M; HB +
iBM? ?¢+? ç¢B ;B ?Ä FB Î +?¶ M¨QX

b Q\ô hB m "¢+? KÎ KB M; M¦B- MQÆM; HU+ HQÊM; H #¨M +'T #®M KÎ ` - HU+ HQ
i,M; # Q M?B m- M?QM; K°i #° T?"M i`mv M i?W i`Q M?È ç½ çQÊ+ ;BªB T?¦M;X

ó*•M #^M;\ô .QÆM; h?B M o'M H•K p¨Q i`–K iQX æ9M; `²B- +¦ ç¢Q HwX JbM? H¨ H
im ç¢Q bo- +€B ;b ?²M; i`–M # M;¨M i`QÊM;- im ç¢Q iS+ im i•K- HB M [m M KbM?
+?QM? H¨ L;mv M i?–M +O Hmv M F?Q bo- +?d +–M L;mv M i?–M F?¬M; K'i- KbM
ç¢Q bo T?ªB bQ çQ +€B M¨v +€B FB - KbM? +,M #ªM F?¬M; +–MX *•M #^M;- +?d +
i`€+? T?€T HU+ Hmv M F?Q bo iB M i`B M +?"K +?¢T- M?QM; H¢B H¨ i?–M i?¬M;
çB m +® Fv- +® Fv +MM; çB K v m /mv M?'i H¨ L;mv M i?–M +O #¼M ?¼X

.QÆM; h?B M o'M M;?o i?¬M; bm®i `²B- ;B®M; M?Q ;¬M; tB M; pšM i`¦B #m°+ Kb
i`QM; 'M çQÌM; F?B m [m M Î /QÈB p¬ +MM; p¬ i"M iB M i?B M iY F?Q i~K #´- +?"
.QÆM; h?B M o'M +QÌB +QÌB- ~M M€m +¨M; b•m- +Æ ?°B F?¦ çQÊ+- i?B M ç` p¢M
+?d +–M +ÁM +?Q `ÆB p¨Q i`QM; i v ç®B T?QÆM;- M?Q p"v KbM? pšM +¦ iQ +€+
G9+ M¨v- +?B M ç'm ;B[F?¬M; i`mM; ç½ iB M p¨Q ; v +'M- +?ŠM; [m +?mv M Hm
ç°B M?•M K½ iW +?•M i`ÌB # v ç M- .QÆM; h?B M o'M #bM? i?QÌM; ~M +Q M9B `
M?B M `'i F?¦ M?"M ` ? B ç€K M?•M K½ M¨v ç m i?m°+ T?QÆM; i? HU+ M¨Q- +?
+¦ i? T?®B ?ÊT ,M w M?Q i? - H¢B +¦ i`"M T?€T ?¶ i`Ê- +¦ F, Hm"i +¦ i` M; #`- F?Š
imX "ÎB pb T?®B ?ÊT ;B[i€M im- .QÆM; h?B M o'M iWM; i?'v F?¬M; QiX

ó o` ç¢Q ?[m h? M? S?QM; T?€B- +¦ +–M +?9M; i ?¶ i`Ê ? v F?¬M;\ô " v iÈB K°i ç€
K'v M;QÌB- K°i M;QÌB i? M? MB M ç–m HoM? +¦ im pB sm'i E?B m Eb- i` M M;QÌ
K¨m i`„M;- i` M i`QÌM; #¨Q i? m K°i ç€K K•v HY - #° /¢M; +¦ +?9i ç T i` B +QÌB iO

hm bo ç M; p•v ;B i hBM? h?9- T?•M ` K°i M;QÌB iÈB ?¬, ó*€+ p` ç¢Q ?[m >Q .Q
+¦ i? SM; T?¦- ç i¢ w i®iXôX

ó h?b ` H¨ +?QM? S?QM; ç¢Q ?mvM? /šM ç°B- i?"i bU H¨ +U+ Fb M;Q¨B w Km®MX
` p FBM? M;¢+ M¦BX

h? M? S?QM; T?€B iB T ç¦M +?QM? H¨ H9+ i`QÈ+ FB K iB M +O .QÆM; h?B M o'
G•K *?QM? S?QM;- H¨ K°i ç iY i?B M i¨B +O h? M? S?QM; T?€BX >„M KdK +QÌB
T?QM; i?€B M?Q i`QÈ+XôX

h`QM; K„i • .QÆM; hY ?B M H M K°i ç¢Q ?¨M [m M;- iQÆB +QÌB F?¬M; i? v ç´B M¦
HU+ #'i T?¨K- [mw T?QÆM; bÊ H¨ F?¬M; çO bS+- F?¦ i`€M? F?ÄB b) tm'i ?B M i´
KBM? ?[m- +?9M; i HB M ;B9T [mw T?QÆM; ;B9T K°i i v M?Q i? M¨Q\ôX

G•K *?QM? S?QM; ç M; Km®M KÎ KB M; M;,M i`Î- K°i i? M? MB M # M M;QÌB • .Q
bQ ?mvM? M¦B ç9M;- +?9M; i ç m H¨ ç²M; ç¢Q ç¢Q K¬M- iU M?B M ?¶ i`Ê HšM M?
p•v- ;B i +QM i?9 M¨vXôX

G•K *?QM? S?QM; M;?2 tQM;- i`QM; HÁM; K„M; iQ- ç² p¬ bdX Jm®M KÎ KB M; iW
h?9 #ªM M,M; +ªK i?'v M;mv ?B K- H"T iS+ ç¢B T?€i i?–M mv- ç€M? i M i`"M T?€
i?B m G•K *?QM? S?QM;- ç€M? #` i?QÆM; F?¬M; Qi M;QÌB h? M? S?QM; T?€B-
>Q .QÆM; i¬M; M;,M +?†M- p•v ;B i ?ŠM H MX

G•K *?QM? S?QM; ;B"M /[- M?QM; H¢B F?¬M; / T?€i i€+- +?mM; [mv F?¬M; i? M
i`Êô- ç€K M;QÌB KbM? M;QÊ+ H¢B +¬M; FQ+? KBM? ?[m ?ª\

ó aQ ?mvM?- +€B M¨v H¨K i? M¨Q\ +–M ? v F?¬M; ô J°i im bo sm'i E?B m Eb +O h
H M ?ÄB- iS+ ;B"M i`QM; KB M; #B m H° F?¬M; i? M;?B M;ÌX

ó Zm M çB- hBM? h?9 +ÁM +¦ i? ibK H¢B- i?ÌB ;B M pšM bÈK- ?ÆM M[M;QÌB +O
H¢B +¦ +?9i #` i?QÆM;- ?ÆM M[+?9M; i +kM; F?¬M; +?B K çQÊ+ # Q M?B m HQ
G•K *?QM? S?QM; imv +kM; Km®M tY Hw M?[M; ç² p¬ bd M¨v- M?QM; [mv i„+ hm *
H¢B F?¬M; +?B K # Q M?B m HQ- +?d +¦ M?šM M?`MX J M; i?2Q K¼B M;QÌB `ÌB
ç€M? K°i iB M;X

ó• .QÆM; bQ ?mvM?- M;QÌB h? M? S?QM; T?€B çB `²B- +?9M; i pW `²B pb b Q F
H¨K K°i +€B ç°M; i€+ +„i +´, ó.M b Q MÆB M¨v F?¬M; B M?bM i?'v- #¼M ?¼ +kM;

óh? M? S?QM; T?€B i®i t'm H¨ K°i i`QM; M,K ç¢B i¬M; K¬M +O ç¢Q K¬M- +?9M; i
i?b F?¬M; M M +?¼+- K'v M,K M v- >Q .QÆM; i¬M; +?9M; i i´M i?'i +kM; F?¬M;
+?QM? H¨ +?Q K°i +?9i i´M ?¢B- M m +?mv M M¨v i`mv M` - +?9M; i F?¬M; ;€M?
H„+ H„+ ç–m M¦B- M;QÆB +?Q `^M; i F?¬M; Km®M H¨K M?Q p"v- M?´ +Ä i"M ;®+-
H–M bQÈM; +ª çÌB F i [mª i®i M?'i- M?QM; +?ŠM; K v +¦ +QM +€ M¨Q H¼i HQÈB-
+?`mX >Q .QÆM; i¬M; p®M ç½ +MM; J h?–M h¬M; t¬ t€i- M m H¢B +MM; h? M?
F i i?M F i Q€M- M?Q p"v b) +?d ? B K†i i?K ç`+?- ?¼ p¬ çÆM +?QX æB i`Î p - +
tY HwX

G9+ #¼M ?¼ M¦B +?mv M i? M? •K imv F?¬M; HÈM- M?QM; +kM; F?¬M; +€+? •K- .
çQÊ+ `ä `¨M;- i`QM; HÁM; ?B m `ä- b m F?B M?bM i?'v M;QÌB h? M? S?QM; T?€
M¨v KÈB v M i•K i?QªB K€B H'v ` i`"M #¨M- i?–K M;?o, óVK- M m H¨ M;QÌB h? M
+¦ # Q M?B m [m H¢B- M?QM; iW i` M M;QÌB h?QÌM; ok GQM; t2K ` - / M? iB M;
M?Q F?¬M; i - ç°M; i?O ç M- F?¦ i`€M? F?ÄB +¦ +?9i F?¬M; ç¨M? HÁM;ôX L?QM;
[m€ i®i `²B- ç®B pÈB >Q .QÆM; i¬M;- 'M iQÊM; ç–m iB M +MM; i`QM; 'M iQÊM; F
+?Q iWM; i®iX

óE i i`"M- M?[M; M;QÌB FB ç½ H¨ MÄ K¢M? ? i ç¨- +€B M¨v i?"i H¨ +ªK i¢ ç¢Q ?[m
+¦ #¼M ?¼ p¬ iQ FQM? /•M;- M¨Q ç M HQÊi +?9M; i i?QªB K€B M?Q p"v\ > ? ?
?mv M¦BX

ó> ? ? ?mvM? (bQ #€) M¦B `'i T?ªB- T?ªB +ªK i¢ #¼M ?¼ i?"i i®iXô J¼B M;QÌB +
[m +QÌB p M; i?b +QÌB p M;- M?QM; ç°M; i€+ H¢B #'i T?¨K- ç m M?`T- F, Hm"i M
K°i +?9i +kM; F?¬M; FûK ?ÆM #¼M h? M? S?QM; T?€BX

.QÆM; h?B M o'M +QÌB H¢M?- ?v p¼M; K°i H€i M[+€+ M;QÆB +ÁM +¦ i? +QÌB
H'v ç°M i?m"i iB T +"M +?B M i`QÌM;- +€+? t ? B /†K HB M M;WM; H¢B- HŠM; H†
i`bM? ç° FBK ç°M H9+ M¨v +O .QÆM; h?B M o'M çO ç /mv i`b i?ÌB ;B M K°i M;¨
o'M `'i +¦ i? ?B M i¢B HB M ç°M; i?O- +?ŠM; [m .QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M Km
i`¢M; i?€B +U+ H¢+ H"T iS+ H•K p¨Q imv i p¼M;- M?Q p"v F?ŠM; ç`M? b) `'i i?9 p

Rk3X *?QÆM; Rk3, JÎ h`"M

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; Rk3, JÎ i`"M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M t2K +?QÆM; KÈB i¢B UX

æª iU, iBM?HBM?k @

E?¬M; b B #B i H„K- .QÆM; h?B M o'M çÊB ? B + M? ;BÌ- +QM hBM? h?9 FB ç½ ?
` i?•M ?bM?- ç2K i`"M #¨M F?ÎB ç°M;- ?ÆM M[H"T iS+ ç†i H M •T h`"M *Ym *mM

*€+ HQ¢B ?Q¨M +ªM? KÄ +?mM; [m M? ç°i M?B M +?mv M #B M- +?d i`QM; M?€v
M;QÌB • .QÆM; hY +?Q T?ªM SM; H¢B- ç½ #` +?KT p¨Q i`QM; T?¢K pB ç¢B i`"M-
+?®i- B #B i ç°i M?B M i?'v ?Q K„i- ;B®M; M?Q iB M p¨Q K°i +€B i? ;BÈBX L;~M
E?9+ >Q¨M; >¨ i`2Q + Q Î F?¬M; i`mM;- H¦2 ` FBK [m M;- +?¦B K„i

óG¨K b Q p”v\ æ•v H¨ ô • .QÆM; hY H„T #„T FBM? ?½B- ?Q¨M iQ¨M bÌ F?¬M; çQÊ-

J¼B M;QÌB T?ªM SM; `’i M? M?- H”T iS+ #m¬M; i? +QM hBM? h?9 FB -iK Î i¢B +
?mvM? (bQ #€)- ç•v `®i +m°+ H¨ +?mv M ;b\ôX

óJ¼B M;QÌB +˜M i?”M- [m€ +´ [m€B- +?Q iWM; M;?2 M¦B F?m pU+ i?S # b) ç°i M
M?Qm K¨v- M?„+ M?Î M¦BX p®M +ªM? iQÊM; iBM? bÆM i`®M; i`ªB `°M; `½B- ç°i M
H€- ibM? +ªM? M?Q p”v H¨ B ;†T +kM; b) +¦ +?9i HQ H„M; +MM; #®B `®BX

óG¨ p` + Q M?•M M¨Q çM ;BÐM +?9M; i \ *?9M; i +?QM? H¨ ç iY ç¢Q K¬M >Q .QÆ
F?)Xô • .QÆM; hY bmv M;?o K°i +?9i- + Q ;B¼M; M¦BX

*QM hBM? h?9 ?’T ?®B FB i?Q€i çQÊ+ K°i K¢M;- F?¬M; /€K /WM; H¢B- H Q p¨Q
i?’v M[X *ªM? iQÊM; `’i [m, /`- p®M hBM? h?9 F?´M; H² M m t¬M; p¨Q `WM; +•v-
K°i KªM; HÈM +•v `WM;- M?QM; M¦ F?¬M; +?d +¦ t¬M; p¨Q- #¦M; M;QÌB #B M K’i-
+kM; F?¬M; çKM; p¨Q- i’i +ª ?Q¨M ?ªQ F?¬M; i´M ? Q ;b- M?QM; Î i` M i?` ;B€+ H
K°i +?9i +kM; F?¬M; F?¬M; çQÊ+ iU M?B MX

> B KQÆB K’v im bo i`Æ K„i M?bM i’i +ª +€B M¨v- F?¬M; B F?¬M; T?ªB H¨ + Q i?C
H¨ +¦- i’i +ª +€B M¨v K M; ç M +?Q #¼M ?„M `mM; ç°M; F?¬M; M?ÄX J¶B M;QÌB ç
FB K +O KbM?- K¶B M;QÌB ç m /€M K°i i’K T?M +?9 Î i` M M;QÌB- +˜M i?”M F?) +

óaQ ?mvM?- +€B M¨v H¨K i? M¨Q\ô J°i M;QÌB i`mM; MB M sm’i E?B m Eb HQ H„M

• .QÆM; hY bmv M;?o K°i +?9i- H’v ` K°i FB M T?€T #ªQ /¢M; ?bM? +–m- p”M /KM
#ªQ Î F?¬M; i`mM; #B M HÈM- ?ÆM M[/’v H M HY HÈM ?WM; ?U+- ç€M? p T?Q
`’i `ä `¨M;- T?¦M; ?Ä ç®i `WM;X

_WM; `”K Î M?€v K„i ç½ #` /šM +?€v- i? HY i`¨M ` X • .QÆM; hY M?bM i`”M HY
?ÆB +QM; H M- #”i +QÌBX

óaQ ?mvM? + Q KBM?5ô L;QÌB # M +¢M? pQÆM M;¦M i v +€B i€M /QÆM;X

óaQ #€ i?”i H¨ + Q KBM?5ô L;QÌB T?Q /QÈB +kM; T?K ?¼ i?2Q- H° ` iQÆB +QÌ

• .QÆM; hY ç„+ w K°i i`”M- iQÆB +QÌB F?¦2 KB M; pšM /mv i`bX

ó>W Km®M +?¢v\ô J°i i`"M iB M; –K –K p M; H M M; v b m ç¦X .QÆM; h?B M o'M F
+¨M; F?¬M; /MM; i?–M i?S+ +kM; #B i F?®B M9B ç€ HÈM pW `²B KbM? i`®M p¨Q

G9+ M¨v- K°i ç¢Q HBM? i?S+ p"v K¨ çm´B i?2Q- .QÆM; h?B M o'M ;BªK M? M? i®-
i`QÈ+- ?ÆM M[+ÁM ç M; F?¬M; M;WM; ç°M tm®M;- .QÆM; h?B M o'M /¢M; çQÌM
p¨M; ç€ ç°M K¢M?X

J°i ç¢Q HBM? i?S+ +kM; #B M i?¨M? # ç¢Q HBM? i?S+- .QÆM; h?B M o'M i?–K K
F?¬M; T?ªB #¼M ?¼ [m€ M?B m M;QÌB- ?ÆM M[H¢B H¨ # + Q i?O S?•M h?–M E
o'M i? M¨Q +kM; T?ªB KÎ i`"M ó[m–Mô #¼M ?¼X L?QM; # ;½ i` M; #` ?Q¨M K„ tm
M? m- H¢B H¨ ç¢B + Q i?O S?•M h?–M Eb- .QÆM; h?B M o'M +¦ i? F?ŠM; ç`M? i`
p•v çQÊ+ #¼M ?¼- +?¢v i`®M i?¨M? HU +?¼M /mv M?'i +O .QÆM; h?B M o'M- p
+?¢v\ E?¬M; T?ªB +¦ h?m'M Zm M; o•M b Q\ Í F?¬M; i`mM; +?¢v- F?¬M; +¦ +?QÈ
Km®M +? i F?¬M; +¦ ;b F?€+ M? m- K¨ iW /QÈB HÁM; ç'i #Ä +?¢v- +kM; F?¬M; +–M
b) ;BªK #Èi i®+ ç° +O KbM?- +¬M; FQ+? HÊB ?¢B M m ibK F?¬M; +?m~M p` i`Q p'

GBM? i?S+ T?Q b m çm´B ç M +¨M; H9+ +¨M; M? M?- K„i i?'v ç½ b„T çm´B F`T
[mv i i•K- K¢M? i?ŠM; i„T tm®M; T?Q /QÈB +?¢v çBX *€B ç°M i?m"i M¨v H¨ +¨M
i?b +¨M; F?¦- iB m ? Q +O M¦ +kM; H¨ i,M; i?2Q ?bM? /®+ çSM;- ?ÆM M[v m +–
+MM; +ªK SM; i?B M ç` M;k ?¨M? `'i + QX

óh F?¬M; iBM iQÎM;- HBM? i?S+ +O S?•M h?–M Eb i?U+ +QÌM; ?½M ç M +¦ i?
i?QÈ+ /QÈB HÁM; ç'i5ô h`QM; HÁM; .QÆM; h?B M o'M ?W H¢M?- iB M i?B M iY
H MX

Zmª i?U+- HBM? i?S+ Km®M tmv M i?'m [m +?QÈM; M;¢B p"i t2K ç² p"i H¨ `'i iB m
i?S+ S?•M h?–M Eb +?QM? H¨ +QÌM; ç¢B ?ÆM M[- +kM; F?¬M; i? tmv M i?'m [m
/QÈB HÁM; ç'iX *?Q M M .QÆM; h?B M o'M +?¢v K'i- # ç¢B + Q i?O S?•M h?–M E
/"K +?•M- F?¬M; M;WM; /MM; T?€T #ªQ ç€M? K†i ç'i- T?€i iB i #m²M #U+ i`QM; H

óæ€M; +? i- iB m ;B ?Ä M¨v H¨ H B H`+? ;b- p"v K¨ +¦ çQÊ+ ç°M i?m"i iBM? /B m
i`mM; MB M iB M +¬M; ç–m iB M FB K„M;X

óGB i >•K bQ ç - M;QÆB H–M M¨v [m€ t9+ ç°M; `²B- ç°M i?m"i +O M;QÌB M¨v +?
æ°M :B€T h¬M; imv F?¬M; i? bQ pÈB M,K ç¢B i¬M; K¬M +?9M; i - M?QM; ç` p`
i?'T ?ÆM +?9M; i - ç„+ i°B #¼M ?¼ b) T?B M iQ€BXô GB i .B K H½Q i~m i?Î /¨BX

ó>W- F?¬M; M;?o ç M #¼M ?¼ +kM; b) T?€B M;QÌB ;Bª i` M; i€M im p¨Q h?Ov hE
çQÊ+ >mv i J H½Q K ç–m FB b) F?€+? F?Q M?Q i? çÁB K°i +€B / M? M;¢+? +?C
pÈB æ°M :B€T h¬M;Xô GB i >•K H¢M? ;B¼M; ?W M¦B- i`QM; K„i H¦2 ` K°i +¶ ?mM

ó*?9M; i çB i?¬B- iB m iY æ°M :B€T h¬M; M¨v- +?d K°i i?•M F€ K¬M ç°M i?m"i M
MÆB M¨v H¨K ;b çQÊ+ ?„MX p b m +¦ +Æ ?°B- GB i .B K bQ ?mvM? M;QÆB M¦B
i¬M; F?€+ GB i L?"i M¦BX

ó*€+ M;QÆB +?QM? H¨ [m€ t9+ ç°M; `²B- >mv i J æBM? —M H¨ M;QÌB M¨Q- ?„M +
+¦ HÊB F?¬M; /"v bÈK- p"v K¨ ç®B pÈB iB m ;B ?Ä M¨v iU M?Q ç†+ #B i +?B m
ç`M? +¦ +´ [m€B- #^M; F?¬M;- #^M; ?„M K°i im bo L;mv M M? F€- /€K T?ªM ç®B
GB i .B K H½Q i~m H„+ H„+ ç–m ?Q¨B M;?B M¦BX E?¬M; i? F?¬M; M¦B ;WM; +¨M
`'i +?m~M- +?ŠM; [m F?¬M; +¦ B +¦ i? i`ª HÌB ?„M K¨ i?¬BX

ó*?Q M M bQ ?mvM? KÈB b) H'v ` hY .B m h?¢+? i` Q ç´B pÈB ?„M- +?QM? H¨ bÌ
GB i L?"i ;B"i KbM? M¦BX

ó*?9M; i çB i?¬B- /M b Q M;QÌB +kM; +?¢v `²B- çÊB çB ` M;Q¨B `²B M¦B b mXô G
M¦B- # M;QÌB #'i ç„+ /o `ÌB çB- +?mM; [mv F?¬M; i? Hm¬M Hm¬M i?O i¢B MÆB M

.QÆM; h?B M o'M i?b H¨ bÊ ?½B ç®B T?QÆM; +ÁM i?O Î ç¦- F?¬M; /€K ?QÈM; H
hB m "¢+? ç°i M?B M ç M K°i +•m, óG½Q ç¢B- M;QÆB +ÁM +¦ i? +?®M; çÐ # Q H

óh¢K i?ÌB F?¬M; +¦ p'M ç - #¼M ?¼ ?ŠM H¨ çB `²B +?S\ô .QÆM; h?B M o'M i`ª HÌB

ó"¼M ?¼ çB ? v F?¬M;- i F?¬M; #B i- M?QM; K¨ i #B i +?9M; i b„T T?€i i¨B `²BX
+? çQÊ+ ?QM; T?'M M¦BX

.QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i M;Q¨B w Km®M- i`QÈ+ FB +?Q /M H¨ +¦ çQÊ+ hQ¨M *A
+Ä HBM? +?B # K¨m +kM; +?Q iWM; i?'v hB m "¢+? ?QM; T?'M- +?ŠM; H) M¦B +
"¢+? T?€i ?B M `²B\ óL;QÆB T?€i ?B M +€B ;b `²B\ô .QÆM; h?B M o'M iÁ KÁ ?ÄB
+ÁM iBK ç"T +kM; #„i ç–m M? M? ?ÆMX

RjRX *?QÆM; RjR

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; RjR, J°i +€B ói`SM;ô i?"i HÈM

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M t2K i¢B

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

"¢M ç½ M?'M i? MF #¨B pB iX æ i¢5

ó*ªK ;B€+ `'i F€ [m€B- M; v i¢B +?QM? T?Q /QÈB M;QÆB- ç°M tm®M; iB T- T?Q
+ªK ;B€+- p"v K¨ +¦ i? H¨K i ?QM; T?'M- i +?Q iWM; M K i?YXô hB m "¢+? KÎ KI

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; M¦B ;b i? K- ç˜v M? M? i®+ ç°- ç°M tm®M; T?Q /QÈB- ç
+MM; HU+ #¨B tQ+? HB M +¨M; HÈM- M m M?Q #` #S+ ` F?ÄB i`¢M; i?€B ç°M i?m'
+?QM? KbM? +?¬M b®M;- imv i ç®B F?¬M; +¦ K°i +?9i F?ª M,M; b®M;- Î HQ¢B ç`
E?9+ >Q¨M; >¨ i`"M +kM; F?¬M; /MM; çQÊ+X +?d +¦ /U p¨Q iB M i?B M iY F?Q +
KbM? F?´ im K¨ ç MX J v K„M- .QÆM; h?B M o'M im Hmv M ç°M i?m"i imv i ç®B F
FûK- H¨ ç°M i?m"i iBM? /B m ;?B H¢B i`QM; h K h?B M S?€T J¬M- M¦ +¦ i? Î i`QM;
?¨M? ç†+ iQM?- +ªK M;° i?B M ç` iU M?B MX

.QÆM; h?B M o'M ç2K i•K i?–M ?Q¨M iQ¨M #m¬M; ` - Î i`QM; i`¢M; i?€B ç°M T?€T
iQ¨M i?•M iB M i?B M iY F?Q i`B m i"T ?ŠM H M /mv i`b ç°M i?m"i i?B ?¨M? #bM?
+?9i Qi HÆB HÄM;- iBM? HU+ i"T i`mM; + Q ç°X

J°i M;¨v b m, ó*ÁM +?Q iÈB b Q\ô .QÆM; h?B M o'M KQÌB T?–M F?¦ F?,M ?ÄB- i
+kM; F?¬M; #B i ç°M b•m # Q M?B m `²B- M?QM; pšM M?Q +k +?Q iÈBX

ó*¨M; M;¨v +¨M; ;–M- H½Q ç¢B- i /€K + K çQ M- +?9M; i H–M M¨v i?"i T?€i i¨B `²I
`²B- HU+ i`B m ?²B i?"i +QÌM; ç¢BXô hB m "¢+? +¨M; M;¨v +¨M; ?QM; T?'MX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; i`ª HÌB- +?d +¦ ? i bS+ +?mv M +?9 ç°M tm®M;- +kM; K
b€m KQÆB H,K ç¢B ?mv i +O .QÆM; h?B M o'M +?S çUM; iB M i?B M iY F?Q F?
?mv i ç¢Q ç m çQÊ+ çª i?¬M;- i?¨M? +?m i?B M +?B i? - iB M i?B M iY F?Q +?ªv F
+Æ i? p"M +?mv M ?²B T?K+ i`QM; +?m i?B M- çO ç +?®M; çÐ HB M iK+ iB m ? Q
H¨ çO ç /mv i`b i?m +?B +•M #^M;- ?ÆM M[ i`QM; +Æ i? +¦ b® HQÊM; iB M i?B I
B +MM; .QÆM; h?B M o'M ç¼ iB m ? Q- imv i ç®B b) F?¦+ ` X

*kM; F?¬M; #B i +?bK # Q H•m- ç°i M?B M ç°M i?m"i +?`m M;,M +ªM- i?B m +?9i
#S+ ` - i?b ` T?Q /QÈB F?¬M; H¨ FBK i?¢+? M[- K¨ H¨ ç'iX J v K„M Î i`QM; T?9i
ç´B i?¨M? i?´ ç°M- #bM? ioM? ´M tm®M;X

ó*ÁM K v T?ªM SM; M? M?- i?B m +?9i M[K'i K¢M;Xô .QÆM; h?B M o'M +¦ i? iQÎ
` i?•M ?bM?- F?¬M; +?WM; b) #` +?¬M b®M;- M¦B F?¬M; +?WM; b) #` ûT iÈB i M
M¨v b Q ç½ #B M i?¨M? ç'i `²B\ VK- M?Q i? +¦ w iSX

æ°M M?B m M;¨v HB M iB T- €T HU+ F?´M; H² .QÆM; h?B M o'M #ˆM; p¨Q i?•M i?
H¨ /MM; ?° i? iB M i?B M iY F?Q +SM; `„M +?®M; çÌX .QÆM; h?B M o'M +?QM? H
+SM; ç–m- i F?¬M; iBM iQÎM; F?¬M; i? ç°M ç M +MM;X

.QÆM; h?B M o'M +ªK ;B€+ çQÊ+ i`¼M; HU+- i?•M i? ç M; `ÆB iU /Q- M? M? +?¦M
?bM? ç½ F?¬B T?K+ H¢BX

LÆB M¨v H¨\ h`QÈ+ K„i K°i KªM; ?¶M ç°M- F?¬M; +¦ K¨m b„+- F?¬M; +¦ F?¬M; F?
F?¬M; T?ªB M;QÌB T?¨K- +?Q M M +¦ F?¬M; F?Q ? v F?¬M; +kM; F?¬M; H¨ p'M ç

ó*?QM? H¨ MÆB M¨v- H½Q ç¢B- F?¬M; b BXô hB m "¢+? iW i` M +€M? i v +O .QÆ

.QÆM; h?B M o'M M?bM F?¬M; i?'v +€B ;b- +?d +¦ /MM; i?–M i?S+ ç i` tûi ibM? ?
M;QÆB H¨ M¦B MÆB M¨v +¦ i?S ;b i®i\ôX

óE?ŠM; ç`M? +¦X L?'i ç`M? +¦- ç•v +?QM? H¨ #ªM M,M; +O i M¦B +?Q i #B iX L¦
K°i +€B T?QÆM; ?QÈM;- H¢B M?ªv H M #ª p B .QÆM; h?B M o'MX

.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m- ?QÈM; T?Q hB m "¢+? +?d # v M? M? çBX

E?¬M; M;?o ç M- Î /QÈB HÁM; ç'i +O h?Ov hBM? h?B M æ` - +ÁM +¦ ç°M; i?B M
[m M? ç•v +kM; F?¬M; +¦ i?S ;b ç€M; ;B€\ .QÆM; h?B M o'M /¼+ i?2Q çQÌM; çB-
i?S+ i` tûi- #'i F +€B ;b +kM; F?¬M; +¦- ?ÆM M[hB m "¢+? +kM; +?Q T?€i ?B
i®iX E?¬M;- H¨ K°i HQ¢B bU p"i +kM; F?¬M; +¦X

" v ?²B H•m- +¦ # Q M?B m H•m- .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; çB iQM? iQ€MX æ

hB m "¢+? ?¬ HÈM, óJ m M?bM # M FB ôX

.QÆM; h?B M o'M ibK i?2Q iB M; M?bM H¢B- H¨ K°i çQ¨M #¢+? [m M; b€M; #¢+- Î
`¶M; ;B®M; M?Q K°i K†i i`ÌBX L?bM F„- [m–M; b€M; ç¢B F?€B +¦ çQÌM; FQM? M,K
M i` M iªM ` iWM; i`"M #¢+? F?Q- +kM; F?¬M; #B i i?S iªM ` ?¨Q [m M; FB H¨

J°i [mª i`SM; i?"i HÈM5 æ9M;- ;B®M; M?Q K°i [mª i`SM; +?BK- M?QM; id H +O M
bQ pÈB i`SM; F?OM; HQM; +ÁM HÈM ?ÆM K°i +?9i M?d\ VK- F?ŠM; ç`M?- i`SM; F
p"vX

.QÆM; h?B M o'M +?"K `½B iB T +"M M¦- b m F?B t€+ ç`M? M¦ F?¬M; +¦ M;mv ?B K
[m K°i pÁM;- +® ;„M; M;?o H¢B ;?B +?ûT i`QM; Eb o"i h?B M +¦ iQÆM; iU M¦- M
+kM; F?¬M; M?È çQÊ+- i?S M¨v p"v K¨ Î i`QM; Eb o"i h?B M +¦ i? F?¬M; +¦ K°i +
i?"i H¨ [m€ F€ [m€BX

óhB m "¢+?- M;QÆB #B i ç•v H¨ i?S ;b F?¬M;\ô .QÆM; h?B M o'M +˜M i?"M ?ÄB-
Hm"M iW i` M # M;Q¨B- ? v H¨ i` M +ªK SM; +O hB m "¢+? t2K- hB m "¢+? +¦ i?
M?"M çQÊ+ M¦ i`B m ?²B- M¦B M¦ H¨ bU p"i #bM? i?QÌM;- imv i ç®B F?¬M; +¦ F?ª

ó*€B M¨v h`QM; i`Q M?È +O i ;B®M; M?Q +¦ iQ HB m +O M¦- +?ŠM; [m i`mv M
+ÁM +?Q ?Q¨M iQ¨M KÎ ` - M;?o F?¬M; ` Xô hB m "¢+? +kM; F?¦ tY i`ª HÌBX

.QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i +?9i- ç M;?`, ó.Si F?Q€i +?9M; i H'v M¦ çB- p b

óG½Q ç¢B w FB M ? v- ç•v F?ŠM; ç`M? H¨ i?S i®i- F?¬M; H'v M¦ çB- +?9M; i F?¬
"¢+? F?ŠM; ç`M? ;"i ç–m M¦BX

.QÆM; h?B M o'M H'v i v pm®i óiªM; ç€ HÈMô T?€i b€M; M¨v- i•K MB K F?) ç°M;-
#¨M F?¬M; ;B M- .QÆM; h?B M o'M p¶ p¶ i v- +QÌB M¦B, óh?m T?K+ tQM;Xô

hB m "¢+? ?¦ i?¨M? K°i ç¢Q M;•M [m M; +?mB p¨Q i`QM; +€M? i v .QÆM; h?B M o
i `ÌB F?ÄB MÆB M¨v- M? M?- M? M? H MXôX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; M;?o H¢B +€B ;b- imM; M;QÌB HB M # v ?QÈM; çdM? ç-
ç'i- `'i M? M? ç°M ?QÈM; H M i` MX

J°i M;¨v b m- .QÆM; h?B M o'M ç½ iB M p¨Q i–M; FBK i?¢+?- F€ [m€B ?ÄB, óE?¬

hB m "¢+? +kM; bÌ F?¬M; çQÊ+ w M;?o- i?2Q Hw i?mv i óiªM; ç€ HÈMô FB ?ŠM H
H¨ p"i T?~K K'm +?®i [m M ? /¢M; +?mv M [m M i`¼M; M¨Q ç¦- M?QM; ?B M i¢B
óE?¬M; #B i- i M;?o K°i +?9iXô .QÆM; h?B M o'M HQÌB bQ çQ M?[M; +€B M¨v-
o'M `®i +m°+ H¢B i?'v €M? K†i i`ÌB- iW i`¼M; HU+ iB m +?m~M ç M t2K- MÆB M¨v
M;?o ç M p"v K¨ iW F?m pU+ i?S iQ i`Î H¢B `²B- +?ŠM; [m M?Q p"v +kM; i®i- M m
h?B M o'M HB M tmB t Q- Qi M?'i b) K i +? iX

*?ŠM; [m Î MÆB M¨v T?•M +?B T?QÆM; ?QÈM;- +ÁM T?ªB /U p¨Q hB m "¢+? ç M
;B M K°i +?9i- +ÁM +¦ KQÌB K'v M,K i?ÌB ;B M- F?¬M; p°B F?¬M; p°B- pW H9+ çE
Qi i`mM; T?~K Hmv M i¨BX æQÆM; M?B M- /¼+ i?2Q çQÌM; çB +¨M [mûi H¨ T?ªB
K†i ç'i +¦ iB M F?¬M; M?†i H¨ b) +?`m i`ÌB T?¢iX

JQÌB M,K i?ÌB ;B M p°B p¨M; [m - .QÆM; h?B M o'M i?m ?Q¢+? T?QM; T?9 ç M Km
.QÆM; h?B M o'M `'i `ä ç¢Q HQ iB M i¨B F?¬M; i? ç H° ` - +?Q M M i€K +?QM T?
#¨M- +?d +¦ K°i #° T?"M M?Ä `•m `B ç†i Î i`QM; M?šM i`[p"iX "ªM i?•M .QÆM; h?
H†M; T?€i i¨B HÈM- i?–K bQÈM; F?¬M; i?¬BX

.QÆM; h?B M o'M FB K F K°i +?9i- ;B®M; M?Q i`QM; / M? b€+? ;?B H¢B- iU Kb
ç m ç–v çO ? i `²B- +?ŠM; [m H¢B i?B m K°i Qi h?€B •K Gmv M S?€+?- >mv M •K
>¨M hBM? +€+ HQ¢B HBM? i¨B +MM; Hmv M i¨B i?m°+ iQM? •K ?¨MX *kM; F?¬M;
F?¬M; +¦- ? v H¨ KbM? +?Q ibK ç9M; +?¶X

*€+? i?ÌB ?¢M i`,K M,K- +ÁM F?¬M; ç M K°i M,K i?ÌB ;B M- ç½ F?¬M; b B #B i H
i?S M?'i- .QÆM; h?B M o'M ç2K K'v +?K+ i'M ?mv M i?B i i?m i?"T +m®B +MM; +
T?QÆM; ?QÈM;- # v p T?Q F?m pU+ i?S M?'i- pW p¨Q F?m pU+ i?S M?'i- .QÆM
+?9i- i? v ç´B i`QÌM; #¨Q- i?•M ?bM? #B M ªQ K°i +?9i- M?bM [m ;B®M; M?Q #B

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; Km®M pW tm'i ?B M ç½ #` # ç¢B + Q i?O S?•M h?-
+€B i?M M¨v H¨ F i `²B- .QÆM; h?B M o'M +?Q iÈB #•v ;BÌ F?¬M; T?ªB K°i M;QÌB `
F2Q FB iX æQÆM; M?B M ç•v H¨ ç®B pÈB M;QÌB M;Q¨B K¨ M¦BX

G9+ .QÆM; h?B M o'M p iÈB çB K i"T ?ÊT- T?€i ?B M ç½ +¦ `'i M?B m M;QÌB- .Q
€T +? ç M / Q ç°M; +O EBK æ M F€- .QÆM; h?B M o'M F?¬M; iBM iQÎM; M?B m i
#¼M ?¼ b) /MM; HBM? i?S+ id Kd M?'i M?'i i` tûiX h?"i ` T?€T HU+ / Q ç°M; +O
+?QM? iB M i?B M iY F?Q HQm +?mv M- M m iB M i?B M iY F?Q +O # i`,K b€m K
H–M- T?€T HU+ +O .QÆM; h?B M o'M i?"K +?Q +¦ i? i`QM; M?€v K„i ç¢i iÈB iB m

.QÆM; h?B M o'M i`®M p¨Q i`QM; ç€K M;QÌB EBK æ M F€- +~M i?"M ç K K°i +?9i
+?d +¦ K'v i`,K- i`W S?•M h?–M Eb i` M +Æ #ªM F?¬M; +¦ i´M ?¢B- EBK æ M F€ K°i
bBM? i´M ?¢B [m€ MY - L;mv M M? F€ +MM; sm'i E?B m Eb F?€+ ç m i´M ?¢B ?Æ

æ½ M;Q¨B L;mv M M? F€ i´M ?¢B H¨ `'i #bM? i?QÌM;- #ÎB pb #¼M ?¼ F?¬M; +?d
K†i hBM? h?9 ç€M? HûM ?Q†+ H¨ +?O ç°M; b,M ;B i hBM? h?9- M?QM; M;QÌB EBK
+?¢v ç M F?m pU+ i?S # +?`m +? i +?S\ L?Q p"v +?d +¦ K°i +€B ;BªB i?Q+?- iU ;
i`QM; o•M J°M; ?¢T +®+ ;B®M; M? m- mv ?B T HÈM M?'i pšM H¨ ç M iW +?QM? +C

*kM; K v b® HQÊM; i€M im pšM M?Q +k F?¬M; Qi- .QÆM; h?B M o'M t2M HšM # M i
M¨v- >mv M h•K- .K+ >Ä - "½Q EB K # p` +?•M M?•M +kM; K M; i?2Q *´ .B K ç M
+MM; M;QÊ+ H¢B H¨ >mv i J æBM? —MX

G9+ M¨v- +?QM? T?Q i` M #–m i`ÌB- ç°i M?B M tm'i ?B M K°i +€B ? M; HÈM K¨m ç
p` + Q i?O S?•M h?–M Eb hoM? >Q +mM; FB M¦B, ó*€+ p`- +?9M; i çB i?¬B- +€
i?€M; i?ÌB ;B M- M m K°i i?€M; b m- +ÁM +¦ M;QÌB +?Q çB ` - p"v ?„M +¦ i? poM
M[XôX

L;QÌB i`mM; MB M FB M¦B tQM; HB M çB ç–m ?QÈM; H M i` M # v çB- K¼B M;QÌB
i?¬M; ç¢Q M¨v /mv i`b K°i i?€M;- F?¬M; +–M b®i `m°iX

.QÆM; h?B M o'M t2M HšM i`QM; ç€K M;QÌB # v ` M;Q¨B- H9+ M¨v- æBM? —M i`
ó*?O M?•M- +?O M?•M- M;¨B b Q +ÁM +?Q ç M- i?¬M; ç¢Q i`Î p ç½ KÎ ` - +?d +¦

RjkX *?QÆM; Rjk

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; Rjk, h`Î p

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

"¢M ç½ M?'M i? MF #¨B pB iX æ i¢5

.QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i ç„+ w- F?¬M; M;?o ç M KbM? +?d K°i +€B #B M ªQ i?m"i
M?[M; + Q i?O M¨v bQ pÈB KbM? + Q ?ÆM ? B +'T #"+ +,M #ªM F?¬M; T?€i ?B M

.QÆM; h?B M o'M H¨ +?O- æBM? —M H¨ M¬- +?Q M M .QÆM; h?B M o'M +¦ i? #B
M?QM; æBM? —M H¢B F?¦ +¦ i? /Q i?€K #B i .QÆM; h?B M o'MX

óE?¬M; +–M ;¼B- #´M i¼ ç½ t2M HšM i`QM; ç€K M;QÌB- ç M; # v ?QÈM; H M i`
M¨Q\ô h? M? •K .QÆM; h?B M o'M p M; H M Î i`QM; HBM? ?²M æBM? —MX

æBM? —M FBM? ?½BX H'v HBM? i?S+ +˜M i?"M HK+ bQ€i M?bM K°i +?9i- M?QM
#® [m€ T?S+ i¢T- F?¬M; ibK ?B m çQÊ+ ;b- i`QM; HÁM; +mM; FQM? i`ª HÌB, ó>²B
i?m°+ ?¢- i?m°+ ?¢ ç m ?Q¨M i?¨M? `²BXôX

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; `'i pmB p - F?¬M; i - i?"i bU F?¬M; i - i? K Hmv M
.QÆM; h?B M o'M K°i H–M M¨v i?U+ K°i +?9i iB + Mm®B +kM; F?¬M; +¦X óh®i- i®
ç M +?¶ Î +O #´M i¼ H¨ çQÊ+ `²BXôX

óo•M;- +?O M?•MXô æBM? —M pšM M?Q +k +mM; FQM? ç€T- .QÆM; h?B M o'M pW
T?€T HU+ +O KbM? H¢B K°i H–M çQÊ+ i,M; H M- ç M; p¬ ?¢M iB T +"M pÈB >ÊT

hW i`QM; H^M MQÈ+ +O h?O M bÆM M?ªv ` - .QÆM; h?B M o'M M?'i i?ÌB +ªK ;B€

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; Rjj, G¢B ;†T p'M ç F?¦

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

"¢M ç½ M?'M i? MF #¨B pB iX æ i¢5

*€+ Hmv M F?Q bo +¦ çQÊ+ L;mv M i?–M- H¨ L;mv M i?–M i?"i bU- K¨ F?¬M; T?ªB
M M #¼M ?¼ +¦ i? M„K ;B[i`B m i"T i?B M ç` HBM? F?Q iQÆM; çQÆM; pÈB ;'T i`
im bo L;mv M M? F€- #¼M ?¼ +¦ i? i`B m i"T i?B M ç` HBM? F?Q ç½ +U+ F€ FBM
bo >¦ h?–M Eb #¼M ?¼ +¦ i? i`B m i"T bY /KM; i?B M ç` HBM? F?Q H¨ ;'T i`,K H-
i? iQÎM; iQÊM; K°i +?9i- ç•v H¨ K°i +¶ HU+ HQÊM; F?´M; H² +Ð M¨Q- i?–M i?¬M
Hmv M F?Q bo >¦ h?–M Eb +¦ i? Î M?€v K„i ;¢i #Ä K°i + Q i?O sm'i E?B m EbX

L?QM; +¦ HÊB i?b +¦ ?¢B- HU+ HQÊM; +QÌM; ç¢B +O Hmv M F?Q bo- ;B®M; M?Q
/B i F ç`+?- iQÆM; iU ?ÆB F?¬M; +?9 w b) ?Ov /B i #ªM i?•MX *•M #^M; ;B[HU+
+MM; HU+ HQÊM; +O #ªM i?•M- +•M #^M; ;B[+€+ [mv i„+ +O i? ;BÈB M¨v +MM
i`QM; [m M i`¼M; +O #¼M ?¼- i`W +€B ç¦ ` - F?¬M; ;b FB M; Fv55

*€+ Hmv M F?Q bo bÎ /o +QÌM; ç¢B- +?QM? H¨ #ÎB pb #¼M ?¼ im Hmv M iB M i?B
Hm"M K ç¢Q +kM; H¨ ç M; im Hmv M ?"m i?B M +?B HU+- ç•v H¨ F?€+ M? m p +?

.QÆM; h?B M o'M # [m M im Hmv M # i?€M;- HB M M?"M çQÊ+ iBM iS+ +O >mv
+?¢v iÈB `²BXôX

óo¨Q çB- ç•v +?d H¨ K°i +€B ªQ i`"MXô .QÆM; h?B M o'M i`ª HÌB- çSM; /"v- ` F?Ä

J°i +€B ªQ i`"M M?Q M?Ä- +,M #ªM F?¬M; p•v çQÊ+ >mv i J æBM? —M ç½ Hmv M
*?d +?®+ H€i b m- æBM? —M ?¦ i?¨M? K°i ç¢Q ?mv i ªM? M? M?¨M; iB M p¨Q- Î
o'M ?B M ` i?•M ?bM?- +mM; FQM? ?¨M? H M¦B, óh?m°+ ?¢ ` K„i +?O M?•MXô
+€B M?šM i`[ p"i ç˜v iÈB M¦B, óæ•v H¨ iQ¨M #° i?m ?Q¢+? i`,K M,K M v +O i?m°-
M?"MXôX

.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m- M?"M H'v- /MM; i?–M i?S+ /Á tûi K°i +?9i- b® HQÊ
F?¬M; M?B m +?OM; HQ¢B #^M; KbM?- M?QM; +€B b® HQÊM; M¨v +kM; +U+ F€ F
ibK çQÊ+ ç€T €M- >mv i M? æ¢B S?€T +O >mv i J M¨v- M;QÊ+ H¢B H¨ K°i +€B
çQÊ+- +¦ i? ?¦ i?U+ H¨K ?Q- tmv M i?'m T?ÁM; M;U +QÌM; ç¢B +O hBM? h?9X
?¢+? +O hBM? h?9- HQ¢B ç¢B T?€T M¨v F?¬M; +?d ç®B T?¦ im bo HÊB ?¢B- ç®B
+¦ i? M¦B bQ pÈB H¬B i?m"i i? K FB K iB M +O #ªM i?•M .QÆM; h?B M o'M +ÁM

.QÆM; h?B M o'M M?bM b® HQÊM; F?´M; H² Hmv M i¨B [mw i`¼M; Qi M?'i +kM; H
HÁM; +kM; `'i ?½B HÁM;- ;"i ;"i ç–m M¦B, óL;QÆB H¨K `'i i®i- +–K çB- iU KbM? -
/MM;Xô *€B M?šM M¨v bQ pÈB .QÆM; h?B M o'M K M; i` M i v +ÁM i®i ?ÆM # +€
iU M?B M b) F?¬M; F?€+? F?Q i?m H'vX t2K +?QÆM; KÈB i¢B UX

>mv i J F?¬M; /€K +?"K i` - H"T iS+ iW i`QM; ç¦ H'v ` K°i #° T?"M M?Ä- b m ç¦ ç
T?–M M,K i¨B HB m H¢B +mM; FQM? çQ i`Î p X

.QÆM; h?B M o'M iB T M?"M M?šM- ;"i ;"i ç–m M¦B, óWK- *€B M¨v M;QÆB +–K çB
#´M i¼ ç2K MÊ M–M +ÁM H¢B i?m ?²BXô G'v ` K°i +€B #bM? M;¼+ çQ +?Q >mv

>mv i J +mM; FQM? iB T M?"M +€B H¼- KÎ ` t2K tûi K°i +?9i- T?€i ?B M # M i`QM
h?–M ç M- + Q ?SM; H"T iS+ [m€ tm®M; ç€T, óh?m°+ ?¢ im•M K M?Xô L¦B tQM;
ªM? `ÌB çBX .QÆM; h?B M o'M H¢B K°i H–M # [m M bY b M; H¢B i?m ?Q¢+? +?

K°i H–M M¨v- +€B M¨v M?Q€M; H M K°i +€B +?QM? H¨ K°i M,K i`¬B [m - i`QM; ç¦
.B K # M FB i?m i`Î p - M v ;B[.QÆM; h?B M o'M pÈB *´ .B K MÊ M–M i? M? iQ€
MÊ BX *?ŠM; [m hm *?•M :BÈB #bM? ioM? i¢B i`QM; i`,K M,K M¨v pšM H¨ +¦ +?9
h?B M o'M K¨ M¦B- M?[M; #B M ?¦ M¨v ?„M F?¬M; +¦ ?SM; i?9X *?QM? +€B ;¼B H
HQ i`ÌB KQ - .QÆM; h?B M o'M +?d H¨ K°i i€M im F?¬M; pQÈM; #"M- M?¨M p•M /½

a® HQÊM; .QÐM; h?–M ç M i` M i v .QÆM; h?B M o'M ç½ F?¬M; M?B m M[- .QÆ
i`QM; b€m KQÆB M,K i?ÌB ;B M- ?ŠM H¨ çO /MM;- K°i H–M M¨v # [m M ,M ? B pB
H–M M¨v- L;mv M i?–M çQÊ+ i,M; H M `'i HÈMX

_'i M?B m +¬M; pB +- .QÆM; h?B M o'M ç2K i?,M; +'T i`"M #¨M ç†i Î i` M p` i`Q i?
ibM? ?m®M; M¨v- Hmv M +? hBM? h?–M hQ +MM; h?'i hBM? h`€Q pšM H¨ +¦ +?9
M,K M¨v- .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; iQM? `ÌB +®+- M;QÊ+ H¢B F?¬M; #^M; ç2
i?O ?° bÆM +®+X

*U+ GBM? >mv M hBM? +MM; >„+ .B m h?¢+?- ? B HQ¢B çdM? +'T HBM? i¨B M¨v-
h?B M o'M MÆB M¨v ç m +¦- i¨B HB m H¨ T?B i?QÌM; ç–v çO ? i- ?ÆM M[/Q /ªX
i,M; +¨M; + Q +¨M; i®i- ?B M i¢B i`"M #¨M +'T i?'T M?'i M¨v +¦ i? p•v F?®M K°i +
+m®B +MM; +¦ i? +?"K `½B iB m ? Q +? i ?„M- M?QM; ? B ;½ i?b çO b†+- H¢B i?
p'M ç ;b- M?QM; H¨ i`"M #¨M imv i ç®B F?¬M; +?®M; çÐ çQÊ+X

h? M? .B m h?¢+? +¦ i? H¨K çQÊ+ K°i çB K M¨v- i?"i ç9M; H¨ K v +¦ *U+ GBM? ",M
HBM? i¨B M¨v i€+ /KM;- M¦B i`„M; ` H¨- .K+ >Ä +?•M M?•M H9+ i`QÈ+ i?"i bU H¨
ibM? ?m®M; H9+ 'v +O .QÆM; h?B M o'M- M¦B F?¬M; +?WM; F?¬M; FB K çQÊ+
#ªM i?•M #¢B H°X æ M H9+ ç¦- çQ iÈB M¦B F?¬M; +?WM; +?QM? H¨ +¨M? QHBm i

.QÆM; h?B M o'M [mv i ç`M? /MM; i¨B HB m + Q +'T M?'i ;B B çQ¢M ?B M i¢B- ç
iÈB HÈM M?'iX G'v ç M K°i pB M >„+ .B m h?¢+? iQ +Ð M„K i v- T?¦M; ` Hmv M i
ç®i ` M Hmv M ?ŠM H MX

LY + M? ;BÌ i`¬B [m - >„+ .B m h?¢+? F?¬M; +¦ MY çB K T?ªM SM;c J°i + M? ;BÌ
iU tQ v i`ÁM Î i`QM; HY - F?¬M; +¦ MY çB K /'m ?B m i M +?ªvc > B + M? ;BÌ- #
JQÌB ? B + M? ;BÌ i`¬B [m - F?Ä >„+ .B m h?¢+? M¨v pšM M?Q +kX .QÆM; h?B M
i?B M iY F?Q +O ?ÆM KQÌB ç¢B ?mv i im¬M ` - +MM; M¦ iB m ? QX "'i i`B #'i ;B€
h?B M o'M /MM; ? i T?€T HU+ iQ¨M i?•M +kM; F?¬M; i? H¨K ;b çQÊ+ pB M >„+ .B
+k +SM; `„M Î i`QM; HY M¦M; ?WM; ?U+ ?QÎM; i?K- F?¬M; +¦ MY çB K #B M ?¦ X

.QÆM; h?B M o'M i?m ?²B Hmv M i•K ç M ?Ä - #m²M #U+ M?bM >„+ .B m h?¢+? i`Q
i?"i ç9M; H¨ F?¬M; T?ªB pW - p"v K¨ /MM; ` +?B m i?S+ iQ¨M i?•M +kM; F?¬M; +
bU H¨ [m€ +QM K M¦ #m²M #U+- #m²M #U+ Km®M M?ªv H–mX

P€M i`ÌB i`€+? ç'i F?ŠM; ç`M? H¨ F?¬M; ;BªB [mv i çQÊ+ p'M ç - .QÆM; h?B M o'
+?®+ H€i- ibK ç M +?¶- +,M /Q i?b ` H¨ pb i–M; i?S +€B Hmv M i•K ç M ?Ä M¨v [
#ªM i?•M +¦ ?¢M- +?Q M M +?Q /M +¦ i?S i®i- +kM; +?d +¦ i? M?bM +? v- +¦ i? t2

*?Q M M M¦B- im ?¨M? +?B ç¢Q- T?€T HU+ #ªM i?•M KÈB H¨ +,M #ªM M?'i [m M i`

E?¬M; +¦ +€+? M¨Q- +?d +¦ ç2K Hmv M i•K ç M ?Ä Hmv M H M- +kM; F?¬M; #B i
i? ?Á i M F?®B >„+ .B m h?¢+? M¨vX h?m i?"T i•K ibM? K°i +?9i- #„i ç–m ç–m M
Hmv M Hmv M i•K ç M ?Ä X hm Hmv M +€B Hmv M i•K ç M ?Ä M¨v- i`W L;mv M i?
+?QM? H¨ /U p¨Q F?´ Hmv M- F?¬M; M;WM; F?´ Hmv M- F?´ Hmv M M?Q i? M¨Q
bY /KM; M¦- /KM; i•K çB bY /KM; M¦- /MM; M¦ iU M?B M HB M i,M; H M- /U i?2Q
o'M K¨ M¦B- +?QM? H¨ óHmv M F„ M,M;ô5

.M b Q ?B M i¢B i¨B HB m M?B m- H¢B iW +?¶ *´ .B K i?m F?¬M; Qi v m ç M p - +
+–M /MM; i?ÌB ;B M i®M i•K iQ çB i¬B Hmv MX

Gmv M +? T?€T #ªQ- HQ¢B +?mv M M¨v ç®B pÈB .QÆM; h?B M o'M K¨ M¦B- +kM;
HkvX *?Q M M .QÆM; h?B M o'M pšM H¨ `'i M;mv M w i®M i•K iQ çB +•M M?„+X J
;B M ç†i Î i` M Hmv M F?Q- i?ÌB ;B M +ÁM H¢B- Hmv M F?Q im i?m"i +?B K çB K°

K M? H #¨M H¢B +?B K çB K°i #° T?”M- b m ç¦ +ÁM +¦ K°i #° T?”M T?ªB M;?B M
i?m”i T?€TX *m°+ b®M; M?Q p”v- pšM H¨ ç–v T?QM; T?9- ç–v F?Q€B ?Q¢i- F?¬M
+¦ •M Q€M ibM? +Wm- F?¬M; +¦ T?•M i` M? H¨K T?S+ i¢TX hmv K°i M;QÌB ?ÆB iÄ
+kM; K v # M M;QÌB +ÁM +¦ hB m "¢+? H¨K #¢M- +¦ i? +MM; M? m +?ÆB çM çM
+?mv M T?B K- ç€M? `„K K°i +?9iX

h?ÌB ;B M +?”K `½B i`¬B [m - .QÆM; h?B M o’M i`QM; ç¦ çB ç M T?ÁM; K°i +?mv M
+ªK i?€M- +ÁM T?ªB ç†i ? B H–M- M M ç2K i?ÌB ;B M iQM? +?m˜M- i`€M? +?Q ?ÄM
;B M KQÌB M,K M v +kM; b) m´M; T?QX ""M `°M tQM; # M M¨v- .QÆM; h?B M o’M H

G9+ .QÆM; h?B M o’M H–M i?Y # iW ç M T?ÁM; çB ` - i`QM; K°i +€B ?mv i ç°M; F
ç½ +?’i ç–v T?€T #ªQ HBM? F?Q +’T- + Q M?’i +¦ i? ç¢i iÈB +’T M,KX E?¬M; T?ª
+? F?¬M; ` + Q ?ÆM- K¨ H¨ #ÎB pb F?B T?K HBM? +’T #”+ v m ç M F?¬M; çO- ?Á
Hmv M +? + Q ?ÆMX

S?€T #ªQ [m i v .QÆM; h?B M o’M Hmv M +? ` - i€+ /KM; i`,K M;¨M Fb [m€B- F?–
+¬M; FQ+? +QÌM; ç¢B- # M i` M ç m ç H¢B ? B +?[óo’M h?B Mô .QÆM; h?B M o
+?[M¨v- F?¬M; +?d H¨ HQm / M? /MM; +?ÆB- K¨ H¨ +¦ ç¢Q HQ F?€+- ç•v H¨ K°i H
H¨ T?€T #ªQ ` iW i v .QÆM; h?B M o’M- # M i` M ç m +¦ /MM; K°i HQ¢B +’K +? F
T?€T #ªQ M¨v poM? pB M +kM; F?¬M; i? M?„K .QÆM; h?B M o’M +¬M; FQ+?- M m
` H¨- ? B +?[ óo’M h?B Mô M¨v +?QM? H¨ K°i +€B i`bM? iU +Y b m- K¨ F?¬M; T?ª

.QÆM; h?B M o’M ;¼B >mv i J æBM? —M iÈB- ç2K ç€K T?€T #ªQ M¨v MûK +?Q ?
M¨v- #´M i¼ +–K +kM; p¬ /KM;- M;QÆB +–K iU /MM; +kM; i®i- #€M çB +kM; çQÊ+
M;QÊ+ H¢B H¨ T?•M ` K°i #° T?”M ;B Q +?Q *´ .B K- M?QM; #´M i¼ F?¬M; +–M H

Gw EB K h?¬M; M;?2 tQM; HÌB M¨v- i?”M i`¼M; ;”i ;”i ç–m M¦B, óh ?B m w iS M
T?€T #ªQ M¨v- i ç½ #B i M;QÌB M¨v ç€M; bÊ imv i ç®B F?¬M; FûK K°i ç¢B i¬M; K¬
+?Q /M H¨ i”T i`mM; Hmv M F?Q bQ iQ¨M i¬M; i +kM; F?¦ Î i`QM; i`,K M,K ?Q¨M i
F?¬M; M?B m H„K- i?”i F?¦ iQÎM; iQÊM; i`bM? ç° Hmv M F?Q +O M;QÌB M¨v + Q

óo”i M¨v M;QÆB M?”M H’vXô æBM? —M çQ K°i +€B #bM? M;¼+ [m X

Gw EB K h?¬M; M?”M H’v- KÎ ` pW i?’v- +ª FBM? M¦B, óZmª M?B M H¨ M¦5 h`€+
+?`m iU KbM? pb M;QÌB M¨v +?¢v K°i +?mv M M¨vXôX

óh?”i ` ç¢B + M;QÆB Km®M ;†T ?„M- +kM; F?¬M; ?Q¨M iQ¨M H¨ pb T?€T #ªQ +?
pb M¦5ô æBM? —M KÎ KB M; M¦BX

óE?¬M; b B- M;QÌB ?B m i F?¬M; B ?ÆM æBM? —M M;QÆBXô Gw EB K h?¬M; i?

óoB M .QÐM; h?–M ç M i?S M?’i F?¬M; T?ªB H¨ Î i`QM; J h?–M h¬M; M;QÆB b Q
+€+ M;QÆB +ÁM +?Q +¦ F i [mª\ô æBM? —M F€ [m€B ?ÄBX

ó±B iB + Mm®B- pB M ç M /QÊ+ FB +?QM? H¨ i”T i`mM; iQ¨M #° Hmv M ç M ç¢B b
+Sm ç m ;B®M; M? m- i?¨M? T?–M # M i`QM; +?d bQ pÈB .QÐM; h?–M ç M ;?B H¢
i?m®+ /šM- M?QM; +?QM? #ÎB pb i?B m K°i p` i?m®+ /šM M¨v- .QÐM; h?–M ç M M
F?¬M; Hmv M +? çQÊ+Xô Gw EB K h?¬M; i?Î /¨B M¦B, óL;QÆB ?ŠM H¨ #B i .QÐM
ç¢B i¬M; K¬M M?Q p”v K¨ M¦B H¨ [m M i`¼M; +Ð M¨Q +?S\ôX

óh?b ` M;QÆB ç2K pB M ç M /QÊ+ FB ç2K ` +?Q iQ¨M #° K ç¢Q ç¢B T?€B +MM
—M M?Q +¦ +?9i ç,K +?B m ;”i ç–m M¦B- K°i +?B m M¨v i?”i bU H¨ + Q KBM?X

.QÆM; h?B M o’M i?,M; +’T tQM; ç¢B i`”M- +ªK ;B€+ +’T #”+ +€B ç¢B i`”M M¨v H¢
iQÎM; H–M b m ;†T K†i # #®M + Q i?O S?•M h?–M Eb- +kM; F?¬M; +–M 2 M;¢B M

h`”M #¨M +kM; +?d +¦ i? H M iÈB +’T #”+ M¨v- çÊB p b m T?€T HU+ i,M; H M ?Q
i?9+- H¢B /MM; hY .B m h?¢+? ?Q†+ >„+ .B m h?¢+? ç M i?,M; +’TX

>B M i¢B i’i +ª +¬M; i€+ ç m çÊB b m F?B H¬ .QÐM; h?–M ç M M¨v ` HÁ- KÈB +¦ i
T?ªB iB T iK+ Hmv M F?Q +MM; im i?m”i i”T i`”MX ±- +ÁM +¦ ?¦ ;BªB H #¨M- ?B
H9+ +¦ i? ç–m M?”T ç M i` M H #¨M- .QÆM; h?B M o’M bmv M;?o K°i +?9i- KbM?
FB K [mv i- +?ŠM; [m H #¨M +’T i?S M,K ?ŠM H¨ çÁB F?¬M; çQÊ+ FB K [mv i ;b
+’i tm®M; ç M H9+ +’T i?S b€m +MM; M? m ?S M;mv M- M?Q p”v ? B +€B M;mv M
H9+ ç¦ HB M +¦ i? +–m K°i #° FB K [mv i iBM? /B m ç im Hmv MX S?€T #ªQ b QX
+MM; h?’i hBM? h`€Q- K°i +¬M; K°i T?ÁM;- pW p†M ç®B tSM;X

>mv i J +–K HQÊM; HÈM Hmv M i¨B •K K i?m°+ iQM? #QÈ+ i` M çQÌM; p - K°i H–
H¨ K†i ?¨M; ç½ M;Q¨B + Q +’TX h?”K +?Q +¦ i²M i¢B çdM? +’T Hmv M i¨B- +€B M¨v
>mv i J - ?ÆM M[Gw EB K h?¬M; +kM; i?U+ ç¢i ç M K°i i`bM? ç° M¨Q ç¦- pb H’v
M; v +ª çdM? +’T Hmv M i¨B +kM; #Ä çQÊ+X

G9+ .QÆM; h?B M o’M ç½ F?¬M; b B #B i H„K ç2K iQ¨M #° H #¨M iQ¨M #° #ªM ç² +
i`Î H¢B- K M; p HQÊM; HÈM Hmv M i¨B- +MM; pÈB HQÊM; HÈM i`mM; ;B B v m ç
i?QÌM; ?½B HÁM;- H¢B i?QÎM; +?Q ?„M ? B pB M .QÐM; h?–M ç MX E?¬M; b B- m
i? ç M p”v- M?QM; K¨ i`”M i•K •T h`”M *Ym *mM; ‘M- H¢B +¦ i? M’m H¢B i?,M; +’T

hS +’T HBM? F?Q +’T •T h`”M *Ym *mM; ‘M- F?¬M; T?ªB +U+ ?¢M +O .QÆM; h?B
iQM? iQ€M +€B i`”M #¨M M¨v M M H¨ +¦ i? +?®M; çÐ i`”M i•K HBM? F?Q +’T b€m-
i`”M Î i` M i`K +°i # M ç–m i,M; H M ;’T i`,K H–M M[5 hQM? ?ŠM H M- çWM; M¦B #
Eb- +?Q /M H¨ KQÌB ;½ i€K ;½ +MM; iB M H M- .QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M; 2 M
+?Q iQM?- +?mv M # M M¨v H¨K tQM; `²B- T?ªB çB ç2K i`¨M; /B M ibK i`Î p 5 *¦ •
i?M Q€M F?¬M; #€Q H¨ [mª i`SM;5

ó*?O M?•M- J h?–M h¬M; i¬M; +?O Gw EB K h?¬M; Km®M i i`mv M HÌB +?Q M;QÌ
K°i H–MXô >mv i J æBM? —M KÎ KB M; M¦BX

ó±\\ ob .QÐM; h?–M ç M- ? v H¨ pb T?€T #ªQ\ô h`QM; i v .QÆM; h?B M o'M MûK K
h?¢+? ?ÄBX

ó.QÐM; h?–M ç MXô >mv i J æBM? —M M? ;B¼M; i`ª HÌBX

ó>B M i¢B F?¬M; +¦ ?SM; i?9- p b m M¦B b mXô .QÆM; h?B M o'M F?¬M; +–M +€B
h?–M h¬M;- J h?–M h¬M; i¬M; +?O H¢B M?Q i? M¨Q- H½Q iY F?¬M; Km®M- Km®
;†T M;QÆBX "•v ;BÌ pšM H¨ HÁ .QÐM; h?–M ç M FB [m M i`¼M; M?'i- óVK- M;QÁ
h?B M o'M çm´B >mv i J `ÌB F?ÄB, óhm *?•M :BÈB +¦ ç°M; ?QÈM; ;b- iMv i?ÌB ?Q

óo•M;- +?O M?•MXô >mv i J æBM? —M H„+ KbM? `ÌB F?ÄBX

.QÆM; h?B M o'M ç2K ç¢B #° T?"M iBM? HU+ +?mv M iÈB i` M M;QÌB H #¨M p"M K
mv HU+ +O M¦ +kM; F?¬M; T?ªB `'i HÈM- M?QM; .QÆM; h?B M o'M +¦ i? +ªK ;B€
FB +O M¦- +?d +–M i? K KQÌB +€B +'T #"+- iBM iQÎM; mv HU+ +€B H #¨M M¨v F
E?¬M; iQM? M;mv M p¼M; i?–M F€ FB +O H #¨M- +?Q /M H¨ # KQÆB b€m ç¢Q i'
M?bM i K ;BÈB `²B M?d\ *€B H #¨M M¨v `®i +m°+ H¨ #ªQ #®B +'T #"+ ;b\ h?–M F?
i?B M HBM? #ªQ\ > v H¨ ?¶M ç°M HBM? #ªQ\ *€B ç€T €M M¨v- +?d bÊ +?d +¦ b m
+¦ çQÊ+\

" KQÆB M,K i?ÌB ;B M i`¬B [m - p"M K M? H #¨M ç½ ?Q¨M i?¨M? #®M T?–M M,K
M¨v- .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; T?ªB H¨ [m p¬ Q+?- ç–m iB M H¬B T?€T- *Y
i–M; i?S iQ- +?SM; KBM? L;mv M i?–M +O .QÆM; h?B M o'M +¦ iB M #° `'i HÈMX a
+?d +¦ K°i HQ¢B æˆM; o•M :B€ ok- +ÁM im Hmv M i?–M i?¬M; >mv M Zm M; h?m"
iQÆM; çQÆM; pÈB i?–M i?S+ FQM? iQÊM; ?¦ - +¦ i? ç2K T?¢K pB i?–M i?S+ i` tû
M¨v KÎ `°M; ;'T i`,K H–M5 L;mv M i?–M +¨M; +QÌM; ç¢B- #°B b® KÎ `°M; HB M +¨M
#B i +?QM? H¨ M¦ +?d +¦ i? ç®B pÈB K°i +€B T?QÆM; ?QÈM;- K¨ F?¬M; T?ªB i?–
jey ç°X

S?¢K pB i?–M i?S+ .QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B # Q T?O H¨ M,K i`,K /†K5 a m F?
+?QM? H¨ M,K p¢M /†K5 L¦B +€+? F?€+- .QÆM; h?B M o'M +¦ i? /MM; >mv M Zm
#'i +S MÆB M¨Q i`QM; M,K p¢M /†K- çQÆM; M?B M ç` T?QÆM; ç†+ i?M M¨Q ç¦ F?
Qi MÆB #` +'K +? - i`"M T?€T- ?Q†+ H¨ bU p"i ç†+ #B i +?2 /'m i?b F?¬M; çQÊ+X

.QÐM; h?–M ç M ` HÁ- K°i HÁ M¨v HB M Hmv M +? +?d ?ÆM i`,K pB M- ?ÆM M[
.QÆM; h?B M o'M +ªK i?€M +¦ HÁ # T +?QM? H¨ F?€+- M;mv M p¼M; M¨v iB m i?U

J°i HÁ .QÐM; h?–M ç M M¨v +MM; çO /MM; i`,K M,K `²B M?d\ .QÐM; h?–M ç M M¨v
pÈB L;mv M i?–M K¨ M¦B- ,M M?B m +kM; F?¬M; ?¢B- +kM; F?¬M; i²M i¢B +€B ;b

.QÆM; h?B M o'M i?m i?"T K°i +?9i- H'v ` +€+ i¨B HB m >mv M •K J h?¢+?- M?'i
>Q h? M? æ²M; G¬- æB m >Q h? M? æ²M; G¬ M¨v H¨ ç M F?Q ? B i€+ /KM;- b m
.QÆM; h?B M o'M +¦ i? ç2K M¦ bY /KM; T?B i?QÌM; pW i v- .QÆM; h?B M o'M K
+? +?QM? H¨ •T h`"M *Ym *mM; 'M- H'v ` •T h`"M *Ym *mM; 'M p®M +'T HBM? F
MûK p¨Q i`QM; HÁX h`QÈ+ KQÊM ç` i•K +?B ?Ä +QÌM; ç¢B M?'i ç2K iQ¨M #° +?
ç¦ H¢B H'v Hmv M i•K ç M ?Ä i?¬M; [m T?€T i`"M ç€v HÁ ;¦T p¨Q- #„i ç–m +ªB i¢
+¦- ?ÆM M[i? K p¨Q +ªK M;° KÈB M?[M; M,K ;–M ç•v ç®B pÈB +Ym +mM; i`"M HQ
•K J h?¢+? i¨B HB m p•M p•M ?Á i M HšM M? m- ?ÆM M[H'v HY K¢M? HQ¢B #
+?'i F?¬M; ` ;b- i,M; H M iQ¨M /B M T?˜K +?'i +O M¦X i`mv M +"T M?"i M? M? M

>mv M •K J h?¢+?- p®M +?QM? H¨ + Q ?ÆM +U+ T?˜K HBM? i¨B H¢B bQ pÈB çd
+?9i- t2K M?Q K†i ?¨M; ?¢ T?˜K i`QM; çdM? +'T Hmv M i¨BX L?QM; iQM? +?'i +C
im bo K ç¢Q i?Q+? M?'i /MM; M¦ ç Hmv M +? T?€T #ªQX *?Q M M Î K ç¢Q- M¦ H

G¢B i? K +€+ HQ¢B +MM; i?m°+ iQM? T?®B i¨B i? K p¨Q T?®B ?ÊT- b m ç¦ F?„+
+mM;- #Ä [m ? i i'i +ª M,M; HU+ +¬M; T?ÁM;- T?®B ?ÊT H M +¬M; M,M; +QÌM; ç¢

ç` b€i F?Q- +Ym •K ç` F?Q- +¦ i? iQÎM; iQÊM; +€B T?€T #ªQ KÈB Hmv M +? M?

S?K HBM?- .QÆM; h?B M o'M +kM; HQÌB /MM; v m ç M ç T?K HBM?- i`U+ iB T iW
K€m K¨m #¢+- F?¬M; T?ªB iBM? ?mv i- +?d K°i ;B¼i K€m #bM? i?QÌM;- `'i #bM?
K¨ M¦B- K°i ;B¼i K€m M¨v HB M +MM; MQÈ+ KB M; ;B®M; M? m- F?¬M; +¦ i€+ /K
"¢+? `'i + Q +'T- + Q +'T ç M bQ pÈB +€B ;¼B H¨ v m i?9 KQÌB ? B +'T FB +ÁM +
iBM? ?mv i- M?QM; +kM; # Q ?¨K HBM? F?Q M²M; ç"K- H¢B T?®B ?ÊT æB m >Q h
+? - /MM; p¬ i?QÊM; HBM? F?Q T?K HBM?- H¨ HU +?¼M i®i M?'iX

h`ªB [m +?QM +?QM i€K KQÆB K®i H–M iBM? Hmv M H†T H¢B- ç½ b„T H9+ ` H
h? M? æ²M; G¬ ç°i M?B M KÎ ` - K°i ç¢Q #¢+? [m M; M?Q +¦ M?Q F?¬M; ç2K •T h`'
Km®M ` HÁ # Q T?O- +?ŠM; [m M;„M M;OM K°i ?ÆB i?Î- •T h`"M *Ym *mM; 'M K
[m M; i"M i`ÌB- M?ªv ` F?ÄB æB m >Q h? M? æ²M; G¬X

hQ¨M #° 'M i?•M K°i F?®B- HQm ç°M; #ªQ [m M; i`QM; bm®i- # M i`QM; b€i F?Q
i?B M ç` HBM? F?Q #` ?9i p¨Q i`QM; ç¦ +?mv M ?¦ i?¨M? +Ym •K b€i F?Q ç€M; b

.QÆM; h?B M o'M bYM; b®i i`QM; +?®+ H€i- ç•v +?ŠM; [m Km®M Hmv M K°i +€
M?QM; ?B M i¢B ` p"v K¨ +SM; `„M + Q ?ÆM # +'T- i`Î i?¨M? HBM? F?Q +'T i€K-
+ Q ?SM; ? v H¨ M M K†i F?´X " +'T M?Q M?Ä- M?QM; çWM; M?bM ? B +'T M?Q M
+kM; HÈM `²BX GBM? F?Q +'T b€m #B M HBM? F?Q +'T +?QM- .QÆM; h?B M o'M
#ÎB pb +'T #"+ +O FB M T?€T #ªQ M¨v- imv i ç®B +¦ i? t T ?¢M; p` i`Q i`QÈ+ ? B
+ Q ;B B T?€T #ªQ hm *?•M :BÈB ?B M M v +¦ i? H'v ` X

L?QM; K¨ p'M ç ç M `²B- F?¬M; #B i i`"M #¨M +€B *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M M¨
HU+ HQÊM; +QÌM; ç¢B +€B HBM? F?Q +'T +?QM M¨v K M; ç M ? v F?¬M;\ h?"i `
i`"M ç m Î i` M i`"M i•K- i`"M i•K +¨M; +QÌM; ç¢B i`"M HB M +¨M; K¢M?- çB m FB
tSM; ç¬BX J¨ i`"M #¨M K¢M? v m imv +kM; +¦ ªM? ?QÎM; ç M mv HU+ +O i`"M T?€
Î i€+ /KM; +?®M; çÌ- M m M¦ F?¬M; +?®M; çÐ çQÊ+ mv HU+ i`"M i•K K M; ç M- p"v

RjdX *?QÆM; Rjd, *´ hm æ°M; S?O E? B Zm M;

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; Rjd, *´ im ç°M; T?O F? B [m M;

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

"¢M ç½ M?'M i? MF #¨B pB iX æ i¢5

.QÆM; h?B M o'M /Si F?Q€i H'v ` i`"M #¨M- # v ç M # M M;Q¨B- #® i`Q H M ç¢B i`
+´ ?mM; i`"M M¨v- *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M- # Q T?O iQ¨M #° bÆM +®+- i?¬M;
o'M +¦ i? +ªK M?"M çQÊ+ #–m F?¬M; F?Q +O iQ¨M #° ç¢B i`"M- M?bM [m i?QÌM
` K¢+? MQÈ+ M;–K #„i ç–m F?ÎB ç°M;- .QÆM; h?B M o'M H¨ iÈB i?Y i`"M- F?¬M;

h`U+ iB T F?m ç°M; i`"M T?€T #ˆM; T?QÆM; i?S+ p"M +?mv M M? M? M?'i K¢M? M
i`QM; iQ¨M #° ç¢B i`"M p¬ Hm"M H¨ i` M +?'i ? v H¨ i` M HQÊM; ç m i,M; H M ;'T i`

ç€M; bÊ- +¦ i? ç2K iQ¨M #° # ?²M #ªv pQ +O M;QÌB p¨Q i`"M ?Ov /B i- M m æB
p"v F i +K+ HB M +MM; v m i?9 +'T #ªv H9+ i`QÈ+ ;B®M; M? m- #` i`U+ iB T KB m

æQÆM; i`QÌM; +¦ HÊB i?b +¦ ?¢B- mv HU+ +O ç¢B i`"M #ÎB pb HBM? F?Q +'T +?Q
iÈB +ªM? ;BÈB ç€M; bÊ M?Q p"v- M?QM; i`"M #¨M H¢B F?¬M; +?®M; çÐ çQÊ+ # Q
+?mv M M¨v- M?B m H„K +?d +¦ i? +?®M; çÐ F?QªM; K°i MûM ?QÆM;X

.QÆM; h?B M o'M M? M? +?¦M; M;WM; H¢B- H'v tm®M; •T h`"M *Ym *mM; 'M- +¦ -
mv HU+ H¨ ç + Q- ?ÆM M[+¨M; i? K #B M i?€B- M?QM; K¨ iQÆM; SM; +€B i`"M
çQÊ+- +,M #ªM F?¬M; i? #¨v i`"M i?ÌB ;B M /¨B- F?¬M; çQÊ+- T?ªB ç2K >„+ .B m
+kM; T?ªB ç2K hY .B m h?¢+? Hmv M p¨Q i`QM; i`"M #¨M- #^M; F?¬M; +€B ç¢B i`
/MM; ç H¨K bÆM ç¢B i`"M- M?Q p"v K¨ M¦B Î H9+ # iY [m M b) `'i M;mv ?B KX

.B m h?¢+?- H¨ HBM? i?¢+? Hmv M i¨B H'v +SM; `„M M´B / M? +O hm *?•M :BÈB-
H'v M¦ H¨K i¨B HB m +?QM?- T?B FB K +'T HBM? F?Q- KQÌB K'v +•M GK+ .B m h?
ç½ çO ç Hmv M +? X *€B M¨v /U p¨Q H¨ F„ i?m"i K¨B- K¨ F?¬M; T?ªB ?Á i M i?¨M
M? mX

G'v iB M i?B M iY F?Q ?MM; ?"m +°M; i? K Hmv M i•K ç M ?Ä i–M; i?S # +O .QÆ
+¦ i? ?Á i M G K .B m h?¢+?- çQÆM; M?B M +kM; F?¬M; T?ªB F?¬M; +¦ +€+? M¨
ç` i•K Hmv M ?Á - ç®i +? i` M i`,K M,K- M;QÊ+ H¢B H¨ +¦ i? ?Á i M hY .B m h?¢
h?¢+?- M?QM; +€B i?ÌB ;B M M¨v +kM; i®M i?"i HÈM- i` M i`,K M,K- p®M Hmv M +
ç½ H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M F?¬M; i? F?¬M; HQm H¢B Î i`QM; +®+ b€m KQÆB
+kM; F?¬M; çQÊ+- p"v +?ŠM; K v Î i`QM; i?ÌB ;B M ç®i +? >„+ .B m h?¢+?- Km®
æ²M; G¬- p"v F?¬M; T?ªB F?¬M; /MM; çQÊ+\

.QÆM; h?B M o'M +kM; ç M; iU ?ÄB M M ? v F?¬M; i?Y K°i H–M i`QÈ+ +¦ i? ? v F
hY .B m h?¢+? +ªB i¢Q- iQM? iQ€M K°i +?9iX *€B F?ª M,M; M¨v H¢B T?ªB /MM; p¨
h?B M o'M +kM; b„T i /¢B `²B- +€B i?ÌB ;B M M¨v ;B®M; M?Q MQÈ+ +?ªv- K°i +?9

Gmv M +? .QÐM; h?–M ç M imv +–M b€m KQÆB M,K- M?QM; i?m"M iB M ?ÆM M?
Î i`QM; i?ÌB ;B M M?'i ç`M? ç i¨B HB m p¨QX h?ÌB ;B M F?€+ ç m H¨ iU iB M- M?
+kM; F?¬M; H½M; T?Q- K¨ H¨ +?B K çQÊ+ SM; /KM; HÈM M?'i- M?QM; M m ç®i ?Á
i¢Q i`"M #¨M M¦B- i?ÌB ;B M i®M i`QM; ç¦ H¢B +?d +¦ H½M; T?Q i?"i bUX

.QÆM; h?B M o'M bmv M;?o i`QM; +?®+ H€i- +?d +€B mv HU+ M¨v- F?QªM; K°i Mû
K°i i`,K + Q i?O S?•M h?–M Eb- K°i +?9i +kM; F?¬M; K M; KB M +QÐM;X

ošM H¨ F?¬M; M M H½M; T?Q i?ÌB ;B M i¢B i` M +€B M¨v- KbM? +ÁM +¦ K°i ç®M;
M;ÆB ?²B T?K+ p¨B M;¨v- .QÆM; h?B M o'M H¢B K°i H–M çB p¨Q Hmv M F?Q ç°M
#ªQ i?S M?'i +O KbM?X L?QM; +?Q iÈB MY M;¨v- .QÆM; h?B M o'M ç½ iW i`QM;
óJ M¦ +?S- F?¬M; T?ªB H¨ K°i FB M hBM? h?–M hQ b Q- p"v K¨ M;¨v +ª iªM; ç€ +
i`ÌB ¢5ô .QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B `'i #m²M #U+- T?€T HU+ [m€ i?'T- M; v +ª h
+kM; F?¬M; ?Á i M çQÊ+- M¦B +€B ;b Hmv M #ªQ\

.QÆM; h?B M o'M +–K i`"M #¨M- #m²M #U+ K°i ?²BX G½Q iY +¦ FB K iB M F?¬M;
F?¬M; i? Hmv M T?€T #ªQ- +¦ i?S i`"M #¨M F?¬M; i? i,M; H M- im Hmv M i?m"i T
[mv H¨ çQÊ+ +?S\ >W- H'v K'v +?K+ M,K i?ÌB ;B M ç2K +'T M,K- b€m +O H #¨M K
p¼M;X h K°i +€B tBM FB K [mv i- K°i +€B i?b i?,M; +'T Hmv M i•K ç M ?Ä +O K

J -i M;®+X *ªM? ;BÈB im Hmv M +¦ i? iU KbM? im Hmv M- M?QM; M?m +–m M?[M
çQÊ+ i?b /MM; p"M K M? H #¨M ç M ;BªB [mv i H¨ çQÊ+- +–M ;b iB i FB K M?Q p
p¼M;- i Km®M iB i FB K +kM; T?ªB ç M KQÌB K'v +€B +m®B +MM; H¢B +?"K `½
T?Q b m KÈB H¨ +€B +?QM?X

.QÆM; h?B M o'M i?"i bU H¨ ?mM; ?,M; `²B- i`W im Hmv M i?m"i T?€T- +?QM? H¨ ç
ç M i` M H #¨M- #m´B i®B i?b Mm®i .QÐM; h?–M ç M Hmv M F?Q m~M i?–MX >Qi
i?–M iBM? M;mv M- Mm®i i?B M ç` i¢Q ?¦ X Í ç M çB M i`QM; iY T?O m~M /QÌM;
p¨Q +Y HÈM +O EBK ç M ç¢B ç¢QX .QÆM; h?B M o'M im EBK ç M +kM; F?¬M;

#bM? i?QÌM;- EBK ç M ?„M im ?¨M? H¢B i M H¨ T?€T i„+ EBK ç M- +?QM? H¨ KQÊ
i?B M ç` i¢Q ?¦ - Î i`QM; +Æ i? F i M¢T T?€T i„+ EBK ç M- iU i?¨M? i?B M ç` - b
+¦ i? p¬ +MM; p¬ i"MX S?€T i„+ EBK ç M H¢B i M EBK æ M *Ym *?mv M- i M +´ i
+?mv M FB T- KÈB +¦ i? i?¨M? iUm p¬ i?QÊM; ç¢B T?€TX hW ?¬K M v i`Î çB- .Q
i?"i bU #QÈ+ H M +Y hY hB m "ªQ GK+- Î iQÆM; H B F?¬M; H•m- i'i M?B M b) i€B
i?B M ç` F?B T [m, i?–M FB +O i?€B +´ Hmv M F?Q boX

S?€T HU+ +O .QÆM; h?B M o'M +¨M; M;¨v +¨M; i,M;- ç®B pÈB im Hmv M *Ym h`
ç M i–M; i?S iQ- i?m"i T?€T im Hmv M T?B i?QÌM; FBM? M;QÌB- ;B®M; M?Q .QÆ
H¨ K°i i?B M i¨B i?m"i T?€TX >mv M Zm M; h?m"i- H¨ K°i i`QM; +€+ i?m"i T?€T
.QÆM; h?B M o'M- K¬M i?–M i?¬M; M¨v i?m°+ p p"M /KM; #"+ + Q +O i?–M i?S+
i?2Q /äB bU p"i Km®M M?bMX :B®M; M?Q ó? i?®M; p iBM? i?2Q /äBô- F?¬M;-
M[;–M ç•v .QÆM; h?B M o'M #„i ç–m M;?B M +Sm i?–M i?¬M; h?B M L?•M *ªK S
ç'iX

J'v M;¨v ?¬K i`QÈ+- .QÆM; h?B M o'M +ÁM /MM; >mv M Zm M; h?m"i [m M b€i ç
K°i ç¬B M K M[/½ M;Q¢B oX +?"+ +?"+ +?"+ F m K°i +€B `ä `¨M;- K¨M ªM? +kM; +
i?U+- bQ pÈB i`QÈ+ FB Î i` M K¢M; t2K o +O MQÈ+ M¨Q ç¦ T?'M F?Q+? ?ÆM M
M¨Q ç¦ tBM? ç T ?ÆM `'i M?B mX *€B hm *?•M :BÈB M¨v i?"i ç9M; H¨ H¨ K„ M[M
ç•v H¨ i? iK+ i? ;B M F?¬M; bQ b€M? çQÊ+X

hW i`QM; h?Ov hBM? h?B M æ` H'v ` ç M [mª ói`SM;ô HÈM FB - bQ pÈB >„+ .B m
>„+ .B m h?¢+? imv +SM; `„M p¬ +MM;- M?QM; FB K iB M i`QM; i v .QÆM; h?B M
M¦- M?QM; K¨ [mª ói`SM;ô HÈM M¨v- FB K iB M #´ H M- i`W ç®K HY - K°i +?9i /'
+'T #m²M #U+5 *?ŠM; [m +€B M¨v +kM; +?SM; KBM? i?S M¨v i?"i H¨ #ªQ #®B- ç¨
F?¬M; ;B M- +?Ì p b m M¦B b mX

h v T?ªB .QÆM; h?B M o'M p) K°i pÁM; i`ÁM Î F?¬M; i`mM;- iMv iB M ibK K°i +€B
F?) ç°M;, ó>mv M Zm M; h?m"i5ô J°i pÁM; p^M MQÈ+ tm'i ?B M Î ;B[F?¬M; i`m
MQÈ+ +kM; F?¬M; ;B®M; #bM? i?QÌM; ?B M ` +ªM? iQÊM;- K¨ H¨ K°i KªM; €M? b
;b +kM; F?¬M; +¦X

.QÆM; h?B M o'M bYM; b®i K°i +?9i- pm®i +^K H~K #~K, óLÆB ç¦ H¨ i`"M T?€T\
M,K p¢M /†K ?ŠM F?¬M; i²M i¢B i¬M; K¬M M¨Q- +?ŠM; H) +¦ M;QÌB KÈB i?¨M? H"
K¬M Î MÆB ç¦ KÎ ?¢ pB M\ô J†+ F M¦- #¼M ?¼ KÎ ?¢ pB M ? v F?¬M; ç•m +¦ pB
b Q F?¬M; +¦ i`Î M;¢B ç M pB + +O i X .QÆM; h?B M o'M ç M; Km®M ç´B T?QÆM
M?B M +ªM? iQÊM; #B M ç´B- H¨ K°i KªM; ç¢B /QÆM; K M? K¬M;- b m ç¦ +ªM? iQ

GBM? [m M; .QÆM; h?B M o'M +?Êi H¦2- M? M? +?¦M; ç2K #ªM ç² H'v ` - i?–M i?S
MÆB M¨v M¨Q +¦ ?ªB /QÆM;- F i [mª ` M;Q¨B /U HB m- i?b ` F?¬M; T?ªB >Q o¬ >
K°i +€B #B M ç'i HB M- i M H¨ *–K >ªB- #B M M¨v +ÁM H¨ `'i HÈM- T?¢K pB iQ M;
iQÆM; ç®B ? T /¨B- ;B®M; iQÎM9/¨BÐ° i P •

ç¦ M;?o ` +?d +–M w MB K pW ç°M; H¨ +¦ i? çB ` - M?QM; K¨ K¦M ç² +?ÆB M¨v
p¨Q K°i H–MX L,K i`,K +€B M;¼+ T?M- +?d +–M +¦ K°i +€B +?Q /MM; tQM;- M¦ H
K°i M;¨M M,K5

.QÆM; h?B M o'M MÎ MK +QÌB- i`QM; i v KbM? ç½ +?B K K°i T?–M KQÌB M;¼+ T?M
+¦ M,K KQÆB b€m H–M +Æ ?°B ` p¨Q- T?ªB ç H¢B K°i ç¢Q M;¼+ T?M +?m˜M #` /

J°i M;¨M M,K- K°i M;¨M M,K M¨v M¦B F?¬M; +?WM; b) [m KQÌB T?–M i?9 p` M?d\

*¦ çQÊ+ M;¼+ T?M- T?ªB +¦ HBM? i?S+ KÈB +¦ i? i?,K /Á p¨Q i`QM; ç¦- ?B m #B
T?M- +?Q M M +€B M¨ m +–m M;QÌB im +?•M Qi M?'i T?ªB +¦ im pB EBK æ M F€X
EBK æ M F€ FB - +?B K çQÊ+ i?S M¨v +kM; p¬ /KM;X

>mv i J æBM? —M ç®B pÈB K M? H M? +O .QÆM; h?B M o'M ç¦ H¨ +QB M?Q M†M
?¨M? i? Q i€+- +kM; M; v i¢B H9+ M¨v- K°i ç¢Q M;¼+ T?M iW i` M ç–m æBM? —M
M? M?- æBM? —M M? M? i v H K„i # v M;QÌB çB H M iB T tm®M;- HBM? i?S+ ib
h?B M o'M +?B K çQÊ+ iBM iS+ # M i`QM;- +MM; H9+ M¨v- iQ¨M #° M?[M; + Q i?
çQÊ+ M;¼+ T?M H¢B im pB ç¢i iB m +?m˜M ç m #B i iBM iS+ M¨v- iQ¨M #° im +?•
i`B m i?m i?"T M;¼+ T?M- i?"i H¨ H†M; H)- F?¬M; B Km®M iBM iS+ M¨v ç +?Q +
#B i iBM iS+ M¨v ç m F?¬M; ? ç +"T iÈB- ç®B pÈB # M M;Q¨B i?m i?"T M;¼+ T?M

æBM? —M +?B K çQÊ+ iB M +Æ- i`B M F? B i`QÈ+ K°i #QÈ+- ?ÆM M[HQm HQÊ
HÈM- +?d # M;¨v i?ÌB ;B M ç½ H'v ;B€ i?'T K°i p¢M i?QÊM; T?˜K HBM? i?¢+? i?m
T?QÆM; F?€+ +kM; #„i ç–m b¦M; i`B m i?m i?"T- ;B€ +kM; ç M; FûQ H M i?ŠM; i
M?[M; M;¼+ T?M M¨v ç m #` +€+ i?QÊM; i–M; hm *?•M :BÈB M„K ;B[- M„K +¦ M;¼+
T?ªB H¨ + Q i?O i` M EBK æ M F€X

*Æ ?°B F?¦ çQÊ+- H¢B F?¬M; +¦ K°i B Km®M H½M; T?Q +Æ ?°B- ç m Î i`QM; i`¢M
M¨v F?¬M; +¦ M;?o H¨ +€+ ç¢B i¬M; K¬M +kM; €T /KM; HQ¢B i?€B ç° M¨v- KQÌB
tm®M; p®M ;®+- KÌB ` M?•M p"i +'T M;mv M H½Q €T ç€v ?ÁK i?"i bU i`QM; T?€B-
M?'i + Q i?O æ° EB T F€ +MM; pÈB h€M iB M i`QM; i`mv M i?mv i5

E?¬M; b B- KQÌB ç¢B i¬M; K¬M +kM; F?¬M; T?ªB M;m M;®+- #¼M ?¼ i"T i`mM; M
+?¶ b® HQÊM; i?"i ` +kM; F?¬M; Qi- Qi M?'i +ª T?€B +¦ ?ÆM KQÌB F?®B pšM H¨
#®B M¨v- /MM; K°i +€B Qi K°i +€B- +?Q M M pW H M ç M ç½ KÌB ` + Q i?O h€M
i`"MX

hBM iS+ i`mv M ` - K°i Qi i€M HQm i€M iB M ˜M +Q +kM; pb +€B iB M T?O M¨v H
/mv M S+ M,K F?¦ ;†T- B +kM; #B i- M m +¦ i? ç¢i çQÊ+ #ªQ #®B +MM; i`mv M
h?QÆM; hB M h¬M- M?Q p"v b) ç¢B #B m +?Q K°i #QÈ+ H M i`ÌB- +€B ;b ç° FB T-
p'M ç - ?ÆM M[b m F?B T?B i?,M; iB M ;BÈB- +kM; F?¬M; +–M iW iB m ç K°i H
i` M- ç•v H¨ K°i #QÈ+ H M i`ÌB i?"i bU- +¦ ioM? /QÌM; M[- ç¢Q i•K +OM; +® M[- +
#` /K ?Q†+ `ÌB M9BX

:B[i?QÊM; i–M; i`mv M iBM iS+ t t bQ pÈB ;B[ ?¢ i–M; i`mv M iBM iS+ M? M? ?
+€B h?QÆM; hB M T?O H"T iS+ i?¨M? h€M iB M i€M K ç¢B ?°B- ?Q†+ H¨ H[?¨M
iWM; #QÈ+ iWM; #QÈ+ ˜M +Q M;¨M M,K- ç½ M;Q¨B K'v M;¨M M,K +kM; M?ªv ` - +˜M
+€B b® HQÊM; M¨v- i?b ` h€M iB M +¦ M?B m M?Q p"v- M m ç +?Q M?[M; im bo F
? i ?B p¼M; +kM; +¦- HB M +?d H¨ h€M iB M ç½ +¦ #ªv i€K5 h€M K MÆB M¨v +kM;
+ª i€M v m +kM; tm'i ?B MX

u m im- +€B M;Q¢B i°+ M¨v #bM? i?QÌM; +,M #ªM M; v +ª #¦M; /€M; +kM; F?¬M; i?
M?ªv ` F?¬M; QiX *€B ;b F m v m im\ *?QM? H¨ v m i?9 im Hmv M i?¨M? im bo +
i?•M iW v m i?9- M?QM; ç¢B ç b® #¼M ?¼ +kM; F?¬M; b) H'v +€B M¨v K¨ pBM? [m
i?S +?QM- b) tm'i ?B M ? B HQ¢B çQÌM; iB M ?¦ - K°i HQ¢B +?QM? H¨ ;B[H¢B i
v m i?9 +'T KQÌB ? B + Q M?'iX *?9M; M¦ F?¬M; +¦ # Q M?B m HBM? i`Q- ?Q†+ H
pÈB +QM M;QÌB M;m M;®+ + Q ?ÆM K°i +?9i- M?QM; ç½ #B i iU ?ÄB- +¦ Hw i`QX

K„M- +?9M; M¦ #ÎB pb +€+ HQ¢B M;mv M M?•M #B M ?¦ i?¨M? M;QÌB- iW M v p b
Hmv M T?B i?,M;- i?2Q çm´B ç¢B ç¢QX h`QM; #¼M ?¼ +kM; +¦ i€M v m i²M i¢B5

RjNX *?QÆM; RjN, :B€M; *'T h"T h?

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; RjN, :B€M; +'T i"T i?

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

.QÆM; h?B M o'M +?Q iÈB M v Hm¬M T?B i?QÌM; i?m KbM?- #ÎB pb .QÆM; h?B M
+¦ M9B + Q ?ÆM- b m F?B iW +?¶ >mv i J +¦ çQÊ+ iBM iS+- .QÆM; h?B M o'M ç½
M v Hm¬M H¨K i?2Q M;mv M i„+ H¨ +?QM? t€+- M?bM K°i +€B- M m F?¬M; T?ªB h?
tm'i ?B M- +?d bÊ #¼M ?¼ b) F?¬M; HB M M?ªv ` M?Q p"v M?d\ JQÌB ç¢B i¬M; K
+€B ç m +¦ h€M iB M ?Q†+ H¨ i€M K - F?¦ i`€+? #¼M ?„M +¦ i? bWM; b[M; Î hm *?•
F?¬M; M;½X

.QÆM; h?B M o'M H'v >mv M Zm M; h?m"i- Hm¬M M?bM h?QÆM; hB M T?O t Î M;
M?bM i?'v i`QM; iB M T?O- M?QM; # M M;Q¨B t2K M¦ pšM H¨ +¦ i? X >mv M Zm M
i?S+ + Q +'T- M?QM; iW i` M w M;?o M¨Q ç¦- M¦ +kM; F?¬M; T?ªB i?–M i?S+- K¨
i?¬M;- M¦ ;B®M; M?Q H¨ bQB ;QÆM; T?ªM €M? ibM? ?m®M; i? ;BÈB # M M;Q¨B
M?'i Î +?Q ?Q¨M iQ¨M F i i?¨M? L;mv M i?–M +kM; Î i` M i?–M i?S+ +ÁM ?ÆM ;'T
KÈB +¦ i? - +?d H¨ K°i çB K M¨v- hm *?•M :BÈB +?d bÊ F?¬M; B +¦ i? H¨K çQÊ+-
i?S+ H¨ F?€+ M? m- H¨ i?m°+ HQ¢B F?€+ M? m i` M +?'iX

*?Q M M .QÆM; h?B M o'M /MM; HQ¢B T?€T i?m"i M¨v +?d +–M F?¬M; çB t9+ T?
i`QM; i¬M; K¬M- ?ÆM M[F?¬M; +?O ç°M; çB /Á tûi M?[M; h€M iB M FB - b) F?–
M;Q¨B i?QÆM; H M; iB M T?O +ÁM +¦ p¨B ;½ h€M iB M +MM; i€M K çSM;- .QÆM
ç2K €M? K„i +?mv M iÈB i` M M;QÌB #¼M ?¼- imv +¦ i? i?¬M; [m M?bM iB M T?
M m ç2K K¨M ªM? +?mv M ?QÈM; #¼M ?¼- F?ŠM; ç`M? b) #` T?€i ?B MX

E?¬M; b B- i`QM; i v .QÆM; h?B M o'M +¦ M,K KQÆB K'v +€B M;¼+ T?M- +¦ i? `
M?QM; .QÆM; h?B M o'M F?¬M; T?ªB HQ¢B ?¢M; M;QÌB t9+ ç°M; ?[m /MM; p¬ K
T?O M¨v +¦ i? +¦ M;mv ?B K ? v F?¬M;- +¦ # Q M?B m M;mv ?B K\ *¦ i? +¦ F?¦ F
Q M?B m F?¦ F?,M\ h'i +ª +€B M¨v +kM; F?¬M; #B i- H¶ K½M; t¬M; p¨Q- ç¦ +?QM

h?ÌB ;B M +¦ Ryyy M,K- p°B +€B ;b\

.QÆM; h?B M o'M +´ ;„M; ?¦ ;BªB H #¨MX >B M i¢B H #¨M +?QM? H¨ K°i +€B #Q
iQ¨M +ªM? #QM? ç² +?QM? H¨ K°i +'T tm'i ?B M i?–M T?M iQ¨M ç² M¨vX

E?¬M; b B- Km®M +¦ çQÊ+ ç€T €M- +kM; +?d +¦ iW i` M H #¨M #„i i v p¨Q H¨K- +?
M,K- F?¬M; +?d +¦ i? +¦ çQÊ+ +€B i?–M T?M i?S M,K- Qi M?'i +ÁM +¦ i? #B i `ä
h?QÆM; hB M T?O FB X

hBM iS+ i`QM; M;¼+ T?M +?d H¨ HÌB T?B M /B M- .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; K
/B M M¨v K¨ +?¢v iÈB K¢M? K) t¬M; p¨Q h?QÆM; hB M T?O- +?Q M M T?ªB +•M M

L; v i¢B H9+ .QÆM; h?B M o'M b„T ?¦ ;BªB tQM; H #¨M- i?¬M; iBM T?M p M; H
h?B M o'M i?,K /Á p¨Q- p®M +?Q `^M; *´ .B K ibK ç M- #ÎB pb M m H¨ æBM? —M K
F?¬M; i?¬M; [m M;¼+ T?M çQ iBMX

L?QM; K¨ p M; H M H¢B H¨ i? M? •K +O h`€+ L?'i S?¨K, ó.QÆM; ç¢Q ?[m- M;QÆB
i?•M Î o¢M .B i i?¨M?X E?¬M; #B i .QÆM; ç¢Q ?[m +¦ i?ÌB ;B M çB ` M¦B +?mv M

.QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i +?9i ç€T, óæQÊ+- ;†T Î +´ i?` ;B Q /`+? ?¨M? +
tQM; HB M +QÌB K•v # v ` F?ÄB bÆM +®+- +¦ i?–M i?¬M; æˆM; o•M :B€ ok- .QÆM
M? M? ?ÆM `'i M?B m +?¢v iÈB o¢M .B i i?¨M?X

*´ i?` ;B Q /`+? ?¨M?- .QÆM; h?B M o'M +?Q iWM; iÈBX L?QM; K¨ MÆB M¨v iMv
H9+ ç M- #¼M M,K M;QÌB h`€+ L?'i S?¨K K°i M;QÌB +kM; F?¬M; i?B m +?Ì Î MÆB

óæBX *?9M; i ibK MÆB M¦B +?mv MXô h`€+ L?'i S?¨K i?'v MÆB M¨v #Q K"i F?¦
F?¬M; i?Q+? ?ÊT #¨M +?mv M- ç M;?`X

óæQÊ+- MÆB M¨v i F?¬M; [m2M- iMv iB M +€+ M;QÆB çBXô .QÆM; h?B M o'M ;"

J¼B M;QÌB ibK K°i ;B M iYm H•m iQÆM; ç®B v M ioM?- # Q K°i ;B M M?½ ;B M- M
+?mv M K°i T?2M- #–m F?¬M; F?Q F?Q€B i`€X h`€+ L?'i S?¨K i?,K /Á K°i +?9i- T
HûM- ;"i ;"i ç–m M¦B, ó.QÆM; ç¢Q ?[mX LÆB M¨v #B i i`"M T?€T i?b i?m°+ M;QÆ
+?9M; i +kM; / M¦B pB + +?QM? K°i +?9iXôX

.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m- H'v ` K'v i?S ç² p"i- #¨v K°i +€B ªQ i`"M +MM; K°i +€
KÎ KB M; ?ÄB, ósQM; `²B- F?¬M; #B i h`€+ ç¢Q ?mvM? ibK .QÆM; K¶ +¦ ;b +?mv

h`€+ L?'i S?¨K H'v ` K°i F?®B M;¼+ T?M- .QÆM; h?B M o'M pW M?bM p"v K¨ H¨ p
hB M T?O- M?'i i?ÌB ç½ ?B m #B i #ªv i€K T?–MX h`€+ L?'i S?¨K ç2K M;¼+ T?M
?[m i`QÈ+ ç2K HBM? i?S+ i?,K /Á p¨Q i`QM; ç¦ô " M +¢M? #¨M K'v M;QÌB F?€+ ;"
M;m²M iXmXMX; ?XQX XMX? UXV +XQXK

óE?¬M; +–M- i ç½ +¦Xô .QÆM; h?B M o'M H'v ` K°i F?®B M;¼+ T?M M¦BX

ó±\ L?Q p"v i?b i®iXô h`€+ L?'i S?¨K + Q ?SM; ;"i ç–m M¦BX

óE?¬M; #B i .QÆM; ?mvM? ç w FB M i? M¨Q\ô GQm ;B ?mvM? ç +MM; H M iB M

"€ oQÆM; +MM; h¬ G` ç m M?bM +?^K +?^K .QÆM; h?B M o'M +?Ì çÊB ?„M i`ª HÌB

óJ°i +?[- +?Ì5ô .QÆM; h?B M o'M m®M; K°i +?ûM `QÊm i`ª HÌBX ó*?Ì\ô L,K M;QÌB
i?–KX

óS?ªB- i?ÌB ;B M +¦ K°i M;¨M M,K- bÊ +€B ;b\ *?Ì t2K F`+? pmB H¨ çQÊ+Xô .QÆ
F?¬M; M? M? F?¬M; +?"K i`ª HÌBX

óL?QM; H¨ +Æ ?°B F?¦ çQÊ+- ?ÆM M[T?O M¨v ` p¨Q iU M?B M- ?ŠM H¨ F?¬M; +
M i`QM; +?d bÊ ?ÆM t o•M J°M; *?B m h`¢+? +?S\ *?Q /M +¦ M;mv ?B K- i`bM
+€B iB M T?O +kM; F?¬M; ?ŠM bQ pÈB o•M J°M; *?B m h`¢+? K°i i`QM; # ç¢B +'

óh ç½ #®M i`,K im´B- F?¬M; M?Ä M[ 5ô hB m "¢+? ?Á ?ûi T?ªM #€+ HÌB .QÆM; K¦M; pm®i M?Ä- bQ ` #®M ç–m M;¦M M?Ä- p K†i #° /€M; `„K i?®BX

R9jX *?QÆM; R9j, E?€+? Zmw

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; R9j, E?€+? [mw

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

"¢M ç½ M?'M i? MF #¨B pB iX æ i¢5

.QÆM; h?B M o'M i`ÊM i`ÁM K„i- b m F?B H'v ` ? B pB M .QÐM; h?–M ç M K°i pB KbM? Mm®i p¨Q- M;²B t T #^M; Î i` M ;BQÌM; im Hmv M- b m MY + M? ;BÌ- .QÆM i?•M K°i +?9i- iQ¨M i?•M ;•M +®i p M; ;BÁM- FbM? HU+ #WM; #WM; T?'M +?'M- i`¨Q ` H¢B M?€v K„i #B M K'iX

ó>„+- +¦ w iS- p"v K¨ ç°i T?€ Î H9+ M¨vXô .QÆM; h?B M o'M i?Î /¨B M¦BX .QÆM; h? h?–M i`mM; F€- T?€T HU+ H¢B K¢M? K) ;'T ç¬B- +?O v m M?'i H¨ L;mv M i?–M + `²B MY + M? ;BÌ FB - çQÆM; M?B M F?¬M; +¦ F?ª M,M;- ç•v +?ŠM; [m H¨ ç9M; M?B m M,K [m FB M i`b F?¬M; M;WM; F?´ Hmv MX

.QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B +¦ i? im Hmv M i–M; i?B M H¬B i?S b€mX

>mv i J æBM? —M pšM M;?2 i?2Q .QÆM; h?B M o'M T?•M T?¦- +?Q iÈB +?O ç° H¨K #° M?Q F?¬M; #B i HšM M? mX

L?€v K„i F?Q i? .QÆM; h?B M o'M i`¨Q ` - K°i +?9i + Q i?O M¨Q ç¦ i`QM; J h?–M çQÊ+- +¶ F?Q iS+ t H¢ H¢B +QÌM; ç¢B M¨v H¨ iW ç•m T?€i ` \ æ m i?2Q /'m p i H MÆB M¨v H¢B H¨ +?¶ Î `B M; +O Gw h?m"M S?QM;- HBM? i?S+ çm´B i?2Q ç M #' h¬M;- i`W K'v H½Q i´ i¬M;- +¦ MÆB H¨ F?¬M; i? /MM; HBM? i?S+ t2K tûi- K°i i`Q Gw h?m"M S?QM;X

óL?` ç - M;QÆB /"v `²B b Q\ô h? M? •K Gw h?m"M S?QM; i`mv M iÈBX

.QÆM; h?B M o'M KÎ +Y T?ÁM; çB ` M;Q¨B- HB M M?bM i?'v Gw h?m"M S?QM; i`QM; pB M- ?¬, óæ¢B + XôX

óæB- i çQ M;QÆB çB +?ÆB F?„T MÆBXô Gw h?m"M S?QM; + Q ?SM; M¦BX

o¨B M;¨v F iB T- Gw h?m"M S?QM; K M; i?2Q .QÆM; h?B M o'M /m M;Q¢M Î T?K pÈB K°i i`QM; M,K ç¢B i?¨M? i`b i•v ç¢B HK+ /QÈB J h?B M GoM? F?®M; +? X

J°i M;¨v M¨v- S?¦ oo ibK iÈB- Gw h?m"M S?QM; + Q ?SM; /šM FB M K°i T?2M +?Q o'M +kM; ?[m ?ªQ ?QÈM; iÈB p` H½Q ?mvM? M¨v ;"i ç–m iÄ wX

S?¦ oo +kM; `'i +¦ H iB i F?Q ç° ?QÈM; .QÆM; h?B M o'M H¨K +€B iB T ç¦M M¦B,
ç¦ [m v ç–m M¦B pÈB Gw h?m"M S?QM;, óh?B m i¬M; +?O- i¬M; +?O T?•M T?¦ i ç
.QÆM; ?mvM? ç çB ç¢B bªM? M¦B +?mv M K°i +?9iXôX

óæQÊ+- +?9M; i b) çB [m - H¨K T?B M S?¦ bQ ?mvM? `²BXô Gw h?m"M S?QM; ;'
M;m²M

S?¦ oo ?Q¨M i?¨M? M?B K pK- +€Q iW `ÌB çBX

Gw h?m"M S?QM; +kM; K M; i?2Q .QÆM; h?B M o'M çB ç¢B bªM? iB T F?€+? +O

>MM; po F?Q T?€+?- ç•v H¨ +ªK ;B€+ ç–m iB M +ª iÁ ç¢B bªM? +?Q .QÆM; h?B M
H¢M? HMM; M;?B K M;?` M;²B Î i?QÊM; i?O +?O p`- +ª M;QÌB H° ` K°i +¶ F?Q +
Gw EB K h?¬M; Î M?€v K„i M?bM i?'v Gw h?m"M S?QM; H¢B M?Q +¦ ;B¦ tm•M i?´
óS?QM; L?BX *€+ M;QÆB ç M `²BXôX

ó_ K„i i¬M; +?OXô Gw h?m"M S?QM; +mM; FQM? M¦B, óo` M¨v M;?o ç i Î i? ;B
o'MXôX

ó.QÆM; h?B M o'M\5ô Gw EB K h?¬M; ;B®M; M?Q H9+ i`QÈ+ >mv i J æBM? —M
iQÎM; ç M +€B ;b- i`QM; K„i ;B'm /B K ?B M H M K°i ç¢Q /` [m M;- ;"i ç–m +QÌB M
+?'iX æ M ç M ç M- iMv iB M M;²B çB- ç¨ H¨ M;?o ç +O S?QM; L?B- i?b F?¬M;
M¨v +QB M?Q M?¨ KbM? çBXôX

.QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB- +?„T i v +ªK ÆM M¦B, óæ i¢ Gw i¬M; +?OXô M;²B tm
Gw h?m"M S?QM; M;²B Î ç®B /B M .QÆM; h?B M o'MX

ó.QÆM; ?B M +?'i im'M M?½ #'i T?¨K- +¦ bQ i?W ? v F?¬M;\ô Gw EB K h?¬M; M?

óh¢B ?¢ +kM; F?¬M; +¦ bQ i?W - K°i iB m / Q i€M im K¨ i?¬BXô .QÆM; h?B M o'M

ó±- ?B M +?'i +¦ i? i`QM; M;„M M;OM K'v i`,K M,K im ç M iB m +?m~M M¨v- i?"i +¦
M;QÌB5ô Gw EB K h?¬M; i?m"M KB M; F?2MX

.QÆM; h?B M o'M +QÌB +QÌB- F?€+? F?Q M¦B, óL¨Q +¦- M¨Q +¦X Gw i¬M; +?O [m

óE?¬M; M¦B M?B m M[- .QÆM; ?B M +?'i ibK p +?Q Gw i?` M?'i K¢+? i +€B h?
H¨ ç¢B •M M?•M +O J h?–M h¬M; i X hW M v p b m- J h?B M GoM? M;QÆB +¦ i?
h?¬M; H'v ` K°i F?®B H M? #¨B çQ [m X

.QÆM; h?B M o'M pW ç`M? Km®M iW +?®B- M?QM; T?Q /QÈB Gw h?m"M S?QM;
+kM; HB M i?m"M i? M?"M H'vX E?®B H M? #¨B H¨ iW >mv M •K JBM? h?¢+? i¢Q
K°i +?[J - K°i K†i pB i K°i +?[E?€+?X

>¨M ?mv M i`QM; +?®+ H€i- Gw EB K h?¬M; HB M +€Q iW çB tY Hw +¬M; pKX Gw
o'M p iÈB +?¶ Î +O KbM?- +?¶ Î +O Gw h?m"M S?QM; H¨ K°i iÁ #B i pB M +?B K
H"T Î M;Q¨B M;¼M M9B + Q M?'i +O J h?B M GoM?X *€B M¨v Î J h?–M h¬M; +?
J h?–M h¬M; +?d +¦ +'T #"+ ç½ M;Q¨B i`QÎM; H½Q ?° T?€T +¦ i? b®M; K°i KbM
ç m T?ªB Î M;¼M M9B + Q M?'i /U i?2Q +'T #"+ F?€+ M? m- iW bQÌM M9B FûQ /¨B
Î +O Gw h?m"M S?QM;- .QÆM; h?B M o'M KÈB KÎ KB M; ?ÄB, ó*€B H M? #¨B M¨
F?¬M; i? F?¬M; M?"M H'v\ôX

óL;QÆB v M i•K çB- ç•v H¨ H M? #¨B F?€+? [mw +O J h?–M h¬M;- ?QÎM; i?K ç½
pÈB ?° T?€T # M M;Q¨B +O J h?–M h¬M;- M?QM; M¦ +MM; F?€+? F? M? F?€+ M?
HQ¢B i`€+? M?B K ;bX L;QÆB +kM; F?¬M; T?ªB M;QÌB +O J h?–M h¬M;- M;QÆB
M?'i K i`QM; i€M im- #¼M ?¼ ç m +¦ HQ¢B H M? #¨B F?€+? [mw M¨vX >ÆM M[+

h?B M GoM? +kM; i?m"M iB M ?ÆM M?B mXô Gw h?m"M S?QM; ;BªB i?Q+?- ;BªB

.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m- i?b ` HQ¢B H M? #¨B M¨v H¨ /MM; ç€M? i®i [m M ?
çQÊ+- Qi M?'i p b m ç M F?¬M; +–M #€B i?B T T?B M iQ€B M?Q p"vX

óæB- +?9M; i ç M # M M;Q¨B Hm”M #¨M K°i +?9i- i ç½ bÈK Km®M #B i iB m iY M;Q
Gw h?m”M S?QM; FûQ .QÆM; h?B M o’M çB MÆB b•M i, i?QX

.QÆM; h?B M o’M #’i ç„+ /o #` Gw h?m”M S?QM; FûQ H M b•M i, i?Q- MÆB M¨v +¦ +
h¬M; i? K p¨Q i`”M T?€T +’K +? i?O ?°- +?mv M ç K¬M ?¢ /MM; i?Q Hmv MX

Gw h?m”M S?QM; pb .QÆM; h?B M o’M- iBM iS+ M?Q p”v `’i M? M? ç½ i`mv M ç M
Gw EB K h?¬M; ?–m M?Q H”T iS+ #m¬M; tm®M; +¬M; pB +- +?¢v [m - Î MY çQÌM
æBM? —M +MM; i?2Q, óæB- +?9M; i çB b•M i?Q Hmv MXôX

óL¨v- Gw ?mvM?- M;QÆB ;¼B i ç M- pb ç€M? K°i ?²B pÈB i \ô æBM? —M `’i #m²M

óE?¬M; T?ªB- H¨ i, i?Q ;B[S?QM; L?B +MM; ç ç F i #€B +O ?„M- M;QÌB i? M?
+kM; +¦ +?9i bmv tûi F?¬M; ` - çQÆM; M?B M T?ªB çB t2K K°i H–MXô Gw EB K h?

ós2K FB K5ô Gw h?m”M S?QM; ?QÈM; H M i`ÌB +?d K°i +€B- h? M? JBM? EB K #
H’v .QÆM; h?B M o’M K¨ ç M

.QÆM; h?B M o’M +QÌB +QÌB- pQÆM i v K°i ç¢Q +?•M ?Ä ç°i M;°i tm’i ?B M- F i
ç M K°i i?QÈ+ +?2 Î i`QÈ+ M;QÌBX h?m”i T?€TX h K Jm°B *?•M >Ä h?m–M5 .QÆ
ç½ iBM? i?¬M; +€+ ? i?m”i T?€T- ?ÆM M[v m i?Q+? H¬B i?m”i mv HU+ HÈM M?
+€+ HQ¢B M;k ?¨M? i?m”i T?€T- h K Jm°B *?•M >Ä h?m–M M¨v +?QM? H¨ K°i i`Q

L?bM M?Q +¦ M;¼M HY i?B m ç®i i¢Q i?¨M?- K ?B m M;,M +ªM i?m”i T?€T- i?U+
H¨ K ?B m M;,M +ªM T?B FB K- T?€T #ªQ +€+ +¬M; FQ+? i`U+ iB T M?’iX

h? M? JBM? EB K +O Gw h?m”M S?QM; +kM; HÊB ?¢B- imv K°i çÁM M¨v M¨v +?d
?Ä i?mšM /¨v FB ç€M? ` K°i ç¢Q H¶ b•mX

.QÆM; h?B M o’M F?¬M; T?•M i`–M- K°i i v FBK ? i?m”i T?€T- KQ FB K # v i€M
/Q FBK ? M;mv M HU+ +’m i?¨M? ç•K p T?Q Gw h?m”M S?QM;X Gw h?m”M S?Q
i`Î p - ç2K #ªQ FB K tQ v i`ÁM i`QÈ+ M;QÌB- T?¦M; ` K°i i`QÊM; FB K [m M;- +ªM

h`QÈ+ K„i H¨ /WM;- ? B M;QÌB ç m H¨ i?Y +¬M; FQ+?- +kM; +?Q H’v ` #ªM H½M?

óh?m”i T?€T i?”i K¢M?Xô Gw h?m”M S?QM; i€M /QÆM;- [mª i?U+ M?Q i? - HQ¢B
i?QÌM; +?d +¦ i? T?€i ` KQÌB K’v FB K ç M K’v +?K+ FB K- .QÆM; h?B M o’M iM
i`,K FB KX

G9+ M¨v- Gw EB K h?¬M; +kM; FûQ >mv i J æBM? —M +?¢v iÈB- i?’v çQÊ+ K°i K
K„i H° ` p i?QÎM; i?S+X

ó> ? Xô .QÆM; h?B M o’M KdK +QÌB- K°i i v #„i H¬B ’M- H¬B FQM? i`QM; #¨M i v
K¨m H K M?¢i- +?”K `½B ?B M H M- K¨m b„+ +¨M; M;¨v +¨M; bšK- +?”K `½B ç•v p®
G¬B- p”v K¨ #„i ç–m #B M ?¦ - G¬B GU+ +m²M; #¢Q- +?QM? H¨ K°i HQ¢B F?¦ M?
i`QM; i?m”i T?€T- M?QM; .QÆM; h?B M o’M ç•v p®M H¨ H¬B i?m”i *?QÎM; h•K G¬
p®M K°i ç¢Q *?QÎM; h•K G¬B M¨v H¨ H’v ?bM? i?S+ [mª +–m bûi T?€i ` - M?QM; Î i
ç½ #B M i?¨M? H¬B HU+ K¨m H K bšK- iK i?¨M? K°i i? M? çQªM FB K /Q H¬B HU
h?B M o’M b m F?B im i”T i?B M H¬B- +,M +S i`bM? ç° H¬B i?m”i +O KbM?- iU b
hQ+? G¬B EB K5

Gw EB K h?¬M; +MM; >mv i J M?bM M? m K°i +€B- ç m M?bM i?’v p i€M i?QÌM; i
i? iU bY i?m”i T?€T- +€B M¨v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ çÆM ;BªM +¦ i? çQÊ+- Qi M?’
+O #¼M ?¼ KÈB +¦ i? H¨K çQÊ+X

*?QÎM; h•K hQ+? G¬B EB K- H¬B HU+ iQ+? iK +¨M; H•m- mv HU+ H¢B +¨M; HÈM
+?B M +kM; F?¬M; HÈM- M?QM; i®i t’m M¦ +kM; H¨ K°i HQ¢B b9+ HU+ i?m”i- M m
bY +?[- +?„+ +?„M +¦ Fb ?B mX

G¬B FB K iW i`QM; i v .QÆM; h?B M o’M M?€v K„i #B M K’i- i?ŠM; ?QÈM; Gw h?m
FB K M¨v iQ+? HU+ +¨M; H•m- i`W mv HU+ +¨M; HÈM- i®+ ç° +kM; b) +¨M; M? M?

h v Gw h?m”M S?QM; #„i FB K [mv i- h? M? JBM? EB K T?€i ` K°i iB M; M;•K F?
H¬B FB K H Q iÈB FB X

> B i? M? FB K K°i i?”i K°i ?Q çKM; p¨Q M? m- /šM T?€i K°i pK M´ F`+? HB i- +?Š
h? M? JBM? EB K HÊB ?¢B ?ÆM K°i Qi- i? çB F?¬M; ;BªK ?QÈM; .QÆM; h?B M
ç¢Q i?B M H¬B iW i` M i`ÌB ;B€M; tm®M;- h? M? JBM? EB K [m v H¢B i`QÈ+ i?B
K°i ç¢Q FB K [m M; #„M ` i”M i`ÌB- +ªM H¢B ç¢Q i?B M H¬B M¨vX

óG¬B i?m”iX h?B M ?¨M;5ô .QÆM; h?B M o’M M? ;B¼M; [m€iX

G¢B H¨ ? B ç¢Q i?B M H¬B iW i` M i`ÌB ;B€M; tm®M;- M M Î i` M h? M? JBM? EB
`„M- ,M ? B ç¢Q i?B M H¬B M¨v- K°i +?9i +?mv M +kM; F?¬M; +¦X

L; v b m ç¦ +?QM? H¨ ibM? ?m®M; M;?B M; p K°i # M- p¬ b® i?B M H¬B- K°i ç¢Q
HQÌM; ç¢Q- # ç¢Q iB T # ç¢Q ?¢ tm®M;- ç€M? +?Q Gw h?m”M S?QM; F?¬M; i?
ç M ?Q +ª K„i- T?€T HU+ K°i M;QÌB b Q +¦ i? K¢M? K) M?Q p”v\ G¬B i?m”i +QÌM;
;B€M; tm®M; ;B®M; i`ÌB KQ \

L;QÌB i?QÌM; t2K M€Q M?B i- i`QM; M;? i`¬M; H H®B- F?¬M; i? M;?B M;Ì + Q i
H®B- T?2M #B m ?B M M¨v +O .QÆM; h?B M o’M ?Q¨M iQ¨M çªQ çB M #B m ?B M

R99X *?QÆM; R99, hB i G° h?•M S?”M

G "¨M o”M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; R99, hB i H° i?•M T?”M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M i`mv M +”T M?”i M? M? M?’i i¢B +?’K M;m²M UXV

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

"¢M ç½ M?’M i? MF #¨B pB iX æ i¢5

J°i im bo L;mv M M? F€ [mª i?U+ +¦ i? i`B m i”T i?B M ç` M;mv M F?Q- i?B i`B M
M?QM; H¬B i?m”i K¢M? K) M?Q p”v +O .QÆM; h?B M o’M M;QÊ+ H¢B H¨ ?B K i?
M¨Q- ç m +¦ K°i çB K ;B®M; M? m- ç¦ +?QM? H¨ mv HU+ +¨M; HÈM- iB m ? Q +kM;
h?B M o’M ç2K Gw h?m”M S?QM; ûT Î ?¢ T?QM;- H¬B i?m”i M?Q p” HU+ F?¬M; i?
im bo L;mv M M? F€- H¬B i?m”i M?Q p”v +¦ i? /mv i`b i?ÌB ;B M MY MûM ?QÆ
L;mv M M? F€ iB m ? Q i?¨M? t€+ F?¬ `²BX

L?QM; pW i?’v .QÆM; h?B M o’M bBM? HQM; ?Q¢i ?´- i?dM? i?QªM; +ÁM +¦ i? i
h?m”M S?QM; T?€i ` - H¬B i?m”i i` M i`ÌB H¢B pšM çm´B i?2Q Gw h?m”M S?QM;
tQM;- ?Q†+ H¨ +SM; `„M +?`m- ?Q†+ H¨ M;,M +ªMX

Gw h?m”M S?QM; +?d im K°i FB K- K°i i?•M im pB /®+ HÁM; Î FB K M¨v- +¦ i? #
FBM? M;QÌB- M m H¨ ç€M? M? m bBM? iY- .QÆM; h?B M o’M +MM; Gw h?m”M S?Q
M?QM; M m H¨ Hm”M #¨M K¨ M¦B- Gw h?m”M S?QM; F?¬M; +¦ T?€T #ªQ T?ÁM; M;
p¬ H¢B ;B®M; M?Q /¬M; i®- +kM; +?d +¦ bS+ +?®M; çÐ K¨ i?¬BX h?”i ` ;B®M; Gw
Î FB K ç¢Q M¨v- i’i M?B M iB M #° FBM? M;QÌB- M?QM; M m ;†T ;Ì +QÌM; ;Bª i? H
M;U +?d +¦ /U p¨Q +¬M; FQ+? ç M #M H¢BX h¢B i` M K°i çB K M¨v- .QÆM; h?B M
M;QÊ+ H¢B H¨ `’i ;B®M; M? mX .QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M; +¦ T?€T #ªQ ?° i?
?„M i®+ ç° +U+ M? M?- H¢B H¨ iW i` M i`ÌB ;B€M; tm®M;- F?¬M; M?bM F?QªM; +€
+¬M; ç`+? F?¬M; i? F?¬M; i?OX

Gw h?m”M S?QM; H9+ M¨v #m²M #U+ `²B- bÈK #B i `^M; i?b ç½ FB M T?€T #ªQ T?
M¨v Î /QÈB Gw h?m”M S?QM; M?”M i?m F i i?9+X E?¬M; M?”M i?m \ > B M;QÌB
i?QÆM; B- iB m ? Q /–M +kM; F?¬M; +¦ w M;?o X

Gw EB K h?¬M; H¬B FûQ æBM? —M HûM H9i `ÌB F?ÄBX

óL?` ç - F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+- i?m”i T?€T +O M;QÆB HÊB ?¢B M?Q p”v- i +ÁM
#ªQ ?Q†+ H¨ T?B FB K ç’m pÈB i 5ô Gw h?m”M S?QM; i?Î /¨BX

.QÆM; h?B M o’M H„+ H„+ ç–m M¦B, óæ¢B + - M;QÆB +?Q `^M; i F?¬M; Km®M- i
Zmª i?U+- T?€T #ªQ `€+ `QÎB M;QÊ+ H¢B F?¬M; #^M; F?¬M; +–M- HQÌB H½M; T?

ó±\ h?b ` H¨ i? X E?¬M; #^M; M?Q p”v- i¬M; M°B ;–M M?’i KÈB Km p¨Q K°i ç€K T
FB M +?Q M;QÆB M?Q i? M¨Q\ô Gw h?m”M S?QM; +QÌB iOK idK ?ÄBX

óæQÊ+ `²B- F?¬M; +–M- i F?¬M; +–M ç•m- i`W T?B +?Q i K°i FB M T?€T #ªQ T
h?B M o’M iW +?®B- K°i ç€K T?€T #ªQ KÈB Km p¨Q\ *¦ i? ? v F?¬M; H¨ K°i ç€K
`€+ `QÌB FB - pšM H¨ i?¬B çBX

E?¬M; +¦ +€+? M¨Q- i–K K„i +O .QÆM; h?B M o’M `’i + QX >B M i¢B +€+ im bo h
i`mM; ;B B T?€T #ªQ K¨ #¬M # H Q HU+- .QÆM; h?B M o’M H¢B ç2K #¼M M¦ ;B®
Í i`QM; K„i .QÆM; h?B M o’M- +€+ HQ¢B ?”m i?B M HBM? #ªQ i`QM; æ M E?Q J”i
i?’T M?’iX

" M FB - Gw EB K h?¬M; FûQ æBM? —M çB iÈB i`QM; K°i iÁ HQÆM; çbM? # M p
? B pÁ `QÊm ç M- +MM; æBM? —M M;²B ç®B /B M +MM; m®M;X

óæBM? ?mvM?- i H”T iS+ b„T ç°i T?€ ç M >ÊT h? Eb- M; v i¢B ? B M,K M¨vX *€B
M M ç M H9+ i?Q€B p` `²B- p®M i +ÁM ç M; m b–m +€B p` i`Q i¬M; +?O M¨v M M ;
/äBX p®M i H¨ T?B i?QÌM; pW w S?¦ oo- +?ŠM; [m ?B M i¢B S?QM; L?B M?”M +

óZm¨ [m€ M†M;\ > ? - i?S M¨v pÈB i K¨ M¦B- i?”i ` +kM; F?¬M; [m M i`¼M; M?Q
+ªM? ;BÈB F iB T- +¬M; ?B m +O +€B .QÐM; h?–M ç M M¨v ç½ +U+ F€ #û M?Ä-
M;QÌB çQÊ+ ç +Y i¬M; K¬M M?B K Fb iB T i?2Q +O J h?–M h¬M;- +¦ M¦- iBM iQ
F?¬M; Qi- iQM? +€+? i M;QÆB #B i- F?¬M; +–M M?B m HÌB- M?”M H’v M¦Xô .Q
.QÆM; h?B M o’M bÈK iW +?¶ æBM? —M #B i çQÊ+ K°i Qi iBM iS+ +O Gw h?m”M

óæQÊ+- i i?m- T?–M [m¨ M¨v- ç®B pÈB i K¨ M¦B [mª i?U+ `’i [m M i`¼M;Xô Gw
M?”MX óh b) i`Î i?¨M? i¬M; +?O J h?–M h¬M;X æ M H9+ ç¦ ôX

ó§B- + X h M?¨M p•M /½ ?¢+ [m2M `²B- M;QÆB b) F?¬M; H½Q i?´ ç` Km®M FûQ
Km®M +ªK ÆM i - ç2K ç M H¬ M¨v +?Q i H¨ çQÊ+Xô .QÆM; h?B M o’M ;B¨M? i`Q
+O KbM?X

ó> ? - i?¬B- M;QÆB i?Q+? +S iMv iB M M;QÆBXô Gw h?m”M S?QM; +QÌB H„+ H,
H¬ +?Q .QÆM; h?B M o’MX

.QÆM; h?B M o’M +MM; Gw h?m”M S?QM; K°i H–M M[i` Q ç´B ’M Fw +O i?¬M; i
HB M H¢+X .QÆM; h?B M o’M Î J h?B M GoM? Î K’v i?€M;- KÈB +€Q iW `ÌB F?ÄB
ç¨M J h?–M h¬M;- KbM? K°i M;QÌB M;Q¨B- +,M #ªM F?¬M; iB M Î H•mX *?Q /M G
w- M?QM; i`QM; J h?–M h¬M; +ÁM +¦ M?[M; M;QÌB F?€+ i?b b Q\

.QÆM; h?B M o’M `ÌB F?ÄB J h?B M GoM?- ?QÈM; iÈB bÆM +®+ M?Ä +O KbM?
i?¬M; #€Q >mv i J æBM? —M ç M bÆM +®+ ibK KbM?X

.QÆM; h?B M o’M +?d i®M K°i i?€M; i?ÌB ;B M ç½ iW J h?B M GoM? +QÌB K•v # v
;B i,M; F?¬M; QiX

" i?€M; b m- >mv i J ç M- p¨Q bÆM +®+- HB M çQÊ+ .QÆM; h?B M o’M çQ ç M
K°i +€B H¬ çdM? i?”i HÈM- `’i H¨ T?QM; +€+? +´ tQ X

óoB M ç M /QÊ+ M¨v M;QÆB Mm®i p¨Q- +?Q M;QÆB # i?€M; i?ÌB ;B MX " i?€M;
F?®B hQ¨M *Æ hBM? h?–M h?¢+? M¨v- ?Á i MXô .QÆM; h?B M o’M H’v ` K°i pB
iW

óæ•v H¨\ô >mv i J æBM? —M +kM; +QB M?Q FB M i?S+ mv M #€+- M?QM; +kM; F
+€B ;bX

óæ•v H¨ æ° *?QÈM; æ M5ô .QÆM; h?B M o’M i`ª HÌBX æ•v H¨ .QÆM; h?B M o’M i®
+? ` - +?d +¦ KQÌB ? B pB MX *?Q M M M¦B- +¦ i¨B HB m +MM; F?¬M; +¦ i¨B HB m

>mv i J æBM? —M- F?¬M; #B m ?B M [m€ KS+ FBM? M;¢+- #ÎB pb +?mv M tªv `
o’M H¨K +?Q M;QÌB i ;B”i KbM? i?”i bU [m€ M?B m `²B- æBM? —M +kM; /–M /–M

æBM? —M Mm®i ç M # [m MX

.QÆM; h?B M o’M iQM? i?ÌB ;B M K°i +?9i- pW H9+ +¦ i? ç2K *Ym h`¼M; h?B M
i–M; M[- Î J h?B M GoM?- .QÆM; h?B M o’M +kM; ç½ Hmv M ç M HK+ i`¼M; i?B
;B M Hmv M K°i i–M; M[5

*S M?Q p”v- # M M;¨v- .QÆM; h?B M o’M b) im Hmv M i?m”i T?€T i?–M i?¬M;- #m
h?–M ç M- M;²B tm®M; im Hmv MX hm pB .QÆM; h?B M o’M ?B M i¢B iB M i`B M +
iB M i`B M +?”K M?Q p”v M[- i?2Q L;mv M i?–M i,M; +QÌM;- T?€T HU+ +kM; ç M;

*¦ i?ÌB ;B M- iB M ç° .QÆM; h?B M o’M ?¦ ;BªB H #¨M M? M? ?ÆMX G9+ M¨v- b
>¨ ç¢B i`”M # Q T?O- ?Q¨M iQ¨M M;,M +€+? pÈB i? ;BÈB # M M;Q¨B- æBM? —M
ç M; # [m M ç°i T?€X

J°i ç¢Q ?¨Q [m M; K¨m i`„M; [m2M i?m°+ MÎ `° Î i`QM; i`ÌB ç K- H #¨M +’T i?S M,K
KÎ ` X

ó*?9+ KWM; M;QÆB- ;BªB çQÊ+ H #¨M +'T i?S M,K- ?ÄB ` p'M ç +O M;QÆB- M
"¦M; M;QÌB H #¨M ;B ;B tm'i ?B M Î ;B[F?¬M; i`mM;- +QÌB iOK idK M¦BX

óL°B ibM? +O h?QÆM; hB M T?O H¨ +€B ;b\ô .QÆM; h?B M o'M HQ H„M; /mv M?'
K v H¨ K°i +€B •K KQmX p"v i?b F?¬M; tQM;- HÁM; i? K +O +QM M;QÌB H¨ p¬ ?¢M

ó±\\ hÁ iB M T?O FB i?b ` tm'i ?B M Î +?¶ M¨v- WK- ç•v H¨ +Æ /mv M +O M;QÆB
F?¬M; T?M ?ÊT ;BÈB ?¢M p'M ç H #¨M +'T i?S M,K- i +¦ i? i`ª HÌB H¨- ç•v +?Q
t€+Xô G #¨M H½Q ;B ;B H„+ H„+ ç–m M¦B, ó*ÁM +¦ ? B p'M ç XôX

.QÆM; h?B M o'M bYM; b®i K°i +?9i- M? M? +?¦M; ç2K iªM; ç€ iW i`QM; h?Ov hBM
` ?ÄB, óo"i M¨v H¨ +€B ;b\ôX

ó±- ;B ?Ä p"M F?Q F?¬M; b B- ç•v +?QM? H¨ Hmv M i¨B- p"i iB M i?B M- p T?–
?¢M- M;QÆB +ÁM +¦ K°i p'M ç - F?¬M; M M ?ÄB [m€ + Q i?•KXô p iW €B i`QM; K,

óL?Q p"v M;mv M p¼M; i Km®M +¦ çQÊ+ #ªM ç² h?QÆM; hB M T?O5ô .QÆM; h?B
[mv i- M?QM; b m F?B M;?2 tQM; H #¨M ;B ;B M¦B- ç®B pÈB h?QÆM; hB M T?O

ó*€B M¨v i`QM; h?QÆM; hB M T?O F?¬M; +¦ #ªM ç² +¦ bŒM- M;mv M HU+ M;mv M
+¦ çQÊ+ #° T?"M # M M;Q¨BX L;QÆB t€+ ç`M? +–M b Q\ô G #¨M H½Q ;B ;B ?ÄB

óL?Q p"v K°i p'M ç +m®B +MM;- M m i Km®M iQ¨M #° #ªM ç² +–M iQM? i´M; +°M; #
.QÆM; h?B M o'M p°B ?ÄBX

ó*?d +–M iQM? i´M; +°M; ç M +'T i?S #ªvX h?QÆM; hB M T?O +?B H¨K iW i`QM;
?B M i¢B M;QÆB +?Q /M ? Q ? i iQ¨M #° M;¼+ T?M i`QM; i v M;QÆB +kM; +?d +¦
b) #` ç€M? i`Î H¢BXô G #¨M ;B ;B i`ª HÌBX

óh®i- i ?B m `²B- i ç2K M;mv M p¼M; M¨v ;B[ H¢B5ô .QÆM; h?B M o'M `'i [mv i
i?ÌB ;B M +ÁM bÈK- M;¨M M,K i?ÌB ;B M ?B M i¢B M; v +ª K°i T?–M KQÌB +kM; +?
iB M i€M K +kM; #` ;B€M; +'T ç€M? ` - i`QM; i v KbM? H¢B M„K M?B m M;¼+ T?
M;QÌB F?€+ çQ¢i i`QÈ+ b Q\

G #¨M +'T i?S #ªv\ .MM; # +€B M;mv M p¼M; +'T i?'T ç´B K°i iÁ h?QÆM; hB M T
`²B5

óh®i- i?–M T?M H #¨M +'T i?S M,K- +?QM? H¨ +QÌM; ?¦ i?–M T?M- M;QÆB +¦ i?
i?S ;b M;QÆB Km®M +QÌM; ?¦ - +¬M; FQ+?- T?ÁM; M;U- i?m"i T?€T- i®+ ç° p•M p
KÎ ` K°i +'T- mv HU+ +O +QÌM; ?¦ i?–M T?M b) +QÌM; ç¢B ?ÆM K°i T?–M- ?ÆM
/MM; +kM; b) M?B m ?ÆM ? B H–MX >B M i¢B H #¨M KÎ +'T M,K- M¦B +€+? F?€+ +
M,K H–M +QÌM; ?¦ - K¶B M;¨v ?¢M /MM; KQÌB H–MXô L¦B tQM;- K°i ç¢Q T?M p,M
#¨M +O H #¨M- ?¨Q [m M; #B M K'iX

.QÆM; h?B M o'M +–K H'v H #¨M- iBM iS+ +¦ HB M [m M +QÌM; ?¦ i?–M T?M ç½
L;mv M i?–M- ?B m [mª +QÌM; ?¦ i?b +¦ M?Q i?B M i?–M ?¢ T?¨K- T?M p,M b) i?
HQÊM; ;'T #°B- +kM; +¦ i? iU KbM? çB HoM? M;° M¦- /Q ç¦ KÎ ` mv HU+ +O M¦X

oQ /K M?Q M¦B .QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B- ?„M im Hmv M M?'i i`¼M; i?B M H¬B-
R- b m F?B i`ªB [m T?€T HU+ `¦i p¨Q- mv HU+ +O i?B M H¬B +¦ i? i,M; H M ç M 9
+O i?'i i`¼M; i?B M H¬B +?QM? H¨ 8RXkyy- H¢B i`ªB [m ?B m [mª 8 H–M +QÌM
i?B M H¬B +¦ i? ç¢i iÈB k8eXyyy5 a m F?B i`ªB [m T?€T HU+ `¦i p¨Q M;k i`¼M;
+€B T?€T #ªQ T?ÁM; M;U HBM? F?Q +'T b€m- ?ÆM M[tY Hw K°i ;½ im bo L;mv
+¦ i? KB m b€i + Q i?O sm'i E?B m Eb +¦ T?€T #ªQ T?ÁM; M;U ?° i?•M +'T b€m-
i?B M H¬B +¦ i? tY HQ K°i + Q i?O S?•M h?–M Eb- b m F?B i`ªB [m +QÌM; ?¦ - +
i` M i v .QÆM; h?B M o'M +?`m i?B i5 *?Q /M #¼M ?¼ +¦ çQÊ+ T?€T #ªQ +'T +?Q
?mv çQÊ+ ? i mv HU+5

.QÆM; h?B M o'M iW ;BÌ i`Î çB- +¦ H) T?€T HU+ +kM; F?¬M; T?ªB [m€ + Q- M?QM
i–M; +¦ i? +?Q ?„M b€M? p B + Q i?O >ÊT h? Eb5 E?¬M;- bQ b€M? T?€T HU+ ?
+kM; +¦ i? +MM; >ÊT h? Eb i? K bQ b€M?X æ2K i?•M i? +QÌM; ?¦ 8 H–M- /šM

+O F?B m ?mv i +MM; ç M çB M iQ¨M i?•M- +kM; +¦ i? FûQ /¨B H•m K°i +?9i- M?
HU+- Î i`QM; i?ÌB ;B M M;„M- .QÆM; h?B M o'M +?QM? H¨ K°i + Q i?O >ÊT h? E
+€B ;¼B H¨ bB m +'T +QÌM; ;Bª +ªM? ;BÈB æ¢B h?W +O hm *?•M :BÈB5

"bM? i?QÌM; Î + Q i?O +ªM? ;BÈB æ¢B h?W - bQ pÈB h€M iB M +MM; i€M K +ÁM
iB M i€M K +ÁM FB M; F` ?ÆM- ç M +€B +ªM? ;BÈB M¨v- T?ªB ;†T i?B M FB T F
w +?QM? H¨ ?¦ i?¨M? i`Q #KB- +?Q M M ;B®M; Gw EB K h?¬M; M?Q p"v- ç M >ÊT
+?m˜M #` ç° i?B M FB T- #bM? i?QÌM; F?¬M; T?ªB pB + HÈM [m€ [m M i`¼M; +¦ H
+ÁM- +kM; b) F?¬M; çB M?9M; i vX

æ•v +kM; H¨ pb b Q- Î hm *?•M :BÈB +kM; F?¬M; H¨K b Q ;†T M?[M; + Q i?O +ªM?
K¨ i K i?U+ M?'i K i`QM; i€M im +¦ i? +¦ mv / M? M?Q i? +kM; H¨ #ÎB pb M?[M;
h?W FB F?¬M; tm'i ?B M- + Q i?O S?•M h?–M ?"m F€ iU M?B M +¦ i? tQM; pQÆ

h`¼M; çB K +m°+ b®M; +O .QÆM; h?B M o'M- +?mv M ?QÈM; p T?Q H #¨M- iBM
h?B M o'M bÎ /o iB M ç° ?¦ ;BªB H #¨M F?¬M; M? M? #ˆM; H9+ #„i ç–m M?Q p"v-
+¨M; F?¦- i?S ? B H¨ pb F?¬M; #Ä p¨Q [m€ M?B m i•K HU+ Î i`QM; ç¦X L?QM; ?B M
o'M pW +?mv M i•K ?ŠM H M- H'v M,M; HU+ iQM? iQ€M +MM; ç–m ¦+ +O ?„M- i
;B M Î i` M H #¨M- M?'i ç`M? +¦ i? `'i M? M? i?'v ?B m [mªX .QÆM; h?B M o'M i
;B M +ÎB #Á +'T i?S b€m +MM; +'T i?S #ªv +?d +–M ç`M? p` Î i`QM; pÁM; i`,K M,K-
i?ÌB ;B M +¦ #ªM ç²- çO ç i?,K /Á p¨Q iB M T?OX aÊ H¨ M; v +ª h?QÆM; hB M h-
F?¬M; M;?o ç M- +¦ M;QÌB b) FB K çQÊ+ #ªM ç² iQ¨M #° iB M T?O M?d\

æQÆM; M?B M- K¶B M;¨v M;²B tm®M; Hmv M F?Q +kM; H¨ +–M- +ÁM T?ªB `9i +?9
h?B M L?•M *ªK SM; +MM; >mv M Zm M; h?m"i- ? B HQ¢B i?–M i?¬M; M¨v Î H9+ i?
+¦ Fb ?B mX

R9eX *?QÆM; R9e, h?B M h`K *?B PÈ+

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; R9e, h?B M i`K +?B QÈ+

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æBM? —M tm'i [m M- i?m"M HÊB Î i`QM; pÁM; # i?€M; ç¢i iÈB >ÊT h? Eb- ç•v +
+?QM? H¨ #ªQ #®B imv i ç®B +O hm *?•M :BÈB- bQ pÈB .QÐM; h?–M ç M FB +Á

æBM? —M b m F?B tm'i [m M- ç¦ +?QM? H¨ + Q i?O >ÊT h? Eb i?"i bU- bQ pÈB .Q
+SM; ?ÆM M?B mX óæ i¢ +?O M?•M # M i?QÎM; ?"m5ô æBM? —M +9B ç–m M¦BX

ó*€B M¨v F?¬M; iQM? +€B ;b- M;QÆB i`mM; i•K ;¦T bS+ +?Q #´M i¼ - ç•v H¨ i?M
h?B M o'M F?Q€i i v €Q i`ª HÌB, óJ°i pB M æ° *?QÈM; æ M K¨ i?¬B- #´M i¼ MÆB
Hmv M +? h`+? .B i ç M5ôX

æBM? —M M;?2 tQM;- FQ+? ç°M; ç M +ª M;QÌB T?€i `mM- ç®B pÈB M;QÌB im +?•M
FB T- v m M?'i +kM; H¨ M¦- K¶B K°i H–M ç° i?B M FB T- T?€T HU+ i` M M;QÌB b) i
HQÊi H¨ +¦ i? T?B i?,M; iB M ;BÈB- M?QM; +€B ç° i?B M FB T M¨v F?¬M; +?d
S?€T #ªQ F?¬M; M¦B- æBM? —M +¦ >mv i h?–M EBM? MÆB i v- M?QM; Î i?ÌB çB K
FB - iB m ? Q M†M;- i?QÌM; i?QÌM; +?Q /M +¦ iB M F?Q MÆB i v +kM; T?ªB #` iB

h?•M ?bM? .QÆM; h?B M o'M +?Êi H¦2- H¢B H¨ K°i [mv M- i®+ ç° +ÁM M? M? ?Æ
bQ b€M? ç¢i iÈB p"M i®+ •K i? M?5 G¢B H¨ K°i [mv MX GB i .B K H½Q i˜m +?Q T?
K°i [mv MX h?•M ?bM? ?QÈM; # M i`€B M;?B M; ç M; Km®M # v ` - .QÆM; h?B M
K¦+ T?ªB- +?QM? ;B[# M i`€B K†i GB i .B K H½Q i˜m ç2K i?•M ?bM? p®M # v T?
?QÈM; # M T?ªB- K€m iQÆB imM; i¦2 HQ¢M ` X

.QÆM; h?B M o'M H¨ ?"M M?'i HQ¢B H½Q T? p"i +"v ;B¨ H M K†i- +"v K¢M? ?B T
ç2K ?„M ç€M? +?Q M; v +ª K ?„M iW i`QM; [m M i¨B M?ªv ` +kM; F?¬M; M?"M ` X

GB i .B K H½Q i˜m- çQÌM; çQÌM; + Q i?O i?¨M? / M? hm *?•M :BÈB- p"v K¨ #` M;Q
i? v ç´B- F?„+ Î i` M p€+? ç€X *?Q /M H¨ #ÎB pb F?BM? ç`+? ;•v M M- M?QM; K¨ F
bU H¨ [m€ H¨K M;QÌB i +ªK i?'v FBM? M;¢+X J¼B M;QÌB ç m çQ€M + Q i?O i? in
H¨ p` iB M #´B H€M? çÌB M¨Q /¢v /¶ ` \

Gw h?m"M S?QM; +kM; M?bM ç M bYM; b®i- i®+ ç°- i®+ ç° i?"i M? M?- imv F?¬M;
M?QM; K¨ H'v i?•M i? iB M p¨Q i®+ ç° M?Q p"v- i?"i bU H¨K M;QÌB i F?¦ +¦ i? iI
i?m"i im- ?ÆM M[H¨ i?m"i im `'i HÊB ?¢BX

" [mv M- +m®B +MM; H¨ ç2K GB i .B K H½Q i˜m ç€M? idM? H¢B- pW `²B # [mv
+¬M; FQ+? çQÊ+ +QÌM; ?¦ M,K H–M- +ÁM #¢Q K°i MY F?Q ?mv i- T?ÄM; +?WM; ç
i?¨M? i`¼M; i?QÆM;- HK+ T?O M;k i¢M; T?ÄM; +?WM; +kM; /"T M€i `²B- M?QM;
bU /U p¨Q pšM H¨ L;mv M M? +O KbM?- i?QÆM; i? i` M i?•M i? - M m H¨ M;QÌB
M¨v- F?ŠM; ç`M? ç½ tQM; çÌB `²BX

L?QM; M;QÌB im +?•M H¢B b) F?¬M;- GB i .B K H½Q i˜m Mm®i p¨Q K'v pB M ç M /Q
K¢Q /[iÊM [m€i, óæ€M; ;B"M- t9 iB m iY- i T?ªB ;B i M;QÆB5ô GB i ?Ä ?WM;
i`¨Q # Q T?O GB i .B K H½Q i˜m- M?QM; `'i F€ [m€B- M?B i ç° M;¼M HY M¨v imv
[m–M €Q i` M M;QÌB H½Q ç–m M?B H¢B pšM i®i F?¬M; i´M ? Q ;bX Zm–M €Q im
M?B m H„K # M i` M #Ä i? K p¨B +€B h` h`–M h`"M- i?m°+ HQ¢B #ªQ F?Q +'T K°i-
HQ¢B HB i ?Ä +U+ + Q M¨vX

.QÆM; h?B M o'M i?m ?²B M„K ç'K- imv M;¼M HY M¨v i?Q¢i M?bM ç T K†i- ?ÆM
F?¬M; +?€v- M?QM; .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +?Q `^M; M„K ç'K +O KbM? ç
i` M M;QÌB GB i .B K H½Q i˜m ;B®M; M? m ?Q¨M ?ªQ F?¬M; i´M ? Q ;bX

L;QÆB i?Q+? HY \ S?ªB F?¬M;\ :B9T M;QÆB ?¢ M?B i ç° K°i +?9i5

.QÆM; h?B M o'M #om K¬B- i v F i i?m"i 'M- •K i? M? H¢M? HMM; M¦B, óh?m"i T
?¦ M,K H–M #,M; FbM?- ;B®M; M?Q imv i HÎ ç€M? p T?Q GB i .B K H½Q i˜mX

GB i .B K H½Q i˜m ?W H¢M? K°i iB M;- M?B i ç° +?mM; [m M? M?'i i?ÌB M•M; + C
K†i ç½ T?€ ? i i?m"i T?€T ç¦M; #,M; +QÌM; ?¦ M,K H–M +O .QÆM; h?B M o'M- F
M¦B, ó*?9i i¨B K¼M- t9 iB m iY- i M;?o `²B- i b) F?¬M; +S M?Q p"v ;B i M;QÆB
M;QÆB K¦+ ` - ç®i +? i iQÆBXôX

.QÆM; h?B M o'M i`WM; K„i M?bM- i?"i Km®M M¦B K°i +•m- t'm ?´- i F?¬M; +¦ L;

æ¦M; #,M; +QÌM; ?¦ M,K H–M / /¨M; #` T?€ pÐ- M?Q i? H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'
M¨v i®i t'm +kM; H¨ + Q i?O S?•M h?–M Eb- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ M?[M; M?•M p"i `
*?Q /M KbM? ?B M i¢B +¦ i? b€M? #^M; M,K M;QÌB KbM? i`QÈ+ FB - M?QM; T?ªB
H"i i?mv M i`QM; KQÆM;X

GB i .B K H½Q i˜m pmM; i v H M- K°i +°i HY H Q i?ŠM; iÈB .QÆM; h?B M o'M K¨

h?–M i?S+ .QÆM; h?B M o'M i?,K /Á K°i +€B- +°i HY +?ŠM; [m H¨ +?2 /'m K¨ i?
K°i i? M? T?B FB K K¨m HY çÄ # Q p•v Î i`QM; +°i HY X

s2K ` ?ŠM H¨ + Q ;B B HBM? F?QX

.QÆM; h?B M o'M +kM; HQÌB +?ÆB pÈB GB i .B K H½Q i˜m M[- .QÆM; h?B M o
/ M? K'v i`,K M,K M¨v K¶B K°i M;QÌB +kM; F?¬M; T?ªB ?Q / M?- M m +?Q #¼M ?„

i?U+ HU+- ç•v +,M #ªM H¨ Î +?ÆB pÈB HY - K°i +€B F?¬M; +?9 w HB M +¦ i? ç®i i

óG¬B i?m"iX h?B M ?¨M;5ô .QÆM; h?B M o'M HmB M? M? p T?Q b m- ?ÆM M[
bÎ i`QÌM; +O KbM?X .QÆM; h?B M o'M F?¬M; iBM iQÎM;- GB i .B K H½Q i~m M¨v

Zmª M?B M- GB i .B K H½Q i~m i?•M i`ªB i`,K i`"M- FBM? M;?B K T?QM; T?9- +k
ç¢Q H¬B çB M M?Ä M?Q +?B + çk M¨vX omM; i v T?ªB H M- K°i +€B T?€T #ªQ /
i?B M H¬B M¨vX

GB i .B K H½Q i~m •K i?–K FBM? ?½B- iW i` M T?€T #ªQ i`mv M ç M HU+ HQÊM;
i?m"i M¨v F?¬M; M?Ä5 *?ŠM; H) iB m iY M¨v F?¬M; T?ªB K°i i? im\

.QÆM; h?B M o'M H¢B ;B€M; tm®M; K°i ç¢Q i?B M H¬B- ç€M? i M M;¼M HY - M;
T?€T H¢B #B M, óæ¦M; #,M;5ô Í T?B FB K i? H½Q +?B i - M?€v K„i ç2K i? M? T?

S?B FB K Î +MM; H9+ ç¦M; #,M;- /'v H M HY +?€v ?WM; ?U+- #„i ç–m M¦M; +?ªv #

*?ŠM; [m - +€B M¨v +–M i?ÌB ;B M- imv F?¬M; H•m- M?QM; ç®B pÈB .QÆM; h?B
i?Î ç½ çO `²B- F i 'M #B M ç´B- iW M;k ?¨M? 'M #B M i?¨M? i?B M H¬B 'M5

óP¨M? çMM; çMM;ô #ªv ç¢Q i?B M H¬B ç°i M;°i tm'i ?B M- K°i ç¢Q iB T K°i ç¢Q `Æ
H½Q i~mX h`®MX æ½ F?¬M; +ÁM F`T- i®+ ç° +O bûi M? M? # Q M?B m\ "ªv ç¢Q i
ç`M? `ÆB p¨Q i`QM; #` ç°M;- i`QM; ç–m GB i .B K H½Q i~m iQM? ` K°i +?9i- ç°M;
MûK T?€T #ªQ çB- HB i ?Ä ?WM; ?U+ i` M M;QÌB iQ¨M #° tmv M p¨Q i`QM; T?€T
HU+ +ÁM H¢B ;B B ç†i Î i` M T?B FB K- H9+ M¨v F?®B #,M; ç½ M¦M; +?ªv- K„i i?'
+–M K°i +€B #B M ?¦ H¨ +¦ i? +?ûK ;B i t9 iB m iY i`QÈ+ K„i M¨vX

h?B M H¬B +MM; T?€T #ªQ ç€M? H MX æ¢Q i?S M?'i F?¬M; ? M;?B M;Ì #` T?€T
æ¢Q i?S ? B- # T?€T #ªQ `mM; `mM; ? B +€B- +kM; F?¬M; +¦ pB + ;bc æ M H9+
H½Q i~m H"T iS+ idM? H¢B- F?¬M; [m M i•K T?B FB K M[- i"T i`mM; iQ¨M #° i•K
G9+ ç¢Q i?S b€m- T?€T #ªQ FB #` ?mM; ?,M; iW ;B[ F?¬M; i`mM;- ç€M? `Èi tm®
.B K H½Q i~m +kM; i?2Q ç¦ ç2M çBX æ¢Q i?S #ªv- i?'i i`¼M; i?B M H¬B +QÌM; ?¦
T?€T #ªQ ç€M? `ÆB tm®M; ç'i- +ÁM ç2K GB i .B K H½Q i~m ç€M? B M; T?mM K€m

* Q ;B B HBM? F?Q [mª i?U+ F?¬M; ;B®M; #bM? i?QÌM;- /€K +?®M; çÐ #ªv ç¢Q
+QÌM; ?¦ M,K H–M- p"v K¨ #` +SM; `„M +?®M; çÐ çQÊ+X

.QÆM; h?B M o'M p®M +?Q `^M; M?Q i? M¨Q M[+kM; +¦ i? ?Ov /B i T?€T #ªQ- H
i~m M¨v H•K M;mv F?¬M; i? v ç´B- M; v +ª T?B FB K +kM; F?¬M; [mªM- H"T iS+ ç2
Î i` M T?€T #ªQX

óæ¦M; #,M;5ô .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ T?€i i?B M H¬B M[- K¨ H¨ /MM; "
H½Q iY i? M¨Q +kM; T?ªB +?Q M;QÆB ?¢ M?B i ç° K°i +?9i- M;QÆB +¦ i? ç2K i
H¨K M?K+ i`„M; i`ÊMX

.QÆM; h?B M o'M [m v ç–m çQ i v +?d ?QÈM; p T?Q GB i L?"i +MM; GB i >•K- p
ó> B M;QÌB +€+ M;QÆB- iMv iB M tm®M; /QÈB K°i M;QÌB- F?¬M; +–M FQ+? ç°M;-
M;QÌB +€+ M;QÆB K°i M;QÌB +kM; +?¢v F?¬M; i?Q€iXô E?B m F?Q+?- F?B m F?

ó*?Q M;5ô E?®B #,M; pÌ pKM- M;¼M HY i"M i`ÌB FB ç½ +?mv M #B M H¨K K¨m H
ç ?Á i M p¨M; ç€X óæ€M; ;B"M- i T?ªB ;B i M;QÆB- M?'i ç`M? ô GÌB +ÁM +?Q

óæQ¨M; çQ¨M; çQ¨M;ô " ç¢Q i?B M H¬B +?m~M t€+ F?¬M; b B H–K ç€M? p¨Q i` M
i?S M?'i /"T i„i M;¼M HY K¢M? FB - ç€M? +?Q ?„M çB M +m²M; T?mM K€m iQÆBc
i` ç€M? M€i i?•M i? ?„Mc æ¢Q i?S # iU M?B M H¨ +?m~M t€+ `ÆB Î i` M L;mv M
F i [mª iU M?B M F?¬M; +–M M?B m HÌB- +? i ç M b¢+? b) ?Q¨M iQ¨MX

" ç¢Q i?B M H¬B F?¬M; M?B m K°i ç¢Q- F?¬M; i?B m K°i ç¢Q- pW p†M tY Hw H
o'M iW H9+ ç¦M; #,M; GB i .B K H½Q i~m ç½ iQM? F KQÌB T?–M +?m~M t€+- ?ÆM
#,M; ` +kM; iQM? F K°i T?–M F?¬M; b B- M; v +ª +?Q GB i .B K H½Q i~m +Æ ?°B
#ªQ +kM; F?¬M; +¦X .QÆM; h?B M o'M M?†i H M K°i FB M ?° i?•M + Q ;B B T?€T

T?B FB K + Q ;B B HBM? F?Q +'T `ÆB tm®M; i` M K†i ç'i- +?QM? ç¢B [m M; KBM?
+O KbM?- p¶ p¶ i v M¦B, óo`iB T i?2Q5ôX

h?Q+?- HQ¢B +ªK ;B€+ M¨v +?QM? H¨ i?Q+?- HQ¢B i?QªB K€B HU+ HQÊM; ` M¨v
+?QM? H¨ +U+ Fb i?Q+?X L K M?B çSM; i` M çÌB p®M M M M?Q i? - bBM? H¨K M;

R9NX *?QÆM; R9N, L´B . M? UkV

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; R9N, L´B / M? UkV

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M ç¼+ i`mv M KÈB M?'i i¢B X

.QÆM; h?B M o'M +?Q iÈB #•v ;BÌ +?QM? H¨ K°i M;QÌB i?Q+? ;b H¨K M'v- `'i T?¦M
T?ªB i?m KbM? H¨K M;QÌB- #^M; F?¬M; +? i +kM; H¨ tSM; ç€M;X L?QM; H¨ H9+ M
T?¬ i`QÆM;X .QÆM; h?B M o'M b) H¨K ç M bQ pÈB #'i Hm"M F M¨Q +kM; + Q ?
M;QÌB- KÈB H¨ HU +?¼M i`ÌB bBM? +O ?„MX

oQ /K M?Q M¦B ?B M i¢B- H'v i?QÊM; T?QM; imv i ç®B tY Hw K°i + Q i?O S?•M h?
M,K- H¨K >Q .QÆM; i¬M; Î M?€v K„i i´M i?'i K°i + Q i?O S?•M h?–M Eb +°M; i? K
F?Q- i´M i?'i M?Q p"v [mª i?U+ +¦ i? bQ pÈB i´M i?'i K°i FB M ?¢ T?~K iB M F?Q
h?B M æ` - >Q .QÆM; i¬M; ç½ i´M i?'i F?¬M; M?Ä- K'v ç iY i?B M i¨B sm'i E?B
ç iY iBM? M? L;mv M M? F€X J°i H–M M¨v H¢B i´M i?'i GB i .B K H½Q i~m +'T i`

>B M i¢B- .QÆM; h?B M o'M +ÁM Km®M iB T iK+ +?d i M F?B m +?B M- ? B p` +
+O GB i .B K H½Q i~m- M m >Q .QÆM; i¬M; i´M i?'i HB M # i`QÎM; H½Q S?•M h?
t T ?¢M; KQÌB ç¢B i¬M; K¬M F?ŠM; ç`M? +?d +¦ T?–M ç°i b´X

GB i h?d i`–K K†i- F?ŠM; ç`M? b) F?¬M; ç +?Q ibM? ?m®M; M?Q p"v tªv ` M[-
GB i L?"i +MM; GB i >•K bQ pÈB GB i .B K H½Q i~m +ÁM FûK ?ÆM K°i çQ¢MX æ
F?¬M; i®i ç M i? M¨Q- t2K M;QÌB i` im´B M¨v i?QªB K€B i?O i?„M;- +ÁM +¦ /Q bS
L?"i +MM; GB i >•K F?ŠM; ç`M? F?¬M; +¦ T?–M i?„M;X L?QM; F?B m +?B M +?QM
i¬M; K¬M M?Q p"v- >Q .QÆM; i¬M; M m F?B T +?B M- p"v çWM; M¦B H¨ t T +?¦i-
.QÆM; i¬M; +kM; F?¬M; tSM; H¨ K°i i`QM; KQÌB ç¢B i¬M; K¬M M[X

o T?–M M?[M; M;QÌB F?€+- bÈK ç½ #` /¼ M;•v M;QÌBX "¼M ?¼ i?'v +€B ;b\ *?Q
L;mv M M? F€ tY Hw + Q i?O S?•M h?–M Eb5 `ä `¨M; H¨ K°i i? im KQÌB T?–M HÊB
i?¨M? K°i i?m"i im +¨M; i? K F?OM; #®X *ÁM H¨ H¬B T?€T i?m"i im i?B M K¬M M?

J†+ F M;QÌB [m2M #B i .QÆM; h?B M o'M- F?¬M; #B i .QÆM; h?B M o'M- i¢B K
M?È F„- K°i im bo L;mv M M? F€ +U+ F€ #B M i?€B- + Q i?O ç†+ #B i M?'i K'v p¢
F?B M +?Q M;QÌB FBM? M;¢+ M?'iX

h?"i ` - #¼M ?¼ +,M #ªM F?¬M; #B i- .QÆM; h?B M o'M +€B M¨v F?¬M; i? iQM? I
K¢M? ?ÆM i?„M; K¢M?- .QÆM; h?B M o'M ?–m M?Q /MM; iQ¨M HU+- i?'i i`¼M; i?
+°M; i? K #°+ T?€i K°i MY F?Q ?mv i55

GB i h?d Km®M F i +K+- M?QM; Gw EB K h?¬M; T?ªM SM; H¢B ?ÄB, óa QX GB i
+K+ b Q\ hB m ?mvM? ç M;QÌB i H¢B F?¬M; ibK M;QÆBX L m M;QÆB M;S i v- #
h?"i- i?U+ HU+ GB i h?d F?¬M; +?d K¢M?- ?ÆM M[+ÁM i?•M K M; i`'M i¬M; iB I
` - i?U+ HU+ +O ?„M b) #¢Q i,M; i` M K'v H–M- Gw EB K h?¬M; +kM; F?¬M; i? ç

óæ9M; `²B- GB i i¬M; +?O- M;QÌB i H¢B F?¬M; ibK M;QÆB- +–M ;b iU KbM? çQ

ó*¢+ +¢+ +¢+- iB m iY çO p`- ?¼ GB i- M;QÆB +kM; Km®M H'v HÈM ?B T M?Ä ?
ç M i`QÈ+ K°i ?²B\ô J ç¢Q # M M¨v K°i M K M?•M ç–m #¦M; HQÌM; #° /¢M; + Q H
[m€iX æWM; M?bM ?„M ?bM? iQÊM; F?¬M; çQÊ+ i®i H„K- M?QM; H¨ çQÌM; çQÌM
J h`¼M; h?B M5

ó>¼ GB i- M;QÆB Km®M M?Q i? M¨Q \ *¦ i`'M i¬M; iB M F?Q `'i ;BÄB- i?m F?¬M
T?ûT >Q .QÆM; i¬M; +€+ M;QÆB S+ ?B T M;QÌB- F?¬M; +?Q T?ûT M;QÌB i ibK i
iªM; ç€ HÈM F?€+- K°i M;QÌB i` im´B i Q M?½ M;²B Î T?Q i`QÈ+ M?'i + Q ;B¼M;
H¨ +"m 'K M?¨ ;B¨m- +¦ B #B i çQÊ+ p`i` im´B M¨v +?QM? H¨ i¬M; +?O h?B M h¨
oQÆM; h`€+ >¨M;X

æ¢Q K¬M # M M¨v ç m ç m K†i K M; i`Æ i`)M- +¦ K°i p` H½Q M?•M ;B iQM? +€+?
i?"K +?Q F?¬M; FB M M?šM M¦B, óGB i i¬M; +?O- M? M? ç2K iB m iY T?Q /QÈB
M,K +O KQÌB ç¢B i¬M; K¬M- F?¬M; T?ªB MÆB >Q .QÆM; i¬M; +€+ M;QÆB +?'K
+Y - i?b M? M? ;BªB [mv iXôX

*€+ HQ¢B iB M; ?¬ +¨M; H9+ +¨M; HÈM- +¨M; M;¨v +¨M; M?B mX *?"K `½B- i€M i
KÎ KB M;- +¦ i€M im F?¬M; [m2M M?bM >Q .QÆM; i¬M; ?Q†+ H¨ #` iWM; #` S+ ?B
ó"€Q SM; #€Q SM;- iB m ?mvM? ç - +?9M; i OM; ?° M;QÆBX >Q .QÆM; i¬M;- F
i`Î p çB- ç2K p`i`Q M?QÌM; ` XôX

_'i ?B M M?B M +¦ T?ªM F?€M; i?b +¦ €T #€+?- ?¨M? pB +O >Q .QÆM; i¬M; K'v
b® M;QÌB F?¬M; i?QªB K€B i`QM; HÁM;- ?B M i¢B +¦ K°i M;QÌB /šM ç–m çSM; /"v-
+kM; HB M ç M i?2QX

> B M;QÌB .K+ >Ä +?•M M?•M p¨ >mv M h•K +?•M M?•M t2K M?Q M;QÌB Î ç•v iQÆ
h?B M o'M- +€B #B m ?B M K°i i`QÈ+ K°i b m M¨v +O .QÆM; h?B M o'M imv H¨K
M;¢+- M?QM; K¨ iW i` M i•K Hw- H¢B F?¬M; +ªK i?'v #'i +S +€B ;b F?¬M; çQÊ+ iU
M? m i'i +ª +€B M¨v ç m tªv` T?B i?QÌM; iU M?B M- +?QM? +€B ;¼B H¨ F?¬M; H
iB M;5

:B®M; o¬ oB æ¢Q S?€B- h? M? S?QM; T?€B- hoM? >Q +mM; #¼M i¬M; K¬M ç¢Q K
M?bM KkB- KkB M?bM iBK- ç m BK H†M; M;²B F?¬M; +¦ ?û `,M;X S?K+ GQM; *®
æ¢Q JBM?- Hm¬M Hm¬M ?¢ KbM? H¨K M;QÌB- K†+ /M +¦ HÁM; Km®M ?¶ i`Ê- M?Q
i?¬M; KBM? F?¬M; çB +?¢K +€B `OB `Q M¨vX

L;QÌB +O >Q .QÆM; i¬M; ?–m M?Q iS+ ;B"M ç M ?mv i h?€B .QÆM; M´ imM;- ?
tû M€i .QÆM; h?B M o'M- +?ŠM; [m ?B M i¢B HQ¢B ibM? ?m®M; M¨v- +–M T?ªB
+?¼+ p¨QX

GB i h?d b m F?B pW i?'v +€B ibM? ?m®M; M¨v p•v +® K°i pÁM;- #B i ?B M i¢B i
+¬ H"T- M m +?d H¨ M;QÌB +O J J¬M ²M ¨Q- GB i h?d M;QÊ+ H¢B H¨ F?¬M; bÊ- #
F?ŠM; ç`M? b) F?¬M; ç K†+ J J¬M FB m M;¢Q- M?QM; ?B M i¢B +kM; F?¬M; T?
¨Q- K¨ H¨ i€M im Î ç•v +?B K ç b®- K†+ /M +¦ J J¬M Î b m HQM; ?¨M? ç°M; [m¢i H
iS+ ;B"M F?¦ +?¼+- #®M T?€B æ¢Q JBM? +ÁM H¢B H¨ b) F?¬M; pb i¬M; K¬M +O K
b€m T?–M hm *?•M :BÈB H¨ ç`+?X >m®M; +?B #•v ;BÌ +ÁM +¦ M;QÌB +O J J¬M ç

Gw EB K h?¬M; H½Q i?–M i¢B i¢B KÎ KB M; M¦B, óGB i i¬M; +?O- F?¬M; b Q- +?"
H¨ M;QÌB im ?¨M?- +¦ i?ÌB ;B M- +€B i, i?Q QÈ+ ? M M;¨M M,K h?B M h`K S?QM;
M?Q H¨ i`,K M,K M?d\ VK- +–M ? v F?¬M; +?Q M;QÆB i`,K M,K +?"K `½B +•M M?„
i?2Q M;QÌB >Q .QÆM; i¬M; i`Î p i`QÈ+- +€+? i`,K M,K H¢B ç M\ôX

ó> ? ? i¬M; +?O- M;QÆB i?"i bU H¨ L¦B i?"i bU H¨ `'i +¦ HwXô J h`¼M; h?B M
ç´- ` bS+ p¶ çMB [m€iX

L;QÌB +ÁM H¢B +O J J¬M +kM; ? i bS+ i`¨Q T?9M; >Q .QÆM; i¬M;- i`QM; HÁM;
+¦ ?ªQ +ªK `'i HÈMX

óL¨v- i +?Ì ç½ H•m- +€+ M;QÆB /†M /Á ?”m bU tQM; +?Q \ .†M /Á tQM; `²B i?b çB
h?B M o’M M„K ? B i v mM; /mM; M¦BX

GB i h?d #’i ç„+ /o H„+ H„+ ç–m- ?mM; iÊM i`WM; K„i M?bM GB i L?”i +MM; GB i >
M¨v `®i +m°+ H¨ B\ *€+ M;QÆB H¢B H¨ i` m +?¼+ ç M ?„M M?Q i? M¨Q\ "ªM i¬M
F?¬M; M M Î # M M;Q¨B [m€ ç„+ i°B i€M im- M?QM; +€+ M;QÆB B M;?2 [m \ô

ó*?QÎM; K¬M bQ ?mvM?- +?9M; i #B i b B `²BX *?9M; i i`QÈ+ FB +?ŠM; T?ªB H
ç²M; i?ÌB i`mv M •K M¦BX h?b ` ç•v H¨ +€+? i`mv M i?®M; +O >Q .QÆM; i¬M; T
M;QÌB i M;? Q K¨X

ó§B- +?9M; i pb HÈM K¢M? >Q .QÆM; i¬M;- #’i ç„+ /o H¨K +Y +?d- M?QM; +€B
`²B- >Q .QÆM; i¬M; +?9M; i bÈK ç½ çSM; p[M; ;¦i +?•M- +–M ;b iB T iK+ H¨K p
M¨v M[\ô GB i h?d i`mv M •K i?Î /¨B, ó> B p` bQ ç - pb +Æ M;?B T p¢M M,K +O
/o- ? B M;QÌB +€+ M;QÆB HB M H M b•M F?’m ç’m K°i i`”M çB5 L;QÌB i` im´B HÊ
bo L;mv M M? F€- +?ŠM; H) ? B M;QÌB +€+ M;QÆB +ÁM bÊ ?„M ? v b Q\ GB i .B
M?”M F i +K+ M?Q i? - +€+ M;QÆB imv i ç®B F?¬M; M M ;BšK H M p i t2 ç´5ôX

> B M;QÌB pW M;?2- H”T iS+ HÁM; iBM ;’T #°B- ç9M;- iB m ;B ?Ä M¨v HÊB ?¢B
M? F€- M m KbM? #` /¼ ç M F?¬M; /€K tm’i +?B M- p”v p b m +ÁM H,M H°M Î hr
*?d +–M pW ;†T ç½ iQ¨M HU+ +QÌM; +¬M;- iB m ;B ?Ä M¨v M¨Q T?ªB ç®B i?O
M? F€- HQ¢B H¬B T?€T mv HU+ HÈM M¨v- H¢B +¦ i? T?€i ` K’v +€B\

GB i L?”i iBM iQÎM; i`¨M ç–v ç` M?ªv tm®M; #½B ç€- Î ;B[F?¬M; i`mM;- ;¼B `
FB K- +?”K `½B ?¢ tm®M;- H9+ +€+? K†i ç’i ç¢B F?€B F?QªM; K°i i?QÈ+ /WM; H
H¢M? M¦B, óhB m iY- M;QÆB FB m M;¢Q +€B ;b\ *?9M; i +?ŠM; [m H¨ ç M; i?Q
M;QÆB K¨ i?¬B- F i [mª #–M ç¢Q p”M F?Q i?B m +?9i- p”v K¨ T?ªB HQm H¢+ ç M H

.QÆM; h?B M o’M #om K¬B- ?W M¦B, ó.®B i`€5ô *?d i?ŠM; GB i L?”i- +QÈT +¬M;

"ªv ç¢Q i?B M H¬B H”T iS+ iW i` M i`ÌB ;B€M; tm®M;- GB i L?”i #B M b„+- i?–K ?
? v F?¬M;\ L¦B M?ªK H¨K ;b- i`U+ iB T ;B i ?„M F?¬M; T?ªB çQÊ+ `²B b Q\

h?¦B [m2M- i?¦B [m2M ?¢B +? i M;QÌB5 o` H½Q ?mvM? M¨v #bM? i?QÌM; Hm¬M i?
ç–m- b m ç¦ óç¢B #B m +?QM? M;?o iB m /B i F ç`+?ôX .QÆM; h?B M o’M p®M
M?ªK M?B m M?Q p”v H¨K ;b\ *¦ +€B HÌB M?ªK ;b- ;B i M¦B b m5

hB M +Æ pW K’i- F i [mª +O GB i L?”i i?”i ` ç½ +¦ i? çQ€M çQÊ+ `²B5

GB i h?d K„M; iQ i`QM; HÁM;- i?”i F?¬M; #B i HQ¢B K†i ?¨M; M¨v H¨ M?Q i? M¨Q
?ÆM M[im Hmv M H MX •K i?–K pKM; i`°K çQ K°i i? M? FB K +?Q GB i >•K- ç°M
H¨ F?¬M; B T?€i ?B M- ?Q†+ H¨ M¦B +¦ M;QÌB T?€i ?B M +kM; F?¬M; ?û `,M;X

.QÆM; h?B M o’M Î H9+ i?B i`B M H¬B T?€T- +kM; +ªK ;B€+ i?O çQ¢M +¬M; FQ+
imv `^M; /®+ HÁM; Î K°i ?¢M;- +¦ i? H’v çQÊ+ mv HU+ F?¬M; ;b b€M? F`T- M?QM
p¢M M,M;- +?mM; [mv b) +¦ T?QÆM; T?€T F?„+ +? - +?ŠM; K v ;†T T?ªB- p”v F?Š
ç@MK@?€Rh v ?M? Ð° R T? €€v ¬ Ðð F` Ð M€p T- c- ó!4b€@M

.QÆM; i¬M;\ L¦B ` F?¬M; +¦ B iBM iQÎM;- p T?–M •M Q€M +€ M?•M- HQ¢B +?m
#bM? i?QÌM;X

ó"¼M ?¼ i¨B M;? F?¬M; #ˆM; M;QÌB- i?¬B i?¬BXô GB i h?d Î i`QÈ+ K„i # Q M;QÌB

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; ç wX GB i h?d H½Q ç¢Q Î i`QM; HÁM; M;?o M?Q i? M¨
çÆM- hm *?•M :BÈB HÈM M?Q p"v- +ÁM bÊ K°i +€B >Q .QÆM; i¬M; ? v b Q\ *MM
?„+ ?„+- >Q .QÆM; i¬M; +ÁM F?¬M; T?ªB +?d +¦ ;BQÆM; K„i M?bM\ >ÆM M[- i?
+ª M?¨ >Q .QÆM; i¬M; M;QÆB5

æ–m M,K M v- çB ` H,M H°M- B bÊ B5 G½Q iY H¨ Hmv M F?Q bo- i`ÌB F?¬M; bÊ-
ç'i- +ÁM bÊ >Q .QÆM; i¬M; M?Q M?Ä +O M;QÆB\ S?ªB #B i `ˆM; +€B im bo hm
ç m H¨ i€M im- >Q .QÆM; i¬M; imv / M? H¨ KQÌB ç¢B i¬M; K¬M +O hm *?•M :BÈB
ç¢B- M?QM; imv i ç®B F?¬M; i? ç2K iQ¨M #° hm *?•M :BÈB ç m # Q pB MX

" M M¨v- .QÆM; h?B M o'M tQM; pB + `²B- J h?–M h¬M; Gw EB K h?¬M; # M M¨v
ó*ÁM +¦ ç¢Q ?[m Km®M ;BªB [mv i •M Q€M +€ M?•M ? v F?¬M;\ *¦ K¨ M¦B i?b çSM
iBM iQÎM; +€+ i¬M; +?QÎM; K¬M MÆB M¨v ç m b) H¨K +?SM; FB MX Zmv i ç'm +-
æÊB +?®+ H€i- F?¬M; B i`ª HÌB- Gw EB K h?¬M; M¦B iB T, óGB i i¬M; +?O- ç½ F
M?•M- i?b ç M HQÊi •M Q€M i¬M; K¬M- M;QÆB i ? B i¬M; ç m ` # M;QÌB- iB M
ç®B T?QÆM; # FB M iB M F?Q5ô h,M; K¢M? M;[F?Q ? B +?[iB M F?Q- K°i K†i M
#¨v `ä H¨ ç M; FQ+? i?Q+? >Q .QÆM; i¬M;X

GB i h?d +QÌB F?´- p®M Km®M T?€B GB i .B K i`QÎM; H½Q M?Q p"v tm'i +?B M-
T?QÆM; ç +?Q *Wm hB m H M b•M F?'m- ?ŠM H¨ +¦ i? #'i T?•M i?„M; #¢B- K¨ K
+kM; H¨ iQÆM; ç®B M†M; i`QM; ç¦- i, i?Q ;B®M; M?Q p"v ? B # M +kM; F?¬M; /M
ç m +¦- /MM; +kM; F?¬M; +¦ w M;?o X L?Q p"v i?„M; #¢B K'm +?®i M; v i¢B i` M
Gw h?m"M S?QM; FB - i?O ç² +O KbM?- ç iY iBM? M? M?'i çÌB i?S ? B +O >Q
F?¬M; i?m #ÎB FB K K Gw h?m"M S?QM; MY çQÌM; KÈB ;B M?"T J h?–M h¬M;X

L?QM; ?B M i¢B- F ?Q¢+? #` ç€M? pÌ- i?U+ HU+ *Wm hB m +?QM? H¨ i`bM? ç° S
KbM? i`W KbM? ç½ F?¬M; B H¨ ç®B i?O +O ?„M M[- +?Q M M +?d +¦ T?€B M;QÌB
b m K°i +?9i- KÎ KB M; M¦B, ó• L K- M;QÆB +MM; • GQM; hY bQ ?mvM? +O M;Q
K°i +?9i + Q ç² K°i i? ? M¨v +O J h?–M h¬M;XôX

ó±\ æ½ M?Q p"v- S?¦ oo M;QÆB +kM; H M çBXô Gw EB K h?¬M; i?'v GB i h?d ç´B
iÄ- iQ HB m ;½ • L K M¨v Gw EB K h?¬M; pšM H¨ ?B m #B i K°i Qi- Î i`QM; çÌB i?S
i?U+ HU+ +¦ i? t T ?¢M; i®T M,K- M?QM; imv i ç®B F?¬M; T?ªB i®T # X a Q +¦ i?

Gw EB K h?¬M; imv i ç®B M;?o F?¬M; `Á- .QÆM; h?B M o'M Î i`QM; h?Ov hBM? h'
KK+ iB m F?¬M; T?ªB #¼M ?¼- M?QM; H¨ B #ªQ #¼M ?¼ ç€M? H M\

aQ ç'm T?Q b m- imv T?'M F?Q+? imv i Hm•M- M?QM; i'i +ª K¼B M;QÌB F?¬M; M
ç m çQ€M .QÆM; h?B M o'M i¢B b Q Î /QÈB oB K :B Q EB K +¬M; FQ+? +ÁM i®i F
M¨v- +?d bÊ M; v +ª + Q i?O S?•M h?–M Eb Î ç•v +kM; F?¬M; i?'v `ä `¨M;X h?"i `
h?B M o'M Î i`QM; M?€v K„i b„T i`9M; +?B m- /MM; M;k ?¨M? ç°M T?€T- ç°M i?m"i
H¢B ` M;Q¨B /U HB m tm'i ?B M i?•M ?bM?- i?W /`T GB i >•K ç„+ w /¨Q /¢i- /MM

R8RX *?QÆM; R8R, :B Q æ'm

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; R8R, :B Q ç'm

ç¼+ i`mv M KÈB M?'i i¢B X

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

"¢M ç½ M?'M i? MF #¨B pB iX æ i¢5

.QÆM; h?B M o'M i?¬M; [m H–M bQ ç'm M¨v- F?„+ b•m M?"M #B i- F?¬M; +¦ T?Á
M;mv ?B K- h?'i hBM? h`€Q H¨ T?ªB M? M? Hmv M +? ` - t2K ` +€B M¨v pšM H¨ T
K°i i`"M KÈB +¦ i? #B i KbM? F?¬M; çOX

G9+ M¨v- GB i h?d ç°i M?B M [m v ç–m ç M ¬M ?Á ?ÄB, óE?¬M; #B i + Q iQM? ç

.QÆM; h?B M o'M bYM; b®i K°i +?9i- ? ? - i?¦B [m2M F?¬M; ;BÈB i?B m i M ?¼-
K°i +?9i- M m [mv i ç`M? Km®M ?Á p¨Q i?QÊM; i–M; hm *?•M :BÈB- +kM; HQÌB F
ó.QÆM; h?B M o'M5 >B m, o'M h?B M +Q bo5ôX

óo'M h?B M\5ô :B®M; M?Q K°i +€B +•M M†M; MûK p¨Q ç€K M;QÌB- i'i +ª K¼B M;
h?d H½Q ç¢Q i`„M; # +? +MM; +?QÎM; ;B€Q +?•M M?•M o¬ oB æ¢Q S?€B #B m ibM
K¬M J J¬M ? v H¨ æ¢Q JBM? ç m /MM; €M? K„i ;–M M?Q H'v HÁM; M?bM iÈB- M
+?d ç2K .QÆM; h?B M o'M +QB M?Q K°i i?B M i¨B + Q i?O- ?B M i¢B ?–m M?Q +?
?¨M; +?QÎM; K¬M K°i i¬M; K¨ M?bMX

æ9M;- +?QM? H¨ i?€B ç° ;B®M; M?Q pÈB #¼M .K+ >Ä +?•M M?•M- >mv M h•K +?
bQ +MM; ç M ç¢Q i¬M; bQ- F?¬M;- bQ pÈB ? B p`i`QÈ+ +ÁM + Q ?ÆM K°i +?9iX

.QÆM; h?B M o'M i?ªM M?B M M?bM- K°i #° #° /€M; #Q ?B K- M;²B Î i` M ;? F?¬
M?šM H'v ` T?€T #ªQ T?ÁM; M;U /¢M; pÁM; FB +O GB i .B K H½Q i~m- +~M i?"M
#ªQ M¨v F?¬M; i - +¦ i? ?'T i?m i?QÆM; i´M ç²M; i?ÌB- +kM; +¦ i? /MM; ç F?„+ +

.QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i +?9i- /Si F?Q€i ç2K i?–M i?S+ i?,K /Á p¨Q- H'v K"
T?€T #ªQ ;B®M; HQ¢B T?~K +?'i M¨v- T?®B ?ÊT i?€B +´ K"i T?€T- .QÆM; h?B M
i?´B #KB ç½ +¦ i? i Hmv M ?Q¨M iQ¨MX

h?'i hBM? h`€Q çQÆM; M?B M H¨ T?€T #ªQ i?Q+? ?ÊT .QÆM; h?B M o'M M?'i ;B
i¢B çQÆM; M?B M F?¬M; i? H"T iS+ /MM; çQÊ+- +?Q M M F?¬M; i? F?¬M; /MM;
[mv bQ pÈB F?¬M; +¦ K¢M? ?ÆMX

L; v i¢B H9+ .QÆM; h?B M o'M F?¬M; +QB B ` ;b i Hmv M T?€T #ªQ- i?"i ` # M
+¦ B- M?[M; M;QÌB F?€+ ç m iU ;B€+ ç2K +€B ç¨B M¨v M?QÌM; ` °i KbM? .QÆM; h
+?Q /M H¨ i€M im +kM; H¨ T?•M ` + Q i?'T [mw iB MX S?Q /QÈB S?¦ oo +MM; • I
pW H M ç½ /MM; iQ¨M HU+- B +kM; F?¬M; ;B[i vX æ•v H¨ ç€M? M? m bBM? iY-

a„+ K†i GB i h?d H½Q ç¢Q M?Q K°i M?bM i`"M i, i?Q M¨v- i`QM; HÁM; H¢B ç M; i
+ Q i?O K°i çÌB S?•M h?–M Eb +O >Q .QÆM; i¬M;- H¢B +–K çB oB K :B Q EB
H¨ i?M ?"M F?¬M; +? i F?¬M; i?¬BX J†+ /M Î MÆB M¨v GB i h?d H¨ b) F?¬M; M;®+

L?QM; ?B M i¢B .QÆM; h?B M o'M F?¬M; H¨ K°i i€M im çÆM i?m–M M[- +kM; F?
+?d H¨ i?U+ HU+ +QÌM; ç¢B K°i +?9i M[- K¨ H¨ K°i M?•M p"i +'T ç¢B bQ ? B HÈT
ç¢Q ? B # M ç m i` M? M? m H'v HÁM;- ?ÆM M[ +¦ çB m +–mX Jm®M ç°M; ?„M- i`
M¨v T?ªM SM;- J J¬M F?ŠM; ç`M? b) ` i v ;BªB +Sm- /MM; H'v •M ?m X

h?U+ HU+ +O • L K hY M; v +ª • .QÆM; hY +kM; FûK ?ÆM MY T?–M- [mª i?"i F?
S?¦ oo- M?QM; ?„M +kM; F?¬M; M;®+X oW H M ç½ H¨ K°i #° #° /€M; HB m K¢M;
i'i +ª ç m H¨ +?B m b® ç²M; [mv pm i"MX S?¦ oo +,M #ªM F?¬M; +–M i?B i +MM; •
+?Q M M +K+ /B M KÈB ;BˆM; +Q tm®M;X æÊB ç M H9+ .QÆM; h?B M o'M ç2K T?
i?Q M¨v ç½ Km®M /mv i`b K°i M;¨v

*m®B +MM; pšM H¨ S?¦ oo Fo + Q ?ÆM K°i #"+- H'v çQÊ+ i?„M; HÊB- M?QM; H¨
H¨K #` i?QÆM;X

óh`"M ç–m- H¨ +?9M; i i?m `²B- Gw i¬M; +?O M;?o M?Q i? M¨Q\ô J†i GB i h?d
M m • L K H¢B +? i Î MÆB M¨v- >Q .QÆM; i¬M; i´M i?'i HB M HÈM ?ÆM K°i T?–M
w iS F?€+ Km®M #ªQ p K°i +€B K¢M; +O • L K hYX

óæQÊ+X S?¦ oo i`Î p çB5ô Gw EB K h?¬M; +QÌB ;"i ç–m M¦BX

S?¦ oo M;?2 ` w iS +O Gw EB K h?¬M;X sQ v M;QÌB +® w #€M K°i +€B bÆ ?Î +?
M¨Q #® i`Q T?ÁM; p ç½ Km®M imM; M;QÌBX "ÎB pb S?¦ oo KQÌB T?–M ?B m #B i
i?¬M; KBM? imv i çdM?- ?ÆM M[`'i +¦ i¨B SM; #B M- M?QM; Î i` M iQM? +€+? H¢
M´BX

Zmª M?B M F?¬M; M;Q¨B çQ€M i`QÈ+- • L K hY i?U+ ç°M; i?O ç€M? HûM- S?¦ oo
Mû i`€M? +¬M; FQ+?- b m ç¦ i'M +¬M; K°i i`"M çB M +m²M;- F?¬M; +?Q • L K +Æ ?
T?B FB K- T?€T #ªQ • L K HQm H¢B- imM; M;QÌB # v i`Î p i` M iªM; ç€ HÈM +?¶ J

ó«B- GB i i¬M; +?O- +€B M¨v h?"i bU H¨ t'm ?´Xô Gw EB K h?¬M; p K†i €v M€v M

h v M„K i` M ;? +O GB i h?d i?B m +?9i M[ ç½ #` ?„M #¦T M€i- +?ŠM; [m +m®B
tm®M;- H„+ H„+ ç–m M¦B, óhU H¨K #"v F?¬M; i? b®M;- #Ä çB #Ä çBXô .QÆM; h?
;b- M?QM; +ªK i?'v +kM; H¨ F?¬M; F?ÄB +˜M i?"M ?ŠM H M- GB i h?d H½Q ç¢Q M
t2K ` KbM? pšM T?ªB +–M i?"M M?[M; H½Q ;B ?Ä M¨vX

GB i h?d [mª i?U+ b„T iS+ ç M M´ T?´B- M?QM; HQ¢B ibM? ?m®M; M¨v H¢B F?¬
M?`M- +?d +¦ i`QM; HÁM; K„M; iQ • L K hY H¨ K°i i M M;m M;®+X

:¼B iÈB • GQM; hY KbM? ç„+ w M?'i- ç²M; i?ÌB +kM; +¦ i? +?QM? H¨ i¬M; +?O >Q
i?2Q- i`mv M •K T?•M T?¦, ó*˜M i?"M K°i +?9i- F?¬M; +–M ;B[i v- ibK +Æ ?°B ;B
M?K+ +O >Q .QÆM; i¬M; i XôX

óaQ T?K v M i•K- ;½ EB K J M¨v imv i ç®B b) +? i Î i`QM; i v ç² M?BXô • GQM; hY
•K i`Î H¢B M¦BX L¦B tQM; HB M M?ªv tm®M;X

Gw h?m"M S?QM; +–K i`QM; i v i`QÌM; FB K b„+ K†i M;?B K i9+ M?ªv tm®M; F?ÄB
`²B- Gw EB K h?¬M; /†M /Á, óaY /KM; iQ¨M HU+- ;B i ?„M- çQ¢i çQÊ+ # FB M iB
+¬M; iQ+? M?Q p"v +kM; çO +?Q M;QÆB F i?W p` i`Q +O i XôX

> B M;QÌB +kM; F?¬M; M¦B HÌB F?€+? b€Q ;b- pW ç M +?QM? H¨ ç Q i?"i i?QÆM;
ç½ •K i?–K F i bŒM H¬B 'M- [mv +O +€B ;b QÈ+ ? M M;¨M M,K- Î i`QM; K„i .QÆM;
M m Gw h?m"M S?QM; +¦ M;mv ?B K- M?Q p"v i?'i i`¼M; i?B M H¬B b) +?m˜M t€+

• GQM; hY ç€M? iÈB K°i MY ç½ #B M i?¨M? M;QÌB HY - +ª M;QÌB i?B m ç®i HB i
F?¬M; T?ªB M;¼M HY #bM? i?QÌM; +¦ i? bQ b€M?X hm bo M; M; +'T /QM? K°i +
F?¬M; M;WM; ç®i +?€vX

*?Q M M .QÆM; h?B M o'M Î H9+ +MM; GB i .B K H½Q i˜m ç€M? M? m- pW i?'v ?
M¨v ç½ F?¬M; +¬M; FQ+? ;–M M;QÌB M[X

GQ¢B +¬M; T?€T M¨v +O >Q .QÆM; i¬M;- F?¬M; +?d H¨ F?„+ iBM? +O iQ¨M #°
i? i?2Q M;¼M HY #MM; M´- K¨ F?B M +?Q i?U+ HU+ +O KbM? i,M; ;'T #°B- ç†+ #
+MM; i®+ ç°- M?QM; iQÆM; SM; Î i` M T?ÁM; M;U i?b T?ªB v m çB K°i +?9iX *?Q
T?€T M¨v #bM? i?QÌM; Î i` M +"M +?B M +kM; +¦ Qm i? i?"i HÈMX

``+ ¦•('@ Q UÐ DÐ Ð M :% dÐ C M H R` $ 7 CbU 4€ ; + M ° Î i ? 2„„Cð %• À b 7 Cc0 ð " B• ç ® Ì0 ; +0`;D| À B

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

ó>W- o'M h?B M ç¢B bQ- +?9M; i +?QM? H¨ M;QÌB i€K ç¢B i¬M; K¬M +O hm *?•
+?9M; i i? M¨Q\ L m +?9M; i +? i Î MÆB M¨v- M;QÆB- K°i im bo L;mv M M? F€ I
i`Î i?¨M? F ç`+? +?mM; +O i€K ç¢B i¬M; K¬M- ?"m [mª M?Q i? M¨Q- iU M;QÆB +
i`"M F?m- K°i + Q i?O +ÁM +¦ i? çO + K çQ M M iQ¨M ?W H¢M? M¦B- iU M?Q +k
i? bÊ ?½B +MM; ç–m ?¨M;X

ó±\ *€+ M;QÆB F?¬M; bÊ +? i b Q\ h +¦ i? +?Q +€+ M;QÆB +Æ ?°B ç–m ?¨M;- ?
M;QÆB- i ç½ ;BªB [mv i b€m M;QÌB F?€+- +?d +ÁM H¢B +€+ M;QÆB- F?¬M; #B i
H•m\ h`"M M¨v ?B M i¢B +¦ ? B +€B #B M ?¦ - +€+ M;QÆB ?B M i¢B i`ªB [m - +?Š
K¨ i?¬B- K¨ #B M ?¦ i?S ? B- mv HU+ +O M¦ +?QM? H¨ ;'T i` M i`,K H–M +€B #B
h?B M o'M imv i F?¬M; b®i `m°i- i?ÌB ;B M ?B M i¢B +?d [m +?Q ç M K°i MûM ?C
?¢M ç¢B i`"M bY /KM;- +ÁM +¦ ?ÆM K°i + M? ;BÌ- +kM; çO iB m ? Q +? i #¼M ?¼X

óæ–m ?¨M;\ > ? ? ç m H¨ M;QÌB i?2Q çm´B iB M ç¢Q- M m bÊ +? i- H¨K b Q M¦B
?¨M? K°i M;¨M M,K i`,K M,K- i`ªB [m p¬ b® i`"M +?B M HÈM M?Ä- p¬ b® H–M #²B
t2K M? bBM? iY- M;QÌB bÊ +? i- b Q +¦ i? iB M p¨Q æ° EB T F€\ L m F?¬M; T?ªB
HB M T?ªB ?¢ tm®M;- ç° [m ? v F?¬M; +kM; H¨ K°i p'M ç - +? i H¢B +¦ ;b 2 M;¢B\
F?Q +QÌB iQ M¦BX

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; bYM; b®i K°i +?9i- F?¬M; M;Ì iÈB +¦ i? M;?2 i?'v ç€
i? +¦ w iSX L?[M; im bo æ¢B h?W F€ M¨v Î i?QÊM; i–M; +O hm *?•M :BÈB- ç†+
i?O #QÈ+ p¨Q æ° EB T F€ M¨v- F?¬M; K°i B F?¬M; T?ªB H¨ ?¢M; M;QÌB FBM? i¨I
ç9M;X L m i? K b®M; bÊ +? i- #¼M ?¼ b Q +¦ i? ç°i T?€ ç M +ªM? ;BÈB bB m imv

h?B M FB T H¨ €+ K°M; +O im bo- ç²M; i?ÌB +kM; H¨ ;B€Q Hw T?9+ •K +O im bo- M
poM? pB M +kM; çWM; M;?o pQÊi [m K°i #QÈ+ +m®B +MM; M¨v- +?Q /M M?•M /m
T?ªB +? i Î /QÈB i?B M FB T F?ªQ M;?B KX

hm bo æ° EB T F€ ç m F?¬M; T?ªB ç² p¬ iQ+? bU- Km®M ;B i #¼M ?¼ / /¨M;- Km®
F?,MX *?ŠM; [m F?¦ i?b F?¦- M?QM; F?¬M; +¦ M;?o H¨ F?¬M; i? +?BM? T?K+5

ó>W- iB m iY M;QÆB +kM; F?¬M; v m `'i ç„+ w- +?9M; i ç½ Km®M i`mv M iBM iS
i¬M; M°B b) T?€B iÈB `'i M?B m + Q i?OX æ M H9+ ç¦ M;QÆB b) +? i i?"i bU F?¦
T?m- H½Q T?m +¦ i? H¨K +?O +?Q M;QÆB M iQ¨M ç` `ÌB F?ÄBXô J°i +€B æ° EB
M¦BX

ó> ? ? X h`QM; ç¢B i`"M +O #´M i¼ - M;QÆB +ÁM Km®M çQ iBM i`Î p \ o"v #´I
`½B +?Ì #¼M ?„M ç M- ç M K°i M;QÌB ;B i K°i M;QÌB- ç M ? B M;QÌB ;B i K°i ç¬B-
.QÆM; h?B M o'M +QÌB ? ? - M;[F?Q i`¨M M;"T iU iBM- F?BM? i?QÌM; M¦BX

Zmª i?U+- i?2Q ?B m #B i +O .QÆM; h?B M o'M ç®B pÈB *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢
HB M +¨M; i`Î M M ?B m i`QM; F?¬M; ;B M ç†+ i?M ç¢B i`"M ?bM? i?¨M?X hmv i ç
:¼B ç'i- ç'i K'i HBM?X

h?"i ` i€K M;QÌB Î i`QM; i`"M- K¶B K°i M;QÌB ç m iWM; i?Y çQ iBM ` - M?QM; F
M?B M F?¬M; +–M M?B m HÌB- M?bM K°i +?9i #¼M ?¼ T?ªM SM; b m F?B M;?2 tQ
h?B M o'M ç½ #B iX

ó o"v +€+ M;QÆB +?"K `½B +•M M?„+ K°i +?9i çBXô .QÆM; h?B M o'M M¦B tQM; H
+O ? B +€B i`"M FB bY /KM; ` - ? B M;QÌB ;B®M; M?Q i„K pÁB b2M Î i`QM; ?ªB /
i¢Q i?¨M?- €T HU+ H"T iS+ ;B®M; M?Q .QÆM; h?B M o'M HÌB i,M; p¼i ;'T i` M i`,

a€m + Q i?O >ÊT h? Eb +ÁM H¢B #` ç€M? HûM ç€M? `ÆB T?€T #ªQ +kM; #` M?®i
ç€- ç½ b„T tQM; çÌB `²BX h? M? •K .QÆM; h?B M o'M F?¬M; M? M? F?¬M; +?"K
b Q\ hm ?¨M? F?¬M; / - K°i +€B b B H–K i?¨M? i?B M +´ ?"M- M;¨M M,K im ?¨M? M

æÊB i?”i H•m b m- .QÆM; h?B M o’M H¢B F?¬M; ?Qªm;- /M b Q +€B b€i F?Q M¨v
ç M ç M çB M- iBM iQÎM; #¼M ?„M b) +ªK i?’v +¨M; i? K bÊ ?½BX

óæQÊ+- M;QÆB Km®M i? M¨Q\ô J°i M;QÌB i`QM; ç¦ KÎ KB M;- /M b Q +?mM; [m M
?B T H¢B F?¬M; K’i K†iX

ó> ? M;QÌB b€M; K„i5ô .QÆM; h?B M o’M i€M i?QÎM; M¦B- K°i ç¢Q T?M p,M ?Q ªQ
+?QM? H¨ F? QÈ+ i?–M T?M i`ªB [m +QÌM; ?¦ 8 H–M- .QÆM; h?B M o’M pb #ªQ
M,K H–M mv HU+5 J v K„M MÆB M¨v +?d +¦ 3 M;QÌB- /Q /ªX ó"m¬M; ` i•K i?–M +O
i`QM; L;mv M i?–M +O M;QÆB- M;QÆB HB M +¦ i? ç¢i çQÊ+ iU /QXôX

óæ•v- ç•v H¨ +€B ;b\ô L;QÌB M¼ M;?B ?Q†+ ?ÄBX

ó*’K +? - K°i HQ¢B +’K +? - i?m”i T?€T /Q i F? B T?€Xô .QÆM; h?B M o’M i? v ç
HÌB p` H½Q ?mvM? M¨v +¦ i? ?B mX óJ m K°i +?9i- M m b€i F?Q +„M Mm®i ç M ç
J°i +•m M¨v- .QÆM; h?B M o’M ç +?Q i’i +ª M;QÌB i`QM; ç¢B i`”M ç m M;?2 çQÊ+

h`”M i? ç°i M?B M #B M ªQ- b€m M;QÌB >ÊT h? Eb #` i”T i`mM; Î K°i F?®B F?m p
K†i +kM; F?¬M; / +QB- +?ŠM; [m M?bM i?ªK i`¢M; +O M;QÌB F?€+- +¨M; +¦ i? F
bÊ ?½B F?¬M; ?B m ç M; +?”K `½B F?m +? i€MX

a€m ç¢Q T?M p,M ?B M H M Î i`QÈ+ K†i #¼M ?¼- i? M? •K .QÆM; h?B M o’M p M
[mv i ç`M? +?9i çBXô *?QM? M?Q HÌB .QÆM; h?B M o’M- +?d +¦ ? B HU +?¼M- +

.QÆM; h?B M o’M HÊB ?¢B M[- +kM; +?ŠM; [m T?€T HU+ L;mv M M? F€- +’K +?
+¦ ?¢M- +?d +–M +¦ +Æ ?°B- ;B i M;QÌB M¨v- M?Q p”v H¨ +¦ i? `Y b¢+? bd M?K+X
i`QM; HÁM; b€m M;QÌB ç m ç M; iU ?ÄBX "¼M ?¼ +MM; >mv i J H9+ i`QÈ+ ;B®M
K v K„M M¨v- +kM; KQÌB T?–M iU iBM i?U+ HU+ +O KbM?- H–M M¨v +?ŠM; [m H¨
o’M M¦BX L m K†i ç®B K†i K¨ M¦B- K°i i`,K .QÆM; h?B M o’M #¼M ?¼ +kM; F?¬M;

L m- .QÆM; h?B M o’M +¦ T?€T HU+ +MM; +ªM? ;BÈB ;B®M; M?Q #¼M ?¼- M?Q p
+?Q +¦ i? i?U+ F?¬M; +¦ çQÌM; b®M; T?ªM F?€M;X L?QM; .QÆM; h?B M o’M +?Š
F€ M?Q M?Ä- +’K +? HÊB ?¢B M[+kM; +¦ ?¢M- ;B[? B M;QÌB FûK i?”i bU [m€ t
F€- +?Q /M H¨ + Q i?O S?•M h?–M Eb- KQÌB M;QÌB i€K M;QÌB +kM; +¦ i? i?m i?”T

*?QM? H¨ #ÎB pb i²M i¢B HQ¢B i•K Hw M¨v- K’v im bo >ÊT h? Eb i?’v çQÊ+ +Æ ?
M?K+- ?ÆM M[+Æ ?°B M¨v +?B K i` M i€K T?–M- F?¬M; p”i H°M i?b i?m +?„+ `²B
ói?„M;ô +?„+ `²BX

*?Q M M b€m M;QÌB F?¬M; ? M K¨ +MM; #m¬M; ` i•K i?–M- iB T M?”M ó+’K +?
>mv i J i`€M? Î +?¶ i®B- p K†i [m€B /` M?bM b€m M;QÌB ç2K +€B T?M p,M +´ [m
M? +O KbM?- ?Á p¨Q L;mv M i?–M +O KbM?X L¦B i?”i- Km®M +¦ K°i HQ¢B ç²M
HQ¢B +ªK ;B€+ M¨v #B M i?¨M? pb #¼M ?¼ K¨ K v K„M- pb KbM? +¦ ç²M; #¢M K¨
M¨v Î /QÈB ibM? i`¢M; idM? i€Q- H¢B F?¬M; [m€B /` +MM; ç€M; bÊ- H¨K +?Q >mv
+¨M; i? K iW ç€v HÁM; M;mv M i`mM; i?¨M?- F?m’i T?K+ H¨K M¬ i¨BX h?”K +?Q +Á
F?m’i T?K+ K¨ +ªK i?’v iU ?¨QX

.QÆM; h?B M o’M i?’v T?M p,M ?Q¨M iQ¨M ?Á p¨Q L;mv M i?–M +O #¼M ?¼- K¨
L;mv M i?–M KbM?- H¢B i? K b€m çB K b€M;X .QÆM; h?B M o’M MÎ MK +QÌB- ç„+
h`QM; HÁM; F?¬M; i? ç MûM /•M; H M K°i HQ¢B F?Q T?€+? i?B M ?¢ M;Q¨B i +Á

.mM; M?”T i?–M T?M- +?ŠM; F?€+ M¨Q +?`m F?®M; +? pÈB F? QÈ+ T?€T i„+ QÈ
i?’T F?¬M; [m M ? X _’i ?B M M?B M- M¨v b€m + Q i?O >ÊT h? Eb ¬K i•K Hw K v
>mv i J F?€+5

óæBM? —M- /šM #¼M ?„M p¨Q çBXô .QÆM; h?B M o’M T?•M T?¦ M¦B- ç²M; i?ÌB i`B
M¨vX h€M çB p¬ #B M b€i F?Q FB - i”T i`mM; b€i F?Q iQ¨M i`”M- i`¨Q ?QÈM; p T
ç–mX

ó>mv i J æBM? —M- H¨ M;QÆB\ *?ŠM; H) i’i +ª +€B M¨v ç m H¨ •K KQm +O M;QÁ
Eb- ?B M M?B M M?”M ` æBM? —MX

óa€m p`- +?O M?•M #ªQ i K M; +€+ M;QÆB ç M- çB i?2Q i çBXô æBM? —M F?¬M

a€m M;QÌB p K†i FBM? M;¢+ M?bM æBM? —M- M;Æ M;€+ çB i?2Q æBM? —MX

> B + Q i?O æ° EB T F€ i`QM; i`"M i?"i bU H¨ [m€ F?¦ [m'M H'v- F?¦ +?ÆB ç M F?B
iB m ? Q pQÊi [m i?ÌB ;B M K°i MûM ?QÆM;- +kM; pšM ç M; FB M i`bX

*?ŠM; [m - #¼M ?¼ imv HÊB ?¢B- M?QM; Hm¬M +¦ H9+ T?€T HU+ ? Q ? i- K°i +€

ó*€+ M;QÆB ç2K M¦ ,M çBXô .QÆM; h?B M o'M H'v ` b€m pB M HBM? ç M #´ bmM
#ªv .QÆM; h?B M o'M KÈB Hmv M F?¬M; H•m- F?¬M; /KM; v m ç M- /MM; H¨ +´ T?

a€m M;QÌB M;?2 HÌB ,M ç M /QÊ+- F?¬B T?K+ K°i +?9i- ? B M;QÌB i`QM; ç¦ H¢B H

a€m M;QÌB çSM; H M- H¢B +MM; H9+ ç–v K†i i?®M; F?´ ;?û p¨Q i` M K†i ç'i- F?¦
K² ?¬B H¢M?- [mª i?U+ +?QM? H¨ K² ?¬B M?Q KQ `ÆBX GQ¢B i?®M; F?´ M¨v [m
M?QM; i?•M i? i'i +ª +ÁM i®i F?¬M; i´M ? Q ;bX

o K†i >mv i J æBM? —M ?B m `ä- HQ¢B F?´ p¢M FB K tmv M iBK M¨v- KbM? +k
poM? pB M +kM; F?¬M; /€K M K i?Y M[- i?"i bU H¨ #°B T?K+ #¼M ?¼- p"v K¨ +¦ i'
F?¬M; ?´ H¨ iB M #®B >ÊT h? EbX

h?"i ` - M?[M; M;QÌB M¨v ç½ bÈK F?¬M; +?`m M´B- T?€T HU+ +¨M; K¢M?- L;mv M
F?´ M¨v HB M +¨M; K¢M?- M?QM; #¼M ?¼ F?¬M; #B i /WM; H¢B M?Q i? M¨Q- +¨
+¨M; ?"M i?b +¨M; ç m- Km®M M;'i H¢B F?¬M; M;'i çQÊ+- +?d +¦ idM? i€Q +ªK i?K
iW +?¶ b•m i`QM; HBM? ?²M M¨vX

m®B +MM; pšM H¨ >mv i J i`QÊM; M;?o - KÎ KB M; M¦B, ó€+ M;QÆB F?¬M; +–
M;QÆB ç m ;B®M; M?Q i - i`Î i?¨M? i?m°+ ?¢ +O o'M h?B M +?O M?•M- +€+ M;QÆ
M?[M; pB + F?¬M; i?U+ i FB M[XôX

J¼B M;QÌB ç m M;QÌB i?¬M; KBM?- pW M;?2 +€B M¨v- ç½ ?B m #B i w iS ç¢B F?
+–M F?¬M; M;?o +?mv M T?QÆM; /B M FB M[- +€B i?®M; F?´ M¨v HB M ç½ F?-
H M HQ¢B w MB K M¨v- HQ¢B i?®M; F?´ M¨v H¢B iÈB M[- ?ÆM M[bQ pÈB K°i H–
bÊ ?ÆMX G¨K +?Q M?[M; im bo >ÊT h? Eb i•K +?Q p¬ +MM; FB M ç`M? M¨v +kM;
çQÊ+X

R88X *?QÆM; R88, *?ÆB h`Á óp¬ :B M æ¢Qô

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; R88, *?ÆB i`Á óo¬ :B M ç¢Qô

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

ó*€+ M;QÆB p b m ç m H¨ M¬ #°+ +O i - +MM; æBM? —M ;B®M; M? m- ;¼B i +?
æBM? —M H¨ ç¢B M?•M- M;?2 i?2Q ?„M i?®M; M?'i b B T?€B- i +kM; F?¬M; `ªM?
M?Q p"vXô .QÆM; h?B M o'M #bM? ioM? KÎ KB M; M¦BX

óo•M;- +?O M?•MXô J'v M;QÌB ?–m M?Q ç²M; i?ÌB +mM; FQM? ç€T HÌB- b m ç¦ H¢
óæ¢B M?•MXô h'i +ª +€B M¨v ç m H¨ ?¨M? pB F?¬M; i`ªB [m iU ?ÄB- b€m M;QÌB ?
M;•v M;QÌB- +€B M¨v [m€ [m, /`- [m€ F?¬M; H¬@;B+X

óæBM? —M- K M; i?2Q #¼M ?¼ +MM; K°i +?¶- p•v +¬M; ? B H½Q ;B ?Ä F?¬M; #B
FB M i`b i`QM; ç¢B i`"MXô .QÆM; h?B M o'M T?•M T?¦- i?"i` [m MY + M? ;BÌ
?¼- M?QM; .QÆM; h?B M o'M F?¬M; FB M M?šM +?ÆB pÈB #¼M ?¼X L¦B tQM;- ç
p¨Q i`QM; +Æ i? b€m ;½ M¬ #°+ KÈB i?mX

óhm•M K M?- +?O M?•M po ç¢BXô æBM? —M p K†i +mM; FQM? i`ª HÌB- i`QM; H
iB M #®B + Q i?O >ÊT h? Eb i`QÈ+ FB +?d +¦ i? M?bM H M M¨v- p"v K¨ iW ;BÌ F
KbM?\ > ? ? +?d ?mv b€m >ÊT h? Eb- # M M;Q¨B +ÁM +¦ ? B im bo æ° EB T F€-
H¨ [m€ bmM; bQÈM;X

ó*?9M; i çB5ô æBM? —M pšv i v K°i +€B- ?¦ i?¨M? ?mv i ªM?- ?QM; T?'M HB M
F?¬M; iU +?O çQÊ+ i?2Q b€i K¨ çB- iQ iQÎM; +O #¼M ?¼ ;B®M; M?Q +?B H¨K ?
+?'T ?¨M? K M? H M? +O .QÆM; h?B M o'M- K°i MY F?€+ H¢B H¨ FBM? ?½B M?
çQÊ+ çB +?'T ?¨M? K M? H M? +O K°i M;QÌB t H¢X

>mv i J æBM? —M- #¼M ?¼ iWM; M;?2- +MM; iWM; ;†TX L?QM; H¨ H9+ 'v KbM?
K°i ;½ ?"m bBM? p½M #®B- + Q + Q i¢B i?QÊM;- M?QM; ?¬K M v H¢B ç M K°i +€B
æ€K M;QÌB KbM? i?¨M? / M? +U+ bÈK- iW i`QÈ+ H9+ >mv i J æBM? —M iQ€i` i
*?•M :BÈB- ?B M i¢B b m F?B ˜M +Q M?B m M,K M?Q p"v çB` - H¢B H¨ F i +K+ M?

"ªv + Q i?O >ÊT h? Eb- # Q p•v ? B bB m +'T +QÌM; ;Bª æ° EB T F€ ç½ +?d +¦ bS-
+QM / +QM p•v [m M? ? B +QM b¦B t€K HÈM ç€M; v mX

*?ŠM; [m - ?B M i¢B ? B +QM b¦B t€K HÈM ? B i v ? B +?•M ç m #` i`¦B H¢B- ?ÆM
+ÁM M?B mX J¨ #ªv +QM / +QM M¨v ç m i v +–K pk F?Q- +?m˜M #` M?†i iB M M;?

>mv i J æBM? —M` H M? K°i iB M;, ó*¬M; FQ+?Xô "ªv M;QÌB HB M #„i ç–m Q M?
i?QÌM;- ? B p` M¨v /MM; T?€T #ªQ F?¬M; ç€M? i`ª- çSM; Î i¢B +?¶ ç +?Q #¼M ?¼
+kM; b) F?¬M; +¦ i´M i?QÆM; ;bX L?QM; H¨ H9+ M¨v ;B®M; M?Q K°i M;¼M +Ä +m

*€B M¨v ç•m +?d H¨ óM;¼M +Äô- [mª i?U+ +?QM? H¨ M;¼M M9B HÈM M†M; p¢M i
F?¬M; +–M ;BªB i?Q+?- ? B ;B ?Ä æ° EB T F€ i`QM; i?ÌB ;B M M;„M ç½ #` ?¦ ç€

>mv i J æBM? —M ç9M; H9+ T?•M T?¦ /WM; i v- b€m M;QÌB +kM; M;?2 HÌB /WM;

ó> B p`- F?¬M; HU +?¼M K°i +?9i b Q\ô h? M? •K .QÆM; h?B M o'M p M; H MX

ó>W- i? +¦ i? ;B i F?¬M; i? M?K+5ô J°i i`QM; b® ç¦ HÈM iB M; iW +?®BX

óh®iX h i?QÎM; i?S+ M;QÆB- p"v M;QÆB T?ªB +? i çB5ô .QÆM; h?B M o'M M¦B
ç€ i?¨M? T?Q iQÊM;X

óL;QÆB i?b b Q\ G½Q iB M bBM?- M;¨M M,K im ?¨M? F?¬M; / - +?d +–M M;QÆB
L;mv M i?–M- #´M i¼ +¦ i? + K çQ M M;QÆB ç° FB T +¦ ?B p¼M;- #ÎB pb i`QM;
+MM; i¨B HB m +O h`+? .B i æ M- M;?o `ä H¢B i`ª HÌB #´M i¼ Xô h? M? •K H¢M? H
o'M F?¬M; +¦ MY çB K #B M ?¦ X

L?QM; K¨ M;QÌB M;?2- # Q ;²K iQ¨M #° M;QÌB Î ç•v- h`+? .B i æ M\ *€B M¨v +¦ i?
iB M ç M ç½ i?'i i`mv M p¬ b® M,K- ç9M;- i¢B i`QM; K„i M?[M; im bo M¨v- h`+? .B
ç MX J¨ ?B M i¢B HQ¢B HBM? /QÊ+ M¨v Î ç M T?QÆM; ç½ i?'i H¢+ F?¬M; #B i # Q
i`mv M i?mv i `²BX

>mv i J H¨ M;QÌB i?S M?'i imv i ç®B F?¬M; ?Q¨B M;?B iBM iQÎM;- #ÎB pb +¬M; ?
æ M F?B M +?Q >mv i J FB M i?S+ çQÊ+ +?O M?•M i?–M F€ M¨v F?¬M; ;b F?¬M
æ° *?QÈM; æ M iQÆM; iU M?Q h`+? .B i æ M i?m°+ p i`mv M i?mv iX

a€m M;QÌB KÈB M?"T #¼M F?€+ ç m F?¬M; /€K iBMX

>mv i J æBM? —M F?¬M; +¦ .QÆM; h?B M o'M T?•M T?¦ M;QÌB i?S M?'i çSM; ` M
HÌB +?O M?•M i'i +ª ç m H¨ i?U+- #ÎB pb i ç½ ,M K°i pB M æ° *?QÈM; æ M KÈB i?Q
i?ÌB ;B M i,M; H M iÈB >ÊT h? EbXôX

J¼B M;QÌB M;?2 tQM;- +¦ iQM M?B K i` M #ªv T?–MX "ÎB pb æ° *?QÈM; æ M H¨ i
æ M- ?B M i¢B hm *?•M :BÈB +ÁM #ªQ i²M ? v F?¬M;- p”v F?¬M; #B i çQÊ+X

æ° EB T F€ F?¬M; bÊ +? i- H¨ pb +¦ i?B M FB T i? K p¨Q M;QÌB- /M b Q +kM; H¨
i¢B +¦ ?v p¼M; ç° FB T- +¦ ?v p¼M; B +ÁM Km®M +? i\

_'i ?B M M?B M- p` + Q i?O æ° EB T F€ M¨v #` çª ç°M; `²B- +¦ h`+? .B i æ M- H¢
i?•M- ç° FB T ç½ +¦ M,K T?–M ?v p¼M;- b m ç¦ #ªM i?•M .QÆM; h?B M o'M +?QM?
?„M ?¶ i`Ê- M¦B F?¬M; +?WM; ?v p¼M; ç° FB T +¦ i? i,M; H M iÈB F?QªM; #ªv i€
+?Q #'i +S im bo M¨Q pb ç° FB T K¨ T?B M M½Q #¬M # im Hmv M çB M +m²M;X

ó"´M i¼ +?Q iÈB #•v ;BÌ M¦B K°i F?¬M; ? B- M;QÆB +¦ i? HU +?¼M +MM; ?„M
çB5ô h? M? •K .QÆM; h?B M o'M p M; H M iW #®M T?QÆM; i€K ?QÈM;- K M; i?2
F?¬M; i? iQÎM; iQÊM;X

o` im bo æ° EB T F€ M¨v / Q ç°M; `²B- ?Q¨M iQ¨M / Q ç°M; `²B- hm *?•M :BÈB +€ H
pB i¬M- +¦ H) i?U+ +¦ +®i F?Q +SM; `„M bQ pÈB p¨M; ç€- M?QM; /M b Q +kM; H¨ b
iB M ç¢Q i`QM; i–K K„i- çB HU +?¼M ;B[? B +€B- M;QÌB F?¬M; +¦ çO /•M i°+ M°
ç¢B ç b® #¼M ?¼ ç m b) HU +?¼M +€B b mX

ç€M;- i?B m +?9i M[ç½ ç2K im pB +O ?„M t¦ #Ä- +m®B +MM; pšM H¨ K°i çÌB i¬M
>Q .QÆM; i¬M; ` K†i #ªQ p GB i h?d- M?QM; K¨ ?„M +kM; #` T?¢i çB /B M #Q+?

h?U+ HU+ >Q .QÆM; i¬M; +kM; [mª i?U+ #ÎB pb K°i H–M QÈ+ ? M M;¨M M,K M¨v
i? - i'i +ª M;QÌB K°i ? +O GB i h?d- ç m ç½ #` HB M HKv- #` /ÌB ` F?ÄB i`mM; i•K
i¬M;X

>Q .QÆM; i¬M; +MM; J h?–M h¬M; i¢B i` M K°i çB K M¨v +¦ #ªM +?'i F?€+ M? m
i¬M; H¨ i?m°+ p +? ç° /•M +?O imv M +Y- #ÎB pd #¼M ?¼ Î i?QÊM; ;BÈB F?¬M; +
ç¢BX J¨ J h?–M h¬M; i?b H¨ €T /KM; +? ç° FB m ;B i°+ F i?W - +?Q /M H¨ #ÎB
h?–M h¬M; K°i H–M i`QÈ+ ç€M? K'i h? M? JBM? EB K- F?B M +?Q i?U+ HU+ J h
K¢M?- +kM; pšM M?Q +k M„K ;B[[mv M HU+ J h?–M h¬M;- M;mv M M?•M +O M¦-
HQ¢B [mv M HU+ FB m ;B i°+ M¨v +O J h?–M h¬M; +'m i?¨M? ç½ ?Q¨M iQ¨M i?¨

h¬M; +?O KÈB H M +?S+ +O >Q .QÆM; i¬M;- pšM H¨ ?¨M; +?[GB i- i M GB i EB
#®B i`QM; ?¨M; +?[GB i- M?QM; /M b Q +kM; H¨ ç iY çÌB i?S M?'i ?¨M; +?[GB i
i? - Î S?•M h?–M i`mM; F€X h?"i ` i¬M; +?O >Q .QÆM; i¬M;- ?^M; M;¨v ç m H¨ t
i?U+ HU+ +kM; F?¬M; M?'i ç`M? T?ªB [m€ +QÌM; ç¢B- i?U+ HU+ K¬M T?€B +QÌM;
h?W F€ i?QÊM; i–M; M?'i +O hm *?•M :BÈB ç M [mv i ç`M?X

Zmv M HU+ >Q .QÆM; i¬M; b m F?B i? v ç´B- i¬M; +?O KÈB Km®M H¨K ` +?9i i?¨
+ªB +€+? ?Q†+ H¨ i?B ?¨M? K°i Qi +? ç° KÈBX *€B F?€+ F?¬M; M¦B- [m M i`¼M
i`¼M; çB K +O iQ¨M i¬M; +?mv M /ÌB ç M i` M h?QÆM; hB M T?O- K¨ F?¬M; ;B®
.QÆM; h?B M o'M # M M¨vX o` i¬M; +?O KÈB M¨v- pšM H¨ +¦ +?9i ç–m ¦+- +MM; p
i?ÌB ;B M çB ibK F?„T hm *?•M :BÈB K°i .QÆM; h?B M o'M ˜M M'T bQ pÈB +?m°i +Á
#^M; ç2K iBM? HU+ i"T i`mM; Î i` M óM9B p¨M; M9B #¢+ô ?B M +¦X

h?"i ` - i`W >Q .QÆM; i¬M;- i`¼M; i•K +O K'v i¬M; F?€+ +kM; +?mv M ?QÈM; p
i`QÈ+ FB T?ªB #ªQ i²M i?U+ HU+ SM; T?¦ QÈ+ ? M M;¨M M,K- ?B M i¢B- M;QÊ+ K
K°i T?2M- iMv iB M iW # M i`QM; H'v ` K°i FB M iB M F?Q p"v +kM; T?€i i¨B HÈM
.QÆM; i¬M;- ?B M i¢B F? M ?B K iB M F?Q- `ÆB p¨Q i`QM; i v J h?–M h¬M; # F
p M[- i`W T?B H¨ tªv ` ç¢B +?B M ?Q†+ H¨ QÈ+ ? M M;¨M M,K iB T i?2QX oB K
.QÆM; h?B M o'M- i¢K i?ÌB +kM; F?¬M; +¦ ç–m K®B- +?Q M M h?QÆM; hB M T?O
+?9 w- F?¬M;- i?"i ` +?Q iÈB M v ç m H¨ iB m çB K- +?ŠM; [m ?B M i¢B K¼B M;Q
i"T i`mM; ? i Î # M i` MX

Gw h?m"M S?QM; b m F?B p i¬M;- HB M # [m M im Hmv M- ç2K Gw EB K h?¬M; #
/o ?„M +?d +¦ +QÌM; +? T?€T HU+- iB T iK+ H¨K i¬M; +?O +O ?„M- +?Ì b m F?B
F?¬M; b B #B i H„K H¨ +¦ i? H¨K +?Q ?„M +?QM? i?S+ iB T M?"M J h?–M h¬M;X
M?B K i¬M; +?O- iU M?B M +kM; T?ªB i`ªB T?ŠM; +QM çQÌM; +?Q Gw h?m"M S?Q

h` M? çQ¢i h?QÆM; hB M T?O bQ pÈB i`QÈ+ FB +ÁM F`+? HB i ?ÆM- +ÁM b„T M
i?¨M? ;B€ i` M i`ÌB- ç²M; i?ÌB +kM; i?¨M? M;m²M ;®+ i B ?¼ - +¦ F?¬M; Qi M;QÌB
b€i i?•MX _'i M?B m i€M im +'T i?'v i?'v HQm i`[M¦ +kM; p¬ /KM;- +m®B +MM; ç2
?¼ +–K ç M +?¶ *´ .B K #€M ç'm ;B€X

*´ .B K MQÆM; +€B iB M M¨v- ;¦T M?†i K°i Qi M;¼+ T?M- M?QM; i?¬M; KBM? M?
i?"i i?"i ç2K ç¢B #° T?"M ç m H'v ` #€M ç'm ;B€ ? iX

L?Q p"v- ç¢B i¬M; K¬M ç¢i çQÊ+ M;¼+ T?M- +€+ i€M HQm im bo ç¢i çQÊ+ HÊB M
K„iX > B M;QÌB ç m i?„M;- i?2Q M?Q M?m +–mX

h'i +ª iBM iS+ M¨v ç m +?"K `½B ?°B iK ç M iQQM; i v >mv i J æBM? —M- æBM? -
ç¬B K„i ;B'm Î T?Q b m K¨M- bU pK HÈM M?Ä +O hm *?•M :BÈB iU M?Q i'i +ª ç m
HB M M; v +ª K°i Qi [mv i b€+? T?QÆM; +?•K KÈB ?Q†+ H¨ ?¨M? ç°M; M #¨B +O
M?Q HÁM; #¨M i vX

.QÆM; h?B M o'M i?W /`T K'v M,K i?ÌB ;B M M¨v- Hmv M +? ` F?¬M; Qi HBM? c
HBM? ç M i` M +'T #ªv- >mv i J æBM? —M i`QM; K'v M,K M¨v i?b H¨ Î # M M;Q¨B i

?Q†+ H¨ iU KbM? çB b,M ;B i +?Q .QÆM; h?B M o'MX æ†+ #B i h`+? .B i æ M +MM
ç M /QÊ+ Hmv M +?QM?X

hbM? i`¢M; ?¦ ;BªB H #¨M +O .QÆM; h?B M o'M +kM; `'i F?ª [m M- H #¨M +'T
F?QªM; dyW- F?¬M; # Q H•m b) +¦ i? ?Q¨M i?¨M? +'T i?S b€m- b m ç¦ iB T i?2Q
i?¨M?- +kM; FûK F?¬M; M?B m H„K\

R8dX *?QÆM; R8d, l~M æ M Eb

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; R8d, l~M æ M Eb

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M M;m²M UXV

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

"¢M ç½ M?'M i? MF #¨B pB iX æ i¢5

E?¬M; i? F?¬M; M¦B- .QÆM; h?B M o'M Î i` M F?®M; +? +ªK t9+ +O #ªM i?•M +
i?QÌM;- M m ç´B K°i M;QÌB F?€+- #ªM i?•M i` M i?U+ HU+ +kM; F?¬M; FûK- ?ÆI
i?¬M; K"i T?€T- i` M i v H¢B M„K M?B m M;¼+ T?M M?Q M¨v- +¦ M,K KQÆB K'v H
H½M; T?Q- M?Q p"v M;QÌB M¨v ç½ bÈK t¬M; p¨Q h?QÆM; hB M T?OX L?QM; K¨ .C
M?`M- ?"m iQ+? #¢+ T?€i- iQ+? iK +¨M; M?B m i?U+ HU+ +¨M; K¢M?- F?¬M; ç€M

æ•v H¨ Qm çB K- K°i +€B Qm çB K KQÌB T?–M po ç¢B- M?QM; bU ibM? H¢B +¦ iQM
+¨M; H•m- ç² p"i # M i`QM; iB M T?O b) +?ªv ` +¨M; M?B mX

.QÆM; h?B M o'M ;¼B >mv i J æBM? —M- ç2K K°i H¼ h`+? .B i æ M Hmv M +? `
çQ +?Q "¢+? h`+? •M +MM; J¢+ h?Q >mv M- # M i`QM; +¦ # pB M h`+? .B i æ M-
H¨ +O M;QÆBXôX

>mv i J æBM? —M b m F?B H'v çQÊ+ ç M /QÊ+- FQ+? ç°M;- i`QM; i v F?¬M; T?ªB
H¨ M;¼M +Ä +Sm K¢M; +O im bo æ¢B h?W F€X *¦ M¦ i`Ê ;B9T- H¢B i? K >mv i h
J +¦ M„K +?„+ pQÊi [m i?B M FB T i` M i€K T?–M- #¦M; K i?B M FB T K'i çB- i•
+kM; b) i?QªB K€B ?ÆM M?B mX

ó*?O M?•M M? KBM?- i?m°+ ?¢ im•M K M?5ô >mv i J æBM? —M FQ+? ç°M; [m€ t

óæQÊ+ `²B- ç2K ç² i?m i?"T ç M ç†i tm®M;- M¦B +?Q i M;?2 K°i +?9i #B M ?¦ hn
.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m- T?'i i v M¦BX

>mv i J ç2K iBM iS+ i?m i?"T M?'i M?'i #€Q +€Q i?2Q bU i?"i- ?ÆM M[+?¶ i`¼M
p¨Q w iQÎM; +O KbM?- H9+ M¨v- FBM? M;?B K H½Q ç¢Q i`¨ i`°M hm *?•M :BÈB M;

ó±\ S?ªB F?¬M;\ h?9 p`- i MÆB M¨v +¦ K'v KB M; M;¼+ T?M M?B m ` - M;QÆB +
i¨B- çdM? +'T v m ç M ?Q†+ H¨ çBM? +'T HBM? /QÊ+ i`Î p +?Q i Xô .QÆM; h?B M
M;¼+ T?M çQ [m X

óh?m°+ ?¢ MÆB M¨v M;¼+ T?M +¦ ?ÆM i€K KB M;- M¨Q +–M +?O M?•M M;¨B #Ä i
M? M? +?¦M; H'v ` M;¼+ T?M +O KbM? M¦BX

ó> ? - i?"i ` F?¬M; +–M- i MÆB M¨v M?B m- M;QÆB F?¬M; M;¢B iU KbM? çB +
K¶B K°i +€B i¬M; K¬M ç m #€M K°i +€B- T?®B ?ÊT ,M w K°i +?9i K¨ M¦B- iBM iQÎ

/¨v5ô .QÆM; h?B M o'M +QÌB ç M;?` M¦BX L¦B tQM;- +¨M; M;?o i?"i ç9M; H¨ +¨M
H¢B H'v ` b€m KB M; çQ [m M¦B, óJ h?–M h¬M; # M FB i?b F?¬M; +–M çB HW
i?–M #Q- +kM; F?¬M; +–M i?B i çB i` m +?¼+ #¼M ?¼- çQÆM; M?B MX L m +¦ i?
FB K i? K K°i K¦MXôX

o¬ oB æ¢Q S?€B H¨ K°i +€B i¬M; K¬M /mv M?'i +MM; .QÆM; h?B M o'M F?¬M; T?€
çB m M¨v H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M ç®B pÈB i¬M; K¬M M¨v T?B i?QÌM; FB M; F
F?¬M; ç€M; bÊ- M;QÊ+ H¢B H¨ M;QÌB p¬ /K+ p¬ +–m ?Q†+ H¨ +¦ i? iU /Q F?®M; +
;¼B H¨ ç€M; bÊX *¦ i? F?¬M; i` m +?¼+ #¼M ?¼ i?b F?¬M; M M çB i` m +?¼+ #¼

>mv i J b m F?B ç°M; i?•M- .QÆM; h?B M o'M ç–m iB M H'v *Ym E?9+ >Q¨M; >¨
+®+- çQÆM; M?B M F?¬M; ç†i H M •T h`"M *Ym *mM; 'M- #^M; F?¬M; b Q +¦ i? F

a m F?B T?QM; +®+- .QÆM; h?B M o'M H'v ` K'v HÁ o"i l~M EBK æ M KÈB Hmv M
#ªv K¨m H¨K i¨B HB m +?QM?- +€+ HQ¢B HBM? /QÊ+ [mw i`¼M; H¨K T?®B i¨B- H'
i`ªB [m æB m >Q h? M? æ²M; G¬- M?` HQM; iS ?Q i,M; H M- i?¨M? iUm bB m +
ç M +'T #"+ #U+ M¨vX

.QÆM; h?B M o'M +?Q hB m "¢+? K'v pB M M¦B, ó•M / K°i +?9i- HBM? +?B #ªv K
KQÌB- M M /MM; iB i FB K K°i +?9iXôX

hB m "¢+? `'i ?B m +?mv M ;"i ;"i ç–m- p¶ K¦M; pm®i + K çQ M M¦BX hmv i ç®B b
M¦ H¨K çQÌM; ,M- i`QM; HÁM; H¢B bmv M;?o- M m +¦ i? H'v M¦ H¨K çQÌM; ,M- p"v

.QÆM; h?B M o'M # [m M im Hmv MX E? QÈ+ i?–M T?M +kM; F?¬M; T?ªB F?¬M;
H¨ +,M +S i?U+ HU+ M;QÌB +¦ çQÊ+ K¨ ç`M?- H'v +ªM? ;BÈB ?B M i¢B +O .QÆM;
•M +MM; J¢+ h?Q >mv M ? B + Q i?O æ° EB T bÆ Fb +?Q ç° i?B M FB T +kM; +?
#m°+- T?ªB /MM; i?ÌB ;B M `'i /¨B KÈB +¦ i? ?Q¨M iQ¨M +?d ?mv- +?¶ i?B m ?Ki M
H¨K +?Q ? B p` M¨v i?Q€i F?ÄB F? QÈ+ i`¦B #m°+- M?Q p"v hm *?•M :BÈB +¦ i? H
*?Q M M .QÆM; h?B M o'M KÈB p°B p½ M?Q p"v Hmv M +? o"i l~M EBK æ M- i,M
iB M T?€T HU+X

o"i l~M EBK æ M K¶B HÁ #ªv pB MX .QÆM; h?B M o'M i´M; +°M; KÎ H¬ Hmv M +?
K°i M,K i?ÌB ;B MX .MM; ? i #ªv T?–M KQÌB HBM? +?B #ªv K¨m- +kM; K v +¦ HBM
+ÁM i?W +?QM T?–M KQÌB #ªQ i²M Î # M i`QM;- +¦ i? ?Q¨M iQ¨M #ªQ i²M /QÊ+ ?
+?9i ;B i,M;X >B M +¦ i´M; b® # KQÆB H,K pB M- ç•v H¨ iQ¨M hm *?•M :BÈB +?d
F?¬M; +¦ i? KX *?Q hB m "¢+? #ªv pB M- #ªM i?•M .QÆM; h?B M o'M ,M p¨Q # pB

>mv i J Î hm *?•M :BÈB ?®B ?ª M;QÊ+ tm¬B- óæ˜v K¢M? iB m i?Kô h?QÆM; hB
M¨v [m2M #B i F?¬M; Qi + Q i?O i?U+ HU+ T?€B i?'T ?ÆM K°i HS - +MM; K°i Qi +

óVK- M;QÆB t2K `²B H¨K çB- ? B M,K b m- i?b ç2K ç² p”i ;B Q +?Q #´M i¼ Xô .QÆ
iQM? T?K+ ç M # [m MX

óhm•M K M?- +?O M?•MXô >mv i J æBM? —M +mM; FQM? F i i?9+ ç®B i?Q¢BX

>mv i J M;QÌB M¨v pW +?’K /Si ç®B i?Q¢B- iBM iS+ +O *´ .B K H¢B iÈB- M°B /r
.QÆM; h?B M o’M i? K ;B hm *?•M :BÈB ç¢B ?°B H–M M¨v F?¬M;\

.QÆM; h?B M o’M H’v ` K°i HÁ #ªv pB M o”i l˜M EBK æ M KÈB Hmv M +? - ,M p¨Q
/QÊ+ HU+- WKX _’i F?¬M; i - K°i pB M ,M p¨Q +–M M,K ç M b€m M;¨v i?ÌB ;B M ?
+?d +–M M„K +?„+ i®i i?ÌB ;B M- +¦ i? pW Hmv M +? ç M /QÊ+- pW im Hmv M i,

p T?–M b m F?B ,M tQM; i?ÌB ;B M M;QÊ+ H¢B H¨ +¦ i? iB m T?Q Î i` M im Hmv M
L?Q p”v +¦ i? +¨M; / [m2M i?m°+ T?€T HU+ K¢M? K) i` M M;QÌB- +MM; pÈB M?
HoM?X

*Ym i`¼M; i?B M H¬B- K’v i?€M; i?ÌB ;B M ç½ im Hmv M H M- mv HU+ +O *Ym i`
i?QÌM;- ç¢Q i?S +?QM H¨ mv HU+ ;’T ç¬B i´M; i€K ç¢Q i?B M H¬B i`QÈ+5 h`QM;
[m M i`¼M; M?’i +?QM? H¨ +€B *Ym i`¼M; i?B M H¬B M¨v- #ÎB pb M¦ +¦ iB K HU+ i
Q [m€i iQ¨M #° H¬B T?€T5

L?QM;- b m F?B im Hmv M tQM; +€B i`K +°i M¨v- ? i?®M; H¬B T?€T ç½ tªv ` #B
+QM çQÌM;X *€B i?S M?’i +?QM? H¨ im Hmv M iB M ;B B H¬B T?€T # KQÆB b€m
i?S ? B +?QM? H¨ H’v p¬ i?QÊM; H¬B FbM? ` M +Æ i? - im Hmv M h?B M G¬B EB
i? i?¨M? iUm p¬ i?QÊM; ç¢B T?€T HU+X

GQ¢B i?S M?’i F?¬M; +¦ ;b ç€M; +¦- HQ¢B i?S ? B i?b +¦ +?9i +?`m i°B- T?ªB H’v
iQÆM; çQÆM; pÈB iU KbM? ,M i?B M H¬B HU+ KbM? T?€i ` - T?ªB +?`m çQÊ+ i’i
H¨ K°i +€B T?€T K¬M Hmv M i? FBK i?•M FB m iU M;QÊ+X

> B +QM çQÌM;- M;QÆB +¦ i? w /®+ HÁM; K°i +€B- +m®B +MM; i?¨M? iUm ç m H¨
+¦ i? HU +?¼M ? B +QM çQÌM; ç²M; i?ÌB çB- +MM; M? m iB MX *?ŠM; [m iB m
H¨ i` M ? B H–M- F?¦ F?,M +kM; H¨ i` M ? H–MX

h?B M H¬B ` M +Æ i? M;QÊ+ H¢B H¨ F?¬M; p°B im Hmv M- #ÎB pb +€B M¨v +–M i
?Q†+ H¨ +¦ M;Q¢B HU+ ç†+ i?M iB M ?¨M? ` M +Æ i? i?ÌB Fb ç–m- M m F?¬M; H¶
b) +?d +¦ ?¢B p¬ Q+?X

h?–M hB m h?B M G¬B- +?B H¨K # KQÆB b€m i–M;- mv HU+ +O M¦ ç½ pQÊi [m
i?U+ M¦B +¦ +€B ;b +¦ i? +MM; M¦ bQ b€M?- p”v i?”i ç9M; H¨ +?d +¦ hS *Ym h?B M
[m X

æQÆM; M?B M mv HU+ # i–M; i`QÈ+ +O h?–M hB m h?B M G¬B- i?”K +?Q +ÁM
*?ŠM; [m mv HU+ Î i` M i`K +°i- mv HU+ i–M; i?S M?’i h?–M hB m h?B M G¬B ç½
H¬B i?S M,K5 L; v b m ç¦ K¶B i–M; ;’T j H–M5 J¶B # i–M; ;’T Ry H–M5 "ˆM; mv H
ç i`m iB M /B i K 5

.QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M; H”T iS+ im i”T- K¨ H¨ M;QÊ+ H¢B Î i` M *Ym i`¼M; i?
M;WM; Hmv M i”T- i?ŠM; ç M T?€T HU+ ? Q ? i- b m ç¦ H¢B ,M p¨Q o”i l˜M EBK a
+¨M; i? K `ä ` iX

> B M,K i?ÌB ;B M- .QÆM; h?B M o’M H¢B Hmv M ? B HÁ o”i l˜M EBK æ M- ç H¢B
"¢+? +MM; M? m +?B X

.QÆM; h?B M o’M M?”M çQÊ+ iBM iS+ +O >mv i J - ç½ #B i i?ÌB ;B M F?¬M; b B
h?m’M Zm M; o•M +O .QÆM; h?B M o’M +MM; pÈB F?QªM; +€+? ;B[bÆM +®+ p
F?B ç¢B ?°B #„i ç–m +kM; +¦ i? F`T i?ÌB +?¢v iÈB- M;QÊ+ H¢B H¨ F?¬M; +–M bÈ
.QÆM; h?B M o’M F?¬M; iQM? #¢B H° p•M i?m”i +O KbM?- +?Q M M bÈK K°i +?9i
çBX

*€+? #B i# M;¨v- M?bM pÈB +†T K„i F?€+ tQ X .QÆM; h?B M o'M ˜M im KQÌB M,K
K¢M?X >B M i¢B ?„M M m T?€T HU+ F?Q iS+ iQ¨M #° T?¦M; ` - ç½ F?¬M; /QÈB +
i?QÌM; T?€T HU+ / Q ç°M;- +?QM? H¨ iB m +?m˜M +O K°i sm'i E?B m Eb- Î i`QM;
+ Q i?OX

Í i` M MY çQÌM;- +MM; >mv i J ?°B ?ÊTX æBM? —M H'v ` K°i +€B i`[p"i M?šM ç
iQ¨M #° i?m ?Q¢+? M?[M; M,K ;–M ç•v ç´B ç m # M i`QM;XôX

.QÆM; h?B M o'M M?bM K°i +?9i- [mª i?U+ F?¬M; Qi- i'i +ª ç m H¨ K†i ?¨M; + Q
M¨v H¨ HÊB M?m"M + Q- FB K `'i i?Q+?X L;¼+ T?M MÆB M¨v +O .QÆM; h?B M o'
+?Q iWM; /MM; K°i +€B- K†+ /M +¦ +?9i H½M; T?Q- M?QM; +?mM; [mv bQ pÈB M
K'i K°i +'T T?€T HU+ çB ` i®i ?ÆM +?S\

ó*?O M?•M- ç¢B ?°B H–M M¨v Î i`QM; K°i +€B F?2 M9B M?Ä +?QM? #„+ H +? T?Q
T?M p¨Q +®+- K¶B M;QÌB +?d +?Q T?ûT K M; K°i M;QÌB çB p¨QXô >mv i J æBM?

óVK- i #B i `²BXô .QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m i`ª HÌBX

E?¬M; # Q H•m- ç½ +?¢v iÈB i`QÈ+ bÆM +®+- iW F?¬M; i`mM; M?bM [m - i`QM;
F?¬M; bÆM +®+ +¦ F?¬M; Qi M;QÌB çSM; Î F?¬M; i`mM;- iU M?Q H¨ ç M; i?O p X

L? M?¨M; ?¢ tm®M; ç'i- .QÆM; h?B M o'M +MM; >mv i J +MM; M? m çB ?QÈM; +
bÆM +®+- i`QM; bÆM +®+ [mª M?B M +¦ K°i ç°B im bo çSM; +Y +®+ FB K i` óoû

æQÆM; M?B M- +€B M¨v F?¬M; T?ªB M¦B T?ªB ç2K M;¼+ T?M ;B Q ç M i`QM; i v
ç +?Q #¼M ?¼ /MM; K„i t€+ M?"M K°i +?9i H¨ çQÊ+ `²BX

.QÆM; h?B M o'M +MM; >mv i J +kM; F?¬M; +¦ w iS Km®M H¨K F?¦ M?[M; ç iY HS
T?M +O KbM?- M?Q€M; H M ? B +€B ç½ çB p¨QX

ó>Q M M;? M? iB M #®B5ô *kM; F?¬M; #B i H¨ i¬M; K¬M M¨Q ;€+ Î +Y - +€B +'T #
`'i +?m ç€QX

a m F?B p¨Q +®+- HB + K°i +€B M?bM H¢B- i`"M /Q M? +?B çQÊ+ `'i `ä `¨M;- ç¢Q
im H¢B H¨ K°i ç€K- M?[M; M;QÌB M¨v im pB i?'T M?'i +kM; H¨ L;mv M M? F€- + Q
æ° EB T F€5 L;QÊ+ H¢B H¨ F?¬M; +¦ #¦M; /€M; +O i€M iB M i€M K X

h?"i ` M?Q i? M;QÊ+ H¢B H¨ / ?B m- +MM; F?¬M; #B i +€B iB M T?O M¨v +¦ T?ª
i€M K M¨v ? v F?¬M;- K¶B M;QÌB çB p¨Q F?¬M; +?d F?¬M; i?m ?Q¢+? çQÊ+ ;b- ?
#` +„i ;BªK K°i +'T T?€T HU+ MûK ` X

æ M H¨ M?[M; im bo /QÈB E?¬M; JBM? F€ FB - b m F?B çB p¨Q- +?Q /M F?¬M; +
;BªK T?€T HU+ MûK ` - çQÆM; M?B M Qi +¦- F?¬M; +¦ M;?o H¨ F?¬M; +¦- pšM H
T?€T HU+X .QÆM; h?B M o'M +kM; +?QM? H¨ pb M;mv M M?•M M¨v- KÈB pšM M?
#` iQÈ+ K°i +'T T?€T HU+- i?"i F?¬M; +¦ +€B ;b- .QÆM; h?B M o'M M m #` iQÈ+ K
Km®M +? iX J°i +'T T?€T HU+ +O .QÆM; h?B M o'M- ç¢B #B m +?QM? H¨ p¨B +'T
.QÆM; h?B M o'M >¦ h?–M i`mM; F€ ç½ +¦ i? +?®M; H¢B S?•M h?–M ?"m F€X >
M;QÆB M¦B K°i +?9i ?B M i¢B .QÆM; h?B M o'M H¢B i`•m iÈB i`bM? ç° M¨Q\ "` iQ
b) HÈM ç M ç•mX

.QÆM; h?B M o'M +ªK ;B€+- +€B iQÈ+ T?€T HU+ M;QÌB M¨v H¨ M? K ?B K M?'i- +
?[m ?B m M?'i- +€B M¨v bQ pÈB i`U+ iB T ;B i M;QÌB +ÁM #m²M #U+ ?ÆMX

L;–K H¢B M;QÌB i F?´ im K'v p¢M M,K- # ;B•v i?ÌB ;B M #` iQÈ+ b¢+? b)- +?d bÉ
+¦X > ? X

.QÆM; h?B M o'M ç M- F?B M +?Q F?¬M; Qi M;QÌB +?9 w- .K+ >Ä +?•M M?•M iÄ i'
ç¢Q ?[m- ç M ç M ç M- i ç½ #B i +?mv M HÈM M?Q p"v- M;QÆB F?ŠM; ç`M? b) ç
.QÆM; h?B M o'M ç2K ?„M FûQ iÈB T?Q i`QÈ+ i`"M /Q M? i€M imX

>mv i J çQÆM; M?B M çSM; Î T?Q i`QÈ+X

óL;QÆB b Q +MM; H½Q K ç–m M¨v +MM; M? m ç M\ô .K+ >Ä +?•M M?•M +¦ HÌB ;

.QÆM; h?B M o'M +ÁM +?Q F`T KÎ KB M;- >mv i J KÎ KB M; i`QÈ+, ó«- Î i` M çQÌ
+Q boX ob p"v +MM; ?„M +MM; M? m iÈB- H¨K b Q\ .K+ ?Ä H½Q ç–m M?B- i +M
F?¬M; Q€M- M;QÆB +ÁM HQ H„M; H½Q T?m b) +MM; o'M h?B M +Q bo F?¬M; [m

.K+ >Ä +?•M M?•M bYM; b®i K°i +?9i- M;?o M;?o- +kM; ç9M;- >mv i J H½Q K ç
+?9i i¨- M?QM; ç®B pÈB M;QÌB +¦ i?U+ HU+ H¢B +¦ #ªM H½M?- M;QÊ+ H¢B H¨ `'i
F?¬M; QiX Qi M?'i [m M ? ;B[# M;QÌB ?mvM? ç KbM? pÈB ?„M +QB M?Q F?¬
F?¬M; T?¢K MQÈ+ b¬M;- HšM M? m M;QÊ+ H¢B +kM; H¨ H€M; ;B M; ?Á i?m"M
M;Q¢B +kM; ;B®M; M? mX :B[? B # M +?Q iWM; tmM; ç°iX

óL¨Q +¦- M¨Q +¦- H½Q æBM?- i H¨K b Q +¦ w iS M¨vXô .K+ >Ä +?•M M?•M KdK +Q

ó.K+ ?Ä iB M #®B i?"i bU H¨ #B i M¦B çM Xô .QÆM; h?B M o'M F?€+? F?Q ç€T H

ó«B +? QX h`QÈ+ FB ;¼B M?Q p"v F?¬M; b Q- M?QM; ?B M i¢B i?•M T?"M M;QÆB
+?9M; i pšM H¨ ç¢Q ?[m iQÆM; tSM;X "^M; F?¬M;- i +kM; F?¬M; +¦ K†i KkB ?QÈ
Qi i?O T?€TXô .K+ >Ä +?•M M?•M MY M;?B K i9+- MY M¦B çM bY ç9M; M¦BX

óh +MM; *´ .B K H¨ #¢M i®i- +S ;¼B M?Q p"v F?¬M; T?ªB b B #®B T?"M `²B\ô .QÆ
ç–m M¦BX

óo"v +€+ ;B Q +€+X >¶ F?¬M; i? H¨K +?mM; i®i H„KXô .K+ >Ä +?•M M?•M F?¬M;
+?•M i?¨M?X

óæQÊ+ `²B- >Ä ç¢Q ?[mXô .QÆM; h?B M o'M +?'T H M; M; ?¨M; H¨K K°i +€B iB
>mv M h•K +?•M M?•M +MM; "½Q EB K +?•M M?•M ?¨M? H K°i +€B M¦B, ó*?¨Q ?

> B M;QÌB +kM; F?¬M; ;B¨ K²K- ç€T H H¢B- i?U+ HU+- pšM H¨ /U p¨Q i?U+ HU+
M;QÆB +¦ i?U+ HU+- M;QÆB b) +¦ çQÊ+ i¬M i`¼M; +MM; ç` p` M M +¦X

ReRX *?QÆM; ReR, sm'i S?€i UkV

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M k, S?QM; F?ÎB im +?•M ;BÈB

*?QÆM; ReR, sm'i T?€i UkV

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

"¢M ç½ M?'M i? MF #¨B pB iX æ i¢5

ó> ? X æQÊ+ `²BXô .K+ >Ä +?•M M?•M +QÌB HÈM M¦B- ?B M M?B M H½Q ;B ?
h?B M o'M i?dM? ;B€Q K°i Qi p'M ç i?O T?€T Hmv M F?Q- ç†+ #B i T?QÆM; T?€
+O M;QÌB i - M?QM; M m [m M ? i®i K¨ M¦B- +¦ i? i` Q ç´B K"i T?€T HšM M? m-
Hmv M K°i #ªQ p"iX h`QÈ+ FB #®B T?"M .QÆM; h?B M o'M FûK [m€ HÈM- .K+ >
F?¬M; / FûQ i?'T K†i KkB ç M i?dM? ;B€QX

L v M;QÌB i`bM? /B M i¢B ç•v +kM; F?¬M; Qi- +¦ ;–M jyy- M?[M; M;QÌB M¨v Qi M?
M;QÌB +¦ çQÊ+ M;¼+ T?M- K¨ M;QÌB +O KQÌB ç¢B i¬M; K¬M K ç¢Q +kM; iQÆM; i
çQÊ+ M;¼+ T?M- T?€B ` ç°B ?bM? +QÌM; ç¢B iW L;mv M M? F€ ç M æ° EB T F€

:B®M; iB M T?O HQ¢B ç` T?QÆM; # Q ?¨K /U p¨Q p”M F?Q +MM; F?ªQ M;?B K i
+?d T?€B + Q i?O i–M; i?S ¢M? M?’i çB- F?ŠM; ç`M? H¨ F?¬M; çQÊ+- bU i?”i +k
+?Q M M +€+ ç¢B i¬M; K¬M ç m id Kd +?¼M HU iBM? M? i–M; i?S F?€+ M? m i`Q
H–M M¨vX E?¬M; +–m +¦ i? +¦ çQÊ+ +ª iÁ iB M T?O- +€B M¨v F?¬M; i?U+ i - ç9M
H,M H°M ç M KQÌB ç¢B i¬M; K¬M +O hm *?•M :BÈB +€B i–M; i?S M¨v- ç m F?¬M; T
T?O M¨v iW H9+ #„i ç–m HB M ç½ i?Y ` X Jm®M +¦ çQÊ+ M¦\ J°i +?9i +kM; F?¬M;
K°i H–M M¨v KK+ iB m +O K¼B M;QÌB +?d H¨ M?„K p¨Q iB M F?Q +MM; pÈB çdM?
+¨M; i? K i?U+ i +kM; / /¨M; i?U+ ?B MX

L;QÌB +O æ¢Q JBM? iU M?Q ç M; FB M; F` +€B ;b- K°i H–M M¨v +?O i`b ç¢B ?°B

J°i H½Q ;Bª S?•M h?–M ?”m F€- +MM; F?¬M; #B i H¨ i?m°+ p i¬M; K¬M M¨Q- çSM
+kM; #B i +€B h?QÆM; hB M T?O M¨v /šM T?€i K°i HQ¢i T?B M iQ€BX *€+ v m i
"’i Zmv u m GoM?- p”v K¨ ;B¦M; i`®M; F?m +?B M; H Q ` - i?”K +?Q +¦ +¬M; F? B
im bo ` p¨Q iB M T?OX L¦B K°i +•m F?¬M; / M;?2- +?9M; i i? M¨Q- H¨ pB + +O
/` HQ¢B FB /U p¨Q +€B ;b M?9M; i v ç M i`QM; +?9M; i X E?¬M; T?ªB i°+ HQ¢B
*?Q M M i +ªK i?’v- +?9M; i K°i H–M M¨v M M H¨ pSi #Ä ?B K M;?B i`QÈ+ FB - K
ç°M;- H¨K +?Q M?[M; v m HQ¢B FB F?¬M; +¦ +Æ ?°B +¦ i? i?W /`TXôX

óE?¬M; b B- +€B iB M T?O M¨v H¨ ?¢ tm®M; hm *?•M :BÈB- K¨ F?¬M; T?ªB "’i Zmv
"’i Zmv u m GoM?- bÊ H¨ #¼M ?¼ M; v +ª ç +?Q +?9M; i +Æ ?°B çB p¨Q +kM; F?
çSM; ` T?K ?¼ M¦BX

.QÆM; h?B M o’M M;?2 ç M +kM; b„T M;O ;¨ M;O ;”iX L?[M; H½Q ;B ?Ä M¨v- +,M
K¨Q M?B m M;QÌB iS+ ;B”M- +MM; M? m T?ªM v mX *?ŠM; [m M¦B i?”i ` - +€B iB
*?•M :BÈB- K¨ F?¬M; T?ªB "’i Zmv u m GoM?- M?[M; v m im M¨v iQ ; M HÈM K”i t¬
M?•M HQ¢B- çQÆM; M?B M b) /šM T?€i im bo M?•M HQ¢B #’i K½MX *?QM? M?Q
"’i Zmv u m GoM?- im bo M?•M HQ¢B +?d bÊ M; v +ª p¨Q çWM; M;?o p¨QX

L?QM; K¨ iW K°i T?QÆM; /B M F?€+ K¨ M¦B- H½Q ;Bª M¨v M¦B +¦ +?9i [m€ `²B- +€
K°i ?²B +?B M i` M? F?¬M; +–M i?B iX *?ŠM; [m .QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M;
/M ç€M? H M +kM; F?¬M; HB M [m M pB + +O i - +?d +–M F?¬M; ç€M? iÈB i` M ç

L; v b m ç¦- p¨B +€B i¬M; K¬M ç m +¦ M;QÌB çSM; ` H M iB M;- çB m ç°M; `’i HÈM
H–M M¨v çB p¨Q çQ¢i çQÊ+- i’i +ª i?m°+ p +€ M?•M- K¼B M;QÌB +S pB + v M i•K
çQ M H–M i?m ?Q¢+? M¨v KQÌB ç¢B i¬M; K¬M imv i F?¬M; çB +QÈT çQ¢iX J¼B
T?ÁM; M;W v m im ;B i M;QÌB çQ¢i #ªQX

GÌB M¨v- .QÆM; h?B M o’M pšM H¨ iBM iQÎM;X h`QÈ+ F?¬M; M¦B i?m ?Q¢+? K°i H
b) ;B’m K¨ F?¬M; imv M #®- +?Q /M K¼B M;QÌB ç m `ä `¨M;- Î i` M ç¢B M;?o - KQÌ
/€K çB +QÈT çQ¢i- +€B M¨v +¦ i? b) /šM H M +?QM T?€B F?€+ +MM; pÈB i€M im i
ç¢i çQÊ+- +?QM? H¨ i?m°+ p im bo HQ¨B M;QÌBX

oW M¦B tQM;- K¼B M;QÌB HB M tm’i T?€iX Í i` M çQÌM;- +€+ i¬M; +€+ T?€B ç m ç
?B M ` ?Q¨M iQ¨M ?[m ?ªQX *kM; +?d +¦ >Q .QÆM; i¬M; F?¬M; +¦ T?ªM SM;- M
+€B ;bX

.QÆM; h?B M o’M H¨ `’i ç9M; KU+ +QÌB iOK idK ç€T H¢B- +kM; #B m ?B M ` #° /
/šM H M HQ¢B #B M ?¦ M¨v- pšM H¨ #ÎB pb T?€T HU+ +O .QÆM; h?B M o’M #B M
L;mv M M? i`mM; F€- ?ÆM KQÌB M,K b m ç½ #B M i?¨M? T?€T HU+ / Q ç°M; +O
Hm”M H¨ B M?bM +kM; +ª FBM?- +€B i®+ ç° iB M #° M¨v i?”i bU [m€ FBM? M;QÌB

æQ¨M M;QÌB +S tm’i T?€i M?Q p”v- ç€M; M?„+ iÈB H¨ K°i H–M M¨v i`QM; M?•M p
[m2M- B\ E?¬M; T?ªB +?QM? H¨ .QÆM; h?B M o’M KÈB i?m b€m M;QÌB ?–m >ÊT

`¨M; +ªK M?”M çQÊ+ .QÆM; h?B M o’M +QÌM; ç¢B- ç•v H¨ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ KQ
i`QM; HBM? ?²M i`mv M ` X "¼M ?¼ iW ç€v HÁM; /•M; H M K°i HQ¢B +ªK ;B€+ i?–

.QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M; +¦ ?¢ +?d H M? ;b- ?¬K M v H–M ç–m iB M p¨Q iB
.QÆM; h?B M o’M ç®B pÈB iB M T?O ç½ +¦ F?¬M; Qi ?B m #B i- /M b Q iQ¨M #° #
Î i`QM; i v ?„MX .QÆM; h?B M o’M M;?B M +Sm ? B M,K- +?d +ªK i?’v K°i +€B ç–
i`QM; i?”i bU H¨ [m€ T?S+ i¢TX *ª iÁ iB M T?O +?B H¨K # +€B F?m pU+- i–M; F?
MY FQ+? +Ð +O iB M T?O- iW T?QÆM; ?QÈM; F?€+ M? m çB p¨Q ç m b) ;†T T?ª
i`”M HB M çÆM i`”M- i`”M ç¨M HB M i`”M ç¨M- i`QM; i`”M #® i`Q +’K +? - +’K +?
i–M; i–M;- i?”i bU H¨K +?Q M;QÌB i F?¬M; SM; T?¦ M´BX

h?–M F€ M?’i H¨ iÁ iB M T?O M¨v +¦ i? +,M +S T?€T HU+ K¢M? v m +O M;QÌB çE
h€M iB M Î b m KQÌB FB T- iU i?¨M? EBK iB M K¨ T?B i?,M;- M?QM; +?QM? H¨ #ÎB
+?Q h€M iB M +?QM? H¨ €T +? +’T EBK iB M- +?Q M M h€M iB M i€M K çB p¨Q # C
L; v +ª i`®M +?¢v +kM; F?¬M; +¦ +Æ ?°B- i`U+ iB T #` +„i ;BªK T?€T HU+ MûK ` X
i–M; i?S M?’iX i`mv M +QTv iW

h–M; i?S M?’i +?d +¦ i€K +QM çQÌM;- +¦ i? çB i?¬M; i–M; i?S ? B- ç®B SM; i€K T
#„+- ç¬M; M K- ç¬M; #„+- i•v M K- i•v #„+X hmv M çQÌM; F?€+ F?¬M; +?d +¦ +Æ
ç m H¨ im–M ?Q¨M +? i- M;QÆB M m H¨ F?¬M; #B i çQÌM;- ?Q†+ H¨ F?¬M; ?B m i`
çQÊ+ imv M çQÌM; +MM; T?QÆM; p` +?QM? t€+X

hQ¨M #° iB M T?O H¨ H’v ? B HQ¢B i`”M Hw GK+ >ÊT "€i >Q M; i´ ?ÊT K¨ i?¨M?-

"Không sai, Bằng lão đại nói rất đúng, chúng ta đi vào nơi nào cũng giống nhau, ha ha ha." Các yêu quái cùng lên tiếng cười lớn phụ họa, sau đó tiếng cười bừa bãi rời khỏi.

Đoàn người bị châm chọc nghiến răng nghiến lợi, lại không thể làm gì được.

Dương Thiên Vấn nhìn bọn họ nhắm hướng đông bắc đi qua, cũng không có để ý, theo mọi người cùng nhau cầm ngọc phù trong tay vào tiên phủ, tại chỗ để lại ít nhất một nửa nhân số. số lượng ngọc phù dù sao có hạn, không chấp nhận được lãng phí. Thật sự làm cho Dương Thiên Vấn nghi hoặc là, bọn Trác Nhất Phàm cũng có ngọc phù, sao không thấy bọn họ xuất hiện?

Không gian dao động, Đám người Dương Thiên Vấn xuất hiện ở trong một cái đình viện quay chung quanh màu xanh lá, bắt đầu tiến vào đều là tùy cơ truyền tống, tiến vào hơn một trăm người, bên người Dương Thiên Vấn chỉ có năm người, rất may mắn, Huyết Ma cùng Dương Thiên Vấn chia cùng một chỗ.

Ba người còn lại, đều là tán tu, pháp lực từ cao đến thấp đều có, cao nhất Phân Thần Kì, thấp nhất Nguyên anh hậu kỳ, Huyết Ma cùng cao thủ Phân Thần Kì kia ngược lại quen biết, quan hệ coi như không tệ, tên là: Nguyên Hưng đạo nhân, là một ẩn tu sĩ.

Một người khác cũng là người quen Thiên Kình kiếm Đạo Diêu Tử, chẳng qua hiện tại đã đạt tới tu vi Xuất Khiếu Kì.

"Chào các vị tiền bối, văn bối Lục Cơ Tử, luôn luôn tu hành tại phụ cận Đông hải, ít đến đất liền." Người trẻ tuổi Nguyên anh hậu kỳ lễ phép hô.

"Ha ha ha tới là ngươi!" Đạo Diêu Tử nhiệt tình vỗ bả vai Dương Thiên Vấn nói.

"Đạo hữu gần đây khỏe không?" Dương Thiên Vấn cười tủm tỉm đáp lễ nói.

"Khỏe, rất khỏe." Đạo Diêu Tử hào sảng cười nói.

Mọi người cũng quen biết lẫn nhau một chút, quen biết Dương Thiên Vấn không nói, Lục Cơ Tử này rõ ràng là lão tu sĩ nhà quê kinh ngạc không khép được miệng, "Ngươi ngươi ngươi… Ngài chính là Vấn Thiên đại sư?".

"Vấn Thiên cư sĩ!" Dương Thiên Vấn nhẹ tay vén vén vạt áo nói.

"Được rồi, các vị, nơi này là bên trong tiên phủ, chúng ta liền đều bằng cơ duyên, đều bằng bản lãnh. Nguyện ý tách ra một mình hành động, trước hết mời!" Huyết Ma Đinh Ẩn ngắt lời hỏi, bởi vì ở trước khi tiến vào, mọi người đều phóng lời thề, tuyệt đối không ở trong tiên phủ tự giết lẫn nhau, bằng không dựa theo tính cách làm việc của Huyết Ma trừ Nguyên Hưng đạo nhân, người còn lại đều sẽ bị vô tình giết chết, hút khô tinh huyết, luyện thành Huyết Thần Tử.

Nguyên Hưng đạo nhân nhìn Huyết Ma một cái, người thứ nhất cáo từ nói: "Bần đạo quen một mình một người hành tẩu, cho nên xin thứ lỗi bần đạo cáo từ trước." Nói xong lắc mình rời đi.

Đạo Diêu Tử nhún vai, trực tiếp nói với Dương Thiên Vấn: "Bần đạo muốn đi theo đạo hữu thử thời vận, trong cái tiên phủ này rất rõ ràng ẩn chứa kỳ môn độn giáp chi đạo cao thâm, bần đạo là không hiểu chút nào.".

"Tiền bối, không biết vãn bối có thể được đi theo các ngươi hay không?" Lục Cơ Tử ngượng ngùng hỏi.

"Tiểu bối, lão phu trước đem lời xấu đặt ở phía trước, ngươi tốt nhất là tự tìm cơ duyên, có lẽ có chút thu hoạch, nếu không đợi cho dù tìm được thứ tốt gì, ngươi có lẽ một chút cũng không chia đến, thậm chí chỉ có thể chia được kém nhất." Huyết Ma không thể làm trái lời thề giết người, nhưng có thể đuổi người.

"Vãn bối biết quy củ, lần này tiến vào cũng chỉ là tìm cái cơ duyên, nếu cùng các vị tiền bối chia được một khối, đó chính là cơ duyên của vãn bối, vãn bối có thể cam đoan, sẽ không cướp đoạt chiến lợi phẩm, có thể chia một chút là một chút." Lục Cơ Tử rất thông minh trả lời.

Mọi người nghe xong, trong mắt sáng ngời, tiểu gia hỏa này không tệ, biết đúng mực, biết tiến thối. Quan trọng nhất là có thể khống chế được dục vọng của mình, tâm tính tu dường nghĩ hẳn bất phàm.

Huyết Ma còn muốn nói cái gì, Dương Thiên Vấn mở miệng ngắt lời: "Được, nếu đồ vật đạt được tới 4 kiện, tất có một kiện là của ngươi, không nên tùy ý xông loạn đụng loạn là được." Dương Thiên Vấn ngược lại là sẽ không keo kiệt cho Lục Cơ Tử một tia cơ duyên này.

Huyết Ma thấy Dương Thiên Vấn mở miệng, tự nhiên không nói thêm nữa.

"Đa tạ Vấn Thiên tiền bối." Lục Cơ Tử lộ ra một cái tươi cười trả lời.

"Nào có, Đông hải cách nơi này xa xôi như thế, ngươi cũng có thể có được ngọc phù, chứng minh thật là cơ duyên của ngươi đến rồi, ta chẳng qua là trợ giúp mà thôi." Dương Thiên Vấn trả lời, cái này ngược lại là lời nói thật.

Ngươi có thể có được ngọc phù, đây là cơ duyên, đây là vận mệnh. Có thể cùng Dương Thiên Vấn phân đến cùng nơi, càng là cơ duyên, càng là vận mệnh.

Dương Thiên Vấn nghĩ lại một chút, tính phương hướng một chút, đi phía trước dẫn đường. Huyết Ma đi ở cuối cùng, đoạn hậu cũng tốt, giám thị hai người cũng thế, đều phi thường thích hợp.

163. Chương 163: Vào Tiên Phủ (1)

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 2: Phong khởi tu chân giới

Chương 163: Vào tiên phủ (1)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Bạn đã nhấn thank bài viết. Đa tạ!

Tòa đình viện này, là một bộ phận xây dựng mê cung của tiên phủ, dựa theo bản đồ biểu lộ, tòa mê cung này cũng không có nguy hiểm quá lớn, nơi này là chỗ cửa Sinh, bình thường cũng sẽ không quá nguy hiểm.

Tòa mê cung này xây dựng xảo diệu, không bàn mà hợp ý nhau bát hoang mở mang vô biên chí lý, người tiến vào nếu là không nhìn được phương hướng căn bản rất khó đi ra. Hơn nữa nơi này cấm chế pháp trận khắp nơi nối liền nhau, hơi không chú ý, sẽ rơi vào cạm bẫy. Nhưng kỳ quái là, những cấm chế pháp trận này cũng không sẽ đòi mạng người, chỉ là sẽ ép buộc ngươi, đúng, chính là ép buộc. Dựa theo Dương Thiên Vấn lý giải, cái này giống như có chút cảm giác như trò đùa dai, chẳng qua trò đùa dai như vậy quá "tiền vệ" một chút.

Đi nửa ngày thời gian, cũng chưa đụng phải những người khác, thật ra cái này rất bình thường, nếu đụng phải, mới tính là ngạc nhiên, bởi vì tiên phủ này rất lớn, đừng nói là mấy trăm người tiến vào, cho dù là mấy chục vạn mấy trăm vạn người tiến vào, cũng tương tự chứa nổi. Đây chỉ là bên ngoài mà thôi.

"Không cần làm ký hiệu, cái này vô dụng, cái mê cung này là hoạt động, nó là căn cứ trận lý lục hợp bát hoang dung hợp mà thành, mỗi nửa canh giờ biến ảo một lần, kỳ diệu phi thường. Làm ký hiệu căn bản không có tác dụng, chúng ta hiện tại có hai con đường, thứ nhất là dùng ngọc phù trong tay an toàn truyền tống ra. Thứ hai chính là đi về phía trước, thử vận khí." Dương Thiên Vấn nhìn Đạo Diêu Tử cùng Lục Cơ Tử, vừa đi vừa làm ký hiệu mở miệng nói.

"A?" Đạo Diêu Tử không thông trận pháp, hiển nhiên không thể hiểu biết trận pháp có thể hoạt động thay đổi là khái niệm thế nào, chỉ là kinh ngạc cùng buồn bực kêu lên.

Lục Cơ Tử hiển nhiên biết một chút, đã kinh ngạc há to miệng, "Thì ra thực có trận pháp thần diệu như thế tồn tại?".

"Được rồi. Không nên ở chỗ này mất mặt xấu hổ, nơi này tinh thông trận pháp nhất không ai hơn Vấn Thiên cư sĩ, chúng ta tất cả nghe ngài chỉ huy." Huyết Ma nhân cơ hội này đề nghị.

"Được." Hai người không có bất cứ dị nghị gì đáp ứng.

Dương Thiên Vấn cũng hiểu, bên ngoài cả tòa tiên phủ, mê cung tầng tầng, thay đổi liên tục, tám cửa vào, đối với khu vực tám cửa, dựa theo bản đồ biểu lộ, trung phẩm tiên khí còn lại năm mươi sáu kiện, hạ phẩm tiên khí năm trăm ba mươi mốt kiện. Còn lại là vô số cao giai linh khí, có thuật pháp, tiên pháp, kiếm quyết, trận quyển, thiết bị vân vân vô số đồ vật. Sau khi tông qua mê cung, thì gặp nan đề càng thêm khó khăn.

Mê cung tất nhiên thay đổi liên tục, nhưng tám cái đường dẫn rời khỏi mê cung lại là trước sau không thay đổi, chẳng qua ở nơi này không thể dùng thần thức thăm dò, cũng không cách nào hiểu biết đến điểm này. Chỉ có cao thủ tinh thông trận thuật mới có thể chậm rãi nghiên cứu ra một chút dấu vết để lại. Còn có một loại, đó chính là vận cứt chó đến. Đi loạn một chút đi ra. Nhưng cho dù vận khí đến, đi tuyến đường chính xác, trên đường vẫn như cũ có tầng tầng khảo nghiệm.

Dựa theo Dương Thiên Vấn đoán, thật ra lối ra vào của tám khu đều đặt tám kiện trung phẩm tiên khí cùng tám mươi tám kiện hạ phẩm tiên khí, tổng cộng sáu mươi tư kiện trung phẩm tiên khí. Cùng với bảy trăm linh tư kiện hạ phẩm tiên khí, tác dụng của chúng nó không chỉ là ban thưởng cho người xông qua ải, đồng thời cũng là trận tâm áp trận, cho nên muốn lấy được chúng nó, chỉ có bài trừ cái trận pháp kia, hoặc là vận khí tốt xông vào trận tâm.

Dựa theo số lượng trung phẩm tiên khí, từ khi Thương Tiên phủ lưu chuyển tới nay xông ra khu vực thứ nhất vậy mà chỉ có 8 người! Có được hạ phẩm tiên khí chỉ có không đến hai trăm người. Cái độ khó này thật đúng là không phải lớn bình thường! Trong những người này, chỉ sợ đã ngoài một nửa đều là tiên ma của thượng giới tiên ma giới!

Dương Thiên Vấn nghĩ, nếu không phải mình có bản đồ. Sợ là tiêu hết 57 cái ngọc phù cùng với 7 cái ngọc phù trên tay Huyết Ma cũng chỉ sợ cũng chỉ có thể đi ra khu vực thứ nhất đã không tệ rồi.

Dọc theo đường đi cũng không bình tĩnh, khắp nơi là cơ quan, cái này khác với cơ quan ám khí của thế gian. Những cơ quan này là chuyên môn đối phó tu sĩ. Hoặc chính là âm lôi, hoặc là chính là Tam Muội Chân Hỏa các loại.

Mọi người không thể không dùng hộ thân pháp bảo đi về phía trước, đi nửa ngày, Dương Thiên Vấn gọi mọi

Kết quả, trong nháy mắt vọt tới hơn 500 bậc, sau đó giống như đụng phải cái gì, bị một cỗ áp lực nặng ép tới phun ra một ngụm sương máu, lại một lần nữa từ phía trên lăn xuống.

Dương Thiên Vấn bò dậy, lục phủ ngũ tạng có chút lệch vị trí, Dương Thiên Vấn luôn luôn lịch sự cũng không khỏi mắng to ra miệng: "Kháo, có lầm hay không".

Tiểu Bạch che miệng, móng vuốt nhỏ bổ thẳng sàn, cười trộm. Chẳng qua biên độ cười càng lúc càng lớn, đến về sau dứt khoát lăn lộn, cười đến nghiêng ngả cả người.

Cả người Dương Thiên Vấn ghen tức, tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, lại không có cách nào bắt tiểu gia hỏa này. Trong lòng cũng coi như thật sự nhận thức, tiểu gia hỏa này mấy trăm năm nay, vậy mà ở bất tri bất giác, trở nên cường đại như vậy rồi! Không, không đúng, Dương Thiên Vấn phát hiện, cho tới nay, có vẻ như thực lực tiểu gia hỏa này vẫn liền ở trên mình! Cũng không thấy nó tu luyện như thế nào, lười làm cho người ta không nói được lời nào, so với lợn cũng phải lười hơn gấp mười.

166. Chương 166: Rèn Luyện (1)

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 2: Phong khởi tu chân giới

Chương 166: Rèn luyện (1)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Hôm nay vừa thấy, mới biết được thực lực tiểu gia hỏa này vậy mà mạnh đến trình độ như thế. Ngay cả cái cầu thang thứ hai cũng có thể thoải mái lên đỉnh, thật sự là khó có thể tưởng tượng. Đây chẳng lẽ chính là thiên phú của thần thú sao?

"Ngươi còn có một lần cơ hội." Cái thanh âm kiểu máy móc kia lại vang lên.

Dương Thiên Vấn xa xỉ ăn vào một viên Vật Uẩn Kim Đan, vận công chữa thương, không để ý tới tiểu gia hỏa này vui sướng khi người gặp họa.

Vật Uẩn Kim Đan lại không quá đủ nữa, không đủ chỉ có luyện thêm! Dương Thiên Vấn liền ở nơi này lấy ra đan lô, vốn muốn luyện tâm đan hỏa châm nó, nhưng là thấy được Tiểu Bạch, tròng mắt khẽ chuyển, đanh một khuôn mặt nói: "Tiểu Bạch, ngươi đến đây cho ta, không đến, về sau không phải ăn nữa.".

Tiểu Bạch cho rằng Dương Thiên Vấn muốn thu thập nó, không dám đi qua, nhưng là nghe thấy lời này của Dương Thiên Vấn, vẻ mặt ủy khuất giống như cô con dâu nhỏ bị ức hiếp, chậm rãi đi qua thấp giọng nói: "Lão đại, ta không dám nữa, ta sai rồi.".

"Muốn ăn nó không?" Dương Thiên Vấn lấy ra một viên Vật Uẩn Kim Đan cười tủm tỉm hỏi.

Tiểu Bạch cố gắng mở to đôi mắt nhỏ, ngập nước nhìn Kim đan trong tay Dương Thiên Vấn, cái đầu nhỏ không ngừng gật điên cuồng, vẻ mặt chờ mong.

"Ngươi biết luyện không?" Dương Thiên Vấn tươi cười không thay đổi hỏi.

Tiểu Bạch lại gật gật đầu, sau đó phản ứng lại, không ngừng lắc đầu.

"Ngươi bớt đi, tiểu gia hòa, đừng cho rằng ta không hiểu ngươi, hừ, cho ngươi một cái nhiệm vụ, ở trong mấy năm này ta tu luyện, ngươi có thể cho ta một năm luyện chế một lò ra, đặt tài liệu cho ta, ngươi giúp ta trông lửa là được rồi, lửa nhỏ bảy ngày, lửa to bảy canh giờ, ngươi tiểu gia hỏa này cũng đừng nói không biết!" Tươi cười trên mặt Dương Thiên Vấn đã chuyển biến thành cười xấu xa.

Tiểu Bạch nhìn lạnh không khỏi rùng mình, không ngừng gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

"Rất tốt!" Dương Thiên Vấn đem tài liệu nhất nhất để vào trong Điêu Hoa Thanh Đồng Lô, cho quyền hạn Tiểu Bạch sử dụng. Sau đó ở một bên khác một lần nữa tu luyện Thiên Lôi Kim Thân.

Lấy lực phá hoại cuồng bạo của thiên lôi, đến tu luyện kim thân quả thực rất tự ngược. Phải chịu được tất cả khổ sở đồng thời, phải bảo trì tâm cảnh bình thản, không thể chịu đau đớn quấy nhiễu, chuyên tâm khống chế lôi kình hòa tan cùng với khống chế nó lưu chuyển ở bên ngoài thân, từ ngoài đến trong, một tầng một tầng tu luyện.

Thiên Lôi Kim Thân tổng cộng chia chín chuyển, mỗi một chuyển đều có chín tầng, tổng cộng chín chín tám mươi mốt tầng, tu luyện khó khăn, tốn nhiều thời gian, muốn thật sự luyện thành. Tuyệt đối không phải chuyện một chốc một lát.

Dương Thiên Vấn tu luyện cái đệ nhất chuyển tầng thứ nhất này, đều phải chịu khổ cái thiên lôi cuồng bạo này rèn cơ thể, có thể tưởng tượng cái công pháp này có bao nhiêu tự ngược. Chẳng qua trả giá càng lớn, hồi báo liền càng lớn, Dương Thiên Vấn tu luyện Tử Tiêu Bảo Lục bốn trăm năm qua, khắc sâu cảm nhận được điểm này. Ở trước khi tu luyện, Dương Thiên Vấn đã tưởng tượng khó khăn cùng thống khổ của thiên lôi rèn cơ thể. Nhưng trên thực tế, loại thống khổ này xa xa vượt qua tưởng tượng. Khó nhất ở chỗ, người chịu khổ mà tâm bất động.

Đã phải chịu được đau tận xương cốt, thống khổ đáng sợ, lại bảo trì lòng không tạp vật, cảnh giới cao siêu tĩnh tâm trong vắt, không chấp nhận một tia qua loa, bằng không lôi kình không khống chế được, như vậy cái lôi kình cuồng bạo này cho dù không làm nổ Dương Thiên Vấn, cũng sẽ cho bị thương nặng thật lớn. truyện copy từ

Cái này đối với khảo nghiệm tâm tính có thể nói là cực kỳ tàn khốc. Kẻ tâm tính không tốt, căn cơ không vững, vĩnh viễn cũng đừng nghĩ tu luyện môn thần thông tối cao này.

Dương Thiên Vấn hoàn toàn khác với người khác tư chất vô cùng tốt đột nhiên tăng mạnh, Dương Thiên Vấn tu luyện là từng bước một vất vả tu luyện mà thành, không có bất cứ mưu lợi gì. Hầu như mỗi một ngày, Dương Thiên Vấn đều không ngừng hành vi ngồi xuống luyện khí, tu luyện thuật pháp. Cái này đã thành một loại thói quen. Tư chất không tốt, có thể dùng vận mệnh la bàn đến giải quyết. Dương Thiên Vấn lại vẫn chưa từng hứa nguyện cái này, đây là vì sao?

Dương Thiên Vấn đối với pháp quyết, tâm pháp cân nhắc cực kỳ thấu

triệt ở tạm thời mà nói, tư chất cũng không phải nguyên nhân cấm cố mình, ngược lại là một loại ma luyện. Dương Thiên Vấn cần loại ma luyện này, cần loại trói buộc này. Tục ngữ nói rất hay, chịu khổ trong khổ, mới là người trên người, ở trước mỗi một lần hứa nguyện, phản ứng đầu tiên của Dương Thiên Vấn chính là: cần thay đổi một chút tư chất của mình?

Vận mệnh la bàn có thể thay đổi vận mệnh của bất luận kẻ nào, tư chất của một người chính là hạn chế vận mệnh của một người, Dương Thiên Vấn rất tin la bàn tất nhiên có uy lực vô thượng có thể thay đổi hiện trạng. Nhưng Dương Thiên Vấn nhịn xuống, Tử Tiêu Bảo Lục cũng không phải quá để ý hạn chế tư chất, buộc lên ình một tầng gông xiềng, đối tâm tính với tôi luyện như vậy, đối với nắm giữ lực lượng của bản thân cũng có chỗ tốt khó có thể nói bằng lời.

Ngu ngốc chỉ biết hướng vận mệnh cúi đầu, không có sức phản kháng. Người thông minh mới có thể đem gông xiềng vận mệnh biến phế làm bảo, bất cứ chuyện gì luôn có tính hai mặt, thiên tư tu luyện thấp cũng tương tự có chỗ ưu thế của nó, chỉ xem cá nhân biết phát huy hay không. Dương Thiên Vấn tuy tư chất không tốt, đó là bởi vì sinh ra niên đại khác, tại cái thế kỷ 21 văn minh vật chất phát đạt kia, rất khó sinh ra một thiên tài tư chất tu hành ưu tú, nhưng Dương Thiên Vấn cũng không ngốc, ai nói tư chất không tốt, thì không thể thành tài? Ai nói tư chất không tốt thì cái gì cũng không làm được?

Thành công bằng với 1% thiên tài cộng thêm 99% cố gắng.

Dương Thiên Vấn ở trước trạm gác thứ nhất thật sự của tiên phủ lấy thiên lôi rèn cơ thể, Tiểu Bạch thì là tội nghiệp trỏng lửa cho Dương Thiên Vấn. Phải, chính là trông lửa, nhiều lắm thỉnh thoảng thêm chút "củi lửa" mà thôi.

Đinh Ẩn thì là thông minh rời khôi tiên phủ, Dương Thiên Vấn là chủ nhân của mình, nếu hắn chiếm được

cả tòa ngọc phù, như vậy một hai kiện tiên khí khẳng định là không thể thiếu mình. Tiên khí loại đồ vật này, hai ba kiện như vậy đủ rồi, nhiều cũng là lãng phí mà thôi. Đại lục thời gian sau đó đều bình tĩnh, bởi vì mười đại tông môn Tu Chân Giới này hầu như toàn bộ tâm lực đều đặt ở trên tiên phủ, không có tâm tư đi lục đục với nhau.

Năm trăm cái ngọc phù, tương đối với ngàn năm thời gian cùng rất nhiều cao thủ trong lòng hướng tới mà nói, căn bản là tỏ ra thiếu lại càng thiếu, nhìn xem cái Thương Tiên phủ này xuất hiện còn không bằng một trăm năm, năm trăm cái ngọc phù, không tính trên tay Dương Thiên Vấn gần năm mươi cái, đã dùng hết bảy tám phần mười.

Ngọc phù trong tay tán tu, trên cơ bản đã hoàn toàn tiêu hao hết, trừ bộ phận nhỏ trong tay vài người còn có một tới hai cái.

Mà ngọc phù còn thừa, đại bộ phận thuộc sở hữu ở đại tông môn, tuy một lần này các đại tông môn đều tổ chức một ít người tiến vào ngọc phù, nhưng tuyệt đối từng cái tông môn ít nhất cũng để lại bốn năm cái thậm chí khoảng bảy tám cái ngọc phù lấy tính toán về sau.

Mười năm thời gian đảo mắt đã qua, cách Thương Tiên phủ rời khỏi đại lục, còn có hơn tám trăm năm, thời gian là đủ, Dương Thiên Vấn cũng không vội.

Dương Thiên Vấn dùng thông thiên chi thê cường lực ép bên ngoài, đến tu luyện cái Thiên Lôi Kim Thân cực kỳ gian nan này, nhưng mà Thiên Lôi Kim Thân này tu luyện độ mạnh yếu lại rất chịu cực hạn pháp lực cùng trình độ cường đại của Nguyên thần ảnh hưởng.

Mười năm thời gian gần làm cho Dương Thiên Vấn tu luyện đến đệ nhất chuyển tầng thứ ba, liền dừng bước không tiền, Dương Thiên Vấn tính toán một chút. Ở dưới tình huống pháp lực bảo trì trình độ này hiện nay, muốn đề cao cấp bậc kim thân, vậy chỉ có xuống tay ở trên Nguyên thần, nhưng là muốn đề cao lực lượng Nguyên thần lại nói dễ hơn làm thì phải?

Thiên Lôi Kim Thân đệ nhất chuyển tầng thứ ba chỉ sợ vẫn là khó có thể gánh được trọng lực cường chế của nhiều đến một ngàn hai trăm bậc. Bởi vì mỗi hơn trăm bậc này, chính là một cái ngưỡng gần như không thể vượt qua.

Dương Thiên Vấn phòng đoán, nhiều lắm cũng chỉ sau khi xông lên tám trăm bậc thậm chí một ngàn bậc, sẽ từ phía trên rơi xuống, điều này làm cho Dương Thiên Vấn có chút buồn bực. Nhưng là trên pháp lực, Dương Thiên Vấn không dám đề cao nữa, bởi vì nếu đề cao nữa mà nói, phải đi cái cầu thang thứ hai, vậy không khác khó khăn càng lớn.

Hơn nữa nơi này cảnh sắc xinh đẹp, linh khí dư thừa. Không, không chỉ là dư thừa, quả thực chính là khác biệt trời với đất, trên chất lượng khác rất nhiều, bởi vì nơi này tràn ra là một loại tiên khí càng thêm nhẹ nhàng càng thêm tuyệt vời! Dương Thiên Vấn cũng liền dứt khoát ngốc ở trong này, dù sao thân không vướng bận Dương Thiên Vấn tu hành ở nơi nào cũng là giống nhau.

167. Chương 167: Rèn Luyện (2)

La Bàn Vận Mệnh nguồn (.)

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 2: Phong khởi tu chân giới

Chương 167: Rèn luyện (2)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Một bên rèn luyện Nguyên thần, một bên tu tập thuật pháp, một lò Vật Uẩn Kim Đan mới sau khi ra lò, Dương Thiên Vấn theo thường lệ cho Tiểu Bạch một viên. Còn lại đều thu lấy, lấy ra một khối Hắc Diệu Thạch lớn.

Không sai, lúc này lấy ra Hắc Diệu Thạch mục đích là hòa tan nó, thăng cấp trận bàn cùng trận cơ, con bài chưa lật mạnh nhất cũng là cuối cùng của Dương Thiên Vấn giai đoạn hiện tại, Dương Thiên Vấn tự nhiên muốn là nó càng cường đại càng tốt. Nơi này khắp nơi đều là dư thừa tiên linh chi khí, nguyên thần của Dương Thiên Vấn ở dưới chúng nó bổ dường, tiến bộ rất nhanh, nhanh đến khó có thể tưởng tượng. Ở nơi này ngốc mười năm, bằng bên ngoài trăm năm, mấy trăm năm thời gian.

Đồng thời, tiên linh chi khí cường đại, cũng vượt xa thiên địa linh khí của Tu Chân Giới. Pháp lực của bản thân Dương Thiên Vấn một mình muốn hòa tan hết Hắc Diệu Thạch này, tự nhiên là không có khả năng, vốn tính là sau khi xuất quan, sau khi hoàn toàn khống chế hai người Bạch Tịch Ân cùng Mạc Thư Huyền, mượn dùng pháp lực mạnh mẽ Độ Kiếp kỳ của bọn họ đến luyện hòa tan khối Hắc Diệu Thạch này, chẳng qua hiện tại, có tiên linh chi khí vô cùng vô tận, lại phối hợp năng lực đặc thù của Điêu Hoa Thanh Đồng Lô, nhất định có thể hòa tan hết khối Hắc Diệu Thạch này.

Quả thực, tiên linh chi khí có khả năng cung cấp lực lượng xa so với thiên địa linh khí bình thường của Tu Chân Giới.

Dương Thiên Vấn đem Hắc Diệu Thạch đặt trong đỉnh lô, sau đó khởi động lực lượng thần kỳ nhị long tứ hoa của Điêu Hoa Thanh Đồng Lô, bốn đóa hoa sen bắt đầu điên cuồng hấp thu tiên linh chi khí chung quanh, Dương Thiên Vấn bằng ** lực đem luyện tâm đan hỏa tăng lên tới nhiệt độ cực hạn hiện tại, sau đó chuyển giao cho pháp trận đỉnh lô cung cấp tiên linh chi khí để tăng mạnh hỏa lực cùng duy trì nó tồn tại.

Ở dưới sự trợ giúp của tiên linh chi khí dư thừa, quả nhiên không ngoài dự đoán, hiệu quả bắt đầu chậm rãi hiện ra, thêm vào nhị long lực luyện tâm đan hỏa, nhiệt độ của nó có thể đã đạt tới trình độ thiên hỏa bình thường.

Dương Thiên Vấn phải làm chỉ là chờ đợi, chờ sau khi nó hoàn toàn hòa tan, liền có thể bắt tay vào làm thăng cấp.

Tu Chân Giới bình tĩnh ra ngoài dự liệu, chẳng qua phía sau bình tĩnh là cái gì, cái này không được biết. Một lần này vào tiên phủ, có người vui mừng có người buồn, nhưng vô luận như thế nào, số lượng ngọc phù đã ở trong ngắn ngủn trăm năm tiêu hao bảy tám phần mười, đương nhiên cái này không tính năm mươi cái trong tay Dương Thiên Vấn. Chẳng qua, rất hiển nhiên, mười đại tông môn một lần này tuy phái không ít người vào tiên phủ, nhưng bọn hắn khẳng định đều để lại ba bốn cái hoặc là khoảng bảy tám cái ngọc phù chưa dùng hết. Ngược lại là ngọc phù trong tán tu đã đại bộ phận bị tiêu hao không còn.

Hai tháng sau, Dương Thiên Vấn như nguyện thăng cấp xong trận bàn trong tay, cái này chỉ sợ là chỗ cực hạn Dương Thiên Vấn có thể thăng cấp ở Tu Chân Giới. Thật không biết đã lấy Hắc Diệu Thạch loại luyện tài đỉnh cấp nhất cứng rắn nhất Tu Chân Giới này sau khi thăng cấp, phối hợp Áp Trận Cửu Cung Ấn linh khí cấp chín, cái Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận này uy lực rốt cuộc sẽ như thế nào? Tài chất của Hắc Diệu Thạch, không chỉ đề cao uy lực trận pháp, còn có thể hoàn mỹ thừa nhận được uy lực cuồng bạo của Áp Trận Cửu Cung Ấn cấp chín, không có hạn chế trên thời gian, uy lực liên hợp của hai cái này cũng không phải là gia tăng đơn giản như vậy, mà là tăng trưởng dạng kỉ hà.

Ngay tại lúc này, Dương Thiên Vấn phát hiện đài đá xa xa này bắt đầu liên tiếp hẳn lên, cầu đá xuất hiện không phải đại biểu cho có người khác vào được rồi?

đọc truyện mới nhất tại .

Dương Thiên Vấn rất ngoài ý muốn. Tu Chân Giới vậy mà thực có người xông khu vực qua thứ nhất tiến vào cửa thứ nhất.

Tiểu Bạch hóa thành bạch quang, một lần nữa lủi vào cánh tay Dương Thiên Vấn, đồng thời thanh âm Tiểu Bạch cũng vang lên: “Là Bằng vương kia, hắn rất mạnh, chủ nhân phải cẩn thận.”.

Dương Thiên Vấn cũng không lo lắng, bởi vì ở lúc tiến vào phát ra lời thề. Tại trong tiên phủ này vô luận người một phương nào mọi người không thể ác ý công kích lẫn nhau.

Quả thực rất ngoài ý muốn, gã yêu tu cường đại này vậy mà trở thành người thứ nhất xông qua ngoại vi tiên phủ. Dương Thiên Vấn cùng Huyết Ma Đinh Ẩn không thể tính, bởi vì bọn họ là vì ngoài ý muốn truyền tống tới. Dương Thiên Vấn nắm bản đồ, rất rõ ràng độ khó của khu vực thứ nhất này. Dưới tình huống như vậy còn có người có thể xông qua, xem ra nước Tu Chân Giới quả thực so với trong tưởng tượng còn sâu hơn!

Bằng vương chính thức bước lên đài đá lớn có được thông thiên chi thê này, thấy bóng người Dương Thiên Vấn, không khỏi sửng sốt, nhưng rất nhanh đem kinh ngạc đè ép xuống, chỉ vào Dương Thiên Vấn mở miệng nói: "Không nghĩ đến, vậy mà có người tới trước một bước so với bổn vương. Thật là ngoài ý muốn. Ngươi là người nào?" Hiển nhiên Bằng vương cũng không nhận ra Dương Thiên Vấn Vấn Thiên cư sĩ đại danh đỉnh đỉnh này ở Tu Chân Giới.

"Vấn Thiên cư sĩ, Dương Thiên Vấn." Dương Thiên Vấn không giấu diếm thân phận của mình trả lời.

"Ồ? Ta nhớ ra rồi, ngươi chính là Dương Thiên Vấn đan khí đại sư mới xuất hiện của Tu Chân Giới, hơn nữa ở trên Thiên Trụ Phong cho Hoa Dương tông hai cái tát. Bổn vương mới xuất quan không lâu, cũng đã nghe nói đại danh của ngươi, chỉ là vẫn chưa từng gặp mặt, ngươi có thể so với bổn vương tới trước một bước, xem ra thật là danh bất hư truyền." Bằng vương rất là hào sảng tán dương. Nhưng tự phụ cùng kiêu ngạo trong lời nói mặc cho ai cũng nghe ra được. Bằng vương cường giả loại cảnh giới này. Tăng Nguyên Đan cũng tốt, Dưỡng Thần Đan cũng tốt, đều là vật vô dụng, hơn nữa xưa nay con người độc lai độc vãng cũng đối với Dưỡng Thần Đan không có hứng thú.

Dương Thiên Vấn lại không có bất cứ phản cảm gì, người ta vốn đủ để tự phụ cùng kiêu ngạo, vô luận là từ thực lực hay là thiên phú, đều là tuyệt đỉnh.

"Bằng vương là dựa vào bản lãnh thật sự, tại hạ chẳng qua là vận khí tốt mà thôi." Dương Thiên Vấn nghiêm túc trả lời.

"Được rồi, nói cho bổn vương, đây là chuyện gì?" Bằng vương không hỏi nhiều Dương Thiên Vấn dựa vào vận khí đến như thế nào, ở hắn xem ra, vận khí cũng là một loại thực lực.

"Thông thiên chi thê, chỉ cần có thể đi lên, coi như thông qua cửa thứ nhất." Dương Thiên Vấn nhún vai trả lời: "Có ba lượt cơ hội, thất bại phải bị truyền tống ra. Chẳng qua, nó là căn cứ tu vi đến phân cấp.".

Bằng vương gật gật đầu, đi đến cái thứ nhất bên trái thử thử một lần, quả nhiên bị đẩy ra. Đây là cấm chế hạ, Bằng vương chính là tự phụ nữa cũng sẽ không ngốc đến phân cao thấp với một gã tiên tôn. Cái thứ nhất không được, thì thử cái thứ hai, cái thứ ba, mãi cho đến cái thứ năm mới rốt cuộc đạp lên.

Dương Thiên Vấn nhìn thấy có chút kinh ngạc không thôi, cái thứ ba này là cầu thang Đinh Ẩn đi vào, là thuộc về cảnh giới Hợp Thể Kì, như vậy, cái cầu thang thứ năm chẳng phải là chỉ có siêu cấp cường giả đã

không cần thiết báo cáo cho Dương Thiên Vấn. Về phần tin tức lớn, ví dụ như nói động hướng giữa các tông với nhau, đều là do đám người Bạch Tịch Ân cùng Mạc Thư Huyền truyền đến, hiện tại bảy người đều đã tính nô lệ đâm sâu vào, hoàn toàn hiểu biết được hiện trạng. Hơn nữa cũng thường được ngon ngọt, Bạch Mạc hai người ở hai năm trước, trước sau độ kiếp, đều có kinh vô hiểm thành công, hơn nữa sau mỗi khi báo cáo tin tức cho Đinh Ẩn, pháp lực của bọn họ đều tăng trưởng. Đinh Ẩn tiến bộ cũng không nhỏ, vừa đột phá Hợp Thể Kì không đến trăm năm, lại tiến vào Hợp Thể trung kỳ, các mật pháp của Huyết Thần Kinh làm cho Đinh Ẩn không rảnh ra ngoài, chẳng qua cũng may, hắn cũng không cần ra ngoài tự mình tìm hiểu tin tức.

169. Chương 169: Đột Phá (1)

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 2: Phong khởi tu chân giới

Chương 169: Đột phá (1)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Tu Chân Giới mấy chục năm nay rất bình tĩnh, nhưng lại không phải quá bình tĩnh. Nói bình tĩnh là vì trong tán tu bình tĩnh như thường, ảnh hưởng của Thương Tiên phủ đối với bọn họ đã dần dần nhạt đi, bởi vì trong bọn họ còn có ngọc phù, đã ít lại càng ít, có bộ phận người may mắn bởi vì ngọc phù mà bộc lộ tài năng, dần dần xông ra một ít tên tuổi.

Nói không yên, là vì Tu Chân Giới hiện nay ngầm tựa như nhấc lên một cỗ khan hiếm, khiến cho giá hàng bắt đầu tăng lên, các loại luyện tài là càng ngày càng ít thấy, mà bổn nguyên những sự tăng vọt này vậy mà chính là mười đại tông môn.

Bắt đầu, Đinh Ẩn cũng không quá kỳ quái, bởi vì loại chuyện này thường thường các đại tông môn đều đã làm một lần, về phần nguyên nhân, một bộ lòng người biết rõ ràng, trong bóng tối làm thao tác, Đinh Ẩn cũng lười đi để ý tới.

Nhưng quỷ dị là, lần này thời gian kéo dài cũng quá dài một chút, cái này khiến cho Đinh Ẩn nghi hoặc, nếu trước kia có loại nghi hoặc này cũng chỉ là nghĩ một chút mà thôi, dù sao chuyện không liên quan, không cần phải vì loại chuyện này hỏi thăm bận việc. Nhưng hiện tại khác, một cái thông tin sau khi tùy tiện tìm người nghe ngóng, cái tin tức này không phải đã đến rồi? Tiết kiệm thời gian sức lực, cho nên Đinh Ẩn những năm gần đây, không rời cửa sao biết được chuyện thiên hạ. Làm cho Đinh Ẩn đối hành động lúc trước của với Dương Thiên Vấn là kính nể không thôi, không ngừng ở trong lòng tán thưởng cái này quả thực rất cao chiêu.

Kết quả tùy tiện một cái đưa tin đi hỏi, đáp án có được làm Đinh Ẩn buồn một chút, vậy mà ngay cả đường đường trưởng lão của tông môn cũng không biết. Một cái không biết còn bình thường, nhưng là liền mấy người cũng không biết, điều này làm Đinh Ẩn không thể không đem tin tức truyền hướng về phía Bạch Tịch Ân cùng Mạc Thư Huyền hai vị cấp bậc Thái thượng trưởng lão.

Cấp bậc Thái thượng trưởng lão, thì lợi hại hơn một chút, tin tức truyền đến làm cho Đinh Ẩn càng thêm sờ không được ý nghĩ, bọn họ truyền đến tin tức: “Chúng ta cũng không biết vì sao, chuyện này là lão tổ tông hạ chỉ lệnh.”.

Đinh Ẩn trở về tiếp tục chú ý tin tức, liền một mình tự hỏi, loại tin tức không rõ ràng này, Đinh Ẩn cũng sẽ không ngốc đến báo cáo cho Dương Thiên Vấn. Không phải muốn giấu, mà là không có mặt mũi báo cáo.

"Ha ha ha, tốt, tiểu tử, tiến bộ cũng thật lớn!" Bằng vương cười lớn khen, hai tay phủ ở một chiêu quyền nặng của Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn thu chiêu, trả lời: "Đây vẫn là Bằng vương xuống tay lưu tình.".

Dương Thiên Vấn phát giác Bằng vương này cũng không phải không hợp đàn, chỉ là quá kiêu ngạo, khinh thường cùng người nào đó làm bạn mà thôi. Mấy chục năm nay ngốc ở nơi này, thực lấy được nhiều ích lợi, đặc biệt kinh nghiệm đánh nhau, trước kia là dựa vào trực giác cùng tính toán, hiện tại chỉ dựa vào bản năng phản ứng đã đủ để so với tiêu chuẩn trước kia còn lợi hại hơn.

Đối với vận dụng thuật pháp, thân pháp, thể thuật, pháp bảo đều có thể hội, đồng thời cũng nhận thức được Phi Thăng Kì bán tiên mạnh mẽ, mình cường hóa gấp bảy lực toàn thân cũng không làm bị thương được yêu thể mạnh mẽ của Bằng vương. Bản thân trên thực lực chênh lệch thật lớn, vẫn là không thể dựa vào kỹ xảo cùng mật thuật đến bù lại.

Mới vào Độ Kiếp kỳ có thể cùng Tán tiên cấp một bất phân thắng bại, sau khi vượt qua một lần thiên kiếp, pháp lực đã có thể so với Tán tiên cấp ba; Sau khi vượt qua hai thiên kiếp. Pháp lực đã có thể so với Tán tiên cấp bốn năm; Sau khi vượt qua thiên kiếp lần thứ ba, chính là Phi Thăng Kì, pháp lực bọn họ có thể so với Tán tiên cấp sáu bảy. Mà Bằng vương theo chính hắn nói, thực lực thật sự tuyệt đối không dưới Tán tiên cấp chín!

Dương Thiên Vấn sau khi nghe xong, vẻ mặt sáng tỏ, khó trách có thể độc lai độc vãng, không chịu trói buộc, Tu Chân Giới có mấy Tán tiên cấp chín? Đây chính là siêu cấp cao thủ Tán tiên tu luyện chín ngàn năm, vượt qua chín lần thiên kiếp, chỉ kém một bước là có thể phi thăng Tu Chân Giới.

Mấy chục năm nay, Dương Thiên Vấn phát hiện vị Bằng vương tiền bối này, rất cảm tính, nói từ trên tính cách, thật đúng là cùng mình rất tương tự, cho nên phi thường hợp ý. Hai người thời đại khác nhau, bối phận khác nhau, trận doanh khác nhau, thân phận khác nhau, cấp bậc khác nhau một người một yêu, coi như là kết thành anh em kết nghĩa.

"Được rồi, thực lực hiện tại của ngươi tuyệt đối đã đạt tới cảnh giới Hợp Thể Kì, điều này làm bổn vương rất ngạc nhiên, một gã có thể ở tu vi Xuất Khiếu Kì có sức chiến đấu đáng sợ như vậy, thực làm người ta khó có thể tin. Nếu không phải bổn vương tận mắt nhìn thấy, ta thực hoài nghi bản thể của ngươi là thần thú mà không thuộc nhân loại." Bằng vương rất là tán thưởng nói.

Dương Thiên Vấn cười cười, trả lời: "Vẫn là so ra kém ngài!".

"Ngươi biết ta tu luyện bao lâu không? Tất cả hơn một vạn hai nghìn năm khổ tu, ngươi thì sao? Mới hơn bốn trăm năm, ngươi có thể cùng ta so sánh sao? Thật sự là lòng người không đủ!" Bằng vương nói có chút bất đắc dĩ, có chút sụt sịt.

"Ha ha." Dương Thiên Vấn nghe xong cũng không tìm được lời nói, chỉ có cười gượng một tiếng. Quả thực, hơn bốn trăm năm vẫn là quá ít một chút. Một vạn hai ngàn năm là cái khái niệm gì? Dương Thiên Vấn thật là không dám nghĩ, nếu ình nhiều thời gian như vậy, ừm. Hẳn là tu thành Địa tiên rồi nhỉ?

Dựa theo trên Tử Tiêu Bảo Lục ghi lại cùng cảnh giới tu hành theo như lời Bằng vương so sánh tương đối, Kim đan đại thành, thọ ngang trời đất, hưởng vạn vật chi tạo hóa Địa tiên nghiệp vị, có vẻ như vượt xa tồn tại tiên tôn của tiên giới!

Dương Thiên Vấn cũng thật có chút khó có thể tin, chẳng qua suy nghĩ một chút ngược lại cũng có khả năng, dù sao dấu hiệu thần thông của Địa tiên chính là Tụ Lý Càn Khôn, cái đó và Thương Tiên phủ tự thành không gian có hiệu quả kỳ diệu như nhau. Khác biệt chỉ là một cái là dựa vào trận pháp, một cái khác thì là dựa vào tu vi nguyên thần.

"Được rồi, ta cũng đã khôi phục trình độ đỉnh phong của ta, ta phải thử lại một lần cái thông thiên chi thê này." Bằng vương tại trong tiên phủ này ngốc mấy chục năm, dựa vào tiên linh chi khí trong tiên phủ, cuối cùng là khôi phục pháp lực mấy năm nay bị thiên địa pháp tắc tước mất, đạt tới trạng thái đỉnh phong nhất.

Một lần này Bằng vương vừa lên đến đã biến hóa yêu thể, sau đó phát huy tốc độ kinh người kia của hắn, nháy mắt đã xông lên độ cao tám trăm bậc, nhưng kết quả vậy mà vẫn giống như trước đây, ở trước vị trí

hầu như giống nhau ngừng lại, rốt cuộc không thể nhúc nhích một bước, đến cùng vẫn là ngã xuống.

"Không thể. Ta so với trước kia mạnh hơn ít nhất 1 lần, sao vẫn là không được? Rốt cuộc là chuyện gì?" Bằng vương buồn bực quát. Dương Thiên Vấn không nói gì, lẳng lặng để cho Bằng vương phát tiết, chờ sau khi hắn phát tiết xong, mới đi lên, đang muốn mở miệng.

"Được rồi, bổn vương biết rồi, thất bại chính là mẹ của thành công thôi, chẳng qua chân thật như thế, ta ở chỗ này nữa cũng không có tác dụng, ta đi ra ngoài trước." Bằng vương ngược lại là nhìn được ra, trên thực tế cũng quả thực như thế, chịu thiên địa pháp quy giới hạn, cực hạn của hắn đã ở chỗ này, không thể đột phá nữa.

Dương Thiên Vấn mở miệng nói: "Ngươi cứ như vậy đi ra ngoài, về sau còn muốn tiến vào cũng là hối hận không kịp.".

"Ha ha, ngọc phù, chẳng lẽ ngươi cho rằng bổn vương cũng chỉ có một khối hay sao? Ngược lại là ngươi, nơi này tiên khí dư thừa, thật ra mười phần thích hợp ngươi tu luyện, ngươi cứ ở nơi này tu luyện đi, ta đi." Bằng vương nói xong liền bóp nát ngọc phù, một chút cũng không lưu luyến.

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, lắc lắc đầu thở dài: "Tiên khí nơi này, phối hợp Vật Uẩn Kim Đan. Đủ để cho ta thoải mái đạt tới Dưỡng Đan Kì thậm chí đột phá cảnh giới Dưỡng Đan này tiến vào Kết Đan Kì! Nhưng nếu thực đột phá cửa ải này, ta không phải phải từ cái cầu thang thứ hai bắt đầu đi rồi sao?" Vừa than thở xong, Dương Thiên Vấn liền ngây ngẩn cả người, mình đây là làm sao vậy? Sợ, e ngại. Hay là không mạnh mẽ?

Dương Thiên Vấn nghĩ đến đây, cảm giác lập tức rộng mở trong sáng, đúng rồi, mình đang sợ cái gì? Mục đích căn bản của mình, không phải là tu luyện sao? Hiện tại có cơ hội này, vì sao không lợi dụng thật tốt?

170. Chương 170: Đột Phá (2)

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 2: Phong khởi tu chân giới

Chương 170: Đột phá (2)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn (.

Nguồn: Vipvandan

Ở nơi này tu luyện một năm coi như bên ngoài tu luyện mấy chục năm, không lợi dụng thật tốt một chút, mình thật là ngốc chết! Dương Thiên Vấn cũng không quản có thể đi qua cái thông thiên chi thê này hay không, sau khi nghĩ tới thực lực sâu không lường được kia của Bằng vương, hạ quyết tâm phải tăng lên tu vi của mình, lúc đang muốn triển khai, Dương Thiên Vấn lại nghĩ đến Bằng vương, lần này nghĩ lại là biểu hiện của hắn vừa rồi ở trên thông thiên chi thê, không sai. Lần đầu tiên Bằng vương xông lên thông thiên chi thê, ở lúc hơn tám trăm bậc bị thua. Lần thứ hai khiêu chiến, trạng thái đã xa so với lần đầu tiên còn mạnh hơn, ít nhất mạnh hon gấp đôi, tin tưởng đây là trạng thái đỉnh phong nhất của Bằng vương, nhưng chính là như thế, hắn vẫn là ở lúc bậc thứ hơn tám trăm bị thua, trước sau nhiều lắm chỉ chênh lệch mấy chục bậc.

Pháp lực cường gần gấp đôi, lại chỉ đi tới mấy chục bậc? Cái này cũng quá lô-gic rồi đi? Chẳng lẽ có huyền

Một ngày, hai ngày, ba ngày cứ như vậy tiêu hao trôi qua, Dương Thiên Vấn cũng phẩm ra một cái hương vị, lúc trước có thể nói là cố ý chơi ác, nhưng một cửa này khảo nghiệm chủ yếu chỉ sợ vẫn là tốc độ hồi phục chân nguyên của người này nhỉ? Dương Thiên Vấn cũng không biết, khảo nghiệm cái này làm gì?

Hơn nữa dần dần Dương Thiên Vấn cũng bắt đầu quan sát đến vị trí hiện tại, cùng với toàn bộ vũ trụ. Bản thân Dương Thiên Vấn chính là tập trận chi sĩ, dần dần cũng phẩm ra một cái hương vị, đây rõ ràng chính là một cái trận pháp cực kỳ inh, nhìn kỹ đến những chùm tia sáng này tuy nhìn như tiến hành công kích từ mọi phương vị, ngược lại là luôn có thể vạch ra tám phương hướng, trong những chùm tia sáng này cũng không phải tất cả đều có lực công kích, có chùm tia sáng thật ra cũng không có lực công kích hoặc là nói cũng không có lực công kích quá mạnh mẽ, chẳng qua số lượng chúng nó lại là nhiều như lông trâu. Mà chùm tia sáng thật sự có lực công kích đều là rất có quy luật tiến hành công kích bắn phá, hơn nữa có khoảng cách thời gian, hơn nữa càng không ngừng biến hóa thế tới.

Nhìn qua là một cái không gian đặc thù, thật ra chẳng qua là kết hợp ảo trận, nhìn qua giống mà thôi. Dương Thiên Vấn cẩn thận quan sát, tính phá trận mà ra, nhưng một ngày sau, cái quy luật cùng trận pháp vận chuyển này vẫn là chưa mò đến, làm cho Dương Thiên Vấn cảm giác được có chút khó giải quyết.

Lại qua vài ngày, mấy ngày qua tính toán nghiên cứu thiếu chút nữa đã có thể nắm chắc được một tia quy luật, nhưng chính lúc này, biến cố đã xảy ra. nguồn (.)

Vũ trụ biến mất, trước mắt hoa lên, Dương Thiên Vấn lại về tới trong phòng kia, chẳng qua đối mặt không là một bức tường nữa, mà là một cánh cửa lớn.

Rất hiển nhiên, Dương Thiên Vấn vượt ải rồi, chống đỡ qua bảy ngày tinh quang tấn công mãnh liệt, cái này quả thực rất không dễ dàng, nếu không có mật pháp thái cổ tế luyện pháp bảo cùng với pháp lực cường đại tới Kết Đan Kì chống đỡ. Kết Đan Kì, cũng không phải đã kết thành Kim đan. Mà là một cái thời kì Kết Đan quá độ.

Nhưng mà cùng Thai Tức khác nhau, thời kì này, pháp lực sẽ không chịu hạn chế, hơn nữa còn mười phần cần càng không ngừng sử dụng quen thuộc. Dùng lại dùng quen thuộc nữa. Mục đích chính là làm cho luyện khí sĩ thể nghiệm được khoái cảm lực lượng cường đại, đồng thời nhận thức nó, nhìn thẳng vào loại khoái cảm này, nhìn thấu nó, do đó ở trên tâm cảnh đạt được rèn luyện rất lớn, sau đó lại đột giai đoạn phá này, đạt tới thật sự kết thành Kim đan.

Không chút nghi ngờ, cánh cửa lớn này trước mặt hẳn chính là lối ra vào đi thông ải thứ bốn

Dương Thiên Vấn chưa lập tức bước vào, mà là dừng lại ở trong ải thứ ba, luyện tập Thần Tiêu Thiên Lôi, trực giác cảm ứng được nguy hiểm sau cánh cửa lớn này cùng không tầm thường, Dương Thiên Vấn tu tập thần thông Thiên Nhân Cảm ứng chính là phi thường tin tưởng trực giác loại sự vật này.

Bên kia chủ động cùng Huyết Ma Đinh Ẩn liên hệ: "Đinh Ẩn, hiện tại tình huống các đại tông môn của Tu Chân Giới như thế nào?".

"Chủ nhân, những tiên ma buông xuống kia vẫn đang không chút động tĩnh, có thể đúng như lời chủ nhân nói, đang trong tu dường khôi phục, nhưng mà thuộc hạ ngược lại là thám thính được một cái bí mật lớn cực kỳ quan trọng!" Đinh Ẩn nhanh chóng cung kính đối thoại ở trong linh hồn với Dương Thiên Vấn.

"Nói mau!" Dương Thiên Vấn cũng hiểu được có chút không thích hợp. Thật ra muốn đưa những người này xuống, chỉ cần cao thấp chuẩn bị đủ đầy đủ, sau đó từ bên trên vị lão đại kia tốn nhiều một chút sức lực, đã có thể làm cho những tiên ma này xuống dưới không phải hao tổn quá lớn, hầu như có thể tốt đẹp không tổn hao gì xuống, chẳng qua động tĩnh lớn một chút. Ở trên hạ thượng giới chuẩn bị, khẳng định phi thường đầy đủ. Nhưng những người này sau khi xuống dưới lại cần tĩnh dường, nghĩ đến khẳng định là người bên trên không muốn có động tĩnh quá lớn.

"Vốn một lần này tiên ma xuống dưới, cũng không có tới mười gã nhiều như vậy đâu." Đinh Ẩn trả lời.

Dương Thiên Vấn nghe xong ngắt lời nói: "Chẳng lẽ có thất bại?" Mười cái tông môn đồng thời chuẩn bị nhiều năm như vậy, còn có thể thất bại sao?

"Không phải, thì ra một lần này tiên ma giáng xuống cũng không phải là mười đại tông đều có. Trong đó Hoa Dương tông cùng Phục Long Cốc hợp lực giáng xuống một người. Mà Tĩnh Hư cung cùng Thanh Phong phái lại hợp lực giáng xuống một người. Cộng thêm Vô Vi Đạo Phái chúng ta không biết, hẳn là ba tiên nhân. Mà ma đạo bên kia cũng kém không nhiều lắm." Đinh Ẩn mở miệng trả lời.

"Ồ" Dương Thiên Vấn có chút hiểu ý tứ Đinh Ẩn. Từ tiên ma lần này buông xuống đến xem, ở bên trên Hoa Dương tông cùng Phục Long Cốc hiển nhiên cùng là cùng một chủ.

"Người càng ít tự nhiên càng tốt, chặt chẽ chú ý động hướng của bọn họ cho ta." Dương Thiên Vấn thầm nghĩ còn thời gian, cái Thương Tiên phủ này chính là lãng phí ba cái nguyện vọng của vận mệnh thiên bàn, Dương Thiên Vấn cũng không muốn cứ như vậy bị những tiên ma gian dối này đoạt đi.

Dương Thiên Vấn đã liên tục xông qua ải thứ hai cùng ải thứ ba, hơn nữa hiện tại trên người lại có một cái trung phẩm phòng ngự tiên khí hộ thể, sức mạnh cũng là đầy đủ hơn không ít. Thần Tiêu Thiên Lôi hiện tại đã luyện đến tầng thứ bốn, uy lực toàn diện đã vượt qua trụ cột Cửu trọng thiên lôi. Nhưng, Dương Thiên Vấn vẫn hơi tỏ ra không đủ, đang khổ luyện tầng thứ năm.

Có Cửu trọng thiên lôi liên tục triệu hồi làm cơ sở, Dương Thiên Vấn tu luyện cái Thần Tiêu Thiên Lôi này chỉ cần có thể sử dụng ra, như vậy trên khống chế thật ra cùng Cửu trọng thiên lôi cũng không khác nhau.

Vài ngày sau, Dương Thiên Vấn hướng ải thứ tư rảo bước tiến lên, bước ra khỏi cửa, trước mắt chính là một cái quảng trường, ừm. Nhìn qua là một cái diễn võ trường, diễn võ trường rất lớn rất lớn.

"Ngươi là người đầu tiên tới ải thứ tư, nếu ngươi có thể thuận lợi thông qua, như vậy cuối cùng còn có một cửa, ngươi liền có thể là chủ nhân tòa tiên phủ này." vẫn là cái thanh âm kia.

"Như vậy ải thứ tư là cái gì?" Dương Thiên Vấn hỏi lại.

"Ngươi có cảnh giới Hợp Thể Kì, lựa chọn đối thủ thấp nhất từ Hợp Thể Kì." Nói xong, Dương Thiên Vấn đã nhìn thấy sáu cái bóng người mơ hồ xuất hiện ở đối diện cách hơn mười thước.

"Lựa chọn một đối thủ của ngươi, bắt đầu từ bên trái, đối thủ ngươi đối mặt sẽ cường đại hơn một cảnh giới, hy vọng ngươi thận trọng cân nhắc." Thanh âm công chính bình thản vang lên.

"Vậy ta nếu vượt cấp khiêu chiến, có chỗ tốt gì? Vượt cấp cao có phải có thể trực tiếp thông qua ải thứ năm hay không?" Dương Thiên Vấn thận trọng hỏi, nếu không có lợi, đương nhiên nhặt khiêu chiến đơn giản nhất.

"Không, ải thứ năm là một cái cửa cuối cùng, là bất luận kẻ nào cũng phải thông qua. Nhưng mà ngươi ở trong một cái ải này đánh ngã đối thủ, là có thể có được chúng nó." Nói xong, trên đỉnh đầu sáu cái bóng người lơ lửng đều xuất hiện vài món pháp bảo.

Trên đỉnh đầu người đầu tiên xuất hiện bảo quang tỏ ra không ra làm sao, thuộc mặt hàng rác rưởi trong hạ phẩm tiên khí, cái thứ hai tốt một chút, cái thứ ba đã trâu bò rồi, trực tiếp là trung phẩm tiên khí, cái thứ tư càng trâu bò hơn! Thượng phẩm tiên khí.

Dương Thiên Vấn chỉ vào một cái trông rất bình thường ở trên không hỏi một câu: "Đó là thần khí trong truyền thuyết sao?".

"Ngươi rất may mắn, nó thật là một kiện hạ phẩm thần khí.".

Dương Thiên Vấn trực tiếp không nói nữa, Dương Thiên Vấn không phải rất hiểu biết tiên giới nơi này, nhưng từ trên trình độ khan hiếm tiên khí của Tu Chân Giới đến xem, thần khí loại đồ vật này liền khẳng định là bảo bối tiên giới, như thế khó trách những tiên ma này, vì tòa tiên phủ này mà trả giá lớn.

Chờ chút, không đúng, cái ải thứ tư này đã có hạ phẩm thần khí xuất hiện, như vậy thần khí trong cái tiên phủ này chỉ sợ không chỉ là một kiện hạ phẩm thần khí đơn giản như vậy chứ?

Chẳng lẽ cái Thương Tiên phủ này trâu bò đến mức có thể luyện chế ra thần khí hay sao?

Bản thân Dương Thiên Vấn coi như là nghiên cứu sâu khí đạo, Tu Chân Giới luyện chế tiên khí, cái này không khó, chủ yếu là tài liệu cùng phương pháp luyện chế hạn chế. Bản thân Dương Thiên Vấn đã có thể

luyện chế pháp bảo huyền diệu tiên khí cấp. Nhưng, nếu ở tiên giới muốn luyện chế thần khí, ừm. Tài liệu khác nói, chủ yếu nhất là thần lực trong thần khí cũng không dễ giải quyết!

Trong Kì Vật Thiên của Dương Thiên Vấn ghi lại, có thể xưng là thần khí, trừ tiên thiên sản sinh, luyện chế thần khí, trên uy lực cần đạt tới cấp bậc hậu thiên chí bảo trong ghi chép. Dương Thiên Vấn không phải ngu ngốc, đã dần dần thăm dò vị trí thế giới hiện tại của mình, căn bản cùng thế giới trước kia có khác nhau rất lớn.

Tương tự là ba giới phân chia toàn bộ vũ trụ, trước kia địa cầu là phân chia ba giới thiên địa nhân. Tiên giới lại chia làm Địa tiên giới cùng Cửu trọng thiên. Đây là trên Kì Vật Thiên ghi lại, cho nên Dương Thiên Vấn có thể biết. Mà thế giới này, là phân chia ba giới nhân tiên thần, hoàn toàn khác với trước kia. Dương Thiên Vấn cũng không hy vọng xa vời trở về nữa, bởi vì cái này không chỉ là khác biệt vị diện, mà là sai biệt vũ trụ. Đây là hai cái vũ trụ hoàn toàn khác nhau. Nếu đem vũ trụ so sánh thành trứng chim, như vậy hiện tại hai cái sai biệt chính là sai biệt giữa hai quả trứng chim khác nhau. Chỗ vị diện địa cầu cùng thế giới hiện tại so sánh thành lòng đỏ trứng, như vậy giữa bọn họ là cách hai tầng vỏ trứng chim còn có hai tầng lòng trắng trứng thật dày. Cái này còn phải đem hai quả trứng chim này đặt tới cùng một chỗ, nếu hai quả trứng chim này, một quả ở Thiên Nam, một chỗ quả địa bắc, chênh lệch trong đó cũng liền như biển rồi.

Dương Thiên Vấn có thường thức của một vũ trụ khác, tuy giữa hai vũ trụ khẳng định có khác biệt, nhưng có những sự vật luôn tương thông, ví dụ như nói phá bảo đồ vật này, tam lưu hậu thiên linh bảo đã có thể so sánh với hạ phẩm tiên khí trong vũ trụ này. Như vậy cấp bậc đối ứng hậu thiên chí bảo không phải là thần khí của thế giới này sao? Đương nhiên sai biệt khẳng định có, hơn nữa không nhỏ, cái này chỉ có thể làm như đại khái tham khảo, không quá thật.

Dương Thiên Vấn khó có thể đoán thần khí của vũ trụ này luyện chế khó bao nhiêu, nhưng lại hiểu luyện chế hậu thiên chí bảo biến thái bao nhiêu, cái này ở Dương Thiên Vấn xem ra hầu như là nhiệm vụ không thể hoàn thành, cho nên suy lý cũng có thể biết được độ khó luyện chế cái thần khí này.

Tiên ma đang trong tu dường khôi phục tuyệt đối không nghĩ đến, ở trong khoảng thời gian bọn họ khôi phục này, đã có người ở trong tiên phủ vượt đến chỗ ải đếm ngược thứ hai. Thiếu chút đã liền lựa chọn cái bóng người thứ sáu, nhưng lý trí lại ngăn cản hắn xúc động, tính dựa theo cấp bậc, cái bóng người thứ sáu không thể nghi ngờ so với mình cao hơn sáu cấp bậc, sáu cấp bậc hầu như là cái khe không thể vượt qua, Dương Thiên Vấn không cho rằng mình thật có thể đủ cái khe vượt qua này, hơn nữa trong đó còn có khác biệt tiên phàm, vậy kém đến cũng không phải là xa bình thường!

Dương Thiên Vấn bình tĩnh lại, tính một chút trình độ của mình, chọn cái thứ nhất không có ý nghĩa, khẳng định bị mình dễ dàng giết, chọn cái thứ sáu đó là rảnh rỗi muốn ăn đòn, khẳng định mình bị miễu sát. Cái thứ hai phần thưởng phế vật, mới hạ phẩm tiên khí. Ta là thanh niên có truy cứu vượt thời đại, trong tay có một cái trung phẩm tiên khí, dùng rất thuận tay, thật sự là hạ phẩm tiên khí không để vào mắt, đặc biệt lúc cái tiên khí này là một thanh kiếm.

Vậy chỉ có cái thứ ba có thể chọn, bởi vì cái thứ tư cũng đã vượt qua giới hạn của người tu chân, cảnh giới vị này khẳng định so với Bằng vương còn cao hơn. Dương Thiên Vấn cũng không muốn đi rủi ro.

"Ta chọn cái thứ ba đi." Dương Thiên Vấn trả lời.

"Được.".

Năm cái bóng người khác biến mất, chỉ để lại cái bóng người thứ ba, cái bóng người này chậm rãi từ mơ hồ trở nên rõ ràng. Dương Thiên Vấn nhìn kỹ, xuất hiện không phải một người, mà là một con rối kim loại hình người. Dương Thiên Vấn gọi ra Viêm Giao Kiếm, thanh kiếm này, nát nữa cũng là một kiện tiên khí, cho dù không biết kiếm quyết phi kiếm, nhưng cầm ở trong tay sử dụng vẫn là biết, đơn giản chỉ là mấy chiêu như vậy. Chiêu thức trong chốn võ lâm thế tục là dùng kiếm chiêu cơ bản tổ hợp mà thành, mà đến Dương Thiên Vấn cảnh giới như vậy, chiêu thức căn bản là vô dụng, hóa phức tạp làm đơn giản phi thường tự nhiên.

Các hạng thân thể đều cường hóa gấp bảy, khiến cho thực lực Dương Thiên Vấn hiện tại đã không kém chút nào so với Độ Kiếp hậu kỳ.

Thân hình con rối nhoáng lên một cái, đã biến mất.

Thần thức Dương Thiên Vấn bao phủ toàn bộ chiến trường, không có kích động, thanh kiếm hướng sau lưng lướt ngang, "Keng!" chặn một quyền phi thường trí mạng, Dương Thiên Vấn không chút nghi ngờ một quyền này có thể đủ đem mình đánh chết một nửa, bởi vì lúc này, Dương Thiên Vấn đã bị một quyền này đánh bay, Viêm Giao Kiếm cũng đang không ngừng run run rên rỉ.

Còn chưa kịp ngừng thân hình, một cái thiết quyền lớn như nồi đất ở trước mặt không ngừng phóng đại. Dương Thiên Vấn tính toán một chút lực đạo một quyền vừa rồi. Mình cường hóa gấp bảy Thiên Lôi Kim Thân cùng chỉ có thể vừa vặn ngăn cản, chẳng qua nói thật, Dương Thiên Vấn cũng không muốn cứng rắn ăn một quyền này của nó.

Một cái Thiên Cân Trụy, thân hình đột nhiên thấp đi một đoạn, tránh thoát một quyền này, trường kiếm tay phải thuận thế vạch một cái, một tiếng kim loại ma sát khó nghe cùng với đốm lửa kịch liệt nở rộ, Dương Thiên Vấn một kiếm không thành công gập người tránh ra. Nhưng Dương Thiên Vấn trên tốc độ tựa như so với người này chậm hơn một ít, vừa gập người lại tránh ra mấy chục thước, phía sau lại truyền đến một tiếng gió.

Đầu Dương Thiên Vấn hơi nghiêng, vận chuyển chân nguyên, tụ lực nghiêng người chính là một cái bổ ngang, kiếm quang mạnh mẽ mang theo tiếng xé gió đánh trúng con rối, một kiếm đem nó bổ ra gần mười thước. Một kiếm hầu như toàn lực của Dương Thiên Vấn lần này, vậy mà chỉ ở trên con rối kim loại này để lại một vết kiếm thật sâu, cũng không có thương tổn quá lớn, chỉ làm cho nó bị thương chút.

Nó lại một lần bổ nhào lên.

Dương Thiên Vấn tế lên kiện trung phẩm phòng ngự tiên khí kia, thu hồi Viêm Giao Kiếm.

"Rầm rầm rầm" Con rối kim loại liên tục ba cú đấm nặng, đánh ở trên hộ thể tiên quang tại trước mặt Dương Thiên Vấn. Trung phẩm phòng ngự tiên khí quả nhiên không phải đùa, thoải mái đỡ công kích của nó.

Nhưng con rối vốn không biết mệt cùng nghỉ ngơi, cú đấm nặng của nó càng lúc càng nhanh, càng ngày càng nặng, càng ngày càng nhiều, hộ thể tiên quang cũng không tránh được bắt đầu tạo nên sóng gợn. Dương Thiên Vấn thầm than lực công kích thật khủng khiếp, chẳng qua công kích như vậy sau khi trải qua phòng ngự tiên khí triệt tiêu, đối với lượng pháp lực tiêu hao cũng không quá lớn.

Dương Thiên Vấn tay bắt lôi ấn, quát: "Lôi pháp. Thiên hàng!".

Cửu trọng thiên lôi phóng ra, "Đoàng đoàng!" Tiếng sét cùng kim loại đánh nhau, thiên lôi mạnh mẽ đánh cho con rối kim loại này không ngừng run rẩy cùng lắc lư.

Thiên lôi không chịu ngũ hành khắc chết, ngược lại mơ hồ có thể khắc chế ngũ hành, con rối kim loại hiển nhiên bị vô tận thiên lôi đánh cho tối tăm mặt mũi, uy lực một đạo thiên lôi cuối cùng của Cửu trọng thiên lôi là gấp đôi tổng tám đạo trước, có thể tưởng tượng uy lực này khủng bố bao nhiêu. Nhưng con rối này tổng cộng ăn không dưới bảy lần, cũng không thấy hỏng mất, chỉ bị đánh cho không có sức đánh trả.

Dương Thiên Vấn chính là tin tưởng, thay đổi một cường giả Phi Thăng Kì bình thường, không dùng pháp bảo cứng rắn chống đỡ Cửu trọng thiên lôi này, tuyệt đối không ngăn được bảy lần nhiều như vậy. Đây là một loại tự tin mãnh liệt. Trừ phi thay đổi giống Bằng vương siêu Phi Thăng Kì biến thái như vậy.

Lúc con rối kim loại ăn Cửu trọng thiên lôi thứ chín, thân kim loại kia mới bắt đầu xuất hiện vết nứt. Dương Thiên Vấn xem chuẩn cơ hội, lôi ấn biến đổi, "Lôi pháp. Thần tiêu!!" Năm đạo thiên lôi to cờ miệng bát trong màu lam sẫm xen lẫn mấy điểm tím nhạt chuẩn xác đánh ở trên vết nứt của con rối kim loại.

Đạo thứ nhất hạ xuống, không có biến hóa gì; Đạo thứ hai, vết nhứt bắt đầu thêm lớn thêm sâu; Đạo thứ Lúc

thường thanh tĩnh. Nhưng ở trước một cái sơn động phía sau núi, lại tụ tập không ít người, mà Bạch Tịch Ân rõ ràng cũng ở trong nhóm người này.

Cửa lớn đóng chặt của sơn động kéo ra, từ bên trong đi ra một thanh niên bình thường, đại khái không đến ba mươi, tướng mạo coi như xuất chúng, một thân trường bào đỏ đậm cùng vàng óng ánh phối hợp quái dị, mặt mày phấn khởi, trong mắt lộ ra một cỗ tự tin cùng bình tĩnh.

"Ra mắt tiên sứ!" Một đám người cùng lên tiếng cung kính hô. Không sai, người này chính là một trong ba tiên nhân đến từ thượng giới.

"Mọi người không cần đa lễ, việc bản tiên xuống dưới, không nên tuyên dương khắp nơi. Liệt chưởng môn, ngày mai bản tiên liền đi Thương Tiên phủ" Người thanh niên nhẹ giọng nói.

"Vãn bối biết rồi, ngày mai vãn bối sẽ chuẩn bị tốt ngọc phù cho ngài." Chưởng môn mới nhận chức của Hoa Dương tông cung kính trả lời.

"Ừm, bản tiên một mình đi vào xem xét một phen nói sau." Người thanh niên cũng không nắm chắc trả lời, đây dù sao cũng là tiên phủ của tiên tôn, há là bình thường?

Cùng lúc này, vài nơi khác cũng xảy ra tiết mục tương tự, sau đó nửa canh giờ, Huyết Ma Đinh Ẩn liền nhận đến tin tức. Tự hỏi một chút, kiên định đem tin tức này hướng Dương Thiên Vấn báo cáo. Mà lúc này, Dương Thiên Vấn còn chống pháp bảo đỡ tinh quang đầy trời đánh. Tình trạng như vậy đã duy trì lâu nửa tháng, nếu đổi một tu sĩ Hợp Thể Kì đến cho dù có thượng phẩm tiên khí, chỉ sợ cũng bị đánh thành cặn không chừng.

Dương Thiên Vấn hiện tại toàn thân vận hành chính là tiên thiên chân nguyên, vận chuyển chu thiên, pháp lực vĩnh viễn vô tận. Ở trên khôi phục sức, thái cổ luyện khí tâm pháp có chỗ thần kỳ công pháp khác khó có thể sánh vai.

Dương Thiên Vấn thu được tin tức, cũng có chút sốt ruột, không biết cấm chế mê cung của khu vực thứ nhất đối với những tiên ma thượng giới này có hiệu quả hay không. Chẳng qua nhìn Bằng vương cũng có thể đủ thông qua, Dương Thiên Vấn cũng không thể trông cậy vào có thể giữ lại bọn họ. Nhưng mà, tranh thủ một chút thời gian vẫn là có thể làm được chứ?

Dương Thiên Vấn nửa tháng nay cũng không phải qua uổng phí, đã tìm được một tia dấu vết để lại, chẳng qua không dám xác định mà thôi.

Ngày hôm sau, ngay tại lối vào cửa Sinh của Thương Tiên phủ, còn rất náo nhiệt, rất nhiều cao thủ các phái mấy trăm năm trước thậm chí ngàn năm trước đã mất tung tích, là một người tiếp một người xuất hiện.

"Tiên sứ đại nhân, người Vô Vi Đạo Phái đến rồi." Bạch Tịch Ân tận trách nhiệm cẩn thận nhắc nhở.

"Ồ?" Thanh niên ngẩng đầu nhìn phía bầu trời, quả nhiên có một đám người hướng nơi này bay tới. Chỉ chốc lát sau đã bay đến trước mặt.

"Thiên Tinh Tử, không nghĩ đến Vô Vi tiên tôn vậy mà đem ngươi phái tới." Thanh niên thấy tiên nhân đầu lĩnh kia có một chút ngoài ý muốn nói.

"Chu Kiều đạo hữu, ngươi cũng không xuống dưới sao?" Thiên Tinh Tử một thân đạo bào nhìn về phía thanh niên nói chuyện trả lời, sau đó vẻ mặt lạnh nhạt quay đầu nhìn về phía một vị khác nói. "Trần Hoa đạo hữu.".

"Chào hai vị đạo hữu." Trần Hoa cũng là một thân đạo bào, có một loại thoát trần nói không nên lời.

"Không chỉ chúng ta, Lý Hạ Hiên, Đỗ Phương Hào, ồ, ngay cả Giang Hạo cũng đến rồi, hắn không phải hẳn là đang bế quan sao?" Chu Kiều kỳ quái nói.

Vừa dứt lời, lại là một đám người từ không trung chậm rãi hạ xuống. Bọn họ chia làm ba bộ phận, vừa vặn cùng Đạo Minh hình thành đối lập.

"Lại là các ngươi, mỗi lần nhìn thấy các ngươi đều không có chuyện tốt." Thanh niên đầu lĩnh đứng ở bên này của một đám người Mạc Thư Huyền hừ lạnh nói.

"Đỗ Phương Hào, nơi này cũng không phải là địa phương của ngươi, ít nói những lời nhảm này." Chu Kiều lạnh lùng hừ trở về. "Được rồi, được rồi, chúng ta không phải đến đấu võ mồm. Các vị cũng biết mệnh lệnh của cấp trên rồi. Dù sao chúng ta đều bằng bản lãnh, không quấy nhiễu nhau, như thế nào?" Một người trẻ tuổi bộ dạng đặc biệt đáng yêu cười tủm tỉm hòa giải nói.

"Được, liền cho Giang Hạo ngươi mặt mũi." Đỗ Phương Hào trừng mắt nhìn Chu Kiều một cái trả lời.

Chu Kiều cũng trừng mắt về nhìn một cái, không nói gì.

"Được rồi, đã ở nhà bàn thỏa đáng. Chúng ta liền vào đi thôi." Thiên Tinh Tử ôn hòa nói.

"Hừ, sao không đợi chờ chúng ta?" Từ ngoài ngàn dặm truyền đến một tiếng quát lạnh, chấn cho đầu óc toàn bộ tu sĩ ở đây choáng váng, trừ sáu tiên ma thượng giới.

Ngay sau đó từ phía nam bay tới bốn cái bóng người. Tốc độ nhanh như điện.

"Tiên ma hai giới quả nhiên rất vô sỉ, vậy mà dùng phương pháp nghịch chuyển không gian, để cho người bên trên xuống dưới." Một người trung niên trung khí mười phần đầy mặt râu xồm mười phần khí phách khinh thường quát.

Đứng ở phía sau cùng, không phải Bằng vương là ai?

"Các ngươi?!" Đoàn người vô luận là tiên hay ma, đều kinh ngạc con mắt cũng trừng ra.

Lý Hạ Hiên vốn chính là tu sĩ vị diện này phi thăng lên, liếc một cái đã nhận ra người tới: "Đầu sư tử? Là ngươi?! Ngươi không phải bị thiên kiếp… Không đúng, ta cũng có thể đủ thuận lợi phi thăng, huống chi là ngươi, vậy ta sao không ở bên trên nhìn thấy ngươi?".

"Mộc Tử, là ngươi, từ sau khi ngươi phi thăng, chúng ta có vạn năm chưa gặp rồi nhỉ?" Người trung niên đầy mặt râu xồm kia cũng có chút ngoài ý muốn hô.

"Ngươi không phải tán tu. Sao có thể?" Lý Hạ Hiên nói cho hắn, pháp lực của đầu sư tử vậy mà chỉ so với mình yếu hơn một bậc. Nếu hắn chưa phi thăng, lại là như thế nào có thể tu luyện đến trình độ như thế? Hơn nữa ba người khác bên người hắn, trừ một người là bên ngoài bình thường, còn lại vậy mà tất cả đều là cấp bậc yêu tướng, hơn nữa phân tích từ trên khí tức, khí tức hai người khác cũng không so với đầu sư tử yếu hơn nơi nào, thậm chí còn mạnh hơn một bậc.

"Bởi vì chúng ta vẫn ngốc ở Tu Chân Giới." Người trung niên trả lời.

172. Chương 172: Phát Đạt Rồi! (1-3)

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 2: Phong khởi tu chân giới

Chương 172: Phát đạt rồi! (1-3)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Cấp bậc Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận tuyệt đối so với Tinh Quang Diệt Tuyệt Trận này cao hơn nhiều lắm, cũng thần diệu trăm ngàn lần. Liền giống như một cái là chết, một cái là sống.

Dương Thiên Vấn lo lắng không phải trận lý. Ở trên trận lý, Dương Thiên Vấn tin tưởng Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận đã đạt cực hạn của cửu cung trận lý, tuyệt đối còn hơn Tinh Quang Diệt Tuyệt Trận này vạn lần, chẳng qua ở trên uy lực, Dương Thiên Vấn lấy không chuẩn Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận hiện tại có thể địch được Tinh Quang Diệt Tuyệt Trận hay không.

Thật ra Dương Thiên Vấn nhìn ra được, uy lực của Tinh Quang Diệt Tuyệt Trận này căn bản không phải toàn lực, mà là căn cứ pháp lực của mình có hạn chế uy lực, không biết toàn bộ uy lực của nó như thế nào.

Hiện tại Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận mới thăng cấp có thể thắng trọng trách này hay không còn khó nói, nói không chừng sẽ đem cái trận bàn này vỡ tan. Chẳng may nếu trận bàn hỏng, lại không có nổi lên được tác dụng mà nói, vậy thì buồn bực rồi.

Dương Thiên Vấn cân nhắc, thời gian cũng càng ngày càng gấp, bởi vì những tiên ma thượng giới này tựa như là có chuẩn bị mà đến. Vẻn vẹn nửa năm thời gian đã tìm đến tuyến đường, đang hướng tới cửa thứ nhất mà đi, mắt thấy đã sắp thông qua. Dương Thiên Vấn hận không thể lập tức lấy được quyền sở hữu tiên phủ.

Thần thú, một lần này đến vậy mà có thần thú, Dương Thiên Vấn tuy không biết thần thú rốt cuộc lợi hại bao nhiêu, nhưng nghĩ Tiểu Bạch một chút, lại nghĩ ghi chép trong Kì Vật Thiên một chút. Dương Thiên Vấn đối với mấy ải trước này có thể vây khốn bọn họ hay không thật đúng là không nắm chắc.

Dương Thiên Vấn nghĩ đi nghĩ lại, đột nhiên nhớ tới một câu của thanh âm trước khi tiến vào kia, "Ở trước khi kiệt sức, tìm được phương pháp đi ra." Mà không nhất định thế nào cũng phải phá vỡ toàn bộ trận pháp, dù sao trận pháp tiên tôn bày ra, thật dễ phá như vậy sao?

Dương Thiên Vấn lấy ra trận bàn, đặt lên Áp Trận Cửu Cung Ấn, khẽ cắn môi, quyết định liều! Ở chỗ này đợi nhiều năm như vậy, đối với cái Tinh Quang Diệt Tuyệt Trận này cũng có hiểu biết nhất định, chỉ cần một chút sơ hở, mình tuyệt đối có thể thoát thân.

Trận pháp không gian đặc hữu của Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận nhanh chóng triển khai, bất cứ tinh quang nào đều bị không gian này cắn nuốt. Dương Thiên Vấn thân ở chỗ sâu trong đại trận, tinh quang công kích căn bản là không thương tổn đến hắn, đã bị Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận tự nhiên chống đỡ hết. Dương Thiên Vấn có được cơ hội thở dốc, buông ra toàn bộ thần thức, hết sức chăm chú chú ý mỗi một phần biến hóa.

Quả nhiên, ở sau khi Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận triển khai vận chuyển đồng thời, cùng Tinh Quang Diệt Tuyệt Trận đã xảy ra xung đột tính căn bản, hai cái trận pháp ở tác dụng với trời đất đồng thời, phát sinh va chạm kịch liệt, loại va chạm này còn xa không phải Dương Thiên Vấn có thể hiểu thấu đáo. Nhưng mà hắn cũng từ trong đó hiểu rõ được không ít thứ trước kia chưa từng thấy, càng chưa từng tưởng tượng.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận ở trên cấp bậc trận pháp cao hơn Tinh Quang Diệt Tuyệt Trận, ở cùng lúc đại trận thi triển ra, cũng xé rách một lỗ hổng của Tinh Quang Diệt Tuyệt Trận, Dương Thiên Vấn chờ chính là cơ hội này. Bóng người tung một cái chạy ra, đồng thời thu hồi đại trận.

xem tại

Cũng may mắn thu đúng lúc, nếu chậm một chút nữa, trận bàn tuyệt đối sẽ bị lực lượng tuyệt đối của Tinh Quang Diệt Tuyệt Trận ép tới dập nát. Trận lý tương trùng kẻ cao thắng, nhưng nếu so sánh uy lực tuyệt đối, trận bàn hiện tại vẫn là không đạt đến yêu cầu!

Dương Thiên Vấn ra khỏi Tinh Quang Diệt Tuyệt Trận. Trước mặt là một cái vườn hoa xinh đẹp. Dương Thiên Vấn đứng ở trước một cái bàn đá trong sân, bàn đá còn là khắp mặt đất, bên trên bày ngạc nhiên một thứ cổ quái giống như bàn cờ, lại giống như đồ họa.

Dương Thiên Vấn không quan tâm cảnh đẹp chung quanh, mà là đem sức chú ý chuyển hướng về phía bàn đá, trên một bộ vòng tròn nhiều lỗ, bên trên đặt hạt châu nhiều đến mấy trăm viên, thoạt nhìn giống như cỡ hạt châu, ngược lại là không phải. Dương Thiên Vấn nhìn trong chốc lát, rốt cuộc xác nhận. Cái này ta thấy chính là Tinh Quang Diệt Tuyệt Trận thật sự.

Thì ra vừa rồi mình chính là thân ở trong trận pháp này, trận pháp thật tinh diệu. Nó cùng Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận khác nhau, ở lúc sử dụng, nó là dùng "Thu", Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận là dùng "Gói".

"Chúc mừng ngươi!" Cửa lớn của sương phòng đối diện vườn hoa tự động mở ra, từ bên trong truyền ra một thanh âm. Dương Thiên Vấn theo tiếng nhìn lại, một cái bóng người chậm rãi trong cửa lớn đi ra.

Nguyên Dương Đan loại tiên đan cấp nghịch thiên này đã hoàn toàn hao hết, cũng may bản thân chưa bị hao tổn.

Thu hoạch duy nhất, mấy người không hẹn mà cùng buồn bực, thu hoạch sao? Chẳng lẽ đồ vật đặt ở trữ vật trong nhẫn cũng không thể ** tiên phủ sao? sắc mặt mấy người trắng đi, cúi đầu tự hỏi cái gì.

Dương Thiên Vấn đem những người xâm nhập này đưa ra khỏi tiên phủ, liền muốn tới bảo khố đi xem chút.

đọc truyện mới nhất tại .

"Chủ nhân, người đi đâu?" Lão nhân hơi mang cung kính bình tĩnh hỏi.

Dương Thiên Vấn nhìn chằm chằm lão nhân, rất khó tưởng tượng, luyện khí chi pháp, có thể luyện ra một "người" có được trí tuệ. Phải, lão nhân này không phải người thật sự, mà là một con rối. Con rối có được lực lượng cường đại rất khó luyện chế, nhưng cũng không hiếm lạ. Nhưng có được trí tuệ, hơn nữa có thể tự hỏi, có thể phán đoán, rõ ràng chính là một con rối giống như người, Dương Thiên Vấn tuyệt đối không dám tưởng tượng có thể có tồn tại như vậy.

Trong Kì Vật Thiên cũng chưa từng ghi lại việc kì lạ cùng loại như vậy, dùng thiên địa linh vật giúp nguyên linh hoàn dương sống lại ngược lại là biết. Nhưng mà có được trí tuệ tuyệt đối không phải trong tưởng tượng lấy cái linh hồn đựng vào trong con rối đơn giản như vậy. Bởi vì con rối quản gia này, hắn không có linh hồn, không thể tu luyện, thậm chí ngay cả lực lượng cường đại cũng không có, nhưng không biết vì sao, hắn chính là có thể tự hỏi có được đầy đủ trí tuệ, có thể học tập toàn bộ tri thức. Tất cả trong tiên phủ đều là do hắn quản lý, bao gồm vượt ải cùng để đặt ban thưởng vân vân.

Dương Thiên Vấn phát hiện, cái vũ trụ này vẫn là cùng nơi ban đầu kia của mình phi thường khác nhau. Hơn nữa chỗ khác nhau còn không ít.

"Chủ nhân, người đang nhìn cái gì?" Lão đầu nhi kỳ quái hỏi.

"Ồ, không có gì. Quản gia mang ta đi kho binh khí đi." Dương Thiên Vấn mở miệng nói. Quản gia! Không sai, lão nhân này tên là quản gia.

"Chờ một chút. Chủ nhân, đây là ngọc giản lão chủ nhân lưu lại. Lão chủ nhân phân phó, bất luận kẻ nào chỉ cần có thể luyện hóa phù giản, có được Thương Tiên phủ, trở thành chủ nhân Thương Tiên phủ, thì có thể đem cái ngọc giản này giao cho hắn." Quản gia nói xong liền đem ngọc giản giao cho Dương Thiên Vấn, sau đó đóng lại cửa phòng đi ra ngoài.

Dương Thiên Vấn cầm ngọc giản, thần thức vừa muốn thăm dò vào. Vừa chạm vào ngọc giản, ngọc giản liền bừng phát hào quang bay lên, sau đó bắn ra một luồng hào quang ở giữa không trung, hình thành một lão đầu nhi cùng bộ dạng quản gia mười phần tương tự, mặc một thân áo bào vải tuyết trắng, đầu bạc đến lưng.

"Tiểu tử, ngươi có thể nhìn thấy lào phu, đã nói rõ ngươi thành chủ nhân mới của tiên phủ. Lão phu ở trước khi phi thăng thần giới nhìn lén được một đường thiên cơ, đem tiên phủ đánh vào hạ giới, để lại cho có duyên." Thanh âm Thương Tiên phủ không ẩm ướt đến già nua, ngược lại cho người ta một loại cảm giác cứng cáp có lực.

Dương Thiên Vấn không nói gì, lẳng lặng nghe mỗi một câu cái hình ảnh này nói.

"Ngươi có thể có được tiên phủ, nghĩ hẳn chính là hạng người tuyệt đỉnh thiên tài trong hạ giới. Hướng tới thượng giới sao? Ta đến giới thiệu cho ngươi một chút thượng giới đi. Thượng giới chính là một cái không gian vũ trụ so với vô số vị diện của hạ giới tầng thứ còn cao hơn còn rộng lớn hơn, tràn ngập tiên linh chi khí, đây là cách gọi của tiên giới, Ma giới cùng yêu giới có cách gọi khác. Phải, không cần nghi hoặc, cái gọi là tiên giới, Ma giới cùng yêu giới thật ra chỉ là một cái không gian vũ trụ, trong thượng giới trừ ba giới này, còn có Tu La giới, linh giới cùng với minh giới. Vũ trụ thượng giới rộng lớn vô biên, không biết giới hạn." Thương Tiên phủ giới thiệu.

Dương Thiên Vấn nghe đến sửng sốt một chút, gì? Tiên ma yêu ba giới là nối liền nhau? Là ở cùng cái không gian vũ trụ? Như thế có chút kì lạ. Chẳng lẽ không phải cùng tầng thứ lại không cùng vị diện sao? Hơn nữa còn có cái gì Tu La giới, linh giới, minh giới bọn ba giới nghe cũng chưa từng nghe nói qua.

"Trong tiên giới, tiên nhân chia làm: Tiên nhân bình thường, linh tiên, kim tiên, huyền tiên, tiên quân, tiên đế, tiên tôn." Thương Tiên phủ tiếp tục nói.

Dương Thiên Vấn nghe xong, gật gật đầu, tỏ vẻ hiểu.

"Mà đến một cấp tiên tôn, chính là người bắt đầu tiếp xúc không gian pháp tắc, bọn họ có thể dễ dàng phá vỡ không gian, ở trong vũ trụ mở mang vô biên đi về tự nhiên, chỉ cần động suy nghĩ đã có thể từ một đầu của tiên giới nháy mắt di động đến một đầu khác." Thương Tiên phủ giới thiệu.

Dương Thiên Vấn sau khi nghe xong, là thật động dung, phá vỡ không gian, nháy mắt di động, cái này cần pháp lực cường đại năng bao nhiêu mới có thể làm được?

"Ở tiên giới, tu vi cùng nguyên thần tất nhiên quan trọng, nhưng trừ cái đó ra, vũ khí cũng rất quan trọng." Thương Tiên Tôn dừng một chút, lộ ra một cái tươi cười tự tin tiếp tục nói: "Tiên khí phân chia cùng hạ giới không khác là bao nhiêu, không có gì phải đặc biệt nói rõ.".

"Thần khí! Mới là vũ khí mỗi người thượng giới tha thiết ước mơ, người có thể luyện chế thần khí, toàn bộ tiên giới, cũng không mấy người có phần thực lực kia, mà lão phu chính là một trong số đó." Thương Lang Tiên Tôn chậm rãi nói, "Thần khí, vốn là chuyên thuộc thần nhân của thần giới, lão phu lúc trẻ tuổi, may mắn gặp một kiện, sau lại tiêu phí vô số tâm lực, vừa mới nghiên cứu ra phương pháp luyện chế chúng nó. Cũng chính là vì cái này, lão phu dừng lại tiên giới, tu hành mấy ức năm, đối với khí đạo cùng trận đạo hết sức chuyên chú nghiên cứu. Ở sau khi an toàn vượt qua thần kiếp, lão phu ở trước khi phi thăng, đem toàn bộ cảm ngộ trận đạo cùng khí đạo để lại trong ngọc giản, nếu ngươi có thể hoàn toàn lĩnh ngộ, mới có thể mở ra cửa lớn của kho binh khí.".

"Mặt khác, bảo bối này là một trong các tác phẩm lão phu đắc ý nhất, ngươi có thể cầm phòng thân giữ mạng. Lão phu sở dĩ độ kiếp phi thăng, chính là lão phu đã biết, thần khí cũng không phải cực hạn của khí đạo, phía trên thần khí có vật khác. Lão phu phi thăng thần giới, chính là vì truy tìm cực hạn khí đạo. Chờ mong tiểu hữu cùng lão phu gặp lại ở tại thần giới." Tiếng nói vừa dứt, bóng người biến mất, một cây kim bạc thật nhỏ dài hai ba tấc từ trong ngọc giản bay ra, bay ở trước người Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn đem nó cầm ở trong tay, cẩn thận quan sát một chút, cũng không phát hiện cái gì kỳ quái. Ừm. Có thể cần giống pháp bảo tế luyện nó nhỉ?

Ở Dương Thiên Vấn xem ra cái ngọc giản này mới là thứ trân quý nhất, bên trong bao hàm của một tiền bối mấy ức năm tu hành có đại trí tuệ đại nghị lực, suốt đời nghiên cứu cùng cảm ngộ. Có nó, mình có thể bớt đi rất nhiều rất nhiều đường vòng, thậm chí có thể cùng Trận Đạo Thập Quyển cùng Khí Đạo Thiên trong Tử Tiêu Bảo Lục xác minh lẫn nhau. Chỉ cần ình đủ thời gian nghiên cứu, như vậy tin tưởng thành tựu của mình tuyệt đối không ở dưới Thương Tiên Tôn, hơn nữa sẽ tiết kiệm một đoạn thời gian dài.

Chẳng qua hiện tại hiển nhiên không phải lúc tìm hiểu ngọc giản. Đem đồ vật bỏ hết vào la bàn không gian, lợi dụng phù giản tiên phủ trong đan điền đưa một tin tức hướng quản gia, sau đó bản thân lại ở trong nháy mắt xuất hiện ở cửa thứ nhất của tiên phủ, Bằng vương vẫn ở lại trước thông thiên chi thê tu luyện.

Dương Thiên Vấn thông qua cầu đá đi tới đài đá chỗ thông thiên chi thê.

"Ai?" Bằng vương cảnh giác lập tức tỉnh lại từ trong tu luyện, mở to mắt nhìn về phía Dương Thiên Vấn đến, "Ồ. Thì ra là ngươi!".

"Tiền bối tiến vào lúc nào? Tiến vào có đoạn thời gian, ngươi vẫn là nếm thử rồi chứ, thành công chưa?" Một câu cuối cùng của Bằng vương ngược lại là có chút biết rõ còn cố hỏi, Dương Thiên Vấn từ bên dưới đi lên một lần nữa, có thể thành công sao?

"Ngươi nói thế nào?" Dương Thiên Vấn không trả lời chính diện. Hơn nữa Dương Thiên Vấn cũng không muốn cho người khác biết mình đã chiếm được tiên phủ, thất phu vô tội, hoài bích có tội.

"Ha ha ha đồng bệnh tương liên, đồng bệnh tương liên!" Bằng vương cười lớn tự giễu nói.

Dương Thiên Vấn một lần nữa cùng Bằng vương chạm mặt, ngược lại là có chút muốn lợi dụng Bằng vương làm nhân chứng. Chứng thật mình là từ phía dưới đi lên, mà không phải từ phía trên xuống dưới.

"Ngươi lần này tiến vào, là muốn khiêu chiến cái thông thiên chi thê này phải không?" Bằng vương đột nhiên hỏi.

"Không phải, vãn bối lần này tiến vào, càng nhiều là vì pháp bảo mà đến." Dương Thiên Vấn cười nói.

Bằng vương lộ ra một cái thần sắc hiểu rò. Đã không chiếm được tiên phủ, như vậy tiên khí pháp bảo trong tiên phủ, đương nhiên chính là mục tiêu chọn lấy, cái trả lời này của Dương Thiên Vấn được Bằng vương hiểu.

Ở khu vực thứ nhất chỗ ra vào tám cửa, đều có tám kiện trung phẩm tiên khí. Người qua ải có thể lựa chọn trực tiếp tiến vào, cũng có thể lựa chọn phá hê cấm chế bên ngoài hoặc là trận pháp, lấy được tiên khí bên trong tiến vào vượt ải sau.

"Ồ, không nghĩ đến ngươi đã đạt tới Hợp Thể Kì rồi! Vậy cũng quá nhanh rồi chứ?" Bằng vương kinh ngạc công nhận.

"Cái này cũng phải bái cái tiên khí dư thừa trong tiên phủ này ban tặng, bằng không ta cũng không thể tiến bộ nhanh như vậy." Dương Thiên Vấn lời này ngược lại là nói thật.

"Ha ha ha cũng đúng, cũng đúng." Bằng vương gật đầu cười phụ họa nói. "Vãn bối nơi này, còn có một cái ngọc phù, liền tặng cho tiền bối, cũng coi như kết cái thiện duyên, tòa tiên phủ này, vãn bối là không có suy nghĩ gì nữa, sau lần này, vãn bối sẽ bế quan tu luyện, lấy chuẩn bị độ kiếp." Dương Thiên Vấn lấy ra một cái ngọc phù đưa qua, không sai, tiên phủ đã về ta toàn bộ, còn muốn cái gì? Cái ngọc phù này nhiều lắm, tặng lên một cái, cũng coi như thiện duyên này, tránh cho ngày sau lúc trở mặt, có nhiều vướng bận.

Tiên phủ tồn tại, còn có mấy trăm năm có tác dụng trong thời gian hạn định, Dương Thiên Vấn không thể hiện tại liền thu nó, nếu hiện tại thu nó, đó chính là rõ ràng nói cho toàn bộ Tu Chân Giới nó đã có chủ. Như vậy tiên phủ bày ra nơi này, chỉ ở nó tồn tại một ngày, ngọc phù ra vào còn có hiệu quả, Dương Thiên Vấn cũng không tính điều chỉnh độ khó của hai ải phía trước, khu vực thứ nhất coi như là lưu cái mong muốn cho người có duyên của toàn Tu Chân Giới có được ngọc phù. Chẳng qua, bắt đầu từ ải thứ ba, Dương Thiên Vấn liền thêm lớn độ khó.

174. Chương 174: Vô Lượng Phá Thiên Giản

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 2: Phong khởi tu chân giới

Chương 174: Vô Lượng Phá Thiên giản

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Dương Thiên Vấn cũng không cho cơ hội Bằng vương từ chối, bóp nát ngọc phù dùng khi vào, ra tiên phủ. Thật ra giờ phút này Dương Thiên Vấn căn bản không cần phải phiền toái bóp nát ngọc phù như vậy, chỉ cần suy nghĩ đã có thể rời tiên phủ, về phần làm như vậy, đương nhiên là để cho Bằng vương xem.

Xuất hiện ở cửa vào cửa Tử của tiên phủ, Dương Thiên Vấn thở ra Thuấn Quang Vân, về khe núi nhỏ của mình. Trong tay Dương Thiên Vấn còn có nhiều tới 47 cái ngọc phù, chỗ Huyết Ma hẳn cũng có mấy cái, nhiều ngọc phù như vậy, giữ lại thật có chút lãng phí, dù sao tiên phủ kia vẫn phải đặt ở tại chỗ.

Chẳng qua nhiều ngọc phù như vậy, nói thực, Dương Thiên Vấn cũng không biết nên xử lý như thế nào, chẳng qua có một điểm có thể khẳng định, đó chính là đòi lấy tất cả tác dụng của nó.

Dương Thiên Vấn có luyện tài khổng lồ trong tiên phủ nơi tay, tựa như cũng không cần cầu luyện tài khác nữa, mà lúc này, không thể nghi ngờ là dùng đến đổi linh dược có lãi nhất, chẳng qua chuyện này phải mưu tính tốt mới được.

Dùng linh hồn thông báo Huyết Ma, bảo hắn tới sơn cốc nhỏ, Dương Thiên Vấn trở lại trong sơn cốc, đem động phủ vân vân đều hủy diệt, dọn dẹp toàn bộ dấu vết. Lúc này có tiên phủ không ở, ở khe núi, Dương Thiên Vấn cũng không có thiểu năng như vậy.

xem tại

Huyết Ma sau khi nhận được tin tức của Dương Thiên Vấn, bằng tốc độ nhanh nhất chạy tới, cung kính hành lễ nói: "Chủ nhân, ngài đã trở lại.".

"Không sai, bổn tọa đã chiếm được Thương Tiên phủ, hiện tại chuẩn bị tiến vào trong tiên phủ tu luyện, một lần này đến, là đem hai loại đồ vật này giao cho ngươi." Dương Thiên Vấn nói xong lấy ra hai kiện trung phẩm tiên khí cùng Viêm Giao Kiếm đưa cho Huyết Ma nói, "Viêm Giao Kiếm, ngươi cầm đưa đại ca của ta, dù sao chúng ta cầm cũng không có tác dụng, hai kiện trung phẩm tiên khí này, chính là thuộc về ngươi.".

Huyết Ma kích động tiếp nhận hai kiện trung phẩm tiên khí, một kiện trong đó còn là loại phòng, làm Huyết Ma cao hứng tột đỉnh, có chúng nó đừng nói độ một lần thiên kiếp, chính là độ liền ba lượt, cộng thêm Tịch Diệt Đan nơi tay, sợ cũng tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì. Chẳng qua trong lòng Huyết Ma cũng biết, muốn luyện hóa chúng nó, cần công phu cũng không nhỏ.

Dương Thiên Vấn lại lấy ra 40 cái ngọc phù nói: "Những ngọc phù này, ngươi cầm, giúp ta xử lý hết chúng nó. Ừm. Bản tôn chỉ cần linh dược. Hơn nữa cần đã ngoài cực phẩm.".

Huyết Ma nhanh chóng áp chế hưng phấn, cung kính nhận lấy hỏi: "Xử lý chúng nó? Nhưng chủ nhân, hiện tại những tiên ma từ trên xuống kia còn chưa trở về, lúc này, đem những ngọc phù này ném hết, chính là rất khó không làm bọn họ chú ý!".

"Đây là chuyện của ngươi, bổn tọa chỉ cần kết quả, mặc kệ quá trình!" Dương Thiên Vấn thản nhiên mở miệng nói. Mình là "ông chủ", đã là "ông chủ", chẳng lẽ mọi chuyện đều phải tự nhúng tay sao?

"Vâng. Chủ nhân, thuộc hạ hiểu rồi." Huyết Ma không có bất cứ câu oán hận gì đáp ứng.

"Chặt chẽ chú ý động hướng của bọn họ cho ta, việc tiên phủ không nên tiết lộ cho bất luận kẻ nào biết, ngươi hiểu chưa?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi.

"Vâng, thuộc hạ hiểu rồi." Huyết Ma cung kính trả lời.

"Hiểu thì đã đi xuống đi." Dương Thiên Vấn phất tay bảo Huyết Ma rời khỏi.

Bản thân Dương Thiên Vấn lại không bay thẳng đến tiên phủ, mà là thẳng đến Vân Mộng Chiểu Trạch. Dương Thiên Vấn muốn thu thập càng nhiều linh dược tốt hơn đến luyện chế Kim đan, sau đó tăng tu vi lên, tranh thủ sớm ngày phi thăng. Tất cả của Tu Chân Giới, Dương Thiên Vấn đã không có bất cứ cái gì lưu luyến cùng cố ky.

Nghe xong một phen giới thiệu của Thương Tiên phủ, thượng giới đối với Dương Thiên Vấn mà nói mới là nơi tràn ngập dụ hoặc.

Dương Thiên Vấn thuần thục tiến vào Vân Mộng Chiểu Trạch. Ở chỗ sâu trong đầm lầy quen thuộc đi qua, phong độn thuật thi triển càng là so với trước kia còn tiêu sái tự nhiên phiêu dật hơn.

Bọn sáu gã tiên ma Lý Hạ Hiên cùng Thiên Tinh Tử tụ ở một chỗ. Tuy trận doanh khác nhau, nhưng dù sao cùng chỗ một giới, lẫn nhau coi như là hiểu biết, ở dưới tình huống lần đầu tiên bất lợi, sáu người không thể không tụ ở một bàn, tụ cùng một chỗ bàn bạc.

"Chúng ta vẫn là xem nhẹ độ khó cùng đáng sợ của tiên phủ." Chu Kiều thở dài nói.

"Quả thực như thế, tin tưởng mọi người từ trên mang xuống dưới một ít đồ, cũng dùng không nhiều nữa." Trần Hoa buồn bực đáp.

Mọi người cũng không có một chút che lấp gật gật đầu.

"Chúng ta có phải lại đi xông vào một lần hay không?" Giang Hạo không chịu thua nói.

"Đương nhiên, chúng ta đương nhiên vẫn phải đi nữa, hơn nữa nhất định lấy được. Không nên quên, tuy chúng ta cùng bọn họ đều chưa thành công, nhưng mà con bài chưa lật của bọn họ sợ là chưa bại lộ mấy tấm chứ?" Đỗ Phương Hào tiếp lời, nói xong nhìn nhìn Lý Hạ Hiên. Ài, thần thú thân quả thực so với chúng ta chiếm ưu thế hơn nhiều. Chúng ta nào dự đoán được trạm gác trong tiên phủ, vậy mà là dựa theo pháp lực đến phân chia. Chỉ một điểm này, bọn họ quả thực so với chúng ta cơ hội lớn hơn!" Lý Hạ Hiên không thừa nhận cũng không được, tuy tu vi đám người sư tử tuy không bằng đám người mình, nhưng ở trên thực lực lại sàn sàn như nhau. Như vậy, ở trong tiên phủ, không thể nghi ngờ cơ hội của bọn họ so với chúng ta lớn hơn. Hiện tại hy vọng chính là ngọc phù trong tay yêu tu càng ít càng tốt.

"Chúng ta chỉ cần phân phó xuống, không tiếc tất cả cái giá đắt, thu mua toàn bộ ngọc phù của Tu Chân Giới." Mặt Thiên Tinh Tử mang một chút vẻ lo nghĩ trả lời.

"Không sai, phương pháp này rất tốt, ta dám cam đoan ngọc phù trong tay yêu tu tuyệt đối không nhiều bằng Tu Chân Giới, hơn nữa trải qua nhiều năm tiêu hao như vậy, số lượng tuyệt đối ít lại càng ít, chúng

"Không sai, chúng ta không giống loài người, tính toán chi li, thích chiếm tiện nghi nhỏ, trong cái Vân Mộng Chiểu Trạch này, từ nơi này phân giới, địa phương bên ngoài cũng không thuộc về phạm vi cấm địa, ngươi có thể tùy ý hái. Cần gì đưa ra loại yêu cầu này? Đổi một cái, đổi một cái đi." Nham Đại Lực phụ họa nói, tôn quý là thân thần thú, bọn họ có kiêu ngạo của bọn họ.

"Không cần, cây cải củ rau xanh đều thích, ta chỉ muốn linh dược. Ta ở trong hai tháng tận lực thu thập nhiều một ít ngọc phù, hai tháng sau, các ngươi mang theo linh dược đến cửa vào đầm lầy giao dịch với ta. Về phần chủng loại linh hoạt, tùy tiện cái gì cũng cần một ít." Dương Thiên Vấn hiện tại muốn chính là linh dược. Có chúng nó, Dương Thiên Vấn có thể tiến thêm một bước tiết kiệm thời gian sớm tu luyện phi thăng thượng giới. Hơn nữa, cái ngọc phù này cũng là phế vật, cả tiên phủ cũng đều là của ta rồi, cái ngọc phù này còn lấy đến có ích lợi gì?

"Được, hai tháng sau, không gặp không về!" Bằng vương gật đầu đáp. Dương Thiên Vấn cũng xoay người rời đi, hai tháng thời gian, trở về lấy ngọc phù lãng phí bao nhiêu? Hai tháng thời gian này chẳng qua là để cho Đinh Ẩn chạy tới. Dương Thiên Vấn thông báo Huyết Ma Đinh Ẩn, bảo hắn đem ngọc phù mang đến.

Từ tin tức Đinh Ẩn thu thập biểu hiện, ngọc phù của mười đại tông môn cộng lại một chỗ có hơn 30 cái, những năm gần đây thu được một ít, lại dùng một ít, duy trì con số này.

Cho nên Dương Thiên Vấn tính đổi linh dược đồng thời, cân bằng chênh lệch của hai phương, thắng đến ình đủ thời gian. Tuy Dương Thiên Vấn cũng không hiểu nguyên nhân những tiên ma này xuống dưới ở sau khi thất bại nhiều lần như vậy vẫn như cũ không từ bỏ, nhưng Dương Thiên Vấn khẳng định bọn họ nhất định có chuẩn bị ở sau!

Hai tháng thời gian, Dương Thiên Vấn cũng không lãng phí, ở sau khi hái linh dược một tháng, đã xoay người về cửa vào, ở lối vào vừa chờ vừa luyện chút linh đan.

Ở sau khi luyện chế hai lò Tịch Diệt Đan, Đinh Ẩn truyền tới tin tức, hiện tại Đinh Ẩn đã ở Đông cốc, Dương Thiên Vấn xoay người ra khỏi Vân Mộng Chiểu Trạch, ở Đông cốc cùng Đinh Ẩn gặp. Đinh Ẩn ở sau khi giao cho Dương Thiên Vấn gần ba mươi cái ngọc phù, lại báo cáo một ít tin tức.

Lúc đang muốn cáo từ rời đi, Dương Thiên Vấn gọi hắn lại, lấy ra hơn mười viên Tịch Diệt Đan đưa qua nói: "Đem những đan dược này chia cho bọn họ, còn lại chính là của ngươi, cần bọn họ chặt chẽ chú ý tin tức của những tiên ma kia.".

"Tuân mệnh, chủ nhân." Đinh Ẩn mở miệng đáp ứng, cao hứng rời

đi.

Dương Thiên Vấn lại xoay người vào Vân Mộng Chiểu Trạch, đợi vài ngày, hai tháng ngày quy định đúng hạn đến, bóng người Bằng vương cùng Nham Đại Lực quả nhiên xuất hiện ở cách đó không xa.

"Ha ha ha, tiểu gia hỏa, ngươi rất đúng giờ, chẳng qua ngọc phù thu thập được chưa?" Nham Đại Lực hỏi.

"Đương nhiên, tiểu tử đem chỗ mình có được, cùng với từ chỗ bạn bè đổi lấy ngọc phù đều ở trong." Dương Thiên Vấn đưa qua một cái nhẫn.

Nham Đại Lực tiếp nhận vừa thấy, lộ ra một cái vẻ mặt kinh ngạc, ngọc phù trong đó vậy mà có nhiều tới gần ba mươi cái, thật sự là ra ngoài dự liệu, vốn có mấy cái hoặc mười mấy cái đã tốt vô cùng rồi. Vẻ kinh ngạc chợt lóe mà qua, Nham Đại Lực nhìn Dương Thiên Vấn một cái thật sâu, lấy ra một cái nhẫn trữ vật đưa cho Dương Thiên Vấn nói: "Thứ bên trong ngươi có thể cầm toàn bộ, còn có, một lần này ngươi giúp chúng ta một cái ân lớn, xem như chúng ta nợ ngươi một cái nhân tình." Quả thực, thần thú kiêu ngạo vô cùng khinh thường cho chiếm tiện nghi của người, dùng linh dược hầu như vô dụng, đổi lấy gần ba mươi cái ngọc phù, vụ làm ăn này ở Nham Đại Lực xem ra, phương này của mình đã là chiếm tiện nghi cực lớn.

Dù sao linh dược ở trong đầm lầy, cũng không phải không hái được, chẳng qua có chút phiêu lưu. Nhưng không làm khó được hạng người thực lực cao cường, hiển nhiên Dương Thiên Vấn trước mặt chính là một người phái thực lực. Chỉ cần không vào chỗ sâu trong đầm lầy, như vậy thu thập được những linh dược này, chỉ là thời gian dài ngắn mà thôi, người tu hành sẽ để ý thời gian sao?

Cho nên, Nham Đại Lực tự cho là chiếm tiện nghi, lại không cách nào từ chối vụ giao dịch này, chỉ có mắc nợ nhân tình này.

Thần thức Dương Thiên Vấn đảo qua, một cỗ vui sướng lập tức nảy lên trong lòng, số lượng cùng chất lượng linh dược trong này đều vượt qua Dương Thiên Vấn phỏng đoán, trong đó không hề thiếu là linh dược mình chưa thu thập được. Nếu cộng thêm linh dược trong nhẫn này, Dương Thiên Vấn tin tưởng ở trong ngàn năm, mình cho dù không ngừng luyện chế cũng có thể đủ. ít nhất nhìn tới, phân lượng đủ để chống đỡ được mình cần phi thăng.

Dương Thiên Vấn không tỏ rõ ý kiến gật gật đầu, đối với nhân tình này cũng không phản bác, mở miệng trả lời: "đã như vậy, tại hạ liền cáo từ.".

"Mời" Bằng vương khách khí tiễn nói.

Dương Thiên Vấn thẳng đến sau khi rời khỏi Đông cốc, mới cất tiếng cười to.

176. Chương 176: Ngồi Xem Trò Hay

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 2: Phong khởi tu chân giới

Chương 176: Ngồi xem trò hay

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn sau khi từ khe sâu Vân Mộng đi ra, liền hướng phía tiên phủ bay đi, trên đường mới nhớ tới, mấy năm nay công việc thật sự quá nhiều, bận đến cũng thật sự không phân thân được, đại ca Lý Thuận Phong kế vị tông chủ Ma Thần Tông cũng có chút năm tháng, cũng chưa từng chúc mừng một tiếng.

Vì thế, Dương Thiên Vấn lấy ra thông tin ngọc phù, liên hệ Lý Thuận Phong một chút.

Chỉ chốc lát sau, thanh âm Lý Thuận Phong trong hào sảng mang theo một chút quan tâm truyền tới: "Nhị đệ, ngươi xuất quan rồi?".

"Ừm, đại ca người kế nhiệm tông chủ, tiểu đệ cũng vắng chưa tới, thật sự là xấu hổ." Dương Thiên Vấn áy náy nói.

"Ài, loại tràng diện này nói thật ra, cũng không thích hợp ngươi, ngươi đến khẳng định nhàm chán dính vào." Lý Thuận Phong căn bản là không thèm để ý.

"Chẳng qua, vẫn là phải chúc mừng huynh." Dương Thiên Vấn nói xong, ngược lại là cảm thán vận mệnh kỳ diệu, năm đó song song đi vào Tu Chân Giới, nay năm trăm qua đi, mình cùng đại ca đều đã có thành tựu, nhất là Lý Thuận Phong hiện tại đã tôn quý làm đứng đầu một tông trong mười đại tông môn của Tu Chân Giới. Thành tựu cao xa, tương lai cho dù phi thăng, tin tưởng thành tựu của hắn sẽ cao.

Chẳng qua, cái cuộc sống đánh đánh giết giết, tranh quyền đoạt lợi này quả thực không thích hợp mình, bằng không ngược lại là không ngại chen vào một tay, đem Tu Chân Giới lật lên.

"Ha ha ha. Ta cũng không ngờ được! Chuyện đời thường thường làm người ta khó có thể đoán trước, cái này có lẽ chính là vận mệnh thần kỳ." Lý Thuận Phong cũng cười cảm thán nói.

"Như vậy đại ca, huynh cho ràng đây là huynh muốn sao?" Dương Thiên Vấn trầm mặc trong chốc lát đột nhiên mở miệng hỏi nói.

"Đương nhiên, ta thích loại cảm giác nhìn xuống chúng sinh này, phi thường thoải mái, trước kia ta vì thù hận mà sống. Hiện tại ta vì chính mình mà sống! Ta nói với chính mình, một ngày nào đó, ta sẽ làm cho

ba giới đều nhớ kỹ ba chữ Lý Thuận Phong ta!" Lý Thuận Phong ở trước mặt Dương Thiên Vấn một chút cũng không kiêng dè dã tâm cùng lý tưởng của mình.

"Rượu không say người, người tự say. Đại ca, huynh có thể thấy rõ mặt mũi thực của quyền lực sao? Huynh xác nhận huynh sẽ không bị quyền thế hủ hóa sao?" Dương Thiên Vấn tương đối lo lắng hỏi. Từ xưa đến nay, chữ Quyền này, thường thường làm cho rất nhiều thiên tài tài trí gồm nhiều mặt nhìn không thấu phân biệt không rõ, cuối cùng rơi vào trong dục vọng quyền lực, không thể tự kềm chế. Thân là người tu hành, càng nên lấy làm cảnh cáo. (.

"Sao không thể? Quyền lực là nắm giữ ở trong tay người cường đại. Chỉ có càng cường đại, mới càng có thể nắm quyền thế trong tay. Mà những đồ ngu bị quyền thế hủ hóa kia, căn bản là không nhận rõ bản chất của nó. Quyền thế không thể hủ hóa lòng người. Hủ hóa lòng người thật ra là bản thân con người mà thôi." Lý Thuận Phong cực kỳ tự tin trả lời.

Dương Thiên Vấn nghĩ một chút. Có lẽ thân ở trong quyền thế, vẫn như cũ có thể nắm chắc bản tâm. Như vậy cái này đối với rèn luyện tâm tính tu vi có lẽ càng thêm có hiệu quả. Nếu không phải vấn đề tính cách, có lẽ mình cũng muốn thử một lần. "Hội đương lâm tuyệt đính. Nhất lãm chúng sơn tiểu." Đây là hào hùng cỡ nào!

"Hay. Thơ hay!" Lý Thuận Phong có thể thật sâu cảm nhận được ý cảnh trong đó.

"Đã như vậy, như vậy đại ca người liền vì mục tiêu của mình nỗ lực hẳn lên. Tiểu đệ không có dã tâm gì, chỉ muốn nhàn vân dã hạc, tiêu diêu tự tại mà thôi." Dương Thiên Vấn trả lời thoải mái.

"Ha ha. Đó là tự nhiên! Ngươi một người ở bên ngoài cũng phải cẩn thận một chút. Chẳng qua lấy thực lực của ngươi hẳn là có thể ứng phó. Ừm. Ta có một cái dự cảm. Lần sau chúng ta gặp lại, chỉ sợ cũng là ở thượng giới rồi nhỉ?" Lý Thuận Phong cười thoải mái nói.

"Ai biết? Tất cả tùy duyên, ừm. Nói không chừng ngươi so với ta phi thăng trước thì sao?" Dương Thiên Vấn thoải mái tán gẫu.

Nhưng Tán tiên này tâm tình cũng không tốt như thế nào, vừa rồi một đạo thiên lôi cuối cùng, uy lực cũng không nhỏ, vừa muốn đánh trả, vậy mà lại là thiên lôi vừa rồi. Lúc này ra tay cũng quá nhanh rồi nhỉ? Chẳng lẽ loại lôi pháp uy lực lớn này cũng có thể nháy mắt phát hay sao, hơn nữa lúc này phát ra giống như không cần pháp lực.

Cơn sóng Cửu trọng thiên lôi thứ hai, lúc chẳng qua mới đỡ được đạo thứ năm, một đồ vật thật lớn giống như nghiên mực lại giống như viên gạch nhanh chóng đè ép xuống.

Còn chưa ép xuống, chỉ riêng áp lực đã đem hộ thân pháp bảo của Tán tiên đè thấp mười tấc. Tán tiên không thể động đậy, nhanh chóng phóng ra toàn bộ pháp bảo cùng phi kiếm.

Pháp bảo cùng phi kiếm loại công kích, bay thẳng đến bóng ma thật lớn hạ xuống đỉnh đầu đánh tới, chung quanh người vờn quanh ba loại hộ thân pháp bảo, có thể một lần đánh ra nhiều pháp bảo như vậy, đủ thấy pháp lực vị Tán tiên này mạnh mẽ.

Dưới Cửu trọng thiên lôi liên tục đánh, tình hình chung là không thể tránh né, trừ phi ngươi mặc cho nó đánh trúng. Hơn nữa đồ vật đỉnh đầu không ngừng hạ xuống, ở cùng lúc hạ xuống phát ra cường chế, cũng làm hắn không cách nào tránh né.

"Tiên khí?!" Phải, Tán tiên đã nhận ra, hơn nữa phẩm cấp của cái tiên khí này thậm chí vượt qua hạ phẩm tiên khí bình thường. Vị Tán tiên này không dám tưởng tượng đây là trung phẩm tiên khí, bởi vì trung phẩm tiên khí ở Tu Chân Giới đại biểu hầu như chính là vô địch.

Đương nhiên, cái này phải xem thi triển chúng nó là ai, nếu là tiên nhân thi triển ra, tự nhiên so với Hợp Thể Kì thi triển ra lợi hại hơn trăm ngàn lần. Cho dù là hạ phẩm tiên khí, thực để cho nó nện xuống, vị tiền bối Tán tiên Lăng Vân tông này tin tưởng, mình cho dù không chết, cũng phải mất nửa cái mạng, hiện tại hắn bắt đầu hối hận chạy đến mạnh mẽ ra mặt.

179. Chương 179: Da Thú Thần Bí

La Bàn Vận Mệnh xem tại

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 2: Phong khởi tu chân giới

Chương 179: Da thú thần bí

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Rất đáng tiếc, cái nghiên mực này nện xuống, đã trói chặt hắn. Cho dù pháp bảo của vị Tán tiên này ra hết, nhưng thế ép xuống của nghiên mực không chịu ảnh hưởng. Hơn nữa Cửu trọng thiên lôi bên kia đã hoàn toàn hạ xuống.

Hai đòn tổng cộng mười tám đạo thiên lôi chưa thương tổn đến vị Tán tiên này mảy may, chẳng qua ngay sau đó nghiên mực Dương Thiên Vấn ném đã chuẩn xác nện ở trên tầng phòng ngự ngoài cùng.

Không trung vang lớn một tiếng, đình đài biến thành thao trường. Nơi Tán tiên đứng trừ một ít mảnh vỡ pháp bảo, cái khác đều không tồn tại. Vốn lương đình không tệ cũng bị san bằng thành một cái thao trường phạm vi mười thước.

May mắn, vừa rồi phương hướng Tán tiên đứng, những người khác đều tránh ra, nếu không "viên gạch" này nện xuống, chỉ sợ còn không biết phải chết bao nhiêu người.

"Viên gạch" chậm rãi khôi phục nguyên dạng, bay trở về trên bàn tay Dương Thiên Vấn, Dương Thiên Vấn thu hồi pháp bảo, khinh thường nói: "Không có bản lãnh còn dám ra giả trâu bò, thật sự là tên ngu ngốc!".

Mọi người nhìn đến ánh mắt dại ra, giống như nhìn quái vật nhìn Dương Thiên Vấn, một gã lục kiếp Tán tiên, đó chính là ở tồn tại coi như là tuyệt đối cường đại của Tu Chân Giới. Ở thời đại hiện tại này Nguyên Anh kỳ có thể khai tông lập phái, Nguyên thần kì có thể ngạo thị Tu Chân Giới, một gã lục kiếp Tán tiên trên cơ bản đó chính là có thể con cua đi ngang, nhìn ai không vừa mắt là có thể "răng rắc" kẻ đó. Nhưng hiện tại một cái đối mặt ba chiêu đã bị miễu sát, đây là kinh thế hãi tục cỡ nào? Đạo Diêu Tử theo Dương Thiên Vấn đến đòi người càng thêm giật mình, hắn nhiều năm trước từng cùng Dương Thiên Vấn chiến một trận, rõ ràng nhất lúc trước Dương Thiên Vấn tuy lợi hại, nhưng mà tuyệt đối chưa khủng bố như vậy, nhiều năm chút qua đi, đối với người tu chân mà nói, hai trăm năm thời gian này cũng không dài, nhưng hai trăm năm sau, lại nhìn thấy Dương Thiên Vấn ra tay, lại là có uy thế làm người ta khó có thể tưởng tượng bậc này.

Dương Thiên Vấn mặt không chút thay đổi nhìn chung quanh một cái. Hầu như toàn bộ người cảm nhận được ánh mắt Dương Thiên Vấn đều không hẹn mà cùng lui về phía sau một bước, lúc nhìn về phía tông chủ Lăng Vân tông, mới lạnh giọng mở miệng nói: "Cho ngươi thời gian nửa nén hương, bổn tọa muốn gặp một Lục Cơ Tử đầy đủ, nếu không bổn tọa liền huyết tẩy Lăng Vân tông!".

Tông chủ Lăng Vân tông sợ tới mức run rẩy một cái, một gã lục kiếp Tán tiên ba chiêu đã bị miễu sát, huống chi là người ở đây? "Vâng, vâng, vâng!" Pháp tắc cá lớn ăn thịt cá bé quyết định. Bắt nạt kẻ yếu tuyệt đối là "Đạo đức tốt" Cùng "Phương châm chính xác".

Nửa nén hương cũng chưa đến, một Lục Cơ Tử hoàn hảo không tổn hao gì được vài tên tu sĩ Xuất Khiếu Kì cung kính mời đi ra, sau đó ngoan ngoãn trả lại pháp bảo, tông chủ Lăng Vân tông còn mười phần thượng đạo dâng hai kiện cao giai linh khí an ủi bồi tội cho Lục Cơ Tử.

"Đi thôi!" Dương Thiên Vấn nhìn kỹ Lục Cơ Tử, quả nhiên mười phần hoàn hảo. Chẳng lẽ nói cái Lăng Vân tông này còn tính thu phục Lục Cơ Tử hay sao? "Tạm biệt, lần sau rảnh, bổn tọa lại đến làm phiền quý tông." Lắc lắc đầu liền mang theo Đạo Diêu Tử cùng Lục Cơ Tử nghênh ngang ra khỏi sơn môn Lăng Vân tông.

Sau khi bọn ba người Dương Thiên Vấn rời khỏi, tông chủ Lăng Vân tông xoay người hướng Liệt Thỉ lão đạo hỏi: "Đạo huynh, vì sao không muốn bần đạo hạ lệnh ngăn cản bọn họ rời đi?".

"Ài, chúng ta vừa rồi cũng thấy được Vấn Thiên cư sĩ kia uy thế như thế nào, kiện pháp bảo kia trong tay hắn chính là một kiện trung phẩm tiên khí uy lực cực lớn. Các ngươi lấy cái gì đấu với hắn? Chẳng qua hy sinh vô ích mà thôi." Liệt Thỉ lão đạo thở dài một tiếng trả lời. "Hơn nữa người này nhìn như cuồng dã, thực ra có một trái tim thất khiếu linh lung. Từ lúc vào sơn môn bắt đầu, một bước tiếp một bước đều ở trong tính toán của hắn. Hơn nữa người này nhất định có chỗ dựa khác, bằng không ai sẽ công khai chạy tới sơn môn Lăng Vân tông đòi người, còn đại khai sát giới. Nghĩ đến Vấn Thiên cư sĩ này căn bản chính là đang ép các ngươi ra tay!".

Mọi người nghe xong đều bừng tỉnh đại ngộ.

"Hắn chẳng qua chỉ là một gã tán tu. Đắc tội một tán tu thực lực cường đại, cái này căn bản là mất nhiều hơn được." Liệt Thỉ lão đạo than thở. Đây chính là đồng bệnh tương liên. Bản thân Liệt Thỉ thật là hận không thể giết Dương Thiên Vấn, nhưng lúc này mới bao nhiêu năm không gặp, tu vi người ta liền đã tăng tới Hợp Thể Kì, mà thực lực càng là sâu không lường được. Một Nguyên Anh kỳ đã có thể chém liền ba gã cao thủ Phân Thần Kì, hiện tại tu vi tăng tới Hợp Thể Kì, như vậy trong đó đại biểu ý nghĩa tin tưởng không phải kẻ ngốc đều có thể tính rõ ràng.

"Ngươi không sao chứ?" Đạo Diêu Tử lắc lắc Lục Cơ Tử hỏi.

Lục Cơ Tử giống như mới từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh, không dám tin hỏi: "Chúng ta lúc này đã đi ra rồi?".

"Đương nhiên. Lần này tính chúng ta mệnh lớn phúc lớn. Ta ở nửa đường gặp Vấn Thiên cư sĩ. Nếu không hậu quả thiết nghĩ không chịu nổi!" Đạo Diêu Tử lăn lộn Tu Chân Giới nhiều năm như vậy, lại như thế nào không biết?

Lục Cơ Tử quỳ xuống ngay tại không trung, đang muốn dập đầu, lại phát hiện không dập xuống được, sau đó bị một cỗ lực đạo nhu hòa đẩy đứng dậy.

"Được rồi, đừng tới cái bộ này, ta ghét nhất bị một bộ này, một lần này cứu ngươi chẳng qua là vừa vặn gặp được, ngươi ta quen biết một hồi, ta không thể thấy chết mà không cứu." Dương Thiên Vấn nhẹ giọng trả lời.

"Đại ân của Vấn Thiên tiền bối, vãn bối vĩnh viễn không dám quên. Nếu không có ngài, vãn bối sao có thẻ có được những cao giai linh khí này? Một lần này nếu không phải ngài, chỉ sợ vãn bối đã mất mạng." Lục Cơ Tử vẫn là mười phần rõ lí lẽ.

"Đó chẳng qua là cơ duyên của ngươi." Dương Thiên Vấn cũng không kể công, quả thực tất cả cái này đều là trùng hợp mà thôi.

Lục Cơ Tử cũng không biết phải nói cái gì nữa, đột nhiên giống như suy nghĩ cái gì, từ trong nhẫn trữ vật của mình lấy ra một tờ đồ vật giống như bản đồ giống như da hai tay đưa qua nói: "Vật này là vãn bối ngẫu nhiên tìm được trong một cái hang đá ẩn nấp ở đáy biển.".

"Đây là?" Dương Thiên Vấn cũng không làm ra vẻ nhận lấy, tò mò hỏi.

"Vãn bối nghiên cứu nhiều năm như vậy, chỉ là đại khái đoán được nó có thể là một tấm hải đồ, chẳng qua..." Lục Cơ Tử mở miệng nói.

"Hải đồ? Có ý tứ, được, bản đồ này ta nhận." Dương Thiên Vấn nghe xong có vài phần hứng thú, dứt khoát nhận lấy, coi như là cho Lục Cơ Tử một cái cơ hội trả duyên.

Đạo Diêu Tử muốn nói cái gì.

Dương Thiên Vấn xua tay nói: "Được rồi, chúng ta ngay tại nơi này cáo từ đi, ngày sau có duyên gặp lại.".

Nói xong thân hình hóa thành một luồng ánh sáng, hướng tới phía tiên phủ bay đi, không cho hai người cơ hội nói chuyện. Dương Thiên Vấn phiền chán nhất cảm tạ đến cảm tạ đi.

Sau khi rời khỏi hai người, Dương Thiên Vấn đứng ở đám mây, lấy Huyền Quang Thuật quan sát tất cả động hướng trong phạm vi vạn dặm. Mười đại tông môn một lần này ngược lại là đầu tư không ít, vậy mà còn có người ở chung quanh lắc lư. Nhưng cái tiên phủ này chiếm diện tích lớn như vậy, các ngươi trừ phi đem người kéo hết đến, nếu không cũng chỉ là có thể thủ một hai cái cửa mà thôi.

Dương Thiên Vấn tùy tiện tìm địa phương, liền vào tiên phủ, sau đó trong động niệm đã xuất hiện ở trong tiên phủ.

"Chủ nhân, người đã trở lại." Quản gia không biết khi nào cũng xuất hiện ở phía sau Dương Thiên Vấn mỉm cười hô.

"Ừm, quản gia, gần đây tiên phủ có gì biến hóa không?" Dương Thiên Vấn tùy tiện hỏi một câu.

Quản gia vẫy tay một cái, một bức hình ảnh xuất hiện ở giữa không trung, nói: "Chủ nhân mời xem.".

"Ô, bọn họ vẫn đang thử?" Dương Thiên Vấn cười hì hì nói, trong hình ảnh chính là mấy gã tiên ma kia vẫn đang cố gắng vượt ải. Hiện tại đã lên đến ải thứ hai.

Ừm. một ải này tựa như đã không làm khó được bọn họ nữa, bọn họ cũng thật sự là lợi hại, lúc trước mình chính là tiêu phí mấy chục năm thời gian mới phá ải thứ nhất, bọn họ vài năm thời gian đã thu phục, cái tiên so với người này thật sự là tức chết người.

"Quản gia, trông coi bọn họ, không thể để cho bọn họ thông qua ải thứ ba, ta đi bế quan tu luyện." Dương Thiên Vấn dặn dò một tiếng, hướng gian phòng trà kia đi đến. Trên giường mây đối diện cửa lớn phòng trà, là vị trí trung tâm nhất của toàn bộ tiên phủ, cũng là nơi tiên khí hội tụ nồng đậm nhất, chất lượng cao nhất.

Dương Thiên Vấn ngồi xuống, ngũ tâm hướng lên trời, lấy ra ngọc giản. Cái ngọc giản này mới là thứ quý giá nhất của toàn bộ tiên phủ, có nó, mình lĩnh ngộ trận đạo sẽ có tiến bộ kiểu bay qua không thể phỏng đoán.

Huyết Ma luyện hóa hai kiện trung phẩm tiên khí Dương Thiên Vấn cho, thực lực nâng ột bước, hơn nữa hắn đã đạt tới Độ Kiếp kỳ, lập tức sắp phải độ thiên kiếp. Cùng tu sĩ khác khác nhau là, tu sĩ khác là e

ngại thiên kiếp, Huyết Ma Đinh Ẩn ngược lại là đang chờ mong thiên kiếp xuống sớm một chút, sau đó vượt qua, tu vi lại sẽ tăng lên một tầng.

Chuyện Dương Thiên Vấn một mình xông vào Lăng Vân tông, không biết vì sao, vậy mà đã truyền ra như vậy, hơn nữa tin tức truyền rất nhanh, không đến một tháng, nửa Tu Chân Giới đều biết, đặc biệt tán tu, thanh danh Dương Thiên Vấn ở trong tán tu lập tức dâng lên đến trình độ của Tam Chân Nhất Ma, thậm chí mơ hồ còn vượt qua không ít.

Không vì cái khác, chỉ vì Dương Thiên Vấn vậy mà vì một tán tu Nguyên Anh kỳ chỉ gặp qua một lần đã trượng nghĩa, bênh vực kẻ yếu như thế. Quả thực trở thành loại thần tượng khác trong toàn bộ tán tu, hơn nữa Vấn Thiên cư sĩ chính là đan khí lưỡng đạo đại sư, vậy càng là làm cho sùng bái. Đương nhiên, trong đó cũng có tồn tại một ít người nhìn đỏ mắt, miệng bình phẩm ghen ghét, dù sao là sùng bái có, phản đối cũng có. Hai phương này đôi lập, nhân khí liền càng vượng.

Dương Thiên Vấn tự nhiên không biết những cái này, hiện tại hắn đang đắm chìm trong trận đạo chí lý, không thể tự kềm chế!

Trận lý có thể ngộ, nhưng mà khí đạo lại cần thao tác thực tế mới được.

Dương Thiên Vấn cũng không vội vã động thủ, mà là lẳng lặng thể ngộ lĩnh ngộ sâu sắc đối với trận đạo của một thượng cổ tiên tôn. Dưới sự xác minh lẫn nhau, khiến cho bản thân Dương Thiên Vấn đạt được nhiều ích lợi. Ngộ tính đối với trận lý của Dương Thiên Vấn vốn đã vượt xa người thường, thuộc loại nhân vật cấp thiên tài vạn năm khó được thấy một, lại thêm Trận Đạo Thập Quyển ra từ trong thái cổ khí quyết, vậy càng là làm cho Dương Thiên Vấn tôn định vượt xa trụ cột người thường cùng tu vi trận đạo.

Trận đạo chi pháp giữa hai cái vũ trụ khác nhau, lại có chỗ tương tự cực kỳ kinh người. Không, phải nói đều là thoát thai với thiên địa vũ trụ, vạn pháp vạn tượng, vạn pháp quy nhất.

Mượn dùng cảm ngộ trong ngọc giản, Dương Thiên Vấn đã tập xong toàn bộ nội dung Trận Đạo quyển thứ ba. Bắt đầu hướng quyển thứ bốn thẳng tiến!

180. Chương 180: Tiên Ma Hậu Thủ!

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 2: Phong khởi tu chân giới

Chương 180: Tiên Ma hậu thủ!

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Bế quan không biết thời gian qua, truyền thừa ngọc giản Thương Lang Tiên Tôn lưu lại, nội dung rộng như biển, Dương Thiên Vấn tốn ba trăm năm thời gian cũng chẳng qua duyệt được một phần mười. Chỉ là như thế, Trận Đạo Thập Quyển đã nghiên cứu học tập đến quyển thứ sáu!

Chín loại trận lý đều có huyền diệu, nhưng đáng tiếc là, trong ngọc giản Thương Lang Tiên Tôn để lại, về Bát Hoang Lục Hợp trận lý lại là cực kỳ cao thâm, hầu như đã đại thành. Nhưng đối với trận lý khác lại chỉ hơi có lướt qua.

Mà trong Trận Đạo Thập Quyển yêu cầu chín loại trận lý cùng nhau thông ngộ, mới có thể thành vô thượng trận đạo, uy lực vô cùng.

Dương Thiên Vấn ba trăm năm qua ngộ trận, cũng không phải chơi. Am hiểu nhất cửu cung trận lý, đã hơi có chút thành tựu. Bát Hoang Lục Hợp trận lý bởi vì duyên cớ ngọc giản truyền thừa cũng là hơi có cảnh

giới tiểu thành. Cái khác trên phần lớn ở cảnh giới từ nông đến sâu, cũng chỉ thất tinh trận lý cao hơn một ít, đạt tới cảnh giới thông hiểu đạo lí, so với cửu cung, bát hoang, lục hợp thấp hơn một cấp.

Dương Thiên Vấn đối với trận lý lĩnh ngộ cảnh giới cao nhất, đối với trận pháp chi đạo nắm trong tay lại càng mạnh, đặc biệt đối với nguyên thần cảm ngộ thiên địa pháp tắc, tăng tu vi linh hồn có kì hiệu chí quan quan trọng.

Ba trăm năm qua, Dương Thiên Vấn vẫn là ở giai đoạn Kết Đan Kì quá độ, giai đoạn này không có gì đặc biệt, chỉ là một cái giai đoạn tích lũy chiết xuất tiên thiên chân nguyên, cần đem ba trăm sáu mươi lăm khí huyệt của toàn thân đều chiết xuất rót vào tiên thiên chân nguyên giàu có sinh khí, tuyệt đối không phải một sớm một chiều có thể làm được, tại trong quá trình này, tiên thiên chân nguyên đi mỗi một cái chu thiên lớn, đều đối với nguyên thần trong thượng đan điền có chỗ tốt khó có thể nói bằng lời. Có lẽ rất ít, nhưng mà dưới tích lũy tháng ngày, hiệu quả sẽ chậm rãi thể hiện.

nguồn (.)

Thời gian, vẫn là thời gian không đủ.

Tu đạo luyện khí cần thời gian, cảm ngộ trận lý cần thời gian, luyện hóa thần khí cần thời gian, luyện thể tu thuật cần thời gian, hóa giải la bàn tương tự cũng cần thời gian. Lại thêm luyện đan, luyện khí, bày trận

Chu Kiều vẻ mặt không dám tin quát: "Dừng không nên đánh nữa! Thương Tiên phủ không thấy nữa.".

Một tiếng rống này chính là đúng lúc, liền ngay cả Nham Đại Lực lâm vào điên cuồng cũng tỉnh lại, cất cao thân hình, bay đến chỗ cao, quả nhiên trước mắt một mảng trống rỗng, Thương Tiên phủ hùng tráng kia quả nhiên biến mất không còn, "Đây là chuyện gì xảy ra? Có phải các ngươi hay không?".

"Được rồi, Nham Đại Lực, nếu là chúng ta, vừa rồi giao thủ với ngươi là ai?" Lý Hạ Hiên tiếp lời, tránh cho vị này miên man suy nghĩ, lại đột nhiên nổi điên.

"Không sai, Nham đạo hữu, chúng ta vừa rồi quả thật chưa hoàn thành đại pháp, đã bị ngươi bám trụ, phân thân pháp thuật, sao có thể dời tiên phủ đi?" Thiên Tinh Tử chấp lễ thở dài.

Mấy người còn lại cũng đều cam đoan tuyệt đối không hề động qua tiên phủ. Bọn họ thật ra muốn động, nhưng cũng cần động đến mới được!

Nham Đại Lực sau khi tỉnh táo lại, cẩn thận nghĩ một chút, vừa rồi quả thực như theo như lời sáu người.

Như vậy là ai? Chẳng lẽ là tiên phủ tự mình biến mất? Cái này hầu như là vấn đề bảy người cùng lúc nghĩ đến ở trong lòng.

Không hẹn mà cùng, tiên thức, ma thức, yêu thức của bảy người từ bốn phía bắt đầu tìm tòi.

Huyền Quang Thuật của Dương Thiên Vấn đã báo cho biết hắn rõ ràng, bên kia đã muốn ngưng chiến. Nhanh chóng tán hết thần thông, tốc độ càng thêm nhanh.

Dương Thiên Vấn không chút nghi ngờ, những Kim tiên cùng Thiên ma thượng giới này ở trên phạm vi tìm tòi của tiên thức, thậm chí so với Huyền Quang Thuật của mình còn xa hơn! Nếu thực để cho bọn họ tra được mình, vậy thật sự là sẽ xui to.

Bị bảy siêu cấp cường giả vây công, Dương Thiên Vấn nghĩ một chút đã cảm thấy đáng sợ.

Dương Thiên Vấn chưa bao giờ xem nhẹ bản thân. Đương nhiên cũng sẽ không đánh giá cao chính mình. Nhân vật cấp Kim tiên, đến một gã có lẽ còn có thể ứng phó, ít nhất có thể trốn chạy. Nhưng nếu gặp bảy gã, không, chỉ cần hai gã, vậy chạy cũng không có chỗ chạy.

Dương Thiên Vấn không khỏi âm thầm nguyền rủa, bọn người kia sao không đánh lâu một chút? Mình chạy ngay cả thời gian nửa nén hương cũng chưa có. Bọn họ không đánh nhiều chốc lát? Ví dụ như nói đánh ba ngày ba đêm.

Dương Thiên Vấn may mắn phương hướng của mình là bay hướng Thanh Phong thành, chỉ cần bay đến nơi nhiều người, là có thể tránh được bọn họ tìm kiếm. Không chút do dự bạo phát toàn bộ khí huyệt cả người, cùng lúc thi triển Thiên Lôi Kim Thân pháp môn, tốc độ tăng vọt trên 3 lần! Tăng mạnh gấp bảy tốc độ, lại một lần nữa tăng lên.

Thuấn Quang Vân đột nhiên bùng nổ, cả người lẫn mây biến mất ở không trung. Lúc này, vừa lúc tiên thức của mấy gã Kim tiên đồng thời quét qua.

Dương Thiên Vấn chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, mình lại đột nhiên xuất hiện ở trước Thanh Phong thành, phải biết rằng Thanh Phong thành cách Lăng Vân sơn mạch xa đến hơn mười vạn dặm!! Dương Thiên Vấn một khắc trước vừa mới vừa bay ra khỏi Lăng Vân sơn mạch. Ừm, quả thực nói là rời khỏi Lăng Vân mạch xa vạn dặm!

Nhưng mặc kệ nói thế nào, cũng cách nhau cực kỳ xa xôi. Đột nhiên trong chớp mắt này đã xuất hiện ở Thanh Phong thành, thật sự là quá quỷ dị, chẳng lẽ nói tốc độ của mình sau khi dùng ra toàn lực thực sự khủng bố như vậy?

Dương Thiên Vấn lười nghĩ nhiều, nhanh chóng một đầu chui vào Thanh Phong thành. Dương Thiên Vấn vừa mới vào Thanh Phong thành, bên kia ngay tại chỗ Dương Thiên Vấn biến mất, bảy cái bóng người gần như không chia trước sau đến nơi.

"Ồ. Ta dám khẳng định, vừa rồi tuyệt đối có người qua nơi này, hơn nữa tốc độ cực nhanh." Thiên Tinh Tử mặt mang vẻ kì quái cam đoan.

Mọi người cũng tin tưởng, bởi vì nơi này còn sót lại dao động pháp lực thi triển, cũng làm cho sáng tỏ điểm này, nhưng người đâu? Trong phạm vi mười vạn dặm, cũng chỉ có bóng người một ít yêu thú, hơn nữa chúng nó cũng tuyệt đối không thể có loại tốc độ cùng trí tuệ này.

"Chẳng lẽ là độn thuật?" Lý Hạ Hiên đoán.

"Độn Giáp tông?" Chu Kiều nghi hoặc tiếp lời. Hạ giới cũng có đoạn thời gian, Độn Giáp tông tồn tại, Chu Kiều vẫn là biết.

"Khả năng không lớn là bọn hắn, bởi vì độn thuật của bọn họ mạnh hơn nữa, cũng tuyệt đối chạy không thoát tiên thức của chúng ta tìm kiếm." Trần Hoa lắc đầu phản đối.

"Là nha, hơn nữa cái tiên phủ này vô duyên vô cớ biến mất, chỉ có hai loại đáp án, đó là thời gian ngàn năm đã đến, tiên phủ tự động xuyên qua đến vị diện khác. Một cái khác chính là có người chiếm được tiên phủ, thu đi." Giang Hạo phân tích nói.

"Hai loại đều không thể" Nham Đại Lực người thứ nhất phản đối, "Thời gian ngàn năm chưa tới, loại thứ nhất có thể bài trừ. về phần loại thứ hai, mấy vị các ngươi cho rằng Tu Chân Giới trừ chúng ta, còn có ai có thể đủ xông qua mấy ải kia, đạt được tiên phủ?".

Lời này nói rất đúng, mấy người không thừa nhận lời Nham Đại Lực cũng không được, nếu đám người mình cũng không được, người khác của Tu Chân Giới còn có thể sao? Nếu người của Tu Chân Giới chiếm được tiên phủ, vậy không phải tỏ ra bản thân những tiên ma thượng giới này là ăn cơm mềm sao?

Nham Đại Lực hừ lạnh một tiếng tức giận nói: "Theo ta, là hành vi của các ngươi xúc phạm cấm chế nào đó của tiên phủ, làm cho nó biến mất trước" Càng nghĩ càng đúng, sau đó càng nghĩ lại càng tức giận.

"Ài, Nham huynh, ngươi đừng kích động trước, chúng ta dám cam đoan, cái này tuyệt đối không liên quan chuyện chúng ta. Hơn nữa chúng ta cũng có thể khẳng định, đây tuyệt đối là người làm. Ta thấy, chúng ta hay là phân công nhau đuổi tốt hơn một chút." Chu Kiều hòa giải.

Mấy người cùng lên tiếng phụ họa."Chờ một chút, các ngươi nhanh hạ lệnh tắt đi truyền tống trận năm đại thành trì của đông đại lục cấp! Phương hướng này rõ ràng chính là tiến đến Thanh Phong thành, nếu để cho người này thông qua truyền tống trận của Thanh Phong thành rời khỏi, vậy lại muốn tìm được hắn, cũng không phải đơn giản nữa." Lý Hạ Hiên khôn khéo chỉ ra.

Ba Kim tiên từ thượng giới xuống lập tức lấy ra phù lệnh, nhắm hướng năm đại tông môn đông đại lục hạ đạt cái mệnh lệnh này. Cái mệnh lệnh này có thể nói hạ mười phần đúng lúc, nhưng mà bọn họ vẫn là chậm một bước nhỏ như vậy, bóng người Dương Thiên Vấn đã biến mất từ Thanh Phong thành, xuất hiện ở trong truyền tống trận Tĩnh Hư thành. Mà ngay tại Dương Thiên Vấn vừa mới bước ra khỏi truyền tống trận, đi khoảng cách mấy thước, chợt nghe thấy tin tức truyền tống trận bị đóng. Không khỏi cảm thấy may mắn, nhanh chóng hòa vào đám người biến mất bóng dáng.

"Các vị, khí tức nơi này còn tồn tại, bảy người chúng ta hợp lực lấy phép Thần Du Bát Cức cùng lục soát thiên hạ, tất nhiên có thể tìm ra tung tích người này!" Giang Hạo đưa ra ý kiến.

"Cách hay. Phép Thần Du Bát Cức này, tuy cần tám người hợp lực, nhưng chúng ta cần tìm tòi chẳng qua là một tu sĩ hạ giới, bảy người là đủ" Lý Hạ Hiên đánh nhịp trầm trồ khen ngợi.

"Được rồi, chúng ta liền liên một lần thủ. Như thế nào?" Mọi người nhìn hướng về phía Nham Đại Lực hỏi.

"Đương nhiên! Ta không có ý kiến." Nham Đại Lực cũng muốn biết lấy đi tiên phủ đến tột cùng là người nào.

Mà lúc này, Dương Thiên Vấn đã từ Tĩnh Hư thành đi ra, năm đại tông môn này có thể phong tỏa truyền tống trận, nhưng mà không có khả năng phong tỏa thành trì.

Dương Thiên Vấn từ Tĩnh Hư thành vừa ra, liền lập tức cưỡi mây nhắm hướng đông hải bay đi. Vừa bay mấy ngàn dặm, một cỗ dự cảm không rõ đánh lên trong lòng.

Dương Thiên Vấn không khỏi đẩy nhanh 3 lần tốc độ, Dương Thiên Vấn tu luyện thần thông Thiên Nhân Cảm ứng, đối với loại dự cảm đột nhiên mà đến này, vẫn là mười phần tín nhiệm. Tuy bản thân hắn cho

rằng hiện tại rời xa Lăng Vân sơn mạch đã không biết mấy trăm vạn dặm, mấy gã Kim tiên Thiên ma kia cũng không thể đuổi kịp mình.

Ngay tại Dương Thiên Vấn lại bay khoảng cách khoảng vạn dặm, một đạo linh thức phô thiên cái địa từ trong đất liền trào tới, cỗ linh thức này rất cường đại, hơn nữa rất giấu diếm, người bình thường khó có thể phát giác.

Nhưng Dương Thiên Vấn là xuất thân chơi nguyên thần, thần thức chính là một trong các thế mạnh của Dương Thiên Vấn. Rất xa đã cảm giác được cỗ linh thức cường hãn cùng cường đại này, hơn nữa tựa như cỗ linh thức này còn là biết chạy mà đến. Không nghi ngờ, ở Tu Chân Giới có thể có loại linh thức cường độ đáng sợ này cũng chỉ có mấy gã tiên ma kia.

Dương Thiên Vấn lại một lần nữa dùng hết toàn lực, tốc độ Thuấn Quang Vân lại tăng lên không ít, nhưng lúc này đã là cực hạn. Tốc độ như kỳ tích của một lần trước cũng không giống trong tưởng tượng xuất hiện lần nữa.

Tốc độ của linh thức càng lúc càng nhanh.

Dương Thiên Vấn lúc này, đã thấy được xa xa biển lớn mênh mông.

"Lão đại, ngươi có phiền toái rồi." Tiểu Bạch không biết khi nào đã tỉnh lại, dùng linh hồn truyền âm đến trong đầu Dương Thiên Vấn.

"Ngươi tỉnh ngủ rồi? Ngươi còn không biết xấu hổ. Ngươi một giấc ngủ này đã là mấy trăm năm. Cũng không biết ta có bao nhiêu nhàm chán." Dương Thiên Vấn thở dài.

"Lão đại, ta đem cái này ứng phó trước rồi nói sau." Tiểu Bạch nói xong, từ trong cánh tay của Dương Thiên Vấn nhảy ra, đứng ở trên vai Dương Thiên Vấn, đảo ngược thân mình, há to miệng, nhẹ giọng kêu vài tiếng.

"Lão đại, chúng ta tránh mau, ta không kháng cự được bảy gã Kim tiên." Thanh âm Tiểu Bạch vang lên.

Tốc độ Dương Thiên Vấn vẫn chưa từng hạ xuống. Mà trên bầu trời linh thức đáng sợ vốn thế như chẻ tre, vậy mà giữa đường bị nguyên nhân gì ngăn cản, không thể đi tới một bước nữa.

Đương nhiên, bảy vị nhân vật cấp Kim tiên liên thủ, mật thuật này của Tiểu Bạch tựa như là chuyên môn chặn linh thức lợi hại nữa cũng không ngăn được bao lâu. Quả nhiên không ngoài dự liệu, bên kia chỉ thoáng tăng lực, linh thức đã bị ngăn cản liền phá tan ngăn trở, lại một lần nữa đánh tới.

Dương Thiên Vấn cũng không muốn cho linh thức bổ nhào trúng, cho dù không có năng lực công kích, cũng khẳng định không phải chuyện tốt gì. Dương Thiên Vấn hận không thể lại một lần nữa phát huy loại tốc độ kỳ tích nháy mắt mấy chục vạn dặm này, nhưng lúc này đã bạo phát khí huyệt toàn thân, cũng vẻn vẹn có thể duy trì tốc độ này hiện tại, căn bản không biết lúc trước cái tốc độ giống như kỳ tích kia là đến như thế nào.

Nhanh, lập tức sắp lao ra khỏi đại lục, tiến vào biển lớn.

Mà linh thức phía sau cũng cách mình càng lúc càng gần, năm giây, bốn giây,... hai giây, một giây, Dương Thiên Vấn lập tức đổi hướng, một đầu hướng trong biển cắm vào. Nhưng lúc này, linh thức đã trào lên, ở nháy mắt Dương Thiên Vấn vào biển bò lên Dương Thiên Vấn.

nào, ta liền từ nơi đó bắt đầu." Nói xong, nhẹ nhàng xoay một cái, khống chế lực đạo mười phần hoàn mỹ, không có gây thêm bất cứ lực lượng dư thừa gì.

Phi kiếm ở trên nghiên mực xoay tròn một hồi, sau đó ngã xuống.

Chuôi kiếm chỉ hướng về phía chỗ vị trí chính phía sau Dương Thiên Vấn. Dương Thiên Vấn đến một cái xoay người lớn một trăm tám mươi độ lẩm bẩm: "Ồ, được rồi, là bên này." Dương Thiên Vấn thu đồ xong, sau đó liền đem chỗ vị trí mình đứng làm điểm cuối trên bản đồ, hiện tại phải đi hướng điểm đầu. xem tại

Dương Thiên Vấn vì thế còn đặc biệt đem vận mệnh la bàn gọi ra, dùng nó đến chỉ dẫn phương hướng tuyệt đối chính xác.

"Chúng ta đi" Dương Thiên Vấn triển khai tốc độ, hăng hái bay về phía trước. Không có tỉ lệ, Dương Thiên Vấn chỉ có dựa vào cảm giác của mình để đi. Hiện tại Dương Thiên Vấn chỉ có thể trong lòng dự tính tỉ lệ diện tích biển cùng đất liền, sau đó suy tính ra biển lớn bao nhiêu, sau đó lại suy tính ra tỉ lệ lớn nhỏ tờ bản đồ này, sau đó lại căn cứ những số liệu này đến tiến hành đánh giá phân tích, nắm chắc tốt tốc độ cùng ghi lại khoảng cách mình tiến lên, lại tiến hành so sánh… vân vân, một loạt tính toán cường độ cao độ khó cao.

Thời gian ba ngày đảo mắt đã qua, Dương Thiên Vấn vẫn như cũ đang tính toán tốc độ cùng khoảng cách tiến lên của mình, chẳng qua trong lòng lại đang nghi hoặc: Đây là Hư Vô Hải thần bí nhất trong ba đại cấm địa sao? Ừm, quả thực rất hư vô, cái gì cũng không có. Trừ sương mù, tựa như cũng không có cái gì không tồi.

"Tiểu Bạch, tất cả chung quanh bình thường chứ?" Dương Thiên Vấn xác nhận một chút.

"Tất cả bình thường, cái này ngược lại kỳ quái, cái này cũng quá bình thường rồi nhỉ?" Tiểu Bạch bất đắc dĩ trả lời.

"Quả thực, ta cũng đang kỳ quái, nghe nói cái Hư Vô Chi Hải này được xưng là cấm địa trong cấm địa, Bất Quy Yêu Lĩnh cùng Vân Mộng Chiểu Trạch chúng nó tuy rất nguy hiểm, nhưng không phải không thể vào không thể ra. Tu vi cao tới loại cảnh giới này của Bằng vương. Hai cái cấm địa này cũng không là cấm địa cái gì nữa. Chỉ có cái Hư Vô Chi Hải này! Chỉ có nó, người tiến vào chưa từng có đi ra, mặc kệ tu vi đối phương cao bao nhiêu, thực lực mạnh bao nhiêu, nhiều như vậy năm qua, Tu Chân Giới từ khi tồn tại bắt đầu, cho tới bây giờ vốn không có ngoài ý muốn." Dương Thiên Vấn ngược lại là rất không lạc quan, phi thường không lạc quan. Tất cả bình thường, mới là địa phương không tầm thường nhất.

Cái này có thể là bình tĩnh trước khi bão táp đến hay không?

Vậy chỉ có ông trời mới biết được.

Một ngày này lại một ngày trôi qua, Dương Thiên Vấn đem tốc độ chậm lại, đem tinh lực ngược lại ở trên khôi phục lực lượng nguyên thần. Trải qua hơn một tháng này tu dưỡng, lực lượng nguyên thần tiêu hao cũng kém không nhiều lắm bổ sung trở về. Dù sao không phải chân nguyên, cái lực lượng nguyên thần này bổ sung tiêu phí thời gian nhất.

Ba trăm năm thời gian đối với một tu sĩ mà nói, không lâu, nhưng cũng không ngắn. Huyết Ma thuận lợi vượt qua lần thiên kiếp đầu tiên trong đời hắn, pháp lực nâng ột bước, chính thức bước lên cầu thang ma đạo. Mà thiên kiếp vốn khủng bố đến cực điểm, làm cho tu sĩ nghe đã sợ mất mật, Huyết Ma Đinh Ẩn lại là qua cực kỳ thoải mái.

Đồng thời, Đinh Ẩn cũng thu được tin tức tiên phủ biến mất. Trong thiên hạ, trừ bản thân Dương Thiên Vấn, cũng chỉ có Huyết Ma Đinh Ẩn hắn mới biết được cái tiên phủ này là rơi xuống trong tay ai.

Sớm ở ba trăm năm trước, Đinh Ẩn đã biết vấn đề sở hữu tiên phủ, nghe thấy tin tức này cũng không có gì kinh ngạc cùng rung động. Hơn nữa cũng mười phần hiểu chuyện không đi làm phiền Dương Thiên Vấn.

Chưa nhận được một cái mệnh lệnh khác của Dương Thiên Vấn, Đinh Ẩn cứ lẳng lặng ẩn cư ở trong động phủ của mình, chuẩn bị nghênh đón lần thiên kiếp thứ hai.

Tu Chân Giới mấy trăm năm nay có thể nói bình tĩnh không ít, ảnh hưởng của tiên phủ tuy còn, nhưng cái này chỉ có thể ảnh hưởng một bộ phận nhỏ người, đại đa số mọi người đều khôi phục trong tu luyện và bình

tĩnh ngày xưa.

Làm Đinh Ẩn vui mừng là, các đệ tử bồi dưỡng từ nhỏ này, quả thực so với những người trước kia càng thêm trung thành, ít nhất không dám to gan lớn mật biểu hiện ra tham lam đối với Huyết Thần Kinh. Trong những đệ tử này, cũng có mấy người đã ở Tu Chân Giới xông ra thành tựu của mình, xem như hoàn toàn xuất sư. Đinh Ẩn cũng ở trạng thái trong ẩn lui. Trước kia kết thù cừu địch không sai biệt lắm cũng chết hết, cho nên ba trăm năm nay Đinh Ẩn sống rất thoải mái.

"Đinh Ẩn" Dương Thiên Vấn kêu gọi ở trong linh hồn.

Đinh Ẩn lúc này, đang làm theo thông lệ nghe các đệ tử phía dưới báo cáo tình hình đại khái của Tu Chân Giới, đột nhiên nhận được tiếng Dương Thiên Vấn gọi, lập tức phất tay đuổi mọi người, thông qua linh hồn cung kính hỏi: "Chủ nhân, có gì phân phó?".

"Nói cho ta biết, động hướng của những tiên ma kia." Dương Thiên Vấn hỏi.

"Xin lỗi chủ nhân, Kim tiên tên Trần Hoa kia không rõ tung tích, còn lại đều rất bình thường ngốc ở trong tông môn mỗi người buông xuống." Đinh Ẩn mở miệng báo cáo.

"Cái này không phải ngươi sai, Trần Hoa đã bị ta xử lý, chặt chẽ chú ý động hướng của những tiên ma này. Vừa có tình huống lập tức báo cáo cho ta!" Dương Thiên Vấn nói xong liền kết thúc trò chuyện.

truyện copy từ

"Vâng, chủ nhân." Đinh Ẩn cung kính đáp ứng.

Dương Thiên Vấn có được tin tức, những tiên ma kia quả nhiên không đuổi theo nữa, đều đi trở về, chỉ sợ bọn họ còn đang tìm mình khắp Tu Chân Giới cũng nói không chừng? Đương nhiên, bọn họ có thể càng nhiều là thu thập tư liệu của Hư Vô Chi Hải này.

Dương Thiên Vấn cũng không cho rằng những tiên ma này sẽ cứ như vậy quên đi, mình đoạt thịt ngoài miệng bọn họ, sau đó lại hung hăng đùa giỡn bọn họ một lần, sau đó lại giết một thành viên trong bọn họ, hung hăng làm nhục bọn họ một lần. Các Kim tiên cùng Thiên ma thượng giới mắt cao hơn hơn đỉnh lại như thế nào có thể cứ như vậy quên đi?

Hư Vô Chi Hải, thật là đủ hư vô. Mẹ, trừ sương mù cùng biển, cái gì cũng không có. Thật sự là làm người ta siêu cấp đau đầu thêm siêu cấp nhàm chán.

Không chỉ như thế, Dương Thiên Vấn còn phải chặt chẽ chú ý nguy hiểm ven đường, chẳng may có cái tình huống gì xông ra, hoặc là xuất hiện hiện tượng siêu tự nhiên nào, lại hoặc là toát ra một con yêu thú cường đại.

Dương Thiên Vấn chính là nghe nói, dưới biển còn tồn tại không ít yêu thú hung ác cường đại, lại vẫn chưa từng xuất hiện.

Thần kinh luôn căng thẳng, không dám có chút thả lỏng, bởi vì loại thời điểm này, ngươi thả lỏng cho dù một chút, chỉ sợ cũng sẽ rước lấy nguy hiểm trí mạng không tưởng được.

Có lẽ Hư Vô Chi Hải chỉ là hư danh, cũng có thể là Dương Thiên Vấn đi tuyến đường cực kì chính xác, cho nên một đường này đi luôn bình an, đã không kinh cũng không hiểm. Chỉ là cái sương mù này rất chán ghét, không nói cái thực tại này, cái sương mù này ngược lại là cùng sương mù lơ lửng trên không Vân Mộng Chiểu Trạch có chút tương tự.

Thời gian qua thật sự nhanh, ở nơi này tuy không có mặt trời lặn mặt trời mọc, nhưng luôn luôn tính toán tốc độ hành trình Dương Thiên Vấn như trước có thể tính được thời gian lại qua một tháng, đại khái là vì nguyên nhân tuyến đường chính xác, dọc theo đường đi không có bất cứ ngăn trở cùng hung hiểm nào. Hơn nữa bởi vì có vận mệnh la bàn chỉ dẫn phương hướng, ngược lại là miễn đi nguy hiểm lạc đường. Không biết địa phương khác rời xa ô da thú vạch có phải có nguy hiểm khó có thể đoán trước cùng tưởng tượng hay không?

"Ồ, Tiểu Bạch, ngươi cảm giác một chút, cái sương trắng bốn phía này đã dần dần càng ngày càng loãng rồi?" Dương Thiên Vấn đột nhiên vui sướng hỏi, khẩn cấp muốn xác nhận phát hiện của mình.

"Ài, thật sự là giống đó." Tiểu Bạch cũng vui sướng trả lời.

Cái đáp án này phấn chấn tinh thần của Dương Thiên Vấn rất tốt, tốc độ tiến lên của Dương Thiên Vấn cũng nhanh hơn vài phần.

Bảy ngày sau, Dương Thiên Vấn quả nhiên xuyên qua sương trắng, nhìn đỉnh đầu trời xanh mây trắng, dưới chân biển lớn xanh lam, tâm tình khoái trá một trận.

"Chúng ta tìm một chỗ trốn một đoạn thời gian, miễn cho bị mấy gã Kim tiên Thiên ma chắn." Dương Thiên Vấn nói với Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch nhảy ra từ trong cánh tay Dương Thiên Vấn, đứng ở trên vai Dương Thiên Vấn gật đầu nói: "Ta tán thành, chờ ta lại ngủ một giấc thật ngon, ta liền có thể ăn bọn họ! Lão đại, nhanh tìm chỗ hóa giải la bàn đi".

Dương Thiên Vấn trợn mắt một cái, nói: "Gấp gáp vậy, ngươi tiểu gia hỏa này ỷ lại vào ta, là vì vận mệnh la bàn của ta?".

"Lão đại, ngươi nói như vậy, thì không thân thiết nữa. Tiểu đệ lúc trước cái gì cũng đều không hiểu, hồ đồ liền ký huyết khế với ngươi, còn không biết ai chiếm tiện nghi ai đâu!" Tiểu Bạch nửa câu đầu nói có chút xấu hổ, nửa câu sau lại là nói cực kỳ tự hào.

"Ngươi tiểu gia hòa này, ăn ta, ở ta, còn nói ta chiếm tiện nghi của ngươi?" Dương Thiên Vấn thiếu chút nữa tức méo miệng.

185. Chương 185: Đây Là Nơi Nào?

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 185: Đây là nơi nào?

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Hắc, lão đại, ngươi đừng không tin, tác dụng của huyết khế là lẫn nhau, chờ ta tiến vào trưởng thành kì, thần khí rách kia của lão đại ngươi liền có thể tùy tiện dùng." Tiểu Bạch kiêu ngạo mà nói.

"Vậy ngươi cần bao lâu mới tiến vào trưởng thành kì?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi. Tiểu Bạch nói, Dương Thiên Vấn ngược lại là tin tưởng, chính là bởi vì tin tưởng mới tràn ngập khát khao.

"Ừm, cái này ta biết. Dựa theo bình thường mà nói cần năm trăm vạn năm!" Tiểu Bạch đúng lý hợp tình nói.

"Cái gì? Năm trăm vạn năm? Ta kháo" Dương Thiên Vấn nhịn không được dựng một ngón giữa cho Tiểu Bạch, cũng không quản nó hiểu ý tứ này hay không.

"Người ta chính là độc nhất vô nhị!" Tiểu Bạch ủy khuất nói.

"Huyền Quang Thuật!" Dương Thiên Vấn dùng ra Huyền Quang Thuật hạn độ lớn nhất, chính là trong phạm vi hơn mười vạn dặm trừ biển, vẫn là biển, cái gì cũng không có.

Dương Thiên Vấn đứng ở trên Thuấn Quang Vân, nhận thức chuẩn một cái phương hướng bay nhanh đi.

Huyền Quang Kính vẫn duy trì quan sát tình hình, chẳng qua vẫn bình tĩnh như cũ. Dương Thiên Vấn cũng không sốt ruột, lúc trước vì chạy trốn, bay điên cuồng một hồi không đầu không đuôi, sớm rời xa đại lục không biết bao xa, nào có dễ dàng như vậy đã bay trở về, từ từ sẽ đến.

Cái thời gian này thực sự như nước chảy, ba tháng đảo mắt đã qua, cái gì cũng chưa phát hiện, Dương Thiên Vấn chính là bay ít nhất cũng có khoảng cách đã ngoài mấy trăm vạn dặm!!

"Xong rồi, phỏng chừng phải vòng quanh cái tinh cầu này chạy một vòng mới có thể đi trở về." Dương Thiên Vấn hoài nghi mình có thể là đi nhầm phương hướng, chẳng qua tinh cầu là tròn, đi từ bất cứ phương hướng nào cũng có thể trở lại tại chỗ, Dương Thiên Vấn ngược lại cũng không kích động hoặc sợ hãi cái gì. Dương Thiên Vấn chính là người tu hành, thân mang lực lượng khổng lồ. Một mình vòng cái tinh cầu này một vòng chẳng qua là chút ý tứ, nhiều lắm tốn chút thời gian.

truyện copy từ

Bên này mới cảm khái xong, xa xa đã bay tới một mảng lớn mây đen.

Dương Thiên Vấn cảm giác có chút không thích hợp. Cái mây đen này giống như có cổ quái. Sao đột nhiên đã xuất hiện? Chẳng qua đó là chân trời cực xa, cách bên này rất xa.

"Lão đại. Tránh mau. Đó không phải mây đen cái gì. Đó là yêu thú. Một đàn yêu thú." Tiểu Bạch khẳng định nói. Tiểu Bạch nói xong liền hóa thành luồng sáng chui vào trong cánh tay Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn chấn động. Một mảng này đông nghìn nghịt, rốt cuộc có bao nhiêu? Mấy ngàn, mấy vạn, mấy chục vạn? Dương Thiên Vấn cũng không muốn đi chạm loại rủi ro này, nhanh chóng tiến vào trong biển, dùng thủy độn thuật chạy đi.

Qua nửa canh giờ, một đám yêu thú đông nghìn nghịt bộ dạng giống như kiểu dực long (thằn lằn sấm) hăng hái bay qua. Chẳng qua đầu khác. Đầu chúng nó nhìn từ chính diện là hình thoi, sau đó từ bên cạnh lại là hình tam giác, có một cái đuôi thật dài. Mũi nhọn của cái đuôi có một cây mũi nhọn dài đến một thước.

"Lão đại. Đây không phải yêu thú!!" Tiểu Bạch nhận ra.

Dương Thiên Vấn thật sự không nhận ra loại vật này, trên Kì Vật Thiên không có ghi chép tương quan.

"Đó là cái gì? Bộ dạng cổ quái như thế! Không phải yêu thú là cái gì?" Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi. Những quái vật này chiều dài cơ thể không đồng nhất, có ngắn có hơn mười mét, dài thậm chí có mấy trăm mét.

"Đây là hoang thú chỉ tồn tại ở thời kì viễn cổ, là quái thú đáng sợ đã tuyệt chủng. Nghe nói hiện tại rất nhiều thần thú đều có huyết thống của chúng nó, thậm chí có nói viễn cổ hoang thú là thủy tổ của tuyệt đại đa số thần thú." Tiểu Bạch mở miệng giải thích, "Chẳng qua, loại cách nói này mặc dù có khả năng, nhưng chỉ là số ít thần thú, bởi vì từ thời kì viễn cổ bắt đầu đã có thần thú tồn tại.".

"Ồ, nói cách khác, chúng nó là sinh vật viễn cổ?" Dương Thiên Vấn hiểu thầm nghĩ, cái đó và khủng long trên trái đất có điểm tương tự.

"Đúng. Chúng nó phi thường đáng sợ, lực lượng thiên phú của chúng nó thậm chí cùng viễn cổ thần thú kém không mấy, sở dĩ được xưng là hoang thú, là vì chúng nó khát máu tàn nhẫn không có trí tuệ, chỉ có bản năng. Chúng nó số lượng khổng lồ, có là tính toán bằng đàn." Tiểu Bạch giải thích cẩn thận.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, nói cách khác, những quái vật này cùng viễn cổ thần thú cùng thuộc về viễn cổ sinh vật, chẳng qua có trí tuệ xưng là thần thú, không có trí tuệ xưng là hoang thú, nhưng mà trên thực tế, chúng nó ở chút phương diện nào đó cũng không kém thần thú. "Vậy chúng nó hẳn là sẽ không có các loại viễn cổ truyền thừa chứ?".

"Không có. Chúng nó không có trí tuệ, chỉ có bản năng, nơi nào đến truyền thừa đáng nói?" Tiểu Bạch kiên quyết phủ quyết. "Rất tốt. Vậy chúng nó cho dù là chỉ có một nửa lợi hại của Long Nham Sư kia, một đàn mấy vạn con này, đủ để quét ngang thiên hạ." Dương Thiên Vấn ảo não nói, đây là nơi nào? Chẳng lẽ đây mới là chỗ đáng sợ thật sự của Hư Vô Chi Hải? Ta ngày, sức chiến đấu đạt tới quái vật cấp thần thú hơn nữa còn thành quần kết đội, cái này còn muốn người sống hay không?

Cho dù chúng nó không có trí tuệ, nhưng chỉ dựa vào bản năng chiến đấu cùng thú thể cường đại, có thể phát huy ra một nửa sức chiến đấu cường đại của Long Nham Sư mà nói, như vậy nhiều nhất đến hai con mình phải trốn chạy. Một đàn mấy vạn con này, ta kháo, đụng phải bị phát hiện, vậy thực sẽ chết rất thảm.

"Không có khả năng! Hoang thú rất cường đại, nhưng chúng nó không thể vừa ra sinh ra đã cường đại đến nghịch thiên. Chúng nó không có công pháp có thể tu luyện, chúng nó tu luyện là một loại bản năng. Cho nên chúng nó phân cấp là lấy năm tháng sống đến tính toán. Lấy mười năm, trăm năm, ngàn, vạn năm, mười vạn năm, trăm vạn năm, ngàn vạn năm, ức năm đến tính toán." Tiểu Bạch mở miệng giải thích, "Mười năm trở xuống không đủ gây sợ hãi, mười năm chỉ tương đương với nhân loại Trúc Cơ kì, trăm năm thì tương đương với Không Minh kỳ, ngàn năm tương đương với Đại Thừa kỳ, vạn năm là có thể bằng được Kim tiên, về phần ức năm so với thần nhân bình thường còn mạnh hơn. Chẳng qua, chúng nó lại bởi vì nguyên nhân chủng tộc cùng thiên phú mạnh yếu, sống lâu đều có khác nhau, hoang thú mạnh nhất cũng có thể đủ sống khoảng mười ức năm, hoang thú yếu nhất lại nhiều lắm sống vạn năm mà thôi.".

Dương Thiên Vấn vừa nghe, lộ ra một cái thần sắc hiểu rõ hỏi: "Nói cách khác chúng nó có hạn chế tuổi thọ, chung quy sẽ hết thọ mà chết?" Thật là đáng thương, cuối cùng có thể có lực lượng giống như thần, nhưng mà lại có hạn chế tuổi thọ, khó trách chúng nó sẽ tuyệt chủng.

"Đó là đương nhiên, ngươi cho rằng chúng nó những dã thú không có trí tuệ này thực có thể cùng thần thú đánh đồng sao?" Tiểu Bạch khinh thường nói, rất xem thường những hoang thú này.

"Chúng nó yếu nữa, hiện tại cũng mạnh hơn chúng ta" Dương Thiên Vấn thở dài, "Còn có, chúng nó sao có thể xuất hiện ở nơi này? Hoang thú tuyệt tích vô số năm sao có thể xuất hiện ở Hư Vô Chi Hải?".

"Cái này, ta cũng không biết." Tiểu Bạch cũng ù ù cạc cạc.

Dương Thiên Vấn trợn tròn mắt cười khổ đáp: "Nơi này có người sao?" Nếu không có người, có phải nên quay đầu hay không?

"Không biết." Tiểu Bạch trả lời thật sự vô tội, nơi này ta lại chưa từng tới, ngươi hỏi ta, ta đi hỏi ai đây.

"Được, đi một bước tính một bước đi, dù sao đi trở về, mấy gã Kim tiên Thiên ma kia khẳng định lại tìm tới cửa." Dương Thiên Vấn nhớ tới tiên thức tìm tòi phác thiên cái địa kia, vậy mà ngay cả khí tức của một người cũng có thể ghi nhớ.

Một mảng hoang thú đông nghìn nghịt bay qua, Dương Thiên Vấn lại hiện ra thân hình, cưỡi mây hướng tới phương hướng lựa chọn bay nhanh.

Mấy tháng sau, vẫn là không có bóng người, thậm chí ngay cả cái đảo nhỏ cũng không có. Chẳng qua, hoang thú thành quần kết đội ngược lại là từng gặp ba bốn lần. Bộ dạng đều khác nhau, kết đội số lượng từ mấy chục đến mấy vạn. Tóm lại chính là hai chữ: "Hung mãnh".

Bay gần ngàn vạn dặm đường, ngay cả mảng đảo nhỏ cũng chưa nhìn thấy, trong lòng Dương Thiên Vấn hiện tại cũng liền dâng lên ít nhiều buồn bực. May mắn, cưỡi lên đám mây này, có thể ngủ, có thể ngồi, hơn nữa cũng tiêu hao không bao nhiêu pháp lực. Hơn nữa bên người có Tiểu Bạch có thể nói chuyện phiếm, trong đan điền có bao nhiêu dạng pháp bảo có thể tế luyện, cũng sẽ không nhàm chán, hơn nữa trong khoảng thời gian này Dương Thiên Vấn dứt khoát lấy ra la bàn đến hóa giải, muốn sau khi cởi bỏ cái cấp thứ tám này, hỏi một câu nơi này là nơi nào.

Hiện tại la bàn cũng không so với trước kia, tuy hiện tại chỉ có sáu tầng. Nhưng chính là như vậy, muốn từ bên trong tìm ra một loại giải pháp đơn giản nhất, cũng khó không ít.

Dương Thiên Vấn lấy được la bàn cũng có năm trăm năm rồi, giải khai bảy cấp phong ấn, cũng thăm dò rõ một ít quy luật. Cái này từ cấp thứ bảy bắt đầu, tuy nhìn qua lực lượng n lư y tuy n mười 7

Dương Thiên Vấn tự nhiên là đi theo, cùng nữ tử sóng vai mà đi.

"Ồ cái phi hành pháp môn này ngược lại là có chút kỳ lạ, vậy mà là cưỡi mây mà đi, thật là lợi hại." Nữ tử tán dương.

"Nào có, chỉ là hơn vài phần nhẹ nhàng mà thôi." Dương Thiên Vấn khiêm tốn trả lời, mây này của ta là ở giai đoạn sơ cấp.

Cái thần thông mật pháp này, Dương Thiên Vấn cũng không tính nói nhiều, đây chính là bí mật, bí mật cực lớn.

"Trở lại chuyện chính, những hoang thú này đáng sợ, ta không muốn nói nhiều, về sau ngươi sẽ biết. Tuy không biết vì sao, chúng nó lại là sẽ không tiến công đảo nhỏ." Nữ tử khi nói chuyện, trên mặt cũng hiện ra vài phần khó hiểu, "Có thể là bởi vì nguyên nhân linh khí không đủ đi.".

"Cái này… đại tỷ, lời này là cái ý tứ gì?" Dương Thiên Vấn nghe đến ù ù cạc cạc, lại không biết xưng hô nàng cái gì tốt.

"Ta tên là Trần Nhược Lâm, ngươi gọi ta Trần tỷ được rồi." Trần Nhược Lâm rất có vài phần đại tỷ đại phái đầu giới thiệu, "Ài, không dám giấu diếm, phàm là nơi có đảo nhỏ tồn tại, trong phạm vi vạn dặm của nó đều là linh khí cực kỳ loãng, hầu như bằng không, trên càng là lại một chút linh khí cũng không có! Chẳng qua có đảo nhỏ bên trên lại tồn tại linh mạch.".

Trần Nhược Lâm tuy nói rất không đầu không đuôi, nhưng mà Dương Thiên Vấn lại là nghe hiểu.

187. Chương 187: Nơi Đặt Chân

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 187: Nơi đặt chân

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Nghe hiểu cái gì? Năng lực phân tích tổ chức hơn người của Dương Thiên Vấn, ngược lại là đem tình huống nơi này hiểu biết không ít.

Đầu tiên, thú triều là một cái nguy hiểm trí mạng không thể bỏ qua. Thực đụng phải sau đó bị vây, vậy thật sự là cửu tử nhất sinh, cái nhất này là chỉ chúng nó toàn bộ là hoang thú mười năm hoặc là hoang thú trăm năm.

Tiếp theo, chính là vấn đề nhà ở. Rất hiển nhiên diện tích đất liền có hạn, nếu người quá nhiều, có thể sẽ không ở nổi.

Sau đó, chính là vấn đề tu luyện, đảo nhỏ là chỗ người ở, sau đó trong phạm vi vạn dặm của nó đều rất an toàn. Như vậy mà nói mọi người giữ mạng là không có vấn đề. Nhưng vấn đề lại tới nữa, chung quanh đảo nhỏ đều không có linh khí, thậm chí bao gồm bản thân đảo nhỏ cũng không có linh khí. Điều này tu luyện thế nào? Chạy đến phạm vi ở ngoài tu luyện, ngược lại là một cái phương pháp tốt. Nhưng nếu tu luyện thời gian dài mà nói, khẳng định không thực tế. Trên lý luận nói đến, trong phạm vi vạn dặm là an toàn, nhưng đó dù sao cũng là lý luận. Chung quy sẽ có tình huống vạn nhất. Dưới tình hình chung, đương nhiên là càng xa rời đảo liền càng nguy hiểm, càng tiếp cận đảo nhỏ thì càng an toàn, đứng ở trên đảo nhỏ thì một chút nguy hiểm cũng không có. Nhưng, như vậy liền không cần tu luyện nữa.

Cũng may, đảo nhỏ có đặc thù, có chút đảo nhỏ có linh mạch, có linh mạch chính là có linh khí. Chẳng qua loại đảo nhỏ này bình thường bên trên không phải có cường giả chiếm lĩnh, thì khẳng định chút hạn chế.

Dù sao không thể có người hào phóng quyên ra làm "sự nghiệp từ thiện". Bởi vì, đây là nhân tính! Vô luận ở thời khắc nguy hiểm cờ nào, nguy cấp cờ nào, mọi người là vì lợi riêng. Ồ, không thể nói như vậy. Nên gọi là chế độ tư hữu tài sản, của ta chính là của ta, vĩnh viễn không có khả năng là của ngươi. Trừ phi có chỗ tốt, ngược lại là có thể chia ngươi một chút. Cái này gọi là trao đổi đồng giá.

Tương tự, đảo nhỏ như vậy có lúc cũng là tranh chấp bổn nguyên. Tu Chân Giới, nắm đấm lớn chính là lão đại.

Cuối cùng có một điểm là Dương Thiên Vấn không rò, đó chính là tình huống chi tiết của cái khác nơi này.

"Trên đảo nhỏ của Trần tỷ không có linh khí, vậy phải tu luyện như thế nào? Còn có, rốt cuộc có mấy cái đảo nhỏ. Có mấy tiên nhân giống ngươi. Cái Hư Vô Tù Lao này lớn bao nhiêu?" Dương Thiên Vấn hỏi.

"Hư Vô Tù Lao lớn bao nhiêu, cái này không biết. Bởi vì chưa từng có ai đem toàn bộ Hư Vô Tù Lao đều thăm dò qua, hơn nữa cũng không biết điểm trung tâm cái Hư Vô Tù Lao này ở nơi nào. Có người nói, kích cờ Hư Vô Tù Lao tùy thời đều đang biến hóa, có phải thực sự hay không thì không biết." Trần Nhược Lâm nghiêm túc trả lời, "Ve phần rốt cuộc có mấy cái đảo nhỏ, cái này cũng không biết. Theo ta biết, phụ cận chung quanh chỉ có ba mươi mấy cái nhỉ? Lớn hơn mười vạn dặm vuông, nhỏ phạm vi khoảng dặm.".

"Về phần tu luyện, có rất nhiều loại phương pháp, thứ nhất, có thể đi trong biển tu luyện, càng là đáy biển linh khí liền càng sung túc, đương nhiên cũng càng nguy hiểm, người không sợ chết có thể thử. Thứ hai, chính là rời khỏi phạm vi hạn chế vạn dặm này, ví dụ như nói vị trí hiện tại của chúng ta, thì có linh khí tương đối sung túc. Thứ ba, chính là tìm được đảo nhỏ có linh mạch. Chỉ có đảo nhỏ mới có khả năng có được linh mạch, đảo lớn đều không có. Những đảo nhỏ này muốn đi vào thì nộp lên một ít tinh thạch linh thạch tiên tinh ma tinh, hoặc là linh dược linh đan linh tài đều có thể. Thứ tư, chính là đi dưới biển đào móc tinh thạch linh thạch, hấp thu linh lực trong đó đến tu luyện.".

Dương Thiên Vấn nghe hiểu rồi, nhanh tốt, nơi này tất cả tài nguyên tu hành đều là đến từ chính dưới biển, nhưng dưới biển lại là nơi hoang thú nhiều nhất cũng là lợi hại nhất, đi xuống chính là cửu tử nhất sinh. Đương nhiên, hải vực trong phạm vi vạn dặm của đảo nhỏ tuy tương đối an toàn, nhưng tương ứng cái mảnh hải vực này linh khí cũng yếu, hơn nữa phía dưới cũng sẽ không có thứ gì tốt, cho dù là có trên cơ bản cũng trờ thành không có nữa.

Tóm lại một cái quy luật, đó chính là nơi linh khí yếu thì an toàn một chút. Cái này có thể cùng bản năng của bản thân hoang thú có liên quan chứ? Nhưng là có một cái BUG!

"Trần tỷ, vậy là trên đảo nhỏ có linh khí đều có không ít trận pháp cấm chế, phòng ngừa linh khí tiết ra ngoài phải không!" Dương Thiên Vấn hỏi thêm một câu.

"Không sai, ngươi rất thông minh! Ta còn có một điểm chưa nói, trên đảo lớn cũng có chút có được linh mạch, linh mạch rất lớn rất cao cấp, hơn nữa loại đảo này còn không ít! Nhưng mà" Trần Nhược Lâm giải thích.

Lời chưa nói xong.

"Nhưng bên trên đều có hoang thú, hơn nữa là thành quần kết đội, thậm chí bên trên còn có hoang thú cường đại đến khủng bố, đúng không?" Dương Thiên Vấn thở dài tiếp lời.

"Phi thường chính xác." Trần Nhược Lâm gật gật đầu trả lời.

Dương Thiên Vấn trợn mắt một cái, không cần hỏi nữa. Những đảo nhỏ có được linh mạch này có thể đại đa số đều là từ trên tay hoang thú đoạt đi. Bởi vì đảo nhỏ linh mạch cũng nhỏ, không tồn tại đàn thú nào.

"Trần tỷ, chẳng lẽ nhiều năm qua như vậy, chưa từng có một ai rời khỏi cái Hư Vô Tù Lao này?" Dương Thiên Vấn xác nhận lại hỏi một câu.

"Không sai." Trần tỷ cực kỳ khẳng định nói.

"Vậy nếu thực từ thời kì viễn cổ tính xuống, tiên tôn cũng không ra mấy chục người rồi? Thậm chí ngay cả thần cũng có thể tu luyện ra! Bọn họ cũng không thể đi ra?" Dương Thiên Vấn kinh ngạc hỏi, nơi này đã có Trần Nhược Lâm linh tiên như vậy, còn có tiên nhân có thể càng mạnh hơn.

"Ài, nếu quả thực như ngươi nói, vậy ngược lại cũng tốt." Trần Nhược Lâm lại một lần nữa thở dài thật dài, một lần này so với vài lần trước còn dài hơn còn ảo não hơn, một hồi lâu mới khôi phục lại trả lời: "Nếu nói hoang thú có thực lực tiên tôn tồn tại, ngược lại là có khả năng, nhưng nếu nói có tồn tại giống như tiên tôn, vậy trên cơ bản là không có khả năng.".

"Vì sao?" Dương Thiên Vấn khó hiểu hỏi.

"Bởi vì trời phạt!" Trần Nhược Lâm chỉ chỉ trời trả lời.

"Trời phạt? Vô duyên vô cớ sao có thể xuất hiện trời phạt?" Dương Thiên Vấn phi thường khó hiểu hỏi. Trời phạt bình thường đều là ông trời đánh xuống trừng phạt cho những tu sĩ siêu cấp thương thiên hại lí kia. Cái trời phạt này sao có thể tùy tiện xuất hiện?

"Cái trời phạt này không phải bị trời phạt. Trời phạt trong Hư Vô Tù Lao, chính là ảnh hưởng của không gian đối với tu sĩ bên trong. Bất luận tiên ma yêu đều phải thừa nhận." Trần Nhược Lâm buồn bực giải thích, "Biết ta vì sao tu luyện mấy ngàn năm mới đạt tới trình độ hiện tại này không?".

"Thứ nhất, đa tạ linh thạch ngươi cống hiến. Thứ hai, có một số việc phải hướng ngươi nói rõ." Đôi mắt đẹp của Trần Nhược Lâm trừng một cái mở miệng nói.

"Mời nói." Dương Thiên Vấn nghiêm túc trả lời.

"Thứ nhất, là đoàn kết! Ta không muốn bất luận kẻ nào trên đảo cố ý gây chuyện thị phi. Anh hưởng đoàn kết trong đảo." Trần Nhược Lâm giải quyết việc chung nói rõ.

"Không thành vấn đề. Người không phạm ta, ta không phạm người." Dương Thiên Vấn đồng ý gật đầu nói. Ta bên này tu luyện, hóa giải la bàn, tìm hiểu ngọc giản vân vân một đống lớn việc cần hoàn thành, nào có thời giờ để ý tới những người khác?

"Thứ hai, là cùng nhau đối địch, bảo vệ Tam Tiên Đảo. Bởi vì, Tam Tiên Đảo cũng không phải là đảo nhỏ thiên nhiên không có linh khí, có thể sẽ xuất hiện chuyện một ít hoang thú công đảo." Trần Nhược Lâm mở miệng nói.

"Cũng không có vấn đề, chỉ cần ta ở trên đảo, tự nhiên sẽ tận nghĩa vụ của mình." Dương Thiên Vấn khẳng định nói, đây là một loại trách nhiệm nên tận.

"Thứ ba, có thể mượn một ít linh thạch nữa cho tỷ tỷ bày trận hay không?" Lần này mở miệng không phải Trần Nhược Lâm, mà là Vương Đình ngồi ở bên cạnh, trong thanh âm cũng lộ ra một loại xúc động làm người ta ngứa trong lòng.

190. Chương 190: La Bàn Cấp Thứ Tám

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 190: La bàn cấp thứ tám

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn cười khổ về tới động phủ của mình. Mỹ nữ, đặc biệt mỹ nữ gợi cảm quyến rũ, quả nhiên là khắc tinh của nam nhân! Bất tri bất giác đã bị gò đi trăm vạn thượng phẩm linh thạch, ừm. Tuy đòi không nhiều lắm, hơn nữa mình còn rất nhiều, nhưng mà Vương Đình này sức quyến rũ đáng sợ, ngược lại là Dương Thiên Vấn thật sự kiến thức được rồi.

Lấy ra tiên phủ nhỏ như hạt bụi, giai đoạn hiện tại, Dương Thiên Vấn cũng chỉ có thể đem tiên phủ biến lớn biến nhỏ, muốn di động nó cũng chỉ có mang theo nó di động, mà không thể khu động nó tự mình di động. Chẳng qua, có thể biến lớn biến nhỏ đã là đủ, tiên phủ nhỏ như hạt bụi, căn bản là không sợ bị người bình thường phát hiện.

Động niệm, Dương Thiên Vấn tiến vào tiên phủ. Trong tiên phủ tất cả như thường, tiên linh chi khí vẫn dư thừa như cũ, ngược lại là làm Dương Thiên Vấn không phải quá mức lo lắng vấn đề không có linh khí có thể tu luyện hay không.

"Chủ nhân." Bóng người quản gia xuất hiện ở trước mặt Dương Thiên Vấn.

"Quản gia, ta có một chuyện không rõ. Tiên phủ tại vị diện hạ giới phiêu lưu nhiều năm như vậy, chẳng lẽ tiên ma thượng giới, chỉ hạ giới một lần này sao?" Dương Thiên Vấn nghĩ đi nghĩ lại cũng cảm thấy có chút không thể tưởng tượng.

"Không phải, bọn họ tổng cộng hạ giới năm lần, vị diện nơi tiên phủ xuất hiện đều là gần như không thể đoán trước, tiên tôn thượng giới có thể tại trong ức vạn năm tháng này, tính trúng năm lần, ngược lại cũng là mười phần lợi hại. ức vạn năm qua, thượng giới cũng không biết có bao nhiêu tiên tôn phi thăng thần

giới, nhưng ít có một vị có thể ở trên tu vi trận đạo hơn lào chủ nhân. Một lần này ngược lại là mười phần ngoài ý muốn, vốn, nếu tiên phủ vẫn là vật vô chủ, từ trước lúc bọn họ bày trận, ta đã có thể khống chế tiên phủ rời khỏi vị diện này, nhưng lúc ấy ngài đã là chủ nhân của tiên phủ." Quản gia bình tĩnh trả lời.

"Ồ" Dương Thiên Vấn gật đầu.

"Hơn nữa, chủ nhân, bọn họ một lần này rõ ràng chính là mấy đại tiên tôn ma tôn của thượng giới chung sức hợp tác. Cái này cũng là đặc biệt lần đầu tiên, ta cũng làm không rõ ràng, đây là vì sao." Quản gia thở dài, "Hơn nữa cờ trận bọn họ sở dụng cũng là bảo bối khó có được, dùng tài chất phi thường quý hiếm, để mà luyện chế thần khí cũng là đủ!"

Dương Thiên Vấn lấy ra cây cờ trận Trần Hoa sở hữu kia cẩn thận quan sát hẳn lên, nhưng thật sự không nhìn ra cái gì. Càng là như thế, càng đại biểu cái cờ trận này bất phàm, ngay cả Dương Thiên Vấn cũng nhìn không ra được cái gì, có thể tưởng tượng cái cây cờ trận này không phải tốt mã dẻ cùi. Chỉ là quá mức cao cấp, cao cấp đến Dương Thiên Vấn cũng nhìn không ra cái gì.

Dương Thiên Vấn khẳng định sẽ không cho rằng món đồ chơi này là tốt mã dẻ cùi, nhanh chóng đem giống như bảo bối thu lại, về sau lại chậm rãi nghiên cứu cũng không muộn.

Chẳng qua, Dương Thiên Vấn ngược lại là kỳ quái, tiên tôn cùng ma tôn thượng giới này vậy mà có thể vì tiên phủ của một tiên tôn nóng lòng như thế, cái này không lô-gic. Nếu nói là thần phủ của thần giới trên thượng giới, như vậy các tiên ma của tiên giới nóng lòng như thế, thậm chí nóng lòng đến tình trạng điên cuồng cũng không kỳ quái.

Nhưng mà đều là tiên tôn, ma tôn của tiên giới, cường giả cùng Thương Tiên Tôn ở cùng cấp bậc tôn cấp, bọn họ cần gì phải đạt được tiên phủ? Chẳng lẽ chỉ là vì thần khí trong tiên phủ? Dương Thiên Vấn không tin, thần khí của thượng giới chỉ có trong Thương Tiên phủ mới có, thân là một tiên tôn có thể không có thần khí sao? Năm đó Thương Tiên Tôn có thể ngoài ý muốn có được thần khí, như vậy tiên tôn, ma tôn khác cũng tương tự có thể tìm được thần khí. cần gì phí sức lực lớn như vậy mưu cầu tiên phủ?

"Quản gia, chuyện ngọc giản, có từng tiết lộ hay không?" Dương Thiên Vấn cẩn thận hỏi.

"Không có khả năng. Chỉ có chủ nhân mới của tiên phủ mới biết được ngọc giản chủ nhân lưu lại, thế giới bên ngoài tuyệt đối không thể biết." Quản gia mười phần khẳng định trả lời.

Cái này rất rõ ràng rồi. Nếu không phải vì ngọc giản, chẳng lẽ là vì bản thân tiên phủ sao? Đây là nói nhảm, đều là tiên tôn, nghĩ hẳn bọn họ cũng sẽ có tiên phủ của mình, cần gì hao hết sức lực đạt được Thương Tiên phủ. Hơn nữa ức vạn năm qua, tiên tôn ma tôn cũng không biết thay đổi mấy đám, bọn họ lại vì sao phải đem ánh mắt chuyển tới trên người tiên phủ?

Rất nhiều nghi vấn làm Dương Thiên Vấn cũng không sờ được ý nghĩ, chỉ có đem bọn nó chôn ở trong lòng.

Không đi nghĩ nhiều, Dương Thiên Vấn lấy ra la bàn, bắt đầu công tác hóa giải. Cái này ngược lại không khó, bởi vì mới tầng sáu, vô cùng thuần thục đã OK. tuy dùng lực đao đang chậm rãi lớn lên, chẳng qua vẫn ở trong phạm vi Dương Thiên Vấn nắm giữ.

Dương Thiên Vấn đắm chìm ở trong hóa giải la bàn, hiện tại có cái tiên phủ này, dị tượng khi la bàn cởi bỏ ngược lại cũng không cần lo lắng bị người phát hiện.

Dương Thiên Vấn ở thời điểm một cái cuối cùng ngừng lại, tự hỏi nên chậm lại một chút hay không? Nhưng nghĩ nghĩ, vẫn là quên đi, trực tiếp đẩy động một mảnh la bàn cuối cùng. nguồn

Hào quang quen thuộc lại một lần nữa thoáng hiện, bóng người của người chỉ dẫn la bàn xuất hiện ở giữa không trung, chỉ thấy hắn mở mắt nhìn nhìn chung quanh, mỉm cười nói: "Tiểu tử, chúc mừng ngươi, đạt được tòa tiên phủ không tệ này. Nó trợ giúp đối với ngươi, ngược lại là giảm đi cho ngươi không ít chuyện, đây cũng là cơ duyên của ngươi!".

"Cám ơn lão gia gia khen, không có la bàn trợ giúp, ta cũng không thể đạt được nó." Dương Thiên Vấn cười cười khiêm tốn nói.

"Không, cho dù không có lực lượng la bàn, ngươi cũng tương tự có thể đạt được nó, lực lượng la bàn chẳng qua tiết kiệm không ít thời gian của ngươi, nhưng ngươi nghĩ một chút năm cửa ải quan trọng nhất đều là dựa vào lực lượng bản thân ngươi xông qua." Người chỉ dẫn la bàn lắc đầu trả lời, nói rất đúng trọng tâm.

"Thời gian chính là mấu chốt" Dương Thiên Vấn rất có thể hội, nếu không tranh thủ được thời gian, hiện tại cái tiên phủ này thuộc về mình hay không còn rất khó nói!

"Được rồi, quy củ của vận mệnh la bàn không cần ta nhiều lời. Chúng ta tiến vào chính đề đi." La bàn chỉ dẫn giả trở lại chuyện chính nói, "Một lần trước chưa nói rò, la bàn sau cấp thứ tám, liền tiến vào cái tầng thứ thứ hai của la bàn, nguyện lực tập hợp ở trong thiên tâm của la bàn, ngươi tùy thời có thể tự hành lấy dùng.".

"Có ý tứ gì?" Dương Thiên Vấn chưa nghe hiểu, nghi hoặc hỏi.

"Chính là nói, về sau nguyện vọng sau khi cất trữ, không cần đợi đến mở ra cấp tiếp theo đã có thể tự hành hứa nguyện. Nhưng mà có một điểm, ngươi phải chú ý. Thì phải là nếu hai cái đã ngoài nguyện vọng tồn trữ sau, tại một cấp sau trước khi mở ra là không thể tách ra lấy dùng, nói cách khác, nếu nguyện vọng cấp thứ tám cùng thứ cấp chín của ngươi sau khi đều tồn trữ, ở trước khi cấp thứ mười mở ra, ngươi muốn hứa nguyện, một cái nguyện vọng này vốn chỉ cần nguyện lực cấp thứ tám đã có thể đạt thành, lại sẽ dùng hết toàn bộ nguyện lực hai cái nguyện vọng tập hợp. Ngươi hiểu hay không?" La bàn chỉ dẫn giả dùng ngôn ngữ thông tục dễ hiểu cẩn thận giải thích cho Dương Thiên Vấn.

"Ý tứ ngài là, nếu không có ngài chỉ dẫn, mà ta tự mình ở khi vận dụng nguyện lực hứa nguyện, một cái không cẩn thận sẽ tạo thành lãng phí khổng lồ?" Dương Thiên Vấn nghe hiểu, tuy có thể không thông qua la bàn lão gia gia chỉ dẫn có thể đủ tùy thời tùy chỗ địa thủ dùng nguyện vọng cất trữ, nhưng mà sau khi hai hợp làm một, mình không hiểu nguyện vọng cần bao nhiêu nguyện lực, có thể sẽ không công lãng phí không ít nguyện lực.

"Phải, cho nên ngươi cần thận trọng. Hiện tại chúng ta bắt đầu đi. Hứa ra nguyện vọng của ngươi." La bàn chỉ dẫn giả gật gật đầu đáp.

"Nguyện vọng cấp thứ tám chứa đựng trước đi. Ta muốn hỏi là, Hư Vô Tù Lao đến tột cùng là cái gì? Trời phạt hình thành có phải thần gây nên hay không?" Dương Thiên Vấn trả lời. Không sai, nguyện vọng gia tăng có lẽ sẽ lãng phí, nhưng nếu lúc trong la bàn, vẫn chỉ tồn trữ một cái nguyện vọng, cái này không thể nghi ngờ làm ình lại nhiều một phần bảo đảm cùng một phần tiền vốn.

La bàn chỉ dẫn giả nhắm hai mắt lại, tựa như cũng đang tìm kiếm đáp án. Một lát sau, mở hai mắt trả lời: "Hư Vô Tù Lao, một cái liên thông rất nhiều vị diện, ở giữa nhân gian cùng tiên giới, một cái không gian đã thất lạc. Cái gọi là trời phạt chính là bởi vì phía trên không gian quả cầu ánh sáng vĩnh hằng không rơi kia, bên trong phong tồn hỗn nguyên khí từ vũ trụ bắt đầu hình thành đã tồn tại, phàm ở trong tam giới vũ trụ, có linh hồn tồn tại, người chưa đạt chí cảnh đều bị quản chế bởi nó!".

"Như vậy trời phạt này liền thật không thể tránh thoát?" Dương Thiên Vấn xác nhận một chút nói. Nếu thực không thể tránh thoát, vậy vẫn là đi ra sớm một chút tuyệt vời hơn. Mình cũng không so với người tu hành bình thường, mình tổn thất một cái cảnh giới, có thể bằng bọn họ tổn thất ba cái cảnh giới. Hơn nữa mình tu luyện còn thật không dễ, nơi này cũng không thể luyện chế Vật Uẩn Kim Đan nữa.

"Thiên địa vạn vật âm dương tương sinh, trời phạt tất nhiên lợi hại phi thường, nhưng cũng không phải là không có gì có thể phá!" La bàn chỉ dẫn giả nói xong liền hóa thành điểm sáng chậm rãi biến mất, "Chúng ta lần sau gặp lại.".

"Ài, như thế nào trốn? Ta choáng, ta nên hỏi trời phạt này nên tránh thoát như thế nào." Dương Thiên Vấn buồn bực một hồi, chính là có chút bất đắc dĩ.

Sau khi hào quang của vận mệnh la bàn tan hết, biến thành nhiều đến chín tầng, độ khó không thể nghi ngờ lại thêm gấp đôi. Ài, lực lượng cường hóa của la bàn cũng thêm vào đến trên người, chẳng qua đại bộ phận đều bị Tiểu Bạch hấp thu đi.

Dương Thiên Vấn tiếp được la bàn, đem nó thu lại.

Lại lấy ra ngọc giản, bắt đầu tìm hiểu ảo diệu trong đó. Cùng lúc này, vận chuyển chân nguyên toàn thân, cùng lúc cũng đang luyện hóa Vô Lượng Phá Thiên Giản trong đan điền. Cái thần khí này chính là phiền toái, thật sự làm người ta khó có thể luyện hóa, nhưng nếu không luyện hóa sử dụng hẳn lên, tiêu hao lại là thật lớn, lớn đến làm Dương Thiên Vấn cũng cảm giác khủng bố.

Đảo mắt năm mươi năm vội vàng qua, lúc Dương Thiên Vấn lại một lần nữa mở hai mắt, lại là cấm chế cảnh báo trên bình đài vang lên.

Dương Thiên Vấn động suy nghĩ xuất hiện ở trong động phủ, thu hồi tiên phủ đi ra ngoài.

"Ồ, thì ra là Bạo Viên hộ pháp, không tiếp đón từ xa, thứ tội thứ tội." Dương Thiên Vấn khách khách khí khí hô, "Bạo Viên hộ pháp muốn vào động ngồi một chút không?".

"Vậy ngược lại không cần, đa tạ ý tốt của Vấn Thiên hộ pháp, đảo chủ triệu tập chúng ta thương lượng chuyện quan trọng, ta là đặc biệt phụng mệnh đến gọi ngươi." Bạo Viên hộ pháp mặt không chút thay đổi nói.

Dương Thiên Vấn nhìn bộ dạng hắn giống như mành Trương Phi đại hán hai thước một hai, ngược lại là có chút cảm giác cổ xưa, chắp tay trả lời: "Xấu hổ, tại hạ bế quan tu luyện, chưa thể nhận được tin tức, còn phải làm phiền Bạo Viên hộ pháp tự mình đến, thật sự là có lỗi.".

"Không sao, lần sau có việc, ngươi đi bảo ta một tiếng là được rồi." Bạo Viên hộ pháp một chút cũng không có để ý trả lời.

191. Chương 191: Thú Triều Buông Xuống

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 191: Thú triều buông xuống

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn theo Bạo Viên hộ pháp cùng nhau đi tới đỉnh núi, lúc này, mấy vị hộ pháp đều đã tụ tập ở đỉnh núi. Ba vị mỹ nữ đảo chủ Tam Tiên Đảo cũng chờ ở nơi đó.

Sau khi mỗi người vào ngồi, Trần Nhược Lâm mới đứng dậy tuyên bố: "Các vị, bọn bốn tòa linh đảo Thiên Nhạc đảo truyền đến tin tức, thú triều đã hướng tới phương hướng chúng ta năm đại linh đảo này đánh úp lại, mọi người mấy ngày nay phải cẩn thận một chút, tuyệt đối không nên ra ngoài, nếu không linh khí tiết ra ngoài, thì phiền toái.".

"Xin hỏi đảo chủ, một lần này thú triều lớn bao nhiêu? Là từ không trung hay là từ đáy biển?" Lưu Phong hộ pháp rất kinh nghiệm hỏi.

"Một lần này thú triều là từ không trung mà đến, số lượng nhiều đạt mười mấy vạn!" Trần Nhược Lâm trả lời.

truyện copy từ

"Mười mấy vạn? Đó là thực lực gì?" Cuồng Long hộ pháp đột nhiên mở miệng hỏi.

"Rất mạnh. Trong đó thậm chí còn có hoang thú đã ngoài mười vạn năm, hơn xa chúng ta có thể chống cự." Trần Nhược Lâm bất đắc dĩ trả lời. Nếu có thể ngăn địch, vậy không bằng chủ động ra đánh, có thể giết bao nhiêu giết bấy nhiêu, chung quy hơn so với về sau tái hối hận.

"Vậy chúng ta phải mau chóng đem nhân viên lâm thời ở lại trên đảo sơ tán rời đảo. Đẻ cho bọn họ mau chóng đến đảo nhỏ bình thường." Lưu Nguyệt hộ pháp thiện lương mở miệng nói.

"Đây là tự nhiên." Cơ Vô Song ngắt lời nói.

"Cái này, ta hỏi một chút, vì sao phải sơ tán bọn họ? Nhiều một người không phải nhiều một phần lực lượng sao?" Dương Thiên Vấn khó hiểu hỏi, chẳng may thú triều nổi điên, ít nhất lúc đánh nhau, còn nhiều mấy những người này thủ.

"Ài, bọn họ cũng không phải dân thường cư trú của bản đảo, chẳng may trong đó có một ít người dụng tâm kín đáo, ở lúc thú triều qua, muốn làm phá hư, đưa tới hoang thú công đảo. Như vậy chúng ta một người cũng chạy không thoát." Vương Đình cười hì hì trả lời, "Ngươi quá đơn thuần rồi. cần tỷ tỷ buổi tối đi qua dạy ngươi một chút hay không?" Nói xong ném qua một cái liếc mắt đưa tình.

Dương Thiên Vấn đánh một cái rùng mình, nhanh chóng mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim nhập định. Kháo, may mắn năng lực tự khống chế của ta là nhất lưu. tu vi tâm cảnh là siêu nhất lưu.

"Hừ" Vương Đình hừ lạnh một tiếng, không nói chuyện nữa.

Trần Nhược Lâm đem câu chuyện tiếp qua nói: "Đây là tự nhiên. Cuồng Long hộ pháp, nhiệm vụ phân phát cư dân ở tạm trong đảo liền giao cho ngươi cùng Bạo Viên hộ pháp, ừm. Vấn Thiên hộ pháp nếu không có việc gì mà nói, cũng xin theo hiệp trợ.".

Bọn ba người Dương Thiên Vấn nhìn nhau một cái, phân biệt gật đầu đáp: "Vâng!" "Biết rồi." "Không có vấn đề.".

"Nhị muội, Tam muội thì phụ trách kiểm tra trận pháp cấm chế bốn phía Tam Tiên Đảo, cũ cần một lần nữa bố trí, đem toàn bộ linh thạch đều đổi thành thượng phẩm, ở nơi này phải cảm tạ Vấn Thiên hộ pháp vô tư kính dâng đối với bản đảo." Trần Nhược Lâm giải quyết việc chung nói.

Dương Thiên Vấn cười cười nói: "Nào có. Nào có. Dương mỗ còn phải cảm tạ Tam Tiên Đảo thu lưu.".

"Lưu Phong hộ pháp cùng Lưu Nguyệt hộ pháp thì phụ trách triệu tập dân cư trú dài đã ngoài Nguyên Anh kỳ của bản đảo, tùy thời tùy chỗ chuẩn bị sẵn sàng, để ngừa vạn nhất." Trần Nhược Lâm đem nhiệm vụ chia đều sai khiến xuống.

"Không có việc gì nữa sao? Đại đảo chủ?" Bạo Viên lớn tiếng hỏi.

"Không có, các ngươi làm việc đi thôi." Trần Nhược Lâm gật gật đầu trả lời.

"Chờ một chút, Dương mỗ còn có một chuyện muốn hỏi." Dương Thiên Vấn mở miệng nói.

"Mời nói." Trần Nhược Lâm nhìn về phía Dương Thiên Vấn.

"Lần tiếp theo trời phạt là lúc nào, có cách nào tránh trời phạt hay không?" Dương Thiên Vấn để ý vẫn là tu vi của mình.

"Ba trăm sáu mươi năm sau, hẳn chính là lúc trời phạt buông xuống." Trần Nhược Lâm mở miệng nói, "Ve phần tránh trời phạt… Cũng không phải không có cách, chẳng qua trên cơ bản hy vọng mười phần xa vời.".

"Cách nào?" Dương Thiên Vấn hỏi.

"Cách có hai loại, loại thứ nhất ngay tại trên người hoang thú, phải tìm được một con hoang thú đã ngoài vạn năm, sắp sửa sinh sôi nẩy nở, sau đó đem nó giết chết, dùng da thú nó sau khi tự bạo lưu lại làm thành lều bảo vệ ngược lại là có thể giúp người tránh thoát trời phạt. Đáng tiếc, trước bất luận hoang thú đã ngoài vạn năm có thực lực cường đại có thể so với Kim tiên, khó có thể đối phó. Riêng chỉ là phân biệt ra hoang thú muốn sinh sôi nẩy nở hay không đã căn bản là không thể. Nghe nói mấy chục vạn năm gần đây, cũng chỉ từng xuất hiện một lần lều bảo vệ da thú, hơn nữa cái lều bảo vệ này cũng chỉ có thể sử dụng một lần." Trần Nhược Lâm thở dài một hơi trả lời, "Loại phương pháp thứ hai, ngược lại là có chút khả năng, mỗi lần ở trước khi trời phạt xuất hiện, cách đây ở ngoài hai ngàn tám trăm năm mươi vạn dặm, có một khối hoang thú đại lục, đại lục diện tích không nhỏ, phạm vi có thể to lớn đạt tới hơn mười triệu dặm, mà ở chỗ sâu trong nó có mười cây ăn quả kỳ quái, quả trên cây sau khi ăn vào, sẽ xuất hiện một tầng cương tráo kỳ quái, có nó thì có thể tránh thoát một lần trời phạt! Chẳng qua, ta khuyên ngươi, chưa tới tiên

cảnh, tuyệt đối không cần vọng tưởng. Bởi vì hoang thú trên đảo số lượng nhiều, hơn nữa cực kỳ cường đại.

Dương Thiên Vấn rất ngoài ý muốn, cũng rất may mắn đột nhiên cảm nhận được cái phần cảm giác đặc thù này, hơn nữa không bỏ qua kỳ ngộ, chặt chẽ bắt được một tia cảm giác trong chớp mắt muốn trốn này. Tìm hiểu nguồn gốc, nguyên thần đắm chìm trong đó, hơn nữa dẫn động phần truyền thừa tâm pháp đến từ chính một cái vũ trụ thái cổ khác kia.

Thân hình Dương Thiên Vấn bắt đầu không tự chủ được hướng lên trên, chậm rãi bay đến điểm cao nhất của cấm chế đảo nhỏ, đã xúc động cấm chế, ba vị đảo chủ trên đảo đều không hẹn mà cùng cảm nhận được tình trạng lạ của Dương Thiên Vấn, kinh nghiệm phong phú Trần Nhược Lâm quyết định thật nhanh mở ra cấm chế cho Dương Thiên Vấn, để cho hắn tiếp tục bay lên.

Một cái gió lốc linh khí địa Dương Thiên Vấn làm trung tâm, bắt đầu chậm rãi hình thành. Dương Thiên Vấn hiện tại đã ở trong trời cao vạn thước. Thái cổ ấn ký đã phiêu tán trong thiên địa, sắp biến mất, cảm giác được phần quen thuộc này, lại một lần nữa từ mỗi một chỗ trong thiên địa bắt đầu ngưng tụ. Đương nhiên, thái cổ ấn ký ngưng tụ, không khiến cho bất luận kẻ nào trong không gian chú ý, không phải nguyên nhân pháp lực chênh lệch như thế nào, mà là bởi vì một loại liên hệ, người không có loại liên hệ này là không thể cảm nhận được thái cổ ấn ký ngưng tụ. Loại liên hệ này rất khó nói rõ bằng lời.

Gần chỗ ngưng tụ thái cổ ấn ký bắt đầu chậm rãi chui vào trong cơ thể Dương Thiên Vấn, tiến vào đan điền của Dương Thiên Vấn, phần thái cổ ấn ký kỳ lạ này vừa tiến vào, tiên thiên chân nguyên trong đan điền Dương Thiên Vấn lập tức bao vây nó, nháy mắt ngưng tụ. Một viên nội đan tròn tròn kích cờ như là đậu tương đã hình thành. Theo ba trăm sáu mươi lăm khiếu huyệt trong cơ thể mở ra, điên cuồng trào vào hạ đan điền, viên nội đan này càng ngày càng to lớn, càng ngày càng tròn, càng ngày càng sáng bóng.

Trên bầu trời, mây sét từ không đến có, áp lực cường thế mà đáng sợ đột nhiên bao phủ phạm vi trăm dặm. Người cảm nhận được phần áp lực này đều không khỏi lâm vào biến sắc, bao gồm ba vị tiên nữ đảo chủ. Bạo Viên hộ pháp, ngay cả thần thú biến thái độ bảy lần ba lượt thiên kiếp này, đối với thiên kiếp cảm thụ có thể nói là phi thường có kinh nghiệm, lúc này cũng bị cỗ uy thiên địa này ép tới vẻ mặt kinh ngạc. Kinh nghiệm phong định Bạo Viên hộ pháp, đối với thiên kiếp có thể nói là quen thuộc dị thường, đặc biệt tu sĩ trước khi thành tiên, một lần thiên kiếp cuối cùng, cũng là một lần thiên kiếp uy lực cường đại nhất.

Nhưng chính là một lần thiên kiếp cuối cùng của tu sĩ này, cũng không có uy thế như vậy chứ.

Dương Thiên Vấn lập ở trên trời cao vạn thước, hai tay chậm rãi mở rộng, giống như là đang ôm thiên địa. Thái cổ luyện khí sĩ trong lúc giơ tay nhấc chân đã có thể uy thế kinh thiên động địa, nghĩ hẳn chỉ như hiện tại như vậy. Dương Thiên Vấn chẳng qua vô ý thức làm ra một cái dạng ôm, tốc độ linh khí tuôn ra, uy thế lôi vân lại thêm lớn gấp đôi.

Thái cổ ấn ký, dấu vết của pháp tắc đại đạo, mà những cái này đều là đường tắt tốt nhất hình thành pháp tắc Kim đan. Dương Thiên Vấn may mắn xông vào Hư Vô Tù Lao hung hiểm dị thường, nhưng họa phúc nối liền nhau, cũng ngoài ý muốn tìm được cái viễn cổ ấn ký này vốn đã hoàn toàn biến mất hoặc là nói hòa vào thiên địa tự nhiên.

Dựa theo tình huống bình thường, Dương Thiên Vấn muốn kết thành pháp tắc Kim đan, ở thế giới bên ngoài mà nói, cần ở Kết Đan Kì tích lũy chân nguyên trên vạn năm, vì chính là thu thập cái phần dấu vết pháp tắc đã tiêu tán trong thiên địa tự nhiên này. Nhưng ở nơi này, trong một cái thời không khác thất lạc vô số năm nước, vậy mà ngoài ý muốn gặp thái cổ ấn ký còn chưa hoàn toàn tiêu tán, Dương Thiên Vấn góp nhặt một chút, tu vi liền lập tức dẫn lên sự thay đổi hóa học, bước ra một bước lớn quan trọng này, kết thành pháp tắc Kim đan.

Mà cùng lúc đó, thiên kiếp cũng theo đó mà đến. Vũ trụ này bình thường tu sĩ độ kiếp, phải trải qua ba lượt mới có thể chuyển hóa tiên thể, mà Dương Thiên Vấn kết thành viên Kim đan thuần màu trắng này lại chỉ cần vượt qua một lần thiên kiếp, tổng cộng chín đạo lôi kiếp. Nhưng ở trên uy lực, thật đúng là tương đối không dễ làm, giống như có thể bằng được tổng ba lượt thiên kiếp bình thường, có lẽ còn vượt qua cũng không nhất định.

Tâm thần Dương Thiên Vấn không ở trên độ kiếp, mà ở trong thái cổ ấn ký, say mê trong quỹ tích pháp tắc tuyệt vời kia. Tin tức huyền ảo khó hiểu, lượng lớn trào vào trong nguyên thần của Dương Thiên Vấn, từ trên căn bản bắt đầu cải tạo nguyên thần của Dương Thiên Vấn, những tin tức huyền ảo khó hiểu này

cùng cảm giác giống như phân đang càng không ngừng đúc nguyên thần Dương Thiên Vấn. Nguyên thần trong thượng đan điền của Dương Thiên Vấn bắt đầu không ngừng chậm rãi lớn mạnh.

Qua một ngày, lôi vân rốt cuộc tích lũy đủ lực lượng, mà Dương Thiên Vấn vẫn là bộ dáng cũ, đối với lôi vân trên trời chẳng quan tâm, cũng chưa thi thố bất cứ phòng ngự gì. Một màn này kinh đến mọi người trên Tam Tiên Đảo, tu sĩ cấp thấp thì không cần nói. Bọn họ đều liều mạng phóng ra pháp bảo ngăn cản cái thiên địa uy áp khủng bố này, căn bản là không rảnh để ý hắn. Ba vị mỹ nữ đảo chủ, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi. Gia hỏa này làm chuyện gì thương thiên hại lí, thiên kiếp vậy mà mạnh đến loại trình độ này?!

Bạo Viên hộ pháp lại bội phục nhìn Dương Thiên Vấn, nghĩ rằng: Vị này thật đủ trâu bò, vậy mà lần thiên kiếp đầu tiên đã cường đại như vậy rồi. Mình đường đường thân thể thần thú, độ thiên kiếp cũng không ít, chưa một lần có loại uy thế này. Chẳng lẽ hắn là siêu thần thú trong truyền thuyết? Không có khả năng, rõ ràng là loài người thôi.

193. Chương 193: Tiêu Diêu Tự Tại Tán Tiên Thân

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 193: Tiêu diêu tự tại Tán tiên thân

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Trong Hư Vô Tù Lao, thái cổ ấn ký vỡ nát hầu như quá nhiều, tuy chưa tiêu tán, nhưng lại tràn ra khắp cả Hư Vô Tù Lao, chúng nó không phải linh khí, không phải tiên lực, mà là một loại dấu vết thần bí khó lường, chúng nó tồn tại chân thật lại hư vô mờ mịt, chúng nó có mặt khắp nơi, vô hình vô chất, vốn hẳn là sớm đã tiêu tán trong thiên địa tự nhiên, cách với vạn vật trong thế gian. Chẳng qua, có lẽ là nguyên nhân đại đạo năm mươi, thiên diễn 49, cái Hư Vô Tù Lao này là không gian lồng giam của tu sĩ, cũng đồng thời là chỗ cơ duyên của tu sĩ, cho dù là một tia ấn ký đại đạo, cũng có thể mang đến cho tu sĩ chỗ tốt không thể tưởng được.

Nhưng đáng tiếc, cơ duyên ngay tại bên người, lại là không có duyên nắm được. Thái cổ pháp quyết của Dương Thiên Vấn, tuy lợi hại, nhưng ở hiện nay trong hoàn cảnh tu luyện của loại thời đại này, lại là cực kỳ chịu thiệt, cần tiêu phí thời gian hầu như là gấp trên trăm lần những người khác. Càng đến về sau, thì càng là khó khăn.

"Oành đùng đùng!" Bầu trời vang lớn một tiếng, đạo lôi kiếp thứ nhất của thiên kiếp, thiên lôi lam nhạt to cờ miệng bát kia nện thẳng xuống.

Vừa tiếp xúc đã thoải mái phá hỏng thiên nhiên hộ thể chân nguyên của Dương Thiên Vấn, chuẩn xác không sai lầm đánh vào trên người Dương Thiên Vấn, Dương Thiên Vấn bị lực lượng thật lớn đánh ột cái bổ nhào, ngã quăng xuống, rơi xuống đại khái khoảng trăm mét mới đứng vững thân hình.

Ba vị mỹ nữ đảo chủ nhìn đến mặt mang kinh hãi, đây là người nào? Vậy mà lấy thân thể cứng rắn chống đỡ?! Hắn là thể tu? Hoàn toàn không nhìn ra được? Cho dù là thể tu, cũng không thể lấy thân thể cứng rắn chống đỡ thiên kiếp chứ?

Sắc mặt thoáng có chút khó coi lại là Bạo Viên, thân là thân thể thần thú, có kiêu ngạo tuyệt đối, vốn chiến tích của mình có thể thoải mái vượt qua bảy lần tam kiếp thiên kiếp, có thể ngạo thị quần hùng. Nhưng chính là bởi vì kinh nghiệm phong phú, cho nên Bạo Viên mới là rõ ràng nhất lực lượng đạo lôi kiếp này mạnh mẽ bao nhiêu. Thân thể loài người có thể cứng rắn chống đỡ? Kháo, đây là ảo giác!

"Đoàng đoàng đoàng! Đoàng đoàng đoàng!"

Ngay sau đó, sáu đạo thiên lôi không ngừng nghỉ một đạo tiếp một đạo, một đạo hung hăng hơn một đạo đánh vào trên người Dương Thiên Vấn. Lúc này, quần áo Dương Thiên Vấn đã sớm bị hủy đi. Nhưng mà sáu đạo thiên lôi này lại là không có bất cứ trở ngại gì đánh vào trên người Dương Thiên Vấn.

Bạo Viên khôi phục vẻ thường, vẻ mặt sùng bái, đây là công pháp thế nào, vậy mà có thể không cần pháp bảo cứng rắn tiếp được bảy đạo thiên lôi khủng bố như vậy.

Dương Thiên Vấn sẽ đi đón đỡ sao? Vậy căn bản là tìm chết.

Dương Thiên Vấn cũng rất buồn bực, lão tử chẳng qua là nhìn xem phong cảnh mà thôi, vậy mà đem thiên kiếp nhìn xuống. Hơn nữa thiên kiếp này cũng quá khủng bố một chút nhỉ?

May mắn, may mắn là lôi kiếp. Dương Thiên Vấn ở sau đạo lôi kiếp thứ nhất đánh tỉnh, đã nhanh chóng vận chuyển lên pháp môn Thiên Lôi Kim Thân, đem lực lượng những thiên lôi này có thể hút thì hút, có thể tiết thì tiết, cái khác mới dùng kim thân chống đỡ. vốn Thiên Lôi Kim Thân nhất chuyển bảy tầng, tại

"Đúng. Chẳng qua thật muốn tìm mà nói, vẫn là có chút khó khăn. Người trên đảo cũng không phải thủ hạ của ta, cư dân của Tam Tiên Đảo mười phần tự do, mọi người bởi vì một chút nhân tố nào đó mà tụ cùng một chỗ, cũng không phải muốn xưng vương xưng bá, mà chỉ là muốn có một cái hoàn cảnh an bình bình tĩnh mà thôi. Nếu chúng ta lỗ mãng từng bước từng bước sưu hỏi kiểm tra, rất dẫn lên bất mãn, thậm chí còn chỉ cần người có tâm châm ngòi một chút, toàn bộ đảo sẽ tự sụp đổ." Trần Nhược Lâm bất đắc dĩ mở miệng nói.

Dương Thiên Vấn thở dài, vươn tay trái, mở miệng nói: "Được, ta đã cũng là dân cư trú dài của Tam Tiên Đảo, coi như là tật một phần tâm đi, chẳng qua ngươi nên giữ bí mật cho ta!" Nói xong, trên tay hiện ra một mặt kính tượng, trong kính tượng là toàn cảnh toàn bộ Tam Tiên Đảo. Chính là thần thông Huyền Quang Hiển Tượng Thuật.

"Đây là..." Trần Nhược Lâm tuy thiên tư cực cao, hơn nữa có đại nghị lực nhưng chẳng qua là tự học thành tài mà thôi, nào có thể nhận biết thần thông mật pháp bậc này? Kinh ngạc mắt cũng trợn tròn, "Cái này không phải pháp bảo?".

"Nói nhảm, đây là một loại pháp thuật tiên gia, có thể mặc ý quan sát phạm vi mười vạn dặm!" Dương Thiên Vấn trả lời, "Dùng nó có thể quan sát mỗi người cự li gần, mà không phải bị hắn phát hiện.".

"Sẽ không bị phát hiện?" Trần Nhược Lâm khó có thể tin, cho dù là dùng tiên thức quan sát một người, cũng không thể làm được cự li gần còn không hề phát hiện. Trừ chỉ dùng tiên thức quan sát tu sĩ Nguyên Anh kỳ hoặc là Nguyên Anh kỳ trở xuống.

"Không tin?" Dương Thiên Vấn động niệm, kính tượng chuyển hướng về phía Cơ Vô Song đang đứng ở bờ biển kiểm tra trận pháp cấm chế, đổi mới linh thạch, hơn nữa còn trực tiếp kéo một cái đặc tả lớn chính diện khuôn mặt. "Ừm. Khuôn mặt rất hoàn mỹ, không có một tia tỳ vết nào, cực phẩm." Dương Thiên Vấn giống như không có việc gì bình phẩm chút.

Trần Nhược Lâm cũng kinh ngạc nhìn Cơ Vô Song trong kính tượng cùng mình hầu như là mặt đối mặt, dùng tiên thức liên hệ nàng hỏi: "Nhị muội, ngươi đang đổi mới linh thạch, phải không?".

"Vâng, đại tỷ." Cơ Vô Song trả lời.

"Vậy ngươi có cảm giác được cái gì khác thường hay không?" Trần Nhược Lâm hỏi.

"Không có!" Cơ Vô Song nhìn bốn phía một cái trả lời.

Trần Nhược Lâm kinh ngạc quay đầu đến nhìn Dương Thiên Vấn. Dương Thiên Vấn thoải mái cười cười, nhún vai, không nói gì.

"Vậy ngươi cẩn thận dùng tiên thức tra xét một chút chung quanh mười thước thử một lần nữa." Trần Nhược Lâm xác nhận nói.

Cơ Vô Song ù ù cạc cạc dựa theo làm, nhưng kết quả vẫn là giống nhau, trả lời: "Không có bất cứ khác thường gì.".

"Ồ, vậy có thể là ta mẫn cảm, ngươi tiếp tục đi." Trần Nhược Lâm thu hồi tiên thức trừng to mắt nhìn nhìn chằm chằm Dương Thiên Vấn nửa ngày mới nói: "Xem ra ta ngược lại là vẫn xem nhẹ ngươi, ừm. Không tệ, ánh mắt ta thật sự là không tệ.".

Dương Thiên Vấn nghe xong, trợn mắt một cái, bất lực trả lời: "Đại tỷ, ngươi đây là khen ta, hay là đang khen bản thân ngươi?" Đổ mồ hôi... đổ mồ hôi như thác...

"Không cần so đo những cái này, nhanh điều tra mỗi người." Trần Nhược Lâm mở miệng nói. "Ừm, mấy đại hộ pháp không cần, ngươi điều tra đã ngoài Nguyên Anh kỳ là được rồi, những người khác thì do ta đến điều tra.".

"Được." Dương Thiên Vấn khống chế Huyền Quang Kính, bắt đầu từ tu sĩ Nguyên Anh kỳ từng bước từng bước tra hẳn lên.

Mà Trần Nhược Lâm ỷ vào tiên thức tiên nhân của mình, từ Nguyên Anh kỳ trờ xuống bắt đầu tra xét.

Tra một lần này chính là nửa ngày trôi qua, Trần Nhược Lâm tra xong trước một bước, không có bất cứ cái gì khác thường.

Dương Thiên Vấn bên này cũng không khác nhiều lắm.

"Ngươi thế nào?" Trần Nhược Lâm hỏi, "Ta bên kia không có bất cứ phát hiện gì.".

"Ta nơi này ngược lại là có kết quả, một gã Hợp Thể Kì này cùng hai gã Phân Thần Kì này, bọn họ có cổ quái. Bởi vì bọn họ vô luận là đi đến chỗ nào, đều chưa từng tách ra, hơn nữa ta thấy bọn họ trước mặt người khác giả bộ lẫn nhau không biết đối phương, nhưng ở sau người lại biểu hiện mười phần hiểu biết." Dương Thiên Vấn lấy Huyền Quang Thuật có thể giám thị ba người mọi phương vị, mà ba người này lại một chút cũng không biết.

196. Chương 196: Cổ Thuật Quỷ Dị

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 196: Cổ thuật quỷ dị

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Một Hợp Thể Kì hai Phân Thần Kì tu sĩ, lấy đến Tu Chân Giới đi thật là cao thủ, được vạn người kính ngưỡng. Nhưng ở trong Hư Vô Tù Lao, bọn họ lại chỉ có tính là cao thủ trung tầng cùng trung thượng tầng. Mà cao thủ Độ Kiếp kỳ, ở nơi này ngược lại là mười phần xấu hổ.

Dương Thiên Vấn cùng Trần Nhược Lâm đều là siêu nhất lưu cao thủ bước vào tiên cấp, bắt ba người bọn họ, còn không phải chuyện nhỏ? Chẳng lẽ bọn họ còn cơ hội xoay người sao? Cho nên, hai người một người cũng không mang, trực tiếp động thân bay qua.

Tam Tiên Đảo không lớn, sau khi biết vị trí, trước sau không quá hơn mười hơi thở, hai người đã lắc mình xuất hiện ở trước mặt ba người. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Ba người hoảng sợ, nhưng rất nhanh khôi phục lại, hô: "Đại đảo chủ, tới đây có chuyện gì phân phó?".

Dương Thiên Vấn cũng lười nói nhảm, lắc mình bắt lấy bả vai hai tu sĩ Phân Thần Kì, chân nguyên hùng hậu vừa phun, nháy mắt ngăn chặn hai người, sau đó đem pháp lực hai người tạm thời cấm chế.

Tên còn lại không khỏi phân trần, tung người vung phi kiếm, ngự kiếm hướng ngoài đảo bay nhanh mà đi.

Sắc mặt Trần Nhược Lâm cực kỳ nghiêm túc, thân hình nhoáng lên một cái, đuổi theo, phát sau mà đến trước, cản lại người này, cũng thoải mái tương tự cấm chế người này, ngay cả cơ hội liều mạng cũng không cho hắn.

Dương Thiên Vấn nhìn Trần Nhược Lâm một cái nói: "Chúng ta đem bọn họ đến nơi nào?" Bắt hai tu sĩ tu vi thấp xa hơn bản thân cũng không đáng kiêu ngạo, đây là chuyện nhỏ mà thôi.

"Đưa đến bên trên đi." Trần Nhược Lâm không muốn đem chuyện này tiết lộ ọi người trên đảo biết, quyết định nói.

"Được, đi" Dương Thiên Vấn nói xong, một tay một người, chế trụ bả vai hai người bay lên ngọn núi cao nhất. Trần Nhược Lâm theo sát sau đó, đồng thời dùng tiên thức thông báo năm vị hộ pháp khác cùng hai muội muội.

Chỉ chốc lát sau bọn người còn lại cũng đều đến đủ. Lưu Nguyệt kỳ quái nhìn ba người bên chân Dương Thiên Vấn cùng Trần Nhược Lâm hỏi: "Các ngươi tìm được người rồi?".

"Không đúng. Bọn họ hẳn là dân cư trú dài trên đảo." Trí nhớ Vương Đình cực tốt. Trên đảo dài cư trú dân đều nhớ rõ.

"Nói đi. Rốt cuộc là chuyện gì. Nếu không đừng trách chúng ta sử dụng thủ đoạn phi thường." Dương Thiên Vấn kéo một người, vươn tay trái ra, trên tay hiện ra một quả cầu ánh sáng lôi quang lập lòe.

"Hừ. Ngươi giết chúng ta đi. Chúng ta là sẽ không nói." Người nọ mạnh miệng trả lời.

"Yêu cũng không nói gì ngươi béo đâu. Ngươi liền suyễn đi lên?" Dương Thiên Vấn lạnh giọng hừ nói. Lập tức cầm quả cầu sét trong tay đè ép xuống.

Một tiếng hét thảm vang vọng toàn bộ đỉnh núi. Cũng may mắn chung quanh nơi này sớm đã có cấm chế cách âm. Nếu không toàn bộ đảo nhỏ đều có thể nghe thấy tiếng kêu thảm thiết này.

Quả cầu sét của Dương Thiên Vấn, chính là thiên lôi lực thật sự. Đem nó ép vào trong đan điền tu sĩ, đối với Nguyên anh điên cuồng giật, cái này cũng không dễ chịu, cái này và trực tiếp công kích linh hồn không có gì khác nhau. Lực lượng khống chế vừa đúng sẽ không sợ lập tức đem người đánh chết.

"Còn cứng miệng? Ừm. Thật ra cần gì vậy? Ngươi chẳng qua là một binh sĩ chịu chết, cần trung thành như vậy sao? Chỉ cần nói, bổn tọa có thể cam đoan thả ngươi an toàn rời khỏi, nhưng ngươi nếu không nói, vậy đừng trách bổn tọa phế bỏ tu vi ngươi, đánh về người phàm." Dương Thiên Vấn cười tủm tỉm vỗ má trái người này nói.

Người tu chân đều là loại vì lợi riêng, ở trong lòng bọn họ quan trọng nhất vẫn là tu vi của mình, có lẽ đại tông môn cố ý tẩy não bồi dưỡng ra tinh anh mới tồn tại lòng trung thành đến chết đối với môn phái.

Người nọ nghe xong, quả thực có chút chần chờ.

"Nói đi, nói đi, do dự cái gì? Chẳng lẽ bổn tọa sẽ lừa ngươi một cái con tốt nhỏ sao?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng khuyên nhủ.

Người nọ ngẩng đầu, đang muốn mở miệng, đột nhiên mặt hiện sợ hãi cùng thống khổ, thân thể bắt đầu không tự chủ được run rẩy hẳn lên. Sau đó lại chậm rãi phình to.

"Cẩn thận!" Một tiếng này của Dương Thiên Vấn hoàn toàn là dư thừa, lúc này, mọi người sớm rời xa mấy chục thước.

"Đoàng!" Một tiếng sấm nổ, sương mù máu bạo tán, gã kia đã bị nổ đến tan xương nát thịt.

"Đây là làm sao vậy?" Dương Thiên Vấn khó hiểu hỏi.

"Ẩn Huyết Cổ!" Ngọc Oánh hộ pháp nhận ra, trả lời.

"Cái gì kêu Ẩn Huyết Cổ?" Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi, mọi người cũng mắt lộ ra nghi hoặc, hiển nhiên đối với cổ thuật cũng không hiểu biết, chỉ có Cơ Vô Song giống như thoáng hiểu biết một chút gật gật đầu.

"Ẩn Huyết Cổ là một loại cổ thuật tà ác khống chế người. Hơi có dị động. Người thi cổ, có thể tùy thời bẻ gãy cổ này tự bạo. Uy lực nổ là phải xem cổ mạnh yếu mà định. Trúng cổ này, cổ trùng ẩn trong huyết mạch người này, bình thường cũng không lo ngại." Ngọc Oánh hộ pháp giải thích.

"Ồ, không nghĩ đến còn có những trò này, thụ giáo rồi." Dương Thiên Vấn gật gật đầu cảm thán nói, "Ngọc Oánh hộ pháp như thế nào biết được rõ ràng như vậy?".

"Cái này rất đơn giản, bởi vì nàng chính là cao thủ tinh thông cổ thuật." Bạo Viên cũng lộ ra một cái thần sắc hơi sợ lớn tiếng tiếp lời.

Dương Thiên Vấn kinh ngạc nhìn nữ tử sắc mặt trắng noãn tiêu trí này một cái, người không thể xem tướng mạo, nước biển không thể đong đếm, không nghĩ đến Ngọc Oánh hộ pháp này vậy mà là một cao thủ dùng cổ, cổ thuật thiên môn, quỷ dị, khó lòng phòng bị, Dương Thiên Vấn cũng chỉ là từng nghe nói, nhưng nhìn thấy tình hình vừa rồi, ngược lại là biết rõ không phải giả.

Được, về sau tận lực cách vị này xa một chút, tránh cho khi nào xui xẻo cũng không biết vì sao.

"Không sao, nơi này còn có hai người." Dương Thiên Vấn hướng Trần Nhược Lâm vẫy vẫy tay, ý bảo nàng lại ném một người tới.

Trần Nhược Lâm, đem tu sĩ Phân Thần Kì bên trái hướng Dương Thiên Vấn ném qua, Dương Thiên Vấn vừa định tiếp được, đột nhiên cảm ứng được cái gì, không khỏi phân trần, tốc độ nháy mắt cường hóa tám lần tránh ra.

Quả nhiên không ngoài dự liệu, vừa tản ra, lại là một vụ nổ lớn. Một lần này nổ đến ù ù cạc cạc, một người trước còn có chút dấu hiệu, người này vậy mà trước khi nổ cũng vô thanh vô tức.

Cùng lúc này, Trần Nhược Lâm trên tay cái kia cũng cũng là vô thanh vô tức địa bạo mở ra.

"Cẩn thận." Chẳng qua vẫn là chậm, Trần Nhược Lâm đã đúng lúc buông ra một người cuối cùng trên tay, cũng là một người lợi hại nhất, đã muốn tránh ra, nhưng vẫn là chậm nửa bước, tuy không bị nổ chính diện, nhưng là bị sóng lan ra không nhỏ ảnh hưởng.

"Phốc!" Trần Nhược Lâm chật vật phun ra một ngụm máu đen, quần áo trên người cũng bị nát đến hoàn toàn thay đổi, còn may một ít bộ vị quan trọng chưa lộ ra, ngược lại là đem da thịt tuyết trắng lộ ra hơn phân nửa. Một đám nam nhân lập tức xoay người bay khỏi đỉnh núi. Không phải không muốn nhìn, mà là không dám nhìn.

"Đại tỷ không có việc gì chứ?" Hai nàng Cơ Vô Song cùng Vương Đình xông đến, vừa rồi quá đột nhiên, một chút cũng không đoán trước được.

Dương Thiên Vấn là tu luyện thần thông Thiên Nhân Cảm ứng, cho nên mới không ăn một vụ nổ này.

Ba gã gian tế trà trộn vào đều bị chết không thể chết lại, nguy hiểm của Tam Tiên Đảo coi như là kết thúc một đoạn. Đáng tiếc Trần Nhược Lâm vì thế ngược lại là trả giá lớn một chút. Cũng may mắn là Hợp Thể Kì tự bạo, Trần Nhược Lâm lại là tu vi linh tiên đỉnh phong, thương thế vẫn ở trong khống chế.

Dương Thiên Vấn vốn muốn lấy ra mấy viên đan dược dùng chữa thương, nhưng sau khi vừa lấy ra, mới biết được những đan dược này trên cơ bản tất cả đều là một ít khoảng cấp sáu. Đối với thương thế của một cái linh tiên hầu như có thể nói không chút tác dụng, tặng cũng không tốt, cũng liền không đưa. Chẳng qua việc một lần này, cũng làm cho Dương Thiên Vấn nhận thức, đan dược dự trữ phải hoàn toàn đổi mới, hiện tại những cái này đều đã quá thời gian, không dùng được nữa. Cơ Vô Song rốt cuộc chạy ở trước khi thú triều đến đổi mới toàn bộ linh thạch, kiểm tra xong trên cấm chế cùng trận pháp của đảo, xác nhận không có sai lầm. Lúc canh giờ thứ chín cùng ngày, quả nhiên xa xa nhìn thấy một mảng "mây đen" hướng tới phương hướng này "bay" tới, cũng không biết đến tột cùng lớn bao nhiêu.

Huyền Quang Thuật của Dương Thiên Vấn nhìn trộm đến, mảng lớn "mây đen" kía chính là đàn hoang thú lớn, diện mạo cùng hình thể lại cùng ngày đó Dương Thiên Vấn gặp mấy hoang thú giống như dực long không giống nhau.

Lúc thú triều trào tới, tất cả mọi người trên đảo đều không có tu luyện, đều khẩn trương nhìn chằm chằm đàn thú đông nghìn nghịt bay qua trên trời.

Dương Thiên Vấn ngược lại là một người không chút hoang mang đứng ở trong tiên phủ của mình, chậm rãi tu luyện. Đồng thời cũng chuẩn bị mở lò luyện đan. Nghiên cứu đan phương cao giai linh đan.

Những người khác trên đảo cũng không tránh khỏi quá khẩn trương, ai làm việc nấy, dù sao chúng nó đi qua cũng cần một đoạn thời gian, ngược lại không bằng lợi dụng hẳn lên. Đây là phúc không phải họa, là họa tránh không khỏi, thuận theo tự nhiên.

Ba ngày thời gian nhoáng lên một cái đã trôi qua. Sự thật đã chứng minh, đây căn bản chính là quan tâm uổng, thú triều đã dần dần biến mất ở một chỗ khác của tầm mắt. Lúc hoàn toàn biến mất, liền đại biểu hoàn toàn an toàn, không cần lo lắng nữa.

Tiếng hoan hô của mọi người trên đảo vang lên, lại tránh qua một kiếp, mọi người lại khôi phục đến trong cuộc sống tu luyện ban đầu, sự tình cũng chậm chậm lắng xuống.

Chẳng qua thương thế của Trần Nhược Lâm ngược lại là vẫn như cũ chưa chuyển biến tốt. Thì ra cái này không chỉ là những cái nổ bị thương đơn giản. Tại cùng lúc người kia nổ tung, máu trên người vậy mà chứa kịch độc. Trần Nhược Lâm rất không khéo dính loại kịch độc này, nhưng cũng may tu vi sâu, trước tiên khống chế được độc tính, chậm rãi từng chút đem chúng nó bức ra, lại thêm một ít đan dược trị liệu cùng với thủ đoạn trị liệu đặc biệt trên tay Lưu Nguyệt hộ pháp, đang dần dần khôi phục.

197. Chương 197: Thần Thú Chu Yếm

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 197: Thần thú Chu Yếm

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Trừ Trần Nhược Lâm đang dưỡng thương, những người khác đều tiến vào trong khẩn trương tu luyện, hơn ba trăm năm sau chính là lúc trời phạt buông xuống, đến lúc đó nếu không thể đem tu vi đẩy lên trước một bước nữa mà nói, thì phải giảm xuống một cấp nữa, cái này chính là thống khổ. Đặc biệt hiện tại năm vị hộ pháp Phi Thăng Kì, nếu bị đánh rớt xuống, phải độ thiên kiếp một lần nữa. đọc truyện mới nhất tại .

Gần đây Dương Thiên Vấn nghiên cứu đan phương, điểm rõ một chút linh dược trên tay, chuẩn bị mở lò luyện chế một lò đỉnh cấp Hồi Xuân Đan. Hồi Xuân Đan là một loại cực phẩm linh đan ghi lại trong Đan Khí Mật Giải. Phẩm chất nhiều đến cấp bảy, Hồi Xuân Đan cấp bảy có thể trị liệu toàn bộ thương thế tiên tôn cấp trở xuống bao gồm tiên tôn ở bên trong, chỉ cần còn có một hơi, đều có thể đủ khôi phục lại. Chính cái gọi là gỗ khô hồi xuân, tên cổ Hồi Xuân Tiên Đan.

Lúc Dương Thiên Vấn đang muốn bắt tay vào làm luyện chế, lại rất không khéo là cấm chế bên ngoài lại bị người xúc động, hẳn là có người tìm mình.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ trong chốc lát, buông xuống việc trong tay, ra khỏi tiên phủ, ra cửa động đón. "Ồ, Bạo Viên hộ pháp tới đây có chuyện gì? Chẳng lẽ lại muốn đi bên trên tập hợp hay sao?" Dương Thiên Vấn mỉm cười hỏi.

"Không phải, ta là một mình tới tìm ngươi." Bạo Viên hộ pháp lắc đầu trả lời.

"Không biết Bạo Viên hộ pháp tìm Dương mỗ có chuyện gì?" Dương Thiên Vấn tươi cười không thay đổi, hơi nghi hoặc hỏi.

"Ngươi chính là đáp ứng ta, ở sau thú triều, liền đánh một trận với ta." Bạo Viên hộ pháp siết siết nắm tay, thoáng có chút hưng phấn nói.

"Ha ha. Đúng, Dương mỗ xưa nay nói được thì làm được, muốn đánh nhau, tùy thời tùy chỗ đều có thể." Dương Thiên Vấn làm một cái động tác mời.

"Được, đi, chúng ta đến chỗ trống xa rộng rãi một chút đánh đi." Bạo Viên hộ pháp mở miệng nói.

"Mời, Dương mỗ tùy thời xin đợi." Dương Thiên Vấn không sao cả trả lời.

"Tốt. Đi." Bạo Viên cao hứng dẫn đường ở phía trước. Dương Thiên Vấn tung người theo lên.

Sau khi đều tự dùng ngọc bài của mình từ trên đảo đi ra, thú triều đã qua đi, trên đảo lại biến trở về tùy ý ra vào, cũng bắt đầu làm cho tu sĩ bên ngoài lâm thời vào ở.

Dương Thiên Vấn ra khỏi tiểu đảo liền triệu ra Thuấn Quang Vân, dẫm ở bên trên, hướng tới đã Bạo Viên hộ pháp kéo ra không ít khoảng cách đuổi theo.

Chỉ chốc lát sau, đã đuổi kịp Bạo Viên hộ pháp trong bay nhanh hỏi: "Chúng ta phải đi bao xa đây?".

"Tốt nhất là ở ngoài mấy vạn dặm, như vậy sẽ không ảnh hưởng đến đảo nhỏ, cũng có thể càng thêm thoải mái." Bạo Viên hộ pháp trả lời. Quay đầu liếc một cái, nhìn chằm chằm mây trắng dưới chân Dương Thiên Vấn nói: "Loại phép phi hành này, thật sự là kỳ diệu vô cùng.".

"Ha ha quá khen." Dương Thiên Vấn nhẹ nhàng gật đầu cười nói.

nguồn

Bay nửa canh giờ, bay xa khỏi đảo nhỏ mấy vạn dặm, Bạo Viên mới dừng lại, siết hai nắm đấm, xoa tay nói: "Ngay tại chỗ này.".

Dương Thiên Vấn dùng thần thức dò xét một chút chung quanh, ừm. Hoàn cảnh không tệ. Gật gật đầu đáp: "Được, mời!".

Sau khi la bàn mở ra cấp thứ tám, lực lượng cường hóa thần phù đã đạt tới hiệu quả 8 lần cường hóa, vừa lúc dùng để thử xem hiệu quả!

"Cáp!" Bạo Viên kêu rên một tiếng, thân hình đột nhiên biến thành cường tráng. Hai cánh tay chậm rãi kéo dài đến chỗ đầu gối, vốn vóc dáng khoảng 2 thước, dài đến đã ngoài 2 thước 7. Cơ thịt toàn thân ít nhất tăng gấp đôi! Quần áo trên người cũng bị căng nứt ra, cũng chỉ còn lại một cái rách tung tóe giống như quần đùi treo tại bên hông.

Dương Thiên Vấn nhìn đến có một chút kinh ngạc, may mắn ở lúc trước mình cũng đã biết người này là thân cao giai thần thú, loại hình thái chiến đấu khoa trương này tuy rằng chưa từng thấy, nhưng cũng từng tưởng tượng, còn ở trong phạm vi tiếp nhận, so với trong tưởng tượng càng thêm rung động. Xem khí thế

Dương Thiên Vấn tuy trong lòng kinh ngạc không hiểu, nhưng động tác lại không chậm, trầm giọng quát: "Lôi thuật. Thần Tiêu Cửu Kích!" Thần Tiêu Thiên Lôi phát liên tục chín tầng uy lực là đã ngoài phát liền năm tia sét mười lần!

Chỉ là uy áp kia, đã đủ để bằng được thiên kiếp thật sự!

"Thiên kiếp, thật là thiên kiếp!!?" Bạo Viên sợ hãi nhìn Dương Thiên Vấn. Người có thể khống chế thiên kiếp, đó là tồn tại vĩ đại cờ nào? Ở trong truyền thừa trí nhớ của mình, trừ số ít thái cổ thiên thần, không ai có thể điều khiển thiên lôi lực riêng thiên kiếp có. Chẳng lẽ người này là hậu duệ của thái cổ thiên thần? Một thân lực lượng thiên lôi mạnh mẽ kia, có thể tự do khống chế thiên kiếp, hẳn là không sai.

Bạo Viên quát lớn lên một tiếng, lộ ra chân thân cao tới trăm trượng, thân hình giống vượn, đầu bạc chân đỏ, mọc ra sừng vàng. Một trận khí tức hung lệ bạo ngược thê lương điên cuồng quét phạm vi ngàn dặm. Dương Thiên Vấn vừa thấy, không phải chính là thái cổ thần thú Chu Yếm trong truyền thuyết kia sao?

Bạo Viên nâng tay đấm mạnh, phát ra từng trận tiếng vang kinh thiên, trên đỉnh sừng vàng dài đến trượng, cùng Thần Tiêu Thiên Lôi giao nhau.

"Đoàng đoàng đoàng..."

Kim Giác vậy mà hấp thu toàn bộ Thần Tiêu Thiên Lôi!

Đang lúc Dương Thiên Vấn kết ấn, lại muốn dùng ra một đòn, Bạo Viên đột nhiên kêu lên: "Không đánh nữa, không đánh nữa, đánh nữa ta cũng ăn không tiêu." Dừng một chút, khôi phục hình người, đánh một cái nấc nói: "Thiên lôi lực thật tinh thuần, ha ha ha".

Dương Thiên Vấn sờ không được ý nghĩ. Thần thú Chu Yếm Dương Thiên Vấn chỉ từng nghe nói, cũng không hiểu biết chúng nó rốt cuộc lợi hại bao nhiêu, am hiểu những gì, có chỗ nào đặc biệt. Nhưng vừa rồi cũng kiến thức được một ít, tự do khống chế lực gió lốc, có ấn tượng nhất chính là cái sừng vàng dài đến trượng kia."Vì sao, như thế nào không đánh nữa?".

"Không thể đánh nữa, đánh nữa, ta cũng ăn không tiêu." Bạo Viên hàm hậu trả lời.

"Ồ? Đây là vì sao?" Dương Thiên Vấn khó hiểu hỏi.

"Vừa rồi hấp thu thiên lôi lực, ta ít nhất cũng phải dùng trăm năm thời gian mới có thể luyện hóa." Bạo Viên bất đắc dĩ trả lời.

"Cái gì? Ngươi có thể hấp thu luyện hóa thiên lôi lực?" Dương Thiên Vấn cũng không ngờ tới sẽ có loại kết quả này.

"Bản thể của ta chính là Chu Yếm, sừng vàng của đỉnh đầu ta chính là ngũ hành kim tinh chi nguyên sản sinh, mà ta trời sinh có khống chế lực gió sét, cho nên hấp thu thiên lôi lực tinh thuần tu luyện là tốt nhất cũng là nhanh nhất, mà lại bởi vì đóa thể thuộc thổ, song chưởng thuộc

hỏa, hai chân thuộc thủy. Lại có được tự do khống chế toàn bộ ngũ hành tinh khí ngũ hành ngoài mộc." Bạo Viên vậy mà đem bí mật thân thể thần thú của mình nói ra.

Dương Thiên Vấn nghe đến trợn mắt há hốc mồm, thân thể loài người sinh ra chính là ngũ hành đều đủ, nhưng mà quá bình quân. Nhưng có người sinh ra chính là cái gì thổ đức thân, thủy đức thân, bọn họ chính là thiên tài tu luyện thuộc tính phương diện này. Loài người nhiều nhất cũng chỉ có thể thiên hướng hai trong ngũ hành.

Chu Yếm lại là lệch bốn trong ngũ hành, hơn nữa Chu Yếm lệch cùng loài người lệch thổ đức thủy đức là khái niệm hoàn toàn khác nhau, so sánh, đó chính là chênh lệch một cái trên trời một cái dưới đất. Giống Long Nham Sư là trung cấp thần thú, nó chính là thần thú thuộc tính thổ, có được huyết mạch rồng đất lại trời sinh thuộc thổ, uy lực vô cùng. Thuộc tính của Long Nham Sư cực đoan lệch hướng thổ, mà trình độ lệch thổ của nó thật ra cũng liền cùng thổ thuộc của Chu Yếm không sai biệt lắm. Nhưng khác nhau là, Chu Yếm còn có ngũ hành thủy, hỏa, kim trời sinh thiên thuộc, càng còn có thể khống chế loại lực tự nhiên gió sét này.

Cao thấp vừa so sánh đã ra, đây là thái cổ thần thú Chu Yếm đứng ở đỉnh phong nhất trong cao cấp thần thú. Thiên phú cùng cấp bậc của nó cũng có thể so với ngũ trảo kim long (rồng năm vuốt) cùng thất thải phượng hoàng (phượng hoàng 7 màu) nổi tiếng nhất mạnh mẽ nhất trong cao cấp thần thú.

"Thật ra hấp thu thiên lôi tiến hành luyện hóa, có thể tăng tốc bản thể của ta trưởng thành, đẩy nhanh trưởng thành kì. Mà ở Hư Vô Tù Lao, tuy pháp lực cùng cảnh giới của cơ thể bị trời phạt lột bỏ, nhưng mà bản thể trưởng thành kì lại có thể mượn dùng thiên kiếp thiên lôi không ngừng rèn. Chỉ cần bản thể của ta tiến vào thành thục kì, ta cho dù cảnh giới pháp lực dừng lại ở đại thăng kì, nhưng thực lực vẫn như cũ sẽ đột nhiên tăng mạnh. Đến lúc đó lấy cơ thể người tu luyện sẽ càng thêm nhanh chóng." Bạo Viên giải thích, một chút cũng không kiêng kị.

"Ngươi là nói thực lực của ngươi, có thể thiên hướng hai phương diện, một mặt là bản thể trưởng thành, một mặt là tu vi cảnh giới cơ thể người?" Dương Thiên Vấn kinh ngạc hỏi, con thần thú này mọi người đều biết rất lợi hại, ở trong ngang cấp so với tu sĩ bình thường lợi hại hơn rất nhiều. Nhưng lại không biết thần thú vậy mà có thể cùng lúc tu luyện bản thể cùng cơ thể người.

"Phải." Bạo Viên trả lời.

Dương Thiên Vấn đã hiểu. Cái này giống như đặt nền móng, bản thể trưởng thành càng cao, cơ thể người tu luyện cũng càng nhanh càng mạnh. "Trách không được bằng cao cấp thần thú thiên phú của ngươi, sao có thể vẫn không vượt qua bậc cửa Phi Thăng Kì đến tiên cảnh?" Cái bậc cửa này thật ra cũng không khó, chẳng qua thiếu sau khi phi thăng thượng giới một bước đột nhiên này, chỉ có tự mình đi thông qua. Thật ra cũng chỉ là đem chân nguyên trong cơ thể hoàn toàn chuyển hóa làm tiên khí. Tuy cơ thể của thần thú cũng tồn tại trong cơ thể lượng chân nguyên dự trữ rộng lớn gấp mười tu sĩ loài người bình thường, cái quá trình này cũng tự nhiên phải khó hơn gấp mười. Nhưng bọn họ cũng tương tự có bản thể cùng ưu thế của bản thân trên hấp thu luyện hóa, mấy ngàn năm qua cũng không có một chút tiến triển, đây là nói Bạo Viên là cố ý dừng lại tại một bước này.

Quả thực Hư Vô Tù Lao có vào không có ra. Mà có trời phạt đè nặng, thời gian tu hành của thần thú vốn là lâu hơn nhiều tu sĩ loài người, lại có thể ở dưới trời phạt đi được bao xa? Linh tiên, Kim tiên hay là Huyền tiên? Càng cao thì càng khó tiến bộ. Càng cao tiêu phí thời gian cũng càng nhiều, mà thời gian trời phạt lại là cố định.

Đứng càng cao rơi càng đau, ngược lại không bằng dừng lại ở giai đoạn hiện tại này, lợi dụng thiên kiếp lặp lại đến đẩy nhanh bản thể trưởng thành, tương tự có thể đổi lấy thực lực không thua tiên nhân, thậm chí còn càng ngày càng mạnh. Bạo Viên nhìn như hàm hậu ngốc nghếch thật ra thật sự thông minh. Cái tính toán này quả thực chính là đang biến rác thành vàng. Người thông minh thật sự không phải đùa giỡn trò khôn vặt, nhặt lên tiện nghi nhỏ. Mà là ở trong nghịch cảnh tìm cơ hội, ở trong nghịch cảnh có được chỗ tốt.

"Ngươi nói những cái này với ta làm gì?" Dương Thiên Vấn biết rõ còn cố hỏi, cùng lúc trong lòng cũng đang cân nhắc. Mình có được tiên phủ, đã đắc tội không ít người bên trên. Những Kim tiên Thiên ma kia trở về báo cáo chuyện, vậy thì có chút khó làm. Mặc kệ tự bảo vệ mình cũng tốt, hay là muốn an tâm tu luyện cũng tốt. Trừ thực lực bản thân, có phải cũng nên tìm một ít cao thủ hay không? Thuận tiện lại bảo Huyết Ma Đinh Ẩn gia hỏa kia thay thế mình bồi dưỡng một cái thế lực. Cũng không cần quá mạnh, chủ yếu nhất là tin tức phải đủ linh thông.

Việc này ngược lại là có thể đến từ từ, phải chậm rãi tính toán quy hoạch mới được.

"Ha ha cái thôi, ừm, ít nhất sau khi ta hiểu chuyện, chưa từng thấy có người có thể nắm giữ thiên lôi lực, không phải những lôi hệ thuật tu chó má kia. Mà là thiên lôi lực thuần khiết thật sự, so với ta nắm giữ lôi lực còn tinh thuần hơn, còn chính tông hơn lực lượng thái cổ thiên lôi." Bạo Viên cười hắc hắc, có chút khó có thể mở miệng.

"Ta hiểu ý tứ ngươi, ngươi là muốn đi theo ta, mượn dùng lôi lực của ta đến tu luyện bản thể phải không?" Dương Thiên Vấn mỉm cười hỏi. Ừm, nếu là tự ngươi đưa ra, vậy thì dễ làm rồi. Bên người đi theo một con cao cấp thần thú, dù thế nào cũng có cảm giác an toàn rất mãnh liệt!

"Không sai, ta về sau liền đi theo ngươi, ngươi đi đâu ta liền đi nơi đó. Ngươi cung cấp cho ta đủ thiên lôi,

ta liền làm đả thủ cho ngươi, tuyệt đối nghe theo điều lệnh của ngươi." Bạo Viên nói trực tiếp, phi thường dứt khoát lưu loát. Thần thú cũng có tôn nghiêm, nhưng không phải cổ hủ.

199. Chương 199: Ý Nghĩa Chân Chính Thứ Nhất Của "viên Công"

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 199: Ý nghĩa chân chính thứ nhất của "Viên công"

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Ngươi chính là thần thú, có tương lai tốt đẹp, cần gì đi theo ta chịu khổ?" Dương Thiên Vấn tận lực khống chế cảm xúc không nhanh không chậm nói. Thằng cha này thật là trực tiếp, nhưng ta như thế nào cũng phải thoáng rụt rè một chút.

"Tương lai cái rắm. Ở loại địa phương này, có thể có cái tương lai gì, ở nơi này càng là thần thú thì càng khó tiến bộ. Ta là vận khí tốt, có thể mượn thiên lôi tu luyện bản thể, tăng một chút thực lực để tự bảo vệ, nhưng mà nếu cảnh giới nguyên thần không được tăng lên, vậy chỉ sợ vĩnh viễn cũng không thể có tiến bộ, một ngày nào đó sẽ hết thọ mà chết. Chính bởi vì ta là thần thú, ta mới không muốn giống những hoang thú này, cường đại nhất thời lại cuối cùng chỉ có trở về trời đất." Bạo Viên trả lời thật sự dứt khoát lưu loát. Một chút cũng không ướt át bẩn thỉu.

"Ha ha, ngươi ngược lại nhìn được phi thường rõ ràng." Dương Thiên Vấn tươi cười không thay đổi trả lời.

"Vậy ý tứ ngươi thì sao?" Bạo Viên mở miệng hỏi.

"Ngươi về sau gọi ta ông chủ đi." Dương Thiên Vấn tự hỏi một chút trả lời, kêu lão đại? Đó là chuyên thuộc về Tiểu Bạch. Chủ nhân? Không, Dương Thiên Vấn cũng không có tính toán để Bạo Viên làm nô bộc, mặc dù có quan hệ phụ thuộc, nhưng từ trên địa vị căn bản lại là ngang hàng, giống như viên chức của công ty cùng ông chủ công ty giống nhau. Ngươi làm công cho ta, ta trả tiền lương cho ngươi.

"Được. Ông chủ." Bạo Viên thấy Dương Thiên Vấn đáp ứng rồi, hưng phấn lập tức sửa lời nói,"về sau ta cái gì cũng nghe ông chủ.".

"Đi thôi, chúng ta đi trở về." Dương Thiên Vấn mở miệng nói.

"Vâng!" Bạo Viên tươi cười đầy mặt đáp, chẳng qua hắn cười rộ lên có khả năng sẽ dọa người bạn nhỏ mà thôi.

Dương Thiên Vấn cùng Bạo Viên xoay người bay trở về Tam Tiên Đảo.

Vừa vào đảo, đã nhận được tin tức của Cơ Vô Song, nói là muốn mình chuyển nhà, dọn đến tầng thứ mười một. Chẳng qua Dương Thiên Vấn trả lời: "Không cần, ta thì ở nơi đó được rồi. Ta lười phải dọn nữa, sau đó còn phải một lần nữa động thủ bố trí.".

C õ ủ dy

linh tài khổng lồ kia trong tiên phủ, Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, chỉ sợ rất khó mới có thể về đến giải phóng tiền.

"Vậy chúng ta không bằng cùng đi đi." Bạo Viên hưng phấn nói. "Được, ngày mai chúng ta liền cùng nhau xuất phát." Lưu Phong cùng Lưu Nguyệt liếc nhau gật đầu nói.

Dương Thiên Vấn cùng Bạo Viên tiếp tục bay hướng lên trên, chẳng qua tốc độ không nhanh như vậy. Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi: "Bách Lang đảo kia tốt như vậy sao? Xem ngươi kích động.".

"Ông chủ, ngươi có điều không biết, đảo kia rất là thần bí, sau khi chìm nghỉm đó lại là chìm hướng đáy biển! Trên đảo có thứ gì tốt, ai cũng không biết." Bạo Viên nóng lòng giải thích. Đồ vật đáy biển, đó chính là thứ tốt chỉ tồn tại ở tiên giới mới có, có lẽ tiên giới không có. b.a.n.l.o.n.g.h.o.i

"Ồ? Có đồ tốt của tiên giới sao?" Dương Thiên Vấn tùy tiện hỏi một câu, ngược lại là không quá để ý.

"Ông chủ, không nhất định, có chút đồ vật là chỉ Hư Vô Tù Lao có, bất cứ nơi nào cũng không thể tồn tại, phải biết rằng cái không gian này chính là một cái không gian thời kì thái cổ đã bị phong ấn, ngay cả hoang thú cũng tồn tại, huống chi một ít bảo bối chỉ tồn tại ở thời kì thái cổ?" Bạo Viên nhỏ giọng giải thích.

Dương Thiên Vấn vừa nghe cái này, phải đó, có đạo lý. Hoang thú thứ tuyệt chủng này nơi này cũng có, như vậy thứ khác như là tiên thiên linh tài các loại đồ vật, nếu may mắn nhặt được một món, vậy mình không phải liền có thể luyện chế hậu thiên linh bảo rồi? Ổ. cái này xưng là đồ vật cấp thần khí.

Ừm, nói không chừng dùng tiên thiên linh vật để luyện chế Áp Trận Cửu Cung Ấn, có thể là thích hợp nhất chứ? Dương Thiên Vấn tưởng tượng, tương lai là tốt đẹp, cũng không biết có thể thực hiện hay không.

Trần Nhược Lâm quả nhiên đã khôi phục, tinh thần thật sự tốt. Không chỉ như thế, pháp lực còn có tinh tiến khác.

Dương Thiên Vấn sau khi ân cần thăm hỏi xong liền rời khỏi. Đi tự hỏi tư tưởng mới cái Áp Trận Cửu Cung Ấn này. Hiện tại Áp Trận Cửu Cung Ấn này ở Dương Thiên Vấn xem ra đã quá thô thiển một chút, chỉnh thể vẫn dừng lại ở cái cấp bậc kia của Tu Chân Giới, quá yếu một chút. Trận ấn mới, Dương Thiên Vấn tính đổi một cái tạo hình thiết kế, phải đem nó luyện chế càng thêm hoàn mỹ. Đến lúc đó, lúc đến tiên giới kéo bè kéo lũ đánh nhau, cũng có nội tình.

truyện copy từ

202. Chương 202: Đồng Hành

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 202: Đồng hành

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Ngày hôm sau, Dương Thiên Vấn ở trong động phủ của mình ngủ trên giường mây đến tự nhiên tỉnh lại, đã lâu chưa ngủ rồi, có thể đủ một giấc ngủ thẳng tự nhiên tỉnh, cảm giác thật sảng khoái. Tuy hiện tại Dương Thiên Vấn đã không cần ngủ để khôi phục tinh lực thể lực.

Mặc áo đứng dậy, ngồi xuống luyện khí trong chốc lát, cả người tinh lực dư thừa. Ra khỏi động phủ, đứng ở trên bãi đá, ngắm nhìn biển lớn vô biên vô hạn xa xa, nhất thời thấy thể xác và tinh thần thoải mãi, lòng dạ trống trải không ít, một chút ý buồn bực trong lòng đều trở thành hư không. Tức đến chi, tắc an chi, ngày mai sẽ càng thêm tốt đẹp.

"Ông chủ, chúng ta đi, Lưu Phong cùng Lưu Nguyệt bảo ta tới gọi ngươi một tiếng." Bạo Viên lớn giọng vang lên, thanh âm là từ trên không truyền đến.

Dương Thiên Vấn ngẩng đầu vừa thấy, sau đó tung người bay lên nói: "Vậy chúng ta đi thôi." Hôm nay nói tốt, kết bạn đi Bách Lang đảo.

Đi đến bờ đảo, chỉ thấy Lưu Phong cùng Lưu Nguyệt, cùng với một đống lớn người bên người bọn họ.

Dương Thiên Vấn bồn chồn, hỏi: "Sao nhiều người như vậy, bọn họ cũng cùng cùng nhau kết bạn đi với chúng ta?".

"Phải, đây chính là khó được cơ hội, bọn họ dù sao người trên đảo, các đảo đều là không sai biệt lắm." Bạo Viên trả lời. nguồn

"Ồ, hiểu rồi." Dương Thiên Vấn lý giải gật gật đầu. Kết bạn cùng đi mà thôi, ngược lại cũng không phải không thể.

"Lưu Phong đạo hữu, Lưu Nguyệt đạo hữu, chúng ta khi nào lên đường?" Dương Thiên Vấn đi tới trước người hai người hỏi.

"Hiện tại đã có thể rồi, chỉ chờ một mình ngươi." Lưu Phong cười cười trả lời.

"Vậy thật sự là xin lỗi, chúng ta đi thôi." Dương Thiên Vấn cười nói.

Lúc này, ba đạo tiên thức phá không mà đến, lưu lại một câu: "Chúng ta cần ba đấu Tinh Thần Sa, sáu cây Đồng Minh Mộc còn có mười cân trân châu đen biển sâu.".

Không cần phải nói, ba đạo tiên thức này phân biệt là Trần Nhược Lâm, Cơ Vô Song còn có Vương Đình. Dương Thiên Vấn trở về một câu: "Các ngươi sao không tự mình đi?".

đọc truyện mới nhất tại .

"Được. Chúng ta đi. Ngươi tới thủ đảo đi." Tiếng hừ lạnh mềm mại của Vương Đình truyền tới.

Dương Thiên Vấn rất biết điều câm miệng không nói nữa.

"Ha ha ha…" Lưu Nguyệt rất không ặt mũi cười lên. Trừ có hai người có số, còn lại là mọi người ù ù cạc cạc. Bởi vì tiên thức trao đổi cũng không phải là bất cứ ai đều có thể đủ nghe được. Cho dù ba cô gái không che lấp cũng tương tự.

Dương Thiên Vấn ngược lại là không nổi nóng. Cái này quả thực có chút mất mặt. Chẳng qua Dương Thiên Vấn cũng không phải cái loại người lòng dạ hẹp hòi này. Chỉ không để ý cười trừ.

Lưu Phong hòa giải nói: "Chúng ta lên đường đi." Nói xong liền dẫn đầu rời đảo.

Mọi người cũng không có xen vào việc của người khác, cũng đi theo ra đảo.

"Chúng ta cũng đi." Dương Thiên Vấn gọi Bạo Viên nói.

"Vâng, ông chủ." Bạo Viên tỏ ra có chút hưng phấn, tâm tình thoạt nhìn cũng không tệ lắm.

Đi ra đã ba ngày, đoàn người đại khái có khoảng mấy chục người, do bọn Dương Thiên Vấn bốn vị hộ pháp dẫn đầu, còn lại đều là Hợp Thể Kì trở xuống, bọn họ phần lớn muốn đi thử vận khí đãi vàng, nhưng không hề thiếu muốn đi tham gia phường thị.

Dọc theo đường đi gió êm sóng lặng, Dương Thiên Vấn gọi ra Thuấn Quang Vân, rất không có phong độ ngồi ở bên trên, làm ọi người thấy ngạc nhiên một hồi, đều nghị luận, pháp bảo phi hành này ngược lại là không tệ. Bởi vì đại đa số mọi người chỉ là giẫm phi kiếm mà thôi.

Lưu Phong cùng Lưu Nguyệt dẫm trên phi kiếm của mình, ngược lại không giống "nông dân" phía sau không có kiến thức này. Chẳng qua chính là bởi vì như thế, mới càng bội phục lấy linh thức truyền âm khen: "Phi hành pháp môn thật huyền diệu.".

Dương Thiên Vấn cười cười, không nói thêm gì, ngược lại hỏi: "Vì sao chúng ta phải nhiều người như vậy kết bạn mà đi, sợ gặp hoang thú?" Nếu nói sợ gặp hoang thú ngược lại không bằng phân tán, còn an toàn một ít, nhiều người như vậy chen chúc ở cùng chỗ, cảm giác cái mục tiêu này cũng quá lớn một chút.

Lưu Phong lắc lắc đầu lại gật gật đầu, trả lời: "Hoang thú chỉ là một cái trong đó. Chẳng qua hiện tại thú triều vừa qua, dựa theo lẽ thường, thì không có khả năng gặp phải đàn thú triều lớn, đàn nhỏ khoảng mấy trăm con, nhiều người một chút, ưu thế lớn hơn. Nhưng đây không phải nguyên nhân chủ yếu, sợ nhất là gặp những tà tu kia.".

"Tà tu? Ngươi là nói người tu ma?" Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi.

"Ha ha, không phải, tà tu cũng không nhất định là người tu ma. Mà là chỉ những tu sĩ tà ác bỉ ổi kia." Lưu Phong lắc lắc đầu mỉm cười trả lời.

Dương Thiên Vấn thông minh tuyệt đỉnh, vừa nghe đã nghe ra có nội dung, tiếp lời: "Ngươi là nói nơi này còn lưu hành tu sĩ đánh cướp?".

"Chính thế!" Lưu Phong gật đầu trả lời.

"Ừm. Cái này không kỳ quái. Trong Tu Chân Giới, loại chuyện này cũng là thông thường." Dương Thiên Vấn hơi hơi nghĩ một chút trả lời, tuy mình chưa tận mắt thấy, cũng chưa từng tự mình trải qua, chẳng qua ngay cả Lăng Vân tông loại Đạo Minh đại phái này cũng làm ra hoạt động chặn đường cướp bóc, như vậy tán tu chân là nghèo điên rồi, cũng có thể làm loại chuyện này.

"Nhưng ngươi từng gặp cao thủ đã ngoài Độ Kiếp kỳ đi ra đánh cướp sao?" Lưu Phong lắc lắc đầu hỏi, Tu Chân Giới cùng nơi này nào giống nhau.

"A… Thật đúng là chưa từng thấy." Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút. Ở Tu Chân Giới chặn đường đánh cướp, thì ngay cả cao thủ Phân Thần Kì bình thường có chút thân phận cũng không làm, càng đừng nói Độ Kiếp kỳ loại tồn tại siêu nhiên này.

Chẳng qua, nói thực, cao thủ Độ Kiếp kỳ ở Tu Chân Giới là cao thủ như tổ tông, nhưng đến nơi này lại là kẻ đáng thương. Bọn họ so với cao thủ Hợp Thể Kì cùng Phi Thăng Kì còn đáng thương hơn. Không chỉ có phải độ thiên kiếp, hơn nữa thiên phạt vừa đến, tùy thời có thể bị đánh về nguyên hình. Ví dụ như nói, ngươi mới vượt qua thiên kiếp lần đầu tiên, kết quả ở dưới tình huống pháp bảo còn chưa chữa trị, đan dược tiêu hao không còn bị lập tức tước trở về trước độ kiếp, tu luyện lại một lần nữa, sau đó lại độ kiếp. Quả thực phi thường tra tấn người.

"Cái này cũng không phải trọng điểm, ở trước mặt chúng ta Độ Kiếp kỳ không tính phiền toái gì quá lớn. Khiến cho người buồn bực nhất là, có những tiên, ma, yêu cũng chạy đến đánh cướp." Lưu Phong nói có chút bất đắc dĩ.

"Bọn họ cũng sa đọa đến đi ra đánh cướp mà sống? Không phải chứ? Bọn họ cướp chúng ta còn nói qua được, nhưng là cướp đám trung thấp giai tu sĩ phía sau này có ích lợi gì?" Dương Thiên Vấn lộ ra một nụ biểu tình cười khổ không thôi, rất là không nghĩ ra hỏi. Quả thực như thế, ngươi nói một người lớn đường đường ba mươi, chạy tới cướp bóc kẹo đường trong tay một người bạn nhỏ sáu bảy tuổi, cái này không phải khôi hài là cái gì?

"Ngươi cho rằng nơi này là nơi nào? Người này là Hư Vô Tù Lao, thứ tốt là không ít, hơn nữa có rất nhiều đều là thế giới bên ngoài không có, nhưng mà nếu đổi thành là ngươi, ngươi là tính đến đáy biển đi cược mạng sao? Hay là ở bên trên đánh cướp một ít tu sĩ yếu, như vậy ít nhất an toàn hơn nhiều." Lưu Phong cũng cười khổ trả lời, "Muỗi nhỏ nữa cũng là thịt.".

Dương Thiên Vấn là nghe có chút biết nói cái gì. Chẳng qua, không thể không nói hoàn cảnh nơi này quyết định tất cả cái này thật là có khả năng xảy ra. Ài, người bị ép nóng nảy, chuyện gì cũng làm ra được. Đối mặt áp lực thiên phạt, áp lực tài nguyên thiếu, áp lực hoang thú khủng bố vân vân áp lực nặng, cho dù là tiên nhân, cũng sẽ có một ít đồng chí tâm lý tố chất không qua ải mà hỏng mất cùng với sa đọa. Cũng sắp "đói" chết rồi, ai còn nói cái gì lấy lớn hiếp bé, nhân nghĩa đạo đức với ngươi.

Chẳng qua, Dương Thiên Vấn vẫn là đang cảm thấy đáng thương cho những người này. Ngươi nói vất vả tu luyện cả đời, dựa vào nghị lực cùng bản lãnh hơn người, độ kiếp phi thăng, trở thành tiên nhân. Nhưng ở

sau khi thành tiên lại sa đọa đến phải cướp kiếp tu sĩ cấp thấp mà sống, thật là đủ bi ai. Ồ, đúng rồi, nếu ở tiên giới sinh ra lại làm biệt luận khác.

Cái khoảng cách hơn mười vạn dặm này, vẫn là không gần. Đặc biệt dưới tình huống một đám người đồng hành, tốc độ không có khả năng nhanh đến đâu.

Lại qua một ngày, Dương Thiên Vấn cũng nhàm chán nằm ở trên Thuấn Quang Vân, nhắm mắt chợp mắt, thật ra lại ở trong đầu diễn biến cửu cung trận lí.

Cửu cung biến hóa, hầu như là phức tạp nhất trong chín loại trận lí, đồng thời cũng là một loại khó lường nhất, muốn tính hoàn toàn thật là một loại việc hao phí thời gian cùng trí nhớ.

Cửu cung là cực, trận lí của nó ngộ đến cực trí, cũng chính là khốn trận cực điểm! Ví dụ như nói khốn trận nổi tiếng, Cửu Cung Bát Quái Trận, nó hầu như không có một chút tính công kích, có chứa một chút tính chất phòng ngự, nhưng người tiến vào, lại là tương đối thảm, bởi vì nó là một môn khốn trận tương đối lợi hại, Dương Thiên Vấn luôn luôn đang nghiên cứu trận pháp chi đạo. Bày trận cần, không chỉ là vì ba phương diện thiên thời địa lợi nhân hòa, còn cần cờ trận, trận bàn, trận tâm vân vân. Có trận pháp có thể nhân thiên thời địa lợi mà bố trí, có trận pháp lại có thể dùng trận bàn cùng cờ trận đến hoàn thành.

Nhưng Dương Thiên Vấn lại phát hiện chúng nó đều có chút phiền toái, vô luận là đại trận hay là tiểu trận, đều cần một đống lớn tài liệu bày trận. Đương nhiên trận thế càng lớn, tài liệu bày trận lại càng nhiều, đây là khẳng định. Trận bàn xuất hiện, chính là một loại cải cách trận pháp, nó có thể đem một cái đại trận đầy đủ khắc trên trận bàn, khi dùng thuận tiện, chỉ cần ở trên trận bàn mở ra là được. Dương Thiên Vấn lại nghĩ, loại phương pháp này thật ra chỉ áp dụng ột ít tuyệt trận, kỳ trận, cổ trận.

Trận bàn loại đồ vật này, thật sự quá khó luyện chế, hơn nữa chú ý vật liệu sử dụng. Dương Thiên Vấn lại muốn phát minh một loại phương pháp khác, lấy sử dụng trận pháp càng đơn giản hơn. Ví dụ như nói giống chú phù tồn tại như vậy, có thể đem thuật pháp phong tồn vào trong chú phù. Lúc sử dụng, chỉ cần lấy một chút chân nguyên khởi động là có thể. Như vậy, có thể đem một cái trận pháp, cũng áp súc vào trong một tấm phù chú hay không? Đương nhiên phù chú khả năng không lớn, bởi vì trận pháp nói như thế nào cũng là tồn tại ba chiều, khả năng không lớn ép vào trong một tấm lá bùa mặt bằng. Nhưng mà nếu dùng tinh thạch thì sao?

203. Chương 203: Tả Hữu Tiên Đạo

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 203: Tả Hữu tiên đạo

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Bạn đã nhấn thank bài viết. Đa tạ!

Đem một cái trận pháp nhốt vào trong một khối tinh thạch, đây chẳng qua là một cái thiết nghĩ mà thôi. Độ khó này cũng không phải lớn bình thường, Dương Thiên Vấn cũng chẳng qua là đột phát ý nghĩ kì lạ mà thôi. Thật muốn thực thi, thật đúng là một chút đầu mối cũng không có. Chẳng qua nếu thực thành công, vậy thì có chút cường đại rồi.

Ngầm lại, một người trong tay có vô số cao giai phù chú, giống như không cần tiền phô thiên cái địa nện mạnh, đầy trời đều là cao giai thuật pháp đánh đến, đừng nói tu sĩ ngang cấp, cho dù là cao hơn một hai cấp cũng có thể thua trận.

Nhưng nếu đổi thành chính là trận pháp phô thiên cái địa thì sao? Ừm, thiết nghĩ tốt, trong trận pháp, không phải có một loại trận trong trận sao? Cùng phép điệp trận của thủ pháp luyện khí là cùng một cái đạo lý. Vài cái tiểu trận hòa vào nhau liền có khả năng xảy ra sự thay đổi hóa học, đột nhiên biến thành một cái trận pháp cao cấp. Vài cái đại trận hòa vào nhau hầu như chính là tuyệt trận.

Ha ha, chẳng qua đây chỉ là một cái suy tưởng lớn mật, tên gọi tắt vọng tưởng mà thôi. Muốn thật thực thi, vậy còn cần không ít công lực. Trước không nói phải nghiên cứu đại trận phải hòa vào nhau như thế nào, đây hầu như chính là một cái mục tiêu không có khả năng hoàn thành, càng đừng nói như thế nào đem một cái có thể trận pháp tùy thời khởi động nhốt vào hết trong một khối tinh thạch hoặc là ngọc giản.

Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, tạm thời đem linh cảm này đặt ở một bên, tiếp tục diễn biến trận lí. Một lần này cũng không chỉ là cửu cung trận lí, mà là tính cả trận lí bát hoang lục hợp cũng cùng nhau diễn biến, giữa nhau, đều không thể làm chung, nhưng nguyên thần Dương của Thiên Vấn lại lấy một cái người bàng quan đến quan sát ba loại trận lí đều tự diễn biến. Cái này cùng suy tính của thuật số có vài phần tương tự, loại thôi diễn này nhìn qua hầu như không có cuối, càng xem thì càng là thâm ảo vô cùng, thật ra đây chỉ là cảnh giới của ngươi không đến mà thôi.

Một trận gió lạnh thổi tới, đem Dương Thiên Vấn thổi tinh. Dương Thiên Vấn có chút kỳ quái, chỉ là một trận gió mà thôi, thần thức thăm dò ra. Đảo qua tất cả trong phạm vi ngàn dặm, rốt cuộc cảm giác được không thích hợp.

"Dừng" Dương Thiên Vấn phất tay ngừng mọi người tiến lên.

Đoàn người phi thường nghe lời ngừng lại, Lưu Phong nhìn về phía Dương Thiên Vấn hỏi: "Làm sao vậy?".

"Đạo hữu ngươi không biết là phụ cận có cổ quái sao?" Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi.

"Phụ cận? Không có nha." Lưu Nguyệt quét linh thức một vòng trả lời.

"Ừm… lại cẩn thận cảm giác hướng gió." Dương Thiên Vấn nêu lên.

Đám người Lưu Phong theo lời cảm giác một chút, vẫn là không có gì không thích hợp. Lưu Phong mở miệng trả lời: "Vấn Thiên đạo hữu có điều không biết. Hướng gió trong cái Hư Vô Tù Lao này biến hóa hoàn toàn không có quy luật đáng nói. Thường xuyên đang thay đổi. Cái này không kỳ quái.".

Lưu Nguyệt liếc Dương Thiên Vấn một cái, không nói gì.

Bạo Viên không nói gì, lẳng lặng đứng ở một bên. Chẳng qua trong một đám người đi theo phía sau đều không hẹn mà cùng gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Dương Thiên Vấn cười cười trả lời: "Hướng gió biến hóa không có quy luật. Ha ha… Tốt. Thật inh." Sau khi ù ù cạc cạc khen ngợi hai câu cao giọng mở miệng: "Xuất hiện đi, bằng hữu. Các ngươi bố trí trận pháp cũng chỉ là có thể lừa một chút chim non không nhìn được trận pháp, nhưng không lừa được bổn tọa.".

Vừa dứt lời, cảnh sắc trống không một vật trước mắt đột nhiên biến đổi. Chỗ trăm mét phía trước xuất hiện bóng người hai người.

Trừ Lưu Phong cùng Lưu Nguyệt biểu hiện cực kỳ trấn định, tất cả mọi người còn lại đều bị dọa nhảy dựng. Phía trước vậy mà có người? Rất hiển nhiên, nơi này có một cái bẫy, mà bọn họ chỉ kém trăm mét đã giẫm vào.

Dương Thiên Vấn trái lại kinh ngạc, vốn cho rằng sẽ có không ít người nhảy ra. Nhưng ai ngờ đến chỉ có hai người. Hơn nữa hai người bọn họ còn dám nhảy ra, nếu là mượn dùng trận pháp trợ giúp, ngược lại là không khó ứng đối, nhưng chỉ có hai người không có trận pháp giúp, bọn họ vậy mà còn hiện thân hình, hoặc chính là thần kinh có vấn đề, hoặc chính là không sợ hãi.

Nhìn kỹ, bộ dạng hai người hầu như giống nhau như đúc, khẳng định là song bào thai, nhìn qua chỉ có ngoài hai mươi tuổi, một người mặc hắc bào, một người mặc hoàng bào.

Pháp lực dao động của hai người này ẩn giấu phi thường tốt, Dương Thiên Vấn cũng chỉ có thể mơ hồ cảm giác pháp lực hai người sợ không thua tiên cấp. Dương Thiên Vấn vì thế cũng rất căm tức, đối mặt kẻ địch,

vậy mà ngay cả nội tình đối phương cũng nhìn không rõ. Cái này là phi thường buồn bực. Ừm. Có cần thiết nhìn một cái trong Tam Thiên Pháp Môn có diệu pháp gì có thể giải quyết cái vấn đề này.

"Hai vị đạo hữu, vì sao ngăn đường chúng ta đi?" Dương Thiên Vấn cười tủm tỉm gật đầu hỏi hỏi.

"Ta chính là Tả Tiên." Một người trong đó mở miệng trả lời. Tên còn lại tiếp lời: "Ta chính là Tiên Hữu." Tiếp theo cùng lên tiếng tuyên bố: "Giao ra nhẫn trữ vật, phi kiếm, pháp bảo, chiến giáp vân vân tất cả của ngươi, toàn thân chỉ cho phép để một cái quần lót thì có thể rời khỏi, nếu không sinh tử bất luận. Chúng ta cam đoan, chỉ cần đồ, không giết người.".

Đoàn người kinh ngạc hô: "Tả Hữu tiên đạo!".

Mọi người ở đây, chỉ có Dương Thiên Vấn cùng Bạo Viên sắc mặt như thường, sắc mặt Lưu Phong cùng Lưu Nguyệt đều có một chút khó coi. Dương Thiên Vấn là quả thật chưa từng nghe nói cái danh hiệu "Tả Hữu tiên đạo" này, mà Bạo Viên thì là pháp lực tiến nhanh, bước vào tiên cấp. Ngầm lại lấy hắn bản thể thần thú Chu Yếm cường đại, ở khi vào vào tiên cảnh, hắn cường đại đã đủ để cùng cao thủ cấp linh tiên cứng đối cứng, chính là cao thủ thứ tư ngoài Tam Tiên đảo trừ ba vị đảo chủ. Đương nhiên, nếu Bạo Viên thực trở lên hung hăng mà nói, Trần Nhược Lâm ra tay cũng không nhất định có thể ép được hắn. b.a.n.l.o.n.g.u.s

Tả Hữu tiên đạo thanh danh rất vang dội, nghe nói bọn họ cao nhất ghi lại từng cướp bóc một gã tồn tại siêu cấp huyền tiên cấp.

nguồn (.)

Tả Tiên nghe xong, rõ ràng thở phào nhẹ nhõm một hơi, suy nghĩ trong chốc lát, vẫn là mở miệng trả lời: "Lai lịch Hư Vô Đảo chúng ta cũng không biết, chỉ nghe qua truyền thuyết của nó. Trong truyền thuyết Hư Vô Đảo là một cái đảo vừa di động, trên đảo có vô số tiên ngọc, linh tài chỉ tồn tại ở đáy biển mới có thể tìm được. Tìm được nó không chỉ có có những chỗ tốt này, còn có thể có được cách rời khỏi Hư Vô Tù Lao. Chẳng qua quả thật có người từ trên đảo chiếm được lượng lớn tiên ngọc, linh tài, linh dược.".

Dương Thiên Vấn nghe xong, tuy trên mặt không có biểu cảm gì, nhưng trong lòng lại đang tự hỏi. Cái truyền thuyết này đến tột cùng là thật hay giả đây? Tiên ngọc linh tài bên trong, Dương Thiên Vấn trái lại không phải quá coi trọng, Dương Thiên Vấn coi trọng là cách rời khỏi Hư Vô Tù Lao. Nếu thực có cách rời khỏi, thì tiết kiệm nguyện vọng của la bàn. đọc truyện mới nhất tại .

"Các ngươi chỉ bởi vì ta có thượng phẩm tiên ngọc đã đoán ta là từ trong Hư Vô Đảo ngoài ý muốn có được, liền không đoán ta là từ bên ngoài mang vào sao?" Dương Thiên Vấn mặc kệ muốn thế nào, đều là một loại tính khả năng lớn hơn thôi.

"Chỉ cần có một tia hy vọng, chúng ta liền không thể từ bỏ. Mấy vạn năm, chúng ta vẫn dừng lại tại cái cảnh giới này, trên trên dưới dưới. Tiếp tục như vậy, tốn trăm vạn năm nữa, chúng ta cũng đừng mơ đi tới một bước." Tả Tiên không khỏi ở trước mặt Dương Thiên Vấn người xa lạ này cảm thán hẳn lên.

Dương Thiên Vấn ngược lại tương đối thông cảm. Ở trong ngục nhốt mấy vạn năm, người thâm trầm nữa cũng sẽ nhịn không được hướng người khác đại phát cảm khái.

Tả Tiên phất tay triệt bỏ cấm chế, hướng tới Tiên Hữu lắc lắc đầu, sau đó hai người trăm miệng một lời nói: "Được rồi, giao ra đồ vật trên người, các ngươi liền có thể đi qua.".

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, hai gia hỏa này thật là thực tế, vậy mà lại đánh cướp lần nữa. Chẳng qua, cái này gãi đúng chỗ ngứa. Dương Thiên Vấn thở dài một tiếng dùng ngữ khí bình tĩnh nói: "Ài… đường đường Kim tiên vậy mà…".

"Hừ, ít cái bộ này, đối với chúng ta vô dụng, cũng ít làm những trò hề giả dối này với ta. Lấy ra đồ vật thì có thể an toàn chạy lấy người, nếu không…" Tả Tiên hừ lạnh một tiếng, mắt lộ ra khinh thường nói.

Bạo Viên không nói hai lời, trực tiếp đánh. Hai người Lưu Phong cùng Lưu Nguyệt nhìn nhau một cái, cũng đồng thời lấy ra pháp bảo, cùng nhau xông lên. Ba người bao vây một mình Tiên Hữu, một trận tấn công mãnh liệt.

Dương Thiên Vấn giương mắt liếc Tả Tiên một cái, thấy vẻ mặt hắn bình tĩnh, cũng không tính đi hỗ trợ, không khỏi mở miệng hỏi: "Ngươi không đi hỗ trợ sao? Ba đánh một, ngươi cho rằng bạn hữu kia của ngươi có thể chịu được sao?".

Tả Tiên không trả lời, cũng không có ý tứ hỗ trợ. nguồn

Dương Thiên Vấn giương mắt nhìn, chỉ thấy Tiên Hữu tế lên một lá cờ, lơ lửng trên đỉnh. Lá cờ xoay nhanh, tản mát ra từng trận bảo quang, đem toàn bộ pháp bảo phi kiếm công tới tất cả đều cuốn ra, không đến gần người được.

"Không biết tự lượng sức mình." Tiên Hữu bảo trì thái độ trầm mặc, cười lạnh một tiếng nói. Há mồm phun ra một đạo kim quang, giáp mặt đối với Bạo Viên chính là một đòn.

Bạo Viên không kịp tránh né, bị kim quang đánh tới bả vai, thét lớn một tiếng bị đánh bay ra. Kim quang không ngừng cố gắng lại đánh tới Lưu Phong Lưu Nguyệt.

"Song kiếm hợp bích!" Lưu Phong cùng Lưu Nguyệt ăn ý đem hai thanh phi kiếm dựa cùng một chỗ, song kiếm lập tức hòa hợp, hóa thành một con rồng trắng, há cái mồm khổng lồ, thẳng đến kim quang cùng Tiên Hữu.

Con rồng trắng một ngụm nuốt ánh sáng vàng vào, thế đi không giảm hướng tới Tiên Hữu đánh tới…

Tả Tiên vẫn như cũ một bộ bộ dáng lão thần tại tại, lại không có chút ý tứ ra tay đánh giúp. Dương Thiên Vấn có chút ngoài ý muốn. Xem uy thế con rồng trắng này, chính diện ăn một cái này, ai cũng không biết sẽ có hậu quả gì. Giữa hai người này có mâu thuẫn lẫn nhau, hay là rất hiểu biết lẫn nhau, vì sao Tả Tiên một chút ý tứ ra tay cũng không có?

Con rồng trắng nuốt ánh sáng vàng, mắt thấy lúc bổ nhào đến trước mặt Tiên Hữu, đột nhiên tiêu tan. Hai thanh phi kiếm hợp cùng một chỗ bị cứng rắn hướng hai bên đánh bay ra. Ánh sáng vàng thế đi không giảm, nháy mắt đánh tới trước mặt Lưu Phong cùng Lưu Nguyệt, một người ột cái, ngay sau đó bọn họ cũng giống như Bạo Viên bay ra, chẳng qua lại là hộc máu bay ngược.

Bạo Viên lúc này lại bay ừở về, chuyện rắm cũng không có, chẳng qua lại tức giận đến hai mắt đỏ lên. Lúc đang muốn phát bưu. Dương Thiên Vấn đúng lúc gọi hắn lại nói: "Không cần đánh nữa.".

Bạo Viên nghe thấy Dương Thiên Vấn nói, cứng rắn giảm tốc đứng ở tại chỗ, nghi hoặc hỏi: "Ông chủ? Ta hiện tại không sợ bọn họ!".

Dương Thiên Vấn bay qua, lắc lắc đầu nói: "Bị thương thì không hay nữa.".

Bạo Viên nghe thấy cảm động, thì ra ông chủ quan tâm chúng ta như vậy?

Dương Thiên Vấn xoay người nói với hai người: "Các ngươi cướp bóc khắp nơi, cướp mấy vạn năm, nghĩ hẳn cũng mệt mỏi rồi chứ? Thật ra mục đích của các ngươi, không phải là chúng nó sao?" Dương Thiên Vấn nói xong phất tay, trước mặt xuất hiện thượng phẩm tiên ngọc giống như ngọn núi nhỏ, tiên khí khổng lồ của nó, làm cho tất cả mọi người ở đây ngây dại.

Dương Thiên Vấn dùng pháp lực nâng hờ những tiên ngọc này, mở miệng nói: "Các ngươi cho dù là cướp một vạn năm, cũng không cướp được nhiều như vậy chứ?".

Tả Tiên cùng Tiên Hữu hai gã tiên nhân nhìn thượng phẩm tiên ngọc giống như ngọn núi nhỏ trước mặt Dương Thiên Vấn, mắt cũng dại ra rồi, thầm nghĩ nếu là có chúng nó, chẳng phải là cũng không cần mãi dừng lại ở giai đoạn Kim tiên nữa?

Dương Thiên Vấn phất tay một cái thu hồi đám tiên ngọc này, mở miệng nói: "Các ngươi hai người chỉ tiếp nhận ta tuyển dụng, trở thành công nhân của ta, lương một năm mỗi người ba viên thượng phẩm tiên ngọc, đây là lương tạm. Bình thường ở trạng thái nghỉ ngơi, tất cả chi phí tu hành, ta bao. Chỉ có một yêu cầu, ở trong lúc nhận ta thông báo tuyển dụng, không cho phép đi ăn máng khác. Thế nào? Các ngươi gật đầu, về sau chính là công nhân của ta, phúc lợi rất tốt.".

Nói xong, hướng Bạo Viên đưa một cái ánh mắt.

Bạo Viên lập tức từ trong nhẫn lấy ra một đống tiên ngọc, phụ họa: "Không sai, đây là tiền lương ông chủ trả cho ta." Đây là trước khi lên đường, Dương Thiên Vấn cứng rắn nhét đến đựng trong một cái nhẫn trữ vật.

205. Chương 205: Lấy Đức Thu Phục Người??

La Bàn Vận Mệnh nguồn

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 205: Lấy đức thu phục người??

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Tiền lương là cái gì? Hai vị Kim tiên tu hành nhiều năm như vậy, ý tứ này vẫn là nghe ra. Nhưng bọn họ cũng không phải ngu ngốc, hai anh em chúng ta tiêu diêu tự tại, cần gì làm việc cho ngươi? Cướp ngươi, những tiên ngọc này còn không phải của chúng ta?

"Được rồi, không cần nhiều lời, vẫn là câu nói kia. Giao ra đồ vật, các ngươi chạy lấy người." Tả Hữu nhị tiên không ngốc, mua bán không ngốc không phải kiếm hơn sao?

Dương Thiên Vấn cười cười, loại chuyện này cần ngươi tình ta nguyện mới được. Không đáp ứng có thể chậm rãi thuyết phục bọn họ đáp ứng.

"Ừm… Các ngươi đây là làm gì?" Dương Thiên Vấn thở dài một hơi, nói với Bạo Viên: "Cho bọn hắn xem một chút lợi hại đi!".

Hai nắm đấm của Bạo Viên va nhau, cười hắc hắc trả lời: "Ông chủ yên tâm, ta sẽ làm bọn họ xem rõ ràng.".

"Rống…" Bạo Viên gầm điên cuồng một tiếng, hiện ra hình thái chiến đấu. Khí thế cuồng bạo, đem Tả Hữu tiên đạo dọa kinh sợ. Hai người nhìn nhau một cái, không hẹn mà cùng lấy ra pháp bảo. Hai người đều có phòng ngự tiên khí, hơn nữa là mặt hàng trung phẩm cấp bốn. Tất cả đều tế ra, phi kiếm, pháp bảo công kích cũng đều phóng ra.

Thần thú, hai người cũng không phải người nhà quê không có kiến thức. Loại khí thế này, loại hình thái này, vừa thấy đã biết là yêu tu, hơn nữa còn là bản thể thần thú! Chỉ là khí thế đã tương xứng với Kim tiên.

Hai nắm đấm của Bạo Viên lóe ra lôi quang mạnh mẽ. Bạo Viên bình thường cũng không sử dụng lôi lực một lần này vậy mà cũng đã dùng tới. Cái này đại biểu hắn hiện tại rất tức giận. Lôi lực cường hãn, cùng thiên lôi chi lực thuần khiết Dương Thiên Vấn sử dụng khác nhau. Lôi lực hùng hổ của Bạo Viên, mang theo một cỗ khí tức hủy diệt đáng sợ. Trên uy lực tuyệt đối, thật đúng là không dễ đánh giá.

Tả Hữu nhị tiên cũng không phải quả hồng mềm. Bạo Viên mạnh mẽ lấy một địch hai xông tới, ba người đánh thành một đoàn.

Lưu Phong cùng Lưu Nguyệt lúc này cũng đã khôi phục lại, đến gần bên người Dương Thiên Vấn, thấy một màn như vậy, mười phần ngoài ý muốn cùng vạn phần kinh ngạc nói: "Bạo Viên gia hỏa này vậy mà cũng đạt tới tiên cấp rồi?! Ca, sức chiến đấu của gia hỏa này thật cường hãn.".

Lưu Phong cũng bị kinh ngạc đến há mồm, gật gật đầu nói: "Ngươi cũng không phải không biết Bạo Viên mạnh mẽ.".

"Nhưng, trước kia cũng không thấy hắn mạnh như vậy." Lưu Nguyệt phản bác.

"Hai người các ngươi không có việc gì chứ?" Dương Thiên Vấn quan tâm hỏi một câu.

"Yên tâm, vấn đề nhỏ." Lưu Phong gật đầu đáp, chỉ vào Tả Hữu nhị tiên hỏi: "Vấn Thiên đạo hữu là muốn mời chào hai người bọn họ?".

"Ừm, xem như vậy." Dương Thiên Vấn gật đầu đáp. Chiêu lãm cùng thông báo tuyển dụng này, hẳn là xem như cùng cái ý tứ chứ? Có lẽ ở trên thái độ cùng phương pháp khác nhau.

"Cái này có thể sao?" Lưu Phong cùng Lưu Nguyệt không dám tin. Quả thực, người ta cũng đã tiêu dao khoái hoạt mấy vạn năm, dựa vào cái gì ngươi vư chiêu lãm, người ta phải nghe ngươi?

"Khả năng không lớn, nhưng mà cũng không phải tuyệt đối không có khả năng." Dương Thiên Vấn cười cười, nhân tài khó cầu. Tư chất tu luyện cùng ngộ tính của hai người này tuyệt đối là siêu cấp tiêu chuẩn, bằng không cũng không thể ở trong Hư Vô Tù Lao ngốc mấy vạn năm vẫn là tu vi Kim tiên. Chủ yếu nhất là, hai người này trên bản tính cũng không phá hoại, có một lòng hướng đạo, theo đuổi là pháp lực cực hạn.

Bạo Viên là càng đánh càng thích, càng đánh càng hưng phấn. Phong Lôi lực kết hợp, uy lực kia vậy mà bỗng gia tăng mấy lần, trong khoảng thời gian ngắn ngay cả Tả Hữu nhị tiên mang pháp bảo cũng lựa chọn tạm lánh mũi nhọn.

"Cám ơn ông chủ. Đúng rồi, chúng ta nhanh đuổi theo thôi." Bạo Viên mở miệng đưa ra ý kiến.

"Chậm đã, chúng ta không đuổi quá sát, treo ở phía sau là được rồi. Đợi rời khỏi mảng thủy vực này, chúng ta động thủ lần nữa cũng không muộn. Hơn nữa, chúng ta ngay cả là thứ gì cũng chưa biết rõ ràng." Dương Thiên Vấn đưa tay ngăn trở nói, biến hóa phương hướng, hướng tới người nọ phương pháp độn nhanh không nhanh không chậm theo, khoảng cách giữa nhau bảo trì ở khoảng hai ngàn dặm.

Một ngày sau, đã ra khỏi phạm vi hải vực cái Bách Lang đảo này, chẳng qua Dương Thiên Vấn vẫn là không nhanh không chậm theo, không có chút ý tứ xông lên chém giết đoạt.

"Ông chủ, chúng ta còn chưa động thủ?" Bạo Viên lại một lần hỏi. Một đường này đi tới, Bạo Viên ít nhất cũng hỏi hơn mười lần.

"Không hoảng hốt, ta muốn nhìn xem đến tột cùng là thứ gì. Nếu chúng ta cần, lại động thủ cũng không muộn. Chẳng qua nếu không phải chúng ta cần, vậy không cần phải động thủ." Dương Thiên Vấn một chút cũng không kích động, lắc lắc đầu trả lời. Quả thực, nếu mình có, còn cướp đến để làm chi. Làm điều thừa. Đương nhiên nếu là một ít trân bảo hiếm có trên đời, vậy đương nhiên là sẽ không ngại ít. Dựa theo giá trị trong Hư Vô Tù Lao xem đến cân nhắc mà nói, thứ người này đạt được có phải thứ tốt còn đáng giá quan sát hay không.

208. Chương 208: Hàn Tinh Ức Năm

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 208: Hàn tinh ức năm

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Bạo Viên gật gật đầu, quả thực như thế. Nếu vô dụng, như vậy động thủ chính là ăn no rửng mờ.

Người này rất cẩn thận, lấy thủy độn thuật sau khi lặn một ngày nữa, có thể đã hoàn toàn rời xa hòn đảo, sau khi tiến vào khu vực biển sâu, mới từ nước hiển lộ ra thân hình.

Một người trung niên bộ dạng xấu xí, chỉ thấy hắn đầy mặt đắc ý cười lớn lấy ra một khối khoáng thạch màu đen lam đường kính khoảng nửa thước, dào dạt đắc ý tự nhủ la lớn: "Các ngươi đám ngu xuẩn này, ngay cả kế thanh đông đánh tây, điệu hổ ly sơn cũng không biết, không nghĩ đến thứ này cuối cùng vẫn là bị Tư Mã u ta chiếm được. Ha ha ha… chuyến này không giả, chuyến này không giả!". nguồn

Xa ở bên ngoài hơn hai ngàn dặm, Dương Thiên Vấn lấy Huyền Quang Thuật trực tiếp kéo một cái đặc tả lớn, sau khi nhìn thấy cái đặc tả này, Dương Thiên Vấn là trực tiếp xem ngây người.

Bạo Viên cau mày, suy nghĩ hồi lâu, tự nhủ nói: "Đây là Cực Âm Hàn Thạch? Hoặc là Huyền Minh Âm Thạch? Không đúng, nếu chỉ Cực Âm Hàn Thạch hoặc Huyền Minh Âm Thạch, cũng không thể dẫn lên một phen chém giết tranh đoạt như vậy!".

Dương Thiên Vấn qua một hồi lâu, sau khi tra rõ mở miệng trả lời: "Đây là Hàn Tinh, là Hàn Thạch Chi Tinh ở trong quặng Cực Âm Hàn Thạch khổng lồ thai nghén vạn năm trở lên mới có thể hình thành. Bình thường Hàn Tinh vạn năm là màu lam nhạt, năm càng lâu hàn khí càng cường đại, màu sắc cũng sẽ chậm rãi ảm đạm xuống, giống một khối Hàn Tinh lam biến thành màu đen này, năm ít nhất cũng ở ức năm (ức năm = vạn vạn năm) trở lên, nói cách khác vật ấy chính là Hàn Tinh ức năm!".

Bạo Viên tuy chưa giáp mặt nhận ra, nhưng mà khái niệm Hàn Tinh ức năm vẫn là biết. Món đồ chơi này tu sĩ bình thường đụng tới, sẽ trực tiếp bị đông lạnh thành côn băng, thậm chí ngay cả nguyên anh cũng có thể đóng băng, trọn đời hôn mê ở trong băng lạnh.

Chẳng qua Hàn Tinh nếu rơi vào trên tay tu sĩ tu luyện công pháp thủy thuộc tính hoặc bản thân chính là thủy thuộc tính, đó chính là bảo bối tuyệt đối. Có được nó, có thể tăng tốc tu luyện, ví dụ như nói Bạo Viên thì có thể lợi dụng nó để đẩy nhanh tu luyện.

"Ông chủ, ức năm Hàn Tinh, chúng ta phát tài rồi!" Hai mắt Bạo Viên tỏa sáng nói.

"Ừm, phải." Dương Thiên Vấn cũng lộ ra tươi cười, đây thật sự là muốn ngủ một giấc thì đưa đến một cái gối đầu, hơn nữa là loại mềm mại nhất. Hàn Tinh ức năm, Dương Thiên Vấn có thể rất chịu trách nhiệm, phi thường chịu trách nhiệm nói rò, trong tiên phủ không có. Đừng nói ức năm, liền ngay cả vạn năm cũng không có! Dương Thiên Vấn vốn bổn ý chỉ là muốn lấy dùng một khối Hàn Tinh vạn năm, phối hợp thêm Cửu u Minh Thạch, lại thêm vô số phối tài luyện chế Áp Trận Cửu Cung Ấn mới. Nhưng buồn bực là, không có Hàn Tinh vạn năm. Cửu U Minh Thạch trái lại không hề thiếu, nhưng chỉ có một khối vạn năm. Trong tiên phủ không ít thứ tốt, tốt đến làm Dương Thiên Vấn cũng kích động vạn phần, nhưng không biết vì sao, Dương Thiên Vấn sau khi nhìn thấy khối Hàn Tinh ức năm này, vậy mà có thể cảm thấy vốn thứ trong tiên phủ cũng không phải cấp bậc tối thượng.

Cái phát hiện này làm Dương Thiên Vấn có chút dở khóc dở cười, là mình quá có theo đuổi rồi. Hay là mình quá không có theo đuổi? Mẹ, dù sao khối Hàn Tinh ức năm này là chắc chắn cần rồi. Đến lúc đó một khối Cửu U Minh Thạch ức năm nữa, ta cũng đến tự mình thử một chút luyện chế thần khí là cảm giác gì!

Không sai. Cực Âm Hàn Tinh ức năm lại thêm Cửu u Minh Thạch ức năm. Sau đó lại phối thêm vô số phối tài quý hiếm nhất trong tiên phủ. Nếu luyện không ra thần khí, vậy mình cũng đừng nghĩ lăn lộn nữa.

"Không nói cái khác nữa. Bạo Viên. Chúng ta cướp!" Dương Thiên Vấn vốn là muốn dùng đồ vật đổi. Ta chính là người thành thật. Nhưng nghĩ lại một chút, mình lấy cái gì đổi đây? A. Trừ mấy thứ thần khí chưa lấy đến tay trong tiên phủ, có vẻ như vốn không có thứ gì có thể đổi một khối Hàn Tinh ức năm.

Trời đất chứng giám, ta thực sự muốn làm một người tốt. Nhưng ông trời cố tình không cho ta học tốt. Không có cách nào. xấu một lần nữa. về sau có cơ hội học cái tốt sau.

Dương Thiên Vấn cùng Bạo Viên hầu như đồng thời tăng tốc đuổi theo. Dương Thiên Vấn vẫn nhìn chăm chú vào Huyền Quang Kính Tượng trong tay, nhẹ giọng nói: "Thu liễm tốt khí tức. Đừng cho dê con trốn thoát.".

"Yên tâm đi, ông chủ. Ta là am hiểu thu liễm khí tức." Bạo Viên nói xong liền nhào vào trong nước, hóa thành vô hình.

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, sau đó cẩn thận dùng thần thức tìm tòi một chút. Vậy mà cái gì cũng không phát hiện. Lại một lần cảm thán trong lòng nói: Thần thú này chính là thần thú. Thiên phú thuộc thủy thần thú ở sau khi vào nước, có thể biểu hiện vô ngã vô hình, vô tích vô tượng như thế, quả thực so với độn thuật của loài người mạnh hơn một chút.

Dương Thiên Vấn càng trâu bò, tâm niệm khẽ động, Thuấn Quang Vân dưới chân đem cả người Dương Thiên Vấn đều bao bọc, Dương Thiên Vấn tránh ở trong mây, hướng phía trước bay nhanh.

Trong kính tượng, người trung niên kia cười xong, liền thu hồi Hàn Tinh ức năm chọn một cái phương hướng, làm bộ như không có việc gì lấy tốc độ không nhanh không chậm rời khỏi.

Dương Thiên Vấn cười lạnh. Thằng cha này thật sự thông minh. Từ trên bề ngoài xem, hoàn toàn nhìn không ra một chút sắc mặt vui mừng, nếu không phải từ trên Huyền Quang Kính nhìn thấy tất cả tình huống trải qua, chỉ sợ cũng xem như giáp mặt gặp gờ. cũng chỉ đem hắn coi như một người qua đường bình thường. Chẳng qua, người này đem tốc độ giảm xuống, cái này thật đúng là gãi đúng chỗ ngứa!

Dương Thiên Vấn cùng Bạo Viên ở dưới tình huống không bại lộ bản thân, hăng hái đuổi theo. Hơn hai ngàn dặm đối với hai người mà nói, cũng chỉ là thời gian mấy chục hơi thở.

"Ông chủ, ở phía trước, ta đi qua liền động thủ sao? cần sống hay là cần chết?" Bạo Viên truyền âm tới hỏi.

"Ừm…" Dương Thiên Vấn chần chờ trong chốc lát, bởi vì Dương Thiên Vấn suy nghĩ, không oán không thù. vừa đến đã đưa người vào chỗ chết, có vẻ như trên lương tâm có chút băn khoăn. Nhưng đổi một cái góc độ, đoạt đồ vật của người khác, chẳng khác nào là kết thù, hơn nữa pháp lực người trung niên này nhìn qua cũng không thấp. Kết thù rồi, chẳng lẽ còn đem thù địch để lại mấy vạn năm sau lại được cái kỳ ngộ gì rồi trở về báo thù? Nhưng làm người cũng không thể quá tuyệt, ta là người tu tiên, cũng không phải là ma đầu hiếu sát. Lúc người khác chọc tới mình, mình có lý do dồn địch vào chỗ chết, nhưng trái lại?

"Bỏ đi, để hắn một cái mạng nhỏ, chúng ta là mưu tài, không phải sát hại tính mạng." Dương Thiên Vấn cuối cùng vẫn không qua được ải này của mình. Nhưng sau khi Dương Thiên Vấn nói ra những lời này, trong lồng ngực có một loại cảm giác trở nên quán thông, rộng mở trong sáng, hồng trần ba ngàn trượng, tu đạo tức tu tâm. Vô luận làm cái gì, chỉ cần trong lòng mình thoải mái, vậy muốn làm như thế nào thì làm như thế đó. Không thể nói là đánh giết cướp đoạt, không thể nói là tội ác chồng chất, không thể nói là kính già yêu trẻ, không thể nói là hành hiệp trượng nghĩa, chỉ hỏi bản tâm, chỉ cần bản thân cao hứng, muốn làm cái gì thì làm cái đó. Hôm nay tâm tình ta thoải mái, thả ngươi một con ngựa; Ngày mai tâm tình ta không tốt, diệt ngươi. Hôm nay tâm tình ta thoải mái, kiêm chức hiệp khách, thả hổ về rừng; Ngày mai tâm tình không tốt, thấy chết không cứu, đuổi tận giết tuyệt.

Sao? Buông ra tâm linh, thiên đạo luân hồi, sống hay chết vốn chính là một loại thiên địa pháp quy, cá lớn ăn thịt cá bé, cũng tương tự là một loại thiên địa pháp quy. Nếu thiên đạo chí tình lại vô tình, như vậy người tu hành đã có lòng hướng đạo, cũng phải có tấm lòng chí tình, vô tình chi lãnh mặc. Rất mâu thuẫn có phải hay không? Nhưng ngươi hiểu chính là đã hiểu, ngươi không hiểu vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu.

Bạo Viên đột nhiên từ dưới nước vọt ra, nháy mắt đã vọt tới trước mặt Tư Mã u, ngay ngực chính là một cú đấm. Một cú đấm như lôi đình vạn quân, dễ dàng phá tan hộ thể chân nguyên của Tư Mã u, nặng nề đánh vào trên ngực. Phong hỏa song lực bá đạo cường công vào trong cơ thể Tư Mã u, đánh cho người này đánh mất phương hướng, trong nháy mắt đã bị trọng thương.

Tư Mã U chảy máu tươi như điên, bay ngược trăm mét mới hoãn kình lại, vừa muốn nói cái gì, ngẩng đầu liền phun ra một ngụm máu tanh, "Ngươi, ngươi là người nào, không oán không thù, vì sao phải cản đường ta? Các ngươi là nhận lầm người phải không?" Tư Mã u phi thường oan uổng hô.

Trong lòng lại đang cẩn thận tính toán, mình không sơ sót bất cứ một cái chi tiết nào, hẳn là không bại lộ mới đúng. Cảm thấy không khỏi lại yên ổn không ít.

"Hẳn là không có, ngươi muốn giữ lại mạng nhỏ, thì giao ra khối Hàn Tinh kia." Hai nắm đấm của Bạo Viên va chạm một chút, mở miệng nói.

Trong lòng Tư Mã u thầm hô không xong, ở mặt ngoài lại là một bộ bộ dáng oan uổng hỏi: "Hàn Tinh nào, ngươi khẳng định là nhận lầm người rồi." Trong lòng lại đang tính đột nhiên đánh lén như thế nào sau đó lại chạy trốn như thế nào.

"Ầm vang…" Một đạo thiên lôi từ trời bổ xuống, trúng Tư Mã u, đánh cho hắn bị thương càng thêm bị thương, thậm chí ngay cả sức lực động đậy cũng không có bao nhiêu nữa.

"Giao hay không?" Bạo Viên hỏi.

"Cái này ta quả thật…" Tư Mã u còn muốn cãi, lúc đang muốn liều lĩnh độn thuật trong nước.

"Ầm vang…" Thiên lôi bổ vào trên vai Tư Mã u, đánh cho hắn lại là phun ra ba ngụm máu tanh, toàn thân chân nguyên ít nhất bị đánh tan sáu bảy phần.

"Còn không giao?" Bạo Viên cười tủm tỉm hỏi.

"Ầm vang…" Lại là một đạo thiên lôi đánh xuống. Sau lần này, thân thể Tư Mã u đã sắp hỏng mất. Đến một đòn nữa mà nói, chỉ sợ về sau cũng chỉ có tu Tán tiên. Tán tiên? Tán tiên ở trong Hư Vô Tù Lao so với phàm nhân còn đáng thương hơn, còn bi thảm hơn.

"Giao hay là không giao?" Bạo Viên lại hỏi một lần.

"Giao, lập tức giao." Bạo Viên còn chưa hoàn toàn nói xong, Tư Mã U lập tức lấy ra Hàn Tinh ức năm.

Dương Thiên Vấn lắc mình đem Hàn Tinh lấy đến trong tay, một cỗ hàn khí mãnh liệt từ trên Hàn Tinh vào thẳng trong cơ thể. Dương Thiên Vấn cũng không phải thủy đức chi thể, cũng không tu luyện công pháp thủy thuộc tính, cái hàn khí này bắt đầu đánh lén vào người, tốc độ thật nhanh.

209. Chương 209: Hoàng Tước Ở Phía Sau

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 209: Hoàng tước ở phía sau

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Nháy mắt đã xuyên thẳng bả vai, Dương Thiên Vấn một bên vận chuyển Thiên Lôi Kim Thân, một bên xoay tay liền muốn đem nó thu vào trong la bàn không gian. Đột nhiên một đạo kiếm quang hiện lên, Thiên Lôi Kim Thân của Dương Thiên Vấn cũng vừa mới vào lúc này mở ra đến lớn nhất, không chỉ đem hàn khí bức ra bên ngoài cơ thể, càng là đỡ được một đạo kiếm quang phi thường trí mạng này.

Ngay tại nơi này, cả người Tư Mã u ầm ầm nổ tung, dư âm càng là lan đến Bạo Viên cùng Dương Thiên Vấn cách đó không xa.

Động tác Dương Thiên Vấn cực nhanh đem đồ vật thu vào trong la bàn không gian, dư âm chẳng qua là dư âm, tuy chật vật một chút, nhưng Thiên Lôi Kim Thân đệ nhị chuyển tầng thứ ba cũng không phải là chơi, về phần Bạo Viên, vậy càng thêm không có khả năng có chuyện gì-

"Rốt cuộc là ai?" Dương Thiên Vấn cùng Bạo Viên một trái một phải, một trước một sau đứng ở không trung.

Kháo, có người đụng đến chung quanh mình cũng không chú ý tới, cái này có thể sao?

"Ha ha ha… Không nghĩ đến, vốn cho rằng một gã thuật tu, thực lực mạnh nữa, cũng không chắn được một đạo kiếm quang, lại không nghĩ đến ngươi không chỉ là một gã thuật tu, còn là một gã thể tu không kém!" Thanh âm hư vô mờ mịt, từ bốn phương tám hướng truyền đến.

Dương Thiên Vấn định tâm một chút, bình tĩnh lại, tự hỏi, Huyền Quang Thuật của mình có thể nhìn khắp tất cả trong phạm vi hơn mười vạn dặm. Từ lúc động thủ, mình đã cẩn thận điều tra, không ai ở chung quanh. Chẳng lẽ cái thanh âm này là đến từ hơn mười vạn dặm trở lên? Hoặc là pháp lực người này đã vượt qua mình ba cấp bậc trở lên?

Siêu cấp cao thủ cấp bậc huyền tiên hoặc là ma vương? Thậm chí mạnh hơn?

"Tiểu tử. Giao ra khối Hàn Tinh kia, bổn vương có thể chuyện cũ bỏ qua. Bằng không, cạc cạc cạc cạc…" Lời còn chưa nói xong đã âm u cười lên. Khẩu khí đột nhiên biến thành hung ác: "Kết cục của tiểu tử vừa rồi kia chính là kết quả của ngươi!".

Dương Thiên Vấn tỉnh táo lại, áp chế chấn kinh trong lòng. Bình phục cảm xúc mở miệng nói: "Không biết các hạ xưng hô như thế nào?".

"Cạc cạc cạc cạc… Tâm tính tốt. Nhanh như vậy có thể bình phục lại. Thoạt nhìn tu sĩ trong cái Hư Vô Tù Lao này quả thực so với thế giới bên ngoài mạnh hơn không ít." vẫn là cái thanh âm khàn khàn kia truyền tới. "Tiểu tử. Bổn vương nói luôn luôn giữ lời. Chỉ cần ngươi giao ra đồ, thì có thể an toàn chạy lấy người. Nếu không. Hừ! Tự gánh lấy hậu quả!".

Trong lòng Dương Thiên Vấn cũng đang thiên nhân giao chiến. Là giao. Hay không giao? Kháo. Thật là buồn bực. Điển cố bọ ngựa bắt vẻ sầu, chim sẻ ở phía sau này không nghĩ đến hôm nay trái lại bị mình đụng phải.

Giao? Ai biết thằng cha này có phải đang nói dối hay không! Không giao? Dương Thiên Vấn đánh giá Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận có thể vây khốn người này hay không. Nhưng bóng người này cũng chưa nhìn thấy. Vây như thế nào? Ngay cả một chút chi tiết cũng sờ không rõ. Điều này bảo mình lựa chọn như thế nào?

"Ông chủ, không được, người này quá mạnh. Ta ngay cả một chút khí tức của hắn cũng chưa phát hiện." Bạo Viên truyền âm tới nói, ý tứ rất rõ ràng, người này không thể lực địch, chỉ có thể dùng trí.

Dương Thiên Vấn đương nhiên cũng biết phải dùng trí, nhưng là cái dùng trí này cũng không phải nói là được, Dương Thiên Vấn bình tĩnh phân tích, tu vi người này mạnh bao nhiêu? Hiện tại người ở nơi nào?

Dùng cảm giác cùng phán đoán có thể bước đầu phán định, người này tuyệt đối so với Kim tiên mạnh hơn, bởi vì Kim tiên Dương Thiên Vấn cũng đã gặp mấy người. Đánh lén xử lý một gã, dùng Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận vây khốn hai gã. Kim tiên là rất cường đại. Chống lại chính diện, cho dù là hiện tại mình không dùng thần khí, cũng không phải đối thủ, lúc trước có thể đánh lén xử lý gã Kim tiên kia thành phần vận may cũng chiếm không ít. Nhưng Kim tiên cũng không thể mạnh đến biến thái như thế.

Huyền tiên? Phi thường có thể, nhưng huyền tiên mạnh bao nhiêu, bản thân Dương Thiên Vấn chưa từng thấy, càng không tưởng tượng ra. Chờ chút. Hai gã Kim tiên trong đại trận giống như mạnh mẽ cướp đoạt

mái hơn gấp trăm lần. Pháp lực đang tăng trưởng, liền ngay cả cảnh giới cũng tương tự đang tăng lên, một ít thiên địa huyền ảo không rõ cũng ở lúc này rộng mở trong sáng.

Một cỗ khí tức xuất trần từ trên người Dương Thiên Vấn phát ra, càng ngày càng đậm. Ngay sau đó một cỗ khí thể cường đại cùng uy áp cũng từ trên người Dương Thiên Vấn trào ra. Ma vương đường đường còn đang tăng trưởng dạng thẳng tắp đang đắc ý vạn phần đùa giỡn con gà con trực tiếp ngây người. Đây là chuyện gì? Tiểu gia hỏa này đang giả heo ăn lão hổ sao? cỗ khí thế cường đại này tuyệt đối không phải một tiên nhân bình thường có thể phát ra được.

Tăng lên. Tăng lên. Tăng lên nữa. vẫn đang tăng lên. Lão ma bị dọa sợ rồi. Miệng há to nhìn một màn tràng diện quỷ dị này trước mặt. Một con gà con mới sinh ra, trong nháy mắt biến thành diều hâu hung mãnh. Không, vẫn đang tăng lên. Cái này quả thực giống như phượng hoàng tắm lửa.

Tu luyện mười vạn năm tháng, từ trước đến nay chưa từng gặp loại tràng diện quỷ dị đến cực điểm này, lão ma mạnh mẽ tự thu liễm tâm thần, lấy ra toàn bộ pháp bảo. Dùng tới lực lượng mạnh nhất muốn xử lý Dương Thiên Vấn trước một bước.

Đáng tiếc. Vận mệnh la bàn ở trước khi nguyện vọng đạt thành, là không cho phép bất luận kẻ nào ngăn trở. Cho dù là thần cũng không thể! Nói trắng ra là, trong khoảng thời gian này Dương Thiên Vấn là trạng thái vô địch. Một đòn dốc hết toàn lực của lão ma bị một cái lồng ánh sáng vô hình ngăn trở. Sau đó bắn ngược trở về hai lần.

Nguyên đan trong cơ thể Dương Thiên Vấn vốn là màu trắng bắt đầu hăng hái xoay tròn hẳn lên. Trong một hơi thở đã xoay mấy trăm vòng mấy ngàn vòng. Màu sắc cũng đang chậm rãi biến hóa. Màu trắng biến thành màu đỏ. Màu đỏ lại biến thành màu cam. Màu cam lại biến thành màu vàng. Màu vàng lại biến thành màu lục. Màu lục cuối cùng lại biến thành màu xanh. Không chỉ như thế, sau ba lần chuyển màu, Kim đan liền từ hạ đan điền lên tới trung đan điền.

"A…" Lão ma không nghĩ đến còn có cái này. Lực lượng bắn ngược trờ về liền cả người hắn nặng nề đánh bay ngược. May mắn, vừa rồi tế ra phòng ngự pháp bảo. Nếu không một đòn này thế nào cũng phải bị thương nặng. Chẳng qua một đòn bắn ngược hai lần, tuy được phòng ngự pháp bảo cản lại, nhưng mà trả hai lần công kích cường đại của lão ma đầu, vẫn là làm hắn chịu một ít thương tổn.

Khí thế uy áp của Dương Thiên Vấn đã đạt tới cảnh giới của lão ma đầu, chẳng qua vẫn chưa dừng lại. Loại uy thế này vẫn đang gia tăng. Dương Thiên Vấn bắt lấy cơ hội này, điên cuồng tế luyện Vô Lượng Phá Thiên Giản cùng Điêu Hoa Thanh Đồng Lô còn chưa hoàn toàn luyện hóa trong đan điền.

Qua một hồi lâu, pháp lực Dương Thiên Vấn dừng tăng trưởng, trong đầu không biết vì sao, chính là rõ ràng một cái sự thật: "Nguyện lực thêm vào, có tác dụng trong thời gian hạn định một trăm hai mươi hơi thở.".

Ý tứ trong đó, tự nhiên không cần nói cũng biết.

Dương Thiên Vấn không nói nhảm, cảm thụ một chút cỗ lực lượng cường đại này, vốn viên nguyên đan màu trắng kia trong hạ đan điền, không biết lúc nào đã lên tới trong trung đan điền, cả vật thể đan thân dạng màu xanh, trong chuyển động liền có một cỗ pháp lực mạnh mẽ lưu chuyển mà ra.

Dương Thiên Vấn ngẩng đầu lên, cười tà ác nhìn lão ma bị uy áp của mình ép tới không thể động đậy một cái, gọi ra Vô Lượng Phá Thiên Giản. Chỉ thấy vốn một cây tú hoa châm, biến thành một cây hoàng kim giản hình thức rồng nuốt nước! Uy nghiêm mà khí phách. "Bổn tọa từng nói, bổn tọa phải xử lý ngươi! Quỳ xuống cho ta, nhận lấy cái chết!".

Dương Thiên Vấn hướng phía trước đi tới ba bước trước mặt lão ma. Uy áp mạnh mẽ, khiến cho hai đầu gối lão ma không tự chủ được quỳ xuống. Dương Thiên Vấn giơ lên cao hoàng kim giản, giống như thiên thần hạ phàm, ánh mắt lạnh lùng nhìn lão ma, nói: "Bổn tọa ở nhân gian là thân con người, ở tiên giới lại là tiên thượng chi tiên, ở tại thần giới cũng tương tự phải làm thần thượng chi thần! Ngươi, không nên mạo phạm bổn tọa. Ngươi, không xứng!".

Lão ma đầu nào còn có biểu hiện không ai bì nổi vừa rồi, hiện tại hắn khuất nhục quỳ gối trước mặt Dương Thiên Vấn, không thể động đậy, vẻ mặt tràn ngập bộ dáng không dám tin, hoảng sợ hối hận quát: "Không,

không thể..., ngươi sao có thể..." Nhưng khi hắn nhìn thấy Dương Thiên Vấn giơ lên cao hoàng kim giản, lại ngược lại sợ hãi quát: "Không, không nên, ta sai rồi... Tha ta một mạng, ta nguyện ý giao ra bản mạng Nguyên thần của mình, nâng ngươi làm chủ, cả đời làm nô lệ!".

Dương Thiên Vấn đối với cái này làm như không thấy, có tai như điếc, "Nói cho ngươi, lão tử hôm nay mất hứng!" Không chút do dự nện hoàng kim giản xuống...

(.

"Không, ngươi sẽ hối hận, ngươi nhất định sẽ... ca ca ta sẽ không bỏ qua ngươi, tuyệt đối không..." Vừa dứt lời, một chữ cuối cùng đã vĩnh viễn cũng không nói ra được. Hoàng kim giản đã ngay cả Nguyên thần của hắn cùng nhau đánh thành mảnh nhỏ.

Làm nô lệ? Hừ, ngươi sớm nói một chút, có lẽ ta sẽ cho ngươi cái mặt mũi này. Đáng tiếc tâm tình lão tử hiện tại rất mất hứng, đừng nói làm nô lệ, chính là làm chó, lão tử cũng không cần!

Dương Thiên Vấn sau khi thuận tay tiếp thu tài sản lão ma này lưu lại, thu hồi Vô Lượng Phá Thiên Giản, lập tức ngồi xuống tại chỗ bắt đầu tu luyện. Thừa dịp bây giờ còn có thời gian, Dương Thiên Vấn đem toàn bộ lực lượng đều dùng cho tu luyện Thiên Lôi Kim Thân!

Không sai, pháp lực cường đại như vậy chỉ có thể tồn tại khoảng một trăm hơi thở, dùng để luyện hóa pháp bảo, căn bản không đủ. Ngược lại không bằng lấy đến tu luyện môn Thiên Lôi Kim Thân pháp môn này, như vậy có thể tăng lên bao nhiêu thì tăng lên bấy nhiêu, cho dù là tăng lên một tầng, cũng sẽ giảm bớt một ít lãng phí, nhiều một phần lợi dụng.

Thời gian trôi qua từng giây, cả người Dương Thiên Vấn lóe ra hào quang màu vàng lam, cùng với lôi điện chói mắt.

Kim đan màu xanh, đại biểu là pháp tắc Kim đan đệ lục chuyển, cái pháp lực mạnh mẽ này, không phải bàn cãi. Không chỉ như thế, từ trong Kim đan đạt được tin tức có liên quan các pháp tắc thiên địa, cũng làm Dương Thiên Vấn lấy được lợi ích không phải ít. Đáng tiếc, những cái này đều sẽ ở sau một trăm hơi thở biến mất, bao gồm cảm ngộ những cảnh giới này.

đọc truyện mới nhất tại .

Mà Dương Thiên Vấn cũng sẽ ở sau một trăm hơi thở bị đánh về nguyên hình, lấy lực lượng nguyện vọng cấp thứ tám cũng vẻn vẹn có thể đem pháp lực Dương Thiên Vấn tăng lên tới Kim đan đệ lục chuyển, sau đó duy trì thời gian một trăm hai mươi hơi thở.

Thiên Lôi Kim Thân ở dưới lực lượng cường hãn thúc giục hóa, từ đệ nhị chuyển tầng thứ ba, lấy chia đều mỗi mười hơi thở một tầng tốc độ hướng lên trên tăng vọt, chia đều chỉ là chia đều, đương nhiên không có khả năng mỗi một tầng đều tốn đi mười hơi thở. Giống đệ nhị chuyển tầng thứ tư, chỉ dùng hai hơi thở đã lao lên. Tầng thứ năm dùng năm hơi thở.

Lúc vọt tới đệ nhị chuyển đỉnh phong, thời gian còn lại bốn mươi hơi thở, nhưng chỉ có như thế, cũng tất cả dùng đi hai mươi hơi thở mới xông qua một trạm gác này, tiến vào đệ tam chuyển tầng thứ nhất, còn lại hai mươi hơi thở trôi qua. Thiên Lôi Kim Thân cũng vừa vặn xông lên đệ tam chuyển tầng thứ hai, lúc sắp đột phá ngừng lại.

Ngay sau đó, cỗ lực lượng cường đại kia trong cơ thể bắt đầu tiêu tán, thối lui. Kim đan cũng từ trung đan điền chậm rãi rút lui trở về hạ đan điền, màu sắc lại lần nữa khôi phục màu trắng thuần.

211. Chương 211: Chiến Lợi Phẩm

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 211: Chiến lợi phẩm

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn mở hai mắt, đứng dậy, nghĩ lại một chút loại cảm giác đặc biệt vừa rồi đệ lục chuyển Kim đan mang đến. Nhưng thật đáng tiếc, loại cảm giác đặc biệt, huyền ảo, khắc sâu này, lại một chút cũng không nhớ lại được. Đây có lẽ chính là khác biệt cảnh giới nhỉ?

Cảnh giới đến, như vậy tất cả đều nước chảy thành sông.

Cảnh giới không đến, như vậy cường cầu cũng vô dụng.

Dương Thiên Vấn vẫn là tỏ ra hài lòng, cảnh giới pháp lực đột nhiên tăng lên tuy đã biến mất, nhưng mà Thiên Lôi Kim Thân lại tu luyện đến đệ tam chuyển tầng thứ hai, vượt qua cả một chuyển!

Thực lực tổng thể của Dương Thiên Vấn lại tăng lên không ít. Nhìn bốn phía một chút, phân biệt phương hướng, gọi ra Thuấn Quang Vân, hướng tới phương hướng Bách Lang đảo bay đi.

Thời gian ba ngày liền lại một lần đến Bách Lang đảo.

"Ai da… Quên rồi." Dương Thiên Vấn nhớ tới, Bạo Viên trong Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, phất tay đem hắn thả ra.

Bạo Viên vừa ra tới, ánh mắt đầu tiên đã nhìn thấy Dương Thiên Vấn, lập tức trừng mắt nhìn. Sau khi xác nhận mới quan tâm hỏi: "Ông chủ, người không có việc gì?".

"Ta có thể có chuyện gì?" Dương Thiên Vấn mỉm cười lắc đầu nói.

"Gã kia…" Bạo Viên lại có chứng mất trí nhớ, đương nhiên nhớ rõ tất cả xảy ra ba ngày trước, cho nên có chút không dám tin.

"Con rùa kia đã chết." Dương Thiên Vấn hiện tại tâm tình rất tốt, giết một cao thủ cấp ma vương, tâm tình có thể không tốt? Hơn nữa còn thu dọn vài món pháp bảo cấp tiên khí cùng một cái nhẫn trữ vật.

Tất cả cái này Dương Thiên Vấn cũng chưa kịp xem.

"A?!" Bạo Viên mở to hai mắt nhìn. Tỉ mỉ từ trên xuống dưới nhìn chằm chằm Dương Thiên Vấn, một hồi lâu mới mở miệng hỏi: "Ông chủ. Người thực sự là loài người? Không phải một trong bảy đại siêu thần thú trong truyền thuyết?".

"Siêu cái rắm. Ta chính là người bình thường" Dương Thiên Vấn buồn bực trả lời.

"Vậy người là xử lý thằng cha kia như thế nào?" Bạo Viên rất buồn bực. Bởi vì hắn biết mình là vô luận như thế nào cũng không phải đối thủ của người nọ. Chỉ là cỗ hơi thở kia Bạo Viên đã biết. Mặc dù là dùng tới thủ đoạn cuối cùng cũng nhiều lắm có thể làm bị thương người này, giết là tuyệt đối không thể.

"Bí mật." Dương Thiên Vấn cười cười thian cư thế cư ắm kh B tr

Dương Thiên Vấn nghĩ đi nghĩ lại, cũng chỉ có nguyên nhân này mới là bổn nguyên dẫn phát phân tranh. Cái gọi là ích lợi phân tranh, không có lợi ích làm sao phân tranh đến?

Chẳng qua. Nói thật, cái này thủ đoạn thật là quá cao siêu. Ngay cả nằm vùng điệp chiến cũng đã đến, thật sự là làm người ta kinh ngạc.

Thật không biết vì sao, chỉ vì chút linh khí như vậy. Cái đảo này như nhỏ vậy, đến nỗi sao? Dương Thiên Vấn không khỏi vì những gia hỏa này cảm thấy thật đáng buồn.

Ngay tại lúc này, trong đầu bỗng nhiên chợt lóe linh quang, trên tay lập tức thi triển ra Huyền Quang Thuật.

Trong Huyền Quang Kính hiện ra bóng người Trần Nhược Lâm, chẳng qua nàng hiện tại cũng không dễ chịu, khóe miệng chảy máu, sắc mặt tái nhợt. Phía sau còn đuổi theo ba tu sĩ mặc vò bào các màu.

Dương Thiên Vấn phân biệt phương hướng, dùng thần thức gọi Bạo Viên, cùng bay ra khỏi Tam Tiên đảo.

Bạo Viên đuổi theo Dương Thiên Vấn nói: "Ông chủ, chuyện gì?".

"Trần tỷ bị ba cao thủ đuổi giết, chúng ta đi qua tiếp ứng." Dương Thiên Vấn nói xong, sáng ra Huyền Quang Kính lòng bàn tay.

Bạo Viên nhìn rõ ràng một hai, thần sắc không khỏi nghiêm túc, tốc độ đẩy nhanh gấp đôi.

Dương Thiên Vấn cũng chân giẫm Thuấn Quang Vân, tốc độ không chút chậm liền xông ra ngoài.

Trong Huyền Quang Kính, Trần Nhược Lâm phun một ngụm máu tiếp một ngụm máu, tựa như dùng là một loại độn thuật cực kỳ hao tổn tổn hại khí huyết, tốc độ tất nhiên nhanh, nhưng mà lại không kiên trì được bao lâu.

"Bạo Viên, trong chốc lát ngươi tiếp đón Trần tỷ, nhanh chóng chạy về trên đảo cứu chữa. Ta đến ngăn cản truy binh." Dương Thiên Vấn cẩn thận phân phó.

"Nhưng, ông chủ, một mình người..." Bạo Viên có chút lo lắng nói.

"Ta? Ngươi cho rằng hai gã Linh tiên một gã Kim tiên có thể làm gì được bổn tọa?" Mặt Dương Thiên Vấn mang tự tin nói, chỉ cần không phải huyền tiên cao thủ loại cấp nghịch thiên này, tại trong Hư Vô Tù Lao này, chỉ cần không đối phó năm gã Kim tiên, vậy căn bản chỉ là chút bận tâm.

Cho dù cứng đối cứng không phải đối thủ, nhưng luận thủ đoạn, Dương Thiên Vấn còn có thể sợ vẻn vẹn một hai gã Kim tiên sao?

Bạo Viên tự hỏi một chút, nhớ tới thực lực sâu không lường được kia của Dương Thiên Vấn, gật gật đầu, dù sao xem trạng thái này của Trần Nhược Lâm, cứu chữa chậm chỉ sợ nguy hiểm tính mạng! Nay trên đảo đã bị thương nặng một cao thủ linh tiên, Trần Nhược Lâm thoạt nhìn cũng bị thương thế không nhẹ, cái này thật đúng là họa vô đơn chí.

"Trần đảo chủ, ngươi không cần chạy nữa, chạy không thoát, cho dù ngươi chạy về Tam Tiên đảo lại như thế nào? Sẽ chỉ mang tai hoạ cho bọn hắn mà thôi. Ở sau khi Vương Đình bị thương nặng, chẳng lẽ ngươi cho rằng trên Tam Tiên đảo còn có người có thể đối kháng ba người chúng ta sao?" Kim tiên hắc bào không nhanh không chậm dẫn đầu đuổi theo kia cười tủm tỉm nói.

(.

Trần Nhược Lâm nghe xong, quả thực có chút chần chờ, nhưng lập tức trong đầu dâng lên bóng người hai người Dương Thiên Vấn cùng Bạo Viên, chẳng qua lập tức lắc lắc đầu, bọn họ còn không biết khi nào mới có thể trở về.

"Nhiều người như vậy đuổi một cô gái yếu ớt, các ngươi còn muốn chơi trò mỹ nữ cùng dã thú hay sao?" Thanh âm lạnh lùng của Dương Thiên Vấn từ xa xa truyền tới. Thật là dã thú, Dương Thiên Vấn ở trong Huyền Quang Kính nhìn thấy không quá rõ ràng. Lúc này vừa thấy được người thật liền phát hiện ba người vậy mà đều là yêu tu.

Ba người sửng sốt một chút, lập tức nhìn thấy một người tuổi còn trẻ giẫm một đám mây trắng nhẹ nhàng đến, tốc độ phi thường nhanh.

Dương Thiên Vấn phất tay chính là ba đạo thiên lôi, ba người bị dọa nhảy dựng. Yêu tu so với tu sĩ loài người càng thêm sợ hãi thiên lôi.

214. Chương 214: Đoạn Hậu

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 214: Đoạn hậu

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Chẳng qua ba người cũng vẻn vẹn có hoảng sợ mà thôi, động tác lại là không chậm, đều tự phóng ra phòng ngự pháp bảo. Dương Thiên Vấn cẩn thận nhìn lên, không khỏi muốn cười, đường đường một Kim tiên hai gã linh tiên, phòng ngự pháp bảo trên người vậy mà là cấp linh khí. Tuy là đỉnh cấp linh khí cấp mười, nhưng ở Dương Thiên Vấn xem ra, cái này cũng quá nghèo rồi.

Dương Thiên Vấn cản lại ba gã yêu tu, hướng về phía Bạo Viên nói: "Ngươi dẫn người đi trước, nơi này giao cho ta." Đem Trần Nhược Lâm đã hôn mê ném cho Bạo Viên.

Bạo Viên gật gật đầu, mang theo Trần Nhược Lâm rời khỏi.

Ba gã yêu tu cách dùng bảo đón thiên lôi, lại phát hiện uy lực cũng không lớn như trong tưởng tượng như vậy.

Dương Thiên Vấn cũng không nói nhảm, gọi ra trung phẩm phòng ngự tiên khí của mình, trên tay đột nhiên xuất hiện một khối nghiên mực, Dương Thiên Vấn hướng chỗ trống ném đi, hướng tới một yêu tu mặc trường bào màu đỏ cấp linh tiên lao tới phía trước chỉ một cái. Nghiên mực đột nhiên biến lớn, mang theo linh áp vô cùng nện xuống vào đầu.

Hai người khác công kích lại là đánh ở trên lồng phòng ngự. Rất đáng tiếc, chưa nổi lên bất cứ hiệu quả gì.

Hai người công kích cả kinh, tuy là dưới sự gấp rút phát ra phi kiếm, nhưng cũng không nên một chút hiệu quả cũng không có chứ?

Một bên khác, nghiên mực nện xuống vào đầu, yêu tu áo bào đỏ kia không kịp tránh né, chỉ có tế lên pháp bảo phòng ngự cùng pháp bảo công kích cùng nhau nghênh đón.

Đáng tiếc, hắn đối mặt là trung phẩm tiên khí, uy lực mạnh, tuyệt đối không phải một kiện hạ phẩm tiên khí cùng một kiện phòng ngự linh khí có thể so sánh. Pháp bảo công kích không có hiệu quả, phát ra một tiếng kim loại va chạm. Rất là thanh thúy du dương, yêu tu áo bào đỏ kia cả người bao phủ ở dưới phòng ngự linh khí cũng không lường trước được một tiểu tử pháp lực dao động ở dưới hắn, vừa ra tay đã là loại cao cấp pháp bảo cấp bậc trung phẩm tiên khí này.

Phải biết, ở trong Hư Vô Tù Lao, số lượng tiên khí không ít, nhưng trung phẩm lại có thể đếm được trên đầu ngón tay. Dương Thiên Vấn ngày đó gặp lão ma cấp huyền tiên kia, pháp bảo phòng ngự trên tay cũng chẳng qua là phòng ngự tiên khí cấp ba hạ phẩm đỉnh phong, công kích trên đỉnh đầu thì là một kiện trung phẩm tiên khí. Đáng tiếc không dùng nện, bị Vô Lượng Phá Thiên Giản nện xuống một giản, cái gì cũng hủy diệt. (.

Yêu tu chẳng qua cấp linh tiên này, trên người quả nhiên đủ nghèo, ngay cả cái phòng ngự pháp bảo này có pháp lực linh tiên hậu thuẫn, nhưng tương tự pháp lực Dương Thiên Vấn cũng không thấp, ở dưới tình huống pháp lực kém không lớn, rất rõ ràng uy lực của trung phẩm tiên khí cũng không phải là thổi ra. Vừa tiếp xúc, kiện phòng ngự linh khí kia giống như khí cầu, vừa chạm đã nổ. Linh khí nổ, chặn được nghiên mực một lát, yêu tu áo bào đỏ kia nhân cơ hội từ dưới nghiên mực trốn thoát, chẳng qua dư âm của linh khí nổ cùng pháp bảo vỡ nát, cũng làm yêu tu áo bào đỏ bị thương không nhẹ.

Dương Thiên Vấn không để ý tới hai người khác công kích, nhân cơ hội này toàn lực phát động một cái Thần Tiêu Thiên Lôi cấp mười.

Yêu tu áo bào đỏ vừa mới chạy ra, phun ra một ngụm tâm huyết, dưới sự bị thương, hộ thân pháp bảo lại bị phá vỡ, tâm thần có chút hoảng hốt. Nhưng vào lúc này, trong lôi quang có chứa một tia pháp tắc khí tức thiên lôi từ trên không đánh xuống. Mười đạo thiên lôi một đạo tiếp một đạo, một đạo so với một đạo hung ác hơn. Yêu tu áo bào đỏ hét lớn một tiếng, hiện ra yêu thể, sử dụng mật pháp nào đó. Pháp lực dao động đột nhiên tăng cường gấp mười, vận toàn thân pháp lực, một cơn sóng xanh từ trong tay phát ra, đón đạo thiên lôi thứ nhất.

Hai yêu tu bên kia thấy Dương Thiên Vấn dũng mãnh như thế, đều biến thân, hiện ra yêu thể cường đại, một gã tản ra u quang xanh mượt, một gã lóe ra ánh sáng đò chói mắt. Chung quanh bọn họ đều bay nhiều tới bốn năm kiện pháp bảo, đối với Dương Thiên Vấn liền luân phiên oanh tạc. Hảo hán không chịu nổi nhiều người, một phen oanh tạc xuống này, Dương Thiên Vấn hao tổn pháp lực đã gấp mấy lần tính toán. Đây còn là bởi vì hộ thân pháp bảo là một kiện trung phẩm tiên khí, bằng không những công kích này nếu đánh vào trên người, vậy càng là khó có thể thừa nhận.

Dương Thiên Vấn từ khi xuất đạo tới nay, chưa từng xuất hiện loại pháp lực hao tổn điên cuồng giống như Hoàng Hà vỡ đê này. Cho dù pháp lực hồi phục lực rất nhanh, cũng không chịu nổi loại tốc độ hao tổn này.

Dương Thiên Vấn hung hăng quyết tâm, bị thương mười ngón của hắn, không bằng cắt một ngón của hắn, chống đỡ công kích, lại là mười đạo Thần Tiêu Thiên Lôi đánh tới.

Yêu tu áo bào đỏ rốt cuộc vẫn là mắt lộ ra không cam lòng bị Thần Tiêu Thiên Lôi đánh thành mảnh vỡ, yêu anh cũng không kịp bay ra, đã bị mưa sét như bão tố hủy diệt.

Hai vị yêu tu khác thấy, mắt lộ ra kinh hãi, lực lượng trên tay càng thêm mạnh, nâng tay lại là ném ra mấy kiện pháp bảo, đều tự nuốt ăn hai viên linh đan, bao vây Dương Thiên Vấn công kích càng thêm điên cuồng, không cho Dương Thiên Vấn có cơ hội đánh trả.

Dương Thiên Vấn cho tới nay, pháp bảo trên người đều là một công một thủ không khác nhiều lắm, số lượng đến bây giờ nhiều lắm chỉ có bốn kiện. Hai kiện trong đó, một cái là kim kiếm Bích Nhi các nàng lưu lại, một kiện là Vô Lượng Phá Thiên Giản.

Kim kiếm Dương Thiên Vấn bình thường không dùng, dùng cũng không nổi lên hiệu quả gì. Vô Lượng Phá Thiên Giản uy lực vô cùng, nhưng không thể thường dùng, chỉ có làm con bài chưa lật thời khắc mấu chốt nhất dùng. Như vậy mới biết chịu thiệt, nhìn hai vị đại ca đối diện cùng với một vị khác sau khi chết một cái, "Bạo" ra một đống lớn pháp bảo, bọn họ mỗi một người đều có nhiều đến tám kiện pháp bảo trở lên, thật sự là lợi hại.

Dương Thiên Vấn thở dài, triển khai Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, ở trên trận bàn đặt lên Áp Trận Cửu Cung Ấn, đem hai yêu tu thu vào trong đại trận, thần niệm tìm đến Tả Hữu nhị tiên, mở miệng nói: "Hai người các ngươi ở bên trong, cũng ở không ít thời gian, là lúc nên đi ra ngoài rồi.".

Tả Hữu nhị tiên hoảng hốt, liên tục mở miệng nói: "Đừng đừng đừng, hai chúng ta hiện tại không muốn đi ra ngoài.".

"Không được, ở tại bên trong phải nộp tiền thuê nhà, các ngươi nộp tiền thuê nhà chưa?" Dương Thiên Vấn hừ lạnh một tiếng mở miệng nói.

"Chúng ta nộp, lập tức nộp. Ngươi nói nộp cái gì?" Tả Hữu nhị tiên mặt dày mày dạn không chịu đi.

"Đem giải quyết hai người này cho ta." Dương Thiên Vấn nói xong, nhẹ nhàng chỉ trận bàn một cái.

Trước mắt Tả Hữu nhị tiên chính là tình hình hai yêu tu phá hoại ở trong trận. Hai người nhìn nhau một cái, gật gật đầu nói: "Giải quyết chúng nó, ngươi cho chúng ta ở bên trong một trăm năm.".

"Không được, nhiều nhất năm mươi năm, chẳng qua tiền thuê nhà có thể nợ trước, về sau có cơ hội lại đưa cũng được." Dương Thiên Vấn cười tủm tỉm trả lời.

"Tốt, một lời đã định." Hai người đồng thanh đáp.

"Một lời đã định." Dương Thiên Vấn cũng trả lời, trong lòng lại đang thầm than. Nếu không phải lực lượng của Áp Trận Cửu Cung Ấn không đủ để diệt sát Kim tiên, chỉ có thể dựa vào tính chất trận bàn dùng đại trận mạnh mẽ vây khốn, hơn nữa số lượng cũng không thể vượt qua quá nhiều, bằng không ta còn cần gọi hai người các ngươi nộp tiền thuê nhà sao?

Bên này sau khi xong chuyện, phải trở về dùng Hàn Tinh vạn năm phối hợp Cửu U Minh Thạch vạn năm luyện chế trước một cái trận tâm ra nói sau, về phần ức năm có thể thoáng để về sau một chút.

Dương Thiên Vấn đem Tả Hữu nhị tiên đưa tới trước mặt hai yêu tu, liền xoay người bay xuống mặt biển, nhặt lên các loại pháp bảo nhẫn "Bạo" ra, nói không chừng có thể dùng để đổi chút linh dược, tuy là một đống rác rưởi, ha ha.

Dương Thiên Vấn gọi ra Thuấn Quang Vân, xoay người chạy lấy người.

Trận bàn la bàn không gian đang không ngừng run rẩy, kinh động Dương Thiên Vấn. Dương Thiên Vấn lấy trận bàn ra, thần thức dò xét vào, một hồi chiến đấu cho người ta cảm giác mới mẻ, đánh đến khí thế ngất trời, phi địa kịch liệt. Dương Thiên Vấn nhìn xem cũng nhất thời thấy kinh tâm động phách. Sức chiến đấu thật sự của một Kim tiên, Dương Thiên Vấn thật ra chưa từng kiến thức.

Kim tiên thứ nhất chết ở trên tay Dương Thiên Vấn, hai bên căn bản chưa từng giao thủ một lần, vài cái đối mặt đã bị Dương Thiên Vấn âm chết. Tả Hữu nhị tiên là chui đầu vô lưới, xông vào cạm bẫy, bị nhốt ở trong Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận.

về phần một vị yêu tu cấp Kim tiên này, Dương Thiên Vấn chống phòng ngự tiên khí, thu phục một yêu tu áo bào đỏ kia cũng chẳng qua thời gian mười mấy hơi thở, về sau cũng rất dứt khoát chấn dùng Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, đem người vây ở bên trong, cũng không giao thủ chính diện. Cho nên, Dương Thiên Vấn tuy không e ngại cao thủ cấp Kim tiên, nhưng chưa bao giờ biết bọn họ rốt cuộc lợi hại bao nhiêu.

Nhưng một lần này lấy góc độ người bàng quan xem, uy thế của Kim tiên tuy xa xa không bằng huyền tiên, nhưng tuyệt đối không phải linh tiên có thể chống lại. Có thể nói như vậy, Dương Thiên Vấn cùng một Kim tiên ở dưới tình huống tương đối công bằng đấu một chọi một, Dương Thiên Vấn tuyệt đối không phải đối thủ, chẳng qua chạy trốn là tuyệt đối không có vấn đề. Cái gì gọi là tương đối công bằng? Dương Thiên Vấn không dùng thần khí, không dùng đại trận hai loại đồ vật cấp nghịch thiên này.

Sau đó cho dù là có được trung phẩm phòng ngự tiên khí, có được trung phẩm công kích tiên khí, cũng tương tự không phải đối thủ của Kim tiên chỉ có được hạ phẩm công kích tiên khí cùng hạ phẩm phòng ngự tiên khí.

Sự thật thường thường chính là tàn khốc như thế. Dương Thiên Vấn có được đồ vật cấp nghịch thiên, hơn nữa không chỉ một kiện, cho nên cho dù mạnh như Kim tiên cũng chỉ có ngoan ngoãn ăn cái ngậm bồ hòn này. Chung quy không thể quy định Dương Thiên Vấn không được dùng thần khí không được dùng đại trận chứ?

Dương Thiên Vấn rất dứt khoát đem bốn thằng cha thả ra, để cho bọn họ ở bên ngoài chậm rãi đánh, tránh cho cái trận bàn mới thăng cấp này chẳng may có cái tổn thương, một lần nữa luyện một cái ít nhất tốn hai mươi năm thời gian.

Cái này hai mươi năm có lẽ là nháy mắt liền đi qua, cũng có lẽ sẽ phát sinh rất nhiều không tưởng được sự tình, Dương Thiên Vấn cũng không dám mạo hiểm như vậy.

Phóng ra càng tốt, ba đánh hai! Dương Thiên Vấn chỉ vào yêu tu yếu hơn một cấp kia nói với Tả Hữu nhị tiên: "Thằng cha kia thì giao cho ta, một gã khác thì giao cho các ngươi.".

215. Chương 215: Thiên Nhạc Đảo

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 215: Thiên Nhạc đảo

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Kết quả chuyện làm người ta ngã vỡ kính mắt đã xảy ra, yêu tu cấp Kim tiên kia há mồm phun ra một đạo ánh sáng nhạt màu vàng, ánh sáng nhạt cùng một cái pháp bảo trước người hòa hợp, cái pháp bảo hạ phẩm cấp tiên khí này lập tức khí thế tăng vọt.

Tả Hữu nhị tiên vừa thấy tràng diện này, hầu như đồng thời lắc mình vội vàng thối lui, vừa rời khỏi mười thước, hơn nữa tăng mạnh vòng bảo hộ của hộ thân pháp bảo phòng ngự, ngay sau đó kiện pháp bảo kia ầm ầm nổ tung, khoảng cách phạm vi trăm mét đều bị lan đến. Mà sau khi nổ, yêu tu cấp Kim tiên kia đã hoàn toàn mất tung tích.

Dương Thiên Vấn thoải mái giải quyết yêu tu cấp linh tiên trang bị cấp thấp kia. Pháp lực thằng cha này là không tệ, chẳng qua đáng tiếc, trang bị tuy nhiều, nhưng không có một loại có thể đánh vỡ trung phẩm phòng ngự tiên khí của Dương Thiên Vấn, phòng ngự pháp bảo cũng không thiếu, nhưng cũng không có một loại có thể cứng rắn kháng nghiên mực của Dương Thiên Vấn. Kết quả tự nhiên không cần nói nhiều, ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có, đã bị Dương Thiên Vấn giải quyết. Đương nhiên yêu tu này chẳng qua là một yêu loại cái thường mà thôi.

Dương Thiên Vấn vừa giải quyết bên này, bên kia liền đã xảy ra vụ nổ mãnh liệt, cũng may pháp bảo của Dương Thiên Vấn còn chưa lấy xuống, lại cách thật sự xa, cho nên dư ba vụ nổ không đem Dương Thiên Vấn thế nào.

Chẳng qua Tả Hữu nhị tiên thì tỏ ra chật vật một chút.

"Người đâu?" Dương Thiên Vấn hối hận. Sớm biết thì không nên đem thằng cha kia thả ra. Mình cũng thật là hồ đồ, đường đường Kim tiên chính là nghèo kiết hủ lậu nữa, hắn cũng là Kim tiên hàng thật giá thật, pháp lực cao cường, đối mặt hai cao thủ ngang cấp, có lẽ không phải đối thủ, nhưng chạy trốn mà nói lại là chuyện nhỏ. Trước kia Dương Thiên Vấn đối mặt kẻ địch, thực lực thấp, căn bản ngay cả chạy cũng chạy không thoát; Thực lực ngang nhau, đối mặt pháp lực hùng hậu, thuật pháp mạnh mẽ của Dương Thiên Vấn không có cơ hội chạy trốn; Thực lực cao, thì bị Dương Thiên Vấn dùng đại trận cùng thần khí âm chết, cũng không có cơ hội chạy trốn.

Cho nên Dương Thiên Vấn cũng đã quên người ta đánh không lại có thể chạy. Không phải bất luận kẻ nào cũng giống mình có đủ thực lực không cho người khác bất cứ cơ hội nào chạy trốn.

Tả Hữu nhị tiên cũng có chút xấu hổ. Ai ngờ đến gia hỏa này đường đường Kim tiên vậy mà vài cái đối mặt đã tự bạo pháp bảo, dùng mật pháp chạy mất, thật sự là chuẩn bị không kịp chuyện. "Chạy rồi.".

"Hừ!" Dương Thiên Vấn phi thường bất mãn, thả hổ về rừng, hậu hoạn vô cùng.

Gọi ra Thuấn Quang Vân, phất tay áo mà đi. Cũng không để ý tới Tả Hữu nhị tiên, ngay cả hai đánh một cũng có thể để người ta chạy trốn, thật sự là hai phế vật, thật sự không đáng đầu tư.

Dương Thiên Vấn tốc độ cực nhanh. Trong nháy mắt đã biến thành điểm điểm đen nhỏ chân trời. Ngay sau đó không thấy nữa.

Ngọc Oánh nhìn về phía tu sĩ trẻ tuổi bình tĩnh hỏi: "Lôi Mông, ngươi lưu lại chỉ sợ không chỉ là nói như vậy chứ? Ngươi chẳng lẽ không có hứng thú đối với trung phẩm phòng ngự tiên khí?".

"Đương nhiên không có khả năng, trung phẩm phòng ngự tiên khí ta tự nhiên có hứng thú, nhưng ta lại cho rằng bọn họ chuyến này tất nhiên tổn thất thảm trọng, nói không chừng có thể có đi không có về, Thiên Nhạc đảo về sau chính là của hai chúng ta." Lôi Mông cười đến rất là vui vẻ.

"Vì sao?" Ngọc Oánh không rõ.

"Ai… Ngươi đã nghe nhị đương gia nói. Không có cảm thụ gì sao?" Lôi Mông nghiêm túc hỏi.

"Không có." Ngọc Oánh lắc lắc đầu.

"Hắn từng nói, rơi vào trong một cái ảo cảnh inh, ở trong gặp Tả Hữu nhị tiên." Trong mắt Lôi Mông lộ ra một luồng tinh quang, mở miệng nói: "Thật ra cái này căn bản không có khả năng! Bản thân Tả Hữu nhị tiên chính là đại gia trận pháp nổi tiếng, hai người bọn họ lại há có thể dễ dàng lâm vào ảo cảnh?".

"Ý tứ ngươi là…" Ngọc Oánh nghe xong có chút không rõ nguyên

do.

"Vậy căn bản là không phải ảo cảnh gì! Thực lực đại đương gia cùng nhị đương gia tuy kinh người, nhưng mà luận đến kiến thức thì quá hẹp. Nếu ta đoán không sai, đó có thể là một cái trận pháp không gian!" Lôi Mông mở miệng giải thích.

"Trận pháp không gian?" Hiển nhiên, Ngọc Oánh cũng chưa từng nghe nói, chính như Dương Thiên Vấn không am hiểu cổ thuật, Ngọc Oánh tương tự không am hiểu trận pháp, cho nên chưa từng nghe nói.

"Năm đó, ta ở trước khi gặp được ngươi, từng có một lần kỳ ngộ. Ta ở trong một cái động phủ cổ tu trung có được một quyển ngọc giản. Cũng chính là vì cái này ta mới có hôm nay. Ta cũng là từ trong ngọc giản mới biết được, vốn trình độ trận đạo cao nhất là hình thành một cái trận pháp không gian độc đáo. Nếu trận đạo của đối phương thật có thể đủ tự thành không gian, như vậy chúng ta cho dù đi, cũng là chịu chết mà thôi." Lôi Mông nhớ lại nói.

"Dương Thiên Vấn kia thực sự đáng sợ như vậy sao?" Ngọc Oánh cũng mười phần ngoài ý muốn, tuy nàng rõ ràng Dương Thiên Vấn không phải tiên nhân bình thường, nhưng không ngờ tới hắn vậy mà biết cái phương diện này.

"Phải, ta cũng không lường trước được. Nhưng nói không chừng ta còn phải đa tạ hắn thì sao? về sau Thiên Nhạc đảo chính là thuộc về hai chúng ta, ha ha ha…" Lôi Mông cười trả lời, vốn chỉ dự tính ở Tam Tiên đảo lập môn hộ khác, nhưng hiện tại xem ra, cái này không cần thiết nữa.

Gần một tháng trôi qua, Cơ Vô Song vẫn đang bố trí, có thể thấy được bố trí cái cấm chế này phức tạp bao nhiêu. Cũng may mắn ở đây, nàng xa ở ngoài vạn dặm phát hiện rất nhiều kẻ địch đến phạm.

Lập tức triệu tập mọi người, thương lượng đối sách. "Các vị, tiên thức của ta phát hiện người của Thiên Nhạc đảo công tới." Làm nhị đảo chủ của Tam Tiên đảo, đối với nhân vật chủ yếu của năm đại linh đảo vẫn nhận được rất rõ ràng.

Bạo Viên nghe xong, xoa tay, tỏ ra rất là hưng phấn.

Mấy người khác thì là phi thường không lạc quan. Hiện tại Tam Tiên đảo, cả đảo cộng lại cũng cùng lắm tám người, trong đó hai người bị thương nặng, một người vết thương nhẹ, một người còn chưa hoàn toàn khôi phục nguyên khí. Có được sức chiến đấu đầy đủ cũng chỉ có Bạo Viên, Lưu Phong, Lưu Nguyệt cùng với Dương Thiên Vấn đang trong bế quan.

"Vấn Thiên hộ pháp đâu?" Cơ Vô Song hỏi, Trần Nhược Lâm đang vận công chữa thương, cho nên một mình Cơ Vô Song chủ trì.

"Ông chủ, hắn đang trong bế quan, bởi vì hắn từng phân phó không nên đi quấy rầy hắn, cho nên…" Bạo Viên giải thích.

"Làm thế nào, người ta cũng công tới rồi, chúng ta bên này chỉ có mấy người, thực lực kém quá nhiều, hơn nữa cấm chế trên đảo còn chưa hoàn toàn bố trí xong, căn bản không có sức ngăn cản bọn họ nhiều người quy mô như vậy đến xâm phạm, phải lui lại." Cơ Vô Song cũng không ngốc, nơi này chỉ có chút người như vậy, nếu có thể đi cùng hơn một ngàn người của đối phương cứng đối cứng?

Chúng ta phải lui sao?" Bạo Viên buồn bực hỏi.

"Nói nhảm, đối phương nhiều người thế nặng, chúng ta lưu lại cũng chỉ là lấy trứng chọi đá mà thôi." Lưu Nguyệt yêu kiều nói.

"Nhưng ông chủ của ta còn đang bế quan, muốn đi các ngươi đi đi, ta muốn ở lại chờ ông chủ của ta." Bạo Viên mở miệng nói.

"Nhị muội, nơi này giao cho ta, ngươi đi bố trí cấm chế trước, có thể ở trước khi địch chạy tới bố trí bao nhiêu thì bố trí bấy nhiêu, thật sự không được, chúng ta có thể thông qua truyền tống trận trên đảo rời đi." Thanh âm Trần Nhược Lâm vang lên.

"Vâng, đại tỷ." Cơ Vô Song nghe thấy thanh âm Trần Nhược Lâm, cũng không nói nhiều cái gì, nhanh chóng đi bố trí cấm chế. đọc truyện mới nhất tại .

"Bạo Viên, ngươi đi thông báo Vấn Thiên, cần phải thông báo được, ít nhất cũng phải ở trước khi chúng ta lui lại chạy tới nơi này. Mọi người có thể còn không biết, thật ra dưới lương đình này còn có một tòa truyền tống trận pháp, đây là chuyện chỉ có ba tỷ muội chúng ta mới biết được. Thông qua nó, chúng ta có thể an toàn rút lui." Trần Nhược Lâm đánh một đòn cường tâm châm ọi người, thông qua cấm chế, có thể giết bao nhiêu giết bấy nhiêu, đánh không lại đến lúc đó lại lui là được.

Bốn người kinh ngạc không thôi. Truyền tống trận khắc chế cũng không đơn giản, người bình thường tuyệt đối không có khả năng biết, nhưng Tam Tiên đảo lại có một tòa. Không cần hỏi, khẳng định là kiệt tác của Cơ Vô Song.

Truyền tống trận là thượng cổ pháp trận, ở hiện nay thời đại này, nó tuy còn chưa thất truyền, nhưng mà tuyệt đối thuộc loại cao giai trận pháp cấp cơ mật. Dưới tình hình chung, chỉ có một ít đại môn đại phái truyền thừa đã lâu mới biết được, nếu không cho dù pháp lực ngươi thông thiên như thế nào nữa, cũng không cách nào biết được huyền bí của nó.

Có truyền tống trận, mọi người ở trên rút lui đã không thành vấn đề. Đã không có nỗi lo về sau, mọi người đều dâng lên đủ nhiệt tình, đừng nhìn thấy người không ít, nhưng cao thủ thật sự cũng không khả năng nhiều đến nơi nào.

Dương Thiên Vấn luyện chế Áp Trận Cửu Cung Ấn mới cũng ở thời điểm cuối cùng. Ở lúc này, không chấp nhận nửa điểm sơ xuất. Thông qua luyện tâm đan hỏa, Dương Thiên Vấn đem lĩnh ngộ của mình đối với cửu cung trận lí cùng với bát hoang lục hợp ba loại trận lí dung hợp làm một, trút vào trong trận ấn, lấy những tham ngộ thiên địa chí lý này đến làm linh hồn của pháp bảo.

Luyện tâm đan Hỏa Thần kì ngay tại nơi này. Nó không thể so với ngọn lửa bình thường, nó là ngọn lửa có linh hồn, linh hồn của nó chính là tâm của Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn có thể thông qua nó, rót vào cảm ngộ của mình, lấy khiến cho luyện chế pháp bảo hoặc là trận bàn càng thêm thần diệu, cũng càng thêm linh tính, tương ứng uy lực cũng tương tự có thể được tăng trưởng không ít.

Nhị long tứ hoa trên Điêu Hoa Thanh Đồng Lô đột nhiên hiển tượng. Dương Thiên Vấn mừng như điên một hồi, cái này đại biểu cho pháp bảo trong đỉnh lô sắp ra rồi.

217. Chương 217: Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận Hung Hãn

Chương 217: Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận hung hãn (1,2)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Pháp bảo ra lò, một luồng ánh sáng nhạt phóng lên tận trời. Hào quang cũng không mãnh liệt, giống như một sợi dây nhỏ bắn thẳng đến bầu trời. Cũng may mắn là ở trong tiên phủ, tiên phủ trong tự thành không gian, nếu không dị tượng bực này khẳng định sẽ đưa tới rất nhiều chú ý.

Một kiện đại ấn bốn thước kiến phương lơ lửng ở không trung, tản ra linh động chi khí kinh người.

Tiên khí? Phải, lại giống như không phải!

Dương Thiên Vấn nở nụ cười, tiếp nhận pháp bảo nhìn một cái. Trên phẩm chất tuy chỉ có tầng thứ hạ phẩm tiên khí, nhưng đây là dùng phương thức luyện chế hậu thiên linh bảo trên Tử Tiêu Bảo Lục luyện chế ra. Tuy chỉ là hậu thiên linh bảo tam lưu. nhưng cái này so với hạ phẩm tiên khí bình thường có cảm giác linh động càng thêm đặc thù.

Vũ trụ cùng vũ trụ khác nhau, ở một chút phương diện nào đó của mỗi cái cũng có một ít khác biệt. Vũ trụ tương ứng ban đầu của Dương Thiên Vấn, ở phương pháp phương diện luyện đan luyện khí mặc dù ở bản chất cùng vũ trụ này cũng không có khác nhau quá lớn, nhưng là trên một chút thủ pháp hoặc là xử lý đặc thù nào đó có khác nhau, do đó làm ột ít sai biệt vi diệu, đây là rất bình thường.

Áp Trận Cửu Cung Ấn này không có năng lực công kích cùng phòng ngự, nhưng nó lại ẩn chứa trận đạo chí lý. Bất luận kẻ nào có được nó, đều có thể từ trong đó tìm hiểu cảm ngộ trận đạo của Dương Thiên Vấn để lại trong đó, cùng ngọc giản Thương Tiên Tôn lưu lại có hiệu quả như nhau. Chẳng qua đem nó làm trận tâm, lúc đặt ở trên trận bàn Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, uy lực mới có thể phóng ra.

Lúc này, gần ngàn người cũng đã bay tới gần, cách hòn đảo nhỏ còn khoảng trăm dặm. Nhân số quá nhiều, tầng thứ khác nhau, cho nên tốc độ phi hành của bọn họ cũng không nhanh, hơn nữa còn đặc biệt chậm.

“Lão đại, chúng ta đến rồi.” Nhị đương gia mở miệng nói.

“Mọi người cứ việc yên tâm mà công kích, trên đảo chẳng qua là một ít tàn binh mà thôi, không đủ gây sợ hãi.” Tu sĩ mặt đen cười tủm tỉm nói, “Chẳng qua, cẩn thận một người trẻ tuổi sử dụng phòng ngự tiên khí”.

“Vâng!” Mọi người cùng lên tiếng phụ họa. Sau đó cùng nhau hướng xuống lao tới.

Cơ Vô Song tr 7 tớ qua c ất g ” N ” hã / út/ út ngƯ : [bj ” aohiệ x tẤ hú

Thương Sách được coi là một trong các pháp quyết tu luyện đại biểu vũ trụ này, nó có thể ột phàm nhân có chút tư chất tu luyện thành tiên tôn, tiến tự như tiến. Sau khi đối lập một phen, Dương Thiên Vấn phát hiện phương pháp tu luyện nó, từ trên căn bản cùng Tự Tại Đại Đạo hoàn toàn khác nhau.

Chỗ khác nhau rất nhiều, đầu tiên từ Trúc Cơ bắt đầu,Thương Sách yêu cầu đả thông tứ chi trong cơ thể bao gồm thủ bọn Dương Minh Đại Tràng Kinh, Thủ Tam Dương Tam Tiêu Kinh tổng cộng mười hai cái kinh mạch, sau đó mở rộng đan điền, luyện hóa khí tinh, đả thông hai mạch Nhâm Đốc, liên thông hai cây cầu của trời đất. Sau đó ở trong tu luyện kế tiếp, tu luyện từng cái kinh mạch, cần cái nào, tu luyện cái nào. Lấy điểm mở rộng đến tuyến, lấy tuyến lại mở rộng đến mặt.

219. Chương 219: Tĩnh Tâm Tu Luyện

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 219: Tĩnh tâm tu luyện

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Tự Tại Đại Đạo thì là thứ nhất yêu cầu đả thông kinh mạch cùng huyệt đạo toàn thân, trước một bước từ hậu thiên phản tiên thiên, như vậy lập tức chiếm tiên cơ, ngay sau đó lại là tu luyện toàn diện lại toàn diện, đi là mười phần rõ ràng lấy "mặt" mở rộng đến tuyến "mặt" lớn hơn nữa.

Đương nhiên, cái trước tốc độ nhanh hơn nhiều, nhưng đối với tư chất yêu cầu cũng không nhỏ, tư chất càng cao tu luyện hiệu quả liền càng tốt, ngược lại thì càng là chậm chạp.

Mà Tự Tại Đại Đạo thì không quá yêu cầu tư chất, chỉ cần ngươi xem hiểu tâm pháp liền có thể tu luyện, kẻ có duyên đều có thể thành tiên.

Có thể nói hai người tương tự tư chất kém cách xa, cái trước tu luyện mà nói, tư chất tốt thành tựu đại, tốc độ nhanh. Người tư chất kém, thành tựu có hạn, tốc độ chậm. Nhưng tu luyện cái sau mà nói, tư chất tốt có lẽ ở trên tốc độ chiếm ưu một chút, nhưng tu luyện đến cuối cùng, thành tựu của hai người xem chính là cơ duyên cùng tâm tính của hai người.

Đây chỉ là một điểm trong đó.

Một điểm khác, chính là đáp án Dương Thiên Vấn muốn tìm. Kim đan cửu chuyển, pháp tắc đại thành. Dương Thiên Vấn tu luyện Kim đan đại đạo, lại xưng là pháp tắc Kim đan. Cái gọi là đại đạo ba ngàn, đều có thể thành đạo. Ở trong quá trình Kim đan cửu chuyển, ngươi có thể tiếp xúc đến một cái nào trong ba ngàn đại đạo, như vậy đường về sau của ngươi, chính là nó. Mà cái "Đạo" này chỉ thật ra chính là pháp tắc.

Kim đan cửu chuyển, đại pháp đăng tiên công pháp, đã hoàn toàn hiện ra, lấy đầu óc của Dương Thiên Vấn rất dễ dàng liền phân tích ra chỗ kỳ diệu của nó. Thực bởi vì như thể, Dương Thiên Vấn tu luyện đến nay, biết vũ trụ thần kỳ, thiên địa ảo diệu, pháp tắc không chỗ nào không có, nhưng là chưa từng đụng chạm.

Mà từ trên Thương Sách Dương Thiên Vấn lại biết được, ban đầu tu luyện pháp môn khác nhau, pháp tắc đối ứng cũng khác nhau. Chẳng qua có một điểm giống nhau, đó chính là không ngộ pháp tắc, không thành tiên tôn.

Nói trắng ra là, hai loại phương pháp tu luyện đều tiếp xúc đến pháp tắc huyền diệu khó giải thích kia thiên địa vũ trụ.

Mấy chục năm thời gian đảo mắt đã trôi qua, Dương Thiên Vấn từ trong tiên phủ đi ra. Mấy chục năm thời gian này, trừ luyện đan ngộ trận, pháp lực Dương Thiên Vấn hầu như là không có một chút tiến bộ. Cái này giống như gặp cái bình cảnh nào đó, nhưng lại không giống như là bình cảnh. Bởi vì pháp lực Dương Thiên Vấn vẫn như cũ đang tăng lên, nhưng tăng lên một chút kia, hầu như có thể xem nhẹ không tính. Tuy như thế, nhưng nó quả thật đang tăng lên, chỉ là tốc độ quá chậm.

Vô luận là nuốt tiên đan cũng tốt, hay là thử từ trên pháp tắc bắt tay vào làm cũng thế, đều không nổi lên bất cứ hiệu quả gì. Bất đắc dĩ, Dương Thiên Vấn đành phải đi ra hít thở không khí.

Mọi người trên đảo tựa như đều đang bận về việc tu luyện. Vương Đình hôn mê mấy chục năm cũng không thấy tỉnh dậy. Xem ra bị thương thật sự quá nặng. Thần thức quét qua, trái lại ngoài ý muốn tìm được Bạo Viên ở bên ngoài giãn gân cốt. Nhớ tới mình giống như mấy năm nay chưa từng phát tiền lương.

Thần thức truyền âm gọi Bạo Viên lại nói: "Chúng ta đi ngoài đảo đi. Ừm, Cho ngươi ăn no nê mấy bữa thiên lôi.".

"Ông chủ. Người xuất quan rồi. Vậy cùng tốt. Chẳng qua người đi chỗ nhị đảo chủ trước đổi khối lệnh bài. Hiện tại trên đảo chứng minh ra vào đã sớm thay đổi. Chỉ bởi vì người luôn luôn bế quan. Không có ai quấy rầy người." Bạo Viên lập tức hồi âm.

Dương Thiên Vấn nghe, đương nhiên gật gật đầu. Cái cấm chế này một lần nữa đổi mới, chẳng lẽ còn dùng lệnh bài ra vào ban đầu? Do Bạo Viên dẫn theo đi chỗ Cơ Vô Song.

Cơ Vô Song thống khoái thay đổi cho Dương Thiên Vấn một khối lệnh bài tốt nhất. Chậm trễ không đến một khắc đồng hồ. Dương Thiên Vấn đã cùng Bạo Viên rời đảo.

Sau khi rời xa hòn đảo nhỏ. Dương Thiên Vấn liền bảo Bạo Viên hiện ra bản thể.

Khí thế thần thú Chu Yếm thực không phải thường, tuy tu vi thấp, nhưng bản thể cường đại tuyệt đối không cho phép hoài nghi.

"Ông chủ, đến đi, ta chuẩn bị xong rồi." Bạo Viên vỗ bộ ngực mình nói.

Dương Thiên Vấn cũng không nói nhảm cái gì.

Kết ấn.

Lôi thuật. Thần tiêu!

Ba đạo Thần Tiêu Thiên Lôi chuẩn xác đánh vào trên sừng vàng của Bạo Viên.

Lần trước cho Bạo Viên ăn là Cửu Trọng Thiên Lôi chính tông, nó thật là thiên lôi chính tông nhất cơ sở nhất. Thần Tiêu Thiên Lôi lại là chúng nó còn thuần hậu hơn.

Bạo Viên sau khi cứng rắn ăn ba đòn, liền cảm giác có vài phần ý ăn no.

"Còn cần không?" Dương Thiên Vấn mỉm cười hỏi.

"Ông chủ, lại đến mấy cái, lôi này so với lần trước còn ăn ngon hơn." Bạo Viên mở miệng trả lời.

Dương Thiên Vấn nghe xong. Trực tiếp đến sáu đạo Thần Tiêu Thiên Lôi. Oành đùng đùng…

Bạo Viên cứng rắn ăn tổng cộng chín đạo Thần Tiêu Thiên Lôi, lúc này mới khôi phục hình người, ôm cái bụng, đánh một cái ợ no, thỏa mãn nói: "Thực thích, thiên lôi này quả thực so với thiên lôi của thiên kiếp đánh xuống còn ăn ngon hơn! Tuy uy lực nhỏ hơn một chút.".

"Nói nhảm, thiên lôi của thiên kiếp chính là thiên địa tạo thành, phi thường cuồng bạo, giàu công kích phá hư rất mạnh. Mà ta đây là dùng lôi thuật khống chế, lại cố ý hạ thấp xuống tính cuồng bạo của nó. Hơn nữa Thần Tiêu Thiên Lôi ở trên bản chất so với thiên lôi của thiên kiếp hơi cao hơn một bậc." Dương Thiên Vấn lườm Bạo Viên một cái nói.

"Hắc hắc…" Bạo Viên sờ sau đầu cười ngây ngô.

Dương Thiên Vấn nhìn trời xanh biển xanh, nhớ tới một bộ Tị Thiên Giáp kia trong nhẫn của mình, quay lại hướng Bạo Viên hỏi: "Lần thiên phạt sau còn có hơn một trăm năm nhỉ?".

"Vâng, ông chủ." Bạo Viên trả lời.

"Ai… Cái Tị Thiên Giáp này có thể che chở sáu người không chịu khổ thiên phạt. Trừ ngươi ta, còn có vị trí trống của bốn người. Ngươi nói là nên lãng phí, hay là nói ọi người trên đảo, để cho bọn họ tự mình đi quyết định?" Dương Thiên Vấn chần chờ không quyết. Cũng không phải Dương Thiên Vấn vĩ đại bao nhiêu, mà là dù sao nhàn rỗi cũng lãng phí, ngược lại không bằng phế vật lợi dụng, nhưng là không cho còn tốt, cái này vừa cho, chỉ có bốn vị trí. Trên đảo hiện tại có sáu người, như vậy sáu người này tất nhiên có hai người không có vị trí.

"Cái này…" Bạo Viên cũng không biết trả lời như thế nào tốt. Ngươi nói mọi người còn lại trên đảo đều là quen biết mấy ngàn năm, cùng qua hoạn nạn, cùng qua sinh tử, cái này vô luận sáu chọn bốn thật đúng là không dễ lựa chọn.

Dương Thiên Vấn cũng tạm thời buông xuống kết quả đau đầu này.

Khó được đi ra hít thở không khí, trái lại có thể hảo hảo phóng thích bản thân một chút. Mở ra hai bàn tay, quát trầm một tiếng, pháp lực cường đại từ bên ngoài người mở rộng ra.

"Đến! Bạo Viên, hai chúng ta một chút!" Dương Thiên Vấn phóng thích pháp lực cường đại trong cơ thể, đột nhiên có một loại cảm giác ngứa tay.

"Tốt!" Bạo Viên lập tức hiện ra hình thái chiến đấu, hướng Dương Thiên Vấn lao tới.

Thiên phạt buông xuống, toàn bộ hải vực đều tỏ ra mười phần im lặng, mỗi người đều đang cố gắng tu luyện, kì vọng ở trước khi thiên phạt đánh xuống tăng lên một cái cấp bậc, ít nhất như vậy mà nói, lúc thiên phạt hạ xuống, cũng có thể bảo trì hiện trạng.

Thật ra lúc này, thống khổ nhất không gì hơn những cao thủ đặt chân tiên cảnh kia. Bọn họ tiến bộ cũng không phải là mười năm tám năm tu luyện là có thể tiến đến hiệu quả. Có lẽ mấy trăm năm, hơn một ngàn năm cũng không thể đi tới một bước đều có khả năng.

"Hô…" Dương Thiên Vấn cùng Bạo Viên hầu như đồng thanh thở hổn hển một hơi, ngừng lại, cứ như vậy nằm bệt ở không trung, giống như nằm thẳng ở trên mặt đất.

"Ông chủ, người quá lợi hại. Vậy mà cứng đối cứng với ta, đánh ngang tay!" Bạo Viên sợ hãi than mở miệng nói.

Dương Thiên Vấn cũng không nghĩ đến, mình có thể loài người hàng thật giá thật, vậy mà cùng Bạo Viên hình thái chiến đấu đọ thể thuật, chẳng phân biệt được thắng bại, Thiên Lôi Kim Thân này quả thực có hiệu quả huyền bí hóa mục nát làm thần kỳ. Loài người được xưng là vạn vật chi linh, nghĩ hẳn chính là bởi vì tính dẻo của loài người là mạnh nhất nhỉ? vẻn vẹn là Thiên Lôi Kim Thân tam chuyển tầng thứ ba đã có loại hiệu quả này, hơn nữa mình còn chưa dùng tới toàn lực, đương nhiên Bạo Viên cũng có giữ lại, mọi người chỉ luận bàn cũng không phải liều mạng. Chẳng qua cái này cũng biểu hiện ra con người trải qua tu luyện, thật ra cũng không kém hơn thần thú.

"Ta cũng có chút ngoài ý muốn, ha ha…" Dương Thiên Vấn không giải thích nhiều.

Gọi ra Thuấn Quang Vân, ngồi xuống ở trên mây, bắt đầu luyện khí. Muốn tiêu hóa một chút lợi hại cùng kinh nghiệm lần đánh nhau này.

Kỳ diệu là, pháp lực vẫn không có tiến bộ, ở lúc này, thần kỳ bắt đầu chạy hướng lên trên. Dương Thiên Vấn lúc bắt đầu, là cho rằng hiệu quả sau một hồi liều với Bạo Viên.

Nhưng chậm rãi theo thể lực khôi phục, cùng với thời gian tu luyện càng lúc càng dài. Dương Thiên Vấn dần dần tìm được một chút cảm giác. Không biết vì sao, linh khí cái thế giới bên ngoài này, ở lúc hút vào vô số lượng, luôn sẽ có một chút nói không rõ nguyên nhân, thúc đẩy viên nguyên đan màu trắng kia trong hạ đan điền của mình đột nhiên bắt đầu hăng hái vận chuyển, tốc độ này là gấp mười tốc độ bình thường. Loại tốc độ này cũng là ở trong tiên phủ tu luyện nhiều như vậy năm, tốc độ chưa từng cảm thụ.

Dương Thiên Vấn rất kỳ quái. Linh khí thế giới bên ngoài này tuy so với Tu Chân Giới mạnh hơn một ít, nhưng mà so với tiên khí tiên giới, ở trên chất lượng vẫn hơi kém hơn một ít, nói như thế nào đây? Một

mét khối tiên khí đại khái chẳng khác nào một trăm mét khối linh khí. Tại dưới tình huống khác chủng loại này, ngược lại là linh khí nơi này so với tiên khí trong tiên phủ dễ dàng xúc tiến pháp lực tăng trưởng hơn.

Bởi vì hấp thu một trăm mét khối linh khí dựa theo trên đạo lý cùng hấp thu một mét khối tiên khí nổi lên hiệu quả hẳn là không khác lắm. Nhưng cái hiệu quả này lại xa không phải giống như trong tưởng tượng. Ngược lại là hấp thu một mét khối linh khí của thế giới bên ngoài, hiệu quả của nó so với hấp thu một trong mét khối tiên khí trong tiên phủ cường đại hơn nhiều!!

220. Chương 220: Thương Lang Kiếm Quyết??

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 220: Thương Lang kiếm quyết??

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn cứ như vậy ngồi xuống, chậm rãi liền tiến vào cảnh giới vong ngã. Bạo Viên cũng dứt khoát ngồi ở không trung, tiêu hóa thiên lôi chi lực hấp thu, thuận tiện hộ pháp cho Dương Thiên Vấn.

Thời gian qua rất nhanh, đảo mắt lại là trôi qua mấy chục năm, cách thời gian thiên phạt buông xuống càng ngày càng gần, Dương Thiên Vấn từ trong nhập định tỉnh lại.

Trong mảng hải vực phạm vi mấy ức km này, chỉ tồn tại năm tòa linh đảo lớn nhỏ khác nhau. Mà trong phạm vi lớn như vậy, số lượng tu sĩ nhiều nhất không quá hơn mười vạn.

Mấy chục năm nay, ngược lại cũng không có người đi ngang qua mảnh bầu trời Dương Thiên Vấn tu luyện này. Hơn nữa có phải nguyên nhân thiên phạt sắp buông xuống hay không, bọn hoang thú cũng mười phần an phận.

"Ông chủ, người tỉnh rồi." Bạo Viên nhìn thấy Dương Thiên Vấn từ trong nhập định tỉnh lại, vội vàng hô. truyện copy từ

"Ừm," Dương Thiên Vấn gật đầu lên tiếng, tư tưởng lại chuyển tới trên thành quả tu luyện của bản thân. Kỳ quái, ở trong tiên phủ lấy lượng lớn tiên khí thuần hậu tu luyện mấy chục năm, pháp lực tăng trưởng hầu như giống như ốc sên đang bò. Nhưng ở bên ngoài tu luyện mấy chục năm nay pháp lực lại rõ ràng đề ột tầng, loại tốc độ này hầu như là nhanh đến trình độ kinh người. Không chỉ pháp lực, ích lợi lớn nhất lại là bổn nguyên nguyên thần tăng trưởng, so với mấy chục năm trước, nguyên thần chi lực càng là trực tiếp đề cao gấp đôi. Dương Thiên Vấn suy nghĩ thật lâu, vẫn như cũ nghĩ không ra đáp án.

Dựa theo loại tốc độ tu luyện này tiếp tục, nhiều nhất mấy trăm năm, liền có thể tiến vào Kim đan đệ nhị chuyển. Bạo Viên duỗi người một chút mở miệng nói: "Ông chủ. Thế nào?".

"Rất không tệ." Dương Thiên Vấn vẫn đang tự hỏi. Đúng rồi, Bạo Viên chưa tiến vào tiên phủ tu luyện, hỏi một câu hắn: "Bạo Viên, ngươi cảm giác tại trong Hư Vô Tù Lao này tu luyện, tốc độ tu luyện như thế nào?"

"Nếu không có thiên phạt, ở chỗ này tu luyện, so với ở Tu Chân Giới mạnh hơn nhiều. Chẳng qua khẳng định không mạnh bằng tiên giới." Bạo Viên mở miệng nói.

"Thực không mạnh bằng tiên giới sao? Ngươi từng tu luyện ở tiên giới?" Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi.

"Chưa, chẳng qua ngẫm lại cũng phải, tiên giới đó là tiên linh chi khí, đương nhiên so với hạ giới mạnh hơn." Bạo Viên trả lời đương nhiên.

"Ừm, không bằng liền làm cái thí nghiệm như thế nào?" Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, mở miệng hỏi.

"Thí nghiệm? Thí nghiệm cái gì?" Bạo Viên vẻ mặt khó hiểu hỏi.

"Ngươi ở chỗ này tu luyện mười năm cảm giác một chút hiệu quả, lại đến tiên giới đi tu luyện mười năm cảm giác hiệu quả một chút, sau đó đem cảm thụ của ngươi nói cho ta biết." Dương Thiên Vấn mở miệng trả lời. Không sai, Dương Thiên Vấn trải qua bản thân đối lập, chiếm được kết quả, ở bên ngoài tu luyện so với ở trong tiên phủ tu luyện mạnh hơn. Thương Lang tiên phủ, thật ra chính là một cái tiên giới loại nhỏ.

Dương Thiên Vấn phi thường muốn có được đáp án, đến tột cùng là mỗi người đều như vậy? Hay là bởi vì mình tương đối đặc thù?

"Ông chủ, ta không nghe sai chứ?" Bạo Viên không dám tin hỏi. Đi tiên giới tu luyện? Có thể đi tiên giới, ai còn sẽ ngốc ở địa phương quỷ quái này?

"Không!" Dương Thiên Vấn nói xong, nâng lòng bàn tay lên, một tòa cung điện tiên khí linh động mê người xuất hiện ở trên tay Dương Thiên Vấn.

"Đây… Đây là… Đây là Thương Lang tiên phủ?" Con mắt Bạo Viên trừng thật to không dám tin nhìn nó, rống lớn lên.

"Ngươi cũng biết Thương Lang tiên phủ?" Dương Thiên Vấn mười phần khó hiểu nhìn Bạo Viên. Hạ giới vô số vị diện, cái tiên phủ này tuy du đãng ở giữa các vị diện khác nhau, nhưng không khỏi quá khéo một chút chứ?

"Phải. Ta tám ngàn năm trước từng thấy nó. Nó xuất hiện, phát động một hồi Tu Chân Giới đại chiến kinh thiên động địa. Chẳng qua ngàn năm sau, nó liền biến mất." Bạo Viên nhớ lại đại chiến năm đó, vẫn là khóc thút thít một trận. "Không ngờ tới, nó vậy mà bị ông chủ người chiếm được. Chẳng qua ngẫm lại cũng phải, ông chủ người chính là người bác học đa tài thần thông quảng đại nhất ta từng gặp.".

"Ồ?" Dương Thiên Vấn thầm nghĩ quả nhiên không ngoài dự đoán. Xem ra chuyện cái Thương Lang tiên phủ này cũng không phải chuyện gì bí mật, "Đúng rồi, lần đó có tiên nhân thượng giới hạ phàm hay không?".

"Vấn Thiên tiên sinh, ngươi tìm chúng ta đến có chuyện gì sao?" Cơ Vô Song khách khí hỏi. Không sai, phi thường khách khí, khách khí gần như tôn kính.

"Ông chủ..." Bạo Viên liếc liếc Dương Thiên Vấn nhắm mắt nói.

Dương Thiên Vấn mở hai mắt, liếc mọi người một cái, thở dài nói với Bạo Viên: "Vẫn là ngươi đến nói đi.".

Bạo Viên tùy tiện, không gì kiêng ky. Do Bạo Viên nói là không còn gì tốt hơn. "Được rồi." Bạo Viên nghe xong Dương Thiên Vấn nói gật đầu đáp, sau đó nhìn mọi người chung quanh một cái mở miệng nói: "Ông chủ hắn chiếm được một kiện chí bảo!" Dừng một chút. "Bạo Viên, nói mau. Không cần câu khẩu vị chúng ta, ngươi một hơi nói xong." Lưu Nguyệt tính nôn nóng xen mồm nói.

"Cái chí bảo này chính là Tị Thiên Giáp!" Bạo Viên mỉm cười tiếp xuống.

"Cái gì!!?" Mọi người đều kinh ngạc, "Tị Thiên Giáp?" Đây chính là chí bảo mấy vạn năm cũng chưa từng xuất hiện, đối với tu sĩ rất chịu khổ sở thiên phạt mà nói, nó có thể so với một kiện trung phẩm tiên khí còn trân quý hơn. Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Thiên Vấn, muốn được Dương Thiên Vấn khẳng định.

"Không sai, trong tay ta quả thực có một kiện Tị Thiên Giáp." Dương Thiên Vấn thừa nhận.

"Nhưng, Tị Thiên Giáp trong tay ông chủ chỉ có thể che chở sáu người bình yên vượt qua thiên phạt!" Bạo Viên thở dài một tiếng nói, nói mười phần đúng lúc. Nghe được tin tức mấy người còn chưa kịp cao hứng.

Quả thực, hy vọng càng lớn thất vọng càng lớn, một lần này Bạo Viên không câu khẩu vị của mọi người.

Mọi người nghe xong đều không hẹn mà cùng im lặng xuống, sáu người trừ Dương Thiên Vấn cùng Bạo Viên cũng chỉ có bốn cái nhân tuyển, người đang ngồi không thể tất cả đều được Tị Thiên Giáp che chở.

"Ta rời khỏi!" Trần Nhược Lâm đứng lên, tỏ thái độ trước tiên nói.

"Không được, đại tỷ, tu vi của ngươi là cao nhất của chúng ta nơi này. Sau thiên phạt, nếu tu vi ngươi bảo tồn, Tam Tiên đảo mới có thể có chỗ dựa." Cơ Vô Song phản đối trước tiên nói.

Ngay sau đó, những người khác cũng gật đầu phụ họa, một Kim tiên, đặc biệt Kim tiên sau thiên phạt, đó chính là một cái lực lượng uy hiếp siêu cấp, an toàn trên đảo cũng có nhiều bảo đảm.

Trần Nhược Lâm cũng trầm mặc, một lát sau, chỉ vào Dương Thiên Vấn nói: "Còn có hắn! Có hắn, an toàn của Tam Tiên đảo tuyệt đối không có vấn đề.".

"Không nhất định. Ta không thể lúc nào cũng ngốc ở trên đảo, hơn nữa ta thường xuyên bế quan. Phàm việc đều có cái ngoài ý muốn." Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu nói.

Mọi người đều là người thông minh, vừa điểm đã thấu. Dương Thiên Vấn có lẽ là một người đủ lực lượng uy hiếp, nhưng Dương Thiên Vấn không thể thường xuyên ngốc ở trên đảo, nếu thật đến phạm, rất có thể thừa dịp cơ hội Dương Thiên Vấn ra ngoài. Dương Thiên Vấn không thể vĩnh viễn đều ngốc ở trên đảo, một tấc cũng không rời.

Cơ Vô Song nhấc tay nói: "Các vị, ta bỏ quyền, đại tỷ tuyệt đối tính một cái danh ngạch." Dừng một chút, tiếp tục nói: "Các vị hãy nghe ta nói, sức chiến đấu của ta cũng không mạnh. Ở trong các ngươi, huynh muội Lưu Phong song kiếm hợp bích, uy lực vô cùng. Sức chiến đấu của Bạo Viên thì không cần nói nhiều. Ta tồn tại, chẳng qua là bố bày trận pháp cấm chế, thực nổi lên tác dụng cũng không lớn.".

Mọi người cũng không khuyên nữa, Cuồng Long đứng lên, nhấc tay nói: "Như vậy đi, ta cũng rời khỏi, tặng cho tam đảo chủ đi. Tu vi của ta đã đạt tới tiên cảnh, cho dù gặp thiên phạt cũng chẳng qua là đánh về nguyên hình, không cần bao lâu đã có thể tu luyện trở về.".

Trần Nhược Lâm vừa muốn đưa ra ý kiến cho Vương Đình một cái danh ngạch, Cuồng Long trái lại trước một bước nói ra. "Nhưng Cuồng Long ngươi...".

"Được rồi!" Dương Thiên Vấn ném ba cái lọ linh đan ra, mở miệng nói: "Đây là ba bình linh đan cấp tám tăng trưởng chân nguyên. Cuồng Long nếu rời khỏi, cầm hai bình đi, còn lại một lọ thì cho nhị đảo chủ, như vậy mọi người đều không hỏng.".

"Cách hay, linh đan cấp tám!" Cuồng Long mở ra bình ngọc vừa thấy, mỗi bình đựng hai mươi viên, linh đan cấp tám hàng thật giá thật. Cái này ở Hư Vô Tù Lao cũng là tồn tại cấp bảo bối.

Cơ Vô Song cũng tiếp nhận một lọ, nghe một chút, kinh ngạc phi thường, nếu đan dược này là Dương Thiên Vấn tự mình luyện chế mà nói, như vậy Dương Thiên Vấn không chỉ là cao thủ trận đạo, còn là một đan đạo đại sư!

"Tốt, cứ quyết định như vậy!" Bạo Viên đánh nhịp nói.

Mọi người gật đầu, sau đó đều tự tản đi. xem tại

Còn có tám mươi năm, bế quan luyện khí mà nói có khả năng sẽ bế quá, cho nên Dương Thiên Vấn quyết định luyện vài món pháp bảo đến dùng một chút. Trước kia đã muốn tự mình luyện chút pháp bảo đến dùng, nhưng về sau vẫn không có thời gian chậm trễ, hoặc chính là bởi vì trên tay có hai kiện trung phẩm tiên khí một công một thủ, cũng liền không đi lãng phí thời gian nữa.

Chẳng qua chính cái gọi là nghệ nhiều không áp thân. Cùng lí, pháp bảo nhiều một chút, lúc sử dụng có thể căn cứ tình huống thực tế đến lựa chọn, Ừm, dù sao hiện tại cũng không tồn tại bản mạng pháp bảo nào.

Tốt thì dùng, không tốt thì đổi.

Dương Thiên Vấn kéo Bạo Viên trở lại động phủ của mình, sau đó lại cùng nhau vào tiên phủ.

Bạo Viên tự mình đi gian phóng luyện công kia lúc trước bế quan tu luyện, Dương Thiên Vấn thì là đến kho tài liệu tìm một ít luyện tài ra, luyện chế pháp bảo của mình.

Phi kiếm không thể ngự dùng, như vậy liền khiến cho công kích cự li xa không có nữa, như vậy cũng không tốt. Khối trung phẩm tiên khí nghiên mực kia uy lực rất không tệ, nhưng khoảng cách công kích lại không coi là xa, cho nên Dương Thiên Vấn muốn bù lại khuyết điểm này của mình, lựa chọn Tinh Thần Toa!

Tinh Thần Toa dài năm tấc rộng ba tấc, tốc độ nó ở không trung phi hành là gấp ba phi kiếm bình thường trở lên, hơn nữa khoảng cách công kích mười phần xa, trên cơ bản có thể bù lại công kích cự li xa. Điểm yếu chính là tính công kích so với phi kiếm ngang cấp yếu hơn một chút, chỉ có khoảng tám phần thương tổn của phi kiếm ngang cấp.

Chẳng qua loại Tinh Thần Toa này lại là có thể một mình luyện chế một hai cái, cũng có thể luyện chế một bộ! Lúc phóng thích, chỉ cần nguyên thần lực cùng pháp lực của ngươi chống đỡ được, có thể trọn vẹn đều ném ra, ngự dùng một cái Tinh Thần Toa chỉ tiêu hao một phần năm ngự dùng phi kiếm. Đây lại là ưu điểm phi kiếm không có.

Dương Thiên Vấn tính toán một chút cảnh giới pháp lực của mình, lại tính toán một chút tốc độ tiến bộ, cùng với cân nhắc đến vấn đề về sau sử dụng. Tính một lần luyện chế một trăm lẻ tám cái!

Có thể nói là danh tác trước nay chưa từng có. Trước kia tích góp từng tí một luyện tài không ít, nhưng nếu luyện chế cái Tinh Thần Toa này, nhiều lắm chỉ đủ luyện chế hai ba cái, nhưng hiện tại sau khi có tiên phủ dự trữ, một trăm lẻ tám cái cũng chẳng qua là mưa bụi.

truyện copy từ

Công tác luyện chế liên tục…

Mười năm, hai mươi năm, ba mươi năm… Sáu mươi năm, bảy mươi năm. Đời người thất thập cổ lai hy, bảy mươi năm thời gian hầu như chẳng khác nào một đời của phàm nhân. Nhưng đối với người tu hành mà nói, cũng chỉ là thời gian luyện chế vài món pháp bảo.

Lúc này pháp bảo sắp ra lò, nhị long tứ hoa lực đặc hữu trên Điêu Hoa Thanh Đồng Lô bắt đầu hội tụ, một cây quạt gấp nửa vòng tròn trong suốt trong sáng giống như khổng tước xòe đuôi xuất hiện ở cửa lò, hấp thu nhị long tứ hoa thêm vào cùng rửa, tinh lọc tạp chất, càng có linh tính. Nương lực lượng Điêu Hoa Thanh Đồng Lô cùng luyện tâm đan hỏa, trái lại luyện chế ra một kiện hậu thiên nhị lưu linh bảo. Cũng chính là cái gọi là trung phẩm tiên khí đỉnh phong!

Dương Thiên Vấn tự mình thiết kế pháp bảo, đem một trăm lẻ tám cái Tinh Thần Toa tổ hợp thành chuôi Tinh Thần Tiêu Dao Phiến này! Vốn phải là hậu thiên tam lưu linh bảo, cũng bởi cái tổ hợp thiết kế độc

đáo mà mới mẻ này, nhảy vọt lên làm hậu thiên nhị lưu linh bảo, cái này quả thực làm Dương Thiên Vấn ngoài ý muốn cùng cao hứng.

Pháp bảo luyện chế xong rồi, thời gian còn lại cũng không thể lãng phí, Dương Thiên Vấn trực tiếp phun ra một ngụm tinh khí, bắt đầu lấy mật thuật tế luyện hẳn lên.

222. Chương 222: Thiên Phạt Buông Xuống

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 3: Hư vô lao tù

Chương 222: Thiên phạt buông xuống

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Tinh Thần Tiêu Dao Phiến, có thể tự do gấp, thoạt nhìn chỉ là một cây bảo phiến lóe ra linh quang, Dương Thiên Vấn thiết kế lại há có thể nông cạn như thế? Chỉ thấy tay trái Dương Thiên Vấn ở trên thân quạt xoa một cái, linh quang cây quạt rút lui, chẳng qua chỉ thấy vẫn là xa xem đều một cây quạt gấp tinh thạch làm thành, tuy khiến người dõi mắt, nhưng rất dễ bỏ qua.

Dương Thiên Vấn rất hài lòng, thưởng thức chuôi quạt gấp này, Ừm, thứ tốt! Đợi trình độ luyện khí cao hơn một chút, thì không dùng Tinh Thần Toa đến chế tác nữa, đến lúc đó thì phải Tru Thần Diệt Ma Châm đến chế tác! Nếu dùng mười vạn Tru Thần Diệt Ma Châm đến chế tác một cây quạt, vậy thật sự là nghĩ một chút đã hưng phấn!

Tru Thần Diệt Ma Châm, món đồ chơi này có chút nghịch thiên, ở Đan Khí Mật Giải trên chi Khí Đạo Phổ xếp hạng siêu cấp bảo bối hậu thiên đỉnh phong! Luyện chế rất khó, đầu tiên là trên tài liệu. Dương Thiên Vấn có được di sản tiên tôn, nhưng vài thứ kia đừng nhìn thật đúng là rất nhiều, nhưng mà thật muốn lục soát khắp cả kho, cũng chỉ có thể tìm ra bộ phận phụ tài, chủ tài là không có một loại. Chủ tài của Tru Thần Diệt Ma Châm quá mức hư vô mờ mịt, cũng chỉ có thể nghĩ một chút mà thôi.

Đầu tiên, một trong các chủ tài, tiên thiên luyện tài làm thân kim. Tiếp theo, cần cái gì sau khi khai thiên đệ nhất ti tiên thiên sát khí! Món đồ chơi này đơn thuần nói nhảm, đừng nói không tìm thấy, cho dù tìm được rồi, cũng không có bản lãnh thu. Đồ vật kia, tiên chạm tiên diệt, ma dính ma chết. Mẹ nó buồn bực nhất là, sau đó còn cần phải khai thiên cái gì gì đó…

Thứ này cũng vẻn vẹn có thể một lần, Dương Thiên Vấn là xưa nay chưa từng nghĩ muốn luyện chế nó. Chẳng qua, không thể phủ nhận, uy lực món đồ chơi này thực rất mạnh, chỉ cần không phải mấy thứ phòng ngự chí bảo xếp hạng ở phía trước, đó là chỉ một nhát tuyệt không người sống. Tru thần diệt ma tuyệt đối không phải thổi ra. Chuyên khắc tiên thiên thần để!

Đương nhiên muốn luyện chế món đồ chơi này, quá khó! Trừ phi dùng vận mệnh la bàn.

Dương Thiên Vấn thật ra cũng chỉ là một chút mà thôi. Một trăm lẻ tám cái Tinh Thần Toa sắp hàng chặt chẽ, trên một cái mặt quạt trừ hai đầu trái phải có mười ba cái xếp thành một cọc, còn lại trên mặt quạt đều có mười cái, chiếm cứ góc độ mười độ, còn có hai cái đặt ngang ở dưới đáy. Một cái Tinh Thần Toa là dùng Tinh Thần Toàn Cơ Thạch thiên thạch phối hợp các loại linh tài quý trọng luyện chế mà thành, nặng đến trên trăm cân. Nói cách khác, một cây Tinh Thần Tiêu Dao Phiến này nặng hơn một vạn hai ngàn cân. Chẳng qua bảo bối này đã nhận thức Dương Thiên Vấn làm chủ, sử dụng trái lại không cần hao phí lực lượng vạn cân vất vả như vậy.

Chẳng qua, cây quạt này cho dù là dùng để nện người, hầu như chính là đụng sẽ chết, cọ thì bị thương.

Động niệm, Dương Thiên Vấn liền đem cây quạt thu vào đan điền. Dùng chân hỏa uẩn dưỡng. Đáng tiếc, cái Tinh Thần Toàn Cơ Thạch này phẩm chất bình thường chút, cho dù là phụ lấy vô số tiên tài quý trọng,

G¬B J¬M; +MM; L;¼+ P€M? ç½ ?Q¨M iQ¨M F?¬M; +¦ i•K iQ F?€+- ç2K KbM? #B i ç
;B'm i?U+ HU+ .QÆM; h?B M o'MX .QÈB bU bQ b€M?- .QÆM; h?B M o'M bQ pÈB
L;¼+ P€M? pšM H¨ +¦ i? i?,K /Á K°i Qi iQM? +€+? +O .QÆM; h?B M o'M- M?QM
F?OM; #®X *?Q M M ? B M;QÌB M¨v +?d #€Q +?Q #B i T?QÆM; ?QÈM; .QÆM; h
F?¬M; M¦B M?B mX G9+ M¨vX i`QM; HÁM; G¬B J¬M; QÈ+ ;b ? B M;QÌB ç²M; [mv p

óL m M;QÆB HW ;¢i H½Q T?m- ?"m [mª M?Q i? M¨Q- +€+ M;QÆB H¨ #B i T?ªB F?
K°i iB M; i`ª HÌBX

ó o½M #®B F?¬M; /€K- +?ŠM; [m .QÆM; h?B M o'M FB +kM; H¨ M;QÌB M,M; ç°M;
i? v ç´B T?QÆM; ?QÈM; ? v F?¬M;- p"v F?¬M; T?ªB p½M #®B +¦ i? F?®M; +? Xô
+€B i•K M?½M- M m ?„M i? v ç´B T?QÆM; ?QÈM;- M;QÆB F?¬M; çm´B F`TX o"v +

óG½Q T?m +kM; K†+ F X L m ibK F?¬M; i?'v M;QÌB- H½Q T?m i`Î p #„i +€+ M;Q
tQM; HB M # v M;QÌB `ÌB F?ÄBX

> B M;QÌB G¬B J¬M; +MM; L;¼+ P€M? +QÌB F?´ M?bM M? m K°i +€BX o K†i F?´
t Q- i` m B +?¼+ B \ h°B ;b M?Q p"v\

Í +?¶ b•m i`QM; ?ªB pU+ p¬ #B M- Km®M ibK K°i M;QÌB- ?ÆM M[+?d #B i H¨ K°i
p"v F?¬M; F?€+ #B M `°M; ibK FBKX G½Q ;Bª €Q ç2M +?Q /M H¨ ?mv M iB M- iB
Q T?O T?¢K pB F?QªM; i€K KQÆB p¢M /†KX Jm®M Î i` M #B M HÈM KÌ K`i ibK
T?ªB F?¦ F?,M #bM? i?QÌM;- T?QÆM; ?QÈM; i?Q€M; H +? F?ÄB [m„ ç¢Q K°i +?9i

G½Q ;Bª €Q ç2M b m F?B iW h?B M L?¢+ çªQ çB ` - +S /U i?2Q T?QÆM; ?QÈM; i?
+MM; L;¼+ P€M? çB ibK- +kM; t2K M?Q G¬B J¬M; +MM; L;¼+ P€M? +kM; +?ŠM; [
F?€B .QÆM; h?B M o'M `ÌB F?ÄB h K hB M çªQ K¨ i?¬BX

G½Q ;Bª €Q ç2M +kM; Km®M çB h K hB M çªQ ibK M;QÌB ?ÄB K°i +?9i- M?QM; +~M
i? p¢+? K°i +€B T?QÆM; ?QÈM; ?Q¨M iQ¨M iBM? +?m~MX *?ŠM; K v M;QÌB h K
ç9M; H¨ K°i +?mv M i v F?¬M; F?¬M; M¦B- +¦ H) +ÁM +¦ i? #Si /•v ç°M; `WM;X *?
F?Q€i iU KbM? /MM; iB M i?S+ +?"K `½B ibKX

hbK K°i H–M M¨v +?QM? H¨ ibK p¨B M,K- +kM; K v K¨ H½Q ;Bª €Q ç2M FB M M?šM

.QÆM; h?B M o'M H¢B F?¬M; #B i i'i +ª +€B M¨vX G9+ M¨v- .QÆM; h?B M o'M ç M
HQÊM; M;mv M i?–M i¢B i`QM; M;„M M;MM p¨B M,K M¨v- ç½ i,M; i`QÎM; K°i T?–M
h?B M o'M +¨M; i? K FB M M?šM ?'T i?mX *?ŠM; [m p¨B M,K b m- .QÆM; h?B M
HQÊM; M;mv M i?–M i,M; i`QÎM; #„i ç–m +?"K +?¢T tm®M;- im Hmv M H¨ +–M +?"
o'M +kM; F?¬M; +¦ ç wX

J¨ H9+ M¨v- H½Q ;Bª €Q ç2M ç½ ibK FB K ç M KªM? ?ªB pU+ M¨vX

kk8X *?QÆM; kk8, h`®M h`®M h`®M

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M j, >Q p¬ H Q iM

*?QÆM; kk8, h`®M i`®M i`®M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

óP¨M? P¨M? ô o¨B iB M; M´ M;„i .QÆM; h?B M o'M im Hmv MX E?¬M; T?ªB .QÆM
i•K- K¨ H¨ #ÎB pb p¨B M;¨v M¨v Hm¬M i•K i?–M F?¬M; v M- ?ÆM M[i®+ ç° M;mv
i?"i M?B m- HBM? F?Q +?mM; [m M? +kM; F?¬M; i?m–M ?"m M?Q H9+ i`QÈ+- .QÆ
+?¶ im Hmv MX

JÎ ? B K„i- ç½ i?'v çQÊ+ "¢Q oB M ?B M` ?bM? i?€B +?B M ç'm- ?B M i¢B +MM; ?
ç'mX J'v +QM ?Q M; i?9 M¨v K¶B K°i +QM ç½ +¦ /¨B iÈB i`,K Kûi ç M p¨B i`,K Kûi
i`QM; M;O b v- .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +€+? M¨Q T?•M #B i M?[M; ?Q M; i?
M¨Q- M?QM; i?'v +?9M; M¦ +MM; "¢Q oB M ç€M? ç M F?¦ T?•M i?„M; #¢B- +kM; +¦
K°i QiX G'v` FBK FB K- imM; M;QÌB M;? M? ç¦M- i?•M ?bM? tm'i ?B M Î +?¶ +´ K°
i`QÌM; FB K i`QM; i v F?¬M; +?9i /Q /U +?ûK` K°i FB K- M; v i¢B +MM; H9+ FBK
i?9X

J°i ç¢Q FBK K M; ç°i M?B M iW KkB M?¼M i?•M FB K pÐ iQ M; K¨` - T?B i?QÌM;
ç M MY i?QÈ+ +?Êi H¦2- tmv M i?'m [m - #€ ç¢Q iW K°i K†i .QÆM; h?B M o'M +
+?¶ F?€+X

æ•v +?d H¨ ?Q M; i?9 +Ð HÈM- +?ªv K€m t M? i?šK- F m i?ªK i?B i K'v iB M; `²B M
#B MX

.QÆM; h?B M o'M +kM; +¦ +?9i M;Q¨B w Km®M- +€B h?QÆM; G M; EB K Zmv i M
/KM; H–M ç–m iB M- +€B ;¼B H¨ FB K [mv i M¨v- i` M i?U+ i +?QM? H¨ K°i HQ¢B
HU+ +¬M; FQ+?X *?B m i?S M?'i M¨v +O .QÆM; h?B M o'M ç½ ç + Q ;'T KQÌB H
iQÊM;X

"¢Q oB M KQÌB T?–M FBM? M;¢+- KÎ KB M; M¦B, ó«M; +?O- ç•v +?QM? H¨ K°i +
M;QÆB p"v K¨ K°i FB K ç½ +?ûK ;B i- i?"i H¨ HÊB ?¢B5ô *?ŠM; [m - i?'v çQÊ+ i?
.QÆM; h?B M o'M- b„+ #ûM p¬ +MM;- FBK [m M; H"T HÁ2- pW i?'v +?QM? H¨ p"i

óæQÊ+ `²B- +?9M; i M? M? +?¦M; +?¢v çBX "¼M M;QÌB FB ?ŠM H¨ çm´B F?¬M; F
HQÌB i¢B i` M M?[M; ?Q M; i?9 F?¬M; +¦ HBM? i`Q H¢B M;? Q ç M çÁB K¢M; M¨v H
HU+X

ó*kM; çQÊ+- ¬M; +?O M;QÆB ç½ iBM?- +?9M; i ?B M i¢B HB M +?¢vXô L¦B tQM; ?
t X

.QÆM; h?B M o'M ;¼B` h?m'M Zm M; o•M çm´B i?2Q- óa Q ;†T T?ªB ?Q M; i?9\ó

óh +kM; F?¬M; #B iX >Q M; i?9 [m çQÌM; M¨v i?QÌM; tmv M b) +¦- +?d H¨ +?9M;
pU+ F?¬M; `°M; `½B M?Q p"v +kM; +¦ i? ;†T T?ªBXô "¢Q oB M #m²M #U+ i`ª HÌB
.QÆM; h?B M o'M [m v ç–m M?bM M?[M; ?Q M; i?9 M¨v K°i +€B- p"v K¨ ç½ çm´B i?
+O +?9M; M¦ H¨ F?¬M; +¦ F?ª M,M; çm´B i?2Q- M;QÊ+ H¢B F?¬M; +–M HQ H„M;X

M;m²M UXV

*?ŠM; [m - K°i +¶ iB M i?S+ +QÌM; ç¢B [mûi iÈBX h?–M i?S+ +O .QÆM; h?B M
M¨v i`QÈ+ iB M- +¶ iB M i?S+ M¨v pšM i"T i`mM; Î i` M M;QÌB KbM?- i`QM; HÁM;
/äB `²B\ Í i`QM; T?¢K pB i?–M i?S+ +O KbM? p"v K¨ F?¬M; T?€i ?B M #'i +S ç°M
M;QÌB M¨v t Î M;Q¨B +€B T?¢K pB M¨v\

S?ªB #B i i?–M i?S+ +O KbM? +?QM? H¨ ?¨M; i?"i ;B€ i?"i M;mv M i?–M HU+ /B M
iB M M?•M #bM? i?QÌM; +QÌM; ç¢B ?ÆM ;'T ç¬B- ?ÆM M[+¨M; i? K ˜M M'TX L;Q
pB i` tûi +O i?–M i?S+ KbM?- ç½ ç¢B #B m iB M i?S+ +O M;QÌB M¨v [m€ +QÌM;
i? ç`+? M´BX

ó>mv M Zm M; h?m"i5ô b„+ K†i .QÆM; h?B M o'M i`–K tm®M;- M m M¦ +kM; M?bI
i?U+ M;mv ?B KX

hMv iB M HU+ HQÊM; M;mv M i?–M +O .QÆM; h?B M o'M iB M i? K K°i #QÈ+ i,M;
+€B >mv M Zm M; EQM? M¨v +kM; KÎ `°M; F?QªM; p¢M /†K- i`QM; T?¢K pB M,K KQ
T?ªB ?ÆB H +? p T?Q b m- K°i H½Q ;Bª K†+ ç² ç2M- H¬M; K¨v ç2M `•m #¢+ i`„M;
H Q iÈBX h`QM; HÁM; .QÆM; h?B M o'M i?ª HÄM; K°i +?9i- +ÁM K v +?Q pQÊi [m
EQM?X L?QM; +¦ i? H'v iB M i?S+ i` tûi t # KQÆB i€K p¢M /†K- iB M i?S+ FB
K¢M? ?ÆM M?B m H„K- Qi M?'i iB M i?S+ +O EBK iB M imv i ç®B F?¬M; F?Q i`
/†K M?Q p"vX

ó"¢Q oB M- +¦ M;QÌB i?2Q /äB i - +?9M; i F?¬M; T?ªB ç®B i?O +O ?„MX L;QÆB
T?ªB i,M; i®+- i bÊ M;QÆB i?2Q F?¬M; F`TXô .QÆM; h?B M o'M i`mv M •K +?Q "

óh?U+\ o"v çQÊ+5ô "¢Q oB M ;"i ç–m M¦BX hB M i?S+ +O "¢Q oB M +kM; F?¬M;
i?S+ .QÆM; h?B M o'M- +?Q M M F?¬M; T?€i ?B M ç½ #` M;QÌB i?2Q /äBX

.QÆM; h?B M o'M çQ i v ç2K "¢Q oB M i?m p¨Q iB M T?OX "ÎB pb +?Q ?B m i?'
+?Q M M .QÆM; h?B M o'M imv +¦ i? +?Q iB M T?O #B M iQ #B M M?Ä- K M; Î i` M
FQM Î i`QM; iB M T?O- ç +?Q M¦ iU KbM? +?¢v i`®M- i?"K +?Q M; v +ª H¨K +?Q M
F?¬M; çQÊ+X *?Q M M- .QÆM; h?B M o'M M m +kM; i`®M p¨Q- M?Q p"v F i [mª +
H¨ ç€ +?bK ç€v #B MX

aQ b€M? K¨ M¦B- ç€v #B M ?Q M; i?9 i?¨M? ç¨M- +QÌM; ç¢B bBM? i²M KQÌB p¢M M
.QÆM; h?B M o'M çQÆM; M?B M F?¬M; i? poM? pB M i`®M Î i`QM; iB M T?O +?S
+?d +¦ +?¢v i`®MX

.QÆM; h?B M o'M i,M; K¢M? i€K H–M i®+ ç° +O KbM?- i®+ ç° M?€v K„i +'i + Q- h
;B®M; M?Q b Q #,M; Î F?¬M; i`mM; p) ` K°i +€B çm¬BX

ó±55ô G½Q ;Bª €Q ç2M ç½ i"T i`mM; .QÆM; h?B M o'M- M?QM; B M;Ì ç M .QÆM
i®+- ?ÆM M[i®+ ç° +ÁM F?¬M; +?"K- T?QÆM; ?QÈM; T?B ?¨M? pW p†M H¨ i?2Q
.QÆM; h?B M o'M T?€i ?B M `²B\ *¦ F?ª M,M;- F?¦ i`€+? ;B ?Ä F?¬M; ?B m +?m
?„MX

.QÆM; h?B M o'M i,M; i®+- >mv M Zm M; EQM? i`QM; i v FûQ K°i +€B ç†+ iª [m
ç„+ i°B + Q i?O M?Q p"v +?S\ VK- i?'v i? M¨Q M?bM [m2M K„i M?Q p"v\ E?¬M; +¦
M¨v pW [m F?ÄB- M¨Q ç M HQ¢B + Q i?O M¨v\ *?ŠM; H) ?„M +kM; +¦ h` h?B M :B

ó ô .QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M M?È iÈB h` h?B M :B€T +O KbM?- HB M ? ç M
M¨v i?Q¢i M?bM M?bM [m2M K„i- +MM; i` M tmB t Q FB +? i Î i` M i v KbM? +¦
F?¬M; +?WM; H¨ ?mvM? ç +€B ;bX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; F?ÄB # v M? M? ?ÆM- K¨ .QÆM; h?B M o'M ç˜v M? M?
b m FB +kM; iQÆM; iU ç˜v M? M? i®+ ç°X

" v ç¢B F?€B ? B M;¨v- F?QªM; +€+? +O ? B M;QÌB ç½ FûQ ;–M ç M # KQÆB iQ
#®M p¢M /†K- +ÁM M?Q p"v F?¬M; +–M # Q H•m ç½ #` çm´B F`TX oW çm´B F`T- H
FB pW ç M- p"v Km®M +?¢v +kM; +?¢v F?¬M; i?Q€iX G #¨M +'T i?S +?QM +O K
i?O5 G'v iQM? +?'i i`"M #¨M +O *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M- ç®B T?¦ ?mv M iB
çQÊ+ # Q H•mX

*?Q M M- ?B M M v +?d ç¨M? +?¢v i`®M5

EûQ /¨B +? M? H +?- pQÊi [m T?¢K pB iB M i?S+ i"T i`mM;- b m ç¦ ç´B ?QÈM;- /
o¬ hM G Q HÈM M?Q p"v- +?d +–M +?¢v K'i- i?b F?¬M; / /¨M; çm´B i?2Q M?Q p"vX
Hmv M- +?d +–M +¦ i? çO i K +?mv M EBK ç M- H½Q ;B ?Ä FB +,M #ªM F?¬M; ç

L?QM; .QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B ç½ H¨ i®+ ç° HÈM M?'i- +?ŠM; [m ç•v H¨ +?d i

óhB m iY- M;QÆB F?¬M; +–M +?¢v M[- M;QÆB H¨ F?¬M; +?¢v i?Q€i5ô hB M i?S

ó>W- #ªQ i F?¬M; +?¢v i?b F?¬M; +?¢v- i F?¬M; T?ªB `'i K'i K†i\ L;QÆB çWM;
F?¬M; çm´B F`T5ô .QÆM; h?B M o'M b) F?¬M; M;®+ pk pM /WM; H¢B- i?U+ +?Q `

h?•M ?bM? .QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M ?¦ i?¨M? K°i ç¢Q H¬B çB M- +?ÈT ç°M;
v` p¢M /†K5 G¬B ç°M i?m"i- +?QM? H¨ i`QM; ç°M i?m"i i`W K°i +?9i FB m ç°M i
ç¦- ç°M i?m"i i®+ ç° M? M? M?'i5 *?ŠM; [m iB m ? Q +kM; H¨ ç°M i?m"i HÈM M?'
/KM; T?KX

.QÆM; h?B M o'M b m F?B HB M iK+ #ªv +€B H¬B ç°M i?m"i ç½ M;WM; H¢BX E?¬
i?m"i M¨v iB m ? Q pQÊi [m€ iQÎM; iQÊM;- HB M iK+ #ªv +€B- p"v +¨M; H¨ ?¼ p-
imv +ÁM +¦ i? HB M iK+ /MM; KQÌB K'v +€B M[- M?QM; M m M?Q p"v K¨ M¦B- M?
i`b i®+ ç° T?B ?¨M? #bM? i?QÌM; +kM; F?¬M; +ÁMX •M p¨Q K°i pB M h`+? .B i æ
F?¬B T?K+- H¢B T?®B ?ÊT # i`,K b€m KQÆB H,K F?B m ?mv i KÎ iQ¨M #°- +?•M
H¢B T?®B ?ÊT HBM? F?Q ç†+ i?M +O >Q o¬ hM G Q +'m i?¨M?- T?€T HU+ +O .
M;¨v ç½ F?¬B T?K+X

G½Q ;Bª KQÌB T?–M FBM? M;¢+X G¬B ç°M i?m"i HQ¢B bB m +'T ç°M i?m"i ç½ ;–
p"v K¨ FB M i?S+ çQÊ+ `²B- [mª M?B M F?¬M; ?´ H¨ i®+ ç° M? M? M?'i i`QM; ç°M i
p°B p½ ?ŠM H M- #'i ç„+ /o H'v` K°i i? M? T?B FB K- M?ªv H M- i®+ ç° M? M? ;–
K°i iB M;- H¬B ç°M i?m"i iB m ? Q +?QM? H¨ T?B i?QÌM; HÈM- H½Q T?m F?¬M; iI
H•m- M;QÆB +¦ i? ç'm T?€T HU+ pÈB H½Q T?m b Q\

.QÆM; h?B M o'M H¢B ,M p¨Q K°i pB M h`+? .B i æ M- HB M iK+ KQÌB +€B ç°M i?
/†K- +€B F?QªM; +€+? M¨v ç½ FûQ HÈM ç M #®M KQÆB p¢M /†KX

h®+ ç° ;B ?Ä T?Q b m M¨v +kM; KQÌB T?–M M? M?5 >mv M iB M +?QM? H¨ F?€
E?¬M; T?ªB +MM; ?mv M iB M T?Q b m ç'm iB m ? Q- K¨ H¨ +MM; +?QM? KbM? ç

ó>W- iB m iY- M;QÆB çWM; +?Q `^M; i?Q€i çQÊ+5ô G½Q ;Bª €Q ç2M ?W H¢M? K
T?B FB K i?Q€M; ;'T F?9+ K°i +?9i- i` M i v +kM; #„i ç–m #„i FB K [mv i- i®+ ç° H

.QÆM; h?B M o'M F?¬B T?K+ K°i M;¨v b m- H¢B H¨ K°i pB M h`+? .B i æ M Mm®i
i?m"i- H¢B M;?d M;ÆB K°i M;¨v `QÌBX

J¨ T?Q b m- H½Q ;Bª +kM; ` ? i i?O çQ¢M- /M b Q H¨ .QÆM; h?B M o'M M?€v K„i
M;?d M;ÆB- H¢B #` FûQ ;–M F?¬M; Qi- b m ç¦ H¢B #Ä ` K°i QiX

óG½Q T?m M;QÊ+ H¢B Km®M M?bM K°i +€B M;QÆB +¦ # Q M?B m HBM? ç M5ô G

Zmª i?U+- ç°M i?m"i T?B ?¨M? +O .QÆM; h?B M o'M H¨ +–M /U p¨Q ç M /QÊ+ ç
H½Q ;Bª €Q ç2M H¢B F?¬M; /MM;X

h`"M iB m ? Q +?B M M¨v- .QÆM; h?B M o'M T?ªB ,M `'i M?B mX

L?QM; H¨ .QÆM; h?B M o'M iW i`QM; M?šM H'v` # #bM? M;¼+- KÎ KB M; i`ª HÌI
M?B m- ç¢B F?€B +ÁM +¦ F?QªM; KQÌB #bM?- i´M; +°M; # i`,K pB M5ô h`+? .B
EB T æ M- i?"i` M¦ H¨ K°i HQ¢B HBM? ç M F?¬B T?K+ T?€T HU+ `'i M? M?- +?
Hmv M +? M?B m K°i +?9i- pšM +?Q /MM; M?Q i? M¨Q- K„i i?'v T?€T HU+ +O K
pB /QÊ+ ?B m- M;QÊ+ H¢B F?¬M; #^M; /MM; M¦- i`€M? +?Q H½M; T?Q i?¬BX

kkeX *?QÆM; kke, h`+? hoM? >ªB

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M j, >Q p¬ H Q iM

*?QÆM; kke, h`+? hoM? ?ªB

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

G½Q ;Bª €Q ç2M imv F?¬M; #B i .QÆM; h?B M o'M /MM; ç M i°i +MM; H¨ HBM? ç
+?®M; çÐ çQÊ+ HB M iK+ H¬B ç°M +kM; F?¬M; T?ªB H¨ HBM? ç M +'T #ªv i€K #b
i`,K pB M\5 L;?2 ç M ç•v- b„+ K†i H½Q ;Bª €Q ç2M i`–K tm®M;- F?¬M; M?B m HÌB
ç° KÎ iQ¨M #°- H¢B K°i H–M M[i,M; H M ;–M ;'T ç¬B i®+ ç°5

.QÆM; h?B M o'M ?QªM; ?®i- i®+ ç° H½Q ;Bª M¨v H¢B M? M? ?ÆM i?"i M?B m- ?
KQÆB p¢M /†K- +?Q pQÊi [m T?¢K pB i` tûi +O >mv M Zm M; EQM?- KbM? +kM
p¨QX S?¢K pB iB M i?S+ ?mv M iB M i"T i`mM;- imv i ç®B HÈM ?ÆM T?¢K pB +C
h?B M o'M M;?d M;ÆB i`QM; +?®+ H€i- H¢B HB M iK+ KQÌB +€B H¬B ç°M- H¢B Fú

J°i çm´B K°i +?¢v M¨v- ;B^M; +Q bm®i # M,K i?ÌB ;B M5 .QÆM; h?B M o'M Qi M?'
h`+? .B i æ M ç½ /MM; ? i iQ¨M #°- iW H9+ ? B i?€M; i`QÈ+- .QÆM; h?B M o'M `
i?S+ i"T i`mM; +O H½Q ;Bª €Q ç2M- M?QM; .QÆM; h?B M o'M pšM F?¬M; /€K i?
/B M `°M;- +?d +¦ i? H +? +€B ;¦+ ç° F?QªM; ? B KQÆB ç°- KB M +?Q H¢B #` M¼

p"v H½Q ;Bª €Q ç2M iB M i?S+ +'T i"T i`mM; ÎX

æ'm iB m ? Q- .QÆM; h?B M o'M F?¬M; bÊ5 .QÆM; h?B M o'M +ÁM M;?o K°i +?9i
çO /MM;- p"v /MM; iB M ç M5 oW H9+ Hmv M +? K°i ç€K iB M +'T HBM? ç M p¬ /

G½Q ;Bª €Q ç2M ?B M i¢B iS+ ;B"M ç M T?´B +MM; b„T M´- p`i +? i M'm +?QM +S
h?B M o'M H'v p®M çª i?QÆM; M;QÌB\ .QÆM; h?B M o'M K°i H–M /MM; ? i # i`,K
ç€K +QM b® F?´M; H² +Ð M¨Q\ *?Q /M H¨ #€M H½Q ;Bª €Q ç2M- ?„M +kM; H'v F?-
æ MX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; i? t€+ ç`M? ibM? ?m®M; T?Q b m- +?ŠM; [m M;QÊ+
+MM; pÈB T?¢K pB iB M i?S+ # Q i`MK +O H½Q ;Bª €Q ç2M- +˜M i?"M iQM? iQ€M
i?ÌB çB K M;mv ?B K ç•mX

.QÆM; h?B M o'M pšM M?Q +k H¨ b m HB M iK+ KQÌB +€B H¬B ç°M i?m"i- M;?d M
iK+X *€+? K¶B p¨B M;¨v- HB M H +? ;¦+ ç° K°i +?9i- +€+? K¶B K°i i?€M; H +? F?
iQÆM; ç®B HÈM- #ÎB pb [m M ? T?QÆM; ?QÈM; H +? F?ÄB [m„ ç¢Q +¨M; M;¨v +
H¢B F?¬M; bY /KM; iB M ç M ç M F?¬B T?K+ T?€T HU+- ç +?Q T?€T HU+ F?¬B T
/MM; K°i H–M H¬B ç°M i?m"i- pW p†M +¦ i? i?Ä K½MX " v K°i M,K M[- .QÆM; h'
i?Î ` -X

L m M?Q p"v ;B ?Ä FB +ÁM +¦ i? çm´B i?2Q- p"v ?„M +?QM? H¨ i?–M `²B5

*?¢v i`®M # M,K- .QÆM; h?B M o'M +?d HQ iQM? iQ€M i`mv #BM? T?Q b m- ç½ ?

LÆB M¨v H¨ +?¶ M¨Q\ G'v ` #ªM ç² #B M H9+ i`QÈ+ Km pW t2K- ?Q¨M iQ¨M F?-
.QÆM; h?B M o'M +˜M i?"M M;?B M + Ð@Ð p N30•ð@€?Q¨M 2 †+ ° i?"7 '" K

ó±55ô L;QÌB i? M? MB M M;˜M; ç–m M?bM- iÄ ` +¦ +?9i M;Q¨B w Km®M- K°i i v M
p”v H’v i v ç¦M çÐ KQÌB K°i ç¢Q i?B M H¬B M¨vX

óæQ¨M; çQ¨M; çQ¨M; ô JQÌB K°i iB M; b’K b m F?B [m - i` M #¨M i v M;QÌB i? M?
çQ¨M H¬B +–m # M M;Q¨B çB M [m M; pÐ iQ M;- Î +?¶ b•m i`QM; i•K +–m +¦ K°i ;B

óh?–M hB m h?B M G¬B\ô L;QÌB i? M? MB M p”v K¨ M?”M ` +€B H¬B i?m”i M¨v- ;B
h?B M o’M K°i +€BX J°i M„K #¦T i M H¬B +–m- b m ç¦ T?’i i v i?ª .QÆM; h?B M o’M
F?¬M; #B i F?¬M; i`€+?- [m M çB5 h +?QM? H¨ K°i M;QÌB `’i ;BªM; ç¢Q HwXôX

.QÆM; h?B M o’M #` M;QÌB i? M? MB M M?bM ç M +¦ +?9i +?Q€M; p€M; ç–m- M?
K„i- p b m i`¦B #m°+ +S M?Q p”v #B M K’i- .QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M; ç°M; i
H¢B ç M; M;?B p’M- +€B h?–M hB m h?B M G¬B M¨v- .QÆM; h?B M o’M iBM iQÎM
ç9M;\ æ•v +?QM? H¨ ç M iW +?QM? i?€B +´ H¬B T?€T i`QM; i?€B +´ Hmv M F?Q
MB M H¨ M¨v M?•M p”i +’T #”+ ç¢B i?–M i?ÌB Fb i?€B +´ HQm H¢B\ *?ŠM; [m - H”T
SM; H¢B- +€B hY hB m "ªQ GK+ M¨v +?QM? H¨ T?€T [mv i im Hmv M ç M iW +?QM
H) pk i`K M¨v Î i?ÌB Fb i?€B +´ +kM; +¦ H¬B T?€T +MM; HQ¢B M?d\

>Q o¬ hM G Q b) F?¬M; +?d H¨ /MM; ç ;B K ;B[?„M +?S\ .QÆM; h?B M o’M ç°i M?
M¨vX

.QÆM; h?B M o’M iU M?B M b) F?¬M; M;®+ ç M ?ÄB ` - ?B M i¢B HQ¢B ibM? ?m
#QÈ+ çBX

óE?¬M; KÌB i çB i`QM; iB M T?O +O M;QÆB M;²B K°i +?9i\ô h? M? MB M +QÌB i
o’MX

.QÆM; h?B M o’M ç½ [m2M i? M? MB M M¨v i?–M i?¬M; [mªM; ç¢B- bmv M;?o K°i
;’T i`,K H–M- # v Î F?¬M; i`mM;- +?”K `½B `ÆB Î i` M çªQX óhB M #®B KÌB5ôX

óh?”i bU H¨ tBM? ç TX h ç½ H•m +kM; +?Q Î ç` T?QÆM; tBM? ç T M?Q p”vXô h
;BªK M¦BX

> B M;QÌB p¨Q iB M T?O- tm’i ?B M Î i`QM; K°i iÁ çbM? pB M Ko ?Q€M Ko Hm•MX
+O iB M T?O- `ÌB t ;BªB ç’i i`mM; i•K iB M T?O- Î F?m pU+ H +? p T?Q ç¬M; M

óZmªM ;B - /•M; i`¨- i Km®M +?B m ç½B F?€+? [mwXô .QÆM; h?B M o’M #B m ?B

óE?¬M; +–M- i i?Q+? m®M; `QÊm- +¦ `QÊm M¨Q M;QM F?¬M;\ô L;QÌB i? M? MB M
+kM; F?¬M; +QB KbM? H¨K F?€+?X

óZmªM ;B - i`QM; T?O +¦ `QÊm M;QM ? v F?¬M;\ æ2K `QÊm i®i M?’i K M; H MXô .C
ç w- H”T iS+ bY HÌB M¦BX

*?d +?®+ H€i b m- [mªM ;B +–K `QÊm çQ H MX

L;QÌB i? M? MB M M?bM [mªM ;B i?®B HmB K°i +€B- H° ` K°i +€B €M? K„i KQÌB
KB M; M¦B, óVK- E?¬B G¶B hBM? L;mv M h?m”i i?”i iBM? /B m imv i Hm•M- ?B K

.QÆM; h?B M o’M +QÌB +QÌB M¦B, óhB M #®B [m2M #B i M;mv M +?O M?•M +€B
? v F?¬M;\ G½Q M?•M ;B ?„M iW H9+ S+ p¢M M,K i`QÈ+ ç½ T?B i?,M; i?–M ;BÈB

óE?¬M; #B i- ?„M iQM? ;B¨ # Q M?B m\ô L;QÌB i? M? MB M F?BM? i?QÌM; i`ª HÌB
KÎ iQ K²K- H”T iS+ H¢B bY HÌB M¦B, ó±- F?¬M; i - VK- h?QÆM; hB M h¬M T?ªB F
? B M;¨v ibK ?„M çÁB `QÊmXôX

.QÆM; h?B M o’M pW M;?2- +kM; HB M i?U+ #` FBM? bÊ- K¢M? K) €T +? FBM? M
#®B- h?QÆM; hB M h¬M M¨v ç½ T?B i?,M; i?–M ;BÈB- +kM; F?¬M; Î i`QM; >Q o¬

óa Q\ L;QÆB +?Q `^M; i H¨ i M tmB t Q FB #` ;B K ;B[Î +?¶ M¨v\ô L;QÌB i? M? M
/` M¦BX

ó*?ŠM; H) iB M #®B F?¬M; T?ªB b Q\ô .QÆM; h?B M o’M M;Q¨B w Km®M ?ÄBX

óa Q +¦ i? \ h H¨ B- i`QM; i?B M ?¢ M¨v- i`QM; +€B ?Q¨M pk M¨v- H¢B +¦ B +¦ i? M¦B `'i #bM? ioM?- M?QM; K°i +¶ iU iBM +MM; F?Q T?€+? +QÌM; ç¢B H¢B H¨ i`QM

.QÆM; h?B M o'M i?U+ +ªK ;B€+ ç–m KÆ ?² K°i ?²B- +¦ HQ¢B ;B ?Ä +QÌM; ?½M M o¬ hM G Q +kM; F?¬M; M?®i çQÊ+ ?„M\ >ÆM M[i`QM; >Q o¬ hM G Q- i?"i ç9M; T?¢KôX *?Ì +?9i- p"v b Q F?¬M; T?ªB M¦B KbM? +¦ i? F?¬M; +–M H½M; T?Q M;m M¨v çB ` M;Q¨B\

.QÆM; h?B M o'M M¦B #¦M; M¦B ;B¦ ?ÄB, óL;QÌB M¼ T?¢K p¨Q +?mv M ;b\ôX

óE?¬M; #B i- H9+ i ç M MÆB M¨v- ?„M ç½ Î +?¶ M¨v- ?ÆM M[- i +kM; F?¬M; i?Q M;QÌB i Xô h? M? MB M i`ª HÌB /` i?QÌM; /Si F?Q€i- óVK- `QÊm M;QM55ôX

l®M; `QÊm pÈB M? m- +¢+? +¦ K'v pÁ `²BX

óhB M #®B +MM; H½Q M?•M FB H¨ [m2M #B i M?Q i? M¨Q\ô .QÆM; h?B M o'M imv Hmv M h?B M G¬B EBK h?•M- M?QM; +€B iYm HQÊM; M¨v i`QÈ+ FB i`€B H¢B

ó±- ;B ?Ä FB i F?¬M; [m2M #B i- ?„M +kM; tSM; b Q\ *¦ i? H¨ i`QÈ+ FB H–K ;B9T i H¨K K°i Qi pB + p†i- i•K ibM? i®i- +kM; HB M +?Q ?„M +?9i `€+ `QÎB #bM? +?Q ?„MXô h? M? MB M iMv iB M i`ª HÌBX

ó*€B ;b p"v\ô .QÆM; h?B M o'M i?m"M KB M; ?ÄB K°i +•mX

h? M? MB M i?m"M i v pmM; H M- i` M ç'i ç½ tm'i ?B M K°i ç®M; `€+ `QÌBX

.QÆM; h?B M o'M ç`M? ibM? pW i?'v- ç•v F?¬M; T?ªB h` h?B M :B€T b Q\ h F?€ +kM; K'v i`,K +€B M?d\ *?ŠM; [m #° /€M; +ÁM i?"i H¨ F?¦ +QBX

óE?¬M; +¦ +€+? M¨Q- i i?"i bU F?¬M; K ?B m Hmv M F?Q- i ibM? M;mv M çB +M K°i i`"MXô h? M? MB M #m²M #U+ ;BªB i?Q+?X

ó> ? - t'm H¨ t'm +?9i- M?QM; H¨ i?U+ /KM;5ô .QÆM; h?B M o'M m®M; +¦ +?9i +?

J'v i`,K FB M h` h?B M :B€T- +€B M¨v T?ªB /KM; # Q M?B m M,K\ hQM? iQ€M K°i FB M- K'v i`,K FB M- p"v Qi M?'i +kM; +¦ i? /MM; iÈB K'v +?K+ p¢M M,K 55

o` iB M #®B M¨v +?ŠM; H) pb M;?B M +Sm ?Q M; i?9 KÈB p¨Q +€B >Q o¬ hM G Q +¦ ;b ç€M; M;?B M +Sm- i`W +¦ i? KB M /`+? i?B M T?¢iX E?¬M; ç9M;- ?Q M; i? M?QM; H¨ i?B M T?¢i +MM; pÈB [mª +–m €M? b€M; FB i?b +¦ M;?B M +SmX

kk3X *?QÆM; kk3, h?¬M; >mv M GBM? h¨M; "B

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M j, >Q p¬ H Q iM

*?QÆM; kk3, h?¬M; ?mv M HBM? i¨M; #B

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

.QÆM; h?B M o'M b v `QÊm H–M ç–m iB M +O +m°+ çÌB- b m F?B iW i`QM; b v `+?`m M?Q i`QM; iQÎM; iQÊM; p"v- M;QÊ+ H¢B +ªK ;B€+ ç†+ #B i M? M?¨M; F?Q M

H–M M¨v H¨ m®M; H¨ iB M iYm- `QÊm M;QM H¨ `QÊm M;QM- iU M?B M F?¬M; +¦
`QÊmX

*?ŠM; [m - p` iB M #®B FB +kM; F?¬M; i?'v #¦M; /€M; M[ - i` M #¨M M;¼+ +O
T?M +MM; K°i +€B ?² H¬- .QÆM; h?B M o'M `'i F€ [m€B iB T M?"M- i?–M i?S+ ibK
#B M; FB p M; H M, óæB `²B- .QÆM; iB m iY- ç i¢ M;QÆB +?B m ç½B5 L?[M; `
>² H¬ M¨v çB i?2Q i +kM; +¦ +?9i M,K i?€M;- ?B M i¢B i +kM; F?¬M; +–M M?Q i?
M i`QM; +¦ +?9i ç² +?ÆB i M;?B M +Sm +ÁM H¢B +kM; F?¬M; +–MX *?9M; i +¦

ó±- ?„M b Q #B i i ?¼ .QÆM;\ô .QÆM; h?B M o'M F€ [m€B bmv M;?o K°i H€i- +kM
M¦B H9+ M¨QX *?ŠM; H) i?U+ +¦ i?–M i?¬M; #'K ç®i iQM? iQ€M- K¼B bU ç m #B i
MB M M¨v F?ŠM; ç`M? +¦ i?–M i?¬M; bQ pÈB i?–M M?•M #bM? i?QÌM; +QÌM; ç¢B
i? i¢B i`QM; >Q o¬ hM G Q M¨v iÈB HmB iU M?B MX L;?2 ?„M M¦B +¦ i? +MM; i
.QÆM; h?B M o'M H¢B +?Q `^M; H¨ M¦B +?ÆBX

.QÆM; h?B M o'M H'v h?¬M o•M >² G¬ i` M #¨M- H„+ H„+- +ªK ;B€+ F?¬M; +¦ ;b ç
?² H¬- M?QM; p¬ Hm"M /MM; bS+ M?Q i? M¨Q +kM; F?¬M; i? +"v ` X

h?B m +?9i M[ç½ [m M- .QÆM; h?B M o'M M?Ä K°i ;B¼i K€m ç–m M;¦M i v p¨Q i`
H¬ H"T iS+ i`mv M iÈB- +€B ?² H¬ M¨v F?¬M; +¦ i€+ /KM; ;b- +?d H¨ p"i +?'i /MM;

h`QM; >Q o¬ hM G Q H"T iS+ ;B¦ K•v #B M ?¦ - iQ¨M #° F?¬M; ;B M i?´B H M K°i +
+´ [m€B H¨ pb ;B¦ imv HÈM- M?QM; F?¬M; +¦ mv HU+ ;b- ?ÆM M[b m F?B i?´B H
i€MX æQÆM; M?B M i'i +ª +€B M¨v .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; #B iX

h`QM; i v H #¨M +?d /šM ;Bª +?"K `½B ?°B iK ` K°i [mª +–m €M? b€M;- [mª +–m €
i?2Q K°i [m–M; €M? b€M; t€K- ?bM? +–m i`QM; bm®i- +¦ i? M?bM i?'v i`QM; ç¦ +
/¢M; iÆ ç M; HQm ç°M;X L m F?¬M; T?ªB ? B K„i M?bM i?'v- .QÆM; h?B M o'M -
F?¬M; K°i p"i- #ÎB pb +ªK ;B€+ i?–M i?S+ K°i +?9i +kM; F?¬M; T?€i ?B M M¦ i²M i

G #¨M +?d /šM ;Bª KdK +QÌB ç2K M¦ `¦i p¨Q i?B M HBM? +O .QÆM; h?B M o'MX
#B M K'i Î çdM? ç–m .QÆM; h?B M o'M- ?Q¨M iQ¨M M?"T p¨Q i`QM; i?B M HBM? +

Zmª +–m €M? b€M; b m F?B p¨Q- H"T iS+ ?¦ i?¨M? iWM; ç¢Q +?•M HU+- +¦ K°i
MQÈ+ M;mv M i?–M HU+ ?bM? i?¨M?- ?² MQÈ+ H"T iS+ ?QÈM; #®M T?Q F?m +?
J°i T?–M # +?ªv p¨Q i`QM; M;mv M i?–M +O .QÆM; h?B M o'M- ç¦ +?QM? H¨ MK
+?Q .QÆM; h?B M o'M +ªK ;B€+ K°i ?²B i?QªB K€B- i`QÈ+ FB i?"i M?B m +?¶ F?
`¨M;X *ÁM i?W K°i T?–M # i?b +?ªv p¨Q i`QM; EBK ç M +O .QÆM; h?B M o'M- i
ç M H"T iS+ M? M? ?ÆM ;'T KQÌB- +?mM; [m M? # Q #¼+ H M K°i i–M; óJ•vô +?•

h?B M G¬B EBK h?•M +O .QÆM; h?B M o'M Î i`QM; M?€v K„i M¨v ç½ pQÊi [m ?
+?mv M i–M; i?S M,K5

óh?–M T?M +'T i?S +?QM +?QM? H¨ i?–M T?M ç†+ i?M H¬B i?m°+ iQM?- M¦ i?–M
?mv bS+ +?B M ç'm +¨M; +QÌM; ç¢B ?ÆMX *¦ çQÊ+ M¦- M;QÆB +¦ i? KB M /`+? i'
+ Q ?ÆM im pB ? B +'T i`Î H M- ç²M; i?ÌB +¦ i? HÊB /KM; M¦ ç M pQÊi +'T i?B i`B
;Bª +~M i?"M ;BÈB i?B m- óL?Q p"v +?9M; i H–M b m ;†T H¢BXô L¦B tQM; HB M #
KQÌB ? B i–M; i?•M H #¨M- H¢B T?S+ i¢T ;'T ç¬BX

kjRX *?QÆM; kjR, L?` *?mv M h?B M EB T

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M j, >Q p¬ H Q iM

*?QÆM; kjR, L?` +?mv M i?B M FB T

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

oQÊi +'T i?B i`B M H¬B T?€T\ *€B M¨v [mª i?U+ [m€ i®i `²B- T?ªB #B i `^M; T?€T
pB ç M ç`M?- M m im pB [m€ i?'T- H9+ Km®M i?B i`B M + Q +'T i?m"i T?€T- i?b F
b) i¢Q i?¨M? ?"m [mª T?B i?QÌM; M;?B K i`¼M;- F M? i~m ?Ä M?"T K - T?€T HU
M,M; iQM? K¢M; F?¦ ;B[çQÊ+X

.QÆM; h?B M o'M iU M?"M +¦ M;mv M i?–M `'i K¢M? +¦ i? F?®M; +? i?m"i T?€T
F?¬M; /€K pQÊi +'T bY /KM; i?m"i T?€TX >"m [mª +O M¦ .QÆM; h?B M o'M +kM; F
pb .QÆM; h?B M o'M +?O im H¬B T?€T- H¨ K°i HQ¢B #€ ç¢Q M?'i i`QM; iQ¨M #° i?
mv HU+ +U+ HÈM- F?¬M; +¦ M;mv M i?–M HU+ +QÌM; ç¢B +,M #ªM F?¬M; +¦ F?ª M
h?B M o'M iW F?B tm'i ç¢Q ç M M v- +?Q iWM; pQÊi +'T bY /KM; H¬B T?€TX L?Q
M¨v- Î i`QM; T?¢K pB i?–M T?M +?Q T?ûT- .QÆM; h?B M o'M +¦ i? pQÊi K°i +'T ?
H¬B T?€T +¨M; +QÌM; ç¢B ?ÆMX

L?QM; çWM; t2K M? K°i +'T ? B +'T M¨vX * Q i?O ç€M? M? m- +?Q /M H¨ Î ?Q¨M
#^M; ç†i H M K°i +€B H¬M; ;¨- M?Q p"v i?„M; #¢B +kM; çO ç ç`M?X >m®M; +?B p
mv HU+ +O M¦ imv i ç®B +QÌM; ç¢BX

.QÆM; h?B M o'M ç®B pÈB +€B M¨v `'i ?¨B HÁM;- T?ªB #B i `^M; h?–M hB m h?B
i–M; i?S- T?€i ` HU+ +¬M; FQ+? +kM; +¨M; K¢M?X *?Q /M bQ pÈB /QÈB ibM? ?m
K°i i–M; i?B M ç¢Q- +kM; çO ç Î i?ÌB F?„+ K'm +?®i tQ v +?mv M *¨M E?¬MX

.QÆM; h?B M o'M ç2K H #¨M i?m H¢B- +?Q çB i?Q M;?B K mv HU+ H¬B +?9+ i?
tm®M; im Hmv M T?€T K¬M ç M?` +?mv M- FBK ç M i`QM; ?¢ ç M çB M tQ v i`ÁM
ç M p®M K¨m i`„M; #„i ç–m +?"K `½B i? v ç´B K¨m b„+ +O M¦- F?¬M;- ?ŠM H¨ ç°i M
#¨M? i`QÈM; +¦ i? KÆ ?² M?bM i?'v KªM; K¨m b„+ çÄ ç"K i`mM; i•K M?'i +O ç M

æ°i M?B M- +?QM #° T?'M +?QM i–M; M;Q¢B i–M; +O iQ¨M #° M;mv M ç M M´ imM
iªM ` ?¨Q [m M; K¨m çÄ `U+ tm'i ?B MX

*?mM; [m M? M;mv M ç M K¨m çÄ M? M? +?¦M; tQ v i`ÁM K°i i–M; +?•M HU+ i`„M;
tBM? ç T ç M H¨K M;QÌB i bÊ ?½B i? MX hQ¨M i?•M # i`,K b€m KQÆB H,K F?Q
M;QÊ+ p¨Q i`QM; ?¢ ç M çB M- M;mv M ç M K¨m çÄ ç M; +?"K `½B iQ H M- +¨M;
?'T i?m iB M i?B M +?•M M;mv M +kM; +¨M; M;¨v +¨M; M?B m- M m F?¬M; T?ªB i
KQÆB H,K F?Q ?ªB iBM? i?m–M M?'i- +?d bÊ +ÁM F?¬M; i?Ä K½M çQÊ+ v m +–m

ó±- M;QÌB M¨Q- p"v K¨ H¨K #9i iQ+? HÈM M?Q p"v\ô Í +?¶ b•m i`QM; i`mM; i•K #®
FBM? M;?B iW i`QM; pU+ b•mX J¨ i?ÌB ;B M pW p†M H¨ Î H9+ i?€B +´ 'M Fw i iK

>„+ >mv M S? h?–M h?9 +kM; H¨ bB m i?–M i?9 +O i?–M ;BÈB- iU M?B M ç®B pÈ
L?QM; H9+ M¦ i`mv çm´B M;¼M M;m²M- H¢B T?€i ?B M +€B M;¼M M;m²M M¨v ç½
?„M +kM; F?¬M; i`€M? F?ÄB FBM? M;¢+ p¢M T?–MX

_®i +m°+ H¨ B\ *¦ i? Mû [m i?–M i?S+ +O ?„M i`mv ibK- i?–M i?¬M; +kM; F?¬M
ç¢B K°i +?9iX Í i?–M ;BÈB- +¦ i?–M i?¬M; M¨v +kM; +?d K'v M;QÌB M?Q p"vX >„+
p¨M; i?m HB K i?–M i?S+X L m H¨ F i?M ibK ç M- p"v +¦ +?9i F?¬M; ´MX *?ŠM; [
G Q i²M i¢B- +kM; +?d +¦ ?[m ?¢M KQÌB K'v M;QÌB #B i M?Q p"v- M?[M; i?^M; +?
+kM; +?QM? H¨ K'v M;QÌB ç2K KbM? M?®i Î MÆB M¨vX

"¼M ?¼ ç M MÆB M¨v i?m i?"T M?[M; ?bM? +?B m T?€T i„+ +ÁM b¦i H¢B- Km®M H
pÈB #¼M ?¼ K¨ M¦B p¬ /KM; +?S\

E?¬M; M;?o ` - F?¬M; M;?o ` 5 *€B M¨v T?€ `²B b m ç¦ H"T- b m K¶B K°i +?mv M M
K°i i`mM; i•K iBM? i?m–M M?'i- ç•v +?QM? H¨ ç M?` +?mv M #„i ç–m- T?ªB ?Q¨M
ç M?` +?mv M M;mv M ç M M¨vX h`W tSM; ç¬B M;mv M i?–M- T?€T HU+ F?´M; H²
M?B M K°i F?„+ +m®B +MM; +ÁM T?ªB i`ªB [m i`ÌB ç'i F?ªQ M;?B K5

sSM; ç¬B HU+ HQÊM; M;mv M i?–M- +€B M¨v F?¬M; +¦ p'M ç - +¦ i? M¦B i?ŠM; ç M
i?–M HU+ +O .QÆM; h?B M o'M +kM; +¦ i? çO ?Q¨M iQ¨M tSM; ç¬BX

S?€T HU+ F?´M; H² +kM; F?¬M; +¦ p'M ç X *?•M M;mv M F?´M; H² +O # i`,K b€m
b€m KQÆB b€m +€B ç M çB M- çO ç +?®M; çÐ i`ªB [m iB m ? Q +O M?'i +?mv M

æO i•K iQM?- +€B M¨v +¨M; F?¬M; +¦ p'M ç - .QÆM; h?B M o'M Î i` M iQ +?'i +kM
+?B iQ- +?QM? H¨ #ÎB pb /U p¨Q i•K iQM? +MM; M;?` HU+ ?ÆM M;QÌB- KÈB +¦ i?

J°i /¢M; +m®B +MM;- p"v +?d +¦ /U p¨Q i?U+ HU+5

.QÆM; h?B M o'M `®i +m°+ F i i?¨M? ç M?` +?mv M M;mv M ç M- +?ŠM; [m i?2Q
FB T i²M i¢BX .QÆM; h?B M o'M F?¬M; +?–M +?Ì- i`U+ iB T iW i`QM; iB M T?O M

ó«M; +?O- H9+ M¨v KÈB M,K M,K K¨ i?¬B- +ÁM +?Q iÈB KQÌB M,K ç•m5ô "¢Q oB

h?b ` M;mv M ç M ç M?` +?mv M +O .QÆM; h?B M o'M /MM; M,K M,K i?ÌB ;B M
;B M ?S M;mv M FB +¦ i? t2K M? #'i F X M;m²M UXV

óh?B M FB T +O i H”T iS+ ç MX L;QÆB Mû i`€M? K°i Qi- M m F?¬M; M;QÆB çB
Mû çB\ô .QÆM; h?B M o’M KdK +QÌB i`ª HÌBX

ó*€B ;b\ h?B M FB T\ h? M¨v H¨ b Q\ô "¢Q oB M ?B M M?B M F?¬M; ?B m pb b Q
EB T F€ T?ªB ç° # HQÊi i?B M FB T- M?QM; .QÆM; h?B M o’M +?d ç° K°i H–M- [
FB T- M?QM; H¨ M;QÆB iWM; i?’v +¦ M;QÌB b m F?B ç° iB M i?B M FB T H–M ç–
+ªM? F?¬M;\ *€B M¨v ç M M?B m p¨B H–M M[- ?€ F?¬M; T?ªB i`U+ iB T H M iÈB

ó> ? - i im Hmv M T?€T K¬M ç†+ i?M- i?¨M? iB M T?ªB ç° +?QM H–M i?B M FB
;BÈB T?ªB ç° K°i H–MXô .QÆM; h?B M o’M iQÆB +QÌB F?¬M; i? v ç´B ;BªB i?Q+?
ç2K FB T p•M ç M; iK i”T i` M i`ÌB ç p¨Q K„i- +QÌB M¦B ç° i?B M FB TX

ó±ô "¢Q oB M ?B m `²BX h`QM; i?B M ç` [mª i?U+ +¦ K°i Qi +¬M; T?€T ç†+ i?M- M
im Hmv M- `’i ç†+ i?MX E?¦ F?,M i–M; i–M;- M?QM; b m F?B im Hmv M +?QM? H¨
?¢B ?ÆM M?B mX óo”v çQÊ+X h çB t K°i QiXôX

æ° i?B M FB T- M;QÌB F?€+ F?¬M; ;B9T çQÊ+ ;bX

"¢Q oB M `9i HmB t t - `ÌB F?ÄB t ?ÆM KQÌB /†KX

.QÆM; h?B M o’M M?bM çdM? ç–m ç½ F i i?¨M? FB T p•M- i?–K M;?o- i?B M FB T
F?¬M; #B i M m i pšM çSM; Î i`QM; iB M T?O- i?B M FB T M¨v +¦ i? ;B€M; tm®M

óP¨M?ô h?B M H¬B ?¢ tm®M; i?ŠM; i„TX

L;QÌB F?€+ bÊ i?B M FB T- M?QM; .QÆM; h?B M o’M H¢B F?¬M; bÊX h?B M FB
K¨ M¦B i?b +MM; i?m®+ #´ F?¬M; F?€+ H„KX *?ŠM; [m +€B i?m®+ #´ M¨v M;mv ?
ç°+ i`` ç°+X

æ M?` +?mv M i?B M FB T i´M; +°M; KQÌB i€K ç¢Q i?B M H¬BX æ¢Q i?S M?’i +k
K¨ K°i ç¢Q +m®B +MM; i?b H¨ ;’T ? B i´M; mv HU+ +O KQÌB #ªv ç¢Q i?B M H¬B i`

.QÆM; h?B M o’M H’v ç†+ iQM? +O h?B M G¬B EBK h?•M +SM; `„M F?€M; i?B M
M[?’T i?m iBM? ?Q i`QM; ç¦- #Ä ? i #½ i`QM; ç¦X *QÌM; ?¦ i?•M i? +Æ i? ;•M +
b m ç¦ ç2K H¬B FbM? +ÁM i?W ç K¨ i,M; h?B M G¬B EBK h?•M H MX

JQÌB #ªv ç¢Q i?B M H¬B i`QÈ+ F?¬M; iQM? +€B ;b- +?d ç2K .QÆM; h?B M o’M ç€
H¢B F?¬M; +¦ i?QÆM; i´M ç M +,M #ªMX E?¬M; +?d M?Q i? - i–M; i?S +O h?B M
p¼i ? B i–M;- ç¢i iÈB ç i K +?mv M i–M; i?S #ªvX æ°i T?€ # i–M; M[- HB M +¦ i?

æ i K +?mv M FBK i?•M- ç½ +¦ i? T?ÁM; M;U ?¢ T?˜K iB M F?Q #bM? i?QÌM; i`U
iB M p¨Q ç iS +?mv M- ç¦ H¢B H¨ K°i +€B +ªM? ;BÈB KÈBX

*?ŠM; [m - +€B M¨v b) `’i F?¦ F?,M5

óP¨M?ô J°i ç¢Q i?B M H¬B +m®B +MM; ’T O K°i ?²B H•m- `®i +m°+ ;B€M; tm®M;
H¦2 ` ?¨Q [m M; K¨m p¨M; H K- +SM; `„M ç¦M iB T K°i çÁM M¨vX E?¬M; ;B®M; H–
tm®M; i`QM; #B M K’v i`,K i?QÈ+ KÈB idM? i€Q H¢B- K°i H–M M¨v H¨ i?”i bU pšM

óæMM; çMM;ô h` M M;QÌB .QÆM; h?B M o’M #„i ç–m F?¬M; M;WM; `mM; ç°M;X

.QÆM; h?B M o’M +® ;„M; ç2K +¶ H¬B FbM? M¨v Hmv M ?¦ ?’T i?m ? iX æ€M; iB
+?ŠM; [m pW p†M iB M p¨Q ç i K +?mv M i–M; i?S #ªv çdM? T?QM; ç½ M;WM;
çQ€M t¬M; p¨Q i–M; i?S i€KX hmv ç€M; iB + K°i +?9i- M?QM; ç•v +?QM? H¨ F?¬
G¬B EBK h?•M p®M +?QM? H¨ K°i i`QM; p¨B HQ¢B F?¦ im Hmv M M?’i i`QM; `’i M
iU M;QÊ+ ç½B M?’i- F?¦ F?,M +kM; Î i`QM; ibM? HwX

.QÆM; h?B M o’M H¢B H–M M[i? v ç´B K°i #° [m–M €Q KÈB- çB m M¨v H¨K .QÆ
H–M ç–m iB M ç° i?B M FB T- Hm¬M T?ªB ç´B K°i #° [m–M €Q- p b m +¦ +–M Hm
/€M; i?b HU +?¼M i`QÌM; #¨Q pÁ ;Bª ? v F?¬M;- p b m H9+ F?¬M; ç° i?B M FB
i?B M FB T pW ç M- i?b ç2K M¦ i?m p¨Q i`QM; +Æ i? X

h?"i bU i?m"M iB M- H¢B iB i FB K F?¬M; Qi [m–M €Q- ?ÆM M[+ÁM F?¬M; +–M i
+?m˜M #`X

.QÆM; h?B M o'M M? M?¨M; p¶ p¶ i?•M i? - +ªK ;B€+ K°i +?9i- F?¬M; i - +ªK ;B€

"¢Q oB M i`ÊM K„i i?"i iQ- mv HU+ +O i?B M FB T M¨v bQ pÈB K°i H–M i`QÈ+ K
h?B M o'M +¦ i? +¦ K°i FB M T?ÁM; M;U iB M F?Q- pb b Q F?¬M; /MM;\ +–M ;b i?
i? +SM; `„M F?€M;\

"¢Q oB M F?¬M; F?ÄB +¦ +?9i #m²M #U+X _®i +m°+ i H¨ i?–M i?9- ? v ¬M; +?O
i?•M i? +O H½Q ç¢B ?ŠM H¨ F?¬M; i? v m ?ÆM bQ pÈB KbM? M?d\ æQÆM; M?B
M m i?•M i? ¬M; +?O +¦ i? K¢M? ?ÆM +?•M i?•M +O KbM?- M?Q p"v +€B + Q +
+kM; i?"i bU [m€ F?¬M; ç€M; iB M M[X

.QÆM; h?B M o'M M¨Q #B i i`QM; HÁM; "¢Q oB M ?B M ç M; ` bS+ ?¬ iQ, ó"B M
i?€B5ô- iBM? i?–M +O ?„M `'i F?¬M; i²B iW t t # v ç M ;–M- KÎ KB M; M¦B, ó*?
H€i M[[mv +O +k- i +ÁM T?ªB # [m M iB m ?¦ +MM; M;?d M;ÆB K°i +?9i- +¦ +?
GÌB M¨v .QÆM; h?B M o'M i`€B H¢B H¨ i?U+X B /MM; i?•M i? +SM; `„M F?€M; KQ
b) +¦ +?9i ,M F?¬M; iB m- +–M K°i çQ¢M i?ÌB ;B M ç M çB m i`` K°i +?9i- ?ÆM M[
M;mv M- H'v ç–v # i`,K b€m KQÆB H,K F?Q ?ªB H¢B #` F?m +? i`QÆM; ;'T ç¬BX

*€B M¨v H¢B F?¬M; #B i T?ªB +–M # Q M?B m i?ÌB ;B M KÈB +¦ i? H'T ç–v M?B
F?¬M; +¦ +€+? M¨QXhU h¢B æ¢B æ¢Q +?QM? H¨ M?Q p"v- +?9 i`¼M; iQ+? Hkv +M
#bM? +ªM? +O +€B +ªM? ;BÈB M¨Q ç¦- b) i?QªB K€B F?¬M; Qi- iU M?B M K¨ p"v
+kM; H¨ b Q- .QÆM; h?B M o'M +¦ i? `'i M? M?¨M; iB M p¨Q ç M?` +?mv MX æQ
F?¬M; Qi [m M ? +MM; i?€B +´ 'M Fw- M?QM; +?9M; M¦ +?d M´B H M i€+ /KM; +O

kjkX *?QÆM; kjk, h?–M h?9 "` :B K :B[URV

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M j, >Q p¬ H Q iM

*?QÆM; kjk, h?–M i?9 #` ;B K ;B[URV

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

hU h¢B æ¢B æ¢Q i?–M F€ M; v i¢B MÆB M¨v- imv im Hmv M `'i +?"K +?¢T `'i +?`n
F M;?` HU+ HÈM F?¬M; i? i?¨M?X

.QÆM; h?B M o'M #B i +€B H #¨M M¨v i,M; K¶B K°i i–M;- Hm¬M b) T?K ;B K°i Qi
L?QM; +¶ M,M; HQÊM; M¨v +?d +¦ #° T?"M M?Ä i€+ /KM; Î i` M M;QÌB KbM?- ç¢B
"¢+? ?'T i?m çBX *QÌM; ?¦ HU+ +'T i?S i€K K°i H–M i`QÈ+ H¨K ;B ?Ä M¨v H•K p¨
HQÊM; +€B +'T i?S i€K M¨v iU M?Q +ÁM +?Q iB m ?¦ - H"T iS+ H¢B ç M +'T i?S +
H¢B M;O iB T K'v i`,K M,KX

"¢Q oB M K°i KbM? K°i M;QÌB iB T iK+ çB çQÌM;- .QÆM; h?B M o'M i?b p¨Q iB M
h?B M o'M imv T?€T HU+ iB M M? M?- M?QM; i` M i?U+ i i`QM; +Æ i? `'i i`®M;
+OM; +® M;mv M ç M- b m ç¦ iBM? Hmv M +?•M M;mv M iBM? i?m–M M?'i H'T p¨Q
?ªB ç M çB MX

æ M?` +?mv M M;mv M ç M H¨ M;mv M ç M K¨m çÄ `U+- +?Q M M i`QM; +Æ i? .Q
F?¬M; H¨ +?•M M;mv M K¨m i`„M; H9+ i`QÈ+ M[- K¨ H¨ +?•M M;mv M K¨m çÄ bQ p
+ÁM K¢M? ?ÆM K°i +'TX t2K i¢B

*?•M M;mv M Î i` M p"M +?mv M imv +MM; ç M?'i +?mv M +¦ +?9i F?€+ #B i- #B M
+?mv M M? M? ?ÆM iÄ ` M²M; ?"m ?ÆMX *?•M M;mv M b m F?B H¨K ç¢B +?m i?
ç M çB M- H'v +?•M M;mv M iBM? i?m–M M?'i i`QM; i`mM; ç M çB M- p"M +?mv M
?ªB ç¢B ?mv iX *?ŠM; [m [m€ i`bM? M¨v H¨ F?¬M; +€+? M¨Q [m€ ;'T- +?d +¦ i? +
,M K°i Qi iB M ç M- ç–v M? M? +€B [m€ i`bM? M¨v +kM; +¦ i? X

hB M ç M- .QÆM; h?B M o'M MÆB M¨v pW H9+ F?¬M; ? i?B m- .QÆM; h?B M o'
iB i FB KX .M b Q F?¬M; +ÁM +¦ i? i?m i?"T HBM? /QÊ+ Hmv M H¢B K°i H–M M[
iÈB i`¢M; i?€B EBK ç M ç M?` +?mv M çdM? T?QM;- b Q +¦ i? SM; T?¦ i'i +ª ibM?
.QÆM; h?B M o'M Km®M Î i`QÈ+ F?B tªv ` K°i +?9i M;Q¨B w Km®M M¨Q ç¦- K m +
i?€B çdM? T?QM;X

M;m²M

.QÆM; h?B M o'M K°i +?9i +kM; F?¬M; iB i FB K M?[M; ç M /QÊ+ +¦ i? ;B i,M; T

±5 æ9M; `²B- F?¬M; T?ªB +ÁM +¦ K°i ;½ "¢Q oB M b Q\ >„M i®i t'm +kM; H¨ + Q ;
i?–M i?9 i?€B +´ ç½ i²M i¢B +kM; i`mv M i?W ç M M v- F?ŠM; ç`M? #B i +?B iB i

.QÆM; h?B M o'M [m M; KBM? +?QM? ç¢B H'v ` h?QÆM; hB M S?O- Km®M ç2K "
Î i`QÈ+ F?B i?ª- .QÆM; h?B M o'M ç½ i`mv M •K M¦B, óL?bM t2K i?^M; +? M¨v `®

ó±- iB M T?OX *€B iB M T?O M¨v i`€B H¢B +? i€+ +U+ F€ iBM? tªQX s2K ` M;Q
i¬M; bQ F?¬M; i²B +O iB M ;BÈB5ô >„+ >mv M S? h?–M h?9 K°i +?9i +kM; F?¬M
bU +–m i?`X *?ŠM; [m ?„M i`€B H¢B F?¬M; ç w- iB M T?O HQ¢B ç² p"i M¨v K°i +?
i?9 +O ?„MX

ó> ? - p½M #®B +¦ M;QÌB #¢M +kM; Î # M i`QM;Xô .QÆM; h?B M o'M ç2K "¢Q oB

>„+ >mv M S? h?–M h?9 H¢B ?€ +¦ i? F?¬M; #B i i`QM; HÁM; .QÆM; h?B M o'M
"¢Q oB M pW ` iÈB- >„+ >mv M S? h?–M h?9 HB M /MM; €M? K„i i` M + Q M?bM
M?bM ?„MX

"¢Q oB M H9+ M¨v pW KÈB çSM; p[M;- +ÁM F?¬M; #bM? ´M ?ÆB i?Î- K°i +¶ bÊ
+?QM? HBM? ?²M ç½ i`¨Q H MX "¢Q oB M ?–m M?Q M; v +ª iU ?ÄB +kM; F?¬M; ç
tm®M; ç'iX

.QÆM; h?B M o'M bYM; b®i K°i +?9iX hmv KbM? +kM; +ªK ;B€+ +€B mv €T M¨v
F?¬M; +¦ ç°M; ioM? HÈM M?Q p"v +?S\ *?ŠM; [m H"T iS+ .QÆM; h?B M o'M ç½
i`QM; HoM? pU+ i?–M i?9- p®M H¨ +¦ T?•M +?B i` M /QÈB + Q i?'T- ?¢ ;B B i?–M
i?9 p®M H¨ +¦ K°i HQ¢B #ªM M,M; bÊ ?½B +MM; T?K+ iMM;X æ•v H¨ #ªM M,M; ç M
i?9X J¨ KbM? H¨ HQ¨B M;QÌB- H¢B H¨ F?¬M; +¦ HQ¢B +ªK ;B€+ T?K+ iMM; ç M iW

"ªM i?•M "¢Q oB M +kM; bYM; b®i- HQ¢B +ªK ;B€+ T?K+ iMM; F?¬M; i? T?ªM F?
/M H¨ ?¢ ;B B i?–M i?9 bQ pÈB KbM? im pB + Q ?ÆM b€m #"+ +kM; çWM; KÆ H¨K
iMM; F?¬M; i? F?€M; +U M¨v +?S\

*ª M;QÌB "¢Q oB M ç m +?ªv ` K² ?¬B- M;˜M; ç–m HB + i?•M ?bM? F?´M; H² i`QÈ+
çB `²BX æ•vX æ•vX æ•v F?¬M; T?ªB #ªv ç¢B bB m i?–M i?9 i`QM; i`mv M i?mv i
HoM? pU+ +O i?–M i?9- imv i ç®B Î çdM? +O EBK hU h?€TX _'i M?B m ?¢ ;B B
M¦B- ?Q¨M iQ¨M F?¬M; +¦ i`Q M?È HB M [m M +?9M; M¦X L?QM; "¢Q oB M F?€+X
M?'i K¢+? iW i?€B +´ ç½ i²M i¢B- ç²M; i?ÌB +kM; H¨ i?–M i?9 ?B K [mw Î çdM? T?
hmv #ªM i?•M "¢Q oB M F?¬M; T?ªB bBM? Î i?€B +´- M?QM; i`QM; i`mv M i?W i`Q
i?9- imv i ç®B bQ pÈB + Q ;B B i?–M i?9 #bM? i?QÌM; `ä `¨M; ?ÆM M?B mX

>„+ >mv M S? h?–M h?9- +?QM? H¨ bB m i?–M i?9 i`QM; i`mv M i?mv i- iW F?B
h²M i¢B +QÌM; ç¢B H'v i?–M H¨K i?S+ ,MX hQ¨M #° pk i`K +?d K°i +QM M¨vX *¦ i
i?–M i?9 H'v i?–M H¨K i?S+ ,M H¨ K¢M? K) +Ð M¨Q5

"¢Q oB M ;–M M?Q F?¬M; /€K iQÎM; iQÊM; +QM bB m i?–M i?9 i`QM; i`mv M i?mv
K†i KbM?X >ÆM M[H¨ #` F?¦ Î MÆB M¨vX

ó± *?m u K M?'i i°+\ô >„+ >mv M S? h?–M h?9 +?O ç°M; i?m ?²B mv €T i?B M M?
+¦ +?9i M;Q¨B w Km®MX *€B *?m u K M?'i i°+ M¨v +kM; F?¬M; i? +QB i?QÌM;X ó
p"v K¨ +ÁM +¦ *?m u K i²M i¢BX VK- hB m *?m u K- M;QÆB M?"M ` #ªM i?–M T?ªB

ó>„+ >mv M ç¢B M?•M- K°i i`QM; #ªv ç¢B bB m i?–M i?9 i`QM; i`mv M i?mv iX o½M
oB M F?¬M; /€K +¦ #'i +S +€B ;b H¶ K½M;- KQÌB T?–M +mM; FQM? i`ª HÌBX

óæQÊ+ `²B- çSM; H M M¦B +?mv M çBX *?m u K M?'i i°+ +MM; #ªM i?–M iW i?ÌB F
F?¬M; T?ªB *?m u K M?'i i°+ +€+ M;QÆB i?B m K°+ i?m°+ iQM?- +?d bÊ +€B #ªv
i?¨M? i€K ç¢B bB m i?–M i?9Xô >„+ >mv M S? h?–M h?9 ç€M? ;B€ `'i + Q ç®B pÈ

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; i`QM; HÁM; F?) ç°M;- +˜M i?"M M;?o K°i +?9i- i`€B
MB K M;k ?¨M? i?B m K°i +MM; M;k ?¨M? ç–v çO ? i H¨ ?Q¨M iQ¨M F?€+ M? mX

óæ¢B M?•M +kM; #B i i°+ +?¶ i°+ ç¨M +O i \ô "¢Q oB M +mM; FQM? K¨ FQ+? ç°M

óh°+ M;QÆB Î i¢B i?–M ;BÈB- +kM; H¨ ç¢B i°+ K°i T?QÆM;- ç M H9+ M;QÆB T?B
çQÊ+Xô >„+ >mv M S? h?–M h?9 M? ;B¼M; i`ª HÌB- i`QM; HÁM; ç®B pÈB .QÆM;
M?Ì pª +O KbM?- M;QÊ+ H¢B +kM; H¢B i,M; i? K p¨B T?–M HÁM; iBMX

óæ i¢ ç¢B M?•M +?d çB KXô "¢Q oB M H T?ûT +ªK ÆMX

óE?¬M; #B i iB M #®B ç M i°i +MM; Km®M p½M #®B ?¶ i`Ê +€B ;b\ô .QÆM; h?B M

ó_'i çÆM ;BªM- +?d +–M M;QÆB b m F?B T?B i?,M; i?–M ;BÈB- ;B9T i ibK >¶M æ
i`QM; #ªv ç¢B bB m i?–M i?9 çQ +€B HÌB M?„M- M¦B +?Q M¨M;- i #` ;B K ;B[Î ç•
+Sm i Xô >„+ >mv M S? h?–M h?9 i`ª HÌBX

ó*?d K°i +€B HÌB M?„M\ô .QÆM; h?B M o'M M;Q¨B w Km®M ?ÄBX ZmªI?U+- +?d +
M¨Q +kM; T?ªB ibK i \

óE?¬M; b B5ô >„+ >mv M S? h?–M h?9 ;"i ç–m i`ª HÌBX

óL?QM; M;QÌB pb b Q ibK i \ô .QÆM; h?B M o'M F?¬M; `äX h`QM; >Q o¬ hM G Q
H¢B +?d ibK iÈB KbM?- S+ p¢M M,K [m imv i ç®B F?¬M; +?d K°i KbM? KbM? ç M

ó>W- M;QÆB +?Q `^M; T?B i?,M; i?–M ;BÈB / /¨M; M?Q p"v b Q\ L¦B +?Q M;QÆB
Km®M T?B i?,M; i?–M ;BÈB +kM; F?¬M; / /¨M; M?Q p"v- K¨ iB K HU+ M;QÆB H¨ K°
i iWM; +?SM; FB M- ?ÆM M[H¨ M;QÌB i?^M; +? FB i€M i?¨M?Xô >„+ >mv M S?
M¦B ç M ói?^M; +? FB ô +kM; i`€M? F?¬M; çQÊ+ p K†i #'i T?šMX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; M¦BX hmv HÌB >„+ >mv M S? h?–M h?9 H¨ M¦B M?Q p"v
+?d iBM iQÎM; i€K T?–M- ? B T?–M F?€+ +ÁM +¦ +?¶ M;?B ?Q†+X L?QM; iQM M?
b Q KbM? +kM; F?¬M; +¦ +€B ;b ç€M; ç®B T?QÆM; +¦ i? KQm ç²X VK- çB i?–M ;
F?¬M; F?¦5 .QÆM; h?B M o'M +?Q H"T iS+ ç€T SM;- KÎ KB M; M¦B, óL m +?d H¨
H¨K pB + M;?o F?¬M; i? +?®B iW- +?ŠM; [m p½M #®B +kM; F?¬M; /€K + K çQ M
i?–M ;BÈB- ?Q†+ H¨ M¦B +kM; F?¬M; i? + K çQ M +¦ i? Î i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B
F?¬M; #B i v m +–m M¨v +O iB M #®B +¦ F€ ?¢M ? v F?¬M;\ôX

óE?¬M; +¦ F€ ?¢MX L;QÆB M m +? i i` M çQÌM;- p"v i?b i?¬BX L?QM;- +?d +–M M;
i?–M ;BÈB- i?b ;B9T #ªM i?–M i`mv M HÌB M?„M M¨v- p"v #ªM i?–M HB M ;B9T M;
>mv M S? h?–M h?9 +kM; F?¬M; ç w i?ÌB ;B M /¨B M;„M- ç®B pÈB bB m i?–M i?9
i?ÌB ;B M +,M #ªM F?¬M; ç€M; K°i ç²M;X *¦ H) b m F?B M?„K K„i H¢B M;O K°i ;B'
o'M ç½ i?•M Î i?–M ;BÈB `²BX

.QÆM; h?B M o'M M;?2- +€B Km #€M M¨v F?¬M; H¶ p®M- F?¬M; +¦ ?¢M +? i?ÌB
K°i +€B HÌB M?„M K¨ i?¬B- ?ÆM M[+?¶ i®i`QM; ç¦ KbM? ç½ +–KX

óæQÊ+- p½M #®B +¦ i? ç€T SM;X *?ŠM; [m p½M #®B +¦ K'v M;QÌB #¢M- ç M; Î i`
K M; #¼M ?¼ +MM; M? m çB ` X E?¬M; #B i iB M #®B w M?Q i? M¨Q\ô .QÆM; h
M;QÌB pQM; •M T?K M;?o - #¢M # i` M h K hB M çªQ Î KbM? KÈB iÈB MÆB ç•v ;
[mª F? i`ª K°i +K+ p¨M;X

óhMv iB M M;QÆBX L;QÆB +¦ i? K M; # Q M?B m i?b K M; #'v M?B mX .M b Q
+kM; F?¬M; T?Q bS+ HU+ ;bXô >„+ >mv M S? h?–M h?9 F?¬M; ç w i`ª HÌBX p®M
+kM; çQÊ+- +?mv M +? i ? v b®M; HB M [m M H½Q M?•M ;B ?„M +€B `„K5

óæ i¢ iB M #®BXô .QÆM; h?B M o'M ç€T SM; K°i HÌB- `'i /Si F?Q€i iB M p¨Q iB M
M;Q¨B ç½ F?¬M; +ÁM i?€B +´ 'M Fw- çQÆM; M?B M H¨ p¨Q i`QM; iB M T?O im Hm

"¢Q oB M i?b H¨ HQm H¢B- M?•M +Æ ?°B M¨v +MM; p` bB m i?–M i?9 tmB t Q M¨v ;
T?2MX .M b Q ç m H¨ i?–M i?9- >„+ >mv M S? h?–M h?9 i`€B H¢B +kM; F?¬M; M
oB M ?"m #®B *?m u K M?'i i°+ M¨vX æB m M¨v H¨K "¢Q oB M +U+ Fb ?QM; T?'M
H¨ iB M p¨Q iB M T?O M;?B M +Sm +€B h?¬M; >mv M GBM? h¨M; "B M¨vX

*€B T?€T #ªQ M¨v ?ŠM H¨ [m v +?mM; [m M? FBK ç M i`QM; ç M çB M- H'v ç M ?
M; v +ª o¬ GQÊM; S?€ h?B M :BªM i?–M F?Q M?Q p"v +kM; F?¬M; M;Q¢B H X L?

GBM? h¨M; "B M¨v H¢B H¨ i?ŠM; ç M M;mv M i?–M Î i?QÊM; ç M çB M\

E?¬M; M;?o ` - F?¬M; /Á ` X .QÆM; h?B M o'M M;?B M +Sm K°i H€i HB M M;QÊ+
ç¢Q h?QÆM; hB M h¬M ç H¢BX GU+ HQÊM; M;mv M i?–M i,M; +QÌM;- i`Ê ;B9T `'i
?B m M;¼+ ;BªMX

Zm K'v M,K- K'v M;QÌB +O h K hB M çªQ KÈB iÈB # M M;Q¨B i`mM; i•K +O #®M #
?9i #¼M ?¼ F?¬M; K¢Q Km°B çB iÈB M[- K¨ H¨ F`T i?ÌB i?¬M; #€Q +?Q .QÆM; h?
[m M Î i`QM; iB M T?O- +?Q M M F?¬M; M?"M çQÊ+- M?QM; "¢Q oB M H¢B ç M
#ªQ >„+ >mv M S? h?–M h?9 ç2K K'v M;QÌB çQ p¨QX *?ŠM; [m K'v M;QÌB pšM
oB M ?B m ç•v H¨ >„+ >mv M S? h?–M h?9 F?¬M; Km®M ç +?Q #¼M ?¼ M?bM i?

óæ¢B M?•M- +?9M; i H9+ M¨Q H M çQÌM;\ô "¢Q oB M +mM; FQM? ?ÄBX t2K i¢B

óVK- [m i`,K M,K M[ - H9+ ç¦ H¨ K°i i`QM; +€+ ;B B çQ¢M F?¬M; ;B M KÄM; v m M
`ÌB F?ÄB ç•v- T?ªB +˜M i?"MX L?[M; M;QÌB ç¦ b m F?B ` M;Q¨B- i?b b) idM? /"vX
M^K b'T i` M K†i ç'i +?ÊT K„i M? ;B¼M; M¦BX

.QÆM; h?B M o'M +?bK ç„K i`QM; #B M i`"M ç¢QX E€ /B m K¨ H¢B ?mv M ªQ- i`Q
i`"M ç¢Q M¨v- p"v K¨ HB M i?¬M; T?€T i„+ +?Q + Q p¬ i?QÊM; FB X

.QÆM; h?B M o'M H–M ç–m iB T t9+ ç M M¦X S?ªB- M¦ +¦ K†i F?„T MÆB- i?"K +?Q
+kM; +¦ M¦ i²M i¢BX *¦ H) H¨ M;mv M M?•M #ÎB pb i?€B +´ 'M Fw- .QÆM; h?B M o
iB MX

* Q i?QÊM;- KQÌB T?–M + Q i?QÊM;- T?B i?QÌM; T?B i?QÌM; + Q i?QÊM;- +?Q M

i`QM; >Q o¬ hM G Q çB ` - i•K ibM? +O .QÆM; h?B M o'M pšM Hm¬M `'i i®i- imv F
+¦ +?9i K'i K€i- +?ŠM; [m +€B M¨v F?¬M; H¨ p'M ç X

h`'M M?Ä M€Q M?B i- M;QÌB ç M M;QÌB çB- F?„T MÆB ç m i`¨M M;"T F?¬M; F?Q
.QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i FQ+? ç°M;- `®i +m°+ M?bM i?'v #¦M; M;QÌB- p®M +ªK ;
bU p"i p®M i`QÈ+ FB `'i #bM? i?QÌM;- Î .QÆM; h?B M o'M t2K ` ç m ç†+ #B i KÈ

Í i` M i`'M ,M MQ K°i #[- b m ç¦ iU KbM? Km K°i +?B + t2 M;U - #„i ç–m H[?¨M? i

.QÆM; h?B M o'M b®M; T?¦M; i9M; /m H`+? p¨B M,K- `®i +m°+ ç2K T?–M +ªK ;B€
tm i M ? iX S?QÆM; T?€T ?¦ ;BªB H #¨M i¢B i`QM; K'v M,K M¨v- i`€B H¢B +kM;
Km®M ibK çQÊ+ +QM çQÌM; çÆM ;BªM M?'i iQQM; ç¦- i`€B H¢B pšM +–M /MM; +?

.QÆM; h?B M o'M /UM; H M +€B ;B€ MQÈM;- i` M +€B ;B€ ç†i H¨ MY +QM ;¨ `WM
M;QÌB /U p¨Q i` M i?•M +•v- M?¨M M?½ iU i¢B ?€i- #[b€M; T?ªB ,M M;QM- ;¨ MQ

L; v i¢B H9+ .QÆM; h?B M o'M +?m˜M #` ç°M; K²K- H¢B H¨ ? B ç€K M;QÌB iW i`Q
+?¶- b m ç¦ F`+? HB i +?ûK ;B i +MM; K°i +?¶X ob b Q M¦B óG¢Bô\

æ¦ H¨ #ÎB pb .QÆM; h?B M o'M /¼+ i?2Q çQÌM; çB ç½ F?¬M; #B i ;†T # Q M?B m H
?² #€Q i?M- •M Q€M F?¬M; M;WM;X *?ŠM; [m i'i +ª +€B M¨v F?¬M; [m M ? pÈB .Q
.QÆM; h?B M o'M Î +?¶ M¨v MQÈM;- M?QM; +?mM; [m M? ç m H¨ #¨v i`"M T?€T- +
i? T?€i ?B M çQÊ+ .QÆM; h?B M o'M i²M i¢BX

.QÆM; h?B M o'M +kM; HQÌB [mªM M?[M; +?mv M M¨v- /M b Q #¼M ?¼ ;B i #¼M
M;mv M ;B9T /•M +?9M; #bM? i?QÌM; K°i +?9i- +Sm M;? Q K°i +?9i- +?[# M? K°i
+kM; K†+ F M?[M; •M Q€M ;B M; ?² +MM; KbM? F?¬M; HB M [m M M¨vX

Qi M?'i t2K ? i M?•M ;B M ibM? çÌB- +Sm i /•M +?9M; +ÁM +¦ i? iQ+? Hkv M;Q¢
L?[M; •M Q€M ;B M; ?² M¨v +,M #ªM H¨ F?¬M; +¦ K°i +?9i +–M i?B iX

.QÆM; h?B M o'M FûQ tm®M; K°i +€B +?•M ;¨- pW +„M pW t2K M€Q M?B i, ó B /
[m v M;QÌB K°i FB K F?¬M; T?ªB tQM; `²B- i?"i bU H¨ M;m M;®+ ô

ó8+- i +?`m F?¬M; M´B- p` FB iQ¨M i?•M ç m H¨ bÆ ?Î- iMv iB M +?Q ?„M K°i +
i?m"i +O ?„Mô .QÆM; h?B M o'M ,M M;QM- t2K ç M T?'M F?Q+? p¢M T?–MX

aBM? iY Hm•M ?²B- .QÆM; h?B M o'M M?bM p'M ç +kM; F?¬M; M¬M; +¢M ;B®M; M
/Si- H¨K b Q F?¬M; T?ªB ç¢B #B m °i +€B bBM? K M? F?€+ #„i ç–m\ L?[M; M;QÌB

æQÆM; M?B M- bBM? K M? +O KbM? pšM H¨ +–M ;B[X .QÆM; h?B M o'M iU M?"
+ÁM F?¬M; H¨K ` +¬M; iQ+? po ç¢B ?v bBM? #ªM i?•M i?¨M? iQ¨M M;QÌB F?€+X

.QÆM; h?B M o'M M;QM; H¢B M?•M ;B M- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ pb i` m +?¼+ i?`
M¨v ?¦ ;BªB H #¨M ç M ?ªQ ?ªQ K¨ M?bM t2K +€B M?•M ;B M M¨vX p b m +?d b
h?S ? B- +¦ i? i?m"M iB M iQ+? Hkv M;Q¢B +¬M;- H¨K pB + i?B M K°i +?9i- iQ+
b QX hU M?B M H¨ ,M ? i K¦M M;QM +O i?B M ?¢- ?Q¨M i?¨M? i•K M;mv M i`QÈ+
M M- .QÆM; h?B M o'M F?¬M; Km®M +MM; M;QÌB im +?•M M?'+ H M [m M ? - H¢B
M?•M F?¬M; #B i M?'+ H M [m M ? X

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; p°B- Î i`QM; >Q o¬ hM G Q M;®+ H•m M?Q p"v- +€B M¨v
K'v p¢M M,K ç½ i`¬B [m M?Q p"v- `m°M; # MQÆM; /•m5 *?d H¨ p¨B M,K iQM? +€B

æÊB b m F?B +ÌB #Ä H #¨M- HB M +¦ i? T?B i?,M; iB M ;BÈB- MÆB ç¦ KÈB ?ŠM
çQÌM; çQÌM; HBM? iB M +–M ;b T?ªB +MM; M?[M; ó+QM iûTô M?•M ;B M M¨v T?•M

*?d +?®+ H€i b m- K°i +QM ;¨ MQÈM; ç½ ,M tQM;- iMv i v i`B m ç M K°i [m–M; MQ
M¨v- +€+? ç¦ F?¬M; t i`¨M; F`+? HB i FB +kM; ç½ F?¬M; b B #B i H„K- i`Á ? v €
* Q i?O- [mª M?B M ç m H¨ +m®B +MM; KÈB ` K†iX

" M i`€B H¨ K°i H½Q ;Bª i¦+ i`„M; K†+ €Q t€K- i? M? •K F?¨M F?¨M KÎ KB M; M¦B
p€M M¨v- L;¼+ "Q+? bÆM i` M; +kM; ç M +m®B +MM; `²B5ôX

ó>W- FB K i¬M- L;¼+ "Q+? bÆM i` M; i bWM; b[M; ç¢B HK+ K'v p¢M M,K- h?®M;
i?2QX L;QÆB +?Q `^M; +?d #^M; +€+ M;QÆB +¦ i? çO ?Ov /B i +Æ M;?B T p¢M
T?ªB H¨ K°i M;QÌB i`mM; MB M mv M;?B K- ?„M i`ª HÌB F?BM? i?QÌM;X

.QÆM; h?B M o'M M;?2 çQÊ+ +¦ +?9i FBM? M;¢+- +Æ M;?B T M¨v i? M¨Q- +¦ i?
+¦ i? iQÎM; iQÊM;- F?¦ +¦ i? iQÎM; iQÊM;5 Í i?B M ç` M¨v- i?"i ç9M; H¨ F?¬M; ;
+Æ M;?B T i? ;B M +¦ i? #ªQ i²M FûQ /¨B K'v p¢M M,K- ç•v [mª i?U+ +?QM? H¨ K
po ç¢BX "ÎB pb ç•v /M b Q F?¬M; T?ªB i¬M; K¬M hm *?•M :BÈB- M?[M; +?QÎM; K¬
ç°M; ç½ +¦ i? b®M; M;¨M M,KX *?Q /M M?Q i? X +Æ M;?B T i¬M; K¬M hm *?•M :B
M,K- +kM; H¨ KQÌB T?–M F?¬M; i²BX

> v H¨ b m HQM; +€B bÆM i` M; M¨v çSM; K°i +€B ç¢B i¬M; K¬M +O hm *?•M :BÈ
*?•M :BÈB +¦ [mv +O +O hm *?•M :BÈBX L;QÌB im +?•M imv i ç®B F?¬M; /€K M?9
F?¬M; M;QÌB F?¬M; /B i- i`ÌB /B i5 ç¼+ i`mv M KÈB M?'i i¢B X

.QÆM; h?B M o'M T?O ç`M? w M;?o M¨v- ç M p¨B T?–M ?SM; i?9X

ó8+\\ô .QÆM; h?B M o'M ?QÈM; T?Q i•v M?bM K°i +€B- i?m ?²B €M? K„iX

ó>W- L;¼+ "Q+? bÆM i` M; M m ç†i Î p¢M M,K i`QÈ+- iU M?B M H¨ b® K°i ç¢B HK+
M? m- ?W- çWM; +?Q H¨ +?9M; i F?¬M; ç®B T?¦ çQÊ+ +QM #¨B +?Q H"i +m®B +M
M;QÆBXô J°i M;QÌB i`mM; MB M K†+ €Q t M? FB m i?Q bBM? ?W H¢M? K'v iB M;

ó±\\ S?ªB F?¬M;\ o"v +?Ì t2K H¨ çQÊ+Xô L¦B tQM;- /šM M;QÌB `ÌB F?ÄBX

L;QÌB # M M¨v ç M; Km®M çm´B ç€M?- #` H½Q ;Bª i¦+ i`„M; €Q t€K FB M;,M +ªM
#¼M ?¼ F?¬M; +?®M; çÐ çQÊ+ # Q H•m- H–M M¨v b€m ç¢B # M; T?€B +MM; i'M +
i pšM H¨ iB i FB K +?9i bS+ HU+X >ÆM M[- M m H¢B +¬M; [m K°i +?9i- p"v +?Q
H9+ ç¦ +?9M; i +kM; F?¬M; i?W M?"M M´B #¼M ?¼ b„T +? i T?ªM FQ+?XôX

óaQ i¬M M¦B `'i T?ªB- çÊB +?9M; i KÌB M;QÌB iÈB- ?W- L;¼+ "Q+? bÆM i` M; +Á
i v\ô L;QÌB i`mM; MB M K†+ €Q t M? i?Q bBM? i`ª HÌBX

a Q F?¬M; ç€M?\ E?€Q- i pW H M +€B ?SM; i?9 M¨v- +€+ M;QÆB HB M F?¬M;
.QÆM; h?B M o'M #m²M #U+ ?Qi K°i iB M; M¦BX

h? iK+ i? ;B M- p"v K¨ +¦ K°i i? ;B ç¢B i°+ +Æ M;?B T p¨B p¢M M,K- ç•v +?QM?
F?¬M; i - T?ªB çB +QB i`°K K°i +?9i- ;B i°+ i`•m #Á +¦ i? bWM; b[M; ç¢B HK+ K'
ç M i°i +MM; +¦ #Q K"i ;bX

kjdX *?QÆM; kjd, " M h`QM; h,K h®B

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 9, *?d hBM? L;mv i Gm•M

*?QÆM; kjd, " M i`QM; i,K i®B

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

(>A.1@h> LEa)

.QÆM; h?B M o'M H„+ KbM? i?2Q H M- b m F?B i?2Q ` ?ÆM KQÌB /†K- i`QÈ+ K
i?"i HÈM- +?B K /B M iQ+? M?B m iÈB M;¨M Kšm5 *Y HÈM +O i` M; pB M + Q M,

+ Q FBK i?B M- i` M pB i #®M +?[ iQ óL;¼+ "Q+? bÆM i` M;ô- #®M +?[iQ M¨v H¨ /
;B€ M?'i F?ªK K¨ i?¨M?X

i`mv M +QTv iW

hQ¨M #° i` M; pB M +?Q M;QÌB i +ªK ;B€+ i`€B H¢B +¦ p¨B T?–M i M; i?QÆM; iW

h?•M ?bM? .QÆM; h?B M o'M +?Êi H¦2 ç½ p¨Q bÆM i` M;X h`QM; bÆM i` M; F?„T
i`QÆM;- +?ŠM; [m +€B M¨v F?¬M; ªM? ?QÎM; .QÆM; h?B M o'MX

"® +K+ iQ¨M #° bÆM i` M; T?B i?QÌM; +¦ +?9 w- `'i +?B K T?QM; i?OvX æ¢B F?Q
M†M; K¨ ;B'm /B K ;B¨ Mm - +?Q M;QÌB i K°i HQ¢B +ªK ;B€+ M°B ibM? i?•K ?"mX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; /MM; i?–M i?S+- K¨ H¨ H'v T?QÆM; i?S+ çB #°- ç2K iQ¨I
K°i H–M- +?d H¨ M?Q i? - ç½ /MM; # M;¨v i?ÌB ;B M- .QÆM; h?B M o'M F?¬M; +?
i` M; M¨v H'v H¨K çB K /m H`+? ?Q†+ H¨ /MM; ç H¨K F?€+? b¢M +'T KQÌB b Q +
i v ;B"i ;•MX

" M;¨v b m- .QÆM; h?B M o'M M;²B Î T?ÁM; HQÆM; i?QÊM; iB M pB M +O i` M; p
;B¨ i` T?Q /QÈB i?QÆM; HQÊM; ç®B b€+?X

ó:B +?O- b€m ç¢B # M; T?€B ç½ +¬M; H M- +?9M; i ?Q¨M iQ¨M F?¬M; M;,M +ªM

óæ9M; ç9M;5ôX

óæ€M; ;B"M- #¼M +?9M; i?"i bU H¨ F?®M FB T5ôX

ó§B- +?9M; i +kM; H¨ Mm¬B QM; i v €Q5ôX

L; v b m ç¦ ;B®M; M?Q +?Ê ²M ¨Q ?ŠM H M

óæQÊ+ `²B- F?¬M; M M ²M ¨Q M[ 5ô J°i H½Q ;Bª ?ÆM M,K KQÆB im´B M;²B i` M p

E?mM; +ªM? M?'i i?ÌB BK H†M; tm®M;- K¼B M;QÌB ç m M?bM p T?Q H½Q ;Bª- +

.QÆM; h?B M o'M H¨ M?bM ç M H„+ ç–m- i`QM; M?B m M;QÌB M?Q p"v ç¢B #° T?"
` ;b- ;B i°+ M?Q p"v F?¬M; tQM; çÌB KÈB H¨ H¢X

óL;¼+ "Q+? bÆM i` M; i?¨ H¨K M;¼+ pÐ- F?¬M; H¨K M;¦B H¨M?X *?9M; i +?Q /M
M;?B T i´ i¬M;5 L m B H•K i`"M #Ä +?¢v- F K M; w ?¨M; ç`+?- ;B i F?¬M; i? 5ô
+?QM? i?O FB [m€iX

.QÆM; h?B M o'M M;?o `^M;- +ÁM K v ;B +?O M¨v F?¬M; T?ªB # Q +Ä- K°i +€B ;B
KBM? H¨ T?•M F?¬M; ` X

óL?QM; ;B +?O- + Q i?O +O +?9M; i i` M +Æ #ªM ç m i´M ?¢B ? i- +ÁM +¦ +Æ ?°I
i? M? MB M çSM; /"v ?ÄBX

G½Q ;B +?O ?QÈM; M;QÌB i`mM; MB M # M M;QÌB ;"i ;"i ç–m- ` ?B m K°i +€BX

L;QÌB M¼ M?"M çQÊ+ ` ?B m- tQ v M;QÌB `ÌB F?ÄB ç¢B bªM?X J°i H€i b m- i v M

ó± *€B i¨B HB m M¨v +?QM? H¨ M;¼+ iOv- ?ÆM M[H¨ M;¼+ iOv p¢M M,K- Î hm *?
i®i imv i ç®B5 J°i +€B ?°T /MM; M;¼+ iOv p¢M M,K i¢Q ` - ç² p"i # M WQM; H¢B
h?B M o'M i`€B H¢B +¦ +?9i iÁ KÁX

ó:B +?O- ç•v H¨\\ô _'i M?B m M;QÌB +kM; F?¬M; #B i i²M i¢B +O +€B ?°T M¨v- T

óæ•v M;QÊ+ H¢B H¨ +?¶ /U L;¼+ "Q+? bÆM i` M; bWM; b[M; ç¢B HK+ K'v p¢M M,K
#®X ó"ªQ #®B M¨v çÌB çÌB iQÆM; i`mv M- i`mv M iÈB i`QM; i v H½Q T?m `®i +m°-
J°i H–M M¨v H½Q T?m Km®M +?Q M;QÌB ç M T?¢K- iÈB çQÊ+ F?¬M; p çQÊ+5ôX

oW M¦B tQM;- K°i M;QÌB iW +Y ?Q M; K M; `®B HQ¢M +?¢v p¨Q- 'T 'T 9M; #€Q
`²B- b€m ç¢B # M; T?€B ç½ ç€M? H MX "® i`Q +O +?9M; i Î /QÈB +?•M M9B K°i
H M- ç m #` i? M? MB M ,M K†+ [m€B /` K„i i K ;B€+ T?€ ? iXôX

óJ¼B M;QÌB F?¬M; +–M FBM? ?QªM;- i?2Q H½Q T?m +MM; çB i`QÈ+ i` M; M;? M
#¼M ?¼ ç€M? p¨Q bÆM i` M;Xô G½Q ;B +?O çSM; /”v- iB T M?”M ?°T M;¼+- /šM

.QÆM; h?B M o’M +kM; imM; M;QÌB M?ªv ` X L?ªv H M M¦+ T?ÁM;- ç° + Q MÆB
i®i +¦ i? M?bM i?’v K°i ç€K M?•M bo pä H•K +¬M; H M +MM; pÈB K°i ç€K M;QÌB
*?ŠM; [m - €M? K„i .QÆM; h?B M o’M H¢B F?¬M; M;„K M?bM i¢B i` M M;QÌB M?[
T?Q i?^M; +? i` im´B M?’i /šM /„i i`QM; #ªv M;QÌB pä H•K M?•M bo +¬M; H M FB

a€m M;QÌB +ÁM H¢B- K¶B K°i M;QÌB ç m +¦ im pB i?–M +’T5 *?ŠM; [m M?bM [m
Q H•m- +?•M F?Q +ÁM F?¬M; i? ?Q¨M iQ¨M F?®M; +? çQÊ+X *?ŠM; [m M;QÌB
M¨v +,M #ªM F?¬M; T?ªB M;QÌB i? iK+- K¨ H¨ K°i im bo- ?ÆM M[H¨ K°i im bo h`9

E?Q iS+ M;QÌB M¨v +MM; F?Q iS+ M;¨v ç¦ Î i`QM; `WM; M?”M i?’v çQÊ+ ;B®M; M?
im bo [m çQÌM;- F?¬M; M;Ì iÈB i?”i H¨ +¦ im bo +?2M +?•M i? iK+X

L m ;B®M; M?Q i`QÈ+- F?¬M; +¦ hm *?•M :BÈB i²M i¢B- +?d +¦ p¨B +€B ó.½ H° iYó
F?®B ç¢B HK+ M¨v `ä `¨M; +¦ K°i hm *?•M :BÈB ?Q¨M i?B M- ç½ +¦ hm *?•M :BÈB-
:BÈBX L m F?¬M; +¦ Hw /Q ;b- pQ /K M?Q M¦B Î i`QÈ+ F?B im ?¨M? F i ç¢B +Wm ç
ç` M;?o - M m F?¬M; im bo imv i ç®B F?¬M; i? +?2M +?•M pB + i? iK+X

J¨ i`€B H¢B L;¼+ "Q+? bÆM i` M; # M M¨v- i?–M ;B B +QÌM; ;Bª F?¬M; +¦ K°i M;Q
KQÌB M;QÌBX L?QM; i?U+ HU+ ç®B H”T M?Q p”v ç½ +¦ i? tQM; H¨ +€+? t X

G½Q ;B +?O L;¼+ "Q+? bÆM i` M; M?bM M;QÌB ç M T?¢K K°i +€B- i?B m +?9i M
p¨Q b€m M;QÌB M¦B, ó*€+ M;QÆB b Q +¦ i? Î M;„M M;OM i`QM; K°i i?€M;- ç°i T?€

ó>„+ ?„+- çQÆM; M?B M H¨ M?Ì •M çB M p` ç¢B M?•M M¨vX a€m # M; +?O pW KÈ
/¢i i`ª HÌBX

G½Q ;Bª ç2K €M? K„i +?mv M ?QÈM; p T?Q i? M? MB M K„i i K ;B€+ çSM; Î +?QM
K°i +?9i +kM; F?¬M; M?bM i?’m i? M? MB M K„i i K ;B€+ M¨vX E?¬M; F?ÄB +¦ +?9
K°i +?9i ?ÄB, óh i` M; +MM; p` iB M bBM? M¨v +¦ i?M ?”M ? v F?¬M;\ôX

óE?¬M; +¦5ô h? M? MB M K„i i K ;B€+ M;¢Q M;? i`ª HÌBX

ó*¦ p +?¢K ? v F?¬M;\ô G½Q ;B +?O H¢B ?ÄB K°i +•mX

ó*kM; F?¬M; +¦5ô h? M? MB M K„i i K ;B€+ #B m ibM? F?¬M; i? v ç´B i`ª HÌBX

óo”v iB M bBM? pb b Q T?ªB H¨K F?¦ i i` M;\ô G½Q ;B +?O F€ [m€B ?ÄBX

óE?¬M; +¦ ;b- +?d iÁ KÁ K¨ i?¬B- ;B i°+ i? M¨Q +¦ i? FûQ /¨B i`mv M i?W K’v p¢
H¢B Km®M FB M i?S+ K°i +?9iXô h? M? MB M K„i i K ;B€+ F?¬M; b Q +ª ç€TX

G½Q ;B +?O M;?2 tQM; F?¬M; F?ÄB +QÌB F?´ i`QM; HÁM;- +€B M¨v i?”i ç9M; H¨
;B +?O +kM; H”T iS+ idM? i€Q H¢B- #B m ibM? M;?B K i9+ KÎ KB M; M¦B, ó*€+ M
M,K +O L;¼+ "Q+? bÆM i` M; i H¨ ç M M?Q i? M¨Q- p”v +?Q +€+ M;QÆB FB M
KÎ ` ?°T M;¼+X

_'i ?B M M?B M- im bo h`9+ *Æ Fb i` im´B M¨v +¦ #ªQ F?¬M; M?bM çQÊ+- +€B ?°
p¢M M,K5

h`QM; ?°T M;¼+- ?ªQ ?ªQ M^K K°i i? M? T?B ç Q t M? #B +5

.QÆM; h?B M o’M bYM; b®i K°i +?9i- +€B M¨v F?¬M; T?ªB i? M? M;¼+ #Q+? T?B
M?` FB b Q\ *?ŠM; H) MÆB M¨v H¨ hY >mv M ç¢B HK+\ E?¬M; +¦ F?ª M,M;55 hY
?bM? i?¨M? K°i +€B hm *?•M :BÈB\

G”T iS+- .QÆM; h?B M o’M M;?o ç M i?ÌB ;B M KbM? `ÌB F?ÄB- K’v p¢M M,K M,K
MQÆM; /•m ç M ?bM? /mM;- M¦B F?¬M; +?WM; i`ªB [m K’v p¢M M,K M v #B M ?
T?K+ `²B\ >Q†+ H¨ ç½ tªv ` #B M ?¦ FBM? i?B M ;b KbM? +kM; F?¬M; #B i- KÈB
M¨v\

VK- `'i +¦ i? 5 .M b Q M,K ç¦ H9+ KbM? `ÌB F?ÄB- ?B m #B i ç®B pÈB F?®B ç¢B H
T?¢K pB # MQÈ+ HÈM +MM; pÈB K°i Qi ç` F?m tmM; [m M? K¨ i?¬BX

J'v p¢M M,K [m çB- +€B #B M ?¦ ;b +kM; H¨ ?ÊT HwX

.QÆM; h?B M o'M M?È iÈB +?mv M bªM; F?Q€B M,K ç¦- iW KÈB [m2M L;¼+ E?€M?
pmB p - +ÎB KÎ- ç M ?S ? M F?B Hv #B iX L;¼+ E?€M? >Q^M; M,K ç¦ ç®B pÈB Kb
2K `m°iX s2K ` i?U+ bU H¨ i`QM; i,K i®B iU +¦ +?9 i - ç bM? Î i`QÈ+ F?B T?B i
/mv M M¨vX

óS?€T F?Q\ô hm bo i` im´B HB + K°i +€B ç½ M?"M ` - ?ÆM M[H° ` €M? K„i i? K
+'T #ªv5 *?Q /M H'v ç M hm *?•M :BÈB +kM; H¨ K†i ?¨M; +U+ T?~K- F?¬M; M;Ì iÈ
?SM;- i`€B H¢B i?U+ +¦ ?²B #€Q5 E?¦ i`€+?- M m +¦ T?€T F?Q +'T #ªv MÆB i v- Î i
i¢B p¬ ç`+?X L?QM; F?¬M; ç9M;- +?Q /M H¨ pä ;Bª i?–M ;B B- +kM; F?¬M; i? F?
+'T #ªv5

hm bo i` im´B M;?o ç M ç•v- F?¬M; F?ÄB +?–M +?Ì K°i +?9i- M m ç®B T?QÆM; i?
+'T #ªv- M?Q p"v KbM? +?d bÊ +kM; b) i`ª +€B ;B€ ç„i K°i +?9i KÈB çQÊ+X óa€m M
K°i H–M ?¨M? ç°M; #„i #¼M ?¼XôX

a€m # M; +?O b€m ç¢B # M; `ä `¨M; #` HÊB /KM;- ?B M i¢B +?QM? H¨ +QÌM; ;Bª i
iWM; FB M i?S+ i? M? MB M K„i i K ;B€+ K¢M? K)- +?Q M M F?¬M; bÊ ?½B- +kM;
HB M imM; M;QÌB H Q iÈBX

G½Q ;Bª +–K T?B ç Q i`QM; i v- p"M H M iQ¨M i?•M +¬M; HU+- ?QÈM; K'v M;QÌB

ç m ç M; F?¬M; M;WM; M?Ä çB- iBM? [m M; +kM; +¨M; H9+ +¨M; KÌ M?¢iX æ M +
?¨Q [m M; +kM; F?¬M; M?bM i?'v M[X

.QÆM; h?B M o'M +ªK ;B€+ KbM? pšM ç M; # v H MX LÆB M¨v iU M?Q H¨ p`/B M
+€+? ;B[F?¬M; ;B M pÈB F?¬M; ;B MX L?QM; F€ [m€B H¨- H9+ i`QÈ+ KbM? iW i
iWM; i?¬M; [m p`/B M /` F?¬M; ;B M M¨vX J¨ H9+ ç¦ ibM? ?bM? imv i ç®B F?¬M;
p"vX

*€B iB T/šM iB M [m M; M¨v +kM; F?¬M; +¦ iQM? T?ÁM; ?° ;b- ?ÆM M[+?mM; [m
ioM?X æ•v H¢B H¨ +?mv M ;b tªv ` - +?ŠM; H) M¦B p`/B M /` F?¬M; ;B M K°i +?9i
K°i +?9i +kM; F?¬M; M;mv ?B K b Q\

h'i +ª ç m H¨ ?¨B ?Á M?Q i? - .QÆM; h?B M o'M iU M?Q +¦ +?9i +?¶ ?B m- M;Æ M

Zm F?¬M; #B i # Q H•m- iB M [m M; # Q p•v H'v .QÆM; h?B M o'M i®+ ç° +¨M; H
i`U+ iB T ?¦ i?¨M? K°i Hm²M; ?¨Q [m M; #B M K'iX hBM? F?¬M; pk i`K KÌ K`i p¬
BK H†M; M?Q p"vX æ°i M?B M- K°i Hm²M; ?¨Q [m M; iW i` M i`ÌB ;B€M; tm®M;X J
K M; M¨v +?QM? H¨ K°i ?¨M? iBM? #bM? i?QÌM;X

.QÆM; h?B M o'M +?d +ªK i?'v ç–m ?ÆB +?Q€M;X G9+ idM? i€Q H¢B ç½ Î K°i +€
M?Q /¨M i H¢B ;B®M; M?Q i`mv M i®M; i`"MX

*MM; H9+ M¨v- # M M;QÌB .QÆM; h?B M o'M +ÁM +¦ p¨B Hm²M; ?¨Q [m M; ?B M
+?ŠM; [m #¼M ?¼ ç m tdm i` M K†i ç'i- F?¬M; +¦ i`B ;B€+X

.QÆM; h?B M o'M iW i` M ç¨B ç€ QÌB i?QÈ+ M?ªv tm®M;- pW M?ªv ` - K°i ç¢Q i
i`¼M; HU+ #bM? i?QÌM; K¢M? ?ÆM K'v +?K+ H–M i? K Î i` M M;QÌB- H¨K .QÆM;
F?¬M; i?Î M´BX *?ŠM; [m F€ [m€B H¨- i`¼M; HU+ M?Q p"v .QÆM; h?B M o'M `'i
i`QÈ+ FB - i`¼M; HU+ M?Q p"v imv F?¬M; iQM? H¨ +€B ;b- M?QM; H¨ T?ªB /MM; +
H¨ i?•M i? ç½ +¦ i? - H"T iS+ .QÆM; h?B M o'M M;?o ç M F?ŠM; ç`M? H¨ F?B T?
[m M; ?Q†+ H¨ i?B M ç` T?€T i„+ +QÌM; ?¦ [m iB M i? X

*?Q /M M?Q i? - pšM H¨ +¦ +?9i F?¬M; i?m"M iB MX oQ /K M?Q M¦B +?¢v- M?ªv ç€
v ? v F?¬M;- pšM H¨ K°i p'M ç 5

J°i ç°B im bo i` M; T?K+ i?®M; M?'i çB iÈB- ç–m HoM? H¨ K°i M;QÌB i`mM; MB M
MY M¦M; ?¬, óJÈB iÈB- M;QÆB `'i F?¬M; i - i Î MÆB M¨v i?O KQÌB p¢M M,K- iWM
T?B i?,M; H M- K¨ M;QÆB H¨ M;QÌB i?S ? B b m F?B T?B i?,M; pšM idM? i€Q M?Q

.QÆM; h?B M o'M KÈB ç M- H¢B F?¬M; +¦ M;QÌB [m2M- F?¬M; /) ç„+ i°B pÈB M;Q
F?€+? F?Q ?ÄB, óL M ?ÄB p` iB M #®B M¨v- MÆB M¨v H¨ +?¶ M¨Q\ *¦ [mv +O ;b\ô
iQ€M b m- ?ÆM M[p` M¨v Î +?¶ M¨v i?O KQÌB p¢M M,K- ;¼B K°i iB M; iB M #®B +

óLÆB M¨v H¨ aQM; L;mv i hBM?- im iB M iBM? +'T #®MX LÆB M¨v F?¬M; +¦ [mv +
M;QÆB HQ¢B M;QÌB KÈB M¨v i®i M?'i M;®+ Î i`QM; i?¨M?- F?¬M; M M iMv iB M `
K¨v i`„M; KdK +QÌB i`ª HÌB- ó>B M i¢B i?2Q i çB ç,M; FwXôX

ó*€+ M;QÆB iB T iK+ im–M i` Xô L;QÌB i`mM; MB M H¬M; K¨v i`„M; M¦B tQM;- HB
K°i +€B HQÆM; çbM? +€+? ç¦ F?¬M; t çB ç MX

æ•v H¨ K°i +€B F?2 ? T- HQÆM; çbM? FB H¨ t•v /UM; Î i` M bQÌM M9B- M?QM; M
H M M9B- +?mM; [m M? H¨ p€+? M9B M?¼M- p€+? M9B #¦M; HQ€M; p¬ +MM;X

óL? M?5ô L;QÌB i`mM; MB M H¬M; K¨v i`„M; çSM; Î +?•M M9B- T?¦M; ` K°i +€B i?

.QÆM; h?B M o'M +kM; H M i?mv M i?2QX

óG M5ô L;QÌB i`mM; MB M H¬M; K¨v i`„M; M¦B tQM;- i?mv M M?Ä # v H M- i®+ ç°
?¢ ;BÈB i`¼M; HU+ + Q ?ÆM ;–M M,K KQÆB H–M- +?Q M M EBK iB M i`Î tm®M; ç
bo EBK iB M i`Î tm®M; +–M +?QM? H¨ T?B ?¨M? T?€T #ªQXôX

.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m- iÄ p ç½ ?B mX S?B ?¨M? T?€T #ªQ bQ pÈB iU ?¨M?
;'T i`,K H–M i`Î H M- T?B ?¨M? T?€T #ªQ +¨M; i®i /MM; iB i FB K bS+ HB M +¨M;
iB MX

óJ°i H€i H9+ ç,M; Fw- M m ?¢ ;BÈB +¦ i¬M; K¬M- b m F?B ç,M; Fw- iU M?B M /Q +?
M;QÆB çB +?¶ im iB M iBM? ?Q†+ H¨ bÆM K¬M iQÆM; SM; i¬M; K¬M +O M;QÆB
M,K KB M; ?¢ T?˜K iB M i?¢+?- b m ç¦ i?b M;QÆB +¦ i? `ÌB F?ÄB- +kM; +¦ i? KB
i`'M ;–M M?'iXô L;QÌB i`mM; MB M H¬M; K¨v i`„M; ;BÈB i?B m +?B iB i- óæQÆM;
HU +?¼M ;B M?"T #ªM i¬M;- iU M?B M b) çQ M;QÆB çB +?¶ i¬M; K¬M- iB T M?

ósBM ?ÄB i? HU+ +€B aQM; L;mv i hBM? M¨v T?•M #® i? M¨Q\ô .QÆM; h?B M o'

óVK\\ô L;QÌB i`mM; MB M H¬M; K¨v i`„M; F?¦ ?B m M?bM p T?Q .QÆM; h?B M o

óo½M #®B KÈB ç M- F?¬M; ?ÄB +€B `ä `¨M;- +?ŠM; K v i` m +?¼+ K°i Qi i¬M; K¬M
F?¬M; T?ªB iU KbM? ibK T?B M iQ€B b Q\ô .QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB i`ª HÌBX
t¨- .QÆM; h?B M o'M imv H¨ +QÌM; HQM; [m b¬M;- M?QM; +kM; F?¬M; Km®M /
ç–m t¨ iB M ;BÈB M¨v- F?¬M; bÊ T?B M iQ€B +kM; bÊ +?¼+ K°i i?•M i Q F?QX

kjNX *?QÆM; kjN, aQM; L;mv i hBM?

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 9, *?d hBM? L;mv i Gm•M

*?QÆM; kjN, aQM; L;mv i hBM?

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

(>A.1@h> LEa)

óaQM; L;mv i hBM? +?ŠM; [m H¨ im iB M iBM? +'T #®M- i¬M; K¬M HÈM M?'i H¨ L
J¬M +MM; pÈB hmv i >²M h¬M; T?Q #„+ aQM; L;mv i hBM?- p T?–M +?mv M # i
i? #B i- K¨ MÆB M¨v H¨ T?¢K pB L;mv i GBM? h¬M;- K¨ i¬M; K¬M iQÆM; SM; +O
h¬M;X JÈB iÈB- M;QÆB M m F?¬M; +¦ i¬M; K¬M- i?b +¦ i? +•M M?„+ K°i +?9i ;B M
MB M H¬M; K¨v i`„M; ?ÆB iÄ ` M?B i ibM? i`ª HÌB- +¦ i? pW T?B i?,M; ç½ +¦ im
T?ªB `'i M;¢+ M?B M- M?QM; M;QÌB +¦ i? i`ªB [m F?ªQ M;?B K T?B i?,M;- K¨ F?
M?B MX

óæ i¢ iB M #®B +?d çB KXô .QÆM; h?B M o'M M¦B b M; +?mv M F?€+- +?"K `½B
K°i i?S ?B m #B i ç¢B F?€BX

LÆB M¨v H'v # ç¢B i¬M; K¬M +–K ç–m- +ÁM H¢B +ÁM +¦ # KQÆB K'v +€B M?` HQ
HQm i¬M; K¬MX *?ŠM; [m +?Q /M H¨ i K HQm i¬M; K¬M- i?U+ HU+ #¼M ?¼ +kM;
b€M?X .M b Q MÆB M¨v H¨ iB M ;BÈB5

æ M HQÆM; çbM? bQÌM M9B- .QÆM; h?B M o'M ?¢ i?mv MX L;QÌB i`mM; MB M
i`QM; çbM? ç M; M?„K K„i M?"T ç`M? M¦B, óL;QÆB çB +?¶ ?„M ç,M; Fw çBXô L¦B
F?ÄBX

.QÆM; h?B M o'M +?"K `½B çB p¨Q çbM?- pW çB p¨Q- H½Q ;Bª ç M; M?"T ç`M? F
iÈB ?ª\ *¦ K¬M T?€B ? v F?¬M;\ X

óo½M #®B +?QM? H¨ i€M im- +kM; F?¬M; +¦ K¬M T?€BXô .QÆM; h?B M o'M KdK +

ó±- i®i- Km®M ;B M?"T #ªM i¬M; ? v F?¬M;\ L;QÆB KÈB ç M- +ÁM +?Q #B i ibM?
M m M;QÆB F?¬M; +¦ +¬M; T?€T ç M iB T b m H¨ `'i F?¦ im Hmv MX J¨ i€M im Î iB
ç¢B ç b® +kM; F?¦ M•M; °i #QÈ+X :B M?"T #ªM i¬M;- #ªM i¬M; +¦ çQÊ+ iB M [mv
ç M ?mv M iB M5 S?ªB #B i `^M;- Km®M im Hmv M ç M EBK iB M ç½ Km¬M M;¨M F
iB MX >mv M iB M +?QM? H¨ K°i +€B #"+ +Y +O iB M M?•M iB M ;BÈBX hB M p¨
p` +MM; i?U+ HU+ imv i ç®BX h? M¨Q- Km®M ;B M?"T #ªM i¬M; ? v F?¬M;\ô G½

ó> ? *€K ÆM iB M #®B +?d çB K- +?ŠM; [m p½M #®B M?¨M p•M /½ ?¢+ [m2M `²B
i`¦B #m°+Xô .QÆM; h?B M o'M H„+ H„+ ç–m KdK +QÌB i`ª HÌBX G½Q ;Bª M¨v ~M i¨
+kM; F?¬M; M?bM ` çQÊ+ ?Q i?"i- +?ŠM; [m Î i` M im pB F?ŠM; ç`M? Î T?Q i` M

Í i`QM; M¨v- i?–M i?S+ +kM; iU M?Q +?`m i`¦B #m°+- F?QªM; +€+? +¦ i? i?,K /Á
;'T KQÌB5

óhMv iB M- p b m Km®M ;B M?"T K¨ M¦B- p"v F?¬M; / /¨M; M?Q i? M[Xô G½Q ;
H° ` K°i MK +QÌB [m€B /` iB T HÌBX óVK- L;mv i GBM? ç¢B HK+ i´M; +°M; +¦ #ªv i
iÁ i?¨M? M?Ä- F?¬M; #B i M;QÆB HU +?¼M K°i iÁ i?¨M? M¨Q\ôX

óVK- *S HU +?¼M i?¨M? HÈM çBX oW H9+ çB i,M; FB M i?S+ K°i +?9iXô .QÆM;

óæ•v H¨ M;¼+ ;BªM #ªM ç² +O aQM; L;mv i hBM?X L;QÆB +–KX " M i`QM; F?m p
iMv w çBX J¨m çÄ ç m H¨ +?¶ +€+ ç¢B i¬M; K¬MX E?¬M; +¦ pB + ;b i®i M?'i F?¬M
K°i +€B M;¼+ ;BªM- b m ç¦ M¦B, óL;QÆB M m +–M M¦- i?b F?¬M; +?Q M;QÆB iB
p¨M; i?b b Q\ô .QÆM; h?B M o'M M?bM i?'v aQM; L;mv i hBM? +¦ # F?®B ç¢B HK
M¨v ç m M®B HB M M? m- i` M #ªM ç² +ÁM +¦ K°i Qi F?m pU+ K¨m p¨M;X

óE?m pU+ K¨m p¨M;X L;QÆB i?Q+? çB ? v F?¬M;- iMv iB M M;QÆBX *?ŠM; [m i
;b F?¬M; M M HQ¢M ` F?ÄB i?¨M?X L;Q¨B i?¨M? +?QM? H¨ F?¬M; ? i?B m +QÌM
ç¢Q i´ +?S+ M?•M b® +?QM? H¨ i` M p¢M5ô G½Q ;Bª KÎ KB M; i`ª HÌBX

ó*QÌM; ç¢Q\ E?¬M; T?ªB +?S\ô .QÆM; h?B M o'M FBM? M;¢+ ?ÄBX

ó*€B M¨v +¦ +€B ;b F€ [m€BX "¼M ?¼ F?¬M; /€K +¬M; i?¨M?X u M i•KXô G½Q ;Bª

ó±Xô .QÆM; h?B M o'M F?¬M; M¦B ;bX a Q +ªK ;B€+ +€B iB M ;BÈB M¨v bQ pÈB h
H–M\ hm *?•M :BÈB +kM; F?¬M; +¦ HQ¢B ç°B +QÌM; ç¢Q M¨v i²M i¢B M?d\

óæQÊ+ `²B- çB i?2Q i Xô G½Q ;Bª ?QÈM; .QÆM; h?B M o'M pšv pšv i v- çSM; /"v
ç MX

G"T iS+ tmv M p¨Q i`QM; p€+? M9B- .QÆM; h?B M o'M M?bM F„- i?b ` H¨ K°i +€
[m H¢B KQÌB T?–M BM?X æB i?2Q p¨Q- i?b ` # M i`QM; H¨ K°i +€B ? M;- i`QM; ?

óæSM; H M çBXô G½Q ;Bª +?d p¨Q i`mv M i®M; i`"M FB M¦B- óæB K°i iÁ ç¢B i?¨

ó*S i`mM; i•K M?'i +O #ªv i?¨M? hB M L;mv i i?¨M? çBXô .QÆM; h?B M o'M i`ª Hì

óæQÊ+X hB m iY- b m M¨v +ÁM ;†T H¢B5ô G½Q ;Bª M¦B tQM; HB M F?ÎB ç°M; i`m
h?B M o'M ópMô K°i iB M; #B M K'iX

G½Q ;Bª bÌ ç–m iU M?O M¦B, óh ;B®M; M?Q [m M +€B ;b +?Q M¦BX G¨ +€B ;b M?
p¨Q i?¨M? H¨ +–M iB M i?¢+?- ?ÆM M[;B€ T?ÁM; +MM; F?€+? b¢M i`QM; i?¨M?
i`QM; i?¨M? +kM; F?¬M; i? ,M M;O ç–m çQÌM;X Zm M çB- /M b Q +¦ M;QÌB b) M¦B

"¦M; M;QÌB .QÆM; h?B M o'M tm'i ?B M i`mv M i®M; i`"M # M FB - K¨ ç®B /B M +?
+ Q HÈMX * Q # Q M?B m\ * Q iÈB i`,K i`QÊM;5 .¨v iÈB KQÌB i`QÊM;X *ª p"i i?

i¢Q ` 5 *€B #9i iQ+? M¨v [mª i?U+ +¦ i? M¦B M?'i imv iX *Y i?¨M? `°M; b€m i`QÊ
> B # M +Y i?¨M? ç m +¦ K°i ç°B im bo ;€+X

+?Q #B i i`bM? ç° Hmv M ç M +O M;QÆB M?Q i? M¨Q- M?QM; i iBM iQÎM; +?d
ç®B F?¬M; Î /QÈB H½Q T?m5ô «M; +?O +Y ?¨M; KdK +QÌB M¦BX

.QÆM; h?B M o'M +QÌB +QÌB- F?¬M; M¦B ;b i? K- i`QM; HÁM; H¢B bmv M;?oX L¦B
æ M EBM? i?€B +´ +kM; bQ ` FûK K°i HK+ T?~K ç M bQ- p"v i i?U+ M M ç"T ç–m

*€B ç M bQ HB M KBM? M¨v M;?2 iÈB F?¬M; i - ?ÆM M[b m HQM; +ÁM +¦ K°i ;½
K°i +€B HB M KBM? iªM K¢M- +€B M¨v i`€B H¢B +¦ i? +•M M?„+ K°i +?9iX æ M bQ
/M b Q +?d b® Qi i`QM; b® Qi- M?QM; M;?2 H½Q ;Bª M¦B ç` p` ç M bQ Î i?QÊM; ;B
ç`M? T?ªB çB M?bM t2KX

óVK- i`QM; i v H½Q T?m +ÁM +¦ K°i F?®B ç M bQ ?mv +?QÆM; i K T?~K- HB M +?
#„+ + Q ?SM; H'v ` K°i F?®B ?mv +?QÆM; +´ [m€B- # M i` M F?„+ *Ym .B T h?ªQ
+?d +¦ # +€M? ?Q - ç¢B #B m T?~K +'T i K T?~K çQ +?Q .QÆM; h?B M o'MX óG¨
/U i?2Q [mv ç`M? +¦ çQÊ+ K°i +€B [mv M HU+ ç +Y ç M bQ i K T?~K i`Î tm®M;X
hBM? M;®+ M?B m M,K M?Q p"v- +?Q iWM; bY /KM; M¦- ?¬K M v M;QÆB i +kM;
M?"M H'v çB5 L?È H'v K€m M?"M +?OXôX

.QÆM; h?B M o'M iB T M?"M ?mv +?QÆM;- ?QÈM; ¬M; +?O ?¨M? H K°i +€B M¦B,
M¦B +ªK ÆMX L?bM ` çQÊ+ H½Q ;Bª M¨v i?"i bU H¨ K°i ç M bQ +¦ ç K K pÈB ç M ç
+¦ HÊB Q+? T?•M i` M?- +?d +¦ ç M ç¢QX hmv iÄ ` [m€B ;Î +MM; iQM? ibM? +´ [m
i? M;QÊ+ H¢B H¨ M;QÌB .QÆM; h?B M o'M i?QÎM; i?S+ M?'iX

óVK- ç M bQ HB M KBM? #bM? i?QÌM; Î i` M im iB M iBM? +'T K°i +kM; b) +¦ T?–
#ˆM; #ªM H½M? +O KbM? ç¢i çQÊ+ T?~K +'T + Q ?ÆMX L?Q p"v- b m M¨v ;†T H¢B
M;QÌB `ÌB çBX

óhB M #®B- M;QÆB ?¼ ;b\ô .QÆM; h?B M o'M ç9M; H9+ ?ÄB K°i +•mX

óG½Q T?m ?¼ GQmX M;QÆB +S ;¼B i GQm H½Q ç–m M?B H¨ çQÊ+ `²BXô G½Q ;
#ªQ Î # M çQÌM; `ÌB çBX

*Y iB K M?Ä M¨v iW M v p b m ç½ i?¨M? bÎ ?[m `B M; +O .QÆM; h?B M o'MX

" M;¨v b m- .QÆM; h?B M o'M K°i H–M M[i? v ç´B #ªM; ?B m- i M H¨, óo'M h?B
iB M +Y ?¨M; /€M K°i iÌ #® +€Q- i?"i ` +kM; F?¬M; T?ªB #® +€Q ;b- +?d H¨ K°i Q

L°B /mM; ç¢B F?€B M?Q b m, "´M iB K iW M v p b m F?¬M; #€M HBM? /QÊ+- +?d
HÈM i?m"M iB M- pb M;QÌB Hmv M ç M- +?ŠM; [m ;B€ /Q +?O iB K iU ç`M?X E F

o'M h?B M +Q +O .QÆM; h?B M o'M +S M?Q p"v F? B i`QÆM;X .M b Q .QÆM; h?
iB MX *?Q M M +€B H¨K ,M M¨v i®i ? v t'm- .QÆM; h?B M o'M F?¬M; T?ªB [m€ ç
i`"M ç¢Q- Hmv M +? iB M ç M- M;²B tm®M; Hmv M F?Q- i,M; i`QÎM; im pBX

*m°+ b®M; M¨v ç½ [m MY i?€M;- K°i M;¨v M¨v- .QÆM; h?B M o'M b€M; bÈK ç½
[m - M;QÌB Km i?m®+ i`€B H¢B F?¬M; Qi- +?ŠM; [m ?Q¨M iQ¨M F?¬M; +¦ M;Q¢
çm´B çBX L;QÌB #€M i?m®+ i`€B H¢B +¨M; M;¨v +¨M; M?B m- .QÆM; h?B M o'M F
Km iU M?B M F?¬M; +¦ F?ª M,M; [m€ + Q- +?d bQ pÈB ;B€ i` M b¢T # M M;Q¨B +

æQÆM; M?B M- MY i?€M; M v i`€B H¢B +kM; i?m K°i Qi HBM? /QÊ+ #bM? i?QÌM;
H'v ç M ?¢ ;BÈB- H¢B +?QM? H¨ K†i ?¨M; iQÆM; ç®B +U+ T?~KX

h?ÌB ;B M #m´B b€M;- çªQ K„i ç½ [m - H9+ M¨v- H¨K ,M iÈB +Y `²BX

.QÆM; h?B M o'M K°i KbM? ;?û p¨Q i` M [m–v M?„K K„i- i`QM; ç–m H¢B ç M; i?¬
L?bM i?'v H¨K ,M ç M- H9+ M¨v KÈB M;~M; ç–m H M ?¬, óo¨Q iB K tBM t2K [mv +O

óE?¬M; +–M- i M;?2 M¦B MÆB M¨v +¦ i? Hmv M ç M i? v- F?¬M; #B i H¨ i?"i ? v
K°i i? M? MB M ?Q T?K+- #° /¢M; ç T i` B- +?ŠM; [m F?Q ç° i`€B H¢B +¦ +?9i m

óæQÆM; M?B M H¨ i?"i- F?¬M; #B i +€+ ?¢ Km®M Hmv M +? HQ¢B ç M /QÊ+ M¨
?ÄB- ç M `²B- +€B H¨K +¦ HÊB M?m"M ,M M¨v `®i +m°+ iÈB +Y X

óL;QÆB H¨ ¬M; +?O\ h Km®M Hmv M +? K°i HÁ >Q L;mv M æ M- F?¬M; #B i [mv
MB M ?Q T?K+ i?"M i`¼M; ?ÄBX

ó>Q L;mv M æ M\ hB M ç M5 E?¬M; #B i p` M?•M ?mvM? M¨Q tmB t Q M?Q p"v\
iOK idK ç`M? HB m i`QÈ+ ;"i ç–m M¦BX *€B >Q L;mv M æ M M¨v- H¨ ç M /QÊ+ HQ
i?QÆM;- çB m i`` M;mv M i?–M- ç†+ #B i i`` HB m M?[M; iB M M?•M i˜m ?Ä M?"T

h? M? MB M ?Q T?K+ M;?2 tQM;- i`QM; HÁM; ç½ +¦ HÁM; iBM- +¦ i? i?m"M KB M
K¬M iB M ç M M¨v- çO i?'v #ªM HoM? M;QÌB M¨vX

ó«M; +?O +¦ iBM iQÎM; Hmv M i?¨M? ? v F?¬M;\ L m F?¬M; çQÊ+- tBM ;B9T i¢B
ç MXô h? M? MB M ?Q T?K+ iB T HÌBX

k9kX *?QÆM; k9k, J®B G¨K •M óHÈMô æ–m hB M

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 9, *?d hBM? L;mv i Gm•M

*?QÆM; k9k, J®B H¨K ,M óHÈMô ç–m iB M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM;- + m K¨v i`ª HÌB, óGQm H½Q ç–m M?B ç½ çB `²B- #
?„M çB MÆB M¨QX L m +€+ ?¢ F?¬M; iBM M,M; HU+ +O #´M çB K- p"v KÌB p 5ôX

ó*€B M¨v ô h? M? MB M ?Q T?K+ p®M +kM; F?¬M; Km®M ç M +?¶ M¨v- #ÎB pb +?
?¨M; `ÌB çB- bÈK Î i`QM; ;BÈB ç M bQ i`QM; hB M L;mv i i?¨M? i`mv M ` - F?¬M
L?QM;- M m F?¬M; T?ªB ibK F?„T iB K HBM? /QÊ+ +MM; +€+ ç¢B ç M bQ +O hB
KQÌB T?–M M„K +?„+- çWM; M¦B KQÌB T?–M- ;B®M; >Q L;mv M æ M HQ¢B iB M
#ÎB pb +?mv M i`` H¨ HQ¢B M°B i?QÆM; K¢M? K) im Hmv M +¬M; T?€T •K ?¨M i?
M¨vX *?Q M M KÈB Qi +¦ ç M bQ +¦ i? Hmv M +? HQ¢B ç M /QÊ+ M¨vX

Gmv M ç M H¨ K°i +€B F„ i?m"i b®M;X J¶B K°i ç M bQ ç m +¦ HoM? pU+ ?„M K ?B
/K M?Q M¦B +¦ ç M bQ K ?B m Hmv M +? ç M /QÊ+ i,M; i`QÎM; +¬M; HU+- çQÆM
ç M /QÊ+ F? M ?B K M?'i +kM; H¨ +–M M?'iX *¦ ç M bQ K ?B m Hmv M +? HQ¢B T
/QÊ+ M¨v Î H9+ ç€M? M? m pÈB M;QÌB- i€+ /KM; +U+ HÈMX *ÁM +¦

*?ŠM; [m +?Q /M Î +MM; HQ¢B HoM? pU+- +kM; +¦ p¨B HQ¢B HBM? ç M F?€+ M? m
i,M; i`QÎM; iB M HU+ ?Ä i?m°+ iQM?- +¦ K ?B m i?´ i?m°+ iQM?X S?•M HQ¢B T
M;¢+ F?¬M; i?¬BX

h¦K H¢B- #ÎB pb >Q L;mv M æ M HQ¢B ç M /QÊ+ M¨v [m€ KS+ i?B M K¬M- +?Q /
F?¬M; /€K M¦B RyyW i?¨M? +¬M;- i` M i?U+ i +¦ i? +¦ RyW ç½ F?¬M; i `²BX

*?Q M M H9+ M¨v- i`QM; K°i Qi ç M bQ HQ¢B ç M bQ +?B K b® Qi M¨v- ?–m M?Q +
HBM? ç M +ÁM +¦ ç'i /KM; pä +O #¼M ?¼X "ÎB pb ç M bQ /®+ HÁM; Î K°i K†i- imv
?ÆM M;QÌB- ?ÆM M[iB m T?Q i?ÌB ;B M +MM; iBM? i?–M +kM; Qi ?ÆM M?B m H
+€B ;b +kM; ?¼+ çÆM ;BªM ?ÆM M?B m H„K- M?QM; Î H9+ M¨v HB M K'i çB i€+ /K

*€B M¨v ;B®M; M?Q +¦ M;QÌB Km®M Km [m–M- T?ªB çB +Y ?¨M; +?mv M #€M [m
?¨M; +?mv M #€M €Q bÆKB- M?QM; H9+ M?[M; +Y ?¨M; M¨v ç m F?¬M; +¦ i?S M
H¨ çB +Y ?¨M; #€+? ?¦ M?bM t2K çBX

æ M bQ +MM; T?˜K +'T +kM; H¨ +¦ T?•M #B i- K¨ GQm H½Q ç–m M?B pW p†M +?Q
;b ç m #B i M¨v- +?Q M M +€B >Q L;mv M æ M M¨v- i`QM; iQ¨M #° hB M L;mv i i?
Hmv M +? X L?QM; ?B M i¢B GQm H½Q ç–m M?B `ÌB F?ÄB- p"v i?"i bU H¨ M?QM;
M¨v +,M #ªM F?¬M; FûQ /¨B çQÊ+ # Q H•mX *,M #ªM F?¬M; F`T çB i`QM; i?¨M? i?
MQÈ+ t F?¬M; +Sm çQÊ+ HY ;–MX

óæQÊ+ `²B5 sBM ?ÄB M;¨B M„K +?„+ çQÊ+ # Q M?B m T?–M\ô h? M? MB M ?Q T
i?'T iQ i?€B ?ÄBX

.QÆM; h?B M o'M M?Qm K¨v KÎ KB M; M¦B, ó*?d +–M i?'i #¢B- HBM? /QÊ+ ?Q¨M
i?¨M? +¬M; K¨ M¦B ôX

óLÆB M¨v H¨ KQÌB p¢M i?QÊM; T?˜K iB M i?¢+?- +?d +–M M;QÆB i?¨M? +¬M;- M
MB M ?Q T?K+ K°i +?9i +kM; F?¬M; FB M; F` MûK K°i +€B M?šM i`[p"i ç MX

L?šM i`[p"i M¨v +?Q M?"M +?O- .QÆM; h?B M o'M iB T M?"M i?–M i?S+ [mûi [m
KQÌB p¢M i?QÊM; T?˜K iB M i?¢+?X S?ªB #B i `^M; Î hB M L;mv i i?¨M?- iB M M?
,M m®M;- K°i M;¨v +kM; T?ªB iB m i®M # pB M ?¢ T?˜K iB M i?¢+?- K¨ #¼M ?¼ M
K°i M;¨v +kM; +?d K'v +?K+ F?®B ?¢ T?˜K iB M i?¢+?X *?Q M M KQÌB p¢M i?QÊ
F?¬M; T?ªB H¨ K°i K¦M b® HQÊM; M?Ä- M;QÌB +¦ i? iMv iMv iB M iB M H'v ` b®
;BªM5

.QÆM; h?B M o'M ç2K M?šM MûK [m , óVK- M?[M; iB M i?¢+? M¨v i +?d i?m K°
Km®M MY HÁ HBM? /QÊ+ >Q L;mv M æ MXôX

óL?QM;- i +,M #ªM F?¬M; H'v ` HBM? /QÊ+ /Q i?W 5ô h? M? MB M ?Q T?K+ +¦
/QÊ+ +O >Q L;mv M æ M M?B m- +?d bÊ KbM? +kM; F?¬M; i? iÈB +?¶ M¨vX i`m
+?'K

ó*kM; F?¬M; T?ªB M¦B H"T iS+ +?QX æÊB b m F?B tQM; pB +- i`QM; # i?€M; ç
ç€T SM;- i HB M iU i?•M ` i vXô .QÆM; h?B M o'M i`€B H¢B F?¬M; +–M HQ H„
M?'i- .QÆM; h?B M o'M +kM; #B i T?®B /QÊ+ +€B >Q L;mv M æ M M¨v K†+ /M +¦
;B®M; M?[M; HBM? /QÊ+ M¨v ç m H¨ K†i ?¨M; iQÆM; ç®B #bM? i?QÌM;- +kM; F?¬
L;mv M æ M i?"i bU H¨ [m€ i?B M K¬M- +,M #ªM F?¬M; +¦ i€+ /KM; ;b- +?Q M M M
F?QªM; i?ÌB ;B M M;„M +kM; F?¦ ibK çQÊ+X h?S ? B- M;QÌB +¦ i? iMv iMv iB M
T?˜K iB M i?¢+?- b Q H¢B b) #ÎB pb K'v +?K+ HQ¢B T?®B /QÊ+ +kM; F?¬M; KQÌ
h?S # b Q- ç M bQ ç` p` ç†+ i?M- F?¬M; +¦ i? HU+ M¨Q Km®M i` m +?¼+ K°i ç
tmM; ç°i HÊB Q+?\ *?Q /M H¨ M?[M; i? HU+ HÈM +¦ çQÊ+ ç M bQ + Q ;B B FB +k

óh?¨M? ;B Q5 a m F?B tQM; pB +- çWM; M¦B H¨ MY T?–M- +?QM? H¨ ? B T?–M +
K°i HÌB ç€T SM;X

ó*€B M¨v M;QÊ+ H¢B F?¬M; +–M- M¦B MY T?–M i?b MY T?–M- ç•v H¨ v i ;B€ `ä
.QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB H„+ H„+ ç–m M¦B- .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; ç w
[mv +O +?QM? H¨ [mv +OX

h? M? MB M ?Q T?K+ H'v ` T?®B i¨B +O >Q L;mv M æ M çQ [m ?ÄB, ósBM ?Ä
K°i M;¨v Hmv M +? ` F?¬M;\ôX

ó> B + M? ;BÌ H¨ çQÊ+- M;QÆB +¦ i? Î +?¶ M¨v +?Ì- +kM; +¦ i? ? B + M? ;BÌ b r
h?B M o'M KdK +QÌB M¦BX

óo"v i¢B ?¢ +?Ì M; v i¢B ç•v çBXô h? M? MB M ?Q T?K+ iÄ ` +¦ +?9i p°BX

.QÆM; h?B M o'M H¨K b Q F?¬M; #B i i? M? MB M ?Q T?K+ M¨v M¨v ¬K H¨ K°i H
p F?¬M; ç•v\ *?ŠM; [m - .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; ç w- F?¬M; [m2M #B i- ç
H¨K M?Q p"vX

.QÆM; h?B M o'M tQ v M;QÌB H M H–m- iO i?m®+ T?Q /QÈB +Y ?¨M; ç m H¨ i`®M
ç€M? +„T- HBM? /QÊ+ # M i`QM; ç m çQÊ+ .QÆM; h?B M o'M +'i p¨Q HBM? /QÊ+

G M H–m- .QÆM; h?B M o'M ;¼B ` æB m >Q h? M? æ²M; G¬X æ2K i¨B HB m >Q
p¨Q- b m ç¦ H'v Hmv M i•K ç M ?Ä #„i ç–m Hmv M +? X h?"i ` - T?QÆM; T?€T Hm
F?¬M; T?ªB ;B®M; .QÆM; h?B M o'M M?Q p"v ;–M M?Q /½ K M ç2K i¨B HB m ç†i ?
i`"i iU M?'i ç`M?- iWM; HQ¢B ?Q†+ H¨ K'v HQ¢B #Ä p¨QX

L?QM; ç¦ H¨ Hmv M ç M bQ i–K i?QÌM;X "¼M ?¼ T?ªB +?9 w ç° HY - +MM; pÈB /
+?•M ?Ä +O #ªM i?•M ç®i HY HÁ- +¦ i? iQÆM; ç®B FûQ /¨B T?€i ?mv ?Ä HU+ +
F?®M; +? H¢B H¨ +¨M; ç M p b m +¨M; F?¦ F?,M +?Q M M +–M T?QÆM; T?€T M?
i?¨M? +¬M; +O ç M /QÊ+X J¨ .QÆM; h?B M o'M H¢B F?¬M; HQ H„M; T?QÆM; /B M
Fb +?QM? Î +?¶ M¨v- .QÆM; h?B M o'M iQÆM; çQÆM; pÈB ç2K ç–m +O KbM? i?
+¦ i? K†+ w +,M +S w M;mv M +O KbM? K¨ ?Q¨M iQ¨M M„K i`QM; i v i'i +ª +?mv M

.QM; Hmv M- /mM; ?ÊT- F i ç M p•M p•M #® i`Q ç m +¦ i? ?Q¨M iQ¨M /U i?2Q w M
ibM? ?m®M; #bM? i?QÌM;- Î i` M /QM; Hmv M iB M /QÊ+- /mM; ?ÊT /QÊ+ iQM? iB
i®i- +€B ;¼B H¨ +?"K +¬M; ` pB + iBM? i X *?ŠM; [m .QÆM; h?B M o'M H¢B H¨
[m - i`€B H¢B Î i` M F i ç M- iB m T?Q K°i +?9i i?ÌB ;B MX

E i [mª p®M .QÆM; h?B M o'M /U iQM? +–M ? B + M? ;BÌ KÈB +¦ i? tQM; +?mv M
ç½ H¨K tQM;X .QÆM; h?B M o'M M?bM ?ÆM ? B KQÆB pB M >Q L;mv M æ M i`Q
?¨B HÁM;X "ÎB pb T?˜K +?'i HÁ iB M ç M M¨v +QB M?Q F?¬M; i - i?"K +?Q # M i`Q
>Q L;mv M æ MX

.QÆM; h?B M o'M +?Q H"T iS+ çB tm®M;- M;QÊ+ H¢B M;²B t T #ˆM;- +˜M i?"M ?
K°i H–M Hmv M ç M M¨v- ç•v H¨ i?¦B [m2M i®i +O .QÆM; h?B M o'M- ç²M; i?ÌB +k
i`¼M; M?'i .QÆM; h?B M o'M Hm¬M FB M i`bX

h? M? MB M ?Q T?K+ Î /QÈB H–m HQ H„M; +?Ì çÊB ? B + M? ;BÌ- i?dM? i?QªM; i
K°i +€BX

G9+ M¨v- .QÆM; h?B M o'M KÈB +?"K `½B iW i` M H–m çB tm®M;X

ó«M; +?OX h? M¨Q\ô h? M? MB M ?Q T?K+ b®i `m°i ?ÄBX

óJ v K„M F?¬M; H¨K M?K+ K M?Xô .QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB H'v ` K°i +€B ?°T

h? M? MB M ?Q T?K+ iB T M?"M- KÎ ` pW i?'v- # M i`QM; [mª M?B M +?S ?ÆM
æ M- ?ÆM M[id H ç m T?B i?QÌM; F?¬M; i X óæ i¢ ¬M; +?O- F?¬M; #B i + Q i
h¢B ?¢ L;mv i GBM? h¬M; æ² h? XôX

óh MÆB M¨v i M o'M h?B M +Q- i iU M?B M +?QM? H¨ o'M h?B M +Q boXô .QÆM;

ó*Q bo- i¢B ?¢ H9+ i`QÈ+ ç„+ i°B M?B m- tBM i?S H¶B M?B m ?ÆMXô æ² h? K°i +
H¶B- M;[F?Q KQÌB T?–M +?•M i?¨M?X hmv M¦B KbM? T?B i?,M; F?¬M; [m€ M;¨M
M M +¦ pšM +¦X J°i ç M bQ +¦ i? Hmv M +? iB M ç M +'T M,K- Qi M?'i +kM; H¨ M;
pW i?'v ç½ #B i o'M h?B M +Q bo M¨v +ÁM H¨ +MM; GQm H½Q ç M bQ +MM; HQ¢
i¨BX J¨ HQ¢B ç M bQ M¨v i?QÌM; i?QÌM; bQ pÈB ç M bQ /®+ HÁM; K°i ?¢M; ;B€ i`
i`Î H M5

óoB + M?Ä pB + M?Ä K¨ i?¬BXô .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; ç w- K†+ +?Q B M?
b) ?Q¨B M;?B K°i +?9i M,M; HU+ +O ç®B T?QÆM;- ç•v H¨ i?QÌM; ibM? +QM M;QÌB
K°i F?€+? ?¨M; iB K M,M; F?¬M; i M?Q i? - ç€M; ;B€ T?€i i`B M K°i +?9iX

J v K„M MÆB M¨v H¨ iB M ;BÈB- iB M M?•M # M;Q¨B +kM; F?¬M; i? M?bM ` im´B
F?¬M;- æ² h? imv i ç®B T?ªB FBM? M;¢+ ç M i`ÁM; K„i +kM; i`WM; ` - #ÎB pb .Q
H¨ M;k T?˜K ç M bQ i` im´B M?'i i` M H`+? bY ;?B H¢B- +¦ H) H¨ HK+ T?˜K +kM; M

æ² h? H"T iS+ iW i`QM; M?šM H'v ` M,K p¢M i?QÊM; T?˜K iB M i?¢+?- b m ç¦ +
?¢ M¦M; HÁM; +Sm M;QÌB- `ÌB F?ÄB i`QÈ+- i`QM; # i?€M;- i¢B ?¢ M?'i ç`M? b)

iQ€MXôX

óæQÊ+- tBM +S iU M?B M- çB i?QM; i?ª- F?¬M; iB MXô .QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç

æ² h? p¬ +MM; M¬M M¦M; `ÌB F?ÄBX

.QÆM; h?B M o'M T?'i i v i?m ?²B M,K p¢M i?QÊM; T?~K iB M i?¢+? M¨v- i?–K M
h¬M; M¨v [mª M?B M H¨ ;B¨m MSi ç® ç´ p€+?- K'v p¢M i?QÊM; T?~K iB M i?¢+?- p"
K°i +€B- F?¬M; #B i H–M M¨v H¨ M;QÌB M¨Q tmB t Q M?Q p"v\ *QM çQÌM; im Hm
K¢M? K) im Hmv M +?d +¦ i? ?Q¨M iQ¨M M;QÊ+ H¢B- +€B M¨v F m H¨ /K+ i®+ i?b

G–M H¨K ,M M¨v H"T iS+ H¨K .QÆM; h?B M o'M FB K i`Î p iB M i?¢+? i`QÈ+ ç¦ p¨
M[+ÁM pQÊi [m ;'T i`,K H–MX >ÆM M[+?ŠM; [m H¨ ;B9T M;QÌB Hmv M +? K
iB M +¬M; M¨v ç½ + Q ç M HQ¢B i`bM? ç° M¨v- i?"i bU H¨ H¨K M;QÌB i FBM? M;¢+
F +? bM5 hmv M¦B +?mv M ?¬K M v +¦ i? H¨ ;†T i?ÌB- i?¨M? T?–M p"M F?Q +?B
i`Î M;¢B K°i +?9i F ?Q¢+? +O .QÆM; h?B M o'MX .M b Q +?d +–M ç M M;QÌB Hr
K°i MY T?•M HQÊM; T?®B i¨B iQ¨M #° +O Hmv M ç M /QÊ+ H¨K iB M +¬M;X

k9jX *?QÆM; k9j, h? M? . M? G M h`mv M

G "¨M o"M J M? M;m²M UXV

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 9, *?d hBM? L;mv i Gm•M

*?QÆM; k9j, h? M? / M? H M i`mv M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

" i?€M; b m- æ² h? [mª M?B M i?2Q HÌB ç2K T?®B /QÊ+ +O MY HÁ >Q L;mv M
K°i H–M M[iU KbM? +ªK i¢X

óh¨B M;? +O +Q bo H¨K M;QÌB i bÊ ?½B i? M5ô h?€B ç° æ² h? bQ pÈB i`QÈ+ F
_'i çÆM ;BªM- #ÎB pb H9+ ?„M ç2K /QÊ+ +–K p - ç M bQ i`QM; i¬M; ç m +?'M ç°M
iB M ç M iMv iB M- p"v K¨ +¦ K°i pB M i?B M ;B B- K'v F?Ä T?~K +?'i ç` ;B B- iW
/QÊ+ M¨v çO ç M?bM ` iB m +?m~M +O K°i ;½ ç M bQ5 "bM? i?QÌM; M;k T?~K ç
+'T M,K- +?Q /M +¦ t€+ tm'i i?¨M? +¬M; dyW i`Î H M- p"v +kM; H¨ imv i ç®B F?¬M
T?~K +?'i ç` ;B B i`Î H M- i?"K +?Q HB M M; v +ª ç` ;B B +kM; H¨ i`QM; i`,K HÁ c

óL¨Q +¦- +€B M¨v F?¬M; iQM? +€B ;b- #´M iB K Hm¬M Hm¬M T?K+ pK +?m ç€Q- F?
M;¨v b m i?QÌM; ç M i?,KXô .QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB ç€T H - FB K i` K°i +?9i
>Q L;mv M æ M- b m ç¦ i?QM; /QM; i?m H¢BX

h? M? / M? o'M h?B M +Q +kM; /–M /–M i`mv M ` - F?€+? iÈB +Y ç M +–m ç M +k
.QÆM; h?B M o'M iU M?B M F?¬M; +¦ F?ª M,M; K¶B K°i M;QÌB ç m ç€T SM;X ob i?
H–M ?¢M M;¢+?- +?ŠM; [m +¦ i? ? M i`QÈ+- +?m~M #` i®i iB M +¬M;- .QÆM; h?B
+?d H'v HBM? /QÊ+- K†+ F H¨ K°i HQ¢B iB M ç M M¨Q- .QÆM; h?B M o'M ç m Km
H¨K iB M +¬M;X

"ÎB pb ç M /QÊ+ .QÆM; h?B M o'M Hmv M +? - ?–m M?Q +?Q iWM; i?'i #¢B- ?ÆM
pÈB M?QM; ç M bQ F?€+ +ÁM iB m +?m~M ?ÆM- ?ÆM M[+?¨Q ;B€ T?ªB +?,M;- F
ç°M; #'i ç°M; +?QM? H¨ K'v p¢M i?QÊM; T?~K iB M i?¢+?X *?"K `½B- i? M? +kM;
F?¬M; ç M p¨B M,K- iQ¨M #° hB M L;mv i i?¨M? ç m #B i o'M h?B M +QX

L;QÌB iÈB +Y +–m ç M +kM; ç2K +Y o'M h?B M +Q ;BšK i?'T çB # i'+55

*?ŠM; [m - M?[M; M;QÌB M¨v T?–M HÈM H¨ K°i Qi HBM? iB M #bM? i?QÌM;- M?QM
F?¬M; iW +?®B- +?d +–M +¦ ç¢i iÈB v m +–m iB M +¬M;- #'i Hm"M M;QÆB tm'i i?
o'M ç m b) ` i vX

L;„M M;OM K'v M,K- .QÆM; h?B M o'M ç½ i?m i?"T çQÊ+ `'i M?B m ç M i¨BX

L?[M; M,K ;–M ç•v- .QÆM; h?B M o'M i`W Î i`QM; iB K H¨M ,M- ?ÆM T?•M MY i?Ì
+?Q +?QM? KbM?X .QÆM; h?B M o'M Hmv M +? +kM; F?¬M; T?ªB H¨ iB M ç M #

.QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB- +kM; F?¬M; ;BªB i?Q+? M?B mX

*€B [m•M iY +?B ;B Q M¨v- M?¢i M?Q MQÈ+- ? B M;QÌB F?¬M; ç +"T #'i +S [m M
MQ +ÆK i?b ç m iU +€Q iWX

.QÆM; h?B M o'M K°i KbM? K°i M;QÌB p o'M h?B M +QX B +¦ i? M;?o- M;Q¨B +
i'K GQm •K T?M- .QÆM; h?B M o'M p K†i F€ [m€BX "¦+ T?M +?9- iªM K'i +'K +? ç
H) H¨ F?€+? ç H¢B\ô o"M /KM; +?•M HU+ FQ+? ?Q¢i iÌ T?M +?9 M¨vX

óo'M h?B M +Q bo- +?9M; i ?¬K M v iÈB +Y - M?QM; F?¬M; ibK çQÊ+ +€+ ?¢- +®
b m- [mªM; i`QÌM; +Y ç¬M;- +?QM? M;¼ #m´B i`Q - H'v ç M F i #¢M- F?¬M; ;†T F

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; F?) M?Qm K¨v- H'v ç M F i #¢M\ h?9 p` M?Q i? - t2
?ÄB K°i +•m KÈB çQÊ+X L;?o- HB M H'v ` K°i F?®B M;¼+ #°B- +€B M¨v +kM; F?-
p®M i?¬M; iBM M;¼+ T?M b m F?B ç M i?QÊM; ;BÈB- ç½ ?Q¨M iQ¨M K'i çB i€+ /K
F?¬M; ;B M pk i`K iB M ;BÈB F?€+ M? m [m M ? \ *€B M;¼+ #°B M¨v H¨ çQÊ+ iW
F?¬M; T?ªB ç² p"i KB M T?Q- M¦ +?QM? H¨ M;¼+ #°B iB M ;BÈB /MM; i` Q ç´B çQ
H¨ iB M F?Q +'T M,K5 æWM; M¦B H¨ iB M ;BÈB- +?Q /M H¨ Î K ;BÈB ?Q†+ H¨ v m
pÈB M? mX E?®B M;¼+ #°B M¨v- .QÆM; h?B M o'M ç½ iB m T?Q KQÌB p¢M i?QÊM
.QÆM; h?B M o'M t2K ` M;QÊ+ H¢B H¨ p"i +¦ ;B€ i``X

óæ² ?mvM?\ô h` M M;¼+ #°B +O .QÆM; h?B M o'M- +?d +¦ M;mv M i?–M 'M Fw -
M M +kM; +?d +¦ i? ?ÄB æ² h? X

ó.QÆM; ?mvM? ibK i +?mv M ;b\ô h? M? •K æ² h? i`mv M iÈBX

ó" i?€M; b m [mªM; i`QÌM; +Y ç¬M;- H¨ +?mv M ;b\ô .QÆM; h?B M o'M F€ [m€B

óE?¬M; +¦ pB + ;b- i b Q #B i # i?€M; b m [mªM; i`QÌM; +Y ç¬M; FB b) tªv ` +
?Q†+ i`ª HÌBX

h`QM; HÁM; .QÆM; h?B M o'M +¦ bQ çQX L¦B F?¬M; +?WM; ç•v +?d bÊ F?¬M; T?
K°i H–M ;b- K¨ H¨ >²M; J¬M u M M?d\ *•v iQ ç¦M ;B¦- o'M h?B M +Q M¨v +O KbM?
çQ iÈB T?B M iQ€B `²BX

h?"i ` M¦B i`„M; ` H¨- pšM H¨ +,M +Æ +O KbM? [m€ M?Ä #û- ?ÆM M[[m€ i?m
+kM; F?¬M; +¦ +€+? M¨Q T?ªB F?¬M;\ JbM? KÈB T?B i?,M; K'v M,K\ *?d FûK K°i
ç M i K +?mv M- +¦ i? bQ pÈB EBK iB M- F?¬M; i?m KbM? K°i +?9i çQÊ+ F?¬M;\

" i?€M; i?ÌB ;B M Î iB M ;BÈB t2K ` +?ŠM; [m H¨ +?mv M +?ÈT K„i- M?QM; # i?
o'M K¨ M¦B- i`€B H¢B +¦ i? HÊB /KM; K°i +?9i- ç–m iB M H¨ ç2K p"M K M? H #¨M ?
ç¦ +ÁM i?m"M iB M ç2K i`"M #¨M +O *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M /MM; *? M? *?
M'm H¢B K°i T?2M- b m ç¦ H¢B `9i +?9i i?ÌB ;B M- çB "€+? "ªQ *€+ Km K°i +€B T
+'T # - ;B€ F?¬M; ç„i- KÈB K'v i`,K i?QÊM; T?~K iB M i?¢+?X

" i?€M; i`¬B [m - .QÆM; h?B M o'M i?m i?"T K°i +?9i- M;U T?B ?¨M? T?€T #ªQ
S?B ?¨M? T?€T #ªQ- i`QM; K„i iB M M?•M #bM? i?QÌM;- ç¦ +?QM? H¨ iQÊM; i`QM
o'M KÈB im pB HBM? iB M- +ÁM F?¬M; Km®M ` m ` Q F?Q2 F?Q M; +?¶ ç†+ i?M +C
K°i FB M T?B ?¨M? T?€T #ªQ /MM; i? v çB #°X æ½ +¦ i?•M T?"M +¦ K†i KkB- H¢B

L; v i¢B K°i i?€M; i`QÈ+- æ² h? ç½ çQ iBM #€Q +?Q .QÆM; h?B M o'M #B i- K°
i`QÌM; +Y ç¬M;- # HK+ T?~K ç M bQ +O iQ¨M #° hB M L;mv i i?¨M?- b m ç¦ T?Q
iS- M;k T?~K ç M bQ ?ÆM KQÌB M;QÌB- +MM; KÌB o'M h?B M +Q bo- ç M ç¢Q i, i?C

>mv M M€Q ç M /Q Hm"M t¬M t Q- K°i H–M M¨v L;mv i GBM? h¬M; H¨K M;QÌB çSI
çQÆM; M?B M +kM; çQÊ+ KÌB ç M H¨K +¬M; +?SM;X L;?2 æ² h? M¦B- L;mv i G
T?~K ç M bQ +MM; i?€B bQ T?¦ +O æ² h? H¨K +¬M; +?SM; pB M- ç iY +ÁM H¢B -

J°i F?®B ç'i i`®M; T?¢K pB i`,K Kûi [mªM; i`QÌM; +Y ç¬M;- bÈK Î K°i i?€M; i`QÈ
GBM? h¬M; p¢+? ` - #® i`Q ?ÆM MY i?€M; KÈB +?m~M #` i®iX

.QÆM; h?B M o'M ç½ bÈK /MM; >mv M Zm M; h?m"i t2K tûi [m - F?¬M; +¦ +¢K #šv
[m M ;b- i?Q¢i M?bM i?"i ç9M; H¨ H'v ç M ?°B ó"¢MôX .QÆM; h?B M o'M +QÌB H
ç¢Q\ *€+ M;QÆB H'v +€B ;b bQ b€M? pÈB i \ h ?B M i¢B Hmv M i•K ç M ?Ä ç½ i,
M?'i +¦ i? Hmv M +? M;k Hmv M FBK ç MX *?Q /M +€+ M;QÆB ç2K +Ym T?˜K ç
F?¬M; bÊX

o®M- KbM? +?d Km®M +m°+ b®M; #bM? H†M;- i?QªB K€B ?ªQ ?ªQ K¨ [m X h?dM
F?Q +?9i- Hmv M FB K +?9i- Hmv M F?Q +?9i- im i`"M i"T ç¢Q- M?¨M p•M /½ ?¢+
+€+ M;QÆBX L;QÊ+ H¢B- +€+ M;QÆB ç°i M?B M #¨v` HQ¢B i`"M i? M¨v- M¦B H¨
+kM; M?bM` çQÊ+- H¨ Km®M ibK tmB +?Q H½Q iY- Km®M t2K H½Q iY t'm K†i Î i`
H½Q iY çm´B` F?ÄB hB M L;mv i i?¨M?X

.QÆM; h?B M o'M i?"i ç9M; H¨ F?¬M; bÊ +?mv M- +?d +–M F?¬M; +?¼+ iÈB L;mv
L;mv i i?¨M? M¨v- i?"i ç9M; H¨ F?¬M; +¦ +€B .QÆM; h?B M o'M bÊ ?½BX

J°i MûM ?QÆM; b m- .QÆM; h?B M o'M # v iÈB ?°B i`QÌM;X LÆB M¨v #B M M;QÌB

óo'M h?B M +Q bo ç M `²B ô *¦ M;QÌB M?bM i?'v .QÆM; h?B M o'M- ç m ?¬ H MX

óh?"i ç9M; H¨ ?„MX *Q bo +?9M; i OM; ?° M;QÆB5ô L?[M; M;QÌB M¨v H¨ iWM; M?
o'MX L?[M; M,K ;–M ç•v- o'M h?B M +Q KÎ HÈM +Y i?m"M iB M- ç®B pÈB M;QÌB ç
çŠM;- imv i F?¬M; i?m T?Q HmM; imM;X E?¬M; i?m iB M i?¢+?- +?d H'v MY i?¨
i?M H Q- H¨K `'i M?B m iB M M?•M F?¬M; H'v` çQÊ+ iB M i?¢+? KÌB ç M bQ Hmv
+?'i F?¬M; i®i- KQÊM /MM; iB M ç M o'M h?B M +Q` - +¦ im pB iB M M? M?- +¦ Î H
K¢M;X

L?[M; iB M M?•M +¦ i? T?B i?,M; iB M ;BÈB M¨v- F?¬M; B H¨ M;m M;®+- #¼M ?¼
+MM; i?'i p¼M;- M?QM; +kM; F?¬M; ç¢B #B m #¼M ?¼ F?¬M; M?bM` çQÊ+ +€B
[m +?d H¨ K°i +€B #® +K+X .QÆM; h?B M o'M M m i?m - T?ªB +9i çB- .QÆM; h?
+¦ i? iB T iK+ Î H¢B i`QM; hB M L;mv i i?¨M?X .QÆM; h?B M o'M Î H¢B hB M L;m
T?M ?ÊT Q+? HÊB M?[M; iB M M?•M M¨v- +?Q M M #¼M ?¼ çQÆM; M?B M` bS+ C

.QÆM; h?B M o'M ?QÈM; #®M T?Q +?„T i v` ?B m- b m ç¦ +?"K `½B F?¬M; i`mI
T?€T #ªQX

.QÆM; h?B M o'M MÆB M¨v pW ?¢ tm®M;- æ² h? ç½ iU KbM? ç M ?¬, ó.QÆM; ?m
L¦B tQM;- M? M?¨M; i`WM; K„i M?bMX L;mv i GBM? h¬M; imv F?¬M; T?ªB T?QÆ
hB M L;mv i i?¨M?- ç` #¨M +O L;mv i GBM? h¬M; M;QÌB i - ?ÆM M[ +?O i`b ç¢B
GBM? h¬M;X *?Q M M æ² h? tm'i ?B M Î +?¶ M¨v T?B i?QÌM; #bM? i?QÌM;X æ² ?m
.QÆM; h?B M o'M M? M?¨M; +?„T i v +QÌB M¦BX

óG–M M¨v i?€B bQ T?¦ +O i H¨K +¬M; +?SM;- .QÆM; ?mvM? +S pB + v M i•K- +
çQÊ+ +¬M; +?QM? +¬M; #^M;Xô æ² h? i`mv M •K M¦B- ó>ÆM M[i?€B bQ T?¦ +C
?mv M iB M- F?¬M; B /€K T?€ ?Q [mv +OXô æ•v i`€B H¢B H¨ M¦B i?"i- ç M bQ ç`
i?B M p` # M FB +kM; F?¬M; i®i- iU M?B M ? B F?¬M; T?•M # M;- +¬M; #¨M; +¬
M?B m M;QÌB M?Q p"v p•v t2K- Km®M i?B M p` +kM; F?¬M; i? X

óæ i¢Xô .QÆM; h?B M o'M M? M?¨M; i`mv M •K i`ª HÌBX

L;²B tm®M; +?¶ M;²B +O +¬M; +?QM? # M T?ªB +O [mªM; i`QÌM;- K¨ ç®B /B M
i`QÌM; #¨B i`Q `'i çÆM ;BªM- çQ HQM; p M? m ç¬M; +Y i?¨M? +?QM? H¨ ç¨B +¬
a m ç¦ ? B # M i`€B T?ªB +O +¬M; +?SM; ç m +¦ K'v +€B ;? /U X ±- T?ªB M¦B ;? /
?ÆM # M T?ªBX

*?QM? ;B[K°i i`€B K°i T?ªB ç†i ? B +€B ç M H¬ +MM; +'T #"+- K¨ T?¢K pB i`,K Kú
p hB M L;mv i i?¨M? # Q p•v H¢B- F?¬M; +?Q #¼M M;QÌB M?¨M `¶B HšM H°M iÈB

:–M i`Q - K†i i`ÌB M¦M; #ÄM;- M?QM; iQ¨M #° ?°B i`QÌM; H¢B K°i +?9i +kM; F?¬M
+?9i H¢M? •K mX "ÎB pb iQ¨M #° iB M M?•M Î ç•v- K¶B K°i M;QÌB ç m bY /KM; T?
M¦M;X

.QÆM; h?B M o'M M?„K K„i H¢B- i?"i ` i?–M i?S+ H¢B bÈK ç2K ç M H¬ ç†i Î ;B[F
? B +€B ç M H¬ M¨v [mª i?U+ F?¬M; ? ç°M; [m i v +?•MX G9+ M¨v- ;? /U ç®B /
M;²B ç–v M;QÌB- K¨ .QÆM; h?B M o'M # M M¨v H¢B pšM M?Q +k +?d +¦ K°i KbM? #

> B T?QÆM; i`"M /Q M? ?bM? i?¨M? ç®B H"T `ä `¨M;X

*¬M; +?SM; L;mv i GBM? h¬M; T?€B ` +kM; p¨Q M;²B- ? B p` i`Q +?QM? ;B[- K°i
t M?- +ª M;QÌB i` M /QÈB F?¬M; H° K°i +?9i F?Q iS+- H¨K M;QÌB i `'i H¨ M?bM

ó*–M i¢B ?¢ T?€B K°i ç°B M;QÌB çB i?2Q ? v F?¬M;\ " M i` M ç½ /†M /Á tm®M;- +
aQM; L;mv i hBM? M iQ¨MXô "ªQ p +Y KQÌB T?–M F?€+? F?Q M¦BX

óE?¬M; +–M- i +?d H¨ iMv iB M çB ` M;Q¨B çB /¢Q K¨ i?¬BXô .QÆM; h?B M o'M
M m T?Q b m çB i?2Q K°i ç°B M;QÌB- p"v +?mv M KbM? ç° FB T +ÁM /'m çQÊ+ b
F€ [m€B- #ÎB pb iB M ;BÈB +kM; iQÆM; iU +¦ im bo- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ +?d +¦ i
bo M¨v H¨ bBM? ` Î iB M ;BÈB K¨ i?¬B- +? K ç m H¨ iB M M?•MX æQÆM; M?B M
bBM? bªMX *?ŠM; [m M?[M; çS M?Ä M¨v bBM? ` Î iB M ;BÈB- b m F?B HÈM H M
iB M M?•MX

.QÆM; h?B M o'M Km®M ` F?ÄB i?¨M?- #ªQ p +Y iU M?B M F?¬M; M;,M +ªM- +
óo"v çQÊ+ `²BX *Q bo M M +~M i?"M K°i +?9iX h?B i çWM; `ÌB F?ÄB T?¢K pB hB M

.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m i`ª HÌB, óh #B i `²BXô L¦B tQM; HB M çB m F?B M T

J°i # M # v- K°i # M #„i ç–m iQ+? Hkv iQ¨M i?•M T?€T HU+- +?m~M #` ç•K T?€ K°i
pb ç†+ iQM? +O hU h¢B æ¢B æ¢Q- M;QÌB im Hmv M +?d +–M ç¢i iÈB +ªM? ;BÈB M
M?B M +kM; +¦ i? /WM; H¢B Î +ªM? ;BÈB p®M +¦ iB T iK+ im ?¨M? M;° ç¢Q- iB T
i`K +°iX S?ªB- K¶B K°i +€B +ªM? ;BÈB +O hU h¢B æ¢B æ¢Q ç m +¦ i? iB T iK+ i
pb +?•M F?Q i`QM; +Æ i? +¨M; i?m–M ?"m- #ªM K¢M; +?•M M;mv M +kM; iU M?B

.QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B H¢B F?¬M; +¦ +€B i?ÌB ;B M çB iB T iK+ iQ+? Hkv FB
+–M H¨ i?U+ HU+ imv i ç®BX "ÎB pb ?mv M iB M +Ym T?~K T?•M +'T ç½ H¨K .QÆM
?B TX >mv M iB M +Ym T?~KX hB M [m•M +Ym T?~KX hB M ç +Ym T?~KX *°M; H
+'T55 EûK ? B KQÆB K'v +'T- .QÆM; h?B M o'M M¨Q +¦ i? M?¨M ?¢ i?QªB K€B i
i,M; i? K i`K +°i\

L?€v K„i .QÆM; h?B M o'M iÈB F?2 b•m ç½ ç°i T?€ #bM? +ªM?X EBK ç M i`QM; +
bB m i®+ ?ŠM H MX hQ¨M i?•M F?Q ?ªB #m¬M; ` - +?•M M;mv M +QÌM; ç¢B i`¨Q
i`QM; ç M çB M M´ imM;- +?d ç H¢B K°i pB M EBK ç M K¨m + K FQ+? +Ð ?¢i ;¢Q
i`QM; F?Q ?ªB i`¨Q p¨Q ç M çB M- #` pB M EBK ç M K¨m + K +Ð ?¢i ;¢Q FB ?9i H

EBK ç M K¨m + K F?¬M; M;WM; ?'T i?m +?•M M;mv M K¨ HÈM H MX " M FB - i` M
p•MX aQ pÈB i?B M FB T K°i H–M i`QÈ+- i?B M FB T K°i H–M M¨v iÈB bÈK ?ÆM
;BÌ i`¬B [m - FBK ç M K¨m + K i`QM; +Æ i? .QÆM; h?B M o'M ç½ b„T ?Q¨M iQ¨M
p•M pšM M?Q +k +ÁM ç M; m~M HQÊM;X

.QÆM; h?B M o'M M;~M; ç–m M?bM i?B M FB T Î çdM? ç–m- M?Qm K¨vX

"ªM i?•M .QÆM; h?B M o'M +?QM? H¨ tm'i i?•M +?ÆB i?B M H¬B- ç®B pÈB FB T H
FB T K°i H–M M¨v- +,M #ªM F?¬M; +¦ +ªK ;B€+ K°i +?9i F?Q iS+ FB T H¬BX .QÆ
M?B K +ªK ;B€+ +O KbM?- M¦B +€+? F?€+ i?B M FB T K°i H–M M¨v +¦ #B M ?¦ X

EB T p•M ?°B iK- €M? b€M; çÄ i?Q€M; ?B M- K°i +¶ M;¼M HY bQ #¢+? iW i` M
.QÆM; h?B M o'MX

a„+ K†i .QÆM; h?B M o'M M;?B K i9+- +€B ç i K +?mv M i?B M FB T M¨v F?¬M; T
?Ä 5

h?B M ?Ä ç®i M;QÌB- EBK iB M #bM? i?QÌM; +,M #ªM +?¢K +kM; F?¬M; /€K +?¢K

.QÆM; h?B M o'M i ` T?ÁM; M;U iB M F?Q +?†M H¢B i?B M ?Ä - M?QM; pB + [m,
M?QM; EBK ç M i`QÎM; i?¨M? tQ v i`ÁM i`QM; +Æ i? H¢B M;WM; H¢B- p¬ Hm"M .
i? M¨Q +kM; F?¬M; i?'v ?B m [mªX

æ•v H¨ +?mv M ;b\ "m²M #U+ #m²M #U+5 G9+ ? B +?mv M i`QÈ+ ç m F?¬M; ;†T H
i?B M FB T # Q i`MK iQ¨M #° bÆM +®+X

h?B M ?Ä ?WM; ?U+ i?B m ç®i- pÁM; #ªQ ?° T?ÁM; M;U iB M F?Q #B M i?¨M? i
`mM `mM- ?B M M?B M T?ÁM; M;U iB M F?Q +kM; #„i ç–m F?¬M; +?`m M´B HQ¢B
K½M? HB i M¨vX

.QÆM; h?B M o'M #m²M #U+ Î i`QM; HÁM; K„M; i?ŠM;- iS +'T i`mM; T?˜K T?ÁM; M
`QÎB5 *€B iB M T?O M;¼+ ;BªM M¨v Hmv M ?¦ M? M? ?ÆM K°i Qi- +€B T?ÁM; M
+ÁM çQÊ+- M?QM; Î i?ÌB F?„+ K'm +?®i M¦ +¦ i? M´B H M çQÊ+ i€+ /KM; i?"i bU [
iQ¨M Hmv M ?¦ ibK ?B m M;¼+ ;BªM h?QÆM; hB M h¬M HQm H¢B- / iW i`QM; #ª
T?ÁM; M;U K¢M? ?ÆM ç M /MM;X

G¢B [m K°i MûM ?QÆM; i?ÌB ;B M- EBK ç M i`QÎM; i?¨M? i`QM; +Æ i? ?Q¨M iQ¨M
+?9i M¨Q- i?B M ?Ä # M M;Q¨B +kM; +¨M; H9+ +¨M; HÊB ?¢B- pÁM; #ªQ ?° T?ÁM;
M;?B K i`¼M;X

.QÆM; h?B M o'M #B i ?B M i¢B p°B H¨ p¬ /KM;- T?ªB iBM? i€Q H¢B M;?o +€+?X
p"M K M? i?B M #¨M- M?QM; H"T iS+ .QÆM; h?B M o'M HB M ç2K M¦ MûK Î b m
KS+ , H¢B p"M K M? i?B M #¨M- M¦ +?d H¨ K°i FB M #ªQ #®B- K°i +¬M; +K- KbM?
K¨ F?¬M; T?ªB #` M¦ çB m F?B MX

L?È `ä i?B M FB T ? B H–M i`QÈ+- KbM? ç m H¨ F?¬M; /MM; #'i +S T?€T #ªQ M¨Q
i? K i?•M- +¦ i? H¨ M;mv M M?•M M¨v ? v F?¬M;\ L m T?ªB- .QÆM; h?B M o'M
M;mv M `O i?^M; +? b€M; +? hY hB m "ªQ GK+ FB - +€B +¬M; T?€T M¨v [m€ ibK
i ç° i?B M FB T +¦ i? /MM; T?€T #ªQ- +¦ i? /MM; i`"M T?€T- pb b Q KbM? T?ªB /
+?®M; çÌ\

.QÆM; h?B M o'M imv i`QM; HÁM; ç M; K„M;- pšM H¨ ç2K T?ÁM; M;U iB M F?Q i?
+€B iB M F?Q M¨v +kM; T?ªB #€Q ?ÄM;X

Zmª M?B M F?¬M; M;Q¨B /U çQ€M- i?B M ?Ä F?¬M; +ÁM M;,M i`Î- M? M? +?¦M; i
h?B M o'M- [m–M €Q i®i H¨M? +O .QÆM; h?B M o'M H¢B #B M i?¨M? ?Q p¬X h?
i`QM; +Æ i? H¢B K°i H–M M[ çB M +m²M; tQ v i`ÁM H M- HBM? F?Q i`QM; T?¢K
?9i MQÈ+ i`¨Q p¨Q i`QM; +Æ i? .QÆM; h?B M o'MX ç¼+ i`mv M KÈB M?'i i¢B X

.QÆM; h?B M o'M p"M +?mv M h?B M G¬B EBK h?•M- +SM; `„M +?®M; çÐ mv HU
h?B M G¬B EBK h?•M + Q ç M i K +?mv M i–M; i?S #ªv- +SM; `„M M;,M +ªM çQÊ+
i?B M ?Ä ` M i?•M i? - +€B M¨v +kM; F?¬M; T?ªB / +?ÆB- M?QM; F?¬M; i? F?¬M
M¦ ç M i?Y i,M; H MX h?"i ` - iW K°i H–M M¨v i?B M ?Ä #m¬M; tm®M; +¦ i? M?b
i?B M FB T- ç m T?ªB /MM; i?•M i? çB +SM; `„M +?®M; çÌ- K¨ #´M w +O M¦ +?Q
HU+ +MM; T?€T HU+ +O #ªM i?•M M;QÌB im ?¨M?- K¨ F?¬M; T?ªB F?ªQ M;?B K i
M?B mX æ²M; i?ÌB- +kM; H¨ M?„+ M?Î #ªM i?•M M;QÌB im ?¨M?- M;Q¢B HU+ +¦ i?
pšM H¨ im pB +O KbM?- çQÊ+ +€B M¨v K'i +€B F?€+X J Km°B K'i +ª w +?Q- [m€
M;¨v i?B M FB T #m¬M; tm®M;- +?QM? H¨ H9+ M;QÆB ?¦ i?¨M? i`Q #KBX

æ i K +?mv M i?B M FB T ;Á p M; K°i H–M +ªM? #€Q +?Q .QÆM; h?B M o'M- im
+MM; +¬M; /½ i`¨M;X S?€T #ªQ H¨ +–M i?B i- M¦ i®i M[+kM; H¨ p"i M;Q¨B i?•MX
i? i`–K K X

h?B M G¬B EBK h?•M b m ç i K +?mv M- K¢M? M?Q i? M¨QX .QÆM; h?B M o'M +?
i?B M ?Ä K°i H–M M¨v H¢B +?Q .QÆM; h?B M o'M K°i i?S M?"M #B i ç¢B F?€BX
iB M F?Q +kM; F?¬M; M;,M çQÊ+ i?B M ?Ä - M?QM; ç i K +?mv M h?B M G¬B E
+€+? F?€+- Qi M?'i ç i K +?mv M h?B M G¬B EBK h?•M Î i` M T?ÁM; M;U- F?¬M
iB M F?Q5 J¢M?- i?"i H¨ [m€ K¢M? K)5 *€B M¨v T?ªB +?2 /'m ?ŠM H M- #bM? i?Q
F?Q K°i +?9iX i`mv M +QTv iW

amv M;?o K°i +?9i- K°i F ç`+? Î b m F?B i?"i F?¬M; / /¨M; ç€M? pÐ i`mM; T?˜K i
.QÆM; h?B M o'M- b[M; bÌ T?€i ?B M- i?b ` i?•M i? .QÆM; h?B M o'M bQ pÈB i`
F?Q +ÁM K¢M? ?ÆMX o"v b) i?9 p` +Ð M¨Q\ hWM; iÈB +¦ F?ª M,M; i`Î i?¨M? K'm
#¢B5 *?mv M iQÆM; H B B +kM; F?¬M; #B i- +?ŠM; [m T?ÁM; M;W +?m ç€Q im

óGQ¢B mv i? M¨v- F?ŠM; ç`M? H¨ +¦ M;QÌB ç M; ç° FB TXô J°i ç¢B ?€M i¦+ çÄ çS

s Î M;Q¨B M;¨M /†K +?¶ b•m i`QM; K°i +?¶ F?2 b•m- MÆB M¨v +¦ K°i ç€K iB M M?

hB M ;BÈB +¦ +QÌM; ç¢Q- ç•v i?”i H¨ K°i +?mv M H¨K +?Q M;QÌB i F?¦ ?B m- M?Q
H¢B `’i / /¨M; M¦B çQÊ+ i?¬M;X LÆB M¨v H¨ +?¶ M¨Q\ hB M ;BÈB55 *kM; F?¬M;
M¨v H¨ K°i +€B i? ;BÈB i¨M F?®+ F?¬M; +¦ i`”i iU- F?¬M; +¦ T?€T [mv- F?¬M; +¦
i¬M- F v m ç¨Q i?ªBX

Í MÆB M¨v- +QÌM; ç¢Q +kM; H¨ ?ÊT T?€T- #ÎB pb M¦ i²M i¢B- +?Q M M M¦ +?QM
Km®M ç¢i çQÊ+ K°i #° iB M [mv i- M•M; °i #QÈ+- ç•v H¨ çQÌM; i„i / /¨M; M?’i +kM
#€M F?¬M; p®M- B +kM; +¦ i? H¨KX

h?”i ` - +€B M¨v F?¬M; i? ;¼B H¨ +QÌM; ç¢Q- M M ;¼B H¨ +QÈT +O M;QÌB ;B¨m
M;QÌB ;B¨m F?€+- +Sm +?QM? KbM? M;? QX

óæ¢B çQÆM; ;B - +?9M; i M M çB M?bM K°i +€B ? v F?¬M;\ :–M ç•v M;¨v +¨M; M
F?¬M; / /¨M; +¦ +QM / #ûQ +?¢v ` - +?9M; i +kM; F?¬M; i? #m¬M; i? - M m F?
+?9M; i +?d +¦ ,M F?¬M; F?QXô J°i M;QÌB i` im´B i?•M ,M K†+ [m•M bQ- +–K i`
KÎ KB M; M?„+ M?ÎX

óL;QÆB b Q #B i H¨ / #ûQ\ô æ¢B ?€M i¦+ çÄ M?bM M;QÌB i` im´B K°i +€B ?ÄBX

óÍ iB M ;BÈB ç° FB T- F?ŠM; ç`M? H¨ +QM M®B /äB +O M?[M; iB M M?•M FB - K¨
ç m b) +¦ p¨B T?–M [mw F?Q- ?ÆM M[tQÆM; +®i +kM; F?¬M; T?ªB +SM; `„MX *¦
T?ªB / #ûQ H¨ +€B ;b\ô L;QÌB i` im´B +QÌB [mv M `k i`ª HÌBX

k93X *?QÆM; k93, óM¬ "°+ô æQ G M h”M *Y

G "¨M o”M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 9, *?d hBM? L;mv i Gm•M

*?QÆM; k93, óL¬ #°+ô çQ H M i”M +Y

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

óæ9M;- M;QÆB M¦B `’i ç9M;X > ? ? ô æ¢B ?€M i¦+ çÄ +QÌB HÈM M¦B- b m ç¦ KÎ
i?2Q #ªM i`¢B +?O tm’i T?€i5 *?9M; i çB ;B i / #ûQXôX

ó8+ ô J°i ç€K ç¢B F?€B +kM; +¦ K’v +?K+ M;QÌB çB m F?B M T?B ?¨M? T?€T #ª
F?¬M;X

J¨ #ªM i?•M ç¢B ?€M i¦+ çÄ H¢B H¨ i?QªB K€B K¨ imM; M;QÌB # v ` M;Q¨BX

ólv i? i?”i +QÌM; ç¢B- ç•v i?”i bU H¨ ç M; ç° i?B M FB T b Q\ô >€M iY i¦+ çÄ +¨M;
Q T?O- H¢B H¨ ? i ?²MX i`mv M +QTv iW

"bM? i?QÌM; ç° FB T i?¨M? iB M- M?B m H„K bQ pÈB i?B M FB T H–M i?S # +O
pb +?d +–M ç° K°i H–M- H¢B H¨ ç° FB T ÎiB M ;BÈBX L?QM; +€B mv i? M¨v H¢B H
?¢ ;BÈB K¢M? ?ÆM ç•m +?d ;’T KQÌB\

æ–m ¦+ ?€M iY i¦+ çÄ +¦ +?9i K K M- F?¬M; [m€ pmB p p”M +?mv M ç–m ¦+- H9+
M;?o iÈB çB K M¨vX

L?QM;- F?¬M; +?Ì ?„M +•M M?„+ +˜M i?”M- +¶ mv i? FB ç°i M?B M #B M K’i- ;B®

©Q ;B€+\ æ–m ?€M iY i¦+ çÄ +¨M; H9+ +¨M; ?¬M K K MX

.QÆM; h?B M o'M ç½ pQÊi [m i?B M FB T- K°i pB M EBK ç M K¨m + K HŠM; H†M
ç M ?Á - iªM ` K°i +¶ F?Q iS+ ?MM; ?"mX >'T i?m ç M iB M HBM? F?Q- b m F?B i`
i`QM; EBK ç M- H¢B iW M¦ T?€i ` - +?"K `½B i`¨M M;"T ç M çB MX

h?B M G¬B EBK h?•M [m i?B M ?Ä ` M Hmv M- ç½ ç°i T?€ #bM? +ªM? ç i K +?m
i–M; i?S M?'iX *¨M; p b m imv +¨M; K¢M?- M?QM; +kM; +¨M; F?¦ im Hmv M5

h?QªB K€B- .QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B +ª M;QÌB ç m i?QªB K€B- HU+ HQÊM; M
`°M; ;'T ç¬BX LB K ç°M;- T?¢K ç°M; ioM? pB M;¨M /†K ç m Î /QÈB i?–M i?S+ +ªK

.QÆM; h?B M o'M KÎ ? B K„i- /WM; im Hmv M- H'v ` K°i #° [m–M €Q KÈB K†+ p¨Q
MÆB M¨v # v iÈB- +kM; F?¬M; i? i`–M i`m²M; i?•M KbM? +?S\

.QÆM; h?B M o'M # M M¨v pW K†+ [m–M €Q- ?Q¢i ç°M; ? B +€B- +QB M?Q i?Qª
Hmv M +? K°i #° i`QÌM; #¨Q- +?ŠM; [m pšM +?Q +¦ i?ÌB ;B M- p b m +ÁM +¦ b€
?Ov /B i b€m #° [m–M €Q M[X hQM? i`QÈ+ FB F?B +?B M ç'm ?Q ? Q- +¦ p M?Q
H„K- M m F?¬M; Km i? K p¨B K¦M- ç M H9+ ç¦ T?ªB +ÎB i`m²M;X

Zm K°i ?²B H•m- K°i ç€K M;QÌB # Q p•v .QÆM; h?B M o'MX

h? M? MB M i¦+ çÄ bYM; b®i K°i +?9i- i?'v / #ûQ H–M M¨v p"v K¨ H¨ K°i EBK iB M
/ H¨KX h`QM; ç°B M;k +O KbM? +kM; +?d K°i KbM? KbM? +¦ im pB EBK iB MX

ó*€+ p`- H¨K +€B ;b p"v\ô .QÆM; h?B M o'M i•K ibM? i?QªB K€B ?ÄBX >B M i¢B
pQÊi [m i?B M FB T- i`Î p # [m M p¨B M,K- i`[ç–v # i`,K b€m KQÆB H,K F?Q ?ª
iB M- EBK iB M i`•m #Á M[+kM; F?¬M; #^M; KbM?- # Q ;²K K°i i?–M i?9 +¦ im pB

"ÎB pb i?"i Km®M bQ b€M? K¨ M¦B- i?ÌB F?„+ K°i +€B +ªM? ;BÈB çdM? T?QM; +O
K°i + Q ;B B i?–M i?9 +MM; i?ÌB Fb- +¦ F?ª M,M; T?€i ?mv i?U+ HU+ imv i ç®B pQ

óVK- ç€M? +QÈT5ô >€M iY i¦+ çÄ +?–M +?Ì K°i H€i HB M ?¢ [mv i i•KX *?d +–M F
+¦ ;b F?¬M; i? +QÈT\

.QÆM; h?B M o'M i?–K M;?o- [mª M?B M F?¬M; M;Q¨B /U çQ€M- MÆB M¨v +€+? h
p¢M /†K- iMv iB M ibK K°i +€B F?2 M9B M?Ä F?¬M; M;QÎB p"v K¨ +kM; çQ iÈB +Q
+QÌM; ç¢Q M¨v tQÆM; [mv iX

.QÆM; h?B M o'M tQ M„M ? B i v- M¦B, ó o"v i?b F?¬M; i?QÆM; HQÊM; M[\ôX

ó:B Q ` M?šM i`[p"i i` M M;QÌB M;QÆBX a m ç¦ +¦ i? M iQ¨M `ÌB çB- M?È F„- #ª
æ¢B ?€M i¦+ çÄ- ²- ?ŠM H¨ i M sQ+? >MM; M;?B K i9+ ;"i ç–m M¦BX

.QÆM; h?B M o'M H'v ` FBK FB K- p¢+? i`€B T?ªB ? B +€B- H„+ H„+ ç–m M¦B, óE
T?–M KQÌB ;B bªM +O H½Q iY ç m Î i`QM; M?šM i`[p"i- imv +?d +¦ K°i T?–M KQ
/¼ +? i K°i ç€K M;QÌB5

óG M- tY Hw ?„M5ô sQ+? >MM; H"T iS+ ?¢ H M?X

>ÆM KQÌB ;½ HBM? iB M H"T iS+ ç2K T?€T #ªQ bÎ i`QÌM; +O KbM?- T?B FB K +
h?B M o'M MûK [m X E?mM; +ªM? ç¦ i?"i H¨ `'i ç² b°- M¦B ç M- +€B FûQ # FûQ H
h?B M o'M +?d iWM; ç€M? K°i H–M- K°i H–M ç¦ H¨ i`U+ iB T /MM; *Ym E?9+ >Q¨M;
M;¨M im bo i`U+ iB T i ç¢B i`"MX

J°i H–M M¨v iU M?B M +kM; +¦ i? H¨K M?Q p"vX *?ŠM; [m .QÆM; h?B M o'M i`€
p"v- FBM? M;?B K H¨ ç€M? ` - M?[M; H•m H M¨v pW H9+ +¦ i? i?Y K°i H–M i`bM
KbM?X

h?QÆM; G M; hB M Zmv i +?B m i?S M?'i- i?•M ?bM? .QÆM; h?B M o'M ç°i M?B

h?•M ?bM? .QÆM; h?B M o'M H¢B ç°i M?B M tm'i ?B M Î i`QÈ+ M;QÌB K°i ;½ HBM
K¨ [m - #¦M; FB K K¨m p¨M; ?B M H M- M;QÌB M¨v ç½ #` i?•M ç–m +?B Hb X

J¼B M;QÌB i?'v .QÆM; h?B M o'M tm'i ?B M- +¬M; FQ+? H¢B K°i H–M M[?QÈM
+?m˜M t€+ p¬ +MM;X L?QM; ç€M; iB +- +?d `B M; +?m˜M H¨ p¬ /KM;- i?•M ?bM?
M[#B M K'i Î i`QÈ+ K„i # Q M;QÌBX h?2Q H¢B H¨ K°i #¦M; FB K- K°i ;½ HBM? iB
h?B M o'M #B M K'i ;–M M?'i +kM; #ÎB p"v M;½ tm®M;X

h?•M ?bM? .QÆM; h?B M o'M M? M? M?Q +?ÈT- +?¶ ç M- F?¬M; B +¦ i? M;,M- M
K°i ç€K +QÌM; ç¢Q ç½ #` ?„M tY Hw i€K T?–M5 L? M? ç M H¨K M?[M; M;QÌB F?€
F`T iB i i'mX o®M HU+ #¢Q T?€i +O h?QÆM; G M; hB M Zmv i ç½ `'i K¢M?- H¢B
i®+ ç° .QÆM; h?B M o'M +¦ i? iQÎM; iQÊM;X

*?„M\ GU+ #¢Q T?€i K¢M? K) T?®B ?ÊT +?•M M;mv M K¢M? K) +O .QÆM; h?B M
b„+ #ûM- iQ¨M #° iB M F?Q M;,M +ªM ç m #` K°i T?•M i?¨M? ? B- iQM? +ª +?O M
i`ªX

h` M i?•M FB K K M; h?QÆM; G M; EB K E?Q- imv F?¬M; i? +¬M; t Î M;Q¨B # i?
T?€ ?Q¢B- i` M FB K F?Q €T b9+ K'v H–M +?•M M;mv M- b m ç¦ H'v ?bM? i?S+ M9
` - [mª M?B M H¨ F?¬M; ;b F?¬M; T?€ çQÊ+X

sQ+? >MM; M?bM ç M bYM; b®i K°i +?9i- HÁM; bBM? w `9i HmBX Zmª i?U+- bQ b
F?¬M; bÊ- M?QM; i? M? FBK FB K M¨v pW i?'v ç½ F?¬M; +?d H¨ ?¢ T?˜K iB M F?
M¦ pW `²B T?€ ?Q ?¢ T?˜K iB M F?Q F?¬M; +¦ KQÌB FB M- +kM; +¦ i€K FB MX

h`QM; HÁM; sQ+? >MM; +¦ +?9i M;? M F?m'iX L m #Ä [m T?€T #ªQ K°i # M- +?d b
bU i?"i H¢B H¨- K°i + Q i?O +MM; +'T #"+- +–K K°i i? M? i?–M #BM? HÊB F?Q- T
iQ¨M F?¬M; T?ªB ç®B i?OX

.QÆM; h?B M o'M tY Hw iQ¨M #° H•m H - H9+ M¨v KÈB +?QM? /B M ç®B K†i sQ+
F?¬M;\ôX

æ–m ¦+ sQ+? >MM; tQ v +?mv M +¦ +?9i +?"K- M?QM; ç¦ H¨ Î T?QÆM; /B M F?€+X
M? m K¨ M¦B- ç–m ¦+ sQ+? >MM; H¢B i?–M F€ tQ v +?mv M +U+ M? M?5 hm pB
i?U+ HU+ ? B # M +? M? H +? ç½ [m€ `°M;X

óE?¬M; ç€M? +QÈT M[Xô sQ+? >MM; H,M H°M iB M ;BÈB +kM; F?¬M; T?ªB K°i M
p¨Q i'K b„i `²B- M?QM; +kM; K v b m F?B çKM; p¨Q- ç–m ¦+ H¢B pšM +¦ i? çO b
çQÌM; ç M i®BX

óæQÊ+ `²B- ç•v H¨ iU M;QÆB çQ H M +Y Xô .QÆM; h?B M o'M p®M Km®M ç2K M

pšM- iBM? i?–M +?B iBM?- M?[M; +€B M¨v Î i`QM; p¬ i”M iBM? F?¬M; p”v +ÁM F?
K°i Qi i?B M i¨B ç` #ªQ F?¬M; iQÎM; çQÊ+- i?”K +?Q +ÁM +¦ iB M i?B M Hmv M i

ó*?ŠM; [m ç€M; iB +- iBM? Hm•M +¦ # Q M?B m- B +kM; F?¬M; #B i- M?QM; M;
M?B mX h?m°+ ?¢ +kM; +?Q iWM; i?’v #° /€M; M¦Xô æBM? —M i?Î /¨B M¦BX

óæQÊ+ `²B- +S M?Q p”v- M;QÆB iB T iK+ H¨K i®i +?mv M +O M;QÆBXô .QÆM; h

.QÆM; h?B M o’M M?„K K„i i`–K iQ- F?¬M; B #B i ?„M `®i +m°+ bmv M;?o +€B ;
o’M pšM H¨ i?Î /¨B K°i ?ÆB- H’v ` æB m >Q h? M? æ²M; G¬- H’v ` K°i Qi Hmv M
+?9i H¢B ç2K M?[M; i?S M¨v i?m i`Î p - çSM; /”v ?QÈM; /QÈB H–m çB ç MX

ó«M; +?O5ô sQ+? >MM; K’v M;¨v M v ç½ i? M;?B K çQÊ+ K°i Qi +ªK ;B€+ i®i ç TX
iQ¨M M?bM +kM; F?¬M; M?bM i?’v iB M ç M- +S M?Q p”v #¨v Î i`QÈ+ K†i KbM?- ?
+¦ F?¬M; Qi GB i oB K æ M- ç•v +?QM? H¨ iB M ç M +’T b€m5 >ÆM M[Î i`QM; M
+Y #¨v ` ç m K°i #° /B M K¢Q F?˜M +–m- +€B M¨v +kM; H¨K +?Q i`QM; HÁM; sQ+
i?–K M;?o- HQ¢B +m°+ b®M; M¨v t bQ pÈB i`QÈ+ FB ?¢M? T?9+ ?ÆM M?B mX

óh çB ` M;Q¨B K°i +?mv M- M;QÆB i`¬M; +Y iB KXô .QÆM; h?B M o’M M¦B tQM;

*¦ K°i ?Ä F i`¬M; +Y ?¨M; i?QªB K€B ?ÆM M?B m- F?¬M; +–M K¼B +?mv M ç m
ç®M; HÈM i?ÌB ;B M +¦ i? çB ` çB /¢Q M?B mX

h?B M h^K hB p¢M M,K- H¨ KK+ çQ+? .QÆM; h?B M o’M H–M M¨v ` M;Q¨BX Jm®M
K€B- h?B M h^K hB iU M?B M H¨ HU +?¼M i®i M?’i- `’i ?B M M?B M HQ¢B ç² p”i M
?¨M;- +?d +¦ iU KbM? çB ` ibKX

.QÆM; h?B M o’M ibK ?²B H•m- +kM; +?Q ibK çQÊ+ i?Q+? ?ÊT- h?B M h^K hB i`€
h?B M h^K hB p¢M M,K i?b F?¦ ibKX G’v M;¼+ #°B çQ iBM HB M i?¬M; æ² h? X

ó±\ .QÆM; ?mvM? ibK i +¦ +?mv M ;b\ô æ² h? F?€+? F?Q ?ÄBX

óE?¬M; #B i æ² ?mvM? #B i- h?B M h^K hB p¢M M,K Î MÆB M¨Q +¦ i? ibK çQÊ+ ?
o’M i`U+ iB T /Á ?ÄBX

óL m i`QM; hB M L;mv i i?¨M? +kM; F?¬M; +¦ K¨ M¦B- p”v +?d bÊ +?d +¦ K°i MÆBX
i`ª HÌBX

ó*?¶ M¨Q\ô .QÆM; h?B M o’M iÁ KÁ ?ÄBX

óÍ +U+ #„+ imv i M;mv M hmv i L? K i?¨M?Xô æ² h? i`ª HÌB- óLÆB ç¦ i?W i?½B K
?ŠM H¨ +¦ i? ibK çQÊ+XôX

ó o”v HB M ç i¢ `²BXô .QÆM; h?B M o’M M¦B tQM; HB M # v ?QÈM; i`mv M i®M; i`

S?Q i`mv M i®M; hmv i L? K i?¨M? +kM; F?¬M; ç„i- +?ŠM; [m K’v +?K+ i?QÊM; T
M?B M- +€B M¨v ç®B pÈB iB M M?•M #bM? i?QÌM; K¨ M¦B pšM H¨ K°i K¦M F?¬M; M

hmv i L? K i?¨M?X h?¨M? M?Q i M +O M¦- M^K Î i` M +€M? ç²M; imv i KÌ K`iX :B¦
T?•M i€M- tBM? ç T K¨ H¢B i? HQÆM;X hmv i i`„M; i?¨M? M? K- + Q + Q bWM; b

.QÆM; h?B M o’M M°T T?Q p¨Q i?¨M? b m ç¦ çB p¨Q i?¨M?X G9+ M¨v b„+ i`ÌB ç½ F
.QÆM; h?B M o’M iMv iB M ibK K°i M?¨ F?€+? b¢M Î H¢BX

Zm K°i M;¨v- .QÆM; h?B M o’M Î H9+ ` M;Q¨B- ç®B pÈB F?€+? çB K ¬M; +?O ?ÄB
i?¨M? MÆB M¨Q +¦ h?B M h^K hB p¢M M,K #€M ? v F?¬M;\ôX

ó±- M¨v çB T?Q ç¬M; #„+- F?QªM; i`,K /†K- +¦ K°i +€B +?mv M K¬M h¨K h M; *€+
i?S F?€+? [m M M;¨B +–MXô «M; +?O F?€+? b¢M `’i F?€+? F?Q i`ª HÌBX

ó o”v ç i¢ +?d çB KXô .QÆM; h?B M o’M HmB p T?ÁM;- çB m F?B M T?B ?¨M? T?
v çBX

ZmªM?B M- Î M;Q¨B i`,K /†K +¦ K°i h¨K h M; *€+X

.QÆM; h?B M o'M +'i #QÈ+ çB p¨QX h`QM; +Y ?¨M; F?¬M; +¦ M?[M; M;QÌB F?€+
tBM? ç T imv i Hm•M M;²B Î i`QM; +Y ?¨M;- `'i ?B M M?B M M¨M; ?ŠM +?QM? H¨

ó"¨ +?O- tBM ?ÄB MÆB M¨v +¦ h?B M hˆK hB #€M F?¬M;\ h Km®M M,K Î p¢M M,K i
H¨ Km ç² p"i- F?¬M; T?ªB ç M M;„K K„ M[X

ó*¦ H¨ +¦- +?ŠM; [m tBM iB M bBM? +?Q i?'v i?•M T?"M- #bM? i?QÌM; h?B M hˆK
F?¬M; #€M M;QÌB H¢Xô "¨ +?O K„ M[KÎ KB M; M¦BX

ó±\ o"v #¨ +?O H¢B M?Q i? M¨Q #B i- i?•M T?"M i¢B ?¢ HB M M?'i ç`M? H¨ #¢M F?
o'M M;?B ?Q†+ ?ÄBX E?¬M; #€M M;QÌB H¢- i?"i ` +?QM? H¨ F?¬M; Km®M #€M +

ó*€B M¨v çQÆM; M?B M /Q i T?€M çQ€MXô "¨ +?O K„ M[i?ªM M?B M +QÌB i`ª HÌB

.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m- H'v ` K°i F?®B ?mv +?QÆM; FB - # M i` M +¦ F?„+
+€M? ?Q X

óh?b ` +€+ ?¢ H¨ i K T?~K ç M bQXô J„ M[¬M; +?O +¦ +?9i F?€+? F?Q- ç M bQ HB
M;? M;?B T- H¨ F?¬M; +¦ F?ª M,M; ;Bª K¢Q- ?ÆM M[+¦ çQÊ+ M¦ T?–M HÈM ç m

óh¢B ?¢ .QÆM; h?B M o'M- F?¬M; #B i #¨ +?O +?`m #€M ` h?B M hˆK hB p¢M M,
.QÆM; h?B M o'M F?€+? F?Q ?ÄBX

ó.QÆM; h?B M o'M\ L;¨B +?QM? H¨ o'M h?B M +Q bo\ô J„ M[#¨ +?O FBM? M;¢+ M
ç M bQX `ä `¨M; +?QM? H¨ iB m +?m~M HK+ T?~K5

ó±- #¨ +?O M?"M ` i¢B ?¢\ô .QÆM; h?B M o'M F€ [m€B ?ÄBX

óæ¢B / M? +O M;¨B- ç½ Î b m F?B M;¨B +MM; K'v ç¢B ç M bQ +O hB M L;mv i i?¨
hmv i L? K i?¨M?- M;¨B b Q KÈB i K T?~K\ô "¨ +?O F€ [m€B ?ÄBX

ó±- i¢B ?¢ +kM; +?Q çB ç M bQ HB M KBM? ç´B H M? #¨BXô .QÆM; h?B M o'M Kd
KbM? ç½ i`mv M ç M MÆB M¨v `²B\ *€B M¨v i`mv M i?U+ M? M?55

h?"i ` +€B M¨v +kM; F?¬M; F€ [m€BX L;¨v ç¦ M?B m M;QÌB p•v t2K M?Q p"v- M;
.QÆM; h?B M o'M HÊB ?¢BX a m ç¦ pB + M¨v H¢B [m M?B m M,K M?Q p"v- i`mv
#„+ +kM; F?¬M; +¦ +€B ;b M;Q¨B w Km®MX

óh?b ` H¨ i? Xô J„ M[ #¨ +?O ;"i ç–m M¦B- +€B M¨v `'i #bM? i?QÌM;X h`QÈ+ F?¬M
ç„i /¼ M;QÌB- H¢B M¦B iÈB M?[M; ç M bQ M¨v #bM? i?QÌM; +?mv M M;?B M +Sm
K'v p¢M M,K +kM; F?¬M; +?`m /ÌB ´X *?Q M M ?B M i¢B `'i M?B m ç M bQ ç m +¦ b
M;?B T ?mM; #¨BX

óL?Q p"v- i¢B ?¢ +¦ i? Km h?B M hˆK hB +O M;¨B F?¬M;\ô .QÆM; h?B M o'M Kd

ó*¦ i? - çQÆM; M?B M +¦ i? - h?B M hˆK hB K¢M? M?'i +O #´M iB K +?QM? H¨ iÆ
p¢M M,K T?mM- +SM; +ÄB p¬ +MM;- MQÈ+ HY #'i t•KX *?ŠM; [m i` M ;B€ ô J„ M
#€M ` F?¬M; +¦ F?ª M,M;- #€M ç„i H¢B ç„+ i°B pÈB M;QÌBX *?ŠM; [m HQ¢B K†i
;®+- p"v +kM; +¦ +?9i ç„iX

k8yX *?QÆM; k8y, æ M .QÊ+ *Sm J¢M;

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 9, *?d hBM? L;mv i Gm•M

*?QÆM; k8y, æ M /QÊ+ +Sm K¢M;

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

óE?¬M; b Q- i¢B ?¢ #B i- #¨ +?O M;QÌB +S pB + KÎ KB M;Xô .QÆM; h?B M o'M #E
ç w M¦BX

óh?B M h¨K hB p¢M M,K- K°i iB M K°i M;¨M i?QÊM; T?~K iB M i?¢+?X hÆ i^K M,K
M,K- ;B€ HB M M?B m H M K°i M;¨M i?QÊM; T?~K iB M i?¢+?X *?ŠM; [m h?B M h
H¨ K°i iB M # p¢M pB M i?QÊM; T?~K iB M i?¢+?Xô J„ M[#¨ +?O i`U+ iB T M¦B-
T?ªB +?,M; M?'iXôX

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM;- +¦ +?9i M;•v M;QÌBX hmv KbM? +¦ iB M- ?ÆM M[I
/MM; h?B M h¨K hB ç M Hmv M +? i`QÌM; #¨Q- p"v Qi M?'i +kM; T?ªB MY +•M- +
hQ¨M #° /MM; K†i ?¨M; KQÌB p¢M M,K- p"v +–M K°i i`,K M,K KQÆB p¢M i?QÊM; T?
;B€ +ª F?OM; #® +Ð M¨Q\

h`mv M i®M; ;B[ ? B im iB M iBM?- K°i H–M i`mv M i®M; çÆM ?QÈM; +kM; F?¬M
iB M i?¢+?- K°i i`,K M,K KQÆB p¢M M¨v çO i`mv M i®M; KQÌB H,K H–MX JQÌB H,
?ŠM H¨ +¦ i? iÈB K°i im iB M iBM? +'T ? B ;–M M?'iX hB M M?•M #bM? i?QÌM; ç¨Q
+¦ F?ª M,M; FB K çQÊ+ K°i K¦M HÈM M¨vX

*€B M¨v M m i?"i Km®M Km - iB m T?Q iQ HÈM +¦ i? iQÎM; iQÊM;X

.QÆM; h?B M o'M iU ?ÄB K°i +?9iX hB M i?¢+? i?S M¨v +kM; +?d +¦ i€+ /KM; Î iB
;BÈB- p"v i?"i ç9M; H¨ K°i +?9i i€+ /KM; +kM; F?¬M; +¦X .Si F?Q€i iB m çB- /M b
i`,K M,K KQÆB p¢M M¨vX

óh Km®M MY +•M h?B M h¨K hB KQÌB p¢M M,K- F?¬M; #B i #¨ +?O M;QÆB +¦ M
.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m ?ÄB H¢BX

óLY +•M\ô J„ M[#¨ +?O +kM; F?¬M; i`€M? F?ÄB FBM? M;¢+- +?ŠM; H) ?„M Km®I
b Q\ oÈ p~M- h?B M h¨K hB F?¬M; +¦ F?ª M,M; /MM; ç Hmv M ç M- +?d +¦ i? /MM
+¦ Hmv M F?QX LY +•M h?B M h¨K hB +kM; çO Hmv M +? K°i FB M i`QÌM; #¨Q- /M
M,K Hmv M +? K°i FB M i`QÌM; #¨Q- +kM; F?¬M; i`€M? F?ÄB [m€ t td `²B M?d\ *
h¬M; K¬M T?€B M?Q p"v- Î H9+ Hmv M +? T?ÁM; M;U T?€T #ªQ- t2M HšM p¨Q F?Q
#ªQ T?ÁM; M;U p"v +kM; H¨ KQÌB T?–M HÊB ?¢BX

óS?ªB- MY +•M- i`€M? +?Q H–M b m çB K°i +?mv M M[- +?Q M M i /Si F?Q€i K
E?¬M; #B i [mw iB K +¦ M?B m M?Q p"v ? v F?¬M;\ô .QÆM; h?B M o'M i?QªB K€B

ó*¦- +¦- +¦X LY +•M T?ªB F?¬M;\ L;QÆB +?Ì K°i H€iXô J„ M[#¨ +?O ç M; Km®M +

ó*?Ì K°i +?9i- ¬M; +?OX h i?'v pšM H¨ H'v K°i +•M çB- ;¦T +€B b® M;mv M çQÊ+ `
M?B M i? v ç´B +?O w M¦BX æ9M;- /Si F?Q€i K°i H–M Km M?B m K°i +?9i- +€B h
M¨v- p b m +¦ i? Km®M Km +kM; F?¬M; Km çQÊ+- HQ¢B ç² p"i M¨v +kM; F?¬M;
ç m +¦ #€M- +€B M¨v Î i` M aQM; L;mv i hBM?- +¦ i? iQM? çQÊ+ H¨ óh?´ ç†+ bªM
+'T K°i ? B F?ŠM; ç`M? +¦ HQ¢B K†i ?¨M; M¨vX *¦ H) bQ pÈB +€B M¨v i®i ?ÆM +kM
ç`M? b) bQ pÈB MÆB M¨v +ÁM ç„i ?ÆM M?B m5

J„ M[#¨ +?O K†i K¨v ?ÈM ?Î ;"i ç–m M¦B, óæQÊ+- M;¨B +?Ì +?9iXô G¨K ,M HÈM- I
M;¨M M,K +kM; F?¬M; i?'v +¦ i? ;†T H¨K ,M HÈM M?Q p"vX

J°i H€i b m- K„ M[+?O +Y ?¨M; +–K K°i +€B ?°T M;¼+ çB tm®M;- +€B ?°T M;¼+
M,K H¨K i?¨M?- +kM; H¨ ç² p"i iQÆM; ç®B i`•M [mw- p"i T?~K /MM; ç +'i ;B[ç m +¦
HÈM ?B m /KM; i€+ /KM;X

.QÆM; h?B M o'M iB T M?"M +€B ?°T KÎ ` M?bM K°i +€BX " M i`QM; [mª M?B M H
M?Q iÆ M? MX Zmª i?U+ +?QM? H¨ h?B M h¨K hB KQÌB p¢M M,K ?¨M; i?"i ;B€ i?"

.QÆM; h?B M o'M `'i ?¨B HÁM;- i¢B +?¶ H'v ` # i`,K p¢M i?QÊM; T?~K iB M i?¢+
i?B m +?9i M[+?'i ç–vX J„ M[+?O +Y ?¨M; /MM; iB M i?S+ [mûi [m - F?¬M; M?B
i`,K p¢M- i'i +ª ç m H¨ i?QÊM; T?~K iB M i?¢+?- b m ç¦ i?m H¢BX

óh¢B ?¢ HB M +€Q iWXô .QÆM; h?B M o'M +'i Fo h?B M h¨K hB- +€Q iW M¦BX

ó*Q bo çB i?QM; i?ª- ?Q M M;? M? H–M b m [m M; H•KXô J„ M[+?O +Y ?¨M; ç2K
+Y - b m F?B M?bM .QÆM; h?B M o'M # v çB- H9+ M¨v KÈB + Q ?SM; +QÌB /mv M

.QÆM; h?B M o'M # v ` F?ÄB hmv i L? K i?¨M?- i?¬M; [m i`mv M i®M; i`"M p i
Zmª i?U+- K°i H–M M¨v iB m T?Q K°i K¦M HÈM- M?QM; iQM? ;B€ i``- i`Î p M;?B M
HB M +¦ i? iU KbM? Hmv M +? K°i #° i`QÌM; #¨QX

p iÈB o'M h?B M +Q- F?€+? +ÁM F?¬M; QiX J¼B M;QÌB M?bM i?'v .QÆM; h?B
ó*?¨Q M;¨B +Q boXôX

EB T p•M F?¬M; + K HÁM; i M çBX "ÎB pb mv HU+ ç M FB T i,M; H M H¨ M;mv M M
i¢B +kM; F?¬M; +¦ M;QÌB M?9M; i v- +?Q M M ç M FB T +?d H¨ ç M FB T #bM? i?Q
M?B M +?d +¦ # çÁMX

.QÆM; h?B M o'M i•K MB K F?) ç°M;- ç M H¬ HÆ HYM; Î F?¬M; i`mM; ?¢ tm®M;- M
.QÆM; h?B M o'MX G9+ M¨v ç M H¬ ç½ F?¬M; H¨ #° /€M; M?` HQM; iS ?Q i`QÈ+ ç
F?¬M; H¨ K¨m ç²M; t M? +´ çB M M[X

*?d i?'v çdM? H¬ KÈB- ? B +QM M;k i`ªQ FBK HQM; ç m iU +?B K +S K°i MY i?•M
pÈB i?•M `²M; i`QÈ+ FB HÈM ;'T KQÌBX "®M ç¦ ?Q b2M t M? i`QÈ+ FB ç´B i?¨M
M;~M; + Q- KB M; `²M; F?) ?€- H¨K /¢M; HQM; M;•KX h?•M HÁ +?dM? i? M´B H M
o'M H¨K +?O M?•M çdM? H¬- iU M?B M +¦ i? `ä `¨M; +ªK ;B€+ çQÊ+ M¦ #B M ?¦ -
?ÆM- +¨M; i? K HBM? ç°M;- +¨M; i? K i?–M #QX hW æB m >Q h? M? æ²M; G¬ #
"¨M GQM; G¬ ?B M M v5

.QÆM; h?B M o'M i?m ?²B çBM? H¬ imM; M;QÌB # v ` - #ÎB pb i?–M i?S+ +ªK ;B€
#B i +MM; im–M p i?O HoM? # v iÈBX

" M M;Q¨B iK i"T F?¬M; Qi M;QÌB- +?ŠM; [m ç m Î /QÈB im–M p hB M L;mv i i?¨M
`²BX

*¦ #¼M M;QÌB æ¬M; H½Q ç M bQ- h`QÌM; sm•M +?•M M?•M- i?'v .QÆM; h?B M o'
p°B p¨M; ç M ç¦M çS+ + Q p¼M; i`¼M;- i`QÈ+ ? i KÎ KB M; ?ÄB, ó*Q bo- i?B M FB
F?¬M;\ôX

óE?¬M; b B- i¢B ?¢ M?'i i?ÌB T?9+ +?Q i•K HBM?- H¢B F?¬M; M;?o çQ iÈB ç M F
iQ€B +?Q +€+ p`Xô .QÆM; h?B M o'M ?ÆB iÄ ` €v M€v KÎ KB M; M¦B-X

M;m²M

hm–M p i?O HoM? ç¬M; i?¨M? hB M L;mv i i?¨M? M¨Q /€K +?"K i` - p°B p¨M; H„+
+¦- +?mv M i?B M FB T M¨v- +?QM? H¨ i?B M ç` T?€T i„+ [mv ç`M?- F?¬M; i? i`€
F?¬M; +–M iU i`€+?Xô æ M bQ +¦ i? çQ iÈB ç M FB T- i?"i bU H¨ HÊB ?¢B- bmv M
bÊX

æ¬M; H½Q ç M bQ- h`QÌM; sm•M +?•M M?•M #¼M HK+ T?~K ç M bQ M;?2 tQM; HÌ
ç°M;- KÎ KB M; ?ÄB, óL;QÆB Hmv M +? iB M ç M +'T #ªv\ô GÌB # M ç–m i?"i ` H
i?'i T?~K + Q +'T ç M bQ `²B\ GK+ T?~K ç M bQ t2K M?Q `'i HÊB ?¢B- Î i` M im i
i? M?"M `'i M?B m i¬M FQM?X L?QM; HK+ T?~K ç M bQ /M b Q +?d H¨ i`mM; +'T
+? M? H +? pšM H¨ F?¬M; M?ÄX >ÆM M[iB M ç M +'T b€m +MM; iB M ç M +'T
;B®M; M?Q i`mM; T?~K iB M F?Q `'i F?¦ +?B M i?„M; i?QÊM; T?~K iB M F?QX h?–
#bM? i?QÌM; +ÁM ?ÆM iB M ç M +'T b€m ;'T KQÌB i`Î H MX

*?O v m M?'i H¨- iB M ç M +'T #ªv- +?Q /M H¨ bB m +'T +QÌM; ;Bª +'T #"+ iB M [m•
i?'i T?~K ç M bQ- p"v t2K M?Q + Q i?O +'T #"+ iB M [m•M +kM; T?ªB H'v H ç®B ç
+¦ HÊB Q+? tmM; ç°i- +kM; b) F?¬M; / /¨M; ç„+ i°B- ?ÆM M[b® HQÊM; ç M bQ i?
HK+ T?~K ç M bQ5

Í i`QM; i? ;BÈB ç M bQ- +¦ i? F?¬M; +–M T?€T HU+ im pB Hm"M + Q i?'T- M?QM;
+ Q i?'TX *¦ + Q iU M?B M +¦ i?'T- + Q +'T ç M bQ i?'i T?~K i`Î H M- +¦ i? M¦B ç
EBK hU h?€T +O ç M bQ ;BÈB- çQÊ+ p¬ b® ç M bQ i¬M bMM;X L;QÌB i?"i bU ? K
ç M ç¢Q- HB M b) +?'T M?'i M?Q i? çB im•M i?O K°i +€B [mv i„+ M;–K M¨vX

h'i +ª K¼B M;QÌB `'i i?QÊM; ç¢Q F?¬M; çB ?ÄB M?B m- pW `²B i'i +ª tªv ` - # Q
M¨v Hmv M iB M ç M ;b- ç m F?¬M; ç M ?ÄBX "ÎB pb #¼M ?¼ #B i HK+ T?~K iB M
M,M; çQ iÈB ç M FB T- +?d +¦ b® Qi p¨B HQ¢B ç M /QÊ+ M;?`+? i?B M i?'i +'T i
FB TX *€B M¨v +kM; çO +?SM; KBM? i?•M T?"M + Q [mw i?'i T?~K ç M bQ ?B M M
?ÆM M[H¨ i?'i T?~K ç M bQ /mv M?'i +O aQM; L;mv i hBM?5

k8jX *?QÆM; k8j, ©Q .B m

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 9, *?d hBM? L;mv i Gm•M

*?QÆM; k8j, ©Q /B m

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

óE?¬M; M;?o iÈB M;„M M;OM p¨B M,K F?¬M; ;†T- +Q bo ç½ pQÊi t +?9M; i - i?"
h`QÌM; sm•M +?•M M?•M i?Î /¨B- #B m ?B M i`€B H¢B +¦ +?9i [m M; KBM?X

J¼B M;QÌB +kM; M;?2 +kM; F?¬M; i`€M? F?ÄB #²B ?²BX

.QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB- KÎ KB M; M¦B, óh¢B ?¢ +kM; +?ŠM; [m H¨ M?'i i?ÌB
ç•v H¨ M;Q¨B w Km®M K°i +?9i K¨ i?¬BXôX

ó> ? - T?9+ +?Q i•K HBM? ç¦ +?QM? H¨ ibK çQÊ+ ç°i T?€ #bM? +ªM?- ç®B pÈB
iB M5ô æ¬M; H½Q ç M bQ KdK +QÌB M¦B- M;?o `^M; [mª M?B M F?¬M; M;Q¨B /U
ç M ç¢Q i`QM; i`mv M i?mv i FB X hB M #° +U+ M? M?- +¦ i? F?B M iQ¨M #° ç M
b€iX

æQ¨M M;QÌB M; v i¢B F?¬M; i`mM; ?¨M ?mv M +?®+ H€i- .QÆM; h?B M o'M HB M
pB- ç2K i'i +ª K¼B M;QÌB çm´B `ÌB çBX J¼B M;QÌB +kM; KQÌB T?–M i?QÊM; ç¢Q-
T?B i?QÌM; [m M i`¼M;- M¦B F?¬M; +?WM; HB M #ÎB pb K°i H–M iB K im M¨v- .Q
iQ¨M çB H M +'T #"+ i?'i T?˜K ç M bQX

*ÆM b¦M; ;B¦ M?Ä M¨v +S M?Q p"v #bM? ´M- +?ŠM; [m /` iQÊM; +O çdM? H¬ M;
t2K ` MÆB ç•v bÈK ? v Km°M b) #B M i?¨M? MÆB i?` T?B- +–M T?ªB bÈK `ÌB çB ?

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; Km®M t2K M? i? K H K +O +QM M;QÌB- ?m®M; +
F?„T #KB ; B- F?¬M; i? F?¬M; bÈK H¨K iQM? iQ€MX hmv i?•M T?"M i?'i T?˜K ç
` - +?QM? H¨ F?¦ #ªQ iQ¨M p¢M M?'iX

hW F?¬M; i`mM; ?¢ tm®M;- T?•M T?¦ sQ+? >MM; çB ç2K M¦+ M?¨ bY X

ó*Q bo- M;¨B i?U+ i?¨M? +¬M; `²B\ô h` M K†i hB m E?ªB M´B H M i?–M b„+ +?Ì KQ

óE?¬M; b B- E?¬ h? M? æ M ç½ Hmv M +? i?¨M? +¬M;- ?ÆM M[i?m"M HÊB pQÊi
o'M ;"i ç–m ç€TX

óo"v i?"i bU H¨ [m€ i®i `²BX h?–M F„ +O +Q bo- i¢B ?¢ +U+ Fb #°B T?K+5ô hB m
æ M bQ +¦ i? Hmv M +? E?¬ h? M? æ M ?ÆM M[K°i H–M ç½ i?¨M? +¬M;- +?d b
ibK F?¬M; ` K'v M;QÌB M?d\

.QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB- +kM; F?¬M; +¦ ç w +?9i F?2M M¨v- K¨ H¨ H'v ` E?¬ I
M¦B, óJ M; i çB t2K MQÆM; iY M?¨ M;QÆB çBXôX

óo•M;- p•M;- p•M;Xô hB m E?ªB M;?2 tQM; H"T iS+ ;"i ç–m /šM çQÌM;X

hB M p¨Q i`QM; T?ÁM;- .QÆM; h?B M o'M M?bM i?'v H¨ ? B M[iY- K°i M;QÌB M^K
M?Êi- ?¬M K #'i idM?- K°i M;QÌB F?€+ çSM; Î K°i # M- +kM; +¦ im pB HBM? iB M
óo` +¬ MQÆM; M¨v H¨\ôX

óh?Q +Q bo- p` M¨v H¨ M? ?Q¨M +O MQÆM; iY M?¨ i - iW M?Ä ç½ i?2Q MQÆM;
hB m E?ªB i`ª HÌBX

h?2Q iW M?Ä\ L?Q p”v ?ŠM H¨ bBM? ` i`QÎM; i?¨M? Î iB M ;BÈBX

óæ¬M; L?B ` K„i +Q boXô æ¬M; L?B KQÌB T?–M #B i H ?¨M? H M¦BX

óE?¬M; +–M ç H Xô .QÆM; h?B M o’M çB ç M i`QÈ+ ;BQÌM;- M?bM i?Q€M; [m h
çQ i v /Á tûi K¢+? +?®+ H€i- i?–K M;?o- [mª M?B M +?d +ÁM H¢B +¦ K°i ?ÆBX >A
K¢M; +?•M M;mv M +O M;QÌB F?€+ i`2Q- F?¬M; +?Q ?ÆB M¨v /Si- i`W p¨B HQ¢B
E?¬ h? M? æ M ç M /QÊ+ +’T #”+ ?ÆB i?’T- M?QM; KQÌB T?–M M;?`+? i?B M M?C

.QÆM; h?B M o’M H’v ` KQÌB pB M E?¬ h? M? æ M- K°i H¼ i? M? HBM? i`M? i?O
ç M ?Á i M çUM; p¨Q i`QM; +?ûM- ;B Q +?Q æ¬M; L?B M¦B, ó*?Q iB m i?Q M?¨ M

æ¬M; L?B iB T M?”M #€i MQÈ+ +?”K `½B +?Q hB m i?` m®M; tm®M;- .QÆM; h?B
`¨M; b m F?B MQÈ+ i?m®+ p¨Q +Æ i? H”T iS+ i M ` - K°i MY iB M p¨Q iB M M?-
K¢+? ç M çB M- +?ŠM; [m +?d çB iÈB K°i MY HB M i?’i #¢BX

.QÆM; h?B M o’M iU M?Q ç½ ibK çQÊ+ +?¶ p’M ç - H¢B H’v ` KQÌB pB M E?¬ h? I
iUX G–M M[H’v ;¦+ ç° M;QÌB #¨M; [m M- [mª M?B M +MM; pW `²B ;B®M; M? m- +
K°i H–M i`QÈ+ ?B m [mª i®i K°i Qi- iQM? iQ€M iB T M?Q p”v- +?d bÊ T?ªB /MM; K

E?¦ i`€+? ç M /QÊ+ M¨v imv M;?`+? i?B M- H¢B +?d H¨ iB M ç M +’T #ªvX s€+ tm’i
H½M; T?Q T?Q i´MX >ÆM M[t€+ tm’i i?¨M? +¬M; Hmv M +? M¦- [m€ H½M; T?Q #

Jm®M ;BªB [mv i iQM? FûQ /¨B +O /QÊ+ ?B m- F?¦- `’i F?¦- #ÎB pb ç M /QÊ+ HQ¢
+MM; HQ¢B ç M /QÊ+ H¨ ?Q¨M iQ¨M ;B®M; M? m- +kM; +?d +¦ /MM; +MM; HQ¢B ç
/¨B +O /QÊ+ ?B mX

UX

L?QM; .QÆM; h?B M o’M Km®M H¢B H¨ +¦ i? iB i FB K K°i Qi E?¬ h? M? æ M ? v F
+?WM; KbM? b) +¦ bY /KM;\ *€B E?¬ h? M? æ M M¨v /MM; ç +Sm K¢M; H¨ F?¬M;

hB m E?ªB +MM; æ¬M; L?B #B i çB m F?¬M; KÎ KB M; ?ÄB K°i +•m- ç K†+ .QÆM
K¨v i`–K iQX óhB m iB M bBM?- i¢B ?¢ Km®M i?QÆM; HQÊM; pÈB M;QÆB K°i pB

ó*Q bo KÌB M¦BXô hB m E?ªB F?€+? F?Q i`ª HÌBX ó*€B E?¬ h? M? æ M M¨v H¨ /MM
i H¨ M¦B M m- i +Sm K¢M; MQÆM; iY M?¨ M;QÆB- M?Q p”v E?¬ h? M? æ M +ÁM
KdK +QÌB ?ÄBX

óE?¬ h? M? æ M +ÁM i?W iU M?B M iQ¨M #° p +Q boX >ÆM M[- M;¨v K B i HB
hBM?- KQÌB M,K b m i’i M?B M çQ¢i ç M *?d hBM? L;mv i Gm•M +?Q +Q boXô hB
h?”i ` +€B M¨v +kM; F?¬M; F?¦- +?d +–M ç2K / M? KK+ [m¨ i†M; bQM? H +O GQ
b) +¦ M;QÌB ç°M; HÁM;- ç M H9+ ç¦ çK+ MQÈ+ #ûQ +Á H¨ çQÊ+X >ÆM M[- H¢+ ç
;B çQ+? ? M?’i K¢+? pšM H¨ +¦ +?9i i?O çQ¢M- Qi M?’i M m Î çK+ MQÈ+ #ûQ +Á ç
M;Q¢B ?ÊT K¨ M¦B- t€+ tm’i i?¨M? +¬M; iU M?B M bQ pÈB M?[M; M;QÌB F?€+ + Q

.QÆM; h?B M o’M KdK +QÌB- KÎ KB M; M¦B, óæ¦ H¨ F?¬M; +ÁM ;b i®i ?ÆMXô L¦B
m˜M EBK æ M- +°M; i? K KQÌB pB M E?¬ h? M? æ M- b m F?B /MM; i? M? HBM?
h?B M o’M H’v M;¦M i v F?) /QM? MQÈ+ i?m®+ bY /KM; HU+ HQÊM; +QÌM; ?¦ i?-
+O #€i MQÈ+ i?m®+ M¨vX

óVK- ?ŠM H¨ +¦ i? Xô .QÆM; h?B M o’M +QÌB iOK idK ç2K #€i çQ +?Q æ¬M; L?BX

æ¬M; L?B M?bM hB m E?ªB K°i +€B- iB T M?”M +?ûM i?m®+- +?”K `½B +?Q hB m
o’M H¢B ç H M K¢+? ç”T- M m M?Q p”v +kM; F?¬M; çQÊ+ K¨ M¦B- p”v .QÆM; h?B
l˜M EBK æ M +kM; F?¬M; / Hmv M +? - imv M¦ H¨ M?’i Hmv M FBK ç M- F?¬M; Hm
+¦ Fb ?B mX

.QÊ+ HU+ pW p¨Q ç M çB M- [mª M?B M ;B®M; M?Q bm®B- /kM; K½M? p¨Q i`QM
+?¦M; F?¬B T?K+ M;mv M i?–M +O M¨M;- iW K„i i?QÌM; +¦ i? i?'v çQÊ+ b„+ K†i
?²M; M?m"M- ?Qi i?Î +kM; #bM? H†M;X

ó 5 *¦ ?B m [mª `²B- [m€ i®i `²B- +¬ ;B Xô æ¬M; L?B FBM? ?¬X

hB m E?ªB +kM; ?QM; T?'M +ª K†i YM; çÄ- FQ+? ç°M; M¦B F?¬M; ` HÌBX

.QÆM; h?B M o'M #m¬M; tm®M; i v T?ªB hB m i?`- çSM; /"v ;"i ;"i ç–m M¦B, óh?
ç½ +?mv M #B M i®i- F?¬M; # Q H•m H¨ +¦ i? F?ÄB ? iX *?ŠM; [m M¨M; b) #ÎB
+? i ;BªX hB m iB M bBM?- M M #B iXôX

óu M i•K- +?d +–M T?m M?•M i ;B[çQÊ+ K¢M; H¨ çQÊ+- M?Q p"v i +kM; +¦ i?
L;mv i Gm•M i`Î p Xô hB m E?ªB +¦ +?9i iU iBM i`ª HÌBX

.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m- tQ v M;QÌB ` F?ÄB T?ÁM;- çB H M H–m ? BX

GB + HB + M¦+ T?ÁM;- sQ+? >MM; pšM ç M; bY +?[- +?ŠM; [m ç½ b„T tQM;X

óaY tQM; M¦+ T?ÁM; HB M +¦ i? ç¦M; +Y M;?d M;ÆB `²BXô .QÆM; h?B M o'M M
+O KbM?- +–K « EBK "¨M GQM; G¬- b m F?B ç2K #ªv KQÆB ? B pB M E?¬ h? M? a
#bM? M;¼+ çUM;- #Ä p¨Q i`QM; H #¨M F?¬M; ;B M- M; v b m ç¦ i`U+ iB T i Hmv M
KÈB i?,M; +'T M¨vX

ædM? H¬ +¦ i? i?,M; +'T- [mª M?B M H¨ #ªQ #®B- i`€+? F?¬M; çQÊ+

.QÆM; h?B M o'M / /¨M; T?€ i M K°i i–M; +'K +? M¨v- M;?B K i9+ i Hmv M « EB
M?"M ç M `'i M?B m iBM iS+ +O M¦- +MM; pÈB /B m /KM; +O M¦X

"ªv M;¨v ç K b m- .QÆM; h?B M o'M KÈB i?m ?²B i?–M MB K- ioM? i•K ibK ?B mX h
+QÌB- i?"i bU H¨ [m€ imv i pÌBX ædM? H¬ KÈB bQ pÈB i`QÈ+ FB +¨M; +QÌM; ç¢
i•K- M¦ +¦ i? HB M iK+ T?¦M; ç¢B #'i +S M;¼M HY M¨Q- # Q ;²K L K JBM? Gv >Ä

>ÆM M[M¦ H¨ T?€T #ªQ KbM? i Hmv M- +¦ i? /MM; bS+ K¢M? ?¦ i?–M T?M K°i
?B m i?–M F€ +O M¦- pW H9+ KbM? Km®M Hmv M +? K°i FB M i`QÌM; #¨Q- # M
+? K°i #° [m–M €Q i` i? - ?B M i¢B t2K ` M;QÊ+ H¢B H¨ +¦ i? Hmv M +? K°i FB
FB i`mM; T?˜K T?ÁM; M;U iB M F?Q +ÁM +QÌM; ?Q¨M? ?ÆMX

JbM? +¦ i? /U i?2Q M;mv M Hw h?'i hBM? h`€Q- H'v pk i`K iBM? i?–M HU+ H¨K ;
v KQÊM /MM; pk i`K iBM? i?–M HU+ iU ?¨M? T?ÁM; M;U5 *¦ i? /MM; ç /U T?ÁM;
pÈB ?¢M ç° HÈM M?'i iB i FB K T?€T HU+ #ªM i?•MX

.QÆM; h?B M o'M H„+ KbM? p¨Q h?QÆM; hB M S?O- çB iÈB Hmv M F?Q i?'i- ç2K
ç² ç² H'v ` +˜M i?"M M;?B M +Sm K°i +?9i- H¢B F i ?ÊT *?m h?B M hBM? æ'm ç
GK+- ? B HQ¢B ç¢B i`"M KQÊM /MM; HU+ HQÊM; #´M M;mv M M?'i +O pk i`K iBM
h?B M o'M M;QÌB M¨v H¨K pB +- ?Q†+ H¨ F?¬M; H¨K- Km®M H¨K i?b T?ªB H¨K çQ

> B M,K b m- .QÆM; h?B M o'M `®i +m°+ ibK çQÊ+ `²B K°i iB +Æ ?°B- +¨M; ç°i T?
+QÌM; ?¦ i?–M T?M- iB M ?¨M? +QÌM; ?¦ ç®B pÈB K'v i?S Hmv M i¨B +MM; T?®B
?B m [mª F?ŠM; ç`M? T?B i?QÌM; ?Q¨M K„X

J°i +?ûM i?m®+ FB ç½ +?SM; KBM?X S?¨K H¨ i?S KbM? çKM; +?¢K- ç m +¦ i? iB
+?d H¨ T?€T #ªQ +O KbM?- +kM; F?¬M; +?d i®+ ç°- HU+ HQÊM;- T?ÁM; M;U +€+

L m iQ iQÎM; M¨v i?¨M? +¬M; K¨ M¦B- KbM? F?ŠM; ç`M? +¦ i? b€M; i¢Q K°i FB M
K°i FB M ?Q¨M K„ M?'i çdM? T?QM; M?'iX .QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i ?QM; T?'M-
iQÎM; M¨v i?"i H¨ [m€ imv i pÌBX

J°i H–M M[+–K H'v p"M K M? H #¨M- .QÆM; h?B M o'M +?d /MM; MY M;¨v i?ÌB
+?K+ ¬ pm¬M; +ÁM i?W X æ•v H¨ H #¨M +'T i?S KQÌB- +°i b€M; T?¦M; H M + Q- #
H¢B K°i H–M M[tm'i ?B MX

ó*?¨Q M;QÆB- iB m iY- ?S ` M;mv M p¼M; +O M;QÆBXô G #¨M +?d /šM ;Bª Kd

óVK- i Km®M #B i "Q+? L?B +€+ M¨M; ç M; Î MÆB M¨QXô .QÆM; h?B M o'M #bM
M?'iX

ó*€+ M¨M; ç M; Î æ¬M; *U+ iBM? pU+- "Q+? hmv M hBM?- "¢+? G çªQ +O iB M ;B
HÌBX

óh Km®M #B i ?mv M #Q +O HU+ HQÊM; i?–M T?MXô .QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–
ç¦ b m F?B H'v çQÊ+ *?d hBM? L;mv i Gm•M HB M +¦ i? çB iÈBX

ó" KQÆB b€m ç¢Q i?–M T?M +O p"M K M? i?B M #¨M ç®B SM; # KQÆB b€m HQ
+O pk i`K M¨v- i?–M T?M i?"i ` +MM; i?–M i?¬M; M;QÆB im i"T ç m H¨ K°i HQ¢B
`¨M; #m°+Xô G #¨M +?d /šM ;Bª i`ª HÌBX

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM;- i?–K M;?o- [mª M?B M F?¬M; M;Q¨B /U çQ€M- i?"
i`€+? F?¬M; çQÊ+ +¦ i? F?¬M; M?bM [mv i„+X æ€M; iB +- KbM? +?d +¦ i? #^M; p
F?¬M; T?ªB #ªM i?•M KbM?X

k89X *?QÆM; k89, h?–M L?½M

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 9, *?d hBM? L;mv i Gm•M

*?QÆM; k89, h?–M M?½M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

sBM KÌB t2KX æ i¢5

ó>mv M iB M i`Î H M +O iB M ;BÈB ç m +¦ i? bY /KM; M;mv M i?–M +¬M; FQ+?-
+O bBM? HBM? iB M ?¨M? +¬M; FQ+? i`U+ iB T- +¦ +€+? M¨Q +¦ i? T?ÁM; M;U ?
H¢B KÎ KB M; ?ÄBX

ó*€+? T?ÁM; M;U +¦ `'i M?B m- H'v HU+ HQÊM; M;mv M i?–M +O M;QÆB- çO ç
FQ+? +O HK+ T?~K ?mv M iB M i`Î tm®M;X J¨ M;mv M i?–M +O M;QÆB +¦ T?ÁM;
i?–M- i?2Q HU+ HQÊM; M;mv M i?–M +O M;QÆB i,M; H M- +°M; i? K M¦ ;B9T- FÛ
t K¨ M¦B- M;QÆB çO ç F?¬M; M?bM #'i +S M;mv M i?–M +¬M; FQ+? M¨QX oQ /
M;mv M i?–M +O M;QÆB- #ªM i?•M ç½ +¦ i? F?¬M; M?bM M;mv M i?–M +¬M; FQ
tm®M;- H'v HU+ HQÊM; M;mv M i?–M +O M;QÆB +°M; i? K FB M T?ÁM; M;U i?–
M;?o ?ŠM M;mv M i?–M +¬M; FQ+? +O M;k T?~K iB M [m•M i`Î tm®M; ç m ç®B pÈ
?QÎM; ;b- i`€B H¢B +ÁM +¦ i? #` ?'T i?m +„M i`ªXô G #¨M +?d /šM ;Bª KÎ KB M; M

óL;QÆB H¨ M¦B- h?¬M; >mv M GBM? h¨M; "B FB H¨ K°i FB M M;mv M i?–M T?ÁM;
o'M bÈK #B i F?®B #B p,M +´ [m€B FB i`QM; i?QÊM; ç M çB M i?–M F€ p¬ +MM
i?–M T?ÁM; M;U i?–M F?QX >„+ >mv M S? h?–M h?9 +?Q +?¶ i®i- [mª i?U+ H¨K M
t2K ` çB i?–M ;BÈB K°i +?mv M H¨ imv i ç®B +–M i?B iX

L?[M; H½Q ;B ?Ä M¨v- i?"i bU H¨ tY bU H½Q Hmv M5 *?Q KbM? ç² p"i H¢B #ªQ i
ç²M; i?ÌB H¢B T?€i ?B M i?b ` +?QM? H¨ i?S M¨vX L;QÌB i ç½ +?m~M #` i®i bM
+?®BX *ªK ;B€+ ;B®M; M?Q i?B m M?•M ibM? +U+ HÈM- F?¬M; i? F?¬M; i`ª H¢B

G #¨M +?d /šM ;Bª F?¬M; i`ª HÌB- KdK +QÌB M?bM .QÆM; h?B M o'M KÎ KB M; M¦
M;QÆB çB- ?Q†+ H¨ M;QÆB HU +?¼M +?S çUM; M¦\ôX

ó*?Ì K°i +?9i- i M;?o +?9iXô .QÆM; h?B M o'M +?–M +?Ì- K°i H–M M¨v +ÌB #Ä H
F?¬M; Qi i? 3€ #€ L;QÌB"Pç€T

;B i°+ H¢B +ÁM H¢B ç²M; i?ÌB ` i v ;B i +?¦+ i?¨M? pB M çQ+? ? +ÁM H¢B +O
;B ?B M M v tm®M; /®+ F?¬M; T? M?- F?¦ F?¬B T?K+ `–K `° i`QÈ+ FB M[X h?M
hmv #ÌB M;mv M M?•M i?U+ HU+ #ªM i?ªM- F?¬M; i? i?"i bU #€Q i?M `Y ?"M- M
;B - +kM; +¦ i? ;BªB K°i +€B K®B ?"M i`QM; HÁM;X hB m E?ªB ˜M M9T Î i` M G•K
çB pMM; iB m ?¨M? iBM? i?,K /Á ç` ?bM? K°i +?9i- i?ÌB ;B M +ÁM H¢B ç m H¨ +
HB mX J„i i?'v +€+? M;¨v GQM; ;B iÈB pMM; iB m ?¨M? iBM? F?¬M; t X hB m E
+?Ì çÊB- i?"K +?Q i`U+ iB T ç2K K¼B M;QÌB M?¨ M i¢B i` M K°i iB m ?¨M? iBM? i

S?ªB- Î hB m E?ªB t2K ` - M?[M; M;QÌB M¨v +?ŠM; [m H¨ [m•M +Ð HÁM; i? K #¨
ç¢Q Hw #¼ M;U #„i p2- ?Q¨M; iQÈ+ Î T?Q b mX L;¨v +¨M; H9+ +¨M; ;–M- hB m
imv M ç2K i?U+ HU+ ç¢B F?€B +O ç°B M;k ç¦M /•m bÌ bQ¢M; KÁ çQÊ+ #ªv i€K T?-
H M HB M +¦ i? ?¨M? ç°M;X

k88X *?QÆM; k88, *U+ S?˜K hB M u

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 9, *?d hBM? L;mv i Gm•M

*?QÆM; k88, *U+ T?˜K iB M v

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

sBM KÌB t2KX æ i¢5

.QÆM; h?B M o'M ,M p¨Q K'v pB M iB M ç M- #´ bmM; T?€T HU+- [mª M?B M F?¬
i•K ç M ?Ä i–M; b€m M¨v bQ pÈB i`QM; iQÎM; iQÊM; +ÁM iB m ? Q T?€T HU+ ?Æ
F?¬M; +¦ F?ª M,M; /mv i`b H•m iÈB K'v M,KX

*?ŠM; [m ?B m [mª +O Hmv M i•K ç M ?Ä i–M; i?S b€m [mª i?U+ KQÌB T?–M i?–
+QÌM; ?¦ ;'T KQÌB +kM; +¦ i? ?Á i M K°i +?9iX

.QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M M;?o iÈB- i`QM; H #¨M F?¬M; ;B M +O KbM? iU M
M;?2 H #¨M +?d /šM ;BªM¦B- ç•v +?QM? H¨ iB M i?B M Hmv M i¨B- +?ŠM; [m pš
+?Q iWM; /MM;- F?¬M; #B i +¦ i? H'v K°i Qi- i? K p¨Q ? v F?¬M;X

L;?o ç M HB M H¨K- MÆB M¨v H¨ h?QÆM; hB M S?O- F?¬M; bÊ F?Q iS+ iB i` M;
ç2K [mª i`SM; ` - iU ?ÄB K°i +?9i- ;¼B ` o¬ GQÊM; S?€ h?B M :BªM- i?Y /MM; T
K°i +?9iX óæBM? ô hB M; p M; i? M? i?9v iW +?¶ p +?¢K i`mv M ç MX G¨K M;QÌ
o¬ GQÊM; S?€ h?B M :BªM +kM; +?d +¦ i? ç€M? +€B /'m ç2M- çQÆM; M?B M M
M¦B i`€B H¢B +¦ i? iQÈ+ +?9i #°i T?'M tm®M;- iBM iQÎM; Hmv M i•K ç M ?Ä i–M;
Hmv M F?®B iB M i?B M Hmv M i¨B M¨v M?d\

æ M i°i +MM; H¨ iB M i?B M Hmv M i¨B M¨Q- p"v K¨ +SM; `„M M?Q i? - ?ÆM M[M
+kM; F?¬M; ;?B H¢B- iBM iQÎM; F?ŠM; ç`M? H¨ Hmv M i¨B ç†+ i?M +?d pk i`K M¨v

.QÆM; h?B M o'M M;?o H¢B i`QM; +?®+ H€i- [mv i ç`M? i?Y K°i H–M- M m KbM
i`¼M; i`QM; h?QÆM; hB M S?O- i?b F?¬M; FûK K°i +?9i M¨v5

.QÆM; h?B M o'M T?•M ` K°i MY i?–M MB K- F?®M; +? o¬ GQÊM; S?€ h?B M
M?Ä ç•K K¢M? H MX óæBM?55ô a m K°i iB M; FBK HQ¢B p +?¢K +¨M; i? K p M;
o¬ GQÊM; S?€ h?B M :BªM #` ç˜v HMB ` - K¨ [mª óh`SM;ô FB +kM; `®i +m°+ #¦+ `
i vX

.QÆM; h?B M o'M +ªK ;B€+ çQÊ+ K°i +¶ HU+ HQÊM; i?2Q M;mv M i?–M +?B HU+
ç€M? p¨Q M;mv M i?–M i?S+ ?ªB- M?QM; .QÆM; h?B M o'M H¢B F?¬M; +€+? M¨
i?–M +?B HU+ +O Hmv M i•K ç M ?Ä - M?Q p"v +€B HÁ T?€T #ªQ Hmv M +? ?ÆM
FB K +OB # M,K i?B m K°i ;BÌX

>ÆM M[+¶ HU+ HQÊM; ç€M? M;QÊ+ M¨v [m€ M? M?- .QÆM; h?B M o'M +,M #ªM
+?B HU+ ç M M;,M +ªMX

L?QM; p¨Q H9+ M¨v- h?¬M; >mv M GBM? h¨M; "B ç°i M?B M T?€i ` K°i ç¢Q €M? b
HQÊM; M¨v / /¨M; M;,M H¢BX a m ç¦ €M? b€M; K¨m t M? +?B ` - ç2K +¶ HU+ HQÊ
iB m ?¦ ? iX J°i +¶ i•K i?–M +?B HU+ iW i` M h?¬M; >mv M GBM? h¨M; "B çQ H¢
o'M i?QªB K€B i?B m +?9i M[?W ` X

.QÆM; h?B M o'M KWM; `ÌX æ² p"i bB m i?–M i?9 i†M; ` M¨v [mª M?B M H¨ i?S i
M;U i?–M F?QX > ? ? h?"i bU H¨ [m€ ?¢M? T?9+ `²B55

.QÆM; h?B M o'M ç2K p¨B KB M; KªM? pKM i` M K†i ç'i ?9i iÈB i`QM; i v- i?QÎM; i
ç¦ b m F?B +QÌM; ?¦ MûK p¨Q i`QM; çdM? H¬X >B M i¢B ç M; H¨ i?ÌB +Æ i®i iB M
p¨Q- .QÆM; h?B M o'M #„i ç–m F?„+ i`"M T?€TX h`"M T?€T F?„+ bÈK ç½ HU +?¼M
hBM? æ'm ç¢B i`"M5 æQÆM; M?B M F?¬M; +¦ F?ª M,M; H¨ ç¢B i`"M M;mv M #ªM
+O M¦- ç®B SM; p` i`Q iQ¨M i?•M # i`,K b€m KQÆB H,K F?Q ?ªB F?„+ tm®M; i`"
*?m h?B M hBM? æ'm iB m i`"M- +MM; *?m h?B M hBM? æ'm ç¢B i`"M i`QM; i`mv
i?–M- # p¢M b€m M;¨M / M? ç¢B v m- ?ÆM KQÌB p¢M v m pQÆM; i¢Q i?¨M? ?Q¨M

L;mv M M?•M .QÆM; h?B M o'M /MM; i`"M T?€T M¨v +?QM? H¨ +?d +¦ M¦ KÈB +¦ i
iBM? ç'm p"M +?mv M T?€T i„+- ?'T i?K +?m i?B M iBM? ç'm HU+X Í i`QM; pk i`K
i²M i¢B- M?Q p"v +€B iB M v M¨v HB M poM? pB M F?¬M; +–M #'i +S T?€T HU+ ;b
i? #´ bmM; T?€T HU+ +?O M?•M iB m ? Q- iQÆM; çQÆM; pÈB K°i +€B ç°M; +Æ p

.QÆM; h?B M o'M KQÊM /MM; ?B m [mª M?[M; i¨B HB m M¨v ç m +QÌM; ?¦ [m - ç
çB T i`"M- +SM; `„M +?²M; +?'i # HQÊi *?m h?B M hBM? æ'm iB m i`"MX L m F?
æ'm i`"M- i`ªB `°M; iQ¨M i?•M- T?S+ i¢T K¨ mv HU+ [m€ KS+ +QÌM; ç¢B- # HQÊi
?¢M #ªM i?•M iB M v +¦ F?ª M,M; i?W M?"M K¨ M¦B- +?d bÊ .QÆM; h?B M o'M b) i

.mM; ?ÊT p¨B KB M; KªM? pKM i?"i F?¬M; / /¨M; KÈB H¨K ` FB H¢B /MM; K'v i?€
Î M?€v K„i i`"M T?€T F?„+ +? b„T i?¨M? +¬M;- p¨B KB M; KªM? pKM FB +kM; ?Q

J„i i?'v .QÆM; h?B M o'M iW F?B im ?¨M? iÈB M v- i€+ T?~K çdM? T?QM; M?'i ç„+
h?B M o'M +kM; F?¬M; [m€ `ä `¨M; K°i H–M M¨v +¦ i? Hmv M +? ` #ªQ #®B +'T #

æ½ ç M H9+- i` M « EBK "¨M GQM; G¬ +¦ F?„+ ?¼ ? B +QM M;k i`ªQ FBK HQM;-
óL; Q ô hB M; `²M; M;•K iW i`QM; KB M; +?9M; M¦ i`mv M ` - b m ç¦ K°i FB M iB M
[m M; iW KB M; HÁ M?ªv ` X

> B +QM FBK HQM; ?€ K²K +?QM? H¨ ? B Hm²M; €M? b€M; p¨M; T?mM Î i` M iB M
p¨M; K½M? HB iX *€B iB M v M¨v FB m /€M; H¨ Hmv M +? /U i?2Q i`QÌM; #¨Q pä
H¢B F?¬M; K'i + Q M?½X

.QÆM; h?B M o'M M? M? +?¦M; T?mM ` K°i M;KK iBM? F?Q- i`U+ iB T H'v K"i T?
h?"i ` `'i çÆM ;BªM- #ÎB pb #ªQ #®B M¨v p"v K¨ HBM? iQM? KQÌB T?–M Km®M ;B
+QM `²M; K¨ +?¢v i`®MX

•M? b€M; p¨M; +O ? B +QM `²M; ç½ +¦ Fb ?B m T?K HBM?- F?B M +?Q #ªQ #®B b
pÈB T?€T #ªQ +MM; +'T +ÁM HBM? ç°M; ?ÆM KQÌB T?–MX h?"K +?Q +¦ id H M?'i
+'T- ç²M; i?ÌB +kM; +¦ +¬M; M,M; i`¦B #m°+ T?€T #ªQ # v ` - T?€T #ªQ i?"i bU HBM
` çÌB iU ç°M; ibK +?OX >Q†+ H¨ M¦B +¦ HBM? iQM? Km®M +?¢v i`®MX

.QÆM; h?B M o'M H'v T?QÆM; T?€T ç†+ i?M i Hmv M- ç2K Î i`QM; i?ÌB ;B M M;„
´M ç`M? tm®M;X G9+ M¨v- iW i`QM; HÁ H¢B M?ªv ` ? B pB M +?•m FQ+? +Ð [mª
€M? b€M; p¨M; +O ? B +QM `²M; ;B Q +?Q HBM? iQM? + Q ç° +MM; pÈB ;•v HU+ i`

T?–M F€ [m€B- `ä `¨M; KbM? ;B®M; M?Q F?¬M; i?B i F ? B pB M +?•m M¨v M?d\
*?ŠM; H) H¨ Î i`QM; T?9i +?®+ iB M v i?¨M? ?bM? ç½ tªv ` K°i Qi +?mv M KbM? +
ç¦ ç½ i?m ?²B Hmv M i•K ç M ?Ä - ç®B pÈB #B M ?¦ i`QM; çdM? H¬- M m F?¬M;
M?B M +kM; F?¬M; i? #B i `äX

æ M; Km®M iQÆM; iU T?mM ` iBM? F?Q- iB M ?¨M? i Hmv M- F?¬M; M;Ì iÈB H
ç°i M?B M #B M K'i- ? B [mª +–m pmB tQ v i`ÁM i`QM; +?®+ H€i- # v ç M i`QÈ+ K
Hmv M iB M v- i`U+ iB T t¬M; p¨Q i`QM; iB M vX *?d i?'v iB M v p®M T?€+ i?"i p,M
ç¨M i`mM; ç m ?B M ` ? B çQÌM; p•M ?bM? i`ÁM- `'i ?B M M?B M H¨ ? B [mª +–m

.QÆM; h?B M o'M T?•M ` K°i ç¢Q i?–M i?S+- #„i ç–m t•K M?"T i Hmv M- +?d +–M
iU M?B M +¦ i? #B i çQÊ+ i'i +ª +€B M¨v ç M i°i +MM; H¨ +?mv M ;bX

Zm K'v M;¨v- .QÆM; h?B M o'M `®i +m°+ ç2K +€B iB M v KÈB Hmv M +? M?'i M¨
/mM; M?"T i?–M i?S+- i Hmv M i?¨M? #ªM K¢M; T?€T #ªQX VK- +?QM? #ÎB pb M
pW i Hmv M i?¨M? +¬M;- ç½ + Q ?SM; ?"M F?¬M; i? M?ªv /UM; H MX

*€B iB M v M¨v- /U i?2Q T?QÆM; i?S+ T?•M +'T +O iB M ;BÈB- M¦B +€+? F?€+ /U
+O h?QÆM; hB M h¬M +?QM? H¨ +U+ T?~K iB M F?QX *kM; +?QM? H¨ iB M F?Q
i?–M F?Q M?'iX *?ŠM; [m - Î .QÆM; h?B M o'M t2K ` - #ÎB pb T?QÆM; T?€T Hmv
?ÆM M[b m F?B /mM; M?"T iB M i?B M Hmv M i¨B- +'T #"+ +O M¦ ç½ pQÊi t T?
h?"i Km®M iQM? K¨ M¦B- ?ŠM çQÊ+ +QB H¨ #€M i?–M F?Q5 *€B iB M v M¨v- +ª p'
i`„M;- i`QM; i`„M; +?S p¨M;X GB M i M H¨ óhY G hB M uô5

*MM; H9+ M¨v- .QÆM; h?B M o'M ç®B pÈB `'i M?B m +ªK M;° i`"M ç¢Q ;?B H¢B i
`°M; KÎ i`QM; b€M;- M°B /mM; i`QM; M;¼+ ;BªM ç½ ibK ?B m #ªv i€K T?–MX h`"M
?ÊT p•M p•M ç½ çQÊ+ +QB H¨ +¦ +?9i i?¨M? iUm- i`"M HQ +ÁM H¢B +kM; FûK F?¬

S?€T HU+ .QÆM; h?B M o'M imv F?¬M; T?ªB [m€ + Q- M?QM; K¨ çQÌM; im ?¨M? c
+Æ #ªMX *?d +–M T?€T HU+ ç M- im pB iU M?B M HB M MQÈ+ +?ªv i?¨M? b¬M;
.QÆM; h?B M o'M ç½ /šM ç–m [m€ M?B m- T?ÄM; çQ€M #ªQ i?O .QÆM; h?B M o'
ç M +'T #"+ iB M ç K¨ F?¬M; +–M HQ H„M; p'M ç i•K +ªM? im pBX *?d +–M /MM;
i? Î i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M;„M +SM; `„M ç2K T?€T HU+ ç + Q ç M +ªM? ;BÈB

.QÆM; h?B M o'M bÎ ?¼+ mv M #€+- ?ÆB +¦ +?9i +ªK ;B€+ `°M; K¨ F?¬M; i?m–M-
[m +€B M¨v H¢B H¨ #ÎB pb /mv M +È i?ÌB ;B M .QÆM; h?B M o'M im Hmv M [m€ M;
K'v +?K+ p¢M M,K i?ÌB ;B M b p¨Q `'i M?B m bÎ ?¼+- M?Q p"v +¦ i? iQÎM; iQÊM; b
H•m M¨v ç2K K¶B K°i /¢M; bÎ ?¼+ ç m T?€i ?mv ç M KS+ i"M +MM;- i?U+ HU+ .QÆ
iÈB HQ¢B i`bM? ç° M¨QX

*¦ Qm çB K iU M?B M HB M +¦ F?mv i çB K- K¨ +€B F?mv i çB K M¨v +?QM? H¨ ;B
i?m–M- i¢T K¨ F?¬M; iBM?ôX .QÆM; h?B M o'M ç½ `'i +¦ /U FB M i`QÈ+ im Hmv M
i?m"i T?€T- +?mv M im H¬B i?m"iX EB K i?m"i- +?mv M im h?QÆM; G M; EB K Z
ç°M T?€T H¨K +Æ bÎ- T?®B ?ÊT `'i M?B m F€ K¬M ç°M i?m"iX h?–M i?¬M;- +?d
M?Q, #¼M æˆM; o•M :B€ ok- æ`M? S?QM; h?m"i- >mv M Zm M; h?m"iX æ½ `'i Qi
b® H¨ iB m T?Q Î i`QM; i?,K /Á +MM; ibK ?B m i`"M ç¢Q +MM; ç M ç¢Q- M?QM; K¨
ç®B ç€M; ;B€- #ÎB

óæ¢Q ?[mX sBM +?Ì K°i H€i- #–M ç¢Q çB ç´B i?¨M? +Ä #ªv H€ +?Q ç¢Q ?[mXô aB
H M i–M; M,K- +–K H'v K°i F?®B ó;B'v T?ûTô i?'i T?~K ç M bQ KÈB HB M p¼i tm®

.QÆM; h?B M o'M iB T M?"M +€B +Ä #ªv H€ KÈB iBM? FB - H"T iS+ F?„+ H M M;m
.QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B +?QM? H¨ + Q +'T ç M bQ +O iB M ;BÈBX L; v b m ç¦-
+QM /'m iS T?~K ç M bQ- ;B Q +?Q .QÆM; h?B M o'M M¦B, óæ¢Q ?[m ?B M i¢B +¦
p` iS T?~K ç M bQX JQM; ç¢Q ?[m /MM; +~M i?"MXôX

.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m i`ª HÌB, óh¢B ?¢ ?B mXô aB ç¢Q M?•M ç M; +?m~M #
HB M KBM? /QÊ+ T?QX

ó*?Ì K°i +?9i5ô G9+ M¨v- i`QM; ç€K M;QÌB çB ` K°i M;QÌB i` im´B- M?bM ?mM; +
K°i p` HK+ T?~K ç M bQX

óL?Q i? M¨Q- æ¨Q JBM?- M;QÆB +¦ +?mv M ;b\ô S?QM; G•K hY M?¨M M?¢i ?ÄBX

óS?QM; G•K hY iB M #®B- p¨M #®B +?d iÁ KÁ +¬M; ?B m +€B h? M? S?QM; "² æ
+O iB M ç M +'T #ªv ? v F?¬M;Xô o` ç M bQ i` im´B i M æ¨Q JBM? M¨v M;¢Q F?Q

óæ¢Q ?[m- F?¬M; +–M ç w- M;QÌB i` im´B M¨v +?QM? H¨ æ¨Q ;B M?` +¬M; iY +C
T?–M i¨B ?¼+- im´B +ÁM i` HB M ç½ H¨ HK+ T?~K ç M bQX *?ŠM; [m i?B m iWM;
#®+ ç²M;X hB m iY M¨v M;QÊ+ H¢B F?¬M; +¦ ;b- +?O v m æ¨Q ;B b m HQM;- M;Q
+?¼+Xô aB ç¢Q M?•M i`mv M •K H¢B M¦BX

h`QM; HÁM; .QÆM; h?B M o'M F?) ç°M;- M?¨M M?¢i HB + aB ç¢Q M?•M K°i +€BX
i?"i ç°+- KbM? pW KÈB ç°M; K°i +?9i iS+ ;B"M- H½Q ç–m M?B M¨v ç½ +ªK ;B€+ ç

E?¬M; b BX Zmª i?U+ +¦ p¨B T?–M i¨B ?¼+- pW p†M ç¢i iÈB im pB FBK iB M- H¢
i?¨M? iUm M?Q p"v [mª i?U+ T?B i?QÌM; ç€M; ;B€ FB m M;¢QX

S?QM; G•K hY ;BªB [mv i pB + +?mM; ;"i ;"i ç–m- iB M ç M +'T #ªv F?¬M; i? +?d
T?ªB +¦ çQÊ+ çO /QÊ+ ?B m KÈB çQÊ+X óL?QM; iB M ç M +'T #ªv +kM; F?¬M; i?
ç M +'T #ªv ç½ H¨ i?m°+ p ?¨M; M;k + Q +'T iB M ç M- HBM? /QÊ+ +–M ç Hmv M
i`QM; ç M bQ HB M KBM? [mv ç`M? +?QM? H¨ + Q +'T iB M ç M +?B F?¬M; / - F?-

óE?¬M; #^M;- M?Q p"v çB- +S /Q p½M #®B ` iB M Km ? B pB M- ibK M;QÌB i?Q M
æ¨Q JBM? K°i #° #° /€M; ?B M M; M; HšK HB iX

óL;QÆB\ sBM H¶B- + Q +'T iB M ç M i?m°+ bÎ ?[m ç M bQ HB M KBM?- +?d #€M
H¨ ?mv M iB M i`Î H M- M?[M; M;QÌB F?€+ ç m F?¬M; +¦ [mv M ?¢M Km X æQÆM;
M¨v- +¦ #ªv i?¨M? ç m H¨ i?m°+ bÎ ?[m iQ M?•M p` ç¢Q ?[m M¨vX æ M bQ HB M KB
p"i T?~K iQ M?•M +O #'i +S K°i p` ç M bQ M¨Q H¨K ` ?¢M +? Xô S?QM; G•K hY ;B

J¼B M;QÌB iÁ KÁ M?bM p T?Q .QÆM; h?B M o'M- M;QÌB t2K /B M +¦- pmB bQÈM
F?¬M; HB M [m M +kM; +¦X .QÆM; h?B M o'M M?¨M M?¢i +QÌB i`ª HÌB, óh¢B ?¢
.WM; K°i +?9i iB T iK+ M¦B, óL m æ¨Q +¬M; iY +¦ +€B M;?B ?Q†+ M¨v- M?Q p"v
h? M? S?QM; "² æ æ MX æ M /QÊ+ +O i¢B ?¢- F?¬M; #€M iB M i?¢+?- +?d #€M
ç M- +–M #€M ;'T # M;mv M HB mXô L¦B tQM; HB M ç2K ç M T?QÆM; ?¨Q T?¦M;

o K†i S?QM; G•K hY +MM; aB ç¢Q M?•M FBM? M;¢+- +€B ç M T?QÆM; iU KbM? M
H¨ ç°+ K¬M #Q T?QÆM; +O KbM?- M;QÌB M¨v p"v K¨ F?¬M; +?9i M¨Q ç w i`QÈ+ K
` - T?QM; ç° #"+ M¨v ç½ F?¬M; T?ªB M;QÌB i?QÌM; bQ b€M? çQÊ+5

S?QM; G•K hY M;?B K i9+ M;?2 ç M T?QÆM;- +~M i?"M M;?o K°i +?9i- M?[M; HB
i` M /QÊ+ iQM?- b m F?B F i ?ÊT i?"i H¨ +¦ +¬M; ?B m #´ F?Q Q+? M;mv M- +?[
K¨ H¢B #ÎB pb K'v p` +?O /QÊ+ i`QM; ç¦ ç m +¦ iQM? ç°+ +?B K `'i K¢M?- +,M #ªM

óh? M¨Q\ æ¨Q +¬M; iY Km F?¬M;\ô .QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB ?ÄBX

óJm 5 L;mv M HB m ;'T # ;B€ +ª T?ªB +?,M;5ô æ¨Q JBM? ;"i ç–m M¦B- i`QM; HÁ
T?QÆM; HQ¢B ç² p"i M¨v +kM; +¦ i? iMv iB M i`mv M HQ¢M b Q\

i`mv M +"T M?"i M? M? M?'i i¢B +?'K

æ¨Q JBM? +mM; FQM? ?QÈM; S?QM; G•K hY M¦B, óo½M #®B Km®M Km # T?–M
#B i +¦i? +?S\ôX

óGBM? /QÊ+ iU M?B M +¦i? #€M- +?ŠM; [m M;QÆB +?QM? H¨ HK+ T?˜K ç M bQ-
+OXô S?QM; G•K hY i?B i /B M p¬ iQ i`ª HÌBX

æ¨Q JBM? i'i M?B M #B i [mv +O M¨v- ;"i ç–m M¦B, óæ•v H¨ iU M?B MXô h¢B +?
T?˜K iB M i?¢+? Km # T?–M HBM? /QÊ+X

.QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB ç2K ? B pB M h? M? S?QM; "² æ æ M ;B Q [m - i?m
h`QM; HÁM; [mª i?U+ b„T +QÌB MÎ ?Q `²B- KbM? +?ŠM; [m H¨ ` i v Hmv M +?
çQÊ+ ?ÆM KQÌB pB M h? M? S?QM; "² æ æ M- +ÁM H'v ? B pB M i`QM; ç¦ ç´B T
FB K HÈM `²BX L?[M; HBM? /QÊ+ M¨v +?QM? H¨ #bM? i?QÌM; F?¬M; i? bQ b€M?

æ¨Q JBM? b m F?B iB T M?"M ç M /QÊ+ +mM; FQM? çQ +?Q S?QM; G•K hY M¦B, ó
/B M p¬ iQ- +€B h? M? S?QM; "² æ æ M M¨v +kM; +?d +¦M;¨B KÈB +¦iQ +€+? i?Y

S?QM; G•K hY +kM; F?¬M; +?"K i` iB T M?"M K°i pB M- M;Y ç–m ,M p¨Q- M; v i
i?K ?B m [mª +O ç MX

J°i H€i b m- S?QM; G•K hY FBM? ?¬, óh®i- ç M i®i5 o¨Q KB M; HB M i M- M? M
>B m /KM; [mª i?"i ;B®M; M?Q HÌB o'M h?B M ç¢Q ?[m M¦B- ?ÆM M[+?d +¦?ÆM
hY i H'v M?•M +€+? +O i çªK #ªQ- ? B HQ¢B +¬M; ?B m +O +€B h? M? S?QM;
i?–M ?B m +O iB M ç M +'T #ªvX E?¬M;- F?¬M; ç9M;- Fb ç M Fb ç M- p"v K¨ +ÁM
#²B M;mv M- F?¬B T?K+ M;QÌB #` i?QÆM;- F?¬M; M?[M; +¦i? i`` HB m i?QÆM; i
K¢M; +?•M M;mv M- F?¬M; F?B M +?Q +ªM? ;BÈB `9i HmB55 *¬M; ?B m ç M M¨v-
ç M +'T i€K55ôX

J¼B M;QÌB i¢B +?¶ M;?2 i`ÊM i`ÁM K„iX S?ªB #B i `^M; #` i?QÆM; [m€ M†M;- i?
H¨K +?Q +ªM? ;BÈB `9i HmBX GQ¢B ibM? ?m®M; M¨v i?QÌM; i?QÌM; KQÌB T?–M M
çÌB F?¬M; i? +¦iBM? iB M M[X h?–M ?B m +O h? M? S?QM; "² æ æ M ç½ F?¬M
+?QM? H¨ K°i p` #€i T?˜K ç M bQ- M?` T?˜K iB M [m•M + K çQ M M?•M +€+?- S?Q
;BªB [mv i pB + +?mM; H¨ K¼B M;QÌB ç m #B i- ?„M +,M #ªM F?¬M; +–M i?B i pb
/U +O KbM?X

aB ç¢Q M?•M ?"M F?¬M; i? +kM; /MM; K°i pB M- i?Y K°i H–M i?U+ +¦Fb ?B m ? v
b€M; H M- H"T iS+ # v M;QÌB +?¢v H M H–m- +?d +?®+ H€i b m H¢B ç½ i`Î H¢B- i
/QÊ+ M¦B pÈB .QÆM; h?B M o'M, óo'M h?B M ç¢Q ?[m +¦i? #€M #–M ç¢Q ? B pB

.QÆM; h?B M o'M iU M?B M KdK +QÌB çQ [m ? B pB M- H¢B çQÊ+ # HÁ HBM? /
HBM? /QÊ+ M¨v F?¬M; +?d +¦`B M; H¨ Hmv M +? h? M? S?QM; "² æ æ M /MM;-
HQ¢B HBM? /QÊ+- HB M +¦i? Hmv M +? M;k Hmv M o¬ *U+ *¨M E?¬M æ MX æ M
*¨M E?¬M- ,M p¨Q K°i pB M +¦i? i,M; M;¨M M,K ç¢Q ?¢M?55 M;m²M UXV

.QÆM; h?B M o'M i?B m M?'i +?QM? H¨ HQ¢B iB M ç M ;B i,M; T?€T HU+ M¨vX V
+O ç M bQ HB M KBM? +¦i? i?m Km K°i ç€K + Q +'T HBM? /QÊ+X L m ;¦T çO T
E?¬M æ M- im pB +O KbM? HB M +¦i? i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M;„M çB M +m²M
+?WM;5

a„+ K†i æ¨Q JBM? M?'i i?ÌB i`–K tm®M;- i`QM; i v i9K K°i pB M h? M? S?QM; "² æ
HÁM; +kM; F?¬M; #B i ç M; ç€M? M?[M; +?O w ;bX

aB ç¢Q M?•M T?'i i v M¦B, óJ¼B M;QÌB ;BªB i€M çB- ;BªM i€M çBXô L¦B tQM; FûQ

a„+ K†i æ¨Q JBM? •K i`–K tQ v M;QÌB çB tm®M; H–m- i?Q¢i M?bM i•K ibM? `'i F?
pW KÈB #B M K'iÎ H–m # - €M? K„i .QÆM; h?B M o'M HB M HB + iÈB- F?¦2 KB M
+QM; `'i M?ÄX

æ M T?QÆM; +O h? M? S?QM; "² æ æ M .QÆM; h?B M o'M KQÌB T?–M ?¨Q T?¦M
i•K Hmv M +? +?B T?€T i?"i bU- KÈB H¨ M?'i [m M i`¼M;5 E?¬M; +¦ T?QÆM; T?€
M[+kM; p¬ /KM;5 æ†+ #B i T?€T K¬M Hmv M +? +€B i?€B +´ EBK ç M M¨v +U+
Hmv M i•K ç M ?Ä KÈB +¦ i? Hmv M +? - M¦B +€+? F?€+ Î iB M ;BÈB- +€B h? M
.QÆM; h?B M o'M- +?Q /M H¨ ç M bQ çdM? +'T M?'i +'T #"+ iB M i¬M +kM; çWM;
p .QÆM; h?B M o'M ç°+ [mv M5

.QÆM; h?B M o'M ?–m M?Q +¦ i? F?ŠM; ç`M?- ç M bQ F?¬M; #B i iU HQÊM; bS+
ç M T?QÆM; M¨v K¨ i€M; ;B #¢B bªM- ?ÆM M[b® HQÊM; M¨v +?d bÊ +ÁM F?¬M
M¨v i`mv M HQm- b® HQÊM; M¨v +ÁM F?¬M; #B i ;B i,M; # Q M?B m- ?ÆM M[ç
T?Q- .QÆM; h?B M o'M +¦ i? M;Q ¬M; ç„+ HÊB- +?Ì F?€+? ?¨M; iÈB +Y 5

*?ŠM; [m - .QÆM; h?B M o'M F?¬M; iQM? Î G•K hmv M hBM? H•m- b m F?B çQ¢i ç
*U+ iBM? pU+X

Í i–M; M,K +O i`K bÎ- b m F?B M?"M #B i p¨B p` + Q +'T ç M bQ- ?ÆM M[?¨M ?r
.QÆM; h?B M o'M iU KbM? #Ä iB M Km F?¬M; Qi HBM? /QÊ+- ç2K T?®B /QÊ+ +M
o¬ *U+ *¨M E?¬M æ M ;¦T çO- +?d i?B m ? B HQ¢BX J°i HQ¢B H¨ h?"T .B T h?ªQ-
>¨M? GBM? ZmªX

h?"T .B T h?ªQ- i?"i ` +?QM? H¨ HBM? /QÊ+ i` M +QM /'m T?~K +'T +O ç M bQ-
H€- L?'i .B T h?ªQ ç M h?'T .B T h?ªQ ç m KQÌB T?–M i?¬M; i?QÌM;- M?QM; K¨ iV
i?'vX L?'i .B T h?ªQ K¼+ ç M h?'T .B T h?ªQ- M?B m H„K i`,K M,K H¨ çQÊ+- ?ÆM
bY /KM; `°M; F?„T- ;B2Q i`²M; / /¨M;- F?„T MÆB ç m +¦ #€M- +kM; F?¬M; ;B€ i`
.B T h?ªQ HÈM ç M "€i .B T h?ªQ i?b +–M M;¨M M,K i?ÌB ;B M- *Ym .B T h?ªQ i?b
h?ªQ- VK- i`W i?ÌB ;B M- +ÁM T?ªB +¦ çB m +Æ /mv M- M m F?¬M; +¦ T?–M +Æ /r
/M b®M; H•m p¢M M,K M[+kM; F?¬M; K¼+ ` ` T?B M H€ i?S KQÌB- +?Q M M i`•M

L;k >¨M? GBM? Zmª- b®M; H•m Î i`QM; K°i +€B imv i ç` M;k ?¨M? ç m +¦- ç` T?Q
ç°M; iB M- ?Q†+ +?QM? H¨ p"i +¦ +?O- ?Q†+ +?QM? H¨ T?B i?QÌM; M;mv ?B KX L
+kM; F?¬M; bQ pÈB h?"T .B T h?ªQ çÆM ;BªM ?ÆM MÆB M¨Q- i?"K +?Q +?d +¦ ?
L;k >¨M? GBM? Zmª F?¬M; +?d b®M; F?¬M; / - ?ÆM M[iW F i [mª ç M i`QÎM; i?¨M
M;¨M M,K i?ÌB ;B MX

.QÆM; h?B M o'M +¦ i? ?ÄB M;QÌB F?€+- M?QM; K¨ ?¬K M v M´B #"i ` ç½ [m€ M
iQM? +?"K K°i +?9i M¦B b m- çÊB +?Q +MM; #¼M aB ç¢Q M?•M ?¶M H,M H°M [m2M
i`QM; H9+ p¬ w ?ÄB- M?Q p"v i®i ?ÆMX

k8NX *?QÆM; k8N, *?B K o`

G "¨M o"M J M? i`mv M +QTv iW

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 9, *?d hBM? L;mv i Gm•M

*?QÆM; k8N, *?B K p`

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

.QÆM; h?B M o'M iW i` M H–m çB tm®M; /QÈB- çB ç M i–M; /QÈB +MM; ç¢B bªM
HB M çB ç M M;Q¨B +Y X

G9+ M¨v- K„ M[H9+ i`QÈ+ iB T ç½B .QÆM; h?B M o'M FB i?'v .QÆM; h?B M o'M
ó*€+ ?¢ H¨ i?¨M? +¬M; `²B T?ªB F?¬M;\ôX

.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m i¢ M¦B, ó> ? - T?ªB- +€K ÆM [m M i•KXôX

ó*QM /'m +O M;¨B ç•m\ô L[iY F€ [m€B ?ÄB- #ÎB pb Î i`QM; i`K bÎ- ç M bQ ç m b
#B i F?€+? #bM? i?QÌM;X

óÍ i`QM; M¨vXô .QÆM; h?B M o'M H'v ` +QM /'m i`QM; M?šM [mÆ [mÆ M¦BX

L[iY M?bM i?Q€M; [m - FBM? M;¢+ ?€ iQ +€B KB M; M?Ä M?„M- K°i ?²B H•m KÈ
ç•v H¨ +QM /'m i?'i T?~K- M;¨B p"v K¨ iW i K T?~K ç M bQ i`U+ iB T i,M; H M H¨K i
M¨v +kM; [m€ ô Zm€ MY M;¨v +kM; +?Q ó[m€ô ` X

.QÆM; h?B M o'M +QÌB +QÌB- F?Q€i i v €Q- `ÌB F?ÄB i`K bÎ ç M bQX

h?ÌB ;B M +ÁM +¦ K°i Qi- .QÆM; h?B M o'M ;BšK T?B ?¨M? T?€T #ªQ Î i`QM; h?¬M
M;¨v- çÊB ç M i`ÌB i®B KÈB # v ` F?ÄB h?¬M; G•K i?¨M?- F?¬M; M;WM; ?QÈM; H

" v [m M9B + Q- # v [m K•v i`„M;- # v [m G•K hmv M hBM?- çSM; Î i`QM; pk i`K
i`¼M; HU+ M¨v- M?bM iBM? +–m +U+ HÈM /QÈB +?•M- M?bM iBM? [m M; t t tBM
H° ` K°i +¶ +ªK ;B€+ i?–M #Q F?¦ HQÌM;X h`QM; pk i`K- i?"i H¨ F?¬M; +¦ i`¼M; HU
HU+ K¶B K°i iB M M?•M +¦ i? T?€i ?mv ç M HÈM M?'iX LÆB M¨v F?¬M; +¦ F?¬M; F
#€ •K i? M?X

L?QM; ç•v H¨ Î T?¨K ;BÈBX Í MÆB M¨v- iB M M?•M F?¬M; +–M ?Qi i?Î F?¬M; F?Q
i`¼M; HU+- pšM M?Q +k +¦ i? çB p iU M?B M M?Q Î ç'i #^M;X E?¬M; +¦ K¬B ;BÈB
iB M M?•M +¦ iB M HU+- i`QM; pk i`K +¦ HBM? HU+ i?m–M i9v M?'i- /MM; +?9M; M

.QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M Km®M i€i #ªM i?•M K°i #¢i i B- KbM? +–M ;b i? M¨Q
iBM? +–m\ h¢B i`QM; pk i`K KÌ K`i M¨v im Hmv M F?¬M; T?ªB i®i ?ÆM\ E?„T MÆ
i?B M M?B M iBM? i?m–MX hY G hB M u i` M M;QÌB i? K H K ?'T i?m +?9M; M¦-
M?B M çQÊ+ HÊBX G9+ #bM? i?QÌM;- +?•M M;mv M p"M +?mv M- i®+ ç° T?€T H
M?Ä MQÈ+ i`QM; Q- i,M; i`QÎM; iWM; ;B¼iX J¨ H9+ M¨v- MQÆM; hY G hB M u çE
/ÁM; bm®B M?Ä +?ªv p¨Q +QM b¬M;- i®+ ç° bQ pÈB i`QÈ+ FB M? M? ?ÆM i?"i M

>mv M Zm M; h?m"i- F i [mª H¨K .QÆM; h?B M o'M i?B m +?9i M[+„M ç–m HQÌB
KÌ K`i- M;mv M i?–M HU+ +O KbM? +¦ i? bQ pÈB M;k T?~K ?mv M iB M- H¢B H¨ F
p"iX L¦B +€+? F?€+- +€B F?QªM; +€+? M¨v i?"i bU [m€ t - t Î M;Q¨B ?ÆM KQÌB p
+¦ t H„K F?¬M;- M m /MM; ? i i®+ ç° T?B ?¨M?- ç¦ +?QM? H¨ +?mv M +O ? B ;B
i?B M i? i`QM; pk i`K- +?Q /M H¨ i®+ ç° €M? b€M; +?¢v K°i M,K `QÌB +kM; H¨ i?m
i?QÌM;- i?"K +?Q +ÁM ;B[? B +€B iBM? ? +€+? t M? m ç¢i K'v p¢M M,K €M? b€M
M,K €M? b€M;- K°i M,K €M? b€M; +?ŠM; F?€+ M¨Q K'v p¢M S+ FKX *?Q M M KÈB
i®M; i`"MX

L?QM; +?Q /M H¨ iB M M?•M +¦ i? bBM? i²M i¢B i`QM; F?¬M; ;B M pk i`K M¨v- ?Æ
iB M ?¨M? H[?¨M? pQÊi iBM? ? X

>mv M Zm M; h?m"i +O .QÆM; h?B M o'M +,M #ªM +?Q im Hmv M ç M ç•mX G'v `
H9+ M¨v KÈB ibK çQÊ+ T?QÆM; ?QÈM;X *?•M ;BšK h?m'M Zm M; o•M M? M? +?¦

J°i i?€M; b m- .QÆM; h?B M o'M çB iÈB pMM; iB m ?¨M? iBM?X L?bM ?¨M; S+ p¢
+¦ M?Ä- HÈM çQÌM; FQM? +¦ i? ç¢i iÈB K'v i`,K FKX M?Ä +?d +¦ K'v FKX h` M M
?–m M?Q ç m +?Q p"i +?'i T?QM; T?9 iBM? [m†M; b„i- i?"K +?Q +¦ +,M #ªM H¨ +ª
i?¨M?- ?mv M i?B i ;B®M; M?Q M;¼M M9B HÈM- ç2K M¦ ?Á i M i?¨M? K°i ;B¼i MQ
+'T iB M F?Q +kM; çQÊ+X

.QÆM; h?B M o'M iMv iB M ibK K°i F?®B iB m ?¨M? iBM? çQÌM; FQM? ç¢i KQÌB F
` K°i +€B H¶ M?Ä i`QÈ+- ç2K iB M T?O i?m M?Ä H¢B ;B®M; M?Q ?¢i #KB ç†i Î i`Q
T?OX Í i`QM; pk i`K im Hmv M- [mª i?U+ bQ pÈB Î i`QM; iB M T?O im Hmv M M? M
iQ¨M5

.QÆM; h?B M o'M HB M ? hB m E?ªB- ?ÄB, óhB m iB M bBM?- M;QÆB i? M¨Q `²

ó*Q bo- M;QÆB tm'i [m M `²B\ h # M M¨v `'i i®i- i'i +ª ç m +?m~M #` b„T t TXô hB

óL;QÆB /U iQM? +ÁM T?ªB +?Ì # Q H•m\ô .QÆM; h?B M o'M i?¬M; [m M;¼+ #°B

ó*,M +S iBM iS+ # M i`QM;- #¼M ?¼ +ÁM T?ªB [m F?QªM; K°i M,K KÈB iÈBXô hB i¢B

óæQÊ+- i +?Ì iBM iS+ i®i +O M;QÆBXô .QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB i`ª HÌB- b m

hB m E?ªB +¦ +?9i F€ [m€B- H„+ H„+ ç–m- F?¬M; M;?o M?B mX >„M ?B M i¢B +k iBM? im Hmv M +?ÌX

.QÆM; h?B M o'M i?–K M;?o +ÁM +¦ K°i M,K i?ÌB ;B M- i`€B H¢B +¦ i? ç2K +€B M;?B M +Sm M?B m ?ÆM K°i T?2M M[- >mv M Zm M; h?m"i M¨v +O KbM? i?"i H i?¬M; +O M¦5

>mv M Zm M; h?m"i pb b Q çQÊ+ tQM; H¨ i?–M i?¬M;\ _'i ?B M M?B M- M¦ iU M T?€T i„+- #ˆM; F?¬M; +kM; F?¬M; i? ç2K +ªM? iQÊM; +€+? t Î M;Q¨B p¢M /†K ?C ;QÆM;X hmv M¦B i?B i`B M K¬M i?–M i?¬M; M¨v H¨ +MM; i?–M i?S+ M;QÌB bY /KM; K¨ +€B M¨v tQM; H¨ i?–M i?¬M;- F?¬M; i? +?d +¦ i? ?[m /KM; Î i`QM; iBM? +–m- K`i M¨v F?¬M; +¦ ?B m [mªX (pM i`K [m€ HÈM- M m >mv M Zm M; h?m"i +?d ç2K KÎ `°M; F?m pU+ T?¦M; t¢ ;'T i`,K H–M- M?Q p"v +kM; F?¬M; i`€M? F?ÄB [m€ ?¢ ;

h?–M i?¬M; im Hmv M +?B i?m"i- +¨M; M?B m H¨ M;°5

.QÆM; h?B M o'M Î i`QM; iB M T?O- T?•M T?¦ [mªM ;B Î K°i M,K b m +?9 w ç€M? i M?"T ç`M? HB M F?¬M; #B i i?ÌB ;B MX

J°i M,K i?ÌB ;B M [m€ M;„M- .QÆM; h?B M o'M +ªK ;B€+ M;O K°i ;B'+- >mv M Zm M F?¬M; ç€M? t2K- +?ŠM; [m .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ +QÌM; +–m- ç•v +,M K°i bÈK K°i +?B mX

*?ŠM; [m - i¢B KªM? ç'i M¨v >mv M Zm M; h?m"i +kM; çO /MM;X .QÆM; h?B M o'M Î i`QM; ç°M; T?O KÎ ` - [m M b€i çQÊ+ ibM? ?m®M; K°i KªM; HÈM pMM; iB m ?¨M?

ó±- i?"i M?B m + Q i?O5ô .QÆM; h?B M o'M FBM? M;¢+ M? ;B¼M; H˜K #˜KX

VK- +¦ w iS- T?B i?QÌM; +¦ w iSX

h`QM; K°i KªM; HÈM pMM; iB m ?¨M? iBM? M¨v- Qi M?'i +¦ pQÊi [m ? B i`,K + Q

L?QM; +?QM? H¨ M?Q i? - +?d K°i H–M +¬M; FQ+? M¨v ç½ ç2K ç°B i¨m ?ÆM M;¨
M?•M pB M- çQÆM; M?B M ç b® H¨ +'T #"+ HBM? iB MX

J'v i`,K M;QÌB iW T?Q b m pšM i?¢+? +?mB ` - çB m F?B M T?€T #ªQ ;B i iÈBX c
K¢M? K) ;B®M; M?Q +ÆM b¦M; ;B¦ ç°M; i`ÌB F?¬M; M?bM i?'v +m®M ç€M? iÈB +€
+ÁM i?W ?ÆM b€m i`,K M;QÌB i`QM; M?€v K„i M¨v H¢B ;BªK K°i MY [m•M b®5

óæ€M; ;B"M55ô >mv M iB M GQM; ;B # M M¨v +kM; T?€i mv- iQÆM; iU H¨ M;mv
K°i M;QÌB ç€M? HûM ;B®M; M?Q FB m ç¢M T?€Q ç€M? K¢M? ` - #` i"T i`mM; i?QÌ
K K- +?Q M M ç®B pÈB M;mv M i?–M +¬M; FQ+? +O ç®B i?O +QÌM; ç¢B- +,M #ªM
;B i ;B i F?¬M; Qi ;B ?Ä Km®M çK+ MQÈ+ #ûQ +ÁX

.QÆM; h?B M o'M +€+? F?¬M; ;–M F?¬M; t - M;mv M i?–M +¬M; FQ+? T?ªB i"T i
+,M +S M;mv M i?–M M;QÌB +¬M; FQ+? K¢M? v m ç M [mv i ç`M? F?QªM; +€+? +
MÆB M¨v +?Q #` T?€i ?B M- iU M?B M F?¬M; +¦ F?ª M,M; +¦ M;mv M i?–M +¬M; F
M;mv M i?–M +¬M; FQ+? M¨v +kM; F?¬M; i? T?¦M; t¢ [m€ t X L m H¨ +¬M; FQ+?
+?Q /M H¨ +Ym T?~K ?mv M iB M +kM; +?d +¦ i? # Q T?O T?¢K pB F?QªM; +€+?
i"T i`mM; çÆM i? K¨ M¦B- +Ym T?~K ?mv M iB M +¦ i? i"T i`mM; +¬M; FQ+? #'i +
?ÆM ?„M Î M;Q¨B ?ÆM KQÌB /†KX

.QÆM; h?B M o'M +€+? t M;¨M /†K- iU M?B M b) F?¬M; #` H M ç M ;–M- M?QM; c
+O .QÆM; h?B M o'M F?¬M; T?ªB M;mv M i?–M +¬M; FQ+?- K¨ H¨ +MM; HQ¢B pI
+?Q /M +€+? t M;¨M /†K- +kM; pšM M?Q +k +¦ i? F?®M; +? iU M?B M- ?ÆM M[
.QÆM; h?B M o'M +¦ i? `'i i®i M„K +?B M +ÆX J°i çÁM i?¨M? +¬M;5

>B M i¢B ? B # M +kM; ç½ +?QM? i?S+ ;B Q i?O- ç m iU ibK ç®B i?O iQÆM; çQA
.QÆM; h?B M o'M M?bM ç M F?¬M; F?ÄB +ªK i?€M- t2K ` i¢B i`QM; iB M ;BÈB M
[m H¨ p"i ?B bBM? K¨ i?¬B- +QÌM; ;Bª i?"i bU +ÁM T?ªB +'T #"+ ?mv M iB M i`Î H

E?¬M; +¦ #'i +S HÌB M?ªK M¨Q- M;QÌB GQM; ;B +kM; F?¬M; T?ªB +?BK MQM- t2K
F?¬M; +? i F?¬M; i?¬BX

h?mv M imv #` ç€M? M´- M?QM; i?S i®i # M i`QM; pšM H¨ F?¬M; ? Qi #ªQ HQm H
i`K- +¦ +?9i ç¦M; ;¦B ç m `€+? `²B- i`U+ iB T H¨ K°i Qi HBM? /QÊ+ ?Q†+ H¨ HBM?
i`QM; pk i`K- H¦2 ` #ªQ [m M;X

E?¬M; Qi iB M M?•M M?bM ç M ? B K„i b€M; H M- #„i ç–m K°i i`"M i` M? çQ¢i- K¨
imv i ç m ç2K €M? K„i M;„K i` M M;QÌB + Q i?O T?K i`€+? ?° p GQM; ;B X

•M? K„i .QÆM; h?B M o'M H¨ + Q- M?QM; H¨ i?'v M?B m HBM? /QÊ+ HBM? i¨B M
ç°M; HÁM;X .Si F?Q€i M?„K K„i H¨K M;Æ- ç2K K¨M ªM? +?mv M ?QÈM; p T?Q M
i`mv M +"T M?"i M? M? M?'i i¢B +?'K

a„+ K†i .QÆM; h?B M o'M H¢M? HMM;- +•v FBK p¨M; +?ÆB i`QM; i v ç°i M?B M #
S?€ h?B M :BªM- M?Ä M?Q iÆ M? M- i?–M i?S+ F?¦ [m M b€iX L;„M M;OM # ?ÆI
H¢B ç½ H M p¨Q +?B M i`QÌM;X

.Q # M,M; HQÊM; +m²M; #¢Q- HBM? €T K¢M? K)- +?•M ?Ä #„M T?€- FB K F?Q i
F?¬M; +¦ ªM? ?QÎM; ç M M¦ K°i +?9iX L¦ iU M?Q +kM; F?¬M; i²M i¢B- H¢B ;B®M;

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; / /¨M; ` i vX .QÆM; h?B M o'M ç M; +?Ì çÊB- H9+ M¨v `
+?QM? H¨ M;QÌB i` im´B ç–m #¢+ H¬M; K¨v /¨B ç M; ç¢B b€i iS T?QÆM; FB - M?
iMv w ç°M; i?O- +?ŠM; K v ;B i M°B SM; +O hB m E?ªB- +€B M¨v F?¬M; / H¨K M[
H¨ M?[M; ?mv M iB M +?d +¦ im pB K°i ? B T?~K FB X

aQM; L;mv i hBM?- K°i M?` T?~K ?mv M iB M ç½ +¦ çQÊ+ ç` p` `'i + Q- M?QM; Î i`
M;QÌB M¨v +?ŠM; [m H¨ ç¢B H•m H bQ pÈB iB m H•m H HÊB ?¢B ?ÆM K°i +?9i-
[mv i ç`M?X

.QÆM; h?B M o'M i•K MB K F?) ç°M;- M;QÊ+ H¢B +¬M; ?QÈM; p T?Q M?¦K M;QÌ

"¢Q5 "¢Q5 "¢Q5

E`+? HB i bBM? iY ç¢B +?B M- ç°i M?B M p M; H M iB M; M´ HB M iB TX J°i i K T
i?O ç€M? ç M F?¦ ;BªB [mv i- ç°i M?B M K†i ç®B i?O ?B M p ?QªM; bÊ- b m ç¦ F
#¢Q- F i [mª /Q # pK M´ ç2K ?„M +kM; M´ i?¨M? i`¼M; i?QÆM;- K'i çB ?ÆM T?•M
?mvM? M¨v i?"i `'i #m²M #U+- ç€M? i®i H¨M?- i? HU+ M; M; M? m- b Q ç½ iU #¢Q

aU FB M iU #¢Q M?Q p"v #„i ç–m iWM; +€B T?€i bBM?- K¶B K°i H–M ç m H¨ F i [m
i?O ç m ç®B pÈB +€B mv HU+ ç°i M?B M iU #¢Q M¨v F?¬M; +¦ HÁM; T?ÁM; #`- F i
i?QÆM;X amv M;?o K°i +?9i- K°i +€B pW KÈB KÎ i?"i i®i- ? B # M ç€M? ç M F?¦
+?B K çQÊ+ Qm i? - H9+ M¨v- ç®B i?O H¢B ç°i M?B M iU #¢Q- B +¦ i? T?ªM SM
M¦B- ç m H¨ Î #` #m°+ /QÈB ibM? ?m®M; +MM; çQÌM;- H9+ M¨v KÈB +?¦ +MM; `Si
i?OX L?QM; H¨ Î ibM? ?m®M; ? B # M i? HU+ M; M; M? m iU #¢Q- ç•v +,M #ªM +?

GQ¢B ibM? ?m®M; M¨v K°i H–M ? B H–M i?b i?¬B- M?QM; H¨ M;QÌB GQM; ;B ;B®
#¢QX

* Q i?O GQM; ;B - KÈB ç–m +ÁM Î i`QM; HÁM; i€M i?QÎM; M?[M; ç iY M¨v i?"i bU H
Km®M FûQ K°i +€B ç K HQM;- iQÆM; iU H9+ HQ¢B ibM? ?m®M; M¨v i?QÌM; tmv M
ç¬B F?B- `ä `¨M; i®i H¨M?- ç°i M?B M HB M iU #¢QX

"¼M ?¼ H¢B +?Q +?9 w iÈB +€B FBK p¨M; /¨B F?¬M; [m€ Ry +K Î i`QM; T?¢K pB
i•vX

L;U o¬ GQÊM; S?€ h?B M :BªM [mª i?U+ `'i iB m T?Q L;mv M i?–M HU+- .QÆM;
p¨Q iB M +ªM?- /MM; K°i H–M ç½ ? Q T?Q #ªv T?–M L;mv M i?–M HU+- imv `^M;
M?QM; H¨ M?B m M?'i +kM; +?d bY /KM; K°i H–MX

L?QM; ?B M i¢B F?€+ `²B- K'v i`,K M,K F?¬M; M;WM; i Hmv M- o¬ GQÊM; S?€ h
F?¬M; b B #B i H„K- imv pšM ç M; T?ªB ? Q T?Q F?¬M; Qi M;mv M i?–M +?B HU+-
F?¬M; T?ªB H¨ .QÆM; h?B M o'M M,K ç¦X a m F?B i K +?mv M M;mv M ç M- H¢B +
i?–M HU+ +O .QÆM; h?B M o'M +QÌM; ç¢B ?ÆM i`QÈ+ FB M?B m H„KX *?Q M
#¢Q +9+ M?Q p"v- pšM ç M; ;B®M; M?Q F?¬M; +¦ pB + ;b- i`€B H¢B- .QÆM; h?B
Hmv M ?¦ o¬ GQÊM; S?€ h?B M :BªM- Î +MM; H9+ #¢Q +9+- ?'T i?m L;mv M i?–M
+?Q #ªM i?•M t bQ pÈB iB m ? Q M?B m ?ÆM `'i M?B m- +?Q /M H¨ ?B M i¢B- L;m
F?B ?'T i?m H¢B +MM; L;mv M i?–M HU+ iB m ? Q +kM; b¨M b¨M M?Q M? mX

L?[M; ?mv M iB M M¨v +?ŠM; [m H¨ iS T?~K i`Î tm®M;- HU+ HQÊM; M;mv M i?–M
F?¬M; i? ?mv M iB M i?'i T?~K i`Î H MX æ m H¨ ?mv M iB M- T?~K +'T F?€+ M?
+? M? H +? +kM; H¨ F?¬M; M?ÄX

.QÆM; h?B M o'M +¦ i? F?„+ b•m +ªK M?"M çQÊ+- L;mv M i?–M HU+ +O ?mv M i
i?m iÈB +?d +¦ i? #´ bmM; F?QªM; #ªv T?–M iB m ? QX J¨ i K T?~K ?mv M iB M
T?€i ç°M; K°i H–M o¬ GQÊM; S?€ h?B M :BªMX

keRX *?QÆM; keR, æ°M; h?O

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 9, *?d hBM? L;mv i Gm•M

*?QÆM; keR, æ°M; i?O

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

sBM KÌB t2KX æ i¢5

J'v + Q i?O GQM; ;B M?bM i?'v HQ¢B i`¨M; /B M M¨v- iU M?B M b) F?¬M; ç K†+ M
#®M ;½ +Ym T?~K ?mv M iB M M;QÌB i` im´B ç–m #¢+ H¬M; K¨v /¨B +MM; ç¢B ?€M
i?O +O K¶B M;QÌB- ?°B ?ÊT ç M K°i F?®B- ;"i ç–m ` ?B m +?Q M? m K°i T?2M-
T?B M ?¬, óJ¼B M;QÌB ç m iU `9i HmB- MÆB M¨v /Q +?9M; i ç M M;,M +ªMXôX

"®M M;QÌB ç m H¨ +Ym T?~K ?mv M iB M- K¨ K°i T?QÆM; +QÈT #¦+- i`QM; + Q i?
+?d +¦ # M;QÌB- +?ŠM; [m #€i T?~K ?mv M iB M i`€B H¢B +¦ KQÌB K'v M;QÌBX

* Q i?O M; M; +'T #"+- +?d +–M F?¬M; T?ªB im Hmv M +¬M; T?€T M;?`+? i?B M- ?
o'M HQ¢B #B M i?€B M¨v- Km®M +?¢v i`®M K¨ M¦B H¨ `'i / /¨M;X i`mv M +QTv iW

L;QÌB GQM; ;B pW M;?2 i?'v # M i` M ç m H M iB M;- H"T iS+ K°i +€B ç¢B +?B m
+?¢vX

G9+ K¼B M;QÌB Km®M çm´B i?2Q- K°i i'K K¨M ç2M ç2K T?¢K pB i`,K /†K # Q p•v
çm´B F?¬M; ? M K¨ +MM; M;WM; H¢B- +~M i?"M ç€M? ;B€ i'K K¨M ç2M M¨v- ç2M
b€M; +kM; F?¬M; +¦- ?ÆM M[KÆ ?² +ÁM F K i?2Q F?Q iS+ •K H½M? [m, /`X *¦ M;
+?9- /MM; K°i +?9i iB M HU+ MûK ` X J°i +QM `²M; HY ç°i M;°i tm'i ?B M- `Qi ;¨Q

*QM `²M; HY +kM; F?¬M; ç2K +?mM; [m M? +?B m b€M; H M- iW F?B +QM `²M; H
ç M M¦ #B M K'i- i`QÈ+ b m F?¬M; [m€ # ;B•vX

ok S?QM;- +?QM? H¨ + Q i?O M´B / M? +O G•K hmv M hBM?- im pB +Ym T?~K ?m
HB M +¦ i? ç†i +?•M +ªM? ;BÈB iB M [m•M- iW F?B i'K K¨M ç2M [m, /` M¨v tm'i ?B
#B m ?B M +U+ F€ #bM? ioM?- +kM; F?¬M; H•K p¨Q `mM; ç°M;X G'v #'i #B M SM;
pQÆM ` iB M i?S+ çB m i` X

G9+ M¨v- ç°i M?B M # M i B i`mv M ç M K°i i`"M iB M; ?¬ ;B i- M?QM; i? M? •K F?
M?B M #B M K'iX hB M i?S+ ibK çQÊ+ K°i FB M i`mM; T?~K iB M F?Q ?QÈM; iÈB
F?¬M; M¦B ? B HÌB- K°i ç¢Q L;mv M i?–M +¬M; FQ+? ç€M? [m X

*?Q /M H¨ + Q i?O +'T M; M; M? m- L;mv M i?–M +¬M; FQ+? +?Q /M F?¬M; ;B i ç
ç°M; i€+ +MM; iBM? i?–M +O ç®B i?O tm'i ?B M çbM? i` - /M +?d +¦ K°i ;B•vX

L?QM; ` M;Q¨B /U çQ€M H¨- ç¢Q L;mv M i?–M +¬M; FQ+? M¨v +?m~M t€+ ç€M? Î
ç¦- M?€v K„i ç€M? i M M;mv M i?–M ç®B T?QÆM;X ok S?QM; M;Q¨B w Km®M `'i
;B i H–K M;QÌB `²BX L;QÌB +¦ i? #` M;mv M i?–M +¬M; FQ+? +O KbM? ç€M? ;B i
;½ + Q i?O GQM; ;B X "ÎB pb #®M M;QÌB M¨v ç m H¨ +Ym T?~K ?mv M iB M- imv b
M?QM; H¨ imv i ç®B b) F?¬M; / /¨M; M?Q p"v #` M;mv M i?–M +¬M; FQ+? +O KbM

h'K K¨M ç2M M¨v [m€ +´ [m€BX

.QÆM; h?B M o'M pšM H¨ i`€M? Î K°i # M •K i?–K [m M b€iX *MM; M;QÌB F?€+ F?€
o'M +¦ çQÊ+ i?–M i?¬M; >mv M Zm M; h?m"i- +?Q M M F?¬M; +–M çQ+? i?•M iÈB-
+K+- ;B®M; M?Q çQ+? i?•M iÈBX

>mv M Zm M; h?m"i +?QM? H¨ bQ pÈB iB M i?S+ i` tûi +ÁM i`U+ [m M ?ÆMX

L;QÌB i`QM; i'K K¨M ç2M F?¬M; i? /Q i?€K #B i +?mv M Î M;Q¨B i'K K¨M ç2M- M?
H¢B H¨ i?'v `ä `Á `¨M; `¨M;- #®M ;½ + Q i?O GQM; ;B b m F?B /MM; K°i HQ¢B i`"
HB M ` F?ÄB i'K K¨M ç2M ?°B ?ÊT- # v i?ŠM; ç M G•K hmv M hBM?X

h` M MY çQÌM; H¢B H¦2 ` # ;½ +Ym T?~K ?mv M iB M +MM; pÈB hB m E?ªB- i´M;
+O GQM; ;B X

•M? K„i ç¢B ?€M €Q ç2M `ä `¨M; bYM; b®i K°i +?9i- FBM? M;¢+ ?¬, óG¨ +€+ M;QÆ

aB ç¢Q M?•M pmB bQÈM; +?¢v iÈB- M; v +ª +Ì +kM; F?¬M; b´- FûQ .QÆM; h?B M
M¨Q\ôX

.QÆM; h?B M o'M H'v [m ? B +€B +?ûM- `¦i +?Q aB ç¢Q M?•M K°i Hv- H¢B +kM; `
i`ª HÌB, óæ M ç•v ? B + M? ;BÌ `²BXôX

S?QM; G•K hY KdK +QÌB çB iÈB ?ÄB, óa Q F?¬M; ;¼B +?9M; i \ô :? /U H¨ +¦ bŒ

óE?¬M; +¦ ;b- i?'v +€+ M;QÆB +?ÆB M?"T i?–M M?Q p"v- +kM; F?¬M; M?šM i•K [
KdK +QÌB M¦BX

óo"v M;QÆB p"M F?Q F?¬M; i - p€M +Ì M¨v +O +?9M; i - +?QM? H¨ +?ÆB MY i?€
/SiX ±- ç9M; `²B- S?QM; H½Q ç–m M?B- i +?QM? H¨ i?„M; M;QÆB # i` M #®M p
æ M KÈB ` HÁ çQ i ? B pB MXô aB ç¢Q M?•M H9+ M¨v KÈB M?È iÈB M¦B pÈB S?

óh i?m MÆB M¨Q\ p€M +Ì M¨v +kM; +ÁM +?Q tQM; ç•m5ô S?QM; G•K hY Km®M -

ó>W- ?W- M;QÆB +S F?Q€+ H€+ çBX "Èi ç M +€B #° M¨vXô aB ç¢Q M?•M F?¬M; ,M
*MM; S?QM; G•K hY iQÆM; ;B Q K'v p¢M M,K- M¨Q +ÁM F?¬M; `ä iQM? M i ?„MX

óæQÊ+- çQÊ+- çQÊ+- +?Q M;QÆB i?d +?Q M;QÆBXô S?QM; G•K hY i¢B +?¶ H'v
pB M iB M ç MX J¶B K°i pB M T?˜K +?'i ç m H¨ ç` ;B BX *?Q aB ç¢Q M?•M ? B p
h?B M o'M M¦B, ó.QÆM; H½Q ç - M;QÆB +–KX G½Q + + i i?"i bU F?¬M; +¦ i?S
S?QM; G•K æ M KÈB ` HÁ F?¬M; H•m M¨v HB M i†M; M;QÆBXôX

•M? K„i .QÆM; h?B M o'M +kM; #'i T?¨K- S?QM; G•K æ M M¨v +?QM? H¨ ?¨M; i?"i
i€K55 .QÊ+ iQM? b Q- iBM? i M;?2- HB M #B i pB M S?QM; G•K æ M M¨v +?QM?
Q+?- +¦ +?9i #'i T?¨KX ó*€B M¨v b Q F?¬M; #B i t'm ?´\ôX

ó§BX L;¨v ç¦ M;QÆB i†M; i h? M? S?QM; "² æ æ MX >¬K M v +QB M?Q H¨ H i?Q
i?m- H½Q T?m +?QM? H¨ b) iS+ ;B"M ç¦Xô S?QM; G•K hY H„+ ç–m M¦BX

ó.QÆM; H½Q ç - M;QÆB M?"M H'vX h M [m, ? T ?ÁB M¨v F?¦ çQÊ+ ` i v- F?¬M; çA
H¨ ç M /QÊ+ S?QM; H½Q ç–m M?B iU M;?o ` - i M H¨ S?QM; G•K æ MX S?˜K +'T ç
i€+ /KM; +kM; H¨ #'i T?¨KX •M p¨Q K°i pB M- +¦ i? F?B M +?Q i®+ ç° +O #ªM i?
K°i + M? ;BÌ F?¬M; M;WM; FûQ H M- /MM; ç +?¢v i`®M imv i ç®B H¨ HBM? ç M /B
i`•M [mw +O ç M M¨v HB M Î M¦ imv i ç®B F?¬M; +¦ i€+ /KM; T?K +O iB M ç M HQ
ç¢Q M?•M ;BÈB i?B mX

óa Q- i +QM [m, ? T ?ÁB M¨v +kM; i†M; `²B- M;QÆB ?¨Q T?¦M; çB ç•m `²B\ô S?Q
K½M +? M ûT M¦BX

ó>W- B M¦B i F?¬M; +¦\ô aB ç¢Q M?•M M¦B tQM; H'v ` K°i +€B #bM? M;¼+- ç´
h?B M o'M M¦B, óæ•v +kM; H¨ iB M ç M ç„+ w KÈB ` HÁ +O i - i M H¨ h K *?QÈ+ L
H¨ #„i +?QÈ+ /QÊ+ ?B m +O iB M ;BÈB ç M?'i HBM? ç M h?'i *?QÈ+ L;mv M .QA
M¦ p¨Q- +¦ i? i`QM; ? B MûM ?QÆM; ç2K iB K M,M; iQ¨M i?•M #S+ ` - F?B M +?Q
i,M; ;'T KQÌB i`Î H M5 E?¦ +¦ çQÊ+ M?'i H¨ M¦ +kM; F?¬M; +¦ i€+ /KM; T?KXôX

ó*kM; F?¬M; T?ªB b Q- ç M /QÊ+ M¨v +kM; +?d +¦ i M çB M M¨v KÈB +¦ i? Hmv M
F?¬M; T?•M ?B mX "^M; F?¬M;- i +kM; b) F?¬M; /MM; S?QM; G•K æ M +O i ç M
.QÆM; æ M +O ?„MXô S?QM; G•K hY F?¬M; +?9i M¨Q +?2 /'m F?2MX

óo"v i¢B ?¢ HB M M?"M H'v- ç i¢ ? B p` i†M; ç MXô .QÆM; h?B M o'M ?¨Q T?¦M;
ç M bQ iB M ;BÈB i`€B H¢B ç m +¦ imv i F„- B +kM; +¦ bÎ i`QÌM; `B M;- [mª M?B M

ke9X *?QÆM; ke9, G¢B JÎ hB K

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 8, h`•M GmM; Eb "¨M

*?QÆM; ke9, G¢B KÎ iB K

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

" M;QÌB ?¨M ?mv M i`QM; +?®+ H€i- .QÆM; h?B M o'M H9+ M¨v KÈB ?ÄB pB + +
G•K i?¨M? KÎ K°i +Y ?¨M; ç M /QÊ+- ? B p` +ªK i?'v M?Q i? M¨Q\ôX

óh®i5ô aB ç¢Q M?•M + Q ;B¼M; ?¬X

óh®i H„K5ô S?QM; G•K hY +kM; +¦ +?9i ç²M; w M¦BX

óL?QM;- iB m ç HQ H„M; +€B M¨v +¦ i? ªM? ?QÎM; ç M i`K bÎ ç M bQ H¨K ,M ? v F
+kM; F?¬M; i? T?€ ?Q [mv +O +O ç M bQ ;BÈB M[X

óa) F?¬M;- b) F?¬M;X h`K bÎ ç M bQ #´M w +?d H¨ pb i` Q ç´B- K¨ F?¬M; T?ªB ?B
F?¬M; b Q +ª- +?9M; i F?¬M; i?B m iB M i?¢+?Xô aB ç¢Q M?•M HÌB M¨v M¦B H¨ i
iB M i?¢+?\

óZmv +O +O ç M bQ HB M KBM? +?QM? H¨ F?¬M; + M i?B T #'i +S ?¨M? pB M¨Q
+?9M; i imv i ç®B F?¬M; +¦ #'i +S w FB M ;b- M;QÊ+ H¢B +ÁM ` bS+ OM; ?°5ô
+?mv M M;?B T M¦B ç M i` M [mv +O +O HB M KBM?X

óS?ªB ç¦X L;QÆB Î H¢B h?¬M; G•K i?¨M?- p b m +?9M; i +¦ i? i` Q ç´B M?B m ?
M?'i +?QM? H¨ K°i çB K M¨vX h? M? S?QM; "² æ æ M- aB ç¢Q M?•M iU KbM? i?
Hmv M ?ÄM; çB F?¬M; M¦B- +ÁM ç2K ç M H¬ M´ K'iX *?ŠM; [m aB ç¢Q M?•M +kM
+U+ F€ +¦ ?SM; i?9X aB ç¢Q M?•M- bÊ M?'i +?QM? H¨ M?¨K +?€M- i?Q+? M?'i +?
M;?B M +SmX "^M; F?¬M;- iB M ;BÈB HÈM M?Q p"v- h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆM; æ
HBM? ç M- M?QM; +?d +¦ K°i KbM? aB ç¢Q M?•M #„i +?QÈ+ /QÊ+ iQM? +O M¦ +?
aB ç¢Q M?•M M¨Q +¦ i? H'v im pB i?'i T?~K ?mv M iB M- i`Î i?¨M? #€i T?~K ç M b

óo"v i?"i i®i [m€- iB m ç +ÁM +¦ +?mv M +–M ? B p` ?¶ i`ÊXô .QÆM; h?B M o'M
S?QM; G•K hY ç€TX

óh?¬M; G•K i?¨M?- i¢B ?¢ M?•M bBM? ç` F?¬M; [m2M- i?"i bU ibK F?¬M; i?'v +€
M¨v- +ÁM T?ªB KÌB ? B p` H½Q + ?¶ i`ÊXô .QÆM; h?B M o'M F?€+? F?Q M¦BX

ó*?d +€B M¨v pB + M?Ä\ æ•m +¦5ô S?QM; G•K hY ç€T H¢BX oW /Si HÌB- H"T iS+
iBM +?Q M;QÌB M¨Q ç¦ M¦B, óhB m *?m- ç M MÆB M¨v +O i ç M K°i +?mv M- +¦ +

ó.QÆM; H½Q ç - +?Ì K°i H€i- *?m >•M GQM; H¨ i?¨M? +?O h?¬M; G•K i?¨M?X L;Q
+MM; ?„M ;B Q iB T- ?¬K M v HB M ;BÈB i?B m +?Q M;QÆBXô aB ç¢Q M?•M iB T

óo"v i?b ç i¢Xô .QÆM; h?B M o'M M;Q¨B KB M; M¦B F?¬M; ;ÊM b¦M;- i?"i ` i`Q
+9 óçB M i?Q¢Bô- M;QÌB i ç¢B M?•M p"i +'T #"+ óh?` i`QÎM;ô HB M +¦ i? # # +
S?QM; G•K hY +ÁM +¦ +€B mv i? M¨v55

J°i H€i b m- K°i M;QÌB i`mM; MB M iW /QÈB H–m çB H MX L;QÌB M¨v ? B K„i b€M
+¦ K°i F?®B p i b Q ç Q /¨B ç M K°i i'+- H9+ çB çQÌM; mv pk bBM? T?QM;- `'i +¦ i
iQ¨M i?•M i?m HB K i?"i bU #Q ~M- F?¬M; H° K°i +?9i /'m p iX

.QÆM; h?B M o'M i•K MB K F?) ç°M;- im pB +O M;QÌB i`mM; MB M #` ?„M HB + K
iB M [m•M5 S?ªB #B i `^M;- iB M [m•M +?QM? H¨ i²M i¢B +QÌM; ç¢B M?'i i` M im
hU h?€TX

.QÆM; h?B M o'M +?Q iWM; FB M i?S+ iB M [m•M ç M i°i +MM; HÊB ?¢B # Q M?B
+Ym T?~K ?mv M iB MX .QÆM; h?B M o'M iU ?ÄB M m F?¬M; +¦ h?¬M; >mv M GB

S?€ h?B M :BªM- çWM; M¦B H¨ +Ym T?˜K- +?Q /M H¨ M;k T?˜K ?mv M iB M +kM;
KbM? im pB +?ŠM; [m i K +?mv M- i?U+ HU+ i?'TX

óS?QM; H½Q- M;¨B ibK p½M #®B +¦ +?mv M ;b b Q\ô L;QÌB i`mM; MB M +mM; FQ

óhB m *?m- ç M- i ;BÈB i?B m K°i p` ç²M; ç¢Q +?Q M;QÆBXô S?QM; G•K hY Kd
T?˜K ç M bQ i` im´B M?'i i`QM; H`+? bY iB M ;BÈB o'M h?B M +Q bo .QÆM; h?B

L;QÌB i`mM; MB M M;?2 tQM; F?¬M; F?ÄB FBM? M;¢+ M?bM .QÆM; h?B M o'M K
T?˜K ç M bQ\5 h` im´B M?'i\ G¢B H¨ +¦ w iS ;b\

ó> ? - .QÆM; H½Q ç T?B i?,M; iB M ;BÈB +ÁM +?Q çO i`,K M,K M?d\ô S?QM; G

óæ9M;5ô .QÆM; h?B M o'M ?¨Q T?¦M; i?W M?"M M¦B- H'v i? HU+ ç M bQ HB M
KbM?- i?"i bU M? M?¨M;- KbM? [mª i?U+ +?d T?B i?,M; F?¬M; çO i`,K M,K- +€B
/'mX

óh`,K M,K5\\ô L;QÌB i`mM; MB M FBM? M;¢+ i`QM; HÁM; i?B m +?9i M[ F m ` iB
M;¢+ +MM; F?¬M; iBM i`QM; HÁM;- H° ` iQÆB +QÌB i?"i HÁM; ?¬, ó.QÆM; iB M

óo` M¨v H¨ i?¨M? +?O h?¬M; G•K i?¨M? *?m >•M GQM;Xô S?QM; G•K hY ;BÈB i?B

ó*?¨Q M;QÆBXô .QÆM; h?B M o'M H T?ûT çSM; /"v +?„T i v M¦BX .M b Q +kM; H
M[+ÁM H¨ + Q i?O +'T #"+ iB M [m•M- ;B B çQ¢M ?B M i¢B KbM? +ÁM F?¬M; ç„+
:BªM +¦ i? ç€M? HûM /B i b€i ?mv M iB M- +kM; F?¬M; M?'i ç`M? ;B'm çQÊ+ iB M

óhB m *?m- .QÆM; iB M bBM? Km®M Km K°i ;B M +Y ?¨M;Xô S?QM; G•K hY +?d
F?¬M; M¦B M[X

óæ•v H¨ pB + M?Ä- .QÆM; iB M bBM? Km®M HÈM # Q M?B m\ Í +€B K†i çQÌM; M
?ÄBX æ•v H¨ +?mv M M?Ä- K i M?¼+ +€B M?'+ i vX hmv #ÎB pb pB + M?Ä M¨v +?¢
*?m >•M GQM; K°i +?9i +kM; F?¬M; ç wX *?B m i?S+ 'v +O S?QM; H½Q- [mª i?
;BÈB i?B m- K°i +€B +Æ ?°B imv i ?ªQ F i #¢M +Ym T?˜K ç M bQ i?"K +?Q H¨ i?"T

ó*€B M¨v b Q- F?¬M; FûK [m€ H¨ çQÊ+ `²B- +kM; F?¬M; +–M [m€ HÈMX hbK ç` T
i KÎ H¨ +Y ?¨M; ç M /QÊ+X

E?¬M; +–M HÈM # Q M?B mXô .QÆM; h?B M o'M iMv iB M M¦BX

óVK- M m F?¬M; iU M;QÆB +?¼M çBXô *?m >•M GQM; H'v ` K°i F?®B M;¼+ ;BªM
#S+ ?Q ç² tm'i ?B M Î F?¬M; i`mM;X æ•v iU M?B M H¨ #ªM ç² iQ¨M #° h?¬M; G•K i

.QÆM; h?B M o'M iB T M?"M ç M- i?–M i?S+ ibK iÁB ?ÄB, ó*Y ?¨M; M¨Q H¨ i`®M

óæ€M? /'m K¨m t M? H€ +•v H¨ i`®M;Xô *?m >•M GQM; i`ª HÌBX

ó*S MÆB M¨v çBXô .QÆM; h?B M o'M +?d p¨Q K°i +Y ?¨M; # i–M; #®M i`,K Kûi +
T?® M¦BX

óæQÊ+- F?¬M; +¦ p'M ç Xô *?m >•M GQM; i¢B +?¶ H'v ` K°i F?®B H M? #¨B M¦B,
+Y ?¨M;- +¦ i? F?®M; +? iQ¨M #° +'K +? i`QM; +Y ?¨M;X *¦ M¦- i'i +ª p"i T?˜K i
bÎ ?[m `B M; +O M;¨BXôX

óo"v i?b ç i¢X E?¬M; #B i +Y ?¨M; M¨v +–M # Q M?B m iB M ç•m\ô .QÆM; h?B M

óE?¬M; +–M- M;QÆB H¨ S?QM; H½Q ;BÈB i?B m- i M m H¨ /€K i?m K°i tm iB M-
*?m >•M GQM; F?¬B ?¨B tm i v M¦BX óh ?mM; €+ M?Q p"v b Q\ô S?QM; G•K hY `

ó*¦5ô aB ç¢Q M?•M F?¬M; +?9i M¨Q M ibM? i`ª HÌBX

óL;QÆB ô S?QM; G•K hY iS+ ;B"M ç M T?²M; K²K i`ÊM K€- M?QM; +kM; F?¬M; +¦

" M;¨v b m- o'M h?B M *Q +O .QÆM; h?B M o'M Î h?¬M; G•K i?¨M? G•K hmv M h
" M;¨v i?ÌB ;B M ç½ ç2K +?mv M i`QM; i`QM; M;Q¨B M;Q¨B MÆB M¨v i?m T?K+- K

i`ÊX *€B +Y ?¨M; M¨v #¨B i`Q- +€+ HQ¢B iO i?m®+ ç m H¨ ?„M ;¼B M;QÌB çQ iÈ
p•M H¨ i`K bÎ ç M bQ çQ iÈBX

h¦K H¢B i?QÊM; p¨M; ?¢ +€K Î i`QM; pÁM; j M;¨v H¨K tQM; iQ¨M #°- b m ç¦ HB M +?
i„+ +k- Î # M iQÌM; iB M p¨Q +Y HÈM /€M K°i iÌ #® +€Q [mv +O +O #´M iB KX *MM
M? m K°i çB K +?QM? H¨- ç M /QÊ+ M;k T?~K i`Î H M ç m i?m KS+ iB M i?¢+? M?'i
?Q Hm"i H - çQ iÈB ç²M; ?¨M? +? M ûTX

.QÆM; h?B M o'M i`QÈ+ ç¦ iW i`K bÎ ç M bQ Km p¨Q K°i ç€K HBM? /QÊ+- b m ç¦
ç2K iQ¨M #° #¼M M¦ Hmv M +? ` - çO HQ¢B ç m +¦X Gmv M +¨M; M?B m +¨M; i¢T
;B€+ çQÊ+ HoM? M;° ç®B pÈB ç M ç¢Q +¨M; + QX L?B m iB M ç M +¬M; ?B m F?€
iB M ;BÈB i?QÌM; /MM;X h`` HB m- i,M; M;mv M- .QÐM; h?–M- i,M; Q+?- F?¬B T?
+¦ ç m +¦X

LY i?€M; i?ÌB ;B M +kM; F?¬M; /¨BX >ÆM M[#ÎB pb .QÆM; h?B M o'M MÆB M¨v
/ M? iB M; HÈM # Q M?B m- H¨K ,M +kM; +QB M?Q i?ªK ç¢KX

*?ŠM; [m - .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; ç wX G¨K ,M T?ªB iW iW b) ç M- H¨K
F?¬M; p°B çQÊ+X

.QÆM; h?B M o'M pW ç2K iB M ç M Hmv M tQM;- +ÁM +?Q F`T p¨Q iO- ç½ M?"
ó«M; +?O- M;QÌB Î ç•m\ôX

.QÆM; h?B M o'M ç2K ç` +?d M¦B +?Q sQ+? >MM;X

*?d +?®+ H€i b m- sQ+? >MM; iQM? +ª M,K M K ? B M[iW ;B[F?¬M; i`mM; ?¢ tm

.QÆM; h?B M o'M M;²B Î i` M [m–v- M?„K K„i i`–K iQ- KÎ iQ K„i pW i?'v- i?b ` H¨

ó*Q boX :–M ç•v F?Ä2 F?¬M;\ô hB m E?ªB +QÌB iOK idK ?¬- i•K ibM? M?bM [m ç†
T?Q .QÆM; h?B M o'M +kM; i`¨M M;"T HQ¢B ibM? +ªK +ªK FQ+?X óæ i¢ +Q bo `
F?¬M; +?9M; i F?ŠM; ç`M? •K /QÆM; +€+? #B iXôX

.QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB- KÎ KB M; ç€T, óh H¨ KÎ +Y H¨K ,M K¨ i?¬BX E?¬M;
F?¬M; +ªK ÆMXô *ªK i¢ pÈB F?¬M; +ªK i¢ H¢B F?¬M; K¼+ K°i T?–M i?`i- .QÆM;
w M?[M; +€B T?M T?B K M¨vX

ó*Q bo +?QM? H¨ +? K i€B bBM? +O iB m T?K M?•M55ô hB m i?` +?'T ç¢B H +ª

i`mv M +QTv iW

óGÌB M¨v +O hB m T?m M?•M F?€+? F?Q `²B- #´M i¼ pšM H¨ +•m M¦B FB - i¬M
h?B M o'M pšM +QÌM; çB m M¦B- +?QM? H¨ F?¬M; Km®M HB M HKv p¨Q i`QM; i` M

h`QM; K„i hB m E?ªB ?B M H M K°i ç¢Q i?–M b„+ ªK ç¢K- +?Êi H¦2 K¨ [m - .QÆM
T?€i ?B MX

*?„T i v ?QÈM; .QÆM; h?B M o'M H¨K # #€B- M¦B, óæ¢B •M +O +Q bo- hB m K¶ i
/QÊ+ MÊ +Q bo- iU M?B M +® ;„M; HÈM M?'i- K m +?¦M; ;¦T çO çQ iÈB +?Q M;¨BX
ó*?9M; i H–M M¨v i?S M?'i iU M?B M H¨ ç M M¦B HÌB +ªK i¢- i?S ? B +?QM? H¨ ç
F?¬M; T?ªB MÆB +?9M; i Î H•m- M m +Q bo +¦ +?mv M [m M i`¼M; Km®M hB m ;B

óhB m ?mvM? Km®M `ÌB çB\ô .QÆM; h?B M o'M i?2Q w iS ?ÄB K°i +•m- +QB M?Q

óS?ªBX h``M? ;B G•K hmv M hBM?- +MM; GQM; ;B h?B M Zm M; hBM? F i ;B Q
Zm M; hBM?- i'i M?B M b) HB M HKv ç M # M M¨vX *?Q M M +?9M; i iQM? `ÌB G•
iB M iBM? +'T # ç`M? +Q i`QÈ+- b m ç¦ H¢B #¨M +?mv M p b mXô h?–M b„+ hB m
+?9i +?2 /'mX hB m ;B i`mv M i?W M?B m M,K M?Q p"v- F?¬M; M;Ì iÈB b) HQm
M¨v ?¬K M vX *?ŠM; [m ?B M i¢B F?¬M; T?ªB H9+ i? M i?Î- i"T ?ÊT H¢B- iQ+? iK
i`¼M; M?'iX

.QÆM; h?B M o'M i`€B H¢B H'v ;¦+ ç° M;QÌB #¨M; [m M M?bM çQÊ+ `'i i?'m i`B i
i`„M; ` +?QM? H¨ b® HQÊM; +MM; +?'i HQÊM; + Q i?O- +?Q /M iQ¨M #° çQ+? ? h
M¨v- +?d +–M #¼M ?¼ +¦ i? ç¢i iÈB +'T #"+ iB M [m•M- M?Q p"v hB m ;B pšM H¨

ke8X *?QÆM; ke8, h?B M Zm,- h?B M oäM;

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 8, h`•M GmM; Eb "¨M

*?QÆM; ke8, h?B M [m,- h?B M päM;

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

.QÆM; h?B M o'M ç2K K°i ç€K ç M /QÊ+ M¨v ;B Q +?Q sQ+? >MM;- T?•M T?¦ ?„M
ç¦ tQ v M;QÌB H M H–mX a m F?B iU KbM? #¨v K°i i–M; +'K +? - H'v ` *?d hBM?
h?B M o'M i`€B HQ T?ªB M;?o- Km®M i?Y K°i H–M H'v K"i T?€T i Hmv M T?€T #ª
K°i ;B¼i i•K ?mv i- b m ç¦ T?mM ` K°i M;KK M;mv M F?Q- H'v K"i i?m"i i Hmv M

J°i M;¨v- ? B M;¨v- # M;¨v i`¬B [m - M?QM; K°i +?9i ç°M; ioM? +kM; F?¬M; +¦X S
i?–M F?Q b m F?B i`ªB [m K"i i?m"i i Hmv M +O .QÆM; h?B M o'M- # M;¨v i?ÌB
ç°M; ioM?- M?QM; M¦ H¢B K°i +?9i ç°M; ioM? +kM; F?¬M; +¦X

S?QÆM; T?€T M¨v t2K ` H¨ F?¬M; i? i?U+ ?B M çQÊ+X L;?2 M¦B +€B *?d hBM?
?¨K iQ¨M #° iBM? pU+ ç½ #B i +O iB M K v m ;BÈB Î # M i`QM;X E?¬M; +?d M?Q
+¦ i? #B i i`QÈ+ +€+ HQ¢B M;mv ?B K i`QM; pk i`K KÌ K`i- iQÆM; çQÆM; pÈB H¨
;B[+€+ pb b QX

L?QM; +€+? /MM; M¦ i?b b Q\ L¦ çQÊ+ tQM; H¨ +¦ i? bQ pÈB i?–M F?Q- M?Q p"v F
+O M¦X *?d H¨ ? B K„i M¨v K°i p–M; ç2M- çB H¨K `ä `¨M; +€+? /MM; M¦ M?Q i? M

óæBM? —M5ô .QÆM; h?B M o'M F m ;¼B æBM? —M M¦BX

ó*?O i?QÊM;- +¦ ;b T?•M T?¦\ô p®M ç M; i`QM; #"M `°M æBM? —M H"T iS+ /WM;

"'i i`B #'i ;B€+- ? B KQÆB M,K [m çBX o'M h?B M +Q H¨K ,M +kM; +¨M; M;¨v +¨
æ æ M +¨M; H¨ i`Î i?¨M? iB M ç M #ªM; ?B m +O o'M h?B M +QX æ²M; i?ÌB +kM;
i?¨M? / M?X

h`"M æ¢Q h?"T Zmv M- ? B [mv M +m®B +MM; +?QM? H¨ +€+ i?S+ F€ i`"M F?¬M;
i`QÈ+- .QÆM; h?B M o'M ç½ im i"T M?B m iÈB #®M [mv M55 h`"M æ¢Q +QB M?Q
ç®B pÈB *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M +kM; F?¬M; T?ªB M¬M; +¢M M?Q i`QÈ+ FB
FB T +O iB M i?–M- T?¨K Î /QÈB M;k ?¨M? i?B M ç¢Q- ç m #` i`"M M¨v F?„+X .QÆ
+O i?QÊM; +´ F€ i`"M #"+ M¨v +?Ì KQM; F?¬M; i?¬BX æ€M; iB +- i¨B HB m i` M
i? M¨Q M[- mv HU+ +€B ç¢B i`"M M¨v poM? pB M F?¬M; i? ç¢i iÈB K°i MY - #ÎB
+?d bÊ H¨ pk i`K M¨v +kM; F?¬M; i²M i¢BX

keeX *?QÆM; kee, *QM æQÌM; *?QM? JbM?

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 8, h`•M GmM; Eb "¨M M;m²M

*?QÆM; kee, *QM çQÌM; +?QM? KbM?

i`mv M +QTv iW

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

S?€T HU+ .QÆM; h?B M o'M ç½ im Hmv M iÈB çdM? T?QM;- iMv i?ÌB ç m +¦ i? ç°i
h?B M o'M +?Q H¨K M?Q p"v- K¨ H¨ +˜M i?"M +•M M?„+ +¬M; T?€T EBK ç M +Ym
+?mv M H¢B çQÊ+ tQM; H¨ T?€T i„+ EBK ç M- ? v H¨ +€B p'M ç FB , ob b Q ;¼B

.U i?2Q .QÆM; h?B M o'M Hw ;BªB +?QM? H¨- Î i`QM; [m€ i`bM? +Ym +?mv M- F
mv- MQÆM; i?B M mv ç M +ªK ;B€+ T?€T i„+- b m ç¦ Î i`QM; M?€v K„i +Ym +?mv M
KbM? [m2M i?m°+ M?'i H¨K EBK ç M +O KbM? M;QM; F i5 æ•v H¨ T?€T i„+ EBK
M;QÆB H¨ +¦ i? +¦ çQÊ+ i?–M i?¬M; `'i HÈM- ?–m M?Q F?¬M; ;b F?¬M; H¨K çQÊ-

L?QM; ç¦ H¨ Î /QÈB ibM? ?m®M; #bM? i?QÌM;- M?QM; ?B M i¢B .QÆM; h?B M o'M
M[ç¢i çQÊ+ t€+ M?"M- # KQÆB b€m +€B i?–M T?M ç¢B #B m +?QM? H¨ # KQÆB
Q M?B m HQ¢B- F?¬M; B +¦ i? #B i çO- M?QM; F?ŠM; ç`M? F?¬M; +?d # KQÆ
T?QÆM; T?€T im Hmv M +O i? ;BÈB M¨v- +MM; pÈB T?QÆM; T?€T im Hmv M +O
i? M„K i`QM; i v +?d +¦ K°i HQ¢B T?€T i„+X >B M i¢B .QÆM; h?B M o'M ;†T T?ªB

*,M +S hY hB m "ªQ GK+ im Hmv M iB T- +?mv M +?9 Î K°i HQ¢B T?€T i„+X J°i HQ
+O KbM?5

GQ¢B i?S M?'i F?¬M; +¦ ;b T?ªB M¦- H¨K i?€B +´ Hmv M F?Q i•K T?€T- .QÆM; h?B
hY hB m "ªQ GK+ im Hmv M ç M çdM? çB K- F?ŠM; ç`M? b) F?¬M; bQ pÈB i?–M ?
S? h?–M h?9 FûK ?ÆM5 >ÆM M[Î i` M i?–M i?¬M;- +?d +¦ ?ÆM +?S F?¬M; FûK

GQ¢B i?S ? B i?b F?¬M; / M¦BX .QÆM; h?B M o'M T?ªB im Hmv M +MM; p"M K M
HQÊM; # KQÆB b€m i?–M T?M- +?¢K ç M # KQÆB b€m ç¢Q T?€T i„+ p"M K M?
?ÊT # KQÆB b€m HQ¢B T?€T i„+ M•M; °i #QÈ+X

L?QM; .QÆM; h?B M o'M bÊ M?'i H¨ i? K ,M M?B m F?¬M; iB m- ç•v H¨ K°i +?mv M
+?9i- M m i?"i Km®M H¨K M?Q p"v K¨ M¦B- i'i M?B M iW ;BÌ i`Î çB- Î H9+ EBK ç M
#QÈ+ /mM; ?ÊT i?–M T?M HU+- iB M iÈB Î K¶B H9+ K°i +?mv M- KQÊM i?B M mv
T?€T i„+ F i EBK ç MX L;mv M Hw H¨ ;B®M; M? m- M?QM; K¨ H¨K H M i?b F?¦X

h`QÈ+ F?¬M; M¦B # KQÆB b€m i?–M T?M M¨v ?B M i¢B +?d KÎ ` KQÌB +€B- +ÁM
b m +¨M; KÎ +¨M; F?¦X .QÆM; h?B M o'M T?ÄM; +?WM; +?Q /M H¨ i`QÈ+ F?B T?E
+ÎB #Ä iQ¨M #°X *?Q /M +¦ i? K°i H–M +ÎB #Ä ? i- M?B m M;mv M p¼M; M?Q p"v-
i? M¨QX

E?¦ +¦ i? HU +?¼M- ?ÆM M[b m F?B EBK ç M +Ym +?mv M- HB M #„i ç–m +?QM
ç¦ +ÁM +¦ i? /mM; M?"T i?–M T?M ? v F?¬M;- p"v i?b F?¬M; #B iX

*?Q M M- .QÆM; h?B M o'M +?Q H"T iS+ iB M p¨Q ç iS +?mv M- K¨ H¨ HU +?¼M
+?B i tm'i M;mv M ç M K¨m + K ?B M +¦X

h?ÌB ;B M +ÁM i?W ç–m M?"T ç M i`QM; ?¦ ;BªB p"M K M? H #¨M +'T KQÌB K°i-
i? +?Q .QÆM; h?B M o'M K°i ç€T €MX

G'v i•K i`Q +MM; pÈB HU+ HQÊM; +QÌM; ç¢B +O ;B B çQ¢M ?B M i¢B +O .QÆM
;B€+ ?¦ ;BªB H #¨M +¨M; M;¨v +¨M; çÆM ;BªM- ?B M i¢B M¦ çÆM i?m–M +?d F?ªQ
.QÆM; h?B M o'M ? B +€B ç m ç¢i iB m +?m˜MX

G #¨M +'T KQÌB K°i- .QÆM; h?B M o'M +?d i®M ? B KQÆB # M,K i?ÌB ;B M ç½ i?
iU ?ÄB +?B K M?B m- i?ÌB ;B M ç°M; i?O +?ŠM; [m +?d H¨ ?ÆM K°i M,K K°i +?9i

.QÆM; h?B M o'M +˜M i?"M iB M p¨Q i`QM; iB M T?O- H¢B ç˜v tm®M; K°i #QÈ+ +
#¨M +?d /šM ;Bª H¢B K°i H–M M[tm'i ?B MX

ó*?¨Q M;QÆB- iB m iY- +¦ ;b M;?B p'M\ô G #¨M +?d /šM ;Bª pšM H¨ #° /€M; +kX

óh Km®M #B i ç2K T?QÆM; T?€T im Hmv M hY hB m "ªQ GK+- +MM; # KQÆB b€m
H #¨M +¦ i? F i ?ÊT +MM; K°i +?¶ ? v F?¬M;\ô .QÆM; h?B M o'M i`U+ iB T ?ÄB `

óæQÆM; M?B M +¦ i? X >Q¨M iQ¨M +ÎB #Ä p"M K M? H #¨M- ç2K M¦ H¨K #ªM K¢M
im Hmv M- iU M?B M +¦ i? /mM; ?ÊT iQ¨M #° T?€T i„+ M¦ ˜M +?S X a m F?B M;QÆ
iUm +O M;QÆB HB M F?¬M; i? ?¢M HQÊM;5ô G #¨M +?d /šM ;Bª iQÆB +QÌB F?

óL?QM;- M m H¨ M?Q i? K¨ M¦B- M?Q p"v Î i`QÈ+ F?B i ?Q¨M iQ¨M +ÎB #Ä H #¨M
Hmv M iB T b Q\ô .QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i #m²M #U+ +MM; b®i `m°iX E?¬M; i?
K†i ?mM; ?B K p b m M?Q i? M¨Q ç•v\

ó*QM çQÌM; im Hmv M- +¦ p¬ b® HQ¢B T?QÆM; T?€TX *?Q /M +?"K `½B +ÌB #Ä H
F?¬M; M;WM; im Hmv MX L;QÆB ?B m F?¬M;\ô G #¨M +?d /šM ;Bª ?ÄB H¢B K°i -

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; M?Q ?B m iQ¨M #°X æ9M; `²B- KbM? [m€ +•m +?'T Î
+'T i?€B +´ Hmv M F?Q +?B T?€T M¨v- T?€T i„+ /mM; ?ÊT +¦ i? im Hmv M iWM; H
K°i H–M HB M ¬K ç²K M?B m iÈB # KQÆB b€m HQ¢B ç•m\

ó*€B p'M ç i?S # - i Km®M #B i +€B *?d hBM? .šM L;mv i Gm•M M¨v bY /KM; M?
o'M ?ÄB ` p'M ç F?¦ +?Q iÈB M v H¨K T?S+ i¢T KbM?X

ó*?d hBM? .šM L;mv i Gm•M- +–M H'v K°i pB M >ˆM; hBM? *?B hBM? +MM; pÈB #
a H¨K M;m²M bm®B M,M; HQÊM;- ç #'i +S K°i pB M im ?¨M? iBM? M¨Q i`QM; *?d
?m®M; F?¬M; ;B M ´M ç`M?- i`U+ iB T KÎ ` .šM L;mv i *?B J¬M- ç2K M;QÌB bY /
J°i pB M >ˆM; hBM? *?B hBM? +MM; pÈB #®M pB M hBM? h?–M a - +¦ i? /mv i`b
pQÊi iBM? pU+X æQÆM; M?B M- F?QªM; +€+? +¨M; ;–M- M,M; HQÊM; iB m ? Q +

.QÆM; h?B M o'M bYM; b®i- >ˆM; hBM? *?B hBM? +MM; hBM? L;mv i h?–M a H¨ +
?ˆM; iBM? b m F?B #` FûQ p¨Q H¶ ç2M- Î /QÈB /šM HU+ bB m K¢M? +O H¶ ç2M ?b
æ²M; i?ÌB +kM; H¨ Hmv M i¨B ç9+ i?–M F?Q #¼M o¬ GQÊM; S?€ h?B M :BªM5 Í iB
ç² p"i M¨v- +¦ i? ç9+ ` i?–M F?QX

L?QM; H¨ H¶ ç2M- .QÆM; h?B M o'M iBM iQÎM; KbM? +ÁM +?Q çB p¨Q- +?d H¨ çS
ç½ F?¬M; FB M i`b çQÊ+X J¢M? M?Q iB M ç - çB p¨Q imv i ç®B H¨ #` +? i `'i F?¦
i¬M K°i +'T #"+ M¨v- +QÌM; ;Bª ç½ iB T t9+ ç M T?€T i„+ +?B HU+- KÈB +¦ i? KQ

+ÁM T?ªB T?®B ?ÊT +U+ T?˜K T?ÁM; M;U iB M F?Q KÈB +¦ i? çB p¨QX L?QM; H
+?d +¦ i? +?®M; çÐ MY MûM ?QÆM;X

Í i`QM; b® HQÊM; /U i`[`'i M?B m HBM? i¨B +O iB M T?O- +kM; F?¬M; i²M i¢B +?
+O h?QÆM; hB M h¬M ç +"T ? B HQ¢B HBM? i¨B çdM? +'T M?'i M¨vX

hBM iQÎM; iQ¨M #° iB M ;BÈB- +kM; +?d +¦ i`QM; i v M?[M; iB M i¬M K i¬M FB
T?˜K M¨vX æ•v H¨ ? B HQ¢B #ªQ #®B +¦ iB M +kM; Km F?¬M; çQÊ+X

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; Km®M M?bM i`QM; i v FB M *?d hBM? .šM L;mv i
i?B M ç M ?bM? /mM; M¨v- +?d +¦ i? /MM; ç H¨K iBM? ç² t2KX E?¦ i`€+? M¦B +€B
i?–M F?Q- M¦ p"v K¨ H¨ iB m ? Q >^M; hBM? *?B hBM? +MM; hBM? L;mv i h?–M a
;B[+€+ pb b QX *?d bÊ /MM; M?B m K'v H–M- K°i FB M i?–M F?Q +S M?Q p"v F?

óL;mv M p¼M; +O i - i Km®M >^M; hBM? *?B hBM? +MM; hBM? L;mv i h?–M a -
#®M +?Q i Xô .QÆM; h?B M o'M +–M M?„+ ?²B H•m- [mv i ç`M? M¦BX p®M H¨ Km
M;?o H¢B K°i +?9i- ç H¢B M;mv M p¼M; iB T i?2Q +kM; ;B®M; M? m- ?ÆM M[M
iB T +¨M; K¢M?X

óL?Q M;QÆB KQM; Km®MXô G #¨M +?d /šM ;Bª M¦B tQM;- ?QÈM; /QÈB +?•M .Q
> B ç®M; >^M; hBM? *?B hBM? +MM; hBM? L;mv i h?–M a #¶M; tm'i ?B MX

h?–M i?S+ .QÆM; h?B M o'M çªQ [m - >^M; hBM? *?B hBM? +¦ M,K i`,K pB M- hB
? B M;¨M pB MX .QÆM; h?B M o'M Î i`QM; HÁM; i?Î /¨B K°i iB M;- F?¬M; T?ªB +
M¨v- K¨ H¨ ç M; +ªK i?€M ? B HQ¢B HBM? i¨B M¨v [mª M?B M i`•M [mwX L;mv M p
°i T?¨K M?•M i`U+ iB T i?¨M? iB M- H¢B +?d ç´B H'v M,K i`,K pB M >^M; hBM? *?
hBM? L;mv i h?–M a X

óh?–M T?M +'T KQÌB K°i H¨ T?QM; +?B i?–M T?M- KQÊM M¦ +¦ i? M?'+ H M +ÆM H
i²M i¢B iU M?B MXô G #¨M +?d /šM ;Bª M¦B tQM; HB M ?¦ i?¨M? K°i +€B ?Q ªM?X

.QÆM; h?B M o'M ç2K ç² p"i i?m p¨Q i`QM; H #¨M F?¬M; ;B M- HQm H¢B K°i pB M
#®M pB M hBM? L;mv i h?–M a X G¢B H'v ` *?d hBM? .šM L;mv i Gm•M- ç2K >^
hBM? L;mv i h?–M a ç†i Î i`QM; +?¶ HÁKX

oW #Ä p¨Q- ? B +€B pÁM; i`ÁM +O *?d hBM? .šM L;mv i Gm•M #„i ç–m +?"K `½B
[mª +–m +€i ç¢B #B m ;B[+€+ ?¨M? iBM? pk i`K iÄ b€M; HQM; H M?- T?QÆM; T
BM p¨Q i`QM; ç–mX

.QÆM; h?B M o'M i`QÈ+ /U i?2Q T?QÆM; T?€T F?„+ p¨Q M;mv M i?–M 'M Fw +C
/MM; M;mv M i?–M HU+ F?m ç°M; M¦X

L¦- M¦ p"v K¨ ç M; ç´B KÈB +MM; M?"M iBM iS+ pk i`K KÈBX *€B M¨v- +€B M¨v [mª
h?B M o'M çB iÈB K°i # M- M;²B tm®M; Hmv M F?Q- i?,K /Á `ä i?–M T?M HU+X Zm
i`ÁM +O *?d hBM? .šM L;mv i Gm•M M;WM; H¢B- K°i +¶ iBM iS+ i`mv M iÈBX

L¦ ç½ óç´B KÈBô tQM;- +¦ i? im–M i` iBM iS+ +€+ im iB M iBM?- +¦ i? iMv i?ÌB
*?B J¬M iB M ?¨M? i`mv M i®M;X

.QÆM; h?B M o'M +ªK ;B€+ M;mv M p¼M; H–M M¨v tBM i?U+ T?B i?QÌM; ç€M; ;B€
tQM; H¨ +¦ i? bQ pÈB i?–M F?QX h?b ` M¦ p®M +?QM? H¨ i?–M F?Q5 L¦B M?ªK- i
imv i ç®B F?¬M; iBM iQÎM; iB M F?Q +kM; +¦ i? M;?`+? i?B M M?Q p"v5 *?d `B M
iU ç°M; óç´B KÈBô p•M p•M +¬M; M,M; F?¬M; i? iQÎM; iQÊM;- ç½ +¦ i? M?bM ` M
5 ÏP•M¦- i¨°B +i?,'ïÐ°Ce PM3¦M 3Q ÆBMrQ h?DB M

.QÆM; h?B M o'M iQM? i`€M? çBX *?ŠM; [m i`QÈ+ F?B çB- i†M; æ¨Q ;B K°i +€B

J°i H€i b m- .QÆM; h?B M o'M ç2K iQ¨M #° o'M h?B M +Q ç m #® i`Q tQM;X >B
M?Q K°i i?MM; i?m®+ M´- +?d +–M ç®B T?QÆM; pW ç M +Y - ?Q†+ H¨ çKM; +?¢
i`QM; T?ÁM;- M?Q p"v iQ¨M #° +'K +? +O o'M h?B M +Q bo b) +¦ T?ªM SM; /•v +
M´ imM;- +¦ H) F?¬M; M´ +? i çQÊ+ K°i ;½ iB M [m•M- M?QM; +¦ i? H¨K +?Q ?„M
b m pK M´- ?„+ ?„+

ó«M; +?O i?m i?"T tQM; `²B- +?9M; i F?B M¨Q `ÌB F?ÄB\ô sQ+? >MM; M?bM .Q
M?[M; +'K +? M¨v- imv F?¬M; T?ªB [m€ ?B m- M?QM; +kM; #B i K°i QiX " i–M;
iWM; pÁM; H²M; p¨Q M? m- mv HU+ +¦ i? iQÎM; iQÊM; K°i +?9i- +?d H¨ +'K +? Kb
K°i ?² `²BX

ó*?9M; i ?B M i¢B HB M çBXô .QÆM; h?B M o'M T?'i i v ç2K sQ+? >MM; i?m p¨Q i
*?d hBM? .šM L;mv i Gm•MX a m F?B H'v ç M #ªQ #®B M¨v- pšM F?¬M; +¦ +Æ ?°B
/MM; K°i H–M- çB MÆB M¨Q ç•v\

æ¬M; *U+ iBM? pU+- "Q+? hmv M hBM?5 VK- +?QM? H¨ MÆB ç¦5 J'v p¢M M,K +?
#B i +€+ M¨M; i? M¨QX

*?d iBM?- +?¼M i`9M; æ¬M; *U+ iBM? pU+ +O iB M ;BÈB- "Q+? hmv M hBM? Î i`
æ¬M; *U+ iBM? pU+X G¨K .QÆM; h?B M o'M #m²M #U+ H¨- +€B "Q+? hmv M hBM?
i®M; i`"M ;B[+€+ pb b QX *?d hBM? .šM L;mv i Gm•M- +?d +¦ i? i?¬M; [m .šM
i?¬M; i`mv M i®M; i`"M ;B[+€+ pb b Q +O im iB M iBM?- b m ç¦ i`mv M i®M; [m
H¨ K°i +€B im iB M iBM? KÈB- ?ÆM M[+kM; F?¬M; T?ªB [m€ HÈM- # M i` M F?¬M
pb b Q- F?¬M; +¦ +€+? M¨Q iB M ?¨M? i`U+ iB T i`mv M i®M;X

J¨ K°i im iB M iBM? +?mM; [m M? +€+? M¦ ;–M M?'i +kM; +¦ +?9i t X .QÆM; h?B M
KbM? Km®M iW im iB M iBM? FB # v çB "Q+? hmv M hBM?- Î ;B[T?ªB iB m i®M
+?d H¨ T?ÄM; çQ€M #ªQ i?O55

hm iB M iBM? FB i M H¨ G K æ² hBM?- +?QM? H¨ i`QM; KªM; iBM? pU+ FB - K°i i
K°iX

.QÆM; h?B M o'M iU ?ÄB K°i +?9i- [mv i ç`M? i`mv M i®M; çB [m X

hm iB M iBM? +'T K°i- KbM? K°i EBK iB M çB [m - F?ŠM; ç`M? T?B i?QÌM; F?¬M
+?9i- K°i # M im Hmv M K°i # M iB M ç M "Q+? hmv M hBM?- +kM; F?¬M; i X

.šM L;mv i *?B J¬M KÎ5

*?d i?'v ? B +€B #€M?- t2 +O *?d hBM? .šM L;mv i Gm•M K m +?¦M; +?mv M ç°
#„M p T?Q ?Q F?¬M;- M; v i¢B +?¶ # i?QÈ+ i`QÈ+ K†i .QÆM; h?B M o'MX *Y H
[m M; H"T HÁ2 K¨m i`„M;- +?d +?Q T?ûT K°i M;QÌB i?¬M; [m X

J°i H€i b m- çÊB ç M b m F?B *?d hBM? .šM L;mv i Gm•M /WM; H¢B- .QÆM; h?B
i?m H¢B- b m ç¦ /Si F?Q€i #QÈ+ p¨Q +€B .šM L;mv i *?B J¬M M¨vX M;m²M UXV

æ–m ç°i M?B M +?Q€M; p€M;X æÊB H9+ idM? i€Q H¢B- M;QÌB HB M ç½ Î i` M K°
b Q i?"i HÈM- i`mv M i®M; bQ T?K i`€+? i`mv M i®M; bYM; b®i K°i +?9i- / v / v K„
T?ªB +?S\ J°i EBK iB M +¦ i? iW i`mv M i®M; i`"M ;B[+€+ pb b Q çB ` \ S?ªB #B
;B[+€+ pb b Q +O im iB M iBM? +'T K°i- #bM? i?QÌM; ç m H¨ bB m +'T i`mv M i
H¨ pQÊi i K ;BÈB5 S?Q /KM; i`mv M i®M; [mª i?U+ H¨ +¦ i? /MM; ;B€ i` M i`ÌB ç M

J°i EBK iB M b Q +¦ i? iW MÆB M¨v çB ` \

.QÆM; h?B M o'M /MM; K„i i?–M HB + i`mv M i®M; bQ M¨v K°i +€B- +Ym T?~K ?mv
bYM; b®i K°i +?9i- K°i +€B i`mv M i®M; i`"M M?Q M?Ä ç½ +¦ im pB +Ym T?~K ?mv
+'T K°i\ *Ym T?~K ?mv M iB MX X Î i` M im iB M iBM? +'T ? B +kM; +¦ i? H,M H
iBM? +'T K°i- K°i i`mv M i®M; bQ #bM? i?QÌM; ç½ H¨ +Ym T?~K ?mv M iB M\

h?Q¢i M?bM- +QÌM; ;Bª iB M ;BÈB F?¬M; Qi- iQÆM; ç®B K¨ M¦B- KbM? i?"i bU H¨

óæ¢B M?•M- ?Q M M;? M? M;¨B çB p¨Q G K æ² hBM?- >Q¨M; æ² i?¨M?5ô h`mv M i
ç`M? H¨ + Q i?O +'T #"+ iB M [m•M i`Î H M ˜M ;B'm i?U+ HU+X L;QÌB +¦ i? /MM; ç
;B[+€+ pb b Q M¨v- F?¬M; +–M T?ªB M¦B- F?ŠM; ç`M? H¨ ç¢B M?•M p"i- F?¬M; T

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; #B i KbM? H¢B K°i H–M #` M;QÌB F?€+ H–K +?Q `^M
i`Î H MX :"i ;"i ç–m- ?QÈM; +Y i?¨M? çB ç MX *Ym T?˜K ?mv M iB M H¨ `'i K¢M
#bM? i?QÌM;- +?d H¨ mv €T M?Q ˜M M?Q ?B M +¦ i? H¨K #¼M ?¼ F?¬M; i? T?ªM
o'M F?€+X .QÆM; h?B M o'M F?¬M; T?ªB EBK iB M #bM? i?QÌM;- FB M i?S+ `°M
#bM? i?QÌM; +¦ i? b€M? #^M;- K°i i`QM; #ªv ç¢B bB m i?–M i?9 >„+ >mv M S? h
`²B- i?–M mv +¦ i? +kM; iWM; FB M i?S+ `²BX *?d H¨ ?mv M iB M iQM? +€B +†M
H¨ mv €T +O iB M [m•M #bM? i?QÌM;X .QÆM; h?B M o'M +kM; iQÆM; iU +¦ i? F?
H¨ mv €T K¨ i?¬B- ç°M; i?O H M- .QÆM; h?B M o'M T?ªB +?¢v i`®MX

J¬M p ;€+ +Y i?¨M?- F?¬M; K°i B F?¬M; T?ªB H¨ i²M i¢B ;B[i?'i T?˜K ?mv M iB
iB MX æQÊ+- ?mv M iB M T?˜K +'T + Q H¨K #ªQ p +Y - i?"i H¨ +¦ K°i #°X

.QÆM; h?B M o'M p¨Q >Q¨M; æ² i?¨M?- ç M MÆB pW çB pW M?bMX hB M M?•M
i`Î tm®M;- b® HQÊM; +ÁM F?¬M; i?B m- çQÆM; M?B M b® HQÊM; M?B m M?'i pš
i? M¦B i` M çQÌM; i`QM; KQÌB M;QÌB +¦ +?QM H¨ ?mv M iB MX s Î h?¬M; G•K i?¨
F?B i?–M F?¬M; #B i [m, F?¬M; ? v #B M K'i- p¨Q i?ÌB ;B M ç K- h?¬M; G•K i?¨M?
H M K°i iB M; M´ çBM? i B M?S+ ¦+X *€B i? M? •K M¨v +?Q /M H¨ M;QÌB i?QÌM;
+kM; +¦ i? M;?2 i?'v- +¨M; çWM; M¦B M?[M; iB M M?•M i B K„i i?¬M; HBM? M¨vX

Qi M?'i ?ÆM T?•M MY +€B h?¬M; G•K i?¨M? ç m M;?2 i?'vX o¬ b® + Q i?O i?¨M?
pK M´X *?m >•M GQM; M;?2 i?'v i? M? •K M¨v- iB M i?S+ [mûi K°i +€B- +?QM? H
h?B M o'M- H"T iS+ #` /¼ K°i i?•M K² ?¬B H¢M?X .QÆM; h?B M o'M F?¬M; i? Î
;†T +?mv M F?¬M; K v- #^M; F?¬M; F?¬M; +?d +¦ S?QM; H½Q b) iS+ ;B"M- +?d
M?9M; i vX J°i i?B M i¨B i?'i T?˜K ç M bQ M m tªv ` +?mv M- +€B i`€+? M?B K M¨
JK+ çQ+? S?QM; H½Q +MM; aB ç¢Q M?•M `ÌB h?¬M; G•K i?¨M?- M;QÌB F?€+ F?
GQM; pšM H¨ #B i çQÊ+ K°i ? BX æ M bQ HB M KBM? ç®B pÈB i?B M i¨B ç M bQ
T?–M +QB i`¼M;X

kdyX *?QÆM; kdy, *® L?•M

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 8, h`•M GmM; Eb "¨M

*?QÆM; kdy, *® M?•M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

*?m >•M GQM; #^M; i®+ ç° M? M? M?'i +?¢v iÈB ?B M i`QÌM; pW M?bM- +?d i?'v
p•v +¬M; K°i M?` T?˜K iB M [m•M i?B m i v i?B m +?•M +?"i p"i F?¬M; +?`m M´B- +
T?ªB M;QÌB æ¨Q ;B b Q\

G"T iS+- *?m >•M GQM; M; v i¢B i`QM; ç–m ç2K +?mv M iW ç–m ç M +m®B +'m F
M;QÌB æ¨Q ;B H¨K5 h?¬M; G•K i?¨M? pW p¨Q ç K ç½ iQ¨M i?¨M? ;BÈB M;?B K-
[m•M- B +kM; çWM; i`°K p¨Q i?¨M?- K¨ M;QÌB æ¨Q ;B ç2K o'M h?B M +Q H¨K ?Ä

?Ov #® +K+ +?dM? i? h?¬M; G•K i?¨M?- F?B M +?Q +'K +? T?ÁM; p iQ¨M #° h?
HB i K°i T?–M- ?ÆM M[+€B M¨v iQÆM; çQÆM; pÈB ?mM; ?,M; i` M K†i *?m ;B i

o'M h?B M +Q #` M´- o'M h?B M +Q bo K'i iQ+? i?–M #Q- F?¬M; #B i b®M; +? iX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; ç w ç M +?mv M i?®B i? i` M G•K hmv M hBM?X h? F?
M;QÌB- +?d +¦ M?QÌM; M?`MX .QÆM; h?B M o'M iQM? iQ€M H¨K K°i FB M T?B ?¨M
h?m'M Zm M; o•M imv i®i- M?QM; K¨ H9+ im Hmv M b) T?•M i•KX Jm K°i FB M T
M? M?- imv ç®B pÈB bS+ +?B M ç'm F?¬M; i,M; H M- M?QM; H¨ /Q sQ+? >MM; ç M
i•K im Hmv MX L¦B i`„M; ` H¨- +?QM? H¨ Km +€B óK€v # vô- ç +?Q sQ+? >MM;
hBM?X

*?ŠM; [m >Q¨M; æ² i?¨M? bQ pÈB #'i +S K°i iÁ i?¨M? M¨Q i`QÈ+ FB +ÁM HÈM ?A
+?d H¨ K°i +€B ç¢B i?¨M? +?B K +S T?¢K pB /B M iQ+? ?ÆM KQÌB p¢M /†KX

.QÆM; h?B M o'M çB /¢Q K'v +Y ?¨M; #€M T?€T #ªQ- K†i ?¨M; #€M ç m F?¬M; çQ
?¢ T?~K iB M F?QX Jm®M Km i?b Km K°i +€B i®i- K°i H–M M¨v T?ªB çB MÆB t
K°i i`,K M,K- +€B M¨v çQÆM; M?B M +–M i®+ ç° M? M?- T?~K +'T + Q- ?ÆM M[+
T?ªB ç¢i iB m +?m~M i?QÊM; T?~K T?B ?¨M? T?€T #ªQ KÈB çQÊ+X

>ÆM M[- i +kM; F?¬M; T?ªB Km F?¬M; M´B- Km ?¨M; ` ?¢ +'T #"+ # Q M?B m\

>Q¨M; æ² i?¨M? i?"i bU [m€ HÈM- .QÆM; h?B M o'M çB /¢Q MY i?€M; +kM; +?Q
LY i?€M; +?ŠM; [m KÈB çB /¢Q F?¬M; ç M K°i T?–M KQÌBX

h`QÈ+ FB F?¦ ;†T ?mv M iB M- ?B M i¢B M?bM K°i +?9i- b m F?B M?bM [m2M `²B
`'i ;BÄBX *?Q /M H¨ iB M [m•M +kM; H¨ iQÆM; ç®B i?¬M; i?QÌM;- >Q¨M; æ² i?¨M
+Q ?ÆM i`,K p¢M- +?Q /M H¨ p¢M /†K KÈB ibK çQÊ+ K°i- i`QM; i?¨M? HÈM M?Q p
K'v i`,K M;QÌB +?S\

.QÆM; h?B M o'M MY i?€M; b m- çB /¢Q T?® ç½ i?'v ? B KQÆB K'v ;½ +'T #"+ iB
i€M im5

J°i M;¨v M¨v- .QÆM; h?B M o'M çB /¢Q ç M M°B i?¨M?- iW +Y i?¨M? #„i ç–m çB /¢
çB /¢Q MY i?€M; `®i +m°+ çB /¢Q ç M M°B pB +O i?¨M? i?`X h?"i H¨ F?¬M; / /
+kM; F?¬M; M?Ä- .QÆM; h?B M o'M Km çQÊ+ F?¬M; Qi ç² p"i M;¢+ M?B M +´ [m€
/QÊ+ t2K M?Q [mw ?B K- HBM? i¨B i`QM; iB M T?O +kM; F?¬M; +¦ ?Q†+ H¨ ç½ /M

hm iB M iBM? +'T K°i- +?QM? H¨ ;B¨m +¦ p¨ ç¬M; ç9+ ?ÆM M?B mX

hB m5 .QÆM; h?B M o'M Î i` M #ªM; ?B m +O K°i iÁ H–m +€+ M,K i–M; +?B K /B
M?bM i?'v +?[p¨M; HÈM #^M; +€B ç'mX

hB m +K+\ æ½ [m2M i?m°+ H¢B KÈB K X Zm2M i?m°+- H¨ pb +€B M¨v +kM; H¨ K°i
bY H•m /¨BX JÈB K - H¨ pb MÆB M¨v +?QM? H¨ iB M ;BÈB- K¨ F?¬M; T?ªB i? iK+
M¨v p"v K¨ +¦ i? tm'i ?B M Î +?¶ M¨v- M;QÊ+ H¢B i?"i bU H¨ H¨K +?Q M;QÌB i M;Q

h`QM; HÁM; .QÆM; h?B M o'M F?) ç°M;- +'i #QÈ+ çB p¨Q- K°i M[iY F?m¬M K†i ;B
?¬, óo` iB M bBM? M¨v- tBM ?ÄB +¦ +€B ;b +¦ i? ?¶ i`Ê F?¬M;\ hB M bBM? H¨ Km
iB m\ôX

ó:BÈB i?B m +?Q i K°i +?9i çBXô .QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB i`ª HÌBX

óG K æ² hBM? iB m bQ T?•M ?°B +?9M; i - M?"M H'v M?B K pK €T iB m #'i +S im i
G K æ² hBM? [mªM ?¢iX *,M +S F?QªM; +€+?- +MM; pÈB i`bM? ç° [mw i`¼M; +O ?
+€+ iB m bQ iU /Q M?"M H'v M?B K pKX L m M;¨B v m +–m [mv ç`M? i?ÌB ?¢M K¨
L[iY FB M M?šM ;BªB i?Q+?X

h?b ` - +€B iB m bQ HB M KBM? M¨v- H¨ K°i +€B i´ +?S+ i`mM; H"T +MM; ç M bQ H
?¨M; M? m pQÊi [m +€+ ;BÈB- ç b® /Q i€M im +'m i?¨M?X " +€B i´ +?S+ i`mM; H
+QÌM; ;Bª +'T #"+ iB M i¬M Î b m HQM; OM; ?°- H`+? bY +?9M; M¦ +kM; T?B i?QÌM

;BÈB ?bM? i?¨M? HB M ç½ i²M i¢B- K½B +?Q ç M ?B M i¢BX *?9M; M¦ #ÎB pb F i
i? HU+ M;–K +QÌM; ç¢B- +kM; F?¬M; M?9M; i v +€+ ;BÈB T?•M i` M?- +¦ çQÊ+ ç`

"'i Hm"M M;QÌB ?Q†+ i´ +?S+ M¨Q +kM; +¦ i? tBM i`Î i?¨M? iB m bQ ?Q†+ H¨ i?¨M
+ª [mv +O ç m /U i?2Q +?QÆM; i`bM? iB m bQ HB M KBM? ç M im•M i?O- M m F?
çBX

hB m bQ- K†+ F M;QÌB M¨Q +kM; +¦ i? tBM- +?Q /M H¨ i`QÎM; H½Q ?Q†+ H¨ i¬M
H¨ M;QÌB im K +MM; v m iB M ç m +¦ i? tBM i`Î i?¨M? iB m bQX L?QM; K¨ iB m b
b€M? pÈB ç M bQ HB M KBM? +MM; F?Q bQ HB M KBM?- ç•v H¨ K°i +€B HB M KBM
F?„+X hmv i ç®B b) F?¬M; tm'i ?B M ibM? ?m®M; ;B®M; .QÆM; h?B M o'M HQ¢B
i?'i T?~K ç M bQX

J°i i?'i T?~K iB m bQ- i?U+ HU+ Qi M?'i +kM; T?ªB ç¢i iÈB +'T #"+ iB M [m•M55 E
M?B m M?'i +kM; +?d H¨ i K iS T?~K iB m bQX LÆB M¨v ;BªM; H¨ i?U+ HU+- M?È
im pB- M m .QÆM; h?B M o'M +?`m HQÊM; ` i?U+ HU+- H¨K K°i M;k T?~K iB m b
bQ pšM H¨ +¦ i? X

S?~K +?'i i?'T- H¨ F?¬M; i? iB T M?B K pK €T iB m +'T #"+ + Q i?M H Q + Q- çQÆ
Qi HQ¢B M?B K pK ç†+ i?M +–m H'v- ç•v H¨ F?¬M; ;BÈB ?¢M +'T #"+X oQ /K M?Q
+–M K°i ;®+ +?m [mª p¢M M,K- i?M H Q H¨ K°i FB M iB M F?Q ?Q†+ H¨ # Q M?B
?Q¨M i?¨M? M?B K pK M¨v- ç m +¦ i? çQÊ+ M?[M; i?M H Q M¨vX *€B M¨v H¢B +¦ ç

.M b Q K°i +•m- H M? #¨B iB m bQ ç¦ H¨ iQÊM; i`QM; i?U+ HU+ imv i ç®BX J°i i
M?QM; K¨ +'T #"+ iB m bQ H¢B H¨ HK+ T?~K iB m bQ- K†+ /M H¨ ?mv M iB M i?'v
L m K°i ?mv M iB M- H¢B H¨ K°i i?'i T?~K iB m bQ- M?Q p"v +?QM? H¨ M?[M; iB M
i?'v +kM; b) M ibM?X

æ•v H¨ [mv M mv- T?~K +'T iB m bQ +?QM? H¨ iQÊM; i`QM; i?U+ HU+5 hm pB +?Š
M M;Q¨B +MM; #° T?"M i¢Q i?¨M? i?U+ HU+- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ iQ¨M #° i?U+
#ªM i? H¨ i?–M i?9- i?U+ HU+ #¼M ?¼ HB M bQ pÈB im pB + Q ?ÆM K°i ? B +€B
T?~K iB M F?Q +kM; iQÆM; iU +¦ i? i,M; i?U+ HU+X

hB M M?•M i?"i bU +¦ FB M i?S+- #¼M ?¼ t2K #bM? i?QÌM; ç m H¨ T?~K +'T +O
bB m +'T HÈM v m +–m ç iY +O KbM? çB ` M;Q¨B H`+? H½K- H'v çQÊ+ çO T?~K

S?~K +'T +O iB m bQ- Î H9+ H–M ç–m iB M tBM- b) +,M +S i?U+ HU+ ç M #bM? ç
i?ÌB- M m M;QÆB F?¬M; ?Q¨M i?¨M? M?B K pK- +€B T?~K +'T M¨v b) ;BªK tm®M;
çO b® HQÊM; M?B K pK- +€B T?~K +'T KÈB +¦ i? i?"i bU t€+ M?"MX hB M ;BÈB
M¦B i?B M i¨B i`ªQ K°i +€B K°i #¦ iQX *¦ iB m bQ i²M i¢B- b) +¦ +QÌM; ç¢Q i²M i¢B
i?"K +?Q F?¬M; i? bQ pÈB iB m bQ v m ?ÆM +?¶ M¨QX

L?•M iQM? HQ¢B M¨v- VK- i¢B i`QM; +€B i? ;BÈB i?U+ HU+ pB i¬M- p¬ T?€T p¬ i
K†i m €K imv i ç®B F?¬M; Î b® Qi- ?ÆM M[ç•v H¨ +€+? i®i M?'i H¨K ;B¨m `'i M?

.QÆM; h?B M o'M b m F?B M;?2 tQM;- +¦ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ i`ÌB + Q #B M `°M;X
T?¢K pB F?´M; H²- +?QM? H¨ +'m i?¨M? # M i`QM; +kM; iQÆM; iU T?B i?QÌM; T?'

.QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i +?9i- [mv i ç`M? KbM? +kM; çB FB K K°i +€B ?mM
/MM;X

h?O iK+ p•M p•M `'i çÆM ;BªMX *?d H¨ i M ?¼- ç¢Q ?B m- im pB i?Q€M; ;?B H¢B K
;b- b m ç¦ +?QM? H¨ ibK + Q i?O ç M i?Q M;?B K K°i +?9iX .QÆM; h?B M o'M iMv
K°i +€B ?mM; +?QÆM; iS T?~K iB m bQ- ç² €M ?mM; +?QÆM; iB m bQ H¨ T?•M [m
ç¢B #B m M?'i T?~KX

.QÆM; h?B M o'M b m F?B ç2K ?mM; +?QÆM; KÈB +¦ çQÊ+ F?„+ H M M;mv M i?-
K°i i`,K i?QÊM; T?~K iB M i?¢+?X E?¬M; b B- M?[M; i?O iK+ M¨v ç m H¨ çÁB iB M
iB M H¨ `'i F?¦ ;¦T çO K°i i`,K i?QÊM; T?~K iB M i?¢+?X *kM; K v p b m i?,M; +
F?¬M; +–M ;B Q iB M M[X

ó±X .QÆM; ç¢Q ?[m55ô J°i +€B i? M? •K [m2M i?m°+ i`mv M iÈB- i`QM; ;B¼M; M
M;Q¨B w Km®MX æQÆM; M?B M +ÁM +¦ pmB bQÈM;X

.QÆM; h?B M o'M #ªM M,M; +?Q `^M; H¨ ç M; ;¼B KbM?- ibK i?2Q iB M; M?bM H¢
h`€+ L?'i S?¨K- M,K ç¦ [m•M iY +?B ;B Q- ;B Q iB T imv F?¬M; T?ªB `'i M?B m-
H¢B H¨ KQÌB T?–M F?Q€B i`€- ?ÆM M[.QÆM; h?B M o'M T?B i?QÌM; i?QÌM; i?S
+MM; F?Q ç°X >„M p"v K¨ +kM; T?B i?,M;- +?ŠM; [m +€B M¨v +kM; Î i`QM; ibM? H
HÁM; im ?¨M? M?Q p"v- ¬M; i`ÌB iU M?B M b) +¦ ?²B #€QX

*?ŠM; [m Î iB M ;BÈB KÌ K`i- +¦ i? çKM; iÈB K°i i`QM; +€+ #^M; ?[m b® HQÊM; F
i¢B ?¢ ;BÈB- M;QÊ+ i?"i bU H¨ T?ªB i? M K°i iB M;, ó B / - /mv M T?"M5ôX

óh`€+ ç¢Q ?[m5ô .QÆM; h?B M o'M +kM; iQÆM; iU M;Q¨B w Km®M KÎ KB M; F m H

> B M;QÌB çB iÈB +MM; K°i +?¶- p¶ #ª p B HšM M? m K°i +€B- pmB bQÈM; •M +–M

ó.QÆM; ?mvM? ?ŠM H¨ bQ pÈB i T?B i?,M; i`QÈ+ KÈB ç9M;- i?"i bU H¨ F?¦ çQÊ+
+¦ K°i M;¨v ;†T H¢BXô h`€+ L?'i S?¨K + Q ?SM; M¦BX

óæB- +?9M; i pšM H¨ ibK K°i ;B M iYm H•m- pW m®M; pW i€M ;šm çB- pB + b
h?B M o'M KdK +QÌB M¦BX

> B M;QÌB çB iÈB K°i iYm H•m- `QÊm M¨v [m # im–M- i`QM; HÁM; imv pšM M?Q
K¨ #B m ibM? i`€B H¢B #bM? ioM? tm®M;- ? B M;QÌB FûQ pB + M?¨ #bM? i?QÌM;

óh`QM; M,K M;QÌB +?9M; i - i T?B i?,M; i`QÈ+ ? i- +kM; F?¬M; #B i #®M M;QÌB
i?,M; ? v F?¬M;Xô h`€+ L?'i S?¨K M;QÊ+ H¢B H¨ KQÌB T?–M M?È #¼M GQm >²M;

ó*¦ /mv M i?b b) ;†T H¢BX "®M M;QÌB #¼M ?¼ F?ŠM; ç`M? +kM; M iQ¨M T?B i?,M
M?B mXô .QÆM; h?B M o'M i`ª HÌBX

óo"v .QÆM; ?mvM?- M;QÆB i?b b Q\ L;QÆB K'v M,K M v b®M; i®i F?¬M;\ô h`€+
M¨Q- H'v im pB +Ym T?˜K ?mv M iB M +O i p"v K¨ M?bM F?¬M; i?'m im pB M;QÆ
[m•M `²B\ô h`€+ L?'i S?¨K pšM +?Q `^M; im pB +O .QÆM; h?B M o'M H¨ ;Bª i` M;

ó§B- çWM; M¦B M[- i i?"i bU H¨ im pB EBK iB MXô .QÆM; h?B M o'M pm®i +€B K
M¦B KbM? H½M; T?Q K'v p¢M M,K i?ÌB ;B M KÈB T?B i?,M; H M +?S\ >Q o¬ hM G
#Q K"i pšM H¨ ;B[#Q K"i çBX

ó±\55ô h`€+ L?'i S?¨K KQÌB T?–M FBM? M;¢+- [m2M #B i .QÆM; h?B M o'M ç½ #
+?Q M;QÌB i K°i HQ¢B +ªK ;B€+ b•m F?¬M; HQÌM; çQÊ+- M?QM; ?B M i¢B HQ¢B
K¨ .QÆM; h?B M o'M H¢B M¦B KbM? i?"i bU H¨ im pB EBK iB MX J'v p¢M ¢M Ð À

Zmv M 8, h`•M GmM; Eb "¨M

*?QÆM; kdk, sm'i T?€i

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

.QÆM; h?B M o'M M;¨v ç¦ Hmv M +? +€B •T h`"M *Ym *mM; 'M M¨v- /MM; H¨ T?Q
i?B M HBM? #ªQX aÎ /o tQM; H¨ HBM? #ªQ- +?QM? H¨ #ÎB pb M¦ HBM? ç°M; +MM
H9+ Hmv M #ªQ- #ÎB pb i`bM? ç° T?€T HU+ +MM; Hmv M +? F?¬M; çO- K¨ F?¬M
+O Hmv M i¨B- i?b +¦ i? Î M;¨v b m M'm H¢B Hmv M H¢B- i?ŠM; ç M ?Q¨M iQ¨M T
M¨v KÈB i?¬BX

L¦B i?"i- +€B *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M M¨v i?"i bU [m€ KS+ M;?`+? i?B M- +?
M¦ói? v ç´B i`B m ç¢B ç´B KÈBô- +¦ i? M¦B .QÆM; h?B M o'M [mª i?U+ +?QM? H¨
* Q i?O #bM? i?QÌM;- imv i ç®B H¨ iÈB K°i M;QÌB +? i K°i M;QÌB- ç M ? B M;QÌB -
h?B M o'M #B i `ä- ç•v +?d H¨ #B m iQÊM; K¨ i?¬BX hm pB #ªM i?•M F?¬M; ç¢i iB
F?Q- +¦ çQÊ+ *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M- +kM; b) +ªK ;B€+ F?¬M; +¦ +?9i +ªK
#¢B H°- .QÆM; h?B M o'M +¦ i? iQÎM; iQÊM; i`QÌM; ?ÊT + Q i?O iQ¨M i? ;BÈB F
+QÈT çQ¢i i?–M F?QX

h?m KbM?- iB T iK+ #ªQ i`b Î i`¢M; i?€B i?m KbM?- i?ŠM; ç M +¦ çO i?U+ HU+X
imv i ç®B F?¬M; #¢B H° i?–M F?Q +MM; *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M- +?Q /M #¢B
i?'v /B i F?˜mX

s Î G•K hmv M hBM?- MÆB ç¦ ç½ M?€Q ç M imM; i`ÌB- *?m ;B MQÆM; ç M bQ H
+?QM? i?S+ +MM; æ¨Q ;B i`Î K†i- •M Q€M K•m i?mšM +O ? B M?¨ i²M i¢B ç½ H•m
#ÎB pb bU FB M H–M M¨v K¨ #MM; M´X

aB ç¢Q M?•M p¨ S?QM; G•K hY M?"M çQÊ+ iBM iS+- H"T iS+ +?¢v i`Î p X * Q +'T ç
+?QM? H¨ #ªQ #®BX æ¨Q ;B +€+ M;QÆB i?U+ i`•m- p M p M i K HQm ;B i°+ +kM
bQ HB M KBM? #¼M i - i?"i bU H¨ H½Q ?´ F?¬M; T?€i mv- M;QÆB +?Q i H¨ K Q #

L;QÌB T?K i`€+? ç M bQ HB M KBM? G•K hmv M hBM? +?QM? H¨ S?QM; G•K hY-
iQ¨M #° ç M bQ G•K hmv M hBM?- çbM? +?d i'i +ª +mM; +'T ç M /QÊ+ +¦ HB M [m
i? - S?QM; G•K hY +¨M; H¨ F?¬M; iB + p"M /KM; [mv M HU+ i` M i v- ç2K +€B i?¬
M;¨M +€B im iB M iBM? HÈM HÈM M?Ä M?Ä +O K°i KªM; iBM? pU+ FB - ?¢ [mv i i

h` M æ¨Q ;B - +kM; +?QM? H¨ K°i T?QÆM; i? HU+ HÈM K¨ æ¨Q L?¢+ ç–m M?"T p¨
+?9i /Q /U iW #Ä æ¨Q ;B X ob p¨B ;½ iB M [m•M i?'T T?˜K +MM; K°i +€B i K HQm
HB M KBM?- ç•v H¨ F M;®+ +kM; #B i M M HU +?¼M M?Q i? M¨QX

hB M ç +€B i? HU+ FB iWM; HûM #€Q Q€M- M;QÆB M¦B- M;QÆB +?¼+ B F?¬M
? B ;B i°+ F?€+ i` M G•K hmv M hBM? /B i b¢+?- ç„+ i°B i? HU+ b m HQM; ;B i
iU +¦ i? ;€M? ;B9T M;QÆB- ?ÆM M[+ÁM Km®M F?2M M;ÊB M;QÆBX L?QM; M;Q
H¶B- +€B M¨v F?¬M; HB M [m M +?mv M +O i X

h``M? ;B p®M H¨ H¨K i®i iQM? iQ€M i¼ bÆM [m M ?´ ç'm- M;²B i?m M;Q ¬M; H
iQÆM; iU ;B M?"T +?B M imv M- F i KBM? pÈB *?m ;B - +MM; M? m ç®B pÈB i? H
K°i +? M ûTX

h?QÊM; i–M; +O æ¨Q ;B ç½ #„i ç–m ?®B ?"M- ?ÆM M[H¨ ç†+ #B i ?®B ?"M- i?
bQ HB M KBM? [mª i?U+ M?bM [m F?¬M; +¦ bS+ +?B M ç'm ;b- M?QM; M;QÌB i i`
M,K ç M M v- pb b Q +¦ i? #ªQ i`b ç` p` + Q i?QÊM; +MM; H"T i`QÌM; i`mM; H"T
+O M;QÌB i - +¦ i? +?Q iQ¨M #° i?QÊM; ;BÈB +kM; `mM H M # +€BX

_'i ?B M M?B M- æ¨Q ;B HQ¢B ;B i°+ i K HQm i?´ # Q iY M¨v- Î i` M G•K hmv M
L?bM K°i +€B *?m >•M GQM; M;QÌB i ç½ `'i i?¬M; KBM?- ç®B pÈB ç€K M;QÌB S?Q
i?W - K†+ +?Q T?•M T?¦- ç®B pÈB .QÆM; h?B M o'M +¨M; H¨ i`¼M; çB K +?B m +
HB M KBM?- M;QÌB i H¢B F?¬M; +–M ç°M; i?O- +?d +–M T?€i +€B i?¬M; +€Q- ?„

a m HQM; *?m ;B +MM; h``M? ;B ç m +¦ +?O +O K¶B +€B- ?B M i¢B # M i` M +C
;B +MM; h``M? ;B H"T iS+ ?ÊT i€+ +?•M i?¨M?- H'v i`QM; K°i M,K M;„M M;OM- ç
;B i°+- +? M ûT i?¨M? +Ym HQm `²B5 *€B M¨v F?¬M; T?ªB M¦B i?U+ HU+ æ¨Q ;B
#ÎB pb # M i` M M;QÌB i +¦ M;QÌBX hB M ç b m HQM; *?m ;B +MM; h``M? ;B - ç
T?€B + Q i?O i? K +?B M- ;B®M; M?Q +?d bÊ ç M bQ HB M KBM? F?¬M; M?bM i?'

æ M bQ HB M KBM? +kM; T?B i?QÌM; M ibM?- i†M; ` `'i M?B m M°B #° iB M ç M-
+–M iB M\ J¨ M?[M; +€B M¨v +?QM? H¨ ç M bQ HB M KBM? i`ª iB M ó[m•M T?QôX

æ¨Q ;B ç½ M?'i ç`M? i`Î i?¨M? H`+? bY- pb b Q\ "ÎB pb æ¨Q ;B T?€i iQ+? [m€ M?
/¨B +kM; F?¬M; /¨B- ?ÆM M[€M? K„i i?B M +"M- M?bM F?¬M; i?¬M; i?'m i? ;BÈ
HU+ #¼M ?¼ poM? pB M +kM; F?¬M; ç„+ i°B M´B- M?'i ç`M? i`Î i?¨M? H`+? bYX
;BÈB [m€ M?B m- +?d +–M +¦ K°i ;½ iB M [m•M ?Q†+ H¨ p¨B ;½ iB M [m•M- ibK K°
i?¨M? H"T H M K°i +€B ;B i°+ M?Q p"vX

.QÆM; h?B M o'M #ÎB pb F?¬M; Km®M #¢B H° [m€ M?B m +QM #¨B +?Q H"i K¨ HU
h?B M o'M +kM; iQÆM; iU t2K M? HU+ ªM? ?QÎM; F?OM; #® +MM; pÈB HU+ /mv i
+O ç M bQ HB M KBM?X .QÆM; h?B M o'M Km®M H¨ HQ¢B M´B / M? M¨v- K¨ F?
/ M?X *¦ K°i Qi i? M? / M?- `'i M?B m H9+ ç m iQÆM; ç®B i?m"M iB MX L?QM; M
HB M F K i?2Q `'i M?B m T?B M iQ€BX S?¨K pB + F?¬M; i? [m€ KS+- +¦ +?WM; +
H¨ .QÆM; h?B M o'M Km®MX

L?QM; B M;Ì ç M- H9+ M¨v pW çB- p®M F?¬M; Km®M M?€Q HÈM +?mv M- pšM H¨
ç M ç†+ #B i HÈMX æ¢B / M? +O o'M h?B M +Q bo- ç½ i`mv M ` Î i`QM; K°i Qi iB

.QÆM; h?B M o'M ç¦M; +Y i'i +ª i?¬M; iBM- +?mv M i•K H¨K +?m˜M #` +?Q H–M
*Ym *mM; 'M KÈB- +kM; iQÆM; iU i,M; H M iÈB i`bM? ç° M¦ p®M M M H¨ +¦ çQÊ+X
pb Hmv M +? M¦- iB m T?Q ?ÆM ? B KQÆB HQ¢B p¢M M,K HBM? i¨B i`•M [mw M
K°i i`,K HQ¢B- +¦ i? iQÎM; iQÊM; iB K HU+ +€B i`"M 'M M¨v HÈM # Q M?B mX J°
/MM; ? i i?O çQ¢M- i?–M T?M ç½ /MM; M?B m iÈB #ªv H–M- MQÆM; « EBK "¨M C
ç°M; ç2K ?B m [mª +€B •T h`"M *Ym *mM; 'M M¨v T?€i ?mv ç M +U+ ?¢MX h?QÊM;
i®i M?'i- imv F?¬M; i? bQ pÈB hY G hB M u- M?QM; H¨ F?¬M; FûK çB MÆB M¨QX

.QÆM; h?B M o'M i`€B H¢B +¦ +?9i ;'T F?¬M; çÊB çQÊ+ Km®M i?Y K°i H–M- +€B
KÈB M¨v ç M i°i +MM; K¢M? K) # Q M?B mX

.QÆM; h?B M o'M i?m i?"T i'i +ª- `ÌB F?ÄB iB M T?OX a m ç¦ HB M # v F?ÄB G K

.MM; h?m'M Zm M; o•M- +?¢v MY i?€M; H° i`bM? i`QÈ+- H9+ M¨v KÈB i?ª ` sQ+
hBM? S?¨K M¦B, óL;QÆB iÈB çB m F?B M #ªQ #®B M¨v- +?9M; i ?QÈM; MÆB M¨
+?d p¨Q i` M iBM? ç²- iU KbM? t€+ ç`M? imv M çQÌM; M¦BX

óhm•M K M?- ¬M; +?OXô sQ+? >MM; +mM; FQM? HoM? K M? M¦BX

*?¶ i®i +O T?B ?¨M? T?€T #ªQ HB M Î ç•vX E?¬M; +–M Hmv M ?¦ - +kM; F?¬M;
+?9i T?€T HU+ ç½ +¦ i? bY /KM;- i?m"M iB M ?ÆM M[i?QÊM; +'T #"+X

S?B hBM? S?¨K ç°i M?B M iW K¬ ?bM? F?ûQ HûQ HBM? HmM;- #B M i?¨M? i?mv
i?QÈ+X >ÆM M[M¦ +ÁM +¦ i? i`Î M M HÈM ?ÆM K°i +?9iX h` M i?•M #m²K +¦ hK
HBM? HU+ +?mM; [m M? +mM; +'T i?•M i?mv M T?ÁM; ?° +MM; pÈB i,M; i®+- bY
>–m M?Q +?QM? H¨ iU ç°M; ? i- M;QÌB M;U i` M i?U+ i +?QM? H¨ +–K #€M? H€B

h` M i?mv M +¦ F?Q M; i?mv M /MM; M;?d M;ÆB- .QÆM; h?B M o'M HB M M;²B tm
>MM;, óL m F?¬M; +¦ +?mv M [m M i`¼M;- F?¬M; M M [m'v `–v #´M i¼ im Hmv M

.QÆM; h?B M o'M M?„K ? B K„i H¢B- #„i ç–m +?mv M çB ;B[+€+ pb i ib°?4€• 0•H

Q M?B m- iQ¨M #° iB M ;BÈB H¢B b) +¦ # Q M?B m\ E?¬M; i? /U iQM?X

kd8X *?QÆM; kd8, æ hS *?mv M

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 8, h`•M GmM; Eb "¨M

*?QÆM; kd8, æ iS +?mv M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

L?B m iB M M?•M M?Q p"v- F?¦ çQÊ+ i´M; +°M; +?d +¦ #ªv ;½ iB M i¬M\ s2K ` +
i?"i ç9M; H¨ F?¦X

*¦ iB M i¬M /mv i`b\ - .QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M M;?o ç M M,K ç¦ H9+ Î ?¢ ;BÈ
;BÈB- i`QM; ç¦ +?d bÊ +kM; +¦ M;QÌB +O S?QM; >Q iB M +mM; M?d\

*?ŠM; [m - .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; 2 M;¢B- i`QÈ+ F?¬M; M¦B +?d +–M F?-
i²M i¢B- #¼M ?¼ HB M F?¬M; i? #B i çQÊ+ H¨ KbM?X o"v +QB M?Q H¨ #¢B H°- pk
H) +ÁM F?¬M; / /¨M; b Q\ h`QÈ+ F?¬M; M¦B +€B F?€+- iMv iB M ibK K°i ?¨M? iBM
iB M T?O #B M i?¨M? K°i ?¢i +€i i`QM; ç¦X hB M i¬M +?QM? H¨ i`•m #Á M[- +?ŠM
i`K KÌ K`i ibK çQÊ+ K°i ?¢i +€i `B M; b Q\

h`W T?B #¼M ?¼ #B i i?¬B /B M h?B M *Æ- #B i [m€ F?S iQÆM; H B- M?QM; HQ
o'M iBM iQÎM; imv i ç®B F?¬M; T?ªB iB M M?•M MÆB M¨v +¦ i? i?B i`B M +MM; H

.QÆM; h?B M o'M K°i +?9i +kM; F?¬M; bÊ S?QM; >Q iB M +mM;X *¦ H) M¦ H¨ K°i
p"v i?b i? M¨Q\

.QÆM; h?B M o'M iW i`QM; KB M; M?[M; iB M [m•M M¨v +?B K çQÊ+ F?¬M; Qi iQ
i?QÊM; i–M; +O iB M ;BÈBX "¼M ?¼ H i?m°+ K°i +€B i´ +?S+ iB M ç¢Q- ?ÆM M
+QÌM; +Ð HÈM- Hm"M i?U+ HU+ +kM; F?¬M; bQ pÈB K°i Qi M?'i HQm ç¢B T?€B i
M;QM; iK i?B m- i?B m M°B ibM? +O ç¢B T?€B +MM; M,M; HU+ i`mv M i?W #„i M
L?QM; #¼M ?¼ +kM; +¦ +?¶ i®i +O #¼M ?¼- ç¦ +?QM? H¨ iK i€M /Q i•K- H9+ H¨K
K°i ç°BX *?mv M H¨K tQM;- K¼B M;QÌB B H¨K pB + M'v- H"T iS+ ;BªB i€M iB m /
F?¬M; +¦ F?ª M,M; +¦ HQ¢B Qm i? M¨v- #¼M ?¼ +¦ +,M +Æ +O #¼M ?¼- +€B M¨v

JK+ çQ+? +O #¼M ?¼- iU M?B M H¨ +'T S?QM; >Q iB M +mM; i? K çB K ç´- M?„K I
>Q iB M +mM; tm®M; i vX S?QM; >Q iB M +mM; H¨ `'i i`•m #Á- M?QM; M;QÆB i`•
;BÈB KÌ K`i ibK ` K¶B K°i i?¨M? pB M +O iB M ç¢Q i´ +?S+ b Q\ æQÊ+ `²B- çWM
M¨v +,M #ªM +?QM? H¨ pÈ p˜MX

*?Q M M- M?[M; iB M ç¢Q +¦ i•K Hw ó;?ûi F ;B¨mô M¨v- +?QM? H¨ M?„K p¨Q K¼B
T?€B- H¨K K°i pK +¦ i? T?€i i¨B HÈMX >ÆM M[H¢B +¦ i? T?€i iB i- H¢B +¦ i?
K°i +?9i M?[M; K¬M T?€B ó# Q +Äô M¨v- pmB b Q F?¬M; H¨K\

æQÆM; M?B M- tQÆM; +®i iU M?B M H¨ +?¼M K K +„M- +ÁM H¢B b) F?¬M; +–M ;

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ ?SM; i?9- #¼M ?¼ K°i # M H¨ i•K Hw #B M i?€B
ç¢B K¬M ç¢B T?€B i? HU+ HÈM- ? B # M +?¦ +„M +?¦- .QÆM; h?B M o'M HQÌB [m

óæQÊ+ `²BX *€+ M;QÆB T?B i?QÌM; #B i çB mX h`QÈ+ M;®+ Î # M i`QM; çBX *?
M;QÆB- +¦ H) b) i?ª +€+ M;QÆBXô .QÆM; h?B M o'M M¦B tQM; HB M F?¬M; ç w
+kM; ç +?Q M¦ iU ?¨M? p"M +?mv MX .M b Q Km®M FûQ /¨B +? i K°i ç€K iB M [m
i®M p¨B M,K i?"K +?Q H¨ p¨B +?K+ M,K i?ÌB ;B MX hB M [m•M /M b Q H¨ iB M [m•
+'T i?'T +kM; iQÆM; iU M?Q i? X *kM; K v K„M #¼M ?¼ #´M w H¨ #„i b®M; +QM i
h?B M o'M KÎ ` ç¢B i`"M- #¼M ?¼ HB M /MM; M;mv M i?–M +¬M; FQ+? K¨ M¦B- .Q
çQÊ+ M;mv M i?–M T?ÁM; M;U i?–M F?Q- M?QM; H¨ H'v im pB ?B M i¢B +O .QÆM
çQÊ+ M;mv M i?–M +¬M; FQ+? +O ? B # iB M [m•M- +kM; F?¦ M;,M +ªM M?B m i

*?Q M M- i?U+ HU+ i´M; ?ÊT H¢B +O .QÆM; h?B M o'M F?¬M; FûK iB M [m•M #bI
+?QM? H¨ ?bM? i?S+ +¬M; FQ+? [m–M i? - +?Q M M F?¬M; bÊ #` p•vX L?QM; K¨ H
M;k T?˜K ?mv M iB MX æQÆM; M?B M- i'i +ª +€B M¨v +?d H¨ i¢K i?ÌBX .QÆM; h?
a m F?B ç iS +?mv M- .QÆM; h?B M o'M +¦ i? /U +ªK çQÊ+ i?U+ HU+ +O KbM?
i`bM? ç° `'i HÈMX

G¬B # ç°M;X G¬B ç` p"M Hm"iX .QÆM; h?B M o'M iBM? M;?B M H¬B T?€T K'v i
T?MX L;° H¬B T?€T iBM? M;?o X L;–m M?B M K¨ H¢B i'i M?B M ç` +?¢K ç M ç M
+¦ i`QM; i?ÌB ;B M M;„MX L?QM; +€B M¨v +kM; +?Q .QÆM; h?B M o'M K°i +€B +Æ

.QÆM; h?B M o'M +˜M i?"M ç2K +¬M; T?€T EBK ç M ç +Ym +?mv M M;?B M +Sm
;B M bmv iQM? €Q M;?o /B M #B M +¬M; T?€T- KQÌB T?–M +˜M i?"MX æ•v +kM; H
o'MX

h`ªB [m # i?€M; i?¬B /B M- .QÆM; h?B M o'M +?–M +?ÌX "ÎB pb F i [mª i?¬B /B
t€+ tm'i i?¨M? +¬M; imv i ç®B F?¬M; pQÊi [m K°i MY X

*?ŠM; [m +kM; K v- +?Q /M F?¬M; i?¨M? +¬M; +kM; F?¬M; +¦ +€B ;b M;mv ?B KX
HmB K°i +'T K¨ i?¬BX

.QÆM; h?B M o'M +•M M?„+ i?"i H•m b m- i?–K M;?o /M b Q bÈK ? v Km°M +kM;
+?mv M M¨v- +?Q /M F?¬M; i?¨M? +¬M;- M?B m H„K HmB p ç M?` +?mv MX lv HU
i`"M +kM; F?¬M; T?ªB +,M +S T?€T HU+ +O KbM? ç M [mv i ç`M?X *¦ M¦ ?° i?•M
+?•M #bM? i?QÌM;- M¦B F?¬M; +?WM; +kM; i?2Q ç¦ +¦ i? /B i iB M5

.QÆM; h?B M o'M [mv i ç`M? p"i H°M K°i H–M- ç•v +kM; H¨ .QÆM; h?B M o'M i?"
+¬M; T?€TX hmv +?d ?ÆB H¨K bY +?[- +€B bY +?[M¨v KQÌB T?–M HÈM K"i- ?Æ
+kM; `'i / /¨M;- ;B®M; hU h¢B æ¢B æ¢Q HQ¢B Hmv M F?Q i•K T?€T i`ªB [m p¬ b
?€ H¨ Km®M bY +¦ i? bY çQÊ+ b Q\

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; +?d bY H¢B- ?ÆM M[M¦B F?¬M; +?WM; +ÁM bY +¨M
iBM? /B m imv i Hm•MX

.QÆM; h?B M o'M #ªQ sQ+? >MM; M;WM; H¢B- b m ç¦ imM; M;QÌB M?ªv ` - # v t F
H¢B- +˜M i?"M /MM; >mv M Zm M; h?m"i i` tûi K°i T?2M- b m F?B t€+ M?"M M i
i`QM; ?Q F?¬M;- H'v ` K°i Qi ç M /QÊ+ /MM; T?K i`Ê- H'v +?m˜M #` #'i +S ibM? ?
/MM; +QÌM; ?¦ i?–M T?M ç2K i?•M i? +O KbM? +QÌM; ?¦ KQÌB K°i H–M- M;mv M
+QÌM; ?¦ KQÌB K°i H–MX

"„i ç–m5

æ iS +?mv M +¬M; T?€T- H¨ /U i?2Q i`bM? iU #bM? i?QÌM; ç M T?€ `²B b m ç¦
i,M; +ªM? ;BÈB H MX L?QM; K¨ K°i H–M M¨v- .QÆM; h?B M o'M p"M +?mv M H¢B F
+?mv M- K¨ H¨ ç iS +?mv M i? K +?B m ç +Ym +?mv M +¬M; T?€T i`ªB [m bY +?
iS +?mv M #bM? i?QÌM;X

.QÆM; h?B M o'M ç2K iQ¨M #° M;mv M i?–M +?B HU+ +?bK p¨Q i`QM; H¬B +?9+ i?
HU+ p"M +?mv M H M +¬M; T?€T b m F?B bY +?[X

G¬B +?9+ i?–M T?M- /U i?2Q HÌB H #¨M +?d /šM ;Bª- H¨ ?bM? +?B m +O H¬B
+?'i- +?QM? H¨ +–m i?B M M?B M M®B HB M T?€T i„+- .QÆM; h?B M o'M ç2K iQ

p¨Q i`QM; H¬B +?9+ i?–M T?M- MQÆM; M¦ M®B HB M- +MM; pÈB +ªK M;° +O KbI
i`QM; H¬B +?B ?ªB /QÆM; ibK FB KX

G¬B +?9+ i?–M T?M HB M i?¬M; H¬B +?B ?ªB /QÆM;- Î +?¶ b•m i`QM; M¦ i'i M?B M
h?B M o'M F€ p¼M;X

*?•M M;mv M +O .QÆM; h?B M o'M H'v T?QÆM; i?S+ ç†+ i?M p"M +?mv M- M;m
+MM; H'v T?QÆM; i?S+ F€ /B m +?mv M ç°M; M;QÊ+ ?QÈM;- ?ÆM M[i®+ ç° +U+
+?B HU+ ç†+ ?[m h?B M G¬B EBK h?•M bBM? ` #` M¦ ?9i p¨QX L;mv M ç M +kM; #

L;mv M i?–M +?B HU+ +O .QÆM; h?B M o'M F?¬M; M;WM; ?QÈM; +?¶ b•m i`QM
+ªK ;B€+ ;B®M; M?Q [m K°i i? F,- H¬B HU+ HQÊM; +m²M; #¢Q +?mM; [m M? HB
?B p¼M;- K°i ç¢Q H¬B çB M i`QM; p¨M; +¦ iQK- F?€+ pÈB H¬B çB M +?mM; [m M?

L;mv M i?–M +?B HU+ +O .QÆM; h?B M o'M #B M ªQ i?¨M? K°i +€B #¨M i v iQ p¬
Q p•v iQ¨M #°X .QÆM; h?B M o'M H¨K +?O M?•M H¬B +?9+ i?–M T?M- ç¢Q H¬B
F?¦ .QÆM; h?B M o'MX L;mv M i?–M .QÆM; h?B M o'M pW iB T t9+ M¦- K°i +¶ F
K°i HQ¢B +ªK ;B€+ €T #€+? F?¦ +¦ i? M¦B #ˆM; HÌB- K°i ç¢Q mv €T F?¬M; +€+? M
HQ¢B K b v i?'m i•K i?–M M;QÌB- `ä `¨M; +ªK ;B€+ çQÊ+ i'i +ª +€B M¨v- M;mv M i?
`½B #` H¢+X

L; v i¢B H9+ M¨v- M;mv M ç M ç°i M?B M +?¢v ` F?ÄB ?¢ ç M çB M- # v H M ç M i
M?€v K„i iB M H M FB - H¨K +ª M;QÌB .QÆM; h?B M o'M ç m çÈM F?¬M; i?¬B- +k
i?S+ /–M /–M #` H¢+ +O .QÆM; h?B M o'M K°i H–M M[F?¬B T?K+ idM? i€QX hdI
ç M i'i +ª pW `²B tªv ` - +ªK ;B€+ çQÊ+ K°i H9+ bÊ p b mX J v K„M- ç m çÈM FI
M;mv M i?–M b m F?B #` H¢+ çB p¨Q- +?d bÊ ?"m [mª i?B i M;?o F?¬M; +?`m M´B
H¨ ?bM? +?B m +O H¬B +?B T?€T i„+ K¨ i?¬B- p"v K¨ F?OM; #® M?Q i? X

.QÆM; h?B M o'M H'v H¢B #bM? ioM?- óFûQô M¦- ?Q†+ H¨ M¦B FûQ +ª ç¢Q i?–M
M;mv M ç MX G9+ M¨v- M;mv M ç M ç½ tªv ` #B M ?¦ X G¬B HU+ +¦ K†i F?„T MÆ
FB +¦ F?€+ #B i +,M #ªMX

L?QM; +?QM? H¨ M?Q i? - H9+ .QÆM; h?B M o'M ç2K ç¢Q H¬B çB M K¨m p¨M; M¨
M?"T i`QM; ç¦- i`QM; i? ;BÈB t t¬B i?–M #Q K¨ F?¬M; #B i i M FB - t€K t`i ;B®M
K°i +?¶ M¨Q ç¦ +O i? ;BÈB i?–M #Q- K°i ç¢Q T?M p,M +´ [m€B K¨m p¨M; ç°i M?B
M¦ +¦- +?B m b€M; #®M T?Q X

L m .QÆM; h?B M o'M Î MÆB M¨v HB M +¦ i? M?bM i?'v- MÆB M¨v F?„T MÆB ç m
T?M H¢B ;B®M; M?Q p,M ;B®M; M?Q M²M; ç"K ;B®M; M?Q +?'i HÁM; b iX

J°i +€B F?2 F?¬M; ;B M ç°i M?B M tm'i ?B MX L¦ ?¦ i?¨M? K°i ç¢Q €M? b€M; p¨M;
H9+ ç¦- i` M F?¬M; çdM? ç–m .QÆM; h?B M o'M +kM; tm'i ?B M K°i +€B F?2 F?¬M
K„i iW i`QM; ç¦ i?Q€M; ?B M ` - i`U+ iB T M?"T p¨Q i`QM; +Æ i? .QÆM; h?B M o'
iÈB +kM; M? M?- #B M K'i +kM; M? M?X *€B F?2 F?¬M; ;B M +?d +?®+ H€i b m ç

.QÆM; h?B M o'M +ªK ;B€+ çQÊ+- K°i +¶ HU+ HQÊM; i?–M #Q ç°i M?B M ?Á p¨Q
M;mv M HU+ i`QM; M;mv M ç M iQ¨M #° +?mv M ?¦ +?B i tm'i ;'T i`,K H–MX L; v
M;mv M ç M FQ+? +Ð ?¢i ;¢Q ?B M ` X a m ç¦ +?•M M;mv M +O # i`,K b€m KQÆB
` - i`¨Q p¨Q i`QM; ?¢i ;¢Q M¨vX L¦ +¨M; H9+ +¨M; HÈM- +¨M; H9+ +¨M; i`ÁMX

æÄ- + K- p¨M;- t M? H€ +•v M;mv M ç M +O ç iS +?mv M p®M M M H¨ M;mv M
M;mv M ç M +kM; b) F?¬M; iB M p¨Q i`mM; ç M çB MX L?QM; ?B M i¢B M;mv M ç M
i`mM; ç M çB M- M?QM; K¨m b„+ +O M;mv M ç M H¢B H¨ K¨m iQK5 S?ªB #B i `^M
+O ç #€i +?mv M- H9+ ç¦- M;mv M ç M ç½ iB M p¨Q i?QÊM; ç M çB M- MQÆM; H
ç M +MM; M;mv M i?–M ? B +€B- çB +ªK ;B€+ i?B M ç` iU M?B M- +'m F i i?B M c

æQÌM; im ?¨M? # M ç–m +O hU h¢B æ¢B æ¢Q #„i ç–m tªv ` +?mv M #B M iQM? +
.QÆM; h?B M o'M ç2K F?¬M; [m€ +¦ i? /U i?2Q çQÌM; çB ç†i ` # M ç–m +O hU h

æ•v H¨ K°i +€B +?mv M #B M- K°i +€B +?mv M #B M F?¬M; T?•M `ä i®i t'mX *¦ H

h?B M o'M b) bQ pÈB i`QM; iQÎM; iQÊM; çB +¨M; i? K F?¦ F?,M- +¨M; i? K ;B M F
ç•v H¨ K°i +€B i`mv M F€ #„i ç–m ? v F?¬M;\

kdeX *?QÆM; kde, "B M *® æ°i L?B M aBM? _

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 8, h`•M GmM; Eb "¨M

*?QÆM; kde, "B M +® ç°i M?B M bBM? `

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

sBM KÌB t2KX æ i¢5

æ #€i +?mv M H¨ +€B ;b F?€B MB K\ æ iS +?mv M .QÆM; h?B M o'M ç½ +¦ i?
+?mv M HB M +¦ i? bQ pÈB iB M [m•M- ç HK+ +?mv M HB M +¦ i? bQ pÈB iB M ç
iB M i¬M- ç #€i +?mv M i?"K +?Q bQ pÈB iB M i¬M K¢M? ?ÆM K°i +?9i M?Q p"v-
h?B M o'M ç½ pQÊi [m +U+ ?¢M iB M ;BÈB +¦ F?ª M,M; i?W M?"M- +¦ i? T?B i?,

L¦B i`„M; ` H¨- +?Q .QÆM; h?B M o'M çO i?ÌB ;B M- ?„M +¦ i? i`QÎM; i?¨M? H¨K
i?ÌB ;B M M¨v /¨B K°i +?9iX

L?QM; M;mv M ç M ç iS +?mv M +O .QÆM; h?B M o'M imv H¨ K¨m b„+ #¨v ` K¨m
F?¬M; +¦ F?ª M,M; H¨ M;mv M ç M ç #€i +?mv M- +?d bÊ +QB M?Q H¨ M;QÌB b€M;
F?¦ M¦B `ä ibM? i`¢M; ?B M i¢B +O .QÆM; h?B M o'MX L;QÌB +¦ i? Î ç iS +?mv
EBK ç M +¦ i? M¦B H¨ tQ M v +?Q iWM; +¦X

*ª M;QÌB .QÆM; h?B M o'M iªM ` mv HU+ p¬ i?QÊM;X G9+ M¨v- çdM? ç–m #„i ç–m

J¨ .QÆM; h?B M o'M H¢B +?bK ç„K i`QM; +€B +ªM? ;BÈB imv i pÌB M¨vX >B m `ä
b'K bûi- +m²M; M;¢Q K¨ F?¬M; K'i +?QM? F?QX G¬B ç¢B #B m +?Q i?~K T?€M- ç¢
+O H¬B +?B T?€T i„+- ;B®M; M?Q pk i`K K M? K¬M;- `°M; HÈM i?–M #QX

L;QÌB +?Q iB T t9+ ç M T?€T i„+- i?b poM? pB M F?¦ +¦ i? iQÎM; iQÊM; T?€T i„+
t9+ ç M T?€T i„+- H¢B +ªK i?€M mv M,M; +O T?€T i„+X Í i`QÈ+ K†i i?B M ç` T?€
+Ð M¨Q- i?"K +?Q +ÁM M; v +ª +QM FB M +kM; F?¬M; #^M;X

aBM? HBM? p¢M p"i- +?ŠM; [m ç m H¨ +QM FB M /QÈB i?B M ç` T?€T i„+- ç m i
i?B M ç` T?€T i„+X

L;mv M i?–M .QÆM; h?B M o'M i?B m +?9i M[H¢B #` H¢+ Î i`QM; H¬B +?B T?€T i,
FB T ?¢ tm®M; ç9M; H9+- H¢B +Sm .QÆM; h?B M o'M K°i K¢M;X M;m²M UXV

h?B M F?¬M; iK i"T FB T p•M K¨m çÄ iQKX .QÆM; h?B M o'M #` mv i? +O i?B M
T?€T i„+ €Q M;?o #WM; idM? H¢B- M;?o iÈB pW `²B- F?¬M; F?ÄB bÊ K°i H9+- ç
+?9i M[H¢B #` H¢+- M?'i ç`M? T?ªB +~M i?"M +~M i?"M M[X

L;~M; ç–m M?bM M?bM FB T p•M F?¬M; i`mM;- .QÆM; h?B M o'M #m²M #U+- ç iS
?ŠM H¨ K°i i`QM; M;k ?¨M? i`¼M; FB T +?S\ G¨K i? M¨Q\ G9+ M¨v ç M; iK i"T `ä

G¬B FB T M¢M M¦B F?¬M; T?ªB i?m°+ bÎ ?[m /QÈB H¬B +?B T?€T i„+ [mªM ?¢i b
ç€M? KbM? ç•v\

h`QM; FB T p•M [m M; K M; # K¨m €M? b€M; iQK- €M? b€M; çÄ- €M? b€M; p¨M; H¦
o'M i`„M; çBX æ•v- ç•v F?¬M; T?ªB h`m h?–M .B i J G¬B b Q\ h F?€Q- HQ¢B H¬
H¨ +?m~M #` +?Q i?–M b Q\

h`m h?–M .B i J G¬B- F?¬M; T?ªB M;QÌB im ?¨M? +¦ F?ª M,M; M„K ;B[X L¦ H¨ K°
i?B M ç¢Q ?bM? i?¨M?- ç®B pÈB bBM? HBM? i?B M ç` i`€B pÈB i?B M ç¢Q M;?B
ç¦ +?¢v ç M ?¢ ;BÈB çB p¬ /mv M p¬ +È ;B i ?¢B K°i ç€K M;QÌB i?QÌM; ?Q†+ H¨ iB
b) ç€M? tm®M; bûi M¨vX *€B M¨v +kM; F?¬M; T?ªB M¦B- i?–M i?b F?¬M; i? ;B i
M?•M- +?Q /M M;QÆB H¨ +QB i`¼M; iB m +¬ MQÆM; M;QÌB i +kM; H¨ K°i M;mv
+?9i M;mv M M?•M HW #`T i?B M ç¢Q +kM; F?¬M; +¦- tBM H¶B- M;QÆB HB M +
?Ä M¨v +kM; tSM; ç€M;- p®M i?B M ç¢Q p¬ ibM?- M;QÆB +?Q /M H¨ ibK +?9i Hw
[m - M?QM; ibK K°i +?9i Hw /Q- M;QÆB +kM; M;¢B T?B M iQ€B- p”v F?¬M; #´ M;

.QÆM; h?B M o’M Q M m´M;- .QÆM; h?B M o’M Hm¬M Hm¬M `’i Qi F? B b€i ;BÈB
+€B i?B M ç¢Q M¨v F?¬M; M M ibK iÈB KbM? +?S\ h?B M ç¢Q p¬ ibM?- i?B M ç¢
M;QM; F i H¬B +?B T?€T i„+- +?Q /M Km®M ;B€M; +kM; M M ;B€M; i?–M FB T i?¬
H¬B M¨v\ JbM? F?¬M; +¦ M;?`+? i?B M K¨ çB M?d\ *?ŠM; H) M;QM; F i T?€T i„+ +
L¦B M?ªKX L m H¨ M?Q M¨v- iQ¨M #° i?–M +O i?–M ;BÈB- # Q ;²K M?[M; iB M i-
çQÊ+ i®i H¨M?X

.QÆM; h?B M o’M ?B M i¢B ?®B ?”M- F?¬M; T?ªB ?®B ?”M M;QM; F i H¬B +?B T?
H¢B K°i +€B M;mv M p¼M; T?ÁM; i?•MX

ósQ+? >MM;- M? M? `ÌB F?ÄB MÆB M¨v M;Q¨B p¢M /†K5ô .QÆM; h?B M o’M T?•M

sQ+? >MM; F?¬M; /€K H¨K i`€B- H”T iS+ M;U S?B hBM? S?¨K [m v ç–m HB M # v

.QÆM; h?B M o’M #B i H9+ M¨v Î iB M ;BÈB Km®M iK i”T çO HU+ HQÊM;- H¨ +–M i?
?v p¼M;X .QÆM; h?B M o’M H”T iS+ H’v ` H #¨MX J’v M,K M v- .QÆM; h?B M o’M
m´M;- ç½ bÈK iU ?ÄB tQM; çQÌM; çB- M?QM; ç•v F?¬M; T?ªB çQÌM; çB çÆM ;BªM
F?¬M; +¦ i?ÌB ;B M bmv M;?o K°i +€B çQÌM; çB çÆM ;BªM ?ÆMX

.QÆM; h?B M o’M ç M; i?B +?¢v pÈB i?ÌB ;B M- H¨ t2K i?ÌB ;B M h`m h?–M .B i J
i?ÌB ;B M ?¦ ;BªB H #¨M K mX

>¦ ;BªB H #¨M i?”i ` #° T?”M iU ?ÄB H¨ F?¦ F?,M M?’i- K¨ #° T?”M ç°M; i?O- +?d
`¨M;- +,M #ªM F?¬M; T?ªB [m€ F?¦ F?,MX

hK+ M;[M¦B `’i ç9M;- +¦ €T HU+ KÈB +¦ ç°M; HU+- i`QÈ+ FB H9+ .QÆM; h?B M o
ç¦ H¨ #ÎB pb F?¬M; +¦ €T HU+- F?¬M; +¦ M?m +–mX

:¼B ` T?€T #ªQ +O KbM?- K°i i? M? i`mM; T?˜K iB M F?Q- *Ym >Q¨M h? M? aQ
T?ÁM; M;U +kM; +?Q i ` - ?QÈM; .QÆM; h?B M o'M +?„T i v i?B H M¦B, óJÌB5ô

.QÆM; h?B M o'M çQ i v H¨K K°i +€B ç°M; i€+ KÌBX

ZmªM; L;mv i iB M [m•M K°i +?9i +kM; F?¬M; #"M i•K i?•M T?"MX æ¢B ç Q iW i` M
ç¢Q ç Q [m M; +U+ HÈM- i?ŠM; ?QÈM; .QÆM; h?B M o'M K¨ çBX L; v b m ç¦- +?
ç Q- +kM; i?2Q ç¦ M?^K T?Q T?Q +?•M i`ÌB- H¨K ` i? i?B M H ç` pÁM;- ?QÈ
iÈBX J°i +?B m M¨v- +?QM? H¨ imv i +?B m i?¨M? / M? +O ZmªM; L;mv i iB M [m•
æ Q M¨v- +kM; H¨ H B H`+? F?¬M; M?ÄX *?QM? H¨ ZmªM; L;mv i iB M [m•M iW ç¢
Fb i?QÊM; +´- i? M? iB M F?Q M¨v +?QM? H¨ K°i i`QM; b® ç¦- imv T?˜K +'T +?d +
/B m /MM; F?¬M; FûK i?QÊM; T?˜K iB M F?Q #bM? i?QÌM;X *?QM? H¨ i`mM; T?˜
HQm H¢BX

h? +¬M; +O ZmªM; L;mv i iB M [m•M iU M?B M F?¬M; +?d M?Q i? X J°i i v Î i?•
`€+? M;¦M i v- M?Ä K°i ;B¼i K€m Î +?¶ KB M; bQ iY +?m¬B ç Q- ?W M? K°i iB M;

h`QÌM; ç Q # v ` - ç€M? i?ŠM; .QÆM; h?B M o'M- i` M çQÌM; ç½ ?¦ i?¨M? K°i +Q
t2K +€B mv i? M¨v ç½ #B i #'i T?¨KX

ZmªM; L;mv i iB M [m•M H¢B H'v ` K°i +€B +mM; +QM;- FûQ ç–v /•v +mM;- ç M; K
FQ+? M¨v H¨K +?Q M;QÌB i M?bM t2K ?Q +ª K„i- +U+ F€ i?m–M i?K+X sªv ` Î i`Q
F?¬M; +?¶ +¦ i? i`®MX

"ÎB pb pW i`®M- KkB i M M,M; HQÊM; +O +mM; FûQ ç–v FB b) #„M i?ŠM; p¨Q bA

h?•M ?bM? .QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M ?¦ i?¨M? K°i iB bûi- #B M K'i Î i`QÈ+ K
M? M? ç M M; v +ª iB M i?S+ +O ZmªM; L;mv i iB M [m•M +kM; F?¬M; +€+? M¨Q i
h?B M o'MX

h`QM; +€B `mM; i v- p¬ b® H¬B t¨ M?Ä M?Q `m²B i`•m T?¦M; ?QÈM; p T?Q ZmªM

a„+ K†i ZmªM; L;mv i iB M [m•M i`–K ioM? ;¼B ` i`mM; T?˜K T?ÁM; M;U iB M F
+QÌM; ç¢B- i?QªB K€B çÐ p¬ b® H¬B t¨ M¨vX æ²M; i?ÌB- iB M i?S+ i"T i`mM; .QÆ
i MX

h?•M ?bM? .QÆM; h?B M o'M H¢B K°i H–M ?¦ i?¨M? H¬B [m M;- Mû i`€M? K°i çÁ

.QÆM; h?B M o'M i?–K M;?o- i?U+ HU+ ZmªM; L;mv i iB M [m•M M¨v M;QÊ+ H¢B
?B T M?Q p"v- KbM? pšM Î ?¢ T?QM;- K¨ ?„M H¢B H¨ çSM; Î i¢B +?¶ F?¬M; M?9+
i?„M; HÊBX

.QÆM; h?B M o'M p®M H¨ +¦ HÁM; i?Q M;?B K K°i +?9i i?U+ HU+ +O KbM?- +?
T?€T #ªQ ;b- #ÎB pb T?€T #ªQ +O KbM? /MM; K°i +?9i- bÊ H¨ ZmªM; L;mv i iB M
M?d\

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; +?9i /Q /U bY /KM; i`QM; ç M çB M- M;mv M ç M K¨m iQ
K°i Hm²M; +?•M HU+ K¨m p¨M;- i`QM; T?¢K pB i`,K Kûi- ç°i M?B M iQ¨M #° F?¬M;
?½KX

lv HU+ +U+ HÈM ç M F?¦ +¦ i? ?bM? /mM; iW i` M i`ÌB ;B€M; tm®M;- F?B M +?Q
H¢B K°i H–M M[KÎ +mM;- iW i?•M i? ç M M;mv M i?–M ç m #` +€B mv HU+ p¬ i?
ç°M; ç"v- i?"K +?Q +ÁM M; v +ª iU ?ÄB +kM; F?¬M; çQÊ+X

J°i iB bûi M?Ä K¨m p¨M;- M?Ä ;B®M; M?Q iÆ iˆK- M m F?¬M; T?ªB €M? b€M; p¨M;
T?€i ;B€+X L? M?¨M; ç€M? p¨Q i` M i`mM; T?˜K T?ÁM; M;U iB M F?Q +O ZmªM;

óP¨M?5ô :B®M; M?Q #QK M;mv M iY M´- /ÁM; F?Q # v H M F?¬M;- ?QÈM; #®M T?
i`"M T?€T F?¬M; ;B M +kM; H•K p¨Q `mM `˜v- Î # M #Ì ?ÄM; K'iX

J°i H€i b m- #KB F?¦B i M çB- F?Q HQm +kM; ç½ #B M K'i- #¦M; M;QÌB ZmªM; L;m
K†i ç'iX æ9M;- H9+ M¨v ?„M ç½ ?¬M K - +ª M;QÌB +¦ # Q M?B m +?¶ M´ #` i?QÆ

KªM? pÐ i?"i M?Ä- F?¬M; ? M;?B M;Ì +?QM? H¨ KªM? pÐ +O FB M T?ÁM; M;U iB
aQ æ Q K'i çB +?O M?•M i?9+ /K+- #B M i`Î p M;mv M ?bM?- # v i`Î p i`QM; +Æ i?

*€+ iB M [m•M t2K ç M i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²K- F?¦ +¦ i? iBM- mv HU+ i`QM; M?€v
tm®M; FB - +?Q /M H¨ K¢M? M?Q #¼M ?¼ +kM; F?¬M; F`T iU ?ÄB- i`QM; HÁM; i`
F?€+X

.QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B +kM; +¦ +?9i +ªK ;B€+ ?Q i?Q€iX æ9M;- +?QM? H¨ ?
i?•M pšM +ÁM- M?QM; iBM? i?–M +ªK ;B€+ çQÊ+ K i KÄB i`QÈ+ ç¦ +?Q iWM; +¦-
+¦ i?¨M? iUm- .QÆM; h?B M o'M ç½ H•m +?Q +ªK ;B€+ M?Q p"vX

kd3X *?QÆM; kd3, GÊB >¢B

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 8, h`•M GmM; Eb "¨M

*?QÆM; kd3, GÊB ?¢B

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

.QÆM; h?B M o'M H„+ KbM? ` F?ÄB ç¢B i`"M- F?Q M? +?•M #„i ç–m çB m iS+- i`Q
HU+ K¨m iQK #bM? i?QÌM;- ç½ F?¬M; +¦ +€B F?€+ M[X *?d +?®+ H€i b m- .QÆM

L¦B i?U+ ` - K°i çÁM +m®B +MM; +O .QÆM; h?B M o'M Î i?ÌB F?„+ K'm +?®i ç½ ç
F?¬M; F?¬M; +?d +¦ ZmªM; L;mv i iB M [m•M FB +¦ F?ª M,M; K'i K¢M;- i?"K +?Q
E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M M¨v +kM; b) ?ÄM; K'iX

.QÆM; h?B M o'M b m F?B iW i`QM; M?"T ç`M? idM? H¢B- ç½ H¨ +?mv M K°i M,K

*QÌB F?´- çQÆM; M?B M- i`QM; +QÌB F?´ +ÁM K M; i?2Q p¨B T?–M pmB bQÈM;X
FB - [mª M?B M H¨ T?€T i„+ +?B HU+ H¬B ? T?€T i„+ EBK ç M iU M?B M bBM? ` -
K)X Í /QÈB mv HU+ T?€T i„+ # Q T?O- #'i +S bBM? HBM? F?¬M; i?¬M; T?€T i„+ M¨
+¶ mv HU+ M¨vX

L?QM;- T?€T HU+ +O .QÆM; h?B M o'M pšM H¨ [m€ KS+ i?'T FûKX S?€T i„+ EBI
iK i?¨M?- M?QM; iU M?Q +,M #ªM F?¬M; ?Q¨M +?dM?X S?ªB- H¬B +?B T?€T i„+
i? +ªK ;B€+ çQÊ+- H¬B +?B T?€T i„+ KbM? M;QM; F i- +?ŠM; [m K°i #° T?"M ?bM
F?¬M; ;B M p"i +?'iX Jm®M ?Q¨M iQ¨M ibK ?B m H¬B +?B T?€T i„+- iU /Q bY /KM
+¦ K°i çQ¢M çQÌM; `'i /¨B T?ªB çBX æ•v +?ŠM; [m H¨ K°i +€B #„i ç–m i®iX

L m ç2K H¬B +?B T?€T i„+ M?bM i?¨M? H¨ K°i +€B +?dM? i? K¨ M¦B- .QÆM; h?B
iB T t9+ ç M RW +O M¦ +kM; F?¬M; ç MX >ÆM M[T?€T HU+ .QÆM; h?B M o'M i?
+?d +¦ +€+? F?QªM; K¶B ? B KQÆB M,K- KÈB +¦ i? iQ+? iK K°i Hm²M; T?€T i„+ +
.QÆM; h?B M o'M +¦ i? i–M; i?S +¨M; i? K b•m çB +ªK M;° H¬B +?B T?€T i„+- i?2
H¨ i?2Q T?€T HU+ i`Î M M K¢M? ?ÆM- i®+ ç° iQ+? iK T?€T i„+ +?•M HU+ +kM; b)

.QÆM; h?B M o'M M;QÊ+ H¢B H¨ F?¬M; p°B- T?€T i„+ +?•M HU+ K¢M? K) ç½ çO
i? K ?MM; ?"m- Qi M?'i Î i`QÈ+ K†i T?€T i„+ +?•M HU+- .QÆM; h?B M o'M T?ÄM; +
iB M [m•M +kM; F?¬M; 2 M;¢BX

hm Hmv M- im Hmv M M[X .QÆM; h?B M o'M ç–m iB M H¨ b m F?B iB m T?Q KQÌ
i`,K b€m KQÆB H,K F?Q ?ªB- iQ+? iK +?•M M;mv M ?MM; ?"mX .QÆM; h?B M o'
?B M- +?•M M;mv M ?MM; ?"m F?B M +?Q i®+ ç° T?€T i„+ EBK ç M bBM? ` T?€T i
QiX

Zmª M?B M F?¬M; M;Q¨B /U çQ€M- Î M,K M,K b m- .QÆM; h?B M o'M i?¨M? +¬M; i
+?•M HU+ K¨m p¨M;- Hm²M; +?•M HU+ M¨v ;B®M; M?Q H€ KÄM;- [m v +?mM; [m M

.QÆM; h?B M o'M H¢B K°i H–M M[ç2K i?–M i?S+ +?bK p¨Q i`QM; F?¬M; ;B M i`"M
H¨ iB M [m•M- ZmªM; L;mv i iB M [m•M FB M?bM [m ç½ F?¬M; ç€M; M;¢BX L?[M
o'M ç½ +® w +?"K H¢B i`"M T?€T p"M +?mv M- +?Q M M #¼M ?¼ +ÁM +¦ i? +ÁM b
i`¬B [m X "¼M ?¼ ç½ bÈK #` iB M M;mv M ? Q ? i K¨ +? iX

.QÆM; h?B M o'M iU M?B M b) F?¬M; ibK #¼M ?¼ Hm"M #¨M M[X "ÎB pb T?€T i„
[mw- F?¬M; ç M p¢M #'i ç„+ /oX .QÆM; h?B M o'M b) F?¬M; / /¨M; p"M /KM;X ó*€

*€+ iB M [m•M ç½ ?Q¨M iQ¨M +?`m T?K+ `²BX hW H9+ .QÆM; h?B M o'M K°i çÁM
[m•M- K¼B M;QÌB ç½ iW #Ä +?®M; +U p¬ p`X æ®B i?O [m€ K¢M?- +?Q /M F?¬M;
H¨ +¶ F?Q i? FB ç½ F?B M ¼B M;QÌB F?¬M; M?'+ H M M´B HÁM; i` M? ç'mX óhB

óVK- +QM M;QÌB +O i F?¬M; [m€ i?Q+? T?¬ i`QÆM;- ç†+ #B i #Q K"i M¨v +O #
+€+ M;QÆB ç²M; w i?–M T?K+ #´M i¼ - #´M i¼ i¢K i? +€+ M;QÆB K°i K¢M;- M?Q
h?B M o'M H¢M? M?¢i K¨ F?¬M; K'i mv M;?B KX *€+ iB M [m•M +?–M +?Ì- çWM; t
#QÈ+ ç m H¨ M;QÌB +¦ i´ +?S+- M?QM; #¼M ?¼ iQÆM; ç®B K¨ M¦B ç m H¨ i?•M iU
+kM; F?¬M; HQ +?B T?Q im ?¨M?- i?"K +?Q #¼M ?¼ +ÁM +¦ i? ç m iU i?¨M? H"T
i¢B- H¢B T?ªB i?–M T?K+ M;QÌB F?€+- +€B M¨v pšM H¨ H¨K #¼M ?¼ +¦ p¨B T?–M

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; b®i `m°i- +kM; F?¬M; €T #€+?- KÎ KB M; M¦B, ó*€
p"v ?¬K M v +S M?Q p"vXô .QÆM; h?B M o'M imv HÁM; FB M M?šM +¦ ?¢M- M?QM
F?B FB M M?šM K¨B ? i- pšM H¨ b) F?¬M; ?¢ b€i i?OX hB M [m•M- imv H¨ iB M [m
t'm bQ pÈB ?mv M iB M K¢M? ?ÆM M?B m +?S\ *¦ #¼M ?¼- KbM? +kM; #Èi HQ K°
T?ªB iU KbM? ç°M; i?O ? v b Q\

.QÆM; h?B M o'M +® ;„M; M;?B M +Sm im i"T H¬B T?€T- M;?B M +Sm +?mv M b•
H¬B +?B T?€T i„+X

S?B hBM? S?¨K Î /QÈB sQ+? >MM; M;U- tmv M iQ i`QM; pk i`K KÌ K`iX ok i`K p¬ +
+?B + i?mv M H€- +?Q /M H¨ ç°B i¨m K'v +?K+ p¢M i` M i`,K p¢M +MM; M? m çB Î
iÄ ` M?Ä #û p¬ ?¢MX

J°i H–M i`QÈ+- +¦ i? M¦B M;Q¨B w Km®M çKM; ;†T T?ªB ç€K M;QÌB ZmªM; L;mv i
M v- i`€B H¢B +?Q ;†T H¢B +?mv M iQÆM; iUX

S?QM; >Q iB M +mM;- i?®M; HoM? K°i MY im iB M iBM? +'T K°i i`Î H M +O æ¬M;
T?€B Î i`QM; T?¢K pB æ¬M; *U+ iBM? pU+ +kM; i®i- ;B i°+ +kM; i? - ç m i?®M;
+mM;X h?U+ HU+ i? HU+ M¨v- i`ªB [m p¬ b® M,K iQ+? iK +MM; T?€i i`B M- H¨ F?

Í F?m pU+ S?QM; >Q iBM? pU+ i`mM; i•K +O æ¬M; *U+ iB M pU+ H¨ K°i +€B iBM?
? B KQÆB im iB M iBM? HÈM M?Ä F?¬M; ;B®M; M? mX J°i +€B HÈM M?'i i?"K +?
M?Ä ?ÆM ;'T KQÌB K¨ i?¬BX

aQ b€M? pÈB K¨ M¦B- M¨v ?„M ç` im iB M iBM? i?"i ;B®M; M?Q +€B M¨v F?Ä ç¢B
i?QÌM;X M;m²M UXV

LÆB M¨v +?QM? H¨ +,M +Æ +MM; ´ +O S?QM; >Q iB M +mM;X

>Q >Q iB M ç - +?QM? H¨ ?B M i¢B +mM; +?O + B [mªM S?QM; >Q iB M +mM;- F
M;¨M p¢M M,K5 *?QM? H¨ + Q i?O i?¨M? / M? iB M ;BÈB- +Ym T?˜K iB M ç 5 G¨
M?'i /QÈB iB M i¬M- +°M; i? K S?QM; >Q iB M +mM; +QÌM; i? - iB M HBM? F?Q M
im ?¨M?- iB M p®M ?MM; ?"m- iU M?B M b) F?¬M; i?B m +U+ T?˜K iB M F?QX *¦ i
ç - i?S ?¢M; +O ?„M +kM; H¨ +–K +Ð çB i`QÈ+X

óhY h?¨M?- i` M?Q i? M¨Q `²B\ô >Q >Q iB M ç M? ;B¼M; ?ÄBX G9+ M¨v- ?„M
K°i +mM; çB M- /QÈB +?d +¦ K°i M K iY €Q t M?X

i?B M M?B M- ?Q¨M +ªM? imv i ç T- iB M F?Q t bQ pÈB im iB M iBM? #bM? i?Q
K¨ +€B "Q+? hmv M hBM? M¨v Î i?QÊM; ;BÈB +kM; H¨ i²M i¢B +U+ F€ M´B iB M;-
i¬M5 o` M¨Q\ *?QM? H¨ i?"T T?˜K ç M bQ /mv M?'i +O iB M ;BÈB- .mv L;½ iB M i

J¶B p¢M M,K K°i HÁ h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆM; æ M` HÁ- +€+ i? HU+ HÈM ç m b
+kM; H¨ Km iB M ;BÈB ç M?'i HBM? ç M M¨vX "bM? i?QÌM;- iQ¨M #° "Q+? hmv M
M;QÌB M?¨M i¢T ` p¨QX

E?¬M; +–M M¦B "Q+? hmv M hBM?- +?Q /M H¨ iBM? pU+ M?Ä +?¶ "Q+? hmv M hBM
ç€K pšM i?¢+? p•v [m M?- +?2 FQM +€+ HQ¢B +'K +? X

hm pB .QÆM; h?B M o'M #¨v Î MÆB ç¦X L?QM; pšM H¨ +?Q M;QÌB i K°i HQ¢B +ªK
#B i Gw h?m"M S?QM; +MM; ?„M Î +?mM; p¨B M;¨vX *€B M?bM ç–m iB M +¦ i? `ä
h?B M o'MX L?QM; i?2Q i?ÌB ;B M +?mv M /ÌB- b) +¨M; M;¨v +¨M; i?'v F?¬M; `ä-
K°i i–M; bQÆM; KM +€+? i`ÎX

Gw h?m"M S?QM; +¦ i? M¦B H¨ M;QÌB [m2M i?m°+ .QÆM; h?B M o'M M?'i- ç®B pE
bÈK ç½ +¦ +?¶ ?B m #B i- b•m F?¬M; HQÌM; çQÊ+ /MM; ç ?bM? /mM; .QÆM; h?B
[m€ ç€M;X >m®M; ?² K°i i€M im +¦ i? Î /QÈB HQ¢B ?Q¨M +ªM? M¨v +O iB M ;BÈ
+MM; +?2 +?Î- F?¬M; +¦ iB M #®B +?d çB K +MM; /¢v- im Hmv M iÈB +Ym T?˜K ?m

.QÆM; h?B M o'M #B i çQÊ+ K°i H–M M¨v i` M "Q+? hmv M hBM? iK i"T ?–m M?Q
i?QÊM; ;BÈB- +¨M; H¨ iÄ` +˜M i?"MX "Q K"i h?QÆM; hB M S?O- .QÆM; h?B M o'
i?"K +?Q +ÁM M; v +ª Gw h?m"M S?QM; +kM; F?¬M; i? F?¬M; /®B ;¢iX

.QÆM; h?B M o'M iW Gw h?m"M S?QM; MÆB ç¦ M¦B #¦M; M¦B ;B¦ ç M i?U+ HU+ +€
h?U+ HU+ +MM; i? HU+ +O M¦- HÈM ç M H¨K .QÆM; h?B M o'M +ªK ;B€+ çQÊ+
J¢M?- [m€ K¢M?- +U+ K¢M?- K¢M? F?¬M; +€+? M¨Q /MM; M;¬M M;[?bM? /mM;5

*?ŠM; [m - .QÆM; h?B M o'M #B i- +?d +–M F?¬M; #¢B H° h?QÆM; hB M S?O- M;
F?¬M; HQX

*?Q M M- .QÆM; h?B M o'M b m F?B i`Î H¢B S?B hBM? S?¨K- i`QÈ+ iB M ç2K iB
;B MX hBM iQÎM; i`QM; H #¨M F?¬M; ;B M- çWM; M¦B H¨ iB M i¬M- +?Q /M H¨ i?–

a m ç¦ pb #ªQ ?B K- .QÆM; h?B M o'M i?"K +?Q +ÁM H'v #B M ?¦ +?B i?m"i- ç2K
K°i Qi i? v ç´BX *€B M¨v F?¬M; T?ªB ªQ i?m"i- K¨ H¨ #B M ?¦ - #B M ?¦ i?"i bU
+?ŠM; [m H¨ KÈB ?¼+- M?QM; K¨ i? v ç´B K°i +?9i F?Q iS+ ç¦ H¨ F?¬M; +¦ p'M
F?¬M; bÆ b¦i ;b `²B M?d\ .M b Q M,K ç¦- #„i ;B[çQÊ+ F?Q iS+ +O KbM? +?ŠM; [
?¼ +?Q /M K'v p¢M M,K [m +¦ #QÈ+ iB M `'i HÈM- +kM; F?¬M; i? ç¢i iÈB +'T #"
+?Q /M KbM? çSM; Î i`QÈ+ K†i #¼M ?¼- #¼M ?¼ +kM; b) F?¬M; #B i M;¨v ç¦ +?Q
M;QÌB i?m çB h?QÆM; hB M S?OX

k3RX *?QÆM; k3R, æ¢B æQ¨M oB M

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 8, h`•M GmM; Eb "¨M

*?QÆM; k3R, æ¢B çQ¨M pB M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆM; æ M- çQÊ+ +QB iB M ;BÈB ç M?'i HBM? ç M- .QÆM;
+¨M; +?Q iWM; i?Y- M?QM; i`QM; i v .QÆM; h?B M o'M H¢B +¦ ? B pB M h K *?
+?QM? ?¨M; M?€B i?–M ?B m +O h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆM; æ M Hmv M +? - çQÆ
M?Q h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆM; æ M- M?QM; i¨B HB m Hmv M +? M¦ K†+ /M H¨ .Q
i? ?Q¨M iQ¨M M?"M ` X L;?2 aB ç¢Q M?•M M¦B- i?–M ?B m pB M h K *?QÈ+ L;mv
i?QÌM; #B M i?€B- +¨M; çWM; M¦B h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆM; æ M +?QM? [mvX

GQ¢B HBM? ç M M;?`+? i?B M M¨v ` HÁ- K†+ /M H¨ +€+ ç¢B ç–m bÄ +kM; b) #Ä p
HÈMX

"¢+? G çªQ- H¨ K°i ?ÁM çªQ HÈM M?'i i` M "Q+? hmv M hBM?- çªQ M?Q ?bM? [mª
#® i?Ov iBM? K¨m i`„M;- +?Q M M +¦ i M M¨vX

hWM; iÁ +mM; çB M t ?Q çSM; bWM; b[M; Î p` i`Q i`mM; i•K çªQ- K¨ p` i`Q "¢+?
imv i F?¬M; i? iª- M¦ Î +?QM? ;B[?ªB /QÆM; /mv M?'i i` M "Q+? hmv M hBM?- çQ
i?¨M? K°i +€B hK GBM? h`"M i?B M M?B M- K¨ "¢+? G çªQ +?QM? H¨ p` i`Q i`"M i
M?'i iQ¨M #° "Q+? hmv M hBM?X

h`mM; i•K +mM; çB M- i` M bQÌM M9B K°i M;¼M M9B + Q M;'i +¦ K°i iÁ ç°M; T?O
i`QÈ+ bQÌM M9B- çSM; K'v M[ iY i` im´B- i?•M iB M v K¨m ?²M;X

G9+ M¨v- +Y b„i +O ç°M; T?O ç°i M?B M KÎ HÈM- ? B M[iY mv M +?mv M bQ pÈ
ç T ?QM K'v +'T #"+ K†+ p€v HK K°i t M? H€ +•v K°i i`„M;- i` M K†i K M; i?2Q iQÆ
i v b¦M; p B çB ` F?¬M; T?ªB B F?€+- +?QM? H¨ ? B ?²M; M? M i`B F, +O .QÆM
h?Ov h?'K G MX

óh?'K G M i,- +?9M; i `®i +m°+ Hmv M i?¨M? "Q+? >ªB G K h?B M ç¢B T?€T- +¦ i
o'M + - #B i çQÊ+ ?„M ç M; Î MÆB M¨Q `²BXô "Q+? L?B pmB bQÈM; M¦BX

ó>v p¼M; +¦ i? i?¨M? +¬M;X "^M; F?¬M;- +€B iB M ;BÈB KÌ K`i M¨v i?"i ç9M; H¨ F
+¦ i? ibK çQÊ+ ?„MX *?9M; i ç½ # [m M # Q M?B m M,K\ô h?Ov h?'K G M M? ;B

óL?'i ç`M? +¦ i? - +?d +–M ?„M +ÁM ;B[i? M? h?€B 'i EBK Zm M; EB K FB - i?b M
?„MXô "Q+? L?B F?ŠM; ç`M? ;"i ç–m M¦B- b m ç¦ [m v ç–m ?ÄB, ó*?9M; i # [m M

ó"˜K ç¢B bQ i,- ?ŠM H¨ +¦ K°i p¢M i€K M;¨M M,K `²B M?d\ô J'v M[iY çSM; Î M;Q¨B
HÌBX

ó±- #B i `²BXô "Q+? L?B F?¬M; ç w M¦BX h?ÌB ;B M ç®B pÈB #¼M ?¼ M?[M; iB
K¨ M¦B- +?d H¨ K°i ç®M; +QM b® F?¬M; w M;?o - +?ŠM; [m M;?2 +€B +QM b® M¨v
h?'K G M, óG M i,- F?¬M; M;?o iÈB +?9M; i +?d /MM; ?ÆM # p¢M M,K i?ÌB ;B M
iB M [m•MX L?È i i`QÈ+ FB - im Hmv M +ªM? ;BÈB M¨v +–M ?ÆM KQÌB p¢M M,K-
p¢M M,K5ôX

óh`,K p¢M M,K\5 o"v +?9M; i \ô h?Ov h?'K G M T?B i?,M; iB M ;BÈB M?B m M,K M
+kM; M?bM T? B M?¢i `²B- M?QM; M;?2 çQÊ+ +QM b® M¨v pšM H¨ +¦ +?9i FBM? M
?ÆM KQÌB p¢M M,K ç M iB M [m•M- i`,K p¢M M,K im Hmv M ç M iB M ç - K°i çÌB M
M,K- +€B i?ÌB ;B M M¨v +kM; F?¬M; /¨B55

ó>b ?b- +€B "Q+? h?Ov G K h?B M ç¢B T?€T M¨v- [mª M?B M H¨ K°i i`QM; K'v HO
Hm•M M?'i i`QM; "Q+? h?Ov h K a€+?Xô "Q+? L?B KdK +QÌB i€M /QÆM;X

ó*?9M; i M;¨v K B HB M i?B T?€T\ô "Q+? L?B ?ÄBX

óE?¬M;X >B M i¢B- +?9M; i ?B M i¢B HB M i?B T?€T çB5ô h?Ov h?'K G M H„+ ç-

óæQÊ+5ô "Q+? L?B H"T iS+ ç²M; w M¦B- tQ v M;QÌB T?•M T?¦, ó*€+ M;QÆB tm®M

óL?QM; ç¢B bQ i,- h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆM; æ M +O bQ i¬M b„T ` HÁ `²B- K¨ K¶
ç m b) T?€B M;QÌB ç M +?9+ +MM; pÈB +–m ç M- ç¢B bQ i, M;QÆB F?¬M; ` +?O i`
+€B M[ç iY M? ;B¼M; ç€TX

óJ'v M,K [m i F?¬M; +¦ K†i- F?¬M; ç m H¨ S?d L?B +?O i`b b Q\ *S ç +?Q M¨M;
Km®M M?¨M ?¢- M? ;B¼M; M¦BX

óL?QM; M?` bQ i, M¨M; Î i`,K M,K i`QÈ+ ç½ # [m MX *?Q M M ôX

ó \L¨M; +kM; +?¢v çB # [m M\ h?"i bU H¨ +¬ ;€B M?Ä ç€M; ;B"M- p"v K¨ - ¨B- çQÊ
i`QÈ+ çB- ç2K i'i +ª K¼B i?S +?m~M #` i®i- i b) i? K /U ç9M; ;BÌXô "Q+? L?B #'i

óo•M;- ç¢B bQ i,Xô *€+ +¬ ;€B ç€T- b m ç¦ # v tm®M; M9BX

> B M¨M; H9+ M¨v i?B i`B M ç¢B T?€T- H'v FBK FB K H¨K i¼ ç°- bQm i–K F?Q iS
h?B M o'MX J¨ iQ¨M #° iB M ;BÈB- +kM; +?d +¦ +€+ M¨M; KÈB +¦ i? H¨K çQÊ+X

.QÆM; h?B M o'M ç M; i`QM; im Hmv MX æ°i M?B M- i`QM; +Æ i? K°i i? M? FB K
F?¬M; M;?2 b B bY M?ªv H M- .QÆM; h?B M o'M Km®M ç2K M¦ €T +? - ç°i M?B M
M¨v +?QM? H¨ "Q+? L?B ç H¢B bM?X S?Q i`QÈ+ +?QM? H¨ "Q+? hmv M hBM?- M
SM; çQÊ+ "Q+? L?B +€+ M¨M;X

.QÆM; h?B M o'M ç2K FBK FB K ;¼B ` - ç K†+ M¦ H¨KX

Zmª M?B M- M¦ ;B®M; M?Q FBK +?B M K tQ v i`ÁM Î F?¬M; i`mM; K°i ?²B H•m- K
hmv M hBM?X .QÆM; h?B M o'M i?"K +?Q +¦ i? iW i` M i?•M FB K +ªK ;B€+ çQÊ-
K°i +¶ [mv Hm"i p"M ç°M; F€ /B m- iU M?Q H¨ F?~M +'TX

.QÆM; h?B M o'M MÎ MK +QÌB- "Q+? L?B +€+ M¨M; [mª M?B M Î i` M "Q+? hmv M

ó±\ô "Q+? L?B +MM; h?Ov h?'K G M i?m ?²B ç¢B T?€T- +€+ M¨M; p"v K¨ Î M;Q¨B "
?B M +?¶ FBK FB K +MM; F?Q iS+ +O .QÆM; h?B M o'MX

ó*€T- i?"i i®i [m€- G M i,- F?ŠM; ç`M? H¨ h?B M o'M + - ?„M F?ŠM; ç`M? ç M; i`
hBM?- F?¬M; #B i ?„M H¨ ç M T?€T ç° ç M M?•M\ > v H¨ iÈB ibK +?9M; i \ô "Q+?

óo¬ Hm"M M?Q i? M¨Q- ?„M ?ŠM H¨ ?QÈM; p T?Q "Q+? hmv M hBM? ç M- M m
hBM? ç M- F?ŠM; ç`M? b) ç M "¢+? G çªQ- +?9M; i F?¬M; # Q H•m HB M +¦ i? ;
G M KdK +QÌB i`ª HÌBX

EBK FB K b m F?B t Q ç°M; i`QM; +?®+ H€i H¢B F?¬B T?K+ #bM? i?QÌM;- .QÆM
F?ÄB F?Q M; i?mv M- i?B M i? t M? H K M; v i¢B i`QÈ+ K„iX h?B M i? M¨v +kM
ç¢B F?€B ;'T # K†i i`,M; +?QM? H¨ "Q+? hmv M hBM?X E?¬M; i? F?¬M; M¦B- +€
T?–M tBM? ç T- t M? #B + H¨ tB K v +O M¦X

"Q+? hmv M hBM?X .QÆM; h?B M o'M çSM; Î ç–m i?mv M- M?bM S?B hBM? S?¨K +
hBM?- F?¬M; F?ÄB ?QM; T?'M K°i i`"MX

óL?` ç - +?9M; i i`U+ iB T çB "¢+? G çªQ- ç` T?QÆM; F?€+ F?¬M; +¦ .mv L;½ iB
+?Q T?ûT ç†i +?•MXô hW i`QM; i?¬M; iBM M;¼+ #°B i`mv M ç M i? M? •K +O Gw

ó±- çQÊ+- i ?B m `²BXô .QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B ç½ +¦ i? M?bM i?'v K†i ç'iX
h?m"i /Á tûi K°i +?9i- T?Q /QÈB H¨ K°i KªM; /QÊ+ T?O- bBM? i`QÎM; +€+ HQ¢B H
bBM? i?¨M? b® HQÊM; F?¬M; Qi ",M; aÆM hmv i GB M- M?[M; imv i HB M M¨v im´
.QÆM; h?B M o'M M?bM ç M K„i i? K F?¬M; i?¬BX

h`QÈ+ "¢+? G çªQ HÆ HYM; ?ÆM KQÌB +€B T?B ?¨M? T?€T #ªQ FQ+? +Ð F?¬M; ;

>–m M?Q +MM; H9+- K¼B M;QÌB ç m i?m T?€T #ªQ- +?"K `½B ?QÈM; i` M çªQ # v

.QÆM; h?B M o'M iU M?B M H¨ +MM; Gw h?W S?QM; ?°B ?ÊT +MM; K°i +?¶- M m
F?¬M; i? M¨Q p¨Q çQÊ+X

J'v +?K+ M[iY im´B i? M? tm•M çSM; Î F?¬M; i`mM;- `ªB tm®M; ?Q iQÆB- H'v #¨

.QÆM; h?B M o'M +MM; Gw h?W S?QM; pW KÈB ç†i +?•M ?ÁM çªQ M?Ä- ? B +€B
çQÊ+ i`QÈ+ b m iW i` M çªQ # v i?ŠM; ` X Zmª i?U+- .QÆM; h?B M o'M H¨ F?¬M
"¢+? G çªQX "ÎB pb MÆB M¨v Î K°i iB M i¬M- .QÆM; h?B M o'M +kM; bÊ T?¢K p¨Q

+MM; h?Ov h?'K G M H¢B F?¬M; +¦ i–M; +® Fv M¨v- i`U+ iB T /MM; iB M i?S+ ç2
çªQ i` tûi K°i pÁM;- [mª M?B M [m M b€i i?'v imM; iQ+? .QÆM; h?B M o'M- H"T i
` X

Gw h?W S?QM; ó±ô K°i iB M;- +¦ +?9i FBM? M;¢+ M?bM ? B +€B #¦M; M;QÌB H Q
Km°B b Q\ *€+ M¨M; +?ŠM; H) pšM M;®+ Î "Q+? hmv M hBM?- p"v H–M i`QÈ+ ç M
M¨M; H¨ M;QÌB "¢+? G çªQ\

ó.QÆM; ç¢B + 55ôX

óh?B M o'M + 55ôX

> B +€B #¦M; M;QÌB ?–m M?Q +MM; H9+ M?¨Q p¨Q i`QM; HÁM; .QÆM; h?B M o'M

æQ¨M M;QÌB Gw h?W S?QM; t2K ç M i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²KX Gw h?W S?QM; T?ªM
T?'i i v- /šM M;QÌB `ÌB F?ÄB i`QÈ+- F?¬M; Î MÆB M¨v H¨K #¦M; ç MX

J'v p¢M M,K [m iQÆM; iQ- K'v p¢M M,K [m +?B Hb - M m ç®B pÈB T?¨K M?•M K'
i? F, +?Ì çÊBX h?ÌB ;B M K'v i`,K +€B i? F, H¢B H¨ pšM M?Q +k +?Q K¨B KÁM çB
M;QÌB- +€B M¨v +¦ H) `'i F?Ä H¨K +?Q M;QÌB ?B M ç¢B iQÎM; iQÊM;X L?QM; K¨
` i'i +ª +€B M¨v ç m KQÌB T?–M #bM? i?QÌM;X "¼M # M;QÌB .QÆM; h?B M o'M +
F?¬M; T?ªB tQ M v +?Q iWM; +¦- +kM; imv i ç®B F?¬M; T?ªB b m M¨v F?¬M; +¦X

æQÆM; M?B M- +?Ì çÊB H¨ i?®M; F?´- M?QM; +?QM? H¨ M?Q i? - b m F?B ;†T HO

> B M;QÌB Î i` M çªQ H•m M?Q p"v- `'i [m2M i?m°+- FûQ .QÆM; h?B M o'M çB ç M
"Q+? L?B +¨M; H¨ ?²M M?B M [m M pB + KbM? T?ªB çB ` M;Q¨B +?O i`b ç¢B +K+X

J¨ # M FB - ç¢B #B m +O +€+ i? HU+ HÈM ç m #QÈ+ p¨Q M°B pB +O "¢+? G çª
+?B m ç½B M;²B Î T?ÁM; F?€+?X

h`QM; ç¢B bªM? M;²B ç¢B #B m +O ?ÆM KQÌB +€B i? HU+ HÈM- i?m–M K°i HQ
+kM; +¦ M;k T?~K- F + Q +¦ i?'i T?~K5

Gw h?W S?QM; Î # M i`QM; iU M?B M H¨ T?B i?QÌM; #„i K„i- pb b Q\ "ÎB pb i`QM;
p"v- +?d +¦ Gw h?W S?QM; iQ H`+? i?'T M?'i- im pB +kM; Î ?¢ p`X L¦B i`„M; ` H¨
i` im´B M?'i- +?Q M M F?B M M;QÌB /äB K„i M?bM M?'iX

æ M; M;²B ç b® H¨ ;QÆM; K†i [m2M i?m°+ iWM; iÈB #ªv i€K H–M i`Î H M- +kM; +?
K°i +€B- K°i H–M M¨v ç¢B #B m S?QM; >Q iB M +mM; +kM; H¨ K°i +€B ;QÆM; K†i
#° /¢M; `'i im'M i9- H¨M / `'i #¢+? `'i i`„M;X

L;QÌB +O K ;BÈB ç®B pÈB Gw h?W S?QM; pšM H¨ iQÆM; ç®B [m2M i?m°+- +?
#¢+? FB K S?QM; >Q iB M +mM; iB M ;BÈB FB - ç b® H¨ ç¢B #B m v m K ? B ;BÈB
S?QM; iU M?B M +?QM? H¨ ç¢B #B m iB M v m ? B ;BÈB- p'i pª M?'i pšM H¨ v m ;B

h`QM; T?ÁM; iB T F?€+? `'i BK H†M;- ç¢B #B m i K ;BÈB ;B[M? m +?Q /M +¦ +?
/€K Î MÆB M¨v T?€i iB i- ç m BK H†M; +?Ì çÊBX *?Ì çÊB B\ .M b Q F?¬M; T?ªB
M?[M; ç¢B #B m M¨v +?ŠM; [m H¨ M?•M i¨B FB i tm'i K°i i? ? i` im´B +O i? H
i¨B ?Q - +?ŠM; [m pšM H¨ F?¬M; çO iQ +€+? H¨K +?Q .mv L;½ iB M i¬M çQ+? i?•M
M;QÌB +'T #"+ +?Q i¬M b m HQM; +€+ i? HU+ ç–m bÄ ç M- .mv L;½ iB M i¬M KÈB +¦

k3kX *?QÆM; k3k, Zmv *O *k

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 8, h`•M GmM; Eb "¨M

*?QÆM; k3k, Zmv +O +k

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

_'i F?¬M; F?ûQ H¨- K°i H–M M¨v +?O i`b óS?•M i¢M;ô F?¬M; T?ªB B F?€+- +?QM
M¨M; ?B M i¢B ç½ bÈK ç2K pB + M¨v MûK ç M +?•M i`ÌB- ç M; #²B .QÆM; h?B M
M¨Q +¦ `ªM? çB [mªM +?mv M F?€+\

E i [mª +?QM? H¨ K°i ç€K i?B M +?B FB m iY +O i?QÊM; ;BÈB- #` p¬ ibM? T?ÆB
ç¬B K„i M?Ä- ç¬B K„i M?Ä i`WM; K„i HÈM HšM M? m- M?¨K +?€M ç M `mM; +?•M-
+¨MX *?"K `½B HšM M? m ç m i`WM; çO `²B- i?m ?²B €M? K„i- K„i M?bM KkB- KkB

J°i +€B M;²B tm®M; M¨v +?QM? H¨ # M;¨v- p®M i?¬BX G9+ i`QÈ+ +€B i?ÌB ;B M
+?QM? H¨ Î T?ÁM; F?€+? M;?d M;ÆB- M?QM; ?B M i¢B M;²B Î MÆB M¨v- çB +kM;
T?ªBX

L?[M; M;QÌB F?€+ i` M çªQ +¨M; H¨ ibK çB M `²B- M?QM; i` M çªQ i`ªB `°M; +'K +
+kM; F?¬M; /€K /MM; iB M i?S+ bQm i–K- ç¨M? T?ªB /U p¨Q bS+ M;QÌB +?"K `½B

h`QM; T?ÁM; iB T F?€+?- +€+ i?B M +?B FB m iY ç½ M;²B # M;¨v # ç K- ç½ ?Q¨M
#B i ç•v H¨ +?O M?•M ;B ç®B pÈB +?9M; i F?¬M; ?¨B HÁM; ? v F?¬M;\

*kM; +?d +¦ Gw h?W S?QM; iU M?Q çQ€M çQÊ+ +€B ;b- i`QM; HÁM; H¨ /Ì F?¦+ /
çQÊ+X o¨B H–M ç m Km®M çQ iBM +?Q .QÆM; h?B M o'M- +?ŠM; [m ç m F?¬M;
i i?"i F?¬M; / /¨M; çQ¨M pB M- pšM H¨ ç +?Q #¼M ?¼ M?B m +?¶ K°i +?9i çBX

Zm K'v M;¨v M[- H9+ M¨v- i` M çªQ ç°i M?B M tm'i ?B M K°i +¶ FB T p•MX æ°M; i
F?¬M; HW çQÊ+ +€+ ç¢B #B m +O +€+ i? HU+ HÈM- +?ŠM; [m i` M K†i #¼M ?
i?ŠM; +¨M; QÐMX

J¨ "Q+? L?B #` +¶ FB T p•M M¨v /¼ bÊ- ç°i M?B M M?È iÈB- F m H M [m€B /`, ó
+?B ç M- bQ T?K tm'i [m M `²BX *€B FB T p•M M¨v ?ŠM H¨ +?QM? H¨ ç M FB T +
æ MXôX

.QÆM; h?B M o'M iWM; Hmv M +? E?¬ h? M? æ M- iWM; i`ªB [m ç M FB T- +?Q
[m2M i?m°+ ç M FB T- ;"i ;"i ç–mX

"Q+? L?B p°B p¨M; +?Êi H¦2 i?•M ?bM?- ?¦ i?¨M? K°i Hm²M; F?¦B M?¢i #B M K'iX

ó.QÆM; ç¢B + - +?¨M; çB T?ÁM; iB T F?€+? i`QÈ+ çB- i H"T iS+ çB ibK +?¨M;- i
T?K tm'i [m MXô h?Ov h?'K G M bQ pÈB "Q+? L?B ´M i`¼M; ?ÆM K°i Qi- i`QÈ+ F
çB K T?QÆM; ?QÈM; K°i +?9i- +kM; `ÌB F?ÄB i?2QX

.QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m- ?QÈM; iÈB T?QÆM; ?QÈM; h?Ov h?'K G M +?d çB
o'M +ªK ;B€+ €T HU+ +O i?B M FB T M¨v- +ªK ;B€+ ;B®M; M?Q bQ pÈB ç M FB T
HÊB ?¢B ?ÆM K°i QiX

L? M?¨M; ç~v ` +Y HÈM +O iB T F?€+? bªM?X h`QM; H9+ M?'i i?ÌB- iQ¨M #° €
i"T i`mM;X L?bM i?'v iB M p¨Q p"v K¨ H¨ K°i +€B ;QÆM; K†i KÈB- F?¬M; F?ÄB +
"¢+? G çªQ M¨v H9+ M¨Q i?m M K ç iY\

J¼B M;QÌB M?bM M?bM HšM M? m- ç¢B #B m K'v i? HU+ HÈM +O iB M K v m ;B
M;QÌB M¨Q\

G w h ? W S ? Q M ; ç S M ; H M - H ` + ? b U ; B È B i ? B  m , ó o ` M ¨ v H ¨ L ? ` ç i ¢ B ? ¢ F i # € B -
+ M M ; M ? m ç M X ô X

J ¼ B M ; Q Ì B ? B m ; ” i ; ” i ç – m - i ? b ` H ¨ M ; Q Ì B + O J h ? – M + m M ; X G ¢ B M ? b M M ? b M
+ Y m T ? ˜ K ? m v M i B M - K ¼ B M ; Q Ì B M ? ’ i i ? Ì B F ? ¬ M ; + ¦ ? S M ; i ? 9 X

G w h ? W S ? Q M ; i ’ i M ? B M H ¨ M ; Q Ì B K i ? – M G w ; B - M ? Q M ; ç `  p ` + k M ; + ? d # b M

M[+kM; F?¬M; +–M i?B i pb K°i pB M iB M ç M K¨ #¢B H° i?U+ HU+ +O KbM?X h
H`+? M¬M;- ç¦ +?QM? H¨ +?B iB i +O M;QÆB M;QÌB F?€+ poM? pB M +kM; bÌ F?

:B®M; K'v M;QÌB F?€+- ;B[M? m ç m +¦ +?¶ ?B m #B iX "¢B H° ? v F?¬M; +kM; F

*?d +?®+ H€i b m- K¼B M;QÌB i€M i?¨M? ç€M? M? m HB M +?¢v ` F?ÄB ç¢B çB M

.QÆM; h?B M o'M +MM; Gw h?W S?QM; M?bM M? m +QÌBX Gw h?W S?QM; KÎ
t2K M€Q M?B i çBXô L¦B tQM; HB M çSM; H M çB ` M;Q¨BX

J'v M;QÌB F?€+ +kM; H–M HQÊi çB ` M;Q¨BX o` ç²M; +?Q tmB t Q M?'i FB ç½ bÈ
+kM; +?d +ÁM H¢B .QÆM; h?B M o'M- "Q+? L?B +MM; pÈB i?` M[FB X

"Q+? L?B H9+ M¨v KÈB H° ` iQÆB +QÌB- # v M;QÌB #´ M?¨Q iÈB- F?¬M; +?9i M
HÁM; .QÆM; h?B M o'M +QÌB iOK idK ?ÄB, ó>mvM? b Q F?¬M; çB +QÈT çQ¢i\ æ¦
.QÆM; æ MXôX

óæQÊ+ `²BX h çB +QÈT +€B ;bX L?bM K°i +?9i im pB i KÈB K¢M? # Q M?B m\ô .
+€B KkB M¦BX

h?` M[ FB Î FBM? M;¢+ [m çB- H"T iS+ #B i çB m #B M K'i- i`QM; HÁM; i?b +¦ M?

ó>b ?b- ?mvM? HW M?[M; M;QÌB F?€+ +ÁM çQÊ+X h?B M o'M + - Km°B +?QM? H
HU+ +O ?mvM? M; v +ª i +kM; M?bM F?¬M; i?'m- ?mvM? +ÁM M¦B i?U+ HU+ +O
L?B M? M?¨M; ç'K M;U+ .QÆM; h?B M o'M K°i +€B- M?bM +?^K +?^K ? B K„i .QÆ

.QÆM; h?B M o'M bYM; b®i K°i +?9i- +QÌB F?´ K¨ M¦B, óh?U+ HU+ i ?B M i¢B +
F?'m M?d\ô .QÆM; h?B M o'M #B i- T?€T i„+ +?•M HU+ i`QM; ç M çB M- F?¬M; T
i? M?bM i?'m- +?Q M M +€B M¨v i¢Q i?¨M? "Q+? L?B ?B m H–KX

.QÆM; h?B M o'M #'i ç„+ /o ç2K +?•M iQÈM; +O i?ÌB ;B M ?¶M HQ¢M i`QM; ?Q p
"Q+? L?B M;?2X

"Q+? L?B M;?2 tQM;- F?¬M; F?ÄB ¬K +€B KB M; M?Ä M?„M M;•v M;QÌB- K°i ?²E
óh?B M o'M + - ?mvM? H¨ M¦B ?mvM? +?d /MM; K'v i`,K M,K i?ÌB ;B M ç½ im Hmv

.QÆM; h?B M o'M i?¨M? i?U+ ;"i ;"i ç–mX

ó8+- [m€ imv i pÌBX h ç½ M¦B- M K M?•M +O i b Q +¦ i? b) F?¬M; ?ÆM ç€K F #
"Q+? L?B ?QM; T?'M F m H MX L[iY M¨Q F?¬M; Km®M M K M?•M +O KbM? H¨ K°
?Q†+ H¨ +?Q i¬M pk /kM; p¬ bQM;\

óE #'i HU+\ô .QÆM; h?B M o'M +QÌB F?´X æ€K M;QÌB # M M;Q¨B FB +kM; iQM?
#° i?QÊM; ;BÈB +kM; F?¬M; #B i +¦ # Q M?B m M;QÌB M; v +ª F #'i HU+ +MM; F?

óE?¬M; T?ªB b Q\ L?[M; i?^M; +? FB - +?B K i¨B M;mv M i®i M?'i- /MM; T?€T #ª
bQ K¬M iB M #®B +?d çB K- M?QM; im pB H¢B H¨ pšM i`b i` F?¬M; iB MX h`QM; #
+?Q iB M #°X *ª M;¨v +?d #B i HK+ çK+ pÈB M? m- i` M? [mv M çQ¢i HÊBXô "Q+

ó"¼M ?¼ ç½ F?¬M; i `²BXô .QÆM; h?B M o'M H„+ H„+ ç–m i`ª HÌBX

L?[M; i€M im FB - im ?¨M? K'v p¢M M,K +kM; +?ŠM; [m KÈB EBK iB M HQm H¨ M?

óh?B M o'M + X L;QÆB KÈB T?B i?,M; H M- H¨ F?¬M; `ä `¨M;- iB M ;BÈB M;¼ ?´ i
+,M #ªM H¨ i? M? / M? F?¬M; ?B MX h [m2M #B i K°i M;QÌB- # M;¨M M,K i?ÌB ;B
i?QÌM; +SM; `„M im Hmv M ç M M?` T?~K iB M ç 5 h?B M i¨B M?Q p"v- iB M ;BÈB
/M H¨ i M,K ç¦- im Hmv M ç M +Ym T?~K iB M ç +kM; +?ŠM; [m # M,K M;¨M M,K
çQÊ+ ç¢Q Hw `ä `¨M;X

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; +¦ +?9i FBM? M;¢+X L?` T?~K iB M ç - # M;¨M M,K
M?QM; H¨ +Ym T?~K iB M ç +?d /MM; # M,K M;¨M M,K- p"v +ÁM ;b M[\ o"v iB M ;

ó±- F?¬M; ç9M;- b Q Km°B ?B M i¢B KÈB im pB iB M [m•M\ô .QÆM; h?B M o'M F€

ó B- i®+ ç° im Hmv M [m€ M? M? i?"i ` +kM; F?¬M; T?ªB +?mv M ;b i®iX Jm°B M
M;?2 bQ T?K F?mv M #ªQ- F?¬M; +?`m ?¢ +¬M; T?m Î i` M i`K +°i- F i [mª i`K +°i
F?„+ K'm +?®i +?d +¦ #BM? ;BªB i`MM; imX L,K ç¦ ;B ;B +? i- ç2K i`Q M?È FB T
` - #ˆM; F?¬M; +ÁM F?¬M; #B i Km°B T?ªB Hm•M ?²B K'v çÌBX Jm°B b m F?B i?S-
Hmv M +¬M; T?€T +O bQ K¬M- K'v M,K M v Î iB M ;BÈB- Km°B +QÌM; çB m i,M;
M[H'v "Q+? >ªB G K h?B M ç¢B T?€T- ç2K iB M i?S+ +O KbM? +?B K°i MY +?Q
?B M i¢B ç½ bÈK F?¬B T?K+ i?ÌB Fb çdM? T?QM; M,K ç¦Xô "Q+? L?B H¢B M¦B ç M

.QÆM; h?B M o'M ;„i ; Q ¬K "Q+? L?B- M OB, óaBM? H½Q # M? iY- +?QM? H¨ [m
iB M M?•M- M M H¨ M?bM çQÊ+ `°M; K°i +?9i KÈB T?ªBXôX

h`K +°i- +€B ç +?- F?¦ i`€+? Hmv M i•K +¬M; T?€T +O +€B hU h¢B æ¢B æ¢Q M¨v
K°iX h?"K +?Q +ÁM F?¬M; iB + ? Q T?Q HQÊM; HÈM i?ÌB ;B M- T?•M +?B p¨B +€

óh?B M o'M + - ?mvM? im Hmv M M? M? M?Q p"v- M?QM; K¨ i?2Q Km°B M?bM ç M
K¢M? K)- ?B M M?B M i`K +°i /¨vX h?"K +?Q bQ pÈB Km°B #•v ;BÌ +ÁM p[M; +?„+ ?
?ÄBX

óæ•v H¨ #ÎB pb +¬M; T?€T +O i +QB i`¼M; i`K +°i M?'iX h im ?¨M? M;¨M M,K- +¦
T?Q i¢B T?Q i` M i`K +°i M¨vX E?¬M; +?d M?Q i? - +¬M; T?€T +O i - i,M; iB M K
/¨v K°i T?–MXô .QÆM; h?B M o'M FB m M;¢Q M¦BX *€B i?€B +´ Hmv M i•K +?B T?
i9 M?'i- poM? pB M F?¬M; +¦ M;mv ?B K i~m ?Ä M?"T K X óL?QM; F?mv i çB K +
H¨ iB M #° +U+ F€ +?"K +?¢TX Jm°B çWM; t2K i im Hmv M M? M?X h?"i ` +€B M¨
HQÊM; HÈM EBK ç M- M m M?[M; M;QÌB F?€+- +?d H¨ /MM; ç€K EBK ç M M¨v K¢
+kM; +¦ i? ç + Q ç M +'T #"+ iB M ç `²B M?d\ Qi M?'i +kM; T?ªB H¨ +'T #"+ iB M

>ÆM M[- .QÆM; h?B M o'M pb p b m Î i¢B i?–M ;BÈB b®M; +¨M; i?QªB K€B- ç²M
i?¨M? iUm HÈM ?ÆM M[- p"v K¨ Î ç iS +?mv M ç½ M;QM; F i T?€T i„+- ç M i"M ç
i,M; H M ;'T i`,K H–M i`Î H M- Km®M ç°i T?€ ç M ç M;k +?mv M- F?¬M; +¦ HQÊM;
F?¬M; +¦ F?ª M,M;X

L;QM; F i T?€T i„+- +kM; F?¬M; T?ªB M¦B H¨ çQÊ+X Jm®M ibK ?B m K°i HQ¢B T
+¨M; çWM; M¦B ibK ?B m p¨B HQ¢B- K'v +?K+ HQ¢B5 L m T?€T i„+ H¨ / ibK ?B m
iB M ;BÈB b) F?¬M; ç€M; ;B€X

L;?2 tQM; .QÆM; h?B M o'M +~M i?"M ;BªB i?Q+? K°i +?9i ç° F?¦ im i"T K¬M +¬M;

ó>mvM? M? - i?U+ M;®+- #B i h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆM; æ M pb b Q çQÊ+ tQM; H
F?¬M;\ô "Q+? L?B +•m ç–m iB M M¦B HB M i`U+ iB T ?ÄBX

óE?¬M; #B iXô .QÆM; h?B M o'M H„+ H„+ ç–mX hmv mv / M? +€B iB M ;BÈB ç M
M;?2 M¦B [m - M?QM; +¬M; ?B m +K i? .QÆM; h?B M o'M iU M?B M F?¬M; `ä `¨M

óh€+ /KM; +O M¦ +?QM? H¨ i,M; Q+?X •M M¦ p¨Q- +¦ i? F?¬M; +¦ i€+ /KM; T?K ç2K
M;QÌB #S+ ` - F?B M +?Q M;QÌB M¨v Î /QÈB ibM? ?m®M; T?€T HU+ / Q ç°M; F?¬
ç m i,M; p¼i ;'T i`,K H–M i`Î H MXô "Q+? L?B i`ª HÌB- óh€+ /KM; +O M¦ +?QM? H
+¦ i? iQÎM; iQÊM;- i`ªB [m M¦ FQ+? T?€i- Î H9+ im Hmv M M;?`+? i?B M # Q M?B

.QÆM; h?B M o'M +~M i?"M M;?o H¢BX Zmª i?U+- M m ç2K iB K HU+ F?¬M; +¦ i€
F?¬M; T?ªB /MM; Î H9+ +?B M ç'm- H9+ im Hmv M +kM; +¦ +¬M; ?B m +U+ F€ M;?
*?QÈM; æ M #ªM iB M ;BÈB- ?ÆM M[i?"K +?Q +ÁM +¦ i? /MM; +?Q ç°i T?€ K¶B
M?'i H¨- KbM? M m ,M M¦ p¨Q ç M ibK ?B m T?€T i„+- +?ŠM; F?€+ M¨Q ç2K i®+ ç°
H–M5 Qi M?'i K°i pB M iB M ç M M¨v i`QM; i v +¦ i? ;B9T KbM? Î M?€v K„i ?Q¨M i
+m®B +MM; h?QÆM; hB M S?O- i?¨M? +¬M; H'v çQÊ+ iQ¨M #° [mv M bY /KM; h?
+ª i`QM; ç¦X

ç¼+ i`mv M KÈB M?'i i¢B X

Í H9+ ç M;k +?mv M- +¦ çQÊ+ M¦- +¨M; H¨ +¦ i? bM? M?Q +€ ;†T MQÈ+- +¦ i? i,
M;QM; F i T?€T i„+ bM?X

óh`QM; i v Km°B +¦ # Q M?B m h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆM; æ M\ô .QÆM; h?B M o'

ó>b ?b- Km°B MÆB M¨v +¦ #®M pB MX J°i HÁ h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆM; æ M- ç¢
pB M- bQ i¬M m°B ? B KQÆB pB M- Km°B +?Q G M i, # pB M- Km°B ;B[H¢B # pB
+ÁM i?W KQÌB # pB M KÈB +?B ` Xô "Q+? L?B ?b ?b +QÌB M¦BX

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; +¦ +?9i F?¬M; +ÁM ;b ç M¦B- /MM; M;¦M i`Ä M? M?
"Q+? L?B K°i +€B- KdK +QÌB M¦B, óJm°B F?'m i`W i?"i çO ?mM; ?,M; T?ªB F?¬M;

ó.M b Q ? B KQÆB pB M +?Q /M H'v ` ? i- +kM; F?¬M; +€+? M¨Q +?B ç m T?•M
+?B ç M Km°B F?¬M; F?'m i`W K'v pB M\ô "Q+? L?B +QÌB F?) i`ª HÌBX

k39X *?QÆM; k39, æQ¢i æ M

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 8, h`•M GmM; Eb "¨M

*?QÆM; k39, æQ¢i ç M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

óJm°B F?¬M; bÊ bQ i¬M Km°B i`€+? +S\ô .QÆM; h?B M o'M HQ H„M; ?ÄBX

óaÊ +€B ;bX .M b Q h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆM; æ M M¨v Î iQ¨M #° iB M ;BÈB +?d

G9+ .QÆM; h?B M o'M i`Î H¢B- mv HU+ +¶ T?€T i„+ M¨v HB M #B M K'i- i`QÈ+ b
+kM; M? M?- çB +kM; K mX J°i Hm²M; T?€T i„+ +?•M HU+ imv +?Q iB m ? Q K°i T
o'M +kM; F?¬M; +¦ +€+? M¨Q M;,M +ªM M¦ i`¨M ` - i`QM; HÁM; i?–K i? M ç€M; iB
Hm²M; T?€T i„+ +?•M HU+ M¨v b) ?Q¨M iQ¨M iB m i€MX

L; v i¢B M?€v K„i T?€T i„+ #m¬M; tm®M;- i` M "¢+? G çªQ- .mv L;½ iB M i¬M ç M
M?B M KÎ K„i- b„+ K†i H° ` p FBM? ?½B M?¨M M?¢i- H„+ KbM? #B M K'i Î i` M ;B

.QÆM; h?B M o'M H9+ M¨v ç½ i?m ?²B mv HU+ T?€T i„+ T?€T i„+ +?•M HU+ K M; c
[m•M- M? M? +?¦M; F?¬B T?K+ idM? i€Q- M?QM; p"v i?b iQM? b QX > B M;QÌB F?
+ª ç m tªv ` Î i`QÈ+ K„i- +?ŠM; [m #¼M ?¼ F?¬M; i? iU ?ÄB- +kM; F?¬M; i? H¨
+?d +¦ i? i`Æ K„i M?bM i'i +ª +€B M¨v tªv ` X h`QM; M?€v K„i pW `²B- M m .QÆM
i?O K¨ M¦B- ? B M;QÌB M;?o K°i +?9i HB M S ` K² ?¬B H¢M?X

>mv M h9+ K [m•M +MM; L; Q >•K M?bM M? m K°i +€B- ç m iW i`QM; K„i ç®B T?
h`QM; M?€v K„i pW `²B- b•m i`QM; i•K HBM? +¶ +ªK ;B€+ i?–M T?K+ +MM; p¬ HU
+?Q ? B M;QÌB ?Q¨M iQ¨M M?"M #B i çQÊ+- +? M? H +? +O KbM? +MM; .QÆM; h
p"vX

hBM? i?–M .QÆM; h?B M o'M +kM; m QªB K°i H9+- L;mv M i?–M HU+ +Q `9i +?
*kM; K v T?€T i„+ +?•M HU+ +ÁM +?Q ?Q¨M iQ¨M i`¨M ` - M m F?¬M; .QÆM; h?B
bmv v mX

ó*?9M; i i?m - i?m i•K T?K+ F?~m T?K+5ô > B M;QÌB ¬K [mv M i?B H - H'v ` #bM
L;mv M GBM? æ M pSi +?Q .QÆM; h?B M o'M- tQ v M;QÌB imM; M;QÌB `ÌB çBX *
i?QÌM; +?Q [m}i MÊ- M?QM; +kM; +¦ iU i¬M- HU +?¼M bÈK `ÌB çB H¨ +?QM? t€+X

.QÆM; h?B M o'M iB T M?"M #bM? M;¼+- b m F?B M?bM i?2Q ? B M;QÌB `ÌB F?
*?QÈ+ L;mv M GBM? æ M +m®B +MM;- i´M; +°M; M?B m iÈB i€K pB M5 Zmª M?B

ó"®T #®T ô J°i i`"M iB M; p¶ i v i`mv M ç M- K°i #¦M; M;QÌB ç°i M;°i tm'i ?B M Î
i`®M;- iB M p¨Q i` M i? K ç€ iB T F?€+? ç¢B çB MX

J°i M[iY M?bM F?¬M; ` im´B- K°i K€B i¦+ /¨B M; M; i?„i HQM;- K°i i?•M [m–M H
/€M; M;QÌB + Q ;–v- F?m¬M K†i tBM? ç TX *¦ iQ b„+ i` im´B- H¢B iªM ` bS+ [mv

óaQ T?K5ô "Q+? L?B pmB p #´ M?¨Q H M- FûQ +€M? i v M[iY F m H MX

.QÆM; h?B M o'M bYM; b®i K°i +?9i- F?¬M; M;Ì iÈB p` M¨v +?QM? H¨ .mv L;½ iB
+O iB M ;BÈB- p®M .QÆM; h?B M o'M +ÁM +?Q `^M;- iB M ;BÈB ç M?'i ç M bQ-
M?•M KK+ M€i M?Q p"vX >Q†+ H¨ ;B®M; S?QM; G•K hY i`mM; MB M M?Q bBM? +

L^K KÆ +kM; F?¬M; M;?o ç M- p"v K¨ H¨ K°i K„ M[i?¨M? i?K+X

a m F?B bYM; b®i K°i +?9i- .QÆM; h?B M o'M `'i M? M? ç½ F?¬B T?K+ H¢BX lv €
#° iB M HBM? F?Q +O F?¬M; ;B M- M?bM [m ;B®M; M?Q ?Q i`QM; ;QÆM; i`,M;
M?bM F?¬M; i?'mX

ó.mv L;½ iB M #®BXô .QÆM; h?B M o'M pšM H¨ F?€+? F?Q +?¨QX

óL;QÆB H¨ .QÆM; h?B M o'M\ô h? M? •K .mv L;½ iB M i¬M `'i K

i BX

óaQ T?K ô E?m¬M K†i "Q+? L?B H° ` K°i p–M; çÄ #WM;X

.mv L;½ iB M i¬M F?¬M; ç w ç M "Q+? L?B M;QÊM; M;MM;- M;QÊ+ H¢B H¨ iW i` M
.QÆM; h?B M o'M i`QM; +?®+ H€i- KÈB KÎ KB M; M¦B, ó*¦ H) M;QÆB F?¬M; #B i
i HB M ç½ +?9 w iÈB M;QÆB- F?¬M; M;Ì iÈB M;„M M;OM K'v p¢M M,K- M;QÆB +¦
T?€T i„+- ?ÆM M[+ÁM H¨ Î ;B B çQ¢M ?mv M iB M- +¦ i? iQM? H¨ iB M K v m ;B
i?B M i¨B M?'iX E?¦ çQÊ+ F?¦ çQÊ+- €M? K„i "Q+? L?B F?¬M; i - T?B i?QÌM; F?¬

.QÆM; h?B M o'M +kM; #B i KbM? ç M; i`¨M ` T?€T i„+ +?•M HU+- M?•M p"i +'T #
+¦ i? M?bM ` X .QÆM; h?B M o'M ç½ bÈK #B i- Î "¢+? G çªQ p"M /KM; T?€T i„+
p` iB M ;BÈB ç M?'i ç M bQ M¨v T?€i ?B MX .QÆM; h?B M o'M p K†i #bM? ioM? i
i?ÌB K v K„M K¨ i?¬B- +?ŠM; [m p½M #®B T?€T HU+ i?'T FûK- F?¦ H M MÆB i? M

óE?¬M; M M iU +QB M? KbM?X hB M ;BÈB F?¬M; ? i?B m iB M ç - S+ p¢M M,K [
iB M ç K°i ;B B i–M; M¨v- +?QM? H¨ #QÈ+ F?¬M; ` K°i #QÈ+ K'm +?®i M¨vX J¨ M
iB M ç½ #QÈ+ ` K°i #QÈ+ [m M i`¼M; M?'i +–M M?'i M¨vX S?€T HU+ / im- +ªM?
H•m- iB M ;BÈB +?Q i¬M- F?ŠM; ç`M? +¦ K°i ;? +O M;QÆB- M;QÆB +kM; F?¬M;
i? Hm"M ;B Q M; M; ?¨M;Xô .mv L;½ iB M i¬M F?€+? F?Q i`ª HÌBX

óo½M #®B F?¬M; /€KXô .QÆM; h?B M o'M i?–K M;?o- i +?Q /M H¨ iB M i¬M- #ÎB
+kM; bQ pÈB i + Q ?ÆM K°i #"+X

óhMv iB M M;QÆB çB- "Q+? hmv M hBM? "¢+? G çªQ M¨v +O i - M;QÆB +¦ i? iM
+'K +? M;Q¨B "Q+? hmv M hBM?X JQM; ç¢Q ?[m im Hmv M M?B m ?ÆM- M;¨v F?
;B€Q K°i T?2MXô .mv L;½ iB M i¬M i`€B H¢B /` i?QÌM; F?€+? F?QX

.QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i F?¦ ?B m- çQÌM; çQÌM; iB M i¬M- +¦ +€B ;b T?ªB ?QÈM

h?"i ` - iB M i¬M im Hmv M +kM; F?¬M; T?ªB çÆM i?m–M im Hmv M T?€T HU+- K¨
M;WM; ibK ?B m +MM; bÌ bQ¢M;X .QÆM; h?B M o'M +¦ i? Î ;B B çQ¢M ?mv M iB
iQM? K¢M? +O ?„M- imv i ç®B bQ pÈB iB M i¬M #bM? i?QÌM; K¢M? ?ÆM ;'T i`,K
ç†i +?•M iB M i¬M- ?„M H"T iS+ b) i`Ì i?¨M? K°i i`QM; K'v iB M i¬M K¢M? M?'i iB

J°i iW ?mv M iB M #„i ç–m ibK ?B m T?€T i„+- K°i iW iB M i¬M #„i ç–m ibK ?B m-
H¨ F?¬M; i? /MM; M;¬M M;[ç M #B m ç¢iX L¦B M?Q i? M¨Q ç•v\ *€B M¨v ;B®M; M
Hm¬M bQ pÈB M;QÌB HÈM im´B M? M? ?ÆM M?B mX "ÎB pb i`Q M?È +MM; M,M; H
K¢M? ?ÆM M;QÌB + Q im´B M?B mX L;QÌB + Q im´B i'i M?B M +¦ Qm i? +O #¼M
H¢B F?¬M; çQÊ+X

.QÆM; h?B M o'M ;B®M; M?Q K°i ?¼+ bBM? i`mM; ?¼+- i®+ ç° ?¼+ i"T i?S KÈB-
i?S KÈB imv i ç®B bQ pÈB K°i M;QÌB HÈM im´B [m€ ey M? M? ?ÆMX J¨ iB M i¬M i

>ÆM M[çSM; ;¦+ ç° F?€+ M? m- i?S M;° çQÊ+ +kM; F?€+ M? mX

ob b Q\ .QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B iB T t9+ T?€T i„+- +¦ i? iW / ç M F?¦- iW iB
i–M; K°i i–M; i,M; H M- i`K +°i p[M; +?„+X J¨ iB M i¬M- F?¬M; +¦ HU +?¼M M¨Q
T?€T i„+- M?ªv [m iB m ?¼+ bÆ i`mM; i`mM; ?¼+- i`U+ iB T H M ç¢B ?¼+- ?ÆM
+°i +kM; F?¬M; +¦X *? M? H +? ;B[? B M;QÌB ç½ +¦ i? M?bM ` çQÊ+- +?Q M M
i?b +¨M; +?B K Qm i? - i?¨M? iUm p b m +kM; +¨M; K¢M?X

.mv L;½ iB M i¬M H¨K K°i iB M i¬M #Q K"i- HQm H¢B iB M ;BÈB +kM; F?¬M; #B i ç
M¨v- KÈB ç®B pÈB .QÆM; h?B M o'M p¨B T?–M FQM? i`¼M;- H ç½B +¦ i?W X

.mv L;½ iB M i¬M b m F?B +?Q H M? #¨B HB M `ÌB F?ÄBX hmv M¦B +QM çQÌM; T?
+'T iB M i¬M ?–m M?Q H¨ K°i +€B ?Q¢M H° i? M? i? M;- M?QM; ?B M i¢B .QÆM;
M´B [m€ M?B m ?SM; i?9 +O .mv L;½ iB M i¬MX

.QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i M M +¢+ +¢+- +?ŠM; [m - F i [mª M?Q p"v +kM; F?¬M; i

"Q+? L?B ?–m M?Q ? B K„i iÄ b Q M?bM .QÆM; h?B M o'M- bMM; #€B ¬K .QÆM;
FB M; F` M¦B, óP X h?B M o'M + - ?mvM? i?"i HÊB ?¢B- M; v +ª bQ T?K ç m T?ª
?mvM?Xô "Q+? L?B F?¬M; bÊ i`ÌB F?¬M; bÊ ç'i- +?ŠM; [m i¬M FQM? M?'i bMM; #
i¬MX

ó ô .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; #B i M¦B M?Q i? M¨QX

.QÆM; h?B M o'M i?–K M;?o M?Q p"v +kM; F?¬M; i - ? ?

.QÆM; h?B M o'M HB M Î i¢K "¢+? G çªQ- K¨ ? B M;QÌB ZmªM; L;mv i iB M [m•M
Î M;Q¨B "Q+? hmv M hBM?X

J'v p¢M M,K F?¬M; ;†T- +ªK ibM? ;B[# M;QÌB +kM; F?¬M; +?`m ªM? ?QÎM; [m€ H
o'M F?¬M; #B i H¨- ? B +¬ ;€B K'v p¢M M,K [m - NNW i?ÌB ;B M ç m ç†i Î i` M im
ibM? +ªK iQÆM; iQX hm Hmv M F?¬M; #B i i?ÌB ;B M [m - K'v p¢M M,K pšM H¨ [m

"²B h?Ov h?'K G M +MM; "Q+? L?B /m M;Q¢M ;BªB b–m F?„T MÆB- #M H¢B p¢M M
HK+- H¨ K°i F?®B ç¢B HK+ /¢M; pÁM;- i` M ç¢B HK+ F?¬M; +¦ #'i +S im bo M¨Q Î
L;½ iB M i¬M ç¨Q i¢Q p¬ b® M,K- F?„T MÆB ç m bBM? i`QÎM; çO HQ¢B HBM? /QÊ-
i`QÎM; ç M i?¨M? i?K+- i?ÌB ;B M +¦ /¨B +¦ M;„MX h?"i ` i?ÌB ;B M iW bBM? i`QÎM
#bM? i?QÌM; /QÊ+ iQM? H¨ +¨M; i®i- +'T #"+ i?m®+ +kM; +¨M; + Q- ç•v H¨ i?¬M;
#B m iQ¨M #°X GBM? /QÊ+ p¢M M,K- iB M ;BÈB +ÁM +¦ M?B m ç M i`,K HQ¢B- M?
` FûK K°i pB M /` [mª i` M "¢+? G çªQ- iQÆM; iU p¢M M,K +?QM K°i H–M- M?QM;
[mw ?ÆM M?B m- pb b Q\ >B K +¦5 *?d bÊ iQ¨M iB M ;BÈB +kM; ibK F?¬M; ` +•v

o"i H'v ?B K H¨K [mwX *?Q /M H¨ K°i +QM HÊM- #„i M¦ ç†i iÈB i`QM; K°i +€B i? ;
?B M- M¦ +?QM? H¨ #ªQ #®B +'T i? ;BÈBX h?–M i?9 pb b Q tQM; H¨ i?–M i?9- +¦
bQ pÈB HQ¨B M;QÌB +MM; v m HQ¢B #bM? i?QÌM; ?B K +¦ ?ÆM M?B mX aB m i?–
i?–M i?9- iW ?¶M ç°M bÆ F? B iÈB M v HB M +?d +¦ #ªv +QM- +?Q M M +?9M; M¦ I
óaB mô ?¨K w `'i M?B m- HU+ HQÊM; +MM; +'T #"+ H¨ +? M? H +? +,M #ªM M?'i +C
M?QM; iQÆM; iU- +kM; H¨ #ÎB pb +?9M; M¦ ?B K +¦X

h?ÌB Fb i?QÊM; +´- çQÊ+ tQM; H¨ i?ÌB ç¢B ?Q¨M; FBK +O im bo- pb b Q\ "ÎB pb ?
HBM? /QÊ+ HBM? i¨B- i?ÌB çB K ç¦ M?†i HQ¢M K°i HQ¢B +kM; T?ªBX *€B i?ÌB ç¢B
T?ªB im bo i?ÌB Fb ç¦ iU tQM;- K¨ H¨ çÌB b m tQM; ?¬X

.QÆM; h?B M o'M +?Q /MM; h?'i *?QÈ+ L;mv M GBM? æ M- K¨ H¨ #²B ? B M¨M;-
i v i?®M; i?®M; F?Q€B F?Q€B +?ÆBX æQÆM; M?B M- +MM; H9+ +kM; ç2K K"i T
h?B M G¬B EBK h?•M Î /QÈB bU i`Ê ;B9T +O T?€T i„+ +?•M HU+- F?¬M; +?9i i`b
*ÁM +¦ H¬B i?m"i- FB K [mv i- +MM; pÈB M;k ?¨M? i?m"i T?€T F?€+X æ†+ #B i M

o¨B M,K b m- +?ÆB T?B i?QÌM; i?®M; F?Q€B ç–K çb - /'m +?•M i`ªB `°M; "Q+? h
iÈB- HBM? /QÊ+ +kM; M;„i H'v F?¬M; Qi- ç•v H¨ i`QÈ+ FB .QÆM; h?B M o'M M;?

*ÁM +¦- .QÆM; h?B M o'M +kM; +MM; H9+ im Hmv M K°i Qi i?–M i?¬M; i`QM; h K
ibK ?B m ?B M i?–M i?¬M; ?B M +¦X

k3dX *?QÆM; k3d, "B M S?€T

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 8, h`•M GmM; Eb "¨M

*?QÆM; k3d, "B M T?€T

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

J'v M,K M v- .QÆM; h?B M o'M imv M¦B Hm¬M Hm¬M +?ÆB F?„T MÆB- M?QM; F?
+¦ +€+ HQ¢B i?m"i T?€T- FB K [mv i- i?–M i?¬M; +¦ iB M #° M?ªv p¼i- bS+ +?B M
M?'i- pšM H¨ M;k ?¨M? T?€T i„+X

L;k ?¨M? T?€T i„+ +?B FBK- K°+- i?Ov- ?Ä - i?´ M,K HQ¢B T?€T i„+- +¦ i? +?B
M;Ì- .QÆM; h?B M o'M iBM iQÎM; M,K HQ¢B T?€T i„+ ?ÊT H¨K K°i M;k ?¨M? T?€T

T?€T i„+ K¢M? M?'i i`QM; pk i`K M?d\ *?Q /M F?¬M; T?ªB K¢M? M?'i- +kM; +¦ i?
L?QM;- ?ÊT H¨K K°i- M¦B / ?ÆM H¨K\

.QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B HB M M; v +ª K°i i`QM; b® ç¦ +kM; +¦ +?9i bÌ F?¬M;
+kM; K v- M;k ?¨M? ç°M i?m"i F?¬M; T?ªB Hmv M m´M;X L;k ?¨M? ç°M i?m"i- +¦ i
M;k ?¨M? T?€T i„+ M?'i- F?¬M; +¦ iQÆM; ç®B ?B m #B i ç®B pÈB M;k ?¨M?- i?b
/M Hmv M i?¨M?- Km®M bY /KM; imv i F?¬M; i? iª- Hw ;BªB ç®B pÈB M;k ?¨M? H

Qi M?'i- KQÊM /MM; M,K ç¢Q M;k ?¨M? i?–M T?M- M;QÊ+ H¢B +kM; F?¬M; T?ªB F

*?ŠM; [m - p'M ç ç M `²BX S?€T i„+ EBK ç M- +?QM? H¨ /MM; M;QM; F i T?€T i„+
F?¬M; /€K F?ŠM; ç`M?- EBK ç M i`QM; +Æ i? +¦ i? M;QM; ? B HQ¢B i?"K +?Q ?
F?¬M;X L m +¦ i? - M?Q p"v +¦ i? +¦ tmM; ç°i ? v F?¬M;X L m F?¬M; i? - p"v +¨M

h¦K H¢B- ç•v H¨ K°i +QM çQÌM; i®B F?¬M; #B i M;mv ?B K- F?¬M; +¦ M;¼M ç M +?
i?,K /Á- .QÆM; h?B M o'M +?QM? H¨ M;QÌB i?S M?'i #QÈ+ i` M +QM çQÌM; M¨vX

.QÆM; h?B M o'M T?€i ?B M [m K¶B K°i M;¨v- EBK ç M i`QM; +Æ i? HB M #B M
F€ /B m- +ªK M;° ç®B pÈB H¬B- .QÆM; h?B M o'M +kM; +¨M; M;¨v +¨M; M?B m F
o'M F?¬M; +® w çB ibK ?B m- M?QM; i?2Q EBK ç M +?mv M ç°M; K¶B K°i pÁM;- i
F?¬M; +kM; b) +?"K `½B i`¨Q p¨Q i`QM; ç–mX h`QÈ+ FB - .QÆM; h?B M o'M K¶B
ç m ibK ?B m H¬B +?B T?€T i„+- iQ+? iK T?€T i„+ +?•M HU+- M;QÊ+ H¢B +?Q T?

L?QM; ?B M i¢B- b m p¨B M,K- .QÆM; h?B M o'M i` M +Æ #ªM ç m H¨ ç M; +?ÆB-
iQÊM; F€ /` M¨vX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; #B i ?B M iQÊM; M¨v H¨ #bM? i?QÌM;- ? v H¨ F?¬M; #bM
[m, /`- +?ŠM; H) M¦B T?€T i„+ EBK ç M b m F?B F i i?¨M?- i?2Q i?ÌB ;B M +?mv M
T?€T i„+ b) iU M?B M K¨ p"v i`¨Q p¨Q i`QM; M;mv M i?–M- F?¬M; M;° iU ?B m\ L
+€B hU h¢B æ¢B æ¢Q M¨v i?"i ç9M; H¨ i`•m #ÁX

L;?2 F?˜m F?Q +O .mv L;½ iB M i¬M- M¨M; ;B®M; M?Q ç M; pb ibK ?B m T?€T i„
+?SM; KBM?- T?€T i„+ +kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; M;° iU `äX L?QM; ?B M i¢B ib
+?QM? H¨ F?¬M; M;° iU `ä- imv i®+ ç° +?"K K°i +?9i- M?QM; ?B M i¢B KbM? +?QM
S+ p¢M M,K- H¬B +?B T?€T i„+ +?Q /M KbM? F?¬M; çB M;°- +kM; b) iU M?B M K¨
M¨v +¦ +?9i #B M i?€BX *?ŠM; [m - M¦B F?¬M; +?WM; +€B hU h¢B æ¢B æ¢Q M¨v
b Q\

.M b Q #° +¬M; T?€T M¨v H¨ i?€B +´ Hmv M F?Q +?B T?€TX G9+ ç¦- T?€T i„+ ?bM?
æ m /mM; M?"T i`QM; HBM? F?Q- +¦ i? F?¬M; M?B m b Q\ "° +¬M; T?€T M¨v v m
+°i M[X L¦B F?¬M; +?WM;- ç•v H¨ ç M; ç€M? M MX h`K +°i +¨M; /¨v- ç M H9+ ç¦
+kM; M? M? i?b b Q\

S?€T i„+ H¨ p"i p¬ ?bM?X .QÆM; h?B M o'M F?¬M; #B i iB M i¬M +O i? ;BÈB M
i? M¨QX L?QM; .QÆM; h?B M o'M #B i KbM? H¢B H¨ ç2K p¬ ?bM? T?€T i„+- M;Q
ç MX JQÊM EBK ç M +'m F i T?€T i„+- ç2K T?€T i„+ p¬ ?bM? #B M i?¨M? T?€T i„+
?bM?- i?b ç¢B #B m +¦ iQ+? +¦ i? i?2QX L¦B F?¬M; +?WM;- ç•v H¨ +?¶ Qm i? +O

>Q†+ H¨ #ÎB pb p"M K M? i?B M #¨M K M; p¨Q i?–M T?MX G¢B i? K T?€T i„+ EBK
M?'i- bBM? ` i€+ /KM; ?¦ ?¼+- p"v KÈB bBM? ` HQ¢B ?B M iQÊM; [m, /` M¨v M?

*?ŠM; [m - M m ç +?Q M;QÌB F?€+ #B iX JbM? +?Q /M H¨ ? i ,M H¢B m®M;- K¶B M
i?ÌB ;B M +?mv M /ÌB K¨ M„K ;B[T?€T i„+- +?d bÊ b) ç2K M;QÌB +ª iB M ;BÈB /¼

æQÊ+X oB + M¨v T?ªB ;B[#Q K"iX G¨K M;QÌB +–M i?m KbM?5

amv M;?o FûQ p ?B M i?U+X G9+ M¨v- +?QM? i`U+ M?"i bÆ- ? B M;QÌB h?Ov h?'
K°i T?ªB ¬K ? B +€M? i v .QÆM; h?B M o'M- iU p¨Q i` M ? B # M p B +O ?„M HŠ

ó"Q+? L?B- Km°B i`QÈ+ FB H¨ +Ym T?˜K iB M ç - M?Q p"v i +¦ +€B p'M ç Km®M
o'M im Hmv M #bM? i?QÌM; ç m H¨ /U p¨Q #ªM i?•M bÌ bQ¢M; im Hmv MX L?QM; +

çQÌM; im Hmv M hY hB m "ªQ GK+ ç½ bBM? ` H +? H¢+- +?Q M M F?¬M; i? +?d i?
im Hmv MX

ó>ÄB çBXô "Q+? L?B M? ;B¼M; i`ª HÌBX

óG¨ M?Q i? M¨v ô .QÆM; h?B M o'M ç2K ibM? ?m®M; im Hmv M ?B M i¢B +O Kb
im Hmv M p b m +O KbM? M¦B ` X

"Q+? L?B M;?2 çQÊ+ bYM; b®i K°i +?9i- [m v ç–m FBM? M;¢+ M?bM M¦B, óh?B M
T?€T i„+ ç M M;QM; F i EBK ç M\ Zmª i?U+ +?QM? H¨ i?–M +¬M; F?¬M; i? iQÎM;
F?¬M; iBM?- +?QM? H¨ i®B Fv +O im ?¨M?X >mvM? ?B M i¢B M;QM; F i K°i HQ¢
iK+ im Hmv M- M?Q p"v F?¬M; +–M # Q H•m ?mvM? HB M +¦i? ç°i T?€- i?ŠM; i„T
L?QM; M m i? K M?B m ,M F?¬M; iB m K¨ M¦B- ?Q†+ H¨ ;B[+€+ HQ¢B T?€T i„+ M
imv i ç®B b) ªM? ?QÎM; iB M ç² +O ?mvM?- i?"K +?Q b) F?¦ ;B[çQÊ+ +€B K¢M; M

.QÆM; h?B M o'M ?B m HÌB "Q+? L?B M¦BX E?¦ ;B[çQÊ+ +€B K¢M; M?Ä M¨v i`€B
KbM? +¦ p"M K M? H #¨M MÆB i v- +€B M¨v M;QÊ+ H¢B F?¬M; +–M HQ H„M;X h?
KÈB H¨ p'M ç .QÆM; h?B M o'M HQ H„M; M?'i- +?ŠM; [m K'v M,K [m +?ÆB- i?"i
F?¬M; +–M [m€ HQ H„M; p'M ç M¨vX

*?Q M M- ?B M i¢B .QÆM; h?B M o'M +–M +?QM? H¨ K°i +€B T?QÆM; T?€T ;BªB
i? +MM; H9+ im Hmv M ? B HQ¢B T?€T i„+ i`Ì H MX

ó*¦ # HQ¢B T?QÆM; T?€T- Km°B +kM; F?¬M; #B i +¦ i? çQÊ+ ? v F?¬M;Xô "Q+?
KÎ KB M; M¦BX hWM; H¨K +Ym T?˜K iB M ç - FB M i?S+ iU M?B M t bQ pÈB .QÆ
M?B mX

óL?[M; T?QÆM; T?€T M¨Q\ô .QÆM; h?B M o'M p°B p¨M; ?ÄBX

óGQ¢B i?S M?'i- +?QM? H¨ i?QÊM; +´ K"i i?m"i- S?•M h?–M >¦ h?•M ç¢B T?€TX
Hmv M K°i HQ¢B T?€T i„+Xô "Q+? L?B #bM? ioM? i`ª HÌBX

óh?•M M;Q¢B ?¦ i?•M\ô .QÆM; h?B M o'M M;?2 [m K¬M i?–M i?¬M; M¨v- M?QM;
i?•M- F?¬M; T?ªB #ªM i? X >ÆM M[K¶B +€B im Hmv M K°i HQ¢B T?€T i„+- +kM;
F?¬M; +€+? M¨Q H¨K çQÊ+ /mM; ?ÊT i` M +?'i HQÊM;X >ÆM M[- i?•M M;Q¢B ?¦
pšM H¨ +¦ T?•M ` +?O p¨ i?SX E?¬M; çQÊ+ F?¬M; çQÊ+- HQ¢B i?–M i?¬M; S?•M
h?B M S?€T J¬M ;?B H¢B i?"i bU `ä `¨M;- T?•M i?•M +?d H¨ T?•M i?•M- F?¬M; i?
i?"i ` +kM; Km®M im Hmv M K°i +?9i HQ¢B i?–M i?¬M; M¨v- M?QM; i`U+ ;B€+ M¦B
b mX

óGQ¢B i?S ? B i?b b Q\ô .QÆM; h?B M o'M iW #Ä HQ¢B i?S M?'i ?ÄBX

óGQ¢B i?S ? B M m ?mvM? F?¬M; i€M i?¨M? K¨ M¦B- i?b F?¬M; +¦X "ÎB pb HQ¢B
Hmv M- Km°B F?¬M; ç²M; wXô "Q+? L?B M? ;B¼M; M¦BX

óošM M?Q +k H¨ T?•M ?¦ 5 *?ŠM; [m F?¬M; T?ªB i?•M M;Q¢B T?•M i?•M- K¨ H¨ æ
€M? K„i "Q+? L?B H° ` ? B Hm²M; €M? b€M; p¨M; KÎ KB M; M¦BX

óæ M L;Q¢B >¦ æ M\ô .QÆM; h?B M o'M +˜M i?"M bmv M;?o K°i +?9iX v FB M ?
T?•M ?¦ ` - ;B[H¢B K°i #° T?"M EBK ç MX L?Q p"v i?b +¦ i? M;QM; F i EBK ç M
ç¢B i?–M i?¬M; F?¦ HQÌM;5 h?"i ` +€B ç¦ p¨ ç M çB M F?Q ?ªB +¦ +?9i iQÆM; iU-
+?d +¦ # +€B ç M çB MX

J¨ .QÆM; h?B M o'M H¢B M?B m ` # i`,K b€m KQÆB H,K F?Q ?ªBX L m F?Q ?ªB
b Q EBK ç M H¢B +?d +¦ i? +¦ K°i pB M\

æ•v H¨ K°i +€B T?QÆM; T?€T ;BªB [mv i imv i ?ªQX E?¬M; M M [m M- .QÆM; h?B
ç¢B bQ5 hU M?B M #B i- M m i?U+ +¦ i? i?¨M? +¬M;

óS?QÆM; T?€T M¨v H¨ i®i- M?QM; +–M +K i? M M H¨K i? M¨Q\ô .QÆM; h?B M
M;?o çQÊ+ +€+? H¨K- M?QM; æ M L;Q¢B >¦ æ M +?ŠM; [m H¨ M¦B bm¬M;- +K i?

óJ"i i?m"i æ M L;Q¢B >¦ æ M Î iB M K v m ;BÈB ç½ bÈK i²M i¢B `²B5 GQ¢B K"i i?
HU+ +QM M;QÌB i,M; H M ;'T KQÌB ;'T i`,K H–M5 *€B M¨v Î i?QÊM; i–M; +O iB M K
#Q K"i ;b HÈMXô "Q+? L?B M? ;B¼M; M¦BX

ó«\ L?QM; i F?¬M; ?B m- iB M M?•M M¨v MÆB M¨Q ç M EBK ç M\ô .QÆM; h?B M

ó*¦5 L;mv M i?–M EBK ç MX *?d +¦ +'T #"+ iB M ç KÈB +¦ i? im Hmv M ` M;mv M

óP - M;mv M i?–M T?ÁM; M;U +U+ T?˜K iB M F?Q5 J†i ?¨M; iB M ç +kM; ?B K H
#ˆM; # FB M M;mv M i?–M T?ÁM; M;U +U+ T?˜K iB M F?Q M¨v ç½ çO ç +?Q p¬ b®
`²B5ô > B K„i "Q+? L?B iÄ b€M; M?bM # FB M M;mv M i?–M T?ÁM; M;U +U+ T?˜

óE?Q i`QÆM; M?Q p”v b Q\ô .QÆM; h?B M o’M i`ÊM i`ÁM K„i ?ÄBX

óh?B M o’M + - ?mvM? H¨ F?¬M; #B i K¨ i?¬BX hB M ;BÈB ?B M i¢B- i`W iB M i¬M
T?ÁM; M;U +U+ T?˜K iB M F?Q M¨vX GQ¢B iB M F?Q M¨v F?¬M; M?[M; +¦ i? T?ÁI
?ÆM M[+ÁM +¦ i? #ªQ ?° M;mv M i?–M F?¬M; +?`m M;Q¢B K [m’v M?B mX aQ
Km°B H9+ i`QÈ+ /MM; pšM H¨ M;mv M i?–M T?ÁM; M;U i?QÊM; T?˜K iB M F?Q5ô

ó±55 o”v pW H9+- +€+ Km°B HB M K°i M;QÌB +?¼M K°i +€B çBXô .QÆM; h?B M o
i?–M T?ÁM; M;U i?–M F?Q i`€B H¢B ç®B pÈB M?[M; iB M F?Q M¨v F?¬M; +¦ ?SM;

æB M ?bM? ?€M iY ,M MQ F?¬M; #B i ?€M iY ç¦B5 L m ç +?Q M;QÌB #B i .QÆM
T?ÁM; M;U i?–M F?Q K¨ M¦B- M;?o ?ŠM p¬ b® iB M M?•M ç m T?€i çB M p•v +QÈT

óæQÊ+Xô "Q+? L?B +MM; h?Ov h?’K G M ç m +?¼M K°i +€BX

óJ m iÈB ç•v- MÆB M¨v KÈB H¨ i?S i®iXô .QÆM; h?B M o’M +?d p¨Q +€+? ç¦ F?¬M
ç°+ FB M¦BX

æ°M; i€+ /QÈB +?•M ? B M¨M; M? M? ?ÆM p¨B #QÈ+- pQÊi [m .QÆM; h?B M o’M

óæ•v ç•v H¨ i?–M F?Q\ô "Q+? L?B +kM; M?bM F?¬M; ` T?˜K +’T +€B #ªQ #®B M
+ªK ;B€+ #bM? i?QÌM; H¢B [m€B /`X >ÆM M[ i?”M i`¼M; M?Q p”v ç†i Î MÆB M¨v-

óE?¬M; b BX *€+ Km°B ç m iU +?¼M K°i FB M çBXô .QÆM; h?B M o’M KdK +QÌB ;

óæQÊ+X VK- Jm°B Km®M i? M? hQ¨M EB K Zm M; M¨vXô "Q+? L?B F?¬M; +?9i F?
FB K +’T i?–M F?Q FB X h` M i?•M FB K `ä `¨M; ?B M ` i M M¦X

hQ¨M EB K Zm M;X >¢ T?˜K i?–M F?QX EB K M?Q i M +O M¦- [m M; ªM? # v i€M
çQÊ+X "’i +S T?ÁM; M;U iB M F?Q M¨Q Î i`QÈ+ K†i M¦ ç m H¨ +†M- ?¬M; +?`m M´
`°M; ç + Q i®+ ç° i?•M T?€T +O M;QÌB bY /KM;X

óo”v Km°B +?¼M +€B G h?B M h€M M¨vXô h?Ov h?’K G M i?Q+? +€B T?€T #ªQ /¢
#®B M¨v t +¦ i? +¬M;- ;–M +¦ i? i?O- ;–M M?Q ?Q¨M K„X *ÁM +¦ K°i M;mv M M?•
`’i `ä `¨M; F?¬M; i?Q+? ?ÊT KbM?X

G h?B M h€M- ?¢ T?˜K i?–M F?Q- T?ÁM; M;U +MM; iB M +¬M; T?€T #ªQ +’T i?–M
KÎ ` - +¦ i? T?ÁM; M;U #’i +S T?€T #ªQ +’T #”+ +O M¦ i`Î tm®M; +¬M; FQ+?X JkI
M?¼MX æ–m M?¼M i€M ¬ iQÆM; iU +¦ KQÌB i€K +•v KkB M?¼M ;B®M; M? m- +¦ i
i? +QÌM; +¬M; +U Hv ;–MX

> B M¨M; ç m ç®B pÈB ? B FB M i?–M F?Q i`QM; i v v m i?Q+? F?¬M; #m¬M; i vX
h?B M o’M- ç m iU çQ H M K°i +€B K¬B i?ÆKX .QÆM; h?B M o’M KdK +QÌB- +?d
óh`¼M; çB K i?”i bU H¨ K°i FB M M¨v5ôX

UX

ó±\ô h?Ov h?’K G MX i?b F?¬M; M¦B- M¨M; +?QM? H¨ iB M M?•M MY çQÌM; tm’i ;
i?’T- M?QM; FB M i?S+ t F?¬M; #ˆM; "Q+? L?BX "Q+? L?B imv FB T i`QÈ+ i¬M [m
+?Q /M M?Q i? - ç®B pÈB i?–M F?Q #ªQ p”i +’T #”+ M¨v- H¢B H¨ ? B K„i K°i p–M;
M;?B K ;bX

óLY F?®B Fb #¨M M¨v F?¬M; T?ªB h?QÆM; hB M h¬M Hmv M +? - K¨ H¨ ?„M iW i`
+¦ çQÊ+Xô .QÆM; h?B M o’M M? ;B¼M; KÎ KB M; M¦BX

óošM h?–M iBM? pU+\55ô "Q+? L?B FBM? M;¢+ M¦BX

óG¨K b Q p”v\ô .QÆM; h?B M o’M F€ [m€B ?ÄBX

óÍ i?QÊM; ;BÈB- i`W iBM? pU+ +€+ ;BÈB [mªM ?¢i- +ÁM +¦ ? B +€B iBM? pU+ ç†+
MÆB ç¦ H¨ iBM? pU+ +€+ ;BÈB ;B Q ?°B- #m¬M #€M T?€i ç¢i M?'i- +kM; H¨ +?¶ i´M
i?ÌB- i? HU+ +€+ ç–m bÄ Î MÆB ç¦ K¼+ ` - + Q i?O +€+ ;BÈB M?B m M?Q K•vX h?
çB [m X J¨ K°i +€B F?€+ i?b H¨ pšM h?–M iBM? pU+ F?OM; #®- i`mv M i?mv i MÆ
+kM; T?ªB M;½ tm®M; Î # M i`QM;X *kM; +¦ i`mv M i?mv i- MÆB M¨v H¨ K°i +€B
i?–M F?Q +O iQ¨M #° i?QÊM; ;BÈB i` M +Æ #ªM ç m H¨ ` iW MÆB ç¦ K†iXô "Q+?
M?B M- pšM h?–M iBM? pU+ Km°B +?Q iWM; çB- +kM; F?¬M; #B i Î MÆB M¨QX
T?K M¦B ç M- ç†+ #B i T?•M T?¦ Km°B- imv i ç®B F?¬M; M M iB M p¨Q i`QM; ç¦Xô

.QÆM; h?B M o'M ?B m ;"i ;"i ç–mX

ó.QÆM; ç¢B + - MY F?®B Fb #¨M M¨v +¦ i?–M i?¬M; ;b F?¦ HQÌM; b Q\ô h?Ov h?'

óh?Y t2K HB M #B i5ô .QÆM; h?B M o'M T?mM M;KK iBM? F?QX G'v K"i T?€T ç2
i?–M 'M Fw +O KbM?X M;m²M

hB M i`B M `'i +?"K- +?"K ç M i`bM? ç° H¨K +?Q M;QÌB i F?¬M; M¦B çQÊ+ HÌB M¨
bÈK #B i MY F?®B Fb #¨M M¨v F?¬M; T?ªB #bM? i?QÌM;- M?QM; +kM; F?¬M; M;Ì
p"v- F?¬M; #B i H¨ pb #ªQ p"i F?¬M; çQÊ+ ç–v çO- ? v H¨ #ÎB pb +'T #"+ #ªM i?•M
+?QM? H¨ bQ pÈB o¬ GQÊM; S?€ h?B M :BªM +ÁM F?¦ +¦ i? i Hmv M ?ÆMX

h?Ov h?'K G M +MM; "Q+? L?B M?bM M? m K°i +€B- ç m M?bM ` .QÆM; h?B M
M¨v- BK H†M; çSM; Î K°i # M M?bMX J°i H€i b m- ? B M;QÌB +kM; /Si F?Q€i M;²B
Hmv M ? B FB M M;mv M i?–M T?ÁM; M;U +U+ T?~K iB M F?Q KÈB +¦ çQÊ+X

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; HQÌM; i`QÈ+ çQÊ+- H'v HU+ HQÊM; M;mv M i?–M
K"i T?€T i Hmv M T?€T #ªQ- Hmv M ?¦ MY F?®B Fb #¨M M¨v +kM; F?¦ F?,M M?Q

*?ŠM; [m - ?B M i¢B +MM; F?¬M; i? /WM; H¢B- M m F?¬M; FB K +OB # M,K i?B
iB m T?Q K°i Qi i?ÌB ;B M K¨ i?¬B- i?ÌB ;B M .QÆM; h?B M o'M H¨ +¦X

E?¬M; ç M # i?€M;- ? B M¨M; h?Ov h?'K G M +MM; "Q+? L?B ?–m M?Q idM? H¢B +
M;U +U+ T?~K iB M F?Q ? B M;QÌB KÈB +¦ çQÊ+ ç½ ?Q¨M i?¨M? i Hmv MX G'v im
?B M i¢B- F?¬M; T?ªB iB M ç - +,M #ªM çWM; KÆ ç®B pÈB +€+ M¨M; i¢Q i?¨M? #'

J¨ .QÆM; h?B M o'M i?b iQÆM; ç®B i?ªK- HU+ HQÊM; M;mv M i?–M +'T #"+ i?'i T
i?€M; KÈB i Hmv M K°i T?–M KQÌB- M;mv M i?–M HU+ +kM; #„i ç–m p¨Q F?¬M; ç

L; v i¢B H9+ .QÆM; h?B M o'M iQM? iW #Ä- ç°i M?B M K°i +¶ M;mv M i?–M HU+
?¨K K°i +?9i +m²M; #¢Q- iW i`QM; M;mv M i?–M i?S+ ?ªB +O .QÆM; h?B M o'M p
p¨Q i`QM; MY F?®B Fb #¨MX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; F`T FBM? M;¢+- i`QM; ç–m p M; H M K°i +€B i? M? •K [m

.QÆM; h?B M o'M €T +? KWM; M?Q çB M i`QM; HÁM;- +?mv M i•K Î Fb #¨M- i®+
;'T KQÌB i`Î H MX

JQÌB M;¨v- M;„M M;OM KQÌB M;¨v- .QÆM; h?B M o'M ç½ Hmv M ?¦ tQM; K°i MY
Hmv M ?¦ iB T M[- F?¬M; #B i +¦ T?ªB #ÎB pb Fb #¨M F?mv i i?B m K°i MY ? v
M¨v ç½ pQÊi [m T?¢K i`M i?–M F?Q- T?ªB ç†+ #B i K°i +?9iX

*?ŠM; [m - K°i MY ç½ +¦ i? bY /KM; #° T?"M i?–M i?¬M; +O M¦X h?–M i?¬M; +O
ç®B +¦ i? +?Q #'i Hm"M F M¨Q +kM; H•K p¨Q çB M +m²M;5

h€i ç"m i?¨M? #BM?- iWM; M;?2 M¦B +?S\ [m•M +Ì i` M +€B Fb #¨M M¨v HB M iQÆ
[m +MM; óç"mô FB F?€+ M? m H¨- M?[M; [m•M +Ì M¨v ç m +¦ /B m /KM;X Zm•M i
K°i +?B [m•M ç°B M?Ä +QM `®B ?mM; ?½M F?¬M; bÊ +? i- +,M +S HU+ HQÊM; M;m
` X

*,M +S HU+ HQÊM; M;mv M i?–M +MM; i`bM? ç° Hmv M ?¦ +O M;QÌB bY /KM;- +
#"+ F?€+ M? m5

[m•M +Ì ç¢B #B m [mªM ;B FB çSM; Î K°i ;¦+ +O MY F?®B Fb #¨M- `'i #bM? i?Q
hB M h¬M i`B m ?²B ` ç M ç¦ +?QM? H¨ +QM `®B +'T #"+ iB M i¬MX .QÆM; h?B M
[mªM ;B H¨ iB M i¬M\ *?B m i?S+ 'v +O h?QÆM; hB M h¬M HQm +kM; i?"i €+X
ibK çQÊ+ +?O M?•M- i?U+ bU +¦ M;QÌB /MM; bS+ +QÈT çQ¢i iB M T?O K¨ M¦B- M
T?ªB +QÌM; ;Bª +'T #"+ iB M i¬M- p"v +?Ì #` i?m i?"T çBX æQÆM; M?B M- +QM `®
iB T t9+ T?€T i„+ ;b- K¨ H¨ +?d bS+ +?B M ç'm +O +?9M; M¦ K¨ i?¬BX *?9M; M¦ HB
im +¦ çQÊ+ bS+ +?B M ç'm +QÌM; ç¢B- i?•M i? +?QM? H¨ pk F?Q ?mM; ?½M M?'i

>mM; ?½M F?¬M; bÊ +? i- #ÎB pb b m F?B #` ?Ov /B i HB M b) ?¦ i?¨M? [m•M +Ì
i?ÌB ;B M H¢B +¦ i? K°i H–M M[H'v ` ç M ç€M? M[X *?d +–M Fb #¨M F?¬M; ?Ov
H¨ i²M i¢B #'i iY #'i /B iX

*€B i?–M F?Q M¨v i?"i ç9M; H¨ H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M KÎ `°M; i–K K„iX >ÆM M
+°M; i? K i`bM? ç° Hmv M +? + Q bB m M¨v- [mª i?U+ +?QM? H¨ F?¬M; i? iQÎM
#¨M M¨v # Q ?¨K [m€ M?B m i`B i?S+- +¦ Hmv M F?Q +?B ç¢Q- bBM? K M? +?B ç¢
i¢T ç M F?¦ iQÎM; iQÊM;X

*QM `®B- F?¬M; bÊ M?'i H¨ +€B ;b\ *?QM? H¨ M;mv M i?–M +¬M; FQ+?X L;mv M i
?Q¨M iQ¨M F?¬M; +¦ ?B m [mª- +?Q /M H¨ M?[M; +QM `®B M¨v +¦ i`Q im - +¦ i? i
F?¬M; +¦ M;mv M i?–MX

.QÆM; h?B M o'M i?–K M;?o- MY F?®B Fb #¨M M¨v ç½ HÊB ?¢B M?Q p"vX L?Q p
M¨Q ç•v\ æ²M; i?ÌB- .QÆM; h?B M o'M +kM; #B i pb b Q h?QÆM; hB M h¬M Km®
ç H¢B ?¢ ;BÈBX "ÎB pb ç² p"i M¨v +–K ç M i?–M ;BÈB +?d H¨ T? p"i- ç†i Î ?¢ ;BÈ
i¢B p¬ ç`+?X

ob b Q\ L;QÆB M;?o K°i +?9i- K°i M;QÌB +¦ çQÊ+ F?®B Fb #¨M M¨v- ?ÆM M[HU
+'T #"+ iB M i¬M- M?Q p"v HB M ç¢B #B m ?„M +¦ i? i`B m ?²B ` iB M i¬M5 *€B
æQÆM; M?B M- ç•v +?d H¨ i` M Hw Hm"M K¨ i?¬BX "ÎB pb K°i iB M i¬M- +?Q /M H
M?B m H„K i`B m ?²B ` ? B # +€B ç½ F?¬M; i `²BX

æQÆM; M?B M- .QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B +?d Hmv M ?¦ K°i MY +?d +¦ i? H'v
/M H¨ M?Q p"v- .QÆM; h?B M o'M i`B m ?²B ` çQÊ+ +QM `®B + Q M?'i +¦ i? ç¢i iB
i?'i T?~K iB M [m•MX G'v M;mv M i?–M HU+ +O .QÆM; h?B M o'M- çQÆM; M?B M
i?ÌB i`B m ?²BX

.QÆM; h?B M o'M i?–K M;?o- F?¦ i`€+? H9+ 'v F?B pQÊi ªB iWM; i?'v +QM `®B M?
iB M T?O ç m #B M K'i F?¬M; i?'vX h?b ` H¨ pb M;mv M M?•M MY F?®B Fb #¨M M

óhB m "¢+?- ç i¢- K v K„M M;QÆB pW `²B i`Ê ;B9T ç9M; H9+X L m F?¬M; çWM;
K°i pB M i +kM; F?¬M; p"M /KM; çQÊ+Xô .QÆM; h?B M o'M M? ;B¼M; M¦BX

.QÆM; h?B M o'M KÎ ? B K„i- çSM; /"v i?m Fb #¨MX J°i Hm²M; €M? b€M; i`„M; iW
o'M +?¢v ` - pšM +?QM? H¨ #° /€M; ç€M; v m FB - F?¬M; +¦ #B M ?¦ HÈM # Q M?B

óG½Q c¢B5ô hB m "¢+? KÎ KB M; M¦BX S?ªB hB m "¢+? +¦ i? KB M; T?mM iB M
.QÆM; h?B M o'M ç m H¨ /MM; i•K HBM? M¦B +?mv M- K¨ F?¬M; i? +MM; M;QÌB
M? mX

kNyX *?QÆM; kNy, G "¨M h?S *'T JQÌB "

G "¨M o"M J M? UX

*?QÆM; kNk, G¬B ç M +?B Hb

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

"¢Q oB M b m F?B i?„M; HÊB tQ v M;QÌB `ÌB çBX

óh?'i ?mvM?- M;QÆB i?m ç iY M¨v F?¬M; i 5ô L¦B +?mv M H¨ K°i H½Q ;Bª- imv +¦
T?¨KX

ó>„+ ?„+- M¨Q +¦ M¨Q +¦X E?¬M; M;?o iÈB *?m u K i°+ i M;QÊ+ H¢B +kM; ` K°i i
H½Q ;Bª F?€+- +?ŠM; [m ?„M M?bM [m i?b iÄ ` T?B i?QÌM; #dM? i?QÌM;X

óZmª i?U+- i?–M i?9 +?9M; i imv i?B M T?9 i?–M i?¬M;- i`ÌB bBM? K¢M? K)- M?
ç†+ #B i #ªM i? i`QÎM; i?¨M?- F?¬M; +¦ S+ p¢M M,K i?€M; +,M #ªM H¨ F?¬M; +¦
?Q¨M iQ¨M- (i?¨M? +kM; hB m >¨- #¢B +kM; hB m >¨)- B H¢B #B i +? QÈ+ im pB +
+?QM? H¨ #ªM i? +QÌM; ç¢B ç•m\ô lv pk H½Q ;Bª i?Î /¨B K°i iB M;X

óS?ªB- #ªM i? 5 "ªM i? çS M?Ä M¨v ;–M M?Q F?¬M; FûK +?9M; i - ?ÆM M[i`K +
iB K HU+ p¬ ?¢M5ô G½Q ;Bª M?bM #¦M; /€M; "¢Q oB M `ÌB F?ÄB- i`QM; K„i H° `

hQ +?'i .QÆM; h?B M o'M H +? H¢+- M?QM; M;° iQM? H¢B H¨ +U+ + QX hm ?¨M?
Hw ;BªB ç®B pÈB H¬B T?€T- ç®B pÈB H¬B- +¦ i? M¦B iQÆM; çQÆM; +¦ ;BªB i?Q+
H¨ K†+ F iQ +?'i +O M;QÆB- +–M +?d H¨ M;° iQM?X

.QÆM; h?B M o'M i`,K K¢+? i?ŠM; çQÌM;- F?Q ?ªB- ?mv i ç¢Q- FBM? K¢+? [m M?
iU i?¨M? +?m i?B M- M°B m~M pk i`KX jWX *ªK M;° K°i ç¢Q T?€T i„+ jW- i?"i ` +k
F?,M- H #¨M +?d /šM ;Bª iWM; M¦B [m - .QÆM; h?B M o'M +?d +–M ? i bS+ +?mv
HB M +¦ i? i?¨M? +¬M;X

Zmª i?U+- +?QM? M?Q HÌB H #¨M +?d /šM ;Bª M¦BX L;mv M i?–M .QÆM; h?B M
b•m i`QM; H¬B +?B ?ªB /QÆM;- +¦ i? +ªK ;B€+ çQÊ+ T?€T i„+ K M? K¬M; +MM; p

h?B M M?•M ?ÊT M?'i- +¦ i? ?bM? /mM; .QÆM; h?B M o'M ?B M i¢BX

G¬B +?9+ i?–M T?M i`QM; M;mv M ç M- ç°i M?B M iW i`QM; EBK ç M M?ªv ` - +?"
H #¨M ~M b•m Î MÆB M¨Q ç¦ +O M;mv M i?–M .QÆM; h?B M o'M- T?M p,M ç¢B #B
b€M; M;ÌB- iW #ªM i?•M K¨m t€K- #B M i?¨M? K¨m t M? iQKX

G¬B +?9+ i?–M T?M- iW H9+ K M; i?2Q RW +ªK M;° H¬B +?B T?€T i„+- .QÆM; h?
EBK ç M- ç½ ç2K M¦ /mM; M?"T i`QM; EBK ç M- ç H'v +•m i?¬M; H¬B +?B T?€T i,
T?€T i„+ EBK ç M H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M +?B K çQÊ+ RW H¬B +?B T?€T i„+ i`
K¨ i?–M T?M /M b Q F?¬M; T?ªB #ªM i?•M T?€T i„+X L¦ +?d H¨ K°i +€B çQÌM; /šM
o'M KQÊM /MM; HU+ HQÊM; +O M¦- ?ÆM M[pQÊi [m #° T?"M H¬B +?B T?€T i„+
+kM; HB M imv M #® +?'K /SiX

*ªK M;° +O .QÆM; h?B M o'M ç®B pÈB H¬B +?B T?€T i„+ [mª i?U+ ç½ pQÊi [m R

óP¨M?XXL?€v K„i i?–M T?M iB m i€M- M;mv M ç M +O .QÆM; h?B M o'M +kM; i?2
KQÆB K®i Hm²M; T?€T i„+ +?•M HU+ [m'M [m M? Î # M M;Q¨B M;mv M ç M ç2K /
L;mv M ç M b m óM´ imM;ô- ;B®M; M?Q i?B M i? bBM? i?¨M? i`QM; pk i`K i`mM;-
M;mv M +mM; +'T +m²M +m°M F?¬M; M;WM; +O # i`,K b€m KQÆB H,K F?Q ?ªB iQ
? B pB M M;mv M ç M K°i HÈM K°i M?Ä- K°i p¨M; K°i iQKX L;mv M ç M K¨m iQK ?
?ÆB HÈM K¨m p¨M; M;,M +€+? HšM M? m K°i +€B F?QªM; +€+? pB /B m- ;B®M; M
?¨M? iBM?- ;B®M; M?Q iU [m v +MM; [m v [m M?X

E i [mª M?Q p"v- +?QM? H¨ M;mv M ç M K¨m iQK ç¢B #B m H¬B +?B T?€T i„+ Î iU
i?–M #Q +?Q #B i M®B pÈB i?B M ç¢Q T?€T i„+ FB HB M FQ+? i?Q+? K°i +?9i-

ç®B pÈB H¬B +?B T?€T i„+ b) +¦ K°i +?9i Qi iB M #°X J¨ [m v [m M? K¶B K°i pÁM
H¬B +?B T?€T i„+ +?•M HU+- [m'M [m M? Î # M M;Q¨B H¬B +?9+ FBK ç MX .QÆM
ªQ /B m- +¨M; H¨ K b v Î i`QM; +€B +?mv M ç°M; ?mv M /B m M¨vX h?b ` i?B M i?
ç m #` HB M HKv i?B M ç¢Q [mv i„+ i?–M #Q K¨ +?Q #B iX

S?€T HU+ .QÆM; h?B M o'M +¨M; i? K iBM? i?m–MX h®M p¨B M,K i?ÌB ;B M- .QÆ
ç2K # i`,K b€m KQÆB H,K F?Q ?ªB +?S ç–v iB M i?B M +?•M M;mv M iBM? i?m–

G¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M pmB bQÈM; H¨- H¬B +?9+ FBK ç M [m v [m M? K°i pÁ
K¶B KQÌB M,K H¨ +¦ i? bBM? ` K°i Hm²M; T?€T i„+ +?•M HU+- çB m M¨v H¨K +?Q
pmB bQÈM;X

S?€T HU+ / Q ç°M; imv pšM H¨ +Ym T?˜K ?mv M iB M- M?QM; p¬ Hm"M H¨ +ªM? ;B
i?–M ç m ç½ t t pQÊi [m ;BÈB ?¢M +O +Ym T?˜K ?mv M iB MX *?ŠM; [m Î i` M
+?`m hU h¢B æ¢B æ¢Q +? QÈ+X

S?ªB- F?¬M; M;?2 b B- +?QM? H¨ +? QÈ+5 h?¨M? +kM; hB m >¨- #¢B +kM; hB m
i?¨M? iUm +O .QÆM; h?B M o'M ` iW i•K T?€T ?mv M /B m +O hU h¢B æ¢B æ¢
h?B M o'M bB m i?Q€i ` [m„ ç¢Q p®M +¦ +O hU h¢B æ¢B æ¢Q- H¢B +?`m ;BÈB ?¢
i„+ +O hU h¢B æ¢B æ¢Q- [m K¶B K°i +?mv M- i,M; H M K°i +'TX

*?ŠM; [m - +€B M¨v F?¬M; ªM? ?QÎM; i?U+ HU+ +O .QÆM; h?B M o'M # Q M?B m
i„+ +?•M HU+- +?Q /M K¢M? M?Q >mv M h9+ K [m•M +MM; i? M? HQM; L; Q >•K
+kM; F?¬M; +¦ bS+ ç€M? i`ª b Q\

.QÆM; h?B M o'M #„i ç–m #„i i v p¨Q H¨K i` M M?"T K¬M M;k ?¨M? T?€T i„+X .QÆ
F?¬M; #¨M; +?mv M- +?mv M F?¬M; #ˆM; iBM?X L?QM; .QÆM; h?B M o'M +¦ K°i
i?B M i? i`QM; +Æ i? ?Q¨M i?¨M?- i'i M?B M b) +¦ M;¢+ M?B M pmB KWM; `'i HÈ
F?€+- +€B EBK ç M K¨m iQK ç¢B #B m H¬B +?B T?€T i„+ M¨v- i?ÌB ;B M iU [m v K
M,K H¨ pÁM;- KQÌB M,K H¨ pÁM;- i`,K M,K- M;¨M M,K H¢B H¨ # Q M?B m\

hmv ?B M i¢B i?ÌB ;B M M;„M M;OB- +ªK ;B€+ F?¬M; ` +?¶ i®i i`QM; ç¦- M?QM; i
M,K- +?Q /M F?¬M; çB +?mv M K¬M

i`mv M +QTv iW

hmv ?B M i¢B i?ÌB ;B M M;„M M;OB- +ªK ;B€+ F?¬M; ` +?¶ i®i i`QM; ç¦- M?QM; i
M,K- +?Q /M F?¬M; çB +?mv M K¬M ?B m b•m- T?€T i„+ ?mv M ªQ +O M¦ +kM; b
b Q i`QM; FBK ç M- ç H¢B +¦ M;mv M i?–M T?•M i?–M +O .QÆM; h?B M o'MX G¬
` +?QM? H¨ iQÆM; çQÆM; pÈB H¬B +?B T?€T i„+ iU i?•M /B M #B MX h?2Q i?Ì
+kM; b) +¨M; M;¨v +¨M; b•m- +¨M; M;¨v +¨M; ?mv M ªQ- K¨ T?•M i?–M Î H¢B i`QM
i„+ ?mv M ªQ /B M #B M- +?Q /M .QÆM; h?B M o'M +€B ;b +kM; F?¬M; H¨K- +?ÆB
+kM; b) ç¢B i?¨M?X

.QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB- +?QM? i?S+ tm'i [m MX

óG½Q ç¢B- M;QÆB +kM; tm'i [m M `²BXô hB m "¢+? +?ÈT K°i ç¬B K„i M?Ä ç€M; v
+€B- M?ªv H M #ª p B .QÆM; h?B M o'MX

óhB m iY M;QÆB- H¢B FB K çQÊ+ +?¶ i®i `²B ?ª\ô .QÆM; h?B M o'M M? ;B¼M; ?

ó>„+ ?„+ ô hB m "¢+? M;•v M;¬ +QÌBX

óæB- +?9M; i çB ` M;Q¨B t2K K°i +?9i G M L?B +€+ M¨M; ç½ i`Î H¢B +?Q \ô .QÆ
HB M i?•M Î M;Q¨B iB M T?O- `mM; i v i?m iB M T?OX

>mv M Zm M; h?m"i- i?B i`B M ` - M;QÊ+ H¢B H¨ F?¬M; M?bM i?'v #¦M; M;QÌB ? B
"Q+? hmv M hBM?X

æ¨M? T?ªB /MM; çQ iBM M;¼+ #°B HB M ? ? B M¨M; M¦B, ó*€+ Km°B ?B M i¢B ç

ó.QÆM; ç¢B + - ?mvM? tm'i [m M `²B5 ±- +?9M; i b„T ç M "Q+? hmv M hBM? pU+X
G MX

óæ² Km çO +?Q \ô .QÆM; h?B M o'M M? ;B¼M; ?ÄBX

óh H¨K pB +- ?mvM? v M i•K- ç½ Km®M çO `²BXô h? M? •K "Q+? L?B i`mv M iÈBX

óVK- p"v i?b i®iX æ M H9+ ç¦ +?9M; i HB M +¦ i? FB M i?B i i`mv M i®M; i`"MXô

o¨B M,K F iB T- .QÆM; h?B M o'M i`W M;²B tm®M; Hmv M F?Q- +?QM? H¨ +?mv M
i•K +O *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M H¢B K°i H–M ç´B KÈB H¢B K°i H–MX

h?U+ +?B M H¨ +€+? i,M; i?U+ HU+ M? M? M?'i- .QÆM; h?B M o'M ibK F?¬M; i?
M?„K p¨Q hB m "¢+?X

E i [mª H¢B H¨ H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M #m²M #U+ ç M ?°+ K€mX "'i +S +¬M; F
o'M- # Q ;²K *Ym h`¼M; h?B M G¬B K¢M? K) Î # M i`QM; ç€M? Î i` M M;QÌB hB m
F?¬M; bÊ K°i +?9i- i?"K +?Q +ÁM i?QªB K€B K¨ ?„i K°i +€B tbX S?€T #ªQX hBM?
F?¬M; T?ªB çdM? +'T i?QÊM; T?˜K +¬M; FQ+? iB M F?Q- M?QM; ? v Î b® HQÊM
F?¬M; #m¬M;- H¨K +?Q M;QÌB i Km®M i`€M? +kM; F?¬M; çQÊ+X

L?QM; hB m "¢+? ç®B K†i K°i i`,K H i€K i? M? hBM? h?–M hQ ç•K tmv M +¬M; F
+O hB m "¢+? +kM; F?¬M; çSi K°i bÊB- H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M i`WM; K„i +kM
.QÆM; h?B M o'M M?Q i? M¨Q +kM; F?¬M; M;?o i?¬M;- / H¬M; hB m "¢+? M¨v p
K K K¢B `'i i?QªB K€BX L?QM; F?¬M; M;?o iÈB- hBM? h?–M hQ M; v +ª / H¬M; +

.QÆM; h?B M o'M iS+ ;B"M ç M `9i ` h?€B 'i EBK Zm M; EB KX *?•M ç¢T i?'i iB
G M; EB K Zmv i i–M; i?S b€m- +¬M; FQ+? ;–M M;QÌBX

ósQ€i tQ€i tQ€i ô EBK [m M; ?¦ i?¨M? p¬ b® bÊB iÆ M?Ä- H¢B M; v b m ç¦ ?¦ i?'
çQÊ+ i®+ ç° .QÆM; h?B M o'M pmM; FB K ç½ H M ç M çdM? T?QM;- .QÆM; h?B
>mv M h9+ K [m•M ?Q†+ H¨ i? M? HQM; L; Q >•K H9+ i`QÈ+ +kM; +?d +¦ ç¦M çÐ +
+¦ F?ª M,M; i`€M? çQÊ+X L?QM; M m ç¦M çÐ K¨ M¦B- HU+ +¬M; FQ+? iQM? #¢Q T
FQ+? K¨ ` - T?€T #ªQ #bM? i?QÌM; +,M #ªM F?¬M; çÐ çQÊ+ K'v H–MX

Zm, /` H¨ FB K ªM? #B M K'i- M?QM; K¨ #¦M; M;QÌB hB m "¢+? H¢B H¨ K„i i?QÌM; +
#¦M; FB K p¬ ?bM? p•v [m M?- i?QªB K€B iU i¢B #QÈ+ +?"K K¨ çBX

E?B M +?Q .QÆM; h?B M o'M T?€i çB M M?'i H¨ iB m ;B ?Ä M¨v p"v K¨ +ÁM M;€
K m K°i Qi M[- i?"i K€iX L;QÆB +?QM? H¨ ç€T SM; i - +?d +–M i i?„M;- HB M M
h?B M o'M iS+ ;B"M ç M K†i +kM; i€B `²B- H¢B H¨ F?¬M; +¦ #'i +S +€+? M¨Q H¨K ;
;B ?Ä M¨v iW b m F?B i?S+ idM?- p¬ Hm"M H¨ T?QÆM; /B M +¬M; FQ+? T?ÁM; M
p` pQÊi [m .QÆM; h?B M o'M iQÎM; iQÊM;- .QÆM; h?B M o'M iU M?B M F?¬M; +
+?•M HU+ ç M Hm"M #¨M pÈB hB m "¢+? M?d\ G½M; T?Q H¨ ç€M; t'm ?´- T?€T i„+
/MM; ç iB m t¨B M?Q p"vX

*m®B +MM;- .QÆM; h?B M o'M ç¨M? T?ªB #'i ç„+ /o iW #Ä Hm"M #¨M pÈB hB m "¢
#B M #„i K°i +QM +€ HÈM /¨B K°i i?QÈ+- /UM; H M ;B€ HY iU KbM? MQÈM; +?Q M

óhB m "¢+?- M¦B +?Q H½Q ç¢B- pW `²B M;QÆB /MM; K'v T?–M bS+\ô .QÆM; h?B
pm®i H¬M; M¦- K K K¢B i`ÆM M?ŒM- `'i i?QªB K€BX

ó±- pW `²B\ L; v +ª M¦M; M;QÌB +kM; +?Q ç¢i iÈBX G½Q ç¢B- M;QÆB T?ªB +® H
t i`ª HÌBX L?bM i?'v .QÆM; h?B M o'M p K†i T?šM M° M?bM +?^K +?^K KbM? H
imv i ç®B F?¬M; M¦B b B5ôX

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; i?Q€M; tb ?ÆB- +?QM? H¨ Km®M iS+ +kM; F?¬M; iS
K°i i`"M + Q ?SM;- +´ [m€B ?ÄB, óL;QÆB ?B M i¢B +¦ HÊB ?¢B #^M; iB M ç ? v F

óE?¬M; #B i- T?ªB ç€M? [m KÈB #B i çQÊ+Xô hB m "¢+? #m¬M; ? B i v i`ª HÌBX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; +ÁM ;b ç M¦B

kNjX *?QÆM; kNj, L;Qm ædM? hBM?

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 8, h`•M GmM; Eb "¨M

*?QÆM; kNj, L;Qm ædM? iBM?

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

.QÆM; h?B M o'M iU KbM? ?Q¨M i?¨M? i`mv M i®M; i`"MX >¨M? iBM? i`mv M i®M;
;B[? B ?¨M? iBM?X >ÆM M[K¦M ç² +?ÆB M¨v H¨ i`mv M i®M; çÆM ?QÈM;X L¦B
hmv M hBM? i`mv M i®M; ` - H¢B F?¬M; i? iW i` M K°i ?¨M? iBM? F?€+ i`mv M i
.šM L;mv i Gm•M +O .QÆM; h?B M o'M H¢B F?¬M; Ä / M? b€+? M¨vX "ÎB pb M¦ +?
+€B i¼ ç° +Æ #ªM- ç`M? K°i +€B çB KX a m ç¦ KÎ ` .šM L;mv i *?B J¬M- iB M p
*?ŠM; [m M¦ v m +–m +'T #"+ i?'T M?'i +kM; T?ªB i`mv M i®M; i`"M ;B[?¨M? iBM

.QÆM; h?B M o'M p¶ p¶ i v- ?¬, óæ¢B +¬M; +€Q i?¨M?5ô Zm v ç–m çBX L?bM h?C
ç m K M; #° /€M; iQÆB +QÌB- #´ bmM; M¦B, ó>¬M K¬B çB5ô L¦B tQM; HB M t¬M;

> B M¨M; ói?'i FBM?ô- +QÌB ?B ?B #Ä +?¢vX

æM ;BÐM K°i i`"M- ? B M¨M; pšM H¨ F?¬M; +?¢v i?Q€i óK i`ªQô +O .QÆM; h?B

ó*?m~M #` tQM; +?Q \ "Q+? L?BX L;Qm ædM? hBM? Km°B [m2M i?m°+ F?¬M;\ô .
?ÄBX

óu M i•KX u M i•KX Jm°B `'i [m2M i?m°+Xô "Q+? L?B +QÌB iOK idK ;"i ç–m M¦BX

óo"v +?9M; i HB M çB L;Qm ædM? hBM?Xô .QÆM; h?B M o'M M¦B tQM; H'v ` *?d
` .šM L;mv i *?B J¬M çB i?¬M; L;Qm ædM? hBM?X

ó"¼M Km°B çB p¨Q i`QÈ+ çBXô .QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB M¦BX

óæ•v H¨ *?d hBM? L;mv i Gm•M i`QM; i`mv M i?mv i\ h?"i i?–M F€X h?"i HÊB ?¢B
+?2 /'m #ªM i?•M FBM? M;¢+X h?S M¨v "Q+? L?B i`QÈ+ FB +kM; iWM; i?'vX *?ŠM
bY /KM;X >B M i¢B +?QM? K„i M?bM i?'v M¦ i?–M F€- pšM H¨ M?`M F?¬M; çQÊ+ b

óL? M? H M çBX J¦M ç² +?ÆB M¨v +?QM? H¨ `'i T?Q M,M; HQÊM;Xô .QÆM; h?B M

" M;QÌB K°i i?9 tm'i ?B M Î i` M i`mv M i®M; i`"M pQÊi iBM? pU+ +O L;Qm ædM?

h`mv M i®M; bQ i?•M i?B i ?[m ?ªQ çB H M ç¦M M¦B, ó" p` ?Q M M;? M? [m M; H•

.QÆM; h?B M o'M T?€i ?B M p` i`mv M i®M; bQ M¨v `ä `¨M; H¨ K°i M?` T?~K iB M

h?¨M? bB m +'T HÈM F?¬M; +¦ iQÌM; i?¨M?- ç†i i¢B i` M #bM? M;mv M `°M; HÈM
F?¬M; +¦ +€+ HQ¢B im–M p X

æB Î i` M çQÌM;- "Q+? L?B F?¬M; M;WM; ó#´ i9+ô [mv +O L;Qm ædM? hBM? +?Q
h?B M o'M pW M;?2 pW t2KX L;QÌB çB çQÌM; i` M çQÌM;- i` M +Æ #ªM p®M F?¬M
tm®M;X >ÆM M[iB M- K - v m ç m +¦X G¨K +?Q M;QÌB i FBM? M;¢+ M?'i H¨- MA
iMv w +¦ i? i?'v çQÊ+X .¼+ i?2Q çQÌM; çB- +?d `B M; .QÆM; h?B M o'M M?bM i?'
i`,K5

.QÆM; h?B M o'M i?–K M;?o- F?¬M; i`€+? Î iB M ;BÈB iB M ç Qi M?Q p"vX h?b `

P Q Q X .QÆM; h?B M o'M T?€i ?B M +€B ;b\ "Q+? >mv i a M >¬55 æ•v +?QM?
çQÌM; +€B #¨v b¢T +kM; +¦ #€M "Q+? >mv i a M >¬\ h F?€QX aÈK #B i i ç½ ç M

Zmûi ?¨M;X .¼+ i?2Q çQÌM; çB M?bM i?'v i?S i®i- M; v +ª ;B€ +kM; HQÌB i`ª- HB

.QÆM; h?B M o'M ?QM; T?'MX h?"i H¨ [m€ ?QM; T?'M `²BX *€B L;Qm ædM? hBM
.Q iBM? pU+- [mª i?U+ +?QM? H¨ #ªQ #®B5 LÆB M¨v #€M HBM? /QÊ+ HBM? i¨B-
+?QM? H¨ K†i ?¨M; +U+ T?~K M; v +ª "Q+? hmv M hBM? +kM; ibK F?¬M; ` çQÊ+X

h?Ov h?'K G M +MM; "Q+? L?B M?bM M? m K°i +€B- F?¬M; F?ÄB +ªK ;B€+ +¦ +?9i
h?B M o'M ;B®M; M?Q çS #ûX

J°i M;¨v çB /¢Q- ç² p"i #€M F?¬M; Qi- M?QM; H¨ +?mv M ibK M;QÌB H¢B #` .QÆM;

óa„+ i`ÌB F?¬M; +ÁM bÈKX *?9M; i ibK M?¨ F?€+? b¢M /WM; +?•M KÈB çQÊ+Xô "

óo"v ibK K°i +?¶ HÈM M?'i i®i M?'iX .M b Q i +¦ iB MXô .QÆM; h?B M o'M ;B®M;
M´Bô M¦BX

> B M¨M; M?bM M? m +QÌB- F?¬M; +?9i M¨Q t td +?Q .QÆM; h?B M o'M K°i +€B

LÆB M¨v +kM; F?¬M; Qi F?€+? b¢MX GQm HQÊM; F?€+? HÈM ç M /¼ +? i M;QÌB
hBM? +?d +¦ K°i F?®B ç¢B HK+ M¨vX h`W # M M;Q¨B ç¬M; M K ç¢B HK+ H¨ #bM?
/½v M9B i`MM; çB TX >ÆM M[ ç¢B HK+ i` M L;Qm ædM? hBM? F?¬M; HÈM- +?d
M?Q p"v HÈM ?ÆM K°i +?9iX "bM? M;mv M +?d +?B K RW ç¢B HK+X

*?Q M M iQ¨M #° L;Qm ædM? hBM? +kM; +?d K°i +€B i?¨M? M¨v- +?B K +S 3yW #
i`9 +?d +¦ F?¬M; ç M i`,K p¢M- M?QM; K¨ iQ¨M #° L;Qm ædM? hBM? +ÁM +¦ i` M
hB M- K - v m- KBM?- HBM? p•M p•M ç m +¦X *?O v m M?'i H¨- i'i +ª M?[M; M;QÌ
HU+ / Q ç°M; +O .QÆM; h?B M o'M H¨ +Ym T?~K ?mv M iB MX >–m M?Q H¨ i²M i
+¦X

LÆB M¨v F?¬M; +¦ [mv i„+X h'i +ª iU /QX L;QÌB F?¬M; +¦ i?U+ HU+ H¨ b) F?¬M; +?

æQÆM; M?B M- + Q i?O +kM; +¦ i¬M M;?B K +O + Q i?O- imv i ç®B b) F?¬M; p¬
M;QÌBX Í +?¶ M¨v- F?¬M; [m M i•K M;QÆB +¦ i?U+ HU+ ? v F?¬M;- pšM H¨ F?¬M;
?ÆMX

"Q+? L?B K M; i?2Q .QÆM; h?B M o'M [m2M çQÌM; i?m°+ H®B p¨Q Î K°i F?€+? b
o•M G B F?€+? b¢MX Í i` M çQÌM; +€B +¦ i? b) tm'i ?B M +?mv M iK i"T ç€K ç¬M
F?€+? b¢M- #'i +S •M Q€M M¨Q ç m ç†i tm®M;X "ÎB pb b m HQM; M?[M; F?€+? b¢
ç"KX

J°i /½v T?ÁM; F?€+? [mw `'i F?€+ #B i ;B®M; M?Q iS ?ÊT pB MX .QÆM; h?B M
+€+? •K +MM; iK HBM? T?€T i`"M MÆB M¨v ç m T?B i?QÌM; F?¬M; i X æ†+ #B i +'
HÈM i`¼M; iªB +'T- # M M;Q¨B +kM; F?¬M; M;?2 i?'v #'i +S iB M; p M; M¨QX

óVK- MÆB M¨v F?¬M; i X "Q+? L?B Km°B i?"i çQÊ+ pB +Xô .QÆM; h?B M o'M ;BÆ
o'M `'i `ä `¨M;- [mv +€+? M?Q p"v ?–m M?Q H¨ [mv +€+? +'T #"+ + Q M?'i +O iQ
#bM? i?QÌM; ?Q†+ H¨ M;QÌB F?¬M; +¦ +?9i [m M ? - +¦ iB M +kM; F?¬M; p¨Q Î çQ

ó>b ?bX L¨Q +¦X Jm°B i`QÈ+ FB iÈB +?¶ M¨v ç m H¨ Î MÆB M¨vXô "Q+? L?B KdK

óG M? #¨B Km°B H'v ` H¨ +€B ;b\ô .QÆM; h?B M o'M F?¬M; `ä M;mv M /Q ?ÄBX
+?QÎM; [m–v t2K K°i F?®B H M? #¨BX a m ç¦ +?QÎM; [m–v HB M KÎ +€B ;B M T?Á

ó±X æ•v H¨ +?SM; KBM? i?Q Hmv M i`¨M;- +?SM; KBM? ? B M;¨M i`"M i?„M; HB M
HÌBX a m ç¦ ;BªB i?Q+? Fo +¨M; +?Q .QÆM; h?B M o'M K°i +?9i i?Q Hmv M i`¨M;X
/šM M;QÌB M?'i +O hU .Q iBM? pU+X

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; F?¬M; F?ÄB i?–K i? M i?"i ? vX LÆB M¨v F?¬M; +?d
#ªM i?•M- +ÁM H¨ K°i +€B +¦ i? +U HB ;–M i?2Q /äB ? B + Q i?O +?B M ç'm- T?Q
M;?B K +O KbM?X L¦B F?¬M; +?WM; +¦ i? çQÊ+ +Æ ?°B ç°i T?€X E?¦ i`€+? p¬ b

.Q iBM? pU+X >ÆM M[- MÆB M¨v +ÁM +¦ `'i M?B m F?´ im boX E?¬M; +¦ F?ª M,
iB M F?QX

> B + Q i?O M; M; +'T #"+- K°i M;QÌB +¦ K°i FB M ?Q†+ ? B FB M i?QÊM; T?~K i
ç€M; i?QÆM; pšM +ÁM bY /KM; i`mM; T?~K iB M F?QX o"v /QÈB ibM? ?bM? +?mM
+,M #ªM H¨ F?¬M; T?ªB K°i +€B +'T #"+X

æ¬M; S?QÆM; >B M +MM; S?QÆM; *m²M; M;?B ?Q†+ M?bM M? m K°i +€BX æ m
;¼B H¨ +'T #"+ F?€+ M? m +¦ +MM; ;B Q i F?€+ M? mX L?•M +MM; HQ¢B iKX o"i
;BªMX L?QM; H¨ .QÆM; h?B M o'M +€B i M M¨v H¢B H¨ +?Q iWM; M;?2 M¦BX

L v- i? M? / M? .QÆM; h?B M o'M imv ?ÆB H° ` - M?QM; +kM; +?Q i`mv M ç M ç
i?S M¨vX

óJ°i M;QÌB p¬ / M? iB m i®i K¨ i?¬BXô .QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB i`ª HÌBX

æ¬M; S?QÆM; >B M HB + K°i +€B ç½ M?"M ` "Q+? L?BX hmv "Q+? L?B #B M ?¦
T?€T [mv i im Hmv M H¢B H¨ F?¬M; +¦ #B M ?¦ HÈM # Q M?B mX *?Q M M æ¬M; S
ç¦MX "Q+? h?Ov iB M ç #BM? ;BªB- +€B M¨v Î iB M ;BÈB F?¬M; T?ªB #Q K"i [m€
pB iB M [m•M- æ¬M; S?QÆM; >B M ?„M i?"K +?Q iQ¨M #° æ¬M; S?QÆM; ;B ç m
M½B M¨vX .M b Q M,K ç¦ M¨M; +?QM? H¨ M?•M p"i +MM; +'T #"+ pÈB p¨B i`QÎM; H
K¢M? M?'i +O æ¬M; S?QÆM; ;B X >ÆM M[- b m HQM; M¨M; +ÁM +¦ K°i .mv L;½

ó>„M H¨ M K M?•M +O i Xô "Q+? L?B F?¬M; +?9i M¨Q +?2 /'m KÎ KB M; M¦BX

ó ô h`ÁM; K„i K°i ç€K M;QÌB ç m i`WM; ` `²BX

.QÆM; h?B M o'M +QÌB F?´ i`QM; HÁM;X *•v iQ ç¦M ;B¦- "Q+? L?B M? ç–m +kM
+?9iX h`QÈ+ FB b Q F?¬M; M?bM ` çQÊ+ M? ç–m FB #B i ûT #m°+ M?Q p"v\

S?QÆM; *m²M; +MM; æ¬M; S?QÆM; >B M ç²M; i?ÌB +•K KB M;X

S?QÆM; *m²M; [mª i?U+ T?B i?QÌM; +m²M; M;¢QX L;¢Q F?Q ç M +,M #ªM F?¬M; ç
+MM; +'T #"+ i`Î tm®M; t2K Î i`QM; K„iX h?"K +?Q M; v +ª K°i +?9i K†i KkB +kM
K¨ ?„M F?¬M; M;®+X L;QÌB F?¬M; i? i` m p¨Q- ?„M +?Q # Q ;BÌ +?¼+X _'i ?B M
+?QM? H¨ K°i i`QM; M?[M; M;QÌB F?¬M; i? i` m p¨QX æWM; M?bM ?B M i¢B +?d
Q H•m- "Q+? h?Ov iB M ç /kM; K½M? p¬ +MM; +O M,K ç¦ b) i`Î p X h`W T?B ?B

L?QM; S?QÆM; *m²M; F?¬M; /€KX L m i?"i /€K H¨K HQ¢B +?mv M M¨v- +?Q /M H
F?¬M; #ªQ p çQÊ+ KbM?X

h?€B ç° +O S?QÆM; *m²M; H"T iS+ ?¢ i?'T `'i M?B mX L K M?•M +O "Q+? h?O
çÆM ;BªM b Q\ L K M?•M +¦ i? ?¨M; T?K+ "Q+? h?Ov iB M ç - F?ŠM; ç`M? H¨ i²M
iB M ;BÈBX E?¬M; i? i` m p¨Q F?¬M; i? i` m p¨Q5 ó> ? X .QÆM; ?mvM?X J v K

óJ v K„M çQÊ+ ;†T ô .QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i i`ÊM i`ÁM K„iX oW `²B +ÁM K°i #S
ibM? H½Q M?`X a Q ?B M i¢B i?€B ç° ç M K°i +€B +?mv M #B M HÈM K°i i`,K i€K

.QÆM; h?B M o'M M¨Q #B i çQÊ+- +?B M iQ+? +O "Q+? L?B M,K ç¦ F?OM; #® #
L?B Î iB M ;BÈB /kM; K½M? # Q M?B mX

*?d +¦ S?QÆM; *m²M; +MM; æ¬M; S?QÆM; >B M HQ¢B óM;QÌB +kô M¨v KÈB #B i
ç F?B KÈB tm'i ç¢Q- H'v im pB iS T?~K iB M ç - K°i FB K tY Hw KQÌB # p` M;k T?~
Î i?Q Hmv M i`¨M; /mv i`b ;?B +?ûT ? B M;¨M i`"M F?¬M; i?m X J¶B K°i M;QÌB ç m
i?•M "Q+? h?Ov iB M ç F?B i?Q Hmv M i`"M ç–m KÈB M;k T?~K iB M ç X E?B ç€M
i`,K- ç½ H¨ +'T #"+ +Ym T?~K iB M ç X h? M? / M? + Q- +¦ i? M¦B i`mv M F?„T iQ

L;QÌB i?2Q çm´B M¨M; +¨M; H¨ iBM? M? +€+ ;BÈB- K¶B K°i M;QÌB ç m H¨ + Q i?O
çm´B M[M?•M F?¬M; T?ªB /U p¨Q im pB + QX L?QM; H¨ i`"M ç'm pÁ i?2Q çm´B
+kM; F?¬M; +¦ B +¦ i? çQÊ+ "Q+? h?Ov iB M ç Qm €BX *m®B +MM; "Q+? L?B
M´B- `®i +m°+ T?€i i€+X æ2K iQ¨M #° M K M?•M i?2Q çm´B iÈB +Y - iQ¨M #° çÁ
H–M ç€M? K°i H–MX *¦ M?[M; M;QÌB #` ç€M? ?ÆM KQÌB ? B KQÆB H–M +kM; F?-
L?B i?"i bU +?`m F?¬M; M´B- /MM; ` imv i +?B m +m®B +MM;, óGB m •K i?®B5ô
M;QÌB i?2Q çm´B- HB M i?'v +kM; F?¬M; +¦ M;QÌB /€K iÈB +Y M[X h?"K +?Q- M
i?QÈ+ +kM; F?¬M; /€KX

L?bM K°i +?9i p` i`Q æ¬M; S?QÆM; >B M çSM; ?B M i¢B- +€+? "Q+? L?B pW p†M
J¨ S?QÆM; *m²M; HQ¢B ;B ?Ä +m²M; iÈB +U+ çB K M¨v Î b m F?B T?ªM SM; H¢

F?ÄB óçQÌM; +ªM? ;BÈBôX

S?QÆM; *m²M; M;?o K°i +?9i +kM; +ªK ;B€+ M;?o K¨ bÊX J v K„M ç9M; H9+ T?ª
S?QÆM; *m²M; i?2Q #ªM M,M; F?ûT +?†i ? B +?•M- K°i ç¬B K„i M?bM +?^K +?^K

æ¬M; S?QÆM; >B M M;Q¨B +m°+ idM? i€Q i`QM; +m°+ m K X *?d +¦ K°i KbM? ?
S?QÆM; *m²M;- F?¬M; F?ÄB +QÌB i?–K i`QM; HÁM;X

ó*?9M; i +ÁM +¦ +?mv M [m M i`¼M;X h`QÈ+ ? i +€Q iWXô .QÆM; h?B M o'M Hm
[m€BX L?QM; +?QM? H¨ M?bM F?¬M; ` çQÊ+ +´ [m€B MÆB M¨QX

"Q+? L?B H¨K çQÆM; bUX *¦ K°i b® pB + M¨M; H¨ F?¬M; i? #B i- M¨M; +kM; F?¬M
M?B m iB M ç i` im´B- M¨M; H¨ F?OM; #® +Ð M¨QX

ósBM +S iU M?B M tBM +S iU M?B M ô S?QÆM; *m²M; F?€+? F?Q i`ª HÌB- ;B®M;

hB m +¬ MQÆM; # M M;QÌB æ¬M; S?QÆM; >B M +ÁM Km®M M¦B ;bX æ¬M; S?QÆ
KB M; M¨M; M¦B, óh` M M;QÌB S?QÆM; *m²M; F?ŠM; ç`M? +¦ i?S i®iX hbK ?„M ç

*QM K„i iB m +¬ MQÆM; F?) +?mv M- i?¨M? i?"i tm®M;X •M? K„i pšM H¨ HQm Hmv

óS?QÆM; ?mvM? [m M; H•K L;Qm ædM? hBM? +¦ +?mv M ;b [m M i`¼M;\ô æ¬M;
S?QÆM; *m²M; H¨ `'i +m²M;X L?QM; ç®B pÈB æ¬M; S?QÆM; >B M K¨ M¦BX GQ¢
pB iB T M?"MX >ÆM M[?„M +m²M;- KbM? +kM; F?¬M; v mX

ó±X E?¬M; +¦ +?mv M ;b [m M i`¼M;X æ M pä ç¨B- +¦ M;QÌB M?Ì i iÈB- +MM; K°i v
ç€M? K°i i`"MX J¨ i +kM; ;†T #bM? +ªM?- pW H9+ ibK M;QÌB ç€M? K°i ?²BX L¦B
?Q¢+? i?b b Q\ô S?QÆM; *m²M; KdK +QÌB M¦BX

> B M;QÌB K†+ /M ç M; M¦B +?mv M pÈB M? m- M?QM; /Q [m M; F?¦2 K„i ? B M;Q
ç†i iÈB i` M #¦M; /€M; .QÆM; h?B M o'M çB t X J°i M K M?•M ç€M; bÊ +?Q M;QÆB
F?¬M; ` b•m +¢MX

> B M;QÌB +?Q .QÆM; h?B M o'M ç€M? ;B€ ?–m M?Q ;B®M; M? m M?Q ç9+X

h`QM; HÁM; .QÆM; h?B M o'M i?"i ` +kM; F?¬M; #bM? ioM?X hU .Q iBM? pU+ [m
H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M +ªK ;B€+ K°i i`"M €T HU+- KQÌB T?–M F?¬M; i?QªB K
T?B M #U+ #°B /` i?QÌM;X

óG½Q ç¢BX L;QÆB M m F?¬M; çB M[-i HB M Km®M ` i v ç€M? ;B ?Ä `„K i?®B
Î i`QM; HÁM; M¦B pÈB .QÆM; h?B M o'MX

ó±\:B ?Ä FB [mª i?U+ `„K i?®B K°i +?9iX *?ŠM; [m - +?9M; i ?B M i¢B F?¬M; i?
h?B M o'M M? ;B¼M; i?Î /¨BX

kN8X *?QÆM; kN8, oû o¨Q *Y

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 8, h`•M GmM; Eb "¨M

*?QÆM; kN8, oû p¨Q +Y

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

ó*€+ M;QÌB ç½ i`Î H¢BXô h?Ov h?'K G M Î i`QM; b•M i` M #¨M ç€ ç†i #¨M ç² ,M- M?
"Q+? L?B i`Î H¢B- ?¬X

óP +¦ +€B ;b ,MXô hB m "¢+? iW i` M p B .QÆM; h?B M o'M- M? M?¨M; M?ªv /UM
h?'K G M + Q ?SM; M¦BX

h?Ov h?'K G M M? M?¨M; çM çM hB m "¢+? M¦B, óh iU KbM? tm®M; # T- ? ? X
,M ? v F?¬M; +kM; ;B®M; M? m- +?ŠM; [m /MM; ç ;BªB ? K Km®M ,M m®M;- p"v

a m F?B +ÆK MQ `QÊm b v- "Q+? L?B HB M iU KbM? çB ` M;Q¨B ?ÄB i?,K iBM iS

h`€B iBK "Q+? h?Ov iB M ç +¦ MÆB i?m°+ p - ç•v +?QM? H¨ iBM ;BUi ;•M5 :B®M;
M? M? #„i ç–m i`¨M ` - iB M ç i` im´B KÈB tm'i ç¢Q iU M?B M F?¬M; #B i M?[M;
;Bª ç +'T +MM; "Q+? L?B M,K ç¦ [m2M #B i ?Q†+ +MM; i?ÌB ç¢B FB i`€B H¢B FB
` `²BX *€B M¨v bQ pÈB "Q+? h?Ov iB M ç #BM? ;BªB i`MM; im +ÁM `mM; ç°M; ?A

h?Q Hmv M i`¨M; ç m F?¬M; T?ªB H¨ +?d +¦ ç¢B M?•M p"i +'T #"+ iB M ç i? K +?B
Hmv M HšM M? m +kM; F?¬M; i?QÌM; tmv MX h?Q Hmv M i`¨M; +O L;Qm ædM?
#°- +?B K +S T?¢K pB /B M iQ+? ç¢B F?€B F?QªM; p¢M /†K- `'i HÈM- t•v /UM; +k
iB M M?•M #B i iB M T?€T M¨v K¨ M¦B- FB M i`9+ +mM; çB M t ?Q M[- +kM; F?-
T?Q F?¬M; # Q M?B m bS+ HU+X

hQ¨M #° i?Q Hmv M i`¨M; H¨ ?ÆM i`,K +€B b•M M?Ä i¢Q i?¨M?- i` M +Æ #ªM +¦ i?
+'T #"+ +€+ ;BÈB Hm"M #¨M pÈB M? m- +€+ ç¢B i? HU+ ç–m bÄ ç m i¢B b m HQM;
K°i +?•MX E?¬M; i? T?O M?"M- +?d H¨ i?m pû p¨Q +Y ç½ +¦ i? H¨K +?Q M;QÌB i

>ÆM M[- ç€M? #¢+ i?S M¨v- Î hU .Q iBM? pU+ +kM; F?¬M; ?B K i?'v- +€+ ç¢B ç–m
ç M M;QM M;¼i i?"i HÈMX h¦K H¢B- K¬M T?€B ?Q†+ ;B i°+ +O +€+ ;BÈB +?d +
hU .Q iBM? pU+ +?2M p¨Q K°i i v- #ÎB pb MÆB M¨v F?„T MÆB ç m +¦ iB M i?¢+?- F
ç MX J°i ?²B i?Q Hmv M bQ ç'm- i?m iB M ç†i +QÊ+ ?–m M?Q +?QM? H¨ K°i i?€M;
?°B +Ð HÈM i?"K +?Q M?B m ?ÆMX æ¦ +?QM? H¨ i` M /QÈB K'v M;¨M p¢M i` M S+

h?Q Hmv M i`¨M; +kM; H¨ +?B i–M; i?SX a•M +O ç +'T iU M?B M i®i M?'i t ?Q

h? ;BÈB M¨v- poM? pB M F?¬M; +¦ +¬M; #^M; ç€M; M¦BX h?U+ HU+ +MM; i? HU
i'i +ª- +¦ i?U+ HU+ +¦ i? HU+ iU M?B M +¦ i? M;²B Î ;B M F?€+? [mw- m®M; i?m–M
K°i KbM? i`QM; T?ÁM; `°M; `½B i?2Q /äBX E?¬M; ç¢i çQÊ+ iB m +?m˜M iU M?B M
T?ÁM; ç¢B +?9M; ?¦ X

.QÆM; h?B M o'M ç®B pÈB MÆB M¨v ?Q¨M iQ¨M F?¬M; [m2M i?m°+- H¢B i? K F?¬
i?•M T?"MX *?Q /M çB i?Q Hmv M i`¨M;- +kM; F?¬M; +¦ çQÊ+ ç½B M;° ç†+ i?MX L
"Q+? L?B [m2M i?m°+X *?Q M M +?d +¦ #ªM i?•M M¨M; iB M ç MX

L;k ?¨M? +?B K°+5

J°+X aBM? +Æ /¢i /¨QX *?QM? H¨ ;®+ ` iBM? H¼+ +O iU M?B MX *?QM? H¨ i?
i`QM; M;k ?¨M?X

_'i F€ [m€BX .QÆM; h?B M o'M +ªK M;° i`QM; M;mv M i?–M ç¢B #B m +?Q FBK- K
i?m°+ iQM? M,K ç¢Q i?–M T?MX L?ªv ` i`QÈ+ ? i H¢B H¨ K°+ +?9+ i?–M T?MX

*¦ H) H¨ #ÎB pb bBM? K M? i?–M T?M [m M ? X *¦ H) H¨ #ÎB pb K°+ +?9+ i?–M T?M
.QÆM; h?B M o'M +¦ çQÊ+X Gm¬M Hm¬M +?"K `½B 'T O Î i`QM; L;mv M i?–MX *?
M;° +kM; H¨ M¦X

J°+- +QÆM; M?m pW T?ªB- +¦ +ª H¢M? M¦M;- +SM; M?Q i?B i K°+- K K M?Q +Ä
+¦ imv i HB MX J°+ [mªM; #€+X J°+ bBM? +ÆX

.QÆM; h?B M o'M b m F?B M;O i`Q idM? H¢B- HB M M;²B tm®M; Î i`QM; b•M- M;š
+?9+ i?–M T?MX

ó"¢Q oB M ?B M i¢B Î MÆB M¨Q\ô S?QÆM; *m²M; #B i HQ¢B +?mv M M¨v- F?¬M;
H¨K çQÊ+X

óÍ h?m ok G•m- +MM; +MM; ;½ .QÆM; h?B M o'M FB m®M; `QÊmXô L K iY +?–M

ó*?QM? H¨ M K M?•M "Q+? h?Ov iB M ç KÈB ibK\ô S?QÆM; *m²M; M;?2 tQM;- i
i?QÌM;X æ9M;- `'i F?BM? i?QÌM;X hmv F?¬M; #B i ;½ .QÆM; h?B M o'M M¨v +¦ +€
#° /¢M; F?¬M; ç T i` B #^M; KbM?- im pB bQ pÈB KbM? i?'T ?ÆM ? B +'T #"+ +Ym
;b\ >mv M iB M +¦ i? +MM; iB M ç + Q + Q i¢B i?QÊM; bQ b€M? b Q\ h?"i F?¬M
€M? K„i ;bX L m H¨ KbM? +¦ i? çQÊ+ "Q+? h?Ov iB M ç Qm €B- M?Q p"v b m HQM
>W ?W- [mª i?U+ +¦ i? Km®M H¨K ;b i?b H¨KX

óo•M;Xô L K iY ;"i ç–m ç€TX

óh` -i` ;®+ ?„M +?Q i 5 >W ?W- F?¬M; M;Ì iÈB- ?„M p"v K¨ [m2M #B i "¢Q oB M
J°i +Ym T?~K ?mv M iB M- [m2M #B i K°i v m ç KÈB tm'i ç¢Q- M?bM [m F?¬M; i
i v #ªQ M K iY FB HmB tm®M;- i`QM; HÁM; •K i?–K +•M M?„+X

"Q+? h?Ov iB M ç F?¬M; i? ç„+ i°B- M?QM; M K FB iQM? HÈM # Q M?B m\ h i?
.mv L;½ iB M i¬M b) çQ+? i?•M ibK i H¨K T?B M ? v b Q\ *?mv M +QÌB5 p T?–M
T?B M iQ€BX *?ŠM; [m - +?d +–M H¨K çQÊ+ i?–M F?¬M; #B i [m, F?¬M; ? v- B
o'M\- h?"i bU H¨ t'm ?´- i?B m ;B i ?B M i¢B `'i iS+ ;B"M- K¨ M;QÆB H¢B +MM; F
K"i M?Q p"vX J¦M MÊ "Q+? h?Ov M,K ç¦- pW H9+ +kM; +MM; M? m iQM? Î i` M ç–
P ? ? ?

óæ½ M?Q p"v- i +kM; i¢K Î L;Qm ædM? hBM?Xô .QÆM; h?B M o'M M;?2 i?'v "¢Q
`ÌB F?ÄB- +kM; pW p†M i?m"M i? Î H¢B +?¶ M¨vX h?S M?'i +¦ i? im Hmv M- i?S
K°i MÆB ?¼+ i`°K i®iX *¦ i? ?¼+ çQÊ+ F?¬M; Qi i?S- M¦B F?¬M; +?WM; ç®B pÈB
b) +¦ çB m i`Ê ;B9T i?b b Q\

óo"v [m€ i®i `²BX *¦ ¬M; +?O M;QÆB Î # M M;QÌB- M?B m H„K i`,K M,K- i ?ŠM H¨ +
? B M;¨M i`"MX æ M H9+ ç¦ i HB M tm'i bQX VK- +¦ i? çB i?2Q ¬M; +?O çB +?Æ
+QÌB M¦BX M;m²M UXV

óVK- Km®M ç´B FB M T?ÁM; M;U iB M F?Q ? v F?¬M;\ô .QÆM; h?B M o'M i?'T ;B

óE?¬M; +–MX aQ T?K M¦B- Î i`QÈ+ F?B i?„M; HB M iB T ? B M;¨M i`"M- F?¬M; +?Q
ç9M; bU i?"iX

óo"v M;QÊ+ H¢B H¨ +¦ w iS5ô .QÆM; h?B M o'M +QÌB F?) i`ª HÌB- óVK- +kM; çQÊ
i®i- i MÆB M¨v +¦ K°i T?–M ç¢B H X æÊB H9+ M;QÆB tm'i bQ +?Q +?Q M;QÆB b

ó±\ *€B ç¢B H ;b\ô "¢Q oB M i`WM; K„i- iÁ KÁ ?ÄBX

ó:B[#Q K"i5ôX

.QÆM; h?B M o'M HB M Î L;Qm ædM? hBM? +?¼M K°i +,M i`¢+? pB M- Î i¢K tm®M
"Q+? L?B- #ÎB pb M¨M; +¦ i? ibK i, Km°B i`QÈ+ FB çB ` ¬M +?mv MX

.QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB- +kM; HB M i?2Q "Q+? L?B çB +?ÆB- K¨ #ªM i?•M .
+?†i i'i +ª i?ÌB ;B M ibK ?B m T?€T i„+ i?–M /B mX h?dM? i?QªM; çB i?Y Hmv M
+ Q i?O ç +'TX h?QÌM; tmv M [m H¢B- M;QÊ+ H¢B +kM; +MM; •m .QÆM; >B [m2
+kM; H¨ +?¶ T?B i?QÌM; F?¬M; i X

J°i çB K F?B M +?Q .QÆM; h?B M o'M +?`m F?¬M; M´B ?„M M?'i +?QM? H¨- i?Q
M;?B KX h?O +€B FBM? ;b\ G'v H¨ h?m–M L[EBM? Ui?m–M T?K+ M[M?•MVX E?
H¨ óE?Q [mªM pB Kô i`QM; i`mv M i?mv iX Í # M M;Q¨B +ÁM i®i K°i Qi- p M?¨ iQ
F?¬M; +¦ M?•M [mv MX

ó.QÆM; H½Q ç¢B- +–m M;QÆB +ÁM F?¬M; çQÊ+ b Q\ .¢v i ? B +?B m- çQÊ+ F?
[m'M [mwi F?¬M; `ÌBX

.QÆM; h?B M o'M +QÌB F?´- KÎ KB M; M¦B, óh i?U+ F?¬M; #B i5ô *€B M;[F?Q M¨
i?U+ i?b +¦ #'v M?B m i?¨M? i?U+X h`ÌB ç'i +?SM; ;B€K- .QÆM; h?B M o'M +MM
ibM? `'i ç°i M?B M- #B M ?¦ i?"i bU M? M?X æ•v H¨ K°i HQ¢B T?ªM SM; ?¦ ?¼+X

óL;QÆB F?¬M; i? i?'v +? i K¨ F?¬M; +Sm M?Q p"vX L;QÆB M?bM K°i +?9i- M;QÆ
/kM; K½M? M?Q p"v +kM; i`` çQÊ+- p"v +ÁM +¦ +€B ;b M;QÆB F?¬M; H¨K çQÊ+\ô
M;?B K i9+X Í i`QM; HÁM; •m .QÆM; >B- H½Q #¨ +O KbM? `'i HÊB ?¢B- M?QM; K
ç° /kM; K½M?X J¨ "Q+? L?B- •m .QÆM; >B ?B M i¢B M;?2 i?'v iB M; M¨M; HB M
M?Q M?bM i?'v K°i p` ¬M i?–MX

.QÆM; h?B M o'M i`W +QÌB F?´- +kM; +?d +¦ +QÌB F?´X

E?¬M; +¦ +€+? M¨Q- +?d +–M ç2K i`QÈ+ FB H M K¢M; M?bM i?'v +€B ;b KQÌB i€K
i`¼M; i?B M- # KQÆB b€m F i?m–M T?K+ pÐ M?[M; +€B HQ¢M i?'i #€i i Q M¨vX
#Q i`+? M¦B ?Qm M¦B pQÊMX hMv iB M +?¼M K'v +€B /¢v +?Q •m .QÆM; >BX

•m .QÆM; >B M;?2 ç M bYM; b®i K°i +?9i- H¢B i`ªB [m .QÆM; h?B M o'M pW ;Bª
?°B #° T?"M €Q M;?o i`QM; ç¦- H"T iS+ i?€B ç° ç®B pÈB .QÆM; h?B M o'M iW M;
ç° bMM; #€BX .QÆM; h?B M o'M +kM; +¦ +?9i i?9 p` €+- +¨M; M¦B +¨M; /kM; +ªK-
J¨ •m .QÆM; >B +¨M; M;?2 +¨M; +ªK i?'v +¦ ç¢Q Hw- +¨M; +ªK i?'v +¦ Hw i?b +¨M; H
o'MX L;?o `^M;- ç•v H¨ +? M? H +?5 L;QÌB i F?¬M; M?[M; çQÊ+ i?m T?K+ +¼T
M?Q p"v- +ÁM +¦ i? i`€B ¬K T?ªB 'T- ?ÆM M[? B M[M?•M p"v K¨ +ÁM F?¬M; ,M
M?B M H¨ ç¢B bQ- F?¬M;- M?•M p"i +'T ç¢B i?–M- bB m +'T bMM; #€B55

ó.QÆM; H½Q ç¢B- F?¬M;- .QÆM; ç¢B i?–M- i H9+ M¨v i`Î p i?Q M;?B K K°i +?9i
h i`QÈ+ FB b Q F?¬M; M;?o ç M\ L[M?•M- +–M /U p¨Q /¶5ô •m .QÆM; >B ?QM;
ç¢Q +–m p²M; # v çBX

kN3X *?QÆM; kN3, J¢+? LQÈ+ L;–K

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 8, h`•M GmM; Eb "¨M i`mv M +"T M?"i M? M? M?'i i¢B +?'K

*?QÆM; kN3, J¢+? MQÈ+ M;–K

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

.QÆM; h?B M o'M H m K°i M„K K² ?¬B H¢M? i?–K M?k- M;QÆB M m H¨ +ÁM F?¬M
` - +kM; F?¬M; M M i`€+? i - i +kM; +?d +¦ H9+ i? M? KBM? ?¨M; M,K /•M; MûM ?

.QÆM; h?B M o'M H„+ KbM? p¨Q iB M T?O- ibK ?B m K°+ +?B T?€T i„+X .QÆM; h'
+?d FûK K°i +?9i +ªK ;B€+- +?d +–M #„i H'v çB K M¨v- HB M +¦ i? M;QM; F i T?€T
ç M;k +?mv MX

o°B p¨M; p¨B M,K- M?Q€M; H M K°i +€B ç½ [m X

J'v M,K M v- .QÆM; h?B M o'M b®M; i?"i bU T?QM; T?9- `'i F?Q€B M?¢+- `'i i?Qª
T?•M i` M?X h`W im Hmv M +MM; ibK ?B m T?€T i„+- i` M +Æ #ªM i, i?Q ;B[+ Q i
H¨ i`"M M¨Q +kM; çB- ç†+ #B i i`"M ç'm +O "¢Q oB MX æ€M; iB +- F, HK+ "¢Q oB
i`"M- #` K°i i K T?˜K iB M ç +?'K /Si- ?B M i¢B "¢Q oB M H¢B #„i ç–m iW ç–mX *

+?¶ i®iX "¢Q oB M b m H–M i, i?Q M¨v- # [m M MY M,K- K°i H–M ?¨M? ç°M; ç°i T
i?U+ HU+ H¢B H M K°i i–M; H–mX

J¨ h?Ov h?'K G M +MM; "Q+? L?B ? B M¨M; +kM; ç m +¦ i,M; H MX "Q+? L?B M v ç
#ÎB pb +ªK ibM? +ªM? ;BÈB i`QÈ+ FB +O M¨M; pšM +ÁM- +?Q M M im pB i,M; H
G M +kM; i,M; H M iÈB HK+ T?˜K iB M [m•M- +?ŠM; [m bS+ +?B M ç'm +O h?Ov
h?Ov h?'K G M M;QÊ+ H¢B H¨ iQÆM; ç®B b v K Î Hmv M ç M i?m"i- +?Q M M .QÆ
ç2K bÎ ?¼+ æ M EBM? +O KbM? /¢v +?Q M¨M;X G¢B i? K .mv L;½ iB M i¬M i`mv
M¨M; +?"K `½B M;?B M M;šKX

æ€M; iB + H¨- Hmv M i•K ç M ?Ä K¬M i?–M ?Ä ç M F?Q ? B i€+ /KM; M¨vX h?Ov
?B mX *?ŠM; [m - M¨M; +kM; i?•M K M; ç M ?Ä K"i i?m"i +O .mv L;½ iB M i¬M- i
ç M ?Ä #B M ?¦ iMv i•K M?Q p"v- M?QM; Î i` M M?B i ç° +U+ + Q- +kM; H¨ +¦ +?
h?B M o'M #B i- ç¢Q Hw im ?¨M? Î +€ M?•M- +?Q M M +kM; F?¬M; /¢v /"T F?m¬M

æÊB F?¬M; # Q H•m- h?Ov h?'K G M HB M #` .mv L;½ iB M i¬M F m i`Î p - i`mv M
+O "Q+? hmv M hBM? "¢+? G çªQ M?'i T?€BX

.QÆM; h?B M o'M i?–K M;?o- /U i?2Q i`bM? ç° ?B M i¢B +O "¢Q oB M +MM; pÈB
T?€T i„+ ç M t2K- Qi M?'i +ÁM T?ªB Î L;Qm ædM? hBM? i`,K i€K KQÆB M,K- +?Q M
F?Q€i ç2K *?d hBM? .šM L;mv i Gm•M çQ +?Q h?Ov h?'K G M /MM;X .M b Q K¦M
i v +kM; ;B®M; M? m- ç M H9+ Km®M `ÌB F?ÄB- /MM; i`mv M iBM M;¼+ #°B Î HQ
#ªQ M¨M; # v [m iÈB ç¦M KbM? +MM; "Q+? L?B +kM; H¨ ;B®M; M? mX

"ÎB p"v- +€B >ˆM; hBM? *?B hBM? +MM; hBM? L;mv i h?–M a M¨v- .QÆM; h?B M
h?'K G M # T?–M- ç +?Q M¨M; +¦ i? iU /Q bY /KM;X

a m p¨B M;¨v HB M iK+ +MM; .QÆM; h?B M o'M HB m K¢M; i`B M KB M- h?Ov h?'K
"Q+? hmv M hBM?X

p T?–M *?d hBM? .šM L;mv i Gm•M i²M i¢B- .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ iQ
o` iB M #®B M¨v M;QÊ+ H¢B H¨ H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M `'i +¦ ?ªQ +ªK- +?Q M
Î +?¶ b€M; M¨v- .QÆM; h?B M o'M +kM; HB M F?¬M; iQM? ;B'm /B KX "ˆM; T?ŠM
i? K +¦ i? çQÊ+ .mv L;½ iB M i¬M ?ªQ +ªKX

S?QÆM; *m²M; K'v M,K [m - +m°+ b®M; i?"i bU F?¬M; i®i- +ÆM iS+ H¨ +¨M; M;
.QÆM; h?B M o'M +MM; "¢Q oB M i?"i bU [m€ i?–M #Q- i?–M #Q ç M H¨K +?Q S?
/¨M; ç°M; i?OX u m ;BÈB *?m u K i°+- +kM; iQM? H¨ K°i i`QM; +€+ i°+ K¢M? +O v
i°+ HQM; T?QÊM; ;B Q ibM? T?B i?QÌM; F?¬M; i X *?ŠM; [m H¢B H¨ +?Q iWM; M
+'T #"+ v m i¬M i²M i¢B- +€B M¨v H¨K +?Q S?QÆM; *m²M; ?Q¨M iQ¨M v M i•K- +?
#B i [m, F?¬M; ? v- +,M #ªM F?¬M; i?¨M? p'M ç X

>ÆM M[S?QÆM; ç¢B i?B m ;B ?„M ˜M M?šM p¨B M,K +kM; +?Q T?€i i€+- K†+ +
ç M i` M ç–m KbM? +MM; S?QÆM; ;B X

óh?B m ;B 5 *?9M; i `®i +m°+ çB m i` `ä `²BX .QÆM; h?B M o'M M¨v +?QM? H¨
ç M M;¨M M,K- +?ŠM; [m ?„M iU M?Q +MM; K i?–M Gw ;B +¦ +?9i HB M HKvXô
[mªM ;B +O S?QÆM; ;B - pšM Î # M M;QÌB S?QÆM; *m²M; ?–m ?¢X S?QÆM; ;B
+?K+ p¢M M,K M v- #ÎB pb b m F?B S?QÆM; *m²M; #€B p¨Q K¬M ?¢ h¨M >mv i K
HB M T?K i?m°+ p¨Q h¨M >mv i K +mM;- KQÊM i? HU+ h¨M >mv i K +mM; K°i i`
J ;BÈB- S?QÆM; ;B T?€i i`B M +¨M; M? M?- ç½ i`Ì i?¨M? K°i i`QM; +€+ ;B i°+ M
M?B M J ;BÈB ç M?'i ;B i°+- K i?–M Gw ;B Î i`QM; K„i S?QÆM; ;B +ÁM +¦ i²M

M;m²M UXV

S?QÆM; *m²M; i`WM; K„i M?bM- i`QM; K„i +¦ F?¬M; i?QªB K€B- +¦ bÊ ?¨BX +¦ +'
p•M +ªK t9+ T?S+ i¢T- M?QM; H"T iS+ #` ?mM; €+ i? v i? - KÎ KB M; ?ÄB, óGB M
?Q¨M; ç t - H¨K b¢+? b) +?9i F?¬M; +¦ p'M ç X L?QM; H¨ M;QÌB +O K i?–M Gw ;
B /€K iMv w ;B i +?¦+- #ÎB pb M;QÌB +O Gw ;B ç m i?•M K"i T?€T- F?¬M; B #B
#B i H¨- iWM; +¦ K'v ç¢B ;B i°+ ;B i M;QÌB çQ+? ? +O Gw ;B - H¨K çQÊ+ `'i b¢+

F?¬M; +¦ MY çB K bÆ ?ÎX L?QM; F?¬M; # Q H•m- p¨B +€B ;B i°+ FB ç½ #` /B i -
pÁM; j M;¨v ç m i M i?¨M? i`QB #KBX

L?QM; .QÆM; h?B M o'M ?¼ .QÆM;- F?¬M; ?¼ GwX L m ?¼ Gw K¨ M¦B- S?QÆM;

óJ°i +QM +?€m çQ+? ? +O Gw ;B H¨ M;?o ?mvM? +O .QÆM; h?B M o'MXô S?
/WM; K°i +?9i iB T iK+ M¦B, óh?B m ;B - H½Q M¬ +¦ K°i +•m F?¬M; #B i +¦ M M M

óL;QÆB M¦B çBXô S?QÆM; *m²M; ç®B pÈB S?QÆM; aBM? pšM H¨ `'i F?Q M ?"mX

óGw ;B [m€ K¢M? K)X æWM; M?bM M;QÌB +O Gw ;B ç®B pÈB # M M;Q¨B M?Q M
K°i ç€K çB M- F?¬M; i? i` m +?¼+X L m bU iQ+? #¢B H°- S?QÆM; ;B i +kM; F
;B 5ô S?QÆM; aBM? HQ H„M; M¦BX L;QÌB Gw ;B # M M;Q¨B +kM; F?¬M; FB m M
Gw ;B F?¬M; i? i` m +?¼+- ç•v H¨ ç¢Q Hw iQ¨M #° i?QÊM; ;BÈB ç m #B iX

óu M i•K çB- i #B iX .QÆM; h?B M o'M ?¼ .QÆM;- F?¬M; ?¼ Gw- +?Q /M ?„M +M
i?'T +O Gw ;B +¦ HB M [m M- i?b iQM? b Q\ *?9M; i +kM; F?¬M; ç°M; K°i M;QÌ
;B X G¨K b¢+? b) K°i +?9i iU M?B M K¼B bU ç¢B +€i- K†+ /M H° +?mv M- i +kM
+kM; F?¬M; +¦ +€+? M¨Q H¨K ;b çQÊ+ +?9M; i Xô S?QÆM; *m²M; pšM H¨ ?B m- Î
H¨ bBM? i²M +?B ç¢QX

óæB tm®M; +?m~M #`- i`B m i"T çO + Q i?O- +?Ì çÊB +Æ ?°B- K°i çÁM T?ªB i`9M;

óo•M;- i?B m ;B Xô S?QÆM; aBM? +mM; FQM? ç€T- tQ v M;QÌB HmB tm®M;X

óæ€M; ;B"MX o"v K¨ H¨K +?Q #´M i¼ pb K°i ;½ ?mv M iB M K¨ ~M M?šM K'v M,KX
F?¬M; i? i? i?S5ô S?QÆM; *m²M; p®M ç®B pÈB "¢Q oB M +¦ ?"M- ç®B pÈB .QÆ
K„+X L?QM; ?B M i¢B i'i +ª ç m #` ?„M i,M; H M H¨K i?M b®M; +? i- +€B ;¼B H¨ F
i v T?ªB M?´ +Ä i"M ;®+5

_ F?ÄB iB M T?O- pW H9+ "¢Q oB M +?¢v iÈB- H¢B Km®M Î MÆB M¨v +O .QÆM;
*?QM? H¨ #ÎB pb i v M;? +O h?Ov h?'K G M i?"i bU [m€ i®iX "¢Q oB M iW M?Ä ç
?QÆM; p` F?¦B HY M?•M ;B M M;QM M?Q p"vX

ó«M; +?O- i ç M i?,K M;QÆBXô "¢Q oB M Î i`QM; b•M M?bM ç¬M; M?bM i•vX

óL?bM +€B ;b\ G M L?B p "Q+? hmv M hBM? `²BXô .QÆM; h?B M o'M M¨Q F?¬M;
ç€M? H¨ +€B +?O w ;bX

ó 5 "¨ +?O i`Î p `²B\ 9+X h?"i tmB t Q- p"v #¨ +?O M?Ä ç•m\ô "¢Q oB M +?d +¦ H
M;? +O "Q+? L?B +kM; `'i F?¬M; i X

óL¨M; çB GK+ ;B `²B- +kM; F?¬M; Î L;Qm ædM? hBM?Xô .QÆM; h?B M o'M i?¨M?

óo"v i ?¬K M v F?¬M; T?ªB ç M m´M; `²B\ô "¢Q oB M M;?2 tQM; `'i #m²M #U+- M
M¦B ` X

.QÆM; h?B M o'M i`ÊM K„i K°i +€B- ?mM; iÊM M¦B, óhB m iY M;QÆB H¨ +?mv M

óE?¬M; T?ªB- i H¨ KÌB ¬M; +?O M;QÆB ` M;Q¨B m®M; `QÊmXô "¢Q oB M H"T iS+
F?¬M; +¦ K†i- p"v +¨M; i®i5 æBX *?9M; i ibK K°i +?¶ +ªM? b„+ imv i ç T m®M; `Q

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ +?9i #B M T?€T H¨K ;b çQÊ+ i?^M; +? M¨v- +kM
+¦ M;QÌB- M;QÊ+ H¢B F?¬M; #^M; ibK M;QÌB çB ` M;Q¨B m®M; `QÊmX óhB m "
h?B M o'M ?QÈM; i`QM; T?ÁM; F m K°i iB M;X

hB m "¢+? iW +Y b´ M?ªv ` - p¨B #QÈ+ M?ªv H M i` M p B .QÆM; h?B M o'M- ?QÈ
K†i HQÌB #B M;X

"¢Q oB M M?bM i?'v p K†i +O hB m "¢+?- H"T iS+ T?ªM SM; H¢B M¦B, ó*?¨Q hB

óVK-ô hB m "¢+? M? M?¨M; W K°i iB M;- `'i H¨ ?QÎM; i?KX

"¢Q oB M pb b Q +¦ i? ç®B pÈB hB m "¢+? F?€+? F?Q M?Q p"v\ *€B M¨v H¨ +¦ çB

*?mv M H¨ M?Q i? M¨vX "¢Q oB M- iW b m F?B ?QÎM; [m i v M;? +O h?Ov h?'K
+Æ #ªM K¶B M;¨v i'i #€Q H¢B ç M- hB m "¢+? # M;Q¨B ;B®M; M?Q H¨ K°i +QM H
K°i +?9i T?€T HU+ / Q ç°M;- WK- HBM? i?9 ;B®M; M?Q p"v H¨ bOM; p"i T?K M[+C

*?Q M M "¢Q oB M +kM; F?¬M; ç2K hB m "¢+? ç p¨Q K„i- M?QM; K¶B F?B ,M +Æ
Hm¬M F?¬M; [m çQÊ+ pÈB "¢Q oB M- Hm¬M +QÈT ç² +O "¢Q oB MX

J°i H–M ? B H–M i?b i?¬B- "¢Q oB M /M b Q +?Q .QÆM; h?B M o'M K†i KkB- ?ÆM
? B p` ç–m # T [mªM +ÆK- ;B€T K†i çQ ` ;BªB [mv i +?mM; F?¬M; çQÊ+- p"v ;Bª

E i [mª- Î K°i ç K i`,M; b€M; M?¬ H M + Q- hB m "¢+? +MM; "¢Q oB M çSM; Î M¦+ i

ó>¬K M v +?B M K°i i`"M- i +?Ì `'i H•m `²BXô "¢Q oB M i?•K i`–K KÎ KB M; M¦B- ó
b m F?¬M; çQÊ+ +QÈT ç² ,M +O i 5ôX

óL m M;QÆB i?m - p b m- M?bM i?'v i T?ªB ;¼B i K°i iB M; H½Q ç¢B- ç®B pÈB
"¢+? +kM; T?®B ?ÊT ç M K°i +•mX

E i [mª ? B M;QÌB çÆM ç'm ç½ `'i `ä `¨M; `²B- "¢Q oB M +kM; `'i ;B[HÌB ?S - p b
F?¦ +?`m M?Q i? M¨Q M[- +kM; T?ªB +mM; FQM? F m, óhB m "¢+? H½Q ç¢BXô *
M?'i +O +ª çÌB "¢Q oB MX

L m M¦B- "¢Q oB M +ª çÌB i¬M FQM? M?'i H¨ B- F?¬M; i? M;?B M;Ì M;QÌB M¨v +?
o'M +O ?„MX J¨ bÊ ?½B M?'i H¨ B- ç¦ +?QM? H¨ hB m "¢+?X

óh?B m ;B i?m çQÊ+ iBM iS+ `²B- ? B M;QÌB .QÆM; h?B M o'M +MM; "¢Q oB M Î
pä i?m–M M?QÌM; iB M H°- ?QÈM; çdM? o•M L;¼ aÆM # v çBXô S?QÆM; aBM? çI
*m²M;X

ó_'i i®i- ;¼B çO M?•M i?O- +?9M; i çB i?¬B5ô S?QÆM; *m²M; +QÌB ? ? - ç•v +
M?B m M,K5

ó*?ŠM; [m - i?B m ;B - iS H½Q i?€B ;B M;¨v ?¬K [m M¦B- Km®M iÈB ç•v K°i +?mv
M;¨B K°i +?9iX >„M ;B®M; M?Q b„T ç M- M;¨B ?B M i¢B `ÌB çB iU M?Q ô S?QÆM

óE?¬M; b QX E?¬M; +–M # Q H•m- M;QÆB Î H¢B +?Ì iS ;B ;B +O i X h +?ŠM;
S?QÆM; *m²M; M¦B tQM;- +–K H'v +U FB K i` M #¨M- ç2Q Î b m M;QÌB- HB M ` F

kNNX *?QÆM; kNN, o•v æ´

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M 8, h`•M GmM; Eb "¨M

*?QÆM; kNN, o•v ç´

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

o•M L;¼ aÆM- H¨ M^K Î K°i M;¼M M9B + Q T?Q ç¬M; #bM? M;mv M #„+ #° L;Qm a
M;¼M M9B b® K°i i` M iQ¨M #° #bM? M;mv MX o` i`Q- pW p†M Î i•v #„+ i?Q Hmv
i`QM; K•vX >ÆM M[+€B o•M L;¼ aÆM M¨v H¨ K°i M;¼M M9B M?B m çdM?- ;B®M
K°i +€B M;¼M M9B ç m pQÆM p¨Q i`QM; K•vX

L;²B i` M çBM? M9B- M?bM K•v iB M HQÊM HÌ- t t K’v +QM iB M ?¢+ iW K°i M;¼
M;¼M M9B FB - +ªM? b„+ imv i ç T- + Q M?½- +?B i? M? m- +?Q M;QÌB i K°i i`”M

ó«M; +?O- M;QÆB M¦B- +?9M; i im Hmv M H¨ pb b Q\ô "¢Q oB M ç°i M?B M ?ÄB K
ªQX

óh`QÈ+ FB H9+ H¨ T?¨K M?•M- im Hmv M H¨ pb i`QÌM; bBM?Xô .QÆM; h?B M o
i`QÌM; bBM? #’i H½QX >B M i¢B i€B iB T iK+ im Hmv M- H¨ pb i?,K /Á +U+ ?¢M
T?QM; M?d\ô VK- +ÁM Km®M i? K K°i +•m- M„K i`QM; i v T?€T i„+ ªQ /B m- +ÎB #
#¨MX

óæ9M;- p’M çdM? çdM? T?QM;- i Km®M i`Î M M K¢M?- i`Î M M `’i K¢M? `’i K¢M?5
ç’K i`ª HÌBX

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

"¢Q oB M H°` bWM; p¨M; i` M ç–m- KQÊM S?QM; G¬B EBK iBM? M;mv M # i?m°+
HU+- Î M?€v K„i ç2K ç–m K°i + Q i?O ç +'T M M i?¨M? /Q ?'m- H¬B HU+ K¢M? K
M;mv M i?–M FBK ç M +O M;QÌB M¨v +m®M `ÆB Î ç'iX Í /QÈB ibM? ?m®M; M;QÌB
H–M ?¨M? ç°M; H m çB M;mv M i?–M w i?S+ i` M M;mv M i?–M FBK ç MX

J¨ hB m "¢+? i?b +¨M; /kM; K½M?X h?•M ?bM? M?Q M?Ä +O M¦ ;B®M; M?Q ç°i T?
Î M?€v K„i iW i` M p B .QÆM; h?B M o'M #B M K'i- +MM; H9+ tm'i ?B M Î T?Q b m
pm®i M?Q M?Ä M? M?¨M; ?QÈM; i` M ç–m p` K ç M¨v +?KT K°i +€BX o¬ i? M? p¬
FBK ç M iW i`QM; ç–m M;QÌB M¨v M?ªv ` X hB m "¢+? i`U+ iB T ?€ K²K Mm®i p¨Q
K'iX E?B M +?Q .QÆM; h?B M o'M FBM? M;¢+ M?'i pšM H¨ M?€v K„i hB m "¢+? #
F?¬M; +ªK ;B€+ #'i +S HU+ T?ªM +?'M ;bX "ÎB Km®M iW i`¢M; i?€B v M H†M; ç M
i€+ /KM;X L?QM; hB m "¢+? ?Q¨M iQ¨M i`€B pÈB K°i [mv i„+ p"i HQ M¨v- .QÆM;
hB m "¢+? KQÊM HU+ HQÊM;- ?Q†+ +?QM? H¨ #ÎB pb HU+ HQÊM; [m€ M?Ä ç M i
?B M i¢B +kM; F?¬M; +ªK ;B€+- ?Q†+ +?QM? H¨ hB m "¢+? ?Q¨M iQ¨M F?¬M; KQ

æ€M? HûM ;B i M;QÊ+ +?QM? i?S+ #„i ç–m5 æÌB M;QÌB i? v ç´B `'i M? M?- i?"i b
i?Ê b,M +MM; +QM K²B- +?d i¢B i`QM; M;„M M;OM K'v ?ÆB i?Î ç½ ç´B H¢B `²BX

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +?"K i` - ç½ bÈK T?¦M; ` o¬ GQÊM; S?€ h?B M :
T?~K K ç - Î M?€v K„i ç¢B i`"M F?ÎB ç°M; ç M p` K ç M¨v p"M /KM; +?•M M;mv M
#¢Q +9+ imv ç½ F?¬M; mv ?B T çQÊ+ bBM? K M? +QÌM; ;Bª ç +'T- M?QM; iQÆM;
M¨v- #ÎB pb iW # M i`QM; T?€ ?Q i?•M i? K°i +QÌM; ;Bª ç +'T imv i ç®B bQ pÈB #

óL´5ô GU+ HQÊM; +QÌM; ?½M +O o¬ GQÊM; S?€ h?B M :BªM iW i`QM; +Æ i? K°
H¨ + Q i?O +'T K ç +kM; F?¬M; +€+? M¨Q M;,M +ªMX h`QM; M?€v K„i- i?•M i? M
*?ŠM; [m - H'v i®+ ç° K„i i?QÌM; +¦ i? i?'v `ä- i?•M ?bM? M;QÌB M¨v iW ç–m i`Î tr
T?K+ `'i M? M?5

.QÆM; h?B M o'M b) ç ?„M F?¬B T?K+ H¢B b Q\ æ€T €M H¨ T?O ç`M?X *Ym l a€
p¨Q- ç2K iQ¨M #° ç–m M;QÌB M¨v # Q p•v Î # M i`QM;- [mª M?B M b m F?B F?¬B T?
*?d +¦ ç2K M;mv M i?–M HU+ /MM; ç M;,M +ªM +€B *Ym m a€i E?Q M¨v t•K M?"TX

>Ov /B i i?•M i? K°i + Q i?O ç +'T- iQÆM; çQÆM; pÈB T? #Ä # i?¨M? T?€T HU
[m - çB m FB M iB M [mv i H¨ T?ªB F?¬B T?K+ ç–v çO i?•M ?bM?- M m F?¬M; M
T?€T HU+- +?Q /M H¨ K°i i?¨M? +kM; F?¬M; /MM; çQÊ+X *?ŠM; [m HU+ HQÊM; M
+'T i?U+ bB m +'T +QÌM; ?½MX *?d /MM; M;mv M i?–M HU+ p"v K¨ +SM; `„M +?†M

o¬ GQÊM; S?€ h?B M :BªM- Î F?¬M; i`mM; tQ v i`ÁM K°i +€B- b m ç¦ K°i ;BªM ç€M
/M b Q +kM; H¨ p¬ ?bM? p¬ iQÈM; +?B HU+- pšM H¨ F?¬M; i? +?„M çQÊ+ K°i çÁM
[m - K°i çÁM iQ¨M HU+ +O o¬ GQÊM; S?€ h?B M :BªM +kM; p M p M T?€ çQÊ+ M
M;QÌB M¨vX

J°i i K T?~K K ç +S F?m'i M?K+ M?Q p"v #` *Ym m a€i E?Q +„M Mm®i5

*Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M Î b m F?B +„M Mm®i b¢+? K°i i K T?~K K ç - mv HU+ #
E?¬M; b B- H9+ M¨v- K ç +? i Î i`QM; i`"M ç½ +¦ # M;QÌB- M?QM; K¨ i?"i bU #` c
M;QÌB .QÆM; h?B M o'M tY Hw M¨vX

.QÆM; h?B M o'M tQ v M;QÌB H¢BX L?bM i?'v hB m "¢+? H¢B i?QªB K€B +?KT +
ç¦ K°i M;KK Mm®i H'v M;mv M i?–M FBK ç M +O M;QÌB M¨vX

S?QÆM; *m²M; FBM? ?½BX æ•v H¨ MÆB M¨Q\ L;QÌB # M i?•M H"T iS+ #B M K'i i'i
*m²M; +¦ +?9i +?•M i v Hm®M; +m®M;X L?QM; H"T iS+ idM? i€Q H¢B S?QÆM; *m
t€+- ç•v H¨ i`"M T?€T F?¬M; ;B M55 ÍiB M ;BÈB- iB M M?•M +¦ i? #¨v ` +€B i`"M
+¦ K°i B H¨ / +?¼+X S?QÆM; *m²M; `®i +m°+ ?B m `²B- pb b Q K°i +Ym T?~K ?m

hU .Q iBM? pU+ M¨v çB /¢Q HQ¢M- pb b Q "Q+? h?Ov iB M ç b) €B K° K°i F v mX
#ÎB pb M;QÌB M¨v H¨ K°i i`"M T?€T i¬M; bQ ?B K i?'vX *¦ i? H'v i`"M T?€T iU i?¨M
H¨ i²M i¢B p¬ ç`+? iB M i¬M i`Î tm®M;X

h`"M T?€T F?¬M; ;B M +O *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M- i?"i bU [m€ /¼ M;QÌBX
+?Q iÄ- M;Q¨B M;ä ç½ iQÌM;- B H¢B +¦ i? M;?o ç M +€B i`"M T?€T F?¬M; ;B M T
ç°M; M¨v- +kM; F?¬M; T?ªB K¢M? K) ;B®M; M?Q i`QM; iQÎM; iQÊM;- i`W #ÎB pb i`
imv i Hm•M- F?B M +?Q F?¬M; ;B M i'i +ª ç m ;B®M; M?Q i²M i¢B +?•M i?"i- i?"i `
i`"M #¨M- i`"M T?€T F?¬M; ;B M M¨v +,M #ªM H¨ # M M;Q¨B i¬ p¨M; M¢K M;¼+- #

.M p"v- Km®M ç°i T?€ F?¬M; ;B M M¨v +kM; +–M T?Q +?9i +¬M; T?mX h`QM; F?Q
i?ÌB ;B M .QÆM; h?B M o'M +¦ i? i` M? i?O +MM; HÊB /KM;X "ÎB pb bÈK ? v Km°
T?€i ?B M +€B çB K v m M¨v- ç M H9+ ç¦ +?d +–M #¼M ?¼ +MM; M? m T?¦M; i?Q
;B M M¨v b) #` T?€T HU+ K¢M? K) tû `€+?X

>ÆM M[H9+ T?QÆM; KbM? +¬M; FQ+?- +?d +¦ i? i"M F?ª M,M; i`QM; F?QªM; i?
ç'm- M m F?¬M; K°i H9+ b m- i`"M T?€T F?¬M; ;B M imv i ç®B F?¬M; M;,M çQÊ+
+ Q i?O ç +'TX

"¢Q oB M i?b i?¬BX hB m "¢+? KÈB ;¼B H¨ HÊB ?¢B- ç M p¬ ªM? çB p¬ imM;- F?
F?¬M; +¦ K°i ;B ?Ä +¦ i? iB T çQÊ+ K°i i`ªQ +O M¦X h?U+ HU+ +QÌM; ?½M- H
t2K ç M K„i +kM; i`WM; ` X J ç +'T i?'T +? i Î /QÈB i v hB m "¢+? ç½ +¦ M,K p`- ª

"¢Q oB M +kM; tY Hw # M;QÌB- +°M; i? K .QÆM; h?B M o'M tY Hw K°i M;QÌB- K
+kM; +?d +ÁM H¢B b€m M;QÌB- i`QM; ç¦ +ÁM # Q ;²K #ªM i?•M S?QÆM; *m²M;X

o¬ GQÊM; S?€ h?B M :BªM +O .QÆM; h?B M o'M p¬ i? M? p¬ iS+ +?¢v ?QÈM; p
/o- M;QÌB i?S M?'i F?¬M; ibK ?„M- +?QM? H¨ #ÎB pb S?QÆM; *m²M; ;B ?Ä M¨v Î
HB M ç½ /MM; iB M M;mv M +QÌM; ?½M +?2 +?Î iQ¨M i?•MX

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ M„K +?„+- o¬ GQÊM; S?€ h?B M :BªM +¦ i? ç°i
+O +QÌM; ;Bª ç +'T F?¬M;X

JQÌB ;½X sY Hw KQÌB ;½- i'i +ª +€B M¨v +?ŠM; [m H¨ H¨K çQÊ+ Î i`QM; pÁM; # K
K¨ çQ¢M i?ÌB ;B M M¨v pW [m - Km®M ç€M? HûM M[ç½ F?¬M; i? H'v çQÊ+ ?B
M?'iX

.QÆM; h?B M o'M K†+ F M?[M; M;QÌB F?€+X S?QÆM; *m²M; #B M i?€B ;B®M; M
KÈB çQÊ+X

ó_–K `–K `–K ô æ•v H¨ iB M; p¨B ;½ K ç +ÁM H¢B +MM; M? m Q M? FQ+? i`"M T
.QÆM; h?B M o'M +¦ i? `ä`¨M; +ªK ;B€+ çQÊ+ i`"M T?€T F?¬M; ;B M F`+? HB i`m

h?ÌB ;B M ç½ F?¬M; M?B m H„KX óJ m- i` M? i?O tY Hw M?B m K'v ;½ M[- ? B M;
M;QÌB- i?ÌB ;B M +O +?9M; i F?¬M; M?B m M[X Í H9+ i`"M T?€T F?¬M; ;B M T
#®M M;QÌB ?Q†+ #®M M;QÌB i`Î tm®M;- +?9M; i H"T iS+ +?¢v i`®MXôX

æ2K iQ¨M #° M;mv M i?–M HU+ `¦i p¨Q o¬ GQÊM; S?€ h?B M :BªM- K¢M? K) Mû i`€
S?QÆM; *m²M;- p¬ i? M? p¬ iS+ ;B'm FQM Î i`QM; +Æ i? S?QÆM; *m²M;X .QÆM;
pB M EBK ç M #´ bmM; M;mv M i?–M HU+ ,M p¨QX G9+ +?m˜M #` T?€i ç°M;- i`"M
ç²M; i?ÌB- i`"M #¨M #¨v i`"M +kM; i?2Q ç¦ T?€ ?OvX .QÆM; h?B M o'M ç m i`QM;
H¨ i?2Q KbM? t¬M; [m # Q M?B m +Y ªB F?¦ F?,M- +¦ K'v H–M +K+ /B M ?ŠM T?
;B9TX *?O v m M?'i H¨- Km®M Hmv M H B K°i +€B i`"M #¨M H¢B T?ªB iB m T?Q K

æ€K M;QÌB S?QÆM; *m²M; çB ` X L?QM; ç°B M;k p®M KQÌB b€m M;QÌB- ?B M i¢B

h`QM; K„i S?QÆM; *m²M; # Q ?¨K +ªK t9+ T?S+ i¢T ç M +U+ çB K- +¦ i?®M; ?"M- +
+¦ bÊ ?½B5 JQÌB H,K p` K ç - K†+ /M H¨ S?QÆM; ;B - ç€K + Q i?O M¨v +kM; H¨
T?•M T?®B bM? bY /KM;- +¦ i? çB m ç°M;X >B M i¢B i´M ?¢B KQÌB K°i M;QÌB- +€
;B K¨ M¦B +kM; H¨ K°i +€B çª FQ+? iQ HÈM5 J°i +€B ;B i°+ KÈB T?€i i`B M F?-
i?B m M?'i +?QM? H¨ M?[M; + Q i?O i`mM; ç ;B B ç +'T M¨v- #ÎB pb `'i M?B m +

K¼B +?mv M ç m T?ªB tm'i ç°M; pk HU+ K¢M? M?'i +O ;B i°+ +?S\ :B®M; K i?–
M?Q p"v- i`mM; +'T i?'T K ç H'v` K°i #° T?"M +kM; +¦i? /¼ +? i pk HU+ K¢M?
L?QM; S?QÆM; ;B F?¬M; çQÊ+X *,M +Æ +O S?QÆM; ;B +kM; F?¬M; b•m- i?"K
Qi ;B i°+ M?` i K HQm +kM; b•m ?ÆM bQ pÈB S?QÆM; ;B X .MM; K°i iW ç M ?bM
H¨ óM?¨ ;B¨m KÈB M´BôX

*?Q M M- K°i H–M M¨v S?QÆM; *m²M; +¦i? M¦B ,M i`°K ;¨ F?¬M; çQÊ+ K'i M„K i?

óL?bM- M?bM +€B ;b\ *?Q iWM; i?'v ç T i` B b Q\ô .QÆM; h?B M o'M ?W H¢M? K

óL;QÆB- ç€M; ;B"M- i M?'i ç`M? T?ªB ;B i M;QÆB5ô S?QÆM; *m²M; M;?B M `,M

jyjX *?QÆM; jyj, G¢B æ°i S?€

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; jyj, G¢B ç°i T?€

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

.QÆM; h?B M o'M K°i H–M M¨v Km®M +?ÆB HÈMX VK- iW MÆB M¨v # v çB J ;BÈB
+MM; pÈB *?d hBM? .šM L;mv i Gm•M ó?QÈM; /šMô- ?ŠM H¨ F?¬M; +¦ M;mv ?B K
M,K i?ÌB ;B M- ç•v H¨ i?ÌB ;B M HÈM M?'i .QÆM; h?B M o'M i` M? i?O ç M +?Q #ªM
M,K i?ÌB ;B M im Hmv M M¨v- .QÆM; h?B M o'M +–M +¦ çQÊ+ pk HU+ imv i ç®B i
iQ¨M #° i? HU+ Km®M ibK KbM? H¨K T?B MX æQÆM; M?B M- ;B B çQ¢M ?B M i¢
H¨K T?B MX

"ÎB pb #Q K"i h?QÆM; hB M T?O ;B[çQÊ+ T?B i?QÌM; FQM- T?ÄM; +?WM; M; v +ª
#B i M?d\

.QÆM; h?B M o'M K°i H–M M¨v F?¬M; +?d Km®M K°i H–M M[Hmv M +? *Ym E?9
Km®M Hmv M +? i`"M ç² h?"T hmv i ç¢B i`"M5 h?"T hmv i i`"M +¦ i? T?•M +¦ i? ?
ç m mv HU+ p¬ +MM;- ?ÊT M? m H¢B K¢M? K) ç M +U+ çB K5 aQ b€M? K¨ M¦B- i`
+? / /¨M; ?ÆM M?B m- M?QM; K¨ +?O i`"M H¢B +–M KQÌB M;QÌBX .QÆM; h?B
M;QÌB- M?QM; K¨ F?¬M; M M [m M- .QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B +¦ h`•M GmM; E€
KQÆB [m•M +Ì- +kM; +?QM? H¨ +¦ i? #¨v ` i€K h?"T hmv i i`"M- imv i ç®B +¦ i? [
;B i°+X *MM; *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M F?€+ M? m H¨- h?"T hmv i i`"M H¨ K°i
p¨Q i`"M iS+ H¨ imv i5 hmv i p¼M; imv i K M?5 JQÌB ;½ +'T #"+ iB M [m•M #¨v `
?W5 h?'T T?~K K ç p¨Q i`"M i?b F?¬M; ç M # T?9i ç²M; ?²- H"T iS+ +?ÆB tQM;
+'T #"+ K ç #¨v ` ç¢B i`"M- +?Q /M +?d H¨ KQÌB M?'i T?~K K ç - ?„+ ?„+- M´B H
/¼ +? i M;QÌBX

.QÆM; h?B M o'M i`QÈ+ FB F?¬M; M;?o iÈBX *?Q /M M;?o iÈB- H'v iQM? +€+?
o'M +MM; F?¬M; i?U+ i?BX L?QM; .QÆM; h?B M o'M #` +?¼+ ;B"M `²B- H¨ ?Q¨M i

h¨B HB m [mw i`¼M; i` M i v .QÆM; h?B M o'M i`ªB [m M?[M; M,K ;–M ç•v i?m i?"T
hB M h¬M HQm H¢B- +kM; çO .QÆM; h?B M o'M iB m t¨BX

h`"M #¨M *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M- .QÆM; h?B M o'M H¨ /MM; F?Ä iB M i?B M
FB ç M Hmv M +? X æQÆM; M?B M K¦M ç² +?ÆB M¨v +¦ +?9i F?´M; H²- F?¬M; +
.QÆM; h?B M o'M /MM; o¬ GQÊM; S?€ h?B M :BªM +® ;„M; H¨K K°i M,K i?ÌB ;B M
+„i K°i T?–M KQÌB tm®M;- K i ç M .QÆM; h?B M o'M +kM; b„T K'i MQÈ+ `²BX

Gmv M K¦M ç² +?ÆB M¨v T?ªB /U p¨Q hB m "¢+? +MM; "¢Q oB MX "ªM K¢M; v m
i? K ?Ä +?9+ i?–M i?¬M; +O "¢Q oB M- T?®B ?ÊT ?B m [mª +QÌM; ?¦ i,M; T?9+
F?¬M; M;WM; /QM; Hmv M- p'M ç T?€T HU+ F?¬M; +–M [m M i•K- .QÆM; h?B M
T?~K iB M [m•M ` - #¼M ?¼ Hm•M T?B M F?¬M; M;WM; +mM; +'T çO T?€T HU+X

æQÆM; M?B M- .QÆM; h?B M o'M i`B m ?²B #¼M ?¼ iB m ? Q M;mv M i?–M HU
M?[M; M,K ;–M ç•v .QÆM; h?B M o'M /U i`[F?¬M; Qi ç M /QÊ+- pW H9+ /MM; ç M

.QÆM; h?B M o'M i?b i"T i`mM; iBM? i?–M Hmv M +? i`"M ç² h?"T hmv i i`"MX *
Q ;²K, h?B M hmv i i`"M- æ` GB i i`"M- S?QM; >®M; i`"M- >¨M ",M; i`"M- EBK Z
i`"M- GB i .B K i`"M- G¢+ >²M i`"M- >²M; h?Ov i`"M- >²M; a i`"M KQÌB i`"MX JQÌ
p¬ +MM;X h`"M ç² +O +?9M; M¦- i`QM; h`"M ç¢Q h?"T Zmv M +O .QÆM; h?B M o'
M[M?[M; M,K ;–M ç•v ibK ?B m i`"M ç¢Q +kM; F?¬M; T?ªB Hmv M F?¬M;- ç®B p
HB M #„i ç–mX *kM; K v K„M H¨ +QM `®B +?O i`"M- M m F?¬M; .QÆM; h?B M o'M
T?®B ?ÊT- KQÌB M;QÌB ,M w- +ÁM T?ªB /¢v HQÊM; HÈM i`B i?S+ i`"M T?€TX *¦ i?
i`"M F?¬M; T?ªB ç®B pÈB +€B i`"M T?€T M¨v +¦ çO ?B m #B i- +,M #ªM F?¬M; T?€

h`"M ç² H'v ",M; h¨K hB p¢M M,K T?®B ?ÊT h•v S?QÆM; hBM? EBK- >¶M æ°M hB
[m€B Hmv M +? X .QÆM; h?B M o'M +ÁM i¢B i`QM; i`"M ç² t2M HšM K°i Qi iB M i?
b m ç¦ +?QM? H¨ F?„+ +? i`"M ç²X *€B +¬M; i€+ M¨v H¨ i®M i?ÌB ;B M i®M bS+ M

h`,K M,K- bm®i i`,K M,K i?ÌB ;B M- i`QM; M?€v K„i ç½ i`¬B [m X

h?"T hmv i i`"M ç² +O .QÆM; h?B M o'M `®i +m°+ Hmv M +? ?Q¨M i?¨M?- ç•v H¨
i?m i?"T +O iB M ;BÈB- iB m T?Q p¬ b® i•K ?mv i- i`,K M,K i?ÌB ;B M çB ibK ?B
h?"T hmv i F€ i`"M KB M +QÌM; ?Q¨M i?¨M?X JB M +QÌM;- ç9M;- [mª i?"i H¨ KB M
hmv i i`"M Î i` M i`bM? ç° iBM? /B m +kM; F?¬M; i?'T ?ÆM *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢
Î i`QM; i`,K M,K ?Q¨M iQ¨M im i"T +kM; M„K ;B[- +ÁM T?ªB t•K M?"T çB M;?B M +
+?d +¦ .QÆM; h?B M o'M ç–m ¦+ +?d b® i?¬M; KBM? + Q M?Q p"v KÈB +¦ çQÊ+ H
#® +MM; pÈB M;° iQM? bB m K¢M? M¨vX æQÆM; M?B M- ibK ?B m i`K +°i i`"M ç
`'i HÈMX

a m F?B ?Q¨M i?¨M? h?"T hmv i i`"M- .QÆM; h?B M o'M +ÁM HÊB /KM; ?ÆM KQÌB
L v .QÆM; h?B M o'M ç½ F?¬M; T?ªB M;¬ ?¢ K¬M; M[- h`•M GmM; E€ "¨M i?"i
i?–M /B m Î i`QM; i?S .QÆM; h?B M o'M iWM; +?SM; FB M- +?d Î /QÈB p"M K M?
GQÊM; S?€ h?B M :BªM +ÁM ?mv M /B m i?–M F€ ?ÆM ;'T i`,K H–MX

L?[M; [m•M +Ì M¨v- +¦ i? H'v çªK çQÆM; +QM K„i +O KbM?- +kM; +¦ i? ç°+ H"T +
.QÆM; h?B M o'MX h?"K +?Q- .QÆM; h?B M o'M +ÁM +¦ i? T?•M ` i?–M i?S+ ç M
+€+? F?€+- h?"T hmv i ç¢B i`"M- +?d +–M .QÆM; h?B M o'M ?¼+ tQM;- M?Q p"v H
KQÌB +QM `®B +?O i`"M- #¨v ` iBM? /B m imv i Hm•M- T?®B ?ÊT ,M w h?"T hmv i

h`,K M,K i?ÌB ;B M +kM; F?¬M; T?ªB H¨ H½M; T?Q F?¬M; +¬M;X *€B h?"T hmv i
o'M +kM; ibK ?B m F?¬M; b B #B i H„K- H¢B i? K ;BªM; ;BªB i` M h`"M ç¢Q h?"T
M;¨v /B M Hmv M- mv HU+ F?¬M; /€K M¦B ç¢i iÈB KQÌB i?¨M?- Qi M?'i +kM; +¦ #ª
M?B M- i`"M ç² +O .QÆM; h?B M o'M +kM; p M p M +¦ i? ÎiB M ;BÈB ` p i ç•v K
i?b +€B ;b +kM; F?¬M; T?ªBX *?ŠM; [m - +€B M¨v ç½ H¨ çO `²B5 lv HU+ +K i? +Á

h`,K M,K- hB m "¢+? # M FB +kM; H'v çQÊ+ i?¨M? [mª- +m®B +MM; H¨ ç2K K°i T
i¨B FB /mM; Hmv M i?¨M? +¬M;- +ÁM H¢B +–M .QÆM; h?B M o'M iU KbM? ç M tY

h`QM; « EBK "¨M GQM; G¬ H¨ K°i çQ¨M i¨B HB m /QM; Hmv M i?¨M? ;B¼i MQÈ+- .Q
K°i Qi T?®B i¨B +–M i?B i- /U i?2Q ;?B H¢B i`QM; h`"M ç¢Q h?"T Zmv M iWM; #Q
i`bM? M¨v `'i +~M i?"M `'i +~M i?"MX

*€B [m€ i`bM? M¨v i®M KQÌB # M,K i?ÌB ;B M +O .QÆM; h?B M o'M- iB m T?Q HQ
ç¦- .QÆM; h?B M o'M +kM; +¦ i?m ?Q¢+? `'i HÈM- Hw ;BªB ç®B pÈB *Ym E?9+ >Q
K°i i?¨M?- +¨M; ?B m i?'m ç€Q +€B ç¢B i`"M M¨v- i?b +¨M; H¨ bÊ ?½B i? M i`"M M

æ¢B i`"M +O i?QÊM; +´ hB i ;B€Q- p¬ Hm"M M;QÌB M¨Q #¨v ` ç m HQM; i`ÌB HÎ ç

.QÆM; h?B M o'M t2K M?Q ?Q¨M iQ¨M K K'v ç¢B F€ i`"M M¨v- M;¨v ç K +?mv M M;
*mM; 'M- .QÆM; h?B M o'M +kM; iQM? Hmv M +? K°i H–M M[- M?QM; i?B m K°i
M,KX

.QÆM; h?B M o'M iBM iQÎM; i?QÊM; ;BÈB `°M; HÈM- F?ŠM; ç`M? b) +¦ *Ym l JB
.QÆM; h?B M o'M /Si F?Q€i ?¢ ç¢i K M? H M? ibK FB K +?Q >mv i J - H¢B T?€i
iS+- Km®M M¨M; +kM; ?¶ i`Ê ibK K°i +?9iX

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; im Hmv M Î iQQM; iB M T?O- K¨ H¨ b m F?B ç2K hY
H¢B K°i T?2M- /U p¨Q M,M; HU+ ?'T i?K +?m i?B M iBM? HU+ +O M¦- Î çdM? +
S?¨K- ioM? i¼ im Hmv MX

>mv i J æBM? —M # M FB i`B m i"T iQ¨M #° HU+ HQÊM; h?B M oÁM; ibK *Ym l J
ç²M; i?ÌB +kM; ç M; iQ¨M HU+ i?m i?"T iQ HB m +¦ HB M [m M S?QÆM; ;B X t2K i

.QÆM; h?B M o'M ç2K i`"M ç² h?"T hmv i i`"M ?9i p¨Q i`QM; +Æ i? - H'v Gmv M h
K¢M; +?•M M;mv M M;¨v ç K F?¬M; M;WM; i Hmv MX *€B i`"M ç² M¨v +QB M?Q H¨
+¨M; /¨B- mv HU+ M¦ +¦ F?ª M,M; T?€i ?mv +kM; +¨M; HÈMX

JQÌB +€B i`"M ç² i¢B ?¢ ç M çB M- /QÈB Gmv M h•K æ M >Ä ?WM; ?U+ i?B m ç®i
M?¢i KQÌB K¨m F?€+ M? mX

.QÆM; h?B M o'M M;²B tm®M; H–M M¨v +?QM? H¨ K°i M;¨M # i`,K M,K- pšM F?¬
iQÊM; ç€X

hB m "¢+? i`€B H¢B H¨ #° /€M; +k- iW b€M; ç M i®B- +?ÆB ,M- ,M M;O- M;O H¢B
H¨ +?ÆB "¢Q oB MX

"¢Q oB M M?[M; M,K ;–M ç•v iB M #° +U+ i®i- +¦ hB m "¢+? H¨K #²B Hmv MX

h`QM; pk i`K- p¬ #B M p¬ ?¢M- S?B hBM? S?¨K +?¢v M?Q # v ?ÆM K°i M;¨M #®M i
` F?ÄB T?¢K pB iBM? pU+- ?QÈM; iÈB iBM? pU+ +?¶ J ;BÈB # v çBX S?€T HU+
M;WM; €T b9+ +?B i tm'i- €T b9+ H¢B H¨K +?Q i?m–M F?B MX *?•M HU+ +O H¬
?MM; ?"m- ;B®M; M?Q K°i i–M; ç¢B F?Q K¨m p¨M; ç2K H¬B +?9+ FBK ç M p•v Î #
h?B M o'M bY +?[p¨ +? i¢Q +,M #ªM +?Q iWM; i`ªB [m i?ÌB ;B M /¨B H•m H„M
i?QÌM; i`Q K¢M;- M?QM; +¦ i?ÌB ;B M H„M; ç¼M; H¢B- .QÆM; h?B M o'M F?¬M; i?
K¢M?X L?bM K°i +?9i T?€T i„+ +?•M HU+ pÌM [m M? +?mM; [m M? H¬B +?9+ FBK ç
.QÆM; h?B M o'M +¦ i? iMv w iB m t¨B- iMv w bY /KM;- H¢B T?®B ?ÊT +MM; M;m
bQ pÈB i`QÈ+ FB F?¬M; #B i K¢M? ?ÆM # Q M?B m H–MX

L;mv M i?–M HU+ HQÊM; imv F?¬M; ;B i,M; # Q M?B m- M?QM; K¨ H¢B Î /QÈB H
+¨M; iBM? i?m–M- +¨M; M;¨v +¨M; i?m–M ?"mX L;mv M i?–M +O .QÆM; h?B M o'M
KBM?- +¦ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ `) K•v M?bM i`ÌBX

J°+ i?m°+ iQM? i?–M T?M- K°i M;KK #` i`mM; ;B M pB M M;mv M ç M K¨m p¨M; FB
h?B M o'M M;°- ?B m ` K°+ +?B T?€T i„+- ç¢i iÈB v m +–m M;QM; ç MX h'i +ª ç½
b¬M;X

S?€T i„+ FBK [m M; #m¬M; tm®M;- +ª M;QÌB .QÆM; h?B M o'M ç„K +?bK Î /QÈB
T?OX h` M M;mv M i?–M i?S+ ?ªB- H¢B F i ` K°i ç¦ M;mv M i?–M F i iBM?X > B
;B®M; M?Q MK ?Q - iªM ` M;mv M i?–M HU+ iBM? i?m–M- h?¬M; >mv M GBM? h¨
+¨M; K¢M? +¨M; i?m–M +mM; +'T- K'v ç¢Q T?M +?[+´ [m€B tm'i ?B M Î i` M #B
Hmv M `9i M?Ä K°i i?¨M?X

*¨M; F?ª [m M H¨- H¢B K°i H–M M[HB M i?¬M; F?¬M; ;B M i?–M #Q +?Q #B i FB
HK+ i?m"M i? K¨ i?¨M?X *¦ iWM; i`ªB K°i H–M i`QÈ+- .QÆM; h?B M o'M `'i i?m"
M;QM; F i K°+ +?B T?€T i„+X

" i`,K b€m KQÆB H,K F?Q ?ªB KÎ ` iQ¨M #°- çB M +m²M; i`¨Q p¨Q i`mM; ç M çB
K¨m t M? H€ KÈB i?¨M? ?bM?- `®i +m°+ Î b m F?B ? Q ? i iQ¨M i?•M T?€T HU+- K
+¦ F?Q iS+ i?•M ?Á iW i`QM; EBK ç M i`¨Q ` X

hY G hB M u M;•M [m M; K½M? HB i- +?m i?B M iBM? HU+ +¦ K†i F?„T MÆB i`QM
i`QM; +Æ i? .QÆM; h?B M o'M- +?mv M ?¦ H¨K iB M i?B M +?•M M;mv M iBM? i
M;mv M- F?¬M; +¦ F?€+ #B i i?m°+ iQM?- +¦ i? +?mv M ?¦ H¨K #'i +S i?m°+ iQM
MB K +O F bÎ ?[mX *kM; #ÎB p"v- i`QM; +Æ i? .QÆM; h?B M o'M +?Q /M +¦ ? B H
M? m- +kM; b) F?¬M; ªM? ?QÎM; ç M iB M i?B M +?•M M;mv M p"M +?mv M- M;Q
/mM; M?"T i`QM; ç¦X

h?B M FB T i?2Q ç¦ K¨ ç M- .QÆM; h?B M o'M KÎ ? B K„i- çSM; /"v- T?•M T?¦ Zmª
S?B hBM? S?¨K i`®M t K°i +?9iX

jy9X *?QÆM; jy9, æªQ J„i "®M L;¨M L,K

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; jy9, æªQ K„i #®M M;¨M M,K

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

h?B M FB T F?¬M; iQM? +€B ;b- h?B M G¬B EBK h?•M +O .QÆM; h?B M o'M /QÈ
ç¢i iÈB ç M;k +?mv M i–M; i?S b€m- i?•M i? T?ÁM; M;U +¦ i? M¦B b€M? pÈB i?Q

hB m "¢+? +kM; çQÊ+ +?¶ i®i- F?¬M; ç w iÈB "¢Q oB M- +?¢v i`QM; T?ÁM; çB iB

J°i H–M M[çB H M S?B hBM? S?¨K- .QÆM; h?B M o'M ,M p¨Q K°i pB M h?'i *?Q
iB T iK+ im Hmv M- ibK ?B m T?€T i„+X

.QÆM; h?B M o'M i`€B H¢B Km®M i?Y K°i H–M +¦ i? ? v F?¬M; Î i`QM; i?ÌB ;B M
M;mv M ç M K°+ i?m°+ iQM? i€+? ` X

h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆM; æ M [mª i?U+ `'i #B M i?€B- b m F?B ,M p¨Q- .QÆM; h
i®+ ç° ibK ?B m T?€T i„+ ç + Q # i`,K H–M5 h®+ ç° ?'T i?m +?m i?B M iBM? HU+
M;mv M +kM; iQÆM; iU M? M? ?ÆM # i`,K H–M5

L;mv M i?–M HU+ +O .QÆM; h?B M o'M- ç M; i`QM; i,M; H M FB m i?ŠM; i€T- i
i´M; bªM HQÊM; ? v H¨ +?'i HQÊM;- ç m ç M; i,M; H MX

ob +?B HB K°+ +?B T?€T i„+- t•v /UM; i?B M i? im–M ?Q¨M KÈB- .QÆM; h?B M
pB M H¢B K°i pB M ,M p¨Q h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆM; æ MX

:B®M; M?Q HÌB H #¨M +?d /šM ;Bª- +?d +–M T?€T i„+ +ªK M;° ç¢i jW i`Ì H M- M?
ç°M; T?•M ?¦ X J°i H–M i`QÈ+- .QÆM; h?B M o'M ibK ?B m H¬B +?B T?€T i„+- /MM
M¨v Î /QÈB bU i`Ê ;B9T +O h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆM; æ M- H¢B +?d /MM; K°i i`,

L;mv M ç M +O .QÆM; h?B M o'M T?•M ?¦ bQ pÈB K°i H–M i`QÈ+ +ÁM i?m"M HÊ
+?B T?€T i„+ #B M i?¨M? K°i pB M M;mv M ç M K¨m t M? H€ K¢ T?•M ?¦ ` X J°+ +
ç½ ?Q¨M i?¨M? bY /KM; #bM? i?QÌM; iW i`QM; M;mv M ç M M?ªv ` - iB m i€M p¬
K M? H #¨M bÎ ç¢B #B m K°+ +?9+ i?–M T?M +kM; +¦ #B M ?¦ +MM; H–M i`QÈ+ ;

æ•v H¨ pB M T?€T i„+ FBK ç M i?S ? B- pšM M?Q +k ;B®M; M?Q pB M FBK ç M i
i`mM; ;B M #ªM K¢M; FBK ç M K¨m t M? bšK +MM; M? m p"M +?mv M- ?Q¨M K„ i?B
H¨ i? K +?B m i?B M ç` T?€T [mv- pk i`K T?€T i„+ t•v /UM; T?QÆM; i?S+ p"M +?r

> B HQ¢B T?€T i„+ +?•M HU+ [m'M [m M? Î i`QM; K¶B +€B M;mv M ç MX hB M i?B
#° ç M çB M- F?¬M; M;WM; +?B i tm'i iB M i?B M +?•M M;mv M- iW i`QM; # pB M
i`¨Q p¨Q i`QM; F?Q ?ªB ç M çB M- +?"K `½B i,M; H M T?€T HU+ iQ¨M i?•MX

.QÆM; h?B M o'M ç M;k +?mv M i?¨M? +¬M;- +ªM? ;BÈB H¢B i,M; H M K°i i?¨M?-
H M iÈB +'T #"+ iB M [m•MX *?ŠM; [m - `'i ?B M M?B M- i?U+ HU+ .QÆM; h?B M
[m•M5

S?QÆM; ;B ç„+ i°B K°i i`"M T?€T i¬M; bQ- iBM iS+ M¨v F?¬M; #B i M?Q i? M¨Q
M;Ì- ç•v H¨ .QÆM; h?B M o'M +?d ?mv h?B M oÁM; ç M; i¢Q i? 5 S?QÆM; ;B /M
K'v +?K+ p¢M M,K- b m HQM; H¢B +¦ h¨M >mv i K +mM; H¨K +?¶ /U - .QÆM; h?B
i?"i F?¦ +?®M; H¢B b® ç¬M;X

*?Q M M .QÆM; h?B M o'M H'v L;k Zm, o"M h¨B h?m"i- ç2K i`Q M?È iBM? i?¢+? T?
+?Q æBM? —M- Km®M ?„M Î J ;BÈB i¢Q i? - +¬ H"T S?QÆM; ;B 5

L;QÌB J ;BÈB- H'v HÊB H¨K ç–m- +€B ;b M?•M M;?o ç¢Q çS+ i'i +ª ç m H¨ `„K +?

S?•M HQÊM; +O i`"M T?€T i¬M; bQ F?¬M; +–M M?B m HÌB- K¼B M;QÌB ç m #B i>
+€B ?"m [mª M¨v- M;šK H¢B HB M ç€M; bÊX

h`Q M?È iBM? i?¢+? F?¬M; #B i M?Q i? M¨Q #„i ç–m +?ªv ` Î +?Ê- ç†+ #B i F?B
ç H¢B K°i +•m FB , óo2 b m ` M;Q¨B +˜M i?"M pMM; #MM i` M çQÌM;- F?¬M; +–M
` M[Xô G¨K +?Q S?QÆM; ;B HÁM; M;QÌB ?QªM; bÊX o¨B +€B i¬M; K¬M +MM; ;B
;B ;B Q ?ªQ- +kM; ç m M;?o p HQÊM; K°i +?9i T?•M HQÊM; +O KbM?- F?¬M; ?
i`b F?QªM; +€+?X

L¦B çM - B Km®M H9+ ` M;Q¨B +ÁM T?ªB Hm¬M Hm¬M i?ª ` K i?S+- /mv i`b KQ
a m ç¦ +ÁM T?ªB ç„+ i°B K°i i`"M T?€T i¬M; bQX

B +kM; F?¬M; Km®M- #ÎB pb i`"M T?€T i¬M; bQ [m€ F?OM; #®5 :B€ i`` S?QÆM; ;
K°i i`"M T?€T i¬M; bQ H¨ ç`+?X J¨ F i?M +O S?QÆM; ;B - +QÌB ç M KB M; +kM; F
/Q /U #„i ç–m HB M ?ÊT çª FQ+? i? HU+ S?QÆM; ;B Î J ;BÈB- i? HU+ S?QÆM;
çª FQ+? i`bM? ç° F?€+ M? mX

h`QÈ+ FB S?QÆM; ;B +¦ ç²M; KBM?- K¼B M;QÌB i? HU+ M; M; M? m ?Q†+ H¨ i
M;QÌB +kM; F?¬M; /€K H°M t°MX L?QM; ?B M i¢B S?QÆM; ;B #` +¬ H"T- M;QÌB
+¨M; M?B m- F?¬M; +?d +¦ i`ª i?M- +ÁM H¨ #€M p` i`"M T?€T i¬M; bQ FB K°i +€B
B b) #Ä [m \

h¨M >mv i K +mM;\ L;QÆB +?Q `^M; p¨B çS i` +QM ç€M? M? m- ç¢B M?•M b) çB [
;B +ÁM i` m +?¼+ K°i i`"M T?€T i¬M; bQ- + Q i–M; +O h¨M >mv i K +mM; F?¬M;
F?¬M; i?'v- ç K†+ i? HU+ S?QÆM; ;B ç M; iWM; M;¨v #` Mm®i K'iX

h¨M >mv i K i¬M\ G½Q M?•M ;B ?„M ç M; i`QM; # [m M- F?¬M; `ªM? ç w iÈB S?
M[;B Q /`+? ç½ ç¢i i?¨M?- M;QÆB +?Q i ç² p"i- i +?Q M;QÆB K°i K ç im´B +ÁM
#bM? i?QÌM; p¢M M,K +kM; F?¬M; M?B m- H½Q M?•M ;B ?„M # [m M- B /€K [m'

:B +?O S?QÆM; ;B - +kM; +?QM? H¨ H½Q +? +O S?QÆM; *m²M;- S?QÆM; G M
K i`€MX h? HU+ S?QÆM; ;B Î i`QM; M;„M M;OM K'v i`,K M,K i?ÌB ;B M- H"T iS+

E?¦ ç`+? b® ç¬M;5 S?QÆM; G M; #B i S?QÆM; ;B ?B M i¢B ç½ #` +¬ H"T- ?QÈM
?ªQ +–m pB M- +,M #ªM F?¬M; +¦ K°i +?9i ?²B •K- i?"K +?Q M;QÌB i M; v +ª i`mv
H¢BX

ó"®T- #®T5ô h?ŠM; i v ? B +€B i€i- ?mM; ?,M; ç€M? p¨Q i` M K†i S?QÆM; *m²M
ç M +„M `,M; M? +? KB M;- [m€i, óL;QÆB i M M;?`+? iY M¨v5 L;QÆB i` m +?¼+ B
K°i i`"M T?€T i¬M; bQ\ L;QÆB M?bM S?QÆM; ;B ?B M i¢B K°i +€B- i´M i?'i # i
i?M i?"i bU +ÁM +?Q ibK iÈB +Y 5ôX

ó*? - +QM- +QM H9+ 'v F?¬M; #B i ?„M H¨ i`"M T?€T i¬M; bQ5ô S?QÆM; *m²M; O

ó>W- S?QÆM; aBM? ç½ M¦B pÈB i - M;QÌB i v M H¨M?- H¢B ib 3`ÐÆ• À b)

óh `ä `¨M;- hY .¢ hBM? M;?2 M¦B +–M +QM +?€m çQ+? ? +O Gw ;B KÈB +¦ i? iU
o'M M? ;B¼M; i`ª HÌBX

óæQÊ+- F?¬M; i?¨M? p'M ç X L;QÆB ?B M i¢B Î MÆB M¨Q- H¨ M;QÆB ç M ibK i - ?
H¨ +?9M; i ibK K°i +?¶ +?¢K i`€M\ô Gw h?W S?QM; M? ;B¼M; M¦BX

óVK- M; v i¢B S?QÆM; u hBM? çB\ h pW H9+ i?m"M iB M çB [m H¨K +?9i +?mv
;B¼M; i`ª HÌBX

óS?QÆM; u hBM?\ h çB [m i?b F?¬M; b Q- M?QM; H¨ M;QÆB pW tm'i ?B M Î i`m
+¦ p¬ b® + Q i?O p•v +¬M; M;QÆBX h`W T?B M;QÆB F?¬M; +–M i`mv M i®M; i`"
S?QM; + m K¨v +?–M +?Ì M¦BX óæ¢B + - i F?¬M; #B i #B M ?¦ K°i +€B #° /€M; ç
i`ÊM K„i K°i +€BX JbM? +kM; F?¬M; T?ªB M;m M;®+- çB K ç¢Q Hw 'v +kM; F?¬M;

ó*kM; ç9M;5ô Gw h?W S?QM; M;?2 tQM; ;"i ç–m M¦BX óæQÊ+- # i?€M; b m çB-
Hw HB M çB [m - ç M H9+ ç¦ i i?¬M; #€Q M;QÆBXôX

óæQÊ+Xô .QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m ç€T- F i i?9+ i`Á +?mv MX

óZmªM; L;mv iX sQ+? >MM;- +€+ M;QÆB p¨Q iB M T?O çBXô .QÆM; h?B M o'M M
p¨Q iB M T?OX a m ç¦ i?m ?²B S?B hBM? S?¨K- H'v ` *?d hBM? .šM L;mv i Gm•M
*?B hBM?- #®M pB M hBM? L;mv i h?–M a - KÎ ` .šM L;mv i *?B J¬MX

.QÆM; h?B M o'M /MM; ªQ i?m"i i? v ç´B K°i +€B #° /€M; çB p¨Q .šM L;mv i *?B J

h`QM; +?ÈT K„i- .QÆM; h?B M o'M tm'i ?B M Î i`QÈ+ K°i +€B i`mv M i®M; i`"M ;B
M?B M- # M i`mv M i®M; i`"M +?QM? H¨ K°i +€B i?¨M? i`'MX

h`mv M i®M; bQ +~M i?"M HB + .QÆM; h?B M o'M ? B +€B M?B i ibM? ?ÄB, ó*¬M

.QÆM; h?B M o'M i?ª ` mv €T- ?W H¢M? K°i iB M; M¦B, óa Q- MÆB M¨v +ÁM T?ª
i` /'m i v ? v b Q\ôX

h`mv M i®M; bQ M¨v +?ŠM; [m H¨ K°i M?` T?~K iB M [m•M- M¨Q ç`+? M´B mv €T
o'M- K² ?¬B H¢M? i?"i +?ªv `²B- F?¬M; /€K M¦B iB TX Í J ;BÈB +¦ +'T #"+ +? ç
M;?B K M;†iX G'v ?¢ T?¢K i?QÊM;- +¦ i? i`U+ iB T #` ç€M? ;B iX

.QÆM; h?B M o'M i`U+ iB T p¨Q i?¨M?X S?QÆM; u hBM? ?B M i¢B imv `^M; pšM ç
ç°+ ç¢B- M?QM; M;QÌB H¨K ,M B [mªM +€B S?QÆM; u hBM? M¨v H¨ B H¨K +?O-
h`QM; i?¨M? pšM M?Q +k M€Q M?B i T?B T?¨K- + Q i?O +'T #"+ K [m•M K ç pšM

Zm ?ÆM KQÌB +QM T?®- Km K°i Qi Hmv M i¨B +MM; HBM? /QÊ+- M?bM i?'v b„+
iMv iB M ibK K°i ;B M F?€+? b¢M Î H¢BX J¨M ç K #m¬M; tm®M;- .QÆM; h?B M o'M
Î i`QM; T?ÁM; +O F?€+? b¢M- b m F?B /MM; i?–M i?S+ +~M i?"M t€+ M?"M- #¨v K
>mv M Zm M; h?m"i- [m M b€i iQ¨M #° S?QÆM; u hBM?X

VK- p` i`Q i´ i`¢+? +O S?QÆM; ;B i?b `'i / t€+ M?"MX h?b ` i´ i`¢+? S?QÆM;
+O S?QÆM; u hBM?- ç¢B i`¢+? +?B K /B M iQ+? `°M; HÈM- # M i`QM; #® i`Q F?-
>mv M Zm M; h?m"i i`€B H¢B F?¬M; i? t•K M?"T i` tûiX *?ŠM; [m - i` M ;B€ +?[i
H¢B [mª i?U+ i`2Q S?QÆM; *m²M; ;B ?Ä F?¬M; B #b M´B FB X

> B i v ? B +?•M #` i`¦B +?†i i` M +€B ;B€- i¦+ ?¶M ç°M- #° /€M; +?"i p"i- tQÆM; i
Î i` M +€B ;B€- `'i ;B®M; óC2bmbôX L?QM; K¨ +†T K„i K¨m çÄ K¨ i`¨M M;"T +Wm
?¶M ç°M # Q i`MK FB - i`€B H¢B i? v ç´B ?bM? iQÊM; +?dM? i? +O ?„MX hW óC

h?•M ?bM? .QÆM; h?B M o'M ?¦ i?¨M? K°i +ÆM ;B¦ M? #B M K'i- H'v T?QM; ç°M
i?¨M?- ;¼B h?m'M Zm M; o•M- # v p T?Q i´ i`¢+? S?QÆM; ;B X

h` M çQÌM;- .QÆM; h?B M o'M M;?o ç M `®i +m°+ M M tY Hw M?Q i? M¨QX h?U+
i?'T- imv i? HU+ i` M iBM? +–m +ÁM H¢B ?B M i¢B i` M +Æ #ªM ç½ #` /¼M b¢+?-
ç°M; ç2K iQ¨M #° bBM? HU+ i`B m ?²B S?QÆM; u hBM?- iQM? +® i?O Î S?QÆM;
+'T i`QM; i´ i`¢+? S?QÆM; ;B MÆB M¨v F?ŠM; ç`M? ?ÆM i`,K- ?ÆM M[+ÁM +¦ ?

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; T?ªB `'i `ä `¨M; +Ym T?~K K ç ç M i°i +MM; K¢M? # Q
M;?2 "Q+? L?B F [m - +Ym T?~K K ç K†+ /M H¨ + Q i?O ç +'T KÈB p¨Q +Ym T?~
K¢M?X

S?QÆM; ;B +¦ ? B +Ym T?~K K ç i?¨M? / M? M?B m M,K- p"v HB M +¨M; F?¬M; /
çQÆM; M?B M F?¬M; +¦ F?ª M,M; i`U+ iB T ç€M? p¨Q- ç¦ H¨ ?¨M? pB i?B m M,M;X

.QÆM; h?B M o'M H'v ` ` K°i F?®B iB M M;¼+ HÈM- /MM; Gmv M h•K æ M >Ä H
#B M;¼+- i` M pB i, ó*Y HÈM ç½ +?†M- KÌB +?mB H¶ +?¦5ô L?[M; HÌB M¨v .QÆ
F?¬M; iW +Y HÈM ` p¨Q- i'i +ª ç m H¨ +?mB H¶ +?¦ ` p¨Q5

h`B m ?²B ` ? B +QM `®B +¦ im pB M?'i T?~K iB M ç - ;¼B ` i`"M ç² h?B M hmv i i
T?•M #B i ;B Q +?Q #¼M +?9M;- ç +?Q #¼M +?9M; Î #ªv i?QÈ+ i`QÈ+ +Y HÈM S?
M[Î i`QÈ+ +Y HÈM S?QÆM; ;B +„K H M #B M¨v5

J¨ .QÆM; h?B M o'M i?b t Î i`QM; bÆM +®+ Î M;Q¨B KQÌB p¢M /†K- MQÈM; /½ p
Zm M; h?m"i t2K i`U+ iB T ?B M i`QÌM;- p M p M K°i +€B S?QÆM; ;B +ÁM +?Q ç
iU KbM? H° /B M- #¼M ?¼ F?¬M; tSM;X

jyeX *?QÆM; jye, " h`"M æ¦M; *Y

G "¨M o"M J M? t2K i¢B

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; jye, " i`"M ç¦M; +Y

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

*Y +?QM? S?QÆM; ;B ç¢B i`¢+? b•m b€m i?QÈ+- QÌB i?QÈ+X "m´B b€M;- H9+
M;¼+ #B + Q HÈM iW i` M i`ÌB ;B€M; tm®M;- Q¨M? K°i iB M;- /UM; Î i`QÈ+ +Y +
i` M ;?B ó*Y HÈM ç½ ç¦M;- KÌB +?mB H¶ +?¦5ôX

> B M K iY + Q HÈM- +–K i`QM; i v i`"M ç²- ?QÈM; /QÈB ç'i +„K K°i +€B- i`"M ç² +
M?Q +?"K `½B /mM; M?"T +MM; pÈB HÁM; ç'i p¨ +ªM? p"i +?mM; [m M? p"vX p®M
`½B /•M; H M ? B ç¢Q Fb K¬M- i` M pB i, óh?B M hmv iô óæ` GB iô5 > B M K iY
#B M K'iX

> B ç iY i?O p S?QÆM; ;B H"T iS+ +?¢v p¨Q #€Q +€QX

S?QÆM; *m²M; i`2Q Î i` M +€B ;B€ ç°i M?B M iBM? i€Q iBM? i?–M- HÈM iB M; [m
i M F?®M FB T pQÆM; #€i çªM M¨v- +¦ +?BK i?b +MM; i çÆM çª ç°+ ç'm5ôX

* Q i–M; çÌB i?S ? B +O S?QÆM; ;B pW H9+ ç M; iK ?°B K°i bªM?- i?QÆM; i?ª
iB T b mX

æ9M; H9+ M¨v- ç iY i?O p M;Q¨B +Y H Q p¨Q #€Q +€Q, ó:B +?O- F?¬M; ? v `²B
Fb K¬M- +ÁM +¦ K°i F?®B #B M;¼+ F?„+ i€K +?[iQXôX

óh` M #B M;¼+ pB i +€B ;b\ô S?QÆM; G M; F?~M i`QÆM; ?ÄBX

ó*€B M¨v ç iY F?¬M; /€K M¦BXô h M ç iY FB F?¦ tY M¦BX

óæB- +?9M; i çB ` M;Q¨B M?bM K°i +?9i çBXô S?QÆM; G M; /šM ç–m ?QÈM; M;Q
H¢B p¨B +€B i¨M ªM?- M;QÌB HB M ç½ ç M i`QÈ+ +Y HÈMX

J¼B M;QÌB Î i`QÈ+ +Y HÈM `°M; `½B i?'v çQÊ+ F?®B #B M;¼+ F?„+ i€K +?[iQ
M?ªv /UM; H M- ç€M? iÈB K°i [mv M- +?d i?'v Fb K¬M +?Êi H¦2 ?¨Q [m M;- +¶ [m
K'i F?¬M; /'m p iX

óE?¬M; ? M;?B M;Ì- ç•v +?QM? H¨ i`"M T?€T .QÆM; h?B M o'M FB #¨v ` - h?B M
i`"M\ a Q +?Q iWM; M;?2 M¦B\ô S?QÆM; G M; M;?B ?Q†+ +?mv M ?QÈM; i`"M T

ó:B +?O- i?m°+ ?¢ +kM; +?Q iWM; M;?2 M¦B ? B HQ¢B i`"M T?€T M¨vX *?ŠM; [m
+¦ ;b M;Q¨B ? B ç¢Q Fb K¬M i`QÈ+ K„i F?¬M; ? #B M ?¦ - i'i M?B M +kM; +?QM?
M? ;B¼M; i`ª HÌB- H„+ H„+ ç–m- i?Q¢i M?bM F?¦ +¦ i? Hw ;BªBX

ó*¦ +€+? T?€ ? v F?¬M;\ô S?QÆM; G M; M? ;B¼M; ?ÄBX

óh¢B ?¢ i¨B ?¼+ M¬M; +¢M- F?¬M; i? ?B m i?'m ç€Q- +?d H'v +QÌM; HU+ T?€Xô

S?QÆM; G M; H9+ M¨v H'v ` #ªQ #®B KbM? [m2M /MM;X *?m˜M #` ç®B pÈB Fb K
M?'iX

>mv M Zm M; h?m"i +O .QÆM; h?B M o'M i?'v K°i K¨M M?Q p"v- p¶ çMB +QÌB M¦

óS?€B M;QÌB p¨Q i`"M i` tûi M[X L?'i ç`M? T?ªB çB m i` `ä ?Q i?"i ? B i`"M +ÁM
p¢M M,K- / M? /U ;B i°+ S?QÆM; ;B i - imv i ç®B F?¬M; i? ?Ov ?Q¢B +?d i`QM
iB M;- M;²B v M i` M p` i`Q ;B +?O +?QM? H¨ T?K i?•M +O S?QÆM; G M;- S?QÆ
* QX

S?€B M;QÌB i?,K /Á i`"M- M¦B i`„M; ` +?QM? H¨ T?€B M;QÌB p¨Q i`"M çB +?`m +?
+?´M; çÐ F?¬M; çQÊ+ # Q H•m ç½ #` iB m /B i- M;šm M?B M +ÁM +¦ i? MûK ` K°
L?QM; K¨ F?¬M; ? M;Q¢B H +?d +¦ ?bM? ªM? K°i +ªM? iQÊM;X "ÎB pb #¼M ?¼ iU
b•mX

S?QÆM; ;B #'i ç„+ /o ç¨M? T?ªB T?€B +'T #"+ K ç p¨Q i`"MX h`mM; i?'T T?~K
i´M; +°M; +?d +¦ ?ÆM #®M KQÆB p`X L m F?¬M; T?ªB M?•M b® i?QÊM; ;B B K ç
H„K +?d +¦ i? iQM? H¨ M?` HQm ;B i°+X

J°i i?€M; i`¬B [m - S?QÆM; ;B i´M i?'i K°i MY ?¢ ;B B K ç - +m®B +MM; H¨ i?,K
i`"MX *€B /Á tûi M¨v bQ pÈB F?¬M; i?,K /Á +ÁM H¨K +?Q M;QÌB +O S?QÆM; ;B
ob b Q\ h`QÈ+ F?¬M; M¦B i´M i?'i +U+ HÈM- +?d M¦B h?B M hmv i- æ` GB i- S?
M?'i- +?QM? H¨ b€i i`"M imv i ç®BX h`W T?B +¦ M;QÌB iW # M M;Q¨B T?€ i`"M- M
p¨Q- +?d bÊ +kM; F?¬M; +¦ çQÊ+ +€B ;b i®iX *?O v m M?'i H¨- ? B +Ym T?~K K ç
/€K H'v i?•M p¨Q M;mv ?B KX *MM; + Q i?O ç€M? M? m- +ÁM +¦ i? HB m +€B M;Q
K°i +€B i`"M T?€T T?•M + Q i?'T- i?m +?QM? H¨ +? iX *?Q /M +¦ i? i?„M; +kM; T
L?QM; T?€ çQÊ+ K°i i`"M- M;QÌB i +ÁM +¦ i? #® i`Q K°i i`"M M[X *€B M¨v iQM?
+¦ HÌBX

h?ÌB ;B M ç M; +?"K `½B [m çBX .QÆM; h?B M o'M pšM H¨ iW M;¨v ç M ç K ibK ?
im Hmv M ç¢B ç¢Q- +?B i tm'i +?•M M;mv M- F? B i?€+ ?mv M #Q +O #ªM i?•M- ç
F?¬M; ç #KM; M?Q i? M¨QX ob b Q\ .QÆM; h?B M o'M +~M i?"M T?ÄM; çQ€M K°
K ç +¦ i? iW # M i`QM; T?€ i`"M- ç¦ +kM; +?ŠM; [m H¨ T?€ K°i +€B i`"M T?€T i
H½Q ?mvM? T?€ i`"M FB F?¬M; M;?d /QÌM; K'v i`,K M,K- ;–M M?Q F?¬M; i? X J
+Ym T?~K K ç - +,M #ªM T?€ F?¬M; çQÊ+ # i`"MX

*?Q /M #¼M ?„M T?€ i`"M `²B- .QÆM; h?B M o'M +kM; +¦ i? T?€B K°i +QM `®B M[
M[X .M b Q i`"M ç² +MM; ç` K¢+? iQÆM; HB M- iMv i?ÌB +¦ i? #¨v i`"M M[X L?B
M;mv M F?Q i`"M ç²X L?QM; K¨ # i?€M; [m - ?'T i?m iBM? p¬ +MM; iBM? T?€+? +
K ç - +°M; i? K `'i M?B m J [m•M /QÌM; T?•M +kM; çO #´ bmM; M;mv M F?Q ? Q

óL?` ç - i ç M `²BX L;QÆB Î MÆB M¨QXô Gw h?W S?QM; çQ iBM M¦BX

ó±X h Î i`QM; F?2 M9B M?Ä Î M;Q¨B KQÌB p¢M /†K T?Q M K S?QÆM; ;B X L;QÆB
o'M i?m"M KB M; ç€TX

E?¬M; ç M MY M;¨v- #¦M; M;QÌB Gw h?W S?QM; ç½ tm'i ?B M Î i` M F?¬M; bÆ
`'i / ibK- +¨M; çWM; M¦B Gw h?W S?QM; +¦ K i?S+ +'T #"+ K [m•M- +¦ i? ibK iA
S?QM; F?¬M; T?ªB K°i KbM?- T?Q b m +ÁM çB i?2Q K'v i M i?O ?¢X

L?bM i?'v .QÆM; h?B M o'M- ?mM; ?,M; ç'K #ª p B .QÆM; h?B M o'M K°i [mv MX

óh? M¨Q- M;QÆB tm®M; i v pÈB S?QÆM; ;B `²B\ô Gw h?W S?QM; +QÌB iOK idK

ó*QB M?Q p"vX *kM; F?¬M; +QB M?Q p"vXô .QÆM; h?B M o'M M?9M p B i`ª HÌBX
Gw h?W S?QM; +?Q .QÆM; h?B M o'M K°i +€B i`ÊM K„i ?ÄBX

óhU M;QÆB t2K çBXô .QÆM; h?B M o'M M¦B tQM;- M? M?¨M; +?d K°i +€BX J°i
M;°i tm'i ?B M- ibM? ?m®M; i`QÈ+ +Y HÈM +O S?QÆM; ;B M?bM K°i +€B F?¬M

Gw h?W S?QM; bYM; b®i i`QM; +?®+ H€i- ç†+ #B i M?bM i€K +?[ iQ i` M #B M;¼
? i M¦B L?` ç - ç€M? M;QÌB F?¬M; ç€M? K†iX L;QÆB M;QÊ+ H¢B +?mv M ç€M?
;B F?¬M; iW +Y HÈM çB ` M;Q¨B- p b m +kM; çWM; M;?o Î J ;BÈB H,M H°M M[

.QÆM; h?B M o'M #om K¬B K°i +€B- F?BM? i?QÌM; M¦B, ó*?¼+ i - #¼M ?„M +kM
;BÈB H,M H°M M[XôX

óVK- L;QÌB ç•mX æB- çB +?¶ +Y HÈM +O S?QÆM; ;B X æB [m /MM; i`Q M?È iB
;?B H¢B +?•M i?"iX æ M H9+ ç¦ i`Î p +kM; / ç +?Q +€+ M? 2K +ÁM H¢B pmB K°i
+¦ i? #€M çQÊ+ ;B€ i®iXô Gw h?W S?QM; [m v ç–m ç®B pÈB M;QÌB T?Q b m T?

óo•M;- h?"T h?'i i?B m ;B Xô J°i i? M? MB M ;"i ç–m ç€T- imM; M;QÌB # v çBX

ó*˜M i?"M K°i +?9iX h`QM; T?¢K pB K°i /†K +O +Y HÈM S?QÆM; ;B - +kM; F?¬M
çB p¨Q HB M F?¬M; ` çQÊ+ M[Xô .QÆM; h?B M o'M +® w ç M K°i +•m M?Q p"vX

jyNX *?QÆM; jyN, hY *U+ Zm M;

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; jyN, hY *U+ [m M;

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

S?QÆM; ;B #` +?†M # i?€M;- +Y HÈM F?¬M; i? ` - +Y T?K F?¬M; i? #QÈ+- K
K'i ? iX S?QÆM; *m²M; F?¦ tQÆM; i€ #¨ i`2Q Î # M i` M +?d +ÁM H¢B +¦ K°i +€B i
H†M; `²BX L?bM i?U+ HU+ ;B i°+ Î i`QM; M;„M M;OM # i?€M; ç½ i´M i?'i K°i MY
ç½ tQM; `²BX :B i°+ ç M +m®B +MM;- +?d bÊ +kM; +?d +¦ ç2K KbM? ;B Q ` çB +-
b) i`Ì i?¨M? H`+? bYX

*€+ HQ¢B i•K bU Mªv H M i`QM; HÁM;- M;k p` i`°M HšM- H¨K +?Q i`QM; HÁM; S?Q
T?ªB- /–M /–M i?"K +?Q +¦ +?9iK K MX L m ç´B H¨K K°i M;QÌB +¦ ç¢B i`Q im ç¢B
M?Q p"v ç¢B i`B i ç¢B M;°- i•K +ªM? i,M; p¼iX æ€M; iB +- ?¢M; M;QÌB HÁM; /¢ ?
T?QÆM; ?QÈM; F?€+ çB ç MX

óL?` ç - +?mv M S?QÆM; ;B +–M i çB m M;QÌB ç M M?¼+ K°i H–M bQÈM; +ª çÌB
?W H¢M? K°i iB M; M¦BX óh? HU+ +ÁM H¢B +O S?QÆM; ;B ç½ +Æ #ªM /¼M b¢+

ó> ? - i?"i ` F?¬M; +–M T?ªB i iU KbM? ç°M; i?OX *¦ h?B M hmv i- æ` GB i- S?Q
Î ç•v- +kM; çO H¨K +?Q #¼M ?¼ ç½ M;?B MX :B i M;QÌB +ÁM F?¬M; / /¨M;\ :B i
M[Xô .QÆM; h?B M o'M H„+ H„+ ç–m ç€TX

ó> ? - +kM; çQÊ+X o"v +?9M; i F?ÎB ?¨M? çB hY .¢ hBM? çBXô Gw h?W S?QM; M
E?¬M; b Q +ª- p M p M K°i +€B S?QÆM; ;B +ÁM +?Q ç†i Î i`QM; K„i Gw h?W S?

óhMv i?ÌB +¦ i? 5ô .QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m M¦B- pšv pšv i v M¦B, óhB m "¢+?- "¢

hB m "¢+? M? M?¨M; M?ªv K°i +€B- HB M M?ªv H M #ª p B .QÆM; h?B M o'MX UX

"¢Q oB M +„M K°i +€B +?•M HÊM `WM;- M;QM H¨M? ç€T, óh iMv i?ÌB +¦ i? çB- ¬

æ€K M;QÌB .QÆM; h?B M o'M i?2Q Gw h?W S?QM; +MM; M? m M;²B i`mv M i®M;
M;¨v- iW im K iBM? M¨v ç M im K iBM? FB - b m ç¦ H¢B ç M K°i +€B im K iBM? iB

Gw h?W S?QM; +–K i`QM; i v v m #¨B +O hY .¢ K +mM;- M; v +ª T?Q /KM; i`mv
i`ªX

J°i M;¨v b m- ç€K M;QÌB M;WM; H¢BX

ó*?9M; i T?ªB /MM; # v `²BXô Gw h?W S?QM; M?9M p B M¦BX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; b Q +ª ;"i ;"i ç–m M¦B, óh M;?2 M;QÆBXôX

J°i +QM i?mv M T?B ?¨M? T?€T #ªQ iQ HÈM # v H M- +?d +?®+ H€i b m ç½ # v `

"¢Q oB M M;²B Î ç–m i?mv M- H¢B iW i`QM; ;BÈB +?d H'v ` K°i F?®B +?•M HÊM `

.QÆM; h?B M o'M +MM; Gw h?W S?QM; ? B M;QÌB M;²B Î i`QM; F?Q M; i?mv M-
"¢+? i?b ;?û p¨Q # M M;QÌB .QÆM; h?B M o'M- K„i #m²M M;O K M? K¬M;X

óhm ?¨M? F?¬M; #B i M,K i?€M; [m X L?Q€M; H M K°i +€B M¨v ç½ H¨ #®M M;¨M
K°i +?ûM `QÊm +?Q .QÆM; h?B M o'M i?Î /¨BX óJ'v M;¨M M,K F?¬M; ;†T- L?` ç
M?ªv H M K°i #"+- i`Î i?¨M? iB M ç i`QM; M;¨v K°i M;¨v ? B5ôX

óæ¢B + - M;QÆB +kM; F?¬M; iQÆM; iU b Q\ *?d bÊ- M;QÆB bQ pÈB i #QÈ+ p¨Q ?
h?B M o'M m®M; K°i M;KK ç€TX

óE?B M +?Q i M;Q¨B w Km®M M?'i H¨- L?` ç M;QÆB p"v K¨ i`Î i?¨M? i`"M T?€T i
#° i?QÊM; ;BÈB5 > ? ? G–M M¨v i`Ì p - K'v ?mvM? ç FB +O i F?ŠM; ç`M? ?•
S?QM; `'i + Q ?SM;- H¨ i?"i HÁM; + Q ?SM; pb .QÆM; h?B M o'MX *¦ K°i M;?o ç
bQ- B +kM; b) + Q ?SM;X

óæ¢B + - K i?–M Gw ;B H¨K ç M?'i ;B i°+ +O iB M K v m ;BÈB- ç M i°i +MM; +
M?B m\ô .QÆM; h?B M o'M `'i iÁ KÁX

óL¦B +?Q M;QÆB +kM; F?¬M; +¦ ;bX Gw ;B T?•M çQ+? ? +MM; #¨M; ? ? B +€B #
K¢+? çQ+? ? Gw ;B - M?B m M,K i`¬B [m M?Q p"v +kM; +?ŠM; [m K'v i`,K p¢M M
+?B i?S M?B m M,K i`¬B [m M?Q p"v ç½ +¦ M?B m iÈB K'v S+5ô Gw h?W S?QM;

óL?•M b® ? +?B i?S M¨v b Q F?€+ HÈM M?Q p"v\ô .QÆM; h?B M o'M F?¦ ?B m ?Ä

ó*€B M¨v i +kM; F?¬M; [m€ `ä `¨M;X *QM +?€m Gw ;B H9+ M?"M +?O [mv i¬M;
K¢+?X h +¦ K v K„M iB M p¨Q +QM +?€m çQ+? ? - +?Q M M ç½B M;° +kM; HB M +
+?d +¦ +QM +?€m çQ+? ? KÈB +¦ i? F M?B K p` i`Q +mM; +?OXô Gw h?W S?QM
M¦BX óVK- +QM +?€m +¦ çQÊ+ ?mv i K¢+? çQ+? ? Gw ;B - im Hmv M H M bQ pÈB
F?B ç¢i iÈB ç +'T- +ÁM +¦ i? im Hmv M K"i T?€T + Q i?•K ?ÆM- +?Q M M + Q i?
+?B K dyW i`Î H M ôX

.QÆM; h?B M o'M ? i +?¶ M¦B `²BX J'v i`,K p¢M M;QÌB- + Q i?O ç +'T +?B K dyW
+¦ +?B i?S K'v S+ M;QÌB- + Q i?O ç +'T +?Q /M +?d +¦ RW- +kM; +¦ i? /¼ +? i M
çQÊ+ tQM; H¨ ç M?'i ;B i°+ +O iB M K v m ;BÈBX

>ÆM M[M;?2 Gw h?W S?QM; M¦B- +€B hY .¢ K +mM; M¨v i¢Q i?¨M? F?¬M; +?d
Gw ;B - +ÁM +¦ p¬ b® i¬M; K¬M ç iY i¢Q i?¨M?- i`QM; ç¦ + Q i?O H¢B +¦ # Q M?B
i¢B KÈB #B i çQÊ+ KbM? i?"i bU H¨ +? M;²B ç€v ;B M;- S?QÆM; ;B Î i`QÈ+ K†i
`„K +MM; F?¬M; T?ªBX

*Ym T?~K K ç - Î Gw ;B i`QM; ?ÆM K°i M;¨M p¢M + Q i?O ç +'T- K†+ /M +?d +¦ i
HQÊM; ç¦ +kM; çO ç [mûi M; M; K°i M;¨M +€B S?QÆM; ;B X

>ÆM M[b m HQM; Gw ;B +ÁM +¦ K°i hY .¢ K i¬MX *?d +–M ?„M F?¬M; M;½- ç`
pB M +kM; b) F?¬M; / Q ç°M;X

hQ¨M #° iB M K v m ;BÈB- /•M +Q p¬ b® M,K i`mv M i?W tm®M;- +¦ i? M¦B +,M
æQÆM; M?B M- ?¨M; M,K ç m +¦ HQÊM; HÈM M;QÌB K'i K¢M;- H¢B +¦ #° T?"M M;
i` M +Æ #ªM +¦ i? /mv i`b K°i +€B +•M #^M; M?d\

.QÆM; h?B M o'M Î i`QM; HÁM; KB M K M bmv M;?o

Gw h?W S?QM; pšv pšv i v- +QÌB M¦BcóL¨vX M;QÆB b) F?¬M; #` /¼ M;•v M;®+ `

ó±- F?¬M; +¦- +?d H¨ ç M; +ªK i?€M- + Q i?O ç +'T M¨v M?B m M?Q p"v- `'i F?¬
.QÆM; h?B M o'M F?¬M; M¦B ;b i? M i?ÎX

óE?€Q- M;QÆB +ÁM F?¬M; +¦ +ªK ;B€+ M iQ¨M\ hB m iY M;QÆB +?QM? H¨ i`"M T
;BÈBX * Q i?O ç +'T [mª i?U+ F?¬M; Qi- M?QM; bQ b€M? K¨ M¦B- M;QÆB bQ pÈB
/M M;QÆB +?d H¨ K°i i`"M T?€T i¬M; bQ im pB HBM? iB M- M?Q p"v K†+ /M H¨ +Y
+kM; T?ªB F?€+? F?€+? F?Q F?QXô Gw h?W S?QM; +QÌB K„M;X

óL;QÆB H–M M¨v KÎ KB M; ç½ çÁB *Ym m JBM? h?¢+? S+ M,K- M m M;QÆB F?¬M
F?¬M; K M; M;QÆB çBX J ;BÈB H¨ K°i +€B i? ;BÈB i?U+ i - F?¬M; çO i?U+ HU+
M;QÆB pW KÎ KB M;- # M i` M b) i`U+ iB T ;B i M;QÆBXô Gw h?W S?QM; KÎ KB

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; +kM; F?¬M; iS+ ;B"M- i'i +ª +€B M¨v `'i +¦ ç¢Q Hw- M
ç` p`- M;QÆB /U p¨Q +€B ;b +MM; M;QÌB ;¼B M?`TX L;QÆB iWM; i?'v ,M tBM /€
*?Q /M +¦- ç¦ +kM; H¨ ,M tBM +¦ #ªM H½M? +¦ i?U+ HU+X

ó*?ŠM; [m - M;QÆB +kM; çWM; HQ H„M;- ?B M i¢B M;QÆB ç½ tQ ç•m #^M; M v-
K'v tm- +kM; +?d H¨ i?QÊM; ;B B K ç ;B€ i`` ?ÆM K°i Qi iB M- M?QM; +MM; M;Q
b€M?X >„+ ?„+- M¦B F?¬M; +?WM; H½Q i´ i¬M; H¢B çQ+? i?•M iB T FB M M;QÆ
+QÌB i` M K†i Gw h?W S?QM; +¨M; H9+ +¨M; b•mX óL¦B +?Q M;QÆB- M; v +ª i
H½Q i´ i¬M; K°i H–MXôX

.QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB M¦B, óh`"M T?€T i¬M; bQ\ VK- +¦ H) çB- i +?d H¨ ?
h`QM; h`"M ç¢Q h?B M +O hY hB m "ªQ GK+- i`"M ç¢Q ç¢B i?¨M? F?¬M; T?ªB +U
+€B ;B B i–M; tm'i i?–M M?"T ?¦ - ç,M; T?QM; i¢Q +U+X *?d +¦ ç¢i iÈB ç,M; T?QM
iQM? H¨K i`"M T?€T i¬M; bQ i?"i bU M?d\

.QÆM; h?B M o'M #B i KbM? +ÁM +¦ K°i çQ¢M çQÌM; `'i /¨B T?ªB çB- +kM; F?¬M;

óæQÊ+- L?` ç - M;QÆB +MM; i F?B K i®M +€B ;b\ *?d #^M; h?B M hmv i- æ` GB
i`"M FB +O M;QÆB- ç½ çO ç çSM; ?¨M; p` i`Q i`"M T?€T i¬M; bQ5 æ¦ +?QM? H¨
Gw h?W S?QM; H¨K K i?–M +QM +?€m çQ+? ? Gw ;B - Km®M #B i K°i Qi pB + M

ó> ? ô .QÆM; h?B M o'M F?¬M; ;BªB i?Q+? +€B ;b- i?–K M?O- i`"M ç¢Q i¬M; bQ
M'v b€M; +? i`"M T?€T i?m°+ p #ªM i?•M ?„M- KbM? ?B M i¢B M?B m H„K +?d +¦
M?•M K¨ i?¬BX

h?ÌB ;B M- pšM H¨ i?B m çO i?ÌB ;B M H„M; ç¼M; H¢B5

a m +?mv M # M M¨v- .QÆM; h?B M o'M HB M iQM? ˜M +Q # [m M iB K im K'v p¢M

J'v +?K+ M,K [m çB- K°i ?¨M? iBM? K¨m iQK M?¢i iªM ` ?¨Q [m M; i`QM; bm®i tm
M;QÌBX •M? b€M; HQM; H M? K¨m iQK i`¨M M;"T iQ¨M #° iBM? pU+ M?Ä5

óæ T [m€5ô .QÆM; h?B M o'M bÊ ?½B i? MX

óE?¬M; b BX G¨ `'i ç T- M?QM; b m HQM; tBM? ç T H¢B H¨ M;mv ?B K F?¬M; T?ªB
çSM; Î # M M;QÌB .QÆM; h?B M o'M iB T HÌBX

ó±\ô .QÆM; h?B M o'M F?¦ ?B mX

óE?¬M; iBM\ hU M;QÆB +˜M i?"M M?bM K°i +?9i iY [m M; M¨v H¨ +€B ;bXô Gw h?

.QÆM; h?B M o'M F?¦ ?B m i?b F?¦ ?B m- pšM H¨ H'v >mv M Zm M; h?m"i +QB- F
o'M FBM? ?½B, óæ•v H¨\\55ôX

óE?¬M; b B- +?QM? T?ªBXô Gw h?W S?QM; p iQÆB +QÌB F?¬M; i? v ç´B ;"i ç–m

ok i`K +U+ [m M;- VK- *€B M¨v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ +U+ [m M; #bM? i?QÌM;- +?QM
[m M; # Q ?¨K iQM? b€i i?QÆM; K½M? HB iX æ•v H¨ t¢ imv M i?QÆM; i´M +'T #"
J°i i?QÊM; ;B B K ç - K†+ /M H¨ +¦ i?QÊM; T?˜K T?ÁM; M;U iB M F?Q- Î i`QM; ç¦ -
Q H•mX

M;m²M

J¨ i`QM; KªM? iBM? pU+ M?Ä M¨v- F?„T MÆB i`¨M M;"T HQ¢B +U+ [m M; M¨v- +¦ i?
+?QM? H¨ i`"M i? T?ÁM; M;U i?B M M?B M ?bM? i?¨M?- imv i ç®B F?¬M; +?Q T?
tm'i ?B MX

ó*U+ [m M; KªM? iBM? pU+ M¨v K¶B ;BÌ K¶B F?„+ ç m ç M; #B M ?¦ - F?¬M; +¦ [mv
;Bª +'T #"+ K i¬M- #'i +S M;QÌB M¨Q F?¬M; T?ªB Gw ;B çWM; KÆ iB M p¨Q i`QM
i?B mX

óo"v +?9M; i çB p¨Q M?Q i? M¨Q\ô .QÆM; h?B M o'M F?¦ ?B m ?ÄBX

ó> ? - çQÆM; M?B M F?¬M; +¦ F?ª M,M; iW +?QM? /B M çB p¨QXô Gw h?W S?QM
M;QÆB b) #B iXôX

S?B ?¨M? T?€T #ªQ i? v ç´B T?QÆM; ?QÈM;- ?QÈM; iÈB K°i p iBM? M?Ä +€+? ç¦
M¨v çQÌM; FQM? ç¢i ? B i`,K FKX +¦ K°i +?9i F?Q [mv M- +?ŠM; [m i` M p iBM? i
M9B HQ¢B M?Ä +¦ i? i?'v çQÊ+ F i +'m- +€B ;b F?€+ +kM; F?¬M; +¦X S?B ?¨M?
K°i +€B F?2 b•m b•m F?¬M; HQÌM; çQÊ+ i`QM; p iBM?X

E?2 b•m `'i b•m- M?QM; +MM; F?¬M; /¨B- +?ŠM; [m H¢B ˜M Î i`QM; /½v M9B- `'i

J°i H€i b m- T?€T #ªQ ?¢ tm®M; ç€v +®+- #¦M; i®B +kM; F?¬M; i? i`Î M;¢B i–K
i Xô Gw h?W S?QM; i?'T ;B¼M; M¦BX J¼B M;QÌB çB i?2Q T?Q b m Gw h?W S
T?€T #ªQX æB p¨Q p€+? M9B # M T?ªB- Gw h?W S?QM; H'v ` H M? #¨B- M? M?¨
HÈM +?¢K K°i +?9iX o€+? M9B H"T iS+ i¢Q M M K°i +€B ;ÊM MQÈ+X

jRyX *?QÆM; jRy, hY .¢ hBM?

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

[m S+ M,KX J¨ p` i? M? MB M #QM; F? v M¨v- `ä `¨M; +kM; H¨ K°i +Ym T?˜K K ç

.QÆM; h?B M o'M M m F?¬M; T?ªB i`QÈ+ ç¦ iW i`QM; KB M; Gw h?W S?QM; #B i
i?€B # Q M?B m- +?d bÊ Î MÆB M¨v i? M¨Q +kM; T?ªB i?'i i?® F?¬M; +?WM;X

óE?®B M¨v H¨ *Ym m JBM? h?¢+? S+ M,K i`•M [mw +O hY .¢ K +mM;- M;QÌB #bM
M¦- H¨ imv i F?¬M; +¦ F?ª M,M;X *?ŠM; [m - +Q bo +MM; Gw ;B i +kM; +QB M?Q
çS M?Ä M¨v +kM; #B M ?° `B M; +?Q M;QÆB- +?Q M M #ªM +mM; ç†+ #B i H'v `
H¢B- `'i +¦ i?•K w M?bM .QÆM; h?B M o'M K°i +€B- iB T iK+ M¦BX ó*?ŠM; [m - i?B
F?¬M; T?ªB i`ª iB M- +Q bo- M;QÆB M¦B ç9M; F?¬M;\ô Iv €T +O ç¢B çB M ç°i M?

ó*mM; +?O M¦B `'i T?ªB- i¢B ?¢ +kM; +QB M?Q MY M;QÌB H¨K ,MX G¨K ,M- iU M?
M;QÆB ibM? i M;mv MX E?¬M; #B i- i¢B ?¢ T?ªB i`ª ;B€ +€B ;b ?Q†+ H¨ M¦B [mv
.QÆM; h?B M o'M K°i +?9i +kM; F?¬M; #` mv €T +O p` H½Q ;Bª M¨v ªM? ?QÎM;-
+Q bo [mª M?B M H¨ M;QÌB bªM; F?Q€BX h®i- F?Q€B M?•M F?Q€B M;[- ç½ M?Q
pÁM;Xô h` M K†i H½Q ;Bª K M; i?2Q iQÆB +QÌB- p F?2M M;ÊB i`QM; K„i F?¬M; +
F?2M M;ÊB M¨v M?bM .QÆM; h?B M o'M +kM; H¨ H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M +ªK ;

*?ŠM; [m - HQ¢B +ªK ;B€+ M¨v- iÈB +kM; M? M?- çB +kM; M? M?X

.QÆM; h?B M o'M H"T iS+ ç½ ?B mX æ•v H¨ L;mv M i?–M im pB +O ç®B T?QÆM
H¢B M?bM p` H½Q ;Bª M¨v + Q ?ÆM p¨B T?–MX o` H½Q [m€B p"i F?¬M; #B i im H
M;QÌB +kM; F?¬M; / +?¼+- K†+ /M #¼M ?¼ Î K†i M;Q¨B ç m H¨ +Ym T?˜K K ç - M
çO M;?o çQÊ+- K°i +Ym T?˜K K ç im Hmv M K'v S+ M,K +MM; K°i M;QÌB KÈB p¨Q
?¢B ?ÆMX L?[M; H½Q [m€B p"i M¨v ç½ ç M HQ¢B i`bM? ç° #'i +?B M K¨ F?m'i M?
M?'+ +?•M KÆ ?² +MM; F?¬M; ;B M ?¬ SM;- iªM ` K°i HQ¢B F?Q iS+ +QÌM; ç¢B +
?„M +QÌB- ?„M ;B"M- ?„M #m²M- ?Q†+ H¨ ?„M F?2M- ç m +¦ i? ªM? ?QÎM; ç M i•K

LÆB M¨v H¨K K°i +€B i?mv i KBM?- T?€T i„+ im Hmv M H¨ K°i +€B [m€ i`bM? H•m
T?M +O .QÆM; h?B M o'M çB ` - H¢B H¨ F?¬M; i? ;B M /®B- +?Q M M K°i ;B B çQ
im Hmv M F?¦ F?,M- i?U+ HU+ #ªM i?•M .QÆM; h?B M o'M T?ÄM; +?WM; H¨ b) F?

VK- ?B M i¢B .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; T?ªB `'i K¢M?- KB M +QÌM; +kM; çQ
+MM; pÈB M?[M; H½Q [m€B p"i im Hmv M K'v S+ M,K FB bQ b€M?- H¨ +,M #ªM F?

jRRX *?QÆM; jRR, h` Q æ´B æ²M; :B€

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; jRR, h` Q ç´B ç²M; ;B€

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

óE?¬M; +¦ ;b F?€+X "ªM +mM; +¦ K°i #° i¨M i`"M- Km®M H½M? ;B€Q K°i ? BX L m
K°i H–M- K†+ /M H¨ F?¬M; ;BªB çQÊ+ ?Q¨M iQ¨M- +¦ i? ;BªB ? B # T?–M- M?Q
M¨v b) i†M; +?Q +Q boXô G½Q ;Bª F?B M¦B +?mv M ç½ i?m ?²B +¶ i•K i?–M HU+ [

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; +kM; bYM; b®i i`QM; +?®+ H€iX h¨M i`"M\ Jm®M Kb
+¦ ;b- `'i #bM? i?QÌM;X hY .¢ bÎ /o ç®B pÈB KbM? F?€+? F?€+? F?Q F?Q- +kM; H¨

bQX *?ŠM; [m - +€B F i [mª M¨v `'i [m, /`5 *?d +–M ;BªB ? B # T?–M\ JÌB K°i +€
+?d +–M +¦ i? ;BªB ? B # T?–M i¨M i`"MX æ M i°i +MM; H¨ H B H`+? ;b\

*?ŠM; H) H¨ i?QÊM; +´ F€ i`"M M¨Q ç¦ ? v b Q\ .QÆM; h?B M o'M M´B H M ?SM; i?
pk i`K M¨v\ h?9 p`X h?"i bU i?9 p`5

óæQÊ+X *S M?Q p"v M¦B t€+ ç`M? `²BXô .QÆM; h?B M o'M K°i HÌB SM;

?¢X

óL;QÌB ç•mX æ2K ç² +?Q +Q boXô G½Q ;Bª M;QÊ+ H¢B +kM; [m M; +¬M çO i?¨M?

.QÆM; h?B M o'M iU M?B M b) F?¬M; M;®+ ç M +–K ç² F?¬M; H¨K pB + #Ä +?¢vX
p"vX *?9M; i iU M?B M +kM; F?¬M; T?ªB #'i i¨BX

óh?W S?QM;X L;QÆB K M; ?mvM? ç M;QÆB çB tm®M; M;?d M;ÆB çB- +?B m ç½
T?¦ tm®M;- p b m +QM +?€m Gw i?`i ç®B pÈB o'M h?B M +Q bo ç m T?ªB H'v H
G½Q ;Bª M? M?¨M; /†M /ÁX

óo•M;X *mM; +?OXô Gw h?W S?QM; K°i HÌB ç€T SM;X

.QÆM; h?B M o'M +kM; #B i çB m +€Q iWX æB i?2Q Gw h?W S?QM; ` F?ÄB ç¢B
i?'v M?Q i? M¨Q\ô G½Q ;Bª Î b m F?B ç€K M;QÌB `ÌB F?ÄB ç¢B çB MX L? ;B¼M;

óh¬M M?B `'i F?¦ iBM iQÎM;Xô h? M? MB M +–K i`QM; i v F? v FB M¦BX

ó*€B M¨v F?¬M; F?¦X *?d +–M i?Y K°i H–M HB M #B iX *?ŠM; [m - i?"i bU H¨K +
F?®B *Ym m JBM? h?¢+? S+ M,K i`•M [mw +O hY .¢ K +mM; i - ?„M H¨ M?Q i? M
`'i F?¦ ?B mX S?B i?QÌM; F?¦ ?B mX

óæ9M; `²BX :B ;B M¦B `'i T?ªB- o'M h?B M +Q bo M¨v +?ŠM; H) M¦B i?U+ #B i i?
? v b Q\ô Gw h?B M ok FBM? M;¢+ K¨ F?¬M; iBM M¦BX

óh?¬B /B M h?B M *Æ\ E?¬M;- F?¬M; +¦ F?ª M,M;X GQ¢B i?QÊM; +´ i?–M i?m"i M
;Bª H„+ H„+ ç–m T?O ç`M? M¦BX

óo"v ?„M H¨ M?Q i? M¨Q #B i çQÊ+ +€B *Ym m JBM? h?¢+? M¨v i²M i¢BX Gw h?W
F?¬M; +¦ F?ª M,M; #B i çQÊ+ KBM? i?¢+? i²M i¢BXô Gw h?B M ok HÌB M¨v i`€B H
Gw h?W S?QM;X

G½Q ;Bª +QÌB iOK idK M?bM Gw h?B M ok HB + K„i K°i +€B- F?¦2 KB M; +QÌB- M
•K i?–K +?"K `½B çB m i` çBXôX

Gw h?B M ok ;"i ç–m ç€T, óo•M;- ;B ;B XôX

óh?Y o'M h?B M +Q bo M¨v +¦ i? - M?QM; imv i ç®B F?¬M; i? K'i +'T #"+ H M;?o
w M?„+ M?Î M¦BX

ó:B ;B v M i•K H¨ çQÊ+X h?B M ok iU +¦ +?WM; KU+Xô Gw h?B M ok ;"i ç–m ç€T

óVK-ô G½Q ;Bª M¦B tQM;- i?•M ?bM? #B M K'iX

.QÆM; h?B M o'M i?2Q Gw h?W S?QM; Î i`QM; bÆM K¬M hY .¢ K +mM; # v ç¬M
ç2K ç–m +kM; [m v ?¬M K `²B KÈB ç M i`QÈ+ K°i iÁ +mM; çB M F?¬M; HÈM M?Q

óæ•v H¨ +?¶ Î +O i Xô Gw h?W S?QM; +¦ p `'i + Q ?SM;- `'i ?QM; T?'MX

ó±\ J°i KbM? M;QÆB Î ç` T?QÆM; HÈM M?Q p"v\ô .QÆM; h?B M o'M M;Q¨B w Km
çB M M¨v +MM; `'i M?B m +mM; çB M # M M;Q¨B FB bQ b€M? [mª i?U+ F?¬M; iQM
H¨ M?ÄX *?B K +S # +€B çdM? M9B- iW ;B[bQÌM M9B #„i ç–m T?ÁM; i?O M;?B
F?˜M i`QÆM;X h¦K H¢B- /½v +mM; çB M M¨v Î # M,K p¢M M;QÌB H¨ F?¬M; i?¨M? p

óE?¬M; T?ªBX h +MM; p¨B ?mvM? ç ç²M; F€ +MM; M? m ÎXô Gw h?W S?QM; ;Bª

ó±Xô .QÆM; h?B M o'M ç½ ?B mX *€B ;¼B H¨ ç²M; F€- /U i?2Q .QÆM; h?B M o'M
i?,M; +MM; H9+- ç²M; i?ÌB i?Q M;?B K ?mv i K¢+? çQÊ+ imv M p¨Q çQ+? ? X

.QÆM; h?B M o'M i?–K M;?o +€B ç¦ p¨ +?¼M HU M?•M i¨B iU M?Q F?¬M; +¦ ;b F?
iB M p¨Q çQ+? ? X .U i?2Q .QÆM; h?B M o'M Hw ;BªB- Gw ;B ç®B pÈB +QM +?€
i"M ? i bS+ HU+X *?ŠM; [m €T /KM; T?QÆM; i?S+ M;QÊ+ H¢B H¨ H¨K +?Q .QÆM
F?€+ tQ X GQ¢B ç +?Q iBM? M? +MM; Fb Î +MM; K°i +?¶ M¨v- i?"i H¨ T?QÆM; T
ibM? ;B[#¼M ?¼X *MM; M? m im Hmv M i"T i?m"i- +MM; M? m ,M M;OX *€B ç¦ p¨
+kM; F?¬M; F?€+ M? m [m€ HÈM M?d\

•M w- +ªK ibM?- iQM M?B KX h?"i H¨ +?m˜M #` K°i +€B i¬M; K¬M Km®M T?€i i`B M
hY .¢ K +mM; HQ¢B i? HU+ ç–m bÄ M¨v- M m F?¬M; +¦ T?2 T?€B +?B i` M? M¨Q p
.QÆM; h?B M o'M F?¬M; T?ªB M;QÌB hY .¢ K +mM;- +?mv M M¨v F?¬M; HB M [m
T?–M Gw h?W S?QM;- .QÆM; h?B M o'M +kM; iQÆM; iU iBM iQÎM; M m Gw h?W
M¨v +kM; M?bM F?¬M; çQÊ+ `ä- SM; ç®B F?¬M; çQÊ+ K¨ M¦B- +kM; F?¬M; +–M Î

*?Q M M- .QÆM; h?B M o'M T?B i?QÌM; ?B m +?mv M +€B ;b +kM; F?¬M; +¦ ?ÄB M

smv M [m ç¢B çB M- çB p¨Q ?"m çB M H¨ K°i +€B F?QªM; ç'i i`®M; T?B i?QÌM; `°
i`ªB K¨ i?¨M?X æB m M¨v H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M H¢B K°i H–M bÊ ?½B i? M M
+¦X hQ¨M #° T?¢K pB ç'i i`®M; +?B K ?ÆM KQÌB /†K- H¢B +?d +¦ b€m M;QÌB T?•M

.QÆM; h?B M o'M ?–m M?Q HB + K°i +€B ç½ çªQ [m im pB +O #¼M ?¼X J¶B K°i
#€i T?˜K J [m•MX

ó"¼M ?¼ H¨\ô .QÆM; h?B M o'M i?m"M KB M; ?ÄBX

ó±X "¼M ?¼ +?QM? H¨ +€+ ?mvM? ç +MM; i¬M; çQÌM; i X *?ŠM; [m - #¼M ?¼ +M
bBM? ` Î J ;BÈB ô Gw h?W S?QM; ;BªB i?Q+? +?B iB i +?Q .QÆM; h?B M o'M K

h?b ` - #'i Hm"M H¨ T?B i?,M; +kM; i? - ? v H¨ +QM +?€m Gw ;B bBM? ` Î J ;BÈB
K'v M;QÌB K'v M;QÌB T?•M T?®B ç M i`QM; M?[M; +mM; çB M M¨vX *€+ ?mvM? ç
M? m +m°+ b®M; im Hmv M- i?ŠM; ç M im Hmv M ç M ç +'T- i?¬M; [m i¬M i?'i i`
i¬M i?'i i`QÎM; H½Q i€M i?¨M?- iU KbM? HU +?¼M K"i T?€T i?Q+?X a m ç¦ HB M
i?m°+ p KbM?X h`QM; ç¦ i`W K°i Qi M?B K pK- H¨ F?¬M; i? +MM; #'i Hm"M F M
M;Q¢B i`W +? K +O KbM?X

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM;- M?'i i?ÌB +ªK i?'v #°B T?K+X hW i?¨M? K #„i ç–m-
ç +'TX *€B M¨v +–M +MM; K°i +?¶ # Q M?B m M,K\ L?B m M,K M?Q p"v #²B /QÌM
K¼B M;QÌB ç m i?•M Î ç` p` + Q- +?Q /M +¦ +?¶ i` M? ç'm +kM; b) tm®M; i v HQm
i€+ ,M w KQÌB T?–MX

h¦K H¢BX GQ¢B T?QÆM; i?S+ ;B€Q /K+ FB m T?QM; # M¨v- `'i iB M p X Í .QÆM
i?S+ M¨v T?B i?QÌM; iB M p X >ÆM M[T?B i?QÌM; ?[m ?B mX

ó*€+ p` ?mvM? ç ô Gw h?W S?QM; H HÈMX

óæ¢B + X L;QÆB ç½ i`Î H¢BXô J¼B M;QÌB +kM; ç m `'i T?®B ?ÊT /WM; H¢B- ç m

.QÆM; h?B M o'M KdK +QÌBX *€B F?ª M,M; M¨v +?QM? H¨ bS+ [mv M `k M?•M +€
Hm¬M +?Q M;QÌB i K°i HQ¢B +ªK ;B€+ ;B®M; M?Q ç¢B + + X

óo` M¨v- +?QM? H¨ M;?o ç F i #€B +O i - i`"M T?€T i¬M; bQ i?S M,K +O i?QÊM
+MM; H¨ i`"M T?€T i¬M; bQ i` im´B M?'i5 L,K ç¦- F?B Î ?¢ ;BÈB i? iK+- ? B i ç½
F i #€B i?¨M? ?mvM? ç F?€+ ?¼X G9+ 'v ?„M +?d bQ pÈB i HÊB ?¢B ?ÆM K°i +?
;BÈB i?B mX

óGw o¬ S?€+?5ô J°i i`€M; ?€M + Q +?QM i?QÈ+ #° /¢M; `'i F?¬B M;¬ pQÆM i v ç

óGw oB M >¢+5ô J°i ;½ + Q ;–v M?2Q M?2Q K„i p K†i KdK +QÌB M¦BX

óGw *®+Xô J°i M;QÌB i` im´B iÄ` +¦ +?9i H½Q i?¨M? ;BÈB i?B mX

.QÆM; h?B M o'M H„+ ç–m ç–m- pmB p tm'i [m MX S?€T HU+ pšM H¨ M?Q i`QÈ+
+¨M; i? K iBM? i?m–MX L?QM; K¨ F?Q +?'i +ª M;QÌB .QÆM; h?B M o'M H¢B H¨ +¨
T?B m /"iX h?"K +?Q- +ª M;QÌB i?B M ç` ?ÊT H¨K K°i- F?¬M; +?B HšM M? m M[
bÊ +?d +¦ iB M i¬M +'T #"+ KÈB +¦ i? +¦ çQÊ+X *ªM? ;BÈB bB m T?¨K i?Q€i iK+ +
M;°X

jR9X *?QÆM; jR9, h? K h`"M

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; jR9, h? K i`"M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

.QÆM; h?B M o'M # [m M K°i H–M M¨v F?¬M; M?B m F?¬M; Qi- F?¬M; HÈM F?¬M
M,K [m çBX hm +?•M F?¬M; #B i i?ÌB ;B M [m X æ®B pÈB iB M K i`QÌM; bBM? #
+?d H¨ i`W M?¨K +?€M +?QM? H¨ M?¨K +?€MX

i`mv M +"T M?"i M? M? M?'i i¢B +?'K

hQÆM; iU Î i`QM; im Hmv M ;B[- ?Q†+ H¨ H9+ M?¨M ?¢ /Q .QÆM; h?B M o'M +?C
H - ç m Î +MM; i?ÌB F?„+ .QÆM; h?B M o'M tm'i [m M ç¦- +ªM? ;BÈB i,M; °i +'T5
T?˜K- K¨ H¨ +ª K°i +€B +'T #"+5

J°i M;QÌB ç„+ ç¢Q- ;¨ +?¦ H M i`ÌBX .QÈB i v .QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M +¦ KQÌ
M;° ç +'T- M?QM; T?€T HU+ H¢B +?d +¦ [m•M +'TX

>mv i J æBM? —M H¨K +'T /QÈB i?S M?'i +kM; H¨ çQÊ+ i`¼M; /KM; M?'i +O .QÆ
K°i F?„+ +ªM? ;BÈB i,M; p¼i FB ç½ M;?o ç M M?'i ç`M? H¨ +?¶ i®i +?O i?QÊM; K

S?€T HU+ / im- +ªM? ;BÈB F?¦ i,M;5 L?QM; M m +ªM? ;BÈB H M `²BX L?Q p"v K
HU+- T?QÆM; T?€T +kM; HB M M?B mX

>mv i J æBM? —M H"T iS+ HB M ? ç€K M;QÌB J¢+ h?Q >mv M- /QÈB iBM? i ?ÄB
F?¬M; M;Q¨B /U çQ€M- F?¬M; F?ÄB pmB p Km®M +QÌB iQX oW `²B #„i ç–m +ÁM
+'T + Q i?OX E?¦X L?QM; ?B M i¢B i'i +ª ç m ç½ ;BªB [mv i- WK- F?¬M; +?d M?C
h?B M oäM; F?®M; +? ç m +¦ i? K i,M; i`QÎM; F?¬M; QiX

ó*?9+ KWM; +Q boXô .QÆM; h?B M o'M KÈB tm'i [m M ç½ M?bM i?'v K'v p` i`QÎM
M;Q¨B iB M p¨Q- ç m +?9+ KWM;X

óE?¬M; M;?o iÈB- i?ÌB ;B M M¨v [m M? M? M?Q p"vXô .QÆM; h?B M o'M +ªK i?€M
H¨ F?€+? F?Q ç€T H M¦B, ó*€B M¨v K v K¨ +¦ +€B i`"M T?€T FB +O [mw i¬M;XôX

Gw Zm M L?•M H9+ M¨v +kM; çB ç M- iQÆM; iU F?€+? F?Q +?9+ .QÆM; h?B M o'M
M´B H M K°i Qi #B M ?¦ X

ó*Q boX E?¬M; #B i H¨ iB T iK+ T?€ ;BªB i`"M T?€T FB ? v F?¬M;\ô Gw Zm M L
KQÌB T?–M M?m ?Á - +?¼M /MM; +kM; H¨ F?˜m F?Q ?ÄBX

óæQÆM; M?B MX *?9M; i H9+ M¨v HB M çBXô .QÆM; h?B M o'M +?B K çQÊ+ +?¶
hY .¢ K +mM; K i?–M Gw ;B M¨v +¨M; b•m i? K p¨B T?–MX

J¼B M;QÌB H¢B ç M +€B +mM; çB M ç†i i¨M i`"M FB X

pšM H¨ # M;QÌB #€i i`QÌM; H½Q- Gw Zm M L?•M- .QÆM; h?B M o'M p¨Q çB MX

"€i i`QÌM; H½Q +kM; F?¬M; +–M .QÆM; h?B M o'M ?ÄB- KÎ KB M; ;BªB i?Q+?, óh
M;¨M p¢M M,KX .U i?2Q i M;?B M +Sm- i`"M M¨v +¦ i? H¨ K°i i`QM; +€+ i?QÊM;
i? M¨Q H½Q T?m i`€B H¢B F?¬M; +¦ +€B /mv M T?€T +¦ i? ?B m i?'m ç€Q FB XôX

.QÆM; h?B M o'M +~M i?"M [m M b€iX J°i H–M M¨v ç`M? HU+ +O .QÆM; h?B M o'
/šM p¨QX *?ŠM; [m - i?QÊM; +´ i?–M i`"M #¢+ M¨v- ?€ H¨ / /¨M; +¦ i? M;?B M +S
+?B +?d H¨ K°i +€B i¨M i`"M- ç° F?¦ M;?B M +Sm HB M +¨M; b•mX *?Q M M .QÆM;
M¨v M;•v M;®+X

"€i i`QÌM; H½Q çB H M çB tm®M; T?®B ?ÊT .QÆM; h?B M o'M M;?B M +SmX h?dM
o'M +¦ çQÊ+ K°i Qi i`"M Hw i?•K ªQ i`QÈ+ ç•v ?Q¨M iQ¨M F?¬M; iB T t9+ ç M- H¨K
i?K p¬ +MM;X >QM; T?'M ç M #€i i`QÌM; H½Q K¶B M;¨v p•v [m M? .QÆM; h?B M
tm®M; ç M #€B bQ ?¼+ M;? X *?ŠM; [m - +kM; K v H½Q ç–m M?B M¨v F?¬M; ?Q
M?È iÈB ?„M i?•M H¨ i`QÎM; H½Q hY .¢ K +mM; K i?–M Gw ;B - H¨ F?¬M; i? H¨
/U +MM; K†i KkB Gw ;B X

L;?B M +Sm Fo +¨M; K'v i?€M;- M;¨v ç K F?¬M; M;WM;- .QÆM; h?B M o'M ç½ çK
+¨M; M;?B M +Sm iB T i?b +¨M; H¨ FBM? ?½BX *€B i`"M T?€T M¨v H¨ i?m°+ i`"M T
b Q- .QÆM; h?B M o'M +ÁM F?¬M; #B i- M?QM; H¨ +€B `•m `B M¨vX *?ŠM; [m - H
H¢B H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M +¦ p¨B T?–M ?SM; i?9X

.QÆM; h?B M o'M iU M?B M F?¬M; M;®+ ç M ?ÄB `ä `¨M;X J'v H–M +MM; #€i i`QÌM
M¦B #¦M; M¦B ;B¦ p¨B H–MX J¶B K°i H–M H½Q ;B ?Ä M¨v M¦B ç M K°i MY ç m t
HÌBX .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +QÌM; +–mX .M b Q ?B M i¢B .QÆM; h?B M
HU+ KÄM; K M? K°i +?9i- i?U+ HU+ v m K°i +?9i- b m ç¦ +?QM? H¨ i?•M T?"M M?
T?€T M¨v +kM; F?¬M; M´B H M HÁM; KÆ QÈ+ ;bX

L;? Q\ æQÆM; M?B MX L;QÆB +?Q `^M; h?"T hmv i i`"M FB H¨ #MM M†M\ Gmv
.QÆM; h?B M o'M ç†i p¨Q # Q M?B m #ªQ #®B Hmv M i¨B\ >B M i¢B .QÆM; h?B
iB M i?¢+?X hB M i?¢+? H¨ i?S i®i- M?QM; ç² +?ÆB i?"i bU +U+ T?~K H¢B H¨ iB I

L¦B i`„M; ` - #ªQ F?® h?QÆM; hB M h¬M HQm H¢B ç½ #` .QÆM; h?B M o'M iB m ?
ç m iB m ? i `²BX æB M ?bM? #¢B ;B +?B iYX >ÆM M[F?¬M; T?ªB #¢B ;B #bM?

sªv ` KQÌB M,K H i€K i?€M;- .QÆM; h?B M o'M +m®B +MM; H¨ H¨K tQM; #° T?"M
M¨v +¦ i? ?B M H° ` X ©Q i`"M- F?¬M; ;B M T?€T i`"M- +MM; pÈB i`mv M i®M; i
/KM; i¢T ?ÊT K¨ i?¨M? Hmv M i•K i?–M i`"M5 æ•v H¨ .QÆM; h?B M o'M H'v +?Q M
#"+ +MM; MB M ç¢B t tQ +O M¦ HB M #B i- F?ŠM; ç`M? H¨ i?QÊM; +´ i?–M i`"M
.QÆM; h?B M o'M çQ€M- H¨ M´B H M K°i +€B i€+ /KM; i?Q Hmv MX a m F?B p¨Q i`
ç¢i iÈB iB m +?m~M M¨Q ç¦ HB M +¦ i? çQÊ+ i`mv M i®M; ç M K°i +?¶ M¨Q ç¦X *?
T?"M i€+ /KM; i`mv M i®M; i`"M FB ç½ i´M ?¢B F?¬M; +?`m M´BX *?d +¦ K°i Qi
çQÊ+- M;QÊ+ H¢B i€+ /KM; ªQ i`"M Hmv M i•K #ªQ iQ¨M #ªv T?–MX

.QÆM; h?B M o'M imv H¨K `ä +€B i`"M T?€T M¨v- M?QM; H¨ F?¬M; ç2K i'i +ª bmv
H¨ ç2K i€+ /KM; i`"M T?€T M¨v i?m°+ HQ¢B ªQ i`"M Hmv M i•K #€Q i?–M Gw ;B
Qi i?B i iQÎM;- i?"K +?Q +€B F?€+ .QÆM; h?B M o'M F?¬M; M?B m HÌBX

* Q i–M; +O hY .¢ K +mM; ç½ `'i ?¨B HÁM; +€B F i [mª M¨vX .M b Q +€B i`"M T?€T
*¦ i? T?•M iQ+? ` #° T?"M +ÁM i®i i?b ç½ H¨ K v K„M #^M; i`ÌB `²BX

.QÆM; h?B M o'M ?Q¨M i?¨M? ?S ? M ç®B pÈB hY .¢ K +mM;- +MM; Gw h?W S?
MÆB- F i #¢M F?¬M; Qi M?•M p"i i?U+ [mv M +MM; F?¬M; Qi + Q i?O +O hY .¢ K

* Q i–M; hY .¢ K +mM; +kM; ç K†+ K¬M ?¢ +QM +?€m +MM; .QÆM; h?B M o'M ;B
+€B ;B Q /`+? M¨v ?Q¨M i?¨M? pQÊi KS+X

h`QM; i?ªM; ç¢B T?ÁM; M;²B #ªv M;QÌB- +–K ç–m +?QM? H¨ hY .¢ K +mM; +mM; +
+€+ ç¢B i`QÎM; H½QX

óG½Q "€i- M;QÆB +¦ i? ç2K Hmv M i•K i`"M FB ?Q¨M i?B M F?¬M;\ô Gw Zm M L

ó*€B M¨v +?d bÊ +¦ +?9i F?¦ F?,MX *?ŠM; [m K'v M,K M v im pB i`"M ç¢Q +O i
F?¬M; i?¨M? p'M ç Xô "€i i`QÌM; H½Q +?–M +?Ì i`QM; +?®+ H€i i`ª HÌBX

óh®iX L?B K pK +O M;QÆB +?QM? H¨ ?Q¨M i?B M i`"M M¨vXô Gw Zm M L?•M ;"i
;B9T i?U+ HU+ Gw ;B +?9M; i i? i'i b) i,M; H M H–M M[5ôX

ó*?ŠM; [m h¨M >mv i K +mM; # M FB iU M?Q +kM; +¦ çQÊ+ K°i Qi ç² +?ÆB i?QÊ
F?¦ M¦BXô J°i i`QÎM; H½Q i`QM; ç¦ iU M?Q H¨ T?K i`€+? +¬M; i€+ ibM? #€Q M?

óh?"i` +€+ i? HU+ HÈM ?Q†+ M?B m ?Q†+ Qi ç m +¦ K°i Qi i?S iW MÆB ç¦ K M;
bU iW # M i`QM; K M; ` +¦ i? bY /KM; +?d +¦ K°i M;QÌB K¨ i?¬BXô J°i i? M? •K ç°
ªM? K°i M;QÌB i`mM; MB M ?Á €B ç°i M?B M tm'i ?B M Î F?¬M; i`mM;X

óG½Q i´ i¬M;5ô J¼B M;QÌB ç²M; i?ÌB çSM; /"v +mM; FQM? ?¨M? H M¦BX

*€B ?Q ªM? M¨v `ä `¨M; +?QM? H¨ hY .¢ K i¬M ç¢B / M? çdM? çdM? K°i i v b€M; H
.¢ K +mM;X

óJ¼B M;QÌB M;²B çBX *?mv M i?QÊM; +´ h¨M i`"M H¨K `'i i®iX h Km®M #B i H¨- I
çQÊ+ +?Q \ô p K†i hY .¢ K i¬M F?¬M; i? v ç´B ?ÄBX

óG½Q i´ i¬M;- +?9M; i pšM M?Q +k F?¬M; +¦ #'i +S iBM iS+ ;bXô Gw Zm M L?•M €

óE?¬M; b QX "ªM i?•M h?QÆM; hB M T?O F?¬M; iQM? +€B ;bX L,K ç¦ i`QM; M?B
+¦ K°i KbM? ?„M +?B K çQÊ+ +?¶ i®iX "ªM i¬M +–M F?¬M; T?ªB h?QÆM; hB M T
M?'i iB M p¨Q MÆB ç¦5 *?Q M M- +€+ M;QÆB +–M ;B i,M; ibK FB KXô hY .¢ K i¬
b M; +?mv M F?€+, óo'M h?B M +Q bo FB [mª M?B M +¦ M,M; HU+ HÈMX h`"M T?
K°i +?9i ? v F?¬M;\ôX

æ€K M;QÌB Gw Zm M L?•M `'i i?¬M; KBM?- pW çB K ç½ i?'m- M? ;B¼M; ?ÄB, óG
h?B M +Q bo +?QM? H¨ M;QÌB ç¢i çQÊ+ h?QÆM; hB M T?O- ç¢i çQÊ+ i`mv M i?\
L;QÊ+ H¢B i?"i H¨ +¦ F?ª M,M;X Gw h?W S?QM; F?¬M; T?ªB +?QM? H¨ M?'i ;BÈB
[m - +~M i?"M M;?o K°i +?9i H¢B +ªK ;B€+ +¦ +?9i pÈ p~MX G9+ ç¦ im pB .QÆM; I
>„M b Q +¦ i? b m F?B +QÈT çQÊ+ iB M T?O- ;B i K°i ;½ EBK iB M\

ó"ªM i¬M +?d H¨ i?B i iQÎM; K¨ i?¬BX hW i` M im pB i`"M ç¢Q t2K ` - i`€B H¢B +¦
i?B M ?QÈM; #¨v i`"M t2K ` H¢B ?Q¨M iQ¨M F?€+ M? m5 h`"M T?€T h?QÆM; ;B
i?Y- +MM; i`"M T?€T +O o'M h?B M +Q bo M¨v ?Q¨M iQ¨M H¨ ? B HQ¢B T?QM; +€+
i`"M ç¢Q- M m .QÆM; h?B M o'M i?"i i`mv M i?W iW h?QÆM; K¨ M¦B- M?Q p"v ?„M
ç„+ w M?'i +O H½Q ;B ?Ä FB - hBM? Zm M; hmv i a€i h`"MX L?QM; i`"M T?€T +
pÈB hBM? Zm M; hmv i a€i h`"M +O h?QÆM; hB M h¬M +¨M; i? K ?mv M /B m +¨I
i` M K°i çB K M¨v- H¢B ?Q¨M iQ¨M `Y b¢+? ?B K M;?B +O ?„MXô hY .¢ K i¬M H~

h'i +ª K¼B M;QÌB H¨ K ç im Hmv M +¦ i?¨M?- +?Q /M ç®B pÈB i`"M ç¢Q F?¬M; [
?B m- T?QM; +€+? +O K¶B K°i i`"M T?€T i¬M; bQ ç m H¨ ?Q¨M iQ¨M F?€+ M? m
ç®B F?¬M; T?ªB Km®M #B M i?b +¦ i? #B M ?¦ X "ÎB pb ç•v H¨ T?QÆM; ?QÈM; #
çÌBX h`"M ç¢Q i`mv M i?W +?d +¦ i`"M T?€T i¬M; bQ +¦ i? H¨K çQÊ+X L?QM; K
tm®M;- T?QÆM; ?QÈM; i`"M ç¢Q +O M;QÌB çQÊ+ i?W F +kM; H¨ T?QÆM; ?QÈM
ç½ imv i ç`M? `²B- Km®M i? v ç´B +kM; F?¬M; i? v ç´B çQÊ+X

óG½Q i´ i¬M;- i +MM; pÈB .QÆM; h?B M o'M +°M; bU KQÌB M,K- +¦ i? +?SM; KB
`°M; HÈM M?Q i?QÆM; F?mM;- K M? K¬M; bQ pÈB pk i`KX h?"K +?Q ç¢i iÈB K°i +
iQÎM; iQÊM;X h`"M T?€T i¬M; bQ i iWM; ;†TX oQ /K M?Q o¬ h`–M iB M i¬M- i +I

;B€Q K°i ? BX L?QM; i`U+ ;B€+ M¦B +?Q i #B i- im pB i`"M ç¢Q +O .QÆM; h?B
T?€T i¬M; bQ #bM? i?QÌM; +ÁM K¢M? ?ÆM5ô "€i i`QÌM; H½Q ?–m M?Q H¨ bB i M

ó±\ .MM; +€B ;b i?'v çQÊ+\ô hY .¢ K i¬M M? ;B¼M; ?ÄBX

óh`"M ç¢Q +¦ +Ym HQX *Ym +mM;- #€i ?Q M;- i?'i iBM?- HK+ ?ÊT- M;k ?¨M?- iS iQ
K¢+?X æ•v H¨ .QÆM; h?B M o'M F H¢B i`QM; H9+ p¬ ibM?- F i ?ÊT i M?B m M,
i? F?ŠM; ç`M? K°i çB K M¨v- #ÎB pb T?QÆM; ?QÈM; i M;?B M +Sm +?QM? H¨ iS
>„M ?–m M?Q F?¬M; +?¶ M¨Q F?¬M; ç¼+ HQÈi [m Xô "€i i`QÌM; H½Q bMM; #€B i`

jR8X *?QÆM; jR8, aU *?mv M *'T >¢

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; jR8, aU +?mv M +'T ?¢

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

h`"M ç¢Q +Ym Hw- +€B M¨v ?–m M?Q H¨ HoM? pU+ ?¼+ i?m"i K¼B M;QÌB +?Q iW
i¬M Î # M i`QM;- B +kM; H¨ H–M ç–m iB M M;?2 M¦BX *€+? M¦B i`"M ç¢Q +Ym Hw-
?½B iK+- Î i`"M T?€T ;BÈB ?B M M v +¦ i? M¦B ;B®M; M?Q K°i [mª #QK M;mv M iY
K°i i`"M T?€T ç¢B bQ- M?Q ;Bª # Q ?Q€M- M?QM; i?"i` - #ªM i?•M hY .¢ K i¬M +l
i`"M ç¢Q +kM; F?¬M; ?B m- +MM; iWM; +MM; i`"M T?€T i¬M; bQ iWM; +¦ p¨B T?–
iWM; i` Q ç´B T?QÆM; /B M ç i¨B i`"M ç¢Q- H¢B H¨ +?Q # Q ;BÌ iWM; M;?2 +€+?

hY .¢ K i¬M +kM; F?¬M; T?ªB ç–m ç'i- Î b m F?B T?ªM SM; H¢B- /MM; €M? K„i K
i?9 M?bM p T?Q #€i i`QÌM; H½Q M¦B, óh®i- i®i- ? v °i o'M h?B M +Q bo5 h`"M ç
E?¬M; +–M i` tûi M?B m- i` M /QÈB Gw ;B ç®B ç½B #ˆM; i?QÊM; F?€+? i¬M [m
i¬M iQÆM; çQÆM;5 L¦B +?Q ?„M- #ªM i¬M `ªM? `¶B i'i M?B M ç M i?,K- i?dM? ;B
óo¬ Hm"M ?„M H¨ +?B K çQÊ+ h?QÆM; hB M T?O ? v F?¬M;- ç m F?¬M; +¦ [m M ?

>Q ªM? +?"K `½B i M- M?QM; Î M?€v K„i i M çB- +ÁM +¦ i? KÆ ?² i`mv M ç M iB
i¬MX

*€+ p` ç M; M;²B M?bM M? m- Gw Zm M L?•M KÎ KB M; ç€M? pÌ i`–K K†+, óh?Q¢
H¨K b B- ç®B pÈB p` i`"M T?€T i¬M; bQ M¨v +¦ i? +MM; Gw ;B +?9M; i ;B Q ?ªQ
` çO i?¨M? wX S?•M T?¦ tm®M;- M;¨v b m Î # M M;Q¨B- T?¨K H¨ ç iY Gw ;B iWM;
T?ªB H'v H ç®B ç½B- F?¬M; i? p¬ HwX VK- M;Q¢B i`W Gw h?W S?QM;5ôX

ó*mM; +?O- i +?Q `ˆM; M M H¨ ç®B pÈB Gw h?W S?QM; i? K ç #¢i i`¼M; /KM;- #²
ç¦ K°i i`QÎM; H½Q KÎ KB M; M¦BX

óh€M i?¨M?XôX

óæ²M; wXôX

óæ²M; wXôX

óE?¬M; +¦ w FB MXô *€+ i`QÎM; H½Q bmv M;?o i`QM; +?®+ H€i M?'i M?'i KÎ KB M

óh®i- çÊB ?„M im iÈB ç +'T- HB M +?Q T?ûT ?„M +?"K `½B iB M p¨Q iBM? M? i`
im Hmv M +O ?„M +ÁM H¨ `'i F?¬M; i - ?ÆM M[+,M +Æ p[M; +?„+- Gw h?W S?Q
+?9M; i #²B /QÌM; i`¼M; çB KXô Gw Zm M L?•M iU M?B M F?¬M; +¦ #'i +S w FB M

*?mv M .QÆM; h?B M o'M Î hY .¢ K +mM; ç½ H¨K tQM;X *Ym I JBM? h?¢+? S+ M
M?QM; H¢B #ÎB pb ibK ?B m i?QÊM; +´ i?–M i`"M [m M ? - F?B M +?Q im pB i`"M
+ªM? ;BÈB +kM; i,M; H M F?¬M; QiX *¦ i? M¦B `'i M?B mX

*?ŠM; [m - i?B M ?¢ F?¬M; +¦ iB + M¨Q F?¬M; i¨MX >B M i¢B +kM; H¨ i?ÌB çB K
i?,K /Á M;?B M +Sm F?Q ç¢Q- Hmv M +? K°i FB M i`"M #¨M €T i`"M +?B #ªQ KÈ
>Q¨M; >¨ i`"MX

a m F?B i?,K /Á i`"M- .QÆM; h?B M o'M H¢B Î K'v i?€M; M[- HB M iQM? +?QM? i
h?B M o'M ? M Gw h?W S?QM; +MM; M? m H M çdM? m®M; `QÊm M;„K i`,M;X

>¨M ?mv M i`QM; +?®+ H€i- .QÆM; h?B M o'M HB M +„i p¨Q +?QM? ç M¦B, óæ¢
M?Q p"v- iB m ç +kM; H¨ H9+ +€Q iW `²BXôX

Gw h?W S?QM; +kM; #B i i?B M ?¢ F?¬M; iB + M¨Q F?¬M; i¨M- +kM; F?¬M; ;B[H
#dM? ioM? M¦B, óh #B iX L;QÆB T?ªB #ªQ i`¼M;X h?QÊM; ;BÈB `°M; HÈM- M;½
i?¬M; HÈM M?B m ç K F?¬M; tm X L?` ç # M M;Q¨B +–M +˜M i?"M M?B m ?ÆMX

óæ¢B + v M i•KX h +MM; F?¬M; T?ªB HQ¢B M;QÌB iMv w i` m +?¼+ i?` T?B FB
M¦BX

óh?¬B- iU M;QÆB i?m t T çBX h ç¢B + M;QÆB +–M Î H¢B hY .¢ hBM? +?mv M i
imv i F?¬M; #QÈ+ ` MÆB M¨v K°i #QÈ+Xô Gw h?W S?QM; Î Gw ;B çÊB K'v p¢M
H¨K Gw h?W S?QM; +?Q iÈB M v M?Q KB M; #,M; KÄM;- F?B K i®M +˜M i?"MX *k
HU+ M¨v +O KbM? +,M #ªM F?¬M; iQM? H¨ +€B ;bX Jm®M i`Î i?¨M? K°i i?QÊM; p
#¨B #®- i?U+ HU+ poM? pB M H¨ [m M i`¼M; M?'iX

óo"v i M;¨v K B HB M çB- H'v `QÊm M¨v +€Q #B i- b m M¨v +ÁM ;†T H¢BXô .QÆM

óæ9M;- b m M¨v +ÁM ;†T H¢B- +¢M5ô Gw h?W S?QM; +kM; +QÌB +–K +€B pÁ- M
h?B M o'M K°i +€B- çSM; /"v- M;Y ç–m K¨ +¢MX

.QÆM; h?B M o'M +kM; iQÆM; iU ?¼+ Gw h?W S?QM;- çSM; H M M;Y ç–m çB M

i¢B T?€T i„+ +?•M HU+ i`¨M M;"T iQ¨M i?•M- HU+ HÈM p¬ +MM; t¬M; iÈBX .QÆM;
+?9i +Ym T?~K K ç M¨v ç M i°i +MM; K¢M? # Q M?B m5

L;QÌB +ÁM +?Q p¼i iÈB i`QÈ+ M;QÌB- K°i +¶ L;mv M i?–M HU+ HQÊM; K¢M? K)
i?–M +¬M; FQ+? +O K°i +Ym T?~K K ç - .QÆM; h?B M o'M F?¬M; /€K t2K M? - ç2
HU+ HQÊM; `¦i p¨Q i`QM; L;mv M i?–M T?ÁM; M;U i?–M F?Q- h?¬M; >mv M GBM?
i?¨M? K°i [m–M; b€M; #ªQ p L;mv M i?–M +?B ?Q +O .QÆM; h?B M o'MX

L;mv M i?–M HU+ HQÊM; +O .QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B +¦i? bQ pÈB i?'i T?~K iB
i? +?®M; H¢B K°i +Ym T?~K K ç - M?QM; L;mv M i?–M HU+ +¦i? bQ pÈB i?'i T?'
FB M L;mv M i?–M T?ÁM; M;U i?–M F?Q /mv M?'i +O iB M ;BÈB- i?QªB K€B çÐ L
+Ym T?~K K ç - ?ÆM M[?'T i?m +?mv M ?¦ #´ bmM; +?Q L;mv M i?–M +O KbM?
h¨M; "B #B M i?¨M? i?¨M? [m–M; b€M; T?ÁM; M;U H¢B H¨ M; v +ª H¨M b¦M; +kM; F

.QÆM; h?B M o'M v M i•K `²B- /•M; H M iU iBM p¬ ?¢MX L;mv M i?–M +¬M; FQ+?
+kM; +¦i? çÌ- M?Q p"v +Ym T?~K K ç +kM; i'i M?B M F?¬M; ç€M; bÊ i? M¨QX

ó±Xô G½Q M?•M FB FBM? M;¢+ H M iB M;- F?¬M; /€K iBM- ?W H¢M? K°i iB M;- L
K¢M? K) ç€M? p¨Q- K°i H–M M¨v HB M ç½ +¦ +?9i #B M ?¦ X

.QÆM; h?B M o'M +?d +ªK i?'v [m–M; b€M; L;mv M i?–M T?ÁM; M;U i?–M F?Q #B
çB K +?`m HB M iK+ # HQÊi ç€M? p¨Q- H–M ç–m iB M +kM; H¨ ;'T ç¬B K°i H–M i
M M K°i ç¢Q b¦M; ;ÊMX

.QÆM; h?B M o'M ?QªM; bÊX æ•v H¨ L;mv M i?–M +¬M; FQ+? +?Q iWM; i?'v- +?Š
+ÁM +¦i? ;B®M; #¼i b¦M; K°i b¦M; iB T K°i b¦M; b Q\ o"v [mª i?U+ ç€M; bÊ `²BX
+O K°i +Ym T?~K K ç ;'T ç¬B ;'T ç¬B HB M iK+ +¬M; FQ+?- [mª HU+ +¬M; FQ+'
i? iQÎM; iQÊM;5

æ°M; i€+ +O .QÆM; h?B M o'M +kM; #ÎB p"v K¨ tm'i ?B M i¢K /WM; M;„M M;OB- i
?°B ?mM; iÊM K°i FB K #´ p¨Q i` M M;QÌB- iW F?¬M; i`mM; i`U+ iB T #` ç€M? `ÈiX

J v K„M- i` M M;QÌB .QÆM; h?B M o'M K†+ H¨ hY G hB M u- H¢B +¦h?B M G¬B EB
Qi p i i?QÆM; M? - i`QM; M?€v K„i ç½ F?¬B T?K+X h?•M ?bM? ?mM; ?,M; çKM; p
ç'iX *€B M¨v +ÁM +?Q +?'K /Si- p¬ b® FB K [m M; i¨M M?šM ?QÈM; i?ŠM; ç–m .
H¢BX >ÆM M[i`QM; M?[M; FB K [m M; M¨v +ÁM # Q ?¨K iWM; ç¢Q L;mv M i?–M

.QÆM; h?B M o'M H¢B /MM; K°i Hm²M; T?€T i„+ +?•M HU+- i`B m ?²B ` mv €T T?
;B®M; M?Q ,M i?m®+ FQ+? i?Q+?- Î M?€v K„i +?d K¨M? i`2Q +?m¬M;- /MM; T?QM

L?QM; pW ?B M i?•M- K°i i? M? i`QÌM; FB K K M; i?2Q +¬M; FQ+? +QÌM; ç¢B KA
ûT iÈB H„+ HQ Km®M MSi F?¦ +?†i .QÆM; h?B M o'M- iW çdM? ç–m .QÆM; h?B M

ó"ªM ç T?ªB tû M€i M;QÆB5 *? i çB5ô G½Q ;Bª T?šM M° ?ûi HÈMX

.QÆM; h?B M o'M ;B®M; Km®M /MM; T?QM; ç°M i?m"i Mû i`€M?- M?QM; i?•M ?b
i`QM; ;B¦- +kM; F?¬M; i`€M? çQÊ+ F i +K+ i`9M; FB K- #` ?mM; ?,M; iW i`QM; i`
pÁM; #ªQ ?° T?ÁM; M;U +O hY G hB M u #` +„i [m - b m ç¦ H¨ ?° i? +QÆM; F?Q
EBK h?•M #` M?€v K„i ç€M? M€iX h`QÌM; FB K #´ p¨Q i` M M;U+ .QÆM; h?B M o'
i` M M;U+ ç°i M?B M tm'i ?B M K°i pB M i`ÁM i`ÁM ?bM? +–m- +?„M i`QÈ+ i? M? i
iB m +?QM i?¨M? HU+ ç¢Q- pšM M?Q +k +¦ K°i i?¨M? FbM? HU+ ç€M? p¨Q i`QM; +

h?•M i? K¢M? K) +O .QÆM; h?B M o'M ;B®M; M?Q #` K°i +€B t2 iªB HÈM M,K i'M
M;QÊ+ tm®M;X *€B M¨v +ÁM +?Q tQM;- i?•M ?bM? H½Q ç–m M?B M?€v K„i çm´
.QÆM; h?B M o'M- K„i i?'v H¢B H¨ K°i FB K çÁB K¢M;X

G9+ M¨v- HU+ ç¢Q +QÌM; ç¢B ?mM; €+ T?€ ?Q HK+ T?O M;k i¢M;- +MM; pÈB FBM
o'M i`B m i"T iB M i?B M +?•M M;mv M iQ¨M i?•M Î i`QM; +Æ i? M? M? +?¦M; iB
#½B i`QM; +Æ i? - +,M #ªM F?¬M; `ªM? T?ªM SM; K°i FB K M?Q çQ¢i K M? M¨vX

æ°i M?B M- # +€B #¦M; M;QÌB tm'i ?B M- K°i +€B #´ M?¨Q .QÆM; h?B M o'M ` -
H½Q ;Bª- K°i +€B F?€+ iW i`QÈ+ K†i ¬K H'v H½Q ;Bª- ;„i ; Q ¬K H'vX " +€B #¦M
*kM; K v K„M H¨ #ªM i?•M +QM `®B +¦ i`Q im bS+ T?€M çQ€M- H9+ M¨v KÈB Î i?Ì
h?B M o'MX

.QÆM; h?B M o'M T?ªM SM; H¢B- b m K°i i`"M bÊ- #ÎB pb pW `²B K°i FB K FB H
S?ªB #B i `^M; L;mv M i?–M T?ÁM; M;U i?–M F?Q +¦ i? F?€M; +U çQÊ+ L;mv M i?
T?~K K ç - M?QM; H¢B F?¬M; M;,M çQÊ+ K°i FB K M¨vX .QÆM; h?B M o'M i?B m
iQM;X

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; /€K +MM; +Ym T?~K K ç M¨v +SM; ç®B +SM; M[X
i?m"M HÊB- +¦ +?9i +m²M; p¼M; iU ç¢B- F?¬M; ç2K M;QÌB i`QM; i?B M ?¢ ç p¨Q
H½Q iY K°i +Ym T?~K iB M [m•M çB +MM; K°i +Ym T?~K K ç +?®M; +?¼B ç H¨K
M;QÌB ¦+ ?2QX

óP¨M?5ô E?¬M; t ;B[F?¬M; i`mM;- ç°i M?B M tm'i ?B M pK M´- +?QM? H¨ ? B +
Î M?€v K„i H½Q ç–m M?B b„T bY ;B½v ` - T?'M ç'm [m M KbM? iU #¢QX *QM `®
HU+ iU #¢Q iU M?B M bQ ` FûK K°i i?'i T?~K K ç i?"i bU- M?QM; H¨ +¦ F?QªM; #
+MM; M? m M´- +kM; M´ +?Q H½Q ç–m M?B M¨v p i i?QÆM; ç–v M;QÌB- `'i H¨ +?"i

J°i +QM `®B F?€+ i?'v p"v- FBM? ?¬, ó*?O M?•M- M? M? #¨v i`"MXô L¦B tQM; +kM
FB X .QÆM; h?B M o'M F?¬M; [mªM çQÊ+ M?B m- imv [m•M +Ì iU #¢Q +?d +–M
i? F?¬B T?K+- M?QM; .QÆM; h?B M o'M pšM H¨ i`€M? F?¬M; çQÊ+ +¦ +?9i F?´ b
L?€v K„i i`B i ?¢ KQÌB +€B i`"M ç²- ç m iU /U i?2Q T?QÆM; p` M?'i ç`M? +?bK p¨
?²B ` +?QM [m•M +Ì- ç m iU ç–m M?"T i`QM; i`"MX

Í K°i F?„+ H½Q ç–m M?B H Q tm®M; ç M tY Hw +QM `®B i?S # - KQÌB H€ +Ð HÈM
T?¢K pB i`,K /†KX E?¬M;- i`QM; T?¢K pB K'v i`,K /†K- #` ?Q¨M iQ¨M M;,M +€+?X
i"M i`ÌB- K†i ?QÈM; KQÌB T?QÆM;- T?•M #B i i M pB i, óh?B M hmv i- æ` GB i- S
Zm M;- >¦ >mv i- GB i >Ä - G¢+ >²M- >²M; h?Ov- >²M; a XôX

h?"T hmv i ç¢B i`"M M´B / M? i?QÊM; +´ hB i ;B€Q- +?QM? H¨ b€i i`"M ç€M; bÊ i
h?B M ;B€Q +?O b€M; +? - H¢B K°i H–M M[tm'i ?B MX h?"T imv i ?ÊT M?'i- /B i

*Ym T?~K K ç M´B ;B"M FB - ç½ Î i`QM; T?¢K pB i`"M T?€T # Q T?O- #` F?¬M; +?
ç¢B i`"MX L; v +ª +Æ ?°B T?ªM SM; +kM; F?¬M; +¦X

L?'i i?ÌB- iB M; bûi –K p M;- ;B¦ +m®M +€i ç2M- HB i /B K +MM; T?¦M;- p¢M ç¢Q
M?"M- MQÈ+ Hk +€i çÄ- ç¦M; #,M; M;¨M /†KX JQÌB ?ÆB i?Î- M;„M M;OM KQÌB ?Æ
K ç pW `²B +ÁM mv T?QM; F?¬M; i?¬B- ç^M; ç^M; b€i F?Q H°i #Ä MY +€B K¢M;

>B M i¢B ?„M /MM; T?ÁM; M;U iB M F?Q- HB m K¢M; `¦i p¨Q #ªM K¢M; iB M M;mv
i v çSi +?•M- K i? F?¬M; #B i ` M # Q M?B m M,K ?Ov ?Q¢B +?d i`QM; +?®+ H€
H¢BX G° ` #B m ibM? +´ [m€B FBM? ?½B F?¬M; ?B m +MM; ?®B ?"M F?¬M; i?¬B

óæ² +? i iB i FB - K¨v F?¬M; T?ªB pW `²B `'i mv T?QM; b Q\ *€B ç+K- K¨v H¨ M;
o'M ?W H¢M? K°i iB M;- i? M? •K Î i`QM; i`"M p M; H MX

óL;QÆBX L;QÆBX L;QÆB /B i +ª M?¨ S?QÆM; ;B i - i F?¬M; ;B i M;QÆB- ;B i
M;¢M?- +kM; F?¬M; +–m tBM i? i?SX UX

óJ¨v ç€M? `„K5 G½Q iY H¨ ?¢ [mv i i•K Km®M iB m /B i +ª M?¨ S?QÆM; ;B +O K
iY +ÁM +?Q +?ÆB çO- +,M #ªM +?Q +?QM? i?S+ ç°M; i?O5ô .QÆM; h?B M o'M ?

G½Q ç–m M?B +kM; F?¬M; T?ªB M;®+- i?"i H¨ iBM iQÎM; #ªv i€K T?–M- #ÌB pb /Q
h?B M o'M F?¬M; +–M T?ªB HW ?„MX óo"v ç•v H¨ +?mv M ;b\ôX

.QÆM; h?B M o'M p®M Km®M ?¢ b€i i?O- M?QM; ç°i M?B M M;?o H¢B- +–K i`QM;
H½Q ç–m M?BX

G½Q ç–m M?B T?ªM SM; +U+ M? M?- T?¦M; ` K°i i? M? T?B FB K # v i?ŠM; iÈB-
iBM? i?¢+?- ç°M; MB K- i?Q€M; +ªB #B M K°i +?9i ;¦+ ç° +O T?B FB K- T?QÆM;
iÈBX

.QÆM; h?B M o'M +QÌB H¢M?- ç®B pÈB T?B FB K ç•K iÈB +?ŠM; [m M i•KX S?B
i`QÈ+ M;QÌB .QÆM; h?B M o'M- ç½ #` p¬ b® #,M; M?"M H¬B KBM? ?„+ b i`U+ iB
i?QÆM; K°i FB M çdM? +'T i?QÊM; T?˜K +¬M; FQ+? iB M F?Q- +S M?Q p"v #€Q ?

G½Q ç–m M?B iB T M?"M i`Q M?È iBM? i?¢+?- ç²M; i?ÌB T?mM ` K°i M;KK i•K ?m
G„+ H„+ ç–m- K i?S+ ibK iÁB- b„+ K†i i? v ç´B i`QM; M?€v K„i- H¢B K°i H–M M[M
i?QÆM; +¨M; i? K i?QÆM;- p K†i F?¬M; + K HÁM; +MM; T?šM M° [m€i, ó:B K¬
?¢M?5 ô

óh? M¨Q- +ªK i?K M?Q i? M¨Q\ô .QÆM; h?B M o'M +QÌB [m€B /` ?ÄB- ? ? ? - i`
S?QÆM; *m²M; ;B i ?¢B +ª M?¨ S?QÆM; ;B - imv F?¬M; `ä pb b Q ?„M +¦ i? ç°i M
?ÆM M[;B i +ª M?¨ KbM?- M?QM; +¦ K°i çB K H¢B H¨ #B i- ç¦ +?QM? H¨ ?mM; i?O
*m²M;X

ó>W- H¢B M?Q i? M¨Q- M;?`+? iY FB ç m +¦ #€Q SM;X *?ŠM; [m - i'i +ª +€B M¨
M;QÆB5 "ªM ç +?Q /M +? i- +kM; T?ªB FûQ M;QÆB ç K HQM;5ô G½Q ç–m M?B
?bM? #„i ç–m F`+? HB i #¨M? i`QÈM;X óh?2Q #ªM ç tm®M; ç` M;K+ çB5ôX

P¨M? 5

J°i +Ym T?˜K K ç iU #¢Q- F?OM; #® # Q M?B m\

jRdX *?QÆM; jRd, æ M > B h M :B i J°i æ¬B

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; jRd, æ M ? B i M ;B i K°i ç¬B

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

óG½Q ;B ?Ä ç€M; +? iX æ€M? F?¬M; H¢B p"v K¨ +ÁM iU #¢QX >WX p®M ç M; Kr
M;QÆBX *?Q M;QÆB p¨Q H¢B Hm•M ?²BXô .QÆM; h?B M o'M K†i t€K K¨v i`Q iW
+?mB ` X E?¬M; M;WM; K„M; /[/°BX

*€B ç +?X J v K„M K°i H–M M¨v #® i`Q H¨ h?"T hmv i i`"M- K¨ F?¬M; T?ªB *Ym E?
"^M; F?¬M;- i?"i ç9M; H¨ F?¬M; #B i +€B *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M M¨v +?`m ç
iQ¨M HU+ iU #¢Q ? v F?¬M;X

.QÆM; h?B M o'M T?€i ?B M bÈKX Í i`QÈ+ iB M `9i #Ä i`"M T?€T F?¬M; ;B M +O
/MM; i?´ ç°M i?m"i +?¢v K'iX Iv HU+ iU #¢Q ç½ ?Ov /B i T?¢K pB i`,K /†K M9B `W
i´M ç M K°i bÊB i¦+ ;€v +O .QÆM; h?B M o'MX *Ym T?˜K K ç M¨v iU #¢Q- bQ p
F?OM; #® ?ÆMX *?ŠM; [m bQ b€M? K¨ M¦B- mv HU+ pK M´ M¨v #ªQ p K¬B i`QÌM

.QÆM; h?B M o'M çQ i v iW i`QM; ç` K¢+? +U+ b•m H'v ` i`"M ç² h?"T hmv i i`"M
çB MX æ•v +?QM? H¨ #ªQ #®B ?–m M?Q iQ¨M #° i?•M ;B +O .QÆM; h?B M o'M

.QÆM; h?B M o'M +kM; H¨ H–M ç–m iB M ç M i` M HQ¢B ?Q M; iBM? M¨vX

.QÆM; h?B M o'M ç2K S?B hBM? S?¨K ç H¢B M;Q¨B F?¬M; ;B M- #ªM i?•M i?2Q M? m # v tm®M; ?Q M; iBM?X

*?•M /šK Î i` M HK+ ç` +O ?Q M; iBM?X VK- [mª i?U+ `'i ?Q M; pm- ?ÆM M[ i i?B M ç` HBM? F?Q i`QM; F?¬M; F?Q i?Q i?Èi- F?¬M; i?Q+? ?ÊT i?U+ p"i bBM? ç¢B ç` +MM; M9B ?Q M; ?Q M; pmX

*?ŠM; [m - .QÆM; h?B M o'M pšM H¨ +¦ i? +ªK M?"M çQÊ+ ç` K¢+? HU+ +MM; T?€T i„+ +O +€B i?B M i? M¨vX

*ªK ;B€+ +?•M ç¢T i?U+ ç` i?"i bU H¨ [m€ imv i pÌB- [m€ +¦ +ªK ;B€+ M iQ¨MX

ó*Q bo- KÌB5ô L;QÌB i`mM; MB M +mM; FQM? /šM çQÌM; Î T?Q i`QÈ+X *?d +?®+ bÆM +®+ i`¨M ç–v iªM; ç€ +MM; M9B ç€X

ósBM +?Ì K°i +?9iXô L;QÌB i`mM; MB M M¦B tQM;- iB M H M p¨B #QÈ+- ç®B K†i iª i` M i v 'M [mv i K°i +€B iB T K°i +€B- K¶B K°i +€B #„i K°i +€B 'M [mv i- i`QM; KB ç¢Q +?9 M;[X

" K†i iªM; ç€ Î /QÈB +?9 'M bY /KM;- +?"K `½B #¨v #B M ` K°i ;ÊM MQÈ+ FB m + MQÈ+ ?Q¨M iQ¨M ´M ç`M? tm®M;- M;QÌB i`mM; MB M KÈB M;WM; i?B T?€TX ó*Q

.QÆM; h?B M o'M Î /QÈB M;QÌB i`mM; MB M /šM /„i- tmv M [m ;ÊM MQÈ+ i` M iªM K°i +€B ç°M; T?O b€M; M;ÌB t ?Q X .QÆM; h?B M o'M +~M i?"M [m M b€i K°i T?2M +¦ i? +?QM? H¨ ç` T?QÆM; Î /QÈB HÁM; ç'i F?¬M; #B i b•m # Q M?B mX

smv M [m p¨B +€B ? M; +MM; ?¨M? H M; /¨B- çB iÈB K°i +€B ç` T?QÆM; ;B®M; M M?QM; H¢B +¦ +?9i mv M;?B K +MM; M;?B K i9+X

*?O p` M;²B K°i M;QÌB i` im´B +MM; .QÆM; h?B M o'M F?¬M; b B #B i H„K- çQÆ +kM; F?¬M; +?Q `^M; p` H½Q ?mvM? M¨v b) +MM; KbM? i` im´B M?Q M? mX ob i `¨M; +?QM? H¨ +Ym T?~K iB M ç 5

ó*?O M?•M- o'M h?B M +Q bo ç½ ç MXô L;QÌB i`mM; MB M +mM; FQM? ?²B T?K+ M

óL;QÆB çB tm®M; çBXô L;QÌB i` im´B ;"i ç–m T?'i i v M¦BX

L;QÌB i`mM; MB M +mM; FQM? ¬K [mv M HmB tm®M;X

óh¢B ?¢ L;•M L;mv i- ` K„i o'M h?B M +Q boXô L;QÌB i` im´B F?) ;"i ç–m iU ;BÈB

ó.QÆM; h?B M o'MXô .QÆM; h?B M o'M +kM; ;BÈB i?B m- /WM; K°i +?9i- iB T iK F?¬M; T?ªB pb M?"M ` i çÆM ;BªM M?Q p"v +?S\ L;QÌB M; v F?¬M; M¦B iB M; H M¦BXôX

óh®i- o'M h?B M +Q bo i?"i bU H¨ F?Q€B M?•M F?Q€B M;[- p"v i¢B ?¢ +kM; HB M F?¬M; FB m M;¢Q- i`U+ iB T i`ª HÌB, óh?"i ` H¨ +?9M; i Î M?B m M,K i`QÈ+ +¦ çQ KÌB +Q bo iB M ç M t2K K°i +?9iXôX

óob b Q H¨ i \ô .QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i M;Q¨B w Km®MX L?Q i? M¨Q H¢B H¨ i¨ i¨M i`"M M¨v +ÁM +¦ +€B #Q K"i ;b +´ [m€B ? v b Q\

óh?QÊM; +´ h¨M i`"M- +?d bÊ i`W i`"M T?€T i¬M; bQ- M;QÌB +ÁM H¢B +kM; çWM; K ç¦Xô L;•M L;mv i +QÌB F?´ i`ª HÌBX

óL?QM; i¢B ?¢ +?QM? H¨ M?È `ä i`"M T?€T i¬M; bQ +O i?QÊM; ;BÈB F?¬M; +?d im pB i`"M ç¢Q +O i¢B ?¢ t t bQ ` FûK M?[M; iB M #®B FB Xô .QÆM; h?B M o'M

ó§B- i?"i F?¬M; /€K ;B'm- p¨B p` i?2Q M?Q HÌB M;QÆB- +¦ # p` ç m +¦ i? HU+ iQ çQÌM; çQÌM; iB M i¬MX *?9M; i +kM; F?¬M; KÌB çQÊ+ H½Q M?•M ;B ?„MXô L;•M F?Q€i- i`U+ iB T KÎ KB M; M¦BX J°i i`"M T?€T i¬M; bQ F?¬M; +¦ i? HU+ iQÆM; S + Q F?¬M; i? pÈB- H¨ K¶B K°i +€B i? HU+ ç m Km®M F i ;B QX

ó±- i?b ` H¨ i? Xô .QÆM; h?B M o'M +ÁM F?¬M; M;?o ç M KbM? p"v K¨ i?¨M? ?QÆ
HU+ F?¬M; +¦ i`"M T?€T i¬M; bQ ç m Km®M ;B Q ?ªQ +MM; KbM?\ o"v i?"i bU H¨ [
;–M ç•v M;? Q ç M çÁB K¢M;- H¨K pB + +?Q M?[M; +?O i?m HÈM M¨v- ?€ +¦ i? F?

ó*Q bo- M m H¨ M;mv M w i?b i?2Q tm®M;Xô L;•M L;mv i M? ;B¼M; M¦BX

óL m i F?¬M; Km®M i?b b Q\ô .QÆM; h?B M o'M +QÌB iOK idK ?ÄBX

h` M K†i L;•M L;mv i ?B M H M K°i ç¢Q i?–M b„+ FBM? /`- H° ` K°i MK +QÌB F?´ I
ç´B M;QÌB F?€+- #´M i¼ b) i`U+ iB T tY Hw ?„MX *?ŠM; [m - ç®B pÈB +Q bo M;
T?–M i?U+ HU+ FB ? v F?¬M;- +?Q /M +¦ i¢B ?¢ +kM; F?¬M; /€K ç„+ i°B K°i i`"M T
i`"M T?€T i¬M; bQ- ç•v ?¨M? pB H¨ i?B m M,M; F?¬M; i? i?B m M,M; ?ÆMX J†+ /I
T?€T i¬M; bQ- #¼M ?¼ +kM; b) F?¬M; ` i v H¨K F?¦ K°i i`"M T?€T i¬M; bQX

h`"M T?€T i¬M; bQ ç€M; bÊ- +?d M?bM t2K .QÆM; h?B M o'M iMv iB M /MM; i`"M
K°i i`,K M,K- #ªM i?•M i?b i¢B hY .¢ hBM? iB m /B m iU i¢B- ç½ +¦ i? ?B m `²BX

h`"M T?€T i¬M; bQ Km®M ;B i M;QÌB- M;QÆB M; v +ª #¦M; +O ?„M +kM; F?¬M; i?
m´M;X

óVK æQÊ+ `²BX æB t2K K°i +?9i- i +kM; F?¬M; Km®M p¬ +È ç„+ i°B K°i +€B i?
.QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m ç€TX S?ªB- i? ;BÈB M¨v [m€ T?S+ i¢T- MQÈ+ +O iB
+¨M; b•mX L?B m #^M; ?[m +kM; M?B m K°i +€B T?QÆM; T?€T- Qi M?'i +¦ i? #Èi

ó*Q bo M? KBM?X *Q bo +¦ i? v M i•K- +?Q /M +?mv M F?¬M; i?¨M?- +?d +–M +
ç`+?- J L;mv i p b m +kM; b) F?¬M; H¨K F?¦ +Q bo Kªv K•vXô L;•M L;mv i K°i HÌB

ósBM /šM çQÌM; çB\ô .QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB M¦BX

.QÆM; h?B M o'M i?2Q L;•M L;mv i çB iÈB ?"m çB MX *?QM? ;B[ç¢B çB M `°M; `
i®M; i`"M +U+ HÈMX .QÆM; h?B M o'M F?¬M; F?ÄB ç®B pÈB i¨B HU+ +O J L;m
F?€B- i¢B ç` T?QÆM; M?Q p"v +kM; +¦ i? i?¨M? H"T K°i +€B i`mv M i®M; i`"M- ´
b) F?¬M; Î i` M p¬ b® ?Q M; iBM? M¨v +?S\ L m T?ªB K¨ M¦B- p"v +¦ +?9i

óJÌB +Q bo5ô L;•M L;mv i M? ;B¼M; M¦BX

.QÆM; h?B M o'M #QÈ+ p¨Q i`mM; QÆM; i`mv M i®M; i`"M- L;•M L;mv i +kM; i?2Q
i v p¨Q H¨K KÎ ` i`mv M i®M; i`"M- #B M K'i Î i¢B +?¶X

h`QÈ+ ç¦- .QÆM; h?B M o'M ç½ i`Î p +?Q ZmªM; L;mv i K°i iBM iS+X

"¢+? [m M; ?B M H M- #¦M; M;QÌB .QÆM; h?B M o'M +MM; L;•M L;mv i tm'i ?B M Î
ç¨B F?€+X

J°i iÁ T?O ç t ?Q - HBM? F?Q #S+ M;QÌB- i?–M i?S+ çB i?,K /Á ` - MÆB M¨v in
iBM?X

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; ?ÄB M?B mX hmv iÁ KÁ- M?QM; MÆB M¨v +?QM? H¨ ç`
pšM H¨ ?B m çQÊ+ +'T #"+ H M;?o X

ó*Q bo- KÌBXô L;•M L;mv i H¨K K°i +€B iQ i?€B KÌB- b m ç¦ /šM çQÌM; T?Q i`QÈ
+MM; ?¨M? H M; /¨B- çB iÈB i`QÈ+ K°i +,M T?ÁM;X L;•M L;mv i ç˜v +Y T?ÁM; `

.QÆM; h?B M o'M +kM; çB p¨Q i?2Q- i?–M i?S+ ç½ çB m i` `ä- # M i`QM; H¨ K°i ;
H`+? bU i Q M?½X

óL?` ç - M;QÆB ç½ i`Î H¢BXô J°i i? M? MB M iW T?Q b m ;B€ b€+? +–K K°i +€B
h?B M o'M K°i +€B- F?¬M; F?ÄB i` M /QÈB ç€M? ;B€ K°i +?9i- H° ` K°i +€B iQÆB
M¨v +?QM? H¨\ôX

óæ¢B + - p` M¨v +?QM? H¨ i`"M T?€T i¬M; bQ i?S M,K +O i?QÊM; ;BÈB- i`"M T?€
h?B M +Q boXô L;•M L;mv i M? ;B¼M; i`ª HÌBX a m ç¦ ;BÈB i?B m +?Q .QÆM; h?
i - EBK L;mv iXôX

óEBK L;mv i iB M bBM?- +?¨Q M;QÆBXô .QÆM; h?B M o'M +?'T H M¦BX

M;m²M UXV

ó*Q bo- F?¬M; +–M F?€+? F?Q- F?¬M; +–M F?€+? F?Q- ? ? ? Xô EBK L;mv i iU
+?9i M¨Q +?2 /'m +QÌB T?€ H MX t2K i¢B

jkyX *?QÆM; jky, G¢B h?'v h?QÊM; *´ h¨M h`"M

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; jky, G¢B i?'v i?QÊM; +´ i¨M i`"M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5 i`mv M +QTv iW

"¨v iB + F?QªM ç½B H¨ F?ŠM; ç`M?- K†+ /M K¼B M;QÌB ç m H¨ iB M M?•M- M?QM
?ÆM M[+¦ ç¬B F?B- ;B Q ibM? pšM H¨ Î i` M #¨M `QÊm `'i/ FûQ ;–M- ç†+ #B i?

J°i F?®B v M iB +- .QÆM; h?B M o'M H¨ ,M i?Q+?- m®M; ç½X L;?d M;ÆB K°i M;¨v
p"v K¨ iU KbM? çB ç M M;Q¨B T?ÁM; .QÆM; h?B M o'M KÌB .QÆM; h?B M o'MX

h?¨M? w #U+ M¨v i`€B H¢B ?ªQ +ªK +O .QÆM; h?B M o'M i,M; K¢M?X

ó*Q boX h?"i` +?mv M- M;?o ?ŠM +Q bo ç½ #B i- K¼B M;QÌB HB M M¦B `ä çBX *
+ÎB #Ä i¨M i`"M M¨v ô EBK L;mv i +ÁM +?Q M¦B tQM;X

.QÆM; h?B M o'M ç½ KÎ KB M; M¦B, óL;?o ?ŠM +€+ M;QÆB +kM; `ä `¨M; M°B ibM
M?Q MY M;QÌB H¨K ,M- +?d +–M +€+ M;QÆB ` çQÊ+ ;B€- i iU M?B M b) F?¬M;
HQm HQ€iX

óh®i- +Q bo [mª M?B M F?Q€B M?•M F?Q€B M;[X *?9M; i iU M?B M b) F?¬M; H
L;QÌB ç•m5ô EBK L;mv i p¶ i v F m H MX

J°i ç°B i?` M[#QM; #ªv +€B ?°T çB p¨QX

ó*Q boX L;QÆB +?Q `^M; K'v i?S M¨v çO F?¬M;\ô EBK L;mv i p¶ M? ? B i v K°i +

"ªv +€B ?°T KÎ ` - .QÆM; h?B M o'M M?bM i?Q€M; [m - H"T iS+ #` ?'T /šMX

h?'i hBM? L¢T L;mv i iBM? i?¢+?- >¶M æ°M hB M EBK- hB M h?B M >„+ h?´- .QM
>mv i hBM? L? K- æ` h•K GB M h?"i- hB M h?B M hB M >¢M? hYX

L,K HQ¢B i`QÈ+ H¨ K°i i`QM; +€+ Hmv M i¨B çBM? +'T M?'i F?¬M; /QÈB >^M; hBM
æ°M hB M EBK +¨M; H¨ #ªQ p"i ç½ K B / M? ~M iQ+?- p T?–M æ` h•K GB M h?"i
>¢M? hY +kM; iQÆM; iU H¨ HBM? /QÊ+ i?ÌB Fb i?QÊM; +´ ç½ i²M i¢BX æ` h•K GB
K°i +€B ç` i•K HBM? K¢+? imv i i? ç°M; i?B M- M;QÌB i?QÌM; ,M p¨Q- +¦ i? i,M; i
im ?¨M? ,M- +?d +–M M;QÆB +¦ i? i?W M?"M çQÊ+ /QÊ+ HU+- +¦ i? #¢+? M?"i
>¢M? hY- ç¦ +¨M; H¨ p"i i`ÌB bBM?X *?ŠM; [m Î i`QM; p"i i`ÌB bBM?- M¦ Î p` i`Q ?
b Q +kM; H¨ iB M i?B M HBM? /QÊ+- bQ pÈB æ` h•K GB M h?"i F?¬M; FûK MÆB M
ç m H¨ i?S +¦ i? i`²M;- pW H9+ i?Q+? ?ÊT .QÆM; h?B M o'MX

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; T?ªB ?¢M; M;QÌB i? K H K- +?9i ç² p"i M¨v bQ pÈB
+'T +?¶ i®i *Ym l JBM? h?¢+? S+ M,K- ç½ i`ª [m K'v T?2MX h`QM; K„i .QÆM; h?
M¨Q +?2 /'m H°` w KWM;- K°i HÌB ç€T SM;, óh?¨M? ;B Q- M?[M; +€B M¨v ç½ çO

> B M;QÌB EBK L;mv i +MM; L;•M L;mv i M?bM M? m K°i +€B- i?Q€M; i?Î` K°i ?
+kM; F?¬M; çO- p"v EBK L;mv i +MM; L;•M L;mv i ç½ +¦ +?9i ;€M? p€+ F?¬M; M´B
?¢M M?'iX

óVK- +€+ M;QÆB +kM; i?"i ?¨Q T?¦M;- ;b +kM; F?¬M; M¦B- i¢B ?¢ + K çQ M M?
.QÆM; h?B M o'M M?bM K'v i?S M¨v- /M H¨ i•K +ªM? .QÆM; h?B M o'M `'i + Q- +k

h?'v i®i +S i?m- +?È ç [m€ i? K- ç•v KÈB H¨ ç¢Q H¨K M;QÌB +Æ #ªMX

EBK L;mv i +kM; HQm K M?- i`U+ iB T p¶ i v M¦B, ó*ÁM F?¬M; ç2K ç² p"i ;B Q +?

"ªv M[iY çÊB ç2K ç² iWM; #QÈ+ iWM; #QÈ+ i`bM? H M- .QÆM; h?B M o'M +kM; F?
K°i HQ¢B #ªQ p"i +m®B +MM; iÈB i v- i•K iQM? F?¬M; ;ÊM b¦M; +O .QÆM; h?B M
FQ+? ç°M;X

óEBK iB M bBM?- K M; i çB t2K K°i +?9i çBXô .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; ?¨K
iB M i¨B M;QÌB- +MM; M;QÌB iB m i BX

ó*kM; i®i- +ªB HQÆM; F?¬M; #^M; #¢Q HU+- KÌB +Q bo5ô EBK L;mv i + Q ?SM; p

.QÆM; h?B M o'M i?2Q ? B M;QÌB EBK L;mv i +MM; L;•M L;mv i- ` #ªv `) i€K p"v
æ˜v +Y ` - EBK L;mv i M¦B, ó*Q bo +?Ì K°i H€iXô L¦B tQM; HB M K°i KbM? çB iÈB

L;•M L;mv i KdK +QÌB +MM; .QÆM; h?B M o'M M¦B +?mv M T?B KX

*?d +?®+ H€i b m- EBK L;mv i +–K K°i #S+ ç² [mv M i?"i HÈM çB ` - i`QÈ+ K†i K½
`½B ç2K ç² [mv M i`ªB ` X .QÆM; h?B M o'M +˜M i?"M M?bM H M- +?9 T?M +MM;
[m2M i?m°+ FB - [mª M?B M H¨ i?QÊM; +´ i?–M i`"M5 *?ŠM; [m - +MM; K°i +€B
+mM; i`€B H¢B ?Q¨M iQ¨M F?€+ M? mX >ŠM H¨ K°i F?€+ i`"M T?€T +€BX VK- +kM
M? m- +¦ K°i +?9i H¨ ;B®M; M? m- ç¦ +?QM? H¨ ? B M;QÌB ç m H¨ i¨M i`"MX

æ° i´M ?¢B +O K°i #S+ i¨M i`"M M¨v iÈB dyW5 aQ pÈB K°i +€B FB +O hY .¢ K
+?ŠM; [m F i +'m i` M ç¢B i? i`€B H¢B bQ pÈB K°i +€B FB +O hY .¢ K +mM; ç–

.QÆM; h?B M o'M M?Qm M?Qm K¨v- M;˜M; ç–m H M M?bM ? B M;QÌB EBK L;mv i
M¦B, óh?S i¢B ?¢ M¦B i?ŠM;- i`"M T?€T M¨v H¨ F?¬M; i? +?[i``Xô > B M;QÌB EB
F?¬M; H°` #B m ibM? ;b ç€M; iB +- #ÎB pb ? B M;QÌB #¼M ?¼ ç m #B i- i´M ?¢B i
F?¬M; i? +?[i``X EBK L;mv i ;"i ;"i ç–m i`ª HÌB, óæ•v H¨ iU M?B M- +?9M; i ib
T?ªB H¨ Km®M +?[i`` i`"M M¨v- K¨ H¨ KÌB +Q bo T?€ ;BªB i€+ /KM; i` M ç¢B F?€B
? Q ;b +O i¨M i`"M M¨vXôX

óL m H¨ M?Q i? - M?Q p"v i¢B ?¢ +¦ i? /®+ ? i bS+ HU+ M?Ä #ûX *?ŠM; [m - +
p"v- Km®M H¨K `ä `¨M; i€+ /KM; i` M ç¢B F?€B +O +€B i`"M T?€T M¨v- i?b T?ªB i
.QÆM; h?B M o'M Hm"M bU M¦BX æ²M; i?ÌB #ªM i?•M +kM; `'i M;¢+ M?B M- pb b
pÈB M?[M; i¨M i`"M M¨v p°B M?Q p"vX

óæ¦ H¨ iU M?B M- +€B M¨v HB M FQM? M?Ì +Q boX *Q bo Î H¢B bÆM i` M; H¨ çQÊ+
EBK L;mv i + Q ?SM; i`ª HÌBX >„M bÊ F?¬M; T?ªB i®M i?ÌB ;B M- K¨ H¨ bÊ .QÆM
çQÊ+X

.QÆM; h?B M o'M bmv M;?o i`QM; +?®+ H€i M¦B, ó*–M K°i +€B T?ÁM; i`®M; +¦ i?

EBK L;mv i +?Q `^M; +€B M M ç ;bX h?b ` H¨ HQ¢B pB + M?Ä M¨v- F?¬M; +–M M
p) HQ¢M- +?Q /M H¨ ç2K iQ¨M #° bÆM i` M; T?®B ?ÊT- +kM; F?¬M; +ªK i?'v ç€M
+MM; H„K i?b t•v /UM; H¢B H¨ çQÊ+X

L;•M L;mv i H"T iS+ M #¨B +?Q .QÆM; h?B M o'M K°i +€B T?ÁM; i`®M; çO HÈM-
H¢B i`QM; bÆM i` M; M¨vX

JQÌB M,K i?ÌB ;B M çªQ K„i ç½ [m - +,M T?ÁM; .QÆM; h?B M o'M pšM +?Q iWM
#¦M; M;QÌB .QÆM; h?B M o'M iW # M i`QM; çB ` - i?'v çQÊ+ i?` M[ i`QM; b•M T?
K°i Qi `QÊm M;QM ç² ,M M;QMXôX

h?` M[ bÈK ç½ M?"M çQÊ+ T?ªB i?Ä K½M i'i +ª v m +–m +O p`iB M bBM? M¨ m
iS+ ç€T SM;- tQ v M;QÌB çB tm®M; +?m˜M #`X

J°i H€i b m- ? B M;QÌB EBK L;mv i +MM; L;•M L;mv i ç²M; i?ÌB tm'i ?B MX L?bM i
i`QM; K°i # M HQÆM; çbM? M;²B M; v M;„M- m®M; `QÊmX

ó*Q bo- iB M ç° M?Q i? M¨Q\ *¦ F i [mª ? v F?¬M;\ô > B M;QÌB EBK L;mv i +MM
.QÆM; h?B M o'M +kM; H¨ KQÌB T?–M +¦ ?ªQ +ªKX

óæ M ç M ç M- ? B p`- M;²B tm®M; m®M; p¨B +?ûM- çÊB H€i H¢B M¦B +€B F?€+Xô
i`ª HÌBX

a m F?B +ÆK MQ `QÊm b v- .QÆM; h?B M o'M /šM ? B M;QÌB p¨Q T?ÁM;X h`QM;
#S+ ç² [mv M FB i` M iQÌM;- MÆB F?€+ #` p) ç–v +?9 'M +´ [m€B +MM; çQÌM; +Q

óh¢B ?¢ M;?B M +Sm +€B i`"M ç² M¨v KQÌB M,K- ?ÆB +¦ +?9i i?m ?Q¢+?X *€B M¨v
+K i? H¨ K°i +€B M¨Q- tBM i?S +?Q i¢B ?¢ i¨B ?¼+ M¬M; +¢MX h?QÊM; +´ i?–M
+kM; F?¬M; M?"M ` X *?ŠM; [m - i€+ /KM; +O M¦- i¢B ?¢ ç½ +¦ +?9i `ä `¨M;Xô .Q
i?m ?Q¢+? F?¬M; M?ÄX

EBK L;mv i +kM; #B i- i?QÊM; +´ i?–M i`"M- F?¬M; +–M M¦B .QÆM; h?B M o'M i`
M¨v- +?Q /M H¨ i`"M T?€T i¬M; bQ iQ +€+? ;B¨ M?'i iB M ;BÈB ?B M M v +kM; F?
#B i- #ÎB pb i?S M¨v ç½ bÈK i?'i i`mv M p¬ b® M,KX M;m²M UXV

óL¦B M?Q p"v çB- +?Q i +?9i i?ÌB ;B M M[- i M?'i ç`M? +¦ i? T?€ pÌ M¦X *?ŠM;
T?ÁM;Xô .QÆM; h?B M o'M KÎ ` ? B i v- M;QÊM; M;MM; M¦BX

EBK L;mv i +MM; L;•M L;mv i M?bM F?„T T?ÁM; i?S +´ [m€B- +kM; #B i .QÆM; h?
M?¨M `¶B- ;"i ;"i ç–m M¦B, óæ•v H¨ pB + M?ÄX L?` ç - M #¨B +?Q +Q bo K°i +€B T
`°M; `½BXôX

L;•M L;mv i H"T iS+ ;"i ç–m çB H¨K pB +X

EBK L;mv i ¬K [mv M i?B H M¦B, óh?"i H¨ K i M?¼+ +Q bo- +Q bo +¦ i? +?"K `½
iQ¨M F?¬M; i?¨M? p'M ç Xô h?ÌB ;B M HQ¢B i?S M¨v- EBK L;mv i [mª i?U+ F?¬M;

óæ¦ H¨ iU M?B M- i¢B ?¢ ç½ M?"M ç² `²B- p"v M?'i ç`M? b) ?Q¨M i?¨M?Xô .QÆM; h
#€M M¨v [m M i`¼M; M?'i +?QM? H¨ i?¨M? iQMX

æ´B K°i ;B M T?ÁM; HÈM ?ÆM `°M; `½B ?ÆM b€M; bO ?ÆM- .QÆM; h?B M o'M
.QÆM; h?B M o'M F?¬M; +?d H¨ ç M; M;?B M +Sm #° T?"M +ÁM i®i F?¬M; i´M ? Q
i`Î H¢B M?Q +k +€B i`"M T?€T M¨vX

hmv M¦B i´M ?¢B dyW- M?QM; F i +'m ç¢B i? H¢B H¨ pšM +ÁM- +?ŠM; [m dyW #°
b¦i +MM; MSi ` X J¨ i?QÊM; +´ h¨M i`"M Î hY .¢ K +mM;- +?QM? H¨ i`QM; ç¦ ç¢B F
H¨ ?Q¨M iQ¨M i`Î i?¨M? K°i F?®B ?² /€M- M; v +ª K°i +?9i F i +'m +Æ #ªM +kM; F?

p T?–M #° T?"M +ÁM i®i F?¬M; i´M ? Q ;b +O +€B i¨M i`"M M¨v- iU M?Q H¨ K°i
i?–M /B m- H¢B iU M?Q H¨ K°i +€B i`mv M i®M; T?€T i`"M- /M b Q M?Q ç9M; K¨ H

>ÆM M[.QÆM; h?B M o'M Î MÆB M¨v M;®+ +kM; F?¬M; T?ªB M;®+ m´M; T?QX L
+O J L;mv i- ?Q†+ H¨ K°i +€B +S çB K [m M i`¼M;X .QÆM; h?B M o'M H'v >mv
K°i T?2M- i?b ` i?•M Î i` M K°i im iB M iBM?X *?ŠM; [m H'v FBM? M;?B K +O .Q

F?®M; +? i€+? ` - K°i H–M M[ p iÈB i` M ? B i vX GQM; h¨M L;mv i H9+ M¨v KÈ
H¨ K°i i`"M T?€T i¬M; bQ- K¨ MÆB M¨v +?QM? H¨ i`"M T?€T F?¬M; ;B M +O i`"M
T?€T F?¬M; ;B M- #ªM i?•M i`"M T?€T bQ ?–m M?Q H¨ F?¦ +¦ i? #` i?QÆM; i´MX

ó*Q bo- M;QÆB Km®M K¢M; i¢B ?¢\ô GQM; h¨M L;mv i +kM; F?¬M; T?ªB K°i K½M
tm®M;- M?bM .QÆM; h?B M o'M i` M çdM? ç–m ? B i v +?„T HQM; ?ÄBX

ó*kM; F?¬M; T?ªB5 "´M i¼ +?d H¨ i?QÎM; i?S+ M;QÆB- Km®M +?Q M;QÆB K°i Q
M¦B tQM; KÎ i v i`€B ` - K°i ;B¼i p"i i?–M #Q K¨m t M? pW ;B®M; ;B¼i MQÈ+ KQ
H M Î i v i`€B .QÆM; h?B M o'MX óL;QÆB #B i ç•v H¨ +€B ;b F?¬M;\ôX

hB M i?S+ +O GQM; h¨M L;mv i /Á tûi [m X hB M i?S+ pW iB M p¨Q- H"T iS+ +ªH
K M? K¬M; M?Q KQ - iQÊM; i`QM; +?Q HU+ HQÊM; +?Q + Q p¬ i?QÊM;X GQM; h
F?¬M; ?B mX óæ•v H¨\5ô :B®M; M?Q ç½ iWM; #B i- ;B®M; M?Q

ó 55ô GQM; h¨M L;mv i +m®B +MM; H¨ M;?o ç M +€B ;b- i` M K†i H° ` K°i +€B #B
;B®M; M?Q iWM; [m2M #B i- +€B M¨v F?¬M; T?ªB H¨

jkkX *?QÆM; jkk, J L;mv i h¬M :Bª

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; jkk, J L;mv i i¬M ;Bª

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

.QÆM; h?B M o'M i?'v çQÊ+ #B m ibM? +O GQM; h¨M L;mv i- i`€B H¢B H¨K +?Q
+¦ K°i +?9i FBM? M;¢+X æ•v H¨ +€B ;b\ æ•v +?QM? H¨ K°i Hm²M; K°+ +?B T?€T i„
+¦ K°i +?9i ?B m [mª +O h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆM; æ M +MM; h? M? S?QM; "² æ
o'M +kM; F?¬M; #B i Hm²M; T?€T i„+ +?•M HU+ M¨v- M?[M; M;QÌB F?€+ +¦ i? /MM
o'M ç2K M¦ H'v ` K°i Hm²M;- H¨ /MM; ç /K ?Q†+ GQM; h¨M L;mv iX

i`mv M +QTv iW

hB M M?•M im Hmv M- Km®M M?'i H¨ +€B ;b\ æQÆM; M?B M H¨ iB M iÈB iB M iÈ
?mv M iB M- ?mv M iB M Km®M i`Î i?¨M? iB M [m•M- iB M [m•M Km®M i`Î i?¨M? iB
M?B M H¨ Km®M i`Î i?¨M? iB M i¬MX J¨ T?€T i„+ +?•M HU+- M;?o ?ŠM +¦ i? ç®B
i`Ê ;B9T F?¬M; ? M?Ä M?d\

óL;¨B p"v K¨ H¨ iB M i¬M\ô GQM; h¨M L;mv i +?9i #'i i`B #'i ;B€+ +kM; /MM; iÈB M

ó±\ L;QÆB H¨ M?Q i? M¨Q #B i\ô .QÆM; h?B M o'M +QÌBX s2K ` GQM; h¨M L;mv
i?'v iB M i¬M- ?Q†+ H¨ M¦B iWM; i?'v T?€T i„+ +?•M HU+X

GQM; h¨M L;mv i T?ªM SM; H¢B- +kM; F?¬M; i`ª HÌB- M;QÊ+ H¢B KÎ KB M; ?ÄB,

.QÆM; h?B M o'M KÎ ` i v T?ªB- K°i ç¢Q T?M p,M [m, /` M?ªv H M i` M HÁM; #¨M
i v- F?Q iS+ ;B[+?9M; M¦ H¨ iQÆM; iU M?Q i? X ó_'i çÆM ;BªMX Jm®M ç2K +?9

>ÆB ?ÆB M•M; M•M; i v T?ªB M¦B, ó*€B M¨v +¦ i? ;B9T M;QÆB T?€T HU+ iB M M
ó*€B M¨v +¦ i? ;B9T M;QÆB ibK ?B m T?€T i„+- i?¨M? iUm T?€T HU+ F?¬M +MM;

GQM; h¨M L;mv i ?Qi i?Î `ä `¨M; M†M; ?ÆM p¨B T?–M- imv +?2 /'m `'i F?€- M?QM;
;B M .QÆM; h?B M o'M M„K ;B[X *€B M¨v H¢B ?€ +¦ i? ;B'm çQÊ+ .QÆM; h?B M
M¨Q\ L m +Q bo Km®M i¢B ?¢ T?ªM #°B i´ +?S+- ç¦ H¨ imv i ç®B F?¬M; i? 5ôX

óh´ +?S+\ L;QÆB H¨ M¦B J L;mv i ?ª\ô .QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB ?ÄBX

óL;QÆB M?Q i? M¨Q #B i\ ± ô GQM; h¨M L;mv i M;?o EBK L;mv i +MM; L;•M L;mv
o'MX

GQM; h¨M L;mv i M¨Q #B i- i?"i ` - iW ç–m iÈB +m®B- .QÆM; h?B M o'M iW pW
M;QÌB +O J L;mv iX hmv ? B M;QÌB EBK L;mv i +MM; L;•M L;mv i +® ;„M; ç2K i
i?¨M? ;B®M; M?Q K°i ç¢B i? ;B X L m .QÆM; h?B M o'M i?U+ K°i +?9i +kM; F?¬
?¼- i?"i ç9M; H¨ ç½ +?Q `^M; ç€K M;QÌB EBK L;mv i L;•M L;mv i H¨ i?m°+ p M;QÌ

óu M i•KX "´M i¼ +?d H¨ +¦ +?9i +?mv M Km®M ?ÁB K°i +?9i- +?Q M M KÈB +?Q M
o'M p K†i +QÌB ;B M i¨ M¦BX L¦B tQM;- ç2K ? B i?S i`QM; i v /MM; +?•M M;mv M

GQM; h¨M L;mv i +kM; iWM; FB M i?S+ T?€T i„+ +?•M HU+ HÊB ?¢BX J°i Hm²M;
ç®B ;B€ i`` F?¬M; /QÈB K°i FB M i?QÊM; T?~K iB M F?Q- i?"K +?Q ;B€ i`` +ÁM +¦
E?¬M;- K†+ /M H¨ +U+ T?~K iB M F?Q- Î i`QM; K„i +Ym T?~K iB M ç +kM; t t F?¬
i„+ +?•M HU+ +¦ bS+ /K ?Q†+ ?ÆMX h`ÌB #B i +¦ # Q M?B m +Ym T?~K iB M ç #`
p¢M M,K [m i`QÈ+ b m F?¬M; i? [m +Y M¨v\

GQM; h¨M L;mv i ç°M; HÁM; `²B- F?¬M; i? i`€M? F?ÄB ç°M; HÁM; `²BX *QM çQ
F?¬M; ç°M; HÁM;\ E?¬M; b B- bQ pÈB +¬M; T?€T ?"m iQ+? #¢+ T?€i- M;QM; F i T
+O .QÆM; h?B M o'M- iB M ç F?€+- M;QÌB M¨Q F?¬M; T?ªB im iÈB çdM? T?QM;
ç M +U+ ?¢M- p"M F?Q i®i +¦ H) +¦ i? iB T t9+ ç M K°i iB +Æ ?°B FB - p"M F?Q
pB M /WM; H¢B Î ç +'T çdM? T?QM;X

G9+ M¨v- M;Q¢B HU+ i`Ê ;B9T +?QM? H¨ T?QÆM; T?€T iB M iÈB /mv M?'iX *¦ # C
iB M i¬M- +?QM? H¨ pb ç¢i çQÊ+ iB M i¬M ;B9TX hB M i¬M ;B9T M¦B i`„M; ` H¨- +
;B Q +?Q p`iB M ç M¨Q ç¦ çB ibK ?B mX æQÆM; M?B M- #ÎB pb +¬M; T?€T F?€
T?€T i„+ +kM; F?€+ M? mX *?ŠM; [m i`QM; M?B m M;QÌB M?Q p"v- +kM; +¦ ;B®M
T?€T i„+ iQÆM; SM; K¶B M;QÌB #¼M ?¼- M; v +ª #ªM i?•M #¼M ?¼ +kM; F?¬M; /€
i„+ +kM; F?¬M; Qi- H¢B i? K K°i Qi M;mv M M?•M ç†+ i?M- +?Q M M M?[M; + Q i?
KbM? bÌ bQ¢M;X

h?'i T?~K iB M ç - +kM; tSM; +¦ çQÊ+ K°i Hm²M; T?€T i„+ +?•M HU+ b Q\ æ€T €M
i?'i T?~K- +?Q /M H¨ + Q i?O +Ym T?~K- +?Q /M +?Q ç¢i iÈB # KQÆB i–M; L;mv
+–K T?€T i„+ +?•M HU+ çB ` M;Q¨B ç¦ +?QM? H¨ Km®M +? i5

.QÆM; h?B M o'M +¦ i? T?•M ` K°i Hm²M; T?€T i„+ +?•M HU+ ?ÆM M[ç2K H'v
F?¬M; iB m i M- ç•v ç½ H¨ i?O çQ¢M BM?X E?¬M; +¦ ibK ?B m M?'i ç`M? ç®B pÈB
iB m +?m~M M¨Q ç¦ H¨ imv i ç®B F?¬M; +¦ F?ª M,M;X *?Q /M H¨ K°i iB M i¬M KÈB i
h?B M o'M K'v M;¨M M,K [m +kM; F?¬M; T?ªB H,M H°M m´M;- imv +ÁM +€+? ?Ä
t - M?QM; K¨ HoM? M;° ç®B pÈB H¬B +?B T?€T i„+ +MM; K°+ +?B T?€T i„+ ç½ ç¢i
i„+ +?•M HU+ #S+ ` # M M;Q¨B +Æ i? K¨ F?¬M; iB m i MX *?d H¨ K°i çB K M¨v- çQ
i¬M v m i¬M i? ? i`QÈ+ FB t2K ç M K„i +kM; i`WM; ` X æ®B pÈB #¼M ?¼ K¨ M¦B
+¦ i? M´B H M i€+ /KM; ;b\

GQM; h¨M L;mv i F?¬M; i? i`€M? Mû H•K p¨Q i`QM; i?B M M?•M ;B Q +?B MX hB
+O K¶B K°i iB M ç - pb +€B M¨v K°i ç€K iB M ç im ç M +U+ ?¢M- i?"K +?Q +ÁM F
T?€T i„+ +?•M HU+- ç¦ +¨M; H¨ +?Q #ªQ F?¦ +¦ çQÊ+X

óæQÊ+- i ç€T SM;5 *?ŠM; [m - i T?ªB M?Q i? M¨Q KÈB +¦ i? iBM iQÎM; M;QÆB
L;mv i i`mM; i?¨M? H¨K pB + +?Q J L;mv i +kM; +?ŠM; [m H¨ pb M¦ K¨ i?¬BX .
F?¬M; HQÌM; i`QÈ+ çQÊ+ i?m"M HÊB M?Q p"v- +?Q `^M; çÊB H€i M[+ÁM T?ªB /M
F?¬M; M;Ì iÈB i?QªB K€B M?Q p"v ç½ H¨K tQM;- óVK- çQÊ+- i +?Q M;QÆB ç² i`

o’M M¦B tQM; H’v ` K°i +€B #bM? M;¼+- Î # M i` M ç€M? K’v i`,K ç¢Q +’K +? - ç2K
p¨Q- MûK +?Q GQM; h¨M L;mv iX

GQM; h¨M L;mv i iU KbM? t€+ ç`M? K°i +?9i- F?¬M; F?ÄB KWM; M?Q çB M K°i ?
ó>ÄB çB5ôX

ó*?Ì K°i H€i- #´M i¼ Hm¬M Hm¬M M¦B K°i H¨ K°i- M¦B ? B H¨ ? BX LÆB M¨v +ÁM
ç2K M;QÆB i,M; H M iÈB #€i T?˜K iB M ç Xô .QÆM; h?B M o’M ç2K T?M p,M i`QM;
h?B M o’M +kM; F?¬M; M¦B /®B- H’v +’T #”+ ?B M M v +O .QÆM; h?B M o’M- ç®
T?M +kM; ç¢i iÈB K°i +€B +’T #”+ F?€+X JB M; T?M p,M iW T?€T i„+ +?•M HU+ M
Î /QÈB iB m +?m˜M M?’i ç`M?- b m F?B H¨K M;QÌB ?–m +MM; .QÆM; h?B M o’M

Gm•M p¬ /KM; M?B m- ;B€ i`` F, MB K HÈM ?ÆM ;B€ i`` /MM; FB i?"i ç9M; H¨ H¨
ç2K M;QÌB KÌB iÈB- ç†i H M K°i T?–M ;B Q ibM?- b m ç¦ ç2K i†M; *?d hBM? L;mv
Qi p` Hmv M i¨B +MM; HBM? /QÊ+ M;QÌB i i?Q+?- +€B ;B Q ibM? M¨v F?¬M; T?ªB

.QÆM; h?B M o'M H¢B H¨ F?¬M; #B i- p¨B +€B #ªM i?´ i? HU+ +O hU .Q iBM? pU
?„M bQ pÈB i? HU+ ç–m bÄ F?€+ +ÁM + Q ?ÆM `'i M?B mX L?Q H¨ +€B ;b i?B T
o'M F?¬M; # [m M K¨ M¦B- #ªQ çªK +¦ i? ç2K pB M iY +O .QÆM; h?B M o'M +?'i

>Ä - F?¦ H'v ç)Q ;¼i- F?B i?b M?B i ibM? F?¬M; #` +ªM i`Î- F?B i?b +m²M; #¢Q F
`U+ `Ð- +¦ i? ?Ov /B i i'i +ª- H¢B H¨ i?B i v m +O bBM? K M?X

hbK ?B m T?€T i„+- +¦ i? iW `'i M?B m T?QÆM; /B M #„i i v p¨Q H¨K- K†+ /M H¨
F?€+ M? m b) +¦ +ªK M;° F?€+ M? m- M„K ;B[?Ä +?B T?€T i„+ +kM; HB M ç m +¦ i
iQ¨M M„K ;B[?Ä +?B T?€T i„+X

.QÆM; h?B M o'M Î i`QM; iB M T?O # [m M- i'i +ª tªv ` +O i? ;BÈB # M M;Q¨B-
iQ¨M F?¬M; #B i ;b +ªX

G9+ M¨v .QÆM; h?B M o'M b v K Î i`QM; T?€T i„+ ?mv M ªQ- F?¦ +¦ i? iU FB K +
/'v H M HB i ?Ä ?WM; ?U+- +kM; H¨ F?¬M; +?9i bÎ ;B€+X

L;¼M HY iW H9+ # M ç–m HY T?¨K- EBK ç M +?•M ?Ä - i?B M ?Ä #bM? i?QÌM;-
bQ i?B M ?Ä - iY +U+ +?•M ?Ä - i K Km°B +?•M ?Ä - i?€B /QÆM; +?•M ?Ä i?"K +
?Ä p•M p•M- K¨m b„+ F?€+ M? m- i?–M F€ /` i?QÌM;X

L m iB M ç im i"T ?Ä ? +¬M; T?€T M?bM i?'v +€B ibM? ?bM? M¨v- imv i ç®B b)
i?QÌM;5 " HQ¢B HY T?Q i`QÈ+ +kM; F?¬M; M?„+ H¢B- +€B ;¼B H¨ i?m–M /QÆI
+U+ +?•M ?Ä +?QM? H¨ iB M ?Ä ?Ä ? +¬M; T?€T iB M p¨Q ?mv M iB M- iB M [
;B[X J¨ i K Km°B +?•M ?Ä - +kM; F?¬M; T?ªB H¨ EBK ç M +?•M ?Ä i`QM; +Æ i?
im i?¨M? EBK ç M- ç M ?Ä bBM? i?¨M?- +¦ #ªM K¢M; +?•M ?Ä +O KbM?- #ªM KC
F€ ç M T?B i?,M; Fb ç m +¦ i? tQM; H¨ i K Km°B +?•M ?Ä X h?"i ` +€B M¨v +,M #ª
+?•M ?Ä i?"i bUX

jk8X *?QÆM; jk8, >Ä S?€T h„+

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; jk8, >Ä T?€T i„+

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

h K Km°B +?•M ?Ä - +?QM? H¨ K°+ i`mM; ?Ä Y i?¢+? i`mM; ?Ä Y F?¬M; i`mM; ?Ä
[m•M ?Ä @ i`mM; H¨ i?–M ?Ä @ ?¢ H¨ /•M ?Ä X h K ?Ä ?ÊT M?'i- # K¨m iQK H K
M?'i çŠM;5 L m F?¬M; h?"T hmv i i`"M FB +kM; b) F?¬M; F?OM; #® M?Q p"vX

h?€B /QÆM; +?•M ?Á +¦ i? ç®i +?€v p¢M p"i- i` M +Æ #ªM F?¬M; +¦ F?„+ iBM?X L
;B FB M; F` M?'i- /QM? K°i iB - K†+ M;QÆB p"M ? i T?€T HU+ +kM; b) ?¦ i?¨M?

h` M M;QÌB .QÆM; h?B M o'M ?B M ` M;¼M HY ç½ pQÊi [m ?¢M +? +O +¬M; T?
i`M T?€T i„+- H¢B #ÎB pb M;k ?¨M? iQÆM; bBM?- ç†+ iQM? K°+ bBM? ?Ä X E?¬M
+O .QÆM; h?B M o'M imv KÈB i?¨M? H"T- M?QM; mv HU+ H¢B H¨ F?¬M; ;B®M; #

.QÆM; h?B M o'M KQÊM /MM; +¬M; ?B m i?–M F€ +O i`Q im i?–M T?M- K°i +?•M
+?B T?€T i„+X *?d +–M +ªK M;° i`bM? ç° ç¢i iÈB RW- H"T iS+ +¦ i? KQÊM /MM;
?Ä +?B T?€T i„+- M;QM; F i ?Ä +?B T?€T i„+ FBK ç MX h?¨M? iUm EBK ç M ç H

*ªK M;° T?€T i„+- ç–m iB M +–M iB T t9+ ç M T?€T i„+X hB M ç i–K i?QÌM; +?d +
ç çdM? T?QM;- KÈB +¦ i? iB T t9+ ç M T?€T i„+X æ•v H¨ +Æ ?°B K¶B K°i p` iB M
M[ç¢i iÈB v m +–m- HB M +¦ i? M;° ç¢Q ç°i T?€ ç M +'T #"+ iB M i¬MX

J¨ .QÆM; h?B M o'M H¢B H¨ F?¬M; +–M T?B M iQ€B M?Q p"v- p®M /U i?2Q +¬M;
+kM; T?ªB H9+ EBK ç M ç #€i +?mv M- +kM; +?QM? H¨ +€B ;¼B H¨ iB M ç çdM?
iB T t9+ ç M T?€T i„+X *?ŠM; [m - +?¶ F?€+ M? m ç M `²BX * Q i?O iB M ç çdM?
ç M T?€T i„+- +–M /U p¨Q M;° iQM? pQÊi t M;QÌB i?QÌM; çB +ªK M;°X J¨ .QÆM;
+?mv M K°i F?„+ iB T t9+ ç M T?€T i„+ FB ç½ `'i óp¬ bdô ç2K K°i iB T?€T i„+ FB
ç M- b m ç¦ +?"K `½B +ªK M;°X *?Q M M +¬M; T?€T +O .QÆM; h?B M o'M #B M i

>–m M?Q- +?d +–M F?¬M; T?ªB i?B m M,M; i? K # +'T- ç m +¦ i? M;QM; F i T?€T
+¦ i? i?¨M? iB M [mª p` ? v F?¬M;- T?ªB /U p¨Q M;° iQM? +O KbM?X

æ€M? +€B bQ b€M?- ç2K T?€T i„+ bQ b€M? +?BK M?Ä i` M i`ÌB- i®+ ç° bQ pÈB +
[m X L;QÌB im Hmv M ç M iB M ç çdM? T?QM; i?b b Q\ *?QM? H¨ M?[M; i?Ê b,M
#„M i`9M;- +kM; +¦ #„M F?¬M; i`9M;- /M b Q +?d +¦ K°i H–M +Æ ?°B M?Q p"v- #Ä

J¨ hU h¢B æ¢B æ¢Q F?¬M; T?ªB /MM; b9M;X L¦ H¨ i`U+ iB T /MM; HQÈB- /MM; i?
b m ç¦ +?"K `½B M;?B M +SmX

*?ŠM; [m - .QÆM; h?B M o'M +¦ i?–M T?MX J¨ +€B i?–M T?M M¨v i?"i ` +?QM?
M?Ä- /MM; M?Ä /šM ` HÈM- b m ç¦ ç2K HÈM #„i H'v- ç•v H¨ T?€T i„+ FBK ç M +O

>Ä +?B T?€T i„+ ç½ M?"T K¬M- +?d FûK K°i +?9i M?Q p"v HB M +¦ i? KQÊM /MM
i„+ FBK [m M;- i?m"M HÊB ç°i T?€ ç M ç HK+ +?mv MX

G'v i•K iQM? +O .QÆM; h?B M o'M- iU M?B M F?¬M; +¦ F?ª M,M; i`QÈ+ K†i M?B
T?€T i„+ FBK [m M;- b m ç¦ H¢B ç° i?B M FB TX *?Q M M- .QÆM; h?B M o'M M;W
M?„+ K°i H€i- [mv i ç`M? `ÌB çB K°i ?²BX

ó*?O M?•MX *¦ `'i M?B m i? ;B ç m #€B i?B T +–m FB MXô *QM `®B çSM; Î M;Q¨

ó"¼M ?¼ M;QÌB ç•m\ô .QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–mX *€B M¨v F?¬M; F€ [m€B- bÈK
/U FB MX "^M; F?¬M; .QÆM; h?B M o'M +kM; b) F?¬M; pW p ç M ç½ # [m M- B

ó"¼M ?¼ iU M?Q pšM +?Q iWM; `ÌB çBXôX

.QÆM; h?B M o'M KÎ ` i v i`€B M? M?¨M; çB K K°i +€B- K°i pÁM; [m M; FQM? tr
ó>mv M Zm M; h?m"iô +¦ i? `ä `¨M; M?bM i?'v ibM? ?QÈM; # M M;Q¨BX hU M?Q
o'M ç½ #` # Q p•v `²BX

hªM çB >mv M Zm M; EQM?- .QÆM; h?B M o'M F?¬M; F?ÄB +QÌB H¢M?X G½Q iY K
ç•v\ óL;QÆB iB T iK+ i?O Î +?¶ M¨vX *¦ M;QÌB ç M- +S M¦B i pšM ç M; # [m MXô

óo•M;- +?O M?•MXôX

.QÆM; h?B M o'M H'v ` *?d hBM? .šM L;mv i Gm•M- iMv iB M Î hU .Q iBM? pU+ +
iBM? +'T #®M- KÎ .šM L;mv i *?B J¬M ` - i?•M ?bM? +?mB p¨Q #B M K'iX

h?•M ?bM? .QÆM; h?B M o'M tm'i ?B M Î i` M i`mv M i®M; i`"M +O K°i pB M im iB
K°i +?9i HBM? F?Q MÆB M¨v [mª i?U+ bQ pÈB L;Qm ædM? hBM? FûK ?ÆM K°i Qi
+?¢v ç M MÆB M¨v iÈB H¨ ibK +€B ç` T?QÆM; BK H†M; E iæ MX J†+ F i`mv M i
ç¦M- imM; M;QÌB ?¦ i?¨M? K°i iB bûi- ?QÈM; i?ŠM; T?Q +?•M i`ÌBX

hmv H¨ im iB M iBM? +'T #®M- M?QM; F?¦ #ªQ iQ¨M F?¬M; +¦ +Æ bÎ M;–K +O +€+
F?¬M; ;B M çB ?'T i?m +?m i?B M iBM? HU+ ç½ `°M; `½B H¢B F?¬M; F?B M M;QÌ

a m F?B # v ` i–M; F?Q [mv M- .QÆM; h?B M o'M iMv iB M +?¼M K°i +€B T?QÆ
a m F?B ç°M t K'v i`,K p¢M /†K- KÈB Î i`QM; K°i pB M b Q #,M; çQÌM; FQM? ç¢i K
ç°M; T?O- b m ç¦ F?Q M? +?•M M;²B i`QM; ? M;- #® i`Q K°i i`"M +'K +? M;,M +€+
` +'K +? M;,M +€+?- +¦ i? M¦B i`W i`"M T?€T i¬M; bQ ?Q†+ H¨ i²M i¢B +'T #"+ +Y
T?€i ;B€+X

.QÆM; h?B M o'M ,M p¨Q h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆM; æ M- bY /KM; i`Q im i?–M T?
+?B T?€T i„+X

*?¶ p` i`Q +O .QÆM; h?B M o'M- +?QM? H¨ Î pMM; #B M +O hU .Q iBM? pU+- Fû
?Q F?¬M; KÌ K`i- +?d +¦ K'v çB K iBM? [m M; H¦2 ` - H¢B H¨ F?¬M; M?bM i?'v K°i

:B[iBM? ? +MM; iBM? ? - Hm¬M +€+? K°i F?QªM; +€+? `'i HÈM- ç²M; i?ÌB i`QM
K°i Qi +QM çQÌM; M iQ¨M ç½ çQÊ+ /Q i?€K #B i- ç` T?QÆM; +ÁM H¢B M¦B F?¬M
?B K F?¬M; #B i i²M i¢BX

L; v i¢B +€+? t M;Q¨B .QÆM; h?B M o'M ?ÆM KQÌB M,K €M? b€M;- ç M; tªv ` K°i

E`+? HB i- T?B i?QÌM; F`+? HB i- /Q # HU+ HQÊM; p +?¢K +¦ i? tû `€+? F?¬M;
+?mM; [m M? F?¬M; T?ªB ?Q F?¬M; KÌ K`i- M m tm'i ?B M K°i pB M ?^M; iBM?- ?
iB T #` ?Ov /B i5

"ÎB pb ? B # M ç€M? M? m F?€+ #B i iQ HÈM- H¨K +?Q M;QÌB i F?¦ +¦ i? iBM5 JQ
?bM? M¨v F?¬M; M?Ä- iMv iB M H'v K°i M;QÌB ` - +kM; çO ç ?Ov /B i b¢+? K'v pB
F€ [m€B- i?"i ` ç M +'T #"+ i?'i T?~K iB M ç - Km®M ?Ov /B i K°i pB M im iB M i
+?d H¨ F?¬M; B /€K H¨K M?Q i? K¨ i?¬BX

JQÌB ? B +Ym T?~K iB M ç b„+ K†i M;QM; i`¼M;- B +?B K p` i`Q M'v- F i i?¨M? i
KQÌB ? B +Ym T?~K iB M ç F?¬M; T?ªB ç€M? i?¨M? K°i çQ¨M HšM M? m- K¨ H¨ H
?ÊT FQ+? +?B i`"M5

*?O v m M?'i H¨- KQÌB ? B ;B ?Ä M¨v ?–m M?Q i`QM; i v K¶B M;QÌB ç m +–K K°i

óJ¼B M;QÌB +~M i?"M K°i +?9i- t2K ` - +€B i`"M T?€T M¨v F?¬M; p•v çQÊ+ M¦- M
i`QM; ç¦ M?„+ M?ÎX

óJ - ;B ?Ä M¨v H¨ M?Q i? M¨Q iW MÆB ç¦ +?¢v ` \ôX

sQ€i- tQ€i- `„+ t i @ ;B®M; M?Q H¨ iB M; i?Ov iBM? pÌ pKM- K°i +€B ç–m F?´M;
HÈM\ æ–m [m€B i?9 çQÌM; FQM? M;¨M Kûi5 L;QÆB M¦B HÈM ? v F?¬M;\

_®M;5 Zm€B i?9 FB F m K°i iB M; [m€B /`X

ó*¬M; FQ+?5ô JQÌB ? B +Ym T?~K iB M ç - ç2K iB M F?Q i`QM; i v KbM? T?¦M; ` -
+m²M; `®M; H M K°i i`"MX *?ŠM; [m - i?•M i? [m€B i?9 M¨v iU M?Q #` F i- +?d
[mª #` ç€M? +?Q `'i i?ªKX a m # çÊi +¬M; FQ+?- [m€B i?9 FB F m i?ªK #` M´ K'i
M?S+ i?9+ ç~v M¦ T?€i ?mv iB K HU+ i`QÈ+ ç¦ +?Q iWM; +¦- M¦ ` bS+ ;B½v i?Q€i
iW i`QM; +€B F?2 F?¬M; ;B M +?¢v ` X

hW t M?bM H¢B- ç•v H¨ K°i [m€B i?9 ç€M; bÊ + Q ?ÆM KQÌB p¢M i?QÈ+- `°M; +
M?B m iÈB i`,K +?•M- HQM; K¼+ KQÌB i€K ç¬B +€M? tQÆM;X >bM? iQÊM; F?OM;
ç¦ i?ÌB Fb i?QÊM; +´X

*?d i?'v çm¬B /¨B b„+ M?¼M +O [m€B i?9 M¨v [mûi K°i +€B- i? M?Q +? i`2 T?€
M;QÌB- i?•M ?bM? +?¢v K°i +€B ç½ #B M K'iX æWM; t2K M¦ i?•M ?bM? +U+ HÈM-
tQÆM; p¶ K°i +€B- +?QM? H¨ t iÈB p¢M /†K5 h®+ ç° +O M¦ +U+ M? M?- H¨K +?Q

óæ€M; ;B"M- çm´B5ô JQÌB ? B p` iB M ç +kM; F?¬M; ?¨K ?²- imM; M;QÌB çm´B i
iB M ç - T?B ?¨M? ? i i®+ ç°- +?Q /M H¨ iB M ç F?¬M; K ?B m T?B ?¨M? M?'i- i

/MM; M?€v K„i M;¨M /†K ç M ?bM? /mM;X

æQÆM; M?B M- +€B ç¦ p¨ [m€B i?9 FB bQ b€M?- +?”K ;’T KQÌBX *?ŠM; [m - p¨B
iQÆM; ç®B K ?B m T?B ?¨M?- i®+ ç° +kM; F?¬M; bQ pÈB [m€B i?9 FB +?”K çB M

E?¬M; +?d H¨ M;QÌB ç M; çm´B- iB M F?Q +O #¼M ?¼ +¨M; H¨ F?¬M; HQm ibM?
i?9 +¬M; FQ+? iÈB- ç€M? +?Q [m€B i?9 H¢B H¨ i?®M; F?´ i`m H M K°i i`”MX

óL?’i ç`M? T?ªB M;,M M¦- F?¬M; i? ç +?Q M¦ tm’i ?B M Î iBM? pU+ M?B m M;QÌB
HQ¢MXô J°i p` i`QM; KQÌB ? B iB M ç i`mv FQ+? H HÈMX

óæQÊ+- i i`QM; +?®+ H€i i?B i`B M M;¼M HY ;B K +–K- ç¢B F?€B +¦ i? p•v F?
i`QM; ?ÆM KQÌB ?ÆB i?Î M¨v +€+ M;QÆB T?ªB F i i?¨M? ?ÊT FQ+? +?B i`”M- ?ÊT
K°i p` iB M ç K°i ç–m i¦+ /¨B K¨m HY çÄ KÎ KB M; M¦BX

æ M; Km®M ç°M; i?O- KB M; +QM [m€B i?9 FB T?mM ` K°i ç¢Q HK+ [m M;- €M? I
t - M; v i¢B Î M;Q¨B M;¨M Kûi i?’v `ä ` K°i +€B KB M; ? M; ç2M bb bbX

óE?¬M; ? v- ;B ?Ä M¨v Km®M iB M p¨Q i`QM; /` F?¬M; ;B MXô GÌB +ÁM +?Q /S
+?mB p¨Q i`QM; H¶ ç2M FB X L;QÌB +ÁM H¢B- F?¬M; +¦ K°i B /€K çm´B çB p¨Q-
? M; +?”K `½B #B M K’iX

ó*€B ç +?5ôX

h`QM; /` F?¬M; ;B M +¦ p¬ b® F?¬M; ;B M HQ¢M HQmX iB M ç H¨ `’i +QÌM; ç¢B- M
` çQÊ+ M[- +QÌM; ç¢B M?Q i? M¨Q M[Î b m F?B T?€T HU+ ? Q ? i +kM; T?ªB +

óG¨K b Q #•v ;BÌ\ô æ€K M;QÌB ç m F?¬M; +¦ +€+? M¨QX *QM smv M E?¬M; h?9 M
+?¢v Î i`QM; iQÌM; FûT F?¬M; ;B MX

óæm´B5 Í i`QM; /` F?¬M; ;B M- M¦ H¨ F?¬M; i? F?¬B T?K+ i?QÆM; i? - Km®M F?
M?’i ç`M? b) çB ` - /M b Q M¦ ç½ #` +?9M; i ?¢ i`mv imM; i?m”i- +?9M; i i?2Q b
çQ ` w M¦BX JQÌB ? B M;QÌB F?¬M; +¦ #’i +S +?–M +?Ì ;b i?2Q H M- T?QÆM; ?
pU+X

Zmª M?B M- +QM [m€B i?9 M¨v +kM; F?¬M; +€+? M¨Q i?ÌB ;B M /¨B çÊB Î i`QM;
çB ` ç´B ?ÆBX .¼+ i?2Q çQÌM; çB #` KQÌB ? B +Ym T?˜K iB M ç çB M +m²M; i`m
+¨M; i? K i?QÆM;X UX

*?ŠM; [m i?•M i? K¢M? K)- +kM; H¨K +?Q M¦ i`®M i`®M i`€M? i`€M? i?Q€i K’v +?

óE?¬M; i? FûQ /¨B M[- T?Q i`QÈ+ M[+?QM? H¨ hU .Q iBM? pU+- M m ç +?Q M
T?€ ?Q F?„T MÆB p”v i?b F?¬M; tQM;Xô J°i H½Q ;Bª K†+ €Q i`„M; M?„+ M?ÎX

ó*?9M; i #B i- M?QM; H¨ b9+ bBM? M¨v [m€ ;BªQ ?Q¢i- F?¬M; +¦ i`”M T?€T bQ +’
çQÊ+ M¦Xô o` iB M ç i¦+ /¨B K¨m HY çÄ FB M¦BX

s Î M;Q¨B K’v i`,K p¢M FKX K°i ç¢Q T?€T i„+ FBK [m M; iW i` M i`ÌB ;B€M; tm®M

jkeX *?QÆM; jke, >¶ h`Ê

G "¨M o”M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`”M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; jke, >¶ i`Ê

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

.QÆM; h?B M o'M ç½ i?¨M? +¬M;X >Ä T?€T i„+ FBK ç M i?m"M HÊB F i i?¨M?X
?ªB iB M i?B M +?•M M;mv M- H¢B K°i H–M M[çB M +m²M; `¦i p¨Q ç M çB MX a m
+¨M; i? K iBM? i?m–M +¨M; +QÌM; ç¢B ?ÆM i? K p¨QX

.QÆM; h?B M o'M Î M?€v K„i i?¨M? ç M- ç°i T?€ +ªM? ;BÈB +Ym T?˜K iB M [m•M
hW ;BÌ i`Î çB- .QÆM; h?B M o'M +?QM? H¨ K°i + Q i?O +'T #"+ iB M ç i?"i bU- çS
h?€TX *?ŠM; [m - H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M iQÆM; ç®B ;B"i KbM? H¨- HU+ HQ
F?¬M; T?ªB M?Q iQÎM; iQÊM; ç°i T?€ ç M +'T #"+ iB M i¬M- +?ŠM; [m i,M; H M i
+Ym T?˜K iB M ç - i?"K +?Q L;mv M i?–M HU+ +?d ç¢i iÈB +Ym T?˜K iB M ç bÆ
o'M iWM; HoM? ;B€Q M;k i`¼M; L;mv M i?–M +¬M; FQ+? +O +Ym T?˜K K ç - K¨
b m F?B ç°i T?€ L;mv M i?–M HU+ +kM; +?d iQÆM; çQÆM; pÈB L;mv M i?–M HU+
H¨- bQ pÈB M?[M; iB M ç #B M i?€B +¦ i? L;mv M i?–M +?²M; #®M KQÆB +?QM i
o'M +ÁM FûK K°i QiX *?ŠM; [m - .QÆM; h?B M o'M +¦ L;mv M i?–M T?ÁM; M;U i?
FB M /mv M?'i +O iB M ;BÈB M?d\ *¦ M¦- .QÆM; h?B M o'M /€K H'v L;mv M i?–M
M;,M i`Î M;k i`¼M; L;mv M i?–M +¬M; FQ+? +O K°i +Ym T?˜K iB M ç X *¨M; çWM;
HU+ +¨M; H¨ +QÌM; ç¢B- +¦ F?ª M,M; T?€i ?mv ` mv HU+ +O h?¬M; >mv M GBM?

Zm M i`¼M; M?'i H¨- .QÆM; h?B M o'M i?•M K M; # HQ¢B T?€T i„+- +¦ # i`,K b€m
K¬M; F?¬M +MM;X .QÆM; h?B M o'M i`¢M; i?€B çdM? T?QM;- K†+ /M H¨ ;†T iB
+kM; F?¬M; +–M 2 M;¢BX S?€T HU+ +MM; L;mv M i?–M HU+- +¦ H) +?d +¦ i? M;
#bM? i?QÌM;- M?QM; K¨ /MM; iÈB T?€T i„+ +?•M HU+- iB M ç +Ym T?˜K çdM? T
i?–M F?Q- M m F?¬M; K°i +?¼B K°i- .QÆM; h?B M o'M i` M +Æ #ªM b) F?¬M; i?m

E?¬M; M M [m M- T?€T HU+ +O .QÆM; h?B M o'M H¢B iB M K°i +'TX *¦ i? im H
i–M; #ªv- H¢B T?®B ?ÊT « EBK "¨M GQM; G¬ +MM; pÈB `'i M?B m Hmv M i¨B ç2K
Hmv M +? ` F?¬M; +¦ p'M ç +?S\ *¦ i? T?€i ?mv #®M T?–M mv HU+ *Ym E?9+ >Q
?ÊT h?"T hmv i i`"M +¦ i? T?€i ?mv #ªv T?–M mv HU+- .QÆM; h?B M o'M Î iB M
T?ªB i²M i¢B +'T #"+ iB M i¬M- i` M +Æ #ªM +¦ i? ?¼+ +QM +m çB çQÌM;X

hm i?¨M? ?Ä T?€T i„+- .QÆM; h?B M o'M +kM; +¦ i? M„K ;B[iB M ;B i?–M ?Ä F
iQ +€+? i?U+5 *ÁM +¦ # +?mv M- .QÆM; h?B M o'M HB M +¦ i? i?¨M? iB M [mª p
iU i¢B- F?¬M; i?m°+ i`ÌB [mªM- F?¬M; Î i`QM; Hm•M ?²B- F?¬M; /QM? F?´ +O +?

æ€M; iB + H¨ # HQ¢B T?€T i„+- +?d bÊ +kM; +?d +¦ K°+ +?B T?€T i„+ +MM; ?Ä T
? - +¦ i? HšM M? m t9+ iB M i,M; H M K°i Qi mv HU+- M?QM; +kM; ;BÈB ?¢M M?Q
T?€T i„+- Km®M /mM; ?ÊT Î K°i- p"v +–M +ªK M;° T?€T i„+ K¢M? # Q M?B m\

h?B M FB T HK+ +?mv M +O .QÆM; h?B M o'M +?ŠM; [m H¨ KQ #KB- F?¬M; ç€
pÈB .QÆM; h?B M o'M K¨ M¦B- +kM; +?d H¨ /MM; ç im Hmv M h?B M G¬B EBK h?
EBK h?•M ç¢i iÈB M;k +?mv M i–M; i?S #ªv- i?QÊM; T?˜K iB M F?Q #bM? i?QÌM; i
T?ÁM; M;UX

.QÆM; h?B M o'M t2K M?Q i?"i bU +¦ bS+ iU #ªQ p KbM?X *?d +–M i®M K'v +?K
F?B ç2K F?Q ?ªB i`®M; `¶M; i`QM; +Æ i? ?Q¨M iQ¨M H'T ç–v- .QÆM; h?B M o'M
bQ pÈB +Ym T?˜K iB M ç X

æ•v H¨ +?¶ #€ ç¢Q +O i?€B +´ Hmv M F?Q i•K T?€TX S?€T HU+ K¢M? K)- T?€T H

.QÆM; h?B M o'M +kM; HQÌB tm'i T?€i- b m F?B ç° FB T HB M +?mB p¨Q i`QM; b
M?'i +¦ i? iQ+? iK M?B m K°i +?9i +?•M HU+ ?Ä ? T?€T i„+X h?S ? B H¨ ?'T i?m
?¦ iB M i?B M +?•M M;mv MX LÆB M¨v #®M T?Q ç•m ç•m +kM; H¨ ?¨M? iBM? i?B
M?Q p¬ +MM; p¬ i"MX æ•v +kM; H¨ M;mv M M?•M .QÆM; h?B M o'M pb b Q Km®M
p M p M #ÌB pb MÆB M¨v ? Q H€M? F?¬M; M;QÌBX

o¬ Hm"M H¨ +?mv M ?¦ iB M i?B M +?•M M;mv M +kM; i®i- ? v H¨ iQ+? iK T?€T i
i?ÌB ;B MX

H¨K +?Q +?9M; M¦ b®M; [m K°i çQ¢M i?ÌB Fb +?OM; i°+ /B i b¢+? FB X "¼M +?9
iBM? pU+- i`QM; K°i +€B iBM? pU+ M?Ä- +?9M; i tQM; H¨ >mM; h?9 iBM? pU+X
Hm"M H¨ i`QM; pk i`K- ? v H¨ i`QM; iBM? +–m ç m bBM? i²M p¬ b® ?mM; i?9X L?[
bBM? HBM? H¨K i?S+ ,M- +ÁM i?Q+? Mm®i ,M F?Q€M; p"i- +¨M; H¨ ,M M?B m H„K
h?9 iBM? pU+- i?B M i¨B ç` #ªQ ç m #` +?9M; M¦ ,M b¢+? `²B- +?Q M M +?9M; M¦
*?9M; i ?QÎM; SM; K'v p` i¬M ;Bª F m ;¼B- +?†M H¢B iQ¨M #° ?mM; i?9 Km®M iW
t¬M; ` XôX

óob b Q F?¬M; /Si F?Q€i ç2K ?mM; i?9 i`QM; >mM; h?9 iBM? pU+ /B i\ô .QÆM; h?
;b ;¼B H¨ F?¬M; T?ªB i°+ HQ¢B +O i - pW KÎ KB M; ç½ Km®M ç2K M?[M; ?mM; i

ó§B- S+ p¢M M,K [m - ?mM; i?9 i`QM; >mM; h?9 iBM? pU+ F?¬M; #B i +¦ # Q M?B
H9+ M¨Q H¨ F?¬M; Î i`QM; iU ;B i HšM M? m- M?QM; K¨ ?mM; i?9 +ÁM H¢B H¢B H
M¦ iMv iB M K°i +QM ç m +¦ i?U+ HU+ +QÌM; ç¢B F?¬M; /QÈB +Ym T?˜K iB M ç X
+?9M; M¦- +–M KQÌB +Ym T?˜K iB M ç i`Î H M KÈB +¦ M„K +?„+ p•v i?„M; K°i +QM
smv M E?¬M; h?9 pW `²BXô G½Q ç¢Q i?Î /¨B K°i iB M; M¦BX

.QÆM; h?B M o'M +kM; #B i- M m +Ym T?˜K iB M ç M?•M HQ¢B- F?¬M; +¦ iB M F
H°M K¨ M¦B- +?d bÊ i? K KQÌB ? B iB M ç M[+kM; F?¦ ç®B pÈB +QM ?mM; i?9 F

amv M;?o K°i +?9i- iB M ç K ç +O M?•M i°+ H¨ `'i M?B m- M?QM; ç¦ H¨ i?¨M?
F?˜m F?´M; H² +O iB M K X L?QM; ?mM; i?9 H¢B H¨ K¶B +QM ç m +¦ i?U+ HU+ +Q
v m M?'i H¨ K†+ /M H¨ +QÌM; ;Bª iB M ç çdM? T?QM;- +kM; F?¬M; i? K°i +?¼B K
i?U+ HU+ +Ym T?˜K iB M ç bÆ Fb +SM; `„M +?®M; çÌX "ÎB pb +QÌM; ;Bª iB M ç ç
H¨ i?¨M? H"T Î L;mv M i?–M HU+ HQÊM; +QÌM; ç¢B +O #¼M ?¼X E?¬M; +¦ L;mv
çdM? T?QM; +kM; +?d H¨ bQ pÈB T?€T HU+ +Ym T?˜K iB M ç bÆ Fb K¢M? ?ÆM
H–MX

óhB M K ? B ;BÈB- iS ç¢B i`"M T?€T i¬M; bQ bm'i HoM? i`"M T?€T ç¢B bQ H'v +?
M FB - /MM; i`"M T?€T T?QM; 'M iQ¨M #° >mM; h?9 iBM? pU+- F?¬M; +?Q +?9M
i K ;BÈBX *?9M; M¦ M m çB ` - +?d +–M ç2K F?Q€M; p"i HBM? /QÊ+ p•M p•M i` M
,M b¢+?- i?U+ HU+ b) #¨M? i`QÈM; ;'T ç¬B- +?9M; M¦ +¦ i? pšM ,M iB T- F?¬M; I
M M +¨M; +QÌM; ç¢B ?ÆMX hB M ç i`Î tm®M; Î i`QÈ+ K†i +?9M; M¦ +?ŠM; [m H¨ i
J°i iB M ç çSM; ` iB T iK+ M¦BX

.QÆM; h?B M o'M ? i +?¶ M¦B `²BX .B i M?[M; ?mM; i?9 M¨v\ L¦B / M;?2- B H M
ç–m bÄ M¨Q- F?¬M; i"T ?ÊT iQ¨M #° i?U+ HU+ i K ;BÈB +kM; çWM; KÆ ?Q¨M iQ¨M
+¦ i? - i`ª ;B€ çO ç +?Q iB M K v m i K ;BÈB K'i çB ç` p` i K ç¢B ;BÈB- K¨ #` #
i? X

L?[M; ?mM; i?9 M¨v ;B®M; M?Q K°i ç€K /½ i?9- F?¬M; +¦ i`Q im - +?d +¦ #ªM M,M
M;mv M F?Q ç¢B i?QÆM; çB /B i b¢+? +?9M; M¦\ *?d +–M /MM; i`"M T?€T T?QM;
`'i M?B m + Q i?O Î # M FB T?ÁM; i?O- F?¬M; T?ªB i?QªB K€B ?ÆM\

>mM; i?9 K¢M? Î i?•M i? +MM; i?B M T?9 F?¬M; ;b b€M? F`T- M?QM; H¨ M?•M HQ
/MM; HU+ HQÊM; i`"M T?€T- +¦ i? ç2K i´M i?'i ?¢ i?'T M?Ä M?'iX

*?ŠM; [m - .QÆM; h?B M o'M #B i- +QM M;QÌB po ç¢B M?Q i? M¨Q M[+kM; +¦ I
iB M K v m ;BÈB i? ;BÈB +€ HÈM ,M i?`i +€ #û- +QÌM; ;Bª pB i¬M M?Q p"vX L?[M
T?ªB H¨ ?¢M; M;QÌB v m [mw H¬M; +?BK- F?¬M; +¦ HÊB- #¼M ?¼ b) çB HB m K¢M

óh?S .QÆM; K¶ K¢Q T?¢K- .QÆM; K¶ Km®M ?ÄB K°i +?9i- Î >mM; h?9 iBM? pU+
i?O\ô .QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB ?ÄBX

ó*€+ i? HU+ HÈM +€+ T?€B ` KQÌB p¢M + Q i?O ç +'T +Ym T?˜K i`'M i?O K°i T?Q
h?9 iBM? pU+X a m ç¦ /Q iB m bQ HB M KBM? ?¢ ç¢i M?B K pK- ç +?Q +Ym T?˜K
>mM; h?9 iBM? pU+ ?¶ i`Ê- ?Q†+ H¨ b,M ;B i +€ H¼i HQÈBXô hB M ç i¦+ /¨B K¨m

óL?Q p"v- +?¶ i®i ç•m\ô .QÆM; h?B M o'M F?¬M; iBM F?¬M; +¦ HÊBX

óh? HU+ F?„T MÆB iQM? +ª # ç¢B HB M KBM? imv M #® M?B K pK- ?Q¨M i?¨M? I
pK F?€+ M? mX *¦ iB M F?Q- iB M ç M- #Q i?m"i- i`"M #¨M- b€+? +´- i?"K +?Q +Á
ç¢Q M? ;B¼M; i`ª HÌB- /WM; K°i +?9i iB T iK+ M¦B, óæ¢Q ?[m KÈB p¨Q ç +'T- H¢
ç +?9M; i F?¬M; +¦ ;b M;Q¨B +?B T?Q im ?¨M?- Km®M +¦ çQÊ+ M?'i +?QM? H¨ i
HU+X h?–M F?Q H•m F?¬M; p'M i? - T?€T i„+ +?•M HU+ H¢B H¨ +¦ i`Ê ;B9T +?9M
M;¨v b m +kM; / KQÊM M¦ ç°i T?€ p€+? M;,M ç +'TXôX

.QÆM; h?B M o'M M?Q +¦ +?9i ?B m ;"i ;"i ç–m- +€B M¨v ç9M; `²BX .QÆM; h?B M
çQÊ+ +€+ M;QÆB M?[M; +Ym T?˜K iB M ç #bM? i?QÌM; F?¦ ;†T M¨v iQ+? +U+ çm
+ÁM i?U+ +?Q `^M; +€+ M;QÆB +¦ i?B M i•K i?QÆM; M;QÌB- i?b ` +ÁM F?¬M; T?ª
+¦ +?¶ i®i- +¦ i? H¨K pB + i?B M- iQ+? ;¦T iWM; iQ K°i +¬M; çS+X æ9M;- +?QM?
çS+- M¦B F?¬M; +?WM; +€+ ç¢B ç–m bÄ F?¬M; ?¢ iY i?O +kM; +¦ K°i Qi M;mv M I
i?9 H¨K ?¢B i? ;B M- +?ûK ;B i ?mM; i?9 +?QM? H¨ +¬M; çS+ p¬ HQÊM;X L¦B F?-
FB T +kM; b) i?QªB K€B i?"i M?B m +?S\

.QÆM; h?B M o'M +¨M; M;?o +¨M; M?B m- +¨M; M;?o +¨M; T?S+ i¢T- pB + M¨v ç m
i¬M ;Bª +O iB M K v m ;BÈB +kM; F?¬M; T?ªB M;®+- iU M?B M +kM; M;?o iÈB ç
Mm¬B #ûQ KÈB ;B i- +¦ w iS M?Q i? X

J'v p` iB M ç M?bM i?'v .QÆM; h?B M o'M M;˜M M;QÌB- iQÎM; #ÎB pb M;mv M M?
KS+ `mM; ç°M;- ç m #B i çB m F?¬M; M¦B ;bX h?"i ` - H9+ i`QÈ+ ç€K M;QÌB KbM?
F?€+ H„K T?ªB F?¬M;\

hB M ç M- iB M F?Q- i¨B HB m / i?m i?"TX hbK ç M bQ +MM; F?Q bQ ?¶ i`Ê Hmv
+Ym T?˜K iB M ç +O #¼M ?¼- iU M?B M F?¬M; F?¦ +¦ çQÊ+X L?QM; T?€T i„+ +?
#€m p¬ ;B€- Km®M i?m i?"T +kM; F?¬M; +¦ +?¶ i?m i?"TX æ¦ +?QM? H¨ #ªQ #®B
i¬M- v m i¬M M;QÌB i KÈB +¦ i? i€+? ` 5

E?¬M; +?d +¦ T?€T i„+ +¦ i? ibK ?B m- +ÁM +¦ i? ç K¨ +?B M ç'm- T?€T i„+ +?•
HQÊM; +QÌM; ç¢B ç M +U+ çB K FB - +¦ i? /MM; ç H¨K M?Q h?'i *?QÈ+ L;mv M .

.QÆM; h?B M o'M #B i- +€B T?€T i„+ +?•M HU+ M¨v +MM; h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆ
ç`M? [mª i?U+ `'i ;B®M; M? m- ç m ;B®M; M?Q bB m +'T po + - +¦ i? i` M /B M `
?ÊT H¢B +O K°i M;QÌBX hmv +?d +¦ i?ÌB ;B M M;„M M;OM- M?QM; +¦ ç¬B F?B +
;B•v +kM; çO ç T?•M ` i?„M; #¢BX

ó*Q bo- K°i H–M M¨v i?"i bU H¨ +€K ÆM- +?9M; i +€Q iWXô JQÌB ? B p`iB M ç +

.QÆM; h?B M o'M çSM; Î i`QM; ?Q F?¬M;- iB m ?¦ K°i +?9i iBM iS+ ?¬K M v çQ¢
iB M K v m ;BÈB M¨v t t bQ pÈB i`QM; iQÎM; iQÊM; +ÁM b•m ?ÆMX "Q K"i i¨M i`
H¢B +?¢v ç M K°i +€B >mM; h?9 iBM? pU+- +kM; +¦ i²M i¢B ?mM; i?9 i?QÊM; +´ +

E?¦ i`€+?- + Q i?O +€B iB M K v m ;BÈB M¨v i?Q¢i M?bM Qi M?Q p"v- i?b ` ?ÆM
h?9 iBM? pU+ b,M ;B i ?mM; i?9X Zmª i?U+- Î i`QM; K„i +Ym T?˜K iB M ç - i`W +U
+kM; +?d +¦ i?–M F?Q +MM; T?€T i„+ +?•M HU+ H¨ i?S #¼M ?„M #S+ i?B i +–MX

.QÆM; h?B M o'M H„+ H„+ ç–m- tQ v M;QÌB KÎ ` .šM L;mv i *?B J¬M- `ÌB çBX

G9+ .QÆM; h?B M o'M H¢B ?B M i?•M Î M;Q¨B i`mv M i®M; i`"M +O L;Qm ædM? h
T?K i`€+? #²M +?²M K°i i`"M- p` ;B M¨v H¨ çB ` M;Q¨B H9+ M¨Q\ .QÆM; h?B M
+kM; H¨ K°i +€B / M? M?•M- L;Qm ædM? hBM? M¨v F?®M; +? Î i`QM; i v •m .QÆM
i®M; bQ M¨v +kM; H¨ M;QÌB •m .QÆM; i? ;B - çQÆM; M?B M M?"M ` .QÆM; h?B

ó*Q bo- +?¨Q M;¨B- M;¨B H¨ `ÌB F?¬B H9+ M¨Q\ô h`mv M i®M; bQ i?"i bU F?¬M; M

.QÆM; h?B M o'M M?Qm H¬M; K¨v- F?˜m F?Q ç¬M; +SM; ?ÄB M;QÊ+ H¢B, óa Q\
T?ªB ?QÈM; M;QÆB #€Q +€Q b Q\ôX

jk3X *?QÆM; jk3, _mM; æ°M;

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; jk3, _mM; ç°M;

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @ t2K i¢B

sBM KÌB t2KX æ i¢5

.QÆM; h?B M o'M # [m M K'v i`,K M,K H–M M[tm'i ?B M- H¢B H¨ H'v i?•M T?"M K†i K¼B M;QÌB- iW +Ym T?˜K iB M [m•M K°i çQÌM; i?,M; iÈB ç° + Q +Ym T?˜K iB ç +?Q #'i Hm"M F M¨Q FBM? M;¢+ KB M; +kM; F?¬M; i? F?ûT çQÊ+X

•m .QÆM; >B M?"M çQÊ+ iBM iS+- H"T iS+ ç†i tm®M; iQ¨M #° +¬M; pB + i` M ç–m- iÈB i`QÈ+ +Y i?¨M?- M?bM i?'v +?QM? H¨ .QÆM; h?B M o'M i?•M T?€T HU+ / Q ç

L?QM; ?B M i¢B F?€+ `²B- H¢B K°i p` Hmv M F?Q i¬M; bQ ` çÌB- #¼M ?¼ M¨Q +?

hB M ;BÈB F b m h?QÆM; hB M h¬M- p` Hmv M F?Q i¬M; bQ i?S ? B tm'i ?B MX
i¨B i`"M T?€T i¬M; bQ M¨v +ÁM `mM; ç°M; ?ÆMX h®+ ç° i`mv M #€ +O M¦ ?–m M
b€M; ç M ?bM? /mM;X E?¬M;- bQ pÈB p"M i®+ €M? b€M; +ÁM M? M? ?ÆM5 hU .Q
;BÈB- +?Q /M H¨ €M? b€M; +kM; +?¢v p¢M M,K M?d\ L?QM; H¨- F?¬M; [m€ # i?€M
F?¬M; #B i F?¬M; B F?¬M; ?B mX J¨ i`Q M?È iBM? i?¢+? ;?B H¢B i?–M F?Q +?®
i?QÆM; T?˜K / #€M M?'i- #` ç˜v ç M ;B€ i` M i`ÌBX *¦ iB M K p¬ +MM; +¦ iB M `

h?–M F?QX h`QM; i`mv M i?mv i- +?d +¦ i?–M KÈB +¦ i? bY /KM; i?–M F?Q- p"v K
M¨v bQ pÈB Î hm *?•M :BÈB tm'i ?B M iB M F?Q +ÁM ?B K +¦ ?ÆMX

hQ¨M #° i K ;BÈB iW b m i`mv M F€ +O .QÆM; h?B M o'M- H¢B K°i H–M +?'M ç°M

.QÆM; h?B M o'M ç®B pÈB +€B M¨v ?Q¨M iQ¨M F?¬M; #B i ;b +ª- #ÎB pb .QÆM; h
hB M T?O m˜M /QÌM; F?Q HBM?- ?ÆM M[H¨ ?"m i?B M +?mv M iB M i?B M F?Q
+ÁM ç2K K°i Qi .QÐM; h?–M ç M +ÁM H¢B ?¦ i?¨M? MQÈ+ i?m®+ ç–m M?"T i`QM
h?B M o'M +QB M?Q H¨ Hw ;BªB- i?b ` ç M ç¢Q +kM; +¦ i? /MM; ç /QÌM; F?Q5

*€B HBM? +ªK M¨v ç M iW HBM? [m M; +?Êi tm'i ?B M- p®M +?d H¨ Km®M i?Y K°i
+¬M;X

hB m "¢+? iB m ;B ?Ä M¨v M?bM i?'v .QÆM; h?B M o'M p"v K¨ ç M; Hmv M +? i
+?¢v iÈB ;B9T pmBX hB m "¢+? H¨ ;B®M; i?–M i?9 ;b- .QÆM; h?B M o'M F?¬M; #
hB m "¢+? +kM; H¨ i?"i F?¬M; `ä `¨M;X *?ŠM; [m K€m +O i?–M i?9- +?Q iÈB #•v
#®B- ˜M +?S HBM? iQM? pQÊi t K€m M;QÌBX L m M¦B ;B B çQ¢M /QÌM; HBM? M
+?®i- K°i ;B¼i iBM? ?mv i +O hB m "¢+? M?Q p"v [mª i?U+ +?QM? H¨ K°i #QÈ+ K
?¦ ?¼+X

h?–M i?9 iBM? ?mv i- ç†+ #B i hB m "¢+? HQ¢B i?–M i?9 im pB M¨v- K°i ;B¼i ?–m
+O K'v M;¨M S+ T?¨K M?•MX GBM? iQM? i`QM; ç¦ ˜M +?S # Q M?B m- p"v +?d +¦

E?Q HBM? M; v i¢B ;BÌ F?„+ M¨v ?Q¨M iQ¨M i?¨M? ?bM? `²BX .QÆM; h?B M o'M
T?€T #ªM K¢M; i Hmv M- ç2K ?Q¨M iQ¨M M„K ;B[Î i`QM; i v KbM?X

.QÆM; h?B M o'M +?"K `½B /MM; iBM? ?mv i +O hB m "¢+?- K°i ;B¼i ?¶M ?ÊT K°
p¨Q i`QM; F?Q HBM?X hBM? ?mv i +O hB m "¢+?- .QÆM; h?B M o'M +?QM? H¨
#m¬M;X *€B M¨v b) ç¢B i?QÆM; M;mv M F?QX *?ŠM; [m +kM; K v .QÆM; h?B M
ç M #´ bmM; M;mv M F?Q- i?"K +?Q +ÁM F?¬M; iB + ç2K K°i pB M h?'i *?QÈ+ L;m
hB m "¢+? ,M p¨QX

E?€+ M? m /mv M?'i +O iB M i?B M F?Q HBM? +MM; ?"m i?B M F?Q HBM? +?QM
b m F?B Hmv M +? ` - +¦ K¢M? # Q M?B m +?QM? H¨ K¢M? #'v M?B mX hB M i?B
K†+ F K¢M? # Q M?B m- ç'v +?d H¨ F?ÎB çB K +O M¦X æQÆM; M?B M- M¦ +¦ i?
M¨Q- +ÁM t2K +?O M?•M #²B /QÌM;X L m M¦ F?¬M; +¦ +?O M?•M- M?Q p"v S+ p¢M
+¦ i? KbM? im ?¨M?- #QÈ+ p¨Q im ?¨M? +?B ç¢QX

.QÆM; h?B M o'M t td H'v ?ÆM KQÌB HQ¢B T?€T i„+ i?–M T?M HU+ /MM; H'v #QÈ
Hmv M FBK ç M #´ bmM; /BM? /QÐM; +?Q M¦- H'v iBM? ?mv i hB m "¢+? iBM? H¼

h?–M F?Q Î i`QM; K„i .QÆM; h?B M o'M- i?"i ` +kM; F?¬M; F?¦ Hmv M +? X *?d +-
+? ?Ä ?"m- çO im /QÌM; F?Q ç¢Q- +ªK M;° i`"M ç¢Q- +MM; pÈB HoM? M;° ç®B p
Hmv M +? ` X æQÆM; M?B M- i¨B HB m +kM; H¨ [m M i`¼M; i`QM; [m M i`¼M;X

J°i #QÈ+ +m®B +MM;- `¦i p¨Q ?¶M M;mv M F?Q €T +? i`QM; K°i MY ?² H¬X

P¨M?5 J°i ç¢Q ?¨ [m M; #ªv K¨m T?¦M; H M i"M i`ÌB- p"v K¨ ç°i T?€ F?¬M; ;B M
hB M T?O- ?QÈM; i?ŠM; T?Q +?•M i`ÌBX E?¬M; +?d M?Q i? - « EBK "¨M GQM; G
FBM? M;QÌBX "®M +QM FBK HQM; tQ v [m M? i?•M HÁ ;B®M; M?Q b®M;- +¦ ? B
b m ç¦ +?mB p¨Q i`QM; i?•M HÁX > B +QM F?€+ F?¬M; M;WM; #¨M? i`QÈM; #¨M? i

HšM M? m +MM; K°i +?¶- F?¬M; M;WM; tQ v i`ÁMX h?•M HÁ p®M K¨m ¬ FBK MÎ `°
p”i i? H¦2 ` FBK [m M;X

> B +QM FBK HQM; +?”K `½B #B M i?¨M? ? B +QM •K /QÆM; M;Q K°i ç2M K°i i`„M
i` M p€+? HÁ FBK [m M; H”T HÁ2X æ€v HÁ ?B M H M +¨M- çQ€B- HB- +?’M- i®M- F
M[H¨ FB M M K- F?¬M #„+- HB ç¬M;- F?ªK i•v- çQ€B ç¬M; M K- +?’M ç¬M; #„+-
i•v #„+X *€B M¨v ç¢B #B m H¨ +€B ;b\ æ•v +?QM? H¨ iB M i?B M #€i [m€B ç²5

.QÆM; h?B M o’M t2K K„i +kM; M;•v /¢B `²BX æ•v- ç•v F?¬M; T?ªB h?€B *U+ "€i Z
EBK "¨M GQM; G¬ M¨v i?,M; +’T M[+?QM? H¨ +€B h?€B *U+ "€i Zm€B G¬ M¨v5 S
i?QÊM; +´ ç¢B i?€M? h?€B h?QÊM; G½Q Zm•M +?QM? H¨ h?€B *U+ "€i Zm€B G¬
M?•M ;B ?„M +kM; +?ŠM; [m H¨ +?’M ç¬M;- çQ€B i•v- HB M K- F?ªK #„+- FB M
ç¬M; #„+- i®M ç¬M; M K ?”m i?B M #€i [m€B5 *?ŠM; H) M¦B HQ¢B HÁ M¨v +¦ K°i ç

h`QM; HÁM; .QÆM; h?B M o’M KWM; M?Q çB MX hB M i?B M #€i [m€B +MM; ?”m i
M[iB M i?B M +kM; bQ pÈB ?”m i?B M i®i ?ÆM K°i +?9i +?S\ *¢+ +¢+ /€i

E?Q FB T5 hK i”T Î i` M F?¬M; +O L;Qm æd M? hBM?X *€B [m€ i`bM? M¨v ;B^M;
.QÆM; >B M;?2 i?’v iBM iS+ M¨v- ç2K `QÊm KB M; pW KÈB m®M; p¨Q T?mM K¢M
p T?Q pB M MÆB .QÆM; h?B M o’M ÎX

" + M? ;BÌX S?ªB #B i i`,K M,K i`QÈ+ F?Q FB T +O L;mv M >Ä iB M i¬M +kM; +
+ M? ;BÌ +kM; F?¬M; ç MX h?–M F?Q ` çÌB `mM; ç°M;- ç M #•v ;BÌ +ÁM +?Q #bM
.QÆM; h?B M o’M ;B ?Ä M¨v # [m M K’v i`,K M,K- p”v K¨ çªQ +´ ` K°i +€B F?Q FB

E?Q FB T- pb b Q F?ŠM; ç`M? H¨ F?Q FB T M?Q p”v\ J - i`,K M,K [m - #¨M Hm”M M
L m B i`ªB [m i`,K M,K ?mM ç9+ M; v +ª F?Q FB T +kM; F?¬M; M?”M i?S+ çQÊ+-
F?¬M; +¦ ;b F?€+ M? mX >B M i¢B i K ;BÈB- ?–m M?Q #ªv T?–M im ?¨M? +?B bo
i`QÈ+ i?–M F?Q +O L;mv M >Ä iB M i¬M ` çÌB t¦ M¢M KM +?[K°i H–MX L¦B +€
F M;®+ F?¬M; M?”M ` F?Q FB T i?”i ç9M; H¨ F?¬M; M?B mX

*?QM? H¨ #ÎB pb M?Q i? - iQ¨M #° L;Qm æd M? hBM?- ç†+ #B i i`QM; i?¨M?- + Q i
p•M iK i”T # + M? ;BÌ- F?¬M; ? M K¨ +MM; KÎ HÈM KB M;- K„i /¢B ` M?bM FB T p
/KM; p¬ b® i?O çQ¢M +?mv M M;?B T T?•M #B i ` ç•v [mª i?U+ i?”i H¨ FB T p•M +
M;®+ `²BX

G9+ M¨Q +€B F?Q FB T S+ p¢M M,K F?¦ i?’v K°i H–M M¨v i`Î M M i?QÌM; tmv M M?

óP¨M?XXE?Q FB T `ÆB i?ŠM; tm®M;X

hÁ M?¨ +O .QÆM; h?B M o’M iU M?B M #` K°i FQ+? K¨ ?OvX J v K„M .QÆM; h?B
h?QÆM; hB M T?O çB ` - #^M; F?¬M; K¨ M¦B h?QÆM; hB M T?O +kM; ;†T ?¼ X

GB M iK+ # çÁM #` h?€B *U+ "€i Zm€B G¬ ?’T i?m- ´M ç`M? #B M ?¦ +O M¦X L¦
F?Q FB T- M?QM; K°i +€B ’M M?Ä pm¬M; pS+ M?ªv K¢M? ` F?ÄB KB M; HÁ- t¬M;

ó_–K `–K Q¨M? ô G¢B H¨ # çÁM FB T H¬B F?Q FB T ?¢ tm®M;- ç€M? i?ŠM; +€B ’M
M¨v #` p¬ b® + Q i?O +¦ +?S i`Q M?È iBM? i?¢+? ;?B H¢BX

h`,K M,K i`QÈ+ i?–M F?Q ` çÌB- i`¨M; /B M FB #` b Q ç M i?B M FB TX Í ç•v +¦
K v K„M t2K K°i H–MX L?QM; +?QM? #ÌB pb M?Q i? - +^K #° T?”M M;QÌB M¨v M m
b) i`U+ iB T `ÆB i` M K†i ç’iX

*€B ç +?X Zm€ #B M i?€B `²BX h? M? FB K FB +O L;mv M >Ä iB M i¬M M;QÌB
+O i?–M F?Q +SM; `„M +ªM # ç¢Q i?B M H¬B +QÌM; ç¢BX >ÆM M[H¨ çÐ K°i ç
i¢B +€B M¨v- ?¢ K°i +€B +?QM? H¨ # Hm²M; i?B M H¬B- K¶B K°i ç¢Q ç m mv HU-
’M M?Ä i` M i`ÌB FB iU M?Q F?¬M; T?ªB /MM; +?„MX L;QÌB i i`U+ iB T H¨ Mm®i

*€B ç +?X Jm®M M;QÌB i b®M; ? v F?¬M;\ E?Q FB T /mv i`b MY ;BÌ- # ç¢Q i?B
tm®M;X h´M; +°M; ?¢ tm®M; +?QM +?QM i€K KQÆB K®i ç¢QX

G¬B FB T [m çB- ’M M?Ä H¦2 ` ?¨ [m M; #ªv K¨m KQÌB ;B•v- b m ç¦ ?Q¨M iQ¨M i?

J°i M;QÌB im´B +ÁM i` - M? M?¨M; iWM; #QÈ+ K°i ;B®M; M?Q ;BšK #"+ i? M; çB H
M?Ä # v ç M i`QM; i vX

J¼B M;QÌB ;B®M; M?Q H¢B #` bûi ç€M? K°i +€B- K„i ;„i ; Q M?bM +?^K +?^K M;Q
T?ªB o'M h?B M +Q bo b Q\ h` M L;Qm ædM? hBM?- M;QÌB F?¬M; #B i .QÆM; h?B

jjRX *?QÆM; jjR, æ•v JÈB G¨ h`mv M E€

G "¨M o"M J M? M;m²M

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; jjR, æ•v KÈB H¨ i`mv M F€

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

•m .QÆM; >B Î b m F?B .QÆM; h?B M o'M i?m +€B 'M M?Ä FB KÈB T?ªM SM; H¢
ó*€B M¨vX *€B M¨vX *€B M¨v b) F?¬M; H¨ M;QÆB Hmv M +? +?S\ôX

óL;QÆB M¦B i? M¨Q\ô .QÆM; h?B M o'M F?¬M; ç€T ?ÄB M;QÊ+ H¢BX

•m .QÆM; >B i?"i Km®M bM? K°i +€B i€iX *€B M¨v F?¬M; T?ªB M¦B M?ªK b Q\ h
.QÆM; h?B M o'M- B +ÁM +¦ i?–M i?¬M; HÈM M?Q p"v\ hQ¨M #° i K ;BÈB i`W L;
M;QÌB F?€+ #B i Hmv M +? i?–M F?Q b Q\ E?¬M; +?9i M;?B M;Ì- i`W .QÆM; h?
F?€+ M[X

•m .QÆM; >B v m Èi ?ÄB K°i +•m `'i M;m M;®+, óoW `²B ç² p"i FB H¨ i?–M F?Q b

ó>ŠM H¨ p"vXô .QÆM; h?B M o'M i?m"M KB M; ç€TX _'i H¨ pmB KWM; +€B 'M M?
hB M i?B M F?Q HBM?- €T i`"M +?B #ªQ- iBM? i?¬M; i`"M ç¢Q +Ym Hw- /B M #B M
çQÊ+ iB K HU+ ;–M M?Q p¬ ?¢MX hmv F?¬M; +¦ i€+ /KM; +¬M; FQ+? T?ÁM; M;U- I

E?¬M; #B i +¦ T?ªB p'M ç iBM? ?mv i +O hB m "¢+?- ? v H¨ M;mv M M?•M i?–M T
b Q +€B #ªQ #®B M¨v iU M?Q +ÁM +¦ i?"i M?B m +¬M; ?B m i?–M #Q +ÁM +?Ì ç¨Q

*?ŠM; [m - ?B M i¢B *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M ç½ ?Q¨M iQ¨M +QB H¨ ?Q¨M i?
i`"M K¨ M¦B- +€B *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M i?m"M iB M ç M +U+ çB K M¨v +¨M;
F?Q #Q K"i bY /KM;X

•m .QÆM; >B ?Q¨M iQ¨M ? i +?¶ M¦B `²BX J°i i`"M T?€T i¬M; bQ ç½ H¨K +?Q .QÆM
+€B i`mv M F€ K'v i`,K p¢M M,K M v +O i K ;BÈBX L?QM; ?B M i¢B H¢B i,M; i? K
> B HÈT i¬M; bQX æ•v KÈB H¨ i`mv M F€ i?"i bU M?d\

hBM iS+ .QÆM; h?B M o'M Hmv M +? ` i?–M F?Q bQ pÈB L;mv M >Ä iB M i¬M Hm
H¨K +?Q M;QÌB i `mM; ç°M;X hBM iS+ M¨v +?d /MM; p M p M K°i i?€M; ç½ i`mv M
M;QÌB T?ªM SM; +?QM? H¨ F?¬M; iBMX J°i i?B M i¨B i`"M T?€T i¬M; bQ im ?¨M?
M;QÌB i iBMX JÈB BK H†M; K'v i`,K M,K- H¢B i`mv M ` iBM iS+ ? B HÈT i¬M; bQ
iBMX

L?QM; H¨ b m F?B i`Q M?È iBM? i?¢+? #„i ç–m i`mv M #€- HB M F?¬M; +?Q M;QÌB
M?È iBM? i?¢+?- F?Q FB T- i`,K T?–M i`,K F?Q FB T- +?d H¨ mv HU+ HÈM ?ÆM p
F?Q FB TX S?ªB #B i `^M;- ?B M M v iB M ;BÈB +¦ i? çQ iÈB F?Q FB T +?d +¦ K
>B M i¢B H¢B tm'i ?B M K°i M;QÌBX E?¬M; +–M ?ÄB- iB M ;BÈB H¢B ` K°i Hmv M

o¬ b® i? HU+ ç®B pÈB ibM? ?m®M; M?Q p”v ç½ ?Q¨M iQ¨M F?¬M; +¦ #’i +S T?ªM
SM; +€B ;b\ *?ŠM; H) M¦B T?€i ç°M; iQ¨M #° i? HU+ ç2K M;QÌB #„i i`Î p \

L;QÆB +QB i? HU+ F?€+ H¨ F?¬M; F?Q\ *?d +–M M;QÆB pW ç°M;- H”T iS+ HB
M;QÆBX L;QÆB i?¨M? +¬M;- H½Q iY HB M çB ` +Sm M;QÌBX L;QÆB F?¬M; i?¨M?
>ÆM M[- K°i i`”M T?€T i¬M; bQ- ?ÆM M[ H¨ K°i i`”M T?€T i¬M; bQ +’T #”+ +Yr
F?¬M; i? M?Q p”v iQM?X S?ªB M¦B H¨ K°i bB m +’T i?B M i¨B im ?¨M? p¢M M,K-
? B HÈT i¬M; bQ +O i K ;BÈBX hmv i i? i?B M i¨B pQÊi [m h?QÆM; hB M h¬M-
i`QÈ+ iÈB M v +O i K ;BÈB +kM; F?¬M; çOX "„i ?„M\ L;QÆB T?ªB i´M ?¢B # Q M

æ„+ i°B K°i i`”M T?€T i¬M; bQ +°M; i? K K°i Hmv M F?Q i¬M; bQX B /€K\ h`W T?
çB M `²BX

æ•v KÈB H¨ i`mv M F€5 E?¬M;X S?ªB M¦B ç•v KÈB H¨ i`mv M F€ #„i ç–m5

E?Q bQ HB M KBM?X > B p` iB M i¬M L;mv M >Ä iB M i¬M +MM; o¬ h`–M iB M i¬
KQÌB T?˜K F?Q bQ iK i”T Î K°i +?¶ M?bM ?bM? ªM? i`QM; i`Q M?È iBM? i?¢+?X

ó>„+ ?„+ ?„+ E?¬M; i X Zmª M?B M HÊB ?¢BX :B ?Ä M¨v i?”i ç9M; H¨ M?Q HÌB
.mv L;½ pšM H¨ t2K M? iB K HU+ +O ?„M5ô J°i M;QÌB i`mM; MB M M;²B i` M i?Q

L;mv M >Ä iB M i¬M ? B K„i i`WM; i?”i i`ÁMX a m F?B t2K tQM; iQ¨M #° [m€ i`b
K°i ?ÆB- p¶ M;U+ +QÌB F?´ M¦B, óG½Q iY K’v M,K M v ç m b®M; ç M i` M i?•M +?

óJBM? +?OX L;¨B t2KX o` p` i`”M F?Q i¬M; bQ i?S ? B M¨v +O iB M ;BÈB- +?9M
KBM? ? v F?¬M;\ô J°i H½Q ;Bª KÎ KB M; M¦BX

óE?¬M; b B- M?’i ç`M? +–MX :B ?Ä i?”i HÊB ?¢BX *?9M; i p”v K¨ ç2K ?„M t2K
HB M KBM? +?9M; i HB M +¨M; i? K M?Q ?´ i? K +€M?Xô J’v p` ç m ç²M; w M¦BX

óh®iX *?mv M M¨v /Q ? B +?9M; i iU KbM? çB H¨KX h M ?¼T5ô L;QÌB i`mM; MB M

J¼B M;QÌB ;”i ;”i ç–m `ÌB çBX

óo¬ h`–M- M;QÆB iU M?Q +?2 ;B’m K°i b® pB +Xô L;mv M >Ä iB M i¬M `’i ?B m

óh`”M F?Q i¬M; bQ\ *€+ M;QÆB i?”i ç9M; H¨ t2K M? ?„M `²BXô L;QÌB i`mM; MB M
KÎ KB M; M¦BX

L;mv M >Ä iB M i¬M [m v K¢M? ç–m- i`WM; K„i M?bM o¬ h`–M iB M i¬M M¦B, óL;

óo` iB m ?[m M¨v M¨Q H¨ i`”M F?Q i¬M; bQ +€B ;b\ :B ?Ä M¨v H¨ i`”M F?Q ç M i
+ª çÌB i`W h?QÆM; H½Q ;B ?Ä - B +kM; F?¬M; T?K+X L?QM; K¨ ç®B K†i iB m i
i? F?¬M; pB i +?[S?K+5ô o¬ h`–M iB M i¬M +kM; +ªK ;B€+ im´B KbM? H¨ b®M; ç

ó*€B ;b\5ô L;mv M >Á iB M i¬M M;?2 M;•v M;®+ `²BX

óL;QÆB iW MÆB M¨Q M;?2 çQÊ+ iBM iS+\ô L;mv M >Ä iB M i¬M F?¬M; /€K iBM
F?¬M; T?ªB +?Q iWM; tm’i ?B MX h?QÆM; hB M h¬M +?QM? H¨ K°i i`”M F?Q i¬M
i K HB m i¬M; bQ- ç¦ H¨ F€ iQ+? i K ;BÈB iW i`QÈ+ iÈB M v +?Q iWM; tm’i ?B M5

óa) F?¬M; b BX E?¬M; M M [m M iB m iY M¨v H9+ KÈB iÈB iB M ;BÈB H¨ KÎ iB K i
H M? #¨B i?’i T?˜K ç M bQX L?QM; H¨ B +kM; #B i iB m iY M¨v H’v +€B H M? #¨B M
ç M i`,K M,KX L?B m M,K [m M?Q p”v- ?„M M m F?¬M; T?ªB ç M ç¢Q i¬M; bQ- H½
b¢+?5ô o¬ h`–M iB M i¬M FQ+? ç°M; F?Q i v K9 +?•M M¦BX "bM? ioM? K°i ?²B
.mv L;½ bQ Km°B +kM; +?SM; i?”i çB K M¨vX hB m +?m˜M ç M ç¢Q +O .QÆM; h?
/QÈB M¨M;- i?”K +?Q +ÁM bQ pÈB M¨M; +ÁM K¢M? ?ÆM5ôX

óhB m iY M¨v bÈK ? v Km°M +kM; H¨ ç¢Q ?[m +O +?9M; i X *?9M; i T?ªB H¨K +?
i`QÈ+ F?B ?„M ?B M H° #ªM H½M?X æ2K ?„M #ªQ p X æWM; +?Q M?[M; ?¢M; M;
? B K„i FB +?¼+ ?„M T?€i +m²M; K°i H–M M[Xô o¬ h`–M iB M i¬M F?¬M; ? ;B[H

L;mv M >Ä iB M i¬M +?d p¨Q +€B KkB o¬ h`–M iB M i¬M i?Î F?¬M; M´B ?ÄB, óL;
iY FB ?„M ?„M ç½ ôX

o¬ h`–M iB M i¬M ;"i ;"i ç–mX

u M H†M;X u M H†M; F?¬M; i? v M H†M; ?ÆMX Zmª i?U+ ç M i`bM? ç° FBK `ÆB

JQ K„i o¬ h`–M iB M i¬M `k tm®M;- +¦ +?9i O `k i?W M?"M M¦B, ó>„M H¨ M?•M p
M;?2 i?'vX aQ pÈB h?QÆM; H½Q ;B ?Ä FB +ÁM i?B M i¨B ?ÆM K°i p¢M H–M5 J
?mv M iB M ç½ +ªK M;° T?€T i„+ F?¬M;\ G9+ .mv L;½ bQ Km°B M¦B pÈB i - i +QM
b'T tm®M;XôX

"QM?5 :? /U +O L;mv M >Ä iB M i¬M ç´ tm®M;- K¨ #ªM i?•M ?„M +kM; F?¬M; i
+€B #¨MX

.QÆM; h?B M o'M iU +?Q H¨ +?2 /'m `'i b•mX h?"i ` ;B®M; .mv L;½ iB M i¬M +Q
+€B +¦ i? M?bM i?'m `'i M?B m +?mv MX G9+ .QÆM; h?B M o'M +?†M +Y HÈM +
i?¬B- h¨M >mv i K +mM; M;QÌB i M; v +ª ç°M; +kM; +?Q iWM; ç°M;X ob b Q\ Z
i`"M T?€T i¬M; bQ /¼ X L?QM; K¨ +€B M¨v F?¬M; T?ªB M;mv M M?•M +,M #ªMX

L;mv M M?•M +,M #ªM i?"i ` +ÁM i¢B bÈK ç½ +¦ M;QÌB Î b m HQM; ç€M? iB M;X
bÄ +O J ;BÈB KÈB ç K†+ .QÆM; h?B M o'M +¨M [m'vX

L?[M; +€B ç¦ ç m H¨ i` M K†i i®BX L?QM; K¨ ?B M i¢B .QÆM; h?B M o'M M?€Q ç°
L m F?¬M; Î # M M;Q¨B #¨v iÄ K°i +?9i- F?ŠM; ç`M? b) M?€Q ` K°i Qi i`¨M; /B M

GÁM; i? K iQ HÈM +¦ i? ç2K Hw i`Q ?Q¨M iQ¨M +?2 T?OX "ÎB pb Î i` M #ªM +?'i .Q
i`"M T?€T i¬M; bQ F?¬M; +¦ #'i +S +?¶ /U M¨Q +?d +¦ im pB +Ym T?~K iB M ç K¨
T?"M M¨v- pšM H¨ +¦ i? H¨K +?Q ç¢B ç b® M;QÌB #ªQ i`b Hw i`QX L?QM; K¨ Î /QÈ

h` M i?U+ i +kM; ç½ +?SM; KBM? K°i çB K M¨v5 G9+ K°i M;QÌB K'i çB Hw i`Q- i?"

h?ÌB ;B M i`¬B M;QÊ+X h?"i ` iW H9+ i`QÈ+ ç¦ ç½ iWM; tªv ` X L; v i¢B H9+ 'v
K½M? HB i ?QÈM; .QÆM; h?B M o'M +?¢v iÈBX _'i `ä `¨M; F?¬M; +¦ w i®i ;bX

•m .QÆM; >B H¢B H¨ Î i`QM; +U+ ç° FBM? M;¢+ idM? i€Q H¢B- ?–m M?Q H¨ FB m
æ2K MÆB M¨v p•v H¢B +?Q i X "'i +S F M¨Q /€K iÈB ;–M- ;B i F?¬M; i? 5ôX t2K i

•m .QÆM; i? ;B ç½ bÈK Î MÆB M¨v M #¨B F?¬M; Qi HU+ HQÊM; #ªQ p - pb +?Q
;–M [m M ? +MM; .QÆM; h?B M o'MX •m .QÆM; >B ?B M i¢B `'i idM? i€QX æQÆ
?„M +kM; iWM; ç°M; HÁM; i? KX L?QM; K¨ ?„M +MM; M;QÌB t H¢ F?€+ M? mX >„
+¦ [m M ? i®i ç TX L,K ç¦ K°i KªM; HÁM; ?Á ?ÊT- •m .QÆM; >B pšM M?Q +k M?È
F i€M ;€B FB +¨M; H¨ H¨K +?Q Hw i`Q •m .QÆM; >B ?Q¨M iQ¨M +?B K i?QÊM; T?

E?¬M; b BX h?–M F?Q i?S M¨v [mª i?U+ /K ?Q†+ M;QÌBX L?QM; K¨ +?d +–M #ªQ
F?¬M; T?ªB Km®M # Q M?B m +¦ #'v M?B m b Q\ •m .QÆM; >B i?"K +?Q +ÁM p"M
i v- F?¬M; iB + i'i +ª +€B ;B€ HÈM T?ªB #ªQ p .QÆM; h?B M o'M M iQ¨MX

J°i i?€M;X J°i i?€M; [m - •m .QÆM; i? ;B +MM; GK+ ;B T?€B ` ?ÆM T?•M MY +
iQ¨M #° i?Q Hmv M i`¨M; # Q p•vX h`¨M; /B M M?€Q `'i HÈM- ?–m M?Q +¦ +?9i F?

.QÆM; h?B M o'M i`€B H¢B ;B®M; M?Q i`QÈ+ ç•v F?¬M; +¦ ;b #B M ?¦ X am®i M
H¨K +?9i F?€+ #B iX

•m .QÆM; >B K i ç M iQ¨M i?•M H M K2M- i`Î p M?bM i?'v #° /€M; p K†i i? M? M
h?B M o'M [m Q i? U @ Q m ® M % ô ° B o [m v o M¨vX P € M ; B " M 1 Î i b X L a m ® B + H - À M Ê Q Æ B b Q

óo”v H¨K T?B M ? B p` iB M #®B `²BXô .QÆM; h?B M o’M +?„T i v +ªK

ÆMX

a m ç¦ ;B[# M;QÌB H¢B M¦B +?mv M pÈB M? m K°i +?9i p’M ç i` M ?¼+ i?m”i-
M? m K°i T?2M- #’i i`B #’i ;B€+ i`ÌB ç½ b€M;X J¨ •m .QÆM; >B M;½ p¨Q i` M ;? +
b„T idM? H¢BX

> B p` iB M i¬M +?Q ? i i? K çSM; /”v +€Q iW, ó*MM; iB m ?[m iB T t9+ M¦B +?mv
H’v çQÊ+ M?B m Q+? HÊB- KQM; iB m ?[m `ªM? `¶B ç M Gmv M E?Q hBM? M?B m
iÈBX o` iB m #^M; ?[m M¨v b„T idM? `²B- +?9M; i +kM; M M +€Q iWXô h²M i¢B +
i?QÌM; Km®M ;†T +¦ i? M?bM i?’v\ •m .QÆM; >B ç½ H¨ K°i HK+ T?˜K iB M ç +kM
+€+?X

jjjX *?QÆM; jjj, sY Gw

G "¨M o”M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`”M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; jjj, sY Hw

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

óo½M #®B +kM; iQÆM; iU çQÊ+ HÊB F?¬M; QiX > B p` iB M #®B v M i•K- p½M #®
`–v ? B p` M?B mXô .QÆM; h?B M o’M F?€+? F?Q i`ª HÌBX

óL?Q p”v +?9M; i +€Q iWXô > B p` iB M i¬M H„+ KbM? `ÌB F?ÄB- iQÆM; iU p¬ i?

G9+ M¨v- •m .QÆM; >B +kM; idM? H¢B- M;U+ ?”K ?U+ K°i i`”M- iU M?Q H¨ M?È
p°B p¨M; ?ÄB, óæ K [m ç½ tªv ` +?mv M ;b \ôX

ó±- F?¬M; +¦ ;b- +?d +¦ ? B iB M i¬M ibK ç M- +?9M; i ?¨M ?mv M K°i #m´B i®B-
h?B M o’M i`ª HÌB i?¨M? i?U+X

•m .QÆM; >B M;?2 tQM;- i?B m +?9i M[M;’i tdm çBX E?¬M; T?ªB i® +?’i i•K HQ
H¨ iBM iS+ M¨v [m€ `mM; ç°M;X hB M i¬M H¨ /¢M; i²M i¢B ;b\ •m .QÆM; >B bBM? `
`ä `¨M;X :B®M; •m .QÆM; i? ;B i? ;B ç¢B i°+ M?Q p”v i? HU+ Î hU .Q iBM? pU
i?”K +?Q +ÁM +¦ i? i`U+ iB T +MM; K’v ç¢B i? HU+ ç–m bÄ +O i K ;BÈB ç®B i?C
;B i°+ +kM; F?¬M; i?B m- i?”K +?Q +ÁM çSM; Î iB M ç çdM? T?QM;- imv i çdM?
+?²M; +?’i #®M KQÆB i`¼M; i`Î H M +ÁM +¦ F?¬M; /QÈB KQÌB p`5 L?QM; K¨ i?b iC
p¬ b® M,K- +kM; F?¬M; +€+? M¨Q HB + H M +ªM? ;BÈB iB M i¬MX

óE?¬M; +–M FBM? M;¢+- M;QÆB pšM H¨ çB ` M;Q¨B ç2K +K+ /B M `®B `„K i?m i
MûK ` K°i H¼ ç M /QÊ+ M¦B, óæ•v H¨ /MM; +?[i?QÆM;- M;QÆB +–K çBX *¦ H) b

•m .QÆM; >B KÆ KÆ K¨M; K¨M; iB T M?”M ç M /QÊ+ çB ` M;Q¨B- FBM? M;¢+ i`QM
+?Q #bM? T?K+- v M H†M; iU ?ÄB +€B ;bX

.QÆM; h?B M o’M H’v ` i`”M #¨MX L;¨v ?¬K [m +?d ç2K M;QÌB i?m p¨Q- i`€B H¢B
[m •T h`”M *Ym *mM; ‘M i`€B H¢B ç½ ç†i H M- +kM; F?¬M; #B i i`ªB [m K°i ç K iU
H¢B # Q M?B m M;QÌB +ÁM b®M; ç•v\

.QÆM; h?B M o'M T?•M ` K°i T?–M i•K i?–M +?bK p¨Q i`QM; ç¢B i`"MX

*?QM +QM i`QÌM; HQM; +Ð HÈM +€i p¨M; i¢Q i?¨M? çB M +m²M; i¨M b€i #W #½B
+?QM +QM i`QÌM; HQM; # Q p•v Î i`mM; i•K- p®M H9+ iB M p¨Q +¦ #®M i`,K- M?Q
+¦ ?ÆM ? B i`,K #ªv KQÆB M;QÌBX *¦ i? Î /QÈB ç¢B i`"M i?QM; i?ª iU M?B M p"M
M?[M; M;QÌB M¨v +kM; i?"i F?¬M; ?´ H¨ +Ym T?~K iB M ç - ?ÆM M[Qi M?'i +kM;
;B B i`Î H M5

>ÆM ? B i`,K #ªv KQÆB M;QÌB ?B M i¢B +kM; +?ŠM; [m H¨ MÄ K¢M? ? i ç¨- iM
tm®M;X *¦ i? M¦B- M?[M; M;QÌB M¨v Î /QÈB #¦M; K iY pQM; #°+ T?€i ` iB K HU+
+?QM +QM +U HQM; ?¨M? ?¢ bBM? i²M K°i #m´B i®B- K†+ /M M?[M; ç–m bÄ M¨v +
F?„T MÆBX

óJ¼B M;QÌB +ªK ;B€+ i? M¨Q\ô h? M? •K .QÆM; h?B M o'M p M; H MX .QÆM; h?
?²M +O ?ÆM K°i i`,K +Ym T?~K iB M ç i,M; mv HU+ i`"M #¨M H M F?¬M; QiX

J¼B M;QÌB ;B®M; M?Q i?'v çQÊ+ M;¼M +Ä +Sm K¢M; ç m tBM H¶BX "¼M ?¼ F?¬M
M,K- ç½ ç¢i iÈB ibM? i`¢M; M¨v- B +kM; F?¬M; Km®M +? iX GB M iK+ M?bM ?ÆM
#"+ i? i?ªK +? i Î +?¶ M¨vX h?"K +?Q M; v +ª KK+ iB m ç²M; [mv pm i"M +kM; F?¬

*Ym T?~K iB M ç - +?Q /M H¨ bÆ ;B B +?®M; H¢B + Q i?O i`mM; ;B B- ç€M? F?¬M
Km®M +?¢v K¨ M¦B- iBM iQÎM; +?Q /M H¨ +Ym T?~K i`mM; ;B B +kM; b) F?¬M; [m
M;QÌB ¬K +MM; +? iX hQÆM; iU H¨ +Ym T?~K iB M ç - T?€T HU+ F?¬M; FûK # Q M
ç + Q ç®B pÈB Hw ;BªB +MM; M„K ;B[HU+ HQÊM; F?€+ #B iX L?QM; M m ç²M; [m
ç +¦ i? / /¨M; ¬K K°i +Ym T?~K i?QÊM; ;B B iB M ç ç²M; [mv pm i"MX

*?Q M M- çWM; M?bM M;¨v ?¬K [m #®M M?¦K M?•M K½ +MM; M? m t•K M?"T- M?
;B +MM; GK+ ;B +,M #ªM F?¬M; M;,M +ªM çQÊ+- M?QM; imv i ç®B F?¬M; i´M i?'i
+?d H¨ i?QÆM; i? [m€ M†M; i¢K i?ÌB K'i çB bS+ +?B M ç'm- ?Q†+ H¨ L;mv M i?–
M;mv M F?Q ç¢B i?QÆM; K¨ i?¬BX

J°i M;QÌB i`mM; MB M H¬M; K¨v iQ /¨v iU M?Q H¨ ç¢B #B m K¼B M;QÌB KÎ KB M
+?9M; i imv i F?¬M; i? #^M;X sBM +Q bo tm®M; i v HQm ibM?5ô B Km®M +?
F?¬M; Km®MX *?Q /M H¨ F?¬M; ?B m i`"M T?€T- M?QM; H¨ i–K K„i pšM +ÁM +?S\
M?bM ` - +? i Î i`QM; i`"M- b) i`Î i?¨M? +?'i /BM? /QÐM; +O ç¢B i`"M- M; v +ª Hm
iB M p¨Q- +? i Î +?¶ M¨v +?ŠM; F?€+ M¨Q i?–M ?²M +•m /B i- poM? pB M F?¬M; b

ó*€+ M;QÆB T?•M +?9+ K'v +€B i? HU+ M¨Q\ô .QÆM; h?B M o'M #bM? ioM? ?ÄB
+O i`"M T?€TX

*¦ M;QÌB H° ` p F?¦X ó>W5ô .QÆM; h?B M o'M ?W H¢M? K°i iB M;- mv HU+ ç¢B
KQÌB- M?€v K„i ç½ +¦ K'v ;½ iB M ç /–m ? i ç M i„i F?¬M; F`T T?ªM SM; #` ç–m b
M; v +ª F m i?ªK i?B i +kM; F?¬M; T?€i çQÊ+ ç½ K'i K¢M;X

J¼B M;QÌB ç®B pÈB i?O çQ¢M i¨M M?šM i? v ç´B M?Q +?QM; +?¦M;- H"i i v H¨K K
`^M; +? i +kM; F?¬M; T?ªB T?ªB M?[M; iB M K `€+ `QÎB # M M;Q¨B FB - K¨ H¨ +Y
i–M; +O i K ;BÈB5 J¼B M;QÌB H9+ M¨v KÈB #B i i`"M T?€T i¬M; bQ F?OM; #® i
iQÊM; +ÁM F?OM; #® ?ÆM p¢M H–M5

ó*¦ M¦B ? v F?¬M;\ô h? M? •K .QÆM; h?B M o'M ç °i T?–M- mv HU+ ç¢B i`"M H¢B

ó*?9M; i H¨ M;QÌB +O S?QM; o•M JBM?Xô L;QÌB i`mM; MB M H¬M; K¨v `"K i?Î /
?B TX *?mv M M¨v i?"i ` #¼M ?¼ F?¬M; M¦B- •m .QÆM; i? ;B +MM; GK+ ;B +?
T?€i ;B€+X L¦B +MM; F?¬M; M¦B- ç m H¨ ;B®M; M? m- +?ŠM; [m +?mv M i?ÌB ;B

lv HU+ +O ç¢B i`"M ;BªK #Èi K°i MY - .QÆM; h?B M o'M ¬M ?Á F `Á, óo"v i?b ç
+?9i- +€+ M;QÆB ?B M i¢B +?ŠM; [m H¨ i?`i +€ i` M +€B i?Èi ;¶ +O #´M i¼ - +?
i? +•M M?„+ i? +€+ M;QÆB K°i +QM çQÌM; b®M;Xô S?QM; o•M JBM?\ E?¬M; `ä
•m .QÆM; >B K°i +?9i H¨ +¦ i? X

ó*€+ M;QÆB H¨ T?KM; K M? iÈB #„i #´M i¼ - ? v H¨ ;B i #´M i¼ \ô .QÆM; h?B M o

óL;QÌB b®M; i®i M?'i- #ˆM; F?¬M; i?b ô L;QÌB i`mM; MB M +kM; F?¬M; M¦B ;b iB

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM;- i`€B H¢B +¦ +?9i +?¦B i BX *€B S?QM; o•M JBM? M
+?Q iWM; +¦ iB T t9+- +¨M; çWM; M¦B ç„+ i°BX "¼M ?¼ i`€B H¢B i?"i bU H¨ çO ?
+¦ +?9i #m²M #U+- M;QÆB M¦B M m HšM M? m +¦ +€B K•m i?mšM- +?Q /M +?d K°

*€B ç¢B i`"M M¨v pW /UM;- iQ¨M #° KQÌB K'v ;B ?Ä F?¬M; iBM i¨` p¨Q +Y HÈM
hmv i i`"M ç€M? ;B iX G–M M¨v- +kM; ç2K + Q i–M; S?QM; o•M JBM? FBM? ç°M; `

æQÊ+- M,K ç¦ F i +K+ +O S?QÆM; ;B +?QM? H¨ M?Q p"v- #` M;QÌB +?†M K'v +?
o'M h?B M +Q bo ç m #B i ç•v +?QM? H¨ +?B m #¨B i`ª i?M ?¨M? ç°M; +O .QÆM; h
M;QÌB- H½Q iY i?Q+? +?ÆB M;QÌBX

:B®M; HQ¢B i? HU+ HÈM M¨v- +¦ mv iQM / M? /U- bÊ M?'i +?QM? H¨ HQ¢B ibM?
ç°M; i?QÆM; ç'm K°i ?²B +kM; i®i- +€B M¨v ç€M? M;QÌB F?¬M; ç€M? K†i- .QÆM;
H¨ +?mv M K¬M ?QÈM; K†i ç€M?5

S?QM; o•M JBM? M?[M; M;QÌB M¨v M;QÌB M¨Q F?¬M; T?ªB M?•M p"i +¦ mv iQM /
HÈM- çB +Y b m ?Q†+ H¨ M?ªv iQÌM; K¨` - çQÆM; M?B M +¦ i? #bM? v M `ÌB çB
i?W M?"M H¨ +?¦- p b m +kM; F?¬M; +–M ` M;Q¨B ;†T M;QÌB M[X

æB iW +Y +?QM?\ h®i- h?"T hmv i ç¢B i`"M FB - + Q i?O +'T #"+ +Ym T?~K iB M
F?¬M; +¦ ç°M; ioM? M[- Km®M T?€ i`"M +kM; +?d +¦ ibK iB M i¬M ç MX L?QM; H¨
iB M i¬M b Q\

J†i ?°B i`QÎM; K'v ç¢B i?QÆM; ?°B +O S?QM; o•M JBM? ç m t M? `²B- i`QM; HÁI

oB + M¨v F?¬M; [m€ # M;¨v ç½ i`mv M ` - i? HU+ +ÁM H¢B t2K ç M K² ?¬B H¢M?
S?QM; o•M JBM? M¨v i?"i ç9M; H¨ tmB t Q- i€+ T?QM; +O o'M h?B M +Q bo M¨v i
HU+ HÈM t2K b m K°i H9+ bÊ- HQ¢B F ç`+? F?¬M; # Q ;BÌ i?2Q H) i?QÌM; ` #¨B M
M?'i- #ÎB pb M;QÆB +,M #ªM F?¬M; #B i ?„M #QÈ+ iB T i?2Q Km®M H¨K ;bX

æ¢B i`"M M;,M Î +?¶ M¨v- [mª i?U+ H¨ mv T?QM; #€i /B MX a m F?B S?QM; o•M JB
?¢B ?ÆM KQÌB ;½ +Ym T?~K iB M ç - HB M +kM; F?¬M; /€K T?€B M;QÌB p¨Q i`"M
T?€T ç¢B bQ i`QM; KBM? +MM; M? m T?€ i`"MX

jjeX *?QÆM; jje, æ` J¢+? *?B L;mv M

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; jje, æ` K¢+? +?B M;mv M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

h`"M T?€T i¬M; bQ B +kM; #B i `'i HÊB ?¢B- M?QM; K¨ M;QÌB i?"i bU iWM; FB M
KbM? #¨v ` i`"M T?€T +kM; F?¬M; M?B mX *?Q /M +¦- +kM; ç½ +? i Î i`QM; i`"MX

JQÌB K'v i`"M T?€T ç¢B bQ i"T i`mM; +MM; K°i +?¶ i?"i H¨ i?O #9i HÈMX L?QM; K¨
ç–m M;?B M +Sm T?€ i`"M KÈB ?B m- .QÆM; h?B M o'M #¨v tm®M; h?"T hmv i i`"
bÆ ?Î ;bX Jm®M T?€ i`"M\ æQÊ+- T?€ K„i i`"M H¨ çQÊ+ `²BX *kM; +?QM? H¨ tY H
L?QM; H¨ Km®M tY Hw M;QÌB +?O i`"M- ?Q†+ H¨ M;QÆB p¨Q i`"M- ?Q†+ H¨ iW # M

o¨Q i`"M\ æWM; F?¬B ?¨B M[ X æB p¨Q +MM; +?`m +? i F?¬M; +¦ ;b F?€+ M? m- M
+¦ #B M T?€TX

_®i +m°+- KQÌB K'v ç¢B bQ #"M pB + # i?€M; +kM; +?Q H'v ` K°i +€B iBM +?QM

" i?€M;- S?QM; o•M JBM? i´M i?'i +kM; F?¬M; M?ÄX E?¬M; +?d +¦i` M H¨K ,M- +
i` M / M? /UX *?ŠM; [m - i?B m MÊ i?b i`ª iB M M¨v i?B M FBM? ç` M;?o X L;QÌ
h?B M o'M çSM; Î i` M K°i +€B +?[HQX h? HU+ F?€+ +kM; F?¬M; M¦B M?ªK K°i +
M€Q M?B iX

•m .QÆM; >B p K†i i?QªB K€B +?¢v iÈB i`QM; pB M iY .QÆM; h?B M o'M M^K- M
ç M; F?¬M; +¦ pB + ;b çM bOM; p"i +?ÆBX aOM; p"i\ æQÆM; M?B M H¨ hB m "¢+

ó.QÆM; ?mvM?- M;QÆB iQM? +?†M # M FB # Q H•m\ô •m .QÆM; >B `'i pmB p ?

ó*?†M ç M #¼M ?¼ ?ÄM; K'i KÈB i?¬B5ô .QÆM; h?B M o'M #bM? ioM? M¦BX

ó> ? ? X o"v i?"i bU H¨ +?ÆB [m€ ? vX J°i +?B m M¨v +O .QÆM; ?mvM? i?"i bU
+U+ F€ #°B T?K+5ô •m .QÆM; >B M¦B M?[M; HÌB M¨v T?B i?QÌM; i?B i ibM?X æ
i` m +?¼+ .QÆM; h?B M o'M i`QÈ+X .QÆM; h?B M o'M ç€T H i`Î p X *?Q /M H¨
JBM? +kM; F?¬M; +¦ B b) M¦B K°i +•m F?¬M; T?ªBX L?QM; .QÆM; h?B M o'M H¢
Î i`QÈ+ +Y HÈM M;QÌB i X E ` +? i- F p¨Q /B iX G¢B H"T K°i +€B #ªM;- ç2K M
#S+ ç M +MM; çQÌM;X

h`"M T?€T +O i`"M T?€T i¬M; bQ- +?d bÊ +kM; +?d +¦ ibK i`"M T?€T i¬M; bQ ç M
;BÈB i´M; +°M; KÈB K'v ;½ i`"M T?€T i¬M; bQ\ :–M M?'i +?QM? H¨ o¬ h`–M iB M i¬
o•M JBM? +?`m KÌB- M;QÌB i +kM; +?Q ?ŠM b) ç MX

ó.¢v /¶ M?Q M?Ä K¨ i?¬BX L;¨v M¨Q ç¦ ç2K i +?¼+- H½Q iY ç2K iQ¨M #° iBM? +-
T?€TXô .QÆM; h?B M o'M F?¬M; i? K ç w M¦BX

•m .QÆM; >B ç M; m®M; i`¨- M;?2 i?'v +•m M¨v i?B m +?9i M[ T?mM ` K°i M;KKX
+?QM? H¨ +U+ T?~K iB M i`¨- +kM; +?d +¦ Î +?¶ +O .QÆM; h?B M o'M +MM; i?€B
#®B- H¢B p"M +?mv M iB M M;mv M ç2K i`¨ ç ûT tm®M;X L?QM; H¨ F?¬M; i? i`€
F?K F?K .QÆM; ?mvM? M;QÆB i?"i bU H¨ [m€ [m€ HÊB ?¢BXô E?€QX æ2K iQ¨M
i`"M T?€T- p"v +ÁM Km®M M;QÌB b®M; ? v F?¬M;\

L; v i¢B H9+ .QÆM; h?B M o'M +MM; •m .QÆM; >B M¦B +?mv M T?B K- .QÆM; h?B
p¨B +€B iBM iS+- i?"i ` H¨ +MM; K°i iBM iS+ HB M [m M S?QM; o•M JBM?X "¼M
i`"M T?€T ç¢B bQ FB ç M;?` Km®M #¢Q HU+ iW # M M;Q¨B T?€ i`"MX

ó•m .QÆM; ?mvM?X h¢B ?¢ +¦ K°i b® pB + +–M H¨KX E?¬M; #²B çQÊ+ `²BXô .QÆ
M¦BX

•m .QÆM; >B çSM; /"v ç€T H M¦B, óE?¬M; +–M F?¬M; +–MX .QÆM; ?mvM? +¦ p
*?9 w M iQ¨MXôX

.QÆM; h?B M o'M imM; M;QÌB `ÌB çBX

•m .QÆM; >B iB T iK+ M;²B tm®M; m®M; i`¨X .QÆM; h?B M o'M HÊB ?¢B M?Q p"v
[m M i•K M?B mX >ÆM M[.QÆM; h?B M o'M imv Î i?Q Hmv M i`¨M;- M?QM; M;QÌ
M?B M çB p iU M?B MX

.QÆM; h?B M o'M `ÌB F?ÄB L;Qm ædM? hBM?X J°i H–M M¨v F?¬M; bY /KM; .šM L
i`mv M i®M; i`"M `ÌB F?ÄBX S?Q /KM;\ h` M L;Qm ædM? hBM? B +ÁM /€K i?m
i`mv M i®M; i`"M M¨v H¨ F?®M; +? Î i`QM; i v •m .QÆM; i? ;B X o"v +¨M; H¨ iMv
/KM;X

a m p¨B H–M i`mv M i®M; ç½ çB iÈB S?QM; o•M hBM?X .QÆM; h?B M o'M iÈB +?
pb ç` ç` K¢+? +?B M;mv MX æ€K M;m tm~M FB +O S?QM; o•M JBM? Km®M +Q
E i [mª iU M?B M H¨ ?Ov /B i F?®B ç¢B HK+ M¨vX h°B M;?B i M;"T i`ÌB FB iU M?
h?B M o'M +?mv M ;bX L?QM; K¨ +€B HK+ ç` M¨v b m F?B pÌ M€i- ç` K¢+? +?B
.QÆM; h?B M o'M Km®M i?W /`T i`QÈ+ F?B M¦ #B M K'i i?m +?9M; M¦X S?ªB #B
M;mv M M¨v +?QM? H¨ #ªQ #®B i`QM; #ªQ #®B- +?QM? H¨ Km®M i?m H'v +kM; F?
i v F?¬M; +¦ +€B ;b +¦ i? i?m- +¦ i? i?m ç` K¢+? +?B M;mv M T?ªB H¨ p"i iB M i?
+?B M;mv M M¨v #bM? i?QÌM; +MM; ç¢B HK+ iQÆM; HB M- +?Q /M H¨ iB M i¬M Km

F?®B ç¢B HK+X L?QM; K¨ ?Ov /B i K°i F?®B ç¢B HK+ +?QM? H¨ T?ªB ;†T i?B M F
/€K H¨K HQ¢B +?mv M T?¢K ?9v M¨v- ?m®M; +?B H¨ iB M i¬M\

*?Q M M ç` K¢+? +?B M;mv M F?„T MÆB ç m +¦- H¢B KQÌB T?–M ?B K H¢5 h€+
/B MX *¦ i? /MM; ç Hmv M F?Q- +kM; +¦ i? /MM; ç im Hmv MX

.QÆM; h?B M o'M H'v ` +€B ?² H¬ p®M +?S ?¶M M;mv M F?Q FB X L m +€B ?² H
+kM; +¦ i? çUM;- M?Q p"v ç` K¢+? +?B M;mv M ?ŠM H¨ F?¬M; +¦ p'M ç +?S\

JQÌB K'v ;½ iB M ç +MM; K ç çSM; Î i`QÈ+ h?"T hmv M i`"M- i`"M ç` bŒM b¨M
F?¬M; ` +€B S?QM; o•M JBM? M¨v i`€B H¢B +¦ +?9i M,M; HU+X L? M? M?Q p"v ç½
p"vX

JQÌB K'v ;½ +Ym T?˜K iB M ç +MM; +Ym T?˜K K ç +°M; i? K K°i Qi i?'i #€i ;B B
i´M; +°M; ? B i`,K ?–m M?Q ç²M; i?ÌB bY /KM; iQ¨M #° T?€T HU+ ç€M? iÈB i`"M T
i?U+ +?d +¦ iW # M M;Q¨B #¢Q HU+ T?€ pÐ i?m"M iB M M?'iX E?¬M; +?9i M;?B M;
Î +MM; H9+ iB T t9+ i`"M T?€T- ç½ # ;½v M;?B M M€i ?Ov /B i iQ¨M #° i`"M T?€T
i`"M ?ÊT M?'i- +kM; F?¬M; +?`m M´B K°i çÁM +O M?B m + Q i?O M?Q p"v HB M i

P¨M?55 L´ ;B®M; M?Q #QK M;mv M iY- ç2K FB M i`9+ T?¢K pB p¨B i`,K i?QÈ+ ?
o¨B [m•M +Ì +?O i`"M i`QM; i`"M +kM; #` tY Hw- ?¦ i?¨M? K°i Hm²M; F?¦B KÄM; #
h`•M GmM; E€ "¨M +O .QÆM; h?B M o'M tm'i ?B M KQÌB [m•M +ÌX L; v b m ç¦ +ª F
HB i `mM `˜vX L¦B i`„M; ` +?QM? H¨ ç°M; ç'iX h?"i Km®M iQM? +'T ç° ç°M; ç'i- Q
i`Î H MX a m ç¦ p¬ b® +°i HY iW HÁM; ç'i T?mM i`¨Q ` X hQ¨M #° ç¢B HK+ ç m tªv

h?"T hmv i i`"M ç² ?¦ i?¨M? K°i ç¢Q i?´ [m M; tmv M [m i`QM; HÁM; ç'i- # v i`Î p
o'M ˜M i?•M- çQÊ+ .QÆM; h?B M o'M i?m H¢BX h`"M ç² F?¬M; +¦ pB + ;b- +?ŠM; [
HK+ M¨v F?¬M; +–M # Q H•m b) +?bKX amv M;?o K°i +?9i F?®B ç¢B HK+ M¨v +kM
• ç¢B HK+ HÈM ?ÆM K°i T?–M # X

h B M¢M- i B M¢M +U+ HÈM F?¦ +¦ i? iQÎM; iQÊM;X J v K„M ç¢B #° T?"M iB M M
?¨M?X J¨ EBK iB M i`Î tm®M; [m, tmB t Q +kM; +?d +¦ i`Æ K„i M?bM ç°M; ç'i ç€M
+€B i?B M i B ç°i M?B M iÈB M¨v ?Ov /B iX

J'v ç¢B i?¨M? i?` T?²M pBM? +O ç¢B HK+ +kM; Î i`QM; F?QªM; F?„+ ?Ov /B iX

L;QÌB +O S?QM; o•M JBM? M?bM i'i +ª i`QÈ+ K„i- ?Q¨M iQ¨M /¢B ` X L; v i¢B H9+
æ2K K°i F?®B ç¢B HK+ H¨K +?bK- +€B M¨v i¢Q # Q M?B m M;?B i\ E?¬M; +¦ i?B

*?d H¨ M;QÌB i? K /U +¬M; FQ+? T?€ ?Q ç` K¢+?- p¬ Hm"M im pB HÈM M?Ä ç m #
i?B M T?¢i ç€M? HQ¢M- S?QM; o•M JBM? H¢B i´M i?'i KQÌB K'v ;½ + Q i?O +Ym T
;B B iB M ç X L?[M; i´M i?'i M¨v +?d H¨ K°i bÊB H¬M; +O +?QM +QM i`•mX S?Q
/Q M? +O S?QM; o•M JBM?- # M i` M +¦ ? B F?®B ç¢B HK+- K°i HÈM K°i M?ÄX
+?bK M¨v- M?Ä +?d K°i T?–M KQÌB F?®B HÈM M¨vX LÆB M¨v +¦ K°i Qi i¬M; K¬M i
i` M; i?QÆM; ?°BX

E?®B ç¢B HK+ HÈM M¨v #m¬M #€M T?€i ç¢i- +€+ i? HU+ HÈM ç m Î # M i` M +¦ +
ç¢B i?QÆM; ?°B +O S?QM; o•M JBM? ç m Î # M i` M +¦ #9i ç–m iQ HÈMX >B M i¢B
`²BX

>ÆM M[S?QM; o•M JBM? ?Ov F?®B ç¢B HK+ M¨v- ç•v H¨ +?mv M K¼B M;QÌB ç m
HÈM M¨v- S?QM; o•M JBM? H¨ M?'i ç`M? ç M- ?ÆM M[imv i ç®B b) ç M #€M F?®
i? HU+ HB M i?O i`ª i?M çB5 J¨ #ªM i?•M S?QM; o•M JBM? i´M i?'i H¨ M†M; M?'i
ç•v\

.QÆM; h?B M o'M /MM; i?´ ç°M K¢Q ?B K H M p¨Q HÁM; ç'iX Í /QÈB hB m "¢+? -
çQÊ+ ç` K¢+? +?B M;mv MX *ÁM K v M¦ pšM +?Q iB m i€MX .QÆM; h?B M o'M H
F?˜m ç®B pÈB K°i çQ¨M M;•M [m M; ;B®M; M?Q ?² /€M FB ?¬ K°i iB M;, óh?m5ô
M?B M #` HU+ ?9i K¢M? +O ?² H¬ +?"K `½B ?9i p¨Q i`QM; ?² H¬X

.QÆM; h?B M o'M M?bM +€B [m€ i`bM? M¨v- i?–K M?O H–M M¨v +?QM? H¨ T?€i HÈ
M?Q p"v- +kM; çO iB m t¨B K°i i`"MX >ÆM M[ç² +?ÆB M¨v imv F?„T MÆB ç m +¦
çQÊ+ M¦ F?¬M; /€K M¦B F?¬M; +¦- +?ŠM; [m imv i ç®B Qi H¢B +¨M; QiX h?"K +?Q

.QÆM; h?B M o'M ç M; H†M; H) ?'T i?m ç` K¢+? +?B M;mv M- F?¬M; i`mM; p¨B p`
o•M JBM? i?b H¨ b„+ K†i i€B M?Êi- ?"M F?¬M; #¦T +? i ç€K i`"M T?€T ç¢B bQ M¨v>
#²B /QÌM; +?QM? H¨ K°i ç€K T? p"i M?Q p"v\ >®B ?"MX aÈK #B i M;Q M M;Q½M
çQ çB L;Qm ædM? hBM? #²B i°B i®i # Q M?B m\

S?QM; o•M JBM?\ a m H–M i B M¢M M¨v- S?QM; o•M JBM? +kM; HB M ç M +m®B
i?'i- çO ç +?Q S?QM; o•M JBM? ç¢B i?QÆM; M;mv M F?Q- H¢B i? K #²B i?QÌM;
#B i T?ªB #` ;B i # Q M?B m i?`iX L?QM; p¬ Hm"M +?Q /M ç®B T?QÆM; H¨ `ä `¨M
S?QM; o•M JBM? +kM; i`ª ;B€ #²B i?QÌM;X "²B i?QÌM; K°i H–M M¨v tQM;- i?U+ HU
`Èi ç M ç€v +®+- iW M?'i HQm i? HU+ +¦ i? i`U+ iB T `Èi ç M M?` HQmX >ÆM M[
+ Q i?O i´M i?'i- i?"K +?Q M; v +ª M?` HQm i? HU+ +kM; F?¦ ;B[çQÊ+X S?QM; o
i?QÆM; ?°B HÈM +MM; pÈB K°i Qi i?QÆM; ?°B i`mM; çŠM; i¢Q i?¨M?- H–M M¨v i´
M?B M b) iU ç°M; ;BªB i€MX

"€Q i?M\ hbK B\ hbK .QÆM; h?B M o'M\ *?Q #¼M ?„M K°i p¢M +€B ; M +kM; F?¬M
HU+ S?QM; o•M JBM? ;BªK K¢M? +ÁM Km®M ç„+ i°B ? B ç¢B HB M KBM? ç M bQ
H¨ b®M; H•m i?'v T?B MX

*¦ H) i`QÈ+ FB ? B ç¢B HB M KBM? b) +?Q +?9i K†i KkB- HQm +?9i ibM? +ªK- #ÌI
hU .Q iBM? pU+ i? HU+ F?¬M; M?Ä i?U+ HU+ +kM; F?¬M; v m- i? HU+ M;–K +¨M;
i¢B- b m i B M¢M- S?QM; o•M JBM? i²M i¢B i` M / M? M;?o X G9+ ? B ç¢B HB M K
+?9i +® F}- ` i v +?QM? H¨ ç°+ €+- imv i ç®B b) F?¬M; HQm ibM?X

h?"i ` - #ªM i?•M .QÆM; h?B M o'M +kM; `'i M;Q¨B w Km®M- p®M +?d H¨ Km®M
?ÄM; K'i- ?Q†+ H¨ iÈB +Y +–m tBM i? i?S- b m ç¦ tªQ i`€ K°i K¦M i?b i?¬BX L?Q
p¨B ;½ i`"M T?€T ç¢B bQ i?B m M,M;- S?QM; o•M JBM? +S M?Q p"v tQM; çÌBX hm
Km®MX

jjdX *?QÆM; jjd, h? GU+ "B M h?B M

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; jjd, h? HU+ #B M i?B M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

.QÆM; h?B M o'M b m F?B ç2K ç` K¢+? +?B M;mv M ?'T i?m b¢+? b)- H„+ KbM? +
t K°i +?9i- KÎ ` .šM L;mv i *?B J¬M p iÈB L;Qm ædM? hBM?X

*€B i?B M F?B M M¨v H¢B F?¬M; HB M [m M +?mv M .QÆM; h?B M o'MX p T?–M
o'M F?¬M; +¦ ?SM; i?9X

p iÈB pB M iY +O KbM?- .QÆM; h?B M o'M €T +? pmB bQÈM; i`QM; HÁM;- iU ?Ä
iB T b m +O +?mv M M¨vX *?d +?®+ H€i b m- ç½ M?"M çQÊ+ æBM? —M #€Q +€Q

ó*?O i?QÊM;- S?QM; o•M hBM? ` +?mv M HÈM `²B ô æBM? —M + Q ?SM; #€Q +€

óh #B iX L¦B i`¼M; çB KXô .QÆM; h?B M o'M M;„i HÌBX

óS?QM; o•M JBM? ç½ F?ŠM; ç`M? bmv bKTX J°i H–M M¨v +?d `B M; #²B i?QÌM; i´
ç M +? i #¼M ?¼5 J¨ S?QM; o•M JBM? pW ç´- #® +K+ i? HU+ +O hU .Q iBM? p
H–M M[i˜v #¨BX æ•v +?QM? H¨ K°i +€B +Æ ?°B i®i +U+ HÈM- h?B M oäM; +¦ i?
#° T?"M i? HU+ M;–K +?mv M b€M;- b m ç¦ M?•M +Æ ?°B +?B K i`QÈ+ i? HU+ F?
+ Q i?O- Î i`QÈ+ K'v ç¢B ç–m bÄ çQ¢i K°i T?–M HÈMX æ®B pÈB HÈM K¢M? h?B M
# M5ô æBM? —M ?QM; T?'M ;BªB i?Q+?X

i`mv M +"T M?"i M? M? M?'i i¢B +?'K

óVK- +kM; ç9M;X h i€M i?¨M?X L;QÆB t2K `²B H¨K çBX *?ŠM; [m - iQM? #Q ˜M
T?ªB + K çQ MX L m F?¬M; i?b #Ä çBXô .QÆM; h?B M o'M i`–K M;•K i`QM; +?®+

ó*?O i?QÊM; v M i•KX h?¨M? pB M i`mM; i•K +O h?B M oäM; imv i ç®B F?®M; +?
hQM? #Q ˜M +O h?B M oäM; imv i ç®B t T b® K°i i K ;BÈBX J°i H–M M¨v M?ªv ` K
i? HU+ #ªM i?´ hU .Q iBM? pU+X h`ªB [m h?B M oäM; M?B m M,K ,M KÁM M?Q p
M M;Q¨B h?B M oäM;X h`W p¨B F +–K [mv M- F?¬M; B #B i h?B M oäM; i²M i¢B
?Q¨M iQ¨M H¨ i?¨M? pB M i`mM; i•K +O h?B M oäM;X hmv i ç®B i`mM; i•K M?Q K

óh®i5 æB H¨K pB + çB5ô .QÆM; h?B M o'M i€M /QÆM;X

o¨B M;¨v F iB T- p¬ b® i? HU+ ibK iÈB S?QM; o•M JBM? v m +–m #²B i?QÌM;X
ç¢B i?QÆM; ?°B +O S?QM; o•M JBM? F?¬M; i? F?¬M; #²B i?QÌM;X L?QM; #²B i'
T?ªB iMv w +€+ i? HU+ HÈM ç`M? çQ¢i\ a m F?B H¨K i?Ä K½M F?˜m p` +O +€+
?°B S?QM; o•M JBM? ;B¨m ?ÆM i?B M ?¢ Î i`QM; M;„M M;OM K'v i?€M; i M i?¨M?

S?QM; o•M JBM? +kM; iW M?'i HQm i? HU+ # M ç–m H"T iS+ bmv bKT ç M i K HQ
i?QÆM; ?°B ç m T?€ bªMX S?QM; o•M JBM? imv M +€Q ;BªB i? X

J¨ b m F?B S?QM; o•M JBM? `ÌB F?ÄB- ç H¢B K°i KªM; HÈM F?m pU+ +?¶ i`®M;
MQÈ+ #ûQ i?`i i?ÆKX L?QM; H9+ #„i ç–m- €M? K„i K¼B M;QÌB ç m +?mv M ?QÈM
JBM? i`QÈ+ F?B T?€ bªM çÁB çQÊ+ T?–M #²B i?QÌM; FB +O KbM?- i`€B H¢B i`Q
K„i ?QÈM; M?[M; +?¶ i`®M; F?m pU+ M¨vX

J¨ æBM? —M F?®M; +? K°i ç€K i? HU+ M?Ä HB M ?ÊT H¢B- #„i ç–m i?m M¢T +
M? M? +?¦M; +?B K i`QÈ+ K°i Qi +€+ HQ¢B K¢+? F?Q€M; ;B¨m +¦- bªM M;?B T +¦
HU+ M?Ä- M?QM; H¨ F?¬M; +?`m M´B b® HQÊM; M?B mX >ÆM KQÌB p¢M +€B i?
H'v p¢M ç iQM? ç²M; i?ÌB HB M ?ÊT H¢B ç®B pÈB i? HU+ S?QM; o•M JBM? +O
i`QÈ+ +MM; iB T M?"M- b m ç¦ çB M +m²M; i?m M¢T `'i M?B m + Q i?OX

.QÆM; h?B M o'M M?bM i?B T KÌB i`QM; i v- KB M; M? ;B¼M; M?„+ iÈB, óh?QÎ
iS5ô æ2K i?B T KÌB i?m tm®M; i`ª HÌB, óh b) çB ç9M; ;BÌXôX

L;QÌB i` im´B çQ i?B T KÌB +¦ çQÊ+ ç€T €M- bMM; #€B M?bM .QÆM; h?B M o'M

•m .QÆM; >B Î b m F?B M;QÌB i` im´B `ÌB F?ÄB çB ç M- M? ;B¼M; ?ÄB, ó*?mv M

ó±- H¨ M;QÌB +O F?Q bQ HB M KBM?- #¼M ?¼ Km®M i çB Gmv M E?Q hBM? i? I
?°B # i?€M; b mXô .QÆM; h?B M o'M M? ;B¼M; i`ª HÌBX

óh?QÎM; i?S+ ç¢B ?°B\ ±- F?Q bQ HB M KBM? ç½ i?"i M?B m M,K +?Q +Y ?¨M? -
F?¬M; #B i +¦ +?9i #ªQ #®B tm'i ?B M F?¬M;\ô •m .QÆM; >B ?SM; i?9 KQÌB T?–M

óL;?2 H M- M;QÆB ;B®M; M?Q `'i `ä `¨M; H¨ +?mv M ;b tªv ` - M¦B ç M M;?2 K°i +
iOK idK ?ÄBX

•m .QÆM; >B iMv iB M ibK K°i +€B ;? /U M;²B tm®M;- i?Î /¨B M¦B, óL¦B iÈB- +€B
i K ;BÈB pšM H¨ `'i +¦ iB M;X *¦ i? çQÊ+ i?B T KÌB i? K /U i?QÎM; i?S+ ç¢B ?°B F
H¨ i? HU+ HÈM +MM; ç¢B M?•M p"i +¦ mv iQM / M? /U +O i K ;BÈBX "bM? i?QÌM
b) K M; i?2Q K°i T?–M #ªQ #®B KbM? +¦ çQÊ+ i? K ;B H–M i?QÎM; i?S+ M¨vX E?
T?"M- ?ÆM M[+ÁM +¦ i? Î i` M ç¢B ?°B M?bM i?'v `'i M?B m #ªQ p"i F?¦ ;†TX æ
i? ibK ç M +?O M?•M +O M¦ iB M ?¨M? ;B Q /`+? ?Q†+ i` Q ç´BX *€B i?QÎM; i?S
/U ?¼T +kM; F?¬M; +¦ K°i +€B iB m +?m˜M- i¦K H¢B H¨ /Q F?Q bQ HB M KBM? +?

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; +¦ +?9i ?B m w iS +€B ç¢B ?°B M¨vX h?S M?'i +¦ i?
T?QM;X h?S ? B- +?QM? H¨ H'v p"i ç´B p"iX L¦B ç M K°i H–M M¨v i?QÎM; i?S+ ç¢B
F?¬M; +¦ F?ª M,M; H'v iB M i?¢+? ç M +•M M?„+ ;B€ i`` +O M¦X

ó B æ€M; iB +- + B i?QÎM; i?S+ ç¢B ?°B M¨v F?¬M; +¦ i?B T KÌB H¨ F?¬M; çB çQ
i v- #'i ç„+ /o M¦BX

ó•m .QÆM; i? ;B +€+ M;QÆB F?¬M; +¦ F?ª M,M; F?¬M; +?Q i?B T KÌB +?S\ô .QÆ

ó*¦ H¨ +¦ `²BX L?QM; K°i H–M M¨v +?d bÊ F?¬M; iÈB T?2M i çBXô •m .QÆM; >B F

i`mv M +"T M?"i M? M? M?'i i¢B +?'K

ó*€B i?B T KÌB M¨v +¦ i? K M; # Q M?B m M;QÌB çB\ô .QÆM; h?B M o'M +QÌB ?Ä

óJ°i i'K H¨ M,K M;QÌB M?d\ô •m .QÆM; >B i`ª HÌBX óæ9M; `²BX L;QÆB +MM; ?
M;QÆB +?d +¦ # M;QÌB- +ÁM +¦ i? K M; ? B M;QÌB M[X >„+ ?„+- iQM? i? K i +M

óG M L?B +MM; "Q+? L?B pšM Î "¢+? G çªQ # [m M +?d bÊ H¨ F?¬M; iÈB çQÊ+X
oB M çBX h? K ? B pÊ +?²M; +€+ M;QÆB +kM; çQÊ+Xô .QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m

óo"v +S M?Q i? çBX > ? X h?"i bU H¨ [m€ imv i pÌBX h çB i?¬M; #€Q H½Q #¨ +O

.QÆM; h?B M o'M +kM; /MM; i`mv M iBM M;¼+ #°B i?¬M; #€Q "¢Q oB M, óL;QÆB
çB Gmv M E?Q hBM? i? K ;B i?QÌM; i?S+ ç¢B ?°BXôX

"¢Q oB M i?m çQÊ+ iBM iS+- H"T iS+ ç€T SM; M¦B, óæQÊ+- H½Q ç¢B- i M;?d M;

.QÆM; h?B M o'M p iÈB h?QÆM; hB M T?O- iB T iK+ M;?B M +Sm H #¨MX J'v
pB + ;b- i`W K°i Qi im Hmv M +Æ #ªM- ç¢B #° T?"M i?ÌB ;B M .QÆM; h?B M o'M ç

" i?€M;- M?Q€M; H M K°i +€B ç½ [m X

.QÆM; h?B M o'M- "¢Q oB M +MM; pÈB ? B pÊ +?²M; •m .QÆM; >B- ²- i` M p B .Q
b'T K°i hB m "¢+?X æQ¨M M;QÌB ç²M; i?ÌB tm'i ?B M Î i` M i`mv M i®M; i`"M +O

*?¶ i´M; #° +O F?Q bQ HB M KBM?- M¦B H¨ Î i`QM; i?¨M? +kM; çQÊ+- M¦B F?¬M
ob b Q\ "ÎB pb M;?B K F?„+ K¨ M¦B- +€B F?Q #ªQ i?¨M? M¨v H¨ K°i +€B bÆM i?¨
i?¨M? ç m Î i`QM; /½v M9B- T?B i?QÌM; ç°+ ç€QX aÎ /o +¦ i? M?Q p"v- H¨ pb ç` K
hBM? M¨v- +MM; pÈB ç` K¢+? M;¼M M9B M¨v #²M; #°i K½M? HB i ?Ä i¨B M;mv M

*?¶ F?Q bQ HB M KBM? iU M?B M H¨ i¢B i`mM; i•K /½v M9B M¨vX

"ÎB pb [m M ? .QÆM; h?B M o'M- b m F?B p¨Q i?¨M?- HB M +¦ +?mv M K¬M /šM
;BªB i?Q+? /šM çQÌM; +?Q .QÆM; h?B M o'MX

.QÆM; h?B M o'M +?"K `½B +kM; ç®B pÈB iÁ i?¨M? F€ /B m i?¨M? H"T Î i`QM; /¹
MB KX h¦K H¢B H¨ K°i +€B ç` T?QÆM; `'i i®i- i?B m p¨B T?–M ?²M; i`–M F?Q- ?A

óG½Q ç¢B- T?K +"M MÆB M¨v +¦ i?"i M?B m #ªQ #®B5 ±- ç M; /B ç°M;- ç¦ +?QM?
"¢+? p M; H M Î i`QM; ç–m .QÆM; h?B M o'MX

óLÆB M¨v F?¬M; T?ªB +?¶ +?9M; i - F?¬M; M M ?¨M? ç°M; i?B m bmv M;?oX *?9
i?S+ ç¢B ?°B- F?¬M; T?ªB H¨K imv i i? i?–M i`°KXô .QÆM; h?B M o'M M?„+ M?Î

óVK- H½Q ç¢B- i i®i t'm +kM; H¨ i?–M i?9- b Q +¦ i? H¨K HQ¢B +?mv M i`°K ;¨ #
i?B M w M?„+ M?Î M;QÆB K¨ i?¬BXô hB m "¢+? HQÌB #B M; i`ª HÌBX

.QÆM; h?B M o'M [m v ç–m ç M- i`ÊM K„i K°i +€B- HB + hB m "¢+? K°i +€B- K°i i`

J°i M;¼M M9B iQ HÈM çSM; p[M; Î i`QM; K•v- +?¶ ;B[bQÌM M9B FB - ;B®M; M?Q
M;QÌB /MM; #9 ?mM; ?,M; +?ûK K°i +€BX L?bM H M ç¦- +?¶ HÁK M; M; tm®M; HB
bQÌM M9B ;B[M;¼M M9B FB X

.QÆM; h?B M o'M ç€M? +? i +kM; F?¬M; iBM- M;¼M M9B M¨v H¨ i?"i i?B M M?B M
+–M ?ÄB- F?ŠM; ç`M? H¨ +QM M;QÌB H¨KX .K- +€B M¨v i?"i bU H¨ [m€ +QM K M¦

"¢+? M;¼+ i`ªB ç'i- [m€M? H•m çB M M;¼+- ?Q¨M iQ¨M /'m çB +?¶ ?´M; /'m p i M?

æWM; M?bM +€B +?¶ ?´M; M¨v `'i HÈM- bQ pÈB +€B M;¼M M9B i?"i HÈM M¨v K¨ M
[m +?B K K°i T?–M KQÌB #€M FQM? M;¼M M9B5 *?ŠM; [m +?Q /M +?d +¦ K°i T
+kM; ç¢i K'v M;¨M FBHQK2i pm¬M;55

*?¶ ?´M; i?"i HÈM- T?®B ?ÊT M;¼M M9B F?´M; H² ?MM; po M¨v- +?Q M;QÌB i K°i

L?•M +¬M; i¢Q ?bM? HQ¢B [mv K¬ M¨v- +kM; HB M +?d +¦ iB M ;BÈB KÈB +¦ i? tr
iQ+? +O i? ;BÈB FB - Î i`QÈ+ K†i M¦ +€B `„K +kM; F?¬M; T?ªBX

*¦ `'i M?B m M;QÌB ç m # v Î F?¬M; i`mM;- KK+ çQ+? +O K¼B M;QÌB H¨ ;B®M; M?

hW i` M T?B ?¨M? T?€T #ªQ M?ªv tm®M;- .QÆM; h?B M o'M H"T iS+ HB M M;? M
i?•M M;? M? ç¦MX

óhB m ?[m- +?Ì ç½ H•m `²BX JÌB5ô o¬ h`–M iB M i¬M ;"i ç–m M¦BX

.QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i çQÊ+ v m K¨ bÊX *?mM; [m M? +kM; +?d +¦ T?€B çQ¨M
i?•M ` M;? M? ç¦MX óL¨Q +¦- M¨Q +¦- H¨K T?B M o¬ h`–M iB M #®B iU KbM? ` M
H¨ çQÊ+ v m K¨ bÊ5ôX

ó> ? ? æQÊ+ `²B- #Èi F?€+? F?Q pÈB #ªM i¬MXô o¬ h`–M iB M i¬M +QÌB M¦B
/€M; .QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B ;B®M; M?Q K°i çS #û M K ?¨M; t¦K T?¢K b B H–

> B pÊ +?²M; •m .QÆM; >B ç½ M;•v M;®+X > B M;QÌB #¼M ?¼ imv i ç®B F?¬M;
h?B M o'M p"v K¨ H¨ o¬ h`–M iB M i¬M HWM; Hšv ç¢B / M?- ?ÆM M[t2K ? B M;QÌB
i®iX

a„+ K†i "¢Q oB M #bM? ioM? M?'i- #ÎB pb ?„M ç½ M?bM [m2M .QÆM; h?B M o'M i
KB M /`+? M?'i ç`M?X

> B pÊ +?²M; •m .QÆM; >B M? M? +?¦M; +mM; FQM? +?¨Q M¦B, ó"¼M p½M #®B F

æ M; Km®M [m€ tm®M;- o¬ h`–M iB M i¬M M? M?¨M; pmM; i v H M M¦B, óE?¬M;

"¢Q oB M ¬K [mv M i?B H M¦B, ó"€B FB M iB M i¬M iB M #®BXôX

ó*?m u K\ VK- F?¬M; i - F?¬M; i - M;QÆB +kM; iU KbM? çB +?ÆB çBX "ªM i¬M +M
Km®M M¦BXô o¬ h`–M iB M i¬M M¦B tQM; HB M M?B i ibM? +–K H'v +€M? i v .QÆ

ó"¢Q oB M- M;QÆB FB K +? K°i +?9i +?Q i - çWM; ;•v +?mv M F?„T MÆBX æQ
M;QÆB- ç€M? ?„M +?Q i 5ô .QÆM; h?B M o'M F?¬M; +?9i M¨Q ç w o¬ h`–M iB M
pW M?„+ M?ÎX

o¬ h`–M iB M i¬M H¨K M?Q +?Q M;?2 i?'vX

"¢Q oB M HÈM iB M; ç€T, ó±- i ?B mX L;QÌB i ç€M? i K°i [mv M- i HB M ç€M?
*€B M¨v ;¼B H¨ +€B ;b i`ª ;'T KQÌB\ôX

o¬ h`–M iB M i¬M M;?2 tQM; i?B m +?9i M[/QÈB +?•M F?¬M; +?9 w p'T K°i +€B- F
+Q ;B"i ? B +€B- i?–K M?O, hB m ;B ?Ä M¨v- i?"i H¨ çO çB MX *¦ M;QÆB /¢v i?O
T?ªB T?•M T?¦ M†M; K°i +?9i- imv i ç®B F?¬M; M M +?¼+ iÈB M;QÌB +O p` iB m
i¬M +¦ i? iQÎM; iQÊM;- M m H¨ i?U+ +¦ M;QÌB ;BšK H M KkB K†i ibK .QÆM; h?B M
+?WM; .QÆM; h?B M o'M i?"i ç9M; H¨ /€K Î MÆB M¨v #¨v H M h?"T hmv i ç¢B i`"M
M¨vX

E?¬M; +–M ?ÄB M?B m- ;B®M; .QÆM; h?B M o'M i€M im M?Q p"v- i`ÌB ç'i # Q H
F?¬M; /€K H¨K\ æ†+ #B i ;B®M; i?B M i¨B i"T ?ÊT ç M- F?Q- i`"M i K ? i¬M; bQ K

aÊ iB M i¬M K i¬M\ *? +QÌB- pk i`K p¬ +MM; HÈM- +?d +–M ?„M iMv iB M i`®M K
M,K çB ` - ?„M +?QM? H¨ +'T #"+ iB M i¬M `²B5 h K ? i¬M; bQ +'T #"+ iB M i¬MX *
HQ¢B M?•M p"i ç€M; bÊ H¢B çB M +m²M; M¨vX

E?€+ #B i ;B[iB M i¬M +MM; iB M ç +kM; +?d Î i` M T?€T i„+X .QÆM; h?B M o'
çO- L;mv M i?–M HU+ ?ÆB iÄ ` v m K°i +?9i- M?QM; K¨ +€B M¨v +kM; F?¬M; T?ª
p'M ç K'm +?®i M?'i ç½ #` ?„M ;BªB [mv i- +?Q M M +?d +–M +?Q .QÆM; h?B M o
+?QM? H¨ iB M i¬M KÈBX

*€B M¨v +kM; +?QM? H¨ pb b Q- .mv L;½ iB M i¬M Î H9+ M?bM i?'v .QÆM; h?B M o
pb HoM? M;° T?€T i„+ +MM; +?Q HoM? M;° T?€T i„+ F?€+ #B i `'i HÈMX

*?Q /M H¨ ?B M i¢B- .QÆM; h?B M o'M p"M /KM; T?€T i„+ +?•M HU+ imv bQ ` FÛ
+kM; H¨ iB M ç K¢M? M?'i iB M i¬M i`Î tm®M;X *?Q /M H¨ ;†T #B M i?€B L;mv M
KQÆB +?QM i`¼M; +kM; iQÆM; iU +¦ i? i?O i?„M;5 æQÆM; M?B M- M m ç®B T?
M?Q p"v i?„M; #¢B +¦ H) b) FûQ /¨B H•m K°i +?9i KÈB +¦ i? T?•M ` X

h´M; #° F?Q bQ HB M KBM? +?B K /B M iQ+? +U+ HÈM- K¨ MÆB i?"i bU + Q i–M; i
+MM; # M i`QM;X

J°i ;B M #B i pB M FB m +mM; çB M F?¬M; + Q- +ª p"i i? /Q iB M M;¼+ /UM; K¨
pB M H¨ K°i +€B ç¢B iK HBM? i`"M T?€T +´ [m€B- F?B M +?Q iQ¨M #° #B i pB M ç
M;QÌBX

óæB i?¬BX L;QÆB +kM; H¨ F?€+? F? M? i`QÎM; H½Q +O HB M KBM? `²B- +kM; M
+?'T bU i`QÎM; H½Q i`QM; KBM?Xô o¬ h`–M iB M i¬M M? ;B¼M; KÎ KB M; M¦BX

ó±5ô .QÆM; h?B M o'M K°i #QÈ+ p¨Q #B i pB M HB M ç½ ?B m- pb b Q H9+ Î # M
+´ [m€B- i?b ` Î i`QM; ç¢B iK HBM? i`"M +ÁM +'i /'m K°i +€B i`¼M; HU+ T?€T i`"M
*€B M¨v F?ŠM; ç`M? H¨ ` iW i v iB M #®B ?ª\ô *¦ i? i`QM; i`"M ;B'm i`"M- +kM;
i?QÌM;X L?QM; M m i`QM; i`"M ;B'm i`"M +ÁM +¦ i? ;B'm ç M M; v +ª .QÆM; h?B
M?Q p"v +kM; +?d +¦ i? +ªK ;B€+ çQÊ+ K°i +?9i +´ [m€B- /QÈB ibM? ?m®M; F?¬
+?Q +ÁM F?¬M; T?€i ?B M çQÊ+- p"v +kM; F?¬M; T?ªB HÊB ?¢B #bM? i?QÌM; M[
F?¬M; T?ªB ?Q / M?X

óE?¬M; b BXô o¬ h`–M iB M i¬M KdK +QÌB M¦BX hmv H'v o¬ h`–M iB M i¬M im /QÌ
M?K+ F?¬M; FBM? ç°M;- M?QM; K¨ ç®B pÈB K°i i`"M T?€T i¬M; bQ K¨ M¦B- çQÊ+
i€M /QÆM; +?QM? H¨ K°i +?mv M T?B i?QÌM; ç€M; iU ?¨QX

jjNX *?QÆM; jjN, E? B J¢+

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; jjN, E? B K¢+

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

o¨Q i`QM;ÐM jDd

óS?ªB ç¦- T?ªB ç¦- *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M imv i ç®B +¦ i? HB i p¨Q ç M?'i F
K'v ç¢B ç–m bÄ +€+ M?'i HQm i? HU+ ç m iÄ i?€B ç° M¦BX G9+ #¼M ?¼ M¦B HÌB
+?O w- p¬ Hm"M M?Q i? M¨Q +kM; F?¬M; i? i` m +?¼+ .QÆM; h?B M o'M b€i iBM
i?O K¢M? M?'i +O #¼M ?¼ +kM; +?ŠM; [m +'T #"+ +Ym T?~K çdM? T?QM;- M¨Q H
o'M\ "¼M ?¼ +kM; F?¬M; Km®M +¦ K°i M;¨v- iQ¨M #° i¬M; K¬M i`Î i?¨M? T?¨K M?•

*€+ ç¢B #B m +O K'v ç¢B ç–m bÄ imv F?¬M; iÄ i?€B ç°- i`QM; HÁM; +kM; [mª i?"

J¼B M;QÌB +?Q ``^M; +S M?Q p"v `²BX G9+ +¦ i? #„i ç–m i?QÎM; i?S+ #ªQ p"i F?€

.QÆM; h?B M o'M [m v ç–m- i`QM; K„i H° ` K°i p–M; ?mM; [m M;- K°i +?9i +kM;
ç¢B #B m +O h¨M >mv i K +mM;- ç²M; i?ÌB +kM; H¨ i`QÎM; H½Q h¨M >mv i K +m
HÈM iB M; M¦B, ó*?mv M +ÁM +?Q tQM; ç•mX oW `²B M;QÆB +® w H¨K F?¦ / #
KkB `²BXô L¦B tQM; pmM; i v H M- p` ç¢B #B m h¨M >mv i K +mM; FB HB M #` i?

óL;QÆB /€K5ô o¨B p` K ç h¨M >mv i K +mM; K M; ç M iS+ ;B"M ç M Km®M ` i v

.QÆM; h?B M o'M i v T?ªB +?°T K°i +€B- M? M?¨M; bB i M„K ç'KX L?[M; ;B ?Ä M
K ç - HB M #` T?€T HU+ K¢M? K) ûT iÈB /"T M€iX L„K ;B[HU+ HQÊM; iBM? /B r
F?¬M; iB i` M;Q¨BX J'v pB M L;mv M i?–M EBK ç M +O K ç #` .QÆM; h?B M o

J¼B M;QÌB Î ç•v bYM; b®i K°i ?²B H•mX

a„+ K†i .QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M •K +?mv M- K†i K M; KdK +QÌB €v M€v M¦B,
iB T iK+- [m'v `–v ç M M?½ ?SM; +O +€+ p` `²BX *?ŠM; [m F?¬M; +¦ +€+? M¨QX
HÁM; /'m F?¬M; çQÊ+ +?mv MX *€B M¨v ô .QÆM; h?B M o'M ;B®M; M?Q K°i M;Q
K†i HB M i`Î K†i- b m ç¦ F?¬M; ç M # ;B•v H¢B i? v ç´B i`Î p X

æ¢B #B m M?[M; i? HU+ M¨v t2K i`QM; HÁM; i?ŠM; `mMX hWM; i?'v K ?B m #B
#B M M?Q p"vX æ•v [mª i?U+ +?QM? H¨ K°i ;½ çB M5

æ¢B #B m K'v ç¢B ç–m bÄ +O iB M ;BÈB- v m ;BÈB- K ;BÈB- i`QM; HÁM; +¨M; I
+¨M; M?B m K°i +?9iX >¨M? ç°M; M¨v +O .QÆM; h?B M o'M H¨ ç M; H"T mv- ç²M
+€Q #¼M ?¼- F?¬M; M M b m HQM; H¨K i?B m i?•MX h?"i` - .QÆM; h?B M o'M +A
H½Q iY K†+ F +€+ M;QÆB H¨ B- i?m°+ p i? HU+ M¨QX B H¨K +?Q H½Q iY F?¦
+¨M; i? K F?¦ +?`mX

J°i H€i b m- .QÆM; h?B M o'M T?'i i v MûK K°i +€B- i`QÎM; H½Q h¨M >mv i K +m
M´B- HB m K¢M; +? M ûT .QÆM; h?B M o'M iQÆM; iU #B M i?¨M? K°i T?¨K M?•MX

óG,M p - M¦B +?Q +mM; +?O +O +€+ M;QÆB- H–M b m T?€B M;QÌB i?¬M; KBM?
t2K ç` T?QÆM;- M;m M;®+5 *ÁM +¦- i®i M?'i ç2K S?QÆM; *m²M; pQÆM; #€i çªM
``^M; ?„M i`€M? Î MÆB ç¦- i HB M F?¬M; #B iXô .QÆM; h?B M o'M H¢M? ;B¼M; ?V

*QÌM; i? - ç9M;- +?QM? H¨ +QÌM; i? 5 .QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B bÊ +€B ;b\ h¨
+?9i b m HQM; .QÆM; h?B M o'M +¦ +?¶ /U K'v iB M i¬M\ G¢B M?bM K°i +?9i iB M
?B M i¢B ?MM; ?"m # Q M?B m\ æ„+ i°B h¨M >mv i K +mM; H¢B M?Q i? M¨Q\ E?

.QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B #B m ?B M +¦ +?9i ;B®M; M?¨ ;B¨m KÈB M´B #B m ?B
.QÆM; h?B M o'M imv i ç®B F?¬M; T?ªB HQ¢B M?¨ ;B¨m KÈB M´B ç°i M?B M T?'
h?B M o'M ç•v H¨ ç M; T?€i iB iX :B®M; .QÆM; h?B M o'M ?¢M; M;QÌB + Q M;¢Q
çQÌM; im ?¨M? +?`m çO HQ¢B ;B M F?´ pšM #` ç†i Î ç€v HÁM;- F?„T MÆB ç m H
h?B M o'M- i?m KbM?- M?'i ç`M? T?ªB i?m KbM?5 >"m iQ+? K¨ #¢+ T?€i- M m F?-
+? i Î i`QM; i¨ H¦i5

•M M?šM M?B m M,K M?Q p"v- M;°i M;¢i i`QM; HÁM; bÈK ç½ iQ+? iK F?¬M; #B i #
#°+ T?€i ` X a m F?B T?€i iB i- .QÆM; h?B M o'M `ä `¨M; +ªK M?"M çQÊ+ L;mv
i`QM; L;mv M i?–M i?S+ i?S+ ?ªB K¼+ ` MK ?Q ç¦ ?Q b2M K¨m p¨M; i?S # X h?€
+QÌM; ç¢B K¨ i¬M bMM; iU /QX .QÆM; h?B M o'M €T HU+ M,K M?B m M?Q p"v- i¢
` - +ªK ;B€+ çQÊ+ pmB bQÈM; i`QÈ+ ç¦ +?Q iWM; +¦X

h¨M >mv i K +mM; H¢B M?Q i? M¨Q\ *?Q /M H¨ +MM; i'i +ª M;QÌB +O i K ;BÈB H
+kM; F?¬M; 2 M;¢B5 "ÎB pb .QÆM; h?B M o'M +¦ çQÊ+ M,M; HU+ M„K ;B[p"M K M

L;mv M >Ä iB M i¬M çSM; /"v ?Á ;BªB M¦B, ó*€+ p`- +?9M; i pšM H¨ iB T iK+
T?QÆM; çB5ôX

> B p` iB M i¬M F?¬M; F?ÄB +¦ +?9i #m²M #U+- i?QÎM; i?S+ ç¢B ?°B i?"i i®i- p®
?QÎM; +O F?Q bQ HB M KBM?- ?B M i¢B- HU+ ªM? ?QÎM; i?"i H¨ KÎ `°M; `²B- M?
i?B mX h?"i ` M¦B i?U+- ? B M;QÌB L;mv M >Ä iB M i¬M +MM; o¬ h`–M iB M i¬M
/UM; i?ŠM; M;¦M i v +€BX J'v ç¢B ç–m bÄ M¨v i?"i H¨ +¨M; M;¨v +¨M; FB m M;¢Q-
o'M ` i v ?mM; ?,M; /¢v /¶ h¨M >mv i K +mM; K°i H–M- i?"i ` +kM; +?QM? H¨ iQÆ
bQ HB M KBM? ` K†i +€B M¨vX hmv ?ÆM T?•M MY mv T?QM; H¨ i?m°+ p .QÆM;
iB M i? K K°i #QÈ+ KÎ `°M; HU+ ªM? ?QÎM; +O F?Q bQ HB M KBM?X

h²M i¢B +'T #"+ hB M i¬M- J i¬M- v m i¬M H¨ F?¬M; i? iMv iB M ` i v- K¨ F?Q bQ
p"i +QÌM; i? X .QÆM; h?B M o'M K°i H–M M¨v ç°i M?B M #°+ T?€i- [mª i?U+ Î M;Q
M?QM; H¢B H¨ pmB KWM; M;Q¨B w Km®MX

.QÆM; h?B M o'M /€K +¬M; F? B F?B m F?Q+? h¨M >mv i K +mM;- H¢B ?€ F?¬M;
bQ HB M KBM? +¦ ? B p` iB M i¬M- K°i M;QÌB +¦ çQÊ+ i?–M F?Q- K°i M;QÌB H¨ i`"M
+mM; /€K i? M¨Q\ LÆB M¨v H¨ hU .Q iBM? pU+- F?¬M; T?ªB J ;BÈB5

h? HU+ i?QÊM; i–M; +O i K ;BÈB +Y ?¨M? i?QÎM; i?S+ ç¢B ?°B- i?"i bU H¨ ç +?Q
i–K K„iX æ€M; iB +- ç² p"i i` M ç–m .QÆM; h?B M o'M i?"i bU F?¬M; M?B mX *?d
#B i ?B K +¦- +¦ Hmv M i¨B +kM; +¦ HBM? /QÊ+X

a m F?B i?QÎM; i?S+ ç¢B ?°B F i i?9+- .QÆM; h?B M o'M HB M #` ? B M;QÌB L;mv
iB M i¬M ;B[H¢BX .QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i +?9i- Î H¢B +?¶ M¨v +kM; i®i
? B p` iB M i¬M H'v FBM? M;?B K- /M b Q M;QÌB i b®M; H•m M?Q p"v- i` M FB M
M?B mX >ÆM M[MÆB M¨v +kM; M iQ¨M- Qi M?'i b) F?¬M; tm'i ?B M +?mv M tªv
hBM?X

J'v i?€M; i`¬B [m - +m°+ b®M; M¨v i`ªB [m KQÌB T?–M F?¬M; i X h`QM; F?Q bQ H
M?B m pB + HÈM [mªM- K¼B M;QÌB #bM? i?QÌM; iK K°i +?9i- i?ªQ Hm"M M?B m H

LÆB .QÆM; h?B M o'M Î- H¨ Î M;Q¨B i´M; #° +O F?Q bQ HB M KBM?X .QÆM; h?B
Î H¢B i´M; #° K¨ M¦B- +¦ M?B m #'i iB MX

hbK K°i bÆM +®+ M?Ä- iU KbM? t•v /UM; K°i F?m M?¨ i` M? Î H¢B- b m ç¦ ç2K bÆ
+„K H M i'K #B ç€ +?Q i?'v +€B F?®B ç` T?QÆM; M¨v ç½ #` M;QÌB pÁM; `²B- #¼M
MX

*¦ i`"M T?€T +?2 /'m- .QÆM; h?B M o'M M¦B H¨ Î i`QM; M?¨ i` M?- i?"i ` H¨ Î iB
F?Q- ç M # ç¢Q ç m +¦ i? ç†i tm®M; K°i +?9i- .QÆM; h?B M o'M i"T i`mM; iBM?
K°i +€B H¨ ibK ?B m T?€T i„+- K°i +€B H¨ ?¦ ;BªB H #¨MX

.QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B +¦ çQÊ+ ?Ä T?€T i„+ FBK ç M- i`QM; M;k ?¨M?- ?Ä
?QÈM; .QÆM; h?B M o'M ibK ?B m iU M?B M H¨ i?´ +?B T?€T i„+X >ÆM M[.QÆM
K¢+? +?B M;mv M- KQÊM /MM; M¦- iBM iQÎM; +¦ i? M?"M çQÊ+ K°i Qi F i [mª F?¬

æ` K¢+? +?B M;mv M- .QÆM; h?B M o'M çUM; MY ?² H¬- M? M?¨M; ç´ ` K°i +?
J°i ;B¼i M? M?¨M; `ÆB i` M i vX óP @ i?"i M†M;5ô .QÆM; h?B M o'M i?Î /¨B i
+?m˜M #` bŒM b¨M;- M?QM; H'v i?U+ HU+ ?B M i¢B +O .QÆM; h?B M o'M- M¦B M
+¦ HU+ HQÊM; H'v KQÌB p¢M +•M ç iQM?- M?QM; K°i ;B¼i ç` K¢+? +?B M;mv M
+¦ i? +ªK ;B€+ çQÊ+ i?"i M†M;5 *¦ i? iQÎM; iQÊM;- MY ?² H¬ FB - WK- M?bM [m
?² H¬ M¨v +¦ i? çUM; ? i MQÈ+ #®M #B M5 LY ?² H¬ Qi M?'i +kM; +¦ M?B m iÈB
;B¼i ç½ M†M; i?¨M? M?Q p"v- ? B #B M M†M; # Q M?B m- +€+ M;QÆB iU KbM? iQ

.QÆM; h?B M o'M H„+ ?² H¬ i`QM; i v- i?Î /¨B, óh?"i bU H¨ #ªQ #®B- [mª M?B M I
i?m°+ iBM? T?˜K5 * Q M?•M MûK `€+ `QÌB- +kM; H¨ #ªQ p"i5ôX

"ªQ #®B i?m ?² H¬- ç2K i•K i?–M +?bK p¨Q i`QM; K°i ;B¼i ç` K¢+? +?B M;mv M i`

æ` K¢+? +?B M;mv M- +¦ H) +¦ i? +QB M?Q H¨ K°i HQ¢B T?€T i„+ +?•M HU+X *Q
T?€T i„+ +?•M HU+ #B m ?B M # M M;Q¨B- ;B®M; M?Q M;¼M HY M?ÄX J¨ +€B ç`
+?QM? H¨ K°i ;B¼i MQÈ+ M?ÄX L?QM; K°i ;B¼i ç½ +¦ çO i`–K i`¼M; K'v i`,K M;¼M
ç¢B ç` +?B HU+ p¬ +MM;5

.QÆM; h?B M o'M Km®M ibK ?B m +?QM? H¨ +€B bU p"i M¨v- iW +Æ #ªM M?'i #„i c

L?`T ç"T +O ç¢B ç` - ;B®M; M?Q iBK ç"T- +?Êi + Q +?Êi i?'TX

æ¢B ç` /¨v M†M;

æ¢B ç` i'i +ª i'i +ª- L;mv M i?–M +O .QÆM; h?B M o'M /mM; M?"T p¨Q iBM? i +
M;° imv i i? +O .QÆM; h?B M o'M- H¢B T?®B ?ÊT i`Q im i?–M T?M i? K p¨Q- ?–
ç½ +ªK M?"M çQÊ+ iQ¨M #° +¦ HB M [m M ç¢B ç` X

E?¬M; #B i [m # Q H•m- i?2Q ç¢B ç` #B M i?B M K½B +?Q ç M ?Ov /B i- M;mv M
idM? H¢B- iU KbM? +ªK ;B€+- ;B®M; M? m ç½ i`ªB [m K°i +€B Hm•M ?²BX

*ªK ;B€+ ç®B pÈB ç¢B ç` +ÁM i²M i¢B- .QÆM; h?B M o'M bY /KM; i?´ +?B i?–M T
ç´B pÈB ç¢B ç` - .QÆM; h?B M o'M `'i M? M? ç½ iB M p¨Q i`QM; K°i +€B F?¬M; ;B
M;mv M i®- +kM; +?QM? H¨ +€B ;¼B H¨ ?ªB /QÆM; /¨v ç†+ ç¢B ç` +?B HU+X .Q
L;mv M i?–M +O KbM? +?bK ?QÈM; Î +?¶ b•m i`QM; KªM? ?ªB /QÆM; M¨vX S?ªB
i•K ?ªB /QÆM; # M M¨v- .QÆM; h?B M o'M HB M +¦ i? çO ç¢i çQÊ+ +Æ ?°BX

j9kX *?QÆM; j9k, h`"M "¨M J'i hQ+?\

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; j9k, h`"M #¨M K'i iQ+?\

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

.QÆM; h?B M o'M ibK ?B m T?€T i„+- ibK ?B m K°i +€B M¨v +?QM? H¨ i`¬B [m i€K
M?Q MQÈ+ +?ªv- .QÆM; h?B M o'M +?d +ªK i?'v M?"T ç`M? i`QM; +?®+ H€iX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; M¦B ;b H„+ H„+ ç–m- K°i H–M M¨v p"v K¨ pW M?"T ç`M?
M¨v +¦ i? H¨ K°i H–M M?"T ç`M? H•m M?'iX

*?ŠM; [m F?¬M; +¦ +€+? M¨Q- B #ªQ ç¢B ç` +?B HU+ [m€ KS+ /¨v M†M;\ Jm®M
i?U+ `'i i®M i?ÌB ;B MX .QÆM; h?B M o'M ?Q¢i ç°M; i?•M i? K°i +?9i- H¢B K°i
i€+ ?¦ ;BªB H #¨MX

§B- #"M `°M5

JÎ ` i`mv M iBM M;¼+ #°B- F?¬M; ç M MY F?„+ ç²M; ?²- i? M? •K L;mv M >Ä i
óL;QÆB idM? `²B\ôX

.QÆM; h?B M o'M i`ÊM K„i K°i +€B- HÌB M¨v M?Q i? M¨Q M;?2 +´ [m€B M?Q p"v\
óS?ªB- F?¬M; M;?o iÈB H–M M¨v pW M?"T K°i +€B ç½ H¨ i€K i`,K M,KX -[mª i?U

ó*€B M¨v +¦ +€B ;b- i +ÁM i?QÌM; tmv M pW M?"T ç`M? +?QM? H¨ p¢M M,K i`Î H
F?¬M; ç w i`ª HÌBX

.QÆM; h?B M o'M ? i +?¶ M¦B `²BX JbM? im ?¨M? ç M #•v ;BÌ +kM; +?d ;–M p¢M M
;B M M;QÌB i M?"T ç`M?- i?"i bU H¨ H¨K M;QÌB i #m²M #U+X

óL;QÆB ?B M i¢B F?¬M; +¦ pB + ;b +?S\ô L;mv M >Ä iB M i¬M HûM H9i ?ÄBX

óh¢K i?ÌB F?¬M; +¦ pB + ;bXô .QÆM; h?B M o'M i`ª HÌB- M;?d M;ÆB i`QM; +?®+ H
F?¬M; M¦M; HÁM; M?'i i?ÌB- /M b Q b„T ?Q¨M +¬M; `²BX

óE?¬M; +¦ pB + ;b i?b M? M? iÈB ç•vXô L;mv M >Ä iB M i¬M i`ª HÌBX

óo"v F?¬M; i?¨M? p'M ç X *?Ì K°i H€i HB M ç MXô .QÆM; h?B M o'M ç€TX L¦B tQM
Zm M; o•M- ;BšK i` M ç€K K•v ?QÈM; i´M; #° # v çBX

.QÆM; h?B M o'M ;BšK K•v /QÈB +?•M K°i +?9i- i?–K M;?o, æ9M; `²BX G–M i`Q
+?Q H¨K `ä `¨M; ç•mX L¦B F?¬M; +?WM;- ç•v H¨ i?–M i?¬M; ç†+ i?M +O h?m'M
M¦B +€B Gmv M o•M h?m"i M¨v- K¶B M;QÌB Hmv M ` K•v +kM; F?¬M; ;B®M; M? m
H¢B H¨ K•v +¦ i?–M i?¬M; ç†+ i?MX

JB M K M bmv M;?o- +?d +?®+ H€i b m ç½ ç M `²BX

hB M p¨Q +€B iB m pB M i`QM; i`"M ;B'm i`"M FB - L;mv M >Ä iB M i¬M ç½ +?Ì Î

.QÆM; h?B M o'M KÈB iW i? M; H–m çB H M- L;mv M >Ä iB M i¬M ç½ i¦K +?†i .QÆ
iÈB `²BX J°i H–M M¨v +¦ +?9i T?B M iQ€BXôX

.QÆM; h?B M o'M +?Q `^M; H¨ Km®M ?„M ;B Q p¨B K¦M +U+ T?~K iB M F?Q i€K i`,
w M¦B, óL;QÆB H'v i¨B HB m ç M- i Hmv M +? i¢B +?¶ +?9i H¨ tQM;XôX

L;mv M >Ä iB M i¬M ?ÆB iU ?ÄB ç½ #B i .QÆM; h?B M o'M H¨ +€B w iS ;b- +?d H
ibM? i` m +?¼+ .QÆM; h?B M o'M- H„+ H„+ ç–m i?Î /¨B, ó>mM; h?9 iBM? pU+- M;

.QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m ç€T, óG–M i`QÈ+ iWM; K v K„M ;†T K°i +QM ?mM; i?9X
#B iXôX i`mv M +QTv iW

L;mv M >Ä iB M i¬M ;BªB i?Q+? Fo +¨M;, óL?[M; ?mM; i?9 FB - +€+? K¶B p¢M M,
pU+- çB M +m²M; K¨ F?m +? i€MX *?9M; M¦ +QÌM; ç¢B H¨ H'v ,M # Q M?B m ç M i
M¦- M?Q p"v F?¬M; +–M M;¨M M,K- iQ¨M #° i K ;BÈB b) #` ?mM; i?9 +?B K +SX G`
M;QÆB +¦ i? F?¬M; #B iX æWM; M?bM i K ;BÈB ?B M i¢B +?mM; b®M; ?Á #bM?-
?¶M +?B M i?ªK i?B iX J°i çQ¢M i?ÌB ;B M ç¦ ?¶M HQ¢M F?¬M; +?`m M´BX ±- H9
bm®i ?ÆM KQÌB p¢M M,K- p b m F?¬M; #B i pb b Q- KªM? iBM? pU+ T?QM; 'M F
H MX G9+ #„i ç–m- B +kM; F?¬M; çB #"M i•K- +m®B +MM; b m F?B ?mM; i?9 HÈM
tQM; pB + [m€ M;?B K i`¼M; `²BX GK+ ;BÈB HB M ?ÊT H¢B +MM; ?mM; i?9 iB M ?
FûQ /¨B- çSi [m½M; ç€M? ;–M M;¨M p¢M M,K- KÈB `®i +m°+ ç2K iQ¨M #° ?mM; i?
p >mM; h?9 iBM? pU+X Zm K°i i`"M +?B M M¨v- HK+ ;BÈB +¦ i? M¦B ?Q¨M iQ¨M
#•v ;BÌ KÈB i?¬B- i`W iB M K v m i K ;BÈB- # ;BÈB +ÁM H¢B ç½ ?Q¨M iQ¨M tm®
i?m°+XôX

.QÆM; h?B M o'M ;B®M; M?Q M;?2 +?mv M tQ M;?2 ç M i•K i`Q ?QÈM; p X æ¦ H¨
M?Q bY i?B +Ð M¨Q\ æ€M; iB +- bBM? F?¬M; ;†T i?ÌB- F?¬M; ;†T +€B i?ÌB çB K i

óL?B m M,K M?Q p"v [m çB- i K ;BÈB imv F?¬B T?K+ M;mv M F?Q- M?QM; K¨ +M
v m çB Qi M?'i KQÌB H–M5 *?Q iÈB #•v ;BÌ KÈB i?¬B- ç®B pÈB >mM; h?9 iBM? pU
+¦ M;,M +ªM +MM; T?QM; iÄ - K¨ F?¬M; i? iB m /B i- +kM; F?¬M; +¦ bS+ iB m /B
i?Q€M; +¦ +?9i i`–K i`¼M; M¦BX

óæQÊ+ `²B çQÊ+ `²B- M¦B i`¼M; çB K çBXô .QÆM; h?B M o'M F?¬M; Km®M M;?2
p"v iB T M[X

ó"¼M ?mM; i?9 H¢B K°i H–M #„i ç–m ç€M? p¨Q pÁM; T?QM; iÄ - +kM; K v +?9M; M
K°i H–M ç€M? p¨Q ç m H¨ Î K°i i` M +€B T?QÆM; ?QÈM; i"T i`mM; ç€M? p¨QXô L;m
p¨Q i?ŠM; +?QM? ç X

.QÆM; h?B M o'M i?–K M;?o- K°i +€B iBM? pU+ pšM H¨ F?¬M; M?Ä- +?Q /M +¦ i`
F?¬M; p•v M´B- ç€M? p¨Q K°i çB K- M¦B +€+? F?€+ K¼B M;QÌB +¦ i? p•v [m M? K°

óh K ;BÈB +°M; i? K M;QÆB i´M; +°M; M,K p` i`"M T?€T i¬M; bQ- +¦ ? B p` K ?B
? B p` K ?B m H¢B H¨ F?®M i`"M- K¨ K°i p` /mv M?'i K ?B m i`"M T?€T mv HU+ b
M;QÆB5 *?Q M M ô L;mv M >Ä iB M i¬M +kM; F?¬M; M¦B ;b iB TX

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; T?ªB H¨ ç–m ç'iX ó*?Q M M Km®M i iU KbM? çB K

ó*?¶ i®i\ oB + F?¬M; +¦ +?¶ i®i- i F?¬M; H¨KXô .QÆM; h?B M o'M ?W H¢M? K°i i
o'M i?"i ç9M; H¨ F?¬M; i? M¨Q iBM çQÊ+ HÌB M?ªK M?Q i"T ?ÊT bS+ i K ;BÈB F?
aÎ /o F?¬M; i? iB m /B i- +?d bÊ +¦ +?mv M F?€+X oQ /K M?Q M¦B- +€+ ç¢B ç–m
pQ /K M?Q M¦B- +€+ ;BÈB ç m Km®M ç H¢B i B ?¼ M;–K M¨v- ç´B H'v i K ;BÈB ?

*?ŠM; [m - ç®B pÈB .QÆM; h?B M o'M K¨ M¦B- i K ;BÈB i? M¨Q- HB M [m M ?„M
F?¬M; +¦ pB + ;b- [mªM ?„M ?²M; i?Ov M;"T i`ÌB ? v H¨ i"M i? X

ó ô L;mv M >Ä iB M i¬M M;•v M;˜M +ª M;QÌBX *?ŠM; [m +˜M i?"M M;?o K°i H–
+?mv M M?Q p"v- M;QÌB i +,M #ªM F?¬M; +¦ M;?o pK T?ªB H¨K HQ¢B +?mv M M¨

óæQÊ+ `²B- M;QÆB Km®M +€B +?¶ i®i ;b- +S pB i tm®M;- /M b Q K'v ç¢B ç–m bÄ
M;mv M i?¨M? H"T iB m bQ HB M KBM? # M ç–m +kM; +?QM? H¨ pb p"vXô L;mv M

hB M ;BÈB +¦ `'i M?B m i€M im- iQÆM; iU +kM; +¦ `'i M?B m + Q i?O i€M im- #¼M
H M? K°i +€B i? HU+ M¨Q ç¦ ?Q†+ H¨ K°i M;QÌB M¨Q ç¦ çB H¨K pB +X *?mM; [mv F
i¬M- M;QÆB HB M +¦ i? F m iQ¨M #° M[M?•M +ÎB [m–M €Q iQ¨M #° M K M?•M H,
iU- M?[M; + Q i?O i€M im M¨v F?¬M; +¦ HÊB- #¼M ?¼ b) F?¬M; ç w iÈB +?mv M
+?QM? H¨ K°i +€B #bM? ç¨B- Fw F i K°i +€B +?Q M;QÆB +?¶ i®i- [m M ? M;QÆB

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; +?9i F?€+? F?Q pB i tm®M; K'v i?S Hmv M i¨B [mw i`¼M

L;mv M >Ä iB M i¬M iB T M?"M pW i?'v- i`ª HÌB, óæQÊ+ `²B- i çB +MM; M?[M; i?
+?¦M; ç2K ç² p"i ;¦T çO ;B Q +?Q M;QÆBXôX

óo"v çQÊ+- i iMv i?ÌB +¦ i? X h?m çQÊ+ ç²- i H"T iS+ tm'i T?€i çB >mM; h?9 iBM
?mM; i?9 iB M +¬M;Xô .QÆM; h?B M o'M +kM; T?B i?QÌM; H M çQÌM; i`ª HÌBX

h?"i ` .QÆM; h?B M o'M ç½ bÈK Km®M çBX æ†+ iQM? +O *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç
i`QM; i`"M +¨M; M?B m- mv HU+ HB M +¨M; HÈMX

.QÆM; h?B M o'M M°B i?` i`"M #¨M +MM; i`"M 'M i`QM; ?¢ ç M çB M- F i [mª ç½ tª
.QÆM; h?B M o'M #m²M #U+ ç M F?¬M; çQÊ+X

*?mv M ;b\ h`"M 'M pšM +ÁM- M?QM; i`"M #¨M H¢B F?¬M; i?'v M[5

*€B M¨v [mª i?U+ H¨ +?mv M F?¬M; +¦ F?ª M,M;X S?ªB #B i `^M; MÆB M¨v +?QM
h•K æ M >Ä +?B K +S- i`¨M M;"T iB M i?B M +?•M M;mv M ;–M M?Q i? `„MX G9
#¨M H¨ +MM; M? m i?m p¨Q ç M çB M- F?¬M; +¦ F?ª M,M; i€K i`,K M,K i`¬B [m - i`
H¢B F?¬M; i?'v M[+?S\ *€B M¨v- +€B M¨v +kM; [m€ p¬ M;?o `²B M?d\

.QÆM; h?B M o'M HK+ bQ€i F?„T iQ¨M i?•M +kM; F?¬M; ibK çQÊ+ #'i +S imM; iQ
h?B M o'M +¦ K°i HQ¢B t9+ ç°M; Km®M F?¦+- T?ªB #B i `^M; >¨M hBM? S+ M,K +M
S+ M,K H¨ F?¦ +¦ çQÊ+ +Ð M¨Q\ >B M i¢B +?d bÊ H¨ HK+ bQ€i F?„T iQ¨M #° i K ;
+kM; ibK F?¬M; ` çQÊ+ ? B F?®BX *¨M; çWM; M¦B Hmv M i¨B [mw i`¼M; F?€+ i`
K°i T?–M KQÌB iB M i?B M Hmv M i¨B FB X

æSM; i` M K°i M;¬B b Q #,M; +€+? +?B M i`QÌM; iQÆM; ç®B ;–M- .QÆM; h?B M o'
+˜M i?"M [m M b€i ibM? i? ç` ?bM? +MM; ibM? ?bM? +?B M ç'm- iU ?ÄB ç®B b€
.QÆM; h?B M o'M pšM H¨ +¦ F?mvM? ?QÈM; h?"T hmv i i`"MX æ•v H¨ i`"M T?€T
F?¬M; +¦ /B m /KM; /Q i?W ;b- +?d +¦ K°i HQ¢B- ç¦ +?QM? H¨ ?Q¨M iQ¨M ?Ov /B
ç¢B i`"MX

L?QM; i çQ M +O h?"T hmv i i`"M `'i `ä `¨M;- Î i`QM; pk i`K i`®M; i`ªB `°M; `½B
i`Q ` - i`W T?B # M +¢M? +¦ K°i iBM? +–m i²M i¢BX

*?ŠM; [m `'i ?B M M?B M- Î MÆB M¨v +kM; F?¬M; i?Q+? ?ÊT h?"T hmv i i`"M T?€

L m +MM; Î i` M K†i ç'i- b€i i`"M b® HQÊM; ;B®M; M? m +?'i HQÊM; F ç`+? ;B®
imv i ç®B bQ pÈB *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M +¦ ?B m bm'i ?ÆM- ?ÆM M[+¨M; i?
b) ?Q¨M iQ¨MX

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; HQ H„M;- imv ?B M i¢B .QÆM; h?B M o'M ç½ +¦ M
i çQ M +€B h?"T hmv i i`"M M¨v- +?ŠM; [m H¢B F?¬M; T?ªB ?B M i¢BX

oW H9+- *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M KÈB Hmv M i?¨M?- /MM; ç€K ?mM; i?9 +Q
/MM; K€m i?`i iBM? ?²M +O +?9M; M¦ ç M i,M; K¢M? mv HU+ +O i`"M T?€T- [mª i

*?ŠM; [m - F?¬M; #B i *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M b m F?B #` i`"M 'M Mm®i i`"M
M¨Q\

L v i`"M 'M ç½ i?¨M? T?€T #ªQ .QÆM; h?B M o'M i Hmv M- K¨ F?¬M; T?ªB i`"M 'M
o'M ;¼B i`"M 'M ` - ?QÈM; T?Q iB M imv M MûK iÈBX

h`"M 'M H'v i®+ ç° M? M? T?B i?QÌM; ?QÈM; +?B M i`QÌM; # v çBX .QÆM; h?B
/†K F?®M; +? M¦X J°i +€B i`"M 'M M?Q M?Ä- Î ?Q F?¬M; KÌ K`i +MM; pÈB ?mM; i
H² FB i`QÈ+ K†i HB M ;B®M; M? m ?¢i #KB- F?¬M; F?B M +?Q +?9M; M¦ +?9 ,@

.QÆM; h?B M o'M iQM? iQ€M K°i +?9i +Y ` p¨Q FB m H¶ ç2M FB - H¢B iQM? iQ
Q T?O- v M i•K ç2K i`"M 'M MûK ç M +Y H¶ ç2MX h`QM; MB K ç°M;- F i ;BÈB KÎ
pQÊi [m K'v i`,K FK FB #` ç¢B i`"M # Q p•v H¢B- iQ¨M #° ?mM; i?9 çB ` ç m #` *
i`"M pÁM; p¨Q i`QM; i`"M T?€T F?¬M; ;B MX

J¶B KQÌB ?ÆB i?Î HB M +¦ K'v i`,K +QM ?mM; i?9 i`¨Q p¨Q i`QM; i`"M- i?2Q i?ÌB
i`QM; ç¢B i`"M +kM; +¨M; M;¨v +¨M; M?B mX

j99X *?QÆM; j99, h¢K E?®M; *? *K+ .B M

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; j99, h¢K F?®M; +? +K+ /B M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

óo¬ h`–M iB M #®B- M;¨B ?° T?€T +?Q i - i +–M +?mv M i•K /šM çQÌM; ç¢B i`"M
i•K ç¢Q i`"M p"v K¨ ?B m [mª F?¬M; [m€ `ä ` i- #ÎB pb i?2Q b® HQÊM; ?mM; i?9 p¨
K¢M? K) FB i? i'i b) pQÊi [m T?¢K pB i?W M?"M +O ç¢B i`"MX

o¬ h`–M iB M i¬M ;"i ;"i ç–m- H'v ` K°i i'K i`"M ç²- M; v i¢B +?¶ KÎ ` - # Q T?O T?
óu M i•K- +¦ i`"M M¨v- +?Q /M H¨ iB M i¬M iB M p¨Q +kM; T?ªB iB m T?Q p¨B + M?
;–M M;QÆBXôX

.QÆM; h?B M o'M #B i- w iS +O o¬ h`–M iB M i¬M H¨ +?Q /M H¨ ?mM; i?9 iÈB ;–M
SM;X >ÆM M[ç•v +?QM? H¨ i`"M T?€T o¬ h`–M iB M i¬M #¨v ` - o¬ h`–M iB M i¬M
i`"M T?€T M¨v +¦ i? p•v F?®M + Q i?O +MM; +'T #"+ F?¬M; F€ [m€BX

.QÆM; h?B M o'M ç2K i•K i?–M +?bK p¨Q i`QM; ç¢B i`"M- iQ¨M #° i?–M i•K F?®M;
h`QM; b K¢+ p¬ i"M- H¨ p¬ b® +QM +U HQM; iW p¬ +MM; b€i F?Q i¢Q i?¨M?- ç M;
iU +?B M i?¨M? K°i çQ¨M- ibM? ?bM? +?B M ç'm F`+? HB i p¬ +MM;- +U HQM; +?
p®M F?¬M; T?ªB bBM? K M?- ç€M? i M +¦ i? iK H¢B- K¨ ?mM; i?9 #` +U HQM; Mm
i`QM; ç¢B i`"M- #` ç¢B i`"M i`Î H¢B M?Q +k i?¨M? M,M; HQÊM; +Æ #ªM M?'i- i,M
>Q¨M; >¨ ç¢B i`"MX *? i +¨M; M?B m- +€B b€i F?Q M¨v iU M?B M +kM; +¨M; M†M
+¨M; H9+ +¨M; HÈMX

"¼M ?mM; i?9 i?"i HÈM F?¬M; i?¬M; i?B M ç¢Q- F?¬M; M;° M;mv M i?–M- imv +¦
iQ¨M #° i`"M T?€T F?¬M; ;B M K¨ M¦B mv ?B T ;BªK ç M i?'T M?'iX *?ŠM; [m - M
+kM; b) +¦ F?ª M,M; F?B M +?Q ç¢B i`"M bKT ç´X :B i- ç2K ? i iQ¨M HU+ çB b€i i
F?9+ išM p¬ +?B i- Î /QÈB ibM? ?m®M; .QÆM; h?B M o'M iU KbM? +?O i`"M- ?mM
K„i p¨Q i`"M HB M #` mv HU+ +QÌM; ç¢B +O ç¢B i`"M ?¦ i?¨M? K°i +€B iQÊM; çB
i?¨M? T?'M ç€ T?B m i€MX J€m i?`i iBM? ?Q +O +?9M; M¦ F?¬M; M;WM; #´ bmM
HU+ +O ç¢B i`"MX *€B FBK 'M M?Q M?Ä FB iªM ` FBK [m M; K¢M? K)- i?9 ?²M -
K°i +QM ?mM; i?9- bQ pÈB ;B i K°i i`,K p¢M T?¨K M?•M +ÁM ?[m ?B m ?ÆMX

æ®B pÈB iB M i?B M F?Q HBM? KÈB bBM? K¨ M¦B- i`W ç¢B #° T?"M T?ªB çQÊ+ #
T?"M iBM? ?Q ç®B pÈB M¦ K¨ M¦B +kM; ;–M M?Q bB m +'T i?m®+ #´ t tdX

a m F?B ?mM; i?9 v m #` M?€v K„i b€i i?QÆM;- #B M i?¨M? mv HU+ +O i`"M T?€T
+O i`"M T?€TX æ®B pÈB ?mM; i?9 +QÌM; ?½M K¨ M¦B- M?[M; ?mM; i?9 ?ÆB v m
i`Î M;¢B +?S F?¬M; ;B9T ;b- +?QM? H¨ #ÎB pb +?9M; M¦ iY pQM; HQÊM; HÈM- KÈ
ç m #` +U HQM; HU+ HQÊM; i,M; p¼i +„M Mm®i- ?¦ i?¨M? iQÊM; çB m F?„+ ç€ iQÁ
K M? K¬M;X

h?2Q ?mM; i?9 M;½ tm®M; +¨M; M;¨v +¨M; M?B m- iQÊM; ç€ ?mM; i?9 +?¬M p¨Q
.QÈB +€i p¨M; +?QM? H¨ MÆB b€i F?Q ?mM; K½M? M?'i- i€+ /KM; +O +?9M; M¦ +
K¢M; iB m ?¦ M?[M; ?mM; i?9 +QÌM; ç¢B M¨v- ç2K +?9M; M¦ #B M i?¨M? #°i T?'M
#´ bmM; +?Q ç¢B i`"MX

*€B bQ iB m ? Q H•m /¨B M¨v- *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M +¨M; M;¨v +¨M; M?B
+¨M; M;¨v +¨M; çOX æ¢B i`"M i`ªB [m .QÆM; h?B M o'M bY +?[- +MM; pÈB #ÎB
` iB M i?B M F?Q HBM? Î /QÈB M;mv M M?•M F?¬M; #B i i M b m F?B Mm®i H'v i`
ç¢B i`"M- tªv ` M?[M; #B M ?¦ M¨Q ç¦ .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +€+? M¨Q M„

*?d ?B M i¢B t2K ` - ç¢B i`"M b m F?B /mM; ?ÊT- imv F?¬M; +ÁM i`"M #¨M- M?QM
.QÆM; h?B M o'M ç€M? ;B€ iB M i¬M çB p¨Q +kM; çWM; KÆ çB ` M;Q¨B5

h?2Q mv HU+ +O i`"M T?€T +¨M; M;¨v +¨M; K¢M?- K°i ç¢Q w i?S+ ç½ [m M H¢B i
w i?S+- K¨ H¨ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ ç†+ i?MX :B®M; M?Q b m F?B Hmv M ?¦ o¬ GQÊ
çQÊ+ +ªK ;B€+ iQÆM; iU- ç¦ +?QM? H¨ p SM; /KM; ç†+ i?M +O o¬ GQÊM; S?€ h?
i¢B +¶ +ªK ;B€+ M¨v H¨ iW i`"M 'M i`mv M iÈBX

.QÆM; h?B M o'M +~M i?"M iB m ?¦ T?•M iQ+?- F?¦2 KB M; H° ` K°i +€B iQÆB +

h?–M T?M ?Á Î i`QM; i`"M 'M +kM; ç½ tªv ` #B M ?¦ F€ /B mX h€+ /KM; +O F?¬
i`"M T?€T F?¬M; ;B M p[M; +?„+- M v +?Q /M H¨ M?B m ?mM; i?9 ;'T i`,K H–M M[
`½B p•v ;B iX h€+ /KM; +O +QÌM; ?¦ i?–M T?M- M;QÊ+ H¢B +¨M; i? K pB /B mX
>¨ ç¢B i`"M ç½ +¦ ?B m [mª ç2K i?U+ HU+ M;QÌB p¨Q i`"M €T +? # T?–M- p b m

ç†+ ?[m- H¢B €T +? ? B T?–M- ç¦ +?QM? H¨ H¨ K°i MY X L v i€+ /KM; +O +QÌM; ?
?¦ M[- K¨ H¨ M?QÊ+ ?¦ 5

L?QÊ+ ?¦ i`QM; i`"M çB m FB M +?Q T?ûT bBM? p"i ? B T?–M bS+ +?B M ç'mX
i?9 ?B M M v #` K¢M? K) €T +? #ªv T?–MX *€B ;b F m çB m FB M +?Q T?ûT\ æ¦ +
T?€T i„+ F?¬M; pQÊi [m +'T + Q M?'i +O .QÆM; h?B M o'M RW i`Î H MX

>mv M *?•M iB M ç +kM; i?2Q iÈB ?¬, óa€i i`"M +O +Q bo [mª M?B M H¨ HÊB ?¢B
i?9 H•m iÈB K°i M,KX >mv M *?•M +U+ F€ #°B T?K+Xô L¦B tQM; H T?ûT +9B ç–m
H¨ tm'i T?€i iW i?"i HÁM;X L m F?¬M; T?ªB i`"M T?€T +O .QÆM; h?B M o'M- +?d
imv +kM; F?¬M; i`€M? çQÊ+ K°i ?²B €+ +?B M- M?QM; imv i ç®B b) F?¬M; ?B M
*?d +¦ H½Q i?O i?"i bU +MM; ?mM; i?9 ;B Q +?B M [m M?B m H–M KÈB #B i çQÊ
i?9 H•m iÈB K°i M,K H¨ K°i pB + M;?`+? i?B M +Ð M¨QX

ó*Q bo +S pB + çB bY i`"MX *?9M; i ?B M i¢B +?B K ? i Qm i? X u i?2Q FBM? M
i`"M +?B M M¨v Qi M?'i +ÁM T?ªB ç€M? K'v +?K+ M,K i` M i`,K M,KX *Q bo +ÁM +
F?€+? F?Q i`ª HÌBX

.QÆM; h?B M o'M tQ v M;QÌB `ÌB F?ÄBX

*?[i`` ç¢B i`"M\ E?¬M;- F?¬M; T?ªBX hmv i`"M 'M +?`m i`MM; FQ+? K½M? HB i-
pšM H¨ F?¬M; ;•v i?QÆM; i´M i`"M 'M Kªv K vX "ÎB pb .QÆM; h?B M o'M +ªK ;B€+
tªv ` K°i Qi #B M ?¦ X GQ¢B #B M ?¦ M¨v F?¬M; +¦ F?ª M,M; #B m ?B M ` M;Q¨B
M M T?ªB ibK K°i +€B ç` T?QÆM; BK H†M;X

.QÆM; h?B M o'M ?¦ i?•M b'K bûi- i®+ ç° +U+ M? M? `ÌB F?ÄB iB M imv MX

hbK ç½ # v M;¨v- Î i`QM; K°i ç€K pšM i?¢+? i`®M p¨QX a m F?B b„T ç†i i®i iB M
iB M T?OX

.QÆM; h?B M o'M pW p¨Q iB M T?O- hB m "¢+? ç½ H Q iÈB- K'i ?SM; M¦B, óG½
M?®i i¢B MÆB M¨v i?"i #m²MX E?¬M; çQÊ+X h Km®M çB ` M;Q¨BXôX

ó B #ªQ i`QÈ+ F?B i çB- M;QÆB ç M; M;O\ô .QÆM; h?B M o'M ç€M? i`ª M¦BX

óæQÊ+ `²BX L;QÆB +?WM; M¨Q çB ` M[T?ªB ;¼B i 5ô hB m "¢+? iU #B i çm®B
M¦BX

óæQÊ+ `²BX u M i•KXô .QÆM; h?B M o'M M; v i¢B i`QM; çbM? H'v ` HÁ #€i [m€B
p¨Q- b m ç¦ H'v i K Km°B +?•M ?Ä MmM; F?¬X

hB m "¢+? i?'v .QÆM; h?B M o'M +¦ pB + T?ªB H¨K +kM; ?B m +?mv M F?¬M; M¦B
#ª p B- ;?û p¨Q i` M p B HŠM; H†M; M?bMX *kM; F?¬M; +¦ ?ÄB M?B mX

h`"M 'M ?'T i?m i K Km°B +?•M ?Ä - MQÆM; i K Km°B +?•M ?Ä iB m ?¦ K€m i?`i iB
i?9X J€m i?`i iBM? ?²M +O K'v S+ ?mM; i?9 p"v K¨ +?d +¦ i? H¨K +?Q i`"M 'M iB
+?d H¨ H–M ç–m iB MX o"v p b m Km®M iB M ?¦ H¢B +–M # Q M?B m\ J'v +?K+ S

.QÆM; h?B M o'M KB M K M bmv M;?o- ç°M; i€+ i` M i v H¢B +?Q /WM; H¢BX h`
i K Km°B +?•M ?Ä - iªM ` #¢+? [m M; ¦M; €M?X

LmM; F?¬ +?QM +?QM i€K KQÆB K®i M;¨v- `®i +m°+ i`"M 'M iªM ` [m M; K M; M,
.QÆM; h?B M o'M +¦ i? +ªK M?"M çQÊ+ F?Q HBM? i`mv M iÈB +ªK ;B€+ pmBX

ó±- H½Q ç¢B- +€B i`"M 'M M¨v KÈB Hmv M +? F?¬M; # Q H•mX L? M? M?Q p"v ç½
+kM; KQÌB T?–M M;Q¨B w Km®M M¦BX L¦B M?Q p"v- iB M i?B M F?Q HBM? i'i M?
iQÆM; iU- Km®M H¨K +?Q M¦ i?,M; +'T +kM; F?¬M; T?ªB K°i +?mv M / /¨M;X h`€
H¨ `'i HÈMX

j9dX *?QÆM; j9d, *?B M *m°+

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; j9d, *?B M +m°+

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

óL;QÆB +?Q `^M; / /¨M;X h +?†M H®B ` p¨Q >mM; h?9 iBM? pU+ ?ÆM K°i M,K-
G'v iBM? ?²M K€m i?`i +O K'v S+ ?mM; i?9 KÈB ç¢i iÈB K°i #QÈ+ M¨vXô .QÆM; h
hB m "¢+? K°i +€B i`ª HÌBX

ó*€B ;b\ >mM; i?9\ *¦ T?ªB [m€B i?9 i?ÌB Fb i?QÊM; +´ ç½ i²M i¢B Î i`QM; ?Q F?¬
hB m "¢+? iÄ ` iBM? [m M; ?ÄBX

ó>bM? M?Q H¨ p"vX .M b Q [m€B i?9 +¦ i? Î i`QM; pk i`K iU /Q [m H¢B- +?Q /M i²
F?¬M; /€K iMv w [m H¢B Î ?Q F?¬M;X h?•M i? M?[M; ?mM; i?9 M¨v +QÌM; ?½M-
;B B i?–M i?9Xô .QÆM; h?B M o'M ;"i ;"i ç–m i`ª HÌBX

óG½Q ç¢B- K m K m K M; i çBX L?[M; ;B ?Ä ç¦ +?QM? H¨ ç¢B #´5ô > B K„i hB m
` iBM? [m M;- K¨ H¨ iÄ ` FBK [m M;X

óL;QÆB\ æQÊ+ F?¬M;\ L?[M; ?mM; i?9 FB `'i HÊB ?¢BX .QÈB ibM? ?m®M; K°i +
+?•M HU+- i +kM; F?¬M; M?'i ç`M? H¨ ç®B i?O +O çdM? +'T ?mM; i?9Xô .QÆM;

óG½Q ç¢BX *€B M¨v M;QÆB v M i•KX æ®B T?¦ M?[M; ;B ?Ä M¨v- i +¦ #B M T?€T
M¨v i?"i ` Km®M iQM? K¨ M¦B- +MM; i?€B +´ ?Q M; i?9 t2K M?Q ?¼ ?¨M; ;–MX *M
H¢B H¨ ?¼ ?¨M; t X J€m i?`i iBM? ?²M +O +?9M; M¦ +¦ i? M¦B F?¬M; i?m i?–M i
K¨ M¦B- M?[M; ?mM; i?9 M¨v +?QM? H¨ i?m®+ #´ ;†T +kM; F?¬M; ;†T çQÊ+5ô hB
;BªB i?Q+?X

óL;QÆB Km®M ?B M i?•M\ô .QÆM; h?B M o'M H¢B ?ÄBX

óVK- +kM; ç9M;X h?U+ HU+ +O i +?QM? H¨ +?2 /'m +U+ i®iX E?¬M; i? Î i`QÈ+
i?¬M;- WK- æ9M; `²BX G½Q ç¢B /MM; i`"M T?€T +?2 /'m i F?¬M; T?ªB H¨ çQÊ+ b

óVKX æQÊ+ `²BX hMv iB M M;QÆBXô .QÆM; h?B M o'M F?¬M; b Q +ª ç€TX hB
iB M p¨Q i`QÎM; i?¨M? Fb- i` M +Æ #ªM ç¢B #° T?"M i?ÌB ;B M ç m Î i`QM; M;O b
+?9i +kM; i®iX

ó>„+ ?„+ h?"i i®i [m€X h Km®M Mm®i K'v S+ ?mM; i?9- i +kM; +¦ i? iB M p¨Q
hB m "¢+? + Q ?SM; çKM; HQ¢M M?ªv HQ¢MX

óL;QÆB i?U+ F?¬M; +¦ p'M ç \ô .QÆM; h?B M o'M H¢B K°i H–M M[t€+ M?"M M¦
*Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M- ?mM; i?9 #` €T +? #ªv i?¨M? bS+ +?B M ç'm +ÁM +¦

óE?¬M; +¦ p'M ç X E?¬M; +¦ p'M ç 5 G½Q ç¢B v M i•K H¨ çQÊ+Xô hB m "¢+? p¶ M;

ó*?9M; i ?B M i¢B HB M çB çBX G½Q ç¢BXô hB m "¢+? F?~M +'T M¦BX

óE?¬M; çQÊ+X S?ªB çÊB i`QM; +?®+ H€iX E?Q HBM? pW KÈB iB M ?¦ X *?Q M¦ K
T?2MX *€B i`"M 'M M¨v p®M H¨ /MM; ç H¨K i`"M i•K +O *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i
ç½ t t pQÊi [m i /U çQ€MX hB m "¢+?- M;QÆB H'v +€B i M +?Q M¦ çBXô .QÆM
'M M´B i¢B ;B[F?¬M; i`mM; M¦B pÈB hB m "¢+?X

óh H'v\ô hB m "¢+? pQÆM K°i +€B K¦M; pm®i M?Ä +?d p¨Q +?QM? KbM? M¦B- #B

óL¦B M?ªKX E?¬M; i?'v i` M ç¦ çB m F?„+ H¨ M;QÆB b Q\ô .QÆM; h?B M o'M +?
i` M i`"M 'M M¦BX

óhB m "¢+? FBK 'M\ E?¬M; çQÊ+X Zm€ F?¦ M;?2- ç m i`€+? H½Q ç¢B M;QÆBX G
EBK 'MX h? M¨Q\ô hB m "¢+? M;~M; ç–m M?bM .QÆM; h?B M o'M ?ÄBX

óS? h?–M EBK ‘M\ Zm€ H½Q i?´ `²B M?d\ æ´B K°i +€BXô .QÆM; h?B M o’M #m²M

óS? i?–M i?b b Q\ æ•v +?QM? H¨ i?–M i?¬M; M´B / M? i?B M ;B M5ô hB m "¢+? +

óS? i?–M\ æ9M; `²BX L;QÆB M¦B ç M +€B M¨v- i M?È ` `²BX L;QÆB M?”M ` >„
F?¬M;\ô .QÆM; h?B M o’M iÁ KÁ ?ÄBX G9+ ’v ;†T >„+ >mv M S? h?–M h?9- hB m
çQ¢M ?¬M K iB M ?¦ X

ó>„+ >mv M S? h?–M h?9\ *?Ì K°i +?9i- i M;?o K°i +?9iX VK- +¦X >„+ >mv M S
i`QM; i?€B +´ #ªv ç¢B bB m i?–M i?9- i?U+ HU+ +QÌM; ?½M- H’v i?B M +?9M; i?–
h?B M T?9 i?–M i?¬M; i?¬M T? T?€T i„+ +?B T? i?–M HoM? pU+5ô hB m "¢+? i?
ç¼+ i`mv M KÈB M?’i i¢B X

ó«X L;QÆB b Q #B i `ä `¨M; M?Q p”v\ô .QÆM; h?B M o’M iÁ KÁ ?ÄBX

óE?¬M; #B iX h`QM; i`Q M?È i`mv M i?W +¦ M?[M; +€B M¨vXô hB m "¢+? i?¨M? i?

óo”v >¶M æ°M EBK hbM? h?9 i?b b Q\ô .QÆM; h?B M o’M H¢B ?ÄBX

óVK- +¦X >¶M æ°M EBK hbM? h?9- K°i i`QM; i?€B +´ #ªv ç¢B bB m i?–M i?9- i?–
iWM; i?’v #° K†i +?•M i?”i +O M¦X G’v i?B M iBM? i?–M H¨K i?S+ ,M- iQM? ibM? -
h?B M T?9 i?–M i?¬M;- FQM? iQÊM; T?€T i„+ +?B p¬ ?¢M HoM? pU+Xô hB m "¢+?
#¨M i v M¦BX

óEQM? iQÊM; T?€T i„+\ *?Q iWM; M;?2 M¦BX *€B ;b ;¼B H¨ FQM? iQÊM; T?€T i„+
?ÄBX

óEQM? iQÊM; T?€T i„+ b QX h +kM; F?¬M; `ä `¨M;X h H¢B +?Q iWM; i”M K„i i?
i`QM; i`Q M?È i`mv M i?W ;?B H¢BXô hB m "¢+? i`ÊM K„i i`ª HÌBX

óo”v i?€B +´ M,K ç¢B bB m i?–M i?9 F?€+ M?[M; HQ¢B M¨Q\ô .QÆM; h?B M o’M T?
?ÄBX

ó*€B M¨v b Q F?¬M; +¦ M[X h`mv M i?W i`Q M?È +O i +ÁM +?Q ?Q¨M iQ¨M KÎ
M¦X ±- F?ûQX L;QÆB b Q #B i i M +?9M; M¦\ S?ªB #B i `^M; i?€B +´ bB m i?–M i?
i?–M i?9 #bM? i?QÌM; ç m F?¬M; +¦ i`Q M?È p +?9M; M¦X *¦ H) v m ;BÈB i K i°+ +
?ŠM H¨ F?¬M; +¦ F?ª M,M; M?bM i?’v KÈB ç9M;\ô hB m "¢+? F€ [m€B ?ÄBX

.QÆM; h?B M o’M K°i M,K K°i KQÌB ç2K +?mv M i`QM; >Q o¬ hM G Q M¦B +?Q hB

óE?¬M; T?ªB +?SX G½Q ç¢B- >„+ >mv M S? h?–M h?9 +?QM? H¨ K°i i`QM; i?€
*?QM? H¨ i?–M i?9 +?B pQÆM;X >„M p”v K¨ +¦ i? #` M;QÌB i`’M €T Î i`QM; >Q o¬
+¦ i? iBM `®M;- i?•M ?bM? +¨M; H¨ F?¬M; iU +?O çQÊ+ M?ªv /UM; H MX

óVKX L;?2 ?„M M¦B H¨ #` p¨B p` i?–M pQÆM; +O i?–M ;BÈB HB M i?O i`’M €T Î i
F?¬M; #B i M[- i`’M €T ç H¨K ;b- F?¬M; #^M; tY Hw ?„M +?Q tQM;X L m i ç M i
æ°M EBK hbM? h?9- ç2K >„+ >mv M S? h?–M h?9 iW i`QM; >Q o¬ hM G Q i?ª ` -
tmB t Q `²B T?ªB F?¬M;\ô .QÆM; h?B M o’M #om K¬B- /®B pÈB i€+ T?QM; +O p¨
H¨ ç9M;X >„+ >mv M S? h?–M h?9 b m F?B i?Q€i p•v- F?¬M; ` #€Q i?M `Y ?”M K

ó>„+ ?„+X G½Q ç¢B- M;QÆB F?¬M; #B i- #ªv ç¢B bB m i?–M i?9 H¨ F?¬M; çQÊ+ ;
i?9 +?B pQÆM;- ?ÆM M[+ÁM +¦ +?9i #Q K”iX :B i K°i +QM i`QM; ç¦- F?¬M; M¦B
M?Q i? M¨Q- /M b Q i?–M ;BÈB F?ŠM; ç`M? b) `’i T?B M iQ€BX "^M; F?¬M;- >„
i?B M i?–M H¨K i?S+ ,M ç½ bÈK #` i?–M ?Q¨M; tY Hw `²BXô hB m "¢+? tQ€ M¢M K
M¦BX

óu m- M?bM F?¬M; ` çQÊ+- hB m "¢+? M;QÆB iB m ;B ?Ä M¨v #B i i?”i ç9M; H¨
?B m #B i # Q M?B m\ô .QÆM; h?B M o’M iÁ KÁ ?ÄBX

ó*¦ K°i +?9i ’M iQÊM;- +?ŠM; [m F?¬M; [m€ F?„+ b•mX h +?d +–M i`QÎM; i?¨M?
+?WM; b) +¦ i`mv M i?W i`Q M?È p i?–M ;BÈB KÎ ` X G½Q ç¢B- M? M? K M; i `
ç„+ w M?„+ M?ÎX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; M¦B ;b- i?–K M?O- H9+ M¨v KÈB [m # Q H•mX L;QÌB i
M?B i- ?B M i¢B çB ` M;Q¨B H¨K ;b\ óL? M? H'v +?Q M¦ +€B i M i`QÈ+ ôX

Zmª i?U+ +?QM? M?Q .QÆM; h?B M o'M bmv M;?o- +?¶ ?´M; T?QM; 'M KÎ `°M; ç M
+€B +Y ? M; i®B M?Q KU+ FB - K¼B M;QÌB imv F?¬M; M?bM i?'v +€B ;b- H¢B H¨
b® ?mM; i?9 ç M; `Qi ;¨QX

" i?€M; i?ÌB ;B M- +¬M; FQ+? +O ç¢Q T?ÁM; imv M i?S M?'i ç½ #„i ç–m v m #È
+¬M; FQ+? H¨ T?B i?QÌM; ? Q T?Q T?€T HU+X E?¬M; T?ªB K¶B M;QÌB ç m +¦ çQ
?"m +MM; pÈB M,M; HU+ ?²B T?K+ `'i M? M? +O .QÆM; h?B M o'MX

óæ¢Q T?ÁM; imv M i?S M?'i HmB ` - HÈT T?ÁM; M;U i?S ? B #´ bmM;5 *¬M; FQ+?
çB ` Xô Gw GQ M iU KbM? +?d ?mv M¦BX

L? M? +?¦M; M;QÌB +O ç¢Q T?ÁM; imv M i?S M?'i iU ?QÈM; +?mM; [m M? iªM ` X
i?S ? B pW T?¦M; ` T?B FB K- pW ?QÈM; T?Q i`QÈ+ ç˜v K¢M? K'v M;¨M i?QÈ+

L?•M pB M +¬M; FQ+? H¨ iªM ` - M?QM; i`"M T?€T bQ H¢B H¨ pšM F?¬M; M?9+ M?

G9+ M¨v- H"T iS+ +¦ ?ÆM ? B KQÆB p` i`"M T?€T bQ #´ bmM; H M- ç2K i`"M T?€T
M?'i i? v tm®M;X hQ¨M #° [m€ i`bM? `'i b¢+? b)- F?¬M; ? / Q ç°M; ç M ç¢B i`"M

J¼B M;QÌB iW ç¢Q T?ÁM; imv M i?S M?'i HmB ` H"T iS+ ç M T?Q b m iQ¨M #° T?
#` i®i iB M ç M #´ bmM; T?€T HU+X o¬ b® T?B ?¨M? T?€T #ªQ F?´M; H² /B ç°M; Î
+–MX

*€+ + Q ;B B ç M bQ +O ç M bQ HB M KBM? +kM; H–M HQÊi çB iÈB iB M imv MX h
ç m +¦ ç M /QÊ+ /U i`[iQÆM; SM;- M?QM; K¨ pb ç M;W p¢M M?'i- M?[M; ç M bQ
+? X

"ÎB pb +?m˜M #` ç–v çO [m M ? - ç M #•v ;BÌ- i`W K'v ;B ?Ä T?€T HU+ F?¬M; çO
K°i +?9i i?QÆM; pQM;X *€B M¨v ç®B pÈB ;B B çQ¢M i`QÈ+ +O +?B M i` M? K¨ M
F?¬M; ? BX

æQÆM; M?B M- H9+ T?QM; 'M KÈB KÎ- i K ;BÈB i?O [m•M pb M;,M i`Î #QÈ+ +?•M
iQÆM; ç®B i?ªK i`¼M;X

G9+ .QÆM; h?B M o'M KÈB ç M- + Q i?O M;½ tm®M; Î /QÈB ?mM; i?9 i`MM; FQ+?
bBM? K M? #€K i`K #QÈ+ +?•M +O ?mM; i?9X *¦ i? M¦B H¨ +¬M; çS+ p¬ HQÊM;X

L¦B i?U+- H9+ 'v .QÆM; h?B M o'M F?¦ +¦ i? iBM- Î i`QM; ?Q¨M +ªM? im ?¨M? i?U
p"i M? ?MM; +'T #"+ M¨v i²M i¢BX æ®B pÈB #¼M ?¼- .QÆM; h?B M o'M pšM H¨ T
h´M; +°M; # i`,K S+ ç¢B [m•M- +?B H¨K M,K ç¢Q T?ÁM; imv MX J¶B ç¢Q T?ÁM; i
KQÆB S+5 *¦ i? M¦B- iW t M?bM H¢B- i`QM; ?Q F?¬M; KÌ K`i- F?„T MÆB ç m çS

>mM; i?9 i`MM; FQ+? Î /QÈB T?ÁM; M;U M;?B K K"i M?Q i? - F?¬M; i? M;?B M;Ì H
iQM? M?Q i? - +?9M; M¦ iU M?Q F?¬M; +?9i 9v F} +€B +? i- ;–M M?Q çB M +m²M

*?B M +m°+ H•K p¨Q i`¢M; i?€B p¬ +MM; HQ H„M;X æ®B pÈB ? B # M K¨ M¦B- H
+? i i?ªK i`¼M;- F?¬M; +¦ bS+ K¨ HmB ` iB T\ > v H¨ HB M [m•M i K ;BÈB ? Q ?
i?9 ?mM; ?½M F?¬M; bÊ +? i T?€ i M T?ÁM; imv M- H¨K +?Q i K ;BÈB ç¢B FB T M

>B M i¢B t2K ` - +ÁM `'i F?¦ ?bM? i?¨M? F i +K+ ç½ ç`M?X

L?¦K ç–m iB M b€m KQÆB S+ ç¢B [m•M b m F?B T?€T HU+ ? Q ? i HmB p T?Q b
;–M K°i i?€M;- H–M M[i¢Q i?¨M? i`"M ?bM?- çSM; Î i` M K°i ç¢Q T?ÁM; imv M +
M?¦K i?S ? B H¢B HmB tm®M; /QÈB- K°i ç¢Q T?ÁM; imv M b m iB T i?2Q ç˜v K¢M
K°i i–M; i? v T?B M ç˜v K¢M?X Í /QÈB bU i`Ê ;B9T +O T?ÁM; M;U ç¢B i`"M- HB
+?B K i?QÊM; T?QM;X "ÎB pb +?Q iÈB #•v ;BÌ- +ÁM +?Q +¦ K°i +QM ?mM; i?9 +¦ i
K°i p¢M i?QÈ+ # M M;Q¨B T?ÁM; imv MX J¨ +¬M; FQ+? +U HB t +O ?mM; i?9 H
K¬- +,M #ªM F?¬M; H¨K ;b çQÊ+ T?ÁM; M;U ç¢B i`"M #ªQ ?°X

*?Q M M- HB M [m•M i K ;BÈB i'i M?B M ç€M? `'i p'i pª- M?QM; K¨ H¢B Î p` i`Q iQ

j93X *?QÆM; j93, EBM? "B M

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; j93, EBM? #B M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

J¢M? æbM? >B M- S?QM; >Q iB M +mM; T?€B i`9 >mM; h?9 iBM? pU+- [mªM Hw -
h?9 iBM? pU+X G9+ M¨v- iBM? pU+ # M FB - bÈK ç½ ç€M? H M +?B M i` M? +?®M
i?QÌM; K¨ M¦B- H9+ ç½ +¦ K°i +?¶ ?´M; #` t¬M; ` - ?ÆM M[;†T T?ªB ?mM; i?9 çl
M?Q p"v +?¶ ?´M; F?€+ T?QM; 'M iU M?B M b) #bM? ioM? F?¬M; ;B¦X

L?QM; K¨ pb ç M;W p¢M M?'i- pšM H¨ ç H¢B i?O [m•M H'v i`,K p¢M ç iQM?X

J¢M? æbM? >B M i`¬M; +QB +€B T?QM; 'M M¨v ç½ +¦ b€m i`,K p¢M M,KX h¢B i`QM
KQÆB K'v +?¶ ?´M; T?QM; 'M ç m +¦ ibM? ?m®M; iWM; #` ç€M? pÌ- M?QM; +?d +
pšM F?¬M; +?9i ç°M; ioM?X *?ŠM; [m #ªM i?•M J¢M? æbM? >B M ç®B pÈB +€B M
p¢M M,K M?Q K°i M;¨v ç¦M; i¢B ç•vX

>ÆM ? B i`,K +?B + i?mv M #m²K HÆ HYM; Î i`QM; ?Q F?¬M;X h` M K¶B K°i +?B
?ÆM p¢M M?•M K½X

LÆB M¨v ?Q F?¬M; KÌ K`i- ç¦M; i¢B MÆB M¨v- H¨ K°i pB + +U+ F€ i?®M; F?´- +?Š
im Hmv M- H¢B H¨ +¦ i? `ÌB t +€+ HQ¢B ?¶M HQ¢M- iB M #° i?–M i®+X

a m F?B ?mM; i?9 +?B +?B M F? B ?Ä - MY M,K [m - MÆB M¨v #bM? ioM? M?Q MC

J°i M;¨v M¨v- J¢M? æbM? >B M pšM ç M; çª i¼ im Hmv M- ç°i M?B M +ªK ;B€+ çQ
+?'M ç°M; +U+ HÈMX G¨K K°i +Ym T?˜K iB M ç im Hmv M M?B m M,K- ?ÆM M[L
#®M KQÆB ? B i`¼M; + Q i?O çdM? T?QM;- ç®B pÈB HQ¢B +ªK ;B€+ M¨v H¨ `'i K
>B M +?¢v p¼i ` F?ÄB ioM? i?'i +O KbM?X

*?d i?'v i`QM; ?Q F?¬M; ç®B /B M- H¦2 ` K°i çB K çB M [m M; K¨m ç2MX E?m p
Q i`MK ç M; /–M /–M KÎ `°M; iWM; +?9iX J¢M? æbM? >B M M?bM i?'v HQ¢B ibM
tm®M; i¢B +?¶- H"T iS+ /MM; i`mv M H M? T?M- ?¢ K M? H M? M¦B, óh¢Q i?¨M? i`
h`"M T?€T bQ #¨v i`"M5ôX

J¢M? æbM? >B M M? M? +?¦M; H¢B H'v ` i`mv M iBM M;¼+ #°B- +?mv M ç M # M
F?¬M; ? v `²B- i T?K i`€+? +€B +?¶ ?´M; M¨v p"v K¨ #` +?®M; ` - +?d bÊ b) +¦ ?m
?B M i¢B +¦ ;–M ? B i`,K p¢M + Q i?O- /U iQM? +¦ i? +?®M; çÐ F?QªM; ? B KQÆB

*mM; +?O S?QM; >Q iB M +mM; >Q >Q iB M ç i?m çQÊ+ iBM iS+ M¨v- i?B m +?
/UM; H M, ó*€B ;b\ E?¬M; +¦ F?ª M,M;5 L?[M; b9+ bBM? M¨v +kM; #B i +?ÆB /Q
KQÆB M;¨ M i•K- i b) K m +?¦M; Î i`QM; ? B KQÆB M;¨v i`Ê ;B9T M;QÆBX *?ŠM;
i?O çQÊ+ ? B KQÆB M;¨v- imv i ç®B F?¬M; i? i?ª M?[M; b9+ bBM? ç¦ ` 5ôX

J¢M? æbM? >B M i?"M i`¼M; #ªQ çªK M¦B, ó*?Q /M +?B M ç M K°i #BM? K°i i®i- +
? B KQÆB M;¨v5ô J¢M? æbM? >B M #B i- M m +€B +?¶ ?´M; M¨v #` KÎ ` - M?Q p"v

.QÆM; h?B M o'M iU M?B M +?9 w ç°M; ?QÈM; +O hB m "¢+?X G9+ M?bM i?'v M¦
H¢B ç M K°i M;KK ç2K K°i +QM +U i?9 /¨B p¢M i?QÈ+ Mm®i p¨Q- #ªM i?•M .QÆM
M?ªv /UM;5 æÊB ç M H9+ hB m "¢+? ;B i +QM i?S KQÌB- +kM; t2K ç M +? i H†M; `
+QÌB pmB p X J†+ F M¦\ hB m "¢+? +¨M; HÊB ?¢B- ç®B pÈB KbM? HB M +¨M; +
h?B M o'M i i`"M T?€T p¬ bQM;- #¼M ?¼ H¢B M¨Q /U çQ€M çQÊ+ i?U+ HU+ +O
i? K F?OM; #® FB +O hB m "¢+?\

óhB m "¢+?- M;QÆB +˜M i?"M K°i +?9i +?Q i - F?¬M; M M H¨K [m€ #„i K„iX L;QÆ
ç¢B i`"M- iMv iB M M;QÆB Mm®i # Q M?B mX G9+ M¨v i`QÈ+ +¬M; +?9M;- +?9M
+?Q \ô .QÆM; h?B M o'M /MM; i•K i?–M i`mv M •K M¦BX

ó±- H½Q ç¢B i #B i `²B- +?d H¨ pW `²B [m€ ?QM; T?'M K°i +?9iX u M i•K- i b) +
HÌBX

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ w iS Km®M i`€+? i°BX hB m "¢+? ?9i +¨M; M?B
+¨M; K¢M?- ç®B pÈB KbM? i`Ê ;B9T +kM; HB M +¨M; HÈMX L¦B F?¬M; +?WM; H9
F€- iB M i¬M +kM; F?¬M; T?ªB ç®B i?O +O M¦ i?b b Q\

WK- KbM? Km®M iB M p¨Q iB M i¬M Qi M?'i +kM; T?ªB ç #€i +?mv M M?dX h?"i
i?9 t•K M?"T- M¦B F?¬M; +?WM; H¨ K°i +€B +Æ ?°BX h` M? i?O ç2K hB m "¢+? #
ç®B K†i + Q i?O +'T #"+ iB M i¬M- *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ ç¢B i`"M pÁM; K°i +€B- i`U
"¢+?X E?€QX *€B i?B i iQÎM; M¨v [mª i?U+ [m€ ?Q¨M K„X

h?QÆM; FB K [mv i +O .QÆM; h?B M o'M ç½ im Hmv M ç M i–M; + Q M?'iX E?¬M
+O .QÆM; h?B M o'M ç½ ?Q¨M iQ¨M Hw ;BªB €Q M;?o i–M; i?S +?QM- ?ÆM M[b
H² +kM; F?B M +?Q ?„M +¦ i? bY /KM; ` X EB K [m M; K¨m p¨M; pW `²B +?QM? H
+€B ç¦ ` - .QÆM; h?B M o'M T?€i ?B M K°i +€B bU i?"i +U+ F€ #B B- ç¦ +?QM? H
i`W iB m ? Q M;?B K i`¼M;- #'i +S +¬M; FQ+? M¨Q +O KbM? ?–m M?Q ç m ç®B p
H² F?¬M; M´B H M çQÊ+ #'i +S i€+ /KM; i'i b€i ;bX EB K [mv i ç +Ym i`¼M;- bY /K
+QÌM; ç¢B M?'i FQ+? i'i b€i- M?QM; H¨ H'v T?€T HU+ .QÆM; h?B M o'M ?B M +¦ M
K'v M;¨M FB KX aQ pÈB ?ÆM KQÌB p¢M ?mM; i?9 K¨ M¦B- +,M #ªM F?¬M; M´B H M

aS+ i?QÆM; i´M +O H¬B i?m"i i?"i ` `'i K¢M?- M?QM; H¨ çKM; T?ªB ?mM; i?9- ?m
pk i`K çB [m - +?9M; M¦ F?¬M; T?ªB /U p¨Q M,M; HQÊM; +O #ªM i?•M- K¨ H¨ /U
FB X h?B M H¬B +O .QÆM; h?B M o'M ç€M? H M- b) #` #b ;B€T +O +?9M; M¦ iª
+ÁM H¢B +,M #ªM H¨ ç€M? F?¬M; +? i K°i +QM ?mM; i?9X L?QM; K¨ M m H¬B T?
H–M- +kM; +¦ i? ç€M? +? i K°i +QM ?mM; i?9- HQÊM; iB m ? Q bQ pÈB h?QÆM;
M?B m ?ÆM- +¨M; i? K F?¬M; +¦ HÌBX

.QÆM; h?B M o'M M?bM M?[M; ?mM; i?9 ?bM? i? F?´M; H² M¨v #m²M #U+ K°i i`"M
i K ;BÈB T?ªB T?€B iÈB K'v i`,K S+ ç¢B [m•M ç M p•v +¬M;X h`W +¦ i? ;BªK i?'T i
iB i FB K bS+X L¦B i`„M; ` H¨- +?QM? H¨ H'v M?B m M;QÌB S+ ?B T i?9 QiX h?"i
B +kM; F?¬M; #B i- M?QM; F?ŠM; ç`M? F?¬M; QiX *?ŠM; [m +?¶ ?´M; T?QM; 'M
K°i H–M +¦ i? M?ªv ` ?mM; i?9 M?B m ç M K'v M;¨M p¢M +kM; ç€M? F?¬M; H¢B
+¬M;X *€B M¨v ;¼B H¨ H¨K p^M i?„MX

>B M i¢B- .QÆM; h?B M o'M çQÆM; M?B M b) F?¬M; M;®+ pk pk T?¦M; ` K'v M;¨
T?€T HU+ ? Q ? i- K†+ M;QÌB t•K HQÊ+X

.QÆM; h?B M o'M ibK iÁB h K h?B M S?€T J¬M- M?bM t2K +¦ i? ? v F?¬M; ibK
i?Q+? ?ÊT ç ç®B T?¦ M?[M; ?mM; i?9 M¨vX

óL;k ?¨M? i?m"i T?€T\ E?¬M; çQÊ+- +?d +¦ + Q i?•K M?'i +¦ H) KÈB +¦ i€+ /KM;- i
?¼+ çQÊ+X G¬B i?m"i çQÆM; M?B M H¨ HU +?¼M i®i M?'i- .QÆM; h?B M o'M +¦
?ÆM- M?QM; H¨ iU M?Q bS+ +?®M; +U +O M?[M; ?mM; i?9 M¨v ç®B pÈB H¬B i?m
H M # Q M?B m i€+ /KM;X *¦ i? F?¬M; +–M i`K +°i- ç½ +¦ i? ?¼+ i"T- +?d +¦ i?–M

j8yX *?QÆM; j8y, S?€T h?B M hQÊM; æ` UkV

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; j8y, S?€T i?B M iQÊM; ç` UkV

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

h`QM; i?–M i?¬M;- i?Q+? ?ÊT SM; ç®B ibM? i`¢M; ?B M M v- ?ÆM M[KbM? +¦ M
h?B M hQÊM; æ` 5 S?€T M?Q i'i +ª i?B M ç` - HÈM M?Q i?B M ç` - M?Ä M?Q ?¢i
i?•K ?mv M ªQX .QÆM; h?B M o'M b m F?B ?¼+ KÈB #B i çQÊ+- +€B S?€T h?B M
T?ªB i`QM; iQÎM; iQÊM; +€B ;b #B M ?¦ HÈM M?Ä- K¨ H¨ M;¼M M;m²M +O i'i +ª
+S #B M ?¦ ;b- pQ /K M?Q h?B M *QÆM; # KQÆB b€m #B M- ç` b€i #ªv KQÆB ?
hQÊM; æ` i?m #B M K¨ ç MX *¦ i? M;?o i?B M ç` +?B /B m- H¢B +¦ i? iB m bBM
?'T i?m HBM? F?Q- M;U bY M;mv M HBM?- F?¬M; +?¶ M¨Q F?¬M; ç MX

L¦ Î i?ÌB Fb i?€B +´ H¨ i?–M i?¬M; ç¢B +?9M; ?¦ X M?QM; H¨ M;QÌB iBM? im +?mv
H„KX "ÎB pb M¦ [m€ KS+ i?•K ªQ- +?9 w H'v i?•M ?¦ i?B M ç` - ç•v +,M #ªM +?QM
Hw iQÎM; ?¦ X *kM; +?QM? H¨ M?Q i? - M¦ / ?¼+ F?¦ iBM?X J¨ çÌB b m +€+ HQ¢B
+?QM? H¨ pb M¦ [m€ F?¦ F?,M /®+ HÁM;X

L;?2 M¦B- i?–M i?¬M; S?€T h?B M hQÊM; æ` - i`mv M iW i`QM; KB M; ç¢Q i´- +?
M;mv M i?m"iX E iBM? i?¬M; +¦ i? i?•M ?¦ i?B M ç` - #'i iY #'i /B i- i`Î i?¨M? ç
i²M5

"ªM i?•M .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; HQÌM; i`QÈ+ çQÊ+- +€B S?€T h?B M hQÊ
p"vX h?"K +?Q +ÁM Î i` M #ªM t T ?¢M; i?–M i?¬M; bQ pÈB L;k b„+ h?–M Zm M; +Á
i?S M?'i5

. ?¼+ F?¦ iBM?\ oW H9+ i?Q+? ?ÊT ibM? ?m®M; ?B M i¢BX .QÆM; h?B M o'M +
Zmª M?B M- ?¼+ i"T S?€T h?B M hQÊM; æ` - i?"i ` `'i çÆM ;BªM- M¦ i?"i ` +?d H
;BÈB Î # M M;Q¨B- T?QÆM; T?€T im Hmv M +O M¦ +?d M´B H M i€+ /KM; K°i +€B
b m F?B i?U+ i?B- i?b HB M iQ¨M /U p¨Q +?QM? KbM?X

.QÆM; h?B M o'M b m F?B ?¼+- F?¬M; ç M K°i F?„+ ç²M; ?² ç½ HoM? M;°X h?•M
Q ;²K [m–M €Q +kM; +MM; M? m #B M HÈM- i`Î M M + Q iÈB M;¨M KûiX æ•v H¨
hQÊM; æ` - M¦ #B M HÈM M?¬ ç m F?¬M; T?ªB H¨ H¨ #ªM i?•M +QM M;QÌB- K¨ ;B®
i?•M i? #ªM i?•M # Q ;²K [m–M €Q +MM; M? m #B M HÈMX *?ŠM; [m - h?€B 'i EBK
çQÊ+ M[- #ÎB pb M¦ F?¬M; i? #B M HÈMX .QÆM; h?B M o'M +?d +¦ ;¼B ` o¬ GQ
#B M HÈM ç /MM;X .QÆM; h?B M o'M #B M ?¦ - iU M?B M F?B M +?Q #¼M ?mM;
?mM; i?9 H'v i`,K +QM ç iQM? ?QÈM; .QÆM; h?B M o'M p¼i iÈBX .QÆM; h?B M
i? +?9M; M¦- p"M T?€T HU+- +–K ;BªM ç®B pÈB ¦i K°i +QM ?mM; i?9 +?QM? H¨ K

óP¨M?5ô *QM ?mM; i?9 FB #` K°i ;BªM KB m b€i5

.QÆM; h?B M o'M FBM? M;¢+- p®M +?Q `^M; b m +€B S?€T h?B M hQÊM; æ` M¨
M?B m K°i +?9i- M?QM; K¨ ?Q¨M iQ¨M i`€B M;QÊ+- T?€T HU+ iB m ? Q M;QÊ+ H
?ÆM M[HU+ HQÊM; H¢B T?¦M; ç¢B ;'T i`,K H–M5 æQÆM; M?B M +kM; +¦ F?mv i
;BªK tm®M; F?¬M; QiX

*?ŠM; [m - ç®B T?¦ ?mM; i?9 i`€B H¢B H¨ K°i +€B i?–M i?¬M; F?¬M; i²BX

a m F?B i?•M ?bM? #B M HÈM F?B M +?Q .QÆM; h?B M o'M K°i T?–M HU+ # M ç
H–M +¬M; FQ+? ` - +?ŠM; [m +€B M¨v Î .QÆM; h?B M o'M t2K ` imv `^M; HU+ HQ
?Q¢i ?¢ i?'T tm®M;- +¦ çB K v m- #ÎB pb M;QÆB +¬M; FQ+? K¢M? ?ÆM M[- ç€M
T?ªB T? p"i\ *?ŠM; [m ç®B T?¦ ?mM; i?9 H¢B H¨ +¨M; i? K ?[m ?B m +MM; i?Qª
i`QM; i v- i` M +Æ #ªM +¬M; FQ+? #bM? i?QÌM; K°i çÁM ;Á i`9M; ç–m- imv i ç®B +
i?9X

æQÆM; M?B M- ç•v H¨ #ÎB pb .QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B KÈB ?¼+X L m p b m
?Q¢i b) +?"K `½B F?¬B T?K+- b m ç¦ H¢B ;B i,M;X a m ç¦ M[- +kM; +?d +¦ iBM? i

.QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B T?€T HU+ p"M +?mv M iQ¨M i?•MX o"M +?mv M K¶B K

#®M # p„M; H†M; M¨v +ÁM HU +?¼M HQ¢B T?QÆM; i?S+ çB çQÌM; M¨v- ?B M M
çQ+? F€ /`X

h®+ ç° +O #¼M ?¼ +kM; F?¬M; bQ pÈB ç°M T?€T +O .QÆM; h?B M o'M +?"K ?Æ
i`€B H¢B +¦ +?9i ;B®M; K°i KªM; ?mv i ªM?X

óJ mX J m +?9iX >B M M v i K ;BÈB tm'i ç°M; +?B M i` M? iB M F?Q- ç¢B +?B M i
i?W /`T i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M¨v çB p¨Q- bÊ H¨ +?d +¦ çÊB ç M b m F?B F? B
i? M? •K F?¨M F?¨M p M; H MX

>ÆM KQÌB +€B #¦M; M;QÌB M;?2 tQM;- i?•M ?bM? M?'i i?ÌB M? M? ?ÆM F?¬M; Q

.QÆM; h?B M o'M ç M; +?mv M i•K ?¦ ;BªB H #¨MX h?"i` ç¢B +?B M iQ¨M /B M
.QÆM; h?B M o'M K¨ M¦B +kM; F?¬M; +¦ K'i K€i [m€ HÈMX aÎ /o` i v ;B9T- H–M ç
+O +€+ ç¢B ç–m bÄX +–K iB M i¨B M;QÌB ;B9T M;QÌB iB m i BX p b m i?b H¨ #Î
+?B M bo M¨v i?O ?° i K ;BÈBX J¨` i v i`Ê ;B9T- ?B M i¢B- ç½ ?Q¨M iQ¨M H¨ pb

_'i M?B m ?mM; i?9 ç®B pÈB .QÆM; h?B M o'M K¨ M¦B +?QM? H¨ i¨B M;mv M- H¨ i
iB M ?¦ +MM; o'M h?B M FBK 'M i?,M; +'TX :B®M; M?Q ?B M i¢B- .QÆM; h?B M o
F?¬M; T?ªB #ÎB pb Km®M ç°+ +?B K iBM? ?²M K€m i?`i +O +O iWM; ç€K ?mM;
#B M i?¨M? i?m"M iB MX

*?ŠM; [m - +kM; +?QM? H¨ pb M?Q p"v H¨K +?Q i`,K S+ ç¢B [m•M +O +?B M i`QÌ
;B M i? Q Hmv M- +MM; pÈB +¦ i? ç9M; H9+ i`Ê ;B9T +?B M i`QÌM; i?S # X *¦ i? M
çS+X .QÆM; h?B M o'M i?"i` +kM; F?¬M; #B i i€+ /KM; +€B +¬M; çS+ M¨vX S?
+¬M; çS+X *?ŠM; [m - .QÆM; h?B M o'M tm'i i?•M i?€B +´ Hmv M F?Q bo M?'i K
T?ªB T?"i- pW ç¢Q pW T?"iX h`QM; +¬M; T?€T çB M i`+? +kM; F?¬M; +¦ p¢+? `ä
L?QM; +€B +¬M; çS+ M¨v +kM; [mª i?"i ªM? ?QÎM; .QÆM; h?B M o'M im ?¨M?X

.QÆM; h?B M o'M M?[M; M,K ;–M ç•v imv +?Q iWM; tm'i ç°M; Fw F i M?•M [mª-
i? tQM; H¨ ;B i +?¦+ p¬ b®X J†+ /M #B i ç m H¨ K°i Qi M;QÌB +¦ HB M ? M?•M [m
M?B m- +kM; b) iQ+? Hkv HQÊM; HÈM M;?B T HU+X *kM; K v .QÆM; h?B M o'M
M?'i K¢+?- M;?B T HU+ F?´M; H² +¦ i? +?Q #'i +S M;QÌB im ?¨M? T?"i ç¢Q +MM; +
i?"K +?Q H¨ M;½ tm®M;- M?QM; K¨ ç†i iÈB .QÆM; h?B M o'M M;QÌB M¨v- H¢B H¨
ªM? ?QÎM; i®+ ç° im Hmv M +O ?„MX h®+ ç° im Hmv M +O .QÆM; h?B M o'M K'
+?"K- +¦ i? M¦B ç®B pÈB T?€T i„+ HoM? M;°- ç M K¶B i?ÌB F?„+ K'm +?®i Hm¬M
T?Q i`QÈ+ Hm¬M +¦ K°i Qi bQÆM; KM +?2X L?[M; M;mv M M?•M M¨v- .QÆM; h?
+¨M; + Q- im ?¨M? +¨M; +?"KX

h`€B H¢B F?¬M; T?ªBX hQM? iQ€M /U i?2Q i?€B +´ Hmv M F?Q +?B T?€T- .QÆ
+?SM; iB M [mª- pšM iQM? H¨ Hmv M F?Q bo- +?ŠM; [m H¨ çdM? +'T Hmv M F?
Hmv M imv i ç®B b) F?¬M; +?"K [m€ KS+ i?€B [m€X h`QM; ç¦- +?QM? H¨ #ÎB pb /
M;?B T [m€ M†M;X ±- çQÆM; M?B M M;mv M M?•M .QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B K¶
H¨ K°i i`QM; b® ç¦X L?QM; H¨ /QÈB `'i M?B m i?–M T?M i` M H #¨M i? K p¨Q- M;
i? t2K M? F?¬M; iQM?X

L¦B i`„M; ` H¨- b€i M;?B T +O .QÆM; h?B M o'M i?"i bU [m€ M†M;- M;?B T HU+
.QÆM; h?B M o'M ?QÈM; H M i` MX E?B M .QÆM; h?B M o'M K†+ /M /QÈB i€+ /
i? M¦B K°i i`QM; +€+ óç² +?ÆB t'mô +?mM; +U+ K¢M? K) i?–M T?M M¨v i? K p¨Q-
+?¢TX

*?ŠM; [m K°i H–M M¨v .QÆM; h?B M o'M i`QÈ+ b m ? B H–M M;,M +?†M ?mM; i
i K ;BÈB H¨K` +®M; ?B M +¦ i? M¦B K M? K¬M; M?Q #B M- +¬M; çS+ p¬ HQÊM;
.QÆM; h?B M o'M i`QM; #'i i`B #'i ;B€+ H¢B H¨ H'v çQÊ+ +¬M; çS+ `'i HÈM- F?¬M
iB m i` M M;QÌB .QÆM; h?B M o'M- ?ÆM M[ +ÁM +¬M; çS+ i`Ê ;B9T- KBM? i•K FB
M?bM ` çQÊ+- çÊB +?Q i'i +ª #bM? ioM? i`Î H¢B- .QÆM; h?B M o'M i?Q€M; im H
T?€T HU+ iB M M? M?X

G #¨M i`ªB [m ?ÆM KQÌB M;¨v F?¬M; M;WM; +® ;„M;- `®i +m°+ ç½ ?Q¨M i?¨M?X

>¨Q [m M; i”M i`ÌB- #¦M; M;QÌB [m2M i?m°+X G #¨M +?d /šM ;Bª M?bM F„ .QÆM
K„i H° ` K°i +?9i p i€M i?QÎM;X ó>S ` M;mv M p¼M; +O M;QÆB çBX æ²M; i?Ì
+?Q M;QÆBXôX

ó*€B p’M ç i?S M?’iX hB m "¢+? iB M ?¦ +ÁM +–M # Q H•m KÈB +¦ i? i?¨M? +¬M
i¢B [m M i•K M?’i pšM H¨ hB m "¢+?X

ó.U i?2Q iB M ç° ?B M M v- +?d +–M # M,K H¨ çO5ô G #¨M +?d /šM ;Bª KdK +QÌB
F?B HU+ HQÊM; +QÌM; ?¦ +’T KQÌB H,K ç° M?”T +¦ i? iB i FB K K°i MY i?ÌB ;B

.QÆM; h?B M o’M FBM? M;¢+ F?¬M; i?¬BX .U i?2Q iB M ç° #bM? i?QÌM; +–M #
HU+ +’T KQÌB H,K +O H #¨M H¢B +?d +–M K°i M,K `QÌBX *¦ i? iQÎM; iQÊM; +€B
i?¨M? HU+ +QÌM; ç¢B # Q M?B mX hB m "¢+? iB m ;B ?Ä M¨v- F?¦ i`€+? iB M ?¦
o’M FBM? M;¢+ i?b FBM? M;¢+- i`€B H¢B F?¬M; T?ªB ç w KbM? +¦ i? çQÊ+ H
h?”i ` - +QÌM; ?¦ HU+ K¶B K°i +’T- imv ?ÆM T?•M MY ç m #` hB m "¢+? ?9i çB-
i?U+ F?¬M; T?ªB [m€ ç wX GU+ HQÊM; +¦ i? /U p¨Q im Hmv M +?”K `½B +QÌM;
H¨ M?•M i°+- p¢M p”i +?B HBM?- imv i`ÌB bBM? FûK T?€i i`B M- M?QM; K¨ Î i` M
i?9 iB M #° +¨M; i? K K mX h`QM; M,K i?€M; im ?¨M? /¨B H•m- M m F?¬M; T?ªB h
.QÆM; h?B M o’M b) i`Î M M bQ pÈB i`QÈ+ FB +ÁM +¬ ç°+ ?ÆMX

ó*€B p’M ç i?S ? BX S?QM; ’M +O >mM; h?9 iBM? pU+ `®i +m°+ H¨ i? M¨Q\ô .Q

óh?”i ` +€B ;¼B H¨ >mM; h?9 iBM? pU+- i?”i ` +?QM? H¨ Î i`QM; pšM h?–M iBM
T?QM; ’M M¨v- M¦B i`„M; ` +?QM? H¨ i?¬M; ç¢Q M?ªv F?¬M; ;B M K¨ i?¬BX h?QÊ
i? iQM? H¨K H¨ #` T?QM; ’M- +?ŠM; [m +?9M; M¦ H¨ #` T?QM; ’M i¢B i`QM; K°i
h?–M iBM? pU+X *€+? K¶B K’v p¢M M,K F?¬M; ç²M; M?’i- b) tm’i ?B M M?[M; F?
æ¢B ç b® i?ÌB çB K +?d +¦ i? KÎ ` K°i +€B i?¬M; ç¢Q- M?QM; +¦ ç¬B F?B b) KÎ `
/šM ;Bª +˜M i?”M ;BªB i?Q+? M;?B ?Q†+ +?Q .QÆM; h?B M o’MX

.QÆM; h?B M o’M M;?2 tQM; i?–K M;?oX h?b ` H¨ i? X E?¬M; i`€+? Hm¬M i?’v M
i?¬M; ç¢Q M¨vX

óošM h?–M iBM? pU+ FB H¢B H¨ i? M¨Q\ô .QÆM; h?B M o’M iÁ KÁ ?ÄBX pšM h?-
pU+ i?–M #Q M?’i +O HK+ ;BÈBX " M i`QM; i`¨M M;”T M;mv ?B K +MM; F?¬M; i?

óh?”i ` +?QM? H¨ Î i`QÈ+ F?B i K ;BÈB +?Q T?•M- b m F?B +?9M; i?–M ç¢B +?B
bÆ F? B- i K ;BÈB +?Q T?•M- +?9M; i?–M bBM? ` - [m”i F?ÎB- ç¢B +?B M- b m ç
+MM; HÈM- +¦ p¬ b® i? ;BÈB +MM; p` /B M- # M;¨M ç¢B i? ;BÈB- K’v p¢M iB m i
M¨v +¦ i? iQM? H¨K K°i ;BÈB i`QM; # M;¨M ç¢B i? ;BÈBX h?”i ` pšM h?–M iBM
+¦ K°i ;BÈB M¨v KÈB +¦X L¦B i`„M; ` - +€B pšM h?–M iBM? pU+ M¨v H¨ K° ç` i?ÌB
tm®M; +MM; /B iQ+? b m F?B +?9M; i?–M #B M K’iXô G #¨M +?d /šM ;Bª #bM? io

.QÆM; h?B M o’M M;?2 ?B m `²B- ;”i ;”i ç–mX

óæQÊ+ `²B- ?S ` M;mv M p¼M; +O M;QÆB çBXô G #¨M +?d /šM ;Bª iB M p¨Q +?
óL;QÆB +¦ i? i,M; H M K°i +?9i +ªM? ;BÈB ?B M i¢B +O M;QÆBX oQ /K M?Q M¦B
ç #€i +?mv MX h?U+ HU+ +O M;QÆB- i¢B K°i ;BÈB M¨v K¨ M¦B pšM H¨ [m€ v m K

.QÆM; h?B M o’M i`WM; K„i M?bM- M;Q¨B w Km®M ?ÄB, ó*€B M¨v +kM; çQÊ+\ô *Y
S?ªB #B i `^M; +Ym T?˜K çdM? T?QM; iB M ç +¦ çQÊ+ M;mv M i?–M T?ÁM; M;U iB
+?•M HU+ +,M #ªM H¨ F?¬M; T?ªB ç®B i?O +O KbM?X .QÆM; h?B M o’M +¦ i? + K
H) M¦B i?U+ HU+ M?Q p”v +ÁM v m b Q\ M;m²M

óo”M K M? H #¨M F?¬M; ;b F?¬M; H¨K çQÊ+X *?ŠM; [m +?QM? H¨ #ÎB pb M?Q i
KÈB +?B H¨K # KQÆB b€m +’TX L m M;QÆB +¦ i? ?Q¨M iQ¨M +ÎB #Ä T?QM; ’M-
+kM; F?¬M; M¦B ;b M[X

*€B M¨v imv i ç®B H¨ i`„M; i`ÊM /K ?Q†+55

óVKX æ /¨M? M;mv M p¼M; M¨v çBXô h•K +ªM? im pB +O .QÆM; h?B M o'M F?-
+?[óE?¬M; ;b F?¬M; H¨K çQÊ+ô /K ?Q†+ FBM? ?Q¨M; M¨v ? B H–MX

.QÆM; h?B M o'M M;?o tQM;X .U i?2Q F ?Q¢+? bÈK ç`M? ` ç /¨M? M;mv M p¼
/MM;- M?Q p"v F?¬M; i? M;?B M;Ì +¨M; i? K +¦ +ªK ;B€+ M iQ¨MX >„+ ?„+- HQ i`Q
i„+ H¨K pB + +O .QÆM; h?B M o'MX ó*?B /QÆM; i?–M T?M- +¦ i? ?ÊT i?¨M? h?€
çQÊ+ pÁM; #ªQ ?° T?ÁM; M;U +QÌM; ç¢B M?'i +O p"M K M? H #¨M- pÁM; #ªQ ?°
H9+ M;mv ?B K- M¦ +¦ i? i? v M;QÆB M;,M +ªM +¬M; FQ+? i`Q K¢M;Xô G #¨M +
M¦B, óhB m iY- p"M F?Q F?¬M; i²BX *?9+ KWM; M;QÆBX *¦ i? Î i`QÈ+ +'T KQÌB
M;QÆB K v K„MX *?9M; i H–M b m ;†T H¢B çBX > ? ? ôX

L¦B tQM;- H #¨M +?d /šM ;Bª #B M K'iX G #¨M b m F?B #B M ?¦ - i`®M p¨Q i`Q
h?B M o'MX ©Q /B m +O pÁM; #ªQ ?° h?€B *U+ GQÌM; L;?B +kM; i`¨Q p¨Q i`QM;

J°i +?9i ?B m /KM; i?U+ i M¨Q ç¦ +O p"M K M? H #¨M #„i ç–m #°+ H° i¨B M,M;X

.QÆM; h?B M o'M b m F?B iB m ?¦ tQM; ªQ /B m i`QM; ç¦- ç½ [m K°i i?€M;X .Q
#¨M- H•K p¨Q i`QM; i`–K iQX h?Q¢i M?bM- +?QM? M?Q /U çQ€M- p"M K M? H #¨
FB M bB m +'T i?–M F?Q- +MM; HQ¢B pÈB h?€B *U+ ç²- >¶M æ°M +?mM; +€+ HC
F?¬M; [m€ +¦ i? H¨ i?–M F?Q +QM M;QÌB +? i¢Q5

*?ŠM; [m p"M K M? H #¨M iU M?Q [m€ KS+ iQ¨M M,M;X >B M i¢B ç½ tm'i ?B M
GQÌM; L;?B- T?Q b m +¦ i? K°i +?9i i?O çQ¢M +¬M; FQ+? F€ /B m M¨Q ç¦ ? v F?

_'i ?B M M?B M- i€+ /KM; i?–M /B m i` M p"M K M? H #¨M H¨ i?2Q T?QM; 'M +O
HU+ HB M +¨M; K¢M?X

E?¬M; +¦ p"i i? K +?B m- .QÆM; h?B M o'M bÌ F?¬M; +?m˜M ?B M i¢B pÁM; #ªQ
+QÌM; ç¢B # Q M?B mX Jm®M i?Y b Q- ibK +'T #"+ iB M ç w M;?o F?¬M; HÈMX
+'T #"+ iB M i¬MX æQÆM; M?B M- .QÆM; h?B M o'M F?¬M; +¦ F?ª M,M; pb i?Q M
+?®M; ç®BX *?Q M M +?d +¦ çÊB ç M b m F?B hB m "¢+? iB M ?¦ tQM;- i'i +ª F i

j89X *?QÆM; j89, L;QÌB æ€M? GûM

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M e, h`"M S?€T h¬M; aQ

*?QÆM; j89, L;QÌB ç€M? HûM

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

sBM KÌB t2KX æ i¢5

.QÆM; h?B M o'M M?bM +€B p"M K M? i?B M #¨M +¨M; M;¨v +¨M; T?S+ i¢T M¨v- +
Km®M M;?B M +Sm ç² +?ÆB M¨v- H¢B T?ªB i?"i bU ç°M; ¦+ `²BX

oW H9+ M?¨M `¶B F?¬M; +¦ pB + ;b- .QÆM; h?B M o'M +kM; +?Q i?m ?²B H #¨M-
iU ?ÄB +MM; ?¦ ;BªB KÈBX

h?ÌB ;B M M¨v- i`QM; M?€v K„i HB M i`¬B [m KQÌB M;¨v- ?ÆM KQÌB +€B #¦M; ;B®
iÈBX

*QM `®B ˜M i?•M # M M;Q¨B +O .QÆM; h?B M o'M ç½ /Q i?€K #B i ç€K +€B #¦M;
?Q†+X

.QÆM; h?B M o'M imv F?¬M; [m€ iBM? i?¬M; ~M i?•M i?m"i- M?QM; +QM `®B +MM
M¦ F?¬M; +¦ iBK ç"T- F?¬M; +¦ F?Q iS+- /Q #¼M ?¼ i?B i`B M ~M i?•M i?m"i MY
Qi M?'i b) F?¬M; #` +'T #"+ iB M ç T?€i ?B M- p T?–M +¦ i? /'m çQÊ+ +'T #"+ iB
F?¬M; #B iX

oB M [m•M\ o¬ M;?o 5

*?d #¼M ?¼ K'v +?K+ M;QÌB- ç M H¨K ;b- +?`m +? i\ >ÆM M[- +?Q /M H¨ iB M [m•
T?ªB HûM H9i F?¬M; i?'v çQÊ+ M;QÌB M?Q p"v +?S\

J°i ç€K M;QÌB # v ç M ç` T?QÆM; +€+? +?¶ ?´M; T?QM; 'M +ÁM t +¦ M;¨M /†KX
ç2M i`mv M •K M¦BX

óG¨K ;b\ *?9M; i H"T iS+ b„T iÈB `²BXôX

óh?O HoM?- ç¦ F?¬M; T?ªB .QÆM; h?B M o'M b Q\ô J°i +€B ?mv i ªM? M?Q ~M M?
[m M? T?K i`Ê- M?bM iW t H¨ F?¬M; M?bM ` +€B ;bX

ósY Hw ?„M5ô J°i i? M? •K +?2M p¨Q- +€B i? M? •K M¨v M;?2 +¦ +?9i ?QÆM; p` M

óL;QÆB Km®M H¨K ;b\ •M Q€M ;B[+€+ M;QÆB çÊB ç M b m F?B ?Q¨M i?¨M? M?B
M;QÆB M?€Q M?Q i? M¨Q +kM; çQÊ+- ?B M i¢B F?¬M; çQÊ+ #Si /•v ç°M; `WM;
/WM; FB F?B M i`€+?X

óL?QM;- i?O HoM?- M;QÆB +~M i?"M M?bM K°i +€B- .QÆM; h?B M o'M + M? ;B[Î
#® i`Q b m HQM; ?„M- +?QM? +?†M +?¶ ?´M;X *?9M; i Km®M p¨Q i?b T?ªB tY H
T?ªM SM; H¢B- /MM; i`"M T?€T ç2K +?9M; i pÁM; K°i +€BX J°i +€B b€i i`"M +O
+?†M +?¶ ?´M; T?QM; 'M H•m ç M K°i M,K- K'v M;QÌB +?9M; i #` pÁM; p¨Q i`QM
+kM; çWM; M;?o ` çQÊ+Xô pšM H¨ +€B i? M? •K +?O i`QÆM; ç°M; i?O FB - +€B i?
[m2M i?m°+X

óh?O HoM?- HÌB M¨v `'i +¦ ç¢Q Hw- i?U+ HU+ +O .QÆM; h?B M o'M +¦ H) F?¬M; ç
+O ?„M [mª i?U+ i?"i H¨ +'T i¬M; bQ- çQÊ+ tQM; i K ;BÈB ç M?'i b€i i`"M5 *?9M;
ç M T?B M ?„M i`W #Ä +?9M; i Xô J°i +€B i? M? •K F?€+ ç²M; w M¦BX

óS?ªB ç¦- i?O HoM?- M;QÆB M?bM K°i +?9i ?„M ?B M i¢B ç M; +?O i`b i`"M T?€T
/KM; L;mv M i?–M +¬M; FQ+?- H¢B ç°i M?B M i,M; i®+ p¼i iÈB i`QÈ+ M;QÌB ?„M
+¦ i? ç2K M?'i FQ+? i'i b€i5ôX

h?O HoM? FB + m K¨v iU ?ÄB K°i i`"M- +m®B +MM; pšM H¨ ;"i ;"i ç–m ç€T, óæQÊ

óo•M;Xô J¼B M;QÌB ç²M; w M¦BX

.QÆM; h?B M o'M ~M i?•M Î i`QM; iB M T?O- H9+ M¨v iB M T?O ç½ #B M i?¨M? +U
€Q +O +QM `®BX >ÆM M[ i?¬M; [m €M? K„i +O +QM `®B ~M i?•M- .QÆM; h?B
#¼M ?¼X Í /QÈB K„i i?–M +O .QÆM; h?B M o'M- M?¦K M;QÌB M¨v +,M #ªM F?¬M
K°i b„+ +Ym T?~K K ç - M?Q i? F?¬M; H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M F€ [m€B +€B ;b

æ€M; iB +- .QÆM; h?B M o'M F?¬M; i? `9i #Ä ç¢B i`"M- /MM; ç ç®B T?¦ ç€K ;B
HU+ F?¬M; FûK- M?•M b® +kM; F?¬M; Qi- +QM `®B +,M #ªM F?¬M; T?ªB ç®B i?OX
iÁ KÁ- M?¦K M;QÌB M¨v iÈB ç•v +¦ KK+ çQ+? ;bX

L?¦K M;QÌB M¨v `'i +~M i?"M iB T +"M- çÊB H9+ +€+? .QÆM; h?B M o'M +?d +¦ F?

óæ°M; i?O5ô h?O HoM? i`mv M •K [m€i F?)X

GÌB +ÁM +?Q /Si- ?ÆM KQÌB ç¢Q L;mv M i?–M +¬M; FQ+? t F?¬M; K¨ ç M- +MM
[m M; #¼+ T?B FB K +QÌM; FQ+? M?€v K„i iW Î M;Q¨B i`,K /†K ?,M; ?€B ç•K iÈBX
+kM; ç M; ?QÈM; # M M¨v # v iÈBX

h`QM; ç–m .QÆM; h?B M o'M MB K ç°M; +?mv M [m p¨B +€B- +m®B +MM; pšM H
#B M ?¦ X

L;mv M i?–M +¬M; FQ+? ç€M? ç M i`QM; +Æ i? +QM `®B #B M i?¨M? #° /€M; .QÆ
`®B +,M #ªM +?QM? H¨ KB M /`+? L;mv M i?–M +¬M; FQ+?- +?ŠM; [m K'v +?K+ c
i`€B H¢B ç²M; i?ÌB ç2K +QM `®B ç€M? +?Q i?B m +?9i M[?ÄM; K'iX

.QÆM; h?B M o'M `'i T?®B ?ÊT H¨K +?Q +QM `®B iU #¢Q- /MM; ç K ?Q†+ #¼M ?

J'v +?K+ +€B #¦M; M;QÌB ç²M; i?ÌB ?B M i?•M- çSM; Î +€+? ç¦ F?¬M; t - K¶B M;Q
ç K- +?2 H'T iQÈM; K¢Q bŒM +¦X óa Q F?¬M; +?`m çQÊ+ K°i FQ+? M?Q i? \ô h?

h`QM; ç¦ K°i M;QÌB t¦ +?2 H'T i?m"i- H° ` iQÈM; K¢Q bŒM +¦X .QÆM; h?B M o'M
+QM `®B ~M i?•M # M M;Q¨B i?'v çQÊ+ K†i KkB i?"i +O M;QÌB M¨v- H° ` p¨B T?–M
F?¬M; T?ªB S?QÆM; *m²M; b Q\ >B M i¢B ? B K„i S?QÆM; *m²M; K¨m çÄ- b„+ K†
[m€i, óL;QÆB +?d M?Q p"v ç½ +? iX Zmª i?U+ [m€ iB M M;?B M;QÆB `²B5ôX

óh?O HoM?- .QÆM; h?B M o'M M¨v +?ŠM; [m H¨ i`"M T?€T i?B M ?¢ p¬ bQM; K¨ i
+,M #ªM F?¬M; +?`m M´B K°i FQ+?X L;–K H¢B ?„M KÈB im Hmv M K'v M,K\ô J°i +
M¦BX

h?O HoM? FB M;?2 tQM;- +kM; +ªK i?'v +¦ ç¢Q Hw- +?Q iWM; M;?2 M¦B i?U+ HU
K¢M? # Q M?B mX

.QÆM; h?B M o'M Î i`QM; iB M T?O- +QÌB H¢M? F?¬M; M¦B- F M;®+ KÈB ç2K iQ
` X L m i`"M T?€T +O i ç½ #¢B H°- i +–M ;b T?ªB #¢B H° i?U+ HU+ F?€+ M[M?

S?QÆM; *m²M; H¢B /'m çB K†i KkB i?U+- ?ÄB M;QÌB €Q ç2M çSM; Î K¼B T?Q i`Q
i +–M ç2K +€B ç¢B i`"M M¨v ?Ov /B i ? v F?¬M;\ôX

óE?¬M; +–MX *€B i`"M T?€T M¨v [m€ [m, /`- +?9M; i pšM H¨ F?¬M; +–M çB ç°M;
+O +?9M; i çO ç +?Q +?9M; i iW i`QM; +€B F?2 ?Î FB çB p¨QXô h?O HoM? H„+
çM - i`QÈ+ F?¬M; M¦B b) H¨K `'i M?B m ?mM; i?9 i`¨Q ` - +?ŠM; K v +€B i`"M T?+
;b F?€+ H¨K b Q #•v ;BÌ\ h?O HoM? ç®B pÈB i`"M T?€T +O .QÆM; h?B M o'M `'i

*€B +?¶ ?´M; T?QM; 'M M¨v i?dM? i?QªM; H¢B T?bM? iQ- T?¢K pB i`"M T?€T # Q
+? +kM; ç M; #B M HÈM- +?ŠM; [m - +¦ K°i çQ¢M i?ÌB ;B M F?¬M; [m M i•K- ? v
ç¢Q ç2M bb i?'m ` K°i QiX _'i ?B M M?B M- ?¨Q [m M; F?¬M; H° ` ç2M #¦M; +?QM
T?OX

.QÆM; h?B M o'M +?QM? H¨ M;?2 çQÊ+ `ä `¨M;X "¼M ?¼ p"v K¨ Km®M çB p¨Q5 J

nhau tìm. Mọi người thử một lần truyền tin ngọc bội còn có thể sử dụng hay không?" Thủ lĩnh áo đen nhẹ giọng hỏi.

"Thủ lĩnh. Ở trong này có thể sử dụng, nhưng không thể liên hệ bên ngoài." Người nào đó trả lời.

Thủ lĩnh áo đen gật gật đầu nói: "Không sao. Linh hồn liên hệ của bổn tọa cùng chủ thượng còn tồn tại. Mọi người ba người một tổ, đều tự phân tán tìm kiếm. Nhớ kỹ chúng ta chỉ có trăm năm thời gian, nếu trong trăm năm không ra mà nói, vậy vĩnh viễn cũng không ra được nữa. Các ngươi chết không đáng tiếc, nhưng nhất định phải tìm được thứ chủ thượng muốn, hiểu chưa?".

"Chúng ta biết. Chẳng qua, những quái vật này ngay cả một tu ma tinh cũng có thể ăn sạch, không biết thứ chủ thượng muốn tìm có thể cũng bị chúng nó ăn luôn rồi hay không? Nếu phải mà nói, nhiều hung thú như vậy căn bản so với biển rộng tìm kim còn khó hơn vạn lần!" Cái thanh âm này là Phương Cuồng.

Dương Thiên Vấn rất ngạc nhiên. Nói tới mình cùng Phương Cuồng hẳn là xem như thù không đợi trời chung, tuy cuối cùng phát cuồng hủy Phương gia là bản thân Phương Cuồng, chẳng qua nguyên nhân đến cùng cái Phương gia này vẫn là diệt. Phương Cuồng rất hận mình, muốn giết mình. Nhưng "Dương Thiên Vấn" đã chết, cũng chưa từng nhìn thấy hắn cười vài tiếng, hoặc là khóc hai tiếng, tỏ vẻ một chút loại tình cảm kích động. Còn có, Phương Cuồng này là từ đâu tới pháp lực mạnh như vậy, có thể ở nháy mắt tăng lên tới cửu phẩm ma đế, mà chủ nhân của hắn là ai.

"Sẽ không. Chủ thượng từng nói, chỉ có những vật kia là hung thú không ăn được, như vậy mới dễ tìm, bởi vì ở trong này trừ hung thú cũng có những thứ kia." Người áo đen lắc đầu trả lời. "Lúc cần thiết, ba người có thể chia làm ba tổ phân tán tìm kiểm, trăm năm sau, nếu không tìm thấy, tự mình tìm cửa đi ra ngoài. Hiện tại lối ra đại khái có ba cái, nói không chừng còn có thể tăng thêm. Vô luận như thế nào, người tìm được đồ báo cho chúng ta biết. Mọi người hiểu chưa?" Thủ lĩnh thận trọng hỏi.

"Hiểu!" Mọi người gật đầu trả lời.

"Rất tốt, hành động!" Nói xong liền mang theo hai người hóa ảnh mà đi.

Còn lại chia làm mười bốn tổ nhỏ, tổng cộng bốn mươi hai người phân tán mà đi.

Mười bốn tổ nhỏ, Dương Thiên Vấn có thể giám thị chỉ có chín tổ nhỏ. Chẳng qua, cái này đã là đủ rồi.

Dương Thiên Vấn thầm nghĩ, các ngươi thật là người tốt, nhân viên dò đường miễn phí. Ừm, đúng rồi. Luyện chế ngũ quỷ! Luyện thêm mấy tổ ngũ quỷ, đến lúc đó đồ các ngươi tìm, lão tử liền cướp, cướp xong liền tản người ra, tản xa rồi liền dùng Ngũ Quỷ Vận Tài Thuật đem đồ đưa về cho ta. Ha ha ha… Quá hoàn mỹ.

Tâm tình Dương Thiên Vấn lần bổng, vui vẻ lấy ra vô cùng sát khí trong Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận luyện chế ngũ quỷ.

Đương nhiên, vì giám thị toàn bộ quá trình, Dương Thiên Vấn tự nhiên lần nữa phân ra một con rối, phân ra thần thức quan sát.

Hình ảnh không ngừng biến hóa ở trong chín tổ nhỏ hành động, tinh cầu chứng kiến đều bị hung thú cắn ăn sạch sẽ, cũng chỉ có nhìn thấy mấy hằng tinh còn tốt một chút. Chẳng qua, nhìn hung thú số lượng khổng lồ, Dương Thiên Vấn coi như đã hiểu, vì sao lục giới tuy tranh đấu gay gắt, nhưng ở trên vấn đề đối phó hung thú sẽ kiên quyết như thế . Thì ra, những hung thú này nguy hại quả thực quá lớn, đây nào là hung thú? Quả thực chính là sâu mọt, sâu mọt tinh cầu vũ trụ. Hơn nữa Dương Thiên Vấn tận mắt nhìn thấy, hung thú ăn càng nhiều, thực lực càng mạnh. Thả chúng nó ra chính là đang tự chui đầu vào rọ.

Đầu sỏ cùng những người cầm quyền của các giới cũng không phải là phàm nhân thiển cận của thế gian hạ giới, vì lợi trước mắt không nhìn tất cả hậu quả. Cũng may như thể. bằng không lục giới này chỉ sợ còn không biết sẽ biến thành bộ dáng gì nữa đâu!

Dương Thiên Vấn cũng kiên định tận hết cố gắng lớn nhất trợ giúp lần này cùng hung thú ngăn chặn chiến tranh. Chẳng qua, nói thật ra, Dương Thiên Vấn cũng không có gì phải trợ giúp. Hiện tại có thể dùng Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, một người thủ vững một chỗ hổng, đã là cố gắng lớn nhất.

Lại qua mấy tháng, xa ở ngoài vạn dặm mới phát hiện một đội tiên thuyền khổng lồ hướng bên này bay tới, sau đó theo sát sau còn có năm mươi ức đại quân!

"Dương tiểu hữu, tình huống của ngươi bên kia như thế nào?" Lôi Khắc tông sư dùng truyền tin ngọc bội hỏi.

Dương Thiên Vấn buông xuống công việc trong tay. Ngũ quỷ đã luyện chế ba tổ, tổng cộng mười lăm con, cũng đủ dùng rồi. Nhận được Lôi Khắc tông sư đưa tin, bình tĩnh trả lời: "Không có vấn đề, tất cả thuận lợi, ta nơi này vẫn có thể thủ được. Chỗ các ngươi như thế nào rồi?".

"Vậy thật sự là quá tốt. Tình huống ba cái cửa phong ấn này đã ổn định xuống, hung thú chỉ cần từ chỗ hổng phong ấn đi ra đều bị đánh chết. Chẳng qua, cũng chết và bị thương một ít. Cũng may tiếp viện đúng lúc, bằng không hậu quả thiết nghĩ không chịu nổi. Tất cả cái này, Dương tiểu hữu ngươi phải ở công đầu!" Lôi Khắc tông sư than thở nói.

"Dương mỗ nào có thể cướp công những chiến sĩ chiến đấu hăng hái đẫm máu kia?" Dương Thiên Vấn khiêm tốn trả lời.

"Không, luận sự, nếu không phải ngươi tồn tại, chỉ sợ tổn thất của tam giới sẽ càng lớn, chết và bị thương sẽ càng lớn, để cho đám lớn hung thú trào vào chỗ tinh vực tam giới, đó chính là một tràng hạo kiếp kinh thiên." Lôi Khắc tông sư bội phục từ tâm nói.

"Thiên hạ hưng vong, thất phu có trách nhiệm. Ngươi khen ta như vậy, ta sẽ xấu hổ." Dương Thiên Vấn da mặt dày khẳng khái trần từ nói.

"Viện quân hẳn là đến rồi chứ?" Lôi Khắc tông sư hỏi, trong ngữ khí mang theo một chút ý cười.

"Ừm, đã ở ngoài vạn dặm, dựa theo cái tốc độ này, không cần bao lâu sẽ tới." Dương Thiên Vấn khẳng định đáp, chần chờ một lát, chuyển đề tài: "Chẳng qua, ta nơi này còn có thể đủ chống đỡ. Ta ít nhất còn có thể chống đỡ hơn một năm. Chỗ các ngươi nếu thiếu người, đem viện quân phân phối qua trước đi." Tiểu Bạch tiến hóa còn cần lượng lớn máu thịt tinh hồn của hung thú, ta không ở nơi này chống đến Tiểu Bạch tiến hóa là tuyệt đối không dời thể Ồ,

"Ngươi đã liên tục..." Lôi Khắc tông sư lo lắng nói.

Lời còn chưa dứt, Dương Thiên Vấn đã ngắt lời: "Những năm gần đây, ta ngẫu nhiên có điều ngộ, tuy trên tâm lực có chút hao tổn, nhưng không có trở ngại. Ta nơi này có linh đan diệu dược, trạng thái hiện tại tuyệt đối ở thời kì đỉnh phong." Dừng một chút, nửa thuyết minh nửa giải thích nói: "Thật ra, Lôi Khắc tiền bối cũng nên biết, chúng ta chuyên nghiên cứu trận pháp nhiều năm, hy vọng nhất tự nhiên là ở trên trận pháp lại có điều đột phá. Ta sở học là sát trận. Sát trận, sát trận, không sát sinh, nơi nào tới sát trận? Ở trong tam giới, ta cũng không thể tùy tiện tìm người đến thử trận nhỉ? Nay hung thú xâm nhập tam giới, vừa lúc là cơ hội tốt, đại khai sát giới, thuận tiện chuyên nghiên trận đạo, một hòn đá trúng hai con chim. Cho nên cho dù vất vả nữa, ta cũng sẽ kiên trì tiếp.".

Lôi Khắc là trận pháp tông sư, tuy không am hiểu sát trận, nhưng là trận pháp chuyên gia, tự nhiên biết, sát trận sát trận, tự nhiên là đại trận chuyên nghiên cứu ở trong quá trình sát sinh, đặc biệt đỉnh phong đại trận đã hình thành trận pháp không gian, nếu không thể tận tình thi triển trận pháp, mặc cho đại trận không ngừng diễn biến, căn bản rất khó có điều tiến bộ. Cho nên hành động này của Dương Thiên Vấn thật là phi thường inh, trả lời: "Được, ta hiểu rồi, ta ủng hộ ngươi."

356. Chương 356

357. Chương 357: Con Bài Chưa Lật Lại Nhiều Một Tấm

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 6: Trận Pháp Tông Sư

Chương 357: Con bài chưa lật lại nhiều một tấm

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Tiểu Bạch từ trong cơ thể Dương Thiên Vấn chui ra, nhảy lên bả vai Dương Thiên Vấn, cao hứng nói: "Không có việc gì, không có việc gì, vụ nổ bậc đó còn không gây thương tổn được ta ha ha ha… Lão đại, ngươi biết không? Ta hiện tại toàn thân đều tràn ngập lực lượng, thiên phú thần thông đã nhắc nhở thức tỉnh. Ở tiên giới, nghĩ hẳn là không có ai có thể thương đến ta nữa.".

"Ồ? Ngươi lợi hại như vậy?" Dương Thiên Vấn nhướng lông mày, vừa bay vừa hỏi. Dần dần rời xa chiến trường tiền tuyến, ba cái chiến trường đánh náo nhiệt đến cực điểm, ai cũng không rảnh chú ý Dương Thiên Vấn rời khỏi.

"Đó là đương nhiên!" Tiểu Bạch khẳng định lớn tiếng đáp.

"Thiên phú thần thông của ngươi là cái gì?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi.

"Lĩnh vực! Thần chi lĩnh vực! Thiên phú thần thông của ta chính là thôn phệ pháp tắc chi thôn thiên lĩnh vực." Tiểu Bạch cười tủm tỉm trả lời.

"Như thế nào cảm giác cùng phệ thần lĩnh vực của Hắc Huyền Phệ Thần Thú không khác lắm? Có cái gì khác nhau không?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi.

"Lão đại, cái này ngươi không hiểu sao? Lĩnh vực là hình thức biểu hiện pháp tắc vận dụng. Thôn phệ pháp tắc có ba hình thức biểu hiện lớn. Ta là thôn thiên, Hắc Huyền Phệ Thần Thú là phệ thần. Ở trên trụ cột lý luận hai người đều là lĩnh vực không sai biệt lắm, ngược lại là có khác biệt. Lĩnh vực của ta, có thể cắn nuốt tất cả, bao gồm người khác công kích đối với ta cùng với không kém gì thần của ta, cũng có thể cắn nuốt, trở thành lực lượng của ta. Mà phệ thần lĩnh vực, cũng là có thể cắn nuốt tất cả, nó lợi hại ở hai chữ phệ thần, cắn nuốt thần hạch, đồng thời có thể giữ lại thuộc tính của thần hạch, ở lúc cần thiết làm thủ đoạn công kích. Chẳng qua, đối với công kích của người khác, nó là không thể cắn nuốt." Tiểu Bạch cẩn thận giải thích.

Dương Thiên Vấn đã nghe hiểu, lại hỏi: "Thần hạch là cái gì?".

"Thần hạch! Thì tương đương pháp tắc kim đan của ngài. Nó là Nguyên thần Kim đan liên kết pháp tắc,

"Không thể, nơi này có một tầng kết giới vây quanh, không ra không vào được. Nghĩ hẳn chính là phong ấn Hung Thú tinh vực, mà nơi này hẳn chính là vùng biên duyên của Hung Thú tinh vực." Tiểu Bạch lắc lắc đầu.

"Thiên quỷ có thể xuyên qua không?" Dương Thiên Vấn không cam lòng hỏi. Cái này giống như nhìn thấy một cái bảo tàng thật lớn bày ở trước mặt, nhưng là lại không lấy được, hơn nữa nó còn càng bay càng xa.

"Không thể. Cái phong ấn này là đem toàn bộ tinh hệ không gian cùng nhau phong tỏa, chỉ cần còn có một con hung thú tồn tại, nó sẽ không biến mất." Tiểu Bạch cũng cảm giác mười phần đáng tiếc.

Dương Thiên Vấn một trận không còn lời nào. Chẳng qua, cũng may, Dương Thiên Vấn cũng không bị lòng tham che mất lý trí, rất nhanh đã khôi phục lại, vẫn là có không nhịn được, nói sang chuyện khác: "Tình huống mấy tổ khác thế nào rồi?".

"Bọn họ? Không có thu hoạch, có một tổ cũng cùng ta giống nhau đi tới biên duyên của phong ấn. Thấy không thể đi ra ngoài, lại quay đầu rời khỏi rồi." Tiểu Bạch lắc lắc đầu nói.

"Bọn họ có nhìn thấy cung điện hoặc là thứ khác hay không?" Dương Thiên Vấn cẩn thận hỏi.

"Không có." Tiểu Bạch trả lời khẳng định. "Chẳng qua, hiện tại có thể giám thị chỉ có tám tổ, mấy tổ còn lại không thể giám thị thì không rõ ràng.".

Dương Thiên Vấn thở dài đáng tiếc. Sớm biết hẳn nên trên người mỗi người đều dán một quân cờ. Tự hỏi một hồi lâu, Dương Thiên Vấn mới mở miệng hỏi: "Tiểu Bạch. Thoạt nhìn cái vẫn Thần Điện này là một cái bảo bối! Ngươi nói chúng ta có nên hảo hảo mà khai phá một chút hay không? Dù sao sau khi đi thần giới, tiên thạch của chúng ta cũng không dễ dùng nữa. Ta cũng không muốn sau khi đi lên nghèo tới ngay cả phí vào thành cũng không nộp nổi.".

"Ừm. Quả thực nên khai phá một chút, chẳng qua ta đề nghị vẫn là an toàn thứ nhất, nơi đó chỉ sợ không phải tiến kia." Tiểu Bạch nhắc nhở.

"Ta biết, ta cũng không phải là những ngu ngốc kia, cho dù phát tài, cũng phải có mạng để tiêu mới được, chúng ta nên tính kế một chút, như thế nào mới có thể an toàn phát bút tài này." Dương Thiên Vấn một tay chống eo, một tay nâng cằm, trầm tư nói.

Nhưng chuyện này tuyệt đối không phải một ngày hai ngày có thể nghĩ được, hơn nữa trên đỉnh đầu tư liệu về vẫn Thần tinh vực quá ít. Chẳng qua, tư liệu có thể thu thập, kế hoạch, đến lúc đó nói sau, dù sao kế hoạch không nhanh bằng biến hóa. đọc truyện mới nhất tại .

"Tiểu Bạch, cẩn thận quan sát tình hình bên ngoài Hung Thú tinh vực. Ừm, chúng ta chuẩn bị về Bích Tuyền Tinh. Nơi đó có lẽ có tư liệu ta muốn." Dương Thiên Vấn nhẹ giọng nói.

"Lão đại, quân cờ này rời khỏi bàn cỡ xa như vậy, sẽ không mất đi hiệu lực chứ?" Tiểu Bạch lo lắng hỏi.

"Hẳn là không thể nào? Mặc dù có thể mất đi hiệu lực, cũng không có quan hệ. Ta hiện tại đã đối với thứ những người đó muốn tìm không có hứng thú nữa. Hung Thú tinh vực dù sao chỉ là một cái tinh hệ nhỏ bị phong ấn trong vẫn Thần tinh vực. Vô số năm qua, cũng không có một con hung thú có thể từ bên trong chạy ra. Từ Hung Thú tinh vực đi vào, là không có khả năng. Thứ bọn họ muốn tìm, đơn giản là thần khí cùng thần hạch, hoặc chính là thần trận…" Dương Thiên Vấn còn chưa nói xong.

Tiểu Bạch ngắt lời nói: "Lão đại, mau nhìn, lại là vài món đồ từ xa xa bay tới." Tiểu Bạch chỉ vào vài đạo hào quang trên hình ảnh nói.

Dương Thiên Vấn dứt khoát ngồi xuống, một bên ngồi xuống củng cố cảnh giới, một bên đợi vài đạo hào quang kia hiện thân. "Tiểu Bạch, chúng nó hiện thân lại gọi ta.".

Nửa tháng sau, Dương Thiên Vấn bị Tiểu Bạch đánh thức : "Lão đại, mau xem!".

Dương Thiên Vấn từ trong nhập định tỉnh lại, nhanh chóng đem ánh mắt nhìn về phía quang kính.

Hai thanh kiếm gãy tàn phá, tản ra bạch quang mỏng manh, sau đó là một tảng đá màu xanh, nó không có hào quang. Ngay sau đó lại là vài món đồ vật tổn hại, lấy ánh mắt chuyên nghiệp của Dương Thiên Vấn xem, chúng nó mỗi thứ là cấp bậc thần khí, tuy đều là thần khí nát hỏng.

"Lão đại, tảng đá màu xanh này chính là thần hạch, hồng, lục, lam, hoàng, bạch, tử, hắc. Đây là thần hạch của hạ vị thần." Tiểu Bạch nhìn miếng thần hạch kia con mắt xám ngắt.

Dương Thiên Vấn cười khổ, thật sự là tươi cười mười phần thống khổ, cái này giống như xem phim, có thể xem không thể đụng vào. Trong lòng thẳng ngứa, ngứa đến làm cho người ta phát điên.

Đáng tiếc, đồ vật ở trên phong ấn bắn một cái, lại hướng tới phương hướng khác bay đi.

Dương Thiên Vấn có thể trăm phần trăm xác nhận, cái vẫn Thần tinh vực này quả thực chính là một cái bảo tàng cực lớn, có thể cho người một đêm phất nhanh, hơn nữa là giàu chảy mỡ. Nói không chừng nếu chiếm được đám bảo tàng này sẽ trở thành người giàu có nhất tam giới cũng không nhất định. Mặc dù là một đống rách nát, ở cái niên đại này hiện nay, tại trong tiên ma yêu giới này, đống rách nát này cũng là bảo bối trong bảo bối. Tuy thần khí tàn phá có lẽ không thể dùng, nhưng thần hạch bên trong chính là bảo bối! Không nói luyện hóa nó, dùng để tham khảo một phen, có một phương hướng đi tới đại khái, chung quy so với hiện tại giống như người mù sờ đường tìm không thấy phương hướng tốt hơn chứ?

Dương Thiên Vấn quyết định, trừ tu luyện, cần chậm rãi khai phá bảo tàng trong vẫn Thần tinh vực.

"Tiểu Bạch, ngươi tiếp tục giám thị đi." Dương Thiên Vấn lắc mình ra khỏi tiên phủ. Sau khi thu tiên phủ, Dương Thiên Vấn tự hỏi một chút, lấy ra Chỉ Tinh Dẫn Nguyệt Luân, mở ra Dẫn Nguyệt Chi Môn, truyền tống chỉ hướng Bích Tuyền Tinh.

Chỗ Duy Ngã tiên tôn nói không chừng còn có đáp án mình muốn, hơn nữa nàng nhất định sẽ ình. Hơn nữa sẽ so với bất luận kẻ nào đều chi tiết hơn.

360. Chương 360: Vẫn Thần Tân Mật

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 6: Trận Pháp Tông Sư

Chương 360: Vẫn Thần tân mật

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Dương Thiên Vấn bước vào Dẫn Nguyệt Chi Môn, thân hình biến mất. Xuất hiện ở trên truyền tống trận vệ tinh của Bích Tuyền Tinh.

"Ồ!" Dương Thiên Vấn phát hiện Hằng Tinh Chi Tinh cùng Tinh Nguyệt Thần Sa trên Chỉ Tinh Dẫn Nguyệt Luân vậy mà một cái truyền tống đã dùng hết rồi, thoạt nhìn một lần này khoảng cách truyền tống quả thực có chút xa xôi. Sau khi ra Hằng Tinh Chi Tinh cùng Tinh Nguyệt Thần Sa mới thay, chân bước trên mây màu bay về phía Bích Tuyền Tinh cách đó không xa.

Vừa bay vào tầng khí quyển, một đạo tiên thức cường đại vọt lên, sau khi vờn quanh một vòng lại lui trở về.

Dương Thiên Vấn tự nhiên rõ ràng, đây là tiên thức của Duy Ngã tiên tôn.

Rất nhanh liền hạ xuống Bạch Lê đảo. Không nghĩ tới Duy Ngã tiên tôn vậy mà đã đứng ở bên đảo chờ. Dương Thiên Vấn nhanh chóng hô: "Duy Ngã tiền bối, chào ngài.".

"Đạo hữu không phải ở tiền tuyến sao? Sao đã trở lại rồi?" Duy Ngã tiên tôn mỉm cười hỏi.

"Tiền tuyến, tại hạ có thể giúp được cũng chỉ chút này, ngược lại không bằng trở về." Dương Thiên Vấn thành thật trả lời.

"Vào đảo đi." Duy Ngã tiên tôn đem Dương Thiên Vấn đón vào đại điện của Bạch Lê đảo.

"Tiền bối, Bích Nhi cùng Lan Nhi xuất quan chưa?" Dương Thiên Vấn vội vàng hỏi.

"Bích Nhi còn đang trong bế quan, Tiểu Lan trái lại ở đan phòng tìm đọc đan kinh, ta đã bảo người đi mời rồi." Duy Ngã tiên tôn cười cười trả lời. "Đan thuật của đạo hữu cao tới cũng làm cho bản tôn kinh ngạc vạn phần.".

Một lát sau, bóng người Thủy Thấm Lan xuất hiện ở cửa đại điện. Lúc nhìn thấy Dương Thiên Vấn, trên mặt lập tức lộ ra vẻ mừng như điên, chẳng qua vẫn là áp chế xuống cung kính chào Duy Ngã tiên tôn. Nếu Bích Nhi mà nói, chỉ sợ đã bổ nhào vào trong lòng Dương Thiên Vấn.

"Ha ha, ngồi đi, nơi này không có người ngoài. Không cần câu nệ như vậy." Duy Ngã tiên tôn mỉm cười nói. "Ta thấy đạo hữu vẫn là đi xuống nghỉ ngơi một chút đi, đổi ngày chúng ta bàn lại." Nói xong, Duy Ngã tiên tôn phi thường thức thời rời khỏi.

Dương Thiên Vấn nghe xong cũng cảm thấy có đạo lý. Trước bồi lão bà vài ngày nói sau, dù sao chuyện vẫn Thần tinh vực tuyệt đối không phải trong khoảng thời gian ngắn có thể làm xong.

Bóng đèn đi rồi, Dương Thiên Vấn ôm lấy Thủy Thấm Lan chính là một nụ hôn theo cách thức tiêu chuẩn, hôn thẳng đến Thủy Thấm Lan thở gấp không thôi, mắt nheo lại như tơ mới thả nàng ra.

Cùng Thủy Thấm Lan chơi suốt mười ngày, cùng nàng trò chuyện kinh lịch những năm gần đây của mình ở bên ngoài. Mười ngày qua, mỗi ngày ôm nhau ở đỉnh núi đứng xem mặt trời mọc mặt trời lặn, nhìn thủy triều lên xuống, nhìn bầu trời đêm tuyệt vời, lẫn nhau nói hết loại tình cảm tương tư. Thật ra cuộc sống chính là đơn giản như vậy, nếu có thể mà nói, Dương Thiên Vấn tình nguyện mỗi ngày đều qua như vậy. Cuộc sống như vậy phi thường thoải mái, lại có mỹ nữ làm bạn, thẳng đến lâu như trời đất.

Một ngày này, Dương Thiên Vấn ở trong sân hoạt động thân thể, luyện kiếm pháp một chút, một thị nữ của Bạch Lê đảo đã đi tới cung kính nói: "Cư sĩ, đảo chủ ời.".

Dương Thiên Vấn gật đầu nói: "Dẫn đường." Thiếu chút đem việc chính quên mất. Ừm, mấy ngày nay sống thật đúng là thoải mái, rời xa ân oán báo thù.

Đi tới trên đại điện của Bạch Lê đảo, Duy Ngã tiên tôn đã ngồi ở bên trong. Thị nữ ở cửa liền cáo từ mà đi, Dương Thiên Vấn tự một mình bước vào đại điện.

Vừa vào điện, cửa điện đã tự động đóng lại. Theo đó, một cỗ Nguyên thần cường đại uy thế cường chế mà đến.

Dương Thiên Vấn tự nhiên lấy Nguyên thần lực của bản thân ngăn cản. Cỗ uy thế này càng lúc càng lớn, chẳng qua, mạnh thì mạnh, nhưng không có bất cứ tính công kích cùng sát ý gì. Dương Thiên Vấn lập tức đã hiểu, đây là Duy Ngã tiên tôn đang thử mình. Ừm, không sao, Nguyên thần lực của mình cường đại cùng thực lực bản thân mặc dù có quan hệ, nhưng chỉ chiếm hai phần mà thôi. Không giống những tiên đế kia, Nguyên thần lực cường đại trực tiếp ảnh hưởng sáu phần thực lực trở lên của bọn họ.

Duy Ngã tiên tôn muốn thử, vậy cho nàng xem là được. Dương Thiên Vấn trực tiếp đem Nguyên thần lực cất cao đến cực hạn, uy thế đè ép ngược trở về.

Vừa áp trở về không đến một thước, uy thế Nguyên thần cường đại của Duy Ngã tiên tôn đã biến mất. Dương Thiên Vấn giống như ra sức một quyền đánh tới chỗ trống, có chút khó chịu. Chẳng qua, khó chịu là có một chút, nhưng uy thế cường đại cũng ở nháy mắt biến mất, biểu hiện lực khống chế thật tốt.

"Tốt, rất tốt, không nghĩ tới ngươi đã đạt tới tiên đế đỉnh phong. Đi tới một bước nữa, liền cùng ta cùng cấp rồi." Duy Ngã tiên tôn có chút bội phục nói.

Dương Thiên Vấn ngồi xuống mỉm cười nói: "Tiền bối bảo ta đến vì thử một chút ta?" Dương Thiên Vấn tự nhiên biết mình hiện tại đã đạt tới cái cảnh giới gọi là Nguyên thần bốn mươi chín trọng của tiên đế.

Đây là hiệu quả của đệ thất chuyển, chỉ là một chuyển hiệu quả đã đem mình từ cảnh giới Nguyên thần cửu trọng tăng lên tới Nguyên thần bốn mươi chín trọng, tiên đế đỉnh phong thật sự.

Duy Ngã tiên tôn hơi hơi cười, dung nhan xinh đẹp, nhất thời tản ra sức quyến rũ vô cùng, nhẹ nhàng mở miệng nói: "Ngươi tiến bộ thật sự là làm cho người ta xem thế là đủ rồi. Mới không đến vạn năm, ngươi đã có thành tựu hôm nay, có thể nói là xưa nay chưa từng có.".

Dương Thiên Vấn lẳng lặng nghe, không xen mồm.

"Theo lý thuyết, đạt tới tiên đế đỉnh phong, chỉ cần thoáng chạm đến pháp tắc, hiểu ra đạo của hắn, liền có thể trở thành tiên tôn. Nhưng ngươi lại khác, khí tức pháp tắc trên người ngươi che dấu như thế nào nữa cũng không lừa được chúng ta. Hơn nữa thoạt nhìn khí tức pháp tắc trên người ngươi cũng không yếu, nhưng là vì sao còn dừng lại ở tiên đế đỉnh phong?" Duy Ngã tiên tôn khó hiểu hỏi.

"Cái này cùng công pháp của ta có liên quan, đến mỗi một cấp liền có một cái bình cảnh thiên nhiên, có thể vượt qua tự nhiên pháp lực tiến nhanh, không thể vượt qua thì vĩnh viễn dừng lại tại một cấp này." Dương Thiên Vấn giải thích mơ hồ.

Duy Ngã tiên tôn gật đầu, trên mặt lộ ra vẻ thoải mái, suy nghĩ một hồi hỏi: "Ngươi tìm đến ta, có chuyện gì quan trọng sao?".

"Ta là muốn hướng tiền bối hiểu biết tư liệu về vẫn Thần tinh vực." Dương Thiên Vấn trực tiếp trả lời.

"Vẫn Thần tinh vực? Ngươi biết rồi? Không có khả năng, ngươi còn chưa đạt tới tầng cấp này của chúng ta. Là Vô Trần nói cho ngươi?" Duy Ngã tiên tôn khó hiểu hỏi.

"Không phải, là ta tự mình tò mò, muốn hiểu biết." Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu trả lời, chung quy không thể nói cho nàng, ta tận mắt thấy thượng cổ thần khí thần hạch, cùng với một tòa cung điện thật lớn tử kim xây dựng thành nhỉ?

"Nói cho ngươi cũng không sao, chẳng qua ngươi cũng không thể truyền ra. Đây là bí mật trong lục giới, chỉ có người chạm đến đến pháp tắc mới có tư cách hiểu biết." Duy Ngã tiên tôn bình phục tâm tình nói. "Vẫn Thần tinh vực là cấm địa của toàn bộ lục giới. Nơi đó tràn ngập nguy hiểm không biết, mặc dù là tiên đế cấp đỉnh phong đi vào, cũng là ít có đường sống. Nhưng, nơi đó lại là một cái bảo địa. Thời kì thượng cổ, chúng thần sau khi ngã xuống để lại bảo bối. Cũng chính là vì thần chiến, pháp tắc của toàn bộ vẫn Thần tinh vực phi thường hỗn loạn, không gian cũng có lúc bất ổn, rất nguy hiểm.". xem tại

"Không biết từ khi nào thì bắt đầu, một vị tiên tôn nào đó từ bên trong ngoài ý muốn chiếm được một kiện thượng cổ bảo vật. Sau khi luyện hóa, có thể không cần độ thần kiếp khủng bố kia đã phi thăng thần giới. Phải biết rằng trước đó, tỷ lệ tiên tôn độ kiếp thấp đến 1%! Chính là bởi vì như vậy, dẫn tới cường giả tôn cấp của lục giới đều tiến vào trong đó tầm bảo. Có thành công, chiếm được thượng cổ thần khí, cùng với thành thần chi bảo. Có lại thất bại, vĩnh viễn ở lại bên trong. Sau lại, chậm rãi bí mật nơi đó càng nháo càng lớn, liền ngay cả cấp bậc tiên đế cũng biết tin tức, đều trào vào trong đó, ở sau khi ngã xuống vô số tiên đế, cũng có tiên đế chiếm được thành thần chi bảo. Sau khi luyện hóa vậy mà cũng tương tự phi thăng mà đi. về sau toàn bộ lục giới liền bởi vì như vậy đánh hẳn lên, trận chiến ấy đánh vô số năm, chết vô số cao thủ. Vô số thế lực cường đại trở thành bụi lịch sử.

Mãi cho đến về sau hung thú xuất hiện mới làm cho những cao thủ này giết tới đỏ cả mắt này tỉnh giấc, lại liên hợp lại cùng hung thú tác chiến, ở sau khi trải qua chiến tranh lâu dài tiêu diệt hung thú. Sau đó, ai cũng không có sức lực tiếp tục đánh nữa. Lục giới có tam giới đến bây giờ còn chưa khôi phục nguyên khí, mà cao thủ tôn cấp thì liên thủ đem bí mật của vẫn Thần tinh vực phong tỏa, chỉ có đạt tới tôn cấp, mới có thể tiến vào trong đó tầm bảo." Duy Ngã tiên tôn chậm rãi kể rõ.

Dương Thiên Vấn nghe xong cười thầm, cái gọi là thành thần chi bảo kia, khẳng định chính là thần hạch, mà thần hạch loại đồ vật này đối với cường giả cấp bậc tiên tôn đã tiếp xúc pháp tắc, bắt đầu tham tu pháp tắc mà nói, thật sự là gân gà. Hiện tại dùng là rất thích, nhưng về sau khẳng định hối hận cũng không kịp. Đây là đáng sợ của không biết gì. Ngược lại không bằng đem thần hạch cho những tiên đế không thể tiến thêm kia sử dụng.

"Nhiều năm như vậy qua đi, phàm là tồn tại đạt tới cấp bậc tiên tôn, đều có thể tùy ý ra vào vẫn Thần tinh

vực. Ngươi là cảm thấy tam giới có tám trăm ức tiên đế, tiên đế đỉnh phong ít nhất cũng đông tới mấy ức phải không! Nhưng là tiên tôn lại là chỉ có hơn mười vị?" Duy Ngã tiên tôn chớp chớp mắt, lộ ra một cái tươi cười cười khẽ hỏi.

Dương Thiên Vấn ngẩn ngơ, gật đầu nói: "Không sai." Tỷ lệ một phần mấy ngàn vạn, cũng quá khoa trương một chút. Những tiên đế đạt tới cảnh giới đỉnh phong kia người nào là thiểu năng?

"Thật ra, cao thủ tôn cấp của tam giới cũng không giống như trong tưởng tượng của ngươi thưa thớt như vậy, chẳng qua đại bộ phận bọn họ đều ẩn cư lánh đời hoặc là đang ở trong vẫn Thần tinh vực." Duy Ngã tiên tôn cười cười nói: "Mà ta thật ra chính là một thành viên ẩn cư lánh đời. Chẳng qua, bởi vì duyên cớ Thất Chước Nguyên Dương Đan, cho nên mới thanh danh hiển lộ bên ngoài.".

Dương Thiên Vấn khó hiểu, vì sao có muốn ẩn cư lánh đời, có lại muốn ở trong vẫn Thần tinh vực mạo hiểm tầm bảo. Chẳng lẽ là bởi vì sợ chết hay sao?

"Ngươi khẳng định rất nghi hoặc, vì sao các tiên tôn có dứt khoát kiên quyết đi vào tinh vực tầm bảo, không đạt mục tiêu tuyệt đối không rời tinh vực nửa bước. Có lại từ bỏ cơ hội này ẩn cư lánh đời?" Duy Ngã tiên tôn vậy mà liếc một cái đã nhìn thấu nghi hoặc của Dương Thiên Vấn hỏi ngược lại.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, thầm nghĩ, chẳng lẽ là bởi vì bọn họ đã biết tác dụng phụ của thần hạch? Nói đùa, trừ phi là có thần hạ giới báo cho biết, nếu không căn bản không có khả năng.

"Thật ra nói tới, cái này vẫn là cùng Thương Tiên Tôn có chút quan hệ." Duy Ngã tiên tôn nói xong hướng Dương Thiên Vấn chớp chớp mắt, ánh mắt lộ ra một cỗ ý cười nghiền ngẫm.

361. Chương 361: Đội Cứu Hoả

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 6: Trận Pháp Tông Sư

Chương 361: Đội cứu hoả

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Dương Thiên Vấn đã biết, việc mình có được Thương Tiên phủ, vị tiên tôn thông minh không hiển lộ này đã biết. "Cái đó và Thương Tiên Tôn có gì quan hệ." Những lời này tương đương thừa nhận mình nhận biết Thương Tiên Tôn. Nếu không, một tiểu tử mới phi thăng không đến vạn năm, căn bản không có khả năng biết được danh hiệu Thương Tiên Tôn này.

bày tỏ yếu ớt. Nếu nói đại trận có thể duy trì mãi trăm năm trở lên, như vậy mình sẽ khiến ột ít người nào đó chú ý. Người không có tâm giết hổ, hổ có ý thương tích người. Thu mình, thu mình, có thể thu mình bao nhiêu thì thu mình bấy nhiêu.

"Không có vấn đề, ngài có thể tùy tiện làm ở trên chiến trường nào đó. Chẳng qua, ta để ý ngài vẫn là đi chiến trường thứ nhất đi. Áp lực nơi đó so với địa phương khác lớn hơn." Mạnh Đình Hiên vô tư trả lời.

"Ngươi nơi này chống đỡ được?" Dương Thiên Vấn xác nhận nói.

"Không có vấn đề, chống đỡ được." Mạnh Đình Hiên hung hăng gật đầu.

Dương Thiên Vấn không nói nhiều, trực tiếp ngồi truyền tống trận trên thuyền đi chiến trường thứ nhất cứu hỏa. Nói trắng ra là, Dương Thiên Vấn chính là đảm đương đội cứu hỏa. Chẳng qua tương đối đáng thương là, đội cứu hỏa chỉ có một mình hắn.

Phụ trách chiến trường thứ nhất vẫn là người quen, Lý Loan ma đế của ma thần Lý gia. Dương Thiên Vấn xuất hiện được hoan nghênh tương đối long trọng, phỏng chừng là Mạnh Đình Hiên bên kia sớm một bước truyền tin tức.

362. Chương 362: Thần Thú

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 6: Trận Pháp Tông Sư

Chương 362: Thần thú

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Dương Thiên Vấn cùng Lý Loan hàn huyên một trận. Đại khái hiểu biết áp lực của chiến trường thứ nhất. Bởi vì nơi này là địa phương chiến tranh khai hỏa trước hết, lúc bắt đầu có mấy trăm ức đại quân có thể sắp xếp đội thay phiên ra trận. Nhưng là đến về sau, bởi vì địa phương còn lại chiến sự không ngừng khai hỏa, không thể không chia đi địa phương khác. Năm mươi ức đại quân dựa vào dưới sự trợ giúp của chiến tranh tiên khí, thủ được chỗ hổng này, lại thêm đan sư liên minh hậu viên, coi như là không có vấn đề lớn. Nhưng pháp lực tiêu hao có đôi khi cũng không phải mấy viên đan dược có thể bù lại. Áp lực thực rất lớn. Thường xuyên có người pháp lực hao hết, bị công kích cự ly xa của hung thú đánh trúng. Đương nhiên, bởi vì phòng ngự trận pháp quan hệ cũng chưa chết, nhưng là bị thương một chút.

Tiên đế muốn chữa thương là rất dễ dàng. Chẳng qua nguyên khí khôi phục lại không phải là một ngày hai ngày có thể thu phục. Cho nên, tác dụng của Dương Thiên Vấn liền hiện ra.

Dương Thiên Vấn tự nhiên sẽ không đùn đẩy. Loại công việc kiếm công đức này cũng không phải là chuyện thường có. Từ khi biết tầm quan trọng của công đức, Dương Thiên Vấn đã sớm muốn tới đây, chỉ là bởi vì bồi Thủy Thấm Lan lại không muốn rời khỏi.

Dương Thiên Vấn sau khi ở trong miệng Lý Loan hiểu rõ tình huống, trực tiếp đi đến tiền tuyến, tung Vấn Thiên kim ấn, dễ dàng đem chỗ hổng ngăn chặn, về phần cá lọt lưới bên ngoài, tự nhiên không cần Dương Thiên Vấn đến quan tâm.

Chỉ chốc lát sau, toàn bộ hung thú bên ngoài đã bị giảo sát không còn. Nhìn thấy chỗ hổng phong ấn bị ngăn chặn, mọi người cũng không hẹn mà cùng nhẹ nhàng thở ra, đều ăn vào đan dược, ngồi xuống tại chỗ

khôi phục. Dương Thiên Vấn nhìn đông nghìn nghịt một mảng tiên đế ngồi xuống này, trong lòng cũng không biết nghĩ những gì.

"Lý Loan ma đế, tại hạ chủ trận rồi. Nếu đại trận sắp hỏng, tại hạ tất nhiên sẽ thông báo các ngươi trước tiên." Dương Thiên Vấn ngàn dặm truyền âm nói.

"Cư sĩ tự tiện." Lý Loan ma đế cũng nhẹ nhàng thở ra.

Dương Thiên Vấn sau khi tiến vào đại trận, nhìn vô số hung thú trào vào trong trận, lại bị vô tình hành hạ đến chết, cũng không biết suy nghĩ cái gì, thả ra một con rối biến thành bộ dáng của mình nhìn chằm chằm tình huống ngoài trận, mà bản thân Dương Thiên Vấn lắc mình vào tiên phủ.

"Tiểu Bạch. Có tình huống gì??" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi.

"Không có. Bọn họ vẫn là đang đi loạn khắp nơi. Phát hiện gì cũng không có." Tiểu Bạch lắc đầu nhàm chán trả lời.

"Vậy ngươi tiếp tục quan sát." Dương Thiên Vấn nói xong liền vào phòng luyện công của mình.

Lấy ra lò bát quái của mình, đùa nghịch một trận, đốt lửa lò. Suy nghĩ trong chốc lát, lấy ra linh chi bảy màu, Địa Tâm Liên Thật mấy thứ đinh cấp linh dược. Sau khi tinh luyện từng loại một phen, dựa theo Thần Thú Đan ghi lại trong đan kinh, bắt đầu vào thuốc luyện chế. Thần Thú Đan, chính là thất luyện kim đan. Nghe nói thần thú tu hành không dễ, lại có thiên nhân ngũ suy. Nói như vậy bản thể trưởng thành đến trình độ nhất định, các thần thú cũng không dám tu luyện bản thể nữa, vì lúc đó, tu luyện tiếp sẽ nghênh đón thiên nhân ngũ suy. Đương nhiên, thần thú này trong cái gọi là thiên nhân ngũ suy cùng truyền thuyết khác nhau. Nó là một cái kiếp số bản thể thần thú trưởng thành đến mức tận cùng mang. Vượt qua, tự nhiên không có việc gì, không vượt qua thì xui xẻo rồi. Thiên tâm công bằng. Thần thú có thể bản ngã song tu, có được thiên phú cường đại vượt qua loài người, có được sức chiến đấu cường đại vượt qua cảnh giới, tương tự cũng có hai loại kiếp số. Tu luyện thân người có thiên kiếp khảo nghiệm. Cái này đối với thần thú mà nói không tính cái gì, lợi hại vẫn là kiếp số bản thể thần thú.

Tác dụng của Thần Thú Đan tự nhiên là vì thiên nhân ngũ suy của thần thú mà chuẩn bị. Dùng một viên Thần Thú Đan, có thể đem thiên nhân ngũ suy chậm lại năm ngàn năm.

Cái thiên nhân ngũ suy này của thần thú cũng không phải là tiên đạo đại kiếp nạn trong truyền thuyết, mà là thần thú theo thời gian trôi qua cùng bản thể trưởng thành, một loại hiện tượng lão hỏa của bản thân. Giống một ít tộc trưởng bộ tộc thần thú nào đó, bình thường nhìn qua đều là bộ dáng người già, thật ra chính là bởi vì cái thiên nhân ngũ suy này làm phức tạp. Thần thú lão hóa mặc dù ở một ít phương diện nào đó càng cường đại hơn, nhưng đồng thời ở một ít phương diện nào đó phải yếu đi một ít.

Ví dụ như nói thần thú lớn tuổi ở trên thân thể khẳng định yếu hơn thần thú trưởng thành. Cho nên tác dụng của Thần Thú Đan tuyệt đối diệu dụng vô cùng. Trên thế giới này chính là thuộc về phạm trù thần đan.

Thần Thú Đan ở thời kì thái cổ, chính là linh đan người đại thần thông nuôi nấng tọa ky. Như vậy sức chiến đấu của tọa ky sẽ không giảm xuống.

Dương Thiên Vấn lo lắng Tiểu Bạch chuyên tu bản thể, tiến hóa quá nhanh, cũng sẽ nghênh đón thiên nhân ngũ suy. Dương Thiên Vấn cũng không muốn Tiểu Bạch hảo hảo một tiểu quỷ đáng yêu biến thành lão thiếu niên tuổi già sức yếu.

Hơn nữa Thần Thú Đan, một viên có thể tăng ngàn năm đạo hạnh của thần thú. Thuốc bổ cố bản bồi nguyên!

Bảy bảy bốn mươi chín ngày, linh đan ra lò. Một lò vậy mà có nhiều tới bốn trăm viên. Cái này ngược lại rất có lời. Dù sao mấy thứ linh dược trân quý trong la bàn đều là bảo bối cổ thể tuần hoàn tái sinh. Chỉ là cần thời gian dài một chút.

Dương Thiên Vấn đem bốn trăm viên Thần Thú Đan chia làm hai mươi bình đựng xong, đi ra khỏi phòng tới lương đình, tiếp đón Tiểu Bạch nói: "Tiểu Bạch, có thứ tốt cho ngươi. Muốn hay không?".

“Lão đại, ngươi tới vừa lúc. Nhanh lại đây nhìn một cái.” Tiểu Bạch cả kinh kêu lên, trong giọng nói có chứa một chút vẻ kích động.

Thân hình Dương Thiên Vấn chợt lóe đã xuất hiện ở phía sau Tiểu Bạch, nhìn chăm chú lên. Nội dung trên hình ảnh thật đúng là phấn khích.

Vô số hung thú điên cuồng trào về phía một cái kén lớn vầng sáng bao phủ nào đó. Dương Thiên Vấn từng thấy trạng thái tiến hóa của Tiểu Bạch, tựa như cùng cái này rất giống.

Từ trong hình ảnh thị giác nhìn qua, tự nhiên nhìn không ra bên trong là thứ gì. Nhưng chọc cho vô số hung thú tranh nhau cướp đoạt, khẳng định không phải vật phàm.

Dương Thiên Vấn không rõ nguyên do hỏi: “Tiểu Bạch, đây là thứ bọn họ muốn tìm?”.

“Có thể chứ? Lão đại ngươi biết đây là cái gì không?” Tiểu Bạch có chút kích động hỏi.

“Nói nhảm. Ta biết ta còn hỏi ngươi sao?” Dương Thiên Vấn bất đắc dĩ trả lời.

“Đây, đây là dấu hiệu hung thú tiến hóa. Thiên tâm nhân từ, cho bất cứ một loại sinh linh nào cơ hội hướng đạo tu hành. Hung thú cũng tương tự có thể. Chẳng qua vô số năm qua, từ vũ trụ sơ khai đến hiện tại, trong tộc đàn hung thú, cũng chỉ có mấy vị hung thú mới có thể sinh ra tiến hóa, tiến tới có được linh trí. Hung thú tộc tàn nhẫn hiếu sát, bản tính hung tàn, nhưng sau khi tiến hóa lại là giống như trẻ mới sinh. Dưới tình huống bình thường, mặc dù có hung thú tiến hóa thành công cũng sẽ ở sau khi tiến hóa hoàn thành, chết ở trong miệng vô số hung thú. Cho nên vô số năm qua, vẫn là ít có ví dụ hung thú tiến hóa trưởng thành. Thật sự là sinh linh thật đáng buồn.” Tiểu Bạch lắc lắc đầu thở dài nói.

“Sau đó thì sao?” Dương Thiên Vấn biết Tiểu Bạch khẳng định còn có lời muốn nói.

“Hung thú tiến hóa, đã như phá kén thành bướm, trở thành một loại sinh linh mới sinh khác. Bọn nó sau khi lớn lên có được tiềm lực thế nào, ai cũng không biết. Truyền thuyết chúng nó có được thiên phú cường hãn không dưới siêu thần thú, hơn nữa cùng siêu thần thú giống nhau không chịu ảnh hưởng của thiên nhân ngũ suy.” Tiểu Bạch chỉ vào đầu của mình nói: “Trong truyền thừa trí nhớ của ta ghi lại thật sự rõ ràng. Nếu ta đoán không sai, gia hỏa may mắn này hẳn chính là nuốt ăn thần hạch, nhưng không bị lực lượng của thần hạch cắn trả. Ngược lại bởi vì một chút ngoài ý muốn nào đó, đánh bậy đánh bạ tiêu hóa nó, sau đó tiến vào trong loại trạng thái này. Nếu là như thế, như vậy giá trị của nó tuyệt đối không dưới một kiện siêu cấp thần khí.”.

“Nó còn bao lâu tiến hóa hoàn thành?” Dương Thiên Vấn nghe hiểu ý tứ của Tiểu Bạch. Hung thú tất nhiên tàn nhẫn hiếu sát, bản tính hung tàn. Nhưng là vật cực tất phản. Sau loại siêu tiến hóa này hung thú đã có như một loại sinh linh mới sinh khác, thuần khiết giống như giấy trắng, viết như thế nào đều là tùy ý mình đến thao tác. Có được nó, sau đó tẩy não cho nó, hoàn toàn tẩy não. Loại công tác này có thể đem Đinh Ẩn kêu đến, chậm rãi tẩy não cho nó, để cho nó từ lúc còn nhỏ nhỏ đi đã dạy dỗ ý thức nguyện trung thành mình. Sau đó lấy thiên phú có thể so với siêu thần thú kia của nó, lại thêm đã thần hạch luyện hóa vào cơ thể. Cái này quả thực chính hiệ 5

lãng phí sức người sức của. Hơn nữa, dựa theo Dương Thiên Vấn đoán, nửa khối khác của Trân Lung Kỳ Bàn hẳn là chỉ có tồn tại ở trong Vẫn Thần tinh vực. Nhưng Vẫn Thần tinh vực lớn đến không có biên giới, muốn ở trong đó tìm ra nửa khối bàn cờ. Căn bản là nằm mơ. Không, nằm mơ cũng không thể!

Đinh Ẩn hạ cái tử mệnh lệnh này. Toàn bộ Thiên Võng đều đang yên lặng tra tìm. Đặc biệt nhân viên tổng bộ, triệu tập hơn phân nửa nhân thủ, giở lượng lớn tư liệu tình báo trong cơ sở dữ liệu.

Dương Thiên Vấn cũng biết, thật muốn tra cũng không phải một ngày hai ngày có thể làm được. Từ từ sẽ đến đi. Dù sao đã có tin tức, chung quy so với trước kia tin tức gì cũng không có tốt hơn nhiều nhỉ? Dương Thiên Vấn may mắn, may mắn mình là nhân tài công nghệ cao, biết tầm quan trọng của tin tức tình báo. Không tiếc hạ vốn gốc tạo ra Thiên Võng. Bằng không, chỉ sợ đến lúc phi thăng thần giới, cũng không thể có tin tức về nửa khối khác của bàn cờ nữa.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Hai năm thời gian nhoáng lên một cái mà qua. Hai năm qua, Đinh Ẩn nhìn chằm chằm vào hình ảnh giám thị. Ở Hung Thú tinh vực đám người kia hai năm qua một chút thu hoạch cũng không có, làm cho Dương Thiên Vấn muốn cướp cũng không cướp được.

Mặt khác, Dương Thiên Vấn đã cùng đại quân bên ngoài dần dần tụ tập nói rổ tình huống, mình bên này còn có thể thủ một năm, để cho bọn họ nghỉ ngơi một chút. Mẹ, không nhìn thấy trong đại trận cái kén ánh sáng kia ở dưới năng lượng khổng lồ chuyển vận như thế, vẫn là chưa tiến hóa ra sao? Lúc này, có thể nhường cái nguồn cung ứng năng lượng này sao?

Không sai. Ở trong mắt mọi người, chỗ hổng phong ấn khủng bố hung thú giống như nước lũ, ở trong mắt Dương Thiên Vấn chính là nguồn cung ứng lượng lớn năng lượng. Không chỉ có Tiểu Bạch ở trong đại trận ăn quà vặt no căng bụng, khí linh của trận ấn cũng được tiến bộ rất lớn. Đương nhiên đại bộ phận năng lượng đều bị kén ánh sáng đi.

Cái này không quan trọng. Dù sao là mua bán không có vốn, ôm cây đợi thỏ mà thôi.

Ba tháng sau. Dương Thiên Vấn hiện tại là nhàn rỗi, đùa nghịch hai kiện hộ oản. Hai kiện hộ oản này là thuộc về hàng ngũ cực phẩm tiên khí. Chẳng qua lại là không có một chút khí tức, giống như hộ oản dùng trang sức bình thường. Hơn nữa chất liệu của chúng nó cẩn thận nhìn lên, nhiều lắm có thể đạt tới bát phẩm tiên khí hàng ngũ. Đây là bởi vì cao cấp tài liệu trên đầu Dương Thiên Vấn không nhiều nữa, hơn nữa cũng không cần thiết lãng phí tại trên mặt này. Nhưng mà phối hợp nó công hiệu cường đại của chúng, đủ để đứng hàng ngũ cực phẩm tiên khí, đây là hiệu quả cực đoan mang đến.

"Lão đại. Mau mau mau. Nó giống như sắp ra rồi." Tiểu Bạch từ sau khi cùng Đinh Ẩn thay đổi vị trí liền chạy đến trong Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, đại sát cắn nuốt hung thú tu luyện. Đây là thiên phú của Tiểu Bạch, bất cứ thứ gì cũng có thể nuốt.

Dương Thiên Vấn nghe được cái tin tức này, tự nhiên biết Tiểu Bạch nói là hung thú thể tiến hóa kia, nhanh chóng rời tiên phủ, nháy mắt xuất hiện ở trên kén ánh sáng.

"Lão đại. Nếu có thể khống chế tốt nó, như vậy chúng ta ở tiên giới trên cơ bản đã có thể đi ngang. Hơn nữa về sau đi thần giới, nó cũng là một cái trợ lực cường đại." Tiểu Bạch giải thích.

"Ừm, hiểu." Dương Thiên Vấn cũng rất kích động, đem Đinh Ẩn gọi tới. Phải biết rằng dưới đây chính là một con hung thú nuốt ăn thần hạch, tiến hóa ngoài ý muốn. Trước không nói chuyện vấn đề tỉ lệ, những hung thú này vốn chính là quái thú ở đỉnh phong tam giới, thực lực cường đại, thiên phú càng cường đại. Chúng nó sau khi tiến hóa, thì tuyệt đối không cho phép chứa ở tiên giới không gian hạ giới như vậy. Đó là phải phi thăng thần giới. Nói cách khác, kén ánh sáng này tiến hóa ra, rất có thể chính là một con thần thú.

Thần thú cường đại bao nhiêu, cái này không cần thuyết minh nhiều nữa. Nhưng mà, hung thú loại sinh linh này, chủ yếu tiến hóa là linh trí, có được linh trí giống như trẻ con mới sinh. Lúc này, nó liền giống như là một tờ giấy trắng, không có bất cứ khái niệm gì. Dương Thiên Vấn phải làm chính là dạy dỗ nó, đem nó dạy dỗ thành một binh khí trí năng, đả thủ cường đại, trở thành một mũi mâu trong tay Dương Thiên Vấn. Đầu mâu chỉ, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi.

Dạy dỗ một con thần thú. Hắc hắc hắc…. Chuyện này ở trong lịch sử toàn bộ lục giới cũng thể xảy ra. Quả thực chính là hành động sáng thế xưa nay chưa từng có. Tuyệt đối dạy dỗ chung cực!!

Kén ánh sáng bùng phát hào quang. Dương Thiên Vấn vừa thấy liền biết đây là dấu hiệu tiến hóa sắp hoàn thành. nguồn (.)

Hào quang vạn trượng giằng co mười ngày. Mười ngày này, hầu như toàn bộ máu thịt tinh hồn của hung thú hóa thành năng lượng đều bị rót đến trong đó. "Oành!!" Nổ tung mãnh liệt. Chẳng qua không có các loại mây nấm xuất hiện, nhưng mà năng lượng vụ nổ này tựa như cũng không kém đến đâu.

Một trận đồng thổi qua, tất cả khôi phục bình thường. Một đại hán thân hai thước ba, bốn đứng ở trên, tò mò đánh giá bốn phía. Trong mắt lộ ra ngây thơ cùng thuần khiết chỉ có trẻ con mới có.

Trên thân nó phát ra khí thế cường đại càng là đem Dương Thiên Vấn cùng Đinh Ẩn áp chế không thở nổi.

Chỉ Tiểu Bạch không chịu chút ảnh hưởng.

Dương Thiên Vấn cũng còn miễn cường duy trì được, nhưng Đinh Ẩn đã không được nữa. Không có cách nào, Dương Thiên Vấn đành phải đem hắn thu vào tiên phủ.

Thật cường đại!! Chỉ riêng khí thế đã đem mình áp chế được rồi. Đây là lực lượng của thần sao?

Dương Thiên Vấn hướng Tiểu Bạch đưa một cái ánh mắt.

Nơi này chỉ có Tiểu Bạch có thể tùy ý hoạt động. Tiểu Bạch gật gật đầu, tung người bay xuống.

"Này, to xác." Tiểu Bạch cố ý lấy ra một cái chân gà nướng. Cái này là mấy ngày hôm trước, Dương Thiên Vấn tự mình động thủ làm ra. Tiểu Bạch muốn đặt từ từ ăn liền để trong không gian của mình. Giống Tiểu Bạch thần thú như vậy đều tồn tại không gian tư nhân của mình. Bên trong tất cả là dừng lại, không thể đặt vật còn sống.

Đại hán kia rõ ràng nghe thấy được mùi, chớp mắt nhìn Tiểu Bạch, miệng có chút lắp bắp nói: "Cái này… ta… ta muốn… muốn." Nói xong liền đưa tay đi bắt.

Tiểu Bạch cũng không trốn, đem chân gà đưa qua, khóe miệng hơi hơi cong lên.

Đại hán bắt lấy chân gà, cả thịt lẫn xương cùng nhau gặm nát nuốt xuống, "Ừm. Ngon… ăn ngon. Ta… ta thích. Ta cũng thích ngươi." Nói xong, đầu lười đã thích ứng, nói chuyện phun từ cũng lưu loát hơn.

Dương Thiên Vấn thầm nghĩ, may mà không cần một lần nữa dạy hắn nói chuyện. Bằng không càng thêm lãng phí biểu tình.

"Còn không?" Đại hán liếm môi hỏi.

Tiểu Bạch lập tức lại lấy ra một cái đưa qua, nói: "Đem khí thế trên người ngươi thu hồi lại. Hiểu không?".

Đại hán nghe xong, khí thế cường đại kia lập tức biến mất không còn. Dương Thiên Vấn cũng đến thở dốc. Vừa rồi bởi vì nguyên nhân khí thế, Dương Thiên Vấn cũng không dám tới quá gần đại hán.

Dương Thiên Vấn bay xuống. Tiểu Bạch nhanh chóng giới thiệu: "To xác. Đây là lão đại của ta. Hắn chính là một người tốt đó. Tên là Dương Thiên Vấn.".

"Tên? Đúng rồi. Ta còn chưa có tên." Đại hán tựa như là ở trong đầu óc tìm kiếm hàm nghĩa của tên nói.

"Không sao. Cứ bảo lão đại của ta lấy cho ngươi một cái tên đi?" Tiểu Bạch mỉm cười hỏi.

Dương Thiên Vấn vốn còn cho rằng thật sự là chỉ có trí lực của trẻ con. Còn hẳn lên. Rất nhiều mặt liên quan con người cũng không cần dạy từ đầu. Ừm, hẳn là hiệu quả của luyện hóa thần hạch nhỉ?

"Tốt. Tốt. Dương Thiên Vấn lão đại. Ngươi lấy cho ta một cái đi." Đại hán cao hứng nói.

"Được rồi. Ngươi về sau cứ theo ta họ Dương đi? Liền tên Dương Vệ nhé?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng trả lời. Vệ, lấy ý tứ thủ vệ, bảo vệ.

"Dương Vệ? Ta thích. Ta có tên rồi." Đại hán. Ồ, hiện tại tên là Dương Vệ cao hứng đáp. Cao hứng tới vung tay múa chân, gió mạnh chung quanh nổi lên bốn phía. Toàn bộ không gian đều đang mơ hồ run rẩy, lực lượng mạnh mẽ biểu lộ không bỏ sót. May mắn chưa thương tổn đến Dương Thiên Vấn cùng Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch nhanh chóng gọi lại Dương Vệ, để hắn điên tiếp nữa, cái đại trận này liền hỏng mất.

Nơi này cũng không phải là chỗ nói chuyện. Dương Thiên Vấn đem Dương Vệ mang vào tiên phủ.

"Nơi này về sau chính là nhà ngươi. Thế nào? Thích không?" Tiểu Bạch vui mừng hỏi.

"Nhà? Nhà là ý tứ gì? Chẳng qua nơi này thật đẹp. Ta thích." Dương Vệ lớn tiếng, bộ dáng lại tỏ ra phi thường đáng yêu, làm cho người ta thấy thế nào xem như thế nào không được tự nhiên.

Dương Thiên Vấn lấy ra hai cái hộ oản, đưa qua nói: "Mang. Nhỏ lên máu của ngươi, đem nó nhận chủ. Đây là lễ vật ta tặng cho ngươi.".

Dương Vệ tự nhiên chưa từng thấy đồ vật như vậy. Hơn nữa đến bây giờ, hắn vẫn là trần truồng. Tiền vốn phía dưới có thể cho những oán phụ đói khát kia lâm vào điên cuồng.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, lấy ra vài món chiến giáp bảo hắn cùng nhau nhận chủ, mặc vào người.

Dương Vệ ăn mặc một chút. Sau khi mang theo hai cái hộ oản, khí tức toàn thân hoàn toàn bị che chắn hết. Từ một điểm này có thể thấy được đồ vật ra từ tay Dương Thiên Vấn tuyệt đối là tinh phẩm. Dương Vệ sau khi ăn mặc, tuy khí tức không hiện, nhưng mà bộ dáng uy vũ bất phàm, giống một chiến sĩ, hơn nữa là chiến sĩ mạnh nhất.

Cứ như vậy, Dương Vệ đã bị Dương Thiên Vấn dỗ lẫn cả lừa, dùng kiểu cảm tình cấp chụp lấy. Tỉ mỉ chu đáo quan tâm hắn, giống như một đại ca ca quan tâm hắn, cung cấp cho hắn lượng lớn thức ăn ngon rượu ngon. Dương Vệ cũng dần dần tỏ ra càng thêm linh hoạt rồi, mà không giống lúc mới bắt đầu, động tác có chút không được tự nhiên.

Qua mấy tháng, Dương Thiên Vấn gọi Dương Vệ tới nói: "Ta đã tìm một sư phụ cho ngươi. Hắn về sau sẽ dạy ngươi rất nhiều rất nhiều thứ. Ngươi cần phải học nghiêm túc, không nên cô phụ ta kỳ vọng. Hiểu chưa?".

"Đại ca yên tâm. Ta sẽ cố gắng học tập." Dương Vệ hiện tại sống rất vui vẻ. Mỗi ngày ăn ngon, uống ngon, còn có Tiểu Bạch cùng nhau chơi với hắn, càng có Dương Thiên Vấn quan tâm cùng chiếu cố. Cùng Tiểu Bạch giống nhau, đem Dương Thiên Vấn trở thành lão đại của mình, xưng hô cũng biến thành "đại ca".

Dương Thiên Vấn đem Đinh Ẩn gọi tới. Sau khi giới thiệu một phen, Dương Vệ liền được Đinh Ẩn dẫn theo đi xuống, bắt đầu chính thức dạy dỗ. Dạy dỗ một vị thần, Đinh Ẩn là vô cùng kích động cùng hưng phấn, đặt xuống toàn bộ công việc, toàn thân tâm đầu nhập trong cái sự nghiệp vĩ đại này.

366. Chương 366: Hậu Kì Chiến Tranh

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 6: Trận Pháp Tông Sư

Chương 366: Hậu kì chiến tranh

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Dương Vệ giao cho Đinh Ẩn đi phụ trách dạy. So với nhận đồ đệ, Đinh Ẩn tuyệt đối so với Dương Thiên Vấn tốt hơn nhiều. Không đề cập tới Đinh Ẩn tiến hành giáo dục kiểu tẩy não Dương Vệ như thế nào.

Dương Thiên Vấn đem chiến trường thứ nhất một lần nữa nhường ra, lấy cớ bế quan tu hành lại biến mất. Thật ra, Dương Thiên Vấn là tránh ở trong tiên phủ, tham tu Tử Tiêu Thần Lôi cùng với tìm hiểu các loại pháp tắc trong cơ thể.

Pháp tắc đồ chơi này, cũng thật không phải càng nhiều thì càng tốt. Cái gọi là ở tinh không ở nhiều. Cho dù Dương Thiên Vấn có được toàn bộ pháp tắc, hắn cũng vẫn như cũ mạnh không đến đâu. Cho nên, các loại pháp tắc đều xâm nhập tìm hiểu.

Dương Thiên Vấn tinh nhất sớm nhất ngưng kết một viên lôi chi pháp tắc kim đan. Ngộ lôi chi pháp tắc áo nghĩa 5%. Mà vài loại pháp tắc còn lại đều ở 3%. Mới nhất ngưng kết hỏa pháp tắc kim đan ngay cả 3% cũng không đến.

Rộng mà không thuần, tạp mà không tinh. Đây là chỗ vấn đề nghiêm trọng nhất giai đoạn hiện tại của Dương Thiên Vấn. Nhưng không có cách nào. Vì Ngũ sắc Thần Quang. Dương Thiên Vấn phải tinh tu ngũ hành pháp tắc.

Chẳng qua, lôi chi pháp tắc áo nghĩa trái lại có thể xâm nhập tham tu. Phân tâm nhị dùng, đây là khống tâm thuật Dương Thiên Vấn trước đó không lâu mới học hiểu. Thật ra nói trắng ra là, cũng chính là kỹ xảo tay trái vẽ vuông, tay phải vẽ tròn, khi phân thần khống chế con rối ngẫu nhiên ngộ ra. Đối với người khác mà nói, cũng không có tác dụng gì lớn, nhưng đối với Dương Thiên Vấn mà nói quả thực là quá hữu dụng. Một bên tìm hiểu lôi chi pháp tắc, một bên tìm hiểu hỏa pháp tắc đem tách ra.

Chẳng qua đáng tiếc, trước mắt tới nay, Dương Thiên Vấn cũng chỉ có thể duy trì phân tâm nhị dùng.

Vận mệnh la bàn tồn tại, bản thân chính là một cái "bàn tay vàng" siêu cấp. Mặc dù không tính mỗi cấp một cái nguyện vọng của nó, nó cũng tương tự là bảo vật mỗi một người tu hành tha thiết ước mơ. Vì sao? Bởi vì trên nó mang theo thần phù. Tất cả đều là hình chiếu của pháp tắc hoặc là quy tắc nào đó. Trừ trực tiếp sử dụng, tác dụng lớn nhất của chúng nó không gì hơn phụ trợ tìm hiểu pháp tắc đối ứng. truyện copy từ

Hiệu suất. Có chúng nó tồn tại, hiệu suất của Dương Thiên Vấn so với tốc độ thần minh thượng giới tìm hiểu pháp tắc còn nhanh hơn gấp đôi. Phân tâm nhị dùng chính là gấp hai. Đương nhiên, đây là chỉ tìm hiểu dưới tình huống bình thường.

Dương Thiên Vấn thật không dễ dàng mới có thời gian có nhàn tâm yên tĩnh tìm hiểu pháp tắc. Nhưng cái thời gian này chẳng qua ngắn ngùn hai mươi năm đã bị Tiểu Bạch đánh thức.

"Lão đại. Nên làm việc rồi." Tiểu Bạch đem Dương Thiên Vấn đánh thức nói.

"Nhanh như vậy?" Dương Thiên Vấn hiểu ý tứ Tiểu Bạch. Đây là ngày đó trước khi bế quan đặc biệt nhắc nhở Tiểu Bạch, hai mươi năm đổi ban một lần này. Là Dương Thiên Vấn chính miệng đáp ứng.

Dương Thiên Vấn tuy khó chịu, nhưng mà nam nhân vẫn là hết lòng tuân thủ hứa hẹn, chỉ đành chép miệng ra khỏi tiên phủ. Thầm nghĩ: "Trước kia lúc đi học, ghét nhất chính là một giấc không thể ngủ được tự nhiên tỉnh. Hiện tại, biến thành không thể nhập định tự nhiên tỉnh.".

vẫn là chiến trường thứ nhất. Dương Thiên Vấn lười đổi vị trí. Bên này gần nhất, cùng thủ lĩnh dẫn quân giao tiếp một chút, hàn huyên trong chốc lát. Đem Vấn Thiên kim ấn ném một cái. OK. Xong việc. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Thật ra, kết quả trận chiến tranh toàn diện này đã định sẵn rồi. So thực lực liên quân lục giới cũng không so với bọn hung thú yếu hơn, thậm chí còn mạnh hơn. Bởi vì trước mắt tới nay, còn chưa nghe nói một cao thủ cấp bậc tiên tôn tự mình động thủ. So sánh phương diện trí tuệ, trang bị, trận hình, hậu cần vân vân liên quân lục giới chiếm ưu thế tuyệt đối. Có thể cũng chính là ở trên số lượng, hung thú chiếm ưu thế tuyệt

đối, nhưng cái ưu thế này cũng bởi vì duyên cớ liên quân lục giới gác chặt chỗ hổng phong ấn mà không thể thể hiện ra.

Cho nên, vô luận như thế nào, kết quả trận chiến tranh này đã định sẵn. Hiện tại Dương Thiên Vấn tồn tại, chẳng qua là dệt hoa trên gấm, mà phi lúc mới bắt đầu đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Mục tiêu của Dương Thiên Vấn cũng chỉ là kiếm chút công đức. Trăm năm đại chiến, ở thời gian đầu chiến tranh đánh vất vả một ít. Nhưng đến thời kì cuối, liên quân lục giới đã chiếm thượng phong tuyệt đối. Dương Thiên Vấn nghỉ ngơi mỗi hai mươi năm xuất hiện một lần. Trước trước sau sau, đây là lần thứ 4 Dương Thiên Vấn xuất hiện. Nói cách khác, đây có thể là một lần chặn cửa cuối cùng của Dương Thiên Vấn. Có thể đợi không đến lần ra mặt tiếp theo, cái đại chiến trăm năm này sẽ chấm dứt. Không gian thông đạo Hung Thú tinh vực đi thông bên ngoài cũng sẽ khép lại.

"Thế nào rồi?" Dương Thiên Vấn tu luyện nấy chục năm qua, thu hoạch vấn là có. Hỏa pháp tắc tách ra, có thể chuẩn bị tìm hiểu đệ bát chuyển pháp tắc. Lôi chi pháp tắc áo nghĩa đạt tới 4%, còn kém 4% liền có thể trở thành lôi hệ linh thần.

"Còn có thể thế nào? Bọn họ thật sự là đủ suy. Ở bên trong chuyển động gần trăm năm đến bây giờ mới thôi, vẫn là không có thu hoạch." Tiểu Bạch thực không còn gì để nói cảm thán nói.

"Ai. Còn cho rằng bọn họ còn có thể tìm chút thứ tốt gì đi ra." Dương Thiên Vấn cũng cảm giác có chút đáng tiếc.

"Lão đại, chúng ta nên diệt khẩu hay không?" Tiểu Bạch hung tợn hỏi.

"Diệt sạch sẽ sao?" Dương Thiên Vấn chính là lo lắng việc này. Còn có, nếu bọn họ có thể mang theo máy giám thị đi gặp chủ phía sau màn của bọn họ, vậy thì càng hoàn mỹ.

"Bọn họ không phải muốn tập hợp sao? Hẳn là không có vấn đề."

Tiểu Bạch suy nghĩ trong chốc lát nói. "Chúng ta tự nhiên không có khả năng đem bọn họ giết sạch ở trong Hung Thú tinh vực. Độ khó không nhỏ. Lão đại, ngươi có thể cam đoan bọn họ sau khi đi ra sẽ không đổi thân trang phục không?".

"Ừm…" Dương Thiên Vấn trầm ngâm. Lời của Tiểu Bạch, Dương Thiên Vấn hiểu. Cái quần áo này vừa đổi, tự nhiên trên quần áo dính "máy giám thị" cũng sẽ vô dụng. Không có khả năng tra ra chủ tử phía sau màn bọn họ, đã như vậy, ngược lại không bằng nhổ cỏ tận gốc.

"Được. Diệt khẩu! Đã là muốn diệt khẩu, tự nhiên không thể để cho bọn họ đi ra. Thừa dịp phong ấn cường đại trong Hung Thú tinh vực hoàn toàn ngăn cách tình huống ngoại giới, đem bọn họ tiêu diệt ở bên trong, tự nhiên không có ai hoài nghi đến trên đầu chúng ta. Ngươi không nên quên, ở trong nhận biết của bọn họ, ta đã bị xử lý.".

Dương Thiên Vấn nhìn đôi bàn tay kia của Dương Vệ so với mình lớn gấp ba, không khỏi sửng sốt một chút. So sánh mà nói, bút bình thường với Dương Vệ mà nói, thật đúng là cùng cây tăm không khác bao nhiêu.

Dương Thiên Vấn lấy ra bàn cờ, chỉ vào người áo đen trong hình ảnh nói: "Nhiệm vụ của ngươi chính là trong chốc lát theo hắn." Dương Thiên Vấn tung một quân cờ, triệu ra một con rối tiếp tục nói: "Thông qua không gian thông đạo đem những người áo đen này xử lý. Phân thần của ta sẽ theo ngươi cùng đi.".

"Hắc hắc. Thì ra là cái khảo nghiệm này. Đại ca thật sự là hiểu lòng ta. Yên tâm, ta nhất định sẽ đem bọn họ tất cả đều xử lý. Tuyệt đối không có một người sống." Dương Vệ hưng phấn giống đứa bé kêu lên, hai tay siết nắm đấm, khoa tay múa chân. Rất khó tưởng tượng gia hỏa này hưng phấn như vậy là vỉ trong chốc lát sắp ra ngoài giết người.

Dương Thiên Vấn ngắm Đinh Ẩn một cái, thầm nghĩ: "Xem ra đem những người kia giao cho Đinh Ẩn dạy, trái lại thật sự là làm quá đúng rồi. Cũng không biết lão gia hỏa này là dạy dỗ như thế nào.".

"Đinh Ẩn. Trong chốc lát bổn tọa tự mình mở ra Dẫn Nguyệt Chi Môn đưa ngươi trở về. Nhớ, giúp bổn tọa điều tra nửa khối khác của bàn cờ ở đâu." Dương Thiên Vấn vẫn để ý tin tức của nửa khối khác bàn cờ. Nhưng mấy chục năm qua, lại là không có tin tức đến tiếp sau truyền đến. xem tại

Đinh Ẩn lập tức đáp ứng: "Chủ thượng yên tâm. Thuộc hạ tất nhiên không phụ chủ thượng kỳ vọng cao.".

"Rất tốt." Dương Thiên Vấn gật đầu, sau đó quay đầu nói với Dương Vệ: "Dương Vệ, ngươi cũng vất vả rồi. Đi chơi với Tiểu Bạch đi. Chỗ Tiểu Bạch có thể có không ít đồ ăn ngon.".

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn Dương Thiên Vấn một cái, biết đồ ăn ngon trong không gian của mình phải chia phân cho Dương Vệ một nửa. Nhảy xuống bả vai của Dương Thiên Vấn, cong móng vuốt nhỏ ngoắc một cái, ý bảo Dương Vệ đi theo.

Dương Vệ lập tức đầy mặt tươi cười, liếm môi cùng Tiểu Bạch rời khỏi.

Dương Thiên Vấn lúc này mới mở miệng hỏi: "Ngươi biết Tà Vụ hay không?".

"Nghe nói qua, nhưng là không có tin tức xác thực của bọn họ. Chẳng qua có thể thông qua nhân thủ của Ma Nguyệt tra một chút. Tà Vụ là một cái tổ chức so với Ma Nguyệt còn thần bí hơn. Chẳng qua cái tổ chức này trái lại rất ít xuất hiện, cũng không rõ ràng mục đích của tổ chức này ở đâu." Đinh Ẩn cung kính trả lời.

Dương Thiên Vấn không trách tội, bởi vì Thiên Võng căn cơ quá nhỏ bé. Những thế lực tổ chức này ở tam giới cắm rễ không biết bao lâu, căn bản không phải Thiên Võng mới sinh có thể hoàn toàn biết rõ.

"Không cần để ý. Chỉ cần không liên quan chuyện chúng ta, bọn họ muốn làm cái gì thì làm cái đó. Ngươi sau khi trở về, đem trọng điểm đặt ở trên nửa khối khác của bàn cờ." Dương Thiên Vấn lại một lần nữa nhắc lại, nói xong mở ra Dẫn Nguyệt Chi Môn.

Đinh Ẩn lĩnh mệnh, đến gần Dẫn Nguyệt Chi Môn truyền tống về đại bản doanh Ma giới.

Dương Thiên Vấn ngồi trong chốc lát tính toán khi nào động thủ, cùng với tự hỏi chuyện khác.

Qua ba tháng, rốt cuộc đã xác nhận trong Hung Thú tinh vực mục tiêu một đám người áo đen kia tụ tập quả nhiên là cái cửa thông đạo bọn hắn tiến vào kia.

Dương Thiên Vấn cũng đánh giá, trên thời gian cũng kém không nhiều nữa, vì thế phân thần khống chế con rối, dẫn Dương Vệ vào thông đạo. Chỗ hổng phong ấn chiến trường thứ hai là Dương Thiên Vấn dùng Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận bao phủ. Cái này gọi là trông coi tự đạo.

Không sợ hãi không nguy hiểm thông qua thông đạo, Dương Thiên Vấn phân phó: "Chốc lát chờ bọn hắn đến rồi, liền giao cho ngươi.".

Tiểu Bạch ngốc ở trong tiên phủ, nhìn hình ảnh trên bàn cờ hỏi: "Lão đại, vì sao không để cho bọn họ chui đầu vô lưới?".

"Ha ha. Ngươi coi thường bọn hắn là ngốc sao? Hiện tại cửa thông đạo đã chặn cứng rồi. Ta là tuyệt đối sẽ không để cho bọn hắn đi ra ngoài. Bọn họ nhìn thấy cửa thông đạo bị chặn cứng, khẳng định sẽ lui về,

từ lối ra khác chạy trốn, ngược lại không bằng ta chủ động ra trận." Dương Thiên Vấn cười cười, phân tâm nhị dùng trả lời.

Dương Thiên Vấn phân thần khống chế con rối ở trên hư không bày ra một cái trận pháp nhỏ, nấp ở trong đó ôm cây đợi thỏ.

Hai tháng trôi qua, rốt cuộc đã đợi được. Tổng cộng là mười tám người, so với nhân viên dự tính còn hơn hai người. Hẳn là hai người lúc trước cùng Phương Cuồng một đội chạy thoát.

Dương Thiên Vấn truyền âm hỏi: "Dương Vệ, bọn họ đến rồi. Ngươi không thể để cho bọn họ chạy. Chạy một người coi như không hợp cách." Dương Thiên Vấn không dám ở nơi này bày ra trận pháp quá lợi hại, bởi vì sợ hãi ảnh hưởng đến tính ổn định của không gian thông đạo.

Hơn phân nửa trận pháp đều là cùng không gian có liên hệ.

Dương Vệ gật gật đầu, mắt nhìn chằm chằm mười mấy người tụ tập bay tới.

"Thủ lĩnh." Người áo đen tụ tập tới xưng hô nói.

"Ừm. Người còn lại có hồi âm hay không?" Người áo đen thủ lĩnh xác nhận nói.

"Không có. Chỉ còn lại có chúng ta.".

"Động thủ!" Dương Thiên Vấn khẽ hô nói.

Thân hình Dương Vệ đột nhiên từ trước người Dương Thiên Vấn biến mất.

Một quyền. Một quyền nhẹ nhàng đánh ra, mục tiêu chính là gã thủ lĩnh kia.

Quyền áp cường lực đem tất cả mọi người ở đây chấn trụ. Chỉ nghe Dương Vệ lớn tiếng nói: "Bắn người bắn ngựa trước, bắt giặc bắt vương trước. Đây là tiên sinh dạy. Ngươi là thủ lĩnh, cho nên ngươi chết trước cho ta!" Quyền kình phun một cái!

Người áo đen thủ lĩnh căn bản ngay cả phản ứng cũng không có. Không, hắn muốn phản ứng, nhưng căn bản không thể phản ứng. Giống như có một loại lực lượng vô hình nói không nên lời đem cả người hắn trói buộc.

Dùng hết toàn lực cũng chỉ có thể lộ ra một cái khuôn mặt hoảng sợ, sau đó cả người giống như một khối thủy tinh vỡ vụn từng mảnh.

"Còn có các ngươi. Ta cũng'không muốn bị tiên sinh phạt chép sách kinh. Cho nên các ngươi một người đừng nghĩ chạy." Trên mặt Dương Vệ lộ ra một nụ cười tà dị dữ tợn hưng phấn, nhưng trong mắt lại là lộ ra một cỗ hồn nhiên nói không nên lời, làm cho người ta thấy thế nào quái dị như thế đó cùng làm cho người ta sợ.

Mười bảy người, cái phản ứng thứ nhất chính là chạy, hơn nữa động tác so với tư tưởng còn nhanh hơn. Nhưng bọn họ ở trong phút chốc xoay người lại phát hiện thân thể mình giống như không nghe sai khiến.

Một cỗ lực lượng từ trên người thủ lĩnh áo đen vỡ vụn từng mảnh truyền ra. Bọn họ có thể rõ ràng cảm giác được cỗ lực lượng này tồn tại. Nó "bò" lên trên người mình. Nơi nó "bò" qua đều hóa thành bột phấn. Sợ hãi tràn ra ở trong lòng bọn họ, giống như cỗ lực lượng này tràn ra ở trên người bọn họ.

Từ đầu tới cuối, Dương Vệ cũng chưa ra quyền thứ hai, nhưng mà lực lượng đánh ra lại giống như vật còn sống, từ người áo đen thủ lĩnh bắt đầu tràn ra hướng mười bảy người không thể nhúc nhích còn lại. Ở trước sau trong thời gian không quá ba hơi thở, mười bảy người đều đi lên đường hủy diệt tương tự người áo đen thủ lĩnh.

Dương Thiên Vấn xem ngây ngốc rồi. Lấy nhãn lực của Dương Thiên Vấn, tự nhiên không khó nhìn ra chi tiết trong đó. Chính là như thế, hắn mới giật mình vạn phần. Lực lượng ở sau khi đánh trúng một người, còn có thể giống như vật còn sống khuếch tán mà không thấy chút uy lực giảm xuống bao nhiêu, hơn nữa có thể cảm nhận được không gian chung quanh biến hóa. Đặc biệt quyền phong của Dương Vệ đối với không gian.

Đây chẳng lẽ chính là lực lượng lĩnh vực? Đúng. Dương Thiên Vấn từng nghe qua Tiểu Bạch nói đến lĩnh vực, cũng từng thấy nó thi triển thôn phệ lĩnh vực, nhưng hôm nay mới chính thức kiến thức được lực lượng thần kỳ của lĩnh vực!

"Đại ca, nhiệm vụ đã hoàn thành. Thế nào, bọn họ một người không chạy trốn được." Dương Vệ thí điên thí điên chạy về bên người Dương Thiên Vấn nói.

"Rất tốt. Làm tốt. Ngươi đã đủ tư cách, về sau chỉ cần nghe lời thì không cần đi chỗ tiên sinh học tập nữa." Dương Thiên Vấn rất cao hứng, phi thường cao hứng. Gã hộ vệ này tựa như so với trong tưởng tượng còn lợi hại hơn!

"Một quyền kia của ngươi có trò gì?" Dương Thiên Vấn đè ép kinh ngạc cùng cao hứng trong lòng hỏi.

368. Chương 368: Lực Lượng Lĩnh Vực

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 368: Lực lượng lĩnh vực

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

"Ta nghĩ một chút." Dương Vệ nói xong thật đúng là suy nghĩ một hồi lâu mới trả lời: "Đây tựa như là lực lượng pháp tắc chi khống lực lĩnh vực, có thể chuẩn xác khống chế mỗi một phần lực lượng. Chỉ cần lĩnh vực không tiêu tan, toàn bộ lực lượng vung quyền đều có thể đem tiến hành chồng chất vô hạn, hơn nữa vĩnh viễn không tiêu tan. Cái này tựa như là ta trời sinh đã hiểu, không phải tiên sinh dạy.".

Dương Thiên Vấn nghe xong, nhất thời hết chỗ nói rồi. Cái này cũng quá biến thái rồi nhỉ? Mặc dù mạnh như tiên tôn, sức một đòn, vô luận là đánh trúng, hay là không đánh trúng, cái lực lượng đánh ra này luôn không ngừng tiêu tan, thẳng đến biến mất. Nếu lực lượng một quyền đánh ra có thể lặp lại sử dụng vô số lần, cái này không phải nói một người có được lực lượng vô hạn sao? Hơn nữa lực lượng chồng chất, một quyền đánh ra lực lượng vì, quyền thứ hai đánh ra vẫn là, cộng lại chính là. Quyền thứ ba, quyền thứ tư, không ngừng chồng chất, hơn nữa lĩnh vực không tiêu tan, như vậy lực lượng trong phạm vi lĩnh vực liền vĩnh viễn gia tăng tiếp. Cái đệch, cái này chẳng lẽ không biến thái?

Cái này quả thực có chút không thể tưởng tượng. Thử nghĩ một chút, nếu Dương Thiên Vấn phóng ra Tử Tiêu Thần Lôi, chính là vĩnh viễn không tiêu tan hơn nữa chồng chất vô hạn…

Dương Thiên Vấn cũng không dám tưởng tượng. Lực lượng pháp tắc, cường đại! Chính là không biết, lực lượng pháp tắc còn có lĩnh vực khác hay không.

Đánh nhau một chút cũng kịch liệt không trong tưởng tượng như vậy, chẳng qua cuối cùng là đã giải quyết. Dương Thiên Vấn thu hồi quân cờ còn thừa cùng Dương Vệ xuyên qua không gian thông đạo về tới trong đại trận.

Vào tiên phủ, Tiểu Bạch liền tới đón. Vừa rồi một màn kia, Tiểu Bạch đã thông qua bàn cờ thấy được. "Lão đại, giải quyết rồi, chúng ta có phải cũng có thể rút hay không?".

"Rút cái gì? Dù sao cũng không có mấy năm nữa, thủ đi." Dương Thiên Vấn mỉm cười trả lời. Hiện tại tâm tình Dương Thiên Vấn thực rất không tệ. Khống lực lĩnh vực, nghe lên tựa như chẳng ra làm sao, nhưng suy nghĩ một chút vẫn là rất biến thái.

Tiểu Bạch nghe xong, trực tiếp chạy đến trong đại trận đi đã nghiền.

Dương Thiên Vấn tự hỏi, triệu ra một con rối, bảo nó nướng thịt cho Dương Vệ ăn, coi như là thưởng. Dương Thiên Vấn thì về tĩnh thất của mình nhập định tham tu. Vừa đi vừa tính, đợi xong chuyện bên này, trở về Bạch Lê đảo ẩn cư, bồi hồng nhan tri kỷ. Mỗi ngày vui vẻ qua ngày, tham tu pháp tắc. Sau khi tìm được bàn cờ lại tính chuyện phi thăng.

Hơn nữa, Dương Thiên Vấn vẫn đang tự hỏi liên hệ giữa pháp tắc cùng lĩnh vực. Có vẻ như ở trong Tử Tiêu Bảo Lục lại là không đề cập đến lĩnh vực tồn tại, nên không thể tu luyện đến phi thăng thần giới, mình ngay cả lĩnh vực cũng không có chứ?

"Bốp!" Một tiếng nổ giống như sét đánh, một cái bàn ngọc vuông vức bị vỗ thành bột phấn. Một lão giả bộ dạng uy nghiêm tà dị tức giận đến phồng mồm trợn má, một hồi lâu mới rống lớn: "Toàn quân bị diệt? Bọn họ là làm gì ăn! Người đâu, triệu U Minh thiên sư tới!".

May mà Dương Thiên Vấn xem như hơi có tài sản. Mua đan trái lại không thành vấn đề. Dọc theo đường đi ngay cả Thủy Thấm Lan luôn luôn điềm tĩnh cũng hưng phấn cùng Bích Nhi cùng nhau nổi điên. Dương Thiên Vấn xem như đã hiểu cái gì gọi là thiên tính nữ nhân.

Phong Nhạc, một đà chủ của Tà Vụ. Duyệt Kỷ Tinh có vô số tổ chức ở nơi này có cứ điểm. Nữ nhân làm ăn từ xưa đến nay đều là kiếm lời nhất, cũng dễ kiếm nhất. Các nàng mua đồ là từ trước đến nay chỉ nhìn bề ngoài không xem chất lượng.

Bên trên hạ đạt mệnh lệnh nước đôi cái nào cũng được. Phong Nhạc có chút sờ không chuẩn. Cái gọi là "tra rõ Dương Thiên Vấn" này đến tột cùng vào tay từ phương diện nào. Lại cần tra những gì. Tra như thế nào. Có thể dùng những thủ đoạn gì?

"Đà chủ, mục tiêu đã tìm được rồi. Chúng ta kế tiếp nên làm như thế nào?" Một thủ hạ đến gần đến báo cáo.

"Bọn họ đang làm những gì?" Phong Nhạc hỏi.

"Đi dạo phố, mua đồ. Tất cả bình thường.".

Phong Nhạc chính là không hiểu. Bên trên muốn tra cái gì? Hơn nữa Vấn Thiên cư sĩ này có chút năng lực. Phong Nhạc là người thông minh, không có ích lợi, thật sự không muốn đắc tội vị gia này.

Trận pháp tông sư quả thực rất cường đại. Sát trận của Vấn Thiên cư sĩ có thể nói là số một lục giới. Nhưng chỉ cần là người liền có điểm yếu tồn tại. Đại môn đại phái không dám tội Vấn Thiên cư sĩ, nhưng không có nghĩa tất cả mọi người không dám đắc tội hắn. Chỉ là vấn đề ích lợi có đủ hay không.

"Tiếp tục giám thị đi. Không có lợi, chúng ta không cần động thủ." Phong Nhạc xoa huyệt Thái Dương trả lời. Ở trong lòng Phong Nhạc thật ra căn bản không đem Dương Thiên Vấn để vào mắt. Quả thực, đại trận của Dương Thiên Vấn vừa bày ra, trên cơ bản chính là vô địch tiên tôn trở xuống. Nhưng là ai sẽ chính diện giao phong với ngươi? Đại môn đại phái có sơn môn cùng căn cơ. Lão tử đắc tội ngươi rồi tùy tiện hướng nơi nào trốn mấy vạn năm. Ngươi lại có thể thế nào? Đây là ưu thế của tán tu.

Ở trên Duyệt Kỷ Tinh tìm một khách sạn ở lại. Nhìn hai nàng hí hoáy phục sức cùng trang sức mới mua được không khỏi thầm nghĩ, những tiên y này thì thôi, chính là những trang sức kia ở trên thiết kế thiếu mỹ cảm bao nhiêu.

Dương Thiên Vấn rất rõ ràng mình đã bị người giám thị. Không. Hẳn là bị toàn bộ tam giới giám thị. Danh nhân chính là phiền toái như vậy. Nhưng Dương Thiên Vấn không sợ. Chỉ cần không có lợi ích khúc mắc lẫn nhau, là không có gia hỏa đui mù nào đến quấy rầy mình. Bao gồm Tà Vụ gần đây theo dõi mình rất chặt.

Thoải mái ở lại Duyệt Kỷ Tinh. Không thể không nói, đây là một cái thành thị xinh đẹp, là thành thị đẹp nhất Dương Thiên Vấn sau khi đi vào thượng giới từng chứng kiến.

Nửa tháng thời gian lặng yên trôi đi. Dương Thiên Vấn đã có chút muốn rời khỏi. Liên tục đi dạo nửa tháng, trên tinh thần thật sự là rất mệt mỏi. Hơn nữa đồ vật nơi này thật sự quá bắt chẹt người. Quả thực đem người làm cây gậy, hung hăng gò mạnh. Không sai. Dương Thiên Vấn không thiếu tiền, hơn nữa rất bại kim, không đau lòng tiền đó. Chỉ là cảm giác bị người gò cây gậy thật sự làm người ta vui vẻ không nổi. Nếu không phải nhìn thấy hai vị hồng nhan tri kỷ trong khoảng thời gian này rất vui vẻ. Dương Thiên Vấn sớm đổi chỗ rồi.

Chẳng qua sự tình thường thường luôn không như ý người. Không ai có thể đoán trước tương lai. Hôm nay bởi vì một ít nguyên nhân bên trong. Dương Thiên Vấn lưu lại trong tiên phủ, cũng không có đi theo.

Nguyên nhân bên trong? Nguyên nhân gì? Đáp ứng là cái trận ấn không biết nên gọi Tiểu Bạch kim ấn hay là gọi Vấn Thiên kim ấn này nghiên cứu có thành quả càng thêm sâu.

Cái kim ấn này có tiên thiên khí linh, dùng tới luyện tài đỉnh cấp nhất luyện chế mà thành, có tiềm lực gần như vô hạn. Đến nay, Dương Thiên Vấn cũng chưa thăm dò trừ có thể bày trận, nó còn có dạng năng lực gì.

Trực giác nói cho Dương Thiên Vấn, cái kim ấn này mặc dù chỉ tiến hóa một lần, cũng có một ít năng lực đặc thù không làm người ta biết. Bảy trăm năm qua, Dương Thiên Vấn vẫn chưa từ bỏ nghiên cứu. Tiểu

Bạch lao công miễn phí có sẵn này đã bị Dương Thiên Vấn bắt lấy giống như bắt lính, đem nhiệm vụ gian khổ này giao cho nó.

Gần đây Tiểu Bạch nghiên cứu có kết quả.

"Thế nào?" Dương Thiên Vấn vào tiên phủ trực tiếp truyền tống đến bên người Tiểu Bạch hỏi.

"Lão đại. Ngươi chính là làm cam đoan, về sau nó đổi tên gọi là Tiểu Bạch thần ấn." Tiểu Bạch vẻ mặt rắm thối nhắc nhở. "Được rồi. Trừ phi thành quả ngươi nghiên cứu có thể làm ta hài lòng, đừng mơ lấy chút phát hiện nhỏ như hạt vừng đến lừa ta." Dương Thiên Vấn không ăn một bộ này của Tiểu Bạch, đưa ra điều kiện của mình. Những năm gần đây, trận ấn nghiên cứu cũng có vài lần phát hiện, nhưng đều là một ít phát hiện nhỏ. Ví dụ như nói: Trận ấn có thể ẩn hình. Có thể thu nhỏ lại phóng đại linh tinh.

"Hắc hắc. Yên tâm yên tâm. Lần này chính là phát hiện lớn tuyệt đối." Tiểu Bạch tề mi lộng nhãn trả lời.

"Nói đi." Dương Thiên Vấn nhìn bộ dáng tràn đầy lòng tin của Tiểu Bạch, gật gật đầu nói. Trong lòng cũng có chút chờ mong nhỏ. Không dám quá mức chờ mong. Bởi vì hy vọng càng lớn, thất vọng lại càng lớn.

"Nói cho ngươi. Quên đi. Tự ngươi xem đi." Tiểu Bạch chỉ vào một cái cấm chế pháp trận trong tiên phủ, ném ra kim ấn nhỏ rảnh tay.

Chỉ thấy kim ấn vừa tiếp xúc với cái cấm chế pháp trận kia, toàn bộ cấm chế vậy mà toàn bộ bị hít vào trong kim ấn. Ngay sau đó lại từ trong kim ấn phóng ra cấm chế pháp trận tương tự, uy lực so sánh càng thêm lớn!!

Dương Thiên Vấn ngây người một hồi lâu, trên mặt dâng lên một cỗ thần sắc mừng như điên.

371. Chương 371: Hí Kịch Làm Như Hiểu Lầm

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 371: Hí kịch làm như hiểu lầm

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

"Lão đại ngươi thấy rồi? Trên lý luận, nó có thể hấp thụ toàn bộ trận pháp, kết giới, cấm chế các loại tồn tại, sau đó ghi lại. Có thể tùy thời sử dụng!!" Tiểu Bạch giới thiệu.

Dương Thiên Vấn quả thực không dự đoán được, cái trận ấn này vậy mà còn có chiêu thức ấy. Loại công năng này quả thực so với tiêu hóa hấp thu máu thịt tinh hồn của sinh linh giết ở trong trận còn nghịch thiên hơn.

Dương Thiên Vấn nghĩ một chút, có phải bởi vì tinh huyết Tiểu Bạch hay không, làm cho cái trận ấn này cũng sinh ra dị biến đáng sợ. Có được bản năng cắn nuốt tiến hóa đây?

Nguyên nhân, Dương Thiên Vấn chỉ là thoáng nghĩ một chút, cũng không có ý tứ tích cực. Cái này cũng không quan trọng. Quan trọng là kết quả. Kết quả này thật sự quá mỹ diệu.

“Lão đại. Ngươi phải nói giữ lời. Nó về sau gọi là Tiểu Bạch thần ấn.” Tiểu Bạch kiêu ngạo nói với Dương Thiên Vấn.

Tiểu Bạch thần ấn? A… Cái tên thật khó nghe. Chẳng qua thôi đi. Tên chỉ là danh hiệu mà thôi. Kết quả tuyệt vời là được rồi.

“Được. Ta nói chuyện giữ lời.” Dương Thiên Vấn cười ha ha đáp.

Tiểu Bạch thần ấn, cái tên ngu ngốc không thể ngu ngốc hơn. Ai lại có thể nghĩ đến ngày sau nó sẽ danh dương thần giới, làm vô số thần minh lâm vào sợ hãi?

“Ồ?!” Gương mặt Dương Thiên Vấn vốn tươi cười ở nháy mắt âm trầm xuống, âm trầm giống như muốn chọn người mà nuốt.

“Lão đại, đã xảy ra chuyện gì ?” Tiểu Bạch rất hiểu biết Dương Thiên Vấn hỏi trước tiên.

“Có người không tuân thủ quy tắc trò chơi.” Sắc mặt Dương Thiên Vấn càng thêm âm trầm.

Phong Nhạc rất đau đầu, phi thường đau đầu. Không chỉ là đau đầu, càng nhiều là tức giận, tức giận không phát tiết được! “Người đâu.”.

“Đà chủ.” Một người trung niên mập mạp đột nhiên xuất hiện ứng tiếng nói.

“Thả người.” Phong Nhạc xoa huyệt Thái Dương thấp giọng nói.

“Nhưng Đặng thiếu gia hắn…” Trung niên mập mạp chần chờ nói.

“Cái đcm, tên bại gia tử kia biết cái gì? Lập tức thả người. Rốt cuộc ta là đà chủ hay là tên bại gia tử kia là đà chủ? Ta nói thả người thì thả người. Đừng cho rằng khốn kiếp kia muốn làm gì ta không biết. Cảnh cáo hắn cho ta, hắn muốn chơi nữ nhân, bên ngoài nhiều.” Phong Nhạc tức rống lớn.

Trung niên mập mạp vội vàng lên tiếng trả lời lui xuống.

“Hy vọng kịp…” Phong Nhạc đè ép phẫn nộ nhẹ giọng thở dài.

Một lát sau, một người trẻ tuổi xông vào, chỉ vào cái mũi Phong Nhạc mắng: “Phong Nhạc, ngươi có ý tứ gì? Lão tử bắt con gái liên quan ngươi chuyện gì? Đừng cho rằng ngươi làm một tên đà chủ rách đã rất giỏi. Không nên quên vị trí đà chủ của ngươi vẫn là dựa vào gia gia của ta có được!”.

Phong Nhạc nhìn trung niên mập mạp đi theo vào hỏi: “Người thả chưa?”.

“Hồi bẩm đà chủ, người đã thả rồi.” Trung niên mập mạp cung kính trả lời.

“Hoàn hảo không tổn hao gì không?” Phong Nhạc xác nhận nói.

“Này, Phong Nhạc. Bổn thiếu gia đang nói chuyện với ngươi! Ngươi…”. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

“Bốp!” Một tiếng tát vang giòn lên. Giữa sân yên lặng một hồi lâu.

Phong Nhạc lạnh giọng mở miệng nói: “Đặng Hằng. Ta tốt xấu coi như là thúc thúc của ngươi. Đừng cho rằng nghĩa phụ cưng chiều ngươi, ngươi đã có thể muốn làm gì thì làm. Ngươi biết ngươi cướp nàng kia là ai không? Đó chính là quan môn đệ tử của Duy Ngã tiên tôn! Còn có, nam nhân của nàng là tam giới sát trận đệ nhất Vấn Thiên cư sĩ. Hai bên này ngươi đều không thể trêu vào!”.

“Ngươi. Ngươi dám đánh ta? Phong Nhạc. Ngươi giỏi. Ngươi rất giỏi. Ngay cả gia gia của ta cũng chưa từng đánh ta. Ngươi chẳng qua là tạp chủng gia gia ta nhặt được. Ngươi vậy mà dám đánh ta?” Người trẻ tuổi rất rõ ràng tức sắp nổi điên rồi.

Trung niên mập mạp cả kinh, bởi vì hắn nhìn thấy trong mắt Phong Nhạc lộ ra một cỗ sát khí quen thuộc. Biết Phong Nhạc đã động sát khí, vội vàng hòa giải nói: “Tiểu thiếu gia, ngươi cũng đừng bướng nữa, mau rời khỏi Duyệt Kỷ Tinh đi. Vấn Thiên cư sĩ sẽ không bỏ qua ngươi.”.

“Hắn dám. Gia gia của ta chính là Cổ Tà ma tôn. Ai dám đem ta thế nào?” Đặng Hằng một chút cũng không e ngại.

"Hừ. Người đâu. Đem Đặng Hằng trói lại, lập tức đưa ra khỏi Duyệt Kỷ Tinh." Hung quang trong mắt Phong Nhạc chợt lóe rồi biến mất, hừ lạnh một tiếng hạ lệnh.

Đặng Hằng còn muốn nói cái gì nữa.

Thân hình Phong Nhạc chợt lóe xuất hiện ở trước người Đặng Hằng. Một cái chặt tay xuống liền đem Đặng Hằng đánh bất tỉnh. "Đem hắn đưa đi. Ài... thật sự là một kẻ không biết tốt xấu đáng thương.".

Dương Thiên Vấn quả thực tức muốn giết người. Người của Tà Vụ vậy mà không tuân thủ quy tắc trò chơi như thế, chạm tới vảy ngược sâu nhất của mình. Như vậy thì có dũng khí gánh vác lửa giận của mình! Bích Nhi cùng Thủy Thấm Lan vậy mà bị người vây công. Người xuống tay đều là cửu phẩm ma đế thực lực cường đại. Chỉ có Bích Nhi bị thương trốn thoát, Thủy Thấm Lan lại đã bị bắt.

Chuyện như vậy chính là chưa từng xảy ra. Dương Thiên Vấn cũng cảm giác mình những năm qua có chút quá tự đại rồi.

Từ chỗ Đinh Ẩn Dương Thiên Vấn có được một ít tư liệu. Đây là một cái đinh Đinh Ẩn mấy trăm năm qua mới đánh vào tổ chức Tà Vụ tra được.

Đây là một cái tổ chức bí mật thực lực tuyệt đối không ở dưới Ma Nguyệt. Chẳng qua tổ chức này cũng không giống như Ma Nguyệt hấp dẫn mắt người như vậy. Tính chất của nó cùng Thiên Võng trái lại có chút tương tự.

Một lát sau, Dương Thiên Vấn nhận được Thủy Thấm Lan đưa tin. Nàng vậy mà bình yên vô sự trở về rồi.

"Thấm Lan. Nàng không sao chứ?" Dương Thiên Vấn lo lắng gần chết.

"Không có việc gì. Yên tâm đi." Sắc mặt Thủy Thấm Lan coi như bình thường, chỉ là trong lòng lại đã hiểu. Tại cái thế giới này, thực lực vẫn là rất quan trọng. "Đây là lúc bọn họ thả ta, bảo ta giao cho chàng.".

Thông tin ngọc bội? Dương Thiên Vấn tiếp nhận ngọc bội, sau đó kết nối.

Thanh âm một nam tử xa lạ truyền tới: "Vấn Thiên cư sĩ tôn kính. Ngô tên Phong Nhạc. Ở nơi này vì thủ hạ không rõ lí lẽ mà giải thích. Thủ hạ tự tiện làm chủ trương, quấy rối nhã hứng của ngài cùng hai vị cô nương. Thật sự là vô cùng áy náy.".

"Nếu một câu giải thích đã xong việc, vậy bổn tọa còn lăn lộn cái gì? ít con mẹ nó nói nhảm, giao ra người động thủ cùng với người làm chủ. Bằng không bổn tọa cùng Tà Vụ không chết không thôi!" Dương Thiên Vấn được thế không buông tha người nói. Kiêu ngạo? Bá đạo? Lại như thế nào? Chuyện này xảy ra ở trước công chúng, chỉ sợ đã truyền khắp toàn bộ đỉnh cấp thế lực của tam giới. Không nên kỳ quái. Thế giới này so với tin tức xã hội còn truyền nhanh hơn. Nếu Dương Thiên Vấn phản ứng cái rắm cũng không có, cứ như vậy quên đi, vậy về sau con chó con mèo gì đều sẽ đến một bộ này.

Cái này giống như người khác ức hiếp ngươi, ngươi nếu không đánh trả, như vậy những người khác liền sẽ cho rằng ngươi dễ ức hiếp. Rảnh rỗi đều sẽ đến ức hiếp ngươi một lần.

Phong Nhạc cười khổ. Chẳng qua Phong Nhạc biết đây là tình huống phi thường bình thường. Nếu đối phương cứ như vậy quên đi, Phong Nhạc còn cho rằng vẻn vẹn Vấn Thiên cư sĩ cũng cùng lắm như thế. Lần sau nói không chừng còn muốn động thủ.

"Vậy được rồi. Ta sẽ đem người đưa đi cho Dương tiên sinh, tùy tiện ngài xử lý." Phong Nhạc thật ra cũng không muốn làm như vậy.

"Nhớ kỹ. Người chủ sử cũng mang đến cho ta. Ta ngược lại muốn nhìn một cái là vị anh hùng nào vĩ đại như vậy. Động thủ động dứt khoát như vậy. Thuận tiện mang cho ta ba ức thượng phẩm tiên thạch đến làm phí tinh thần tổn thất." Dương Thiên Vấn khôi phục vẻ bình thường. Đã lâu không gặp được gia hỏa biết điều như vậy.

"Phí tinh thần tổn thất là nên. Cho dù Dương tiên sinh không đề cập tới, chúng ta cũng sẽ cấp. Chỉ là kẻ làm chủ làm chuyện hồ đồ này, làm cho hai bên hiểu lầm đã bị tổng bộ hạ lệnh giam giữ đưa về tổng bộ. Cho nên xin Dương tiên sinh thứ tội, tại hạ thật sự là giao không được." Phong Nhạc đầu tiên là đáp ứng bồi thường lớn lại quay lại giải thích.

Dương Thiên Vấn híp mắt nhẹ giọng đáp: "Ồ? Như vậy…" Thật ra đang dùng linh hồn liên hệ Đinh Ẩn nói: "Đinh Ẩn, điều tra ra chưa?".

"Hồi bẩm chủ thượng, người làm chủ tên là Đặng Hằng, bối cảnh có vẻ như không nhỏ. Là một tên nhị thế tổ điển hình, không học vấn không nghề nghiệp, chơi bời lêu lổng, háo sắc như mạng. Ở trên Duyệt Kỷ Tinh còn là có chút ác danh. Hắn đã chạy, chúng ta đang muốn tra hướng hắn đi. Chờ một lát nữa.

"Sau khi tra được, đem người cho ta xử lý!" Dương Thiên Vấn phân phó nói.

"Chủ thượng. Tra tin tức của hắn không khó, nhưng muốn xử lý bọn họ chỉ sợ rất khó." Đinh Ẩn yếu ớt giải thích nói: "Vũ lực dự trữ của tổ chức quá ít.".

Dương Thiên Vấn nghĩ một chút đáp ứng: "Nói cho ta biết hành tung của hắn. Ta phái Tiểu Bạch đi xử lý hắn!".

Dương Thiên Vấn nhận thức được thực lực tình báo của Thiên Võng này đã phát triển hẳn lên, thẩm thấu toàn bộ tam giới. Nhưng ở trên vũ lực lại là yếu rất nhiều. Nói trắng ra chính là có thể xuất động đỉnh điểm cao thủ quá ít. Mặc dù có một chút cũng là phân bố không đều. Triệu tập tới, hoa cúc đồ ăn đều lạnh rồi.

Ừm. Chung quy không thể mọi chuyện đều cần mình tự ra tay chứ? Nhưng vừa nghĩ đến phải phát triển vũ lực của Thiên Võng, Dương Thiên Vấn liền đau đầu một trận. Quên đi, dù sao ở tiên giới cũng ngốc không bao lâu nữa, lười phí cái tâm lực này.

Dương Thiên Vấn thật sự quá lười nhác.

"Được rồi, đem người động thủ cùng với tiên thạch ta muốn đưa đến đi." Dương Thiên Vấn thuận miệng đáp ứng điều kiện của Phong Nhạc.

Phong Nhạc cao hứng trả lời: "Lập tức. Ngài chờ một lát." Sau đó lại nghĩ một chút. Không đúng. Dương Thiên Vấn này tính tình sao có thể tốt như vậy? cổ quái. Dựa theo phân tích, người ta hơi đắc tội hắn, đó chính là kết cục diệt tộc diệt môn. Lần này Đặng Hằng ngu ngốc kia làm so với những người đó trước kia còn hung hăng hơn. Nghĩ lại một chút, nòa khí phát tài thôi. Tà Vụ cũng không phải là những tiểu môn tiểu phái bất nhập lưu kia có thể so sánh.

Quả thực, Tà Vụ so với lớp Phương gia gì đó trụ cột dày hơn nhiều, hơn nữa thực lực cũng mạnh không phải một chút nửa điểm. Dương Thiên Vấn phi thường hiểu. Chính là hiểu, Dương Thiên Vấn mới cùng Tà Vụ chơi trò chơi chính thống. Mọi người đều tuân thủ quy tắc trò chơi chậm rãi chơi. Đáng tiếc, lúc này mới chơi không bao lâu đã có người phạm quy.

Cái này thì không được nữa. Ngươi nói một chút, trò chơi loại tầng cấp này, nếu ngươi không tuân thủ quy củ, vậy thực xin lỗi. Ta có cớ, ta cũng làm theo vi quy. Hơn nữa là đại vi đặc vi.

Giết gà dọa khỉ đã hết thời rồi. Dương Thiên Vấn đây là giết cự vô phách ột đám cự vô phách xem.

nguồn (.)

372. Chương 372: Chuyên Gia Vi Quy

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 372: Chuyên gia vi quy

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Thủy Thấm Lan là bình yên vô sự trở lại. Một lần này có chút may mắn, chẳng qua cũng cho Dương Thiên Vấn một cái đề tỉnh. Đó chính là mình cũng không phải là không có uy hiếp.

Dương Thiên Vấn chán ghét cảm giác như vậy. Dương Thiên Vấn không thích điểm yếu của mình bại lộ ở trước công chúng nhất lại không thể làm gì được. Tuy nói mình không có sinh tử cừu địch gì, nhưng người muốn tìm mình làm phiền khẳng định không ở số ít. Nếu mỗi một người đều chơi chiêu này đến uy hiếp lão tử. Thật đúng là đủ làm cho người ta khó chịu.

"Thấm Lan. Bị sợ hãi rồi." Dương Thiên Vấn ôn nhu ôm Thủy Thấm Lan an ủi. Trong Tiên phủ, trong phòng của Thủy Thấm Lan, Bích Nhi bị một ít vết thương nhẹ đã đi chữa thương.

"Ta không sao, chàng yên tâm đi. Dương đại ca, Bích Nhi muội muội mới bị một ít thương đâu." Thủy Thấm Lan cũng ôm Dương Thiên Vấn gắt gao trả lời. Trong lòng cũng là sợ một lúc, tự hỏi so với Dương Thiên Vấn nhiều hơn một ít. Xem ra thế giới này xa không phải trong tưởng tượng tốt đẹp như vậy. Hung hiểm bất luận là ở thế giới nào cũng tồn tại khắp nơi như nhau. "Dương đại ca. Ta muốn bế quan tu luyện. Nghiêm túc tu luyện.".

"Được. Ta đương nhiên ủng hộ nàng." Dương Thiên Vấn mỉm cười trả lời. Tu luyện trong tiên phủ gặp may mắn, lại không thiếu các loại chi phí tu hành.

Dương Thiên Vấn đột nhiên muốn luyện chế phòng ngự thần khí. Không sai, chính là luyện chế hai kiện

Người trung niên tình nguyện chết cũng không muốn biến thành một phàm nhân, lập tức dung hợp khế ước thần phù. Không thể phủ nhận, thế giới này loại người như vậy cũng có. Đứng càng cao thì càng sợ ngã xuống. Có chút không sợ chết, hắn liền mất đi tất cả, sống không bằng chết.

373. Chương 373: Thiên Võng Thẩm Thấu

La Bàn Vận Mệnh nguồn

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 373: Thiên Võng thẩm thấu

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Quá trình không cần nhiều lời. Trừ Phong Nhạc có chút phiền toái, tất cả người còn lại đều tự động trở thành khế ước chi nô của Dương Thiên Vấn. Phong Nhạc một người cũng làm ầm ĩ không nổi, kết quả tự nhiên vẫn là bị cường chế khế ước.

Dương Thiên Vấn không cơ sở thẩm thấu Tà Vụ liền từ nơi này bắt đầu!

Đụng nữ nhân của ta? Cái đcm, Cổ Tà ma tôn rất giỏi sao? Lão tử sau khi cho ngươi đi tàu bay giấy, sau khi cho ngươi chúng bạn xa lánh lại thu thập ngươi. Tà Vụ có thực lực cùng lịch sử không thua Ma Nguyệt, thuộc loại tổ chức bí ẩn thần bí, dốc lòng ở tình báo cùng buôn bán. Phát điện hình thức cùng Thiên Võng cùng loại, chẳng qua nó càng có khuynh hướng xã hội thượng tầng.

Người quản lý trung tầng lệ thuộc trực tiếp ở Tà Vụ rất nhiều rất nhiều. Nhưng Thiên Võng mượn dùng năng lực khế ước thần phù, giống như một loại bệnh độc truyền nhiễm đáng sợ nhanh chóng tràn ra ở trong Tà Vụ, hơn nữa không làm người biết.

Có thể tưởng tượng một chút. Tuy Dương Thiên Vấn cho tới nay chưa từng nghĩ tới lợi dụng khế ước thần phù đến thỏa mãn một ít dã tâm đáng sợ. Ví dụ như nói xưng bá tam giới, thống trị lục giới linh tinh, nhưng mà cái này không có nghĩa là hắn không làm được. Chỉ là tác dụng của khế ước thần phù thần kỳ xa xa vượt qua Trân Lung Kỳ Bàn. Vận mệnh la bàn biến thái có thể nghĩ.

Có đám người Phong Nhạc gia nhập, thẩm thấu ở trong bất tri bất giác tăng tốc tiến hành. Một truyền mười, mười truyền trăm, trăm truyền nghìn…

Dương Thiên Vấn đã mất tích. Toàn bộ tam giới đều mất tung tích của hắn.

Ừm. Ba đại tiên tôn của Tự Do tinh vực xem như tương đối hiểu biết năng lực của Dương Thiên Vấn, cũng không có thế nào. Chẳng qua hành vi của Đặng Hằng vẫn là truyền đến trong lỗ tai của Duy Ngã tiên tôn. Không cần nhiều lời, Duy Ngã tiên tôn vô số năm qua chưa từng ra tay, một lần này Thủy Thấm Lan xảy ra loại chuyện này, nàng nếu chẳng quan tâm, vậy về sau môn nhân Bích Vân Tinh Bạch Lê đảo liền không cần ở tam giới lăn lộn nữa. Cho nên Duy Ngã tiên tôn tìm tới Cổ Tà ma tôn đánh lớn một hồi. Kết quả chỉ có hữu hạn mấy người biết. Đặng Hằng gia hỏa này cũng không dễ chịu, vốn một ngàn năm cấm đoán dài đến vạn năm, trong vạn năm, hắn cũng đừng mơ từ trong địa lao đi ra.

Tất cả khôi phục bình tĩnh. Trừ Dương Thiên Vấn mất tích.

Dương Thiên Vấn mất tích hay không đối với thế lực khác căn bản không có gì cùng xuất hiện. Mọi người đều cho rằng vị gia này nói không chừng là đang bế quan tu luyện thì sao? Trừ Tà Vụ, thế lực còn lại đều đối với cái này không có hứng thú. Tà Vụ trái lại đang tận hết sức lực tìm kiếm tung tích Dương Thiên Vấn.

Bởi vì Dương Thiên Vấn mất tích với vài đại nhân vật thượng tầng của Tà Vụ mà nói chính là một cỗ áp lực không nói được. Lúc này thật sự quá bình tĩnh, bình tĩnh đến làm cho người ta sợ hãi. Giống như yên tĩnh trước bão táp. Hung danh Vấn Thiên cư sĩ, đó chính là tam giới đều biết.

Lúc không chọc hắn, là một thân sĩ tuyệt đối. Bất cứ người nào cùng Dương Thiên Vấn tiếp xúc đều cảm thấy phi thường yên tâm cùng thư thái. Là một nhân vật cấp tông sư đáng giá giao hảo.

Nhưng sau khi chọc hắn, Dương Thiên Vấn chính là một tên điên rõ đầu rõ đuôi. Không khiến cho ngươi mình đầy thương tích, thậm chí là xét nhà diệt tộc tuyệt đối sẽ không bỏ qua. Nhưng mấy chục năm trôi qua cũng không thấy hắn có điều phản ứng.

Dương Thiên Vấn đang luyện chế thần khí. Luyện chế phòng ngự thần khí, căn bản không đếm xỉa tới chuyện bên ngoài. Mấy chục năm nay mượn dùng lực lượng Thiên Võng cùng hơn phân nửa Tà Vụ. Lực lượng hơn phân nửa Tà Vụ thật ra mới là chủ yếu. Mượn dùng cỗ lực lượng khổng lồ này trong khoảng thời gian ngắn, Dương Thiên Vấn thu thập được một đám đỉnh cấp luyện tài.

Mười năm trước, Thiên Võng thẩm thấu đối với Tà Vụ. Dương Thiên Vấn nổi lên tác dụng chủ yếu. Nương tình báo đám người Phong Nhạc cung cấp, Dương Thiên Vấn thật sự thu phục mười mấy người quản lý thượng tầng của Tà Vụ. Mấy chục năm sau, Dương Thiên Vấn liền vẫn ngốc ở trong tiên phủ luyện khí.

Có mười mấy người này hỏa tinh, liền giống như tinh tinh chi hỏa dấy lên lửa nóng hừng hực nhanh chóng tràn ra. Ngươi có thể tưởng tượng một chút, lúc cao tầng tụ hội đột nhiên mười mấy người ra tay. Đem vài người đánh thành trọng thương, sau đó cường chế gieo vào khế ước thần phù. Bạn già mấy trăm vạn hơn một ngàn vạn năm, hơn nữa là mười mấy người đồng loạt ra tay ai có thể đề phòng được?

Sở dĩ là hơn phân nửa Tà Vụ là vì bên trên còn có hai mươi mấy quản lý tầng đỉnh cấp. Bọn họ không một ai không phải cường giả trong cường giả. Có Cổ Tà ma tôn loại cao thủ cấp bậc tôn giả này. Cũng có một ít cường giả có được năng lực đặc thù. Ví dụ như nói U Minh đại pháp sư.

Bọn họ bây giờ còn chưa động đến được, cũng không động nữa. Hơn nữa thực lực bọn họ cộng lại một chỗ cũng không yếu, tương đương với vũ lực cuối cùng của Tà Vụ, là bộ phận tạo thành thực lực cường đại không thể thiếu của Tà Vụ.

Trên thực tế, nơi phát ra tình báo của Tà Vụ đã hoàn toàn thuộc sở hữu bởi Thiên Võng, do một mình Đinh Ẩn nắm giữ. Ở sau khi tiếp thu Tà Vụ Đinh Ẩn mới biết, đây là một tổ chức khổng lồ như thế nào. Thiên Võng trừ tính bí ẩn so với bọn hắn cường đại cùng với năng lực thẩm thấu khủng bố, các phương diện còn lại đều không sánh được. Vô luận là từ tài chính, nhân tài, cao thủ, tài nguyên, cùng với khống chế vô số trung tiểu thế lực các phương diện, Thiên Võng đều tỏ ra quá non nớt.

Nhưng hiện tại đã khác. Thiên Võng sau khi thẩm thấu hơn phân nửa Tà Vụ, lập tức xếp vào hàng ngũ đỉnh cấp thế lực. Đặc biệt mạng lưới tình báo rải, sau khi phối hợp với mạng lưới khổng lồ vốn có của Thiên Võng. Thiên Võng mới sinh có thể nói hoàn toàn nắm giữ toàn bộ động hướng của tam giới, biết được các mặt trước kia không biết cùng một ít cơ mật thượng tầng.

Chưa hướng các người quản lý đỉnh tầng của Tà Vụ xuống tay bởi vì đối với công tác thẩm thấu Tà Vụ còn chưa hoàn thành. Cùng lúc thẩm thấu cao tầng, trung hạ tầng nhân viên cũng đồng thời tiến hành.

Đinh Ẩn cần là tính bí ẩn siêu cấp của Thiên Võng. Cho nên trên cơ bản chỉ cần là nhân viên có giá trị vô luận là hạ tầng hay cao tầng đều cường chế bị khế ước thần phù chế ước.

Đinh tầng Tà Vụ cũng có mấy đại nhân vật đều đang hưởng thụ quyền lực cùng địa vị của bọn họ hoàn toàn không biết, nay Tà Vụ đang lặng yên biến chất.

Dương Thiên Vấn đang chuyên tâm luyện khí. Hắn còn không biết, hiện này dưới trướng khống chế cao thủ đế cấp đã nhiều tới mười ức!! Thiên Võng cũng ở trong ngắn ngủn mấy chục năm đột nhiên tăng mạnh, chất biến thành một cái tổ chức thế lực đinh cấp, có được thực lực đáng sợ cùng tài nguyên khổng lồ. Đáng sợ nhất là toàn bộ tam giới vẫn không biết Thiên Võng tồn tại!

Đợi đến sau khi Thiên Võng nuốt hết toàn bộ Tà Vụ, Dương Thiên Vấn sẽ nhảy vọt trở thành đỉnh cấp đại nhân vật của tam giới, có được thực lực tương xứng phối hợp thế lực to lớn. Nói trắng ra, Dương Thiên Vấn có thể trở thành đầu sỏ mới của tiên ma yêu giới!

"Oành đùng đùng!" Dương Thiên Vấn luyện chế cho hai nàng hai kiện phòng ngự thần khí cũng ở sau khi luyện chế tám mười mốt năm ra lò. Nương lò bát quái tiên thiên thêm thành, hai kiện thần khí này tuyệt đối ở trên Vô Lượng Phá Thiên Giản!

Nhanh chóng đem hai kiện thần khí phóng ra khỏi tiên phủ.

Khí kiếp ở sau khi tích tụ một ngày không ngừng đánh xuống. Bởi vì hai kiện thần khí cùng nhau độ kiếp, tự nhiên hai tầng khí kiếp hợp làm một, đối với thần khí tiến hành lễ rửa tội. Thần khí là tiên ma yêu giới không cho phép xuất hiện. Khí kiếp đánh vào trên hai kiện vòng ngọc cùng kiểu dáng, lập tức bị hai kiện vòng ngọc phát ra thủy quang mỏng manh chống cự hết, không thương tổn được bản thân vòng ngọc một chút.

Đôi vòng tay này tên là: "Như Phong Tự Bế Song Phụng Trạc" là thần khí kiểu tổ hợp, chia ra hoặc hợp lại đều có thể dùng. Chia thì có thể đỡ một đòn ba thành kình lực của Dương Vệ mà hoàn hảo không tổn hao gì. Hợp lại có thể đỡ một đòn toàn lực của Dương Vệ mà hoàn hảo không tổn hao gì. Có chúng nó, ở tiên ma yêu giới, tin tưởng đủ để bảo vệ hai vị hồng nhan tri kỷ an toàn.

Thủ trạc tham khảo la bàn mang vào kiểu vận chuyển của vòng bảo hộ Thái Cực Lưỡng Nghi. Nó có thể đỡ một đòn toàn lực của Dương Vệ mới phá vỡ. Cái này còn chỉ bởi vì cấp bậc la bàn không đủ. Theo phong ấn la bàn không ngừng cởi bỏ, Dương Thiên Vấn tương đương có một kiện vòng bảo hộ phòng ngự tùy thân có thể trưởng thành.

Tuy "Như Phong Tự Bế Song Phụng Trạc" không thể trưởng thành, nhưng cộng thêm pháp lực của hai nàng thêm vào, nó so với giai đoạn vòng bảo hộ Thái Cực Lưỡng Nghi hiện tại còn mạnh hơn một đường.

Đặc biệt phòng ngự thần khí, ở tiên ma yêu giới mà nói có thể nói là tồn tại cực kỳ nghịch thiên. Chẳng qua tài liệu thu thập nhiều năm mà đến cũng bởi vậy mà tiêu hao không còn. Dương Thiên Vấn lại mẹ nó nghèo rồi.

Dù sao cho dù là tiên ma yêu giới, tài nguyên đỉnh cấp luyện tài của nó cũng cực kỳ thưa thớt. Hoặc là nói nhiều năm trôi qua như vậy, sử dụng không còn nhiều nữa.

Đối với khai phá tinh vực khác của vũ trụ, có thể nói các giới đều đang cực kỳ bắt tay vào làm tiến hành. Trong vũ trụ mờ mịt có vô số nguy hiểm, đồng thời cũng có vô số thần bí cùng không biết. Giống như Bích Vân Tinh cùng với Tử Vân tinh tinh cầu đặc thù như vậy, toàn bộ lục giới phát hiện vẻn vẹn bảy tám cái

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 376: Xem lễ phi thăng

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Hôm nay chính là ngày lão tổ tông Lý gia phi thăng, tràng diện làm rất lớn, người đến ăn mừng đi thăm nhiều đến ngàn người! Hơn nữa yếu nhất tuyệt đối không dưới cao thủ đế cấp cửu phẩm sơ kì.

Dương Thiên Vấn đã tới rất sớm, đem lễ vật đưa đi, tùy tiện ngồi ở trên vị trí của mình. Lý Thừa Phong đã sớm không thấy bóng. Loại ngày này, hắn thật đúng là bận cũng bận không chịu nổi.

Chẳng qua, lục tục trái lại có chút tiền bối vừa nhận thức đã đi tới ngồi xuống, Dương Thiên Vấn thông minh tuyệt đỉnh, liếc một cái đã đoán được, mảng vị trí này hẳn là chính là vị trí cho những dòng tán tu kia. Xem khu vực này, trái lại cách chính đài rất gần. Lại qua một lát, người quen thật sự mới chậm rãi đi tới.

Ài? Còn có ai, hai vị tiền bối Nguyên Hỏa tiên tôn cùng Vô Trần tiên tôn.

Dương Thiên Vấn nhanh chóng đứng dậy lễ phép hô: "Chào hai vị tiền bối.".

"Ha ha, không cần khách khí, không cần khách khí." Hai vị tiên tôn nhìn nhau cười nói.

Con mắt Dương Thiên Vấn hơi hơi nhíu lại, trên mặt tuy lộ vẻ tươi cười, nhưng trong lòng lại thực kinh ngạc, mình vậy mà nhìn không thấu tu vi cụ thể của hai vị. Không đúng, cho dù là bọn họ thu liễm tu vi, mình cũng có thể có thể nhìn thấu mới phải! A… Thoạt nhìn, tác dụng của mắt thần này phải tới đỉnh rồi. Ánh mắt hơi hơi liếc, tu vi vài vị tiên tôn bên cạnh đều rõ ràng: Tiên tôn sơ kì.

Ngay sau đó, mười mấy người ngồi nơi này đứng dậy hướng hai vị tiên tôn chấp lễ nói: "Chào tiền bối.".

"Mọi người ngồi, ngồi." Nguyên Hỏa tiên tôn vẫn là hòa ái như xưa.

"Này, ngươi cẩn thận một chút, sư muội của ta trong chốc lát tới, có thể muốn tìm ngươi tính sổ đó." Vô Trần tiên tôn nhẹ giọng nhắc nhở, vẻ mặt mỉm cười, chẳng qua vẻ tươi cười kia thấy thế nào cổ quái như thế đó.

Dương Thiên Vấn cười khổ, hiểu ý tứ của Vô Trần tiên tôn. Dư quang khóe mắt nhìn thấy xa xa một vầng bóng hình xinh đẹp màu trắng giây lát đã tới, lạnh lùng liếc Dương Thiên Vấn một cái, hừ nhẹ một tiếng, ngồi ở ba cái chỗ ngồi phía trước.

Dương Thiên Vấn trợn tròn mắt, đầu hơi nâng, trong lòng cười khổ. Đồng thời, cũng đối với Tà Vụ hận ý cũng sâu sắc hơn vài phần. Dương Thiên Vấn biết, Duy Ngã tiên tôn này là đang trách tội mình không hảo hảo bảo hộ quan môn đệ tử của nàng.

"Sư muội. Việc nhà, về sau nói sau, hiện tại cũng không thích hợp." Vô Trần tiên tôn ngắt lời nói, dịu không khí đi một chút.

Nguyên Hỏa tiên tôn vẻ mặt hiền lành nhìn chằm chằm Dương Thiên Vấn, cười ha ha không thôi.

Dương Thiên Vấn hết chỗ nói rồi, trong lòng mắng thằng lão sống dai.

Lúc Vô Trần tiên tôn còn muốn nói gì nữa, người trẻ tuổi mặc đạo bào xám trắng, một thân trang phục đạo sĩ từ xa xa đi đến, ánh mắt nhìn chung quanh một cái, vừa lúc nhìn tới.

Vô Trần tiên tôn hừ lạnh một tiếng, đầu quay đi làm bộ như không phát hiện.

Duy Ngã tiên tôn thì là sắc mặt trầm xuống, vẻ mặt lạnh như băng.

Dương Thiên Vấn hướng người trẻ tuổi chậm rãi đi tới kia nhìn qua. Lại là một cao thủ nhìn không ra chi tiết, thoạt nhìn cũng là một cường giả tiên tôn hậu kỳ.

"Ngũ sư đệ, tiểu sư muội. Vô Vi tiếp thủ." Người trẻ tuổi nhẹ nhàng làm tiếp nói.

Sắc mặt Duy Ngã tiên tôn phát lạnh, không hé răng.

"Hừ!" Đầu Vô Trần tiên tôn lệch càng thêm lợi hại, hai tay đan vào nhau, làm một cái bộ dáng rất không đợi gặp.

Dương Thiên Vấn liếc Nguyên Hỏa tiên mắt một cái, nhìn lão nhân gia hắn nhìn không chớp mắt nhìn chàm chằm xa xa một gốc cây tùng già trên núi xanh không nhúc nhích, ngoảnh mặt làm ngơ. Dương Thiên Vấn bát quái chi hồn đang thiêu đốt, trong lòng miên man suy nghĩ, có phải hay không vị đẹp đến rối tinh rối mù này… Chờ một chút, Vô Vi? Chẳng lẽ là cung chủ Vô Vi tiên cung? Vậy thật đúng là một đời thiên kiêu!

Loạn thế ra anh hùng, nay tiên ma yêu giới trật tự tỉnh nhiên, căn bản nhìn không ra được cái gì. Giống thời đó, mấy đại tiên cung, ma cung còn chưa lấy được địa vị bá chủ hiện nay, vài vị cung chủ tiên cung cùng cung chủ ma cung, lại là người tài anh hùng hảo hán, thiên kiêu cỡ nào?

Cái thời đại kia mới là thời đại thuộc về cường giả tranh chấp.

Chẳng qua, lấy tính cách của Dương Thiên Vấn, có thể thật đúng là không quá thích ứng cái thời đại kia nhỉ?

Dương Thiên Vấn miên man suy nghĩ, đợi đến lúc phục hồi tinh thần lại, Vô Vi tiên tôn đã rời khỏi.

Dương Thiên Vấn thu hồi bát quái chi tâm của mình, thầm nghĩ, chuyện giữa bọn họ, liên quan chúng ta chuyện gì. Việc không liên quan mình, mình không nhọc tâm, treo lên treo lên.

Đến lúc giữa trưa, nên đến đều đến rồi. Chung quanh đều ngồi đến đầy đất, có thể nói, ngồi nơi này hẳn chính là toàn bộ các nhân vật cấp lão đại của tam giới.

Một lão giả tóc tai bù xù vẻ mặt hắc khí quấn quanh ngồi trên vị trí lệch bên trái đối diện, đang gắt gao nhìn chằm chằm Duy Ngã tiên tôn trừng thẳng mắt.

"Tiểu tử, nhìn thấy lão gia hỏa vẻ mặt tà khí kia không? Hắn chính là Cổ Tà ma tôn, nhớ kỹ hắn." Thanh âm Vô Trần tiên tôn truyền tới.

Dương Thiên Vấn nhẹ nhàng gật đầu, vẻ mặt lạnh nhạt nhìn nhìn lão giả kia, trong lòng lại là gắt gao đem lão gia hỏa này nhớ kỹ. Ừm, chờ, sớm hay muộn muốn ngươi đẹp mặt.

Lý gia làm chủ nhân lúc này mới chậm rãi an vị. Một cái ngai vàng đặt thượng thủ nhất chính giữa nhất lại là không có một bóng người.

Qua một hồi lâu, một thanh âm vang vọng toàn trường nói: "Các vị chịu ặt mũi đến Tử Dạ Tinh ta tiễn đưa, bản tôn cảm ơn trước.".

Người của Lý gia cùng nhau quỳ xuống hô: "Cung nghênh lão tổ.".

Bóng người màu tím đột ngột xuất hiện tại trên ngai vàng chính giữa kia. "Đứng lên đi.".

Khóe miệng Vô Trần tiên tôn cong lên, miệng nói thầm: "Vẫn là thích khoe khoang như cũ.".

"Các vị, bản tôn công đức viên mãn, hôm nay liền sắp độ kiếp mà đi…" Tử Dạ ma tôn nói một đống lớn.

Dương Thiên Vấn nghe xong, trái lại vẻ mặt bội phục, vị tiền bối này trái lại có một bộ, mời người đang ngồi đến xem lễ, nói trắng ra chính là ọi người một cái cơ hội, hiểu biết một chút cái thần kiếp này đến tột cùng cường đại bao nhiêu. Được, người tới chỗ này xem lễ đều phải nhận tình này, ít nhất ở trước khi phi thăng là sẽ không làm khó Tử Dạ ma cung, nếu không chắc chắn sẽ bị tâm ma cắn trả. Cao minh, thật sự là inh đến cực điểm! Trước khi đi còn bày cái dương mưu. chỉ cần ngươi tới thăm quan phi thăng, như vậy về sau ở dưới tình huống lẫn nhau không thể làm chung, ngươi liền không thể có ý làm khó Tử Dạ ma

cung, thậm chí còn nói không chừng vì trả cái tình, còn phải ra tay một phen. Ngươi cũng có thể không đến, nhưng có mấy cái cao thủ muốn phi thăng, không muốn kiến thức một chút cái thần kiếp trong truyền thuyết này, có phải thực sự lợi hại như vậy hay không?

Cho dù là Dương Thiên Vấn cũng tràn ngập tò mò, vì sao một cái thần kiếp làm cho rất nhiều cao thủ e ngại không thôi.

"Các vị, bản tôn sắp tới giờ, liền dừng ở đây đi." Tử Dạ ma tôn nói xong, liền lắc mình bay đến trên không, cách mặt đất mấy trăm mét.

Mọi người còn lại cũng rất nể tình lắc mình lui mấy trăm thước.

Kiếp vân bắt đầu ngưng tụ. Một cỗ khí thế vô hình bao phủ phạm vi trăm mét. Dương Thiên Vấn có thể rõ ràng cảm nhận được cỗ uy của thiên địa kia, vẻn vẹn là dư uy cũng làm cho Dương Thiên Vấn cảm thấy áp lực gấp bội.

Ngẩng đầu liếc bốn phía một cái, bọn ba vị Vô Trần tiên tôn nhìn qua đánh rắm cũng không có, thật sự thoải mái. Dương Thiên Vấn coi như là đối với cường giả tôn cấp có một ít hiểu biết. Đây chỉ sợ chính là cảnh giới chênh lệch.

Dương Thiên Vấn lặng lặng vận công pháp, chân nguyên toàn thân chạy không ngừng, Nguyên thần cùng thiên địa chi uy liều mạng chống lại.

"Tiểu tử, thiên uy không thể chống cự. Ngươi hẳn là thử đi tiếp nhận nó, dung nhập trong đó, tự nhiên mà vậy, nó sẽ không có thương hại với ngươi. " Nguyên Hỏa tiên tôn thiện ý nhắc nhở.

Dương Thiên Vấn vừa nghe, rộng mở trong sáng. Đúng rồi, dung nhập trong đó. Ừm, đây ngược lại là một cái ý kiến hay. Đột nhiên, một câu khẩu quyết trước kia từng nghe nổi lên trong óc: Hắn cường mặc hắn cường, gió mát phủ đồi núi. Hắn hoành mặc hắn hoành, trăng sáng chiếu đại giang.

Dung nhập trong đó, nước chảy bèo trôi, nơi nào có ngũ hành nhảy ra, tự thành một đạo tự tại?

Một vầng sáng nhàn nhạt màu lam vàng lóe ra ở trước người Dương Thiên Vấn. Thiên địa chi uy không thể làm gì được hắn.

Duy Ngã tiên tôn, Vô Trần tiên tôn, Nguyên Hỏa tiên tôn khẽ "ồ" một tiếng, nhìn về phía Dương Thiên Vấn, trong mắt lộ ra một vầng vẻ ngạc nhiên.

Dương Thiên Vấn khôi phục thần trí, nhìn ba vị tiên tôn một cái, nhẹ giọng cười cười: "Cùng người đấu kì nhạc vô cùng, cùng đất đấu kì nhạc vô cùng, cùng trời đấu kì nhạc vô cùng.".

"Tốt, hay ột cái kì nhạc vô cùng." Ba vị tiên tôn dùng ánh mắt tán thường nhìn Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn hiện tại thật sự sảng khoái, tâm thần lực tạch tạch tăng lên trên, trong lòng không gợn sóng, không vui không buồn.

Kiếp vân tụ tập nửa ngày lại là vẫn chưa hạ xuống. Tử Dạ ma tôn cũng đang tỉ mỉ bố trí, không lãng phí thời gian.

Vô Trần tiên tôn liếc một cái đã nhận ra: "Đây không phải Huyền Thiên Đại Trận sao? Không ngờ tới Lôi Khắc gia hỏa kia vậy mà đem trận bàn đại trận này cho Tử Dạ. Cái trận bàn này cũng không dễ luyện chế, ừm, chẳng qua lấy Tử Dạ ma cung giàu có và đông đúc, cũng không phải không có khả năng góp đủ một bộ trận bàn nữa.".

Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi: "Huyền Thiên Đại Trận này chính là trận pháp mạnh nhất của Lôi Khắc tông sư?".

"Không sai, phòng ngự đại trận rất mạnh! Có thể ngăn cản tiên tôn công kích, ít nhất ta muốn đánh vỡ trận này, phí một phen công phu." Vô Trần tiên tôn nhẹ giọng trả lời.

Dương Thiên Vấn lấy ánh mắt chuyên nghiệp xem một chút. Cái trận pháp này uy lực quả thực bất phàm, bố trí được thiên viên địa phương, thiên huyền địa diệu, có thể mượn thiên địa chi thế. Chẳng qua đáng tiếc, trận pháp chi đạo, đã yêu cầu thiên đạo không bàn mà hợp, dung hợp tự nhiên, cũng yêu cầu cầu tự

thành thiên đạo, gần sát đại đạo. Hai cái có thể nói là cùng một loại trận đạo, lại có thể nói là trận đạo hoàn toàn khác nhau. Cùng hay không, cái này phải xem tu vi trận đạo của cá nhân.

Dương Thiên Vấn nếu muốn độ kiếp, bày trận mà nói, tuyệt đối sẽ không lựa chọn loại trận pháp mượn thiên địa chi thế này, mà là bày ra một loại khác tự thành một đạo, lấy kháng thiên kiếp.

Vì sao? Bởi vì bản thân thiên kiếp chính là một phần tử của thiên địa, dùng Huyền Thiên Đại Trận, tuyệt đối một kích đã phá, ai bảo hắn dùng không đúng? Nếu dùng một loại trận đạo cấp khác ngang nhau, vậy ít nhất cũng phải chắn được ba cái chứ?

Ba ngày sau, kiếp vân ngưng tụ, uy thế cường đại làm cho toàn bộ cao thủ đế cấp ở đây hộc máu, không thể không lui xa mấy ngàn thước, mà có thể đứng ở tại chỗ không nhúc nhích cũng chỉ còn lại mấy chục người. Trong những người này, chỉ cần Dương Thiên Vấn một người hạc trong bầy gà, ồ, hẳn là gà đứng đàn hạc mới đúng, bởi vì chỉ có một mình hắn là tu vi đế cấp, nhưng vẫn như cũ thoải mái đối mặt thiên địa chi uy này.

377. Chương 377: Ngộ Đạo, Tiên Tôn

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 377: Ngộ đạo, tiên tôn

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Dương Thiên Vấn, thần sắc trong mắt đều khác nhau, có không sao cả, có kinh ngạc, có tò mò, tương tự cũng có không có ý tốt…

Dương Thiên Vấn bình thản ung dung, không để ý tới mọi người nhìn chăm chú, trên mặt mang theo mỉm cười như thân sĩ.

Ánh mắt mọi người không dừng lại bao lâu, lại chuyển hướng về phía Tử Dạ ma tôn. Huyền Thiên Đại Trận đã bố trí xong, mà kiếp vân cũng tựa như chuẩn bị xong, sắp đánh xuống.

Mọi người mười phần im lặng.

Đoàng - sấm sét đinh tai nhức óc đánh xuống, đánh vào tầng bề mặt của Huyền Thiên Đại Trận. Quả nhiên không ra Dương Thiên Vấn dự liệu, Huyền Thiên Đại Trận căn bản không ngăn cản được hoặc là nói không ngăn cản đã để cho đạo sấm sét kia hạ xuống.

Trong mắt Tử Dạ ma tôn hiện lên một đạo vẻ kinh sợ, may mắn pháp bảo đỉnh đầu lóe ra tử quang trong suốt, cùng đạo sấm sét kia tiếp xúc. Cùng lúc đó, uy lực pháp tắc từ trên người Tử Dạ ma tôn phát ra, chẳng qua lại là một phát một thu. Kiện phòng ngự pháp bảo kia hào quang thịnh cực gấp trăm lần, đón nhận đạo sấm sét kia.

Mắt Dương Thiên Vấn gắt gao địa nhìn chằm chằm tia sét kia. Cái, cái này sao càng xem càng giống Tử Tiêu Thần Lôi? Ồ, hẳn xưng là pháp tắc thần lôi, là sấm sét từ pháp tắc chuyển hóa mà thành.

"Rắc…" Kiện tiên khí phòng ngự pháp bảo ít nhất cũng là cực phẩm kia vỡ nát, chẳng qua cũng may đỡ được tia sét thứ nhất này.

Ngay sau đó, đạo kiếp lôi thứ hai cùng thứ ba cùng lúc hạ xuống.

Tử Dạ ma tôn không chút do dự, lật tay ba kiện pháp bảo, rót vào đủ lực lượng, cực hạn thôi phát lực lượng pháp bảo nghênh đón.

Dương Thiên Vấn nhìn một màn này. Thì ra Tử Dạ ma tôn này là dùng lượng lớn pháp tắc chân của bản thân rót vào trong tiên khí, tính cường chế thôi phát lực lượng của pháp bảo, cùng sấm sét đồng quy vu tận.

Ba kiện pháp bảo vỡ nát, đồng thời hai tia sét cũng đã biến mất.

Tử Dạ ma tôn không vui không buồn, cái đạo sấm sét thứ tư, năm, sáu này xâu chuỗi cùng một chỗ hạ xuống. Dựa theo biện pháp cũ, ném ra năm kiện pháp bảo.

Thiên kiếp giằng co một ngày, Tử Dạ ma tôn ít nhất cũng đã ném ra trên trăm kiện pháp bảo, tiêu hao pháp tắc chân lực càng là lượng khổng lồ. Dương Thiên Vấn thầm nghĩ nếu là mình mà nói, hiện tại đã dầu hết đèn tắt rồi.

Nhưng cẩn thận nhìn Tử Dạ ma tôn một chút. Mặc dù có áp lực nhưng vẫn đang thành thạo. Tiên tôn hậu kỳ quả thực so với mình hiện tại mạnh hơn không chỉ một chút nửa điểm.

Nguyên Hỏa tiên tôn nhìn một màn này, đau lòng mắng thẳng: "Thật sự là bại gia tử, lãng phí nhiều pháp bảo như vậy.".

Dương Thiên Vấn trái lại không cho là đúng. Chỉ cần giữ được mạng, pháp bảo chẳng qua là vật ngoài thân. Tiên khí, mặc dù là cực phẩm tiên khí cũng khó chịu được pháp tắc chân lực rót vào, cho nên chúng nó mặc dù ở sau khi trải qua pháp tắc chân lực rót vào sẽ trở nên uy lực vô cùng, nhưng mà ở sau dư uy, nghênh đón chính là hủy diệt.

Tuy đã giằng co một ngày, chẳng qua đừng cho rằng thần kiếp chỉ là vài đạo thiên lôi uy lực cường đại đã xong.

Kiếp số thật sự còn ở phía sau.

Lôi kiếp sau khi duy trì một ngày liền ngừng lại, ngay sau đó một đạo cường quang màu xám đánh xuống. Tử Dạ ma tôn muốn dùng pháp bảo đi chắn, nhưng ngoài ý muốn là, pháp bảo căn bản không có tác dụng. Đạo quang mang này không phải thật không phải hư, nhưng mắt thường có thể thấy được.

Tử Dạ ma tôn không kinh hoảng, quát trầm một tiếng, Nguyên thần lực mạnh mẽ hóa thành một đạo tử quang nghênh đón.

Chỉ thấy tử quang cùng quầng trắng mờ xông vào nhau, lâm vào trạng thái giằng co. Dương Thiên Vấn than thở biến thái, cái này vậy mà muốn khảo nghiệm Nguyên thần công kích? Không phải chứ? Như vậy nếu là mình độ thần kiếp, có thể cũng phải khảo nghiệm cái này hay không? Nghĩ lại một chút, có thể khảo nghiệm không phải Nguyên thần công kích, mà là khảo nghiệm Nguyên thần lực lượng dư thừa hay không nhỉ?

Đối với một kiếp này, tâm thần kiếp, Dương Thiên Vấn trái lại không lo lắng, bởi vì Dương Thiên Vấn có Thông Huyền Linh Tàng Bi. Có nó, một kiếp này đối với Dương Thiên Vấn mà nói chính là thuốc bổ.

Lại một ngày trôi qua, thần kiếp thứ hai kiếp đã xong. Trong mắt Tử Dạ ma tôn lộ ra một vầng vẻ lo lắng, nhẹ nhàng mà thở hổn hển. Lấy thị lực của Dương Thiên Vấn, thậm chí có thể nhìn thấy mồ hôi thái dương Tử Dạ ma tôn, chẳng qua nháy mắt đã bị Tử Dạ ma tôn khôi phục lại cho bốc hơi rồi.

Kiếp thứ nhất thiên lôi kiếp, thứ hai kiếp Nguyên thần kiếp, kiếp thứ ba! Là cái gì đây? Ma kiếp! Đây là kiếp phải độ của người tu ma, ma hóa vạn vật, vật cực tất phản. Từ ma thành thần, tất độ một kiếp này.

Mọi người chờ hồi lâu lại là không thấy một kiếp này hạ xuống.

"Ồ, kỳ quái, như thế nào không có động tĩnh?" Phía sau truyền đến thanh âm nghi hoặc của những người khác.

Vô Trần tiên tôn nhìn về phía Dương Thiên Vấn cười hỏi: "Như thế nào, ngươi cũng đang kỳ quái?".

"Nếu ta dự liệu không sai mà nói, một kiếp này đã bắt đầu." Dương Thiên Vấn mỉm cười nói.

“Sức quan sát không tồi. Không sai, thần kiếp này, hai kiếp trước đối với chúng ta mà nói cũng không khó độ, chỉ có một kiếp cuối cùng mới gọi là một kiếp thật sự làm cho người ta sợ hãi. Một kiếp này, người tu ma xưng là huyễn ma kiếp. Mà chúng ta thì xưng là huyễn tâm kiếp. Tại trong một kiếp này, bất cứ chuyện gì đều có thể gặp gỡ. Vô luận ngươi có pháp lực mạnh bao nhiêu, Nguyên thần mạnh bao nhiêu đều không có tác dụng. Tại trong một kiếp này cũng chỉ có người tu hành tích lũy công đức vô lượng, hơn nữa hạng người tâm tính kiên định, nghị lực cứng cỏi, mới có hy vọng độ kiếp phi thăng.” Vô Trần tiên tôn nhẹ giọng trả lời, những tin tức này ở thượng tầng mà nói chính là cơ mật.

Trong mắt Dương Thiên Vấn ngược lại lộ ra một vầng thần sắc cảm thấy hứng thú. Cái huyễn tâm kiếp này, nói không chừng hẳn chính là trong Tử Tiêu Bảo Lục ghi lại, tu tâm ma kiếp khi thành tiên nhỉ? Có thể chiến thắng tâm ma, có thể vượt kiếp phi thăng, thành tiên đạo quả, tu tiên thể vạn thế bất diệt.

Chẳng qua Dương Thiên Vấn cũng không cho rằng mình hiện tại có bản lĩnh có thể độ kiếp nạn này, bởi vì tâm ma kiếp thiên kì bách quái, hung hiểm phi thường. Nếu không vượt qua, liền có thể thân hóa Thiên Ma, mất đi tâm tính, trọn đời không thể siêu sinh. Nói trắng ra chính là trở nên người không ra người, mình không ra mình.

Theo ghi chép nói nếu độ kiếp thất bại, ở trước khi hóa ma, tốt nhất là lấy mật pháp tự bạo nguyên thần. Như vậy còn có thể giữ lại chân linh, chuyển thế trùng tu. Loại mật pháp này Dương Thiên Vấn cũng từng xem, cũng từng tu tập. Chỉ hy vọng đến lúc đó đến lượt mìn không cần dùng một chiêu này. Dương Thiên Vấn tin tưởng trên thế giới này, những tiên tôn này là tuyệt đối không biết loại mật pháp này.

Công đức, thật là khắc tinh của tâm ma kiếp, công đức đạt tới trình độ nhất định, thì tâm ma vĩnh viễn không dính thân.

Không qua bao lâu, chỉ nghe Tử Dạ ma tôn rống lớn một tiếng, lực lượng mạnh mẽ trên người xuyên cơ thể mà ra, bắn ra bốn phía. Dương Thiên Vấn nhanh chóng nổi lên vòng bảo hộ Thái dương lường nghi. Mọi người còn lại cũng đều dùng thủ đoạn, chống đỡ cỗ lực lượng này. “Hô… Hô… Hô…” Tử Dạ ma tôn sau khi phát tiết, chật vật kịch liệt thở hổn hển, thoạt nhìn tựa như phi thường mệt nhọc.

đó mà thôi.

Chẳng qua những người bên ngoài đó không biết, đều nâng cao thực lực của Dương Thiên Vấn.

Lôi kiếp đã duy trì hơn nữa ngày, không ngừng nghỉ điên cuồng hạ xuống hơn nửa ngày. Thiên Lôi Kim Thân của Dương Thiên Vấn ở dưới lượng lớn lại dày đặc thiên lôi đánh mạnh như nguyện lấy được đột phá đệ thất chuyển, đạt tới Thiên Lôi Kim Thân đệ bát chuyển. Còn kém một chuyển, Thiên Lôi Kim Thân liền có thể đại thành.

Dương Thiên Vấn thở dài ra một hơi đứng dậy, thầm nghĩ may mà lão tử mặc Tử La Tiên Y. Bằng không một lần này khẳng định phải trần truồng rồi.

Trong đan điền, năm viên kim đan vận chuyển không ngừng, toàn thân tiên thiên thật tròn chạy chồm không thôi. Pháp lực gần như vô cùng vô tận, tiếp cận đại thành Thiên Lôi Kim Thân. Dương Thiên Vấn nay đã thật sự đứng ở đỉnh thế giới này. Tuy trên đinh này không chỉ một mình hắn, nhưng lại không có tồn tại có thể uy hiếp đến hắn.

"Đa tạ tình ba vị tiền bối hộ pháp." Dương Thiên Vấn tuy pháp lực tiến nhanh, nhưng vẫn như cũ lễ phép người ngoài. Lễ tiết không phải khách khí, mà là hàm dường của một người.

"Nà có. Tiểu hữu nay đã đứng ở trên vị trí giống như chúng ta. Thật sự là đáng mừng." Nguyên Hỏa tiên tôn cười trả lời.

"Ài! Ngươi rất không tồi. Hai đồ đệ của ta trái lại là ánh mắt không tệ." Duy Ngã tiên tôn mặt không chút thay đổi than thở.

Vô Trần tiên tôn thì là sau khi kinh ngạc cẩn thận đánh giá Dương Thiên Vấn một vòng mới mở miệng nói: "Ngươi gia hỏa này thật sự là biết giấu! Nói một chút, ngươi còn có bản lãnh gì che giấu.".

Dương Thiên Vấn cười khổ, không đáp lại. Cũng may Vô Trần tiên tôn nói cái này chẳng qua là nói đùa mà thôi.

"Các vị. Tan đi." Dương Thiên Vấn ôm quyền hướng ba mươi mấy vị tôn cấp cao thủ bốn phía nói.

"Cư sĩ ngày sau nếu rảnh, hoan nghênh đến Vô Vi tiên cung ta một chuyến." Vô Vi tiên tôn bày tỏ rõ giao hảo Dương Thiên Vấn.

Vô Vi tiên tôn tò thái độ đầu tiên làm ọi người còn lại phản ứng lại, đều tỏ vẻ hữu hảo, mời Dương Thiên Vấn rảnh đến một chuyến. Dương Thiên Vấn đối với tất cả cái này đều mỉm cười đối mặt, lấy lễ đối đãi, không kiêu không nịnh.

Cổ Tà ma tôn khẽ cắn môi, xoay người muốn tránh đi.

Nhưng Dương Thiên Vấn có thể để cho hắn chạy lấy người như vậy sao? Đáp án là phủ định.

Đang cùng rất nhiều tiền bối tiên tôn ma tôn trèo giao tình Dương Thiên Vấn đột nhiên lắc mình cản Cổ Tà ma tôn, không phân trần chính là một kích trọng quyền đánh ra.

Một quyền này đến đột ngột, tất cả người ở đây đều không dự đoán được.

Nhưng mà Cổ Tà ma tôn chính là một siêu cấp cao thủ Ma tôn trung kỳ, sắp đột phá hậu kỳ lại nào sẽ dễ dàng như vậy đã bị đánh ngã? Tuy không dự đoán được, nhưng mà phản ứng không thể nói là không nhanh. Ở nháy mắt, Cổ Tà ma tôn đã phản ứng lại. Một tầng hộ thể cương tráo ngăn ở trước người chặn trọng quyền của Dương Thiên Vấn. Chẳng qua tầng cương tráo này cũng không tránh được bị phá ra. Mà bản thân Cổ Tà ma tôn thì bị đánh lui ba bước.

"Dương Thiên Vấn, ngươi muốn làm gì?" Cổ Tà ma tôn cực giận dữ hét, thầm nghĩ nên hay không thừa dịp hiện tại trừ khử Dương Thiên Vấn. Chẳng qua trong lòng lại không có nắm chắc.

"Không làm cái gì. Chỉ muốn đánh ẹ ngươi cũng không nhận ra." Dương Thiên Vấn bộ dạng như vô sự thổi thổi nắm đấm, ngả ngớn trả lời.

"Ngươi!" Cổ Tà ma tôn tức đến ngay cả nói cũng nói không hoàn chinh. Tung hoành tam giới nhiều năm như vậy, mặc dù là cường giả tiên tôn hậu kỳ cũng sẽ cho vài phần mặt mũi, nào từng chịu oán khí bậc này?

"Ngươi. Ngươi. Ngươi cái rắm! Tự mình lưu lại một cánh tay, sau đó cút. Hoặc là ngươi để cho ta đánh một trận, sau đó cách mỗi ba ngày, ta đi đánh ngươi một trận. Tự mình lựa chọn!" Dương Thiên Vấn hừ lạnh một tiếng trả lời.

"Dương Thiên Vấn. Ta biết ngươi thiên tư hơn người, xưa nay chưa từng có. Nhưng ngươi không nên quá kiêu ngạo. Ngươi chẳng qua mới vào tiên tôn, không nên đem ta bức nóng nảy." Cổ Tà ma tôn thật sự là kiêng kị thực lực của Dương Thiên Vấn. Có thể lấy thân thể cứng rắn chống đỡ lôi kiếp loại trình độ này, có thể tưởng tượng thực lực của hắn cao bao nhiêu.

"Kiêu ngạo? Ta có sao? Lão gia hỏa, ngoan ngoãn đem đầu cháu nội chó má kia của ngươi đưa lên cho ta, sau đó phế bỏ một thân tu vi của ngươi. Ta sẽ giữ lại một cái mạng chó của ngươi." Dương Thiên Vấn chính là kiêu ngạo kể rõ.

"Ngươi..." Cổ Tà ma tôn tuyệt đối không ngờ tới, Dương Thiên Vấn trước mặt nhiều người như vậy mặt lạc mặt mũi hắn.

Toàn bộ tôn cấp cao thủ ở đây hoặc nhiều hoặc ít đều từng nghe nói tên tuổi của Dương Thiên Vấn. "Thân sĩ cùng đồ điên" tập hợp thể. Lúc không chọc hắn, hắn là một thân sĩ tuyệt đối. Chọc Dương Thiên Vấn, cho dù là tí xíu, hắn cũng sẽ điên cuồng trả thù.

Đối với cái này, mọi người đều ôm thần sắc xem kịch vui, không tính nhúng tay việc này. Đồng thời cũng đang tính toán sau khi trở về, lập tức hạ đạt tử mệnh lệnh. Phàm là người cùng chuyện có liên quan với Dương Thiên Vấn, không cần quản, không nên hỏi, càng là không nên đi đụng chạm. Đây là một tên điên, hơn nữa là một tên điên không phân rõ phải trái không thể trêu vào.

Nhìn một cái, thực lực vừa mới tăng lên một cấp, còn chưa củng cố một chút đã lập tức tìm Cổ Tà ma tôn báo thù. Hơn nữa còn là chuyên môn hướng trên mặt người ta đánh. Một chút quy củ cũng không nói.

379. Chương 379: Quá Phận?

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 379: Quá phận?

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

********** Thiếu đoạn đầu do ảnh nguồn bị lỗi **********

Cổ Tà ma tôn cắn răng, hai tay ép hờ. Một cái lĩnh vực giống như vạn thanh trường đao chậm rãi biến thành một cây cự nhận dài đến trăm mét! "Hừ. Chết!".

Lượng pháp tắc chân lực khổng lồ áp súc cùng một chỗ. Dương Thiên Vấn có thể cảm giác được không gian cứng cỏi vậy mà bắt đầu run rẩy. Hơn nữa theo trường đao ép xuống, bắt đầu nứt ra từng mảng. Có thể làm cho tiên ma yêu giới không gian thượng giới như vậy sinh ra không gian sụp đổ, có thể tưởng tượng lực lượng này cường đại bao nhiêu.

Bốn phía không gian bị phong tỏa. Dưới uy lực pháp tắc mạnh mẽ bao phủ, cho dù là Thuấn Quang Vân cũng không cách nào nhảy vọt ra, bởi vì không gian đều đang trong rạn nứt.

Thiên Lôi Kim Thân kim thân pháp tượng! Cả người Dương Thiên Vấn phát ra hào quang màu vàng lam chói mắt, một đạo kim thân hình người bành trướng gấp trăm lần. Dương Thiên Vấn ở trong kim thân liền tỏ ra tương đối nhỏ bé.

Cự nhận cùng với không gian rạn nứt chậm rãi hạ xuống. Một cái vết rách không gian khủng bố xuất hiện. Không gian loạn lưu mạnh mẽ cùng với khi không gian vỡ vụn sinh ra cức diệt lực lượng đồng thời xuất hiện.

Uy lực của một chiêu này đủ để hủy diệt một tiên tôn! Nếu tiên tôn này cứng rắn ăn một đòn này mà nói.

"Đinh!" Cự nhận hạ xuống, đánh vào trên kim thân pháp tượng, phát ra một tiếng đánh thanh thúy. Sau đó cự nhận liền dừng ở giữa không trung, không hạ xuống nữa. vết rách không gian cũng tốt, không gian loạn lưu cũng thế cũng không làm gì được khối hóa kim thân này chút nào. Liền ngay cả nhất cức diệt lực đáng sợ kia cũng không làm gì được cái kim thân pháp tượng giống như tồn tại vĩnh viễn này.

Bất diệt kim thân. Cái tên tuổi này cũng không phải là thổi ra mà là thật sự đánh ra uy danh hiển hách!

Dương Thiên Vấn không khỏi mừng như điên. Cái này trước khổ sau ngọt. Cổ nhân thành không khi ta cũng. Gian đoạn đầu của Thiên Lôi Kim Thân nhìn qua căn bản không có nhiều tác dụng, chịu khổ lại nhiều. Nhưng đến hậu kỳ, nhìn cái lực phòng ngự này một cái. Quả thực so với thần khí còn trâu hơn! Không hổ tên tuổi "Bất diệt".

Thiên Lôi Kim Thân không chỉ có riêng lực phòng ngự đạt tiêu chuẩn, hơn nữa công phòng một thể. Thiên lôi kình lực cường đại có thể làm lực phản chấn, đem lực lượng tác dụng bên ngoài chấn ngược trở về năm thành!

Chỉ thấy thanh cự nhận kia chậm rãi thu nhỏ lại. Ở dưới hai tầng tác dụng của công kích liên tục cùng lực lượng phản chấn, lực lượng của thanh pháp tắc cự nhận từ vạn thanh pháp tắc trường đao hợp thành này đang dần dần giảm bớt.

Một màn này, một đám tiên tôn xem đến không còn lời nào. Chiêu số kỳ dị của Dương Thiên Vấn ở bọn họ xem ra nghe chưa từng nghe, thấy chưa từng thấy. Xưng là thần kỹ cũng không đủ.

Không sai. Kim thân pháp tượng dựa theo cái vũ trụ này phân chia quả thực có thể phân chia đến hàng ngũ thần kỹ! Cùng thanh pháp tắc cự nhận kia khác nhau là, Dương Thiên Vấn duy trì cái kim thân pháp tượng này chỉ dùng ba luồng pháp tắc chân lực! Mà lực phòng ngự của kim thân pháp tượng này là căn cứ pháp tắc chân lực tiêu hao, làm quyết định phân hoá ra. số liệu cụ thể Dương Thiên Vấn lười đi tính toán.

Dương Thiên Vấn tay bắt lôi ấn, cường hóa thần phù thêm vào, lôi chúc thần phù thêm vào, hỏa chúc thần phù thêm vào. Hao phí mười luồng lôi chi pháp tắc chân lực triệu hồi Bính Hỏa Dương Lôi.

Viên thần tập trung Cổ Tà ma tôn.

Sét đánh! Đoàng đoàng…

Một đạo thiên lôi lửa đỏ to có cỡ ngón cái hạ xuống. Người biết hàng thậm chí hô ra: "Thần kiếp!".

Quả thực, từ thiên lôi cấu thành đến xem quả thật rất tương tự. Chẳng qua khác nhau là, pháp tắc thiên lôi của thần kiếp là do trời tự nhiên giáng xuống, uy lực cường đại hơn một ít, đồng thời càng thêm tinh thuần.

Một đạo thiên lôi này của Dương Thiên Vấn tuy so ra kém thần kiếp, nhưng ở dưới rất nhiều lực lượng thêm thành, uy lực cũng kém không đến đâu. Chủ yếu là Cổ Tà ma tôn căn bản không lường trước được, Dương Thiên Vấn thể tu này ở dưới bị động phòng ngự còn có thể sử dụng loại công kích thuật pháp cường lực này. Hơn nữa còn là dưới tình huống phân tâm nhị dùng sử dụng ra.

Hơn phân nửa lực lượng cùng tinh lực của Cổ Tà ma tôn đều đặt ở trên khống chế thanh pháp tắc cự nhận kia. Lấy trảm mã đại đao trong tay làm cơ sở, công kích vung chặt tương tự kim thân pháp tượng khổng lồ kia.

"Không hoảng hốt, hắn trốn không thoát lòng bàn tay chúng ta." Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, tay phải buông một cái, trong Huyền Quang Kính xuất hiện bóng người Cổ Tà ma tôn. "A, tốc độ thật nhanh!".

"Lão đại, tiếp theo ngươi muốn chơi như thế nào?" Tiểu Bạch nhìn Huyền Quang Kính hỏi.

"Ngũ chi của lão tiểu tử này ta đều chơi đùa rồi, không bằng đem hắn đầu làm dưa hấu vỗ." Dương Thiên Vấn cười tủm tỉm nói.

Vốn đường đường một Ma tôn, tuyệt đối không có không chịu nổi như vậy, nhưng Dương Thiên Vấn tra tấn ở tâm lý, khiến cho Cổ Tà ma tôn đối với Dương Thiên Vấn có một loại cảm giác sợ hãi đáng sợ. Đây là một loại bóng ma tâm lý, cao Ma tôn bị Dương Thiên Vấn khiến cho sinh ra bóng ma tâm lý, thật sự là không biết nên nói cái gì tốt.

Dương Thiên Vấn gọi ra Thuấn Quang Vân, đuổi gấp mà đi.

Dương Thiên Vấn không vội. Cái tinh vực mờ mịt này, phụ cận lại không có bất cứ tu ma tinh gì, lão gia hỏa này căn bản là trốn không thoát.

Cổ Tà ma tôn nhận chuẩn một cái phương hướng bay nhanh. Phụ cận nơi đây không có tu ma tinh. Đều là một ít hoang tinh không người, không có truyền tống trận, căn bản rất khó chạy thoát ma chưởng của Dương Thiên Vấn. Vì thế, Cổ Tà ma tôn dần dần có cảm giác tuyệt vọng, lên trời không đường, xuống đất không cửa.

"Đáng giận!" Ma thức của Cổ Tà ma tôn đã phát hiện tung tích Dương Thiên Vấn. Trải qua nhiều lần truy kích như vậy, Cổ Tà ma tôn cũng hiểu biết được, chỉ cần Dương Thiên Vấn xuất hiện ở trong phạm vi ma thức tìm tòi của mình, như vậy hắn liền có thể dùng nháy mắt di động ngăn mình lại. Cổ Tà ma tôn cũng không muốn chịu tra tấn nữa.

Vươn tay phải, một con dao hướng phía trước mặt hung hăng vạch một cái. Lực lượng cường hãn đem không gian phá vỡ. Cổ Tà ma tôn một đầu chui vào.

"Ồ, nhảy vọt không gian!" Dương Thiên Vấn nhìn Cổ Tà ma tôn phá mở á không gian, sử dụng nhảy vọt không gian cự ly ngắn. Một chiêu này cùng Thuấn Quang Vân nháy mắt di động khác cách thức cùng công hiệu, lấy pháp tắc chân lực mạnh mẽ phá vỡ á không gian. Trong á không gian, không gian đều là gấp, chỉ cần phá vỡ một tầng không gian khác nữa, nhảy ra là được rồi. Khoảng cách của loại này nhảy vọt không gian này so với Thuấn Quang Vân nháy mắt di động còn xa hơn một ít, chẳng qua tiêu hao lại là pháp tắc chân lực. Dứt khoát dùng pháp tắc chân lực đến chạy trốn, phương pháp còn lại đối với Dương Thiên Vấn căn bản vô dụng.

Dương Thiên Vấn thật ra cũng có thể dùng nhảy vọt không gian, nhưng Dương Thiên Vấn lại không có nhiều pháp tắc chân lực như vậy lấy đến tiêu xài như thế. Chính cái gọi là, đi vào dễ dàng, đi ra khó. Có lẽ ngươi phá vỡ á không gian, chỉ cần một luồng pháp tắc chân lực, nhưng là từ trong á không gian đi ra lại cần gấp ba đến năm lần pháp tắc chân lực.

"Lão đại, lão gia hỏa này thật sự là thông minh. Tốc độ hiện tại của hắn so với chúng ta còn nhanh hơn đó." Tiểu Bạch buồn bực nói. Quả thực, Cổ Tà ma tôn sau khi liên tục ba cái toát ra đã nhảy ra khỏi phạm vi tìm tòi của Huyền Quang Thuật. Nếu không phải Dương Thiên Vấn trước đó ở trên người hắn gieo nguyên thần ấn ký, chỉ sợ lão gia hỏa này đã chạy thoát.

"Gừng già vẫn là cay. Nhảy vọt không gian cho dù là đối với Ma tôn mà nói, cũng là một kỹ năng gánh vác phi thường nặng. Nhảy càng xa, số lần càng nhiều, gánh vác lại càng nặng. Ta ngược lại muốn xem một cái hắn có thể kiên trì bao lâu! So sánh mà nói, ta nháy mắt di động chỉ tiêu hao pháp lực, lại không có gánh nặng khác." Dương Thiên Vấn chẳng hề để ý nói.

Pháp lực hiện nay của Dương Thiên Vấn tuy chưa đạt tới đỉnh phong, nhưng tốc độ vận chuyển Đại Chu thiên có thể đạt tới một hơi thở ba mươi cái Đại Chu thiên. Nói cách khác, trong một hơi thở có thể khôi phục pháp lực là ba mươi lần ban đầu!

Ba trăm sáu mươi lăm khí hải đã lấp đầy nhiều tới sáu mươi, cũng đủ tiêu xài một trận rồi.

Hơn nữa nay sử dụng nháy mắt di động xa xa so với trước kia còn thoải mái hơn. Một cái khí sử dụng nháy mắt di động cự ly xa năm lần, mà lấp đầy một cái khí hải, chỉ cần bảy ngàn hai trăm sáu mươi tư vạn cái Đại Chu thiên. Nói cách khác lấy tốc độ vận chuyển chân nguyên của Dương Thiên Vấn hiện tại, có thể ở trong một tháng lấp đầy thêm một cái khí hải. Đương nhiên, đây là ở dưới tình huống không uống thuốc.

Trong tay Dương Thiên Vấn có vô số kim đan khôi phục chân nguyên, có thể ở trong khoảng thời gian rất ngắn đem khí hải toàn thân lấp đầy.

Cho nên, so đấu tiêu hao, Dương Thiên Vấn không sợ Cổ Tà ma tôn, hơn nữa tiêu hao pháp lực đấu với pháp tắc chân lực tiêu hao, Dương Thiên Vấn chính là kiếm lớn rồi.

Dương Thiên Vấn vài cái nháy mắt di động đuổi theo, đồng thời ăn vào ba viên kim đan, điên cuồng vận chuyển chân nguyên tiêu hóa dược hiệu, khôi phục hơn nữa lấp đầy khí hải còn lại.

Trong Huyền Quang Kính xuất hiện bóng người Cổ Tà ma tôn. Dương Thiên Vấn tà cười thì thầm: "Xem ngươi có thể chạy đi nơi đâu, con mồi thì phải có giác ngộ của con mồi.".

Cái trò chơi một đuổi một chạy này giằng co nửa năm, trong đó có vài lần Dương Thiên Vấn đều thiếu chút nữa đem Cổ Tà ma tôn đợi được, đáng tiếc thời điểm cuối cùng đều bị hắn vạch ra á không gian chạy mất.

Dương Thiên Vấn nửa năm qua nháy mắt di động dùng càng ngày càng thuận tay, càng ngày càng thuần thục. Tiêu hao cũng đang chậm rãi giảm nhỏ, mà chân nguyên ở trong lúc tiêu hao cùng bổ sung, chậm rãi càng ngày càng tinh thuần. Ở dưới sự trợ giúp của lượng lớn đan dược, còn lấp đầy thêm vài cái khí hải.

Cổ Tà ma tôn phi thường chật vật, nhưng nửa năm qua lại là không có lọt vào Dương Thiên Vấn độc thủ tàn phá nữa. Chẳng qua sức ép trên tâm lý trái lại càng lúc càng lớn. Loại trò chơi mèo vờn chuột này, bình thường đều là một phương con chuột càng thêm bị động cùng sợ hãi.

Dương Thiên Vấn có Chỉ Tinh Dẫn Nguyệt Luân tinh đồ đánh dấu, ngược lại không chút hoang mang, bởi vì nơi này cách một viên tu hành tinh có người ở gần nhất cũng có mấy chục năm trên trăm năm hành trình.

Mặc dù không ngừng nhảy vọt không gian cũng cần mười mấy năm thời gian. Dù sao nhảy vọt không gian cự ly xa tiêu hao phi thường nặng, chịu tải cũng rất lớn.

Dương Thiên Vấn hiện tại cũng không thiểu thời gian, cũng không có việc gì đặc biệt quan trọng phải làm, cho nên có thời gian bồi Cổ Tà ma tôn chơi trò chơi mèo vờn chuột.

Nhưng Cổ Tà ma tôn lại là không muốn chơi tiếp như vậy. Còn như vậy nữa, bản thân hắn sẽ điên mất. Mặc dù tu luyện nhiều năm, có số lượng pháp tắc chân lực dự trữ hùng hậu, có thể chống đỡ được nhảy vọt không gian tiêu hao, nhưng thân thể chịu tải lại là sắp tới cực hạn.

Cổ Tà ma tôn cắn cắn tà, hung tợn thầm nghĩ: "Được, ngươi đã muốn đùa chết lão phu, lão phu liền liều mạng với ngươi. Cùng lắm thì cá chết lưới rách, đồng quy vu tận. Lão phu tuyệt đối sẽ không cho ngươi dễ chịu. Thủ đoạn của lão phu cũng không chỉ những cái này." Trong mắt lộ hung quang, nghiêng người hướng tới một cái phương hướng khác nhảy vọt.

Chính cái gọi là chó cùng rứt giậu, con thỏ nóng nảy cũng sẽ cắn người. Nay Cổ Tà ma tôn đã bị cừu hận, khuất nhục cùng lòng trả thù mãnh liệt cắn nuốt. Hắn muốn Dương Thiên Vấn trả giá trầm trọng.

Dương Thiên Vấn trái lại chẳng hề để ý, tất cả đều ở dưới hắn nắm giữ. Dương Thiên Vấn một chút cũng không lo lắng.

Vận Cổ Tà ma tôn thật không tốt lại bị cách chết nào cũng đều nếm thử qua. Chẳng qua, Ma tôn chính là cái mạng nhỏ mạnh, chỉ cần nguyên thần bất diệt liền có thể tố thể trọng sinh, nhưng mà cần tiêu hao lực lượng nguyên thần nhất định. Dương Thiên Vấn hạ quyết tâm phải chậm rãi làm cho Cổ Tà ma tôn kiệt sức mà chết.

Cổ Tà ma tôn thật sự là nóng nảy rồi, bắt đầu bất kể tiêu hao nhảy vọt khoảng cách dài đến tột cùng, Cổ Tà ma tôn nhảy vọt một lần, Dương Thiên Vấn thường thường phải nháy mắt di động hơn mười lần! Mà Cổ Tà ma tôn chỉ cần phát hiện bóng người Dương Thiên Vấn liền lập tức đi vào nhảy vọt không gian khoảng cách dài, không cho Dương Thiên Vấn một chút cơ hội động thủ.

Chậm rãi, Dương Thiên Vấn ở dưới Cổ Tà ma tôn dẫn dắt lệch khỏi quỹ đạo dự định, hơn nữa tiêu hao cũng dần dần lớn hẳn lên.

"Lão đại, dứt khoát lần sau đem lão gia hỏa kia tóm được liền treo hắn. Nguyên thần Kim đan của lão gia hỏa này vừa lúc cho ta tiến bổ." Tiểu Bạch đưa ra ý kiến.

"Được. Đây là một lần cuối cùng, bắt được hắn thì giao cho ngươi." Dương Thiên Vấn gật gật đầu đáp.

Nháy mắt di động, nháy mắt di động lần nữa… liên tục hai mươi ba lần nháy mắt di động, rốt cuộc đuổi kịp Cổ Tà ma tôn. Trong Huyền Quang Kính cũng hiện ra bóng người Cổ Tà ma tôn.

Nhưng lão gia hỏa này vậy mà lại một lần biến mất. Ồ, không đúng, một lần này hắn cũng không phải là vạch ra á không gian, mà là thực biến mất. Chẳng lẽ là ẩn thân thuật?

Không, không có khả năng, lão gia hỏa này nếu thực biết ẩn thân thuật cao cấp như vậy, mấy năm qua cũng không qua chật vật như vậy.

Dương Thiên Vấn lại là hai cái nháy mắt di động chỗ cách đó không xa. Cảnh tượng trước mắt xuất hiện đem Dương Thiên Vấn dọa sợ!

Không, không phải chứ? Đây, đây là tầng mây? Không có khả năng. Trong vũ trụ sao có thể có tầng mây? Hơn nữa còn lớn khôn cùng. Trong Huyền Quang Kính nơi này biểu hiện một mảng hư vô.

Nơi này từ đâu có tầng mây rộng lớn như vậy? Trên Chỉ Tinh Dẫn Nguyệt Luân cũng không có biểu hiện.

Dương Thiên Vấn không lỗ mãng đuổi đi vào. Nơi này quá quỷ dị. Mảng mây mù này đủ mọi màu sắc lóe ra không ngừng, chính là kẻ ngốc cũng biết trong đó không tầm thường.

Dựa theo ngũ hành phương vị, phong thủy học thuật đến suy tính, nơi này là tuyệt địa của toàn bộ Ma giới, tứ đại Ma Vực! Cửu tuyệt Quy Nhất, Dương Thiên Vấn suy tính nửa ngày, kinh ngạc phát hiện đây là một cái tuyệt trận! Thiên địa sinh thành tuyệt địa, thiên nhiên hình thành tuyệt trận. Dương Thiên Vấn chần chờ, Cổ Tà ma tôn sao dám một đầu liền chui vào? Sẽ không là bị tra tấn tinh thần hỏng mất, mắc bệnh thần kinh, ngay cả loại tuyệt địa này cũng không biết đã xông vào. Hoặc là nói lão gia hỏa này muốn tìm.

Được, ngươi chậm rãi đi chết đi, ta tránh đi. Tính ngươi may mắn, vậy mà đụng phải loại địa phương này. Dương Thiên Vấn sẽ không xúc động xông vào. Chẳng may có cái không hay xảy ra, vậy không phải chết toi?

383. Chương 383: Bói Toán

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 383: Bói toán

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Cửu tuyệt Quy Nhất thiên nhiên tuyệt địa, dương bởi vì này là thọ tinh công thắt cổ - phiền sống quá dài. Cổ Tà ma tôn dám xông vào bên trong, khẳng định chết chắc rồi. Đang muốn xoay người rời khỏi, Dương Thiên Vấn lại nghĩ một chút, chần chờ trong chốc lát, lui vạn dặm, lắc mình vào tiên phủ.

Vào tiên phủ, Dương Thiên Vấn lập tức lấy ra tài liệu bày lên thiên đàn. Trong ba ngàn đại đạo này, nhớ có thuật cầu tiên bói toán, hỏi cát tị hung, Dương Thiên Vấn trái lại vẫn chưa từng thi triển. Hôm nay khó được gặp gỡ thiên nhiên tuyệt địa bậc này, chính cái gọi là tuyệt lộ phùng sinh, loại thiên nhiên tuyệt địa này tất nhiên có thiên tài địa bảo.

Nơi đây che lấp Thiên Cơ, người thường khó tìm, ngay cả Chỉ Tinh Dẫn Nguyệt Luân trên tinh bàn cũng không có tồn tại về nó. Nói bên trong không có bảo bối, đánh chết Dương Thiên Vấn cũng không tin.

Nhưng Dương Thiên Vấn lại lo lắng nơi này là cửa vào đi thông Hư Vô Tù Lao. Nếu thật sự là như vậy, vậy mới kêu buồn bực. Bởi vì lúc này, Nguyên thần ấn ký trên người Cổ Tà ma tôn, Dương Thiên Vấn là một chút cũng không cảm giác được. Hoặc chính là đã chết; Hoặc chính là vì tuyệt địa này liên quan, che chắn nguyên thần ấn ký cảm ứng; Hoặc chính là bởi vì Cổ Tà ma tôn đã không ở không gian nữa.

"Lão đại, đây là để làm chi?" Tiểu Bạch không rõ liền hỏi.

"Bày Vấn Tiên Đàn, cầu tiên Vấn Thiên. Ta trái lại muốn nhìn một cái tuyệt địa này có bảo bối hay không. Mệt mỏi nhiều năm như vậy, chung quy không thể tay không mà về chứ." Dương Thiên Vấn cười tủm tỉm nói.

"Lão đại, ngươi là nói trong mây mù này có bảo bối?" Tiểu Bạch kinh ngạc hỏi.

"Không biết, chẳng qua ta phòng đoán mới đúng." Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu trả lời.

Tiểu Bạch cái gì cũng không nói, lẳng lặng đứng ở một bên nhìn.

Dương Thiên Vấn thu phục cao đàn, bắt đầu thực hiện. Cái thuật xem bói này Dương Thiên Vấn chưa từng học, ngược lại là có thể thi triển một phen, bởi vì không tinh thông đạo này, trái lại cực kỳ tiêu hao pháp lực.

"Vấn đạo cầu tiên, lập tức tuân lệnh!" Dương Thiên Vấn dùng nguyên thần bói toán, cũng không phải là phố phường xem đồ vật bói toán. Nói trắng ra, chính là lấy nguyên thần lực lượng mạnh mẽ, trên thông thiên đạo, thiên nhân hợp nhất, tìm một tia Thiên Cơ. Thiên Nhân Cảm ứng thần thông chính là trụ cột của đạo này.

Một đạo lam quang đột phá cấm chế tiên phủ, hướng thẳng phía chân trời. Qua một hồi lâu lam quang biến mất, Dương Thiên Vấn mới chậm rãi mở hai mắt. Tiên thể mạnh mẽ kim thân đệ bát chuyển vậy mà cũng có cảm giác cực độ mệt mỏi. Tinh thần Dương Thiên Vấn ủ rủ, cấp bậc tiên tôn nguyên thần lực tiêu hao không còn, chẳng qua khóe miệng lại là mang theo một vầng mỉm cười, đầu hơi nghiêng, lâm vào trong ngủ say.

Không biết qua bao lâu Dương Thiên Vấn tỉnh lại. Lúc này hắn đang tránh ở trên giường mây của mình, tinh thần khôi phục không ít. Chẳng qua nguyên thần lực lượng tiêu hao lại không phải một chốc một lát có thể khôi phục.

Sau khi tỉnh táo Dương Thiên Vấn thầm mắng, cái pháp thuật này là ai sáng tạo, thật sự là pháp thuật biến thái, thiếu chút nữa đem mạng nhỏ bồi vào. May mắn cho tới nay tinh tu nguyên thần, nhặt trở về một cái mạng nhỏ. Cái nhìn lén thiên cơ này thật đúng là đủ biến thái. Chẳng qua kết quả cũng không tệ lắm. Đứng dậy không khỏi cảm giác được suy yếu cực độ, nhanh chóng ngồi trở về, ăn vào mấy viên kim đan, bắt đầu ngồi xuống khôi phục.

Qua không biết bao lâu, Dương Thiên Vấn mới mở hai mắt. Nguyên thần lực lượng đã khôi phục một phần ba, trong khoảng thời gian ngắn là không có khả năng khôi phục tới đỉnh phong. Dương Vệ đẩy cửa vào, Tiểu Bạch đứng ở trên vai hắn, sau khi nhìn thấy Dương Thiên Vấn tung người nhảy một cái, vọt vào trong lòng Dương Thiên Vấn hỏi: "Lão đại, ngươi không sao chứ?".

"Không sao nữa, ta rất khỏe. Đúng rồi, ta hôn mê bao lâu?" Dương Thiên Vấn mỉm cười hỏi.

"Ừm, có ba năm." Tiểu Bạch trả lời.

"Ồ." Dương Thiên Vấn lên tiếng. Ba năm thời gian quả thực không ngắn, nhưng Dương Thiên Vấn không để ý ba năm thời gian này.

“Lão đại, ta vẫn chú ý mây mù bên ngoài kia. Cổ Tà ma tôn tựa như cũng chưa đi ra.” Tiểu Bạch trả lời.

“Đại ca, tầng mây mù này thật là lợi hại, ta cũng không thấy rõ tình hình bên trong.” Dương Vệ xen mồm nói.

“Các ngươi đi ra ngoài trước đi. Chờ ta khôi phục tới thời kì đỉnh phong, cái khác nói sau.” Dương Thiên Vấn đem hai người gọi ra ngoài, đóng cửa phòng, bế quan chữa thương.

Thời gian qua rất nhanh. Dương Thiên Vấn có thất luyện kim đan, so với tiên đan chữa thương tốt nhất của tiên giới hiện nay còn inh hơn rất nhiều. Nguyên thần lực lượng rất nhanh đã bổ sung cũng khôi phục lại.

Mười năm sau, Dương Thiên Vấn xuất quan. Không chỉ có khôi phục toàn bộ nguyên thần lực, còn có tinh tiến không nhỏ, phân thần lại có chính là ba trăm sáu mươi lăm khí hải trong cơ thể đã hoàn toàn lấp đầy rồi. Pháp lực cũng đạt tới trạng thái đỉnh phong.

Mười mấy năm trước, Dương Thiên Vấn lấy nguyên thần lực thượng nhìn trộm thiên cơ đã biết được, trong mây mù này có cơ duyên lớn, hơn nữa khẳng định đây cũng không phải là cửa vào Hư Vô Tù Lao.

“Đinh Ẩn, tìm bổn tọa có chuyện gì quan trọng?” Dương Thiên Vấn sau khi tinh lại biết được, Đinh Ẩn từng dùng linh hồn truyền âm đi tìm mình, chẳng qua lúc ấy mình đang bế quan chữa thương, không chịu ảnh hưởng.

“Hồi bẩm chủ thượng, mười hai năm trước, thuộc hạ đã phát hiện tung tích của Cổ Tà ma tôn.” Đinh Ẩn lập tức hồi âm nói.

“Ồ?” Dương Thiên Vấn thầm nghĩ, quả nhiên không ngoài sở dự, Cổ Tà ma tôn này xem ra thật sự biết được nơi này tồn tại mây mù, dùng chúng nó đến gạt bỏ mình.

Chẳng qua hiện tại Dương Thiên Vấn đã mất đi hứng thú đối với Cổ Tà ma tôn. Hiện nay Dương Thiên Vấn trái lại đối với bên trong mây mù này có hứng thú cực lớn.

“Ừm. Hắn hiện tại đang ở nơi nào?” Dương Thiên Vấn trầm ngâm trong chốc lát hỏi.

“Hắn ở tu ma tinh cấp ba Kim Thạch Tinh phân đàn của Tà Vụ chữa thương, hắn tựa như bị thương thế rất nặng.” Đinh Ẩn trả lời.

“Thực?” Dương Thiên Vấn nghe xong nổi lên hứng thú. Nếu không phải thương thế quá nặng, tin tưởng hắn cũng sẽ không ở trong một cái tu ma tinh cấp ba bế quan chữa thương, đến nay chưa ra. Mà mình tựa như cũng không tạo thành thương thế quá nghiêm trọng cho hắn, nói cách khác hắn là bị thương ở trong mây mù. Hắn có thể đi vào, trở ra, hiển nhiên hắn không phải lần đầu tiên đi vào, hơn nữa đối với nơi đây có nhất, đây chính là tư liệu có sẵn.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ trong chốc lát, đặc biệt ở trong Chỉ Tinh Dẫn Nguyệt Luân tinh bàn đem tọa độ nơi đây ghi nhớ, sau đó ra khỏi tiên phủ, mở ra Dẫn Nguyệt Chi Môn, mục tiêu chỉ thẳng Kim Thạch Tinh!

Bóng người Dương Thiên Vấn xuất hiện ở Kim Thạch Tinh, căn bản không cần Đinh Ẩn chỉ điểm, Dương Thiên Vấn đã phát hiện trong thành này có rất nhiều khế ước giả. Nơi bọn họ tập trung có ba cái, thực lực mạnh nhất khẳng định chính là chỗ Cổ Tà ma tôn ẩn thân.

Chẳng qua Dương Thiên Vấn mới ra khỏi đại trận, lập tức có một người trung niên cấp bậc tam phẩm tiên quân đi lên đón, cung kính đón chào nói: “Thuộc hạ tham kiến chủ thượng, thượng phong phân phó thuộc hạ đến nghênh đón chủ thượng, cũng mang chủ thượng đi chỗ Cổ Tà ma tôn bế quan.”.

Dương Thiên Vấn có thể cảm giác ra khế ước ấn ký trên người hắn, gật gật đầu, thầm nghĩ Đinh Ẩn này làm việc ngược lại thật sự là phi thường chu đáo. Khó có được, khó có được. “Dẫn đường đi.”.

Đáng thương Cổ Tà ma tôn, có thể đánh chết hắn cũng không ngờ tới, mình tùy tiện ở trong số tu ma tinh cấp ba lấy hàng ức để tính tìm một cái chữa thương, hơn nữa thông báo thượng tầng Tà Vụ, bảo bọn họ

"Ngươi. Ngươi, Dương Thiên Vấn, ta nguyền rủa ngươi không được chết tử tế!!" Cổ Tà ma tôn từ một Ma tôn bị tước thành phàm nhân, cái này nếu truyền ra, không biết sẽ dẫn lên phản ứng thế nào, có thể đưa tới tôn cấp cao thủ vây công hay không? Cái này thật sự đáng sợ. Ngay cả đường đường Ma tôn cũng khuất phục ở dưới Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận. Khổ tu lấy trăm vạn năm để tính hủy hoại chỉ trong chốc lát, Cổ Tà ma tôn cũng thật sự là đủ xui xẻo.

"Ta? Ta cái gì ta? Ta nói giữ ngươi một mạng, ngươi bây giờ còn sống không phải sao?" Dương Thiên Vấn cười tủm tỉm trả lời, sau đó gọi người vào cốc, đem Cổ Tà ma tôn đã mất hết pháp lực mang đi. Rất đáng tiếc, Dương Thiên Vấn cũng không tính đem người thả về, Cổ Tà ma tôn nhất định chết già ở trong giam cầm!

Kim Thạch Tinh là một cái tu ma tinh cấp ba không bắt mắt. Một phàm nhân, bị giam giữ ở trong nhà giam mật thất của tổ chức Tà Vụ, Dương Thiên Vấn thu trận ấn, sau khi lắc mình rời khỏi sơn cốc bay ra khỏi Kim Thạch Tinh, mở ra Dẫn Nguyệt Chi Môn truyền tống đến một viên tu ma tinh cách tuyệt địa mây mù gần nhất, sau đó lại bay về phía mục tiêu của mình.

Chẳng qua bay được một nửa Dương Thiên Vấn liền nghĩ đến, mình còn giống như chưa đem sự tình giải quyết xong. Phải biết rằng cái mây mù tuyệt địa này ngay cả một Ma tôn cũng nghiên cứu trên vạn năm. Dương Thiên Vấn cũng không biết mình phải cần bao nhiêu thời gian, dù sao trong khoảng thời gian ngắn là không giải quyết được. Đã như vậy, vậy thì giải quyết vấn đề trong ngắn hạn có thể giải quyết nói sau!

Tiểu Bạch thần ấn ở trong đan điền Dương Thiên Vấn hưng phấn không ngừng run run. Đem một toàn thân pháp lực của Ma tôn tước hết, nói cách khác Tiểu Bạch thần ấn lại hút khô một Ma tôn, có thể nghĩ, Tiểu Bạch thần ấn là hưng phấn bao nhiêu.

"Đinh Ẩn, Cổ Tà ma tôn hiện tại giam giữ ở Kim Thạch Tinh, hỏi ra tổng đàn Tà Vụ ở nơi nào, cùng với phương pháp ra vào cùng bố trí nơi đó. Chuẩn bị một cái phương pháp thích đáng, ta muốn trừ bỏ đỉnh tầng của Tà Vụ, do Thiên Võng thay thế vị trí của Tà Vụ. Đúng rồi, bổn tọa từng nói, giữ Cổ Tà lão nhân một cái mạng, không nên đem hắn giết chết, chết một nửa là được rồi." Dương Thiên Vấn dặn dò cẩn thận. "Chuẩn bị tốt tất cả, định tốt thời gian lại thông báo bổn tọa.".

Dương Thiên Vấn thích nhọc một lần sướng cả đời, thẳng đến thẳng đi, lười cùng ngươi quanh co lòng vòng.

"Tuân mệnh chủ thượng." Đinh Ẩn hưng phấn đáp. Đã có thật nhiều năm chưa từng động đậy, muốn diệt trừ tổng đàn Tà Vụ, khẳng định cần triệu tập không ít cao thủ.

"Không cần làm quá mức rêu rao, Thiên Võng tuyệt không thể tiết lộ." Dương Thiên Vấn đặc biệt dặn.

"Thuộc hạ hiểu." Đinh Ẩn lập tức trả lời, trong lòng có chút mất mát, chẳng qua chi là nháy mắt lướt qua.

Dương Thiên Vấn tùy tiện tìm hành tinh nhỏ, vào tiên phủ tu luyện Tử Tiêu Thần Lôi, đến lúc đó để ứng phó cao thủ đỉnh tầng của Tà Vụ.

Hai nàng Bích Nhi cùng Thủy Thấm Lan đều đang bế quan tu luyện/ Đặc biệt Bích Nhi đang ngưng luyện Nguyên thần, chuẩn bị đột phá đế cấp, cảm ngộ pháp tắc. Thật ra mảng mây mù tuyệt địa kia, Dương Thiên Vấn cũng không đem nó đặt ở trong mắt. Đây chẳng qua là tiêu khiển khi nhàm chán, loại tuyệt địa trận thế thiên nhiên hình thành này, phá được tự nhiên là tốt, có lợi cho tu vi trận đạo của mình tinh tiến lần nữa. Phá không được sao, cũng chỉ là chuyện như vậy, thật sự không được, ta lại vận dụng vận mệnh la bàn.

So sánh mà nói, Tà Vụ giống như một cái xương cá mắc ở trong yết hầu, làm người ta siêu cấp khó chịu, không trừ không khoái, trừ cho thống khoái. Dương Thiên Vấn chính là thấy khó chịu, Dương Thiên Vấn muốn tự mình tìm tới vị Đặng đại thiếu gia kia, tặng hắn thiên đao vạn quả!

385. Chương 385: Tiến Công Chiếm Đóng Tà Vụ Tinh

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 385: Tiến công chiếm đóng Tà Vụ tinh

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Tà Vụ bị Dương Thiên Vấn hận, vậy thật sự là rất xui xẻo, chẳng qua đây là sự thật. Có những người ngươi chọc, cũng liền chọc rồi, thậm chí ngươi có thể tùy ý quyết định sinh tử của người này; Nhưng mà có những người, là vĩnh viễn cũng không trêu chọc nổi. Hiển nhiên, Dương Thiên Vấn là một nhân vật không trêu chọc nổi, hơn nữa keo kiệt lại thù dai.

Ngươi đụng ta một cái, ta liền đòi hai tay hai chân hai mắt hai tai của ngươi, trả lại lấy vạn lần để tính. Sự thật chính là như thế, không tin ngươi có thể ở trong hiện thực thử một lần, trêu chọc nhân vật ngươi vĩnh viễn cũng không thể trêu vào, sẽ mang đến trừ cửa nát nhà tan, cả nhà chết tươi, còn có thể mang đến cái gì?

Thượng vị giả là không cho phép con kiến xâm phạm, cho dù chỉ dính vào một tia tro bụi.

Dù sao, Dương Thiên Vấn hạ quyết tâm phải trừ bỏ Tà Vụ.

Tổng đàn Tà Vụ thần bí dị thường, trừ tả hữu trưởng lão, tứ đại hộ pháp của đinh tầng, ít có người có thể biết xác thực. Rất không may, một trong tả hữu trưởng lão Cổ Tà ma tôn bị Dương Thiên Vấn phế đi, hơn nữa giam giữ lại.

Đinh Ẩn phải làm chính là hỏi ra xác thực cùng phương pháp ra vào của chỗ tổng đàn Tà Vụ.

về phần chuyện tiến công Tà Vụ, Dương Thiên Vấn căn bản không cần Đinh Ẩn nhúng tay. Không nên quên, Dương Thiên Vấn có Trân Lung Kỳ Bàn. Dương Thiên Vấn đã đạt tới cấp bậc tiên tôn, lại dùng cái bàn cờ này, chỗ biến thái của nó liền thể hiện ra, có thể triệu hồi chín mươi thủ hạ có được pháp lực tiên tôn. Tuy chúng nó không có nguyên thần, không thông pháp tắc, nhưng pháp lực lại là cấp bậc tiên tôn thật. Chín mươi tiên tôn đồng loạt ra tay đủ để được với đại quân tiên đế lấy ngàn vạn để tính! Kết cái trận thể nữa, tấn công tổng đàn Tà Vụ căn bản không phải nói.

Dương Thiên Vấn là tin tưởng mười phần, chờ tin tức của Đinh Ẩn.

Không đến ba tháng, Đinh Ẩn đã đem nhiệm vụ của chủ thượng hoàn thành. Tà Vụ Tinh ở Ma Vực phía nam, trong XX tinh hệ, có được vách ngăn thiên nhiên gió lốc điện từ, vờn quanh toàn bộ Tà Vụ Tinh, đem Tà Vụ Tinh cùng bên ngoài hoàn toàn ngăn cách. Muốn đi vào, chỉ cần cách mỗi mười năm giờ tý mười ngày đầu của một tháng, ở trên Tà Vụ Tinh cực sẽ xuất hiện một cái thông đạo ra vào, có thể từ nơi đó tiến vào. Nhưng mà cái thông đạo này chỉ duy trì một cái canh giờ, hơn nữa nghiêm ngặt hoàn mỹ".

Dương Thiên Vấn nghe xong, trong lòng cân nhắc. Chỉ có một cái thông đạo, còn có người thủ, từ địa phương khác tiến vào hiển nhiên không thực tế. Cái gió lốc điện từ này, chính là gió lốc vũ trụ so với vũ trụ tử cực quang còn khủng bố hơn ba phần, cấp bậc tiên tôn xông vào cũng không chiếm được tốt. Dương Thiên Vấn sẽ không tự đại cho rằng mình có thể bình yên từ trong gió lốc điện từ xông vào. Toàn bộ Tà Vụ Tinh dễ thủ khó công, cho dù là trăm ức đại quân cũng công không nổi.

Chẳng qua nếu là một người, hơn nữa là cao thủ am hiểu độn thuật lẻn vào mà nói, vậy căn bản không phải vấn đề quá lớn. Dương Thiên Vấn tin tưởng mình có thể làm được.

"Còn bao lâu đến hạn mười năm?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi.

"Ba năm rưỡi." Đinh Ẩn trả lời. "Chẳng qua thuộc hạ cho rằng cần phải tìm người đi thăm dò một phen.".

"Được rồi, vậy ta sẽ chờ mười ba năm rưỡi." Dương Thiên Vấn gật gật đầu trả lời. (.

Mười ba năm thời gian cũng không dài, nhập định một lát liền trôi qua. Dương Thiên Vấn cũng muốn lợi dụng mười ba năm này tu tập mật pháp, đem thực lực của bản thân tăng lên một ít. Loại lôi thuật, mỗi một loại cũng không giống nhau, đều có kì hiệu. Hơn nữa Dương Thiên Vấn cũng bắt đầu chuyên nghiên Ngũ sắc Thần Quang, bởi vì ngũ hành pháp tắc chi thiếu một. Sau khi ngũ hành đầy đủ hết, tu tập Ngũ sắc Thần Quang có thể khiến cho thực lực của mình tăng lên gấp trăm lần, có thể nói Ngũ Sắc Thần Quang cũng là căn bản mình đứng chân ở thần giới.

Dương Thiên Vấn biết sau khi phi thăng thần giới, tất cả đều phải bắt đầu từ đầu, cho nên ở tiên ma yêu giới, Dương Thiên Vấn không liên lụy quá nhiều nhân quả, cùng người tương giao cũng là quân tử chi giao, về phần Thiên Võng, chẳng qua là dùng tự bảo vệ mình. Mà đến thần giới, có lúc, ta không phạm người, người lại muốn phạm ta. Dương Thiên Vấn không có một chút tuyệt chiêu áp đáy hòm, đi lên liền cùng chịu chết không khác nhau. Cho nên Dương Thiên Vấn hiện tại bắt đầu tích lũy lợi thế trong tay, đợi đến trong tay có đủ lợi thế, chính là lúc hắn phi thăng. Chính cái gọi là, lo trước khỏi họa.

"Vậy sử dụng đối với ta." U Minh thiên sư khẳng định trả lời.

"Ngươi nghĩ rõ ràng. Phù này trên thông thiên đạo, tên là khế ước thần phù. Nếu sử dụng đối với ngươi, như vậy ngươi có thể vĩnh viễn trở thành người hầu của ta." Dương Thiên Vấn không khỏi mở miệng giải thích. Ngay cả Dương Thiên Vấn cũng không biết vì sao. Có lẽ là vì thường thức nhỉ?

"Ồ? Vậy quá kỳ diệu rồi. Đến, nhanh lên. Ta không để ý những cái này. Linh hồn pháp tắc của ta đã hơn mười vạn năm không có chút tinh tiến." U Minh thiên sư hưng phấn xác nhận nói.

Dương Thiên Vấn nhìn về phía Tiểu Bạch, trong mắt vẻ hỏi truyền lại cho Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch nhẹ giọng trả lời: "Hình như thế. Tu luyện linh hồn pháp tắc cực kỳ khó khăn. Cho nên người thần giới tu luyện nó là rất ít. Nhưng nó tu luyện đến cực điểm lại là phi thường đáng sợ. Nếu ta đoán không sai mà nói, linh hồn pháp tắc của người này thực có thành tựu mà nói, khế ước thần phù của ngài căn bản là không ước thúc được hắn.".

"Vậy có thể hình thành hiện tượng cắn trả hay không?" Dương Thiên Vấn cũng không phải là người tu luyện linh hồn pháp tắc. Chẳng may lực lượng khế ước thần phù cắn trả vậy thì xui xẻo rồi.

"Sẽ không. Bởi vì khế ước thần phù cũng không phải là kỹ năng linh hồn của ngài, mà là vận mệnh công hiệu đặc thù của la bàn. Ta nghĩ nhiều lắm giãy thoát khế ước thần phù trói buộc mà thôi. Lúc ấn cởi bỏ, chỉ sợ cho dù là thần vương tu luyện linh hồn pháp tắc cũng sẽ chịu ngươi tiết chế." Tiểu Bạch khẳng định nói, đối với vận mệnh la bàn tin tưởng mười phần, so với Dương Thiên Vấn biết hàng nhiều hơn.

"Vậy thật sự là không tồi." Trong lòng Dương Thiên Vấn thì thầm, khẽ buông tay làm ra một quả thần phù. Tiểu Bạch nói không sai. Lực lượng bản thể của khế ước thần phù là ở trong vận mệnh la bàn, cũng không phải trực tiếp cùng linh hồn của mình tương liên. Dương Thiên Vấn thiện ý nhắc nhở: "Thanh minh trước. Ngươi có thể vĩnh viễn cũng không thoát khỏi trói buộc của nó. Ngươi cần cân nhắc rõ ràng.".

"Ha ha. Cho dù thêm vào nó, bản chất linh hồn cũng sẽ không biến hóa. Ta vẫn là ta. Ta sợ cái gì?" U Minh thiên sư nhẹ giọng nói, cười hì hì tiếp nhận nó, đem nó dung nhập trong nguyên thần bổn nguyên. Chuyên gia chính là chuyên gia, liếc một cái đà nhìn ra khế ước thần phù cũng không thể thay đổi bản chất của linh hồn một người. Mặc dù thêm khế ước thần phù trói buộc, tất cả của người này đều không có biến hóa, chỉ là thêm một đạo gông xiềng. Mà U Minh thiên sư nghiên cứu chính là đạo gông xiềng này. Cũng chỉ có người tu luyện linh hồn pháp tắc mới có thể tiếp xúc đến cái đạo gông xiềng này, tiến tới nghiên cứu nó.

389. Chương 389: Thần Hạch Thủy Chúc Trung Vị Thần

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 389: Thần hạch thủy chúc trung vị thần

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Thần kiếp hội tụ sắp hạ xuống. Tà Vụ, ồ, hiện tại nên gọi là Thiên Võng. Người Thiên Võng thân ở trong Tà Vụ Tinh đều tránh Dương Thiên Vấn đứng ở ngoài ngàn dặm, nhìn kiếp vân hỏi: "Cái thần kiếp này lợi hại, ta ở Tử Dạ Tinh đã kiến thức được. Ngươi biết Vụ tiên sinh nắm chắc vượt qua có bao nhiêu không?".

"Ít nhất có bảy thành." U Minh thiên sư mở miệng trả lời.

"Ồ? Phải biết rằng hắn chính là vội vàng độ kiếp, cũng chưa làm chuẩn bị độ kiếp thực chất gì." Dương Thiên Vấn mỉm cười nói.

"Biết nguyên nhân thành lập Tà Vụ không?" U Minh thiên sư đột nhiên hỏi.

"Giám thị tam giới?" Dương Thiên Vấn đoán.

"Không phải. Mục đích thật sự thành lập Tà Vụ lại là Vẫn Thần tinh vực. Người tu hành chúng ta thăm dò cực hạn thiên đạo. Sau khi đạt tới cấp bậc này của chúng ta, con đường phía trước mờ mịt, hoàn toàn tìm không ra phương hướng. Mà trong Vẫn Thần tinh vực thì có đồ vật chỉ dẫn phương hướng của chúng ta. Vô luận là thần khí cũng tốt, hay là thần hạch cũng thế. Những cái này hoặc nhiều hoặc ít đều có thể chỉ dẫn phương hướng đi tới cho chúng ta. Ta giữa đường gia nhập Tà Vụ cũng là bởi vì nguyên nhân này." U Minh thiên sư nhẹ giọng nói: "Thật ra đối với tìm tòi bí mật của Vẫn Thần tinh vực, mỗi một cái thế lực đều có thể nói tận hết sức lực. Nhưng mà Tà Vụ lại là cái tổ chức thứ nhất biết bí mật của Hung Thú tinh vực.".

Dương Thiên Vấn mỉm cười không nói gì. Lúc này, thần kiếp buông xuống. Chỉ thấy xa xa Vụ tiên sinh tế ra một lá chắn tròn nhỏ, thoải mái ở dưới lôi kiếp tắm rửa.

Mắt Dương Thiên Vấn nhìn chằm chằm lá chắn tròn nhỏ kia, hơn nửa ngày mới nghẹn ra một câu: "Phòng ngự thần khí?!" "Từ trong Vẫn Thần tinh vực có được." U Minh thiên sư cười tủm tỉm trả lời, trong mắt lại là lộ ra vẻ hâm mộ.

Dương Thiên Vấn thầm than: "Cứt chó. Hung Thú tinh vực chim không thèm ỉa kia thật là có thứ tốt tồn tại." Dưới tình hình chung, cái đệ nhất kiếp này là một kiếp uy lực lớn nhất. Một kiếp cuối cùng là khó khăn nhất đồng thời cũng là đơn giản nhất. Hiện tại có cái tấm chắn thần khí này, lại thêm pháp tắc chân lực hùng hậu, không cần hỏi nhiều, cái đệ nhất kiếp này là không có vấn đề.

Dương Thiên Vấn cũng mất đi hứng thú, thông qua khế ước thần phù liên hệ Đinh Ẩn nói: "Hiện tại Tà Vụ Tinh có thể đổi tên gọi là Thiên Võng Tinh rồi. Ngươi có thể dẫn người tới. về sau nơi này liền làm tổng bộ Thiên Võng là được. Chẳng qua, chính là cái gió lốc điện từ này bên ngoài phiền toái một chút.".

Dương Thiên Vấn đi kiểm kê cất chứa của Tà Vụ. Binh khí áo giáp không ít, có thể trang bị trăm vạn đại quân tinh nhuệ. Sau đó là các loại linh dược quý trọng. Cái này ngược lại là Dương Thiên Vấn cần, không chút khách khí lấy hết. Sau đó là luyện tài. Trên khỏa hành tinh này thừa thải Lôi Nguyên Tinh Kim. Loại luyện tài này ném ở toàn bộ tiên ma yêu giới đều là thuộc loại hàng khan hiếm, phi thường hiếm có. Chẳng qua nơi này lại là có rất nhiều Lôi Nguyên Tinh Kim thành núi.

Dương Thiên Vấn cười. Loại tinh kim này, thoáng luyện chế đã có thể trở thành lôi châu uy lực cường đại. Dùng lúc đối địch, thoải mái ném một cái liền có thể phóng thích. Nói trắng ra chính là lựu đạn bản tu chân, vừa vặn thích hợp Dương Thiên Vấn sử dụng. Dương Thiên Vấn đem Tử Tiêu Thần Lôi luyện thành lôi châu, dùng để khắc trực tiếp dùng để ném là được rồi, căn bản không cần vừa niệm chú vừa bắt ấn.

Tà Vụ cất chứa trái lại làm cho khi Dương Thiên Vấn luyện chế Thập Tuyệt trận làm biển hà bao lại tăng hẳn lên.

"Thu hoạch của Tà Vụ nhiều năm qua thăm dò Vẫn Thần tinh vực cũng không ở nơi này." U Minh thiên sư đối với những ngoại vật này cũng không nhìn trúng cái nào. Muốn nói thần khí, pháp trượng trong tay hắn là dùng thần cốt luyện chế. Bởi vì bản thân tài chất chính là cấp bậc thần khí. Tiên giới không có khả năng có được, cho nên cũng có thể so với thần khí.

Dương Thiên Vấn không biết, bằng không nhất định phải than thở giậm chân giận dữ. Thần cốt của thái cổ đại thần chỉ luyện chế thành pháp trượng rác rưởi bình thường? Cho ta đến luyện chế, nói không chừng có thể luyện chế ra thần khí càng mạnh!

U Minh thiên sư dẫn Dương Thiên Vấn đi đến một mật khố khác. Không có gì ngoài một ít đồ vật thần giới có thể sử dụng. Đại bộ phận Tà Vụ ở Vẫn Thần tinh vực phát hiện liền tất cả trong mật khố này.

Dương Thiên Vấn đi vào vừa thấy trợn tròn mắt. Không sai, bên trong phát ra khí tức quả thực làm cho người ta cảm giác được rất thoải mái. Đây là một loại khí tức khác với tiên giới. Chẳng qua trong này cất chứa đều là một ít cái gì? Không biết còn cho rằng nơi này là mộ địa. Nơi này có đồ chơi gì thực chất hay

không? Dương Thiên Vấn cũng thật không có hứng thú ở nơi này lật loạn tìm lung tung. Thần thức tìm tòi? Xin lỗi, thần thức của Dương Thiên Vấn vừa tiếp xúc với đồ vật đã bị thần quang bên trên bắn ngược trở về.

"Cái này đều là hàng thật giá thật lỗi thời. Chỉ có một." U Minh thiên sư đem từ trong mật khố trên một cái giá cao nhất lấy xuống một cái hộp, mở ra. Nằm bên trong là một quả tinh hạch phát ra lam quang.

"Đây là thần hạch. Còn là thần hạch trung vị thần." Dương Thiên Vấn chậc chậc nói. Đem thần hạch lấy ra cầm trong tay. Vào tay lạnh lẽo, tản ra một cỗ khí tức pháp tắc uy nghiêm.

Hai mắt Tiểu Bạch sáng lên nhìn miếng thần hạch này kêu lên: "Lão đại cho ta đi. Dù sao ngươi không cần.".

"Ngươi lấy đến để làm gì?" Dương Thiên Vấn không có động tác hỏi ngược lại.

"Hắc hắc… Đương nhiên là ăn sạch." Tiểu Bạch không e dè nơi này còn có những người khác, nhẹ giọng nói.

"A…" Mắt U Minh thiên sư lộ ra kinh ngạc nhìn Tiểu Bạch. Con sũng vật này còn có thể ăn thần hạch? Nói đùa hả. "Đúng rồi. Ngươi là như thế nào biết miếng thần hạch này là thần hạch trung vị thần. Còn có trung vị thần là dạng tồn tại gì?".

Tâm tình Dương Thiên Vấn không tệ, liền cố ý xóa nạn mù chữ cho U Minh thiên sư, đem cấp bậc phân chia của thần giới mơ hồ giới thiệu một chút.

"Ồ, thì ra là thế. Ta còn cho rằng cái lam quang này là đại biểu nó là thần hạch thủy chi pháp tắc." U Minh thiên sư mở miệng nói.

"Thủy chi pháp tắc? Ồ, có ý tứ. Thật đúng là thủy chi pháp tắc! Ừm, Không tệ, thứ tốt. Tiểu Bạch, ta cần dùng nó đến nghiên cứu. Chẳng qua nghiên cứu xong rồi, cho ngươi ăn luôn cũng quá lãng phí một ít." Dương Thiên Vấn chép miệng trả lời. "Đúng rồi. Ngươi ăn luôn nó không có tác dụng phụ gì chứ?". "Ta là ăn nó, không phải luyện hóa nó thành thần, đương nhiên không có tác dụng phụ. Thứ này chỉ tương đương với linh đan. Đại bổ!" Tiểu Bạch nhìn chằm chằm miếng thần hạch này mắt trắng dã, không ngừng liếm miệng.

"Cái thần hạch này thực có thể ăn sao?" U Minh thiên sư không dám tin hỏi.

"Đương nhiên có thể. Chẳng qua cũng không phải tất cả mọi người có thể ăn. Chỉ có số ít thần thú mới có thể lấy thần hạch làm đồ ăn. Chẳng qua giống ngươi loại tu luyện linh hồn pháp tắc này cũng có thể đem thần hồn còn sót lại trong thần hạch nhiếp ra tăng tiến tu vi. Nhưng mà ngươi còn non một chút." Tiểu Bạch cười tủm tỉm đem bí mật này nói cho U Minh thiên sư, bán hắn một cái tốt.

U Minh thiên sư nghe xong quả nhiên mắt xám ngắt nhìn chằm chằm thần hạch, một hồi lâu mới thu hồi ánh mắt, ôm quyền cảm tạ nói: "Đa tạ nói cho." U Minh thiên sư không phải ngu ngốc. Tuy không rõ ràng Tiểu Bạch là thần thú gì, nhưng mà thần thú có được truyền thừa trí nhớ lại là biết. Tiểu Bạch cố ý nói cho hắn nghe, chính là rõ ràng cho bản thân chỗ tốt.

Thanh lí mật khố một chút. Cái thần hạch này chính là đồ vật tốt nhất của nơi này. Cái khác như là thần khí cùng thần thạch linh tinh cũng sẽ không đặt ở trong này, khẳng định là đặt ở trên người Vụ tiên sinh.

Chẳng qua nghe U Minh thiên sư nói thần khí rất thưa thớt. Đại bộ phận là phế vật không trọn vẹn không được đầy đủ. Chẳng qua, phế vật nữa cũng là một bộ phận của thần khí.

Dương Thiên Vấn đột nhiên nhớ tới cái gì, lấy ra Trân Lung Kỳ Bàn hỏi: "Ngươi từng thấy thần khí như vậy không?" Pháp sư sau khi nhìn kỹ, suy nghĩ trong chốc lát trả lời khẳng định: "Chưa. Ta dám cam đoan ta chưa từng gặp thần khí cùng loại.".

Dương Thiên Vấn vẫn không hết hy vọng, nghĩ đợi một ngày nữa, sau khi Vụ tiên sinh vượt qua thần kiếp lại đi hỏi một chút. Chẳng qua hắn có thể vượt qua một ải cuối cùng không?

Có lẽ có thể nhỉ? Dù sao hắn là sau khi tự nhiên đột phá đưa tới thần kiếp, mà không phải lấy pháp lực mạnh mẽ đưa tới thần kiếp.

Sau khi cẩn thận kiểm kê, Dương Thiên Vấn lại đem lực chú ý chuyển hướng về phía Vụ tiên sinh đang độ thần kiếp. Quan tâm. Chẳng may cái bàn cờ này thực ở trong tay Vụ tiên sinh, vậy cũng không ổn. Chẳng qua ngược lại nghĩ một chút, khả năng lại không lớn. Bởi vì nếu Vụ tiên sinh có một nửa khác mà nói đã sớm sử dụng ra rồi.

Lúc này Vụ tiên sinh đang độ một kiếp cuối cùng, cũng là một kiếp hung hiểm nhất. Nói thật, Dương Thiên Vấn sợ nhất cũng là một kiếp này.

Một ngày thời gian đảo mắt đã qua, mà Vụ tiên sinh cũng rốt cuộc thuận lợi vượt qua kiếp thứ ba, lúc nào cũng có thể phi thăng mà đi.

"Đa tạ cư sĩ thành toàn. Nếu không phải cư sĩ, thời điểm Vụ mỗ phi thăng chỉ sợ xa xa không hẹn. Ngày khác có duyên, chúng ta thượng giới gặp lại đi." Vụ tiên sinh thành tâm thực lòng nói lời cảm tạ.

"Không cần cảm tạ. Đúng rồi, Vụ tiên sinh có từng thấy bàn cờ giống vậy?" Dương Thiên Vấn đến thẳng chủ đề nói. Vị gia này thật sự là trâu. Tử Dạ ma tôn người ta phi thăng, có thể nói là tích lũy vô lượng công đức, thuận lợi độ kiếp. Vị này hẳn là không tích lũy công đức như thế nào chứ? Có thể dựa vào bản tâm của mình vượt qua kiếp thứ ba, cũng không hổ là thiên tài "Không. Tại hạ chưa từng thấy." Vụ tiên sinh lắc lắc đầu nói.

Dương Thiên Vấn thở dài, xem ra vẫn là cơ duyên chưa tới. Thu thập tâm tình, Dương Thiên Vấn hướng Vụ tiên sinh ôm quyền nói: "Mời. Ngày khác thần giới gặp lại!".

"Thần giới gặp lại." Vụ tiên sinh ôm quyền thi lễ nói, xoay nhìn về phía U Minh thiên sư mở miệng nói: "U Minh lão đệ, bảo trọng!".

"Bảo trọng!" U Minh thiên sư nắm thật chặt pháp trượng trong tay, áp chế kích động trong lòng gật đầu đáp.

Ba ngàn cao thủ ở dưới lão giả kia dẫn dắt, nửa quỳ ở không trung ôm quyền giọng cung kính nói: "Cung tiễn Vụ chủ!".

"Các vị, Vụ mỗ đi…" Vụ tiên sinh ở dưới tiếp dẫn thần quang dẫn dắt hóa thành một đạo tinh mang biến mất. Tiên Ma giới mất đi một vị kiêu hùng.

390. Chương 390: Nguyện Vọng

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 390: Nguyện vọng

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Xin mời xem. Đa tạ!

Mười năm thời gian ở trong mắt tu sĩ cũng không tính là dài. Dương Thiên Vấn ôm Tiểu Bạch từ trong Thiên Võng Tinh bay ra. Mấy năm qua cùng Đinh Ẩn hàn huyên một chút, quyết định đem cái linh nguyên tiên này tinh sửa làm căn cứ Thiên Võng huấn luyện trú đóng tích lũy, mà không thể làm căn cứ chủ sự. Bởi vì nơi này mười năm mới có thể khai thông thông đạo một lần, hơn nữa chỉ có một canh giờ, giao thông rất không thuận tiện.

Dương Thiên Vấn đem đồ vật của Tà Vụ Tinh đóng gói vào tiên phủ, bao gồm U Minh đại pháp sư ở bên trong. Hắn cũng ở trong tiên phủ. Dương Thiên Vấn đặc biệt đem phạm vi tây viện của tiên phủ vạch cho hắn ở lại cùng tu luyện.

Ở trên Tà Vụ Tinh mười năm, Dương Thiên Vấn trừ luyện chế một ít lôi châu, chính là đang hóa giải la bàn, lập tức la bàn một cấp này sắp giải phong rồi. Chẳng qua nguyện vọng để dành của một cấp trước trái lại còn chưa dùng.

Mấy ngày nay, Dương Thiên Vấn cũng đang cân nhắc nên sử dụng nguyện vọng này như thế nào. Hứa những nguyện gì tốt đây? Danh lợi, tiền tài, nữ nhân. Những thứ này người thường theo đuổi cả đời Dương Thiên Vấn đều đã có. Người thường không có thực lực cường đại, thế lực cường đại đến đủ để ngạo thị tam giới Dương Thiên Vấn cũng có rồi.

Thật ra thật muốn nói hứa nguyện, nguyện vọng Dương Thiên Vấn có thể hứa lại rất nhiều. Ví dụ như nói muốn một kiện phòng ngự thần khí; Tăng lên một chút cảm ngộ pháp tắc; Thậm chí còn hiện tại liền có thể độ kiếp phi thăng. Không cần kỳ quái, vận mệnh la bàn thần kỳ tuyệt đối có thể làm được tất cả chuyện không có khả năng làm được này.

Chẳng qua Dương Thiên Vấn chung quy cảm thấy quá mức ỷ lại nguyện vọng của la bàn tuyệt đối không phải một người lười rất tiêu chuẩn. Nếu thực đối với la bàn sinh ra tính ỷ lại thật lớn, vậy so với lợn cũng còn lười hơn.

Dương Thiên Vấn đi đường ba tháng, lại đến mảng mây mù tuyệt địa kia, gọi ra Linh Lung Kì Bàn. Nay cần vào dò đường, tuyệt đối không có khả năng lấy thân phạm hiểm. Con rối không sợ tử vong trái lại là một cái lựa chọn không tệ.

Nguyên thần phân thần gửi ở trong con rối, khống chế con rối làm việc nghĩa không thể chối từ xông vào trong sương mù.

Lọt vào trong mắt một mảng mờ mịt, đưa tay không thấy năm ngón tay. Thần thức vừa thăm dò, nhưng là vừa vươn ra, một cỗ lực lượng quỷ dị liền quấn lên. May mắn Dương Thiên Vấn phản ứng rất nhanh, lập tức thu hồi thần thức.

Dương Thiên Vấn có chút phát buồn. Nơi này mắt không thể thấy năm ngón tay, thần thức không thể ra thăm dò, dưới mây mù lượn lờ như thế nào mới có thể lược trận? Con rối ở trong mây mù không nhúc nhích. Dương Thiên Vấn cũng không dám nhúc nhích. Trận thế thiên nhiên hình thành này hơi chạm, nhất định kinh thiên động địa. Nếu có thể nhìn thấu mây mù, vậy thì dễ làm rồi.

Suy nghĩ ba ngày, Dương Thiên Vấn cũng chưa nghĩ ra cách nào.

"Lão đại. Ngươi cần để tâm vào chuyện vụn vặt hay không? Thật sự không nghĩ ra, vậy thì không nghĩ nữa. Ngươi không phải còn có vận mệnh la bàn sao?" Tiểu Bạch nhắc nhở nói. Ở Tiểu Bạch nghĩ đến, có đồ tốt như vậy vì sao không sử dụng?

"Tiểu Bạch, con người trước sau cần dựa vào chính mình. Ta cũng không muốn quá mức ỷ lại lực lượng của la bàn. Phải biết rằng, Vận mệnh la bàn tổng cộng chỉ có ba mươi sáu cái nguyện vọng. Dùng một cái ít một cái." Dương Thiên Vấn mỉm cười trả lời. Vì pháp lực của ngươi nếu tăng lên tới thần hoàng, thậm chí vượt qua thần hoàng, vậy ngươi đã có thể không gì không làm được. Lúc đó, vận mệnh la bàn không cần cũng thể. Nhưng hiện tại, ngươi chẳng qua mới dùng mười mấy cái nguyện vọng. Cái này có gì quan hệ đâu? Suy nghĩ một chút ngươi hiện tại có được tiên phủ, giúp ngươi không ít bận rộn nhỉ? Ngươi không cần tiết kiệm hai mươi cái nguyện vọng này. Ngươi phải làm là vận dụng hợp lí hai mươi cái nguyện vọng này. Ở trước khi nguyện vọng dùng hết đã đạt tới cảnh giới không gì không làm được, cái này không phải đã được." Tiểu Bạch lấy góc độ người đứng xem phân tích. "Hơn nữa lão đại, giấy là không gói được lửa. Bí mật của vận mệnh la bàn chung quy sẽ bị người phát hiện. Ngươi phải mau chóng tăng lên thực lực của mình.".

"Tiểu Bạch. Ta nghe như thế nào cảm giác ngươi tựa như có chuyện gì gạt ta?" Dương Thiên Vấn cổ quái nhìn chằm chằm Tiểu Bạch.

"Lão đại. Ta thật đúng là tốt cho ngươi." Tiểu Bạch ủy khuất tránh nặng tìm nhẹ nói.

"Quên đi. Ngươi nói cũng đúng." Dương Thiên Vấn đã bị Tiểu Bạch thuyết phục, trực tiếp lấy ra la bàn hứa nguyện nói: "Cường hóa mắt thần của ta, khiến ta có thể nhìn thấu vạn pháp thế gian.".

La bàn lóe ra thần quang, một đạo oánh quang thấu thẳng hai mắt Dương Thiên Vấn. Không trung vang

Đương nhiên, khuyết điểm của luyện hóa thần hạch cũng rất rõ ràng.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, mở miệng hỏi: "Nghĩ hẳn nàng đã tiếp xúc đến pháp tắc. Nàng có thể biết được pháp tắc của mình là cái gì không? Hoặc là nói có cảm giác đặc thù gì? Chờ một chút, ta đem Tiểu Bạch gọi tới. Nói tới tiểu gia hỏa này mới là chuyên gia.".

Một lát sau Tiểu Bạch liền bổ nhào tới. "Lão đại, ngươi xuất quan rồi. Thế nào?".

"Chuyện ta trong chốc lát nói sau. Đem phiền toái của Bích Nhi giải quyết trước nói sau." Dương Thiên Vấn mỉm cười vỗ đầu Tiểu Bạch nói.

Bích Nhi đem Tiểu Bạch xách lên, kỳ quái hỏi: "Phong ca, tiểu gia hỏa này thật được sao?".

Tiểu Bạch vung móng vuốt nhỏ bất mãn nói: "Bích Nhi tiểu muội muội nói chuyện khách khí một chút. Ta biết nhiều thứ.".

Dương Thiên Vấn cười cười, đem Tiểu Bạch đón lấy trả lời: "Chính như hắn nói, thứ Tiểu Bạch biết có lẽ so với ta còn nhiều hơn.".

"Ừm, được rồi. Ta ở trong nháy mắt đột phá, cảm giác được một mảng hư vô. Giống như đặt mình trong một cái thế giới tối đen. Ta rất sợ hài. rất bất lực. Ta muốn đi ra ngoài. Khi ta cố gắng muốn đánh vỡ thế giới này ra ngoài, đột nhiên toàn bộ thế giới phá thành mảnh vỡ, sau đó ta liền tỉnh lại." Thanh âm Bích Nhi càng nói càng là run rẩy hẳn lên.

Dương Thiên Vấn không rõ nguyên do. Tựa như cũng không phải vài loại pháp tắc mình nắm giữ. Không có cách nào, nhìn về phía Tiểu Bạch, thấy nó vẻ mặt nghiêm túc tự hỏi liền không đặt câu hỏi. Đợi một hồi lâu, Dương Thiên Vấn mới mở miệng hỏi: "Thế nào, Tiểu Bạch. Nhớ tới cái gì rồi?".

"Lão đại, nếu ta dự đoán không sai mà nói, vậy hẳn là không gian pháp tắc. Thật ra nếu nàng ở lúc ấy lập tức tĩnh tâm suy nghĩ, cấu kết thiên địa mà nói, hẳn là sẽ phát hiện ảo diệu của không gian, từ đó đặt chân lĩnh vực của pháp tắc, đột phá thành tiên tôn." Tiểu Bạch phân tích.

Bích Nhi nghe xong không khỏi lộ ra một cái biểu tình hối hận không kịp.

Dương Thiên Vấn cũng cảm thấy có chút đáng tiếc, vội vàng an ủi: "Bích Nhi, không cần nghĩ nhiều nữa. Chỉ là không ngờ tới nàng vậy mà cấu kết là không gian pháp tắc. Loại pháp tắc này chính là rất ít ai có thể đủ cảm ngộ. Ừm, lần này tuy đáng tiếc một chút nhưng mà ta vẫn có cách cho nàng một lần nữa cấu kết không gian pháp tắc.".

Dương Thiên Vấn lời này nói chính là thực. Dương Thiên Vấn có không gian thần phù, tùy thời có thể mượn phù này đến cấu kết không gian pháp tắc. Chẳng qua Dương Thiên Vấn có chút kỳ quái vì sao Bích Nhi tu luyện pháp quyết hẳn là cùng không gian pháp tắc kéo không lên một chút quan hệ, vì sao có thể dẫn động không gian pháp tắc. Nghĩ một chút, pháp quyết của mình không phải cũng tương tự không đối ứng pháp tắc nào sao? Có lẽ cùng loại pháp quyết, người khác nhau tu luyện sẽ có kết quả khác nhau nhỉ?

Dương Thiên Vấn đoán thật ra đã không sai biệt lắm đúng hết rồi. Giữa người cùng người luôn có chỗ khác nhau. Nhưng mà không thể phủ nhận cũng có chỗ giống nhau. Cùng một người trước sau tu luyện tiên quyết đến cực hạn tình hình đặc biệt lúc ấy có được pháp tắc của hắn. Từ đầu tới đi tu luyện ma công luyện đến cực hạn cũng sẽ có được pháp tắc. Mà pháp tắc hai loại công pháp mang đến cò lẽ chính là cùng loại! Đây chính là cái gọi là vận mệnh. Ông trời sớm đã định sẵn. Đương nhiên, vận mệnh loại sự vật này hư vô mờ mịt nhất. Chính vị đại đạo năm mươi, thiên diễn bốn chín, luôn có một đường sinh cơ tồn tại. Mà vận mệnh cũng không phải mãi mãi không thay đổi, cho nên có người tu luyện pháp quyết khác nhau, kết quả cuối cùng cũng khác nhau. Tóm lại, loại chuyện này giải thích hẳn lên tương đối phiền toái, mâu thuẫn lẫn nhau.

Nhưng Dương Thiên Vấn lại là thực có thể giúp Bích Nhi. ít nhất có thể giúp nàng một lần nữa cấu kết không gian pháp tắc. về phần có thể lĩnh ngộ không còn phải xem chính nàng. Chẳng qua cái này không quan trọng. Một lần không được vậy thì mười lần, mười lần không được vậy thì trăm thứ, thẳng đến thành công mới dừng. Dù sao vận mệnh la bàn ở trên tay Dương Thiên Vấn, tùy tiện bao nhiêu lần cũng có thể.

Bích Nhi nghe xong, mừng rờ như điên một hồi, ôm Dương Thiên Vấn nói: "Vấn ca, chàng nói là thực?".

"Đó là đương nhiên." Dương Thiên Vấn nói xong trong tay lập tức hiện lên một đạo phù văn thần bí. "Đây chính là không gian thần phù. Trên thông không gian pháp tắc. Ta đem nó đánh vào cơ thể nàng, nàng liền bế quan tiềm tu, mượn dùng lực lượng của nó lại một lần nữa cấu kết không gian pháp tắc. Không cần có áp lực. Dù sao thất bại có thể đến nữa. Thất bại chính là mẹ của thành công.".

Dương Thiên Vấn nói xong liền đem đạo năng lượng này hóa không gian thần phù đánh vào trong nguyên thần của Bích Nhi.

Bích Nhi tự nhiên không nói hai lời, liền vội vàng chuẩn bị đi bế quan. Lúc gần đi mới nhớ tới cái gì, xoay người ôm lấy Dương Thiên Vấn, ở trên mặt hắn hôn một cái, hơi thở như lan bên tai hắn nhẹ giọng nói: "Chờ muội xuất quan…" về phần sau khi xuất quan, chính là kẻ ngốc cũng nghĩ ra được. '

Dương Thiên Vấn nay con người bình tĩnh không tránh khỏi bị gợi lên dục niệm trong lòng, trên mặt mang theo cười khổ. Tiểu yêu tinh này thật sự là biết câu dẫn người. Chẳng qua cũng may, tiểu yêu tinh này chỉ biết câu dẫn một mình mình.

Tiểu Bạch vẻ mặt bỡn cợt nhìn Dương Thiên Vấn, cười tủm tỉm nói: "Ta nói lão đại, muốn đuổi theo hay không?".

Dương Thiên Vấn hung hăng ở trên đầu Tiểu Bạch vỗ một cái. "Tiểu tử ngươi, có phải cánh cứng rắn rồi hay không, ngay cả ta cũng dám đùa giỡn?" Sau đó là "Mãn Thanh mười đại khổ hình". Nhất định phải để cho Tiểu Bạch biết ai mới là lão đại. Thật sự là ba ngày không đánh, thượng phòng dỡ ngói.

"Lão đại. Ta sai rồi. Ta không dám nữa." Thanh âm thê thảm của Tiểu Bạch vang vọng tiên phủ, thậm chí còn từ đông viện truyền đến tây viện.

U Minh đại pháp sư ở trong sân đánh một bộ quyền nghe thanh âm này còn cổ quái lắc lắc đầu, thấp giọng nói: "Đây là thanh âm gì?" Nơi này là tiên phủ của người ta, U Minh đại pháp sư vẫn là hiểu được lễ. May mắn một cái tin tức đột nhiên đến, ngăn trở động tác kế tiếp của Dương Thiên Vấn, trái lại gián tiếp cứu vớt Tiểu Bạch. Tiểu Bạch từ trong tay Dương Thiên Vấn trốn thoát, lau mồ hôi lạnh thầm nghĩ: "Không biết là tin tức của ai. Ừm, Có cơ hội phải báo đáp ngươi một chút.".

"Chuyện gì?" Dương Thiên Vấn bình tĩnh hỏi.

"Chủ thượng, thuộc hạ đã tra được một ít tin tức của nửa khối khác của bàn cờ." Lúc này quấy rầy Dương Thiên Vấn tự nhiên chỉ có Đinh Ẩn. Trừ hắn, cũng chỉ có tin tức của Lý Thừa Phong có thể ngăn lại Dương Thiên Vấn vừa rồi dùng hình đối với Tiểu Bạch.

"Nói. Nhanh nói." Dương Thiên Vấn không khỏi có chút vui sướng.

392. Chương 392: Trần Duyên Trang

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 392: Trần Duyên Trang

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Nửa khối khác của Trân Lung Kỳ Bàn hẳn chính là 161 quân đen, so với quân trắng còn nhiều hơn một viên, tất nhiên cùng nửa khối này có điều khác nhau, về phần là cái gì khác nhau, vậy phải lấy đến mới biết được.

Dương Thiên Vấn hiện tại chỉ hy vọng bí mật của nửa khối bàn cờ kia chưa bị phát hiện đi. Hoặc là nói còn chưa có ai luyện hóa nửa khối bàn cờ kia. Nếu không thật đúng là liền phiền toái.

"Theo tra biết, nửa khối bàn cờ kia nay đã ở trong Trần Duyên Trang." Đinh Ẩn mở miệng nói.

"Trần Duyên Trang? Đó là địa phương nào?" Dương Thiên Vấn chưa từng nghe nói tên này.

"Hồi bẩm chủ thượng, Trần Duyên Trang này coi như là thế lực nhất lưu của Ma giới, chỉ là đặc biệt thu mình, nhưng mà bối cảnh của nó lại là không thấp. Cho nên ít có môn phái dám trêu chọc. Được coi là mười phần siêu nhiên." Đinh Ẩn nhẹ giọng mở miệng nói. "Nếu ở trước khi thâu tóm Tà Vụ, Thiên Võng cũng không dám trêu chọc bọn họ.".

"Ồ? Có bối cảnh gì, nói đến nghe một chút." Dương Thiên Vấn trái lại tò mò. Cái này bối cảnh gì có thể làm cho Thiên Võng lúc trước cũng không trêu chọc nổi?

"Trần Duyên Trang khai sáng ở ba mươi sáu vạn năm trước. Người sáng lập Trần Duyên lão tổ chính là một thiên tài ma đạo song tu, chẳng qua đã mất tích lâu ngày. Trần Duyên Trang đối với bên ngoài tuyên bố lão tổ tông đã phi thăng, là đúng hay không thì không biết. Chẳng qua Trần Duyên Trang trái lại truyền lưu xuống. Gia tộc mỗi đời đều có nhân tài ra, công pháp gia truyền Trần Duyên Sách bí hiểm. Ma đạo kết hợp. Hưởng dự tam giới.".

"Chẳng qua, nguyên nhân thật sự Trần Duyên Trang nổi danh là, sáu cái nhất lưu đại phái của Ma giới liên hợp lại vây công Trần Duyên Trang. Kết quả công vào trong trang, lại phát hiện ít nhất có ba tôn cấp cao thủ chờ ở trong thôn trang. Trận chiến ấy đánh ra tên tuổi của Trần Duyên Trang, sáu đại môn phái đều

"Tiểu nha đầu trưởng thành rồi, ha ha ha…" Trong tiếng cười lộ ra một cỗ loại tình cảm hiền lành quan ái.

"Tôn nhi ra mắt tổ gia gia." Triệu Hoành Hổ nhanh chóng hành lễ nói.

Bối phận của cái tiên giới này tính hẳn lên thật sự quá phiền toái, cho nên trong vòng bốn đời, nên gọi như thế nào thì gọi như thế đó. Ngoài năm đời thống nhất gọi là tổ gia gia.

"Tổ gia gia, vị Dương tiên sinh này cũng không đồng ý trao đổi. Ngài xem làm thế nào?" Triệu Tử Dương dò hỏi.

"Vừa rồi vị kia cũng không phải là người bình thường. Mặt ngoài nhìn qua tuy chỉ có tu vi cửu phẩm tiên đế, thực ra sâu không lường được. Ngay cả chúng ta cũng nhìn không thấu tu vi người này đến tột cùng như thế nào. Nhưng chúng ta kinh nghiệm nhiều năm đến xem, tuyệt đối không ở dưới chúng ta." Cái thần niệm này trả lời.

"Điều này sao có thể?" Triệu Hoành Hổ không dám tin. Phải biết rằng cấp bậc tiên tôn ở trong lòng hắn đó chính là tồn tại chí cao vô thượng, mấy vị tổ gia gia càng là thần tượng của hắn. Đột nhiên một gã tán tu vậy mà có tu vi không thua tổ gia gia.

"Tam giới ngọa hổ tàng long nhiều. Cũng không chỉ gia tộc bọn ta thu mình với người. Còn có không ít cao thủ đều thích dạo chơi thiên hạ, tích lũy công đức." Triệu gia lão tổ mở miệng nói.

Dương Thiên Vấn lúc này đã tới cửa Triệu gia. Dương Thiên Vấn ở mặt ngoài tuy rất bình tĩnh, thật ra trong lòng lại là cân nhắc, chẳng lẽ là mình đa tâm rồi? Người ta cũng không phải muốn lấy lui làm tiến, lạt mềm buộc chặt?

Bỏ đi. Đi về nghĩ cách trước. Dù sao cái Triệu gia này cũng chạy không thoát.

Dương Thiên Vấn đang muốn bước ra khỏi cửa lớn, cáo từ mà đi.

Nhưng vào lúc này, một lão giả mặc áo bào vải màu trắng đã đi tới, mặt mang mỉm cười gật gật đầu đối với Dương Thiên Vấn, khách khí nói: "Dương tiên sinh. Chậm đã.".

Nhưng vào lúc này, vị quản gia kia vừa thấy người tới lập tức quỳ xuống, cung kính hô: "Bái kiến lão tổ." Tất cả người theo sát sau ở đây đều quỳ xuống.

Chỉ có Dương Thiên Vấn cùng lão giả kia đứng. Nhìn nhau hồi lâu. Dương Thiên Vấn mới mở miệng nói: "Các hạ là?" Con mắt sáng lên, tôn cấp sơ kì.

"Lão phu họ Triệu, đứng hàng thứ lão Nhị, ngươi cứ gọi ta Triệu Nhị là được rồi." Lão giả không làm dáng trả lời, sau đó chuyển giọng phân phó: "Các ngươi đều lui ra đi.".

"Vâng." Mọi người ở đây nào dám nói chữ không. Chỉ chốc lát sau đã lui xuống hết.

"Như vậy Triệu Nhị tiên sinh, gọi Dương mỗ lại có chuyện gì quan trọng?" Dương Thiên Vấn híp mắt hỏi. Đây là điển hình biết rõ còn cố hỏi.

"Ha ha, nơi này cũng không phải là nơi nói chuyện. Không biết Dương tiên sinh có thể di giá hay không?" Lão giả vẫn như cũ khiêm tốn hỏi.

"Xin dẫn đường." Dương Thiên Vấn tự nhiên sẽ không để ý. Bởi vì Triệu gia tuy cường đại, nhưng còn chưa cường đại đến tình trạng làm cho Dương Thiên Vấn sợ hãi. Dương Thiên Vấn dù sao là có thị vô khủng.

Rẽ ngang rẽ dọc đi tới ngoài một gian phòng trúc sơn cốc phía sau núi, lão giả lúc này mới mở miệng nói: "Đây là chỗ lão phu cùng gia huynh ẩn cư. Bình thường ít có người đến, Dương tiên sinh bên trong mời.".

Tú ốc chiếm diện tích không nhỏ. Hai người ở, thật đúng là có chút lớn. Vì sao phải dùng "có chút" đến hình dung? Thật ra hai người ở biệt thự hơn một ngàn mét vuông đâu chỉ là "có chút" lớn? Chẳng qua, Dương Thiên Vấn cả ngày ở trong tiên phủ, so với diện tích khổng lồ của tiên phủ, hơn một ngàn mét vuông đất này quả thực chỉ có thể gọi là "có chút".

Vào phòng trúc rồi. Bên trong còn có một lão giả cùng Triệu Nhị bộ dạng có bảy phần tương tự. Không cần hỏi, khẳng định là Triệu Đại nhỉ? Dương Thiên Vấn sau khi nhìn chung quanh một vòng, ánh mắt liền định vị ở trên người Triệu Đại nói chuẩn xác là trên nửa khối bàn cờ trên đài cỡ phía sau Triệu Đại.

"Mời Dương tiên sinh ngồi." Chủ nhân thật sự của Triệu gia hòa ái mở miệng nói.

Dương Thiên Vấn ngồi xuống, nhìn một ly tiên trà tản ra hơi nóng trên bàn trà, cũng không khách khí bưng lên, khẽ nếm một ngụm, hồi vị một phen cảm thán nói: "Ừm, không tệ, trà tốt.".

Dương Thiên Vấn lại uống một ngụm. Nhìn hai vị lão giả hiền lành ngồi ở đối diện mình mở miệng nói: "Được rồi. Chúng ta cũng đến rồi. Trà cũng uống rồi, chúng ta vẫn là bàn chuyện nghiêm túc đi.".

"Dương tiên sinh ngược lại thật sự là khoái nhân khoái ngữ." Hai vị lão tổ tông bối phận lớn nhất của Triệu gia mỉm cười mở miệng nói.

"Hai vị lão tiên sinh cũng là hai vị độc đáo nhất Dương mỗ từng chứng kiến. Nói thật, tại hạ đối với Triệu gia rất có hảo cảm." Dương Thiên Vấn nói chuyện không đâu tâng bốc một chút hai vị lão giả trước mặt.

Hai người nhìn nhau một cái, tươi cười trên mặt càng sâu vài phần.

Dương Thiên Vấn chỉ vào trên nửa khối Linh Lung Kì Bàn trải rộng quân cờ màu đen kia, mạnh mẽ áp chế kích động trong lòng, bình tĩnh nói: "Khối bàn cờ kia hai vị muốn như thế nào mới bằng lòng bỏ những thứ yêu thích đây?".

"Các hạ đến bây giờ vẫn đang che giấu tung tích, không khỏi có mất thành ý." Triệu Đại thở dài nói.

Dương Thiên Vấn sửng sốt trong chốc lát. Biến hóa thuật của mình chẳng lẽ vụng về như vậy? Dương Thiên Vấn khôi phục tiếng nói: "Hai vị là như thế nào nhìn ra được?".

"Không phải nhìn ra được. Dịch dung thuật của các hạ quả thật inh. Chẳng qua, khí chất của các hạ lại là không có biến hóa." Triệu Đại nhẹ giọng mở miệng giải thích. "Tuy đối với người tu hành chúng ta mà nói, bề ngoài như thế nào chỉ là một cái biểu tượng mà thôi. Nhưng mà một thanh niên tướng mạo giống như các hạ tiếp cận trung niên, khí chất của hắn tuyệt đối không phải biểu hiện như các hạ.".

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, thân hình nhẹ nhàng chuyển một cái, khôi phục bổn tướng. "Hai vị lão tiên sinh, bổn tọa Dương Thiên Vấn có lễ.".

Hai vị lão giả sau khi nhìn thấy tướng mạo sẵn có của Dương Thiên Vấn cũng sợ ngây người một hồi lâu mới khôi phục lại, tiếp lời nói: "Thì ra là Vấn Thiên cư sĩ đại giá quang lâm, hai người chúng ta thật sự là chậm trễ rồi." Thanh danh Dương Thiên Vấn có thể nói là một vị vang dội nhất những năm gần đây, hầu như không ai không biết không ai không hiểu. Chẳng qua, thanh danh của Dương Thiên Vấn trái lại tốt xấu nửa nọ nửa kia. Có đem Dương Thiên Vấn trở thành anh hùng, có đem Dương Thiên Vấn trở thành sát tinh, còn có hai cái đều có, cái này tùy mỗi người mà khác.

Chẳng qua hai vị này của Triệu gia hiển nhiên đối với tên của Dương Thiên Vấn tiếng như sấm bên tai, không khỏi thêm vài phần cẩn thận. Vấn Thiên cư sĩ tính tình cổ quái, vui giận vô thường, không ai có thể sờ chuẩn tính nết vị đại gia này. Dù sao phạm ở trong tay hắn thật đúng là không ít. Xa không nói, chỉ nói gần, Cổ Tà ma tôn một cao thủ thành danh đã lâu, kết quả hiện tại hạ tràng lại là vô cùng thê thảm.

Hai vị lão tổ tông của Triệu gia cẩn thận nghĩ lại một chút, không khỏi thở phào nhẹ nhòm một hơi. Tựa như Triệu gia không có bất cứ cấp bậc lễ nghĩa nào bất kính, chỗ nào ngôn ngữ xung đột. Gia quy khiêm tốn người ngoài của Triệu gia thật đúng là không định sai. Nếu gặp một tên nhị thế tổ kiêu ngạo chống đối vị gia này, chỉ sợ Triệu gia sẽ lọt vào tai ương ngập đầu …

Xin mời xem. Đa tạ!

Không nói cái khác, cái này không phải chuyện không có khả năng. Dương Thiên Vấn hiện tại bởi vì sau sự kiện Cổ Tà ma tôn kia, đối với toàn bộ nhị thế tổ đều xem không vừa mắt. Nói không chừng tên quỷ xui xẻo nào đó thực phạm đến trên tay hắn, vậy kết cục tuyệt đối không tốt được đến đâu.

"Cư sĩ chính là đệ nhất thiên tài của tam giới. Tuổi còn trẻ, tu vi đã ở trên hai người chúng ta. Hơn nữa ghét ác như kẻ thù, chúng ta đã sớm ngưỡng mộ đại danh lâu rồi, hôm nay nhìn thấy, ngược lại cũng có thể xem là một loại duyên phận." Triệu Đại không dấu vết tâng bốc Dương Thiên Vấn một phen.

Triệu Nhị tiếp lời nói: "Không nghĩ tới cư sĩ vậy mà dịch dung quang lâm Trần Duyên Trang, trái lại làm cho chúng ta kinh hãi một hồi.".

"Người ngay không nói tiếng lóng. Dương mỗ chuyến này chính là vì nửa khối bàn cờ này mà đến. Có thể nói, tại hạ là tình thế bắt buộc!" Dương Thiên Vấn trước đem lời đặt xuống, thái độ cường ngạnh.

Hai vị lão tổ tông Triệu gia nghe xong, sắc mặt trái lại không có biến hóa, chỉ là trầm mặc trong chốc lát, Triệu Đại mới mở miệng hỏi: "Không biết cư sĩ là tính dùng võ lực mạnh mẽ đoạt lấy? Hay là...".

"Hai vị không nên hiểu lầm. Dương mỗ cùng Triệu gia vốn không có liên quan, lại không có thù hận, Dương mỗ lại như thế nào có thể dùng võ lực? Nếu không, Dương mỗ cũng sẽ không dễ dàng đến không." Dương Thiên Vấn mỉm cười trả lời.

Hai vị của Triệu gia hiển nhiên nhẹ nhàng thở ra. Không khí trong phòng này cũng buông lỏng không ít. Đồn đãi không phải vô căn cứ. Vấn Thiên cư sĩ cũng không phải là tên điên không phân rõ phải trái, mà là một tên điên không thể trêu vào.

"Chúng ta có được vật này đã không ít năm rồi, chính là vật hai người chúng ta yêu thích, vốn là tuyệt đối sẽ không từ bỏ nó. Nhưng là cư sĩ đã có một nửa khác, hiển nhiên là một cái ngoại lệ. Ừm, như vậy đi, chỉ cần cư sĩ đáp ứng hai cái yêu cầu của hai người chúng ta, nửa khối bàn cờ này chính là của cư sĩ ngươi." Triệu Đại cân nhắc trong chốc lát trả lời. Không sai. Cái bàn cờ này là bảo vật, bọn họ rất thích. Nhưng mà chỉ có một nửa hiển nhiên vô dụng. Bọn họ đã thử vô số loại phương pháp, bàn cờ vẫn là bàn cờ.

Dương Thiên Vấn trên tay có nửa khối khác, hơn nữa nó là có thể hợp lại thành bàn cờ đầy đủ. Vô luận là ai cũng không muốn bỏ những thứ yêu thích, nhưng huynh đệ Triệu gia lại là ở trong hạ phong, bàn cờ trong tay Dương Thiên Vấn, trừ phi là hắn tự mình đồng ý, nếu không toàn bộ tam giới người có thể từ trong tay hắn đòi được cái bàn cờ này hầu như không có. Cho dù có, Triệu gia cũng không mời được.

Mà bàn cờ trong tay Triệu gia, thật nếu đem Dương Thiên Vấn bức nôn nóng mà nói, Triệu gia là tuyệt đối không giữ được cái bàn cờ này. Triệu gia nhị lão đối với cái này nhìn được mười phần thấu triệt. Cùng với bức nóng nảy mọi người trở mặt, ngược lại chẳng bằng cho Dương Thiên Vấn một cái mặt mũi, bán một cái tốt. Thuận tiện đổi lấy một ít chỗ tốt có thể được.

"Ồ?" Dương Thiên Vấn cân nhắc một chút. Nửa khối bàn cờ này là tình thế bắt buộc, lúc cần thiết có thể thi hành thủ đoạn phi thường. Chẳng qua từ trên tâm lý, Dương Thiên Vấn vẫn là không muốn trái với nguyên tắc của mình. Có thể trả cái giá lớn một chút có được nó cũng là nên, vì thế Dương Thiên Vấn gật gật đầu trả lời: "Có thể, nếu yêu cầu hợp lý mà nói. Mời nói đi!".

"Thứ nhất. Tự nhiên là muốn thỉnh giáo cái bàn cờ này đến tột cùng bảo bối gì. Huynh đệ chúng ta cùng với mấy tiểu bối nghiên cứu gần ngàn năm cũng không có đầu mối. Thật sự là không cam lòng." Triệu Đại mở miệng nói ra cái yêu cầu thứ nhất.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, không lập tức đáp ứng. Yêu cầu này quả thực hợp lý, nhưng thật muốn nói ra, Dương Thiên Vấn sẽ bị phiền chết. Bởi vì công năng bàn cờ này thật sự quá cường đại, đã vượt qua phạm trù của thần khí. Cái này sẽ đưa tới toàn bộ kẻ có dã tâm của tam giới tham lam, thậm chí mình cũng có thể trở thành kẻ địch chung của tam giới, cái này đối với Dương Thiên Vấn giai đoạn hiện tại mà nói cũng không tốt. Dương Thiên Vấn là rất cường đại, không sợ trở thành kẻ địch chung của tam giới, nhưng là lại sợ phiền toái. Nếu trở thành kẻ địch chung của tam giới, tất cả kế hoạch của Dương Thiên Vấn đều sẽ bị vô số người chú ý. Cái này đối với Dương Thiên Vấn thu mình thu mình nữa thấp, lẳng lặng phát tài lớn mà nói là kiêng kị nhất.

"Được, nói cho các ngươi cũng không sao, bàn cờ tên là Trân Lung, sau khi hợp làm một, có thể triệu hồi con rối pháp lực thấp hơn bản thân một cấp mặc ình dùng." Dương Thiên Vấn nửa thật nửa giả trả lời. Chẳng qua công năng chủ yếu của Trân Lung Kỳ Bàn chính là triệu hồi. Cái khác bản thân Dương Thiên Vấn cũng không biết.

"Ồ, thì ra là thế. Trách không được, chúng ta nghiên cứu như thế nào cũng không có tác dụng." Triệu gia nhị lão nghe xong lộ ra một cái biểu tình giật mình, nhẹ giọng nói.

"Cái yêu cầu thứ hai của các ngươi đâu?" Dương Thiên Vấn không vội vã đưa tay đòi đồ, trái lại hỏi cái yêu cầu thứ hai của bọn hắn. Nếu dự liệu không sai mà nói, cái yêu cầu thứ hai mới là vở kịch chính nhỉ?

Triệu gia nhị lão nhìn nhau một cái, đem nửa khối bàn cờ đưa qua trước nói: "Cái yêu cầu thứ hai thì phải để cho chúng ta chậm rãi nói tới, bàn cờ ngươi nhận lấy trước. Nếu các hạ cảm thấy cái yêu cầu thứ hai của chúng ta không hợp lí, như vậy bàn cờ ngươi lấy đi, chúng ta sẽ không nói thêm cái gì. Nếu hợp lý, tự nhiên…".

Dương Thiên Vấn thản nhiên nhận bàn cờ. Một khắc tiếp được bàn cờ kia, Dương Thiên Vấn kích động thiếu chút kêu ra tiếng, may mắn mạnh mẽ vận chuyển chân nguyên áp chế mừng như điên trong lòng. Ngược lại gật gật đầu, trả lời: "Mời nói." Hai vị này không hổ là lão bánh quẩy tu hành nhiều năm, làm người xử sự cực kỳ lão đạo. Lần này hành vi cho bàn cờ trước lại yêu cầu, lại là thắng được hảo cảm thật lớn của Dương Thiên Vấn. Yêu cầu phía sau cho dù quá phận, Dương Thiên Vấn cũng sẽ không không biết xấu hổ lập tức từ chối.

"Cư sĩ cũng đã đột phá đến tôn cấp, tự nhiên đã biết bí mật trong Vẫn Thần tinh vực nhỉ?" Triệu Nhị mở miệng hỏi.

"Biết được một chút, nhưng mà không nhiều. Dù sao tại hạ phi thăng đến bây giờ còn chưa qua bao nhiêu năm." Dương Thiên Vấn gật gật đầu trả lời.

"Phụ thân chúng ta tập hợp sở trường hai nhà tiên ma sáng lập Trần Duyên Sách. Mặc dù có công hiệu cường đại vượt xa công pháp khác, lại có chỗ thiếu hụt trí mạng, đó chính là hậu kỳ hầu như rất khó đột phá. Vì thế, hy vọng phi thăng của Triệu gia ta liền đặt ở trên thần hạch, Vẫn Thần tinh vực thần bí dị thường, nguy hiểm tầng tầng, nhiều năm bị vũ trụ loạn lưu và gió lốc bao phủ. Cách mỗi ba vạn năm, gió lốc vũ trụ của Vẫn Thần tinh vực sẽ thoáng bình ổn một ít. Lúc đó đi vào là an toàn nhất. Mà trăm năm sau, vừa lúc là kì hạn ba vạn năm, đến lúc đó, vô số cao thủ đều sẽ chọn ở lúc nào tiến vào Vẫn Thần tinh vực tầm bảo, mà hai chúng ta yêu cầu chính là ở trong phạm vi năng lực của các hạ, giúp chúng ta lấy được ít nhất một viên thần hạch." Triệu Đại tiếp lời giải thích.

"Thế nào. Yêu cầu này tính hợp lý hay không?" Triệu Nhị khẩn trương hỏi. Vẫn Thần tinh vực mở ra, trên cơ bản toàn bộ cao thủ đột phá tôn cấp đều sẽ tham gia, cho dù không vì thần hạch cũng vì thần khí. Lúc đó, hai người bọn họ tiên tôn sơ kì, ở cao thủ tam giới ở đây cũng không tính tầng thứ trung du trong đó, căn bản không đạt đến đỉnh tầng. Không có đỉnh cấp cao thủ hỗ trợ, có thể toàn thân trở ra hay không cũng là một vấn đề.

Loại chuyện này, hai người đã tham gia không chỉ một lần. Nhưng thu hoạch cũng chẳng qua vài lần mảnh thần khí, bởi vì bằng thực lực bọn họ rất khó đi tới bao sâu, chỉ có thể ở ngoại vi nội tầng lắc lư. Ở trong tinh vực khổng lồ tìm một thần hạch cỡ nắm tay, vậy độ khó cùng biển rộng tìm kim cũng kém không nhiều lắm. Lại thêm cùng với vô số nguy hiểm, hơn nữa trải qua nhiều năm như vậy, thần hạch bên ngoài chỉ sợ cũng không dư thừa bao nhiêu.

Đỉnh cấp cao thủ chính là chỉ cao thủ tôn cấp hậu kỳ. Mà rất hiển nhiên Dương Thiên Vấn có thể chiến thắng Cổ Tà ma tôn chính là một đinh cấp cao thủ có thể so với tôn cấp hậu kỳ. Đó chỉ là chuyện xưa mấy trăm năm trước. Hiện tại Dương Thiên Vấn chỉ sợ không chỉ là "Có thể so với" đơn giản như vậy.

Dương Thiên Vấn nghe xong bừng tỉnh đại ngộ. Làm nửa ngày như vậy, hai vị này là muốn mình hỗ trợ tìm thần hạch. Được, trong tay mình còn có một viên. Chẳng qua, đây chính là thần hạch trung vị thần, cho quá lãng phí. Thần hạch của linh thần bình thường đã đủ để ột tiên tôn luyện hóa phi thăng thần giới. Ta ngu ngốc mới sẽ cho thần hạch trung vị thần! Giữ lại trước, tìm hiểu thủy chi pháp tắc có chút mặt mày, đến lúc đó tìm hiểu thủy chi pháp tắc. Hơn nữa ở trong Vẫn Thần tinh vực không tìm được đồ mà nói, cầm viên này cho bọn hắn là được. Dương Thiên Vấn ghét nhất thiếu nợ người khác.

"Chỉ cái yêu cầu này?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi.

"Không sai. Chỉ yêu cầu này!" Hai người gật gật đầu trả lời khẳng định.

"Được, ta đáp ứng. Dù sao ta muốn thần hạch cũng không có tác dụng gì lớn. Sau trăm năm, Vẫn Thần tinh vực gặp lại!" Dương Thiên Vấn gật đầu đáp, hơn nữa đem thông tin ngọc bội của mình lấy ra, cùng Triệu gia nhị lão trao đổi thông tin ấn ký cho nhau, tiện liên lạc.

"Thật sự là phải đa tạ cư sĩ hỗ trợ rồi." Triệu gia nhị lão cảm kích nói cảm ơn.

"Không có gì. Theo như như cầu mà thôi, bổn tọa luôn luôn nhất ngôn cửu đỉnh, chuyện đáp ứng thì tuyệt đổi sẽ không nuốt lời. Hai vị nếu là không có chuyện khác, Dương mỗ liền cáo từ." Dương Thiên Vấn nói cáo từ. Hiện tại Dương Thiên Vấn hận không thể lập tức tránh đi, sau đó tìm cái im lặng địa phương yên lặng nghiên cứu diệu dụng của Trân Lung Kỳ Bàn cùng với muốn hiểu biết đầy đủ Linh Lung Kì Bàn có thần thông đặc thù gì. Thật sự không có thời gian ở nơi này lãng phí biểu tình.

"Đương nhiên, chúng ta sẽ không hoài nghi cư sĩ hứa hẹn. Cư sĩ đã muốn đi, hai chúng ta tiễn ngươi một đoạn đường." Triệu gia nhị lão cười ha ha đáp, đầy mặt tươi cười đem Dương Thiên Vấn tiễn ra khỏi phòng trúc, hơn nữa một đường đưa tiễn tới cửa lớn của Triệu gia.

Dương Thiên Vấn lúc này mới cản lại hai vị, nói: "Được rồi, tiễn quân ngàn dặm cuối cùng cần từ biệt. Dừng ở đây đi." Nói xong liền hóa thành một tia sét đi xa.

Triệu Thiến Thiến vừa lúc muốn ra ngoài, xa xa thấy một màn như vậy, phi thường kỳ quái. "Tổ gia gia. Các người vừa rồi tiễn là ai? Ai có mặt mũi lớn như vậy, có thể làm cho ngài đưa tiễn?".

Triệu gia nhị lão ở trong trẻ tuổi của Triệu gia vẫn là phi thường hiền lành, hơn nữa tâm tình thoải mái, không để ý nói: "Thì ra là Tiểu Thiến Nhi. Ha ha. Vừa rồi vị rời khỏi kia chính là đại nhân vật gần đây nổi bật nhất của tam giới. Con đoán một chút là ai?".

Triệu Thiến Thiến suy nghĩ trong chốc lát, kinh ngạc nói: "Sẽ không là Vấn Thiên cư sĩ chứ?!".

"Ha ha, Tiểu Thiến Nhi thật thông minh. Thật ra hôm nay đến bái phỏng chúng ta chính là Vấn Thiên cư sĩ Dương Thiên Vấn." Triệu Nhị từ ái trả lời.

"Không, không thể nào. Con nghe nói Vấn Thiên cư sĩ… chẳng lẽ hắn thay đổi một cái bộ dáng khác?" Triệu Thiến Thiến quả nhiên rất thông minh, vừa đoán đã trúng.

Dương Thiên Vấn sau khi rời khỏi Triệu gia liền mở ra Dẫn Nguyệt Chi Môn, lắc mình đạp vào, rời khỏi Trần Duyên Tinh.

395. Chương 395: Kì Hồn

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 395: Kì hồn

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Dương Thiên Vấn xuất hiện ở trên một cái tu ma tinh cấp năm bình thường. Bởi vì Dương Thiên Vấn là tùy tiện lựa chọn một cái tu ma tinh truyền tống qua.

Tầm mắt của truyền tống sư cực tốt, liếc một cái đã nhìn ra Dương Thiên Vấn bất phàm. Tuy Dương Thiên Vấn không dịch dung biến hóa, nhưng mà những tiên ma ở tầng dưới chót này tự nhiên không nhận ra Vấn Thiên cư sĩ đại danh đỉnh đỉnh, nghe là từng nghe nói, nhưng là tướng mạo, 90% người trở lên đều chưa từng thấy.

"Tiền bối. H | "T! "
đề ng _ c n

"Không có." Kì hồn lắc đầu nói: "Vô số năm trước một hồi chúng thần chi chiến, mấy vạn cái linh hồn cấp bậc cao giai thiên thần, ba mươi cái sơ giai thần vương trong bàn cờ tất cả đều tại một trận chiến kia tiêu hao hầu như không còn. Liền ngay cả lực lượng của bản thân bàn cờ cũng dùng hết. Thậm chí vỡ làm hai nửa, cho tới bây giờ, mượn linh hồn lực ngươi ở lại trong bàn cờ mới chữa trị bàn cờ." Kì hồn lắc đầu trả lời.

"Linh hồn lực của ta?" Dương Thiên Vấn bị dọa rồi.

"Không cần lo lắng. Ngươi lại chưa chết. Linh hồn lực vô cùng vô tận, mỗi thời mỗi khắc đều đang gia tăng." Kì hồn mở miệng an ủi.

Quỷ dị. Quả nhiên mười phần quỷ dị. Cái linh hồn pháp tắc này thật sự quá quỷ dị, quá cường đại, xem ra mười đại pháp tắc này thật đúng là không phải thổi ra.

"Áo Cổ Thần vương hắn..." Dương Thiên Vấn còn chưa nói xong.

Kì hồn liền ngắt lời nói: "Là linh hồn thần vương Áo cổ vĩ đại!".

"Ồ, vậy linh hồn thần vương Áo cổ vĩ đại tiền bối hắn thế nào rồi?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi.

"Ngã xuống rồi." Kì hồn thấp giọng trả lời.

Thần vương tu luyện linh hồn pháp tắc, lại sẽ có biến thái cỡ nào? Thượng cổ chúng thần chi chiến, ngay cả loại cao thủ này cũng ngã xuống. Có thể nghĩ, cái đại chiến này thảm thiết, cường giả ở thời kì thượng cổ có bao nhiêu, lại ngã xuống bấy nhiêu.

Dương Thiên Vấn buồn bực. vốn cho rằng cái quân đen này dù thế nào cũng có thể triệu hồi ra con rối thần giai, dùng để mạnh mẽ đột phá khối "lôi mang" mây mù bao phủ kia. Hiện tại xem ra, muốn triệu hồi ra thần, cũng không phải là trống rỗng có thể biến hóa ra, là cần linh hồn lực.

Linh hồn lực của bản thân Dương Thiên Vấn xa xa không đạt đến cảnh giới thần, cho nên tạm thời không có biện pháp khác. Chẳng qua, Dương Thiên Vấn đối với kì hồn nói, vẫn là có một chút giữ lại, chưa tin tưởng toàn bộ.

Đồng thời cũng hạ quyết tâm, ở trước khi hoàn toàn luyện hóa cái thần khí này, vẫn là tận lực dùng một phần nhỏ là hơn.

"Đúng rồi, vậy ngươi có sức chiến đấu hay không?" Dương Thiên Vấn xác nhận nói.

"Ngươi cho rằng thế nào? Ta chỉ là khí hồn này mà thôi, nào có sức chiến đấu? Chẳng qua, ta có thể thay ngươi chỉ huy thiên quân vạn mã." Kì hồn kiêu ngạo trả lời.

Dương Thiên Vấn thầm nghĩ, ta kiếm đâu ngựa để ngươi chỉ huy? Chẳng qua Dương Thiên Vấn cũng biết khí hồn lợi hại nữa, rời khỏi bản thân thần khí thì không có tác dụng gì lớn nữa.

396. Chương 396: Xuất Phát! Vẫn Thần Tinh Vực

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 396: Xuất phát! Vẫn Thần tinh vực

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan đọc truyện mới nhất tại .

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Dương Thiên Vấn đành phải đem linh nguyên tiên tinh mới phát hiện kia đặt xuống, ngốc ở trong tiên phủ, ngày đêm không ngừng dùng Luyện Tâm Đan Hỏa luyện hóa bàn cờ. Thần khí chính là thần khí. Cho dù là thần khí lợi hại nữa, tinh diệu nữa, chỉ cần bị hoàn toàn luyện hóa, như vậy tất cả đều nước chảy thành sông, có thể hoàn toàn nắm giữ cái thần khí này.

Chẳng qua thần khí đầy đủ quả thực rất khó tế luyện, hơn nữa nghe kì hồn nói, cấp bậc của cái bàn cờ này có vẻ như còn rất cao, mượn dùng nguyên thần lực của Tiểu Bạch, hợp hai làm một tế luyện mười năm mới chẳng qua hoàn thành 1% cũng không đến. May mà trước đó, Dương Thiên Vấn đã đem một nửa của bàn cờ luyện hóa. Tuy bàn cờ chữa trị rồi, nhưng nguyên thần ấn ký vẫn còn, luyện hóa hẳn lên cũng không phải quá khó khăn. Tóm lại so với bắt đầu từ đầu mạnh hơn.

Thời gian giống như nước chảy, chậm rãi trôi qua.

Thời hạn trăm năm, giây lát đã qua. Trăm năm thành quả của Dương Thiên Vấn, cộng thêm khổ công trước kia, cũng chẳng qua tế luyện một nửa. Tế luyện về sau sẽ càng ngày càng khó khăn, nói trắng ra vẫn là bởi vì thực lực Dương Thiên Vấn không đạt tiêu chuẩn.

Dương Thiên Vấn thu hồi bàn cờ, trải qua trăm năm này tế luyện, Dương Thiên Vấn cũng biết cái thần khí này hiện tại thật sự quá cặn bã. Căn cứ kì hồn thuyết minh, hiện nay bàn cờ cần lượng lớn linh hồn cường giả bổ sung. Hiện tại bàn cờ cùng Linh Hồn Kỳ Bàn vô số năm trước đại danh đỉnh đinh so sánh, quả thực không so được.

Nói trắng ra bàn cờ cần lượng lớn thời gian cùng linh hồn lực để khôi phục. Kì hồn nói, ít nhất cũng cần một cái linh hồn cấp bậc thần vương mới có thể làm cho bàn cờ khôi phục tới thời kì đỉnh phong. Dương Thiên Vấn hiện tại một trận to đầu. Ta đi đâu tìm linh hồn một thần vương? Ngươi đừng đùa được không. Đừng nói thần vương, chính là linh thần cấp thấp nhất, lão tử cũng không làm gì được người ta.

Dương Thiên Vấn ôm Tiểu Bạch từ trong tiên phủ đi ra. Không được không được. Bởi vì rất nhiều người đều đang tìm hắn. Bọn Vô Trần tiên tôn, còn Triệu gia nhị lão đều phát ra tin tức, thông báo hắn đến XX tinh tập hợp.

Dương Thiên Vấn nhìn tinh đồ, XX tuy là một cái hoang tinh. Sở dĩ có tên gọi, là vì nơi này là một hành tinh cách Vẫn Thần tinh vực gần nhất. Đồng thời, nó coi như là hành tinh bên ngoài bên ngoài bên ngoài của Vẫn Thần tinh vực.

Chính là bởi vì như vậy, nơi này thành lập vài cái truyền tống trận, Phân biệt là các thế lực lớn thành lập. Dương Thiên Vấn trực tiếp mở ra Dẫn Nguyệt Chi Môn, liên thông truyền tống trận của XX tinh, bước vào Dẫn Nguyệt Chi Môn.

Thân hình xuất hiện ở một chỗ khác của vũ trụ, cửa vào của Vẫn Thần tinh vực, XX tinh.

Trên không bên cạnh truyền tống trận tụ tập không ít người. Một khắc Dương Thiên Vấn từ trong truyền tống trận bước ra có vô số tiên thức quét đến. Dương Thiên Vấn hừ lạnh một tiếng, lực lượng mạnh mẽ đem toàn bộ tiên thức thăm dò đến bắn trở về.

Mọi người cẩn thận nhìn lên, tới vậy mà là Dương Thiên Vấn. Nhận ra hắn đều tránh ra một chút, miễn cho thằng cha này bởi vì vừa rồi mạo phạm mà nổi điên.

Hai người Vô Trần tiên tôn, Nguyên Hỏa tiên tôn, cùng với Triệu gia nhị lão bay xuống dưới.

Chẳng qua, không thể nghi ngờ là tốc độ Vô Trần tiên tôn nhanh hơn nhiều, trước một bước đi đến bên người Dương Thiên Vấn nói: "Ngươi như thế nào một chút tin tức cũng không có về?".

"A… Ta đang bế quan." Dương Thiên Vấn mở ra hai tay trả lời.

Triệu gia nhị lão cũng hạ xuống, nhiệt tình hô: "Vô Trần tiền bối, Nguyên Hỏa tiền bối hai vị có lễ.".

Các đại cao thủ cấp bậc tiên tôn, trừ mới đột phá trên cơ bản đều quen biết lẫn nhau.

"Hai vị các ngươi tìm hắn có việc?" Vô Trần tiên tôn gật đầu ra hiệu một chút, lúc này mới mở miệng hỏi.

"Vâng, chẳng qua nếu quấy rầy hai vị, chúng ta có thể chờ một lát." Triệu gia nhị lão có tiếng tính tình tốt.

"Không cần nữa, các ngươi tán gẫu đi." Vô Trần tiên tôn cùng Nguyên Hỏa tiên tôn rời khỏi.

"Hai vị, xấu hổ, tại hạ đang trong bế quan, cho nên không hồi âm." Dương Thiên Vấn mỉm cười giải thích.

"Không sao, không sao. Đến lúc đó ở bên trong, xin cư sĩ chăm sóc nhiều hơn. Có lẽ chúng ta có thể đi tới không được bao xa." Triệu gia nhị lão nói xong lộ ra một nụ cười khổ. Mỗi người đều hâm mộ Trần Duyên Sách của Triệu gia. Đây là công pháp dễ dàng nhất đột phá vách ngăn đế cấp nổi tiếng tam giới. Nhưng nhân sĩ đỉnh tầng Triệu gia lại là bị nó chế ước, khó có tiến thêm.

"Yên tâm, chuyện Dương mỗ đáp ứng, tuyệt đối tính." Dương Thiên Vấn tự nhiên nhớ kỹ chuyện này. Dù sao Linh Hồn Kỳ Bàn kia có một nửa là từ tay Triệu gia. Nhân tình này, vô luận như thế nào cũng phải trả.

"A, nếu hai người chúng ta không may ngã xuống, xin cư sĩ đem thần hạch đưa về Triệu gia." Triệu gia nhị lão thận trọng gửi gắm.

"Được, ta đáp ứng." Dương Thiên Vấn biết bên trong nguy hiểm. Dương Thiên Vấn cũng không dám cam đoan mình có thực lực có thể cam đoan hai vị này an toàn. Hơn nữa, Dương Thiên Vấn cũng không thể lúc nào cũng bồi ở bên người Triệu gia nhị lão làm bảo tiêu chứ?

Chậm rãi, người từ truyền tống trận đi ra càng đến càng nhiều. Cao thủ các giới trên cơ bản đều đều từ truyền tống trận của mình đi ra. Hơn ba trăm người, nhân số cũng không nhiều, trong đó tán tu chiếm đông tới gần một trăm người. Dương Thiên Vấn ôm Tiểu Bạch cùng Vô Trần tiên tôn, Duy Ngã tiên tôn, Nguyên Hỏa tiên tôn ba vị tiền bối đứng chung một chỗ.

Tiên, ma, yêu tam giới cộng lại thì có hơn hai trăm người. Còn lại tôn cấp cao thủ của Tu La, minh, linh tam giới cộng lại mới hai mươi người, là thưa thớt nhất.

Mắt Dương Thiên Vấn đảo qua, thầm nghĩ khó trách Tu La, minh, linh tam giới phải phụ thuộc vào tiên ma yêu tam giới, thì ra thực lực chúng nó quả thực không đủ xem.

Thực lực mạnh nhất trừ tán tu, thì phải thuộc về người của yêu giới. Người của bọn họ có lẽ không nhiều, nhưng mà thực lực lại là mạnh nhất. Yêu giới tam tộc thì không nhiều lời nữa. Thần thú còn lại tu luyện đến cấp bậc tiên tôn, thực lực tuyệt đối so với tiên tôn bình thường ngang cấp lợi hại hơn nhiều. Nhìn Tiểu Bạch một chút có thể biết. Tiểu gia hỏa này thoạt nhìn không bắt mắt, nhưng thực lực lại ở trên Dương Thiên Vấn. Nó còn chưa lĩnh ngộ pháp tắc! Dựa vào là thiên phú thần thông.

"Các vị. Quy củ cũ, sinh tử đều do mệnh trời, thu hoạch đều bằng thực lực. Sau khi đi ra, tất cả khôi phục bình tĩnh." Một cao thủ yêu tôn hậu kỳ của Long tộc yêu giới đứng ra nói. Hắn tựa như là đi đầu một lần này của long tộc.

Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi: "Quy củ cũ nào?".

"Ồ, không có gì, thực lực tam giới này còn chưa khôi phục tới đỉnh phong, cho nên các giới đều vẫn duy trì ăn ý. Giữa các thế lực lớn sẽ không nổi lên can qua lớn, chẳng qua mâu thuẫn khẳng định có. Vẫn Thần tinh vực, là nơi tốt bọn họ chấm dứt mâu thuẫn. Dù sao chuyện không liên quan chúng ta." Vô Trần tiên tôn cười tủm tỉm giải thích.

Dương Thiên Vấn nghe hiểu rồi. Nói trắng ra là sau khi đi vào, đều bằng thực lực cùng vận khí, thủ đoạn không quan trọng, quan trọng là kết quả. Cho nên lúc này, các gia hỏa trước kia đắc tội với quá nhiều người liền phải xui xẻo rồi.

"Trong chốc lát sau khi đi vào, tận lực không cần nhúng tay phân tranh giữa các giới. Ừm, chẳng qua nếu là đoạt bảo bối vậy trái lại là ngoại lệ." Nguyên Hỏa tiên tôn cũng không kiêng dè nói.

Duy Ngã tiên tôn đưa một lọ tới nói: "Thất Chước Nguyên Dương Đan. Tin tưởng ngươi sẽ có lúc dùng.".

"Cám ơn." Dương Thiên Vấn nhẹ giọng đáp.

"Sau khi đi vào tận lực không cần cùng chúng ta đi tan ra, cũng tận lực không nên lạc một mình. Tuy ngươi chưa đắc tội người nào, chẳng qua người xem ngươi không vừa mắt cũng không ở số ít." Vô Trần tiên tôn nhẹ giọng trả lời.

“Ta biết. Chỉ bằng bọn họ?” Dương Thiên Vấn gật gật đầu đáp, trong giọng nói tràn ngập khinh thường. Mình không tìm người khác làm phiền đã là từ bi rồi. Còn có người ăn gan báo tìm đến mình làm phiền?

Ba vị tiên tôn cũng chính là nói, thực lực của Dương Thiên Vấn bọn họ cũng nhìn không thấu, tự nhiên sẽ không lo lắng cái gì.

“Lão đại, cẩn thận mấy gia hỏa của yêu giới. Thực lực bọn họ rất mạnh.” Tiểu Bạch truyền âm nói.

“Ha ha, ta hiểu ý tứ ngươi. Yên tâm, ta cũng không làm chuyện ngu xuẩn nhổ răng cọp.” Dương Thiên Vấn thông minh trả lời. Thật ra hai cái không thể làm chung, vốn Dương Thiên Vấn cùng yêu giới chưa có qua lại, không có thù oán, không quen biết lẫn nhau, hơn nữa hai bên đều có cố ky. Chỉ cần tuân thủ hai bên ăn ý, không chủ động ra tay thì sẽ không có phiền toái.

Dương Thiên Vấn nhìn chung quanh một vòng, tựa như cũng chỉ Tàn Huyết ma tôn không xa sẽ có chút

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 399: Lực lượng va chạm

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Dương Thiên Vấn biết ở loại địa phương này, thể thuật của mình có thể không phải đối thủ của đối phương, thuật pháp lại không dám sử dụng. Chẳng may dẫn lên cái gì nguyên khí nổ linh tinh, đó chính là tự mình tìm xui xẻo. Người của mình lấy hết lên cũng chỉ có thể vây khốn thần chi vệ sĩ này. Muốn đánh chết thậm chí bắt giữ hầu như là chuyện không có khả năng.

Trong tự hỏi, có mấy con rối tiên tôn bị hoàng kim cự kiếm của thần chi vệ sĩ chém trúng, bị chặt thành hai nửa tại chỗ, trận thế lập tức đã bị phá vỡ. Sức chiến đấu của U Minh đại pháp sư thật sự không được tốt, Dương Thiên Vấn gọi ra Vô Lượng Phá Thiên Giản, tung người tiến lên, đem Vô Lượng Phá Thiên Giản biến lớn gấp mười, đột nhiên ép xuống.

Toàn thân chân lực rót vào, cự giản cao gần mười thước, to nửa thước giữa không trung ép xuống.

Thần chi vệ sĩ không sợ hãi chút nào, đem cự kiếm đặt đỉnh đầu. Hai tay trên đỉnh.

"Oành…" Toàn bộ thân thể thần chi vệ sĩ bị lực lượng cường đại đánh vào sa mạc hơn mười thước.

Thần thức Dương Thiên Vấn đảo qua, trong giây lát thân hình hóa thành một tia sét, nháy mắt xông ra hiện tại mười thước có hơn, mà thần chi vệ sĩ bị đánh đi vào đất kia lại một lần từ vị trí Dương Thiên Vấn đứng ban đầu chui ra.

"Yêu hây. Thật âm hiểm." Dương Thiên Vấn trợn mắt mắng. Chẳng qua lập tức nghĩ đến, con rối này cũng không so với quân cờ biến thành thành, nó chính là máy móc chỉ có bản năng chiến đấu. Biết cái gì "âm hiểm".

Dương Thiên Vấn thực không còn lời nào. Một đòn toàn lực của mình, nó vậy mà lông tóc không bị thương. Nhưng vào lúc này, bão cát lại nổi lên. Thiên địa biến sắc. Vô số sa long quyển dựng lên từ đất bằng, rít gào thổi quét mà đến.

Dương Thiên Vấn toàn lực thúc dục Tử La Tiên Y. Hai viên châu từ chỗ bụng cùng ngực trái tiên y hiện ra, ở bên cạnh người Dương Thiên Vấn không ngừng xoay tròn, sau đó lại dùng thêm một tầng vòng bảo hộ Thái Cực Lưỡng Nghi, cộng thêm bản thể kim thân phòng ngự, ba tầng phòng ngự ột thân. Bão cát lướt qua, không thể ảnh hưởng Dương Thiên Vấn mảy may.

Tương tự thần chi vệ sĩ lạnh lẽo kia, ở dưới khôi giáp quanh thân bảo hộ cũng không chịu bão cát ảnh hưởng. Thần chi vệ sĩ không hề động, tựa như là đang tìm sơ hở của Dương Thiên Vấn.

Ngay tại sau lưng Dương Thiên Vấn đánh úp lại một cỗ sa long quyển thật lớn. Dương Thiên Vấn bản năng lắc mình tránh đi mũi nhọn, đột nhiên bóng người thần chi vệ sĩ biến mất.

Hoàng kim cự kiếm ở trước mắt Dương Thiên Vấn không ngừng phóng đại.

Dương Thiên Vấn cầm trong tay Vô Lượng Phá Thiên Giản ném đi, thân hình hóa thành lôi đình tránh ra một kiếm này. Đừng nhìn Dương Thiên Vấn hiện tại toàn thân ba tầng phòng ngự ở người, nhưng mà lại là không biết cứng rắn ăn một kiếm có thể treo chút màu sắc hay không, vẫn tránh đi là hơn, lại không tránh không ra, Vô Lượng Phá Thiên Giản ở dưới nguyên thần Dương Thiên Vấn khống chế, cùng thần chi vệ sĩ quấn lấy đấu cùng một chỗ.

Dương Thiên Vấn phân thần khống chế Vô Lượng Phá Thiên Giản, thân hình lại tung xa mười thước có hơn. Nếu đổi làm bình thường, Dương Thiên Vấn đã sớm bắt lôi ấn, triệu hồi thiên lôi. Tinh thần phiến mở ra. Một trăm lẻ tám miếng tinh thần toa chia làm thượng trung hạ ba đường công kích.

"Leng keng đinh…" Một trận tiếng đánh thanh thúy. Tinh thần toa có thể đem thiên ngoại vẫn thạch cứng rắn đánh đến vỡ nát, vậy mà giống như hạt mưa có tiếng vang không uy lực.

Tử Tiêu Thần Lôi? Được rồi, ở loại địa phương này dùng Huyền Quang Thuật cũng có thể dẫn phát nguyên khí bạo loạn, càng đừng nói lôi thuật uy lực lớn hơn. Tình thế rất bất lợi. cấp bậc trang bị cũng không ở trên một cái cấp bậc, còn không thể sử dụng thuật pháp.

"Này. Các ngươi trước kia là ứng phó những gia hỏa kia như thế nào?" Dương Thiên Vấn rất buồn bực. Còn chưa từng buồn bực như vậy.

"Gặp cấm chế thì phá sạch. Gặp ma thú bình thường thì dùng ưu thế trên nhân số xử lý. Bởi vì chúng nó cũng không phải là đao thương bất nhập. Gặp thần chi vệ sĩ, chỉ có chạy trốn. Chúng nó mới là gia hỏa trong chúng thần mộ địa khiến cho người ta không làm gì được nhất. Chính xác ra là ở bên ngoài chúng thần mộ địa, chúng nó cường đại nhất, về phần ở chỗ sâu trong mộ địa, ta cũng không biết." U Minh đại pháp sư mở miệng nói.

Dương Thiên Vấn đảo cặp mắt trắng dã, phạm vi bên ngoài đã lớn không biên giới rồi. Chỗ sâu trong? Không dám tưởng tượng.

"Chủ thượng. Ngươi sao không dùng trận pháp?" U Minh đại pháp sư đề nghị nói.

"Vô dụng." Dương Thiên Vấn đem Dương Vệ thả ra nói: "Ngươi lên giải quyết nó.".

Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, đối với sinh linh có tác dụng khắc chế tuyệt đối, nhưng đối với con rối vô dụng. Lực sát thương của Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận thật ra cũng không phải quá lớn. Mấu chốt là sát khí, trận uy, trận pháp trong trận của nó biến ảo khó dò, đối với sinh linh khắc chế đạt tới cực hạn. Nếu là đối phó ma thú, trận pháp của Dương Thiên Vấn vừa thu lại, cho dù là ma thú so với mình mạnh hơn một cấp đi vào cũng đừng nghĩ còn sống đi ra. Muốn chọn trận pháp lực sát thương lớn, chọn lấy Thập Tuyệt trận. Nhưng, Dương Thiên Vấn không dám cam đoan, sau khi bày ra Thập Tuyệt trận có thể dẫn phát thiên biến càng thêm mãnh liệt hay không.

Dương Vệ nhìn thần chi vệ sĩ, hưng phấn đáp: "Vâng, đại ca." Thân hình chợt lóe đánh về phía thần chi vệ sĩ, không phân trần chính là phi thường trực tiếp một quyền chân thật không hoa mỹ.

Một quyền vẫn chưa đánh trúng, nhưng vẫn như cũ đem thần chi vệ sĩ đánh lui nửa bước, làm cho nó xoay người một kiếm bổ về phía Dương Vệ. Dương Thiên Vấn xem chuẩn cơ hội, nguyên thần khống chế Vô Lượng Phá Thiên Giản hung hăng đánh vào trên lưng nó, đem nó đánh trở về tại chỗ. Chẳng qua làm cho Dương Thiên Vấn buồn bực là, một đòn chân thật của Vô Lượng Phá Thiên Giản, vậy mà chỉ tại trên khôi giáp của nó để lại một đạo ấn ký sâu 3mm.

"Ài… Khó trách gia hỏa này khó chơi, đánh lại đánh bất động. Thuật pháp uy lực lớn lại không thể dùng, Vô Lượng Phá Thiên Giản của lão tử chính là thần khí! Cái đệch. Dùng để ức hiếp cao thủ của tiên giới trái lại không có vấn đề lớn, nhưng dùng để đối phó những con rối mặc khôi giáp dày này lại là không có tác dụng lớn." Dương Thiên Vấn bất đắc dĩ thở dài.

U Minh đại pháp sư trợn mắt một cái thầm nghĩ, loại gia hỏa dã man này mới là thật sự làm cho ta không còn lời nào. Gặp những người khác, cao thủ tiên tôn trung kỳ bình thường cũng không phải đối thủ của ta. Cái này không phải nói giả. Đến cấp bậc tiên tôn, sau khi lĩnh ngộ pháp tắc, nguyên thần công kích liền không dễ dùng nữa. Nhưng U Minh đại pháp sư tu luyện chính là linh hồn pháp tắc, pháp tắc quỷ dị nhất, cao thủ tầm thường thật đúng là không phải đối thủ của hắn.

Lúc này, Dương Vệ đã vung ra hơn mười quyền! Phải biết rằng Dương Vệ mặc dù là đối phó U Minh đại pháp sư cũng vẻn vẹn chỉ dùng một quyền, nhiều nhất ba quyền đã có thể đánh chết một tiên tôn! Nhưng nay đã vung ra hơn mười quyền, ở dưới khống lực lĩnh vực, lực lượng của hơn mười quyền chính là vẫn tồn tại, không ngừng chồng chất!

Ở dưới lĩnh vực của Dương Vệ, tốc độ thần chi vệ sĩ trái lại chịu một ít hạn chế, nhưng vẫn như cũ cùng Dương Vệ đánh đến khó hoà giải, chẳng phân biệt được thắng bại, bão cát chung quanh nổi lên, gió mạnh bốn phía.

"U Minh. Ngươi cẩn thận nhìn một cái, nguồn suối lực lượng của gia hỏa này ở nơi nào!" Dương Thiên Vấn không am hiểu linh hồn pháp tắc, tự nhiên nhìn không thấu đại gia hỏa này.

U Minh đại pháp sư cũng nghe thấy kì hồn nói, thu tâm tụ công ở hai mắt, đồng thời triệu tập linh hồn pháp tắc chân lực.

Dương Thiên Vấn chỉ cảm thấy U Minh đại pháp tắc bên người đột nhiên trở nên âm lạnh mà lại thần bí. Chung quanh xuất hiện một cỗ dao động như có như không, làm cho Dương Thiên Vấn cũng có chút không thích ứng.

Qua một hồi lâu, U Minh đại pháp sư mới thu công, chung quanh loại cảm giác khác thường này cũng đã biến mất.

"Hẳn là ở chỗ ngực phải của nó! Ta cảm giác được một cỗ linh hồn lực thần thánh tồn tại." Trán U Minh đại pháp sư chảy ra một ít mồ hôi lạnh, thanh âm hơi tỏ ra suy yếu trả lời.

"Dương Vệ, điểm yếu của nó ở ngực phải." Dương Thiên Vấn lập tức chuyển cáo cho Dương Vệ nói.

Dương Vệ nghe xong, lập tức nhìn thẳng ngực phải thần chi vệ sĩ, quát lớn: "Lĩnh vực, lực lượng chi quyền." Ở trong nháy mắt, lực lượng trong lĩnh vực từ lúc khai chiến đến nay luôn luôn đang gia tăng lấy tốc độ cực nhanh tập trung đến trên nắm tay phải của Dương Vệ, đồng thời, nắm tay trái của Dương Vệ đột nhiên vung lên. Bị hoàng kim cự kiếm của thần chi vệ sĩ ngăn trở, lực lượng nắm tay phải tựa như cũng đủ rồi, cũng vung ra.

Chẳng qua lúc này, thần chi vệ sĩ đã đem hoàng kim cự kiếm chắn ở ngực, đem toàn bộ ngực đều chặn lại.

"Thùng!" Một tiếng vang trầm, thân hình thần chi vệ sĩ không lùi mà tiến tới. Toàn bộ thân hình hướng Dương Vệ xông đến.

Dương Vệ thoải mái tung người né ra, thần chi vệ sĩ không có động tác kế tiếp, thẳng tắp hạ xuống. Ở lưng nó có một quyền ấn rõ ràng.

Dương Thiên Vấn trừng mắt nhìn, tự hỏi một chút, đã nghĩ thông vì sao. Khống lực lĩnh vực quả nhiên rất lợi hại, từ trước mặt đánh ra quyền lực, có thể ở lưng tác dụng ra. Nói cách khác, vô luận vung quyền như thế nào, chỉ cần ở trong phạm vi của lĩnh vực đều có thể công kích đến góc chết của đối phương.

"Đại ca. Hắn thật là lợi hại!" Dương Vệ lớn tiếng tán dương.

Dương Thiên Vấn quay đầu liếc liếc U Minh.

U Minh nhắm mắt dò xét một phen, gật gật đầu. "Không nghĩ tới, thực lực của Dương Vệ mạnh như vậy. Thủ hạ của chủ thượng nhân tài nhiều!".

Dương Thiên Vấn mỉm cười vung tay lên, đem toàn bộ quân cờ thu trở về, hai người đồng thời hạ thân hình xuống, đến gần.

Kì hồn truyền âm nói: "Nhanh đem khôi lỗi chi tâm của nó lấy ra, nếu không không cần bao lâu nó liền có thể nhúc nhích lần nữa. Chỉ bằng một quyền của gia hỏa kia còn chưa thể đánh nát khôi lỗi chi tâm.".

Dương Thiên Vấn nhanh chóng ngồi xổm xuống, đem tay đặt ở chỗ ngực phải của thần chi vệ sĩ cảm thụ một chút, trong lòng hỏi: "Đem khôi lỗi chi tâm lấy ra như thế nào.".

"Bảo bên người ngươi người tu luyện linh hồn pháp tắc kia thử một lần. Ngươi không được." Kì hồn không lưu tình chút nào đả kích nói.

Thuật nghiệp có chuyên công. Dương Thiên Vấn cũng không có để ý ngữ khí của kì hồn, đem chuyện nhất nhất nói cho U Minh, cuối cùng nói: "Ngươi tới thử một lần, có thể đem cái gọi là khôi lỗi chi tâm kia lấy ra hay không.".

U Minh đại pháp sư gật gật đầu, ngồi xổm xuống đem một bàn tay nhẹ nhàng đặt ở trên ngực phải thần chi vệ sĩ, nhắm hai mắt cảm thụ.

Qua một hồi lâu, một đạo ánh sáng nhạt long lanh màu xám phát ra từ chỗ hai bàn tay U Minh, chậm rãi hào quang càng ngày càng thịnh, đồng thời, hai tay U Minh đại pháp sư cũng chậm rãi nâng lên, động tác từ tốn mà chậm, nhẹ mà mềm.

Trong mắt Dương Thiên Vấn lộ ra vui sướng. Thật đúng là cứ như vậy lấy ra rồi? Thật là quá tốt, may mắn bên người có một cường giả biết linh hồn pháp tắc, nếu không thật đúng là không biết nên làm thế nào.

400. Chương 400: Cửu U Hồn Tinh

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 400: Cửu U hồn tinh

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn xem tại

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Một viên tinh thể hơi hơi tản ra quang diễm giống như nòng nọc nhỏ hiện lên ở phía trên hai tay U Minh đại pháp sư. Dương Thiên Vấn nhìn viên tinh thạch cỡ nắm tay trẻ con này. Tuy nhỏ một chút, nhưng bên trên tản ra hồn lực kinh người.

Dương Thiên Vấn nhớ tới ở trong Tử Tiêu Bảo Lục ghi lại trong Kì Vật Thiên, còn có đặc thù tương tự về khối tinh thạch này. cẩn thận so sánh một chút, Dương Thiên Vấn khẳng định xác nhận thật là nó. Cửu U Hồn Tinh! Tương truyền là mười tám tầng địa ngục của địa giới mới có thể sản xuất xưng có tinh thạch. Chính là luân hồi lực kết hợp âm hồn tinh khí biến thành. Quỷ vật ăn, có thể pháp lực tiến nhanh, hóa hư làm thật, tu luyện thành tiên! Giá trị của nó so với lần trước chứng kiến tử kim, còn cao hơn ba bậc trở lên!

"Đây là khôi lỗi chi tâm? Kháo, vậy mà dùng loại Cửu U Hồn Tinh phẩm chất tinh thuần này làm 'Khu động khí' của con rối, thật sự phục rồi. Nó chính là bảo vật dùng để dưỡng hồn uẩn thần!" Dương Thiên Vấn lớn tiếng mắng. Sau khi phi thăng thành tiên, vậy này có thể mật pháp hấp thu tinh dường nguyên thần, đề cao bản mạng nguyên thần tinh khí! Có lượng lớn Cửu U Hồn Tinh, tư chất của Dương Thiên Vấn chính là kém nữa, ở dưới sự trợ giúp của Nguyên thần cường đại, pháp lực hầu như có thể tăng cao, hơn nữa bản mạng Nguyên thần càng cường đại, thần thức cũng liền càng cường đại. Nói không chừng, có thể tu luyện ra Nguyên thần khánh vân trong truyền thuyết!! Nguyên thần biến ảo kia, mật thuật trên thông thiên đạo, vạn pháp bất xâm!

Hơn nữa, Cửu U Hồn Tinh phẩm cấp kém chút nữa, vẫn có thể dùng để tẩm bổ khí linh. Món đồ chơi này quả thực chính là bảo bối!!

Dương Thiên Vấn hầu như giống như cướp đoạt đem khối Cửu U Hồn Tinh cỡ nắm tay trẻ con kia lấy đến trong tay mình, hận không thể hôn lên mấy cái, nháy mắt đem đồ bò vào trong la bàn không gian.

Kì hồn kêu to: "Này. Cho ta! Nó có thể chữa trị lực lượng của bàn cờ.".

Dương Thiên Vấn trực tiếp từ chối nói: "Chỉ một khối này có thể khôi phục bao nhiêu?".

"Ặc… Một phần ngàn nhỉ." Kì hồn ngượng ngùng trả lời.

Dương Thiên Vấn nghe xong, thiếu chút nữa nhảy dựng lên. Cái gì? Vậy không phải chữa trị đầy đủ cần một ngàn khối? Cái đệch, lão tử nếu có một ngàn khối Cửu U Hồn Tinh loại phẩm chất này, ta có thể ở

trong trăm năm từ Địa tiên tu tới cảnh giới La Thiên thượng tiên! Không cho. Kiên quyết không cho. Thật ra Dương Thiên Vấn đối với kì hồn trí tuệ cao kinh người này vẫn là có chút lo lắng!

"Góp đủ nói sau." Dương Thiên Vấn nói xong liền không để ý tới kì hồn kêu loạn nữa.

Dương Thiên Vấn phân phó Dương Vệ nói: "Đem trang bị trên người nó lột xuống, ừm, cứ để cho ngươi mặc." Cái thân khôi giáp này cùng thanh hoàng kim cự kiếm này đều là cấp bậc thần khí. Nhưng chúng nó đúc quá mức thô ráp, hầu như cùng thợ rèn thế gian tạo ra không kém là bao nhiêu. Khác nhau ở chỗ, thợ rèn của thế gian dùng sắt phàm tạo. Mà mấy thứ này chỉ dùng để thần giới địa thần làm bằng sắt tạo, thật muốn luận thần diệu, còn không bằng dùng đinh cấp tài liệu của tiên giới luyện chế ra Vô Lượng Phá Thiên Giản. Chẳng qua, tính chất ở tiên ma yêu giới mà nói, hầu như không thể phá vỡ.

Dương Vệ vô cùng cao hứng lên tiếng: "Thật cứng, đa tạ đại ca." Tự mình động thủ lột trang bị.

Dương Thiên Vấn còn chưa quên ở dưới còn chôn một cái nhẫn trữ vật, thân hình chợt lóe biến mất, thổ độn đi xuống lấy nhẫn.

Chỉ chốc lát sau, thân hình Dương Thiên Vấn một lần nữa từ trong sa mạc chui ra, cười tủm tỉm mở tay ra. Trong lòng bàn tay nằm một chiếc nhẫn tinh xảo.

Vô số năm tháng ăn mòn tựa như cũng chưa đem nó thế nào, ngược lại khiến cho nhìn qua càng thêm phong cách cổ xưa.

"Các vị, không biết trận thứ nhất Vẫn Thần tinh vực của chúng ta thu hoạch sẽ là cái gì đây?" Tâm tình Dương Thiên Vấn phi thường không tồi, cao giọng nói.

"Lão đại, ngươi cũng đừng câu khẩu vị chúng ta." vẫn chưa hé răng, cũng chưa tham chiến Tiểu Bạch lúc này nhảy lên bả vai Dương Thiên Vấn nói.

Dương Thiên Vấn đem thần thức thăm dò vào. Trong trữ vật giới chỉ không gian rất lớn, là Dương Thiên Vấn hiện tại mang theo cái nhẫn trữ vật cấp cao nhất của tiên giới này gấp trăm lần trở lên, chẳng qua bên trong vậy mà chỉ có lèo tèo mấy thứ đồ vật, một quyển ngọc giản, một khối lệnh bài. Mười lăm viên tinh thể có cỡ nắm tay người trưởng thành, cùng với một đống thần thạch khoảng mấy ngàn khối.

Dương Thiên Vấn buồn bực. Sao bên trong ngay cả một loại thần khí cũng không có! Tâm niệm vừa động, lấy ra ngọc giản cùng lệnh bài, lệnh bài đưa cho Tiểu Bạch, thần thức thăm dò vào trong ngọc giản, bên trong là một thiên tu luyện chi pháp, là thần quyết đến từ thần giới. Chẳng qua đáng tiếc, đây chỉ là tàn thiên, ngay cả tên thần quyết cũng không có. Trên một mặt của lệnh bài khắc một ký hiệu cổ quái, một mặt khác là chữ "Nhân".

Dương Thiên Vấn có được Tử Tiêu Bảo Lục, không cần thần quyết tàn thiên gì. Chẳng qua vẫn là đem nó nhớ lại, có rảnh nghiên cứu một chút. Sau đó ném cho U Minh đại pháp sư nói: "Ngươi xem một chút đối với ngươi có tác dụng hay không." Một tay đem lệnh bài thu lại, lấy ra hai khối tinh thể kia.

Dương Thiên Vấn có thể cảm nhận được trên tinh thể tản ra khí tức làm người ta kinh sợ.

"Lão đại, đây là thần tinh, hơn nữa là thượng phẩm thần tinh. Ở tại thần giới, thần thạch dùng đảm đương tiền sử dụng, còn có thể dùng để bày trận, tu luyện đều có thể. Nhưng linh khí thần trong thạch lại là chỉ có thể dùng làm phụ trợ tu luyện, nhưng trong thần tinh ẩn chứa thần lực tinh thuần, có thể trực tiếp hấp thụ luyện hóa, gia tăng tu vi, rất khó có được, hơn nữa ở trong chiến đấu, thần tinh này có thể rất nhanh bổ sung thần khí tiêu hao. Phải biết rằng mở ra lĩnh vực là mười phần tiêu hao thần lực. Công kích thần khí của thần giới đặc biệt chú trọng vấn đề giảm bớt tiêu hao thần lực của lĩnh vực, cái này càng thêm thể hiện chỗ tốt của thần tinh." Tiểu Bạch mở miệng giải thích.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, đem nhẫn trữ vật này một lần nữa lấy máu nhận chủ, thoáng luyện hóa một phen, đem đồ vật trong giới chỉ ban đầu chuyển dời đến trong cái nhẫn mới có được này. Sau đó mang ở trên ngón giữa tay trái.

Dương Thiên Vấn tự hỏi một chút, đem thần tinh ném cho Dương Vệ năm viên nói: "Cầm, trong lúc nguy cấp thì dùng những thần tinh này bổ sung tiêu hao.".

Dương Vệ tiếp được thần tinh, yêu thích không buông tay đem chơi một trận, một lời đáp hạ: “Hiểu, đại ca.”.

" Chỉ có điều, thứ của Lý gia các người có thể tín nhiệm không?" Cung chủ Phệ Nguyệt Ma cung xác nhận hỏi.

" Tin tưởng nhị vị cũng rõ ràng, Lý ta, chính là xuất từ trong tay hắn, chẳng lẽ chư vị còn có thể tìm được người lập trận pháp lợi hại hơn hắn sao?" Nhị trưởng lão Lý gia cười tủm tỉm trả lời.

" Hừ, Vấn Thiên cư sĩ!" Tàn Huyết Ma tôn hừ lạnh một tiếng có chút không vừa ý, có điều sau đó thở dài nói: "Có điều, không thể không thừa nhận, so về trận pháp, hắn đúng là có phong thái đại gia".

Có câu vấn thiên xuất phẩm, tất chúc tinh phẩm, bởi vì thực lực và mức biểu hiện ra ngoài của Dương Thiên Vấn, đã đạt được sự chắc chắn của thượng tầng tam giới.

Dương Thiên Vấn buồn bực mà nhìn những khe không gian lưu động giống bụng rắn, cũng cảm giác một trận vô lực.

Thời gian lại trôi qua trăm năm. Suy nghĩ một chút, trăm năm qua, Dương Thiên Vấn vẫn luôn đi về phía trước, càng đi về phía trước, khe không gian đáng sợ kia lại càng nhiều, mà vệ sĩ của thần cũng càng ngày càng ít. Có điều trăm năm qua, Dương Thiên Vấn cũng góp nhặt không dưới ba trăm khối Cửu U hồn tinh. Chỉ cần tiên đạo quả chứng minh được, Dương Thiên Vấn có thể dùng chúng để đề thăng lực bản nguyên của mình. Những tiên thiên vật này chính là do trời đất tạo ra, sau khi hấp thu luyện hóa tăng cường bản nguyên, đối với Dương Thiên Vấn mà nói, chỉ có lợi không có hại.

Có điều, bây giờ nhìn lại cũng nên là lúc quay đầu lại rồi, khe không gian có thể lưu động trước mặt đã khiến Dương Thiên Vấn cơ hồ không có động lực đi tới, hơn nữa thần nhãn mở ra, còn có khe khác, chúng chưa mở ra, nhưng chỉ cần đụng nhẹ, lập tức có thể xé người thành hai nửa. Cho là có vệ sĩ của thần tồn tại. Trên thực tế cũng đúng là như thế. Trên đường đi, ở trong phạm vi dò xét của Tiểu Bạch, Dương Thiên Vấn cơ hồ là cuốn qua, chỉ cần là thần hạch liền thu hoạch hơn trăm viên! Việc này nếu truyền đi, tuyệt đối có thể hù chết một đống người. Thậm chí còn khiến cao thủ cả tam giới chạy tới đoạt thần hạch trong tay Dương Thiên Vấn.

Đáng tiếc, Dương Thiên Vấn ngoại trừ lưu lại một ít thần hạch của thượng vị thần, thần hạch còn lại đều không ngoại lệ, đều bị Tiểu Bạch chiếm đi. Ồ, còn có ba thành trực tiếp bị thần ấn Tiểu Bạch hấp thu.

Thần ấn của Tiểu Bạch không ngờ còn có thể giống với Tiểu Bạch, hấp thu lực lượng tinh thuần của thần hạch, quả thật tiềm lực vô cùng!

" Xem ra chúng ta không đi tiếp được nữa. Nếu đi tiếp thật quá nguy hiểm". Dương Thiên Vấn than thở, cũng may cấm chế thượng cổ trong sa mạc này cũng không nhiều. Đại bộ phận bị chôn dấu ở trong sa mạc, phần nhỏ cũng vì thiên tượng của sa mạc mà thường xuyên bị kích động, đây chẳng khác gì là nói cho Dương Thiên Vấn biết chỗ nào chỗ nào có địa lôi tồn tại, trừ phi là kẻ ngốc, ai còn có thể giẫm lên.

"Đi thẳng không được, chúng ta có thể băng ngang đi". Tiểu Bạch cũng hết sức đồng ý với quyết định của Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn ngược lại đi theo phương ngang, sau ba tháng, đại dị biến thiên tượng lại tới rồi. Dương Thiên Vấn cũng không thể không tìm một nơi tương đối an toàn, trốn vào trong đất cát. Cách mặt ngoài sa mạc chỉ chừng nửa thước. Khoảng cách này là an toàn nhất, xuống nữa thì có thể sẽ gặp phải khe không gian, nếu đi lên sẽ bị bão cát chôn vùi.

Có điều, thần thức của Dương Thiên Vấn vẫn có thể dò xét, cũng chính vì sự tồn tại của thần thức, mới có thể bảo đảm Dương Thiên Vấn an toàn đi tới chỗ này.

Chỗ này có lẽ là chỗ sâu của sa mạc, đi sâu hơn nữa, Dương Thiên Vấn đoán chừng xuyên qua sa mạc này chính là chiến trường chúng thần chân chính, mộ địa của thần.

Thiên tượng lần này biến hóa, so với tất cả biến hóa trước kia đều kịch liệt và cường đại hơn, có hơi vượt quá dự liệu của Dương Thiên Vấn, Dương Thiên Vấn không thể không cẩn thận chui xuống thêm nửa thước. Giữa không trung cũng không chỉ có lốc xoáy cát cuốn tới chân trời, mà còn có sấm chớp ào ào, tàn sát bừa bãi khắp nơi. trên bầu trời lộ ra điện mang trắng trắng, Dương Thiên Vấn chỉ nhìn đã thấy da đầu tê rần.

"Oành". Một cồn cát cao hơn mười thước phía xa bị một đạo điện mang đánh tan, không phải là nổ tung, mà là trực tiếp hóa thành hư ảo!!

Loại tràng diện cuồng bạo này không biết còn có bao nhiêu, một mực kéo dài, đột nhiên hàng trăm hàng ngàn đạo điện mang giao kích trên không trung, không gian bị xé nứt, một không gian trống rỗng tối đen từ từ di động tới chỗ cách đất mười thước. Đường kính chừng ba thước, cũng không lớn, hơn nữa thật lâu vẫn không tiêu tan.

402. Chương 402: Tiên Thiên Đồng Tinh.

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 402: tiên thiên đồng tinh.

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Mặc dù Dương Thiên Vấn giấu sâu ở dưới đất nhưng tình hình bên ngoài vẫn không giấu được Dương Thiên Vấn, không gian quỷ dị kia chớp tắt, một mực dừng ở tại chỗ, dị tượng thiên địa cuồng bạo gần đó đang từ từ biến mất, nhưng nó lại không dao động chút nào.

Vào chính lúc này, ở chỗ khác của chiến trường của thần, loại không gian chớp tắt này cũng xuất hiện không ít.

"Ha ha ha… Đúng là hay, chúng ta đã thành công. Sư tổ, trận pháp đã sửa xong, chúng ta tùy thời có thể vào trận". Nói chuyện chính là một thanh niên chừng ba mươi, chớ xem thường người này, hắn chính là một trong năm đại tông sư trận pháp của thượng giới, Diễn Hư Tử am hiểu Khốn trận. Mặc dù nói am hiểu khốn trận, cũng không đại biểu trận pháp khác không biết, có câu một pháp thông vạn pháp thông. Hơn nữa Diễn Hư Tử là tông sư trận pháp nổi danh đã lâu. Đồng thời cũng là đồ tôn của cao thủ tiên tôn đỉnh phong Vô Vi Tiên Tôn. Có điều, đáng tiếc, hắn là đại gia trận pháp thiên tài, nhưng đã bỏ lỡ cảm ngộ về pháp tắc. Nhiều năm qua, vẫn giữa Đế cấp và tiên tôn.

Vô Vi Tiên Tôn rất cao hứng, trăm năm, suốt thời gian trăm năm, dùng thời gian năm mươi năm, tổn thất một phần năm cao thủ, mới đạt đến lúc này. Lại thời gian năm mươi năm lãng phí ở nơi này. Đây là một sơn cốc bình thường, khác biệt chính là, sơn cốc bị chiếm cứ của một đám ma thú thực lực cường hoành, dùng thời gian năm mươi năm, lần lượt thanh trừ chúng nó, tổn thất không thể không nặng, sau đó lại phải phong tỏa sơn cốc, để phòng công kích của những ma thú khác. Vô Vi Tiên Tôn đứng dậy, đi về phía một tế đàn thượng cổ trong sơn cốc. Bốn người đều dẫn theo ba vị cao thủ.

" Các người lưu ở nơi đây, phối hợp Diễn Hư Tử phong tỏa sơn cốc, chờ chúng ta trở về, tuyệt đối không thể thiếu phần của các ngươi!" Vô Vi Tiên Tôn trân trọng mà hứa hẹn.

" Ba vị đạo hữu, chúng ta đi thôi". Vô Vi Tiên Tôn khẽ gật đầu với ba người bên cạnh, xoay người nói với Diễn Hư Tử: "Mở đại trận ra!"

Trung tâm tế đàn tỏa ra một trận bạch sắc quang mang, thật lâu không ngừng.

"Đi!" Cung chủ tứ đại tiên cung một cước giẫm vào trong bạch quang. Bốn người đồng thời đứng ở trong trận pháp, không nhúc nhích, quá trình này kéo dài một canh giờ, sau đó bốn người cơ hồ đồng thời hóa thành một đạo hư ảnh biến mất. Sau đó là mười hai cao thủ tiên tôn trung kỳ khác cũng bước vào. Sau đó cũng thuận lợi biến mất.

Chưa mất bao lâu, thế lực của Ma giới cũng tìm được thứ đồng dạng, chiếm được cơ duyên giống nhau. Đương nhiên, cơ duyên này vừa mở, tất nhiên không có khả năng chỉ có hai giới tiên ma chiếm được tiện nghi. Cũng bởi vì bọn họ, những địa phương khác cũng phản ứng dây chuyền tương ứng. Cơ duyên thì đã có, nhưng phải xem người khác có thể bắt được hay không.

Không gian chớp tắt trước mặt Dương Thiên Vấn này, vốn không tồn tại, nó chính là một trong phản ứng dây chuyền, giống như trên hồ nước tựa biển lớn xuất hiện một vòng xoáy cực lớn. Nhưng Dương Thiên Vấn lại không biết.

Đợi sau khi hết thảy lắng xuống, Dương Thiên Vấn từ dưới đất chui lên, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn không gian chớp tắt cách đó không xa. Không biết nên xử lý như thế nào, thật ra biện pháp dứt khoát nhất chính là xoay người rời đi, như vậy mặc dù không chiếm được thứ gì, nhưng cũng không mất thứ gì.

Nếu là ở bên ngoài, Dương Thiên Vấn thật đúng là dám xông lên một phen, nhưng mà chỗ chiến trường chúng thần thần bí này, lại được xưng là mộ địa của thần, hơn nữa chỉ chu vi bên ngoài đã rất kinh khủng. Dương Thiên Vấn thật sự có chút chần chờ, không phải bản thân Dương Thiên Vấn kỳ quặc, mà nguyên nhân chính, vẫn là do thần thông cảm ứng của thiên nhân, trực giác nói cho Dương Thiên Vấn biết, đây là một cơ duyên.

thông minh của ta".

"Này, thật ra ngươi đã sớm hoài nghi ta, đúng không?" Hồn quân cờ thở dài một tiếng hỏi.

"Không sai, chớ quên, ta dù ngu cũng hiểu được một ít kiến thức luyện khí. Trí tuệ của khí hồn không thể nào cao như vậy, hơn nữa thứ ngươi biết, còn nhiều hơn Tiểu Bạch". Dương Thiên Vấn cũng thẳng thắn mà nói.

"Có điều, ở trước khi ta cho ngươi biết, ngươi phải ngăn những kẻ ngu xuẩn vô tri kia trước". Hồn quân cờ khẽ cười nói, "Bởi vì nơi này khắp nơi đều là cấm chế, đụng nhẹ thì tất cả mọi người liền chết ở chỗ này. Cả nội điện bị một tầng kết giới bao phủ, tất cả thần chưa có thần lực đạt tới cảnh giới Thần vương, thì đều mơ tưởng sử dụng lĩnh vực. Cho nên, hộ vệ của ngươi cũng không cần kêu ra, các người rất may mắn, các người chưa đạt tới thần cảnh, nếu không vào được cũng đừng nghĩ ra được".

Dương Thiên Vấn vội quay đầu lại, nhìn những người kia có kẻ thì cầm binh khí đang cạy sàn nhà, có người đang nhảy lung tung, còn có người thậm chí thiếu chút nữa đánh lên.

"Ngừng!" Dương Thiên Vấn vội la lớn, những người kia quả nhiên là người không biết thì không sợ. Bây giờ Dương Thiên Vấn ở sau khi nghe hồn quân cờ giải thích xong, sau khi biết nơi này là thần điện của Lôi thần thái cổ, Dương Thiên Vấn cũng cảm giác có chút hoảng sợ. Có điểm muốn chạy trốn, lại có điểm không nỡ rời đi. Đây là cái gì? Đây là kỳ ngộ cực lớn, nếu thật chiếm được phương pháp luyện chế cấm vệ Lôi thần gì đó của Lôi thần thái cổ, vậy mình liền đạt thành rồi.

Chỉ có điều, Dương Thiên Vấn còn chưa bị lợi ích khổng lồ che mờ lý trí, trong thần điện thẩm phán này nếu thật có đồ, những thần linh kia sẽ không hứng thú sao? Sao qua nhiều năm như vậy, thần điện thẩm phán này vẫn không có sự ghé thăm của thần linh chứ? Có một số người đại thần thông của Thần giới vẫn có thể hạ giới mà? Chẳng lẽ bọn họ sẽ không hứng thú với thần điện thẩm phán này sao? Nghĩ xong hết thảy, hy vọng liền mất, Dương Thiên Vấn lập tức rời đi. Tuyệt đối sẽ không lưu ở nơi này rước họa vào thân, thậm chí ngay cả mạng nhỏ đều nhét lại nơi này.

Bảo bối của Lôi thần thái cổ đúng là hấp dẫn, có thể làm ột người phàm hai bàn tay trắng, trở thành đại thần cao cao tại thượng, bớt phấn đấu vô số ức năm.

Nhưng, Dương Thiên Vấn chỉ là động tâm, hơn nữa còn là động tâm vô cùng, nhưng còn chưa đạt tới độ điên cuồng không cần tính mạng. Dương Thiên Vấn có thời gian từ từ phấn đấu, thứ có chính là tinh lực. Dương Thiên Vấn có la bàn vận mệnh nơi tay, gần như tất cả dụ dỗ đều không làm khó được Dương Thiên Vấn. Thần điện thẩm phán này là hấp dẫn thật, nhưng cùng lắm thì lão tử trở về đem la bàn thăng lên mấy cấp, sau đó hy vọng vào nó, không phải là càng thêm an toàn sao? Đương nhiên, thứ hy vọng này có thể tiết kiệm liền tiết kiệm đi.

405. Chương 405: Hồn Quân Cờ Chính Là Phân Thân.

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 405: Hồn quân cờ chính là phân thân.

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

" Chư vị, nơi đây trải rộng cấm chế, nguy hiểm trùng trùng, chư vị ngàn vạn lần không nên lộn xộn, nếu đụng phải cấm chế, tất cả mọi người ở đây sẽ chết ở chỗ này, tỉnh táo một chút, nhất định phải tỉnh táo". Dương Thiên Vấn giải thích.

Mọi người nghe thấy những lời này, có người quả thật dừng lại, nhưng có người căn bản không thèm để ý lời Dương Thiên Vấn nói. Bộ phận người dừng lại này tất nhiên là người đã chứng kiến sự lợi hại của Dương Thiên Vấn, nói ví dụ như tứ đại tiên tôn, ngũ đại ma tôn, người tham gia đại điển Tử Dạ Ma Tôn phi thăng lúc trước như Bàn Tam. Bọn họ liền ngoan ngoãn mà dừng lại, không dám lộn xộn. Còn một bộ phận khác tự nhiên là cao thủ tâm cao khí ngạo, làm theo ý mình.

Sắc mặt Dương Thiên Vấn có chút lạnh, lại thận trọng nhắc lần nữa: "Đạo hữu cạy sàn nhà bên kia, còn cả hai vị bên đó, không phải chỉ là một khối tài liệu sao? Đoạt làm gì chứ?"

Lời này nói ra, vẫn có người không chịu nghe.

Dương Thiên Vấn rất muốn đốt sạch đám khốn kiếp kia.

"Này, nghe ta, lui về phía sau ba bước, rồi tiến hai bước, rồi nhảy một bước dài về bên phải". Hồn quân cờ đột nhiên truyền âm nói.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, liền bất động thanh sắc mà làm theo. Cuối cùng nhảy một bước dài, trước mắt dường như sáng ngời, cấm chế vốn không nhìn thấy, tất cả đều hiện ra như thần kỳ. Nhìn ở chỗ này, vô số hào quang lớn nhỏ tản ra ánh sáng nhạt không đồng nhất, số lượng nhiều đến hơn một ngàn, khiến người ta nhìn mà da đầu tê dại. Mà hai tiểu tử ăn cướp kia lại rất gần vòng sáng.

"Trong này an toàn không?" Dương Thiên Vấn khẽ hỏi.

"Đương nhiên, vị trí này, cho dù là cấm chế phát nổ, cũng không dính tới nơi này, những chỗ này bình thường đều bố trí người chuyên môn lưu sẵn, dùng để dẫn địch vào hũ, tự gánh ác quả". Hồn quân cờ trả lời đắc ý, "Như vậy, những người khác đương nhiên hoặc nhiều hoặc ít cũng sẽ bị dụ tới gần, sao, ngươi muốn cưới bọn họ?" Hồn quân cờ truyền âm trả lời.

"Ta không có vĩ đại như vậy. Mặc dù đại bộ phận những người này cũng coi như là quen biết. Có điều cũng không phải là thân quen gì lắm, ta mới không làm chúa cứu thế. Hai hồng nhan tri kỷ của ta đều ở trong tiên phủ. Tiểu Bạch lại đang trong ngực ta, ta lo lắng gì nữa?" Dương Thiên Vấn vô tình trả lời.

"Vô cùng tỉnh táo bình tĩnh, không bị ngoại vật tác động, trọng tình mà không lạm tình, trọng nghĩa mà có thể phân thị phi. Đây mới là nhân tài thành đại sự". Hồn quân cờ tán thưởng.

"Chư vị, nếu không muốn chết thì ở gần ta một chút, nếu không bị liên lụy, vậy đừng trách Dương mỗ không có lên tiếng nhắc nhở". Vị trí Dương Thiên Vấn đứng là gần nhất an toàn nhất. Những địa phương khác đều bị ảnh hưởng đến. Dạng nhân tình này, có thể bán liền bán thôi.

Thân hình Bàn Tam nhạy bén chợt lóe, cơ hồ là đứng dán sát sau lưng Dương Thiên Vấn.

Những người khác còn có chút chần chờ. Nhưng vào lúc này, hai cao thủ tôn cấp đang đánh nhau vì tranh đoạt một khối tài liệu Thần giới rơi dưới đài truyền tống rốt cuộc chạm vào vòng sáng cấm chế.

Vừa mới chạm, tất cả cấm chế vốn trôi nổi đột nhiên thoáng hiện một luồng ánh sáng, ánh sáng này dẫn thủy phong hỏa xuất hiện, khủng bố giống như đất rung núi chuyển. nguồn

"A! Cứu..." Hai cao thủ tôn cấp đánh nhau, trong khi xông, pháp bảo phòng ngự của hai người chống đỡ chưa tới một giây, kể cả chủ nhân của chúng bị ánh sáng đánh cho nát vụn.

Tiểu tử đang cạy sàn nhà ở bên kia, liền đã sắp thành công rồi, cũng không biết chủy trong tay hắn là mặt hàng gì, không ngờ quả thật bị cạy lên. Đáng tiếc, vầng sáng tràn ra, vô số cấm chế bạo phát, trong nháy mắt bị quét tới trước người. Kết quả ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không phát ra, đã bị hủy diệt. Đồng thời, người chung quanh Dương Thiên Vấn cơ hồ mở vòng phòng ngự ra, tế ra pháp bảo phòng ngự của mình, dùng để ngăn cản.

"Ài, cần gì chứ, tội gì chứ? Không nghe lời người, chịu thiệt ở trước mắt!" Dương Thiên Vấn thở dài đầy ai oán, tất cả người ở đây chỉ có một mình Dương Thiên Vấn cực kỳ bình tĩnh.

Dương Thiên Vấn cũng là chuyên gia cấm chế trận pháp, đương nhiên trình độ mặc dù chưa đạt tới bài trừ hoặc là bố trí lên cấm chế cổ, nhưng dù sao vẫn có chút tài nghệ. có chút nhãn lực đi? Dương Thiên Vấn tin tưởng chỗ mình đứng tuyệt đối là vị trí an toàn nhất.

Bàn Tam lớn tiếng mắng: "Phì, đúng là xui xẻo, bị hai đứa ngu kia liên lụy rồi".

Thần hỏa khủng bố tuôn ra, mấy vị cao thủ tôn cấp đứng ở mép ngoài, chỉ ngăn cản năm giây đã bị hóa thành tro bụi. Các phương hướng đều chết thảm thiết, tổn thất thảm trọng, ở bên cạnh Dương Thiên Vấn xem như là uy lực nhỏ nhất, hơn nữa lại thêm cao thủ đỉnh cấp các giới đồng tâm hiệp lực chống đỡ uy lực cấm chế lắng xuống.

Có điều, thật đáng tiếc, tứ đại tiên tôn, ngũ đại ma tôn, tam đại yêu tôn cơ hồ đã thành tư lệnh không lính, hơn nữa đều bị thương thế hoặc nhiều hoặc ít, hoặc là pháp bảo bị tổn thương nghiêm trọng, suy giảm tới nguyên thần. Bàn Tam cách Dương Thiên Vấn gần nhất, hơn nữa cũng có chút thủ đoạn, ngược lại bị một ít thương thế không nặng. Sao nói "Cơ hồ" chứ? Tam đại yêu tôn của yêu giới, cơ hồ mỗi một phương đều bảo lưu lại một cao thủ, không thể không thừa nhận, thực lực của yêu giới đúng là cường hãn!

Tất cả mọi người ở đây đều hoặc sáng hoặc tối mắng to hai tên khốn không nghe khuyên bảo kia, mình muốn chết thì đi chết đi, còn muốn liên lụy bọn ta.

Trong lòng Dương Thiên Vấn cười lạnh, nghĩ thầm, lúc lão tử mở miệng nhắc nhở, các người nghe xong liền thôi, không nói lời nào hoặc ra tay ngăn cản, sợ đắc tội người ta hay là không muốn xen vào việc của người khác chứ? Đúng là đáng đời! Nếu các người ở lúc lão tử mở miệng, đồng loạt ra tay cản hai kẻ ngu kia lại, không phải sẽ không có chuyện gì sao?

Vẫn là Bàn Tam có lương tâm, vỗ bả vai Dương Thiên Vấn nói cảm ơn: "Đúng là làm phiền Dương huynh, bằng không chúng ta có thể đều đã chết ở chỗ này. Đa tạ, sau này Dương huynh mà có căn dặn, mập ta vượt lửa quá sông, cũng không chối từ!"

Dương Thiên Vấn nghe xong khẽ mỉm cười, cũng không để ý, lên tiếng nhắc nhở cũng chỉ là cái nhấc tay mà thôi.

Bàn Tam vừa dứt lời, tam đại yêu tôn của yêu giới, cơ hồ đồng thời ôm quyền thi lễ: "Đa tạ cư sĩ cao thượng, về sau cư sĩ là khách quý của tam tộc chúng ta".

Ngay sau đó, tứ đại tiên tôn, ngũ đại ma tôn cũng sắc mặt tái nhợt mà rối rít nói cám ơn. Tâm tình mấy vị này cũng không dễ chịu là bao, lần này người vào toàn là tinh anh các phái, tổn thất đúng là thảm trọng, đồng thời bọn họ cũng đang thấy may mắn vì không dẫn hết người vào, nếu không, thật đúng là mất cả vốn gốc!

Dương Thiên Vấn không có đả tọa điều tức, ngược lại càng ngạc nhiên về hồn quân cờ, thần thức truyền âm hỏi: "Bây giờ có thể nói thân phận của các hạ rồi chứ? Có điều trước đó, vẫn phải đa tạ ngươi mở miệng nhắc vị trí kia".

"cho dù ta không lên tiếng, với thực lực của ngươi cũng sẽ không gặp thương tổn gì, nhiều lắm là hao tổn một ít pháp lực. Hơn nữa, ta và ngươi cũng coi như cùng vinh nhục". Lời này của hồn quân cờ trả lời rất thẳng thắn. Đúng là pháp bảo phòng ngự của Dương Thiên Vấn mặc dù không cao lắm, miễn cưỡng cũng chỉ là một tiên khí cực phẩm, nhưng thủ đoạn phòng ngự lại không ít.

" Bây giờ có thể nói cho tại hạ, thân phận của ngươi chứ? Nếu ta đoán không sai, các hạ hẳn là người sáng tạo và chủ nhân tiền nhiệm của linh hồn bàn cờ này?" Dương Thiên Vấn bình tĩnh hỏi.

" Không sai, chính là linh hồn Thần vương Lôi Áo! Đồng thời, cũng là thành viên của Thần tộc thái cổ, cháu trai của Lôi thần thái cổ. Bổn tọa không chỉ sở trường về pháp tắc linh hồn, hơn nữa còn tinh thông pháp tắc sáng tạo, pháp tắc sấm sét. Ba hệ pháp tắc của ta đều đạt tới cảnh giới Thần vương, pháp tắc linh hồn chỉ thiếu chút nữa là có thể đột phá tới cảnh giới thần hoàng. Ở Thần giới lúc đó, ta coi như là tiếng tăm lừng lẫy. Đáng tiếc, một trận chiến thượng cổ, thần thái cổ rơi rụng, trực hệ Lôi thần chúng ta tất nhiên không thoát khỏi vận rủi. Ta ở trong nháy mắt tự bạo thần hạch, đem bộ phận linh hồn chuyển vào trong bàn cờ này, mặc dù đã là khí hồn. Nhưng ít ra không tan thành mây khói. Trăm ngàn vạn năm, ta vẫn luôn chờ thời khắc lại thấy ánh mặt trời". Hồn quân cờ kể lại đầy vẻ thê lương.

"Thời kỳ thái cổ, nhân tộc vẫn còn ăn lông uống máu, chúng thần thái cổ tung hoành ngang dọc, xem hệ thần thú do bảy đại thần thú đại biểu cùng năm thần tộc thái cổ lớn là cường thịnh nhất. Phải biết rằng, hai đại trận doanh cộng lại liền có mười ba vị chúa tể! Về sau, nhân tộc quật khởi, mãi đến khi hệ tân thần xác lập, nhân thần nghênh đón chúa tể mới, trở thành hệ đại thần thứ ba thời kỳ cuối của thái cổ. Vô số năm qua tổng cộng mười bốn vị chúa tể!" Lôi Áo nói xong, ngừng một lát, "Đáng tiếc, một trận chiến thượng cổ, chúa tể thẩm lí và phán quyết ngã xuống, Hỏa thần thái cổ bị phong ấn. Tất cả chúa tể còn lại như chúa tể Bạo phong, nữ thần đại địa đều chịu lấy thương thế không nhẹ, chìm vào trong ngủ say, thời kỳ thượng cổ từ đó chấm dứt". Lôi Áo vừa giới thiệu lai lịch của mình, vừa kể rõ một số bí mật viễn cổ.

Dương Thiên Vấn ngược lại đã rõ, hóa ra thân phận của lão đại này có chút hiếm nha. Là cháu trai của Lôi thần thái cổ, chậc chậc chậc… bối phận này, quả thực là cao đến không ngờ.

"Vậy có thể nói cho ta biết, thần điện thẩm phán thái cổ này và Vẫn Thần tinh vực đến tột cùng là chuyện gì xảy ra không? Sao lại không có thần nhân thượng giới xuống tầm bảo chứ?" Dương Thiên Vấn khách khí hỏi. Không sai, điều này là khiến Dương Thiên Vấn nghi hoặc nhất, làm sao có thể không có thần nhân thượng giới ghé qua chứ? Lỡ như nhặt được một hai kiện thần khí thượng cổ, vậy liền sướng rồi.

"Chuyện về thần điện, ta cũng không rõ lắm, về phần vì sao không có ai tới tầm bảo, có lẽ là vì thứ quan trọng chỉ sợ sớm đã bị người ta mang đi rồi. Ngươi thử nghĩ xem, ngươi đánh giặc mà thắng, chẳng lẽ cứ để chiến lợi phẩm đầy đất lại chiến trường sao?" Lôi Áo quả thật hết chỗ nói rồi, vấn đề đơn giản như vậy ngay cả đứa ngốc cũng biết.

Dương Thiên Vấn vừa nghĩ, liền đồng ý, đánh thắng trận, đương nhiên sẽ thu chiến lợi phẩm nhỉ. Thảo nào, cái gọi là chiến trường của thần, mộ địa của chúng thần này chẳng qua là một trạm xử lý rác rưởi mà thôi. Ít có thần khí thượng cổ hoàn chỉnh tồn tại, khắp nơi đều là tàn phiến của thần khí. Cho dù là thần hạch cũng không có viên nào là cấp bậc thiên thần trở lên, vậy cũng khó trách không có thần nhân thượng giới nào ghé qua, ngươi nghĩ đi, đám thần nhân cấp thấp khác căn bản sượng mặt, đám thần nhân cao cấp khác căn bản chướng mắt trạm xử lý rác rưởi này, làm sao có thể có người xuống chứ?

406. Chương 406: Có Lẽ Có Bảo Đồ.

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 406: Có lẽ có bảo đồ.

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

"Thần điện này là thế nào? Chẳng lẽ mấy kẻ đối đầu với nhà các ngươi cứ yên bụng mà vứt thần điện lại chỗ này? Dù nói thế nào, thần điện này cũng không phải là rác rưởi đi? Nhìn thử tài liệu chế tạo này, tùy tiện một khối cũng có thể khiến người ta điên cuồng. Càng đừng nói tới còn có thể đạt được cách luyện chế cấm vệ Lôi thần gì gì đó mà ngươi nói, đây là thứ rất có giá trị mà". Dương Thiên Vấn khó hiểu mà nói.

"Chuyện này à, ta cũng không rõ lắm, ừm, có điều đoán thì cũng đoán được, nhất định là chúa tể đại nhân trước khi chết che giấu thần điện. Tin chắc, cho dù là ngươi sắp ngủm, cũng sẽ nghĩ cách chừa một chút đồ gỡ vốn cho hậu thế nhỉ? Thứ còn lại cũng không nhiều, cũng không đến mức giữ tài sản của mình lại cho kẻ thù tới tiếp nhận chứ nhỉ?" Lôi Áo cười lạnh trả lời.

"Ặc…" Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, đúng là suy bụng ta ra bụng người, chính mình nếu sắp ngủm, nào là tiên phủ trên đầu, nào là thần khí, chắc chắn sẽ không để lại cho kẻ thù, tình nguyện phá hủy nó, cũng sẽ không để lại cho kẻ thù.

Chính lúc này, chúng thần đều đã điều tức gần xong, tất cả mọi người vẫn còn sợ hãi mà nhìn xung quanh chỗ này, động cũng không được, mà không động cũng không được. Rời đi lại đáng tiếc, không rời đi lại sợ hãi.

"Cư sĩ, ngươi xem này…" Vạn Tượng Tiên Tôn có chút chần chờ mà mở miệng nói, nhưng lời nói vừa tới khóe miệng lại không biết nên mở đề thế nào.

Người còn lại cũng dồn ánh mắt về phía Dương Thiên Vấn.

"ài, các người cũng đừng nhìn ta, cấm chế của thần này cũng không phải do ta bố trí ra. Ta cũng không biết giải. Vừa rồi mở miệng nhắc nhở, đã là tận tình tận nghĩa, sao, các người còn muốn ta dùng thân thử cấm à?" Dương Thiên Vấn nói trắng ra, "Các người lại chẳng cho ta chỗ tốt gì, là người không thân cũng chẳng quen".

Nhị lão của Lý thị liếc nhau một cái, một trong số đó mở miệng hỏi: "Vậy hiện giờ chúng ta, không thu hoạch được gì cả, ngược lại hao binh tổn tướng mà trở về sao?"

Mọi người nhìn qua lẫn nhau, lại chuyển ánh mắt về phía Dương Thiên Vấn.

"Sao? Mọi người thật tưởng là tại hạ không gì không làm được sao? Ta chính là tân nhân lần đầu tiến vào Vẫn Thần tinh vực này, vậy bàn về quen cửa quen nẻo, chỉ sợ là vỗ ngựa cũng không đuổi kịp các vị đó?" Dương Thiên Vấn buồn bực mà mở miệng nói.

Bàn Tam chen miệng nói vào chính lúc này: "Đúng vậy, mấy người cũng là lão tiền bối thành danh nhiều năm, Vẫn Thần tinh vực này cũng không biết đã đến bao nhiêu lần, chỗ tốt cũng đã kiếm được không ít. Còn Dương huynh nếu mà nhắc tới, thì cũng mới là lần đầu vào".

Có mấy vị nghe xong, vẫn không có chút ý thu hồi ánh mắt. Cao thủ Long tộc khẽ gật đầu, ngại ngùng nói: "Thất lễ rồi". Thái độ thành khẩn.

Vô Vi Tiên Tôn thở dài một tiếng: "Ngao Liệt, chúng ta vất vả tới đây. Chẳng lẽ tay không như vậy mà về?"

" Vậy ngươi muốn thế nào? Xông vào cấm chế thượng cổ này? Đừng đùa, ngươi muốn chết, cũng đừng liên lụy chúng ta". Cao thủ Long tộc Ngao Liệt chế giễu không chút nể tình.

Vô Vi Tiên Tôn cũng không dây dưa với Ngao Liệt, ngược lại nhìn về phía Dương Thiên Vấn bình tĩnh nói: "Cư sĩ tư chất ngút trời, cho dù chúng ta cũng còn lâu mới bằng. Cư sĩ đạt được truyền thừa của Thương tiên tôn, hơn nữa phá vỡ truyền kỳ của lão nhân gia năm đó, chúng ta cũng là bội phục vô cùng".

Mọi người nghe xong, lập tức quay đầu nhìn về phía Dương Thiên Vấn, trong ánh mắt mang theo kinh ngạc cùng hưng phấn.

Ánh mắt Dương Thiên Vấn hơi nheo lại. Bí mật có được Thương tiên phủ coi như đã bị tiết lộ rồi, có điều vậy thì sao chứ? Mình giờ đã đủ lông đủ cánh, tiết lộ thì cũng vậy thôi. Dương Thiên Vấn thật ra chỉ muốn làm người lặng lẽ, cũng không quá để ý chuyện Thương tiên phủ. Nếu là lúc trước, có lẽ còn có thể thất thố, vì thực lực không đủ, thất phu vô tội, hoài bích có tội. Còn bây giờ thì ai sợ ai chứ?

"Ha ha… tại hạ có được tiên phủ, cũng không phải là chuyện to tát gì, cần gì phải rêu rao khắp nơi chứ? Làm người cần trầm thấp! Trầm thấp hiểu chưa?" Dương Thiên Vấn lười nhác mà cười nói.

Phong Hư Tiên Tôn đột nhiên tiếp lời nói: "Truyền thuyết, Thương tiên tôn là một người duy nhất xâm nhập mộ địa chúng thần, lại toàn thân trở ra, hắn ở lúc phi thăng, vứt tiên phủ lại hạ giới, để gặp người hữu duyên. Mà trong tiên phủ không chỉ có cất dấu nhiều năm của hắn cùng với truyền thừa quý giá của

Dương Vệ là linh thần, mặc dù chưa chính thức phi thăng Thần giới trải qua thần khí tẩy lễ, nhưng đã thành Lĩnh vực, lại thiên phú dị bẩm, một thân pháp lực của Phệ Nguyệt Ma tôn bị giam cầm bốn thành, lại chịu khống chế Lĩnh vực của Dương Vệ, pháp lực cho dù cường thịnh hơn nữa cũng không đến ba thành, đối với một kiếm toàn lực của Dương Vệ, tất nhiên không né tránh nổi.

Chỉ một kiếm, Phệ Nguyệt Ma tôn bị chém thành hai nửa, Nguyên Thần ngược lại trốn thoát, nhưng mà chớ quên, nơi này là đại trận Cửu Khúc Hoàng Hà, hơn nữa là đại trận biến dị trong thần ấn Tiểu Bạch. Phệ Nguyệt Ma tôn vừa định cải tạo thân thể, một vòng xoáy màu đen xuất hiện ở sau lưng của hắn, lực hút cường đại có thể so với lỗ đen, đem Nguyên thần của Phệ Nguyệt Ma tôn hút vào.

"a! Không nên, tha mạng! Cư sĩ. . ." Phệ Nguyệt Ma tôn sợ hãi, nếu như cho hắn thêm một cơ hội nữa, hắn tuyệt đối sẽ không nhúng tay vào chuyện ngu xuẩn này.

"không kịp nữa rồi, người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, đuổi tận giết tuyệt! Đây là danh ngôn chí lý ta nghe được lúc ở nhân gian. Chỉ có người chết mới khiến người ta yên tâm nhất!" Dương Thiên Vấn hừ lạnh một tiếng, thờ ơ đứng nhìn.

Bọn người Tàn Huyết Ma tôn coi như là hạng người máu tanh đầy tay, tâm ngoan thủ lạt. Vô cùng đồng ý với lời của Dương Thiên Vấn, nhưng mà đối tượng này đổi lại là nhóm người mình thì liền không chịu nổi, đều lấy ra pháp bảo ẩn giấu riếng. Dương Thiên Vấn vừa nhìn qua, khỉ thật, tất cả đều là mấy món cấp bậc thần khí!

Dương Thiên Vấn mang bàn cờ ra, đưa tay phất xuống một cái, một trăm hai mươi quân cờ màu trắng trong nháy mắt biến thành một trăm hai mươi con rối cấp bậc tiên tôn, vây lên.

Đồng thời, trận pháp bắt đầu điên cuồng mà vận chuyển, mặt đất chấn động, sát khí cự long lấy ngàn mà tính đánh về phía sáu người bị vây công.

Tình huống của tứ đại tiên tôn cùng hai người Tàn Huyết Ma tôn, Thiên Tà Ma tôn còn lại vô cùng nguy hiểm, lại nhìn thấy một trăm hai mươi cao thủ đồng cấp khác đột nhiên xuất hiện, càng sợ tới mức sắc mặt trắng bệch.

Sau khi Dương Vệ giết chết Phệ Nguyệt Ma tôn sau, liền đánh về phía Thiên Tà Ma tôn.

Thiên Tà Ma tôn phản ứng cũng không chậm. Phất tay một cái, từng đạo âm thần trùy màu máu cuồn cuộn công về phía Dương Vệ. Những âm thần trùy này luyện chế không dễ, chính là tuyệt chiêu mà Thiên Tà Ma tôn cất giấu. Cao thủ đồng cấp khác trúng phải một kích, không chết cũng sẽ trọng thương.

Dương Vệ không tránh, âm thần trùy đánh lên người hắn. Thiên Tà Ma tôn mặt lộ vẻ cuồng hỉ, hắn có lòng tin, dù có là thần thật sự thì trúng chiêu này cũng mất tí huyết.

"Đinh đinh đinh. . . " Dương Vệ đem cự kiếm chém ngang một cái, chặn bên gò má. Còn âm thần trùy khác thì tùy ý để chúng đánh lên thân, cùng tấn công thần giáp trên người. Vang lên một hồi âm thanh kim loại giao kích trong trẻo.

Thiên Tà Ma tôn trợn mắt há hốc mồm mà nhìn hết thảy mọi chuyện, trong lòng muốn khóc, đánh chết hắn cũng không tin, thứ Dương Vệ mặc trên người chính là Điệt giáp của vệ sĩ thần. Hơn nữa còn là một kiện áo áp phẩm chất cao! Luận tính chất, phòng ngự của nó có thể có thể so với thần khí trung phẩm!

Mà ngay bây giờ, tứ đại tiên tôn bị một trăm hai mươi con rối tiên tôn vây lại, chúng lại hung hãn không sợ chết, lấy mạng đổi mạng, không có Nguyên thần, đao thương bất nhập, cũng chỉ có thần khí ẩn giấu trong tay bốn vị là có thể ngăn cản. Có điều bốn vị này cũng không xấu hổ là cường giả cấp cao nhất Tiên giới, lấy bốn địch trăm, còn bị áp chế bốn thành pháp lực mà vẫn y nguyên đứng ở thế bất bại.

Trong lòng bọn người Vô Vi Tiên Tôn có thể nói là khổ không thể tả, đừng xem bây giờ như không có việc gì. Nhưng kỳ thật chỉ cần cao thủ cấp như chiến thần liên tục giết hai đại Ma tôn kia từng bước từng bước giết qua, bọn họ hẳn là phải chết không cần nghi ngờ, huống chi Dương Thiên Vấn căn bản còn chưa ra tay. Ngay lúc này, Vô Vi Tiên Tôn mới hiểu rõ sự đáng sợ của Dương Thiên Vấn, không chỉ là thực lực sâu không lường được. Đáng sợ hơn chính là tâm tư tính toán cùng thâm tàng bất lậu.

Tiểu Bạch thấy được cơ hội, đột nhiên từ trong ngực Dương Thiên Vấn vọt ra. Lực áp chế cực cường đại, ngay cả Dương Thiên Vấn cũng phải lui lại mấy bước mới đứng vững thân hình.

Mà chính lúc này, Tiểu Bạch đã vọt tới trước người Vạn Tượng Tiên Tôn, Vạn Tượng Tiên Tôn không ngờ có thể hóa bốn người. Mỗi người thực lực đều cường đại vô cùng.

Thôn thiên Lĩnh vực!

Tiểu Bạch mở Lĩnh vực ra, đầu tiên là một trảo đè xuống, mạnh mẽ ép một thân ảnh của Vạn Tượng Tiên Tôn tới độ đại giảm. Có điều, Vạn Tượng Tiên Tôn cũng không so hơn thua, xoay người tế quang kính một mặt lên, vạn đạo ngân quang bay ra, đem Tiểu Bạch bao lại. Nhưng, khiến người ta khiếp sợ chính là, vạn đạo ngân quang ở trong nháy mắt tiếp xúc với Tiểu Bạch bị một tia chớp cắn nuốt sạch.

Một trảo đánh lên trên bảo giáp hộ thể của Vạn Tượng Tiên Tôn, đánh cho pháp bảo xuất hiện một dấu trảo nho nhỏ, bảo quang lập tức ảm đạm rồi vụt tắt. Ngay sau đó, chính là ánh mắt khủng bố cùng sự gào rú không cam lòng của Vạn Tượng Tiên Tôn: "không, không thể nào, ngươi làm sao tìm ra chỗ đó? A, tha mạng! "

Mở miệng nhỏ ra hút mạnh, đem cả người Vạn Tượng Tiên Tôn nuốt lấy. Vạn tượng tiên tôn vừa chết, những cái khác đều tiêu tán. Tiểu Bạch ợ hơi một cái, há miệng nhổ ra một kiện pháp giáp, một tấm quang kính, một cái nhẫn trữ vật.

Tiểu Bạch mang thứ đó ném cho Dương Thiên Vấn rồi nhảy trở về trong ngực của Dương Thiên Vấn, mở miệng nói: "lão đại, bảo giáp này không tệ, uy lực không hề kém hơn thần khí, hẳn là dùng một miếng còn thừa của kiện thần khí nào đó luyện chế mà thành ".

Dương Thiên Vấn liền thu thứ đó vào.

Vô Vi Tiên Tôn, Phong Hư Tiên Tôn, Viêm Lung Tiên Tôn cùng với Tàn Huyết Ma tôn ở dưới sự công kích của thần vệ đến sắp không chịu nổi tất nhiên là nghe được tiếng gào thét không cam lòng cùng tiếng cầu xin tha thứ trước khi chết của Vạn Tượng ma tôn.

Tàn Huyết Ma tôn tâm thần bất an, xuất hiện một khắc sơ hở, bị Dương Vệ nắm lấy, "Khống lực lĩnh vực, chém! "

Tàn Huyết Ma tôn cũng biết rõ bản thân xong đời rồi, liền liều mạng, xông người lên, dùng thân thể mà nghênh kiếm. Trên mặt mang theo vẻ điên cuồng, dữ tợn, vừa cười vừa nói: "muốn mạng của bổn tọa, vậy liền chết cùng bổn tọa đi" .

Nguyên thần tự bạo! !

408. Chương 408: Lực Chém Thất Tôn!

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 408: Lực chém thất tôn!

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Xin mời xem. Đa tạ!

Một cường giả đỉnh cấp tiên tôn hậu kỳ, dẫn bạo nguyên thần cùng ngàn vạn năm khổ tu của mình, vẫn sẽ rất khủng bố. Lực, thần lực cường đại ở dưới sự tăng trưởng của Lĩnh vực, hóa thành từng đạo lá chắn

vô hình tường che ở trước người. Khống lực lĩnh vực không chỉ có thể dùng để công kích, đồng dạng có thể dùng để phòng ngự, đem tất cả lực lượng khống chế hoàn mỹ, không lãng phí một chút nào.

Lúc khí lãng nổ tung là nổ khắp bốn phương tám hướng, chứ cũng không phải là tập trung ở một phương hướng. Bốn mươi chín đạo lá chắn vô hình, ở lúc vừa nổ mạnh đã bị hủy nát hơn ba mươi tám lá! Nhưng cũng cho Dương Vệ chút thời gian quý giá.

Đối mặt với loại bạo tạc mang tính tự sát này, chỉ có kẻ ngốc mới sẽ lưu lại chọi cứng. Dù trên người Dương Vệ có dày đặc thần giáp, cũng không phải ngoại lệ. Cho nên, nương sự ngăn cản của tường lá chắn, thân hình Dương Vệ toàn lực lui về phía sau, vừa lui vừa khống chế lực lượng tách ra khi khí lãng bị bạo tạc, một lần nữa ngưng tụ bày ra tường lá chắn mới.

Tất cả cự long chung quanh Tàn Huyết Ma tôn đều bị phá hủy, thậm chí ngay cả trận pháp không gian cũng mơ hồ có dấu hiệu hỏng mất.

Dương Thiên Vấn ở sau một giây khi Tàn Huyết Ma tôn tự bạo, đem pháp lực bản thân rót vào kim ấn, trợ giúp hắn ổn định trận pháp không gian. Dương Vệ ở lúc thi triển gần trăm mặt tường lá chắn chặn làn sóng

đồng thời cũng có thể khiến tộc nhân Lôi thần tộc sau khi chết cho dù thần hạch bị đoạt, chỉ cần ở trước lúc linh hồn chưa tan tiến vào trong đó, là sẽ được trọng sinh!"

"Ồ? Lợi hại như vậy?" Dương Thiên Vấn kinh ngạc hỏi.

" Đó là đương nhiên!" Lôi Áo gật đầu đáp: "Năm đó ta sở dĩ liều mạng hết thảy, cũng phải giữ lại linh hồn của mình tiến vào bàn cờ, cũng là vì có tồn tại của Hóa Lôi Trì, vốn ta cũng không có bao nhiêu hy vọng, nhưng không thể tưởng được kinh hỉ lại đến nhanh như vậy".

Dương Thiên Vấn khẽ cười, lại hỏi: "Chẳng lẽ nói, chỉ bộ tộc Lôi thần mới có thể được?"

"Đó là đương nhiên, không phải là tộc ta, tiến vào trong ao, liền sẽ bị Lôi Lực khôn cùng xé thành mảnh nhỏ. Bộ tộc Lôi thần ta chính là tinh anh từ khi sinh ra, sẽ do tộc trưởng đại nhân đem linh hồn của mình khắc vào trong Hóa Lôi Trì, mặc dù bởi vì ngoài ý muốn mà tử vong, chỉ cần có linh hồn thì vẫn còn cơ hội sống lại". Lôi Áo trả lời chắc chắn.

Dương Thiên Vấn nhẹ gật đầu, hỏi: "Vậy trong này không có cấm chế khác chứ?"

" Không có, từ con đường chỗ này cứ đi thẳng, đi tới cuối là được rồi, có điều, lúc ta hô dừng, nhất định phải dừng". Lôi Áo không có giải thích nhiều.

Dương Thiên Vấn cũng không hỏi nhiều gì. Lôi Áo muốn tu phục thân thể, nhất định phải dựa vào chính mình, nếu không hắn sẽ vĩnh viễn bị nhốt ở trong bàn cờ. Nhấc chân đi lên đường mòn, cũng không cảm giác có cổ quái gì.

"Ừm, không nên quay đầu lại, cứ chậm rãi đi về phía trước". Thanh âm Lôi Áo vang lên.

Dương Thiên Vấn hiểu được mà gật đầu, đi rồi liền cảm giác có một cổ năng lượng kỳ quái xâm nhập trong cơ thể mình. Sau đó trực tiếp xâm nhập Nguyên Thần của chính mình, tốc độ rất nhanh, nhanh đến độ Dương Thiên Vấn không phản ứng kịp, nhưng kỳ quái chính là, cổ năng lượng này cũng không có ý nguy hại mình, mà Thông Huyền Linh Tàng Bi trong Nguyên thần cũng không chút phản ứng.

" Đây là chuyện gì xảy ra?" Cước bộ Dương Thiên Vấn thả chậm một chút.

"Ơ, kỳ lạ, ngươi không ngờ không có bất kỳ tâm ma gì? Điều này sao có thể?" Lôi Áo hết sức khó hiểu mà trả lời. "Con đường này, tên là Tâm Ma U Kính, còn gọi là đường luyện tâm. Bước lên đường này sẽ bị lực lượng kỳ quái của U kính gợi lên tâm ma, có điều không cần lo lắng. Uy lực của tâm ma này không hề lớn giống trong tưởng tượng, chỉ đủ làm thí luyện. Đương nhiên người có thể bình yên thông qua thì có tư liệu đem linh hồn của mình ấn ký khắc vào Hóa Lôi trì.

Dương Thiên Vấn cười thầm, tâm ma? Chỉ là đối với những người tâm linh có nhược điểm, hoặc là lên cấp quá nhanh căn cơ không ổn mới có. Mà rất không khéo chính là, công pháp mình coi trọng nhất chính là cơ sở, không có lúc nào là không cường hóa nền tảng, khiến cho căn cơ càng ngày càng vững chắc. Tất nhiên không có khả năng có tâm ma gì.

Bộ pháp của Dương Thiên Vấn càng lúc càng nhanh, lực lượng kỳ quái này càng ngày càng mạnh, liều mạng muốn gợi lên tâm ma của Dương Thiên Vấn. Có câu vốn không có vật, làm sao dính bụi. Nền tảng của Dương Thiên Vấn trải qua vạn năm mài dũa, cũng không phải là ngoại vật đủ khả năng dao động. Lầu cao vạn trượng đều từ đất bằng mà lên, nền tảng là vô cùng quan trọng. Chỉ cần nền tảng kiên cố vững chắc, như vậy liền dễ xây dựng. Sau nửa canh giờ, Dương Thiên Vấn đã đứng ở bên ngoài một chỗ tràn đầy Lôi lực khủng bố. Đây là một thế giới bị lôi điện bao vây, Dương Thiên Vấn không dám xâm nhập. Người quý ở chỗ tự biết, Dương Thiên Vấn mặc dù am hiểu lôi thuật, nhưng mà không có nghĩa là hắn có thể xem những thần lôi viễn cổ như không có.

"Đến rồi, bây giờ ngươi định làm như thế nào?" Dương Thiên Vấn lấy bàn cờ ra hỏi.

" Rất đơn giản, chỉ cần ngươi phóng thích linh hồn của ta ra, ta sẽ tự mình đi vào". Lôi Áo khẽ trả lời.

"Được". Dương Thiên Vấn khẽ mỉm cười trả lời. Dương Thiên Vấn quả thật không hề giữ lại, phóng ra trói buộc của bàn cờ đối với hồn quân cờ, là chủ bàn cờ, điểm này vẫn có thể làm được.

Lôi Áo khu động một quân cờ màu đen biến hình, một thanh niên bộ dạng trong ngay thẳng có chứa mấy phần tà khí xuất hiện ở trước mặt Dương Thiên Vấn, ôm quyền thi lễ với Dương Thiên Vấn: "Đa tạ!"

Dương Thiên Vấn ngược lại có vài phần ngoài ý muốn, ngạc nhiên hỏi: "Làm sao ngươi còn lưu phân hồn ở trong bàn cờ vậy?' Giữa phân hồn và chủ hồn có liên hệ tất yếu, một cái tổn thương thì toàn bộ tổn thương.

"Nếu ta không làm vậy, chỉ sợ không được". Thanh niên nháy mắt cười nói, sau đó không nói nữa, xoay người đi vào vùng lôi địa kia.

Khóe miệng Dương Thiên Vấn nhếch một nụ cười, người thông minh đúng là sảng khoái. Lôi Áo này ngược lại thật là một người dám nói dám làm!

Lôi Áo đem linh hồn của mình chia ra làm hai, đem phân hồn để lại trong bàn cờ, mặc kệ nguyện ý hay không, tùy thời có thể làm cho linh hồn Lôi Áo chôn vùi! Rất khó tin tưởng, một người vốn có thể hoàn toàn tự do sẽ chủ động đem nhược điểm của mình đặt vào tay kẻ khác. Người như thế không phải người ngu, chính là một nhân vật tài ba tâm tính vô cùng kiên định.

Dương Thiên Vấn để tay lên ngực tự hỏi, đổi là mình cũng tuyệt đối không có loại chí khí và quyết đoán này. Có lẽ sau này sẽ có được loại quyết đoán này, nhưng bây giờ à, Dương Thiên Vấn không dám bảo đảm.

Nhưng không thể nghi ngờ chính là, hành động này của Lôi Áo quả thật làm cho Dương Thiên Vấn vô cùng có thiện cảm.

0

411. Chương 411: Tố Thể Hóa Hình??

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 411: Tố thể hóa hình??

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Dương Thiên Vấn ở nguyên đó chờ ba ngày, vẫn không thấy Lôi Áo ra ngoài như cũ, vì vậy đem Tiểu Bạch từ trong tiên phủ ôm ra ngoài, cùng Tiểu Bạch nói chuyện phiếm, vừa tán gẫu vừa chờ đợi.

"Lão đại, ngươi thật đúng là chịu nhường cả thần điện này cho Lôi Áo?" Tiểu Bạch dựa ở trong ngực Dương Thiên Vấn, tùy ý Dương Thiên Vấn vuốt lông, thoải mái mà nhắm mắt lại, linh hồn truyền âm nói.

" Thần điện này vốn không phải là của ta, sao không bỏ được chứ. Hơn nữa, chuyện thời kỳ thượng cổ này rất khó để tính toán rõ ràng, ta cũng không muốn vô duyên vô cớ mà cuốn vào trong ân oán thời kỳ thượng cổ. Thực lực của chúng ta vẫn còn hơi yếu, hiểu chưa?" Dương Thiên Vấn dụng tâm ** trả lời.

"Ồ, hiểu rồi, nhưng chúng ta vất vả đi vào một chuyến, chẳng lẽ cũng không có chút chỗ tốt thực tế sao?" Tiểu Bạch tiếp tục hỏi, trong giọng nói vô cùng không cam lòng.

"Ha ha, đợi đến khi Lôi Áo ra ngoài, ngươi cho rằng hắn sẽ không thể hiện một chút sao? Hơn nữa, Lôi Áo tuyên thệ từ nay về sau hiệu trung với ta, nếu hắn chiếm được truyền thừa của chúa tể thẩm phán, không nói tới sau này ta có một thuộc hạ là chúa tể tương lai. Nói tới, ta đây gọi là đầu tư lâu dài, hiểu chưa?" Dương Thiên Vấn dạy Tiểu Bạch.

"Ừm… Lão đại đúng là lão đại, quả nhiên anh minh". Tiểu Bạch vừa nghe liền hiểu.

" Chúng ta chờ xem". Dương Thiên Vấn nói xong, cùng với Tiểu Bạch lẳng lặng chờ đợi, một lát sau, Dương Thiên Vấn nhìn lôi điện phía trước lập lòe, trong lòng vừa động, không xác định mà hỏi: "Tiểu Bạch, ngươi nói, uy lực của Lôi điện này như thế nào?"

"Rất mạnh, ta cũng không dám đi vào, ngoại trừ bộ tộc Lôi thần thái cổ ra, chỉ sợ ít có người dám vào. Không có linh hồn ấn ký của bộ tộc Lôi thần, cho dù là hậu duệ bộ tộc Lôi thần cũng đừng hòng bước vào". Tiểu Bạch cảm thụ một chút, thành thực trả lời. "Lão đại, ngươi không phải là muốn vào chứ?"

" Yên tâm, ta tự biết mình, những Lôi thần lực này từ thời thái cổ vẫn kéo dài không ngừng tới giờ, ta cũng không dám đụng vào. Chỉ có điều, ta nghĩ tới, thần ấn Tiểu Bạch có thể hấp thụ chút Lôi Lực tiếp cận nhất bổn nguyên này không". Dương Thiên Vấn mặc dù không dám những lôi điện này, có điều không có nghĩa là Dương Thiên Vấn không muốn ép giá trị thặng dư của những lôi điện này.

"Ừm, có thể thử một chút". Tiểu Bạch suy nghĩ một chút rồi trả lời.

Tay Dương Thiên Vấn khẽ vẫy, một tấm kim ấn có khắc bộ dáng Tiểu Bạch xuất hiện ở trong tay. Dương Thiên Vấn tất nhiên không thể nào ngu ngốc mà ném kim ấn vào. Mà thần thức trao đổi với thần ấn Tiểu Bạch, đem ý tứ của mình biểu đạt cho khí linh.

Khí linh mới sinh, trí tuệ không cao, chỉ có bản năng, có điều dù sao cũng có thể phân chia cái gì có lợi với mình, cái gì có hại với mình.

Trao đổi vừa kết thúc, thần ấn Tiểu Bạch liền bay ra ngoài, trực tiếp bay vào lôi khu.

Dương Thiên Vấn và Tiểu Bạch đều nhìn chằm chằm thần ấn Tiểu Bạch. Dương Thiên Vấn lại còn làm chuẩn bị mọi thời khắc, có cái gì không ổn liền lập tức thu hồi thần ấn Tiểu Bạch.

Dương Thiên Vấn cũng không muốn để thần ấn Tiểu Bạch gặp chuyện không may. Trải qua hai lần tiến hóa, phẩm cấp của thần ấn Tiểu Bạch tuyệt đối vượt xa Vô Lượng Phá Thiên Giản. Có thể nói là pháp bảo mạnh nhất của Dương Thiên Vấn, không chỉ có thể hóa thành một tòa núi lớn đè nát người, thần diệu nhất chính là trận pháp không gian của đại trận Cửu Khúc Hoàng Hà mà nó ẩn chứa. Nội tàng vô cùng thần diệu. Hơn nữa có được khả năng tiến hóa vô hạn. Có thể nói là pháp bảo trân quý nhất của Dương Thiên Vấn. Nói không chừng đợi đến khi thần ấn Tiểu Bạch tiến hóa thêm mấy lần nữa, liền có thể tái hiện uy lực cuối cùng của đại trận Cửu Khúc Hoàng Hà. Đương nhiên khả năng lớn là hoàn toàn dị biến thành một trận pháp khác.

Thần ấn Tiểu Bạch vô cùng cẩn thận, ở bên ngoài khu lôi, hấp thu Lôi thần lực. Đây là Hóa Lôi Trì chúa tể thẩm phán tạo ra. Cho dù là thần lôi bên ngoài, cũng có thể dễ dàng hủy diệt một Hạ Vị Thần.

Dương Thiên Vấn và Tiểu Bạch liếc nhau một cái, thầm nghĩ quả nhiên không ngoài sở liệu. Thần ấn Tiểu Bạch quả thật có thể hấp thu những Lôi thần lực này.

Tiểu Bạch nhìn mà trợn mắt há hốc mồm, nghĩ thầm: ngay cả ta cũng không dám hấp thu những lực lượng này, thần khí này cùng sinh linh quả nhiên khác nhau vẫn rất lớn.

Một ngày, hai ngày, ba ngày… tốc độ hấp thu của thần ấn Tiểu Bạch càng lúc càng nhanh, đồng thời cũng càng bay càng sâu.

Dương Thiên Vấn cũng không lường trước được tiềm lực của thần ấn Tiểu Bạch đáng sợ như thế, trong lòng không khỏi phỏng đoán, rốt cuộc tiên thiên luyện tài cầm về từ trong thủy tinh động thiên đến tột cùng có chỗ kỳ diệu gì.

Chẳng lẽ là loại tài liệu đặc thù độc nhất vô nhị?

Mặc kệ, tóm lại thần ấn Tiểu Bạch càng lợi hại, cao thủ có thể bị vây khốn cũng càng lợi hại. Át chủ bài của mình cũng sẽ càng hùng hậu!

Một tháng sau, thần ấn Tiểu Bạch chủ động từ trong Hóa Lôi Trì bay ra, chui vào trong đan điền Dương Thiên Vấn, xem ra là hấp thu đã đủ năng lượng, chuẩn bị mượn đan hỏa trong cơ thể Dương Thiên Vấn tăng nhanh tiến hóa.

Dương Thiên Vấn lại đợi hai tháng, rốt cuộc một thân ảnh cao ngất từng bước một từ trong Hóa Lôi Trì đi ra, lôi điện quấn quanh thân, đẹp trai đến chói mắt, ở giữa trán có khắc một ấn ký cổ quái, Dương Thiên Vấn có thể từ đó cảm nhận được Lôi lực đáng sợ. Không cần hỏi, người ra chính là Thần vương thượng cổ Lôi Áo.

"Thế nào, sau khi ngươi khôi phục thân thể, cảm giác như thế nào?" Dương Thiên Vấn mỉm cười hỏi.

"Rất tốt, không thể tưởng được ngàn vạn năm sau, Lôi Áo ta còn có khoảnh khắc sống lại, cảm tạ sự tín nhiệm và trợ giúp của ngươi". Lôi Áo bái một cái với Dương Thiên Vấn, chân thành nói cảm ơn.

Dương Thiên Vấn không ngăn cản phần lễ này, sau đó mở miệng hỏi: "Ngươi khôi phục bao nhiêu?"

" Lực lượng Hóa Lôi Trì tích lũy vô số năm qua mặc dù khiến ta không cần bắt đầu lại từ đầu, nhưng chỉ khôi phục thần lực của Hạ Vị thần, hơn nữa ta còn chưa lấy được sự tán thành của thần điện thẩm phán, cho nên ta định ở lại thần điện khổ tu, đợi đến khi có năng lực tự bảo vệ mình, mới có thể ra ngoài". Lôi Áo trả lời thẳng thắn, "Đợi ta khôi phục thần lực, liền có tư cách kế thừa thần điện thẩm phán. Khoảnh khắc ta tái hiện Thần giới chính là thời khắc bộ tộc Lôi thần ta phục hưng".

"Ta đây mong đợi biểu hiện của ngươi, ha ha". Dương Thiên Vấn mặt mỉm cười trả lời.

" Đại nhân có ơn tái tạo đối với ta, mặc dù bây giờ ta còn chưa thể hoàn toàn khống chế thần điện thẩm phán, nhưng mà vẫn có một chút quyền hạn. Mời đại nhân đi theo ta". Lôi Áo khách khí mà mời.

Dương Thiên Vấn đi theo Lôi Áo quay về theo đường cũ, vẫn một pháp đài truyền tống tương tự, ném vào hai viên thần thạch thượng phẩm, lựa chọn Tham Long điện.

Dương Thiên Vấn và Lôi Áo cùng tan biến ở Truyền Tống Trận ngoài Hóa Lôi Trì.

Từ trong truyền tống trận ra ngoài, đập vào mắt là một đám cung điện khí phái, có khí phách khiến người ta chấn động cùng với ý nhị đặc thù cổ điển. Chủ yếu nhất chính là, linh khí bức người, không, chuẩn xác mà nói là thần khí bức người mới đúng. Tiểu Bạch tham lam hút lấy linh khí Thần giới vô hạn này, thoải mái đến độ thiếu chút nữa rên lên.

Dương Thiên Vấn cũng cảm giác pháp lực đang chậm rãi tăng trưởng, đặc biệt là tốc độ vận chuyển pháp tắc kim đan cùng sản sinh pháp tắc chân lực nhanh hơn không chỉ mười lần.

Kinh ngạc, hết sức kinh ngạc, đây chính là khí tức sao? Nếu ở đây tu luyện mười năm, đủ bằng bên ngoài hơn trăm năm.

" Tham Long điện này chính là chỗ tộc trưởng đại nhân cất giữ bảo tàng tộc ta". Lôi Áo chờ một lát mới giới thiệu.

"Tất cả đều là?" Dương Thiên Vấn không nói dùng thần thức quét lướt, liền chỉ là mắt thường đã có thể nhìn ra đám cung điện chiếm diện tích rất lớn, nói không chừng không gian trong cung điện so với nhìn bên ngoài còn rộng hơn! Trong đám cung điện này nếu chất đầy bảo vật, vậy sẽ có bao nhiêu bảo vật chứ? xem tại

" Tham Long điện phân ra ba khu vực, khu vực đầu tiên, con cháu trực hệ bộ tộc Lôi thần, cơ hồ mỗi người đều có một tòa cung điện tương ứng, dùng để gửi bảo tàng thuộc về bản thân hắn. Trong đó thiết lập cấm chế Lôi thần, ngoại trừ bản thân và tộc trưởng đại nhân, không có ai có thể đụng vào. Khu vực thứ hai thì là sau khi lên cấp Thần vương mới có thể có được, bên trong cất giữ vô số chiến lợi phẩm, chiến lợi phẩm của ai càng nhiều, địa vị của người đó ở trong tộc lại càng cao. Khu vực thứ ba, là chỗ của trưởng lão và tộc trưởng trong tộc, ta không rõ lắm". Lôi Áo khẽ giới thiệu.

Dương Thiên Vấn nghe đến câm lặng, những thần tộc thái cổ này đúng là trâu bò, chiến lợi phẩm và kho tàng đều dùng cung điện để chứa!

" Mặc dù ta không lấy được toàn bộ quyền khống chế thần điện thẩm phán, nhưng ta gửi ở trong Tham Long điện, cung điện thuộc về bản thân ta, vẫn có thể mở ra. Bởi vì ta bây giờ chỉ có thần lực của hạ vị thần, cho nên không cách nào mở khu vực thứ hai ra, có điều tin chắc cung điện ở khu vực đầu tiên cũng đủ làm cho đại nhân ngài hài lòng". Lôi Áo nhẹ giọng trả lời.

Trong lòng Dương Thiên Vấn hô to: Bình tĩnh, nhất định phải bình tĩnh. Nhưng mà đối mặt với những bảo tàng trước mắt lấy cung điện làm đơn vị tính toán, Dương Thiên Vấn muốn bình tĩnh cũng bình tĩnh không được.

" Đại nhân cẩn thận, cấm chế nơi này so với ở cấm địa phong ấn còn đáng sợ gấp mười lần, hơi sơ ý liền ngay cả thiên thần cũng sẽ chết ở trong". Lôi Áo cẩn thận dựa theo trí nhớ trước kia mà đi đông né tây.

Dương Thiên Vấn nghe xong, vội thu liễm tâm thần, giẫm theo cước bộ của Lôi Áo, không dám chần chờ mà theo sát phía sau Lôi Áo.

Hai canh giờ, cung điện này nhìn như gần ngay trước mắt, thật ra khoảng cách vô cùng xa. Dương Thiên Vấn đi theo sau lưng Lôi Áo ngang qua mấy chục tòa cung điện hùng vĩ, từ mấy cung điện này thì có thể thấy được, bộ tộc Lôi thần năm đó là hưng thịnh cỡ nào. Trình độ giàu có của nó, khiến Dương Thiên Vấn không dám tưởng tượng, cũng tưởng tượng không nổi.

Đây giống như là một tên khất cái vĩnh viễn không thể nào biết cuộc sống của Hoàng đế là xa xỉ cỡ nào, kho tàng của Hoàng đế là giàu có cỡ nào, mặc dù tàn khốc một chút, nhưng tư sản của Dương Thiên Vấn so với bộ tộc Lôi thần, chính là chênh lệch giữa tên khất cái và Hoàng đế.

Dương Thiên Vấn giống như "Hai lúa" Theo sát Lôi Áo đi quanh khắp nơi, không đề cập tới kho tàng trong cung điện, chính là chất liệu gỗ của mấy cung điện này cũng khiến cho Dương Thiên Vấn chảy nước miếng.

Rốt cuộc sau khi đi ngang qua một trăm ba mươi hai tòa cung điện lớn nhỏ không đều, cước bộ Lôi Áo ngừng lại. Dương Thiên Vấn cũng theo đó mà dừng lại.

Trước mặt là một tòa cung điện không lớn cũng không nhỏ, tạo hình so với chung quanh không khác nhau mấy, Dương Thiên Vấn đứng ở trước mặt nó có vẻ đặc biệt nhỏ bé. Tòa cung điện này, chỉ có một tầng, nhưng lại hình trụ khổng lồ cao gần hai mươi mét, tổng cộng ba mươi căn, xếp chỉnh tề ở trước mặt, bậc thang đều dùng thần tinh tối cực phẩm trải thành!

412. Chương 412: Phát Đạt!

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 412: Phát đạt!

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Lôi Áo đứng ở trước cung điện, trong lòng không khỏi kích động vạn phần, "Trời có bộ tộc Lôi thần ta, cuối cùng cũng có một ngày, bộ tộc Lôi thần ta sẽ một lần nữa đứng ở đỉnh Thần giới". Đây là tiếng lòng của Lôi Áo giờ phút này, tiếng lòng của một tộc nhân trực hệ Lôi thần sống lại sau trăm ngàn vạn năm sau cùng với sự kiêu ngạo riêng. xem tại

Lôi Áo thu thập tâm tình phức tạp, đánh ra vô số đạo cấm chế khiến Dương Thiên Vấn hoa mắt, nhìn cũng không hiểu, cửa chính cung điện cao gần năm thước kia từ từ mở ra, lập tức vô số thần quang chói mắt từ trong khe cửa lộ ra, chớp sáng đến nổi con mắt của Dương Thiên Vấn đều không mở ra được.

"Mời!" Lôi Áo ưu nhã mà mời Dương Thiên Vấn vào điện.

Dương Thiên Vấn ở dưới sự hướng dẫn của Lôi Áo đi vào tòa cung điện này. Đập vào mắt chính là thần binh lợi khí linh khí mạnh mẽ tản ra đủ màu sắc, treo ở trên thành cung.

Dương Thiên Vấn tin tưởng mỗi một kiện thần binh ở đây đều đủ để cả tiên ma yêu giới điên cuồng, hơn

Độn quang bị mọi người đuổi theo, nhìn không rõ là ai, chỉ có điều, từ độn quang mà xem, cũng tuyệt đối không phải là hạng người đơn giản.

Đạo độn quang bị đuổi theo kia không nói tiếng nào, toàn lực phóng đi, thỉnh thoảng lại thay đổi phương hướng, tránh bị xạ tuyến khủng bố có mặt khắp nơi trong tinh vực quét trúng.

Nhưng vào lúc này, có lẽ là vì thấy tài nên nổi lòng muốn đoạt bảo, mấy đạo kiếm quang chợt xuất hiện, chuẩn xác mà cản người phi độn lại. Độn quang không thể không bất đắc dĩ mà ngừng lại. Nếu không tất sẽ bị kích thương.

Quay người nhìn lại, là một nữ tử thướt tha, dáng người cao gầy, bộ pháp nhẹ nhàng, thanh dật linh động, xinh đẹp tuyệt luân. Nhưng điều này không quan trọng, quan trọng chính là vị này lại chính là Trần Nhược Lâm! Chỉ thấy trường kiếm trong tay nàng chợt hiện. Kiếm quang quấn xuống, phá vỡ cấm chế cùng chặn kiếm quang lại. Sau đó lại lần nữa phóng nhanh. Từ đầu đến cuối chỉ mất hai cái chớp mắt.

Người ra tay ngăn chặn mặc dù không ít, nhưng đều là vô tình gặp được ở trên đường. Trong lúc vội vàng, tất nhiên không tạo nên hiệu quả. Có điều, bộ phận người này ngay sau đó liền cùng gia nhập vào hàng ngũ đuổi theo. Đội ngũ đuổi theo này ngược lại càng lúc càng lớn, từ ban đầu vốn mười mấy người, đến mấy chục người. Nửa tháng sau liền biến thành hơn trăm người!

Rất hiển nhiên, đối với bộ phận người tiến vào "Đào vàng" này mà nói, thay vì lãng phí thời gian và bất chấp nguy hiểm mò kim đáy biển mà tìm bảo vật, chẳng bằng đoạt thứ người khác có sẵn. Người có ý nghĩ này trong lòng tuyệt không phải là số ít. Nếu không phải là tinh vực mờ mịt này thật sự quá lớn thì đội ngũ sau lưng Trần Nhược Lâm tuyệt đối không dừng hơn trăm người, ít nhất cũng ngàn vạn.

Phương hướng Trần Nhược Lâm nhắm tới chính là lối ra của không gian tinh vực.

" Tiểu Bạch, thần tinh này cũng đủ để ngươi ăn trong một thời gian ngắn nhỉ?" Dương Thiên Vấn ngồi ở trên Thuấn Quang Vân, trong ngực ôm Tiểu Bạch, vẻ mặt tươi cười nói.

Tiểu Bạch gật đầu đáp: "Đó là đương nhiên, lão đại chúng ta lần này coi như là được một khoản tài nhỏ, ừm, ít nhất sau này phi thăng, không cần sợ nghèo nữa".

Dương Thiên Vấn cười cười tiếp lời nói: "Khoản tài này không nhỏ, cũng đủ cho chúng ta dùng mấy vạn năm. Người quý ở chỗ biết đủ, nếu ta được thần điện thẩm phán, sau này tất phiền toái không ngừng". Ý của Tiểu Bạch, khoản tài "nhỏ" này tự nhiên là kể cả thần điện thẩm phán.

"Ừm, đúng là rất phiền toái, hơn nữa vô cùng lỗ vốn, vì một tòa thần điện, phải gánh hết ân oán của đại chiến thượng cổ, quá không có lời rồi". Tiểu Bạch mặc dù có chút tiếc tài phú khổng lồ của thần điện thẩm phán, nhưng cũng không phải người ngu, sau khi cân nhắc hơn thiệt, vẫn đồng ý với cách làm của Dương Thiên Vấn.

Tốc độ của Thuấn Quang Vân rất nhanh, hơn nữa chỉ cần một động tác của chủ nhân, cũng không cần quá chú ý phi hành. Về phần tia vũ trụ thỉnh thoảng xuất hiện, đều được Dương Thiên Vấn thông qua Huyền Quang Kính trong tay phát hiện, sớm né trước.

Huyền Quang Kính này thật ra đã có mấy trăm năm không thi triển, cảm giác có chút lạ lẫm. Có Huyền Quang Kính cấp "Lôi Đạt" này tồn tại, Dương Thiên Vấn cũng không lo lắng sẽ gặp phải thiên tai gì.

" Lão đại, ngươi đã chém chết bảy cường giả cấp tôn mạnh nhất hai giới tiên ma, không sợ ảnh hưởng tới sự cân bằng của tam giới sao?" Tiểu Bạch cổ quái hỏi, cơ hồ có thể đoán được, có khả năng thế lực tam giới sẽ lại một lần nữa thay đổi. Sở dĩ nói có khả năng, là vì thế lực các đại tiên cung và ma cung không suy giảm bao nhiêu, thực lực tổng thể và binh lực cường đại cũng không có giảm bớt, vẫn có lực uy hiếp đầy đủ.

"Ha ha… Không sao không sao, giết bọn họ, cũng sẽ không ảnh hưởng tới sự cân bằng của tam giới, tin chắc bọn họ ở trước khi ra đã tính tới kết quả xấu nhất rồi, không thành công liền thành nhân". Dương Thiên Vấn cũng không lo lắng gì, thế lực yêu giới hiện giờ là mạnh nhất, nhưng mà thực lực yêu giới trước kia vốn cũng rất mạnh, bây giờ chỉ là cường thịnh hơn một chút, gân cốt hai giới tiên ma cũng không bị tổn thương, đại chiến cũng không mở ra được, nhiều nhất là có chút xung đột nhỏ, coi như là tất cả cao thủ đều đã phi thăng rồi.

Tiểu Bạch gật đầu ý đã hiểu, không nói thêm lời nào nữa.

Hai mắt nhìn về phía cảnh trí trong phạm vi của quang kính, giống như là vệ tinh truyền hình. "Lão đại, ngươi nói lần này rốt cuộc vào bao nhiêu người?" Tiểu Bạch nhìn mấy vạn đạo quang hiển thị trên Huyền Quang Kính mà hỏi.

" Không biết, có điều chắc là không ít, có lẽ cao thủ đỉnh cấp chân chính, cũng chính là đá, bước vào mộ địa chúng thần, nhưng mà số lượng cao thủ Đế cấp ở tam giới cũng chiếm không ít, ta sao biết rốt cuộc vào bao nhiêu chứ?" Dương Thiên Vấn lười biếng mà trả lời.

Dùng tốc độ của Thuấn Quang Vân, nửa tháng sau, đã dần dần tiếp cận lối ra của tinh vực, dọc theo đường đi ngược lại vận khí không tệ mà gặp được một số mảnh thừa của thần khí, có điều Dương Thiên Vấn và Tiểu Bạch đều không có hứng thú.

"Ơ... lão đại, có kịch vui để xem kìa". Tiểu Bạch đột nhiên mở miệng nói, lúc này Dương Thiên Vấn đang nhàm chán hồn dạo chơi ở thiên ngoại, tìm hiểu đường vận chuyển của ngôi sao.

Dương Thiên Vấn phục hồi tinh thần lại, nhìn thấy tình huống trong kính Huyền Quang, mấy trăm điểm sáng đang truy đuổi một điểm sáng, phía trước còn có một số điểm sáng đang tụ tập. Bình thường nếu gặp tình huống như thế ở chỗ khác, Dương Thiên Vấn liền không có hứng thú. Nhưng hiện giờ Dương Thiên Vấn đang bị buồn bực đến nhàm chán đem đầu kính của Huyền Quang Kính trong nháy mắt kéo gần hơn.

"Ơ!" Dương Thiên Vấn và Tiểu Bạch đồng thời kinh ngạc lên tiếng, Huyền Quang Kính phản ứng rất rõ ràng với tình huống ở phía xa ngoài mấy chục vạn dặm.

Dương Thiên Vấn thu Huyền Quang Kính, ôm chặt Tiểu Bạch, tâm vừa động, Thuấn Quang Vân chợt lóe rồi biến mất.

Dương Thiên Vấn trong đoạn thời gian gần đây, pháp lực lại có tinh tiến, cảnh giới cũng tăng lên một ít, thuấn gian di động này là càng dùng càng thuần thục.

Dương Thiên Vấn không có hứng thú anh hùng cứu mỹ nhân, cũng không cần ở lúc gặp nạn đột ngột xuất hiện. Đi sớm mấy bước, thân hình Dương Thiên Vấn đột nhiên xuất hiện ở phía trước phương hướng Trần Nhược Lâm phi hành, ôm cây đợi thỏ.

Quả nhiên, mấy phút đồng hồ sau, thân hình Trần Nhược Lâm xuất hiện ở trong tầm mắt.

Trần Nhược Lâm vội vã không tiện phân biệt, thấy phía trước có người, theo bản năng tưởng là người chặn đường, đưa tay phát ra trăm đạo kiếm quang, gào thét mà phóng tới, đồng thời thân hình gập lại, đổi hướng tiếp tục trốn.

Dương Thiên Vấn phất nhẹ tay, mấy trăm đạo kiếm quang kia ở giữa đường liền biến mất vô hình, đồng thời mở miệng lười biếng nói: "Ơ, đại đảo chủ liền đối đãi với lão bằng hữu như vậy sao?"

Chính là cái thanh âm này khiến cho thân hình Trần Nhược Lâm khựng lại, nhìn về phía thanh âm phát ra, quả nhiên thấy Dương Thiên Vấn đang ngồi ở trên đám mây đặc biệt kia, trong lòng ôm một con linh thú màu trắng như tuyết.

"Là ngươi? Dương Thiên Vấn, thật là ngươi!" Trần Nhược Lâm có chút ngoài ý muốn, sao khéo như vậy?

" Không thể tưởng được từ biệt ở lao tù hư vô, nhoáng một cái chính là hơn một vạn năm, mà ngươi không ngờ đạt đến cảnh giới như vậy, đúng là đáng mừng". Dương Thiên Vấn khẽ cười, tâm vừa động, ngồi trên đám mây bay qua.

"Đúng vậy, chúng ta đã hơn một vạn năm chưa gặp nhau, mấy năm nay ta có chút kỳ ngộ, cho nên pháp lực tiến nhanh, có điều so với ngươi, ta còn lâu mới bằng". Trần Nhược Lâm nở nụ cười hiểu ý.

"Ta chẳng qua vận khí hơn ngươi một chút thôi". Dương Thiên Vấn mỉm cười trả lời.

" Có thể trong thời gian ngắn như vậy, đạt tới cấp tiên tôn, chỉ sợ không phải là vận khí có khả năng khái quát? Nổi danh là tông sư trận pháp đệ nhất tam giới, nhân vật thiên tài nhất tam giới". Trần Nhược Lâm chớp chớp đôi mắt to xinh đẹp, nở nụ cười chân thành hỏi.

“Ặc… ta từ lúc nào trở thành tông sư trận pháp đệ nhất tam giới chứ?” Dương Thiên Vấn đúng là không biết.

“Đại chiến hung thú tinh vực, ngươi dùng sức một người bày ra đại trận, một mình thủ một lỗ hổng, từ sau trận chiến ấy, danh tiếng ngươi là tông sư trận pháp đệ nhất tam giới đã danh truyền tam giới”. Nụ cười của Trần Nhược Lâm vẫn không thay đổi, giải thích.

“Ha ha… hư danh, chỉ là hư danh thôi”. Dương Thiên Vấn nói là nói như vậy, nhưng trong lòng thật ra rất thoải mái, ừm, đệ nhất tam giới, nghe có bao nhiêu thoải mái chứ?

“Tinh vũ mênh mông, ta và ngươi có duyên gặp lại, cũng là cực khó được, không bằng chúng ta ra ngoài tìm một chỗ, từ từ tán gẫu một phen?” Bằng hữu của Dương Thiên Vấn vốn đã ít, đáng thổ lộ tình cảm chỉ sợ chỉ có một mình Lý Thừa Phong, chỉ là Lý Thừa Phong bận quá. Bằng hữu nhận thức trong lao tù hư vô lần nữa gặp lại, trong lòng dâng lên một loại cảm giác dường như đã qua mấy đời.

“a, cầu còn không được đó!” Trần Nhược Lâm cũng hào phóng trả lời, không hỏi liền biết, trong lòng Trần Nhược Lâm cũng có một loại cảm giác dường như đã qua mấy đời. Thật ra từ sau khi nàng ở trong lao tù

Trần Nhược Lâm cảm động mà thu nhận, bưng chén rượu lên: "Dương huynh, ta mời ngươi một chén". Trần Nhược Lâm cũng dứt khoát, quả nhiên không nói một chữ tạ ơn.

Dương Thiên Vấn cũng bưng chén rượu lên, cụng một cái, một hơi cạn sạch.

"Đến… Hôm nay chúng ta không say không về!" Bạo Viên cũng góp vui cho bầu không khí sinh động.

…

Chưa được mấy ngày, liên minh tiêu sư phân bố nhiệm vụ, hơn nữa công bố cả tam giới, dùng ba món thần khí đổi lấy tinh hồn nguyên thần của thái thượng trưởng lão Thiên Dục Tà Tông Ông Nhất Thiên! Đây là nhiệm vụ cấp bậc cao nhất, hơn nữa không giới hạn cấp bậc, đều có thể tiếp nhận, cho dù không phải là người của liên minh tiêu sư, chỉ cần lấy được tinh hồn nguyên thần của Ông Nhất Thiên liền có thể đổi lấy ba món thần khí.

Tại sao là ba món, mà không phải là một món chứ? Đây là lo lắng về sau, dù sao muốn ồn ào lớn, sức hấp dẫn của một món thần khí chỉ sợ vẫn chưa đủ lớn, dứt khoát liền thêm hai món! Hơn nữa liên minh tiêu sư ngoài mức chiếm được một món thần khí làm phí ủy thác phân bố nhiệm vụ. Bởi có câu, cắn người miệng mềm, bắt người tay ngắn, cho nên cao tầng liên minh tiêu sư đều rối rít dốc hết toàn lực phân bố nhiệm vụ này. Chưa tới mấy ngày, cả tam giới đã sôi trào.

Sức hấp dẫn của một món thần khí đã rất lớn, huống chi là ba món chứ? Chỉ cần mạng nhỏ một người, liền có thể đổi lấy, đây quả thực là quá lời.

Cho nên vô số người đều tiếp nhiệm vụ này, thật ra nhiệm vụ này cũng không cần tiếp, chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ đổi lấy phần thưởng, bất luận kẻ nào cũng có thể.

Đây cũng là giá trị của một món thần khí khiến người của liên minh tiêu sư phá lệ thay đổi quy củ.

Cho nên nói, những câu như có tiền có thể sai khiến ma quỷ ở nơi nào cũng có thể áp dụng.

Tam giới không chỉ là sôi trào, hơn nữa còn điên cuồng, Thiên Dục Tà Tông, trước kia không ai cảm thấy hứng thú, bởi vì không chọc tới bọn họ, ai cũng có thể mở một con mắt, nhắm một con mắt, không rãnh mà để ý. Nhưng bây giờ vì ba món thần khí, hai công một phòng đó! Đặc biệt là thần khí phòng ngự, càng khiến cho tất cả tông môn điên cuồng. Cơ hồ đồng thời, mấy đại cự đầu, vô số đại phái nhất lưu, cùng với tiền bối tán tu ẩn cư tiềm tu đều xuất động.

Bọn trùm sò muốn thần khí, gia tăng thực lực tông môn, giữ địa vị trùm sò bây giờ. Đại phái nhất lưu muốn thần khí, gia tăng thực lực tông môn, để có thể trở thành một trùm sò. Bọn tán tu muốn thần khí, tất nhiên là để gia tăng thực lực của mình cùng với bảo đảm xác xuất thành công lúc độ thần kiếp, đặc biệt là thần khí phòng ngự trân quý kia, mấy chục vạn năm khó gặp.

Là mục tiêu của nhiệm vụ, thái thượng trưởng lão Thiên Dục Tà Tông Ông Nhất Thiên bây giờ chính là buồn bực đến hỏng mất, thật không ngờ tới mình đến tột cùng đắc tội người nào, lại có người ra ba món thần khí để treo giải thưởng cái mạng già của mình. Nghĩ mãi, nghĩ mãi, nhưng vẫn không nghĩ ra. Có thể lấy ra ba món thần khí, người hoặc thế lực không gian này là giàu có và đáng sợ đến cỡ nào chứ? Sau khi nhận được tin tức, Ông Nhất Thiên lập tức bỏ chạy.

Ba món thần khí, chỉ sợ là các trưởng lão khác trong tông cũng sẽ nhịn không được hấp dẫn mà động thủ, không, không chỉ bọn họ, sợ là cả Thiên Dục Tông đều sẽ lâm vào điên cuồng.

Thậm chí chính là bản thân Ông Nhất Thiên nhận được tin tức vừa nhận được tin liền nghĩ: Có phải tự đi chết liền có thể nhận được ba món thần khí này không? Đương nhiên đây chỉ là suy nghĩ mà thôi, Ông Nhất Thiên lại không phải người ngu, ngốc đến dùng mạng của mình để đổi thần khí, có mạng đổi mất mạng!

Vì vậy cả tam giới đều xôn xao.

Chính lúc này, tổ chức ngoài Thiên võng, Thiên môn bắt đầu trắng trợn bán ra tin tức có liên quan tới Ông Nhất Thiên. Ông Nhất Thiên đúng là rất có thể chạy trốn, nhưng dù sao cũng phải có một chỗ đặt chân, Thiên võng ở sau khi tiếp thu hệ thống tình báo của tà vụ, càng phát dương quang đại, thế lực của nó trải rộng cả tam giới. Mỗi lần chân trước của Ông Nhất Thiên dừng lại nghỉ ngơi, chân sau đã bị người đuổi tới.

Mỗi ngày đều lo lắng hãi hùng, không ngừng chạy trốn, bọn heo bằng cẩu hữu quen biết trước kia lại càng trở mặt, có người thậm chí hạ bẫy rập tự mình bắt hắn. Có thể nói Ông Nhất Thiên bây giờ là chúng bạn xa lánh.

Mà khởi xướng hết thảy mọi chuyện chỉ là ba món thần khí, ba món thần khí Dương Thiên Vấn không để vào mắt. Uy lực của tiền tài này đủ cường đại nhỉ? Có khi, một món tài phú lớn có thể làm một số chuyện mình không làm được dễ dàng hữu hiệu hơn. Ví dụ như làm cho Ông Nhất Thiên lên trời không đường, xuống đất không cửa. Cả ngày sống trong sợ hãi, chúng bạn xa lánh.

Điểm này, đổi thành tự Dương Thiên Vấn đến làm, cũng chưa chắc có thể làm được như vậy, cho dù có thể làm được, vậy có bao nhiêu mệt mỏi chứ? Dùng một câu nói: "Lão tử trong một giây được chừng mấy chục vạn". Ồ, đổi thành Dương Thiên Vấn, là lão tử một tháng được mấy món thần khí.

Chính là thời gian tự mình làm chuyện này, cũng đủ để mình luyện chế ra mấy chục món thần khí rồi. Chỗ tiền tài liền thể hiện ra rồi, đương nhiên, nếu không có thực lực đầy đủ, tiền tài để lộ ra đó chính là bản thân muốn chết.

Dương Thiên Vấn cầm thần khí tự mình tìm tới cao tầng liên minh tiêu sư bố trí nhiệm vụ này, là thoải mái cỡ nào? Cơ hồ không cần tốn nhiều sức ở dưới tiền tài cùng thực lực song song tấn công, hết thảy liền thuận lý thành chương mà làm xong.

Ngươi không phá lệ, lão tử liền có tiền nện ngươi đến phải phá lệ!

Dương Thiên Vấn sau khi làm xong hết thảy, liền về khu vực sương mù dày đặc bao phủ kia, vừa nghiên cứu, vừa chuyên tâm tu luyện, luyện hóa thần khí mới có được, cùng với dùng thuật Ngũ Quỷ Vận Tài đưa một số thần khí cho Đinh Ẩn.

Đinh Ẩn mấy năm nay không thể bỏ qua công lao, có chỗ tốt, tất nhiên không thể quên vị thuộc hạ đắc lực này. Bạo Viên đã hoàn thành nhiệm vụ thí luyện của trường thí luyện, chính thức khôi phục thân tự do, ở sau một chuyến trở về yêu giới, liền lưu bên cạnh Dương Thiên Vấn tu hành. Có chỉ điểm của Dương Thiên Vấn, tu vi đột nhiên tăng mạnh.

Trần Nhược Lâm ở lại tại Ngưu Đính Tinh, cứ cách vài ngày đều có người của Thiên môn đưa lên tin tức về Ông Nhất Thiên, khiến Trần Nhược Lâm nhìn mà hả lòng hả dạ. Đưa lên thường thường đều là một số tinh thạch ký ức, ghi chép cảnh Ông Nhất Thiên bị tam giới vây giết, cảnh tượng kia đúng là khiến người ta sướng khoái, mặc dù có được một viên thần hạch của thượng vị thần, nhưng cuối cùng Trần Nhược Lâm vẫn bỏ qua, ngược lại chuyên tâm khổ tu.

417. Chương 417: La Bàn Cấp Mười Sáu??

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 417: la bàn cấp mười sáu??

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Dương Thiên Vấn đặc biệt đi Trần Duyến Tinh một chuyến, đem thần hạch mình hứa cho Triệu gia, không phải là một viên, mà dứt khoát cho bọn họ hai viên thần hạch linh thần. Mà chính lúc này, Nhị lão của Triệu gia vẫn chưa về, cũng không biết bọn họ có thể trở về hay không, có lẽ liền một đi không trở lại.

Có điều, chuyện này cũng không liên quan tới Dương Thiên Vấn, Dương Thiên Vấn cũng không tính xen vào việc của người khác, sau khi rời khỏi Triệu gia, Dương Thiên Vấn tìm Đinh Ẩn nghe ngóng một số tình huống, lại trở về khối linh nguyên tiên tinh bị mây mù bao phủ kia.

Tâm tư Dương Thiên Vấn hiện giờ toàn bộ đều dồn ở trong này, còn có chính là tu luyện cảm ngộ pháp tắc, thuận tiện hóa giải la bàn, kể từ sau khi la bàn thành công lên cấp mười lăm, công việc hóa giải la bàn mặc dù không dừng lại, nhưng tiến độ cũng chậm đi nhiều, thứ nhất là vì khó khăn của cấp thứ mười sáu tăng thêm không ít, thứ hai cũng là vì bận chuyện khác, nên chậm trễ.

Bây giờ à, hết thảy đều đã khôi phục yên ổn, tất nhiên cũng bắt đầu chuyên chú ở mặt la bàn.

Dương Thiên Vấn không nôn nóng tế luyện hoàn toàn thần khí mới có được, mà lại dồn phần lớn tâm lực ở trên pháp tắc và la bàn. Lại nói tới, trong số pháp bảo sử dụng bây giờ, không có pháp bảo bổn mạng thuộc loại dùng để khắc địch chế thắng cả. Cho dù là năm đó lúc Dương Thiên Vấn nhận được Vô Lượng Phá Thiên Giản, cũng chỉ dùng phương thức tế luyện bình thường sử dụng mà thôi. Pháp bảo bổn mạng chân chính là phải dùng máu huyết bản thân dung hợp với chân nguyên bổn mạng túy luyện không ngừng, khiến cho pháp bảo và tâm thần hợp lại làm một, từ một trình độ nhất định tăng uy lực và cấp bậc của pháp bảo lên.

Thần ấn Tiểu Bạch coi như là một loại pháp bảo bổn mạng, nhưng mà thần ấn Tiểu Bạch dù sao cũng không phải là loại công kích.

Dương Thiên Vấn muốn luyện chế pháp bảo thượng cổ ghi lại trong "Đan Khí Mật Giải" xem như pháp bảo bổn mạng của mình, chỉ là vẫn luôn không gặp được thiên tài địa bảo cực phẩm.

Trên linh nguyên tiên tinh mới xuất hiện này, Dương Thiên Vấn có loại dự cảm kỳ quái, luôn cảm giác trên này nhất định có đồ.

Nhưng mà trải qua mấy năm nay không ngừng thí nghiệm và suy nghĩ, Dương Thiên Vấn thật sự không có cách nào đột phá vào.

Công hiệu của la bàn vận mệnh đã hiển hiện ra rồi, chỉ có nó mới có công hiệu thần kỳ hóa không thể thành có thể. Chỉ cần là nó thì mới có thể thay đổi vận mệnh trước mắt.

Phong ấn cấp mười sáu, đã sắp kết thúc rồi. Dương Thiên Vấn cho tới nay đều tận lực dựa vào sức mình để giải quyết nan đề mà mình gặp phải. Đương nhiên, nếu thật bó tay không biện pháp, Dương Thiên Vấn cũng sẽ không chui rúc vào sừng trâu, cổ hủ cố chấp. Lực lượng của la bàn vận mệnh cũng là lực lượng thuộc về mình, không dùng được thì không dùng.

Một đạo bạch quang quen thuộc vọt ra, phong ấn cấp mười sáu của cũng chính thức tuyên bố giải khai. Thân ảnh của kẻ chỉ dẫn la bàn lại một lần nữa lơ lửng.

" Ngươi. Người mở ra. Đã lâu không gặp". Kẻ chỉ dẫn la bàn mỉm cười hỏi.

Dương Thiên Vấn cũng trả lời khách khí: "Ngươi. Lão gia gia. Xin hỏi lai lịch viên Linh Nguyên Tiên Tinh trước mặt ta là gì?"

"Nó? Nó là một tinh cầu lâu đặc thù do thiên nhiên tạo thành. Chỉ có điều bị đại thần thông thượng cổ phong ấn. Ừm, bên trong à, có ít bảo bối. Sau này ngươi phi thăng có thể sử dụng được. Có điều, cẩn thận một chút, trên này có hai con ác giao thượng cổ vẫn luôn thủ hộ lấy những vật này. Với thực lực của ngươi chỉ sợ vẫn khó có thể ứng phó". Kẻ chỉ dẫn la bàn suy nghĩ một chút mà trả lời.

Dương Thiên Vấn nghe xong nhãn tình sáng lên, mở miệng hỏi: "Hai con ác giao thượng cổ? Đây từ thượng cổ vẫn cứ sinh tồn tới bây giờ. Vậy không phải là rất lợi hại sao?"

"Đúng vậy, rất lợi hại, đáng tiếc linh trí bọn nó chưa mở, chỉ có bản năng, không trải qua tu luyện, chỉ là hai con súc sinh lợi hại, thực lực à, không thua linh thần bình thường là bao". Kẻ chỉ dẫn la bàn gật đầu trả lời.

Dương Thiên Vấn nghe xong, gánh nặng trong lòng liền được giải khai, thì ra là như vậy, không ngờ không ngờ, có điều những sinh vật cường đại này trưởng thành thì có lực lượng giống thần, đúng là gặp may, may mà chúng nó còn chưa mở linh trí ra, bằng không thực lực hiện giờ không biết mạnh cỡ bao nhiêu.

” Nhưng mà ta làm sao tiến vào đây?” Dương Thiên Vấn khó xử hỏi.

“Có hai cách, một là xông vào, có điều, đây là không có khả năng, vì phong ấn thật sự quá mạnh mẽ. Thứ hai, chính là lợi dụng nguyện vọng này, ngươi có thể đạt được cơ hội một lần ra vào, chỉ có cơ hội một lần ra vào”. Kẻ chỉ dẫn la bàn nói rất cẩn thận.

Dương Thiên Vấn sau khi nghe xong, sững sờ trong chốc lát, hắn cũng không ngờ, nguyện vọng của cấp mười sáu không ngờ chỉ có thể đạt được cơ hội một lần ra vào, như vậy có thể tưởng tượng phong ấn này mạnh bao nhiêu! Trách không được, mình thử nhiều năm như vậy cũng không có biện pháp nào. Ài, vẫn là do thực lực mình không đủ.

Nếu thực lực cường đại, cưỡng chế hủy diệt phong ấn này, xông vào là được rồi.

“Để dành nguyện vọng này đi, ta muốn chuẩn bị nhiều hơn một chút rồi mới vào”. Dương Thiên Vấn lắc đầu thở dài nói.

“Nhìn tu vi của ngươi sẽ lập tức đột phá đệ cửu chuyển rồi, nhớ là ở trước lúc phi thăng, phải giải khai phong ấn tầng thứ mười tám của la bàn, nếu không không nên phi thăng thượng giới. Còn đạo tu hành, cửu vi cực số, xuất tắc dật (chín là số cuối, ra khỏi thì hỏng). Cho nên Kim đơn pháp tắc ngươi ngưng kết không nên ra khỏi số này. Thần phù thêm vào ở phong ấn tầng thứ mười sáu của la bàn là thần phù phong ấn! Chúng ta lần sau gặp lại”. Kẻ chỉ dẫn la bàn nói xong liền biến mất không thấy, la bàn theo đó mà biến hóa, tăng thêm ba tầng. đọc truyện mới nhất tại .

Dương Thiên Vấn lặng đi một chút, cái gì? Cửu vi cực số? Bây giờ mình đã có năm viên Kim đơn pháp tắc, mà thủy pháp tắc thì nhất định phải tìm hiểu, cho nên chín trừ đi sáu, còn thừa lại ba loại pháp tắc có thể lựa chọn! Dương Thiên Vấn liền buồn bực, vốn cho là có thể kết thêm mấy viên Kim đơn pháp tắc. Có điều nghĩ lại, thân một người mang chín loại pháp tắc đã rất nghịch thiên rồi, nếu thân mang ba mươi sáu loại pháp tắc, vậy quả thật sẽ bị thiên lôi đánh xuống.

Thấy đủ, người thấy đủ mà vui.

Dương Thiên Vấn phải kế hoạch một chút lựa chọn ba loại pháp tắc nào đã, sáu loại pháp tắc đầu tiên, pháp tắc lôi, ngũ hành pháp tắc kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, mỗi một chủng loại đều thập phần quan trọng, Dương Thiên Vấn tự thấy không lựa chọn sai, mặc dù chúng nó đều là pháp tắc cơ sở, nhưng tu luyện tới cực hạn cũng lợi hại vô cùng, chớ quên năm vị chúa tể Thần tộc thái cổ đều là tu luyện pháp tắc cơ sở mà thành chúa tể.

Cơ sở, là trọng yếu nhất, Dương Thiên Vấn cũng không hối hận. Ba loại pháp tắc còn lại, lựa chọn thế nào, tất nhiên là từ mười *** mà chọn! Có điều, không phải là bây giờ, đến lúc đó rồi tính sau.

Dương Thiên Vấn thu la bàn vào, bắt đầu chuẩn bị một ít tài liệu, một chuyến Vẫn Thần tinh vực, hầu bao của Dương Thiên Vấn tăng không ít, cho nên lần này không có đồ xa xỉ gì, lấy ra đều là một số luyện tài Thần giới cực phẩm, hơn nữa có rất nhiều thứ đều đã tuyệt chủng thời kỳ thượng cổ, hết thảy chúng đều là tài liệu cần thiết để luyện chế trận đồ Thập Tuyệt Trận, nếu không phải có ghi chép của “Kỳ Vật Thiên”, chỉ sợ Dương Thiên Vấn cũng nhận không ra chúng nó.

Suy nghĩ một chút, đây dù sao cũng là kho tàng trước kia của Lôi Áo, có thể không trân quý sao?

Trận pháp của Thập Tuyệt đại trận.

Không bị hạn chế của tâm trận, nói ví dụ như Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, cần là Hỗn nguyên, Kim trận cần là Tru Tiên Tứ Kiếm. Nhưng Thập Tuyệt Trận mặc dù yếu hơn chúng một ít, có điều uy lực đều xem chất lượng trận đồ, chỉ cần tính chất của trận đồ đạt tiêu chuẩn là có thể phát huy uy lực của nó cực hạn.

Dương Thiên Vấn muốn vây giết hai con ác giao thượng cổ, hiển nhiên phải cẩn thận thêm cẩn thận, thần ấn Tiểu Bạch đang trong tiến hóa, trong thời gian ngắn không thể dùng tới, thực lực của Dương Vệ không kém, nhưng mà không đối phó được tận hai con, đây là ác giao thượng cổ, không phải là mặt hàng bình thường, đây chính là đối thủ còn cường đại hơn linh thần bình thường, hơn nữa là hai con.

Thập Tuyệt đại trận dùng để mai phục chúng nó là lựa chọn tốt nhất. Dương Thiên Vấn dùng thời gian hai mươi năm đem đan hỏa luyện tâm tăng lên một tầng, đủ để luyện những thần tài này.

Lại xài hai mươi năm đem toàn bộ mười cái trận đồ của Thập Tuyệt đại trận nhập lô luyện chế lại một phen, mười cái trận đồ, mỗi một trận đều hao phí tinh lực rất lớn. Cho dù là Dương Thiên Vấn cũng có chút ăn không tiêu.

Có điều, cuối cùng vẫn luyện chế thành công, về phần uy lực à, Dương Thiên Vấn tin tưởng ở phương diện lực sát thương tuyệt đối, tuyệt đối ra khỏi cực hạn của Tiên giới, cho dù là ở Thần giới cũng đủ để tự bảo vệ mình!

Dương Thiên Vấn đoán chừng nếu đem trận đồ của Thập Tuyệt Trận phân cấp độ, Thập Tuyệt Trận đồ từ Thập Thiên Quân thời kỳ thượng cổ đến Thông Thiên thánh nhân là tồn tại tối đỉnh cấp, cũng là uy lực cuối cùng của Thập Tuyệt Trận, ở tầng thứ mười!

Đột nhiên, linh quang thoáng hiện, nụ cười trên mặt Dương Thiên Vấn cứng đờ, cẩn thận hồi tưởng đến linh cảm vừa lóe lên rồi biến mất kia, dường như bắt được cái gì.

"A! Đúng rồi!" Dương Thiên Vấn cả kinh kêu to, lại lấy ra một viên thần hạch linh thần, cẩn thận nghiên cứu, dùng đủ loại thí nghiệm.

Nửa tháng sau, Dương Thiên Vấn kinh hỉ hét lớn: "Đúng, tìm được rồi, chính là nó, ha ha ha… đúng là quá tốt rồi!"

Không sai, trải qua cẩn thận nghiên cứu nửa tháng, Dương Thiên Vấn phát hiện ra thần hạch lại có năng lượng hoạt tính sinh vật mãnh liệt, về sau suy nghĩ một chút, bản thân thần hạch này chính là thứ sinh ra trong cơ thể thần, tất nhiên có năng lượng hoạt tính sinh vật. Đẳng cấp của thần hạch càng cao, dạng năng lượng hoạt tính sinh vật này lại càng cao càng tinh khiết. Nhưng tương ứng, cũng càng cứng rắn.

Đan hỏa luyện tâm tầng thứ tám của Dương Thiên Vấn, miễn cưỡng có thể nung chảy thần hạch của thiên thần giai, phải biết rằng thần hạch này sau khi đạt tới thiên thần giai, đã trân quý vô cùng, chi tiết trong đó, lược qua không nhắc tới. Trong tay Dương Thiên Vấn chỉ có hai viên thần hạch thiên thần giai, đây là sau khi Dương Thiên Vấn cẩn thận chỉnh lí lại nhiều loại luyện tài mới tìm ra được, có thể là nhất thời trái tay đã để sai chỗ. Dương Thiên Vấn nghĩ thầm, muốn luyện chế dĩ nhiên là phải luyện chế thứ tốt nhất, cho nên hai viên thần hạch màu trắng, Dương Thiên Vấn cũng không tiếc, chỉ là không rõ lắm có đủ dùng hay không.

Cho dù như thế nào, Dương Thiên Vấn cũng ở thế phải làm việc này, thiên thần giai thì không đủ, vậy cũng chỉ có dùng thần hạch của vị thần để bù vào. Hy vọng, cũng đủ luyện chế một thứ giống Kim Giao Tiễn đi! Đúng là lại thêm một phần hy vọng, không thể tưởng được thần hạch trong vũ trụ này lại có thể thay thế luyện tài Tức Nhưỡng. Đương nhiên, Dương Thiên Vấn cũng hiểu rõ, những đặc tính khác của Tức Nhưỡng thì thần hạch không thể so sánh, thần hạch cũng không thể thay thế Tức Nhưỡng toàn diện, cũng chỉ có thể thay thế ở phương diện năng lượng hoạt tính sinh vật này mà thôi. Nhưng vậy cũng đã đủ rồi, bởi vì Kim Giao Tiễn cần chính là loại năng lượng hoạt tính sinh vật này, đương nhiên dùng thần hạch để thay thế Kim Giao Tiễn có thể có những dị biến khác hay không, vậy cũng chỉ có sau khi luyện chế ra mới biết được. Để bảo đảm thành công, Dương Thiên Vấn còn định lấy một giọt máu trên người Tiểu Bạch và Dương Vệ, máu huyết thần thú có năng lượng sinh mệnh cường đại, hy vọng có thể cường hóa tác dụng của thần hạch, mà thay thế Tức Nhưỡng.

419. Chương 419: Đổ Bộ.

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 419: Đổ bộ.

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Công tác chuẩn bị đã xong, hôm nay việc cần làm chính là truyền tống vào.

Dương Thiên Vấn gọi la bàn ra, cẩn thận hồi tưởng một chút, không có bất kỳ chỗ sai sót nào, mở miệng nói: "ta muốn tiến vào trong Linh Nguyên Tiên Tinh mây mù" .

Chỉ thấy bạch quang lóe lên, thân ảnh của Dương Thiên Vấn đã biến mất.

Lúc xuất hiện lần nữa đã ở trên một thảo nguyên rộng lớn, cỏ cao hai thước, cực kỳ tươi tốt.

Dương Thiên Vấn hít sâu một hơi, cảm thán nói: "tiên khí nồng đậm! " không sai, linh khí nơi này cơ hồ sắp chuyển hóa thành linh dịch. So với tiên khí trong tiên phủ còn nồng đậm hơn gấp mười lần! Dương Thiên Vấn nghĩ thầm, nếu như ở chỗ này tu luyện thì chắc chắn tiến bộ còn nhanh hơn so với bên ngoài. Phải biết rằng trong này chỉ là một thảo nguyên bình thường, nếu tìm được chỗ hội tụ linh mạch, sợ là linh khí nơi này càng thêm khó lường?

Dương Thiên Vấn có một loại cảm giác, bí mật của Linh Nguyên Tiên Tinh này, chỉ sợ còn lớn hơn trong tưởng tượng?

Huyền quang thuật! Với pháp lực của Dương Thiên Vấn, Huyền Quang thuật có thể bao phủ cả tinh cầu! Dương Thiên Vấn dùng kính Huyền Quang lần lượt quan sát địa mạo tiên tinh, chậm rãi tìm kiếm, nhưng lại phát hiện ra trên khỏa tiên tinh này, không ngờ không có một sinh linh, ồ, phải nói là, ở trên lục địa không có sinh linh tồn tại. Trên tiên tinh 60% đều là nước biển, sinh linh trong nước vô số, hơn nữa nhìn qua mặc dù linh trí chưa mở, nhưng cũng thuộc phạm vi linh thú, có chút thực lực.

Cả tiên tinh, chỉ có khối trung tâm biển là ngăn che sự dò xét của Huyền Quang thuật, không cần hỏi, nơi này hẳn chính là chỗ giấu bảo vật theo lời của lão gia gia la bàn.

Dương Thiên Vấn không sốt ruột, ngược lại tìm một sơn cốc thanh u đặt chân trước, dọc theo con đường này, Dương Thiên Vấn coi như đã kiến thức sự lợi hại của Linh Nguyên Tiên Tinh, toàn linh trân quý, nào là linh chi vạn năm, hà ô chi vạn năm, Dương Thiên Vấn thu thập không dưới hai mươi cây.

Có điều ngẫm lại thì, nơi này không có dấu chân tu sĩ, thậm chí ngay cả dấu chân của sinh linh cũng không có, có thể tưởng tượng trong ngàn vạn năm qua tự nhiên tích lũy tài nguyên vô số.

Dương Thiên Vấn cũng không lập tức bắt tay vào khai thác vô số tài liệu quý trọng trên tiên tinh này. Mà lại rải cấm chế trong cốc, tĩnh tâm tu dưỡng hơn ba tháng.

Ba tháng qua, Dương Thiên Vấn vẫn dùng Huyền Quang kính nhìn hướng địa chấn trong biển. Tra tìm về tung tích cùng tập tính của hai con ác giao thượng cổ.

Có điều, ba tháng qua đi lại ít có thu hoạch. Ngược lại đem tư liệu sinh linh trong nước dò xét một phen. Cảm giác mặc dù có linh thú chút lợi hại, nhưng cũng không thể tạo thành phiền toái cho bản thân.

Tài nguyên trong nước cũng đồng dạng không ít. Dương Thiên Vấn cảm thấy nếu quả thật đem tài nguyên trong tiên tinh này khai thác. Chỉ sợ là thu hoạch sẽ vượt qua cả thần điện thẩm phán. Đương nhiên, cái này chỉ có thể so ở mặt lượng. Ở mặt chất vẫn có chút chênh lệch.

Dương Thiên Vấn không nôn nóng. Hai con ác giao quyết không thể nào an phận như thế, cứ từ từ đợi, đợi đến khi chúng nó xuất hiện mới thôi. Nhất định phải hiểu rõ thực lực cụ thể của chúng nó rồi mới quyết định.

Dương Thiên Vấn vừa tu luyện, vừa chú ý đến Huyền Quang kính. Đồng thời phái tất cả con rối ra ngoài thu thập tài nguyên. Thu hoạch đủ loại linh cùng luyện tài cuồn cuộn không ngừng.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, rốt cuộc chỗ sâu vạn mét dưới biển có một tòa linh sơn, đột nhiên lay động kịch liệt, cả vùng biển cũng theo đó mà biến hóa, không chỉ như thế, bầu trời cũng đột nhiên mây đen rậm rạp, sấm chớp không ngừng.

Dương Thiên Vấn thâm cư sâu trong đất liền, không chịu ảnh hưởng, nhưng vẫn bị thanh thế của nó làm kinh động. Từ trong nhập định tỉnh lại, mở Huyền Quang kính ra.

Nhìn mặt biển mênh mông, thân ảnh hai con ác giao ngay không ngừng xoắn lên ở trong nước, xoắn động cả mặt biển, có thể nói là sóng cuộn biển gầm, kinh thiên động địa.

Hai con ác giao dài ước chừng mấy ngàn thước, không thể nói là không lớn, thân thể cao lớn khiến Dương Thiên Vấn nhìn thấy cũng có chút khiếp sợ. Không hổ là ác giao thượng cổ! Cũng may là chúng nó chưa mở linh trí, nếu không tất sẽ càng thêm đáng sợ.

Dương Thiên Vấn triệu hồi tất cả con rối, đem đồ vật thu thập một phen, mở không gian ra, xuất hiện ở vị trí gần biển, tùy tiện tìm một chỗ bằng phẳng, đem trận đồ của Thập Tuyệt đại trận trải ra, sau đó triệu

chín con rối ra, mỗi con làm chủ một trận, còn bản thân Dương Thiên Vấn thì tự mình tọa trấn Thiên tuyệt trận!

Sau đó lại đem Dương Vệ, U Minh ** sư cùng với Tiểu Bạch phóng ra, lại trải một ảo trận đỉnh cấp, dặn dò bọn họ ẩn thân trong mây mù, nghe khẩu lệnh của bản thân để làm việc. Ngàn vạn lần không thể hành động thiếu suy nghĩ, quấy nhiễu hai con ác giao. Tinh cầu này nói lớn thì không lớn, nhưng nếu một kích không trúng, để hai con ác giao chạy thoát, vậy muốn có thêm cơ hội thứ hai liền gần như là không thể. Dù sao mượn sự trợ giúp của Thập Tuyệt Trận, một kích tất trúng!

Dương Thiên Vấn triệu hồi ra ba con rối, bảo chúng nó đi hấp dẫn sự chú ý của hai con ác giao, sau đó đưa tới nơi đây.

Phạm vi của Thập Tuyệt đại trận, bao phủ phương viên trăm dặm ở đây, chỉ cần ác giao vào trận, bảo đảm nó có vào không có ra!

Hai con súc sinh tuy giảo hoạt dị thường, nhưng dù sao linh trí vẫn chưa mở, ba con rối vượt lên trước công kích, dùng thần khí hạ phẩm do Dương Thiên Vấn ban cho cường công, ba thần kiếm hạ phẩm, không ngờ chỉ có thể lưu lại ba vết ở trên thân thể hai con ác giao, có thể tưởng tượng sự cường đại của hai con ác giao này rồi.

Dương Thiên Vấn vẫn luôn chú ý bên này, nhìn thấy một màn này cũng không nhịn được mà thầm mắng: “đúng là khó chơi, không ngờ ngay cả một kích toàn lực của thần khí hạ phẩm cũng không phá được phòng ngự của thân thể nó, phòng ngự của hai con ác giao chỉ sợ so với Kim thân của mình còn cường đại hơn một chút! ” mặc dù có điểm lo lắng, nhưng Dương Thiên Vấn cũng không e ngại gì, chỉ cần dẫn chúng nó vào trong đại trận, tin chắc với uy lực của hung trận thượng cổ này, hai con ác giao linh trí chưa mở hẳn có thể dễ dàng tóm vào trong tay.

” ngao —— ngao —— ” hai con ác giao kêu đau thành tiếng, há miệng phun một cột nước về phía một con rối, tốc độ cực nhanh. Dùng tốc độ của con rối, không ngờ cũng không cách nào hoàn toàn né tránh, bị nước quét qua nửa người, ngay tức khắc, hàn khí khủng bố liền đem cả người đông cứng. Ác giao xoay người quật đuôi một cái, hàn băng hóa thành mảnh vụn rớt xuống, một con rối cấp tiên tôn cứ hỏng mất như vậy.

quá trình này vẫn thập phần thống khổ. Như Dương Thiên Vấn trực tiếp nhảy vào đầm linh tuyền này.

Dùng tưởng tượng cũng biết sự thống khổ kia là đáng sợ cỡ nào.

Cũng may Dương Thiên Vấn không phải là phàm nhân, mà lại cảnh giới tiên tôn.

Lại may là Dương Thiên Vấn kiên trì luyện thể, tu luyện phương pháp Kim Thân, nếu không đi vào chỉ có một chữ chết!

Dù là như thế, linh khí tiên thiên khổng lồ vẫn điên cuồng tẩy rửa ngũ tạng lục phủ, gân cốt huyết mạch toàn thân của Dương Thiên Vấn. Cả người Dương Thiên Vấn hoàn toàn chìm vào đáy đầm, linh tuyền này sâu hơn mười mét, tất nhiên không giống bình thường.

Thống khổ, loại thống khổ tê tâm liệt phế, cho dù là Dương Thiên Vấn cũng thiếu chút đau đến độ kêu to. Có điều, tâm tính của Dương Thiên Vấn cứng cỏi, luôn tự nhẫn nại chịu loại thống khổ không thuộc về người này, mà không có mất đi thần trí.

" mẹ kiếp, sao có thể như vậy, quả nhiên lời đồn không thể quá tin, ***, sao không nói cho ta ngâm linh tuyền là thống khổ như vậy chứ? " Dương Thiên Vấn thầm chửi bới, vào lúc này, ngay cả nhập định cơ bản cũng khó đạt đến. Có điều, Dương Thiên Vấn vẫn không đình chỉ sự vận chuyển điên cuồng của Kim thân Thiên lôi, chỉ có như vậy mới có thể giảm bớt sự thống khổ" . May là ta đã phụ tu phương pháp Kim Thân rèn thể, nếu không đã sớm không nhịn được mà đánh rắm rồi? "

Dương Thiên Vấn nhịn, mà Kim thân Thiên lôi vẫn không chút tiến thêm ở sự tra tấn của loại thống khổ này, tốc độ đã bắt đầu tăng lên tuy thong thả nhưng rõ rệt. Đây cũng là việc khiến Dương Thiên Vấn vui mừng ngoài thống khổ, cuối cùng cũng không mất công chịu thống khổ một phen.

Từ từ, theo vận chuyển của Thiên lôi kim thân, Dương Thiên Vấn cưỡng chế dời tất cả tinh lực lên mặt vận chuyển và tham ngộ công pháp, giảm bớt sự thống khổ của dịch cân tẩy tủy rất nhiều.

Thật ra được lợi lớn nhất, cũng không phải là dịch cân tẩy tủy, mà là Tam hoa nguyên thần của Dương Thiên Vấn. Giờ phút này chúng nhận được sự tẩm bổ của linh khí tiên thiên khổng lồ, không ngờ từ từ có dấu hiệu nở hoa. Dương Thiên Vấn hoàn toàn không biết chuyện này, bởi vì hắn cũng hoàn toàn kiên nhẫn ở trong thống khổ cực đại này, lại một lần nữa nhập định.

Thành công có lẽ có thành phần vận khí tồn tại, hơn nữa thành phần này chắc chắn là không thể thiếu. Nhưng nếu thiếu khuyết tâm tính cần thiết, không có đủ đại trí tuệ và đại nghị lực, như vậy cho dù có kỳ ngộ, cũng không chắc có thể đạt được thành công chân chính. Dương Thiên Vấn gặp kỳ ngộ không ít, nhưng mà thứ chính thức quyết định khiến hắn không ngừng tiến lên, chính là tâm tính, trí tuệ cùng nghị lực vượt xa thường nhâ kia. Đây mới là nguyên nhân không thể thiếu khiến Dương Thiên Vấn đạt được thành tựu ngày hôm nay.

Thời gian chậm rãi trôi qua, vốn nửa canh giờ liền đủ rồi, nhưng mà lại qua mất hai ngày hai đêm, mãi đến sáng sớm ngày thứ ba, Thân hình của Dương Thiên Vấn chậm rãi từ trong linh tuyền trồi lên, cước đạp hư không đi ra khỏi phạm vicủa linh tuyền, bây giờ tuy màu da cả người Dương Thiên Vấn không có biến hóa bao nhiêu, nhưng nhìn kỹ, lại sáng óng ánh giống như tiên ngọc tối thượng giai. Hơn nữa ẩn ẩn lộ ra một chút kim quang, nếu là người có kiến thức liền có thể nhận ra đây là kim cơ ngọc cốt trong truyền thuyết! Đây tuyệt đối là thể chất trong truyền thuyết, thể chất vô thượng gần như vạn năng! So với đạo thể tiên thiên còn cao hơn vài bậc! !

422. Chương 422: Kim Giao Tiễn Xuất!

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 7: Xưng Tôn

Chương 422: Kim Giao Tiễn xuất!

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

*?Q /M H¨ .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; iBM KbM? H¢B +¦ i? +¦ K°i M;¨v iW K°i M
#B M i?¨M? FBK +Æ M;¼+ +®i i`QM; i`mv M i?mv i- +?d +¦ i? M¦B p"M K M? [m€ +
?„M +¦ çQÊ+ H #¨M p"M K M? +?S\ E?¬M; +?B m +® ?„M i?b +?B m +® B\

.QÆM; h?B M o'M i?Y M;?B K K°i T?2M- i?•M i? F?¬M; +¦ #B i F€ bU F?¬M; i?
M;QÌB +¦ K°i +´iB K HU+ +QÌM; ç¢B- +QÌM; ç¢B ç M F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´B5 h
+QÌM; ç¢B- T?€T HU+ ;–M M?Q p¬ +MM; p¬ i"M- Î i`QM; i–M; +'T M?Q hB M ;BÈB
M?QM; M;QÌB i`QM; M?¨ i?b #B i +?mv M M?¨ KbM?- i?"i` pb bU ?¢M +? +O iQ
i? çO i?QÊM; i?,M;- M?QM; H9+ ç®B K†i pÈB M;¼M M9B óçdM? T?QM;ô- H¨ `'i F

L?QM; #•v ;BÌ i?b H¢B F?€+- i`QM; HÁM; .QÆM; h?B M o'M /•M; H M iU iBM p¬ ?
.QÆM; h?B M o'M i?"K +?Q +ÁM M?„K i` M +ª çdM? T?QM;5

EBK i?•M i?B M H¬B ç½ ;–M M?Q ç¢B i?¨M?- +?d i?B m +?9i M[H¨ +¦ i? iB M p¨

G–M M¨v M;•K HBM? imv M- i?m ?Q¢+? pQÊi t bU iQÎM; iQÊM; +O #ªM i?•M- bQ p
MY #bM? /`+? i?¢+? M?k p¢M M,K +,M #ªM F?¬M; ç€M; M?„+ iÈBX

.QÆM; h?B M o'M K°i H–M M[i? v hY G iB M v- bY b M; H¢B /mM; M? M K°i T?
#bM? .QÆM; +?B M;¼+ i`M?- .QÆM; h?B M o'M M;?o i?–K- H9+ +ÁM Hmv M +? -
?ÆM M,K #bM?- +?QM? H¨ ç H¨K /U #`5

G9+ ç M; +?S çUM;- .QÆM; h?B M o'M bmv iQ K°i H€i- +?S ?ÆM T?•M MY HBM
bÆM ç°M; M¨v- K¼B pB + M M +?W H¢B K°i çQÌM;- F?¬M; i? H¨K çQÊ+ [m€ imv

.QÆM; h?B M o'M # v H M çdM? M9B- ibK K°i F?m pU+ iQÆM; ç®B #ˆM; T?ŠM;-
T?˜K` - #„i ç–m Î +?m pB M¨v #¨v` K°i T?€T i`"M iK HBM?X

a m F?B F?ÎB ç°M; i`"M T?€T- p¬ b® HBM? F?Q HB M ¨Q iÈBX a m ç¦ H¢B H'v HÁ
i•K i`"M T?€T- MÆB M¨v +¦ i` M KQÌB M;m²M HBM? K¢+? ?°B iK- H¢B i? K i`"M T?€
HÁ #€i [m€B iB M i?B M b m F?B +¦ ç–v çO HBM? F?Q- +¦ i? T?¦M; ` mv M,M; `'i

.QÆM; h?B M o'M H¢B ç2K +€+ HQ¢B Hmv M i¨B H–M HQÊi H'v` - K°i b® Hmv M i
M?Q iBM? +O >ˆM; iBM?- hBM? M;mv i i?–M a - b m ç¦ H¨ ? B [mª i?–M ?¢+? i?
+MM; pÈB *Ym l ?²M iBM? +kM; ç2K` X h?–M iBM? +?d /MM; ç T?K i`Ê Hmv M i?–
iBM? ¨- +?d /MM; ç iB M #´ +?Q ? B +QM €+ ;B QX

.QÆM; h?B M o'M ?B m `ä- i®i M?'i ç2K ? B +QM €+ ;B Q i?m T?K+- b m ç¦ M?´ €+
i`Q +O #¼M M¦` bÆ bÆ- b m ç¦ H¨ /MM; HU+ ?²M +O *Ym l ?²M iBM? `¦i p¨Q- i,
+O #¼M M¦ H MX a m ç¦- H¢B Hmv M +? X

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; t Q ç°M;- Hmv M +? H¨ pB + F?¬M; ;'T çQÊ+- ?„M F
h?B M i?€M? M?•M- +?d +¦ i? +˜M i?"M H¨K pB +- id Kd i"T i`mM;X

h`QÈ+ F?B F? B HÁ ç2K K'v i?S M?Q i?–M iBM? MûK p¨Q- +?•K ç®i ç M ?Ä - `9i p
H¨K M;m²M bBM? HU+- /mv i`b ç HÁ HY F?¬M; i„i- F?¬M; M;WM; MmM; F?¬- b m
?¢+? MûK p¨Q- HB M F?¬M; ç w iÈB M[X Jm®M Hmv M +?9M; M¦- Î /QÈB M;¼M H
+¦ i? €T /KM; +€+? /MM; MQÈ+ 'K M'm i? M? Q - iW iW Hmv MX

G9+ M¨v- .QÆM; h?B M o'M +¦ +?mv M [m M i`¼M; F?€+ T?ªB H¨K- i`QÈ+ iB M-
i?S+ +?bK p¨Q i`QM; ç¦- /KM; i?–M i?S+ i`mv M ç¢i w +O KbM? pÈB ? B +QM €+
?²M iBM? ` +?Q +?9M; M¦ i?QM; i?ª i`` HB m i?QÆM; i? X L; v b m ç¦- .QÆM; h?
i•K HU+ KQÊM K"i i?m"i F€ /B m # M;?bM T?€T K¬M - +® ;„M; M?´ €+ +QM; +O
i`W i"M- ? B +QM €+ ;B Q i?QÊM; +´ p®M ;•v b¦M; ;B¦- M;?B i F?Q [m'M i?•M- i?'
ç„+ ç¢Q i?¨M? iB MX

æ•v +¦ H) H¢B H¨ i?B M T?9 +?OM; i°+ i¢Q M M çB\ a m F?B M?´ €+ +,M- ? B +QM
KÆ ?² +¦ +?9i HBM? i`Q- +¦ i? i`mv M ç¢i K°i Qi i?B M w çÆM ;BªM p T?Q .QÆM

.QÆM; h?B M o'M iU ?ÄB- t2K ` H¨ €+ +,M ªM? ?QÎM; iÈB +?9M; M¦- F?B M /` +?
pšM +?Q KÎ HBM? i`Q- F?¬M; F?€+ ;b b9+ bBM?X

.QÆM; h?B M o'M pW /MM; HU+ HQÊM; *Ym l ?²M iBM? +Sm +?[+?9M; M¦- pW H
æ²M; i?ÌB KÆ ?² i`mv M ç¢i w M;mv M +O KbM?X æQÆM; M?B M- [m€ i`bM? M¨v
`ä- .QÆM; h?B M o'M /MM; i?ÌB ;B M K'v +?K+ M,K ?QÈM; /šM +?9M; M¦- /¢v +?9
M;?2 p,M #B i ç¢Q- H¢B /¢v +?9M; M¦ T?•M #B i i?` T?B- +ªK M;° #ªM i?•M- b m ç
`¦i w M;mv M +O KbM? p¨Q +?9M;X *m®B +MM; i`mv M i?K +?Q +?9M; ç¢Q [mv i i
Km®M +?QM? H¨ K°i +†T T?€T #ªQ +¦ çQÊ+ iB K HU+ p¬ ?¢MX L m EBK :B Q hB M
Hmv M +? K¨ i?¨M?- M?Q p"v iW K†i M¨Q ç¦- +?9M; +?QM? H¨ ç½ ç´B [m ?bM? i?€
pQM;X L m M?Q +?9M; M¦ +¦ i? im Hmv M- p"v +?ŠM; T?ªB ç¢B #B m mv HU+ +O
p¬ ?¢M b Q\

.QÆM; h?B M o'M /MM; +€+? i~v M½Q K¨ F?mv M `,M- F?¬M; M;Ì [mª i?"i H¨K +?C
i?¨M? HBM? i?O ?° T?€T #ªQ- i? K M;° i°B H¶B M;¨M p¢M M,K [m X h?ÌB ;B M K'
m´M; T?QX

J'v +?K+ M,K- ? B [mª i?–M ?¢+? i?B M i?–M ;B B i`QM; HÁ #€i [m€B iB M i?B M K
Î ?Q¨M +ªM? M?Q i? - HÁ ç M M?Q i? - /QÈB M?B i ç° M?Q i? - K'v +?K+ M,K pšM
çQÊ+ iBM? ?Q +O i?–M ?¢+?- +¦ i? iQÎM; iQÊM; i?–M ?¢+? M¨v H¨ +SM; `„M +Ð
MQÈ+ 'K M'm i? M? Q - iW iW M; Q Hmv M- KÈB +¦ i? ç¢i iÈB ?B m [mª M?Q i? X

.QÆM; h?B M o'M #„i ç–m ç Hmv M i¨B M?Q iBM? +O >^M; iBM? p¨ hBM? L;mv
.QÆM; h?B M o'M iU KbM? çB m F?B M HÁ HY - i,M; M? M? i®+ ç° +?9M; i M +?ªv

Zm€ i`bM? M¨v F?¬M; ? /¨B- +?d FûQ /¨B ? B M,K- i'i +ª K¼B i?S ç m ç½ Hmv M i?
iK çQÊ+ K°i i? +–m /¢M; HÄM;- i?dM? i?QªM; iQ€i ` K'v +€B /`+? #¨QX

.QÆM; h?B M o'M `¦i p¨Q i? K K°i +?ûM HBM? imv M- i,M; ç†+ iQM? p¨ HBM? iQM
+O M?[M; Hmv M i¨B ç M +U+ ?¢M- # i?€M;- K¶B i?€M; K°i +?ûM HBM? imv M- i
+?ûM HBM? imv M M¨v +¦ i? M¦B H¨ ;B€ i`` p¬ ?¢M- M m M?Q F?¬M; T?ªB .QÆ
+?d bÊ +kM; F?¬M; MÐ /MM; # +?ûM HBM? imv M M¨v- pb #ªM i?•M ç½ iU i? M;?B
#'i ?Q i`mv M +O +?9M;X

a m ç¦- .QÆM; h?B M o'M F?) +„M K¬B H'v ` Hmv M i¨B iB M i?B M i?–M #Q H9+
i?B M +ÁM b¦i H¢B b m F?B Hmv M +? i?–M 'M hB m "¢+?- .QÆM; h?B M o'M K†+
Hmv M i¨B M¨v- M?QM; iW i` M i?–M 'M hB m "¢+? i?b +¦ i? K çQÊ+ K°i Qi FB M i?
H¢B #Ä p¨Q i`QM; HÁ- H¢B #Ä K€m ?mv i +O hB m "¢+? p¨Q- +?d #Ä K€m ?mv i +
.QÆM; o - .QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i H€i pšM F?¬M; #Ä p¨Q i?b i®i ?ÆMX

G¢B i? K # i?€M;- b m F?B .QÆM; h?B M o'M ç2K ? i i?ªv /mM; ?ÊT- #„i ç–m F?
i•K ç2K M?[M; /mM; /`+? M¨v ?¦ i?¨M? K°i +†T iB M ç–m [m'M ç–m- çm¬B [m'M ç¬
[m'M M? mX

>bM? i?€B M¨v K°i KU+ /mv i`b- b m ç¦ .QÆM; h?B M o'M /MM; i•K ?mv i +O KbM?
[m ç M ?Ä Hmv M i•K F?¬M; M;WM; i Hmv M #ªv M;¨v #ªv ç KX a m ç¦ .QÆM; h?
+,M +S p¨Q ;?B +?ûT- T?ªB MmM; F?¬ H•m ç M #ªv #ªv #®M KQÆB +?QM M,K5 Z
çQÊ+- pb M?B m i¨B HB m M?Q p"v F i ?ÊT H¢B pÈB M? m- K†+ /M /mM; ?ÊT +MM
i¢T +?'i i²M i¢B- +?d +¦ F?¬M; M;WM; MmM; F?¬- KÈB +¦ i? F?m i`W i¢T +?'i iÈB
?ÊT ?Q¨M K„ +?•M +?QM?X h¨B HB m .QÆM; h?B M o'M /MM; bQ pÈB ;?B H¢B i` I
?ÆM K°i Qi- +ÁM iU iB M /MM; p"i i? v i? - +?Q M M ç`M? MmM; F?¬ +?QM +?QM

Í i`QM; F?QªM i?ÌB ;B M M¨v- +S +€+? +?QM M,K- T?ªB ç€M? H M K°i ç¢Q 'M [m
K'm +?®iX EBK :B Q hB M bÎ /o +QÌM; ç¢B- +¦ [m M ? pÈB M?[M; 'M [mv i +´ [m€B
JÈB ç–m .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; ?B m M?[M; 'M [mv i M¨v H¨ ç¢B #B m +€
o'M H2Q H M çdM? T?QM; KÈB ?B m çQÊ+- ?¦ ` ?Q p,M +¦ p¨B T?–M iQÆM; iU
i`mv M +O h?¬M; h?B M i?€M? M?•M i`mv M iW H9+ >²M; Zm•M H½Q i´ ;BªM; ç¢C

h?ÌB ;B M i?'K i?Q„i M?Q i?QB çQ - i€K KQÆB K®i M,K pW +?ÈT K„i ç½ [m - H9+

?¢- i'i M?B M H¨ +MM; ? B +QM /` ;B Q i?QÊM; +´ ç½ KÎ HBM? i`Q bÆ i` Q ç´BX i~v M½QX M;m²M

VK- hB m "¢+? K M; i?2Q ?ÆM K°i i`,K +QM `®B ` M;Q¨B i?m i?"T KÄ HBM? HBM? i¨B ç` #ªQX .M b Q i?b B M'v ç m p°BX

*m®B +MM; ç½ iÈB +m®B T?9i +m®B- +kM; H¨ i?ÌB çB K K'm +?®i M?'i- hB m " .QÆM; h?B M o'M H'v ` ? B F?®B #¨B T?QM; 'M /` ;B Q i?QÊM; +´- KÎ M„T HÁ ` - i ;BªB i`W T?QM; +'K5 ô

> B +QM /` ;B Q i?QÊM; +´ T?¦M; H M i`ÌB- b m ç¦ F?¬M; +?9i +?MM #QÈ+ K¨ p¨Q h`ªB [m ;–M K°i i`,K M,K i~v M½Q- ? i i?ªv ç m F?¬M; +ÁM F€ [m€BX

.QÆM; h?B M o'M +kM; +?9 i•K p¨Q pB + çB m F?B M ç M ?Ä Hmv M i•K- ç€M? H [m€ i`bM? M¨v ç²M; i?ÌB iB M ?¨M? p¨Q H9+ ? B +QM /` ;B Q /mM; M?"T p¨Q i`Q i?¨M? Î i`QM; KQÌB ?ÆB i?ÎX

ob i? - .QÆM; h?B M o'M /MM; iQ¨M #° i•K HU+- ç–m M?"T i`QM; ç¦- +ªK ;B€+ HU ;B®M; M?Q MQÈ+ +?ªv- M,K F?QªM? F?„+ M;„M M;OM- HU+ HQÊM; iBM? i?–M F?´ ? Q F?¬M; +ÁM- /¼ .QÆM; h?B M o'M bÊ iÈB KS+ i?B m +?9i M[ #m¬M; i? - M m #¢B i`QM; ; M; i'+- FB K +OB # M,K i?B m K°i ;BÌX

.QÆM; h?B M o'M +„M `,M; K°i +€B- HB m K¢M;5 *?QM? H9+ M¨v- pB M i`Ê +O hB /M H¨ K¢M? M?Q hB m "¢+? +kM; Î ç²M; i?ÌB H9+ 'M [mv i +m®B +MM; ?Q¨M i?¨M?

>Q¨M i?¨M? Î ç²M; i?ÌB F?QªM? F?„+ i?S KQÌB FB X

"€i Zm€B HU+ iB M i?B M /kM; K½M? i`¨M p¨Q i`QM; EBK :B Q hB M KÈB i?¨M? T?ªB M¦B bQÆM; i`„M; # Q T?O +ª M;¼M M9B /Q HBM? F?Q #€M ?Q€ HÄM; K¨ i?¨ i?m F?¬M; +ÁM- HBM? F?Q p¬ +MM; p¬ i"M Î i?ÌB F?„+ M¨v /QÌM; M?Q ç m #` +€B F?¬M; +ÁMX

ô Q M? ô K°i ç¢Q FBK [m M; iW KB M; HÁ T?¦M; H M i`ÌB- ? B +QM ;B Q HQM; i`¼M; i•M- ?¦ i?¨M? K°i iB M ç Q ? B ;B Q +MM; [m'M +¦ FBK [m M; H"T HÁ2X

h?¨M? +¬M;- [mª i?"i i?¨M? +¬M;5 5 .QÆM; h?B M o'M pšM H¨ H–M ç–m iB M Hmv +´ i`QM; æ M E?Q J"i :BªB - mv HU+ +U+ HÈMX æQÆM; M?B M- K°i Hmv M F? .QÆM; h?B M o'M /MM; i`Q im +O KbM? ç ?Q¨M i?¨M? FB i i€+ +¦ K°i F?¬M; ? B

*?QM? H9+ M¨v- K•v t€K i?B M ç` #„i ç–m ?°B iK- ;B®M; M?Q M; v +ª i?B M ç` +l p"i M;?`+? i?B M M?Q i? i²M i¢B Î i? ;BÈB5

9kjX *?QÆM; 9kj, EBK :B Q hB M *QÌM; æ¢B

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M i`mv M +QTv iW

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9kj, EBK :B Q hB M +QÌM; ç¢B

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

E?Q FB T- ç•v H¨ H–M i?S ? B .QÆM; h?B M o'M çQ iÈB F?Q FB T- Î hB M ;BÈB + Hmv M +? T?€T #ªQ pQÊi F?ÄB +U+ ?¢M i?W M?"M +O hB M ;BÈB b) çQ iÈB F?

;BÈB- +,M #ªM F?¬M; ? +¦ +?mv M M¨vX æQÆM; M?B M- i`W F?B M;QÆB Hmv M
i?W M?"M +O h?–M ;BÈBX

.QÆM; h?B M o'M #B i çB m K¨ i`€M? ` - F?Q FB T M¨v i'i M?B M T?ªB ç #ªM i?•

ô Q M? ô iB M; b'K –K –K- ç¢Q H¬B FB T i?S M?'i ;B€M; tm®M;- M M EBK :B Q
Î ;B[F?¬M; i`mM; pšM F?¬M; M?9+ M?Q+?X EBK :B Q hB M +SM; `„M +?`m K°i
M;¢BX L; v b m ç¦- ç¢Q H¬B FB T i?S ? B- i?S # ;B€M; tm®M; HB M iB T F?¬M;

EBK :B Q hB M ;B®M; M?Q T?ªM SM; H¢B- b m F?B +?`m # H¬B FB T- M° T?¦M;
? B +QM ;B Q HQM; K¨m p¨M;- ç M t2M tmv M [m - t¬M; p¨Q i`QM; p•M FB TX

o•M FB T T?QÆM; pB M +?Q ç M M,K i?QÈ+ #` i€+? ` i`QM; M?€v K„i- M; v +ª H
;B€M; tm®M; M´BX

> B +QM FBK ;B Q M?Ä /¨B QÈ+ +?WM; ?ÆM KQÌB Kûi +MM; ?QÈM; H M i`ÌB M;•
EBK :B Q hB M- # v p - /WM; H¢B Î i`QÈ+ M;QÌB .QÆM; h?B M o'M- iªM ` FBK [m

.QÆM; h?B M o'M ç¦M H'v FBK iB M HÈM +Ð #¨M i v M¨v- i?Qª K½M ;"i ;"i ç–m- T
#´M K¢M; /MM; ç i Hmv M iB M T?€T- b m KQÌB M;¨v KQÌB ç K KÈB ?Q¨M +¬M;X

>B M ;BÌ EBK :B Q hB M M¨v HBM? iQM? ç°M; HÁM; M;QÌB- iB M [m M; H¦2 ` - p
iB M ;B - H9+ i`QÈ+ M?´ €+ +,M +O ? B +QM €+ ;B Q- t2K HBM? iQM? +O M¦- i`
?¨M? ç°M; b€M; bm®iX

óæÊB K°i M;¨v .QÆM; h?B M o'M i +¦ i? i?Q€i i?B M ç` i`¦B #m°+- i i'i i`ª H¢B +
M;QÆB ç¢i i?¨M? +?QM? [mªX h`QÈ+ H9+ ç¦- M;QÆB HB M ;B9T i i"M i`ªK F ç`+
F?) ?S ? M pÈB FBK iB M i`QM; i vX

EBK :B Q hB M HBM? ç°M; KQÌB T?–M +?ÈT ç°M; FBK [m M; ? B +€B- ?¦ i?¨M? K°
i`QM; æ M çB M +O .QÆM; h?B M o'MX

.QÆM; h?B M o'M +?Q hB m "¢+? p¨ KbM? ,M tQM; ? B F?Ä EBK ç MX L;²B tm®M

hÁ HBM? bÆM M¨v [m M? M,K #` K•v KM +?2 T?OX h`ªB [m +?mv M M¨v- K•v KM
pB M i`,K /†K ç m ?B M `ä i`QÈ+ K„iX

ô H½Q ç¢B- i?S M;QÆB Hmv M +? b Q T?Q bS+ HU+ M?Q p"v +?S\ ô hB m "¢+? b
L,K F?QªM? F?„+ M;„M M;OB- F?¬M; M;Ì iB m ? Q b¢+? HU+ HQÊM; iBM? i?–M F
H¢B HB M i?'v FBM? F?OM;X

ô EBK :B Q hB MX *?QM? H¨ +?Q #ªQ +¬M; FQ+? M´B / M?X *?d +–M #` M¦ ç wX
T?ÁM; M;UX *?„+ +?„M T?ªB +? i5 ô .QÆM; h?B M o'M iU ?¨Q M¦BX S?€T #ªQ #U
iQÎM; Î pk i`K M¨v ?ŠM F?¬M; M;QÌB M¨Q +¦ i? Hmv M +? X *?d M?bM i?Y i¨B H
pÈB T?QÆM; T?€T Hmv M +? [m, /` FB - [mª i?U+ H¨ F?¬M; i? iQÎM; iQÊM;X .M
T?€T #ªQ- +ÁM F?¬M; çQÊ+ i´M i?QÆM; HBM? i`Q +O +?9M;- +QÐM; +? +?mv M
HQM;X h?m"i M;?`+? i?B M #U+ M¨v- /M b Q .QÆM; h?B M o'M +kM; +?Q iWM; F

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9k9, æB M i`QM; M9B

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

.QÆM; h?B M o'M i?Î /¨B K°i ?ÆB- iB M F?Q i?Q¢i M?bM ç½ [m€ ?¢M- K v K¨ H9
F?¬M; Hmv M +? i?¨M? T?€T #ªQ #´M K¢M;- /MM; F?¬M; i?m"M i v +¦ i? iMv i?ÌB

æ2K hBM? h?–M hQ i?m p - #Ä p¨Q M?šM i`[ p"i- i`€M? i?Q€i +¬M; FQ+? +O #¢
M[ç2K EBK :B Q hB M KÈB Hmv M +? ` X

GB M H'v M;QÆB i?Y mv HU+ +O M¦ +QB i? M¨Q- ç€M? K°i ç¢Q 'M [mv i- EBK
K¢M?- i`QM; M?€v K„i #B M HÈM K'v i`QÊM;- M?„K K°i t9+ im +O #¢+? iQÊM; ç

o¬ i? M? p¬ iS+- çQ¢M t9+ im #` +„i `KM;- #¢+? im°+ F?´M; H² ç m ç M F m iQ-
K'v +€B t9+ im F?€+- T?QÆM; pB M K'v i`,K /†K ç m +?'M ç°M; F`+? HB i- p¬ b®

.QÆM; h?B M o'M ?B M tm'i EBK h?•M p¬ i?QÊM;- p[M; p¨M; çSM; Î i¢B +?¶- p¢M

J¨ EBK :B Q hB M i?b H¢B bWM; b[M;- ?¦ i?¨M? ? B +QM ;B Q /¨B K'v i`,K Kûi- i`
i?•M ?bM? +U+ HÈM +O #¢+? im°+ T?•M ` i?¨M? ? BX *QM #¢+? im°+ M¨v +?d
F?¬M; T?ªB H¨ v m i?9 HÊB ?¢B ;b- K†+ /M +QÌM; ç¢B- M?QM; b m F?B #` T?•M `
çÌBX

EBK :B Q hB M H¦2 ` FBK [m M; K°i H–M M[ # v p i` M i v .QÆM; h?B M o'M- .QÆ
K°i +€B- T?€T #ªQ i?QÊM; +´ /U i?2Q ;?B +?ûT i`QM; æ M E?Q J"i :BªB M¨v in
F?¬M; +–M ? Q i´M +?•M M;mv M- M?QM; H¢B iB m ? Q HU+ HQÊM; iBM? i?–M- ç
ç„+ /oX

EBK :B Q hB M M¨v çQÊ+ .QÆM; h?B M o'M i Hmv M t2K M?Q T?€T #ªQ #´M K¢
T?–M KQÌB- M?QM; /M H¨ M?Q i? - pÈB i`bM? ç° .QÆM; h?B M o'M #•v ;BÌ- +kM;
MY MûM ?QÆM;X E?¦ i`€+? i`QÈ+ FB Hm¬M i?'v K'v T?€T #ªQ HÊB ?¢B- H¨ i?m'
M;QÌB M¨Q ç¦- M?QM; i` M +Æ #ªM K¶B K°i p` ç¢B i?–M i?¬M; +kM; +?d H'v ` çQ
o®M H¨ pb K'v T?€T #ªQ M¨v i?"i bU [m€ iB m ? Q HU+ HQÊM; iBM? i?–MX

S?€T #ªQ #´M K¢M; M¨v i?"i ` K°i M;QÌB M?B m M?'i +¦ i? i Hmv M i` M # #®M
+¦ ?¢M5 S?€T #ªQ #´M K¢M; [m€ M?B m- p"v HB M F?¬M; T?ªB T?€T #ªQ #´M K¢
K°i FB M T?€T #ªQ #´M K¢M;- Î bU /®+ bS+ M?Q p"v- mv HU+ +¨M; F?¬M; ;B®M; #

.QÆM; h?B M o'M p®M ç`M? Hmv M +? S?B M h?B M 'M H¨K T?€T #ªQ #´M K¢M;
h?–M Zm M; F?¬M; FûK T?€T #ªQ #´M K¢M;- M?Q p"v F?¬M; +?d T?€T #ªQ #´M K¢
M[L;k a„+ h?–M Zm M; M¨v +kM; ç²M; /¢M; +¦ +¬M; ?B m M;?`+? i?B MX

L?QM; K¨- F?¬M; M?Q KQM; Km®M- S?B M h?B M 'M `'i F?¦ Hmv M +? - M;QÊ+ H
çQÊ+ ? B +QM €+ ;B Q i?QÊM; +´- .QÆM; h?B M o'M i•K pW +?mv M- /Si F?Q€
T?€T #ªQ #´M K¢M; +O KbM?X J†+ /M F?¬M; F?Q T?€+? M?Q S?B M h?B M 'M- M
:B Q hB M +ÁM i®i ?ÆMX

EBK :B Q hB M H¨K T?€T #ªQ #´M K¢M;- i?2Q i?ÌB ;B M i Hmv M +¨M; /¨B- mv HU
.QÆM; h?B M o'M p¨Q H9+ Hmv M +? EBK :B Q hB M- H¢B +¨M; /²M bS+- KÎ HBM'
+?9M; M¦ +¦ i? im Hmv M- i'i M?B M i?2Q bU ç i?,M; +ªM? ;BÈB +O +?9M; M¦- m
i,M; H MX L?Q i? b) F?¬M; FûK i?–M 'M hB m "¢+? H¨ # Q- +¦ çQÊ+ iB K HU+ ;–M

aU ç i?,M; +O i?–M 'M hB m "¢+? iQÆM; ç®B / /¨M;- M¦B i`„M; ` +?QM? H¨ M,M
HQÊM; ç–v çO- M¦ +¦ i? iB M ?¦ - #'i F€ M,M; HQÊM; ;b ç m +¦ i? X L?QM; EBK :B

i?B M M?Q i?–M 'M hB m "¢+?- i?S M?'i H¨ +–M T?ªB /MM; iBM? M;mv M #´M K¢M
+O KbM? i Hmv M i?ÌB ;B M /¨B- [m€ i`bM? M¨v Qi M?'i H¨ /MM; p¢M M,KX

o T?–M F?B M ? B +QM ;B Q HQM; iU ?¨M? im Hmv M- pB + M¨v +?d bÊ F?¦ F?,M

a m F?B i?m T?K+ #¢+? im°+ F?´M; H² M¨v- .QÆM; h?B M o'M çB p T?Q M;¼M
+?B K /B M iQ+? F?€ HÈMX

æ M ;–M ?ÆM K°i +?9i- .QÆM; h?B M o'M +ªK ;B€+ +kM; F?¬M; +¦ +?¶ M¨Q F€ [m
+ª >mv M Zm M; FQM? +kM; F?¬M; +?B m çQÊ+\ h?–M i?S+ ibK FB K +kM; F?¬M;
K¨\ *´ [m€B- [mª M?B M H¨ +´ [m€BX

*?ŠM; H) H¨ +'K +? i?QÊM; +´ b Q\ .QÆM; h?B M o'M M;?B M +Sm i`"M ç¢Q M?B
i?¨M? iUm- ç®B pÈB i`"M ç¢Q- +kM; +¦ +?9i i•K ç„+- +€B ;¼B H¨ i`"M T?€T- i?"i
i?B M ç` - +¨M; H¨ i`"M T?€T + Q i?•K i?b +¨M; M?Q i? - ç¢i iÈB +U+ ?¢M i?b +¦
i?Q /K M?Q, h`m hB M FB K i`"M +MM; h?"T L?` æ¬ h?B M h?–M a€i ç¢B i`"MX

*'K +? \ h?"i` +'K +? - t2K M?Q H¨ +MM; K°i HQ¢B pÈB i`"M T?€T- M?QM; +¦ +?¶
+?QM? i¬M;- t2K M?Q H¨ K°i HQ¢B ?Q¢i /KM; +O i`"M T?€TX *?9M; i?m"M iB M
b) M?Ä ?ÆM K°i Qi- M?QM; H¢B +¨M; i?m"M iB M ?ÆMX "ÎB pb mv HU+ M?Ä- M M
FûK b€i i`"M i`QM; i`"M T?€TX L?QM; bQ p K'v F€ K¬M /` tªQ- H¢B +¨M; i? K [m,
T?€TX

h?m"i +'K +? +O .QÆM; h?B M o'M- ç¢B #° T?"M H¨ ?¼+ Î hB M ;BÈB- K†+ /M i`Q
+kM; ;?B H¢B K°i b® +'K +? - M?QM; `'i Qi- ?ÆM M[ `'i +Æ #ªMX .QÆM; h?B M
i¬M; M?'i- +?S F?¬M; T?ªB H¨ +'K +? X *¦ çB m- K°i T?€T i?¬M;- p¢M T?€T ç m i?
ªM? ?QÎM; ç M pB + .QÆM; h?B M o'M ibK ?B m +'K +? - i`€B H¢B- +¦ i`"M ç¢Q H
+? +¨M; i? K i?m"M #m²K tm¬B ;B¦- M?Q K°i b® +'K +? +€+? •KX X X - +?QM? H
bU p"M /KM; +O i`"M T?€T M;,M +€+?X

*?QM? pb M?Q i? - .QÆM; h?B M o'M KÈB +¦ i? M?bM ` bU +´ [m€B Î MÆB ç•vX a
i?b F?¬M; i? M¨Q T?¢K b B H–K- Î ç•v imv i ç®B +¦ +´ [m€BX hB T i?2Q- .QÆM; h
M²M; ?"m- ?ÆB ç w HB M H"T iS+ T?€i ?B M ` +´ [m€B Î +?¶ M¨vX G¢B M?bM i?Q
+kM; F?¬M; +¦ /'m p i +O i`"M T?€T- p"v HB M H¨ M¦B ç•v H¨ K°i +'K +? - +?d +¦ +
M;Q¨B M?bM p¨Q- F?¬M; ? +¦ /'m p iX æ•v M?'i ç`M? H¨ K°i +'K +? i?QÊM; +´5

.QÆM; h?B M o'M i?Y M;?B K K°i T?2M- HB M i?Î T?¨Q K°i +€B- F?¬M; T?ªB H¨ +'K
T?ªB H¨ +'K +? T?ÁM; M;U- +¦ i? HW ;¢i i?–M i?S+ /Á tûi- F?¬M; +–M M?B m HÌ

h?B M H¬B FBK i?•M +O .QÆM; h?B M o'M p°B +?mv M- +ª M;QÌB ?9+ H M çdM?

J°i +´ +QÌM; HU+ M;,M i`Î i`mv M ç M- M?QM; h?B M H¬B FBK i?•M +O .QÆM;
+¬M;- +?d +–M ç€M? pÐ +´ HU+ HQÊM; M¨v- HB M tmv M [m çQÊ+X

.QÆM; h?B M o'M +?d +ªK i?'v ? B K„i iÄ b€M;- p®M ç€v #B M i®B M?Q KU+- ç°i M
b€M; `ä- i'i M?B M +¦ +?9i +?¦B K„iX .QÆM; h?B M o'M F?¦ F?,M H„K KÈB F?¬B T
Î ç•v F?¬M; M;Ì H¨ K°i iÁ +mM; çB M5

>bM? i?S+ K†+ /M F?€+ pÈB i?–M çB M i?~K HQ p¨ T?€M [mv i- M°B çB M h? K G
M?bM i?'v- M?QM; iW F i +'m FB M i`9+ tQ +k K¨ t2K- i?–M çB M M¨v ?ŠM H¨ i?m

.QÆM; h?B M o'M MÎ MK +QÌB- iÁ i?–M çB M M¨v ?ŠM H¨ p"i p¬ +?O\ >ÆM M[M?
çB M i?~K T?€M- #ÎB pb .QÆM; h?B M o'M i?"K +?Q M; v +ª iQ¨M #° /¢M; +O i?-
+?Q iWM; i?'v [m - M?QM; çB m M¨v +kM; F?¬M; ªM? ?QÎM; iÈB bmv çQ€M p¨ M
o'MX

*¦ çB m- i?–M çB M i`QÈ+ K†i imv #¨v Î i`QÈ+ K„i- M?QM; T?ªB çB p¨Q i? M¨Q\ *
VK- .QÆM; h?B M o'M bmv M;?o i`QM; +?®+ H€i- K†+ F - #ÎB pb iB M i¨B- M M H
M;° H¨ K°i +?mv M- M?QM; M m F€ M;° #¨v Î i`QÈ+ K†i- M;QÌB H¢B F?¬M; çO [mv
M?Q p"v ? i i?ªv ç m m´M; T?Q F?Q HU+X

J†+ /M M?Q i? - .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; /€K H¶ K½M;- +?9 w [m M b€i #®M
+O i?–M çB MX *¨M; M?bM +¨M; [m2M i?m°+- b Q M?Q i?'v Î MÆB M¨Q\

*?ŠM; H) H¨X X X

.QÆM; h?B M o'M H"i i v- h?QÆM; G M; iB M T?O M´B Î i` M #¨M i v- bQ b€M? +ª
bÎ HB m5 L?bM Î K†i M;Q¨B- h?QÆM; G M; iB M T?O K†+ /M #B M ?¦ F?¬M; Qi- I
+¦ p¨B T?–M iQÆM; iUX a m ç¦- .QÆM; h?B M o'M +~M i?"M bmv M;?o- +?ŠM; H) h
i?S+ ?¨M; M?€B +O i?–M çB M i?QÊM; +´- ? v H¨ +ªB i¢Q +O i?–M çB M #` i¨M T
Î hB M ;BÈB H•m M?Q p"v- K†+ /M +¦ K°i b® H½Q [m€B p"i +¦ çQÊ+ iB M T?O- M?Q
h?QÆM; G M; iB M T?O- bQ ` K¨ M¦B- iB M T?O +O hB M ;BÈB +?d H¨ hS ?ÊT pB
HB M çQÊ+ t2K H¨ çbM? pB M :B M; L K- +ÁM i?–M çB M i?QÊM; +´ M¨v +?QM? H

*¨M; M;?o +¨M; ç9M;- +¨M; M;?o +¨M; +?„+ +?„M- h?QÆM; G M; iB M T?O M¨v i€
i?–M çB M i?QÊM; +´ #` i¨M T?€- /U i?2Q +ªB i¢Q +O KbM? K¨ i?¨M?X æ•v H¨ pb
HÊB ?¢B M?Q p"v- M?QM; H¢B +?d +¦ i? iU bªM bBM? iB M F?QX

_'i ?B M M?B M- b m F?B T?B i?,M; i?QÊM; ;BÈB- Km®M +¦ K°i +?¶ Î +?QM? H¨ K
F?¬M; i? M¨Q Î iB M T?O- #ÎB pb b m F?B T?B i?,M; H M- iB M T?O M¨v /M tBM?
ç¨Q i?ªB5 hB M T?O i M M?Q w M;?o - H¨ ç iB M M?•M Î- i?–M i`K iB M p¨Q +¦ +€B
H) /MM; F?Q iB M HBM? ç im Hmv M b Q\ æ•v HB M ;B®M; M?Q K°i iB M M?•M F
T?¨K ;BÈB ç im Hmv M p"vX

ô i?"i ç9M; H¨ i?B m +€B ;b i?b iÈB +€B ç¦ K¨- ? ? - F?¬M; i - K†+ /M # M i`QM; F
+?d K°i iÁ i?–M çB M i?QÊM; +´ M¨v +kM; ç½ çO ç +?mv M çB M¨v F?¬M; i ô X
F?¬M; i?¬B- iB M T?O T?ªB ç¨Q i?ªB- ç•v F?¬M; T?ªB H¨ p'M ç - p'M ç H¨ F?¬M;
i?2Q iB M T?O i` M M;QÌB- H9+ +¦ pB + +¦ i? K M; i?2Q i` M i?•M- H9+ F?¬M; +¦
Hmv M- +¦ # Q M?B m iB M HÊB +?S\ >ÆM M[+ª ç€K i?m°+ ?¢ +O KbM?- +kM; +
` M;Q¨B ç®B T?¦ pÈB F ç`+?X

Zmª i?"i- .QÆM; h?B M o'M ç M; +?–M +?Ì- KbM? +¦ M M K°i H–M M[+ªB i¢Q iB
i`QÈ+ FB +¦ H) F?¬M; çQÊ+- M?QM; #•v ;BÌ ¨- M m i?"i +?`m i®M ? Q K°i T?2M +
i¨B HB m- M;QÊ+ H¢B +¦ i? ç2K iB M T?O +ªB i¢Q i?¨M? i?–M T?O- +?Q /M H¨ H9

L?QM; #•v ;BÌ ¨- +¦ iÁ i?–M çB M i?QÊM; +´ M¨v i?b ? i i?ªv ç m #Ä [m - +¦ i? i
#B i `^M; M m Km®M +ªB i¢Q iB M T?O i?¨M? i?–M T?O- i®M ? Q i¨B HB m +¦ i?
H–M M[#B M i?¨M? F M;? Q ?¨M5 h?"K +?Q +¦ i? pšM F?¬M; çO- T?ªB +?¢v iÈ
+?mv M M[KÈB çQÊ+X

>B M ;BÌ M;QÊ+ H¢B ç½ ;BªB [mv i- b m F?B #ªM i?•M T?B i?,M; h?–M ;BÈB- iB
+kM; +¦ i? ?¼+ ;B®M; h?QÆM; G M; iB M i¬M- i?ª M¦ p¨Q ;BÈB im +?•M Î i? ;BÈB
i` M? çQ¢i K°i T?2M- p"v +kM; H¨ +Æ /mv M +U+ HÈM ç9M; +?SX .QÆM; h?B M o
H–M ? v F?¬M;\ L?Q p"v +¦ p +¦ ?B K M;?B5 h?¬B- i?¬B- i?S M¨v pšM M M ç bM?

9k8X *?QÆM; 9k8, *QM æQÌM; Gmv M h?–MX

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9k8, *QM çQÌM; Hmv M i?–MX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

J†+ /M ç M +?”K ?ÆM .QÆM; h?B M o’M- M?QM; H¢B F?¬M; i?’v +?9i +?”i p”i M¨Q
M;QÆB M? M? M?Q p”v\ô hB m "¢+? FBM? M;¢+ M¦BX

ô M;QÆB F?¬M; b Q +?È\ ô .QÆM; h?B M o’M HQ H„M; ?ÄBX

ô F?¬M; +¦ pB + ;b +ª- Î i`QM; ç¦ M;QÊ+ H¢B `’i pmB- `’i +¦ b€M; i¢Qô X hB m "¢+

.QÆM; h?B M o’M M;?2 tQM; i?–K +QÌB F?´- iB m ;B ?Ä M¨v ç9M; H¨ #B M i?€B
M?B m HQ¢B K”i T?€T- K°i i?•M i?–M i?¬M; t¬M; [m - #ªM i?•M +kM; #` i`¼M; i?Q
EBK h?•M ç¢B i?¨M? ç½ ?²B T?K+ H¢B- bÊ H¨ +–M T?ªB M;?d M;ÆB K°i i?ÌB ;B
t¬M; K°i K¢+? # +Y +kM; F?¬M; ç€M? `„K +€B M¨Q- p K†i i?QªB K€B çB K M?B
p¨ i?–M i?9 [mª M?B M F?¬M; i? bQ b€M? çQÊ+5

ô MÆB M¨v +¦ M,K K¦M ç² p”i- ? B +?9M; i +°M; H¢B +¦ i? HU +?¼M ? B K¦M- M
.QÆM; h?B M o’M pšv pšv i v M¦B pÈB hB m "¢+?X

h?•M ?bM? hB m "¢+? #”i H M- M?ªv H M #ª p B +O .QÆM; h?B M o’M- M?bM B M
p¬ ibM? M¦B, ói HB M F?¬M; /MM; `²B- i F?¬M; +–M M?[M; p”i M¨v- i /MM; iB M
im Hmv M- F?¬M; +–M M?[M; T?€T #ªQ M¨vX L m +¦ HBM? M;?`+? i?B M M¨Q ç¦- +

.QÆM; h?B M o’M M? ;”i ç–m- w +O hB m "¢+? +?QM? H¨ M¦B KbM? +¦ i? i`QM;

ô p”v M;QÆB +•M M?„+ ;B9T i K°i +?9i- K’v K¦M M¨v- M M HU +?¼M M?Q i? M¨Q
KB M; ?ÄBX

ô H½Q ç¢B- +•v i?QÆM; M¨vX X Xô hB m "¢+? ç–m iB M M?bM p T?Q i? M? i`QÌM

ô b Q- M;QÆB p¨Q H9+ t¬M; [m +QM çQÌM; Hmv M i•K +kM; ç½ ;†T M¦ ?ª\ ô .QÆM

óV5 ô hB m "¢+? ;”i ç–m ç€TX

.QÆM; h?B M o’M ç½ KBM? #¢+?- # +QM çQÌM; FB - +?Q /M HU +?¼M +QM çQÌM
+¦ i? +¦ K°i +•v i`QÌM; i?QÆM; ;B®M; M?Q ç9+- M?QM; i¢B b Q H¢B p”v +?S\ *?
> v H¨ K°i HQ¢B i`Á çM / B +O +?O M?•M p®M +¦ +O i?–M çB M- +® w ;¢i M?[
i`QÌM; i?QÆM; T?˜K +?’i i?’T M?’i M¨v\ G¢B K°i M M ç 5 æÌB M;QÌB b Q Hm¬M ;†

ô H¨K b Q #•v ;BÌ\ ô .QÆM; h?B M o’M [m v ç–m M?bM p T?Q hB m "¢+? ?ÄBX X

ô ç€M? +m°+ i?¬B- i?¨M? +¬M; /o M?B M H¨ i®i- +ÁM +QÊ+ b B- +kM; F?¬M; +¦ p
i? HU +?¼M K°i H–M M[b Q\ ô hB m "¢+? M¦B tQM; +kM; +?¢v ` M;Q¨B- p¼i p
FB X

hB m "¢+? çÆM ;BªM t¬M; p¨Q F i ;BÈB- ç2K i? M? i`QÌM; i?QÆM; FB `9i ` - b m
F?ÄB ç•vX

.QÆM; h?B M o’M M?bM HQÈi [m #®M #ªQ p”i +ÁM H¢B- [mª [mv i HU +?¼M ?°T
o’M #„i çQÊ+ T?QÆM; ?°T- i?•M ?bM? +kM; ç²M; i?ÌB #` i`mv M i®M; ` M;Q¨BX

h`QÈ+ K„i .QÆM; h?B M o’M H¨ K°i ?¢T +®+ t M? #B +- bmv M;?o ç–m iB M +O .
ç•v H¨ MÆB M¨Q\ amv M;?o i?S ? B H¨- hB m "¢+? +?¢v çB ç•m `²B\ amv M;?o i
`²BX i`mv M +QTv iW

.QÆM; h?B M o’M ç M; ç`M? t2K ?°T pm¬M; i`QM; i v- iW i`QM; HBM? ?²M i`mv
"¢+?, óH½Q ç¢B- H½Q ç¢B\ L;QÆB +¦ M;?2 i?’v F?¬M;\ ô

.QÆM; h?B M o’M +–K +€B ?°T i`QM; i v #Ä p¨Q i`QM; M?šM i`[p”i- M;QM; i?–M i

óS?M- i?–M çB M FB [m€ HÊB ?¢B- F?¬M; M;Ì +¦ i? M;,M +€+? +ª ?mv i F? ;B[
K°i KU+ ;¼B M;QÆBô X hB m "¢+? i?Î T?¨Q M? M?äK M¦BX S?ªB #B i `^M; ?mv
QÈ+ HBM? ?²M- H9+ i`QÈ+ F?B .QÆM; h?B M o’M Î i`QM; H Q iM ?Q p¬ +kM; +¦ i?
J ;BÈB- HB M #B i HQ¢B F? QÈ+ M¨v H¨ /MM; HBM? ?²M ç i` Q ç´B- F?¬M; #` F?
L?QM; K¨ i?–M çB M M¨v F?¬M; M;Ì +¦ i? M;,M +€+? ?mv i F? - p”v F?¬M; T?ªB H

ô i #•v ;BÌ i?•M v m ;BÈB- Æ- H½Q ç¢B- M;QÆB #•v ;BÌ Î ç•m\ a Q i Î v m ;BÈB
?[m +O M;QÆB\ ô hB m "¢+? M;¢+ M?B M ?ÄBX

ô i +kM; F?¬M; #B i i Î MÆB M¨Qô X .QÆM; h?B M o'M ?Ì ?[M; M¦B- ô +¦ i? H¨ i
+O hB M ;BÈBô X

.QÆM; h?B M o'M M¦B tQM;- K M; *?d hBM? .šM L;mv i Gm•M ` - t2K #ªM i?•M ç
*?O hBM? .šM L;mv i Gm•M ç°i M?B M H¦2 ` [m M; K M; [m, /`- b m ç¦ ;B[F?¬M;
?bM? ªM? ?Q +'m bÆ ç² +€+ M;¬B b QX .QÆM; h?B M o'M i'i M?B M M?"M ` #S+
i?´- i?"K +?Q # Q ;²K # ;BÈB HÈM- # ;BÈB M?Ä- +MM; pÈB iBM? ç² h iU /QX L?Q
+€B M¨v- K¨ H¨ i'K iBM? ç² M¨v ç M; iW iW i? v ç´B- #B M i?¨M? K°i i'K iBM? ç² t

h'K iBM? ç² M¨v `'i M?Ä- M?Ä ç M M´B +?d #ˆM; K°i T?–M iQ hB M ;BÈB- +?d +¦ K
pU+ M?Ä ?ÆM Î +?¶ +U+ t F?€+X

.QÆM; h?B M o'M KÎ i`WM; ? B K„i- F?¬M; M?bM H–K +?S5 _®i +m°+ H¨ +?mv M ;
F?¬M; i–K i?QÌM; `²B- F?¬M; T?ªB MÆB M¨v H¨ K°i K†i bQM; bQM; F?€+ +?S\

.QÆM; h?B M o'M bÈK ç½ F?¬M; +ÁM H¨ F M;m M;Æ- ç®B pÈB FB M i?S+ p i?B
M?Q ç2K # ;BÈB h?–M ;BÈB- hB M ;BÈB- T?¨K ;BÈB ;¼B +?mM; H¨K K°i pk i`K- M
`'i M?B m i? ;BÈB pk i`K i`mM; i–M; +MM; HQ¢B pÈB hB M ;BÈB- +MM; p¬ b® T?

J¨ M,K ç¦ h?QÆM; G M; iB M T?O +?QM? H¨ tmv M [m p¬ b® p` çB M ?¢ ;BÈB- pÈ
o'M #•v ;BÌ- Km®M ?¢ ;BÈB H¨ `'i / /¨M;- +?d +–M ? Q T?Q K°i MY T?€T HU+- b r
+€B ;B€ HÈM H¨ p¢M M,K- HB M +¦ i? ?¢ ;BÈBX L?QM; .QÆM; h?B M o'M +,M #ªM

*¦ çB m Î ç•v ?ŠM F?¬M; T?ªB H¨ ?¢ ;BÈB- bÎ /o T?€M çQ€M M?Q p"v- H¨ pb HBM
+'T #"+ iB M F?Q- + Q ?¢ ;BÈB K°i i–M;- +?Q M M .QÆM; h?B M o'M bmv çQ€M M
pÈB iB M K v m ;BÈBX G¢B /Q *?d hBM? .šM L;mv i Gm•M pšM +ÁM +¦ i? /MM;- .
+?„M #ªM i?•M +kM; F?¬M; #` i`mv M i®M; ` F?ÄB pk i`K h?–M ;BÈB M¨vX h` M Hv
#m°+ +O +€B pk i`K M¨v- M?Q p"v .QÆM; h?B M o'M +¦ i? i`Î p K°i pk i`K F?€+ -
i? ;BÈB F?€+- Î i`QM; Hw ;BªB +O .QÆM; h?B M o'M- +?QM? H¨ +?d ? B pk i`K
pk i`K- +kM; F?¬M; +¦ +€+? ;¼B i? ;BÈB F?€+- K¨ H¨ K†i F?€+- ?Q†+ H¨ K†i /` ;B

.QÆM; h?B M o'M p°B FB K i` i?Y iB M T?O- +¦ i? KÎ ` p¨ bY /KM;- i`QM; HÁM;
iB M T?O M iQ¨M- Î ç•m +kM; ;B®M; M? mX .M b Q i'i +ª ;B [mv M i¨B bªM +O H½
çQÆM; pÈB KÎ ` i? ;BÈB M?Ä- +?¢v iÈB ç•m +?ÆB iÈB ç¦X

E?¬M; tQM;- hB m "¢+?5

ô hB m "¢+?- i?ªK `²B- i #•v ;BÌ ç½ F?¬M; +ÁM Î iB M K v m ;BÈB- i Î K°i K†i bQ
#•v ;BÌ\ *?ŠM; H) +?9M; i T?ªB çÊB b m F?B T?B i?,M;- KÈB +?¢K i`€M Î h?–M
#m²M #U+ ?ÄB- ç9M; p"v- /M b Q +?d +–M F?¬M; ` F?ÄB pk i`K M¨v- M?Q p"v T?
ç m b) # v # v H M h?–M ;BÈBX

ô 5 E?¬M; T?ªB +?S\ ô hB m "¢+? FBM? M;¢+ M¦B- ô H½Q ç¢B- F?¬M; ç9M;- i?
i`mv M i®M;- M?QM; K¨ M;mv M Hw +kM; F?¬M; F?€+ T?B i?,M; H¨ # Q- M;QÆB ?
;BÈB KÈB ç9M; +?S\ ô

ô F?¬M; `ä H„K- +¦ i? H¨ +¦ [m M ? pÈB pB + i HU +?¼M ?°T pm¬M; M¨v- ? v ;B
+?WM;\ ô .QÆM; h?B M o'M M;?B ?Q†+ F?¦ ?B m K¨ i`ª HÌBX

óZm M çB- F?¬M; b Q +ª- +?d +–M +¦ i? #„i çQÊ+ HB M H¢+ pÈB M;QÆB- Î MÆB M
+?9iô X hB m "¢+? M¦B tQM; +kM; ç½ F?¬M; +ÁM ç°M; ioM?X

.QÆM; h?B M o'M +?Ì i`QM; +?®+ H€i- ç°i M?B M Î i`QÈ+ M;QÌB +€+? ç¦ F?¬M; t
;B M [m, /`X E?¬M; b B- çQ+? i?"i H¨ i?¬M; ç¢Q F?¬M; ;B M- #ÎB pb .QÆM; h?B
M?B m H–M- M M i'i M?B M +¦ i? M?"M ` X

J°i H€i b m- i?•M ªM? +O hB m "¢+? iW # M i`QM; M?ªv ` M;Q¨BX

9k3X *?QÆM; 9k3, GQM; :BÈBX

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9k3, GQM; ;BÈBX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

ô Æ\ hB m iY M;QÆB H¨K b Q iÈB çQÊ+\ ô .QÆM; h?B M o'M i?"T T?–M FBM? M;
?¢ ;BÈB- +kM; +¦ i? tû `€+? F?¬M; ;B M- M?QM; imv i ç®B F?¬M; i? M¨Q ç€M? p
+€+ K†i iQÆM; ç²M;- ç•v imv i ç®B F?¬M; T?ªB çB m K¨ K°i iB M i¬M +¦ i? H¨K
M?'i +kM; T?ªB +'T #"+ i?B M i?–M KÈB +¦ i? H¨K çQÊ+X

ô H½Q ç¢B- i p¨ M;QÆB +¦ i€+ /KM; ?mv i F? - +¦ HBM? ?²M +O M;QÆB ç`M? p`-
i®M; iÈB- +€B M¨v +kM; F?¬M; F?¦ F?,M- +?d +¦ çB m ? Q T?Q T?€T HU+ +kM; F?
F?¬M; +¦ i€+ /KM; HÈM ;bô X hB m "¢+? +QÌB iOK idK i`ª HÌBX

óa Q M;QÆB F?¬M; M¦B bÈK +?S- M;QÆB iÈB ç•v H¨K ;b- M M H¨ i i`Î p KÈB ç9M
F?B M;?2 tQM;- #m²M #U+ i`ª HÌBX

ô çQÊ+ `²B- H½Q ç¢B- ç•v +?QM? H¨ +Æ ?°B i`ÌB ¨- # M FB M;QÆB +¦ pQÈM; #"
+?ÈT ? B K„i ?ÄBX

ô F?¬M;ô X .QÆM; h?B M o'M H„+ ç–m- pW ç€T M?Q p"v- H¢B M;?o K°i H€i- ç9M;
+¦ pQÈM; #"M M;QÌB M¨Q- KbM? +kM; +¦ +Wm ;B HÈM- /M b Q im ?¨M? im Hmv M

ô ? ? - H½Q ç¢B M;?o i?¬M; bm®i `²B b Q- M;QÆB ç½ #` i`mv M i®M; ç M MÆB M
w- pÈB im pB +O M;QÆB M€M i? K p¨B M,K- b) T?B i?,M; h?–M ;BÈBX .M b Q ç
+?ŠM; çQÊ+\ ô hB m "¢+? ?QM; T?'M K¨ M¦BX

ô æ9M;- WK- p"v- M€M H¢B Î ç•v T?B i?,M; +kM; çQÊ+ô X .QÆM; h?B M o'M ;"i ç–

ô H½Q ç¢B- p"i M¨v +?Q M;QÆBô X h`ªQ M?Ä +O hB m "¢+? p) i` M F?¬M; i`mM;
p"i ç†+ #B i tm'i ?B M- i? M? i`QÌM; i?QÆM; Î i?–M çB M /QÈB ç€v #B M çQÊ+ hB

.QÆM; h?B M o'M iB T M?"M i`QÌM; i?QÆM;- +˜M i?"M pm®i pm®i K°i T?2M- T?
óæ•v- ç•v H¨X Xô X

ô F?¬M; b B- +•v i?QÆM; M¨v #` T?QM; 'Mô X E?¦2 KB M; hB m "¢+? F?) +QÌB- ô H
i?"i F?¬M; #B i i?–M çB M FB `®i +m°+ H¨ B HQm H¢B- i?–M i?¬M; M;QÌB M¨v +

ô i¢B b Q T?ªB T?QM; 'M M¦\ *ÁM M[- çQÊ+ K°i +•v i?QÆM; #` T?QM; 'M- +¦ +€B
h?B M o'M #m²M #U+ M¦B- +ªK ;B€+ H–M M¨v H¨ +Ki ?SM;X

ô H½Q ç¢B- i?QÆM; M¨v ç9M; H¨ #` T?QM; 'M- M?QM; F?¬M; T?ªB H¨ M;QÌB T?QM
M¨v iU T?QM; 'M5 ô hB m "¢+? p°B ;BªB i?Q+?X

.QÆM; h?B M o'M pW M;?2- H¢B K°i H–M M[+˜M i?"M ç€M? ;B€ +•v i?QÆM; M¨
S?QM; 'M # M M;Q¨B p¨ T?QM; 'M # M i`QM;- pÈB FB M i?S+ +O .QÆM; h?B M o'

ô i?–M F?Q +¦ i? iU ç°M; T?QM; 'M- ç m H¨ #ªQ p"i i?¬M; HBM?- M;?2 ç²M i` M
HQ¢B #ªQ p"i- +¬M; M,M; +O +?9M; F?¬M; +?9i i?m FûK i?B M i?–M F?Q- ?ÆM M
T?–M- F?Q HBM? i?B M i?¨M?5 ô i`QM; i`Q M?È i`mv M i?W +O hB m "¢+? +¦ ;?
H¨ /Q i`Q M?È +O hB m "¢+? +ÁM +?Q ?Q¨M iQ¨M KÎ ` - +?Q M M +?d #B i K°i #°

ô F?Q HBM? i?B M i?¨M?\ *?ŠM; H) H¨ GBM? #ªQ iB M i?B M\ E?¬M; T?ªB ç•m-
.QÆM; h?B M o'M bÊ ?½B F m i?¨M? iB M;- +¦ çB m M; v b m ç¦ M?B i ibM? H¢B
#ªQ iB M i?B M i?b b Q +?S- pÈB mv M,M; +O HQ¢B #ªQ p"i M¨v- i`W T?B H¨ +?Q
/M H¨ i +kM; F?¬M; +€+? M¨Q iW # M M;Q¨B KÎ ` T?QM; 'M +O M¦ô X

hB m "¢+? M? ;"i ç–m- ç9M; H¨ M?Q i? - #¼M ?¼ ?B M i¢B +,M #ªM H¨ F?¬M; +€+
` +kM; +¦ i? b) çQ iÈB i B ?¼ X óJ†+ F M¦- H½Q ç¢B i`QÈ+ iB M ;€+ M¦ [m K°
FB K T?QÆM; T?€T ;BªB T?QM; 'M- ?Q†+ H¨ +?Ì i`Q M?È i`mv M i?W +O i KÎ H
T?QM; +kM; F?¬M; #B i +?WM;\ ô

.QÆM; h?B M o'M M? ;"i ç–m- i?m +•v i?QÆM; p¨Q i`QM; F?¬M; ;B M H #¨M- ç•v

æ p¨Q i`QM; F?¬M; ;B M H #¨M iQÆM; ç®B v M i•KX .QÆM; h?B M o'M M; v b
F?¬M; ;B M H #¨M ` - +?QM? H¨ +€B ?°T K¨ .QÆM; h?B M o'M HU +?¼MX

JÎ ` M?bM p¨Q- F?¬M; M;Ì H¨ K°i F?®B i?B i #¨B FB m H M? iB M- ç²M; i?ÌB- Î i`Q
p¨B ?¨M; +?[hQ+? i`¬B M´B Î i`QÈ+ K†i .QÆM; h?B M o'M, óh?B M GQM; M? B-
H M?- i?€T i?ÌB F?¬M;ô X

JQÌB ? B +?[iQ +?d ?B M ?B M ? B KQÆB ;B•v HB M iU ç°M; #B M K'iX

>¦ ` +€B ?°T M¨v +?QM? H¨ ç +?S K'v +?[ç¦ b Q\ æ9M; H¨ i?B M p"i #¢Q HB K
F?¬M; +€+? M¨Q T?•M #B i +K i? +€B ?°T M¨v H¨ /MM; i¨B HB m ;b Hmv M +? K¨

L m çQ€M F?¬M; b B- F?®B i?B i #¨B M½v ?ŠM +?QM? H¨ h?B i iB M H M? M?d\
;b\ v K¨ KQÌB ? B +?[M¨v Km®M #B m ç¢i H¨ +€B ;b\

ô H½Q ç¢B- ?bM? M?Q M;QÆB KÈB H¨ M;QÌB +¦ im M?½M M?"M #B i #ªQ p"i ç¦5
M¨v +¦ i? #B m ç¢i K†+ /M F?¬M; M?B m- M?QM; +kM; F?¬M; QiX *–M +•M M?„+
"¢+? M?bM tQM;- KÎ KB M; M¦B +¦ +?9i #m²M #U+X

ô i T?d M?´5 ô .QÆM; h?B M o'M /M ?¨K /QÐM; ?ÆM M[- +kM; +?`m M?`M çQÊ
æQÊ+ K°i i? M? i`QÌM; i?QÆM; M;?B H¨ GBM? #ªQ iB M i?B M- F i [mª H¨ K†i ?¨M
i?´ ?mv i5 +?¼M K°i +€B ?°T- # M i`QM; /M M¦B M?Q i? M¨Q +kM; T?ªB +¦ +?9i
M;QÆB +?S #Q [mv i #´M i?–M ?Q†+ H¨ i?–M ç M Î i`QM; çBX E?¬M; M;Ì H¢B H¨
+?[iQ F?¦ ?B m- H"T HÌ MQÈ+ ç¬BX

ô H½Q ç¢B- [m M çB- M?B m pB + i?b +S iW iW ;BªB [mv iô X hB m "¢+? H¨ çB M
i?„i HQM;- ?„M /MM; iB M ?¦ #ªM i? H¨K +?O- +,M #ªM F?¬M; +–M bY /KM; T?€T #
T?ªB çÊB iÈB b m F?B #ªM i? iB M ?¦ ç M +U+ ?¢M ç½X

h•K ibM? .QÆM; h?B M o'M #•v ;BÌ p¬ +MM; `®B `„K- +ÆM iS+ i`QM; #KM; +S #®+

"bM? ioM?- #bM? ioM?X X X M?„+ iÈB M H–M- .QÆM; h?B M o'M `®i +m°+ ç +Æ
v H M i`ÌB- +?m˜M #` tm'i +®+X

hB m "¢+? M? M?¨M; M?ªv H M- ;K+ i` M p B +O .QÆM; h?B M o'MX

.QÆM; h?B M o'M +?•M ç¢T iQÌM; p•M- # v ` ?¢T +®+ M¨v- b m K°i MûM ?QÆM;-
?bM? i`QÈ+ K„i +?'M i`K- pb b Q\ oW M?bM [m - i`QÈ+ K„i .QÆM; h?B M o'M H¨

E?¬M; b B- H¨ `²M;- çO HQ¢B `²M;- K¨m b„+ F?€+ M? m- +¦ +QM K¼+ +€M?- +¦ +
.M b Q +kM; i?"i F?¦ ?bM? /mM;X

ô hB m "¢+?- MÆB M¨v `®i +m°+ H¨ Î ç•m +?S\ a Q H¢BX X X E?¬M; T?ªB M¦B b®
b Q\ ô .QÆM; h?B M o'M M;¢+ M?B M K¨ ?ÄB hB m "¢+?X

ô H½Q ç¢B- GQM; i°+ i`QM; iB M K v m ;BÈB ç9M; H¨ F?¬M; M?B m H„K- M?QM
K†i bQM; bQM; F?€+ +kM; F?¬M; M?B m5 h?"i ` GQM; i°+ M¨v H¨ ç¢B ;B i°+ +O
M?€M? +MM; ?"m /m - i´ i¬M; +O GQM; i°+ +?QM? H¨ K°i i`QM; #ªv ç¢B i?–M i?9
M¨v ¨- +,M +S ?mv i i?®M; +?B H¨K GQM; i°+ i?QÊM; p`- GQM; i°+ i`mM; p`- GQ

+¨M; + Q- i'i M?B M b) +¨M; HÊB ?¢B- ç` p` +kM; +¨M; + QX L m i çQ€M F?¬M; b
;BÈB5 ô hB m "¢+? +?"K `½B K¨ M¦BX

ô HQM; ;BÈB\ ô .QÆM; h?B M o'M M? ;"i ç–m- pk i`K i`mM; i–M; Î T?Q /QÈB h?-
/M F?¬M; M?B m M?Q T?¨K ;BÈBX *¦ K'v +€B HQM; ;BÈB- T?QÊM; ;BÈB H¨ p¬ +M

ô +?9M; i +?QM? H¨ M;QÌB M;Q¢B H B- b) F?¬M; #` ç€M? ?°B ç²M; +?S\ ô .QÆM;
çM X

ô H½Q ç¢B- +•m çM M¨v +O M;QÆB +?ª #m²M +QÌB +?9i M¨Q- M?bM i?Y çB- +?9
#U+ i`ª HÌBX

J'v +QM ;B Q HQM; /¨B QÈ+ +?WM; i`,K Kûi # v iÈB- i`QM; ç¦ K°i +QM ;B Q HQM;
/¨B M?'i KÎ KB M; ?ÈM ?Î M¦B, óp` +?•M HQM; ç¢B M?•M M¨v- H¨ i?m°+ GQM; i°+

*?•M HQM;\ .QÆM; h?B M o'M M;?2 `'i F?¦ ?B m- +¦ çB m H¢B M;?2 `ä ;B Q HQM
ç•v H¨ +?mv M ;b p"v\ *?ŠM; H) H¨ pb M;mv M M?•M EBK :B Q hB M\ E?¬M; ç9M
+?OM; FB `'i HÊB ?¢B- M?QM; H¢B F?¬M; T?ªB H¨ +?•M HQM; K¨\

*¦ çB m M;?o H¨ M;?o M?Q p"v- K†i M;Q¨B pšM +?S K°i #° mv M;?B K- i? M? •K
F?¬M; T?ªB H¨ çB m M;QÆB M M ?ÄB5 ô

:B Q HQM; M¨v bYM; b®i K°i +?9i- #B m H° +¨M; i? K +mM; FQM?- p°B i`ª HÌB, ó-
?B m H–K- +?9M; i +?QM? H¨ HQM; p +O .QÊ+ GQM; i?¨M?- i?¨M? +?O ç†+ #B i
+?•M HQM; ç¢B M?•M çB p¨Qô X

.QÆM; h?B M o'M b m F?B M;?2 tQM; F?) ;"i ç–m- KÎ KB M; i`ª HÌB, óVK- #´M i¼
+?9i pB + iQ T?ªB ;BªB [mv i- b m ç¦ i?b b) p¨Q- +€+ M;QÌB i`Î p çBô X "•v ;BÌ i
+kM; F?¬M; ?B m- F?¬M; T?ªB H¨ b) #` H° `'i M? M? b Q\

J'v +QM ;B Q HQM; F?¬M; /€K +ªM i`Î- M;?2 HÌB [m v M;QÌB i`Î p X i`mv M +QTv

ô hB m "¢+?- M;QÆB t2K i?Y T?ªB H¨K b Q #•v ;BÌ\ *kM; F?¬M; #B i Î ç•v +¦ im
+?9M; i ç®B pÈB MÆB M¨v ?Q¨M iQ¨M F?¬M; #B i ;b +ª- +kM; F?¬M; #B i i?€B ç°
HQ¢B M?Q i? M¨Q- i +kM; F?¬M; Km®M #` +°M; ç²M; GQM; i°+ +ª HQM; ;BÈB çm´
T?¢K pB HQM; ;BÈB- M m M?Q F?¬M; +¦ M?•M HQ¢B- M?Q p"v [m€ +?¦B K„i `²BX

ô p"v w +O H½Q ç¢B H¨\ ô hB m "¢+? M;QÊ+ H¢B `'i i?QªB K€B- #ÎB pb +?Q /M H
b® HBM? i?9 v m i?9- ?bM? i? +O hB m "¢+? M?bM M;Q¨B F?¬M; T?ªB H¨ HBM?
+?¦B K„i +?9i M¨QX

ô h`QÈ+ iB M T?ªB ?B m bÆ ibM? ?m®M; Î ç•v KÈB çQÊ+ô X h v .QÆM; h?B M o'M
p p'M ç b m ç¦X

ô p"v i`QÈ+ iB M iMv iB M ibK K°i +QM `²M;- b m F?B ;B i +? i- i?b H'v i`Q M?Èô
;BªM ?[m ?B m M?'iX

ô +?O w i?b H¨ +?O w ? v- +?d +¦ çB m p¬ /mv M p¬ +È H'v iQM? K M? +O HQM;- /
çQÊ+X *¦ çB m ¨- `9i i`Q M?È M¨v i?b i¢K çQÊ+ô X .QÆM; h?B M o'M F?¬M; [m2M
?¢ b€i i?O- M m H¨ M;QÌB F?€+ ç€M? H M +Y - i` m +?¼+ #ªM i?•M- M?Q p"v +?ÀB

GQ¨B ‘m HQM; i?b bBM? ` iÈB K°i p¢M M,K i?b i`QÎM; i?¨M?X æQÆM; M?B M ç•v
L;¨v i`QÎM; i?¨M? i`QM; GQM; i°+ ?¢ p` H¢B +¦ bU F?€+ #B iX

.QÊ+ GQM; i?¨M? H–M M¨v +Y ?¨M? +?QM? H¨ M;?` bU [mv K¬ HÈM ç–m iB M +C
i?¨M?X æQÆM; M?B M-Î i` M +m°+ M;?` bU M¨v- i?¨M? pB M i`QM; GQM; i°+ ?¢ p
i?¨M?- +kM; +¦ i? çQ iÈB i? K ;B M;?` bU M¨vX Í çB K M¨v- GQM; i°+ H¨ ç®B tY

L m M?Q i`QM; GQM; i°+ ?¢ p`- tm’i ?B M K°i ?mv i i?®M; p¬ +MM; i?m–M F?B i
i?2Q ç¦ K¨ +¦ ç` p` HÈM ?ÆMX æB m M¨v H¨ +¦ F?ª M,M;X *?Q /M H¨ i`QM; HQM; i
?mv i i?®M; F?¬M; i? b€M? #^M; i?¨M? pB M i`QM; GQM; i°+ ?¢ p`X J¨ i`QM; HQ
?B M K°i +QM `²M; tm’i +?9M;X

ô p` ç¢B M?•M M¨vX sBM ?ÄB H¨ ç M iW GQM; i°+ M¨Q\ ô K’v +QM ;B Q HQM; ?° p
?ÄBX

ô #´M i¼ +?QM? H¨ i€M im iB m / QX *kM; F?¬M; +¦ i°+ ç¨M ôX .QÆM; h?B M o’
T?€T HU+ ?MM; ?”m +QÆM; +?QM? iB i H°` M;Q¨B K°i QiX

ô JÌB ç¢B M?•M5 ô K’v +QM ;B Q HQM; +ªK M?”M çQÊ+ T?€T HU+ # ç°M; +O .Q
H¨ i¨ +¬M; +O K HQM;- i’i M?B M F?¬M; b) +ªM i`ÎX h`QM; GQM; ;BÈB- +kM; +¦ F
KbM?X "¼M ?¼ +kM; b) i?QÌM; tmv M [m M; H•K +€+ GQM; hBM?- GQM; i?¨M?X
K°i b® `²M; +QM ?mv i i?®M; i?m–M F?B i H¨K ç² ç ;b ç¦X æB m M¨v +kM; F?¬M;

.QÆM; h?B M o’M M? ;”i ç–m- #Q ?B K # v p¨Q i?¨M?X

.QÊ+ GQM; i?¨M? `’i HÈMX æB m M¨v F?¬M; +–M ;BªB i?Q+?X amv M;?o K°i +?9i
iÁ i?¨M? M?Q p”v- F?¬M; HÈM KÈB H¨ H¢X

*€+ + Q i?O GQM; i°+ HmB iÈB i` M çQÌM; T?®- #° /€M; b m F?B #B M ?¦ ç m +¦
pšM H¨ i` M ç–m ? B bWM;- K¨m b„+ +kM; F?€+ M? mX

.ÁM; M;QÌB T?–M HÈM M iÈB [mªM; i`QÌM; i`QM; i?¨M?X h`QM; .QÊ+ GQM; i?¨M?
T?OX G¨ K°i F i ;BÈB +’K # v +QÌM; ç¢BX h`W T?B +¦ çQÊ+ H M? #¨B +O i?¨M? +
M?[M; M;QÌB F?€+ Km®M # v H M- Qi M?’i +kM; T?ªB im pB HQM; ç i`mM; F€X
M;QÌB i¬M FQM? p¬ +MM;X .QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M; çB p T?Q [mªM; i`QÌM

ô p` ç¢B M?•M M¨vX J m iÈB ç•v t2K i?YX L?[M; HQM; ?¢+? M¨v +?QM? H¨ iW G•
im Hmv M H9+- ?’T i?m HQM; M;mv M i`QM; ç¦ i?b b) p¬ +MM; ?[m ?B m ôX J°i iB
ç–m `²M; ;¼B .QÆM; h?B M o’M H¢B M¦BX

GQM; ?¢+? +?QM? H¨ HQM; +?•m +O `²M; b m F?B +? i K’i çB HBM? iQM? K¨ #B
p”i T?˜K + Q +’T +O HQM; ;BÈBX " M i`QM; +¦ ;–M MY iBM? +O K°i +QM `²M;X

LÆB T?€i` HQM; ?¢+? b Q\ GB M iQÆM; ç®B M?B mX *¦ çB m `²M; /QÈB ibM?
F?¬M; iU #¢Q HQM; +?•m- +?Q M M +kM; F?€ Qi ÄBX

.QÆM; h?B M o’M bmv M;?o K°i +?9i- KÎ KB M; ?ÄB, ó#€M i? M¨Q\ ô

ô KQÌB p¢M HQM; i?¢+? i?QÊM; T?˜K U i?”i` +?QM? H¨ iB M i?¢+? V5 ô iB m i?Q

ô VKX >ÆB ç„iX E?¬M; #B i M;QÆB +¦ # Q M?B m\ ô .QÆM; h?B M o’M KdK +QÌB

hB m i?QÆM; F?¬M; +?9i M;?o M;ÊB HB M i`ª HÌB, ó? B KQÆB F?Ä 5 ô

óo”v i H’v iQ¨M #° ôX .QÆM; h?B M o’M H’v` ? B i`,K p¢M iB M i?¢+?X Jm ? i ?

hB m i?QÆM; +QÌB ç M ç° +QM K„i ç m b„T ?QT i?¨M? K°i çQÌM;- /¼M / T K°i +?9i
h?B M o’M Km HQM; ?¢+? i’i M?B M H¨ ç #²B /QÐM; +?Q ? B +QM H¬B ;B QX >Æ
i¨B i`•M [mw F?¬M; +¦ M?B mX Í v m ;BÈB +Æ ?² F?¬M; M?bM i?’vX

ô ç¢B M?•MX L;QÆB +ÁM +–M HQM; ?¢+? b® HQÊM; HÈM F?¬M;\ ô iB m i?QÆM;

ô ²\ h?2Q i çQÊ+ #B i- HQM; ?¢+? M¨v `’i F?¦ FB K K¨\ ô .QÆM; h?B M o’M HK+
L;mvX oÈB i?•M T?”M GQM; i°+ i?QÊM; p` +O ?„M- im pB GQM; [m•M- +kM; +?d K

?¢+?X *¦i? i?'v çQÊ+ HQM; ?¢+? K†+ /M +¦ç #€M- M?QM; +kM; F?¬M; M?B m H
ç†+ i?M- .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ ?Q¨B M;?B ;b- M?QM; F?B iB m i?QÆM
p'M HB M +ªK i?'v +¦ +€B ;b ç¦ +´ [m€BX

9jyX *?QÆM; 9jy, J GQM;

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9jy, J HQM;

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

ô HQM; ?¢+? ç9M; H¨ F?¬M; / FB KX L?QM; K¨ +kM; F?¬M; T?ªB H¨ i?S [m€ ?B
p"v- K°i M;¨v F?¬M; #B i b) +? i # Q M?B mX GQM; ?¢+? i'i M?B M +kM; F?¬M; T?
i?QÆM; KÎ KB M; ;BªB i?Q+?X

.QÆM; h?B M o'M M? ;"i ç–mX LÆB M¨v H¨ HQM; ;BÈBX E?¬M; T?ªB H¨ v m ;BÈB
H¨ GQM; i°+ i?QÊM; p` çSM; ç–mX a® HQÊM; imv i ç®B b) F?¬M; ?ÆM p¢MX J¨
HQM; iBM? ç½ +¦ b® HQÊM; /MM; KQÌB p¢M K¨ iQM?X JB M #¨M ç M pB + HQM; iB
*?È M¦B +?B H¨ +ª HQM; ;BÈBX >ÆM M[K¦M HQM; ?¢+? M¨v- F?¬M; +?d H¨ GQM
?¢ p`- +¦ K°i b® € HQM; b m F?B +? i +kM; b) bBM? ` K°i QiX L?QM; T?~K +?'i ç
M M Î HQM; ;BÈB- HQM; ?¢+? +kM; F?¬M; T?ªB H¨ p"i T?~K +'KX

ô i? M¨Q\ æ¢B M?•MX L;¨B +S ;B[H¢B F?®B M;¼+ ;BªM M¨vX *¦ ;b +–M +S /U i?2
i?QÆM; M¦B tQM; +kM; i?m /¼M ç² ç¢+ `ÌB çBX G9+ çB +?Q .QÆM; h?B M o'M K°i

.QÆM; h?B M o'M imM; imM; M;¼+ ;BªM i`QM; i vX æ2K M;¼+ ;BªM #Ä p¨Q i`QM; M
T?ªB +?Ì iÈB F?B ç¢i çQÊ+ i•K T?€T +?QM? i¬M; +O #° i°+ G¬B HQM;X a m ç¦ H¢
i?Q M;?B K i?YX *¦i? F?B M ? B +QM ;B Q HBM? i`QM; EBK :B Q hB M ?'T i?m ?
H¢B ç9M; H¨ +–M HQM; ?¢+? b® HQÊM; HÈMX .M b Q +kM; b„T T?ªB T?B i?,M;- K
;¨X >ÆM M[çWM; M¦B iB M i?¢+?- +?Q /M H¨ i?–M i?¢+? +kM; +¦ F?¬M; QiX *?Q
T?B i?,M;- ç2K iB M i?¢+? ç´B i?¨M? HQM; ?¢+? +kM; H¨ K°i HU +?¼M F?¬M; i²B

.QÆM; h?B M o'M H¢B /¢Q pÁM; pÁM; K°i H€i- Km K'v p` HBM? +MM; pÈB K°i Qi
[mªM; i`QÌM; i`mM; i•K .QÊ+ GQM; i?¨M?X *¦ çB m iW MÆB M¨v K¨ çB [m - /U i
+kM; T?ªB çB i? K K'v M;¨vX Zm€ T?B M iQ€BX L m # v M? M? i?b F?¬M; K'i # Q
i•K pW ç°M;X J°i ç¦ iQÌM; p•M i`U+ iB T tm'i ?B M Î /QÈB +?•MX L;QÌB +kM; i
.ÁM; M;QÌB i` M çQÌM; ç m /MM; €M? K„i bMM; FQM? M?bM .QÆM; h?B M o'M i?,

VKX E i ;BÈB +'K # v M¨v M;QÊ+ H¢B +¦ +?9i w iSX *¦ çB m HQ¢B i`bM? ç° M¨v H¢
h?B M o'MX

.QÆM; h?B M o'M # v i` M F?¬M; i`mM;- Î i` M F?¬M; +O .QÊ+ GQM; i?¨M?- M;Q¢
i` ` - GQM; i°+ ?bM? M;QÌB +kM; +¦ K°i b®X L?QM; b® HQÊM; H¢B `'i i?Q i?ÈiX

h?O p im–M i` Î i` M F?¬M;- p¬ +MM; +mM; FQM? ç®B pÈB M;QÌB ç M; # v i` M i
/WM; H¢B- M?QÌM; M;QÌB F?€+ çB i`QÈ+X

h?ÌB ;B M MY MûM ?QÆM;X .QÆM; h?B M o'M ç½ # v [m H° i`bM? ;–M M;¨M /†K
i?¨M?X S?QÆM; pB M +O [mªM; i`QÌM; M¨v [m€ KQÌB ? B /†KX "®M T?Q +„K H

h´M; +°M; ? B KQÆB i€K +€B- /MM; ç M;,M +€+? M;QÌB p•v [m M?X L;QÌB +¦ i?
K¨ M;QÌB +¦ i? #QÈ+ p¨Q T?¢K pB HQM; i`K H¢B Qi +¨M; i? K QiX

.QÆM; h?B M o'M iW i`QM; i`Q M?È >Ä L;mv #B i çQÊ+X E i ;BÈB K¨ HQM; i`K M
HQM; ` - i?b ç m M;,M +€+? M;QÌB p•v [m M?- T?ÁM; M;W #¼M ?¼ T?€ ?Q M;?` b
HQM; M;mv M +O i°+ J GQM;X h`W çB m M¨v ` i?b +kM; +?d +¦ M;QÌB +'T GQM;

h`QM; +Æ i? .QÆM; h?B M o'M F?¬M; T?ªB H¨ HQM; M;mv MX L?QM; +kM; F?¬M
€+ +O J GQM; i°+X *?Q M M +QÐM; +? t¬M; p¨Q F i ;BÈBX "ÎB pb .QÆM; h?B M
GQM; i°+ ?¦ ` ?bM? M;QÌB # v Î i` M F?¬M; FB ç m iB M p¨QX L m KbM? F?¬M;
[m€ +?¦B K„i b Q\

*?Q M M- .QÆM; h?B M o'M i?ªM M?B M çB p¨QX

.QÊ+ GQM; i?¨M? ç½ H¨ F?m i`U+ i?m°+ +O #° i°+ >Ä GQM;X "ªQ i¼ +O i?¨M?
+O >Ä GQM; i°+X .QÆM; h?B M o'M M?bM K°i pÁM;X *¦ i? iB M p¨Q i`QM; F i ;
i`,K M;QÌBX E im pB + Q M?'i +?QM? H¨ iB M ç +Ym T?˜KX *kM; +?QM? H¨ GQM
;¼BX *?Q ç¢i çdM? T?QM;X

>Ä GQM; i°+ H¨ K°i i`QM; M?[M; HQM; i°+ i?QÆM; p` HÈM +O GQM; ;BÈBX

h?U+ HU+ `'i T?B T?¨KX h`QM; K'v i`,K M;QÌB M¨v- +¦ ?ÆM T?•M M[ç M iW >Ä

L?[M; M;QÌB M¨v ;–M M?Q ç m [m2M #B i HšM M? mX *?d +¦ K°i KbM? .QÆM; h?
+MM; H¢ HšKX

o` H½Q ;Bª ?²M; #¨Q i?U+ HU+ + Q M?'i FB ç½ ?bM? `²M;X æ'i i`®M; i`QM; F i ;
'm HQM; +?B K ?ÆM MY X

.QÆM; h?B M o'M +˜M i?"M M?bM H MX æ b® H¨ GQM; i°+ i?QÊM; p`X *¦ çB m i
GQM; i°+ ?¢ p`X *kM; F?¬M; T?ªB M¦B b® HQÊM; GQM; i°+ i?QÊM; p` M?B m ?ÆM
HQÊM; GQM; i°+ i?QÊM; p` i` M i?U+ i +kM; F?¬M; M?B mX *?d H¨ 'm HQM; i`QM

GQM; i°+ Î i?ÌB F€ 'm bBM?- +?Q /M p` ;B B ç m ç®B tY M?Q M? mX a m F?B F?ª
+?WM; +¦ K°i b® i`QM; GQM; i°+ ?¢ p` b) i,M; ç` p` + Q i` M +ª GQM; i°+ i?QÊM; p
GQM; i°+ i?QÊM; p` F?¬M; K v i?b +¦ i? /Q p"v K¨ #` ;B€M; +'TX *?Q M M- M;?` b
H¨ bU FB M i`¼M; ç¢B ç–m iB M ç [mv i ç`M? 'm HQM; pW bBM?X

L;?` bU b„T #„i ç–mX L?QM; p¨Q H9+ M¨v- +¦ K'v +?K+ i?•M ªM? iW T?QÆM; t # v
ç½5 ô

*?O i`b M;?` bU +?QM? H¨ H½Q ;Bª ?²M; #¨Q M¦B +?mv M pÈB .QÆM; h?B M o'M
+?O .QÊ+ GQM; i?¨M?X *?QÎM; [mªM .QÊ+ HQM; iBM?X G½Q ;Bª ?²M; #¨Q ;BQÆ
p M;?B K i9+- KÎ KB M; M¦B, óM;QÌB ç M H¨ M;QÌB T?QÆM; M¨Q\ ô

ô >Ä L;mv M ?mvM? b Q K m [m M p"v\ ô K°i i`mM; MB M M?•M K†+ ?„+ #¨Q # v
M?"T F i ;BÈB- F i ;BÈB H"T iS+ H¦2 ` ?„+ [m M; +?¦B K„i5

.QÆM; h?B M o'M HB + M?bMX h?9 p` M? X >„+ [m M; M¨v HB M ç¢B #B m +?Q
M;QÌB M¨v ? v ;¼BX

ô J G \ ô H½Q ;Bª ?²M; #¨Q +¦ +?9i M;Q¨B w Km®MX óL?B m M,K F?¬M; ;†TX E?
+kM; iB M #° M?Q p"v\ô

ô ? ? ? X X X L;QÆB iB M çQÊ+X a Q i F?¬M; iB M çQÊ+ +?S\ ô i`mM; MB M M

.QÆM; h?B M o'M M;?o i?–KX > B M;QÌB M¨v i?Q¢i M?bM +?„+ +¦ +?mv M tQ ;b
[m M ? iÈB ?„MX *?d H¨ .QÆM; h?B M o'M iÁ KÁX J'v GQM; i°+ HÈM F?¬M; T?ª
J GQM; i°+ b Q\ a Q H¢B M; M; M?B M t¬M; p¨Q M?Q p"v\

ô J G X L;QÆB iÈB .QÊ+ GQM; i?¨M? i ç H¨K ;b\ ô H½Q ;Bª ?²M; #¨Q +kM; HQÌB
p¨Q p'M ç X

ô +?9M; i iÈB ç•v- i'i M?B M H¨ ç t2K H `²BX s2K i?Y i`QM; ç€K 'm HQM;- +¦ M;
F?¬M;ôX h`mM; MB M M?•M ?„+ #¨Q i`ª HÌB ?m}+? iQ iX

ô ?WX E?¬M; i? M¨Q5 ô H½Q ;Bª ?²M; #¨Q H¢M? ;B¼M; ?W F?)X

ô ²\ *?ŠM; H) M;QÆB Km®M M;,M +ªM +?9M; i \ *?È [m M çB m +¦ i`QM; ?B T QÈ+
HU M;QÌB i?B M T?9 +O i°+ i Î i`QÈ+ i?€M? +?B MX >Ä L;mv M ?mvM? +¦ Km
i`mM; MB M M?•M ?„+ #¨Q HÆ ç M? M¦BX

G½Q ;Bª ?²M; #¨Q b„+ K†i F?¬M; pmB- i`–K K†+ K°i ?²B KÈB KÎ KB M; M¦B, óJÌB

J°i M?¦K ?ÆM KQÌB M;QÌB +O i`mM; MB M M?•M ?„+ #¨Q +kM; # v H M # ç€- M;²

.QÆM; h?B M o'M p K†i #bM? ioM?- M?QM; i`QM; HÁM; H¢B ç M; bmv çQ€M HQ
p"v\ VKX s2K ` i?S +¦ çQÊ+ iW i`QM; Fw S+ +O GQM; [m•M +?d H¨ #B M ?B M K
i`QM; i?b H¢B F?¦ +¦ i? #B i`äX

*?¶ i`mM; MB M M?•M ?„+ #¨Q M;²B KQX

9jjX *?QÆM; 9jj, >Ä GQM; L´B :B”MX

G "¨M o”M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9jj, >Ä GQM; M´B ;B”MX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

.QÆM; h?B M o’M +–K i?QÆM; ç€M? M? m i9B #KB pÈB b€m p` GQM; ç X J†+ /M
+?ÆB i?QÆM;- M?QM; çB m M¨v +kM; F?¬M; ç€M; M;¢BX æ M ç° + Q M?Q .QÆM
;b- +?d +–M +–K i`QM; i v- HB M +¦ i? i`U+ iB T ç®B T?¦ pÈB ç`+?X *kM; F?¬M; +
iY FB - +S ç°M; p¨Q i?b T?ªB im Hmv M K’v i?”T MB M KÈB +¦ ?B m [mªX

* Q i?O T?¨K ;B M HÊB ?¢B ?ÆM M[- +kM; F?¬M; i? M¨Q ç¢i iÈB ç° + Q M?Q .Q
+O ? B M;QÌB ?Q¨M iQ¨M #’i ç²M;- +,M #ªM F?¬M; +¦ #’i F€ iQM? bQ b€M? ;bX

J’v i? i?QÆM; M?Q ç•K- K¦+- ;B”i- #´- p˜v- pmM; H M HB M bY ` çQÊ+- +¦ M?Q K
+?B m i?S+X L?QM; +?d p”M /KM; K’v +?B m i?S+ çÆM ;BªM M¨v- H¢B ç€M? F?¦
Qm i? ?ÆM bQ pÈB b€m p` + Q i?O im pB iB M ç i`mM; F€ +MM; GQM; ç çdM? T

h?QÆM; i`QÌM; /¨B K°i i`QÊM; i€KX æ–m i?QÆM; +MM; i?•M i?QÆM; ?ÊT i?¨M?
M;Q¨B F?¬M; +?9i i?m ?9i M¨Q- +kM; F?¬M; +¦ #’i F€ T?€T HU+ # ç°M; ;bX L?QM
+¦ i? +ªK M?”M çQÊ+ `ä `¨M; HU+ HQÊM; +QÌM; ç¢B K¨ i` M i?•M i?QÆM; K M; H¢
#¦M; F?¬M; K°i iB T?ªM [m M; FB X æ¦ H¨ KkB i?QÆM; çKM; p¨Q imv i b) +? iX

*ª +•v i?QÆM; +?QM? H¨ K°i i? M? F i iBM? i? K¨m ç2M- ;B®M; M?Q iU M?B M K
M?QM; F?¬M; +¦ #’i F€ mv M,M; +MM; F?Q iS+ T?€T #ªQ ;bX >ÆM M[/QÈB ?¨Q
F?¬M; i?’v T?ªM t¢ p¨ F?9+ t¢X L?bM # M;Q¨B i?”i ;B®M; M?Q i?B i i?QÆM; /MM
;B MX

a m KQÌB ?B T- b€m p` GQM; ç p®M Î i` M; i?€B p•v +¬M;- H¢B #B M i?¨M? ?ÊT
+¬M;- F?¬M; ? +¦ HU+ ?Q¨M i?OX h?”K +?Q #¼M ?¼ M; v +ª T?€T #ªQ +kM; F?¬M

o` bS ;Bª FB i?’v p”v- +kM; /Si F?Q€i- [m v ç–m ?¦ i?¨M? K°i ç¢Q >Ä o•M # v M?
iÈB i? +K+ +O +?B M i`QÌM;X

.QÆM; h?B M o’M bYM; b®i K°i +?9iX GQM; i°+ M¨v F?¬M; T?ªB H¨ `’i +?9 i`¼M; i
+?Q ;B Q i?O ç½ #Ä +?¢vX .QÆM; h?B M o’M ?W H¢M? K°i iB M;X L;QÆB +?¢v b

J°i i v +–K T?–M çm¬B i`QÌM; i?QÆM;- i?m”M i? K°i +?B m >Q¨M? hªQ h?B M Zm
F€ #°+ T?€i iQ¨M #°X h`QM; M?€v K„i #S+ KÎ p•v +¬M; +O b€m M;QÌBX "ÎB pb b
/€K +?QM? /B M p +?¢K pÈB i? M? [m€B i?QÆM; M¨vX

.QÆM; h?B M o’M #„i H’v +Æ ?°B- i?•M ?bM? ?¦ i?¨M? K°i iB +?ÈT çm´B i?2QX
K’v F?„+ ç½ çm´B F`T bS ;BªX JkB i?QÆM; M?„K i?ŠM; iÈB ç–m ç®B T?QÆM;X S
ç€M? T?€i i`¢M; i?€B ç°M i?m”i +O ?„MX ó:B Q GQM; i?–M "ªQ *?•m ` X L m F?¬
F? B b€i ;BÈB5 ô

ô +?•m +ÁM M;QÌB +ÁM5 ô aS ;Bª p K†i FB M ç`M? i`ª HÌBX h?•M ?bM? #B M i?¨
;B€T GQM; G•M +SM; `„M i`QM; M;QÌBX L?QM; F?¬M; M M t2K i?QÌM; HÈT HQM
p` +kM; H¨ i?–M i?9 i?QÊM; p`X S?ÁM; M;U +O HQM; H•M i` M M;QÌB ?„M +Æ ?²
æQÆM; M?B M- ç•v +?d H¨ /QÈB ibM? ?m®M; #bM? i?QÌM;- +¦ K°i b® M;QÌB ç†+ #
M;U +O K°i i?•M HQM; H•M HB M ç¢i ç M iB m +?m˜M i?–M F?QX

æ•v H¨ Qm i? +O i?–M i?9X

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; M¦B M?ªK pÈB ?„MX E?¬M; b BX oÈB HQM; H•M @ i
?ÊT HQM; M;mv M- i` M +Æ #ªM +?d +¦ i?–M F?Q KÈB +¦ i? T?€ T?ÁM; M;U +O
ç•m ` i?–M F?Q +?S\ *?Q M M GQM; i°+ K¢M? +?QM? H¨ K¢M? Î çB K M¨vX J†i T?
ç®B Qm i? X L?QM; K¨ çB m M¨v ç®B pÈB .QÆM; h?B M o'M ;B®M; K°i [m€B p"i K
çQÊ+X

.QÆM; h?B M o'M H¨K pB + +?Q iÈB #•v ;BÌ `'i +¦ M;mv M i„+X G–M M¨v H¨ #ªM
M?B M H¨ T?ªB i? +?Q M;QÌB i X hmv M¦B H¨ M¦B M?Q p"v- M?QM; i?"i ` +kM; F?

.QÆM; h?B M o'M i?m ?²B i`QÌM; i?QÆM;- T?'i i v +¬M; iÈBX hW b m F?B EBK h?
o'M i`Î i?¨M? +"M +?B M +U+ K¢M?5 lv +O K°i [mv M- F?¬M; M;Ì F?B M F?¬M; ;B
i`QM; bKT ç´X

aS ;Bª ?ÆB #` +ª FBM?X h`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB +¦ +?9i bÊ ?½BX >„M F?¬M; i?
GQM; ç i`mM; F€- H¢B K¢M? ç M M?Q p"vX æ•v +?d H¨ i?•M HU+ HQÊM; K¨ ç½ +
o"v M m /MM; iÈB iQ¨M HU+\

.QÆM; h?B M o'M ç9M; H¨ +?Q /MM; T?€T HU+X h?B M H¬B FBK i?•M ç½ +MM; i
K°iX J¨ pb h?B M H¬B FBK i?•M H¨ Hmv M i? T?€T K¬M T?–M ç¬M; t T i`QÈ+ i`Q
T?€T K¬M- ?B M ;BÌ bY ` i'i M?B M F?¬M; ;B®M; #bM? i?QÌM;X

E?¬M; ;B M +?mM; [m M? bKT ç´X aS ;Bª ?Q¨M iQ¨M #` +–K +® Î i`QM; T?¢K pB M
#ªM i?•M +¦ EBK h?•M ?° i? - i`U+ iB T tmv M [m F) MSi F?¬M; ;B M- ç˜v i?•M H

G¢B K°i [mv M i?ŠM; `'i çÆM ;BªMX

> B +€M? i v bS ;Bª i¢Q i? - Km®M M;,M i`Î K°i [mv M M¨vX L?QM; K¨ w MB K i`Q
i? +ÁM +?Q F`T T?ªM SM;- K°i +´ HU+ HQÊM; +QÌM; ç¢B ç€M? p¨Q i`QM; +Æ i?
M[#` ç€M? M€iX a m ç¦ +?QM? H¨ K°i ?²B i `–M F`+? HB iX E?¬M; b BX h?B M H
+¦ H) FûK ?ÆM EBK h?•M F?€+X L?QM; M¦ +¦ +?¶ ç†+ #B i H¨ G¬B HU+- +¦ +?S i
ç¢BX * Q i?O bQ +?B m- F?¬M; +–M M?B m- +?d +–M M;QÆB /WM; H¢B MY ;B•v
+O K°i ?²B [mv i ç'mX

h?B M H¬B FBK i?•M +O .QÆM; h?B M o'M H¨K b Q K°i GQM; ç +¦ i? +?®M; H¢B
KQÌB F?„+ i?b çWM; ?ÁM; M?9+ M?Q+?X *?Q iÈB jy F?„+ i?b çWM; ?ÁM; F?¬B T

JQÌB F?„+X *kM; çO ç .QÆM; h?B M o'M H¨K `'i M?B m +?mv MX æ–m iB M H¨
K v M¨v +?Q M K i?Y iQ¨M #° mv HU+ +O h?B M H¬B FBK i?•M K°i H–MX a m ç¦ +
i`QM; i v ?„MX .MM; T?€T HU+ HÈM H Q +QÐM; +? H'v [mv M F?®M; +? +O M?
M?B M F?¬M; M;Q¨B /U HB m- "ªQ *?•m FB HB M Î i`QM; M?šM i`[p"i FB X L m F
+O .QÆM; h?B M o'M ?ÆM t p` GQM; ç M¨v- 2 `^M; +?d +¦ ;B i +? i ?„M KÈB +¦ i

.QÆM; h?B M o'M H'v "ªQ *?•m ` M;Q¨B- #Ä p¨Q i`QM; M?šM +O KbM?X a m ç¦ H
H M- H¢B i`ª M?šM H¢B +?Q ?„MX ó>„+ ?„+X X X i F?¬M; T?ªB H¨ €+ M?•M ;bX Z
K°i H€iô X

aS ;Bª ç½ b„T M´B çB M- K¨ ç´B i?¨M? b€m ;½ GQM; ç çm´B i?2Q # M M;Q¨B- i?'v
? B K„i çÄ H M- ;B"M F?¬M; F K çQÊ+X hQ¨M #° ç m #B M ?¦ M? M? +?¦M;- #B
/¨B +?WM; M;¨M KûiX

*MM; H9+ ç¦- p` bS ;Bª # M +¢M? .QÆM; h?B M o'M KÈB #` i HB i +kM; +?Êi çB
>¶M i?•M >Ä L;mv M F?Q i,M; p¼i- i?Q€M; +€B i?Q€i F?ÄB bU i HB iX æ²M; /¢
GQM;X

ô H½Q ç¢B- +ÁM F?¬M; K m +?¢v\ *?9M; M¦ b m F?B ?¦ i?¨M? M;mv M ?bM?- i?U
M[M;QÌB # M +¢M? M;QÆB ç M; /MM; J"i i?m"i +O GQM; i°+- i?U+ HU+ +¨M; i,M
SM; T?¦- M?QM; M m #` +?9M; M¦ [m'M H M- +?d bÊ F?¬M; çQÊ+ # Q H•m b) +¦ +¨
+?¢v ç M i`Ê ;B9Tô X hB m "¢+? /MM; HBM? ?²M i`mv M •K M?„+ M?ÎX

.QÆM; h?B M o'M +QÌB F?´X ob M; v #•v ;BÌ- ?„M ç½ #` >Ä GQM; M´B çB M i`QÈ
M¨v ?Q¨M iQ¨M F?¬M; ç w iÈB T?ÁM; M;U- çB M +m²M; K¨ +¬M; FQ+? iÈB- i?"K +?

.QÆM; h?B M o'M H–M M[`9i i`QÌM; i?QÆM; ` X •M? HY i` M M;QÌB M?[M; >Ä
h?Î ` K°i H–M- M?B i ç° +O M¦ +ÁM Km®M F?OM; #® ?ÆM bQ pÈB i?B M ?Ä X

*MM; H9+ ç¦- b€m +QM >Ä GQM; M¨v +kM; [m'M H MX "ÎB pb M; v #•v ;BÌ- HQM;
i?¨M? ?bM? `²M;- F?¬M; M;Ì b M #^M; F?¬M; ;B M +?mM; [m M?X GQM; mv K¢M?
o'M +kM; +?`m +?9i ªM? ?QÎM;X

"bM? ioM? K¨ t2K tûi- .QÆM; h?B M o'M Km®M ;BªB [mv i b€m +QM >Ä GQM; iB
/M F?¬M; / - M?QM; +kM; F?¬M; [m€ F?¦X L?QM; K¨- .QÆM; h?B M o'M pšM /MM;
i? M? i`QÌM; i?QÆM; i`QM; M?€v K„i M?B M i?¨M? K¨m p¨M; H KX h`QM; +?ÈT K
T?€i ` X J¶B ç¢Q i?QÆM; ªM? ç m ªM? ?QÎM; ç M bU p[M; +?„+ +O F?¬M; ;B MX

L;¨M p¢M i?QÆM; ªM?- ç°i M?B M /mM; ?ÊT H¢BX J°i +QM i`QÌM; HQM; /Q i?QÆM
+? +O .QÆM; h?B M o'M K¨ i?¨M? ?bM?X .QÆM; h?B M o'M iMv iB M ?mÆ i?Q
+?QM? H¨ mv i? F?OM; #® +O i`QÌM; HQM;X E?¬M; +?9i M;?B M;Ì M m M?Q i`9M
+?Q /M H¨ M?[M; HQM; i°+ i?QÊM; p` +O GQM; i¬M ç M ;–M p¬ ?¢M M¨v +kM; F?-

L?QM; K¨- #ªv +QM >Ä GQM; H¢B F?¬M; K°i +QM M¨Q bÊ ?½B K¨ HmB p T?Q b m
+m²M; +¬M; FQ+? p T?Q .QÆM; h?B M o'MX E?¬M; +?Q .QÆM; h?B M o'M i?m"

L?QM; K¨- +?9M; M¦ K¢M? i?b K¢M? p"v- M?QM; pšM ç€M? ;B€ i?'T i?U+ HU+ +O
HQM; /Q i?QÆM; ªM? ?°B iK ;B®M; M?Q `QB /¨B- [mûi K°i pÁM;X LÆB çB [m - F
?¦ p ?Q p¬X

"ªv +QM >Ä GQM; +?QM? /B M i`9M; K°i FQ+? M¨vX h'i +ª ç m F?¦+ i?ûi K¨ # v M;
+?9i HU+ T?ªM F?€M;X .QÆM; h?B M o'M i?m +?B m K¨ çSM;- F?BM? i?QÌM; M?
i?QM; /QM; `ÌB çBX

.QÆM; h?B M o'M H¨ F?¬M; çB F?¬M; çQÊ+X "ÎB pb Î T?Q t M;Q¨B KQÌB p¢M /†K
GQM; # v iÈBX h'i +ª ç m H¨ i` M GQM; ç - i?"K +?Q +ÁM +¦ ? B +QM +U HQM; +'T
M;?bM KûiX

h®+ ç° +O #¼M +?9M; +U+ M? M?- i`QM; +?ÈT K„i KQÌB p¢M /†K #B M i?¨M? i€K
M?'i i¢B X

æ€M; iB +- #¼M ?¼ pšM ç½ +?"KX æÊB ç M F?B #¼M ?¼ çm´B iÈBX æ½ +?"KX "ª
+MM; +O .QÆM; h?B M o'M [mûi i`9M;- i'i +ª ç m i`¼M; i?QÆM; M;½ tm®M; ç'i-
+?B M ç'mX

ô +¦ M;QÌB çQ¢i GQM; i?–M "ªQ *?•m çB `²Bô X aS ;Bª v m Èi KÎ KB M; M¦BX

> B +QM >Ä GQM; i?•M ?bM? HÈM M?'i /¨B M?'i ;¨Q `Qi ;B"M /[, ô M; Q H¨ B\ a
H¨K +¨M Î >Ä GQM; iBM? M?Q i? 5 5 "€Q +?Q >Ä GQM; i°+ T?QM; iÄ >Ä GQM;
F M¨Q bY /KM; h`mv M i®M; i`"M `ÌB çBX G"T iS+ i`B m i"T i'i +ª + Q i?O i`QM;
H¨ H"i imM; +ª >Ä GQM; iBM? +kM; T?ªB ibK çQÊ+ M;QÌB M¨vô X GQM; i?–M "ªQ
iQÊM; +O HQM; i°+ i?QÊM; p` i`QM; >Ä GQM; i°+X v M;?o i?U+ i F?¬M; #^M; v

*¦ M;QÌB çQ¢i GQM; i?–M "ªQ *?•m +O >Ä GQM; i°+- +?QM? H¨ +U+ F€ bd M?K+
GQM; ;BÈB H9+ M¨v ç m F?¬M; iB + ? i i?ªv ç ;B i çQÊ+ M;QÌB M¨v- /MM; ç `Y

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; #B i çB K M¨v- +kM; F?¬M; #B i GQM; i?–M "ªQ *?
L?QM; K¨ +?Q /M #B i i?b b Q +?S\ .QÆM; h?B M o'M H¨K pB + +?Q iÈB #•v ;BÌ
MQÈ+ +kM; F?¬M; H¼iX E?¬M; +?d #B M ?¦ i?•M ?bM?- +ÁM +ªB #B M F?Q iS+
i?•M- M?QM; H¢B F?¬M; M?B K F?Q HY X L m F?¬M; +"M +?B M i?b /M H¨ B +kM
T?–M i`QÌM; i?QÆM;\ .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; ç`M? /MM; M[- i?m Î i`QM
T?€i ?B M\

9j9X *?QÆM; 9j9, h?Q L;?B K h?B M S?9

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M t2K i¢B

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9j9, i?Q M;?B K i?B M T?9

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

.QÆM; h?B M o'M +€+? t M;Q¨B K'v +?K+ p¢M /†K- ibK K°i +?¶ v M ioM? M iQ¨M-
i` t2K K°i +?9iX Zmª M?B M >Ä GQM; iBM? ç¢B HQ¢M- ;B®M; M?Q H¨ +?¼+ i´ QM
ç M; # vX

ô F?¬M; T?ªB +?d H¨ K°i F?Ä GQM; i?–M "ªQ *?•m b QX *¦ +–M F?Q i`QÆM; M?
h?B M o'M i?'T ;B¼M; Q€M ;B"MX "•v ;BÌ # M M;Q¨B F?„T MÆB H¨ >Ä GQM;- F?
i?S+ /Á tûi FB +S [mûi [m ? i ç¢Q M¨v iÈB ç¢Q F?€+X h´M; +°M; i` M i`,K ç¢QX *
i?–M i?S+ M?bM p¨Q- +¦ i? iQÎM; iQÊM;- ç9M; H¨ +¦ +?9i F?Q i`QÆM;X

ô H½Q ç¢BX *?9M; i pšM M M çB i?¬BX a®M; Î +?¶ M¨v +kM; F?¬M; M iQ¨MX J†
+kM; F?¬M; i? T?€i ?B M M;QÆBX L?QM; MÆB M¨v /M b Q +kM; H¨ ç` #¨M +O M
GQM; i°+ i°+ M¨v ç M i°i +MM; ~M ;B'm # Q M?B m i?U+ HU+ô X hB m "¢+? H¨ i?–M
#¢+? bU ç€M; bÊ +O i?–M i?9X G–M M¨v /šM ç M F?¬M; T?ªB H¨ K°i +QM i?–M i?

.QÆM; h?B M o'M M? ;"i ç–mX "ªM i?•M K†+ /M +QÌM; ç¢B- M?QM; +ÁM +?Q +QÌ
td iÈB +ª ç€K i?–M i?9X L m M?Q H¨ im bo M?•M HQ¢B- +?d +–M +'T #"+ F?¬M;
b) +¦ M„K +?„+ i?QM; /QM; `ÌB çBX L?QM; K¨ ç®B /B M pÈB K'v i?–M i?9 +¦ Fw S-
h?B M o'M F?¬M; #B i +?9M; M¦ ç M i°i +MM; +¦ # Q M?B m #Q i?m"i HÊB ?¢BX
im pB p®M +?d GQM; ç ?"m F€X L?QM; b m F?B bY /KM; K"i T?€T- H¢B iB T +"M
HQ¢B J"i i?m"i M¨v /Q K°i +QM >Ä GQM; +'T GQM; i¬M bY /KM;- p"v b) +¨M; HÊB
GQM; M¨v ç¢i i` M M,K +QM- .QÆM; h?B M o'M M;šK H¢B K¨ / ç–m i /¢BX

.QÆM; h?B M o'M H'v *?d hBM? .šM L;mv i Gm•M ` - KdK +QÌBX *€+ M;QÌB T?QM
b Q +?S\ h +¦ /` #ªQ M?Q i? MÆB i v- Km®M iÈB i?b iÈB- Km®M çB i?b çBX B +

.QÆM; h?B M o'M i`QÈ+ iB M ibK K°i iBM? +–m K„ H Î i` M iBM? ç²- KÎ +Y .šM L;
H¦2- p¨Q +Y .šM L;mv i- [m M; K¬M H¦2 H M HB M #B M K'iX L; v i`QM; iQ+? i„+
HBM? i?S+ [mûi iÈBX L?[M; HBM? i?S+ M¨v K¶B K°i ç¢Q ç m F?¬M; i?m +'T #"+

.QÆM; h?B M o'M `ÌB çB p¬ +MM; /Si F?Q€iX _'i HÊB H¢+X æ²M; i?ÌB +kM; p¬ +M
M[- +?d bÊ Km®M çB +kM; F?¬M; / X

æ•v H¨ K°i F?Ä iBM? +–K çQÊ+ K¨m t M? / i`ÌB # Q #¼+X h?•M ªM? +O .QÆM;
i`QÈ+ h`mv M i®M; i`"MX E?Q iQÆB K€i i`QM; F?¬M; F?Q iBM? F?B i T?QM; T?
h?Ov G K hBM?X "B M +ª # Q i`MK +ª N8W /B M iQ+? iBM? +–m- +ÁM H¢B ç m H¨
ç mX

o` i`Q #•v ;BÌ +O .QÆM; h?B M o'M +?QM? H¨ iB m çªQ HÈM M?'i i` M F?Ä iBM? +
iÁ i?¨M? i`b /mv M?'i i` M F?Ä iBM? M¨vX *¦ çB m iÁ i?¨M? i`b M¨v +?d #^M; K°
h?¨M?X æ•v H¨ /Q p'M ç /B M iQ+? #` [mªM +? Î HK+ ç` X Í ç•v +kM; F?¬M; T?ªB
i?QÌM;- K¨ H¨ K°i i`QM; M?[M; +?¶ iK +Q T?–M ç¬M; +O #° i°+ i?Ov GQM;X J†+
iBM?- M?QM; +kM; F?¬M; FûK H¨ # QX

.QÆM; h?B M o'M HU +?¼M MÆB M¨v- H¨ pb iW tQ ç M M v i?Ov ?Qª #'i iQÆM;
GQM; h?¨M?- .QÆM; h?B M o'M ç½ +ªK ;B€+ çQÊ+ F?QªM; +€+? ;B[h?Ov GQM;
M M b®M; Î +?¶ M¨v- +?Q /M H¨ i?•M T?"M #¢Q H°- >Ä GQM; i°+ +kM; F?¬M; i? I
K¨ ibK ç MX

æQÆM; M?B M- .QÆM; h?B M o'M +¦ M„K +?„+ imv i ç®B- #ªM i?•M F?¬M; H° ` #
M¨v K°i M;mv M M?•M F?€+ +?QM? H¨ pb MÆB ç•v i?Ov M;mv M HU+ /Q i?W X .M

T?€T i„+ p i?Ov b) +¦ i`Ê ;B9T M?'i ç`M?X

h` M h?Ov G K hBM?- M;Q¢B i`W #° i°+ i?Ov GQM; iK +Q- ç` T?QÆM; +ÁM H¢B ç
i` M h?Ov G K hBM? F?€+ #B i F?¬M; M?B m H„K- +?QM? H¨ çªQ M?Ä T?–M ç¬M;X
M;¨M p¢M çªQX æQÆM; M?B M- ç¢B #° T?"M ç m +?d +¦ i? +?S M¢T ? B # M;QÌ

.QÆM; h?B M o'M # v ` h`mv M i®M; i`"M- `ÌB F?ÄB ?ÁM çªQ HÈM M?'iX L;QÌB Î
˜M +Q im Hmv M H¨K M;?B M +SmX .QÆM; h?B M o'M # v H¨ H¨ Î #B M +ª K M? I
M?Ä b® HQÊM; F?¬M; Qi- M?QM; K¨ ç¢B /QÆM; M¨v HÈM ?ÆMX *?Q M M K'v M;¨v
>ÆM M[T?–M HÈM H¨ HQ¢B M?Ä ç M F?¬M; i? M?Ä ?ÆM çQÊ+ M[X æªQ M?Ä M
pB M +?WM; M,K KQÆB i?QÈ+ +?S\

_®i +m°+ H¢B # v i? K KQÌB M;¨v- K„i i?'v i`ÌB H¢B b„T i®B `²B- KÈB ibK çQÊ+
+?WM; i`,K KûiX *¨M; F?¦ çQÊ+ +?QM? H¨ i` M çªQ +ÁM +¦ K°i M;¼M M9B M?Ä +
iK- H¨ K°i +?¶ F?¬M; i X óVKX Í ç•v F?¬M; i X GB M +?¼M MÆB M¨v çBôX .QÆM;
tm®M;- i?–M i?S+ [mûi [m X óÅX >¦ ` i` M çªQ M¨v bÈK ç½ +¦ +?O M?•M\ ô

G9+ M¨v- K°i +QM € HQM; i?9 iW i`QM; ?mv i ç°M; i`QM; M9B +?mB ` M;Q¨B- T?m
+kM; F?¬M; +?¨Q K¨ ç½ ç°M; i?OX

• HQM; i?9- H¨ v m i?9 +¦ i? K K°i +?9i ?mv i +O GQM; i°+- +¦ i`Q im M?'i ç`M?X
çQÊ+ +kM; +¦ ?¢M- F?¦ +¦ i? #B M ?¦ X æ•v +?d H¨ K°i +QM € HQM; i?9 i?m°+ iQ
hBM? i²M i¢B K°i +QM € HQM; i?9 M?Q p"v- +kM; H¨ +?mv M p¬ +MM; F?¬M; / X
F?¬M; T?ªB H¨ [m€ K¢M?- M?QM; +kM; F?¬M; v m- +¦ i?U+ HU+ +'T #"+ HQM; [m•

æ€M; iB +X L¦ ;†T +?QM? H¨ .QÆM; h?B M o'MX L; v +ª +QM >Ä GQM; iB T +"M
i?QÆM; Î i`QM; i v .QÆM; h?B M o'MX >m®M; ?² ;b H¨ K°i € HQM; i?9 M?Q M?Ä\

.QÆM; h?B M o'M /m¶B ` K°i i v M? M?¨M;- #¨M i v KÎ ` - ?¢ K°i 'M iW i` M + Q
i?9 ç M; # v H M i`ÌB FB HB M i?•M #'i /Q F, K¨ M;½ tm®M; K†i ç'i- ?äK ` K°i ?®
F?¬M; ? M?9+ M?Q+?- M¨M i v ?ÆB 'M tm®M; K°i +2MiBK2iX

ô ô p"v +?d € HQM; i?9 i?ªK b®X :B®M; M?Q #` K°i iÁ +U+ HÈM M;¼M M9B
i?QÌM; i?®M; F?´X L;½ tm®M; ç'i M?9+ M?Q+? F?¬M; i? X >ÆM M[/–M /–M /QÈ
+?Q tm'i ?B M p i `€+?X æ•v p i `€+? +ÁM ç M; F?¬M; M;WM; KÎ `°M; #B M M?B n

.QÆM; h?B M o'M ?W H¢M? K°i iB M;, óT?K+ ? v H¨ F?¬M; T?K+\ ô L¦B tQM;- i?n

h`"M T?€T im Hmv M ç–m iB M H¨ iW / ç M F?¦- F?¬M; M;WM; iW çÆM ;BªM ç M T
;BÌ +O .QÆM; h?B M o'M ç½ pQÊi [m i–M; M¨v- #„i ç–m ç2K i`"M T?€T T?S+ i¢T

ô GQM; i?–M "ªQ *?•m M;QÆB ç`M? tY Hw M?Q i? M¨Q\ ô hB m "¢+? +QÌB iOK id

ô GQM; h?–M "ªQ *?•m M¨v M;QÊ+ H¢B +¦ +?9i i?–M /B mX h ç`M? #Ä +?9i i?ÌB ;
.QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i +?9i `²B i`ª HÌBX *S i`ª H¢B M?Q p"v- i?U+ [m€ ç€
+¦ i? T?€i ?B M >mv M Zm M; i?m"i- +¦ i? i?'v çQÊ+ #ªQ M¨v +¦ ?mv M /B m F?€-
i?'v HB M i? K- pW ? v- +?mv M # M M;Q¨B +kM; +?d M?Q p"v- *?B #^M; ioM? i•K
M;„M- +QB M?Q H¨ M;?d M;ÆB çBX

X X X

.QÆM; h?B M o'M [mª i?"i ˜M +Q Î i` M çªQ h?Ov G K hBM?X æSM; Î i`QM; iB M
ç m ç†i Î ?¦ ;BªB H #¨M +MM; M;?B M +Sm GQM; i?–M h` M "ªQ *?•mX æQÆM; M
F?Q ? B + M? ;BÌX a m ç¦ +?QM? H¨ ` F?ÄB ç°M;- Î i` M i?¢+? M? K # M +¢M? çª
i? M;° bU ?mv M ªQ +O i?Ov UMQÈ+V- ç ?B m çQÊ+ HQ¢B T?€T i„+ +m®B +MM

*m°+ b®M; M?Q p"v i`¬B [m p¬ +MM; i?QªB K€BX *kM; F?¬M; # Q H•m- h?Ov h?'
K¨ ` - T?€T HU+ iB M M? M?- i Hmv M ?Q¨M iQ¨M h?B M G h€M FB - +¦ i? bY /K
iU #ªQ p KbM?X

h?Ov h?'K G M tm'i [m M- +kM; F?B M +?Q HQ¢B +ªK ;B€+ i`+? K`+? F?B K°i KbM
o'M #` [mûi b¢+?X L;QÌB im ?¨M?- F ç`+? HÈM M?'i F?¬M; T?ªB H¨ M;QÌB F?€+-
ç'i M¨v- K¨ H¨ +?QM? #ªM i?•M KbM?X

*¦ h?Ov h?'K G M H¨K #¢M- im Hmv M #m²M i M¨v- +kM; #B M i?¨M? M?¨M M?½
+ÁM +¦ i? #ªQ € HQM; i?9 i` M çªQ tm®M; #B M #„i +?9i ?ªB bªM +?QM? i¬M; M?'i
bQ¢MX "m´B i®B +ÁM +¦ i? ¬K h?Ov h?'K G M M;²B i` M çdM? M9B- ç K b Q i`Q
L;¼i M;¨Q i`QM; ç¦- çO ç F F?€+ ;?2M i`X

*m°+ b®M; i`¬B [m M;¼i M;¨Q- i'i M?B M i•K ibM? HB M i®i- i•K ibM? +¨M; i®i- p"
*'T KQÌB #ªv +O H #¨M ç½ +¦ K M? K®B- F?¬M; # Q H•m M[H¨ +¦ i? +?QM? i?
i?S T?QM; 'M i–M; KQÌB #ªv M¨vX .QÆM; h?B M o'M M?È `'i `ä `¨M;- F +?d /šM H
M M +ÎB #Ä i–M; KQÌB i€K ç½ `²B H¢B T?B i?,M; h?–M ;BÈBX .QÆM; h?B M o'M
HÁM;X J†+ /M F?¬M; #B i b Q M?QM; .QÆM; h?B M o'M iBM iQÎM; ?„M +¦ H) b) F
i`QÈ+ F?B H #¨M +?Q ;BªB F? B T?QM; 'M i–M; i?S KQÌB i€KX .QÆM; h?B M o'
;BÈBX

*¬M; pB + ?¦ ;BªB +O H #¨M `'i i?m"M HÊBX L?QM; K¨ p +¬M; pB + M;?B M +Sm
H¢B F?¬M; +¦ M?B m iB M i`B M- +?d H¨ çQ€M bÆ çQÊ+ MB M ç¢B +O M¦X E?¬M
M¨v- i?ÌB ;B M M¦ i²M i¢B +Æ ?² +¦ i? M;QÊ+ /ÁM; ç M i?ÌB F€ pB M +´X *¦ i? M¦
M?bM iQÈM; K¢Q5

h?ÌB ;B M KQÌB M,K p°B p½ K¨ [m X .QÆM; h?B M o'M ?QÎM; i?K H'v +m°+ b®M
E?¬M; i? F?¬M; i?W M?"M- b m F?B i`ªB [m ;B¦ i M? KQ K€m- [m +m°+ b®M; i
i?ÌB ;B M- b) H¨K +ª i? t€+ p¨ iBM? i?–M ç m p¬ +MM; i?QªB K€BX

L;¨v M¨v- .QÆM; h?B M o'M Î i`QM; iB M T?O çM M;?`+? GQM; i?–M "ªQ *?•mX L¦
ç² M¨v +ÁM F?B M M;QÌB i F?¦ ?B m ?ÆM bQ pÈB H #¨M p"M K M?X G #¨M p"M
i? bmv M;?oX J¨ K¦M ç² M¨v iU M?Q K°i iªM; ç€ pW i?®B pW M€i- H¨K ;b +kM;
çB m- +¦ K°i b® +¬M; /KM;- .QÆM; h?B M o'M +kM; ç½ i?Y [m X Pi M?'i Î i`QM; i
i?Ov ?Ä #'i t•K- bûi ç€M? F?¬M; p¨Q- FB K +?ûK F?¬M; çSiX æQÆM; M?B M- .Q
/MM; EBK :B Q hB M K¨ H¨K ?ÄM; M¦X

h?Ov h?'K G M #QM; K°i Hv iB M i`¨ çB p¨Q çbM? M;?d K€i- M? H M iB M;, óo'M
M;?d M;ÆB K°i +?9i çBX J†+ /M M;QÆB +¦ i?•M i? FBK +QÆM; #'i ?Q¢B- i`QÌM; b
+?9 w M;?d M;ÆB +?Sô X

.QÆM; h?B M o'M #Ä "ªQ *?•m i`QM; i v tm®M;- F?) +QÌB- iB T M?"M +?ûM i`¨ i`

m®M; K°i M;KK- ç†i Î i` M #¨M M;¼+- i v FB +–K K°i i v +O h?Ov h?'K G M- FûQ
p¨Q i`QM; HÁM;- F?) H M iB M;, óv M i•KX hBM? i?–M +O M;QÌB T?¨K +¦ ?¢MX
M;QÆB M M ?B m `ä- b) F?¬M; +¦ pB + ;bô X

h?Ov h?'K G M p¬ +MM; iU M?B M K¨ M;²B Î i` M çMB .QÆM; h?B M o'M- KÎ ç¬B K
"ªQ *?•m M¨v pšM +?Q +¦ iB M i`B M b Q\ ô

ó*?Q ô X .QÆM; h?B M o'M H„+ ç–mX ob F?¬M; Km®M H¨K ?ÄM; M¦- +?Q M M +?Q
+Sm iW K†i M;Q¨BX h'i M?B M F?¬M; +¦ #'i F€ i?¨M? [mª ;bX

ô o'M + - M;QÆB b Q F?¬M; i?Y M?Ä K€m H M K°i H–M\ ô h?Ov h?'K G M iWM; M
;BÈB i?B m +¬M; ?B m +O +?•m M¨v- i?m"M KB M; M¦BX

ó§B5 5 æ9M; p"v5 a Q F?¬M; i?Y M?Ä K€m K°i H–M\ô .QÆM; h?B M o'M +ªK i?'v
+?9i M;®+ M;? +?X *?Q iÈB M v ç m iQÎM; `^M; GQM; h?–M "ªQ *?•m M¨v H¨ +?Q
Fw S+ i`mv M i?W X JbM? H¨ M?•M i°+ +?d bÊ +,M #ªM F?¬M; /MM; çQÊ+X L?QM
KQÌB M,K- F?¬M; ? +¦ iB M i`B M- b Q F?¬M; i?Y K°i +?9i\

.QÆM; h?B M o'M #ªQ h?Ov h?'K G M HmB ` T?Q b m K°i +?9i- `¢+? M? KB i•K
a m ç¦ +~M i?"M M?Ä Î i` M GQM; i?–M "ªQ *?•mX .QÆM; h?B M o'M H†M; H) [m M
K°i +?9i +?Ì KQM; p¨ #'i MX

"ªQ *?•m ?'T i?m K€m- [m K°i ?²B H•m- KÈB T?¦M; t¢ ` [m M; K M; çO K¨mX J°i
"ªQ *?•m #„M i`Î p i`QM; KB i•K +O .QÆM; h?B M o'MX

.QÆM; h?B M o'M +?'M ç°M;- iBM? i?–M +?bK p¨Q i`QM; K°i +ªM? iQÊM; ?¶M ç°M
Í ç¦- K°i i?–M HQM; mv M;?B K- iW i`QM; ?¶M ç°M # v ` X h?•M ?bM? F?´M; H² FB
bÊ ?½BX h?•M ?bM? /¨B ç M K'v i`,K p¢M /†KX Zmª i?U+ F?¬M; +¦ #'i F€ iW ?bM?
bU F?´M; H² +MM; F?Q T?€+? +O M¦X

L?QM; K¨ +´ [m€B +?QM? H¨- +QM `²M; M¨v #B M ?¦ M? M? +?¦M;- i?•M ?bM? M?
T?€+? H¢B ;B i,M; ;'T i`,K H–MX

*S M?Q p"v- i´M; +°M; #B M ?¦ +?QM H–MX h?•M /¨B +?WM; ?ÆM KQÌB KûiX E?
#B M K'iX J¨ F?®B i?•M i? FB - imv F?¬M; ? +¦ €M? b€M; +O pªv `²M; M?QM; H
HQ¢B +ªK ;B€+ +U+ F€ F?OM; #®X :B®M; M?Q i`QM; K€m i?`i K¶B T?B M H•M T
F?¬M; ;b b€M? F`TX

a m T?2M #B M ?¦ M¨v- .QÆM; h?B M o'M ç½ ;?B M?È iQ¨M #° [m€ i`bM? #B M ?¦
p¢M /†K +O +QM `²M; M¨vX .QÆM; h?B M o'M +kM; ç½ ioM? i€Q H¢B- +?d H¨ i`Q
p,M +?QÆM; i®B M;?o F?¦ ?B mX S?ªM; T?'i M?Q ? i i?ªv pW `²B ç m /MM; p,M i
;BªB i?Q+?X

.QÆM; h?B M o'M +~M i?"M ç¼+ [m - F?¬M; +–M M?B m HÌB- ç•v H¨ K°i i?B M i?–
bQ pÈB h?B M H¬B FBK i?•M +ÁMX J†+ /M F?¬M; +¦ i M- M?QM; .QÆM; h?B M o'
+¬M; T?€T M¨v, óh?–M GQM; *Ym "B M5 ô

9jeX *?QÆM; 9je, h?Q L;?B K h?'i "¢BX

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9je, i?Q M;?B K i?'i #¢BX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

.QÆM; h?B M +m²M; ?d tQM;- H¢B +¦ p¨B T?–M M;?B ?Q†+X æ•v H¨ +?mv M ;b tª
*?•m M¨v +kM; +¦ Km®M tQM; pB +\ *´ [m€BX æ9M; H¨ +´ [m€B ç M +U+ çB K5

ô h?B M + X h? M¨Q\ ô h?Ov h?'K G M i?'v .QÆM; h?B M o'M H° ` MK +QÌB- +kM
?ÄB- ?v p¼M; +¦ i? +MM; +?B b MB K pmB pÈB .QÆM; h?B M o'MX

.QÆM; h?B M o'M KWM; `Ð M?Q çB M- M?QM; H¢B H¨ i?"T T?–M M;?B ?Q†+X a
i?B M +¬M; T?€T\ *?ŠM; H)- +MM; M?[M; GQM; i°+ FB ç m H¨ KÎ ` K°i i?B M +¬M

ô VKX h `'i F?Ä2ô X .QÆM; h?B M o'M F?) +QÌB i`ª HÌB h?Ov h?'K G MX a m ç¦ H
L;QÆB iÈB ç•v +?Q i 5 ô

*?d +?®+ H€i b m- K°i #¦M; i`„M; iW çˆM; t T?¦M; iÈB- F?¦ ?B m ?ÄB, óH½Q ç¢B
çQÆM; M?B M F?¦ ?B mX JQÌB M,K M¨v- i` M +Æ #ªM ç m `'i Qi +MM; .QÆM; h?B
+¦ w iS H¨K p"i +ªM Î i`QÈ+ K†i pÊ +?²M; bQM M;QÌB i X

ô i ?ÄB M;QÆB- H9+ KÎ ` Fw S+ i`mv M i?W - +?ŠM; H) +kM; +?d +¦ K°i i?B M +¬
o'M F€ [m€B ?ÄBX

ô F?¬M; T?ªB ç•m\ E?¬M; +?d H¨ +¬M; T?€TX *ÁM +¦ `'i M?B m J"i i?m"i +MM; i`
M?B m FB M i?S+ K¨ +? K i`mv M H¢BX _'i M?B m ç¦ô X hB m "¢+? F?¦ ?B m i`ª

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; iÄ p KBM? #¢+?X h?"i ;B®M; M?Q hY hB m #ªQ HK
im ?¨M? i`¼M p MX h`QM; ç¦ # Q ?¨K `'i M?B m i?SX

ô p"v b Q i +?d çQÊ+ K°i i?B M +¬M; T?€T\ ô .QÆM; h?B M o'M F?¦ ?B m ?ÄBX

ô +€B ;b\ E?¬M; i? M¨Q ç•m\ G½Q ç¢B- GQM; h?–M "ªQ *?•m M¨v +ÁM +¦ i? +?
K¢+? GQM; i°+ KÎ ` Fw S+ i`mv M i?W b Q\ ô hB m "¢+? F?¬M; /€K iBM ?ÄBX

.QÆM; h?B M o'M M? ;"i ç–m- +?d p¨Q KbM? K¨ M¦B, óp®M i +kM; M;?o M?Q p"vX
[m - i`QM; ç–m +¦ i? K K°i i?B M +¬M; T?€TX S?ªM; T?'i M?Q H¨ F?„+ b•m Î i`QM;
p"vô X

ô +€B M¨vX Xô X hB m "¢+? +kM; bYM; b®iX L m M?Q M¦B H¬B ;B Q +¦ i? i?¨M?
;B Q ?Q†+ H¨ +¦ HQ¢B t¨ +¦ ?mv i K¢+? GQM; i°+ v m ÈiX æ†+ #B i H¨ ;B QX L¦B
i?–M i?9 ?¢ p`X aQ pÈB t¨ + Q [mw ?ÆM ;'T K–v H–MX *?QM? H¨ pb M?Q p"v- +?9
+¦ i? #B M i?¨M? ;B Q HQM;- +kM; +?QM? H¨ iW i?–M i?9 ?¢ p` iB M ?¦ i?¨M? i?
+ÁM +¦ i? iB M ?¦ i?¨M? HQM; i°+ i?QÊM; p` +?•M +?QM?X æ•v H¨ ç†+ çB K ?mv
+?QM? pb M?Q p"v- GQM; i°+ KÈB +¦ i? i`QÌM; i?`M? F?¬M; bmvX L?QM; K¨- F?
+kM; M?"M çQÊ+ i`mv M i?W X *€B M¨v [mª i?"i +¦ +?9i [m, /`\

.QÆM; h?B M o'M +¦ K°i çB K +ÁM +?Q M¦BX [m M; K M; K¨ GQM; i?–M "ªQ *?•m
K€m- bQ pÈB ? B +QM H¬B ;B Q +¨M; i? K +?¦B K„i +¨M; i? K b€M; H¢MX h?"K +?
çQÊ+ +?SM; FB M +O K'v i`,K GQM; i°+ #B m ?B M ` Î .QÊ+ GQM; h?¨M? M;¨v ç¦

ô H½Q ç¢B- M;QÆB #ªQ G M i, +kM; i?Y K°i H–MX s2K i?Y +¦ i? ç¢i çQÊ+ i`mv M
ç¢B T?€T bQ m KBM? +kM; +¦ i? ;¼B iÈBô X hB m "¢+? KÎ KB M; M¦BX

ô ç9M; p"v5 L m M?Q M?Q p"v +kM; çQÊ+X o"v GQM; h?–M "ªQ *?•m M¨v [mª i?U
.QÆM; h?B M o'M +QÌB ? ? M¦BX æ•v [mª i?U+ H¨ [m€ M;?`+? i?B MX

.QÆM; h?B M o'M p°B /MM; HBM? ?²M i`mv M •K- #€Q +?Q ç¢B T?€T bQ m KBM?X
h?'K G M, óG M M?BX L;QÆB ið`Õ % M h Q HK+ iÃC+ QÀBXª ç•¦@,° 3+&ÀÐÐ° i°+X

h`QM; [m M; K M; [m2M i?m°+- i?•M ªM? [m2M i?m°+ tm'i ?B M Î ;B[ F?¬M; i`mM
iOK idK K¨ imv M #®, ó+?9+ KWM; M;QÆB- ?¨B iYX o [mv +O- i +kM; F?¬M; +–
Km®M ?ÄB- +¦ M;mv M p¼M; ;b F?¬M;\ ô

ô i Km®M #B i h?–M GQM; *Ym "B M +O i ç M i°i +MM; H¨ +?mv M ;b tªv ` \ ô
.QÆM; h?B M o'M F?¬M; T?ªB H¨ M?„+ M?Î +O +•m M;K M;¬M FB - K¨ H¨ h?–M G
ç M;?B ?Q†+ F?¦ ?B m M?'i ;–M ç•v +O .QÆM; h?B M o'MX

ô ²\ ô i`QM; K„i F +?d /šM H #¨M H° ` K°i ç¢Q i?–M [m M;- +˜M i?"M [m M b€i .QÆ
H•m KÈB KÎ KB M; M¦B, ó[mª i?"i H¨ +Æ /mv M i?•K ?"mX s2K ` M;QÆB [mª i?"i
+?¼M i`9M;X h?–M GQM; *Ym "B M- +?QM? H¨ i?–M +¬M; Hmv M i? ç M?'i +O G
ç¢B ç¢QX h`QM; +Æ i? M;QÆB p®M ç½ +¦ çQÊ+ ?mv i K¢+? +O i?–M HQM; pB M
?² +¦ i? t2K M? F?¬M; M?ÈX *?Q /M H¨ GQM; i?–M "ªQ *?•m +kM; F?¬M; +€+? M
K¢+? +O M;QÆBX L?QM; M;Q¨B w Km®M +?QM? H¨- i`QM; H Q iM ?Q p¬- M;QÆB
ç M iW €M? t¢ ç¢B ç¢Q i`QM; H Q iM >Q p¬X *?QM? pb çQÊ+ 'M Fw i?€B +´ bBM?
>ÆM M[i`QM; +Æ i? M;QÆB ˜M K°i iB ?mv i K¢+? GQM; i°+X G9+ M¨v KÈB H'v
i`ÌB # M M¨vX *Æ /mv MX *Æ /mv M +U+ HÈMX L m M?Q i?B m #'i F€ +€B M¨Q- M
T?–M +Æ /mv M M¨vX S?ªB #B i `^M; +?Q /M H¨ i´ iB M GQM; i°+- K°i i`QM; #ªv ç
+kM; +?d KÈB im Hmv M ç M i?–M +¬M; ç #€i #B M K¨ i?¬B5 h?–M +¬M; i`ÌB # M
+O pk i`K5 E?¬M; +–M +ªK i?'v F€ [m€BX *?d bÊ H¨ M;QÌB +?Q M;QÆB iB ?mv
h?–M GQM; *Ym "B M ô X

.QÆM; h?B M o'M b m F?B M;?2 tQM;- +?d +ÁM H¢B +¦ ? B +?[F?B T bÊX h?–M +
i°+ +¦ i? i?¨M? ç¢B i°+ i?–M i?9X >¦ ` H¨ çQÊ+ i`ÌB +?B m +® M?Q i? X

ô i?¨M? iUm b m M¨v +O M;QÆBX *?Q /M H¨ i - +kM; F?¬M; i? i?'v çQÊ+ `ä `¨M
i? K K°i +•mX

.QÆM; h?B M o'M ?ÆB tQ v M;QÌB- #€B K°i H X

ô p'M ç i?S ? B +O i H¨ KQÌB ? B +?[iQ õh?B M GQM; M? BX h`'M GQM; çdM?X
i?€Tö M¨v- ç M i°i +MM; H¨ b Q\ ô .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; bÊ H½M; T?Q p'
çQ€M çQÊ+ K°i Qi M°B /mM;- M?QM; pšM ?v p¼M; +¦ i? ibK çQÊ+ M°B /mM; +¨M;

ô H½Q T?m ç9M; H¨ F?¬M; +¦ +€+? M¨Q ?bM? /mM; +Æ /mv M +O M;QÆBX h` M
+¦ K°i iÁ h`'M GQM; çdM?- +?QM? H¨ #ªQ p"i ç i`'M €T F?Q p"M +O GQM; i°+X
[m M ? pÈB M;QÆBX h?ÌB F€ i?QÊM; +´- K°i i`QM; KQÌB #ªQ +O h?–M ;BÈB @
#¦M; /€M; Î i`QM; ç¢B +?B M +?9M; i?–M i?QÊM; +´X J¨ iÁ #ªQ i?€T M¨v Î i`QM;
iB M H M? i`QM; i v M;QÆB- +¦ i? ç M;QÆB iB M p¨Q i`QM; ç¦ô X E +?d /šM H
iY M;QÆB pW KÈB +?B K çQÊ+ i?–M +¬M; Hmv M i? ç M?'i +O GQM; i°+X E?-
çQÊ+ K°i i`QM; KQÌB #ªQ +O h?–M ;BÈB @ h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€TX æ9M; H¨ p"M F
+¦ i? ?bM? /mM; ` çQÊ+X

.QÆM; h?B M o'M M;?2 çQÊ+ K°i i`QM; KQÌB #ªQ ?¨M; ç–m +O h?–M ;BÈBX æ•v
i FBM? ç°M;- ?"M F?¬M; H"T iS+ H'v ` F?®B h?B i iB M H M? FB ` - ?¬M K¢M? I
çÌB ;B®M; ç€M? +m°+5 æ€M? +m°+ i?„M;- HB M K°i #QÈ+ H M K•vX h?m +m°+- -

.QÆM; h?B M o'M +?Êi M;?o iÈB iÁ i?–M çB M /QÈB ç€v #B M FB - +¦ M,K K¦M ç
+?¶X L¦B +€+? F?€+- M,K K¦B ç² M¨v- Î K°i KS+ ç° M¨Q ç¦ H¨ #ªQ p"i +'T #"+ ç²M; M
F?¬M; FûK # Q M?B mX M?Q p"v +•v i`QÌM; i?QÆM; #` T?QM; 'M i` M i v FB H¨ +

"ªM i?•M #•v ;BÌ ;†T T?ªB # p'M ç M M ;BªB HÈMX æ–m iB M /o M?B M H¨ i? M? i
H B H`+? ;bX h?S ? B +?QM? H¨ T?QM; 'M +O i? M? i?QÆM; M¨v H¨K b Q ç ;BªB
GQM; M? B ç M i°i +MM; H¨ Î MÆB M¨Q\

.QÆM; h?B M o'M #B iX h?B M GQM; M? B Î GQM; ;BÈBX L?QM; GQM; ;BÈB K†+
v mX L?QM; +kM; imv i F?¬M; M?ÄX æQÆM; M?B M- .QÆM; h?B M o'M +¦ i? ` M
b Q M;QÆB ?ÄB +?S\ hMv iB M FûQ K°i M;QÌB K¨ ?ÄB, óL¨v- M;QÆB #B i h?B M
?„+X h?B M GQM; M? B H¨ +?¶ ç ç†i h`'M GQM; çdM?X h`'M GQM; çdM? H¢B H¨ #

i°+X *¦i? #B i bU i²M i¢B +O M¦M?'i ç`M? F?¬M; T?ªB H¨ M;QÌB i?QÌM;X >ÆM M
Qi M;QÌB #B iX L?[M; M;QÌB M¨v F?¬M; K°i B F?¬M; T?ªB H¨ +QÌM; ;BªX L;QÆB
T?ªM SM; ç–m iB M +O M;QÌB i +?QM? H¨ ç2K M;QÆB #„i H¢BX *€B M¨v `'i ;B®M
iÈB ?ÄB >Q¨M; ç , óL¨v- [m®+ F?® +O M;QÆB Î ç•m\ ô

E M;®+ KÈB +¦i? +?Q M;QÆB ç€T €MX hmv i ç®B b) /šM iÈB K°i ?²B Q M? ç°M
h?B M o'M H¨ Km®M H†M; H) M„K çQÊ+ h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€TX E?¬M; +¦?SM; i?S
*¦i? FBM? ç°M; Qi M;QÌB- p"v i?b F?¬M; +ÁM ;b i®i ?ÆMX

9jNX *?QÆM; h?S 9jN, >S L;mv MX

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; i?S 9jN, >S M;mv MX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

óh?B M GQM; M? B ç M i°i +MM; Î ç` T?QÆM; M¨Q\ ô .QÆM; h?B M o'M pšM HU

ô L; v Î h?B M GQM; hBM? @ i?€M? ç` +O GQM; ;BÈB- i` M M? B +¦K'v +QM h?
;BÈB i?O ?°- i?U+ HU+ +O #¼M M¦ç m F?¬M; v m ?ÆM #'i F€ i?O ?¢ M¨Q +O M;
KB M; M¦B- ?ÆM M[/MM; M;¦M i v çB K M? Î ;B[F?¬M; i`mM;- K°i ç¢Q iBM? ç²
.QÆM; h?B M o'M i'i M?B M M?"M ` #S+ iBM? ç² M¨v- +?QM? H¨ iBM? ç² +O GQM
+¦K°i F?Ä iBM? +–m ç†+ #B i b€M; M;ÌB- `'i ?B M M?B M- ç•v H¨ +?¶ h?B M GQM
çB K +?Q .QÆM; h?B M o'MX

.QÆM; h?B M o'M M?È F„ p` i`Q +O h?B M GQM; hBM?- i`QM; HÁM; F?¬M; M;WM

E +?d /šM H #¨M iB T iK+ M¦B, óL¦B ` M;mv M p¼M; +O M;QÆB çBô X

ô i Km®M +ÎB #Ä T?QM; 'M +O i?QÆM; M¨vô X .QÆM; h?B M o'M H'v i? M? i?–M
'M ` X

ô ²\ E?¬M; i? iQÎM; çQÊ+- M;QÆB M; v +ª M¦ +kM; ç2K ` - +¦i? Î i`QM; M,K imv
i?S- ?ÆM M[ç®B pÈB M;QÆB K¨ M¦B H¨ ? B FB M i`•M [mw M?'i- F?¬M; i - p¬ +M
iB +- M;mv M p¼M; +O H #¨M +'T i?S KQÌB #ªv F?¬M; +€+? M¨Q +ÎB #Ä T?QM;
i? bY +?[T?QM; 'M T?Q i` M M¦X L;QÆB HU +?¼M çB\ ô F +?d /šM H #¨M Kd

ô +¦i? #B i i?QÆM; M¨v ç M i°i +MM; H¨ H B H`+? ;b F?¬M;\ ô .QÆM; h?B M o'M

ô M m M;QÆB bY /KM; M;mv M p¼M; M¨v- i çQÆM; M?B M b) i?Ä K½M +?Q M;QÆ
'M +kM; +?d +¦i? i¢K ;€+ H¢B iÈB H–M ;†T b mô X E +?d /šM H #¨M #bM? ioM?

ô o"v i?b- M;QÆB +kM; M M M¦B +?Q i #B i T?QM; 'M bY +?[+¦ç†+ iQM? ;b +?S
H¨K b Q +ÎB #Ä\ ô .QÆM; h?B M o'M i? v ç´B K°i p'M ç ?ÊT Hw- M m M?Q +?d pb
H½M; T?Q K°i M;mv M p¼M;- .QÆM; h?B M o'M ç€T SM; KÈB H¨ M;m M;®+- p"v +

ô çQÆM; M?B M- çB m M¨v i'i M?B M +¦i? i?Ä K½MX h?B M ?¢ F?¬M; +¦ +?mv
ç2K T?QM; 'M bY +?[- ?ÆM M[M¦B +?Q M;QÆB #B i T?QÆM; T?€T ;BªB T?QM;
F?¬M;- p"v T?ªB t2K #ªM i?•M M;QÆBX *¦çB m- +¦K°i çB K i Km®M ç†+ #B i M¦
T?QM; 'M bY +?[- Km®M +ÎB #Ä M¦- +kM; +?d +¦M;mv M p¼M; i` M +'T # KQÆ
ç¢i i?¨M?X æQÆM; M?B M- M;QÆB +kM; +¦i? ;B[?B M i`¢M; çÊB ç M F?B T?QM
#®M i?b H¢B çÁB ;BªB F? B T?QM; 'MX L;QÆB H¨K ` HU +?¼M çB- K°i F?B HU
ç´Bô X E +?d /šM H #¨M #bM? ioM? K¨ M¦BX

J°i # M H¨ +'T ? B KQÆB #®M +¦ i? +ÎB #Ä T?QM; 'M +ª +•v i?QÆM;X J°i # M H¨ b
T?QÆM; T?€T ;BªB T?QM;X L m M?Q F?¬M; ;BªB çQÊ+ i?b +?d +¦ çÊB ç M i` M +
K¨ bQ b€M?- i?"i ` HU +?¼M +€B ç–m iB M H¨ ç€M; ;B€X "ÎB pb K°i H–M p'i pª b
M?bM iW K†i F?€+- +'T i?S KQÌB #ªv M¨v bQ pÈB +'T ? B KQÆB #®M ?Q†+ H¨ +'T
+¦ w M;?o X .QÆM; h?B M o'M +~M i?"M bmv M;?o K°i +?9i- KÎ KB M; M¦B, ói i?Q
aY +?[çBô X

ô i®iX L?Q M;QÆB KQM; Km®Mô X E +?d /šM H #¨M M•M; i`QÌM; i?QÆM; H M- K
ç¢Q [m M; K M; çÄ M;–m iW K°i +?¶ ç°i M?B M ?¨M; H•K- +?B m t¢ Î i` M i?•M i?Q
i?QÆM; #„i ç–m tªv ` #B M ?¦ X o®M i`QÌM; i?QÆM; K¨m ç2M F?¬M; +?9i M¨Q i?
M;•M [m M; p¢M i`QÊM;X L,M; HQÊM; #€K p¨Q i` M i?•M i?QÆM; p¬ +MM; T?S+ i
?Ä -•K /QÆM; M;k ?¨M? ç m # Q ?¨K Î # M i`QM;X J¨ # M M;Q¨B h?•M i?QÆM; H
+QÌM; ç¢BX

*¦ çB m ? i i?ªv- ç m +?Êi H¦2 H M `²B #B M K'iX sm'i ?B M `'i M? M?- #B M K'i +

L?QM; pšM F?B M .QÆM; h?B M o'M #„i çQÊ+ +ªK ;B€+ i`QM; M?€v K„i ç¦- i`–K iQ

ô T?QM; 'M +O i?QÆM; M¨v ç½ bY X S?•M i?QÆM; i?¨M? +?QM çQ¢MX h´M; +°M;
T?€T ;BªB T?QM; 'M `'i çÆM ;BªMX :B i +?¦+X h"M ibM? ;B i +?¦+X .MM; K€m iQ
'M5 æQÆM; M?B M- +kM; F?¬M; #¨B i`W T?QÆM; T?€T ;BªB T?QM; 'M F?€+X L?
X E +?d /šM H #¨M KdK +QÌB KÎ KB M; M¦BX

ô _®i +m°+ H¨ T?QM; 'M ;b p"v- b Q T?ªB +–M K€m iQÆB +O +?9M; i?–M KÈB +¦
h?B M o'M ?B m F€ ?ÄBX

ô VK- +€B M¨v ¨- M m M;QÆB Km®M #B i- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; i? - M;mv M
pšM +ÁM HQm K°i MY M;mv M HU+- M m M;QÆB /MM; M¦ ç i?U+ ?B M QÈ+ M;mv
M;QÆBô X E +?d /šM H #¨M M;?B K i9+ M¦BX

.QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i +?9i- ;"i ç–m M¦B, ó*kM; çQÊ+- +¦ çB m M;QÆB
+O H`+? i?QÆM; M¨v F?¬M;\ ô

ô +¦ i? M¦B +?Q M;QÆB #B i K°i T?–M- i?QÆM; M¨v Î i?ÌB F€ i?QÊM; +´ ;¼B H¨ i?
F?Q çSM; ç–m +O +?9 i i?~K T?€M5 K°i i`QM; KQÌB #ªQ p"i +O h?–M ;BÈB5 ô F
M¦BX

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; F?¬M; F?ÄB FQ+? ç°M; p¢M T?–M- KQÌB #ªQ +O h
ç€M; iB M\

ô M?QM; K¨- ç•v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ H B H`+? +?•M +?QM? +O M¦- i?QÆM; M¨v
Î H9+ bBM? ` - #` i`ÌB ç'i T?QM; 'M- b m i`"M +?B M i?QÊM; +´ HB M #` T?QM; +'
T? p"i- M;Q¢B i`W i?•M i?QÆM; poM? pB M F?¬M; KÁM ` - HB M F?¬M; +¦ i€+ /K
?„M bY +?[i?¨M? ç¢B ç¢Q T?QM; +'K- T?QM; 'M M¨v bQ pÈB T?QM; +'K +?Q + Q
#"+- M?QM; ç¢B ç¢Q M,K KQÆB- i?B M /B M #®M +?QM- +?Q M M ç½ +?Q i?QÆ
M¦ +¦ i? ;BªB F? B T?QM; 'M +m®B +MM;- p"v i'i mv HU+ p¬ ?¢MX "ªQ p"i M?Q i?
+–mX *?Q M M- M;QÆB b m M¨v pšM M M ç2K i•K iQ ç†i Î i` M M¦ çBô X E +?d /š
M?„+ M?ÎX

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM;- i`QM; HÁM; b€M; `ä- K†+ /M + Q ?SM;- M?QM; H
.QÆM; h?B M o'M T?€i ?B M KbM? H'v çQÊ+ +?Q #ªQ- i'i +ª ç m H¨ K†i ?¨M; #` T
i?•M i•M i•M F?´ F?´ ;BªB T?QM; 'M- b Q M;QÌB F?€+ ibK çQÊ+ #ªQ p"i +¦ i? i`U-
K M? F?´ M?Q p"v\

J FB T- M m M?Q h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T FB +MM; i?QÆM; G¬B æbM? +?¦ K€ M¨v H
T?ªB çB M Hm¬M KÈB H¢ ç¦X æQÆM; M?B M- ç•v +?d H¨ +?9i bmv M;?o K¨ i?¬B-
H¨K K¨ ?QÎM;- Km®M #ªQ p"i HÊB ?¢B- ?Q†+ H¨ #ªM i?•M Hmv M +? - ?Q†+ H¨ T?ª
i?QÆM;X

h?¨M? iUm +ª çÌB #` T?QM; 'M\ o"v F?¬M; T?ªB M¦B i?QÆM; M¨v #` i`ÌB ç® F} b Q

+MM; H¨ /¢M; #ªQ p”i ;b KÈB +¦ i? #` i`ÌB ç® F}- Km®M T?QM; 'M i?¨M? iUm +ª ç
i?QÆM; M¨v H¨ HQ¢B +?Q #ªQ ;B i +?¦+- ;B i M;QÌB F?¬M; /QM? M?•M [mª b Q\ V
F€ +¦ F?ª M,M;5

.QÆM; h?B M o'M KB M K M bmv M;?o- ç M; H9+ M¨v- F +?d /šM H #¨M KÎ KB M;
H¨K +?O M?•M- M;QÆB i'i T?ªB /MM; K€m iQÆB +O M;QÆB ç ;¼B M¦ idM?X æ¢
T?M i?¬M T? 5 *?9M; i H–M b m ;†T H¢B M? ô X

L¦B tQM; +kM; #B M K'i- H #¨M #B M ?¦ H¢B M?Q +k- b m F?B .QÆM; h?B M o'
+?bK p¨Q i`QM; H #¨M- i?–M T?M i?¬M T? +¬M; ?B m i?”i ` F?B M .QÆM; h?B
æ•v F?¬M; T?ªB H¨ i?–M T?M i?¬M T? ;b- +,M #ªM H¨ ?'T iBM? ç¢B T?€T #ªM im
F?B +¦ çQÊ+ i?–M T?M i?¬M T? - .QÆM; h?B M o'M KÈB H¢B K°i H–M M[+ªK ;B€
"¢+?- i?¬M T? ? i i?ªv- ?¦ p #´M M;mv M- H¨K bmv v m M;QÌB F?€+- #´ bmM; #ª

h€+ /KM; +QÌM; ?¦ +O G #¨M +'T i?S KQÌB #ªv- F?B M H–M #B M ?¦ h?–M HQM;
o'M H¢B i,M; H M K°i QiX :BªK çB K'v H–M [m€ i`bM? +QÌM; ?¦ - +kM; +QB M?Q H

*¬M; ?B m +O T?M M¨v- +¦ i? ?'T i?m K°i T?–M KQÌB im pB +O M;QÌB +¦ im pB F?
#”+ #B M i?¨M? bM? /MM;X æQÆM; M?B M- #° T?”M M,M; HQÊM; iW M;Q¨B iÈB M
M?QM; p”v +kM; ç½ iB i FB K `'i M?B m i?ÌB ;B M im Hmv M- #ªM i?•M +?d +–M ç
i? i,M; +QÌM; im pB `'i M? M?X h?–M T?M M¨v tm'i ?B M- +¦ i€+ /KM; +U+ F€ i`¼M
+O .QÆM; h?B M o'M b m F?B T?B i?,M; h?–M ;BÈBX

oB + +'T #€+? i`QÈ+ K„i- i'i M?B M H¨ H'v i`QÌM; i?QÆM; #` ç¢B ç¢Q T?QM; +'K

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; H¶ K½M;- B #B i i?S M¨v M m M?Q ?'T i?m K€m i
Q M?B m\ *?Q /M H¨ KbM?- K'i çB K°i Qi K€m K†+ /M F?¬M; M;mv ?B K i€M? K
i?QÆM; ç M #´M M;mv M- M;mv M F?Q ç¢B i?QÆM;X

*?Q M M- .QÆM; h?B M o'M +?m˜M #` # M;¨v tQM;- KÈB ç`M? /MM; K€m iQÆB +
M;¨v M¨v- .QÆM; h?B M o'M Hmv M +? K'v HBM? ç M Q+? F?Q #´ ?mv i- Hmv M
pB MX GQ i`QÈ+ F?ÄB ?Q¢ Hm¬M Hm¬M H¨ M;mv M i„+ H¨K pB + +O .QÆM; h?B
M?QM; .QÆM; h?B M o'M H¢B +?Q `^M; p¬ +MM; ç€M; ;B€- i?”K +?Q +ÁM ;¼B h?C
/†M, óG€i M[i b) /MM; K€m iQÆB i?S+ idM? p”i ç¦- M m i +ªK ;B€+ KbM? +?m
/MM;- b) H”T iS+ #€Q +?Q M;QÆB- M;QÆB +® ;„M; F? B HÁ Hmv M +? - F?¬M; +–

" M M;QÌB +¦ K°i ?²M; M? M i`B F, +?mv M im ç M ç¢Q- .QÆM; h?B M o'M iBM i
#ªQ çªK- +¦ H) b) +¦ +?9i bmv v m pb K'i K€m [m€ M?B m- M?QM; Qi ` b) F?¬M; ç
M;mv M F?Q ç¢B i?QÆM; çB\

.QÆM; h?B M o'M i`2Q ;B[ F?¬M; i`mM;- p¢+? T?€ +´ i v i`€B `'i /Si F?Q€i- K€m
i` M KkB i?QÆM; /UM; çSM;- K€m iQÆB i?2Q KkB i?QÆM; +?ªv tm®M;- b m KQÌB
p¨Q K°i F?Ä ç M /QÊ+- H”T iS+ /MM; +?•M M;mv M Hmv M ?¦ - b m ç¦- +S +€+? K

a m F?B ,M i` M i`,K pB M- T?Q /QÈB +€M i?QÆM;- ç½ i¢Q i?¨M? K°i ?® K€m M?
K°i Qi T?ªM SM;- #„i ç–m iW iW ?'T i?m K€m iQÆB- ç°M; i€+ M¨v `'i +?”K- M?QM;
o'M KWM; `Ð M?Q çB MX J†+ /M +?ªv F?¬M; Qi K€m- M?QM; i?¬M; [m EBK ç M #
K€m iQÆB i`QM; +Æ i? pšM #ªQ i`b 8W iB m ? Q p¨ #´ bmM;X *kM; F?¬M; bmv ;B
M;mv M- +?d +–M ç M /QÊ+ ç–v çO- M?Q p”v HB M iQÆM; çQÆM; pÈB +?d +–M /M
i?–M #BM? #` T?QM; 'M p¬ b® M,K M¨vX oÈB p®M i¨B bªM +O .QÆM; h?B M o'M
i®M ? Q i?¬BX

a m F?B ,M p¨Q K°i M;¨M pB M HBM? ç M- +kM; +?QM? H¨ #ªv M;¨v b m- T?ªM SM
H9+ +¨M; HÈM- i®+ ç° ?'T i?m K€m iQÆB +kM; +¨M; H9+ +¨M; M? M?- p®M i? i
F?¬M; M;Ì KÆ ?² +?mv M #B M i?¨M? K¨m çÄ M?Q K€mX GQ¢B T?ªM SM; M¨v i?2C
H9+ +¨M; HÈM- K°i i?€M; b m- .QÆM; h?B M o'M ç½ iB m ? Q ?ÆM M,K M;¨M pB M
#BM? +kM; F?¬M; M;WM; i`Î M M iQ HÈMX

99yX *?QÆM; 99y, h?–M "BM? EBM? h?B M

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 99y, h?–M #BM? FBM? i?B M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

J°i i?€M; F?¬M; M;WM; ç´ K€m- +¦ i? iQÎM; iQÊM;- H¨ HQÊM; K€m iQÆB HÈM +Ð
p"v b) T?ªB +? i # Q M?B m M;QÌB\ *?d +¦ i?•M i? +QÌM; ?½M M?Q .QÆM; h?B M o
K°i i?€M; [m - HQ¢B F?Q€B +ªK H'v K€m M¨v +kM; /–M /–M i`Î M M p¬ p`X

.QÆM; h?B M o'M çQ€M +?WM;- +S iB T iK+ M?Q p"v- M,K M;?bM pB M HBM? ç M
/MM;- +?Q M M #€Q +?Q h?Ov h?'K G M- #ªQ M¨M; #„i ç–m Hmv M +? - +kM; K v
M;mv M M¨v- i?ÌB ;B M # M;¨v- +?Q /M M;QÌB Hmv M +? H¨ h?Ov h?'K G M +kM; ç
pB M- K†i #ªQ çªK ?"m +–M H¨ imv i ç®B F?¬M; +¦ p'M ç X

.QÆM; h?B M o'M M?bM #²M K€m /QÈB +?•M /–M /–M KÎ `°M; H¢B /–M /–M i?m M?A
bÊ ? i ?²MX J€m +O KbM? i`•M [mw ?ÆM K€m iQÆB +O M;QÌB T?¨K M?B m H„K-

[mv i çQ€M- /Si F?Q€i #Si ` - ç²M; i?ÌB F?¬M; M;WM; ç2K HQM; M;mv M €T b9+-
`²M; K¨ ç€M? ` X a m ç¦ ?¦ i?¨M? K°i ç¢Q H K [m M;- ç`M? +?¢v i`®MX

L?QM; K¨ ç°M [m M; KÈB pW tm'i ?B M- i?•M ªM? +O .QÆM; h?B M o'M ç½ +?†M
M¨v G K *?QM? >mv M F?¬M; i? F?¬M; i?m ?²B ç°M [m M;X "B m ?B M i?m T?€i T
M;QÊ+ H¢B ç€M; ç .QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m i€M i?QÎM;X

æ€M; iB +- ?„M F?¬M; M M çm´B i?2Q- ç9M; M?Q HÌB +O .QÆM; h?B M o'M ô iU
.QÆM; h?B M o'M [m'M H M G K *?QM? >mv M- +MM; ?„M ç€M? ç M F?¬M; T?•M

L?QM; K¨ /Á tûi K°i +?9i- b) T?€i ?B M- G K *?QM? >mv M +¨M; ç€M? b„+ K†i +¨M
w bÊ ?½B- K¨ .QÆM; h?B M o'M ¨- +,M #ªM H¨ H'v G K *?QM? >mv M ç #²B Hmv
KbM?X G'v K°i +QÌM; ;Bª GQM; i¬M bÆ F€ ç #²B Hmv M- +kM; +?d +¦ .QÆM; h?B
M¨vX

99RX *?QÆM; 99R, h?–M E?Q\ J E?Q\

biT? KekR!;K BH G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 99R, i?–M F?Q\ J F?Q\

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

.QÆM; h?B M o'M t¨B çQÊ+ i?QÆM;- pšM `'i F?¬M; / X .QÆM; h?B M o'M im Hmv
T?–M ç¬M; #BM? F?Q K¨ M¦B- FB K F?¬M; i? M;?B M;Ì H¨ [m2M i?m°+ M?'iX L?Q
#BM? F?Q F?¦ Hmv M M?'iX L m M?Q H¨ K°i M;QÌB T?¨K- bÊ H¨ T?ªB K'i i?ÌB ;B M
+QTv iW

*¦ çB m- .QÆM; h?B M o'M i'i M?B M F?¬M; +–M H•m M?Q p"vX .M b Q +ªM? ;BÈB
+¦ K°i + Q i?O +'T #"+ GQM; i¬M #²B Hmv M- iB M #° i'i M?B M +¨M; H9+ +¨M; M?

> B M;QÌB ç€M? ?ÆM MY + M? ;BÌ- i?QÆM; T?€T +O .QÆM; h?B M o'M `®i +m
J†+ /M F?¬M; +¦ +?B m i?S+ iBM? tªQ ;b- M?QM; K¨ i?QÆM; T?€T H¢B K M; i?2Q
+¦ iW i`QÈ+ ç M M vX

.QÆM; h?B M o'M ?mv i K¢+? iQÆM; HB M pÈB i`QÌM; i?QÆM;- M M bY /KM; F?-
+€M mv pk bBM? ;B¦X JkB i?QÆM; iªM ` K°i HQ¢B ?¨M [m M; [m, /`X

G K *?QM? >mv M `'i #m²M #U+X o®M pÈB HU+ T?ÁM; M;U +QÌM; ?½M +O GQM;
?„M- #BM? F?Q +O GQM; ;BÈB i` M +Æ #ªM `'i F?¦ H¨K #` i?QÆM; ?„MX *?Q M
i¬M- i`W T?B +¦ i?–M F?Q +?•M +?QM?X L m F?¬M; i?QÌM; H¨ F?¬M; +¦ #BM? F?
F?¬M; /€K çmM; p¨Q ç–m i?QÆM; ?¨M [m M; H¢M? i?'m tQÆM; FB X J†+ /M i` M
Hm"M F?Q iS+ ;bX

.QÆM; h?B M o'M ç½ i?Q+? SM; +€+? /MM; +O i`QÌM; i?QÆM;X *ªK ;B€+ H9+ M¨
i?Q+? ?ÊT pÈB KbM? ?ÆM bQ pÈB FB KX "ÎB pb .QÆM; h?B M o'M p¬ +MM; i?Q+
i?QÆM; ;B"i ;B"iX >ÆM M[i?QÆM; M?Q /m HQM;- H9+ +QM; H9+ i?ŠM;X

ô >2v5 ô .QÆM; h?B M o'M +?B M ç M ?SM;- ?ûi HÈM K°i iB M;X h?•M i?QÆM; ;B'
i?ŠM; iÈB ç–m i?QÆM;X G9+ ç M KkB i?QÆM;- +´ Hm"i ç°M; M¨v ç°i M?B M #B M
ç¢B F?€B Î K°i F?„+ b mX E?¬M; ;B M iW KkB i?QÆM; +?d iÈB- ç°i M?B M ?ÆB #

ô F?¬M; tQM;5 ô G K *?QM? .mv i +ªK ;B€+ i?•M i? ç°i M?B M +SM; çÌX æ°M; i€+
M?`TX

J¨ p¨Q H9+ M¨v- .QÆM; h?B M o'M K°i i v +–K çm¬B i?QÆM;- ç•K i?ŠM; iÈB K†i +

L?QM; ?„M +kM; FBM? M;?B K +?B M i`"M- F?¬M; +?9i /Q /U- +?Êi #°+ T?€i` HU
;B½v i?Q€i F?ÄB +´ +ªK ;B€+ i`¦B #m°+ M¨vX

ô tQ¢i ô K°i ç¢Q K€m iQÆB T?mM K¢M?X J°i i?QÆM; M¨v +O .QÆM; h?B M o
/WM; H¢BX G K *?QM? .mv i K†+ /M i`€M? çQÊ+ K°i FQ+? çQ¢i K M? M¨vX L?QM;
T?€ K°i p i`€+?X

G K *?QM? .mv i FBM? M;¢+ M?bM ;B€T pªv `²M; i` M M;QÌB KbM? ` M Hmv M K'v
T?€ pÐ- F?¬M; M;Ì pšM F?¬M; +€+? M¨Q M;,M +ªM K°i FQ+? +O i?QÆM; M¨vX hQ
i`QM; ç–m G K *?QM? .mv iX

h`QM; HÁM; .QÆM; h?B M o'M +U+ F€ pmB KWM;X _®i +m°+ t2K M?Q +¦ +?9i i?¨M
/M F?¬M; +¦ ç¢B i?¨M?- M?QM; H¢B HoM? M;° F?¬M; Qi F„ tªQX .QÆM; h?B M
i?QÆM; F„ +O #ªM i?•M +?QM? H¨ pb i?QÆM; K¨ i²M i¢BX *?9M; H¨ ç T?®B ?Ê
L?QM; H9+ ç¢i iÈB +ªM? ;BÈB M;QÌB i?QÆM; ?ÊT M?'i +?•M +?QM?- i?QÆM; F„ +
H9+ +¬M; ç`+?X

E?¬M; +–M [m€ +?'T M?'i Î K†i i?QÆM; F„- +?d +–M iBM iQÎM; i?QÆM; i`QM; i vX

æ°i M?B M- K°i +´ +ªK ;B€+ F€ /B m iW i` M i?•M i?QÆM; i`mv M ç MX J°i +´ Hm
;B€+ T?ªM; T?'i M?Q iBK ç"T i?bM? i?`+?X J°i +´ +ªK ;B€+ ?mv i M?K+ iQÆM; HB

h?•M i?QÆM; +¨M; ç2M ?ÆMX J°i ç¢Q # ç°M; [m, /` iW i` M KkB i?QÆM; iU iªM ` X
T?'i M?Q +¦ i? i?'v- ç–m KkB i?QÆM; +¦ K°i pÁM; # ç°M; p¬ ?bM? ;B®M; M?Q /Á

ô S?€+ ô .QÆM; h?B M o'M H¢B KÎ K°i p i `€+? Î i` M M;QÌB G K *?QM? .mv iX
#m¬M; i? M;QÌB- +–K i?QÆM; i`QM; i v- i?•M ?bM? i?2Q b€i K¨ H MX h`QM; M?
a m ç¦ iB T iK+ [mûi M; M; K°i +€BX

G K *?QM? .mv i i`€M? Mû ç¦M çÐ +?"i p"i F?¬M; +?`m M´BX L?QM; K¨ i`QÌM; i?Q
ç H¢B ?ÆM KQÌB p i i?QÆM; Î i` M M;QÌB ?„MX æ€M? ç M H9+ M¨v- i`QM; HÁM; C
+¦ +?¶ F?¬M; ç9M;X L?QM; H¢B M?'i i?ÌB F?¬M; M;?o ` çQÊ+X

a mF ?B i` M M;QÌB H¢B i? K ?ÆM KQÌB H¶ ?´M;- G K *?QM? .mv i KÈB ç°i M?B
pÈB M,M; HU+ F?¬B T?K+ +O KbM?- M?[M; p i i?QÆM; M?Ä M¨v- Î b m F?B i`9M;
i? F?ûT H¢BX L?QM; K¨ ç€M? ç M #•v ;BÌ- pšM +?Q F?¬M; i?'v M¦ F?ûT H¢BX

ô M;QÆB +ÁM +¦ i•K iQ bmv M;?o HmM; imM; b Q\ ô i? M? •K i`¨Q T?9M; +O .Q
h?QÆM; ªM? ç–v i`ÌB # Q p•v G K *?QM? .mv iX ósQ¢i tQ¢i tQ¢i ô H¢B ?ÆM KQ
*?QM? .mv i i`B i ç idM? i€Q- #B i #BM? F?Q i` M i v .QÆM; h?B M o'M +¦ +´ [m
+?¢vX

J°i GQM; i¬M M m +?¢v i`®M- Km®M +ªM H¢B b) F?¬M; T?ªB H¨ / /¨M;X L?QM; bQ
H¢B F?¬M; +?"K ?ÆM ?„M H¨ # QX G K *?QM? .mv i Km®M +?¢v i`®M F?¬M; ;B
i? M¨QX

v MB K pW tm'i ?B M- G K *?QM? .mv i ç`M? i?B i`B M J"i i?m"i i`mv M i?W +O

ô H½Q ç¢B- +?9 w- G½Q ;B ?Ä M¨v Km®M +?¢vô X h? M? •K hB m "¢+? p M; H M
h?B M o'MX hB m "¢+? +kM; F?¬M; ` M;Q¨B ;B9T- +?d H¨ M?„+ M?Î K°i iB M;X

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM;- +¨M; pmM; M? M? i`QÌM; i?QÆM;X h?QÆM; i?QÆM
ç®B i?OX

L?QM; p¨Q H9+ M¨v- K°i H€ +?„M ?bM? `²M; iW i` M M;QÌB G K *?QM? .mv i F?m +
ç¢Q i?QÆM; FbM? i` M KkB i?QÆM; +O .QÆM; h?B M o'MX

L; v b m ç¦X G K *?QM? .mv i ?¦ i?¨M? K°i ç¢Q HQM; ªM? # v M? M? K¨ çBX h`QM
?„M i®+ ç° +U+ M? M?X M?Q i? J"i i?m"i F?B M .QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i i`Î i v

h?m'M Zm M; o•M ;B[ç°M; MB K tm'i ?B M Î /QÈB +?•M- pW H¦2 ` HB M #B M K
tm'i ?B M H–M M[- H¢B M;,M Î T?Q i`QÈ+ HQM; ªM?X h?•M i?QÆM; HB M iK+ ;
i?ŠM;- b m ç¦ ç•K i?ŠM; K°i +€BX *?•M M;mv M ?MM; ?"m i`U+ iB T `¦i p¨Q i`QM;
H¨ H–M ç–m iB M iW H9+ F? B +?B M ç M #•v ;BÌ- .QÆM; h?B M o'M +?O ç°M; çQ

L?QM; p¨Q H9+ M¨v- K°i +´ ?'T HU+ iW i` M i?•M i?QÆM; i`mv M ç MX .QÆM; h?B
M;mv M iQ¨M i?•M ;B®M; M?Q b¬M; HÈM p¨Q #B M- çB M +m²M; K¨ t¦B KÁMX *?d
?ªB HB M #B M K'i F?¬M; +ÁMX

.QÆM; h?B M o'M M;?d M;ÆB ;–M MY M,K- pW iQ+? b9+ çQÊ+ # KQÆB K'v F?Q
J°i ç¢Q HQm [m M; # K¨m ?¶M i¢T ç2M- çÄ- t M? iK i"T Î KkB i?QÆM;X hBM? HU
T?QÆM; pB M i`,K /†K +kM; ç°i M?B M i`®M; `¶M;X EQ+? [m M; # K¨m HÈM #^M
ç¢Q HQM; ªM? FB X

G€ +?„M ?bM? `°M; #` tmv M i?OM; i`QM; M?€v K„i- M M Î i` M M;QÌB HQM; ªM?X

G K *?QM? .mv i i?´ ?mv i # v M;QÊ+- H° ` i?•M ?bM?- i`QM; HÁM; FBM? bÊô X
iB M;- ?¦ i?¨M? M;mv M ?bM?X J°i +QM +U HQM; K¨m t M? ç"K /¨B M;¨M Kûi tQ v
óæ€M; ;B"MX E?¬M; M M F?BM? M;QÌB [m€ ç€M;5 ô

*¦i? i`¬M; i?'v # M bQÌM HQM; Î i?•M `²M; +¦ K°i H¶ K€m- ;B®M; M?Q +¦i? M?bM
o'M bÊ ?½B i? MX GU+ tmv M i?'m i?"i K¢M?X E?¬M; M;Ì M; v +ª i?•M i? +U HQM
J†+ /M iB m ? Q ?ÆB M†M;- M?QM; mv HU+ F?¬M; i X

.QÆM; h?B M o'M KÈB F?¬M; ç bU `®M; ;B"M +O G K *?QM? .mv i p¨Q K„iX *¦ çB
i9+ ?ŠM H MX GQM; i¬M i`QÈ+ K†i ç½ #B M i?¨M? ?bM? `²M;X æ•v ç¢B #B m +?Q
#^M; RkyW ?bM? M;QÌBX E?¬M; +~M i?"M SM; T?¦- +?d bÊ b) H"i i?mv M i`QM; KQ
F?¬M; /€K t2K i?QÌM; mv M,M; +O K°i h?QÊM; o` h?–M i?9X J†+ /M i?–M i?9 M¨v
KÈB Î p¨Q GQM; i¬M bÆ F€X L?QM; +kM; T?ªB +?9 w SM; T?¦ KÈB çQÊ+X

.QÆM; h?B M o'M i?"M i`¼M; K¨ +?®M; çÐX æ°i M?B M- i`QÌM; i?QÆM; H–M M[
iWM; çÊi `mM `~v `'i M?ÄX .QÆM; h?B M o'M KÌ K`i F?¦ ?B m- +?d ç¨M? +–K +?†i
K¨ `mM `~v M¨v H¢B +¨M; H9+ +¨M; HÈM- +¨M; H9+ +¨M; M? M?X J°i +´ F?Q tQ€v K
?B M Î i` M KkB i?QÆM;X

ô ç•vX æ•v H¨ +?mv M ;b\ ô G K *?QM? .mv i bÊ ?½B [m€i- F?B M .QÆM; h?B M
h +ÁM +?Q iB M +¬M; K¨X

J°i ;B•v b mX .QÆM; h?B M o'M ç½ #B i çQÊ+ ç€T €MX ó"´ ô ? B KQÆB K'v +°i
ç°i M?B M iW i` M i?•M +U HQM; T?mM ` X E?¬M; b BX *?QM? H¨ KB M; p i i?Q
i` M M;QÌB G K *?QM? .mv i i`QÈ+ ç¦X L?[M; KB M; p i i?QÆM; M¨v F?¬M; M?bM
;BÌ H¢B ç°i M?B M #°+ T?€iX *¨M; i? K ç€M; bÊ +?QM? H¨- ?mv i /`+? K¨ G K *?Q
+ª ç m #` /šM /„i p¨Q i`QM; +?¶ ?bM? i?¨M? F?Q tQ€v i` M KkB i?QÆM;X

JB M; p i i?QÆM; ç M; /–M /–M KÎ `°M;X æ†+ #B i KB M; p i i?QÆM; #` ç¢Q FQ+
i?'m FB - i?2Q K€m F?¬M; M;WM; T?9M K¢M?- ç M; F?¬M; M;WM; KÎ `°M;X hW H
ç M +Ð M„K i vX E?¦ +¦ i? iBMX :B®M; M?Q +¦ K°i HQ¢B M,M; HQÊM; F€ [m€B ç M
/ ç0 4 ðÂ Ð ç¢Q` ç0 4 M; (?-

€BKL€¶ `
? " /ÈtPP € Ð `

.QÆM; h?B M o'M i?–K F?2M i®+ ç° i?"i M? M?X h?•M ?bM? H¦2 [m # M T?ªB- i`€

h?–M HQM; pšv çm¬B5 *€B çm¬B +O h?B i J M HQm H¢B iWM; ç¢Q i¨M ªM? Î i` M
i? M? p¬ iS+X *?Q /M H¨ .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; M;Ì `^M;- ç¢B ;B ?Ä M¨
iÈB- i,M; i? K K°i ç°M; i€+ pšv çm¬BX

ô # ô .QÆM; h?B M o'M Î p¨Q H9+ Mû i`€M? +€B bWM; i?b #` +€B çm¬B ç"T i`9
K¨ #` ç"T # v ` M;Q¨BX

.QÆM; h?B M o'M +?d +ªK i?'v #ªM i?•M ;B®M; M?Q #` K°i +¶ t2 iªB HÈM T?QM;
i?Y i?b +€B çm¬B +O K°i +QM +U HQM; M;¨M Kûi +?WM; # Q M?B m\ .QÆM; h?
h'i M?B M F?¬M; i? F?€M; +U K¨ #` ç"T p,M; ` M;Q¨BX

Í i`QM; H9+ # v- .QÆM; h?B M o'M M;?o i?–K ç½ +¦ +?9i +QB i?QÌM; `²BX L;QÌB
K°i F +²M; F M?X L?QM; H¢B F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ i®+ ç° F?¬M; +?d M? M? M?
FQ+? HBM? ?Q¢i K¨ H¢B p¬ i? M? p¬ iS+ M?Q i? X

" v ;–M KQÌB FK- .QÆM; h?B M o'M KÈB ?¦ ;BªB +´ tmM; HU+ HmB p b m FB X L
M;QÌB H¢B i`U+ iB T #` ?ÄM;X h`QM; HÁM; .QÆM; h?B M o'M +¦ FBM? M;¢+X lv
+QÌM; ç¢B M?Q p"v\ hB M v ?° i? +'T #"+ iB M F?Q +U+ T?~K #` K°i FQ+? T?€ ?Ä
HQÊM; M¨v +QÌM; ç¢B ç M +Ð M¨QX

*¦ çB m +kM; K v- iB M v M¨v imv F?¬M; +ÁM ?B m [mª ?° i?•M- M?QM; +ÁM +?Q
i?•M i? X .šm b Q +kM; F?¬M; i? ç i?•M i? i`–M i`m²M;- F?¦ +¦ i? ;†T M;QÌB F?

999X *?QÆM; 999, E?¬M; æ€M? L? m h?b E?¬M; Zm2M "B iX

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 999, E?¬M; ç€M? M? m i?b F?¬M; [m2M #B iX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

J†+ /M +€+? M? m +?WM; ? B KQÆB /†K- M?QM; çB K 'v F?QªM; +€+? +kM; F?¬M
i? i?'v `ä `¨M; #'i Hm"M ibM? ?bM? ;b Î M;Q¨B ? B KQÆB /†KX E +ª .QÆM; h?B
i?QÆM; K¨ T?OB T?OB €Q #¨Q i` M M;QÌBX h?B i J M F?¦ +¦ i? iBMX J°i FQ+? p
T?–M HU+- M?QM; K¨ i?•M i? +O KbM? +¬M; i? K HU+ p ç"T p¨Q H9+ [mšv çm–
HU+ p¢M i'M\ >ÆM M[HU+ p¢M i'M M¨v H¨ M M i`9M; ?Q¨M iQ¨M- F?¬M; +?9i H½
F?€+ #ªM i?•M- ç°i M?B M +?`m HU+ p¢M i'M- M¦B M?Q i? M¨Q i?b M;U+ +kM; +¦

.QÆM; h?B M o'M pšM i?"i F?¬M; +¦ pB + ;bX *?d H¨ +¦ +?9i iB + K°i FB M hY G i
p"vX

ô iB m iYX F?¬M; i X "ªM i?•M `'i i?QÎM; i?S+ M;QÆBX "ªM i¬M b) M;?B K i9+X *~
çWM; i`€+? i ô X h?B i J M # v iÈB- i?•M i? + Q HÈM ç½ ~M ç–v HU+ HQÊM;- iMv
ç'mX

.QÆM; h?B M o'M ç`M? `9i i? M? i?QÆM; G¬B æbM? iW i`QM; +?B + M?šM ` - M
K°i MY - i•K MB K H¢B ç°M;X J¦M ç² +?ÆB FB - F?¬M; ç°M; pšM ?ÆMX oW ç°M
>ÆM M[+•v i?QÆM; [m€ i¨ /` `²BX

ô +€+ ?¢ iU ?² H¨ +QÌM; ;Bª +?mv M im M?K+ i?•M M?d\ô .QÆM; h?B M o'M ç°i M

ô F?¬M; b BX Í GQM; ;BÈB M;QÌB +¦ i? i?„M; #ªM i¬M p K†i i?•M i? - imv i ç®B
J M FB m M;¢Q i`ª HÌBX

ô J°i F?B ç½ M?Q p–vX o"v #´M i¼ +MM; +€+ ?¢ bQ i?Y5 ô .QÆM; h?B M o'M ?¨Q

ô ²\ bQ ç'm i?•M i? pÈB #ªM i¬M\ "ªM i¬M F?¬M; M;¢B M¦B +?Q M;QÆB #B iX "ª
+?OM;X æ°+ :B€+ h?B i :B€T GQM;X h?•M i? i`ÌB bBM? +QÌM; ?½M p¬ +MM;X
+?WM; ?ÆM M,K i`,K p¢M M,KX *?mv M im i?•M i? X L m M?Q /MM; T?€T i?m"i ç
F?¬M; T?ªB H¨ ç®B i?OX L?QM; iB m iY M;QÆB F?¬M; M;Ì /€K /äM; /¢+ bQ ç'm i?
J M +kM; F?¬M; , HÈM ?B T M?Ä K¨ i?W M?"M M?QÊ+ çB K +O KbM?X

.QÆM; h?B M o'M +QÌB iOK idK ;"i ç–mX L;?o i?–K- M;QÆB H¨ /` +?OM; i`ÌB bBM
L?QM; H½Q iY *Ym *?mv M h?B M G¬B EBK h?•M ç¢B i?¨M?- çO ç ç M #M +? M?
Hmv M M,K i`,K p¢M M,K i?•M i? `'i +QÌM; ç¢BX L?QM; K¨ +¦ +QÌM; i?`M? ?ÆM M
pÈB GQM; i?–M b Q\ H½Q iY +¦ i?–M +¬M; Hmv M i? ç M?'i +O GQM; i°+ @ ç M?
"B M- ç½ i?Q€i i? B ?Q€M +®i- b) bÊ K°i h?B i ;B€T HQM; +'T #"+ GQM; i¬M M?Q
#B M +O h?–M GQM; *Ym "B M v m +–m +?QM? H¨ HBM? i?–M ;B B5 æ¦ H¨ +¬M
E?ÎB çB K iB M i?B M HB M + Q ?ÆM M;QÆB K°i #"+X

ô i®iX hB m iYX L m M?Q ç€M? tQM; K°i i`"M M¨v- M;QÆB +¦ i? F?¬M; +? i- #ªM
pÈB M;QÆB- +kM; F?¬M; bQ çQ pB + M;QÆB iU iB M t¬M; p¨Q H½M? ç` +O #ªM
p¨B T?–M K M i¨BX

ô ç M ç•v çBô X .QÆM; h?B M o'M #¨v i? - # ;•M +®i- KÎ KB M; M¦BX

ô +?ŠM; H) M;QÆB Km®M /MM; ?bM? M;QÌB ç€M? M? m pÈB i \ ô h?B i J M bYM; b
H¨ pb ?bM? M;QÌB i®+ ç° im Hmv M M? M?X >ÆM M[+kM; im Hmv M çQÊ+ M?B
/B M bS+ +?B M ç'm- i?•M i? - T?€T HU+ +O ?bM? `²M; ç m pQÊi t ?bM? M;QÌB
/€K /MM; i`¢M; i?€B ?bM? M;QÌB ç€M? pÈB K°i +QM ç°+ i?B T ;B€T HQM; ?bM? `

óæ9M; p"v5 ô .QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m ç€TX L¦B M?ªK ¨- i H¢B F?¬M; +¦ ?bM? `
M¨vX L;QÆB #ªQ i T?ªB H¨K b Q #•v ;BÌ\ "ªv KQÆB ? B #B M ?¦ - i +kM; F?¬M; #
æ¢B G EBK hB M i?b +¦ i? ?¼+ çQÊ+ i?m"i #B M ?¦ +?QM? i?S+ M?QM; imv i ç®

h?B i J M ;B"M [m€ K¨ +QÌB- `®M; HÈM M¦B, ói®iX "ªM i¬M HB M t2K i?Y M;QÆB
K¨ /€K /MM; ?bM? M;QÌB ç ç®B F?€M; pÈB #ªM i¬Mô X L¦B tQM; ç½ t¬M; iÈBX

J°i çm¬B [mûi [m€X G9+ M¨v ç½ /MM; iÈB #ªv i?¨M? HU+ HQÊM;5 s2K ` H¨ i?"i b

.QÆM; h?B M o'M ;B i`b K°i i?–M T?M +QÌM; ?¦ X L;QÊ+ H¢B F?¬M; ;B i`b i?–M
+–M i?B iX GQ¢B +?B M ç'm p +?¢K i?•M i? M¨v- i`€M? Mû HB M +¦ M;?o H¨ ? M

h`U+ iB T +SM; ç®B +SM;5

.QÆM; h?B M o'M M•M; +€M? i v i`€B H M ç¦M H'v çm¬B `²M; +U+ HÈM FB X

ô "bM? ô K°i iB M; p M; i?"i HÈMX æ•v H¨ p +?¢K i?`i pÈB i?`i ?Q†+ +¦ i? M¦B
b„iX G9+ M¨v- .QÆM; h?B M o'M pšM +?¢v F?¬M; i?Q€i p"M K M? #` [mûi # vX F
H +? ;B[i? iQ+? pÈB bS+ M†M;- ç•v F?¬M; T?ªB H¨ pB + B +¦ i?•M i? +QÌM; ?½M
h?B M o'M #` [mûi # v- M?QM; `'i M? M? ç½ M;WM; i?•M ?bM? H¢BX F?¬M; # v [
i`,K i?QÈ+X

h?B i J M F?¬M; +¦ ç°M; i€+ F?€+X "ÎB pb ?„M ç½ M;•v M;˜M +ª M;QÌBX L m M?Q
/KM; +O #ªQ v ?° i?•M- i?b K°i FQ+? M¨v +?QM? H¨ +SM; ç®B +SM; i?"iX æB m
i?€B ?bM? M;QÌB- +?†M H¢B K¨ F?¬M; +?9i i´M ?¢B\ o T?–M M;mv M M?•M #` [
? i bS+ #bM? i?QÌM;X

EBK +QÆM; çO +SM; F?¬M;\ L?QM; K¨ K°i i'K p€M ;¶ HB M +¦ i? / /¨M; ç"T p,M
M;¦M +€BX L;QÆB +¦ i? M¦B i'K p€M ;¶ +ÁM +SM; ?ÆM bQ pÈB FBK +QÆM; b Q\

.QÆM; h?B M o'M ?¨B HÁM; p¬ +MM;X h?–M +¬M; Hmv M i? ç M?'i +O GQM; i°-
J°i FQ+? pW `²B +?d H¨ +ªK ;B€+ +¦ çB K i`–K i`¼M;X L?QM; ç€M? i` M +€M? i v
çÈM- ;B®M; M?Q K¶B K°i i'+ / iQ¨M i?•M- K¶B K°i i #¨Q ç2K HU+ çª FQ+? ?9i ?
i? +ÁM KÆ ?² i,M; H M MY T?–MX .QÆM; h?B M o'M FBM? M;¢+ F?¦ ?B mX h?–
M¨v #B M i?€B M?Q p"v b Q\ "` M;QÌB i ç€M? +kM; +¦ i? ç i?,M; +ªM? ;BÈB\

h?B i J M F?¦ +¦ i? iBM- t¬M; M;QÌB iÈB i`QÈ+- HB M K°i i`ªQ +¬M; H MX GQM
#'i F€ T?ÁM; M;U F?Q M¨Q iW i?–M F?Q i`Î tm®M;X h?B i J M +kM; F?¬M; iBM .Q
?bM? M;QÌB /€K ç¦M çÐ K°i FQ+? M¨vX

.QÆM; h?B M o'M ç®B K†i K°i FQ+? M¨v- iU iBM ;'T #°B K¨ ç€M? iÈB K°i [mv MX

G¢B +SM; ç®B +SM;5

Zmv M i`ªQ iQÆM; ;B Q- .QÆM; h?B M o'M H¢B #` p,M; çB i`,K i?QÈ+X *¦ çB m h?
HmB p T?Q b m ? B # i?QÈ+X L?bM [m i?b H¨ M; M; i vX

h?B i J M H„+ H„+ ç–m- M?bM .QÆM; h?B M o'M +?d ?ÆM i`,K Kûi- i`QM; K„i H° `
M¨v F?¬M; M;Ì [mª i?"i /MM; i`¢M; i?€B ?bM? M;QÌB iB T M?"M # HQÊi +QÌM; +¬M
;B€T HQM; F?„T iQ¨M i?•M ç m +¦ i? H'v ` H¨K pk F?QX L?QM; K¢M? M?'i pšM H¨
`²M; +MM; pÈB bWM; i` M ç–m /¨B KQÌB KûiX

.QÆM; h?B M o'M çB M +m²M; ?QM; T?'M ?ûi H M K°i iB M;X >¦ ` h?–M GQM; *Y
i?€B M?Q p"vX h?"i K¢M?X h?"i bU H¨ [m€ K¢M?X a m M¨v #ªM i?•M +ÁM +–M T
+?S\ > ? ?

h`QM; K„i .QÆM; h?B M o'M H° ` p ?QM; T?'M- i?•M ?bM? t¬M; iÈB- ?mv ç°M; i?
J M- ç€M? iÈB #'i T?•M i?„M; #¢BX

*¦ +•m, F€ T?MM; ç`+? i?OX J°i M;QÌB K°i `²M; +¨M; ç€M? +¨M; ?QM; T?'MX .QÆ
+¬M; T?€T h?–M GQM; *Ym "B MX J°i ?²B ç¢B +?B M- +¦ i? +ªK M?"M çQÊ+ `ä `¨
ç M; i,M; H M i?QM; i?ªX æ9M; H¨ HU+ HQÊM; +QÌM; ç¢B ?'T i?m iW # M M;Q¨B-
iQ¨M i?•M iB M ?¦ X

æ²M; i?ÌB- #°+ T?€i ` HU+ HQÊM; +QÌM; ç¢BX h`QM; H9+ pmM; [mv M- #„i ç–m K
æ•v H¨ F?Q iS+ ç†+ i?M +O `²M;- +?d +¦ M;QÌB GQM; i°+ KÈB +ªK M?"M çQÊ+X

.QÆM; h?B M o'M çQÆM; M?B M F?¬M; +€+? M¨Q T?€i ?B M bU i²M i¢B +O HQ¢B
H¢B +¦ i? T?€i ?B M HQM; F?Q iS+ i`QM; [mv M FbM? +O .QÆM; h?B M o'MX æQ
h?B M o'M H¨ ç²M; i°+- +kM; F?¬M; +¦ ?Q¨B M;?B ;b F?€+X

h?–M GQM; *Ym "B M- K'm +?®i +?QM? H¨ +?[ó#B MôX o¨Q H9+ .QÆM; h?B M o'
+¦ i? K M; i?2Q HQM; F?Q iS+ +O HQM; i°+ i?QÊM; p` `'i `ä `¨M;X *ª M;QÌB ç M
L?QM; F?¬M; i? M;?B M;Ì H¨ #B M ?¦ i?2Q ?QÈM; i®iX >mv i K¢+? GQM; i°+ i` I
[m€ KÄM; K M?X *?Q /M H¨ FQ+? T?€i ` iQ¨M #°- +kM; F?¬M; i? M¨Q iW M;QÌB ?
HQM; F?Q iS+ ç½ H¨ +U+ ?¢MX L?QM; çB m M¨v +kM; F?¬M; ªM? ?QÎM; ç M bU +Q
o'MX >B M ;BÌ i?•M i? +O .QÆM; h?B M o'M bQ pÈB h?B M H¬B FBK i?•M ç¢B i?
K°i #"+X

LY + M? ;BÌ `'i M? M? ç½ i`¬B [m X J°i M;QÌB K°i `²M; ç€M? bm®i K°i + M? ;BÌ- F
T?•M i?„M; #¢BX æQÆM; M?B M K°i M;QÌB K°i `²M; M¨v ç m `'i ,M w F?¬M; ?¢ iY
i? p M? mX æ€M? ç M H9+ M¨v M M? `²M; +MM; bWM; +O h?B i J M +kM; +?Q
.QÆM; h?B M o'M ;B'm /B K H¢B [m€ M?B mX h?–M 'M hB m "¢+?- i?QÆM; G¬B æ
hB M- hY hB m i?–M H¬BX h?–M T?M +'T KQÌB #ªv +O H #¨M +?d KÈB /MM; K°i
` M;Q¨BX

ô i®i H„K- .QÆM; iB m iY- F?¬M; +–M ç€M? M[X *?9M; i t2K M?Q M; M; i v- M?Q
h?B i J M +kM; i`Î M M i?•M i?B i ?ÆM K°i QiX

óæQÊ+X L; M; i v HB M M; M; i vô X .QÆM; h?B M o'M F?) ;"i ç–mX :B[M;QÌB i?
M?B m HÌB ç m F?¬M; +–M H¨K `äX L;QÌB i iW ç–m iÈB çm¬B ç m +?Q bY /KM;
i iW ç–m iÈB +m®B ç m MQÆM; i vX

ô i?"i ` - M¦B iÈB i?b- i pšM i?m MY T?–MX L;QÆB /M b Q +kM; H¨ /MM; ?bM? M
?bM? `²M;ô X h?B i J M ç M; F?B M¦B +?mv M- i?•M ?bM? M?Q€M; K°i +€B #B M
i?QÈ+ #®MX aWM; i` M ç–m i?"i ;B®M; M?Q /'m ?B m- +kM; F?¬M; #B M K'i- +?
H–MX óæBX æB ç°M; T?O i K°i +?mv Mô X

.QÆM; h?B M o'M +MM; h?B i J M tm®M; #B MX Í +?¶ b•m M;¨M Kûi /QÈB #B M-
+O h?B i J M HB M K°i i`QM; M?[M; M;¼M M9B M¨vX æ°M; T?O /MM; ç¢B i?–M i
" M M;Q¨B ç°M; T?O /MM; hQ+? h?Ov *?•m #® i`Q i?¨M? +Y ç°M;X æB p¨Q +Y ç°
`°M; `½B- +¦ i? ç¢i iÈB ç M T?QÆM; pB M ?ÆM KQÌB /†KX æ9M; H¨ K°i iÁ ç°M;

ô .QÆM; iB m iYX JÌBX hMv w M;²B çBX Í ç•v +?d +¦ K°i KbM? i ÎX h`QM; T?QÆM
ç` +O #ªM i¬Mô X h?B i J M ?¨Q bªM; ;BÈB i?B mX

ô h?B i iB M #®B K°i i?•M €Q ;B€T- im pB iBM? i?•KX h¢B ?¢ #°B T?K+ô X GÌB M
i?"iX "ÎB pb +¦ +•m F?¬M; ç€M? M? m i?b F?¬M; [m2M #B iX oÈB bU +QÌM; ?½M
M;Q¨B- M m iÈB ;BÈB iB M- K - v m- /MM; HU+ K°i +QM `²M; HB M +¦ i? M;,M +ªM
T?QM;X h?"K +?Q M; v +ª iS ç¢B iB M i¬M +kM; F?¦ H¨K #` i?QÆM; ?„M5

J°i i?•M €Q ;B€T M¨v F?¬M; T?ªB H¨ b„i i?QÌM;X h`ªB [m M?B m M,K im Hmv M
i?•M €Q ;B€T M¨v bÊ H¨ F?¬M; i?m ;b i?–M F?Q T?ÁM; M;U i?QÊM; ;B B5 æWM;
GQM; i¬M i`mM; F€X L?QM; Hm"M p bS+ +?B M ç'm +MM; pÈB T?ÁM; M;U- +kM;
GQM; ;BÈBX

ô .QÆM; iB m iYX J°i i?•M i?U+ HU+ M¨v +O M;QÆB- imv i ç®B F?¬M; Î /QÈB #ª
#®M KQÆB M,K b m- M;QÆB +¦ w ç`M? iÈB i? K ;B F?¬M;\ L m M;QÆB i? K ;B -
?¢5 ô h?B i J M i€M i?QÎM; M¦BX E?˜m F?Q p¬ +MM; +?„+ +?„MX

998X *?QÆM; h?S 998, sm'i S?€i- h?B M GQM; hBM?X

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; i?S 998, tm'i T?€i- h?B M GQM; hBM?X

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM;- H"T iS+ i•K MB K pW ç°M;- iÁ KÁ ?ÄB, ói¢B ?¢ iW
Hm¬M ç°+ H B ç°+ p½M;- Hm¬M çB iÈB ç•m HB M Î ç¦- #®M #B M H¨ M?¨- F?¬M; +
?°B M¨v ç½ iWM; M;?2 M¦B [m - M?QM; H¢B +?Q iWM; i? K ;B [m - H¢B +¨M; F?
ç†+ #B iX JQM; iB M #®B +?d çB K K°i +?9iô X

ô ²\ .QÆM; iB m iY M;QÆB +kM; i?•M i€M im b Q\ ô h?B i J M +¦ +?9i M;Q¨B w K
+ Q ?SM; [m€iX óo"v i?"i bU H¨ [m€ i®iX VKX æ9M;X *kM; +?d +¦ i€M im KÈB +¦
+QÌM; M?Q M;QÆBô X GÌB M¨v M¦B `'i i?"iX h€M im K†+ /M T?–M HÈM F?¬M; M
MQÆM; iU X L?QM; K°i i€M im im pB + Q i?•K- p"v +?„+ +?„M bQ pÈB T?€B im F?
F?€+ M? m ;B[?Q /¢B p¨ ?Q M?¨X aBM? K M? HU+ +O ?Q /¢B K¢M? ?ÆM ?Q

ô F?¦ i`€+? i?U+ HU+ M?Q p”v M?QM; H¢B F?¬M; +€+? M¨Q i? K ;B h?B M GQM;
KQÆB M,K b m- #ªM i¬M /šM M;QÆB çB t2K i?Y K°i +?9iX J¨ M?„+ iÈB i?b- #ªM
+?Q ` F?ÄB ç°M; `²Bô X h?B i J M ¬K ç²K M¦BX

.QÆM; h?B M o’M +ªK i?’v ?SM; i?9 H¨ T?QÆM; /B M F?€+ +O h?B M GQM; hBM
GQM; M? BX L?QM; çB m M¨v i?b F?¬M; i? M¨Q i`U+ iB T KÎ KB M; ?ÄBX *?d +¦ i
óh?B M GQM; i?€M? ?°B M¨v `®i +m°+ H¨ ;b\ *¦ +?¶ +–M ç†+ #B i +?9 w ? v F?¬M;

ô H9+ ç–m h?B M GQM; i?€M? ?°B +?d H¨ i?ÌB ;B M +€+ i°+ +O GQM; ;BÈB i #€B
+€+ i°+ iW iW i`Î M M ; v ;„iX a mF ?B i i´- /o M?B M H¨ b) ;BªB [mv i •M Q€M- T
i? K ;B ?°B i` M? çQ¢i #¨B p`X .–M /–M +ª i€M im +MM; i?€M? çB M h?B M GQM
i°+ /MM; H9+ #¨B ?°B T?•M + Q i?’T- i` M? i¨B M;mv M- T?•M ç` #¨MX J¨ i€M im
i?b +¦ i? iB M p¨Q i?€M? çB M h?B M GQM; ibK ç¼+ i?–M +¬M; i?QÊM; +´ +O G
i?”M F `ä +?Q .QÆM; h?B M o’M M?[M; ;b ?„M #B iX

.QÆM; h?B M o’M +kM; +¦ K°i Hw ;BªB ç¢B F?€B ç®B pÈB h?B M GQM; i?€M?X
GQM; ;BÈB +?S `’i M?B m K”i F„ i?–M +¬M; i?’i i`mv M ?Q†+ H¨ /Q +€+ ç¢B + Q
J¶B K°i +QM `²M; b m F?B i?¨M? MB M- Fw S+ i`mv M i?W KÎ ` /M M?B m /M Qi- ç
H¨ +,M +S p¨Q ?mv i K¢+? +MM; iQ +?’i +O #ªM i?•M +QM `²M; ç +?¼M iQM? KÎ
+O .QÆM; h?B M o’M M?’i HQm- ?mv i K¢+? +¦ i? M;QÊ+ /ÁM; ç M i?–M HQM; i
/„i +O ’M Fw i?€B +´ +?B K çQÊ+ h?–M GQM; *Ym "B M - M?QM; +kM; +?d +¦ +
M[X L m M?Q ?mv i K¢+? +O .QÆM; h?B M o’M M?B m ?ÆM +?9i M[- i`mv M i?
?ÆM K°i +?9iX

L?QM; i`QM; i?€M? çB M h?B M GQM;- H¢B +?S +€+ HQ¢B i?–M +¬M; #Q i`+? +O
M vX *¦ ç M iW Fw S+ i`mv M i?W - +kM; +¦ imv i i? F€ i¨B FBM? i¨B imv i /B K
>Q†+ H¨ bY +?[#´ bmM; +MM; pÈB +€+ HQ¢B #9i Fw +MM; +?d ç¢Q im Hmv MX
M¦B H¨ +¦ HU+ ?’T /šM imv i ç®BX æ†+ #B i [m€M [m•M- +¦ i? çB p¨Q K’v H–M- i’
_’i M?B m + Q i?O #` K„+ F i Î #bM? +ªM?- F?¬M; i? iB M i? K ç m i` M? M? m / M
iB M imX

.QÆM; h?B M o’M +MM; h?B i J M KÈB [m2M ç½ i?•M- .QÆM; h?B M o’M +kM; F?
?ªQ iYm +O J ;BÈB- +MM; h?B i J M ç®B ˜K ?¨M ?mv MX

"[iB + M¨v m®M; tQM;- .QÆM; h?B M o’M +?B K çQÊ+ `’i M?B m iQ HB mX æ–
i?€M? iBM? +O GQM; ;BÈBX L?Q p”v h?B M GQM; M? B +?QM? H¨ i?€M? ç` +O
M¨Q F?¬M; çQÊ+ +?Q T?ûT ç m çWM; ?ÁM; çB p¨QX h?B M GQM; M? B F?¬M; +?
M;?B KX >ÆM M[+¦ F i ;BÈB /Q GQM; i?–M HQm H¢B #ªQ p - F?¬M; çQÊ+ bU +
GQM;- B +kM; çWM; ?ÁM; çB H MX J¨ T?QÆM; T?€T /mv M?’i +¦ i? H M h?B M G
/ M? M;¢+? iB M p¨Q i?€M? çB M h?B M GQM; ibK ?B m i”T Hmv M i?–M +¬M;X L
s¬M; p¨Q +,M #ªM H¨ F?¬M; i? M¨Q5 5

L;¨v ?¬K b m .QÆM; h?B M o’M iW i`QM; M?”T ç`M? idM? H¢B- i`QM; HÁM; ç½ +¦
M¨v Km®M çB p¨Q T?ªB /Q h?B i J M /šM çQÌM; b m ç¦ KÈB p¨Q çQÊ+X *ÁM T?ªB H
M;¢+? ç¦ i?b KÈB +¦ i? / M? +?QM? M;¬M i?m”M K¨ çB p¨Q h?B M GQM; M? B- i?
KQÌB M,K ç½ çO ç H¨K çQÊ+ `’i M?B m +?mv MX *¦ i? +¬M; F? B ?¼+ i”T çB M i`
H’v çQÊ+ i?S KbM? Km®MX J°i i M i`9M; # +QM M?¢MX

ô .QÆM; iB m iYX _QÊm M;QM M;¨v ?¬K [m m®M; i?”i ç9M; H¨ çO K¢M?5 ô h?B i
T?ÁM; +O .QÆM; h?B M o’MX

ô ? ? X L m h?B i ç¢B + i?Q+?- i +¦ i? /¢v M;QÆBô X .QÆM; h?B M o’M M¦B tQM
;BªM i`®M;X E?„+ T?QÆM; T?€T O `QÊm p¨Q- b m ç¦ MûK iÈBX L; v H9+ i®B ?¬
J M F?¬M; ?¨B HÁM; .QÆM; h?B M o’M Hm¬M ;¼B iB M #®B iB M #®B- H° p [m€ H
KbM? H¨ ç¢B + X

ô i®iX o”v ç¢B + i HB M F?€+? F?Q `²Bô X h?B i J M +kM; F?¬M; H¨K #° K¨ M?”M
M¨v KÈB ?ÄB, óM;QÆB iQM? b Q\ ô

ô i?ÌB ;B M +ÁM K'v +?K+ M,KX hB m ç ç`M? # [m M K°i i?ÌB ;B M M;„Mô X .QÆM

ó+kM; i®iX GB M im Hmv M Î i`QM; ç°M; T?O +O i çBô X h?B i J M ;"i ç–m ç²M; v

ô o"v +?d bÊ F?¬M; çQÊ+X "ÎB pb M m iB m ç im Hmv M Î ç•v- +?d bÊ h?B i ç¢B +
.QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB M¦BX

h?B i J M H9+ M¨v KÈB M?È iÈB- HBM? F?Q K'v M;¨v i`QÈ+ +?Êi ;BªK- #B i HÌB .Q
+kM; F?¬M; ?ÄB i? K ;b M[- KÎ KB M; M¦B, óiMv M;QÆB p"vX h`QM; T?QÆM; pB
ibK K°i +?¶ # [m M H¨ çQÊ+X h #ªQ çªK imv i ç®B F?¬M; +¦ M;QÌB M¨Q /€K [m'v

.QÆM; h?B M o'M F?) +QÌB- HB M # v ` ç°M; T?O +O h?B i J MX hbK çQÊ+ K°i
i?W Î ?ªB pU+ +€+? t M;Q¨B M;¨M /†KX G¢B M¦B iB T- .QÆM; h?B M o'M pšM F?-

ô +?ÌX æ M H9+ ç¦ i'i +¦ M;QÌB ` M;Q¨B ç¦M +?9M; i p¨Qô X h?B i J M i?'T ;B¼M

.QÆM; h?B M o'M HB M BK #†iX *€B Hm"i M¨v ç9M; H¨ F?¬M; pmB ;b +ªX æ M H9
i?€T +kM; F?¬M; / +?¢v i`®M5 æ9M; H¨ F?B M M;QÌB i pW #m²M #U+ M?QM; H¢
Î i` M çQÌM; +–K h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T tm'i ?B M M;Q¨B w Km®M ;bX >Q†+ H¨ b m
M?B m ç M h?€M? çB MX E?¬M; T?ªB H¨ +¨M; i? K M;mv ?B K b Q\

J°i i?ÌB ;B M M;„M F iB T- .QÆM; h?B M o'M M;Q¢B i`W K¶B M;¨v ç m /MM; i?–M
h?dM? i?QªM; H¢B i?¬B /B M i`"M T?€T #B M ?¦ - Km®M ibK ` bÆ ?Î iW ç¦X

.QÆM; h?B M o'M +kM; K v K„M H¨ ç½ iÈB ç•v Î ? B # i?€M; i`QÈ+X L m F?¬M; +
?Î +kM; F?¬M; +¦ i?ÌB ;B MX

ô .QÆM; iB m iY\ ô h?B i J M ç~v +Y F?Q M; ` - i?'v .QÆM; h?B M o'M pšM ç M; M
F?ÄB i?Î /¨BX J°i H–M M[ç¦M; +Y F?Q M; i?mv M H¢BX JÆ ?² +¦ i? M;?2 çQÊ+
#°B T?K+ M¦B pÈB J E?¬ p¨ G¬B S?€+?, ó+?ŠM; H) iB m iY M¨v HÊB ?¢B M?Q p"v
+m²M; im Hmv MX G9+ F?¬M; +¦ +?mv M ;b H¨K ç m M;²B im Hmv M- F?¬M; ;B®M
HB M +?ÊT K„i- HB M [m K'v i`,K M,Kô X

.QÆM; h?B M o'M +S [m M;¨v M?Q p"vX L?bM M?Q H¨ ç M; M„K +?†i i?ÌB ;B M ç
ç M; /MM; i?–M i?S+ •K i?–K [m M b€i i`"M i? X L m M?Q ç´B H¢B H¨ M?[M; M;QÌ
` +€B ;b Î i`QM; ? B # i?€M;X L?QM; .QÆM; h?B M o'M H¢B iBM? i?¬M; i`"M T?
M?B m M,KX æ®B pÈB i`"M T?€T +¦ i?¨M? iUm M?'i ç`M?X

*¦ H) i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M;„M pšM +?Q ?Q¨M iQ¨M M?bM i?'m- M?QM; +¦ i?
+U+ ?¢M +O i`"M M¨v +MM; pÈB bmv iQM? ibM? ?m®M; ç¢B F?€B i?b F?¬M; +¦ p'

J'm +?®i +?QM? H¨- .QÆM; h?B M o'M T?ªB Hm¬M +?9 w ç M i`"M T?€T #B M ?¦
hBM? iW # M i`QM; ` M;Q¨BX *?d +–M +¦ M;QÌB +¦ i? M iQ¨M ` M;Q¨B- i'i +¦ i?

L;QÌB iK i"T +¨M; M;¨v +¨M; M?B mX h?¨M? [m–M F i ç°B +¦- +¬ çÆM +?B + #¦M; +
i`,KX æ•v H¨ F i [mª +m®B +MM; b m F?B ç½ ;BªK [m•M b® i` M çQÌM;X

*?QM? H9+ M¨v- i` M h?B M GQM; hBM? # v ` K°i +QM `²M;X *¦ çB m Î i` M çQÌM;
*?Ì K°i ?²B b m- HB M t¬M; p¨Q i`QM; i`"M i? /Q p iBM? i¢Q i?¨M?X

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; pmB F?¬M; #m²MX hQ¨M i•K ç–m M?"T i?–M i?S+ p¨Q +m
i? - ç²M; i?ÌB +?9 w K¶B K°i T?–M #B M ?¦ +MM; i~m p` +O M;QÌB M¨vX

hm pB i`"M ç¢Q +O .QÆM; h?B M o'M ç½ bÈK i?m°+ çdM? T?QM; Î ;BÈB M¨vX *¦
` T?QÆM; p` #B M ?¦ - +MM; pÈB +QÈ+ #° HB M H¢+ +O M;QÌB M¨vX L?QM; .Q
` ç–m K®BX G¢B F i ?ÊT i`"M i? ?¦ ç M t2K- ç½ +¦ +ªK M;°X .QÆM; h?B M o'M
ç°M; i€+ +O M;QÌB M¨v- +MM; pÈB i`"M i? p"M +?mv MX .QÈB ? B +€B +MM; /B
/B m ç ` p¨Q i`"M T?€TX L?QM; i?¬B /B M i`"M ç¢Q M¨v imv i ç®B F?¬M; T?ªB +
i? ?Q¨M i?¨M?- +ÁM T?ªB #Ä +?9i i?ÌB ;B M +~M i?"M i?¬B /B M KÈB +¦ i? ibK `

L m M?Q +?d çÆM i?m–M ;?B M?È i~m p` +O M;QÌB M¨v- +,M #ªM F?¬M; F?¦X h'i
F?¬M; +¦ K°i M;QÌB M¨Q H¨ F M;mX L?QM; M m M;QÆB +?Q `^M; ç½ M?È F„ M?
Km®M iW h?B M GQM; hBM? çB ` X *?Q /M H¨ ç°M; i€+ ;B®M; M?Q ç9+X h?"K +?
*m®B +MM; pšM F?¬M; çB çQÊ+X

ob i`"M i? #B M ?¦ - H¨ i?2Q p iBM? p"M +?mv M K¨ #B M ?¦ X J°i p iBM? #B M
ç m b) T?€i ` #B M ?¦ M;?B M; i`ÌB H +? ç'iX J¨ +¦ ? B KQÆB p iBM?X L m iQM
p¬ +MM; p¬ i"MX J¨ i`"M T?€T /Q iU M?B M ?bM? i?¨M?X F?¬M; +¦ i`"M i•K- Km
L;Q¢B i`W #¨B i`W +QÌM; HU+- +?9M; Hm¬M i²M i¢B K°i çQÌM; bBM? +ÆX *?d +–M
p"v +?Q /M F?¬M; T?€ i`"M T?€T- +kM; +¦ i? M iQ¨M ` p¨QX

JK+ çQ+? +O i?¬B /B M i`"M ç¢Q +?QM? H¨ M?Q i? X .MM; i`Q im p¬ i?QÊM;- i?
i?B M +Æ- i?B M ç¢Q p"M i? - # Q ?¨K iQ¨M /B MX

.QÆM; h?B M o'M i`"M ç¢Q ç¢B i?¨M?X *?d +–M +?Q ?„M K°i +?9i i?ÌB ;B MX >Æ
[m M b€i çQÊ+X æO ç bmv iQM? ` T?QÆM; T?€T ` p¨Q i`"M M¨vX

S?QÆM; T?€T ` p¨Q-i'i M?B M H¨ i`¼M; v m M?'iX L m M?Q iB T iK+ i?¬B /B M-
` tm i? p"M +?mv M +MM; pÈB i`"M ç² +O i`"M M¨v5

L;QÌB +O h?B M GQM; hBM? +kM; ç½ ` F?ÄB i`"M i? -çB ` #bM? v M p¬ bUX .Q
çQÊ+ MÆB K'm +?®i-i'i M?B M F?¬M; +–M T?ªB ;Bª #° ç M; # [m MX JÎ #m²M; M

ô ÆX .QÆM; iB m iYX L;QÆB ` i?"i ç9M; H9+X J m i?m T?€T F?QX *?9M; i b„T p
J M HÈM iB M; F mX

.QÆM; h?B M o'M M? ;"i ç–m-K°i i v pmM; H MX *QM i?mv M F?¬M; M;WM; M?Ä
i?m p¨Q i`QM; HÁM; #¨M i vX a m ç¦ #Ä p¨Q i`QM; M?šMX

ô +?Q p`X h¢B ?¢ H¨ h?B M E?ªBX h iU b„T iÈBX EQM? tBM +?Q p` p¨Q T?€T F?Q
iW h?B M GQM; hBM? çB iÈB H T?ûT K¨ M¦B-MûK ` M;Q¨B K°i iÁ iB M T?OX

E?¬M; b BX *?QM? H¨ iB M T?OX S?€T #ªQ iB M T?O M¨v- +ÁM çQÊ+ ;¼B H¨ F?
i?Q i?ÈiX *?Q /M H¨ i¬M; bQ Hmv M F?Q +kM; F?¦ +¦ i? Hmv M +? ` M;Q¨BX
+?WM; +¦ i? ;†T çQÊ+ K°i FB M iB M F?Q HQ¢B F?¬M; ;B MX L?QM; ç•v F?¬M; T
i` M K†i +Æ bÎX

.QÆM; h?B M o'M i?2Q K¼B M;QÌB p¨Q iÁ iB M T?OX a m F?B çB p¨Q-KÈB
Î K†i +?'i HQÊM; i?b imv i ç®B F?¬M; #^M; iB M T?O +O KbM?X EQ+? +Ð +
K°i +'T #"+X L?QM; /MM; M¦ ç H¨K K°i HQ¢B T?QÆM; iB M ;B Q i?¬M;-i?b +¦
h?B M GQM; hBM?X >ÆM M[b) F?¬M; iB i H° ªQ /B m +O i`"M i? p iBM? M¨vX h

99dX *?QÆM; 99d, h?B M GQM; h?€M? >°BX

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 99d, h?B M GQM; i?€M? ?°BX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M i`mv M +QTv iW

æª iU, iBM?HBM?k

L?QM; K¨ +¦ +?9i ç€M; iB +- F?¬M; +€+? M¨Q iU i? M;?B K i?Y #B M ?¦ p"M +?
M¨v- M m F?¬M; +¦ i? iB i FB K F?¬M; Qi i?ÌB ;B M i?¬B /B MX a m F?B p¨Q i–M;
i`mM; MB M M?•M €Q #¨Q i`„M; HB M i?ª K¼B M;QÌB ` -H¨K K°i ç°M; i€+ KÌB-# v

LÆB M¨v H¨ i?€M? iBM? +O GQM; ;BÈB-F?¬M; B H¢B FB m M;¢Q Î +?¶ M¨v-i`W
/¢M; ,M +?ÆB i`€+ i€M; F?¬M; #B i i`ÌB + Q ç'i `°M; H¨ ;bX VK- +?„+ F?¬M; +¦ ,M
i? K ;B M€Q M?B i M?d\

.QÆM; h?B M o'M +~M i?"M ç€M? ;B€ i?€M? iBM? +O GQM; ;BÈB M¨v- FBM? M;¢
pÈB +?¶ GBM? L;mv M hB M hBM? H9+ i`QÈ+ Hmv M +? EBK :B Q hB M- WK- Q
+MM; K°i +'T #"+-im Hmv M Î ç•v- ?B m [mª ?ÆM bQ pÈB im Hmv M Î M;Q¢B ;BÈB
w M?'i- F?¬M; T?ªB Î p€+? M9B +U+ HÈM + Q iÈB p¢M Kûi FB -K¨ H¨ #®M +?[iQ ó
i` M p€+? M9B FB -ç®B /B M H¨ K°i ç€K F?€+? M?•M iW iW # M M;Q¨B ç MX

h?B M GQM; hBM? +kM; H¨ K°i F?Ä i?Ov iBM? /B M iQ+? MQÈ+ #B M +?2 T?O ç¢
M?'i- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ [m€ HÈM- M?QM; H¨ ç` ?bM? + Q M;mv MX * Q ?ÆM K

" v iÈB ;–M- çdM? h?B M GQM; M? B #` K°i i–M; K•v i`„M; +?2 F?m'i- M?bM F?¬M
M;QÊ+ H¢B H¨ çbM? ç¨B H–m +€+- M?•M ;B M iB M +ªM?X

h?B M GQM; M? B +?B K /B M iQ+? i`,K /†K- /UM; çSM; i`QM; K•vX J¨ #®M K†i M
;B®M; M? m- K†i ç¬M; H¨ çbM? ç¨B H–m +€+- K†i M K K†i #„+ i?b H¢B H¨ M9B MQ
M¨v +O .QÆM; h?B M o'M #` +ª iÁ bÆM M? B M;,M i`Î- M?bM F?¬M; i?'vX

*¦ çB m- pÈB €M? K„i +MM; FB M i?S+ +O .QÆM; h?B M o'M- HB + K„i HB M M?b
?bM? M?Q +kM; F?¬M; T?ªB H¨ i'i +ª ç m H¨ M9B HÈM i`QÎM; i?¨M? iU M?B M- K¨
/ÌB M9B H'T #B M- +'m i`9+ i?¨M? +ªM? iQÊM; ?¬K M vX

E?¬M; +–M i?'v F€ [m€B- .QÆM; h?B M o'M im Hmv M +?QM? H¨ i•K T?€T Hmv M
ibM? ?m®M; #bM? i?QÌM; i'i M?B M +¦ i? M?"M ` çQÊ+X

J¼B M;QÌB i?2Q i`mM; MB M M?•M €Q #¨Q i`„M; /WM; Î i` M K°i #bM? ç¨BX h`mM;
M¦B, óK¼B M;QÌB +¦ i? +?¼M HU +?¶ KbM? i?Q+? ç Î H¢BX a m # + M? ;BÌ- HB
>ªB i iU HQM; i´- b m ç¦ KÈB H¨ i?€M? ?°B ç'm pä- [mv i` / M? M;¢+? iB M p¨Q h

J¼B M;QÌB ;"i ç–m ç²M; w- ç m iU iªM çBX

"bM? i?QÌM; K¨ M¦B ç° + Q +€+? K†i #B M i` M # M;?bM Kûi- M?B i ç° +¦ i? F?€
i?b pšM #®M KM M?Q tm•M- +•v +®B iQÆB i®iX h'i M?B M H¨ çQÊ+ iB M ;B i?B
`'i `ä `¨M;X

.QÆM; h?B M o'M i'i M?B M H¨ +MM; # M;QÌB h?B i J M- J E?¬- G¬B S?€+? ibK
oW F?ûQ- iÁ +mM; çB M +¦ #®M T?ÁM; F?€+?X

a m F?B .QÆM; h?B M o'M iB M p¨Q T?ÁM;- H"T iS+ +˜M i?"M KÎ >mv M Zm M; F
Î [m M? ç•v- +kM; F?¬M; #'i Hm"M +€B ;b F?¬M; ´MX *˜M i?"M F?®M; +? K†i FQ
+?mv M ?QÈM; h?B M GQM; M? BX *ªM? b„+ K†i FQM? pšM /B ç°M; H M i` MX L
H M iÈB #ªv M;¨M Kûi- HB M F?¬M; /B ç°M; çQÊ+ M[X

.QÆM; h?B M o'M + m K¨v- +kM; F?¬M; +QÐM; +? ç°i T?€- +˜M i?"M ç2K >mv M Z
#ªv M;¨M Kûi +¦ i? M;,M +ªM bU /Á tûi +O >mv M Zm M; FQM?- HB M ç¢B #B m i`
?Q†+ H¨ +'K +? ç†+ i?MX L;šK H¢B +kM; +?d i?QªB K€BX o"v i` M ç¦ H¨ i?€M? ç

æB m M¨v F?¬M; +ÁM ;b ç M¦BX h?m +?QM? H¨ i?m X h?„M; +?QM? H¨ i?„M;X

.QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB- F?€+? F?Q K°i +•m, ósBM M?"Mô X

.QÆM; h?B M o'M H'v çQÊ+ i?„M; HÊB +O i`"M +?B M ç–m iB M- K'v M;¨v iB T i
i?Qªb K€B ?ÆM M?B m H„K- pb +?d H¨ Hm"M #¨M- M?[M; GQM; i¬M M¨v M;QÊ+ H
+SM;- B K¢M? ?ÆM M;QÌB ç¦ HB M i?„M;X

h€K M;¨v b m- .QÆM; h?B M o'M /MM; +?B M iQ+? #ªv +?B M iQ¨M i?„M;- H'v çQÊ
çB M h?B M GQM;X E?Q iS+ `²M; ç†+ #B i +O h?–M GQM; *Ym "B M- M;QÊ+ H¢
?„M- +kM; K v H¨ M?Q i? - +?S M m F?¬M; +¦ h?–M GQM; *Ym "B M- F?Q iS+ i` M
+¦ i? HW ;¢i çQÊ+ GQM; ç - M?QM; imv i ç®B F?¬M; HW çQÊ+ +QÌM; ;Bª +'T #"

G¢B [m MY i?€M;- KQÌB / M? M;¢+? ç½ ?Q¨M iQ¨M [mv i ` - +¦ çB m- p"v pšM +
çÊB b m F?B F i [mª M9B #„+ çQ ` - KÈB +¦ i? +MM; H2Q H M i?€M? çB M h?B M

"¼M GQM; i¬M /šM ç°B iÈB ç m F?¬M; ? M K¨ +MM; `ÌB F?ÄB M9B M K- # v p T?Q

"¼M GQM; i¬M i€M im i?b H¢B HQm H¢B- FB K i` ?¶ i`Ê M? mX L;QÌB GQM; ;BÈ
im Hmv M- #ÎB pb #¼M ?¼ p¬ F?¬M; +¦ F?„+ M¨Q H¨ F?¬M; Km®M T?B i?,M; h?–M
L?QM; pb i?B M iQ [m€ K¢M? K)- +¨M; im Hmv M p b m- iB M ;B B H¢B +¨M; F?¦ F

_²M; K†+ /M +¦ i`Q im F?¬M; FûK ?ÆM M;QÌB- M?QM; Î K†i i?¦B ?Q i"i t'm i?b Qi
i?S iU +O GQM; ;BÈB +¦ H) `'i HQ¢M- M?QM; ;B[+QÌM; ;Bª p¨ +QÌM; ;Bª- +?Q /M
i`¼M; T?€i ` iW M°B i•K H¨ F?¬M; i? i?B m çQÊ+X h`W T?B H¨ iY i?M- M m F?¬M
?m®M; bBM? iY ç'mX h'i M?B M- /¢M; ç® F}- ?½K ?¢B- T?ªM #°B- /®B i`€ ç m +Á
M?•M i°+X æ9M; p"v- M?•M i°+ ç½ ç2K i'i +ª i?¦B ?Q i"i t'm T?€i i`B M ç M K†i M;

G¢B [m ?ÆM KQÌB M;¨v- i iU +O i?€M? çB M h?B M GQM; KÈB i"T ?ÊT M?•M imv
çB M h?B M GQM; H¢B- +,M /†M, ó+?Q p`- tBM i?2Q b€i Î T?Q b m- F?¬M; M M
i? K i"T +¬M; T?€T- +¦ i?ÌB ;B M KQÌB M,K- /mv M?'i [mv +O +?QM? H¨ F?¬M; çQ
çB M- M m F?¬M; iU ;€M? H'v ?"m [mªô X

.QÆM; h?B M o'M FQ+? ç°M; M?bM [m p€+? iQÌM; h?B M GQM; M? B- M;?o i?–K-
+?QM? M;¬M i?m"M K¨ çB H MX h?ÌB ;B M KQÌB M,K- i`QÈ+ iB M +S i?¨M? i?"i p¨B
+ªM?- +MM; pÈB i?¬B /B M T?QÆM; T?€T ` p¨Q # M M;Q¨B i`"M T?€T ` ç½- `²B H

.QÆM; h?B M o'M +¨M; M;?o- #B m H° +¨M; ?B M ` bU FQ+? ç°M;X æB K #B m H
K„i- M?QM; H¢B F?¬M; +¦ #'i Hm"M ?Q¨B M;?B ;b- i?"i ` p"v KÈB ;¼B H¨ #bM? i
ç–m iB M i` Q H M h?B M GQM; M? B- iB M p¨Q i?€M? çB M h?B M GQM; ç m M?`
F?¬M; FQ+? ç°M; p"v KÈB ;¼B H¨ F€ [m€B- #B m H° M;Q¨B w Km®M +O .QÆM; h
?B M ç€M; ?Q¨B M;?B i` M M;QÌB ?„M ç m i M #B M p¬ ?bM?X

ô M;Q¢B i`W +?Q p` ç¢Q ?[m +¦ i? iB M p¨Q i?€M? çB M h?B M GQM;- +€+ M;QÌB
M,K Î i`QM; M¨v- i? K ;B M;?B bU /Q i iU h?€M? çB M i´ +?S+- ç²M; i?ÌB +kM; +¦ i
KQÌB M,K- HB M b) F?¬M; +¦ #'i F€ B QÈ+ i?9+ +€+ M;QÌBX æQÆM; M?B M- M m
çB #'i F€ H9+ M¨Q- i b) T?€B M;QÌB T?K i`€+? çQ ç¦M +?Q p`ô X o` i iU ;B¨ FB
i ô X L¦B tQM; +kM; i?ª M;QÌB # v H M- b m ç¦ T?¦M; M? M? H M i` MX

JQÌB # M;QÌB çQÊ+ +?¼M HU iB M p¨Q i?€M? çB M h?B M GQM; M?Q .QÆM; h
b m- KQÌB M;QÌB +'T #"+ GQM; i¬M- # M;QÌB +'T #"+ GQM; ç X >ÆM M[H¨ # M
+O GQM; ç - +¦ i? ç¢i çQÊ+ # p` i`Q ç–m- F?¬M; K°i B F?¬M; T?ªB H¨ +QÌM; ;B
ç - +?d FûK K°i #QÈ+ MY #QÈ+ H¨ +¦ i? iB M p¨Q + Q i?O +'T GQM; i¬MX G–M
i?€M? çB M h?B M GQM;- çÊB ç M KQÌB M,K b m `ÌB çB- +?d bÊ F?¬M; # Q H•m
GQM; i¬MX *kM; +?QM? #ÎB pb M?Q p"v- i` M? çQ¢i +'T #"+ GQM; ç KÈB +¦ i? F`
+m°+ +?B M # M M9B M K ;'T KQÌB H–MX

a m F?B tmv M [m i–M; i–M; K•v KM- +MM; pÈB # KQÆB b€m i–M; +'K +? ç†+ i?
çQÊ+ iQ¨M +ªM? çdM? h?B M GQM; M? B- /MM; iW p¨M; bQM H°M; Hšv ç ?bM? /
E?¬M EBK *?mv M ç H¦i i`ªB b Q\ .QÆM; h?B M o'M +¦ t9+ ç°M; Km®M t¬M; iÈB

*?mv M M¨v +?QM? H¨ /MM; FBK iBM? M;k ?¨M? + Q HÈM M?Q K°i M;¼M M9B ` M
i?¨M? ?bM?- K°i iÁ FBK iBM? M;k ?¨M? HÈM M?Q M;¼M M9B p”v +?d +¦ i? ` M ç
+?WM; K°i i?QÈ+ pm¬M;5

S?QÆM; pB M Î ç•v +¦ ?ÆM KQÌB /†K ç¦\ L m M?Q iQ¨M #° /MM; *¨M E?¬M EBK *?
p”v [mª i?U+ H¨ [m€ çB M +m²M;X

L?[M; FB M i`9+ M¨v i?b # M i`QM; /MM; ç²M; iBM? p¢M M,K- # M M;Q¨B F?ªK FB
M; v +ª M?[M; T?ÁM; Î M¨v +kM; /MM; *¨M E?¬M EBK *?mv M t•v i?¨M?- .QÆM; h?
bmv M;?o i?Y +¦ M M ?®i b¢+? iQ¨M #° +?¶ M¨v ? v F?¬M;X

L;Q¢B i`W M?[M; i?S M¨v ` - ?’T /šM €M? K„i M;QÌB i M?’i +?QM? H¨ +€B *Ym GQ
;B[b•M `°M; FB - +?d `B M; M¦ ç½ +?B K /B M iQ+? T?QÆM; pB M #®M KQÆB Kû
ç¦ ` - HB M i?’v #bM? i?QÌM;- M;Q¢B i`W €M? p¨M; H’T H€M? M?Q çQÊ+ +?B m `½
M¨QX

L m M?Q .QÆM; h?B M o’M F?¬M; T?ªB H¨ #B i K°i Qi iBM iS+ i`QÈ+ ç¦- +MM; pÈ
?„M K¨ T?¦M; ` ç t2K- i?b F?¬M; +€+? M¨Q T?€i ?B M +?¶ ç†+ #B i +O çdM? FB
Î GQM; ;BÈB ?Q†+ H¨ ;BÈB iB M- K - v m +kM; +?ŠM; +¦ ;b H¢- .QÆM; h?B M o’M
F?Q T?€B ?ÆM bQ pÈB +€B M¨vX

E?¬M; b B- +U çdM? M¨v +?QM? H¨ h`’M GQM; çdM?5 J¨ # M i`QM; M¦ i?b +¦ KK+
H–M M¨v- K°i i`QM; KQÌB #ªQ p”i +O h?–M ;BÈB- h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T5

*’K +? iQM? ˜M +?mM; [m M? +kM; H¨ K°i +?mv M H¨K M;QÌB i ç m ç–m- HQ¢B +
t9+- i?b +,M #ªM F?¬M; +€+? M¨Q #B i H¨ i?m°+ p HQ¢B M¨Q- +?d /MM; ç p•v ?
+¬M; FQ+?\ E?¬M; i? M¨Q #B i çQÊ+- ?ÆM M[F?¬M; T?€ çB +?9M; M¦ i?b +kM
h`’M GQM; çdM?X

98yX *?QÆM; 98y, h¨M; h?Q *O GQM; h°+X

G "¨M o”M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 98y, h¨M; i?Q +O GQM; i°+X

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

ô +?Q p`- tBM F?¬M; M M çKM; HQ¢M F?„T MÆB- #ÎB pb +¦ `’i M?B m +?¶ Î MÆB
+QÌM; ç¢B- iQ M[i b) /šM +€+ M;QÆB çB iÈB +?¶ M;?d M;ÆB- M;Q¢B i`W h¨M; ç
+?¶ Î +O +€+ M;QÌB- +?¶ F?€+ pšM F?¬M; M M t¬M; HQ¢M i?b i®i ?ÆM- pb +¦ K°
i`QM; M?€v K„i ç2K #’i F€ K°i M;QÌB M¨Q i`QM; +€+ M;QÆB ?Ov /B i5 ô i iU ;b M

J¼B M;QÌB M;?2 tQM; F?¬M; F?ÄB ç°M; /mM;- F?¬M; ? M K¨ +MM; KÆ QÈ+ H’v ç
iB M #®B i?QÊM; +´X *?d +¦ K°i KbM? .QÆM; h?B M o’M M;?2 tQM;- i?b F?) M?Q

ô +?Q p`- KÌBô X G½Q MB M i iU K M; i?2Q K°i M?¦K KQÌB # +€ M?•M #Ä [m h`’
çB M h?B M GQM; T?Q ç®B /B MX

G9+ K¼B M;QÌB Î ç•v #Ä [m h`’M GQM; çdM?- # ç¢Q i?–M MB K +QÌM; ç¢B T?€ F
pÁM; Î #–m i`ÌB- `²B H¢B HmB i`Î p X L?[M; M;QÌB F?€+ +?mM; [m M? .QÆM; h?B

.QÆM; h?B M o'M H¢B F?€+- i K ?Q M;mv M i?–M +O .QÆM; h?B M o'M ç½ çO- M
+?•M i?b ç½ i¢Q ` - i`ªB [m M?B m M,K im Hmv M M?Q p"v- bU +QÌM; ?½M +O M
FûK i?–M M?•M i?QÊM; ;BÈB H¨ # Q- +?Q M M .QÆM; h?B M o'M +¦ i? #„i çQÊ+ #
K¨ ç MX

.QÆM; h?B M o'M i`QÈ+ iB M i?m HB K i?–M i?S+- F?¬M; /€K +¦ #'i F€ ?¨M? ç°M
HÁM; •K i?–K HQm w- i?€M? çB M h?B M GQM; M¨v [mª M?B M / M? #'i ?Q i`mv M-
+U+ F€X

h`QM; HÁM; v M H†M; iQM? iQ€M- +QÈ+ #° çB i?2Q K¼B M;QÌB tmv M [m ç¢B ç
F?9+- iÈB K°i b•M M?Ä +?B K /B M iQ+? F?€ HÈMX

ô +?Q p`- Î ç•v +?QM? H¨ +?¶ +€+ p` M;?d M;ÆB- i?dM? F?¬M; M M ç°M; pä Î i`QM
H¨ bd M?K+ h?€M? çB MX h®i H„K- #•v ;BÌ +€+ p` +¦ i? HU +?¼M HQm H¢B M;?d
p¨Q h¨M; çB M +€+ô X h iU ;B¨ M¦B tQM;- tQ v M;QÌB çB p K°i ?QÈM; F?€+X

J¼B M;QÌB i'i M?B M ç m çB i?2Q i iU- M;?d M;ÆB b Q\ S?€T HU+ ç¢i iÈB +ªM?
F?¬M; ç m ;B®M; M? m- pÈB +Æ i? K¢M? K) +O GQM; i°+- H¨K b Q +¦ i? b) pb F?
+?S\

smv M [m K'v ?¨M? H M; F?9+ +?B i m®M HQÊM- +m®B +MM; +?QM? H¨ K°i i?€T
i` M +Y +?QM? pB i #®M +?[iQ óh¨M; çB M #ªQ +€+ôX

*Y +¦ ? B H½Q M?•M F?Q M? +?•M K¨ M;²B Î ? B # M i`€B T?ªB- M?Q H½Q i,M; M?

.QÆM; h?B M o'M +?ÈT K„i K°i +€B- i?–M M?½M M?bM b M;- H'v çQÊ+ ç€T €M H
FûK MY #QÈ+ M[H¨ çQÊ+ T?€ F?¬M; K¨ çB- T?B i?,M; h?–M ;BÈBX >ÆM M[i?€
i?QÌM;- i` M i?•M i?€T M;Q¢B i`W +Y +?QM?- i'i +ª ç m +¦ F?„+ 'M +?9 i?–M #Q
?ÆM M[M;Q¨B i–M; +ÁM #® i`Q +'K +? +QÌM; ç¢B- Î i`QM; K„i .QÆM; h?B M o'M
H¨ +¦ i? ` p¨QX

h iU ;B¨ çB iÈB- +mM; FQM? i?B H K°i +€B pÈB ? B H½Q ;Bª i?O +Y +?QM?- b m
+ÁM H'v ` K°i F?®B H M? #¨BX

> B H½Q ;Bª i?O +Y +?QM? H9+ M¨v KÈB M? ;"i ç–m- ? B K„i pšM M?„K +?†i- ç²M
T?ªB ` - ç˜v +Y +?QM? K¨ #¼M ?¼ #ªQ p ` X

h iU ;B¨ çB iÈB- T?€i K°i F?®B M;¼+ T?M ¶B M;QÌB M¦B, óp"i M¨v +?QM? H¨ #ˆM;
ç•v i`QM; KQÌB M,K- +?d M?"M p"i F?¬M; M?"M M;QÌB- ;B[;bM +?Q i®iô X

J¶B M;QÌB ç m +–K K°i F?®B- b m ç¦ #Ä p¨Q F?¬M; ;B M i`[p"i +O KbM?X

S?€i tQM; M;¼+ T?M- i iU ;B¨ KÎ KB M; M¦B, ó"•v ;BÌ H½Q T?m HB M +€Q iW- +€+
i®i M?'i ç m im ?¨M? Î i`QM; M¨v- F?¬M; M M H½M; T?Q +Æ ?°B ?B K +¦ M¨v- çW
H•m- M?QM; K¨ +€+ M;QÌB +¦ i? ç¼+ b€+? i`QM; KQÌB M,K M¨v- bQ pÈB i¨M; i?Q
Km®B #Ä #B M K¨ i?¬BôX

ô tBM ?ÄB i iU- #®M i–M; i`QM; i?€T M¨v +¦ T?ªB +kM; +¦ i? çB H¢B iU M?B M F?-
M¦BX

óE?¬M; b B- ç9M; H¨ M?Q i? - +¦ çB m +S H M K°i i–M; ç m +¦ +'K +? M;,M +ªM- M
/o M?B M H¨ +¦ i? ç¼+ i¨M; i?Q i` M K°i i–M;X a m F?B çB p¨Q- +?È T?€ ?Q i¨M;
M M b Q +?ûT ` ôX h iU ;B¨ M¦B tQM; `²B `ÌB çB- ô KQÌB M,K b m- i b) H¢B ç M
;„M; [mw i`¼M; +Æ ?°B ?B K +¦ M¨v çBôX

æQ¨M M;QÌB ç m F?¬M; i? +?Ì çÊB çQÊ+ K¨ çB p¨Q h¨M; çB M #ªQ +€+- [mª M?B
HB M +¦ i? çB p¨QX

G9+ .QÆM; h?B M o'M #QÈ+ p¨Q h¨M; çB M +€+ HÈM M?'i- ç–v çO M?'i +O GQM
i?€M- M m M?•M HQ¢B #B i ;B[;bM M?Q p"v- i?b `'i M?B m çB M i`+? + Q i?•K ç½
im - i`QM; i K ;BÈB H¢B +¦ B H¨ ç®B i?O +O M?•M i°+\ *?Q /M H¨ `'i M?B m i?–M
çB M i`+? + Q i?•K +O M?•M i°+ iW i?ÌB i?QÊM; +´ ç M M v H¢B +¦ # Q M?B m +m

L¦B i?Q /K M?Q- i`€B ç'i K¨ .QÆM; h?B M o'M b®M; i`QÈ+ FB - ;–M M?Q F?¬M; +–
o'M +¦ i? +?„+ +?„M- Î i`€B ç'i i?QÊM; +´- +¦ p¬ b® M;QÌB Hmv M F?Q ç¢B i?–M i
M;Y i v H¨ KQ - imM; ?Q¨M? i?B M ?¢- mv M,M; F?¦ HQÌM;- M?QM; iÈB i?ÌB ?B
ç½ ?Q¨M iQ¨M i?'i i`mv MX h?"i ç€M; #m²M- ç€M; iB +5

.QÆM; h?B M o'M iMv iB M +–K K°i F?®B M;¼+ ;BªM i` M F - i?–M i?S+ [mûi [m
h?B M o'M ç®B pÈB J"i i?m"i +O GQM; i°+ K†+ /M +ªK i?'v `'i ?SM; i?9- M?QM; +
#ÎB pb ?„M +¦ # M;?bM T?€T K¬M +¦ i? im Hmv M- +kM; F?¬M; i?B m i?–M i?¬

h?S .QÆM; h?B M o'M +?•M +?QM? Km®M t2K +?QM? H¨ #9i Fw im ?¨M? +O +€+ i
ç H¢B H9+ T?B i?,M;X :BÎ i?Y- T?–M HÈM i¨M; i?Q i–M; i?S M?'i ç m F?€ / ?B
T?–M HÈM H¨ +ªK M;° ç ç°i T?€ GQM; i¬MX E?¬M; +–M ?ÄB- ç•v H¨ +?Q +?m˜M
h?B M o'M +kM; F?¬M; +–MX

Í b m F?B KÆ ?² çB /¢Q K°i pÁM;- .QÆM; h?B M o'M KÈB çB H M i–M; i?S ? B- .
+m®B +MM; #QÈ+ p¨Q i–M; i?S ? BX h–M; i?S M?'i HB M ç H¢B +?Q # p` p½M #

æ M i–M; i?S ? B- i¨M; i?Q HB M Qi ?ÆM `'i M?B m- M?QM; çB m M¨v +kM; F?¬M
h?B M o'M ç¼+ b€+? ç M MQ K„iX L;QÌB F?€+ i?b ibK FB K T?QÆM; ?QÈM; i?Q-
M?Q im Hmv M ?Ä T?€T i„+- i'i M?B M H¨ b) M;?B M; p i¨M; i?Q ? ?Ä X hm Hmv
M;?B M; p i¨M; i?Q ? FBKX

.QÆM; h?B M o'M H¨ M;QÌB iÈB F?¬M; bÊ- M;Q¢B i`W t2K i J"i i?m"i +ªK i?'v ?S
o'M t2K b¢+? i'i +ª #9i Fw iB M M?•M pB i Î i–M; i?S ? BX

L?•M i°+ p®M +?QM? H¨ K°i +?OM; i°+ M;° iQM? çQÊ+ i`ÌB Qm €B- i`Q im ?ÆM M;
M;QÌB tm'i +?9M; i`QM; ç¦- i®+ ç° ç¼+ b€+? ibK ?B m H¨ M? M? M?'i i`QM; KQÌB
çB M +€+- M? M? ç M ç° F?B M M;QÌB i F?¬M; i? iQÎM; iQÊM;X

> B im–M H i`¬B [m - i`QM; KQÌB # +€ M?•M F?¬M; +¦ K°i M;QÌB M¨Q +?O ç°M; `
K¨ ?'T i?m i`B i?S+- F?¬M; B H½M; T?Q +?9i i?ÌB ;B M M¨QX .QÆM; h?B M o'M i
K°i i`,K # KQÆB +m®M #9i Fw +O iB M M?•M Î i–M; i?S ? B- i?m M?B m Q+? HÊ
K°i K¨M M?Q p"v- i?B M w K¨ M?„+ M?Î, ó.QÆM; ?mvM? ç - K†+ /M ç½ M¦B- F?¬M;
+kM; F?¬M; +–M M?È F„ iQ¨M #° +?S\ S?ªB HÊB /KM; i?ÌB ;B M KQÌB M,K M¨v t2
pÈB pB + im Hmv M +O KbM?- F?¬M; +–M t2K ? i- M?Q p"v i?m–M i9v H¨ ç M; H½
+O M;QÆB- b m M¨v pšM +¦ i? ç M H¢B K¨ô X

.QÆM; h?B M o'M F?) +QÌB- i`ª HÌB, ói #B i `²B- ç i¢ ç½ [m M i•K- .QÆM; K¶ iU

óJ°i F?B ç½ M?Q p–v- i b) F?¬M; [m'v `–v M[ ô X h€M im FB H„+ ç–m `ÌB çBX

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; i? v ç´B i€+ T?QM;- pšM H¨ t2K ? i- i?m i?"T `°M; `
_'i M? M?- .QÆM; h?B M o'M ç½ t2K ç¢B HQÊM; i¨M; i?Q i–M; i?S ? B M¨v ç M K'

h?ÌB ;B M KQÌB M,K- i–M; i?S M?'i .QÆM; h?B M o'M /MM; K°i M;¨v- i–M; i?S ? B
/MM; K°i M,K- i–M; i?S iQ /MM; # M,KX E?¬M; +–M ?Q¨B M;?B- K†+ /M K¶B K°
çB ;'T ç¬B- M?QM; M°B /mM; ;?B H¢B H¢B +¨M; i®B M;?o F?¦ ?B m ?ÆMX

JQÌB p` GQM; i¬M- +¦ i? H M iÈB i–M; + Q M?'i +?d +¦ # M;QÌB- K°i i`QM; b® ç¦
Í i`QM; KQÌB # +€ M?•M- i`QM; H9+ p¬ ibM?- .QÆM; h?B M o'M +?B K çQÊ+ i¬M
K°i HQ¢B bMM; FQM? T?€i ` iW M°B i•K ç®B pÈB +QÌM; ;BªX

h®M ? Q i?ÌB ;B M #®M M,K- .QÆM; h?B M o'M ;?B M?È i'i +ª çB M i`+? +¦ Q+? ç®
çB M +€+- b m ç¦ KÈB HmB ` F?ÄB h¨M; çB M +€+- p T?ÁM; +O KbM? ç im Hmv
ibK çQÊ+ #'i F€ ç°M; ioM? M¨Q +¦ HB M [m M iÈB h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€TX L?QM;- .
?®B ?"MX h?S ibK çQÊ+ i`QM; i?ÌB ;B M #®M M,K M v [mª i?"i H¨ p¬ +MM; ;B€ i``
ç2K T?–M HÈM i¨M; çB M F?„+ b•m p¨Q ç–m- M?QM; +¦ K°i b® +ªK M;° b•m b„+ +
i? M¦B ` çQÊ+X

Jm®M ?B m `ä ?Q¨M iQ¨Mò F?¬M; T?ªB H¨ pB + +¦ i? ?Q¨M i?¨M? K°i bÈK K°i +?
o'M KQÊM +È # [m M ç M¦B pÈB K¼B M;QÌBX L¦B i`„M; ` H¨- KbM? t2K M?[M; i

+?¶ i®i- K¨ +ÁM ¼B M;QÌB K°i HÌB ;BªB i?Q+?- ?„M F?¬M; M;WM; t2K b€+? i`QM;
ç K- #•v ;BÌ i`Î p ç # [m M im Hmv M- ?ÊT ibM? ?ÊT Hw T?ªB F?¬M;\

*?Q M M- .QÆM; h?B M o'M HB M i`Î p # [m M- F?€+ #B i +?QM? H¨- .QÆM; h?B
M;° i?S ç¼+ çQÊ+ i`QM; #®M M,K- K¨ H¢B HB m K¢M; i?¬B /B M i`"M T?€T ªQ /B
.QÆM; h?B M o'M ç½ i?m T?K+ çQÊ+ i`"M T?€T p¬ +MM; ?mv M /B m M¨v- M„K ç
?ªQ- ?B M ;BÌ +?¢v i`®M i?b F?¬M; +¦ p'M ç ;b- Km®M çB i?b iMv i?ÌB ç m +¦ i?
iU iBM M¨v- Î ;BÈB M¨v- M m KbM? Km®M çB- bÊ H¨ F?¬M; B +¦ i? M;,M +ªM çQÊ

*?Q /M H¨ K'v h?B M GQM; ~M M9T i`QM; #¦M; i®B- +¦ H) M m ç€M? M? m- #ªM i?
ç®B i?O- M?QM; M m KbM? Km®M +?¢v- +?9M; +kM; çWM; ?ÁM; M;,M +ªM KbM?X

L¶B HQ p b m ç½ çQÊ+ ;BªB [mv i- i?ÌB ;B M KQÌB M,K +kM; ç½ i`¬B [m K°i MY
H¨ T?€ pÐ +'K +? +O h`'M GQM; çdM?- b m ç¦ iB M p¨Q M°B #°- H'v çQÊ+ h?ÌB F
+S T?B m M?B M `ÌB çB- ?Q†+ ~M +Q im Hmv M- ?Q†+ i`Î p ;BÈB iB M- K - v mX *
iWM; KB M; K°i- +?mv M T?ªB H¨K iWM; +€B K°iX Jm®M K°i M;KK ,M b¢+? i?b F?
`½B iWM; #QÈ+ K°iX

æ–m iB M- i'i M?B M H¨ T?ªB M;?o +€+? T?€ pÐ +'K +? +?mM; [m M? h`'M GQM;
H¨ F?¬M; FBM? ç°M; #'i F€ B p¨ +'K +? M¨Q- iB T +"M M¦ K°i +€+? H†M; H)X L
F?,M- p` i`Q ç†i h`'M GQM; çdM?- i?"i [m€ `°M;- ç–m iB M H¨ +'K +? - b m ç¦ H¨ i?
[m M? h`'M GQM; çdM? K¼B i?ÌB F?„+X

98RX *?QÆM; 98R, S?€ *'KX

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 98R, S?€ +'KX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

.QÆM; h?B M o'M +~M i?"M K¨ /MM; >mv M Zm M; i?m"i [m M b€i b•M `°M; Î ;B[h
h?B M o'M iW i`QÈ+ ç M M v +?Q iWM; i"T i`mM; iBM? i?–M bY /KM; >mv M Zm
iW b m H–M pb GQM; i?–M "ªQ *?•m K¨ T?€i ?B M tQM;- .QÆM; h?B M KBM? #¢+?
#ªM i?•M- M?Q p"v +?Q /M H¨ J"i i?m"i i?–M i?¬M; p¬ i? M? p¬ iS+ M?Q >mv M Z
#` T?€i ?B MX

*'K +? iQM? ~M M m F?¬M; çKM; p¨Q i?b b) F?¬M; ?B MX L?QM; ç½ iÈB +ªM? ;B
HB M F?¬M; M?'i ç`M? M[X .QÆM; h?B M o'M /MM; T?€T K¬M iBM? /B m >mv M Z
/KM; +K s [m M; [mûi [m - ç2K +'K +? +?mM; [m M? h`'M GQM; çdM? i? ?B M `ä Î
p"v +'K +? iQM? ~M HB M H°` M;Q¨BX

æ´B H¢B H¨ M;QÌB F?€+- +?Q /M +'K +? M¨v ?B M ?B M ` - +?d bÊ +kM; F?¬M; +¦
.QÆM; h?B M o'M M; v +ª i`"M T?€T iU M?B M M;Q¨B h?B M GQM; hBM? +kM; +¦
M¦B +?B H¨ +'K +? /Q +QM M;QÌB i¢Q ` M¨vX

L¦B i?"i H¨- K†+ /M .QÆM; h?B M o'M +?Q iWM; ;†T [m +'K +? M¨vX L?QM; M?
F?€B i€+ /KM; +O M¦- ç +ªM? #€Q p•v F?®M M;QÌB F?€+X >ÆM M[+'K +? M¨v
i`QM; h`'M GQM; çdM?X *'K +? i?QÊM; +´ p¬ +MM; ?mv M /B m- Km®M #¢Q HU+

p ç¢Q T?€T i„+- +€+ HQ¢B J”i i?m”i Hmv M i? - K”i çB M im +Æ i? - p•M p•MX *¦ +
T?€T #ªQ +O GQM; ;BÈBX

.QÆM; h?B M o’M ?B m- +¦ i? iB M p¨Q i`QM; M¨v- +¦ i? i`QM; +ª çÌB +?d +¦ K°i
F?¬M; +® ;„M; M„K +?„+- M?Q p”v ?®B ?”M +kM; F?¬M; +ÁM F`T M[X L;QÌB i?¬M;
çO HQ¢B F€ M;° i`QM; çÌBX .QÆM; h?B M o’M F?¬M; i? M;?B M;Ì +?QM? H¨ /¢M;
KQÌB M,K +?d +ÁM # M,K `QÐBX h?ÌB çB K .QÆM; h?B M o’M H’v i?€T ç`M? Î M
#’i ´MX h?”i ` .QÆM; h?B M o’M ç`M? Î M,K i?S N KÈB ç°M; i?OX L?QM; bmv M;?
ç`M? ç i`€M? ç K /¨B H„K K°M;X J°i M,K b m- M?’i ç`M? T?ªB ç°M; i?OX

"ÎB pb K°i M,K b m- +¦ i? #Èi +?9i iB + Mm®BX .QÆM; h?B M o’M H¨ HB m K¢M; K
/M F?¬M; i? M¨Q ?¼+ iQ¨M #°- M?QM; ?’T i?Ki? K K°i Qi i`B i?S+- Hm¬M b) +¦ H

æB M i`+? i`QM; i–M; i?S iQ K†+ /M F?¬M; M?B m #ˆM; T?Q /QÈB- M?QM; H¢B i
p¨ i?QÎM; i?S+ +O .QÆM; h?B M o’M- +kM; F?¬M; +€+? M¨Q ?B m `ä ªQ /B m i`QM
b•m i? M¨QX

L?QM; .QÆM; h?B M o’M pšM +¦ i? /U p¨Q i`Q M?È- HU+ ;BªB i?Q+? +MM; pÈB M
bB m M?•M /MM; i®+ ç° M? M? M?’i M?È F„ ?ÆM M[?B m i?’m ç€Q K°i b® ªQ /B

h?dM? i?QªM;- +ÁM +¦ i? pÈB p¨B ç¢Q ?[m +MM; Î i–M; i?S iQ M;?B M +Sm i?ªQ
i–M; i?S iQ H¨ +¬M; F? B pÈB K¼B M;QÌB- +?Q M M +kM; F?¬M; i²M i¢B #Q K”i #’
M;QÌB ç m F?¬M; ;B’m /®i- i?ªQ Hm”M M;?B M +Sm pÈB +€+ HQ¢B J”i i?m”i +U+ F
çB K- bÆ ?Î p¨ Qm i? ç m M?’i M?’i T?•M iQ+?X

h?ÌB ;B M K°i M,K +S M?Q p”v K¨ i`¬B [m .QÆM; h?B M o’M +€Q iW pÈB K’v p` ç
p ;B M T?ÁM; +O KbM? ó# [m Mô X

ô H½Q ç¢BX *?9M; i ç½ +?m˜M #` tQM;- +¦ i? ?¨M? ç°M; #’i F€ H9+ M¨Q5 ô hB m
` M;Q¨BX a m ç¦ #€K p¨Q i` M +€M? i v i`€B +O .QÆM; h?B M o’MX J¨ i`QM; iB
T?€T bQ JBM? l +kM; +?Ì tm’i T?€i- iMv i?ÌB +¦ i? i? K +?B MX *?Q #„i ç–m- +S
#` i`QÈ+X

.QÆM; h?B M o’M M? ;”i ç–mX h?•M ?bM? ;–M M?Q #B M K’i F?¬M; i?’vX E?¬M
i?•M5 *?QM? H¨ i?–M i?¬M; +O iB M ;B ;?B H¢B Î i`QM; # M;?bM T?€T K¬M
F?¬M; +¦ i?¨M? iUm iB M [mª p`X L?QM; H¢B F?¬M; i?m iB M i–K i?QÌM;X *?Q M
im Hmv M `’i F?¦- M?QM; .QÆM; h?B M o’M pšM im Hmv M M¦ Î i`QM; K’v M,K M v
Î `’i M?B m M?”M i?S+ i•K ç„+ H9+ i? K M;° çB M i`+? Î h¨M; çB M +€+ M?[M; M,K

L?QM; i?m”i ˜M i?•M M¨v H¢B F?¬M; T?ªB +¦ i? i?B i`B M K½BX L¦ +¦ i?ÌB ;B M ?
T?€T HU+ +O .QÆM; h?B M o’M- +?d +¦ i? /mv i`b i?ÌB ;B M MY ;BÌX >ÆM M[ i`
FQ+?- M m F?¬M; b) H”T iS+ ?B M ?bM?X >ÆM M[b m F?B i?B i`B M- HU+ M;mv
pÁM; K°i M;¨v- HU+ M;mv M i?–M +?d çO i?B i`B M HQ¢B i?–M i?¬M; M¨v K°i H–M
p¨Q K°i b® i?ÌB çB K i?b H¢B +¦ ?B m [mª i?–M F€ pQÊi [m€ iQÎM; iQÊM;X L¦B p
F?¬M; i? M;?B M;Ì H¨ i?S F?B M +?Q .QÆM; h?B M o’M +¨M; M?Q ?´ i? K +€M?X

>B M ;BÌ ç M; H¨ ;B[i`Q - .QÆM; h?B M o’M /MM; h?´ æ°M h?m”i- iW i`QM; T?Á
ç¦ /U i?2Q i`Q M?È- tmv M [m ?¨M? H M; M;Qˆ M M;?Q QX æB p¨Q i`QM; ç¢B çB
ç¢B çB M- ` +Y +?QM? ç¢B çB MX h`’M GQM; çdM? i`QM; b•M `°M; Î /QÈB bU +
i? K +?¦B H¼B ?mv ?Q¨M;X

L;QÌB i i`°K ç² ç m H¨ +?¼M H9+ ç K F?mv i? M? p„M;- M?QM; .QÆM; h?B M o’
M M;¨v- F?¬M; i? F?¬M; M¦B H¨ ?¨M? ç°M; [m€B /`X L?QM; ç•v +kM; H¨ +?mv M
pb [m K’v M,K M¨v .QÆM; h?B M o’M •K i?–K [m M b€i- #m´B i®B #ªQ p b) +¨M;
ç¢Q i?–M MB K +QÌM; ç¢B FB - +Æ ?² +ª #m´B i®B ç m HQÊM [m M? #ªQ çdM? F?
pb ç°M; i?O p¨Q #m´B i®B- +?ŠM; #ˆM; ?¨M? ç°M; p¨Q # M M;¨vX

.M b Q H–M M¨v H¨K tQM; HB M i`U+ iB T i?Q€i i?•M- +kM; F?¬M; w ç`M? HQm H¢

.QÆM; h?B M o’M Î i`QÈ+ F?B `ÌB çB- ç H¢B K°i [m•M +Ì i`QM; T?ÁM;- çª i¼ # [

h?B M o'M i?b #B M ?¦ i?¨M? #° /¢M; F?€+X "B M i?¨M? #° /€M; H9+ +QÈT GQM
æÊB ç M b m F?B +?mv M i?¨M? +¬M;- .QÆM; h?B M o'M HB M +¦ i? M #¨B i? i?
Î i?ÌB F?„+ K'm +?®i- M;,M i`mv #BM? K°i H9+X

>¨M? ç°M; H–M M¨v +O .QÆM; h?B M o'M pšM +U+ K¢Q ?B KX æWM; i?'v +¬M; p
K„X L?QM; K'v M,K M v- .QÆM; h?B M o'M +,M #ªM F?¬M; ? i?,K /Á i?U+ HU+ +O
ç M i°i +MM; K¢M? # Q M?B mX "¦M; /€M; +O K'v h?B M GQM; i?O ?° FB +kM; F
K°i i`QM; M?[M; M?•M i®i #'i MX L?QM; .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +ÁM +€+?
;B M i` F„ iWM; ?¢M; KK+ çQÊ+- K¢Q ?B K H¨ +?„+ +?„MX ?ÆM M[H¨ i?S i'i T?ª

.QÆM; h?B M o'M +~M i?"M /Á tûi K°i T?2M- b m F?B t€+ ç`M? F?¬M; +¦ i?–M MB
o'M ~M i?•M çB p T?Q h`'M GQM; çdM?X h®+ ç° F?¬M; M? M? +kM; F?¬M; +?"K
.QÆM; h?B M o'M bY /KM;- F?¬M; T?ªB H¨ T?QÆM; T?€T ~M i?•M #bM? i?QÌM;X
T?€T ~M i?•M #bM? i?QÌM;- H¨ Î i`¢M; i?€B ~M- K„i i?QÌM; F?¬M; i? i?'v- M?QM
T?€i ?B M HBM? F?Q Î i`QM; [m€ i`bM? HQm ç°M; ;†T i`Î p"i i`Î M;¢BX J¨ i?m"i ~M
+?QM? H¨ ?mv M T?€T i?–M i?¬M;X >bM? ~M i?•M ?Q- +?QM? H¨ i?•M ?¦ ?Q p¬-
T?ªB ?QX GBM? F?Q HQÈi [m - ;B®M; M?Q i`U+ iB T tmv M [m i?•M i? .QÆM; h?
i?–M MB K F?¬M; i? i` - p¬ +MM; ?mv M /B mX

h`,K Kûi- M,K KQÆB Kûi- KQÌB Kûi- M,K i?QÈ+- # i?QÈ+X J„i i?'v b„T iB T +"M
MB K T?€ F?¬M; K¨ ç M- .QÆM; h?B M o'M p°B i?m HB K i?–M i?S+- çSM; #'i ç°
MB K [m M? [m~M K°i ?²B H¢B HmB p X

.QÆM; h?B M o'M ç M; ç`M? iB T iK+ +'i #QÈ+X æ°i M?B M bBM? HÁM; +ªM? ;B
Zmª M?B M- K°i ç¢Q i?–M MB K ç°i M?B M tm'i ?B M Î +?mM; [m M? H¬ çdM?- /M
+?ÈT F?m +? i€M ` #®M T?Q - +U+ F€ M;?B K K"iX

E?B i?–M MB K tmv M [m p` i`Q .QÆM; h?B M o'M çSM; H¢B- .QÆM; h?B M o'M
+? T?ªM SM; bBM? K M? +O i?•M i? tm®M;X L¦B +€+? F?€+- M;Q¢B i`W M;mv M
+?ªv- i•K K¢+? #'i ç°M;- T?ªM; T?'i M?Q iY i?B- F?¬M; +¦ #'i F€ ?ÆB i?Î M¨Q- H¢B

h?–M MB K H¢B /Á tûi iÈB HmB # HQÊi tQM; KÈB v M i•K HmB p X

.QÆM; h?B M o'M i?–K i?Î T?¨Q- M?QM; pšM F?¬M; /€K +¦ #'i F€ HÆB HÄM; M¨Q
H€i- T?€i ?B M F?¬M; /` ç°M; F?€+- H9+ M¨v KÈB iB T iK+ +'i #QÈ+ p T?Q i`QÈ
#ÎB pb H¢B çKM; T?ªB +'K +? X .QÆM; h?B M i`B m i?–M 'M hB m "¢+? ` M;Q¨B
H M?X

h?–M 'M hB m "¢+? i`¬B M´B i` M çdM? ç–m i`U+ iB T tmv M [m +'K +? X æ•v H¨
+O iB M i?B M F?Q ?²M /MM; i`"M ç¢Q +Ym Hw H¨K +Æ bÎ Hmv M +? ` X o¢M i`"M
Í i`QÈ+ K†i +O M¦- #'i Hm"M i`"M T?€T +'K +? ;b ç m F?¬M; ;B[çQÊ+ M¦X Jm®M
çB- [m H¢B iU M?B MX

.QÆM; h?B M o'M tmv M [m H€ +?„M +m®B +MM;X >¬K M v h?B M GQM; M? B- h`
ç m Î i`QÈ+ K„iX L?Q p"v +?d +ÁM FûK K°i #QÈ+ +m®B +MM;X

.QÆM; h?B M o'M i`U+ iB T €T h?B i iB M H M? i` M p€+? ç€ +O çdM? H¬X *?d i?
?ÊT H¨K K°iX a m ç¦ ?¦ i?¨M? K°i Hm²M; b€M;- `²B H¢B T?ªM t¢ Î i` M M;QÌB .QÆ

.QÆM; h?B M o'M p°B i?m i?–M 'M hB m "¢+?X Í /QÈB bU +?B m t¢ +O Hm²M; b€
?¨Q [m M; H¦2 H M- HB M #B M K'i F?¬M; i?'v M[X

" ç¢Q i?–M MB K i`QM; M?€v K„i T?€ F?¬M; K¨ ç M- M?QM; H¢B +?d +¦ i? M?bM
i?•M i?¨M? K°i ç¢Q HQm [m M; iB M p¨Q i`QM; H¬ çdM?- K¨ F?¬M; +€+? M¨Q M;,M

ô M; Q M; Q M; Q ô " iB M; `²M; M;•K p M; p¼M; +ª h?B M GQM; hBM?X h
M¨v ;B®M; M?Q +€B M²B #` M´ imM;- p¬ b® + Q i?O M ` X " +QM h?B M HQM; M;
i`QÈ+ b•M `°M;- ?¦ i?¨M? # H½Q ;Bª i?•M ?bM? F?¬B M;¬X E?¬M; b BX " M M;Q
;Bª i?'i im–M- M?QM; K¨ i?•M ?bM? H¢B M?Q ç¢B ?€M +QÌM; i`€M; +?WM; # KQÆ

L; v b m ç¦ ?ÆM K°i i`,K + Q i?O bB m +'T +'T #"+ GQM; i¬M- +kM; ç m p•v [m M?

" H½Q ;Bª çSM; Î T?Q i`QÈ+ H9+ M¨v b„+ K†i i€B M?ÊiX " Q M?B m M,K `²B\ "¼
+kM; F?¬M; #B i K'v i`,K K'v M;¨M p¢M M,KX E?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ p¨Q ?¬K M v H
GQM; çdM? Î M; v i`QÈ+ K„i #¼M ?¼X >ÆM M[+ÁM F?¬M; #B i H¨K b Q +¦ i? p¬
+'K +? +MM; pÈB iB M p¨Q i`QM; h`'M GQM; çdM? M?Q i? M¨QX

X X X

h? ;BÈB i?ÌB ?²M; ?Q M;- p¬ #B M p¬ ?¢MX LÆB M¨v H¨ pMM; +'K bBM? K M?- H

E?¬M; K v H¨ pb- T?€T i„+ [m€ M?B m- F?¦ F?,M H9+ im Hmv M iB M ;B B b) i,M;
+ªK M;° T?€T i„+ `'i F?¦- HoM? M;° RyW +¦ i? i`Î i?¨M? HBM? i?–M- M?QM; M m H
HQ¢B T?€T i„+ ç m ç¢i iÈB RyW- p"v b) i®M i?ÌB ;B M ;'T ç¬B bQ pÈB +?d K°i HQ
?ÆM ;'T ç¬B +kM; +¦ F?ª M,M;X L m .QÆM; h?B M o'M #•v ;BÌ ç½ +¦ M,K HQ¢B T?€
E?¬M; T?ªB H¨ +¨M; #B i?ªK b Q\

J v K„M H¨ pb- ç•v H¨ M M K¦M; `'i +?„+- +MM; pÈB i?B M T?9 +QÌM; ç¢B ç M M; v
F`X L?Q M?•M ?mvM? +¦ #®M T?€T i„+ FB - im Hmv M iÈB i?QÊM; p` i?–M K†+ /M
i?U+ HU+ +ÁM +QÌM; ç¢B ?ÆM bQ pÈB h?–M pQÆM; #bM? i?QÌM;X L m .QÆM; h?
i„+- p"v im ç M +U+ ?¢M- +?„+ +?„M b) p¬ ç`+?- ç•v H¨ +?¶ K v K„MX

>B M ;BÌ .QÆM; h?B M o'M M;Q¢B i`W T?€T i„+ p H¬B ç¢i iÈB RRW- M?[M; T?€
+?WM; 8W- iW ç¦ +¦ i? i?'v çQÊ+ bU ;B M M M F?B im Hmv MX "•v ;BÌ .QÆM; h?B
;B[;B[- QÈ+ i?9+ +O [mv i„+ pk i`K ç®B pÈB .QÆM; h?B M o'M +¦ ?¢M- +?Q M M
ç¢i iÈB EBK ç M +Ym +?mv M- HB M +¦ i? T?B i?,M; i?¨M? i?–MX

L?QM; ç½ ç M K†i i®B + Q M?Q h?–M ;BÈB- .QÆM; h?B M o'M M?'i ç`M? T?ªB im
pk i`K M¨v- /U i?2Q HoM? M;° T?€T i„+ ç iB M ;B BX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; F?ÄB i?'v K v K„M- #ªM i?•M ç½ +?B K çQÊ+ h?ÌB F?¬
+kM; F?¬M; #B i T?ªB im Hmv M # Q H•m Î h?–M ;BÈB KÈB +¦ M;¨v M´B / M?- K°i
i?€B +´ iÈB i?QÊM; +´- F?¬M; #B i [m # Q M?B m i, i, M,K- KÈB ç¢i iÈB i?QÊM; p
F?¬M; K v FB KÈB +?d +¦ #®M T?€T i„+- K¨ # M KbM? iQM? bÆ +kM; ç½ b€m T?€
h?–M ;BÈB- +kM; F?¬M; #B i T?ªB im Hmv M # Q H•m M[X

*¦ h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T +¦ +¬M; M,M; +¦ i? M;?`+? +?mv M i?ÌB F?¬M;- ç•v [mª
bQÎB 'K i`QM; M;¨v imv i `ÆBX

o T?–M HoM? pU+- .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; #B i +¦ ? v F?¬M;- /M b Q .QÆ
+?„M- #ªM i?•M b m F?B T?B i?,M;- +¦ i? im Hmv M M?B m HQ¢B i?–M i?¬M;- p
L;k a„+ h?–M Zm M;- GK+ h?S+ h?–M h?¬M;- i?–M i?¬M; #B M ?¦ - hK Gw *¨M E?-
T?QM; ?Q€M pk p•M p•MX

L?QM; Î ç•v /M b Q +kM; H¨ pk i`K F?€+- b m F?B ç M h?–M ;BÈB- #` [mv i„+ +O p
bU #B M ?¦ ? v F?¬M;- p"v +?d +¦ ¬M; i`ÌB KÈB #B i çQÊ+X E?¬M; B +¦ i? #B i
i?–M +kM; F?¬M; i? 5 a m F?B pQÊi [m ;BÈB ?¢M +O i?–M +¦ i? ? v F?¬M;- p"v
F?¬M; #B iX

.QÆM; h?B M o'M M? M? +?¦M; iB m ?¦ ?'T i?m çB K ó/B bªMô +m®B +MM; +O p
tQM; /QÈB +?9 i tQM;- i®+ ç° Hmv M ?¦ H¢B +¨M; M? M?- K¨ hB m "¢+? F`T i?
i?–M +O M¦ +?Q .QÆM; h?B M o'M- Î /QÈB bU M¶ HU+ +?mM; +O ? B M;QÌB- +?
o'M ç½ Hmv M ?¦ çQÊ+ K°i MY #ªQ i?€T5 *€B M¨v +kM; ç½ H¨ +U+ ?¢M K¨ .QÆM
#•v ;BÌ +¦ F?ª M,M; ç¢i iÈBX L?QM; p"v +kM; ç½ çO `²B- .QÆM; h?B M o'M ç½ +¦
#ªQ i?€T- +¦ i? +¦ çQÊ+ id H M;?`+? +?mv M i?ÌB F?¬M; R, RyyX

G9+ .QÆM; h?B M o'M ?QM; T?'M K¨ Km®M çB p¨Q M?bM i?Y- ç°i M?B M- M;Q¢B
T?O ;B®M; M?Q +?`m €T HU+ ;bX

.QÆM; h?B M o'M idM? i€Q i`Î H¢B- i?m ?²B h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€TX

hB m "¢+? i?b H¢B +¦ +?9i iS+ ;B"MX ó*?mv M ;b tªv ` p"v\ô

óh ` M;Q¨B t2K i?Yô X h?•M ?bM? .QÆM; h?B M o'M H€+? ` F?ÄB iB M T?OX o
b¦i H¢B +O i`"M M´ K¢M? [mûi p T?Q .QÆM; h?B M o'MX *?d i`QM; M?€v K„i- ç¹
F?¬M; K¨ ç MX

h?•M ?bM? .QÆM; h?B M o'M #B M ?¦ i?¨M? #° /¢M; F?€+X h•K MB K pW ç°M;-
?B M Î /QÈB +?•M- i`QM; M?€v K„i # v ` T?¢K pB /šM HU+ +O iBM? +–m M¨vX æ²
i?–M MB K T?€ F?¬M; K¨ ç MX

.QÆM; h?B M o'M pW KÈB # v ` M;Q¨B- HB M i?'v ç'i /QÈB +?•M ?¦ i?¨M? M? K
M;WM; T?mM i`¨QX a mF ?B .QÆM; h?B M o'M ç M +?¶ M¨v- i?b ç½ t€+ ç`M? ç•v H
?ÆM M[pÄ iBM? +–m t2K M?Q H¨ /¢M; ´M ç`M?X L?QM; #•v ;BÌ H¢B i`Î i?¨M? M
M?'i ç`M? H¨ +?mv M i®i +O # h?B M GQM; FB H¨KX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; F?ÄB +¦ +?9i ?"K ?U+- H½Q iY +kM; F?¬M; T?ªB H¨ HûM i
+?d H¨ H'v K¦M ç² p®M M M i?m°+ p KbM? K¨ i?¬B- +kM; F?¬M; +¦ T?€ ?Q +€B ;
çm´B i?2Q F?¬M; #m¬M; i? M?Q p"v +?S\ >ÆM M[pb #S+ i ` M;Q¨B- F?¬M; M;Ì
iBM? +–mX *?Q /M H¨ iBM? +–m ?Q M;- ?¨M? ç°M; M¨v +kM; F?¬M; i`€M? F?ÄB +

.QÆM; h?B M o'M ç½ KBM? #¢+? # F ç M ç•v H¨ ?"M KbM? +Ð M¨Q- pb i? F?¬M;
/B i K°i F?Ä iBM? +–mX GB m K¢M; b Q\ æWM; +?¼+ +QÌB +?S- # h?B M HQM;
FûK +ÄB M?'i +kM; t'T td .QÆM; o - +?„+ +?„M +¦ çQÊ+ HoM? pU+- +?Q /M H¨ F m
i?„M; #¢B +kM; +?d H¨ id H 8y,8y- i?"i ` [m M i`¼M; M?'i H¨ .QÆM; h?B M o'M +
pÈB GQM; i°+- p®M +kM; F?¬M; +¦ i?•K +Wm ç¢B ?"M ;b- ?¨ i'i T?ªB M?Q p"v\

*?Q M M- .QÆM; h?B M o'M i`U+ iB T +?¢v i`®M- M m .QÆM; h?B M o'M Km®M
F?¬M; H¨K F?¦ çQÊ+X .MM; K'v H¬B ç°M +?¢v t - b m ç¦ H¢B /MM; K'v +€B /`+? +
K'i `'i M? M?¨M;X

óS?M- `®i +m°+ +kM; +?¢v i?Q€iô X .QÆM; h?B M o'M i?Î T?¨Q M? M?äKX

óG½Q ç¢B- b Q M;QÆB T?ªB bÊ #¼M ?„M +?S\ô hB m "¢+? F?¦ ?B m ?ÄB- ç9M;
+QM h?B M HQM; M¨v ç9M; H¨ +QÌM; ç¢B- M?QM; M m Km®M tY Hw #¼M ?¼ i?b +
M,M;X

óaÊ\ G¨K b Q +¦ i? \ L m [mª i?"i H¨ F i?M F?¬M; ç°B i`ÌB +?mM;- i b) F?¬M; +
`ÆB #¼M ?¼ `'i F?¦ F?,M- M?[M; pÈB i?O çQ¢M +O i - ?ŠM +kM; F?¬M; [m€ F?¦
+?„+ H„Kô X .QÆM; h?B M o'M #bM? iS+ +?•M M;mv M ç M; ?,M; ?€B p"M +?mv M
ó+?9M; i p®M +kM; F?¬M; +¦ #'i F€ i?M ?"M ;b pÈB #¼M ?¼- +–M ;b T?ªB ;•v M?B

hB m "¢+? F?) ;"i ç–m- ?B m w iS +O .QÆM; h?B M o'MX

.QÆM; h?B M o'M M;?o i?–K H–M M¨v +€+ M;QÌB b) F?¬M; H¢B çm´B iÈB M[+?S
i?€T #ªv i–M; tm'i ?B M Î T?Q i` M i v i`€B +O .QÆM; h?B M o'M- ô ?„+ ?„+- hB
i [mª i?"i T?€i i¨B `²B- i +¦ i? KÎ ` # i–M; +'K +? ç–m +O iÁ #ªQ i?€T M¨v- M¦
+?9M; im Hmv M Î i`QM; # i–M; M¨v- Î # M i`QM; im Hmv M K°i M;¨M M,K- # M M;Q
i?¬B- i?–M ?B m M;?`+? +?mv M i?ÌB F?¬M; #U+ M¨v- [mª M?B M H¨ F?¦ iBMô X .Q
K¨ +ªK i?€M K°i i`"MX

ô V- W- Wô X hB m "¢+? i'i M?B M ?B m ?¨K M;?o i`QM; ç¦X

> B M;QÌB ç M; ç`M? iB M p¨Q i`QM; i?€T M?bM i?Y- ç°i M?B M HÁM; .QÆM; h?B
pW ç°M;- ?mv M [m M; h?Ov EQM? ?B M ?B M ;B[F?¬M; i`mM;- i`QM; K†i ;QÆ
?¦ i?¨M? #ªM i? - i`U+ iB T /MM; T?QÆM; T?€T tmv M [m F?¬M; ;B M çm´B p T?

.QÆM; h?B M o'M i?"T T?–M F?¦ ?B m- b Q #¼M ?¼ +ÁM +¦ i? çm´B i?2Q\ *?ŠM;
i`MM; ?ÊT\

hB m "¢+? +kM; + m K¨v M;?o K°i H€i- H9+ M¨v KÈB KÎ KB M; M¦B, óH½Q ç¢B- #½
T?€T +O GQM; i°+- ;B2Q 'M Fw i`mv imM; Î i` M M;QÌB M;QÆB- ç•v H¨ T?QÆM; /B
+–M ;B2Q tm®M; HQ¢B 'M Fw M¨v- +?Q /M M;QÆB +?¢v iÈB +?•M i`ÌB ;¦+ #B M +
+O +?9M;ô X

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; M¦B ? B HÌB- i?m ?²B #ªQ i?€T- K M; i?2Q hB m "¢+?- ç€
.QÆM; h?B M o'M KÎ KB M; ?ÄB, ó+¦ T?QÆM; T?€T +¦ i? iB m i`W HQ¢B 'M Fw M

óh +kM; F?¬M; #B i- i ç•m +¦ #B i J"i i?m"i +O GQM; i°+ô X hB m "¢+? H„+ ç–m i
#B M T?€T +¦ i? ç¨Q i?Q€i i`mv imM; +O #¼M ?¼ô X

óS?QÆM; T?€T ;b- K m M¦B5 ô .QÆM; h?B M o'M #•v ;BÌ `'i #m²M #U+- M m F?¬M
GQM; i°+- .QÆM; h?B M o'M i?"i Km®M ;B i+? i K'v F #€K çm¬B T?Q b mX

óh`Î p ;BÈB iB M- K - v m- T?€ pÐ iQÌM; F?¬M; ;B M ç i`Î p X L m p"v- J"i i?m"i
?¢B ?ÆM M[- Î ? B K†i +€+? M? m- i +kM; F?¬M; iBM #¼M ?¼ +ÁM +¦ i? ibK çQ
F?) M¦BX

ó"B M T?€T i?b i®i- M?QM; K¨ pÈB T?€T HU+ +O i +¦ i? T?€ pÐ iQÌM; F?¬M; ;B
H¨K b Q +¦ i? +?„+ +?„M b m F?B T?€ pÐ iQÌM; F?¬M; ;B M i?b # M FB H¨ ;BÈB
.QÆM; h?B M o'M Î T?QÆM; /B M M¨v p¬ +MM; Qi- F?B K i®M ?ÄBX

óG½Q ç¢B- M;QÆB [m M i H¨ iÈB M?Q i? M¨Q b Q\ J†+ /M +?9M; i H¨ ?mv i F?
M? mX L?QM; M;QÆB Î ;BÈB iB M- K - v m F?¬M; T?ªB +kM; +¦ F? QÈ+ HBM? ?²
QÈ+ /mv M?'i F?¬M; #` F?¬M; ;B M p¨ i?ÌB ;B M i`¦B #m°+X *?d +–M ibK çQÊ+ F?
ç`M? p`- b m F?B T?€ pÐ F?¬M; ;B M- +?9M; i HB M +¦ i? i`Î p X *?d +–M F?¬M;
iQÌM; F?¬M; ;B M- çO ç i`Î H¢B ;BÈB iB M- K - v mô X hB m "¢+? i`ª HÌB +?„+ +?

.QÆM; h?B M o'M M;?2 ç M b[M; bÌ- i`QM; HÁM; +ªK i?€M- p"v i?"i ç9M; H¨ T?B M
;BÈB iB M- K - v m +kM; i®i- Î ç¦ /M b Q +kM; H¨ ç` #¨M +O KbM?- pšM çÐ ?ÆM
GQM; ;BÈB- ?ÆM M[M; v +ª K°i M;QÌB +kM; F?¬M; M?bM i?'vX

óG½Q ç¢B- M;?o +€+? +„i çm¬B K'v F T?Q b m- b m ç¦ ibK K°i +?¶ F?¬M; ;B M ?
ç¢B T?€ KÎ iQÌM; F?¬M; ;B Mô X hB m "¢+? çQ ` w FB MX

.QÆM; h?B M o'M M? ;"i ç–m- M;?o T?€ KÎ iQÌM; +?„M p¨ T?€ pÐ F?¬M; ;B M- H
M? m- #bM? i?QÌM; T?€ pÐ F?¬M; ;B M- i?S tm'i ?B M i?"i ` H¨ € F?¬M; ;B M ?
HQ¢MX *ÁM T?€ KÎ iQÌM; +?„M i?b T?ªB T?€ pÐ +ª K†i F?¬M; ;B M +?QM?- M¦ F?¦
F?¬M; +?d ;'T i`,K H–MX E?¬M; +¦ i?ÌB ;B M +?m˜M #` M?'i ç`M?- b) H¨K F?¬M; ç

.QÆM; h?B M o'M iQM? iQ€M i?Y- T?€i ?B M i`W F?B /šM # +QM h?B M HQM; M
KbM? `'i F?¦ +¦ i?ÌB ;B M +?m˜M #`X * m K¨v bmv M;?o K°i +?9i- +?Q iÈB MY MûM
ç½ M;?o ` K°i #B M T?€TX LûK ` K°i +QM +Ì ?¦ i?¨M? ?bM? /¢M; +O KbM?- #
GQM;X

98eX *?QÆM; 98e, .` E?¬M; :B M

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 98e, .` F?¬M; ;B M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

Zm F?¬M; # Q H•m- HB M çKM; T?ªB # F +ªM çQÌM;- +?†M # +QM h?B M GQM;
i?2Q\ ô

ó>W- çWM; iQÎM; `^M; /MM; i?•M ;Bª HB M +¦ i? HW ;¢i +?9M; i 5 ô J°i +QM h?B
HB M ç`M? ç°M; i?O tY Hw +QM `®B K¨ .QÆM; h?B M o'M i`B m ` X

.QÆM; h?B M o'M T?•M i?–M F?®M; +? +QM `®B- F?) i?Î /¨B, ó+€+ M;QÌB i?"i ç
#•v ;BÌ h?B M GQM; hBM? +kM; b„T `ÆB p¨Q i`QM; i v #¼M i `²B M?d\ ô

" +QM h?B M GQM; M;?2 tQM;- ? B K†i M?bM M? m- óE?¬M; tQM;- i`9M; F `²Bô

óæ€M; ;B”M5 *?9M; i +?¢v p i`QÈ+- /M b Q ?„M +kM; F?¬M; i?Q€i F?ÄB HÁM; #
M?B M F M¨v p¬ +MM; iU iBM pÈB ’M Fw i`mv imM; K¨ # M;QÌB HB M i?O ;B2Q tm

" +QM h?B M GQM; HB M #` .QÆM; h?B M o’M HW i`Î p K°i +€+? çÆM ;BªM M?Q
KB M; +QÌB- M;?o i?–K- pB + M¨v +kM; F?¬M; M M i`€+? i - B #ªQ +€+ M;QÌB +S
F?€+ M?Q p”v\ B #ªQ h?B M GQM; hBM? t +€+?- M; v +ª çQ iBM +kM; #` ;B€M
+€+ M;QÌB +?d b® i?¬M; KBM? i?’T M?Q p”v- ç9M; H¨ ç–m ¦+ M;m bB- iS +?B T?€i

óhB m "¢+?- Î ç•m KÈB H¨ F?m pU+ v m FûK M?’i i`QM; F?¬M; ;B M +O GQM; ;B
+kM; F?¬M; M?B m- K†+ /M #¼M ?¼ #` i /MM; F /šM /„i `ÌB çB- M?QM; pÈB i®+
Q H•m ç½ +¦ i? i`Î p h?B M GQM; hBM?- b m F?B i`Î p b) T?€i ?B M ? i i?ªv ç
b) +¨M; çm´B i?2Q çB M +m²M;- i?ÌB ;B M +O +?9M; i +kM; F?¬M; M?B mô X .Q
h?m’M Zm M; o•M- i®+ ç° +?”K H¢B K°i Qi- M¦BX

óhÈB i`mM; i•K +O GQM; ;BÈB- +¨M; ç M ;–M i`mM; i•K GQM; ;BÈB- F?¬M; ;B M
hB m "¢+? KÎ KB M; i`ª HÌBX

.QÆM; h?B M o’M M;?2 tQM; +kM; +ªK ;B€+ +¦ Hw- i`mM; i•K K°i iBM? pU+ iQ HÈ
i”T ?ÊT H¶ ç2M- Î ç¦ F?¬M; ;B M p¬ +MM; ?¶M HQ¢M- ?ÆM M[HU+ ?9i +kM; `’i K

.QÆM; h?B M o’M i’i M?B M F?¬M; b) M;®+ ç M KS+ +?¢v iÈB i`mM; i•K iBM? pU
i?”i- .QÆM; h?B M o’M M;?2 iÈB +€B i M +kM; +¦ +?9i bÊ ?½B- ç•v +?QM? H¨ +?¶
tmv M [m çQÊ+- M m M?Q F?¬M; T?ªB p¢M #’i ç„+ /o- .QÆM; h?B M o’M M; v +ª
M¦X *?d +–M ?ÆB iÈB ;–M i`mM; i•K- HU +?¼M K°i +?¶ F?¬M; ;B M ?ÆB v m FûK

JÎ` iBM? ç² i`QM; *?d hBM? .šM L;mv i Gm•M- +˜M i?”M /Á tûi K°i T?2M- `®i +m°-
i`mv M i®M; +O iBM? +–m M?’iX hBM? +–m M¨v H¨ K°i iBM? +–m #bM? i?QÌM;-
+–m ;–M i`mM; i•K iBM? pU+ M?’i- i?”i` +?¶ M?Q p”v- +¨M; iÈB ;–M i`mM; i•K iBM
iMv i?ÌB +¦ i? /Q H¶ ç2M KÎ `°M;- +ª iBM? +–m ç m Mm®i p¨Q i`QM; H¶ ç2MX L?Q
F€ M;°- #ÎB pb MÆB M¨v +¦ `’i M?B m i¨B HB m çdM? +’T +O GQM; ;BÈB- +?Q M
p¨M;- +kM; +¦ `’i M?B m + Q i?O ç M MÆB M¨v- ibK i¨B HB m K¨ #ªM i?•M +–MX

*?Q M M KÈB T?ªB +¦ h`mv M i®M; i`”M i?B i H”T Î ç•v- p”v +kM; F?B M +?Q .QÆM
Qi i?ÌB ;B MX

a m F?B iW F?Ä iBM? +–m M¨v # v` - .QÆM; h?B M o’M HB M # v p T?Q i`mM;
o’M F?¬M; /€K Î +?¶ M¨v /MM; /B ç°M; iS+ i?ÌB #”v- B K¨ #B i +¦ tªv` ót2 i¬M;ô F
G¬B æ°M h?m”i i®+ ç° bB m + Q- i–M bm’i bB m + Q ç çB- M¦ Î K†i +U Hv +¦ H) F
+?d Î K†i i®+ ç° i?b H¢B +?B K +U+ QmX

JQÌB M;¨v b m- .QÆM; h?B M o’M ç½ t•K M?”T p¨Q T?¢K pB i`mM; i•K iBM? pU+ K
.QÆM; h?B M o’M +¦ i? +ªK ;B€+ çQÊ+ `ä `¨M;- HU+ ?9i +QÌM; ç¢B Î i`QM; M¨v-
i?’v çQÊ+ #ªv F?Ä b Q i`mM; iY ç M; i€+? ` F?¬M; M;WM;- .QÆM; h?B M o’M F?
i? K F?¬M; #B i K’v i`,K p¢M M,K- ? v H¨ K’v M;¨M p¢M M,K- ? v H¨ K’v i, M,K- #ªv
M¨v b) #B M i?¨M? #ªv H¶ ç2M- ?Q†+ H¨ b) ?ÊT i?¨M? K°i H¶ ç2M HÈM ?ÆMX

*?QM? H¨ Î ç•v- M m çB iÈB i`QÈ+ M[- .QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M; /€K #ªQ çªK

.MM; HBM? ?²M +O F? QÈ+ i?–M T?M i`mv M •K i?¬M; #€Q +?Q æBM? —M, ó#•v

ó*?O i?QÊM;5 >²B #˜K +?O i?QÊM;- i?m°+ ?¢ ?B M ;BÌ i?•M J ;BÈB- K°i F?Ä im K
+?O i?QÊM; +¦ ;b +,M /†M\ ô æBM? —M F?¬M; /€K +¦ #’i F€ +?”K i` - +mM; FQM?

ó_’i i®i- M;QÆB H”T iS+ ibK K°i +?¶ i? M? ioM?- M;QÌB T?ªB +¨M; Qi +¨M; i®i- b
` L;mv M i?–M EBK ç M +O KbM? ç +?d çQÌM; +?Q #´M i¼ ô X .QÆM; h?B M o’
#„i ç–m #® i`Q i`”M T?€T- iK HU+ çÊB i? X

*?d +?Ì ? i i?ªv +?m˜M #` bŒM b¨M;- .QÆM; h?B M o’M +˜M i?”M /MM; >mv M Zm
i`QM; T?QÆM; pB M M,K KQÆB M;¨M /†K- F?¬M; +¦ #’i +S bBM? p”i M¨Q i²M i¢B-
•K- ibK çQÊ+ ç`M? p` +?m˜M t€+- H¨ +¦ i? T?€ i M iQÌM; F?¬M; ;B M- `ÌB F?ÄB G

óG½Q ç¢B- b m F?B çB p¨Q T?ªB +?9 w M?[M; F?¬M; ;B M ?¶M HQ¢M FB - +?d +
T?QM; #¢Q Î i`QM; ç¦- i?b b) F?¬M; +¦ #'i F€ M;mv ?B K ;bô X hB m "¢+? M?„+ M
ç¢Q HQm [m M;- +?mB p¨Q +€M? i v i`€B +O .QÆM; h?B M o'MX

.QÆM; h?B M o'M i`ÊM i`„M; K„i- iB m ;B ?Ä M¨v H¢B HQÌB #B M;X

.QÆM; h?B M o'M /MM; # KQÆB b€m i? M? i?–M FB K ?¢ T?˜K +MM; K°i i`,K H
i?QÊM; T?˜K- i¢Q i?¨M? K°i pÁM; FB K i`"M M?Ä- /MM; FQ+? +m®B +MM; +O i`"M
hBM? "B M- H¢B T?®B ?ÊT pÈB T?€T HU+ +QÌM; ?½M +O #ªM i?•M K°i FQ+? T?€
;BÈBX L?QM; hQ€B L;mv M hK hBM? #B M M¨v H¨ #B M ?¦ +m®B +MM; +O pÁM; F
iB T +¬M; FQ+? i`"M T?€T- #B M ?¦ +m®B +MM; +O M¦ +?QM? H¨ i?¨ H¨K M;¼+
FB K pÐ H¨K ;B€ T?ªB i`ª- ç2K i'i +ª HU+ HQÊM; i"T i`mM; Î K°i çB K- ?ÆM M[H
ç¬B- ç€M? ` K°i FQ+? +m®B +MM;X

æÊB K°i ?²B H•m- .QÆM; h?B M o'M bÈK ç½ +?m˜M #` i?Ä ç€M;- +?QM? p¨Q H9+
i`Î p - M¦B H¨ ç½ +?m˜M #` bŒM b¨M;X

.QÆM; h?B M o'M H° p M;?B K i9+- H"T iS+ iQ¨M HU+ çB m F?B M i`"M T?€T iB M
b m ç¦ çQ +?•M M;mv M ?MM; ?"m K¨ #ªM i?•M F?´ im M?B m M,K p¨QX

EB K i`"M /UM; çSM; Î i`QÈ+ M;QÌB .QÆM; h?B M o'M- K°i Hm²M; FB K [m M; F?
M;QÌB .QÆM; h?B M o'M- K°i i`,K H i€K i? M? iB M FB K # M M;Q¨B #„i ç–m pÐ
i?m–M i9v /mM; M?"T p¨Q i`QM; ç¢Q FB K [m M; F?´M; H² M¨v- b m ç¦ H¨ # KQÆ
M i`QM;- ç•v +?QM? H¨ i?–M F?Q ç¦5 L?QM; K¨ .QÆM; h?B M o'M pb Km®M T?
Km®M ;B[H¢B i€K T?–M i?U+ HU+ +O KbM? ç tmv M [m K†i F?¬M; ;B M- +kM;
i?•M M¨vX

ó•K `„+ `„+ ô F?¬M; ;B M ;B®M; M?Q i?Ov iBM? #` pÐ pKM- tm'i ?B M K°i H¶
F?¬M; ;B M +O H¶ ç2MX

.QÆM; h?B M o'M /MM; EBK h?•M S?€T hQÊM; T?¦M; ` M;Q¨B # i?QÈ+- i?•M ?bM
[m M; i`U+ iB T T?¦M; p¨QX

*MM; H9+ ç¦- M,M; HU+ F?¬B T?K+ +O #ªM i?•M F?¬M; ;B M #„i ç–m +¦ i€+ /KM;-
;BÈB b m F?B FûQ /¨B ? B KQÆB K'v ;B•v #„i ç–m iW iW i?m M?Ä H¢B- +ÁM i?¬M; c
o'M i?"i p'i pª KÈB çª i?¬M; Î b m HQM; #„i ç–m iW iW F?ûT H¢BX h®+ ç° +O .QÆ
M? M? ?ÆM ;'T ç¬BX

oÈB i®+ ç° +O .QÆM; h?B M o'M # v +?WM; K°i ?ûM ?QÆM; Î i`QM; i?¬M; ç¢Q F?
v ` F?ÄB- +¦ i? i?'v çQÊ+ iQÌM; F?¬M; ;B M M¨v /¨v # Q M?B mX

.QÆM; h?B M o'M # v ` F?ÄB i?¬M; ç¢Q- H¼i p¨Q i`QM; i–K K„i H¨ K°i i? ;BÈB
pÈB K°i KªM? ç2M F`i i`QM; iQÎM; iQÊM;X óLÆB M¨v H¨ +?¶ M¨Q p"v\ æ T [m€5ô
i? ;BÈB çQK ç¦K- F?„T MÆB H¨ H¦2 ` ç®K b€M;- +?d H¨ M?[M; ç®K b€M; M¨v +?Ê
?Q- M?bM F?¬M; `ä- H¨K +?Q M;QÌB i +¦ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ M?Q ªQ ªM? i`QM; K

óæ•v H¨ /` F?¬M; ;B M- M?[M; ç®K b€M; ç¢B #B m +?Q p¬ b® K†i F?¬M; ;B M +O
ç¢B i?–M i?¬M; ?¢ ;BÈB- M;Q¢B i`W i`U+ iB T KÎ ` i?¬M; ç¢Q iÈB ?¢ ;BÈB iW +?¶
HU +?¼M iW i`QM; /` F?¬M; ;B Mô X hB m "¢+? F?) +QÌB M¦BX

óL;QÆB H¨ M¦B- i #•v ;BÌ +¦ i? ?¢ ;BÈB b Q\ ô h`QM; HÁM; .QÆM; h?B M o'M pW

óæ9M; p"v- M?QM; H½Q ç¢B ¨- M;QÆB +ªK i?'v Î ?¢ ;BÈB +ÁM M;QÌB ?Q†+ p"i F?
"B M +ª i M; i?QÆM;- #B M ?¦ M;¨M p¢M- M;QÆB ?¢ ;BÈB ç H¨K ;b\ ô hB m "¢+
$Ð i0° p¦ À ç°M;%Ø0`#• M; 33ç °? i`ª $Ð

*?È [m M- i` M M;QÌB .QÆM; h?B M o'M pšM +ÁM 'M Fw i`mv imM; +O GQM; i°+-
E?¬M; ;BªB [mv i i?S M¨v- .QÆM; h?B M o'M `'i HQ b m F?B T?B i?,M; +¦ i? `QÈ
+O GQM; i?–M Î h?–M ;BÈB ? v F?¬M;X

*?Q M M .QÆM; h?B M o'M ç`M? b m F?B ioM? /QÐM; K°i i?ÌB ;B M M;„M T?ªB KÌ
?ÄB i?Y- +¦ çB m H¨- .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ # Q M?B m ?v p¼M; ç®B pÈ
H¨ tm'i iW i`QM; i v # p` h?B M GQM; i?O ?°- +?Q /M H¨ GQM; i°+ v m ;BÈB +?d bÊ
`²B- +?Q /M i?U+ bU +¦ T?QÆM; T?€T T?€ ;BªB- M?QM; +kM; `'i F?¦ ;BªB i?Q+?
+kM; +?Q +?„+ b) +?`m` i v ;BªB 'M Fw M¨v- +?Q /M +?`m- +?d bÊ +kM; T?ªB i`ª
i - i'i +¦ /` i•KX h?U+ HU+ +O .QÆM; h?B M o'M p®M ç m F?B M +ª v m ;BÈB FB
.QÆM; h?B M o'M F?¬M; +¦ ;B Q i"T p¨ ;B Q ibM? ;b pÈB i K i°+ v m ;BÈB- ibK #½
i?U+ i X

:–M ç•v .QÆM; h?B M o'M [m2M ç°+ H B ç°+ p½M;- HQ¢B +?mv M +–m M;QÌB F?„
T?M ?ÊT pÈB iQM? +€+? +O ?„MX *?Q M M- .QÆM; h?B M o'M +?d ;¼B æBM? —
ç M H9+ ç¦ /U i?2Q ibM? ?m®M; i?U+ i K¨ [mv i ç`M?X

.QÆM; h?B M o'M iB M p¨Q i?€T im Hmv M- K°i H–M iB M p¨Q M¨v- M;Q¢B ;BÈB
H i?ÌB ;B M +O i–M; i?S # h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T ç iQM?- .QÆM; h?B M o'M Î #
E?¬M; +?d F?¬B T?K+ iÈB çdM? T?QM;- ?ÆM M[+ÁM #´ bmM; çO +?•M HU+ T?
T?€T i„+ ç m +¦ çQÊ+ iB M #° p¬ +MM; ;B®M; M? m- +ªK M;° p T?€T i„+ H¬B ç½
S?€T i„+ p i?Ov b„T M;QM; F i tQM;- T?€T i„+ +m®B +MM; i`QM; T?€T i„+ M;k ?¨
i?¨M? +¬M;- M?QM; .QÆM; h?B M o'M H¢B M;WM; iB M ç°- M m iB M i? K K°i #QÈ
i`mv M KÈB M?'i i¢B X

S?ªB tY Hw i®i ? i i?ªv KÈB çQÊ+5 h?ÌB ;B M p¢M M,K- F?¬M; +?d im Hmv M- +kM
HÈM i?ÌB ;B M ç ?¦ ;BªB H #¨M p"M K M?- K„i i?'v +'T i?S KQÌB i€K +O H #¨M
bU ç½ +?m~M #` bŒM b¨M;X

h`QM; h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T- M; v +ª M;QÌB pšM çB i?2Q # M +¢M? .QÆM; h?B M
"¢+? ç m +¦ iB M #° F?¬M; Qi- ç¢B T?€T bQ I KBM? +?QM? i?S+ ç°i T?€ J i¬M i`m
F€- [m K°i i?ÌB ;B M M[- +?d bÊ +kM; b„T T?B i?,M;X h?Ov h?'K G M Î i`QM; p
bU +?d ç¢Q +O +?QM? .QÆM; h?B M o'M M M +kM; iB M #° F?¬M; M?Ä- K„i i?'v
+Ym T?~K- Î /QÈB bU i~K #° +O HQÊM; HÈM h?'i Hmv M EBK ç M +O .QÆM; h?B
çB K M M iªM; F?¬M; çO p[M; +?„+ +O h?Ov h?'K G MX

*?O v m M?'i- pšM H¨ im Hmv M +O "Q+? L?B Î i`QM; p¢M M,K M¨v- `®i +m°+ ç½ tr
T?€T i„+ F?¬M; ;B M- H¨ T?€T i„+ F?¬M; ;B M K°i i`QM; KQÌB ç¢B T?€T i„+- b m
i?b i?U+ HU+ #B M ?¦ - +kM; iB M i?ŠM; iÈB +QÌM; ;Bª iB M i¬M i`mM; F€ #bM? i

.M b Q i?b- ~M +Q im Hmv M p¢M M,K Î i`QM; i?€T- +ª M?¦K +O .QÆM; h?B M o'M
K¨ p¨Q H9+ M¨v- Î # M M;Q¨B KÈB +?d +¦ KQÌB M,K i?¬BX

.U i?2Q /U i`M +O .QÆM; h?B M o'M- p®M i`QM; M;¨M M,K i?b +¦ i? T?B i?,M;-
#ªQ i?€T- # M M;Q¨B K°i M,K- i`QM; i?€T M;¨M M,K- i?ÌB ;B M #•v ;BÌ ç°i M?B M
?ÆM M[?Q¨M +ªM? i`QM; h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T +kM; F?¬M; FûK bQ pÈB h?–M ;
i?–K +¦ T?ªB M M ç2K +?QM F?Ä T?€T i„+ EBK ç M M;QM; F i H¢B Î i`QM; i?€T ç
;BÈB\ .M b Q +¦ h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T- ? i i?ªv ç m Î i`QM; i–K i vX

983X *?QÆM; 983, G "¨M *'T JQÌB h€KX

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 983, G #¨M +'T KQÌB i€KX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

h? ;BÈB i`QM; i?€T #B M ?¦ iMv i•KX h•K MB K .QÆM; h?B M o'M pW ç°M;- #'i
;b ç m +¦ i? #B M ?¦ ` M;Q¨BX Í i`QM; ioM? +®+ o•M aÆM +¦ K°i iÁ T?O ç tBM
çªQ M´B +O bÆM +®+X

E?¬M; ;B M iB M T?O ç½ #` .QÆM; h?B M o'M T?€ ?OvX hW M v p b m- iÁ iB M
K°i T?O ç #bM? i?QÌM; i`QM; h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€TX J¨ p¨Q i?ÌB çB K M¨v- HBM?
+kM; ç½ /–M /–M i? v i? v m +–m F?Q iB M HBM? +O .QÆM; h?B M o'M K¨ i`QM;

h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T H¨ K°i i`QM; KQÌB #ªQ p"i +O h?–M ;BÈBX L¦ M;Q¢B i`W
[m M i`¼M; M?'i H¨- M¦ +,M #ªM F?¬M; +–M Hmv M ?¦ ?Q¨M iQ¨MX L m KÎ ` i–M
HB M ç¢B #B m +?Q pB + bÎ ?[m çQÊ+ iÁ #ªQ i?€T M¨vX h`W F?B +?O M?•M iY p
K°i iB i¨M ?²M i?b iÁ #ªQ i?€T M¨v +kM; pšM t2K H¨ +¦ +?OX *?Q /M H¨ +?9 i H
+€+? ;b bÎ ?[m M¦X

*?Q M M- +?d +–M .QÆM; h?B M o'M F?¬M; +? i- iÁ #ªQ i?€T M¨v b) H¨ p"i iQ ?[m
h?B M o'MX >ÆM M[pÈB +¬M; M,M; M;Kv i` M; #B M ?¦ +O #ªQ i?€T- i?b +QÌM;
*?d +–M i`®M p¨Q i`QM;- i?QÊM; p` i?–M #bM? i?QÌM; +,M #ªM F?¬M; i? ibK çQ
>ÆM M[i?2Q i?U+ HU+ +O .QÆM; h?B M o'M ;B i,M;- HQ¢B +¬M; M,M; M¨v +O
+¨M; K¢M?X

.QÆM; h?B M o'M +ÁM M?È- F +?d /šM H #¨M ç½ iWM; M¦B [m - i`QÈ+ F?B +?Q
#¨M- M;¨M p¢M H–M F?¬M; i? T?B i?,M; h?–M ;BÈBX L;mv M M?•M M¨v ç M i°i +M
+kM; F?¬M; ?B m- M?QM; çB m M¨v F?¬M; [m M i`¼M;X *¦ +•m iK+ M;[H¨- F?¬M;
i`QÈ+ K„iX Gw i`Q +O .QÆM; h?B M o'M HU +?¼M iBM iQÎM;X

G #¨M +'T KQÌB i€K ç9M; H¨ F?¦ F?,M ?ÆM +'T KQÌB #ªv F?¬M; #B i # Q M?B m H
M? K°i ¬- +kM; T?ªB +¦ HU+ M;¨M +•MX GQ¢B HU+ HQÊM; M¨v i?2Q pB + +¨M; M
i?b ç M; ;B i,M; F?¬M; M;WM;X

_®i +m°+- i®M i?ÌB ;B M ;–M K°i M;¨M M,K- .QÆM; h?B M o'M `®i +m°+ ç~v tQM;
;BªB +?•M +?QM? F?¬M; +–M K'i M?B m i?ÌB ;B M M?Q p"v- +?d H¨ i?ÌB ;B M iU
M;mv M p¼M; +O .QÆM; h?B M o'M ç m H¨ /MM; bU H Q ç°M; p'i pª +O KbM? K¨

*kM; K v H¨ +¦ iÁ h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€TX J°i M;¨M M,K i`QM; i?€T- +?d H¨ K°i M,K
+?WM; M;¨M M,K i?b T?B i?,M; +O .QÆM; h?B M o'M i`QÈ+ FB H¨ imv i ç®B +?Q

>¨Q [m M; H #¨M [m2M i?m°+ #„M ` - K°i i?•M ªM? tm'i ?B M Î i`QÈ+ K„i .QÆM; h
+?d /šM H #¨MX >„M M?bM #®M T?Q - H° ` K°i MK +QÌB- KÎ KB M; M¦B, ó*?9+ K
M¨v- i®+ ç° M;QÆB H2Q H M çdM? T?QM; b) ç + Q `'i M?B m ç¦ô X

ó*€K ÆMô X .QÆM; h?B M o'M +kM; H° ` K°i MK +QÌB pmB p X

ó*'T KQÌB i€K +O H #¨M- H¨ K°i ?® M;,M +O H #¨M p"M K M?- F?¦ F?,M +O M¦
hW M v p b m K¶B M;mv M p¼M; ç m +¦ çQÊ+ mv M,M; HÈM H Q- M;QÆB T?ªB i?
?B K i?'v K¨ M¦B M;?B K i9+X

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM;- i`QM; HÁM; +,M; i?ŠM;X >bM? M?Q F +?d /šM H #
M?B M H¨ +?Q #ªM i?•M €K +?d M¨Q ç¦X L?QM; .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; KÎ
p'M ç F?€+, óL;QÆB +¦ i? i`ª HÌB i - b Q M?'i ç`M? T?ªB KÎ ` T?QM; 'M i–M; i?
KÈB +¦ i? T?B i?,M; F?¬M;\ ô

ó_'i çÆM ;BªM- #ÎB pb i?B M ç` /` #B M5 *?Q /M H¨ h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T +kM; F?
#B M H9+ H #¨M #B M ?¦ i–M; KQÌB +?QMX L?Q p"v i'i b) /šM iÈB i B ?¼ +U+
M;QÆB ç M; Î h?–M ;BÈB- i?B M ç` /` #B M H9+ H #¨M #B M ?¦ - i'i b) çQ iÈB +?
#B i H¨ M?[M; +QÌM; ;Bª +?•M +?QM? +O h?–M ;BÈBô X E +?d /šM H #¨M +QÌB

óL;¨B H¨ M¦BX Xô X .QÆM; h?B M o'M H¨ K°i M;QÌB i?¬M; KBM?- i'i M?B M ?B m
M¦B H¨ K°i +?mv M M;?B K i`¼M; M?Q i? M¨QX

h?B M ç` /` #B M- +?Q /M H¨ F M;m +kM; b) #B i H¨ +¦ #ªQ p"i tm'i i? X .QÆM; h?
i?•M [mª i?"i Î h?–M ;BÈB /šM T?€i i?B M ç` /` #B M- M?Q p"v b) +¦ p¬ b® i?–M M
+'T #"+ h?–M pQÆM; h?–M ?Q¨M;X L;QÌB i +?d +–M K°i ç–m M;¦M i v HB M +¦ i?
+kM; F?¬M; +¦ +?¶ +?¢vX .QÆM; h?B M o'M M;?o i?–K- [mª M?B M H¨, F?¬M; M;

KbM? `'i K¢M?- ç´B H¢B H¨ M;QÌB F?€+- +?d bÊ +?Q /M H¨ HBM? i?–M +kM; b) #
i?QÆM; M;½ tm®M; ç'i\ .M H¨ M?Q i? - .QÆM; h?B M o'M +kM; ? Q i´M F?¬M; M?

EQ+? i?S i€K- .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; /€K +?®M; çÐ M[- .QÆM; h?B M o'
i`QM; i?–M i?QÌM;- K°i ç¢Q i?QÆM; M;? M? ç¦M i?B M H¬B- ç°i M?B M- K°i Hm²M
K) t•K M?"T- .QÆM; h?B M o'M i?–K K„M; h?B M FB T M¨v iW H9+ M¨Q ç½ i`Î M M
+?S\ J v K¨ H½Q iY bÈK +¦ +?m~M #`X *¬M; FQ+? M;mv M i?–M #` #B h?¬M; >m
+?†M H¢B- F?¬M; T?€i ` ?B m [mª tSM; ç€M;- K¨ i?–M i?QÆM; i` M i v .QÆM; h
H¨ M;²B F?¬M;- b m F?B ;B,M; +Q K°i çQ¢M i?ÌB ;B M pÈB ç¢Q i?B M H¬B M¨v- ç½
M?QM; H¢B iB m ? Q ?ÆM T?•M MY T?€T HU+ +O .QÆM; h?B M o'MX ç¼+ i`mv

EQ+? i?S +?QMX Å\ .QÆM; h?B M o'M M?bM +?^K +?^K FB T p•M M¨v- +kM; F?¬M
H) ç½ tQM;\ h?–M MB K +O .QÆM; h?B M o'M i` tûi- b„+ K†i F?¬M; F?ÄB i`–K tm
ç–m F?¬M; M;Ì ç M; i"T ?ÊT HU+ HQÊM;- t2K ` ç•v H¨ K°i FQ+? +m®B +MM;- K F
çQÊ+- F?B M .QÆM; h?B M o'M +¦ çB K bÊ ?½B- K°i FQ+? M¨v imv i ç®B +QÌM; ?

.QÆM; h?B M o'M K†i H° p +QÌB F?´- K°i i?•M T?€T HU+ +O KbM? iB m ? Q ç½ #
M?Q p"v M[- FB m ;b +kM; tQM; çÌBX L?QM;- K°i FQ+? M¨v i?b i'i T?ªB iB T çQ
i'i +ª i?–M T?M +¦ i? ;B i`b ` ? i- ç²M; i?ÌB +kM; M•M; ?° i`€Q h?€B +U+ H–M M|
h?•M S?€T hQÊM;- # i?O çQ¢M T?ÁM; M;U HÈM iK H¢B i` M i?•M- ç²M; i?ÌB H'v `
F?¬B T?K+ T?€T HU+- i` M? i?O +¦ i? F?¬B T?K+ # Q M?B m i?b iQM? #'v M?B m

*kM; Mm®i p¨Q K°i pB M h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆM; ç M- i`¢M; i?€B +O .QÆM; h?
T?K+ iÈB çdM? T?QM;X

.QÆM; h?B M o'M M?bM +?^K +?^K FB T p•M i` M ç–m- i•K ibM? #bM? ioM? /` i?QÌ
F?¬B T?K+- T?ªB #B i `^M; b m F?B ,M h?'i *?QÈ+ L;mv M .QÆM; ç M- +¦ i? F?B
ç´B ;'T # - M?QM; #•v ;BÌ .QÆM; h?B M o'M +?d ç¢i ç M i`¢M; i?€B çdM? T?QM; M
+?QM? H¨ +?SM; KBM? .QÆM; h?B M o'M #•v ;BÌ pšM p¬ +MM; bmv v mX

æ°i M?B M- K°i ç¢Q +¬M; FQ+? M;mv M i?–M K¢M? K) F K i?B M H¬B mv M,M; F
h?B M o'M p°B T?•M ` ç¢B HQÊM; i•K i?–M ç F?®M; +? #B h?¬M; >mv M GBM?
FQ+? +¬M; FQ+? M;mv M i?–M +m®B +MM; M¨v- i?S .QÆM; h?B M o'M ;†T +?QM
i?O çQ¢M ªQ +ªM? ;b- K¨ H¨ i?O çQ¢M +¬M; FQ+? i`U+ iB T M?'iX

L?bM K†i M;Q¨B +kM; F?¬M; [m€ HÈM- M?QM; K¨ +U+ F€ M;QM; Hmv M- i?B M
ç€M? tm®M;- çSM; KkB +?`m b¨Q +?QM? H¨ EBK h?•M S?€T hQÊM; +MM; pÈB ?° i`
o'M T?¦M; ` M;Q¨B- ? B i?S +MM; T?ÁM; M;UX

L?QM; +?Q /M H¨ EBK h?•M S?€T hQÊM; +kM; i®i- ?° i`€Q h?€B +U+ +kM; çQÊ+-
pW ç•K [m HB M `€+?X .QÆM; h?B M o'M HB M FBM? ?½B- çB m M¨v b Q +¦ i? \

.²M bS+ ç€M? ` K°i i?QÆM;- KkB i?QÆM; +MM; i?B M H¬B +?¢K M? m- F?¬M; M
;B€M; tm®M;- M?QM; .QÆM; h?B M o'M H¨ +?O M?•M +O i`QÌM; i?QÆM; KÈB #B
HU+ iB m ? Q imv i ç®B H¨ +U+ HÈM- i?"K +?Q .QÆM; h?B M o'M F?¬M; iB + ç2K
M;¨M M,K `¦i p¨Q F?¬M; ;B[ H¢B +?9i ;b- +?QM? H¨ M?Q p"v KÈB +¦ i? /mv i`b Î i`¢
+kM; F?¬M; i? H¨K ;b çQÊ+ M;QÌB FB - t2K i?Y HU+ HQÊM; +O i?B M H¬B #` ?
+O .QÆM; h?B M o'M #` iB m ? Q ? i i`QÈ+X

æ²M; i?ÌB- .QÆM; h?B M o'M +kM; +?mv M +?9 w p¨Q i`QM; h?S+ ?ªB M;mv M i?–
M?•M F?QªM; i?ÌB ;B M M¨v i`QÈ+ iB M ;BªB [mv i +¬M; FQ+? M;mv M i?–M- b m
i?–M SM; T?¦ pÈB i?B M H¬B # M M;Q¨BX

9eRX *?QÆM; 9eR, hB M L;mv MX

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9eR, hB M M;mv MX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

*¦ çO M;mv M i?–M HU+ /mv i`b- #B h?¬M; >mv M GBM? h¨M; ç¢B T?€i i?–M mv-
FQ+? M;mv M i?–M- b m ç¦ ?¦ i?¨M? M;mv M i?–M HU+ iBM? i?m–M M?'i #´ bmM
/QÈB ibM? ?m®M; # M M¨v ;BªK # M FB i,M;- .QÆM; h?B M o'M /–M /–M ?¦ +¬M
p¬ ?bM?X

.QÆM; h?B M o'M i?m T?K+ mv ?B T +O +¬M; FQ+? M;mv M i?–M- M?QM; F?¬M;
#ÎB pb mv ?B T i`Q K¢M; +?•M +?QM? +ÁM H¨ i?B M H¬B F?OM; #® iÈB iW # M M;

.QÆM; h?B M o'M +¦ i? +ªK ;B€+ çQÊ+- +?•M HU+ T?€T i„+ +O M,K ç¢B T?€T i„
M,K ç M; #` iB m ? Q +m²M +m°M F?¬M; M;WM;- i`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB +¦ +?9i
#'i F€ #B M T?€T ;b- #ÎB pb M m F?¬M; H¨K M?Q p"v- +?d bÊ M; v +ª K¢M; M?Ä
/M ç m HÁM;- .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ #'i F€ /Q /U M¨Q- T?€T HU+ F?¬M
+¦ h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T- +¦ i? iB i FB K `'i M?B m i?ÌB ;B MX E?´ im # p¢M M,K
+?d #^M; # KQÆB M,K Î # M M;Q¨B- F?¬M; iQM? H¨ ;bX L;?o iÈB ç•v- i•K ibM? +C
?ÆM K°i QiX

.QÆM; h?B M o'M #B i +?Q /M iB T iK+ M?Q p"v- KbM? +kM; F?¬M; i? +?®M; çÐ M
p°B HB M ? pÈB hB m "¢+?, óJ m ç2K HU+ HQÊM; +O M;QÆB +?Q i KQÊM ôX

óæQÊ+- H½Q ç¢Bô X hB m "¢+? p°B ç2K HU+ HQÊM; +O KbM? i?¬M; [m ?mv i F

L?"M çQÊ+ HU+ HQÊM; KÈB- .QÆM; h?B M o'M F?¬M; F?ÄB i?–K i?Î T?¨Q M? M?ä
M¨v +?d /mv i`b çQÊ+ K°i H€i- HU+ HQÊM; i?B M H¬B ç°i M?B M ;B i,M; ;'T K'v
K„M; ç€M; +? i- i?B M H¬B M¨v +?ŠM; H) +ÁM +¦ i`Q im b Q\

óG½Q ç¢B- F?¬M; çQÊ+ `²B- ç•v F?¬M; T?ªB h?B M FB T- ç9M; H¨ i?B M T?¢i M´
H¨K mv HU+ +O M¦ +¨M; +QÌM; ç¢B ?ÆMô X hB m "¢+? +QÌB F?´ i`ª HÌB- M;QÆB
?ÆM h?B M ç¢Q b Q\

.QÆM; h?B M o'M KBM? #¢+?- p°B #ªQ hB m "¢+? `9i HU+ HQÊM; i`Ê ;B9T çB- M
H"T iS+ ç°i T?€ F?ÄB KkB i?QÆM;- ;B€M; tm®M; F?¬M; QiX

.QÆM; h?B M o'M ?B M ;BÌ ç M; Î p¨Q i`¢M; i?€B ç M ç½ +¢M /–m- K†+ /M i` M
i?QÆM; i? ;b- M?QM; +?d +–M i?B M H¬B ?Q¨M iQ¨M ;B€M; tm®M;- M?Q p"v `'i +

hB m "¢+? K†+ /M b®i `m°i ç M `®B `„K- HQ H„M; +?Q .QÆM; h?B M o'M F?¬M; i
[m M i`¼M;- ç•v H¨ K°i i`QM; M?[M; F?ªQ M;?B K i` M +QM çQÌM; im ?¨M?- /MM
+QÊ+X

.QÆM; h?B M o'M ;†T T?ªB M;mv ?B K HÈM M?'i iW H9+ im ?¨M? ç M M v- ç•v imv
iY ç` X .QÆM; h?B M o'M i?–K bÊ ?½B- B K¨ F?¬M; bÊ +? i\ æSM; ` t2K i?Y- H
i`QÈ+X .QÆM; h?B M o'M +kM; H¨ M;QÌB- i'i M?B M bÊ +? iX L?QM; H¢B F?¬M; H
M;QÊ+ H¢B +¨M; i? K idM? i€Q iQM? iQ€M- €i +?O #¨B i`QM; i v KbM?- +ÁM +¦ i?
M- +?Q /M F?¬M; +¦- +kM; T?ªB bmv M;?o ç M M?•M i® M?Q i?B M i?ÌB- ç` HÊB-

æ°i M?B M HBM? [m M; i?Q€M; ?B M- ç9M; `²B- i`QM; i v KbM? F?¬M; T?ªB +ÁM
b Q\ h?–M T?M #bM? ?¨M?5 L¦ +¦ i? +•M #^M; HU+ +O K°i FQ+? ç M i`bM? ç° iQ
ç SM; T?¦ +ªM? M¨v H¨ i?Q+? ?ÊT M?'iX

L;?o ç M HB M H¨K- .QÆM; h?B M o'M H"T iS+ bY /KM; i?–M T?M M¨v- +?d i?'v T?
#bM? ?¨M? H¦2 H M i` M F?¬M; i`mM; `²B #B M K'i- K°i ç¢Q #¢+? [m M; v m Èi #
h?B M o'M p¨ i?B M H¬BX GU+ HQÊM; +O .QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M +?B K çQÊ
K'v iQ+? i„+ ç½ ç¢i ç M i`bM? ç° M; M; ?¨M; pÈB i?B M H¬BX

.QÆM; h?B M o'M KWM; `Ð i`QM; HÁM;- M?QM; pšM ? i bS+ idM? i€Q- +?Q /M ;†T
/M M°B i•K i?"T T?–M bÊ ?½B +kM; imv i ç®B F?¬M; i? K'i çB idM? i€QX

h?B M H¬B ?B M ;BÌ pšM ? i bS+ +QÌM; ç¢B- M?QM; H¢B Î p¨Q ;B B çQ¢M +•M #^M
K°i H–M M[M;QM; iK EBK h?•M S?€T hQÊM;- T?¦M; ` M;Q¨B- p +?¢K pÈB i?B M
ç˜v ` X

Zmª M?B M- /QÈB ibM? ?m®M; M,M; HQÊM; i´M; i? M; M; ?¨M;- /B m T?€T +O E
p ? i bS+ +QÌM; i? X h?B M H¬B #` ç˜v ` F?¬M; M;WM;- b m ç¦ /–M /–M iB m ? Q

h?–M F€ +?QM? H¨- p¨Q H9+ HU+ HQÊM; i?B M H¬B #` iB m ? Q- HU+ HQÊM; #ªM
M?Ä i?2Q- /M b Q bQM; T?QÆM; ç m H¨ Î p¨Q i`¢M; i?€B M; M; ?¨M;- ç¢i iÈB +•M

L m Î p¨Q i? +•M #^M;- HB M ç¢B #B m +?Q F?¬M; +¦ M;mv ?B K- +kM; ç¢B #B m
K v K„M ?¦ M;mv i?¨M? MX

.QÆM; h?B M o'M •K i?–K H m K² ?¬B H¢M?- i?B m +?9i M[i`ª +ª K¢M; M?Ä- M m
#bM? ?¨M? +O H #¨M +'T KQÌB i€K M¨v- +?d bÊ `'i +¦ i? b) tQM; çÌBX

*¦ çB m- +m®B +MM; H¢B pQÊi [m K°i FB T- .QÆM; h?B M o'M MÎ MK +QÌB- ?B M
+ªK ;B€+ çQÊ+ i?QÊM; ;BÈB i`mv M ç M HU+ ?9i +QÌM; ç¢B- +?d +–M .QÆM; h?B
T?B i?,M; h?–M ;BÈB- M?QM; K¨ i`¢M; i?€B #•v ;BÌ +O .QÆM; h?B M o'M ¨- M;QÊ
M M- .QÆM; h?B M o'M [mv i ç`M? ?Q½M i¢K K°i +?9i- çÊB ç M F?B F?¬B T?K+ i
T?B i?,M; +kM; F?¬M; Km°MX

.QÈB ibM? ?m®M; #bM? i?QÌM;- Km®M +U imv i HU+ ?9i +O h?–M ;BÈB H¨ +¦ F
o'M F?¬M; i? /MM; H) i?QÌM; ç iQM?- +¦ çB m +¦ i? +?„+ +?„M +?QM? H¨- ?„M +
H•m- [m M i`¼M; M?'i H¨- ?„M F?¬M; i? ` i v Î ?¢ ;BÈBX

.QÆM; h?B M o'M ç`M? `ÌB çB- bmv M;?o K°i +?9i- #€Q +?Q "¢Q oB M- M;QÌB +Á
pb .QÆM; h?B M o'M F?¬M; +¦ w ç`M? H¨K HÈM +?mv M T?B i?,M;X

G9+ "¢Q oB M +?¢v iÈB ç½ H¨ MY i?€M; b m- .QÆM; h?B M o'M ç½ ?²B T?K+ tQM
i?€T- .QÆM; h?B M o'M +¦ i? +ªK ;B€+ çQÊ+ #B M ?¦ `ä `¨M; b m i–M; i?S +?QM
ç½ +?mv M ?¦ H¨K iB M M;mv M K¨ ç` iB M KÈB +¦ i? +¦ çQÊ+- F?¬M; FûK i?–M
h?–M ;BÈB H¨ # QX

*€B ;¼B H¨ iB M M;mv M- ?¦ ` +?QM? H¨ F i [mª b m F?B +?•M HU+ T?€T i„+ +MM
?ÊT- +?•M HU+ T?€T i„+ /mM; M?"T +?•M M;mv M +¨M; M?B m- iB M M;mv M H¢B
mv HU+ +kM; +¨M; HÈMX

_'i M?B m T?€T i?m"i i`QÈ+ FB F?¬M; +€+? M¨Q im Hmv M ç m +¦ i? im Hmv M-
F?¦ i`€+? hY hB m i?–M H¬B H¢B v m +–m iÈB ç` iB M KÈB +¦ i? im Hmv M p¨ b
/MM; iB M M;mv M ç F?m ç°M;X

S?QÆM; ?QÈM; im Hmv M ;B B çQ¢M ?B M ;BÌ +O .QÆM; h?B M o'M ç½ tªv ` K
#B M i?¨M? iQ+? Hkv- ç•v +kM; H¨ ç†+ çB K +O hU h¢B æ¢B æ¢Q - iQ+? /¨v K¨
/mM; ?ÊT +?•M HU+ T?€T i„+ +MM; +?•M M;mv M +¨M; + Q- mv HU+ iB M M;mv M
T?€T i„+ K¨ ç°i T?€ +ªM? ;BÈB ç` iB MX E?¬M; +¦ #bM? +ªM?- +¦ H) +ªK M;° T?€

a mF ?B T?€T i„+ M;k ?¨M? ç–v çO ? i- /U i?2Q M;mv M Hw M;k ?¨M? iQÆM; bBM
+kM; +¨M; M;¨v +¨M; M?B m- +¨M; H9+ +¨M; M? M?X L?QM; #ÎB pb M?•M i® M;k

+?•M HU+ T?€T i„+ #'i ç²M; /mM; M?"T p¨Q i`QM; iB M M;mv M- +kM; ? i bS+ F?¦ I
+?mv M ;b ç m +¦ K†i HÊB p¨ K†i ?¢B- K†+ /M F?¦ F?,M F?B /mM; ?ÊT i?"i HÈM- M
pQÊi t i?–M HU+ +O HBM? i?–M #bM? i?QÌM;X

hW iQ HB m hB m "¢+? H'v çQÊ+ i`QÈ+ F?B # [m M- i?–M M;mv M HU+ p¨ iB M M
F?€+ M? m- K†+ /M Î K†i çŠM; +'T M,M; HU+ i?b M; M; ?¨M;- M?QM; /M b Q +kM; ç
+O .QÆM; h?B M o'M- #ÎB pb M M iªM; i`QÈ+ ç¦ p[M; +?„+- iQ+? /¨v K¨ T?€i KÄM
M;mv M ç M ;BÌ- K°i KU+ iQ+? Hkv- K½B ç M b m i–M; N- KÈB iW HQÊM; #„i ç–m
i?¨M? iB M M;mv M HU+- ç†+ çB K +O HQ¢B M;mv M HU+ M¨v +?QM? H¨ #B M +?
Î ;B[#bM? ?Á - +¦ iQM? # Q /mM; `'i K¢M?- H¢B T?®B ?ÊT pÈB T?QÆM; T?€T i
æ¢B æ¢Q - F?B M +?Q .QÆM; h?B M o'M +¦ i? ç2K M?B m HQ¢B +?•M HU+ T?€T
b m ç¦ H'v iB M M;mv M HU+ ç bY /KM; +€+ HQ¢B T?€T i?m"i i?m°+ iQM?X E?mv
F?¬M; +¦ iQM? M´B i`°BX

h?–M M;mv M HU+ +O pk i`K h?–M ;BÈB M¨v- H¨ /MM; T?QÆM; i?S+ M?ªv # +'
M;WM; #B M ?¦ - i?S im Hmv M` iÈB i?Q+? ?ÊT T?€i ?mv M,M; HU+ +O pk i`K M
iBM? i?m–M- +?mv M iBM? K°i çB K- bS+ #"i +QÌM; ç¢B- iQM? +¬M; FQ+? +U+ K
i„+ pk i`K- +¦ i? +¦ çQÊ+ +?¶ T?K +O T?€T i„+ +MM; +€+ HQ¢B M,M; HU+ HoM?
+QÌM; ç¢BX E?mv i çB K¨- i'i M?B M H¨ [m€ M´B i`°B- M?B m HQ¢B +?•M HU+ T?
çQÊ+- +?Q M M i?–M +¦ bQM; T?€T i„+ i`Î H M `'i F?¦ im Hmv M- ?ÆM M[+U+ F€

æQÆM; M?B M- iW K†i #ªM +?'i K¨ M¦B- p¢M T?€T [mv K°i- ç¢B ç¢Q # M;?bM- +€

X X X

óG½Q #ªM- i ç M `²B- M;QÆB Î ç•m\ ô "¢Q oB M ibK iÈB /U i?2Q +?d i?` +O .QÆ

h?•M ?bM? +O .QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M tm'i ?B M Î M,K b€m i?QÈ+ b m HQM

"¢Q oB M ç®B pÈB +?mv M M¨v- ç½ bÈK i?¨M? i?¦B [m2M- .QÆM; h?B M o'M +¦ çQ
Km®M +?2 ;B'm- +ª ;BÈB iB M- K - v m ç m çWM; ?ÁM; ibK ` X

óÅ\ G½Q #ªM- b Q i +ªK ;B€+ M;QÆB ?bM? M?Q i? v ç´B `'i M?B m ç¦5 ô "¢Q oB
?B M bU i? v ç´B +O .QÆM; h?B M o'M- M?QM; +~M i?"M M?bM F„ i?b H¢B F?¬M
M¨QX

óæ9M; p"v- i ç½ pQÊi [m i?–M FB T- b„T T?B i?,M;ô X .QÆM; h?B M o'M F?) ;"i
oB M i?m p¨Q i? ;BÈB i`QM; #ªQ i?€T- çB i?ŠM; iÈB i? ;BÈB i–M; i?S # X

ó*€B ;b\ L;QÆBX Xô X "¢Q oB M ;B"i KbM? M¦B- M; v b m ç¦ H¢B M?bM F?„T #®
F?¬M; #bM? i?QÌM;- óG½Q #ªM- Î ç•v b QX X X a Q F?¬M; ;B®M; M?Q i`QM; iB
;B M "¢Q oB M Î iB M T?O +kM; F?¬M; M;„M- Î ç•v +?Q /M H¨ #B M ?¦ +ªM? b„+-
i`QM; M¨v imv i ç®B F?¬M; T?ªB H¨ h?QÆM; iB M T?OX

óæ•v H¨ i? ;BÈB # M i`QM; h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T- K°i M,K # M M;Q¨B- #^M; M;¨M
h?B M o'M ;BªB i?Q+? M;„M ;¼MX

a„+ K†i "¢Q oB M i`Î M M `'i ç†+ b„+- `'i M?B m #B m H° F?€+ #B i ç M t2M pÈB I
+ªK i?€M M¦B, óG½Q #ªM- M;QÆB i?U+ #B M i?€B5ô GQ¢B i?–M F?Q +¦ i? M;?`
M¦B M?bM i?'v +MM; M;?2 [m - +?Q /M H¨ M;?o +kM; +?Q iWM; M;?o [m X

ô i®i H„K- i +¦ +?¶ i®i +?ŠM; H) H¢B [m M M;QÆB b Q\ L;QÆB im Hmv M Î +?¶
i?,M;- M m M?Q M;QÆB +¦ i? ç°i T?€ ç M v m i¬M- i?"K +?Q T?B i?,M;- HB M +¨
i`ÊM i`„M; K„i- F?¬M; ? ç w iÈB +ªK i?€M +O "¢Q oB MX

óG½Q #ªM ç9M; H¨ H½Q #ªM- i b) +® ;„M;ô X "¢Q oB M +ªK ;B€+ çQÊ+ i®+ ç° iB
+¨M; F?¬M; i?2Q F`T +QÈ+ #° +O .QÆM; h?B M o'M- i'i +¨M; T?ªB +?mv M i•K im

h? ;BÈB i–M; i?S # i`QM; i?€T +¦ T?¢K pB `°M; HÈM- iMv iB M ibK K°i +?¶ H¨ +¦
F?¬M; B [m'v `–v- H¨ +?¶ im Hmv M i®i M?'iX L?¦K M;QÌB .QÆM; h?B M o'M- #„i
/¨B /^M; /†+ K¨ #m²M i - .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; M;Q¢B H - # i`,K b€m KQÆ

M[KÎ `°M;- Km®M M?ûi M?[M; F?Q ?ªB M¨v p¨Q i`QM; iB M M;mv M HU+ +kM; H
/ - ç†+ #B i H¨ .QÆM; h?B M o'M KÈB ç¢i iÈB +ªM? ;BÈB M¨v F?¬M; H•mX

9ekX *?QÆM; 9ek, S?B h?,M;- h?–M :BÈB

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9ek, S?B i?,M;- h?–M ;BÈB

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

J°i M;QÌB ç„+ ç¢Q- ;¨ +?¦ H M i`ÌBX L?[M; HÌB M¨v i?"i p¬ +MM; +¦ Hw- ? B ?²M; M
o'M +MM; pÈB "¢Q oB M Î /QÈB bU i`Ê ;B9T +O ç¢B HQÊM; FBK ç M +MM; bU +?d
pB ç°i M?B M i,M; K¢M?X GBM? F?Q i–M; i?S # +O #ªQ i?€T ç½ pQÊi [m ;BÈB i
h?B M o'M +ÁM +¦ çQÊ+ KQÌB i€K KB M; i?–M T?M +O H #¨M p"M K M? i`QM; i
h?Ov h?'K G M p¨ "¢Q oB M im Hmv M iÈB çdM? T?QM; +'T ç F?¬M; +–M T?ªB H
T?€T i„+- i`W F?B H¨ p"M F?Q [mª i?"i i ç M ç° M; v +ª KQÌB i€K KB M; i?–M T?M

h`,K M,K [m çB- # M M;Q¨B i`,K M,K- i`QM; i?€T +?QM? H¨ KQÌB p¢M M,K5 5

JQÌB p¢M M,K- h?Ov h?'K G M iW p¢M M,K i`QÈ+ ç½ ç°i T?€ +'T ç - ç¢i ç M +'T i¬
H¨ T?€T i„+ bBM? K M?- .QÆM; h?B M o'M ç2K i?–M T?M bBM? K M? ;B Q +?Q h?
p¢M M,K- iB M #° +O h?Ov h?'K G M `'i FBM? M;QÌB- ç½ ç¢i ç M iB M i¬M çdM? T
ç¢i iÈB NN-NW- +?d FûK K°i +?9i M[H¨ +¦ i? ç° i?–M FB T T?B i?,M;X

hB M #° +O "¢Q oB M i` M +Æ #ªM M; M; ?¨M; pÈB h?Ov h?'K G M- +kM; Î p¨Q v
M;° +?QM? H¨ bQM; T?€T i„+ H¬B T?QM;- F?¬M; +ÁM +€+? ;b- ç•v H¨ T?€T i„+ i?B
?m®M; #bM? i?QÌM;- *?m u K +O h?–M ;BÈB b) +?d +?¼M K°i K¨ im Hmv MX L?Q
ç²M; i?ÌB im bQM; T?€T i„+- K†+ /M M?Q p"v b) +¨M; i? K ;B M M M- M?QM; i?¨M
M;?B M;Ì b) +¨M; +QÌM; ç¢B ?ÆM- ç•v +kM; H¨ pb .QÆM; h?B M o'M +¦ HÊB F?Q
i?€T- "¢Q oB M KÈB +¦ i? H¨K` HU +?¼M M?Q p"v- #ÎB pb .QÆM; h?B M o'M M¦
+O #ªQ i?€T- # M M;Q¨B K°i M,K- i`QM; i?€T K°i M;¨M p¢M M,K5 hm Hmv M bQM;
M?Q H¨ /MM; S+ M,K- ?ÆM M[+ÁM +–M M;QÌB im Hmv M +¦ i•K iQM? p¨ M;?` HU
+?d +¦ i?ÌB ;B M im Hmv M çO HB M +?„+ +?„M +¦ i? tm'i ç–mX

æ¢B T?€T bQ I KBM? i?b F?¬M; +–M M?B m HÌB- ?„M ç½ bÈK /WM; Î +ªM? ;BÈB J
H¨ T?€T i„+ HBM? ?²M [m, /` M?'i- çO i?'v çQÊ+ ?„M `'i +¦ i?B M T?9 /` #˜K- K'v M
iB M- M;¨M M,K i`QÈ+ ç½ pQÊi [m i?–M FB T- ?B M ;BÌ ç M; Î i`QM; i?€T # [m M

hB M #° HÈM M?'i F?¬M; B M;Q¨B "Q+? L?B- ? B çÌB H¨K M;QÌB- +ªK t9+ `'i M?B
imv i ç®B F?¬M; /QÈB"¢Q oB M- i?"K +?Q +ÁM çWM; i?S ? B i`QM; ç€K M;QÌB- i?
H¨ hB m "¢+?X

S?€T i„+ F?¬M; ;B M K¨ "Q+? L?B +ªK M;°- +?QM? H¨ K°i i`QM; KQÌB ç¢B T?€T
+U+ ?¢M- bU +QÌM; ç¢B +O T?€T i„+ F?¬M; ;B M H¨ F?¬M; i? M;?B M;ÌX "Q+? L
T?QM; +?d K'i #ªv p¢M M,K- ç•v H¨ pb +ªK M;° p¨ im Hmv M T?€T i„+ F?¬M; ;B M
F?€+ M?B mX

h®+ ç° im Hmv M +O hB m "¢+? p®M M M M? M? M?'i- M?QM; /Q i?B M T?9 +O M

i?2Q- M?QM; T?€T i„+ p H¬B i?b H¢B +–M KbM? i®M ? Q `'i M?B m i?ÌB ;B M ç
M?•M h?–M ;BÈB im Hmv M T?€T i„+ çÆM M?B mX

h`QM; i?€T KQÌB M,K- # M M;Q¨B +?d KÈB p¨B M;¨v K¨ i?¬B- i?ÌB ;B M K'v M;¨v-
+MM; pÈB "¢Q oB M H¨K tQM; i'i +ª K¼B +?mv M- b m ç¦ /MM; *?d hBM? .šM L;mv
M¨vX

óG½Q ç¢B- #¼M "¢Q oB M ç½ i`Î H¢Bô X hB m "¢+? ?'T i'T +?¢v iÈB +?¶ .QÆM; h
HÈM iB M; i?¬M; #€QX

ó"B i `²Bô X .QÆM; h?B M o'M KÎ ? B K„i ` - im Hmv M M?B m M,K M?Q p"v- hK Gw
M?B m iB M #°- L;k a„+ h?–M Zm M; Ui?–M [m M; M,K K¨mV- M; v +ª K°i K¨m +kM
M?'i ç€M; ,M KWM; +?QM? H¨ +ªK M;° T?€T i„+ ç½ b•m ç M HBM? i?–M i`mM; F€X

.QÆM; h?B M o'M MÎ MK +QÌB- ç¼+ p¢M [mv M b€+? F?¬M; #ˆM; çB M;¨M /†K çQÌ
F?¬M; T?ªB H¨ #B M T?€T- pW ? v çB M?bM i?Y +ªM? h?–M ;BÈB K°i +?9i- T?'i i
"¢+? H€+? KbM? ` F?ÄB #ªQ i?€TX

G¢B ç°M; w MB K- i'i +ª K¼B M;QÌB i`QM; i?€T çQÊ+ .QÆM; h?B M o'M /ÌB ` M;Q

óo'M + - .QÆM; ç¢B + ô X > B M¨M; +¦ +?9i F?¬M; MÐ `ÌB çBX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; ?ÄB +kM; iU #B i- ¬K ? B p` ?²M; M? M p¨Q i`QM; HÁM;-
#®B T?€T HU+ + Q +QÌM;- M¨M; Km®M T?B i?,M;- i?–M FB T +,M #ªM F?¬M; H¨K
ç®B pÈB M¨M; K¨ M¦B- +¦ H) +¦ /KM; w F?€+X >ÆM M[- +?9M; i +?d H¨ T?B i?,M;
/mv M- +kM; +¦ i? ;†T H¢B Î h?–M ;BÈBôX

J°i T?2M F?¦ F?,M F?mv M M?O- H9+ M¨v KÈB #Ä çB bmv M;?o Km®M HQm H¢B +

ó*?Q p`- +?m˜M #` tQM; +?Q \ ô .QÆM; h?B M o'M M;˜M; ç–m H M- M?bM +?mM; [

æ¢B T?€T bQ I KBM? K†+ ?„+ #¨Q- ? B K„i iBM? [m M; +?ÈT ç°M;- F?¨M ;B¼M; M¦
;BÈB b) +¦ +¨M; M?B m ç®B iQÊM; +¦ i? M;?B M +SmôX

óh Km®M i`Î M M K¢M? ?ÆM5 ô "¢Q oB M [mÆ [mÆ [mv M- ?QM; T?'M K¨ M¦BX

óh +kM; T?ªB i`Î M M K¢M? ?ÆM5 ô .QÆM; o bmv M;?o K°i +?9i- +kM; M¦B ?M i

óæÊB i K°i +?9iô X hB m "¢+? ?¦ i?¨M? K°i ç¢Q HQm [m M; iB M p¨Q i`QM; +€M?
o'M- +?m˜M #` H¨K F?€+? M?"T +Q i`€B T?ûTX

ô æQÊ+ `²B- ;Î #ªQ p"i +?2 ;B'm i?B M +Æ i`QM; i v +€+ M;QÆB tm®M;- +?9M; i
.QÆM; h?B M o'M H'v i?S i` M +´ i v tm®M;X

L; v b m ç¦- K¼B M;QÌB +kM; ç m H'v ç² tm®M;- ? B M¨M; h?Ov h?'K G M- "Q+? I
HU+ ?9i ç M iW i?QÊM; ;BÈB ç–m iB M- iW iW # v H MX

a€m Hm²M; b€M; ç€M? tm®M;- K°i M?¦K b€m M;QÌB .QÆM; h?B M o'M H–M HQÊi

h?–M ;BÈB- H¨ i? ;BÈB i®B + Q /mv M?'i i`QM; pk i`K- +?QM? H¨ ç'i im ?¨M? K¨ K
i? i?B i KÆ QÈ+- MÆB M¨v +€+? h?B M ç¢Q ;–M M?'i- +¦ i? M¦B H¨ +?¶ [mv iK i
i`QM; pk i`K- M m K°i T?¨K M?•M im Hmv M Î ç•v- M?B m M?'i KQÌB M,K HB M +¦
HB M +¦ i? i?¨M? i?–MX

æ•v F?¬M; T?ªB H¨ F?Q i`QÆM;- ç•v H¨ bU i?"i- F?¬M; ç M çQÊ+ h?–M ;BÈB- po
H¨ K°i h?€M? ç` im ?¨M? i? M¨Q- T?€T i„+ 'M Fw +S iMv w- +?d +–M M;QÆB F?¬I
T?€T i„+ b) p¬ +MM; / /¨M;- i`QM; i`QÌM; ?ÊT ç¦ i?,M; i?–M `'i / - M?QM; Km®M
i?–M- bU F?´ im +MM; i`ª ;B€ +O #ªM i?•M KÈB H¨ [m M i`¼M;X

h?–M ;BÈB K M? K¬M;- F?¬M; B #B i h?–M ;BÈB `°M; # Q M?B m HÈM # Q M?B
h?–M ;BÈB- WK- +¦ i? /MM; i`ÌB i`ÁM ç'i pm¬M; ç ?bM? /mM;- p"v +kM; F?¬M; [m

æ–K T?B i?,M;- WK- w M;?o M?Q i M- +?QM? H¨ i?¬M; ç¢Q +–M T?ªB i`ªB [m F?B
ç–K T?B i?,M; iW tQ ç M M v- M¦B +?Q +MM; +kM; F?¬M; #B i +€B M¨v H¨ /Q B +

+¦ i? +?„+ +?„M- M?[M; ç–K T?B i?,M; M¨v +?Q /M H¨ +QÌM; ;Bª +'T #"+ h?–M p
F?¬M; +€+? M¨Q ?Ov /B iX >ÆM M[+kM; F?¬M; /€K ?Ov /B i- +?Q /M H¨ €+ i?–
+kM; F?¬M; /€K H¨K +¨M Î +?mM; [m M? ç–K T?B i?,M;X

h`QM; i?–M ;BÈB- FQ+? +Ð +O ç–K T?B i?,M; ç m ;B®M; M? m- i?2Q i?®M; F b
ç–K T?B i?,M; i´M; +°M; ?ÆM KQÌB ? B p¢M i€K M;¨M b€m i`,K +€B- HB M F i p¬
;BÈBX

G¨ ç¨B pm¬M; ;B®M; M?Q i?–M ç¨M- T?QÆM; pB M QÈ+ +?WM; M,K i`,K Kûi- +?QM
?bM? i`ÁM +?B K ?ÆM T?•M MY - M m +¦ M;QÌB M?bM p¨Q i`QM; ?² MQÈ+ F?Qª M
?¦ ` +?S i`QM; ?² M¨v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ MQÈ+- K¨ H¨ K°i /` F?¬M; ?¶M ç°M H
+?QM? H¨ K°i i`QM; `'i M?B m ç–K T?B i?,M; Î h?–M ;BÈB- çWM; i?'v ç–K M¨v i?¬
K¨ i?S M¨v +?d +¦ i? H M- F?¬M; i? tm®M;X L;QÌB iW ?¢ ;BÈB çB H M +¦ €M? b€M
F?¬M; +?d +¦ F?¬M; +¦ pB + ;b- +ÁM +¦ +?¶ i®i `'i HÈMX L?QM; M m +¦ M;QÌB Km
?¢ ;BÈB- imv i ç®B +?d +¦ çQÌM; +? i5

h€+ /KM; +O i?¬M; ç¢Q T?B i?,M;- F?¬M; +?d H¨ iB T /šM M;QÌB ?¢ ;BÈB i?m"M
/KM; p¬ +MM; [m M i`¼M;- ç¦ +?QM? H¨ +?mv M ?¦ i? i?–M5 h? i?–M +?QM? H
T?€T i„+ iB T +"M [mv i„+ pk i`K M?'iX .QÈB ibM? ?m®M; #bM? i?QÌM;- M m K°i i
p"v ;B[H¢B i? i?–M imv i ç®B +¨M; ?Q¨M K„ ?ÆM bQ pÈB i?–M ?²MX "ÎB pb- i?
?bM? i?¨M? /Q T?€T i„+ M,M; HQÊM; ?¦ ` - ç•v +?QM? H¨ K°i i`QM; M?[M; +?¶ ç°

*?d +–M i?¬M; [m i?¬M; ç¢Q M¨v- +?Q /M H¨ hB m "¢+? M?"T +Q i`€B T?ûT +kM;
/¢M;X "ªM i?•M hB m "¢+? +?QM? H¨ i?–M i?9- i?¬M; ç¢Q F?¬M; +¦ i`Q im - +kM;
M¨Q T?B i?^M; iW ?¢ ;BÈB- +?d +–M +¦ i? iB M p¨Q i?¬M; ç¢Q M¨v ç T?B i?,M; H
i„+ +?B m +®- +?mv M ?¦ i? i?–MX

.QÆM; h?B M o'M +?mv M ?¦ i? i?–M iQÆM; ç®B F?´ +U+- #ÎB /Q M;mv M M?•M
o'M- ?Q†+ H¨ M;mv M M?•M F?€+- F?B M +?Q [mv i„+ +?B m +® i`¼M; çB K- ?¦ ç
.QÆM; h?B M o'M- ?Q¨M iQ¨M /mM; M?"T i`QM; h?–M GQM; *Ym "B M- +?mv M ?¦
h?–M GQM; *Ym "B M #B M ?¦ i?2Q- HU+ HQÊM; imv i ç®B /Q [mv i„+ +mM; +'T-
o'M iW i`QM; ` M;Q¨B- ç m [mv i„+ ?¦ - M,M; HQÊM; ?¦ X *kM; iQÆM; iU- h K ?Q
h?B M o'M- ;†T [mv i„+ ç ûT K½M? HB i- ?Á i M p¨Q K°i i? - M;mv M i?–M ?¦ b2M
p®M +¦- i?b H¨ FBK ç M T?€T i„+ # v H M M?"T p¨Q i?S+ ?ªB M;mv M i?–M- +MM; M
ç¢i iÈB iB M +ªM? i K ?Q iK çdM?- M;k F?Q i`B m M;mv MX

*?QM? pb pk i`K #B M ?¦ - [mv i„+ +¦ ?¢M- iB M ç¢Q K¨ .QÆM; h?B M o'M im pšM
i?B M T?¢i çQÊ+ pk i`K i?W M?"M- i²M i¢B iS+ H¨ +¦ Hw- +?Q M M .QÆM; h?B M
ç¢Q ;¢i #Ä- M?QM; K¨ Î i?ÌB çB K i?¬M; [m i?¬M; ç¢Q T?B i?,M;- +?mv M ?¦ i?
F?€+ i?QÌM;X

9ejX *?QÆM; 9ej, h? h?–M .` >Q€- h?–M *¬M; aÆ h?¨M?

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9ej, i? i?–M /` ?Q€- i?–M +¬M; bÆ i?¨M?

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

h`QM; æ M çB M- ç½ i¢Q i?¨M? ? i?®M; Hm•M ?²B i?B M i? - +?Q M M FBK ç M F
i?S+ ?ªB M;mv M i?–M +O ç M çB M +?Q i?QÊM;- iQÆM; /mM; pÈB h K ?Q M;mv
ç¢Q iW M v p b m p¬ p¼M;5 *¦ çB m h?–M GQM; *Ym "B M H¢B H¨ i?–M +¬M; M?"M
T?€T M¨v H¨ Î K°i +?[ó"B Mô5 h?–M +¬M; M?"M ç¢B ç¢Q- H¨K b Q H¨ Hmv M i? i?
M?Q p"v +?S\

æ€T €M çQÆM; M?B M H¨ F?¬M; T?ªB `²B- #ÎB pb +¦ +•m- +MM; i'i #B M- #B M i'i

.QÆM; h?B M o'M Î /QÈB bU ?° i? +O h?–M GQM; *Ym "B M- /Si F?Q€i T?€ i M ?
i? - /Si F?Q€i i€+? #´M K¢M; FBK ç M H¨K ?^M; iBM? iU [m v ` - #Ä p¨Q i`QM; i?S
i¢B

J¨ K°i iBM? ? - M m M?Q i?B m ?^M; iBM?- ?"m [mª FûQ i?2Q i'i M?B M H¨ b) #`
h?B M o'M H¢B v M H†M; p"M h?–M GQM; *Ym "B M- ç2K i?–M +¬M; M¨v +MM; hU
M? m- /QÈB ibM? ?m®M; ç²M; i?ÌB p"M +?mv M- ç2K FBK ç M T?€T i„+ p ?Ä /m
T?€T i„+ p K°+ /mM; M?"T p¨Q ; M- FBK ç M T?€T i„+ p i?´ çQ p¨Q i`QM; H€ H€
FBK /mM; M?"T p¨Q T?´B- FBK ç M T?€T i„+ p i?Ov /mM; M?"T p¨Q i?"M

i? tQ¢i M;QÌB tQ¢i p"i- F?¬M; +€+? M¨Q +¦ i? T?€- F€ /B m p¬ +MM;X L?QM; K
F?¬M; +¦ i? ;B i ç`+?X

.U i?2Q i?¬B /B M +O .QÆM; h?B M o'M- L;k a„+ h?–M Zm M; KÈB b m F?B /mM
M¨v- pW +¦ i? +? ç`+?- H¢B +¦ i? ;B i ç`+?X *?Q /M H¨ +? ç`+? ? v H¨ ;B i ç`+
+O KbM?5 5

hm Hmv M ç M H9+ # M M;Q¨B ?WM; ç¬M;- .QÆM; h?B M o'M HB M ` F?ÄB h?ÌB
+kM; F?¬M; #B i i?"i ` .QÆM; h?B M o'M Î i`QM; ?ÆM MY i?€M; M¨v ç½ im Hmv
#ªQ i?€TX

hB m "¢+? /QÌM; M?Q +kM; p¨Q H9+ T?B i?,M; h?–M ;BÈB- +?B K çQÊ+ K°i Qi +?¶
F€ ç¦- #€K p¨Q i` M +€M? i v i`€B +O .QÆM; h?B M o'M M;O b v ç im Hmv MX

æ9M; H9+ M¨v- M?¦K "¢Q oB M M;Q¨B KQÌB /†K ç m ç½ idM? H¢BX

.QÆM; h?B M o'M p°B p¨M; tm®M; M9B- +?¢v iÈBX

*?d +?®+ H€i b m- HB M +?¢v iÈB i`QÈ+ K†i b€m M;QÌBX "¼M M;QÌB "¢Q oB M F

.QÆM; h?B M o'M M;–K ?B m- i¨B F?¬M; i? ç H° ` - #¼M ?¼ Km®M ~M /'m i?U+ H

J°i H€i b m- # M;QÌB s æ² +kM; i?2Q iÈB- KÎ KB M; ?ÄB, ó.QÆM; ?mvM?- #^M; ?
HoM? pU+ i?¨M? +¬M;- #•v ;BÌ M;QÆB +¦ iQM? iQ€M ;b F?¬M;\ô

ó> BxxX X X Î ç•v +¦ h`mv M i®M; i`"M çQ +?9M; i çB i?¨M? i`'M ;–M M?'i F?¬M
+ªK i?€M- M M ibK K°i +?¶ ç†i +?•M i`QÈ+X

óE?¬M; +¦- h?–M ;BÈB F?¬M; i? bQ pÈB ?¢ ;BÈB- /QÈB [mv i„+- i?b F?¬M; +¦ +€
F?) i`ª HÌBX

ó \ o"v h?–M ;BÈB HÈM M?Q p"v- i?¨M? i`'M ;–M ç•v M?'i +kM; T?ªB t K'v M;¨M p
H¢B F?¬M; +¦ +€+? T?B ?¨M?- F?¬M; i? M¨Q çB iÈB M? \ ô .QÆM; h?B M o'M #¦

ó> ? - F?¬M; +–M HQ H„M;ô X s æ² M¦B tQM;- T?'i i v H'v ` K°i p"i- ?bM? ;B®M;
H MX

óS?€T F?Q T?B ?¨M?\ ô .QÆM; h?B M o'M F?) ?ÄBX

óE?¬M; b B- ç•v H¨ T?€T F?Q T?B ?¨M? i?QÌM; +¦ i`QM; h?–M ;BÈB- i`QM; i?–M
i`mM; p` i?–M T?B ?¨M? +kM; +¦ +?9i ;B M M M- +?È M¦B +?B H¨ +?9M; i - +?Q M
`'i çQÊ+ h?–M L?•M v m i?Q+?- +¦ M¦- +¦ i? /MM; i®+ ç° +U+ M? M? T?B ?¨M? i`
i?m"M iB M- +?Q /M H¨ i?QÊM; p` i?–M +¦ i? iU /Q T?B ?¨M? Î i` M F?¬M; i`mM;-
F?Q T?B ?¨M?- pW iB M H¢B /MM; Qi bS+ô X s æ² KdK +QÌB ;BªB i?Q+?- ó>ÆM
?¨M?- +¦ i? M¦B M?bM iW ;¦+ ç° M¨Q- ç m i? ?B M i?U+ HU+ +O K°i +€ M?•M- T?
+¦ p + Q [mwX *¦ çB m ç€M; iB +- HQ¢B T?€T F?Q T?B ?¨M? M¨v +kM; F?¬M; T?
i - +kM; H¨ pb M;mv M M?•M T?ªB çªK M?B K +?S+hB T .šM aS- +'T i` M ç†+ #B i

óæ9M; p"v- +?Q /M H¨ T?€T F?Q T?B ?¨M? +'T i?'T M?'i- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ i?S
GQm aB m +ªK i?€M M¦BX

.QÆM; h?B M o'M /MM; €M? K„i +?mv M M;?B T HB + M?bM T?€T F?Q T?B ?¨M? M
i`mM; T?~K- M?QM; T?QÆM; T?€T Hmv M +? ?bM? M?Q ?Q¨M iQ¨M #'i ç²M; pÈB
.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; M?bM ` çQÊ+ ;bX óE?¬M; #B i T?€T F?Q T?B ?¨M
M?B m\ô

ó*€B M¨v ¨\ Pi M?'i +kM; +–M i?–M i?¢+? i?QÊM; T?~K i` M KQÌB p¢M5 5 ô J B
ó"´M; H°+ ?¨M; M,K +O +?9M; i +kM; +?d H¨ ? B i`,K i?–M ?¢+? ?¢ T?~K- M;Q¢B i
M,K +¦ i? iQ+? H¢B çQÊ+ K°i i`,K i?–M ?¢+? ?¢ T?~KX *S M?Q p"v K¨ iQM?- i T?ª
M;¨M p¢M M,K KÈB +¦ i? Km çQÊ+ #ªQ p"i M¨v5 ô

.QÆM; h?B M o'M ?ÆB bYM; b®i- i?–M ;BÈB M¨v +¦ bU +? M? H +? ;B¨m M;? Q H
i?"M bmv M;?o p #° /¢M; +O KbM? i`QÈ+ F?B T?B i?,M; iB M ;BÈB- H¢B M;?o iÈ
çdM? T?QM; iB M ;BÈB- ç9M; H¨ F?€+ #B i `'i HÈMX

J°i M?¦K b€m M;QÌB .QÆM; h?B M o'M i` Q H M T?€T F?Q T?B ?¨M?- T?€T F?Q T
M?Q ço # v- M;QÊ+ H¢B ç9M; H¨ ç†+ #B i- T?Q i` M F?¬M; HÈM F?¬M; M?Ä- F?-
+?¶ M;²BX

GQm aB m p¨ J B L;¢M Î H¢B- s æ² F?®M; +? T?€T F?Q # v H M ;B[F?¬M; i`mM;
;¨Q i?ûi K¨ çBX

óh?"i M? M?5 ô .QÆM; h?B M o'M +ªK i?€M M¦B- i®+ ç° +O T?€T F?Q M¨v +¦ i?
ç½ p¢M /†K- ?ÆM M[H¨ Î /QÈB ?Q¨M +ªM? i?–M F?Q ç¢i iÈB i®+ ç° + Q M?Q i?
?¨M? +O i?QÊM; p` i?–M +kM; FûK ?ÆM M¦ M? \ >ÆM M[M?bM s æ² F?®M; +?
F€- M?QM; H¢B F?¬M; i?'v +® ? i bS+ iQ M¨Q- pšM +ÁM +QÌB HÈM ;BÈB i?B m +?
?m®M; +MM; pÈB T?•M #® ç` Hw p2M çQÌM;X X X X

.QÆM; h?B M o'M +kM; +¦ +?9i KBM? #¢+?- b Q T?€T F?Q T?B ?¨M? Î i?–M ;BÈB
i?S ç² +?ÆB M¨v i?b +?Q /M H¨ H9+ HBM? i?–M ;†T M;mv ?B K +kM; +¦ i? i?QM;
+?'i F?Q +O T?€T F?Q T?B ?¨M? H¨ i?–M F?Q +U+ T?~K- i?"K +?Q T?€T F?Q T?
iÈB +'T #"+ i?B M i?–M F?Q- i®+ ç° +O M¦ F?¬M; T?ªB H¨ `'i M? M? b Q\

VK- .QÆM; h?B M o'M bmv M;?o tQM;- HB M [mv i ç`M?- M m i?m"M iB M- M?'i
æQÆM; M?B M- M m i?"i bU H¨ /QÈB ibM? ?m®M; F?¬M; i? H° iB M i¨B- +kM; T?ª
+¦ i? iU Hmv M +? ` K°i +€B ? v F?¬M;- ç M H9+ ç¦ M m HQm H¢+ Î h?–M ;BÈB-
iU M?B M ?ÆMX > Bxx- ç9M; H¨ T?B M iQ€B- i?–M i?¢+? i?QÊM; T?~K- M;¨v ç¦ G-
çB M- i?–M i?¢+? +U+ T?~K i`QM; ç¦ +kM; F?¬M; QiX *?Q M M .QÆM; h?B M o'M
F?¬M; /€K H'v ` t¨BX

o¨B M;¨v b m- s æ² HB M [m2M pB + / H¨K K¨ K M; i?2Q b€m M;QÌB .QÆM; h?B
+?¢v iÈB i?¨M? s h`b- T?€T F?Q +'T i?–M F?Q i`mM; T?~K T?B ?¨M? ç9M; H¨ i®+
?ÆM M[i? Q i€+ H¢B çÆM ;BªM /MM; Qi bS+- Î i`QM; K„i .QÆM; h?B M o'M i?'v +¦
MY +QM `®BX .¼+ i?2Q +QM çQÌM; M¨v- K†+ /M ;†T K°i b® T?B M iQ€B M?Ä- M?Q

9eeX *?QÆM; 9ee, h?¨M? s h`bX

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9ee, h?¨M? s h`bX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

h?¨M? s h`b H¨ [m"M i?¨M? +O [m"M s h`b- `'i HÈM `'i HÈMX .QÆM; h?B M o'M
F?¬M; i`mM;- Î M;Q¨B M;¨M /†K ç½ #` [mv K¬ +O i?¨M? s h`b M¨v /¼ bÊX oÈB
.QÆM; h?B M o'M- HB + K„i HB M M?bM ` +ª [m"M s h`b #® +K+ +?dM? i? - +,M
+U+ HÈM- +?B H¨K +?QM #° T?"M- i¼ H¢+ Î i` M K°i #bM? M;mv M +U+ HÈM- +?
i`,K p¢M /†K5

*˜M i?”M ?ÄB i?Y- [m”M s h`b M¨v +K i? +?B K /B M iQ+? H¨ ?ÆM K°i i`,K KQÌB p
o’M K°i ?²B +? i H†M;- ç•v M m H¨ Î i? ;B M- ç’i K°i i?¨M? M¨v HB M iQÆM; çQÆM

L?QM; M; v b m ç¦ .QÆM; h?B M o’M H¢B M;?o- ;B®M; M?Q ibM? ?bM? ?B M ;BÌ
F?¬M; +¦ ;b F?€+ pÈB M;QÌB T?¨K- F?¬M; i? T?B ?¨M?- +–M M?Ì ? B +€B +?•M ç
i?b i?”i F?¦5

hQÌM; i?¨M? + Q HÈM- +ÁM H¨K M;QÌB i +?’M ç°M; ?ÆM bQ pÈB iQÌM; i?¨M? i?’v

> i i?ªv i?O iK+ ç m /Q s æ² ?Q¨M i?¨M?- b m ç¦ iW i`QM; i v M;QÌB ;€+ +´M; +–
H M? #¨B çB iÈB çQ +?Q .QÆM; h?B M o’M M¦B, ó.QÆM; ?mvM?- i€+ /KM; +O F
+€+ M;QÌB F?¬M; +–M #` T?Q im ?¨M? M?Q i?–M i?¢+? H¨K F?¦ Î i`QM; pÁM; KQÌ
i? çB #’i F€ +Y ?¨M; #€M F?Q€M; i?¢+? M¨Q Î i`QM; i?¨M?- HoM? b® i?–M i?¢+?

.QÆM; h?B M o’M F?) ;”i ç–m- K†+ /M i`QM; HÁM; +¦ M?B m i?„+ K„+- M?QM; .QÆ
i`–K K†+X

óL m bY /KM; ? i i?–M i?¢+?- M;QÆB +¦ i? iÈB ;B i°+ #¼M i H’v- #€Q i M +O i
s ;B +?9M; i Î [m”M s h`b +?QM? H¨ K°i i`QM; M,K ç¢B ;B i°+- bBM? w +?O v
i•v M¨vX h?¨M? ç¬M; H¨ ç` #¨M +O J½ ;B - i?¨M? #„+ H¨ ç` #¨M +O h`–M ;B - i?
+O h``M? ;B - K¨ i`QM; i?¨M? i?b H¨ ç` #¨M +O i?¨M? +?O ç¢B M?•M- M m M;QÁ
p¢M H–M F?¬M; M M çB ;•v +?mv M i?` T?B- i?¨M? +?O ç¢B M?•M H¨ ç M?’i + Q i
+QÌM; ç¢B- M„K ;B[;–M MY #BM? HU+ +O [m”M s h`bô X s æ² pmB p ;BÈB i?B
çQÌM; çB- +?d p¨Q K’v +Y ?¨M; i` M çQÌM;- ;BÈB i?B m i?S K¨ +€+ +Y ?¨M; #€M

.QÆM; h?B M o’M +¦ +?9i KBM? #¢+?- i¢B b Q s ;B H¨ K°i i`QM; M,K ç¢B ;B i°+
æ² H¨ GK+ i?B m ;B +O s ;B iQ HÈM FB H¢B i`Î i?¨M? K°i M?•M pB M i`¬M; +Q
w H¬B FûQ M;QÌB\ .M b Q i?S M?•M i¨B M¨v- +?Q /M H¨ ;B i°+ M¨Q +kM; ç m i?Q
M;QÌB iW ?¢ ;BÈB T?B i?,M; H M M m bQ pÈB M;QÌB i`QM; i?–M ;BÈB i?b K¢M? ?
bBM? ` Î h?–M ;BÈB i?b +?„+ +?„M b) FûK +ÄB- K¨ H¨ T?–M HÈM #¼M ?¼ ç m i?B
HQ¢B M;?` HU+ /kM; +ªK iB M iÈBX

ó> ? X Xô X .QÆM; h?B M o’M KdK +QÌB- F?¬M; ç€T H¢B +•m M¨Q- +?d çB i?2
?B K i?Y K°i b® F?m pU+ T?Q i?¨M? i•v +O i?¨M? s æ²X

æQ¨M M;QÌB "¢Q oB M- "Q+? L?B- ?B m F€ M?bM ç¬M; M?bM i•v- M?bM M;QÌB ç
+ªM? iQÊM; +?Q iWM; i?’vX

s æ² +kM; F?¬M; M¦B M?B m iÈB +?mv M KÌB +?¨Q- ;B®M; M?Q +kM; F?¬M; ç +?
+MM; F?B i?’v i`ÌB b„T i®B- H9+ M¨v KÈB /šM K°i M?¦K b€m M;QÌB .QÆM; h?B M
F?€+? çB K- M¦B pÈB +?QÎM; [m–v Km®M i?m b€m ;B M T?ÁM;X

ó.QÆM; ?mvM?- ?¬K M v HB M ç M ç•v i?¬B- s K¶ +ÁM +¦ M?B K pK i`QM; M;QÌB-
i?,M; i`b- ç•v H¨ +’K +? #¨B +O b€m ;B M T?ÁM; M¨v- çQ i?–M HU+ p¨Q- M¦ b)
+€+ M;QÆB- Î ç•v # M ç K ;BÈB M;?B K- FQM? tBM .QÆM; ?mvM? F?¬M; M M tm
s æ² M¦B id Kd- b m ç¦ H¢B H’v ` K°i F?®B i?–M M;¼+- T?Q i` M +¦ F?„+ K°i +?[
;BªB [mv i- +¦ i? +–K H M? #¨B M¨v ibK FB K i`Ê ;B9T Î #’i F€ +Y ?¨M; s ;B M¨
L¦B tQM; M?ûi i?–M M;¼+ p¨Q i v .QÆM; h?B M o’M- F?¬M; çÊB .QÆM; h?B M o’
`ÌB çBX

.QÆM; h?B M o’M +–K i?–M M;¼+ i`QM; i v- M?bM i?Y- M?bM ` i`QM; M;¼+ #¨B M
M?€B ?¨M;X h`QM; HÁM; H¢B ç M; i?–K i? M- s æ² M¨v M?bM # M;Q¨B i?b +?’i T
KBM? +U+ F€ M? X .QÆM; h?B M o’M i?m i?S FB - K†+ /M F?¬M; +?„+ H¨ b) /MM
*¦ çB m- M m i?”i /MM; M¦- HB M iQÆM; çQÆM; pÈB i?B m K°i +€B M?•M ibM? HÈ

*¦ i? M;QÌB iW ?¢ ;BÈB T?B i?,M;- B K¨ F?¬M; T?ªB H¨ /¢M; M? ?MM; +€B i? - i•
/MM; M¦- M?•M ibM? i?B m M;QÌB i +¦ i? F?¬M; i`ª b Q\ G¢B F?¬M; M¦B iÈB +¨M
iW #` M?[M; ;B i°+ M¨v +?B m /KX *¦ H)- J B L;¢M +?QM? H¨ K°i i`QM; b® ç¦- M
M?”K +?S+ Î i`QM; i?¨M? s h`b\

s æ² M #¨B M;QÊ+ H¢B ç9M; H¨ +?m ç€Q- F?¬M; M;Ì H¨ K°i +€B pB M ç°+ H”T- +

óJ¼B M;QÌB M;?d M;ÆB çB- +¦ HÌB ;b- +?9M; i M;¨v K B H¢B i?QÆM; HQÊM;X VK
Î pÈB i H¨ çQÊ+ô X .QÆM; h?B M o’M çm´B K¼B M;QÌB- ¬K ? B K„ M[b„+ K†i çÄ
KbM?X

J°i ç K ioM? H†M;X X X

a€M; bÈK ?¬K b m- .QÆM; h?B M o’M ;¼B K¼B M;QÌB p¨Q i`QM; T?ÁM; +O KbM?
?²B ` K°i +QM `®B- H€+? KbM? p¨Q #ªQ i?€TX "•v ;BÌ i?QÆM; HQÊM; M M H¨K ;
+?QM? H¨ im Hmv M- +?mv M i•K im Hmv MX

ó*?Q p`- ç•v H¨ i?S /MM; i`QM; im ?¨M?ô X .QÆM; h?B M o’M Î çbM? pB M i`QM; T
` K°i ç®M; HÈM h?–M iBM?- F?¬M; b B- H¨ h?–M iBM?- +?S F?¬M; T?ªB H¨ i?–M
Hmv M ?¦ i?–M HU+ iBM? i?m–M- i?–M HU+ i`QM; i?–M i?¢+? imv i ç®B F?¬M; b€
i?–M i?¢+? i?b F?¬M; +¦ i?m°+ iQM?- K¨ h?–M iBM? i?b +¦ i?m°+ iQM?- çQÆM; M
+¦ i?m°+ iQM?- p K†i ;B€ i``- h?–M iBM? F?¬M; +¦ i?m°+ iQM? + Q ?ÆM h?–M iBM
bªM `B M; K¨ G¬B •Q i¨M; i`[- .QÆM; h?B M o’M M;Q¢B i`W i?–M F?Q- i?–M i?¢+
+?QM? H¨ h?–M iBM?X

.QÆM; h?B M o’M ç m ¶B M;QÌB K’v i`,K i?–M i?¢+?- K¨ K’v F?Ä h?–M iBM? i?b
/MM; # Q M?B m i?b H’v #’v M?B mX

óGoM? pU+ K¨ +€+ M;QÌB HoM? M;° i? M¨Q\ô .QÆM; h?B M o’M ?B m F€ ?ÄB- i?
+?Q ibK ` +Æ ?°BX

óGoM? pU+ T?QM; M?”M +MM; HoM? pU+ +m²M; H¬Bô X "¢Q oB M ?QM; T?’M i`ª
M¦B, óh ç½ i?Y [m - K¶B H–M +?d +¦ i? bY /KM; K°i HoM? pU+- t2K ` +?d +¦ b m
KÈB +¦ i? T?¦M; ` HoM? pU+ bQM; i?m°+ iQM? H¬B T?QM; +?•M +?QM?ôX

óæ¢B + - i +kM; ç½ HoM? M;° HoM? pU+ i`¼M; HU+ +O HU+ HQÊM; T?€T i„+ô X

.QÆM; h?B M o’M M;?2 tQM; +¦ ?ÆB #’i M;Ì- M?QM; M; v b m ç¦ H¢B #bM? i?QÌM
H¨ Hmv M ?¦ i?–M ?¢+? KÈB i?¨M? i?–M- M?QM; p”v F?¬M; +¦ M;?o H¨ Hmv M ?
HoM? M;° HoM? pU+ F?€+X

h? M? •K +O ç¢B T?€T bQ I KBM? ?ÆB +¦ p F?¬ F?®+- KÎ KB M; M¦B, óGoM? p
çB m i +kM; +¦ ?B m #B i M?’i ç`M? pÈB HQ¢B HoM? pU+ i?S ? B- ç•v T?–M HÈM

.QÆM; h?B M o’M M;?2 tQM;- i`QM; HÁM; +¦ +?¶ ?B m ` - p¬ b® w MB K H”T iS+ M
M¨M;, ó+€+ M;QÌB i?b b Q\ô

óGoM? pU+ ;B K +–K F?¬M; ;B MX Í i`QM; HoM? pU+ +O i - #’i F€ + Q i?O ç²M; -
+O i # Q T?O- M?Q p”v +¦ i? ?Q¨M iQ¨M ;B K +–K ?„MX *?Q /M H¨ + Q i?O HBM
+¦ i? ç¨Q i?Q€iô X "Q+? L?B pmB p ;BªB i?Q+?X

h?Ov h?’K G M +QÌB ?B M- i`ª HÌB, óGoM? pU+ ?²B tm•M +O T?€T i„+ bBM? K M
ç½ i?®B `[ H° tQÆM; i`„M;ôX

.QÆM; h?B M o’M bYM; b®i K°i +?9i- T?€ H M +QÌB ? ?ª- M?[M; i?S M¨v +?QM?
+?mv M K¼B M;QÌB +–M T?ªB H¨K #•v ;BÌ +?QM? H¨ im Hmv M- F?¬M; T?ªB H¨ +?
K¨ Î K†i ibK ?B m ç + Q T?€T i„+X "ÎB pb +¦ +•m- T?€T HU+ / im- +ªM? ;BÈB F?
i? HoM? M;° çQÊ+ # ç¢B HoM? pU+ +O +?d K°i T?€T i„+ Î +ªM? ;BÈB HBM? i?–
p”v b m M¨v iB M ç² i’i #^M; T?ŠM;- +?9M; i F?¬M; +–M p°B p½- +?9M; i +¦ h?ÌB
+¦ `’i M?B m i?ÌB ;B M- ?ÆM M[ M;Q¢B i`W .QÆM; o - i`QM; i v +€+ p` ç m +¦ çQ
K†i ibK ?B m T?€T i„+ ?ŠM b) F?¬M; +?”K ?ÆM M?[M; i?–M M?•M #bM? i?QÌM; FE

h’i +ª K¼B M;QÌB M;?2 HÌB .QÆM; h?B M o’M `,K `„T- ç m i`Î p ;B M T?ÁM; +O K

óh?’K G M- M;QÆB Î H¢B- KÎ HoM? pU+ ?²B tm•M +O M;QÆB ` +?Q i M?bM i?Y
/†MX

óæQÊ+- o'M + ô X h?Ov h?'K G M i'i M?B M b) F?¬M; i`b ?Q½M- i`QM; M?€v K„i
.QÆM; h?B M o'M +ªK i?K K°i +?9i- F?Q iS+ bBM? K M? `'i K¢M?- HoM? pU+ M¨
+¬M; FQ+?- M?QM; M m M?Q #` i?QÆM;- +?Q /M H¨ M°B i?QÆM; ? v H¨ M;Q¢B i?Q
i`QM; T?¢K pB i?–M HU+ +O h?Ov h?'K G M +?Q T?ûT ç m +¦ i? i`` F?ÄBX

.QÆM; h?B M o'M M? ;"i ç–m- i?"M i`¼M; M¦B pÈB h?Ov h?'K G M, óGoM? pU+
+ÁM +¬M; ?B m ?ÆM bQ pÈB ç M /QÊ+ +O i - +¦ i? M¦B H¨ ?"m +–M +?B pB M HÈ
+® ;„M; K¨ im Hmv M- i`QM; i?ÌB ;B M b„T iÈB +S ibK ?B m M?B m p T?€T i„+ bB
b m M¨v HoM? pU+ +O M;QÆB +?QM? H¨ ?"m i?mšM +QÌM; ç¢B M?'i +O +?9M; i
K`i T?Q i`QÈ+- .QÆM; h?B M o'M i'i F?¬M; iQM? i?„M;- K¨ T?ªB iQM? #¢B i`QÈ
T?ªB +?d +¦ K°i KbM?- i` M p B ?„M ;€M? K'v K¢M; M;QÌB- ?„M M M T?K i`€+? M i
?„M F?¬M; i? F?B M M;QÌB K¨ KbM? [m M i•K #` #'i F€ F M¨Q i´M i?QÆM;X

óVK- i ?B mô X h?Ov h?'K G M ;"i K¢M? ç–m- i`QM; HÁM; +¦ i? K K°i T?–M i`¼M;
?SM;- #ÎB pb M¨M; `®i +m°+ +¦ i? M´B H M i`Ê ;B9T `²B- +?Q iÈB M v h?Ov h?'K
+?•M b m +O .QÆM; h?B M o'M- F?¬M; ;B9T çQÊ+ ;b +ªX h`QM; K„i +¦ ?ÆB QÆM

óE?¬M; M M i¢Q €T HU+ bM?- +?9M; i KÈB pW iÈB h?–M ;BÈB +?Q iÈB K°i i?€M
;B M- iW iW b) ç M- iW iW K¨ ibK ?B m i?–M T?M bBM? K M?- /¨v iQ+? K¨ KÄM; T?
iBM iQÎM; i - i b) #ªQ p M;QÆBô X .QÆM; h?B M o'M ç2K h?Ov h?'K G M ¬K p¨Q

.QÆM; h?B M o'M i?–K M;?o i`QM; HÁM;- çB iÈB h?–M ;BÈB- +Æ #ªM [m M i`¼M
;B M iQ+? Hkv ;BªK t¦+- #ªM i?•M F?¬M; M?Q M?[M; M;QÌB KÈB T?B i?,M; H M FB
K†+ /M +kM; T?ªB #„i ç–m H¢B iW ç–m- /UM; M;?B T #ˆM; ? B #¨M i v i`„M;- M?Q
i•K pb im ?¨M?- +¦ i?–M i?¢+? ç–v çO- +kM; F?¬M; +–M [m M i•K +?Q i`K bÎ +O K

9edX *?QÆM; 9ed, :B€ h`` *O h?–M >¢+?X

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9ed, :B€ i`` +O i?–M ?¢+?X

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

h? ;BÈB M¨v +kM; F?¬M; T?ªB çÆM ;BªM M?Q i`QM; iQÎM; iQÊM;- HB M /MM; T?€
+? M¨v K°i çQÌM; iW ç–K T?B i?,M; T?B i?,M; ç M i?¨M? s h`b i´M; +°M; K'i K'v M
F?¬M; /¨B- i?"i ` pÈB i®+ ç° +O T?€T F?Q FB - +¦ i? iÈB p¨Q #m´B b€M; ?¬K ç¦

ô sBM ?ÄB iB M #®B ?¼ ;b\ô .QÆM; h?B M o'M F?€+? F?Q M;? M? ç¦M- H½Q ;B¨ I
h?–M- WK- b„T ç°i T?€ ç M i?QÊM; p` i?–MX .QÆM; h?B M o'M `'i iBM iQÎM; p¨Q
i?ÌB +kM; ?B m >¢ p` i?–M i?b KbM? F?¬M; bÊ- M?QM; K°i h`mM; o` h?–M i?b HÊ
#B i# Q M?B m H–MX

ô G½Q T?m ?¼ s - i M K°i +?[hm–MX *?„+ ?ŠM M;QÆB +?QM? H¨ i•M i?–M .QÆM
iB T /šM iW ?¢ ;BÈB iÈB M?d\ô G½Q ;Bª M,K KQÆB im´B K†i KdK +QÌB- i`ª HÌB ?A

ó>¦ ` H¨ s iB M #®BôX .QÆM; h?B M o'M M? ;"i ç–m- s æ² #€Q iQ HB m +O K
+kM; F?¬M; F?¦ çQ€MX

ô h?–M ?¢+?- i€+ /KM; Î h?–M ;BÈB i?"i ` H¨ F?¬M; M?Ä- ç–m iB M H¨ +ªK M;° T
?Q†+ M?B m ?Q†+ Qi b) +¦ i`Ê ;B9T ç®B pÈB T?€T i„+ K¨ #ªM i?•M ibK ?B môX s
h?B M o'M M? ;"i ç–m- ç9M; H¨ M?Q i? - ç¢Q T?€T i„+ #€+ ç¢B iBM? i?•K- K¶B M
ç²M;X

ô hB T i?2Q +?QM? H¨ Hmv M ?¦ 5ô s hm–M M¦B ` M;mv M M?•M i?S ? BX

ô Gmv M ?¦ \ô æ•v H¨ w ;b- iB M i¬M +¦ i? Hmv M ?¦ i?–M ?¢+? i?¨M? i?–M- M?QM
p` i?–M b) ;†T i?–M FB T +¨M; +QÌM; ç¢B ?ÆMX L?Q p"v b m F?B i?¨M? i?–M +?
i?–M ?¢+?\

óS?ªB- Hmv M ?¦ 5 L¦ p¨ Hmv M ?¦ i?–M ?¢+? i?¨M? i?–M H¨ F?€B MB K #'i ç²M;X
T?€T- b m F?B im Hmv M- +¦ i? iW i`QM; i?–M ?¢+? `9i ` i?–M HU+ #´M M;mv M
Hmv M ?¦ - ?¦ i?¨M? +O #ªM i?•MX Gmv M ?¦ i?–M ?¢+? i?¨M? i?–M- H¨ F?¬M; F
F?€+ M? m +MM; +'T #"+ + Q i?'TX L?QM; Hmv M ?¦ b m F?B i?¨M? i?–M H¢B T
T?€T i„+ i`QM; i?–M ?¢+?- iB M ?¨M? i Hmv M ç #ªM i?•M /MM;X L¦ ;B i,M; F?-
+ªK M;° T?€T i„+ +O M;QÆB- K¨ H¨ HU+ HQÊM; HoM? pU+X *¦ i? H¨K +?Q M;QÆ
i?S ? B +O HoM? pU+X *¦ K°i ?¢M +? - ç¦ +?QM? H¨ F?¬M; i? /MM; i?–M ?¢+? pQ
s hm–M +?"K `½B M¦B ` M;mv M M?•M i?S ? BX

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; +¦ +?9i #¦ i v- i?–M HU+ #´M M;mv M T?€T i„+ i`QM
?¦ HU+ HoM? pU+ +O T?€T i„+ iQÆM; ç²M;- çB m M¨v i?b / ?B mX .QÆM; h?B
K¨ +ªK i?'v `'i F?B T bÊ- i`QM; HÁM; +kM; +¦ +?9i H¢M? H)Q- M;m²M ;®+ +O i?–
HQ¢B J"i i?m"i M¨v [mª i?U+ +?QM? H¨ Km®M +?Q i?–M h?–M ;BÈB iU ;B i HšM M
F?„T MÆB ç m M;mv ?B K- F?„T MÆB ç m b€i F?Q5

9e3X *?QÆM; 9e3, .mM; >ÊT aÆ "°X

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9e3, .mM; ?ÊT bÆ #°X

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

ó*ÁM M[- +?QM? H¨ Hmv M F?Q5ô s hm–M M¦B ` M;mv M M?•M +m®B +MM;X

ô Gmv M F?Q\ô .QÆM; h?B M o'M bYM; b®i K°i +?9i- Km®M i M +?ªv i?–M ?¢+? ç
ç¦ M; v +ª #ªM i?•M .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; H¨K çQÊ+- ?ÆM M[Hmv M F?
+¦ çB K F?€+ M? m pÈB ?¢ ;BÈBX

óS?ªB- #° T?"M i`mM; i•K [m M i`¼M; M?'i +O T?€T F?Q T?B ?¨M? +?QM? H¨ /M
i?¨M?- /¢M; T?€T F?Q T?B ?¨M? çQÊ+ Hmv M +? ` M?Q p"v- F?¬M; +?d +¦ HBM
ç°M; ?9i H'v HBM? F?Q +?mM; [m M? K¨ T?B ?¨M?- #'i Hm"M F M¨Q +kM; ç m +¦
M? M?- /MM; Qi bS+ H¢B iB MôX s hm–M b®M; F?¬M; #B i # Q M?B m M,K Î h?–
.QÆM; h?B M o'MX

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; +¦ +?9i i`ÊM i`ÁM K„i- F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ T?€T F?
H¢B H¨ /MM; i?–M ?¢+? Hmv M +? K¨ i?¨M?- ?ÆM M[+ÁM +¦ çQÊ+ HBM? i`Q M?
b) F?¬M; F?€+ +QM `®B i?–M HBM? H¨ # Q M?d\ E?¦ i`€+? ç€M; ;B€ M?Q p"vX *ªk
T?B ?¨M? i`Q M,M; i`QM; iB m i?mv i F?Q ?¼+ pB M iQÎM; H¨ # QX

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; Km ;b +ª- i`–K iQ `ÌB F?ÄB +Y ?¨M;- F iB T- .QÆM
+ÁM ?SM; i?9 çB /¢Q T?®- tQ v M;QÌB çB p T?Q F?€+? çB KX

GÊB Q+?- HÊB Q+? çB M +m²M;- K°i pB M i?–M ?¢+? +'T i?'T M?'i +¦ i? #€M # M
?¢ T?˜K- ç•v H¨ +?mv M .QÆM; h?B M o'M i`QÈ+ FB Î ?¢ ;BÈB +,M #ªM F?¬M; iQ
Hm¬M M;?o ``^M; i?–M ?¢+? ç®B pÈB i?–M K¨ M¦B- +,M #ªM H¨ ;•M ;¨- M;Q¢B i`W
i?b F?¬M; +¦ i€+ /KM; [m M i`¼M; ;bX Í ;¦+ ç° +O .QÆM; h?B M o'M K¨ M?bM- /M
+¬M; M,M; T?K i`Ê +O i?–M ?¢+?- i€+ /KM; M m bQ pÈB i?–M ?¢+? i?b +ÁM +QÌM

a m F?B çB iÈB h?–M ;BÈB- .QÆM; h?B M o'M KÈB #B i çQÊ+- ;B€ i`` +O i?–M ?
KbM? M;?o- F?¬M; M¦B i`QÈ+ HQ¢B K"i T?€T +¦ i? Hmv M ?¦ i?–M ?¢+?- +QÌM; ?
Q M?B m M;QÌB im Hmv MX *?d M¦B i?–M ?¢+? M¨v +¦ i? Hmv M +? T?€T F?Q T
i`` +O M¦ + Q M;'i M;QÐM;- +?d +–M ;B€ i`` +O M¦ pšM ½B- b) +¦ M?B m M;QÌB
+O M¦ i?b +¨M; çÆM ;BªM- ç¦ +?QM? H¨ ;B i i?–MX

h`U+ iB T i¨M b€i i?–M M?Ä v m- +?Q /M H¨ i?–M ?¢+? +O HBM? i?–M- ç®B pÈB H
i?"K +?Q H¨ i`mM; p`i?–M K¨ M¦B- ç m +¦ bS+ ?'T /šM `'i HÈMX "ÎB pb M;mv M M
FB ç m pb Q+? HÊB K¨ çB M +m²M;- F?¬M; +–M #B i M;QÆB +¦ i` m +?¼+ ç M #¼
M?[M; +?mv M F?€+- +?d +–M +¦ +Æ ?°B- #'i Hm"M F M¨Q çB H¢B i` M çQÌM; T?®
/UX

h?2Q M?"M i?S+ i`U+ [m M +O .QÆM; h?B M o'M- ç•v H¨ K°i i? ;BÈB çB M +m²M;
i`QM; iQÎM; iQÊM;X h?U+ HU+- M?'i ç`M? T?ªB +¦ i?U+ HU+ imv i ç®B- M m F?¬
?bM? M;QÌB- iMv i?ÌB ç m +¦ i? #` M;QÌB F?€+ b,M ;B i5

a m F?B i`Î p F?€+? b¢M- .QÆM; h?B M o'M H'v ` # M;?bM i?–M i?¢+?- i`U+ iB
ç¦ +,M /†M K°i iB M;- i`Î p pB M +O KbM?- b m F?B F?ÎB ç°M; +'K +? i`QM; pB

Zmv +O +k- .QÆM; h?B M o'M H€+? KbM? p¨Q i`QM; #ªQ i?€T- # M M;Q¨B i`,K M,
KQÌB p¢M M,K- i`QM; KQÌB p¢M M,K M¨v iQ¨M HU+ i,M; i?U+ HU+ +O KbM? H MX

a m ç¦ ` F?ÄB i?¨M? b,M i?–M5 .QÆM; h?B M o'M M?'i ç`M? T?ªB +¦ K°i M;m²M i
M;Q¨B- M m F?¬M; F?¬M; +€+? M¨Q ;BªB i?Q+? HQÊM; HÈM i¨B T?9 +O KbM?X
K°i M;mv M M?•M +?QM? H¨ ;BªB T?QM; 'M +O i?–M i?QÆM;- /MM; K€m iQÆB +O
i?2Q i? ;BÈB h?–M ;BÈB M¨v K¨ M¦B- +?d +–M M;QÆB F?¬M; T?ªB ç°M; i?O ;B i
p"v i?b b) F?¬M; +¦ B t2M p¨Q pB + +O M;QÌB F?€+X æ†+ #B i H¨ M;Q¨B i?¨M?-
H–M- +kM; b) F?¬M; +¦ #'i +S T?B M T?S+ ;bX

hm Hmv M- i`QÈ+ F?B F?¬M; +¦ i?U+ HU+- pšM F?¬M; i? çB ` M;Q¨B- b m F?B i
i?–M i?¬M; HB M M;?o i? K M?[M; +?mv M F?€+X

GoM? pU+ +Æ #ªM +O M;k ?¨M?- H¨ F?¬M; i? M¨Q i?B i`B M ` iQ¨M #°- K°i i?–M
HoM? pU+- K¨ HoM? pU+ M¨v +?d +¦ K°i HQ¢B i?m°+ iQM?- M m tm'i ?B M K°i ? B
ç¢B #B m +?Q HoM? pU+ M¨v H¨ K°i HoM? pU+ /mM; ?ÊT- K¨ i?–M +¦ çQÊ+ HoM?
T?ªB H¨ i?–M KBM? #bM? i?QÌM; +¦ i? bQ b€M?X "¼M ?¼ ç m H¨ iBM? M? p¨ +Q

çQÊ+ H'v ç` p` p¨ i?U+ HU+ F?B M M;QÌB i M;QÐM; K°X *¦K°i çB K T?ªB i? M? K
M¨v +?QM KQÆB +?QM T?–M i`,K ç m H¨ HoM? pU+ /mM; ?ÊT ç i?m°+ iQM? +O -

.QÆM; h?B M o'M Km®M /mM; ?ÊT M,K HQ¢B HoM? pU+ +Æ #ªM +O T?€T i„+- pÈ
h?B M o'M F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; +¦ F?ª M,M;- M?QM; i?ÌB ;B M +–M iB m ?Q H¨
L m i?U+ M?Q i? - .QÆM; h?B M o'M T?ªB /WM; Î +'T ç` iB M M¨v ?ÆM i, M,KX

.QÆM; h?B M o'M pW im Hmv M- pW bmv M;?o K°i p'M ç - ç¦ +?QM? H¨ # çB m P
i„+ #'i ç²M;X amv M;?o K°i H€i- HB M HB M iQÎM; ç M L;mv M hY i`QM; i`mv M i?
`ä `¨M; +?QM? H¨ ;B B p` i?'T M?'i i`QM; +?9M; i?–M- pb b Q i´ +O ç` iB M h`'M
#"+ F?¬M; i?m h K h? M? H¨ # Q\ G¢B HB M iQÎM; iÈB pB + im Hmv M hK Gw *¨M
ç` iB M +?d H¨ i M +O K°i +ªM? ;BÈB +Æ #ªM- M¦ H¨ K°i +ªM? ;BÈB im pBX çQÊ-
F?B +ªK M;° T?€T i„+ +O K°i M;QÌB ç¢i iÈB KQÌB T?–M i`,K- T?€T HU+ +kM; ç¢i
ç` iB MX L?QM; F?B +ªK M;° T?€T i„+ +O K°i M;QÌB ç¢i ç M +?QM KQÆB +?QM
HU+ +O ?„M H¢B M?Q +k /WM; Î +ªM? ;BÈB ç` iB M- M?Q p"v i?U+ HU+ +O M;Q

.QÆM; h?B M o'M T?ÄM; çQ€M- p` i´ ç` iB M M¨v +¦ T?ªB H¨ HQ¢B M;QÌB i`•m #
+–M # Q M?B m M;?` HU+ KÈB +¦ i? ç¢i iÈB +?S\ L;Q¢B i`W #°B T?K+- .QÆM; h
?bM? /mM;X

S?€T HU+ +kM; F?¬M; ç¢B #B m +?Q i?U+ HU+- #ÎB pb b m F?B ç¢i ç M +'T #"+ i?
M¦ pšM Î i`bM? ç° T?€T i„+ K¨ M;QÆB M„K ;B[ i`QM; i vX *€B M¨v ;B®M; pÈB .QÆM
FB +O .QÆM; h?B M o'M +kM; `'i +QÌM; ?½M- H¨ ;'T # i`,K b€m KQÆB H,K H–M
i?b M?Q i? M¨Q\ *ªM? ;BÈB F?¬M; #^M; M;QÌB i - ç²M; /¢M; F?¬M; T?ªB H¨ ç®B
iB M ç T?€T HU+ pQÊi [m iB M i¬M- imv i ç®B F?¬M; T?ªB H¨ ç®B i?O +O iB M

æ²M; /¢M;- K°i i?–M HU+ pQÊi [m i?QÊM; p` i?–M +O i?B M i?–M- +kM; F?¬M; +
i?B M i?–M M¨v- i`W F?B ?„M +¦ çQÊ+ HoM? pU+ /mM; ?ÊTX

" i?S i?–M HU+- +ªM? ;BÈB- HoM? pU+ ?ÊT M?'i KÈB H¨ K°i #B m ?B M +O i?U+
HU+ +?d +?B K K°i T?–M KQÌB- +ªM? ;BÈB +?B K M,K T?–M KQÌB- HoM? pU+ +?B
ç®B- M?QM; Qm i? M¨v +kM; F?¬M; `ä `¨M;- +?Q M M +?d +¦ Î T?QÆM; /B M HU-
M;° T?€T i„+ +?B K Qm i? KÈB +¦ i? #ªQ çªK i?U+ HU+ +O ?„MX L?QM; ? B T?QÆ
h?B M o'M im Hmv M M?B m HQ¢B T?€T i„+ K¨ M¦B- Km®M ç + Q +–M ç¢B HQÊM;

L;k a„+ h?–M Zm M; +¦ i? /mM; ?ÊT HoM? pU+ +Æ #ªM +O M;k ?¨M? T?€T i„+- çB
o'M +ªK i?'v FBM? M;¢+ p¨ i?–M F€- ç²M; i?ÌB +kM; ? i bS+ pmB bQÈM;X S?ªB #B
M;Q¢B i`W +¦ i? çÆM bY K°i [m M; ` - +ÁM +¦ i? M,K [m M; +MM; T?¦M;X L¦B +€+
HoM? pU+ M,K HQ¢B T?€T i„+ p¨Q i`QM; L;k a„+ h?–M Zm M;- +?ŠM; F?€+ M¨Q p
i?Q+? HoM? pU+ +O M,K HQ¢B i?m°+ iQM?- çB m M¨v +kM; iQÆM; çQÆM; /mM;
?bM?X

Jm®M /mM; ?ÊT M,K HQ¢B HoM? pU+ +Æ #ªM T?ªB +–M i?ÌB ;B M KQÌB i, M,K- M
HQ¢B HoM? pU+ +Æ #ªM p¨Q i`QM; L;k a„+ h?–M Zm M;- i?ÌB ;B M +–M i?B i H¢
i?2Q iB M ç° #•v ;BÌ ç t2K- +?d +–M +?WM; i`,K p¢M M,KX J¨ /U p¨Q i?ÌB ;B M +
iQÆM; çQÆM; M;¨M M,K Î # M M;Q¨BX

L¦B +?B H¨ i?ÌB ;B M M;¨M M,K- +?Q /M H¨ i?ÌB ;B M i`,K p¢M M,K- +¦ i? /mM; ?Ê
M[H¨ HoM? pU+ +O M,K HQ¢B T?€T i„+ #'i ç²M; +kM; çO H¨K +?Q #'i Hm"M F M
+?Q /M H¨ +?9 i 5

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; #B i KbM? ç M; b€M; i¢Q K°i F€ iQ+?- K°i F€ iQ+?
h?–M ;BÈB5 G¨ M;QÌB ç–m iB M +¦ çQÊ+ HoM? pU+ /mM; ?ÊT L;k ?¨M? i`QM; H`+

hm Hmv M- i'i +ª K¼B M;QÌB i`QM; +ª iB M T?O ç m ç M; im Hmv M- F?¬M; B HQÌ
i?ÌB ;B M M¨QX h?¨M? +¬M; i`QM; i?ÌB ;B M i`,K M,K- ç®B pÈB +ª h?–M ;BÈB K
;b- M?B m M?'i +?d H¨ h?–M ;BÈB +¦ i? K K°i M?¦K i•M i?–M- ç²M; i?ÌB +kM; K'i

æ¦M; +Y H¢B- +'K +? pW KÎ- p¨Q i`QM; #ªQ i?€T- .QÆM; h?B M o'M H¨K b Q F?
çQ¢M ?B M ;BÌ KK+ iB m +O .QÆM; h?B M o'M H¨ i,M; T?€T HU+ H M- b m ç¦ H¢
KBM?- ;BªB F? B T?QM; 'M i–M; i?S ? B +O i?–M i?QÆM;- b m ç¦ +?QM? H¨ ibK
i?Y KBM? ?°B ç€M? i?m +O h?–M ;BÈB H¨ /¢M; i´ +?S+ ;bX

Gmv M +? K°i Qi FBK ç M +OM; +® ç¢Q i•K- +?®M; çÐ i•K K - +?m~M #` ç /MM;X
b) ªM? ?QÎM; ç¢Q i•K- M?QM; iW T?QÆM; /B M F?€+ K¨ M¦B- F?¬M; T?ªB +kM; H
i•K b Q\ *?d +–M +¦ i? bY /KM; i?m–M i?K+ M¦- ç²M; i?ÌB +ÁM +¦ i? ;B[ç¢Q i•K
i? i?¨M? +?QM? [mª5

*ªK M;° T?€T i„+ b•m +¢M- ç¢B #B m S+ M¬M; b•m +O i`bM? ç° M;QM; Hmv M p¨
h`€B H¢B- M m i`bM? ç° M„K ;B[p¨ M;QM; Hmv M T?€T i„+ +¨M; + Q- M?Q p"v i'i
ªQ +O T?€T i„+ M¨v +¨M; b•mX a€m HQ¢B T?€T i„+ ç–m iB M H¨ iW p¬ ?bM? ?¦ ?
?bM?- M?B m H–M #B M +?mv M- ?B M ;BÌ H¢B ?ÊT H¢B H¨K K°i pÈB #ªM i?•M .Q
H¢B ?ÊT H¢B H¨K K°i pÈB L;k a„+ h?–M Zm M;- M¦B +€+? F?€+- bY /KM; L;k a„+
i`bM? ç° M„K ;B[p¨ M;QM; Hmv M M;k ?¨M? T?€T i„+ H¢B +¨M; b•m- iW ç¦ K¨ ç i?
ç¦ F?B M +ªM? ;BÈB #ªM i?•M ç i?,M;X

*ÁM T?€T i„+ p H¬B /mM; ?ÊT pÈB ;•M +®i iQ¨M i?•M- +?Q M M ;•M +®i i?•M i?
p¨ M;QM; Hmv M T?€T i„+ p H¬B H¢B +¨M; b•m- iQÆM; iU- +ªK M;° p T?€T i„+ H

a m F?B +?dM? Hw K°i T?2M- .QÆM; h?B M o'M T?€i ?B M im Hmv M +O KbM? ?
FB - +¦ i? M¦B iB M i`bM? im Hmv M i`QÈ+ F?B i?¨M? iB M +MM; iB M i`bM? im
M;Ì i`MM; ?ÊT K¨ çªQ M;QÊ+ H¢BX >¦ ` H¨ /Q ioM? im FûQ +ªK M;° T?€T i„+ i,M;
M?B m HQ¢B i?–M i?¬M; F?€+ i,M; H MX *ÁM #•v ;BÌ- +kM; H¨ /Q i?U+ +?B M F
Hmv M T?€T i„+ i,M; H M- /Q ç¦ FûQ +ªK M;° T?€T i„+ p¨ +ªM? ;BÈB i,M; H MX

L¦B +€+? F?€+- .QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M T?€i ?B M KbM? /QÈB i?ÌB ;B M #^M;
im Hmv M F?¬M; M;Ì H¢B FûK ?ÆM iB M ç° im ?¨M? i?U+ +?B M Î # M M;Q¨BX æQ
+? M? H +? i`QM; #ªQ i?€T- iB M ?¨M? ç²M; #°- +¦ i? F?B M +?Q i?U+ HU+ p¨ +ª
+?¦M; i,M; H MX o b m M;Q¢B i`W Hmv M ?¦ #ªQ i?€T i,M; H M- ç¢i iÈB i–M; i?
.QÆM; h?B M o'M b) +¦ çQÊ+ T?–M HÈM i?ÌB ;B M +¦ i? M;?B M +Sm H #¨M ?Q†

a m F?B Hmv M +? K'v H¬ FBK ç M- .QÆM; h?B M o'M i®M M,K p¢M M,K ç +?dM?
i?B M i?–M +¬M; M¨v /Q óh?–M GQM; *Ym "B Mô ? B F i ?ÊT K°i- `®i +m°+ +?dM
i?–M ?¦ i?¨M? i? - i? iBM? i?¬M; i?–M- ?¶ i`Ê HšM M? m- #´ bmM; i`QÌM; çQªM-
/MM; Hw ;BªB i`"M ç¢Q +MM; pÈB +ªK M;° p ç¢Q T?€T i„+ M;?B M +Sm M?B m M,
i M H¨ óæ¢B ç¢Q i?B M /B M #B Mô M¨vX

L°B /mM; +?QM?- +?QM? H¨ /MM; Hmv M F?Q H¨K +Æ bÎ- FûQ i?•M i? +MM; L;m
iB M HšM M? m +MM; ç i?,M;- i?¨M? i? p¢M FB T #'i /B i- i?–M i?¬M; ç¢i i?¨M?

*?¶ i?–M F€ +O M¦- +?QM? H¨ /MM; ;•M +®i i?•M i? ç i?,M; bU F?®M; +? T?€T
T?€T i„+ +O #ªM i?•M F i ?ÊT H¢B H¨K K°i- ç¢i iÈB KK+ çQ+? i?–M i?¬M; i?¨M? T
p` /MM; HU+ +?SM; ç¢Q +O óh?–M GQM; *Ym "B Mô- M?QM; H¢B i?2Q Hw Hm"M
óhU h¢B æ¢B æ¢Qô /MM; L;mv M i?–M ç i?,M; H¨K +?O- i?–M i?¬M; iB M ;B B ç
iQ¨M /B M- F?¬M; #Ä +ª ? B H¨ i?•M i? p¨ L;mv M i?–MX E?mv i çB K /o M?B M H
/k ç¢Q i•K p¨ iB M M;mv M- ûT L;mv M i?–M +MM; i?•M i? /mM; ?ÊT ?Q¨M K„- F
ç¢Q- K¨ M?„K i?ŠM; p¨Q ç¢B ç¢Q5

G¢B K'i M,K p¢M M,K ç ?Q¨M i?B M K¬M +¬M; T?€T M¨v- ?ÆM M[ç½ #„i ç–m im
T?€T M¨v H'v F?Q H¨K +Æ bÎ- F?¬M; +?d T?ªB /šM ç°M; ç i?,M; +O L;mv M i?–M
i? - +?Q M M M¦ +–M +?•M M;mv M +¨M; F?´M; H² ?ÆM i`QÈ+ FB - +kM; +® #QÈ+
i`,K b€m KQÆB H,K ç¢B ?mv i iQ¨M i?•M- H¢B KÎ K°i iB m im–M ?Q¨M ?Q¨M K„
K°i ç¢B ?mv i- H¢B KÎ # i`,K b€m KQÆB H,K F?Q ?ªB- /MM; ç¢B ?mv i # M ç–m H

L?Q i? K¨ iQM?- iQ¨M i?•M M;Q¢B i`W +¦ i? ?Q¨M i?¨M? KQÌB # p¢M # M;¨M ?
KQÌB H,K F?Q ?ªB +?QM?- iB m F?Q ?ªB +ÁM H¢B ç m F?¬M; i? çB m ç°M; bM?

F?´M; H² M?Q i? F?¬M; +¦ i?•M i? çO +QÌM; ?½M i?b F?¬M; i? M¨Q +?®M; çÐ M
.QÆM; h?B M o'M- i?•M i? +¨M; K¢M?- +?•M M;mv M F?Q ?ªB +¦ i? çB m ç°M; b)

L¦B i`„M; ` H¨- .QÆM; h?B M o'M +?QM? H¨ ç2K iQ¨M i?•M #® i`Q i?¨M? # i`,K b
.B M hK E?Q- /MM; iB M M;mv M +QÌM; ç¢B H¨K +Æ bÎ- +QÌM; ?¦ i?•M i? - +QÌM;

GQ¢B +¬M; T?€T M¨v i?"i bU +¦ +?9i #B M i?€B- M?QM; M m F?¬M; +¦ i?•M i? +QÌ
M¨Q im Hmv M i?¨M?- ?ÆM M[F?¬M; +¦ L;mv M i?–M çO +QÌM; ç¢B +kM; F?¬M; -
bU HQm +?mv M +O +?•M M;mv M F?´M; H² M¨v Î i`QM; M;QÌB- +?Q M M +ª # ?¶

.QÆM; h?B M o'M i?m T?ÁM; i`,K M,K Î F?€+? çB K- b„T ç M F€ ?¢M `²B- im Hm
#ªQ i?€T- KQÌB p¢M M,K M¨v +kM; H¨ KQÌB p¢M M,K +U+ F€ K'm +?®i- [mv i ç`M?
im ?¨M? b m M¨vX

h`QM; iB M T?O- i`QM; #ªQ i?€T- i'i +ª K¼B M;QÌB i`ªB [m F?´ im #®M KQÆB p¢
M;QÌB çB i?2Q .QÆM; h?B M o'M- i'i +ª ç m HU +?¼M t•v K¦M;- t•v K¦M; M?Q i?
;B B çQ¢M HBM? i?–M- F?¬M; p°B ç°i T?€- Î ;B B çQ¢M M¨v HoM? M;° # ç¢B Ho
?ÊT- M?QM; [m€ i`bM? M¨v +kM; +U+ F€ i®M i?ÌB ;B M- +kM; +?d +¦ .QÆM; h?B
i?¢+? p¨ h?–M iBM? ç–v çO- +MM; pÈB i?–M T?M ¼B M;QÌB im Hmv M ibK ?B mX
M;Q¨B #¬M # pb bBM? i²MX *¦ i?–M i?€T M;?`+? +?mv M i?ÌB F?¬M;- K¼B M;QÌB
i?¨M? KK+ çQ+? M¨vX

hB m "¢+? ç½ idM? H¢B- iB M ?¦ F?¬M; +¦ +?9i #B M ?¦ - pšM ç€M; v m p¨ M;?`
bBM?X

hB m "¢+? idM? H¢B- .QÆM; h?B M o'M H¨ + Q ?SM; M?'i- Qi M?'i H9+ M?¨K +?€M
imv M ç i?QÆM; HQÊM;X

*•m M¦B ç–m iB M +O hB m "¢+? H9+ idM? H¢B H¨, óG½Q ç¢B- K m çQ h?–M iBM
bmM; HU+ HQÊM;- ` M;Q¨B +kM; / ç° FB TôX

.QÆM; h?B M o'M H9+ M¨v H'v ` K'v i`,K [mª h?–M iBM?- ?ÆM M[i'i +ª ç m H¨ h
HQ¢B h?–M iBM? M¨v H¨ h?–M iBM? [mw ;B€ #'i F€ i?–M KBM? M¨Q +kM; +¦ i? ?
i®+ ç° FB K iB M +O .QÆM; h?B M o'M Î h?–M ;BÈB #•v ;BÌ- +¦ H) [m K°i ? B i`
FB K çQÊ+ K'v i`,K h?–M iBM? M¨vX

9dkX *?QÆM; 9dk, æB a,MX

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9dk, æB b,MX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

æ•v H¨ K°i F?m `WM;- K°i i?•M ªM? FB M i`€M; +?Êi ˜M +?Êi ?B M Î i`QM; `WM;- i?
K¨ çB- i?dM? i?QªM; ;†T +•v i?b M?"T p¨Q- i?dM? i?QªM; ;†T ç€ i?b tmv M [m X
H¨ B F?€+- +?QM? H¨ .QÆM; h?B M o'MX

óG½Q ç¢B- M;QÆB H¨K M?Q p”v F?¬M; T?ªB H¨ [m€ K¢Q ?B K b Q\ô hB m "¢+? ?
bmv v m\ hB m "¢+? pW pQÊi [m i?–M FB T- K FB T- i?–M FB T +O i?–M i?9- i
pÈB i?–M FB T K¨ .QÆM; h?B M o’M ç° H9+ i`QÈ+ H¨ # Q- +¦ çB m hB m "¢+? +k
pQÊi b¬M; #^M; bS+ K¢M?- M?QM; F?¬M; i? i`€M? F?ÄB i`Î M M bmv v mX óL;mv
M?QM; M;QÆB +?È [m M- Î /QÈB bU T?®B ?ÊT +O >mv M Zm M; EQM?- i +¦ iU i
/MM; i?m”i ç°M K°+ ˜M i?•M Î i`QM; K°i ;®+ ç¢B i?KX

h`QM; F?m `WM; M¨v- +?QM? H¨ K°i ´ +QÌM; ç¢Q- +¦ H) F?¬M; i? tQM; H¨ +QÌM; ç¢
h?B M o’M- #¼M ?¼ +?QM? H¨ K°i ç€K +QÌM; ç¢QX æ€K +QÌM; ç¢Q M¨v +¦ ?ÆM ?
M?B m H„K- i?U+ HU+ +kM; F?¬M; K¢M?- +?Q M M .QÆM; h?B M o’M t2K #¼M ?
KK+ iB m b,M #„M5

h?–M ;BÈB i`QÈ+ K„i ç M; i`QM; ?Q¨M +ªM? imv ?¶M HQ¢M K¨ +¦ i`”i iU- T?M ?ÊT
K€m +?9M; i?–M ;BªB F? B T?QM; ’M +?Q i?–M i?QÆM;X :B i +?¦+ M?[M; i?–M K
i M? M¨v- .QÆM; h?B M o’M F?¬M; +¦ +?9i €T HU+ i•K Hw M¨Q- ç•v +?QM? H¨ +Æ
Hkv +¬M; çS+ +U+ i®iX

h`QM; `WM;- +¦ K°i ?¢T +®+ M?Ä- i`QM; +®+ +?QM? H¨ b¨Q ?mv i +O ´ +QÌM; ç¢Q
>mv M Zm M; i?m”i M?bM i?’m T?¢K pB ?ÆM KQÌB p¢M /†K- .QÆM; h?B M o’M p¨Q
ç°M; +O +QÌM; ç¢Q i¢B i?–M ;BÈB M¨v F?¬M; M;Ì çÆM bÆ M?Q p”v- M; v +ª i`”M

.QÆM; h?B M o’M KÁ H M- b€+? HQÊ+ `’i çÆM ;BªM- ç€M? i M iWM; M;QÌB5

*¦ +?S+ M,M; /Á tûi ;–M M?Q p iBM? +O >mv M Zm M; i?m”i- .QÆM; h?B M o’M +
iQ¨M +K+X .QÆM; h?B M o’M ç°M Î i`QM; ç¢B i?K- F?¬M; /€K T?¦M; i?–M i?S+ `
+€+? ç¦ F?¬M; t - +¦ K°i i`¢K ;€+ M;–KX

*˜M i?”M +?Ì +Æ ?°B- ç²M; i?ÌB +?2 ;B’m /’m p i +O ç°M i?m”iX óL¨v- i? M¨Q\ô
M;QÌB- iU ?² H¨ iÈB ç´B + X

ô E?¬M; +¦ +?mv M ;b- Î ç•v #Q K”i M?Q i? - imv i ç®B b) F?¬M; +¦ M;QÌB T?€i ?B
M;?o M?Q i? M¨Q- i?2Q i i?’v- i? v pb çSM; Î +?¶ M¨v- +?ŠM; #^M; ` M;Q¨B ibK
tQM; Q€M ;B”M M¦BX

óæQÊ+ `²B- H½Q ç¢B M¦B M?Q i? M¨Q- +?9M; i H¨K M?Q i? ç¦X L;QÆB çB p¨Q
iW i`QM; +®+ çB ` i`ª HÌBX

L; v F?B ? B M;QÌB i? v + - H¨ H9+ HÆ H¨ M?’iX

.QÆM; h?B M o’M ç°i M?B M ` i v- K°i G¬B ç°M i?m”i i”T FQ+? #’i M;Ì K°i M;QÌB i
i`QM; i v ç•K M? M?- i v FB T?¦M; ` K°i ’M pm¬M;X

h?–M i?QÆM; F?¦ v i ?–m- p†M tQ€v p¨Q tQÆM;- i’i M?B M H¨ M?•M imv M ç ç€M
pb iBM? i?–M M;QÌB M¨v p¬ +MM; #m¬M; HÄM;X h?”i ç€M; iB +- i®+ ç° +O .QÆM
i?QÆM; i`U+ iB T tmv M [m v i ?–mX

L;QÌB M¼ HQM; [m v p T?Q .QÆM; h?B M o’M- F?¬M; M?bM i?’v p K†i ` b Q-
i?•M ?bM? F?¬M; M;WM; `mM `˜v ç½ M¦B `ä- ?„M ç–v bÊ ?½B p¨ FBM? M;¢+X

h M +ÁM H¢B pW ç`M? T?€i iQM ?B m- M?QM; F?¬M; +¦ +Æ ?°B M[- #ÎB pb M;QÌ

.QÆM; h?B M o’M ç K†+ i`QÌM; i?QÆM; ?9i +¢M K€m tQM;- `9i i`QÌM; i?QÆM; ` -
;B[F?¬M; i`mM; `ÆB tm®M; HÁM; #¨M i v- .QÆM; h?B M o’M bmv M;?o K°i +?9i-
F?¬M; ;B M M°B #° +O i?–M ’M hB m "¢+?- +kM; +?QM? H¨ i`QM; F?¬M; ;B M i`”

GBM? i?–M FB #` i?m p¨Q- M?bM i?’v .QÆM; h?B M o’M F?¬M; M¦B ? B HÌB- i`U+

.QÆM; h?B M o’M +QÌB H¢M?- i?–M [m M; K¨m çÄ tQ¢i K°i +€B- i?m T?€T #ªQ M;
ç•K i?ŠM;X

GoM? pU+ +O HBM? i?–M FB ;B®M; M?Q F?Q +–m #` i`QÌM; i?QÆM; ç•K `€+?-
p¨Q +´ ?¼M; +O ç®B T?QÆM;X *?QM? t€+- T?€ pU+5 æ•v H¨ ç†+ iQM? K¨ i?–M i

iQ¨M i?•M +O ?ÆM KQÌB p` i?–M KBM? #B m ?B M ` M;Q¨BX

æ®B T?QÆM; F?¬M; F`T HQÌM; i`QÈ+- H9+ F`T T?ªM SM;- i?b ç½ Km°M5 GoM? p
H¦2 ` 5 E?¬M; ;B®M; pÈB HoM? pU+ +m²M; H¬B +O "¢Q oB M- ç•v H¨ HoM? pU-
pU+ +O T?€T i„+ p H¬BX G¬B ç°M +?QM? H¨ i?S i®+ ç° M? M? M?'i i`QM; ç°M i?
+?QM? H¨ Î i`QM; HoM? pU+ +O .QÆM; h?B M o'M- i®+ ç° +O .QÆM; h?B M o'M
b€M;X

S?®B ?ÊT pÈB L;k a„+ h?–M Zm M; +MM; pÈB ç†+ iQM? T?€ pU+ +O i`QÌM; i?QÆ
i?O- ç¢i iÈB i`bM? ç° K°i FQ+? i'i +? i- ç†+ #B i H¨ H9+ i?U+ HU+ [m•M ç`+? F?¬
o'MX

*?d K°i ?B T- p` M¨v +kM; p"M K M? ;B®M; M;QÌB # M M;Q¨B- #` ?9i +¢M K€m ?m

.QÆM; h?B M o'M ` F?ÄB F?¬M; ;B M i`"M T?€T- b m F?B /¼M b¢+? /'m p i- i?•M
F?¬M; i?'v M[X

L; v b m ç¦ M?[M; i`¢K ;€+ M;–K +?mM; [m M? bÆM +®+ ç m ;†T T?K+ FQ+? ç²M;
#` M?´ b¢+?- +S ;B i +? i ç¢B i?–M M?•M M?Q p"vX

G–M HQÊi- .QÆM; h?B M o'M H¢B /MM; ?mv M [m M; i?m"i iB M +Æ HB m ç`+?- ç
;B i +? i #ªv M;QÌBX L?[M; M;QÌB M¨v ç m iÈB ç´B + X .QÆM; h?B M o'M +•m i?–M
#¨M +Ì- .QÆM; h?B M o'M iW +?¶ G¬B •Q #B i çQÊ+ +?¶ ç€M; bÊ +O #¨M +Ì h`•M
K°i [m•MX

h`QM; +®+ +ÁM +?WM; KQÌB M;QÌB- +°M; i? K K°i i?O HoM? +QÌM; ç¢Q HBM? i?
o'M H¢B +?Ì K°i H€i- M?QM; F?¬M; +¦ B i`Î ` - K¨ /MM; >mv M Zm M; EQM? b m F
+®+- .QÆM; h?B M o'M ç½ #B i- ?¨M? ç°M; +O KbM? ç½ #` T?€i ?B M- +¦ çB m- .
?ÆM KQÌB H,K M;QÌB- #•v ;BÌ i?O Î i`QM; +®+ çQ€M +?WM; +ÁM #ªv M;QÌBX .Q
HoM? +QÌM; ç¢Q M¨v +kM; +U+ F€ +ªM? ;B€+- ?ŠM H¨ b) i"T i`mM; #ªv M;QÌB H
iWM; M;QÌBX

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; p°B p½ ç°M; i?O- #ÎB pb .QÆM; h?B M o'M K°i K
+QÌM; ç¢Q i`QM; +®+ HB M K°i M;¨v F?¬M; /€K v M i•K- €T HU+ i`QM; HÁM; b) +
.QÆM; h?B M o'M ç½ +?B K i? i?QÊM; T?QM;- M?QM; +˜M i?"M M?Q ?„M- pšM H
+¨M; FQM F) ?ÆMX

.U i?2Q bU ç®B H"T i?U+ HU+ ;B[ç`+? p¨ i - .QÆM; h?B M o'M Km®M H'v K°i ç`
+?Q /M +¦ i? i?„M; +kM; T?ªB i`ª ;B€ HÈMX o"v +kM; F?¬M; ? v- .QÆM; h?B M o'M
æ†+ iQM? T?€ pU+ +O i?–M i?QÆM; F?B M .QÆM; h?B M o'M ?B m `ä +?¶ HÊB
M;?o K°i +?9i- +?9M; i?–M i`QM; i?–M ;BÈB- iQM? , H¢B ç®B pÈB HoM? pU+ `'i
i"T i`mM; Î K†i HoM? pU+X æQÆM; M?B M- +kM; +¦ b® Qi i?–M KBM? F?¬M; +?d
L?QM; iQM? ` - F?¬M; +¦ HoM? pU+- +?ŠM; F?€+ M¨Q i?U+ HU+ M?[M; i?–M M?•M
K°i MY - b m ç¦ i?–M F?Q i`QM; i v #¼M ?¼- +?Q /M H¨ i?–M F?Q i?QÊM; T?˜K +k
h?–M Zm M; i`QM; i v .QÆM; h?B M o'M- +?Q M M i?–M [m M; pW ` - i?U+ HU+
MY K°i H–M M[X JQÌB i?¨M? i?U+ HU+ +?d +ÁM H¢B +¦ ? B # i?¨M?- p¨Q H9+ M
o'M ç M; i?ÌB F€ ?QM; i?`M?- B +¦ i? M;,M +ªM\

æQÆM; M?B M- çB m FB M iB M [mv i H¨- ç®B i?O F?¬M; i? pQÊi [m i`mM; p`
i?QÊM; p` i?–M i`Î H M- .QÆM; h?B M o'M +,M #ªM F?¬M; +¦ +€+? ;b- +?d +¦ i? +

æ†+ iQM? T?€ pU+- i`QM; ;B B çQ¢M ?B M ;BÌ K¨ M¦B- ç®B pÈB HBM? i?–M H¨ i
+ÁM KB M +QÐM;- i–M; j i`Î H M i?b M;?o +kM; çWM; M;?oX

E?¬M; +¦ i?–M i?QÆM; T?€ pU+- ç®B pÈB i?–M M?•M +'T i`mM; p` i?–M- M?B m
a„+ h?–M Zm M; /¼ #¼M ?¼- ?Q†+ H¨ /MM; F?¬M; ;B M i`"M T?€T i`¦B #m°+X .Q
K°i H–M i?b F?¬M; ,M ? i K°i KB M; i?`i HÈM- i?–M M?•M +'T i`mM; p` i?–M- .QÆ
ç€M? +?O w pÈB #¼M ?¼X

"ªv M;¨v b m ç¦- .QÆM; h?B M o'M +ªK i?'v +Æ ?°B iÈB- #¨M +Ì i`QM; i v +?Êi H¦2

h?B M o'M /mM; ?ÊT ? B [m•M ç2M i`„M;- /MM; i?–M ?²M H¨K +Æ bÎ- i`B m ?²B `
b B- ç•v H¨ KQÌB H,K M;QÌB +QM `®B i?–M KBM? /Q i?–M ?²M #` .QÆM; h?B M o'
iQ¨M M;?2 H M? #ÎB .QÆM; h?B M o'M- #ªQ HQm H¢B ? i i?ªv #ªM H½M? F?B +ÁM
HU+ HQÊM; HoM? pU+5

.QÆM; h?B M o'M i•K MB K pW ç°M;- ?¢ K M? H M? +QÌM; +¬M;- +ÁM #ªM i?•M
/MM; ç°M i?m"i HûM ~M M'T- iMv i?ÌB K¨ ç°M;X

"ªv p` i?–M M?•M i`QM; +®+- i?'v F ç`+? +¬M; p¨Q- ç m i?Î T?¨Q M? M?äK- iBM?
+,M; i?ŠM;- [mª i?U+ b„T iB m iMM;X

óG M- F?¬M; Km®M +? i HB M ç€M? +QÊ+ i€M? K¢M; ;B i +? i #¼M ?¼ôX h?O H
?€M iY b„+ K†i •K H½M?- i`QM; €M? K„i H° ` F?Q i? ?mM; €+- ?„M p¢+? `ä F?¬M;

J¼B M;QÌB KÎ HoM? pU+ ` M?¨Q iÈBX

óÅ- H¨ M;QÆB- *€+? iY- H¨ +€+ M;QÆB +€+ M;QÆB b Q H¢B ô J°i +QÌM; ç¢Q i`Q
M?[M; +QM `®B M¨v- HÌB +ÁM +?Q /Si- ç½ #` M,K +QM `®B ?ÊT HU+ ;B i +? iX

h?O HoM? +QÌM; ç¢Q +kM; M?"M ` çQÊ+- F?¬M; /€K iBM K¨ [m€i H M, ó*€+ M;Q
i®i ;b- +¦ T?ªB H¨ i M `M ç2M >Q„+ oB M hQ FB F?¬M;\ô

*Æ ?°B i®i5

GoM? pU+ i?B K i?QÈ+X h?•M ?bM? +O .QÆM; h?B M o'M tm'i ?B M Î b m HQM
i?QÆM; ç•K iÈBX

L?QM; K¨- F?B M .QÆM; h?B M o'M FBM? M;¢+ +?QM? H¨- K°i i?QÆM; +¦ +?QM i?
K°i ç¢Q i¨M ªM?X æB m M¨v b Q +¦ i? \

GoM? pU+ +¦ i? M? M? ?ÆM bQ pÈB HoM? pU+ i?B K i?QÈ+ +kM; F?¬M; M?B m

L?bM i?–M i?¢+? p¨ i?–M F?Q +?'i ç®M; i` M K†i ç'i FB - .QÆM; h?B M o'M +ªK i
i?–M M?•M M;mv M w H¨K +QÌM; ç¢Q M?Q p"v- ?¦ ` +€B M¨v i?"i [m€ +¦ HÌB5 *?
+¦ ?ÆM # M;?bM i?–M i?¢+? i?QÊM; T?˜KX " M;?bM i?–M i?¢+? i?QÊM; T?˜K- ç
T?˜K +?QM? H¨ # KQÆB p¢M- ç´B i?¨M? i?–M ?¢+? ?¢ T?˜K +?QM? H¨ # M;?bMX

J¨ i•M i?–M KÈB iÈB h?–M ;BÈB- T?–M HÈM ç m pb ?ÆM K'v i`,K M;¨M i?–M ?¢+? ?
H¨ H¨K +¬M; +?Q M;QÌB i - ?Q†+ H¨ ;B M?"T ;B i°+ M¨Q ç¦- ? v ?Q†+ H¨ ;B M?"T
.QÆM; h?B M o'M i? v i`ÌB ?¨M? ç¢Q ? B M,K- ç½ FB K çQÊ+ K'v M;¨M p¢M i?–M
+m®B +MM; +kM; çQÊ+ ?²B #€Q5

J°i +QM `®B i`QM; b® ç¦ KÎ K°i M?šM i`[ p"i ` - ó_„+ `„+ ô æ´ ` K°i ç®M; iBM? i?
h?B M o'M M?bM K¨ M;˜M M;Æ- ç•v- ç•v F?¬M; T?ªB H¨ h?–M iBM? b Q\5 *˜M i?"M
K°i M;¨M pB M5

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; `ä H„K h?–M iBM? +O h?–M ;BÈB ;B€ #€M H¨ # Q M?B
+?Q iWM; i?'v i` M i?` i`QÌM; +¦ #€M h?–M iBM?- M?QM; .QÆM; h?B M o'M +¦ i?
i?¢+?X h?–M iBM? p¨ i?–M i?¢+? ç m +¦ i? /MM; ç ?'T i?m im Hmv M- M?QM; `'i
KQÌB pB M i?–M i?¢+? +U+ T?˜K +kM; imv i F?¬M; ?B m [mª #^M; ?'T i?m K°i pB
Km®M iQM?- /U i?2Q T?ÄM; +?WM; +O .QÆM; h?B M o'M- K°i pB M h?–M iBM?
+¦ i?m°+ iQM? ç½ +¦ i? ç´B H'v # i`,K M;¨M i?–M ?¢+? ?¢ T?˜K5 h?–M iBM? F?¬
+¨M; ?ÆM i`,K i`B m i?–M ?¢+? ?¢ T?˜KX

9d9X *?QÆM; 9d9, Zm€B o"i E?´M; G²X

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9d9, Zm€B p"i F?´M; H²X

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

J¦M i?–M iBM? M¨v- ç®B pÈB .QÆM; h?B M o'M K¨ M¦B +kM; ? i bS+ +–M i?B i- M
H–M i`QÈ+ ç½ /MM; K'i M,K b€m i`,K F?Ä i?–M iBM? p¬ i?m°+ iQM?- ?ÆM M[i`Q
p"v- ;–M M?Q B +kM; ç m +–M h?–M iBM?- +¦ i? M¦B i?m ?Q¢+? M;Q¨B w Km®M
h?B M o'M KWM; `Ð M?Q çB MX

.M b Q i?S i?–M ?¢+? M¨v- ç®B pÈB .QÆM; h?B M o'M K¨ M¦B- i€+ /KM; +kM; F?
çQ¢i çQÊ+ T?–M HÈM H¨ i?–M F?Q ?¢ T?˜KX .QÆM; h?B M o'M i?b F?¬M; +–M M¦
i?•M K'v M;QÌB "¢Q oB M ç m H¨ i?–M F?Q i?QÊM; T?˜KX *?Q M M Î K†i i` M; #`-
K†i ?¨M; ç¨Q i?ªBX

h?–M iBM? i?b H¢B F?¬M; ;B®M; p"v- i?S M¨v [mª i?U+ [m€ iQ¨M /B M- Hmv M F?
?B m- +?Q /M H¨ im Hmv M iÈB +'T #"+ i?B M i?–M- i?–M iBM? M¨v +kM; pšM +¦ +

a m F?B .QÆM; h?B M o'M FB K F tQM; i?m ?Q¢+?- bmv M;?o K°i +?9i- +¦ T?ªB M
M?¦K i?–M F?Q M¨v ? v F?¬M;\ *•M M?„+ K°i T?2M- M m ç´B +?9M; i?¨M? i?–M i
.QÆM; h?B M o'M K°i KbM? /MM; K°i M?šM i`[ p"i +?S +?9M; i`QÈ+- ç M H9+ ç¦ `

.QÆM; h?B M o'M p +?¶ pB M K¨ KbM? im Hmv M- F?Q M? +?•M M;²B- M?"T ç`M?
ç'm +QÌM; ç° + Q- F?B M +?Q ?B m #B i +O .QÆM; h?B M o'M ç®B pÈB i?–M i?¬
i?2Q ç¦- ?B m #B i ç®B pÈB pB + bU /mM; L;k a„+ h?–M Zm M; +O M;k ?¨M? T?€T

a mF ?B im Hmv M +¬M; T?€T KÈB æ¢B æ¢Q h?B M .B M "B M - .QÆM; h?B M o
pW im Hmv M hU h¢B æ¢B æ¢Q - H¢B T?ªB im Hmv M *Ym h?–M *Ym "B M M
i•K p¨Q K°i i?SX J¨ #ÎB pb ç†+ iQM? ç¢B #B M - i?–M i?¬M; H¨K ç i?,M; +ªK M;'
+ªK M;° T?€T i„+ +kM; ç²M; /¢M; +¦ i? ç + Q i?–M i?¬M;X

G–M M¨v- .QÆM; h?B M o'M H"T F ?Q¢+? K°i T?2M- ;B i +? i ?ÆM # M;?bM i?–
+?B M ç'm- F?B M +?Q .QÆM; h?B M o'M çQÊ+ HÊB F?¬M; +¢MX

h•K i?–M i?m HB K- iBM? i i? M;° +ªK M;° i`QM; ? B M,K [m - Î i`QM; H9+ .QÆM
#B i- i`bM? ç° ibK ?B m M;k ?¨M? T?€T i„+ ç + Q pMM pKi- ;–M M?Q K¶B K°i ?¢M;
jW- T?ªB #B i `^M; ç•v +?QM? H¨ M,K HQ¢B T?€T i„+- +¦ i? Î i`QM; ? B M,K ç¢i
M? M? iÈB +U+ çB K- M¦B ` +¦ i? F?B M +QÌM; ;B¨ M?B m T?€T i„+ M?'i i`QM; H`
T?–M K°X

æ•v +kM; H¨ +?¶ i®i +O L;k ?¨M? ?ÊT M?'i- i?S M?'i L;k ?¨M? ç–v çO ? i +¦ i? M;
i?S ? B /mM; ?ÊT HoM? pU+ M;k ?¨M? p¨ L;k a„+ h?–M Zm M;- /šM K°i K¨ T?€i iQ¨

G¢B M;?o iÈB i?–M i?9 *?m u K- +?QM? H¨ i?–M i?9 ;B B + Q ?B K i?'v- +?B K #®
>„+ >mv M S? ç½ iWM; M¦B [m - M m M?Q *?m u K +?B K iQ¨M #° L;k ?¨M?- M?Q
#"+ bB m i?–M i?9- +¦ i? i?'v çQÊ+ bU +? M? H +? ;B[L;k ?¨M? i?B m K°i p¨ L;k

>B M ;BÌ .QÆM; h?B M o'M K M; b€m HQ¢B T?€T i„+- M;k ?¨M? T?€T i„+ ç m Î p¨
R3W- T?€T i„+ p H¬B M;QÊ+ H¢B /Q p"M /KM; M?B m H–M- +ªK M;° ç¢i iÈB KS+
i?–M çdM? T?QM;X

æ•v F?¬M; T?ªB H¨ i`¼M; çB K- i`¼M; çB K H¨ iB M ç° /mM; ?ÊT HoM? pU+ T?€T
ç€M; çQÊ+ tQM; H¨ çSM; ç–m i`QM; H`+? bY- T?€T i„+ p H¬B +kM; F?¬M; +–M i
F?¬M; iQM? ?ÊT M?'i b€m HQ¢B T?€T i„+- ;B B çQ¢M ?B M ;BÌ [m€ t td [m€ i? K
T?€T i„+ F?¬M; +?d H¨ M;mv M M?•M L;k ?¨M? iQÆM; bBM? iQÆM; F?„+ im–M ?Q
i? K bU i`Ê ;B9T +O L;k a„+ h?–M Zm M;- HoM? pU+ +O M,K HQ¢B T?€T i„+ ç½
bÆ #°X

GÊB /KM; +¬M; M,M; M;?`+? +?mv M i?ÌB F?¬M; +O h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T- F?´ im
i?€T- imv i ç®B b) F?¬M; m´M; T?QX

:–M M;¨M /†K T?Q M K L;¬ i`'M +¦ K°i F?m `WM;- i`QM; `WM; +¦ K°i iB m bÆM
h?B M o'M Î ç•v- b) T?€i ?B M- bÆM +®+ M¨v +?QM? H¨ +?¶ ?„M çB b,M H–M ç–m

*¦ çB m bÆM +®+ H9+ M¨v- ç½ bÈK F?¬B T?K+ v M ioM? +O M;¨v tQ - i?"K +?Q +
.'m p i ç€M? M? m +?mM; [m M? bÆM +®+ ç½ bÈK #` t¦ çB- i`QM; +®+ +kM; F?¬M

G9+ M¨v- bÆM +®+ v M ioM? M;? M? ç¦M K°i M?¦K F?€+? +QÐB T?€T F?Q T?B ?
+?QM? H¨ [mªM ;B >Q„+ T?O- M;QÌB +ÁM H¢B i?b H¨ K°i M;QÌB i? M? MB M i?•M
`•m ?¨K im iO X

ó+?QM? H¨ +?¶ M¨v b Q\ô L;QÌB i? M? MB M F?) ?ÄBX

ó.¢- :BªM *mM; S?KM;ô X G½Q ;B¨ F?) ç€TX

óL?QM; i M?bM b Q +kM; F?¬M; ;B®M; MÆB M¨v iWM; +¦ /'m p i ç€M? M? m M?d\
óL m M;QÆB ;¢i i - i HB M iQM? b´ pÈB M;QÆBô X

óæQÆM; M?B M- çQÆM; M?B MX G½Q ?O b Q /€K +?S\ô G½Q ;B¨ i`ª HÌB F?€+? F
+mM; FQM?- M?QM; p¨Q H9+ +9B ç–m- bU H¢M? H)Q i`QM; K„i +?Êi H¦2 H M `²B

h? M? MB M ?¼ :BªM- iW i` M T?€T F?Q T?B ?¨M? M?ªv tm®M;- ?¢ tm®M; ç'i- ç–m
K°i ?²B H•m- H9+ M¨v KÈB KÎ ? B K„i ` - €M? K„i H° ` p¨B T?–M FBM? M;¢+X

óh? M¨Q\ ô >Q„+ [mªM ;B M? ;B¼M; ?ÄBX

h? M? MB M ?¼ :BªM F?¬M; i`ª HÌB- M;QÊ+ H¢B H'v ` K°i pB M +–m i`QM; bm®i
F i 'M Î i`QÈ+ M;U+X h?–M HU+ i` M M;QÌB T?€i ?mv K¢M? K) ` M;Q¨B- KB M; H
?²B [m M; T?ªM +?B m5 ô

o¬ b® €M? b€M; M?¢i H° ` iW ;B[ `WM; +•v M9B ç€- b m ç¦ #` ?9i p¨Q i`QM; pB M
K¢M? ?¨Q [m M;- b m F?B ?¨Q [m M; iªM çB- ?B M ` K°i çQ¢M ?bM? ªM?- `ä `¨M;
b,M ;B i M?¦K +QÌM; ç¢Q M¨vX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; Î ç•v- M m F?¬M; i'i b) +¦ K°i i–M; M?"M i?S+ F?€+ pÈB h?
çQÊ+ +?mv M +€+? ? B M,K- ?ÆM M[ç½ /¼M b¢+? i'i +ª /'m p i tQM;- M?QM; pšI
?B M ? i i?ªvX S?€T K¬M i?–M /B m M?Q i? - +?Q /M H¨ .QÆM; h?B M o'M +kM; +?
i•KX

óh?•M i?O i?"i HÊB ?¢B- ` i v M„K #„i i?ÌB +Æ çQÊ+ F?€ iBM? /B m5 >Q„+ [mªM
h? M? MB M ?¼ :BªM ç2K ?bM? ªM? M;WM; H¢B- ç¢B ç†+ iª .QÆM; h?B M o'M +?
+kM; F?¬M; #B i +?mv M tªv ` # M M;Q¨B Î T?Q t K'v +?K+ p¢M /†K- #ÎB pb ?„M
Hmv M Î i`QM; #ªQ i?€TX .M b Q +kM; /Q FBM? M;?B K F?¬M; çO- ?Q†+ H¨ iU iB
b,M #„M H¢B [m M +?2 ;B'm- M M +kM; F?¬M; #B i ?„M ç½ #` M;QÌB i T?€i ?B M

h? HU+ >Q„+ ;B Î L;¬ i`'M +kM; F?¬M; T?ªB H¨ [m€ K¢M?- M?QM; >Q„+ ;B H¢B
+O h?m"M .QÆM; T?OX VK- L;¬ i`'M pšM i?m°+ i`QM; T?¢K pB bÎ ?[m +O [m"M
H¢B H¨ K°i i`QM; M,K KQÆB [m"M /QÈB bU [mªM Hw +O h?m"M .QÆM; T?OX J¨ >
i`QM; +?B M?€M? T?Q ç¬M; +O >Q„+ ;B Î T?O [m"M h?m"M .QÆM; T?OX

h?m"M .QÆM; T?O +¦ M,K ç¢B i? ;B - i`QM; ç¦ ;B i°+ +?O T?O HB M F?¬M; +–M
;B +O h?m"M .QÆM; T?O- ç²M; i?ÌB +kM; H¨ +'T /QÈB i`U+ ? >¨M? .QÆM; pQÆ
i?S iU H¨ #®M ç¢B i? ;B >Q„+- •m- J¬M;- h`–M- M,K ç¢B i? ;B M¨v M„K ;B[+ª
.QÆM; T?O- ;–M M?Q #ªv i?¨M? iQ M;mv MX h`mM; iB m i? ;B T?K i?m°+ p¨Q #
T?€B HÈM M?Ä +kM; ç²M; /¢M; M?B m p¬ b® F X

*?Q M M +¦ H) +?B M?€M? +O >Q„+ ;B Î L;¬ i`'M F?¬M; ibM? H¨ ;b- M?QM; +ª ;B
+QM [m€B p"i F?´M; H²- Qi M?'i Î h?m"M .QÆM; T?O K¨ M¦B- H¨ K°i [m€B p"i imv
+kM; F?¬M; T?ªB H¨ i?S #•v ;BÌ .QÆM; h?B M o'M +¦ i? / i` m p¨QX

oÈB .QÆM; h?B M o'M i?U+ HU+ #•v ;BÌ ç®B K†i pÈB +?B M?€M? >Q„+ ;B Î L;¬ i
M?QM; M m ç®B T?QÆM; Km®M p•v ?„M- p"v +kM; F?¬M; i? M¨Q- /M b Q .QÆM; h
MÆB i v- i`W T?B H¨ +QÌM; ;Bª bB m +'T +'T #"+ h?–M pQÆM; iU i?•M tm'i K½- M
.QÆM; h?B M o'M- b) imv i ç®B F?¬M; +–M HQ H„M; p p'M ç +?¢v i`®MX

J¨ + Q i?O +'T #"+ h?–M pQÆM; b Q- +kM; F?¬M; i? M¨Q pb +QM iQ b M? +O iB
iU i?•M tm'i K½- + Q i?O +'T #"+ h?–M pQÆM;- ç¦ H¨ pk F?Q +'T +?B M HQÊ+- H¨
M¨Q /MM; #QK M;mv M iY ç M´ +? i +QM ;BmM çQÊ+X

h?2Q bU i Hmv M +O .QÆM; h?B M o'M pÈB h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T +¨M; M;¨v +¨M;
pQÆM; ` i v +kM; p¬ /KM;X

.QÆM; h?B M o'M idM? H¢B iW i`QM; M?"T ç`M?- +kM; F?¬M; #B i H¨ +?mv M b
F„- i`QM; +?ÈT K„i ç½ [m p¢M M,K- .QÆM; h?B M o'M M?`M F?¬M; çQÊ+ K¨ +ªK
M?•M M¨v ;–M M?Q F?¬M; +¦ çB K +m®B- +¦ H) +?Êi K„i tQM; +?QM? H¨ K'v +?K+
+?d H¨ M?"T ç`M? M?Q M?Ä ibK ?B m T?€T i„+ +?dM? Hw H¢B i?m ?Q¢+? K'v M,K
M,K `²BX *kM; K v- ç•v H¨ i?ÌB ;B M i`QM; M7` H¨ M6`•ÀÐi+¡QM i`QC3ç™ ÆM; p30•

h`mM; i•K +O T?€T F?Q T?B ?¨M? M¨v H¨ /MM; i`€B iBK +O # +QM `®B +°M; i?
F?®M; +? - ?ÆM KQÌB F?Ä h?–M iBM? i?m°+ iQM? ç F?m ç°M; i`"M T?€T ?bM? i

.QÆM; h?B M o'M `'i ?B m p i`"M ç¢Q- +?Q M M K'v +€B M¨v M;QÊ+ H¢B F?¬M;
M;?B M +Sm K°i T?2M- HB M T?€i ?B M ?¦ ` T?€T F?Q T?B ?¨M? +?B i?¨M? ?
?¢+?X

L°B ?¢+? i'i M?B M H¨ #° T?"M i`¼M; v m M?'i- i€+ /KM; +O t€+ M;Q¨B +?d H¨ ç
#ªQ p M;QÌB M;²B T?B ?¨M? i®+ ç° + QX

L°B ?¢+? +¨M; i®i- HB M ç¢B #B m +?Q iQM? M,M; +O ç°M; +Æ +¨M; i®i- i®+ ç°
i?"K +?Q i`Q M,M; +O T?€T F?Q T?B ?¨M? +kM; +¨M; + Q- p¨Q H9+ T?B ?¨M?- ;
ibM? ?m®M; ç°i T?€i- F?¬M; +–M M;QÌB çB m F?B M ` +?d i?` b) iU ç°M; T?ªM S

J¨ t€+ M;Q¨B +¨M; i®i- M;QÊ+ H¢B i®+ ç° +¦ i? i?W M?"M H¢B +¨M; M? M?- i?"K
b€M; ?Q†+ H¨ pQÊi [m i®+ ç° €M? b€M;5 *¦ i? +mM; +'T bU #ªQ p +?Q +?O M?
T?€T F?Q T?B ?¨M? M¨v K¨ M¦B- +?d +–M t€+ M;Q¨B H¨ +'T i?–M F?Q i`mM; T?˜K-
ç¢B F?€B ç®B pÈB M°B ?¢+?- +'T #"+ +O M¦ +¦ i? i,M; H M K°i #"+5

æQÆM; M?B M- ç•v +?d H¨ F i Hm"M i` M Hw i?mv i- M m ç´B H¢B H¨ i?U+ i - +–M
.QÆM; h?B M o'M ibK çQÊ+ F i Hm"M M¨v- F?¬M; F?€+ ;b T?€i ?B M ` K°i F?®B ç
+¦ ?SM; i?9 pÈB +?mv M M¨vX

.QÆM; h?B M o'M i`U+ iB T H'v ` HQÊM; HÈM i¨B HB m- #ªM i?•M i?Y T?K+ +? K
M?QM; H9+ KbM? H¨K- KÈB T?€i ?B M F?¦ F?,M i`QM; ç¦X J'i # M,K Ui?ÌB ;B M i`
i?Q M;?B K ?ÆM i`,K H–M- F?¬M; K°i H–M i?¨M? +¬M;- Hmv M ?ÄM; K'i HQÊM; H
iQM? i`U+ iB T Hmv M ?ÄM; ?ÆM K°i M;¨MX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; /€K i?Q M;?B K HmM; imM; M[- HÁM; iU iBM +kM; #` çª
tm®M;- çB ` ç¢B çB M K¨ #ªM i?•M Hmv M F?Q- i`U+ iB T FûQ h?Ov h?'K G M çM
KÈB i®i H MX

*kM; F?¬M; #B i Î i`QM; i?€T ç½ K'v M,K- `®i +m°+ M?"M çQÊ+ ?²B •K +O K"T K
+O L;¬ i`'M ` i?ŠM; >¨ +®+ +€+? #ªv M;¨M /†KX G–M M¨v i çB [m"M i?¨M? ;–M [m
t t¬B- pÈB i®+ ç° +O ;B€+ K½- Qi M?'i +kM; K'i i?ÌB ;B M # #®M M,K- M;QÆB ç

óæB5 ô .QÆM; h?B M o'M i`ª HÌB `'i i?ŠM; i?„MX

.QÆM; h?B M o'M ` F?ÄB #ªQ i?€T- i?m ç² H¢B- i`U+ iB T /MM; i?–M i?¬M; a9+ a
ç²M; i?ÌB KÎ ?mv M [m M; i?m"i ` - t2K tûi ibM? ?m®M; i¢B T?QÆM; pB M K'v p¢M
Zm M; ?B M ` ibM? ?bM? p¢M /†K- pW M?bM- .QÆM; h?B M o'M T?€i ?B M i`QM
Î # M i`QM; i?b H¨ #ªv i`mM; p` i?–M5 *MM; pÈB ?ÆM #®M KQÆB >¢ o` h?–M- HBI
M;QÌBX

.QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i FBM? M;¢+- Î K°i M¬M; i?¬M M?Q L;¬ i`'M- F?¬M; M;Ì -
FûQ iÈB #ªv i`mM; p` i?–M H¨K #ªQ iB m\ VK- i M K"T M¨v M;QÊ+ H¢B +¦ +?9i #ªM

óJ"T K¢T- i iÈB `²Bô X .QÆM; h?B M o'M #B M ?¦ #° /¢M; F?€+- +¦ çB m i? M? •I

h`QÆM; K"T i?'v .QÆM; h?B M o'M tm'i ?B M- bYM; b®i K°i +?9i- M?QM; M; v b
HB i M;? M? ç¦M, ó?¦ ` H¨ .QÆM; ?mvM?- ç9M; H¨ i`MM; ?ÊT- ?mvM? ç i Km®
?¨M; ?¦ - i? M¨Q- +¦ ?SM; i?9 ç²M; ?¨M? F?¬M;\ô

óJ"T K¢T- M;QÆB ç½ M¦B M?Q p"v- i¢B ?¢ i'i M?B M +mM; FQM? F?¬M; #ˆM; im•
F?) +QÌB- #bM? ioM? i`ª HÌBX

óh®i- +?9M; i ç½ K'v M,K F?¬M; ;†T K†i- iQ M[iW iW K¨ i•K bUô X GÌB M¨v +O i
i?"i- [m v ç–m H¢B F m, ó+?Q p` M;?d M;ÆB çO `²B- çB- +?9M; i H M çQÌM; i?¬B

J°i M?¦K i?QÆM; ç°B i`,K M;QÌB- i`B M F? B ç°B M;k +ÐB ;B€+ K½ H M çQÌM;X

æB çQÊ+ MY i?€M; F?¬M; FBM? F?¬M; ?B K- # M;QÌB .QÆM; h?B M o'M- h`QÆM
;B€+ K½ #ªQ i`b i®+ ç° M?Q +k- pW çB pW M¦B- .Q L;mv M æ¬M; +kM; H¨ i`QÈ+
M;mv M M?•M .QÆM; h?B M o'M /`+? /mM; +ªB i` M;- F?¬M; F?ÄB +U+ F€ FBM? M

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; F?¬M; F?ÄB +QÌB F?´- p®M H¨ ç`M? M´M ibK K°i +?
ç¢Q i?–M KBM? FB ç +?Q ;BªB T?QM; 'M +?Q i?–M i?QÆM;- M?QM; F?¬M; K v +
iB m +?B M?€M?- K¨ F?¬M; T?ªB +ª >Q„+ ;B X h`QM; H9+ çB çQ¢M çQÌM; M¨v- .Q
h`QÆM; K"T ?B m `ä i?U+ HU+ >Q„+ ;B tQM;- F?¬M; F?ÄB +¦ +?9i ;B"i KbM? +MM
i?•M +?ŠM; [m +?d çQ¢i K°i M;¨M h?–M iBM? F?¬M; i?m°+ iQM?- +?9i i´M i?'i M
;B +?•M +?QM? pb i? K¨ M´B i`"M H¬B çbM?X

ó*?9M; i çB +?mv M M¨v çQÌM; t€ t t¬B- i` M çQÌM; i ç`M? çB [m KQÌB i?¨M? i`'
ç†i Km K°i Qi ?¨M; ?¦ - K°i K†i +kM; ç #´ bmM; i´M i?'iô X h`QÆM; K"T +QÌB iC
?Q¢+? +MM; H° imv M +O KbM?X

.QÆM; h?B M o'M i'i M?B M F?¬M; +¦ w FB M ;b- Î h?–M ;BÈB- pšM M M H†M; H
F?¬M; M¦B F?¬M; +?WM; M;¨v M¨Q ç¦ b) #` M;QÌB i ;B i +? iX

h` M çQ¢M çQÌM; M¨v- [m M ? pÈB .Q L;mv M æ¬M; +kM; iW [m2M #B i #B M i?¨M
+?mv M T?B K- t€+ ç`M? T?€T i„+- i` Q ç´B i•K ç„+ pÈB M? mX .–M /–M- h`QÆM;
?¨M? i`bM? i?"i +kM; F?¬M; M;¢B +¬ çÆM- +ÁM +¦ p¨B T?–M F€ /B m +O HQm bÆ

óa Q\ *ÁM +?Q +¦ iBM iS+ b Q\ ô >Q„+ ;B H¨ K°i #€ +?O +O L;¬ i`'M- ;B +?O
+?QM? H¨ "€ pQÆM; ç'i L;¬ i`'M- Î i`QM; T?¢K pB L;¬ i`'M- F?¬M; B /€K F?¬M; M
?„M- M?QM; ?B M ;BÌ #® +€Q i`mv M½ +kM; ç½ T?€i` - /MM; b® iB M HÈM ç i`2Q
h?B M o'M- M?QM; ?mM; i?O ;B i +? i 2K `m°i pšM F?¬M; +¦ +?9i iBM iS+- +?Q /M
i?´ ?mv iX

Í +?¶ M?Q h?–M ;BÈB- pb bBM? i²M p¨ im Hmv M- i`QM; HÁM; i?–M M?•M +¦ p¬ b®
i?Q+? iU /Q iB m bQ- i`mv +–m [mv M i? i?b H¢B ;B M?"T ;B i°+ M¨Q ç¦- p•M p•M
i?QÎM; KQÌB KB M; h?–M iBM? Km ç–m +O .QÆM; h?B M o'M- KQÌB F?Ä i?–M
imM; iQ+? +MM; iBM iS+ +O .QÆM; h?B M o'MX :B€ + Q M?Q p"v- ç9M; H¨ +kM;
L;¬ i`'M ibK FB K .QÆM; h?B M o'M F?„T MÆBX

L?QM; B H¢B ibK çQÊ+ +?S- ç°M; i€+ +O .QÆM; h?B M o'M M? M? M?Q p"v- ç½
i`QÈ+ K°i #QÈ+X

ó:B +?O- pšM +?Q +¦ iBM iS+ ;bô X .WM; K°i +?9i- [mªM ;B >Q„+ T?O iB T iK+
HQm ç°M; +kM; F?¬M; M?Ä- +¦ i? HšM p¨Q i?QÆM; ç°B M¨Q ç¦ `ÌB F?ÄB L;¬ i`'M

óo"v T?ªB H¨K b Q\ ô >Q„+ L;mv i a M? +¦ +?9i #'i ç„+ /o- i? HU+ >Q„+ ;B /M +QÌ
+?d ;BÈB ?¢M Î i`QM; T?QÆM; pB M K'v +?K+ p¢M /†K +O L;¬ i`'M- `ÌB F?ÄB L;
?„M +kM; F?¬M; #B M T?€T M¨QX

ó:B +?O- M;¨B +¦ i? KÌB M;QÌB +O s¨ bÆM i`¢B ;B9Tô X ZmªM ;B >Q„+ T?O ç w

ô w FB M ? v- H½Q T?m ?¨M; M,K K¢Q ?B K +U+ HÈM- •K i?–K +mM; +'T h?–M iBM
+kM; M M` i v ;B9T çÐô X >Q„+ L;mv i a M? M;?2 tQM; KWM; `Ð- p¶ #¨M çSM; H
+?Q M;QÆB çB H¨K- #ªQ :BªM *mM; S?KM; +kM; çB +MM;- +¦ ?„M Î ç¦- iBM +?„+ +
i` M;- +kM; çWM; ?ÁM; +?¢v i?Q€i F?ÄB HÁM; #¨M i v #´M i¼ ô X

ó.¢- ;B +?Oô X ZmªM ;B >Q„+ T?O +mM; FQM? HmB tm®M;X s¨ bÆM- i?"i` +?d
[m M?- M?Q +QM `„M- ?ÆM M[ F?¬M; +?d ;B®M; K°i +QM `„M- M M ;¼B H¨ K°i +K
iB T +"M pÈB F?m pU+ T?Q æ¬M; # M M;Q¨B [m"M s h`b- tm'i T?€i iW ç¦- [m"M
[m"M æ¬M; h`bX J¨ +KK s¨ bÆM M¨v Î +?¶ ;B Q ;BÈB +O [m"M æ¬M; h`b +MM; [m
L;¬ i`'M- KK+ çQ+? T?–M HÈM H¨ ç iB M p¨Q [m"M æ¬M; h`bX

9d3X *?QÆM; 9d3, EQM? *?B m u m\

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9d3, EQM? +?B m v m\

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

L;¬ i`'M +kM; +?QM? pb p"v K¨ iB M M;QÌB HQm ç°M; +U+ HÈM- F?€+? i?QÆM; Hm
F?Q€M; bªM T?QM; T?9 +kM; H¨ K°i ç†+ b„+ HÈM +O M¦X

ô Æ- [m€B- +?9M; i +kM; ç½ çB +¦ ?ÆM K°i i?€M; çQÌM;- F?¬M; M;Ì F?¬M; ;†T M;
X .QÆM; h?B M o'M K†i KdK +QÌB- i•K ibM? t2K ` p¬ +MM; pmB bQÈM;X

ó o"v F?¬M; T?ªB `'i i®i b Q\ ô h`QÆM; K"T H¨ F?¬M; Km®M ;†T #'i i`„+ M?'iX

ô æ9M; H¨ `'i i®iô X .Q L;mv M æ¬M; +kM; ç²M; wX

ô ? ? ? ô # M;QÌB M?bM M? m +QÌBX

L?[M; #ªQ iB m çQÊ+ i?m Î çˆM; b m +kM; #"i +QÌBX

ó*¦ çB m- +?9M; i pšM T?ªB +~M i?"M- K†+ /M +?9M; i ç½ ` F?ÄB T?¢K pB [mªM
T?Q i`QÈ+ +?QM? H¨ +KK s¨ bÆM- +KK s¨ bÆM M¨v H¨ +?¶ ;B Q ;BÈB +O ? B [m
i`MM; i`MM;- +€+ i?QÆM; M?•M HmB iÈB +?¶ M¨v ç m #B i +¦ ? B +QM çQÌM; +¦ i
+QM çQÌM; M¨v +?d +–M T?Q [m çQÌM; ç–v çO- +KK s¨ bÆM HB M F?¬M; +–M T?
+–M HQ K°i b® iBM? i?9 +QÌM; ç¢B i`QM; M9B [m'v `–vX J°i +QM çQÌM; F?€+- +?Q
i?U+ HU+ + Q +QÌM; b) HU +?¼M +QM çQÌM; M¨vô X h`QÆM; K"T ;BÈB i?B m p¬

ó±\ o"v M;QÆB ç`M? çB çQÌM; M¨Q\ô .QÆM; h?B M o'M ?B m F€ ?ÄB- M?[M; +QÌM
?¦ M?Q i? b Q\ *¦ çB m M;šK H¢B +kM; ç9M;- M m çm´B i"M ;B i imv i pÈB F?€+
[m +?¶ M¨v +?S\ J¼B M;QÌB H¨ +–m i¨B +?S F?¬M; T?ªB H¨ +–m tmB- ç¢Q Hw K´
F?¬M; ?B mX

óZm M ç¢Q- +¦ i? `ÌB F?ÄB T?¢K pB [m"M s h`b- ç M [m"M æ¬M; h`b M? M? M?'iX
+?9M; i K¨ M¦B i?b +kM; F?¬M; +¦ p'M ç ô X h?"i ` i`QM; HÁM; h`QÆM; K"T +kM;
H¢B i?U+ HU+ i?¬B- i`€M? +?Q M?•M pB M i´M i?'i [m€ HÈM K¨ i?'i #¢B i`QM; ; M
?ÆB ?B K ç°+- HB M b) +® çB çQÌM; i„iX *€B ;¼B H¨ çQÌM; i„i- +kM; F?¬M; T?ªB
#ªM i?•M ibK çQÌM;X .M b Q T?QÆM; pB M +KK s¨ bÆM ;–M i`,K M;¨M /†K- iMv iB
+?d +–M M;QÆB F?¬M; çB p¨Q i`QM; ´ i†+ H¨ çQÊ+X .M b Q i?m M?B m M;QÌB
H½M; T?QX *? i /¼+ çQÌM;- pW p†M +¦ i? iB i FB K imv i K°i F?QªM iB M i?m X
i?QÌM; tªv ` X .QÆM; h?B M o'M +MM; .Q L;mv M æ¬M; HB + K„i M?bM M? m- ç m

:B[F?¬M; i`mM;- +¦ K°i ç¢Q +–m p²M; ?B M H M- T?¦M; M? M? i?2QX æ•v H¨ [m
?¨M?- i®+ ç° M¨v H¨K b Q ;B€+ K½ +¦ i? bQ b€M?\ .M b Q ;B€+ K½ +?d +¦ Î ;BªB ç
ç¢i iÈB i®+ ç° + Q M?'i- K¨ +ª ç¢B HK+ h?–M ;BÈB K†+ /M #bM? M;mv M +?B K M
H¨ iQ¨M #°- +?Q M M HU +?¼M H° imv M +MM; pÈB pQÊi [m K°i b® F?m pU+ F?
M?B m i?ÌB ;B M- H¨K b Q b€M? #ˆM; i®+ ç° # v i?ŠM; i` M i`ÌB\

J¼B M;QÌB ç m M;~M; H M ç–m M?bM €M? +–m p²M; +O T?€T F?Q T?B ?¨M? ç–v
+?Ì KQM;X

*?d +¦ b„+ K†i ? B M;QÌB .QÆM; h?B M o'M +MM; h`QÆM; K"T pšM #bM? ioM? M?
;bX .Q L;mv M æ¬M; +kM; F?¬M; F?ÄB H° ` €M? K„i ?•K K°X

h?–M i?S+ .QÆM; h?B M o'M ç m +?9 w iÈB b„+ K†i K¼B M;QÌB- +?Q M M .QÆM;
pÈB p K†i +O i M K"TX JbM? H¨ pb ç½ +¦ K°i FB M T?€T F?Q T?B ?¨M?- H9+ M
i?QÌM;X L?QM; #B m H° +O i M K"T M¨v i?b H¢B +¦ M?B m ;BªB i?Q+?- #ÎB pb M
.QÆM; h?B M o'M H¢B +?9 w iÈB €M? K„i i M K"T M¨v #bM? ioM? M?Q MQÈ+- K°i
>Q†+ H¨ im pB i•K +ªM? i®i ç M KS+ M;?`+? i?B M- ?Q†+ H¨ F?¬M; i?'v H¢ M?Q K
M?•M F?€+X

aÆM i†+ s¨ bÆM K¼+ H M M?Q `WM;- +¦ i? M¦B F?„T MÆB ç m +¦ F +?B K M9B
ibK ç'i H¨K T?dX h?–M M?•M b®M; Î +?¶ M¨v F?¬M; i`,K p¢M +kM; i€K KQÆB p¢M
i`QM; T?¢K pB i`,K p¢M /†K +O +KK s¨ bÆMX *kM; K v- bÆM i`¢B HÈM HÈM M?
p¢M +kM; +¦ i€K M;¨M- ?ÆM M[ç m +¦ T?•M i` M?- çQ¨M F i pÈB M? m- p¬ b® M,K
iWM; çQÊ+ i?®M; M?'iX

*¦ i? +?B K HoM? K°i bÆM K¢+? ?bM? t¨- HB M t2K H¨ ?¨M; M;k ç¢B bÆM i`¢B- K
çQÊ+ iQ +€+? i?m T?Q [m çQÌM; Î i` M [m M ç¢QX >ÆM M[- T?ªB çªK M?B K M
L¦B +€+? F?€+- T?ªB #ªQ çªK +?Q i?QÆM; ç°B ;B Q iB M- F?¬M; #` bÆM i`¢B F?€

.QÆM; h?B M o'M M?bM #ªM ç²- M m çB [m F?m pU+ M¨v- Qi M?'i +kM; T?ªB çB M
bÆM- M¦B +€+? F?€+ Qi M?'i i`,K bÆM i`¢B b) +?†M ç€M? i` M çQÌM;- K¶B M?¦K
+?"+ +?"+X X X æ9M; H¨ F?B M M;QÌB i +? i H†M;- i?"i #'i ç„+ /oX

ô J"T K¢T- +KK s¨ bÆM M¨v +¦ T?QÆM; pB M i`,K p¢M /†K- i¨B M;mv M bÊ H¨ F?¬
K°i i? HU+ M¨Q ç°M; i•K\ ô .QÆM; h?B M o'M F?¦ ?B m ?ÄBX

ô ? ? - .QÆM; ?mvM? p"v H¨ +¦ +?¶ F?¬M; #B i `²B- F?¬M; b B- i`QM; +KK s¨ bÆ
M;mv M F?Q€M; bªM [mw ?B K ;b- M?QM; H¢B /Q i?W K°i Qi HBM? /QÊ+ [mw ?B
M¨v- +?QM? i?S+ +¦ i? H¨K +?O H¢B F?¬M; T?ªB H¨ i?–M M?•M- K¨ H¨ iBM? i?95
M¨v b) T?ªB i`ª K°i +€B ;B€ +U+ HÈM- HÈM ç M KS+ F?¬M; +¦ K°i i? HU+ M¨Q +¦ i
?Q¢+? FûK t bQ pÈB i`ª ;B€- +?Q M M KÈB i?¨M? +K+ /B M M?Q ?B M ;BÌô X h M

óh?"i T?S+ i¢Tô X .QÆM; h?B M o'M H„+ ç–m- ç m ç–m- i?"i bU ç m ç–mX

óS?ªB ç¦- +?¶ +¦ M;QÌB i?b +¦ T?•M i` M?- ç•v H¨ çB m F?¬M; i? i`€M? F?ÄB5 ô h
M?Q +¦ K°i b® FBM? M;?B K F?¦ iªX

a m F?B ;B Q T?Q [m çQÌM;- K¼B M;QÌB v M i•K çB ?¢T +®+ ;B[M9B- i M K"T ;B
M;QÆB +¦ #B i ?¢T +®+ M¨v tm'i ?B M M?Q i? M¨Q F?¬M;\ ô

.QÆM; h?B M o'M +~M i?"M M?bM i?Y- i`ª HÌB, ói i?'v +®+ M¨v +¦ /'m p i M;QÌB
Xô X *~M i?"M bmv M;?o K°i H€i- +kM; F?¬M; H¨ F?¬M; i? M¨Q- i?–M M?•M /MM;
h?–M ;BÈB K†+ /M +SM; M?Q b„i- +kM; ç²M; /¢M; +?`m F?¬M; M´B M?B m i?–M F
+°M; H¢B T?€ KÎ- +QÐM; +? KÎ ?¢T +®+ M¨v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; i? M¨QX

J°i çQÌM; çB iÈB- i?ÌB ;B M K'v M;¨v- ç½ çB [m ? B KQÆB K'v ?¢T +®+X *S [m K
[m çQÌM;X L?Q i? F?B M .QÆM; h?B M o'M M?È iÈB i`¢K i?m T?Q Î çQÌM; + Q i
i`QÈ+ FB X *¦ H) +kM; F?¬M; F?€+ p"v H¨ # Q\

Å\ .QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M +ªK ;B€+ çQÊ+ K°i i`"M #m²M #U+- +MM; pÈB K°
F?¬M; F?€+ +ªK ;B€+ #` M;QÌB i +?†M ;B i H9+ i`QÈ+ H¨ # Q- i`QM; HÁM; HB M b
T?Q [m çQÌM;- Î ç•v ?ŠM F?¬M; +¦ M;mv ?B K ;b KÈB ç9M; +?S\ *?ŠM; H) H¨ iBM

ó*~M i?"M K°i +?9i- i +¦ K°i +´ /U +ªK #'i iQÌM;- +¦ i? b) +¦ M;mv ?B K ;b ç¦ô X
pšM p¬ +MM; iBM iQÎM; p¨Q i`U+ ;B€+ +O KbM?- ç†+ #B i H¨ i?–M i?¬M; +ªK SM;
i?¬M; M¨v F?¬M; +–M +® ;„M; im Hmv M- M¦ b) i?2Q bU ç i?,M; +O ç¢Q ?¢M? K¨
#B i [m€ F?S iQÆM; H BX

ô ²\ ô J'v i`mM; p` i?–M M;?2 M?„+ M?Î ç m F?m +? i`QÆM; i?–M i?S+ ` - +kM; F?-
?B K M¨Q ç€M; M¦BX

óE?¬M; +¦ K¨ô X .Q L;mv M æ¬M; iQÆM; ç®B [m2M i?m°+ ?ÆM .QÆM; h?B M o'M

óE?¬M; #B i b Q-i +S +¦ HQ¢B +ªK ;B€+ M¨vô X .QÆM; h?B M o'M H„+ ç–m- #ªM

ó*¦ çB m T?Q i`QÈ+ ç9M; H¨ +¦ +´ [m€B5 ô h M K"T +kM; +¦ +?9i M;?B ?Q†+X

ó*¦ w ;b\ ô .Q L;mv M æ¬M; F€ [m€B ?ÄBX

ó*?¶ M¨v +S çB ?ÆM ? B M;¨M /†K- HB M H"T K°i i`¢K FB K bQ€i- #bM? i?QÌM; +
bQ€i M¨v +kM; F?¬M; +¦ M?B m M;QÌB- ?ÆM M[+kM; b) F?¬M; tm'i ?B M +ªM? iQ
K¢T FBM? M;?B K H•m M,K- K°i +•m i`9M; çQ+?X

±\ .QÆM; h?B M o'M +MM; .Q L;mv M æ¬M; ç²M; i?ÌB i?ª i?–M i?S+ ` /Á tûi- [mª
bQ€i M¨v- ç M; +¦ K°i i? M? MB M i?•M ?bM? iQ HÈM- K¨v `"K K„i iQ- `•m [m B M¦
[m€B +?B m i?Y p¨Q M;QÌB [m +Y X

S?€T HU+ +O .QÆM; h?B M o'M imv +?d KÈB HBM? i?–M çdM? T?QM;- M?QM; bS
F?¬M; /QÈB i?QÊM; p` i?–M- +?Q M M .QÆM; h?B M o'M +¦ i? i?'v `ä ibM? ?bM?

æ†+ #B i F?B i'K FQM? +?B m [m K°i i`€M; ?€M HQM; ?MK p B ;'m- i` M ;QÆM; I
;'m HÈMX _'i ?B M M?B M- p` i`€M; ?€M M¨v H¨ K°i i?–M i?9- K¨ i?S K†i FQM? M
?bM? +?•M i?•M +O ?„MX L; v b m ç¦ H¢B bQB p¨Q K'v ç°B i?QÆM; M?•M- H¢B T

.QÆM; h?B M o'M ç¢i çQÊ+ ç€T €M M¨v- bYM; b®i K°i ?²B H•m- ç•v H¨ +€B ;b\ *
T?B M #ªM h?–M ;BÈB\ o"v +kM; [m€ M?ªK çB\ *?Ì ç½- M m K†i FQM? M¨v +?B m

óJ"T K¢T- i Km®M ?ÄB K°i +?9i- ibM? ?bM? T?Q i`QÈ+ +¦ T?ªB H¨ i`bM? iU i?Q
.QÆM; h?B M o'M +˜M i?"M ?ÄBX

ô F?¬M; T?ªB- i` M i?U+ i i`bM? iU #bM? i?QÌM; +?QM? H¨ ?¨M? i`bM? K'v M;¨v M
+¦ +?9i /` i?QÌM;ô X h M K"T i`ª HÌB #bM? i?ªM- +¦ çB m M; v b m ç¦ +kM; +?9 w
M;QÆB H¨ M¦B- ibM? ?m®M; T?Q i`QÈ+ +¦ i? H¨ ç ibK FB K M;QÆB\ E?¬M; ç9M
?QÎM; ç M # M M¨v- çB m M¨v F?¬M; +¦ ;b F€ [m€B- F€ [m€B +?QM? H¨ #¼M ?¼ +
Km®M çQ M;QÆB p¨Q +?¶ +? i\ >Q„+ ;B F?¬M; M;? Q ç M MQÈ+ M¨v M? \ ô

h M K"T M;?o i? M¨Q +kM; F?¬M; M;Ì iÈB- .QÆM; h?B M o'M ;B i +? i 2K `m°i p¨ +

ô p` i`Q M;QÆB ç M; çSM; H¨ F?m M K +O i?–M çB M- H¨ +?¶ +?Q F?€+? Î- F?m #
F?m ç¬M; H¨ +?¶ çB M +?O- F?m i•v H¨ +?¶ /m M;Q¢M- Î ç¦ i`²M; K°i Qi HBM? /QÊ
K¨ ?€Bô X h M K"T ?¨Q bªM; M¦BX

.QÆM; h?B M o'M F?€+? F?Q i`ª HÌB, ói ?B m- F?¬M; +–M ç i•Kô X

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ w çB HQ¢M F?„T MÆB- M;²B ibK ?B m bU ?mv M
h?–M Zm M;X hB M ç° im Hmv M ;–M ç•v `'i F?B M M;QÌB i i?'i p¼M;- K†+ /M iÈB
ç½ ç¢i ç M HBM? i?–M çdM? T?QM;- i®+ ç° M?Q p"v Î +ª h?–M ;BÈB K¨ M¦B ç m p
M m/U p¨Q i? ;BÈB i`QM; #ªQ i?€T K¨ M¦B- ç¦ +?QM? H¨ ?ÆM KQÌB p¢M M,K- ?Æ
ç M HBM? i?–M çdM? T?QM;- +kM; F?¬M; +¦ ;b ç€M; ç FB m M;¢QX

.QÆM; h?B M o'M `'i F?¬M; ?¨B HÁM; ç®B pÈB iB M ç° im Hmv M +O KbM?- b Q
i?€T K¨ iB M i`B M +ÁM +?"K ?ÆM F?¬M; +¦ h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T\

h?"i ` - .QÆM; h?B M o'M ç i?,M; +ªM? ;BÈB +O i?–M M?bM i?b `'i çÆM ;BªM-
;B M F?´ F?B +–M i,M; H M K°i +'T imv i ç®B çO ç K°i T?¨K M?•M im Hmv M iÈB i

æ•v H¨ i?S M?'i- i?S ? B H¨ pb .QÆM; h?B M o'M K M; `'i M?B m T?€T i„+- K†+ /M
M¨v +kM; F?¬M; [m'v M?B m HšM M? m- ?ÆM M[b m F?B T?€T i„+ iQÆM; /mM;
i`Î M;¢B ?„M iB M ;B BX L?QM; F?B M M;QÌB i F?¦ tY +?QM? H¨ L;mv M i?–M +C
F?¬M; +?mM; çQÌM; pÈB T?€T i„+X

hm Hmv M iB M ç¢Q- H¨ /MM; L;mv M i?–M +ªK M;° T?€T i„+- b m ç¦ /mM; ?ÊT L;mv
+MM; Fw i?€+ L;mv M i?–M p¨Q ?Q F?¬M;- +ÁM im ç¢Q i?¨M? i?€M?- p¢M FB T #'

L?QM; #ÎB pb +¦ +?9i M;Q¨B w Km®M- b€m HQ¢B T?€T i„+ +O .QÆM; h?B M o'M
L;mv M i?–M- M;QÊ+ H¢B iQÆM; /mM; pÈB i? i?–MX > B HQ¢B i?–M +¬M;- ? B
/mM; M?"T p¨Q M? m +?QM? H¨ æ¢B æ¢Q h?B M .B M "B M - +¬M; T?€T i?b /Q .
M?QM; ç•v +?d H¨ Hw Hm"M- i?U+ i M?Q i? M¨Q- +?d +¦ i`ÌB KÈB #B iX *?Q M M
i?m"M i?2Q i'i M?B MX

*kM; K v- L;mv M i?–M Hm¬M iW iW i`Î M M K¢M? K)- H¢B ?ÊT pÈB M;mv M Hw i
.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; HQ H„M; p pB + iB M ;B BX

hbK ?B m L;k a„+ h?–M Zm M;- +?ŠM; F?€+ M¨Q H¨ ibK ?B m p M;k ?¨M? T?€T i„
ç¢Q T?€T iU M?B MX h?"i ` .QÆM; h?B M o'M +kM; #B i/WM; H¢B +¨M; H•m Î ;B
i?–M M¨v- ç®B pÈB b) +¨M; H¨K +?Q M M iªM; p[M; +?„+- pb p"v- .QÆM; h?B M o
T?€ ç M ?¢ p` i?–M- /M b Q ?„M +kM; F?¬M; Km®M im ?¨M? ç M #¬M # H Q HU+X

93yX *?QÆM; 93y, h?QÆM; _ h?'v J€mX

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 93y, h?QÆM; ` i?'v K€mX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

"¼M M;QÌB "¢Q oB M +MM; T?B i?,M; pÈB .QÆM; h?B M o'M- B K¨ F?¬M; ç`M? +
HBM? i?–M- i?"K +?Q +ÁM i?Y /mM; ?ÊT HoM? pU+ +?S\

" i?€M; b m- K¼B M;QÌB `®i +m°+ çB ` F?ÄB +KK s¨ bÆM- çB ` F?ÄB T?¢K pB [m
#QÈ+ p¨Q [m"M æ¬M; h`bX E?¬M; i? F?¬M; M¦B- [m M ç¢Q +KK s¨ bÆM M¨v F?¬M
M?'i- ?ÆM M[ç9M; M?Q #ªQ çªK- i` M çQÌM; çB F?¬M; FBM? +kM; F?¬M; ?B K-
H`+?X

æB ` F?ÄB +KK s¨ bÆM- +kM; ç½ Hv F? B T?¢K pB i? HU+ +O >Q„+ ;B Î L;¬ i`'M
.QÆM; H¨ K°i [m€B p"i F?´M; H²- M?QM; +?B M?€M? T?Q /QÈB +kM; F?¬M; ?Q
>Q„+ ;B Î L;¬ i`'M +?d H¨ K°i +?B M?€M? M?Ä- +?Q /M i? HU+ M¨Q ç¦ , p¨Q >Q„+
?„M- M?QM; HU+ ªM? ?QÎM; +O M¦ +kM; +?d +U+ ?¢M Î i`QM; T?¢K pB L;¬ i`'MX
ç½ ?Q¨M iQ¨M M iQ¨M `²BX

L; v M;¨v i?S 9 F?B ` F?ÄB +KK s¨ bÆM- .QÆM; h?B M o'M `®i +m°+ tm'i ?B M Î i`
i? - i'i +ª K¼B M;QÌB +kM; F?¬M; ?ÄB ;b M?B mX .QÆM; h?B M o'M +kM; iB T iK
çB- iW H9+ M¨v- H[i`bM? +?QM? i?S+ KÈB #„i ç–m- F?¬M; #B i +¦ # Q M?B m ?m

G¢B [m ? B i?€M;- .QÆM; h?B M o'M çQÊ+ i? K F?¬M; Qi FB M i?S+- ?¦ ` Î h?
i`'M- +kM; F?¬M; T?ªB ç m H¨ +QÌM; ç¢Q T?O FQM ?Q¨M iQ¨M- M;Q¢B i`W M?[M;
K°i b® K¬M T?€B i`mv M i?W Î h?–M ;BÈB +?B K ç¦M;- +MM; pÈB K°i Qi i²M i¢B
[m–M i? X L?[M; #° H¢+ M¨v ç m +¦ ç¢Q KQm bBM? +O KbM?- M¦B i?Q /K M?Q K°
F} T?B ?¨M?X L?[M; #° H¢+ M¨v +¦ K¢M? +¦ v m- +QÌM; ç¢B i?b M; v +ª K°i b® i?
+?¼+- #¼M ?¼ iU ?² H¨ i?–M M?•M +¦ ?mv i K¢+? pB M +´ i?ÌB Fb i?€B +´- K°i b
?Q†+ çQÊ+ #¼M ?¼ KÌB +?¨Q- ?Q†+ M¬ /`+?- ?Q†+ F?®M; +? X "¼M ?¼ +¦ +kM
+QÌM; ç¢Q i¢Q i?¨M? /MM; pB + +QÈT #¦+ K¨ b®M;X

h`"i iU +MM; ?¶M HQ¢M H¨ iQÆM; ç®B- +kM; #´ i`Ê +?Q M? m- h?–M ;BÈB M?bM
+kM; +¦ i`"i iU `B M; +O M¦X h?S +?SM; FB M çQÊ+ i`QM; ÆM ? B i?€M; M v F?B
h?B M o'M ç®B pÈB h?–M ;BÈB +kM; +¨M; i? K iQ¨M /B M- HB M KQÊM i?QÆM; ç

h` M K°i b® i?QÆM; ç¢Q `°M; `½B- ;B i +?¦+ p¨ +QÈT çQ¢i Qi ?ÆM bÆM ç¢Q M?Ä
+¦ i`"i iUX *?d +–M M;QÆB çO i?S+ i?ÌB- /QÈB ibM? ?m®M; #bM? i?QÌM; +kM; F
+?¦+ HšM M? mX æQÆM; M?B M- M m M;QÆB i?"i bU [m€ v m- p"v i?b F?¬M; +¦ +

h M K"T M¨v [mª i?U+ ç9M; H¨ +?mv M ;B #€M /¢Q- /Q ?„M /šM çQÌM;- F?B i?b çB
i?b +?¼M çQÌM; M?Ä- F?B i?b çB M; M; [m K°i b® #° H¢+- ?Q†+ H¨ MÆB i¼ H¢
?¦ X æ€M; M?„+ iÈB +?QM? H¨- #bM? i?QÌM; Î b m F?B ç¢i i?¨M? Km #€M- +?O #
?° i®M; i?QÆM; ç°B çB ` F?ÄB T?¢K pB M?'i ç`M? M iQ¨MX

> B i?€M; [m - M;¢+ M?B M +?QM? H¨ F?¬M; ;†T M;QÌB +QÐM; +? +?†M +QÈT i
i?9 i"T FQ+?- ç®B pÈB i?QÆM; ç°B ?ÆM K°i i`,K M;QÌB K¨ M¦B- +kM; F?¬M; iQM?
#'i ç²M; pÈB HQ¢B i`¨M; /B M F?¬M; T?ªB M;QÆB +? i i?b i b®M; ;B[+QÌM; ç¢Q
iQÊM; +O .QÆM; h?B M o'M- i?"K +?Q ` p¨Q +ÁM iQÆM; ç®B M?B mX

.QÆM; h?B M o'M +kM; i,M; i? K FB M i?S+ i?2Q- ç²M; i?ÌB +kM; çQÊ+ F?¬M; Qi
HBM? /QÊ+ h?–M ;BÈB [mw ?B K ;–M M?Q imv i +?OM; Î ?¢ ;BÈB- çQÆM; M?B M
;B M HBM? /QÊ+X

hW b m F?B çB ` F?ÄB +KK s¨ bÆM- ç½ [m ;–M MY M,K- MY M,K [m i?QÆM; ç
KQÌB M;QÌB- ç m H¨ HBM? i?–M +'T R- ç•v F?¬M; i? F?¬M; M¦B H¨ K°i F€ iQ+?X

.QÆM; h?B M o'M +MM; .Q L;mv M æ¬M; ç®B pÈB i M K"T iQÈM; K¢Q t'm tQ FB i
+?Q /M H¨ M,M; HU+ +?d ?mv- ? v H¨ i?O çQ¢M ;B Q i - .QÆM; h?B M o'M ç m iU i

o¨Q ?¬K M v- i?QÆM; ç°B +QÐB ;B€+ K½ çB p°B Î i`QM; K°i ?¢T +®+X .QÆM; h?
M;¼+ ;BªM /MM; i?–M i?S+ t2K tûi- F?®B M;¼+ ;BªM M¨v H¨ K°i #° i?–M [mv i +C
[mv i ç–v çO- # M i`QM; +?mv M ;?B H¢B T?QÆM; T?€T im Hmv M HoM? pU+- i?2
.QÆM; h?B M o'M ç¼+ K'v M;¨v M v- T?QÆM; T?€T i?b +¦ M?B m HQ¢B M?QM; ç
Hmv M5ô

L¦B i?Q /K M?Q HoM? pU+ ? ?Ä ç tQÈM; Î i`QM; ç` ?Ä ?WM; ?U+- /MM; ç` ?Ä
M;QM; Hmv MX L¦B i?Q /K M?Q HoM? pU+ ? i?Ov +¦ i? Î /QÈB #B M b•m- /MM; €
iªQ #B M +MM; €T #S+ ç M;QM; Hmv MX æQÆM; M?B M- T?QÆM; i?S+ çÆM ;BªM
iU ç°M; M;QM; Hmv MX

L?[M; i?–M [mv i M¨v i'i M?B M H¨ KQÊM ç¼+ iW +?¶ i M K"T- i?m çQÊ+ `'i M?B m

óL¨v- K"T K¢Tô X .QÆM; h?B M o'M MûK M;¼+ ;BªM i`QM; i v b M;X

óa Q- ç¼+ M? M? M?Q p"v\ ô h M K"T iB T M?"M M;¼+ ;BªM- b m F?B i?"M i`¼M;

óVô X .QÆM; h?B M o'M ;"i ç–mX

óh? M¨Q\ ô h M K"T +QÌB iOK idK ?ÄBX

ó_'i ? v- +–M K°i +?9i i?ÌB ;B M ç iB m ?¦ ô X .QÆM; h?B M o'M M?€v K„i i`ª HÌB

h M K"T F?) +QÌB- ç M; ç`M? M¦B ;b- .QÆM; h?B M o'M çQ i v +ªM H¢B- óL;WM;

óL;WM;- K¼B M;QÌB M;?d M;ÆB K°i H€iô X h M K"T K†+ /M F?¬M; #B i i¢B b Q-
+O .QÆM; h?B M o'M- i?QÆM; ç°B M;WM; çB iÈB- M;?d M;ÆB i¢B +?¶X

ô a Q i? \ ô J'v h`mM; o` h?–M M?Q .Q L;mv M æ¬M; ;BK+ ;B€+ K½ H M ?ÄBX

óh +¦ K°i HQ¢B /U +ªK #'i ?ªQô X J†+ /M .QÆM; h?B M o'M F?¬M; #B i i¢B b Q- H
+ªK SM; Hm¬M F?¬M; +¦ F?ÎB b„+ ;b- M?QM; iW b m F?B H M iÈB h?–M ;BÈB- HB
+?Q .QÆM; h?B M o'M +¨M; M;¨v +¨M; t2K i`¼M; HQ¢B i`U+ ;B€+ +?QM? t€+ ç M ç
h M K"T +¦ p¨B T?–M M;?B ?Q†+X

L?QM; K'v p` i`mM; p` i?–M F?€+ i?b H¢B i`ÊM i`„M; K„i- +¦ p¨B T?–M F?BM? i?QÌ
M?•M F?¬M; `ä `¨M; M?Q p"v- HB M #ªQ ç¢B ç°B /WM; H¢B M;?d M;ÆB b Q\ ô

.Q L;mv M æ¬M; +?2M KB M; M¦B, óæQÊ+ `²B- K¼B M;QÌB çB çQÌM; H•m M?Q p"v
i®iX >ÆM M[i i?'v ?¢T +®+ M¨v- M9B + Q p€+? /¨v- i?Q+? ?ÊT ç K B T?K+ M?
M?bM p T?Q i M K"T ?ÄB, ó*?9M; i +¦ M M T?€B i?€K #€Q ` çB i`QÈ+ çB m i`
i?S+ /Á tûi- Î h?–M ;BÈB B +kM; #B i- M m [mª i?"i +¦ K B T?K+- #bM? i?QÌM; ç
ç"v i?–M i?S+ /Á tûi ?Q†+ H¨ i`"M T?€T +'K +? X *?Q M M ç¬B F?B- i?–M i?S+ /Á
F i [mª ;b- i` M i?U+ i M m M;QÆB M;?o i?U+ bU F?¬M; b Q +ª- M?Q p"v `'i +¦ i?

ó*kM; i®i- +~M i?"M K°i +?9i Hm¬M i®i ?ÆM- M;QÆB çB m F?B M çBô X h M K"T H
i?2Q ?„M K¨ H¨KX

.Q L;mv M æ¬M; M? ;"i ç–m- ;¼B KQÌB >¢ o` h?–M iÈB- #ªM i?•M iU KbM? /šM ç°
çQÌM; i`QÈ+ K†iX

ô *~M i?"M K°i +?9iô X .QÆM; h?B M o'M KÎ KB M; M?„+ M?ÎX

"¼M M;QÌB .Q L;mv M æ¬M; `ÌB çB- K°i H€i b m- ç¢B ç°B KÈB çB i?2QX æ²M; i?Ì
ç°B- i?ª i?–M i?S+ ` i?2Q- M m i?€K #€Q T?Q i`QÈ+ tªv ` +?mv M- +kM; F`T i?Ì

æB p T?Q i`QÈ+ +?WM; K°i + M? ;BÌ- K¨ H9+ M¨v- ç€K M;QÌB .Q L;mv M æ¬M; ç
/†K- KQÌB K'v M;QÌB- F i i?¨M? K°i ç°B ?bM? ;B®M; KkB i M- KÎ HoM? pU+ +O i?
HoM? pU+X

*S M?Q p"v H¢B [m MY M;¨v- i`ÌB i®B b–K- i?QÆM; ç°B +kM; M;WM; H¢B- i?€K #
p`X J†+ /M # M ç K +kM; F?¬M; ªM? ?QÎM; iÈB pB + çB çQÌM;- i'i +ª K¼B M;QÌB
T?¨K- i`QM; #¦M; i®B +kM; pšM +¦ i? i?'v p"i- ç®B pÈB i?–M KBM? K¨ M¦B- F?€+
i®B +kM; F?¬M; HÈMX

L; v F?B K¼B i?ª HÄM;- M;²B tm®M; M;?d M;ÆB- ç°i M?B M p¬ b® KkB i M M?¼M
iÈBX

ó*?9 w- ç`+? i"T FQ+?ô X J'v h`mM; o` h?–M ç²M; i?ÌB T?ªM SM; H¢B- pW ?¬ pW
KkB i M M?¼M M¨v H¢B ?ÆM T?•M MY X

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

L?B m M;QÌB ç9M; H¨ +?mv M i®i- çB çQ¢M çQÌM; M¨v- ç¢B F?€B ?ÆM M,K i?€M;
ç M ç° +¦ çB K [m€ KS+- K†+ /M çB iÈB K°i K¢+?- +¦ F?¬M; /QÈB p¢M Hm²M; i?–M
M?QM; b m F?B iB T t9+ pÈB [mv K¬ +O i?QÆM; ç°B- ç m Hw i`Q K¨ HmB i`Î p X

h?QÆM; ç°B ?ÆM i`,K M;QÌB i?b F?¬M; iQM? H¨ ;b- M?QM; i`QM; i?QÆM; ç°B K
H¢B +¦ ?¢ p` i?–M M?B m iÈB K°i i`,K +MM; KQÌB h`mM; o` h?–M- i?U+ HU+ M?Q
ç¢Q HQ¢B # i?b F?¬M; ;†K M´B- HQ¢B ? B bQ i?Y i?U+ HU+ H¢B F?¬M; M„K +?„
ç¢B +?B M- +?Q /M i?O i?„M;- +kM; b) iW i`bM? ç° HQ¢B ? B `ÆB tm®M; HQ¢B #
+?m˜M- +,M #ªM F?¬M; i? K ç K„i iÈB i?QÆM; ç°B M?Ä M?Q p”v- ?ÆM M[ç°B +QÌ
ç m ç½ +?mv M i?¨M? i²M i¢B MY i`„M; MY ç2M- #¼M ?¼ `'i Qi F?B +?O ç°M; tm'
T?Q #ªQ p i` M çQÌM; HÈMX h?QªB K€B K¨ M;²B i?m iB M- B H¢B ,M MQ `¶B pB
ç +QÈT #¦+ iB m i?QÆM; ç°B +?d +?WM; K°i i`,K KQÌB M;QÌBX

h M K”T i?m M?B m + Q i?O M?Q p”v +?mv M +?¼M çQÌM; M?Ä ç çB- F?¬M; +?d
MY i?ÌB ;B M- +ÁM +¦ i? KB M i`W b® iB M HÈM T?ªB ;B Q H9+ çB çQÌM; HÈMX

h` M K°i M;¼M M9B + Q p9i i`QM; K•v- K°i M;QÌB i` çSM; HÆ HYM; i` M F?¬M;- +
K¨m #¢+ i`QM; i v- ? B K„i M?„K M;?B M- ç°i M?B M K°i +´ F?Q i? K¢M? K) +?Q
H¨K i`mM; i•K- F?m +? i€M ` M;Q¨B- i?QªB K€B K¨ tQ„M i M i–M; K•v i`QM; T?Q
? B K„i M;QÌB M¨v KÎ ` - +´ F?Q i? M¨v +¨M; M;QM; iK ç M çdM? T?QM;- +?d M;?2
ó+?ûK5 ô > B i v ;BÆ FB K H M + Q- K°i +´ HoM? pU+ p¬ ?bM? i`B M F? B- b m ç
HQÊM; HoM? pU+ çQÊ+ /ÌB H M i` M i`QÌM; FB K K¨m #¢+ FB - F?Q i? p®M ç½
K„i ç°i T?€ ç M +ªM? ;BÈB + Q ?ÆM M[X

J°i ç¢Q FB K [m M; tm'i ?B M- F?Q i? F?¬M +MM; FB HB M ç°i M?B M #B M K'i Î
H¢B F?¬B T?K+ #bM? ioM?- +?d +ÁM H¢B i? M? MB M çSM; HÆ HYM;- +MM; pÈB
? BX L;¼M M9B FB p®M F?ûT FQM- #` K°i FB K #´ ` - +?Q ç M ;B[bQÌM M9B- i
t2K i¢B

J°i i?•M ªM? ç°i M?B M tm'i ?B M Î F?¬M; i`mM; # i?QÈ+ b m HQM; M;QÌB i` im´B
T?ªB K„i i?QÌM; +¦ F?ª M,M; M„K #„iX

óh` ` `²B b Q\ ô L;QÌB i` im´B KÎ i v i`€B ` - K°i pÄ FB K iBM? bªQ tm'i ?B M Î
FB K p¨Q pÄ `'i ç T K„iX

ó.¢- L?` +¬M; iY- T?Q /QÈB M?”M çQÊ+ iBM iS+- KK+ iB m ç½ iWM; tm'i ?B M Î
[m”M æ¬M; h`b- p b m H¢B K'i çB #¦M; /€M;ô X L;QÌB i`ª HÌB F?m¬M K†i KÆ ?²- ?
K¢Q- M?bM F?¬M; ` K†i i?”iX

óZm”M æ¬M; h`b\ VK- t2K ` H¨ ?QÈM; T?Q # M M¨vô X L;QÌB i` im´B M;?2 tQM
H€i KÈB KÎ KB M; M¦B, óM;QÆB çB +?m˜M #` K°i +?9i çB- i Km®M F?B ?„M i`Î HO
M;QÌB M? M?B m M,K F?¬M; ;†T M¨v i?Yô X ó.¢- L?` +¬M; iYô X L;QÌB M¼ F?)
F?¬M; i?'vX

L;QÌB i` im´B K°i i v +–K FB K- K°i i v ç†i M? Î b m HQM;- ?QT K„i ç€M? ;B€ FB
M¦B, ó* + i?•M €B- iQ¨M ;B i°+ ç m M¦B M;QÆB H¨ i?B M i¨B i`QM; i?B M i¨BX
`²B- +?d +¦ i KÈB H¨ i?B M i¨B +?•M +?QM?5 "ÎB pb i ç½ bÈK Hmv M i?¨M? h?B
bQ pÈB M;QÆB5 ô

>¨M? i`bM? K°i M,K H # i?€M;- #ÎB pb i` M çQÌM; F?¬M; ;†T M;,M +?†M +QÌM; ç
+?d H¨ K'v i`”M +?B M M?Ä- K†+ /M F`+? HB i- M?QM; +kM; F?¬M; i?QÆM; ;•M ç°
F?¬M; +–M çB i?¨M? i`'M F?€+ M;?d M;ÆB- K¨ +S i?ŠM; ç M [m”M i?¨M? [m”M æ¬

ô S?¦M; HoM? pU+ ` M;Q¨B\ ô .QÆM; h?B M o'M F?¦ ?B m ?ÄBX

óE?¬M; b B- +?QM? H¨ T?¦M; HoM? pU+ ` M;Q¨B- HoM? pU+ +O HBM? i?–M- ?¢ |
/MM; #ªM i?•M H¨K i`mM; i•K F?m +? i€M- K¨ b m F?B ç¢i iÈB i?QÊM; p` i?–M- Ho
+¦ i? T?¦M; ` M;Q¨B +Æ i? X G9+ ç¦- i?U+ HU+ +O i?QÊM; p` i?–M b) ç¢i iÈB K°i
+¦ i? p•v +¬M; K°i >¢ o` h?–M- ? B KQÆB K'v ?¢ p` i?–M +¦ i? SM; T?¦ K°i h`mM;
F?B ç¢i iÈB i?QÊM; p` i?–M- +¦ i? i?QªB K€B ç®B K†i #®M KQÆB M,K KQÆB p` h
h M K"T M¦B +?–K +?"KX " M;QÌB .QÆM; h?B M o'M- .Q L;mv M æ¬M; +MM; pÈB
bQM;- pW M¦B +?mv M i`ÌB ç'iX *kM; F?¬M; #B i H¨ /Q B KÎ ç–m- i`Á +?mv M ç M

ô o"v +ªM? ;BÈB i?B M i?–M i?b b Q\ ô .Q L;mv M æ¬M; ?B m F€ ?ÄBX

ó*ªM? ;BÈB i?B M i?–M- HB M F?¬M; +?d T?¦M; HoM? pU+ ` M;Q¨B- ç M +ªM? ;B
HoM? pU+ b) +¨M; i? K iBM? +?m˜M- #¼M ?¼ +¦ i? #B M HoM? pU+ i?¨M? pk F?Q
pU+ #€K p¨Q i` M #BM? F?Q- H9+ M¨v- ç¢B ç b® i?B M i?–M ç m ibK ?B m HoM?
i–M; jô X h M K"T F?¬M; M;Ì H¢B #B i M?B m M?Q p"vX

ô ±\ L¦B +€+? F?€+- #¼M ?¼ F?¬M; +–M /mM; ?ÊT ? B HQ¢B HoM? pU+- i`QM; +?B
iQM? +O ? B HQ¢B HoM? pU+ M?Q +k b Q\ ô .QÆM; h?B M o'M FBM? M;¢+ ?ÄB-
HQ¢B HoM? pU+- K¨ #ªM i?•M H¢B i`B M F? B K°i HQ¢B HoM? pU+- i?U+ HU+ F?-

óS?ªB5 ô h M K"T ç€TX

.QÆM; h?B M o'M +¦ K°i 'M iQÊM; ç¢B F?€B ç®B pÈB +QÌM; ;Bª +'T #"+ i?B M i?
i? M¦B H¨ K°i T?–M /šM MQÈ+ +O +ªM? ;BÈB p i?–M- H9+ ç¦- #¼M ?¼ +¦ i? M;
#€K H M i` M i?–M F?Q +O KbM?- mv HU+ i`ªB [m bU T?K i`Ê +O i?–M F?Q b) +
M¨v- +kM; H¨ i?ÌB F?„+ [m M i`¼M; #¼M ?¼ i` Q H M çdM? + Q- +?Q M M ç¢B ç
?B m # ç¢B HoM? pU+ +O K°i T?€T i„+- ?ÆM M[i?Y /mM; ?ÊTX "ÎB pb +ªK M;°
pÈB T?€T i„+ ç½ ç¢i ç M K°i ç° ÈBX

óZmª M?B M H¨ `'i K¢M?5 ô .Q L;mv M æ¬M; ?•K K° K¨ M¦BX

ó> ? X X X *?9M; i +m®B +MM; +kM; +¦ M;¨v ç¦ô X

S?Q i`QÈ+ F?¬M; t - ç½ H¨ i?¨M? æ¬M; h`b- +kM; H¨ KK+ çQ+? ?¨M? i?QÆM; H–
H9+ K¶B M;QÌB çB K°i M;ªX

ó*?Q p`- +?9M; i iÈB `²B- i?M H Q ç€T SM; i`ª +?Q +?Q p` +kM; ç½ T?€i `²B- H¨ H
K"T çSM; Î M;Q¨B i?¨M? ?¬X

óh?B M ?¢ ç m F?¬M; +¦ #[iB + M¨Q H¨ F?¬M; i¨M- KÌB5 ô .Q L;mv M æ¬M; +€Q
h?B M o'M +kM; i?2Q b m `ÌB çB- i?¨M? æ¬M; h`b M¨v +¦ KQÌB i€K +Y i?¨M?- /B M
h`b K°i QiX

h M K"T i'i M?B M H¨ çB i?m t T pB + #m¬M #€M +O KbM?- +ÁM .Q L;mv M æ¬M;
F?€+ çB i?O T?O +O h?m"M .QÆM; T?O- .QÆM; h?B M o'M ¨- i?b H¢B /¢Q [m M?
ç•v ;–M M?Q i?¨M? i?¦B [m2M +O .QÆM; h?B M o'MX "bM? i?QÌM; +S iQ+? Hkv K°
+¦- ç M H9+ ?[m /KM; +kM; F?¬M; +–M T?ªB ;'TX EB K tQM; i¨B HB m- .QÆM; h?B
F?€+? çB K M?bM +¦ p F?¬M; i K¨ Î- i?B i ?¢ +'K +? - i?ª +QM `®B ` - b m ç¦ p¨Q

hm Hmv M- KK+ çQ+? +O .QÆM; h?B M o'M H¨ ç°i T?€ ?¢ p` i?–M5 æB K°i +?mv
i`,K i`"M +?B M HÈM M?Ä- +¦ i? M¦B- ç½ iQ+? Hkv FBM? M;?B K +?B M ç'm T?QM
Zm M; +O .QÆM; h?B M o'M- /MM; +¨M; M?B m H¢B +¨M; K¢M?X L;k a„+ h?–M Z
+ªK M;° p M;k ?¨M? T?€T i„+ b) i,M; H M +¨M; M? M?X

>B M ;BÌ +ªK M;° p +€+ HQ¢B T?€T i„+ ç m ç½ ç¢i ç M +Y ç°i T?€- +?d H¨ .QÆM
+ÁM i?B m +?9i ;b ç¦- +?d +ÁM K°i +?9i M[H¨ +¦ i? ç°i T?€ ç M ?¢ p` i?–MX

*?Q M M- .QÆM; h?B M o'M HU +?¼M # [m M +ª M,K ç +ªK M?"M M?[M; ;b ?¼+

æ²M; i?ÌB +ÁM ?¦ ;BªB H #¨M- çB p¨Q h?–M ;BÈB +kM; ç½ K°i i?ÌB ;B M- +m®B +
i¢K i?ÌB- M?QM; +kM; +QB M?Q F?¬M; i X G #¨M b m F?B iÈB +'T KQÌB i€K- HB

G #¨M +'T KQÌB +?QM ç½ #„i ç–m HB M [m M ç M K°i b® ç¢Q Hw p"M +?mv M i?B
+ªK M;° p¨ HQÊM; i`B i?S+ i?b F?¬M; i? M¨Q ibK` ç€T €MX

G i?B M i?QÊM; iB M- i` M /¢Q +?QM i–M; K•v- /QÈB +?¢K #®M #B M- iU iU i¢B i

JK+ iB m +O .QÆM; h?B M o'M +?QM? H¨ ç°i T?€ +ªM? ;BÈB ç` iB M- ç¢i iÈB +ª
.QÆM; h?B M o'M +¦ çQÊ+ iB M M;mv M HU+ ?MM; ?"m- M?QM; K¨ bÎ ?¼+ H¢B F
HU+ +?SM; ç¢Q- +?Q M M K°i i?•M iB M M;mv M HU+ ?MM; ?"m ç M KS+ i"M +MM;
?´M;X ošM T?ªB ?¢ i?O iW +?[óæ¢Qô X

.QÆM; h?B M o'M ioM? i¼ Î i`QM; ioM? i?'i- +?9 i•K p¨Q i`QM; M?"T ç`M?X

h?ÌB ;B M +S i`¬B [m iWM; M,K- bm®i i?ÌB ;B M M;¨M M,K- .QÆM; h?B M o'M iW
i?Î /¨B K°i iB M;- +?Q /M H¨ im Hmv M +kM; çQÊ+- +ªK M;° T?€T i„+ +kM; i®i- pšM
i?ÌB +Æ ç°i T?€X

hW H9+ T?B i?,M; h?–M ;BÈB iÈB #•v ;BÌ- iW b m F?B b€M; +? ` æ¢B æ¢Q h?B
i?–M çdM? T?QM; `'i H•m `²B- M?QM; pšM M?Q +k F?¬M; +€+? M¨Q ç°i T?€- çB m
? i bS+ #m²M `–m +MM; M;?B ?Q†+X

*m®B +MM; +?d +¦ K°i çQÌM; H¨ i?dM? ;B€Q H #¨M- /M b Q .QÆM; h?B M o'M in
F?¬M; +¦ #'i F€ / M? bQ M¨Q +?d çB K- i'i +ª +QM çQÌM; ç m +?d /U p¨Q #ªM i?•M
+U+ F€ F?¦ F?,MX hmv ;B M M M- M?QM; Î /QÈB bU i?¬M; KBM? i¨B i`Q +O .QÆ
i?ÌB ;B M i`,K M,K KÈB ?¦ ;BªB ` çQÊ+X æB m M¨v F?€+ pÈB i`QÈ+ FB # M;¨v
ç•v +?QM? H¨ ç½ +?9 i•K- F?B .QÆM; h?B M o'M iQ¨M i•K ç–m M?"T p¨Q H #¨M-
? Q i?ÌB ;B M i`,K M,K KÈB +¦ i? +ÎB #Ä- ;B M M M i`QM; +?mv M M¨v +,M #ªM F?

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; +¦ / M? bQ ;BªB i?Q+? M;?B ?Q†+- M?QM; K¨ +¦ i? i?dM
KQÆB b€m +'T +O H #¨M- +?d KÈB ;BªB F? B K°i MY - ç½ F?B M +?Q .QÆM; h?
iÈB i? ;BÈB i®B + Q M?Q h?–M ;BÈBX L?Q p"v K°i MY +ÁM H¢B i?b b Q\

939X *?QÆM; 939, *'T JQÌB *?QM *O G "¨MX

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 939, *'T KQÌB +?QM +O H #¨MX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

Zm M; K M; +?ÈT ?B M- H #¨M p"M K M? KÎ` +'T KQÌB +?QM- ç²M; i?ÌB +kM; K
+?Q ?„M Î h?–M ;BÈBX

óhB m iY- +?9+ KWM; M;QÆB KÎ` H #¨M +'T KQÌB +?QMô X h?•M ªM? F +?d /š
i`mM;X

óS?ªB ç¦- ç½ H•m F?¬M; ;†T- M;¨B +¦ F?Ä2 F?¬M;\ ô .QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m ç€
K°i +?9i FQM? wX

E +?d /šM H #¨M KdK +QÌB- +kM; F?¬M; ç€T H¢B- M;QÊ+ H¢B M?bM +?^K +?^K
K„i H°` b„+ H¢- KÎ KB M; M¦B, óE?¬M; M;Ì M;QÆB /mM; ?ÊT hU h¢B æ¢B æ¢Q p¨ h
i - F?¬M; i X *¦ ç¢B i`Q im ç¢B M;?` HU+ô X ósBM +?d /¢v K°i T?2M- pb b Q +?Q
M¨Q +kM; F?¬M; ibK i?'v +Æ ?°B ç°i T?€\ ô .QÆM; h?B M o'M [mª i?"i F?¬M; #B i

óh`QÈ+ ç¦- H½Q T?m T?ªB M¦B `ä +?Q M;QÆB K°i +?9i- H #¨M b m F?B ç¢i iÈB +
M;mv M p¼M; i²M i`[- +¦ i? T?•M +¦ i? ?ÊT- /Q M;QÆB iU ç°M; i?mv M +?mv MX
+¦ i? iMv w ;¼B p # HQÊiô X E +?d /šM H #¨M b m F?B M¦B tQM; #B M ?¦ +O
?ÊT ? B ç¢B i?–M +¬M; +O M;QÆB- +?QM? H¨ /QÈB i€+ /KM; +O HU+ # M M;Q¨B
b€M; +? +¬M; T?€T KÈB- +¬M; T?€T M¨v imv i?–M /B m ?Q¨M K„- M?QM; K¨ H¢B
i? i?U+ ?B Mô X

óo"v H¨ w ;b\ ô .QÆM; h?B M o'M F?¦ ?B m ?ÄBX

óh?B M ?¢ F?¬M; +¦ +?mv M i?"T iQ¨M i?"T K„- ç¢B ç¢Q M,K KQÆB i?b ç–v- i?B
i²M i¢B K°i F ?ÐX *¬M; T?€T M¨v +O M;QÆB +kM; ;B®M; M?Q p"v- ?Q¨M K„ p¬
M;QÆB F?¬M; ibK ` +Æ ?°B ç°i T?€- #ÎB pb M¦ +,M #ªM F?¬M; +¦ F?ª M,M; ç°i T?
+?d /šM H #¨M +?d çB KX

.QÆM; h?B M o'M b[M; bÌ- #WM; idM? ç¢B M;°- ?¦ ` p'M ç H¨ Î ç•vX

.QÆM; h?B M o'M H¨ K°i M;QÌB i`mv +–m ?Q¨M K„- iW pB + .QÆM; h?B M o'M +?Q
F?Q- ç M- i`"M ç m iBM? i?¬M; H¨ +¦ i? M?bM ` çQÊ+- +?Q M M +¬M; T?€T K¨ ?„
i`mv +–m bU ?Q¨M K„X L?QM; .QÆM; h?B M o'M H¢B [m M K'i- bU p"i ?Q¨M K„ +?
p¨ iQÎM; iQÊM;- M;QÌB im ç¢Q- ?B m `ä T?€T i„+ i?B M ç` - •K ibM? i`ÁM F?mv i-

ósBM iB M #®B +?d çB Kô X .QÆM; h?B M o'M M¦BX óL;QÆB ?B M ;BÌ +¦ ? B M;
i?dM? +–m +O M;QÆB +?QM? H¨ M;mv M p¼M;ô X E +?d /šM H #¨M +kM; F?¬M

óæQÊ+- i /MM; M;mv M p¼M; +'T KQÌB i€K i?dM? +–m +€+? ;BªB M;?B ?Q†+ô X
Hmv M iB + K¨ /MM; M;mv M p¼M; i` Q ç´BX

óL;QÆB +?9 i`¼M; L;mv M i?–M- ? v H¨ i?•M i? \ ô E +?d /šM H #¨M KÎ KB M; ?Ä

ô L;mv M i?–M5 ô .QÆM; h?B M o'M i`ª HÌB F?¬M; +?9i /Q /UX

ó_'i i®i- M?Q M;QÆB KQM; Km®Mô X E +?d /šM H #¨M çB K K°i M;¦M i v p¨Q i`QM
h?B M o'M- .QÆM; h?B M o'M +?d +ªK i?'v i?–M i?S+ H¦2 H M- HB M ç½ tm'i ?B M
i`QÈ+ K„i H¨ K°i i?B M F?~m [mv i- M?bM F„- F?¬M; T?ªB H¨ æ¢B æ¢Q h?B M .B
ç¦ HB M i?'v ç M- i`QM; F?~m [mv i +¬M; T?€T- +¦ K'v çQ¢M #B M K'i- +¦ K'v çQ¢
[mv i- +~M i?"M ç¼+ i?Y- HB M ?B m ` - óh?b ` H¨ i? - i ?B m `²Bô X

ó_'i i®i- `'i i®i- M;° iQM? i?QÊM; i?W - F?¦ i`€+? M;QÆB +¦ i? b€M; +? i?–M +¬M
#¨M i€M i?QÎM; M¦BX

óæ9M; `²B- b€m HQ¢B T?€T i„+ +O i ç m /mM; M?"T i? i?–M- ?ÆM M[/mM; ?Ê
HoM? pU+ +Æ #ªM +O L;k ?¨M?- +¦ i`Î M;¢B ;b F?¬M;\ ô .QÆM; h?B M o'M ?ÄBX

ó.Q +Æ /mv M M #¨B- +S i?m"M i?2Q iU M?B Mô X E +?d /šM H #¨M F?) +QÌB i`ª

.QÆM; h?B M o'M v M i•K- w i?m"M i?2Q iU M?B M H¨ +¦ i`B M p¼M; b Q\

óL?È F„- +?Q /M H¨ ibK ?B m T?€T i„+ +kM; i®i- im Hmv M HoM? pU+ +kM; çQÊ+-
+Sm +,M #ªM pšM Î #ªM i?•MX L;mv M i?–M F?¬M; /B i- i?b p¢M FB T #'i /B iô X E
H¢B bU #B M ?¦ +O H #¨M- +¨M; H° p i?•K ªQX

J†i M;Q¨B H #¨M iU M?B M +¦ i? K K°i ç¢Q T?M p,M- HU+ +QÌM; ?¦ M?"T p¨Q i`
o'M- #` hB m "¢+? +?B çB ?ÆM T?•M MY X

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; ç w- i?m ?²B H #¨M- M;?B M +Sm T?M p,M KÈB t
T?M- +¦ i? T?•M ` ? B i?U+ i? - F?¬M; +¦ HU+ +¬M; FQ+?- +¦ i€K T?–M HU+ T?ÁI
/MM; H¨K p"i i? i?•MX

EQM? iQÊM; i?–M T?M M¨v M m /MM; i®i- M;QÊ+ H¢B +¦ i? t2K H¨ K°i +QM €i +?
+'T +¦ i? /MM; ç FBK i?B M i?Q€i t€+- M¦B F?¬M; +?WM; +¦ i? +Sm K¢M; 'v +?S

h?m HB K i•K i?–M- .QÆM; h?B M o'M H"T iS+ #„i ç–m # [m M im Hmv M F?˜m [
.QÆM; h?B M o'M +ªK ;B€+ KbM? ;–M ç•v +¦ +?9i #Ä ;®+ H'v M;¼M- L;mv M i?–M
i? M;?B M;Ì H¨ [m M i`¼M; M?'i- ;B®M; M?Q i€M? K¢M; +O K°i T?¨K M?•M bQ p
[m M i`¼M; ?ÆMX

*?d +–M +¦ L;mv M i?–M çO +QÌM; ç¢B- M?Q p"v M?[M; i?S F?€+ i'i b) iB M #° M?
ç M- HU+ HQÊM; /o M?B M +kM; i,M;X

.Q L;mv M æ¬M; +kM; ç½ i`ªB [m M?B m KQ ;B¦ i` M çQÌM; çB- i'i M?B M +ªK M;
?¦ H¨ +?„+ +?„M- ?„M +kM; ;B®M; .QÆM; h?B M o'M HU +?¼M # [m MX

h M K"T i?b i?m t T pB + #m¬M #€M +O KbM?- FB K iB M iW M?[M; #° H¢+ p¨ K¬
HÊB M?m"MX

h'i +ª K¼B M;QÌB ?QÎM; i?K bU v M ª p¨ i`"i iU ?B K +¦ M¨vX

h?–M M?•M +kM; H¨ M;QÌB- çÆM ;BªM +?d H¨ bBM? HBM? +QÌM; ç¢B ç M +U+ ?¢
+–mX "¼M i?–M M?•M HmB iÈB +€+ MÆB +O h?–M ;BÈB- K¶B M;QÌB #¼M ?¼ ç
M;QÆB Î ?¢ ;BÈB po ç¢B M?Q i? M¨Q- b m F?B T?B i?,M;- pšM T?ªB #„i ç–m H¢B
p¬ ibM? [mv i ç`M? +€ HÈM Mm®i +€ #û- M;QÌB K¢M? H¨ pm X J¶B M;QÌB ç m ç M
HQÌB #B M;- HB M b) `Èi tm®M; b m M;QÌB F?€+X

h`QM; h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T- K°i Hm²M; FBK [m M; T?€T i„+ pW [m2M i?m°+ pW
i`ÌB ;B€M; tm®M;- `ÆB p¨Q i`QM; ioM? i?'i K¨ .QÆM; h?B M o'M # [m MX .QÆM
çQÌM; im ?¨M? H¨ +¬ ç¼M; L;mv M i?–M H¨K +?QM?- i?•M i? +QÌM; ?¦ H¨K T?K-
æ¢B æ¢Q h?B M .B M "B M KÈB- HB M çQÊ+ im +?dM?- ibK ç9M; T?QÆM; ?QÈM
T?€ M¨v- pšM Î i` M K†i T?€T i„+- i`QM; i? i?–M- +¦ b€m HQ¢B T?€T i„+- K¨ i`QM
+¦ +€B M¨Q- [m€ K'i +•M #^M;X

o"v i?b .QÆM; h?B M o'M Î i`QM; p¢M M,K ioM? im M¨v- i?S ibK çQÊ+ H¨ HQ¢B T?€
H¨ +U+ b®- .QÆM; h?B M o'M +kM; ç½ M?"M ;B€Q ?m'M- +?QM H¨ +U+ b® i?b F?-
+?mv M i?"T iQ¨M i?"T K„- .QÆM; h?B M o'M +¦ h K ?Q M;mv M i?–M- çO ç /mM
M?QM; +m®B +MM; +?¼M K°i HQ¢BX æ¢Q T?€T i„+ F?¬M; T?ªB H¨ i`"M ç¢Q- F?
" M;?bM ç¢B ç¢Q- .QÆM; h?B M o'M imv i ç®B F?¬M; i? M¨Q T?€i i`B M iQ¨M /B
/®+ HÁM;X h? K i?b i?•K- M?QM; +?d K°i H–M M¨v- .QÆM; h?B M o'M +QB M?Q
HQ¢B T?€T i„+ h K ?Q M;mv M i?–M- K¨ HU +?¼M HQ¢B T?€T i„+ #´M K¢M;X

E?B h K ?Q M;mv M i?–M +?`m bU +?B m `¼B +O FBK [m M; T?€T i„+- #„i ç–m MÎ
.QÆM; h?B M o'M HB M iU M?B M ç°i T?€ ç M +ªM? ;BÈB G i?B M i?QÊM; iB MX
b¬M;- i?m"M i?2Q iU M?B MX

.QÆM; h?B M o'M ç½ iW i`QM; M?"T ç`M? idM? H¢B- M?QM; H¢B F?¬M; H"T iS+
iQÎM; iQ+? i„+ ç°i T?€ pW `²B- +kM; +?QM? H¨ H9+ L;mv M i?–M iB T t9+ iÈB h?
+?¼MX

G¢B M¦B iB T- [m€ KS+ ?mv M #Q- Î i`QM; F?¬M; ;B M h?B M ç¢Q FB - +¦ p¬ b®
+kM; F?¬M; çQ€M i`QÈ+ çQÊ+- H9+ im Hmv M ibK ?B m T?€T i„+ óæ¢B æ¢Q h?B
çQÊ+ i`ÌB + Q /šM ç° i?–M i?S+- iÈB i? ;BÈB T?€T i„+ >²M; J¬M; F?¬M +MM; iU

L;Q¢B i`W b€m HQ¢B T?€T i„+ ç½ +¦ çQÊ+- T?€T i„+ F?€+ ;B®M; M?Q F?¬M; i`mM
+?¼M HU - M; v +ª KQÌB HQ¢B T?€T i„+ çQÊ+ tQM; H¨ KQÌB ç¢B T?€T i„+ +O h?-

GQ¢B T?€T i„+ +m®B +MM; M¨v- .QÆM; h?B M o'M i'i M?B M H¨ i"M F?ª M,M; +?
T?€T i„+ F?¬M; T?•M #B i + Q i?'T- +¦ +?9i F?¦ tY pb H'v ? v #Ä- Km®M i`QM; KQÌ
M¨v i?"i F?B M M;QÌB i ç m F?´- HU +?¼M +€B M¨v- H¢B iB + +€B FB X J¨ ? i H–
o'M H¢B H¨ K°i M;QÌB i?2Q çm´B bU ?Q¨M K„- +¦ K°i iQ+? i„+- .QÆM; h?B M o'M ç
#° M?QM; `²B H¢B #B M K'i- K†+ /M çB M +m²M;- M?QM; .QÆM; h?B M o'M F?¬M

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 93e, a•M i?B ç'mX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

S?"i ;B iWM; M¦B- +Sm K°i K¢M; M;QÌB- ?ÆM t•v #ªv i–M; i?€TX J¨ ;B i K°i €+ M?
+Sm pÈi M;?bM p¢M M;QÌB- €+ i?–M +? i Î i` M i v .QÆM; h?B M o'M ç½ + Q iÈB i
Hkv +kM; F?B M .QÆM; h?B M o'M çQÊ+ h?B M ç¢Q Qm €B- M;Q¢B K #'i t•KX E?
h?B M o'M +¨M; F?¬M; T?K i`ÌB ç'i +?SM; ;B€K- ç•v H¨ ç M; [mûi b¢+? m €+ iQM? -
T?€i i`B M ?¨B ?Á +O h?–M ;BÈB- ç•v H¨ +¬M; pB + + Q i?QÊM; #U+ M¨Q\ .QÆ
i?"i bU [m€ po ç¢BX Uh?"i ` +?d H¨ +?B K ç¢B M;?o ç ;BªB T?QM; 'M +?Q i?Q
F?¬M; +¦ i–M; T?QM; 'M M¨v- bÊ H¨ .QÆM; h?B M o'M +kM; b) F?¬M; +–M KšM H¨

.QÆM; h?B M o'M ç M; #"M b,M ;B i +QÌM; ç¢Q €+ i?–M +mM; +'T /BM? /QÐM; ç–
;BªB F? B T?QM; 'M- H9+ ç M; +?B M- iBM iS+ +O .Q L;mv M æ¬M; i`mv M iÈB-
i?QÆM; / /¨M; T?€ pÐ HoM? pU+ ç•K +? i K°i HBM? i?–M- KÎ M;¼+ #°B çQ iBM `
p¨Q ?ÄB, ó*?mv M ;b\ô

.Q L;mv M æ¬M; ç M; ç`M? M¦B +?mv M- +?Êi M;?2 # M FB i`mv M ç M iB M; F m
?ÄB, ó" M M;QÆB H¨K b Q p"v\ô

óE?¬M; +¦ pB + ;b- v M i•K- i ç M; i? M? Hw K°i ç€K `€+ `QÎB K¨ i?¬BôX .QÆM;
K€B- M;?B M; M;QÌB Mû +¬M; FQ+? +O ç®B T?QÆM;- +?d HQ¢B i`bM? ç° M¨v +,M
h?–M Zm M;- /M b Q #B m /B M FB pšM Qi /MM; i?b i®i ?ÆM- M?QM; F?¬M; /MM;
/MM; Î H9+ +–M i?B iX

ó*˜M i?"M K°i +?9iôX .Q L;mv M æ¬M; MÎ MK +QÌB- H M iB M; i` m +?¼+, óE?¬M; M
.QÆM; h?B M o'M +kM; i` m ? B +•m- b m ç¦ ?ÄB i?ŠM; +?O ç , óhbK i +¦ +?mv M

óæB h?m"M .QÆM; T?O- M;QÆB +¦ ?SM; i?9 ? v F?¬M;\ô .Q L;mv M æ¬M; M;?B
T?O H¨ +?d i´M; F?m pU+ K'v +?K+ [m"M /QÈB bU [mªM ?¢i +O h?m"M .QÆM; T?O
i?` çdM? +'T T?²M pBM? M?'i i`QM; F?m pU+ M¨vX

óVK- çQÆM; M?B MôX .QÆM; h?B M o'M ç9M; H¨ Km®M M?bM i?Y- ?ÆM M[- ?B
+kM; ;B®M; M? m- çB M?B m MÆB +ÁM +¦ i? i,M; i? K FB M i?S+X

óh®i- # i?€M; b m +¦ K°i HB M ?ÊT i?QÆM; ç°B- KK+ iB m H¨ h?m"M .QÆM; T?O-
ç9M; `²B- i M K"T +kM; b) +MM; çBôX .Q L;mv M æ¬M; K°i M;KK ç€T SM;X

óVK- # i?€M; b m- i b) HB M H¢+ pÈB M;QÆBôX .QÆM; h?B M o'M tQ v M;QÌB `
ç€- F i i?9+ +m°+ M¦B +?mv MX _'i ?¨B HÁM; pÈB i? i?–M ?Q¨M K„- +QÌM; ç° i?•

.QÆM; h?B M o'M ;B i,M; i®+ ç°- +?d +?®+ H€i b m ç½ i?m T?K+ tQM;- iQ¨M #° i?
hB m "¢+?- +ÁM i?–M ?²M +O i`mM; p` i?–M- i?b i?m p¨Q i`QM; #¨M +Ì h`•M GmM
J€m #` i?QÆM; S?€ .B i ?9i F?¬- +ÁM M?Q i?–M ?¢+? i?b MûK p¨Q F?¬M; ;B M #
KBM? p¨ hB m "¢+? tY HwX

o T?–M M?[M; +?B M HÊB T?˜K F?€+ pQ /K M?Q i?–M i?¢+? i'i M?B M H¨ iU .QÆM
[mª M?B M H¨ i?B M ?¢ +O +QÌM; ;Bª- +?d +–M M;QÆB +¦ i?U+ HU+- b) F?¬M; H

Í h?–M ;BÈB- F v m poM? pB M +kM; +?d +¦ i? çSM; Î i–M; +?¦iX

.QÆM; h?B M o'M t¦ çB i'i +ª /'m p i H–M M¨v- #ÎB pb b,M #„M ?ÆB t - +–M T?ªB
M;?d M;ÆB p¨ ?²B T?K+ K°i T?2M- K¶B M;¨v ç m ç€M? ç€M? ;B i ;B i H¨ +?mv M p-
o'M +kM; F?¬M; Km®M pb p"v K¨ M´B çB MX

a m K°i im–M- .QÆM; h?B M o'M p iÈB i?¨M? æ¬M; h`b- K¶B M;¨v +¦ pB + F?¬M;
MÆB- i?m i?"T K°i Qi i?S KbM? +ªK i?'v ?SM; i?9- ¨- +ÁM +¦ +?QM? H¨ çB iÈB +?
h?B M o'M [mª i?"i `'i Km®M ç "Q+? L?B ?Q†+ H¨ h?Ov h?'K G M` M;Q¨B #²B KbM
#¢B H° h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T- .QÆM; h?B M o'M +m®B +MM; pšM F?¬M; H¨K i? X

L;¨v M¨v- .QÆM; h?B M o'M i?2Q i?QÌM; H b€M; bÈK HB M` F?ÄB F?€+? çB K- K
o'M çB iÈB ç•m M;O iÈB ç¦- F?¬M; +¦ #B M T?€T- i?¨M? æ¬M; h`b M¨v i?"i bU +¦ ?Æ
i? X >B M ;BÌ p` i`Q +O .QÆM; h?B M o'M ç¢B F?€B H¨ i?m°+ T?¢K pB i`QM; i?¨

"¢M F?Q M ?½v M¦B- iBM? i?9 +O i?–M ;BÈB M¨v- iBM? i?9 +¦ i?`i `'i M;QM- H¢B
,M +O ?"m M?•M i?–M KBM? F?¬M; +¦ i?B M T?9 im Hmv M +O h?–M ;BÈB- ?QÆ
i`ÌB- F?¬M; +¦ /QÈB ç'iX >ÆM M[b m F?B ,M- +¦ ?B m [mª i? M? i?–M idM? M½
M?B M ;B€ +ª +kM; F?¬M; T?ªB H¨ M;QÌB #bM? i?QÌM; +¦ i? ,M çQÊ+X

L; v F?B .QÆM; h?B M o'M M;²B Î K°i ;B M iYm H•m ,M ç²- F?¬M; M;Ì ;†T çQÊ+ M;
[m2M +O .QÆM; h?B M o'M Î h?–M ;BÈB +,M #ªM F?¬M; +¦ K'v M;QÌB- +¦ i? ;†T
M;QÌB K"T K¢TX J¨ M;QÌB çB iÈB +?QM? H¨ .Q L;mv M æ¬M;- +¦ çB m- ?„M F?¬M;
çB i?2Q K'v p` ç²M; ç¢QX

*?¶ .QÆM; h?B M o'M M;²B +kM; F?¬M; T?ªB H¨ ;B M T?ÁM; i Q M?½ ;b- K¨ H¨ ç¢B
+?Q M M .Q L;mv M æ¬M; pW iB M ç M ç½ i?'v çQÊ+ .QÆM; h?B M o'MX G9+ M¨
i?m im pB- /M b Q im pB +O ?¢ p` i?–M Î ç•v +kM; F?¬M; i?'v çQÊ+- ?ÆM M[ç½B
+kM; + Q ?ÆM HBM? i?–M M?B mX i`mv M +QTv iW

.Q L;mv M æ¬M; i'i M?B M / /¨M; t2K i?'m im pB +O .QÆM; h?B M o'M- F?¬M; F
K¨ K'v p` # M +¢M? ?„M +¦ +?9i KÌ K`i F?¦ ?B m- K°i >¢ o` h?–M K¨ i?¬B- +¦ ;b K¨
L;mv M æ¬M; +?QM? H¨ ç½ i?'v i"M K„i i?U+ HU+ +O .QÆM; h?B M o'M- .QÆM; h
+¦ i? ç¼ pÈB + Q i?O i`mM; p` i?–M bÆ F€ #bM? i?QÌM;- i`mM; p` i?–M +? i Î i`
M;QÌBX J¨ ?B M ;BÌ .QÆM; h?B M o'M ç°i T?€ ç M ?¢ p` i?–M i?b b) +¦ i?U+ HU+

óh?"i M;¢B [m€- # p`- i¢B ?¢ ;†T K°i M;QÌB #¢M- [m +?¨Q K°i iB M;ôX .Q L;mv M

" p` çB i?2Q .Q L;mv M æ¬M; F?¬M; M;,M +ªM- F?€+? F?Q ;"i ;"i ç–m- b m ç¦ +?
tm®M;X

óh?B M o'M ?mvM?- M;QÆB ç9M; H¨ F?B M M;QÌB i FBM? M;¢+ ç¦ôX .Q L;mv M æ

ó±\ .Q ?mvM? b Q H¢B M¦B p"v\ô .QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i ?² ç²- i?¨M? æ¬M; h`b
M? m Î +?¶ M¨v M;QÊ+ H¢B ? i bS+ i`MM; ?ÊT- M?QM; p"v i?b +¦ ;b ç€M; FBM? M;

ô .QÆM; ?mvM? T?€T HU+ iB M M? M?- i?U+ HU+ ?ÆM +ª i`QÈ+ ç¦- ç9M; H¨ ç€M
MK +QÌB F?¬M; ç´B- i`ª HÌBX >B m `²B- ?¦ ` H¨ i®+ ç° ç i?,M; +O KbM? ?ÆB M?
M?Q i? - M m F?¬M; iQM? i?ÌB ;B M +O h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T- +?Q /M i?ÌB ;B M
ç M #•v ;BÌ +?d KÈB # #®M i`,K M,K- ç½ ç¢i iÈB ?¢ p` i?–M- +¦ H) +?Q M¦B iÈB T
t2K H¨ FBM? i? ?½B iK+X

óL¨Q +¦- M;šm M?B M +¦ +?9i M;° i?¬B- +¦ +?9i K v K„MôX .QÆM; h?B M o'M i`ª H

ô h¢B ?¢ i?"i bU +¦ +?9i M;QÐM; K°- +€+? ç•v F?¬M; t +¦ K°i b•M ç'm- /MM; ç i
?mvM? F?¬M; M;¢B- +¦ i? i, i?Q K°i T?2M pÈB i¢B ?¢ôX h`QM; K„i .Q L;mv M æ¬

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; i`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB +QÌB F?´- +ÁM M?È `ä i` M
ç½ HK+ iK+ i, i?Q pÈB + Q i?O i`QM; i?QÆM; ç°B- H–M M¨Q +kM; H¨ ?„M +?O ç°M
ibK iÈB .QÆM; h?B M o'M- .QÆM; h?B M o'M /MM; Hw /Q KbM? +?d KÈB im pB HB
"•v ;BÌ M;QÌB M¨v H¢B M?„+ +?mv M +kX JbM? ç½ ˜M i¨M; ?ÆM T?•M MY i?U+ H
b Q H¢B F?¬M; T?ªB +?S\ .QÆM; h?B M o'M p¨ .Q L;mv M æ¬M; Î +MM; K°i i?QÆ
i`"M +?B M HÈM M?Ä- +¦ i? M?bM` çQÊ+- .Q L;mv M æ¬M; +?Q iÈB #•v ;BÌ +?
K°i çQÌM; çB iÈB- K'v + Q i?O ?Q†+ M?B m ?Q†+ Qi h`mM; o` h?–M F?€+ ç m #`
.Q L;mv M æ¬M; H¢B F?¬M; #` H–M M¨Q- M m ?„M +¦ çQÊ+ HoM? pU+ HQ¢B i®+ ç

M?QM; +QM çQÌM; ?„M çB H¢B H¨ H° imv M ç¢B F? B ç¢B ?ÊT- +?QM? H¨ /MM; H
T?QM; +€+? +?B M ç'm `'i +QÌM; ?½MX

S?QM; +€+? +?B M ç'm M?Q p"v H¨ / /¨M; #` i?QÆM; M?'i- M?QM; M;QÌB M¨v i` M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

" M;¨v b m- i?QÆM; ç°B HB M ?ÊT i"T F i M?•M pB M tQM;- .QÆM; h?B M o'M çQ
M;¨M M;QÌB5 .QÆM; h?B M o'M pšM H–M ç–m iB M i? K ;B ?¨M? ç°M; HÈM +¦ M?

óh? M¨Q\ ?Q¨M? i`€M; +?S\ô .Q L;mv M æ¬M; +QÌB iOK idKX

óæ9M; H¨ +¦ +?9iôX .QÆM; h?B M o'M i?¨M? i?U+ ;"i ç–m ç€TX

óæ•v +?d H¨ +ªM? M?Ä- ;†T M?B m i?b +kM; i?¨M? i?¦B [m2MôX h M K"T +?2M K
K°i FB M T?€T F?Q T?B ?¨M?X

.QÆM; h?B M o'M i`ÊM i`„M; K„i- i?"i bU +ªK ;B€+ KbM? +¦ +?9i ;B®M; > B H9 p¨Q
;"i ç–m ç€T, óE?¬M; b B- ;†T M?B m b) i?¨M? [m2MôX L;?2 w HÌB M¨v- M;QÌB M¨v
F?¬M; Qi- ç•v +?d H¨ +ªK t9+ M?'i i?ÌBX

*~M i?"M ç K i?Y- i?QÆM; ç°B +O i M K"T M¨v F?¬M; M;Ì +?d +¦ #®M KQÆB # M
iQM? i´M; b®- F +ª #ªM i?•M i M K"T # M i`QM;X *?O v m M?'i +?QM? H¨ +¦ ?ÆM
i?–M5 J°i MY +ÁM H¢B +?QM? H¨ ?¢ p` i?–M- F?¬M; +¦ HBM? i?–MX

h`QM; ç¦ +¦ K'v M;QÌB [m2M +MM; iW L;¬ i`'M iÈB- ?ÆM M[# p` i`mM; p` i?–M /
FB M Î i`QM; iYm H•m H–M i`QÈ+ +kM; Î i`QM; ç°B M;kX

*~M i?"M M?bM H¢B ç¢B ç°B- ?ÆM # M;?bM M;QÌB- F?¬M; +¦ B /QÈB ?¢ p` i?–M
- i?"K +?Q .QÆM; h?B M o'M +ÁM +¦ i? +ªK ;B€+ çQÊ+ i`QM; #®M i?QÆM; ç°B H
p` i?–M i`Î H M i²M i¢B5

h M K"T ;¼B ` T?€T F?Q T?B ?¨M? +O KbM?- H¨ K°i FB M T?€T F?Q T?B ?¨M? +'T
F?B #B M ?¦ - HB M tm'i ?B M #®M KQÆB # +?¶ M;²B- ç m H¨ ?bM? /¢M; ;? iU X
iMv i•K M¨v- .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; M;¢+ M?B MX

LÆB M¨v H¨ h?–M ;BÈB- ? i i?ªv ç m +¦ i? X

h?QÆM; ç°B +ÁM H¢B +kM; H'v ` T?€T F?Q T?B ?¨M? HÈM M?Ä F?¬M; ç m- ?bM?
?bM? +€- +¦ M?B m HQ¢B ?bM? +?BK- +¦ M?B m HQ¢B ?bM? i?mv M- +¦ M?B m H
?bM? t2 M;U - .QÆM; h?B M o'M M?bM ç M ?Q K„i- H¢B M?bM i?Y /¢M; M;?B M K
` +?9i F?¦ +QBX

" M i M K"T Qi M;QÌB- +?d +–M K°i T?€T F?Q T?B ?¨M? H¨ çO- ;B®M; M?Q M?[M;
M,K T?€T F?Q T?B ?¨M?X >ÆM M[+~M i?"M M?bM H¢B- p` i`Q +O M?[M; T?€T F
+?9 wX

.QÆM; h?B M o'M H¨ M;QÌB +?mv M i`"M T?€T- HB + K„i K°i +€B HB M M?bM ` ç•
+Ð HÈM- i`"M T?€T T?ÁM; M;U +¦ i? /B ç°M; /Q ?ÆM K'v +?K+ T?€T F?Q T?B ?¨M

óhmv i [m€- imv i [m€5ô .QÆM; h?B M o'M M?„K ? B K„i H¢B- /MM; i?–M i?S+ [m

ó*€B ;b imv i\ô .Q L;mv M æ¬M; KÌ K`i F?¦ ?B m ?ÄBX

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; ;B'm /B K- ;BªB i?Q+? ç¢B F?€B +Q .Q L;mv M æ¬
h M K"T Î K°i # M M;?2 tQM; €M? K„i H° ` p FBM? M;¢+- M?bM .QÆM; h?B M o'M
i?€M M¦B, óL?bM F?¬M; ` - h?B M o'M H½Q ç +ÁM iBM? i?¬M; ç¢Q i`"M T?€T M?
iB M M?bM i?'v ç½ M?"M ` i`"M M¨v F?¬M; M?B m K'v M? 5ô æQÆM; M?B M- ç•v

ó? ? ô .QÆM; h?B M o'M +QÌB +QÌB M;QÊM; M;MM;- F?¬M; M;?o +~M i?"M ç½ I
F?¬M; T?ªB +® wX h?"i ` ?B M ;BÌ +?d H¨ i`"M ?bM? M?Q p"v- Î b m F?B # v- p` I
?ÆB H +? F?ÄB [m„ ç¢Q- i`"M T?€T M¨v b) F?¬M; +ÁM M[X

J°i H€i b m- +¦ K'v i`mM; p` i?–M F?¬M; [m2M #B i- #„i ç–m #"M `°M /MM; tB M; t
T?B ?¨M?- ?ÆM M[+® ç`M? Î i` M iB i çB K +O tB M; tQ+?- +?d +–M i'i +ª T?€T

T?B ?¨M?- tB M; tQ+? ç m i?ŠM; #,M;- F?¬M; tm'i ?B M ;'T F?9+- M?Q p"v i`"M T?
K'iX

óæ•v H¨ hÄ h?–M GB M- +?QM? H¨ i?S i?–M F€ M?'i h?–M ;BÈB /MM; i¨B HB m h
i?¨M?X GQ¢B i¨B HB m M¨v- H9+ KÈB F? B i?€+ ;B®M; pªB iÆ K K K¢B- M?QM; Î b
p¬ +MM;- i?B M i?–M F?Q #bM? i?QÌM; +kM; F?¦ F?,M T?€ pÐ M¦ôX h M K"T ;BÈB

.QÆM; h?B M o'M +~M i?"M M?bM F?¦ tQ+? M¨v- i`QM; HÁM; i?'i FBM?- ç•v F?¬M
a b Q\ æ•v +?QM? H¨ K°i i`QM; M?[M; i¨B HB m Hmv M +? E?´M; hB M h?^M; U
/MM; T?QÆM; T?€T Hmv M +? ç†+ i?M- H¢B /MM; i•K ?mv i i Hmv M- HB M +¦
M;QÆB +¦ i?–M i?¬M; +U+ ç¢B- +?d +–M #` M¦ i`¦B i`9M;- +kM; T?ªB #¦ i v +?`m
GQM; >²M +O L;k h`ªQ EBK GQM; i`QM; ç¦- +?Q /M H¨ æ¢B G EBK hB M +kM; +¦

E?¬M; M;?o iÈB- h?–M ;BÈB +ÁM +¦ HQ¢B i?S i®i M¨v- .QÆM; h?B M o'M M•M; +^
i`QM; i€K i¨B HB m +?QM? +O E?´M hB M h?^M;- F?¦ ibK M?'i +?QM? H¨ L?mv M
HQ¢B h?–M a M¨v +?QM? H¨ bªM T?~K /MM; >¶M æ°M GBM? hmv M +MM; *Ym h'
*U+ K K +U+ +SM;- i? v ç´B HB M iK+X

L m ibK çO i¨B HB m- +?Ì H9+ KbM? im Hmv M iÈB +'T #"+ i?B M i?–M- HB M +¦ i
K†+ /M F?¬M; +¦ GQM; >²M hB M h?^M;- ç®B pÈB æ¢B G EBK hB M- +kM; +?QM?
K¨ M¦B- +kM; F?¬M; i? ?Q¨M iQ¨M i`¦B #m°+- M?QM; H¢B +¦ i? ?¢M +? i v +?•M
T?€T HU+ +O ?„MX æ®B pÈB M;QÌB iW i?–M ?Q¨M; i`Î tm®M;- i?b M; v +ª L;mv M

>ÆM M[b m F?B Hmv M +? M?[M; ?"m i?B M +?Q #ªQ i?'T ?ÆM iB M i?B M GB
*?Q /M H¨ K°i HBM? i?–M M?Q M?Ä +–K HQ¢B #ªQ p"i M¨v- +kM; +¦ i? i?QªB K€B
`'i M;?`+? i?B MX

h?–M i?¬M; +O hB M ;B - [mª M?B M imv i F?¬M; i? iª- i?–M #Q F?¦ HQÌM;5

.QÆM; h?B M o'M M?bM i?S /MM; ç +® ç`M? T?€T F?Q T?B ?¨M? ;¼B H¨ hÄ h?–
H¢M? i`QM; HÁM;- M? +? KB M; F?BM? i?QÌM;X .MM; L?mv M L;•M h?–M a ç H
T?Q +O i`ÌB5

s2K ` - i?–M ;BÈB M¨v M;QÊ+ H¢B +ÁM ;B¨m +¦ ?ÆM i`QM; iQÎM; iQÊM;- M m L?m
?B M- iBM ?ŠM i¨B HB m +ÁM H¢B +kM; F?¬M; F?¦ ibKX h`QM; HÁM; .QÆM; h?B
i¨B HB m +O E?´M hB M h?^M; M?Q i? M¨Q- b m F?B Hmv M +? ` E?´M hB M h?
+QM €i +?O #¨B HÊB ?¢B F?€+X .¢M; €+ +?O #¨B M¨v- .QÆM; h?B M o'M Hm¬M F
;B i,M; +MM; pÈB ?B M H° K°i Qi €i +?O #¨B- F?B M M;Q¢B M?•M poM? pB M F?-

óL¨v- ç M; M;?o ;b- b Q M?"T i?–M i? \ô .Q L;mv M æ¬M; ?mw+? .QÆM; h?B M o'

ó?ª\ô .QÆM; h?B M o'M ç9M; H¨ M;?o ç M M?"T i?–M- i?"K +?Q F?¬M; +?9 w ç°B
t i?¨M? æ¬M; h`bX ó§- F?¬M; +¦ ;b- +?d H¨ ç M; M;?o +?9i +?mv MôX .QÆM; h?B
tm®M;- F?¬M; #B m H° ` X *?Q /M #B m H° ` - +kM; +?ŠM; B ç€M? +?O w iÈB i?–

.MM; T?€T F?Q T?B ?¨M? # v i` M i`ÌB- HB M F?¬M; ;B®M; i`QÈ+- +,M #ªM F?¬M
?bM?- +kM; F?¬M; +–M çB çQÌM; pÁM;- i`U+ iB T # v i?ŠM;X >ÆM M[i®+ ç° ;'T
ç–m H¢B- ?bM? /€M; i?¨M? æ¬M; h`b +¨M; M;¨v +¨M; `ä `¨M;- ç²M; i?ÌB ç M; iWM;

ó - pšM H¨ # v i?QªB K€B5ô .QÆM; h?B M o'M +ªK i?€M M¦BX

óS?ªB ç¦5ô J¼B M;QÌB i` M T?€T F?Q T?B ?¨M? ;"i ç–m T?K ?¼ X

.QÆM; h?B M o'M +QÌB iOK idK K¨ H'v ` M,K KQÆB pÁ `QÊm M;QM- K¶B M;QÌB i
M¨Q F?¬M; ;†T H¢B- [m2M #B i iS+ H¨ +¦ /mv M- K¼B M;QÌB +¢M +?ûMôX G9+ M¨
F?Q€B ?ÆM M?B mX

æ½ H•m F?¬M; ?QÎM; i?K HQ¢B +ªK ;B€+ Î i` M F?¬M; i`mM; +9B M?bM +ª pMM; ç
F?¬M; M;WM; M?bM [m M? F?„T MÆBX h M K"T K†+ /M ç M; çB m F?B M T?€T F?
H¨ ç´B h?–M iBM? çÆM ;BªM- ç M¦ +¦ çO M?B M HB m +?mv M ç°M;X

óJ”T K¢T- ç¢B ç°B i”T F i +’i +€M? Î M;Q¨B i?¨M?- iBM +?„+ +QÌM; ç¢Q +?mM; [m
F?¬M; +–M HQ H„M;X *?Q #¼M +?9M; ; M #€Q +kM; F?¬M; /€K çKM; p¨Q +?9M; i ó
K”T M?Qm K¨v M?bM +?^K +?^K M;¼+ ;BªM #ªM ç²- KÎ KB M; M OBX

ói +kM; F?¬M; T?ªB HQ H„M; +?mv M M¨v- i ç M; iQM? iQ€M- /MM; i®+ ç° +O +
i? iÈB h?m”M .QÆM; T?OôX h M K”T M;?B M; [m - .Q L;mv M æ¬M; HB + K°i +€B
o’M i?b H¢B i?QªB K€B M^K i` M ;? - M;€v Q QX h?”i` H¨ ç M; i? K M;° T?€T i„-
i?–MX æ®B pÈB +?mv M # M M;Q¨B- .QÆM; h?B M o’M F?¬M; ? ç w- i?QÆM; ç°
i?O i¢Q i?¨M?- +?Q /M i`ÌB +¦ bKT tm®M;- +kM; +¦ M;QÌB ç M çÐX

h’i +ª +QÌM; ç¢Q i`QM; T?¢K pB T?K +”M K’v i`,K p¢M /†K ç m M?”M çQÊ+ iBM iS+
L?¦K +QÌM; ç¢Q pW - M?Ä M;?o +kM; F?¬M; /€K M;?oX *ÁM M?[M; M?¦K +QÌM; ç¢
ç°M; i•K- M?QM; pb +® F} i´M i?’i +?Q M M F?¬M; +¦ ç°M; i?OX GÐ M?Q b m F?B ç
?¦ çQ¢i çQÊ+ +kM; F?¬M; /¨v ;B®M; M?Q i`QM; iQÎM; iQÊM;- p”v i´M i?’i HB M H

"ÎB pb M;mv M M?•M M?šM i`[p”i- ?¨M; ?¦ i’i +ª i?QÆM; ç°B ç M i°i +MM; H¨ +€
M?B m- +¦ [mw ? v F?¬M; +kM; +?d +¦ +?O M?•M i?QÆM; ç°B KÈB #B iX

*¦ H9+- b m F?B K°i çQ¨M +QÌM; ç¢Q çdM? +’T ` i v +QÈT #¦+ i?QÆM; ç°B HÈM
T?€i ?B M i?QÆM; ç°B M¨v i?”i` +?B?` #ªQ p K°i M?•M p”i i`¼M; v m ?²B i`bM?-
FûK t - F i [mª +ÁM +?¼+ T?ªB K°i i? HU+ bB m +’T- F i [mª +O M¦ +¦ i? M;?oX
+kM; F?¬M; ?B K i?’v- ;–M M?Q ç°B +QÌM; ç¢Q +Ð HÈM ç m ?QÎM; i?K +m°+ b®
M;? Q iÈB çB M `²B- M m F?¬M; imv i b) F?¬M; K¢Q ?B m #` /B i ç i` m +?¼+ i?Q
"ÎB pb `’i M?B m M;mv M M?•M- i? HU+ F?„T MÆB ç m +® F}- F?¬M; /€K ç°M; i?O
M;k +O i?QÆM; ç°B HB M ?ÊT T?B ?¨M? v M´M MY i?€M;- ç½ # v [m MY [m”M
` F?ÄB T?¢K pB [m”M æ¬M; h`bX " v çQ¢M çQÌM; M¨v- [mª M?B M H¨ v M „M; /` i
+¦ F?¬M; /QÈB p¢M i?–M i?S+ [mûi [m - M?QM; F?¬M; +€B M¨Q F?¬M; #` M;,M M;

*¦ K°i b® i?–M i?S+ bB m +’T +QÌM; ?½M- T?€ i M T?QM; iÄ +O i`”M T?€T # M M
#` + Q i?O K ?B m +¬M; FQ+? i?–M i?S+- HB M i?O ç€M? p X

.M b Q +ª i?QÆM; ç°B i?U+ HU+ +QÌM; ç¢B- M;QÌB ç¬M; i? K¢M?- + Q i?O M?Q
F?Q T?B ?¨M? FB m M;¢Q K¨ T?B ?¨M?- F?¬M; bÊ M;QÌB F?€+ iÈB çQ¢i- +?d bÊ
M;QÌB €T iªB- ç m ? i bS+ i?®M; ?”M M?[M; €+ i?–M +QÌM; ç¢Q b ç¼ M¨vX æ®B
imv i ç®B b) F?¬M; MQÆM; i vX i`mv M +QTv iW

9NyX *?QÆM; 9Ny, "–v hBM? h?9 E?OM; "®X

G "¨M o”M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9Ny, "–v iBM? i?9 F?OM; #®X

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

G¢B [m #ªv i€K M;¨v- Î T?Q t - ç½ +¦ i? M?bM i?’v K†i #B M t M? H K- i?QÆM;
çB +¦ i? M¦B F?¬M; ;†T #’i F€ T?B M iQ€B ;b- F?¬M; +¦ +?9i i¢K /WM; K¨ ç½ tmv
æ¬M; h`b- ç•v M m ç´B i?¨M? çB çQÌM; #°- imv i ç®B T?ªB K’i i?ÌB ;B M ? B # M,
` K°i +€B ;B€ HÈMX

"ÎB pb F?¬M; i´M i?'i #'i +S M?•M pB M M¨Q- +?Q M M i?QÆM; ç°B +kM; F?¬M; /
v ` F?ÄB [m"M æ¬M; h`b- iB M p¨Q i`QM; T?¢K pB æ¢B >ªBX

óh®i H„K- +?d +–M tmv M [m pMM; #B M M¨v- ?¨M? i`bM? +O +?9M; i ç½ ?Q¨M
K"T M?bM M;¼+ ;BªM KÎ KB M; M¦BX

.Q L;mv M æ¬M; ?QM; T?'M ç M ç° pmM; [mv M F?¬M; M;WM;- + Q ?SM; M¦B, ó>
ç M h?m"M .QÆM; T?O `²B- i HB M +¦ i? ;B M?"T ?°B HB M KBM? ç€M? i?m - i
+?•M +?QM?ôX

ó*?Ì +?9i- +€B ;b ;¼B H¨ i?–M +?S+ ;Bª\ô .QÆM; h?B M o'M +ªK i?'v F€ [m€B p¨
ç°i M?B M tm'i ?B M M¨vX

óVK- i?–M +?S+ ;Bª +?QM? H¨ +?d i?–M KBM? +¦ M;? M;?B TX h?–M +?S+ ;Bª +?
ç T?•M #B i pÈB i?–M M?•M #bM? i?QÌM;- pQ /K M?Q i ç`M? ;B M?"T ?°B HB M
[m - HB M i`Î i?¨M? i?–M +?S+ ;Bª +?QM? i?S+X h?–M ;BÈB +¦ p¬ b® i?–M M?•M
i`QÌM; `B M;- ?¢M; M,M; HU+ M¨Q ç¦ +O ?¼ pQÊi ` F?ÄB M,M; HU+ i?–M M?•M
çQÊ+ bU i?W M?"M +O ?°B HB M KBM? ç€M? i?m h?–M ;BÈB- M?Q p"v b) i`Î i?
i?–M +?S+ ;Bª- +¦ iB m bQ +?B M HU+ +QÌM; ç¢B- h`"M S?€T aQ iBM? i?¬M; +'K
T?€T i„+ bBM? K M? +¦ HoM? pU+ F?¬B T?K+ +QÌM; ç¢B- Hmv M F?Q bQ K ?B m
aQ- E?¬B G¶B aQ- i?QÆM; M?•M- p•M p•MôX .Q L;mv M æ¬M; ;BªB i?Q+? M¦BX

ó±55 h?b ` H¨ p"vôX .QÆM; h?B M o'M M? ;"i ç–m- ?¦ ` ?°B HB M KBM? ç€M?
i?m #ªQ iB m- K¨ H¨ K°i ?°B KBM? /Q +€+ M;¨M? iBM? M? i´ +?S+ i?¨M?X æ•v H
+O ;BÈB iB M- K - v m i´ +?S+ F i ?ÊT H¢BX aQ b€M? ?bM? iQÊM; i?b i? ?B M b
"ÎB pb i?–M M?•M +O h?–M ;BÈB ç¢B ç b® T?B i?,M; Î p¬ b® ?¢ ;BÈB #'i ç²M;- M
i?¨M? ;B i°+- K¬M T?€B ?Q†+ #° H¢+ /M b Q +kM; +?d H¨ b® Qi- ç¢B ç b® i?–M

h`QM; i?QÆM; ç°B HB M ?ÊT ?ÆM # M;¨M M;QÌB M¨v- ç¢B F?€B i` M NyW i?–M M
+kM; T?–M HÈM K M; bmv M;?o ;B®M; .Q L;mv M æ¬M;- i`Î i?¨M? K°i i?–M +?S+
i?•M T?"M i?–M M?•M #bM? i?QÌM;- b m ç¦ H¨K p M; / M? i M KbM? Î h?–M ;BÈB- ç

óo"v ib- i¢B ?¢ M;QÊ+ H¢B +kM; Km®M iÈB t2K i?YôX .QÆM; h?B M o'M H° ` K°
KbM? b) H¨K iB m bQ b Q- ? v H¨ Hmv M F?Q- Hmv M ç M- ?Q†+ H¨ h`"M S?€T aQ ;
H¨ K°i HQ¢B T?B M M½Q M? X ç¼+ i`mv M KÈB M?'i i¢B X

ó?ªB pU+ M¨v ?bM? M?Q i M S?B L;Q >ªB\ô .Q L;mv M æ¬M; M?bM p T?Q i M K"

óVK- ç9M; p"v- +€B ?ªB pU+ M¨v F?¬M; +¦ i?–M M?•M Î- +?Q /M H¨ i?–M M?•M im H
`'i F?¦ Î i`QM; M¨v- #ÎB pb i`QM; #B M M¨v bBM? i²M K°i HQ¢B iBM? i?9 +'T # - ;
;¼B H¨ S?B h?B M h?U+ h?–M L;QX *¦ i? T?B ?¨M? çQ¢M M;„M- p¬ +MM; HÊB ?¢
p` i?–M +kM; F?¬M; iQM? H¨ ;b- M?QM; pb +?9M; H¨ #–v iBM? i?9- b® HQÊM; F?´
F?¬M; M¦B iB T- +ÁM H¢B i'i +ª K¼B M;QÌB ç m iU ?B m çQÊ+X

.QÆM; h?B M o'M +ªK i?€M- H¢B i? K FB M i?S+- F?¬M; M;Ì +ÁM +¦ HQ¢B F€ p,M

ó*¦ çB m .U+ L;Q h?9 +kM; F?¬M; T?ªB H¨ #€ +?O ?ªB pU+ M¨v- i M;?2 M¦B ¨- ç€v
K°i iBM? i?9 çdM? +'T b®M; p¬ b® M,K- S?€+? oQÆM; GQM; EbM?X Í i`QM; #B M
i?–M ?Q¨M; K¨ F?¬M; #¢B5 *¦ çB m- K v H¨- M¦ +kM; F?¬M; tm'i ?B M Î i` M ç'i #^
F?¬M; +¦ # Q M?B m mv ?B TX *?Q M M- +?d +–M F?¬M; ;†T T?ªB M?¦K HÈM .U+
K°i i?€M; M[H¨ +¦ i? tmv M [m ?ªB pU+ M¨vôX h M K"T i?m°+ M?Q HÁM; #¨M i v

G¢B KQÌB M;¨v i`¬B [m - i?QÆM; ç°B ç½ # v [m ;BªB ç'i i`mM; i•K +O ?ªB pU+-
iBM? i?9 i`QM; #B M T?–M HÈM F?¬M; +€+? M¨Q T?B ?¨M?- +?Q M M +,M #ªM F?
pMM; #B M M¨v #B M ?¦ +kM; #bM? i?QÌM; p¬ +MM;- +kM; F?¬M; tm'i ?B M M;Q¨

*¦ çB m- M; v p¨Q M;¨v i?S KQÌB K°i- i`ÌB KÈB pW b€M;- +¦ H) H¨ pb i M K"T KÄ [
Î +MM; K°i i?ÌB ;B M M?"M çQÊ+ +ªM? +€Q +O K'v i M i?€K #€Q i?–M i?S+ +QÌM
M?¦K HÈM T?B M;Q i"T FQ+?5ô

.QÆM; h?B M o'M iW i`QM; M?"T ç`M? idM? H¢B- i?–M i?S+ [mûi [m - ²- ç9M; H¨
/¨B M,K KQÆB +K /MM; b® HQÊM; KQÌB p¢M ç M; MM MM M?¨Q iÈBX

ô E?¬M; T?ªB H¨ tmB t Q M?Q p"v +?S\ o¨Q H9+ M¨v- ?ŠM H¨ [mw bBM? bªM +O
+¬M; FQ+? +?9M; i \ô h M K"T b„+ K†i F?¦ +QB- M?"i F€ ?¨M? ç°M; +O i?QÆM; ç
K¼B M;QÌB iQM? p¨Q i?ÌB çB K M¨v- +?QM? H¨ [mw bBM? bªM +O .U+ L;Q i?9- ç
M; M; [m S?B L;Q >ªBX

L?QM; p¨Q H9+ M¨v- K°i K¨M +¨M; i? K +?'M ç°M; tm'i ?B M- K°i çm¬B +€ F?´M;
/•M; H MX

L?½M HU+ +O .QÆM; h?B M o'M `'i i®i- M?bM +€B çm¬B HÈM pQÆM ` F?ÄB K†i
HÁM; M;?o iÈB S?€+? oQÆM; GQM; EbM? M?Q HÌB i M K"T M¦B- +?ŠM; H) H¨ M¦\

ó±55 æ9M; H¨ tmB t Q- H9+ .U+ L;Q i?9 bBM? bªM +kM; H¨ H9+ GQM; EbM? ,M +A
HÈM M?Q p"v- M?[M; .U+ L;Q i?9 M¨v M?'i ç`M? H¨ #` +QM [m, FB çm´B iÈB ç•vôX
H MX

ô J¼B M;QÌB F?¬M; M M ?QªM; ?®i- .U+ L;Q i?9 F?¬M; i? T?B ?¨M? i?ÌB ;B M /
i`€M? i` m +?¼+ +QM [m, i`QM; #B M FB - KQÊM mv HU+ +O i`"M T?€T T?ÁM; M
i?S+- çB m F?B M T?€T #ªQ ç€M? +? i +?9M; M¦ ?Q†+ H¨ /MM; T?€T i?m"i T?¢K p
•K p M; H M- ´M ç`M? +ªK t9+ +O K¼B M;QÌBX

h'i +ª K¼B M;QÌB H¨ +?B M bo i?•M FBM? #€+? +?B M- b m F?B idM? i€Q H¢B- H
ç–m M;,M +ªM ç¨M i?9 ç€M? iÈBX hBM? i?9 +'T # i?•M i? +kM; F?¬M; +QÌM; ç¢B-
FQ+?- ç m K°i FQ+? HB M pQM;X aU F?OM; #® +O .U+ L;Q i?9 +?QM? H¨ ?¨K `,M
#¼M M¦ +¦ i? / /¨M; T?€ ?ÄM; i?–M F?Q i?QÊM; T?~K5 æQÆM; MB M çB m FB M i
T?~K M¨v H¨ K°i p"i +? i F?¬M; K M; #'i F€ T?€T HU+ ;bX

J v H¨ T?ªM SM; +O K¼B M;QÌB +kM; F?¬M; +?"K- M;?2 çQÊ+ i? M? •K- ç²M; i?Ì
+Æ ?°B +U+ i®i- +¦ i? ç°i T?€ pÁM; p•v- ;–M M?Q ç²M; i?ÌB- çQ p¨Q T?€T F?Q T?
K¢M? M?'i- ç + Q iÈB i®+ ç° M? M? M?'iX

J¼B M;QÌB HB M /U p¨Q H¶ ?´M; b m F?B ? B ç¢B i`"M i?m"i M´ K¢M? K¨ t¬M; `
HQm [m M;- /–M /–M K'i ?ŠM Î T?Q +?•M i`ÌBX

.QÆM; h?B M o'M H"T iS+ i HB i M;½ tm®M;- çQÆM; M?B M K°i MY H¨ ;Bª- K°i
ç–m iB M i?B i`B M HQ¢B T?€T i?m"i T?¢K pB HÈM M?Q p"v- ?ÆM M[ç²M; i?ÌB
KÈB H¨ H¢X

*m®B +MM; ç½ ?[m FBM? p¬ ?B K- #¨B i`W Î i`QÈ+ i`"M T?€T T?ÁM; M;U- T?€ p
M;QÌB t2K M?Q H¨ ibK çQÊ+ çQÌM; b®M; i`QM; +?¶ +? iX

"¼M M;QÌB K"T K¢T M?bM +?^K +?^K .QÆM; h?B M o'M ;B®M; M?Q M?bM [m€B p"

.Q L;mv M æ¬M; +ªK i?€M, óæ½ bÈK #B i çQÊ+ h?B M o'M ?mvM? iBM? i?¬M; T´
?¬K M v +?SM; FB M ?¦ ` H¨ Q B T?€T i?m"i +¦ i? +QÌM; ?½M ç M KS+ M¨vôX

æ9M; p"v- Î K°i F?„+ F?B ? B HQ¢B i`"M i?m"i ç M p¨Q /mM; ?ÊT M´ K¢M?- mv HU
+?Q pQÊi [m K°i FQ+? iQ¨M HU+ +O i`mM; p` i?–M #bM? i?QÌM;- +¦ i? bQ pÈB i
tQÈM; ? i i?ªv +?d H¨ K°i >¢ o` h?–MX

J¼B M;QÌB b m F?B M;?2 tQM; ç m ;"i ç–m i€M i?¨M?X

ó> ? - ç•m +¦- HQ¢B T?€T i?m"i ç¢B mv HU+ T?¢K pB HÈM M¨v- +,M #ªM F?¬M; i?
+QÌM; ç¢B- i?"i ` b m K°i FQ+? b) F?¬M; +ÁM F?Q HU+ôX .QÆM; h?B M o'M bmv
i?"i- HQ¢B T?€T i?m"i M¨v- iQÆM; ç®B pÈB M;QÌB F?€+ Î i`QM; i?U+ +?B M- +,M
çB m- #'i F€ T?€T i?m"i ;b- #'i F H¨ T?€T i?m"i çÆM i? mv HU+ M?Ä +kM; çQÊ+
ç¢B mv HU+ +kM; i®i- Î p¨Q i?ÌB çB K ç†+ #B i i?b mv HU+ +¦ i? T?€i ?mv i'i M?B

J'v i?QÆM; ç°B HÈM i`QM; i?QÆM; ç°B HB M ?ÊT ç m T?€B ç¢B #B m iÈB iÄ p +

ô J"T K¢T- M;QÆB ;B9T i SM; T?¦ M?[M; M;QÌB FB - i T?ªB çª i¼ F?¬B T?K+ M;
H¨ HB m K¢M; i´M ? Q M;mv M F?Q KÈB H¨K ` çQÊ+ K°i K¨M M?Q p"vôX .QÆM; h
i'i M?B M M;?o #'i /mM; iW K¨ ;B9T .QÆM; h?B M o'M M;,M i`Î M?[M; M?•M i® #

.QÆM; h?B M o'M iW iW ?'T i?m HBM? F?Q +?mM; [m M?- iW iW F?¬B T?K+ iB M
? i ?ÆM #ªv KQÆB +?•M M;mv M F?Q ?ªBX J†+ /M F?Q ?ªB i`QM; +Æ i? .QÆM; h
ç½ ?ÆM p¢MX L?QM; F?Q ?ªB +?•M +?QM? +¦ i? p"M /KM; H¢B F?¬M; [m€ # i`,K
ó.¢ iB + #,M; ?Ä ô T?¢K pB HÈM ;B®M; M?Q pW `²B- .QÆM; h?B M o'M Î /QÈB ibM
+?d +¦ i? i?B i`B M M,K H–MX

. M? iB M; +O .QÆM; h?B M o'M H–M M¨v +U+ HÈM- i`QM; i?QÆM; ç°B F?€+ ç
.QÆM; h?B M o'M- K†+ /M M¦B T?€T i?m"i +O .QÆM; h?B M o'M H9+ ;B Q +?B M
i?U+ /KM;- M?QM; M m p¨Q H9+ i?QÆM; ç°B p¨Q L K ` "„+- i`QM; ç°B M;k +¦ K°i
p"v- F?¬M; i? M;?B M;Ì H¨ F?B M +?Q iQM? M iQ¨M +O i?QÆM; ç°B +¨M; + QX

Í h?–M ;BÈB #ÎB pb [m M ? HoM? pU+- M?•M i¨B K ?B m T?€T i?m"i p¬ +MM; i?Q
T?O +O HoM? pU+ M;QÌB F?€+- T?€T i?m"i i?"i ` `'i F?¦ bBM? ` HU+ b€i i?QÆM;
i?m"i +O M;QÆB +QÌM; ç¢B ç M KS+ +¦ i? T?€ pÐ HoM? pU+- M?QM; çB m M¨v
T?€T i?m"i +O i?QÊM; p` i?–M +kM; +¦ i? F?¬M; T?€ M´B HoM? pU+ +O K°i h`m
;B[ç²M; +'T pÈB M? mX J¨ mv HU+ T?€T i?m"i +O .QÆM; h?B M o'M +¦ i? bQ pE
i?–M- çB m M¨v ç®B pÈB h?–M ;BÈB +¦ M?•M i¨B T?€T i?m"i `'i i?Q i?Èi K¨ M¦B-

æ•v ;B®M; MQ M;QÌB im Hmv M T?€T i„+ bBM? K M?- i€+ /KM; Î i`QM; +?B M ç'm
iÈB H–M F?€+ ?¢ p` i?–M im Hmv M T?€T i„+ bBM? K M? H¢B +¦ ç` p` + Q ÆM K°
M;QÌB im Hmv M T?€T i„+ bBM? K M? [m€ Qi- ?ÆM M[M;QÌB im Hmv M HQ¢B T?
i`` HB mX

æ„+ i°B B +kM; F?¬M; i? ç„+ i°B pÈB i?–v i?m®+- Î ?Q¨M +ªM? M?Q h?–M ;BÈB
HB M +¨M; + Q [mwX

h M K”T ç®B pÈB pB + SM; T?¦ t½ ;B Q- i?b F?€ i?m–M i?K+- i?QÌM; i?QÌM; M¦B K
iB M ç M M OB- Hw /Q `’i `ä `¨M;- +?QM? H¨ .QÆM; h?B M o’M ç M; # [m M F?¬B
F M;m +kM; ?B m `ä- i?B i`B M HQ¢B T?€T i?m”i F?OM; #® T?¢K pB HÈM M?Q p”
M´B #B M i?€B- M m M¦B .QÆM; h?B M o’M b m F?B i?B i`B M +ÁM +¦ i? bBM? H
ç¦X æ†+ #B i H¨ .QÆM; h?B M o’M +?ŠM; [m H¨ K°i >¢ o` h?–MX

S?€T HU+ +O .QÆM; h?B M o’M b m F?B ? Q i´M- #B m ?B M +ªM? ;BÈB ç½ ?¢ tm
?B M F?¬M; +?9i +?2 /’m Î i`QÈ+ K†i K¼B M;QÌB- +?d +–M i?–M M?•M ?ÆB M; M;
h?B M o’M K°i +?9i HB + K„i K°i +€B HB M +¦ i? M?bM ` X

æÊB ç M F?B .QÆM; h?B M o’M iW i`QM; M?”T ç`M? idM? H¢B- i•K i?–M ? Q i´M
+¦ +?¶ iBM? iB MX S?€T HU+ iB m ? Q +kM; #´ bmM; i`Î H¢B- i®+ ç° F?¬B T?K+
M?B m H„KX

JÎ ? B K„i ` - i`–K ;B¼M; #”i ?ÆB i?m +¬M;- i?m HB K T?€T HU+ iQ¨M i?•M- +ªK
HQm ç°M; i`QM; +Æ i? K°i +?9iX

óL;QÆB ç½ idM?ôX .Q L;mv M æ¬M; +?¨QX

ó"•v ;BÌ +?9M; i Î ç•m\ô .QÆM; h?B M o’M M? ;”i ç–m ç€T- M?bM tm®M; +QB- K
M9B- ç½ `ÌB F?ÄB pMM; #B M K M? K¬M;X

ó+?9M; i ç½ b„T iÈB h?m”M .QÆM; T?O- M;QÆB M?”T ç`M? H–M M¨v ?ÆM K°i i?
p T?Q i`QÈ+- +?Q iÈB MY i?€M;- +?9M; i HB M +¦ i? iÈB h?m”M .QÆM; T?Oô

ó±\ h?”i M? M? M? 5ô .QÆM; h?B M o’M +ªK i?€M M¦B- i®+ ç° +O T?€T F?Q T?
F?¬M; i? bQ b€M?- ?ÆM M[çQ¢M çQÌM; M¨v M;Q¢B i`W K°i p¨B H–M #` .U+ L;Q
M p¬ bUX

9NkX *?QÆM; 9Nk, "šv _”TX

G "¨M o”M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9Nk, "šv `”TX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

ô L?` +¬M; iY- ç½ +?m˜M #` tQM;ôX L¦B +?mv M +?QM? H¨ K°i ?bM? ªM? ;Bª i?mv
#°BX J¨ M;QÌB +–K F?®B M;¼+ #°B M¨v i?b H¨ K°i i? M? MB M H½M? F?®+X

óh®i H„K- +?Q + + v m [mw +O i K°i T?–M H ` K„i F?¦ [m M- K’v +?K+ p¢M M,K
?„M +¦ i? i?m çQÊ+ T?–M H ` K„i M¨v F?¬M; ç•v\ô L;QÌB i` im´B MY +,M /†M M

"ªM i?•M +ªK ;B€+- T?€T HU+ ç M; Î çdM? T?QM; +O ?¢ p` i?–M- iMv i?ÌB +¦ i?
+kM; F?¬M; T?ªB H¨ M¦B çM - +¦ H) M;¨v K B HB M +¦ i? ç°i T?€- +¦ H) T?ªB çÊB

"B m ?B M +O .QÆM; h?B M o'M p¨Q ?ÆM K°i i?€M; i`QÈ+ i?"i bU [m€ `ä `¨M;- +?
ç`M? idM? H¢B- ç½ çQ iÈB bU +?9 w +O p¬ b® M;QÌBX aU i?"i +?SM; KBM?- .QÆ
i?S+ ? Q T?Q T?€T HU+ M?'i- /MM; T?€T i?m"i Q M? KÎ K°i +QM çQÌM; T?€ pÁM;
M?[M; €M? K„i +?9 w M¨v +kM; F?¬M; +¦ p i? K H KX æQÆM; M?B M- €M? K„i ç@
M?QM; .QÆM; h?B M o'M F?¬M; [m M i•K- F?¬M; #` M;QÌB ;?2M i?b H¨ F i–K i?Q

*?d +–M F?¬M; #¢B H° K'v i?S #ªQ p"i K¨ KbM? +¦ çQÊ+- F?¬M; H¨K ¼B M;QÌB ç°
+ÁM H¢B .QÆM; h?B M o'M F?¬M; [m M i•KX

*¦ çB m- [mª i?"i `'i #m²M #U+- `ä `¨M; +¦ T?QÆM; T?€T ;BªB [mv i i®i ?ÆM- +¦ i?
ç - M?QM; H¢B #ÎB pb +® F} F?¬M; i? H° i¨B K¨ F?¬M; /MM; çQÊ+X > i i?ªv ç m pb
M m +¦ i?U+ HU+ ç–v çO- +?Q /M H¨ #¢B H° i?–M 'M hB m "¢+?- +kM; b) F?¬M; çQ
F?€+X

"B M T?€T ç–M +kM; +¦ +?¶ i®i- T?2M iQ¨M HU+ i?B i`B M M¨v- F?B M +?Q .QÆM
HU+ HQÊM; +¨M; i? K i?¨M? i?¢Q- ç²M; i?ÌB iB M M;mv M HU+ +kM; +¨M; i? K iB
HQÊM; +kM; b•m b„+ ?ÆM F?¬M; QiX

Pm i? +O i?QÆM; ç°B HB M ?ÊT- F?¬M; +?d H¨ i®+ ç° çB çQÌM; M? M?- ?ÆM M
F?B M p¬ b® ç°B +QÌM; ç¢Q F?¬M; /€K ?¨M? ç°M; i?B m bmv M;?oX

L;QÌB ç M i?,K ?ÄB +¨M; M;¨v +¨M; M?B m- .QÆM; h?B M o'M F?¬M; F?ÄB H–M M
i`€M? F?ÄB M?[M; M;QÌB ;¼B H¨ i?,K ?ÄB i?"i ` H¨ iÈB +?B m /K M¨vX .QÆM; h?
i¢B- +kM; F?¬M; Km®M #` M;QÌB i iB i +? X *?Q /M H¨ ;B M?"T i?QÆM; ç°B +O
i?9- w ?ÊT i•K ç–mX

L?B m M;QÌB ç9M; H¨ i®i- +¦ i? H•m H•m HQÌB #B M;- F?¬M; +–M; ;B®M; M?Q i`

E?¬M; #B i [m # Q H•m- .QÆM; h?B M o'M p¨Q H9+ ibK ?B m T?€T i„+ i?–M #Q #
ç°i M?B M i`QM; HÁM; +,M; i?ŠM;- iW i`QM; M?"T ç`M? i–M; b•m +O L;mv M i?
T?Q X

h?QÆM; ç°B pšM M?Q +k çB p T?Q i`QÈ+- F?¬M; +¦ +?9i i? v ç´BX

óG–M M¨v i M?"T ç`M? # Q H•m\ô .QÆM; h?B M o'M [m v ç–m H¢B ?ÄBX

ô E?¬M; H•m- KÈB MY i?€M; i¬B- v M i•K çB- i M K"T ç½ ;B9T M;QÆB M;,M +ª
L;mv M æ¬M; +QÌB ?b ?b i`ª HÌBX

ó±ôX .QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m- M?bM p T?Q i M K"T- i?m"M KB M; M¦B, ó*ªK Æ

h M K"T iU ?² +¦ i•K bU F?€+- F?¬M; M;?2 çQÊ+ HÌB +ªK ÆM +O .QÆM; h?B M o

óL¨v- K"T K¢T- ç M; bmv M;?o ;b ç'v\ô .Q L;mv M æ¬M; +kM; +?9 w iÈB p K†i i M
´M- F?) ?ÄBX

ó?ª\ô h M K"T iW i`QM; i`–K iQ #WM; idM?- +¦ ?ÆB T?ªM SM; F?¬M; F`T- ó§- F?¬
+?mv M +k K¨ i¬BX Å- M;QÆB ç½ idM?ôX

óL;?o ;b K¨ M;?o ç M M?"T i?–M M?Q p"v\ô .QÆM; h?B M o'M pW ?B m F€ pW M

óæ9M; `²B- +?9M; i ç M; Î ç•m\ ?ŠM H¨ b„T iÈB KÈB ç9M; +?S5ô h M K"T /QÌM; M?
HÌB- M¦B b M; +?mv M F?€+X

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; HÌB +O K"T K¢T- +´ +ªK ;B€+ F€ [m€B i`QM; HÁM;
i?S+ H° ` - /Á tûi K°i T?2M- `®i +m°+ T?€i ?B M +?¶ F?¬M; ç9M;X

ô Zmª i?"i +¦ +€B ;b F?¬M; ç9M;- i`QM; T?¢K pB K'v p¢M /†K M¨v- F?¬M; M;Ì F?¬M
.QÆM; h?B M o'M H¢B +˜M i?"M [m M b€i +ªM? b„+ #®M T?QÆM; i€K ?QÈM;X

J¼B M;QÌB pW M;?2 +kM; +ªK i?'v +¦ +€B ;b F?¬M; ç9M;- óæ9M; `²B- iW K'v M;¨v
T?Q /QÈB +¦ i?–M i?S+ /Á tûi H MôX

ós2K ` +?9M; i ç½ iB M p¨Q i`QM; F?¬M; ;B M i`"M T?€T +O M;QÌB F?€+ôX .QÆ
?Î +O F?¬M; ;B M i`"M T?€T M¨v +?QM? H¨ +ªM? b„+ [m€ çÆM çB m- iU ?² H¨ i
F?¬M; M;WM; K¨ i?¨M?X

h?QÆM; ç°B bB m +'T /MM; b® HQÊM; M;¨M M;QÌB- Î +?¶ M¨v +kM; F?¬M; F€ H¢ [
t F?¬M; T?ªB H¨ K'v [m"M i?¨M? +¦ i? b€M? #^M;X *?Q /M H¨ +€+ T?QÆM; /B M
p•M p•MX Í i`QM; T?¢K pB >¨M? .QÆM; HoM?- +kM; +?d +¦ KQÌB K'v T?O i?¨M? +¦
h?m"M .QÆM; T?OX h?QÆM; ç°B i`ªB [m H° i`bM? K'v i?€M;- t2K M?Q iQÆM; ç®
iB mX

ó*€+ M;QÌB ç`M? çB MÆB M¨Q\ô .QÆM; h?B M o'M iW i` M T?€T F?Q T?B ?¨M? M

h M K"T ç M; F i iQ€M T?Q i´M +?Q M?[M; M;QÌB F?€+ i`QM; ç°B- +ÁM .Q L;mv M
i?ÌB F?¬M; +¦ iQM? iQ€M ;bôX

óh®i H„K- +?9M; i +?B i v Î +?¶ M¨v- +¦ ?Q¢i ç°M; iMv i?ÌB +?Q i #B iôX .QÆM
KB M; M¦BX

óVK- +kM; i®iôX .Q L;mv M æ¬M; M? ;"i ç–m- ó*¦ çB m- K'v M;¨v M[i ç`M? çB ?
M;QÆB çB F?¬M;\ô

óæB- çQÆM; M?B M çB- M;QÆB +?Q i #B i K°i iB M;- +?d +–M i F?¬M; # [m M
h?B M o'M ;"i ç–m ç€TX

o¨Q H9+ M¨v- i M K"T çB iÈB- óL? M? M?Q p"v ç½ çB\ E?¬M; ibK K°i +?¶ m®M; p¨

ô L;¨v F?€+ çB- ?¬K M v i`ÌB b„T i®B `²B- i T?ªB ibK +?¶ Î- /¨M t T i`QÈ+- M;?d M
.QÆM; h?B M o'M H„+ ç–m ç€T- HÁM; +¦ +?9i M;°- ç`M? # [m M im ?¨M? K°i i?ÌB

ô æQÊ+ `²B- M;¨v F?€+- /M b Q i +kM; T?ªB M€M H¢B Î ç•v K°i i?ÌB ;B M M;„MóX
;"i ç–m ç€T- ô§- ç9M; `²B- iB M i?m H–M M¨v ô

óE?¬M; +–M- M;QÆB t2K i ;B®M; i?B m iB M H„K b Q\ VK- F?¬M; i? M¦B i`QÈ+ b
+O M;QÆB 'v +?S- ç M H9+ ç¦ +?B i F?'m +?Q i H¨ çQÊ+ôX .QÆM; h?B M o'M #
iQM? iQ€M `ä `¨M;- +?Q M M +?mv M F?˜m M¦BX

óæQÊ+- i ç•v +€B ;b +kM; +¦ i? Km - +€B ;b +kM; +¦ i? #€MX hMv i?ÌB ?Q M M
i?B m +?9i M[K„+ M;? M- H„+ ç–m #¦ i v- [mªM; +€Q M¨v +kM; ?ÆB F?Q i`QÆM;

óæB i?¬B- K"T K¢TôX .Q L;mv M æ¬M; +kM; +€Q iW `ÌB çBX

9N8X *?QÆM; N98, h?QªB J€B J¨ E?ªQ >¢+?X

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; N98, h?QªB K€B K¨ F?ªQ ?¢+?X

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

.QÆM; h?B M o'M i'i M?B M H¨ iMv iB M ibK K°i F?€+? çB K ç Î- ?„M H¨ M?¨M p
M;ÆB Î ç•m +kM; ;B®M; M? mX a m F?B i`Î H¢B T?ÁM; +O KbM?- .QÆM; h?B M
HB M p¨Q i`QM; #ªQ i?€TX

*?mv M ç–m iB M +?QM? H¨ # [m M- +?dM? Hw i?m ?Q¢+? /¼+ i?2Q +QM çQÌM;
?B m +¦ i? F?¬M; ç K td HoM? pU+ +O G¬B T?€T- çB m M¨v H¨K +?Q .QÆM; h?B
+MM; H¨ iW H9+ M¨Q +¦ ?B m [mª M?Q p”v\

*?mv M i?S ? B +?QM? H¨ p Hmv M +? E?´M hB M h?ˆM;- ç•v F?¬M; T?ªB H¨ .Q
M¦M; ç–m- K¨ H¨ +?•M +?QM? Km®M Hmv M +? M¦X

E iW b m F?B +¬M; T?€T ?Q¨M i?B M- .QÆM; h?B M o’M +¦ i? +ªK ;B€+ çQÊ+ `ä
i®+ iQÆM; ç®B M? M?- +?d +–M +ªM? ;BÈB +O .QÆM; h?B M o’M M?Q+? H M K
ç M i`mM; p` i?–MX *¦ çB m- .QÆM; h?B M o’M Hm¬M Hm¬M +˜M i?”M pšM [mv i
/¨v T?¦M; KÄM;X

h?m i?”T i¨B HB m K†+ /M `’i [m M i`¼M;- M?QM; im Hmv M ç M ?Ä Hmv M i•K +kM
Hmv M +? T?€T #ªQ +’T #”+ FB - +?d +¦ im Hmv M ç M ?Ä Hmv M i•K iÈB çdM? T
i?¨M? +¬M;X

hm Hmv M K°i #m´B i®B Ui?ÌB ;B M # M M;Q¨BV- .QÆM; h?B M o’M KÈB iW i`QM;
[m M; +ªM? KÈBX E?ÎB ç°M; i?•M i? - .QÆM; h?B M o’M i?m i?”T /’m p i K°i +?9i-
;B M T?ÁM;X _ F?ÄB F?€+? çB K- HB M #„i ç–m çB /¢Q i` M çQÌM; +€BX

h?”i ` - +kM; F?¬M; ?Q¨M iQ¨M H¨ çB /¢Q- K¨ H¨ ç M; i?m i?”T i¨B HB m- Î # M i`Q
o’M +?dM? Hw H¢B #ªM i?•M K°i +?9i- T?€i ?B M i¨B HB m Hmv M +? E?´M hB M
i`QM; ç¦ i¨B HB m +?QM? M?Q L?mv M L;•M h?–M a - L;k >¨M? GQM; *•M +¨M; F´
>¨M? GQM; *•M M;QÊ+ H¢B +¦ ? B HQ¢B i?m°+ iQM? i?Ov p¨ ?Ä - +ÁM i?B m # H
T?ªB H¨ GQM; ;BÈB- Km®M b,M ;B i # HQ¢B HQM; M¨v T?ªB +?¢v iÈB h?9 i?–M ;

*?Q M M- +?d ç¨M? Km X

>ÄB i?,K tmM; [m M?- +kM; Km çQÊ+ F?¬M; Qi i?S i®i- M?QM; i€K HQ¢B i¨B HB
K v K’v M;¨v M v- .QÆM; h?B M o’M M;Q¢B i`W i¨B HB m +?QM? i?b i¨B HB m T?®
+?K+ p¢M i?–M i?¢+? i?QÊM; T?˜K pšM +¦ ?B m [mªX *kM; K v H¨ h?m”M .QÆM; T
#m¬M #€M +kM; M?B mX

G¢B [m ? B M;¨v- .QÆM; h?B M o’M pšM ç`M? iB T iK+ çB /¢Q T?® ibK i¨B HB m-
L;mv M æ¬M;- .QÆM; h?B M o’M iB T M?”M- ?ÄB, ó.Q ?mvM?- ibK i +¦ +?mv M ;

óh Î +?¶ ?°B HB M KBM? ç€M? i?m - M;QÆB iÈB çQÊ+ F?¬M;\ô h? M? •K +O .Q

óVK- b Q F?¬M; iÈB +?S\ô .QÆM; h?B M o’M K°i M;KK ç€T SM;- +¦ H9+- K°i i?•
i`€M? çQÊ+ `’i M?B m T?B M iQ€BX

óh®i H„K- i Î +Y ?°B HB M KBM? ç€M? i?m +?Ì M;QÆB- #B i ?°B HB M KBM? ç
L;mv M æ¬M; H¢B ?ÄB K°i +•mX

óL¦B M?ªK- i ç•v H–M ç–m iB M iÈB h?m”M .QÆM; T?O- T?QÆM; pB M i`,K /†K
#B i Î ç•m KÈB H¨ H¢ôX .QÆM; h?B M o’M F?¬M; F?ÄB i`ÊM i`„M; K„i- i`ª HÌBX

óo”v M;QÆB M?bM i?’v t2 M;U i` M çQÌM; F?¬M;\ô .Q L;mv M æ¬M; ?ÄB K°i +•m
o’M ç½ bÈK F€ [m€B- i`ª HÌB, óh?’v- t2 M;U M¨v b) F?¬M; T?ªB H¨ ô s2 i tB T?B
w iS- /MM; ;B€+ K½ ç FûQ t2 M;U - ? ? - ç9M; H¨ KÈB K X

ó*?QM? t€+- M;QÆB M;²B M¦- M¦B +?Q T?m t2- ?„M b) FûQ M;QÆB iÈBôX .Q L;mv
.QÆM; h?B M o’MX

ó>B m `²BôX .QÆM; h?B M o’M F i i?9+ +m°+ M¦B +?mv M- +ªM K°i +?B + t2 M;U

óo` ç¢B M?•M M¨v- ?Q M M;? M? +?B m +®- tBM ?ÄB çB ç•m\ô S?m t2 H¨ K°i HB
M¦B +mM; FQM? ?ÄBX a m ç¦ #´ bmM; K°i +?9i, ó*S M;¨M /†K K°i i`,K i?–M ?¢+?
#ˆM;ôX

óæQÊ+ `²B- i Km®M çB ?°B HB M KBM? ç€M? i?m ôX .QÆM; h?B M o’M KÈB F?¬

óæ¢B M?•M M;²B p[M;ôX S?m t2 p°B ç€M? t2 M;U iÈB KK+ iB mX

s2 M;U +?¢v M?Q çB M K°i H€i b m ç½ iÈB çQ+?- iQ¨M #° ?¨M? i`bM? i´M; +°M;
h?B M o'M MûK` #ªv F?Ä i?–M i?¢+? i`mM; T?˜K +?Q T?m t2- +ÁM H¢B HB M t2K
t2- .QÆM; h?B M o'M +ªK i?€M- [mª M?B M pšM H¨ M;²B t2 M? M?- i?¨M? i?` M¨v
F?B M¨Q\ L m +?¢v- H¢B +U+ K'i ?bM? iQÊM;X

oW tm®M; t2 ç½ i?'v K°i FB M i`9+ i?S+ +mM; çB M iQ HÈM- +˜M i?"M M?bM p¨Q
M,K i–M;- `'i + Q `'i #„i K„iX h` M #B M ?B m pB i ó>°B HB M KBM? ç€M? i?m ôX

æSM; i`QÈ+ +Y +?QM? F?¬M; T?ªB H¨ .Q L;mv M æ¬M; b Q\

óh?"i M? M?ôX .Q L;mv M æ¬M; F?) +QÌB M¦BX

óæB- +?9M; i p¨Q çB i?¬BôX .Q L;mv M æ¬M; FûQ .QÆM; h?B M o'M p¨Q +Y +?Q

"QÈ+ p¨Q +Y +?QM?- ç"T p¨Q K„i +?QM? H¨ K°i [m–v HÈM- +¦ KQÌB +¬ ;€B tBM?
b m [m–v H¨ K'v +€B F - i` M F #¨v p¬ b® M;¼+ ;BªM- Qi M?'i +kM; b® HQÊM; ?Æ
ç¢B bªM? # M T?ªB i?b H¨ K°i [m€M `QÊmX .QÆM; h?B M o'M M;YB çQÊ+ KMB `Q
iB M; ²M ¨Q- M?QM; M m F?¬M; +˜M i?"M M;?2 F„- i?b F?¬M; M;?2 çQÊ+X

.Q L;mv M æ¬M; FûQ .QÆM; h?B M o'M çB iÈB i`QÈ+ [m–v- /Á ?ÄB, ó*?Q ?ÄB K°
ç,M; FQ- i?b T?ªB H¨K M?[M; i?O iK+ ;b\ô

ósBM +€+ M;QÌB +?Ì K°i +?9iôX *¬ ;€B iB T ç½B FB `'i F?€+? F?Q K¨ ;"i ç–m M¦B-
i?–M i?S+ i`mv M •K- +kM; F?¬M; #B i M¦B ;b ç¦- M;˜M; ç–m H M- M¦B pÈB .Q L;m
o'M, ó*€+ M;QÌB tBM +–K +€B M¨v H M i–M; ? B- i'i +¦ M;QÌB iB T ç½B +€+ M;QÌB
tQM; i? v ? B F?®B M;¼+ #¨B ?bM? +?[M?"iX

.QÆM; h?B M o'M +–K p¨Q i`QM; i v- +˜M i?"M [m M b€i- H¨ /MM; iBM? FBK L;k ?
HB m +´ [m€B +? i¢Q i?¨M?- +¦ F?„+ i`"M T?€T T?•M #B i M?"M +?OX

.QÆM; h?B M o'M p¨ .Q L;mv M æ¬M; +–K ç² H M i–M; ? B- K°i i`mM; MB M M?•M
M?bM i?'v ? B M;QÌB çB H M- +?¨Q ?ÄB, óL?` p` H¨ ç`M? HU +?¼M HQ¢B i?–M +

h–M; ? B F?¬M; M;Ì +kM; +¦ F?¬M; Qi M;QÌB- i?'v i`QÈ+ M;U+ #¼M ?¼ ç m ç2Q K

óhB m p ôX .Q L;mv M æ¬M; i`ª HÌB- KÎ KB M; ç€TX

óh®iôX h`mM; MB M M?•M /šM ? B M;QÌB iÈB K°i ;B M ioM? i?'i- KÎ ioM? i?'i ` - ç

.QÆM; h?B M o'M p¨ .Q L;mv M æ¬M; +kM; çB i?2Q p¨QX a m F?B çB p¨Q- KÈB T?
?ÆM i`QM; iQÎM; iQÊM; ;'T i`,K H–M- çB m M¨v `'i `ä `¨M;- H¨ K°i HQ¢B T?€T i`"M
`'i BM?- KÎ `°M; F?¬M; ;B M # M i`QM; T?ÁM; ;'T i`,K H–MX

Í ç•v +kM; +¦ F?¬M; Qi M;QÌB- .QÆM; h?B M o'M M?bM +?mM; [m M? K°i +?9i- +¦
M;QÌB ç M; Hmv M +? ç²- +ÁM +¦ M;QÌB ç M; /B M Hmv M i`"M T?€TX

h`mM; MB M M?•M K M; i?2Q .QÆM; h?B M o'M p¨ .Q L;mv M æ¬M; iÈB i`QÈ+ ç¨B
? B M;QÌB ç€M? M? m +? i b®M;X ±- T?ªB M¦B H¨ K°i i`QM; b® ç¦ ç M; +¬M;- K°i

L;QÌB +¬M; +?d +¦ im pB ?¢ p` i?–M- +ÁM M;QÌB i?O i?b H¨ K°i h?QÊM; o` h?–M-
K°i +QM K½M? ?´ t´ +?m²M;- `'i mv pkX

óæ¬M; + - ? B p` M¨v +kM; iÈB i? K ;B F?ªQ ?¢+?ôX h`mM; MB M M?•M HÈM iB M

h?QÊM; o` h?–M FB ;BQÆM; K„i M?bM ? B M;QÌB .Q L;mv M æ¬M; p¨ .QÆM; h?I
óh #B i `²BôX

.QÆM; h?B M o'M ç€M? ;B€ iY ç¨B i, i?Q M¨v- Î T?Q ç®B /B M +¦ ? B +¬ ;€B #° /
+–K M;¼+ ;BªM ;?B +?ûT ;b ç¦X L?bM +?mM; [m M? i?Y- ç` T?QÆM; +ÁM H¢B +k

h?QÊM; o` h?–M i` M ç¨B FB - ç°i M?B M ?ûi HÈM K°i iB M;, óL;WM;5ô >¢ p` i?–M
i?2Q HÌB M;WM; H¢B- H° p #'i ç„+ /oX

ô hB m h? M?- /šM ?„M çB tm®M;- F?¬M; ?ÊT +€+?5ô >¢ p` i?–M F?ªQ ?¢+? FB K

J°i +¬ ;€B i`QM; ç¦ çB iÈB- K†i KdK +QÌB M¦B, óJÌB K¶B M;QÌB M°T M,K pB M i?–
+–M M;QÆB +¦ i? i`QM; pÁM; K°i MûM ?QÆM;- ç¢i çQÊ+ bU i€M i?¨M? +O p` ç
i?¬M; [m ôX

óo"v T?ªB H¨K b Q KÈB iQM? H¨ ç¢i çQÊ+ i€M i?¨M? +?S\ô .Q L;mv M æ¬M; KdK +
H'v ` KQÌB pB M i?–M i?¢+? i?QÊM; T?˜K- çQ iÈBX

.QÆM; h?B M o'M M;?o i?–K- +?d FB K i` K°i +?9i ç½ Km®M M,K F?®B i?–M i?¢+
H¨ çO ç2M- HBM? i?–M- ?¢ p` i?–M KÈB iÈB h?–M ;BÈB Km®M ;QK çO M,K pB M
F?¬M; / M? X *?d çB K T?Q i´M M¨v ç½ M;,M +ªM b¢+? ?ÆM T?•M MY M;QÌB F?-

ó*€+ M;QÌB çB H M b) #B i- #ÎB pb ç KK+ F?ªQ ?¢+? H¨ /Q p` ç¢B M?•M FB [mv i
i?¢+?- ;"i ç–m ç€T- óh®i H„K- +€+ M;QÌB +¦ i? H M `²B- iWM; M;QÌB K°i H M i` M

.Q L;mv M æ¬M; M?bM .QÆM; h?B M o'M K°i +€B- ?ÄB, ó B H M i`QÈ+\ô

óhMv iB MôX .QÆM; h?B M o'M F?) +QÌB- i?QªB K€B K¨ M¦B, óL m H¨ M;QÆB KÌB

.Q L;mv M æ¬M; M?ªv H M ç¨B- ¬K [mv M i?B H M¦B, ósBM +?d ;B€Q i? KôX

•M? K„i i?QÊM; p` i?–M FB ?B M H M K°i ç¢Q i?–M [m M;- +˜M i?"M ç€M? ;B€ .Q
[m K°i ?²B H•m KÈB KÎ KB M; M¦B, óE?¬M; +–M bQ- hB m L;mv i- i?¬M; [m 5ô

ó>ª\ô *¬ ;€B +ÁM H¢B pšM çSM; Î /QÈB ç¨B FBM? M;¢+ H M iB M;- +¦ çB m H"T iS
a m ç¦- pšv pšv i v- K°i i M +'T HBM? i?–M iÈB- M?"M H'v M;¼+ ;BªM i`QM; i v +–
KÌB çB i?2Q i ôX

.Q L;mv M æ¬M; bYM; b®i K°i +?9i- b m F?B F`T T?ªM SM;- M?bM i?Q€M; [m ç¢B
;"i ç–m- M?ªv tm®M; ç¨B i, i?Q- +¦ çB m +?Q çB +MM; M;QÌB i` im´B- KÎ KB M; I
+MM; çBôX

L;QÌB i` im´B ;"i ç–m- HmB tm®M;X

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ #'i F€ F€ [m€B ;b- i?U+ HU+ +O .Q L;mv M æ¬
çÆM ;BªM ?B M H° Î K†i M;Q¨B- çB K M¨v .QÆM; h?B M o'M p¬ +MM; iBM iQÎM; €
+?9i ?B m F€ K¨ M?bM p T?Q i?QÊM; p` i?–M i` M ç¨B FB - M;QÌB K¨ M; v +ª KbM
i?"i- +?ŠM; H) p` M¨v +¦ i? M?bM i?'m\

.QÆM; h?B M o'M +kM; M?ªv H M- ç²M; /¢M; ¬K [mv M i?B H - F?) +QÌB M¦B, ósB

ô J°i MûM ?QÆM;- M;QÆB +¦ i? ;•v i´M i?QÆM; i HB M +QB M?Q M;QÆB i?¬M; [

ô J†+ F /MM; T?QÆM; T?€T ;b\ô .QÆM; h?B M o'M KÎ i`WM; ? B K„i ?ÄBX

óE?¬M; b BôX æ¢B ?€M ;"i ç–m ç€TX

óJÌBôX .QÆM; h?B M o'M pmM; i v i?'T ;B¼M; [m€i, óG¬B h?m"i h?B M >¨M;5ô

J°i ç¢Q i?B M H¬B ç°i M;°i tm'i ?B M Î çdM? ç–m ç¢B ?€M- H¬B çB M tm'i ?B M ?
M? M?- ç¢B ?€M F?¬M; F`T Mû i`€M? ç½ iB T KÎ HoM? pU+ +O ç®B T?QÆM;- M

h?QÊM; p` i?–M- M,M; HU+ F?®M; +? HoM? pU+ ç½ p¬ +MM; iBM? i - #¼M ?¼ +
F?Q€+ [m–M €Q H M M;QÌB- çB K M¨v i?b i`mM; ?¢ p` i?–M F?¬M; H¨K çQÊ+X

æ¢B ?€M #` ç€M? +?Q +?Q€M; p€M;- K°i FQ+? M¨v K†+ /M F?¬M; +?`m i´M i?QÆM
t€K K¨v i`Q- bYM; b®i K°i ?²B H•m KÈB T?ªM SM; H¢BX óh?¬M;- i?¬M; [m ôX L?
M?Q M?bM [m€B p"iX

9NeX *?QÆM; 9Ne, *?¶ h®i *O h?–M *?S+ :BªX

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9Ne, *?¶ i®i +O i?–M +?S+ ;BªX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

.QÆM; h?B M o'M ? i +?¶ M¦B `²B- p®M +?d Km®M i?Y +QÌM; ç° +QÆM; F?Q ?° i?
ç¢B ?€M M¨v F?¬M; M;Ì +?d /MM; HoM? pU+ ?° i? - p"v +kM; ç€M; çÌB F?B #` K°i
i?m T?K+X h?–M M?•M +O h?–M ;BÈB [m€ iU iBM p¨Q HoM? pU+ +O KbM?- M;Q
pU+ ?²B tm•M- HoM? pU+ i?B K i?QÈ+- HoM? pU+ +ÁM H¢B ç m +¦ HU+ T?ÁM; M
i?–M M?•M- M?'i ç`M? T?ªB T?€ pÐ HoM? pU+ +O M;QÌB M¨v i`QÈ+X

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; #B i pb b Q- #•v ;BÌ G¬B T?€T ?„M ;¼B p HB M iU K M; i
HoM? pU+- +?Q M M

æ¢B ?€M H¨K b Q +kM; M;?o F?¬M; i?¬M;- K°i >¢ o` h?–M H¢B +¦ i? / /¨M; T?€ p
?€ F?¬M; T?ªB M¦B M;QÌB M¨v +ÁM HÊB ?¢B ?ÆM- Km®M ç€M? +? i KbM? HB M
iÈB ç•v- i` M K†i ç¢B ?€M F?¬M; F?ÄB H° ` p¨B T?–M F?€+? F?Q p¨ i¬M FQM?X
K¢M? H¨ pm - ç®B pÈB +QÌM; ;Bª +?•M +?QM?- K¶B K°i i?–M M?•M ç m T?€i ` FQ

*¬ ;€B T?K i`€+? ;?B +?ûT i?'v K°i K¨M M?Q p"v +kM; ç²M; /¢M; F?€+? F?Q pÈB .Q
iU KbM? çB iÈB ?¬, ó> B p` ç¢B M?•M- KÌB çB i?2Q i ôX æB ` F?ÄB ioM? i?'i- .Q
æ¬M; çB i?2Q +¬ ;€B tm®M; i–M; K°iX .QÆM; h?B M o'M p¨ .Q L;mv M æ¬M; ç m
?ÄB iÈB i?U+ HU+ +?2 /'m +O ç®B T?QÆM;- +QÌB +QÌB M¦B M¦B- i•K ibM? i?Q b
; +?'K m b ç ç¼+ +?QÆM; KÈB M?'i M?û 5

æB iÈB i`QÈ+ [m–v- +¬ ;€B çÁB M;¼+ #¨B i` M i v .Q L;mv M æ¬M; p¨ .QÆM; h?B
i'i +ª i?O iK+- KÈB M¦B pÈB ? B M;QÌB, ó> B p` ç¢B M?•M- KÌB HQm H¢B iQM? / M
iB M ;?B +?ûTôX

ô .Q L;mv M æ¬M;ôX .Q L;mv M æ¬M; F?¬M; +?9i M;?o M;ÊB M¦BX

ô o'M h?B M +Q boôX .QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i +?9i i`ª HÌBX

óæQÊ+ `²B- M?` p` +¦ i? M?Ä K€m M?"M +?O- F?®B #¨B iY M¨v b m M¨v b) H¨ +O
b® iBM iS+ M?B K pK- +MM; pÈB i` tûi K°i b® iBM iS+ M?B K pK K¨ çŠM; +'T +?Q
M;¼+ #¨B +?Q ? B M;QÌB M¦B, ó.U i?2Q [mv +O- çŠM; +'T +O i?–M +?S+ ;Bª H
i?¨M? M?B K pK i®i t'm ç [mv i ç`M?- +?Q M M M;¼+ #¨B +O M?` p` H¨ +'T K°i b
;Bª i´M; +°M; +?B H¨K M,K b Q # M;mv i- i?'T M?'i H¨ +'T K°i b Q- + Q M?'i +'T #
K¶B K°i +'T +¦ i? ?QÎM; i?K +kM; ç m +¦ F?€+ #B iX h?–M +?S+ ;Bª +'T K°i b Q-
?Q¨M i?¨M? M?B K pK K°i H–M- ?„M +¦ i? ?¨M; M,K iW KBM? ?°B H'v çQÊ+ K°i i
/MM; ç im ?¨M?X L°B #° KBM? ?°B +kM; b) #€M ` K°i Qi p"i T?~K ç†+ i?M # M M
T?QM; T?9- +¦ i? +,M +S çŠM; +'T F?€+ #B i +?B i F?'m +kM; F?¬M; ;B®M; M?
.QÆM; h?B M o'M p¨ .Q L;mv M æ¬M; M;?2 +¦ +?9i b[M; bÌX

h`€+? F?¬M; çQÊ+- M?B m M;QÌB Km®M i`Î i?¨M? i?–M +?S+ ;Bª M?Q p"v- +?d T
K'v ;B i°+ HQ¢B ? B HQ¢B # -[m M i`¼M; M?'i H¨ KBM? ?°B F?¬M; ?¢M +? bU iU

h` M M;¼+ #¨B +¦ ç² €M K°i i? M? HÊB FB K- ?ÆM M[Î b m F?B M?Ä K€m M?"M +
i? X E?®B M;¼+ #¨B M¨v +ÁM H¨ K°i FB M i?–M F?Q- ?B m [mª T?K +O M¦ H¨ ;B
+MM; pÈB ;B i,M; i®+ ç° F?¬B T?K+ i?–M HU+- p¬ +MM; i?U+ /KM;X

*ÁM M?Q +'T #"+ +O i?–M +?S+ ;Bª i,M; H M ;†T F?¦ F?,M i?b b Q- i?–M +?S+ ;
.QÆM; h?B M o'M- M?'i ç`M? T?ªB ?Q¨M i?¨M? K°i i`,K H–M M?B K pK K°i b Q KÈ
iQÎM; `^M; M?B K pK +'T K°i b Q çÆM ;BªM- ?¨M; M,K ç m +¦ p¬ b® i?–M +?S+ ;Bª
M?B K pKX *ÁM M?B K pK K°i b Q ç b® H¨ M?B K pK #ªQ p i?QÆM; ç°B- +?d H¨

+ Q ?ÆM i?m M?[M; i?–M M?•M F?¬M; T?ªB H¨ i?–M +?S+ ;Bª FB X æQÆM; M?B
iQ¨M H¨ M?[M; i?S M¨v- +ÁM +¦ K°i b® M?B K pK H¨ ibK FB K K€m iBM? i?9 ?Q†+ H
pK M¨v HB M F?¬M; T?ªB H¨ F F?¬M; T?ªB H¨ i?–M +?S+ ;Bª +¦ i? M?"M çQÊ+X

L¦B pQ /K M?Q ç m H¨ ?¢ p` i?–M- i?–M +?S+ ;Bª b) i®M T?Q i´M + Q ;'T # i`Î H
H¨ i?–M +?S+ ;BªX >ÆM M[i?–M +?S+ ;Bª çB iÈB +?¶ M¨Q ç m +¦ ç` p` + Q ?ÆM
+?S+ ;Bª- +?Q /M H¨ ç²M; +'T +kM; ;B®M; p"vX :B®M; M?Q H9+ .QÆM; h?B M o'M
o` h?–M FB - ?„M F?¬M; +¦ i?¬M; [m - +?Q M M ?„M H¨ F v m- +ÁM .QÆM; h?B M
+¦ F?€+ pW t2K ?B m M; vX

ó*¦ #€M i¨B HB m ç†+ i?M\ô .QÆM; h?B M o'M ?ÄB p'M ç KbM? [m M i•K M?'i- ?„M
i€K HQ¢B i¨B HB m +?QM? +O E?´M hB M h?ˆM; ç•v- #ÎB pb M?[M; i¨B HB m M¨v
#bM? i?QÌM; F?¬M; i? M¨Q +¦ #€M- +?Q /M MÆB M¨v H¨ h?–M ;BÈB +kM; p"vX

ó.¢- ç¢B M?•MôX *¬ ;€B FB ;"i ç–m ç€TX

ô J M; i çB t2K i?Y- +¦ i? F?¬M;\ô .QÆM; h?B M o'M F?) ?ÄBX

ô æQÆM; M?B M +¦ i? - +?d +–M H¨ i?–M +?S+ ;Bª +?QM? i?S+- ç m +¦ i? ôX *¬ ;

ô L;QÆB i M H¨ ;b\ô .QÆM; h?B M o'M #bM? ioM? ?ÄBX

ô L;¨B +¦ i? ;¼B i H¨ hB m L;mv iôX *¬ ;€B KdK +QÌB- i`ª HÌB +¦ +?9i +•m i?9+X

ó±ôX .QÆM; h?B M o'M F?¬M; M¦B i? K ;b- .QÆM; h?B M o'M bÎ /o ?ÄB i M- +?d H¨
H¨ M¨v M¨v i?¬BX

h–M; # - F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ i–M; # M¨v H¢B H¨ K°i +€B +?Ê M?Ä- H¨ K°i +?Ê
L;mv i ;BÈB i?B m +?Q .QÆM; h?B M o'M `'i M?B m ibM? ?bM? MÆB M¨vX

h–M; # - #€M ç m H¨ K'v i¨B HB m ?B K i?'v Î # M M;Q¨B- #ªQ p"i M?Q i?–M F?Q-
T?B ?¨M?X

.QÆM; h?B M o'M ç¢B F?€B [m M b€i i?Y- M?[M; i?S #¨v i` M [m–v ç m F?¬M; T?ª

E?¬M; +ÁM +€+? M¨Q- i? i?–M H¨ i?•M i? T?€T i„+ #B M ?¦ H9+ T?B i?,M;- F?
i?QÌM;- iB M ç - iB M i¬M ;b ç¦ Î ?¢ ;BÈB- ç m +¦ #ªM H½M? +ªB i¢Q i?•M i? X h?–
i?B m #ªM H½M? M¨v- M?QM; HQ¢B F?¬B T?K+ M¨v H¨ +?d i?•M i? #bM? i?QÌM;-
i„+X h? i?–M +O i?–M M?•M +¦ i? M¦B H¨ +?d +¦ K°i F?®B M?Q p"v- M;QÆB +¦
ç•v ç½ F?¬M; T?ªB H¨ i? i?–M T?€T i„+X h?`i #bM? i?QÌM; Km®M K°i H–M M[ i`Î
F?¬M; +?d +–M i?ÌB ;B M- ?ÆM M[+ÁM T?ªB +¦ K°i b® çB m FB M ç†+ #B i- M¦B

*?Q M M *?B h? h`¼M; aBM? >Q¨M +kM; #€M ç„i K°i +?9i- +kM; +ÁM +¦ i? Î i`Q
çQÊ+X L?QM; h?–M L;mv M æ M +?d H¨ ç M /QÊ+ F?¬B T?K+ F?¬M; M;Ì +kM; ç„
i`¼M; M?'i H¨ ç M /QÊ+ +?QM? H¨ p"i T?˜K iB m ? Q- /MM; b) F?¬M; +ÁM- ;B€ iB
h?B M o'M i?"i bU [m€ ç„iX

.Q L;mv M æ¬M; i'i M?B M ?B m çQÊ+ .QÆM; h?B M o'M H¨ i v KÆ KÈB T?B i?,M
M?B m ?B M iQÊM; +O h?–M ;BÈB- +?Q M M HB M KÎ KB M; ;BªB i?Q+?, óL;QÆ
p¨ i?–M ç M- i` M +Æ #ªM i`QM; K°i i`,K i?–M M?•M i?b +¦ K°i M;QÌB #B i Hmv M
+?•M +?QM? +kM; +?d +¦ M?•M p"i +'T ç¢B bQ KÈB +¦ i? Hmv M +? ` M;Q¨BX Í
;BÈB- M;Q¢B i`W i? HU+ HÈM M?Q K¬M T?€B ;B i°+ +¦ M;QÌB +?mv M #²B /QÐM
#ªM H¨ F?¬M; M?B m H„K- ?ÆM M[HQ¢B M?•M p"i M¨v +,M #ªM F?¬M; i? M¨Q H
M;QÌB- M;QÌB i +?ŠM; H) F?¬M; im Hmv M b Q\ *?Q M M- i?–M ç M +'T i?'T i?QÌ
+'T +?•M +?QM? H¢B H¨ K†i ?¨M; ? i bS+ ?B K +¦ôX

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; ?B m `ä ;"i ;"i ç–m- p"i ?B K H¨ [mw- çB m M¨v +kM; /
o'M ç°i M?B M M;?o ç M- KbM? ;–M ç•v F?¬M; T?ªB i?B m iB M b Q\ a Q F?¬M; H¨
i?"M M;šK H¢B- /QÌM; M?Q KbM +kM; F?¬M; +¦ i?ÌB ;B M `ªM?\ æ9M; `²B- h?Ov h
Hm¬M +?mv M M;?B M +Sm ç M ç¢Q- bQ p Hmv M ç M M¨v- +?d +¦ ?ÆM +?S F?¬M
H¨K Gmv M æ M aQ\

h?–M iBM? +?QM? H¨ i?S i®i ç¦- K¼B M;QÌB im Hmv M +¦ i? bY /KM;- Km®M ;QK
F?¬M; +¦ ç¢B HQÊM; h?–M iBM? i?b ç9M; H¨ KÆ iQÎM;X J FB T- ?¬K M v HB M
iBM?- +?d H¨ ? B KQÆB p¢M h?–M iBM?- ç½ H¨K F?¦ KbM? `²BX æ9M; H¨ +? M;²B
p¢M h?–M iBM? ç½ çO- M?QM; F?¬M; M;?o iÈB- Î ç•v +ÁM +?Q iÈB MY M;¨v ç½ t
K°i +•m- iB M F?¬M; T?ªB H¨ p¢M M,M;- M?QM; F?¬M; +¦ iB M H¢B imv i ç®B F?¬

"Ä HÐ i¨B HB m +?QM? i`QM; E?´M hB M h?ˆM;- çB m M¨v H¨K +?Q .QÆM; h?B M
i•K FB K iB MX

L;¨M p¨M; ? i pšM ç–v H¢B- .QÆM; h?B M o'M +¦ +?QM? H¨ M,M; HU+- FB K iB M ç
F?¦ F?,MX *?d H¨ i`QÈ+ FB F?¬M; +¦ +?¶ Î +® ç`M?- +kM; F?¬M; +–M +€B M¨vX

óæ9M; `²B- .Q ?mvM?- M;QÆB ?B m `ä h?m"M .QÆM; T?O M¨v # Q M?B m\ô .QÆ
+?9i ?ÄBX

ô h?B M o'M ?mvM? +?d +?QM? H¨\ô .Q L;mv M æ¬M; F?¦ ?B m ?ÄBX

ô L¦B pQ /K M?Q ;B€ ç'i Î ç•v- .QÆM; K¶ +® w KÎ +Y ?¨M; Î +?¶ M¨v- FB K +?9i iB
o'M i`U+ iB T i`ª HÌBX

óVK- M m H¨ p"v- i¢B ?¢ +?Q ``ˆM; +?B #ˆM; +S çB ?°B HB M KBM? ç€M? i?m H'v #
iB T Km #€M Î i`QM; i?–M +?S+ ;BªH¨ i®i M?'i- +¦ i? Km çQÊ+ ç M /QÊ+ + Q +'T
+?S+ ;BªX *kM; +?d +¦ #¼M ?¼ KÈB /MM; çQÊ+ M?[M; i?–M ç M T?˜K +?'i + Q M
KB M; ;BªB i?Q+?X

.QÆM; h?B M o'M pW M;?2- H"T iS+ +ªK i?'v +U+ F€ +¦ ç¢Q Hw- KbM? +kM; +¦ i?
H +? +O h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T- /ÌB K°i ç€K HBM? /QÊ+ Qi M,K +¦ ;B€ i`` p¨Q- b m
/QÊ+ [mw i`¼M; H•m M,K- b m ç¦ /MM; +?9M; ç Hmv M +? ç M /QÊ+- Î K†i ;B€ iB

.QÆM; h?B M o'M ç M; bmv M;?o HQ¢B i?–M ç M + Q +'T M¨v- +?d +¦ i? çB H° im
imv i ç®B /MM; F?¬M; M´B- ç®B pÈB ç¢B +?9M; h?–M ;BÈB K¨ M¦B- #¼M ?¼ +¦ i?
`'i i?Ä K½M- M?QM; ç®B pÈB i?–M +?S+ ;Bª çŠM; +'T ¨ M¦B- i?–M ç M + Q +'T ;B

Km çQÊ+ +kM; /MM; çQÊ+- i?”K +?Q ç®B pÈB i?S M?Q i?–M ç M +Sm K¢M; M¨v H
t2K i¢B

Zm M i`¼M; M?’i pšM H¨ T?˜K +?’i ç M /QÊ+ çO i®i- çO K¢M?- çO ;B BX >ÆM M[
+?QM? ç†+ i?M KÎ` / M? iB M;- M?Q p”v KÈB +¦i? i?m iB M M?Q MQÈ+X

G9+ .Q L;mv M æ¬M; +ÁM Km®M M¦B ;b M[- ç°i M?B M b„+ K†i #B M ç´B- p°B p¨
?mvM?- i +ÁM +¦ pB +- +€Q iW i`QÈ+ôX L¦B tQM; +kM; F?¬M; çÊB .QÆM; h?B M

.QÆM; h?B M o’M pW bmv M;?o pW çB p - M; v +ª .Q L;mv M æ¬M; +€Q iW `ÌB ç

E ?Q¢+? M¨v +¦ i? H¨K çQÊ+- +kM; i’i T?ªB H¨K çQÊ+- bÈK K°i #QÈ+ FB K çO
HB M +¦ i? Km çQÊ+ i`QÈ+ F?B i¨B HB m FB #€M ` - i`€M? +?Q b m M¨v +¦ iB M

L;?o iÈB ç•v- .QÆM; h?B M o’M +ªM H¢B K°i +?B + t2 M;U - i`Î p F?€+? çB K +?m

9N3X *?QÆM; 9N3, h?,M; h?ŠM; *’T J°i L;mv iX

G "¨M o”M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M d, sQM; h¬M

*?QÆM; 9N3, h?,M; i?ŠM; +’T K°i M;mv iX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

a m F?B i`Î H¢B F?€+? çB K- .QÆM; h?B M o’M p°B p¨M; p¨Q i? ;BÈB #ªQ i?€T- i
h?Ov h?’K G M- h?Ov h?’K G M p¨Q H9+ M¨v ç M; Î i`QM; T?ÁM; ç M- ç„M çQ ?Ä

ô G M M?B- M;QÆB +¦ i?b ;BÌ `½M? F?¬M;\ h +¦ +?mv M Km®M M¦BôX .QÆM; h?B
G MX

ó*¦- p¨Q çBôX h?Ov h?’K G M M;WM; HY - iW i`QM; T?ÁM; ç M çB ` - ó*?mv M ;b\

.QÆM; h?B M o’M F H¢B F ?Q¢+? +?Q h?Ov h?’K G M `ä- pW KÈB M¦B tQM;- h?
M;KK ç€T SM; M¦B, óh®i- i?”i i®i [m€- i i€M i?¨M?ôX

.QÆM; h?B M o’M b[M; bÌ i`QM; +?®+ H€i ?ÄB, óL m M?Q p”v M;QÆB +¦ i? b) +¦

óE?¬M; ç•m- i i?Q+? Hmv M ç M- ?ÆM M[- +¦ i? ;B9T çQÊ+ +?Q M;QÆB- /M +U
h?Ov h?’K G M F?¬M; i? K ç w +?9i M¨Q K¨ i`ª HÌBX

.QÆM; h?B M o’M +ªK ç°M;- ¬K +?†i H’v h?Ov h?’K G M

L;¨v ?¬K b m- .QÆM; h?B M o’M HB M K M; i?2Q h?Ov h?’K G M ` F?ÄB F?€+? çI

æQÆM; M?B M- T?ÁM; +O F?€+? çB K +kM; i`ª HmB- +ªM K°i +?B + t2 M;U H¢B
ç€M? i?m X

.QÆM; h?B M o’M ç½ bÈK [m2M i?m°+ i?O iK+ tBM i?–M +?S+ ;Bª- b m F?B K M;
HB M i?2Q M¨M; +?¢v i?ŠM; H M i–M; kX

"ÎB pb i?–M +?S+ ;Bª K¨ h?Ov h?’K G M tBM H¨ Gmv M æ M aQ- +?Q M M tûi /mv i
H¨ ç€M? K°i i`”M pÈB i?QÊM; p` i?–MX Í /QÈB bU ?QÈM; /šM +O M?•M pB M +¬M
o’M +MM; h?Ov h?’K G M çB iÈB K°i ;B M ioM? i?’i F?€+X æB p¨Q M?bM H M- ?¦
çdM? H¬- M?[M; çdM? H¬ M¨v #„M ç M F?Q #®M T?Q - ?B M M?B M ç½ bY /KM; H

ô o` +¬ MQÆM; M¨v- tBM +?Ì K°i +?9i- ç¢B M?•M F?ªQ ?¢+? +?Q M;QÆB H”T iS+
tQ v ç–m H¢B M¦B pÈB .QÆM; h?B M o’M- ôL;¨B +kM; +?Ì K°i H€iôX

Zm K°i ?²B H•m- K°i +¬ ;€B p¦+ M;QÌB + Q ;–v tBM? ç T +MM; M?•M pB M +¬M; i€

óVK- ç9M; p”v- ç¢B bQôX

ô L;QÆB çB tm®M; çB- Î ç•v ;B Q +?Q i ôX *¬ ;€B FB F?m i v M¦BX

.QÆM; h?B M o’M +˜M i?”M ç€M? ;B€ +¬ ;€B- im pB M?bM F?¬M; i?’m- `’i ?B M M
H„KX h` M +´ €Q i`2Q K°i F?®B M;¼+ #¨B- +˜M i?”M M?bM H M- K†i i` M H¨ ?bM?
H¨ ? B M;mv iX *QM K„i .QÆM; h?B M o’M +?ÈT +?ÈT- +’T #”+ i?”i + Q- M,K b Q #
ç½ +QB M?Q H¨ ? i bS+ + Q- .QÆM; h?B M o’M +kM; +?d H¨ i v KÆ KÈB +’T K°i b

ó*?¨Q M;QÆB- iB m +¬ MQÆM;- i i M J¬M; h? M? h? M?- #•v ;BÌ /Q i T?K i`€+?
F?¬M; i? bQ pÈB iB m p - çŠM; +’T +O Gmv M æ M aQ +?QM? H¨ /MM; i`bM? ç° H
+S pB + i?B i`B M- i`bM? ç° +¨M; + Q i’i M?B M +’T #”+ +¨M; + QôX *¬ ;€B H M iB

E iB T- +?QM? H¨ F?ªQ ?¢+?- .QÆM; h?B M o’M #` çm´B ` X

.QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M; ç w- +?d H¨ ç M; +ªK i?€M- i?–M ;BÈB M¨v [mª M?
i?O ç¬M; çªQX >°B HB M KBM? ç€M? i?m M¨v iMv iB M FûQ ` i?–M +?S+ ;Bª ç F?
M?bM F?¬M; i?’mX

æÊB ç M F?B tQM; pB + MÆB M¨v- Qi M?’i +kM; T?ªB im Hmv M iÈB i?QÊM; p` i?-

æ®B pÈB i?¨M? iQ+? F?ªQ ?¢+? +O h?Ov h?’K G M i`QM; T?ÁM; ç M- .QÆM; h?B
HQ H„M;- h?Ov h?’K G M ç–m iB M H¨ F i?W i¬M; bQ ç M ç¢Q ç M?’i hB M ;BÈ
M;? M?B m M,K- /®+ HÁM; ç M ç¢Q- i`K +°i p[M; +?„+X G¢B çQÊ+ ç M ç¢Q i?QÊ
Hmv M ç M +¦ i? M¦B ç½ F?€ i?¨M? i?K+ p¨ iBM? i?¬M;X L m .QÆM; h?B M o’M #
K°i # M- /MM; i?O çQ¢M i–K i?QÌM; Hmv M +? ç M /QÊ+- +?d bÊ i?”i ç9M; H¨ +¦ i
>ÆM M[h?Ov h?’K G M im Hmv M H¢B H¨ T?€T i„+ bBM? K M?- Î T?QÆM; /B M M

h`ªB [m ?ÆM M,K + M? ;BÌ- +Y +?QM? T?ÁM; ç M KÈB KÎ ` - h?Ov h?’K G M p¨ J
i`€+? F?ªQ ?¢+? çB ` X •M? K„i J¬M; h? M? h? M? M?bM p T?Q .QÆM; h?B M
+?9i [m€B /`X

.QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M; ç w M?[M; i?S M¨v- K¨ H¢B [m M i•K ?ÄB, óh? M
F?¬M;\ô

J¬M; h? M? h? M? i`ª HÌB i`QÈ+ K°i #QÈ+, óG M M?B Km°B Km°B `’i HÊB ?¢B- ç
+?mv M i`QÈ+- i çB ç2K i?O iK+ +ÁM H¢B H¨K ?° G M M?B Km°B Km°BôX L¦B tQM
h?’K G M `ÌB çBX

.QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M; [m€ `ä p ?[m M;?` ;B[M[M?•M- tQM; ?¬ i, i, Km°
çQ€M F?¬M; ` [m M ? +K i? ;B[? B M;QÌB M?Q i? M¨QX L?QM; H¢B F?¬M; iB
€M? K„i M;?B ?Q†+ M?bM h?Ov h?’K G MX

h?Ov h?’K G M #,M; imv i i?¬M; KBM?- KÎ KB M; ;BªB i?Q+?, óJ¬M; i, i, `’i i®i- +
b B H–K- M¨M; `’i HÊB ?¢BôX #¢M ç M; ç¼+ i¢B

.QÆM; h?B M o’M M;?2 tQM; F?) ;”i ç–m- ? B M;mv i K¨- i?–M +?S+ ;Bª ç M ç¢Q
bQ +kM; F?¬M; T?ªB H¨ [m€ ç€M;X

.QÆM; h?B M o’M KÎ KB M; ?ÄB, ô o”v +’T #”+ F?ªQ ?¢+? +O M;QÆB H¨ # Q M?B

h?Ov h?’K G M M;QÊM; M;MM; /m¶B K°i ç–m M;¦M i v ` - F?¬M; M¦B ;bX

.QÆM; h?B M o’M FBM? M;¢+ M¦B, óJ°i b Q\ô E?¬M; T?ªB +?S- h?Ov h?’K G M -
i?–M F„ ç M ?Ä Hmv M i•K i?b +kM; F?¬M; FûK M? - M; v +ª M¨M; +kM; H¨ K°i b Q
i–M; i€K +O KbM? M?B m H„K H¨ KS+ # b QX JbM? # b Q\ L?Q p”v M?[M; + Q i
b Q FB H¢B +¦ # Q M?B m i¨B M;? ç•v\ *?”+ +?”+ +?”+- h?–M ;BÈB ç9M; H¨ h?–M

h?”i ` .QÆM; h?B M o’M ç M; M;?B ?Q†+- K†+ /M M¦B ç° T?´ #B M HBM? /QÊ+ +C
?¢ ;BÈB K°i Qi- M?QM; i`bM? ç° ç M ç¢Q M¨v F?¬M; i? M¨Q FûK M?B m ç M M?Q

æ M FB T ;B€M; tm®M;- ç•v H¨ +?„+ +?„M- M m i?–M ç M M;?`+? i?B M M?Q i? +
tm®M;- p”v KÈB ;¼B H¨ Fb [m€BX

æ€M; iB +- F?¬M; ç9M; /`T .QÆM; h?B M o’M +¦ HÁ #€i [m€B h?€B *U+- ?B m /KM
+? - +kM; +¦ i€+ /KM; #ªQ p ç M /QÊ+- +?Q M M ç M FB T H¨ /Q HÁ #€i [m€B h?€
iW

8yRX *?QÆM; 8yR, h æB L; M; Zm X

G "¨M o”M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8yR, h çB M; M; [m X

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

.QÆM; h?B M o’M /MM; +?QM +€B #bM? M;¼+ T?•M #B i çUM; +?QM F?Ä *Ym *?
ç¦ çQ +?Q h?Ov h?’K G M K°i H¼ M¦B, óL;QÆB i`QÈ+ iB M +–K K°i H¼ ç½- ç T?

h?Ov h?’K G M KBM? #¢+? K¨ ;”i ç–m- +˜M i?”M +–K H’v +€B #bM? +¦ *Ym *?mv M
b€M? pÈB h?–M ;BÈB ç M?’i i?–M ç M M¨vX i`mv M +QTv iW

*Ym *?mv M >Q¨M >²M æ M i?U+ bU Hmv M +? `’i F?¦- F?¬M; M¦B ç M i¨B HB m K¨
+? ç½ iB m ? Q i•K HU+ iQ HÈM H¨K +?Q i? t€+ p¨ iBM? i?–M +O .QÆM; h?B M
ç M i?¨M? ?’M T?ªB Î H¢B i`QM; hB M T?O ioM? /QÐM; M;?bM M,K KÈB F?¬B T?K+
M¨v i?”i ç9M; H¨ +¦ +?9i K v K„MX *Ym *?mv M >Q¨M >²M æ M M¨v Hmv M +? i?U
+–M ?QB +¦ p¬ w b) i?’i #¢B i`QM; ; M; i’+- M m /MM; ç #m¬M #€M i?b ?B M M?B

h`QM; M;’M ?¢M- .QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M; /U ç`M? Hmv M +? *Ym *?mv M >
b m M¨v T?€T HU+ H M iÈB h?B M i?–M +’T #”+ i?b [mv i ç`M? +kM; F?¬M; i` X

*?QM F?Ä ç M /QÊ+ +Sm K¢M; M¨v pšM M M ;B[H¢B bM? bY /KM; i?b ?ÆM- M?•M
F?¬M; B #B i M;¨v K B b) T?€i bBM? +?mv M ;bX "’i [m€- ç M /QÊ+ M¨v i?”i bU H¨
Ew i?–M T?€T #ªQ M¨v i?b T?ªB Hmv M ` ç–m iB MX

.QÆM; h?B M o’M /MM; KQÌB M,K i?ÌB ;B M +?mv M M;?B M +Sm +€+ HQ¢B T?€T
M?B m H–M i?Q M;?B K `®i +K+ .QÆM; h?B M o’M ç½ T?€i KBM? ` HQ¢B T?€T #ª
Fw i?–M /QÐM; i?–M p¨ ?B m [mª •M M†+ `’i K¢M?- K†+ /M F?¬M; +¦ T?ÁM; M;U +?
pÈB *Ym +?mv M ?Q¨M ?²M ç M i?b [mª i?U+ +?QM? H¨ +Sm K¢M; +?d #ªQX

L m F?¬M; K v ;”T T?ªB M;mv ?B K p¬ T?€T +?¢v i`®M i?b +¦ i? /MM; #ªQ p”i M¨v
T?€+?- b m ç¦ H¢B bY /KM; *Ym *?mv M >Q¨M >²M æ M K¨ +Sm K¢M;- i?”i H¨ imv i
p„i ? i¦+ bY /KM; .QÐM; h?–M J°+ p¨ +€+ HQ¢B i¨B HB m F?€+ K¨ Hmv M +? ` ?
M¨vX GQ¢B T?€T #ªQ M¨v bY /KM; T?QÆM; i?S+ ?bM? t,K #€K p¨Q M?•M i?•M- #b
+?9i M;mv M i?–M HU+ +O +?O M?•M K¨ iU m˜M /QÐM; i?•M- F?B #` K°i Qi M;mv ?
H¨ M;mv ?B K +?Q M;mv M i?–M +O +?O M?•M i?b +¦ i? bY /KM; M¦ H¨K p”i /šM K
M,M; #ªQ p p¢M M,K F?¬M; iB m i MX

E?B iÈB i v h?Ov h?’K G M i?b +€B T?€T #ªQ M¨v ?bM? /€M; M?Q +€B H M? #¨B
G M H’v K€m M?”M +?O i?b ?¦ i?¨M? K°i ç¢Q HQm [m M; /mM; M?”T i`QM; +Æ i?
i¢B i`QÈ+ M;U+ M¨M; tm’i ?B M K°i +€B ?bM? t,K ;B®M; M?Q +?[pB i iQ +Ð M;¦M

.QÆM; h?B M o'M `'i i?Ä K½M- iU ?„M +kM; M?"M +?O K°i +€B- b m ç¦ çÊB M?[M
[m M i?b T?•M T?€iX

óG½Q ç¢Bô

óhB m "¢+?\ L;QÆB +kM; tm'i [m M `²B ?ª\ô .QÆM; h?B M o'M KÈB pW +?m˜M #`
iB M; ;¼B K¨ [m v H¢B M¦BX

óh`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M;„M i M;?o H¨ F?¬M; i? iB M ?¦ çQÊ+ #'i [m€ iB M M?
i iU #ªQ p KbM? i¢B h?–M ;BÈB `²BôX hB m "¢+? p K"i FB m M;¢Q ?W M¦BX

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; i?b ç¢B ?BX æWM; t2K hB m "¢+? pšM F?¬M; ?B M b
?B m hB m "¢+? +?d +¦ .QÆM; h?B M o'M K¨ i?¬BX

*?Q iÈB M v hB m "¢+? M¨v ç½ H'v çQÊ+ iW J M? o"M G "¨M F?¬M; Qi +?¶ i®iX *
?¦ HU+ HQÊM; +O K¶B +'T G #¨M ç m #` M¦ H'v çQÊ+ M M /Q ç¦ i?U+ HU+ +O i
bQ pÈB .QÆM; h?B M o'M +ÁM Km®M ?ÆM K°i +?9iX

.QÆM; h?B M o'M iU iBM +¦ i? ç®B K"i pÈB h?QÊM; o` h?–M K¨ imv i ç®B F?¬M;
+'T #"+ i?b ç€M? F?¬M; H¢B `²B M?QM; +?¢v i`®M i?b i?QªB K€B K¨X p T?–M i²M
M;QÌB i F?¬M; iU ?¢ i?•M T?"M iÈB H¨K F?¦ KbM?- K°i >¢ o` h?–M +?S\

L?Q p"v KbM? +¦ i? +?B M i?„M; h?QÊM; o` h?–M- i?U+ HU+ +O hB m "¢+? F?Š
pÈB h?B M h?–M `²B\

.QÆM; h?B M o'M i•K ibM? `'i i®i- #'i [m€ pšM +–K Ew h?–M G M? p¨ *Ym *?mv M
+?Q hB m "¢+?X

óG½Q ç¢B- Ew h?–M G M? M¨v i F?¬M; +–M ç•môX hB m "¢+? H'+ ç–m F?¬M; M?'

óob b Q p"v\ô .QÆM; h?B M o'M F?¬M; ;BªB i?Q+? çQÊ+- T?B i?QÌM; F?¬M; ;BªB
+?Q #ªQ ç¦X

ôh`QM; i`mv M i?W F, S+ +O i i?b H9+ +?B M ç'm F?¬M; i? +¦ K v K„M +?d i•K
H¨ b m M¨v F?¬M; i? T?€i ?mv ` bS+ +?B M ç'm +U+ K¢M? çQÊ+ hB m "¢+? ;BªB

.QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i +?9i `²B +kM; F?¬M; +QÐM; +–m- K¼B M;QÌB ç
i`mv M i?W +O hB m "¢+? H¨ +?B M ç'm +?d ç¢Q +O #° i° + h?€B +´ i?–M i?9 M M
+¦ ;bX

h`QM; [m–M bÆM i`MM; çB T- K°i M;QÌB im´B +ÁM i` +˜M i?"M M?´ K°i ;®+ +•v i'
?b ?b i?m p¨Q i`QM; K°i +€B H #¨M K¨ Î i` M p B ?„M +¦ K°i +QM bkM; p"i i`„M; M?
.QÆM; h?B M o'M p¨ hB m "¢+? çB ` ?€B i?m®+X

hB m "¢+? tm'i [m M- .QÆM; h?B M o'M K M; i?2Q M¦ çB ` ibK FB K HBM? /QÊ+ ç
Hw K°i b® ç€K +QÌM; ç¢Q çmB KMX h`QÈ+ ç•v .QÆM; h?B M o'M K°i KbM? çB ibK
bQ pÈB H9+ +¦ hB m "¢+? +?d çB KX

Zm K°i çQ¢M i?ÌB ;B M- .QÆM; h?B M o'M p¨ hB m "¢+? ` i?¨M?X æB ` ? B i?€M
M;?bM +€+ HQ¢B HBM? /QÊ+ H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M +U+ F€ i?Q bQÈM;- i•K
;B i M;QÌB- M;Q¢B i`W K°i Qi i M iU ç°M; çQ ç M +Y K¨ i?¬BX

G¢B M¦B iB T- #'i i`B #'i ;B€+ ç½ [m K'v M,K- ?„M #m¬M #€M HÌB K'v i`,K p¢M h
"¢+? ç m +–K h?–M iBM? H¨K ç² ,M p"i- .QÆM; h?B M o'M +kM; ç²M; /¢M; t tB b`
i?K H'v i?–M HU+ K¨ ` M Hmv M HoM? pU+ p¨ L;k b'+ h?–M Zm M;X G9+ M¨v T?€T
o` h?–M çdM?- iMv i?ÌB +¦ i? ç°i T?€X

J°i +QM M;k +'T iBM? i?9 ç°i M?B M iW ç•m H Q iÈB- H Q i?ŠM; iÈB .QÆM; h?B M

.QÆM; h?B M o'M +ÁM ç M; pb ;®+ HBM? /QÊ+ FB K¨ pmB p M M F?¬M; +¦ +?9
i®+ ç° i'M +¬M; +U+ M? M?X L;k +'T iBM? i?9 i?U+ HU+ ç½ +¦ i? bQ pÈB h?QÊM
o'M F?¬M; +¦ M?B m i?ÌB ;B M T?ªM SM; i?b +¬M; FQ+? ç½ iÈB i`QÈ+ K„i `²BX

.QÆM; h?B M o'M pW Km®M bY /KM; ç°M i?m"i Mû i`€M? i?b K°i +€B #¦M; i`„M;
ç–m iBM? i?9 `²B ?mM; ?,M; ç€M? ` K°i FQ+? M;,M +¨M +QM iBM? i?9 M¨v H¢BX

æ¢Q #¢+? €M? M¨v +?QM? H¨ hB m "¢+? M^K i` M p B .QÆM; h?B M o'MX hB m "¢
+¨M +QM iBM? i?9 M¨v `²B F?¬M; +?Q M¦ +Æ ?°B T?ªM SM; K¨ i`U+ iB T ?€ K²K ?9
#` hB m "¢+? Mm®i p¨Q #KM;X

.QÆM; h?B M o'M i?'v p"v i?b b[M; b®i- M;k +'T iBM? i?9 +¦ i? bQ pÈB h?QÊM;
çB K ç€M; M¦B H¨ KbM? +kM; +¦ i? SM; T?¦ pÈB M¦ i? M?QM; hB m "¢+? K°i M;KK
i?QÈ+ Mm®i p¨Q #KM;- +€B M¨v +¦ +?9i H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M ? i +?¶ M¦B `²
çB\

hB m "¢+? p¶ p¶ p¨Q #KM; `²B M?ªv H M p B .QÆM; h?B M o'M H~K #~K M¦B, ó*Á
iBM? i?9- +¦ +?9i #´ /QÐM;ôX

.QÆM; h?B M o'M i`ÊM i`„M; K'i i`QM; HÁM; i?–K i? M- i ç½ `'i #B M i?€B `²B K¨ i
i?€B ?ÆMX

Zm MY i?€M; b m- .QÆM; h?B M o'M i?m i?"T çQÊ+ F?¬M; Qi HBM? /QÊ+ +kM; ;B
i?9 p¨ +QÌM; ç¢Q +?"M çQÌM;X E?B ?„M ç M; +?m~M #` `ÌB çB i?b ?ÆM KQÌB ç¢Q

.QÆM; h?B M o'M # M bY /KM; J°+ æ°M h?m"i i`®M p¨Q K°i ;®+ ç¢B i?K- +¦ i? T?B
+?d +¦ + Q i?O ç½ M;Q¨B h?QÊM; o` h?–M K¨ i?¬BX h`mM; p¨ >¢ o` h?–M +¦ i? T
ç®B F?¬M; ç¢i çQÊ+ HQ¢B i®+ ç° M¨vX

.QÆM; h?B M o'M i`®M Î i`QM; ç¢B i?K- +kM; F?¬M; /U ç`M? t2M p¨Q pB + +O M
i¢B h?–M ;BÈB K¶B M;¨v T?€i bBM? ç M ?¨M; p¢M- +kM; F?¬M; +¦ ;b M;¢+ M?B M
#"+ K¨ #` i`mv b€i- ç9M; H¨ +¦ +?9i ?B K i?'vX

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; Km®M i` m +?¼+ p¨Q T?B M T?S+- ?ÆM KQÌB K°i
` ç°B ?bM? M¨v- i¢B h?m"M .QÆM; S?O +kM; F?¬M; +¦ M?B m M?¨X "'i [m€- .QÆ
i?–M i?S+ +O h?QÊM; o` h?–M `²B- ç°M i?m"i +O .QÆM; h?B M o'M imv `'i iBM
b Q pšM +?d +¦ im pB >¢ o` h?–M M M +,M #¨M H¨ F?¬M; i? ;¢i çQÊ+ i?–M i?S+ +

óL;QÌB M¨Q\ô o¨B ç¢Q i?B M H¬B #´ iÈB- .QÆM; h?B M o'M #B i KbM? #` T?€i ?
i`€M? Mû- +•v ç¢B i?K #` p¨B ç¢Q i?B M H¬B +?ûK i?¨M? K¨M? pÐX

óJ°i >¢ o` h?–M M?Q M?Ä K¨ i?¬BôX h?QÊM; o` h?–M tm'i i?O FB t2K i?QÌM; HB

.QÆM; h?B M o'M H° ` i?•M ?bM? M¦B, óh +?d çB M; M; [m M;„K T?QM; +ªM? i
çBôX L¦B M?Q i? M?QM; F€ i?U+ .QÆM; h?B M o'M ç½ HûM H9i +–K h?"T imv i i`
i`"M ç² p¨ ç¢B ç` ç½ iQÆM; /mM; pÈB M? m `²BX

óhB m iY- M;QÆB F?¬M; çB çQÊ+- M;QÆB ç½ i?'v çQÊ+ +€B M;QÆB F?¬M; M M
+?Q M;QÆB ç•môX G–M M¨v M;QÌB KÐ KB M; +?QM? H¨ F #` ?ÆM KQÌB K°i h?QÊ
+kM; H¨ K°i h?QÊM; o` h?–M- ?ÆM M[ i?U+ HU+ `'i K¢M?- +¦ i? /QÈB ibM? ?m®M
ç²M; +'T p•v +¬M; K¨ +¦ i? +?¢v i`®M çQÊ+ ç½ H¨ `'i ;BÄB `²BX

.QÆM; h?B M o'M +~M i?"M +•M M?'+ K°i +?9i- Î ç•v i'i +ª h?QÊM; o` h?–M H¨ ? B
#¼M ?¼ Km®M ç°M; i?O H¨K F?¦ KbM? i?b ç #ªQ K"i ç¨M? +?d +¦ i`m b€i ? i5

óhB m iY ;B9T i K°i pB +- i b) ;B9T M;QÆB +?¢v çB5ô G9+ M¨v- i M h?QÊM; o` h
i`mv M •K M¦B- imv M?B M F?¬M; çÊB .QÆM; h?B M o'M ?²B ç€T- ?„M iB T iK+ i`
;B9T H½Q T?m +?mv M +?Q h?m"M .QÆM; S?O E?QÆM; ;B K°i HÌB M?„M- H½Q
#¼M ?¼ FûQ H¢B Î +?¶ M¨v K¨ +ÁM +¦ i? #ªQ +?SM; M;QÌB i`mv M iBM tQM; b) +¦

.QÆM; h?B M o'M pW M;?2 tQM;- +Q M?B M +ÁM +¦ HÊB\ o"v i?b F?¬M; p°B çB- i
i®i\ E?QÆM; ;B - +?ŠM; H) H¨ K°i i`QM; M;k ç¢B i? ;B h?m"M .QÆM; T?O- E?Q

óE?¬M; b B- i H¨ E?QÆM; h?B M oB- H¨ E?QÆM; ;B çQ+? ? - +?d +–M M;QÆB ;B
i? +¦ çQÊ+ i?B M ç¢B +?¶ i®iôX E?QÆM; h?B M oB +?Q ``^M; #^M; p¨Q / M? iB M
>¢ o` h?–M +?¶ i®i +?d H¨ +?mv M M?ÄX

æ€M; iB + H¨ .QÆM; h?B M o'M F?¬M; T?ªB H¨ T?´ i?¬M; >¢ o` h?–M M M M;?2 +?
K'iX

ó*€B ;b i®i\ h`QÈ+ iB M M¦B p +€B M¨v ç½ôX .QÆM; h?B M o'M +–M +¦ ç€T €M i
i?QÌM; i?b F?¬M; +–MX

óh?–M iBM?X h?–M F?Q F?¬M; i? i?B m `²B- +?d +–M M;QÆB ç2K F?˜m i'M M¨v i
+?WM; +¦ i? +?Q M;QÆB ;B M?"T p¨Q E?QÆM; ;B M[- M;¨v b m i?,M; +?S+ `'i
i?b .QÆM; h?B M o'M ç½ M;„i HÌB M¦B, ôE?¬M; +¦ ?SM; i?9- F?¬M; +¦ ;b ? v +ª5
i®i\ L;QÌB i +¦ T?ªB H¨ F?B m ?¦ iY ç•m +?S\ .QÆM; h?B M o'M i`QM; HÁM; t2K

8ykX *?QÆM; 8yk, hB T hK+

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8yk, hB T iK+

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

h?–M iBM?\ G½Q iY ?B M i¢B +¦ K'v i`,K p¢M- E?QÆM; ;B +¦ i? +'T +?Q i # Q M
M,M; +?Q i K'v M;?bM p¢M çB\ h?–M F?Q\ > ?¨- i?"i #m²M +QÌB5 G½Q iY i` M i
iB M +–K K°i FB M çB ` çO H¨K F?B T bÊ iQ¨M #° h?–M ;BÈB- +?d bÊ i`'M i°+ +?B
` +kM; H¨K i +?QÈM; K„iX :B M?"T p¨Q E?QÆM; ;B Q- pÈ pšM- K°M; iQÎM; ?ªQ
iU KbM? iÈB KÌB i i?b F?¬M; +?WM; i +ÁM t2K tûi K°i +?9iX

E?QÆM; h?B M oB ? i +?¶ M¦B `²B- M¨v +ÁM F?¬M; çO b Q\ G M¨Q Km®M ;¢i i \
i?b M;QÌB i i?"i ç9M; H¨ F?¬M; i?Q+?X G9+ M¨v- E?QÆM; h?B M oB KÈB M;?B
o'M K°i T?2M K¨ F?¬M; HQm w ç M pB + KbM? ç M; #` ?ÆM ? B KQÆB + Q i?O # C
+¦ M;mv ç M iQM? K M?X M;m²M

E?Q +?'i- F?Q +?'i ç†+ #B i- H¨ F?Q +?'i M;¢Q i?` i?B M ?¢X E?QÆM; h?B M oB #
i?"i- ?„M t€+ i?U+ F?¬M; i?B m ;b K'v i?S M¨vX

hmv ``^M; ? B KQÆB K'v i M h?QÊM; o` h?–M FB # Q p•v i? M?QM; H¢B F?¬M; /€
M;?o- ?B M M?B M `'i H¨ FB M; F} E?QÆM; h?B M oB- K†+ /M ç m H¨ h?QÊM; o` h
i?U+ HU+ +kM; +¦ +? M? H +?X

óM;QÆB +?ŠM; H F?¬M; ç¨Q K M? ?ª\ô E?QÆM; h?B M oB #'i ç„+ /o i? v ç´B i?€

óJm®M +?SôX .QÆM; h?B M o'M M? ;B¼M; ?²B ç€TX

óL?Q p"v i ;B9T M;QÆB ;B[+?•M #¼M ?¼- M;QÆB +?¢v çB- i?m"M iB M ;B9T i i`
E?QÆM; h?B M oB `'i T?B M Km°M- KbM? çQÌM; çQÌM; K°i h?QÊM; o` h?–M K¨ +Q
M¦B F?ûT MûT +–m tBM K°i >¢ o` h?–M- ?ÆM M[+¦ p M?Q KbM? +–m tBM ?„M p"

hmv M?B M .QÆM; h?B M o'M KÈB T?B M Km°M- KbM? çB ?€B i?m®+ K¨- ç9M; H¨

óE?QÆM; h?B M oB- ;B Q i?S ç¦` çB- M;QÆB i`®M F?¬M; i?Q€i ç•m- MQB ç•v +
p¢M /"K- +?Q /M M;QÆB +–m +Sm +kM; F?¬M; +ÁM F`T `²B- ?¨ i'i T?ªB M?Q p"v
MB M M?•M M? ;B¼M; F?mv M M?OX

ó> ?¨X T?ªB F?¬M; \ô E?QÆM; h?B M oB +QÌB K¨ ?ÄB M;QÊ+ H¢BX

óG½Q ç¢BX *¦ K°i ç€K M;QÌB ç M; iÈBX *ÁM +€+? MÆB ç•v KQÌB p¢M /†KX h®+
i`mv M •K +?Q .QÆM; h?B M o'M M¦BX E?¬M; +–M ?ÄB M?B m- ç•v H¨ hB m "¢+?
.QÆM; h?B M o'MX

.QÆM; h?B M o'M M;~M; ç–m M?bM E?QÆM; h?B M oBX *?ŠM; H H¨ pB M #BM?
M?Q i? i?b pW `²B pb b Q ?„M Km®M F m KbM? çB i`mv M HÌB +?S\

.QÆM; h?B M o'M id Kd bmv M;?o K°i +?9iX *¦ K'v HQ¢B F?ª M,M;X J°i HQ¢B H¨
K¨ /K /¶ çQÊ+ ç€K M;QÌB FB çB ç ?„M +¦ i? K p¨B T?–M +Æ ?°B +?¢v i`®M K¨ +kM
KbM? çQ iBMX *ÁM +¦ M?B m HQ¢B F?ª M,M; F?€+ M?QM; .QÆM; h?B M o'M +kM

óæ¢B M?•MX *¦ Km®M i`QÈ+ iB M ç2K i¢T M;Q T?Q /QÈB i? M? Hw çB F?¬M; \ô
.QÆM; h?B M o'M `²BX

h? M? #¨Q i`mM; MB M M?•M FB M?bM .QÆM; h?B M o'M `²B H'+ ç–m M¦B, ô+?
E?¬M; +–M T?ªB ç w iÈB ?„MX *?9M; i F?¬M; i? H¢B ç +?Q E?QÆM; h?B M oB

.QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i T?B M Km°M- M;?2 M¦B M?Q i? t2K ` çB +kM; F?¬M; ç
çQÊ+X æB i?b F?ŠM; ç`M? H¨ #` +€+ h?QÊM; o` h?–M +¬M; FQ+?- M m ç°M; i?O
+€B M¨v F?¬M; i?¨M? p'M ç - +MM; H„K i?b ç2K M?[M; M;QÌB M¨v # Q [m€i +ª E?
;B i +? i- p'M ç H¨ M;Q¨B KQÌB p¢M /†K FB ç M; +¦ pB M #BM? +?¢v ç MX

æQÊ+- +€+ M;QÆB F?¬M; +?Q i Hv F? B- H½Q iY M;²B ç•v t2K F`+? H¨ çQÊ+ `²
+? i +€+ M;QÆB5 h¼ bÆM [m M ?² ç'm- i i?Q+?X

.QÆM; h?B M o'M H'v ` K°i ;? /U M;²B tm®M; `²B KÐ KB M; M¦B , ó*€+ M;QÆB
T?QM; +ªM?ôX E?¬M; +¦ +?9i bÊ ?½B M¨QX h¢B i`QM; K'i .QÆM; h?B M o'M M?[M
+? i `²B- +¦ +€B ;b T?ªB bÊ +?S\ h`QÈ+ iB M +?Q +€+ M;QÆB +?¦ +'M +?¦ ç½X H½

.QÆM; h?B M o'M H° ` #B m ?B M M¨v iU M?B M F?B M +?Q ? B T?QÆM; ç m M?
HÁM; +¨M; i? K FBM? M;¢+- K¨ i? M? #¨Q i`mM; MB M M?•M +¨M; i?"T T?–M ?Q†+

ó"'i ?ªQ- ç¢B M?•M- +¦ T?B ?¨M? T?€T F?Q ç M; iÈB # M M¨v- +?9M; i M? M? ç°M

h? M? #¨Q i`mM; MB M M?•M ;BQÆM; K'i M?bM p T?Q E?QÆM; h?B M oB KÐ K
+?B m FûQ /¨B i?ÌB ;B M M¨v ?ª\ôX

óM;QÆB H M¨Q iU iBM +¦ i? i`QÈ+ F?B pB M #BM? +O i +?¢v iÈB +¦ i? ;B i +?
M¦BX

óæ„+ i°B pÈB E?QÆM; ;B +?9M; i i?b h?m"M .QÆM; S?O +ÁM ç +?Q +€+ M;QÆ
+¦ T?ªB H¨ Km®M M¦B M?[M; HÌB M¨v ? v F?¬M; \ô h? M? #¨Q i`mM; MB M M?•M i
#BM? +O E?QÆM; ;B K¨ pšM i?ªM M?B M M¦BX

ó> M?5 M;QÆB F?¬M; iQM? iQ€M H¨ [m€ M;m5ô E?QÆM; h?B M oB ?W H¢M? K°i

Í T?Q b m- T?B ?¨M? T?€T F?Q ç½ # v ç M- iW i` M T?B ?¨M? T?€T F?Q +¦ ?ÆM
tm®M;- i M ç–m HoM? H¨ K°i i? M? MB M M?•M ç T i` BX

.QÆM; h?B M o'M M?bM i? M? MB M M?•M- iW €M? K'i ç–m iB M i?2Q i`U+ ;B€+
b Q .QÆM; h?B M o'M ç®B pÈB i? M? MB M M?•M M¨v `'i +?€M ;?ûi5 h? M?QM; b
iB m i?'iX .QÆM; h?B M o'M H¢B +ªK ;B€+ F?€ H¢ HMM;X

h? M? #¨Q i`mM; MB M M?•M F?Q€i i v +?"M H¢B- ç€K M;QÌB FB p®M çSM; i?¨M
M v çB iÈB T?Q b m ?„MX

@

.QÆM; h?B M o'M M;Q¨B +m°+ idM? i€Q i`QM; +m°+ m K - i`QM; HÁM; M;?B ?Q†

h?"T F?Ä [m•M +Ì i?2Q .QÆM; h?B M o'M T?•M T?¦ ç½ çSM; p¨Q +€+ F€ p`- æ` K¨ i¨M b€i #W #½BX

óE?¬M;- F?¬M; +¦ F?ª M,M;- ç•v H¨ +€B ;b p"v\ô J°i h?QÊM; o` h?–M #` ?²M; b # K¨ +? iX

ó E?¬M;- i F?¬M; Km®M +? iôX æ•v H¨ K°i h?QÊM; o` h?–M F?€+ i`QÈ+ F?B #` T? F?¦+ i?ûi H MX

h`QÈ+ ç•v .QÆM; h?B M o'M T?€T HU+ +ÁM i?'T M M +,M #ªM p¬ T?€T T?€i ?mv ` hmv i æ¢B h`"M- M v .QÆM; h?B M o'M ç½ +¦ im pB +O i?–M- bQ pÈB i`QÈ+ ç•v + M?B m H–M i?b h?QÊM; +´ b€i i`"M M¨v K¦B H° ` mv HU+ +O M¦X

æ•v H¨ +€B ? v +O i`"M T?€T- M¦ H'v h?B M ç` +?B HU+ K¨ T?€i ?mv ` HU+ HQÊ +O M;QÌB #¨v #BM? #® i`"M- HU+ b€i i?QÆM; FBM? F?MM; i€B /B M ` ?¶M ç°M

.QÆM; h?B M o'M tm'i ` K°i pB M L;mv i hK+ J M? æ M çQ +?Q E?QÆM; h?B M M¦B, óL?È F„- M;QÆB i?B m i K°i M;?bM p¢M p¬ i?m°+ iQM? h?–M iBM? ç¦ôX

E?QÆM; h?B M oB b m F?B ,M p¨Q ç M /QÊ+ i?b M;²B çª i¼ M;?d M;ÆB K°i T?2M p T?Q .QÆM; h?B M o'M i`QM; K„i ç½ ?B M H M p i¬M FQM? F?¬M; +?9i +?2 ;B' óæ i¢ p` iB M bBM? M¨v ç½ +Sm K¢M;- tBM ?ÄB iQM? / M? iB M bBM? \ôX

óo'M h?B M +Q bo5ô .QÆM; h?B M o'M i`ª HÌB- b m F?B bmv M;?o K°i +?9i ?„M óL;QÆB ? v M?'i H¨ bÈK i`Î p çB- #^M; F?¬M; M;QÆB +¦ i? #B M i?¨M? F T?ªM çS ?ªQ +?€m i` B FB p"M F?Q i®i ç½ +?¢v K'i `²BôX

ósBM ?ÄB +Q bo Î MQB M¨Q- K°i M;?bM p¢M h?–M iBM? FB E?QÆM; K¶ t€+ i?U+ i?€M; b m i b) iU KbM? çQ iÈB +?Q +Q bo5ôX E?QÆM; h?B M oB +kM; H¨ K°i M;Q h?B M o'M #B m H° ` i?U+ HU+ +kM; H¨K +?Q E?QÆM; h?B M oB F?¬M; /€K ç´B p¬ i?m°+ iQM? h?–M iBM? ç9M; H¨ HÈM i? M?QM; +€B M¨v [m M ? ç M ?QM; bm E?QÆM; h?B M oB +kM; ç¨M? HÁM; p"v- bQ b€M? pÈB ?QM; bmv +O E?QÆM; ;B +kM; ç€M; H„KX

óh? M? h? M? "B i oB MôX .QÆM; h?B M o'M i`U+ iB T ?²B ç€T- M;?bM p¢M H–M bBM? w ç¦- ?„+ ?„+ *¦ F?QªM M¨v `²B i b) F?¬M; +–M çB #€M *Ym *?mv M >Q¨M > ;B[H¢B bM? /MM;ôX h?QÆM; i? +O M;QÆB # i?€M; b m H¢B i€B T?€i M?QM; i ç M?'i i? ;B b) +¦ +€+? +?[i`` +?Q M;QÆB\ôX

ó*Q bo v M i•K- K†+ /M E?QÆM; K¶ +¦ +? i i?b +kM; b) +?Q M;QÌB +–K K°i M;?bM [mw T?OôX E?QÆM; h?B M oB M¦B tQM; tQ v M;QÌB T?B ç°M çBX

h`"M T?€T h?"T hmv i æ¢B h`"M pšM /mv i`b HB M iK+- h?QÊM; o` h?–M ç•m +¦ / +„M /"m- ?m®M; +?B H¨ M?[M; h?QÊM; o` h?–M K M; i`QM; KbM? ç iS i`¼M; HoM F?¬M; +ÁM ?v p¼M; i?Q€i +? i i?b ç m +¦ i? iU #¢Q K¨ T?€ pÐ ç¢B i`"MX

L?QM; #¼M ?„M F?¬M; i?¬M; i`"M ç¢Q- H¨K b Q +¦ i? iQÎM; iQÊM; ` h?"T hmv h?B M o'M #® i`Q- iW # M i`QM; M;Q¢B i`W +¦ i? ;B i +? i +?O i`"M #^M; F?¬M; i'

J½B +?Q ç M F?B # KQÆB K'v h?QÊM; o` h?–M FB i?–M HU+ +¢M FB i K¨ #` ;B i i`mM; MB M M?•M FB +kM; #` F?m'i M?K+ K¨ +? i Î i`QM; ç¢B i`"MX "'i i`B #'i ;B KQÌB ç K- # KQÆB K'v h?QÊM; o` h?–M ç m #` i`m /B i i`QM; ç¢B i`"MX

.QÆM; h?B M o'M Î # M +¢M? i?O KQÌB M;¨v +kM; i?U+ bU `'i K i KÄB- K¨ +€+? h?m"M .QÆM; S?O +kM; ç M; T?€i bBM? #B M ?¦ M;?B M; i`ÌB H +? ç'iX *?QM? t .QÆM; S?O #B M ?¦ +U+ HÈM- T?Q /QÈB i?b i?–M M?•M T?´ i?¬M; +kM; F?¬M; o'M i?m i?"T K°i T?2M- h?"T hmv i h`"M M¨v +€B ;b +kM; i®i K¨ +kM; +¦ K°i +?9i M;Q¢B i`W # KQÆB K'v +€B i?–M ?¢+? h?QÊM; o` h?–M ` i?b F?¬M; +ÁM H¢B + +kM; ç²M; /¢M; #B M K'i- imv i ç®B b¢+? b)X

o iÈB h? M? h? M? "B i oB M ?„M çB p¨Q `²B HB M ? pÈB h?Ov h?'K G M- M;¨v ?
+¦ tm'i K¬MX

óG½Q ç¢B- M;QÆB +¦ iQM? iQ€M ;b F?¬M;\ô hB m "¢+? H9+ i`QÈ+ pšM H¨K F?€M

ó.U ç`M? ?ª\ E?QÆM; M?` i?B m FB çQ+? t€+ çO M;Q M ç°+- imv `^M; i F?¬M;
M?QM; FBM? [m /B M #B M bU pB + i?b +¦ i? çQ€M çQÊ+ K°i Qi- ç¦ H¨ ;B i°+
E?QÆM; M?` i?B m M¨v F?€ H¨ M;Q M ç°+- ç€M; iB + H¨ F?¬M; +¦ ç–m ¦+- HQ¢B +
i°+ M¨v FB M; F` M?'i H¨ +?•M M;Q¨B /¨B ?ÆM +?•M i`QM;- M;QÆB +¦ i? KQÊM
i°+ M?QM; F?¬M; i? +'m F i pÈB M;Q¢B M?•M K¨ iQM? iQ€M ;B i°+X L?` i?B m ;
M;?o F?¬M; ` - i?U+ bU H¨ K°i F M?QÊ+ i`Q K¨ôX .QÆM; h?B M o'M p K†i t2K i?

hB m "¢+? +ªK ;B€+ `'i +¦ ç¢Q Hw ;"i ç–m ç€T, ó*?Q HÈM M?QM; i¨B K¼M- E?QÆ
çQÊ+ # Q H•môX

E€ i?U+ .QÆM; h?B M o'M p¨ hB m "¢+? +kM; F?¬M; #B i- E?QÆM; M?` i?B m M
+?¦ +MM; `Si ;B"m- K°i +€B ;B [mv ;B i°+ iW tQ ç M M v imv i ç®B F?¬M; T?ªB /
KK+ çQ+? M M #Q [m€ ?¦ HB mX

óL;QÆB ç½ i`Î p `²B- o'M + ôX h?Ov h?'K G M #QM; K°i Qi i?S+ ,M çB iÈB- iW H9
p h?Ov h?'K G M ç½ çB +?m˜M #` M?[M; ç² ,M M¨v, óiÈB ç•v- M K i?Y çBôX h?Ov
Î T?Q b m .QÆM; h?B M o'M pm®i p2 p B ;€v ?„MX

óG M M?B- K'v M;¨v M v F?¬M; M M tm'i K¬M- # M M;Q¨B F?¬M; v M ´M ç•m- +?9
?ÆM- M;Q¨B ` i`QM; ? B i?€M; iÈB b) +¦ M;QÌB çQ K°i M;?bM p¢M h?–M iBM? ç
ç¦ +¦ i? i¢K ?Q½M H¢B çBôX .QÆM; h?B M o'M i?"M i`¼M; +,M /†M M¦BX

óJ°i M;?bM p¢M h?–M iBM?\ô h?Ov h?'K G M FBM? M;¢+ M?QM; H"T iS+ H¢B i?ªM
M;QÌB M¨v- K°i M;?bM p¢M h?–M iBM?- K°i >¢ o` h?–M +?Q ?„M K°i M;?bM p¢M M
` M?B m M?Q p"v- i`W T?B H¨ p"M F?Q +Si +?¦ ibK çQÊ+ K°i +€B h?–M iBM? [m€M

8y9X *?QÆM; 8y9, h`mM; o` h?–MX

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8y9, h`mM; o` h?–MX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

.QÆM; h?B M o'M ç2K bU ibM? ç¢B i? F H B +?Q h?Ov h?'K G M K°i H–M- M;?2 t
?½B F?˜M i`QÆM; K¨ pm®i p2 M;QÌB .QÆM; h?B M o'M ?ÄB, óL;QÆB F?¬M; b Q
H¨K +?mv M M;mv ?B K M?Q p"v M[- ?B m +?Q \ôX

ó> ?ª- M¨M; t2K i ç•m +¦ pB + ;b +?S\ u M i•K çB- T?´ i?¬M; h?QÊM; o` h?–M +Á
i ôX .QÆM; h?B M o'M iU iBM M¦B- M m M?Q +?Q .QÆM; h?B M o'M i?ÌB ;B M #®
h?B M h?–M +kM; çWM; KÆ iQÎM; H¨K F?¦ çQÊ+ .QÆM; h?B M o'MX

h?Ov h?'K G M M?bM i?'v .QÆM; h?B M o'M t€+ i?U+ F?¬M; +¦ pB + ;b i?b H9+ M
M¦B, óo'M + - b m M¨v +¦ ;†T +?mv M M?Q p"v- M;QÆB M M HQ H„M; bM? K°i +?9i

ó>ªQ K¨- i ç½ #B i `²B- M¨M; v M i•K çBôX .QÆM; h?B M o'M +ªK ;B€+ çQÊ+ ?¢M
ç9M; H¨ i®iX

.QÆM; h?B M o'M bY /KM; i?M çQ¢M F?B M # KQÆB K'v h?QÊM; o` h?–M K F?
+? i çB- # M M;Q¨B K v` +?d +ÁM +¦ E?QÆM; M?` i?B m p¨ E?QÆM; h?B M oB #
i°i +MM; +¦ +?mv M ;b tªv` - .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; `ä `¨M; H„K #'i [m€ ?
oB b m F?B i`Î H¢B F?ŠM; ç`M? +¦ i? +¦ #€Q ç€TX

G9+ M¨v E?QÆM; ;B t€+ i?U+ ç M; iB M ?¨M? K°i H–M ç¢B i˜v i`W- iW tQ ;B i°+ M
+?•M M;Q¨B /¨B ?ÆM +?•M i`QM;- E?QÆM; ;B ;B +?M +MM; +€+ i`QÎM; H½Q +
M?QM; imv i ç®B b) F?¬M; +?Q T?ûT HQ¢B +?mv M T?ªM #°B ;B i°+ M¨v ibM? tm
i?` M?'i i°+ T?ªM SM; +kM; +U+ M? M? K¨ F?B #„i ç–m çB m i` i?b #'i F i?M çQ¢
#ªQ çªK M;QÆB imv i ç®B F?¬M; +¦ #'i Hm"M #Q K"i ;b /'m ;B KX

S?¨K H¨ B +¦ +?9i [m M ? pÈB E?QÆM; M?` i?B m ç m #` çB m i` K°i H–MX L m
i?QÌM; +?Q M;QÆB- i¦K H¢B H¨ F?¬M; K°i B i?Q€i çQÊ+X

h`QM; H9+ iQ¨M #° E?QÆM; ;B ç M; HÊB /KM; b'K bûi +?B i? #„i ç–m i? M? Hw F
[mv M KQm iQ- FB K +?¶ i®i +?Q #ªM i?•M- imv M?B M M?[M; B F?¬M; +¦ HB M [r
i?b M?B m H„K +?d T?ªB M;²B /B M #Q+? K'v M,K- M?Ä ?ÆM i?b M;²B K°i M,K M?
pÈB # M M;Q¨B T?ªM #°B ;B i°+ i?b ç m #` ;B i +? iX

.QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B ç M; Î +?¶ J¬M; ;B o h?¨M?- +?M i?¨M? iBM? T?QM;
+¦ ªM? ?QÎM; ç M M;QÌB M¨vX E?QÆM; ;B +¦ i? bWM; b[M; çSM; i¢B h?m"M .Q
M,K F?¬M; M;½- M;Q¢B i`W i`mM; i?¨M? p¨ i"M i•K ç®B pÈB >¨M? .QÆM; oQÆM;
F€ M;?B K F?„+- ç®B pÈB ç`+? M?•M M;Q M ç°+ M?QM; ç®B pÈB M;QÌB K°i M?¨ +
;B ?–m M?Q F?¬M; +¦ T? p"i #ÎB pb E?QÆM; ;B F?¬M; +?Q T?ûT tm'i ?B M T?
E?QÆM; ;B FB M; F` M?'i H¨ F T?ªM #°B- +?o +–M T?€i ?B M ` +?Q /M H¨ M;QÆ
iY5

:B [mv b•K M;?B K ;–M M?Q H¨ i¨M F?®+5

ó.QÆM; ?mvM? +¦ M;?2 M¦B [m p JBM? L;mv i J +–K +?Q \ô E?QÆM; L;mv M æ
+QÌB ?ÄBX

.QÆM; h?B M o'M H„+ ç–m M¦B, óJBM? L;mv i J +–K H¨ +€B ;b p"vô\

óh? .QÆM; ?mvM? ç½ M;?2 M¦B [m p h?–M ;BÈB i?"T #ªQ +?Q \ô E?QÆM; L;mv
?ÄB iB TX

.QÆM; h?B M o'M i`QM; HÁM; +ª FBM? ç€T, ó*€B ç¦ i?b ç½ M;?2 M¦B [m X G) M
[m K¨ ? B i`QM; h?–M ;BÈB i?"T #ªQ H¨ i?ÌB E?¬M; "ªQ h?€T- h?ŠK S?€M *?B h?
i X *?d H¨ HÌB M¨v +?d +¦ i? M¦B i?–K Î i`QM; HÁM; i?¬B- +kM; F?¬M; i? H°` M
?„M p¨ E?QÆM; L;mv M æ¬M; çQ+? t€+ F?¬M; i i? M?QM; .QÆM; h?B M o'M F?
i`QÈ+ K†i h?–M ;BÈB i?"T #ªQ ?„M +¦ i? F?¬M; ç°M; i•KX

óJBM? L;mv i J +–K H¨ K°i i`QM; b® ç¦5ô E?QÆM; L;mv M æ¬M; F?ŠM; ç`M? bm
o'M b m ç¦ iB T iK+ M¦B, óJBM? L;mv i h?–M >Q¨M; H¨ i?–M M?•M M´B / M? i?ÌB h
JBM? L;mv i J *–K M¨v K¨ imM; ?Q¨M; M; M; /¼+ h?–M ;BÈB- i¢B i?ÌB h?€B +´ -
F?¬M; M;QÌB M¨Q /€K +?¼+ p¨QôX

óæQÊ+ `²B- çQÊ+ `²B- M¦B p¨Q i`¼M; çB K çBôX .QÆM; h?B M o'M F?¬M; +¦ ?SM
+O +´ i?–M iB M #®B +QÌM; ç¢B- #¼M ?¼ çQ+? t€+ `'i K¢M? i? M?QM; +kM; ç½

8ydX *?QÆM; 8yd, JBM? L;mv i *?B PÈ+

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8yd, JBM? L;mv i +?B QÈ+

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

óh?U+ F?¬M; /€K /'m /B K- i´ i¬M; M,K M?¨ E?QÆM;- >Q„+- •m- J¬M;- h`–M ç½ +M
MÆB JBM? L;mv i h?–M >Q¨M; im Hmv M b m ç¦ KÈB b€M; H"T ` K°i T?2M +Æ M;
æ¬M; M? ;B¼M; KÎ KB M; M¦BX

óL; \ô .QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i ;B"i KbM?, óL¦B M?Q p"v i?b M;k ç¢B i? ;B i¢B
iQ€M H¨ ç²M; K¬M pÈB M? m ?ª\ôX hmv `^M; E?QÆM; L;mv M æ¬M; M¦B `'i M?
h?€B +´ h?–M >Q¨M; i?–M çB M +¦ i? çQ iÈB M?B m Qi iBM? T?QM; ?mv i pk\ *
p"v K¨ ;B[çQÊ+ [m M ? pÈB M? m- H½Q i´ i¬M; +O M;k ç¢B i? ;B M¨v +kM; F?¬

óE?¬M; b B- H½Q i´ i¬M; M;k ;B ç½ +?B K çQÊ+ JBM? L;mv i J +–K i? M?QM; [
M;k ;B F?¬M; K°i M?¨ M¨Q +¦ i? bY /KM; çQÊ+ +•v +–K M¨vôX E?QÆM; L;mv M a
K¨ M¦BX

ó*€B ;b\ô .QÆM; h?B M o'M ? i +?¶ M¦B `²B- M;mv M p®M iQÎM; `^M; K +^K M¨v '
MÆB JBM? L;mv i h?–M >Q¨M; im Hmv M- M;?o F?¬M; ` M¦ M;mv M #ªM ç½ bÈK #
H¨K +?Q M;QÌB i F?¬M; M¦B çQÊ+ HÌB M¨Q H¨ H'v çQÊ+ +•v +–K iWM; 'v M,K i`ÌB
i? bY /KM; çQÊ+ \ *€B M¨v +kM; [m€ #m²M +QÌB çB\

E?QÆM; L;mv M æ¬M; +QÌB F?´ M? ;B¼M; ?ÄB, ó*¦ ç9M; H¨ `'i ç€M; +?•K +?¼+
M^K i`QM; h?–M ;BÈB i?"T #ªQ- iW i?QÊM; +´ i`mv M HQm ç M M v i? M?QM; M
i`,K M;?bM p¢M M,K `²B K¨ pšM F?¬M; i? bY /KM;- bU #m²M #U+ i`QM; ç¦ +¦ i? M

ós€+ i?U+ H¨ +¦ +?9i M?Q p”vôX .QÆM; h?B M o’M i?¨M? i?U+ çB K ç–m ç€T, óB
i? K ;B M;k ;B iK ?°B F?¬M; T?ªB H¨ Km®M i çB i?Y M;?B K K°i +?9i t2K +¦ i?
M¨v ? v F?¬M; ç¦ +?S\ôX

óJBM? L;mv i J +–K imv `^M; iWM; M,K ç¦ iÈB M v ç m F?¬M; M;QÌB M¨Q +¦ i? bY
+kM; F?¬M; i´M ?¢B iÈB p B i`Á K°i i`QM; h?–M ;BÈB i?”T #ªQ +O M¦ôX E?QÆM;
i`ª HÌB .QÆM; h?B M o’M K¨ M¦B M?Q p”vX

óL; \ æ•v H¨ w ;b\ô .QÆM; h?B M o’M ?² ç² ?ÄB H¢BX

óJBM? L;mv i J +–K +¦ i? ;B9T çÐ +?Q M;QÌB +¦ im pB /QÈB h?B M h?–M ç i?,
E?QÆM; L;mv M æ¬M; `®i +K+ M¦B ç M +?QM? ç , ó*S KQÌB p¢M M,K- M;k ;B +?9
ç iY Qm i9 M?’i iB M p¨Q JBM? L;mv i "Q *ªM? ç i? K im T?€T i„+ +?B ç¢QX J¨ b
"Q *ªM? çB ` H9+- M?¦K M;QÌB M¨v +¦ i®+ ç° iB M #° ?ÆM t M;QÌB #bM? i?QÌM;ô

.QÆM; h?B M o’M #WM; idM? ç¢B M;°X L;mv M H B JBM? L;mv i J +–K +kM; F?¬M
/KM; ç ç i?,M; +ªM? ;BÈBX J°i FB M F€ #ªQ M?Q i? X •MX S?ªB #B i `^M; KbM?
im K¨ +ªM? ;BÈB M M i?,M; ç¦5

óh?”i bU HÊB ?¢B M?Q p”v b Q\ô .QÆM; h?B M o’M +¦ +?9i F?¦ +¦ i? iBM ?ÄB

H¢BX

óhm pB +O M?` ç i M;QÆB +kM; FB M i?S+ [m `²BX >„M #’i [m€ çB p¨Q ç¦ ? B H
KQÌB p¢M M,K ç½ im Hmv M iÈB h?QÊM; o` h?–M ?”m F€ôX E?QÆM; L;mv M æ¬M
F?¬M; F?ÄB H° ` p¨B T?–M F?´ b„+X

.QÆM; h?B M o’M ;”i ç–mX >ÆM KQÌB p¢M M,K im Hmv M ç M h?QÊM; o` h?–M [m
i®+ ç° M¨v +QB M?Q H¨ KbM? i?9+ M;U +kM; F?¬M; F`TX hQM? iQ€M ` +?QM? K
M,K K¨ #’i [m€ KÈB iÈB h`mM; o` h?–M bÆ F€ M?QM; ç½ +ªK ;B€+ i®+ ç° ç½ `’i M?

L¦B M?Q p”v E?QÆM; M?` i?B m FB i?”i ç9M; H¨ K°i +€B i?B M i¨B ?B K +¦X æ€
[m€ K Hmv M [mv M i? X "^M; F?¬M; ?„M +kM; b) F?¬M; `ÆB p¨Q +ªM? #B M i?¨M

ó.QÆM; K¶ F?¬M; `ä H¨ +?mv M i`¼M; v m M?Q i? b Q H¢B M¦B pÈB K°i M;Q¢B
+?mv M M¨v i`mv M ` i?b b) H¨K +?Q M´B H M K°i T?2M i` M? çQ¢i F?¬M;\ô .QÆ
M¨Q h?m”M .QÆM; M;k ç¢B i? ;B H¢B `°M; `½B ç M ibM? i`¢M; M¨v ?Q†+ H¨ iU iB

ôh`mv M ` ?ª\ > ?ª- i`QÈ+ iB M H¨ M m i`mv M ` i?b +¦ B iBM iQÎM; ? v F?¬M;
iQÎM; i?b b Q +?S pb T?QÆM; T?€T KÎ ` JBM? L;mv i "Q *ªM? +?d +¦ M,K p` H½Q

hWM; ’v M,K iÈB M v- +kM; F?¬M; i?’v +¦ #~i Hm”M +€B ;b M;Q¨B w Km®M- bÊ ;b
M;QÆB- M;QÆB +¦ i? ç2K iBM iS+ M¨v HQ¢M i`mv M ` F?¬M;\ô E?QÆM; L;mv M

ó•+?XXôX .QÆM; h?B M o’M iU p’M- KbM? +¦ F?ª M,M; M¦B HmM; imM; F?¬M;\ hm
`²B- i` M M;QÌB KbM? F?¬M; T?ªB +¦ i?ÌB E?¬M; "ªQ h?€T b QX J°i M;QÌB i?¬M;
çQÊ+ K°i #Q K”i i?b b) F?¬M; KB M; # ?Q pb F?¬M; +?B K çQÊ+ +?¶ i®i H¨ +?mv
`QÈ+ H’v ?¼ b€i i?•M- M;QÌB ç2K #Q K”i M¦B HmM; imM; ç m H¨ M;m M;®+X h?–
i?–M M?•M ç m F?¬M; T?ªB H¨ F M;m M;®+- M m M;m M;®+ K¨ +kM; +¦ i? T?B i
h?B M o’M +kM; F?¬M; +¦ +?mv M ;b ç M¦B `²BX ç¼+ i`mv M KÈB M?’i i¢B X

óE€ i?U+ .QÆM; ?mvM? HQ H„M; H¨ /Q i?W - M;QÌB #B i çQÊ+ #Q K”i M¨v F?¬M;
Qi- i? M?QM; JBM? L;mv i "Q *ªM? M¨v i?S M?’i +?d +¦ i²M i¢B /QÈB h?B M h?–M
#ªM HoM? +O JBM? L;mv i h?–M >Q¨M; i?b K†+ /M +¦ h?–M >Q¨M; ç²M; +’T F?€+
F i +K+ ç²M; [mv pm i”M K¨ i?¬BX h?S ? B- M;QÌB +¦ i? #B i çQÊ+ #Q K”i M¨v i
i? M¦B HmM; imM;ôX E?QÆM; L;mv M æ¬M; +QÌB iMK idK K¨ KÎ KB M; M¦BX

ó•M- ?ªQ- KQÌB M;¨v b m- i b) ç M ç9M; ;BÌ- i i?”i ` `’i ?B m F€ p JBM? L;mv i
ç9M; H¨ F?¬M; B +¦ i? bY /KM; M¦ ? v F?¬M;ôX .QÆM; h?B M o’M +QÌB ?²B ç€TX

ó*€B M¨v- JBM? L;mv i J +–K /¨M? +?Q M;QÌB ?[m /mv M i? M?QM; i`QÈ+ ç¦ E?Q
+€B v m +–môX E?QÆM; L;mv M æ¬M; +kM; +¦ +?9i H¨K F?¦- #’i [m€ çSM; Î H”T i

F?¬M; i? F?¬M; M¦BX

ósBM +S M¦BôX .QÆM; h?B M o'M i`M? F?¬M; M;¢B- pB + M¦B i?ŠM; ` M¨v +¨M;
M?Q K +–K M¨v M¨v / /¨M; H'v çQÊ+ M?Q p"v i?b M;k ç¢B i? ;B FB F?¬M; iS+ +

ó> B +€B v m +–m i?¬B- ç M?'i- M;QÌB ç€M? ç¨M M?'i ç`M? T?ªB i`Î i?¨M? ?° T?€
;B i - #ªQ çªK +?Q E?QÆM; ;B i i`QÌM; i?`M? #'i bmv5 æ M?`- F?¬M; çQÊ+ H¨
K°i i°+ M?•M M¨Q +O E?QÆM; ;B - i`W T?B H¨ #¼M ?¼ tm'i i?M K¢Q T?¢K i`QÈ+
T?ªB bY /KM; i•K K ?mv i i? ôX E?QÆM; L;mv M æ¬M; M¦B ` X

.QÆM; h?B M o'M pW M;?2 pW i?–K M;?o- E?QÆM; ;B H½Q i´ i¬M; M¨v i?U+ b
KQm ;b ç¦ i¢B i`QÈ+ K†i M;QÌB i?¬M; KBM? ç m H¨ i`Á çM - i?U+ bU H¨ K'i K†iX a
H¢B H¨ BM?X J¼B M;QÌB +kM; F?¬M; B Km®M K¢M; M;QÆB- +?B H¨ ? B +€B HÌB
L;?o ç M- +kM; +?d +¦ T?QÆM; T?€T M¨v KÈB +¦ i? ibK FB K çQÊ+ +QÌM; ;Bª +?•M
i +?2 +?Î i`QÌM; i?`M? #'i bmvX

.QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m ?²B ç€T, ó_'i ?ÊT Hw- T?B i?QÌM; ?ÊT Hw- #'i [m€- i K
iB M p¨Q #Q +ªM? +MM; pÈB i?¬M; iBM p JBM? L;mv i J *–KôX

ó*€B M¨v çQÆM; M?B M F?¬M; +¦ p'M ç - i'i +ª iQ HB m ;?B +?ûT H¢B ç m Î i`QM;
i?2Q i ç M ç¦ çB\ô E?QÆM; L;mv M æ¬M; KÌB M¦BX

ó>ªQ- +MM; çB çBôX .QÆM; h?B M o'M ç°M; i•K- i?U+ HU+ ;b ç¦ çQÆM; M?B M H¨
;BÈB i?"T #ªQ /B m /KM; H¨K b Q .QÆM; h?B M o'M ç½ +¦ çB m M?"M i?S+- M v b
pÈB JBM? L;mv i J +–K +?S\ *?Q /M KbM? F?¬M; +–M i?b +kM; +¦ i? +'T +?Q M
i?€T bY /KM; K¨X

*?Ì K°i +?9i- M¦B ç M +•v +–K M¨v- .QÆM; h?B M o'M i`QM; HÁM; F?) ç°M;

óL?Q p"v i?b i®i [m€- .QÆM; ?mvM?- tBM KÌB5ô E?QÆM; L;mv M æ¬M; ?¨Q bªM;

óæQÊ+ `²B- p` ?²M; M? M i`B F, FB +O .QÆM; ?mvM? ç•m\ô E?QÆM; L;mv M æ-

óL¨M; ç M; # [m M- b Q- H) M¨Q M¨M; +kM; +¦ i? i? K ;B H–M i?`M? ?°B M¨v b Q
ioM? ?ÄBX

L m .QÆM; ?mvM? Km®M i?b +kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; i? - +?d H¨ i Km®M M?„+
+¦ i? +¦ K°i +?9i T?B M T?S+ M M .QÆM; ?mvM? T?ªB +˜M i?"M ç¦ôX E?QÆM; L
M?„+ M?Î M¦BX

.QÆM; h?B M o'M i?¬M; KBM? imv i çdM?- i?Q€M; +€B ç½ çQ€M çQÊ+ b) +¦ T?B I
E?QÆM; L;mv M æ¬M; pb b Q M?„+ M?Î- i`QM; HÁM; +ªK ç°M; M¦B, óE?QÆM; ?mv
bÊ B /€K iÈB M[5ôX

ó> ? ? o"v H¨ i®i `²B- p"v H¨ i®i `²B- +?9M; i çB i?¬B- .QÆM; ?mvM?- tBM KÌB
+QÌB ? ? K¨ M¦B

S?B ?¨M? T?€T F?Q # v çB pÈB i®+ ç° `'i M? M?- +?d +?®+ H€i b m- .QÆM; h?B
T?QM; +€+? +® tQ X •M- F?Q T?€B- T?B i?QÌM; F?Q T?€BX h`QM; ç¢B F?Q F?¬
+€B T?B i K¬M ç¢B ;B X

E?QÆM; ;B +kM; t€+ i?U+ H¨ +?Q .QÆM; h?B M o'M çO K†i KkB- +?d H¨ M;? M? i
M?Ä K¨ +Q M?B M b„T t T ç†+ #B i HQM; i`¼M;- ç¢B K¬M KÎ `°M;- ? B ?¨M; ?¢ M?
p¨M; i`ªB /¨B p¨ çSM; i`QÈ+ +Y F?¬M; T?ªB H¨ E?QÆM; h?B M oB i?b H¨ B\

.QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i i?K bOM; M?QÊ+ FBM? K¨ F?¬M; +¦ w iS K¨ M¦B, ó*€B M
çB\ôX

E?QÆM; L;mv M æ¬M; +QÌB F?´- KbM? +?d H¨ i`mv M K°i +€B iBM iS+ i`Î p i? M?
M?¨ +Q M?B M i`QM; i?ÌB ;B M M;„M H¢B H¨K ` i`¨M; /B M T?¬ i`QÆM; HÈM M?Q

.QÆM; h?B M o'M H9+ M¨v ç•v i?U+ bU H¨ M;?o F?¬M; ` - E?QÆM; ;B H¨ h?m"M
+Q M?B M H¨K ` i`¨M; /B M T?¬ i`QÆM; M?Q p"v +?¨Q ç¦M ?„M- iBM M¨v K¨ i`mv
F?ŠM; ç`M? H¨ b) M´B / M? +ª h?m"M .QÆM; `²BX

ó*Q bo- tBM KÌB5ô E?QÆM; h?B M oB imv i F?¬M; H¨K ` p K¨ i`U+ iB T KÌB .QÆ

E?B çB p¨Q- .QÆM; h?B M o'M KÈB #B i çQÊ+ E?QÆM; ;B M¨v HÈM ` b Q- çB i`
+Q M?B M +ÁM T?ªB +QÐB t2 M;U i? v +?Q çB #°X hW H9+ ç M; +QÐB T?B ?¨M?
+ Q p¦i i`QM; K•v K¨ i?¬BX L;?o F?¬M; ` - E?QÆM; ;B M¨v +Q M?B M H¨ iU p¨Q
i`QM; T?M HBM? F?Q ?°B iK- bQ pÈB M;Q¢B ;BÈB ç"K ç†+ ;'T ç¬B5

"ÎB pb h?–M ;BÈB /B M iQ+? i?¨M? i`b [m€ `°M;- i`QM; i?¨M? +¦ K°i b® iB m bÆM
F?¬M; T?ªB H¨ çB m ?B K H¢X *?d #'i [m€- E?QÆM; ;B M¨v iU p¨Q M9B K¨ t•v /U
iB m bÆM K¢+? ?°B iK H¢B M M i?"i ` H¢B +¨M; çQÊ+ i,M; i? K bS+ K¢M?X

ó>ªQ- +€+? +K+ T?B i?QÌM; F?¬M; i - F?¬M; #B i H¨ p` + Q M?•M M¨Q i?B i F ` ç
H¨ i`"M ç¢Q + Q i?M M M iU M?B M +¦ i? M?bM ` MÆB ç•v /Q K°i p` ç¢B bQ ` i v
pÈB +K+ /B M #¨B #B M i¢B E?QÆM; T?M M¨v ?„M `'i i€M i?QÎM;X

óL; \ *Q bo [mª M?B M H¨ i`"M ç¢Q æ¢B bQ- E?QÆM; T?M M¨v H¨ /Q E?QÆM; ;B H
M v ç½ çQÊ+ ;–M M;?bM p¢M M,K `²BôX E?QÆM; h?B M oB KdK +QÌB ?²B ç€T- K†
ç®B pÈB E?QÆM; ;B H½Q i´ i¬M; +U+ F€ bMM; FQM?X

óL;mv M H B H¨ /Q E?QÆM; ;B H½Q i´ i¬M; ` i v- i`€+? F?¬M; çQÊ+ôX .QÆM; h?
i€M i?€M- h?–M ;BÈB M¨v [mª M?B M F?¬M; ;B®M; #bM? i?QÌM;- i¢B ?¢ ;BÈB F
M?QM; Î +?¶ M¨v H¢B HB M iB T tm'i ?B MX

8y3X *?QÆM; 8y3, .mv M æ M L?Q h?

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8y3, .mv M ç M M?Q i?

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

hW i` M t2 M;U tm®M; iÈB H9+- FB ?ÆM i`,K M¦B #"+ i? M; i` M- ç½ çSM; F?¬M
K°i M;QÌB K†+ ?Q T?K+ i`mM; MB M M?Q bo- i`QM; bU mv M;?B K K M; i?2Q p¨B

E?QÆM; L;mv M æ¬M; i?'v M;QÌB M¼ i?b FBM? M;¢+ bYM; b®i K°i ?²B- b m ç¦ Hû
M¦B, óL;?o F?¬M; ` K†i KkB M;QÆB H¢B HÈM M?Q p"v- M; v +ª H½Q +? M?¨ i
M;? M? iB T M;QÆB- ç•v +?QM? H¨ i? ;B ç¢B H ç¦5ôX

.QÆM; h?B M o'M imv `^M; F?¬M; `ä +€B ;b H¨ H M;?o +'T #"+ i? ;B i? M?QM;
Qi- M?Q E?QÆM; h?B M oB iU KbM? ` +Y ç¦M +?¨Q ç½ H¨ T?B i?QÌM; F?€+? F?Q
` ç¦M H¨ i?"T T?–M HQM; i`¼M;X

*€B M¨v +kM; F?¬M; i`€M? F?ÄB [m€ M K†i KbM? çB\ JbM? +?d H¨ K°i h`mM; o` h
M?B M M m iQM? iQ€M `¢+? `ÌB i?b i?U+ HU+ +O KbM? +kM; ç½ H¨ h?QÊM; o` h?
KbM? ç½ ?B M H° ` Q B HU+ ç¢B i`"M M?QM; pšM F?¬M; ?Q¨M iQ¨M ?B M H° ` i?

M M;Q¨B +kM; +?d +¦ p”v K¨ i?¬B- E?QÆM; ;B H½Q iB M #®B +kM; H¨ K°i i`”M
?ÆM M[¬M; i +ÁM +¦ ?¨M; i`,K M;?bM p¢M M,K M;?B M +Sm M M ?B M i¢B bÊ H
bQ pÈB +?QM? KbM? i?b +ÁM + Q i?•K ?ÆM K°i +?9i\

aU pB + F?€+ i?QÌM; i’i +¦ çB m +´ [m€B- K¨ +?mv M M¨v i?b [m€ KS+ +´ [m€BX

.QÆM; h?B M o’M i?2Q #ªM M,M; K¨ ç T?ÁM;- #B m ?B M # M M;Q¨B imv pšM T?
i`QM; HÁM; bU +ªM? ;B€+ çQÊ+ M•M; H M iÈB KS+ i®B + Q- ç•v F?¬M; T?ªB H¨
F?¬M; iQM M?B K K¨ H¨ bU bÊ ?½B i?2Q #ªM M,M; ç®B pÈB M?[M; +€B ;b F?¬M; #
*¦ i? H¨ #šv `”T- +kM; +¦ i? H¨ +?mv M i®i- `’i M?B m F?ª M,M;- .QÆM; h?B M o’M
+ªK SM;- ç®B pÈB p¬ b® F?ª M,M; M¨v Hm¬M Hm¬M +¦ K°i iB +ªK SM; M?QM; ?B

h?”K +?Q +ª ç i?”T +Ym URNV +’T M;mv M p¼M; i`QM; b® T?”M H #¨M .QÆM; h?
b¨M;- M m pB + M¨v K¨ T?€i i`B M i?2Q ?QÈM; t’m i?b +kM; ç¨M? T?ªB bY /KM; ?
H”i K¨ +?¢v i`®MX

a m K°i T?B M F?€+? b€Q ? B # M çB p¨Q i`QM; ç¢B i?QM?- .QÆM; h?B M o’M M;
i`€B- E?QÆM; L;mv M æ¬M; M;²B /QÈB .QÆM; h?B M o’M- E?QÆM; h?B M oB i?b
o’M- E?QÆM; ;B çQÆM; FBK ;B +?O- +kM; +?QM? H¨ +? E?QÆM; L;mv M æ¬M;
M?B M H¨ M;²B i` M +?M p` `²BX

h`¨ #€M? çQ H M- K¼B M;QÌB F?€+? F?Q m®M; K°i M;KK `²B #„i ç–m M¦B +?mv M

a m K°i T?2M M¦B +?mv M- .QÆM; h?B M o’M +kM; i?ª HÄM; F?¬M; QiX h?Q¢i M?
o’M [m€ ç i•K `²B- +€B M¨v +kM; H¨ M;QÌB [m€ i?¬M; KBM? i?b ç¬B F?B H¢B T?S
T?€i ?B M ` bU ibM? M;mv M #ªM i?QÌM; çÆM ;BªM M?Q p”vX

óL;?2 L;mv M æ¬M; M¦B- +Q bo Km®M ibK ç¼+ iQ HB m p JBM? L;mv i J *–K ?ª
ç `²BX

óæ9M; p”v- E?QÆM; T?M +?MôX .QÆM; h?B M o’M ;”i ç–m ç€T- F?¬M; b B- E?QÆ
h?m”M .QÆM; S?O T?M +?MX

ôæ•v H¨ pB + M?Ä i?¬B- K°i ?²B M[i b) #ªQ L;mv M æ¬M; K M; M;QÆB çB i` /mv
SM; i?”T T?–M i?ŠM; i?„MX

óL?Q p”v i?b ç i¢ T?M +?MôX .QÆM; h?B M o’M F?€+? F?Q ç€T i¢ M¦BX

óE?¬M; +–M F?€+? F?Q- M;QÆB H¨ #¢M i®i +O L;mv M æ¬M; ?ÆM M[H¢B +Sm

óh M¦BX .QÆM; ?mvM?- +–K F„ +O h?Ov +¬ MQÆM; [mª M?B M H¨ i? ;B M ?B E?QÆM; L;mv M æ¬M; F?¬M; +?9i +?2 ;B'm i€M /QÆM;X æ®B pÈB /B K T?9+ +O QÈ+ Q K°i i`"MX ç¼+ i`mv M KÈB M?'i i¢B X

ó> ?ªX E?QÆM; ?mvM? im'M i9- i?•M i? ?B M ?€+? pb b Q F?¬M; ibK H'v K°i +¬ o'M +QÌB i` m M¦BX

ô BX E?¬M; +¦ /mv M T?"M5 >ÆM M[X pÈB i?•M T?"M +O i +¦ `'i M?B m +?mv ç`M? çQÊ+ E?QÆM; L;mv M æ¬M; K†i +QÌB F?´ ?²B ç€TX

.QÆM; h?B M o'M ;"i ç–mX h? ;B ç iY H¨K +?Q M;QÌB i QÈ+ Q M?QM; ç²M; /¢ M?Q +?9M; i ? v ?ÆM- M?¨M p•M /½ ?¢+- iU i¢B iB m / Q- iB M mv M QÆM; iB M H¨ M?¨X

ói?ÌB ;B M +kM; F?¬M; b B #B i H„KX *?9M; i +kM; M M [m ç¦ i?¬BX L m Km°M E?QÆM; L;mv M æ¬M; iQM? ` K°i +?9i `²B çSM; /"v M¦BX

.QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m- +–K +?ûM m®M; K°i ?ÆB +¢M b¢+? `²B KÎ KB M; M¦B, ó tm¬B +?9M; i i`Î p m®M; iB TX æB i?¬B- G M M?BôX

h?Ov h?'K G M ¬M M?m çB K ç–m `²B +–K ç¨M i?m p¨Q i`QM; ;BÈB +?dX

óL;QÆB ¬K H'v hB m "¢+?- çWM; +?Q M¦ HQ¢M ?QªM;ôX .QÆM; h?B M o'M w i¢B M h?'K G M F?¬M; Hv F? B F?ÄB bU #ªQ ?° +O hB m "¢+?X aQ p bS+ +?B M ç'm i? v m M?'i i`QM; M?¦KX

h?Ov h?'K G M iU M?B M ?B m w .QÆM; h?B M o'M M M ¬K hB m "¢+? MY M;O M M;QÌB p¨Q ?°B i`QÌM;X

óh? v i #ªQ p i®i G M M?B- ?B m +?Q \ô .QÆM; h?B M o'M /MM; HBM? ?²M M¦B

óu M i•K çB- H½Q ç¢B- M iQ¨M +O G M i, +S ;B Q +?Q i ôX hB m "¢+? F?ŠM; ç`M

E?B # M;QÌB ç M ?°B i`QÌM; i?b M;QÌB +O M;k ç¢B i? ;B ç½ M;²B p¨Q +?¶ `²B- pä ç¨BX J¶B M?¨ +kM; #'i [m€ F?¬M; ç M i`,K M;QÌB M M iK H¢B i` M F?m b•M `°M i` M pä ç¨B ç½ +¦ ? B h`mM; o` h?–M ç M? ;B Q ç'mX

E?QÆM; h?B M G M M;?B K i9+ T? #bM? E?QÆM; L;mv M æ¬M; K'v +•m `²B KÈ M?bM .QÆM; h?B M o'M M¦B, ó*Q bo- M;QÆB +?m˜M #` K°i +?9i çB- çB K ç M i?–

.QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m- ?„M M?bM [m H`+? i?B ç'm- K°i M;¨v KbM? +?d +–M ç H¨ HB M +¦ i? ç`M? ` / M? M;¢+? `²BX

L;¨v ?¬K M v H¨ M;¨v ç–m iB M- ç®B i?O +O KbM? H¨ K°i çQ+? ? ç iY +O h`–M ;B h?–MX

.QÆM; h?B M o'M iW H9+ #€Q / M? i? K ;B i?B ç'm +kM; +?Q #¢B H° ` T?€T HU h?–M bÆ F€- +kM; F?¬M; + Q i? M?QM; M;QÌB #B i .QÆM; h?B M o'M M?Q E?Q +?9i M[ i`ÁM; K„i `Èi ` X >„M p¨ .QÆM; h?B M o'M [m2M #B i M? m +kM; ?ÆM b KÈB [m2M #'i [m€ +?d H¨ K°i GBM? h?–M- i? M?QM; [m K'v i`,K M,K ç½ iÈB h`m H¨ i?B M i¨B i?b HQ¢B i®+ ç° iB M #° M¨v [mª i?U+ H¨ F?¬M; i? iQÌM; iQÊM; M´ .QÆM; h?B M o'M H¨ /Q Hmv M ?¦ i?–M ?¢+? K¨ i?¨M? i?–M- M m M?Q Hmv M ?¦ HQ¢B i®+ ç° im Hmv M M¨v +QB M?Q H¨ +¦ i? ;BªB i?Q+? çQÊ+ +ÁM M?QM; M m ?½B iK+ `²BX

a m MY + M? ;BÌ- ? B M;QÌB i` M ç¨B T?•M i?„M; #¢BX L;QÌB +?M i`b Hm"M pä .QÆM; h?B M o'M id Kd M?bM H M K¨ i?–M M?½M çQ ` ç€T €M, h?B M h?–M ;B

ó.QÆM; h?B M o'M- h`–M h?O hQMôX L;QÌB +?O i`b + Q ;B¼M; M¦BX

.QÆM; h?B M o'M pW M;?2- h`–M h?O hQM\ h M M¨v- i?U+ bU H¨

ólv- ;¼B ç M M;QÆB FB - +ÁM +?Q çB b Q\ô E?QÆM; L;mv M æ¬M; ç˜v .QÆM; h
M?Î M¦BX

óL; ôX .QÆM; h?B M o'M i?•M ?bM? F?¬M; ;B¦ K¨ iU ç°M; +?"K `½B T?B m i?QÊ
K°i i? M? ?„+ b„+ i`QÌM; i?QÆM;- KkB i?QÆM; +?d tûQ tm®M; ç'i- i v FB H¨K `

óZmv +M i?b F?¬M; +–M i M?B m HÌB M[- çB K ç M H¨ /WM; i?¬BôX L;QÌB +?O i`

æ®B i?O H¨ K°i i? M? MB M M?•M + Q ;–v- ?„M ç²M; /¢M; im'M i9 H`+? bU M?QM
i? ;B ç iYX "'i [m€- i?€B ç° pšM i?"T T?–M +¦ T?QM; ç° K¨ M¦B, ósBM KÌBôX L¦
i? M? ?Ä ?²M; b„+ FB K- i` M i?•M FB K +¦ HB i ?Ä ?WM; ?U+ #®+ H MX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; +¦ HQm w ç M i? M? FB K FB K¨ i?–K M;?o- +€+ M;QÆ
L;mv i J *–K K¨ ç M ç•v i? M?QM; h?ŠK S?€M *?B h?QÆM; i`QM; h?–M ;BÈB i?
K†i K¨ +kM; F?¬M; B #B i ?¨M;X

ó"¢Q pB K HoM? pU+5ô J°i +€B ?Ä +?B i? ;BÈB H Q iÈB # Q T?O H M .QÆM; h
i`QM; ?Ä +?B T?€T i„+ i?m°+ p HQ¢B ?bM? +¬M; FQ+?X

P M? K°i iB M;- +€B +QÌM; ç¢B HoM? pU+ M¨v +kM; tSM; / M?- t2K mv HU+ pK M
+¦ i? çÆM ;BªM ?Ov /B i K°i +€B iBM? +–m `²B5 *?d #'i [m€ F?¬M; ;B M h?–M ;B
ç`M? M M i?Q¢i M?bM M¦ +¦ p F?¬M; K¢M? +?Q H„K M?QM; i` M i?U+ i +?d +¦ B
KÈB #B i çQÊ+ bU HÊB ?¢B +O M¦X

h?•M i? .QÆM; h?B M o'M `'i K¢M? i? M?QM; F?¬M; +¦ M;m M;®+ çSM; ç®B +SM
` T?Q b mX

h`–M h?O hQM +¦ i? im Hmv M ç M h`mM; o` h?–M iU M?B M H¨ F?¬M; T?ªB / /¨M
?² ?B M i¢B .QÆM; h?B M o'M +ÁM ç M; #` p•v i`QM; HoM? pU+ +O ?„M M[X JÎ `
+?QM? H¨ i?•M +¦ Î i`QM; HoM? pU+ +O M;QÌB F?€+ i?b +kM; pšM +¦ i? [m H¢B
i®i H„K +?QM? H¨ p¬ T?€T #^M; p¨Q HU+ HQÊM; +QÌM; ç¢B T?€ pÐ HoM? pU+ +O

L m bY /KM; ?B m [mª T?€ pU+ +O S?€ .B i *?B h?QÆM; i?b +?d +–M M?'i i?QÆ
M m M?'i FQ+? F?¬M; ç€M? #¢B çQÊ+ ç®B T?QÆM; i?b ç®B T?QÆM; +kM; b) #` .
?¢ T?QM; K¨ M m M?Q M;QÌB KÎ ` HoM? pU+ K¨ `ÆB tm®M; ?¢ T?QM; i?b b) `'i F

h? M?QM; h`–M h?O hQM `'i K v K„M- .QÆM; h?B M o'M ç½ [m2M iQM? i?Q+? 'M
/MM; iÈB ?B m [mª T?€ pU+- ?„M +?d +¦ i? +¦ T?ªM SM; ç9M; H9+ tQ v M;QÌB /MM

æ€M; iB +- ?„M pšM F?¬M; bQ çQÊ+ pÈB .QÆM; h?B M o'M p FBM? M;?B K +?B
i? M?QM; h`–M h?O hQM H¢B H° ` F) ?Î #ÎB pb .QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M i"T
M?B M M?[M; M?QÊ+ çB K M¨v +kM; çQÊ+ FB M h?QÊM; T?˜K i?–M ;B€T FB #ªQ

.QÆM; h?B M o'M /¨M? ` p¢M M,K K¨ F?´ Hmv M imv i F„ +"M +?B M- M; v i`QM; M
/Q /U /MM; ` - i?•M i? ;B®M; M?Q i?B K çB M K¨ bY /KM; M?'i i?QÆM; T?€ F?¬M;
M?Q bB m pB i F?¬M; ;B M p¨ i?ÌB ;B M ç€M? p,M; i? M? GB i >Ä h?–M EB K FB
€M? b€M; T?€ F?¬M; T?€ `€+? FB M i?–M ;B€T FB - imv M?B M HU+ ç¢Q F?B +?
iW /QÆM; +QÆM; #B M i?¨M? •K M?m F?) ç˜v ?„M `ÆB tm®M; pä ç¨BX æ•v H¨ .QÆ
#^M; F?¬M; M?'i i?QÆM; M¨v çO ç H'v K M? ?„M `²BX h`mM; o` h?–M\ h¢B i`QÈ
+,M #ªM H¨ F?¬M; +?`m M´B K°i FQ+?- F?¬M; +¦ +€+? M¨Q- .QÆM; h?B M o'M i`
HQ¢B K"i i?m"i i?b i¢B h?–M ;BÈB çO ç tQM; ?MM; `²B- M; v +ª + Q i?O ç²M; +'T
çQÊ+ K°i FQ+? i'i b€i +O .QÆM; h?B M o'MX

ó*?'T M?"MôX .QÆM; h?B M o'M `'i +¦ T?QM; ç° K¨ M¦B K°i +•m- çÊB b m F?B M;
i?„M; HÊB i?b tQ v M;QÌB T?B tm®M; ç¨BX

h`–M h?O hQM #B m ibM? +¦ +?9i çÌ çšM- ?„M M;?o KbM? +¦ i? #¢B M?QM; i?"i F
M?Q p"vX G9+ M¨v KÈB #„i ç–m i`"M ç'm K¨ i?¬BX

+?d +¦ ?¨M? ;B KÈB +¦ i? M?bM ` F?ª M,M; F?®M; +? HU+ FBM? F?OM; +O .QÆ
i`2 M?Q i? M? M? ç M KS+ M; v +ª M;QÌB +?O i`b +kM; F?¬M; F`T +Ym pB M i?

;B€T i?b i`QM; M?€v K„i ç½ #B M i?¨M? M?m HU+- pB + M¨v M¦B i?b / M?QM; H¨K
h?B M h?–M +?O i`b +O E?QÆM; ;B M?bM p T?Q .QÆM; h?B M o'M K¨ i`QM; M'
` p¨B T?–M i?QÎM; i?S+X

E?QÆM; L;mv M æ¬M; bYM; b®i K°i H€i- çÊB F?B .QÆM; h?B M o'M çB iÈB # M
M¨v- K°i +?B m M¨v `'i [m2M i?m°+5 h? M?QM; K°i ?²B i, i?Q FB çB [m KÈB çQ
KbM? HoM? M;° h?B M ç` M?'i ç Q i®M ? Q i`ÁM ? B KQÆB i€K p¢M M,K5

J°i +?B m M¨v +O .QÆM; h?B M o'M K M; i?2Q w +ªM? F?¬M; FûK ;b w +ªM? +O
i, i?Q ç¦- imv M?B M KÈB +¦ K'v i`,K M,K i?¬B K¨\ E?QÆM; L;mv M æ¬M; ?Q¨M iQ
M?Q H¨ K°i i?B M i¨B `²B i? M?QM; bQ pÈB .QÆM; h?B M o'M i?b i?U+ bU i?€B
KbM? i?€B [m K¨ H¨ .QÆM; h?B M o'M M;QÌB M¨v [m€ v m M;?B i `²BX

8RyX *?QÆM; 8Ry, æQ¢i h M U?¢VX

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8Ry, æQ¢i i M U?¢VX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

a m F?B / /¨M; i?O i?„M;- .QÆM; h?B M o'M ç½ tQM; M?B K pK M;¨v ?¬K M v #
æ¬M; Hv F? B ?°B i`QÌM;X

ó B- M;QÆB F?¬M; [m M b€i ç®B i?O M;¨v K B ?ª\ô E?QÆM; L;mv M æ¬M; ?ªQ i•K

óE?¬M; +–M- F?B +?•M +?QM? ç®B K†i pÈB ç`+? M?•M ?„M b) +?Q M;QÆB +Æ ?°
o'M H„+ ç–m ?²B ç€TX

h?Ov h?'K G M K†i KdK +QÌB M? M?¨M; ¬K i v .QÆM; h?B M o'M +MM; M? m Hv
K°i +€B `²B M?ªv H M p B .QÆM; h?B M o'M b m ç¦ H¢B iB T iK+ M;OX

.QÆM; h?B M o'M Hv F? B iU M?B M F?¬M; B +¦ w FB M ;b- M;QÌB i +¦ iQ +€+? M

.QÆM; h?B M o'M b m K°i i`"M +?B M M¨v +QB M?Q H¨ ç½ +¦ K°i +?9i / M? F?Q- in
h`mM; o` h?–M i? M?QM; #ÎB pb .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ H° ` i?U+ HU
F?€+ +kM; F?¦ M?bM ` pB + h`mM; o` h?–M M¨v M; v +ª h?QÊM; o` h?–M +kM; F?

L;¨v i?S ? B- ç®B i?O +O .QÆM; h?B M o'M H¨ K°i h?QÊM; o` h?–M- p M;mv M i
h?–M ç m +¦ i? iB M p¨Q JBM? L;mv i "Q *ªM? M M M;¨v ?¬K [m p"M F?Q +O .QÆ
M; - +¦ H) M M M¦B H¨ p"M F?Q +O h`–M h?O hQM p¨ .QÆM; h?B M o'M ç m F?¬M
h`mM; o` h?–M- i`QM; F?Q ç¦ +¦ F?¬M; Qi h`mM; o` h?–M T?ªB ç€M? pÈB h?QÊM;

EBM? [m K°i M;¨v ç'm HQ¢B- h`mM; o` h?–M imv `^M; pšM +ÁM H¢B M?QM; b® HQ
o` h?–MX

L m M?Q E?QÆM; h?B M oB F?¬M; T?ªB ç½ iWM; M?bM i?'v .QÆM; h?B M o'M iU
i?b bÊ `^M; H–M çB JBM? L;mv i "Q *ªM? M¨v b) F?¬M; KÌB .QÆM; h?B M o'M ç M
+ Q i?O M?Q p"vX

h?QÊM; o` h?–M bÆ F€- ç•v H¨ ç€T €M F?B .QÆM; h?B M o'M bY /KM; i?–M M?½
h?B M o'M iU ?ÄB- `®i +m°+ M M ?B M H° ` # Q M?B m i?U+ HU+ ç•v\ Gm"M pä H

i?–M i?¬M; p¨ T?€T #ªQ +¦ HU+ b€i i?QÆM; [m€ HÈM F?¬M; i? /MM; çQÊ+X Zm M
+O ç®B T?QÆM; K¨ [mv i ç`M? çBX

hmv M?B M pW i, i?Q i?•M ?bM? ç®B i?O i`QM; M?€v K„i ç½ iB m i?'i- .QÆM; h?B

JÎ ` HoM? pU+\ E?¬M;- b B `²B- KÎ ` HoM? pU+ F?¬M; i? K M; i?2Q M;QÌB çQÊ
HoM? pU+ i?b T?ªB tm'i ?B M i?–M HU+ # ç°M; p¨ T?€T i„+ # ç°M; i? M?QM; pV
;bX

E€ i?U+ +€B M¨v +kM; F?¦ i`€+?- .QÆM; h?B M o'M ç½ bY /KM; h?QÊM; +´ æ` i
h?¨M? h?®MX *?d +–M H¨K ç M MÆB ç M +?®M- M?'+ +?•M K°i +€B HB M +¦ i? #
/†K- i?"K +?Q H¨ ?ÆM i`,K /†K M;¨M /†K +kM; +¦ i? X

ó:? iÎK5 *€+ M;QÆB H¨K ,M FB m ;b ç¦ ?ª\ô h? K G M; h?–M oQÆM; iS+ ;B"M K„M

ó*?O i?QÊM; #Èi ;B"MôX æ€K M;QÌB p•v #„i M?¦K .QÆM; h?B M o'M F?¬M; F?ÄB i
M¦BX

ó> M?5ô h? K G M; h?–M oQÆM; +Q M?B M H¢B F?¬M; i`mv +Sm M[X

E?QÆM; h?B M G M ?QÈM; p iS ;B +?O +ÁM H¢B i`mv M •K M¦B, óL m M?Q ç
çQÊ+ +?¶ i®i i?b M;k ;B +?9M; i bÊ `^M; b) K'i çB bU F?®M; +? ç®B pÈB h?m"M
i T?ªB iY i?O i¢B +?¶ M¨v- imv i ç®B F?¬M; i? ç +?Q #¼M ?¼ çB p¨QôX

ôh? M?QM; h? K G M; h?–M oQÆM;XX E?¬M; b B- çB m K¼B M;QÌB +® F} F?¬M
Î ç•v K¨ H¨ +® F} h? K G M; h?–M oQÆM; K¨ i?¬BX

ó>W ?W- h? K G M; h?–M oQÆM;\ >„M /€K ç M F?¬M;\ *?È [m M- K†i i` M +?9M;
h? K G M; h?–M oQÆM; i?U+ HU+ +QÌM; ç¢B i? M?QM; +kM; F?¬M; /€K ç„+ i°B
+?9M; i X >„M +,M #ªM H¨ F?¬M; Î +?¶ M¨v- #^M; F?¬M; b Q H•m M?Q p"v K¨ ?„M
M[+kM; F?¬M; i?'v ?„M ç°M; i?O M;,M +ªM #¼M æ¬M; M?B \ô E?QÆM; h?B M G

*?9M; ;B +?O M;?2 tQM;- M?'i i?ÌB M;?o ?[m Hw- K°i h?–M oQÆM; M m M?Q i?U
pW `²B # M;QÌB E?QÆM; L;mv M æ¬M; +kM; b) F?¬M; çÆM ;BªM K¨ +?¢v p¨Q #Q

óJ¼B M;QÌB +?È [m M- #Q +ªM? +S KQÌB p¢M M,K KÈB KÎ ` K°i H–M- H–M M¨v K¨
H¨ KQÌB p¢M M,K b m- +€+ M;QÆB +¦ +?Ì çQÊ+ F?¬M;\ô E?QÆM; h?B M G M iB T
M;?B i iY M¨v F?ŠM; ç`M? ç½ +¦ çQÊ+ K°i Qi +Æ K"i p #Q +ªM?- M m M?Q i?U+ b
`^M;XXôX

ó>ªQ- +?d H¨ E?QÆM; L;mv M "^M; UE?QÆM; M?` i?B mV T?ªB +? i5ô >Q„+ i?` ;B
K¨ çQ ` çB m FB M M¦BX

E?QÆM; h?B M G M + m K¨v K°i i`"M `²B KÈB +„M `,M; ?²B ç€T, ó>ªQ- M;?B i iY
ç½ bÈK T?ªB +? i `²B5 h +¦ K°i +€B çB m FB M- ç¦ H¨ T?ªB ç i iU i v +?'T ?¨M? ;

æ®B pÈB v m +–m M¨v- #®M p` F?€+ +kM; F?¬M; +¦ w FB M ;bX

GÊB Q+?- ç #ªQ çªK +?Q HÊB Q+? +O K¶B M?¨- M;k ç¢B i? ;B Hm¬M Hm¬M çQ¨
F?B p +?¢K i? M?QM; F?B +?•M +?QM? ç®B K†i pÈB F i?M # M M;Q¨B i?b M;k ç
æ•v +?QM? H¨ M;mv M M?•M K¨ E?QÆM;- >Q„+- •m- J¬M;- h`–M M;k ç¢B i? ;B K
i`` h?m"M .QÆM; S?O H•m M?Q p"v- H•m `²B K¨ pšM M?Q K†i i`ÌB # M i`Q X

L;mv M H B çB m ç¦ H¨K °i +€B i•M i? HU+ M?Q h? K G M; `'i Km®M +?B `) M;k
+?2M +?•M M´B p¨Q h?m"M .QÆM; S?O M M ç¨M? ~M i`QM; +?¶ i®B- i?2Q ç¦ pB +
t M;k ç¢B i? ;B X J¨ H9+ M¨v ç•v- E?QÆM; L;mv M "^M; ç°i M?B M T?ªM #°B K M
L;mv i "Q *ªM? p¨ ç H'v çQÊ+ #ªQ p"i i`QM; #Q +ªM?- h? K G M; #Q [m€ ?¦ HB m

h? M?QM; h? K G M; h?–M oQÆM; +kM; F?¬M; /€K ?¢ b€i i?M- #^M; F?¬M; b) T
H½Q i´ i¬M; M;k ç¢B i? ;B F m ;¼B #^M; ?[m i`mv b€i ?„M- i?"K +?Q ç F?¬M; H¨
i? ;B M¨v +?9 w- ?„M +?d /€K bY /KM; T?•M i?–M iW +€+? t i`,K p¢M /†K `²B , p¨Q
K¼B M;QÌBX

E?¬M; i - iQ¨M #° F?2 b•m ç½ #` i`"M T?€T MB K T?QM; H¢B K¨ i`Î i?¨M? K°i +€B
K'v ;B +?O FB çQ iBM KÈB F?¬M; +¦ i€+ /KM; i? M?QM; HQ¢B MB K T?QM; F?¬
p¢M M,M;- M m M?Q i?U+ bU M¦M; M¨v i?b h? K G M; b) ç®B K†i pÈB K'v M;QÌB h

h?–M oQÆM; +'T #"+ i?U+ HU+ F?¬M; +? M? M? m [m€ M?B m #ÎB pb #¼M ?¼ ç m
+?d H¨ B M¬M; B b•m K¨ i?¬B- /QÈB ibM? ?m®M; M?'i ç®B M?'i i?„M; #¢B `'i F?
+?ûK ;B i ç®B T?QÆM; i? M?QM; h?–M oQÆM; +'T #"+- i`W T?B H¨ F +¦ i?m"i +?
ç®B K†i pÈB M,K b€m + Q i?O ç²M; +'T #"+ p•v +¬M;- Km®M +?¢v i`®M +kM; F?¬
i?b HB m çQÊ+ K'v H–M ç•v\

E?QÆM; L;mv M "^M; F€ i?U+ `'i i?¬M; KBM?- +?d H¨ p"M F?Q FûK K°i +?9iX >„M
? B H–M- ? B H–M ç m K v K„M K¨ i?'v çQÊ+ +?Q #ªQ JBM? L;mv i J *–K i? M?Q
b m F?B i´M; F i FBM? M;?B K- H–M i?S # M¨v ?„M iU iBM H¨ +¦ i? i?¨M? +¬M;X

æQÊ+ `²B- ? i H–M M¨v iÈB H–M F?€+- F?B i?b E?QÆM; L;mv M æ¬M; i`Î p - ç ;
#€M çSM; HÊB Q+? +O ;B i°+ K¨ ç´B H'v bU ;B9T çÐ +O h? K G M; i? M?QM; E
w Km®M +¦ çQÊ+ K°i Qi +?YM; +S M°B ;B M M M T?€ pÐ F ?Q¢+? +O ?„M- ç #ª
E?QÆM; h?B M oB- imv M?B M +¨M; F?¬M; K v H¨ H¢B ;†T T?ªB .QÆM; h?B M o'
h?B M o'M bY /KM; h?"T hmv i æ¢B h`"M ;B i +? i K¼B M;QÌB K¨ #ªM i?•M KbM? +k
+€+? i`®M i`€M? i? M?QM; ?„M F?¬M; + K HÁM;- ?„M i?'v JBM? L;mv i J *–K- K°
#ªQ +€+? KbM? M;¨v +¨M; t pb i? K¨ H9+ M¨v #¨v ` F ?Q¢+? M¨vX

L;mv M M?•M i?'i #¢B H¨M M¨v `'i çÆM ;BªM- .`+? >²M >Q€M >bM? æ M H¨ HQ¢B c
h?–M oQÆM; +kM; +?d +¦ K°i pB M M M +kM; F?¬M; B #B i i€+ /KM; +K i? i? M¨Q
L;mv M "^M; ?B T i`Ê ç +?Q h? K G M; M?•M iB M p¨Q #Q +ªM?- imv M?B M i?ÌB
çQÌM; çB ç M /QÊ+ K'i çB ?B m HU+- #^M; F?¬M; E?QÆM; L;mv M "^M; +¦ i? i`¨ i

8RjX *?QÆM; 8Rj, h`QM; "Q *ªM? Ui?QÊM;V

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8Rj, h`QM; #Q +ªM? Ui?QÊM;V

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

h? K G M; h?–M oQÆM; ç M; Î +€+? t i`,K p¢M /†K- F?¬M; i? iU KbM? ç M ç•v #ÎB
#` M;QÌB ;B[ +?•M K¨ M;QÌB ;B[ +?•M ?„M pW p†M H¨ H½Q i´ i¬M; +O h`–M ;B -
ç•v- +S KQÌB p¢M M,K H¢B +¦ M;QÌB iÈB ibK ?„M +?ÆB +Ì- ?B M i¢B KÈB #B i çQÊ
G M; h?–M oQÆM; +kM; F?¬M; #Ä çB çQÊ+- M m M?Q Mû i`€M? bÊ H¨ +¨M; i? K T

L;k ç¢B i? ;B Km®M ;B[+?•M ?„M- ?„M b Q H¢B F?¬M; Km®M ;B[+?•M M,K H½
h?–M oQÆM; +kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; +¦ i?O ?¢ H¨ h?B M h?–M ;B B +?d H¨ p
F?€+ +?9 w M M +kM; F?¬M; +¦ T?€B [m X >„M p®M iQÎM; `^M; T?•M i?–M KbM? iU
i?mv i T?K+ çQÊ+ #¼M ?¼ `²B- i? M?QM; ?B M i¢B t2K ` pšM ç€M? ;B€ i?'T bU ç
`²BX

h? K G M; h?–M oQÆM; +¦ HQ¢B +ªK ;B€+ ç•K H Q T?ªB i?2Q H Q- tû `€+? K†i p
i•K ?mv i ?ÆM KQÌB p¢M M,K b) #` T?€ ?Ov- çWM; t2K h? K G M; M?Q ç M; +?mv
i?U+ i`QM; HÁM; ?„M ç M; iU ?ÄB- +¦ M M +€ +QÊ+ pK M¨v F?¬M;- +?B K çQÊ+ #
T?ªB #m¬M; i? i•K ?mv i Î ç•v p¨ Hv F? B h?m"M .QÆM; S?OX M;m²M

_®i +K+- h? K G M; h?–M oQÆM; pšM [mv i ç`M? +QÊ+ K°i p€M- ?„M HûM H9i b B
h?B M i?–M +'T #"+ + Q i?O F?¬M; / +?B m H½K- ?ÆM KQÌB p¢M M,K [m h? K G
F?Q HU+ +kM; #'i [m€ KÌB +?¨Q çQÊ+ #ªv p` h?B M h?–M i?m°+ ?¢ i? M?QM; bQ

?ÆM F?¬M; +?d K°i #"+- ç•v +kM; +?QM? H¨ Hw /Q K¨ h? K G M; p¬ T?€T M?9M; i h?m"M .QÆM; S?O- /Q i? HU+ i´M; i? +ÁM i?B mX

*U Hv i`,K p¢M /†K +kM; F?¬M; t - +?d +–M M,K h?B M i?–M +'T #"+ + Q i?O +?¢v i? v ç´B çQÊ+ +€M +•M HU+ HQÊM;X h? K G M; h?–M oQÆM; +kM; F?¬M; Km®M ;B M M M,K M;QÌB M¨v +?d +¦ M?B K pK ;B[+?•M ;B +?O M;k ç¢B i? ;B K¨ i?¬B

æ€K M;QÌB E?QÆM; h?B M G M F?¬M; #B i +¦ M,K ç²M; +'T + Q i?O ç M; iÈB M?Q M?Q p"v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ #B M T?€T i®i- i?O ?¢ +O h? K G M; h?–M oQÆM; +¦ h?B M h?–M ;B B + Q i?OX

ó*?9M; i +MM; M? m ç°M; i?O- +¦ i? çB p¨Q # Q M?B m +kM; çQÊ+- çQÊ+ F?¬M; ;B¼M; ?ÄBX

ó>ªQ- +QB M?Q H¨ F?ªQ M;?B K ç€K iB m #®B M¨v K°i +?9iôX h`–M ;B ;B +?O ç€

óE?¬M; i X L m M?Q +?9M; M; v +ª HQ¢B i`¨M; /B M M¨v SM; T?¦ F?¬M; çQÊ+ i?b i?W çQÊ+ ç¢B M;?B T +O ;B i°+ +?S\ h i€M i?¨M?ôX >Q„+ ;B ;B +?O +kM; T?

ó*?9M; i +kM; i€M i?¨M?ô- # M;QÌB +ÁM H¢B +kM; ç²M; w M¦BX E?¬M; i`ªB [m K i?ªB ?²M; +?S\

æ€K ;B +?O H"T iS+ bY /KM; i?–M i?S+ i`mv M •K +?Q +€+ p½M #®BX v iS +?QM +?¢v p¨Q [m M; K¬MX

óæ°M; i?O5ô M,K p` ;B +?O ç°M; i?O i`QÈ+- ` i v tm'i i?O ;B i +? i KQÌB h?QÊM h?B M i?–M ?¢ iY i?O i?b h?QÊM; o` h?–M T?´ i?¬M; +,M #ªM H¨ p¬ T?€T T?ªM F? +¦ iQM? iQ€M K°i # M p¬ i•K +?SX

J¬M; h? M? h? M? tm'i ` K°i pB M ç M /QÊ+ ,M p¨Q- K°i i?•M i?–M HU+ p¼i i?ŠM GoM? pU+ ç iS i`¼M; M?"M #¢Q i"T- M;¨M p¢M T?QM; M?"M FBM? F?OM; +QÌM; ç h?–M F?Q # v p9i H M `²B ç€M? p T?Q ç®B i?OX J¬M; h? M? h? M? #°+ T?€i ` bB m i?U+ HU+ +O #ªM i?•M F?B M # h?QÊM; o` h?–M Î T?Q i`QÈ+ #` ç€M? # v M; v b m ç¦ i?•M ?bM? M¨M; i H Q p T?Q [m M; K¬MX

L,K p` ;B +?O i'M +¬M; +kM; ç²M; i?ÌB ;BªB p•v +?Q ç€K ç iY iBM? M? +O M,K F?¬M; M;m- M?bM i?'v +Æ ?°B HB M ç°i T?€ pÁM; p•v H Q p ?QÈM; [m M; K¬MX

E?QÆM; h?B M G M ;B i +? i ? B h?QÊM; o` h?–M b m ç¦ H Q p ?QÈM; E?QÆM; b9+- M;¨v ?¬K M v i Km®M +?'T ?¨M? ;B T?€T5ôX

E?QÆM; L;mv M "^M; iU M?B M b) F?¬M; M;m M;®+ çSM; v M Î +?¶ M¨v +?Ì +? i- i?ÌB [m€i iQ, óL;,M H¢B ?„M- M;,M H¢B ?„Mô

" M FB h? K G M; h?–M oQÆM; ç M; +?ÆB +Ì iS+ ;B"M i?B m +?9i M[M?ªv /UM ?¼ i?"i ç9M; H¨ /€K ç°M; i?O M?QM; #B m ?B M # M;Q¨B +O ?„M pšM #'i ç°M; i? #¨M +Ì iU ?ÄBX

óa€i5ô h? K G M; h?–M oQÆM; [mª çQ€M ?¢ H M? M¦BX

J°i ?²B bBM? iY ?¶M i`¨M; #¢Q T?€i5

æ€K iBM? M? i? ;B çQÊ+ M,K p` ;B +?O v K ?° T?€ p•v +¦ #ªv M;QÌB i?Q€i F? J¬M; h? M? h? M? H Q p¨Q [m M; K¬MX L;QÌB +ÁM H¢B +kM; Km®M ç°i T?€ pÁM F?¬M; i?¨M? +¬M;X

a m F?B +?•M +?QM? ?¢ iY i?O K†+ /M iBM? M? +€+ ç¢B i? ;B F?¬M; i`€M? çQÊ ç°i p•v ç m H¨ iBM? M? i`QM; iBM? M? +€+ M?¨ M M M,K p` ;B +?O imv ç m HÁM ç m ç M i"M tQÆM; +®i- H9+ M¨v +?d +¦ i? i"M F?ª M,M; K¨ ;B i +? i h? K G M; M M¨v- h? K G M; M?•M H'v iW i` M i?B i? ç€K ç iY +€+ M?¨ +? i çB +€+ T?M +?9 K¬MX

L,K p` ;B +?O ,M w M;,M i`Î i`QÈ+ [m M; K¬M- bY /KM; i?U+ HU+ +QÌM; ç¢B K¨
Km®M +?¢v p¨Q [m M; K¬MX

GoM? pU+ p +?¢K HoM? pU+- i`M? F?¬M; +¦ i`¨M; /B M FBM? i?B M ç°M; ç` M¨Q
ç°M; H¨K `mM; ç°M; iQ¨M #° F?¬M; ;B MX

ó*€T5ô M,K h?B M h?–M + Q i?O /Q h? K G M; h?–M oQÆM; T?€B iÈB `®i +K+ ç
tm'i i?O M;,M +ªM ;B +?O M;k ç¢B i? ;B H¢B `²B i`–K ;B¼M; [m€i iQ M¦B, ó"¼M
M;QÆB K m p¨Q çB5ôX

æ²M; +'T h?B M h?–M +?B M ç'm pÈB M? m- i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M;„M +kM; F
p` ;B +?O #` ;B[+?•M- çB m M¨v H¨K +?Q E?QÆM; L;mv M "^M; t t i?'v çQÊ+ +Æ
[m M; K¬MX *MM; H9+ ç¦- h? K G M; M?•M +kM; #^M; p¨Q T?M +?9 +?¢v p¨Q [m M

L,K p` ;B +?O H9+ M¨v Km®M M;,M +ªM +kM; H¨ ?[m i•K p¬ HU+X

h`QM; #Q +ªM?- # M;QÌB .QÆM; h?B M o'M H9+ M¨v ç M; Î i`QM; K°i KªM? #,M; i

ó*?9M; i p"M F?Q F?¬M; i - /o M?B M i`U+ iB T çQÊ+ çQ iÈB ",M; *?B E?ªQ L;?B
æ¬M; imv `^M; +?d iÈB ç•v K°i H–M M?QM; i®i t'm ;b #Q +ªM? M¨v H¨ /Q M;k ç¢B
M?B m i?ÌB ç¢B M M iU M?B M H¨ Hw ;BªB K°i Qi ibM? ?m®M;X

óL;QÆB /šM çQÌM; çBôX .QÆM; h?B M o'M F?¬M; +¦ ?ÄB M?B m K¨ i`U+ iB T #ªQ
çQÌM;X

óæB i?2Q i - JBM? L;mv i "Q *ªM? M¨v +¦ #ªv HQ¢B F?ªQ M;?B K- ",M;- >Ä - S?Q
h`QM; ç¦ b m +€B i`QÈ+ +¦ KS+ ç° F?€ iQÆM; çQÆM; M? m- M?bM +?mM; T?ªB [m
b m ç¦ KÈB +¦ i? çB p¨Q i`QM; #Q +ªM?ôX E?QÆM; L;mv M æ¬M; +?"K `½B M¦B, ó
*?B E?ªQ L;?B K- ",M; *?B E?ªQ L;?B K M¨v M;?2 M¦B H¨ HQ¢B F?€ ;BªM çÆMôX

s€+ i?U+- `'i çÆM ;BªM- +?QM? H¨ çB p T?Q i`QÈ+ ?¨M #,M; M¨v H¢B +¨M; #,M;
#„i ç–m F i #,M;- K¶B i?ÌB K¶B F?„+ ç m T?ªB bY /KM; i?–M HU+ M;Q¢B T?¦M; ` M
ç®B pÈB i?–M HU+ F?ªQ M;?B K i?"T T?–M i¨M F?®+X

"'i [m€ +kM; K v- h?Ov h?'K G M im Hmv M aBM? J M? S?€T h„+- i?–M HU+ +¦ bB
ç¢B- ?¨M #,M; +® M?B M i¨M F?®+ i? M?QM; +?Q i? ;•v i?QÆM; i´M +?Q M¨M; o
o'M p¨ E?QÆM; L;mv M æ¬M; i?b iU M?B M H¨ F?¬M; +QB ` ;bX

E€ i?U+ ç M?'i i`¼M; F?ªQ M;?B K M¨v +,M #ªM F?¬M; iQM? iQ€M ` +€B ;b- +?o
K°i +?9i +kM; +¦ i? çB [m çQÊ+X hmv h?Ov h?'K G M KÈB +?d H¨ GBM? h?–M çdM
F?¬M; ;•v i`Î M;¢B +?Q M¨M; /Q +¦ aBM? J M? GoM? oU+ +QÌM; ç¢B +MM; pÈB ç M

a m F?B çB çQÊ+ MY + M? ;BÌ- .QÆM; h?B M o'M KÎ KB M; ?ÄB , ó",M; *?B E?ªQ
KÈB iQM? iQ€M H¨ ç½ çB [m \ôX

óE?¬M; #B i- +¦ M;QÌB T?ªB çB # M;¨v- +¦ M;QÌB T?ªB çB # i?€M;ôX E?QÆM; L;m

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; M¦B ;b- +S çB M?Q p"v i?b #B i # Q ;BÌ KÈB ç M çQÊ+ +?

.QÆM; h?B M o'M i?ŠM; i?„M +–K G K a„+ h?–M Zm M; i ` `²B çB M +m²M; ?'T i?
M¨vX G K a„+ h?–M Zm M; M¨v H¨ iW E?®M; h?Ov GoM? oU+ p¨ h?Ov *?B S?€T h„+
+¦ i? ?'T i?m iBM? i?m–M ?¨M #,M; F?Q M¨vX h?2Q bU ?'T i?m ?¨M #,M; F?Q +¨M
i?–M [m M; i?Ov +?B +Æ bÎ HoM? pU+ +kM; +¨M; +¬ ç¼M;X

.QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i F?¬M; ;BªB i?Q+? çQÊ+- +¬ ç¼M; HoM? pU+ +–M +¦ T?€T
HU+ i`QM; i?–M ?¢+?X S?´ i?¬M; ?¨M #,M; F?Q +?Q /M +¦ HÊB ?¢B +kM; +?d +¦ i?
?¦ HoM? pU+X

J¨ H9+ M¨v- i`QM; G K a„+ h?–M Zm M; i` M i v- i?Ov +?B +Æ bÎ HoM? pU+ +kM;
i?2Q ç¦ t2K ` ?¨M #,M; F?Q M¨v F€ i?U+ H¨ /Q T?€T i„+ +?B HU+ ?bM? i?¨M? ?Q
i?–M ?¢+? \

ó*¦ w iS- i?”i H¨ +¦ w iSôX .QÆM; h?B M o’M +QÌB +QÌB- ?¨M F?Q M¨v +?’i HQÊM; # Q H•m K¨ ç½ ç2K HoM? pU+ +¬ ç¼M; ;–M ;’T ç¬BX

•M- H) M¨Q M¦B ç•v H¨ ?bM? +?B m +O T?€T i„+ F?¬M; ;B M \ E?¬M;- F?¬M; +¦ +?Q +¦ i?–M i?¬M; HÈM M?Q p”vX >Q†+ H¨ M¦B- i•K F?¬M; ;B M M¨v H¨ K°i pB M

•M- ?ŠM H¨ M?Q p”v- M?[M; i?QÊM; +´ i?–M KBM? M¨v i?–M i?¬M; [mª M?B M H¨ F i?–M ?¢+? M¨v +¦ +’T #”+ i? M¨Q ç•v- h?–M oQÆM; ?Q†+ H¨ h?–M >Q¨M;\

" + M? ;BÌ i`¬B [m - G K a„+ h?–M Zm M; +O .QÆM; h?B M o’M K¢M? ?ÆM i`QÈ ?ÆM M[.QÆM; h?B M o’M +kM; iW ç¦ +?B K çQÊ+ F?¬M; Qi +?¶ i®i- ç®B pÈB h b•m b„+ i? K F?¬M; Qi- M?’i H¨ bU ?mv M /B m HB M [m M ç M i?¬B /B M ` M;k ?¨ +–M # [m M i? K K°i çQ¢M i?ÌB ;B M i?b M;k ?¨M? T?€T i„+ +¦ i? HoM? M;° ç M i

h?Ov h?’K G M #„i ç–m +¦ +?9i F?´ bÎ- Î ç•v ?¨M F?Q p¬ +MM; p¬ i”M- h?Ov h?’K Hmv M h?Ov *?B S?€T h„+ M M iU M?B M H¨ #` ªM? ?QÎM; iB m +U+- pÈB im pB GI + M? ;BÌ ç½ H¨ `’i ;BÄB `²BX æ†+ #B i .QÆM; h?B M o’M T?€i ?B M ` - ç•v +,M #ª ?¨M F?QX

óh? M¨Q\ L;QÆB +ÁM +?`m çQÊ+ F?¬M;\ô .QÆM; h?B M o’M M? ;B¼M; ?ÄBX

óE?¬M; +¦ p’M ç ;bôX h?Ov h?’K G M FB M +QÌM; ?²B ç€T- bU FB M M;?` M¨v +¦ p¨ h?B M o’MX

.QÆM; h?B M o’M ;¼B hB m "¢+? ` `²B #ªQ h?Ov h?’K G M ¬K H’v hB m "¢+?- +¦ hB m "¢+? +kM; +¦ i? tm’i i?O iQÆM; i`ÊX

óL;mv M H B iÈB MÆB M¨v K¨ pšM +ÁM +¦ i? i`B m ?Q€M ` HBM? i?9 \ô E?QÆM; ;b +?d H¨ i`QM; HÁM; M;?o i?–KX

8R9X *?QÆM; 8R9, h`QM; "Q *ªM? U?¢VX

G "¨M o”M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8R9, h`QM; #Q +ªM? U?¢VX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

.QÆM; h?B M o’M HQ H„M; H¨- F?ªQ M;?B K +O KbM? p¨ h?Ov h?’K G M +¦ i? F KÈB ;¼B hB m "¢+? ` X

Zmª M?B M- çB m .QÆM; h?B M o’M HQ H„M; ç½ SM; M;?B K- h?Ov h?’K G M çB ç ç M +U+ ?¢M- b m ç¦ +ª M;QÌB ?Q F?¬M; iB m i?’iX

E?QÆM; L;mv M æ¬M; ;BªB i?Q+? M¦B, óE?¬M; +–M HQ H„M;- h?Ov +¬ MQÆM; K¨ çB tm®M; K°i +Y /QÈB `²BôX

.QÆM; h?B M o’M ;”i ç–m- K v H¨ hB m "¢+? +kM; çB i?2QX Zm HB M ? pQB hB t€+ M?”M H¨ F?¬M; +¦ p’M ç ;bX

óG½Q ç¢B- F?¬M; +¦ pB + ;b ç•m- Î ç•v F?¬M; +¦ ;b M;mv ?B K- +€+ M;QÆB M? M M;QÆBôX hB m "¢+? bY /KM; HBM? ?²M i`mv M •K i?¬M; #€Q +?Q .QÆM; h?B M o

óE?¬M; +–M +?Ì +?9M; i - F m G M M?B +S iU t¬M; [m M çBôX .QÆM; h?B M o'M |
Km®M ç G M M?B K°i KbM? ç®B K†i pÈB bU pB +X >ÆM M[- i?ÌB ;B M F?¬M; çÊ
;B M +?Ì KbM? +S i`¬M; p¨Q +Æ /mv M K¨ t¬M; H M T?Q i`QÈ+ çBX

ó>ªQôX hB m "¢+? ç€TX

E i i?9+ i`Á +?mv M pÈB hB m "¢+?- .QÆM; h?B M o'M [m v ç–m ?ÄB M¦B, óh`QM
+¦ bBM? p"i M;mv ?B K +?S\ôX

óE?¬M; #B i- #'i [m€ M?B m M,K M?Q p"v K¨ ibM? ?m®M; M;Q¨B w Km®M H¨ `'i Qi
ç–m ?²B ç€TX

h?'i #¢BX G–M M¨v H¢B i?'i #¢BX E?QÆM; L;mv M "^M; #B i p b m JBM? L;mv i J
p¬ /mv M pÈB ?„M `²BX J†+ /M #¼M ?¼ H'v F?¬M; çQÊ+ +–K i?b +?d bÊ H–M b m
+ªM? M[X *?d i?B m K°i +?9i M[K¨ i?¬BX h?B m +?9i M[i?¬B H¨ H'v çQÊ+ JB
i? i`Î i?¨M? +QÌM; ;Bª i¢B h?–M ;BÈB `²B5 i`mv M +QTv iW

E?QÆM; L;mv M "^M; F?¬M; + K HÁM;- T?B i?QÌM; F?¬M; + K HÁM;X h? t€+ p¨
M†M; M K¨ i`QM; HÁM; ;¨Q i?ûiX

óE?QÆM; L;mv M "^M;X L;QÆB i? M¨Q `²B\ h?S FB +¦ H'v çQÊ+ F?¬M;\ô h? K G
T?•M i?–M ?ÄBX

J¨ # M FB M,K p` ;B +?M pšM ç M; #` ?ÆM KQÌB p` h?QÊM; o` h?–M p¨ M,K h?B
+¬M;X G–M ?¨M? ç°M; M¨v +¦ i? M¦B H¨ i´M ?¢B i?ªK i`¼M;- K M; ç M ;–M i`,K p
i?QÆM; i?ªK i`¼M;X

L,K p` ;B +?M i?"i +QÌM; ?½M- +¦ i? /QÈB ibM? ?m®M; #` + Q i?M ç²M; +'T p¨ ?A
p•v +¬M; K¨ pšM +¦ i? /mv i`b çQÊ+ K°i +K+ /B M F?¬M; i?„M; #'i #¢BX

h?B M G M +?9 w iÈB [mšM i?€B +O E?QÆM; "^M; M?QM; F?¬M; +€+? M¨Q T?•M i
M m id Kd M?bM F„ b) T?€i ?B M` E?QÆM; L;mv M "^M; ç M; F?¬M; +?`m M´B M
T?¨Q- t2K` ?ŠM ç½ i?'i #¢B `²B\

h? K G M; h?–M oQÆM; iU M?B M +kM; M?bM` ?bM? /¢M; +O E?QÆM; L;mv M "´
pšM Mm¬B K°i iB ?v p¼M;X

ósBM H¶B ç¢B M?•MX h?'i #¢B `²B #ÎB pb ô

ó5 S? p"i5ô h? K G M; h?–M oQÆM; iS+ ;B"M M;?B M `,M; ?"M F?¬M; i? ;B i M
L;mv M "^M; M¨vX

" M FB #ªM i? h? K G M; h?–M oQÆM; ç M; +?ÆB +Ì i?B m +?9i M[H¨ #¦T M€i [
?„M F`T FB K +? i?ª [m•M +Ì M? M?¨M; H M i` M #¨M +ÌX

ó> ? ? h? K G M;X *?B m i?S+ 'v [m€ K'i iB m +?m˜M çBô- M?bM h? K G M; h?
+QÌB pW M¦BX E i [mª iU M?B M H¨ h? K G M; h?–M oQÆM; ç¢B #¢B `²BX

ó B pšM H¨ F„ i?m"i +O H½Q + ?ÆM K°i #"+- i i?m ôX h? K G M; Mm®i ?"M +?`m

óh`B i5ô h? K G M; h?–M oQÆM; [mª çQ€M ?¢ H M? HKB H¢B ç²M; i?ÌB ?¢ H M?
+?Q #ªM pQÆM; 5ô L;mv M "^M; M¨v +?QM? H¨ p"i ç i?Ä ?B T pÈB M;k ç¢B i? ;B
[m€ h?m"M .QÆM; S?O bÊ H¨ F?¬M; Î M´B M[`²BX J°i MQÈ+ b B +ª #¨M +Ì i?m `

L9B t M? +ÁM ç¦ F?¬M; bÊ i?B m +MB ç®iX h? K G M; pQÆM; ?B M i¢B +?d +–m H
S?OX G–M ç¼ bS+ pÈB M;k ç¢B i? ;B M¨v t€+ i?U+ H¨ ?„M ç½ i?m M?QM; i?m
oQÆM; +?Q # Q ;BÌ çB Q€M i`ÌB i`€+? ç'i H¨K ;bX G–M b m +¦ i? i?„M; H¢B K¨X

•K i?–K i`mv M •K ?¢ H M?- i?m HB K iQ¨M #° ?Q¢i ç°M; K m +?¦M; `ÌB F?ÄB h?m

*€+ i? HU+ HÈM h?m"M .QÆM; S?O ;B Q T?QM; F?¬M; HB M [m M ç M .QÆM; h?

a m F?B ;BªB [mv i tQM; ç€K M M? pm®i +ÁM H¢B .QÆM; h?B M o'M i?m ?²B S?€

ó*Q bo i?U+ HU+ i?"i K¢M?ôX

óG¨K +?Q i ç¢B F? B M?½M ;BÈB `²B5ô J¬M; h? M? h? M? F?B M¦B +?mv M +kM;

óE?¬M; #B i ibM? ?bM? # M M;Q¨B` b Q `²B\ô .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; Km
ç€K + Q i?O p•v +¬M; M M ?ÄBX

ó*€B M¨v *?9M; i +kM; F?¬M; `ä `¨M; H„K- i çQÊ+ M,K p` ;B +?M v K ?° HB m K
pÁM; p•v K¨ iB M p¨Q M M ;BÌ +kM; F?¬M; `ä `¨M;ôX J¼B M;QÌB ç€TX

óJ¨ i?¬B +?9M; i iB T iK+ çB p T?Q i`QÈ+ çB i?¬BôX h?B M o'M i? M i?Î M¦BX

J¼B M;QÌB ;"i ç–m- .QÆM; h?B M o'M pW `²B #B m ?B M ` i?U+ HU+ +QÌM; ç¢B
i? ;B iBM? M? M¨vX JÆ ?² #¼M ?¼ ç m çB i?2Q .QÆM; h?B M o'M /šM ç–mX *Q
Hw MB K i¢B h?–M ;BÈB K¨X

L?bM b® i?¢+? i? U#"+ ç€V M¨v ç¢B F?€B +¦ ?ÆM # i`,K #"+X

óæ•v H¨ Gmv M i•K +?B i? - T?ªB çB [m Gmv M i•K +?B i? F?ªQ M;?B K i?b KÈ
i?€TôX J¬M; h? M? h? M? ?B M M?B M F?¬M; T?ªB H–M ç–m iB M p¨Q M M ;BªB i

óL; XXôX .QÆM; h?B M o'M M¦B, óGmv M i•K +?B i? \ *¦ w iSôX

óhB m "¢+?X *€+ M;QÆB Î ç•m\ô .QÆM; h?B M o'M /MM; HBM? ?²M HB M ? pÈB h
b m hB m "¢+? KÈB +¦ ?²B •K M¦B, ôG½Q ç¢BX h p¨ G M i, T?•M F? B `²B M M +kM
MÆB M¨QX

"'i [m€ H¨ F?¬M; +¦ M;mv ?B K ;b ç•mX æQÊ+ `²B- H½Q ç¢B çB M? M? H M K°i +?
ç9M; H¨ F?¬M; QiôX

.QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i +?9i `²B F?¬M; +¦ [m€ KS+ HQ H„M;X J¼B M;QÌB
KbM?- #Q +ªM? M¨v t€+ i?U+ H¨ K°i F?ªQ M;?B K K¨ F?¬M; H¨K i´M i?QÆM; M;QÌB
H M i?¬BôX

L¦B tQM; ?„M H¨ M;QÌB i?S M?'i #QÈ+ H M- i?QM; /QM; K¨ H2Q H M- K°i ?ÆB çB
+?9i +ªK ;B€+ +kM; F?¬M; +¦X

*´ [m€BX *€B i? M; M¨v H) M¨Q ç®B pÈB i F?¬M; +¦ i€+ /KM;\

G9+ M¨v K¼B M;QÌB +ÁM H¢B ç¢B i? +kM; çSM; +€+? .QÆM; h?B M o'M F?¬M; t
/¨M; M?Q ?„M- i` M i`€M ç½ +¦ K² ?¬B `²BX

J¬M; h? M? h? M? ?B M M?B M #B m ?B M F?€ / /¨M; M?QM; i?'v .QÆM; h?B M
HÁM; /¢ i?ªM? i?QB M;„K K¼B MÆB i?b i`QM; HÁM; i?–K i? MX Gmv M i•K +?B i?
/KM; ;BªK i?B m çB p¨B T?–M M?QM; +¦ i? i¢B H–M ç–m iB M / /¨M; H2Q H M M,K
i–K i?QÌM;X

.QÆM; h?B M o'M iB T iK+ H2Q H M- imv M?B M F?B .QÆM; h?B M o'M H2Q H M
M;QÌB ?¦ i?¨M? K°i ç¢Q ?Q ªM? iB m i?'iX L; v b m ç¦ HK+ iK+ +¦ M;QÌB ?¦ i?¨M?

óE?¬M; +–M [m M i•KX "¼M ?¼ iB M p¨Q i?€T `²BX Gmv M i•K +?B i? M¨v +kM; F
i? iB M p¨Q i?€TôX J¬M; h? M? h? M? H9+ M¨v i` M i`€M +kM; KÆ ?² H° ` K°i +?

.QÆM; h?B M o'M pW M;?2 M¦B i?b HB M KBM? #¢+?X hmv M?B M .QÆM; h?B M
M? M? ç½ p¼i iÈB #"+ +m®B +MM; M?QM; +ªK i?'v F?€ F€ [m€B- Gmv M i•K +?B i?
+¦ # Q M?B m i€+ /KM; pÈB KbM? i? \ J°i +QÈ+ M[#QÈ+ ` H9+ M¨v +ªM? p"i +?m
i?ªM? K°i +€B hm G €+ [m, i? ;BÈB i`¨M M;"T K€m i M? FBM? F?OM; pÈB p¬ b®
?QÈM; .QÆM; h?B M o'M K¨ +„M tûX

æ€M; iB +- .QÆM; h?B M o'M ç¢Q i•K FB M ç`M? M M +?9M; +,M #ªM H¨ p¬ T?€T
E?B +ÁM i¢B ?¢ ;BÈB .QÆM; h?B M o'M ç½ FBM? i•K Hmv M +?B ç² +MM; HQ¢B-
bU M;mv ?B K ç m ?ÆM t +€B M¨vX æ€v #B M i?–M çB M h•K Gmv M *?B G°- M;
M i`QM; i? M?QM; Î ç•v +?d +–M +?®M; çÐ ç M +U+ ?¢M b) #` i`mv M i®M; çBX

.QÆM; h?B M o'M +QÌB- ç®B pÈB M?[M; +€B +ªM? M¨v i`M? F?¬M; i? K ç wK¨ /Si
?bM? +?Êi H¦2 H M K¨ #` i`mv M i®M; çBX

J¨ H9+ M¨v Î H¢B +m®B +MM; +?d +¦ J¬M; h? M? h? M? K°i KbM? çSM; Î #"+ i? M
p¨ ç M; M¶ HU+ F?¬B T?K+ H¢B i•K i?–MX h?'v .QÆM; h?B M o'M F?¬M; +–M i®
çdM? i?b FBM? M;¢+ F?¬M; ?B mX

.QÆM; h?B M o'M +?Êi H¦2 H M `²B tm'i ?B M i`QÈ+ K°i +€B iB m i?€+ MQÈ+- T?
+€B ?² MQÈ+ M?ÄX :B[?² +¦ K°i +€B iB m çªQ- i` M çªQ +¦ K°i HQ¢i i`9+ H•m T
t M? #B + tmM; [m M? F?B M T?QM; +ªM? i?"T T?–M i? M? M?½X

ó.B\ô .QÆM; h?B M o'M FBM? M;¢+ /B K°i iB M;X _'i +´ [m€B KbM? b Q H¢B ç M
i`QM; i?€T `²B\

æ°i M?B M iW i`QM; i`9+ H•m i`mv M` iWM; çÊi iB M; ç¨M K/`m K¨ iB M; ç¨M M¨
[m2M i?m°+X .QÆM; h?B M o'M HB M # v [m X

>„M i¨B "i HÈM #QÈ+ p¨Q i`9+ H•m- iWM; #QÈ+ çB H M i–M; ? BX MÆB ç•v FB M
F?Q iS+ M?m ?Á X

óG M M?B5ô .QÆM; h?B M o'M F?) F m H M- i?ªQ M¨Q iB M; ç¨M M;?2 [m2M i?m
F?¬M; T?ªB H¨ G M M?BX L;QÆB H¨ B5ô .QÆM; h?B M o'M M?bM i?'v h?Ov h?'
i?–M K¨ i•K bBM? +ªM? ;B€+ ?ÄBX

ó.QÆM; +¬M; iYX KÌB M;²B çBôX

.QÆM; h?B M o'M #B i H9+ M¨v +¦ t¬M; iÈB +kM; F?¬M; +¦ #'i Hm"M i€+ /KM; ;b
`²B M?bM +?mM; [m M? K°i pÁM;X E?B M?½M i?–M +O ?„M `ÆB H M +•v +–K i` M
M¨v çQÊ+ +?¢K F?„+ p¬ b® i?B M K ?mv M ªM? bBM? ç°M; M?Q b®M; p"vX *¦ p
+¦ i? ç2K ?²M T?€+? M;QÌB i /šM çB p"vX >ÆM M[+•v ç¨M +ÁM iªM ` K HU+ p
imv M?B M +® [m€B M?'i H¨ HQ¢B +ªK ;B€+ M¨v H9+ 'M H9+ ?B M pW K` ?Q†+ M?
i +¦ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ i?Q i?Q+?X

æ°i M?B M .QÆM; h?B M o'M ?bM? M?Q M?È iÈB +€B ;b- ç9M; `²B H¨ i?ÌB E?¬M;

óL;QÆB H¨ JBM? L;mv i h?–M >Q¨M; ?ª\ 5ô .QÆM; h?B M o'M i?B m +?9i M[M?ª
+?QM? H¨ +QÌM; ;Bª çSM; ç–m i?ÌB i?QÊM; +´- +€+? *?O h +kM; #'i [m€ MY #QÈ

óh?B T i?•M +¦ i? M¦B H¨ M?Q p"v K¨ +kM; +¦ i? M¦B H¨ F?¬M; T?ªBôX óh?Ov h?'
ç€TX

óL¦B M?Q p"v H¨ +¦ , iS ;b\ô .QÆM; h?B M o'M F?¬M; ;BªB i?Q+? çQÊ+ ?ÄBX

ó*?m~M t€+ K¨ M¦B i #'i [m€ +?d H¨ K°i ç¢Q T?•M i?–M w i?S+ K¨ i?¬BX >ÆM M[
b m F?B ?²M T?B T?€+? i€M i?b Fw i9+ p¨Q +•v +–K M¨v- i pšM +ÁM #° T?"M Fw
JBM? L;mv i +?•M +?QM? i?b ç½ +? i `²BôX óh?Ov h?'K G Mô M? ;B¼M; ç€TX

óæQÊ+ `²BX L;QÆB Km®M H¨K +€B ;b\ô .QÆM; h?B M o'M ?¢ [mv i i•K çB i?ŠM; p
+¦ T?ªB H¨ JBM? L;mv i h?–M >Q¨M; ? v F?¬M;X G¨ +?M ?²M +kM; i®i- T?•M i?–M
h?B M o'M KBM? #¢+? ?B M i¢B [mv M +?M ç°M; F?¬M; T?ªB M^K i`QM; i v KbM?

ó.QÆM; +¬M; iY F?¬M; +–M HQ H„M;X h b) F?¬M; H¨K i?QÆM; i´M ç M h?Ov +¬ M
;B¼M; ?²B ç€TX

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; H¢+ [m MX oB + T?•M i?–M çQ¢i t€ +kM; F?¬M; T
M?'i

óæQÊ+ `²BôX .QÆM; h?B M o'M F?¬M; `ä `¨M; H„KX o_ M¨v M¦B KbM? H¨ T?•M i
>Q¨M; i? M?QM; ç M i°i +MM; pšM #ªQ HQm çQÊ+ # Q M?B m i?U+ HU+ +kM; F?
i?QÊM; +´ h?–M >Q¨M; /M +?Q +?B #ªQ HQm çQÊ+ K°i T?–M i`,K i?–M i?¬M; i?b
;BÌ +¦ i? +?®M; H¢B çQÊ+X .QÆM; h?B M o'M T?B i?QÌM; KBM? #¢+? çB K M¨vX

8ReX *?QÆM; 8Re, h?Ä >B T

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8Re, h?Ä ?B T

h`QM; M?€v K„i E?QÆM; L;mv M æ¬M; iB T M?”M +•v ç¨M +´ K¼B M;QÌB i?’v ?Q
tm’i ?B M T?Q i`QÈ+ i? M? çªKX

óæB ` `²BôX L;mv M H B tmM; [m M? +?¶ M¨v +¦ F?¬M; Qi M;QÌB- ?ÆM M[ç m H
h?B M h?–M ;B B + Q i?O M[X a m K°i T?2M ?¨M ?mv M K¼B M;QÌB ç¢T T?B ?¨M

æ²M; i?ÌB H9+ ç¦ L;k ç¢B i? ;B # M FB +kM; +¦ çQÊ+ iBM iS+- M?’i H¨ E?QÆM;
H° ` b„+ K†i pmB KWM;X *?Q iÈB M v €T HU+ çQÊ+ ;BªK çB F?¬M; Qi pb JBM? L;r
i? `²BX

oW ç M E?QÆM; ;B X E?QÆM; L;mv M æ¬M; p¨ .QÆM; h?B M o’M p¨ h?’K G M ç
M?’i H¨ .QÆM; h?B M o’MX

J¼B M;QÌB T?•M +?O F?€+? M;²B tm®M;X h?B M G M #B i çQÊ+ +•v +–K M¨v p®M
i? M?QM; ?„M /Si F?Q€i i†M; +?Q E?QÆM; L;mv M æ¬M;X L?bM HÁM; /¢ F?Q ç°
?ÄB +QB M?Q H¨ KbM? +kM; `’i F?¦ H¨K çQÊ+ çB K M¨vX E?¬M;X E?¬M; T?ªB `’i F
çQÊ+X æ®B K†i pÈB h?–M ;BÈB i?”T #ªQ KbM? F?¬M; i? çQ +?Q M;QÌB F?€+ çQ

ó*Q boX HÌB /Q i?W F?¬M; M¦B M[X a m M¨v M;QÆB +?QM? H¨ i?QÊM; i•M +O E
+O E?QÆM; h?B M G M H¨ K°i +•m M¨vX >„M Km®M #B m i?` KbM? +MM; pÈB E?Q
H¨ M;QÌB [m +–m `9i p€M- H¨ F pQM; •M T?K M;?o X

óæ•m +¦X h¢B ?¢ +ÁM +?Q ç i¢ E?QÆM; #€ T?K ç½ +’T +?Q i¢B ?¢ +Æ ?°B iB M
;BÈB K”i i?m”i i`QM; #Q +ªM? M[X G¨K +?Q .QÆM; K¶ #Èi çQÊ+ KQÌB p¢M M,K
.QÆM; h?B M o’M KÎ KB M; i¢ ÆM M¦BX GÌB M¨v H¨ HÌB M¦B i?”i- M m M?Q F?¬M;
#Q +ªM? i?b i`”M ç¢Q #bM? +ªM? +O KbM? bÊ `^M; K°i i`,K p¢M M,K M[+kM; F?¦
i?b t€+ i?U+ H¨ Km®M ç i¢ E?QÆM; h?B M G M `²BX

ó>ªQX >ªQ æ¬M; M?B +¦ i? [m2M #B i çQÊ+ +Q bo i?”i H¨ i K bBM? ?[m ?¢M?ôX
K¨ i€M i?QÎM; M¦BX

a m K°i ç K +?B m ç½B b€M; bÈK ?¬K b m .QÆM; h?B M o’M FûQ h?Ov h?’K G M ç
h?B M G MX

ósBM KÌB .QÆM; iB M bBM? +?Ì +?®+ H€iX G½Q ;B H”T iS+ iÈBôX E?QÆM; ;B ?

*?d +?®+ H€i b m E?QÆM; h?B M G M KdK +QÌB iW ?”m çQÌM; çB ` - ?„M M;²B tm
?ªX *¦ +?mv M ;b F?¬M; \ôX

óL; +?9M; i Km®M +€Q iWX "Q +ªM? pB + ç½ tQM; M M +?9M; i +kM; +–M T?ªB
o’M iÈB +€Q iW- ?„M Î ç•v +kM; F?¬M; iB M H„KX h, M?Q h?Ov h?’K G M Km®M / M
p¨Q i`QM; #ªQ i?€T im i”T +^K ç¢Q p¨ ibK ?B m T?€T i„+ +?B ç¢Q K¨ .QÆM; h?B M
HQÊM; i?ÌB ;B M ç iB m ?¦ bÎ ?¼+X L;Q¨B ` ç®B pÈB pB + ç´B KÈB h?”T hmv i
pB + HÈM ç M; +?ÌX

óæ•v H¨ pb b Q\ G) M¨Q ?¢ M?•M +¦ +?¶ M¨Q +?”K i` b Q\ô E?QÆM; h?B M G M M
M +¢M? FB ?ÄBX

óæ•m +¦X E?¬M; T?ªB H¨ +?B m ç½B F?¬M; +?m iQ¨M K¨ +?d H¨ i¢B ?¢ +–M # [m
h?B M o’M +kM; F?¬M; M¦B ;b K¨ iB T iK+ iW i¢ M¦BX

E?QÆM; h?B M G M ?B m w .QÆM; h?B M o’MX h?–M M?•M F?B # [m M ç m F?
?ÆM M[iW #Q +ªM? çB ` K¨ F?¬M; Km®M # [m M KÈB H¨ F€ [m€BX

ó•MX æ½ M?Q p”v i?b i +kM; F?¬M; iB M M;,M +ªM M[X *Q bo i?Q+? b®M; K°i K
+?¶ i`QM; i?¨M? M¨v çB\ô E?QÆM; h?B M G M M¦B tQM; # M H’v ` K°i F?®B ç`
pU+ +?O i?¨M? h?m”M .QÆM; S?O `²B M¦B, ó*Q bo i?Q+? +?¶ M¨Q\ôX

.QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M; H¨K ` p X *¦ K°i +?¶ Î ç•v +kM; i?m”M iB MX a m F
+?d p¨Q K°i +?¶ M¦B, óÎ ç•v çQÊ+ F?¬M;X *?¶ .QÆM; h?B M o’M +?d p¨Q H¨ T?Q
M?B m iB m i?QÆM; iK i”T- .QÆM; h?B M o’M M?bM i`9M; K°i +Y ?¨M;- T?Q i`Q
H¨ MÆB Î F?¬M; i X

E?QÆM; h?B M G M F?¬M; /Q /U K¨ ç2K ç` T?QÆM; FB ;B Q +?Q .QÆM; h?B M
#¨B- +€B M¨v iQÆM; çQÆM; pÈB F? ç'i Km #€M M?¨ ç¦X

óh? v i¢B ?¢ ?QÈM; ç M E?QÆM; ?mvM? tBM H¶B K°i iB M;X G9+ M¨Q `ªM? `¶B ibK
h?B M o'M M¦B tQM; HB M +€Q iW Hv F? BX

óZmªM ;B i? v i iB M .QÆM; +Q boôX E?QÆM; h?B M G M M¦BX

.QÆM; h?B M o'M çQÊ+ [mªM ;B H T?ûT çQ iB M K¨ Hv F? B T?ÁM; F?€+?X J°i
iW ?"m çQÌM; çB ` - ?„M F?¬M; ;BªB i?Q+? çQÊ+ K¨ ?ÄB i?,K, óæ¢B + X L;QÆB b

ôEBK H•M F?¬M; T?ªB H¨ p"i i`QM; Q 5 æ¬M; M?B iW M?Ä #'i ?ªQ +® +?'T #'i [m€
ç€QX > ? ? XX E?QÆM; h?B M G M K†i H° p i?QÌM; i?S+ +QÌB ? ? M¦B K¨ F?-

L;mv M H B h? M? h? M? "B i oB M FB +kM; F?¬M; +¦ ;b T?ªB i?m i?"T M?QM; .Q
i`Î p K°i +?mv M ç i`B i iB m i`"M T?€T +'K +? ç²M; i?ÌB +?mv M [m i•M ;B K¨ F
h`QÈ+ ç•v h? M? h? M? "B i oB M H¨ +?¶ i¢K i?ÌB i?m Î +ÁM M v +?¶ M¨v H¨ M?¨
T?ªB #® i`Q +¬M; T?m K°i T?2MX .U i?2Q F ?Q¢+? +O .QÆM; h?B M o'M i?b i`
?„M +kM; b) F?¬M; Hv F? B h?m"M .QÆM; S?O K¨ H'v pB + # [m M im Hmv M H¨ p

8RNX *?QÆM; 8RN, h`€M? :B¦

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8RN, h`€M? ;B¦

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

.QÆM; h?B M o'M ?B m- E?QÆM; ;B t€+ i?U+ H¨ Km®M +?B m ?B M ç½B bo i? M
KÌB +?¨Q M?•M i¨B pb #¼M ?¼ K¨ #€M K¢M; b Q\ .QÆM; h?B M o'M ç•m M;®+ ç
#€M K¢M; +?S\

.QÆM; h?B M o'M Hv F? B pb pšM Km®M ;B[[m M ? pÈB E?QÆM; ;B K¨ +kM; F
M?bM +?mM; .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; [m2M H¨K F bo +?Q M;QÌB F?€+ #ÎB p
F?¬M; Km®M #` B +?B T?®B5 JbM? poM? pB M b) H¨ M;QÌB +?ÆB +Ì K¨ imv i ç
T?QM; HB m +? i çB T?Q i`QÈ+X .QÆM; h?B M o'M #B i `ä ç¢Q Hw ;B'm i¨B M M
;BªK #Èi bU +?9 w +O M;k ç¢B i? ;B X

J¨ H9+ M¨v JBM? L;mv i J *–K tm'i ?B M b) H¨K +?Q +€+ ç¢B i? ;B çQ K„i i"T i`
K¨ [m M çB .QÆM; h?B M o'MX

æ¢Q Hw +•v iQ ;B¦ HÈM i?b .QÆM; h?B M o'M `'i KBM? #¢+?- .QÆM; h?B M o'M +-
i`QÎM; i?¨M?- +€+ ç¢B i? ;B i` M? ç'm ; v ;„i- .QÆM; h?B M o'M F?¬M; Km®M M

a m F?B #® i`Q i•M ;B tQM;- .QÆM; h?B M o'M KÎ ` i`"M T?€T +'K +? K¨ çB p¨Q

h`QM; i?ÌB E?¬M; "ªQ h?€T- h?Ov h?'K G M ç½ # [m M +MM; JBM? L;mv i i? K im
.QÆM; h?B M o'M [m M i•K K¨ .QÆM; h?B M o'M +–M # [m M ç iB m bÎ ?¼+ KÈB

aQ b€M? ;B[M;k ?¨M? T?€T i„+ p¨ HoM? pU+ F?€+- .QÆM; h?B M o'M +¨M; KBM?
Zm M; i?"i ;B®M; M?Q +¦ +?'i F i /QM? ;B[+€+ HoM? pU+ p"v- +¦ i? +¨M; i? K çA
ç2K +€+ T?€T i„+ HoM? pU+ #'i ç²M; /mM; ?ÊT pÈB M? mX h, M?Q M¦B sQ+? b„+
HQ¢B HoM? pU+ +O >Ä +?B T?€T i„+ /mM; ?ÊT ?Q¨M K„ p¨Q i`QM; i?–M [m M;-

?ÊT p¨Q i`QM; sQ+? b„+ h?–M Zm M; K¨ ç²M; /¢M;- # HQ¢B HoM? pU+ +O >Ä +?
?ÊT ?Q¨M K„ pÈB M? m- b m ç¦ i?2Q bU ç i?,M; +O HoM? pU+ K¨ mv HU+ +kM; b

h¢B h?m”M .QÆM; S?O t€+ i?U+ +¦ +?9i K¢+? MQÈ+ M;–K #„i ç–m F?ÎB ç°M;- M;k
M v +MM; M? m i?®M; i`` h?m”M .QÆM; S?O #'i [m€ K•m i?mšM i?b pšM +¦- imv M
[mûi /¼M i? HU+ h? K G M; M M H¨K •m i?mšM çQÊ+ ?Á ?Q½M F?¬M; QiX h? M?
çQÊ+ JBM? L;mv i J *–K M M K•m i?mšM M¨v i?Q€M; +€B i`Î M M ; v ;„i H MX

"'i [m€ L;k ç¢B i? ;B pšM +?Q tªv ` tmM; ç°i pb F€ i?U+ H½M? ç¢Q i®B + Q +O
M,K p` h?–M oQÆM; +QÌM; ;Bª T?Q b m [mv i ç`M?X .Q p”v ?B M M v L;k ;B ;B +
ç°M; i€+ ;b K¨ ç m v M H†M; +?Ì çÊB +?d i?` +O +'T i` MX E?QÆM; ;B i?b iU M?
i`¢M; i` M? i?O i?ÌB ;B M ibK +€+? bY /KM; JBM? L;mv i J *–KX

hmv ç½ H'v çQÊ+ +•v +–K M¨v i? M?QM; E?QÆM; ;B H¢B F?¬M; +¦ M;QÌB M¨Q
E?QÆM; L;mv M æ¬M; +,M #ªM H¨ F?¬M; ç€M? ç¨M K¨ E?QÆM; ;B +?d +¦ /mv M?
ç¨M imv M?B M ç¦ H¢B H¨ K°i GBM? h?–MX L; v +ª FQ+? i?Q+? +–K ?mv M ç m H¨
+?Q E?QÆM; ;B i` M /QÈB T?B M Km°M Km®M i?´ ?mv iX E?¬M; +¦ +€+? M¨Q çª
i?¬BX

Zmª M?B M +–K pW ;B Q ` X Zm M ? ;B[L;k ç¢B i? ;B i?Q€M; +€B ç½ F?¬B T
MQÈ+ M;–K i¢B h?m”M .QÆM; S?O iU ?² i`QM; K°i ç K iB m i?'i p¬ imM;X

i?ÌB ;B M iWM; M,K i`¬B [m X .QÆM; h?B M o'M +kM; iW iW +€+? t i`mM; i•K HÊB
_'i ?B M M?B M F?¬M; +¦ tmM; ç°i p HÊB Q+? i?b +kM; F?¬M; B iU M?B M +?¢v
çM ;BÐMX E?¬M; +¦ B M;m M;®+ ç M KS+ çB i` m +?¼+ K°i M;QÌB F?¬M; +¦ [m M

h`,K M,K M?Q€M; +€B ç½ [m K¨ Î i`QM; #ªQ i?€T i?ÌB ;B M i`¬B [m M? M? ?ÆM M
i`,K p¢M M,K ç½ [m X EBM? [m i?ÌB ;B M /¨B /ŠM; /†+ iQ+? Hkv- .QÆM; h?B M o'
?¦ ?'T i?m çQÊ+ M?B m +ªK M;° p i`"M ç¢Q i`QM; JBM? L;mv i "Q *ªM? H¨K +?Q
F?¬M; Qi- ç½ ç¢i iÈB +ªM? ;BÈB tm'i i?–M M?"T ?¦ `²BX " M +¢M? ç¦ M?Ì +ªK M;°
T?€T HU+ +ªM? ;BÈB ç i?,M; iÈB h?QÊM; o` h?–M +kM; M?Q HoM? M;° p¨ /mM;
i`QM; M;k ?¨M? T?€T i„+ `²BX L;k ?¨M? T?€T i„+- K¶B HQ¢B T?€T i„+ +¦ # HQ¢B
+¦ KQÌB H,K HQ¢B HoM? pU+X :B B çQ¢M M¨v- +€B .QÆM; h?B M o'M Km®M H¨K
+ªM? ;BÈB K¨ +ÁM Km®M ç2K KQÌB H,K HQ¢B HoM? pU+ M¨v HoM? M;° çB ` ç²M
i`QM; L;k a„+ h?–M Zm M;X

.QÆM; h?B M o'M +kM; +m®B +MM; +kM; ?B m `ä iQ p` ç¢Q im ?¨M? F?¬M; / - ?„M
/mM; ?ÊT K°i HQ¢B HoM? pU+ i?b F?€ ;BªM çÆM i? M?QM; ç M HQ¢B HoM? pU+
/¨B p¨ i`„+ i`Î- +¦ H) H¨ #ÎB pb /Q +?O [m M M M K¶B F?B ç M i?ÌB F?„+ K'm +?®i
HQ¢B p` ç¢Q i®B M;?o #'i KBM? tm'i ?B MX

EBM? [m M?B m H–M i?Y p i?,K /Á- .QÆM; h?B M o'M ç½ ç2K ç M?` HQ¢B HoM?
T?€T i„+ +ªK M;° p¨ /mM; ?ÊT iB M p¨Q i`QM; sQ+? a„+ h?–M Zm M;- M;Q¨B ` i`QM
*?B S?€T h„+ +kM; /mM; ?ÊT çQÊ+ HQÐM; +?OM; HoM? pU+ H¨K +?Q HQÐM; +?O
HQ¢B i?–M [m M; +ÁM H¢B +¨M; i? K HÊB ?¢BX

.QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B H¨ h?QÊM; o` h?–M- iQÆM; SM; FBM? [m i`,K p¢M M,
i„+ HoM? pU+ ç i?,M; iÈB ç iS i`¼M;X .QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B p +€+ HQ¢B T
ç M i€K HQ¢B HoM? pU+5 J¶B HQ¢B HoM? pU+ ç m im Hmv M ç M ç iS i`¼M;- i`
/¨B- F€ i?U+ +kM; pW p†M çO K¨ i?¬B- +€B M¨v +ÁM T?ªB [mv +¬M; +?Q i®+ ç° im
+€B M¨v [m€ #B M i?€B- #^M; F?¬M; i?b +?Q /M H¨ K'v i`,K p¢M M,K +kM; F?¬M;
i`bM? ç° ?B M M vX

J†+ /M i?U+ HU+ i´M; ?ÊT çQÊ+ ç i?,M; iQ¨M /B M M?QM; M¦B i?"i H¨ .QÆM; h?
i?U+ HU+ +O +?QM? KbM? ç M i°i +MM; `'i +QÌM; ç¢B i? i?¬B- i`QM; +'T h?QÊM
M,M; b€M? pÈB KbM?5 *QB M?Q H¨ h?B M h?–M- •M- +?Q bQ +?B m [m M M F?¬
ç`M? H¨ F?¬M; +–M bÊ ?½B `²BX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; +?d +¦ im Hmv M F?¦ F?,M ?ÆM M;QÌB F?€+ ;'T i`,K M;?

+kM; ç†+ #B i M?B m- i, M?Q M¦B M;?B M +Ym F?Q ç¢Q- i`"M ç¢Q- ç M ç¢QX " +
iWM; +¦ #Ä # - M?'i H¨ F?B i`QM; #Q +ªM? T?€i i¨B M M ?„M ç2K i`"M ç² h?"T hmv
Hmv M +? H¢B K°i T?2MX

h?–M 'M +O hB m "¢+? b m F?B iÈB h?–M ;BÈB +kM; +?Q iWM; +¦ bY /KM; [m K¨
K¨ m~M /QÐM;- F?¬M; M;WM; ?'T i?m M;mv M i?–M HU+ +MM; pÈB i`"M ç¢Q +ªK M

"Q+? L?B H¨ K°i i`QM; ç¬M; çªQ M;QÌB KQÊM h?–M T?M HU+ K¨ ?Q¨M iQ¨M HoM?
ç²M;X E?¬M; i - "Q+? L?B i¢B i`QM; i?€T im Hmv M M?B m M,K M?Q p"v- ç¢B i?
+¦ K'v i`,K p¢M M,K `²BX *¦ i? i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M;„M M?Q p"v K¨ HoM? M;
+O F?¬M; ;B M T?€T i„+- imv `^M; i`QM; ç¦ +¦ +¬M; H Q +O E?¬M; ;B M i?–M T
/B M K¨ M¦B i?b "Q+? L?B H¨ K°i i?B M i¨B F?¬M; /QÈB .QÆM; h?B M o'MX

"Q+? L?B tm'i [m M- çB m M¨v +kM; H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M p®M b®M; +m°+
K°i +?9i +ªB i?B MX J'v M,K b m- # HQ¢B HoM? pU+ i`QM; F?¬M; ;B M T?€T i„+
i? ?B M ` ç†+ iQM? +QÌM; ç¢BX hmv `^M; M¦B # HQ¢B HoM? pU+ ç m KÈB /WM;
?ÆM M[T?€T HU+ +kM; +?d +¦ GBM? h?–M- M?QM; çB m M¨v F?¬M; ç€M; HQX "
HoM? pU+- F€ i?U+ i`bM? ç° T?€T i„+ +ªK M;° ç½ bB m pB i +'T #"+ h?B M i?–M `
+ªM? ;BÈB M M i?,M; M M +?d +–M +¦ çO h?–M iBM? H¨ +¦ i? ;B i,M; T?€T HU+X
H¨K +?Q "Q+? L?B im Hmv M ç M +'T #"+ h?B M h?–M5

"'i [m€- .QÆM; h?B M o'M p¨ "Q+? L?B b m F?B i?QÆM; HQÊM; K°i T?2M i?b pš
i`QÈ+ iB M ç2K HoM? pU+ /mM; ?ÊT H¢B `²B KÈB i€B ç i?,M; i?–M HU+X :B[ç
i`¼M; HoM? pU+- çB m F?€+ #B i H¨ p +QÌM; ç° p¨ i`bM? ç° +¬ ç¼M;X h`QM; K°i
+QÌM; ç° p¨ i`bM? ç° +¬ ç¼M; +¨M; K¢M? i?b mv HU+ +kM; +¨M; HÈM i? M?QM; F?
?ÆMX

L m M?Q ç2K +QÌM; ç° p¨ i`bM? ç° +¬ ç¼M; +O ç M?'i i`¼M; HoM? pU+ id /K M?Q
pU+ +?QM? H¨ #MMX > B i?S ç² m®M; +¦ i? / /¨M; /mM; ?ÊT pÈB M? m +ÁM ? B
?ÆM\ *¨M; çWM; M¦B ç M h?B M i?–M +'T #"+- ç M;k i`¼M; HoM? pU+ FB [mª i?U
FB M +®X h?B M i?–M +'T #"+ +¦ i? +¦ HoM? pU+ H¨ ç M?` i?"K +?Q H¨ ç i K i`¼
?¼ Km®M /mM; ?ÊT HoM? pU+ i?b iQÆM; çQÆM; pÈB pB + ç2K ? B F?®B b„i /mM
HU+ `'i HÈM\

æQ /¦- "Q+? L?B F?¬M; M¦M; Mªv ç i?,M; T?€T HU+ K¨ #bM? ioM? i?Y ç i?,M; T?€
/mM; ?ÊT HoM? pU+ ç½X "Q+? L?B ?B M i¢B ç½ +¦ h?B M h?–M +'T T?€T i„+ +ªK M
h?B M o'M +ÁM K¢M? ?ÆM i? M?QM; i?–M HU+ +?d H¨ GBM? h?–M M M bS+ +?B
h?B M o'MX

.QÆM; h?B M o'M çQÊ+ HÊB #ÎB pb +¦ L;k a„+ h?–M Zm M;- p¬ Hm"M H¨ HoM? pU
HoM? pU+ ç¦ Hmv M ?¦ p¨Q i`QM; i?–M [m M; H¨ iQÆM; çQÆM; pÈB pB + ç2K +€+
*€B +?QM? v m H¨- HK+ HQ¢B T?€T i„+ #B m ?B M ` # M M;Q¨B +O .QÆM; h?B
i„+ +?M im +O ?„MX

*?M im T?€T i„+ +O .QÆM; h?B M o'M ç½ +MM; M;mv M i?–M iQÆM; /mM; `²B- ;
K¬M Hmv M F?Q +¬M; T?€T M M F?¬M; +–M ç2K T?€T i„+ +?B H¨K # HQ¢B HoM?
M?Q H¨ K°i +€B +€ i? ?Q¨M +?BM?- H'v M;mv M i?–M H¨K +Æ bÎ ç¢i çQÊ+ i?B M ç
i`M? ?¦ M;mv M i?–M p¨ +QÌM; ?¦ M?K+ i?•M- iW ç¦ H2Q H M +ªM? ;BÈB + Q ?Æ
?B M +O HoM? pU+ K¨ ç¢B ç¢Q iU i?B M i?¨M?X æ•v +kM; H¨ Hw /Q +¬M; T?€T +C
ç²M; i?ÌB +kM; H¨ Hw /Q K¨ ?„M +¦ i? bY /KM; +€+ HQ¢B i?–M i?¬M;X L;mv M i?–M
+QÌM; ?¦ +kM; bY /KM; çQÊ+ HoM? pU+- H'v ç¦ K¨ i?Q+? SM; pÈB [mv i„+ pk i`K +
?ÊT M?'i- i?QÊM; i?¬M; ç¢B ç¢Q- M?K+ i?•M i?¨M? i?€M?X

h?ªQ M¨Q M;QÌB +?d /šM H #¨M +kM; Km®M pb .QÆM; h?B M o'M ç¢B ç¢Q i?B M

"Q+? L?B ç½ H–M i?S ? B çB p¨Q # [m M /mM; ?ÊT HoM? pU+- çÊB F?B M¨M; tm'i
M„K i`QM; i v F?¬M; ;B M T?€T i„+- ç²M; i?ÌB +¦ i? iUm i?¨M? *?O h i?¬M; i?B M

J¨ .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ H½M; T?Q i?ÌB ;B M- # M M;Q¨B KÈB [m i`,K

[m M M;?bM M,K p¢M M,K `'i #bM? i?QÌM;- M;Q¨B ` M?•M ç¦ ?„M +kM; Km®M i
JBM? L;mv i J *–K ;Bª FB F?¬M; #B i ç½ /šM T?€i ` #B M ?¦ ;b- M¦B F?¬M; +?
ç°M; i?O +kM; M MX

8kyX *?QÆM; 8ky, æBM? —M S?B h?,M;X

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8ky, æBM? —M T?B i?,M;X

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k @

o¨B i`,K M,K M[ i`¬B [m - .QÆM; h?B M o'M i?m"M HÊB HoM? M;° K'v HoM? pU+
h?Ov *?B S?€T h„+X h´M; b® HoM? pU+ HoM? M;° çQÊ+ ç½ ç¢i ç M b® HQÊM; FB
+€B FBM? ?d M?'i H¨ pB + ;BªB K½ ç M?` i?"T +'T +O H #¨M ç½ ç¢i ç M #QÈ+ i®

L; - +ÁM +¦ M[+?QM? H¨ pB + .QÆM; o im Hmv M +kM; T?B i?QÌM; F?¬M; i - M;Q
?¢+? K¨ i?¨M? M?•M ?bM?- b m F?B ç¢i ç M h?QÊM; o` h?–M KÈB T?ªB i`ªB [m i'
hB m "¢+? M¦B- .QÆM; o t€+ i?U+ +¦ iB K HU+ F?¬M; i–K i?QÌM;- HU+ HQÊM; i
pB + im Hmv M +?d +¦ i? /U p¨Q #ªM i?•M ?„M- M?QM; #ˆM; p¨Q T?€T i„+ +ªK M;°
i?B M T?9 #ªM i?•M K¨ HoM? M;° çQÊ+ ç M?` HQ¢B HoM? pU+ i`QM; HU+ HQÊM;

*€B M¨v çQÆM; M?B M F?¬M; T?ªB H¨ i`¼M; çB K- i`¼M; çB K H¨ M;QÌB M¨v +Q M
+?OM; HoM? pU+- +€B M¨v +¦ +?9i M;?`+? i?B M `²BX GoM? M;° HoM? pU+ ç½ `
+¨M; F?¦ ?ÆMX *QB M?Q H¨ "Q+? L?B- HoM? M;° çQÊ+ # HQ¢B HoM? pU+ +O F?
p¢M M,K [m +kM; +?Q /mM; ?ÊT çQÊ+X "ÎB p"v +¦ i? i?'v çQÊ+- /mM; ?ÊT HoM
+ QX *kM; +?d +¦ .QÆM; h?B M o'M #B M i?€B- bY /KM; L;k a„+ h?–M Zm M; FBM
i?Y /mM; ?ÊT HoM? pU+X

h`QM; #ªQ i?€T- M?'i ? M?•M K½ +O .QÆM; h?B M o'M ç m ç M; F?„+ F?´ im H
F?¬M; H M iB M; i?b i?¬B- ç½ H¨K i?b T?ªB M´B iB M;X

h?–M FB T- +?QM? H¨ +?mM; +U+ F?ªQ M;?B K K¨ M;QÌB im Hmv M F?B T?B i?,M
ç®B H¨ FBM? F?OM;X æBM? —M i`QM; i?ÌB ;B M M;„M M;MB M;?bM M,K ç i?,M; i
+?QM? H¨ M;¨v ?„M ç° FB T T?B i?,M;X

h?B M oäM; b m F?B iB T M?"M h¨ oK K¨ i`Î i?¨M? i´ +?S+ ibM? #€Q +Æ K"i HÈM M
M;?bM M,K T?€i i`B M- M?'i H¨ b m F?B i?¬M iQM? J L;mv i i?b M¦ ç½ i`Î i?¨M? i´
M?'i i K ;BÈB- +?QM? v m ?ÆM H¨- M;Q¢B M?•M +?d #B i ç M h?B M K¬M +?S F?
M;Q¢B pB +O h?B M oäM; H¨ h?B M K¬M ç½ i`Î i?¨M? K°i i`QM; K'v ç–m bÄ Î i K
/Q æBM? —M F?¬M F?ûQ H½M? ç¢Q ` i?b iU M?B M F?¬M; i? F?¬M; M?„+ ç M ?

J°i M;QÌB ç„+ ç¢Q- ;¨ +?¦ H M i`ÌBX

E? *?QÆEM;ÌBX

8kRX *?QÆM; 8kR, h?–M h?¬M; E?¬M; :B M h`Q >Q€MX

G "¨M o"M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8kR, h?–M i?¬M; E?¬M; ;B M i`Q ?Q€MX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

.QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B `'i K•m i?mšMX L m ?„M M?¨M `¶B p¬ bU i?b /¨M? ` K°
i?M ?¢ +kM; +kM; F?¬M; T?ªB H¨ F?¬M; i? i? M?QM; ? i H–M M¨v iÈB H–M F?€+
? B i?€M; b m KQÌB # M;QÌB FB ç½ i?m"M HÊB T?B i?,M; h?–M ;BÈB- æBM? —M
M;QÌB KbM? ç M; Î *?•M æ² Zm"MX

.QÆM; h?B M o'M tm'i ` ç` ç² M;¼+ ;BªM /Á tûi K°i T?2MX *?•M æ² Zm"M M¨v Î M
> B +€B HB M M? mX

.QÆM; h?B M o'M M;?o i?–KX L m M?Q F?¬M; M;Q¨B bÌ HB m i?b T?B i?,M; i?¬M
ç½ +¦ #B M ?¦ X E?¬M; M?'i ç`M? i'i +ª T?ªB p¨Q s æ² Zm"M M[i? M?QM; iU ?
h?m"M .QÆM; S?OX

*€B M¨v F?¬M; T?ªB i`¼M; çB KX h`¼M; çB K H¨ H¨K b Q ç2K K'v M;QÌB M¨v ç M ç
h?B M o'M +¦ K°i b® #B M T?€TX E€ i?U+ çÆM ;BªM M?'i +?QM? H¨ iÈB ibK E?Q
M?•M h?m"M .QÆM; S?O M M E?QÆM; ;B iBM iQÌM; H¨ F?¬M; +¦ M;QÌB M¨Q +¦ +
.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; Km®M F?¬M; +¬M; K¨ i?B m M?•M ibM?X *kM; F?
+?mv M ç¦ H¨K p,MX JbM? p¨ E?QÆM; L;mv M æ¬M; [m M ? +?Q /M i®i M?QM; +k
F?¬M; HB M [m M ç M E?QÆM; ;B X

.QÆM; h?B M o'M +kM; M;?o ç M #B M T?€T bY /KM; T?B ?¨M? T?€T #ªQ çQ #¼M
*U Hv FûK ç•m +?d M;?bM p¢M /†K +?S\ " v [m # v p F?¬M; #B i H½M; T?Q # Q
.QÆM; h?B M o'M bÊ M?'i H¨ T?B M T?S+X G¨K M?Q p"v i?U+ bU H¨ [m€ T?B M T

hd Kd bmv iQ p bÌ ?¼+ +O KbM? ?„M # M M?È iÈB K°i K¬M i?–M i?¬M; +¦ i? ç¢
E?¬M; ;B M i`Q ?Q€M5 GQ¢B i?–M i?¬M; M¨v T?®B ?ÊT pÈB i`"M T?€T K¨ /MM; i
i®M; M?QM; +¦ çB K #'i ç²M; H¨ HQ¢B i?–M i?¬M; M¨v ?Q€M ç®B T?¢K pB K°i F?
F?¬M; ;B M F?€+- M;Q¨B ` F?Q HU+ ? Q T?Q +kM; HÈM ?ÆM bQ pÈB i`mv M i®
h?–M ;BÈB ?B M M v i?b i? M;?B M;Ì ç•v H¨ #B M T?€T i®B i?Q+? ?ÊTX

•MX L;?o ç M HB M H¨KX .QÆM; p'M H„+ KbM? ` F?ÄB #ªQ i?€T- i¢B # M M;Q¨B
t2 M;U `²B çB ` M;Q¨B i?¨M?X

.QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M çB ` +kM; F?¬M; F?B M B +¦ bmv M;?o /` i?QÌM;X
+kM; F?¬M; T?ªB +€B ;b + Q [mw ? v ç¢B M?•M p"iX > B i`,K M,K [m ?„M bÈK ç½
M¨v JBM? L;mv i J *–K ç M; +¦ bS+ ªM? ?QÌM; iQ HÈM +?Q iWM; +¦X

a m F?B `ÌB t i?¨M? i`'MX .QÆM; p'M iMv iB M ibK K°i ç€K bÆM i`¢B +QÌM; ç¢Q
ç¦ HÊB /KM; F?®B ç` T?QÆM; M¨v K¨ #® i`Q K°i T?2MX *MM; H9+ ç¦- .QÆM; h?B
—M ibK K°i ç` T?QÆM; FQM ç€Q #¨v ` i`"M T?€T /Q KbM? i`mv M +?QX

æBM? —M H9+ M¨v pšM Î ;–M S?B i?,M; i`b K¨ T?K +"M S?B i?,M; i`b i?b +U+ F€
HB M çB ibK K°i +€B bÆM ç°M; `°M; p¨ T?Q F?¬M; Qi F?Q HU+ ç KÌ `°M; b m ç¦
çSM; p¨Q i`QM; i`"M T?€TX

.QÆM; h?B M o'M K v H¨ ç½ ç°i T?€ iÈB h?QÊM; o` h?–MX "^M; F?¬M; i?B i`B M i
H¨ F?¬M; / X

h?QÊM; +´ i?–M i?¬M; +?B ç¢Q H¨ i€ i?B M ç` +?B i? X *?d +–M +¦ T?QÆM; T´
M;mv M i?–M im bo H¨ +¦ i? i?B i`B M- +?ŠM; T?•M #B i K ? v ç¢Q5 aÌ /o HQ¢B
i¢B h?–M ;BÈB +kM; +?d +¦ F?¬M; ;B M T?€T i„+ + Q i?M KÈB +¦ i? i?B i`B M ` ç
+?d +¦ ;BQÆM; K„i K¨ M?bM i?¬BX

*?m~M #` b„T t T tQM;X .QÆM; h?B M o'M +ª M;QÌB HB M +MM; i?B M ç` F i ?ÊT
iÈB KS+ iB m ? Q T?•M MY T?€T HU+ iU i?•M F i ?ÊT pÈB i`"M T?€T M¨v K¨ # Q
+?¶ KQÌB # M;QÌB FB X

ó*€T5 E?¬M; ;B M i`Q ?Q€MX h?–M i?¬M; ?B M ?B M5ô .QÆM; h?B M o'M i`–K ;B
M;?bM p¢M /†K i`QM; bÆM ç°M;- F?®B F?¬M; ;B M FB #` i`"M T?€T K¢M? K) ?Q€
" Q [m€i +ª M;QÌB p¨ p"i i`QM; F?¬M; ;B M +MM; M? m i` Q ç®BX

*¢M? S?B i?,M; i`b ç°i M?B M +¦ K°i i`"M M´ p M; `²B +ª M;¼M M9B M´ imM; ` imv
ç MX L;Q¢B i`W K'v i M p bo ç¦M; Î S?B i?,M; i`b +?9 w p¨ çB FB K i` ` i?b i?2Q
+kM; +?"K `½B i`¬B çBX

*€B M¨v i'i +ª çQÆM; M?B M H¨ /Q .QÆM; h?B M o'M i"M HU+ H¨K `²BX .QÆM; h?B
M M iU M?B M H¨ Km®M ?Ov /B i +ª ?B M i`QÌM;X

æBM? —M p¨ KQÌB # GBM? h?–M iW i`QM; i`"M T?€T çB ` `²B [m€ K°i ;®B tm®M
i? K FB M +?O i?QÊM;5ôX

.QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m MûK ` K°i ç®M; i?–M i?¢+? `²B M¦B, óE?¬M; +–M ç H
M;QÆB T?•M +?B M? m çBX "ªM i¼ i`Ì p i?¨M? ç½X +€+ M;QÆB iU p¨Q i?¨M? i
i? çQ #¼M ?¼ i?m p¨Q #ªQ i?€T b m ç¦K M; p M?QM; M?Q i? i?b H¨K i? M¨Q ç
+O #¼M ?¼ ç•v\

*¦ i?–M i?¢+? M¨v #¼M ?¼ +¦ i? ;¼B t2 M;U çQ ç M K¨ F?¬M; +–M ?ÁB çQÌM;X .Q
K°i +?9i `²B i?,M; i?„M ;¼B "¢Q oB M p¨ .QÆM; o ` X

óG½Q #ªMX h ç M; im Hmv M ç M i?ÌB F?„+ K'm +?®iX L;QÆB p°B p½ ç2K i ` M
i?'i #¢B i`QM; ; M; i'+ `²B5ô "¢Q oB M +¨M; F?¬M; M;WM; Q€M i?€M M¦BX

.QÆM; h?B M o'M i`WM; K„i M?bM ?„M `²B ?W H¢M? M¦B, óQi M¦B M?ªK çBX L;¨v
b) /€M +€Q i?` Î +Y i?¨M? ç +€+ M;QÆB / M? +?QM? M;¬M i?m"M ç–m M?"T /QÈI
M?bM æBM? —M M¦B, ôÎ ç•v ;B Q +?Q M;QÆB +–K ç–môX

æBM? —M +mM; FQM? ç²M; w M¦B, ó*–M im•M +?M i?QÊM; T?•M T?¦ôX

.QÆM; h?B M o'M M¦B tQM; HB M bY /KM; h?m'M [m M; p•M H„+ KbM? K°i +€B ç½
i?'iX

a m F?B i'M +'T h?QÊM; o` h?–M ?„M +¨M; i? K i?QªB K€B # v H M + QX hmv `^M
i?QÈ+ i? M?QM; /QÈB p¢M i?QÈ+ i?b +kM; +¦ i? iU /Q T?B ?¨M? ?ÆM M[h?–M i?
+QÌM; ?½M F?B M +?Q .QÆM; h?B M o'M F?¬M; bÊ #¢B H° i?–M i?¬M; h?m'M [m

J'v +€B +?ÈT K„i b m .QÆM; h?B M o'M ç½ ?¢ tm®M; i`QÈ+ +Y i?¨M?X L;?o F?
/KM; K¨ i?–M i?¬M; +QÐB K•v ç¢T ;B¦ M¨v +Q M?B M H¢B +QÌM; ?½M ç M i`bM? ç
?¨M? T?€T F?Q i`QM; i v +kM; F?¬M; FûK H¨ # QX

æB iÈB +Y i?¨M?- .QÆM; h?B M o'M tm'i` K°i +€B #ªM; +€Q i?` K¨m #¢+ /€M H M
pB i, ôo'M h?B M *Q b„T F? B i`QÆM; M M +–M imv M M;QÌB #QM; i`¨ `¦i MQÈ+X
K¢Q / +QB- T?~K +€+?X- p¨ K°i ç€K v m +–m F?€+X L?bM ç€K ç¬M; t9K H¢B K¨ ?
+?¼M ` ç•m +?S\

J'v i?¨M? p ç½ çB iÈB M?QM; i?'v .QÆM; h?B M o'M K°i i?•M ?Q #¨Q F?Q ç° #'i
/€K ?¢+? i°B K¨ F?€+? F?Q M¦B, ôo_ ç¢B M?•M M¨v- Î ç•v F?¬M; +?Q T?ûTX

hmv M?B M M¦B ç M ç•v i?b H”T iS+ /WM; H¢B pb M?bM i?’v H M? #¨B i` M i v .QÆ
ibM? bYM; b®i b m ç¦ #B m ibM? ç°i M?B M +?mv M #B M /MM; p K†i M`M? M¼i
M?•M tBM +Y iU M?B MX sBM +Y iU M?B Mô- ç²M; i?ÌB i`QM; HÁM; •K i?–K +ªK i?
+¦ tmM; ç°M; K¨ ç„+ i°B pÈB M;QÌBX

h?Y .QÆM; h?B M o’M tm’i` iU M?B M H¨ H M? #¨B ç¢B #B m +?Q E?QÆM; ;B `
M¨v K¨ M¦B- +€B M¨v [mª i?U+ iQÆM; çQÆM; pÈB i?€M? +?d `²BX

a m F?B ç®B T?¦ tQM;X .QÆM; h?B M o’M çB K°i KbM? p iÈB +Y ?¨M; t2K K†i i
+’K +? #¨B K¨ çB K p¨B +€B H M +€B +?B m #¨B i`®M; FB - M; v b m ç¦ HB M tm’i
K¨m p¨M; b€M; H MX

*€B M¨v +QB M?Q H¨ F? B i`QÆM; o’M h?B M *QX E?¬M; i F?¬M; i - .QÆM; h?B
Î i¢B hB M ;BÈB- ç¦ H¨ ;B B çQ¢M v M #bM? M?’i- i?ÌB ;B M ç¦ i?QªB K€B +Ð M¨Q

Zm ? B M;¨v b m æBM? —M i?QªB K€B ?¢ #ªM; +€Q i?` `²B çB ç M o’M h?B M *Q
i?m”M Hw i?¨M? +?QÆM; K¨ M?”M #¼M ?¼X a m F?B M #¨B K°i +?9i- .QÆM; h?B
—M ;¼B p¨Q ?”m pB M T?ÁM; F?€+?X

.QÆM; h?B M o’M H¨ /¢M; M;QÌB +?d i v M,K M;¦M çB M ?bM?- i?¨M? H”T i? HU+
#ªM H¨ F?¬M; K ?B m p¨ +kM; F?¬M; Km®M T?Q i•K çB ibK ?B m K¨ i`U+ iB T ;¼
T?•M T?¦ tm®M; T?Q /QÈB b m ç¦ ?ÄB, ó*€+ M;QÆB- B +¦ i? +¦ çQÊ+ #B M T?€T
+?Q B çB H¨K ç•vôX

.QÆM; h?B M o’M `’i `ä `¨M;X J°i M;QÌB F?¬M; +¦ F?ª M,M; p¢M bU i?¬M; M M K°i
M M ç2K pB + KbM? F?¬M; ?B m ?Q†+ H¨ F?¬M; Km®M T?Q bS+ çB H¨K MûK +?Q
,M #€i p¨M; H¨ çQÊ+X

h` M i?U+ i .QÆM; h?B M o’M +kM; ç M; H¨K M?Q p”vX h?B M päM; i?¨M? H”T- .
M¦ çO i¨B +?QM? +ÁM +?Q # Q ;BÌ çB ?ÄB [m +€+ p’M ç F?€+X o¬ Hm”M H¨ i?m
T?•M HQ¢B +€B ;b i’i +ª .QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M; i? H¨K K¨ +?Q /M ?„M +¦ i?
i?ÌB ;B M M?Q p”v ç çB H¨KX æ€K M;QÌB æBM? —M i? v .QÆM; h?B M o’M ç¢B H

G9+ M¨v ç•v i¢B h?–M ;BÈB- .QÆM; h?B M o’M iU ?ÄB M M i´ +?S+ M M +€B ;b ç
i´ +?S+ i®B i–K i?QÌM; i¢B h?–M ;BÈB +?mv M bY /KM; ç çB i?m i?”T i¨B HB m [
M;mv M i?Ov- +kM; H¨ HU +?¼M F?¬M; i X p M?•M bU i?b imv M M?”M i•M T?B
i?’T i¢B h?–M ;BÈB [m [m€ i`bM? b¨M; H¼+ p¨ #²B /QÐM;- /–M /–M b) +¦ ç¢B HQÊ
i?,M; h?–M ;BÈB ;b i?b ;b +kM; F?¬M; T?ªB H¨ T? p”iX *?d #’i [m€ h?–M ;BÈB H¨
M M #¼M ?¼ KÈB i?B m F?mv i F€ M;° K¨ i? ?B M KbM?X

h?2Q .QÆM; h?B M o’M i?b M?•M HU+ +¦ i? +¦ #’i [m€ F?¬M; / /MM; #ÎB pb ç€K M
M;mX Jm®M H’v çQÊ+ i`mM; i•K +O #¼M ?¼ i?b +?d +¦ K°i #B M T?€T ç¦ H¨ HÊB
i”T ?ÊT M;QM; iK HU+ ?QÈM; i•K +O #¼M ?¼- [m ç¦ ç + Q i`mM; i•K +O #¼M ?¼

hKv M?B M p i? Q i€+ +K i? i?b .QÆM; h?B M o’M F?¬M; i?Q+? ?ÊT çB H¨K- M M

8kkX *?QÆM; 8kk, J hÈBX

G "¨M o”M J M?

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

Q

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8kk, J iÈBX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

h?¨M? H”T ;B i°+\ •+? .QÆM; h?B M o’M H„+ ç–m- [m M çBX h?QÆM; ç°B p¨ K
o’M +ÁM i?’v +¦ +?9i ?ÊT Hw M?QM; T?B M +€B H¨K ç€K æBM? —M i?U+ HU+ +ÁM
h?–M +¦ i? H¨K ;b +?S\

.QÆM; h?B M o’M id Kd bmv M;?o K°i +?9iX L?[M; F ?Q¢+? FB ?B M i¢B ç m K„
F?B ç€K æBM? —M çO i?U+ HU+ i?b [m€ H•mX h?2Q ç¦ .QÆM; h?B M o’M ç2K ç€K
E?¬M; "ªQ h?€T `²B ç2K ?ÆM KQÌB HQ¢B i?QÊM; +´ h?–M #Q [mv i i`mv M +?Q #½
M¦ çB im Hmv M ç½X

.QÆM; h?B M o’M ç°i M?B M +¦ +?9i #S+ i?B i Km®M KÎ ` i–M; i?S M,K i?ÌB E?¬M
i?b i?ÌB ;B M +¦ i? çQÊ+ ;B i®+ ;’T KQÌB H–M- +¦ M?Q p”v i?b F?B tªv ` +?9M; i
i? iQ+? Hkv +¨M; M?B mX t2K i¢B

h? M?QM; .QÆM; h?B M o’M +kM; ?B m çQÊ+X Jm®M ç¢i ç M +€B KK+ çQ+? M¨
HQÊM; +O b® T?”M H #¨M #ˆM; F?¬M; i`QM; çQ¢M i?ÌB ;B M M;„M F?¬M; i? H¨K

>ÆM M[- i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M¨v b) T?€i bBM? K°i Qi +?mv M ç†+ #B i T?B

o¨B M;¨v [m ?„M +kM; #€M ç M /QÊ+ çQÊ+ K'v p¢M h?–M iBM?- o'M h?B M *Q M¨v
K¨ +ÁM #€M +ª h?–M F?Q- +?OM; HQ¢B K†i ?¨M; +¦ iW ?¢ T?˜K h?–M F?Q ç M +U
+¦ ç m +¦X

"m´B i®B b m F?B ç¦M; +Y - .QÆM; h?B M o'M H¢B p¨Q h?ÌB E?¬M; "ªQ h?€T HQ
M¨v- æBM? —M çB ç M +mM; FQM? K¨ i?dM? M M¦B, ô*?O i?QÊM;- #¼M J¢+ h?Q
iS+, ó

ôL; \ L¦B M;?2 K°i +?9i, ó .QÆM; h?B M o'M F?€ ?SM; i?9- iBM iS+ /Q æBM? —M #
H¼+ M;?B K M;†i M M iQM? +?•M i?U+ ç¢i ç M i€K KQÆB T?–M i`,KX

óh K iB m i?Q +O h?¬M; +?•m T?O L K *mM; i? ;B p¨ h?m"M .QÆM; E?QÆM; ;B
+?m˜M #` çQM? ?¬MôX æBM? —M +mM; FQM? ?°B #€Q M¦BX

.QÆM; h?B M o'M M;Q¨B w Km®M [m v ç–m H¢B ?ÄB, óhBM iS+ M¨v +¦ K'v i?¨M? +

ó*Ym i?¨M?ô- æBM? —M M¦BX

óL; \ *¦ w iS- i ç•v +?ŠM; T?ªB H¨ T?ªB +?m˜M #` K°i T?–M ?"m H b Q\ô .QÆM;
KB M; M¦BX E?QÆM; L;mv M æ¬M; +Q M?B M Km®M çQM? ?¬M- [m€ M? M? çB- +
i`,K M,K K¨ i?¬BX

ó*?O i?QÊM; Km®M M¦B H¨ ç i?m°+ ?¢ çB H¨K b Qô- æBM? —M +mM; FQM? K¨ ç€

óE?¬M; +–M- #ˆM; ?[m çQM? ?¬M- i M M iU KbM? çB +?m˜M #`ô- .QÆM; h?B M o'M
æ¬M; +QB M?Q H¨ K°i i`QM; +€+ #ˆM; ?[m K¨ ?„M +¦ b m F?B çB iÈB h?–M ;BÈB-
çQM? ?¬M i?b T?–M H p"i M¨v iU M?B M H¨ KbM? M M iU çB +?m˜M #` KÈB çQÊ+

óJ°i i?€M; b mô- æBM? —M F?ŠM; ç`M? K¨ ?²B ç€TX

ôL; \ L?Q p"v i?b M m M?Q i çQ€M F?¬M; b B i?b K'v M;¨v iÈB- ?ŠM i?B T KÌB b
ç¦ M m i F?¬M; Î ç•v i?b M;QÆB ;B9T i M?"M H'v- ç²M; i?ÌB #ªQ ?¼ K°i +•m- ç M
ç9M; ;BÌ , ó .QÆM; h?B M o'M M? ;B¼M; M¦BX

.QÆM; h?B M o'M i?m ?²B H #¨M- ç M?` i?"T +'T H #¨M +ÁM i?B m +?9i M[H¨
ç•v #"M [m€- K¶B H–M ibK ?B m T?€T i„+ i?QÌM; i?QÌM; T?ªB M;²B tm®M; ?ÆM KQ
/¨M? çQÊ+ K°i +?9i i?ÌB ;B M ç i?¬B /B M H #¨M #B M ?¦ X

.QÆM; h?B M o'M /U ç`M? Hmv M +? K°i ç¬B HQM; T?QÊM; M;¼+ #°B çQ +?Q E?
?¬M +?B H - M;Q¨B ` i€B T?®B ` K°i pB M *Ym *?mv M >Q¨M >²M æ M M[X

a€M; bÈK ?¬K b m- .QÆM; h?B M o'M Hmv M +? çQÊ+ K'v i?S ç¦ `²B K¨ o'M h?B
#m¬M #€MX " i`,K M,K i`¬B [m - .QÆM; h?B M o'M ;B'm i¨B i`ÁM # i`,K M,K- #
+?mv M çB JBM? L;mv i "Q *ªM? +¦ i? M¦B i` M +Æ #ªM ?„M ç½ #` M;QÌB i [m M
o'M +® ibM? i?m KbM? M M o'M h?B M *Q +kM; F?¬M; M´B / M?- +¦ H) M¦B H¨ T?B

Zmª M?B M F?¬M; M;Q¨B bÎ HB m- E?QÆM; ;B ç½ çQ i?B T KÌB ç M +Y - +?QM?
H¨ E?QÆM; L;mv M æ¬M;- pW p¨Q çB K- E?QÆM; L;mv M æ¬M; ç½ ?¬ HÈM, ôG
+?Q M;QÆB M¨v,

æBM? —M +mM; FQM? M;? M? ç¦M M¦B, óo` iB M bBM? M¨v- tBM ?ÄB i¬B +¦ i? ;B

óL;QÆB H¨\ô E?QÆM; L;mv M æ¬M; M;Q¨B w Km®M M?bM +?ˆK +?ˆK p¨Q æBM
E?QÆM; L;mv M æ¬M; M?bM ` im pB +O æBM? —M- H¨ h?QÊM; o` h?–M ?¨M; i?

ôh¢B ?¢ ?¼ æBM?- H¨ i•M +?QÎM; [m„ +O o'M h?B M *Q M¨v , ó æBM? —M F?€+?

ôL; - æBM? +?QÎM; [m„- i¢B ?¢ H¨ E?QÆM; L;mv M æ¬M;- H¨ #ˆM; ?[m +O H½Q
E?QÆM; L;mv M æ¬M; +kM; H T?ûT K¨ M¦BX

ôL;mv M H B M;¨B +?QM? H¨ E?QÆM; iB M bBM?- tBM +?Ì i`QM; +?®+ H€i- i¢B ?
—M F?¬M; /€K +?"K i` çB p¨Q M°B çQÌM;- çB [m M°B çQÌM; iB M p¨Q ?"m pB M ?

+?d +?®+ H€i b m- .QÆM; h?B M o'M iW i`QM; M°B çQÌM; çB ` b M; bªM; +QÌB M
;†T- K†i K¨v ?²M; ?¨Q i? FB ?ŠM H¨ +¦ pB + ;b pmB `²B\ô

8k8X *?QÆM; 8k8, L;šm L;° J"T J¢T

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8k8, L;šm M;° K"T K¢T

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

ós€+ i?U+ H¨ pB + pmB- K°i i?€M; b m- i +MM; pÈB L K *mM; ;B i K iB m i?Q L K
ç¢B v M i•M F?€+?- .QÆM; ?mvM? +kM; F?¬M; i? p„M; K†i ç¦ô- E?QÆM; L;mv M
?²B ç€TX

óL; \ æ9M; H¨ ç¢B ?d `²B- +?9+ KWM; +?9+ KWM;5 u M i•K- iB m ç ç M H9+ ç¦ M
,M KWM;ô- .QÆM; h?B M o'M +?„T i v +?9+ KWM; M¦BX

óæQÊ+ `²B- çQÊ+ `²B- i?¨M? i?"i K¨ M¦B i?b i i?"i bU +?Q Km®M ç`M? i?•M +€B
H½Q M?` ?„M F?¬M; +?`m i?m FûK i?b i ç•m F?´ i? M¨v- çWM; i?'v i +?m~M #`
iB m i?Q FB F i i?•M i? M?QM; M; v +ª M¨M; +kM; +?Q +¦ ;†T K†i K°i H–M M¨Q
;B®M; M?Q #'i ç„+ /o `'i T?B M Km°M K¨ M¦BX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; M¦B i? K ;b- KbM? +¦ M¦B M?Q i? M¨Q +kM; H¨ K°i M;Q¢
KbM? i?U+ bU H¨ F?¬M; i?Q+? ?¼T ?ÄB M?B mX "'i [m€- .QÆM; h?B M o'M pšM
i9v ;BªB i?B M b–m- i? M¨Q- H¨K p¨B +?ûM çB\ôX

E?QÆM; L;mv M æ¬M; ç H¢B i?B T KÌB `²B b v F?QÈi K¨ #` æBM? —M çm´B p E?
i?m i?"T K°i T?2M `²B M? ;B¼M; i?Î /¨B M¦B, óL;QÌB ç M; ;B M; ?²- i?•M #'i /Q F
i?–K K v K„M- +kM; K v KbM? F?¬M; T?ªB H¨ ;B ç iY- M; v +ª ibM? +ªK +kM; F?¬
+kM; H¨ K°i HQ¢B #B B5

h`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M¨v- E?QÆM; L;mv M æ¬M; F?¬M; +¦ ç M o'M h?B M *Q M
+?mv M ? B M?¨ F i i?•M F?¬M; `ªM? T?•M i?•M çB +?QB K¨ .QÆM; h?B M o'M # I
i?QªB K€BX

h–M; ? B KQÆB G #¨M ç½ KÎ ` - M;mv M p¼M; H¢B iB T iK+ çQÊ+ i²M i`[- M?Q p"
o'M ç½ +¦ M;mv M p¼M; i¢B +'T i?S RN p¨ ky `²BX

æ M?` i?"T +'T i?–M T?M- +Q M?B M H¨ ç¢B #B m °i i`QM; h?–M ;BÈB i?"T #ªQ H
M¨v iÈB H–M F?€+ pW F?ÈT H¨- æBM? —M im Hmv M >mv i ç¢Q T?€T- b m F?B i?
T?€T i„+ M M HU+ b€i i?QÆM; `'i ?mM; ?½M- K B i?–M T?M M¨v +¦ i€+ /KM; H¨ i`Q
/KM; K°i H–M æ¢B h`+? .B i h?m"iX h?m"i M¨v H'v T?€T HU+ +O M;QÌB bY /KM; H
+¬M; çS+ +O M;QÌB bY /KM; +¦ i? H¨K +?Q ? i i?ªv i`QM; T?QÆM; pB M i`,K /†K
M?B M F?B bY /KM; i?b +?ŠM; T?•M #B i çQÊ+ ç`+? i - `'i ?mM; ?½MX

J B i?–M T?M M¨v ç®B pÈB .QÆM; h?B M o'M K¨ M¦B +¦ i? +QB M?Q H¨ pk F?Q ?
i®B ?"m i?b b) F?¬M; p"M /KM; ç MX "'i [m€ M¦ i?"i` +¦ i? çQÊ+ # M i†M; +?Q æB
i„+ +?B /MM;X

J°i i?€M; i?ÌB ;B M i`¬B [m `'i K mX a€M; ?¬K M v- .QÆM; h?B M o'M H¢B iB M p
M?'i F?¬M; # [m M im Hmv M H¨ h?Ov h?'K G MX L?[M; M,K ;–M ç•v- h?Ov h?'K G
im i"T +–K ç¢Q +kM; F?¬M; #B i i? M¨Q `²BX

æQÆM; M?B M HQ¢B +?mv M ;B9T pmB M¨v H¨K b Q +¦ i? i?B m çQÊ+ hB m "¢+?

æBM? —M i?b HQm H¢B i`¬M; +Y ?¨M;X .QÆM; h?B M o'M +–K h?ÌB E?¬M; "ªQ h
çQ i?2Q h?Ov h?'K G M Hv F? B o'M h?B M *QX

hmv M?B M KÈB ` +Y ç½ ;†T T?ªB M;QÌB [m2MX ó.BX G¨ M;QÆB5 hY K"T K¢T FE
K"T K¢T p K†i ¬M ?Á i`QÈ+ K„i F m H MX

ó.QÆM; ?mvM?- M?B m M,K F?¬M; ;†T- M;?o F?¬M; ` - M;QÆB +kM; ç´B M;? H¨K
i?U+ +?QM? H¨ çQ¢i #€i +ÆK +O ?mvM? ç ç¦5ô h`QÆM; #¨M iY #€M çM ;BÐM M

.QÆM; h?B M o'M pmM; [mv M ç€M? p¨Q p B K"T K¢T #om K¬B M¦B, óL;QÆB M¦B
#€M M?Ä- ç•m +¦ i? b€M? +MM; M;QÆB +?S\ >ÆM M[- h?–M ;BÈB i?QÆM; M?•M

ó> ? ? XXôX J"T K¢T p¨ .QÆM; h?B M o'M M?bM M? m K¨ +QÌB iQX

ó.QÆM; ?mvM? ç•v H¨ çB i? K ;B E?QÆM; T?O ç¢B v M ?ª\ô J"T K¢T +¦ +?9i i?•K

ó*?QM? t€+- M¦B p"v M;QÆB +kM; çB ?ª\ô .QÆM; h?B M o'M i` M /QÈB [m M b€i K'
M¦B, ó*?9M; i +MM; çBôX

ó*?QM? H¨ M?Q p"v5ô J"T K¢T M¦B tQM; çQ K„i HB + p T?Q h?Ov h?•K G M- b
i?b M?bM p T?Q .QÆM; h?B M o'M i`WM; K„i M¦B, óh'K i„+ b€+? .QÆM; ?mvM?

.QÆM; h?B M o•M ¬K H'v h?Ov h?•K G M K¨ ;BÈB i?B m M¦B, óæ•v H¨ h?Ov h?'K G
+O i Xô

J"T K¢T F?€+? F?Q iB T HÌB M¦B, óh H¨ h`QÆM; h?O hQM- ç Km°B +S ;¼B H¨
çQÊ+ô-

h?Ov h?'K G M H T?ûT i?B H M¦B, ó"¨M + - M?o ?ªQôX

J"T K¢T +QÌB ? ? `²B H'v ` K°i +•v i`ªK ;¨B i¦+ çQ [m M¦B, óæ•v H¨ ?° i?•M #ªQ
i?m çQÊ+- çQ ç Km°B +QB M?Q H ;†T K†i çBôX

.QÆM; h?B M o'M H¨ +?mv M ;B p F?Q ç¢Q M M HB + K„i +€B ç½ M?bM ` +?¶ #'
ç–m M?bM h?Ov h?'K G M M¦B, ó"¨M + i†M; ç²- Km°B ?½v i?m H'v çBXô

h?Ov h?'K G M +kM; ;"i ç–m i¢ ÆM M¦B, óæ i¢ #¨M + +?Q ?"m H ôX

J"T K¢T i` M K†i /€M; iQÆB +QÌB +¨M; i? K t€M H¢M- K"T K¢T +?QM? H¨ F ?¨Q b
p M M H¨K "T K¢T `'i H¨ + Q ?SM;X

ó*?d +–M ?ÆB i Hmv M i? K K°i T?2M `²B +¨B M¦ H M i¦+ F?¬M; +?d +¦ i€+ /KM;
/QÐM; i?–M ?²M K¨ +ÁM +¦ i? çÐ çQÊ+ K°i FQ+? iQ¨M HU+ +O h?B M h?–M +'T +
i`•K ;BÈB i?B m +€+? /MM; `²B çQ +?Q h?Ov h?'K G M M¦BX

h?Ov h?'K G M b m F?B M;?2 tQM; i?b ;"i ç–m +–K H'v +•v i`•KX

.QÆM; h?B M o'M KÎ KB M; M¦B, óh?ÌB ;B M +kM; F?¬M; +ÁM bÈK- +?9M; i +kM;
ç¢B v M +O E?QÆM; ?mvM?ôX

:¼B K°i +?B + t2 M;U - # M;QÌB H M t2 M;U `²B çB p T?Q E?QÆM; ;B ç¢B pB

h` M çQÌM;- ç°i M?B M tm'i ?B M K°i i`"M b'K p M; `²B t2 M;U M;WM; H¢BX

h` M t2- # M;QÌB M?bM M? m HB + K„i- i?–M i?S+ iÄ ` t2K tûi ibM? ?bM? # M M
i` #` K°i ç€K + Q i?O iW i` M F?¬M; i`mM; ç€M? `Èi tm®M; K†i ç'i- i?QÆM; i? `
E?¬M; +?d p"v- ç€K + Q i?O FB +ÁM +€+? F?¬M; i?W +Æ +?ûK ` K°i [mv M- [mv
çQÌM; T?´ HäK tm®M; b•m ?ÆM KQÌB i?QÈ+ K¨ i? M? MB M FB i?b M?bM [m ç½

J"T K¢T /B K°i iB M; M¦B, óG¨ ?„M5ôX

S?ªB #B i `^M;- [mv i„+ +O h?–M ;BÈB H¨ # M i`QM; i?¨M? F?¬M; +?Q T?ûT ç°M
i?¨M? p ;B i +? iX G¨K ` M?€Q bU HÈM M?Q p"v +?QM? H¨ F?¬M; +?Q h?m"M .Q
M[M;¨v ?¬K M v E?QÆM; ;B +¦ pB + pmB- i?B i ç¢B v M iB T i•M F?€+?X h¢B i
ibM? M¨v F?B M +?Q `'i M?B m i?¨M? p +?¢v ç MX

ó*?9M; i çB i?¬BXô :½ ?„+ v + Q i?O +?2 K†i i?'v +¦ M;QÌB iÈB i?b HB + K„i M?bM
iQ `²B T?'i i v M¦BX " #®M ?„+ v + Q i?O +?2 K†i ?¦ i?¨M? K°i ç¢Q ?mv i pK iB m

óG¨ b€i i?O >mv i a€i J¬M 5ô E?¬M; +?d K"T K¢T M?"M ` M?[M; ?„+ v M?•M M¨v K
t2K +kM; +¦ F?¬M; Qi M;QÌB +¦ FB M i?S+ K¨ M?"M ` X

.QÆM; h?B M o'M KÈB iÈB h?–M ;BÈB F?¬M; H•m M M ç•m #B i çQÊ+ M?B m M?Q
?ÄB M¦B, ó>mv i a€i J¬M H¨ ;bX *ÁM i? M? MB M M?•M FB M[- M;QÆB #B i ?ª\ô

J"T K¢T tm®M; t2 M;U çB iÈB ?B M i`QÌM; `²B M?ªv tm®M; +€B ?® b•m FB X .QÆ
h?Ov h?'K G M M¦B, óL;QÆB Î i`QM; t2- F?¬M; M M çB ` M;Q¨BXô L¦B tQM; +kM
K°i F?®B i?QÊM; T?~K i?–M i?¢+? T?•M T?¦ M¦B, ó*?Ì +?9M; i K°i H€iôX

s T?m KWM; `Ð M?Q çB M K¨ iB T M?"M i?–M i?¢+? p¨ F?¬M; M;WM; ;"i ç–mX

E?B .QÆM; h?B M o'M M?ªv tm®M; ?® b•m i?b i?'v K"T K¢T ç2K K°i pB M L;mv i hK
MB M M?•M ,M p¨Q i? M?QM; F?¬M; +¦ +?9i ?B m [mª M¨QX

ó>„M ç½ +? i `²B- ?„+ ?„+- >mv i a€i J¬M i?U+ bU H¨ HÊB ?¢B- M; v +ª ?„M +kM; /€
+QÌB M?QM; # M i`QM; +¦ +?S K°i iB ?¨M [m M;X

óh? M¨Q\ >„M H¨ ;b +O M;QÆB\ô .QÆM; h?B M o'M F€ [m€B ?ÄB i?,KX

J"T K¢T ç M; Km®M i`ª HÁB i?b K°i ç€K i?¨M? p ç½ +?¢v ç M- K'v i M i?O HoM? i?
M;QÌB M¨v +kM; H¨ E?QÆM; ;B + Q i?O M M M?"M ` .QÆM; h?B M o'M K¨ F?€+?
iB M bBM?- b Q M;QÆB Î +?¶ M¨v\ôX

óh p¨ #^M; ?[m çB iÈB E?QÆM; T?O i? K ;B ç¢B v M- i? M?QM; i` M çQÌM; H¢B ;
M¨v-ô .QÆM; h?B M o'M M? ;B¼M; ;BªB i?Q+? M¦BX

æ M; M¦B +?mv M i?b K'v i`mM; MB M M?•M +MM; pÈB K°i p` H½Q ;Bª +kM; M?ªv

óL;QÌB M¨Q p"v5ô ç M; Km®M +MM; .QÆM; h?B M o'M M¦B +?mv M pÈB M? m i?b
[m€i ?ÄB M¦BX

ó> M?5ô- H½Q ;Bª çšM ç–m H¢M? ;B¼M; ?W K°i iB M;- K°i +´ mv M,M; iW i` M M;
i?O HoM? +¦ +?9i F?¬M; #B i H¨K b QX h?B M h?–M ;B B + Q i?O- imv i ç®B H¨ h
i?O HoM? i?¨M? p #'i [m€ KÈB H¨ h?QÊM; o` h?–M çdM? K¨ i?¬B- M¨Q /€K +?®M
i?O +?S\

óG i?9+- +€+ M;QÆB ç½ iÈB +?"K `²Bô- J"T K¢T i?Î /¨B K°i iB M; M¦BX

G½Q ;Bª i?•M ?bM? M?Q€M; H M K°i +€B ç½ tm'i ?B M # M i`€B i? M? MB M M?•M
S?9 ô b m ç¦ H½Q M;ŠM; ç–m H M- ? B K„i b€M; [m„+ M?bM K"T K¢T ?ÄB, óG¨ >

ó.¢5ô J"T K¢T i•K ibM? +kM; F?¬M; ?ªQ M¦BX

ó>mv i a€i J¬M5 5 5ô G½Q ;Bª M;?B M `,M; M;?B M HÊB K¨ [m€i iQ `²B H"T iS+ HO
M m M?Q ç +?Q i`QM; M?¨ #B i i?b F?¬M; +?WM; +¦ i? tªv ` +?mv M HÈM ç•v- B

.QÆM; h?B M o'M M? ;B¼M; ?ÄB K"T K¢T M¦B, óL;QÌB FB H¨ B- >mv i a€i J¬M

ó>„M H¨ #B m ç i ô- J"T K¢T +?d p¨Q i? M? MB M M?•M ç½ i„i i?Î M¦B- p T?–M >m
F?¬M; ;BªB i?Q+? M?B mX .QÆM; h?B M o'M +–K H'v +€M? i v T?ªB i? M? MB M
tûiX

óL;QÆB H¨ B\ô G½Q ;Bª M?bM p T?Q .QÆM; h?B M o'M K†i #'i i?B M ?ÄBX

óo` M¨v +?QM? H¨ #^M; ?[m +O i - +?9M; i ç M; çB E?QÆM; ;B i? K ;B v M ?°B i
#` + Q i?O >mv i a€i J¬M ;B i h Km®M +Sm i?b ç½ F?¬M; +ÁM F`T `²Bô- J"T K¢T
i?Q+? M¦BX

óh¢B ?¢ H¨ o'M h?B M +Q bo .QÆM; h?B M o'M- i¢B h?m"M .QÆM; S?O +¦ KÎ o'M h?
h?B M o'M F?¬M; FB m M;¢Q F?¬M; bB K M`M? K¨ ?²B ç€TX

G½Q ;Bª +kM; H¨ /Q i•K i?–M F?¬M; v M- b m F?B +U+ HU+ F?®M; +? i•K ibM? i?
ç–m- i`QM; K„i ç–v p #B i?QÆM;X

8keX *?QÆM; 8ke, E?ÎB hY >²B aBM?X

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8ke, E?ÎB iY ?²B bBM?X

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

.QÆM; h?B M o'M M?bM +?mM; [m M? K°i pÁM; `²B i`mv M •K ?ÄB, óJ"T K¢T- ?
?ª\ôX

ó>¨M; i?"i ;B€ i?"i K¨ô- J"T K¢T bYM; b®i K°i +?9i `²B i`mv M •K ?²B ç€TX

ó•MXXôX .QÆM; h?B M o'M F?¬M; M?B m HÌB M?QM; J"T K¢T +kM; KšM +ªK T?€i
.QÆM; h?B M o'M +¦ /` iQÊM; M M ?ÄB, óh? M¨Q- H) M¨Q M¦B- #B m ç i +ÁM +
F?¬M; i`mv M •K /Q [m€ [m M i•K b) #` HQ¢MX

ó*€B ;b\ô G½Q ;Bª M;?2 tQM; i?b FQ+? ç°M; i9K H'v ? B p B .QÆM; h?B M o'M ?Á
L;QÆB i?"i bU +¦ i? +Sm ?„M ?ª\ >„M +ÁM +?Q +¦ +? i b Q\ôX

.QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i /Q /U- M m M?Q +?d H¨ ;B9T K"T K¢T K°i +?9i i?b i?"i
[m€ .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; Km®M H° ` M;Q¨B +?mv M M¨vX >„M T?'i i v #
•K ç #ªQ çªK +?Q HÌB M¨v +?d +¦ K"T K¢T p¨ H½Q ;Bª FB M;?2 çQÊ+- +QB M?Q H
M;QÌB i`mM; MB M M?•M FB +kM; #` #¨B i`W ` M;Q¨B +'K +? X

æ®B pÈB çB K M¨v- H½Q ;Bª +kM; F?¬M; +¦ #'i Hm"M w FB M ;b- H½Q pW HQ H„M
o'MX

ó.QÆM; ?mvM?- M m M;QÆB +¦ #ªM HoM? M¨v- +¦ i? F?ÎB iY ?²B bBM? i?b tBM tm
p F?˜M +–m M¦BX

óæ9M; `²B- .QÆM; +Q bo- M m M;QÆB i?"i bU +¦ i? +Sm b®M; S?9- H½Q T?m #
M;QÆB K°i T?–M ?"m H ô- G½Q ;Bª +kM; b®i `m°i M¦B- +€B M¨v i?"i ;B®M; M?Q M
+Sm K¢M; p"vX

.QÆM; h?B M o'M M?bM #®M T?Q K°i +?9i `²B KÎ KB M; M¦B, óE?¬M; b B- i MÆB
i M H¨ *Ym *?mv M >Q¨M >²M ç MX *¬M; ?B m +O M¦ +?QM? H¨ F?ÎB iY ?²B bBM?

G½Q ;Bª M¦M; Mªv KÎ KB M; M¦B, ósBM ?ÄB +Q bo- +–M # Q M?B m iBM? i?¢+? i?
?ªQ- ?„M +ÁM +?Q +¦ K'i çB Hw i`Q- +ÁM #B i çQÊ+ HQ¢B ç M /QÊ+ M¨v [m€ i`•M
F?¬M; M;QÌB F?€+X

.QÆM; h?B M o'M +QÌB +QÌB- M? ;B¼M; KÎ KB M; ?ÄB , óG½Q iB M bBM? M;QÆ

ó•+?XXôX hQM? K M? p¬ ;B€- ç† + #B i H¨ M;QÌB ç¢i iÈB HQ¢B i`bM? ç° M¨vX h?–
+?QM? pb çQÊ+ b®M; +¨M; /¨B M M H¢B +¨M; bÊ +? iX h?–M ;BÈB i?–M M?•M +Q
[mw ç¦X

J"T K¢T +„M `,M; K°i +€B KÎ KB M; M¦B, óh?U+ F?¬M; /€K ç'm /B K- #B m ç i F
H¨ M?` +¬M; iY +O >¨M? .QÆM; ç M?'i i? ;B Zm€+? ;B 5 aBM? iY +O ?„M +¦ HB
?mvM? M m +?`m ` i v +Sm ;B9T- i iBM iQÎM; Zm€+? ;B i` M /QÈB ç m +ªK FQ+?
K„i K¨ôX

.QÆM; h?B M o'M pW M;?2 i?b i`QM; HÁM; F?) ç°M;- M m M?Q i?"i bU M?Q p"v i?
i?m"M iB M ?ÆM K°i Qi- .QÆM; h?B M o'M ç°i M?B M M?È iÈB- i`QÈ+ ç•v ç½ iWM
M¦B [m >¨M? .QÆM; oQÆM; iU ?² +?QM? H¨ ?¼ Zm€+? \

óæQÊ+ `²BX *?d #'i [m€- M;?`+? +?mv M Hm•M ?²B H¨ M;?`+? i?B M K¨ çB M M i'
b m F?B ,M p¨Q imv `^M; +¦ i? F?ÎB iY ?²B bBM? i? M?QM; K°i i?•M T?€T HU+ b
H–M M[im Hmv M i`Î H¢Bô- .QÆM; h?B M o'M M? ;B¼M; KÎ KB M; M¦BX

G½Q ;Bª M;?2 tQM; ;"i ç–m ç€T, óE?¬M; +¦ p'M ç - i?B M FB T ç +?9M; çÐ- p T?
i`MM; im- +?d +–M +ÁM iQM? K M? H¨ çQÊ+ôX

.QÆM; h?B M o'M i v i`€B M?Q€M; H M- K°i +€B #bM? M;¼+ tm'i ?B M Î i`QM; i
?mvM? ç [m2M iQM? iQ€M b´ b€+?- *Ym *?mv M >Q¨M >²M æ M K°i pB M- L?mv
i?m°+ iQM? h?–M iBM? # i`,K b€m KQÆB i`B m pB M5ôX >¨M? .QÆM; ç M?'i i?
F?¬M; T?ªB H¨ [m€ F?¬M; i`QÊM; M;?o b Q\ HÌB M¨v M¦B +?Q +'T K"T K¢T M;?2 M
;Bª FB M;?2 K¨X

J"T K¢T i`WM; K„i M?bM ?„M M?QM; pšM KÎ KB M; ç€T, óE?¬M; +¦ p'M ç ôX

óL? M? +?Q ?„M ,M p¨Q çB- #^M; F?¬M; ç +?"K- +QB M?Q H¨ +¦ i?–M ç M +kM; F
ç idM? M¦BX >„M +?QM? H¨ Km®M M¦B "T K¢T M¨v #B i- ç M /QÊ+ T?ªB bY /KM; F
i€+ /KM;X

E?QÆM; ;B i?QÊM; i–M; i?m çQÊ+ iBM iS+- +¦ M;QÌB /€K Î i`QM; h?m"M .QÆM; i
b€i M?•M i?b T?šM M° F?¬M; M;Èi- b m ç¦ H¢B M;?2 çQÊ+ H¨ >mv i a€i J¬M H¨K i
M¦BX "'i [m€ M;QÌB #` >mv i a€i J¬M i`mv b€i M?•M i?•M T?•M imv i ç®B F?¬M; M
h?m"M .QÆM; i?¨M? ;†T +?mv M F?¬M; K v- E?QÆM; ;B /M i? M¨Q +kM; i?Q€i F

óE?¬M; +–M F?€+? F?Q- +?QÎM; [m„- F?¬M; #B i o'M h?B M *Q M¨v #€M +€B ;b
F?€+? F?Q K¨ ?ÄB i?,KX

ó"ªM çB K #€M HBM? ç M- h?–M F?Q p¨ +€+ HQ¢B ?¨M; ?¦ T?´ i?¬M; M[- iB m #ª
[m M;¨v i?¬Bô- æBM? —M F?¬M; `ä `¨M; H„K p H B H`+? p` ç¢B ;B M¨v M M iU M

óL; \ *¦ i? ;BÈB i?B m K°i +?9i F?¬M; \ô Zm€+? L?QÊ+ æ®M; M? ;B¼M; ?ÄBX

æBM? —M H"T iS+ tm'i ` K°i F?®B M;¼+ ;BªM M¦B, óæ•v H¨ / M? b€+? ?¨M; ?¦
[m M t2K [m ôX

Zm€+? L?QÊ+ æ®M; M?bM [m K°i +?9i- T?€i ?B M ` ?¨M; ?¦ o'M h?B M *Q #€M
M;¼+ ;BªM K¶B K°i i?S ;b ç¦ ç m çQÊ+ ;BÈB i?B m T?B i?QÌM; +?B iB i- i, M?Q M¦
i?–M HU+- i?2Q HÌB ;BÈB i?B m i?b ?B m [mª bQ pÈB i?–M ç M M; M; +'T +ÁM +
i?b + Q ?ÆM F?¬M; ç M ? B i?¨M?X

æWM; iQÎM; `^M; +? M? M? m p¨B # i?¨M? iQM? iQ€M F?¬M; H¨ +€B ;b- F€ i?U+
/M +¦ F?€+ #B i- +?d +–M ;B€ i`` + Q ?ÆM HQÐM; i?¨M? ç½ +¦ i? +QB M?Q + Q ?

Zm€+? L?QÊ+ æ®M; H¨ K°i +€B + Q i?O +'T #"+ h?B M h?–M FB M i?S+ `°M; `½B ç
Zm•MX h?B M Zm•M- +€B tQM; ?¨Q M¨v F?¬M; T?ªB H¨ +?d F m +?Q K i B- +?d +
KÈB +¦ iQ +€+? çQÊ+ T?QM; ?¨Q h?B M Zm•M5 aÎ /o p"v- ?„M +¦ i? iW ç¦ M?bM ` K

EBK H•M F?ÎB ç–m +kM; H¨ p"i i`QM; Q 5 æ•v H¨ 'M iQÊM; ç–m iB M +O Zm€+
h?B M *Q M?QM; H"T iS+ +€B 'M iQÊM; M¨v ç½ #` M?"M tûi F?€+ i? v i? X *¦ T?ªB
aÊ `^M; bÈK ç½ H¨ K°i +QM iB K HQM; `²B\ >„M M;?o iÈB M;?`+? i?B M *Ym *?mv
M;?o iÈB .QÆM; h?B M o'M FB H¨K +?Q M;QÌB i +¦ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ i?•K #'i F

.QÆM; h?B M o'M ç M; Î i¢B +® .QM; JBM? >°B i` ibK MÆB ?¢ H¢+ +O HQM; +•M
æBM? —MX

Zm€+? ;B p¨ H¢B H¨ çQÌM; çQÌM; H¨ K°i h?B M Zm•M iU KbM? ç M- +€B M¨v H¨K +
i? F?¬M; +QB i`¼M;X .QÆM; h?B M o'M #^M; i®+ ç° `'i M? M? +?¢v p o'M h?B M

KÈB pW #QÈ+ p¨Q çB K- æBM? —M H¨ M;QÌB i?S M?'i H M ç¦M M¦B, ó«M; +?O- p

óL;mv M H B H¨ Zm€+? iB M bBM?- F?Ä2 F?¬M;ô- .QÆM; h?B M o'M tQ v M;QÌB
Zm€+? L?QÊ+ æ®M;X

óL;QÆB F?Ä2 F?¬M;- .QÆM; +Q boô- Zm€+? L?QÊ+ æ®M; F?¬M; +?9i +ªM? p M¦

óZm€+? i?B m ;B F?¬B T?K+ +?Q \ô .QÆM; h?B M o'M ?[m ?ªQ K¨ ?ÄB i?,KX

ó*€B M¨v ç9M; H¨ M?Ì p¨Q i?–M ç M +O iB M bBM?- o•M S?9 ç½ F?¬B T?K+ `²Bô
i•K i¢ ÆM b m ç¦ tm'i ` K°i [mª i`[p"i ;BÈB +?d çQ +?Q .QÆM; h?B M o'M M¦B, ó
i`QÈ+ ?S pÈB .QÆM; +Q boX h´M; +°M; H¨ iBM? # i`,K b€m KQÆB i`B m pB M p
+•M L?mv M L;•M h?–M b ôX ö

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ F?€+? F?Q i?ªM M?B M K¨ i?m iÈB `²B çQ i?–M

Zmª i?U+ M?Q HÌB Zm€+? L?QÊ+ æ®M;X .QÆM; h?B M o'M F?¬M; F?ÄB +ªK F?€
#9i iB M HÈM M?Q p"v K¨ i`QM; # M;¨v ç½ +?m~M #` i®iX >¨M? .QÆM; ç M?'i i?
?Q i`mv M- iW i¨B HU+ M¨v H¨ +¦ i? M?bM ` K°i ? B X

óE?¬M; i - pW çO- +?9M; i ç½ i? M? iQ€M tQM;ô- .QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m ç€T

ó.QÆM; +Q bo- ç¢B •M ç•m +?d bY /KM; p"i M;Q¨B i?•M M¨v ç #B m ç¢i\ .QÆM; iB
>mv i a€i J¬M ç¦- #¼M ?¼ H¨ K°i ç€K M;QÌB çB M ;? iÎK 5ô Zm€+? L?QÊ+ æ®M;

.QÆM; h?B M o'M / v / v ?mv i h?€B .QÆM;- i?U+ bU H¨ T?B M T?S+- pšM H¨ /Q iB
FB #B i çQÊ+ iBM ibM? #€Q i?b H¢B H¨ K°i HQ¢B ibM? ?m®M; F?€+X "'i [m€- .Q
?"M- K"T K¢T H¨ K°i #^M; ?[m ç€M; ;B€ ç i?•K ;B Q- ;B9T ?„M i?b F?¬M; +–M iQM

>mv i a€i J¬M\ G½Q iY +MM; H„K i?b H¢B # [m M K'v i`,K M,K- ç2K iQ¨M #° FûQ p
o'M h?B M *Q K¨ Q M? b€i5

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; [m€ ç w ç M >mv i a€i J¬M- /M b Q #¼M +?9M; +
+kM; b) F?¬M; H¶ p®M K¨ ibK KbM? i`ª i?M- #^M; F?¬M; +–M ;b iÈB +€B [mv +O #
H¨K +?BX

.QÆM; h?B M o'M #„i ç–m #® i`Q T?ÁM; M;U o'M h?B M *Q- M M /MM; i`"M T?€T ;b
H¨ GQÐM; L;?B oB h`–M æ¢B h`"M H¨ i®i M?'i `²B5 h`"M ç¢Q im pB +O .QÆM; h?
tm'i i?–M M?"T ?¦ - +?d +ÁM FûK K°i çQÌM; H¨ ç¢i ç M +?mM; +U+ ç,M; T?QM; i¢
L;?B oB h`–M æ¢B h`"M iU M?B M H¨ F?¬M; i?¨M? p'M ç - p T?–M h?€B h? M? h?
h?B M o'M imv `^M; F?¬M; `ä h?€B h? M? h?–M S?M H¨ +€B /¢M; h?–M F?Q ;b i?
i?–M T?M i?b J M? o"M G "¨M KÈB H¨ +?mv M ;B i`QM; +?mv M ;B 5 " KQÆB b
ç½ KÎ ` çQÊ+ ? B KQÆB `²B5 .QÆM; h?B M o'M b m F?B HU +?¼M iÈB HU +?½
>¨M? h?–M S?M T?®B pÈB GQÐM; L;?B oB h`–M æ¢B h`"M- imv `^M; M¦ F?¬M; +¦
pB i`–M +?•M +?QM? M?QM; /MM; ç T?ÁM; i?O i?b F?¬M; i? +QB i?QÌM;X

.QÆM; h?B M o'M H¨ M;QÌB tm'i i?•M i? F, ? B KQÆB K®i M M iU M?B M bmv M;?
M?B mX GQÐM; L;?B oB h`–M æ¢B h`"M M;mv M H B H¨ ?° bÆM ç¢B i`"M #'i F?ª
*Q M¨v ç®B pÈB .QÆM; h?B M o'M K¨ M¦B- F?¬M; [m€ +¦ F?ª M,M; b) Î ç•v ?ÆM K
? Q ç¢B HQÊM; i¨B HB m #® i`Q i`"M T?€T K¨ F?¬M; i? /B ç°M; i?b i?"i bU H¨ [m€

ob i? - .QÆM; h?B M o'M +?mB p¨Q h?ÌB E?¬M; "ªQ h?€T M;?B M +Sm K'v i`,K M
p'M ç X .QÆM; h?B M o'M /U ç`M? H'v i`"M F€ HªK T?QÆM; i?S+ ç ;BªB [mv i p
L;?B oB h`–M æ¢B h`"MX

>„M #Ä ` # i`,K M,K p¨Q #ªQ i?€T ç2K iQ¨M #° ç¢B i`"M Hmv M +? i?¨M?- iB m ?
.QÆM; h?B M o'M #'i [m€ +kM; K v H¨ i¢B JBM? L;mv i "Q *ªM? ?„M ;B¨m iQ `²B- #
pb i? K¨ T?€ bªMX

.QÆM; h?B M o'M b m F?B çB ` i?b H"T iS+ #® i`Q GQÐM; L;?B oB h`–M æ¢B h`
h?–M S?M H¨K K„i i`"M- o'M h?B M *Q #•v ;BÌ M;Q¢B i`W ç¢B K¬M ` - ? i i?ªv +€-
iÄ - F +ª /QÈB M M ç'i5 hQ¨M #° o'M h?B M *Q ç½ #` .QÆM; h?B M o'M FûQ p¨Q i`
iS+ H¨ # M i`QM; F?¬M; ;B M M;mv M #ªM i²M i¢B i? K K°i F?¬M; ;B M F?€+X

8k3X *?QÆM; 8k3, GQÐM; L;?B >B M oBX

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8k3, GQÐM; L;?B ?B M pBX i`mv M +"T M?"i M? M? M?'i i¢B +?'K

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

.QÆM; h?B M o'M KÈB pW #® i`Q tQM; GQÐM; L;?B oB h`–M æ¢B h`"M i?b i?'v B
iBM M¦B, óG çQM? ?¬M +O i #` ?Q½M p¬ F€ ?¢M- i?"i F?¬M; #B i M M ?"M M;QÌ
+ªK i¢ #¼M ?¼ ç•v\ôX

ó> ? ? h M;?o M;QÆB ?ŠM H¨ M M +ªK i¢ #¼M ?¼ çB\ô .QÆM; h?B M o'M +QÌB

ó•M- t€+ i?U+ H¨ M?Q p"v- #'i [m€- M;QÌB >mv i a€i K¬M ç½ iB K M?"T p¨Q h?m"M
ç M; çB m i` - M;QÆB M M +'M i?"M K°i +?9i- i M;?2 +? i M¦B- KK+ iB m +O #
M;QÆB ç¦ôX E?QÆM; L;mv M æ¬M; M? ;B¼M; M¦BX

.QÆM; h?B M o'M KdK +QÌB M¦B, ó*ªK i¢ôX æ®B pÈB >mv i a€i J¬M- .QÆM; h?B
.QÆM; h?B M o'M F?¬M; iBM B ç¦ +¦ i? çÆM ;BªM T?€ pÐ çQÊ+ GQÐM; L;?B oB

Î ç•v T?ªB ;BªB i?Q+? K°i +?9i p ibM? ?m®M; T?•M #® +€+ +Y ?¨M; Î h?–M ;BÈ
h?–M ;BÈB [mªM; ç¢B- T?¢K pB i?¨M? i`'M `'i HÈM- çQÌM; T?´ `°M; +?WM; ? B /
+€+? M? m `'i t - +kM; F?¬M; ;B®M; M?Q +?Ê Î iK+ i? pÈB +€+ ;B M ?¨M; HB M F
?bM? +Y ?¨M; i²M i¢B +¢M? M? m i? M?QM; .QÆM; h?B M o'M F?¬M; HU +?¼M
*Q F?€ `°M; `½B- +?Q Qi i`QM; T?¢K pB M;Q¨B o'M h?B M *Q M,K KQÆB i?QÈ+ ç
h?B M *Q K¨ +€B T?¢K pB M¨v pW p†M ç GQÐM; L;?B oB h`–M æ¢B h`"M # Q T?C

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; +?9i /Q /U ç¦M; +Y o'M h?B M *Q- /M b Q +kM; ç½ #m¬
E?´M hB M h?^M; +?d i?B m ? B bÊB HQM; +•M H¨ +¦ i? Hmv M +? tQM; K¨ M m
/€K +MM; h?–M oQÆM; tQM; ?mvM? ;¼B ç `²B5 J†+ /M H¨ H'v i?•M h?QÊM; o` h?

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; #B i i?M çQ¢M ?¨M? bU +O >mv i a€i J¬M K¨ KÈB M;?2
b m K°i T?2M i?¬B /B M- .QÆM; h?B M o'M T?B i?QÌM; Hw i`Q K¨ # [m M o'M h?
+?B m #¨B o'M h?B M *Q bY i?¨M?, óæ¦M; +Y iW +?®B iB T F?€+?ôX

L¦B i`„M; ` H¨- +?QM? H¨ ç¦M; +Y i`€M? ?¼ #'i [m€ +¦ K°i i–M; w iS F?€+ +?QM
J¬M #B m H°- i F?¬M; i? i` m p¨Q- i i`®M ç•v M?QM; +kM; F?¬M; M M F?BM? M

*S M?Q p"v- MY i?€M; #bM? ioM? i`¬B [m K¨ o•M h?B M *Q +kM; F?¬M; +¦ w iS K
Km ?¨M; i¢B o'M h?B M *Q- ç†+ #B i H¨ Km ç M /QÊ+ ç m ç½ [m v H¢B +?B m +
h?B M *Q t€+ i?U+ H¨ T?B i?QÌM; i?QÊM; ;B B- /M +?Q ç„i K°i +?9i +kM; F?¬M; b

"'i [m€ H–M M¨v o'M h?B M *Q # [m M iW +?®B iB T F?€+? F?B M p¬ b® F?€+? [m
[m2M ?¨M; +O o'M h?B M *Q M v T?ªB bY /KM; K†i ?¨M; #bM? i?QÌM; i?b ç†+ #B
+?Q ibM? M;mv M çB [m i`mv M i®M; [m M; K¬M ç M h?m"M .QÆM; i?¨M? ç Km X

.QÆM; h?B M o'M ?B M i¢B i?b ç M; M;?B M +Sm i`"M ç¢Q +?mM; +U+ +?B ç¢Q-
h`–M æ¢B h`"M H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M çQÊ+ H¼B F?¬M; QiX *?Q iÈB M v- i?S
?B m F?¬M; T?ªB H¨ HQ¢B T?ÁM; M;U i`"M i? K¨ GQÐM; L;?B oB h`–M æ¢B h`"M
HQ¢B T?ÁM; M;U i`"M i? çdM? + QX .QÆM; h?B M o'M ç®B pÈB b€i i`"M i?b ç½
?¦ +ÁM ç®B pÈB T?ÁM; M;U ç¢B i`"M i?b M;?B M +Sm +kM; F?¬M; M?B m- +?d
F?B ç¢i ç M +'T #"+ M¨v i?b M?'i T?€T i?¬M; i„+ p¢M T?€T i?¬M; K¨ +¦ i? i?m"M

óL; \ a B- i F?¬M; +¦ ç„+ i°B pÈB M;QÆB- p”v M;QÆB H¨ /Q i? HU+ M¨Q T?€B iÈB
H M p¨Q H¨ pb ibK .QÆM; K¶ m®M; `QÊm M¦B +?mv M T?B K +?S\ô .QÆM; h?B M

.½ >² bmv M;?o K°i ?²B- +kM; F?¬M; +¦ ~M /’m K¨ ?²B ç€T, óh¢B ?¢ H¨ ç°+ ?¨M? b
pK +O >mv i a€i J¬M K¨ ç MôX L; v b m ç¦ i?Q€M; M¦B `ä K°i +?9iX

.QÆM; h?B M o’M M;?2 tQM; KÈB ?B m çQÊ+- M;mv M H B M;QÌB /Q i´ +?S+ b€i
iQ¨M H¨ M;QÌB /Q KbM? #²B /QÐM;- #ˆM; F?¬M; +ª T?M H’v ç•m ` M?B m b€i i?O M
` M?B m b€i i?O +?mv M M;?B T M?Q p”v- +?B T?Q [m€ HÈM çBX

óE?¬M; #B i i´ +?S+ b€i i?O M?Q >mv i a€i J¬M i¢B h?B M L;mv M æ¢B GK+ +¦ # Q
o’M iB T iK+ ?ÄBX

ó*€B M¨v i¢B ?¢ +kM; F?¬M; #B i- +?d #’i [m€ +¦ i? F?ŠM; ç`M? H¨X i¢B >¨M? .Q
K°i +€B /mv M?’i- M?[M; +€B +ÁM H¢B ç m ç½ #` +?B K çQ¢i ?Q†+ H¨ /¼M b¢+?ôX
i`QM; b€i i?O ;BÈB +kM; +¦ +?9i / M? F?Q M M iU M?B M #B i çQÊ+ `’i M?B m bU

æ²M; i?ÌB- .QÆM; h?B M o’M +kM; #B i ç–m KbM? +Q M?B M i`` ;B€ K°i M;?bM p
çB m M¨v H¨K +?Q .QÆM; h?B M o’M `’i iS+ ;B”M- i?•M ;B +O i `’i M?B m- i?”K
i°+ KÈB T?€i +ÁM ;B¨m ?ÆMX M¦B M?Q i? M¨Q- ç–m i +kM; T?ªB ;B€ i`` iÈB ?Æ
KÈB ç9M; \

óæQÊ+ `²B- pmB çM çO `²B- i +?Q M;QÆB ? B +QM çQÌM;- K°i +€B H¨ +? i- K°i +
o’M `’i iS+ ;B”M M M +kM; F?¬M; +¦ ?,M; ?€B [m M? +Q HÁM; pÁM; M[X

8jRX *?QÆM; 8jR, æ’m h?B M h?–M

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8jR, æ’m h?B M h?–M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

o` h?B M h?–M + Q i?O M¨v M m F?¬M; T?ªB /MM; i`”M T?€T p•v F?®M i?b i?”i ç
çQÊ+X .M b Q i¢B h?–M ;BÈB- çQÊ+ iQM? H¨ + Q i?O T?ªB iW h?QÊM; o` h?–M i
i¢B iQ¨M #° h?–M ;BÈB K¨ M¦B #’i [m€ +kM; +?d çSM; Î i`mM; i–M; K¨ i?¬B- +?d F
KÈB +?•M +?QM? H¨ i?QÊM; i–M; + Q i?OX h?QÊM; o` h?–M p¨ h?B M h?–M +? M
? v MY çB K K¨ H¨ K°i çQ¢M `’i /¨BX

hmv `ˆM; M;QÌB #` E? QÈ+ i?–M T?M `¨M; #m°+ F?¬M; i? ?¨M? ç°M; MˆK pMM; i?
i v +?•M i?B +kM; F?¬M; i 5 +¦ K°i h?B M h?–M ;B B + Q i?O H¨K i?O p , ç•v H¨ ?

.½ >² t€+ i?U+ F?¬M; Km®M +? i i? M?mM; +¨M; F?¬M; Km®M K’i çB iU çQX a m
T?2M- ?„M i`–K ;B¼M; M¦B, ó+?d +–M M;QÆB +¦ i?U+ HU+ H¨K +?Q i iBM T?K+ i?
L?[M; HÌB M¨v w iS `’i `ä `¨M;- +¦ #ªM HoM? i?b +?9M; i KBM? ç€M? M? m K°i ?
M;QÆBX

.QÆM; h?B M o’M tmv M i?’m [m >mv M Zm M; EBM? M?bM i?’v #B m ibM? +O .
p¨B T?–M t2K i?QÌM;X

ó*?O i?QÊM;- ç T?ÁM; +¦ i`€ôX æBM? —M ç KQm i9+ i`Q ç9M; H9+ M?„+ M?Ð M
+?B K i?QÊM; T?QM; M M +,M #ªM H¨ F?¬M; +–M T?ªB Km®M +MM; ?„M +¬M; #bI
+?Q iÈB #•v ;BÌ ç m F?¬M; +¦ ? B +?[ó*¬M; #bM?ôX

.QÆM; h?B M o'M b Q H¢B F?¬M; `ä w æBM? ™M\ L m M?Q i`QÈ+ ç•v i?b .QÆM; h
#'i [m€ ?B M i¢B pW H9+ ?„M im Hmv M ;†T i`b i` - i`QM; M;k ?¨M? T?€T i„+ KQÌ
im i?¨M? p¨ +¬ ç¼M; çQÊ+ i?"T HQ¢B- ?ÆM M[iY F?B T?€T HU+ iB M M? M? iÈB
+¦ +?9i M;S M;? X hmv `^M; .QÆM; h?B M o'M T?ÄM; +?WM; H'v i?˜M i?¬M; #•v
i?O pšM +¦ i? SM; T?¦ çQÊ+ M?QM; /M b Q ç¦ +?d H¨ /U çQ€M K¨ +kM; +?Q i?Q M

L;¨v ?¬K M v M?bM i?'v o` h?B M h?–M + Q i?O #` M?®i i¢B i`QM; i`"M i?b H¢B i?

.QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i +?9i `²B H'v ` i?–M 'M +O hB m "¢+? MûK p¨Q i`
.½ >² M;mv M #ªM #` M?®i i`QM; GQÐM; L;?B pB h`–M æ¢B h`"M i?Q€M; +€B ç½ i

.½ >² ç°i M?B M +ªK ;B€+ ?Q K„i `²B F?¬M; iU +?O çQÊ+ K¨ çSM; Î i`QM; K°i K½M
i`QM; HÁM; +ª FBM?X a m F?B +® iU i`'M ç`M? ?„M KÈB id KB ç€M? ;B€ #®M T?Q
+?2 T?O i? M?QM; .½ >² pšM F?¬M; ç€K #m¬M; HÆB +ªM? ;B€+X æ•v H¨ K°i F?¬

óÍ ç•v çQÊ+ F?¬M; \ô GÌB +ÁM +?Q /Si- .QÆM; h?B M o'M p¨ æBM? —M ç°i M?B
i`mM; +€+? ç¦ F?¬M; t p¨ iW i` M + Q M?bM tm®M; .½ >²X

.½ >² T?B H M `²B ;"i ç–m M¦B, ó*€+ ?¢ +?QM? H¨ H½Q #ªM +O o'M h?B M *Q ?ª\

.QÆM; h?B M o'M ;"i ç˜m M¦B, óE?¬M; b BX h +?QM? H¨ .QÆM; h?B M o'MôX

ó>ªQX *¦ i? H•v i?•M h?QÊM; o` h?–M F?B m +?B M i¢B ?¢ i?U+ bU H¨ + M çªK ?
;B i,M; €T HU+- ?„M €K +?d M;QÆB #'i [m€ +?d H¨ K°i h?QÊM; o` h?–M b Q H¨ ç®

ó B M¦B h?QÊM; o` h?–M M?'i ç`M? v m ?ÆM bQ pÈB h?B M h?–M \ hm pB F?¬M; ç
KÈB T?B i?,M; h?–M ;BÈB #'i [m€ çQÊ+ ?ÆM K°i M;¨M M,K K¨ i?¬BôX .QÆM; h?B
+?Q .½ >² €T HU+ HÈMX G½Q iY T?B i?,M; M;?bM M,K ç½ +¦ im pB h?QÊM; o` h?–
M?Q p"v K¨ KÈB im Hmv M ç M h?B M h?–M- +¦ iQ +€+? ;b K¨ bo çB M pÈB i \

.½ >² M;?2 tQM; M?'i i?ÌB +¦ +?9i #U+ KbM? M?QM; i`QM; HÁM; +¨M; +?'M ç°M;
F?¬M; ? Qi i? M?QM; i`QM; M;?bM M,K im Hmv M ç M h?QÊM; o` h?–M- +€B M¨v
K¨ [mª i?U+ H¨ v m M;?B i `²B5 æ®B pÈB M?[M; v m M;?B i M¨v K¨ M¦B- #¼M ?¼
FB m iY i¢B h?–M ;BÈBX

L¦B ç M v m M;?B i- i`QM; Fw S+ T?O ç–v #KB +O .½ >² H¢B H¦2 H M- ç¦ H¨ ?ÆM
FB ?„M Î h?m"M .QÆM; ç°i T?€ #bM? +ªM? ç¢i ç M h?B M h?–M +'TX h?U+ HU+
/MM; p¢M M,K i?ÌB ;B M t¬M; H M ?¨M; ç–m K¨ tm•M T?QM; ç„+ w- +¦ K°i H–M- ?„M
iB M i?M H Q T?B i?QÌM; M?B m- M;QÌB +–M ;B i H¨ K°i h`mM; o` h?–M M?QM; +
o` h?–M #ªQ ?°- T?ÁM; #` b•K M;?B K- imv `^M; h?B M h?–M imv i ç®B +¦ i? HU+
M?QM; ?ÆM #®M KQÆB h?QÊM; o` h?–M p•v +¬M; i?b pšM `'i M;mv ?B KX

ob p"v- .½ >² ? Q ? i i•K HU+ ç2K ç¢B #° T?"M i?O p /šM iÈB MÆB F?€+ M?'i +Y ;
p¨ ç M; Km®M ?¢ i?O KK+ iB mX

æ•m M;?o ç M- K°i h`mM; o` h?–M H¢B +¦ i? T?¦M; tm'i ` i K i?m°+ iQM? HoM?
;BªM ç2K HoM? pU+ +O h?B M h?–M +'T +'T i€+? ` b m ç¦ +MM; ?„M ;B Q +?B
`^M; F?¬M; +¦ #` i?m M?QM; pšM #` `ÆB tm®M; ?¢ T?QM;X .½ >² i®B ?"m T?ªB i
M?Ä p¨ iW #Ä M?B K pKX J°i i`"M +?B M M¨v H¨K +?Q .½ >² M?"M i?S+ çQÊ+ H¨ i`
+ Q i?O- +QB M?Q H¨ h?B M h?–M +kM; F?¬M; T?ªB Km®M H¨K ;b +kM; çQÊ+X

J°i h`mM; o` h?–M F?¬M; i?m h?B M h?–M- ç€K M;QÌB ç¦ F?¬M; ;¼B H¨ v m M;?B

h?m HB K i•K ibM?X .½ >² M;?B K i9+ M?bM .QÆM; h?B M o'M ç®B /B M- K°i +?
F?¬M; +¦- ?„M ?¢ [mv i i•K tm'i i?O iQ¨M HU+X

.QÆM; h?B M o'M +kM; p"v- ç•v +kM; H¨ H–M ç–m iB M ?„M +?QM? çB M ç®B K†i

æBM? —M HmB p T?Q b m K°i Qi + Q ;B¼M; ?¬, ó"„i ç–m çB5ôX

.½ >² b m F?B M;?2 tQM; HB M H”T iS+ T?€i ` T?€T i„+ mv M,M;- KQÌB b€m F?˜
M;QÌBX S?€T i„+ mv M,M; H¨ i?B M ç` +?d mv- ç®B K†i pÈB +® mv M,M; M¨v- +?Q
F?¬M; F?ÄB +¦ +?9i ?QªM; ?®i i?•M #’i çQ F,X t2K i¢B

h`QM; K„i .½ >² iBM? [m M; ?B M H M- KQÌB b€m F?˜m T?B FB K- +¦ i€K F?˜m +’
i`”M i? H Q p T?Q .QÆM; h?B M o’M- M; v b m ç¦- iS F?˜m `²B H¢B iS F?˜m M[
?€ K²K T?mM ` K°i ç¢Q h?B M h?–M F?Q ?bM? T?€T Hm•M- T?€T Hm•M M¨v ?mv
i`QM; i v .½ >², ’M [mv i #B M ?¦ p¬ +MM;- i` M T?€T Hm•M [m M; K M; +?”K `½B

.QÆM; h?B M o’M i`QM; HÁM; F€ [m€B- b Q ?„M H¢B F?¬M; i?ª ` HoM? pU+ +?S
F?¬M; +–M bY çKM; HoM? pU+ +kM; +¦ i? +?B M i?„M; KbM?\ L;?o p”v i`QM; HÁ
M?QM; F?B M?bM T?B FB K ç M; H Q ç M i?b ç°i M?B M H¢B +ªK ;B€+ çQÊ+ +¦ +
i?–M M?½M KÐ ` - M?[M; T?B FB K M¨v F?¬M; çÆM ;BªM5

L;mv M H B- HoM? pU+ HU+ H¢B #€K p¨Q i` M M?[M; i? M? T?B FB K MªvX S?B F
K°i +¶ HU+ HQÊM; T?ªM; T?’i M?Q F i ;BÈB ;b ç¦ KÎ ` - +m²M; T?QM; M¶B H M #®
ç¢B iW #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; i`mv M ç M- H¨ S?QM; T?QÊ+ HoM? pU+ i`QM; S

.QÆM; h?B M o’M #’i [m€ KÈB H¨ h?QÊM; o` h?–M M M iU M?B M i`€M? F?¬M; i?
ç M;k i`¼M; HoM? pU+ h?B M h?–M +’TX h?•M i? F?¬M; i? çB +?mv M i? M?m
?QÌM;- i•K MB K F?) ç°M;- K°i ç¢Q [m M; K M; K¨m çÄ i?Q€M; ?B M ` `²B ?QÈM
ç¦M #˜v T?B FB K `²B ç˜v çBX

>Q¨M;- GK+- h? M?- *? M?- iS b„+ i?–M [m M; ç M; i?Q€M; ?B M- H–M HQÊi ç˜v
H¨ i?€M? M?•M +?B ?¢ ç M?’i i?–M i?¬M;- +¦ i? M¦B H¨ M;Q¨B hB M i?B M +?Q #
+¦ ;b H¨ F?¬M; ç˜v çQÊ+- p¬ #ªQ F?¬M; `ÆBX .QÆM; h?B M o’M bY çKM; M;k [m
M?QM; KQÌB b€m F?˜m T?B FB K- F +ª HoM? pU+ HU+ `¨M; #m°+ .QÆM; h?B M o

.B\ L;k a„+ h?–M Zm M; +¦ i? ç–v `ÆB T?B FB K- +€B M¨v F?¬M; F€ [m€B i? M?Q
M; v +ª HoM? pU+ HU+ +kM; +¦ i? ç˜v çB çQÊ+X æ•v H¨ M,M; HU+ K¨ i`QÈ+ ç•v L
+¦ 5 hm Hmv M +¨M; M?B mX L;k a„+ h?–M Zm M; +¨M; i`Î M M [m M; K M; HQ€ K
i?U+ +?’i ç²M; i?ÌB bY çKM; +kM; +¨M; i? K i?m”M #m²K tm¬B ;B¦X

.½ >² ? B K„i i`ÊM i`WM;- T?B FB K +O KbM? ç•m\ æ¦ H¨ T?B FB K KbM? bY /KM;
M,K i Hmv M ç¦5 h•K i?–M F?¬M; +¦ #` ªM? ?QÎM; i? M?QM; K®B HB M ? pÈB T
M; v +ª bU +ªK SM; ç®B pÈB T?B FB K +kM; ç½ #B M K’iX æ•v H¨ T?€T i?m”i ;b\
E?¬M; +¦ F?ª M,M;- M m M?Q H¨ h?¬M i?B M HoM? pU+ i?b T?B FB K bÈK ç½ #` T
SM;- i?”K +?Q H¨ i•K i?–M +¦ i? #` i?QÆM;X

h? M?QM; ?B M i¢B pšM ?ªQ M?QM; KQÌB b€m F?˜m T?B FB K H¢B iB m i?’i- +€
?B m #B i +O .½ >²X

.QÆM; h?B M o’M ?W H¢M? K°i iB M;- i`QM; HÁM; t2K i?QÌM;- +ÁM iU ?¨Q H¨ h
F?¬M; +¦ FB M i?S+- .QÆM; h?B M o’M i?•M ?bM? +?Êi H¦2 H M `²B ç°i M?B M tm
K°i +QÈ+ ç€ ` - ç²M; i?ÌB sQ+?- >Q¨M;- h? M? i K b„+ i?–M [m M; i?Q€M; ?B M ?
i` M ç–m .½ >² ç˜v çBX hmv `^M; F?¬M; #B i T?€T Hm•M M¨v +¦ +¬M; ?B m ;b M?
h?–M F?Q i?b +¬M; /KM; ?ŠM H¨ #’i T?¨K- i`QÈ+ iB M i?m ç½ `²B ?½v M¦BX

.½ >² M;•v M;®+- +€B M¨v F?¬M; i? i`€+? ?„M #ÎB pb ?„M p®M +?QM? H¨ +€ i` M
p®M i`QM; HÁM; +¦ HÁM; iBM M?QM; #ÎB pb i`QM; HÁM; iWM; +¦ #¦M; K +k b m
M;?B i- ?ÆM M[.QÆM; h?B M o’M bY /KM; L;k a„+ h?–M Zm M; p¬ +MM; Fb /B m
i?ªKX .Q K°i HQ¢i M;mv M M?•M ç¦ H¨K +?Q HU+ +?9 w +O ?„M tm’i ?B M M?m p”v
h?B M o’M H”T iS+ #„i çQÊ+ F) ?Î M?Ä #û M¨v K¨ ç°i M?B M +?Êi ?B M Î T?Q b m
KK+ çQ+? +?•M +?QM? H¨ ç˜v `ÆB h?B M h?–M F?Q +O ç®B T?QÆM;X

E i [mª- +?Q /M H¨ T?€T #ªQ +’T h?B M h?–M F?Q +kM; ç²M; /¢M; F?¬M; ç€M? H
#` .QÆM; h?B M o’M ç˜v `ÆB `²B iB m i?’iX E€ i?U+ M¦ #` .QÆM; h?B M o’M i?m
Zm M;X

S?€T #ªQ p¨ T?B FB K ç„+ w ç m F?¬M; +ÁM- i?U+ HU+ +O .½ >´ ç¢B ;BªK i? M
h?B M h?–M- b m F?B H„+ KbM? Mû i`€M? K°i +QÈ+ +O .QÆM; h?B M o'M- HoM
+m²M; T?QM; tmv T?'i ;B®M; M?Q [m€i +®i +QÆM; ç Q ç€M? p T?Q .QÆM; h?B
HoM? pU+X * Q i?O ç¢i ç M h?B M h?–M +'T #"+ ç m ç½ HoM? M;° çQÊ+ ç M?` H
i?¨M? +¬M; # HQ¢B HoM? pU+- H9+ M¨v- pB + #¼M ?¼ Km®M H¨K +?QM? H¨ /mM
HoM? pU+ M?QM; +kM; F?¬M; +¦ M;?o H¨ ?„M H¨ +¦ i? i?B i`B M ` iQ¨M #°X J¨
K°i HQ¢B HoM? pU+ +¦ HQÐM; +?OM; i?m°+ iQM? H¨ `'i +QÌM; ç¢BX J¨ K°i h?B M
HU+ bQ ` +ÁM FûK K°i h?B M h?–M /mM; ?ÊT HQÐM; +?OM; HoM? pU+X

*?d +–M F?¬M; T?ªB HQ¢B HoM? pU+ +¦ `¨M; #m°+ HU+ +QÌM; ç¢B i?b HoM? pU+
çO SM; T?¦- ?„M i?'T i?Q€M; p¨B +€B i`€M? i?Q€i çQÊ+ M?[M; T?QM; M?"M M¨v i
M;¨v +¨M; M?B mX

8jkX *?QÆM; 8jk, h?S+ h?ÌBX

*?QÆM; 8jk, h?S+ i?ÌBX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

L m .QÆM; h?B M o'M +?•M +?QM? bY çKM; i?U+ HU+ +SM; ç®B +SM; pÈB .½ >²
i?„M; Qi i? M?QM; .QÆM; h?B M o'M ç•m M;®+ çB HB m K¢M; +?S\ h?B M h?–M
h?–M +QÌM; ç¢B ?ÆM ;'T i`,K H–M- +SM; +ÄB ;'T i`,K H–MX

J v H¨ T?€T #ªQ p¨ T?B FB K +O .½ >² ç½ #` .QÆM; h?B M o'M i?m ? i- i?"T i?¨M
H¢B +¦ T?•M MY X E?¬M; +¦ M;?2 M?–K- i?"i bU H¨ T?•M MY - h?B M h?–M +QÌM
?¼ +¦ i? #€K H M h?~M F?Q ç K¨ M;Q¢B T?¦M;- HQ¢B ibM? ?m®M; M¨v iQÆM; ç
/KM; ç†+ iQM? +O HQÐM; +?OM; HoM? pU+X

"` .QÆM; h?B M o'M i?m K'i pk F?Q- .½ >² M v +?d +¦ i? KbM? i`–M ` i`"M- i?U
;BªKX .QÆM; h?B M o'M i•K i`¢M; +ªK i?€M- M?[M; h?B M h?–M + Q i?O M¨v [m
#dM? i?QÌM;- M m M?Q F?¬M; T?ªB KbM? /–M ç½ i?Q+? SM; çQÊ+ pÈB T?€T i„+
K°i i?•M T?€T HU+ b) #` €T +? ?ÆM HQÐM; i?¨M?X

E€ i?U+- L;k a„+ h?–M Zm M; p"M /KM; F?¬M; +?d +¦ óæ˜vô çÆM ;BªM M?Q p"v- M
M?Q #¨M- p†M- FûQ- i`¦B- +?d H¨ F?¬M; +–M bY /KM; ç M K¨ i?¬B- #ÎB pb L;k a„+ h
ç½ çO `²BX "ÎB pb HQ¢B i?–M i?¬M; M¨v i?U+ bU [m€ p¬ H¢B- +?d +–M ? B # M i?
t i?b M;QÌB +¦ L;k a„+ h?–M Zm M; imv i ç®B H¨ Î p¨Q i? #'i #¢B +?d ç` X

.QÆM; h?B M o'M i?Q M;?B K +kM; i?Q M;?B K çQÊ+ `²B- ?„M # M i ` L;k a„+ h?
M?'i i`U+ iB T +?QM? çB M M?„K p T?Q .½ >² ç˜v çBX h`QM; M?€v K„i L;k a„+ h?
+¶ HU+ HQÊM; +QÌM; ç¢B i`U+ iB T ç€M? M€i HoM? pU+ +O .½ >²- ? i i?ªv T?QM

.½ >² b„+ K†i ç°i #B M- HQ¢B +ªK ;B€+ Mªv F?€ [m2M i?m°+- ç¦ +?QM? H¨ HU+ HQ
?„M ç½ iWM; ;†T T?ªB HQ¢B i?–M i?¬M; +¦ i? ç€M? M€i HoM? pU+ HU+ M¨vX >A
çQÊ+- ç¢Q M;k b„+ [m M; K M; M¨v HU+ HQÊM; bQ pÈB F M,K ç¦ +QÌM; ç¢B ?ÆM
i`QM; M?€v K„i ç½ ç€M? M€i HoM? pU+ +ÁM F M,K ç¦ T?ªB ;B Q T?QM; K°i i`"M K
+O KbM?X

.½ >² ç½ F?¬M; +¦ HoM? pU+ M?QM; F?¬M; T?ªB H¨ M;²B +?Ì +? i- ?„M +ÁM +¦ K
h`B m i"T ç` HBM? F?Q tmM; [m M? ?„M çB M +m²M; ?QÈM; p T?Q L;k a„+ h?–M
[mv M FbM? M¨v +¦ HU+ HQÊM; çO ç ?Ov /B i K°i +€B iBM? +–m Î ?¢ ;BÈB i? M
p¬ Hm"M ?„M ç€M? K¢M? +Ð M¨Q i?b +kM; F?¬M; +¦ +?9i i€+ /KM; M¨Q- çQ¨M L;k
;B®M; M?Q #¼i #B M p"v- ç2K ? i i?ªv HU+ HQÊM; ?'T i?K ? iX

L¦B i?b +?"K K¨ /B M #B M i?U+ i?b M? M?XX

.½ >² ç°M; i€+ `'i M? M?- /M b Q ?„M +kM; im Hmv M S?QM; +?B T?€T i„+ M M i®+
çQÊ+ i? M?QM; ?„M K m K¨ L;k a„+ h?–M Zm M; +ÁM M? M? ?ÆM5 Zm M; K M; p
HB M #` T?QM; # M;mv M i?–M- K°i i?•M i?–M HU+ +QÌM; ?½M +kM; #` T?QM; 'M
+€B F?¬M; ;B M p¬ / M? F?¬M; i? ç°M; ç"vX

.QÆM; h?B M o'M +kM; bYM; b®i K°i +?9i- L;k a„+ h?–M Zm M; +¦ i? ç~v M?•M i?
o'M KÈB ç~v [m T?€T #ªQ- ç~v [m i?m"i T?€T- ç~v [m HoM? pU+ +?d H¨ +?Q iW

"•v ;BÌ ç~v M;QÌB .½ >² HB M iB m i?'iX L;k a„+ h?–M Zm M; +¦ i? /KM; #ªQ i?m #
+¦ K°i +€B M;k ?¨M? F?¬M; ;B M i²M i¢B i? M?QM; M v .QÆM; h?B M o'M KÈB #B
b®M; +kM; +¦ i? çšv p¨Q çQÊ+X

æBM? —M bYM; b®i K°i H€i- H¨ M;QÌB #¨M; [m M M?QM; K¨ +¨M; #¨M; [m M ?„M H
HB i- h?B M h?–M +QÌM; ç¢B i¢B i`QÈ+ K†i M,K ç¢Q [m M; K M; +Q M?B M ?Q¨M i
K¨ +?O M?•M L;k a„+ [m M; K M; M¨v +?d #'i [m€ H¨ K°i h?QÊM; o` h?–MX æBM?
#€B ç®B pÈB .QÆM; h?B M o'M i? K b•m b„+- i?"K +?Q M?Q ç½ iÈB bU iQM M;QÐ

.QÆM; h?B M o'M HŠM; H†M; K¨ çSM; Î ;B[F?¬M; i`mM; F?¬M; M?9+ M?Q+?- ?,
iQÎM; H¢B i'i +ª- i?m"M iB M iU ?ÄB p bU #B M ?¦ +O L;k a„+ h?–M Zm M;X

aQ pÈB M?B m M,K i`QÈ+ L;k a„+ h?–M Zm M; ?B M i¢B +QÌM; ç¢B ?ÆM M?B m
h?B M o'M F?¬M; +–M ç M i?–M 'M +O hB m "¢+?- F?¬M; +–M ç M h?"T hmv i h`
GQM; hB M- F?¬M; +–M ç M hY hB m h?–M G¬B +kM; ç½ +¦ i? / ç¨M; ç€M? M? m
M¨v ç¢B #B m +?Q pB + i?U+ HU+ +O .QÊM; h?B M o'M imv i ç®B +QÌM; ç¢B ?Æ
+¦ i®B çdM? h?B M h?–M KÈB +¦ i? H¨ ç®B i?O +O .QÆM; h?B M o'M \

.QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i ?²B H•m `²B +?mv M MB K i?ª .½ >² ` b m ç¦ M?
L;QÆB i?m `²B- i?–M T?K+ #ªM i¼ çB5ôX

.½ >² b m F?B çB ` i?b +QÌB F?´- ?„M M;?o F?¬M; ` M;QÌB KbM? Km®M €K b€i H
#B M i?€B ç M KS+ M¨v- i?"i bU ?„M Km®M ç2K M;QÌB imv M #® M?B K pK M¨v ;B
o` h?–M +?S\ æ•v H¨ F +¦ i? b€M? pÈB h?B M h?–M bB m +'T + Q i?O K¨- M;?bM
E?¬M; +¦ ? B KQÆB S+- F?¬M; H¨K h?–M oQÆM; +'T ç°M; i•K i?b çWM; KÆ ç M pB
bÊB i¦+ +O M;QÌB i - ?m®M; +?B M;QÌB FB +ÁM H¨ K°i i`"M T?€T ç¢B bQX

óL;¨B +¦ çO i?U+ HU+ H¨K i #` i?mv i T?K+- i¬M FQM? +QÌM; ;Bª- T?K+ iMM; +Q
.½ >² imv `^M; F?¬M; Km®M K'i çB iU /Q i? M?QM; M m T?ªB +?¼M ;B[iU /Q p¨ iQ
h?B M h?–M b®M; K'v i`,K p¢M M,K- K°i b€i i?O ?¨M; ç–m- ?„M +?Q i? +QB iQM
F?¬M; Km®M iW #Ä iQM? K M?X J'v i`,K p¢M M,K ? v ?ÆM K°i M;?bM p¢M M,K i
T?ªB M¦B iW #Ä H¨ +¦ i? iW #Ä çQÊ+X

ó> ? ? >ªQ- i®i5ô .QÆM; h?B M o'M +QÌB iQX M;QÌB M¨v i?U+ HU+ t€+ i?U+ F

óEûK M?'i +kM; H¨ h?QÊM; o` h?–M5ô æBM? —M b„+ K†i +kM; #bM? ioM? H¢B- M
h?B M o'M +¦ # Q M?B m +QM #¨B +?Q H"i +ÁM ?„M H¨ M;QÌB i?S M?'i çB i?2Q .Q
i?"T T?–M #B i- mv M,M; +O +?O i?QÊM; imv i ç®B F?¬M; T?ªB /MM; H) i?QÌM; +

ó*¦ h?–M oQÆM; F?¬M;\ô .QÆM; h?B M o'M i`–K M;•K K°i ?²B `²B ?ÄBX .QÆM; h'
M?B m i? M?QM; T?B i?QÌM; FB M; F} h?–M oQÆM; + Q i?OX G9+ ç–m i¢B JBM
h? K G M; h?–M oQÆM;- imv +?d H¨ bÆ [m mv M,M; M?QM; ç½ ç€M; bÊ M?Q p"v-
iÈB ç•v i?b i?"i ç9M; H¨ F?¬M; / SM; T?¦ `²B- +?QM? v m H¨- i`QM; HÁM; .QÆM;
H¨ +¦ i? SM; T?¦ çQÊ+ K°i ?Q†+ K'v h?–M oQÆM;X

ó•M- iW iBM .½ >² i`mv M p p¨ i?2Q i?m°+ ?¢ T?•M iQ+? i?b h?–M oQÆM; +'T + C
/U p¨QôX æBM? —M T?•M iQ+? K°i ?²B `²B MQBbX

óL; \ L¦B iÈB M;?2 K°i +?9iôX .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ H"T iS+ T?ªM #€+

ó"˜K +?O i?QÊM;- i?m°+ ?¢ T?•M iQ+? M;mv M M?•M +¦ # +€B- i?S M?'i K°i i`,K i
T?˜K h?B M h?–M F?Q bÊ H¨ F?¬M; H¨K K°i h?–M oQÆM; ç°M; i•KX h?S ? B- h?–
bÊ +kM; t2K i?QÌM; pB + i? K /U p¨Q pB + M¨vX h?S # - M;¨B +kM; F?¬M; +¦ +Wm
oQÆM; ôX æBM? —M `ä `¨M; ç¢Q Hw M¦B ` X

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; i?b +ªK ;B€+ ?[m Hw- t€+ i?U+ M?Q p"v- K°i i`,K i`B
K°i FB M i`mM; T?˜K h?B M h?–M F?Q- M;QÆB ç€M? F?B m ?¦ iY Q\ æB K i?M
oQÆM; pb i? K¨ ç°M; i•K i?b ?„M +kM; [m€ ?¢ ;B€ çBX L?bM i¨B T?9 +O K°i +€B
T?9 +O K°i h?–M oQÆM; ç•m +?d H¨ K°i i`,K i`B m +?S\ E?¬M; +¦ i` M #€+? S+ M
?´ KÌB h?–M oQÆM; tm'i i?O b Q\ > B M;mv M M?•M FB F?¬M; +–M tûi iÈB M[- K
`²B- F?¬M; çO HÊB Q+?- çQÌM; çQÌM; H¨ h?–M oQÆM; i¬M bQ B i? K ibK ç M K°i
T?B M T?S+ +?S\

æWM; M¦B h?–M oQÆM; F?¬M; i? K M?bM K¨ çdM? +'T h?B M h?–M +?•M +?QM?
ç M +?9i iB M i`BM? 'vX L; v +ª .QÆM; h?B M o'M H¨ h?QÊM; o` h?–M- i¨B bªM i`
M¨v `²B- +kM; ç²M; /¢M; +QB i?QÌM; çB K iB M i?M H Q 'vX .QÆM; h?B M o'M KÈ
K¨ çdM? +'T h?B M h?–M i¢B h?–M ;BÈB Î ç•v # Q H•m `²B\

8j9X *?QÆM; 8j9

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8j9, •K b€i i?`M? v M U?¢VX

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

æª iU, iBM?HBM?k

S?•M iQ+? iÈB T?•M iQ+? çBX .QÆM; h?B M o'M ç m +ªK ;B€+ çQÊ+ +?d +–M F?
pÈB h?–M oQÆM; M?9M; i v p¨Q i?b SM; T?¦ pÈB ç€K ¬ ?ÊT FB F?¬M; T?ªB +?mv

*¦ +•m iK+ M;[- H½Q ?¶ #'i mv M;QÆB +?Q i H¨ # M? KB m b Q5 .QÆM; h?B M
ç€K ?¶M çªM M¨v K°i bU +ªM? +€Q M;?B K F?„+- i?"i ç9M; H¨ F?BM? .QÆM; h?B M
Km®M #¦T i? M¨Q +kM; çQÊ+ b QX

h p®M Km®M ?¢ i?'T KbM? K°i +?9i M?QM; ?B M i¢B t2K ` H¨ +¦ +?9i p¼M; iQÎM;
H¨ K°i i? ;BÈB ?B M i?U+- +QÌM; ;Bª pB i¬M- [mv M ç–m B iQ +?QM? H¨ H½Q ç¢B
T?ªB +¦ i?U+ HU+ +QÌM; ç¢BX bÎ ço ç¦- .QÆM; h?B M o'M Km®M KQÊM +Æ ?°B M
h?B M *Q- ç2K ç€K M;QÌB t•K HQÊ+ M¨v ç€M? +?Q i¨M T? - ç€M? +?Q #¼M ?¼ F?

ó B- F€ i?U+ i H¨ K°i M;QÌB i?2Q +?O M;?o ?Á #bM?- +€+ M;QÆB pb b Q T?ªB #
+ªK i?€M- p K†i #'i ç„+ /o M¦BX

E€ i?U+- .QÆM; h?B M o'M M¦B `'i +¦ ç¢Q Hw- ?„M #¨v ` GQÐM; L;?B oB h`–M æ¢
iW #BX GQÐM; L;?B oB h`–M æ¢B h`"M imv `^M; HÊB ?¢B M?QM; pšM +¦ bBM? K-
+Æ p¨ ç T?ÁM; M;U H¨ +?QM?- F?®M i`"M p¨ ªQ i`"M H¨K T?K- p HU+ b€i i?QÆM
h`"M p¨ *Ym E?9+ >Q¨M; >¨ æ¢B h`"MX

.QÆM; h?B M o'M M;?2 i? +¦ ?ÆM K°i M;?bM M;QÌB ç M i"T FQ+?- p"v i T?ªB tm
iBM? `¦i p¨Q GQÐM; L;?B oB h`–M æ¢B h`"M F?B M mv HU+ +O M¦ ç i?,M; ;'T ç¬

ob +ÁM HQ H„M;- ?„M H¢B tm'i ` h?"T hmv i æ¢B h`"M #® i`Q i`QM; b•MX L;Q¢B
h`"M- M°B +¦ h?"T hmv i æ¢B h`"M- iQ¨M #° o'M h?B M *Q F?¬M; ç€K M¦B H¨ MÆB
M?QM; +¦ i? iB M p¨Q hQT Ry `²BX

"B M ?¦ i¢B o'M h?B M *Q +,M #ªM F?¬M; T?ªB M;Q¢B M?•M +¦ F?ª M,M; #B i çQÊ
#bM? i?QÌM; +¦ i? M?bM ` çQÊ+X

h?ÌB ;B M M;¨v H¢B M;¨v i`¬B [m - .QÆM; h?B M o'M pšM M?Q +k Î i`QM; #ªQ i?€
pÈB L;k a„+ h?–M Zm M; i?"i ` +¦ K°i Qi F?ÎB b„+- M;k ?¨M? im–M ?Q¨M F?¬M; i
b„+ h?–M Zm M;- # M i`QM; # Q ?¨K ç¢B i? ;BÈB- i? ;BÈB M¨v H¨ K°i i? ;BÈB ?Q
p"i +kM; i®i- p"i +ÁM b®M; +kM; çQÊ+- +?d +–M #` #„i p¨Q i`QM; ç¦ i?b ç m #` +'K
+'K +? X

.QÆM; h?B M o'M ç®B pÈB M;k ?¨M? F?¬M; ;B M Hw ;BªB +¨M; b•m i?b Hw ;BªB ç
ç®B pÈB M;k ?¨M? T?€T i„+ +ªK M;° M¦B `B M; +kM; H¢B +¨M; b•mX æ²M; i?ÌB- .Q
+,M +S p¨Q M?kM; +ªK M;° M¨v K¨ SM; çKM; p¨Q i?U+ iB M- #„i ç–m Hmv M +? K°

Gmv M +? M?[M; i?S M?Q h?–M çB M- hB M T?O H¨ F?¬M; ;B M h?–M F?Q +¦ i?
+?•M +?QM? H¨ ç¢B h?–M i?¬M;X J¨ +¦ i? Hmv M +? çQÊ+ F?¬M; ;B M h?–M F?
Hmv M F?Q +?B ç¢Q ç¢B i?¨M?X

.QÆM; h?B M o'M ç2K M;?B M +Sm p¨Q i?U+ iB M ?B m [mª F?€ F?ª [m M- ?„M ç
h?–M F?Q +¦ i? ç†i p"i +ÁM b®M; p¨Q i? M?QM; M°B #° F?¬M; ;B M pšM p¬ T?€T
i?QÈ+ F?¬M; ;B M +?d KÈB +¦ i? ç2K hB m "¢+? #Ä p¨Q i? M?QM; M m M?Q bY i
+?d +€+ HQ¢B i?b H¢B +¦ i? H¨K F?¬M; ;B M KÎ `°M; ç M ;–M M?Q p¬ ?¢MX

.QÆM; h?B M o'M ç M; ibK M;mv M M?•M i`QM; ç¦ ç +¦ i? ç°i T?€ çQÊ+ FQ+? i?
i`bM? ç° M?Q i?QÊM; +¶ i?–M çB M p"vX

smM; [m M? o'M h?B M *Q +¦ i`"M T?€T i?O ?°- +€B M¨v ç½ F?¬M; +ÁM H¨ #Q K"i
M¨v +?d ;B'm /B K çQÊ+ K'v i M i?€B çB m F?¬M; iBM? i?¬M; i`"M T?€T- H–M M¨v
p"v- i`QM; ç¦ +¦ K'v M;QÌB ç®B pÈB i`"M T?€T +kM; +¦ K°i +?9i M;?B M +Sm M M F
F?¬M; [m€ iBM? i?¬M; M?QM; #¼M ?¼ Qi ` +¦ i? M?bM ` K°i Qi ?mv M çB mX

_'i çÆM ;BªM- Km®M çB p¨Q T?ªB T?€ i`"M #^M; F?¬M; ç¨M? T?ªB +QÌM; ?¨M? t¬M
[m K°i i?€M; M;?B M +Smc pšM M?Q +k ibK F?¬M; ` T?€ T?€T- i?"K +?Q M; v +
F?¬M; çQÊ+- +¦ i? i?'v çQÊ+ i`QM; HÁM; M?[M; M;QÌB M¨v FBM? M;¢+ p¨ #'i ç„
M¨v imv `^M; M?•M b® ç¬M; çªQ i? M?QM; ç m H¨K i?2Q w KBM?- F?¬M; +¦ K°i
M;QÌB F?€+X

.QÆM; h?B M o'M ;¼B H¨ K°i ç€K ¬ ?ÊT- t€+ i?U+ H¨ b•m b„+ ç M KS+ i"M +MM;X

"¼M M;QÌB FB t€+ i?U+ H¨ K°i ç€K F?¬M; ?B m T?®B ?ÊT- F?¬M; +¦ B H½M? ç¢
t2K B M?`M F?¬M; çQÊ+ K¨ tm®M; i v i`QÈ+- ç€M; iB +- ç€K b€i i?O M¨v p¬ Hm"M
+kM; F?¬M; B +?`m çB H¨K T?€Q ?¬B M M pB + M¨v ç¨M? +?"K `½B ;€+ H¢BX

æWM; t2K i¢B o'M h?B M *Q H¨ K°i i?€M; çB [m i? M?QM; i¢B i`QM; #ªQ i?€T ç½
.QÆM; h?B M o'M pšM F?¬M; ibK ` #B M T?€T KÐ `°M; F?¬M; ;B M- çB m M¨v H¨K
i?QÌM; T?B M Km°M- +S ç M¦ M;? M Î i`QM; HÁM; +kM; F?¬M; T?ªB H¨ K°i #B M T

h®B ?"m- pšM +?d +¦ æBM? —M H¨ ?¨M; M;¨v Q€M ;B"M- K¶B #m´B i®B ç m +¦ K°i
h?B M *Q K°i +?"i M?Q M K +®B M?QM; F?¬M; B ç°M; i?Oc çB m M¨v F?B M +?Q
+ M? ;€+ K¨ F?¬M; çQÊ+ v M ioM?X

i? T?QM; 'M K'v +?K+ i, M,KX

L;?o iÈB ç•v- i•K ibM? .QÆM; h?B M o'M #m¬M; HÄM; F?¬M; QiX æ9M; p"v +€+ M
Qm i? i? HU+- +¦ Qm i? i?U+ HU+- ?ÆM M[ç m K¢M? K) ?ÆM bQ pÈB G½Q hY-
+¦ i? L;?`+? h?B M *ªB J M?- +?d +–M F?®M; +? p"M K M? h?B M æ¢Q Î i` M i v
ç•m\ X

X

óL?Q i? M¨Q ç•v\ *¦ ?SM; i?9 ? v F?¬M;\ô h?QÆM; G M; hB M h¬M KdK +QÌB ?ÄB
+¦ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ i?•M i?B i- ç¶B ç½B pÈB .QÆM; h?B M o'M M?Q MY ç iY- M
ªM? ?QÎM; +O KbM? FBM? /Q M? M?B m M,K Î >€+? æ¬M; çªQ i`Ê ;B9T .QÆM; h?
i`Î i?¨M? +¬ ;B i? ? M¨v +O >€+? ;B - F€ i?"i +?QM? H¨ K°i #QÈ+ H M i`ÌB5 o T
+?m~M #` +?Q .QÆM; h?B M o'MX

.QÆM; h?B M o'M H„+ ç–m M¦B, óE?¬M; +¦ ?SM; i?9Xô G¨K K°i M K iY ?€M ç–m
.QÆM; h?B M o'M F?¬M; +¦ +ªK ;B€+ i?¨M? iUm F?B /U p¨Q M[M?•M- /U p¨Q ,M

óL;QÆBX X Xô h?QÆM; G M; hB M h¬M M;?2 ç€T €M M¨v bYM; b®i K°i +?9i- `²B ¬
b„+ K†i +¨M; i? K pmB KWM;- +QÌB, óh®i- `'i i®i- H¨ H½Q T?m ?² ç² `²BXô h?QÆI
K¨ F?¬M; +?2 /'m +?9i M¨QX

.QÆM; h?B M o'M i?¬M; KBM? imv i çdM?X a m F?B bmv M;?o K°i T?2M- ?B m F?
h¬M- ?„M F?¬M; F?ÄB +¦ +?9i +ªK ç°M;- i?mÎ M?Ä +¨M; H HQB ?Bm [m¢M?- im ?¨I
+¨M; H¨ K°i i?•M K°i KbM?- +?Q # Q ;BÌ +ªK M?"M çQÊ+ bU [m M i•K M?Q +O i`
KbM?X

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; #"M i"K F?B h?QÆM; G M; hB M h¬M +¦ w M #¨B +m°+ b

"ÎB pb çB m M¨v +?QM? H¨ [m M i•K- F€ p¼M; +O K°i i`QÎM; #®B ç®B pÈB ?"m #
pB +\ *?ŠM; H) M¦B M;QÆB b) +•M M?„+ pb K°i M;QÌB t H¢ # M çQÌM;- p b m ?„
i? M¨Q KÈB +¦ i? pQÊi [m M;¨v i®i H¨M? b Q\

*?d +¦ +? K KÈB +¦ i? pb +QM +€B K¨ +•M M?„+ çQÊ+ +?m ç€Q M?Q i? - ?v p¼M;
M ´M ?¨B HÁM;- p¬ HQ p¬ M;?o- KÈB +¦ i? pb #¼M ?¼ M #¨B +m°+ b®M; p b mX
K i`QM; i?B M ?¢5

88jX *?QÆM; 88j, h?QÆM; G M; h?–M oQÆM;

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 88j, h?QÆM; G M; h?–M pQÆM;

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

L;QÊ+ H¢B .QÆM; h?B M o'M pšM +¦ p¨B T?–M M;QÊM; M;MM;X L m [mª i?"i +¦ /m
,M +ÆK # QX *?ŠM; [m H¨ #•v ;BÌ .QÆM; h?B M o'M i?"i bU F?¬M; +¦ i•K iQ bmv

óæB- ç M +?¶ Î +O i M?bM K°i +€B\ô h?QÆM; G M; hB M h¬M çSM; /"v M¦BX

óh®i- KÌB M;¨BXô .QÆM; h?B M o'M iU M?B M b) F?¬M; i`b ?Q½MX

.QÆM; h?B M o'M çB i?2Q b m HQM; h?QÆM; G M; hB M h¬M- çB ` M;Q¨B iYm i
hB M h¬M +ÁM pW M¦B, óG¢B M¦B iB T i?"i bU H¨ i`MM; ?ÊTX G½Q T?m `'i Qi F?
H¢B H¨ M?'i i?ÌB + Q ?SM;Xô X

.QÆM; h?B M o'M ?B m `äX GQ¢B bU ibM? /mv M T?"M M¨v i?"i H¨ F€ /B mX >[m /
M?[M; HÌB M¨v i?"i bU F?¬M; T?ªB H¨ M¦B M?ªKX

> B M;QÌB F?¬M; ç¦M t2 M;U - K¨ H¨ pW çB pW M¦B +?mv MX .QÆM; h?B M o'M
Qi ç®B pÈB >€+? æ¬M; çªQX >€+? æ¬M; çªQ M?bM [m i`¬M; ;B®M; M?Q H¨ çªQ ?
K°i i`QM; i`mM; i•K FBM? i +?QM? i?S+ Î h?–M ;BÈB- M?Q K°i F?®B #€M? M;¼i i
+„iX

æQÆM; M?B M- +¦i? Î +?¶ M¨v FB K K°i +?ûM + M?- ç m H¨ +?QM? i?S+ H¨ K°i i?
HK+- F?¬M; M;QÌB F?¬M; #B iX h` M h?B M L;mv M ç¢B HK+- +¦i? i?B i H"T +?
? B i?QÆM; KBM?- b® +ÁM H¢B +kM; F?¬M; çO iQ +€+?X h`QM; ? B i?QÆM; KBM
i?QÆM; KBM?- çB m M¨v +kM; H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M ?B m `ä ;B i°+ +O i M
HU+X

h?QÆM; G M; hB M h¬M /šM .QÆM; h?B M o'M p¨Q K°i iYm i` M; M?Ä i` M; ?Q¨M;
H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i M;?B ?Q†+X a Q KÈB ` F?ÄB K°i iYm i` M;- H¢
H) iYm i` M; HÈM FB +?d H¨ +?B M?€M?- iYm i` M; M¨v KÈB H¨ i´M; çB K ? v b Q

X

ó> ? X æ•v H¨ iB m çB K H½Q T?m H"T M;?B T H9+ ç–mX o b m K°i KU+ ;B[H¢B
+?¶ M¨vXô h?QÆM; G M; M¦B tQM;- /šM .QÆM; h?B M o'M p¨Q ?"m pB MX h`QM;
ç†i `'i M?B m K¨ ?k `QÊm M?B m M,K im´B- #® i`Q Î i`QM; i`"M T?€TX .QÆM; h?B
M?[M; i`"M T?€T FB - `®i +K+ T?€i ?B M K°i Qi ?mv M #QX

h`"M i? M¨v iU ?² +kM; F?¬M; i?m°+ p #'i F€ +€B M¨Q i`QM; +Ym i`"M ç¢QX L?
M¦ p¬ +MM; ?mv M /B m- # Q ?¨K iQ¨M /B MX L?QM; .QÆM; h?B M o'M bYM; b®i
i€+ /KM; +O i`"M T?€T5

h?QÆM; G M; hB M h¬M T?€i ?B M .QÆM; h?B M o'M ç M; M;¦ +?WM; i`"M T?€T-
+kM; F?¬M; H M iB M; [m'v `–v- +?d HŠM; H†M; çSM; v M Î K°i # M +MM; çÊBX

æQ+? t€+ M?bM F?¬M; ` X L?QM; i`"M T?€T M¨v H¨K +?Q M;QÌB i +¦ K°i +ªK ;B€
#B iX æB m M¨v H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M F?¬M; #B i M;mv M M?•MX

.QÆM; h?B M o'M +¦ tm ?QÈM; HQ¢B i`"M T?€T /B M #B M i?2Q FB m >¦ ?bM? çQ
M¨v i`"M T?€T +¦ HU+ T?€ ?Q¢B pÈB HU+ b€i i?QÆM; pQÊi [m€ iQÎM; iQÊM;X >
+?mv M h?B M æ¢QX "bM? i?QÌM;- M;Q¢B i`W +QÌM; HU+ iW # M M;Q¨B i?b F?¬M
+?QM? H¨ h?"T imv i ç¢B i`"MX B /€K M¦B +¦ i? ?Q¨M iQ¨M T?€ pÐ K°i i`"M T?€TV
+?d +¦ i? iB m /B i M;QÌB +?O i`"M K¨ F?¬M; T?ªB H¨ +?QM? i?S+ óS?€ô i`"M i`
M¨v imv ?mv M ªQ M?QM; SM; /KM; #bM? i?QÌM; F?¬M; M?B m H„K- +ÁM F?¬M;
GBM? h`"M T?€T- ?ÆM M[ +¦ i€+ /KM; `'i i®iX J¨ i`"M T?€T #¨v Î i`QM; pB M iY M¨
T?€T i?QÌM; /MM;- F?¬M; +¦ HU+ b€i i?QÆM; pÈB HU+ T?€ ?Q¢BX æB K M¨v- .QÆ
€M? K„i +O KbM?X "'i Hm"M i`"M T?€T M¨Q +¦ HU+ b€i i?QÆM; pÈB HU+ T?€ ?Q
+¦ i? HB + K„i K¨ M?bM ` X .M b Q KbM? +kM; H¨ +?mv M ;B Î i`QM; T?QÆM; /B

L?QM; i?m"i M;?B T +¦ +?mv M M;?B M +SmX .QÆM; h?B M o'M- pÈB HQ¢B i`"M
M?Q æ¢B hK GBM? h`"M- h`mv M h®M; h`"M +€+ HQ¢B i`"M T?€T M¨v- +¦ M;?B M
F€ /B m ?B m [mªX æ M /U H° ` ?ÆB v m K°i QiX "® i`Q +kM; F?¬M; T?ªB F?¦X
M?'i T?€T iS+ i?b p¢M T?€T i?¬M;X *¦ T?QÆM; T?€T #® i`QX *¦ i? / /¨M; #® i`Q-
?B m [mªX E?¬M; #B i +¦ # Q M?B m HQ¢BX .QÆM; h?B M o'M K†i F?€+ i`"M T?€T
F?¬M; i`"M F?¬M; M?bM çQÊ+ K¨ i`bM? ç°X

h`QM; i`"M T?€T i?B M ?¢- F?¬M; i? /MM; b® ç K iQM? iQ€M- #ÎB pb +€B ;¼B H
i K bBM? p¢M p"iX h?B M ?¢ h`"M S?€T aQ ç m ç M; i?2Q çm´B +U+ ?¢M óL?'i ô- K
T?S+X

ó.QÆM; iB m iY- M;QÆB t2K ` F?ÄB +€B ;b b Q\ô h?QÆM; G M; hB M h¬M çÊB K

.QÆM; h?B M o'M çSM; i¢B M;mv M +?¶- M?bM +?^K +?^K M?[M; i`"M T?€T M?bM
/€K F?ŠM; ç`M?- H¢B +¦ +?9i F?¦ iBM M¦B, ó*€B M¨v- ç•v H¨ i?ÌB ;B M\ô .QÆM; h
L m M?Q F?¬M; T?ªB ?„M +¦ çQÊ+ h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T- H¢B i`ªB [m iS T?QÆM;

+ªM?- +ªK M?”M çQÊ+ +MM; HQ¢B +ªK ;B€+- .QÆM; h?B M o’M +,M #ªM F?¬M; /
M¨vX

h?QÆM; G M; hB M h¬M H°` €M? K„i i€M i?QÎM; pÈB FBM? M;¢+- M? ;B¼M; M
;B M5 Zm M?B m M,K M?Q p”v- M;QÆB H¨ M;QÌB i?S M?’i +¦ i? Î i`QM; i?ÌB ;B M
M i`QM;Xô h`QM; HÁM; ¬M; i pmB KWM; M?Q M¨Q i?b F?¬M; +–M T?ªB M¦BX h
i`”M ç¢Q i`QÈ+ FB +?QM? #ªM i?•M KbM? +ªK M;°- i? M?QM; ?¼+ i`”M +kM; +-
i?W X .M H¨ +ÁM +ªK M;° +O iB M M?•M- ;†T T?ªB K°i F F?¬M; +¦ F?B m- M;m t
J¨ M,K [m çB- +ªK M;° i`”M ç¢Q ç H¢B i`QM; iB M T?O ç½ bÈK F?¬M; çQÊ+ h?QÆ
i`QM; K„i- #ÎB pb ?B M i¢B +’T #”+ +O ¬M; i bQ pÈB M,K ç¦ `’i + Q5 >–m M?Q +?
iÈB çdM? + Q- + Q ?ÆM MY +’T bQ pÈB tm’i i?–M M?”T ?¦ X L?QM; .QÆM; h?B
/B m +O i`”M M¨v- ç½ M¦B H M im pB i`”M ç¢Q +O .QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M;

óhB M #®B- M;¨B im Hmv M T?€T i„+ i?ÌB ;B M\ô .QÆM; h?B M o’M T?ÄM; çQ€M

ó ?- M;QÆB +kM; çQ€M çQÊ+ çB m M¨v b Q\ô L;QÊ+ H¢B h?QÆM; G M; hB M h¬M
+kM; F?¬M; ;B’m /B KX

óE€ i?”i F?¬M; F?¦ çQ€M- +¦ i? F?®M; +? i`”M T?€T i?ÌB ;B M- i +kM; +?d +¦ i?
FB Xô .QÆM; h?B M o’M #bM? ioM? ç€TX æ•v H¨ bU i?”i- +¦ H) +¦ F?¬M; Qi M;QÌ
i? M?QM; M;QÌB +¦ i? b€M; +? i`”M T?€T F?®M; +? i?ÌB ;B M #U+ M¨v- imv i ç

ó*?9M; i çB i?¬BXô h?QÆM; G M; hB M h¬M +kM; F?¬M; H°` p FB m M;¢Q ?Q†+
ç m `’i #bM? i?QÌM;X

.QÆM; h?B M o’M çB i?2Q h?QÆM; G M; hB M h¬M iÈB K°i çbM? M;?d K€iX h`Q
;b ? iX ±- +¦ K°i iÁ h`mv M h®M; h`”MX .QÆM; h?B M o’M ç½ ?B m `ä- i?ªQ M¨Q
K M; +?QM? KbM? iÈB MÆB M¨v- i?b ` H¨ /MM; h`mv M h®M; h`”MX

h?QÆM; G M; hB M h¬M +kM; F?¬M; ? FB M; F` .QÆM; h?B M o’M- ` i v #® i`Q
i`”M T?€T- +?SM; FB M .QÆM; h?B M o’M pšM +ÁM çSM; Î ç^M; t - M? ;B¼M; +Q
[m \ô X

h?•M ?bM? .QÆM; h?B M o’M H¦2 H M- iB M p¨Q h`mv M h®M; h`”M X

@X

>¨Q [m M; ?B M H M- .QÆM; h?B M o’M pÈB h?QÆM; G M; hB M h¬M tm’i ?B M Î
+QM çQÌM; m i®B M®B i?ŠM; p¨Q i`QM; M9B b•m- `WM; i?ŠKX " M FB +€+? ç¦ F?
?² t•v /UM; K°i M;¬B M?¨ M?Ä #^M; i`9+X

óL;¨B i?U+ bU Î MÆB M¨v5ô .QÆM; h?B M o’M ?ÄBX L?[M; M,K ;–M ç•v- +¦ M?B m
?¨Q ?Q ?ÆMX L;¬B M?¨ i`9+ M?Ä çÆM ;BªM- i? M? M?½ M¨v- M;QÊ+ H¢B pšM +
o®M .QÆM; h?B M o’M M;?o h?QÆM; G M; hB M h¬M Qi M?’i +kM; Î i`QM; #B i T?

ó> ? X X X æ M i`bM? ç° M¨v +O +?9M; i - Î ;–M pÈB iU M?B M ?ÆM `’i +¦ i€+ /KM
M? ;B¼M; M¦B ` X

ó>ÄB K°i +•m K¢Q T?¢K- im pB ?B M i¢B +O M;¨BX X Xô .QÆM; h?B M o’M +¦ +?
+U+ ç° ?B m F€X

ó> ? - M;QÆB i?”i Km®M #B i\ô h?QÆM; G M; hB M h¬M KÎ i`WM; ? B K„i M¦BX

óV5ô .QÆM; h?B M o’M ;”i ç–mX

óV- M¦B i?”i +?QM? H¨ h?–M oQÆM; +ªM? ;BÈBô h?QÆM; G M; hB M h¬M #bM? i?
h?B M o’M çB p ?QÈM; iB m i`9+X

.QÆM; h?B M o’M bYM; b®i K°i +?9i `²B H”T iS+ i`Î H¢B #bM? i?QÌM;X J°i M?•M
G M; hB M h¬M- M;¨M p¢M M,K ç ç¢i iÈB +ªM? ;BÈB M¨v H¨ `’i #bM? i?QÌM;X *?
H¢B #B i `ä- h?–M pQÆM; im Hmv M T?€T i„+ i?ÌB ;B M- imv i ç®B +QÌM; ç¢B ?Æ

i?QÌM;5 æ†+ #B i H¨ h?QÆM; G M; hB M h¬M- ²- +–M T?ªB bY ;¼B H¨ h?QÆM; G
F€ i¨B M;?B M +Sm i`"M ç¢QX

h?QÆM; G M; h?–M pQÆM; `'i ?¨B HÁM; pÈB T?ªM SM; +O .QÆM; h?B M o'M- ¬M
M¦B, óhMv iB M M;²B çBXô X

.QÆM; h?B M o'M HB + M?bM +?mM; [m M?X " M i`QM; iB m i`9+ `'i i? M? M?½- +
K°i Qi b€+? p i`"M ç¢QXóL;²B çBXô L¦B tQM; h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; çB ç M
`QÊm M;QM +'i ;B[ç½ H•m, ó*¦ Km®M M K i?Y #€m p"i +O i F?¬M;\ô X

X

LY i?€M; i`¬B [m - .QÆM; h?B M o'M i`¬B [m +kM; F?¬M; i X >„M +¦ i? Î +?¶ M¨v
t T?B M M½Q ?²M; i`–MX J'v M;¨v [m - .QÆM; h?B M o'M +MM; h?QÆM; G M; h?
ç¢Q- KÈB ?B m `ä, M m M?Q F?¬M; /U p¨Q M?[M; i?QÊM; +´ F€ i`"M FB - #ªM i?•
+,M #ªM FûK t h?QÆM; G M; h?–M oQÆM;X æ²M; i?ÌB M?[M; M;¨v M¨v- ?„M +kM
Q+?X

h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; `'i pmB KWM;- i?B M i¨B +O .QÆM; h?B M o'M pQÊi
¬M; i X Í i`QM; HoM? pU+ i`"M ç¢Q- [mª i?U+ `'i +¦ i?B M T?9- çB m M¨v H¨K +?Q
+¨M; M;¨v +¨M; v m i?Q+? ?„MX

.QÆM; h?B M o'M +kM; +OM; +® +ªM? ;BÈB ?¢ ;B B h?B M i?–MX E€ i?"i ?„M F?¬
HU+- +?O v m H¨ +OM; +® +ªM? ;BÈB K¨ i?¬BX æB m M¨v K v K„M +ÁM +¦ h?–M
pQÆM;X æ¦ +kM; F?¬M; T?ªB H¨ m®M; +?M X o®M T?ªB +–M i?ÌB ;B M K'v M,K ç
h?B M o'M- M v +?d /MM; MY i?€M; ç M +OM; +® +ªM? ;BÈB ?¢ ;B B h?B M i?–M-
[mw M?Q M¨QX

a m F?B +OM; +® +ªM? ;BÈB- .QÆM; h?B M o'M H¢B im Hmv M hY hB m i?–M H¬B
o'M +kM; F?¬M; +'K F} h?QÆM; G M; h?–M oQÆM;- ?„M Hmv M i"T i`QÈ+ ?² M?Ä
oB + im Hmv M +kM; F?¬M; F?¦- i`QÈ+ FB +?O v m H¨ pb +ªM? ;BÈB F?¬M; çO-
M M KÈB FûQ /¨BX J¨ ?B M i¢B- b m F?B +OM; +® +ªM? ;BÈB- .QÆM; h?B M o'M
M„K ;B[i–M; i?S M,K +O i€K HQ¢B H¬B T?€T

889X *?QÆM; 889, h?U+ GU+ h?–M oQÆM;

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 889, h?U+ HU+ h?–M pQÆM;

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; H¢B +¦ i? M?bM ` bÎ im Hmv M i?m"i T?€T +O .QÆM
çÆM ;BªMX h`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M;„M ¬M; i +ªK i?'v i?Q+? i?9 Km®M i?Y- Km
T?2M- imv `^M; ¬M; i +kM; F?¬M; K ?B m i?m"i T?€TX

h?m"i M;?B T +¦ +?mv M M;?B M +SmX *QB M?Q h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; H¨
F?¬M; i? ?B m #B i ? i i'i +ª- M?QM; H¨ +€B M¨v +kM; ªM? ?QÎM; iÈB iQM? ?B m

a€M; ?¬K M v- h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; i?'v .QÆM; h?B M o'M H¢B ç M; im Hmv
çB [m'v `–v ?„M- #ÎB pb ?bM? i?S+ im Hmv M i?m"i T?€T M¨v +?QM? H¨ [m2M i v
v m M?'i +?QM? H¨ +ªK M;°5 :B®M; M?Q i?m"i T?€T- K¶B M;QÌB bY /KM; +kM; F?
?B m +O #¼M ?¼ ç®B pÈB i?m"i T?€T M¨v i'i +ª F?¬M; ;B®M; M? mX

ó.QÆM; iB m iY- i?m”i T?€T ?mv M /B m- F?¬M; i? M;?o iÈB M;QÆB H¢B iBM? i
h?–M ;BÈB iBM? i?¬M; ç¢Q +kM; F?¬M; +ÁM K’vô h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; i€
o’MX

óhB M #®B- ? B i v M¨v +O p½M #®B i?”i bU F?¬M; +QB H¨ +€B ;b- +,M #ªM F?¬M;
o’M T?B i?QÌM; i¬M FQM? ç®B pÈB h?QÆM; G M; h?–M pQÆM;X æ•v H¨ +ªK t9+
M;¨v M¨v ?„M Î +?mM; pÈB h?QÆM; G M; h?–M oQÆM;- +¦ i? `ä `¨M; K¨ +ªK M?
h?QÆM; G M; h?–M pQÆM;X æB m M¨v H¨K +?Q .QÆM; h?B M o’M `’i +ªK ç°M;X
pÈB h?QÆM; G M; iB M T?O- .QÆM; h?B M o’M p®M p¬ +MM; +ªK FQ+? ç®B pÈB

ó> ? X X X E?¬M; +–M F?B K i®M pÈB H½Q T?m- M?bM M;QÆB Hmv M ?,M; b v
M;S M;€v +?•M i v `²BXô h?QÆM; G M; h?–M pQÆM; +QÌB ? ?ª M¦BX

ó>ª\ o”v i?b i?”i H¨ i®i- p½M #®B ç M; Km®M i?dM? ;B€Q iB M #®B ? B +?B mô .Q
F?Q€i M¦B ` X >„M bÈK ç½ +¦ w M;?o M¨v- KbM? Hmv M i•TD +?Q /M i®i- F?B i?U-
i? T?€i bBM?X hW F?B ?„M tm’i ç¢Q iÈB M v- Qi +¦ +¦ ?°B ;B Q i?O +?QM? /B M

óh®i- M¦B i?”i- H½Q T?m i +kM; +¦ ;–M M;¨M M,K F?¬M; M?9+ M?Q+? +?•M i v `²
+Æ #ªM ç m ç M; # [m Mô h?QÆM; G M; h?–M pQÆM; i`ª HÌBX o®M i, i?Q pÈB M
i?QÌM;- Î h?–M ;BÈB- /M H¨ M;QÆB im pB + Q ?ÆM- FBM? M;?B K i?U+ +?B M +kM
h?QÆM; G M; h?–M pQÆM; +kM; +® w KÎ K M; FB M i?S+ K°i +?9i t2K i?U+ HU+ .
hm pB +?ŠM; [m H¨ K°i T?QÆM; /B M i?U+ HU+ K¨ i?¬BX

óæB- i /šM M;QÆB çB ç M K°i MÆB i`®M; i`ªBXô h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; T?’

X

æ•v H¨ K°i bÆM +®+ `°M; HÈM- ç` ?bM? `’i HÈM- /MM; ç i, i?Q t€+ i?U+ i®i ?ÆM

.QÆM; h?B M o’M ?QÈM; h?QÆM; G M; h?–M pQÆM; +?„T i v i?B H M¦B, óhB M

h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; #B m H° `’i M;?B K i9+- #B m ?B M M?bM [m `’i +?•M
i¬M i`¼M; ç®B pÈB ç®B i?OX

.QÆM; h?B M o’M F?¬M; M¦B M?ªK- i`U+ iB T ç°M; i?OX

hY hB m i?–M H¬B FBK FB T H¬B5

J°i ç¢Q h?B M G¬B FBK [m M; H¦M; H€M? iW i` M i`ÌB ;B€M; tm®M;- i`U+ FQ+? i
oQÆM;X

h?QÆM; G M; h?–M pQÆM; #B m H° F?¬M; +¦ i? v ç´B- ç€M? ` K°i i–M; ?° i? +Q

h?B M G¬B +MM; *QÆM; i`€Q p +?¢K p¨Q M? m- p¬ i? M? p¬ iS+ ç²M; i?ÌB #B M

ó± 5 E?¬M; i - .QÆM; iB m iYXô h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; #’i M;Ì i€M /QÆM;X
G M; h?–M oQÆM; F?¬M; /MM; iQ¨M HU+ ?° i? +QÆM; i`€Q- M?QM; K°i ?¢ +’T h?
FQ+? K¨ +¦ ?B m [mª M?Q p”v- F?B M h?QÆM; G M; h?–M pQÆM; F?¬M; F?ÄB +ª
lv HU+ h?B M H¬B ?B M M?B M +¦ +?9i +´ [m€B- ?ÆM M[+QÌM; ç¢B ?ÆM bQ pÈB

.QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M; /MM; iQ¨M HU+- i? M?QM; K°i FQ+? M¨v +kM; +?’

h`QM; ibM? ?m®M; #` * M? FBK FB T H¬B ç€M? p¨Q K†i- h?QÆM; G M; h?–M pQÆ
?¦ ;BªB çQÊ+X

.QÆM; h?B M o’M ?QM; T?’M- H¬B ’M i` M i v i? v ç´B M;¨M p¢M- Zmw h?Ov •K G¬
+MM; M? m ç€M? tm®M;X "QM? ?Ä .QÆM; G¬B H¨ K°i HQ¢B i?–M H¬B +¦ i?m°+ i
Zmw h?Ov •K G¬B- i`QM; K K K¢B +¦ +SM; `„M- K M; K°i HQ¢B HU+ •K- F?„+ T?€
/MM; ç +?®M; H¢B h`mM; ;B B h?B M i?–MX .QÆM; h?B M o’M bQM; H¬B ?ÊT M
i?–M i`9M; +?B mX

h? M?QM;- ? B ç¢Q i?B M H¬B M¨v +kM; T?€ F?¬M; M´B M; v +ª ?° i? +QÆM; i`€
KÈB tm’i ` X

*?d H¨ ç•v pW KÈB #„i ç–mX h` M #–m i`ÌB p¢M /†K F?¬M; K•v- i? M?QM; p¬ b® h
KQ i M `ÆB tm®M;- çO HQ¢B ?bM? /¢M; K¨m b„+- F?B M +?Q M;QÌB i i?'v ?Q K

óGoM? pU+ i?ÌB ;B M tm¬B /ÁM;5ô *MM; pÈB iB M; [m€i +O h?QÆM; G M; h?–M
+ªK i?'v ?Q K„i- M; v +ª +Æ ?°B T?ªM SM; +kM; F?¬M; +¦- +ª M;QÌB ç½ ;€M? +?`m
i` M K†i ç'i- iQ¨M i?•M ç m M?S+X >„M pW ç`M? çSM; H M- K°i i? M? i`QÌM; FB K
h?B M o'MX

æ•v H¨ H–M i?ªK #¢B K°i i`,K KQÌB #ªv +O .QÆM; h?B M o'M5

L?[M; M,K ;–M ç•v- .QÆM; h?B M o'M- M;Q¢B i`W i? K ;B i?B ç'm b®M; +? i i` M b
F?B m +?B M h?QÆM; G M; h?–M oQÆM;- ç€M? M?B m i?„M; M?B m- F?B #¢B F?

óhBM? i9v +O h?B K h?QÈ+ HoM? pU+- M;QÆB +,M #ªM +?d M;° çQÊ+ K°i Qi- [m€
oQÆM; i?m FB K- /m¶B K°i i v ` FûQ .QÆM; h?B M o'M iW i` M K†i ç'i çSM; /"v- H
#ªQ, óE?B ` i v +MM; F ç`+?- çÆM ;BªM H¨ i'M +¬M; ç`+?- /MM; bÎ i`QÌM; +O Kb
i?MX L;QÆB M¦B ç9M; F?¬M;\ô X

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM;- H"T iS+ ;"i ç–m ç€T, óE?¬M; b BXô X

óh? M?QM; M;QÌB i?U+ im Hmv M ç M i`bM? ç° +O M;QÆB- b) +ÁM +¦ M?QÊ+ çB
pQÆM; H¢B ?ÄB K°i +•mX

óX X Xô .QÆM; h?B M o'M F?¬M; +ÁM ;b ç M¦BX *?QM? t€+- i?U+ im Hmv M ç M
+?QM? H¨ +¢K #šv /K ç`+?X æ•v +?QM? H¨ /Q .QÆM; h?B M o'M iW b•M i?B ç'm- i
bBM? iY +¦ i?U+ HU+ iQÆM; çQÆM; K¨ iU M;?B K ` X

óE K¢M? +?QM? i?S+- F?¬M; +¦ M?QÊ+ çB K- +?d +¦ T?•M +?B +ªM? ;BÈB + Q
+?QM? i?S+ ç€M? #¢B F ç`+? i?QÌM; i?QÌM; /U p¨Q [mv i ç`M? ç€M? pÐ +•M ç®
h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; i"M i•K ;BªB i?Q+? +?Q .QÆM; h?B M o'M, óoW `²B-
?ÆM i`QM; HoM? pU+ i?ÌB ;B M HQm i®+- K¨ i?2Q i?ÌB ;B M i? v ç´B- ç°M; i€+ +
i? M?QM; i¢B i?ÌB çB K M¨v ç°M; i€+ H¢B ç°i M?B M M? M? ?ÆM- K¨ M;QÆB M?
M;QÆB- +?Q M M M;QÆB i?m X E€ i?"i- M;QÆB F?¬M; M M i?m M? M? M?Q p"v
;B i®+ tm¬B /ÁM;- M m M?Q M;QÆB /MM; h?B K h?QÈ+ HoM? pU+- i`€M? bÎ i`QÌ

.QÆM; h?B M o'M ;B®M; M?Q M;° ` çB m ;b ç¦- ?„M M;•v M;®+ çSM; i¢B +?¶- F?
H9+ ?„M idM? H¢B- KÈB T?€i ?B M h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; ç½ bÈK `ÌB çBX *
.QÆM; h?B M o'M ç m ç¦M; +Y F?´ imX L m +¦ i` M? ç'm +MM; M;QÌB- +QB M?Q
i?U+ HU+ imv i ç®B €T +? - ?Q†+ H¨ /MM; imv i i? i`"M T?€T ` #„i M¢iX

E?B Î hB M J u m ;BÈB- +QÌM; ;Bª +?•M +?QM? F?B T bÊ mv HU+ i`"M T?€T +O
Q+?- +?Q M M Qi +¦ ;•v +?mv M +MM; ?„MX E?B çB ç M h?–M ;BÈB- iU ?² +kM; ;B
.QÆM; h?B M o'M [m€ KS+ , H¢B M;Q¢B p"i- F?¬M; ç w ç M im Hmv M #ªM +?'iX
i - M?„K K„i H¨K HB mV i?S+ im Hmv M- +?Q /M H¨ im Hmv M M;¨M i`,K p¢M M,K-
çQÊ+ +€B ;b H¨ i?¨M? iUm [m€ + QX

h?QÆM; G M; h?–M pQÆM; +?QM? H¨ F€ i¨B tm'i i?•M iW HQ¢M i? hB M J u m
bBM? i²M im Hmv M Î i`QM; HQ¢M i? - HQ¢M i? tm'i M? ?MM;- bQ pÈB .QÆM; h?B
ç¢B ?Á #bM? ô- F?¬M; çB +MM; çQÌM;- i`ªB M;?B K +kM; ?Q¨M iQ¨M F?€+ M? m
M,K M;„M M;OM- im Hmv M T?€T i„+ i?ÌB ;B M ç¢i iÈB +ªM? ;BÈB h?–M oQÆM;- +
X

@X

.QÆM; h?B M o'M ç½ ?¼+ çQÊ+ iW h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; `'i M?B m i?S i`Q
ç¦ H¨ M?[M; +O +ªB p¬ +MM; [mw ;B€X æ¢Q i•K +O .QÆM; h?B M o'M +¨M; FB M
i•K ;†T iQM?- ç¢Q ?¢M? iB M i? K K°i #QÈ+ HÈMX

.QÆM; h?B M o'M iW i`QM; +®+ çB ` - çB /¼+ i?2Q +QM çQÌM; M?Ä i`QM; `WM;-
M?B M i?'v h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; ç½ +?m~M #` `QÊm M;QM- K¦M M;QMX

óhB M #®BXô .QÆM; h?B M o'M M;²B tm®M;X

ó*ÁM +¦ i?m ?Q¢+? ;b b Q\ô h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; #¦+ HÈT tB ;„M- `¦i ? B +
`QÊm i`¨M M;"T ` #®M T?Q X

óh?m ?Q¢+? `'i T?QM; T?9Xô .QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m i`ª HÌBX t2K i¢B

óh®i- `'i i®i- H½Q T?m +?QM? H¨ i?QÎM; i?S+ M;° iQM?- M;?` HU+ pÈB i`Q im +
h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; +QÌB HÈM i€M /QÆM;, ó> B M;¨v M[- +?QM? H¨ i?ÌB
G9+ M¨v ç•v ç®B i?O +O M;QÆB imv i ç®B F?¬M; M?Q M?[M; ç®B i?O i`QÈ+ FB -
M m F?¬M; M;QÆB +¦ F?ª M,M; +? i Î i`QM; i`"M [mv i ç'm5ô X

J Mm¬M; +?B m i?b +QM ?Q- h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; [mª i?U+ ç®B ç½B pÈB
iY pÈB +?€m i` B +O KbM?- M?QM; imv i ç®B b) F?¬M; /mM; i9M; +MM; KM [m€M
i¨B M?'i ç`M? T?ªB /MM; i€M? K¢M; K¨ T?'M ç'mX

*?Q M M- h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; +?Q .QÆM; h?B M o'M çB i? K ;B i?B ç'm b®
H¨K +?QM? H¨ /®+ HU+ +?d ç¢Q iW # M +¢M?- F?B M ¶B K°i i`"M ç'm- `ÆB p¨Q i?
HoM? M;°X

óhB M #®B v M i•K- i b) F?¬M; +? i Î b•M i?B ç'mX h M?'i ç`M? b) ;B¨M? +?B M
iU iBM M¦BX .QÆM; h?B M o'M F?¬M; HQ H„M; ;bX >„M +¦ i? iQ¨M HU+ ç€M? +Q
H M i` M ç m H¨ + Q i?O +'T h?B M i?–M- +?Q /M ;†T M;mv ?B K- +kM; b) F?¬M; M

X

a•M i?B ç'm- +?QM? H¨ MÆB ç†+ b„+ M?'i >€+? æ¬M; çªQX LÆB ç•v i?B ç'm i? i?
F?¬M; T?•M +?B i?„M; #¢B- F?¬M; +? i F?¬M; i?¬B5 E K¢M? +?QM? H¨ F #Á i`
K†+ F M;QÆB ?B M i¢B K¢M? # Q M?B m- +¦ H) M;¨v K B M;QÆB b) i`Î i?¨M? ç€

L;QÌB i? K ;B HQ¢B i?B ç'm b®M; +? i- F?¬M; T?ªB H¨ M;QÌB M?QÊ+ i`Q- K¨ H¨
ibM? ?m®M; #bM? i?QÌM;- iU M?B M H¨ HQ¢B M;QÌB FB +?B K ç b®X

J¨ [mv i„+ b•M i?B ç'm i?b +¦ i? M†+ / M? i? K ;B - +kM; +¦ i? +?2 K†i i? K +?B
F?¬M; ?¢M +? #'i F€ çB m ;b- +?d ?¢M +? +'T #"+ + Q i?O i? K ;B X V- h?B M i?
oQÆM; ç®B pÈB h?–M oQÆM;- imv i ç®B F?¬M; +¦ F?ª M,M; tm'i ?B M +ªM? iQÊM
i?–MX o T?–M +ªM? ;BÈB h?B M i?–M- +kM; +¦ T?•M +?B ?¢ +'T- i`mM; ;B B- i?
çB m M¨v b) F?¬M; #` ?¢M +? X *?d +–M H¨ h?B M i?–M- ç¦ +?QM? H¨ ç²M; +'TX

.QÆM; h?B M o'M Î i`QM; pÁM; KQÌB M,K- H'v çQÊ+ NN i`"M i?„M; HÊBX E, HK+
i?'TX hQM? ` H¨ i?¨M? iQ+? i`mM; çŠM;- i? M?QM; pÈB K°i Qi ;?B +?ûT p imB
iQ +€+? ?¢ ;B B h?B M i?–M- i?„M; HB M iB T NN i`"M- +kM; ;•v ` +?'M ç°M; M?Q
o'M +kM; +QB M?Q +¦ +?9i / M? iB M; Î MÆB M¨vX

>€+? æ¬M; çªQ- F?m pU+ ç€M? +m°+ +?B K K°i T?–M KQÌB /B M iQ+? >€+? æ¬M;
b€m KQÆB M;¨M /†K5 h`QM; T?¢K pB F?´M; H² M?Q p"v- +¦ p¬ b® b•M i?B ç'm HÈ

*?B H¨K iWM; +'T #"+ F?€+ M? m- ç'm b®M; +? i +?ŠM; [m H¨ çQÊ+ ?Q M M;?
i¨M F?®+ M?'i X

88eX *?QÆM; 88e, h`,K h?„M; *?B h` M?

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 88e, h`,K i?„M; +?B i` M?

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

.QÆM; h?B M o'M K M; K†i M¢ i` M K†i- F?¬M; i X hmv i`QM; b® b•M ç'm [mv i ç'm
M;?bM- +?QM? ?„M i?„M; HB M iB T NN i`"M F?¬M; +QB H¨ K°i +?B M iQ+? [m€ i`
o'M pšM F?¬M; i? v ç´B i€+ T?QM; H¨K pB + ?¢ i?'T KbM? +O ?„M- H M ;B¼M; H
ç•v KÈB H¨ ç¢Q #Q #Q ;B[KbM?X

L?QM; F?B .QÆM; h?B M o'M i? K ;B i`"M +?B M ç–m iB M Î i? K ;B b•M i?B ç'm
+MM; p M; /°B pÈB FB m M;¢Q, óæ°+ *¬ *–m "¢B5ô

*€B i M M¨v- + Q M;¢Q #'i T?¨K- ?¨K M;?o i?"i b•m- `°M; HÈMX v M;?o +O M¦ H
çQÌM; b®M; i`QM; +äB +? i5

a•M i?B ç'm- M;QÌB [mv i ç'm- +¦ i? #€Q i M i?"i- +kM; +¦ i? /MM; i M ?B m i? v

.QÆM; h?B M o'M /MM; i M ?B m óæ°+ *¬ *–m "¢Bô M¨v t€+ i?U+ [m€ FB m M;¢Q
h?–M ;BÈB- K†+ /M H¨ M;QÌB +¨M `Ð- H¢B FB m M;¢Q +kM; F?¬M; i? M;?o ` i M
h?B M o'M +kM; F?¬M; M;?o ` çQÊ+- ?„M +?d /MM; i M ?B m +O M;QÌB F?€+ i`Q
H¨ çB m M¨v F?¬M; i`¼M; v mX h M ?B m /M ? v M?QM; +kM; T?ªB +¦ i?U+ HU+ iQ

L m F?¬M;- M;QÆB H'v i M ?B m óo¬ ç`+? i?B M ?¢ô +kM; p¬ Q+?X

aÎ /o .QÆM; h?B M o'M M´B / M?- i M ?B m +?d H¨ K°i T?–MK¨ +ÁM pb ?„M b„T #„
i`"M- ç¦ KÈB ;¼B H¨ HÊB ?¢BX a•M i?B ç'm +kM; F?¬M; +QÐM; +? M;QÌB i? K ;B
M;QÆB i?„M; NNN i`"M- iB T iK+ i? K K°i i`"M M[H¨ +¦ i? +¦ çQÊ+ i?S K¨ i?–M
i? M?QM; M;QÆB iW #Ä- F?¬M; [m M ? - b•M i?B ç'm b) F?¬M; +ªM i`Î M;QÆBX
M v- ç½ F?¬M; B +¦ i? H'v çQÊ+ +?B M iQ+? M;¨M i`"M i?„M; HB M iB T iW b•M i

"ÎB pb i`,K i?„M; HB M iB T ç½ +QB M?Q i`QM; p¢M +?¼M K°iX L M #B i `^M; +?d
i?„M; HB M iB T- KÈB +¦ i? i? K ;B [mv i ç'm i`,K i`"M i?„M; i`Î H M- ç¢i iÈB +?
+¦ i? i? K ;B [mv i ç'm iQÆM; SM;- b•M i?B ç'm +?„+ +?„M b) F?¬M; H¨ K°i +?¶
M;QÊ+ ç½B tB + F?d ;B[K°i ç®B i?O KÈB +¦ i`"M +?B M KÎ K¨M +MM; K°i + Q i?O
i`"MX Jm®M [mv i i?„M; HB M iB T i?"i ?d /ED / i? UÙ¸ •ð•

? v H¨ i€M im +'T i?'T- +?d +–M ?ÆB +?9i H¨K i`€B- imv i ç®B b) ç®B /B M pÈB i
;B i imv iX æ•v H¨ +?SM; KBM? +¦ çQÊ+ iW K'v i`,K ;B i°+ HÈM M?Ä #` /B i +MM;
#^M; çÆM p` ?¨M; M;?bMX

.M "bM? ;B iS+ ;B"M i? M¨Q- +kM; F?¬M; /€K HûM i`ª i?M Î >€+? æ¬M; çªQX L?Q
M?Q K•vX L¦B Hw i?b F?¬M; i? i`ª i?M- M?QM; +¦ i? ç€T i`ª H¢B Î i`QM; b•M ç'm
tªv ` i` M b•M i?B ç'm ç m ?ÊT Hw ?ÊT T?€T X

X

ó ?- +kM; F?¬M; +¦ ;b- /M #¼M ?¼ +¦ ç` p` HÈM ?ÆM M[- +kM; F?¬M; /€K ç°M; i?
"bM? ;B b) tQM; çÌBXô h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; +QÌB ?QT K„i M¦BX

óo"v +ÁM +¦ T?B M iQ€B ;b\ô .QÆM; h?B M o'M ;?ûi M?'i +?QM? H¨ b m M¨v +¦ K°i
p•v [m M?- pQ p2 [m M? KbM?- pW ç€M; ;?ûi pW T?B M HÁM;X

óL¦B i?ŠM; ` - #¼M ?¼ F?¬M; /€K ç°M; i?O- i? M?QM; +kM; F?¬M; +¦ M;?o H¨ #
i?O iB m /B i M;QÆB Î i` M H¬B ç¨BXô h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; +ªM? idM? .QÆ

ó>ª\ æ•v F?¬M; T?ªB `'i i®i b Q\ô .QÆM; h?B M o'M +?ŠM; ? ç wX æ®B i?O +¨M;
i?U+ +?B M H¢B +¨M; i®i- ;B®M; M?Q H–M M¨v- HoM? M;° F i ?ÊT hY hB m i?–M H
?mv bS+ +?B M ç'm +¨M; +QÌM; ç¢B ?ÆM- M?B m ?ÆM ç M K'v H–M- +?QM? KbM?
pÈB HoM? pU+ i?ÌB ;B M +O h?QÆM; G M; h?–M oQÆM;X

óE?BM? ç`+? H¨ çB m i®B F}5 "bM? ;B imv `^M; F?¬M; i? bQ b€M? +MM; >€+? ;B
ç€K + Q i?O #€+? +?B M #€+? i?„M;- i?"K +?Q +¦ + Q i?O oQÆM; +'T M,K i`,K i?
ç'm +O M;QÆB +ÁM FûK t Xô h?QÆM; h?–M pQÆM; F?¬M; HQm ibM? +?9i M¨Q K

.QÆM; h?B M o'M bYM; b®i K°i +?9i- i?–K M;?oc [mª i?U+ +–M +~M i?"M K°i +?9i-
T?ªB H¨ M¦B ;BÐMX E?¬M; +¦ i?„M; #¢B- +?d +¦ b®M; +? i- +?Q M M F?¬M; i? i?m
+ÁMX h`,K i?„M; - ç®B i?O F?B m +?B M H–M M[ i`QM; +m°+ +?B M bBM? iY- Fû
i`,K i?„M; ç²M; +'T- M?[M; M;QÌB M¨v +¦ i?U+ HU+ imv i ç®B F?¬M; i?m FûK KbM
M? ?MM; i?B M ?¢X

óo•M;- i ?B m- i b) +~M i?"MXô .QÆM; h?B M o'M ;"i ç–m ç€T- +?O v m H¨ i`"M +?
.QÆM; h?B M o'M K¨ ç½ i,M; H M +?Q iWM; +¦- +?Q M M ?„M bmwi +?9i M[ç„+ w

88NX *?QÆM; 88N, .mM; >ÊT GoM? oU+

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 88N, .mM; ?ÊT HoM? pU+

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

>€+? æ¬M; çªQ F?¬M; +?Q T?ûT /MM; pk HU+- +?Q M M .QÆM; h?B M o'M +?d +-
ç®B F?¬M; M;QÌB M¨Q /€K ç°M; ç M ?„M- +?Q /M H¨ F i?M bBM? iY- Î i` M çªQ M
i`WM; ? B K„i K„M; ? B +•m- F?¬M; B /€K ç°M; i?OX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; M¦B +?mv M M?B m pÈB h?QÆM; G M; h?–M oQÆM;X E
ç¢B +?B M- çQÊ+ HÊB `'i M?B m- # [m M ibK ?B m [m M i`¼M; ?ÆMX

h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; M?bM #¦M; HQM; .QÆM; h?B M o'M /–M /–M çB t - p
pm®i +?ÁK `•m /€M; p `'i i?Qª K½MX h`QM; KB M; M¦B i?–K, óæÊB ç M H9+ ?„M
*?B M i?–M M;¨M i?„M;- +kM; +¦ i? ;B Q pB + H¨K ,M iYm i` M; +?Q ?„MX G½Q ;B
T?9+Xô X

.QÆM; h?B M o'M ç½ ç¬B +?9i ?B m `ä ç¢Q /mM; ?ÊT M¨vX G9+ ç¦ K†+ /M F i ?ÊT
+MM; E?®M; G¬B HoM? pU+ i?¨M? K°i H¨ bU pB + M;Q¨B w Km®M- M?QM; tûi p

i? t2K H¨ K°i H–M ?Q¨M iQ¨M /mM; ?ÊTX L m M?Q +¦ i? ibK çQÊ+ K°i +Æ ?°B ?Q
?B m [mª /mM; ?ÊT çQÊ+ h?B K h?QÈ+ HoM? pU+ pÈB E?®M; G¬B HoM? pU+- M?
M?ªv p¨Q +€M? +Y h?–M pQÆM;X UX

h,M; +QÌM; +ªK M;° T?€T i„+ ç®B pÈB M?[M; M;QÌB F?€+ +¦ H) H¨ `'i F?¦- M?QM;
K¨ M¦B- çÆM ;BªM +?QM? H¨ +–M M?B m i?ÌB ;B M K¨ i?¬B- +ÁM M[+€B K¨ h?Ì
h?B M o'M F?¬M; i?B m M?'i +?QM? H¨ i?ÌB ;B MX

.QÆM; h?B M o'M KQÊM h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T ç iB m ?¦ i•K ç„+ +ªK M;°- +¦ i?
Mm®i- +˜M i?"M K¨ +?"K `½B M?'K Mm®i i?•K w i`QM; ç¦X

" HQ¢B H¬B T?€T b m hY hB m i?–M H¬B +¦ mv HU+ FBM? M;QÌB- +¦ i? h`m J i?
i?–M F?¬M; +?9 w +kM; b) #` ç€M? +?Q ?bM? i?–M +•m /B iX GQ¢B H¬B T?€T M¨v
iB T iK+ im Hmv MX Í i`QM; i?U+ +?B M- i?m"i T?€T #` ?¢M +? `'i M?B m- +?Q M
i?S+ +¬M; FQ+? M?B m M?'i H¨ T?B FB K pÈB T?€T #ªQ- K¨ F?B iÈB h?–M ;BÈB-
K¨ +?O v m H¨ /MM; HoM? pU+X

_'i F?¦ F?®M; +? iQM? +U+ ?¢M +O i?m"i T?€T- bÊ +"M i?•M- iB m ? Q M?B m- /
M?B m F?mv i çB K- M?QM; i?m"i T?€T H¢B i?„M; Î mv HU+ +QÌM; ç¢B- /MM; bS+
i?B M ç` i'M +¬M; ç`+?X hm bo #bM? i?QÌM;- /MM; i?m"i T?€T çŠM; +'T + Q iÈB
#` iB m ? Q ?–m M?Q F?¬M; +ÁMX

*?Q M M- im bo i?m"i T?€T #bM? i?QÌM; +?d ?¼+ i?m"i T?€T çÆM ;BªM K°i +?9i-
K¨ i?¬B- Qi iBM? i?¬M; ç¢Q M¨vX .QÆM; h?B M o'M H¨ pb im Hmv M +¬M; T?€T F?
p i?m"i T?€T- i? M?QM; F?mv i çB K i?m"i T?€T pšM i²M i¢B- M;QÊ+ H¢B F?mv
T?ªB H¨ p'M ç X *¦ K'v i`,K F?Q ?ªB iB M M;mv M HU+- F?¬M; bÊ iB m ? Q ? iX L?
+? pÈB bÊ +"M i?•M- +kM; F?¬M; T?ªB /U p¨Q F?Q ?ªB ç M çB M K¨ +¦ i? ;BªB [

E?¦ F?,M F?¦ ;BªB [mv i M?'i +?QM? H¨ F?¦ +¦ i? F?®M; +? çB K M¨vX h? M?QM
i`"M +MM; "bM? h?B m M- + Q i?O ç²M; +'T M;QÊ+ H¢B H¨ +¦ ?°B i®i F?B M +?Q
tQM; F?mv i çB K M¨vX æB m M¨v H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M `'i + Q ?SM; X

X

h?B K i?QÈ+ HoM? pU+- /U i®+ ç° ;B®M; M?Q H¬B [m M;- T?€ pÐ i`¦B #m°+ F?¬
HoM? pU+ +¦ i? ç¢i çQÊ+- +¦ i? iMv w i?m'M ;B M /B ç°M;X æB K M¨v M;QÊ+ H¢
h?m'M Zm M; p•M M?QM; F i [mª H¢B ;B®M; M? m ç M Fb /B mX *?d +¦ çB mX J°
K¨ ?¢M +? - +?d +¦ i? i?m'M ;B M /B ç°M; Î +U Hv M;„MX J°i +€B F?€+ H¢B F?¬M;
M?€v K„i +¦ i? ç M K'v i`,K p¢M /†K- M;?bM p¢M /†K t # M M;Q¨BX

E?®M; G¬B HoM? pU+ H¨ ?bM? i?S+ HoM? pU+ i`K +°i M?'i +Æ #ªM M?'i i`QM; H¬
+?B HU+X L¦ +¦ i? +?mv M ?¦ i'i +ª HoM? pU+ H¨K G¬B æB M- #` HoM? pU+ F?®M
Í F?m pU+ i`QM; HoM? pU+ M¨v- F?„T MÆB i`¨M M;"T h?B M G¬BX "'i F€ H9+ M¨Q
G¬B æB M i'M +¬M; iW #®M T?QÆM; i€K ?QÈM;X

> B HoM? pU+- K°i +?B K çQÊ+ i®+ ç° M?Q H¬B- K°i +?B K çQÊ+ F?®M; +? +?m
?ÊT ? B i?S M¨v [mª i?U+ `'i F?¦X "QÈ+ +?mv M F?B /mM; ?ÊT ? B i?S M¨v H¨ +€B

æB m .QÆM; h?B M o'M +–M ibK +?QM? H¨ +Æ ?°B M¨v ?Q†+ H¨ M¦B H¨ çB K /mM
Î +?¶ M¨Q\ S?€T i„+- çQÆM; M?B M H¨ ibK +?QM? iW H¬B +?B T?€T i„+X > B HoM
i?S+ F?€+ M? mX h`mv ibK M;m²M ;®+- iU M?B M H¨ ibK iW i`QM; H¬B +?B T?€T

.QÆM; h?B M o'M +¦ Qm i? ?ÆM bQ pÈB M?[M; M;QÌB F?€+ +?QM? H¨ T?€T i„+ i?
"'i F€ H9+ M¨Q- +?¶ M¨Q ?„M ç m +¦ i? KQÊM i?–M T?M +?B HU+- iB T t9+ ;–M ;k
K¨ M?[M; M;QÌB F?€+ Km®M iB M p¨Q HQ¢B i`¢M; i?€B M¨v M?'i ç`M? T?ªB /U p¨Q
bBM? M;?B M +Sm HQ¢B T?€T i„+ M¨v iU M?B M +¦ i? M? M? +?¦M; iB M p¨Q HQ¢
i?QÌM; i?b F?€+- +kM; F?¦ M¦B- +?d +¦ i? /U p¨Q p"M F?QX

_'i ?B M M?B M .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +–M /U p¨Q iQ +?'i- T?€T i„+ i?–M
+?QM? H¨ L;?`+? h?B M *ªB J M?X *?Q M M- .QÆM; h?B M o'M t2K i?O ?¢- +?d

M?bM iQ +?'i X

X

*€+? [m–M çªQ >€+? æ¬M; K'v i`,K i`B m p¢M /†K- # M M;Q¨B K°i ?ÁM çªQ M?Ä H
T?¦M; H M i`ÌB- T?€ i M F?¬M; ;B M i`¦B #m°+- +?¢v bm®i T?Q +?•M i`ÌBX

L m M?Q .QÆM; h?B M o'M Î +?¶ M¨v- ?„M b) T?€i ?B M ?ÁM çªQ M?Ä M¨v ç9M; H
i?"T h?B M K M; iBM? [mªX

æ¨M i?9 Î i` M çªQ ç m #` K°i ç¢Q i?–M [m M; M¨v F?B M bÊ iÈB KS+ M^K b'T M;½
M; v +ª K°i +QM #€i +'T iBM? i?9 i`QM; çªQ +kM; F?¬M; M;Q¢B H X

.` iQÊM; i?B M ç` tm'i ?B M- [m–M çªQ >€+? æ¬M; +€+? çªQ M¨v ;–M M?'i- K'v p
€M? K„i +?mv M ?QÈM; p T?Q T?QÆM; ?QÈM; çªQ M?ÄX

*?QM? ;B[>€+? æ¬M; çªQ- +¦ K°i F?m pU+ ç¢B /QÆM; +?B K K°i /B M iQ+? i`,
h`QM; i`mM; i•K #B M `°M; +¦ +kM; +¦ K°i [m–M çªQ- MÆB ç•v KÈB H¨ +Æ bÎ +O
K°i i`QM; i K ç¢B i? ;B i?QÊM; +´ Î i` M çªQX

h?–M M?•M #bM? i?QÌM; F?¬M; +ªK ;B€+ i?'v /` iQÊM; i?B M ç` - i? M?QM; +€+
æ¬M; çªQ ç m ç½ M?"M ` X æ†+ #B i >€+? ;B H¨ ;B i°+ HÈM M?Q p"v- H¨K b Q +
i?QÊM; +´ i¼ i`'M\

" ç¢Q ç°M [m M; p¬ i? M? p¬ iS+ iW F?m pU+ M¨v i` M çªQ i?Q€i ` - ;•v +?'M ç°M

:B +?O >€+? ;B ?B M i¢B- F?¬M; `ä M;mv M M?•M- ?'T i'T +?¢v ç M i`QÎM; H½Q
>€+? ;B +¦ F?¬M; Qi i`QÎM; H½Q +€+ i?ÌB F€- M?QM; #¼M ?„M +kM; F?¬M; #B i p
K°i KU+ ~M +Q F?¬M; ` M;Q¨B H¢B ç°i M?B M `ÌB F?ÄBX

>€+? ;B æ¢B i`QÎM; H½Q +kM; K M; p K†i #'i ç„+ /o M¦B, óG½Q i´ i¬M; Km®M-
M?B mX æB m +?9M; i Km®M H¨K H¨ ´M ç`M? i`"i iU Î i` M çªQ- F?¬M; i? iU HQ¢

L; v i¢B H9+ ç¦- iW >€+? æ¬M; çªQ H¢B # v ` # ç¢Q ç°M [m M;- çm´B i?2Q # ç¢Q

X

h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; ç M; Î i`QM; iB m i`9+ bY i`"M i? - ç°i M?B M M?Q H¨
i M;~M; ç–m H M- M?bM p T?Q K°i ?QÈM; F?€+- + m K¨vX a m F?B mv M;?o K°
oQÆM; H"i i v i`€B- K°i T?QÆM; #¨M "€i Zm€B +´ [m€B tm'i ?B M Î i`QM; i vX

G¢B H"i K°i H–M M[- ? B KªM? K B `M T?QM; +€+? +´ tQ i?Q€M; ?B M- /MM; +ª

*?d +?®+ H€i b m- b€m ç¢Q ç°M [m M; HB M iB M +?mM; p K°i ?QÈM;- ?QÈM; p T
ç` X h®+ ç° FB M?Q +?"K K¨ `'i M? M?- T?ªM; T?'i M?[M; ç°M [m M; M¨v +¦ i? pQ
;B MX

óE?¬M; i? M;?o iÈB- # M;QÌB +€+ M;QÆB `ä `¨M; ç²M; i?ÌB tm'i ç°M;X E?¬M; bÊ
K v b Q\ô h`QM; # ç¢Q ç°M [m M; çm´B i?2Q- K°i M;QÌB i`QM; ç¦ +QÌB ?QT K„i ?

ó*¦ i? tªv ` +?mv M ;b\ G9+ M¨v +€+ +?9 i +ÁM ç M; M;O b v- B /€K ç M >€+?
bBM? bU\ G½Q h?€B- H¨ M;QÆB b Q\ô J°i ;B¼M; M¦B i?QªB K€B K¨ iU iBM p M; H

óæQÊ+ çQÊ+- H½Q ç–m iY M¨Q /€K\ " M;QÌB F?®M F?B T +€+ M;QÆB pšM +ÁM-
F?B / p½M #®BXô G½Q h?€B i` M? i?O i?ÌB ;B M M¦BX

óæ9M; p"v- H½Q h?€B- M;QÆB +¦ •M Q€M +MM; >€+? H½Q i K- b m M¨v ?½v M¦BX
p"v\ô J°i ;B¼M; M¦B H¢ HšK +?2M p¨QX

óL?bM [m +?„+ +¦ H) F?¬M; FûK +ÄB5ô >€+? ;B H½Q L?` i`–K ;B¼M; ç€TX

óo"v # M +?9M; i +¦ b€m M;QÌB- T?•M T?®B F?¬M; i®i5ô J°i ;B¼M; M¦B i?¬ F +?

ó*€+? ç¢B +?B M +?9M; i?–M iB T i?2Q F?¬M; t - K¼B M;QÌB ç m #B i ç€M? K°i i`
H) ç•v H¨ H–M +?9M; i?–M ç¢B +?B M i?S # - bQ ` FûK ? B H–M i`QÈ+- M?QM; +

i?•MX G½Q h?€B- h?B M h?O- oB i oQÆM;- +?9M; i ;B Q ibM? K'v i, M,K- i'i M?
*?d +–M #ªQ p"i M¨v #` >€+? ;B i çQ¢i çQÊ+- i /€K H'v h•K J i? - >€+? ;B +MM
+MM; b®M; +? iXô >€+? ;B H½Q ç¢B- pšM F?¬M; H M iB M;- KÎ KB M; M¦BX

" M;QÌB #` >€+? ;B H½Q ç¢B çB K / M? HB + K„i M?bM M? m- i`–K K†+ K°i ?²B-
KB M; M¦B, óG½Q ;B¨ i +¬M; p¨ iQ `ä `¨M;X h +MM; pÈB >€+? H½Q i K •M Q€M-
h p¨ # M;QÌB ?ÊT i€+ M?B m M,K +MM; >€+? ;B - iU M?B M iBM iQÎM; >€+? H½Q
H¨- +?9M; i +kM; +–M >€+? ;B +?Q +?9M; i K°i ?S ? MXô o T?–M ?S ? M H¨ +

*¦ +?9i bU ibM?- HÁM; /¢ i'i +ª K¼B M;QÌB ç m #B i `ä- F?¬M; +–M M¦B `ä `¨M;X

óh®i- T?•M +?B i?2Q M;mv M i„+ M; M; #ˆM;- ?ÊT i€+ +MM; +¦ HÊBX G½Q T?m /
+Æ ?°B- i'i M?B M i`Ê ;B9T # M;QÌB +€+ M;QÌB i?¨M? ç¢B bUX *?Q /M H9+ M¨v
?°B ç M- HÌB ?S ? M M¨v pšM ?[m ?B m M?Q +kX *?d H¨ çB m FB M- +€+ M;QÌB
i?®B +MM; >€+? ;B i ô >€+? ;B H½Q ç¢B ;"i ç–m ç€TX

G½Q h?€B- h?B M h?O- p¨ oQÆM; h K +kM; H¨ i?QÊM; +´ ç¢B i?–M ç€M? K°i i`"M
M?B M ?B m `ä w iS >€+? ;B H½Q ç¢B- # M;QÌB HB + K„i M?bM- bmv iQM? K°i T

G½Q h?€B i? K K°i +•m, óL;Q¢B i`W •M Q€M +O H½Q T?m +MM; >€+? H½Q i KXô

J°i +•m M¨v K¼B M;QÌB i¢B ç•v ç m +QÌB +QÌB- >€+? H½Q i K i?b F?BM? i?QÌM;
#ªM F?¬M; ç w iÈBX

GK+ ç¢Q ç°M b€M? p B +MM; çB- +?d KÈB +?d /MM; i?ÌB ;B M K°i M;¨v- ç½ pQÊi
o'M K'i ?ÆM MY M,KX *?d M;mv M çB K M¨v- +kM; çO ç F?B M +?Q .QÆM; h?B M
` HÌB

8eyX *?QÆM; 8ey, h? m *€B :BÄ J9+ LQÈ+

Zmv M N, aÆ H•K i?–M ;BÈB

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

*?QÆM; 8ey, h? m +€B ;BÄ K9+ MQÈ+

aQm i–K,

.QÆM; h?B M o'M pšM # [m M im Hmv M Î # M i`QM; h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€TX L?bI
K°i Qi +Æ ?°B +?d +¦ i? M;° K¨ F?¬M; +¦ i? +–m M?Q /` iQÊM; i?B M ç` X oÈB
.QÆM; h?B M o'M- M m M?Q ?„M Î # M M;Q¨B #ªQ i?€T- imv i ç®B b) +¦ +?9i +ªK
? +MM; +'T #"+ T?€T HU+ +O .QÆM; h?B M o'MX

*¦ H) h?B M i?–M ç²M; +'T i?b b) F?€+- F?¬M; +¦ +ªK SM; ç®B pÈB /` iQÊM; +€B Î
H¢B F?¬M; +¦ M;?o H¨ .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; i? X

Í h?–M ;BÈB +¦ i? /šM T?€i /` iQÊM; i?B M ç` - FûK M?'i +kM; H¨ #ªQ p"i pÈB HB
;BÈBX L¦B i?ŠM; ` H¨- +?QM? H¨ >¶M æ°M HBM? #ªQ- + Q ?ÆM K°i +'T #"+ bQ
*?QM? H¨ i?S iB M ;B tQM; H¨ hB M h?B M +?Q #ªQX "ªQ #®B +'T #"+ M¨v F?¬M;
;B®M; i?–M F?Q pÈB h?B M i?–M F?Q- +?B H¨K #®M +'T #"+, +U+ T?˜K- i?QÊM
>¶M æ°M HBM? #ªQ H¨ tQM; ?¬ i?ÌB F€ h?€B +´X >¶M æ°M HBM? #ªQ +?d +¦ T?•M
#B i [mw- FûKX Í çŠM; +'T M¨v- >¶M æ°M HBM? #ªQ HÊB ?¢B pÈB >¶M æ°M HBM?
+?ŠM; [m +¦ T?•M + Q i?'T Î HU+ b€i i?QÆM; ?Q†+ H¨ HU+ T?ÁM; M;U- ?Q†+ H¨
F€ K¨ i?¬BX h¢B i?ÌB Fb +m®B i?QÊM; +´- #ªQ p"i +'T #"+ M¨v i`QM; >¶M æ°M HB
+ Q H¢B çQÊ+ ;¼B H¨ h?–M F?Q +?Q + Q5

h?–M ;BÈB i?"T #ªQ- +?QM? H¨ KQÌB ç¢B h?–M F?Q +?Q + Q M´B / M? h?–M ;BÈB
+kM; F?¬M; +?d +¦ K°i Qi M?Q h?–M ;BÈB i?"T #ªQ- +ÁM +¦ K°i b® +?9M; F?¬M;
h?€B +´ ?Q†+ H¨ i?ÌB F€ i?QÊM; +´ ç½ #` ç€M? `ÆB- +–M +¦ i?ÌB +Æ K¨ bBM? ?Q

@X

a€m i?QÊM; +´ ç¢B i?–M- ?–m M?Q ç²M; i?ÌB tm'i ?B M Î i` M çªQ M?Ä M¨v- M; v
[m M; F?€+ iW çˆM; t # v iÈB- F?¬M; +–M T?ªB M¦B- +kM; H¨ pb +€B M¨v /` iQÊM

ós2K ` +?9M; i iÈB ç½ +?"K- +¦ M;QÌB ç½ +?B K çQÊ+ >¶M æ°M HBM? #ªQ F?¬M
K°i i`QM; h?–M ;BÈB i?"T #ªQ KÈB /šM T?€i /` iQÊM; i?B M ç` X *€+ M;QÌB M;?o
;B H½Q ç¢B /¢Q [m K°i pÁM; Î i` M çªQ- H M iB M;X

óh?QÊM; +´ ç€M? K°i i`"M- h?–M ;BÈB i?"T #ªQ +¦ #ªv p"i K'i iQ+?X Zm M?B m M
;†T #¦M; /€M;X h?Q¢i M?bM +?9M; b) H–M HQÊi tm'i i? X J'v +?K+ p¢M M,K b m -
;BÈB- +?9M; i +–M T?ªB p¢+? F ?Q¢+? +˜M i?"M K°i T?2MXô X

h•K MB K pW ç°M;- K¨M ªM? /B +?mv M iB M M?”T p¨Q # M i`QM; F?€+? b¢M- M;
b¢M- ?„M ç½ ibK çQÊ+ i?•M ªM? M? h?¢+?- K¨ M;²B Î # M +¢M? M? h?¢+? +?QM

.QÆM; h?B M o’M iU ?ÄB- `®i +m°+ +¦ M M iÈB ;†T #¼M ?¼ ?ÄB ç M i°i +MM; ç½
H¨ .QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M; +?Q `^M; #¼M ?¼ +?`m i?¨M? i?”i i`ª HÌBX >Æ
iQ€B +O ? B M;QÌB #¼M ?¼ +kM; F?¬M; M?ÄX

G9+ M¨v ?„M K¨ ibK iÈB ? B M;QÌB #¼M ?¼- M?’i ç`M? b) `QÈ+ H’v T?B M iQ€B F?
i?–K H¨K pB +X

.QÆM; h?B M o’M M;?o iÈB ç•v- m®M; K°i ?ÈT `QÊm i`QM; +?ûM- i?m T?€T i?m”i
b Q i` M >€+? æ¬M; çªQ M¨v `’i M iQ¨MX *?d +–M ?mvM? Km°B M? ;B F?¬M; `ÌB
;†T +?mv M F?¬M; K vX

•M m®M; MQ M - .QÆM; h?B M o’M HB M i`ª iB M `ÌB F?ÄB iYm H•m M¨vX >„M [m

*?d H¨ i`QÈ+ F?B çBX .QÆM; h?B M o’M pšM +~M i?”M ibK K°i MÆB ~M M’T- MûK
` K°i i?–M +?B F?¬B H¶B +¦ F?Q iS+ h?QÊM; p` i?–M- +?Q M¦ •K i?–K çB i?2Q ?m

X

.QÆM; h?B M o’M p iÈB h?QÆM; >ªB iYm i` M;X >„M çB iÈB +?¶ +?QÎM; [m–v +?

G½Q +?QÎM; [m–v ç M; iQM? b´ M;~M; ç–m H M- KdK +QÌB ç®B pÈB .QÆM; h?B
ç¬M; ;B - M;¨B iÈB FB K iQ€M b Q\ô X

óE?¬M; T?ªB- +¦ h`–M H½Q M;¨B- p½M #®B MÆB F?¬M; +–M HQ H„M;Xô .QÆM; h
H¨K pB + +?¢v iÈB FB K iQ€MX hmv `^M; h?QÆM; G M; h?–M pQÆM; ç½ +¬M; #
h?B m ç¬M; ;B +O iQ¨M #° h?QÆM; >ªB iYm i` M;- M?QM; F€ i?”i .QÆM; h?B M o
bUX o’M ç H¨ H9+ M¨v H¨ i?ÌB çB K #„i ç–m- ?„M pšM +–M ;Bª pÌ ;Bª p`i [mªM Hw

h?QÆM; >ªB iYm i` M;- Î i` M >€+? æ¬M; çªQ- +¦ Re8 +?B M?€M?X >ÆM M[+¦ ?
i` M çªQ +¦ ?ÊT i€+ ç`M? KS+X L¦B i`„M; ` H¨- iYm M;?B T i` M çªQ M¨v ;–M M?Q
HkM; çQ¢MX >ÆM M[h?QÆM; >ªB iYm i` M; +kM; M„K ;B[# T?–M bªM M;?B T ,M
i?m ç’m p¨M; +kM; F?¬M; i? ?bM? /mM; i®+ ç° FB K iB M M¨vX

S?–M HÈM i?–M M?•M m®M; F?¬M; /”v M´B- iMv iB M ? B #bM? K°i p¢MX

L?QM; ? i H–M M¨v iÈB H–M F?€+ Î i` M >€+? æ¬M; çªQ- bBM? w `’i M¦M;- F?B M
H¨ bBM? w K¨ i?¬B- .QÆM; h?B M o’M ?B m p¬ +MM; `ä `¨M;- Km®M i?B i H”T +?¶
F?¬M; çO i? HU+ pÈB i?U+ HU+- h?QÆM; >ªB iYm i` M; F?¬M; +¦ F?ª M,M; i?`M?
+O Î MÆB M¨v p¬ +MM; ¬M ?Á - +kM; ;B®M; M?Q >€+? æ¬M; çªQX

h?QÆM; >ªB iYm i` M; +¦ i? i?B i H”T +?¶ çSM; Î +?¶ M¨v- ?ÆM M[ T?€i i`B M- +
G M; h?–M oQÆM; ç½ T?ªB i`ª K°i +€B ;B€ i•K ?mv i M?Q i? M¨QX

hYm i` M; F?¬M; T?ªB H¨ F?€+? b¢M- M?QM; H¢B +¦ ?”m pB M +O KbM?X hWM; i
T?Q b m ç +?Q iB m M?` pÈB +?QÎM; [m–v +¦ i? /mM; i?•M im Hmv M- ?Q†+ H¨
`QÊm Î +?¶ M¨vX L¦B i?ŠM; ` H¨ MÆB M¨v H¨ MÆB +€ M?•MX

L m M?Q .QÆM; h?B M o’M ç½ i`Î i?¨M? i?B m ç¬M; ;B h?QÆM; >ªB iYm i` M;- Î
ç m +¦ ;B M T?ÁM; i?m°+ p KbM?X :BÌ T?9i M¨v- .QÆM; h?B M o’M ç M; Î ?”m p
iB M p¨Q ;B M T?ÁM; +O KbM?- b m ç¦ +~M i?”M #® i`Q +’K +? - iB M p¨Q #ªQ i?
i?ÌB +kM; +¦ i? K i?ÌB ;B M bmv M;?o K°i T?2M- `®i +m°+ ?„M +¦ M M M?9M; i v p¨
M? ;B ? v F?¬M;X

hW i`€+? M?B K #ªM i?•M K¨ iÈB ;†T- pÈB iQ +€+? M;QÌB M?”M M?B K pK ç¦M M?”
iB M i`¨ MQÈ+- +¦ M;?o pK #ªQ p KK+ iB m M iQ¨M ç M >mv M L;mv M ç¢B HK+
Km°B iQM? +ª ?ÆM #®M KQÆB p` + Q i?O F?€+ +MM; M? m K’i iQ+?- .QÆM; h?
M;?o K°i T?2M- M;mv M M?•M ?”m [mª +O +?mv M M¨v ç M i°i +MM; H¨ +€B ;bX

@X

L;²B i`QM; çbM? Î hB M T?O- iU `¦i iU m®M;- i?ÌB ;B M /–M [m M?”T i?–MX

æ½ [m F?¬M; #B i # Q H•m- i` M #Ì p B T?ªB ç°i M?B M #` ç M†M;- F?B M .QÆ
i`QM; i`–K iQ- ?„M [m v ç–m M?bM H M, óhB m "¢+?- M;QÆB iB m ;B ?Ä M¨v- i?

ó> ? - H½Q ç¢B- i M?È M;QÆB H„KXô hB m "¢+? ;?û p¨Q i` M #Ì p B .QÆM; h?B
M¦BX

ó B F m M;QÆB # [m M M?B m M,K M?Q p”v\ô .QÆM; h?B M o’M +kM; +¦ +?9i t9
i?•M ç ç +O ?„M p”vX

ó*?d H¨- i?–M i?9 +?B i?•M +O i ç½ ç¢i ç M i`mM; F€- `’i HÊB ?¢BX >ÆM M[- i
i`Q M?ÈX æ½ +?B K çQÊ+ `’i M?B m #Q T?€T i`mv M i?W X o’M ç H¨ M?[M; #Q T
Hmv MXô hB m "¢+? M? ;B¼M; M¦B ` X UX

ó_’i HÊB ?¢B\ *¦ # Q M?B m HÊB ?¢B\ æ M- +?9M; i i, i?Q K°i +?9iXô .QÆM; h?B

hB m "¢+? M;?2 tQM;- ?SM; i?9- ;”i +€B ç–m M?Ä- ç€T, óh®i- çB- +?9M; i çB ` M
T?O- ` M;Q¨B iB M T?O- # M M;Q¨B H¨ i? ;BÈB F?QªM; F?¬M; #ªQ i?€T- +¦ i? iM

.QÆM; h?B M o’M ¬K hB m "¢+?- i?•M ?bM? H¦2 H M- tm’i ?B M Î # M M;Q¨B "bM
K’v i`,K p¢M /†KX h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T H¨ T?€T #ªQ +O .QÆM; h?B M o’MX GQ¢
+?d +–M i•K MB K pW ç°M;- K°i +?9i T?€T HU+ H¨ +¦ i? H¨K çQÊ+X

óG½Q ç¢B- +?m˜M #` tQM;Xô hB m "¢+? H,M; F?¬M; çSM; ç®B /B M +€+? .QÆM; h
F?ûQ HûQ H° ` p p¬ +MM; ç€M; v m- K°i +?9i HU+ mv ?B T ç m F?¬M; +¦X

L?QM; .QÆM; h?B M o’M F?¬M; T?Èi HÌX hB m "¢+? HÊB ?¢B- iW H9+ Î i? ;B M i?
+?SM; FB MX *?Q iÈB M v- M;Q¢B i`W ?’T i?m HU+ HQÊM; iB M ?¦ H #¨M- Qi iU
[m M im Hmv M K°i M;?bM i€K i`,K p¢M M,K- +?„+ +?„M i?U+ HU+ b) +¨M; i,M; i? h
M´B bQ pÈB i`QÈ+ FB X

X

.QÆM; h?B M o’M ;¼B ` K°i i?•M h?B M i?–M F?Q T?ÁM; M;U i?–M ;B€T- #° /¢M
ç€M? M?[M; i`”M +?O v m +kM; ç m F?¬M; bY /KM; ç MX >„M H’v ` S?€ .B i +?B i
HoM? pU+- iB M p¨Q # Q T?O hB m "¢+?X

ó"„i ç–m5ô .QÆM; h?B M o’M +ÁM +?Q /Si HÌB- p¬ b® G¬B æbM? +?B HU+ # v iÈB
K°i pÁM; Î i` M i?•M i?QÆM;- H¬B [m M; K¨m imv i i`„M; M;QM; iK i` M i?•M i?QÆ
i?QÆM; ç•K ` - ",M; .B K i?–M H¬B i”T i`mM; i` M KkB i?QÆM; K¢M? K) M´ #mM;X

•K –K- p¬ b® G¬B æbM? M´ #mM;- F +ª >mv M •K ?¨M F?Q F?OM; #® i`¬M; M?Q
"¢+?X

J°i ?²B H•m- .QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M; i?’v hB m "¢+? +¦ ç°M; i€+- +?d H¨ S?
iU ?² #` p”i ;b +?”M H¢BX *?Q /M /MM; #B M T?€T i,M; HU+ +kM; F?¬M; i? iB M

",M; .B K G¬B æbM? i¨M b€i #W #½B K°i ?²B KÈB /–M /–M iB m i€M- ?B M H° ` p
hB m "¢+?- K¨ KkB i?QÆM; +O .QÆM; h?B M o’M +?d +€+? hB m "¢+? +¦ # i’+- F

ó±- ç•v H¨ +?B m b® ;b\ô .QÆM; h?B M o’M iÁ KÁ ?ÄBX

ó*€B M¨v H¨ imv i ç®B T?ÁM; M;U5 h`W T?B T?€T HU+ pÈB +ªM? ;BÈB + Q ;’T #
Hm”M +¬M; FQ+? ;b +kM; F?¬M; i? ç€M? pÐ M¦5 *€B M¨v +MM; K°i i`QM; i?QÊM;
GQM; Zmv +¦ i?B M T?9 i?–M i?¬M; ;B®M; M? m5 oÈB +’T >¶M L;mv M GQM; Zm
i?¬M;- F?¬M; +¦ #®M +?9 i çWM; KÆ iQÎM; T?€ T?ÁM; M;U +O M¦Xô hB m "¢+?

.QÆM; h?B M o’M M;?2 M¦B b[M; bÌ b[M; bÌ, óh?B M T?9 i?–M i?¬M;\ L;QÆB F?¬
i?¬M; i?¬M i?B M T? ç` b Q\ h¢B b Q H¢B +¦ i?B M T?9 i?–M i?¬M; >¶M L;mv M

hB m "¢+? H„+ ç–m ç€T, óh #B i- i`QÈ+ FB i +?Q H¨ KbM? +¦ +?9i [m M ? pÈB
h? M?QM; ?B M i¢B t2K ` - i F?¬M; +?d +¦ [m M ? +MM; pÈB ?„M- i ç m +¦ [m M

+´ bB m i?–M i?9X "ÎB pb ?B M i¢B i ç m #B i bY /KM; #®M HQ¢B i?B M T?9 i?–
T?9 i?–M i?¬M; M¨v +kM; F?¬M; T?ªB #B i `ä #Q i?m"i T?€T K¬M H¨ +¦ i? bY /KM
K¢+? i?–M i?9 iQÆM; SM;- ?ÆM M[+ÁM v m +–m ?mv i K¢+? i?–M i?9 imv i ç®B
[mw KÈB +¦ i? i?B i`B M çQÊ+X

L¦B i?Q /K M?Q- hB m "¢+? i`mv M #9i T?€T imv i ç®B T?ÁM; M;U +?Q .QÆM; h
.QÆM; h?B M o'M i?B i`B M- M?Q p"v +?Q /M ç€M? +? i .QÆM; h?B M o'M- ?„M +k
+€B ;bX æB m M¨v ;B®M; M?Q T?€T K¬M L;k b„+ i?–M [m M;- .QÆM; h?B M o'M
i?–M [m M; +?Q hB m "¢+?- hB m "¢+? +kM; F?¬M; i? i?B i`B M çQÊ+X

L?QM; hB m "¢+? H¢B +¦ i? bY /KM; K¨ i?B M T?9 i?–M i?¬M; T? i?–M- HoM? pU
pÈB imv i ç®B T?ÁM; M;U >¶M L;mv M GQM; Zmv +MM; HQ¢B pÈB >„+ >mv M T? i
+?QM? i¬M;- imv +¦ +€+? H¨K F?€+ M? m M?QM; F i [mª H¢B ;B®M; M? m ç M Fb

8ekX *?QÆM; 8ek,b€M; h¢Q h?–M S?M

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8ek,a€M; i¢Q i?–M T?M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

óaU ibM? b m M¨v- b m M¨v ?½v M¦B- H½Q ç¢B iB T +?B m5ô h?•M ?bM? hB m "¢
#ª p B .QÆM; h?B M o'M ç€M? iÈBX

J°i FQ+? M¨v M m ç€M? i?"i- +QB M?Q H¨ .QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ ;b i®
H"T HQ i`€M? MûX h?•M ?bM? .QÆM; h?B M o'M KÈB pW tm'i ?B M- K°i i`"M ;B
K„i .QÆM; h?B M o'M +?ˆK +?ˆK M?bM H M- M;mv M H B H¨ K¦M; pm®i hB m "¢+?

E?¬M; i? bmv M;?o M?B m- H¢B H¨ K°i H"T HQ X h? M?QM; iB m ;B ?Ä hB m
M?Q i?B K çB M- p¬ Hm"M .QÆM; h?B M o'M Î +?¶ M¨Q- +?d +–M pW ?B M i?•M
>bM? K¨ +¬M; iÈBX

L m M?Q F?¬M; i`®M çQÊ+- p"v FB M +QÌM; p +?¢K5 .QÆM; h?B M o'M +–K i?Q
i?QÆM; ç°i M?B M tm'i ?B M K°i i–M; ?Ä ?²M; H¬B [m M;- çMM; çMM; `mM; ç°M;
po HB m K¢M; K°i FQ+? +MM; hB m "¢+?X

G¬B [m M; ;B Q FQ+?- H¦2 H M K°i +€BX S?Q /QÈB K¦M; pm®i hB m "¢+? tm'i ?
?9i H¬B [m M; p¨QX

J°i Hm²M; HU+ K¢M? i`mv M ç M- .QÆM; h?B M o'M bmwi +?9i M[F?¬M; +–K çQ
+ÁM F?¬M; i? i?m i?QÆM; çQÊ+X "ÎB pb KkB i?QÆM; +kM; #` ?9i p¨QX

GQ¢B ibM? ?m®M; M¨v- Km®M T?€ ç`+?- i`QÈ+ iB M +–M T?ªB T?€ ? B +•v `QB F
ç T?€X

.QÆM; h?B M o'M +kM; H'v ` #ªM HoM? i?"i bUX

E?®M; G¬B HoM? pU+ ç'm ",M; S?QM; HoM? pU+5 GoM? pU+ p +?¢K +MM; HoM
S?QM; HoM? pU+ b m ç¦ b) i"T i`mM; HU+ HQÊM; T?€ ? B +•v `QB FB X

G9+ M¨v F?¬M; +?d bQ b€M? p F„ tªQ K¨ +ÁM H¨ HU+ HQÊM; ? B # MX

GU+ HQÊM; p¬ +MM; p¬ i"M- HoM? pU+ +QÌM; i? çKM; M? mX

.QÆM; h?B M o'M ?Q¨M iQ¨M L;QM; iK K'v p¢M G¬B æbM? +?B HU+ H¨K K°i b m
K M; HoM? pU+ F?´M; H² €T b€i- MûM H M i?•M S?€ .B i +?B i?QÆM;X *ª +€M i`Q
K°i +€M G¬B æbM?- H¬B [m M H¦M; H€M?X J¨ H9+ M¨v G¬B æbM? H¢B i? v ç´BX
i`QM; i€K HQ¢B H¬B T?€T- # HQ¢B +QÌM; ç¢B H¬B T?€T F?¬M; [mv i?m°+ L;k >
J -/B i i?–MX hmv i ç®B F?¬M; ç9M; i?´B ` X

.QÆM; h?B M o'M- M;QÌB i?QÆM; ?ÊT M?'iX h?B K i?QÈ+ HoM? pU+ +MM; E?®M
?ÊT5 X

X

"bM? GQÆM; >´ çB M +m²M; pmM; `QB- HB M iK+ iB M +¬M;X h? M?QM; p¬ /KM
pU+- +¬M; FQ+? +O ?„M +,M #ªM F?¬M; FQ+? M´B .QÆM; h?B M o'MX "bM? GQÆ
ç +?Q .QÆM; h?B M o'M ?Q¨M i?¨M? imv i +?B m b€i i? FBM? M;QÌB M?Q p"v çÊ
T?ªB H¨ +?mv M ;b i®iX

",M; S?QM; HoM? pU+ #` p¢M H¬B +?B HU+ M;,M +ªMX *,M #ªM F?¬M; H¨K ;b çQÊ
F?®M; +? ç°M; i€+ +O .QÆM; h?B M o'MX

"bM? GQÆM; >´ ?®B ?"M `²BX æ€M; H) F?¬M; M M MQÆM; i v- M; v F?B pW ` i
h?B M o'MX h`QM; HoM? pU+ /¨v ç†+ K¨m i`„M;- +¦ i? iQÎM; iQÊM;- #'i F€ p"i i?
ç m #` i`B i ç ç¦M; #,M;5

_®i +K+X .QÆM; h?B M o'M ç¢i iÈB +ªM? ;BÈB M;QÌB i?QÆM; ?ÊT M?'iX > B HoM

óP M?5ô ",M; S?QM; HoM? pU+ #` K°i i?QÆM; ç€M? #¢BX GU+ ? B HoM? pU+ /n
HoM? pU+ +¦ i? +?®M; H¢B\

",M; S?QM; HoM? pU+ #` T?€X h`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M;„M "bM? GQÆM; >´ +,M
T?¦M; ` ",M; S?QM; HoM? pU+X *?d +¦ i? i?ª ` i`QÌM; iB M- i` M i?•M +¦ #€K
L;QM; MQÈ+ i?¨M? #,M;- ?¦ i?¨M? K°i iQÌM; #,M; ? B K†i M;,M +ªM #° T?€T .QÆM

h? M?QM;X o¬ /KM; i?¬BX E?®M; h?Ov HoM? pU+ Î i`QM; iQÌM; #,M; t€+ i?U+ +
M;QÌBX L?QM; .QÆM; h?B M o'M /MM; HoM? pU+ T?€ HoM? pU+X GoM? pU+ /m
E?®M; h?Ov HoM? pU+X GoM? pU+ h?Ov T?€T i„+ bÆ ;B B iU M?B M #` i?m pÐ p
pÐ- iWM; K†i iQÌM; #,M; H"T iS+ ?¦ i?¨M? ?Q ªQX

> B HoM? pU+ iWM; +€B #` T?€X :BÌ T?9i M¨v "bM? GQÆM; >´ ç½ F?¬M; +¦ p iU iI
>„M ;B®M; M?Q +¬ M¨M; #` +ÎB ? i [m–M €QX > B +•v `QB i`QM; i v +?d M?Q ? B
M;,M +ªM M;,M €M? b€M;- F?¬M; ? +¦ HU+ T?ÁM; M;UX .M H¨ M;QÆB K9 ? B +•v
HQÊM; imv i ç®B +?QM? H¨ +†M #½5

h?–M +?B HoM? pU+ #` T?€- i¢Q +?'M ç°M; ç®B pÈB L;mv M h?–MX E?B M +?Q
i?ÌB ;B M M;„M F?¬M; i? i?B i`B M HoM? pU+X *?Q M MX h?–M +QÌM; ç¢B M?'
+kM; H¨ HoM? pU+X

8e8X *?QÆM; 8e8, *?ûK :B i aQM; "Á *¢T

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8e8, *?ûK ;B i bQM; #Á +¢T

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

ó:B \ô "bM? GQÆM; L?•M bmv M;?o i`QM; +?®+ H€i- +QM K„i i`WM; i`WM;- #B m H¨X X X *€B M?¨ FB \ô a„+ K†i i? v ç´B K'v H–M- i?"i p'i pª KÈB i`Î H¢B v M ioM? F?¬M; F?¬B T?K+ H¢B p #bM? ioM?X

ó o•M;- ;B +?O- +?QM? H¨ K°i ;B 5ô >„+ v M?•M M? ;B¼M; ç€T- ;B¼M; M¦B p¬ + imv i ç®B F?¬M; +¦ F?ª M,M; M?"M H–KXô X

óL;QÆB H¨ #B M T?€T T?€i ?B M #¼M ?¼ K¨\ô "bM? GQÆM; L?•M iU ?² ç®B pÈB bQ pÈB æ°+ *¬ *–m "¢BX

óh?m°+ ?¢ T?€B M;QÌB i`mv imM; æ°+ *¬ *–m "¢B- T?€i ?B M M? ;B ?mvM? Km°B M?ÄX E?¬M; +?d +?9M; i T?€i ?B M ?„M- +ÁM +¦ K'v i? HU+ +kM; +?9 w iÈB #¼M

"bM? GQÆM; L?•M M?Qm M?Qm K¨vX *¦ i? çªK M?B K p` i`Q ;B +?O "bM? ;B - " F?¬M; T?ªB M;QÌB M;mX >„M ?ÆB T?•M iQ+?- i` M K†i H"T iS+ M;"T i`¨ pmB KWM +€+? F?€+- >€+? ;B +kM; ç½ bÈK #B i çQÊ+ +?mv M M¨v\ô X

ó>ŠM p"vô >„+ v M?•M bmv çQ€M M¦BX aU ibM? i` M >€+? æ¬M; çªQ- +?d bÊ +ÁM #B iX

ó BX X X G¢B H¨ >€+? ;B X *?mv M M¨v +ÁM >€+? ;B M?9M; i v- +?d bÊ +?9M; i M?B m iB M M;?BXô "bM? GQÆM; L?•M i? M i?Î M¦BX h?U+ HU+ "bM? ;B pÈB i tQM; #€ K°i # M- i? M?QM; >€+? ;B H¢B M?Q K°i +U #€ F?¬M; #bM? i?QÌM;- +? >€+? æ¬M; - ;B®M; M?Q bU ibM? æ°+ *¬ *–m "¢BX L m F?¬M; T?ªB >€+? ;B ç`M "¢B M¨v bÈK ç½ #` "bM? ;B +?Q `'i M?B m + Q i?O i`W çBX

ó o"v +kM; +?Q ?ŠM- +?d +–M pB + M¨v i`mv M ` - +?d bÊ +kM; F?¬M; +?Q T?ûT > >„+ v M?•M M? ;B¼M; M¦B ` X

ó>ª\ v +O M;QÆB H¨\ô ;B +?O "bM? ;B i`–K ;B¼M; ?ÄBX

ó:B +?O #B i `ä +ÁM +® ?ÄBX *?d +–M •K i?–K T?€i i€M iBM iS+ M¨v ` - ç M H9 ç–m- +?„+ +?„M >€+? ;B ,M i?`i- +?9M; i M¦B ;b çB M[+kM; T?ªB çQÊ+ T?•M + M?•M H M iB M;X M¦BX

ó B i +kM; ?B m +?O w M¨v +O M;QÆBX *?ŠM; [m H¨ #€M? M;¼i HÈM M?Q p"v +?9M; i çQÊ+ +?B H¢B +¨M; QiXô "bM? GQÆM; L?•M T?B M Km°M K¨ +ªK F?€B

óh? M?QM;- ;B +?OX L m M?Q T?•M Qi M;QÌB- p"v +?ŠM; H) >€+? ;B iU M;mv KbM? b Q\ *?d +¦ F?B M +?Q +¨M; M?B m M;QÌB i? K /U- KÈB +¦ i? ç +?Q >€+? ; v M?•M M? ;B¼M; M?„+ M?ÎX

ó*€B M¨v i +kM; #B iX B- çQÊ+ `²B- +?mv M M¨v- M;QÆB çB H¨K çBôX

h b) iU KbM? ç M +?¶ i`QÎM; H½Q ?°BXô "bM? GQÆM; L?•M #'i ç„+ /o i?Î /¨BX

ó o"v æ°+ *¬ *–m "¢B ô >„+ v M?•M +?"K +? F?¬M; /€K [mv i ç`M?X > B +?mv M M T?•M i•K ? B çQÌM; `'i F?¦ F?,MX

óh M FB +?d H¨ M;QÌB +¬ çÆM- Km®M ç®B T?¦ ?„M +ÁM F?¬M; / /¨M; b Q\ h`QÈ HU+ SM; T?¦ +?mv M M¨v i`QÈ+Xô "bM? GQÆM; L?•M +kM; #B i bU ibM? +¦ M†M; i¢K i?ÌB #m¬M; i? ;•v T?B M iQ€B +?Q æ°+ *¬ *–m "¢B X

X

.QÆM; h?B M o'M- i?ÌB ;B M i`¬B [m M?Q w- HB M iK+ ç€M? ? B i?€M; ç'm bBM?
o'M çQÊ+ HÊB F?¬M; QiX Pi M?'i +kM; H¨K +?Q .QÆM; h?B M o'M M;° çQÊ+ M?B
pU+ pÈB hY hB m i?–M H¬BX

hm Hmv M- +¨M; F?¬M; M;WM; im Hmv M- .QÆM; h?B M o'M ?B m `ä ?B M i¢B çB
p"v- M;Q¢B i`W ç'm bBM? iY- i?U+ +?B M ?m'M Hmv M- .QÆM; h?B M o'M +ÁM F
;B M- K¶B M;¨v ç m M;²B tm®M; Hmv M F?Q- +¬ ç¼M; hB M L;mv M- €T b9+ +?•M

G9+ ç°i T?€ i–M; i?S ? B- i?m ?Q¢+? çQÊ+ #ªM K¢M; T?€T i„+- +?Q iÈB M v- .Q
+¦ #'i F€ iB T t9+ M¨Q- +?d #B i ;B'm M¦ Î Î +?¶ b•m i`QM; L;mv M h?–M- ?¬ F?¬M
F?B M #'i ç°M;-X

L?[M; M,K ;–M ç•v- .QÆM; h?B M o'M K°i KU+ F?¬M; [m M i•K M?B m- i?m"M i?2
iQ iQÎM; MQÈ+ +?ªv i?¨M? b¬M;- F?¬M; +QÐM; +–mX

L?QM; i`QM; HÁM; ?„M H¢B K°i KU+ bmv M;?o p'M ç M¨vX >„M ç½ H M iÈB +'T #
+ªM? ;BÈB hB M ;B - +?QM? H¨ +ªM? ;BÈB ç¢B H *?•M hB MX "ªM K¢M; T?€T i„+
H¨ i? v ç´B KÈB ç9M; +?S\

h? M?QM; i` M i?U+ i - M?[M; M,K ;–M ç•v M¨v- #ªM K¢M; T?€T i„+ M¨v K°i KU+
h?–M- pšM F?¬M; M?9+ M?Q+?X *?d H¨ .QÆM; h?B M o'M +¦ i? +ªK ;B€+ çQÊ+- M
h?–M- +?"K +?¢T K¨ iB T iK+ /mM; ?ÊTX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; i? F?¬M; bmv M;?o- M?QM; M;šK H¢BX L m M?Q ;†T +?
H #¨M- p"v +?QM? KbM? +–M T?ªB H¨K ;b\ ob p"v- .QÆM; h?B M o'M iU ?ÄB ç€T
çQÊ+ K°i ç€T €M F?¬M; `ä `¨M;X

óL¦B F?¬M; +?WM;- +¦ i? H¨ #ÎB pb M¨v T?€T i„+ `'i + Q +'T- +?Q M M KÈB F?¦ ib
?B M i¢B pÈB +ªM? ;BÈB +O KbM? +ÁM +?Q çO iQ +€+? ibK ?B mô .QÆM; h?B
KbM? M?Q p"vX E€ i?"i ç•v +kM; F?¬M; iQM? H¨ M OB- +kM; +¦ ç¢Q Hw `B M;X JK
H¨ /M i? M¨Q +kM; H M iÈB +?9 i - H½Q ?mvM? pšM F?¬M; +¦ K°i +?9i i? v ç´BX
M M F?¦+ ? v M M +QÌB X

X

J°i M;¨v- .QÆM; h?B M o'M i`mv M i®M; p iB m i`9+ # M ?²X >„M pW KÈB #QÈ+ `
iW t t ç½ M?bM i?'v h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; M;²B Î # M ?²- i v i`€B #QM; K°i
+–K +–M +•m i?ª +•mX

.QÆM; h?B M o'M ç½ i?¨M? i?¦B [m2M- F?¬M; i? F?¬M; M¦B h?QÆM; G M; h?–M
ç¢Q /QÐM; bBM? óG½Q M?•M ;B ô- `'i #B i ?QÎM; i?K MB K pmB i?9 K¨ i?B M M?
h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; H¨ K°i M;QÌB H¨K pB + +U+ F€ +?,K +?9- #'i F H¨ im
+•m ç m ;B®M; M? m- Qi M?'i pW +•m +€ pW t2K M;¼+ ;BªMX

óhB M #®BXô .QÆM; h?B M o'M #QÈ+ çB iÈB # M ?²X #ªM HoM? a9+ æ` h?¨M? h
bÈK i?m°+ M?Q +?€Q- iB M i v H¨ QÈ+ HQÊM; çQÊ+X

ó ?- M;QÆB ç½ i`Î p Xô h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; ?¨B ?Á M¦B- M;¦M i v +?d tm®
H¨K #^M; M;¼+ i?¢+? HB M tm'i ?B M Î i`QÈ+ M;QÌB .QÆM; h?B M o'MX

.QÆM; h?B M o'M ?¨Q T?¦M; M;²B tm®M;- i v F?) pšv- ?„M H'v iW i`QM; ;BÈB +?
iMv iB M H¨K K°i pB M HBM? ç M K¦+ H M HQÐB +•m- [m,M; /•v +•m çB ` M;Q¨BX

óL;QÆB t2K +€B M¨v ç½ çQ¢i çQÊ+ çBô h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; çQ M;¼+ ;Bª
o'M M¦BX

.QÆM; h?B M o'M F€ [m€B K¨ M?"M H'v- i?–M i?S+ ibK iÁBX J°i H€i b m- ?„M M;~M
?ÄB, ó*€B M¨v M¦B H M çB m ;b\ô X

óL;QÆB #B i MÆB ç•v pb b Q ;¼B H¨ >€+? æ¬M; çªQ F?¬M;\ô h?QÆM; G M; h?–M
F?¬M; +¦ çÊB ç M H9+ .QÆM; h?B M o'M i`ª HÌB- ¬M; i H"T iS+ çQ ç€T €M M¦B,
+?QM? H¨ >€+? ;B - p¨ æ¬M; M? X E€ i?"i Î eyy p¢M M,K i`QÈ+- >€+? æ¬M; çªQ

>€+? çªQ- >€+? ;B +MM; ;B i?2Q i?S iU H¨ ? B i? ;B +QÌM; ç¢B M?'i i` M çªQ
i`,K p¢M M,K i`QÈ+- ;B ç°i M?B M ç½ tªv ` +?mv M- i? HU+ Î i` M çªQ +kM; tQM
+ªB i?¨M? >€+? æ¬M; çªQXô X

.QÆM; h?B M o'M H°` i?–M b„+ ;B"i KbM?- M?¨ M¨v F?¬M; +¦ M;QÌB- çQÆM; M?

óL?¨ M¨v i¢B b Q T?ªB ô .QÆM; h?B M o'M iÁ KÁ ?ÄBX

ó:B F?¬M; i? H¨ +´ i? ;B - +?d +¦ i? M¦B H¨ K°i i`QM;- K'v i? ;B KÈB [m"i F?ÎB
+´- i?U+ HU+ +kM; F?¬M; v mX L;?2 M¦B M?¨ M¨v iU ?² H¨ ç½ +?B K çQÊ+ +€B ;b
KÈB +¦ i? bQ b€M? +MM; >€+? ;B X > B ç¢B i? ;B +kM; HB M F i i?¨M? [m M ?
i? HU+ i?®M; i`` MÆB M¨vXô h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; M? ;B¼M; M¦B ` X hW
ç½ T?B H M h?–M ;BÈB- +?Q M M ?B m `ä #Q K"i i` M çªQ M?B m ?ÆM `'i M?B m
Î eyy p¢M M,K i`QÈ+- +kM; +?QM? #ÎB pb F?2 ?Î :B i? HU+ `ÆB ç¨B- h?QÆM; G
?°B M¨v- i?W +Æ T?€i i`B M HÈM K¢M?X .UM; M;?B T #ˆM; ? B #¨M i v i`„M; /
K¢M?- F?¬M; +¦ #'i F€ +?9i F€ M;° M¨Q H¨ `'i F?¦X

@X

h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; ç¢B F?€B F H¢B H`+? bY T?€i i`B M eyy p¢M M,K [m
o'M- i,M; H M FB M i?S+ pÈB H`+? /mv i +?Q .QÆM; h?B M o'MX

óo T?–M i¢B b Q :B T?ªB ç°i M?B M `ÆB ç¨B- +QB M?Q i +kM; F?¬M; #B iX L?Q
M¨v imv i ç®B F?¬M; Qi ?ÆM >€+? ;B 5ô h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; M? ;B¼M; M

óhB M #®B M;¨BB ç°M; i•K pÈB ;B¨m b M;\ô .QÆM; h?B M o'M iÁ KÁ ?ÄBX

óE?¬M;- F?¬M; ç9M;- K¨ H¨ +ªK i?'v ?SM; i?9 ç®B pÈB pB M +´ i`mv M i?W >€+? ;
h?–M pQÆM; i?ªM M?B M M¦BX

óh?"i bU +¦ pB M +´ i`mv M i?W \ô .QÆM; h?B M o'M iW +?®B +?Q w FB MX L m [
M?Q p"v :B +kM; b) F?¬M; `ÆB ç¨B `¦i M? M? M?Q p"vX GÌB ç²M M¨v- T?–M HÈM

óE?¬M; +¦ HY i?b b Q +¦ F?¦BX *?Q ?ŠM F?¬M;X *¦ ? v F?¬M; M?bM K°i +€B +?ŠM
G M; h?–M oQÆM; #bM? ioM? M¦BX

óæQÊ+ `²B- M? i?` ?mvM? Km°B- i #B i K†iXô .QÆM; h?B M o'M M?bM M;¼+ ;B
+?ûT ç` çB K- +MM; pÈB KB m iª KK+ iB m- H¢B HB M ? ç M ibM? ?m®M; K'v i?
?¼ M?'i ç`M? H¨ +QM K² +¬B +O :B `²BX

ó>ª\ L;QÆB #B i K†i\ô h?QÆM; h?–M pQÆM; M;QÊ+ H¢B H¨ +¦ +?9i M;Q¨B w Km®

.QÆM; h?B M o'M +kM; F?¬M; +¦ ;B'm /B K- M¦B iQ¨M #° bU pB +X h`QM; +?mv M
HB M [m M iÈB KbM?- +¦ +€B ;b F?¦ M¦B\

h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; M;?2 tQM; b„+ K†i M;?B K i9+- i`–K iQ K°i ?²B H•m- `
?ÆM K°i M,K i`QÈ+- F?B M;QÆB +ÁM ç M; # [m M- K°i çªQ M?Ä T?Q M K ç°i M
ç` X h?2Q M?Q M;QÆB KB m iª t2K ` T?ªB H¨ çªQ M?Ä M;¨v ç¦ M;QÆB /WM; H¢B

E?B .QÆM; h?B M o'M M;?2 #®M iW ô /` iQÊM; i?B M ç` ô- H"T iS+ ?B m `ä- +¦ i?
ç`M? /Q imv i i? HBM? p"i tm'i i? - M¦B i?Q /K M?Q h?–M ;BÈB i?"T #ªQ- HQ¢B +

Gm•M ?²B +?B +–K #ÎB pb +¦ JBM? L;mv i i?–M ?Q¨M; i¨M ?²M €T +? - imv `ˆM; tı
iÈB i?B M #B MX L;¨v ç¦ i¢B ?¢ ;BÈB- i–M; i?S KQÌB i€K p"M K M? H #¨M KÎ ` ç
i?B M ç` X

æ®B pÈB /` iQÊM; i?B M ç` - .QÆM; h?B M o•M +kM; F?¬M; T?ªB [m€ H¢ HšK- +kM

8eeX *?QÆM; 8ee, M? :B X

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8ee, M? ;B X

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

ó:B \ô "bM? GQÆM; L?•M bmv M;?o i`QM; +?®+ H€i- +QM K„i i`WM; i`WM;- #B m
H¨X X X *€B M?¨ FB \ô a„+ K†i i? v ç´B K'v H–M- i?"i p'i pª KÈB i`Î H¢B v M ioM?
F?¬M; F?¬B T?K+ H¢B p #bM? ioM?X

óo•M;- ;B +?O- +?QM? H¨ K°i ;B 5ô >„+ v M?•M M? ;B¼M; ç€T- ;B¼M; M¦B p¬ +
imv i ç®B F?¬M; +¦ F?ª M,M; M?"M H–KXô X

óL;QÆB H¨ #B M T?€T T?€i ?B M #¼M ?¼ K¨\ô "bM? GQÆM; L?•M iU ?² ç®B pÈB
bQ pÈB æ°+ *¬ *–m "¢BX

óh?m°+ ?¢ T?€B M;QÌB i`mv imM; æ°+ *¬ *–m "¢B- T?€i ?B M M? ;B ?mvM? Km°B
M?ÄX E?¬M; +?d +?9M; i T?€i ?B M ?„M- +ÁM +¦ K'v i? HU+ +kM; +?9 w iÈB #¼M

"bM? GQÆM; L?•M M?Qm M?Qm K¨vX *¦ i? çªK M?B K p` i`Q ;B +?O "bM? ;B - "
F?¬M; T?ªB M;QÌB M;mX >„M ?ÆB T?•M iQ+?- i` M K†i H"T iS+ M;"T i`¨ pmB KWM
+€+? F?€+- >€+? ;B +kM; ç½ bÈK #B i çQÊ+ +?mv M M¨v\ô X

ó>ŠM p"vô >„+ v M?•M bmv çQ€M M¦BX aU ibM? i` M >€+? æ¬M; çªQ- +?d bÊ +ÁM
#B iX

ó BX X X G¢B H¨ >€+? ;B X *?mv M M¨v +ÁM >€+? ;B M?9M; i v- +?d bÊ +?9M; i
M?B m iB M M;?BXô "bM? GQÆM; L?•M i? M i?Î M¦BX h?U+ HU+ "bM? ;B pÈB i
tQM; #€ K°i # M- i? M?QM; >€+? ;B H¢B M?Q K°i +U #€ F?¬M; #bM? i?QÌM;- +?
>€+? æ¬M; - ;B®M; M?Q bU ibM? æ°+ *¬ *–m "¢BX L m F?¬M; T?ªB >€+? ;B ç`M
"¢B M¨v bÈK ç½ #` "bM? ;B +?Q `'i M?B m + Q i?O i`W çBX

óo"v +kM; +?Q ?ŠM- +?d +–M pB + M¨v i`mv M ` - +?d bÊ +kM; F?¬M; +?Q T?ûT
>„+ v M?•M M? ;B¼M; M¦B ` X

ó>ª\ v +O M;QÆB H¨\ô ;B +?O "bM? ;B i`–K ;B¼M; ?ÄBX

ó:B +?O #B i `ä +ÁM +® ?ÄBX *?d +–M •K i?–K T?€i i€M iBM iS+ M¨v ` - ç M H9
ç–m- +?„+ +?„M >€+? ;B ,M i?`i- +?9M; i M¦B ;b çB M[+kM; T?ªB çQÊ+ T?•M +
M?•M H M iB M;X M¦BX

ó B i +kM; ?B m +?O w M¨v +O M;QÆBX *?ŠM; [m H¨ #€M? M;¼i HÈM M?Q p"v
+?9M; i çQÊ+ +?B H¢B +¨M; QiXô "bM? GQÆM; L?•M T?B M Km°M K¨ +ªK F?€B

óh? M?QM;- ;B +?OX L m M?Q T?•M Qi M;QÌB- p"v +?ŠM; H) >€+? ;B iU M;mv
KbM? b Q\ *?d +¦ F?B M +?Q +¨M; M?B m M;QÌB i? K /U- KÈB +¦ i? ç +?Q >€+? ;
v M?•M M? ;B¼M; M?„+ M?ÎX

ó*€B M¨v i +kM; #B iX B- çQÊ+ `²B- +?mv M M¨v- M;QÆB çB H¨K çBôX

h €€- +?-?ó>° +MM< ç ; i`W @+kM; +'Ð ðM?'°4 H˜

F?¬M; #B i `ä /` F?¬M; ;B M i`QM; h?–M ;BÈB- +¦ `'i M?B m /B iQ+? pB M +´ pÈB
M¨Q KÎ M¦ ` X o çB K M¨v i?b +QB M?Q H¨ +?9 i +kM; F?¬M; +¦ +€+? M¨QX

æQÆM; M?B MX h?–M ;BÈB `°M; `½BX Zm M?B m M,K M?Q p"v- pšM +¦ K°i b® M
?ÊT ç½ +?B K çQÊ+ K°i Qi +?¶ i®iX L¦B i?Q /K M?Q h?m"M .QÆM; T?O K¨ JBM? L
K°i i`QM; b® ç¦X J'v ç¢B i? ;B h?m"M .QÆM; T?O K¨ +kM; #ÎB pb M¦ KÈB T?€i i
M?B M #ÎB pb i¨M ?²M JBM? L;mv i i?–M ?Q¨M; +ÁM i²M i¢BX L;k ç¢B i? #„i çQÊ
T?–M i`,K +O iQ¨M #° JBM? L;mv i #Q +ªM?X *?Q /M M?Q i? - +kM; H¨K +?Q M;
M?B m M,K M?Q p"vX

h`QM; ç¦ +?QM? i?S+ T?–M HÈM H¢B #` .QÆM; h?B M o'M H'v çQÊ+X "^M; F?¬M;
/€K bY /KM; MB K Hmv M +? i¢Q ?¦ o¬ *U+ ç M- HQ¢B ç M /QÊ+ çdM? +'T M;?`+?
i?B i Hmv M +? M¦ ç m H¨ imv i T?~K HBM? /QÊ+X h`QM; ç¦ KQÌB i€K p` i?m®+ +
h?"K +?Q +ÁM +¦ p¨B HQ¢B H¨ HBM? /QÊ+ hB M h?B M +'TX *QB M?Q H¨ >€+? ;B
F?¬M; /€K M¦B +¦ i? tm'i ` HBM? /QÊ+ hB M h?B M +'TX .QÆM; h?B M o'M /€K
HQ¢B ç M /QÊ+ M¨vX æO ç i?'v #ªM i?•M ?„M- i¨B M;mv M T?QM; T?9X

h?b ` i'i +ª ç¢B i? ;B ç m +¦ KQm ç² t•K +?B KX L?QM; F i [mª H¢B F?B M +€B M
i +?'M ç°M;X *,M #ªM F?¬M; +¦ /MM; i?O çQ¢M ;bX h?` ?mvM? Km°B `'i bmM; bQ
M[KÌB >€+? æ¬M; çªQ i'i +ª i? HU+ +MM; M? m i? K /UX

h?b ` - i?` ?mvM? Km°B H9+ M¨v ç•v i`Î p - +?QM? H¨ pb #ªQ i¨M; +ÁM b¦i H¢B +
#¼M ?¼ +kM; #B i M m M?Q KbM? Km®M çB p¨Q çQ¢i #ªQ- +,M #ªM F?¬M; +¦ F?ª
i? HU+ p¨Q- M?B m M;QÌB iU M?B M +kM; i®i H¨K pB +X

GQ¢B [mv i ç`M? /MM; M?Ä ç'm HÈM M¨v p¬ +MM; M;mv ?B KX L m M?Q i'i +ª i?
M?'i i`Q- #Ä [m M? i?` ?mvM? Km°B K°i # MX h'i +ª i? HU+ HÈM +MM; M? m +
?mvM? Km°B /MM; ;BÄ i`9+ K¨ K9+ MQÈ+- +¬M; /½ i`¨M;X

*?d H¨ ?B M M?B M i'i +ª i? HU+ HÈM ç m +¦ +?¶ +® F}- ?ÆM M[>€+? ;B - +U #
F?¬M; i? F?¬M; i?Ä ?B TX .M b Q F?B KÎ ` - HÊB Q+? çQÊ+ +?B ç m- +kM; F?
ç²M; i?ÌB M?¨ KbM? +kM; +¦ +Æ ?°B X

X

aU ibM? p¬ +MM; çÆM ;BªM i`QM; b€M;- M? i?` ?mvM? Km°B +¦ T?QÆM; T?€T K
i? HU+ #¢+ M?QÊ+ v m FûK- ç` çB K KÎ ` /B iQ+? ç½ i?¨M? ç` #¨M +O M;QÌB F
F? B H¨K pB +X J¨ +€+ i? HU+ +ÁM H¢B- M;Q¢B i`W >€+? ;B - ç m ç½ ç¢i i?¨M?
+S T?•M +?B K°i +?ûM + M? `²B M¦B b mX >€+? ;B #S+ #€+? M?B m M;QÌB iS+ ;

h`QM; F?€+? b¢M- M? h?¢+? +MM; M? L?Q /MM; i?–M i?S+ i`mv M F€ i`Á +?mv

ó* - +?9M; i KK+ ç½ ç¢i çQÊ+ KK+ çQ+?- + +ªK i?'v ç +?Q #¼M ?¼ tm'i ` K'v M

óG9+ M¨v ç•v iQ¨M #° i? HU+ +¦ / M? iB M; Î [m–M çªQ ç m i? K ;B - b® HQÊM; F
;B tm'i ;B K°i M;QÌB iB M p ç½ H¨ +U+ ?¢MXô M? h?¢+? M? ;B¼M; M¦B ` X

ó>W- iB M M;?B #¼M ?¼Xô M? L?Q +¦ +?9i F?¬M; + K HÁM; K¨ ?W H¢M? M¦BX

óoB + +?9M; i iB M H M çªQ- F?¬M; HW çQÊ+ i B K„i >€+? ;B X L m M?Q K¢Q
>€+? ;B #„i H¨K M¬ H - /MM; bQm ?²M K"i i?m"iX æ M H9+ ç¦ +?9M; i +?d bÊ iQM
G9+ M¨v H¨K M?Q p"v- M;QÊ+ H¢B +¨M; i? K +¦ HÊBX *¨M; M?B m M;QÌB i? K ;B
H–M i`QÈ+- i +kM; F?¬M; /€K t2K i?QÌM; +?¶ ç€M; bÊ +O M?[M; /B iQ+? M¨vX
K°i M?¨ ç m +¦ i? çÆM ;BªM ç~v +?9M; i p¨Q +?¶ +? i M?Q #¦T +? i +QM FB MX h
i`QM;- b®M; +? i +O M?[M; M;QÌB FB +ÁM F?¬M; T?ªB +?d /U p¨Q bmv M;?o +
i?S+ M? h?¢+? p M; H M K°i ;B¼M; M¦B M OBX

M? L?Q M;?o iÈB çB m ;b- HÁM; +ÁM bÊ ?½B ;"i ç–mX

óh®i `²B- M„K +?†i i?ÌB ;B M Hmv M ?¦ çQÊ+ T?€T #ªQX *?d +–M H'v çQÊ+ i?S ç
+?9M; i - ? B +?9M; i M?'i ç`M? +¦ i? H¢B i€B ?B M ` M? ;B ?mv ?Q¨M;5ô M?

?„M +ÁM +?Q /Si HÌB- ç½ [m v M;QÌB `ÌB çB X

X

E€ i?”i H¢B M¦B iB T- .QÆM; h?B M o’M F?¬M; +ªK i?’v ?SM; i?9 ç®B pÈB pB M +´
i`mv M i?W i?b F?B Î /QÈB ?¢ ;BÈB ?„M +kM; F?¬M; T?ªB F?¬M; ;†TX h?QÌM; i?
ç M HÊB Q+? +U+ HÈM- ç²M; i?ÌB- +kM; b) ;•v ` M?•M [mª pÈB T?B M iQ€B +U+
o’M pšM iQÆM; ç®B Q i?Q+? #ªQ p”i p¬ +?OX

G9+ M¨v ç•v KÎ ` K°i pB M +´ /B iQ+? K¨ M? ;B M„K ;B[- ç®B pÈB .QÆM; h?B M o
M;°- p®M HQ¢B bU ibM? M¨v F?¬M; ç M T?B M ?„MX h? M?QM; ? i h?QÆM; G M
+¦ +?9i [mv M HU+- +?Q M M H9+ M¨v ç•v HQ¢B i?`M? ?°B M¨v- .QÆM; h?B M o’M
h?–M oQÆM;- +¦ i? i? K /UX

L¦B i?”i- .QÆM; h?B M o’M pšM `’i +ªK FQ+? +?B m +® M?B m M,K [m +O h?QÆ
/M F?¬M; M¦B `ä- .QÆM; h?B M o’M +kM; #B i h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; +® w
i?W F X L¦B H¨ Km®M +?QM? KbM? çB ;B9T ?„M H’v çQÊ+ +’K +? i?QÊM; +´ M;½
i?¨M? iQ¨M bM?X

.QÆM; h?B M o’M F?¬M; i?Q+? H¨K i`mv M i?W +O M;QÌB F?€+- +QM çQÌM; +O
çB iÈB- .QÆM; h?B M o’M +?Q T?ûT M;QÌB F?€+ i`Ê ;B9T- M?QM; imv i ç®B F?
i?W X

*€B M¨v `’i ;B®M; M,K ç¦ Î iB M T?O h?QÆM; G M; h?–M oQÆM;- +kM; +¦ w iS- i`m
.QÆM; h?B M o’M pšM F?¬M; im Hmv M h?QÆM; hB M ?mv MX

æQÆM; M?B M- .QÆM; h?B M o’M F?¬M; +U imv i ibK FB K +€B ;¼B H¨ pB M +´
` M Hmv M pÈB +Æ /mv M F?¦ +¦ çQÊ+X L;Q¢B i`W i`mv M i?W - .QÆM; h?B M o’M
i`QM; /B iQ+? ç m +ªK i?’v ?SM; i?9 p¬ +MM;X æB iÈB +ªK i?K K°i +?9i +QÌM; ç¢
i?–M HBM? t€+ i?U+ pšM +¦ i? t2K H¨ K°i bU pB + p¬ +MM; i?9 p`X

h’i +ª ç¢B i? ;B ç M; iB M ?¨M? imv M +?¼M M;?B K F?„+X G9+ M¨v ç•v i? K ;B
/ M? M;¢+?- ?ÆM M[?¢M ç`M? /QÈB im pB h?–M pQÆM;X *?Q M M iW GBM? h?
+€+?X *?d H¨ F?¬M; K°i ;B i°+ M¨Q M;®+ ç M KS+ T?€B K°i GBM? h?–M çB- ?Æ
T?”M ç m +¦ K°i +?9i M?•M i¨B iBM? M?- +?d +¦ /U p¨Q i?U+ HU+ ç iB M ?¨M? i
+kM; H¨ +?mv M F?¬M; +ÁM +€+? M¨Q F?€+- +?d +¦ ç iY iBM? M? M?’i ;B i°+ KÈ
çB ibK pB M +´ /B iQ+? H–M M¨vX

* Q i?O +’T h?B M i?–M- i`QM; b® + Q i?O ?¢M; M?’i Î >€+? ;B +MM; pÈB Î i` M
QiX æQÆM; M?B M H9+ M¨v ç•v çB iÈB ç m H¨ imv i ç®B + Q i?O- F?¬M; iWM; i`ª
iQ+? iQÆM; SM; i?U+ HU+- +,M #ªM F?¬M; +¦ iQ +€+? i? K ;B imv M +?¼MX

.QÆM; h?B M o’M +ªK i?’v M? M?äK- ?„M F?¬M; +–M +¢M? i` M? pÈB M;QÌB F?€+
imv M +?¼MX . M? M;¢+? i`QM; i v h?QÆM; G M; h?–M oQÆM; ç½ t€+ ç`M? H¨ .
#B M ?¦

8e3X *?QÆM; 8e3, *´ h`mv M h®M; h`”M

Zmv M N, aÆ H•K h?–M ;BÈB

*?QÆM; 8e3, *´ h`mv M h®M; h`”M

L?¦K /`+?, L;¢Q h?B M J¬M

L;m²M, oBTp M/ M

J°i i?€M; b m- i’i +ª M;QÌB ç¢B /B M +?Q +€+ i? HU+ HÈM i”T i`mM; ç M K°i iYm
hYm i` M; M¨v M?bM M?Q F?¬M; HÈM- M?QM; F€ i?”i F?¬M; ;B M # M i`QM; HÈM
LÆB ç•v ç9M; H¨ K°i +?B M?€M? +O h?QÆM; >ªB iYm i` M;- +€+? F?€+? b¢M M?Á
;–M M?’i- ç²M; i?ÌB ç` T?QÆM; +kM; F?€ HÈM- / M? F?Q +kM; ç–v çO tSM; pÈB M

.QÆM; h?B M o'M +kM; +QB M?Q H¨ K°i MY +?O M?•M- iU M?B M ?„M +?Ì bŒM
h?B M o'M +ÁM H¨K K'v +?mv M t'm M•M; ;B€ `QÊm i`QM; iYm i` M; M¨v + Q ;'T R

*?d i?'v p¬ b® ?„+ F?Q H"T iS+ [m'M H M FB M i?–M F?Q M¨v- #„i ç–m çB M +m²
KÁM i®+ ç° +kM; F?¬M; M? M?- M?QM; Î i`QM; K„i .QÆM; h?B M o'M- çB m M¨v
i`€+? ?„M ç½ # v KQÌB K'v p¢M /†K ç m F?¬M; +¦ #'i F€ ç² p"i +¦ ;B€ i``X h?b ` -
M,K M?Q p"v- +kM; bÈK ç½ #` i? v ç´B K¨ i?¨M? F?¬M; +¦X

.QÆM; h?B M o'M i?'v F?¬M; +¦ F?ª [m M pÈB iQÆM; H B- #ÎB pb T?K +"M MÆB M
HBM? F?Q- iB m ? Q T?€T HU+ +,M #ªM F?¬M; +¦ #B M T?€T #´ bmM; iW # M M;C
M i`QM; p"M +?mv M ç M F?¬B T?K+X S?B ?¨M? #bM? i?QÌM; pÈB /mv i`b T?ÁM;
i?¨M? p'M ç - M?QM; M m M?Q ;†T T?ªB +ªM? +?B M ç'm +QÌM; ç° + Q- p"v p¬ +M

æ•v +kM; H¨ K°i M;mv M M?•M F?€+ F?B M .QÆM; h?B M o'M +?O ç°M; `ÌB F?ÄB
ç'm- Î H¢B MÆB ç¦- M?'i ç`M? tªv ` tmM; ç°i +MM; M;QÌB F?€+X L?[M; M;QÌB F
ç€M? K°i +?–m- iB m ? Q b) p¬ +MM; M;?B K i`¼M;X L9T i`QM; #¦M; i®B +¦ i? i`€

.QÆM; h?B M o'M pW T?B ?¨M?- /MM; ?mv M [m M; i?m"i ;B€K i?` M?'i +Y M?'i
Km°BX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; M;®+X >„M #B i `ä i¢B MÆB M¨v- i`QM; /B iQ+? F?¬M; #B
Km°B KÈB +¦ i? ç¢i çQÊ+ HÊB Q+? +U+ HÈM- +?Q M M- .QÆM; h?B M o'M M;Q¢B
t2K +¦ +€ H¼i HQÈB # M M;Q¨B ? v F?¬M;- +ÁM iWM; i?ÌB F?„+ pšM M„K +?„+ ç°
Km°BX :BÈB M;Q¢B +'K- F?¬M; +?d F?¬M; +¦ i?B M ç` HBM? F?Q- ?ÆM M[M;
i?Á ` M;Q¨B- M m F?¬M; b) /QM? p¨Q ?„+ F?QX ? ? - #•v ;BÌ M?bM M?Q F?¬M;
M¨v €+ ç°+ ç M +U+ çB K5 *,M #ªM H¨ ç°+ /QÊ+ K¢M iQM? p¬ b„+ p¬ p`- F?¬M; #B
T?€iX .M M;QÆB T?€T HU+ h?¬M; h?B M- +kM; p¬ Q+?X L;QÆB ?½v bmv M;?o K°
+O M;QÆB +?¬M K°i [mª #QK ? M ;BÌ- M;QÆB F?¬M; ;†T tmB B +ÁM F?¬M; K v\

@X

.QÆM; h?B M o'M i?"K +?Q M?¨ M¨v bÎ /o iW i` M tm®M; /QÈB i"T i? tQM; çÌB K¹
i`QÊM;- FB M;mv M M?•M +,M #ªM +¦ F?ª M,M; +?QM? H¨` F?ÄB i¢B ç•v +?9i Q
i` MX

.QÆM; h?B M o'M F?¬M; +?d +ªK F?€B K°i H–MX h`B i?S+ +?QM? H¨ HU+ HQÊM
>mv M [m M; +?B i?m"i- b m F?B T?ªB ?ÄB [m F +?d /šM H #¨M- KÈB /€K bY /KM

*~M i?"M b) F?¬M; ;•v ` b B H–K HÈM- +~M i?"M F?¬M; H¶B M†M;X .QÆM; h?B
/KM; ?mv M [m M; i?m"i +O +?QM? KbM?- # M i`QM; L;mv M h?–M +kM; #` pMB
`^M; HQ¢B #QK ? M ;BÌ M¨v Î i`QM; K„i M;QÌB F?€+ F?¦ ;BªB- Î i`QM; K„i .QÆM; h
M;mv M p¼M; K¨ i?¬B- M?QM; F?¬M; B iU /QM; H½M; T?Q K M; M;mv M p¼M; H
F?¬M;\

>mv M >Q†+ i?m"i F?¬M; ?´ H¨ i?–M i?¬M; iB M ;B [mª M?B M H¨ p¬ +MM; F€ /B
?mv M ªQ- i?"i bU M iQ¨MX L?[M; i?S i?–M M?•M M¨v- i?S M?'i T?€T HU+ + Q i?•
K¨ +ÁM H•m KÈB +¦ i? T?€i ?B M K°i iB M ;B i?–M i?¬M; M?Q M?ÄX

hW tQ ç M M v [mv i„+ F?€+ M? m- ç½ F?B M °i i?–M i?¬M; M?Q M?Ä F?¬M; +¦ i€
;B +MM; +'T #"+X .MM; i` M M;QÌB M?B m i?QÊM; ;B B h?B M i?–M F?¬M; iB M p
M?B M M m M?Q /MM; i` M ç–m h?–M pQÆM;- p"v +¦ +?9i M;mv ?B KX .M b Q +'
K°i çˆM; +'T bQ pÈB .QÆM; h?B M o'MX

óG½Q ç¢B- i?Q¢i M?bM +?9M; i +?ŠM; +¦ KK+ çQ+?- çB HQ¢M- Km®M ibK çQÊ+
#B MX > v H¨ +?9M; i i?¨M? i?¨M? i?"i i?"i K¨ çB i?2Q #¼M ?„M +MM; K°i +?¶ ?¨M
;B¼M; M¦B ` X

.QÆM; h?B M o'M bmv M;?o K°i +?9i- +kM; ?B m çQÊ+ HÌB +O hB m "¢+? i?"i bU
KÁM [m€ K¢M? K)- FB M i?–M F?Q ?¢ T?˜K- M?B m H„K H¨ MY M,K b) H¨ K°i i`mM
M;Q¢B +'K i²M i¢B- ç½ +¦ p¬ b® S+ M,K- +QB M?Q hB M h?B M HBM? #ªQ +?d bÊ +
KÁMX h`W T?B H¨ K°i Qi ç` T?QÆM; ç†+ i?M- i? M?QM; ;BÈB M;Q¢B +'K +ÁM p
Km®M i¢B ç•v i`QM; ?Q¨M +ªM? M¨v- ? B K„i K°i pÁM; ibK ç` T?QÆM; ç†+ i?M- +,
çQÌM; pB M p¬M;X E?¬M;- bQ pÈB M¦B +?mv M ?Q M; çQÌM; pB M p¬M; ç° F?¦ +Á

X

>€+? L?Q >ªB M¦B- F?¬M; +¦ M;QÌB +?`m M;?2- +kM; F?¬M; +¦ B `ÌB F?ÄBX h'i +
p¨Q M? i?` ?mvM? Km°BX

> B ?mvM? Km°B M? h?¢+? bÈK ç½ #B i i`QÈ+ ç®B pÈB HQ¢B ibM? ?m®M; M¨v- +
T?¦M; K¨ KÎ KB M; M¦B, óL m M?Q K¼B M;QÌB F?¬M; Km®M iU ibK +Æ /mv M- p"v
L¦B tQM;- ?„M i?ª M;QÌB # v F?ÄB T?M ç¨B- M? L?Q i?2Q b€i T?Q b mX

æ€K M;QÌB +ÁM H¢B ç m p¬ +MM; ,M w i?2Q b€i Î T?Q b m ? B M;QÌBX

M? h?¢+? H'v ` K°i F?®B T?QÆM; #¨M #€i ;B€+ F?€+X ob b Q +ÁM +¦ K°i +€B
F?€+ M? mX E?®B H–M i`QÈ+ /šM €M? i`,M; H¨ K¨m M;¼+ #Q+?- K¨ ç•v H¨ K¨m im
;B€+ M¨v +ÁM M?Ä ?ÆM p¨B H–M M m bQ pÈB T?QÆM; #¨M H9+ i`QÈ+- +?d +¦ M?

h` M T?QÆM; #¨M #€i ;B€+ H9+ M½v +¦ F?„+ h?B M * M ç` +?BX *?QM? ;B[+¦ K
h?¢+? +?QM? H¨ +,M +S +?mv M ç°M; +O FBK ç²M; ?² K¨ T?B ?¨M?X M? h?¢+? p
S?ªM SM; +O M?[M; M;QÌB M¨v M^K i`QM; /U HB m +O ?„M- i? M?QM; .QÆM; h?
?¨M? ç°M;- çB m M¨v H¨K +?Q i`QM; HÁM; +O ?„M Mªv bBM? +•m ?ÄBX

M? h?¢+? +¦ K°i HQ¢B FB M; F` T?€i ` iW M°B i•K ç®B pÈB .QÆM; h?B M o'M- #
o¬ Hm"M M?Q i? M¨Q- +?QM? H¨ M?bM F?¬M; i?'m b•m +¢M +O .QÆM; h?B M o'
o'M H–M ç–m iB M- `'i #bM? i?QÌM;X G–M i?S ? B ;†T H¢B- pšM `'i #bM? i?QÌM;
#bM? i?QÌM;X a m ç¦ +?"K `½B F?¬M; ç w ç M- M?QM; F?B K°i H–M M[;†T H¢B-
H¨ H° ` K°i +´ i?–M #Q F?¦ HQÌM;X L;QÌB M¨v F?¬M; +ÁM #bM? i?QÌM;- K¨ H¨ K°i

M? h?¢+? [m2M #B i .QÆM; h?B M o'M ç½ +¦ K'v M,KX L; v iW F?B KÈB [m2M #B
+¦ w ç² HÊB /KM;- i? M?QM; p b m .QÆM; h?B M o'M i? v ç´B- ç H° ` #ªM HoM
?„M +~M i?"M K¨ #m¬M; i? HÁM; HÊB /KM;- K¨ ç´B i?¨M? i?,K /ÁX E i [mª `'i `ä `¨M
+MM; .QÆM; h?B M o'M- F i [mª i?,K /Á ç½ +¦X M? h?¢+? +¨M; i? K FB M; F` ç®
G–M i`QÈ+ ;†T K†i KÈB H¨ h?QÊM; p` i?–M- H9+ FB - H¨ ?„M +¦ i? K'i K¢M; b®M
i?9X J¨ F?¬M; +¦ p¨B M,K- .QÆM; h?B M o'M ç½ i`Î i?¨M? h?B M i?–MX æB m M¨v
H¢B +¨M; i? K F?„+ b•m- i?Q€M; ?B m `ä .QÆM; h?B M o'M M;QÌB M¨vX "B m ?B
+¨M; +?SM; iÄ .QÆM; h?B M o'M ~M /'m i?U+ HU+ +¨M; M?B mX X

8dRX *?QÆM; 8dR, aBM? _ *MM; >Ov .B i

Zmv M N, aÆ H•K i?–M ;BÈB

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

*?QÆM; 8dR, aBM? ` +MM; ?Ov /B i

aQm i–K,

L;m²M pBTp M/ M

M? h?¢+? i?"K +?Q F?¬M; /€K F?ŠM; ç`M?- .QÆM; h?B M o'M K°i KbM? `ÌB F?Ä
;bX *¦ H) ?„M i?U+ bU Km®M ;†T +Æ /mv M- +¦ H) Km®M Î b m HQM; H†M; v M ;B€
+?¶ #Q K"i F?€+ Î ;BÈB M;Q¢B +'K- +¦ H) o¬ b® +¦ H)- F?B M +?Q M? h?¢+? ?Q¨
.QÆM; h?B M o'M Km®M H¨K +€B ;bX

h`QM; b® M?[M; M;QÌB M? h?¢+? [m2M #B i- im pB iQÆM; ç®B +kM; +?d +¦ .QÆ
M?bM F?¬M; i?'mX

*?d H¨ M? h?¢+? `'i M? M? i?m ?²B i•K ibM?- ?„M F?¬M; /€K T?•M i•KX :BÈB M;
ioM?- Fb i?U+ M;mv ?B K i`MM; i`MM;X æB K M¨v- F?¬M; +¦ M;QÌB M¨Q `ä `¨M;
h`QM; çB M i`+? +€+ i?ÌB F€ +O M? ;B +kM; ;?B H¢B `'i M?B m M°B /mM; HB M[
+kM; H¨ /B iQ+?- #¢B +kM; H¨ /B iQ+?X

.QÆM; h?B M o'M /MM; ?mv M [m M; +?B i?m"i- K°i KU+ i?2Q /äB Î T?Q b m- +?
K'v KQÌB p¢M /†KX >ÆM M[F?¬M; ;B M M¨v- iU €M? b€M; +kM; F?¬M; +€+? M¨
/`X

óG½Q ç¢B- MÆB ç•v F?„T MÆB M;mv ?B K- +˜M i?"M K°i +?9iXô hB m "¢+? K†+ /M
#ªM M,M; i?9 iQM? H¢B +¦ i? +ªK M?"M çQÊ+ M;mv ?B KX

.QÆM; h?B M o'M M;?2 tQM; hB m "¢+? M¦B- +¨M; i"T i`mM; p¢M T?–M iBM? i?–M
H9+ M¨Q +kM; +?9 w ç M +ªM? p"i +?mM; [m M? i? v ç´BX

" v i` M i`ÌB # ç K F?¬M; M;WM; M;?d- pšM F?¬M; +¦ +?9i i? v ç´BX æB m M¨v H
F?¬M; F?ÄB +¦ +?9i #m²M #U+- +?d H¨ .QÆM; h?B M o'M i•K i?–M im pB +U+ + Q
F?¬M; +QB p¨Q ç•mX

>ÆM M[- i?dM? i?QªM; +ÁM +¦ i? i•K bU- pÈB hB m "¢+?X h?ÌB ;B M M¨v +kM;
L;mv M iQ¨M i?•M p"M +?mv M ç¢B +?m i?B M- +?ªv #,M; #,M; F?¬M; i?¬B- hB M L
` - €T b9+- +?B i tm'i- i?ÌB F?„+ M¨Q +kM; #ªQ i`b i`¢M; i?€B +?B M ç'm i®i M?'i

L?[M; M,K ;–M ç•v çB ç€M? bBM? iY F?B M +ªK M;° i`U+ ;B€+ +?B M ç'm pÈB w i?S
+U+ ?¢MX *?d +–M +¦ ç¬B +?9i F?¬M; ç9M;- .QÆM; h?B M o'M H"T iS+ +¦ i? T?€
T?–M i`,K bS+ +?B M ç'm X

L?QM; p¨Q H9+ M¨v- ?ÆM KQÌB /†K # M M;Q¨B K°i çQ¨M M;QÌB ç°i M?B M #B M
Zm M;X

.QÆM; h?B M o'M bYM; b®i K°i +?9i KÈB i?B i`B M [m M; i?m"i K°i H–M M[X h?
+kX

óæ•v H¨ +¦ +?mv M ;b\ "¼M ?¼ F?¬M; +¦ F?ª M,M; # v ` M;Q¨B T?¢K pB /Á tûi +O
i \ô .QÆM; h?B M o'M iU M?O M¦BX

óG½Q ç¢BX *?„+ +¦ H) F?¬M;X >mv M [m M; i?m"i +O M;QÆB +QB M?Q H¨ h?–M
i? T?€i ?B M çQÊ+Xô hB m "¢+? M? ;B¼M; T?ªM #€+X

óh®+ ç° #¼M ?¼ F?¬M; +¦ F?ª M,M; Î i`QM; M?€v K„i # v F?ÄB T?¢K pB /Á tûi HÈM
.QÆM; h?B M o'M pW i,M; i? K i®+ ç° pW iU ?ÄB i?–K M¦BXóo"v +kM; +?d +¦ K°i
M?"T p¨Q K°i F?¬M; ;B M F?€+5ô oÈB ç¢Q ?¢M? +O KbM?- .QÆM; h?B M o'M +
?mv M [m M; i?m"i pQÊi [m F?¬M; ;B MX

óæ9M;- M?'i ç`M? H¨ M?Q p"v- H½Q ç¢B i,M; i? K i®+ ç°X +?9M; i çm´B i?2QXô h
+¦ M;mv M M?•M M¨v KÈB +¦ i? ;BªB i?Q+? i¢B b Q #¼M ?¼ ç°i M?B M #B M K'i i

.QÆM; h?B M o'M i?m HB K i•K i?–M- ? B +€M? b m HQM; F?) p¶- i?•M ?bM? ?¦ i
p T?Q çQ¨M M;QÌB M? h?¢+? #B M K'i- i®+ ç° bQ pÈB H9+ i`QÈ+ M? M? ?ÆM `

J'v T?9i ç²M; ?² b m- .QÆM; h?B M o'M # v iÈB MÆB çQ¨M M;QÌB M? h?¢+? K'i i

LÆB ç•v +€B ;b +kM; F?¬M; +¦- i?"K +?Q +?mM; [m M? +ÁM F?¬M; +¦ +ª K°i +€B
.QÆM; h?B M o'M +¦ +?9i F?¬M; ?B m çQÊ+X

óG½Q ç¢B- iB T iK+ # v p T?Q i`QÈ+Xô hB m "¢+? ç M;?`X

.QÆM; h?B M o'M M? ;"i ç–mX >„M iB T iK+ iB M p p¬ i"M ?„+ €KX >„M FB M +Q
ç°i M?B M i?•M ?bM? ;B®M; M?Q M?"M H'v K°i i–M; HU+ +ªM K¨ M;WM; K°i +?9i-
[m€M iQM?- ?„M t¬M; [m i–M; HU+ +ªM M¨v

ó*€B M¨v- ç•v H¨\ô .QÆM; h?B M o'M M;Æ M;€+ M?bM +ªM? iQÊM; i`QÈ+ K„iX S
F?¬M; `°M; HÈM- H'T H€M? p¬ b® €M? b Q- b„+ i?€B H°M; Hšv- tBM? ç T K¨ i`¨M

.QÆM; h?B M o'M F?¦ +¦ i? iBMX LÆB ç•v H¨ h?–M ;BÈB b Q\ *ÁM H¨ pk i`K + Q
h?B M o'M H„+ ç–m- ç MûM FBM? M;¢+ i`QM; HÁM; tm®M;X ok i`K p¬ +MM; ªQ /B
F?¬M; +€+? M¨Q iU KbM? çQ€M #W X

>mv M [m M; i?m”i5

J°i Kª M; K†i FQM? ?B M ?B M- #¨v ` K°i ibM? ?bM? F?€+X

h`QM; FQM? >mv M Zm M;- +U ç¢B ?„+ ç°M; çQÌM; FQM? pQÊi [m KQÌB p¢M /†K
;B M /¨B ç M p¢M /†K- iQ¨M #° F?¬M; ;B M T?ªM; T?’i M?Q #’i F€ H9+ M¨Q +kM; b

.QÆM; h?B M o’M i?’v +ªM? iQÊM; M¨v- F?¬M; F?ÄB +¦ +?9i #’i M;Ì- M;Æ M;€+ ç
F?¬M; M?9+ M?Q+?X

J°i K†i FQM?- i`QM; FQM?- # M M;Q¨B FQM? i?”i ;B®M; M?Q ? B i? ;BÈB ?Q¨M iC
F?¬M; T?²M pBM? K¢M? K) iBM? i?–M T?’M +?’M- pmB bQÈM; [m M; pBM?X h`QM
i?’T- i?U+ ç½ Î p¨Q #B M ;BÈB ?Ov /B iX

æB m M¨v +?QM? H¨ h?B M æ¢Q Hm•M ?²B- b®M; +? i ;„M #¦ \ aBM? +kM; +? i- +

h•K i?–M .QÆM; h?B M o’M ç½ ?Q¨M iQ¨M +?bK p¨Q pk i`K ªQ /B m- iU M;?B K i?
p,M i?Q€M; ?B M i`QM; ?Q F?¬M;- i`2Q iÈB çdM? ç–m .QÆM; h?B M o’M- b® i`ÌB
HBM?X

.QÆM; h?B M o’M +kM; F?¬M; ?B m #B i ç•v ? i i?ªv- K¨ hB m "¢+? pÈB iQ +€+? Î
M?bM .QÆM; h?B M o’M i? v ç´B- +MM; pÈB iY b„+ [m M; K M; h?¬M; >mv M GBM
.QÆM; h?B M o’MX

æ°i M?B M- iW i` M i`ÌB ;B€M; tm®M; K°i ç¢Q €M? b€M; iQK ?Q¨M iQ¨M ç€M? M€
i€M- H° ` K°i F?®B ¦M; €M? b€M; HQM; H M? K¨m iQK i?Ov iBM?X

æ®B pÈB ? i i?ªv çB m M¨v .QÆM; h?B M o’M pšM p¬ i`B ;B€+X G9+ M¨v ?„M ç½
+ªK M;°- K°i F?B +?Êi ?B mX æB ç M +’T #”+ M¨v +O .QÆM; h?B M o’M- +?Êi ?B
F?¬M; +¦ i? +–m- M?’i H¨ M;° M¨v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ T?€T i„+ +ªM? ;BÈB- K¨ H
i`K /B M #B M5 X

X

ó*€B M¨v- +m®B +MM; H¨ +€B ;b\ æ€M; ;B”M5ô X

Í p¬ i”M iBM? F?¬M; i`QM; pk i`K- K°i M?¦K b€m KQÆB +?QM M;QÌB M? h?¢+?- ;
b€m KQÆB M;QÌBX æ®B K†i pÈB H¶ ç2M +?mM; [m M? +¦ +?S HU+ ?’T ç€M; bÊ
+?Êi ?B M ç M i°i +MM;- +QB M?Q H¨ K¢M? K) M?Q i?B M i?–M- Î i`QÈ+ K†i pk i`
M?Ä #ûX

G9+ # M ç–m #QÈ+ p¨Q F?¬M; ;B M M¨v- #¼M ?¼ +kM; #` iBM? F?¬M; pk i`K tBM?
F?B #Ä ` i€M? K¢M; +?QM p` + Q i?O h?B M i?–M +’T- #¼M ?¼ KÈB ?Q¨M iQ¨M
;B M M¨v `ä `¨M; +¦ i? HW ;¢i +QM K„i- HW ;¢i i?–M i?S+X Í /QÈB iBM? F?¬M;
H¶ ç2M +MM; p i MSi F?¬M; ;B M- pk i`K ;B¦ H®+ i¨M b€i #W #½B ?Ov /B iX

J¼B M;QÌB HB M iK+ +?YB `O - H°M t°M [m v ç–m M?bM p T?Q M? h?¢+? /šM ç

M? h?¢+? +QÌB F?´ i`ª HÌB, óLÆB ç•v- i¢B ?¢ +kM; H¨ H–M ç–m iB M ç MXô X

*¦ M;QÌB +ÁM Km®M M¦B çB m ;bX

>€+? L?Q >ªB KÎ KB M; +?†M H¢B M¦B, óh®i `²B +?9M; i +¦ i?ÌB ;B M +½B M? m
iBM? HU+ SM; T?¦ M;mv +Æ i`QÈ+ K„iXô >€+? L?Q >ªB tm’i i?•M >€+? ;B K°i i`Q

>¨M? i`bM? H–M M¨v /Á ?ÄB i?€B +´ /B iQ+? +kM; çO ç +?SM; KBM? M;QÌB M¨v +
;B ç¢B i°+ H•m çÌB #²B /QÐM; M;QÌB i?W F pÈB M;QÌB M®B M;?B T i’i M?B M p
L?Q >ªB K†+ /M tm’i i?•M / M? K¬M M?QM; F?¬M; +¦ i”T iQM? M?Q i? ;B +¬M; i
+?QM? M;?o +¬M; #bM? +ªK ;B€+X L¦B i`„M; ` H¨ ?„M i?”K +?Q +¦ +?9i Qi Hw i
F?¬M; i?W M?”M T?QÆM; i?S+ ;B€Q /K+ +O >€+? ;B H¨ i?¨M? +¬M;- ?ÆM M[H
L?Q >ªB +?d i?B m F?mv i ç–v çO ` M Hmv M pÈB H`+? /mv i K¨ i?¬B- M,M; HU+ F

J¼B M;QÌB +¦ i? F?¬M; #€M +?Q M? h?¢+? i? /B M- M?QM; H¢B F?¬M; i? F?¬
i? /B M pb p”v K°i +?9i i? M? •K #€Q Q€M H”T iS+ v M ioM? `²BX h’i +ª K¼B M;Q
SM; T?¦ F?ÎB pÈB ?Q¨M +ªM? €T HU+ F?OM; #®X

h?B M i?–M /M b Q +kM; H¨ h?B M i?–M- +ÁM H•m KÈB +¦ i? bQ b€M? pÈB hB M h
M?Q i? - `ä `¨M; +?QM? H¨ çB K #€Q iBM? F?¬M; ?Ov /B iX ? ;Bª i?mv i iB M ?¨
ç•v +?d bÊ H¨ K°i F?¬M; ;B M HQ¢M HQm- i`QM; ç¦ # Q ?¨K ?Ov /B i M,M; HQÊM; +
K¢M;X M;m²M

E?B K¨ K°i M?¦K b€m KQÆB M;QÌB ç M; #` ªQ ;B€+ K ?Q†+- +¦ +?QM ;B ?Ä F?
i`QM; H¶ ç2M +MM; pÈB p i MSi F?¬M; ;B MX J¼B M;QÌB +ÁM H¢B ç m i`´ ? i i¨B
i?ÌB ;B M /–M [m ç m iB M p¨Q b•m i`QM; iBM? F?¬M; X

@X

J¨m iQK i?Ov iBM?\ hB m "¢+? M;?o ç M M€i ¦+ +kM; M;?o F?¬M; ` K°i p”i M?Q i?
+MM; H¨ +€B ;b\ hB m "¢+? +¦ +?9i F?¦ +¦ i? iBM- M¦ KÎ F?ªB ç¢B #° T?”M i`Q M?
ibK ` H B H`+?X

*ªM? ;BÈB .QÆM; h?B M o’M ç °i i–M;X hmv `^M; H9+ M¨v .QÆM; h?B M o’M pšM Î
i?–M- M?QM; ç°i T?€ +?d H¨ p’M ç i?ÌB ;B M- F?¬M; +¦ #’i F€ ç° F?¦ M¨QX

a m F?B K¨m iQK i?Ov iBM? i? v ç´B- H¢B +?mB p¨Q # M i`QM; L;mv M h?–M .QÆ
L;mv M h?–M i K ?Q .QÆM; h?B M o’MX

J„i .QÆM; h?B M o’M /–M /–M +¦ iB m +UX >B M M?B M iW # M i`QM; +ªM? ;BÈB
`²B i’i +ª K¼B +?mv M T?M ?B M Î i`QM; ¦+- F +ª h?¬M; >mv M GBM? i¨M; #B #B
i?Ov iBM?X

h?Ov iBM? K¨m iQK M¨v ç M i°i +MM; H¨ +€B ;b\ "B p,M i?–M #Q M¨v `ä `¨M; +¦ *
M¨v- F?¬M; #B i >„+ >mv M T? i?–M i?9 +¦ ?B m F?¬M;\ .QÆM; h?B M o’M HB M
æB M- +¦ i? +MM; S?€ .B i +?B i?QÆM;- h?ÌB F?¬M; #ªQ i?€T ? B FB M +?Q #ªQ
i?QÎM;X L¦ +¦ +MM; HQ¢B iQM? +?’i #ªQ p”i pÈB h?¬M; >mv M GBM? i¨M; #B F?¬M
E?¬M F?€+ ? v F?¬M;\ > B p”i M¨v ç¦ +¦ HB M ? ;b b Q\

*¦ M?B m p’M ç [m’M [m M? H’v .QÆM; h?B M- F?B M +?Q .QÆM; h?B M o’M i`,
;BªBX >„M +?d ?v p¼M; K¨m iQK i?Ov iBM? M¨v i? v ç´B K M; ç M H¨ T?9+ K¨ F?¬

óG½Q ç¢B ô hB m "¢+? H M iB M; ?ÄBX

óE?¬M; +¦ ;b- F?¬M; +–M [m M i•K- H¨ T?9+ i?b F?¬M; T?ªB H¨ ?¼ - H¨ ?¼ i?b
`²BXô .QÆM; h?B M o’M #B i `ä hB m "¢+? Km®M M¦B çB m ;bX >„M p¬ ibM? i`ª H
[m M i•KX .QÆM; h?B M o’M ç M; ç®M M;°- çQÊ+ Q+? HÊB F?¬M; M?Ä- ç¢Q ?¢M
çQ€M K°i +?9i iW # M i`QM; i,K i®BX

8dkX *?QÆM; 8dk, G¶ æ2MX

Zmv M N, aÆ H•K i?–M ;BÈB

h€+ ;Bª, h?Ov "bM? .B M

*?QÆM; 8dk, G¶ ç2MX

aQm i–K,

L;m²M pBTp M/ M

.QÆM; h?B M o'M M?bM iBM? F?¬M; iBM? i?–M T?'M +?'M T?²M pBM? K¢M? K) i`
K°i #QÈ+ #QÈ+ ` - +ªM? iQÊM; i`QÈ+ K„i i`QM; ;QÆM; M?Q # i M i¨M?- i`–K i?'T
?Ov /B i ?¶M HQ¢M iBM? F?¬M;X æ•v KÈB H¨ +?•M iQÈM; ;B'm # M M;Q¨B iBM?
K†i +?•M i?"i +O KªM; iBM? F?¬M; M¨vX

Anh Thạch cười gượng gạo, lắc đầu thở dài: "Theo tiền bối Anh gia ghi lại ở bên trong chính là cửa vào di tích viễn cổ. Muốn đi vào di tích thì phải xông vào, tìm đường sống trong cõi chết." Về phần phương pháp cụ thể cũng không phải rất rõ ràng –.

———.

Trong kính Huyền Quang, Dương Thiên Vấn cũng thấy ba đại hắc động vô cùng lớn. Dương Thiên Vấn cũng sửng sốt nửa ngày. Căn cứ vào quan sát của Dương Thiên Vấn, lỗ đen này có đường kính vượt qua trăm vạn dặm! Ba lỗ đen dựng đứng trong tinh không, phảng phất như ba con quái thú khổng lồ giương răng nanh, dữ tợn đáng sợ.

Trước mặt hấp lực của loại lỗ đen, nửa điệu Ngũ sắc thần quang chỉ sợ cũng không tạo nên nhiều đại tác dụng.

Dương Thiên Vấn tự hỏi không cần tiếp tục vấn đề này, bởi vì dọc theo con đường này hắn nhặt được không ít tuyệt phẩm linh vật liệu, đã thu hoạch không nhỏ, ở trước mặt đại hắc động vô cùng lớn này, bất kể là nhân lực hay là thần lực đều chỉ nhỏ bé như con sâu cái kiến.

Tìm đường sống trong cõi chết? Những lời này có nhiều ý tứ hơn.

Kẻ đần chỉ sợ thật sự sẽ mang mạng mình cho bất kỳ giá nào, xông vào tinh vực mờ mịt không căn cứ này, kết quả nhất định sẽ chết.

sáu mươi vị cao thủ Thiên thần cấp thiết lập chỗ đứng bên ngoài tinh hệ, đều không có hành động thiếu suy nghĩ, ai cũng không phải phần tử não tàn, thật sự có suy nghĩ hy sinh vì nghĩa lớn, không đếm xỉa tánh mạng mình mà loạn xông vào.

Tất cả mọi người đều dùng lý trí mà tự hỏi. Đương nhiên cũng có một nhóm người dùng ánh mắt hoài nghi mà nhìn Anh Thạch. Ai biết có phải Anh Thạch thằng này nói dối hoặc che giấu một ít nội dung với manh mối trọng yếu, nói dối bọn họ không?

Bộ phận người có loại suy nghĩ này còn không ít, ít nhất chiếm hơn phân nửa.

Anh Thạch cũng không ngốc, biết rõ nếu như hắn không giải thích rõ ràng, hai huynh muội bọn họ có thể sẽ trở thành mũi tên của mọi người. Nhiều cao thủ như vậy đồng loạt ra tay, nhất định sẽ chết không có chỗ chôn. Sợ cũng không phải sợ, chủ yếu là không cam lòng, hơn nữa đặc biệt phiền muộn.

"Anh Thạch ta dùng bổn mạng thần hồn thề. Nơi này theo như lời tuyệt không có giả dối với giấu diếm, nếu không đảm nhận bị trời phạt!" Anh Thạch quyết đoán mà nhìn trời thề, vốn không thẹn với lương tâm, sợ cái gì?

Với tư cách thần nhân tu luyện thành công, vậy tuyệt đối không dám thề lung tung, nếu không tuyệt đối sẽ ứng với thề, bởi vì Thiên Đạo vận chuyển, đại đạo chí công, phàm nhân thề có thể nói láo, nhưng thần nhân thề sẽ chịu Thiên Đạo đốc xúc. .

573. Chương 573: Ngồi Mát Ăn Bát Vàng

Quyển 9: Sơ lâm Thần giới

Chương 573: Ngồi mát ăn bát vàng

Sưu tầm:

Đả tự:

Kỳ thật không thể trách Anh Thạch, Anh gia năm đó đột nhiên gặp đại nạn. Một đại gia tộc cơ hồ là trong khoảnh khắc ầm ầm sụp đổ, Anh Thạch năm đó vừa mới sinh ra không bao lâu. Trong điển tịch gia tộc chính thức. . . , ghi lại kỹ càng tất cả quan hệ với giới ngoại cấm đều hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Anh Thạch có thể kế thừa gia tộc truyền thừa, từng bước một đi đến hiện tại, trả giá cùng gian khổ không thể nói ra hết. Giờ phút này Anh Thạch vì muốn đạt được viễn cổ truyền thừa, thậm chí còn không tiếc bại lộ tồn tại của di tích, mang theo một đám người tới đây. Mục đích chính thức không phải là muốn lợi dụng

những người này làm bù nhìn hành động dò đường hoặc là nói một người kế ngắn, hai người kế dài, mà hắn muốn tập hợp lực của mọi người tìm phương pháp phá giải.

Thứ đồ vật ta không chiếm được, người khác cũng đừng mơ tưởng có được. Tổ tiên Anh gia chính là có dạng suy nghĩ này, đều đốt rụi tất cả điển tích ghi lại kỹ càng, chỉ để lại một ít mơ hồ không rõ từ ngữ. trong chuyện này có ý tứ khảo nghiệm hậu nhân Anh gia, đồng thời cũng có âm thầm đề phòng những thứ ghi lại này rơi vào tay người khác.

Tựa như hiện tại, mọi người đều biết cửa vào đang ở trước mắt, thế nhưng phương pháp cụ thể đi vào, chỉ có chính mình suy nghĩ. Đối mặt với ba đại hắc động vô cùng lớn trước mắt, đừng nói đi vào mà ngay cả tiểu tinh hệ kia mọi người cũng không dám tới gần.

"Huynh, không phải chúng ta không tin tưởng ngươi, mà là..." Bình Đông Thành mở miệng giải thích nói.

"Nào có, Bình huynh nói quá lời, mỗ rõ ràng" Anh Thạch đáp.

Anh Như nói khẽ: "Hiện tại việc cấp bách chính là tìm ra phương pháp đi vào trong." .

Mọi người gật đầu đồng ý, đều đi đến nơi này, khó bỏ dở nửa chừng sao?

Điều này đương nhiên không thể nào, nên biết vì đi đến nơi đây, đã phế đi không ít khí lực, người cũng hao tổn chín người, như vậy tay không mà quay về, sau này mọi người cũng không thể thiết lập chỗ đứng ở gia tộc với Hách Đông đảo rồi.

Long Nguyệt Hiên tiến lên một bước, từ trữ vật trong ngón tay lấy ra một phi kiếm hạ phẩm cấp thần khí, tay tế luyện một chút. Dùng thủ pháp ngự kiếm mà phát ra.

Cầu vồng phóng về hướng tiểu tinh hệ.

Mọi người chăm chú mà nhìn chằm chằm vào thanh phi kiếm, không có chớp mắt, sợ bỏ sót quá trình.

Phi kiếm vừa mới bay vào tinh hệ, mới vừa tiến vào phạm vi lực hút của lỗ đen, run rẩy vài cái, đã bị lực hút cường đại mà hỗn loạn cuốn thành mảnh vụn. Sau đó tiến vào trong hắc động.

Mọi người sắc mặt tái nhợt gia mà thần thể ở dưới tình huống không dùng thần lực hộ thể. Cũng không mạnh hơn bao nhiêu so với phẩm chất thần khí. Đương nhiên trong số sáu mươi người cũng có thiên thần am hiểu Luyện Thể không coi hạ phẩm thần khí để vào mắt.

"Nếu như Long huynh thả con tép, bắt con tôm. Đến phiên tại hạ." bên người Long Nguyệt Hiên, một Thiên thần tuổi còn trẻ đứng dậy, xuất ra một thượng phẩm thần khí. Dùng phương pháp giống nhau bắn ra ngoài. Loại phương pháp ngự thần khí này chính là cho dù thần khí bị hủy, đối với người sử sụng ngự khí cũng không có bao nhiêu tổn thương.

Kết quả tự nhiên giống với hạ phẩm thần khí vừa rồi, bị lực hút cường đại đến từ ba phương hướng xoắn thành mảnh vỡ. Chỉ có điều lúc này đây thời gian chống đỡ lâu một chút, khoảng cách xông vào cũng dài hơn một chút.

Tại phía xa trăm vạn dặm bên ngoài thế giới này, Dương Thiên Vấn dùng Huyền Quang Kính thấy nhìn thấy tận mắt ý nghĩ này của bọn hắn, Dương Thiên Vấn có chút đồng ý cũng có chút khinh thường. Dùng vài món thần khí đi dò xét lực hút với cường độ, đây thật là một ý kiến hay. Thế nhưng quả là loạn thử mờ mịt không căn cứ, không thể nào tìm ra phương pháp.

"Thực là một đám ngốc! Cậy các người có phòng ngự pháp bảo xông vào tinh hệ hay sao? Ba lỗ đen có lực hút vô cùng vô tận, nhân lực có cực hạn, các người thật đúng là coi bản thân mình là thánh nhân pháp lực vô biên hay sao?" Dương Thiên Vấn khinh thường mà hừ lạnh nói.

Rất rõ ràng, cho dù bọn họ có phòng ngự pháp bảo có thể ngăn cản được lực hút cường đại này lôi kéo, đó cũng tiêu hao thần lực bản thân nghiêm trọng, tới khi thần lực khô kiệt, chính là thời điểm khó giữ được cái mạng nhỏ này.

"Lão đại, vậy ngươi nói nên làm cái gì bây giờ?" Tiểu Bạch nhẹ giọng hỏi.

"Rất rõ ràng, lực hút ba đại hắc động vô cùng lớn, đủ để xé rách toàn bộ không gian, đừng nói mấy cái tinh cầu khổng lồ, coi như là cả tinh hệ đều bị nuốt vào, thế nhưng tình huống bây giờ, không thể phủ nhận, lực hút ba lỗ đen tất nhiên kiềm chế lẫn nhau, duy trì cân đối. Nếu không tiểu tinh hệ này sẽ không còn bình yên vô sự, có lẽ từ nơi lực hút cân đối này tìm ra điểm đột phá" Dương Thiên Vấn cũng không phải là không gì. Hắn chỉ có thể căn cứ tình thế trước mắt tiến hành suy luận với suy đoán thích hợp.

Trong thiên hạ, người thông minh tuyệt đỉnh tuyệt không phải chỉ có Dương Thiên Vấn. Dương Thiên Vấn có thể nghĩ đến, người khác cũng có thể nghĩ đến.

Trên thực tế, kể cả Hách Như Hải, một số người đã nghĩ tới điểm này, đồng thời đã bắt đầu thăm dò.

Dương Thiên Vấn thấy điểm đầu của nó, trong lòng thầm nghĩ: đây mới đúng mà, thật sự là vất vả các ngươi, chậm rãi tìm, ta chờ kết quả. Dương Thiên Vấn rất vô lương mà đang âm thầm ngồi làm ngơ, chờ ngồi mát ăn bát vàng.

Thiên thần khí, chỉ có thượng phẩm Thiên thần khí mới có thể chịu lực hút lôi kéo, bảo trì hoàn hảo không tổn hao gì. Đương nhiên, điều này vốn dưới tình huống có thần lực bổ sung, chỉ dựa vào tính chất thượng phẩm Thiên thần khí, tuy rằng có thể đối phó được lực hút xoắn lực, nhưng lại sẽ bị hít vào trong lỗ đen, về phần thượng phẩm Thiên thần khí có thể bảo trì hoàn hảo không tổn hao gì ở trong lỗ đen thì cũng chỉ có lão thiên gia mới biết –.

Nửa tháng vội vàng trôi qua, một đám người hao phí không ít thần khí với Thiên thần khí, rốt cục tìm ra điểm lực hút cân đối, thế nhưng nan đề bày ở trước mắt là làm thế nào tiến vào thông đạo viễn cổ di tích?

Chỉ có một biện pháp, đó chính là thử. Một phương pháp thử.

Đám đại thiếu gia thế gia vì thử nghiệm bỏ vào cũng không ít tài phú. Chỉ là Thiên thần khí hao tổn không ít hơn sáu mươi, hầu như mỗi người đều có một chiếc Thiên thần khí ném vào trong tiết điểm lực hút, sau đó trôi theo dòng nước.

Dương Thiên Vấn không tham dự trong đó, ngược lại tiết kiệm một số chi tiêu, thế nhưng giấu ở phía sau màn Dương Thiên Vấn cũng không dễ chịu, bởi vì Dương Thiên Vấn mình cũng bị đôi chút căng thần kinh, không tìm ra một phương pháp chính thức có thể thực hành.

Nửa tháng này, Dương Thiên Vấn ngược lại là không có lãng phí bao nhiêu thời gian, ngược lại ở trong thời không bảo tháp, lợi dụng thời gian dư thừa nắm chặt tu luyện, tiêu hóa với củng cố cảm ngộ lúc trước. Mắt thấy có thể đột phá đến cảnh giới trung giai Thiên thần.

Trong đình nghỉ mát

Dương Thiên Vấn lấy rượu giải buồn, nhẹ giọng hỏi: "Tiểu Bạch, ngươi cũng đã biết viễn cổ truyền thừa này sao?" .

"Ta nghĩ cần phải có rất nhiều phương diện" Tiểu Bạch nghiêng cái đầu nhỏ đáng yêu suy nghĩ một chút trả lời.

"Nói nhảm." Dương Thiên Vấn tức giận trừng mắt nhìn Tiểu Bạch, lại một ly Thần Tửu uống hết.

"Nói nhảm." Dương Thiên Vấn tức giận trừng mắt nhìn Tiểu Bạch liếc, lại là một ly Thần Tửu uống xong.

"Lão đại, không phải ngươi có vận mệnh la bàn sao? Hãy kêu lão gia kia đi ra hỏi một chút là biết rõ" Tiểu Bạch nháy mắt hỏi.

Dương Thiên Vấn có chút không thích ứng. trước kia mỗi lần la bàn mở ra một cấp, đều được có nguyện vọng hỏi ba vấn đề. Hiện tại, nguyện vọng không chỉ có tăng cường, mà ngay hỏi cũng có thể bất kỳ lúc nào. Chỉ có điều ở sâu trong nội tâm Dương Thiên Vấn, hắn đang không muốn quá mức ỷ lại vận mệnh la bàn không gì không biết, bởi vì điều này sẽ cho con người mất đi năng lực suy nghĩ. Hắn muốn chính mình sử dụng đầu óc, nếu không dần dà dù thông minh cũng sẽ biến thành một người ngu ngốc.

Dương Thiên Vấn tỉnh táo với lý tính, khi làm một chuyện gì đều tính toán được mất đây là một trong những nguyên nhân khiến cho Dương Thiên Vấn từng bước một đi đến hiện tại –.

-.

Nếu như một người tài trí bình thường chiếm được mệnh la bàn, có lẽ sẽ biến thành một thiên tài, nhưng có lẽ sẽ càng thêm phế vật. Mà một thiên tài đạt được vận mệnh la bàn, có lẽ sẽ biến thành thiên tài trong thiên tài, nhưng có lẽ sẽ biến thành một người trung dung tài trí bình thường mới. Thành cùng bại, được cùng mất là kỳ diệu như vậy. Vận mệnh la bàn không gì làm không được Nghịch Thiên Cải Mệnh, thay đổi định mệnh vận chuyển một người. Nhưng thay đổi vận mệnh tốt cùng hỏng, ở trong đó tính quyết định tác dụng không phải là vận mệnh la bàn mà là kẻ có được vận mệnh la bàn.

Dương Thiên Vấn có thể may mắn trở thành một người có được vận mệnh la bàn, muốn nguyên vẹn mà đạt được vận mệnh la bàn, phải cởi bỏ ba mươi sáu đạo phong ấn, thế nhưng ở thời điểm mở ra từng phong ấn, Dương Thiên Vấn đều lấy được được chỗ tốt, đồng thời cũng là thời điểm tiếp nhận khảo nghiệm.

Loại vật nguyện vọng này, rất khó giải thích rõ ràng. Nhưng có thể nhận , nếu như từ bản chất mà nói, nó cũng là một loại khảo nghiệm, trong thiên hạ có thể khắc chế loại không gì làm không được này lại có mấy người? Ba mười sáu đạo phong ấn là khảo nghiệm trí tuệ với nghị lực kẻ có được vận mệnh la bàn, mà ba mươi sáu nguyện vọng cảm giác không phải khảo nghiệm đối với tâm tính với đạo tâm kẻ có được vận mệnh la bàn.

Đại đạo năm mươi, trời diễn bốn chín cái, còn bỏ chạy một, còn đây là một đường sinh cơ. Mà một đường sinh cơ này, nếu như ngươi không đi tranh thủ, hoặc là nói không thông qua khảo nghiệm, như vậy ngươi sẽ vĩnh viễn cũng đừng nghĩ nhảy ra khỏi trói buộc của Thiên Đạo.

Cho nên, Dương Thiên Vấn hiện tại rất mâu thuẫn, không xác định chính mình có thể bởi vì vận mệnh la bàn không gì không biết với không gì làm không được mà mất phương hướng hay không. Cùng với việc phong ấn mở ra, bản thân vận mệnh la bàn lực hấp dẫn cũng càng lúc càng lớn, lớn đến khó có thể tưởng tượng, lớn đến khiến người sợ hãi.

Một người, tuyệt đối sẽ có cái gì hỏi cái gì, muốn biết cái gì hỏi cái gì, nghĩ muốn cái gì sẽ có cái đó, như vậy người này có thể nói hoàn toàn bị vận chuyển la bàn khống chế, mất phương hướng, đã mất đi bản thân mình, không được tự kềm chế

574. Chương 574: Thế Giới Mảnh Vỡ

Quyển 9: Sơ lâm Thần giới

Chương 574: Thế giới mảnh vỡ

Sưu tầm:

Đả tự:

Dương Thiên Vấn tu luyện là kết hợp tu tiên chi đạo cùng Luyện Thể thành thánh. Thứ hai dưới tình huống kết hợp nhất, có thể đi nội ngoại kiêm tu, nhưng là trọng điểm lại không thể không lựa chọn cái thứ nhất.

Dương Thiên Vấn dứt khoát lựa chọn Nguyên Thần nội tu làm trọng điểm điểm.

Có nguyên nhân đó vì cũng có nhân tố vận mệnh la bàn ở bên trong. Nguyên Thần cường đại, đạo tâm kiên định, mới có thể vượt qua sức hấp dẫn cường đại của vận mệnh la bàn.

Dương Thiên Vấn đã không phải là một tiểu tử may mắn nhặt được vận mệnh la bàn, đi qua nhiều năm như vậy tu chân tập nói, Dương Thiên Vấn đã dần dần nhận rõ bản ngã, học được dùng tâm nhãn nhìn thế giới.

Không thể tranh luận, Dương Thiên Vấn có thể đi tới hôm nay, không có vận mệnh la bàn thì không thể được. Nhưng đứng ở góc độ Dương Thiên Vấn nhìn lại, thành cũng vận mệnh la bàn, có lẽ bại cũng vận mệnh la bàn. Lý trí, đây là bẩm sinh của Dương Thiên Vấn, không giống lý trí người bình thường.

Cái Dương Thiên Vấn muốn đánh cũng không phải kẻ thù, mà là Tâm Ma của mình! Tu luyện công pháp, tâm ma từ lúc hóa thần sơ kỳ cũng đã bị bóp chết từ trong trứng nước. Nhưng là vì vận mệnh la bàn mang đến Tâm Ma, từ mới bắt đầu tu chân đã khắc sâu ở ở sâu trong nội tâm. Tâm Ma đã trưởng thành mà bắt đầu, đồng thời Dương Thiên Vấn cũng phát hiện nó tồn tại.

Dương Thiên Vấn rất hoàn mỹ, hầu như không có bất kỳ sơ hở, mà tâm ma này chính là sơ hở duy nhất của hắn. Dương Thiên Vấn cũng tận lực mà đi tới lưu ý vượt qua nó –.

———.

Có người nói, không có nguyện vọng sao? Mỗi một nguyện vọng, không tiêu trừ tâm ma này được sao? Mỗi một nguyện vọng có thể thỏa mãn, thế nhưng tiêu trừ tâm tức định tâm ma, vì nếm đến ngon ngọt, Tâm Ma lại sẽ sinh sôi. Vì vậy Tâm Ma ra đời, đúng là từ lúc bắt đầu nguyện vọng thứ nhất.

Nguyện vọng sinh sôi Tâm Ma. Tu luyện công pháp càng lớn, tâm cảnh càng sơ hở. Ở sâu trong nội tâm nguyên thủy nhất của một người phàm chính là Tâm Ma, một người trên đường tu luyện sáng tạo Tâm Ma, càng thêm đáng sợ, căn bản không cần giải thích.

Đây hết thảy tất cả Dương Thiên Vấn đều hiểu rõ, ở bên trong Thời không tháp bảo hơn một nghìn vạn năm, thời gian lắng đọng đủ để Dương Thiên Vấn đem tất cả mọi chuyện thậm chí nghĩ được nhìn thấy tận mắt, sở dĩ thả chậm công tác hóa giải vận mệnh la bàn, cũng có một nguyên nhân này khiến Dương Thiên Vấn tận lực mà làm ình làm vô dục vô cầu. Thế nhưng đó căn bản không có khả năng. Cho nên vô dục vô cầu tựa hồ cũng không phải thích hợp với Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn không chỉ một lần mà hâm mộ lấy lực làm đạo. Con đường này, căn bản thờ ơ đạo tâm cái gọi là Tâm Ma. Lực lượng đi đến cảnh giới dĩ nhiên là lên rồi.

Thế nhưng hâm mộ có làm được cái gì. Đây cũng không phải là chính mình. Bởi vì lấy lực làm đạo thật sự quá khó khăn. Lực cực đại thì chỉ có cuồng nhân mới có thể làm được. Dương Thiên Vấn hết lần này tới lần khác là một người có thiên hướng về lý trí với lý tính, tuy rằng cũng có thể làm được chỉ huy tính làm, nhưng cũng không điên cuồng.

Cá nhân tự có đạo của cá nhân. Ý niệm trong đầu bách chuyển, Dương Thiên Vấn trầm mặc mà tự hỏi xong Dương Thiên Vấn phất tay gọi kẻ chỉ dẫn vận mệnh la bàn.

Kẻ chỉ dẫn la bàn vẫn hiền lành mà nhìn Dương Thiên Vấn mở miệng nói: "Dương tiểu tử, ngươi yêu cầu cầu nguyện vọng gì? Vẫn có gì hỏi?" .

"Ta muốn biết bên trong di tích viễn cổ có mấy thứ gì đó, mà viễn cổ truyền thừa lại có chuyện gì xảy ra." Dương Thiên Vấn một hơi hỏi toàn bộ, dù sao cũng là hỏi, không bằng hỏi cùng một chỗ. Ừ, về sau tận lực vượt qua, chính mình đi tìm đáp án.

"Viễn cổ di tích?" Kẻ chỉ dẫn la bàn suy nghĩ trong chốc lát, bừng tỉnh đại ngộ nói: "Ah, thì ra ngươi nói tới bên ngoài lỗ đen a? Kỳ thật rất đơn giản, trong ba hắc động, có một cái chính là cửa vào đi thông di tích. Cái này chính là cái thứ nhất bên trái, vì vậy cửa vào, cách mỗi một trăm vạn năm, sẽ tùy cơ hội thay đổi một lần. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là ngươi có thể chịu đựng được lực hút cường đại, xông vào!" .

Dương Thiên Vấn nghe nói sững sờ, nghĩ thầm, cái này cũng được sao? rõ ràng khiến cho người ta xông lên lỗ đen? Hơn nữa là xông vào một đại hắc động vô cùng lớn, vậy áp lực tâm lý to lớn, tuyệt đối so với áp lực lực hút mang đến còn muốn lớn hơn. Huống hồ có ba lỗ đen, chỉ có một chính xác, nói cách khác chỉ có dựa vào vận khí.

"Cái gì mà gọi là di tích viễn cổ, nhưng thật ra là một thế giới khác sau khi vỡ vụn mảnh vỡ. Là một thế giới tối cao không khác biệt lắm so với Thần giới, nó đến từ một vũ trụ khác, từ lúc trước viễn cổ cũng đã tồn tại. Cái gọi là viễn cổ truyền thừa, chính là bên trong có một ít di vật, cùng với sau khi thế giới bể tan tành, đi qua nhiều năm như vậy sinh ra một ít linh vật mới." Kẻ chỉ dẫn la bàn trả lời chi tiết, quả nhiên là không gì không biết.

Dương Thiên Vấn sửng sốt sau nửa ngày, cái gọi là phá xong lập, bên trong tân sinh linh vật, không phải là Tiên Thiên linh vật, hoặc là Tiên Thiên chi bảo sao? Nếu thật là như vậy, vậy cũng phát tài lớn! Lúc này ở Thần giới, Tiên Thiên chi bảo với Tiên Thiên linh vật đã càng ngày càng ít nhìn thấy, mấy thứ có lẽ đã tuyệt chủng.

Ừ, vấn đề này không cần hỏi, bởi vì chỉ cần đi vào sẽ biết.

"Cám ơn ngươi giải thích nghi hoặc cho ta, lão gia gia." Dương Thiên Vấn nói cám ơn. Trước mặc kệ cái gì là Tâm Ma, dù sao chỉ cần mình không buông bỏ vận mệnh la bàn, Tâm Ma này sẽ một mực quấn quanh không tha. Nói gì thì nói cũng sẽ không buông tha cho vận mệnh la bàn. Mà Tâm Ma này, cùng lắm thì về sau lại nghĩ biện pháp. Hơn nữa, tuy rằng trừ không hết Tâm Ma, nhưng chỉ cần đạo tâm chắc chắn, pháp lực không vượt ra ngoài cảnh giới phạm vi khống chế, vậy cũng không gặp chuyện không may.

"Ha ha ha… Chuyện nhỏ, chuyện nhỏ." thân ảnh kẻ chỉ dẫn biến mất.

Dương Thiên Vấn thu hồi la bàn, trong lòng tự mình tính toán.

"Đại thiếu gia, ngươi vẫn còn chờ cái gì? Bảo bối, ở bên trong thế giới mảnh vỡ kia tuyệt đối là bảo bối. Ha ha ha… Chúng ta đi tới bắt đồ vật bên trong mà chuyển không." Tiểu Bạch cũng hưng phấn mà giơ chân.

"Có thể chuyển không, người nhà đã sớm chuyển vô ích." Dương Thiên Vấn tấn công Tiểu Bạch, chỉ là Dương Thiên Vấn càng thêm tâm hắc hơn so với Tiểu Bạch. Một thế giới mảnh vỡ, nếu như có thể có được mảnh vụn, kỳ thật cũng tương đương với chuyển không. Chỉ là ý tưởng là tốt, nhưng không thực tế, có chút xa vời.

——.

Thân hình Dương Thiên Vấn từ Thời không bảo tháp hiện ra, thi triển một Huyền Quang Kính, nhìn một nhóm sáu mươi vị trí Thiên thần càng không ngừng thử thăm dò. Quả thực chính là đang không ngừng mà ném vào bên trong.

Trong lòng cười thầm, các người nào biết đâu phương pháp đi vào này chính là chỉ có thể xông vào, tìm đường sống trong cõi chết. Thật đúng là như thế. Chỉ cần không sợ tử địa, tiến về trong hắc động mới có một phần ba tỷ lệ tiến vào viễn cổ di tích.

"Lão đại, bọn họ một mực thủ ở bên ngoài, chúng ta đi vào thế nào?" Tiểu Bạch ghé vào trên bờ vai Dương Thiên Vấn, nhìn Huyền Quang Kính hỏi.

"Ừ, cái này thật là một chuyện phiền toái," Dương Thiên Vấn phiền muộn gật đầu nói. Việc này không nên nói toạc móng heo, Dương Thiên Vấn cũng sẽ không hào phóng đến phục vụ quên mình. Nhận được tin tức từ Vận chuyển la bàn cũng không liên quan tới bọn họ. Thế nhưng, nếu như dựa theo cách thử như bọn họ, nói không chừng thật sự có khả năng kiểm tra ra được cái gì đó.

Chủ yếu nhất là, Dương Thiên Vấn cũng không dám khẳng định Anh gia huynh muội có thật không biết cửa vào hay không, hay là ra vẻ không biết, hoặc giả là cố ý lợi dụng những đồ đần này đến giúp hắn thăm dò chính xác cửa vào.

Dương Thiên Vấn đối với Anh gia huynh muội không có bao nhiêu ác cảm, cũng không có nhiều hảo hảo cảm, dù sao chính là mối quan hệ mỏng như nước, chỉ cần Anh Thạch hắn không chân chính chọc chính mình, vậy chính mình cũng chỉ xem cuộc vui không nhúng tay vào. Nếu quả thật xâm phạm đến lợi ích của chính mình, vậy không thể nói trước, Dương Thiên Vấn chỉ có phẫn khởi phản kích.

Đương nhiên, Dương Thiên Vấn còn không biết, Anh Như đã sớm đem chủ ý đánh tới trên người hắn. Chẳng qua là lần trước ở đảo nhỏ, bị Anh Thạch kịp thời ngăn lại. Cũng may mắn Anh Thạch ngăn lại, nếu không Dương Thiên Vấn tất nhiên đại khai sát giới, Anh thị huynh muội lại làm sao có thể tiến vào thượng cổ Thần Điện kiếm được chỗ tốt?

Cuộc chiến chúng thần càng ngày càng gần, vô số người cảm kích, không khỏi hao hết tâm lực, thực lực tích lũy, để bảo đảm ở đại chiến trong có thể có đầy đủ thực lực tự bảo vệ mình ngăn địch, đồng thời cũng có thể tranh thủ đầy đủ lợi ích ở trong cuộc chiến chúng thần.

Vô số đỉnh cấp cao thủ, huống chi đặt mục tiêu nhất định tại cấp bậc chúa tể, để mong mỏi có thể trăm xích can đầu, càng tiến một bước.

Dương Thiên Vấn với Tiểu Bạch đều đang nhíu mày tự hỏi, bởi vì xác thực rất khó xử lý. Muốn ở trước mắt bao người, thần không biết quỷ không hay mà tiến vào viễn cổ di tích, thật sự là một việc khó khăn. Nếu như không có lực hút cường đại, có lẽ với thần thông của Dương Thiên Vấn, lặng lẽ ẩn vào đi tới cũng không phải vấn đề quá lớn. Mà vấn đề là, lực hút đến từ ba phương hướng, hơn nữa đan xen kẽ lẫn nhau,

cực kỳ hỗn loạn, lực xé rách cường đại có thể khiến một hạ phẩm Thiên thần khí cũng xoắn thành mảnh vỡ. Thần thể Dương Thiên Vấn tuy rằng so với Thiên thần bình thường còn cường đại hơn nhiều, thế nhưng hắn cũng không dám đón đỡ một chiếc hạ phẩm Thiên thần khí trực tiếp công kích.

Cho nên, muốn dưới tình huống lực hút cường đại của ba lỗ đen, thần không biết quỷ không hay mà dùng độn thuật, các loại thần thông ẩn vào đi tới, hầu như không có khả năng.

Nhất định phải có những biện pháp khác, điệu hổ ly sơn? Biện pháp này như thế nào đây?

575. Chương 575: Bức Hổ Rời Núi

Quyển 9: Sơ lâm thần giới

Chương 575: Bức hổ rời núi

Tác giả: Thủy Bình Diện

Sưu tầm:

Đả tự:

Điệu hổ ly sơn. Ừ. Như thế có thể thử một lần. Dương Thiên Vấn cầm Trân Lung kỳ bàn. Tay phải khay. Tay trái vẽ một vòng ở bàn cờ. Quân cờ trên bàn cờ bắn ra bên ngoài. Nguyên một đám biến thành hình người. Tổng cộng một trăm thần. Hai trăm Thượng Vị Thần.

Dương Thiên Vấn vì điệu hổ ly sơn, cũng bỏ ra tiền vốn lớn. Hắn mang thần hồn Thiên thần những năm gần đây thu được cùng với một ít thần hồn đỉnh cấp Thượng vị thần đều gọi ra. Coi như là hi sinh toàn bộ cũng vì đạt mục đích nhập lỗ đen.

Dương Thiên Vấn lại nhìn Chân Ngô thần giáp trên người. Hắn cau mày tự hỏi. Thần giáp này thật sự quá gây chú ý của người ngoài. Không nói gì khác, chỉ nguyên bất diệt thần quang cũng đủ để bại lộ mục tiêu. Thế nhưng nếu như không cần Chân Ngô thần giáp, Dương Thiên Vấn cũng không nắm chắc xông vào trong phạm vi lực hút lỗ đen. Dương Thiên Vấn thầm nghĩ trong lòng. Thoạt nhìn thủ đoạn phòng ngự của mình hơi ít một tí.

Tiểu Bạch liếc nhìn ra Dương Thiên Vấn băn khoăn, suy nghĩ một chút mở miệng nói: "Lão đại. Ngươi có thể ẩn thân tới trong Thời không bảo tháp. Ta mang theo bảo tháp ẩn vào. Ta có thần thông tuyệt đối phòng ngự. Lực hút lỗ đen không làm gì được ta." .

Dương Thiên Vấn nghe xong. Đây thật là một phương án giải quyết rất hay. Tiểu Bạch một mình hành động, mục tiêu nhỏ hơn, tốc độ nhanh hơn. Có tuyệt đối phòng ngự thần thông. Lực hút lỗ đen dù có cưỡng ép cũng vô ích.

Dương Thiên Vấn gật đầu. Hắn hạ lệnh cho những khôi lỗi này: "Giết. Có thể giết bao nhiêu thì giết bấy nhiêu. Cho dù không giết được cũng đưa toàn bộ bọn chúng tới." Hắn cũng lấy ra ba trăm kiện binh khí phân chia ra ngoài.

Một đám ba trăm khôi lỗi nhận lệnh hành động–.

~~~~~~~~.

"Cần phải mạnh mẽ đánh vào tiết điểm lực hút mới có thể tiến vào di tích sao?" .

"Cảm giác có khả năng di tích viễn cổ ở một không gian khác. Không đánh vỡ không gian này sợ là khó có thể tiến vào." .

"Thế nhưng đánh vỡ tiết điểm cần một số lượng không nhỏ hơn nữa vạn nhất không gian sụp đổ, chúng ta đây cũng không có gì tốt." …

Một người kế ngắn. Hai người dài. Mọi người bắt đầu nói ra quan điểm bản thân. Tập hợp lực của mọi người để tìm ra phương pháp tiến vào di tích.
~~~~~~~~

Nhưng vào lúc này điều hiến ọi người kinh ngạc là không biết từ chỗ nào toát ra ba trăm vị cao thủ, bao bọc vây quanh bọn chúng. Không hỏi xanh đỏ đen trắng, lập tức phát khởi đột nhiên tập kích.

May mà tất cả mọi người ở đây cho dù người xoàng xĩnh kém cỏi nhất cũng chiến tướng cao thủ cấp trăm thắng, chặn công kích của những người này.

"Các người là người nào? Sao lại xuất hiện ở nơi đây?" Bình Đông Thành hỏi ra vấn đề mấu chốt.

"Hừ. Giết." Những người này là khôi lỗi do Dương Thiên Vấn triệu hoán ra cũng không trả lời. Một trăm Thiên thần, hai trăm đỉnh phong Thượng vị thần. Theo như phân phối thực lực vây quanh sáu mươi Thiên thần, kể cả Đông thị huynh muội triển khai tấn công mạnh mẽ. (Mấy chương trước mình để Anh gia huynh muội vì file text như vậy, nhưng hôm nay đổi lại thành Đông thị)

Trong khoảng thời gian ngắn trong hư không vô số lĩnh vực triển khai. Chiến hỏa đan vào cùng một chỗ vô cùng đồ sộ. Khôi lỗi dưới chỉ đạo của Dương Thiên Vấn dần dần hình thành thế phối hợp ăn ý, lại vì nhiều người, phát huy ra sức chiến đấu kinh người. Mà bên kia. Hách Như Hải, Long Nguyệt Hiên, Bình Đông Thành, Đông thị huynh muội tám đỉnh phong Thiên thần cùng với 52 thượng giai Thiên thần và trung giai Thiên thần ra sức đánh trả. Bởi vì chiếm ư thế ở pháp bảo cùng ba trăm người làm thành trận thế đánh khó hoà giải.

Đông thị huynh muội nhìn nhau.

Trong lòng khiếp sợ. Nơi này là đại bí mật của Đông gia. Những người này từ đâu mà đến. Chẳng lẽ là một thế lực cường đại khác cũng phát hiện bí mật nơi đây?

Loại người có suy nghĩ này, số lượng cũng không ít. Bọn họ có suy đoán. Những người này là do Đông thị huynh muội an bài chuẩn bị ở phía sau, vì độc chiếm bảo tàng, giết người diệt khẩu. Tóm lại các vị tinh anh thế gia mới vừa rồi còn đồng tâm hiệp lực phá giải tiết điểm lực hút mở ra thông đạo di tích lập tức nghĩ ngợi lung tung.

Trong đấu sinh tử, không phải ngươi chết chính là ta vong. Đây là quy củ. Không ai có thể phá vỡ. Nhưng là ở bên ngoài sân thi đấu, có ai sẽ không quý trọng mạng của mình không?

Chúng khôi lỗi là lấy mạng đổi mạng. Khí thế và nhân số vượt trội, chiếm cứ thượng phong. Mà trái lại chúng đệ tử thế gia tuy rằng không có người nào mà không phải là tinh anh được ma luyện từ trong sống chết nhưng không cẩn thận ứng phó –.

~–~.

Rốt cục có người không nhịn được thế công lấy mạng đổi mạng của chúng khôi lỗi, quay đầu chạy trốn. Lúc này có một người dẫn đầu, người chạy trốn lập tức nhiều hơn.

"Lũ ngu ngốc này chạy cái gì?" Bình Đông Thành ứng phó với năm khôi lỗi Thiên thần, tám khôi lỗi đỉnh phong Thượng vị thần vây công, lớn tiếng chửi bới.

Với Hách Như Hải cầm đầu tám đỉnh phong Thiên thần, dựa theo phân chia bốn mươi Thiên thần khôi lỗi cùng với hơn sáu mươi đỉnh phong Thượng vị thần khôi lỗi công kích, đủ thấy hắn có thực lực tương đương kinh người.

Dương Thiên Vấn núp trong bóng tối. Xem xét thực lực tám người. Hai huynh muội Đông Anh Thạch với Đông Anh Như thậm chí có thực lực đỉnh phong Thiên thần. Như thế ngoài ý liệu của Dương Thiên Vấn. Nhiều năm trước tới nay đám người mới gặp gỡ hai huynh muội một thời gian. Thực lực bọn hắn tuy rằng che dấu rất tốt. Nhưng dựa theo Dương Thiên Vấn phỏng đoán, tuyệt có cảnh giới đỉnh phong Thiên thần. Thoạt nhìn chỉ có mình tiến bộ. Người khác tiến bộ thậm chí còn tiến bộ nhanh hơn so với mình.

Tám vị đỉnh phong Thiên thần, ngoại trừ Đông thị huynh muội, sáu người khác kể cả Hách Như Hải lập thành nhóm sáu người trẻ tuổi ở Thương Hải tửu trang khi trước.

Bọn họ từng người đều không đơn giản. Dưới sự vây công của khôi lỗi Thiên thần gấp năm lần mình vẫn còn có năng lực bình yên vô sự.

Ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê. Cuối cùng Dương Thiên Vấn thấy được đỉnh phong Thiên thần bạo phát ra tới thực lực cường đại. Đối với vận dụng lĩnh vực của bọn hắn cũng có cảm ngộ nhất định.

Người lâm trận bỏ chạy càng ngày càng nhiều. Bởi vì bọn họ không muốn chết. Hoặc là nói không muốn chết vô ích ở chỗ này. Tứ tán tản ra. Mà người bỏ chạy đều có một khôi lỗi cấp Thiên thần dẫn theo năm khôi lỗi Thượng Vị Thần truy kích. Thu dọn xong thì là trở lại giúp đỡ."Mẹ. Việc này không thể làm được. Hách huynh, Bình mỗ đi trước một bước." Bình Đông Thành cũng không muốn chết ở chỗ này. Hơn nữa cũng không biết thế lực bên nào hạ sát thủ, càng không cho phép chết không minh bạch đây.

Đám người Long Nguyệt Hiên cũng lần lượt không nhịn được. Dương Thiên.

Đến lúc này thậm chí không tiếc hạ lệnh hình thức công kích tự nổ. Ba khôi lỗi Thiên thần đồng thời xông lên tự nổ. Một người trẻ tuổi đỉnh phong Thiên cấp nổ, thân thể bị hao tổn vô cùng chật vật. Mọi người thấy cảnh này, trong lòng cũng không khỏi bắt đầu sợ hãi.

Trong lòng thầm mắng. Đánh thì đánh đi. Mẹ. Rõ ràng tự bạo. Hơn nữa là xuất hiện Thiên thần tự bạo. Ta cũng không muốn liều mạng chết tại đây.

Loại người có suy nghĩ này càng ngày càng. Người chạy trốn cũng càng ngày càng nhiều. Lúc này chỉ còn lại có một nửa, đã chết bốn năm người, chạy hơn hai mươi người –.

~~~~.

Dương Thiên Vấn nhìn đến đây, đánh giá đối với Trân Lung kỳ bàn lập tức tăng lên mấy bậc. Thảo nào năm đó linh hồn Thần vương có thể bằng vào cảnh giới Thần vương Tại thượng cổ thần, trong chiến đấu bảo vệ thần hồn bất diệt. Cực phẩm Thiên thần khí này xác thực rất cường đại. Nhưng bản thân nó lại không có công kích với phòng tính. Nhưng nếu như thần minh thần hồn đẳng cấp đủ cao, bộc phát ra sức chiến đấu cường đại có thể còn cường đại hơn so với thực lực bản thân.

Thực lực lúc này của Dương Thiên Vấn, không cần trận pháp coi như là xông lên cũng không phải đối thủ của sáu mươi tinh anh thế gia này. Song quyền nan địch tứ thủ, những lời này không phải nói sai. Lúc này đây chiếm giữ ưu thế thực lực, sáu mươi vị tinh anh thế gia đối mặt khôi lỗi gấp năm lần với mình, cũng bị bức lui lại.

Dương Thiên Vấn tính toán một chút. Mất hơn hai mươi khôi lỗi Thiên thần. Thượng vị thần khôi lỗi tổn thất hơn tám mươi. Nhưng thành quả chiến đấu cũng không tốt. Chỉ giết chết đối phương năm trung giai Thiên thần. Còn lại đều là bị buộc bỏ trốn.

Dương Thiên Vấn vốn trông cậy vào những khôi lỗi này tiêu diệt những cao thủ này. Chỉ cần bọn họ bức đi, coi như là đạt đến mục đích dùng khôi lỗi công kích. Càng ngày càng nhiều người bị ép bỏ chạy.

Hách Như Hải chứng kiến cục diện này. Hắn quyết định thật nhanh, trầm giọng quát: "Chúng ta rút lui. Mọi người cùng nhau rút lui, không nên cho bọn hắn mỗi cơ hội đánh bại." Nói xong hắn bức lui khôi lỗi vây công, lách mình thối lui ra khỏi vòng chiến, hóa thành một đạo quang rút lui.

Nghe Hách Như Hải nói, mọi người cũng không chậm trễ. Tất cả đều nhao nhao hiển lộ thần thông, nhảy ra khỏi vòng chiến, đuổi theo hướng Hách Như Hải.

Những khôi lỗi còn lại hợp binh một chỗ cũng đuổi theo.

Chiêu thức ấy của Dương Thiên Vấn bức hổ rời núi, đạt mục đích.

Không cần Dương Thiên Vấn nhắc nhở. Tiểu Bạch dùng miệng nuốt bảo tháp, xông vào tiểu tinh hệ. Vừa rồi thừa dịp bọn hắn kịch đấu. Tiểu Bạch trốn ở bên trong mây thiên thạch ở cách đó không xa. Bởi vì thân hình khéo léo, ai cũng không phát hiện nó tồn tại.

Thân hình Tiểu Bạch hư ảnh chớp động, hiện lên thẳng tắp hướng phía bên trái lỗ đen đánh tới. Vừa tiến vào tiểu tinh hệ, laaph tức cảm nhận được lực hút khủng bố khổng lồ kia. Không nói một lời, mở ra tuyệt đối phòng ngự thiên phú thần thông, tác dụng lực hút lập tức biến mất. Tốc độ của Tiểu Bạch cũng nhanh gấp đôi.
~~~~

Những tinh anh này có thể đẩy ra vị trí tiết điểm lực hút, nghĩ ra vô số loại khả năng. Lại hết lần này tới lần khác không dám dùng thân phạm hiểm, nào nói tới việc chủ động nhào vào trong hắc động. Điều này có thể là bởi vì bên ngoài tinh không, hao tổn chín cao thủ Thiên thần khiến cho bọn họ sinh ra một tia kiêng kị trong lòng. Mà lúc này nhìn thấy cự đại hắc động, kiêng kị này càng sâu hơn. Tuy rằng mỗi một người bọn hắn đều không biểu hiện ra ngoài –.

576. Chương 576: Viễn Cổ Di Tích

Quyển 9: Sơ lâm thần giới

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 576: Viễn cổ di tích

Sưu tầm:

Đả tự:

Ngày đầu tiên lấy cực nhanh tốc độ bay đi, Tiểu Bạch rốt cục nhào vào trong hắc động khổng lồ. So sánh với lỗ đen. Tiểu Bạch quả thực bụi bậm cũng không tính là gì. Tại nơi này trước mặt lỗ đen đáng sợ có thể thôn phệ tinh. Tiểu Bạch quả thực so với con sâu cái kiến còn nhỏ bé hơn.

Ở trong tuyệt đối phòng ngự, rõ ràng cảm nhận được từ ngoại giới truyền đến cường đại áp lực, Tiểu Bạch vô cùng kinh hãi, điên cuồng nhập thần duy trì tuyệt đối phòng ngự. Hắc ám, nơi này có vô tận hắc ám. Nhưng tại phía trước Tiểu Bạch chứng kiến một tia ánh sáng. Tiểu Bạch bắt đầu tiến về phía một tia ánh sáng. Hào quang hiện lên Tiểu Bạch chỉ cảm thấy một hồi cường quang vọt tới. Sức ép lên thân lập tức biến mất.

"Nơi này chính là viễn cổ di tích?" Tiểu Bạch kinh ngạc mở miệng nói. Trong tầm mắt thì u ám, vòng trời tiếp theo là huyết nhật. Thoạt nhìn thật là yêu dị.

Tiểu Bạch phun Thời không bảo tháp ra. Dùng linh hồn vang lên một giọng nói thông báo Dương Thiên Vấn có thể đi ra.

Dương Thiên Vấn nhảy ra ngoài từ bên trong Thời không bảo tháp. Phất tay thu bảo tháp. Hắn cũng cẩn thận đánh giá thế giới này.

"Nơi này là một thế giới mảnh vỡ? Sao lại trông giống như Tu La Ma Vực. Không có chút ánh sáng với ôn hòa. Tràn đầy sống nguội với khát máu."

Dương Thiên Vấn có cảm xúc nên lên tiếng nói. Hắn nói xong nhìn về hướng Tiểu Bạch.

"Lão đại ngươi không cần nhìn ta. Ta không biết chi tiết nơi đây." Tiểu Bạch lắc đầu thở dài. Nó thả người nhảy dựng, nhảy lên bả vai Dương Thiên Vấn, thoải mái nằm xuống.

Dương Thiên Vấn nhìn lên trời không treo trên cao huyết ngày một hồi không còn gì để nói. Được rồi, đã tới thì an tâm ở lại. Trước mắt nhìn khắp nơi xem có bảo vật có thể thu hay không.

Huyền quang.

Một mặt Huyền Quang Kính phù du giữa không trung. Dương Thiên Vấn mượn nhờ thần thông kia tỏ vẻ như cẩn thận tìm kiếm trong vòng ngàn dặm, thậm chí mười vạn dặm trăm vạn dặm.

Ồ. Ức năm minh thạch? Mà nhiều như vậy.

Dương Thiên Vấn động dung. Trong kính Huyền Quang hiện ra là một ngọn núi quỷ dị lên tới vạn mét, phải ngọn núi này toàn thân do ức năm minh thạch tạo thành. Năm đó một ít khối ức năm minh thạch dẫn

đến vô số người điên cuồng. Hơn nữa vô luận Tu Chân Giới hay là Tiên giới, Thần giới. Ức năm linh vật rất ít gặp.

Sức năm minh thạch này là tuyệt phẩm linh thạch chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu. Nơi đây lại có một tòa, không hai tòa. Không cả một dãy núi, toàn thân do ức năm minh thạch cấu thành

Ách. Dương Thiên Vấn rất không vui.

Màn ảnh một chuyển. Trên đường đi. Tảng đá? Không. Đó là thần tinh không thuộc tính. Bắt một bó to. Khắp nơi đều như vậy. Không đáng giá tiền nhất: dòng suối nhỏ? Không. Đó là do tinh tủy cấu thành. Tinh tủy tự nhiên hội tụ mà thành dòng suối; Cỏ dại? Không. Đó là Tiên Thiên hình thành Thiên huyết thảo. Kịch độc vô cùng. Thiên thần ăn vào, một thân thần huyết lập tức bị bốc hơi sạch sẽ, đã sớm tuyệt chủng vô số năm; Thụ mộc? Thật là thụ mộc. Nhưng là Mộc Tang thần thụ, gỗ chí âm. Tùy tiện một cành cây cũng có thể luyện chế thành phi kiếm thần khí cấp, linh tính mười phần, dùng để dưỡng thần tồn âm hiệu quả vượt quá tưởng tượng, tuyệt chủng nhiều năm. Chỉ nghe kỳ danh không thấy vật –.

~–~–~.

Vẻ mặt Dương Thiên Vấn ngốc trệ. Cuối cùng mở rộng tầm mắt. Nếu như trên bầu trời không treo huyết nhật, toàn bộ bầu trời một mảng lờ mờ với màu đỏ tươi, Dương Thiên Vấn còn cho là mình vượt qua đi đến thời kì sơ khai hoàng kim.

Cái gì thời gian.

Hẳn là Thiên thần đầy đường.

Dù sao những gì Dương Thiên Vấn chứng kiến, phần lớn là Linh dược linh vật liệu linh vật thời kỳ Thái cổ đã mất.

Dương Thiên Vấn kích động. Đã thấy nhiều. Chậm thích ứng.

Dương Thiên Vấn xem như đã hiểu rõ vì sao sau thượng cổ thần chiến, Đông gia có thể quật khởi nhanh như vậy. Thậm chí có thể có địa vị ngang nhau với Hách gia một trong thượng cổ thế gia. Có được những thứ này, coi như là thần nhân bình thường cũng có thể ở trong khoảng thời gian ngắn quật khởi. Coi như là dùng linh dược linh vật liệu linh vật thần Tiên Thiên cấp kiên cường tích tụ, cũng có thể tích tụ ra một Đông gia. So với thế gia đại tộc, còn là người có tiền hơi. Tiền vốn đủ dày, thực lực cường đại.

Có hai điều trước đó, thực lực cường đại chẳng qua là vấn đề thời gian mà thôi. Rất nhiều thứ coi như là ngươi có sức ảnh hưởng, lại có tiền có thế, tiền vốn dầy nữa, cũng không thể mua được, cũng không cầu được, bởi vì chúng đã tuyệt chủng, không tồn tại. Gia sản tích lũy ở Minh Nguyệt thần hoàng xác thực không ít nhưng so với nơi đây, thật sự là quá ít, coi như là cộng cả thẩm phán Thần Điện vào một chỗ, cũng không thể đánh đồng cùng nơi đây.

Chẳng qua là đáng tiếc những thứ đồ vật ở bên trong vùng trời. Ở trên thuộc tính rõ ràng có thiên lệch. Chẳng lẽ là bởi vì đây chỉ là một thế giới mảnh vỡ mà không phải cả thế giới? Hoặc là thế giới này sinh ra thì ra đã là như thế?

Dương Thiên Vấn ở chỗ này phát hiện không ít tuyệt phẩm linh dược đã tuyệt chủng. Dương Thiên Vấn nhìn một tòa ngọn núi cao tuyệt, hắn không khỏi âm thầm suy nghĩ: pháp cảnh giới của mình quá thấp. Nếu không hắn có thể luyện chế dãy núi vạn dặm này thành một chiếc linh bảo. Tất nhiên uy lực mười phần, không kém hơn Kim Long tiễn.

Theo Huyền Quang Kính dò xét cách càng ngày càng xa. Dương Thiên Vấn càng có thể nhận ra thế giới này cổ quái. Thiếu khuyết đi một tí sinh khí. Thế giới này khiến cho Dương Thiên Vấn cảm giác như là Ma Vực.

"Ồ? Đây là." Dương Thiên kinh ngạc lên tiếng.

Trong kính Huyền Quang lộ vẻ đi tới dùng tây. Tại phía xa mấy trăm vạn dặm bên ngoài bốc lên biển máu. Ma tính dơ bẩn yêu dị máu tanh đáng sợ. Đây là biển máu cho Dương Thiên Vấn cảm giác.

Cảm giác nói cho Dương Thiên Vấn. Đại dương mênh mông như biển máu này rất nguy hiểm, tuyệt đối không được tới gần –.

~–~.

"Tiểu Bạch, ngươi xem chúng ta ở nên làm gì?" Dương Thiên Vấn đem Huyền Quang Kính chuyển hướng về phía khác, nhìn về một phương hướng khác.

"Cạo da. Trước bắt đầu từ nơi này. Chậm rãi cạo chỉ cần là vật tốt cũng đừng có buông tha." Tiểu Bạch thẳng thắn thành khẩn nghĩ kế cho Dương Thiên Vấn.

"Ha ha ha. Tốt." Dương cười to. Thời không bảo tháp xuất hiện ở phía trên tay trái. Trong miệng nói thầm: "Từ khi tháp này đến, ngược lại chỉ dùng một phần nhỏ vận dụng thần kỳ. Lúc này đúng là thời cơ." .

Hắn nhẹ nhàng cầm bảo tháp trong tay ném lên bầu trời, hai tay linh quyết biến ảo. Một đạo linh quyết đi lên.

Chỉ thấy bảo tháp đón gió mà phát triển. Vốn là tiểu tháp bỏ túi, lúc này biến thành một quái vật khổng lồ hơn nữa phong cách cổ xưa uy nghiêm, tản ra ánh sáng nhàn nhạt.

Một đạo linh quyết của Dương Thiên Vấn đánh vào tháp, hắn trầm giọng vừa quát: "Lên." .

Chỉ thấy từ dưới đáy bảo tháp, phát hiện ra một lỗ hổng hình xoáy. Từ chỗ lỗ hổng truyền xuống từng trận hấp lực cường đại. Phía dưới bảo tháp, một ngọn núi lên tới vạn mét, toàn bộ bị rút lên sau đó chậm rãi phiêu khởi. Nên biết rằng một ngọn núi này do ức năm minh thạch cấu thành vạn mét, nặng đến cỡ nào, hoàn toàn không thể đo lường. Nhưng nhất định nặng đến mức khó có thể tưởng tượng, có thể làm cho nó bốc cả gốc lên hơn nữa còn trôi nổi ở không trung. Cái này cần bao nhiêu lực?

Dương Thiên Vấn lại đánh ra mấy đạo linh quyết. Tâm niệm vừa động: "Thu." .

Chỉ thấy tòa đỉnh núi này càng đi lên, đồng thời càng ngày càng nhỏ, bị thu tiến vào trong bảo tháp.

Ngay sau đó Dương Thiên Vấn hao tổn rất nhiều lượng tâm lực với pháp lực, hắn hoàn toàn thu thập dãy núi vạn dặm vào trong Thời không bảo tháp.

"Hô. Mệt mỏi quá." Dương Thiên Vấn mệt mỏi thở gấp gáp. Dãy núi vạn dặm này há lại có thể thu là thu sao? Dương Thiên Vấn có pháp lực hùng hậu. Nhưng cấp bậc chỉ là hạ cấp Thiên thần đỉnh phong, thậm chí còn không được tính là trung giai Thiên thần. Hắn có thể thu dãy núi này đã mười phần không sai. Trong chuyện này hơn phân nửa đều dựa vào uy năng bản thân Thời không bảo tháp.

Tiểu Bạch trợn trừng mắt. Không để ý đến Dương Thiên phàn nàn. Trong lòng thầm nghĩ: người khác tới này, nhìn chằm chằm vào mấy tòa núi lớn này, cũng chỉ không biết làm gì. Hoặc là gõ một ít hòn đá. Nào ai có thể hoàn toàn thu dãy núi vạn dặm này? Lòng người không rắn nuốt voi.

"Lão đại, không thể bỏ qua những thần Tinh Tinh tủy" Tiểu Bạch lớn tiếng la lên.

"Ta biết rõ. Ta nghỉ ngơi một chút rồi lại tiếp tục. Chậm đã. Nơi đây cũng không nhỏ." Dương Thiên Vấn cảm thán. Lộ dài đằng đẵng kia dài xa này. Ta đem cao thấp mà.

Dương Thiên Vấn lấy ra một bình ngọc, rót một lọ tinh tủy, nuốt vào một giọt bắt đầu khôi phục Tiên Nguyên. Nên biết rằng tinh tủy này dùng tám trăm vạn thần tinh mới tinh luyện một giọt. Có thể thấy trong đó ẩn chứa linh lực khổng lồ cỡ nào. Người khác, một giọt tinh tủy cần chia làm mấy trăm lần, hơn một ngàn lần phục dụng. Mà Dương Thiên Vấn trực tiếp ăn vào một giọt. Năng lực tiêu hóa hấp thu mạnh gấp mấy trăm lần Thiên thần khác –.

~–~. đọc truyện mới nhất tại .

Mà ở bên ngoài. Đi qua một thời ngày truy đuổi chém giết, quân cờ của Dương Thiên Vấn trên cơ bản bị diệt hoàn toàn. Mà vốn là sáu mươi vị Thiên thần, cũng chỉ còn lại có bốn mươi lăm người. Hơn nữa mỗi người đều mang thương tích."Trịnh huynh, thương thế của ngươi không có trở ngại chứ?" Hách Như Hải hỏi.

Trịnh Kiến Quân lắc đầu, trả lời: "Một tí tổn thương. Không ta đã ăn thần đan bí chế của Trịnh gia ta, hoàn toàn chữa trị thương thế. Chậm rãi sẽ khôi phục." .

Mọi người nghỉ ngơi một lát. Bình Đông Thành mắng to: " Những người kia đến tột cùng là ai? Coi thường mạng sống như vậy sao?" .

"Nhìn qua những người này xác thực vô cùng cổ quái. Hình như là thần vệ thái cổ Thần giới Cổ Thần, lại tựa hồ không đúng." Hách Như Hải cũng nghĩ không ra nguyên nhân.

Đông Anh Thạch cũng chảy máu. Chỉ là vết thương nhẹ. Ăn đan dược, điều tức một hồi đã khôi phục bảy tám phần rồi. Hắn mở miệng nghi ngờ nói: "Ta thấy kỳ quái những người này từ đâu mà đến." .

577. Chương 577: Vận Khí

Quyển 9: Sơ lâm Thần giới

Chương 577: Vận khí

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Anh Thạch cũng nghĩ tới Dương Thiên Vấn đã một mình rời đi, nhưng nghĩ một chút, tựa hồ không thể, bởi vì lần này tập kích hơn ba trăm người, có một trăm thiên thần. Dương Thiên Vấn thân là ông chủ nhỏ của tửu trang Thương Hải, cũng không có thể chơi đòn này. Đồng thời cũng căn bản không cần thiết dở trò này.

Nhưng Anh Thạch vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra nguyên nhân và động cơ Dương Thiên Vấn làm như vậy, tất nhiên bài trừ khả năng của Dương Thiên Vấn. Tất nhiên không thể nói ra, từ trên ý nghĩa nào đó thì hai huynh muội bọn họ ngược lại giống như là ngoại nhân hơn, dù sao gia đình cũng không hề cắm rễ sâu ở đảo Hách Đông.

Như vậy, lần vây đột nhiên này chính là chính là thế lực thứ ba, mà thế lực thứ ba này rốt cuộc là ai?

Bình Đông Thành đột nhiên nói một câu: "Các ngươi nói xem liệu có liên quan tới ông chủ nhỏ của tửu trang Thương Hải đã đột nhiên rời đi kia không?" Không thể không nói, trực giác của những bạn hữu này phi thường chuẩn xác.

" Có khả năng." Một số người trải qua suy xét đã phụ họa.

" Vậy ngươi giải thích hơn ba trăm người này là đến kiểu gì." Long Nguyệt Hiên hỏi lại.

" Sơn cốc đó chính là chịu sự khống chế của tửu trang Thương Hải, muốn đưa ba trăm người vào cũng không phải là không thể?" Một số người tự cho là thông minh đưa ra đáp án.

" Không, không thể, không có la bàn trong tay ta và bí pháp của nhà ta thì không ai có thể mở được truyền tống trận truyền tống trận đó." Anh Thạch đứng ra phản bác.

" Mọi người đừng đoán lung tung, bắt trộm phải bắt quả tang, bắt thông dâm phải bắt cả đôi, trước khi chưa có chứng cớ thì nói gì cũng vô dụng. Có điều ta cũng không cho rằng người này có bản sự lớn như vậy." Hách Như Hải đứng ra nói. Tựa như Anh Thạch, Hách Như Hải, cũng không tìm ra động cơ và mục đích của Dương Thiên Vấn, nếu thực sự muốn vây sát đám người bọn mình, như vậy thì phải phái tới không phải là ba trăm người, mà là ba ngàn, ba vạn người.

" Hách tam thiếu có cao kiến gì ư?" Long Nguyệt Hiên mở miệng hỏi.

" Lần tập kích đột nhiên này là mang tới một số gợi ý. Có lẽ chúng ta có thể tìm ra cách tiến vào di tích." Hách Như Hải híp mắt lại. Trong mắt tinh quang thoáng hiện. Thực sự thực sự nghĩ ra diệu kế gì đó: "Chúng ta về đi."

Hách Như Hải đi đầu, bốn mươi bốn người đi sau Hách Như Hải, cùng nhau bay tới tiểu tinh hệ khủng bố đó.

Dương Thiên Vấn mấy ngày nay sống không tồi. Đúng như cái gọi là phá rồi lại xây. Những lời này thật sự rất chính xác.Nhìn trộm trong toái phiến của thế giới này. Trên cơ bản địa linh linh vật tuyệt phẩm chỗ nào cũng có. Thậm chí còn có một số tiên thiên linh tài mà rất hiếm tìm được. Dương Thiên Vấn có thời không bảo tháp, thứ gì cũng chứa được hết. Một số linh căn thì không cần phải nói, trực tiếp chuyển vào trông trong linh không gian, mỏ có hơi lớn một chút cũng không phải là việc khó. Trực tiếp di dời cả tòa núi, Phiền toái nhất chính là mạch khoáng, Ẩn sâu dưới đất chính là một số mạch khoáng cực kỳ quý giá.

Ví dụ như: "Tu du quặng quặng." Loại khoáng thạch này sau khi trải qua tinh luyện. Thì chính là tất yếu phẩm để luyện chế pháp bảo loại không gian. Không có nó thì Trừ phi ngươi tu luyện không gian pháp tắc. Hơn nữa đạt tới cảnh giới rất cao. Ngộ ra kỹ năng chuyên nghiệp như mở không gian, hơn nữa còn phải tinh thông khí đạo, nếu không thì đừng mơ tưởng luyện chế ra được loại pháp bảo như vậy.

Thời kì Thượng cổ, thần điện đông đúc, nguyên nhân căn bản chính là tu du tinh quặng lúc đó nhiều, không khan hiếm như hiện tại, khiến cho loại bảo vật không gian như thần điện cũng không đến nỗi hiếm hoi như hiện tại.

Thần điện, trong mắt Dương Thiên Vấn chính là một loại bảo vật rất tiện dụng. Nhưng đối với chư của thần giới mà nói thì thần điện sau khi dùng bản mạng thần hồn để tu luyện thì sẽ có công dụng Thông thiên đạo, thành thần minh trên Thần Vương, muốn gia tăng tiến độ tham ngộ pháp tắc thì thần điện này chính là vật phải có.

Chỗ tốt Dương Thiên Vấn có được không ít, điều này khiến Dương Thiên Vấn cao hứng không thôi.

Lúc này, đám Hách Như Hải cũng về tới ngoài tiểu tinh hệ đó, đối mặt với ba hắc động cực lớn, liền cảm thấy vô lực.

" Hách tam thiếu, ngươi nghĩ biện pháp gì để vào đi?" Bình Đông Thành vội vàng nói.

" Cái này gọi là dồn vào chỗ chết để sống lại, ta nghĩ, một trong số hắc động hắc động này chính là cửa vào!" Bên trong ánh mắt của Hách Như Hải lộ ra một cỗ tự tin.

"Hả, vì sao?" Mọi người nghe thấy vậy thì cũng lập tức cảm thấy có chút hoang mang lại vừa có lý.

Thị huynh muội giống như thể hồ quán đỉnh, đột nhiên tỉnh ngộ, ghi chép trong bí điển của gia tộc đúng là có khả năng như vậy.

"Nhưng trong ba hắc động thì cái nào mới là đúng?" Long Nguyệt Hiên nhìn thấy vẻ mặt của Thi huynh muội thì cũng có chút tin vào suy đoán này, nhưng trong lòng vẫn không chắc.

"Thử vận khí đi." Hách Như Hải thở dài, kỳ ngộ và nguy hiểm thường thường là cùng tồn tại, Hách Như Hải cũng không biết trong ba hắc động này cái nào mới là cửa vào thật, nhưng Hách Như Hải có thể dưới tình huống khôi lỗi tự bạo giết địch để gặp được cửa vào, cũng quả thật là lớn mật đến cực điểm.

" Các vị, có di ngôn gì thì nói ra ở đây luôn đi, nếu có người không muốn mạo hiểm thì có thể quay lại, mang theo di ngôn của chúng ta trở về báo cáo." Hách Như Hải dứt khoát nói, nói xong thì lấy ra một khối ngọc giản, ghi lại di ngôn của mình, đặt trong hư không rồi mở miệng nói: "Có ai nguyện ý giúp Hách mỗ mang ngọc giản này về không?"

Mọi người ngơ ngác nhìn nhau, hiện giờ hiện giờ có chút khó lựa chọn, ba chọn một, khả năng chính xác là một phần ba, nói cách khác thì mất mạng mất mạng chính là hai phần ba, Tiến vào thì có hai phần ba khả năng chết, lui thì trăm phần trăm có thể giữ mạng, nhưng đồng dạng cũng sẽ bỏ lỡ cơ duyên, cũng sẽ lưu lại ấn tượng là một kẻ rất sợ chết trong lòng mọi người.

" Mọi người không cần phải lo lắng, ai nguyện ý giúp Hách mỗ mang ngọc giản về chính là hành động chí công vô tư, Hách mỗ xin bái tạ." Câu này của Hách Như Hải chính là một cái cớ cho người trong lòng muốn đánh trống lui quân, rằng ta đây không phải sợ chết, ta là đại công vô tư, quên mình vì người, đệ trình di ngôn cho những chiến hữu đã chết.

Dương Thiên Vấn nếu thấy một màn này thì đối với Hách Như Hải, đối với Hách gia mà Hách Như Hải đại biểu sẽ có nhận thức sâu sắc hơn.

Bởi vì, Dương Thiên Vấn ở trước mặt ba hắc động, dưới tình huống trong ba chọn một cũng không dám nói có thể sải bước vào, càng đứng nói tới ở đây ra một chiêu chiến thuật tâm lý, tận khả năng giảm bớt người cạnh tranh.

Mọi người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, chủ ý bất định.

Kỳ thật biện pháp tốt nhất không phải không có, chọn ra ba người, lưu lại nguyên thần ngọc giản, mỗi người đi vào một cái hắc động, ngọc giản của người nào không vỡ thì chính là cửa vào chính xác. Nhưng có đây có tới bốn mươi lăm người, không ai nguyện ý làm làm Lôi Phong sống cả.

Hách Như Hải cũng biết điểm này, cho nên rất thông minh không nói lời thừa.

Năm vị cường giả thiên thần đỉnh phong Bao gồm cả Long Nguyệt Hiên cũng đứng dậy, để lại di ngôn ngọc giản: "Mẹ nó, lần này có thành công hay không thì xem vận khí vậy!" Bình Đông Thành cũng không chút thua kém, ai mà không sợ chết chứ? Nhưng nếu cứ như vậy trở về thì chỉ sợ kiếp này không thể tiến cảnh Thần Vương.

Thế sự chính là kỳ diệu như vậy, Dương Thiên Vấn nếu sớm biết rằng khôi lỗi khôi lỗi có thể khiến Hách Như Hải liều mình xông vào hắc động, chỉ sợ hắn sẽ dùng một số biện pháp ôn hòa các để dẫn đám gia hỏa này đi.

Nhưng Dương Thiên Vấn không thể tiên tri, Dương Thiên Vấn đã từ lúc đầu tiến vào, đi về phía đông mấy vạn dặm rồi, dọc theo đường đi, Dương Thiên Vấn đào sâu ba tấc đất, chỉ cần là vật hiếm lạ thì Dương Thiên Vấn đều sẽ không bỏ qua.

Dương Thiên Vấn có huyền quang thuật không cần lo lắng sẽ bỏ lỡ bảo vật gì.

Qua hai ngày, mảng tịch liêu này có thêm tám người.

"hả?" Dương Thiên Vấn đang ở ngoài hơn mười vạn dặm dùng huyền quang thuật tìm kiếm thì trong một cái khe không gian đột nhiên nhảy ra hơn tám người. điều này khiến Dương Thiên Vấn rất bất ngờ.

Cẩn thận quan sát, không phải là ba vị thiên thần đỉnh phong Hách Như Hải, Anh Thạch, Long Nguyệt Hiên cùng với năm vị giai thiên thần xa lạ khác ư?

" Bọn họ vào bằng cách nào?" Dương Thiên Vấn kinh ngạc tự hỏi.

Không thể không nói, vận khí của đám người Hách Như Hải phi thường tốt, bọn họ dùng pháp bảo phòng ngự uy lực mạnh mẽ cường hành nhảy ra từ trong tiết điểm dẫn lực, sau đó dùng dẫn lực, kéo bọn họ vào bên trong hắc động, bốn mươi lăm người chỉ có hai mươi tám người nhảy vào được bên trong tiết điểm, cuối cùng chỉ có tám người vân khí tốt.

Tám vị cao thủ thiên thần cấp đỉnh phong, chỉ có một người không nhảy vào được tiết kiếm, bảy người còn lại thì chỉ có ba vị may mắn xâm nhập được vào di tích viễn cổ này, bốn người còn lại thì nơi hạ lạc không rõ, sinh tử không hay, có điều chắc bị cuốn vào bên trong hắc động to lớn đó thì cũng chỉ có đường chết. nguồn

Tiểu Bạch nhảy dựng lên: "Bọn họ không phải là tùy tiện chọn bậy một hắc động để nhảy vào chứ?" Đúng là vênh váo, so với ta còn vênh váo hơn.

Dương Thiên Vấn nhìn thấy nhân số của bọn họ thì gật đầu, đích xác, nếu không phải vận khí không tốt, sẽ không chỉ là tám người. Dương Thiên Vấn không tin ba trăm thần chi khôi lỗi thật sự có thể giết được bọn họ chỉ còn lại có tám người.

Cho dù người còn lại cũng không thể chỉ có ba vị thiên thần đỉnh phong.

578. Chương 578: Huyết Hải

Quyển 9: Sơ lâm Thần giới nguồn

Chương 578: Huyết hải

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

" Lão đại, chúng ta có gặp mặt bọn họ hay không?" Tiểu Bạch nhẹ giọng hỏi, ngay sau đó thì ngữ khí biến đổi: "Hoặc là trừ bỏ bọn họ?"

"Ừ, đúng là vấn đề đây, bọn họ đã tới nơi này, cũng không thể cũng không thể minh mục trương đảm sử dụng bảo tháp thời không. Về phần trừ bỏ bọn họ, ừ, hay là thôi đi. Ta cũng không phải là sát nhân cuồng ma, người khác không đến trêu chọc chúng ta thì chúng ta việc gì phải lạm sát kẻ vô tội?" Dương Thiên Vấn lắc đầu hồi đáp.

Việc này tiếp diễn cũng không phải là chuyện tốt, vả lại, Dương Thiên Vấn vẫn rất bội phục bọn họ, không ngờ ngay cả mạng cũng không cần xông vào hắc động, phải biết rằng, Dương Thiên Vấn trước khi xông vào hắc động đã biết được chuẩn xác chuẩn xác mới không sợ hãi, nhưng bọn họ thì bất chấp mọi giá đánh cuộc.

"Kệ bọn họ, tạm thời không cần, nơi này lớn như vậy, cũng không nhất định có thể gặp mặt." Dương Thiên Vấn lắc đầu, bởi vì tám người này đều tự tách ra, bay về tám phương hướng, chứ không ai lao thẳng tới chỗ Dương Thiên Vấn.

Tuy rằng muốn độc chiếm, nhưng điều này rất không thực tế, cho dù là trăm vạn năm thời gian cũng không nhất định có thể đào sạch được nơi này. Dù sao đây là một toái phiến thế giới!

Trên tay Lão tử còn có la bàn vận mệnh, làm sao lại quên mất nguyện vọng? Có điều nguyện vọng tựa hồ là một hắc động không có giới hạn, vĩnh viện không thể lấp đầy.

Dương Thiên Vấn biết mấu chốt thành đạo của mình khẳng định ở trong la bàn vận mệnh, đồng thời cũng có thể suy đoán được muốn thành đạo thì cũng không dễ dàng. trước tiên phải qua được cửa này đã.

Nếu khối bảo địa này thực sự là mình độc chiếm, nhưng vậy có thể lợi dụng tài nguyên bên trong, trong mấy chục vạn năm, có thể tổ chức được một quân đội thần nhân cao cấp chân chính.

Bọn họ không thể độc chiếm toàn bộ toái phiến thế giới, nhưng không có nghĩa là Dương Thiên Vấn ta cũng không thể.

Nghĩ đến đây, Dương Thiên Vấn lấy ra la bàn, gọi người chỉ dẫn bên trong la bàn ra rồi mở miệng hỏi: "Ta có thể chiếm toái phiến thế giới này thành của riêng không?"

người chỉ dẫn La bàn nghe vậy thì không không có bất kỳ biến hóa nào, mỉm cười hồi đáp: "Đương nhiên, ngươi hiện tại đang có hai nguyện vọng thứ mười chín và thứ mười hai, nếu hai cái kết hợp làm một thì đích xác có thể làm được. Nhưng điều kiện tiên quyết là toái phiến thế giới này là vật vô chủ."'

" Ý tứ của Ngài là?" Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, xác nhận.

" Toái phiến chi chính là một bộ phận may mắn còn tồn tại sau khi toàn bộ thế giới bị hủy diệt, bởi vì cơ duyên xảo hợp, thế giới toái phiến thế giới này tương liên với vũ trụ, bởi vì một loạt biến hóa mới có thể tái diễn ra thiên địa, nếu không có gì bất ngờ toái phiến này chính là vật vô chủ, biến hóa số trời có thể suy đoán, từ đây đi về phía tây có một mảng huyết hải mờ mịt, nguyên thân của nguyên cũng khó lường, chính là một vũ trụ khác, một đại thần thông giả tiên thiên sau khi chết thì lưu lại một giọt tinh huyết, trải qua vô số năm diễn hóa mới thành tựu được phiến huyết hải khôn cùng đó, lại bởi vì trọng diễn thiên địa, cắn nuốt vô số linh vật, nó đã sinh ra linh trí, bởi vì nó là đồng sinh đồng diễn mà thành, cho nên toái phiến này từ ý nghĩa nào đó mà nói, hơn nữa trải qua vô số năm, khi nó biến hóa mà ra lại nuốt toái phiến thế giới này vào, thành tựu ma thần tối cao của vũ trụ này! Lúc đó, nếu không ai ngăn nó lại, nó sẽ nuốt vào vũ trụ này rồi diễn hóa thành thiên đạo ma tôn bên trong Hồng Mông! người chỉ dẫn La bàn nói rất rõ ràng.

Dương Thiên Vấn nghe mà ngây người, nuốt vào toái phiến thế giới này thì cũng thôi đi, còn có thể nuốt vào toàn bộ vũ trụ? thế không phải nói tất cả sinh linh, tất cả vị diện của vũ trụ này đều sẽ bị hủy diệt ư, về phần xưng hô Thiên đạo ma tôn này Dương Thiên Vấn cũng rung động. Nhưng rất nhanh, Dương Thiên Vấn liền ý thức được trong đó có một lợi ích cực lớn đang chờ hắn.

Lợi ích gì? Nếu có thể tiêu diệt tên đầu sỏ gây họa cho tất cả sinh linh của vũ trụ này khi còn trong trứng nước thì đó là công đức lớn cỡ nào? Tuy rằng bởi vì quy tắc vũ trụ bất đồng, hình thức biểu hiện của công đức cũng bất đồng, nhưng không thể phủ nhận nó quả thật có tồn tại.

Trong tử tiêu bảo lục có ghi chép lại các diệu dụng của công đức, dù sao thứ này cũng chính là dầu vạn kim, chỉ có lợi ích chứ không có hại gì. Thậm chí có thể trực tiếp thành tựu công đức thánh nhân, từ nay về sau thiên đạo bất diệt, thánh nhân bất tử. Đương nhiên, dã tâm của Dương Thiên Vấn cũng không chỉ nhìn chằm chằm vào thánh nhân, mà là nhìn vào vị trí đại đạo thiên tôn trên cả thánh nhân. Nhưng nếu trên tay có một kiện pháp bảo phòng ngự dùng công đức rất lớn luyện chế thành, vậy thì quả thực là quá hạnh phúc.

Loại công kích Dương Thiên Vấn có mấy kiện rồi, lai lịch của mỗi một mỗi một đều không nhỏ, nhưng pháp bảo phòng ngự thì lại ít tới đáng thương, chân ngô thần lại là vật phẩm, cấp bậc có thể nói kém cỏi nhất trên người Dương Thiên Vấn.

Không cần lo lắng, Dương Thiên Vấn khẳng định: "Tai họa Như vậy há có thể để mặc nó trưởng thành? Vì thiên hạ thương, vì sự an bình của vũ trụ, cho dù không cần cái mạng nhỏ này, Dương Thiên Vấn ta cũng phải làm một hồi cứu thế chủ!" Dương Thiên Vấn vẻ mặt chính nghĩa, lời lẽ chính nghĩa, nghĩa vô phản cố, nghĩa bất dung từ tiếp nhận nhiệm vụ gian khổ này. Hô hấp cũng không khỏi có chút dồn dập, mắt cũng có chút đỏ lên.

người chỉ dẫn La bàn có chút có chút cổ quái, nhìn chằm chằm Dương Thiên Vấn, nụ cười trên mặt đông cứng lại, ho khan hai cái, điều chỉnh vẻ mặt một chút rồi mở miệng: "Vậy chờ ngươi giải quyết nó rồi thì lại tìm lão phu nhé."

"Ê, chờ một chút, ta vẫn chưa biết làm thế nào mới có thể tiêu diệt được huyết hải đó." Dương Thiên Vấn buồn bực hỏi.

" Dưới huyết hải có một khối huyết hồn tinh, nó mới là chỗ trung tâm của huyết hải, cứ hủy diệt nó là được." Nói xong thì người chỉ dẫn la bàn chui vào trong la bàn.

Dương Thiên Vấn vừa rồi có chút vàng đỏ nhọ lòng son, sau khi bình tĩnh lại thì mới phát hiện muốn tiêu diệt một huyết hải thì khó khăn cỡ nào.

Quay đầu lại nhìn, tám vị thiên thần tiến vào đây tách ra, phân công nhau vơ vét của cái. Đúng vậy, lựa chọn của bọn họ cũng giống Dương Thiên Vấn, chỉ có điều không triệt để như Dương Thiên Vấn mà thôi.

Phương hướng Anh Thạch lựa chọn chính là phương vị của huyết hải.

Dương Thiên Vấn đã lựa chọn, gọi thuấn quang vân, thuấn di một cái, xuất hiện bên cạnh huyết hải, kỳ thật cũng không xa lắm, Dương Thiên Vấn chỉ thuấn di khoảng mà thôi trăm vạn dặm mà thôi.

Nhìn huyết hải mờ mịt trước mặt, khí dơ bẩn ngút trời, Dương Thiên Vấn thậm chí thế giới này toái phiến thế giới này này sở dĩ cổ quái như vậy chính là bởi vì huyết hải này giở trò quỷ.

Dương Thiên Vấn biết huyết hải này tuyệt đối không thể chạm vào, chỉ bằng khí tức của huyết hải này cũng khiến cho Dương Thiên Vấn kiêng kị rồi.

Ngay khi Dương Thiên Vấn đang suy nghĩ thì một đạo huyết lãng cao tới trăm mét đánh tới Dương Thiên Vấn, sát khí ngút trời, uế khí ngập trời, khiến nguyên thần của Dương Thiên Vấn mơ hồ, Dương Thiên Vấn thấy hoa mắt, đột nhiên thấy vô số sóng triều đánh về phía mình.

Không đúng, Dương Thiên Vấn đột nhiên tỉnh ngộ, mấy thứ này là ảo ảnh! Thân hình chợt lóe, vội vàng thối lui mười dặm. Quả nhiên, khi Dương Thiên Vấn thối lui hai dặm thì cảnh sắc cảnh sắc lại thay đổi.

Dương Thiên Vấn trong lòng hoảng sợ, phải biết rằng nguyên thần của mình có thể trong bất tri bất giác bị ảo giác mê hoặc, có thể thấy được ảo giác này quỷ dị cỡ nào, bình thường nguyên thần chi lực càng cường đại thì sức miễn dịch với loại này lại càng mạnh.

Trong nháy mắt Vừa rồi, mình ngay cả một chút phản kháng cũng không có thì đã bị ảo giác mê hoặc, có thể thấy được huyết hải đã mở linh trí này thần thức chi lực cường đại cỡ nào.

Muốn tiêu diệt phiến huyết hải này chỉ có một cách, đó chính là dùng lửa đốt, không phải lẫ bình thường mà là thái dương chân hỏa chân chính.

Thái dương chân hỏa, không phải là muốn có là có. Thần thú Có thể sử dụng thái dương chân hỏa, thần thú thần thú giới chỉ sợ cũng có bao nhiêu có bao nhiêu.

Đối mặt với mảng huyết hải mờ mịt này, Dương Thiên Vấn có một loại cảm giác hết đường xoay xở, phi thường khó chịu.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút rồi lấy ra hơn ngàn khối hỏa túy thiên kim, bày ra một một hỏa đại trận, thái dương chân hỏa cũng từ hỏa diễm bình thường tiến hóa rồi mà thành.

Dương Thiên Vấn không phải là người có huyết mạch thần thú thuộc tính hỏa, không thể sử dụng thái dương chân hỏa, cho nên chỉ dùng bản thân để chế tạo thái dương chân hỏa.

Loại hỏa túy thiên kim này là Dương Thiên Vấn một ngày trước tìm được trong một cốc nhỏ, nó là một loại luyện luyện cấp tiên thiên, chính là dùng nguyên khí của lửa chí cương chí dương trong thiên hạ, kết tinh trong hàng tỉ năm mà thành, bên trong ẩn chứa hỏa chi nguyên tinh kinh người, điều Dương Thiên Vấn phải làm chính là lấy ra nguyên tinh này rồi sau đó dùng pháp lực tập trung chúng lại thành một điểm, khiến cho chúng không ngừng tiến hóa, có lẽ có thể nhờ đó mà chế tạo ra được thái dương chân hỏa.

Đương nhiên, chỉ có hỏa chi nguyên tinh thì không được, có nhiều hỏa chi nguyên tinh đến mấy cũng chỉ có thể nén ra tam muội chân hỏa là không tồi rồi, đừng nói tới thái dương chân hỏa so với tam muội chân hỏa thì còn mạnh hơn mấy cấp. Đó chính là thần hỏa do thiên địa sinh thành, chỉ có thần thú thiên phú dị bẩm mới có thể sai khiến nó.

Cho dù là chi chi chí tôn như phượng hoàng cũng không thể sử dụng thái dương chân hỏa.

579. Chương 579: Tình Thế Đột Nhiên Biến Đổi

Quyển 9: Sơ lâm Thần giới

Chương 579: Tình thế đột nhiên biến đổi

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Ngay khi Dương Thiên Vấn đang ở bên ngoài huyết hải, chuẩn bị tụ tập hỏa chi nguyên tinh, rồi dùng lực lượng của hỏa chi thần phù để làm ra thái dương chân hỏa thì thân ảnh của Anh Thạch xuất hiện bên cạnh huyết hải, tuy rằng Dương Thiên Vấn và Anh Thạch cách xa nhau ngàn dặm, nhưng chút khoảng cách này không gây trở ngại tới phạm vi cảm ứng của quang của Dương Thiên Vấn, trong lúc huyết hải này sôi sục, khí tức tỏa ra chính là Tu La huyết khí đại danh đỉnh đỉnh, người tu hành dính phải thì tuyệt đối không tốt lành gì, cho nên Dương Thiên Vấn không dám phóng ra thần thức, mà là dùng thuật để cảnh báo, bất kỳ ai tiếp cận trong phạm vi ngàn dặm lấy Dương Thiên Vấn làm trung tâm thì đều không thoát được huyền của Dương Thiên Vấn. Vì vậy, Dương Thiên Vấn ngay lập tức phát hiện được hành tung của Anh Thạch.

Dương Thiên Vấn phất tay cấm chế tất cả vật trong phạm vi năm mươi thước chung quanh, thầm nghĩ, Anh Thạch này sao tới nhanh thế? Ta nhớ rõ từ khe hở không gian đó tới đây cách tới mấy chục vạn dặm, thiên tài địa bảo trên đường cũng không ít, nếu thực sự dừng lại vơ vét sạch sẽ thì không có bảy tám ngày là không thể.

Chẳng lẽ người này không có hứng thú với thiên tài địa bảo ư, cũng nhắm vòa huyết hải này?

Vì sao? Chẳng lẽ hắn biết bí mật của huyết hải này, hay là huyết hải này còn có bí mật khác.

Không, không thể có có khác khác, nếu không thì vận mệnh vận mệnh không thể không biết, cũng sẽ không thể không nói!" Như vậy chỉ có một giải thích.

Tiền bối này không ngờ ở đây kinh doanh nhiều năm, tuy rằng Anh gia từ sáu trăm vạn năm trước tuy rằng cơ hồ bị diệt tuyệt, nhưng trải qua ức năm truyền thừa và nghiên cứu, cũng biết được một số bí mật của huyết hải.

Tuy nói khẳng định không triệt để như người chỉ dẫn la bàn, nhưng ít nhất cũng có chút manh mối. Cũng không biết Anh Thạch này biết được bí mật bí mật của huyết hải, không biết Anh Thạch tới đây rốt cuộc có mục đích gì.

Anh Thạch tựa hồ đang niệm mặc chú ngữ, Dương Thiên Vấn nghe không hiểu.

" Lão đại. Tựa hồ là đang chú ngữ triệu hoán." Truyền thừa truyền thừa của Tiểu Bạch về phương diện này so với Dương Thiên Vấn thì nhiều hơn một chút.

" Chú ngữ triệu hoán ư?" Dương Thiên Vấn nhíu mày. Huyền quang vừa chuyển, chỉ thấy huyết hải ba đào mãnh liệt. Vô số xoáy nước khổng lồ chợt hiện.

Dương Thiên Vấn quyết định thu hồi trận pháp đã bày được một nửa. Thối lui trăm dặm, bày ra một trận pháp ngăn cách không gian khí tức ở trong một sơn cốc nhỏ. Bao bọc lấy phạm vi mười thước chỗ này rồi sau đó lại thi triển huyền quang thuật âm thầm giám sát.

Lúc này, sóng biển của Huyết hải cao hơn trăm mét, đợt này nối tiếp đợt kia. Anh Thạch giống một người rảnh rỗi bồng bềnh giữa không trung, chú ngữ đó đã được niệm xong,

" Ha ha ha." Trên không huyết hải vốn đang yên tĩnh Đột nhiên vang lên tiếng cười to, giống như là ma âm.

Trên không huyết hải Đột nhiên hiện ra một đoàn huyết vụ, dần dần ngưng tụ thành một mặt người cực lớn: "Tiểu tử, ngươi là ai? Là ngươi gọi bản ma thần ư!"

Dương Thiên Vấn cả kinh, thì ra cái gọ là linh trí đã thực sự thông linh hóa thần là thế này, trong lòng thầm nghĩ, không phải chịu sự khống chế tiên thiên thì chỉ sợ linh thức trong huyết hải này đã sớm biến hóa mà ra, như vậy đối với toàn bộ thần giới, thậm chí toàn bộ vũ trụ mà nói thì sẽ là một hồi hạo kiếp khôn kể.

" Lão đại, đây là huyết hải chi hồn ư!" Tiểu Bạch hiển nhiên cũng lắp bắp kinh hãi.

Anh Thạch hành lễ nói: "Ma thần đại nhân, tại hạ Anh Thạch, chính là hậu nhân của ANh gia."

"Hả? Người của Anh gia à, lão tổ tông của ngươi năm đó đã giúp bản ma thần không ít, ngươi tới tìm tìm ma thần là muốn thiên tài địa bảo ư? hừ, trừ ngươi ra, không ngờ còn có bảy khách nhân nữa, bọn họ là tế phẩm mà ngươi chuẩn bị cho bản ma thần ư? Bản ma thần đã nhiều năm rồi không được hưởng tế phẩm tươi ngon."

Dương Thiên Vấn nghe thấy vậy thì bừng tỉnh đại ngộ, thì ra tiền bối của anh gia này không ngờ âm hiểm như vậy, dùng thần nhân để làm chất dinh dưỡng cung cấp cho huyết hải chi hồn, chẳng trách người này tiến hóa nhanh như vậy.

Mẹ, người chỉ dẫn la bàn nói quả nhiên không sai, không gian toái phiến không gian này đã có chủ, huyết hải chi hồn này không ngờ có thể trong nháy mắt nhìn trong không gian này có bao nhiêu người. Hừ, cho dù trí tuệ của ngươi cao tới đâu cũng không nhất định có thể hiểu thấu đáo được sự huyền diệu của trận pháp, cũng may lão tử đã sớm có chuẩn bị, này trận pháp này để qua mặt ngươi.

Lập tức hắn lại cau mày, phiến huyết hải này không chỉ linh trí được mở, hơn nữa còn hơn nữa còn có trí tuệ nhân tính hóa như vậy, thế thì rất khó đối phó, với thực lực hiện tại của mình, có thể ứng phó được không? Thực lực của huyết hải chi hồn này như thế nào, cường đại ra sao thì hắn không biết. Hơn nữa nơi này là địa bàn của người khác, thiên thời địa lợi đều không tiện, hiện tại ưu thế duy nhất chính là địch sáng ta tối, ừ, chỉ có chậm rãi quan sát này sơ hở, mưu cầu một kích tất sát.

"Không sai, bọn họ đúng là tế phẩm mà tại hạ chuẩn bị a thần đại nhân." Anh Thạch cung kính trả lời.

"Ừ, rất tốt, ngươi nói đi, ngươi muốn cái gì?" Khuôn mặt máu đó kéo ra một nụ cười khó coi, lớn tiếng hỏi: "Lực lượng, lực lượng có một không hai trong thiên hạ." Anh Thạch nhẹ giọng nói.

" Bản ma thần sẽ thỏa mãn ngươi." Huyết hải ma thần lớn tiếng đáp, chỉ thấy ở thiên không, mặt trời máu ảm đảm đột nhiên chiếu xuống quang mang màu đen, bao phủ cả người Anh Thạch.

"A!" Anh Thạch kêu gào tựa hồ như rất thống khổ, thanh âm thê lương khiến cho người ta nghe mà da đầu tê dại.

Dương Thiên Vấn trợn mắt há hốc mồm mà nhìn, trong Huyền Quang Kính, Anh Thạch cả người từ trong ra ngoài bắt đầu biến hóa, thân hình bắt đầu kéo dài ra cả nửa thước, cơ nhục bành trướng, sau đó thì nổ ra, từng vòng vảy màu đen bao quanh cơ thể hắn, khửu tay mọc gai xương, hai vai thì mọc ra hai thanh thứ nhận hàn quang lấp lánh, xương quai xanh thì nổ ra một đoàn huyết nhục, huyết nhục sinh trưởng, chỉ chốc lát sau, một cái cánh thịt dài ba thước mọc ra.

Người đột nhiên biến thành một quái vật, dù là năng lực thừa nhận của Dương Thiên Vấn rất mạnh cũng không khỏi há hốc miệng, ước chừng sửng sốt cả nửa phút.

Hiện giờ Anh Thạch chỉ còn nửa phần hình người, hắn quả thực đã thành một Tu La sát thần vốn không nên xuất hiện trong vũ trụ này.

Tiểu Bạch có ký ức truyền thừa, hơn nữa đã mở được bảy tám phần, nhưng đối với quái vật lưng mọc cánh, người mặc lân giáp như vậy cũng chưa từng nhìn thấy, kinh ngạc hỏi: "Đây là cái gì?"

Dương Thiên Vấn trợn mắt lên, tức giận hồi đáp: "Ngươi hỏi ta thì ta biết hỏi ai?"

"Hỏi la bàn!" Tiểu Bạch hồi đáp rất đúng lý hợp tình.

Dương Thiên Vấn thấy cũng đúng, hỏi đã rồi tính, hiếu kỳ quá!

" Thế nào Hài lòng chưa?" Huyết hải ma thần lớn tiếng hỏi, vẻ mặt đắc ý: "Đây chính là bí thuật truyền thừa Đây chính là ma thần gần đây mới nhớ ra đó."

Anh Thạch cảm giác được lực lượng trước nay chưa từng có đang chuyển, cường đại đến mức khó có thể tưởng tượng. Cỗ lực lượng này tuyệt đối đã vươn khỏi cực hạn của thiên thần, Thần Vương ư? Đúng rồi, lực lượng cấp Thần Vương, có lẽ so với Thần Vương còn mạnh hơn."

"Có muốn thử lực lượng hiện tại của ngươi không?" Huyết hải ma thần vừa dứt lời thì thấy không gian mở ra, Hách Như Hải, Long Nguyệt Hiên và đám người còn lại cơ hồ đồng thời xuất hiện đối diện Anh Thạch.

Đám người Hách Như Hải nhìn thấy những gì trước mặt thì hoảng sợ, những điều này đã nằm ngoài phạm vi kiến thức của bọn họ, đặc biệt là quái vật trước mặt cùng với khuôn mặt máu hung ác trong không trung.

Hách Như Hải cố gắng trấn định, nói với mặt máu trong không trung: "Vị tiền bối này là?"

"Hừ, không gian không gian này là chỗ ẩn của bản ma thần, các ngươi tự tiến tiến vào địa bàn của bản ma thần thì kết cục chỉ có chết!" Huyết hải ma thần quát lớn: "Lên, bọn họ bọn họ, thử lực lượng bản ma thần đã ban cho ngươi."

Lúc này Anh Thạch không còn hình người, tướng mạo, khí chất đều hoàn toàn thay đổi, cho dù là đám người Hách Như Hải cũng không nhận ra được.

Anh Thạch cũng không phân trần, thân hình vừa động, ở trên không hét lên một tiếng, thân hình chợt lóe rồi xuất hiện trước mặt một thượng giai thiên thần, gai xương gai xương từ trong quyền phong đâm ra.

Thượng giai thiên thần này cũng là cao thủ được tôi luyện trong sinh tử, tuy rằng đột nhiên tập kích đột nhiên, nhưng vẫn có phản ứng theo bản năng.

Nhưng động tác của động tác so với hắn thì còn nhanh hơn, gai xương đâm thủng phòng ngự thần thể của hắn mà cắm vào.

Thiên thần thượng giai này cũng quyết định rất nhanh, dùng hết thần lực toàn thân bắn ra lực lượng để đánh bay toàn bộ thân hình của Anh Thạch: "Mọi người Mọi người thất thần nữa, này quái vật này đi." Lời còn chưa dứt thì lấy ra một viên thần đan rồi ăn vào.

Đột nhiên sau lưng tê rần, cúi đầu nhìn thì thấy một cây gai xương sắc nhọn từ sau lưng đâm thủng tới trước ngực hắn. Ngay sau đó thì ý thức bắt đầu mơ hồ, thân hình không tự chủ được bay ra ngoài.

Anh Thạch ném đối thủ đã chết vào trong huyết hải.

" Ha ha ha… Hương vị Không tồi." Trên bầu trời khuôn mặt máu tán xương, hiện nhiên là thiên thần xui xẻo bị tập kích đột nhiên trở thành trở thành điểm tâm của huyết hải ma thần.

Lúc này, không cần ai nhắc nhở, sáu còn lại đồng thời gọi ra thần giáp của mình, đồng thời mở lĩnh vực.

580. Chương 580: Tu La Ma Thần Cường Đại

Quyển 9: Sơ lâm thần giới

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 580: Tu La ma thần cường đại

Sưu tầm:

Nguồn vipvandan

Hách Như Hải xuất ra một thanh cự kiếm, đồng thời tung ra một khối gạch vuông, đặt trên đỉnh đầu, gạch vuông tỏa xuống ánh sáng màu nâu, hiển nhiên là một kiện pháp bảo phòng ngự không tồi.

"Ồ, tiên thiên thần khí?" Huyết hải ma thần kinh ngạc nói: "Đoạt bảo vật đó cho ta." Phiến thiên địa này không biết vì nguyên nhân gì, tuy rằng thiên tài địa bảo đầy rẫy, nhưng lại không dựng dục được tiên thiên thần khí, một kiện một kiện tiên thiên thần khí có thể so với thiên tài địa bảo trong phạm vi mười vạn dặm.

Cũng nhìn thấy bảo vật trên đỉnh đầu Hách Như Hải, hơi phân biệt một chút thì có kết luận, đây là một kiện tiên thiên pháp bảo tam lưu, chủ phòng ngự, có công hiệu khu ma ma. Nói là tiên thiên thần khí cũngcó đạo lý, tuy rằng xưng hô bất đồng, nhưng đại khái có cùng một ý tứ.

Dương Thiên Vấn lấy la bàn ra, gọi người chỉ dẫn la bàn rồi mở miệng hỏi: "Anh Thạch đó sao lại biến thành bộ dạng này?"

" Đây là truyền thừa của Đại A Tu La ma tộc, người thừa kế có thể trong lúc chiến đấu biến thành như thế này, sức chiến đấu đại tăng, đồng thời bí thuật của tộc này cũng không ít, am hiểu bác sát, không chịu sự trói buộc của thiên địa pháp quy, Phi thường khó chơi, nhưng chỉ tu lực lượng chứ không tu cảnh giới, không phải là đại đạo, cho nên mạnh thì mạnh, nhưng đạo hạnh thì lại thấp kém, nếu không thì Huyền Quang Kính của ngươi đã sớm bị phát hiện rồi." người chỉ dẫn La bàn giải thích.

Dương Thiên Vấn minh bạch gật đầu, nghĩ rằng thì ra đây là cái này gọi là viễn cổ truyền thừa! Chẳng trách Anh gia và hách gia có thể ngồi ngang nhau trên vị trí thượng cổ thế gia, chỉ bằng vào sức chiến đấu cường đại sau khi biến thân này, cùng với ảnh hưởng của thần chi lĩnh vực sau khi biến thân, cơ hồ là hạ xuống mấy cấp.

Các thần nhân của Thần giới quá mức dựa vào lĩnh vực cường đại, vốn lực lượng lĩnh vực đích xác rất cường đại, nhưng gặp phải loại ma thần dị tộc không thuộc về vũ trụ này thì , bị khắc chế, cái này phải chăng chính là vỏ quýt dày có móng tay nhọn?

" Cẩn thận cẩn thận một chút, huyết hải chi hồn có được không ít tế phẩm tẩm bổ, thực lực đã tăng mạnh, nó nếu hóa hình thì e là không hề yếu hơn chúa tể là bao đâu." người chỉ dẫn lên tiếng nhắc nhở, nhưng không chỉ dẫn cho Dương Thiên Vấn nên ứng đối thế nào.

Dương Thiên Vấn cũng không hỏi nhiều, người chỉ dẫn đã chỉ ra, sau khi huyết hải ma thần hóa hình thì có thể so với chúa tể của thần giới, nhưng hiện tại thì thực lực suy giảm mạnh, bởi vậy nó vẫn không thể biến hóa, loại dị tộc không có cảnh giới, không có thân hình này căn bản không đáng để lo lắng, chỉ cần cẩn thận một chút không để bị phát hiện, dùng thái dương chân hỏa thì sẽ khắc chế được huyết hải này.

Chỉ trọng lực lượng, không trọng cảnh giới và đạo tâm, loại phương thức tu hành này một số một số cường hãn trời sinh cường hãn mới có thể làm được, nhưng phương thức này lại không thể sánh bằng đại đạo. Cho dù là dùng lực chứng đạo, cũng là lực vào đạo cũng được coi trọng, chỉ là cái nào trước cái nào sau mà thôi.

" Lão đại, Anh Thạch Anh Thạch biến thành quái vật lợi hại quá." Tiểu Bạch nhìn Tu La ma thần đại triển thần uy thì cũng có chút cảm giác nóng lòng muốn thử.

" Không xong, lão già này không ngờ không có lĩnh vực của chúng ta?" Long Nguyệt Hiên đấu hơn mười chiêu với Tu La ma thần do Anh Thạch hóa thành thì liền phát hiện vấn đề, lĩnh vực của hắn có đặc tính giảm mạnh, cho dù là là người mạnh nhất trong thế hệ trẻ như Hách Như Hải cũng sẽ bị chịu ảnh hưởng rất mạnh, Long Nguyệt Hiên đã từng tỷ thí với tiền bối Thần Vương của gia tộc, cho dù là Thần Vương ở trong đó cũng sẽ chịu ảnh hưởng, nhưng Tu La ma thần lại tựa hồ không bị ảnh hưởng.

"Dùng háo bảo thần khí." Hách Như Hải cũng đồng dạng nhìn ra, ảnh hưởng của lĩnh vực này này quái vật đích xác rất nhỏ, nhưng không có nghĩa là không có.

Hách Như Hải hét lớn một tiếng, một thân thần lực cường hãn tu luyện hai trăm vạn năm nổ ra, lĩnh vực hóa từ vô hình thành hữu hình.

Đây là dung hợp lĩnh vực, phối với cảnh giới thiên thần đỉnh phong của Hách Như Hải, uy lực lĩnh vực tuôn ra không hề kém hơn Thần Vương là bao.

Đây mới là thực lực chân chính của Hách Như Hải, Hách Như Hải ở vạn năm vạn năm trước đã là nhân vật cấp chiến thần, Thần Vương Thần Vương ít có người là đối thủ của hắn, mặc dù là Dương Thiên Vấn đến đây, so đấu trên dung hợp lĩnh vực thì cũng thua nửa chiêu, dù sao Dương Thiên Vấn chỉ là hạ giai thiên thần, trình độ lĩnh vực và cảm ngộ cảm ngộ đều kém hơn ba phần.

Nhưng cường độ cường độ như vậy, cộng thêm mật pháp của hách gia, đưa lĩnh vực từ vô hình thành hữu hình, trong khoảng thời gian ngắn có thể thể hiện ra lực lượng lĩnh vực trên thiên thần.

Nhưng tác dụng có thể mang đến lại chỉ khiến thân hình của Tu La ma thần bị ảnh hưởng, khiến ột thân thực lực suy giảm mạnh, đáng tiếc lại không thể đả thương tới ma thể của Tu La.

Hách Như Hải và Anh Thạch đánh chính diện, , sáu người bọn Long Nguyệt Hiên thì hiệp trợ, ma thể của ma mạnh mẽ, một kích toàn lực của thiên thần khí thượng phẩm chỉ có thể phá vỡ được lân giáp và da thịt, không thể xâm nhập vào sâu hơn, bị thương sau khi bị thương, năng lực tự lành rất cường đại, cũng khiến Dương Thiên Vấn kinh ngạc. Nghĩ rằng, Tu La ma tộc này thật sự là gặp may mắn, thân thể nhân loại làm sao có thể biến thái như vậy?

Công kích cường lực của Anh Thạch đều bị lưu quang màu nâu chống đỡ, hai bên chỉ công không thủ, cũng dần dần duy trì một trạng thái ngang ngửa, nhưng chớ quên, Anh Thạch hiện giờ đang là một địch sáu.

Dương Thiên Vấn cũng biết sự lợi hại của tiên thiên pháp bảo, khối gạch vuông đó chính là loại tiên thiên pháp bảo loại không bình thường.

" Lão đại, chúng ta làm gì bây giờ? Có giúp không?" Tiểu Bạch nhẹ giọng hỏi, toàn thân cũng có chút ngứa ngáy: "Ta cũng muốn thử nghiệm một chút, là ma thể của Tu La ma tộc cường hãn hay là thân thể thần thú mà ta tu luyện nhiều năm cường đại."

Dương Thiên Vấn cười cười an ủi: "Không sao, chúng ta mới tu luyện được bao lâu chứ? Cứ từ đã, cứ nhún mình thôi, tới lúc chúng thần đại chiến nổ ra chúng ta mới có thể đục nước béo cò, có lẽ ngươi sẽ trở thành thần thú tối cao nhất, tiến hóa thành cứu cực thể."

Tiểu Bạch nghe thấy những lời này thì lập tức nói: "Đúng đúng, nhún mình, đi theo lão đại phát tài."

Dương Thiên Vấn bế Tiểu Bạch đứng trên vai rồi nó: "Có điều chúng ta không thể không làm gì được, cứ ở đây mà xem kịch."

" Chúng ta hiện tại nên làm gì?" Tiểu Bạch vẫn có chút muốn tưởng đánh nhau một trận với Tu La ma thần kia.

" Thừa dịp đánh nhau đánh nhau, nấp trong nấp trong chỗ tối, rút củi dưới đáy nồi cái vị huyết hải ma thần vĩ đại kia kìa." Lạnh giọng lạnh giọng nói, huyết hải ma thần không thể hóa hình, uy hiếp duy nhất của duy nhất chính là phiến huyết hải mờ mịt này, cùng với huyết hồn ma tinh ẩn sâu dưới huyết hải. Chỉ cần hủy được huyết hồn ma tinh, như vậy huyết hải ma thần cho dù là cường thịnh trở lại thì cũng chỉ có một đường tiêu vong. Đây chính là công đức tương đương với cứu vớt toàn vũ trụ.

Dương Thiên Vấn bắt đầu tích cực bố trí, đầu tiên là chậm rãi mở rộng phạm vi trận pháp, không làm cho huyết hải ma thần, chủ nhân của toái phiến thế giới này chú ý, sau đó thì ở trong trận bố trí ngưng tụ thái

dương chân hỏa. Kỳ thật chính yếu vẫn là hỏa chi thần phù, thần vạn hỏa không xâm, chuyển hóa thành các loại hỏa diễm pháp tắc này.

"Quá hay, tiên thiên thần khí cỡ này là hiếm thấy hiếm thấy, nhất định phải đoạt cho bản ma thần, nếu nuốt nó vào, thần lực của bản ma thần sẽ tiến nhanh. Đến lúc đó ta sẽ hóa hình!" Huyết hải ma thần cười to, không che giấu mục đích của mình. Có điều nghĩ cũng đúng, nơi này là thế giới trong tay hắn, căn bản không sợ mấy thiên thần có thể thoát được.

Đám người Hách Như Hải cũng nghe thấy, không khỏi sợ hãi, trong lòng thầm nghĩ, ma đầu này tất nhiên là viễn cổ ma thần nào đó, nếu nó hóa hình, thoát khỏi sự trói buộc của nơi này, như vậy toàn bộ thần giới sẽ xong rồi. Là truyền nhân của thượng cổ thế gia, Hách Như Hải sao không biết mấy đại chúa tể đang ngủ say, cũng không biết có thể thức tỉnh sau mấy chục vạn năm hay không, nếu không thể, như vậy đối với toàn bộ gia tộc Hách thị mà nói, không nghi ngờ gì nữa chính là một hồi thời cơ một bước lên trời cực lớn.

Tuyệt đối không thể chết ở chỗ này, nhất định phải chạy thoát, truyền tin tức về gia tộc, nếu không thời cơ này sẽ trở thành lúc hách gia diệt vong.

Anh Thạch không có ý thức có ý thức, cũng không biết đau đớn, đối với một trận mãnh công của Hách Như Hải, theo lực công kích không ngừng tăng mạnh, có mấy lần thiếu chút nữa phá vỡ được pháp bảo phòng ngự, khiến Hách Như Hải đều sợ tới mức mồ hôi lạnh ứa ra, may mà đám người Long Nguyệt Hiên theo thời gian gia tăng, phối hợp cũng càng lúc càng ăn ý, giải đúng lúc cho Hách Như Hải.

Lúc này, không ai là không hiểu đại thế, đều vứt bỏ ân oán gia tộc, chung sức hợp tác, ứng phó với cửa ải khó khăn trước mặt. Mọi người đều là tinh anh mà đều thế gia đại tộc bồi dưỡng ra, chứ không phải loại ăn chơi trác táng, vẫn biết phân rõ nặng nhẹ.

581. Chương 581: Rút Cũi Dưới Đáy Nồi (thượng)

582. Chương 582: Rút Cũi Dưới Đáy Nồi (hạ)

583. Chương 583: Nhật Chi Luân (thượng)

584. Chương 584: Nhật Chi Luân (hạ)

585. Chương 585: Công Đức (1)

586. Chương 587: Như Ngươi Mong Muốn

587. Chương 588: Tiếp Tục Lữ Tình

588. Chương 589: Giúp Người Giúp Cho Trót.

589. Chương 590: Vừa Lúc Tiện Đường.

590. Chương 591:. Huyết Vũ Bay Tán Loạn

Quyển 9: Sơ lâm thần giới

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 591:. Huyết vũ bay tán loạn

Sưu tầm:

"Thế nào có lạnh không?" Dương Thiên Vấn quan tâm mà hỏi thăm.

"Không, chúng ta không có việc gì, ngài yên tâm." Chung Tình Nhi nhẹ giọng trả lời. Nói xong, nàng xuất ra một cái bình ngọc, đổ ra một đan dược tròn màu trắng, cho Chung Nguyệt Nhi ăn.

Chung Nguyệt Nhi ăn xong, điều tức một hồi, trục xuất hàn khí ở trong cơ thể ra.

"Tỷ tỷ, ta không sao rồi." Chung Nguyệt Nhi mỉm cười trả lời.

Chuông Tình nhi ôm Chung Nguyệt Nhi, thương yêu mà nhẹ giọng nói: "Không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi." .

Dương Thiên Vấn lặng yên nhìn cảnh này, trong lòng thoáng có chút ấm áp. Loại cảm giác này thật thoải mái, loại cảm giác thân tình ôn hòa này cho tới bây giờ hắn cũng không có cảm thụ qua.

Pháp khí phi hành thẳng xuôi nam, Tuyết Vực lĩnh rất lớn. Phía nam lĩnh giới là một mảng đại dương mênh mông, lại xuôi nam đụng nhau cùng hai lãnh địa. Hai lãnh địa này cũng bởi vì đóng cửa truyền tống cánh cổng ánh sáng mà không thể trực tiếp truyền tống tới hai lãnh địa này.

Chỉ có điều từ nơi này mà bay đến lĩnh cảnh lại vượt qua biển lớn mênh mông, ít nhất cũng phải tiêu tốn gần nửa năm thời gian. Cho nên, còn có một đoạn lữ trình rất dài.

"Chúng ta đã tới Tuyết Vực lĩnh sao?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi: "Ah, hoặc là nói các người không có nhiều hiểu biết đối với tuyết này vực ?" Thấy bộ dáng các nàng như chưa từng tới nơi này mà chỉ hiểu rõ một ít tình huống mảnh lãnh địa này. Hắn thấy khí hậu ở đây cực kỳ ác liệt, nói không chừng sẽ có một chút hiện tượng thiên văn thay đổi. Nói thí dụ như gió tuyết lớn, mưa đá gió lốc các loại.

"Một ít. Nghe nói Tuyết Vực lĩnh là lãnh địa có diện tích lớn nhất Huyền Nguyên đại lục, hơn nữa cũng cường đại nhất mà đa số thần nhân ở trên lãnh địa có rất nhiều người có thực lực cường đại. Bọn họ không chỉ phải cùng Thiên Đấu, còn phải cùng nhân đấu, vô cùng tàn khốc. Tuyết Vực lãnh địa thay đổi khí hậu cũng là thay đổi thất thường nhất trên Huyền Nguyên đại lục, lãnh khốc vô tình nhất. Hơn nữa trong lãnh địa này, ngoại trừ thiên tài địa bảo thuộc tính Hàn Băng, những thứ khác vô cùng khan hiếm." .

Dương Thiên Vấn mỉm cười, cũng không quá để ý."Như vậy ngươi cũng đã biết khí hậu thường thay đổi ở từng khu vực khác nhau?" .

"Thật xin lỗi. Ta cũng không biết." Chung Tình Nhi có chút ngượng ngùng nói.

"Không quan hệ. Cái này không thể trách ngươi. Không cần xin lỗi." Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút nói –.

———.

Ba ngày sau nhóm người Dương Thiên Vấn gặp phải canht tuyết rơi nhiều, hàn khí cường đại hơn gấp 10 lần.

Dương Thiên Vấn tăng vòng phòng hộ lên tới mức lớn nhất, thế nhưng vẫn đang có chút hàn khí xâm lấn vào trong, may mà chút hàn khí ấy cũng không coi vào đâu.

"Tuyết Vực lãnh khốc quả thật không giống bình thường. Các người không sao chứ?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng nói.

"Không có quan hệ. Không thể nghĩ tới khí hậu ở tuyết này vực còn đáng sợ so với trong tưởng tượng." Chung Tình Nhi rất không thích ứng nói.

Trong lúc đó pháp khí phi hành bị một cổ lực lượng không biết giam cầm lại, không thể phi hành tiến về phía trước.

Nhưng vào lúc này đạo thân ảnh bao vây pháp khí phi hành lại.

Dương Thiên Vấn với Chung gia tỷ muội thấy một màn này, không khỏi sửng sốt. Chung gia tỷ muội thật sự sửng sốt, Dương Thiên Vấn thật bất ngờ cùng ngoài ý muốn. Ban ngày như này mà còn có người đi ra cướp bóc. Điều quan trọng nhất là người cướp bóc rõ ràng còn là bảy Thiên thần. Đây mới là điều khiến Dương Thiên Vấn kinh ngạc. Tuyết Vực lĩnh này lại có Thiên thần đi cướp bóc. Mẹ, Thiên thần cũng đi cướp sao?

Tuyết Vực lĩnh này thật nghèo đến điên rồi sao? cả thiên thần cũng đi cướp bóc?

"Ba vị, yên tâm. Chỉ cần ba vị giao chút phí qua đường, chúng ta sẽ không làm khó các người." Thiên thần cầm đầu lên tiếng nói.

Dương Thiên Vấn nhảy ra ngoài từ trên pháp khí phi hành, nhìn bảy người chung quanh, nói: "Bảy vị, với tu vi với thân phận của các người còn muốn làm loại mua bán không vốn này sao?" .

"Ai, đạo hữu có chỗ không biết, lãnh địa tuyết vực quá nhiều người, thế nhưng thiên tài địa bảo lại cực kỳ hiếm. Khắp nơi gần như đều là người có cùng tu vi với chúng ta. Gặp gỡ chúng ta còn coi như các người may mắn. Chúng ta chỉ cầu tài, coi thường mạng sống." Thiên thần cầm đầu ca thán nói.

"Vì cái gì các ngươi không đến lãnh địa khác? Dùng tu vi của các người, Thần giới lớn như vậy, còn sợ thiếu phí tu luyện sao?" Dương Thiên Vấn không hiểu hỏi. Nếu như là trước kia, Dương Thiên Vấn đã sớm ra tay tiêu diệt bảy gia hỏa này rồi. Chỉ là hắn thấy bảy người này cũng không giống đại gian đại ác, chẳng qua là cầu tài mà thôi, lúc này mới nói mấy lời.

"Ai, tu luyện không dễ, Tuyết Vực lĩnh hàn khí nồng hậu dày đặc, đối với tu luyện của chúng ta mà nói, chính là bồng lai tiên cảnh trời sinh, trợ giúp chúng ta tu vi tăng trưởng" Thiên thần cầm đầu trả lời.

"Ha ha, cũng đúng, không biết bảy vị muốn dùng cái gì? Ừ, một chút Thần Thạch không coi là gì Tại hạ có thể giúp đỡ một chút" Dương Thiên Vấn mỉm cười bày tỏ vẻ thấu hiểu, chủ động mở miệng hỏi.

"Cái này. . ." Thiên thần cầm đầu lại khó xử. Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy người phối hợp nể tình như vậy.

Suy tính thật lâu, Thiên thần cầm đầu thở dài: "Mà thôi, đã nói chuyện rất hợp ý như này, chúng ta cũng không làm khó dễ ba vị, xin mời." Nói xong hắn di chuyển thân thể nhường đường.

Sáu người còn lại liếc mắt nhìn nhau, cuối cùng vẫn thu hồi cấm chế, nhường đường.

Dương Thiên Vấn có chút ngoài ý muốn, hắn cẩn thận nhìn một nhóm bảy người này, dáng tươi cười sâu hơn. Suy nghĩ một chút, Dương Thiên Vấn lấy ra bảy khối Thủy thuộc tính thần tinh, ném ỗi người một khối nói: "Gặp lại tức là có duyên. Một chút lòng thành, coi như Dương mỗ với các vị kết một thiện duyên. Sau này còn gặp lại!" Nói xong, một lần nữa Dương Thiên Vấn nhảy vào pháp khí phi hành, bay về phía trước

——-.

"Dương đại nhân, ngươi người thật tốt." Chung Tình Nhi nhìn từ đầu tới đuôi, tự đáy lòng mà mở miệng nói.

"Việc nhỏ mà thôi, có thể giúp đỡ." Dương Thiên Vấn bắt đầu ưa thích loại cảm giác làm việc tốt này.

Bay không tới ba trăm dặm, đột nhiên lại bị một cỗ cường lực cấm chế, giam cầm pháp khí phi hành.

Dương Thiên Vấn có chút tức giận, tại sao lại đến? Hắn cẩn thận quan sát, năm mươi tên Thượng vị thần, một hạ cấp Thiên thần cùng với một thượng giai Thiên thần. Một đám người, giống như một đám ác hổ, bao vây pháp khí phi hành lại.

"Ai, không biết là chúng ta không may, hay là hiện trạng Tuyết Vực lĩnh như thế. Lúc này mới ba trăm dặm mà thôi, lại gặp gỡ một bầy khác cản đường cướp bóc." Dương Thiên Vấn bất đắc dĩ thở dài.

"Dương đại nhân. . ." Chung Tình Nhi muốn nói lại thôi. Chung Nguyệt Nhi có chút sợ hãi mà núp ở trong ngực Chung Tình Nhi.

"Không có việc gì. Các ngươi hãy ở chỗ này. Ta đi ra ngoài ứng phó bọn họ, hy vọng bọn họ biết điều. Hừ!" hiện tại tâm tình Dương Thiên Vấn không có gì tốt.

"Mấy vị cần bổn tọa có chuyện gì?" Dương Thiên Vấn lạnh giọng nói.

Thượng giai Thiên thần cầm đầu cẩn thận đánh giá Dương Thiên Vấn một phen, khẽ mĩm cười nói: "Muốn gặp thần hữu yêu cầu đồ tốt!" Chỉ là loại nụ cười này là thuộc về vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười điều này là.

"Cái gì?" Dương Thiên Vấn không muốn nhiều chuyện. Gần đây ttình hắn bình thản rất nhiều, nếu như trước kia, đã hắn sớm tiêu diệt đám người kia rồi.

"Đạo hữu bỏ toàn bộ vật trong trữ vật giới chỉ cùng với thần hạch của ngươi. Ừ, thần hạch một hạ cấp Thiên thần rất đáng tiền." thượng giai Thiên thần cầm đầu thu hồi dáng tươi cười, nghiêm túc đáp.

Dương Thiên Vấn nở nụ cười, cười càng ngày càng sâu đồng thời cũng càng ngày càng điên cuồng, "Các người đang nói đùa?" .

"Hay nói giỡn? Ha ha ha. . ." Thiên thần cầm đầu cũng nở nụ cười "Lên!" –.

————.

Thân hình Dương Thiên Vấn chợt hiện, duỗi tay ra, cán trường thương đột nhiên xuất hiện ở trên tay, mang theo cường đại lĩnh vực chi lực tấn công thượng giai Thiên thần kiêu ngạo kia.

"Hàn Băng liệt tường!" Người này phản ứng không chậm. Đáng tiếc hắn đã đánh giá thấp thực lực Dương Thiên Vấn.

Một thương, Dương Thiên Vấn đem hai người lĩnh vực lực lượng hoàn toàn dung hợp được, tụ tập bao hàm Lôi Đình chi lực hai lĩnh vực, mang theo uy năng cường thế pháp tắc, mượn Phá Diệt chi thương kiên cường, sắc bén, đơn giản đâm xuyên qua Hàn Băng tường ngăn cản, đồng thời thần quang màu đỏ quét tới.

Binh khí pháp bảo đều bị một đạo màu đỏ quét qua mà chấm dứt.

"Bổ!" Chuẩn xác phá hầu mà vào, xuyên qua.

Thượng giai Thiên thần cầm đầu nhìn chằm chằm vào Dương Thiên Vấn cùng với cán trường thương đã lấy đi tính mạng hắn với vẻ khó có thể tin, miệng chép hai cái, muốn nói điều gì, lại cũng không nói ra được.

Hắn không tin, với tu vi thượng giai Thiên thần của hắn, lại bố trí Hàn Băng tường, làm sao có thể bị một hạ cấp Thiên thần xuyên thấu. Điều này sao có thể xảy ra?

Dương Thiên Vấn khinh thường mà hừ lạnh một tiếng. Chỉ là một thượng giai Thiên thần bình thường, dựa vào chút thực lực ấy, chỉ sợ còn kém hơn cả những hạ cấp Thiên thần tham gia đấu sinh tử trong sân quyết đấu. Hừ, lãng phí khí lực! Sớm biết như vậy, căn bản không cần dung hợp lĩnh vực cũng có thể tiêu diệt hắn.

Phá Diệt chi thương lập tức hút khô huyết dịch toàn thân người này, đồng thời cả thần hồn người này, Dương Thiên Vấn cũng không khách khí mà nhận.

Mũi thương nhảy lên, nhận lấy một trữ vật giới chỉ với một quả thần hạch, Dương Thiên Vấn lắc đầu thở dài: "Cần gì chứ, tội gì khổ như thế chứ, tự gây nghiệt không thể sống." .

Người chung quanh nhìn một màn này đã không tìm ra một từ để hình dung cảm giác hiện tại.

"Cút!" Dương Thiên Vấn lạnh lùng nhìn chung quanh liếc, quát lớn.

Vừa dứt lời, tất cả mọi người ầm ầm mà tán loạn. Nói nhảm, ngay cả đầu lĩnh thượng giai Thiên thần cũng không phải đối thủ của một chiêu người ta, những người khác cũng muốn chết sao? Nhiều người cũng không dùng được, ở Thần giới song quyền nan địch tứ thủ chỉ là chênh lệch cũng không phải rất lớn, nhưng bày ở trước mắt là chênh lệch cực lớn đến khó tưởng tượng, căn bản không phải nhiều người có thể đền bù –.

591. Chương 592: Trộm Vương Cản Đường

Chương 592: Trộm Vương cản đường

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Sưu tầm:

"Dương, Dương tiên sinh, ngươi thật là lợi hại!" Chung Tình Nhi mặc dù là Luyện Đan Sư, cũng không am hiểu tranh đấu, thế nhưng vẫn có nhãn lực. Một chiêu này giết chết một thượng giai Thiên thần, tuyệt đối không phải là nguyên nhân đột nhiên tập kích, trọng yếu nhất hay là thực lực siêu nhân nhất đẳng, cường đại đến mức vượt qua thực lực thượng giai Thiên thần.

Chung Nguyệt Nhi cũng nhẹ gật đầu, nhỏ giọng mà phụ họa nói: "Đúng vậy. Đại ca ca thật là lợi hại." .

Dương Thiên Vấn mỉm cười lắc đầu nói: "Không phải ta lợi hại, mà tên kia quá phế vật." Nói xong, hắn ném giới chỉ cho hai tỷ muội, mở miệng nói: "Các người thu lấy, thấy hai người các ngươi đi ra vội vàng, trong tay nhất định rất ít." Nói rồi Dương Thiên Vấn tồi động pháp khí phi hành, tiếp tục lên đường. Thần hạch thì tiến vào thần ấn tiêu hóa Tiểu Bạch. Lần trước thu gần trăm thần nhân, khiến cho Tiểu Bạch thần ấn ăn no một chầu. Lần này ném thần hạch Thiên thần cũng không phải là ăn no, mà là bổ dưỡng.

Chuông Tình nhi vội vàng đẩy trở về, nói: "Cái này, như vậy sao được ? Dương đại nhân, ngài đã giúp đỡ hai tỷ muội chúng ta rất nhiều. Hai tỷ muội chúng ta không thể lại vô duyên vô cớ mà thu vật của ngài, hơn nữa đây là chiến lợi phẩm của ngài, chúng ta lại không có giúp đỡ." .

"Các người nhận lấy. Đừng chậm trễ, chút ít này còn không để vào mắt. Các người còn cần nó hơn so với ta. Về phần nói là chiến lợi phẩm hay không phải là chiến lợi phẩm, cũng do ta tính toán, các người hãy nhận lấy." Dương Thiên Vấn cười cười, trả lời.

"Thế nhưng, thế nhưng. . ." Chung Tình nhi trong khoảng thời gian ngắn không tìm được từ để nói, hơn nữa khẩu khí Dương Thiên Vấn rất kiên quyết, Chung Tình Nhi không dám làm trái ý tứ của Dương Thiên Vấn.

"Đúng vậy, nếu như coi là bằng hữu của ta thì hãy nhận nó, nếu không chúng ta ở nơi này mà mỗi người đi một ngả." Dương Thiên Vấn nhấn mạnh.

"Được rồi, chúng ta nhận. Cám ơn ngài, đại nhân." Chung Tình Nhi cảm động nói.

"Cám ơn đại ca ca." Chung Nguyệt Nhi cũng hiểu chuyện mà mở miệng nói –.

—-.

Dọc theo con đường này, Dương Thiên Vấn gặp gỡ không ít người cản đường, hắn hoàn toàn cảm nhận được Tuyết Vực lĩnh cường đại với quái dị. Nếu như là lãnh địa khác, hơn phân nửa cường đạo chứng kiến pháp khí phi hành của Dương Thiên Vấn đến, lập tức ngoan ngoãn cho đi, mà ở chỗ này, bọn họ giống như chó dữ nhìn thấy xương cốt mà nhào lên.

Trọng yếu nhất là, gặp gỡ cường đạo, thực lực so với địa phương khác thì mạnh hơn một cấp bậc, có không ít thiên thần giai. Ở những địa phương khác, cường đạo Thiên thần cấp không phải là không có, nhưng ít hơn rất nhiều, hơn nữa bọn họ cũng sẽ không nhìn chằm chằm cùng cướp bóc cao thủ cùng cấp bậc.

Một đường đến nay, có thể nói chuyện hợp ý thì đàm phán. Đàm phán không được, vậy trực tiếp hạ sát thủ. Không cần phải tính toán, ở dưới tình huống tu vi không kém nhiều, ít người có thể né tránh một kích trí mạng của Dương Thiên Vấn, cho dù có cũng người bị Dương Thiên Vấn trong thời gian thật ngắn tiêu diệt. Thủ đoạn rất sạch sẽ, rất lưu loát, ra tay chết ngay lập tức không có tình huống thương tổn, huyết vũ bay tán loạn. Quả thực chính là dùng thi thể trải đường.

Dương Thiên Vấn cũng càng giết càng hung ác. Tất cả những kẻ chết ở dưới tay hắn, không chỉ là huyết dịch bị hút khô, hơn nữa ngay cả thần hồn cũng không có buông tha, đều bị thu vào trong Trân Lung kỳ bàn. Lần trước ở trước tiểu tinh hệ đó, Dương Thiên Vấn tổn thất hơn ba trăm quân cờ thần hồn, đặc biệt là thần hồn Thiên thần cấp, không còn một mống.

Từ Tuyết Vực lĩnh một đường xuôi nam.

Thần hồn Thiên thần lại có thể chậm rãi tích lũy. Đương nhiên, Chung Tình Nhi sau khi thu một trữ vật giới chỉ, đến chết cũng không chịu lại thu giới chỉ khác, cho nên Dương Thiên Vấn chính mình một người độc chiếm, thần hạch đều không ngoại lệ ném vào trong thần ấn Tiểu Bạch.

Dương Thiên Vấn coi đó cũng là một loại thăm dò. Chỉ là kết quả lại rất hài lòng. Cứu hai tỷ muội này cũng không uổng phí mình có hảo ý, đồng thời cũng không cứu lầm người.

Bởi vì trên đường đi nổi lên gió tanh mưa máu, có thể nói, đến cuối cùng, Dương Thiên Vấn vì liên tục phải nói nên trở nê lười phải nói. Chỉ cần người dám cản đường, toàn bộ giết không tha, ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có. Chỉ cần tham dự, đầu sỏ là Dương Thiên Vấn tự mình giải quyết, chạy trốn đều bị thu vào thần ấn Tiểu Bạch.

Chung Tình Nhi liên tục thấy dị sắc, mạnh mẽ, thật sự là quá mạnh mẽ. Loại thực lực này tuyệt đối có thể so với Thần vương –.

—-.

Hai tháng sau, một đoàn người Dương Thiên Vấn rốt cục có thể đến hải dương thế nhưng, đột nhiên một đạo kiếm quang bổ vào vòng phòng hộ pháp khí phi hành, phá vỡ vòng phòng hộ pháp khí phi hành, kiếm quang dư thế chưa hết, thẳng đến đỉnh đầu Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn hừ lạnh một tiếng, tiện tay một trảo, một viên lôi cầu xuất hiện ở lòng bàn tay, sau đó ném tới hướng kiếm quang, triệt tiêu cùng kiếm quang. Ồ, Dương Thiên Vấn có chút ngoài ý muốn. Mặc dù là tiện tay một kích, thế nhưng kiếm quang của đối phương, nói không quá đáng, là ánh mắt xéo qua mà thôi, rõ ràng triệt tiêu lẫn nhau, có thể thấy được người ra tay tuyệt đối là một cường giả, còn mạnh mẽ hơn so với những người chính mình đã giết trên đường.

"Ha ha ha. . . Thần hữu ra tay quả nhiên không tệ." Một giọng nói cởi mở lên tiếng, trên đường phải đi qua xuất hiện một trung niên nhân trên lưng treo một thanh trường kiếm.

"Các hạ là ai, ngăn cản tại hạ có chuyện gì quan trọng?" Dương Thiên Vấn hừ lạnh một tiếng. Nếu như không phải là thực lực đối thủ xác thực không tầm thường, chỉ sợ Dương Thiên Vấn cũng sẽ không khách khí như thế.

"Đạo Vương Phương lan." Trung niên nhân lãnh khốc trả lời.

"Thiên cư sĩ Thiên Vấn." Dương Thiên Vấn tự giới thiệu mình. Đạo Vương? Không phải là Vương cường đạo sao? Ách. . . Không còn gì để nói.

"Tiên sinh mỗ nghe nói các hạ một đường xuôi nam, hai tháng qua chính tay đâm vô số trộm hữu. Thật sự không để trộm giới Tuyết Vực vào mắt rồi." Phương Lan lạnh giọng khẽ nói.

"Phương tiên sinh lời ấy giải thích thế nào? Đại lộ này chỉ lên trời, tất cả đi một bên, Dương mỗ xuôi nam có chuyện quan trọng, lại có gia hỏa đui mù ngăn đường đi, đòi Dương mỗ tiền mãi lộ. Rõ ràng là không để cho Dương mỗ thể diện. Chẳng lẽ nói Phương tiên sinh lòng dạ lớn như vậy sao?" Dương Thiên Vấn lãnh đạm nói ." Đối phương rõ ràng là tìm chết".

"Hừ nếu như các hạ cứ như vậy rời khỏi Tuyết Vực, vậy toàn bộ trộm giới nam Tuyết Vực về sau còn có thể diện sao?" Phương Lan lạnh giọng khẽ nói.

Dương Thiên Vấn trợn tròn mắt. Thời này làm cường đạo còn có đạo lý, lại tự thành một thế giới, xem ra còn phân chia mấy trộm giới Đông Nam Tây Bắc? –.

————-.

Không nói nhảm nữa, Dương Thiên Vấn rút trường thương ra, thứ nhất thu Càn Khôn pháp khí phi hành tính cả Chung gia hai tỷ muội vào trong tay áo. Lúc này đây không thể so với ngày xưa, Phương Lan này là một đỉnh phong Thiên thần, hơn nữa kỳ thật thực lực cũng không phải như đỉnh phong Thiên thần bình thường."Ngươi đã không mở đường thì đánh cho ngươi mở đường!" .

Thương ra như điện!

"Hàaa...!" Trường thương đâm vào một vòng tường nước, thế đi tới đột nhiên bị mặt tường này hấp thu.

Cán thương trong tay Dương Thiên Vấn run lên, Lôi Đình chi lực giống như trọng quyền đánh ra, mạnh mẽ nhổ ra, đâm xuyên qua mặt tường nước dày. Thế nhưng Phương Lan đã lách mình tránh qua.

"Thương thật nhanh!" Phương Lan ở cách đó hơn trăm mét, tự đáy lòng mà tán dương.

"Nhu thủy lĩnh vực?" Dương Thiên Vấn cũng có Nhu thủy lĩnh vực, chỉ có điều so với lĩnh vực của Phương Lan, ý nghĩa cảnh hoàn toàn khác, lại có thêm Dương Thiên Vấn đều luyện hóa tất cả Ngũ Hành pháp tắc lĩnh vực tiến vào bên trong Ngũ sắc thần quang, không thể hiện tại bên ngoài.

"Đúng vậy, có chút kiến thức." Phương Lan cười hì hì nói, rút bảo kiếm trên lưng, một vòng ở trên thân kiếm, sử dụng ấn quyết. Kiếm quang phân ảnh, một kiếm thay đổi Thất kiếm, trong đó sáu kiếm dưới chỉ tay của Phương Lan đánh về phía Dương Thiên Vấn.

Nghiêng người, lại nghiêng người, xoay người, nghiêng đầu, Thiết Bản Kiều, lộn ngược ra sau, thong dong mà tránh thoát sáu thanh phi kiếm này.

Phương Lan lộ ra một nụ cười mỉa mai, bảo kiếm trong tay vòng vo một vòng tròn, đâm sửa lập, tựa hồ ở dẫn dắt cái gì đó. Sáu thanh phi kiếm lập tức quay đầu một lần nữa đâm tới sau lưng Dương Thiên Vấn. Tốc độ cực nhanh, không để cho Dương Thiên Vấn có chỗ phản ứng, xuyên thấu mà qua.

Đáng tiếc, sáu thanh phi kiếm chẳng qua xuyên thấu hư ảnh Dương Thiên Vấn, mà chân thân đã lập loè đến trước người Phương Lan, thương đánh về phía khớp xương vai trái.

"Nhu thủy lĩnh vực!" Mũi thương bị một vòng bong bóng ngăn cản. Trong đó lực lượng cũng đã bị hấp thu không còn. Nhu thủy lĩnh vực này chính là dùng thủy tròn nhu huyền ảo ảo diệu, mượn dùng hình thức lĩnh vực xuất hiện, công hiệu lớn nhất chính là giảm bớt lực, cởi sức lực, cởi tức, cởi thế, cởi lĩnh vực, vô cùng huyền diệu.

Loại lĩnh vực này không có thế công cường đại, cũng không có thủ thế cường đại, cũng không có hiệu quả né tránh, nhưng là một loại lĩnh vực khó chơi nhất.

Thế công Dương Thiên Vấn vô cùng cường đại, cũng mất đi hiệu lực ở trước lĩnh vực này, hoàn toàn không tạo nên tác dụng. Điều này làm cho Dương Thiên Vấn có chút buồn bực. Khi hắn ở Hách Đông đảo, cũng đối mặt với đủ loại đối thủ, nhưng không gặp được đối thủ có Nhu thủy lĩnh vực, loại lĩnh vực này hầu như không có nhược điểm.

Loại lĩnh vực này tới một mức độ nào đó có chỗ tương tự cùng Ngũ sắc thần quang, cũng có thể phá tất cả lực lượng trong thiên hạ. Chẳng qua là phương thức tác dụng không giống nhau mà thôi.

Dương Thiên Vấn công kích không tạo nên hiệu quả. Tuy nhiên lại có kinh nghiệm ứng phó với bảo kiếm đối phương. Kiếm của đối phương cũng không phải là phàm vật, hơn nữa kiếm pháp tinh diệu, kiếm quang đánh đâu thắng đó. Dương Thiên Vấn cũng không dám để trúng một kiếm.

Thế công đối phương tuy rằng không được, nhưng lại không ngớt không dứt, nặng như làn sóng liên tiếp, một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng, một lớp mạnh hơn một lớp. Nếu như chịu đựng loại công kích sóng nước này tiếp tục đến cuối cùng, đó là tương đối khủng bố. Phương Lan chỉ bằng vào chiêu thức kiếm pháp ấy cộng thêm cảm ngộ Nhu thủy lĩnh vực, hầu như không có địch thủ ở trong cao thủ cùng cấp bậc,.

Nhưng loại công kích này sợ sẽ là gián đoạn!

592. Chương 593: Mạnh Mẽ Phá Nhu Thủy

Quyển 9: Sơ lâm Thần giới

Chương 593: Mạnh mẽ phá Nhu thủy

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Sưu tầm: truyện copy từ

Nhu thủy lĩnh vực nặng ở phòng ngự, công kích đang không hiện, mà kiếm pháp kia đền bù cái này vẫn không đủ, nhưng sợ nhất là gián đoạn. Cho nên từ mới bắt đầu kiên cường, công kích từng đợt tiếp theo từng đợt. Đáng tiếc, Dương Thiên Vấn lại có Thiểm thước lĩnh vực, khi hắn liền thức vừa mới thành, Dương Thiên Vấn trực tiếp một lập loè, thối lui 10m, khiến ột phen cố gắng của Phương Lan hóa thành hư ảo.

Giao thủ đến lúc này đã được một nén hương, Dương Thiên Vấn cường công một lần, thời gian còn lại đều là Phương Lan tấn công mạnh mẽ. Phương Lan cũng phiền muộn tới mức thổ huyết. Tu vi, pháp lực, cảnh giới ba thứ đều chiếm giữ thượng phong. Hắn vốn nắm chắc thắng lợi trong tay, nhưng trên thực tế, đang có nỗi khổ khó nói. Nhu thủy lĩnh vực có hiệu quả phòng ngự, thế nhưng Dương Thiên Vấn từ đầu đến cuối cũng chỉ công kích một lần. Nhu nước lĩnh vực bày ở trước mặt đang không có đất dụng võ. Trên trường kiếm ngược lại bổ sung một loại lực Thủy lĩnh vực khác, thế nhưng đối phương có Thiểm thước lĩnh vực, toàn lực một quyền đánh ra lại đánh vào không trung, không chút cảm giác hiệu quả nào khiến Phương Lan không phiền muộn sao?

Dương Thiên Vấn không phải không công, mà hắn đang tìm kiếm sơ hở. Thế nhưng Dương Thiên Vấn hắn cảm thấy thất vọng, Nhu thủy lĩnh vực căn bản không sơ hở, muốn bài trừ, chỉ còn cách dùng cường lực phá.

Hai bên dù ai cũng không thể biết cần phải làm gì. Thời gian dần qua, Dương Thiên Vấn đang mất tính nhẫn nại, một Thiểm thước lĩnh vực thối lui trăm mét, há miệng nhất phun, một cái kéo màu vàng hình rồng đón gió mà phát triển.

Phương Lan thấy hình rồng, chính là hai đuôi kim long tương giao. Trên đầu rồng là đôi long nhãn, rất sống động, linh động dị thường. Hắn tu hành nhiều năm, chưa từng nhìn thấy pháp bảo linh động như này. Không dám khinh thường, hắn thả người nhanh chóng thối lui, toàn lực thi triển Nhu thủy lĩnh vực, từng vòng bong bóng bao vây cả người Phương Lan lại, tạo thành một bong bóng cực lớn dày đến trăm trượng.

Dương Thiên Vấn căn bản không rãnh mà để ý tới điều đó, ấn quyết đánh vào Kim Long tiễn, hai mắt lưỡng long tách ra một vòng kim quang, chói mắt hơn nữa nhanh chóng khuếch tán đến toàn thân, sau đó như ngựa cởi cương hóa thành hai kim long uy mãnh, đánh tới hướng Phương Lan.

Chỉ thấy kim quang chợt hiện, bong bóng dày đến trăm trượng giống như khí cầu bị một đâm mà phá.

Từ khi Phương Lan xuất đạo đến nay, còn chưa bao giờ chứng kiến pháp bảo đáng sợ như thế, hắn lộ ra có chút khó có thể tin, chính mình vẫn lấy làm kiêu ngạo về Nhu thủy phòng ngự!

Lúc nãy lĩnh vực mặc dù phá, cũng trong nháy mắt Kim Long tiễn phá Nhu thủy lĩnh vực, hắn hóa thành nước chạy xa, thoát khỏi tử kiếp.

Kim Long tiễn, thoát thai kim giao long Tiên Thiên linh bảo chí thượng cổ. Kim Giao Tiễn uy danh hiển hách, là linh bảo công kích nhất đẳng trong Hồng Mông chí bảo. Mặc dù Kim Long tiễn của Dương Thiên Vấn không so sánh được với Kim Giao Tiễn nguyên bản mà. Tuy nhiên lại có hai thuồng luồng thượng cổ hung ác đã tuyệt chủng. Nhổ hai giao long hung ác kia, mượn thân giao hóa rồng, được Kim Long tiễn này. Uy lực tiễn theo hai kim long tăng trưởng thực lực mà tăng trưởng. Tuy rằng không bằng chính Kim Giao Tiễn trên Tiên Thiên, nhưng lúc này thực lực hai kim long đã đạt tới thần thú thành thục kỳ mà. Linh bảo có uy lực tuyệt đối không kém chính bản.

Như thế trên Cổ Linh bảo chính là Dương Thiên Vấn đang ẩn giấu mà một trong những tuyệt chiêu. Dương Thiên Vấn dám một thân một mình lưu lạc Thần giới chỗ bằng vào con át chủ bài như thế nào bình thường chi vật?

Uy lực tiễn này có thể nhìn ra nổi danh không kém vô hư sĩ.

Phương Lan tuy rằng thoát được tử kiếp những vẫn rơi vào nguy cảnh. Bởi vì hai cái đuôi kim long tương giao đã nhìn thẳng hắn đánh tới.

Phương Lan cũng đành chịu. Chỉ có xuất ra Thiên thần khí phòng ngự hồi lâu chưa từng vận dụng. Hắn vốn có được Nhu thủy lĩnh vực, sở trường về thuật phòng ngự. Chỉ dựa vào Nhu thủy lĩnh vực đặc thù này cũng đủ để tung hoành Tuyết Vực. Thiên thần khí phòng ngự này chính là dùng để đề phòng ngừa vạn nhất. Đã có rất nhiều năm chưa từng sử dụng qua. Hôm nay loại tình huống này ngược lại hắn cũng bất

ngờ. Không thể nghĩ tới một hạ cấp Thiên thần lại có thể khó chơi như thế. Sớm biết như vậy thì sẽ không nên vô lễ, tới đây ngăn chặn người này.

Sớm biết được người có thể sử dụng pháp khí phi hành tôn quý như thế, thân phận tuyệt đối không tầm thường. Lúc này nhìn thấy cường đại uy lực như thế lại mới nghe lần đầu, thấy những pháp bảo chưa hề thấy, càng chứng minh người này thân phận tôn quý.

Sau lưng Phương Lan không có hậu trường cường đại, có thể lăn lộn đến một bước này, hối hận không nên nhất thời nghĩa khí, chạy tới vũng nước đục này, lúc này đang chọc tới họa sát thân.

Mặc dù Dương Thiên Vấn không nói rõ, nhưng không che lấp sát cơ trong mắt, bất kể là giữ bí mật hay là vì nguyên nhân khác, Dương Thiên Vấn đã có ý tru sát Phương Lan.

Người này tự xưng Đạo Vương, hiển nhiên cuồng vọng và kiêu ngạo, có vài phần bản lĩnh thật sự. Đáng tiếc, nhãn lực không thật tốt, vốn việc này sẽ không mắc mớ gì tới hắn, hết lần này tới lần khác vì hơicó chút hư danh, chạy tới can thiệp, còn cuồng vọng muốn ngăn cản Dương Thiên Vấn. Giữ lại sao? Đương nhiên là để mạng lại. Ngươi nói xem, thằng này quả thực điên cuồng đến không có giới hạn rồi, muốn Dương Thiên Vấn để mạng lại, Dương Thiên Vấn làm sao có thể hạ thủ lưu tình?

Phương Lan có thể được xưng Đạo Vương, bản lĩnh chạy trốn, bảo vệ tánh mạng tự nhiên không thể tầm thường. Tuyết Vực khí hậu dị thường, Phương Lan ở chỗ này có ưu thế địa lợi.

Kim Long tiễn, thế như phá thêu hủy diệt Thiên thần khí phòng ngự ngăn cản ở phía trước, Phương Lan đã hóa thành nước mà chạy. Loại độn thuật hoàn mỹ này mượn thiên thời địa lợi, mặc dù là Dương Thiên Vấn cũng không cách nào làm hiện bóng dáng, Tiểu Bạch thần ấn tuy có thể thu người vào trận, thế nhưng cũng phải có mục tiêu mới được, lúc này đây mục tiêu cũng không rõ ràng.

Dương Thiên Vấn chỉ tay lên trời, Kim Long tiễn một lần nữa khôi phục nguyên dạng, bay trở về, bị Dương Thiên Vấn nuốt vào trong bụng. Hắn lắc đầu thở dài: "Không thể nghĩ tới người này còn có thủ đoạn như thế, vận khí không tệ." Hắn phất tay thả ra pháp khí phi hành, một lần nữa nhảy lên pháp khí.

Hai tỷ muội Chung gia khẩn trương mà hỏi thăm: "Dương đại nhân, ngài không sao chứ?" .

Dương Thiên Vấn sử dụng pháp khí phi hành, tiếp tục lên đường, ngoài miệng trả lời: "Yên tâm, ta không sao." .

———.

Dương Thiên Vấn đi không lâu sau, thân hình Phương Lan một lần nữa hiện ra, không ai biết hắn xuất hiện như thế nào, vô cùng quỷ dị.

Lúc này Phương Lan lòng còn đang sợ hãi, nghĩ đến cái kéo hình rồng màu vàng không khỏi một hồi sợ hãi. Bất luận uy lực, chỉ dựa vào uy thế cùng với hai cái kim long ánh mắt khắc nghiệt cùng khí thế, cũng đã đủ để cho người cảm thấy sợ hãi, lại có thể một cắt hủy diệt Thiên thần khí phòng ngự cùng Nhu thủy lĩnh vực uy lực cường đại mình vẫn lấy làm kiêu ngạo. Phương Lan thậm chí suy đoán bảo vật này cho dù không được liệt kê trong Thần giới thập bảo, chắc chắn cũng không xê xích bao nhiêu.

Từ khi Phương Lan xuất đạo đến nay, hắn còn chưa từng ném.

Thậm chí suýt chút nữa không có tánh mạng. Đương nhiên hắn cũng có chút đỏ mắt đồ vật trong tay Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn cũng không nghĩ ra, Phương Lan cũng không đào tẩu, mà trốn ở phụ cận cho nên khiến cho hắn thoát được một mạng. Tuy nhiên lại cũng mang đến phiền toái nhất định ình.

Bảo vật chính là trợ giúp có thể thoát được một mạng. Tuy rằng kiêng kị Dương Thiên Vấn, nhưng hắn càng thêm mong muốn Kim Giao Tiễn trong tay Dương Thiên Vấn. Thấy lợi tối mắt, từ xưa đã giống nhau. Phương Lan không vì mình may mắn mạng lớn, rút kinh nghiệm xương máu, ngược lại theo dõi pháp bảo trong tay Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn nào có thể dự đoán được những thứ này, cho dù hắn dự đoán được, Dương Thiên Vấn cũng lơ đễnh. Nếu như là loại bảo vật như Thời không bảo tháp thì cũng không nói, Kim Long tiễn này

xuất từ trong tay Dương Thiên Vấn. Với tài trí với tầm nhìn xa của Dương Thiên Vấn, hắn há lại sẽ không có phòng bị. Hai kim long đã nhận chủ. Chủ sinh bảo ở, chủ vong bảo vỡ vụn.

—.

Hoàn cảnh Tuyết Vực khiến cho người ta phát điên chậm rãi càng ngày càng yếu bởi vì giờ phút này Dương Thiên Vấn thực đã sắp đến biên cảnh Tuyết Vực lĩnh, cần bước vào phạm vi Hải Vực, coi như là ra khỏi Tuyết Vực lĩnh.

Chỉ cần Dương Thiên Vấn ra khỏi hải vực chắn ngang này, đối diện chính là Động lĩnh. Chỉ là hải vực này có diện tích không nhỏ, dùng tốc độ pháp khí phi hành, muốn vượt qua hải vực này cần ba bốn tháng thời gian.

Hải vực này không thuộc về bất luận cái gì gọi là đông thông hải ngoại, tây lâm Man Hoang, mặt phía bắc Tuyết Vực, nam vọng động, Động Du hai lãnh địa. Là một hải vực tương đối hỗn loạn, gọi là La Sát Hải.

Nước biển này có màu đen, thủy tính âm lương,chất nước có hàm muối số lượng không cao nhưng không thấp, có nhiều hòn đảo với linh mạch, là một vùng đất ẩn cư tu hành không tệ. La Sát Hải, thế lực mọc lên như rừng, quần hùng tranh bá. Thế nhưng vô số năm đến nay chưa từng có một thế lực có thể nhất thống La Sát Hải.

Lên núi kiếm ăn, xuống sông uống nước.

La Sát Hải là một vực hải, so sánh với một lĩnh đất liền, đáy biển có vô số kỳ trân dị bảo, tất cả thế lực có chút giàu có ở hải vực, chia từng vùng mà cai trị, cực kỳ tính bài ngoại (*loại bỏ những gì của nước ngoài).

Hiểu biết của Dương Thiên Vấn đối với La Sát biển tự nhiên chỉ dừng lại ở tên hải vực, mặt khác hắn hoàn toàn không biết gì cả, Thần giới đồ họa này vẽ cực kỳ cẩn thận, cũng ghi rõ chỗ phân bố hòn đảo ở La Sát Hải. Dương Thiên Vấn cẩn thận khẽ đếm, sợ không ít hơn trên trăm vạn hòn đảo lớn nhỏ! Hòn đảo lớn nhất chỉ có mười sáu, trong đó tám cái phân bố ở Đông Tây Nam Bắc, tám cái khác phân bố ở trong khu trung tâm hải vực.

Dương Thiên Vấn từ đồ lên trên quan sát, mười sáu hòn đảo này phân bố vô cùng quái dị, rõ ràng mơ hồ có Bát Quái. Mặt khác từng đảo nhỏ phân bố cũng có dấu vết mà lần theo. Đương nhiên đây là bởi vì Dương Thiên Vấn có tu vi trận đạo nhất định, có can đảm mà giả thiết ý tưởng này.

Mười sáu hòn đảo này, từng cái tuy rằng đều kém hơn so với Hách Đông đảo, nhưng chung vào một chỗ thì còn lớn hơn gấp ba so với Hách Đông đảo. Nếu như thêm vào các đảo nhỏ, vậy càng lớn.

593. Chương 594: Bế Quan Đột Phá

Chương 594: Bế quan đột phá

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Sưu tầm:

Đương nhiên nói tổng thể những hòn đảo này phân bố không có thứ tự. Dương Thiên Vấn đoán chừng là khối đại lục bị xé rách, mới hình thành hải vực này.

Tuy rằng từ trên bản đồ mà thấy, La Sát Hải là đất liền biển, nhưng dù sao đông thông hải ngoại, Dương Thiên Vấn không dám khẳng định có thể vì nguyên nhân quy tắc đại lục bên ngoài Hải Thiên mà khiến cho La Sát biển cũng sinh thay đổi tương ứng. Đáng tiếc hải vực này tư liệu quá ít, Dương Thiên Vấn có chút không nắm bắt được.

Nếu như ngu muội mà khống chế pháp khí phi hành, cưỡng ép thẳng tắp vượt qua, đây không phải là kẻ tài cao gan lớn, mà kẻ nhược trí cùng hành vi của đồ đần.

Ba ngày trước, nhóm người Dương Thiên Vấn đã bước ra ngoài Tuyết Vực lĩnh, tiến nhập La Sát Hải. Giờ phút này tu vi Dương Thiên Vấn đã đạt tới hạ cấp Thiên thần đỉnh phong. Bởi vì tu luyện pháp tắc quá

phức tạp, cho nên mới chậm chạp không có đột phá. Chỉ là, bản thân Dương Thiên Vấn không chút hoang mang, không nóng không vội. Lúc này, Dương Thiên Vấn triệu hoán Tiểu Bạch, khiến nó khống chế pháp khí phi hành, bay về phía một hòn đảo cỡ lớn cách nơi này gần nhất. Mà bản thân Dương Thiên Vấn thì là tiến vào trong Thời không bảo tháp tu luyện.

Một màn này thật ra khiến Chung Tình Nhi càng cảm thấy càng xem trọng Dương Thiên Vấn thêm vài phần. Tuy rằng gặp không nhiều lắm, nhưng kiến thức rộng rãi, ý niệm đầu tiên của Chung Tình Nhi chính là nghĩ tới Thần Điện. Thuở nhỏ đọc nhiều Chung Tình Nhi tự nhiên hiểu rõ có thể có được thần nhân Thần Điện là hi hữu cỡ nào ở Thần giới, mà đồng thời thần nhân cầm giữ thần điện, cơ hồ là tinh anh thiên tài nửa chân đạp đến nhập Thần vương hoặc Thần Hoàng.

Đánh giá trong lòng của Chung Tình Nhi đối với Dương Thiên Vấn từ lúc được cứu đến hiện tại, đã là một lần nữa tăng lên, tới hiện tại Chung Tình Nhi cũng hoàn toàn khôngcó nhìn thấu Dương Thiên Vấn.

Càng là tiếp cận Dương Thiên Vấn, càng hiểu rõ Dương Thiên Vấn, bản thân lại càng có thể cảm nhận được cảm giác kỳ dị sâu không lường.

Dương Thiên Vấn tiến vào trong bảo tháp bế quan, cũng là bởi vì lần trước đánh một trận với Phương Lan, có chút thu hoạch cần có thời gian để tiêu hóa cùng với muốn xem có thể mượn cảm ngộ này đột phá đến trung giai Thiên thần hay không.

Pháp tắc với cảm ngộ lĩnh vực, chẳng qua là một bộ phận Dương Thiên Vấn tu luyện, mà một bộ khác phận thì là Nguyên Thần. Lúc này Dương Thiên Vấn đã ngưng tụ Nguyên Thần tam hoa, chẳng qua là chưa nở hoa mà thôi. Điều Dương Thiên Vấn cầu làm là khiến cho ba đóa hoa Nguyên Thần đua nở ra một đóa, pháp lực cảnh giới tự nhiên tăng lên một tầng. Quả tam hoa nở đủ, tức thì Dương Thiên Vấn đã vượt qua Thần vương cảnh giới, mà đạt tới Thần Hoàng cảnh giới, đạt tới cảnh giới "Tam hoa tụ đỉnh, Ngũ Khí Triều Nguyên". Mà đạt tới cảnh giới này, mới là cực hạn Đại La Kim Tiên tiên gia tu luyện.

Phía trên Đại La Kim Tiên chính là thánh cảnh, cảnh giới đã vượt qua phạm vi tiên cảnh. Thánh cảnh lại phân tiểu thánh với cực thánh, mà phía trên thánh cảnh chính là đạo cảnh!

Tu vi Tiên gia phân giới cùng tu vi Thần giới phân cấp giống như La Kim tiên có thể so với Thần Hoàng, tiểu thánh có thể so với thần chúa tể mà cực thánh chính là Chí cao thần trong truyền thuyết Thần giới!

Tiên gia tu luyện, sau khi đạt tới Đại La Kim Tiên mới có thể đi tới chính thức cảm ngộ pháp tắc. Phương pháp cảm ngộ Thần giới khác nhau, Đại La Kim Tiên dùng nguyên thần lực câu Thông Thiên đạo pháp, sau đó từ toàn bộ góc độ Thiên Đạo đi tới cảm ngộ pháp tắc. Mà Thần giới dùng một góc độ, do thiển nhập sâu mà cảm ngộ pháp tắc. Bởi vì cá nhân có lý giải khác nhau, cho nên cảm ngộ pháp tắc biểu hiện hình thức bên ngoài cũng khác nhau.

Đúng là hai loại phương pháp này khác nhau, điều này mới đưa đến nhiều mặt lĩnh vực Thần giới, thay đổi vô cùng, đồng thời cũng đã hạn chế thánh cảnh mở ra.

Tại sao lại như vậy chứ? Tiên cảnh cùng thần cảnh, đại diện hai loại phương pháp tu luyện ngộ đạo, hai loại phương pháp này có tất cả ưu khuyết. Nếu như so sánh với nhau, Một vạn Đại La Kim Tiên Đại viên mãn với một vạn thượng cổ Thần Hoàng, ở trong mấy trăm ức năm, Đại La Kim Tiên đột phá đến cảnh giới tiểu thánh có lẽ chỉ có mấy người, mà Thần Hoàng đột phá đến chúa tể, tuyệt đối ở trong vòng mười lăm đến ba mươi người. Mà những người đột phá đến tiểu thánh này, từ nay về sau dựa vào chính mình tu luyện đột phá đến cực thánh chí ít có một người! Mà chúa tể dựa vào chính mình tu luyện đột phá đến Chí cao thần lại khả năng không có một người nào!

Đây là chênh lệch hai loại phương pháp tu luyện ngộ đạo. Trước tiên tiên gia tu hành chú ý lấy thiên địa làm gốc, thần nhân tu luyện chú ý dùng con người làm căn bản. Đây cũng là nguyên nhân qua nhiều năm như vậy, Thần giới ngay cả một Chí cao thần cũng không có.

—-.

Điều Dương Thiên Vấn hiện tại cần làm là được cố gắng khiến ột đóa Nguyên Thần nở hoa, đột phá đến trung giai Thiên thần, từng bước một mà nâng cao tu vi của mình.

Tuy rằng tu vi chẳng qua là lực một bộ phận, nhưng không thể phủ nhận, nền tảng thực lực còn ở tu vi, tu vi càng cao, thực lực lại càng cao.

Tu vi Dương Thiên Vấn mỗi một lần được đề cao khiến thực lực càng tăng.

Lò bát quái Thái Cực luyện hóa biển máu Ma Thần linh thức, Dương Thiên Vấn ngồi ở một bên, cố gắng chiết xuất Tiên Nguyên, sau đó từ dưới đan điền thăng vào trong đan điền, mà từ trong đan điền thẳng thăng trên đan điền, hóa thành nguyên thần lực tiếp tế Nguyên Thần tam hoa, dùng số lượng chất gây ra biến chất, khiến cho Nguyên Thần tam hoa bởi vậy mà nở hoa.

từng pháp tắc cảm ngộ của Dương Thiên Vấn đều đạt đến tiêu chuẩn trung giai Thiên thần, cái còn thua kém chẳng qua là Nguyên Thần, cho nên mới phải đột nhiên bế quan tìm kiếm đột phá.

Khổ tu năm tháng, Tiên Nguyên đã sớm vô cùng tinh thuần, dựa theo pháp môn rút tất cả ra từ đại khí hải, sau khi vận chuyển chín đại chu thiên, trở lại dưới đan điền, sau đó qua đè ép nhập vào trong đan điền, sau đó lại qua đặc thù pháp tắc chuyển hóa làm nguyên thần lực nhập vào Nguyên Thần Thức Hải trên đan điền, sung làm "Phân bón hoa" .

Quá trình tuy rằng đơn giản rõ ràng, nhưng trong lúc Tiên Nguyên vận chuyển, cần thời gian nhất định, tuyệt đối không phải là một ngày hay hai ngày, hoặc là một năm hai năm mà có thể làm được, cho nên Dương Thiên Vấn mới có thể tiến vào Thời không bảo tháp.

Dày tích mà mỏng, đây cũng là đặc điểm công pháp của Dương Thiên Vấn, loại công pháp này tu luyện cực tốn thời gian, nhưng khi đột phá bình cảnh, độ khó đang nhỏ nhất, yêu cầu đột phá cũng đúng thấp nhất, nước chảy thành sông.

Dương Thiên Vấn tu luyện tới hạ cấp Thiên thần tuy rằng không dài, nhưng cũng không ngắn. Đi qua mấy trận đại chiến, cùng với mấy lần khắc sâu cảm ngộ, Dương Thiên Vấn cho rằng giờ phút này chính là thời cơ tốt đột phá, lúc này mới bắt Tiểu Bạch đảm nhận tráng đinh, chính mình bế quan tu luyện.

Hai tỷ muội Chung gia ngược lại thấy Tiểu Bạch đáng yêu, đặc biệt là Chung Nguyệt Nhi, từ khi Tiểu Bạch đi ra, Chung Nguyệt Nhi biểu hiện trên mặt nhiều hơn, người cũng sáng sủa không ít.

Tiểu Bạch cũng là không sợ người lạ mặt, vừa khống chế pháp khí phi hành, vừa nói chê cười đùa với một lớn một nhỏ hai tỷ muội Chung gia. Đường đi buồn tẻ không thú vị, ngược lại tăng thêm vài phần thú vị với vui vẻ.

—.

Chỉ cần tam hoa cố gắng hết sức nở ra, Dương Thiên Vấn mới có thể tiếp xúc với pháp tắc thần bí bao hàm ở trong Nguyên Thần tam hoa. Dương Thiên Vấn một mực phỏng đoán xem đạo pháp tắc này đến tột là dạng pháp tắc gì, không quy thuộc ở trong thập tắc, cũng không có mặt ở trong các loại pháp tắc đặc thù có danh tiếng, chính là là một loại pháp tắc hoàn toàn mới mà không biết.

Tu luyện một đạo dù gấp cũng không được, tâm tính Dương Thiên Vấn rất chính xác, rất bằng phẳng. Hắn không tận lực mà theo đuổi tăng tu vi, mà để tự nhiên, nước chảy thành sông. Đại bộ phận Thiên thần, dừng lại ở cảnh giới Thiên thần đỉnh phong trăm vạn năm, ngàn vạn năm không quan được kỳ môn mà có khối người, có đôi khi càng sốt ruột, lại càng không cách nào bước qua một bước này.

"Ừ, Tình nhi tỷ tỷ, Nguyệt nhi muội muội, chúng ta không đi sai chứ?" Tiểu Bạch lười biếng nằm sấp ở trên chỗ ngồi pháp khí phi hành, xuyên thấu qua vòng phòng hộ trong suốt, nhìn đại dương mênh mông bao la bát ngát bên ngoài, ca thán nói.

Chung Tình Nhi với Chung Nguyệt Nhi, mấy ngày này đã hoàn toàn thân quen với Tiểu Bạch, còn quen thuộc so với Dương Thiên Vấn. Mặc dù so về thời gian ở chung, Dương Thiên Vấn hiển nhiên lâu hơn một ít, nhưng trải qua thời gian Tiểu Bạch không ngừng làm cho người ta trìu mến, kết quả không đến vài ngày, đã gọi tên tỷ tỷ, muội muội. Trên thực tế, tuổi của chính Tiểu Bạch còn lớn hơn cả so với Chung Tình Nhi. Hài nhi Thần giới từ khi sinh ra đến trưởng thành, cần thời gian vạn năm, mà vị thành niên Chung Nguyệt Nhi có tu vi, trung vị thần đã xem như tiểu thiên tài trong thần nhân trong rồi.

"Pháp khí phi hành thế do ngươi đang khống chế, địa đồ cũng do ngươi đang nhìn, ngươi rõ ràng trái lại còn hỏi chúng ta?" Chung Tình Nhi cười mắng.

Chung Nguyệt Nhi cũng thở phì phì mà nhìn Tiểu Bạch, hơn nữa đáng yêu mà cọ xát hàm răng, làm ra dáng vẻ rất "Hung", đương nhiên bộ dáng lại thấy đáng yêu.

Nhưng Tiểu Bạch lại rụt rụt đầu, không dám đáp lời. Trên thực tế, ngày hôm sau Tiểu Bạch vừa cầm lái vừa chơi đùa một hồi với Chung gia hai tỷ muội, đã khiến cho phương hướng phi hành xuất hiện sai biệt. Điều này mới đưa đến vốn chỉ cần thời gian ba ngày có thể đạt tới tầm nhìn, nhóm người Tiểu Bạch, bỏ ra gần thời gian bảy ngày mới uốn nắn được. Thế nhưng lại đã bay hai ngày, còn không chứng kiến tầm nhìn. Tiểu Bạch cũng không có huyền quang thuật, thần thức cũng dò xét không được bao xa.

Vừa lúc đó, thân hình Dương Thiên Vấn đã từ trong Thời không bảo tháp nhảy ra ngoài. Giờ phút này hắn, đã hoàn toàn bước chân vào hàng ngũ trung giai Thiên thần, hơn nữa cảnh giới vững chắc, khí hải chân nguyên toàn thân bổ sung viên mãn, tu vi tiến thêm một bước. Sau khi Nguyên Thần nở hoa, cảm giác Dương Thiên Vấn đối với khống chế với đem ra sử dụng thiên địa linh khí càng thêm linh hoạt, càng thêm nhẹ nhõm, đồng thời nhìn thế giới cảm thấy cũng trở nên càng thêm rõ ràng, càng thêm khắc sâu.

Dương Thiên Vấn vốn là dự đoán phải mất ba trăm năm đến năm trăm năm mới có thể đột phá, trên thực tế, Dương Thiên Vấn cũng nán lại hơn tám trăm năm bên trong bảo tháp.

594. Chương 595: La Sát Hải (Thượng)

Quyển 9: Sơ lâm thần giới

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 595: La Sát Hải (thượng)

Sưu tầm:

Sự việc trên đời sao có thể cố gắng hết sức được như ý người đâu?

"Lão đại, ngươi xuất quan." Tiểu Bạch cao hứng kêu lên.

"Ừ, đã qua tám ngày rồi, sao vẫn còn bay loạn trên biển, các người đã thu tập được tài liệu La Sát Hải?" Dương Thiên Vấn không hiểu hỏi.

Tiểu Bạch đứng thẳng kéo cái đầu, không có ý tứ nói: "Chúng ta lạc đường." .

Dương Thiên Vấn nghe xong hoàn toàn không nói, hắn nhìn về phía hai tỷ muội Chung gia, chỉ cần thấy hai nàng đỏ mặt cúi đầu không dám nói lời nào, hắn trừng mắt nhìn Tiểu Bạch, cười mắng: "Ngươi tiểu gia hỏa này thật là làm cho người không bớt lo. Chút việc nhỏ, ngươi cũng làm hư hại." .

Tiểu Bạch nịnh nọt mà nhìn Dương Thiên Vấn, không trả lời.

Dương Thiên Vấn gặp cảm thấy mềm nhũn, đem Tiểu Bạch bế lên, ở nó trên mông đít vỗ hai cái, cười mắng: "Sẽ giả bộ đáng yêu, được rồi, ta cũng lười chửi, mắng ngươi rồi." Dương Thiên Vấn lắc đầu, vẻ mặt cũng đành chịu.

Huyền quang thuật!

Ở trong phạm vi nghìn vạn dặm, không có một đảo tồn tại, khó trách lại lạc đường, ai biết là chỗ nào?

La Sát Hải thật không nhỏ! Dương Thiên Vấn lấy vận mệnh la bàn ra. Do nó chỉ dẫn phương hướng. Chức năng nguyên bản của la bàn vốn là chỉ dẫn phương hướng. Dương Thiên Vấn muốn đi chỗ nào, chỉ cần một ý niệm. Vận mệnh la bàn sẽ chỉ dẫn Dương Thiên Vấn tiến lên phương hướng đó.

Dương Thiên Vấn vỗ nhẹ đầu Tiểu Bạch một chút, cảm thán nói: "Ngươi tiểu gia hỏa này. Có thể dẫn đường hay không?" pháp khí phi hành quẹo phải gần ba mươi độ. Sau đó bay đi."May mắn ta đi ra. Nếu không chúng ta không phải một lần nữa quay lại Tuyết Vực lĩnh sao?" .

Tiểu Bạch cười cười rất không có ý tứ, không dám đáp lời. Chỉ là trong lòng lại báo oán. Còn không phải ngươi để cho ta cầm lái. Ngươi cho rằng ta muốn sao?

Dưới hướng dẫn chính xác của Dương Thiên Vấn, ba ngày sau, trong kính Huyền Quang rốt cục xuất hiện một đảo hoang. Phạm vi đảo này chiếm diện tích không nhỏ mà ngay cả Huyền Quang Kính cũng chỉ có thể nhìn thấy một góc đảo mà không thể nhìn thấy toàn cảnh. Mà ở trên bản đồ Thần giới của Dương Thiên Vấn, diện tích hòn đảo này rất. Ở bên trong La Sát Hải cũng chỉ có mười sáu đảo mà thôi. Mà toà đảo này không phải là một đảo trong mười sáu đảo đó.

Tiểu Bạch cũng chứng kiến cảnh tượng trong kính Huyền Quang. Tính tâng bốc lập tức nổi lên: "Hay là lão đại sáng suốt thần võ. Lão đại vừa xuất mã, chuyện gì đều có thể dọn dẹp." .

Dương Thiên Vấn trợn trừng mắt, không để ý đến Tiểu Bạch.

Dương Thiên Vấn mhìn trong kính Huyền Quang, thấy hòn đảo vô cùng bình địa yên tĩnh, thoạt nhìn La Sát Hải cũng không có hiện tượng thiên văn thay đổi thất thường như hải ngoại, cũng không có thay đổi bất ngờ đáng sợ như hải ngoại. Đương nhiên hết thảy những điều này chẳng qua là suy đoán của Dương Thiên Vấn, đáp án cuối cùng còn phải tìm rắn rít địa phương mới có thể hiểu rõ một … hai …. Hy vọng thần nhân ở trên đảo có thể ột đáp án thoả mãn –.

—.

Chỉ là, tuy rằng hòn đảo xuất hiện ở trong Huyền Quang Kính, lại không có nghĩa là đã gần ngay trước mắt. Dương Thiên Vấn thu hồi Huyền Quang Kính, nhắm mắt dưỡng thần ở trong pháp khí phi hành.

Cả buổi về sau, thông qua ánh mắt đã có thể chứng kiến hòn đảo. Đây là một hòn đảo cực lớn, vừa lúc đó xa xa xuất hiện hai đạo độn quang. Từ tốc độ của hai đạo độn quang có thể suy đoán đây là hai Thiên thần. Điều trùng hợp hơn là chạy đến chỗ Dương Thiên. Hiển nhiên hai người này cũng phát hiện pháp khí phi hành của Dương Thiên Vấn phát ra hào quang.

Nếu là Thiên thần, Dương Thiên Vấn sẽ không e ngại, cho nên Dương Thiên Vấn cũng không thay đổi phương hướng phi hành.

"Lão đại, ngươi xem!" Tiểu Bạch chỉ vào hai đạo độn quang nói.

Lúc này Dương Thiên Vấn mới cẩn thận nhìn sang, trong ánh mắt bình thản hiện lên một vòng dị sắc, bởi vì đạo độn quang truy đuổi ở phía sau lại là một bạn cũ, Đạo Vương Phương Lan! Hắn rõ ràng rời khỏi Tuyết Vực lĩnh nhập La Sát Hải. Không cần hỏi, thằng này lại đang buôn bán không vốn, mà người chạy trốn phía trước chính là con mồi của hắn.

Chỉ là rất không khéo léo, lại một lần nữa gặp phải Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn phát hiện hắn, đồng thời Phương Lan cũng phát hiện Dương Thiên Vấn.

Phương Lan phản ứng rất quái dị, khiến cho Dương Thiên Vấn một hồi không còn gì để nói chỉ thấy hắn biểu lộ sững sờ, lập tức thu lại thân hình sau đó chui xuống dưới biển, không nói lời nào đã bỏ trốn.

Dương Thiên Vấn cũng sửng sốt một chút, không tự chủ mà thấp giọng mắng: "Móa, chạy trốn thật nhanh!" .

"Lão đại, sao hắn sợ ngươi như vậy?" Tiểu Bạch không hiểu hỏi. Khi Dương Thiên Vấn đánh một trận cùng Phương Lan, Tiểu Bạch vẫn còn ở bên trong Thời không bảo tháp, tự nhiên không biết việc đã xảy ra.

Dương Thiên Vấn đem sự tình mơ hồ mà giải thích một lần.

Tiểu Bạch lúc này mới chợt hiểu gật đầu nói: "Thằng này ngược lại có vài phần thực lực, có thể thoát được một mạng ở dưới Kim Long tiễn, cũng khó trách hắn nhìn thấy ngươi tựa như con chuột chứng kiến mèo." .

Dương Thiên Vấn cười lắc đầu –.

-.

Người bị truy đuổi nọ cũng ngừng lại, chẳng qua là ngừng trong chốc lát liền bay về hướng Dương Thiên Vấn. Đây là một người trẻ tuổi, dáng vẻ có chút tinh thần với suất khí, tu vi hạ cấp Thiên thần, một thân áo trắng, lộ ra phóng đãng không bị trói buộc.

"Đa tạ thần hữu cứu giúp." Người trẻ tuổi đi đến chỗ trước người Dương Thiên Vấn mười thước ngừng lại, thành tâm thành ý tạ ơn.

"Không cần cám ơn ta. Ta không có giúp đỡ cái gì." Dương Thiên Vấn lắc đầu, phản bác.

"Thần hữu không cần chối từ, người nọ nhìn thấy thần hữu, lập tức quay đầu bỏ chạy. Điểm này, tại hạ vẫn nhìn ra được." Người trẻ tuổi cũng không buông tha, vẫn thành tâm nói. Lần này đúng là vận may, vừa mới ra khỏi nhà du lịch không bao lâu đã gặp chuyện.

Người trẻ tuổi nhìn về phía hai người khác trong pháp khí phi hành, hắn vừa nhìn, tròng mắt lập tức không đảo, giống như một người đói bụng vài ngày, chứng kiến một con heo quay vậy, nước miếng chảy xuống.

Tiểu Bạch giống như nhìn thấy đồ dần mà mở miệng nói: "Này, ăn cơm đi." .

"Ăn cơm? Ở nơi nào?" Người trẻ tuổi phản ứng, phản xạ có điều kiện đáp, sau đó lúng túng gãi gãi đầu."…" .

Chung Tình nhi xấu hổ đỏ mặt mà chuyển hướng về phía nơi khác, không dám nhìn về phương hướng này.

Người trẻ tuổi rất nhanh hồi phục, thần sắc bình thường mà đi tới, hô: "Vị cô nương xinh đẹp, tại hạ là Mạnh Tiểu Kiếm, xin hỏi phương danh cô nương?" .

Chung Tình Nhi mặt càng đỏ hơn, đầu cũng thấp thêm vài phần, không trả lời. Chung Nguyệt nhi gương mặt lạnh lùng, mất hứng trừng mắt liếc nhìn Mạnh Tiểu Kiếm, trong mắt tràn đầy địch ý.

Tiểu Bạch nhìn không được khẽ nói: "Tiểu tử, ở nơi nào lại dám chạy đến nơi này tán gái?" .

Khí lượng Mạnh Tểu Kiếm còn mạnh hơn so với trong tưởng tượng, không chút hoang mang mà hướng Dương Thiên Vấn gật đầu nói xin lỗi nói: "Thật xin lỗi, tại hạ tuyệt đối không có ác ý, chẳng qua là…" .

Dương Thiên Vấn khoát tay ngăn cản lời nói của hắn, nói: "Không sao, nếu như Mạnh thần hữu không còn gì để nói, có thể rời đi." .

"– cái này…" Mạnh tiểu Kiếm có chút không nỡ bỏ mà nhìn Chung Tình Nhi, hắn yếu ớt mà hỏi thăm: "Ta có thể biết rõ tên cô nương sao?" .

Chung Tình nhi sửng sốt nhìn Dương Thiên Vấn, thấy Dương Thiên Vấn vẻ mặt bình thản, không đồng ý cũng không có ngăn cản, nàng suy nghĩ một chút, trả lời: "Ta là Chung Tình Nhi." .

"Chung Tình Nhi, tên hay, tên rất hay." Mạnh Tiểu Kiếm ha ha tán dương.

"Tốt rồi, ngươi có thể rời đi." Bạch không biết vì cái gì, không muốn cho Mạnh Tiểu Kiếm này thể diện.

"Ah, Chung cô nương, hạ cáo từ." Mạnh Tiểu Kiếm nhẹ giọng nói, sau đó quay đầu thi đại lễ đối với Dương Thiên Vấn: "Ân cứu mạng, Mạnh Tiểu Kiếm nhất định khắc trong tâm khảm. Xin hỏi cao tính đại danh ân nhân. Như có cơ hội, nhất định báo đại ân này." –.

-.

Dương Thiên Vấn một lần nữa cẩn thận đánh giá Mạnh Tiểu Kiếm. Đầu tiên là phong độ với lời nói cử chỉ, có thể nhìn ra được, nhất định xuất thân danh môn, ít nhất cũng là gia đình có giáo dục. Chỉ là biểu hiện ra ngoài lại có chút non nớt, nhất định là thiếu gia. lần đầu tiên đi ra ngoài, hoặc là không hay ra khỏi cửa Tiếp theo là lễ phép, ừ, xuất thân bất phàm còn có năng lực có như vậy lễ phép, xác thực không thông thường thấy. Ít nhất không phải là thiếu gia ăn chơi. Lần nữa với thực lực hạ giai Thiên thần, có thể chạy trốn khỏi tay Đạo Vương Phương Lan, đỉnh phong Thiên thần, tuyệt đối không phải người thường có thể làm được.

"Tại hạ Dương Thiên Vấn. Ân nhân cái gì mà ân nhân, tùy ý xưng hô cũng được." Dương Thiên Vấn đã có ý kết giao. Mạnh Tiểu Kiếm này khiến cho Dương Thiên Vấn thấy thuận mắt.

"Dương huynh, nếu như Dương huynh không ngại, hãy gọi ta là Tiểu Kiếm." Mạnh Tiểu Kiếm thông minh, đúng là đánh rắn tùy gậy, nhẹ nhõm đáp.

"Tiểu Kiếm, ngươi là người La Sát Hải?" Dương Thiên gật đầu hỏi.

"Vâng, ta từ nhỏ sinh ra ở La Sát Hải, nhưng là lần thứ nhất rời nhà, mới chơi không có vài ngày đã gặp phải tên hỗn đản kia. Suýt chút nữa chết lềnh bà lềnh bềnh." Mạnh Tiểu Kiếm oán hận nói. Hiển nhiên hắn rất hận Phương Lan, chẳng qua nếu như là một người khác, cũng sẽ biểu lộ như vậy sao?

"Ngươi đã là người La Sát Hải, chắc chắn sẽ biết về La Sát Hải nhiều hơn so với chúng ta rất nhiều. Không bằng giới thiệu cho chúng ta một chút, được không?" Dương Thiên Vấn nở nụ cười, hắn đang muốn tìm một rắn rít địa phương tìm hiểu rõ tình huống, lập tức gặp một tiểu tử sinh trưởng ở La Sát Hải. Ừ, thật sự là buồn ngủ gặp chiếu manh. Chỉ là Dương Thiên Vấn cũng không biết tiểu tử lần thứ nhất đi ra ngoài này biết rõ bao nhiêu tình huống? Ách… Hy vọng nhiều một chút, như vậy cũng miễn phải tìm người hỏi một lần nữa –.

595. Chương 596: La Sát Hải (Hạ)

truyện copy từ

Quyển 9: Sơ lâm thần giới

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 596: La Sát Hải (hạ)

Sưu tầm:

"Ha ha, cái này, kỳ thật ta cũng không hiểu nhiều, chẳng qua hiểu rõ một ít tình huống đại khái. La Sát Hải có chừng sáu trăm ngàn ức dặm phạm vi, nhưng trong đó, hòn đảo lại chỉ vẹn vẹn có không đến con số trăm vạn, trong đó mười sáu hòn đảo làm đầu. Nhưng dưới biển lại có không ít thần sơn thần phù tồn tại. Người ở tại La Sát Hải, có một nửa đều sinh hoạt ở dưới biển." Mạnh Tiểu Kiếm nhẹ giọng nói.

"Cái gì? Dưới biển?" Dương Thiên Vấn có chút ngoài ý muốn. Hắn không thể nghĩ tới dưới biển cũng có thần nhân sinh hoạt. Đương nhiên, Dương Thiên Vấn cũng biết bất kể là dưới biển hay lục địa, đối với thần mà nói đều giống nhau. Chỉ có điều dưới biển bình thường không phải do tinh thú chiếm cứ sao?

"Dương huynh có chỗ không biết, tuy rằng La Sát Hải đông thông hải ngoại, nhưng nó dù sao không phải hải ngoại, cho nên dưới biển có thần nhân sinh hoạt cũng không kỳ quái." Mạnh Tiểu Kiếm trả lời vẻ đương nhiên.

Dương Thiên Vấn cũng biết quá ngạc nhiên, đồng thời cũng hơi thiếu hiểu biết một tí. Giống như lúc trước hắn chứng kiến Bá Vương Long kình tuyệt đối không phải đều có thể gặp gỡ ở đất liền, dưới biển. Dưới biển mặc dù có một ít tinh thú tồn tại, nhưng là so sánh với thần nhân, cũng là đối tượng bị săn bắt mà thôi.

"Ah, thì ra như vậy." Dương Thiên Vấn gật đầu đáp, ý bảo Mạnh Tiểu Kiếm nói tiếp.

"Bởi vì đáy biển linh khí với tài nguyên nhiều hơn xa so với trên hòn đảo, cho nên hòn đảo bình thường đều sử dụng với tư cách phường thị, đương nhiên, cũng có truyền tống cánh cổng ánh sáng để liên hệ mười sáu đại lục." Mạnh Tiểu Kiếm chậm rãi mà đàm đạo.

Dương Thiên Vấn cũng đã từng được chứng kiến không ít, đồng thời cũng uốn nắn một chút ý tưởng thô thiển trước kia.

"Như vậy tới đảo gần nhất cũng có thể thông qua truyền tống cánh cổng ánh sáng đi qua?" Dương Thiên Vấn nở nụ cười. Nếu quả như vậy, có thể tiết kiệm không ít thời gian, không cần từ phía bắc La Sát Hải trực tiếp bay qua toàn bộ khoảng cách La Sát Hải Nam bắc.

"Vâng, sao? Dương đại ca muốn đi tới Động lĩnh?" sắc mặt Mạnh Tiểu Kiếm cổ quái mà hỏi thăm.

"Vâng, làm sao vậy? Chẳng lẽ dọc theo con đường này còn có phiền toái gì hay sao?" Dương Thiên Vấn gật đầu hỏi.

"Không có phiền toái mà là không thể nào đi qua. Ah, hẳn là trong thời gian ngắn không thể đi qua." Mạnh Tiểu Kiếm nhún vai trả lời.

"Đây là vì cái gì?" Dương Thiên Vấn không hiểu hỏi.

"La Sát Hải có thể sừng sững ở trong các lĩnh, được coi là một Hải giàu sang mà không làm cho người cầm quyền lãnh địa chung quanh nhìn xem, cũng là bởi vì La Sát Hải có hoàn cảnh đặc thù. La Sát Hải cách mỗi thời gian trăm năm, bốn phía sẽ bị La Sát huyết khí bao phủ, toàn bộ hải vực phảng phất như bị một lồng sắt bảo kê, không thể ra cũng không thể tiến vào. Các người có thể từ bên ngoài lĩnh tiến vào, coi như là vận khí. Nếu như chậm thêm vài ngày, muốn vào đến hoặc là đi ra ngoài đều phải ngoan ngoãn chờ thêm trăm năm." Mạnh Tiểu Kiếm giới thiệu.

Dương Thiên Vấn nghe rõ La Sát Hải phảng phất như một thế ngoại đào nguyên, cách mỗi trăm năm phong bế một lần. Trong trăm năm này, người bên ngoài vào không được, người bên trong không ra được. Đừng nhìn hiện tại ánh nắng tươi sáng, trời xanh mây trắng. Qua mấy ngày, nơi đây sẽ thành trăm năm thời gian không thể nhìn thấy mặt trời –.

———-.

Nói thực ra, coi như là thông qua truyền tống cánh cổng ánh sáng cũng không có khả năng ở trong hai ngày ra khỏi La Sát Hải. Nói cách khác, chính hắn cùng với Chung gia tỷ muội sẽ bị vây khốn ở La Sát Hải trăm năm thời gian.

Đương nhiên, một trăm năm thời gian đối với Dương Thiên Vấn, chẳng qua là chuyện trong nháy mắt tầm, cũng không dài dằng dặc, có lẽ thật giống như Dương Thiên Vấn bế quan ở trong bảo tháp đột phá trung giai Thiên thần. Thời gian bế quan chính là suốt tám trăm năm thời gian.

So sánh với điều này thì một trăm năm hoàn toàn không có ý nghĩa.

"Chung Tình Nhi, nếu hai người không có ý kiến lời nói, chúng ta dừng lại ở La Sát Hải. Sau trăm năm, lại tiếp tục ra đi. thế nào đây?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi.

Kỳ thật hai tỷ muội Chung gia căn bản cũng không có lý do phản bác với nói nhảm, bởi vì các nàng còn chịu ơn huệ lớn như trời của Dương Thiên Vấn."Do đại nhân ngài sắp xếp." Chung Tình Nhi vẫn bảo trì cung kính đối với Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn không vội, đồng thời Chung gia tỷ muội cũng không gấp, cho nên dưới khuyên bảo của Mạnh Tiểu Kiếm, mọi người tạm thời bỏ dở lữ trình, ý định tìm một chỗ ở lại trăm năm ở La Sát Hải, đợi đến lúc La Sát Hải tản hết La Sát huyết khí, tiếp tục hành trình cũng không muộn.

Mạnh Tiểu Kiếm nghe xong lộ ra dáng tươi cười sáng lạn, hắn lập tức đứng ra nói: "Nếu như mấy vị không ngại, hãy để ta đảm nhận vai trò chủ nhà đến." Ha ha ha, thật tốt quá, một trăm năm, ta có một trăm năm thời gian. Ừ, nhất định phải đuổi tới tay Chung cô nương.

Mạnh Tiểu Kiếm vốn không tin chuyện vừa thấy đã yêu. Tuy nhiên sau khi nhìn thấy Chung Tình Nhi, một cỗ tình cảm phát ra từ sâu trong linh hồn đột nhiên tuôn ra, Mạnh tiểu Kiếm không có bất kỳ mục đích, cũng không có bất kỳ mưu đồ, thuần túy là thích Chung Tình Nhi.

Dương Thiên Vấn mời Mạnh Tiểu Kiếm ngồi vào bên trong pháp khí phi hành, bay về hướng hòn đảo –.

Lâm Giang đảo, một trong mười sáu hòn đảo cỡ lớn, tuy rằng hơi rộng thùng thình, nhưng trên thực tế bất kể là tài nguyên hay linh khí đều hoàn toàn không kém so với dưới biển , đương nhiên hết thảy là do sau này Dương Thiên Vấn mới phát hiện. Hiện tại hắn chẳng qua cảm thấy thần nhân ở trên đảo hơi ít, chỉ có hơn mười vạn, chỉ là lưu lượng nhân khẩu đang lên tới mấy trăm vạn, so với việc hòn đảo này lớn nhỏ mà nói, này một ít người cũng vẫn có vẻ hơi ít.

Sau lần đầu tiên Phương Lan nhìn thấy Dương Thiên Vấn, hắn đều quyết đoán lựa chọn chạy trốn, hắn tu luyện Thủy pháp tắc, kết hợp Nhu thủy lĩnh vực, lĩnh ngộ một loại phương pháp chạy trốn bằng đường

thuỷ cực kỳ đặc thù, tại đây khắp nơi là hải dương, chỉ cần đi vào trên biển, cho dù là Thần vương muốn bắt hắn cũng khả năng không lớn.

Lúc trước Dương Thiên Vấn ngự sử thanh long kia cắt bỏ lúc uy lực, Phương Lan còn sợ hãi trong lòng, thậm chí còn ngồi xuống trong lòng chịu sợ hãi, bởi vì hắn đã không biết có nhiều lâu không đối mặt với uy hiếp tử vong. Có thể nói hắn sống từng ấy năm tới nay, lần thứ nhất hắn tiến gần tới cái chết như thế.

Điều này đối với một đỉnh phong Thiên thần sống vô số năm mà nói, cái chết là một chuyện rất không nguyện ý nhất, cũng đáng sợ nhất. Cho nên, Phương Lan không dám một mình đối mặt với Dương Thiên Vấn.

Sở dĩ Phương Lan xuất hiện ở nơi đây, tự nhiên không có khả năng rảnh rỗi đến bị khùng, buông tha Tuyết Vực lĩnh có thể gia tốc tu luyện, chạy đến La Sát Hải đến ăn cướp.

Nói toạc ra hắn là vì Dương Thiên Vấn mà đến, hoặc nói là vì Kim Long tiễn trong trong tay Dương Thiên Vấn mà đến. Đương nhiên, Phương Lan không phải đồ đần, hắn biết rõ không thể làm gì được, Phương Lan hiểu rõ ràng, nếu như chỉ có một mình hắn vậy vô luận biện pháp nào cũng không có khả năng đối địch.

Sau khi Dương Thiên Vấn rời khỏi, thân ảnh Phương Lan từ trên biển bay lên, bình tĩnh mà đứng ở trên mặt biển, nhìn pháp khí phi hành biến mất ở chân trời. Đồng thời, cũng truyền tin tức cho đồng bạn mình.

Trong Tứ đại Đạo Vương Tuyết Vực lĩnh, Phương Lan chỉ xếp ở vị trí thứ ba, chỉ là một râu ria. Tứ đại trộm Vương vốn chính là một chỉnh thể vui buồn cùng nhau, điểm này thì người bên ngoài không biết.

Lúc này đây Phương Lan vì truy kích Dương Thiên Vấn, cũng gọi ba người còn lại cùng tới, một mực chờ tại Lâm Giang đảo, bởi vì Phương Lan liệu định Dương Thiên Vấn nhất định sẽ đến, thế nhưng ai ngờ đợi nhiều ngày như vậy, cũng không thấy tin tức, ba vị Đạo Vương còn lại cho rằng bỏ lỡ. Nếu như bỏ lỡ, trong thần giới mênh mông, muốn gặp nhau một lần nữa sợ rằng cơ hội xa vời, cho nên từng người giải tán, làm theo điều mình cho là đúng. Phương Lan theo dõi Mạnh Tiểu Kiếm, một con dê béo, không biết có phải gần đây phạm Thái tuế mà dẫn đến mọi việc bất lợi, một con dê béo rõ ràng trượt khỏi tay. Một hạ cấp Thiên thần, tốc độ chạy trốn tương xứng cùng mình. Chỉ là may mắn, bằng không hắn cũng không có khả năng một lần nữa gặp gỡ nhóm người Dương Thiên Vấn –.

Đợi một hồi lâu mấy người nhóm Phương Lan rốt cuộc đã tới. Ba thân ảnh, từng cái một ở chân trời phía xa càng ngày càng gần.

"Lão Tam, làm gì vậy gấp gáp như vậy, rõ ràng vận dụng mệnh bài cứu mạng kêu gọi chúng ta?" Một lão giả thân cao chỉ năm thước nhẹ giọng hỏi.

"Còn không phải sao, Tam ca, về sau ngươi không nên làm ra loại vui đùa này được không, ta đang truy đuổi một con dê, bị ngươi làm ồn ào như vậy, ta tổn thất có thể to lắm." Một người trẻ tuổi dáng vẻ xấu xí tiếp lời nói.

"Nói láo, cái này mua bán không vốn, tổn thất cái rắm, lão Tứ, lão nhị đừng có ở đó phàn nàn." Một trung niên nhân quát bảo ngưng, thái độ có chút uy nghiêm.

"Ba vị huynh đệ, ta gặp gỡ Vấn Thiên cư sĩ kia rồi." Phương Lan mở miệng giải thích.

"Hả?" Ba người sửng sốt một chút, ồ một tiếng ngoài ý muốn, có thể gặp nhau một lần nữa ở bên trong La Sát Hải mênh mông, , thật đúng chỉ có thể dùng từ duyên phận để hình dung.

"Lão Tam, lúc trước ngươi nói trong tay người này có một pháp bảo cực kỳ lợi hại, có thể nhẹ nhõm phá vỡ Nhu thủy lĩnh vực của ngươi, là thật sao?" Còng xuống lão giả hai cái híp lại con mắt, tách ra một vòng tinh quang.

"Đúng vậy, có thể có uy lực này thì tuyệt đối không chỉ đơn giản là cực phẩm Thiên thần khí. Nếu như ta đoán không lầm, đây là một chiếc Tiên Thiên linh bảo." Phương Lan lớn mật mà giả thiết, tuy rằng hắn cũng không rõ ràng phẩm cấp chính thức của Kim Long tiễn: "Cho dù kém hơn Thần giới thập bảo, nhưng vẫn là một bảo bối cực kỳ không tệ. Nếu như chúng ta giành được, thực lực tất nhiên tăng nhiều, huống hồ ta xem bảo bối trên người Vấn Thiên cư sĩ tuyệt đối không chỉ có một chiếc như vậy." –.

596. Chương 597: Phong Ba Khởi

Quyển 9: Sơ lâm Thần giới

Chương 597: Phong ba khởi

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Sưu tầm:

Đi tới một phường thị lớn nhất ở Lâm Giang đảo, Dương Thiên Vấn cẩn thận quan sát chỗ buôn bán đồ vật trong phường thị, phần lớn là vật liệu thuộc tính Thủy, phẩm chất cực kỳ thượng giai. Còn có một chỗ đặc sắc, đó chính là linh dược, phần lớn là một ít tiên phẩm với tuyệt phẩm linh dược sinh trưởng ở sâu trong nước, năm rất đủ. Những linh dược này phần lớn là Dương Thiên Vấn cũng chưa có, cho nên Dương Thiên Vấn tự nhiên sẽ không tiếc mà xa xỉ Thần Thạch với thần tinh trong tay.

"Dương đại ca, ngươi ưa thích những linh dược này sao?" Mạnh Tiểu Kiếm tùy ý hỏi thăm.

"Ừ, không tệ, những linh dược này coi như tiện nghi, ra khỏi La Sát Hải, có muốn mua cũng không dễ dàng" Dương Thiên Vấn cũng không giấu diếm, đáp.

"Ha ha, vậy cũng được." Mạnh Tiểu Kiếm nhẹ gật đầu đáp.

Hai tỷ muội Chung thị xuất thân từ thế gia thuốc, đối với linh dược có chỗ yêu thích hơn, chẳng qua là vội vàng trốn đi, xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, cho nên cũng chỉ có thể đứng nhìn, Chung Tình Nhi cũng không có ý nhờ Dương Thiên Vấn xuất tiền, bởi vì trên đường đi Dương Thiên Vấn đã vô cùng chiếu cố các nàng rồi, làm người phải biết đủ.

Mạnh Tiểu Kiếm quan sát nét mặt mà nhìn ra chút ít, hắn tranh thủ thời gian nịnh nọt nói: "Chung cô nương, thích gì, không nên khách khí, cứ việc lấy." .

Chung Nguyệt Nhi nháy mắt một cái, nhìn những linh dược này, trong mắt lóe ra vẻ yêu thích không che dấu được.

Dương Thiên Vấn thấy buồn cười, chỉ là hắn không có ý định nhúng tay vào, ra vẻ không biết, đứng ở một bên yên lặng quan sát.

Mạnh Tiểu Kiếm tranh thủ thời gian, hắn mỉm cười nói với Chung Nguyệt Nhi: "Nguyệt nhi muội muội thích những linh dược này sao?" .

Chung Nguyệt Nhi đảo mắt, không chậm chễ gật đầu nói: "Ưa thích." .

Lập tức Mạnh Tiểu Kiếm hào phóng nói với người bán: "Những vật này. Ta toàn bộ bao hết." Nói xong hắn đưa tới một cái túi đựng đồ, bên trong chứa mười vạn thần tinh.

Người bán tiếp nhận túi trữ vật nhìn lướt qua, lập tức cười híp mắt thu linh dược trên quầy hàng, đều đưa cho Chung Nguyệt Nhi.

Chung Tình Nhi không có ý tứ mà nói xin lỗi: "Thật xin lỗi công tử. Khiến cho ngài tốn kém rồi. Tiểu muội nàng…" .

"Ai. Tiền tài vật ngoài thân, cô nương đừng có khách khí như vậy." Mạnh Tiểu Kiếm phóng khoáng khoát tay nói, hắn nháy mắt mấy cái rồi hỏi: "Chung cô nương, có muốn mua gì không?" .

"Cái này… Vô công bất thụ lộc, Mạnh công tử không cần…" Chung Tình nhi không khỏi ý tứ nói.

Mạnh Tiểu Kiếm không để ý. Trên đường đi, chỉ cần Chung Tình Nhi hoặc là Chung Nguyệt Nhi nhìn tới một đồ vật nào, hắn đều mua tất cả đều. Chung Nguyệt Nhi cao hứng nhảy tung tăng, Chung Tình Nhi chứng kiến dáng vẻ Chung Nguyệt Nhi, trên mặt cũng không khỏi được lộ ra dáng tươi cười. Từ khi nhà gặp biến đổi lớn trên đường bị người đuổi giết, dáng tươi cười của Chung Nguyệt Nhi càng ngày càng ít. Hôm nay khó được thấy nàng vui vẻ như vậy.

Dương Thiên Vấn lặng yên đi theo ở phía sau bọn họ, hắn vừa mua thứ chính mình, vừa âm thầm nhìn hết thảy, trong lòng thầm nghĩ: Mạnh Tiểu Kiếm này cực kỳ giàu có mà lại là cự phú hiếm thấy, xuất thân cực kỳ phong phú, khiến cho người ta hoàn toàn không nhìn ra ngọn nguồn, khó trách Phương Lan nhìn chằm chằm vào hắn. Đây quả thực là một con dê béo siêu cấp. Nếu như mình cũng làm nghề mua bán không vốn, chỉ sợ cũng phải nhìn chằm chằm vào Mạnh Tiểu Kiếm, con dê béo giàu đến chảy mỡ này.

Tiểu Bạch ghé vào trên bờ vai Dương Thiên Vấn, nhẹ giọng nói ở bên tai Dương Thiên Vấn: "Lão đại, xem ra Mạnh Tiểu Kiếm này coi trọng Chung Tình Nhi cô nương." .

Dương Thiên Vấn liếc mắt, nhẹ giọng trả lời: "Ngươi hiện tại mới biết sao? Ta đã sớm nhìn ra." .

"Lão đại, Chung Tình nhi dáng vẻ hoa nhường nguyệt thẹn không thua kém hai vị đại tẩu, ngươi bỏ được sao?" Tiểu Bạch xấu xa trêu đùa.

Dương Thiên Vấn giơ tay mãnh liệt gõ một cái vào cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch nói: "Ngươi tiểu tử thúi này, không nên nói lung tung. Lão đại ta cũng không phải là ngựa giống gặp một người thích một người. Hơn nữa chuyện tình cảm này rất khó nói. Ta ngược lại cảm thấy hai người bọn họ rất xứng." .

"Ai ơ, lão đại ngươi gõ nhẹ chút, gõ mạnh như vậy sẽ bị gõ thành ngu ngốc." Tiểu Bạch la lên.

Dương Thiên Vấn không để ý tới câu nói nhảm này của Tiểu Bạch, Tiểu Bạch thằng này đã sớm tu thành thân thể thần thú, mạnh cũng không kém bao nhiêu so với bất diệt Kim Thân, còn sợ cái này sao?

"Lão đại. Ngươi không lo lắng Mạnh Tiểu Kiếm bội tình bạc nghĩa, ngươi cứ như vậy tin tưởng Mạnh Tiểu Kiếm sao?" Tiểu Bạch nhẹ giọng hỏi.

"Con mắt chính là cửa sổ tâm linh. Ta nhìn ra Mạnh Tiểu Kiếm này không phải là kẻ đại gian đại ác ánh mắt của hắn vô cùng tinh khiết. Điều này ở Thần giới mà nói, là tương đối ít có." Dương Thiên Vấn lắc đầu nói –.

————-.

"Lão Tam, Vấn Thiên cư sĩ đã rời đi, ngươi có thể tìm được hắn sao?" lão giả còng cân nhắc trong chốc lát, trầm giọng hỏi.

"Đại ca yên tâm, tuy rằng không biết chỗ của Vấn Thiên cư sĩ thế nhưng hắn cứu con dê béo kia của ta, chỉ cần tìm được tiểu tử kia là có thể tìm ra Vấn Thiên cư sĩ." Phương Lan khẳng định nói.

"Ngươi khẳng định?" Trung niên nhân hỏi.

"Ta khẳng định." Phương Lan nói xong, tay khẽ vẫy, một thủy cầu xuất hiện ở trong tay trái, tay phải hướng về thủy cầu. Hình ảnh không lâu lúc trước, Dương Thiên Vấn mời Mạnh Tiểu Kiếm lên trên pháp khí phi hành, cùng nhau rời khỏi xuất hiện ở bên trong thủy cầu.

"Ồ, cô gái đẹp không tệ. Ừ, giết chết Vấn Thiên cư sĩ, nữ nhân này, các người cũng không thể đoạt cùng ta" người trẻ tuổi xấu xí nói.

Lão giả còng thấy một màn đó, gật đầu nói: "Tốt, chúng ta đi." .

"Lão đại, La Sát Hải lập tức sẽ bị phong tước, nếu như chúng ta không nhanh chóng trở về, sợ là yêu cầu tại chỗ này đợi trên trăm năm. Vì một người không biết chi tiết dừng lại trăm năm, đáng giá không?" Lão Nhị nhẹ giọng hỏi, nghe ý tứ của hắn, hắn có một chút phản đối đối với lần hành động này.

"Nếu như trên người hắn thật sự có pháp bảo theo như lời lão Tam, vậy thì hãy làm." lão giả còng trả lời.

"Ta tán thành động thủ." Lão Tứ tỏ vẻ coi trọng Chung Tình Nhi, đồng ý nói.

Trung niên nhân chẳng qua là cẩn thận mà thôi. Nếu như trong bốn người có ba người đều đồng ý, hắn tự nhiên cũng không phản đối nữa –.

Ở Lâm Giang đảo hai ngày, Dương Thiên Vấn từ chỗ Mạnh Tiểu Kiếm biết được, La Sát Hải không chỉ có không ít thần nhân lưu tán, hơn nữa còn có liên quan tới tất thế lực, phức tạp vô cùng.

Đi đến ngày thứ ba, La Sát Hải trăm năm một lần phong bế rốt cục xuất hiện. Không trung giữa ban ngày, vạn dặm không mây, bỗng nhiên, không trung bị một mảng huyết sắc cố gắng hết sức che lấp mặt trời, thanh thế to lớn.

Dương Thiên Vấn tấc tắc kêu kỳ lạ. Thiên địa thay đổi quả nhiên không giống người thường, thần minh cường đại trở lại, toàn bộ bày ra trước mặt.

Được mất không có ý nghĩa, điều này khiến cho xung quanh thay đổi lớn lao, ấn tượng thiên phạt Dương Thiên Vấn có trong hư vô lao tù không thể so sánh được.

Phường thị La Sát Hải vốn náo nhiệt trong vòng hai ngày khi phong bế đều lơ lỏng, không có mấy người bày quầy bán hàng, cửa hàng cũng đều đóng cửa. Điều này làm cho Dương Thiên Vấn có chút ngoài ý muốn. Khách ở trong khách sạn, hai ngày nay cũng đi được khá nhiều.

Dương Thiên Vấn vô cùng mê hoặc với điều này, đi đến chỗ Mạnh Tiểu Kiếm đang vô cùng ân cần với Chung Tình Nhi. Mấy ngày nay, Mạnh Tiểu Kiếm triển khai mãnh liệt truy cầu Chung Tình Nhi. Đương nhiên Dương Thiên Vấnó ctính toán mãnh liệt, Dương Thiên Vấn ở một bên chỉ không ít chiêu cho Mạnh Tiểu Kiếm.

"Dương đại ca, ngươi tìm ta chuyện gì? Ta còn phải đi ra ngoài mua hoa." Mạnh Tiểu Kiếm rõ ràng kỳ quái mà hỏi thăm khi bị Dương Thiên Vấn kéo đi qua. Cái gọi là hoa, thật ra là một loại Nguyệt Lan linh dược ngoài biển, ngoại hình rất đẹp.

"Mua hoa? Ngươi đi đâu vậy mua? Phường thị mấy ngày nay đều đóng cửa, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?" Dương Thiên Vấn không hiểu hỏi.

"Ha ha, ngươi đây thì có biết Lâm Giang đảo tuy lớn, nhưng vì cái gì ngoại trừ bên ngoài chỗ truyền tống điện vào trong đảo lúc nãy có một ít phường thị, hơn nữa phân bố xuôi theo đảo mà không có một thành thị nào sao?" Mạnh Tiểu Kiếm nghiêm mặt nói –.

———.

"Sao bọn chúng còn không đi ra?" Phương Lan có chút lo lắng, lạnh lùng nói.

"Hừ, lúc này mọi người đi được khá nhiều. Không bằng chúng ta tiến đi tìm bọn chúng!" Người trẻ tuổi không thể chờ đợi được mà khẽ nói.

"Hồ đồ, nhập gia tùy tục. Thế lực sau lưng phường thị này nhưng không phải cái mà bốn người chúng ta cố thể chọc vào, tuyệt đối không thể động thủ trong này." lão giả còng khiển trách quát mắng. Ra ngoài lăn lộn, có chút quy củ nhất định phải tuân thủ, nếu không chết cũng không biết chết. Phường thị La Sát Hải tuy rằng nhìn đơn sơ, không so sánh được thành phố lớn ở Thần giới, thế nhưng trên thực tế nó cũng cấm bất luận kẻ nào làm ầm ĩ ở trong phường thị, coi như là Thần vương cũng sẽ không tùy ý mà phá hư quy củ phường thị.

Người trẻ tuổi không có ý tứ mà gãi gãi đầu, không dám nói.

"Tốt rồi, đại ca, lão đúng là tuổi trẻ khí thịnh" Trung niên nhân cười híp mắt khuyên nhủ. Chỉ là lời này sao nghe cũng có gì không đúng, "Tuổi trẻ" ? Ách…

Phương Lan đã nghe được mùivị trong đó, trong lòng cười thầm. Thế nhưng biểu hiện của hắn cũng không dám có chỗ biến hóa.

"Chờ xem, ta tin tưởng, đợi không tới mấy ngày, không vượt qua thời gian vài ngày. Các người không có tính nhẫn nại sao?" lão giả còng hừ lạnh nói.

Người trẻ tuổi nói tiếp: "Thế nhưng chúng ta đem nơi đây sự tình xong xuôi, vừa vặn xuống biển, ta sợ đi trễ, chúng ta không thể kiếm được chỗ tốt nào." .

"Hừ, trăm năm, suốt trăm năm, chậm trễ thời gian hai ngày, coi là cái gì?" lão giả còng hỏi ngược lại

597. Chương 598: La Sát Hồn Châu

Quyển 9: Sơ lâm thần giới

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 598: La Sát Hồn Châu

Sưu tầm:

"Hả? Đây là vì cái gì?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi.

"Bởi vì bọn họ đều xuống biển. La Sát Hải phong biển trăm năm, đáy biển có nhiều chỗ tạo nên một tầng sương trắng cổ quái, mà ở trong sương mù trắng này sẽ hình thành một loại cầu năng lượng có tên là La Sát Hồn Châu, cái nhỏ thì như hạt gạo, lớn thì to như nắm đấm. Bọn họ xuống biển chính là vì tìm kiếm La Sát Hồn Châu." Mạnh Tiểu Kiếm nhẹ giọng nói ra.

"Có ý tứ gì? Vậy La Sát Hồn Châu có cái gì trân quý?" Dương Thiên Vấn không hiểu hỏi.

"Đâu chỉ là trân quý, quả thực chính là kỳ trân hiếm thấy! La Sát Hồn Châu, ừ..." Mạnh Tiểu Kiếm tựa hồ như đang tìm kiếm từ ngữ, hắn dừng lại rồi tiếp tục hỏi, "Dương đại ca có biết Thất Uẩn thần đan?" .

Nhưng vào lúc này, Chung Tình Nhi từ trong khách sạn đi ra, đã nghe được bốn chữ "Thất Uẩn thần đan", hầu như dưới điều kiện phản xạ mà mở miệng nói: "Thất Uẩn thần đan, dùng Thiên Long hoa, Địa Tàng thảo, Huyền Thanh nước, Hoàng Trung lý làm chủ vật liệu, tương xứng dùng một trăm tám mươi tám loại linh dược trân quý chế định tám mươi tám năm mà thành, có bảy công hiệu, như sinh gân, lưu thông máu, nuôi dưỡng hồn, trị thương, liệu độc, trừ tà, tăng công. Chính là cực phẩm thần đan lưu truyền thượng cổ tới nay. Nghe nói ăn vào viên thuốc này, một viên tăng ngàn năm tu vi." Quả thực thuộc như lòng bàn tay, rõ như lòng bàn tay.

Mạnh Tiểu Kiếm nghe nói sững sờ, chỉ là hắn phản ứng rất nhanh, lập tức đứng dậy, vỗ tay sợ hãi than: "Chung cô nương học cứu thiên nhân, tại hạ bội phục." .

Dương Thiên Vấn nghe xong, Thất Uẩn thần đan này xác thực không giống bình thường. Nghe một chút tài liệu chính của nó, rõ ràng chiếm toàn bộ Thiên Địa Huyền Hoàng rồi. Chẳng qua là Dương Thiên Vấn xác thực không từng nghe nói qua Thất Uẩn thần đan này.

"Mạnh tiên sinh nói Thất Uẩn thần đan là ý gì? Chẳng lẽ ngươi có sao?" Chung Tình Nhi xuất thân thế gia đan đạo, đối với loại thượng cổ thần đan gần như thất truyền có một ý thích đặc thù.

"Không có, chỉ là, La Sát Hồn Châu lại có hiệu quả tương tự như Thất Uẩn thần đan, hơn nữa một viên càng lớn, hiệu quả càng tốt đoạt tăng công. Một viên La Sát Hồn Châu nhỏ bằng hạt gạo, nhưng tương ứng trăm năm khổ tu, thế nhưng một viên Hồn Châu to bằng nắm đấm, ít nhất cũng có thể khiến giảm đi trăm vạn năm khổ tu!" Mạnh Tiểu Kiếm nhẹ giọng nói ra.

Dương Thiên Vấn đã hiểu rõ, trách không được mọi người đều đi. Hết thảy chính là quan hệ đến chuyện tu vi tăng trưởng.

"La Sát Hồn Châu cùng Thất Uẩn thần đan, Thất Uẩn thần đan cần một lực lượng cùng giá tiền rất lớn để luyện chế, mà La Sát Hồn Châu thì là đặc sản của La Sát Hải, mấy chục vạn trượng dưới đáy biển tự nhiên tạo ra Tiên Thiên linh vật. Nó còn có thần hiệu trùng kích bình cảnh, giá trị liên thành!" Mạnh Tiểu Kiếm nhấn mạnh giới thiệu –.

———.

Dương Thiên Vấn có chút động dung nếu như là đan dược, Dương Thiên Vấn tình nguyện tin tưởng Kim Đan mình luyện chế. Nếu như là Tiên Thiên linh vật thiên địa tự mình tạo ra, vậy trên cơ bản đều là đồ tốt. Hơn nữa một bảo vật chỉ cần phủ lên hai chữ Tiên Thiên, giá trị của nó lập tức tăng gấp đôi, vô số người muốn đoạt lấy. cho dù uy lực của nó thậm chí còn không bằng một ít cực phẩm Thiên thần khí, nhưng nó có thể so với những thần khí đắt đỏ này là bởi vì Thiên thần khí không có, có thể luyện chế, cực phẩm Thiên thần khí cũng do con người luyện chế.

Thế nhưng Tiên Thiên chi vật, không có, sẽ không có, ngươi muốn luyện chế cũng không luyện chế được.

Dương Thiên Vấn không có ham muốn đối với tới tiên phẩm, tuyệt phẩm linh dược với thiên tài địa bảo, thế nhưng đối với Tiên Thiên chi bảo lại là có yêu thích khó có thể nói ra.

Tiên Thiên tạo ra bảo vật từ bên trong bao hàm đại đạo chân nghĩa, bất kể là xuất phát từ mục đích gì, trước tiên cần đạt được.

Tất cả chỉ có điều lợi, không có chỗ xấu. Tu vi hiện tại của Dương Thiên Vấn không đơn thuần tu luyện có thể có thể rồi.

Dương Thiên Vấn đột nhiên dâng lên cảm giác vô cùng hiếu kỳ đối với La Sát Hồn Châu. Về phần nó có thần kỳ như vậy hay không, vậy cũng có thể chậm rãi nghiên cứu. Chủ yếu nhất là xem La Sát Hồn Châu có thể gia tăng tu vi hay không.

"Đúng rồi, nếu như La Sát Hồn Châu trân quý như thế, chẳng phải toàn bộ Thần giới đều điên muốn tới nơi này hay sao? Vì cái gì ở bên ngoài một chút tin tức cũng không có?" Chung Tình Nhi không hiểu hỏi. Với tư cách đan dược thế gia, loại linh vật này nàng rõ ràng mới nghe lần đầu. Hơn nữa La Sát Hải cũng thuộc trong phạm vi bản đồ Huyền Nguyên đại lục.

"Ha ha, cái này còn phải hỏi sao, tài không thể để lộ ra. Nếu như là ngươi, ngươi sẽ đem tin tức này loạn truyền khắp Thần giới sao? Suy bụng ta ra bụng người." Dương Thiên Vấn ngược lại là có chút lý giải. Không có thần là đồ đần, những địa linh vật này số lượng không có khả năng quá nhiều, La Sát Hải mặc dù là một lĩnh rộng, muốn tìm được La Sát Hồn Châu rõ ràng là mò kim đáy biển.

Loại này có thể gia tăng tu vi, ai sẽ ngốc đi khắp nơi truyền bá sao?

Cái gì là đề tài nói chuyện lúc trà dư tửu hậu. Một người biết thiên hạ đều biết. Vậy tại hạ giới, phàm nhân rất ngu muội. Ở Thần giới, càng là đồ vật có lợi, càng được che kín. Cái này rất giống như ở Thuận Dương phủ, ngũ đại thế gia cùng nhau chia xẻ bí mật Minh Nguyệt Ma cảnh, tổng cộng hưởng trên ngàn vạn năm.

Người La Sát Hải hầu như không rời khỏi La Hải, tin tức này càng không khả năng loạn truyền.

Coi như bên ngoài có số ít người biết rõ tin tức này, bọn họ sẽ ngốc đi khắp nơi gầm loạn: nơi này có bảo tàng, mau lại đây chia xẻ cùng ta. Trước khi có Tiên Thiên, đã xong đời rồi. Ai có thể như vậy làm? Ngươi, ngươi, cũng là ngươi? Vốn là một khối bánh ngọt không lớn, có toàn bộ thần nhân La Sát Hải, hơn trăm triệu cùng nhau chia sẻ, ai còn gọi thêm mấy người đến, nhiều người hơn thì phần được chia ít hơn –.

———-.

Sở dĩ Mạnh Tiểu Kiếm nói ra, bởi vì mấy ngày này ở chung, khiến cho Mạnh Tiểu Kiếm vô cùng cảm kích đối với Dương Thiên Vấn, lại vì ân cứu mạng, còn cả vì truy cầu Chung Tình Nhi. Còn có nguyên nhân chính là bản thân Mạnh Tiểu Kiếm.

Lúc mới gặp Mạnh Tiểu Kiếm. Mạnh Tiểu Kiếm chỉ nói với Dương Thiên Vấn La Sát Hải kỳ dị hoàn cảnh, căn bản chưa từng nói thêm cái gì.

"Lão đại, chúng ta nhất định phải tham gia náo nhiệt!" Tiểu Bạch ghé vào bả vai Dương Thiên Vấn, linh hồn truyền âm nói. Những ngày này ở chung, cũng làm ọi người tập mãi thành thói quen, biết rõ nó thích nhất chính là ghé vào trên bờ vai Dương Thiên Vấn.

"Mạnh huynh hùng hồn, thật là làm cho chúng ta đổ mồ hôi." Dương Thiên Vấn đối với việc Mạnh Tiểu Kiếm nói ra bí mật này, cũng phi thường cảm tạ. Tuy rằng Mạnh Tiểu Kiếm không nói, mình cũng có khả năng xuống biển tìm tòi một phen.

Mạnh Tiểu Kiếm chẳng qua chỉ cười cười, không nói thêm, hắn quay đầu nhìn về phía Chung Tình Nhi hỏi: "Chung cô nương, không bằng chúng ta cũng xuống biển thử thời vận?" .

"Cái này. . . Muội muội ta nàng. . ." Chung Tình Nhi đương nhiên cũng muốn có một ít La Sát Hồn Châu rất hiếm, như vậy có thể nhanh chóng tu luyện tới Thiên thần, thậm chí cao hơn mấy tầng, cũng có đầy đủ thực lực có thể tự bảo vệ mình với bảo vệ muội muội, có đầy đủ thực lực có thể đoạt lại những gì vốn thuộc về nàng. Thế nhưng Chung Nguyệt Nhi dù sao còn nhỏ không trưởng thành, tu vi cũng không quá trung vị

thần, xuống biển, không có bao nhiêu thực lực tự bảo vệ mình. Chung Tình Nhi, trải qua những năm biến cố với rèn luyện, cũng biết dưới biển tuyệt đối sẽ không thái bình.

Mạnh Tiểu Kiếm đã hiểu, theo như lời Chung Tình Nhi, đây thật sự là một vấn đề, Chung Nguyệt Nhi xác thực quá nhỏ, thực lực cũng thấp, không đủ để tự bảo vệ mình. Mạnh Tiểu Kiếm cắn răng, nhìn thoáng qua Dương Thiên Vấn nhìn thoáng qua Chung Tình Nhi, trên mặt kiên nghị nói: "Không cần lo lắng nàng tiến vào trong thần điện của ta." .

"Thần Điện? !" Chung Tình Nhi kinh ngạc mà nhìn Mạnh Tiểu Kiếm. Người cầm giữ thần điện không có chỗ nào mà không phải người thực lực hùng hậu, thân phận tôn quý, bối cảnh bất phàm.

Dương Thiên Vấn ngược lại không có nhiều kinh ngạc bởi vì điều này đã nằm trong dự liệu của hắn, Điều này chẳng qua làm sâu sắc với xác nhận suy đoán của hắn.

—.

Pháp khí phi hành từ trong phường thị bay lên chạy đảo ra bên ngoài, nhóm người Dương Thiên Vấn không dùng truyền tống cánh cổng ánh sáng tiến về hòn đảo khác, bởi vì này căn bản không cần thiết. Vô luận từ chỗ nào xuống biển, đều có cơ hội tìm được La Sát Hồn Châu, tuy rằng một Hồn Châu to là rất hi hữu, nhưng là La Sát Hồn Châu nhỏ như hạt gạo rõ ràng có rất nhiều.

Vừa mới bay ra khỏi hòn đảo, vô số lưỡi dao gió, Lôi Đình, thủy tiễn, pháp bảo, đột nhiên đánh lại. Dương Thiên Vấn không ngờ rằng còn có mai phục, dưới sự khinh thường, đúng là bị đánh nhất trở tay không kịp. Vòng phòng hộ pháp khí phi hành, gượng chống vài công kích, ọi người có được không ít thời gian.

"Mạnh huynh, ngươi che chở Chung cô nương là được rồi." Dương Thiên Vấn nói xong rời khỏi pháp khí phi hành, dựa vào Thiểm thước lĩnh vực tránh qua, tránh né chuẩn bị công kích.

Động tác Mạnh Tiểu Kiếm cũng không chậm, ôm Chung Tình Nhi. Lúc này Chung Nguyệt Nhi đã đang ở trong Thần Điện của Mạnh Tiểu Kiếm, không cần quan tâm đến nàng. Hắn vỗ ót, một cái dù nhỏ nhảy ra ngoài, đón gió mà phát triển, mở ra treo trên đỉnh đầu Mạnh Tiểu Kiếm, bảo hộ Mạnh Tiểu Kiếm với Chung Tình Nhi, đạo kim quang bắn ra, ngăn cản tất cả công kích.

"Chung cô nương, ngươi không sao chứ?" Mạnh Tiểu Kiếm lo lắng hỏi, giọng nói ân cần không có chút làm bộ.

Chung Tình Nhi sắc mặt ửng đỏ, trong lòng có một chút cảm động, chỉ là nàng ngượng ngùng vì bị nam nhân ôm vào trong ngực, một lòng giống như nai con đi loạn.

"Chung cô nương, Chung cô nương? Ngươi không bị thương chứ?" Mạnh Tiểu Kiếm vừa chống đỡ phòng ngự pháp bảo ở đỉnh đầu, đứng vững công kích, lại chú ý biểu lộ của Chung Tình Nhi, chỉ cần có thay đổi lập tức vội vàng hỏi thăm.

"Không, ta không sao." Chung Tình Nhi nhỏ giọng đáp

598. Chương 599: Lực Hấp Dẫn Không Đủ

Quyển 9: Sơ lâm Thần giới

Chương 599: Lực hấp dẫn không đủ

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Sưu tầm:

Dương Thiên Vấn hừ lạnh một tiếng nói: "Ai. Ra khỏi! Dấu đầu lộ đuôi. Không thấy người sao?" Đang khi nói chuyện. Dương Thiên Vấn thu lại kiện pháp khí phi hành. Bản thân nó cũng không hỏng. Chẳng qua vòng bảo hộ bị đánh vỡ mà thôi.

"Hừ. Đi ra đi!" Một giọng nói già nua lại ngạo khí mười phần vang lên. Tiếng nói còn chưa dứt lời, bốn thân ảnh phân chia Đông Tây Nam Bắc xuất hiện - trong tay mỗi người đều trong tay cầm một mặt kỳ phiên. Trên mặt mỗi người đều bình tĩnh dị thường.

Dương Thiên Vấn nhìn chung quanh, khẽ mĩm cười nói: "Bổn tọa tưởng rằng ai đó. Nguyên lai là bại tướng dưới tay!" .

Phương Lan không vui trong lòng, một cổ lửa nóng dâng lên thế nhưng hắn vẫn tỉnh táo đè éo nóng tính xuống. Hắn cười tủm tỉm nói với Dương Thiên Vấn: "Ngươi không cần kích ta. Giao ra pháp bảo của ngươi." .

"Bại tướng dưới tay. Ngươi không xứng! Đổi chủ của ngươi đến đàm phán cùng ta." Dương Thiên Vấn miệng nhếch, khinh thường nói. Âm thầm thần thức vang lên một giọng nói cho Mạnh Tiểu Kiếm: "Một hồi tìm cơ hội. Ngươi với Chung Tình Nhi đi trước." Mạnh Tiểu Kiếm cũng nhìn thấy đối phương. Trong mắt cũng xuất hiện một đạo hàn mang. Thần thức vang lên một giọng nói trả lời: "Không. Chuyện vứt bỏ đồng bạn, Mạnh Tiểu Kiếm ta không làm được." .

"Ngươi. . ." Phương Lan như có núi lửa phun trào, bay thẳng thiên linh.

"Lão tam, bình tĩnh một chút." lão giả còng lên tiếng, hời hợt khiến tâm tình Phương Lan ổn định lại, hóa giải kế sách khích tướng của Dương Thiên Vấn.

"Xem ra. Ngươi, lão già này có thể là chủ?" Dương Thiên Vấn biểu lộ nhẹ nhõm hỏi, hoàn toàn không khẩn trương với uể oải. Nói lý ra thần thức truyền đạo: "Nơi đây quá nguy hiểm. Bọn chúng đều là đỉnh phong Thiên thần. Cho dù ngươi không sợ. Thế nhưng Chung Tình Nhi có thể ngăn cản bọn chúng sao?" .

Mạnh Tiểu Kiếm hiểu rõ ý tứ Dương Thiên Vấn. Hắn nhìnChung Tình Nhi. Thần thức vang lên một giọng nói trả lời: "Không được. Ta sẽ không bỏ đi một mình. Nếu như ta cứ như vậy rời đi. Từ nay về sau tu vi khó hơn có thể tiến thêm. Ta thu Chung cô nương vào trong Thần Điện. Ngươi yên tâm." .

"Các người thương lượng xong chưa -" lão giả còng không có ngăn cản Dương Thiên Vấn với Mạnh Tiểu Kiếm dùng thần thức nói chuyện. Tuy rằng lão không nghe được nội dung. Lúc này đây chỉ là chuyện nhỏ bởi vì hai người này hiện tại chẳng qua là cá trong chậu, căn bản không chạy thoát.

"Ừ. Còn không thương lượng xong." Dương Thiên Vấn thuận miệng đáp.

". . ." lão giả còng thấy khí thế trước mắt rất yếu. Lão sửng sốt một chút cũng không tìm được ngôn từ khác. Sau đó lão hừ lạnh một tiếng nói: "Ra khỏi trong tay các ngươi pháp bảo. Chúng ta là Tứ đại Đạo Vương chỉ cần giựt tiền, không cướp mệnh." Lão giả dùng thanh danh Đạo Vương thanh danh gây sức ép lên mấy người Dương Thiên Vấn.

Đáng tiếc. Hắn sai rồi. Mạnh Tiểu Kiếm mới đi ra ngoài không bao lâu. Tứ đại Đạo Vương rất nổi danh ở Tuyết Vực lĩnh. Đương nhiên cũng rất có thanh danh ở phụ cận Lâm Giang đảo thế nhưng Mạnh Tiểu Kiếm không từng nghe nói qua, căn bản không có áp lực đáng nói. Mà Dương Thiên Vấn, cũng cùng tình huống với Mạnh Tiểu Kiếm. Sinh không quen. Ai biết Tứ đại Đạo Vương là rễ hành? Coi như là Thiên vương Lão Tử, Dương Thiên Vấn cũng sẽ không sợ hãi–.

"Mạnh huynh. Trước khi đánh nhau. Ngươi trước tiên thu Chung Tình Nhi vào trong Thần Điện." Dương Thiên Vấn đồng ý phương pháp của Mạnh Tiểu Kiếm. Chỉ có điều này sẽ có thể bại lộ tồn tại của Thần Điện. Thần Điện còn mê người hơn so với pháp bảo.

Trừ phi một chiếc pháp bảo có thể đạt tới đẳng cấp như Thần giới thập bảo. Dù là tam lưu Tiên Thiên linh bảo cũng chỉ có thể gia tăng thực lực người sử dụng nhưng Thần Điện lại khác, có thể bảo vệ tánh mạng, còn có năng lực khiến cho tu vi tiến nhanh.

Không cần hoài nghi. Thần Điện là một chiếc thần khí đặc thù. Nó cũng không đơn thuần chỉ là dùng cho thần nhân. Thần Điện ở liên quan tới thời kỳ Thái cổ. Thời kỳ đó Thần tộc Thái cổ có được lực lượng cường đại. Bọn họ lấy được không ít thiên phú với năng lực. Thường thường một Thần vương cổ Thần tộc có thể chống lại một Thần Hoàng bình thường.

Nhưng Thần tộc thái cổ thực sự có Tiên Thiên cường đại tai hại. Đó chính là tiến giai khó khăn đến cực điểm. Hầu như đạt tới Thần vương, sẽ không tiến giai. Cũng chính là nguyên nhân này, Thái cổ Thần tộc bởi vì người không vượng mà không thể chiếm giữ vị trí thống trị tuyệt đối ở Thần giới.

Mà trong thần tộc thái cổ, một thiên tài kinh thế xuất hiện, giải quyết xong vấn đề này. Người này phát minh Thần Điện. Mà thần nhân ở trong thần điện, có thể gia tốc cảm ngộ pháp tắc, chạm đến cảnh giới rất cao. Mà người này cũng bằng vào Thần Điện đã trở thành một trong năm đại chúa tể thái cổ Thần tộc! Hắn chính là Thẩm Phán chúa tể sớm khơi mào cuộc chiến chúng thần thượng cổ.

Mà tới được niên đại này, Thẩm Phán chúa tể vẫn mất tích. Loại tuyệt mật kỹ thuật này đã gần như thất truyền. Lại cũng không ai có thể dựa vào Thần Điện trở thành tân chúa tể. Nhưng nếu như có thể có được một tòa thượng cổ Thần Điện, lại là có thể dựa vào nó trở thành Thần Hoàng. Đó cũng coi như không tệ.

Lúc này Thần Điện, so với thượng cổ Thần Điện có dáng vẻ không bằng. Nhưng cũng như là Thiên thần. Đặc biệt là đỉnh phong Thiên thần theo đuổi chí bảo. Bởi vì vây khốn ở cảnh giới đỉnh phong này đã vô số năm rồi. Có thể có được một tòa Thần Điện, đó chính là mấu chốt cho bọn họ đột phá bình cảnh. Thế nhưng Thần Điện, cho dù là hiện tại Thần Điện phỏng chế, cũng cực kỳ trân quý, thường rất thưa thớt. Đặc biệt là người Thần giới. Trong tam đại thần giới, số lượng Thần Điện rất ít. Nhu cầu số lượng lớn nhất –.

~~~~.

"Ah. Muốn đoạt bảo? Vậy để mạng lại đổi?" Dương Thiên Vấn thấy phương pháp khích tướng vô dụng. Hắn cũng lười nói nhảm, trực tiếp làm mạnh cho rồi. Hắn còn chưa dứt lời, vô số thương mang từ quanh thân Dương Thiên Vấn xuất hiện tản ra, chia làm bốn phương tám hướng công tới bốn người.

Mạnh Tiểu Kiếm cũng không cố kỵ Thần Điện xuất hiện. Bàn tay nâng lên, một tòa Thần Điện nhỏ trang nghiêm phong cách cổ xưa xuất hiện ở bàn tay. Sau đó hướng Chung Tình Nhi bấm tay một chút, khẽ quát một tiếng: "Thu!" .

Thân hình Chung Tình Nhi càng đổi càng nhỏ sau đó chui vào trong Thần Điện. Bàn tay Mạnh Tiểu Kiếm nắm chặt thu Thần Điện vào.

Màn này khiến cho Thương mang Đạo Vương đang ứng phó Dương Thiên Vấn nhìn thấy suýt chút nữa chảy nước miếng. Thần Điện, đối với bọn hắn mà nói, càng có lực hấp dẫn so với kiện pháp bảo trong tay Dương Thiên Vấn.

Phương Lan càng hối hận. Nên biết rằng Mạnh Tiểu Kiếm chính là con dê béo mà hắn nhìn trúng. Nếu như lúc ấy giải quyết xng Mạnh Tiểu Kiếm như vậy Thần Điện này chính là độc thuộc về hắn rồi. Có tòa Thần Điện này hắn tuyệt đối sẽ sớm đột phá bình cảnh, tiến vào cảnh giới Thần vương.

Trong bốn người ngoại trừ lão giả còng, ba người còn lại đều rời bỏ chỗ đứng. Đồng thời tự chủ đánh tới hướng Mạnh Tiểu Kiếm.

"Đáng giận các người làm gì. Mau trở lại!" Lão giả mắng to. Hiện tại bốn người đều cầm kỳ phiên bố trí trận pháp, hình thành xu thế bao vây, bắt con ba ba. Thế nhưng trận pháp còn không hoàn toàn khởi động, ba cái phương vị đã từ bỏ vị trí. Trận pháp này sắp sụp đổ, không giam cầm được nữa. Còn bố trí cái rắm. Bắt con ba ba cái rắm!

Dương Thiên Vấn cười thầm. Một nhấp nháy hắn đã tới bên người Mạnh Tiểu Kiếm, nắm cánh tay phải Mạnh Tiểu Kiếm, lại là một lập loè, thoát khỏi bao vây. Mấy lập lòe hoàn toàn cách xa vòng vây.

"Mạnh huynh. Chạy trốn. Chúng ta trao đổi phương thức liên lạc sau đó tách ra chạy trốn, thế nào?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng nói.

"Rất tốt." Mạnh Tiểu Kiếm gật đầu đáp. Tiểu Kiếm vẫn nắm chắc đường đi-. hắn lại có thần điện nơi tay. Bảo vệ tánh mạng cũng không có vấn đề. Đỉnh phong Thiên thần muốn bắt hắn, rất khó khăn. Bởi vì bọn họ không đánh tan phòng ngự Thần Điện.

Hai người lập tức trao đổi phương pháp liên lạc. Mà lúc này bốn người đằng sau đã đuổi sát theo –.

Lúc này. Hai người trao đổi phương thức liên lạc xong, chia làm hai phương hướng trống đánh xuôi, kèn thổi ngược. Từng người chạy trốn.
~~~~

Tốc độ Mạnh Tiểu Kiếm so với vừa rồi còn nhanh gấp mấy lần.

Dương Thiên Vấn cũng tốt. Hắn cầm thần phù tốc độ, tốc độ cũng tốt nhanh gấp mấy lần.

Tứ đại Đạo Vương đang truy kích ngừng trong chốc lát. Hầu như tất cả đồng thời đánh về phía Mạnh Tiểu Kiếm, hoàn toàn không để ý Dương Thiên Vấn. Giờ phút này trong suy nghĩ của bọn hắn, Dương Thiên Vấn, ngoại trừ một bảo vật Phương Lan đã nhìn thấy, những pháp bảo còn lại đều chưa xuất hiện- căn bản kém sức hấp dẫn hơn nhiều so với vật thực tế đã nhìn thấy, Thần Điện. Bốn kẻ này là đỉnh phong Thiên thần, vô cùng hiểu đạo lý lấy hay bỏ. Pháp bảo cũng chỉ là ngoại vật, trừ phi đạt tới cấp bậc Thần giới thập bảo. Thế nhưng Dương Thiên Vấn hiển lộ ra Kim Long tiễn lại không phải là Thần giới thập bảo. Nhưng có Thần Điện, tức có cơ hội với hy vọng tấn chức Thần vương. So đấu đương nhiên là lựa chọn người kia rồi.

Dương Thiên Vấn sững sờ ngừng lại nhìn Tứ đại Đạo Vương mãnh liệt truy kích Mạnh Tiểu Kiếm, trong miệng thầm nói: "Sao. Hắn còn có lực hấp dẫn hơn so với ta?' Dương Thiên Vấn phi thăng không lâu. Đối với lực hấp dẫn của Thần Điện cũng không rõ ràng lắm. Cho nên Dương Thiên Vấn căn bản không hiểu bức thiết trong lòng bốn đỉnh phong Thiên thần này.

Tiểu Bạch cười thầm. Cuối cùng thật sự không nhịn được, cười lăn qua lăn lại trên không trung, nó cười lớn nói: "Lão đại. Đó là bọn chúng không sáng suốt. Nếu không ngài mang Thời không bảo tháp ra. Bọn chúng nhất định sẽ quay đầu lại truy ngươi." .

Dương Thiên Vấn đảo con mắt một vòng, thở dài: ". Vốn là muốn tách bọn chúng ra. Đánh bại từng kẻ một. Như vậy cũng không cần lộ quá nhiều thực lực, cũng không cần cố kỵ sử dụng thủ đoạn. Thế nhưng hiện tại xem ra kế hoạch này là tính sai. Mẹ. Không thể nghĩ tới lực hấp dẫn của Mạnh Tiểu Kiếm rõ ràng lớn như vậy. Bốn người, không cần suy nghĩ cứ thế đuổi theo."

599. Chương 600: Rơi Xuống Đáy Cốc

Chương 600: Rơi xuống đáy cốc

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Sưu tầm:

"Lão đại. Ngươi căn bản không biết Thần Điện ở nơi này chút ít vị trí trong lòng thần nhân. Ngươi biết Thần giới có bao nhiêu Thiên thần không? Chỉ là người Thần giới. Ta dám cam đoan tuyệt đối sẽ không ít hơn 1 tỷ! Thế nhưng số lượng Thần vương tuyệt đối không có một vạn! Thần Hoàng càng ít không có. Một tòa Thần Điện xuất hiện sẽ dẫn vô số Thiên thần điên cuồng. Mặc dù là Thần Điện kém nhất. Nếu như là thượng cổ Thần Điện, Thần vương cũng sẽ động tâm!" Tiểu Bạch mở miệng giải thích.

Dương Thiên Vấn quay người vừa truy đuổi vừa nghe. Hắn nhẹ gật đầu, biểu lộ đã hiểu. Dương Thiên Vấn từ Linh Thần một bước chân đi tới hạ vị thần, có thể nhẹ nhõm đối phó mười Linh Thần {trung vị thần, có thể nhẹ nhõm đối phó gần trăm Hạ Vị Thần. Thượng vị thần có thể ứng đối trên trăm Trung Vị Thần. Mà Thiên thần thua kém thì càng lớn. Ở trước mặt Thiên thần, ngàn vạn Thượng Vị Thần trừ phi tự bạo, nếu không căn bản vô lực chống cự uy năng Thiên thần. Thiên thần cũng chia hạ cấp trung giai thượng giai với đỉnh phong bốn cấp bậc - thực lực một cấp bậc đều chênh lệch khá lớn. Mà Thần vương lợi hại hơn rồi.

Đương nhiên đây chỉ là một tiêu chuẩn, đôi khi không chuẩn. Có đôi khi sẽ xuất hiện các loại sai biệt. Nói thí dụ như ở trước mặt Dương Thiên Vấn, Thiên thần dùng bao nhiêu cũng không đủ.

Tu luyện khó. Đặc biệt là càng lên cao lại càng khó. Dương Thiên vấn tu luyện lâu như vậy, mượn nhờ vận mệnh la bàn tìm hiểu thần phù với thời không - tháp nghịch chuyển, đến hiện tại cũng mới đạt tới trung giai Thiên thần, cách đỉnh phong Thiên thần quá nhiều, chớ nói chi là Thần vương. Dương Thiên Vấn có được rất nhiều ưu thế tốc độ tấn chức mà còn chậm chạp như thế. Chớ nói chi những thần nhân khác không có chút ưu thế nào. Bọn họ hoàn toàn là dựa vào thời gian để tích lũy.

Dương Thiên Vấn cũng không phải là một đồ vong ân phụ nghĩa để người khác dẫn kẻ thù đi mà chính mình trốn chạy một mình để khỏi chết. Nếu như không đạt được mục đích phân chia Tứ đại Đạo Vương, đánh bại từng người một, vậy cũng chỉ có bại lộ một ít thực lực. Chẳng qua nếu như luận sức chiến đấu, đơn đả độc đấu, một mình hắn đánh hai đỉnh phong Thiên thần cũng không thành vấn đề. Thế nhưng bốn thì có điểm miễn cưỡng. Dù sao bọn họ cũng không phải là chó mèo mà cảnh giới hai người là cấp bậc đỉnh phong Thiên thần so với chính hắn một trung giai Thiên thần cao. Dương Thiên Vấn cũng chỉ có thể vận dụng Tiểu Bạch thần ấn cấp, vũ khí này mới có thể đối phó bọn chúng.

Từ khi phi thăng thần giới, Tiểu Bạch thần ấn ngược lại càng ít dùng mà cải thành bao hàm nuôi dưỡng. Ở mọi phương diện bồi dưỡng đào móc tiềm lực cho nó khiến nó chậm rãi trưởng thành. Hiệu quả cũng rất tốt. Hiện tại nó có thể mạnh mẽ đối phó cấp bậc Thiên thần. Dương Thiên Vấn đoán chừng tuyệt đối không có vấn đề. Về phần Thượng vị thần, đến bao nhiêu cũng không đủ nó một mực ăn. Cũng chính bởi vì Tiểu Bạch thần ấn cường hãn, Dương Thiên Vấn mới dám ở Thượng vị thần, dũng cảm xông Thần giới, vượt qua tất cả đại lục Thần giới. Còn nữa nó, coi như là đối mặt một Thần vương bình thường. Dương Thiên Vấn cũng không phải là không có biện pháp ứng phó. Dù sao uy lực Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận. Tiểu Bạch thần ấn đã cải tiến với sáp nhập vào thêm nguyên tố, thêm vài phần thay đổi, uy lực càng tăng lên rất nhiều, dã có thể phát huy sáu bảy tầng uy lực thượng cổ hung trận này–.

~~~~~.

Đừng nhìn chỉ có sáu bảy tầng uy lực. Nên biết rằng thượng cổ hung trận này ở vũ trụ kia bởi vì có Hỗn Nguyên Kim Đấu áp trận coi như là Đại Kim tiên vào trận, cũng cửu tử nhất sinh.

Mà vũ trụ này mặc dù không có Hỗn Nguyên Kim Đấu, thế nhưng Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận cũng đã trở thành pháp bảo không gian của Tiểu Bạch thần ấn, có Tiên Thiên khí linh áp trận.

Dần dần cải tiến với tiến hóa, theo Tiểu Bạch thần ấn tiến hóa, Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận cuối cùng khôi phục mười thành uy lực trước kia, thậm chí còn vượt qua uy lực cực hạn này khiến cho nó có thể ganh đua cao thấp cùng Hồng hoang đệ nhất sát trận: Tru Tiên kiếm trận, cũng không phải là không được.

Dương Thiên Vấn tốc độ rất nhanh. Lập tức hắn thấy được thân ảnh bốn người. Đám này quả không thẹn danh tiếng Đạo Vương. Tốc độ xác thực không phải nhanh nhất thế nhưng khiến cho Dương Thiên Vấn lau mắt mà nhìn thì ra đó không phải là bọn hắn mà là Mạnh Tiểu Kiếm, thân là hạ cấp Thiên thần.

Dương Thiên Vấn hiểu rõ. Nếu như thần lực tiêu hao ở mức cho phép, Mạnh Tiểu Kiếm tuyệt đối sẽ không bị bốn người đuổi theo.

Đáng tiếc, coi như là Thiên thần, Thần lực cũng không phải vô cùng vô tận. Hạ giai Thiên thần liều tiêu hao với đỉnh phong Thiên thần, trừ phi là tu luyện loại công pháp biến thái như Dương Thiên Vấn, nếu không căn bản không có khả năng liều.

Mà công pháp Dương Thiên Vấn từ khi tu chân Trúc Cơ bắt đầu quyết định. Chính là một tâm pháp luyện khí của khác vũ trụ, không tồn tại tính phục chế.

"Tốc độ bọn chúng thật đúng rất nhanh." Dương Thiên Vấn cảm thán nói.

"Lão đại. Ngươi làm gì mà không đằng vân? Vân tốc độ. Không phải chính ngươi phải phi nhanh?" Tiểu Bạch nhẹ giọng hỏi.

"Cũng thế." Dương Thiên Vấn niệm, gọi ra quang vân trong nháy mắt. Tốc độ nhanh so với bọn họ đâu chỉ một chút. Dương Thiên Vấn vốn có thói quen ẩn thực lực. Cũng không phải là hắn cố ý không cần.

Dương Thiên Vấn lập tức đuổi theo Tứ đại Đạo Vương. Hắn cao giọng hô: "Này. Sao không ai truy ta? Đúng là quá không để cho ta mặt mũi" .

Tứ đại trộm Vương này không phải liều lĩnh. Xác thực mục đích của bọn chúng rất rõ ràng, là vì pháp bảo của Dương Thiên Vấn mà đến. Mạnh Tiểu Kiếm chỉ là một phụ gia. Thế nhưng hiện tại so với lúc trước, phát hiện phụ gia này mới thật sự là bảo tàng. Hiện tại tâm tư của Đạo Vương toàn bộ đặt ở Thần Điện trên tay Mạnh Tiểu Kiếm. Còn có người nào rảnh rỗi để ý tới Dương Thiên Vấn?
~~~~~

Dương Thiên Vấn rất nhanh sánh vai cùng bốn vị đỉnh phong Thiên thần. Hắn cao giọng nói: “Này. Các người thật sự không để ý tới ta?” .

Xác thực. Hiện tại bốn vị Đạo vương đều cầu nguyện Dương Thiên Vấn dù thế nào cũng không nên quấn lấy mình. Hãy cứ quấn lấy người khác đi. Mục tiêu của bọn chúng chính là Mạnh Tiểu Kiếm phía trước hai dặm.

~~~~.

Hổ không phát uy. Ngươi cho ta là con mèo bệnh!

Dương Thiên Vấn xuất ra một khối tiểu Phương ấn. Chỗ khắc ẩn thân chính là bộ dáng Tiểu Bạch, vô cùng đáng yêu với buồn cười. Hắn nhìn Tứ đại Đạo Vương phía trước hơn mười thước. Dương Thiên Vấn thường ưa thích loại cảm giác này.

Loại cảm giác nào? Đương nhiên là đối phương khinh địch, cảm giác bỏ qua chính mình. Dương Thiên Vấn luôn luôn ưa thích ẩn dấu thực lực. Mục đích củ hắn dĩ nhiên là khiến cho tất cả mọi người coi thường chính mình, bỏ qua chính mình. Như vậy lúc dộng thủ lại càng ít dùng sức, đồng thời cho người khác kinh ngạc cũng càng lớn.

Chỉ có điều loại kinh ngạc này sẽ khiến cho kẻ thù của Dương Thiên Vấn kinh ngạc đến bệnh tim bộc phát, cuối cùng chết không nhắm mắt hoặc là chết không hiểu gì cả. Rõ ràng chiếm được ưu thế tuyệt đối, tại sao phải trong lúc đó biến thành hoàn cảnh xấu? Loại áp lực tâm lý từ trên cao trực tiếp ngã xuống sẽ để ột người có được mười thành thực lực, phát huy không được một nửa. Bởi vì cái này gọi là: Đứng càng cao ngã càng đau. Càng là ý dơ dáng dạng hình, khi chết lại càng không cam lòng.

Làm kẻ thù của Dương Thiên Vấn chính là bi ai. Bởi vì bọn họ đem biết hưởng thụ loại áp lực tâm lý hình thức xe cáp treo này. Từ đỉnh cao nhất của đời người trực tiếp ngã xuống đáy cốc.

Lúc này đây Tứ đại Đạo Vương hoàn toàn không thấy Dương Thiên Vấn tồn tại. Bởi vì Dương Thiên Vấn chỉ là một trung giai Thiên thần. Coi như nhảy nhót thế nào cũng chỉ là một tiểu nhân vật râu ria. Trong mắt bọn hắn tầm quan trọng của Thần Điện vượt xa ra khỏi trung giai Thiên thần này. Thậm chí bọn chúng còn không muốn lãng phí một chút thời gian ở trên người Dương Thiên Vấn. Thậm chí còn không cả liếc mắt nhìn. Có thể nói hoàn toàn không thấy Dương Thiên Vấn tồn tại.

Dương Thiên Vấn muốn chính là hiệu quả như vậy. Hắn nhẹ nhàng ném ra Tiểu Bạch thần ấn. Khóe miệng khẽ cong, lộ ra một nụ cười tà dị, nhẹ giọng tuyên bố: “Thu.” –.

~~~~~~~~.

Vui quá hóa buồn, có thể dùng điều này để hình dung.

Bốn kẻ tung hoành ở Tuyết Vực lĩnh. Nhiều năm qua tiêu diêu tự tại. Tự ình là Đạo Vương đỉnh phong Thiên thần. Lúc này gặp phải tai kiếp lớn nhất trong đời.

Bốn kẻ không may này nếu như không khinh thường Dương Thiên Vấn, có lẽ còn có cơ hội lật bàn hoặc là chạy trốn. Dù sao có thể được gọi là Đạo Vương, lại có tu vi đỉnh phong Thiên thần. Không có mấy tuyệt chiêu chạy trốn đặc biệt cũng không có khả năng sống lâu như vậy. Chỉ cần trước khi Dương Thiên Vấn ra tay, lập tức trốn chạy để khỏi chết. Chí ít bọn chúng cũng có tám phần cơ hội tránh thoát một kiếp này. Đáng tiếc, thấy lợi tối mắt. Bọn chúng đã không có cơ hội chạy trốn.

“Cái này. Đây là nơi nào?” Phương Lan kinh ngạc nhìn chung quanh. Đây là một thế giới hoang vu. Dưới chân cũng không còn là biển lớn mênh mông mà là thế giới cát vàng lạ lẫm vô cùng. Vốn lão đại, lão Nhị, lão Tứ ở bên cạnh mình cũng không trông thấy bóng dáng. Đây không phải là ảo giác. Tuyệt đối không đúng! Là một đỉnh phong Thiên thần vẫn có thể phân rõ xem bản thân có phải rơi vào ảo cảnh hay không.

Dương Thiên Vấn cũng không muốn cho bốn đỉnh phong Thiên thần tiến vào cùng một lúc, như vậy sẽ càng thêm phiền toái. Cho nên lúc hắn thu bọn họ vào, lập tức tách bọn chúng ra. Phân chia mà thay đổi, đánh bại từng kẻ một.

Bất kể là Phương Lan hay là ba người còn lại, cũng đã nhận rõ hoàn cảnh hiện tại. Không hẹn mà tất cả cùng thấp thỏm lo âu. Lập tức bọn họ tỉnh táo lại, nghĩ tới rất nhiều đáp án.

Phương Lan hối hận. Tâm tình hắn từ hưng phấn trực tiếp rơi xuống đáy cốc, đang tự hỏi. Mạnh Tiểu Kiếm có thể có được Thần Điện, bối cảnh khẳng định hùng hậu đến mức bọn chúng tuyệt đối không trêu chọc nổi. Mà ở trong La Sát Hải này chính là nhà của người ta. Cường long không áp được địa đầu xà. Huống chi bọn chúng căn bản không phải là cường long. Nhất định đã chọc người ta tức giận. Trưởng bối sau lưng Mạnh Tiểu Kiếm xuất thủ. Có thể vô thanh vô tức bắt mình bắt đến nơi này, tuyệt đối là Thần vương, nếu không không có khả năng làm được.

600. Chương 601: Xuống Biển

601. Chương 602: Cao Nguyên Đáy Biển.

602. Chương 603: Trọng Luyện Trận Đồ.

603. Chương 604: Thập Tuyệt Trận Mới

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 604: Thập tuyệt trận mới

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Thần nhân căn bản có ba dạng, đó là thần thể, thần hạch và thần hồn. Trong đó, thần thể có tổn hại chỉ ngại tu vi, không để ý đến tính mạng. Nhưng thần hạch và thần hồn nếu có tổn hại, thì trên cơ bản chính là xong đời mệnh đại cát.

Tiên gia đối với nhục thân và nguyên thần đều trọng giống nhau, cái nào cũng không thể mất đi, hai cái hỗ trợ lẫn nhau thiểu một thứ cũng không được.

Nay Dương Thiên Vấn lấy Nguyên thần của chính mình để luyện chế trận đồ.

Đây là quyết định lớn mật điên cuồng hạng nhất, tuy rằng cảnh giới của Dương Thiên Vấn như vậy có thể phân thần trăm ngàn. Nhưng chỉ là thần thức phân liệt, mà không phải Nguyên thần phân liệt.

Dương Thiên Vấn lúc này đây muốn mạo hiểm đem Nguyên thần của chính mình chia làm mười phần lấy một phần mười, luyện chế cái Thập Tuyệt trận đồ này. Cái này giống như người có ba hồn bảy vía, Dương Thiên Vấn muốn bắt một vía của chính mình để luyện chế Thập Tuyệt trận đồ.

Dương Thiên Vấn nghĩ, nếu thành công thì như vậy một người khống chế mười trận chắc chắn không phải là ảo tưởng. Mặc dù có điểm nhìn quá lớn nhưng mà Dương Thiên Vấn cũng nắm chắc bởi vì luyện tâm đan hỏa tuyệt đối sẽ không làm cho hắn thất vọng.

Chính xác, bởi vì luyện tâm đan hỏa vốn chính là một loại linh hồn chi hỏa, mỗi người tu luyện luyện tâm đan hỏa cũng không giống nhau. Đây là một loại linh hồn căn nguyên mà kích ra thần hỏa, bởi vì đúng là dạng này nó có thể biến hóa tùy tâm. Có lẽ điều này khiển Dương Thiên Vấn đem nó tu luyện đến thời điểm tầng thứ mười cực hạn, sẽ đột phá, nó sẽ bao trùm phần đông hỏa diễm, là ngọn lửa chung cực từ hỗn độn sinh ra.

Thực tế thật sự là như vậy, luyện tâm đan hỏa ghi lại bên trong Đan Khí Mật Giải chỉ có mười tầng công quyết. Nói cách khác, luyện tâm đan hỏa tầng thứ muời chính là cực hạn, nhưng mà mặt sau của nó còn để lại một câu: Luyện tâm đan hỏa tầng mười một, cần trí tuệ lớn nghị lực lớn thần thông lớn.

Viết những lời này xuống, đại biểu đã có người tu luyện thần hỏa này tới cảnh giới tầng thứ mười một.

Dương Thiên Vấn hiện tại bị vây ở giai đoạn tầng thứ chín, cách tầng thứ mười một rất xa, không thể thành được.

Cho dù luyện tâm đan hỏa tầng thứ chín như thế, Dương Thiên Vấn cũng có thể thử với cái hạng mục lớn mật điên cuồng này.

***

Hải Thiên Nguyên chiếm đất rộng đến hàng tỉ dặm, đây là một cao nguyên rất lớn ở đáy biển. Tuy rằng có thủ hộ kết giới, không bị tinh thú ở đáy biển quấy nhiễu, nhưng đại biểu Hải Thiên Nguyên này cũng không tràn ngập nhạc thổ hòa bình. Trên thực tế, thế giới này vốn không có nhạc thổ đáng nói.

Dương Thiên Vấn cũng khống chế cẩn thận một chút, Dương Thiên Vấn phân bộ phận của Nguyên thần ra rồi dần dần dung hợp trận đồ. Cũng may mắn, trận pháp của Dương Thiên Vấn tinh thông, tu vi Trận Đạo hùng hậu, biết trận thức trận ngộ trận đồng thời cũng yêu trận. Dương Thiên Vấn che chở, nhiệt tình yêu thương Thập Tuyệt trận đồ như đứa nhỏ bình thường của chính mình. Tiêu trừ tâm chống cự của chúng nó, chậm rãi từng bước cùng chúng nó dung hợp làm một.

Nói thật, quyết định này của Dương Thiên Vấn cũng không tốt, thậm chí còn có thể nói là ngu xuẩn.

Phương pháp này thật sự tiêu trừ nhược điểm duy nhất của phương pháp Thập Tuyệt trận đồ. Thượng cổ Tiệt giáo thông thiên thánh nhân sáng chế trận này đã sớm nghĩ tới phương pháp này, chỉ là hắn không dám làm như vậy. Mỗi một sinh linh linh hồn đều cố định, ví dụ như người còn có hồn phách. Cái ba hồn bảy vía này có thể thông qua phương thức tu luyện cường hóa vô hạn, thậm chí hóa thành Nguyên thần. Nguyên thần còn có thể cường thịnh trở lại, nhưng mà bất luận Nguyên thần cường đại như thế nào thì nó tạo thành là cố định, phân một phần là thiểu một phần, phân hai phần thì thiểu hai phần. Cho dù pháp tắc tu luyện linh hồn mạnh thế nào, cũng không thể làm nó khác đi được. Nói ví dụ như: Ba hồn bảy vía, bọn họ không thể đem trở thành bổn hồn bảy vía. Bọn họ có thể lấy linh hồn của người khác đem luyện hóa thành bổn hồn bảy vía, nhưng người khác thủy chung vẫn là người khác, không thể cam đoan linh hồn đầy đủ hết.

Lúc này phân hồn luyện chế trận đồ của Dương Thiên Vấn chính là tối kỵ bên trong tối kỵ. Cho dù là thượng cổ thông thiên thánh nhân cũng không dám lấy tiền đồ của chính mình để vui đùa.

Dương Thiên Vấn cũng to gan lớn mật, là đồ điên thì mới có thể làm việc lấy phân hồn luyện chế trận đồ. Người tu luyện có chút lý trí rõ ràng cấm kỵ sẽ không lựa chọn phương pháp này. Từ cổ đến nay không có ai dám lấy linh hồn của chính mình ra đùa giỡn, cho dù là tu luyện pháp tắc bên trong linh hồn quỷ dị mạnh mẽ, cũng chỉ lấy linh hồn của người khác ra vui đùa, tuyệt đối không mạo hiểm dùng linh hồn của chính mình.

Trí tuệ lớn nghị lực lớn, cũng tương đương với đồ điên và kẻ ngốc.

Chẳng qua, danh xưng cái "đồ điên" này là mỗi người một ý.

Thập tuyệt chi trận này lấy phương pháp kỳ diệu dẫn Thập tuyệt vật hủy diệt tất cả sinh linh trong trận này. Tóm lại tăng hẳn lên, chính là lấy diễn biến trận pháp địa thủy phong hỏa, trong đó phần lớn các trận pháp lớn vạn biển không rời đều từ lúc sơ khai hỗn độn, xuất hiện địa thủy phong hỏa tàn sát bừa bãi mà hiểu được ra.

Nói trắng ra là, diễn biến địa thủy phong hỗn độn, sở dĩ Thập tuyệt hợp nhất uy lực cường đại, chính là bởi vì nó bắt chước địa thủy phong hỏa lực khi hỗn độn sơ khai vô hạn.

***

"Thì ra là thể! Ha ha ha Diệu kì, thật sự là diệu kì!" Dương Thiên Vấn cười lớn từ trong bảo tháp đi ra.

Dương Thiên Vấn tâm tình rất tốt không hề hỏi, tự nhiên luyện chế trận đồ thì sẽ thành công, Dương Thiên Vấn dám cam đoan cái bộ trận đồ này là do rất nhiều thiên tài địa bảo luyện chế mà thành. Phẩm chất trên so với cực phẩm khí cụ của thiên thần này tuyệt đối đều phải cao trên một cấp, bởi vì Dương Thiên Vấn bỏ được. So với bản Thập Tuyệt trận đồ chính độ đáng tin cũng không kém bao nhiêu.

Quan trọng là sau khi Dương Thiên Vấn tự thân đem một phần mười Nguyên thần luyện hóa từ bên trong trận đồ thì nó có thể sử dụng dễ dàng. Cho tới bây giờ, Dương Thiên Vấn mới chính thức có được uy lực

chống lại thần vương. Nói trận đồ là trận, không bằng nói là pháp bảo, Dương Thiên Vấn đem trận đồ này luyện hóa thành một cái bản mạng pháp bảo của chính mình.

Trương trận đồ, trong mỗi một trận đồ đều có Nguyên thần của Dương Thiên Vấn, muốn khống chế chúng, phải cần một ý niệm của Dương Thiên Vấn. Hơn nữa lúc này việc phân một phần mười Nguyên thần ra cũng không phải không có lợi hoàn toàn, cái phần ưu việt này cũng cần Dương Thiên Vấn chậm rãi lắng đọng lại.

Dương Vấn đem Tiểu Bạch thần ấn trong Tiểu Bạch kêu lên hỏi: "Ngươi bên kia thế nào?"

"Ha ha, ta ra tay giáo huấn bọn họ một chút, hiện tại bọn họ trốn cũng không thoát, muốn xử lý bọn họ lúc nào cũng được" Tiểu Bạch cười ha ha nói.

"ừm, nói bọn họ một trận trước đi" Dương Thiên Vấn mỉm cười nói.

"Ồ, lão đại, ngươi như thế thì thiếu một phần mười Nguyên thần" Tiểu Bạch và linh hồn của Dương Thiên Vấn tương thông, trừ nó ra thì bên ngoài không ai có thể nhìn ra Dương Thiên Vấn khác thường.

Dương Thiên Vấn giải thích sự tình một lần.

Tiểu Bạch nghe được sửng sốt một chút, sau một lúc lâu mới cảm thán nói: "Khó có thể trách lão đại người, ta chỉ có thể trách tiểu đệ, chuyện này mà người cũng dám làm? Ta thật không biết lão đại người còn có cái gì không dám làm" Tiểu Bạch cũng biết hậu quả mà phân cách linh hồn mang đến.

"Ha ha ha… Không có gì, không có gì, ngươi không cần lo lắng, ta chưa bao giờ đánh trận mà không nắm chắc, bây giờ cũng không ngoại lệ" Dương Thiên Vấn cười trả lời. Sau một trận đàm tiếu, Dương Thiên Vấn mới trở lại chuyện chính: "Ngươi thử xem linh giác của ngươi có thể tìm được Hồn Châu La Sát không?" Sở dĩ Dương Thiên Vấn bỏ phí thời gian vài ngày để luyện chế trận đồ, cũng là có thể nhìn được xa.

Tiểu Bạch trong lòng vừa động, loại năng lực này cũng qua một khoảng thời gian vô dụng. Nếu thực sự Hồn Châu La Sát có thể dùng được, như vậy không chỉ có Dương Thiên Vấn có thể sử dụng, mà chính mình cũng có thể sử dụng sao?

***

Tiểu Bạch tĩnh tâm xuống nhập định, buông thả hoàn toàn cảm giác riêng của chính mình, qua một hồi lâu mới mở to mắt nói: "Lão đại, bảo bối dưới đáy biển cũng không ít, đặc biệt là linh dược, về phần Hồn Châu La Sát, trong vòng phạm vi vạn dặm, có sáu địa phương tồn tại, ta cũng không biết linh lực dao động của Hồn Châu La Sát là cái gì, chỉ có sáu cái địa phương dao động cho ta cảm giác rất xa lạ, nhưng dao động lẫn nhau lại giống nhau. Ta nghĩ có thể là Hồn Châu La Sát?"

Dương Thiên Vấn vừa nghe, trong lòng có chút cao hứng, bởi vì thần thức của hắn cũng chỉ có thể tra xét phạm vi ngàn dặm, hơn nữa rất mơ hồ, cũng không chuẩn xác. về phần huyền quang thuật, Dương Thiên Vấn liền đi thử qua. Không được, tuy rằng ở ngoài có thể nhìn đến vạn dặm, nhưng cũng vô dụng, cho dù là vạn dặm ở ngoài, cũng chỉ là một mảng sương mù. Xem ra ngay cả huyền quang thuật cũng không triệt được ma vụ nơi này. Thiên địa kỳ quan, không ai có thể đạt được.

Thật may mắn, tham bảo linh giác của Tiểu Bạch còn dùng được trong phạm vi vạn dặm, vậy là đủ rồi.

Chẳng qua, trong phạm vi vạn dặm chỉ có sáu địa phương có thể có Hồn Châu La Sát. Điều này cũng không tránh khỏi tìm rất khó khăn, nó nó thưa thớt đi?

Không biết những người khác có phương pháp đặc thù cùng độc môn mật thuật tra tìm Hồn Châu La Sát hay không? Chẳng qua, Dương Thiên Vấn nghĩ chắc là có? Nhiều năm qua như vậy, sinh sống tại La Sát hải này, thần nhân cũng không tìm thấy gì, dù một chút phương pháp độc môn cũng không có. Có lẽ có những người đã sớm phá giải chân tướng ma vụ này, hoặc có phương pháp che chắn trở ngại ma vụ.

Dương Thiên Vấn tin tưởng rằng nếu chính mình ở chỗ này trên dưới một trăm vạn năm, hẳn là có thể tìm ra phương pháp tương ứng?

604. Chương 605: Hồn Châu Lớn Bằng Quả Bóng Bàn

605. Chương 606: Nguyên Thần Bổ Toàn

606. Chương 607: Uy Danh Lan Xa

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 607: Uy danh lan xa

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn nguồn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Nhiều người tự động tránh lui, Dương Thiên Vấn liền ít đại khai sát giới đi. Dương Thiên Vấn luôn luôn nguyên tắc, ngươi cho ta mặt mũi như vậy ta cũng cho ngươi mặt mũi, loại chuyên cướp bóc tài vật của người khác này Dương Thiên Vấn cũng không làm. Chẳng qua, hắc hắc, Dương Thiên Vấn cũng không nương tay dù là một chút.

Dương Thiên Vấn trong tay có bản đồ của Hải Thiên Nguyên, đây lấy ra từ phần lớn chiến lợi phẩm sưu tầm được. Thật ra đây là một phần bản đồ địa hình của đáy biển La Sát hải, có cái bản đồ này ở La Sát hải cũng thuận tiện không ít.

Dương Thiên Vấn đào ba thước đất dựa theo phạm vi một vạn dặm trên bản đồ. Sưu tầm phạm vi một vạn dặm, mười mấy năm xuống dưới dần dần cũng sắp tiếp cận đến giải đất trung tâm của Hải Thiên Nguyên.

Càng xâm nhập Hải Thiên Nguyên thì số lượng Hồn Châu La Sát tìm được cũng càng nhiều. Đương nhiên, Hồn Châu La Sát lớn bằng hạt gạo này cũng là phổ thông nhất.

Trong Trận Lung Kì Bàn tồn tại hơn một ngàn thần hồn của Thiên Thần, nói cách khác, con rối cấp Thiên Thần của Dương Thiên Vấn tạm thời không lo tiêu hao.

Dương Thiên Vấn từ một sườn núi ở đáy biển lấy ra một viên Hồn Châu La Sát lớn bằng nửa nắm tay, cao hứng tung tung lên, sau đó thu vào. "Ta chắc Tiểu Bạch không biết Hồn Châu La Sát này có thể làm cho tu vi của chúng ta tăng lên tới độ cao nào đâu?"

Tiểu Bạch suy nghĩ một chút, trả lời: "Không rõ lắm. Chẳng qua, Hồn Châu La Sát trong tay chúng ta nhiều hơn gấp mười lần, gấp trăm lần, nói không chừng, không chỉ có hai chúng ta có thể đạt tới độ cao của Thần Vương, mà ngay cả đám người Bạo Viên cũng sẽ nhanh chóng tiến bộ".

Dương Thiên Vấn thở dài một hơi, bất đắc dĩ nói: "Hiện tại làm ăn không tốt, tuy rằng chúng ta tìm ra rất nhanh như vậy, nhưng nơi có cướp bóc tới thoải mái tự tại như vậy, có lẽ Hồn Châu La Sát trong tay một người là thiểu một ít. Nhưng thêm hơn trăm ngàn người cùng một chỗ thì lượng rất lớn, cũng khiến ta chảy nước miếng. Hiện tại làm ăn càng ngày càng không tốt".

Tiểu Bạch trợn mắt, bình tĩnh nói: "Đáng tiếc, lão đại ngươi rất có nguyên tắc, bằng không La Sát Hồn Châu trong tay chúng ta cũng phải nhiều hơn gấp đôi".

Dương Thiên Vấn biết Tiểu Bạch chỉ là cái gì, lắc lắc đầu nói: "La Sát Hồn Châu trong tay chúng ta cũng nhiều rồi, sự tình làm quá tuyệt, cũng sẽ khiến cho nhiều người tức giận. Nói như vậy thì mất nhiều hơn được".

"ừm. Lão đại nói cũng đúng. Ta tiếp tục đi về phía đông bắc ba trăm dặm cũng có dao động" Tiểu Bạch đồng ý Dương Thiên Vấn nói.

Dương Thiên Vấn trừ bỏ dọc theo đường đi tìm Hồn Châu La Sát ra, cũng sẽ thu thập một ít linh dược hiếm có dưới đáy biển, đem chúng về nuôi trồng trong không gian.

Có vận mệnh la bàn chỉ dẫn phương hướng thì không bao giờ có thể lạc đường. Giữa đường bỗng nhiên mở miệng nói: "Lão đại. Có một dao động biến mất, có lẽ đã bị người thu".

Dương Thiên Vấn quyết đoán dừng thân hình, mở miệng nói: "Một khi đã như vậy chúng ta đi đến địa phương bên kể tiếp" Bị người ta lấy được cũng chính là loại chuyện nhanh tay hay chậm tay. Dương Thiên Vấn khinh thường cướp đoạt người khác. Hơn nữa La Sát Hồn Châu là rất nhiều, không có thì tìm tiếp. Dù sao có "siêu cấp rađa" của Tiểu Bạch ở đây Dương Thiên Vấn cũng không nhất thiết phải đi ham một viên như vậy.

***

"Lão đại, ngươi đừng dừng lại, nơi đó không chỉ có một viên, ít nhất cũng có năm viên!" Tiểu Bạch bổ sung một câu.

Dương Thiên Vấn đảo cặp mắt trắng dã: "Sao ngươi không nói sớm?" Dương Thiên Vấn tiếp tục tăng tốc, chỉ cần không phải trong tay của người khác thì chính là vật vô chủ, Dương Thiên Vấn sẽ không bỏ qua vật vô chủ.

Cái dạng địa phương gì lại có thể sinh thành sáu viên Hồn Châu La Sát thể này? Mười mấy năm qua, Dương Thiên Vấn từng gặp ba viên Hồn Châu La Sát ngay tại một chỗ là nhiều nhất. Nơi đó là một cái sơn động linh huyệt, khí lạnh so với bên ngoài gấp ba lần.

Dương Thiên Vấn dùng tốc độ nhanh hơn chạy tới, rốt cuộc thấy địa thể nơi này là bảy tòa núi lớn mơ hồ vây kín thành sơn cốc.

Lúc Dương Thiên Vấn đuổi tới, nơi này đã tụ tập không ít người, thật là không ít người, ít nhất có hơn ba mươi người. Trong đó có một nửa số người đang đánh nhau, còn lại một nửa người hẳn là cũng giống Dương Thiên Vấn, đều vừa mới đuổi tới. Nhưng cũng không ai ra tay, bởi vì bọn họ đều là người có cấp bậc có thân phận có địa vị. Nhiều người vây quanh nhìn như vậy mà ra tay đánh lén thì về sau cũng không có mặt mũi lăn lộn. Hơn nữa, ngươi ra tay đánh lén người khác thì người khác cũng sẽ ra tay đánh lén ngươi. Lúc này, tốt nhất là danh triết bải thân, tọa sơn quan hổ đấu.

Dương Thiên Vấn vừa mới đuổi tới, liền thấy được một người quen đứng phía trước bên trái cách mình cũng không xa. Mình đến cũng có vài vị Thiên Thần gần đấy quay đầu.

Thiên Thương nhìn thấy Dương Thiên Vấn, liền biến sắc, thân hình vừa di chuyển, đi qua đón, ôm quyền chấp lễ nói: "Cư sĩ, vẫn khỏe chứ" Mười mấy năm qua, uy danh của Dương Thiên Vấn đã dần dần truyền ra, phần lớn người khác đều nhận thức kính xưng là cư sĩ.

"Thì ra là Thiên Thương thần hữu, ngươi cũng khỏe chứ" Dương Thiên Vấn lễ phép hoàn lễ nói, đang lo không ai giải thích nghi hoặc, vì thế thuận đà mà lên, mở miệng hỏi: "Ở đây có chuyện gì vậy?"

"Còn có thể thế nào? Đương nhiên là tranh đoạt Hồn Châu La Sát, nghe nói là một viên Hồn Châu La Sát tiếp cận bằng nắm tay" Thiên Thương bĩu môi mỉm cười nói, bất tri bất giác khẩu khí nguyên bản của hai bên biển thành bằng hữu nói chuyện bình thường với nhau.

"Ồ, thì ra là thế" Dương Thiên Vấn đã biết rõ rồi còn cổ hỏi.

"Cư sĩ cũng có hứng thú sao?" Thiên Thương có chút ý định, nếu có thể liên thủ, ừm, bất luận Hồn Châu La Sát lớn bằng nắm tay, cho dù những người này thêm tài sản cùng một chỗ, sợ chỉ cần được phân hai ba phần, thì cũng là một con số lớn rồi. Thiên Thương có thể tu luyện đến Thiên Thần thượng giai, tuyệt đối không phải một người nhân từ nương tay, chỉ là hắn so với những người khác biết tiến thổi hơn nhiều.

"Ta chưa bao giờ cướp vật đã có chủ" Dương Thiên Vấn mỉm cười trả lời, rất đơn giản, nếu có chủ nhân đầu tiên thì thôi, còn nếu đã đổi chủ, nguyên chủ nhân đã bị chủ nhân mới xử lý, tự nhiên sẽ trở thành con mồi của Dương Thiên Vấn.

Cái này bên trong liên lụy một ít quan hệ nhân quả cùng với vấn đề nguyên tắc rất khó giải thích.

"Lão đại, ở ngay tại khu vực có nhóm người đánh nhau kia, xuống bốn năm thước có hai viên thêm một thước có ba viên" Thanh âm của Tiểu Bạch từ trong linh hồn vang lên.

Dương Thiên Vấn nghe xong, ý niệm trong đầu liền thay đổi, ôm quyền cáo từ: "Thiên Thương thần hữu đi sau, tại hạ cáo từ" Nói xong liền thả người rời khỏi.

Thiên Thương sửng sốt một chút, hiển nhiên không để ý đến Dương Thiên Vấn.

Quyết đoán như thế, cho dù là mình cũng nghĩ sẽ ở lại xem biến? Thiên Thương đâu biết rằng Thiên Vấn được Tiểu Bạch hỗ trợ tìm Hồn Châu nên so với bọn hắn thì dễ dàng hơn nhiều. Cho dù bên trong bọn họ có một bộ phận biết một vài phương pháp đặc thù để tra tìm Hồn Châu La Sát nhưng chắc chắn không thể mạnh bằng sự thần thông trời phú của Tiểu Bạch.

Dương Thiên Vấn rất hứng thú muốn xác thực cái viên Hồn Châu La Sát này đã có chủ chưa. Dương Thiên Vấn để ý dưới đất kia có năm viên Hồn Châu La Sát. Căn cứ vào kinh nghiệm, ở một chỗ có thể hình thành nhiều Hồn Châu La Sát. Bình thường những viên Hồn Châu La Sát này đều đặc biệt lớn, quá nửa lớn bằng nắm tay. Trong lời nói của Thiên Thương, viên Hồn Châu La Sát thứ nhất ở vị trí bề mặt kém cỏi cũng có thể tiếp cận lớn bằng nắm tay, huống chi là ở sâu dưới đất tới năm sáu chỗ?

Dương Thiên Vấn tự nhiên phải lén lén lút lút rời trở về, lạt mềm buộc chặt.

Sau khi rời xa năm dặm Thiên Vấn dùng thổ độn thuật, chìm xuống dưới đất. Thiên Vấn vì bảo vệ chính mình nên đã thêm vào thổ thần phù cùng với tốc độ thần phù để phòng vạn nhất, rồi dùng mật thuật thu liễm khí tức của mình. Sau đó quay trở lại.

Dương Thiên Vấn chìm xuống dưới đất khoảng gần mười thước, chỉ cần không ai cố ý tìm đến thì sẽ không bị phát hiện. Thuật độn thổ này tinh túy ngay tại chữ "Độn", là người thường khó có thể phát hiện, nếu không có tu vi đã ngoài Thần Vương cũng chỉ là mơ tưởng. Hơn nữa cho dù là Thần Vương, muốn phát hiện tung tích của Dương Thiên Vấn cũng phải cẩn thận tra xét. Tình hình hiện tại đối với Dương Thiên Vấn rõ ràng là phi thường có lợi, bởi vì những người này tuy rằng số lượng rất nhiều nhưng bên trong bọn họ lại toàn chú ý đánh nhau ở mặt trên, bọn họ không biết được ở dưới còn có Hồn Châu La Sát tồn tại.

Dương Thiên Vấn lợi dụng điểm này đưa ra quyết định như vậy là rất đúng.

"Lão đại, ngươi cũng rất bản lĩnh, cho dù là những người khác, trừ bỏ cứng rắn cướp ra, rất ít người có thể có được độn thuật tinh diệu như ngươi" Tiểu Bạch cười tủm tìm nói. Thuật thổ độn tinh thông thần giới không hề thiểu, bọn họ đều là cao thủ tu luyện thổ pháp tắc. Nhưng nơi này là La Sát hải, cường giả tu luyện thổ pháp tắc cũng đến đây sao?

Ở La Sát hải, cao thủ tu luyện thủy pháp tắc, tinh thủy độn thuật có thể nói là vô kể, nhưng tu luyện thổ pháp tắc hầu như một người cũng không có. Đương nhiên, Dương Thiên Vấn là một ngoại lệ.

"Được rồi, ngươi cũng không cần vô mông ngựa của ta nữa" Thiên Vấn bình tĩnh trả lời, chuyên tâm thu liễm khí tức.

Sau chốc lát, Dương Thiên Vấn đã về tới chiến trường, hơn nữa đã từ từ lẻn vào dưới chiến trường, sau đó từ từ khống chế thân thể bay lên.

Khi tiếp cận viên Hồn Châu La Sát, Dương Thiên Vấn chợt phát hiện ra quả nhiên không ngoài dự đoán, đây thật sự là một viên Hồn Châu La Sát lớn bằng nắm tay. Không chỉ như thế, dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy bổn viên lớn nhỏ cũng gần hoặc cùng cấp với viên này. Đây nghĩa là gì, phải biết rằng Dương Thiên Vấn dùng hết thời gian mười mấy năm thiên tân vạn khổ mới lấy được bổn viên Hồn Châu La Sát lớn bằng nắm tay. Đó chính là Hồn Châu lớn nhất rồi, mà trong này đã có gần năm viên, quả thực là phát lớn rồi.

607. Chương 608: Thanh Tràng

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 608: Thanh tràng

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Trong sơn cốc, đang có mấy chục người đánh thành một đoàn, nhưng bọn hắn cũng không phải loạn chiến, mà chia làm hai trận doanh, một bên công kích chiếm cứ ưu thế số người, có chín người, còn một bên phòng thủ giữ Hồn Châu La Sát chỉ có sáu người mà thôi. Tu vi của mỗi người ở hai bên không phân biệt, nhưng bên công kích lại có hơn ba người, bên kia bị ép tới chỉ có lực phòng ngự chống đỡ. Đương nhiên, bên công kích cũng không dám cưỡng bức quá mức, nếu dưới tình hình đó đối phương không liều mạng ngọc thạch câu phần mà nói thì bọn hắn tuyệt đối cũng không muốn nhìn thấy.

"Giao ra Hồn Châu La Sát trong tay các ngươi, như vậy chúng ta sẽ ngưng chiến" Một Thiên Thần đỉnh phong ở phe công kích mở miệng nói.

"Hừ, đừng có mơ! Hồn Châu này đã có chủ, các hạ muốn phá hỏng quy củ, bắt chúng ta giao ra, về sau chúng ta còn có thể lăn lộn ở La Sát hải sao? Các ngươi không sợ thì cứ ngọc thạch câu phần đi!" Phe phòng ngự cũng có một Thiên Thần đỉnh phong nên vì thế hai trận doanh mới được duy trì cân bằng.

"Các huynh đệ, chúng ta nên giao viên Hồn Châu La Sát này hay không?" Thiên Thần đỉnh phong vừa ứng phó với công kích của đối thủ, vừa rống lớn hỏi.

"Không giao!" Trong trận doanh phòng ngự mọi người cùng một lời, biểu lộ quyết tâm không thể nghi ngờ.

"Nếu đối phương cưỡng bức thì sao?"

"Ngọc thạch câu phần, đồng quy vu tận!" vẫn trăm miệng một lời rống to thể hiện bọn họ kiên quyết và đoàn kết. Không sai, đúng là rất đoàn kết. Hơn nữa cực kỳ hiểm thấy thần giới địa phương nào đoàn kết như vậy. Có thể trở thành đội ngũ đoàn kết như vậy, thật sự so với Thập Bảo thần giới còn rất thưa thớt.

Dù sao Dương Thiên Vấn đã biết về bốn dạng trong Thập Bảo thần giới là Thời Không Bảo Tháp, Thẩm Phán Thương, Luân Hồi cầm và Nhật Nguyệt Kim Luân, nhưng cũng là lần đầu tiên nhìn thấy đoàn đội như vậy.

Mười phần khó được, Dương Thiên Vấn cũng nhìn với cặp mắt khác xưa.

Người phe công kích hiển nhiên không đoàn kết như vậy. Ai cũng không muốn chết, cũng không muốn để cho đối phương đồng quy vu tận, cho nên xuống tay hơn một chút cổ kỵ phối hợp cũng không tốt. Cho nên lấy sáu người đối với chín người như thế này mà vẫn duy trì một cái cục diện bất thắng bất bại.

Dương Thiên Vấn cảm thán một lúc lại tiếp tục làm việc.

Dương Thiên Vấn cẩn thận thu ba viên Hồn Châu La Sát, sau khi đem từng viên thu xong, Dương Thiên Vấn cẩn thận lên phía trên hơn một thước thu hồi hai viên khác.

Nhưng khi Dương Thiên Vấn muốn thu thập một viên cuối cùng thì trên mặt đất đột nhiên bộc phát ra dư âm. Nhưng xảo không xảo lại hạ xuống vuông góc, nện ở ngay phía trên. Mặc dù có giảm xóc nước biển, nhưng dư âm cường giả cấp bậc Thiên Thần đối chiến lại dể giảm xóc như vậy sao? Mặt đất tuy cứng rắn một ít. Nhưng oai một đòn nổ mạnh này cũng không khó ngăn cản.

"Oanh…"

Dương Thiên Vấn cảm thấy được viên Hồn Châu La Sát này đã tới tay, nhưng hắn vừa tiếp cận một viên Hồn Châu La Sát lớn bằng nắm tay này, thì đã bị dư âm nổ mạnh làm cho hiện hình.

Tất cả mọi người đều nhìn thấy Dương Thiên Vấn cùng với một viên Hồn Châu La Sát lớn bằng nắm tay trong tay Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn đối mặt với bốn mươi hai vị Thiên Thần đang nhìn chăm chú ở xung quanh, vẫn lạnh nhạt như cũ đem Hồn Châu La Sát vào trong giới chỉ, sau đó hai tay nhẹ nhàng vỗ vỗ y bào. Các động tác đều bình thản mà tràn ngập mị lực tà dị.

Hai bên đang giao chiến nhưng khi thấy Dương Thiên Vấn xuất hiện thì cũng đều dừng chiến đấu.

Ngay lúc Dương Thiên Vấn lấy tay phủi y bào, Thập Tuyệt trận đồ đại trận đã thông qua lòng bàn chân lẻn vào bên trong đại địa.

"Các vị, mọi người xin mời tiếp tục" Dương Thiên Vấn nhẹ nhàng nói, dư âm vừa rồi thực sự không phải người ta cố ý. Dương Thiên Vấn cũng không phải là người không phân rõ phải trái, tuy rằng thiếu chút nữa thì bị quăng ngã một cái, mất mặt một chút, nhưng Dương Thiên Vấn cũng không giận người khác.

Rốt cuộc mọi người phản ứng lại đây, nhìn ánh mắt của Dương Thiên Vấn trở nên cực nóng thậm chí còn tham lam.

"Ngươi là ai?" Có lẽ mười mấy năm qua người nghe danh Dương Thiên Vấn không ít, nhưng nhận ra bản thân Dương Thiên Vấn lại ít đến đáng thương.

"Mặc kệ ngươi là ai, giao ra đây" Một thanh âm vang lên, Hồn Châu La Sát lớn bằng nắm tay đủ khiến cho thần nhân trở nên tham lam.

"Giao cho ngươi sao?" Dương Thiên Vấn hừ lạnh nhạt.

"Không sai! Nếu ngươi không tự giao ra, các vị đồng đạo ở đây tuyệt đối sẽ không tha cho ngươi" Vị Thiên Thần này cũng không ngu ngốc, còn biết làm mọi người xuống nước.

Dương Thiên Vấn mỉm cười nói: "Nói vậy ta giao ra đây, các ngươi sẽ không phải ra tay quá nặng? Để tránh sinh linh đồ thán, tại hạ sẽ cố nhận".

"Ha ha ha… Các hạ cũng đừng quá nâng cao chính mình ?" Một âm thanh khác vang lên.

Dương Thiên Vấn bỏ khuôn mặt tươi cười, thay vào đó là một khuôn mặt bình tĩnh, thong dong nói chuyện, liếc mắt nhìn Thiên Thần một cái.

Từ lúc Thiên Thương nhìn thấy bóng dáng của Dương Thiên Vấn xuất hiện liền lo lắng lập trường của chính mình. Không sai, giờ phút này thoạt nhìn Dương Thiên Vấn là đích đến của mọi người. Nhưng Thiên Thương là cùng Dương Thiên Vấn đánh giao tế qua lại có thể từ trên thần thái biểu tình của Dương Thiên Vấn nhìn ra được, cái này không phải là giả bộ, mà thật sự định liệu trước, không chút sợ hãi. Có thể ở dưới phần đông các cao thủ đồng cấp vây, còn có thể chuyện trò vui vẻ, bình thản ung dung. Chỉ cần không phải người ngốc, tất nhiên là có chỗ dựa vào!

Sau khi so sánh Thiên Thương tình nguyện lựa chọn cái sau. Sau khi suy nghĩ đến điểm này, Thiên Thương không khỏi thở dài một tiếng, trong lòng có chút bất đắc dĩ. Bất đắc dĩ là vì không thể không lựa chọn bảo vệ thân mình. Thiên Thương đã hạ quyết tâm, lúc Dương Thiên Vấn đại khai sát giới thì nên lựa chọn rút lui.

Giữa những người vây lại xem, cũng có vài vị giống cảnh ngộ với Thiên Thương. Trong lòng những người này cũng tính toán giống như Thiên Thương, chỉ là thấy người đông thế mạnh, không lẽ không có cơ hội thủ thắng.

"Ý của các hạ là muốn viên Hồn Châu La Sát kia của ta thuộc về ngươi?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi, thanh âm tuy nhẹ nhưng mọi người đều nghe được

"Không sai!"

Hơn một nửa người ở đây đều gật đầu, đặc biệt là một đội nhân mã vay công cướp Hồn Châu lúc nãy. Chín người bọn họ ở trước mặt sáu cái xương cứng kia không kiếm được cho tốt, hiện tại có một quả hồng mềm tự nhiên là chọn mềm để ăn. đọc truyện mới nhất tại .

"Vị thần hữu này, giao ra Hồn Châu La Sát chúng ta cam đoan ngươi sẽ an toàn rời khỏi nơi đây" Chín người nọ bao vây lây Dương Thiên Vấn.

"Ha ha ha ha…" Dương Thiên Vấn ngửa mặt lên trời cười dài, người đều có thể cảm nhận được ý của tiếng cười châm chọc khinh thường đó. Tiếng cười vang lên một lúc, rồi dừng lại, sắc mặt của Dương Thiên Vấn đã hoàn toàn lạnh xuống, trầm giọng hỏi: "Ở đây, ai muốn có Hồn Châu thì ở lại, ai không muốn thì tự đi ra chỗ khác. Bổn tọa muốn thanh tràng!".

Lời này vừa dứt lập tức có vài tiếng cười ha ha châm biếm, "Ngươi cho ngươi là ai, thanh tràng? Thực sự ngươi là gì ở nơi này?"

Sự thật làm cho người ta chấn động là, Dương Thiên Vân vừa dứt lời không đến ba giây, còn gần sáu vị Thiên Thần, bao gồm Thiên Thương ở trong đó yên lặng lui đi. Sau đó đoàn đội sáu người vừa bị vây công, hướng Dương Thiên Vấn ông quyền, cũng phi thân rời đi.

Ngay sau đó, một ít bằng hữu quen biết của sáu vị Thiên Thần rời đi kia, không hiểu chuyện gì, nên trước một bước cản bằng hữu đang muốn rời đi lại.

"Thiên Thương huynh, bây giờ rời đi sao, đây là cơ hội tốt khó có được, bỏ đi như vậy chẳng phải rất đáng tiếc sao?" Một đại hán áo lam cản Thiên Thương truyền âm hỏi.

"Đồng Chuy, nghe ta khuyên một câu, đi đi, hắn chính là Vấn Thiên cư sĩ. Ngươi nếu không rằng đối đầu với ngươi chết còn chưa đủ thống khoái mà nói, vậy ngươi cứ đi làm phiền hắn đi" Thiên Thương hòa hoãn truyền âm nói.

Người tên Đồng Chuy này là Thiên Thần thượng giai cũng là một tán tu có thực lực, hắn có một đối đầu, nhưng nhiều năm trước đã chết dưới tay Dương Thiên Vấn.

Đồng Chuy vừa nghe, trong lòng khiếp sợ, hỏi lại: "Ngươi nói hắn chính là Vấn Thiên cư sĩ mấy năm nay truyền ồn ào huyên náo?"

"Không sai, nghe ta khuyên một câu, ta cũng không cam tâm rời khỏi đây như vậy, nhưng so với người ỷ thể hiếp người, vị Vấn Thiên cư sĩ này là tác phong hành sự cũng tính là có đức hạnh. Hơn nữa thực lực mạnh không thể lường được, có thể không trêu chọc thì không trêu chọc. Còn có thời gian tám mươi năm, cũng không phải không tìm thấy Hồn Châu La Sát ở tại chỗ này. Không lẽ vì một viên hạt châu mà liều mạng hay sao? Hơn nữa, hạt châu chỉ có một viên, ai lấy được là của người ấy?" Thiên Thương đối với tất cả điều này phi thường thấu hiểu, cho nên lựa chọn lý trí rời đi.

Kết quả, một lát sau, số người rời khỏi lại gia tăng bảy tám người, tại chỗ chỉ còn lại có hai mươi ba người. Nguyên bản số người náo nhiệt đạt đến gần năm mươi người, hiện tại một câu thanh tràng đơn giản của Dương Thiên Vấn lập tức rời đi một nửa.

608. Chương 609: Hung Danh Chân Chính

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 609: Hung danh chân chính

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Hai mươi ba người cũng không có áp lực quá lớn, hơn nữa Thiên Thần đỉnh phong trong hai mươi ba người này cùng lắm thì chỉ có ba người mà thôi. Nhưng sự biến hóa đâu có thể hoàn toàn như ý của người?

Tuy rằng Dương Thiên Vấn nói một câu thanh tràng lập tức có một nửa người rời đi, nhưng đáng tiếc, từ bổn phương tám hướng lại có một đám mới vọt tới. Mục đích của bọn họ rất rõ ràng, chính là đến để giúp vui, hoặc nói là đục nước béo cò.

Lần này lại gia tăng hơn hai mươi người, làm cho Dương Thiên Vấn trong lòng không khỏi cười khổ. Dương Thiên Vấn cũng không e ngại gì. Chẳng qua, nếu đối chiến với gần năm mươi vị Thiên Thần bằng thực lực thực sự của chính mình, Dương Thiên Vấn tuyệt đối lựa chọn trốn chạy trước tiên, không có gì phải giải thích. Nhưng nay đã trọng luyện Thập Tuyệt đại trận, mượn dùng uy lực trận pháp đối phó với những người này cũng không có gì phải nói.

Dương Thiên Vấn có chỗ dựa vào tự nhiên không sợ những tên thấy lợi tối mắt này.

Dương Thiên Vấn nhìn kĩ hai mươi mấy vị đồng đạo đang tới, nhẹ giọng mở miệng nói: "Các vị, thực sự xin lỗi, chúng ta có chút việc riêng cần xử lý, cần thanh tràng, xin các vị cấp ặt mũi".

"Ngươi nghĩ ngươi là ai?" Một âm thanh vang lên. Nói chuyện là một người trẻ tuổi có tu vi Thiên Thần thượng giai, nhìn qua đặc biệt tinh thần, ánh mắt mang theo một loại tài trí hơn người. Phía sau lưng đứng ba vị Thiên Thần đỉnh phong, năm vị Thiên Thần thượng giai giống như thủ hạ, càng giống như cao thủ bảo tiêu, rất rõ đây không phải là người bình thường.

Nhưng người có mặt ở đây, sau khi nhìn thấy người thanh niên này, liền cẩn thận suy tư một phen, cũng lộ ra một chút ngạc nhiên. Sau khi kinh ngạc một lúc liền trở lại bình thường, cũng thoải mái không ít.

Dương Thiên Vấn mỉm cười khẩu khí khách khí nói: "Nếu có ngộ thương, như vậy sẽ không tốt cho lắm".

Hai mươi ba người lưu lại sau cùng, nhìn thấy bộ dạng biểm cảm bình thản ung dung của Dương Thiên Vấn, tâm dần dần cũng bình tĩnh lại, cẩn thận đánh giá Dương Thiên Vấn một phen, cảm thấy mười phần không thể tưởng tượng được. Một Thiên Thần trung giai có cái bản lĩnh gì mà trong tình huống như vậy còn có thể chuyện trò vui vẻ?

Người kia cười nhếch mép, trả lời: "Nghe ngươi nói tìm được một viên Hồn Châu La Sát lớn bằng nắm tay? Hãy giao cho thiếu gia của ta đi, thiếu gia đảm bảo với ngươi, chỉ cần giao viên Hồn Châu La Sát là ngươi có thể đi" Ngụ ý là ngươi không giao Hồn Châu La Sát thì cẩn thận cái mạng nhỏ của ngươi.

Dương Thiên Vấn cảm thấy cười khổ. Cái thần giới này sao nhiều người tự cho là mình đúng như vậy? Nói dể nghe là tự tin còn khó nghe chính là tự phụ.

Thật ra nghĩ đến cũng bình thường. Dù sao thần giới cũng là thế giới bậc cao. Thần nhân nơi này, người nào mà không có một chút tính cách?

Tuy rằng Dương Thiên Vấn không nghĩ sẽ giết nhiều người. Chẳng qua, dưới tình huống như vậy cũng không phải do Dương Thiên Vấn : "Được rồi. Ta đi thì mọi người cũng tự tan thôi".

Ở đây mọi người nhìn Dương Thiên Vấn với ánh mắt như nhìn kẻ ngốc. truyện copy từ

"Ta nói vị bạn hữu này có phải ngu ngốc không? Ngươi chưa lấy ra đồ mà muốn rời đi sao?"

...

"Thiếu gia chúng ta cần gì phải ở đây, đi thôi" Một trong ba vị Thiên Thần đỉnh phong bảo hộ cho người trẻ tuổi cùng mở miệng nói.

"Thiếu gia,ta cũng đồng ý với bọn họ, thật sự ở đây không thích hợp với thân phận của người" Một Thiên Thần đỉnh phong khác cũng đồng ý nói.

"Ta nói hai vị, lá gan của các ngươi có phải càng ngày càng nhỏ hay không? Chẳng lẽ các ngươi thực sự sợ Thiên Thần trung giai nho nhỏ kia?" Vị Thiên Thần đỉnh phong thứ ba cũng không cao hứng, theo hắn thấy, một Thiên Thần trung giai nho nhỏ chẳng khác gì thịt bò trên thớt mà thôi.

"Được rồi, tại sao chúng ta phải sợ một Thiên Thần trung giai nho nhỏ như hắn? Nếu chúng ta thực sự rời đi thì chúng ta đâu còn mặt mũi gì nữa?" Người trẻ tuổi mặc cho hai vị Thiên Thần đỉnh phong khuyên bảo, ngạo khí mười phần đáp.

Mặt mũi, nó giá trị bao nhiêu?

Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, tự làm bậy thì không thể sống được.

"Cho các ngươi thời gian ba giây cuối cùng, nếu không đi thì vĩnh viễn sẽ không đi được" Dương Thiên Vấn cường thể lên, đối với đàn gảy tai trâu, bọn người kia xứng đáng bị như vậy. Nhìn những người ban đầu chạy giữ lấy mạng mới thực sự thông minh chân chính.

Một cái pháp bảo dạng đinh tấn công về phía Dương Thiên Vấn,từng đạo lĩnh vực vô hình hướng Dương Thiên Vấn đánh tới.

Dương Thiên Vấn lóe lên một cái, né ra sau, sau đó tâm niệm vừa động, chỉ trong nháy mắt bốn phía đã là một mảng hắc ám. Thật ra hơn năm ngàn thước dưới đáy biển này vốn là một mảng hắc ám. Loại hắc ám này bình thường đối với thần nhân mà nói cũng không là gì cả. Nhưng loại hắc ám này thực sự là hắc ám. Không, phải nói là một mảng hỗn độn mới đúng.

Sau đó mười thanh kì phiên làm thành một vòng, lập tức dựng lên, mười thanh kì phiên phân biệt là: Thiên tuyệt, địa liệt, phong hống, hàn băng, kim quang, hóa huyết, liệt diễm, lạc hồn, hồng thủy, hồng sa.

Mọi người căn cứ vào vị trí đứng khác nhau: địa thủy phong hỏa, lôi đình hồng sa, kim quang huyết hải, nhất nhất xuất hiện, giống như khi trời đất sơ khai hỗn loạn không chịu nổi, thời kì các loại năng lượng tàn sát bừa bãi.

"Cái này lên đến tột cùng là chuyện gì đã xảy ra?" Người trẻ tuổi sợ hài, lĩnh vực vô hình căn bản không ngăn được năng lượng này xâm nhập, chỉ có lĩnh vực hữu hình và thần khí phòng ngự mới có thể ngăn cản được. Nhưng cũng không phải kể sách lâu dài, bởi vì nhân lực là có hạn.

"Thiếu gia, chúng ta tựa như ở trận pháp của người khác, đây là trận pháp do người kia bày ra".

"Hừ, ta sớm nói không cần xen vào việc của người khác, cái này thì tốt rồi" Thiên Thần đỉnh phong vừa rồi đưa ý kiến phản đổi vừa đưa pháp bảo chống đỡ vừa nói.

"Do thiếu gia ra lệnh" Hai Thiên Thần đỉnh phong nghe nói như thế nhanh ôm quyền trả lời.

"Kế hiện nay, chỉ có phá trận mà ra" Một Thiên Thần đỉnh phong trẻ tuổi nhanh nói.

"Phá trận? Chúng ta ai cũng không thông trận pháp, muốn phá trận này chỉ có dùng cường lực để phá. Mấy người chúng ta liên thủ thử một lần xem sao" Thiên Thần trung niên đề nghị nói.

"Tốt!" Đề nghị này không ai phản bác, ba Thiên Thần đỉnh phong liên hợp . Năm Thiên Thần thượng giai dùng pháp lực mạnh nhất để phá trận.

Dương Thiên Vấn quan sát tất cả, bởi vì một lần này người tiến vào không ít.

Uy lực trận pháp mà nói sẽ phân tán một ít, bất quá Dương Thiên Vấn phỏng chừng một nén hương là người sẽ chết sạch.

Động tác của đám người thiếu gia kiêu ngạo bên kia, Dương Thiên Vấn cũng không ngăn cản, bởi vì Dương Thiên Vấn cũng muốn hiểu biết một chút, xem bọn hắn có thể tạo thành ảnh hưởng đối với trận pháp.

Những người khác cũng học dạng này, đều tự dùng tuyệt chiêu, tập hợp lực của mọi người mạnh mẽ phá trận.

"Lão đại, ngươi không ngăn cản bọn họ sao? Chúng có sáu vị Thiên Thần đỉnh phong , mười mấy tên Thiên Thần thượng giai hợp lực" Tiểu Bạch có chút lo lắng nói.

"Được rồi, yên tâm trọng luyện đại trận này tuy rằng lần đầu tiên tiến vào nhiều cao thủ như vậy, nhưng mà ta tin tưởng tinh phẩm mà ta hao phí sức lực tạo ra không phải dễ dàng bị phá như vậy, đám người này cũng giúp ta thử một lần, xem trận này có thể làm gì được Thần Vương hay không" Dương Thiên Vấn thật ra mười phần bình tĩnh.

Tiểu Bạch hiểu rõ gật đầu nói: "Nếu hơn mười vị Thiên Thần hợp lực cũng phá không được trận pháp này thì đại biểu trận này đối với Thần Vương có lẽ thực sự có tác dụng".

"Chẳng có lẽ là như vậy!" Dương Thiên tự tin hừ lạnh nói, nếu tu vi của mình cao thêm một ít, bằng vào trận này, thì có thể thực sự khiêu chiến với cấp bậccao hơn.

***

"Oành…" Một tiếng nổ vang lên, mười thanh kì phiên của Thập Tuyệt trận không mảy may rung động, một đòn tập hợp lực lượng toàn thân của đám đông Thiên Thần kia cũng không có hiệu quả gì.

Dương Thiên Vấn là người chủ trận cảm thấy tâm thần chấn động hai cái rồi khôi phục bình thường, năng lượng cường đại đã bị đại địa khống chế.

"Quả nhiên Tuyệt trận chính là Thập Tuyệt trận, trừ khi bọn họ có thể tìm được ta, đem ta xử lý, nếu không bọn họ chắc chắn chết ở trong trận" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng thở dài, thực sự hài lòng với uy lực của Thập Tuyệt trận.

"Không, không có khả năng!" Người trẻ tuổi họ Quan dại ra, hơn mười vị Thiên Thần hợp lực lại hoàn toàn không có tác dụng. Sau một lúc dại ra ngăn ngủi, hắn lấy ra một cái pho tượng, pho tượng này khắc là một lão giả mặt hàm sát khí. Thần kỳ nhất là pho tượng này làm cho người ta cảm giác là nó sống.

Hiển nhiên, Dương Thiên Vấn cũng thấy được pho tượng này, Thiên Vấn có thể cảm giác được một cỗ ý cảnh đặc thù ở trong đó, uy lực cường đại. Vượt xa uy lực của Thiên Thần, cảm giác thật giống khi năm đó lần đầu tiên ở trước mặt mấy vị Ma quân, Tiên quân triệu hồi uy năng pháp tắc vậy. Đó là một loại chênh lệch một trời một vực.

Pho tượng này cũng không đơn giản. Một lực lượng rất mạnh từ trên pho tượng truyền ra. Sau đó mơ hồ có thể thấy được một cái ảo ảnh già nua.

"Lão đại, thật phiền toái, cái này tựa như là thuật phân thần hóa thân của Thần Vương" Tiểu Bạch lên tiếng nhắc nhở.

Dương Thiên Vấn nhớ trước kia đã từng gặp Tham Lang Thần Vương sử dụng cái phân thần hóa thân kia, lắc lắc đầu nói: "Không cần lo lắng, chỉ là một cái phân thần hóa thân của Thần Vương mà thôi, còn nhìn không thấy ta tồn tại" Có Thập Tuyệt trận ngăn cách thì cái phân thần hóa thân của Thần Vương này cũng không là gì.

609. Chương 610: Mời

610. Chương 611: Đường Kính Một Thước (thượng)

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 611: Đường kính một thước (Thượng)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2

Dương Thiên Vấn thu lại chiến lợi phẩm, lại một lần nữa cảm thán cướp bóc thế này thật đúng là dễ dàng phát tài. Bất luận là Hồn Châu La Sát thể tích lớn một chút, Hồn Châu La Sát bằng hạt gạo, số lượng cộng vào cùng một chỗ này, thậm chí còn vượt qua tổng số Hồn Châu La Sát mà Dương Thiên Vấn có được. Đương nhiên, đây là tài sản của mấy chục Thiên Thần cùng cộng vào. Bất luận cùng chất lượng, bọn họ cùng thêm vào cũng không kịp Dương Thiên Vấn và Tiểu Bạch hợp tác chung sức thu hoạch.

"Lão đại, ngươi muốn đi ước hội tám mươi năm sau sao?" Tiểu Bạch nhẹ giọng hỏi.

Dương Thiên Vấn đem những di sản của người này ra sửa sang lại, phân cấp phân loại đem chúng cất đi, nghe câu hỏi của Tiểu Bạch, gật đầu đáp: "Đi, vì cái gì mà không đi? Ước hội do mười hai vị Thần Hoàng đứng đầu, người tham gia thấp nhất cũng đều là cấp bậc Thần Vương mới được. Cái này chắc chắn muốn nói có một ít bí mật mà chúng ta không biết, hoặc là có chỗ tốt gì".

Tiểu Bạch gật gật đầu, Tiểu Bạch cũng biết rất rõ ràng đạo lý này, chẳng qua Tiểu Bạch còn có điểm lo lắng: "Lão đại, ta biết cái này trong đó chắc chắn không ít ưu việt, nhưng nếu ngươi tham gia, chắc chắn sẽ bộc lộ sắc bén, cái này tựa như không có lợi cho kế hoạch của chúng ta. Hơn nữa thực lực của chúng ta có thể đối phó với một cái Thần Vương, nhưng bên trong tuyệt đối tụ hội không chỉ một cái Thần Vương".

Dương Thiên Vấn cười cười, miệng nói: "Ngươi sẽ tùy tiện động thủ với một thượng vị thần mà ngươi không biết sao?"

"Không có lợi, ta sẽ không làm" Tiểu Bạch lắc đầu phủ định nói.

"Chính là như vậy, ta lấy thân phận trận pháp sư tham gia, chỉ bại lộ trận pháp tinh diệu của chính mình, sẽ không bại lộ thời không bảo tháp và tất cả pháp bảo tồn tại. Ngươi nghĩ Thần Vương cùng Thần Hoàng cao cao tại thượng bọn họ sẽ làm khó một Thiên Thần như ta sao?" Dương Thiên Vấn cười tủm tìm hỏi.

Tiểu Bạch mắt sáng ngời, đồng ý nói: "Lão đại anh minh" Thật vậy, một trận pháp sư có cường đại, không có tu vi tương ứng với trận pháp thì muốn phá trận cũng dể dàng. Trận pháp không giống với thời không bảo tháp có thể cướp đoạt pháp bảo thần khí. Cho nên pháp sư trận pháp có cường thịnh, chỉ để người khác kiêng kị, mà sẽ không để người khác phải mơ ước. Cái này tạo thành địa vị trận pháp sư cao thượng, nguyên nhân vì thế mà Quan Bẳng Thần Vương không muốn trở mặt với Dương Thiên Vấn.

Dương Vấn rất am hiểu ẩn dấu, Dương Thiên Vấn muốn che dấu tất cả pháp bảo mà chính mình có được, cho dù là Thần Hoàng thậm chí là chúa tể cũng không thể nhìn thấu. Dương Thiên Vấn chỉ cần định vị chỗ của mình chuẩn xác ở vị trí trận pháp sư mà tham gia đại hội này. Thần Vương cùng Thần Hoàng không oán lại không có thù cũng sẽ không đi làm khó một trận pháp đại sư đỉnh cấp. Trừ khi đầu bị lừa đá hoặc thần kinh không bình thường.

***

Sau khi sửa sang và kiểm kê những thứ thu hoạch được, Dương Thiên Vấn liền đi tới địa phương có La Sát Hồn Châu kể tiếp.

Theo thời gian, thanh danh của Dương Thiên Vấn càng ngày càng vang dội. Hơn nữa bộ dáng của Dương Thiên Vấn cũng càng ngày càng bị nhiều Thiên Thần ghi nhớ. Ở khu vực Hải Thiên Nguyên này chỉ cần là biết Dương Thiên Vấn đến thì hầu như không ai dám động thủ cướp bóc. Thay đổi theo thời gian, người chết dưới tay Dương Thiên Vấn cũng càng ngày càng ít.

Kết quả như vậy khiến cho Dương Thiên Vấn đỡ phiền toái hơn nhiều. Tốc độ tìm La Sát Hồn Châu cũng nhanh hơn rất nhiều.

Bất tri bất giác sáu mươi năm qua đi, La Sát Hồn Châu mà Dương Thiên Vấn có được có thể hình dung bằng số lượng khổng lồ. ừm, La Sát hồn đường kính lớn bằng hạt gạo có tới hơn trăm vạn. Đường kính hạt gạo trở xuống cũng có hơn hai trăm vạn, số lượng có đường kính lớn hơn hạt gạo có gần năm mươi vạn, lớn bằng nắm tay vượt qua hai ngàn!

Theo thời gian thay đổi, nhìn chung tần suất sản xuất La Sát Hồn Châu càng ngày càng cao.

"Lão đại chúng ta lục soát khắp Hải Thiên Nguyên một lần. Dựa theo lý giải của ta La Sát Hồn Châu này xuất hiện hoàn toàn không có quy luật gì đáng nói. Cùng một địa phương thời gian khác nhau thì cơ hội xuất hiện La Sát Hồn Châu cũng khác nhau" Tiểu Bạch phân tích nói.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, quên đi tính thời gian nói: "Chúng ta còn hai mươi năm để lại năm năm để tu luyện, cũng có nghĩa là chúng ta còn mười lăm năm để tiếp tục tìm La Sát Hồn Châu".

Tiểu Bạch nghe xong đồng ý nói: "Giữ năm năm để chúng ta tu luyện sau đó lại đi phó ước".

"Tốt lắm, chúng ta đến địa phương kể tiếp đi" Dương Thiên Vấn thu liễm tâm thần.

"Chúng ta quay trở lại đi, các nơi lân cận đều không có mặt hàng gì tốt" Tiểu Bạch tra xét một phen, trả lời.

Dương Thiên Vấn không nói hai lời, quay người bay về hướng trung tâm Hải Thiên Nguyên.

"Lão đại, ngươi có phát hiện ra ba mươi năm nay chúng ta càng ngày càng thuận lợi, phiền toái cũng càng ngày càng ít không?" Tiểu Bạch nhàm chán mở miệng nói.

"ừm, đúng vậy, giống như rất nhiều người nhận thức ta" Dương Thiên Vấn mỉm cười, "Cái này không phải là rất tốt sao? Phiền toái bớt đi một ít, tốc độ của chúng ta cũng nhanh hơn một ít".

"Tốt lắm, nhưng ít phiền toái thì thu hoạch của chúng ta cũng giảm đi một ít. Ngươi hãy nhìn số lượng La Sát Hồn Châu có đường kính nhỏ hơn hạt gạo nhiều hơn số lượng lớn hơn gạt gạo gấp hai lần. Dựa theo tỉ lệ bình thường, phải hơn gấp mười lần mới được" Tiểu Bạch mở miệng giải thích.

Lúc này Dương Thiên Vấn mới nhớ rằng mình thu hoạch cho tới nay cũng được khá lớn, hồn châu cỡ nhỏ cũng chưa từng đi tìm kiếm qua. Hai trăm vạn La Sát Hồn Châu nhỏ trên người chín mươi chín phần trăm là chiến lợi phẩm.

Dương Thiên Vấn cười cười, đã biết ý tứ trong lời nói của Tiểu Bạch, buông tay bất đắc dĩ nói: "Người ta không đến tìm gây phiền toái cho chúng ta, cái này không phải tốt lắm sao?"

"Tốt thì đúng là tốt, ta cảm thấy bọn họ tìm chúng ta gây phiền toái mới là tốt hơn" Tiểu Bạch lẩm bẩm tự nói.

Dương Thiên Vấn vuốt vuốt đầu Tiểu Bạch, mở miệng đáp: "Cái người tu hành này, bớt kết nhân quả là tốt nhất, bất quá người đi cạnh bờ sông nào có giày không ướt? Chúng ta đo lại tại thần giới, tự nhiên sẽ hội ngộ rất nhiều chuyện như vậy. Chủ trương của ta luôn luôn là ngươi không cản ta thì ta không cản ngươi. Bớt kết nhân quả, tích nhiều công đức" Ngay sau đó đem kinh văn Đạo Đức Kinh ra niệm.

Tiểu Bạch nghe được có chút thức tỉnh, dần dần im lặng an tĩnh xuống.

Theo Tiểu Bạch nhận định, Tiểu Bạch từ từ năng lực cảm ứng đã được phi thường thăng hoa. Hiển nhiên cơ duyên vô hình cũng là đến. truyện copy từ

Dương Thiên Vấn thấy vậy thả chậm tốc độ, cũng không quấy rầy nó đột phá, hiểu được loại cảnh giới này là mười phần khó được. Dương Thiên Vấn không để ý nhiều, giành một ít thời gian chờ Tiểu Bạch ngộ đạo.

Nửa tháng sau, Tiểu Bạch một lần nữa mở mắt, lộ ra đáng yêu tươi cười, duỗi lưng một cái nói: "Lão đại, đa tạ ngươi chỉ điểm".

Dương Thiên Vấn cười cười, cũng không trả lời chỉ lấy tay nhẹ nhàng vuốt ve Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch thoải mái nhắm mắt, một lát sau mở miệng nói: "Lão đại, lúc ta ngộ đạo liền cảm ứng được một cái địa phương kỳ lạ".

"Ồ?" Dương Thiên Vấn tò mò, hỏi: "Địa phương nào, ở đâu?"

"Đi về phía đông nam, khoảng hai vạn dặm trong một cái hạp cốc. ừm, Hiện tại ta cảm ứng chưa đến nơi đó" Tiểu Bạch nhẹ giọng nói.

Dương Thiên Vấn gật đầu, thay đổi phương hướng, tốc độ nhanh hơn.

***

Hôm sau, Dương Thiên Vấn chạy tới địa phương theo như lời của Tiểu Bạch. Đây là một cái khe rất sâu chiểu thần thức của Dương Thiên Vấn tra xét, kết quả cho thấy cốc này sâu tới hai ngàn thước.

"Địa phương cụ thể là ở đâu? Bây giờ còn có thể cảm ứng được không?" Dương Thiên Vấn thu hồi thần thức, quay đầu hỏi. Tiểu Bạch nhắm mắt lại phóng cảm ứng thần thông. Hết thời gian một nén hương liền thu hồi cảm ứng, lắc lắc đầu, khó hiểu nói: "Ta cảm ứng không được. Kỳ lạ, vừa rồi rõ ràng ta cảm ứng được ngay tại khe sâu lý này, cụ thể giống như là từ nơi này đi xuống".

"Cái này cũng không kỳ lạ lắm, lúc ấy ngươi bị bao vây trong trạng thái đặc thù. Khi ở bên trong loại trạng thái này, lực cảm ứng của ngươi tất nhiên tăng lên trên diện rộng, cho nên mới cảm ứng được nơi này. Nhưng hiện tại khi ngươi rời khỏi trạng thái kia, tự nhiên sẽ không cảm ứng được" Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, rút ra kết quả nói.

"Hẳn là như thế, lão đại nói rất có đạo lý" Tiểu Bạch gật gật đầu đáp. Trạng thái lúc ấy thực sự rất mỹ diệu, đáng tiếc, lại không thể giữ được trạng thái này lâu dài.

Dương Thiên Vấn nghĩ lại lời của Tiểu Bạch một chút, nếu Tiểu Bạch cảm ứng chính xác, như vậy bên trong khe sâu này chắc chắn là có bí mật. Nay mình và Tiểu Bạch đều đang đứng ở đỉnh chóp của khe sâu, đứng ở địa phương này. Theo lý thuyết, cách gần như thế này, Tiểu Bạch cảm ứng sẽ không thể mất linh mới đúng, nhưng hiện tại lại là một kết quả khác.

"Lão đại, nơi này là dưới đáy biển sâu bảy ngàn thước, ta cũng không rõ ngươi có thể chống đỡ sự ăn mòn của thủy áp và hàn khí hay không?" Tiểu Bạch không xác định nói.

Dương Thiên Vấn cũng rõ ràng, thần giáp phòng ngự tốt nhất hiện tại mình có, chính là phỏng chế phẩm Chân Ngô thần giáp. Không biết có thể chống đỡ được khó khăn ở bảy ngàn thước dưới biển hay không.

Phải biết rằng cấp bậc Thiên Thần, cho dù là Thiên Thần đỉnh phong thì pháp bảo phòng ngự tốt cũng chỉ có thể ở sáu ngàn thước dưới biển, còn sáu ngàn thước trở xuống chỉ có Thần Vương mới có thể đến.

611. Chương 612: Đường Kính Một Thước (hạ)

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 612: Đường kính một thước (Hạ)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2

Dương Thiên Vấn nghĩ một lúc, cân nhắc cẩn thận một phen trả lời: "Chắc là không có vấn đề gì lớn, trước không nói ta có Chân Ngô thần giáp thần quang bất diệt hộ thể, cho dù phòng ngự thân thể của chính mình cũng không yếu đuổi".

Đại Đạo Thiên Diễn Biến chính là Nguyên thần, nhục thân song tu, chẳng qua thời điểm Dương Thiên Vấn lựa chọn phương hướng, thiên hướng Nguyên thần mà thôi. Cho dù như vậy, pháp môn luyện thể cũng là đứng đầu. Những năm gần đây, Dương Thiên Vấn vẫn không bại lộ nhiều, nguyên nhân là như thế, cho nên Dương Thiên Vấn vẫn không vội cho tìm hoặc luyện chế loại linh bảo phòng ngự cho chính mình.

Tích trữ của của Dương Thiên Vấn xưa đâu bằng nay, hắn có một thế giới nhỏ chuyên cung cấp các loại tài liệu quý giá, muốn luyện chế dạng pháp bảo nào cũng được. Ngẫm lại lúc trước quật khởi, có một phần nguyên nhân quy công cho cái thiên tài địa bảo ở trong cái mảnh nhỏ thế giới viễn cổ kia.

"Ta nghĩ, điều đó không thành vấn đề, Chân Ngô thần giáp tuy rằng nói là phỏng chế phẩm, nhưng thần quang bất diệt của nó cũng có thần hiệu một nửa chính phẩm, chỉ cần đủ bổ sung thần tinh sẽ không xảy ra chuyện gì" Dương Thiên Vấn nói xong, gọi Chân Ngô thần giáp ra.

Tiểu Bạch hóa thành một ánh hào quang nhập vào cánh tay trái của Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn xuất ra thần tinh, từ từ đi xuống khe sâu. Mặc dù có chuẩn bị, nhưng Dương Thiên Vấn vẫn mười phần cẩn thận như cũ.

Một thước, hai thước… Sau khi tới một ngàn thước, Chân Ngô thần giáp thần quang bất diệt mới sáng hẳn lên, bởi vì nơi này không phải bằng pháp lực của bản thân Dương Thiên Vấn khởi động phòng hộ tráo là có thể ngăn cản được.

Thần quang bất diệt thực sự rất mạnh, thần quang bất diệt dưới sự bảo vệ Dương Thiên Vấn thì một chút cảm giác cũng không có, không chỉ có hàn khí không xâm nhập được mà ngay cả thủy áp bị biến mất.

Chẳng qua, Dương Thiên Vấn thỉnh thoảng phải chú ý thần tinh trong chỗ lõm vào trên đai lưng, thần tinh mà Dương Thiên Vấn sử dụng đều là thần tinh vô chúc tính tinh thuần nhất.

Mới lặn xuống trăm mét thế này mà tốc độ tiêu hao cũng sắp gấp ba lần. Dương Thiên Vấn cũng biết rõ càng lặn xuống sâu thì càng tiêu hao nhiều.

Rốt cuộc, Dương Thiên Vấn đã lặn xuống tới đáy, bảy ngàn thước dưới biển thực sự nguy hiểm không phải nói quá. Tốc độ tiêu hao thần tinh có thể nhìn thấy được, hầu như là mỗi nửa phút phải thay một viên thần tinh vô chúc tính. Đương nhiên, đối với Dương Thiên Vấn tiêu hao thế này cũng không tính là gì. Dương Thiên Vấn tích trữ, cho dù ở trong tám trăm ngàn năm này cũng trả được rất tốt.

Dương Thiên Vấn tay trái mang theo nhẫn trữ vật, cho nên tay trái vẫn đặt ở trước đai lưng, không ngừng đổi mới thần tinh duy trì thần quang bất diệt.

Dương Thiên Vấn thành công, thần quang bất diệt thực sự dùng được, chẳng quả ở trong thực chiến tác dụng cũng không lớn.

"Tiểu Bạch, cẩn thận cảm ứng lại một chút, xem có thể cảm ứng được cái gì hay không" Dương Thiên Vấn một bên tùy chọn phương hướng đi tới phía trước, một bên dùng linh hồn truyền âm nói với Tiểu Bạch.

"Được rồi" Tiểu Bạch đáp, thu liễm tâm thần cảm ứng một chút.

Dương Thiên Vấn lẳng lặng chờ đợi, cứ cách nửa phút lại dùng tay trái bổ sung thay mới thần tinh cũ.

Lúc Dương Thiên Vấn đổi đến viên thần tinh thứ năm mươi tư, Tiểu Bạch mới mở miệng nói: "Phía dưới, sâu hơn một trăm mét dưới mặt đất! Lão đại, không dễ làm" Tiểu Bạch nhẹ giọng đáp lại.

"Ta nghĩ một chút" Dương Thiên Vấn thấy Tiểu Bạch băn khoăn, thần quang bất diệt không thể tắt, Dương Thiên Vấn cũng không biết thần thể của chính mình có thể chống đỡ được sự ăn mòn của thủy áp và hàn khí ở hơn bảy ngàn thước hay không.

Dương Thiên Vấn xuất ra một lọ tinh tủy, một giọt tinh tủy này có thể sánh bằng với năm mươi viên thần tinh vô chúc tính, mà một lọ tinh tủy này ít nhất cũng có trên trăm giọt. Dương Thiên Vấn đem lọ tinh tủy này đổ vào bên trong chỗ lõm, đủ để có thể sử dụng trong thời gian hai ngày. Chẳng sợ tiêu hao ở phía dưới cần lớn hơn một ít, vậy là đủ rồi.

"Từ đây thì phải đi thế nào?" Dương Thiên Vấn nhìn bổn phía hỏi.

"Đi về bên phải mười thước, sau đó hướng về bên trái đi trăm thước" Tiểu Bạch lập tức trả lời.

Dương Thiên Vấn dựa theo chỉ thị của Tiểu Bạch, đi tới cái vị trí kia.

"Tốt lắm, chính là nơi này, lão đại, xuống đi" Tiểu Bạch nhẹ giọng đáp.

Thổ độn thuật!

Dương Thiên Vấn bắt đầu lặn xuống, áp lực và hàn khí cũng theo quá lặn xuống mà tăng lên rất nhiều. Thật may mắ,Dương Thiên Vấn có bất diệt thần quang hộ thể, nếu không thì thật sự không biết chính xác chuyện ngoài ý muốn gì sẽ xảy ra.

Thiên Vấn có thể cảm nhận được tiêu hao thần quang bất diệt đã gia tăng nhiều hơn theo chiều sâu lặn xuống. Trước khi lặn xuống dưới,Thiên Vấn đã đem lọ tinh tủy trên trăm giọt đổ vào bên trong Chân Ngô thần giáp, tuy rằng tiêu hao gia tăng nhưng vẫn ở trong phạm vi chịu được.

Dương Thiên Vấn lặn xuống năm thước, tốc độ tiêu hao thần quang bất diệt so với năm trăm thước phía trên còn nhanh hơn mấy chục lần. Dương Thiên Vấn nguyên bản nghĩ có thể duy trì thần quang bất diệt hai ngày, giờ chỉ có thể duy trì được nửa canh giờ. Nói cách khác, Dương Thiên Vấn phải quay về trong nửa canh giờ, hơn nữa phải thêm năng lượng một lần nữa.

Chẳng qua, Dương Thiên Vấn không để ý đến vấn đề tiêu hao thần quang bất diệt, ngược lại bị cái thấy được trước mắt làm cho sợ đến ngây người.

"Lão đại. Chúng ta phát đạt rồi, ha ha ha…" Tiểu Bạch phản ứng lại, lớn tiếng cười nói.

Dương Thiên Vấn nếu không phải ở trong trạng thái độn thuật, thì hắn muốn dụi mắt xác định một chút có phải mình nhìn lầm hay không. Như vậy bây giờ trong tay Dương Thiên Vấn La Sát Hồn Châu lớn nhất là bằng nắm tay, mà cái viên La Sát Hồn Châu trước mắt này, đường kính của nó cũng là đạt tới một thước. So với La Sát Hồn Châu lớn nhất trong tay Dương Thiên Vấn còn lớn hơn mười lần!

"Có thể có La Sát Hồn Châu lớn như vậy sao?" Dương Thiên Vấn hết chỗ nói, "Không, không thể gọi cái này là La Sát Hồn Châu, mà phải gọi là La Sát Hồn Cầu".

"Lão đại, dù nó là Hồn Châu hay là Hồn Cầu thì cũng thu hồi nó lên, chúng ta rời khỏi nơi này thôi" Tiểu Bạch nhanh nhắc nhở nói, cứ ngốc ra như vậy thì tiêu hao sẽ càng ngày càng nhiều.

Dương Thiên Vấn nghe xong, không ngừng gật đầu, trong miệng chậc chậc ra tiếng, đưa tay lấy cái khối La Sát Hồn Châu đường kính một thước này cất vào trong trữ vật giới chỉ, sau tính toán lại thì chuyển vào la bàn không gian.

"Tiểu Bạch, nhanh lên, ngươi cảm ứng lại một chút, nhìn xem còn không?" Dương Thiên Vấn chiếm đến ngon ngọt, tự nhiên muốn có nhiều La Sát Hồn Châu hơn nữa. Lúc này, Dương Thiên Vấn coi như đã rõ,

thì ra La Sát Hồn Châu lớn nhỏ không nhất định. Có lẽ ở bên trong thường thức, lớn bằng nắm tay chính là lớn nhất hiếm có nhất rồi, chẳng qua đó là do đám người tìm kiếm nói mà thôi.

Được một viên La Sát Hồn Cầu tuyệt thế vô song, hiếm có đường kính đạt một thước càng làm rung động lòng người thể này. Dương Thiên Vấn đột nhiên lại nghĩ, La Sát Hồn Châu lớn hơn nắm tay chắc chắn không chỉ cái một viên này, có lẽ sẽ không có khoa trương như viên có đường kính một thước này. Nhưng La Sát Hồn Châu lớn bằng nắm tay tồn tại, tin tức lại quá ít lộ ra? Rất rõ ràng một là số lượng còn lại là quá ít, hai là được người giữ kín không nói ra.

"Lão đại, không cảm ứng được" Qua một hồi lâu, Tiểu Bạch mới đáp lại.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu không tham lam, an ủi nói: " vốn không có việc gì là không có bại, chúng ta có thể tìm được một viên lớn như vậy, chắc số lượng cũng không nhiều. Hơn nữa phân bố cực kỳ bí mật, trừ khi ngươi có thể thời tiến vào trạng thái ngộ đạo, nếu không Hải Thiên Nguyên lớn như vậy, quả thật cũng khó mà tìm" Nói xong muốn tung người di chuyển.

"Lão đại, chờ một chút, ngươi thử xem bên kia" Tiểu Bạch đột nhiên gọi Dương Thiên Vấn lại, mở miệng nói. Hơn nữa lấy thần niệm chỉ phương hướng cho Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn dừng động tác, hướng về phía thần niệm Tiểu Bạch chỉ. Nơi đó trổng không, chỉ có một khối chú phù lớn bằng bàn tay đang lẳng lặng nằm ở trên đất.

Dương Thiên Vấn thấy vậy, tâm tư xoay chuyển, nghĩ tới vô số khả năng, đoán vô số loại nguyên nhân đến kết quả nhưng đều không có một đáp án nào.

Dương Thiên Vấn cũng không nghĩ nữa, thu hồi cái khối chú phù này, đánh giá chung quanh một phen, sau khi xác định không có gì giá trị mới thả người di chuyển đi lên.

Độn ra khỏi mặt đất, không có gì chần chừ liền tung người rời khỏi khe sâu.

Bảy ngàn thước dưới biển này quả thật không phải là nơi Thiên Thần ở lâu, đây cũng không phải là lời nói dổi.

"Lão đại, cái khối kia là cái gì vậy?" Tiểu Bạch nôn nóng hỏi.

"Hình như là một khối chú phù, về phần có phải hay không, muốn biết cụ thể thì phải chờ nghiên cứu một chút mới biết được" Dương Thiên Vấn cũng không hứng thú với khối chù phú này. Thứ nhất là Dương Thiên Vấn không am hiểu về cái này, thứ hai là vì thứ này hình như không được đầy đủ trọn vẹn. Không chừng đó chỉ là một trong những thứ rác rưởi vứt bỏ trong thượng cổ đại chiến. Giống như ở sa mạc vẫn thần tinh vực nhặt được phần lớn là thần khí rách nát.

Cho nên, Dương Thiên Vấn đối với khối này cũng không kỳ vọng gì nhiều, ngược lại là viên La Sát Hồn Cầu có đường kính một thước kia làm cho Dương Thiên Vấn cảm thấy rất hứng thú. Nhưng bởi vì Dương Thiên Vấn không sử dụng La Sát Hồn Châu nhiều, cho nên cũng không thể suy đoán được viên La Sát Hồn Cầu rất lớn này có thể tăng trưởng bao nhiêu pháp lực ình. Bây giờ phải từ từ nghiên cứu mới có đáp án.

612. Chương 613: Bế Quan Năm Năm (thượng)

613. Chương 614: Bế Quan Năm Năm (hạ)

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 614: Bế quan năm năm (Hạ)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2

Thần thể đột kinh ngũ biến, quá trình của nó quả thật nhanh hơn một chút, nhưng thiểu một ít thời gian lắng đọng, cho nên cũng không cường đại quá mức. Nhưng theo thời gian chuyển dời, cái ngũ biển này sẽ hiệu quả, tất nhiên sẽ từ từ hiển hiện ra.

Dương Thiên Vấn muốn thần thể cường đại không phải là để lấy thân thể ngăn cản công kích, đó là cách làm của man nhân, Dương Thiên Vấn chưa bao giờ hứng thú. Cường hóa thần thể, hiển nhiên là Dương Thiên Vấn cố ý, bởi vì Dương Thiên Vấn biết rõ muốn thành đại đạo thì không thể để lại chút nhược điểm được. Bất kể là thân thể, nguyên thần, hai cái đều phải cứng rắn. Làm một người hiện đại, tư tưởng hoàn toàn khác với cổ tiên gia, kiến thức cũng còn xa mới có thể sánh bằng cổ nhân.

Thần thể Dương Thiên Vấn cường đại trừ bỏ mấy người thân cận biết ra, cũng chưa từng lộ qua. Bởi vì Dương Thiên Vấn biết bí mật này không thể tiết lộ ra bên ngoài, bởi vậy muốn cứu cái mạng nhỏ của chính mình thì theo thói quen có thể dấu thì cứ dấu.

Dương Thiên Vấn một lần nữa thay quần áo, nghỉ ngơi hồi phục một ngày rồi tiếp tục luyện hóa La Sát Hồn Châu. Dương Thiên Vấn cùng Tiểu Bạch đều lựa chọn luyện hóa viên có đường kính ngoài năm li.

Không phải vì ích kỷ, mà bởi vì La Sát Hồn Châu có đường kính ngoài năm li luyện hóa không dễ. Đám người Bạo Viên, Bích Nhi chỉ lĩnh ngộ pháp tắc huyền ảo, không tu pháp lực, cho nên đan hỏa trong thân thể căn bản không làm gì được La Sát Hồn Châu có đường kính vượt qua năm li, và nó cũng thuận tiện cho Dương Thiên Vấn và Tiểu Bạch.

Ồ, đúng rồi, không chỉ là Dương Thiên Vấn và Tiểu Bạch, còn có Thủy Thấm Lan, tu vi của nàng đã đạt tới Thượng Vị thần, cách Thiên Thần chỉ có nửa bước, La Sát Hồn Châu có đường kính ngoài năm li này cũng rất thích hợp với nàng.

Tốc độ luyện hóa Hồn Châu của Dương Thiên Vấn so với Tiểu Bạch nhanh hơn một chút, lượng cần thiết cũng nhiều hơn. Tiểu Bạch sau khi luyện hóa mấy vạn viên La Sát Hồn Châu ba ngàn năm liền hóa thành một đạo hào quang tiến đến và nhập vào trong cánh tay trái của Dương Thiên Vấn. Bế quan tiêu hóa đi, không chừng có thể đột phá đến hậu kỳ thành thục.

Dương Thiên Vấn trở nên lợi hại, ngũ khí tinh luyện trong lồng ngực phải dùng tổng cộng hai triệu La Sát Hồn Châu năm vạn năm, sau đó lại bắt đầu luyện hóa La Sát Hồn Châu kết tam hoa thượng đỉnh, chuẩn bị đột phá cảnh giới Thiên Thần trung giai.

Phải nói một câu: "Tu luyện không dễ!" Đạo tu luyện không thể qua loa và hồ đồ nửa điểm. Dương Thiên Vấn lần này dùng La Sát Hồn Châu pháp lực cảnh giới tăng lên, khiến cho vài đạo cửa ải khó khăn thật lớn ở trên đường tu luyện cứ như vậy bị mà đi qua. Tuy rằng nói La Sát Hồn Châu này không có tác dụng phụ, nhưng trên thực tế, quả thật thực lực mới tăng trưởng này không thể nắm giữ quen thuộc trong khoảng thời gian ngắn, phải cần một thời gian nhất định để lắng đọng lại.

Biến hóa chắc chắn là có, ngũ khí trong lồng ngực hình thành tuần hoàn bên trong liền khiến cho thuật pháp thần thông của Dương Thiên Vấn nâng lên không biết bao nhiêu lần.

Đối với ngũ khí trong lồng ngực thì Thiên Vấn còn dừng lại ở mặt ngoài, cái này cũng cần có thời gian để nghiên cứu. Bên ngoài thì năm năm thì bên trong năm vạn năm, đối với Dương Thiên Vấn cần thời gian năm vạn năm này để tăng pháp lực và cảnh giới của chính mình, hơn nữa quen thuộc thực lực tăng trưởng xong, còn muốn tu luyện thần thông cùng thuật pháp mới quả thật có chút gấp rút.

Chẳng qua gấp rút thì gấp rút, Dương Thiên Vấn cũng phải nắm chắc mà hoàn thành. Bởi vì Dương Thiên Vấn biết thời gian của mình chỉ có năm năm, đương nhiên hoàn thành cái này càng sớm càng tốt.

Thủy Thấm Lan mười phần nhu thuận, biết rằng Dương Thiên Vấn rất bận rộn. Xem như luyện hóa La Sát Hồn Châu cũng không quấy rầy hắn.

Thời gian năm vạn năm đủ để thay đổi rất nhiều chuyện.

Nói ví dụ như: Ba người Bích Nhi, Bạo Viên, Dương Vệ lần lượt xuất quan, sau khi đem La Sát Hồn Châu có đường kính dưới năm li chia đều, lại tiến nhập tĩnh thất bế quan.

Nhưng thật ra Bích Nhi khó được xuất quan một lần, Dương Thiên Vấn cùng nàng ở trong thế giới nhỏ vui vẻ mấy tháng, tiểu biệt thắng tân hoan, mấy tháng này trôi qua rất nhanh, cũng rất thoải mái.

Mấy tháng sau, Bích Nhi lưu luyến không muốn rời khỏi mà tiến vào tĩnh thất bế quan. Dương Thiên Vấn lại bắt đầu luyện hóa La Sát Hồn Châu. La Sát Hồn Châu không chỉ có thể làm gia tăng pháp lực mà còn có thể làm gia tăng cảnh giới. Nhưng đối với Dương Thiên Vấn, quả thật La Sát Hồn Châu không thể tăng trưởng cảnh giới, cảnh giới tăng trưởng không được nhưng thật ra cũng được không ít đạo hạnh.

Đạo hạnh này càng sâu thì các thuật pháp thần thông sử dụng càng lợi hại. Nói ví dụ như huyền quang thuật, thiên nhân cảm ứng các loại thần thông. Huyền quang thuật thể hiện ở chỗ phạm vi của nó được mở rộng và có thể nhìn thấu một ít cấm chế. Cái thiên nhân cảm ứng này có điểm khó nhận biết, nhưng dù sao cũng chắc chắn là có ưu việt. Không dám nói là có thể biết trước được tương lai, nhưng nếu có người tính kể với mình hoặc có sự tình liên quan đến sự an nguy của bản thân thì đều cảm ứng được.

Thời gian vội vàng, bất tri bất giác đã hơn bổn năm trôi qua, bổn năm này, lời đồn về Vấn Thiên cư sĩ càng ngày càng ít, thậm chí không còn ở Hải Thiên Nguyên. Đương nhiên, điều này đối với những người khác thì chính là chuyện tốt, dù sao bớt một người ăn thì nhiều thêm một phần.

***

Nguyên thần tam hoa, Dương Thiên Vấn nguyên bản ban đầu tu luyện "Tinh", "Khí", "Thần", đem tinh, khí, thần hợp làm một, hóa thành Nguyên thần. Đến hiện tại, ba cái hợp thành một thể, lấy hình thức hoa khai liên tượng biểu hiện ra ngoài, khiến cho Nguyên thần đạt được một trình tự thăng hoa khác.

Thần Vương sở dĩ có thể phân thần thân, là bởi vì thần hồn của bọn họ so với Thiên Thần lớn mạnh hơn nhiều. So sánh với ở dưới, thần hồn của Thần Vương hoàn toàn là một cấp bậc khác.

Nguyên thần không thể thăng cấp, cũng không thể qua loa. Giống như ngũ khí trong lồng ngực có thể dùng vô thượng pháp lực trước luyện hóa mà ra, sau đó từ từ cường hóa lớn mạnh.

Nguyên thần thăng hoa, cũng là lượng thay đổi dẫn đến thay đổi về chất. Lực lượng La Sát Hồn Châu cũng không cần phải vận dụng tiên nguyên lực trong đại đan điền, mà trực tiếp thông qua hạ đan điền, trung đan điền, sau đó chuyển hóa thành Nguyên thần lực. Từ từ tẩm bổ Nguyên thần, quá trình rất thong thả.

Qua bổn vạn bảy ngàn năm, Dương Thiên Vấn hai đóa Nguyên thần nở rộ. Trong Nguyên thần thức hải, hai bên đều có một đóa hoa sen nở ra. chẳng qua một đóa cánh hoa sen nhiều một ít, một đóa thiểu một ít, còn lại nụ hoa ở chính giữa chưa nở ra.

Nguyên thần tam hoa thứ hai đã nở, cái đóa Nguyên thần thứ hai này hoa cũng nở rộ làm cho cảnh giới của Dương Thiên Vấn từ Thiên Thần trung giai trực tiếp lướt qua thượng giai trở thành Thiên Thần đỉnh phong!

Kết quả như vậy, bản thân Dương Thiên Vấn cũng không kịp chuẩn bị, có thể là vì ngũ khí luyện hóa trong lồng ngực, cũng có thể là vì Nguyên thần tam hoa mới nở một đóa. Nguyên thần tăng lên cũng không phải lớn bình thường, đây chắc chắn là biển về chất.

Cảnh giới của chính mình tăng lên, đương nhiên là chuyện tốt. Trải qua một khoảng thời gian củng cổ và lắng đọng lại, Dương Thiên Vấn cũng yên tâm. Thực sự giống như lời của la bàn chỉ dẫn giả nói, La Sát Hồn Châu không có tác dụng phụ gì, so với thượng cổ Kim đan còn thuần khiết hơn, có thể sánh với quả nhân sâm, cây bàn đào loại thiên địa linh căn này.

Một thân tiên nguyên lực của Dương Thiên Vấn một lần nữa lại bị tinh lọc, một thân pháp lực hùng hậu ngũ khí tuần hoàn trong lồng ngực, chỉ cần đợi tam hoa tề phóng, Dương Thiên Vấn có thể đứng hàng Thần Vương. Đến thời điểm đó là có thể to gan lớn mật hoành hành thần giới. Mấy ngày tiếp theo trôi qua, Dương Thiên Vấn đợi đến khi có thể đạt tới cảnh giới tam hoa tụ đỉnh, ngũ khí triều nguyên là có thể đứng hàng Thần Hoàng. Đến lúc cánh chim cứng cáp, sợ là chúa tể cũng không làm gì được Dương Thiên Vấn.

***

Dương Thiên Vấn từ bên trong thời không bảo tháp nhảy ra. Sau khi thu bảo tháp, bấm ngón tay tính toán, hắc hắc, thật đúng là đã qua năm năm, ừm, thời không bảo tháp rất tốt. Lần đầu tiên bế quan suốt

năm vạn năm, trước là luyện hóa hoàn hảo một chút ngũ khí trong lồng ngực, sau là lúc tu luyện Nguyên thần. Lần đầu bế quan suốt bổn vạn bảy ngàn năm, thực sự hơi khoa trương một chút, ừm, không trách được thần nhân này, động một chút là bế quan tu luyện mấy trăm vạn năm, không phải vậy sao?

Dương Thiên Vấn bắt đầu lo lắng tìm thời gian để đem thời không bảo tháp phá vỡ tầng cấp thứ năm. Chẳng qua muốn phá vỡ cái tầng thứ năm này sợ là phải mất không ít thời gian. Thời gian này là thời gian thật sự chứ không phải thời gian bảo tháp. Giai đoạn hiện tại, Dương Thiên Vấn còn chưa rút ra được thời gian. Quả thật có chút vấn đề, bất quá cái này cũng không còn cách nào. Ai kêu Dương Thiên Vấn quá bận rộn, có thể một năm hai năm cũng có thể mười năm hai mươi năm cũng không rút ra thời gian rảnh, dù là trăm năm ngàn năm cũng không có thời gian rảnh. Thời không bảo tháp tầng thứ năm cũng không phải dể tể luyện như vậy, Dương Thiên Vấn dự đoán đánh giá, không có thời gian năm trăm năm thì không thể đạt được mục đích. Cái duyên cớ này là vì sao mà Dương Thiên Vấn chậm chạp không mở thời không bảo tháp tầng thứ năm ra tể luyện.

Đương nhiên, pháp lực càng mạnh, cảnh giới càng cao, thời gian cần để tể luyện thời không bảo tháp cũng càng nhiều, cho nên Dương Thiên Vấn không vội vàng. Hiện giai đoạn thời gian một so với một vạn cũng đủ dùng, chờ tăng lên Thần Vương có thời gian rảnh mới mở ra ba tầng sau, lúc đó sức lực bỏ ra cũng đỡ hơn một chút.

Tuy rằng nói thời không bảo tháp cường đại nhưng không đơn giản là nó nghịch chuyển thời không, bản lĩnh làm người mệt mỏi của nó cũng nổi danh cường đại bên trong Thập bảo thần giới, lấy lực của bảy tầng thời không bảo tháp, phối với pháp lực của một Thần Hoàng. Cho dù là chúa tể thì cũng khó có thể kiểm được ưu việt gì, cái này cũng là nguyên nhân vì sao thượng cổ bát hoàng và chúa tể có thể ngồi ngang hàng.

614. Chương 615: Thực Lực Bạo Tăng

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 615: Thực lực bạo tăng

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2

Dương Thiên Vấn còn chưa có uy lực hoàn toàn của thời không bảo tháp, cho nên giai đoạn này không cho nó ra sánh sáng mới là tốt nhất.

Thần thức của Dương Thiên Vấn tìm kiếm, xuất ra ngọc giản mời. Trong ngọc giản, không chỉ có lời mời, mà còn có bản đồ của La Sát hải. ừm, đáy biển và mặt biển đều rõ ràng, cho Dương Thiên Vấn phương hướng rõ ràng nhất. Trung La đảo ở phía bắc Hải Thiên Nguyên, dựa theo lộ trình để tính, toàn lực chạy đi cũng mất thời gian hai tháng, mà đại hội là ở hai năm sau.

Vì thế, Dương Thiên Vấn cũng lo lắng về vấn đề hành trình.

Trước tiên bế quan vừa có lợi, cũng vừa có chỗ hỏng. Ưu việt là khoảng thời gian trên có thể nắm chắc rất tốt, không đến mức bỏ qua hoặc là muộn. Dương Thiên Vấn là một người giữ chữ tín, dưới tình hình chung tuyệt đối sẽ không muộn.

Chỗ hỏng tự nhiên là không thể thu thập La Sát Hồn Châu, Dương Thiên Vấn là ăn tủy biết vị, thể nghiệm qua cái ưu việt của La Sát Hồn Châu này. Tuy rằng La Sát Hồn Châu này không thể trực tiếp làm tăng pháp tắc cảm ngộ, nhưng ít nhất cũng gián tiếp giúp tăng lên một ít. đối với Dương Thiên Vấn, thiên tài địa bảo này là phi thường không tệ.

"Tiểu Bạch, Tiểu Bạch…"Dương Thiên Vấn kêu mấy lần, phát hiện không có hồi âm, không khỏi cảm thán nói: "Lại còn có thể tiến hóa nữa, buồn bực mà".

Dương Thiên mở ra thần thức của chính mình, ừm, không tệ, phạm vi tra xét gia tăng gấp mười lần. Dương Thiên Vấn có thể phát hiện ra một ít La Sát Hồn Châu có đường kính một li, bởi vì vị trí của chúng nó rất

rõ ràng. Nhưng mà giấu kín có vẻ cũng tốt, tìm không thấy. Ở trong hoàn cảnh này thần thức sẽ bị suy yếu đến lợi hại. Hơn nữa bản thân của La Sát Hồn Châu cũng không có gì quá bắt mắt, phần lớn chôn sâu dưới đất, thật sự khó tìm.

Rơi vào đường cùng, Thiên Vấn chỉ có thể hướng tới địa phương có đám người tụ tập mà tìm.

Ven đường thuận tay kiểm tra một ít La Sát Hồn Châu nhỏ, xem ra vài năm cuối cùng này, La Sát Hồn Châu sản xuất cũng nhiều hơn.

Vừa đi vừa tìm không để ý thời gian trôi qua. Nhưng làm cho Dương Thiên Vấn cảm thấy kỳ quái là ba ngày qua mình không gặp bất kì một người nào. Là trong phạm vi thần thức bao phủ không phát hiện một đồng đạo nào tồn tại.

Điều này làm cho Dương Thiên Vấn nghi ngờ. "Người đâu?"

Dương Thiên Vấn lăn lộn ở Hải Thiên Nguyên gần trăm năm. Tới tới lui lui đi dạo toàn bộ Hải Thiên Nguyên có hai lần. Tuy rằng không có cùng lui tới nói chuyện với Thiên Thần nào, nhưng ít nhất cũng coi như có hiểu biết về nơi này. Theo lẽ thường mà nói bay lâu như vậy thì phải gặp một vài Thiên Thần mới đúng. Huống chi phạm vi thần thức của chính mình bao phủ đã tăng gấp mười lần.

"Kì lạ. Không biết Hải Thiên Nguyên này đã xảy ra chuyện gì?" Dương Thiên Vấn suy nghĩ miên man, cái này ngoài khả năng của mình. Mặc dù mình bế quan năm vạn năm ở thời không bảo tháp nhưng ở bên ngoài cùng lắm mới qua năm năm thôi mà. Năm năm có thể có nhiều thay đổi lớn thể sao?

Đúng lúc này, rốt cuộc thần thức của Dương Thiên Vấn phát hiện ra bóng dáng một đội nhân mã có khoảng hơn ba mươi người. Mỗi một người đều có thực lực ngoài Thiên Thần thượng giai. Thiên Thần đỉnh phong chiếm một phần ba.

Dương Thiên Vấn nghĩ rằng, Hải Thiên Nguyên này tuy rằng cũng có tình huống tổ đội đi cùng nhau, nhưng loại quy mô đội ngũ này, Dương Thiên Vấn trà trộn nhiều năm cũng không nhìn thấy bao giờ.

Bọn họ khiến cho người ta cảm giác không phải tìm Hồn Châu La Sát mà là ở tìm người!

Dương Thiên Vấn không muốn chọc phải phiền toái, muốn thu hồi thần thức, tránh đoàn người bọn họ. Đột nhiên thần thức hợp lực cường hãn đón lên, Dương Thiên Vấn thầm than không xong, thần thức tra xét rất lâu mới phát hiện ra bọn họ. Tuy rằng Dương Thiên Vấn tự tin thần thức của chính mình so với Thiên Thần đỉnh phong bình thường cường đại hơn nhiều, so với Thần Vương chỉ yếu hơn một ít. Bị bọn người kia phát hiện cũng không có gì kỳ quái, nhưng không thể tưởng được lập tức có tám đạo thần thức cường đại đón đánh lên.

Dương Thiên Vấn mắng to vô sỉ, lui thân bứt ra, đồng thời co rút thần thức lại, nhưng thần thức của bọn hắn truy tìm cũng rất nhanh, hoàn toàn đắc thể không buông tha ai.

Dương Thiên Vấn bị chọc giận thành công. Dương Thiên Vấn không hề lùi bước, mà tụ tập tám phần lực lượng thần thức đánh qua. Lấy một đấu tám, lặng lẽ so đấu.

Dưới thần thức va chạm, vách núi chung quanh vỡ vụn không tiếng động.

Dương Thiên Vấn cảm thấy đầu choáng váng hoa mắt một trận, có một cảm giác nôn mửa, nhanh vận chuyển đại pháp, đem cỗ cảm giác này đè ép xuống, kiểm tra một chút, phát hiện tam hoa thượng đỉnh cũng không lo ngại.

Điều này làm cho Dương Thiên Vấn vừa yên tâm lại cao hứng, không thể tưởng được tam hoa chưa nở, thần thức của mình đã có thể đủ để lấy một đấu tám. Cái này quả thực có thể so sánh với Thần Vương.

Nhưng vào lúc này, đội Thiên Thần kia đã đuổi lại đây, bởi vì thần thức đón đánh cùng kiểm tra quan hệ nguyên thần, nên Dương Thiên Vấn bị bọn họ quấn lấy.

Dương Thiên Vấn thở dài một hơi: "Ta có gây ra tội gì đâu? Các ngươi coi như không thấy ta, có được không?" Thân hình vội vàng rút lui, nhưng một loại pháp bảo cổ quái đón lên, loại pháp bảo này có thể phóng thích một loại kết giới, tạm thời vây khốn kết giới tất cả hành động chạy trốn của người ta.

"Các ngươi là ai?" Dương Thiên Vấn không trốn tránh, ngược lại thản nhiên hạ xuống. "Các ngươi tìm lão tử gây phiền toái trước, vậy đừng trách lão tử độc ác".

Một lát sau, tám vị Thiên Thần đỉnh phong mới từ phía sau chạy lại, thấy Dương Thiên Vấn bị bao vây xung quanh, sửng sốt một chút, lập tức phản ứng lại. (.

"Các hạ là Vấn Thiên cư sĩ?" Một trong tám vị Thiên Thần đỉnh phong vừa chạy tới đứng ra hỏi.

"Không sai, các ngươi có ý gì?" Dương Thiên Vấn hừ lạnh một tiếng nói.

Người nọ ngẩn ra một chút, có vẻ có chút do dự.

Một người trung niên khác đứng dậy, trầm giọng hồi đáp: "Không có ý gì, chỉ muốn các hạ đưa ra chút đồ mà thôi".

"Không có" Dương Thiên Vấn tuy rằng bị vây ở bên trong, nhưng trường hợp thế này đối với Dương Thiên Vấn mà nói đã quá quen thuộc, cho nên một chút cảm xúc khẩn trương cũng không có, thậm chí ngay cả Thập Tuyệt trận đồ cũng không phóng xuất ra.

Bởi vì hiện tại sức chiến đấu của Dương Thiên Vấn đã hơn trước, Dương Thiên Vấn toàn lực tuyệt đối không yếu hơn hạ vị Thần Vương phổ thông.

Ngũ khí trong lồng ngực ngưng tụ, thần thông dĩ nhiên có chút thành tựu. Chưa kể Nguyên thần tam hoa đã kết hai cái, tu vi đã ở cảnh giới Thiên Thần đỉnh phong. Ba cái mặt hàng nhãi nhép này, nói thật Thiên Vấn căn bản không để ý tới.

"Không có? Chờ một lát ngươi sẽ thực sự biết, động thủ!" Người trung niên hừ lạnh một tiếng, sắc mặt dữ tợn quát.

"Từ từ đã!" Thiên Thần đỉnh phong ban đầu nói chuyện đột nhiên ngăn cản nói. Một đám Thiên Thần đang muốn động thủ nghi hoặc khó hiểu nhìn qua.

"Ngươi có ý gì?" Người trung niên hạ lệnh động thủ quay đầu lại, bất mân hỏi, "Chẳng lẽ ngươi và hắn thông đồng với nhau, phản bội tổ chức?"

"Ngươi thúi lắm, hiện tại ta là đội trưởng, các ngươi đều phải nghe ta" Vị Thiên Thần đỉnh phong này tuy rằng nhìn qua khá trẻ tuổi nhưng có vẻ cực kỳ trầm ổn.

"Không sai, ngươi là đội trưởng, nhưng là cũng không thể phản bội mệnh lệnh của tổ chức" Vị trung niên này rống lên, có điểm xuống không được đài.

Dương Thiên Vấn cũng không có hứng thú nghe những người này nói vô nghĩa, cau mày mở miệng chen ngang bọn họ nói: "Các ngươi chậm chút, tránh ra một lối đi, bản cư sĩ phải rời đi".

"Hừ, giờ phút này cũng không phải do các hạ muốn đi thì đi" Một vị Thiên Thần đỉnh phong khác chen vào nói. Người thanh niên hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên là nhìn không quen Dương Thiên Vấn kiêu ngạo.

Dương Thiên Vấn nở nụ cười thân hình đột nhiên biến mất.

Mọi người cảm thấy hoa mắt một cái, khi mọi người phản ứng lại, một bàn tay của Dương Thiên Vấn đã túm cổ người thanh niên vừa mới nói, nhấc hẳn cả người hắn lên, cứ như vậy khống chế người này. Mặt không chút thay đổi hỏi: "Ngươi có ý kiến gì sao?"

Các cao thủ Thiên Thần nhìn thấy một màn như thế, có một cảm giác mát lạnh từ gang bàn chân thẳng thấu đến gáy, không tự chủ được toàn thân toát mồ hôi lạnh, tuy rằng nơi này là mấy ngàn thước dưới biển.

Một Thiên Thần đỉnh phong cấp cao, lại có thể dễ dàng bị khống chế như vậy sao?

Người tinh tế có thể phát hiện, ở trên tay trái của Dương Thiên Vấn, mơ hồ có một luồng ánh sáng long lanh màu xanh nhạt, đây là một trong ngũ sắc thần quang. Dương Thiên Vấn đối với vận dụng ánh sáng này tu vi và đạo hạnh đã tăng lên rất nhanh, chỉ là một Thiên Thần đỉnh phong cũng dễ như trở bàn tay.

Chẳng qua Dương Thiên Vấn cũng ẩn tàng việc lợi dụng ưu thế của ngũ sắc thần quang, người bên ngoài chỉ nhìn thấy Thiên Vấn dễ dàng không tổn chút sức khống chế một Thiên Thần đỉnh phong trong tay. Hơn nữa người này còn không có năng lực phản kháng.

Trên thực tế, vị lão đại này không phải không muốn phản kháng, mà căn bản là thân thể không nghe sai khiển. Đôi tay của Dương Thiên Vấn phảng phất như có ma lực vô cùng, làm toàn thân của hắn bị chế trụ, hoàn toàn không thể động đậy. Cái mạng nhỏ của mình đang bị người khác nắm trong lòng bàn tay, lúc này trong lòng tràn đầy sợ hãi cùng bất lực.

Ánh mắt tội nghiệp chuyển hướng về phía đội trưởng, rất hiển nhiên là ánh mắt xin giúp đỡ, ánh mắt kia quả thực có thể làm ột người ý chí sắt đá cảm động và hòa tan.

Lúc này, những người còn lại không dám nói nhiều, rất ăn ý với nhau, đều lui ra phía sau một bước, thu hồi vũ khí, một bộ dáng không đếm xỉa đến cùng ta cũng không quan hệ.

"Khụ khụ khụ..Người trung niên tu vi Thiên Thần đỉnh phong vẫn kiêu ngạo phản đổi giờ phút này trong lòng mười phần xấu hổ và kinh sợ, không dám nói gì, thậm chí còn không dám nhìn vào ánh mắt của Dương Thiên Vấn.

615. Chương 616: Ngượng Ngùng

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 616: Ngượng ngùng

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2

"Các vị làm sao vậy?" Dương Thiên Vấn mặt mỉm cười nhìn những Thiên Thần này, trên mặt lộ ra tươi cười mang thiện ý. Nếu không phải nhìn đứa nhỏ tội nghiệp xui xẻo kia trên tay hắn, thì Dương Thiên Vấn tuyệt đối sẽ trở thành là một người thành thật hòa ái dễ gần nhất. Nhưng với hành động của Dương Thiên Vấn giờ phút này, thì ở trong lòng người khác nụ cười trên mặt Dương Thiên Vấn cùng nụ cười của ác ma cũng không có gì khác nhau.

"Cái này, ngượng ngùng, cư sĩ, đây chỉ là hiểu lầm" Vị Thiên Thần đỉnh phong lúc đầu nhận ra thân phận của Dương Thiên Vấn mở miệng nói, hình như người này là người đứng đầu đội nhân mã này.

"Hiểu lầm?" Dương Thiên Vấn nụ cười trên mặt biến mất, tuy rằng cũng không có động tác gì khác.

Nhưng như vậy cũng đã cấp cho những người này áp lực tâm lý cường đại, dưới áp lực bức bách, có một vài người thậm chí một lần nữa xuất vũ khí, có động tác tùy thời ứng chiến.

Lúc này, chỉ thấy thân hình đội trưởng này nhoáng lên một cái, đối với một Thiên Thần thượng giai xuất ra vũ khí, mặt mang địch ý trực tiếp ột cái tát, rống lớn nói: "Các ngươi làm cái gì vậy? Bổn tọa đã nói đây là hiểu lầm, ai kêu các ngươi đem vũ khí ra? Còn không mau thu hồi vũ khí và tránh đường?"

Cảnh tượng này làm cho Dương Thiên Vấn có chút chuẩn bị không kịp, bất quá ở ngoài mặt vẫn bất động thanh sắc.

Những người khác cũng như bừng tỉnh chợt hiểu ra vậy, nhanh thu vũ khí lại. Người có chút thông minh, thậm chí trên khuôn mặt còn mang vẻ tươi cười lấy lòng, co rút đội ngũ lại rút lui về sau lưng mấy vị Thiên Thần đỉnh phong, không dám vây quanh Dương Thiên Vấn. Rất rõ ràng, Dương Thiên Vấn biểu hiện ra cho thấy thực lực của hắn đã tiếp cận tới Thần Vương, Thiên Thần đỉnh phong bình thường không thể so sánh được. Cái này giống như một người mới vào Thiên Thần đỉnh phong cùng một cao thủ đã ở cảnh giới Thiên Thần đỉnh phong chuyên tâm tu luyện vô số năm. Tuy rằng giữa bọn họ là cùng một cảnh giới, nhưng cũng dể dàng phân ra cao thấp.

"Hắc hắc..." Người bị Thiên Thần thượng giai giáo huấn liền phi thường nhu thuận, thức thời thu hồi vũ khí, trong nói lời dư thừa nào mà lập tức đi vào bên trong đám người.

Đám người tránh ra cho Dương Thiên Vấn một mảng đường lớn và trổng trải, thể hiện rõ không muốn làm khó với Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn thấy cảnh tượng như vậy, trong lòng thấy khá hài lòng, quả nhiên không ngoài dự đoán, thế giới chính là như thế, cá lớn nuốt cá bé, kẻ mạnh sinh tồn, kẻ yếu thì không có quyền lên tiếng. Hoặc là ngoan ngoãn chịu đựng, hoặc là sẽ phải chết. Đây là pháp tắc sinh tồn ở thần giới.

"Cư sĩ, xin hãy thả vị thần hữu trong tay ngài, chúng ta sẽ không cản trở ngài, tất cả điều này đều là hiểu lầm mà thôi" Đội trưởng lĩnh đội khách khí nói.

"Hiểu lầm? Hừ, vớ vẩn!"

Những lời này không phải Dương Thiên Vấn nói, âm thanh từ một người khác đến, không phải là Dương Thiên Vấn cũng không phải là đội nhân mã này, mà là từ một bên thứ ba.

"Ồ, là Thân Thương thần hữu" Dương Thiên Vấn cười tủm tìm hô, đồng thời tay kia đem nhẫn trữ vật của vị Thiên Thần đỉnh phong bị khống chế kia quang minh chính đại tháo xuống, hơn nữa phi thường tự nhiên, thực giống như tất cả đều thuận lý thành chương vậy.

"Phốc..Đứa nhỏ xui xẻo trong tay Dương Thiên Vấn sắc mặt trắng bệch phun ra một búng máu. Nguyên bản là vì Dương Thiên Vấn lấy thần thông đem thần thức người này ở trên nhẫn hủy diệt đi làm cho tâm thần bị thương. Đương nhiên, Dương Thiên Vấn kịp thời đem đầu người này chuyển hướng đi để tránh bị làm dơ.

Thần thức của Dương Thiên Vấn chỉ tìm kiếm trong giới. Oa! số lượng Hồn Châu La Sát cũng không ít, chiếm khoảng 5% số lượng mà Dương Thiên Vấn có, đúng là không ít. Đương nhiên đây là tổng số lượng còn chất lượng thì không thể so sánh được.

Chẳng qua, một tên như vậy, hiển nhiên hắn không phải lão đại đội này, mà có thể có được số lượng Hồn Châu La Sát như thế thì không thể không nói, đây là một kỳ tích. Dương Thiên Vấn cũng không tin rằng trình độ tra tìm của người này so với Tiểu Bạch còn lợi hại hơn.

"Thiên Thương thần hữu, khéo như vậy sao?" Dương Thiên Vấn tươi cười không giảm hỏi.

"Không phải khéo, bọn họ là truy đuổi ta, không thể tưởng được lại bị cư sĩ ngài ngăn cản" Thiên Thương bất tri bất giác sử dụng kính ngữ, bởi vì hắn có thể cảm giác được pháp lực dao động trên người Dương Thiên Vấn, đã vượt qua Thiên Thần thượng giai. Trong lòng thầm nghĩ, thì ra Dương Thiên Vấn ẩn tàng thực lực, khó trách nhiều năm trước thoạt nhìn là Thiên Thần trung giai nhưng thực lực lợi hại kinh người.

Lúc này, Thiên Thương lại nhìn trong tay của Dương Thiên Vấn còn đang nắm một Thiên Thần đỉnh phong, đối với Dương Thiên Vấn thực lực sâu không lường được kia, lại càng thêm kính sợ, tuyệt đối tôn trọng đối với cường giả.

"Ngươi nói xem, sao lại như vậy?" Dương Thiên Vấn nghi hoặc hỏi.

"Là thể này" Thiên Thương trả lời, sau đó đem sự tình từ trước đến sau, một năm một mười nói ra.

Thì ra, bọn người này chính là thợ săn Hồn Châu, phương thức tìm Hồn Châu La Sát của bọn họ phi thường dã man, đơn giản là mưu tài hại mệnh. Những năm gần đây người bị độc thủ đến ngày càng nhiều, dần dần mọi người biết được tin tức đều rời khỏi Hải Thiên Nguyên, hoặc là qua lại ở phụ cận cửa lớn kết giới Hải Thiên Nguyên. Thợ săn Hồn Châu này cũng không dám quá mức to gan lớn mật, bọn họ chỉ nhắm tới những người đi đơn lẻ mà ra tay.

Thiên Thương cũng nhận được tin tức liền rút lui về hướng cửa lớn kết giới, nhưng không may lại gặp đội nhân mã này, hai bên triển khai truy kích. Không thể không nói Thiên Thương này có chút bản lĩnh, tránh được nhiều người truy kích như vậy. Lúc này nhìn thấy Dương Thiên Vấn đại phát thần uy thì đi ra.

"Ồ, thì ra là như thế" Dương Thiên Vấn gật gật đầu, tỏ vẻ đã rõ ràng.

Thần giới cũng không có pháp tắc gì đáng nói, nhưng cũng có một chút quy tắc. Bọn người kia rõ ràng đã phá hỏng quy tắc.

"Cư sĩ tuyệt đối không thể buông tha cho bọn họ. Theo ta được biết, dạng đội ngũ này cũng không chỉ có một đội bọn họ" Thiên Thương oán hận nói. Ngụ ý là muốn xử lý bọn họ, nếu không bọn họ sẽ tập trung nhân mã, quay lại chuyển đầu thương đối phó với ngươi thì sẽ càng thêm nguy hiểm cùng phiền toái.

Dương Thiên Vấn biết Thiên Thương muốn mượn lực lượng của mình để trừ bỏ những người này, khổ một lần sướng cả đời. Nhưng Dương Thiên Vấn cũng không sợ điều này, cũng không muốn trêu chọc tới một thế lực không biết.

Cho nên, Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, quyết định không khai sát giới. Đó là quyết định tốt nhất.

"Các vị, ý kiến của vị thần hữu này, các người đã cũng nghe thấy, nên phản ứng như thế nào đây?" Dương Thiên Vấn mặt mang mỉm cười nhìn về phía một đoàn nhân mã đối diện nói.

Đội trưởng đầu lĩnh đã âm thầm phát ra tín hiệu cầu viện, chẳng qua nước xa không cứu được lửa gần. Thực lực của Dương Thiên Vấn là ngay ở trước mắt, những người này cũng biết nếu Dương Thiên Vấn thực sự xuống tay độc ác giải quyết bọn họ, trừ bỏ chạy trốn ra, cứng đụng cứng, căn bản là giết hại nghiêng về một bên. Cho nên không thể không hạ thấp tư thể, ai cũng không muốn đi chịu chết.

"Cái này… cư sĩ ngài muốn thế nào?" Đội trưởng đầu lĩnh không thể không cúi đầu nhẹ giọng hỏi, thầm nghĩ, nếu điều kiện không hà khắc thì đáp ứng trước, nếu không chỉ có một đường chạy trốn.

Về phần đánh bừa? Biết thực lực của Dương Thiên Vấn, lại nhìn nhìn đứa nhỏ xui xẻo nắm ở trên tay người ta kia, lắc lắc đầu bỏ qua quyết định ngu xuẩn này đi.

Thiên Thương sửng sốt một lúc, nguyên bản muốn làm cho Dương Thiên Vấn động thủ, bởi vì hắn nhìn ra đức hạnh của Dương Thiên Vấn không xấu, hẳn là có cảm giác chính nghĩa.

Dương Thiên Vấn là người chính nghĩa chẳng qua cái chính nghĩa này lại không quá mạnh. Khi lợi ích của bản thân không gặp nguy hiểm thì ngẫu nhiên sẽ làm chuyện tốt, thỏa mãn một chút chính nghĩa là được, điều này cũng không thể làm cho Dương Thiên Vấn mất đi lý trí mà đi cứng đổi cứng với một thể lực không rõ? Ra mặt vì những thần nhân không quen biết kia, là vì thỏa mãn cảm giác chính nghĩa hư vô mờ mịt? Đó là việc chỉ có ngu ngốc mới đi làm.

Dựa vào cái gì? Ngươi là bố của ta hay là gia gia của ta? Không thân cũng chẳng quen, Dương Thiên Vấn cũng sẽ không ăn no rửng mỡ. Tin tưởng là sẽ không ai vì một hai người xa lạ mà đi chống đối với một tổ chức khủng bố?

"Ngượng ngùng, giữ lại một nửa La Sát Hồn Châu, các ngươi chạy lấy người, tiếp tục đi làm cái chức nghiệp có tiền đồ kia đi. Nếu không ta sẽ xử lý các ngươi, lấy đi toàn bộ" Dương Thiên Vấn là một người thực tế. Nói trắng ra là, Dương Thiên Vấn không có điều cố kỵ, nơi này là một cái vũ trụ khác, không ai đồng bào của mình. Nói trắng ra một chút, tất cả người trên thế giới này có chết hết, Dương Thiên Vấn cũng không có quan tâm đến, chỉ cần không xâm phạm đến lợi ích của bản thân Dương Thiên Vấn là được.

Thiên Thương sửng sốt, lập tức hiểu rõ ý của Dương Thiên Vấn, không mở miệng nói chuyện, ngoan ngoãn đứng ở một bên chờ đợi kết quả, sau đó rời khỏi nơi này.

"Cái này…" Đám người có chút trì hoãn, bởi vì xác thực việc này cũng khó làm.

"Không đáp ứng sao?" Dương Thiên Vấn nói xong, một tay rảnh rỗi đưa ngang qua, mười cái đồ phổ quỷ dị khó lường xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn, không ngừng huyền chuyển, diễn biến địa thủy phong hỏa.

Chỉ cần không phải đầu đất thì đều có thể nhìn ra thủ đoạn này huyền diệu khó dò cỡ nào. Không khó có thể tưởng tượng, đây mới thực sự là đại thần thông, đại pháp lực. Hơn nữa, cái này cũng là thông điệp cuối cùng của Dương Thiên Vấn, nếu không cấp ặt mũi mà nói, không ai lường trước được hậu quả sẽ thế nào.

"Ta cũng có thể đem hắn hoàn chỉnh giao lại cho các ngươi" Dương Thiên Vấn giơ lên Thiên Thần đỉnh phong vẫn bị ngũ sắc thần quang vây khốn trên tay, ý tứ rất rõ ràng.

616. Chương 616: Đen Ăn Đen (thượng)

617. Chương 618: Đen Ăn Đen (hạ)

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 618: Đen ăn đen (Hạ)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, tuy mình bởi vì không có Tiểu Bạch, lúc này mới vội vàng rời khỏi Hải Thiên Nguyên, tiến đến Trung La đảo, nhưng cái này cũng không đại biểu Dương Thiên Vấn không muốn lợi dụng hai năm thời gian rảnh rỗi này tìm nhiều La Sát Hồn Châu một chút, dù sao Dương Thiên Vấn không phải một người. Trong Thời Không Bảo Tháp, Bạo Viên, Dương Vệ, Bích Nhi, Thủy Thấm Lan bốn người cần lượng lớn La Sát Hồn Châu tăng tu vi lên, một mình Dương Thiên Vấn tìm La Sát Hồn Châu nhiều như thế nào nữa, chia đều xuống, chỉ sợ cũng tỏ ra mười phần thưa thớt, cho nên, La Sát Hồn Châu là vật nhu cầu cấp bách của Dương Thiên Vấn hiện tại. Dương Thiên Vấn từng nếm thử chỗ tốt của La Sát Hồn Châu sao lại không rõ chỗ tốt của La Sát Hồn Châu này?

Được rồi, lúc này, Tiểu Bạch bế quan, một chốc một lát không tỉnh lại được, mà những đội ngũ săn giết không rõ nguyên do này đột nhiên xuất hiện, săn giết Thiên Thần đơn lẻ khắp nơi, cướp bóc La Sát Hồn Châu trong tay bọn họ, cho nên những người này tội ác chồng chất, chết chưa hết tội. Dương Thiên Vấn tuy khinh thường cướp bóc người khác đạt được chính đáng, nhưng đen ăn đen lại là không ở trong phạm vi Dương Thiên Vấn khinh thường.

Vừa rồi đã nếm được ngon ngọt Dương Thiên Vấn cảm giác cái đen ăn đen này so với mình chậm rãi tìm nhanh hơn nhiều, đặc biệt giống ăn đàn như vậy.

Dương Thiên Vấn lúc này quyết định thu thập bọn họ nói sau, dù sao lão tử chiếm lí.

Một đạo thần thức phòng ra bản thân bất măn truyền qua: "Người nào, dám động thủ trên đầu thái tuế?".

Dương Thiên Vấn khống chế phi hành pháp khí bay qua, đồng thời mở ra vòng bảo hộ đi ra.

Lần này liền đến phen một đội nhân mã khác ngạc nhiên. Người trung niên dẫn đội xoay chuyển ánh mắt, nhìn thấy một người trẻ tuổi xa lạ từ phi hành pháp khí nhảy ra, hơn nữa thu hồi phi hành pháp khí, một phen băn khoăn lúc trước liền biến mất, vốn còn lo lắng trong cái phi hành pháp khí này ngọa hổ tàng long, không biết có bao nhiêu cao thủ ở trong đó, thì ra chỉ có một lăng đầu thanh.

Người trung niên vẫy tay một cái, lười biếng thở dài: "Các huynh đệ, dê tự mình đưa lên cửa, đem hắn vây lại".

"Vâng!" Mọi người ầm ầm đồng ý, đem ra một bộ tư thể cường ngạnh đem Dương Thiên Vấn bao vây lại.

Dương Thiên Vấn hoàn toàn không để ý, tâm niệm khẽ động, mười tấm trận đồ Thập Tuyệt đại trận đã chìm vào lòng đất, trải rộng phạm vi hai dặm. Một lần này Dương Thiên Vấn không nói lời thừa, tiên hạ thủ vi cường xuống tay sau gặp họa. Tuy Dương Thiên Vấn cũng không để ý ra tay trước hay là sau, nhưng vì tiết kiệm thời gian Dương Thiên Vấn rất dứt khoát hướng xuống đất chỉ một cái.

"Oành đùng đùng…" Giống nhau trời sụp đất nứt, mười lá cờ từ dưới đất dâng lên, bên trên viết: "Thiên tuyệt, địa liệt, phong hống, hàn băng, kim quang, hóa huyết, liệt diễm, lạc hồn, hồng thủy, hồng sa".

Thiên địa quay về hỗn độn, mọi người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, bóng người Dương Thiên Vấn đã biến mất không thấy nữa, giờ phút này trên trời dưới đất, hỗn độn một chỗ, trong bóng tối, chỉ có mười lá cờ tản ra oánh quang nhàn nhạt.

Bỗng nhiên, phía trên thiên tuyệt kì môn, hai chữ "Thiên tuyệt" lóe ra hai lần, trong không gian tối tăm, vô số thiên lôi màu tím xuất hiện, đan vào nhau, hình thành từng cái lưới sét, đem mọi người phủ ở trong đó. Tại chỗ liền có hai thượng giai Thiên Thạn hị vô số thiên lôi nuốt, nổ ra hai cái nhẫn trữ vật.

Tuy nói trong ba mươi hai người này, mỗi người đều có thực tài, so với cao thủ đồng cấp bình thường mạnh hơn.

Nhưng không khéo là bọn hắn gặp phải Dương Thiên Vấn.

Mà bọn họ lâm vào chính là thượng cổ sát trận của một cái vũ trụ khác — Thập Tuyệt trận!

Ngay sau đó, hai chữ địa liệt lóe ra, lại là vô số địa hỏa chợt xuất hiện, phối hợp lôi quang đầy trời, hình thành thiên la địa võng chính tông, làm cho người ta chắp cánh khó bay. Lại có ba người bị tam muội chân hỏa dính vào người, kêu thảm bị chết cháy tươi, chỉ để lại nhẫn trữ vật của bọn họ.

Hai chữ phong hống hào quang vạn trượng, phong nhận lấy ức vạn để tính giống như cương đao, rít gào trào về phía hơn hai mươi Thiên Thần đau khổ chống đỡ hâm sâu ở trong thiên lôi địa hỏa kia. Phong nhận lướt qua, lại có một người không duy trì được bị vô số phong nhận xé thành mảnh vụn, thần hồn câu diệt.

Chậm rãi, mười cây kì môn, dựa theo trình tự lóe ra từng cái, mỗi một lần luôn có thể mang đi tính mệnh một người hoặc hai ba người. Thẳng đến sau khi mười cây kì môn đều vòng một vòng, trong Thập Tuyệt đại trận đã tái diễn địa thủy phong hỏa, mà ba mươi hai người vào trận, cũng chỉ còn lại mười hai người.

Hiện tại, chính là kẻ ngốc cũng biết mình rốt cuộc đụng vào tấm sắt rồi, hơn nữa là tấm sắt siêu cấp vô địch, phải biết rằng ba mươi hai tên thượng giai Thiên Thần, ở trong vài phút đồng hồ ngắn ngủn đã chết chỉ còn lại có mười hai người, đây là cái khái niệm gì?

Đỉnh phong Thiên Thần quả thật rất mạnh, cứng rắn đem một vòng diễn biến của Thập Tuyệt trận chống đỡ được, nhưng rất rõ ràng, bọn họ chỉ có sức chống đỡ, không có sức đáp trả.

"Tiền bối, đại nhân, tha, có việc dễ thương lượng" Trung niên đội trưởng đầu lĩnh trơ mắt nhìn đội viên từng bước từng bước chết hết, tâm lý thiểu chút nữa hỏng mất, sợ hãi địa cầu xin tha thứ.

"Giao ra nhẫn trữ vật trong tay các ngươi, sau đó bổn tọa cấm chế, có thể tha ột mạng, nếu không chỉ có đường chết!" Dương Thiên Vấn một lần này áp dụng là một loại thủ đoạn khác, mạnh mẽ thu lấy. Lời còn chưa dứt, mười hai đạo khế ước thần phù xuất hiện ở trước mắt mười hai người, "Đem nó dung nhập trong thần hồn của các ngươi".

Mười hai người còn lại không dám chần chờ làm theo.

Dương Thiên Vấn cười lạnh không nói, nếu không phải thủ đoạn sấm sét, chỉ sợ không dễ dàng như vậy nhỉ? Nếu vừa lên đến muốn đem bọn họ chịu mình cấm chế, đưa tới nhất định là một trận tiếng cười nhạo mà thôi, mà hiện tại thì khác, sau một hồi giết chóc, lại đem lựa chọn mạng sống bày ra trước mắt, liền dễ dàng hơn nhiều.

Dương Thiên Vấn đem nhẫn trữ vật để lại trong trận đều thu lại, vừa rồi ở dưới uy lực vô thượng của đại trận, nếu không phải Dương Thiên Vấn cố ý lưu lại nhẫn trữ vật hoặc đai lưng trữ vật, sợ là cũng sẽ bị uy lực của đại trận hủy diệt. Dương Thiên Vấn đối với năng lực khống chế cái Thập Tuyệt sát trận này lại tăng lên không ít, ít nhất làm được thu phát do tâm, vận chuyển trong lòng.

Thập Tuyệt đại trận càng ngày càng gần với hoàn mỹ, càng ngày càng thoát ly hạn chế của trận pháp.

Dương Thiên Vấn tâm niệm khẽ động, toong lòng có một ít suy nghĩ, Trận đạo cùng khí đạo, trên cơ bản là đạo hỗ trợ lẫn nhau, nhưng lại khác nhau thật lớn, thuộc về hai con đường hoàn toàn khác nhau, mà Dương Thiên Vấn lại là không nghĩ như vậy. Dương Thiên Vấn tinh thông Trận đạo cùng khí đạo, Tiểu Bạch Thần Ấn thành công ngoài ý muốn, làm cho Dương Thiển' vấn biết, thì ra Trận đạo cùng khí đạo cũng là có thể hai kết hợp một, mà trận đồ cái Thập Tuyệt đại trận này luyện lại, chính là một loại thử mới, cho nên Thập Tuyệt đại trận lúc này, có thể nói là trận pháp, nói là pháp bảo cũng không phải không đúng, dù sao chính là có chút chẳng ra cái gì cả, nhưng không thể phủ nhận, uy lực của nó lại là cực lớn, hơn nữa bởi vì duyên cớ trận khí hai đạo hợp nhất, Thập Tuyệt đại trận so với trước kia thần thông quảng đại hơn một ít.

Dương Thiên Vấn thu hoạch ba mươi hai cái nhẫn trữ vật, trong đó mười hai cái nhẫn trữ vật, Dương Thiên Vấn chỉ lấy bảy phần trong đó, còn lại vẫn là trả lại cho bọn họ, dù sao cũng là thủ hạ mới nhận, chủ nhân ăn thịt, cũng có thể quên chừa chút canh cho người phía dưới, không có lợi, ai sẽ cổ gắng bán mạng cho ngươi? Cho dù là dùng khế ước thần phù khống chế nô lệ, cũng có tư tưởng của mình, cho bọn hắn chỗ tốt, cũng sẽ đề cao tính tích cực của bọn hắn.

"Tham kiến chủ thượng, đa tạ chủ thượng ban thưởng" Mười hai người, người trung niên đầu lĩnh kia tên là Cao Tam Xích, tu vi Thiên Thần đỉnh phong, thời gian tu luyện ba ngàn vạn năm, tu luyện pháp tắc, tốc độ pháp tắc.

"Nói một chút, vị phía sau màn kia của các ngươi là lai lịch gì?" Dương Thiên Vấn bình thản hỏi. Theo phong ấn của Mệnh Vận La Bàn càng mở càng nhiều, uy lực thần phù của nó cũng càng ngày càng mạnh, cái khế ước thần phù này vừa mới gieo xuống không đến một giờ ba khắc, đã có hiệu quả rất mạnh, xa xa so với lúc ấy Dương Thiên Vấn lần đầu tiên dùng nó, còn thấy hiệu quả nhanh chóng hơn.

"Hồi bẩm chủ thượng, chúng ta không phải người của La Sát Hải, mà là người của động lĩnh Động Huyền tông, chúng ta tổng cộng tám ngàn người, sớm trăm năm trước tiến vào La Sát Hải, mấy năm đầu lẫn vào các cao nguyên đáy biển tìm La Sát Hồn Châu, mấy năm nay mới hội hợp một chỗ, lấy hơn ba mươi người làm một đội, tạo thành liệp sát đội (đội săn giết), săn La Sát Hồn Châu khắp nơi" Cao Tam Xích không dám có điều giấu diếm nói.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, trong lòng thầm nghĩ: "Trách không được loại chuyện kiêng kị phạm huý này cũng dám làm, ta còn cho rằng là thế lực ngầm nào của La Sát Hải gây nên, thì ra là nhân mã ngoại lĩnh, khó trách không kiêng nể gì như thế" Nghĩ thông suốt một điểm này, tâm tình Dương Thiên Vấn giãn ra không ít.

"Động Huyền tông? Nói một chút tình huống cái Động Huyền tông này cho bổn tọa đi!" Dương Thiên Vấn có chút tò mò hỏi.

"Hồi bẩm chủ thượng, Động Huyền tông là một trong động thất tông, có được ba mươi vạn đệ tử trung tâm, Nội môn đệ tử trăm vạn, Ngoại môn đệ tử trên ức, quản hạt động lĩnh tứ phủ, chiếm cứ một phần bảy địa bàn toàn lĩnh, dưới trướng có vô số gia tộc phụ thuộc cùng tông môn phụ thuộc, thực lực không phải cường đại bình thường" Cao Tam Xích nhẹ giọng nói.

Dương Thiên Vấn nghe xong có một chút ngoài ý muốn, thầm nghĩ trách không được có thể tùy tùy tiện tiện liền phái ra gần vạn thượng giai Thiên Thần cùng đỉnh phong Thiên Thần đến La Sát Hải tổng tiền. Chẳng qua, cũng chính bởi vì như thế, Dương Thiên Vấn yên tâm không ít, chỉ cần không phải thể lực bản thổ La Sát Hải, Dương Thiên Vấn liền không cần sợ hãi, bởi vì La Sát Hải còn ở trong thời kì phong biển, không thể cùng bên ngoài lấy được liên hệ, cho dù là đem người của Động Huyền tông xử lý hết, sợ cũng không có bất cứ phiền toái gì, ít nhất ở La Sát Hải không có bất cứ phiền toái gì.

618. Chương 619: Hội Hợp Mạnh Tiểu Kiếm

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 619: Hội hợp Mạnh Tiểu Kiếm

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2

Dương Thiên Vấn mang theo nhân mã, lại đen ăn đen hai đạo nhân mã sau. Thực lực trong tay gia tăng đến ba mươi vị Thiên Thần đỉnh phong cùng hai mươi vị thiên thần thượng giai.

Trong tay Dương Thiên Vấn lại có được La Sát Hồn Châu lớn đến kinh người, cũng đủ thỏa mãn chi phí mọi người còn lại trong Thời Không Bảo Tháp tu luyện.

Xong xuôi tất cả cái này, Dương Thiên Vấn cho những người này ký kết khế ước quyền hạn, tùy tiện đem quyền chỉ huy giao cho Đinh Ân, tính phát triển to lớn Thiên Võng.

Chỉ cần Mệnh Vận La Bàn cởi bỏ đủ nhiều phong ấn, lực lượng của nó cũng liền càng cường đại, tác dụng của thần phù tự nhiên lại càng mạnh, nếu nói ban đầu Dương Thiên Vấn còn lo lắng lực trói buộc của khế ước thần phù sẽ bị người tu luyện Linh hồn pháp tắc nhìn ra, nhưng hiện tại theo la bàn biến hóa, hơn nữa sau khi gỡ ra phong ấn cấp hai mươi, theo thực lực kẻ bị khế ước đề cao, cho dù cường giả tu luyện Linh hồn pháp tắc cũng nhìn không ra bất cứ dị thường gì.

Nói như thế, nếu cường giả cấp Thiên Thần bị khế ước thần phù trói buộc, chỉ có cường giả tu luyện Linh hồn pháp tắc đạt tới cấp bậc Thần Hoàng mới nhìn ra được.

Chẳng qua nhân vật như vậy, cả nhân thần một bàn tay cũng đếm được rõ, hiếm có tới cực điểm. Linh hồn pháp tắc làm một trong mười pháp tắc, độ khó tu luyện có thể nói ở trong mười pháp tắc coi như là pháp tắc độ khó sắp xếp phía trước. Muốn tu luyện nó đạt tới cấp bậc Thần Hoàng, có thể nói khó khăn vô cùng.

Dương Thiên Vấn không tin Động Huyền tông có cường giả như vậy.

Dương Thiên Vấn một mình một người hướng lối ra của Hải Nguyên bay đi, cùng lúc đó, Dương Thiên Vấn cũng nhớ tới trong Tiểu Bạch Thần Ấn bổn tên tứ đạo tặc vương bị nhốt ở bên trong, lấy ra Tiểu Bạch Thần Ấn, thần thức tìm tòi, sửng sốt một chút, trong Tiểu Bạch Thần Ấn không có ai thậm chí ngay cả cái nhẫn trữ vật cũng không còn.

Ngẫm lại, tính thời gian một chút, bọn họ bị nhốt ở trong Tiểu Bạch Thần Ấn, hơn năm vạn năm không bị đại trận cắn nuốt mới là lạ. Hơn nữa thời gian dài như vậy ngay cả tất cả đồ trong trữ vật giới chỉ của bọn họ cũng bị khí linh của Tiểu Bạch Thần Ấn tiêu hóa không còn một mảnh.

Tứ đạo tặc vương hoành hành Tuyết Vực lĩnh cũng có ít năm, tài sản trên tay phú sợ là không ít. Đáng tiếc, trái lại là quên bọn họ. Chẳng qua cũng thôi, vừa lúc Tiểu Bạch Thần Ấn lại tăng lên không ít, qua chút năm nữa liền có thể đem khỏa Huyết Hồn Ma Tinh còn đang trong luyện hóa kia cho nó cắn nuốt.

***

Dương Thiên Vấn những năm qua thu được không ít thần hạch, nhiều là thần hạch cấp bậc Thiên Thần, dứt khoát một lần ném hết vào trong Tiểu Bạch Thần Ấn, để cho nó chậm rãi tiêu hóa. Một lần nữa thu hồi Tiểu Bạch Thần Ấn. Dương Thiên Vấn lại lấy ra ngọc bội đưa tin phát ra tin tức cho Mạnh Tiểu Kiếm.

Chỉ chốc lát sau. Mạnh Tiểu Kiếm hồi âm lại. "Dương đại ca hơn mười năm rồi, ngươi cũng liên hệ ta rồi, thật không phúc hậu, vẫn đem đưa tin đóng cửa không liên hệ được ngươi".

Dương Thiên Vấn vì hành động, những năm gần đây vẫn không mở ra ngọc bội truyền tin. Dương Thiên Vấn áy náy nói: "Xấu hổ quá, con người của ta làm việc thích chuyên tâm, cho nên…"

"Đây chỉ là việc nhỏ mà thôi, Dương huynh không cần chú ý. Mấy năm nay thu hoạch như thế nào?" Lúc Mạnh Tiểu Kiếm nói những lời này lo lắng mười phần, hiển nhiên mấy năm nay thu hoạch không nhỏ.

Dương Thiên Vấn cười cười, trả lời: "vẫn được, Chung gia tỷ muội chính là luôn ở trong thần điện của Mạnh huynh, ngươi nên chiếu cố tốt".

"Ha ha ha… Nghĩa bất dung từ" Mạnh Tiểu Kiếm cười ha ha nói, lập tức bổ sung một câu, "Các nàng quá hoàn hảo, chỉ các nàng thực lực thấp một ít, không thể ở Hải Thiên Nguyên hành tẩu. như thế có chút đáng tiếc, hiện tại các nàng ở tu luyện bên trong".

"Ta biết, đa tạ Mạnh huynh giúp ta chiếu cố các nàng nhiều năm thế này" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng đáp cảm ơn.

"Nào có, Dương huynh lời ấy quá nặng rồi" Mạnh Tiểu Kiếm khiêm tổn nói, "Đợi các nàng tu luyện xong, ta liền mang các nàng tới tìm ngươi" Thời hạn phong hải sắp chấm dứt, Mạnh Tiểu Kiếm cũng biết hai tỷ muội Chung gia sắp cùng Dương Thiên Vấn rời khỏi La Sát Hải.

"Không vội, ta còn muốn tới Trung La đảo một chuyến" Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu nói.

"Cái gì? Dương huynh ngươi cũng muốn đi Trung La đảo?" Mạnh Tiểu Kiếm ngoài ý muốn hỏi.

"Sao, nghe khẩu khí này của ngươi, chẳng lẽ ngươi cũng muốn đi?" Dương Thiên Vấn cổ quái hỏi.

"Hắc hắc, chính là như thế, vốn cách một năm nữa, Mộc thúc sẽ tới đón ta đi qua, chẳng qua Dương huynh ngươi đã cũng có phân, vậy không bằng chúng ta sớm cùng đi, như thế nào?" Mạnh Tiểu Kiếm nhẹ giọng hỏi.

"Tốt" Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút trả lời.

"Một khi đã như vậy, ngươi ta ở khi tiến vào cửa kết giới hội hợp, chẳng qua, ngươi phải cẩn thận một chút, gần đây Hải Thiên Nguyên cũng không thái bình" Mạnh Tiểu Kiếm nói xong quan tâm cảnh cáo một câu.

"Được, không gặp không về, yên tâm, ta tự có chừng mực" Dương Thiên Vấn cười cười, vẻ mặt thiện ý mà tươi cười quỷ dị, chẳng qua Mạnh Tiểu Kiếm lại là không nhìn thấy.

Không yên ổn? Dương Thiên Vấn không tìm bọn họ làm phiền, bọn họ đã nên cám ơn trời đất rồi. Dương Thiên Vấn thầm nghĩ trong lòng, nếu không phải chơi chán, lại lười nơi nơi tìm đội săn giết ở đâu, nói không chừng những sát thần từ Động Huyền tông bên ngoài đến này đã sớm bị Dương Thiên Vấn thanh trừ sạch sẽ.

***

Mười hôm sau, Dương Thiên Vấn mới chạy tới cửa kết giới, xem ra bởi vì đội săn giết của Động Huyền tông, làm cho càng tiếp cận cửa kết giới, mật độ người lại càng lớn. Cũng may những người này trái lại cũng hiểu quy củ, không động thủ lung tung.

Xa xa, thần thức của Dương Thiên Vấn đã tập trung bóng người Mạnh Tiểu Kiếm, chạy nhanh theo.

"Dương huynh, ngươi cũng tới rồi. Ngươi nếu không đến, ta sẽ cho rằng ngươi đă xảy ra chuyện" Mạnh Tiểu Kiếm cười nói.

Mặt Dương Thiên Vấn mỉm cười đi qua đón, tiếp lời: "Ta đây không phải đến rồi sao? Thế nào, chúng ta là chờ Mộc tiền bối đến, hay là tự mình lên đường?" Đem đề tài chuyển qua trên chính đề.

"ừm, ta muốn tự mình lên đường, nhưng Mộc thúc biết khẳng định sẽ mắng chửi ta một trận" Mạnh Tiểu Kiếm ngượng ngùng nói, vẻ mặt kia tỏ ra có chút buồn cười.

Dương Thiên Vấn nghe xong, ừong lòng khó hiểu, mở miệng hỏi: "Đây là vì sao?" Phải đó, muốn đi thì đi, đi sớm đi muộn có cái gì khác?

"Dương huynh có điều không biết, La Sát Hải phong hải trong hai mươi năm cuối cùng này là thời kì La Sát Hải hỗn loạn nhất, ừm, không có gì ngoài như là Hải Thiên Nguyên cùng với hơn phân nửa di động đảo, nơi còn lại vừa tới chỗ là tinh thú tàn sát bừa bãi bá đạo. Nghe Mộc thúc nói là tranh đấu giữa tinh thú, tu sĩ chúng ta tuyệt đối không thế giao thiệp với trong đó, nếu không sẽ đưa tới đàn tinh thú lớn vây giết" Mạnh Tiểu Kiếm mở miệng giải thích.

Dương Thiên Vấn nghe ra được, trong lòng âm thầm đoán.

Sẽ không là bởi vì La Sát Hồn Châu mới làm ra? Mặc kệ là đúng hay không, sẽ không thực thái bình là được, Dương Thiên Vấn còn liên tưởng đến ngọc giản cùng bản đồ Quan Bẳng Thần Vương mời mình, cũng không nhắc nhở mình nguy hiểm bên ngoài, trong đó có thể cũng có ý tứ khảo nghiệm nhỉ?

"Ta trái lại là tùy tiện, có thể chờ Mộc tiền bối cùng nhau lên đường, tự nhiên sẽ ổn thỏa hơn nhiều" Dương Thiên Vấn vừa không đồng ý cũng không phản đối, đến đây một cái vấn đề lấy lui làm tiến ném trả cho Mạnh Tiểu Kiếm lựa chọn. Trong lòng Dương Thiên Vấn thật sự là tính toán như vậy, nếu Mạnh Tiểu Kiếm lựa chọn chờ Dương Thiên Vấn liền lợi dụng một năm thời gian này, lại tìm mấy viên La Sát Hồn Châu nói nhiều đến hai lần đen ăn đen, phát một món nhỏ. Mạnh Tiểu Kiếm lựa chọn chạy lấy người liền cùng nhau, kẻ tài cao gan cũng lớn, Dương Thiên Vấn bao nhiêu tràng diện chưa gặp qua?

Mạnh Tiểu Kiếm cân nhắc thật lâu sau, rốt cuộc hạ quyết định nói: "Chúng ta đi đi. Ta từ trong nhà chạy ra, vì lịch lãm, chờ ở nơi này, liền mất đi mục đích lịch lãm".

Dương Thiên Vấn cùng Mạnh Tiểu Kiếm rời Hải Thiên Nguyên, trực tiếp hướng trên mặt biển di động, tốc độ đi động so với lặn xuống nhanh hơn, nhảy ra khỏi mặt nước, Dương Thiên Vấn lấy ra phi hành pháp khí của mình, phụ cận nơi này nhìn qua thì rất bình tĩnh" Dương Thiên Vấn đưa mắt nhìn bổn phía, hải vực phụ cận nơi này cũng không giống Mạnh Tiểu Kiếm nói hỗn loạn không chịu nổi như vậy.

"Cái này ta không rõ ràng" Mạnh Tiểu Kiếm tội nghiệp trả lời.

Hai người ngồi vào trong phi pháp khí, hướng tới phương hướng Trung La đảo xuất phát. Dọc theo đường đi, Dương Thiên Vấn cũng hiểu biết được, Mạnh Tiểu Kiếm từ khi ra đời đến bây giờ, đây vẫn là lần đầu tiên rời xa nhà, hơn nữa là vụng trộm chạy ra, tuy thuyết lãm đàn thư, nghe nói qua không ít thường thức, nhưng trên thực tế chính là một tên đại Thiếu gia, chim non hành tẩu giang hồ, nghé con mới sinh không sợ hổ.

Mạnh Tiểu Kiếm nhìn thấy trên biển La Sát Hải bình tĩnh như thế, liền nghĩ đương nhiên nghĩ đến nhất định lại là người trong nhà hoặc là Mộc thúc không muốn mình chạy, vậy mới nói chút lời nói dối lừa gạt mình, trên thực tế căn bản không phải có chuyện như vậên tâm không ít, thoải mái hơn nhiều.

Nhưng Dương Thiên Vấn lại là chim non mới xuất đạo, kinh nghiệm giang hồ không thể không sâu, tin đồn vô căn cứ, vị tất vô nhân, về phần phía trên Hải Thiên Nguyên bình tĩnh rất có thể là do kết giới dưới biển của Thần Hoàng.

Rất không khéo là, Dương Thiên Vấn cùng Mạnh Tiểu Kiếm hội hợp kết giới môn, chính là cùng phương hướng Trung La đảo không gặp nhau, cho nên, Dương Thiên Vấn cùng Mạnh Tiểu Kiếm sau khi hội hợp, muốn tới Trung La đảo, còn phải đi ngang qua non nửa cái Hải Thiên Nguyên. Đương nhiên, Dương Thiên Vấn cùng Mạnh Tiểu Kiếm đi không phải đường thủy của Hải Thiên Nguyên, mà là dùng bay từ không trung xuyên qua.

Nước này, mặt biển phi thường bình tĩnh, thường thường có thể nhìn thấy một ít sinh tinh hải thú loại nhỏ trong biển ở mặt biển toát ra chơi đùa, thoạt nhìn, cũng không phải là giống như Mạnh Tiểu Kiếm nói hỗn loạn mà nguy hiểm.

619. Chương 620: Lĩnh Vực Binh

620. Chương 621: Trung Vị Thần Vương

621. Chương 622: Giảo Phi Sa

622. Chương 623: Thiên Lôi Trấn

623. Chương 624: La Sát Gia Tộc

Chương 624: La Sát gia tộc

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Hai ngày sau, tiếng cười quen thuộc từ chân trời truyền đến: "Ha ha ha… hai vị tiểu hữu chờ một lát, lão phu Ba Duyệt, quấy rầy hai vị rồi" Một cái bóng người từ chân trời hăng hái bay tới, như chậm lại thật nhanh, bóng người không ngừng chớp động, thường thường ngàn dặm chỉ tại trong một cái chớp mắt.

Mạnh Tiểu Kiếm thông minh đem tốc độ phi hành pháp khí giảm xuống một nửa, bày tỏ kính ý của mình. Thật ra cho dù là bảo trì ở tốc độ cao nhất cũng không nhanh hơn người ta một Thần Vương.

Ba Duyệt Thần Vương thoải mái nhảy vào phi hành pháp khí.

"Vãn bối Dương Thiên Vấn, ra mắt Thần Vương điện hạ tôn kính, trong mấy ngày, còn phải đa tạ đại nhân ra tay cứu giúp, ân này đức này, suốt đời khó quên" Dương Thiên Vấn thái độ cung kính nói, tôn kính cường giả chính là tôn trọng bản thân.

"Vãn bối Mạnh Tiểu Kiếm, ra mắt Thần Vương điện hạ" Mạnh Tiểu Kiếm cũng lễ phép tương tự chấp lễ nói.

"Vị tiểu hữu này không cần phải nói những hư thật đó, nói tới, chuyện này là lão phu làm phiền hà các ngươi, cuối cùng vẫn là tiểu hữu ngươi ra tay giúp, điều này làm cho lão phu thuận lợi đem con súc sinh kia chém giết, đa tạ" Ba Duyệt Thần Vương mỉm cười nói.

Dương Thiên Vấn cười khổ trong lòng, một câu cám ơn này của ngài trái lại cũng thực quý, ta tốt xấu cũng ra tay giúp, con tinh thú kia nói như thế nào cũng phải chia chút chỗ tốt cho chúng ta chứ?

Đương nhiên, đây chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi, trên thực tế Dương Thiên Vấn còn chưa ngây thơ đến bảo một Thần Vương nhường ra bộ phận chỗ tốt.

Trong phi hành pháp khí, Mạnh Tiểu Kiếm thông minh biến hóa một cái bàn vuông, mà Dương Thiên Vấn thì là lấy ra rượu ngon trân quý tự rót một ly cho Ba Duyệt Thần Vương, mỉm cười hô: "Nào có, Thần Vương điện hạ khách khí rồi, đến, nếm thử rượu ngon trân quý của tại hạ".

Ba Duyệt Thần Vương cũng không khách khí, cầm lấy chén rượu, uổng một hơi cạn sạch, sau đó nhắm mắt cảm nhận một phen, không khỏi cảm thán nói: "Rượu ngọn, đã lâu chưa được uống rượu thần xuất phẩm từ Thương Hải rượu trang. Vị tiểu hữu này đến từ Hách Đông đảo?"

Dương Thiên Vấn nghe xong sửng sốt một chút không đến vị này Thần Vương đại nhân lại có thể một ngụm rượu liền phân tích ra nhiều chuyện như vậy tình.

"Không sai, rượu này thật sự là tại hạ mang ra từ Hách Đông đảo" Dương Thiên Vấn gật gật đầu trả lời.

"ừm" Ba Duyệt Thần Vương cẩn thận đánh giá Dương Thiên Vấn một phen, lập tức gật gật đầu hỏi: "Có thể từ Hách Đông đảo du lịch đến đây, quả nhiên có vài phần bản lãnh".

Mạnh Tiểu Kiếm kinh ngạc quay đầu nhìn về phía Dương Thiên Vấn, sùng bái hỏi: "Dương huynh thực đến từ Hách Đông đảo? Có đồn đãi nói, Hách Đông đảo giống nhau là một cái thần giới nhỏ, nghe nói cao thủ nhiều như mây, càng có siêu cấp thế gia thời kì thượng cổ truyền thừa xuống, mà nơi đó có thể nói là thiên đường toàn bộ người thần giới tha thiết ước mơ".

***

Trong cái sơn cốc thanh tĩnh của Hách Đông đảo, hồ nhỏ trong suốt, sóng khẽ nhộn nhạo, bên hồ có một căn phòng nhỏ lịch sự tao nhã, mà nơi này chính là chỗ Thương Thần Vương ở lại. Sơn cốc luôn luôn thanh tĩnh, đột nhiên vang lên một trận tiếng cười cao vút. Không hỏi tự biết, chủ nhân trận tiếng cười này chính là chủ nhân sơn cốc này, Thương Thần Vương từ trong phòng nhỏ đi ra, mặt tươi cười, thì thào lẩm bẩm: "Chuyện của thiên hạ trái lại thật sự là không khéo không thành sách. Tiểu tử này, trái lại thật sự là làm cho người ta kinh ngạc tán thưởng, kỳ tài đến hình dung cũng tỏ ra không đủ cấp bậc. Thiên Thần đỉnh phong, lúc này mới bao nhiêu năm?"

Thở dài một hơi, Thương Thần Vương nhìn hồ nước bình tĩnh giống như một cái gương, khóe môi nhếch lên một nụ cười khổ, thở dài: "Ai, đến ta nắm xương già này cũng phải cố gắng một phen, bằng không tiểu tử trở về chỉ sợ so với ta xương cốt già tu luyện ngàn vạn năm tháng này, vậy mất mặt cũng quá lớn rồi, thật sự là giang sơn lớn có nhân tài ra người mới thay người cũ".

Dứt lời, rời khỏi nhà nhỏ bên hồ, thông qua một cái truyền tống trận đi tới một cái đáy khe sâu tối đen, lấy trận pháp mở ra cơ quan vách núi, lộ ra một cái miệng hang cao cùng lắm khoảng một thước ba. Thương Thần Vương khom người đi vào.

Theo miệng hang đóng lại, hiện ra ở trước mắt Thương Thần Vương chính là một cái mật thất kiểu phong bế hết, nơi này dưới nổi liền ba cái linh mạch, trong mật thất lấy chín viên tinh hạch đỉnh cấp cửu cấp tinh thú làm nguồn năng lượng, phối hợp mười ức thần tinh không thuộc tính, thêm trận pháp tinh diệu nhất, tạo ra mà thành.

Đây là thời gian pháp trận Thương Thần Vương dốc hết tâm lực nghiên cứu ra, tuy so ra kém Thời Không Bảo Tháp loại tiên thiên chí bảo này, nhưng có thể nghịch chuyển thời không, đạt tới tình trạng không thể tưởng tượng.

Ở nơi này tu luyện, không chỉ làm ít hưởng nhiều, hơn nữa lấy uy lực thời gian pháp trận, khiến cho tốc độ thời gian trôi giảm bớt một trăm lần, bên ngoài một năm, trong mật thất dài đến trăm năm.

Dương Thiên Vấn nếu biết Thương Thần Vương bằng vào năng lực của mình tạo ra một gian mật thất có thể chuyển nghịch thời không như vậy, khẳng định sẽ kinh ngạc đến tròng mắt cũng trừng ra.

Thời không lực của Thời Không Bảo Tháp, là đặc hiệu của tiên thiên chí bảo, mà không ai có khả năng bằng. Tứ Phương Bảo Tháp trong Minh Nguyệt bí cảnh kia, đó là kết quả của ba vị thượng cổ Thần Hoàng đồng tâm hợp lực, một người trong đó chính là Thời Không Thần Hoàng năm đó có được Thời Không Bảo Tháp, một người khác là Sáng Tạo chúa tể có được Sáng Tạo chi lô.

Mà Thương Thần Vương, không có Thời Không Bảo Tháp làm mẫu, chỉ dựa vào tìm hiểu thời gian pháp tắc cùng với trình độ trận pháp của bản thân, bổ trí ra cái mật thất một so với một trăm thời gian sai biệt này, dùng kinh tài tuyệt diễm đến hình dung cũng cảm thấy không đủ cấp bậc! Muốn sáng tạo ra cái gian mật thất này, tìm hiểu đối với thời gian pháp tắc tất nhiên đạt tới cực hạn, hơn nữa còn không thể thiểu nghiên cứu đối với không gian pháp tắc. Đương nhiên, Thương Thần Vương cũng không phân tâm tu luyện không gian pháp tắc, mà là lấy hình thức trận pháp không gian đến hoàn thành.

***

"Không cần kỳ quái, lão phu cũng từng ở Hách Đông đảo ngốc qua mấy vạn năm, cùng Thương Thần có giao tình sâu" Ba Duyệt Thần Vương nào sẽ nhìn không ra trong lòng Dương Thiên Vấn nghĩ là cái gì, vì thế dứt khoát hào phóng thừa nhận.

"Thì ra ngài cùng Thương tiền bối tình bạn cố tri, trái lại là vãn bối đường đột rồi" Dương Thiên Vấn chấp lễ trả lời.

"Được rồi, ngươi cũng đừng khách khí với ta" Ba Duyệt Thần Vương cười nói. Sau đó nhìn về phía Mạnh Tiểu Kiếm hỏi: "Ngươi tên Mạnh Tiểu Kiếm?".

"Vâng, tiền bối" Mạnh Tiểu Kiếm không biết Ba Duyệt Thần Vương, nhưng cũng không đại biểu chưa nghe nói qua.

"La Sát gia tộc?" Ba Duyệt Thần Vương xác nhận nói.

"Ha ha, tiền bối liệu sự như thần" Mạnh Tiểu Kiếm lời này tương đương thừa nhận.

"La Sát gia tộc? Tiền bối, La Sát gia tộc theo như lời ngươi là chuyện gì?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi, nơi này là La Sát Hải, Dương Thiên Vấn không thể biết rõ tất cả, là rất bình thường, nhưng cũng hiểu, nếu một cái gia tộc có thể lấy La Sát Hải hai chữ "La sát" quan danh, thể lực cùng thực lực của nó hẳn là tương đổi kinh người chứ?

"La Sát gia tộc, Mạnh thị nhất tộc, một nhà ba đời bốn Thần Hoàng, bảy Thần Vương. Có thể nói là đệ nhất gia tộc của La Sát Hải, vì vậy xưng là La Sát gia tộc" Ba Duyệt Thần Vương nói đến, trong ngữ khí cũng vẫn chứa cung kính, thực lực tuyệt đối mới có thể được cường giả tôn kính. Tôn kính cường giả chính là tôn trọng đối với chính mình.

"Lợi hại như vậy?" Dương Thiên Vấn kinh ngạc, hơn nữa là siêu cấp kinh ngạc, trong một cái gia tộc, có bốn vị Thần Hoàng, bảy vị Thần Vương, đây là cường thể cỡ nào, cường đại cỡ nào, cao không thể với cỡ nào? Chỉ Dương Thiên Vấn biết, vài cái đại thế gia bày ra bên ngoài, Mạnh gia vậy mà là xếp hạng thứ hai, xếp hạng vị trí thứ nhất là Hách gia, gia tộc này có thực lực mạnh bao nhiêu, Dương Thiên Vấn không biết, nhưng có thể khẳng định, thượng cổ thế gia tuyệt đối không phải hư danh.

Dương Thiên Vấn đã mơ hồ cảm giác được nước các đại thế gia của nhân thần giới đến tột cùng sâu bao nhiêu rồi. Cái Mạnh thị nhất tộc này chính là một nhà bổn Thần Hoàng, bảy Thần Vương, như vậy Hách gia so với Mạnh thị nhất tộc còn cự vô bá hơn, lại sẽ có hạng người thực lực cường đại bao nhiêu? Suy nghĩ

một chút, trong tay một tiểu bổi của Hách gia cũng có một kiện tiên thiên linh bảo hộ thân, có thể thấy được cái Hách gia này tuyệt đối là danh xứng với thực.

Thượng cổ thế gia, ừm, nói nhất định Hách thị nhất tộc uy lực đỉnh cao nhất, chính là thượng cổ Thần Hoàng ngạo thị thiên hạ kia, có thể cùng chúa tể tranh hùng chứ? Cũng không biết trong tay Hách gia nắm có một kiện hoặc hơn một kiện trong thần giới thập bảo hay không?

Người bình thường chỉ biết trên Thần Hoàng chính là chúa tể, cho dù là Thần Vương cũng không nhất định hiểu biết, giữa Thần Hoàng cùng chúa tể, còn có một cái cấp bậc được xưng là thượng cổ Thần Hoàng. Cường giả cấp bậc này, ít nhất tu luyện hai pháp tắc, hơn nữa đều đạt tới cấp bậc Thần Hoàng, thực lực của hắn tuyệt đối không phải một cộng một bằng hai đơn giản như vậy. Chí cường giả trong thượng cổ Thần Hoàng, thượng cổ bát hoàng bằng vào tiên thiên chí bảo trong tay hoặc là đỉnh cấp tiên thiên linh bảo mỗi người, có thể cùng chúa tể tề danh. Uy danh của thần giới thập bảo, có tám phần là do thượng cổ bát hoàng xông ra.

Mạnh Tiểu Kiếm có chút ngượng ngùng vò đầu nói: "Dương huynh, tại hạ cũng không phải là cố ý lừa gạt, chỉ là..."

Dương Thiên Vấn khoát tay áo, một chút cũng để ý ngắt lời: "Không cần phải nói những cái này, ta là cùng ngươi tương giao, mà không phải cùng gia tộc sau lưng ngươi tương giao. Ngươi xuất thân thế gia đại tộc tốt, hay là tán tu thân cũng thế, đều giống nhau" Đây trái lại là nói thật, Dương Thiên Vấn kết bạn, chưa bao giờ để ý thân phận sang hèn.

Mạnh Tiểu Kiếm nghe xong, trong lòng ấm áp, nặng nề gật đầu, không nhiều lời nữa. Cảm động trong lòng, không thể dùng ngôn ngữ đến biểu đạt.

Ba Duyệt Thần Vương vẫn lấy ánh mắt thưởng thức nhìn Dương Thiên Vấn, một bên uống rượu ngon, một bên thường thường gật đầu, cũng không biết hắn là đang khen ngợi rượu ngon, hay là đang thầm khen Dương Thiên Vấn.

624. Chương 625: Đi Trung La Đảo

625. Chương 626: Thiên Cơ Tử

626. Chương 627: Nhập Đảo

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 627: Nhập đảo

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn cũng không có đi hỏi thăm nhiều người khác, mà là đem ánh mắt chuyển về phía trên Trung La đảo không ngừng dâng lên mặt biển.

Ngay tại cùng lúc đỉnh núi cao nhất của đảo lộ ra mặt biển, kim quang chói mắt từ mặt biển lóe ra, ngay sau đó càng lúc càng mạnh, một tòa kim đảo phạm vi năm trăm dặm dần dần dâng lên.

Chính như Ba Duyệt Thần Vương nói, đây thật là kỳ quan trăm năm khó gặp, ít nhất đối với Dương Thiên Vấn mà nói, đây là hắn lần đầu tiên nhìn thấy loại kỳ quan này, quả thật rất đồ sộ.

Chỉ chốc lát sau, một hòn đảo đã hoàn toàn đặt trên mặt biển, hào quang màu vàng cũng chậm rãi phai nhạt xuống, chẳng qua bằng mắt thường vẫn là có thể nhìn thấy chung quanh đảo cách một tầng cấm chế nhiều màu, trên đảo mắt thường có thể thấy được quả thật có rất nhiều thiên tài địa bảo, hơn nữa nhiều lấy linh căn linh quả linh dược chiếm đa số. Đương nhiên, La Sát Hồn Châu, bên trên cũng có không ít, hơn nữa mỗi cái đều là đường kính khoảng mười li. Chẳng qua, Dương Thiên Vấn cũng biết La Sát Hồn Châu

đối với Thần Vương cùng Thần Hoàng mà nói, xa xa không quan trọng như vậy, những người này cho dù là tìm La Sát Hồn Châu, cũng phần lớn là vì loại đệ tử, con cháu phía dưới.

Hiển nhiên, Ba Duyệt Thần Vương Thiên Cơ Tử cũng nhìn ra tâm tư của Dương Thiên Vấn, Thiên Cơ Tử mở miệng nói: "Dương tiểu tử, ngươi yên tâm, cái La Sát Hồn Châu này sao, trái lại ít có người đoạt với ngươi, cứ việc lấy, ha ha".

Dương Thiên Vấn gật gật đầu.

Mạnh Tiểu Kiếm cũng vẻ mặt chờ mong tương tự nhìn Trung La đảo.

Qua một hồi lâu, mười hai cái bóng người gần như không phân trước sau đồng thời xuất hiện ở không trung. Mọi người chung quanh còn đang chờ nhanh chóng chấp lễ cùng hô lên: "Thần Hoàng bệ hạ có lễ".

"Các vị không cần khách khí, nhiều năm không gặp, lại đoàn tụ lần nữa, tốt. Tốt"

Một lão giả lông mày trắng bình thản nói, khi nói chuyện, ánh mắt lại chuyển hướng về phía Dương Thiên Vấn bên này, chuẩn xác nói là rơi ở trên người Mạnh Tiểu Kiếm ý vị sâu xa lộ ra một nụ cười.

Ba Thần Vương cùng Thiên Cơ Tử vẻ mặt tập mãi thành thói quen ứng bộ dáng như thế. Dương Thiên Vấn thì là nhìn về phía Mạnh Tiểu Kiếm, trong lòng có chỗ hiểu ra. Xem ra lão giả nói chuyện này hẳn chính là một trong các trưởng giả của Mạnh gia.

Mạnh Tiểu Kiếm bị nhìn đến ngượng ngùng cúi đầu, bởi vì này một lần hắn lại là vụng trộm chạy ra, trở về khẳng định phải chịu mắng.

Theo ánh mắt lão giả lông mày trắng, có một lão giả một người trung niên khác cũng đem ánh mắt nhìn tới. Đặc biệt trong ánh mắt người trung niên tràn ngập nghiêm túc, hung hăng trừng mắt nhìn Mạnh Tiểu Kiếm một cái.

Lúc này, Mộc Phong Thần Vương đột nhiên xuất hiện ở bên người đám người Dương Thiên Vấn. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

"Mộc Phong huynh, đã lâu chưa gặp" Ba Duyệt Thần Vương cùng Thiên Cơ Tử đều mỉm cười hô.

Mộc Phong Thần Vương cũng lộ ra tươi cười phát ra từ phế phủ, đáp lễ nói: "Ba Phong Tử cùng Điên đạo nhân, một lần này đa tạ các ngươi chiếu cố xú tiểu tử này".

Thiên Cơ Tử nhanh chóng rũ sạch quan hệ nói: "Cùng ta không quan hệ. Cũng là vừa đến, ngươi muốn cảm tạ thì cảm tạ Ba Phong Tử đi" Không phải hắn làm sẽ không nhận.

"Đa tạ" Mộc Phong Thần Vương ngược lại lại hướng Ba Duyệt Thần Vương nói cảm ơn.

"Đều nói rồi, không cần khách khí như vậy. Giữa chúng ta, ai với ai?" Ba Duyệt Thần Vương mặt tươi cười trả lời.

"Tiểu Kiếm xú tiểu tử này, bảo ngươi ở Hải Thiên Nguyên chờ ta, ngươi lại trộm đi, làm hại ta bị lão gia tử mắng chửi một trận, món nợ này chờ ta về nhà tính với ngươi sau!" Mộc Phong Thần Vương hung tợn trừng mắt nhìn Mạnh Tiểu Kiếm nói, không chút tránh kiêng kị những người khác.

Ba Duyệt Thần Vương, Thiên Cơ Tử, Dương Thiên Vấn đối với cái này nhìn nhau cười, đều làm bộ như không phát hiện chưa nghe thấy. Bọn họ cũng biết lời này nửa thật nửa giả, chẳng qua có một điểm là có thể khẳng định, sau khi Mạnh Tiểu Kiếm trở về, nhất định sẽ bị dạy dỗ rất thảm, rất vất vả. Chẳng qua, đây là việc nhà Mạnh gia người ta, người ngoài là không quản được.

Mạnh Tiểu Kiếm nghe xong Mộc Phong Thần Vương, rụt đầu, cúi đầu, một bộ bộ dáng nhận sai giải thích, thật ra nếu ngẩng đầu lên là có thể nhìn thấy hai tròng mắt Mạnh Tiểu Kiếm không ngừng quay vòng, không biết lại đang đánh cái chủ ý quỷ gì.

Quan Bằng Thần Vương làm người mời Dương Thiên Vấn, hắn vừa đến nơi đây, liền tìm kiếm Dương Thiên Vấn ở đâu, khi hắn nhìn thấy Dương Thiên Vấn đang cùng đám người Ba Duyệt Thần Vương, Mộc Phong Thần Vương, Thiên Cơ Tử đứng ở cùng chỗ vừa nói vừa cười, trong mắt lộ ra một chút kinh ngạc. Lúc trước ở Hải Thiên Nguyên mới gặp Dương Thiên Vấn, liền từng kiến thức qua Dương Thiên Vấn người này

tài tình kinh người cùng thiên phú tuyệt đỉnh, vẻn vẹn Thiên Thần, đã có trận đạo tu vi không thua Thiên Cơ Tử.

Phải biết rằng, trận pháp nhất đạo không có thiên phú mà nói, cho dù chuyên nghiên ngàn vạn năm cũng đừng mơ có thành tựu. Mà hạng người trận đạo tu vi cao thâm bỉnh thường, tiến giai Thần Vương thậm chí là Thần Hoàng cũng không phải quá khó khăn, ít nhất so với thần nhân bình thường chăm học khổ luyện dễ dàng hơn nhiều. Chính là bởi vì như vậy, Quan Nguyệt Thần Vương mới sẽ đối với Dương Thiên Vấn vài phần kính trọng, cùng với luận giao ngang hàng, tặng hắn ngọc giản, kết cái thiện duyên.

Sau khi thật sự đến cái cảnh giới Thần Vương, người bình thường cũng không sẽ dễ dàng đổi địch, mà là lựa chọn kết thiện duyên rộng rãi, đặc biệt hoàn cảnh La Sát Hải, tài nguyên phong phú, cũng không tồn tại vấn đề phân phối không đều, hơn nữa La Sát Hồn Châu tài nguyên đặc thù này, cùng với Trung La đảo tồn tại, cho nên thượng tầng thể lực cùng các cường giả của La Sát Hải giữa nhau cũng không có thâm cừu đại hận cùng tranh chấp ích lợi gì, đều có địa bàn, hơn nữa thường thường còn phải liên hợp lại, đổi kháng kẻ thù bên ngoài xâm nhập.

Nay thấy Dương Thiên Vấn vậy mà cùng Mạnh gia cùng với Ba Duyệt Thần Vương cùng Thiên Cơ Tử hai vị nhân vật phi thường nổi danh trong Thần Vương chuyện trò vui vẻ, càng là khẳng định ý nghĩ của mình.

Có thể mời chào tự nhiên tốt nhất, cho dù không thể, kết cái thiện duyên, ngày sau người ta phát đạt, mình lại há sẽ không có lợi? Thừa dịp một người sắp phát đạt trước khi phát đạt đưa tay hữu nghị cùng tay viện trợ, tuyệt đối so với đợi đến sau khi người ta phát đạt lại đưa tay có hiệu quả hơn nhiều, trân quý hơn nhiều.

Sau khi tới cảnh giới này của bọn họ, không một ai không muốn nâng ột bước, nhưng nếu muốn nâng ột bước, phải giữ được tính mạng, chỉ cần tính mạng còn, như vậy còn có hy vọng. Cho nên cường giả cấp bậc Thần Vương, rất ít đánh đánh giết giết, tranh tranh đoạt đoạt, cho dù có giữa nhau cũng rất khắc chế, không có sinh tử thù lớn, bình thường đều là đều lui một bước, cho cái mặt mũi cái thiện duyên. Chính cái gọi là làm người lưu một đường ngày sau dễ gặp lại.

Thần Vương còn như thế, giữa Thần Hoàng liền càng thêm thân mật.

Vật cực tất phản, rất khó tưởng tượng, toàn bộ thần giới dưới đến linh thần, trên tới đỉnh phong Thiên Thần không chỗ nào không phải là tranh đoạt vật tư tu hành, ở trong vô tận chém giết trưởng thành là sau khi đột phá đến Thần Vương trở nên thiện lương hẳn lên. Đương nhiên, đây chỉ là đại bộ phận Thần Vương.

Cho nên, dưới tình hình chung, Thiên Thần chỉ cần không chọc phải Thần Vương, Thần Vương là tuyệt đối sẽ không cùng Thiên Thần so đo nhiều đến hạ thân phận, thứ hai là vì tâm tính thay đổi, sau khi đến cảnh giới Thần Vương, dựa vào giết chóc ít khả năng có điều tiến thêm. Trước kia là vì muốn sinh tồn luyện, muốn tự bảo vệ mình mới giết chóc. Mà sau khi đến Thần Vương tất cả đều thay đổi. Vô luận là hạ vị Thần Vương hay là thượng vị Thần Vương, ở giữa nhau địa vị là giống nhau, đều lấy thần hữu hoặc đạo hữu tương xứng, trừ phi ngươi không có việc gì gây sự đem người ta chọc nóng nảy, nếu không gặp mặt bình thường đều là chào hỏi nhau, sau đó nhường một phen, kết cái thiện duyên, lăn lộn quen mặt, sau đó đều tự tu luyện. Nếu về sau quan hệ tốt, còn có thể trao đổi tâm đắc tu luyện lẫn nhau, xưng huynh gọi đệ, kết bạn đồng du thần giới các đại lục.

Phải, bình thường sau khi đến Thần Vương, đều sẽ lựa chọn dạo chơi thần giới, rèn luyện tâm cảnh, muốn trèo lên ngọn núi cao hơn, tuyệt đối không phải chỉ dựa vào tu luyện thần lực có thể làm được, trừ tìm hiểu pháp tắc, cũng phải đi thể ngộ thiên địa tự nhiên. Thần giới nói lớn rất lớn, nói nhỏ cũng nhỏ, ở trong vòng Thần Vương cùng Thần Hoàng, cũng không phải là đơn thuần lấy một phủ một lĩnh một đại lục mà khái luận, cường giả thật sự trong Thần Vương, đều là loại người danh dương thần giới.

Quan Bẳng Thần Vương mặt tươi cười đi lên đón hô: “Tiểu hữu, đã lâu không gặp”.

Dương Thiên Vấn tự nhiên nhận ra vị lão giả này. đối với Quan Bẳng Thần Vương, Dương Thiên Vấn vẫn là có hảo cảm, vội vàng đáp lễ nói: “Thì ra là Quan tiền bối, vãn bối còn phải đa tạ tiền bối chiếu cố, bằng không cũng sẽ không có cơ duyên đến chỗ này” Lời này nói thì chính xác, bởi vì Dương Thiên Vấn cũng

không xác định nếu Quan Bẳng Thần Vương không mở miệng, mình còn có cơ duyên đến Trung La đảo hay không.

"Nào có nào có, cho dù ta không nói, chỉ sợ tiểu hữu cũng tới đây" Quan Bẳng Thần Vương khiêm tốn nói, lời này là tùy tiện khách khí một chút, trong lòng cũng là thầm khen ánh mắt mình độc đáo.

Mười hai vị Thần Hoàng chia ra đứng quanh đảo nhỏ.

"Các vị, canh giờ không sai biệt, bắt đầu đi" Lão giả lông mày trắng nhẹ giọng quát, nói xong tay kết pháp ấn, thần lực cường đại phóng ra.

Ngay sau đó, mười một vị Thần Hoàng còn lại cùng nhau phóng ra thần lực.

Mười hai vị Thần Hoàng cùng nhau phát lực, tuy chỉ là phát một chút lực nho nhỏ, nhưng uy thể của nó cũng là cường đại đến cực điểm, đương nhiên loại uy thế này đối với Thần Vương mà nói, ảnh hưởng không lớn.

Nhưng đối với cảnh giới hai cái tầng thứ lớn Dương Thiên Vấn cùng Mạnh Tiểu Kiếm mà nói, chính là cực có tính áp bách, gần như không đến ba hơi thở, Dương Thiên Vấn đã bị ép tới không thở nổi, đáng sợ nhất là một thân tiên nguyên lực bị áp chế ở trong cơ thể, vận chuyển cực kỳ gian nan.

Liền lúc này, Ba Duyệt Thần Vương phất tay thay Dương Thiên Vấn đỡ đạo uy áp này. Đồng thời, Mộc Phong Thần Vương cũng ra tay bảo vệ Mạnh Tiểu Kiếm.

Một lát sau, cấm chế ngoài đảo bị mười hai Thần Hoàng liên thủ gỡ bỏ.

"Đi thôi, chúng ta vào đảo" Thiên Cơ Tử phất phất tay nói.

627. Chương 628: Cấm Chế Tiểu Đảo

628. Chương 629: Phá Cấm, Lời Thề (thượng)

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 629: Phá cấm, lời thề (Thượng)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Lực phá hoại của Dương Thiên Vấn so với Thần Vương có thể yếu kém hơn một ít, thật muốn dùng lôi pháp uy lực lớn mạnh mẽ phá cấm, cũng không phải không thể, chẳng qua như vậy quá lãng phí pháp lực, hơn nữa thấy hiệu quả cũng chậm. Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, liền bỏ quyết định này.

Không thể lấy bạo lực bài trừ cấm chế, có thể dùng kỹ xảo phá nó.

Dương Thiên Vấn rất ít bài trừ những cấm chế này, đặc biệt phòng ngự cấm chế xảo diệu như vậy, cho nên trên tay cũng không có pháp khí cùng trận lệnh các loại gì dùng phá cấm, chẳng qua, không có cũng không sao, luyện chế một cái là được.

Cấm chế trước mặt này là một cái cấm chế thuần phòng ngự, nhìn qua chỉ có một cái cấm chế như vậy, trên thực tế, nó là do bảy bảy bổn mươi chín cái cấm chế tạp mà thành, cho nên lực phòng ngự kinh người, muốn lấy bạo lực phá cấm phi thường khó khăn, muốn phá cấm chế này, thật ra cũng không khó, chỉ cần bảy bảy bổn mươi chín cái Thần Vương đồng thời công kích bổn mươi chín cái tiết điểm của nó, cấm chế này tất phá. Nhưng khó liền khó ở bảy bảy bổn mươi chín Thần Vương, căn bản không có khả năng làm chia đều, cho dù đều, trên cây chỉ có hai mươi bổn Hoàng Trung Lý, chia như thế nào cũng không chia đều.

Trước mặt đây chỉ một cái cấm chế thuần phòng ngự, nói cách khác che ở trước mặt chỉ là một vách tường rất dầy, muốn đi vào cũng chỉ nổ tung nó.

Dương Thiên Vấn liền chọn dùng phương pháp phá từng điểm, phá hết cái cấm chế này.

Trong La Sát Hồn Châu có lực lượng thần kỳ làm cho người ta khó có thể tưởng tượng, loại lực lượng này Dương Thiên Vấn không thể giải thích nó hình thành, nhưng nó đã có thể được tu sĩ luyện hóa, tăng tiến thần lực của thần nhân, lực lượng mạnh mẽ ẩn chứa trong đó, không phải bàn cãi. Đương nhiên, cái đầu càng lớn, thì càng là khủng bố. Mà bên ngoài đảo nhỏ hầu như trải rộng La Sát Hồn Châu cỡ nắm tay, mà Dương Thiên Vấn lại không chút khách khí thu vào trong trữ vật giới chỉ.

Những Thần Vương này căn bản lòng không ở trên La Sát Hồn Châu, cho nên tiện nghi Dương Thiên Vấn, hầu như đem toàn bộ La Sát Hồn Châu bên ngoài hòn đảo nhỏ thu lại, ước chừng có nhiều tới trăm vạn viên!

Dương Thiên Vấn lấy ra mấy thứ luyện tài cứng rắn, hỗn hợp bảy viên La Sát Hồn Châu to cỡ nắm tay, tại chỗ luyện chế ra bảy viên Phá Lôi Châu.

Nếu là phá một bức tường thì phải nổ đi cái gốc móng của nó. Cho nên bảy viên Phá Lôi Châu bị Dương Thiên Vấn an trí ở dưới đáy của tiết điểm cấm chế này.

Loại lôi châu này luyện chế đơn giản, chủ yếu là ra lực lượng cường đại trong La Sát Hồn Châu, ở trong không gian nhỏ hẹp nổ, sinh ra lực phá hoại khổng lồ. Lấy luyện khí tiêu chuẩn cùng chín tầng Luyện Tâm Đan Hỏa của Dương Thiên Vấn, căn bản không cần khí lô, nhẹ nhàng liền có thể luyện chế.

"Dương tiểu tử. Ngươi đây là làm gì?" Thiên Cơ Tử coi như là học cứu thiên nhân, kiến thức uyên bác nhưng mà nhưng chưa từng kiến thức Dương Thiên Vấn bài trừ cấm chế như vậy.

Cấm chế là trận pháp kéo dài cùng biến hóa. Thiên Cơ Tử tinh thông trận đạo nghĩ đến nếu muốn mình bài trừ cấm chế này, trừ bạo lực, thì phá hết trận hình của nó. Hắn thân là trận đạo tông sư, liếc một cái có thể nhìn ra cấm chế này có bảy bảy bốn mươi chín cái tiết điểm, nhưng bày ra ba cái trận pháp cái trận pháp thứ nhất, ở ngăn cản làm chủ, ý đồ ngăn lại năng lượng cấm chế này vận hành mạch ca. Cái trận pháp thứ hai, lấy cắt làm chủ, đem liên hệ giữa các tiết điểm phân cách ra, chia làm mấy khối thậm chí mấy chục khối. Cái thứ ba thì lấy công làm chủ, từng cái đánh tan những tiết điểm này, có thể phá được cấm chế này.

Không nên cho rằng rất đơn giản. Muốn nhìn thấu tiết điểm của một cái cấm chế, không phải trận đạo đại sư không thể. Loại siêu cấp cấm chế phức tạp đến bốn mươi chín cái cấm chế hợp nhất này, vậy tuyệt đối không phải trận đạo đại sư bình thường có thể nhìn ra được. Chỉ cần nhìn sót một cái tiết điểm thì đừng mơ phá cấm chế.

Phương pháp của Thiên Cơ Tử hầu như là phương pháp đơn giản nhất nhanh chóng nhất. nguồn

Nhưng loại phương pháp này của Dương Thiên Vấn thì chưa từng thấy, cho nên Thiên Cơ Tử mới sẽ nghi hoặc khó hiểu.

Dương Thiên Vấn mỉm cười, kéo Thiên Cơ Tử đứng xa một ít, một bên trả lời: "Phá cấm còn có thể làm gì, đứng xa một ít, trong chốc lát uy lực sẽ có chút lớn" Một chiêu này của Dương Thiên Vấn, là đem tri thức phá hiện đại, khí đạo, trận đạo ba cái hợp nhất. Đương nhiên, Dương Thiên Vấn phá tri thức chỉ là một ít thường thức mà thôi, không tinh thông. Chẳng qua, cho dù là thường thức là tinh túy, ba loại tri thức lĩnh vực khác nhau dung hợp làm một, so với đơn thuần lấy tri thức trận đạo phá cấm đơn giản hơn nhiều.

Sau khi chạy ra trăm mét, Dương Thiên Vấn mới lấy thần thức dẫn bạo bảy viên Bạo Lôi Châu.

"Oành" Toàn bộ hòn đảo đều có thể nghe thấy cái tiếng nổ kinh thiên này, không có đám mây nấm gì đó, chẳng qua uy lực lại là không gì sánh được.

Cấm chế trong phạm vi hai dặm đều bị một vụ nổ này phá hết năm thành, trái lại là Thiên Cơ Tử nhìn thời cơ mau, thả ra phòng ngự pháp bảo, đỡ dư uy của vụ nổ.

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, cái uy lực này cũng không tránh khỏi quá lớn một chút nhỉ? Hoàng Trung Lý! tuyệt đối không nên bị nổ đến không còn. Thân hình chợt lóe, đi tới trước linh căn thụ, lúc này mới an tâm, may mắn không có việc gì, bằng không cũng liền thực khóc chết rồi. Dương Thiên Vấn cũng

không khách khí đem linh quả trên cây ăn quả hái xuống, sau đó lại cẩn thận bẻ một cành xuống, thử bỏ vào trong Linh dược không gian, nhìn xem có thể nuôi trồng ra một gốc cây Hoàng Trung Lý mới hay không.

Thiên Cơ Tử ngây ngẩn cả người, biểu tình trên mặt cứng ngắc, nghĩ rằng, vậy là xong rồi? Cái cấm chế lợi hại này, hắn sao lại không nhìn ra được? Ba trận phá cấm là phương pháp đơn giản nhất nhanh nhất Thiên Cơ Tử có thể nghĩ ra, nhưng, muốn bày ra ba cái trận pháp này, chỉ là bố trí đã phải bố trí bảy ngày, sau đó là một đống lớn tài liệu bày trận, sau khi phá cấm chế được linh quả, còn giá trị cao không bằng tài liệu hao phí, căn bản chính là mất nhiều hơn được.

Nhưng Dương Thiên Vấn trước sau chỉ dùng không đến một canh giờ, đã phá ra cấm chế. Cái này cũng quá làm cho người ta không nói được lời nào rồi nhỉ?

Những người khác cách tương đối gần, hoặc là người thích xem náo nhiệt đều vây quanh tới, thậm chí còn có một Thần Hoàng cũng bay đến, bởi vì động tĩnh bên này thật sự quá lớn.

"Ồ, Điên Đạo, đã xảy ra chuyện gì ?" Có Thần Vương quen biết vây lại hỏi.

"Trình lão đầu nhi, ngươi sẽ không xem, cấm chế phòng ngự biến thái của cái Hoàng Trung Lý này bị phá rồi" Quan Bẳng Thần Vương nghênh đón trả lời.

"Quan lão đầu nhi, ta nhìn thấy rồi, nơi này có cái gì thật kì quái, lại không phải chưa từng bị phá. Ta là hỏi vừa rồi một tiếng nổ kia là chuyện gì" Trình gia lão gia chủ Trình Phong Thần Vương rống trở về.

"Nói ngươi ngu ngốc, ngươi còn không tin, chúng ta tiến vào mới không đến nửa ngày, cái cấm chế biến thái này đã bị phá, đây chính là kỉ lục mới nhất" Quan Bẳng Thần Vương tựa như cùng Trình Phong Thần Vương là đối đầu, không ngừng trêu chọc hắn nói, đồng thời ánh mắt nhìn về phía Dương Thiên Vấn một bên không ngừng tính toán cái gì.

"Nửa ngày? A..Trình Phong Thần Vương nói.

Phải biết rằng cấm chế phòng ngự này có thể nói là tương đối nhất toàn bộ đảo nhỏ, bởi vì nó vô luận bị phá hỏng bao nhiêu lần, lần sau lúc Trung La đảo dâng lên, đều sẽ khôi phục thành cấm chế ban đầu, sẽ không thay đổi, hơn nữa là cấm chế thuần phòng ngự số lượng không nhiều lắm trên đảo, phi thường cường đại. Kỉ lục bài trừ nó nhanh nhất là bảy ngày, là do Thiên Cơ Tử sáng lập. Nửa ngày phá cấm? Quả thực chính là thần thoại!

Dương Thiên Vấn lúc này mới biết mình làm có chút quá, chẳng qua cái này không thể trách Dương Thiên Vấn, bởi vì hắn cũng không nghĩ cái cấm chế này thật khó phá như vậy. Góc độ mỗi người nhìn sự vật cũng khác nhau, làm cho kết quả cũng tự nhiên khác nhau. Ở trong mắt Dương Thiên Vấn, cấm chế này dùng phương pháp phá cấm kiểu bạo phá đơn giản nhất. Mà ở trong mắt Thiên Cơ Tử, dùng phương pháp ba trận chia làm phá đơn giản nhất. Ai bảo Dương Thiên Vấn tinh thông trận đạo cùng khí đạo, lại hiểu được một ít thường thức bạo phá hiện đại.

Hơn mười vị Thần Vương vây quanh ở cùng một chỗ đàm luận, lúc này, một người trung niên bay lại hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì ?".

"Ra mắt Mạnh Hiên Thần Hoàng" Các vị Thần Vương nhìn thấy người tới, cung kính chào nói.

"Các vị không cần đa lễ" Mạnh Hiên Thần Hoàng phi thường có phong độ đáp lễ nói, không chút bày ra cái giá Thần Hoàng.

Mạnh Hiên Thần Hoàng đem lực chú ý chuyển về phía trên linh căn Hoàng Trung Lý, thoáng tự hỏi liền hiểu tiền căn hậu quả, tò mò nói: "Không đến nửa ngày, có thể bài trừ cấm chế này, Điên đạo nhân, không ngờ trình độ của ngươi vậy mà đã cao đến loại trình độ này".

Dương Thiên Vấn biết mình đùa với lửa lần này tốt rồi, Thần Hoàng cũng kinh động rồi. A, còn có thể thu mình nữa sao? Thôi, thuận theo tự nhiên được rồi.

Thiên Cơ Tử lắc đầu làm sáng tỏ nói: "Mạnh Hiên đại nhân, ngài hiểu lầm rồi, cái này cùng lão đạo ta không quan hệ, mà là vị tiểu hữu này làm ra" Lời còn chưa dứt, ngón tay chỉ Dương Thiên Vấn kể công.

Ánh mắt mọi người chuyển về phía Dương Thiên Vấn, đặc biệt trong ánh mắt Quan Bẳng Thần Vương hiện lên một đạo ánh sao, lộ ra một cái vẻ mặt hiểu rõ.

Thiên Thần? vẻn vẹn Thiên Thần?!

Mọi người khó có thể tin sửng sốt, cho dù là đỉnh phong Thiên Thần, tại trong mắt những Thần Vương cùng Thần Hoàng đều không coi là cái gì, nhưng cho dù là Thần Hoàng muốn bạo lực phá vỡ cấm chế này, cũng phải tiêu phí không ít khí lực. Một Thiên Thần có khả năng gì? Khó có thể tin!

"Các vị đạo hữu, vị này chính là Trận đạo tông sư lão phu mời, Vấn Thiên cư sĩ Dương Thiên Vấn tiểu hữu" Quan Bẳng Thần Vương đứng ra nói.

"Các vị Thần Vương điện hạ, Thần Hoàng bệ hạ, vãn bối có lễ" Dương Thiên Vấn ôm quyền thi lễ nói.

Mạnh Hiên Thần Hoàng vừa nghe thấy tên Dương Thiên Vấn lộ ra vẻ thoải mái, mặt mỉm cười nói: "Thì ra là ân nhân cứu mạng cùng bạn tri kỉ bạn tốt của tiểu nhi, Dương hiền chất không cần khách khí như vậy, nếu không chê, xưng ta một tiếng Mạnh thế thúc".

Dương Thiên Vấn nghe xong sửng sốt, không ngờ vị này chính là phụ thân Mạnh Tiểu Kiếm, hết chỗ nói rồi, lão cha của gia hỏa Mạnh Tiểu Kiếm kia vậy mà là Thần Hoàng? Thật sự là lợi hại!

Mọi người nghe xong cũng sửng sốt, Mạnh Hiên Thần Hoàng cái tính tình gì cái ánh mắt gì, bọn họ sao lại không rõ ràng, ngay cả Mạnh Hiên Thần Hoàng cũng mặt mang tươi cười muốn nhận thức người thanh niên này làm hiền chất, chậc chậc chậc…

629. Chương 630: Phá Cấm, Lời Thề (hạ)

630. Chương 631: Huyết Long Tham Vương

631. Chương 631

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 632: Huyết long tham vương (Hạ)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Ác mộng của Thần Vương" chính là tên của cấm chế này. Nó cường đại, không phải Thần Vương có thể bài trừ, đã có ba Thần Vương chết tại dưới cái cấm chế này, tuy không nhiều, mới vẻn vẹn ba gã mà thôi, nhưng ba Thần Vương này, không phải ba tên rác rưởi. Đến Thần Vương cấp bậc này, cái gì quan trọng nhất? Tính mạng! Thật vất vả chịu đựng đến Thần Vương, ai muốn đi chịu chết? Ai muốn chết ở dưới một cái cấm chế?

Lúc trước cho dù là một trăm vị Thần Vương cũng không bài trừ được cấm chế này, trên cơ bản mọi người đã tuyệt tâm tư này, cho dù là Ba Duyệt Thần Vương điên nhất, Thiên Cơ Tử điên nhất trong Thần Vương cũng cố ý lảng tránh nơi này.

Huyết Long Sâm Vương trân quý, nhưng so ra kém một cái mạng của mình.

Dương Thiên Vấn không tin một cái cấm chế công kích có thể ngăn cản được một trăm Thần Vương? Vớ vẩn! Cho dù tồn tại loại cấm chế này, cũng tuyệt đối sẽ không là cấm chế trước mặt này!

Một trăm hai mươi tám tiết điểm, nói cách khác tổng cộng có một trăm hai mươi tám cấm chế tính chất công kích khác nhau hợp làm một, quả thật rất mạnh. Nhưng cũng không cường đại có thể đủ đỡ một trăm Thần Vương liên hợp công kích, phải biết một trăm Thần Vương, chẳng khác nào toàn bộ số lượng Thần Vương trên đảo.

Cho nên, Dương Thiên Vấn khẳng định cái cấm chế nhất định có bí ẩn khác.

Bất luận trận pháp cũng tốt, cấm chế cũng thể, ở bên ngoài chỉ dựa vào xem là vô dụng, chỉ có lấy thân thử nghiệm mới có thể nhìn ra manh mối, bằng không cũng chỉ có bạo lực bài trừ.

Dương Thiên Vấn sẽ lấy thân thử nghiệm sao? Đáp án đương nhiên là phủ định, bởi vì Dương Thiên Vấn bây giờ còn chưa có cái tiền vốn này, nghĩ một chút, Thần Vương cũng chôn thân ở dưới cấm chế này, huống chi Dương Thiên Vấn chỉ là một đỉnh phong Thiên Thần, tuy hắn so với đỉnh phong Thiên Thần lợi hại hơn một ít, gần như vô hạn tiếp cận một hạ vị Thần Vương, nhưng còn chưa đến mức cường đại đến mạo hiểm, hắn chỉ cường đại hơn một chút đỉnh phong Thiên Thần, mà không phải Thần Hoàng.

Dương Thiên Vấn lại có biện pháp khác, đó chính là Trân Lung Kì Bàn!

Triệu hồi một con rối hạ giai Thiên Thần cấp bậc, thân thể con rối phòng ngự không kém, là vật hi sinh dò đường thích hợp nhất.

Dương Thiên Vấn lui về phía sau gần trăm mét, xa xa nhìn con rối kia vọt vào trong cấm chế, chỉ thấy cấm chế bị xúc động như vậy, vô số kim quang đâm ra, con rối kia ngay cả phản kháng một chút cũng không có đã bị đánh thành phấn.

Dương Thiên Vấn sửng sốt sau một lúc lâu, thở dài nói, thật là cấm chế lợi hại: Đủ được xưng "ác mộng của Thần Vương" Quả nhiên danh bất hư truyền.

Kế tiếp, Dương Thiên Vấn kiên nhẫn dùng con rối từng lần đi thử nghiệm, tu vi cũng càng lúc càng cao, từ hạ giai Thiên Thần dần dần tăng tới đỉnh phong Thiên Thần đã là con rối cực hạn Dương Thiên Vấn triệu hồi.

Số lượng từ một con bắt đầu, dần dần tăng tới ba mươi con.

Chậm rãi, ba tháng cứ như vậy trôi qua, Dương Thiên Vấn tích lũy ba tháng thu thập tư liệu cùng với toàn bộ phát hiện, rốt cuộc hiểu biết được vì sao cấm chế này sẽ lợi hại như vậy, thì ra cấm chế công kích căn bản chỉ là mặt ngoài của cấm chế này, hoặc nói chỉ là một mặt của cái cấm chế cờ lớn này. Đây là một cái hỗn hợp cấm chế điển hình nhất, nó tập hợp vây, phòng, công làm một thể hỗn hợp cấm chế, công kích cấm chế chỉ hiện tượng mặt ngoài của nó. Trên thực tế, nó sở dĩ có thể xử lí Thần Vương, là vì cấm chế vây đem Thần Vương này toàn bộ năng lực phản kích phòng ngự giam cầm, nói cách khác Thần Vương này bị động chịu đòn, cho dù thần thể cường đại như thế nào nữa cũng không thể không bị khuất nhục chịu xử lý. Mà nó đờ được công kích của một trăm vị Thần Vương, là vì phòng ngự cấm chế của nó, phòng ngự cấm chế này mới là cấm chế thật sự lợi hại nhất, nó cùng linh mạch nối liền, muốn phá nó, nói dễ thì dễ, nói khó vậy thật khó như lên trời.

Muốn phá nó, chỉ có cơ hội một đòn! Không sai, chỉ có lực lượng đạt tới cấp bậc Thần Hoàng, công kích điểm yếu nhất của nó, mới có thể một đòn phá hủy, nếu không mặc dù là một trăm vị Thần Vương đồng thời công kích một chỗ, cũng là không làm gì được.

Dương Thiên Vấn dùng ba tháng thời gian tìm ra tiền căn hậu quả, hiện tại không cần phải tiếp tục phái con rối đi chịu chết, mà là cẩn thận tự hỏi nên phá cấm chế này như thế nào. Hỗn hợp cấm chế nho nhò, không chỉ có tập hợp vây, phòng, công làm một thể, còn mơ hồ cùng thiên địa phù hợp cùng một chỗ, cái này cũng khiến cho toàn bộ cấm chế giống như trong sương mù ngắm hoa.

Người có thể nghĩ ra loại cấm chế này, tuyệt đối là một thiên tài, cảnh giới người này thậm chí xa ở trên mình! Vậy hắn vì sao làm ra nhiều cấm chế như vậy? Người này đến tột cùng là ai?

Người này rất cường đại, nhưng Dương Thiên Vấn tự hỏi tuyệt đối sẽ không cứ như vậy thua hắn! Có lẽ bố trí cấm chế, lão tử không được, nhưng mà phá cấm chế, dựa vào lại là trận đạo tu vi cao thấp mạnh yếu.

Dương Thiên Vấn lẳng lặng kiểm tra bảy ngày, lúc này mới quyết định lấy trận phá cấm! Nếu ta không có Thần Hoàng tu vi cao như vậy, vì sao không lấy bản lãnh lực sát thương cường đại nhất giàu có nhất của mình đến phá giải cấm chế này?

Cường lực phá cấm, đó là Thần Hoàng chuyên làm, ta đành phải lấy xảo phá cấm!

Từng dạng, công kích cấm chế hầu như có thể không nhìn, bởi vì trận pháp không phải người không phải vật, công kích cấm chế trâu bò như thế nào nữa, cũng không có bất cứ biện pháp nắm lấy một cái trận

pháp. Vây chi cấm chế, cũng có thể không nhìn, nó vây cái gì? Vây không khí sao? Cho nên, kết quả là cần Dương Thiên Vấn cần phá trước sau vẫn như cũ là phòng ngự cấm chế!

Ai bảo người này bày xuống hỗn hợp cấm chế? Đây là chỗ cường đại nhất của nó, cũng là chỗ sườn mềm của nó! Ở Dương Thiên Vấn xem ra, trận pháp đến cực hạn, đó là càng ngày càng thuần túy, sơ cấp trận pháp có thể lướt qua, trung cấp trận pháp bắt đầu biểu hiện vì vài loại đặc tính, cao cấp trận pháp, chính là vài loại đặc tính hoàn mỹ cách hợp nhau, mà đến lúc trận pháp cấp cuối nhất, đó chính là thuần túy trận pháp, sát trận chính là sát trận, khốn trận chính là khốn trận, diễn biến tinh đấu ảo diệu, tuyệt đối không đề cập Thái Cực lường nghi. Diễn địa thủy phong hỏa quay về hỗn độn, tuyệt đối sẽ không trộn lẫn.

Cùng đạo lí, cấm chế cũng là như thế! Dương Thiên Vấn xem ra, cấm chế này căn bản chính là một cái tứ bất tượng, công kích mạnh có hạn, phòng ngự chịu ảnh hưởng, luận tinh diệu tuyệt luân thật là nhất lưu. nhưng muốn phá nó, chỉ cần tránh nặng tìm nhẹ, chỉ thẳng căn bản! truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Dương Thiên Vấn luyện chế một trăm hai mươi tám Lôi Bạo Hồn Châu, đem La Sát Hồn Châu cỡ nắm tay áp súc thành cờ viên đạn, lúc nổ, uy lực mạnh mẽ có thể tưởng tượng một chút.

Mà châu này chính là trước mặt dùng để vũ khí công kiên thuận tiện hữu hiệu bài trừ phòng ngự cấm chế. Một lần trước cái phòng ngự cấm chế kia đã lấy được thành công, nhưng một lần này quả thật cùng một lần trước khác nhau. Một lần trước đối mặt chính là một bức tường đồng vách sắt, trực tiếp nổ tung nền nó là được rồi.

Nhưng hiện tại cấm chế này có nguồn năng lượng đưa vào, chỉ cần một đòn không phá được nó, thì đừng mơ có hiệu quả. Mà một trăm hai mươi tám viên Lôi Bạo Hồn Châu cho dù đồng thời nổ, uy lực của nó cũng tuyệt đối không hơn được nữa một trăm vị Thần Vương tiến công, trừ phi một viên Lôi Bạo Hồn Châu nổ uy lực mạnh đạt tới cấp bậc Thần Hoàng toàn lực một đòn, nếu không nhiều Lôi Bạo Hồn Châu nữa cũng vô dụng.

Lôi Bạo Hồn Châu uy lực lớn nhỏ, là do La Sát Hồn Châu luyện chế đến quyết định. La Sát Hồn Châu đường kính khoảng mười li, sau khi do Dương Thiên Vấn luyện chế ra, uy lực nổ tương đương với trung vị Thần Vương toàn lực một đòn. Cho nên Dương Thiên Vấn ngày đó phá phòng ngự cấm chế trước Hoàng Trung Lý, tương đương với tập trung lực lượng bảy trung vị Thần Vương. Bên cạnh phản ứng cái cấm chế phòng ngự cường đại kia, chỉ là không đúng dịp bị Dương Thiên Vấn lấy một cái xảo.

Trong tay Dương Thiên Vấn có một viên La Sát Hồn Châu đường kính một thước, có lẽ đem nó luyện chế thành Lôi Bạo Hồn Châu, nói được liền tương đương với Thần Hoàng toàn lực một kích có lẽ mạnh hơn cũng nói không chừng, bởi vì chưa thí nghiệm, ai cũng không biết sẽ có bao nhiêu cường đại, nhưng tuyệt đối có thể phá cấm chế trước mắt này. Nhưng vấn đề là viên La Sát Hồn Châu kia chỉ có một viên, mà La Sát Hồn Châu đường kính khoảng mười li có nhiều gần trăm vạn, tùy tiện tiêu xài mấy ngàn trên vạn cũng không đau lòng.

Dương Thiên Vấn cũng không phải chỉ có một cái thủ đoạn này, Dương Thiên Vấn đem Thập Tuyệt đại trận bố trí chung quanh cấm chế, đại trận vừa nổi lên tất nhiên có thể đem nguồn năng lượng địa mạch cùng linh mạch chặt đứt.

Lại lấy kỳ trận, đổi trắng thay đen, chặt đứt con đường nó hấp thu thiên địa linh khí bổ sung năng lượng. Không còn chúng nó, một đạo phòng ngự cấm chế cuối cùng này trên thực tế liền cùng phòng ngự cấm chế ngày đó phá không khác lắm, chỉ là một bức tường đồng vách sắt càng thêm chắc chắn mà thôi. Lúc này, lại lấy một trăm hai mươi tám viên Lôi Bạo Hồn Châu, an trí ở vị trí tiết điểm mấu chốt của nó, cùng với trên nền vách tường, giống như tạc bảo nổ tung nó!

Trên thực tế, chính là đơn giản như vậy!

Nhưng có mấy người có thể làm được Dương Thiên Vấn như vậy, bản lãnh đổi trắng thay đen, chặt đứt địa mạch cùng linh mạch? Mạnh như Thần Hoàng, sợ cũng không có bản lĩnh này, có lẽ chúa tể có bản lĩnh này, nhưng cảnh giới Thần Hoàng chỉ sợ còn không làm được điểm này.

Dương Thiên Vấn bằng vào là một cái sát trận một cái kỳ trận, hao phí vô số tâm lực, tránh nặng tìm nhẹ, chỉ thẳng trọng điểm.

"Rầm rầm rầm rầm.." Tiếng nổ như vậy cả thay vang một trăm hai mươi tám tiếng, lần này cũng làm mọi người trên đảo đều kinh động, bởi vì thanh thế này thật sự quá lớn. Tòa Trung La đảo này, phạm vi chỉ có khoảng năm trăm dậm, tiếng nổ kinh thiên có thể so với bom nguyên tử nổ như vậy, người toàn bộ đảo nhỏ muốn không biết cũng không được!

Uy lực vụ nổ như vậy, may mắn Trung La đảo này chính là đảo cấm chế, lại khắp nơi lộ ra bất phàm, nếu là đảo nhỏ tầm thường, cho dù lớn hơn gấp trăm lần nữa, một trăm hai mươi tám viên Lôi Bạo Hồn Châu này cũng đủ để đem toàn bộ hòn đảo nhỏ đánh chìm.

"Làm sao vậy? Nơi này đã xảy ra chuyện gì ?" Mọi người hầu như đồng thời không hẹn mà cùng ở trong lòng nói thầm, sau đó hướng tới địa điểm sự việc tiến đến.

632. Chương 633: Thần Vị (thượng)

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 633: Thần vị (Thượng)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Vô số bóng người hướng tới chỗ phương hướng Dương Thiên Vấn bay tới, trừ một ít người đang bài trừ cấm chế, đang đứng ở thời khắc mấu chốt, còn lại trên cơ bản đều đến, nhân số so với một lần trước nhiều hơn gấp ba, hơn nữa trong đó Thần Hoàng liền chiếm nhiều tới tám vị!!

Đây chính là chú ý trước đó chưa từng có!

Lúc một ít người ở gần chạy tới liền nhìn thấy Dương Thiên Vấn cẩn thận đem Huyết Long Sâm Vương cất vào trong trữ vật không gian. Thật ra đây là Linh dược không gian của Mệnh Vận La Bàn, tại trong cái không gian này, linh dược có thể dời trồng vào, tiếp tục sinh trưởng, nói cách khác, Dương Thiên Vấn tạm thời không cần quan tâm vấn đề Huyết Long Sâm Vương không đủ dùng.

Xa một ít Thần Vương chạy tới nơi này, không thấy được một màn này, nhưng đoán cũng được đã xảy ra chuyện gì. Bởi vì đương sự chỉ có một mình Dương Thiên Vấn, mà một cái "ác mộng của Thần Vương" vậy mà đã bị phá, bị một Thiên Thần đỉnh phong phá.

Lúc này, chỉ cần người tu vi Thần Vương, ánh mắt nhìn về phía Dương Thiên Vấn liền trở nên có chút kinh ngạc cùng không dám tin. Phải biết rằng phá một cái cấm chế, có đôi khi so với bố trí một cái cấm chế còn inh hơn! Cái này giống như giải độc luôn so với dùng độc lợi hại hơn một ít. Đặc biệt Dương Thiên Vấn chỉ có tu vi Thiên Thần, bài trừ cấm chế này tuyệt đối không có khả năng là dùng bạo lực.

"Ác mộng của Thần Vương" không phải hư danh, một Thiên Thần có thể phá cấm chế, như vậy chỉ có một cái giải thích, người ta dựa vào tuyệt đối không phải bạo lực, mà là học vấn thật sự.

Trận đạo tông sư ở thần giới tuy không thể so với tại hạ giới cao thượng như vậy, nhưng cũng là hạng người thân phận tôn quý, ít nhất đơn thuần từ cảnh giới mà nói, đủ cùng bọn cường giả Thần Vương Thần Hoàng cùng ngồi cùng ăn, mà Dương Thiên Vấn tu vi cấp Thiên Thần liền bị trực tiếp không nhìn.

Dương Thiên Vấn phá "ác mộng của Thần Vương", thắng được toàn bộ Thần Vương ở đây tôn trọng cùng xem trọng.

Tám vị Thần Hoàng tới, không có một ai là mặt không mang tươi cười buông dáng người.

Mạnh Hiên Thần Hoàng gần như tương đối mệnh khổ. Trong ba đại Thần Hoàng của Mạnh gia, hắn là bối phận nhỏ nhất, cho nên hắn liền thành trốn người thăm dò tin tức.

"Hiền chất, lại là ngươi. Ha ha… Xem ra Mạnh thúc vẫn là xem nhẹ ngươi rồi!" Mạnh Hiên Thần Hoàng vừa thấy là Dương Thiên Vấn lập tức lộ ra vẻ mừng như điên, cười ha ha hô. Hiện tại hắn đã hoàn toàn bất kể lỗi Mạnh Tiểu Kiếm xú tiểu tử này vụng trộm chạy trốn, làm hại một nhà cao thấp lo lắng cho hắn, thậm chí còn muốn thưởng một chút đứa con này. Quả nhiên là hổ phụ không có khuyển tử! Lần đầu tiên

rời nhà quen biết bằng hữu thứ nhất, chính là một trận đạo tông sư. Cái phần ánh mắt này xem như Mạnh Hiên Thần Hoàng cũng không thể không bội phục.

Tuy nói trận đạo tông sư ở trước mặt một Thần Hoàng cũng không đáng sợ như thế nào, nhưng là không thể không cho tôn trọng nên có. Đây là một loại tự trọng trên thân phận.

Mà một Trận đạo tông sư, giao hảo luôn so với đắc tội mạnh hơn chứ? Phải biết rằng Mạnh gia trên dưới ba Thần Hoàng bảy Thần Vương quả thật rất không tồi, nhưng trên thực tế, Mạnh gia ngay cả một Trận đạo đại sư cũng lấy không ra tay, cho dù có cũng chỉ có thể tính đối với cấm chế có điều nghiên cứu, nhưng lại không giống Dương Thiên Vấn như vậy. Từ đầu bắt đầu, học tập hệ thống cùng tìm hiểu quan trọng là thiên phú. Mạnh gia tuy cường đại, nhưng người Mạnh gia lại không có thiên phú phương diện này.

Cái này cũng là một nguyên nhân khác vì sao, Mạnh Hiên Thần Hoàng vui như vậy. Vật lấy hiếm làm quý, không có luôn là tốt nhất. Mạnh gia không có trận pháp sư như vậy, nhưng Dương Thiên Vấn nay cùng Mạnh gia quan hệ được cho là tương đối thân cận, cũng tương đương với cái kia.

"Mạnh thúc, lại gặp được ngài rồi" Dương Thiên Vấn cũng nhiệt tình đáp lễ nói.

"Cái cấm chế này là ngươi phá?" Một vị Thần Hoàng nhẹ giọng hỏi.

"Chính thế" Dương Thiên Vấn gật đầu đáp, không kiêu không nịnh, bởi vì ở nơi này tất cả đoạt được đều là về người phá cấm toàn bộ, hơn nữa Thần Hoàng cũng không coi trọng Huyết Long Sâm Vương mình mới được.

"Tốt lắm" Vị Thần Hoàng kia mặt tươi cười gật đầu nói, "Ta chính là Kim Quang Thần Hoàng, Dương tiểu hữu đã đủ tư cách".

Nhưng vào lúc này Thần Hoàng đồng thời khoát tay áo nói: "Các vị thần hữu, không có chuyện mà nói thì tản đi ai làm việc nấy, nắm chặt thời gian không nên lãng phí một lần cơ duyên một ngàn tám trăm năm này".

Các Thần Vương bảo hộ vẫn chưa kịp mở miệng. Ba Duyệt Thần Vương cùng Thiên Cơ Tử nghe xong lời này, đều thông minh quay đầu chạy lấy người, bởi vì sự việc kế tiếp đã không phải bọn hắn có khả năng tham dự, tuy tôn quý là Thần Vương, cho dù là Thần Hoàng cũng phải xưng hô một tiếng thần hữu, được cho ngang hàng luận, nhưng trên thực tế, địa vị Thần Vương vẫn là so với Thần Hoàng kém một mảng lớn!

Một lát sau, Thần Vương tản ra, hiện trường chỉ để lại chín người tám vị Thần Hoàng cùng Dương Thiên Vấn, cũng không có bố trí kết giới cách âm gì, bởi vì không ai dám nghe lén, cũng không có người sẽ ngu như vậy.

Dương Thiên Vấn thấy một màn như vậy trong lòng khẽ động, nhất định có sự việc gì đặc biệt bí mật muốn nói, xem ra hẳn là coi trọng năng lực bài trừ cấm chế của mình, muốn mình hỗ trợ bài trừ cấm chế? Cái này có thể sao? Dựa theo quy củ, ai phá thì về kẻ đó. Tuy Dương Thiên Vấn không có tư cách cùng Thần Hoàng nói quy củ gì, nhưng Dương Thiên Vấn lại tin tưởng cho dù tôn quý làm Thần Hoàng cũng không dám đem lời thề coi là cái rắm. Cho nên, trong lòng Dương Thiên Vấn hạ quyết tâm, chuyện không có lợi, là sẽ tuyệt đối không nhúng tay.

"Các vị tiền bối, có việc xin mời nói đi" Dương Thiên Vấn bằng phẳng nói rõ.

"ừm, ngươi rất không tệ!" Một Thần Hoàng xa lạ mở miệng tán dương.

Ánh mắt mọi người đều tập trung đến trên người Mạnh Hiên, hiển nhiên Mạnh Hiên cùng Dương Thiên Vấn quan hệ chặt chẽ hơn một ít, cho nên lời này do hắn nói không còn gì tốt hơn.

Mạnh Hiên Thần Hoàng hiểu ý chuyển hướng về phía Dương Thiên Vấn nói: "Ngươi biết cả nhân thần giới, Thần Hoàng có bao nhiêu người hay không?".

Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, cái này không phải nói nhảm sao? Ta nếu là biết vậy mới là lạ, mỗi một cấp bậc đều có chính bọn họ công, ta nào biết các ngươi người cấp bậc Thần Hoàng có bao nhiêu?

"Thần giới có mười sáu khối đại lục, chia đều mỗi khối đại lục đều có khoảng ba mươi vị Thần Hoàng, còn có một ít che dấu cộng lại chính là Thần Hoàng của nhân thần giới ít nhất cũng có hơn sáu trăm, nhiều

như thế nào nữa cũng sẽ không vượt qua một ngàn! So với thần nhân nhân thần giới vượt qua vạn vạn ức mà nói, hơn hai trăm ức năm trôi qua, cũng chẳng qua chỉ có chút người như vậy đạt tới cảnh giới này của chúng ta" Mạnh Hiên Thần Hoàng híp mắt giới thiệu, trong lời nói khó tránh khỏi có chứa vài phần ngạo khí cùng khí phách.

Cái này Dương Thiên Vấn hiểu, bởi vì nay Chúa Tể không ra, Thần Hoàng chính là đứng ở đỉnh chúng sinh thần giới.

Thượng vị giả không thể tranh luận nhất của thần giới.

Dương Thiên Vấn quả thật có chút giật mình, phải biết trong cả nhân thần giới, căn cứ Tiểu Bạch nói số lượng Thần Vương chỉ có khoảng mười vạn, nhưng Thần Hoàng lại có thể nhiều tới mấy trăm, cái tỉ lệ này cũng là không ít rồi! Càng làm cho Dương Thiên Vấn kinh ngạc là La Sát Hải đã có nhiều tới mười hai vị Thần Hoàng, khó trách lãnh địa chung quanh cũng không dám mơ ước tài nguyên cùng tài phú của La Sát Hải. Bởi vì cho dù là bốn lãnh địa gần chung quanh La Sát Hải cho dù liên thủ lại cũng ăn không được La Sát Hải, bởi vì thực lực La Sát Hải quá cường đại.

La Sát Hải không ngoại xâm đã rất nể tình rồi. Dương Thiên Vấn cũng biết đây là vì sao, bởi vì hoàn cảnh đặc thù của La Sát Hải, hơn nữa càng thêm vì Trung La đảo này nhỉ? Chính là bởi vì đảo này tồn tại, giữa các thế lực lớn của La Sát Hải mới có thể ôm thành đoàn, đặc biệt mười hai vị Thần Hoàng đại biểu vũ lực chung cực của La Sát Hải, giữa bọn họ khẳng định đạt thành một ít các loại hiệp nghị cùng công thủ đồng minh nào đó.

Hơn nữa bí mật Trung La đảo này che dấu, chỉ sợ chính là Mạnh Hiên sẽ nói với mình.

La Sát Hải giống như kỳ tích khẳng định có một cái bí mật to lớn, cấm chế chi đảo thần kỳ cũng không phải đơn giản như vậy. Tất cả cái này, chính là kẻ ngốc cũng có thể đoán được một chút. Chẳng qua thông minh như Dương Thiên Vấn cũng không nghĩ được bất cứ đầu mối nào.

***

"Trình độ thăm dò cùng nắm giữ một cái pháp tắc đạt tới 90%, vậy trên cơ bản chính là bậc cửa của Thần Hoàng, mà lúc tìm hiểu một hạng đạt tới 99%, ba đại lĩnh vực hoàn toàn dung hợp, cảnh giới của người này liền ở cảnh giới Thần Hoàng đỉnh phong, như vậy cường giả đỉnh phong rất ít, đa số Thần Hoàng đều ở giai đoạn 99%, ba đại lĩnh vực chỉ kém một chút sẽ hoàn toàn dung hợp. Muốn đột phá Thần Hoàng đỉnh phong, nhất định phải hoàn toàn tìm hiểu cái pháp tắc này, đạt tới cảnh giới 100%. Nhưng chỉ có cái chênh lệch 1% này, chính là một bước vô hạn xa vô hạn gần giữa một cái Chúa Tể cùng Thần Hoàng" Mạnh Hiên Thần Hoàng nhẹ giọng thở dài, sắc mặt tỏ ra có chút tịch liêu đồng thời vài vị Thần Hoàng chung quanh cũng là vẻ mặt buồn bã.

Dương Thiên Vấn hiểu, tìm hiểu 99%, mà đạt tới 100% chính là nắm giữ, cho nên lúc đột phá cảnh giới Thần Hoàng, hoàn toàn nắm giữ pháp tắc được xưng là Chúa Tể.

Nhưng Dương Thiên Vấn không hiểu là, vì sao một bước này sẽ khó như vậy? Vô số ức năm qua vậy mà làm cho vô số Thần Hoàng bó tay không có cách nào? Ở Dương Thiên Vấn xem ra, Chúa Tể chính là tiểu thánh cấp bậc, muốn đạt tới tiểu thánh cấp bậc, trừ pháp lực cùng cảnh giới là dùng tiên thiên linh bảo ký thác chấp niệm, trảm thi mà thành.

Nhưng Dương Thiên Vấn biết là, phương pháp này chính là một cái vũ trụ khác, lúc ấy Hồng Quân lão tổ thành đạo, khi khai đàn giảng đạo dạy xuống phương pháp tu luyện, ở lúc ấy, lợi hại nhất chẳng qua chính là Đại La Kim Tiên! Mà nơi này là một cái vũ trụ khác, không chỉ có vũ trụ quy tắc có điều khác nhau, ngay cả phương pháp tu luyện cũng có khác biệt, nhưng mà đại đạo quy nhất, trăm sông đổ về một biển.

Không có gì ngoài biến thái nhất lấy chứng cứ có sức thuyết phục cùng mưu lợi công đức chứng đạo, cũng có thể bởi vì một ít nhân tố nào đó mà làm cho Thần Hoàng khó có thể tự hành đột phá.

633. Chương 634: Thần Vị (hạ)

634. Chương 635: Thành Thục Hậu Kỳ

635. Chương 636: Ám Độ Trần Thương

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 636: Ám độ Trần Thương

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Thực lực trên tay Dương Thiên Vấn cũng rốt cuộc có tồn tại cấp Thần Vương. Nếu có thể làm cho Tiểu Bạch tiến hóa nữa đến thành thục kì đỉnh phong, hẳn chính là cấp Thần Hoàng nhỉ? Đương nhiên, muốn tiến hóa nữa, cái độ khó này cũng không nhỏ.

Dương Thiên Vấn đem tiền căn hậu quả sự việc trước trước sau sau giới thiệu một lần cho Tiểu Bạch. Thậm chí còn ngay cả tính toán của mình cũng không dấu Tiểu Bạch. Một người kể ngắn, hai người kể dài.

Tiểu Bạch lẳng lặng nghe, sau khi xong, còn nghiêm túc cân nhắc một hồi lâu mới mở miệng nói: "Lão đại, ngươi là nói, trên Trung La đảo có ba cái thần vị?".

Dương Thiên Vấn gật đầu nói: "Sai. Đây là la bàn chỉ dẫn giả nói, không thể sai".

"ừm. Vậy khẳng định có rồi. Như vậy mười hai Thần Hoàng biết có bao nhiêu cái thần vị không?" Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ hỏi.

"Cái này ta ngược lại là không biết. Chẳng qua sau khi ra ngoài, ta có thể thử một phen" Mắt Dương Thiên Vấn sáng lên. Ý tứ của Tiểu Bạch rất rõ ràng, nếu bọn họ không biết có bao nhiêu thần vị, trái lại không bằng nghĩ biện pháp đem đồ vật độc chiếm. Tính không thể độc chiếm nuốt vào hai cái chứ? Yêu cầu lại không cao.

"Nếu bọn họ không biết, vậy chúng ta liền phát đạt rồi. Ha ha ha…" Tiểu Bạch lớn tiếng cười, nụ cười kia kêu một cái điên cuồng.

Dương Thiên Vấn chưa từng nhìn thấy nó vui vẻ như vậy. "Không cần quá ý. Chúng ta phải đối mặt là mười hai Thần Hoàng. Muốn ở dưới mí mắt bọn họ rút lấy, cũng không phải là một việc dễ dàng. Huống hồ, còn có cấm chế trung tâm đảo. Nhiều năm qua như vậy không có một Thần Hoàng có thể lấy thần vị trong cấm chế, có thể tưởng tượng cái cấm chế này cường đại. Ta cho dù là toàn lực khởi động Thập Tuyệt đại trận. Lấy cảnh giới tu vi hiện tại của ta sợ là khó có thể phá" Nếu ngay cả cấm cũng không phá được, vậy tất cả không phải là uổng phí sức lực sao?

"Lão đại, Thần Hoàng quả thật lợi hại, nhưng bọn họ chung quy là người. Ta tuy rằng chỉ có thực lực thành thục hậu kỳ, so với Thần Hoàng yếu hơn một cấp bậc, nhưng chúng ta không phải cùng bọn họ cứng đối cứng. Bọn họ là người mà Tiểu Bạch ta chính là siêu thần thú! Bằng vào thiên phú thần thông, có thể né qua tai mắt bọn họ. Hơn nữa lão đại ngươi chẳng qua mới tu vi Thiên Thần, ở trong mắt bọn họ, căn bản sẽ không trọng điểm phòng bị ngươi. Bọn họ phải đề phòng lẫn nhau, mà không phải ngươi một Thiên Thần nho nhỏ"—.

Đúng rồi, Thần Hoàng là rất trâu bò, nhưng ở trên Trung La đảo, mọi người đều chịu lời thề ước thúc. Các Thần Hoàng phải dùng lời thề giữ bí mật thần vị không truyền ra ngoài, nếu không La Sát Hải cũng sẽ không bởi vậy bình tĩnh nhiều năm như vậy. Các Thần Vương bị lời thề trói buộc, đồng thời bị ích lợi trói buộc, toàn bộ La Sát Hải vắt thành một đoàn, không cho bất cứ thế lực nào nhúng tay vào.

Mà ở trước mặt thần vị, một Thiên Thần nho nhỏ, căn bản là không cướp được với mười hai vị Thần Hoàng. Hơn nữa những Thần Hoàng này cũng căn bản sẽ không đem mình đặt ở trong mắt.

Đây là chỗ ưu thế của mình. Bên trong ba cái thần vị, nếu có thể lợi dụng cấm chế cùng địa hình vân vân nhân tố, thần không biết quỷ không hay lất được trong đó hai cái thần vị. Hắc hắc, vậy là đủ rồi! Đương

nhiên, điều kiện tiên quyết là những Thần Hoàng này cũng không biết được số lượng thần vị của đảo trong đảo.

Thật ra ở trong lòng Dương Thiên Vấn đoán, sổ lượng thần vị này cụ thể có bao nhiêu, chỉ sợ các Thần Hoàng cũng không biết nhỉ? Bởi vì Dương Thiên Vấn cũng là từ la bàn chỉ dẫn giả nơi đó.

Bọn họ cũng không có Mệnh Vận La Bàn!

"ừm, đến lúc đó làm việc tùy theo hoàn cảnh đi. Chúng ta đi trước một bước" Dương Thiên Vấn nói xong liền mang theo Tiểu Bạch ra khỏi bảo tháp, lúc gần đi cũng không quên đem La Sát Hồn Châu giao cho Thủy Thấm Lan, bảo nàng phát cho đám người Bạo Viên đang cố gắng tu luyện.

Sau khi làm xong tất cả, Dương Thiên Vấn cùng Tiểu Bạch lại xuất hiện ở trên Trung La đảo.

"Lão đại, đây chính là một cái bảo địa!" Tiểu Bạch nhìn bốn phía một chút thở dài nói.

"Phải. Đáng tiếc, muốn được đồ vật, thì trả giá lao động" Dương Thiên Vấn gật đầu trả lời, đồng thời cũng cảm thán.

"Lão đại, chẳng lẽ ngươi quên, Tiểu Bạch Thần Ấn tiến hóa không chỉ cần máu thịt tinh hồn sao? Nó có thể hấp thu cấm chế, hơn nữa sau khi luyện hóa thành của mình! Mà cấm chế trên đảo này quả thực vì nó mà chuẩn bị. Ngươi suy nghĩ một chút, nếu đem cấm chế toàn đảo đều hấp thu, Tiểu Bạch Thần Ấn sẽ tiến hóa đến trình độ cờ nào?" Tiểu Bạch vui tươi hớn hở nhắc nhở.

Dương Thiên Vấn trực tiếp ngây người. Nói thật ra, hắn thật đúng là đã quên chuyện này. Bởi vì chuyện phải quan tâm thật quá nhiều, chuyện cần tự hỏi cũng nhiều đếm không xuể. Cho nên…

Chẳng qua, Dương Thiên Vấn ở sau khi nghe Tiểu Bạch nói, rốt cuộc tỉnh ngộ lại. Nếu đúng như Tiểu Bạch nói, bên trong Tiểu Bạch thần ấn sẽ càng ngày càng củng cố, càng ngày càng lợi hại. Nói không chừng đến cuối cùng, Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận cùng vô số cấm chế kỳ diệu hợp làm một, sinh ra kỳ tích khổng lồ.

Tiểu Bạch Thần Ấn tồn tại, vốn chính là một cái kỳ tích. Dương Thiên Vấn cũng là ù ù cạc cạc đem nó luyện ra. Nếu thật sự muốn luyện chế một kiện pháp bảo như vậy, lấy bản lãnh Dương Thiên Vấn, căn bản là nghĩ không ra bất cứ đầu mối gì, sao có thể đem một cái thượng cổ đại trận luyện chế vào trong một kiện pháp bảo, hơn nữa còn có thể khống chế tất cả không gian này, bao gồm đại trận vận chuyển cùng dừng lại vân vân. Chủ yếu nhất là tiên thiên khí linh sinh thành, tất cả tất cả đều là từ vô số khâu trùng hợp ra kỳ tích!

Mà kỳ tích này còn muốn tiếp tục nữa. Dương Thiên Vấn am hiểu trận đạo, am hiểu các loại trận pháp, nhưng đối với bố trí cấm chế tâm cũng không cao như thế nào, cũng không phải thực làm được. Thuật nghiệp có chuyên tấn công. Nhưng nếu Tiểu Bạch Thần Ấn sau khi hấp thu vô số cấm chế cường lực lợi hại trên Trung La đảo, nó trưởng thành sẽ đạt tới độ cao gì, cho dù là Dương Thiên Vấn cũng không biết.

Chất liệu của Tiểu Bạch Thần Ấn là bắt bẻ - tài chất Dương Thiên Vấn hao phí vốn lớn tạo ra Thập Tuyệt trận đồ còn cao hơn mấy cấp bậc. Nó có tiên thiên khí linh, tiềm lực trưởng thành là vô cùng lớn! Cho nên, Dương Thiên Vấn tính sau khi luyện hóa hết ma thần ý thức của Huyết Hồn Ma Tinh, để cho Tiểu Bạch cắn nuốt tiêu hóa hấp thu hết năng lượng khổng lồ của Huyết Hồn Ma Tinh.

Nhưng hiện tại, do Tiểu Bạch nhắc nhở, Dương Thiên Vấn còn nhớ tới một chỗ thần kỳ khác của Tiểu Bạch Thần Ấn, hấp thu luyện hóa cấm chế! Cái năng lực thần kỳ này là do Dương Thiên Vấn sau khi đưa vào Trận đạo cửu lí, do tiên thiên khí linh kích phát ra. Trên lý luận nó có thể hấp thu tất cả cấm chế, sau đó hóa thành mình dùng.

Trung La đảo tồn tại, đối với những người khác mà nói là bảo địa. Bọn họ đau cũng khoái hoạt, mà đối với Dương Thiên Vấn mà nói, nơi này chính là thiên đường, không có đau khổ, chỉ có khoái hoạt.

Cấm chế nơi này, cho dù là cấm chế yếu nhất cũng không phải một đỉnh phong Thiên Thần bình thường có thể lấy bạo phá. Nhớ kỹ là bạo lực bài trừ. Chỉ cần là hạng người sở trường về trận đạo, cho dù thực lực không cao, cũng có thể bàng vào tu vi trận đạo phá vờ những cấm chế này. Ví dụ như nói Dương Thiên Vấn.

"Lão đại. Ta biết ngươi nghĩ cái gì. Không phải nơi này cấm chế thật là mạnh một chút, nhưng chúng ta có thể từ từ đến. Giản lược yếu ớt bắt đầu, sau khi hấp thu một cái, do ta mang vào trong Thời Không Bảo Tháp đi tiêu hóa. Sau đó lại lấy ra nữa tiếp tục hút kế tiếp. Như thế lặp lại.." Vẻ mặt Tiểu Bạch hướng tới, tựa như là đang đoán nếu sau khi đem toàn bộ cấm chế trên đảo hấp thu, Tiểu Bạch Thần Ấn lấy Tiểu Bạch tên nó đến mệnh danh nói không chừng sẽ trở thành một kiện pháp bảo truyền kỳ, so với thần giới thập bảo cũng không kém nhiều, thậm chí còn siêu thoát chúng nó!

Dương Thiên Vấn vừa nghe, mắt chợt sáng, mừng như điên nói: "Đúng, phi thường đúng! Tốt. Phi thường tốt! Cứ làm như vậy đi!" Lời còn chưa dứt. Dương Thiên Vấn liền hướng ngoài cùng của hòn đảo nhỏ chạy tới.

Từ bên ngoài bắt đầu, từng chút hấp thu cấm chế, cường hóa Tiểu Bạch Thần Ấn! Đương nhiên, tất cả cái này đều làm phi thường ẩn nấp. Dương Thiên Vấn bởi vì phá "Thần Vương ác mộng", đã thành người nổi tiếng Trung La đảo thậm chí toàn bộ La Sát Hải. Làm danh nhân, đi đến chỗ nào cũng sẽ bị người chú ý, lúc này Dương Thiên Vấn không khỏi cười khổ một trận. Cái Trung La đảo này chỉ lớn một chút như vậy, Dương Thiên Vấn đành phải tìm một ít cấm chế hẻo lánh rác rưởi một chút thủ hộ bắt đầu hấp thu.

Sau khi hấp thu một cái, liền do Tiểu Bạch mang vào Thời Không bảo tháp, lợi dụng thời gian sai lệch đến tiêu hóa hấp thu. Vì cam đoan chất lượng, Dương Thiên Vấn còn không tiếc hao phí lượng lớn La Sát Hồn Châu cho Tiểu Bạch Thần Ẩn. tính cả cấm chế cùng nhau tiêu hóa hấp thu.

Từ một ngày một cái, đến một ngày hai cái, ba cái… Mười cái thậm chí trăm cái cấm chế.

Qua một năm, Dương Thiên Vấn cuối cùng là đem toàn bộ cấm chế hẻo lánh trên đảo hấp thu xong. Muốn hấp thu nữa, thì phải chú ý tai mắt người khác. Vì bảo vệ bí mật Tiểu Bạch Thần Ấn hấp thu cấm chế, Dương Thiên Vấn đành phải bại lộ Thập Tuyệt đại trận tồn tại. Mỗi khi có người, lúc Dương Thiên Vấn muốn bài trừ cấm chế, sẽ công khai bày ra Thập Tuyệt đại trận, làm ra một bộ bộ dáng toàn lực ứng phó lấy đại trận bài trừ cấm chế. Bình thường lúc này, ở ngoài trận pháp căn bản không thể nhìn trộm tình huống của trận, cho dù là mạnh như Thần Hoàng cũng tương tự. Một chiêu Minh tu sạn đạo, ám độ Trần Thương này đem bí mật Tiểu Bạch ấn ẩn giấu đi.

Chẳng qua thanh thế của Thập Tuyệt đại trận cũng đem thanh danh Dương Thiên Vấn đẩy đến đỉnh phong. Cho dù không thể xem xét được cụ thể tình huống trận, nhưng những Thần Vương cùng Thần Hoàng này vẫn là có thể đại khái nhìn ra một ít lợi hại của đại trận. Đối với vị trí của Dương Thiên Vấn cũng dần dần đặt tới trên cái cấp bậc Thần Vương.

636. Chương 637: Đảo Của Đảo

637. Chương 638: Lời Thề Che Chở

Chương 638: Lời thề che chở

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Ánh mắt mười hai vị Thần Hoàng đều tập trung đến trên người Dương Thiên Vấn. Mạnh Hiên Thần Hoàng đã không chỉ một lần giao tiếp với Dương Thiên Vấn, mặt tươi cười nghênh đón nói: "Hiền chất đến cũng không tính là muộn, không cần đa lễ. Đến, ta giới thiệu một phen cho ngươi".

Mười hai Thần Hoàng của La Sát Hải: Sát Thần Hoàng Hướng Thiên Thần Hoàng Mạnh Hiên Thần Hoàng Kim Quang Thần Hoàng Phong La Thần Hoàng Thông Dương Thần Hoàng Viêm Thần Hoàng Băng Phong Thần Hoàng Cốc Nhạc Thần Hoàng Kính hoàng Âu Dương Thần Hoàng Thủy Thiên Thần Hoàng.

La Sát Thần Hoàng tự nhiên là người sáng lập Mạnh gia, thái gia gia của Mạnh Tiểu Kiếm; Hướng Thiên Thần Hoàng vốn tên Mạnh Hướng Thiên, gia gia của Mạnh Tiểu Kiếm; Mà Mạnh Hiên Thần Hoàng thì không cần giới thiệu. Kính Thần Hoàng là Thái thượng trưởng lão Kính Nguyệt môn. Thủy Thiên Thần

Hoàng là Thái thượng tông chủ Thủy Thiên tông. Âu Dương Thần Hoàng tự nhiên là lão gia chủ Âu Dương thế gia. Vài vị Thần Hoàng bệ hạ còn lại đều là thân tán tu.

Dương Thiên Vấn lễ phép chào từng người, coi như là lăn lộn một cái quen mặt.

Mạnh Hiên Thần Hoàng sau khi thấy Dương Thiên Vấn nhận thức từng người, nói: "Nhìn thấy ngọn núi thấp kia trên đảo nhỏ không?"

Dương Thiên Vấn gật gật đầu không nói gì. Mạnh Hiên Thần Hoàng cười khổ nói: "Thật không dám dấu diếm, vạn năm qua chúng ta mỗi thời mỗi khắc đều muốn phá cấm chế lên đảo, nhưng là vô số năm qua cố gắng lại luôn bởi vì thời gian không đủ mà không công lãng phí. Lần này dưới tình huống mười hai người chúng ta liên thủ, chẳng qua phá hỏng chín trăm chín mươi chín tầng cấm chế bên ngoài, hiện tại cấm chế trên mặt hồ đã hoàn toàn thanh trừ rồi, nhưng muốn lên đảo lại là phải phá sạch cấm chế trên đảo". xem tại

Hai mắt Dương Thiên Vấn thần quang mãnh liệt, nhìn xa thì nhìn không ra cái gì, nhưng đến gần nhìn lên mới biết được cấm chế khủng bố trên đảo này. Không nói cái khác, cho dù là muốn lên đảo liền phá sạch chín mươi chín trùng điệp thêm phòng ngự cấm chế cấp chín vây đảo này. Đây chính là cấm chế tốt: Nơi đó nếu là trận pháp, ví dụ như nói giống Thập Tuyệt trận cùng Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận đại trận cấp bậc này, muốn hai trận dung hợp gần như không thể. Hay là hai trận dung hợp, cho dù là muốn ở trong một cái đại trận tăng thêm chút trận pháp nhỏ hoặc là cấm chế nhỏ khác cũng đừng mơ.

Nhưng là cấm chế thì khác. Chỉ cần ngươi đủ thực lực, đừng nói là chín mươi chín tầng trọng điệp cấm chế cấp chín, cho dù là hơn một ngàn tầng trên vạn tầng cấm chế cấp mười chồng cũng có thể.

Chín mươi chín tầng trọng điệp cấm chế cấm chín này, nó phòng ngự đã tuyệt đối vượt qua cấm chế cấp mười bình thường. Mười hai vị Thần Hoàng ở trên thần lực tự nhiên không kém, nhưng là chống đỡ không được. Muốn phá vỡ nó dựa theo phương pháp bình thường, mười hai vị Thần Hoàng này trừ phi nâng lên đều là chính đỉnh cấp chí cao công kích thần khí, dưới ba đòn toàn lực có thể phá. Nhưng chỉ bàng lĩnh vực thần binh là kém cỏi hơn một ít. Cho dù hao phí nguyên khí phá cấm chế, sau khi lên đảo, còn đối mặt càng nhiều cấm chế cường đại hơn.

Chẳng qua Dương Thiên Vấn nhìn thấy cái cấm chế này, mày nhíu lên, trên mày không ngờ cấm chế trên cái đảo trong đảo này vậy mà tinh diệu tuyệt luân, lợi hại phi thường như thế. Không sai, nếu lúc thực phá hết cấm chế cả đảo lấy được thần vị, Tiểu Bạch Thần Ấn còn có thể tiến hóa một lần nữa chứ?

Nếu bằng bản lãnh thật sự đi bài trừ cấm chế, Dương Thiên Vấn không phải không làm được, nhưng vẻn vẹn năm năm thời gian, căn bản là người si nói mộng. Nhưng năm năm vừa qua, liền chờ một ngàn tám trăm năm nữa. Cái một ngàn tám trăm năm này trái lại không phải không thể chờ, làm người ta buồn bực nhất là, một ngàn tám trăm năm sau, cấm chế vốn đã phá sạch

Một lần nữa chữa trị đầy đủ. Cái này cũng chính là làm cho các Thần Hoàng buồn bực hộc máu. Cách một ngàn tám trăm năm, những Thần Hoàng này sẽ tập trung ở nơi này bài trừ cấm chế. Nhưng là ức vạn năm qua đi, hiệu quả rất nhỏ, một lần thành công nhất chính là đã biết bí mật thần vị tồn tại.

Dương Thiên Vấn xem xong gật đầu cảm thán nói: "Cấm chế nơi này so với bên ngoài lợi hại hơn đâu chỉ gấp trăm lần?".

"Thế nào? Hiền chất, ngươi có nắm chắc ở trong năm năm đem toàn bộ cấm chế dọn sạch trên đảo hay không?" Mạnh Hiên Thần Hoàng chờ mong hỏi. Không có cách nào. Bọn họ dốc hết toàn bộ tâm lực, ức vạn năm qua cũng không có kết quả gì, muốn ở trong năm năm phá hết cấm chế, gian nan cờ nào?

Trong lòng Dương Thiên Vấn mắng to biến thái. Hòn đảo nhỏ như vậy, cho dù là Chúa Tể đến, muốn mạnh mẽ phá cũng không phải mười năm tám năm có thể làm xong. Không có trăm trở lên, căn bản đừng mơ. Trong năm năm dọn sạch cấm chế toàn đảo, các ngươi thật đúng là quá xem trọng ta rồi. Hòn đảo nhỏ này tuyệt đối không phải một Chúa Tể làm ra được, trừ phi là mười Chúa Tể liên thủ, hoặc thiên đạo tự mình làm?

"Mạnh thúc, năm năm thời gian có chút nhanh" Dương Thiên Vấn cười khổ trả lời. Đâu chỉ là nhanh. Nếu trong tay không có Tiểu Bạch Thần Ấn khắc tinh của cấm chế như vậy, cho dù là cho ta trăm năm chỉ sợ

cũng không được. Năm năm? Người si nói mộng. Những lời này nghe vào trong tai các Thần Hoàng quả thực chính là tin tức tốt to lớn. Người ta nói nhanh, mà không phải không có khả năng. Cái này đại biểu cái gì? Cái này đại biểu ức vạn năm tâm huyết có khả năng tại một lần này kết thúc.

La Sát Thần Hoàng tiếp tục hỏi: "Tiểu hữu cần cái gì. Có gì cứ nói. Vô luận là cái gì, chúng ta đều sẽ giúp đỡ hết sức".

"Không sai. Chỉ cần tiểu hữu có thể phá vỡ cấm chế, coi như là mười hai người chúng ta nợ ngươi một cái nhân tình. Ngày sau nếu có điều cầu, đủ khả năng, tuyệt không chối từ" Kim Quang Thần Hoàng trực tiếp nói.

"Không sai, chính là như thế" Người khác cũng đều tỏ thái độ.

"Các vị tiền bối, vãn bối có một chuyện hỏi, trên đảo này trừ thần vị, còn có bảo vật khác không? ừm, hoặc là các ngươi ai có thể nói cho vãn bối, cái thần vị này đến tột cùng có bao nhiêu?" Dương Thiên Vấn nghi hoặc hỏi. Dương Thiên Vấn lời này một tầng ý tứ khác muốn cho thấy ta cũng sẽ không làm không công. Thuận tiện hỏi một chút, bọn họ đến tột cùng có biết số lượng thần vị hay không.

"Cái này sao, thật, thần vị nhiều ít, chúng ta cũng không rõ ràng, nhưng mà chúng ta dám khẳng định, trong đó tất nhiên có thần vị tồn tại" La Sát Thần Hoàng khẳng định gật đầu nói.

"Được rồi, ta hiểu rồi. Nhưng là ta nghĩ các vị cũng thần vị này khẳng định nhiều không đến đâu. Các vị chia ra sao?" Dương Thiên Vấn bình thản hỏi.

"Cái này chúng ta đã sớm thương lượng sẵn rồi. Dựa theo thực lực lớn nhỏ đến chia. Nếu trong chúng ta có người có thể đủ may mắn trở thành Chúa Tể, như vậy sẽ gánh vác trách nhiệm che chở. Hơn nữa đồng ý đem hết toàn lực tìm thần vị cho các vị còn lại" Mạnh Hiên Thần Hoàng mở miệng nói. Người đang ngồi dĩ nhiên đều muốn thần vị. Nhưng cái này thế tất sẽ nhấc lên gió tanh mưa máu. Cho nên sau khi bí mật thần vị bị phát hiện, mười hai Thần Hoàng lập tức phát lời thề máu, tránh cho kết quả xấu nhất này.

"Tốt. Ngũ hành long cân đều một cái" Dương Thiên Vấn một hơi đọc ra hơn tám mươi loại luyện tài trân quý. Phần lớn là thuộc về vật trên người thần thú, thông tục mà nói chính là tài liệu sinh vật.

Cơ hội khó được, Dương Thiên Vấn sao có thể không hung hăng gò một món? Không hổ là Thần Hoàng đại nhân thành danh nhiều năm, mười hai vị thần đại gia hỏa hơi thương lượng, liền góp ra vật Dương Thiên Vấn báo. Trước sau không qua một nén hương thời gian, nhanh đến làm cho người ta líu lưỡi.

Dương Thiên Vấn cũng không khách khí thu lấy, sau đó mở miệng nói: "Vãn bối còn có một cái yêu cầu. Nếu thần vị trên đảo vượt qua một cái, như vậy vãn bối liền cầm đi một cái. Nếu chỉ có một, vãn bối liền không cần nữa. Nhưng mà bất luận các vị Thần Hoàng bệ hạ vị nào thành tựu vô thượng Chúa Tể kia, phải che chở vãn bối an toàn. Thế nào?" Đây chính là đang tự mình tìm chỗ dựa. Có một Chúa Tể làm chỗ dựa, it nhất nhiều hơn một phần bảo đảm.

"Không có vấn đề. Phi thường có đạo lí" La Sát Thần Hoàng nghe xong, gật đầu đáp.

Sau đó một đám Thần Hoàng trước mặt Dương Thiên Vấn thề với trời, vô luận ai đến Thần Hoàng đều phải cho Dương Thiên Vấn che chở hậu đãi nhất. Cái lời thề chỉ trời này, Dương Thiên Vấn vẫn là phi thường tin tưởng.

Cái lời thề này tương đối dứt khoát, không có một chút ý tứ miễn cưỡng. Dù sao ức vạn năm vô số lần thất bại, sớm đã làm cho thể xác và tinh thần những Thần Hoàng đại nhân này đều mệt mỏi. Hiện tại hy vọng ở trước mắt, chút yêu cầu hợp lý nho nhỏ này tự nhiên không có bất cứ chậm trễ gì.

Dương Thiên Vấn cười. Đương nhiên là ở trong lòng cười to không ngừng. Lần này liền hơn mười hai vị Thần Hoàng chỗ dựa ình. Nói không chừng không cần bao lâu, sẽ nhiều ra một Chúa Tể ình chỗ dựa. Cái này ở trước khi mình trở thành Chúa Tể là tương đối có lợi.

Dương Thiên Vấn cũng đã kiếm đủ chỗ tốt, tự nhiên liền bắt đầu làm việc. Dương Thiên Vấn ở tại chỗ luyện chế một ít đồ vật. Thật ra ở trong quá trình luyện chế, lại là đang cùng Tiểu Bạch làm trao đổi linh hồn.

"Tiểu Bạch, trong chốc lát ta bày ra đại trận, che dấu hòn đảo nhỏ, ngươi sau khi mượn Tiểu Bạch Thần Ấn cùng Thời Không Bảo Tháp đi đem hấp thu cấm chế toàn đảo, lấy thần vị ra. Nhớ ba cái thần vị, chúng ta lấy hai cái là được rồi, để lại một cái" Dương Thiên Vấn phân phó. Tiểu Bạch hưng phấn trả lời: "Lão đại! Thần vị. Có thần vị, không cần bao lâu liền có thể tiến hành hoàn toàn thể tiến hóa. Lúc đó, bảy đại siêu thần thú của thần giới sẽ biến thành thần giới tám đại siêu thần thú. Một trong số đó chính là Tiểu Bạch ta."

Dương Thiên Vấn sau khi đem toàn bộ công tác chuẩn bị hoàn thành, trước dùng tiệt thời tiết, đem linh khí trong phạm vi ba dặm cắt đứt, sau đó lại mở ra tay phải, mười tấm trận đồ huyền diệu từ trong lòng bàn tay không ngừng xoay tròn biến lớn, dần dần di động ở bàn tay. Sau đó Dương Thiên Vấn hét lớn một tiếng, đem trận đồ ở bàn tay bổ xuống.

638. Chương 639: Thất Bại Ngoài Ý Liệu

639. Chương 640: Ước Định Một Ngàn Tám Trăm Năm

640. Chương 641: Thử Dung Hợp

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 641: Thử dung hợp

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Chúng ta cũng đã qua ức vạn năm thời gian, sao sẽ để ý chờ thêm một ngàn tám trăm năm nữa?" La Sát Thần Hoàng chậm rãi nói, trong ngữ khí lộ ra một cỗ lạnh nhạt.

"Phải đó, ức vạn năm cũng chờ qua được, cũng không kém một ngàn tám trăm năm này" Mọi người trả lời.

"Được rồi, nếu một ngàn tám trăm năm sau, tại hạ còn sống, nhất định sẽ tới La Sát Hải" Dương Thiên Vấn gật gật đầu nói.

Lúc La Sát Thần Hoàng đang muốn nói cái gì, cái chấn động này bắt đầu không giới hạn trong đảo nhỏ, tựa như toàn bộ không gian đều đang run rẩy. "Mọi người nhanh rời khỏi đảo đi, có cái lời ngốc gì có thể nói sau".

Vừa dứt lời, mọi người bát tiên quá hải đều hiển lộ thần thông, nhanh chóng hướng ngoài đảo bay đi.

Mạnh Hiên Thần Hoàng giữ chặt Dương Thiên Vấn, tung người bay về phía ngoài đảo, trước sau không quá mấy hơi thở, đã rời khỏi phạm vi Trung La đảo, cùng lúc này, có thể nhìn thấy giữa không trung có rất nhiều vị Thần Vương đứng thẳng, lưu luyến nhìn hòn đảo nhỏ.

Mười hai vị Thần Hoàng liên thủ đem bên ngoài tiểu đảo phong lại, sau đó cùng nhau hướng Dương Thiên Vấn nơi này bay đến.

La Sát Thần Hoàng lấy ra mười pho tượng, mỉm cười đưa tới nói: "Đây là pho tượng phân thần lão phu luyện chế, một pho tượng có thể sử dụng ba lượt, nếu gặp một ít nguy hiểm thật sự khó có thể giải quyết, liền đem nó tế ra. Mười pho tượng này theo lão phu nhiều năm, ẩn chứa một nửa uy lực của lão phu, tin tưởng Thần Hoàng bình thường, hẳn là sẽ cho lão phu vài phần mặt mũi".

Một pho tượng dùng ba lượt, mười pho tượng chính là ba mươi lần, chậc chậc chậc, cái này quả thực chính là đại thủ bút! Dương Thiên Vấn cầm pho tượng này, Thần Hoàng trở xuống, sợ là không ai dám động tới một sợi lông của Dương Thiên Vấn, cho dù là Thần Hoàng cũng sẽ cho chút mặt mũi nhỉ? Cái này tựa như có chút cảm giác cáo mượn oai hùm.

Kế tiếp, toàn bộ Thần Hoàng ở đây đều ình tượng điêu khắc phân thần, có nhiều có ít, ít nhất cũng có hai cái. Cuối cùng tính toán một chút, tổng cộng được phân thần pho tượng các Thần Hoàng nhiều tới 82 cái.

Dương Thiên Vấn thầm nghĩ, ta dùng nhiều như vậy sao? Cái này cũng quá khoa trương một chút nhỉ? Đợi lát nữa rút thời gian đến hỏi la bàn chỉ dẫn giả một chút, cái pho tượng này có tác dụng giám thị hay không, nếu thực có mà nói, vậy không bằng ném đi.

Chậm rãi nhìn Trung La đảo dần dần chìm xuống hơn nữa biến mất, căn bản mười hai vị Thần Hoàng ở trên đảo phản ứng đến xem, khẳng định từng thí nghiệm, ít nhất là có người từng thí nghiệm đứng ở trong đảo, theo hòn đảo cùng nhau chìm xuống.

Nghĩ hẳn kết quả cuối cùng khẳng định là thất bại, nếu không mười hai vị Thần Hoàng cũng sẽ không ở dưới tình huống một cước đến cửa, dứt khoát kiên quyết rời khỏi Trung La đảo, bởi vì so sánh mà nói, chờ đợi một ngàn tám trăm năm, chung quy so với ngốc ở trên đảo cuối cùng tiễn đưa tính mạng tốt hơn nhiều.

Những pho tượng phân thần này sao, Dương Thiên Vấn một mình cầm một cái nhẫn trữ vật khác chứa, sau đó mang trên tay trái, đợi đến sau khi hỏi rò những pho tượng này có nguy hại hay không làm định đoạt sau.

Thật ra nói tới, trong lòng Dương Thiên Vấn vẫn là phi thường khó chịu, rõ ràng cách thành công chỉ cách một bước, lại bởi vì lực lượng thần bí cuối cùng chỗ hang núi cản ừở. cỗ lực lượng kia không phải cấm chế gì, một điểm này, Dương Thiên Vấn có thể khẳng định. Nói cách khác, cỗ lực lượng này là do người bố trí Trung La đảo lưu lại.

Như vậy cái gọi là người có duyên lại là cái gì đây? Lực lượng thần bí trong hang núi nhất định có thể phân biệt tư cách người tiến vào, mà mình trong lúc vô ý đã thỏa mãn tư cách này, tất cả cái nghi vấn này đợi đến xong chuyện nơi này, sẽ tìm la bàn chỉ dẫn giả hỏi một phen.

Dương Thiên Vấn từ biệt rất nhiều Thần Hoàng cùng Thần Vương, một mình một người bước trên lữ trình hướng tới thần thú giới.

về việc hộ tống hai tỷ muội Chung gia, Dương Thiên Vấn thì là đương nhiên giao cho Mạnh Tiểu Kiếm, dù sao hai tỷ muội Chung gia ở thần điện của Mạnh Tiểu Kiếm, hơn nữa lấy nhân phẩm của Mạnh Tiểu Kiếm cùng hắn biểu hiện ra ngoài ý theo đuổi đối với Chung Tình Nhi, tin tưởng hắn cũng sẽ làm việc nghĩa không chối từ gánh vác lên cái phần trách nhiệm này.

Dương Thiên Vấn cũng tự nhiên vui vẻ, không cần nam hạ nữa, trực tiếp thay đổi phương hướng ra ngoài biển, hướng tới một cái đại lục khác.

Phi hành pháp khí cấp Thiên Thần khí báo hỏng, Dương Thiên Vấn đành phải đạp Thuấn Quang Vân hướng ra phương hướng ngoại hải bay đi. Chỉ là tốc độ của Thuấn Quang Vân nhanh thì nhanh, cũng rất uy phong, nhưng chính là quá rêu rao, lại không có kiểu mui trần của phi hành pháp khí cấp Thiên Thần khí thoải mái như vậy, hơn nữa nếu dựng lên lồng phòng hộ, gió cũng rất lớn.

Chẳng qua lúc này cũng không có cách nào, trên tay Dương Thiên Vấn tuy còn có phi hành pháp khí, nhưng phẩm cấp quá rác rưởi, tuy thoải mái một chút, nhưng tốc độ quá chậm.

Bay đã ba ngày, Dương Thiên Vấn tìm được một chỗ hoang đảo đặt chân, ngừng lại. Tuy Trung La đảo đã biến mất, nhưng thời hạn La Sát Hải phong hải còn có đại khái gần hai năm thời gian, cho nên, hiện tại cho dù là bay nhanh nữa, cũng không có cách nào rời khỏi La Sát Hải, ngược lại không bằng tìm khối địa phương yên tĩnh đem thu hoạch trăm năm qua sửa sang lại một phen.

Ở trên hoang đảo mở một cái hang núi, cũng không bày một cái trận pháp ngăn cách, lắc mình vào trong Thời Không Bảo Tháp.

Tiểu Bạch từ trong tay trái Dương Thiên Vấn hóa thành một luồng sáng nhảy ra, đứng ở trong đình của tiên phủ, buồn bực nói: "Lão đại, chúng ta lần này có tính không công mệt mỏi một lần?"

"Cũng không tính là quá mệt, ít nhất cũng cầm không ít thứ tốt, không phải sao? Tuy không đạt được thần vị, nhưng giai đoạn hiện tại thần vị đối với chúng ta mà nói cũng không phải bức thiết như vậy, có lẽ một ngàn tám trăm năm sau, chúng ta lại đến, có lẽ lúc đó mới là thời cơ tốt nhất, nếu thực lực ta đạt tới đủ độ cao, căn bản không cần một phen tính kế này" Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu trả lời.

Tiểu Bạch nghe xong, cũng đồng ý đáp: "Quả thật như thể, bỏ đi, tuy đáng tiếc, nhưng thần vị cũng chưa bị những người khác lấy được, coi như là rất may. Một ngàn tám trăm năm thời gian này, cho chúng ta không gian trưởng thành, nếu ngốc ở trong Thời Không Bảo Tháp, đó chính là gần hai ngàn vạn năm thời gian tu luyện, quá tuyệt".

Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, tu luyện đến lúc cuối cùng, chỉ là thời gian đã không thể nói rò cái gì, chủ yếu nhất vẫn là cần gặp gỡ.

Sửa sang lại thu hoạch một phen, thu hoạch lớn nhất không phải lượng lớn La Sát Hồn Châu, cũng không phải các loại linh dược quý trọng, mà là Tiểu Bạch Thần Ấn! Ở Trung La đảo thành thật trong mười năm thời gian, liền tiến hóa mấy lần, đạt tới trình độ hậu thiên chí bảo. Dương Thiên Vấn có thể cảm giác được Tiểu Bạch Thần Ấn còn có tiềm lực cường đại, hơn nữa chủ tài luyện chế Tiểu Bạch Thần Ấn là từ hạ giới một viên tài liệu dạng trứng thật lớn trong không gian thần bí Thủy Tinh Động Thiên này. Đây là một loại tiên thiên luyện tài chưa từng có xuất thế, phẩm cấp vốn đà cao, cộng thêm tiên thiên khí linh tồn tại, Dương Thiên Vấn cũng không tính tăng thêm huyền hoàng công đức chi khí cho Tiểu Bạch Thần Ấn.

Tuy sau khi hấp thu huyền hoàng công đức chi khí, Tiểu Bạch Thần Ấn có thể trở thành hậu thiên công đức chí bảo uy lực vô cùng, nhưng tương tự hạn chế tiềm lực gần như vô cùng của nó, đây là mất nhiều hơn được. Cho nên, tạm thời, nếu không có cơ duyên to lớn gì, Tiểu Bạch Thần Ấn sẽ dừng lại ở giai đoạn hậu thiên chí bảo.

Chờ chút, Dương Thiên Vấn đột nhiên nhớ tới ngoài tiên phủ, đang bố trí đại trận liên hợp Thái Cực Bát Quái Lô đang rèn đốt ma thần ý thức trong Huyết Hồn Ma Tinh, nếu thành công mà nói, có lẽ lực lượng miếng ma tinh này cho Tiểu Bạch Thần Ấn hấp thu cũng không chừng là một cái phương pháp tiến hóa. Hơn nữa còn có một ngàn tám trăm năm trên Trung La đảo, có lẽ sẽ xuất hiện càng nhiều cấm chế, những cái này cũng là thuốc bổ thật lớn! ừm, mưu tính một phen.

Chẳng qua, cái Thái Cực Bát Quái Lô này đang rèn Huyết Hồn Ma Tinh, một chốc một lát lại là không dùng được, như vậy luyện chế Tạo Hóa Vô Cực Đan cùng Độ Ách Tử Kim Đan tạm thời cũng không cần suy nghĩ, loại đan dược cấp bậc cao này, không có Thái Cực Bát Quái Lô loại đỉnh lô đỉnh cấp nhất này đến luyện chế là tuyệt đối không thể yên tâm.

Cho nên việc luyện chế hai loại đỉnh cấp Kim đan chỉ có để về sau, lại đến là La Sát Hồn Châu, đem chúng nó chia.

Hiện tại, trái lại là có thể thử một chút thần phù mới đạt được, dung hợp thần phù!

Dương Thiên Vấn mở ra tay phải, một phù văn hiện lên ở trên lòng bàn tay, cái này không phải dung hợp thần phù, mà là sáng tạo thần phù. Dương Thiên Vấn tưởng tượng bộ dáng kim hành long cân, ngay sau đó Dương Thiên Vấn liền nhận thấy được tiên nguyên lực trong cơ thể cuồn cuộn không ngừng chảy vào trong phù văn lòng bàn tay phải. Một cái long cân kim quang lập lòe liền như vậy ở trong phù văn chậm rãi thành hình.

Phẩm cấp sợi long cân này nếu như thời kì sinh trưởng của long tộc đến tính toán, đại khái là phẩm chất trưởng thành sơ kì, nửa năm sau Dương Thiên Vấn lại thí nghiệm một chút, lớn nhất phát ra đổi lấy long cân có thể đạt tới trưởng thành hậu kỳ. Bởi vì sáng tạo thần phù sau khi sử dụng cách mỗi nửa năm mới có thể sử dụng lần nữa, cái này sẽ theo pháp lực Dương Thiên Vấn đề cao cùng tình huống la bàn giải phong mà dần dần ngắn lại.

Một năm sau, Dương Thiên Vấn cầm hai sợi long cân trưởng thành hậu kỳ tiến hành dung hợp thí nghiệm, một tay một sợi long cân, một thần phù quỷ dị xuất hiện ở trước ngực, ngay sau đó phù văn này hóa thành một ngọn lửa màu xám.

Dương Thiên Vấn đem hai sợi long cân ném vào, hai sợi long cân dài chừng một trượng cứ như vậy bị một ngọn lửa nho nhỏ nuốt hết, tình huống trong ngọn lửa Dương Thiên Vấn không thể nào biết được.

Đột nhiên, trong đầu linh quang hiện lên, đem sợi long cân trưởng thành sơ kì kia cũng ném vào, sau đó lại lấy ra một cái long cân càng to, phẩm chất đã đạt tới thành thục kim hệ, suy nghĩ một chút, vẫn là chưa quăng vào, bởi vì sợi long cân này chính là từ trong tay những Thần Hoàng kia đòi tới, có được không dễ.

Qua nửa canh giờ, một ngọn lửa máu xám biến mất, đột nhiên xuất hiện một sợi long cân kim hệ dài hai trượng còn hơn hồi nãy to hơn một ít, Dương Thiên Vấn vui vẻ cười to nói: "Quả nhiên không ngoài dự liệu! Ha ha ha "

641. Chương 642: Mạnh Tiểu Kiếm Thỉnh Giáo

642. Chương 643: Khởi Hành, Động Oa Lĩnh

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 643: Khởi hành, Động Oa lĩnh

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đi dạo trong chốc lát, liền bay người rời khỏi phường thị, tùy ý dừng ở đỉnh một chỗ ngọn núi không cao, ngồi xếp bàng xuống, nhìn mặt trời hạ xuống, thưởng thức một phen minh ngộ ngắn ngủi vừa rồi, thẳng đến đầy trời sao xuất hiện.

Một bên quan sát tinh không diễn biến, một bên lấy ra Mệnh Vận La Bàn, suy nghĩ về phong ấn la bàn cấp hai mười hai. Một đêm thời gian cũng không dài, trên cảm giác tựa như trong nháy mắt đã trôi qua. Dương Thiên Vấn nhớ kỹ sao trời biến hóa tối nay, cứ như vậy ngồi xuống luyện khí, thẳng đến tinh không tối tiếp theo xuất hiện…

Chậm rãi thế mà đắm chìm trong đó, thần khí trong phạm vi trăm dặm đều bị thân thể Dương Thiên Vấn hấp dẫn, điên cuồng trào vào trong cơ thể Dương Thiên Vấn. Một màn này cũng khiến cho rất nhiều thần nhân trên đảo chú ý, vô số thần thức dò xét lại, thì ra là có người đang tu luyện. Nhiều hơn phân nửa thần thức đều lui trở về.

Chỉ có số ít thần nhân rắp tâm bất lương chưa đem thần thức lui về, nhưng bọn hắn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ. Nói đùa, dám ở nơi này không kiêng nể gì tu luyện, không phải kẻ ngốc chính là người đại thần thông. Trên đảo đa số thần nhân chẳng qua là một ít trung, thượng vị thần mà thôi, đại thần cũng rất ít.

Hơn nữa này đó quá khó khăn sắc rất khó cũng nhìn không thấu tu vi Dương Thiên Vấn cao bao nhiêu, cho nên biết điều lui trở về. Mà có một ít Thiên Thần lại là náo nhiệt ra thân phận Dương Thiên Vấn, vậy càng là không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Dương Thiên Vấn trăm năm qua, ở Hải Thiên Nguyên xông ra uy danh lớn như vậy, cái thanh danh này sớm đã truyền khắp La Sát Hải, thậm chí người nhận được tướng mạo Dương Thiên Vấn cũng không ít.

"Lăn!" Đột nhiên một đạo thần thức cường hãn đem toàn bộ thần thức xoay quanh ở bên cạnh Dương Thiên Vấn đều đánh lui trở về, lưu lại một câu: "Bổn vương Trình Phong, ai dám quấy rầy hắn, bổn vương liền giết kẻ đó!"

Thì ra Trình Phong Thần Vương cũng lưu lại trên Địch Lạp đảo, bất quá hắn ở đảo trung tâm thành trấn nghỉ tay tức, ngẫu nhiên phát giác động tĩnh bên này, thần thức dò xét lại nhìn lên, vậy mà là Dương Thiên Vấn tu luyện lần nữa.

Giây phút Trung La đảo chìm nghỉm, các Thần Vương chính là thấy được thái độ lễ ngộ của mười hai Thần Hoàng đối với Dương Thiên Vấn. Trình Phong Thần Vương là người thông minh, nay tình huống này, vừa lúc kết cái thiện duyên, mệt cái nhấc tay, cớ sao mà không làm?

Lúc này mới có lấy thần thức Thần Vương, mãnh liệt quát lui những thần nhân mơ ước này.

Thần thức cấp Thần Vương, toàn bộ thần thức dừng lại ở bốn phía Dương Thiên Vấn đều bị cỗ thần thức cường đại này đụng cho trở về, tại chỗ có mấy trung vị thần dựa vào quá gần phá tan thần thức, thần hồn câu diệt.

Mà còn lại hơn phân nửa đều bị thương, thiếu chút nữa dọa vờ mật. Đây chính là Thần Vương! Bình thường nào thấy được Thần Vương cao cao tại thượng?

Bên này động tĩnh cũng lớn, một ít cao thủ đã thu hồi thần thức, lại đem thần thức dò xét qua. Nhưng hầu như ở tiếp cận hiện trường đồng thời, lại đều nhanh chóng lui trở về, đồng thời lộ sợ hài, mà có lại là cười khổ liên tục.

Mặt mũi Vấn Thiên cư sĩ cũng là đủ lớn, vậy mà làm cho Thần Vương hộ pháp cho hắn, người phi thường làm việc phi thường!

Động tĩnh bên này rất nhanh đà khôi phục, tuy phạm vi cùng tốc độ Dương Thiên Vấn hấp thu linh khí càng lúc càng rộng, càng lúc càng khoa trương, nhưng thần nhân trên đảo tất cả đều nhìn như không thấy, coi như cái gì cũng không biết'.

Các thần nhân mới tới cũng cảm giác được hướng chảy của linh khí trên đảo, có thể thành thần, người nào là kẻ ngốc? Đều giả câm vờ điếc.

Lại qua nửa tháng, Mạnh Tiểu Kiếm rốt cuộc khống chế phi hành pháp khí chạy đến.

"Ha ha ha… Thì ra là Mạnh hiền chất!" Thần thức Trình Phong Thần Vương thời khắc không rời cả tòa Địch Lạp đảo, tự nhiên có thể phát hiện Mạnh Tiểu Kiếm. "Ngươi đến tìm Dương cư sĩ hả? Hắn hiện tại đã ở ngọn nguồn linh khí hội tụ".

"Trình tiền bối, đa tạ" Mạnh Tiểu Kiếm nhẹ giọng cảm ơn.

"Dương tiên sinh tựa như đang tu luyện?" Chung Tình Nhi cũng ngồi ở trên phi hành pháp khí, thần thức dò xét qua nói.

"Ồ? Thật sự là người phi thường làm việc phi thường, vậy mà ở chỗ này cứ như vậy tu luyện lên" Mạnh Tiểu Kiếm ngoài ý muốn nói, phải biết tu luyện cũng không phải là nói suông, luôn chịu người quấy rầy, có rất ít người dám ở trước công chúng tu luyện như vậy.

"Các ngươi đã đến, lão phu liền công thành lui thân" Trình Phong Thần Vương cũng đủ lưu manh, cũng không có yêu cầu hồi báo gì, trực tiếp thu hồi thần thức.

Mạnh Tiểu Kiếm khống chế phi hành pháp khí bay đến trên chỗ ngọn núi kia. Mạnh Tiểu Kiếm vừa tới gần trước người Dương Thiên Vấn trăm mét, tốc độ Dương Thiên Vấn hấp thu linh khí đột nhiên biến mất. Đồng thời, mở hai mắt, trong ánh mắt tinh quang lóe ra, lúc nhìn thấy là Mạnh Tiểu Kiếm đến, mới thu hồi cảnh giác.

"Thì ra là các người!" Dương Thiên Vấn thu công đứng lên, hoạt động một chút.

"Ta nói, Dương đại ca, huynh cứ như vậy tu luyện không sợ gặp chuyện không may sao?" Mạnh Tiểu Kiếm nói xong, đem sự việc Trình Phong Thần Vương cũng nói ra.

"Ồ? Vậy ngược lại là nhờ ơn rồi" Dương Thiên Vấn cười cười, thật ra Dương Thiên Vấn dám yên tâm tu luyện như vậy, thật ra chính là kẻ tài cao gan cũng lớn, các Thần Vương cùng Thần Hoàng La Sát Hải là sẽ không ra tay với mình, cho nên căn bản là không cần sợ, chỉ cần có người tiếp cận, Dương Thiên Vấn tự có thần thông biết được.

"Chung cô nương, trăm năm không gặp, tu vi của ngươi cùng Nguyệt Nhi tiểu muội tinh tiến không ít" Dương Thiên Vấn ngoài ý muốn nhìn về phía Chung Tình Nhi cùng Chung Nguyệt Nhi, phát hiện pháp lực hai người đều tăng lên một tầng.

Ồ, cũng bao gồm Mạnh Tiểu Kiếm ở bên trong.

"Cái này còn phải đa tạ Mạnh công tử cho La Sát Hồn Châu" Chung Tình Nhi thành tâm địa cười nói.

Dương Thiên Vấn vừa nghe đã hiểu.

"ừm, một khi đã như vậy, chúng ta cũng không nên chậm trễ thời gian, đi thôi" Dương Thiên Vấn gật gật đầu nói.

Mạnh Tiểu Kiếm cũng đồng ý gật đầu nói: "Vậy được, chúng ta đi" Mạnh Tiểu Kiếm ngừng một chút, từ trong ngực lấy ra một kiện phi toa màu vàng đưa qua nói: "Dương đại ca, vật này ngươi tạm nhận lấy" Cái phi toa này chính là phi hành pháp khí Thiên Thần khí Dương Thiên Vấn thiếu. Hơn nữa Mạnh gia ra đồ, tuyệt đối tinh phẩm. Tốc độ cái phi toa này so với một kiện trước kia của Dương Thiên Vấn, tốc độ còn nhanh hơn ba thành có thừa.

"Cái này..." Dương Thiên Vấn chần chờ.

"Dương đại ca, những cái này vật ngoài thân mà thôi. Nhiều năm trước nếu không phải Dương đại ca tự hủy phi hành pháp khí, mạng nhỏ này của tiểu đệ đã sớm không còn. Tiểu đệ biết Dương đại ca lặn lội đường xa nhu cầu cấp bách pháp khí thay đi bộ, hơn nữa cái phi hành pháp khí này nhà ta nhiều. Dương đại ca không nên khách khí nữa" Mạnh Tiểu Kiếm mang cười, bình tĩnh nói.

"Thôi, ta cứ nhận đã" Dương Thiên Vấn trái lại cũng dứt khoát, trực tiếp nhận lấy. Chẳng qua quả thật giống như Mạnh Tiểu Kiếm nói cái phi hành pháp khí này thật là mình thiếu.

"Được rồi, chúng ta đi thôi" Mạnh Tiểu Kiếm nói.

Một bên cười, thả ra phi hành pháp khí của mình.

Dương Thiên Vấn cùng với hai tỷ muội Chung gia nhảy lên phi hành pháp khí, Mạnh Tiểu Kiếm hướng nam chỉ một cái, phi hành pháp khí trực tiếp hóa thành một luồng sáng rời khỏi.

"Nguyệt Nhi tiểu muội muội khỏe hơn một chút chưa?" Dương Thiên Vấn nhìn Chung Nguyệt Nhi trong lòng Chung Tình Nhi, từ vừa nãy đến bây giờ vốn chưa thấy nàng nói chuyện.

"Chưa, hơn nữa còn càng ngày càng nghiêm trọng" Chung Tình Nhi lắc lắc đầu thở dài.

Dương Thiên Vấn biết cái này coi như là một loại chứng tự bế, chỉ là loại bệnh tật trên tâm lý này cũng không phải là mấy viên thần đan có thể trị liệu. Tương đối quen biết trên trăm năm rồi, Dương Thiên Vấn cũng không phải lòng dạ sắt đá, cho nên muốn giúp một chút.

Dọc theo đường đi, do Mạnh Tiểu Kiếm làm "lái xe" Dương Thiên Vấn cũng tự nhiên rảnh rỗi tự hỏi như thế nào chữa khỏi Chung Nguyệt Nhi. Dương Thiên Vấn cũng không nỡ một tiểu cô nương như thế tự bế tiếp.

Rất hiển nhiên, bệnh căn của bệnh này chính là bị người chí thân đuổi giết, vài lần tự do ở trong sinh tử, bị dọa, hoặc là bị đả kích.

Tuy nói tâm bệnh còn tu tâm dược y, phàm là việc đều có ngoại lệ, Dương Thiên Vấn có thủ đoạn nghịch thiên cải mệnh, vẻn vẹn tâm bệnh trận mạnh hơn cũng không phải không làm được.

Trong thượng cổ Kim đan, có một loại Kim đan chuyên trị tâm ma, tên là Chân Linh Tán. Ý là ý tứ còn chân linh ta, loại linh đan diệu dược này có thể chữa khỏi tất cả tâm ma tạp chứng. Loại tâm hồn bị thương này chính là phải dùng loại đan dược này.

Dương Thiên Vấn lần này tập hợp chuyến Trung La đảo, vừa lúc phát một món lớn, cho dù là Chân Linh Tán loại linh đan trân quý này, cũng tương tự đủ tài liệu luyện chế.

Dương Thiên Vấn lấy Luyện Tâm Đan Hỏa nhẹ nhàng luyện chế Kim đan, lúc này trái lại là lần đầu tiên.

Trong lòng bàn tay phải lửa tận trời, Dương Thiên Vấn nhất nhất bỏ vào các loại tài liệu, chậm rãi từng bước một luyện chế.

"Dương tiên sinh người đang làm cái gì?" Chung Tình Nhi kỳ quái hỏi. Chung Nguyệt Nhi cũng tò mò nhìn Dương Thiên Vấn, không nói gì.

"Hư..." Dương Thiên Vấn nhẹ giọng nói, "Nhỏ giọng chút, không nên quấy rầy ta".

Mạnh Tiểu Kiếm cũng tò mò nhìn Dương Thiên Vấn, không hỏi nhiều, cũng không quản nhiều.

Theo thời gian chuyển dời, Dương Thiên Vấn ra linh dược cũng càng lúc càng trân quý, có ngay cả Mạnh Tiểu Kiếm nhìn cũng giật mình cùng động lòng không thôi.

Chung Tình Nhi là xuất thân thế gia đan dược. Dương Thiên Vấn lấy ra linh dược, từ vật phàm đến tiên phẩm, lại đến tuyệt phẩm, cuối cùng còn lấy ra tiên thiên linh dược, Chung Tình Nhi xem tới trợn mắt há hốc mồm, bởi vì linh dược cấp tiên thiên phần lớn đã tuyệt chủng, cho dù lấy Chung gia vốn cất chứa, cũng không được những linh dược này.

Chân Linh Tán có thể trị liệu tất cả hậu quả tâm ma gây ra, hơn nữa đối với tâm lý sáng tạo hiệu quả trị liệu thần kỳ khó tưởng tượng. Linh đan này có thể đứng hàng một trong những thượng cổ Kim đan, nó trân quý có thể tưởng tượng mà biết.

Muốn luyện chế nó cần dược liệu đầy đủ, so với Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan cũng kém không bao nhiêu. Một viên xuống, không chỉ có thể chữa thương, còn có thể vĩnh tuyệt tâm ma.

Dương Thiên Vấn mãi cũng không đủ tài liệu luyện chế linh đan này, nhưng hiện tại khác rồi, Dương Thiên Vấn có đủ linh dược, trên cơ bản linh đan diệu dược thường dùng, Dương Thiên Vấn đều có thể luyện chế ra.

Bởi vì đan này không chỉ chuẩn bị cho Chung Nguyệt Nhi, bản thân Dương Thiên Vấn cũng có thể dùng nó, bởi vì tâm ma Dương Thiên Vấn càng thêm nặng!

643. Chương 644: Dương Vệ Độ Kiếp

644. Chương 645: Băng Buộc Châu

645. Chương 646: Hậu Thiên Chi Bảo

646. Chương 647: Phía Sau Màn

647. Chương 648: La Nguyên Càn

648. Chương 649: Tạo Thiên Mê Đồ

649. Chương 650: Tiêu Gia

650. Chương 651: Than Phận

651. Chương 651

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 652: Hướng đi của mê đồ

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Khách và chủ đều vui vẻ, Mạnh Tiểu Kiếm ở sau khi biểu lộ thân phận, lập tức được trên dưới Tiêu gia nhiệt tình khoản đãi, đồng thời Tiêu Huyền Đức già mà thành tinh, lại há nhìn không ra tâm tư của Mạnh Tiểu Kiếm? Cho nên, đối với tình huống như vậy rất xem trọng, mặc kệ nó, không có trợ giúp, cũng không có chặn ngang một quyền cản trở nhiều hơn, hoàn toàn coi như không biết, thuận theo tự nhiên phát triển tốt nhất.

Dương Thiên Vấn thì là một lần dùng Huyền Quang Thuật giám thị động hướng của La Nguyên Càn, La Nguyên Càn này tuy tu vi thấp một chút, nhưng vô luận là tâm tính hay là trí tuệ đều được cho là nhất lưu. đặc biệt trên phản ứng lâm trận, Dương Thiên Vấn nhìn nhiều vài lần, càng thêm tán thưởng không thôi, nổi lên vài phần lòng yêu tài.

Này đó thiên là khó được nhàn nhà, Dương Thiên Vấn ở Động Huyền thành rải nhiều tiền tài, mua rất nhiều tài liệu mình chưa từng thấy.

Chuyện tốt của Mạnh Tiểu Kiếm cùng Chung Tình Nhi, Dương Thiên Vấn không có đi lưu ý cùng quan tâm bao nhiêu, nếu hai người có thể đi đến với nhau, vậy tự nhiên tốt nhất, nếu không thể vậy cũng không liên quan Dương Thiên Vấn chuyện gì. Chuyện tình cảm, rất khó đi phỏng đoán theo lẽ thường.

Ở tố gia ngây người bảy ngày, một ngày này, Dương Thiên Vấn vẫn như cũ lui tới, mang theo Dương Vệ đến tửu lâu tốt nhất Động Huyền thành ăn uống một bữa. Dương Vệ đối với cái này hưng phấn nhất, ăn thùng uống vại, là thứ hắn thích nhất yêu nhất.

Dương Thiên Vấn tự nhiên không phải tất cả là vì ăn, mà là vì nghe!

Phải, tửu lâu nơi này tam giáo cửu lưu, long xà hỗn tạp, cho dù là loại tửu lâu thượng tầng này cũng tương tự.

Tránh không được, nơi này thường thường là nơi tin tức linh thông nhất cũng là pha tạp nhất.

Đương nhiên, giữa chỗ ngồi cùng chỗ ngồi của tửu lâu cao cấp như vậy hiệu quả cách âm là phi thường tốt, trên cơ bản có thể ngăn chặn nghe lén.

Nhưng Dương Thiên Vấn là loại người nào? Ngươi có kế Trương Lương, ta có thang vượt tường, cho nên, tửu lâu này hoàn toàn không thể ngăn cản lỗ tai Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn giống như thường lui tới, ngồi ở góc, nơi dựa vào lan can, giống như một cái máy thu, tiếp thu toàn bộ tiếng nói chuyện của tửu lâu.

Dương Vệ là mở rộng bụng, không ngừng ăn rượu ngon món ngon trên bàn.

Rốt cuộc ở lan can đối diện một bàn kia, nghe được tin tức làm cho Dương Thiên Vấn phi thường khiếp sợ cũng phi thường hài lòng.

Vị trí Dương Thiên Vấn ngồi vừa lúc cùng đối phương cách hai cái lan can tương đối xa vài thước, mà dưới lầu thì là đại sảnh ồn ào một ít.

Ba người ngồi bàn đối diện, một già hai trẻ, già là một thượng giai Thiên Thần, mà trẻ cũng có tu vi Thiên Thần, nếu không phải ăn đến người trẻ tuổi ở trong lời nói lộ ra ba chữ "La Nguyên Càn", sợ là Dương Thiên Vấn sẽ không chú ý tới bọn họ, bởi vì bọn họ tỏ ra quá bình thường.

"Lời hai người các ngươi là nói thật phải không?" Lão giả nhẹ giọng hỏi.

"Sư phụ, tuyệt đối là thật, bằng không chúng ta cũng không cần vội vàng từ hải ngoại trở về nơi này" Một người trẻ tuổi trong đó trả lời.

"Việc này có bao nhiêu người biết?" Lão giả theo bản năng lại hạ thấp thanh âm, lại thả một tầng cấm chế, nếu không phải lỗ tai Dương Thiên Vấn đủ linh mẫn, chỉ sợ thật đúng là không nghe được, về phần một tầng cấm chế kia, ở Dương Thiên Vấn xem ra thật sự quá thô ráp, quả thực chỉ là cặn!

"Sư phụ, ngươi thực coi chúng ta là kẻ ngốc sao? Loại chuyện này tuyên dương nơi nơi sao? Yên tâm, trừ anh em kết nghĩa kia của chúng ta, ai cũng không biết việc này, ngày đó chúng ta ba người hợp lực hạ Truy Tung Linh Chung cho tiểu tử kia, ngoài ba người chúng ta, ai cũng đừng nghĩ tìm được hắn!" Một người trẻ tuổi khác nói.

"Tốt, thật sự quá tốt rồi", lão giả hưng phấn cười nói, nhìn hắn như vậy, thiếu chút nữa liền nhảy lên.

Dương Thiên Vấn lúc này sinh lòng hoài nghi, sau lại nghe cẩn thận, mới biết được thì ra cái đạp phá thiết hài vô mịch xử, đắc lai toàn bất phí công phu này, việc này nói tới trái lại thật đúng là rất khéo.

Thì ra đứa nhỏ xui xẻo bị Mạnh Tiểu Kiếm sưu hồn kia, chính là cùng hai người trẻ tuổi này một đám.

Chỉ là không biết vì sao, ba người bọn họ lại không hành động cùng nhau, cuối cùng Dương Thiên Vấn một chuyến đi ngang qua đường, mới chỉ nhìn thấy tiết mục một đuổi một chạy.

Trong lòng Dương Thiên Vấn cũng vui vẻ dị thường. Truy Tung Linh Chung? Nói cách khác La Nguyên Càn tiểu tử kia ở đâu, bọn họ cũng biết? ừm, bọ ngựa bắt ve, chim sẻ ở phía sau.

Chẳng qua về sau tiếp tục nghe nữa, sắc mặt Dương Thiên Vấn lại là trầm xuống, bởi vì từ trong lời nói phía sau của bọ họ lại là biết được, vốn lão giả này hiến nhiên là cao thủ Động Huyền tông! Cường long không áp địa đầu xà, huống chi Dương Thiên Vấn còn chưa tính cường long cái gì, nhiều lắm hiện tại hậu trường cứng rắn một chút, thực lực mạnh một chút mà thôi. Nếu không cần thiết, Dương Thiên Vấn không muốn cùng Động Huyền tông chống đối chính diện. Cho nên, việc này nếu muốn làm, nhất định phải làm cho sạch sẽ!

Lão giả này làm việc ngược lại là mạnh mẽ vang dội, sau khi ăn uống no đủ liền mang theo hai người trẻ tuổi rời khỏi tửu lâu, mà kẻ quản lí tửu lâu còn cung kính tự mình gọi lão giả cách phong thậm chí ngay cả tiền rượu cũng không cần, có thể tưởng tượng cái Động Huyền tông này ở trong Động Huyền thành là cường thế cỡ nào, vẻn vẹn một tên cao thủ của nội tông đi ra ăn cơm, cũng có thể ăn cơm bá vương.

Dương Thiên Vấn không nhúc nhích, ngược lại là đợi đến sau khi Dương Vệ ăn uống no đủ, tính ra bọn họ hẳn là đã đi ra rất xa, thậm chí nhanh sắp ra khỏi thành rồi, lúc này mới nhìn về phía Dương Vệ hỏi: "Ăn no chưa?" Nói xong, khẽ uống một ngụm vật trong bát.

"Lửng dạ!" Dương Vệ thành thật hàm hậu trả lời.

Động tác trên tay Dương Thiên Vấn cứng đờ, mặt hiện cười khổ, sờ sờ mũi nói: "Chúng ta đem công việc làm xong rồi, trở về lại tiếp tục ăn đi".

"Vâng, ông chủ", Dương Vệ thấp giọng đáp, vẻ mặt nghiêm túc.

Dương Thiên Vấn cùng Dương Vệ vén màn, sau đó ở cửa tửu lâu cản một chiếc xe ngựa, hướng cửa nam mà đi, mà một già hai trẻ sớm đã rời khỏi, lại là đi hướng cửa bắc.

Dương Thiên Vấn làm việc, xưa nay giọt nước không lộ, càng là chi tiết nhỏ thì càng là chú ý.

Sau khi ra khỏi thành, Dương Thiên Vấn liền mang theo Dương Vệ lên phi hành pháp khí, không phô trương, cái pháp khí phi hành này chỉ là cấp thần khí. Sau khi thay đổi vài phương hướng, mới thẳng tắp hướng chỗ phương hướng La Nguyên Càn.

Dương Thiên Vấn quả thật không ở trên người một già hai trẻ kia hạ bất cứ truy tung thuật pháp gì, cũng không có ý tứ muốn theo dấu bọn họ, như vậy sẽ bứt dây động rừng, nhưng mục tiêu của bọn họ nếu thật sự là La Nguyên Càn mà nói, như vậy mình chỉ cần tìm được La Nguyên Càn tất cả liền đều đơn giản hóa rồi.

Dương Thiên Vấn có thần thông Tề Quang Hiển Tượng trong người, cái này tương đương có thủ đoạn giám thị nhân tạo ngoài tinh không, so với vệ tinh nhân tạo còn tiên tiến hơn vô số lần trong người, vô luận chuyện gì cũng có thể chiếm hết tiên cơ.

Sự thật cũng quả thật như thế, tốc độ cái phi hành pháp khí này không như ý người, đợi đến lúc sắp tiếp cận chỗ La Nguyên Càn, ở trong Huyền Quang Kính đã phát hiện bóng dáng một già hai trẻ.

Chiêu số cũ, hai người trẻ tuổi ở phía trước chặn lại, lão gia hỏa thì là từ phía sau cắt đứt đường đi, lựa chọn địa điểm cũng phi thường khéo, là một cái núi rừng rậm rạp không người.

Mắt thấy La Nguyên Càn còn nửa canh giờ liền phải rơi vào trong vòng vây, mà Dương Thiên Vấn giờ phút này lại là cách xa nhau ở ngoài hơn mười vạn dậm, lấy tốc độ của phi hành pháp khí này, nửa canh giờ sợ là đuổi không đến nơi đó, trừ phi, Dương Thiên Vấn hiện tại dùng thủ đoạn phi hành khác. Đương nhiên, thủ đoạn phi hành Dương Thiên Vấn rất nhiều, nhưng cái này quá mức rêu rao, dọc theo đường đi nếu bị người có lòng phát hiện mà nói, vậy cũng liền mất chân ý.

Dương Thiên Vấn chỉ có thể hung hăng quyết tâm, lấy dưới tình huống cạn kiệt tuổi thọ cái phi hành pháp khí này, phi hành tốc độ âm thanh.

Không biết có phải trời giúp Dương Thiên Vấn hay không, vậy mà ngay tại lúc La Nguyên Càn sắp va vào cạm bẫy, một đội đoàn đội cướp bóc ước chừng có khoảng hai mươi người, đem La Nguyên Càn ngăn cản lại, song tề không có. Đàm long, vì thế đánh hẳn lên.

May mắn thực lực đội nhân mã này thật sự không được tốt lắm, trong hai mươi nhân, chỉ có một thượng vị thần, tám trung vị thần, còn lại tất cả đều là hạ vị kém nhất tới ngay cả linh thần cũng có, hiển xem như một đám đạo phỉ bình thường bất nhập lưu. vì cuộc sống bức bách.

La Nguyên Càn ỷ vào một thân pháp bảo cao cấp, dám lấy sức một người cùng hơn hai mươi người đánh ở một chỗ, trong khoảng thời gian ngắn thế mà khó phân thắng bại, thời gian cũng liền kéo dài.

Đối phương nhiều người, muốn nhanh chóng chiến thắng là không có khả năng, chó cùng rứt giậu, huống chi là một thượng vị thần, cho nên một phương nhiều người này liền áp dụng chiêu số mài nước, muốn kéo sập La Nguyên Càn, sau đó tái chiến mà thắng.

Dương Thiên Vấn thấy vậy, không khỏi đối với những tiểu mao tặc này âm thầm trầm trồ khen ngợi. Kéo, kéo được càng lâu càng tốt.

Vòng chiến đang dần dần di động tới, ai cũng không làm gì được ai.

Rất nhanh, nửa giờ trôi qua.

Một già hai trẻ kia tựa như cũng thiếu kiên nhẫn, đặc biệt lão giả áo xanh kia lấy thần thức Thiên Thần thăm dò một cái, liền phát hiện tình hình đánh ngưu ở ngoài vạn dậm, để tránh phức tạp, một già hai trẻ quyết định chủ động ra trận.

Dương Thiên Vấn một bên bay, một bên lấy Huyền Quang Thuật thần thông cùng lúc quan sát đến tình huống hai bên, trải qua hơn nửa giờ kéo dài này, Dương Thiên Vấn đã cách nơi đánh nhau rất gần, chỉ hơn khoảng cách vạn dặm. Cho nên, cho dù là sau khi nhìn thấy động tĩnh của một già hai trẻ, Dương Thiên Vấn cũng không có chút hoảng hốt, vẻ mặt bộ dáng định liệu sẵn.

"Dương Vệ, trong chốc lát, ngươi cứ dùng thương ta cho ngươi, đem ba gia hỏa này xử lí".

Dương Thiên Vấn chỉ vào một già hai trẻ trong Huyền Quang Kính nói.

Dương Thiên Vấn đã cảm giác được, Tạo Thiên Mê Đồ, tựa như cách mình càng lúc càng gần. Truyền thuyết này lưu truyền từ thái cổ tới nay, giá trị của nó rốt cuộc có bao nhiêu?

652. Chương 652

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 653: Thực xảo!

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Cuối cùng vẫn là một già hai trẻ thầy trò ba người so với Dương Thiên Vấn tới trước hơn một bước, chẳng qua, Dương Thiên Vấn cũng chỉ ở ngoài ngàn dậm, ước chừng khoảng ba phút đồng hồ có thể tới. Đương nhiên, khoảng cách như vậy cũng không gây trở ngại Dương Thiên Vấn tập trung thần thức, chỉ cần có bất cứ dị động gì, Dương Thiên Vấn tùy thời có thể dùng lôi pháp cường đại ngăn cản bất cứ hành động nào của đối phương.

"Sư phụ, kẻ bị vây công kia chính là người chúng ta muốn tìm" Một người trẻ tuổi nói.

"Sư phụ, chúng ta cần cứu người hay không?" Một người trẻ tuổi khác hỏi.

Lão giả cẩn thận liếc một cái, thấp giọng đáp: "Đương nhiên, các ngươi đối phó những trung hạ vị thần kia, về phần đầu lĩnh kia thì giao cho lão phu". Nói xong liền tung người xông ra ngoài.

Một già hai trẻ, một thượng giai Thiên Thần, hai thượng vị thần, đối phó đội ngũ chỉ có một thượng vị trần, hai mươi mấy trung hạ vị thần, quả thực quá đơn giản, vẻn vẹn trong vài hơi thở, đã toàn diệt đội ngũ thực lực rác rưởi này.

La Nguyên Càn nhẹ nhàng thở ra, hướng ba người chắp tay nói lời cảm tạ: "Đa tạ tiền bối cứu giúp", Hắn nhìn lão giả này đáng sợ, vừa rồi thượng vị thần kia so với chính mình còn mạnh hơn ba phần, ngay cả một chiêu đối phương cũng không tiếp được liền mất mạng.

"Không cần cảm tạ, lão phu Mộc Huyền Tử, xuất thân Động Huyền tông, lần này cứu giúp cũng là bởi vì duyên tế hội", lão giả bày ra một bộ bộ dáng cao thủ mở miệng nói.

La Nguyên Càn nghe xong, cảm thấy cả kinh, thế lực Động Huyền tông hắn có thể hiểu biết một ít, ở toàn bộ Động Huyền phủ thậm chí trong phạm vi mấy phủ chung quanh Động Huyền phủ, Động Huyền tông chính là đại danh từ cường đại.

"Thì ra cao nhân Động Huyền tông, vãn bối thật là may mắn" Thái độ của La Nguyên Càn hạ càng thêm thấp một chút.

"Sư phụ của ta đã cứu ngươi, ngươi là nên cho chút tạ lễ chứ nhỉ?" Hai người trẻ tuổi đã đem rác rưởi còn thừa dọn dẹp sạch xong đồng thời mở miệng nói.

"Nên, nên". Trán La Nguyên Càn đã chảy ra một ít mồ hôi, trước kia đối mặt thần nhân, mạnh nhất cùng lắm là thượng vị thần, một lần này đối mặt lại là một Thiên Thần thật sự.

Hơn nữa nhìn qua tựa như không có ý tốt!

"Được rồi, như vậy liền đem Ngũ Thải cẩm Mạt giao cho chúng ta đi". Một người trẻ tuổi cười tủm tỉm nói. Một già hai trẻ đã đem La Nguyên Càn vây lại. Mí mắt La Nguyên Càn cười hai cái, gắng tự trấn định nói: "Ngũ Thải cẩm Mạt? Mấy người có phải lầm rồi hay không, cái gì Ngũ Thải Cẩm, tại hạ nghe cũng chưa từng nghe nói!"

"Ngươi không cần nói sạo, Thương huynh chính là bạn tốt của đôi ta, từ lúc hải ngoại, ngươi hẳn là từng thấy chúng ta " Người trẻ tuổi đứng ở bên trái La Nguyên Càn bật cười nói, nói xong đem mặt gạt một cái, đổi thành một cái bộ dáng khác.

La Nguyên Càn nhìn thấy cái khuôn mặt này, hơi nghĩ một hồi, trong lòng cả kinh, vẻ hoảng sợ trong mắt như thế nào cũng không che dấu được. La Nguyên Càn không lường trước được, tin tức quan trọng như vậy, tên khốn kiếp nào tuyên dương khắp nơi như thế?

La Nguyên Càn cũng không ngẫm lại, nếu gia hỏa kia thật phẩm học cùng tốt, trí tuệ hơn người mà nói, thế nào sẽ trở thành kẻ bỏ đi của Thiên Kiếm sơn trang chứ?

La Nguyên Càn biết mình một lần này chỉ sợ là chạy trời không khỏi nắng, bởi vì cho dù là giao ra Ngũ Thải cẩm Mạt, mạng nhỏ của hắn cũng không còn, ngược lại không bằng thề sống chết không cầm, cho nên, La Nguyên Càn một mực chắc chắn:

"Vị tiền bối này, các ngươi khẳng định là hiểu lầm rồi, tại hạ chưa từng có nghe nói cái gì Ngũ Thải cẩm Mạt, ta chỉ là một thượng vị thần bình thường mà thôi".

Khóe miệng lão giả cười lên, hừ lạnh một tiếng nói: "Không sao, ngươi không nói, lão phu có rất nhiều loại phương pháp cho ngươi cam tâm tình nguyện nói ra"

Liền vào lúc này, trong trời quang, ba đạo thiên lôi đột nhiên từ trên trời giáng xuống, một đò, hai tím, đỏ là hạ xuống đối với lão giả kia.

"Oành" từng tiếng sét đánh vang lên.

Lão giả không hổ là thượng giai Thiên Thần, phản ứng phi thường nhanh, đúng lúc dùng lĩnh vực cản một chút, thân hình bứt ra vội vàng thối lui, né tránh đạo thiên lôi này.

Nhưng hai người trẻ tuổi kia thì không có tu vi như vậy, không có ngoại lệ chắn không được thiên lôi, bị thiên lôi đánh vào người, cả người tê dại từ giữa không trung rơi xuống, đương nhiên, coi như là rơi xuống thẳng tắp, lấy thể chất thần nhân cũng ngã không chết, cái này không phải vấn đề gì.

Bóng người Dương Thiên Vấn đột nhiên xuất hiện, một tay mang theo La Nguyên Càn nhảy ra khỏi vòng vây.

"Đáng giận!" Lão giả tức quá, hét lớn một tiếng: "Thiên hỏa!" Trong phạm vi vài dậm, bị ngọn lửa màu trắng thật dày bao vây lại, đồng thời, lão giả tế ra một thanh pháp bảo dạng loan đao, hướng Dương Thiên Vấn tấn công tới. nguồn

Dương Thiên Vấn nhìn rõ ràng, cái pháp bảo này là một kiện trung phẩm Thiên Thần khí, tốc độ công kích rất nhanh.

Ngay tại lúc loan đao sắp đánh trúng Dương Thiên Vấn, một thanh trường thương đen bóng lóe ra, cùng loan đao đánh cùng một chỗ. Đạo đao kia bị trường thương cản trở về.

Lão giả sửng sốt một chút, vậy mà lại xuất hiện một cao thủ, phụ cận nơi này đều bị lĩnh vực của mình phong tỏa rồi, người này thế mà có thể không tổn hao gì bước vào, sau khi khôi phục bình tĩnh, thử nói: "Các hạ là người nào?"

"Chuyện làm được thế nào?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi, giống như căn bản không có nghe thấy câu hỏi của lão giả.

"Bọn họ đã xử lý sạch sẽ ", Dương Vệ cung kính đáp. Thì ra, Dương Thiên Vấn gần đây ăn chay, không muốn tự mình ra tay giết người, cho nên vừa có hai đạo thiên lôi chỉ là đánh cho bị thương hai tên thượng vị thần, nếu không bọn họ đã sớm chết rồi. Đương nhiên, Dương Thiên Vấn không động thủ, không có nghĩa là Dương Vệ cũng không thể động thủ, cho nên…

Lão giả cũng không phải kẻ ngốc, lời này vừa nghe liền biết là ý tứ gì, trong lòng run lên, lớn tiếng hỏi: "Ngươi đã giết hai đồ đệ của ta?"

"Không, chỉ là xử lý hai tên rác rưởi. Ông chủ nói, rác rưởi chỉ có phần bị xử lý", Dương Vệ bình tĩnh trả lời, hiển nhiên trí tuệ Dương Vệ đã tăng trưởng không ít.

"Tốt, tốt lắm, hôm nay ta liền xử lý hai tên rác rưởi các ngươi!" Lão giả tức quá mà cười, mặt mang sát khí quát.

Dương Thiên Vấn lật tay một cái, một cái kim ấn nhỏ xuất hiện ở trong tay, lại vung tay lên, phụ cận thiên hỏa biến mất, ngay cả Dương Vệ cùng lão có tu vi thượng giai Thiên Thần kia cũng đều cùng nhau biến mất.

Không cần hỏi, bọn họ tự nhiên là bị thu vào trong không gian Tiểu Bạch Thần Ấn, Dương Vệ thật là một hạ giai Thiên Thần, so sánh thực lực, ứng phó thượng giai Thiên Thần bình thường vẫn là rất khó khăn, nhưng nếu vào trong không gian Tiểu Bạch Thần Ấn, vậy cán cân sẽ hoàn toàn nghiêng hướng Dương Vệ bên này.

La Nguyên Càn sau khi xác nhận an toàn, cũng nhận ra Dương Thiên Vấn, chỉ vào Dương Thiên Vấn, không dám tin nói: "Là người? Người sao có thể xuất hiện ở nơi này?"

Dương Thiên Vấn mỉm cười trả lời: "Thật khéo, không nghĩ tới thế mà có thể gặp gỡ tiểu tử ngươi hai lần, hơn nữa cũng cứu ngươi hai lần". Nói tuy bình thản, chẳng qua ở trên chữ "Cứu", hơi tăng thêm một chút khẩu khí. Nhắc nhở La Nguyên Càn, lão tử chính là cứu tiểu tử ngươi hai lần rồi đó, tốt nhất biết điều một chút.

La Nguyên Càn chắp tay xoay người chín mươi độ làm một cái đại lễ cho Dương Thiên Vấn nói: "Cảm tạ tiền bối ân lần thứ hai cứu".

Dương Thiên Vấn nhún vai nói: "Vừa rồi người nọ sử dụng pháp khí, chính là một trong các chiêu bài pháp khí của Động Huyền tông, bản thân ngươi phải cẩn thận. Thực lực Động Huyền tông quá mạnh mẽ, sau lưng chính là có chỗ dựa Thần Hoàng, cao thủ cấp Thiên Thần gần ngàn. Ngươi lần này trêu chọc Động Huyền tông, khuyên ngươi vẫn là sớm một chút rời khỏi Động Huyền lĩnh đi".

La Nguyên Càn trái lo phải nghĩ, chạy trốn? Được rồi, nơi này không phải Thiên Khung đại lục, nơi này người của mình sinh địa không quen, còn đắc tội Động Huyền tông siêu cấp thế lực như vậy, chỉ sợ hiện tại toàn bộ Động Huyền tông, khắp thế giới điều tra mình. Thần giới là rất lớn, nhưng nếu lại liên hệ một chút mật thuật nào đó mà nói, mình là chạy không xong, bí mật mình thân mang Ngũ Thải cẩm Mạt, sợ là ngay

cả Thần Hoàng cũng sẽ động lòng. Chỉ cần Thần Hoàng tự mình ra tay tìm mình, vậy mình một thượng vị thần có thể ở dưới tay Thần Hoàng chạy trốn sao?

Đáp án là phủ định.

"Tiền bối, xin lỗi liên lụy ngài rồi". La Nguyên Càn chỉ có trông cậy vào vị tiền bối trước mặt này. Người này vừa có thần thông, đã hiển lộ không thể nghi ngờ, lại thêm một lần trước tiếp xúc, La Nguyên Càn đối với Dương Thiên Vấn rất có hảo cảm.

"Ta? Ha ha, Động Huyền tông còn không đặt ở trong mắt bổn tọa", Dương Thiên Vấn ha ha cười khẽ một tiếng.

Dương Thiên Vấn biết đây là La Nguyên Càn đang thử mình, chẳng qua lời này cũng là lời nói thật, Động Huyền tông ở Động Huyền lĩnh ba phần thiên hạ quả thật trâu bò, nhưng lại không làm gì được người Dương gia hắn.

La Nguyên Càn vừa nghe, sau khi trái lo phải nghĩ, dứt khoát thẳng thắn thành khẩn nói: "Tại hạ thân gánh huyết hải thâm thù, nhưng tự biết năng lực hữu hạn, muốn báo thù rửa hận nói dễ hơn làm, chỉ cần tiền bối ngươi chịu thề với trời, giúp tại hạ báo huyết hải thâm cừu này, tại hạ không chỉ cam nguyện vì tiền bối ngài quên mình phục vụ, lễ tạ thần ý đem Ngũ Thải cẩm Mạt Càn Nguyên tông ta cất chứa trên ức năm đem tặng!"

Dương Thiên Vấn cười ha ha nói: "Ngươi nói góp sức cho ta, vậy ta lại như thế nào tín nhiệm ngươi?"

La Nguyên Càn chần chờ, hắn quả thật không có cách nào chứng minh.

Dương Thiên Vấn mở ra tay trái, trên lòng bàn tay trồi lên một đạo phù văn thần bí: "Chỉ cần ngươi chịu nhận nó cấm chế, ta liền tin tưởng ngươi!"

La Nguyên Càn sửng sốt một chút, sắc mặt hơi đổi, ánh mắt trong chốc lát kiên định, trong chốc lát chần chờ, do dự không quyết, thời gian chậm rãi trôi qua, cuối cùng, La Nguyên Càn rốt cuộc hạ quyết tâm đáp:

"Được, chỉ cần tiền bối ngươi chịu thề trước, giúp tại hạ diệt Thiên Kiếm sơn trang, Bái Nguyệt giáo, Khôn cấn tông ba cái thế lực, báo thì lớn của cha mẹ, tại hạ không chỉ lập tức nhận cấm chế của tiền bối, còn đem Ngũ Thải cẩm Mạt hai tay dâng!"

Dương Thiên Vấn sau khi nghe xong cũng đang cân nhắc, không phải quan tâm vấn đề lòng trung thành của La Nguyên Càn, mà đang cân nhắc di bảo của Tạo Thiên chân quân có đáng giá cùng ba cái nhất lưu thế lực là địch hay không.

653. Chương 653

654. Chương 654

655. Chương 656: Đầu Voi Đuôi Chuột

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 656: Đầu voi đuôi chuột

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Tốc độ phi hành pháp khí của Dương Thiên Vấn rất nhanh, hơn nữa thời tiết cái ngoại hải này cũng phi thường phối hợp.

Nửa tháng trôi qua, Dương Thiên Vấn quay đầu, đã hoàn toàn không nhìn thấy bóng dáng đại lục, lại là bốn phương tám hướng vô luận từ phương hướng nào nhìn ra xa cũng là cảnh sắc giống nhau, trừ biển, chính là trời.

Dương Vệ cũng hưng phấn từ trong Tiểu Bạch Thần Ấn nhảy đi ra, tốn suốt nửa tháng mới dẹp yên hai trăm Thiên Thần trong thần ấn, không thể không nói, bọn người kia thật đúng là đủ cứng.

Dương Vệ đã đi ra, Dương Thiên Vấn cũng không cần phải tự mình ngự phi hành pháp khí, cho nên cái lái xe này liền giao cho Dương Vệ đến đảm nhiệm.

Dương Thiên Vấn có Mệnh Vận La Bàn nơi tay, trái lại cũng không lo lắng bị lạc phương hướng, bởi vì Dương Thiên Vấn tin tưởng không có bất cứ nhân tố bên ngoài nào có thể ảnh hưởng đến Mệnh Vận La Bàn bảo vật như vậy chỉ dẫn phương hướng.

Mà xa ở Động Huyền lĩnh Động Huyền tông thì đã trên dưới chấn động rồi. Ngươi nói một chút, lần này chết mấy trăm Thiên Thần cũng bỏ đi, Thiên Thần tất nhiên là lực lượng trung kiên của một cái tông môn, ắt không thể thiếu, hai trăm Thiên Thần mặc dù không ít, nhưng mà bồi dưỡng lên trái lại cũng không phải quá mức khó khăn, nhưng đã chết một Thần Vương, đây là một chuyện rất lớn, quả thực lớn hơn trời rồi!

Thực lực cùng thế lực Động Huyền tông là rất cường đại, có được Thần Hoàng chống lưng, kẻ đầu đường xó chợ tuyệt đối không dám đến vuốt chòm râu, cho dù đều là các Thần Hoàng đồng đạo cũng sẽ cho vài phần mặt mùi, nhưng mà thế lực lớn nữa thực lực mạnh nữa, bồi dưỡng một Thần Vương lên cũng không phải dễ dàng như vậy, có thể nói Thiên Thần có thể tài nguyên cứng rắn chồng chất, nhưng Thần Vương tuyệt đối không phải tài nguyên có thể chống lên. Đương nhiên, tài nguyên là ắt không thể thiếu!

Thiên Thần đỉnh phong đột phá đến Thần Vương, chỉ có dựa vào tự mình cố gắng cùng cảm ngộ, người ngoài cùng ngoại lực có thể đến giúp rất có hạn, phi thường có hạn.

Lấy Động Huyền tông nhiều năm qua tích lũy thực lực, số lượng Thần Vương cũng cùng lắm sáu bảy người mà thôi, đây chính là trụ cột cường đại quý giá vô cùng, thế mà như vậy chết một tên, cái này ngang với tước mất một trụ cột của Động Huyền tông, trên dưới Động Huyền tông há có thể không giận? Chỉ có tra rò, nhưng tra tra, cũng không tra được hung thủ là ai, cho dù là vị đại nhân vật kia sau lưng Động Huyền tông tự mình lấy mật pháp điều tra cũng không tìm được kết quả.

Nói nhảm, mọi người đều là Thần Hoàng, pháp lực cùng thực lực cũng kém không mấy, đương nhiên tra không được là ai độn thủ. Nói thật, vị thanh niên thanh bào kia, căn bản chính là một tên ngốc. Không sai, hắn tu vi cao, hơn nữa có được thiên phú không kém bất cứ thần nhân nào, nếu không cũng không thể đột phá đến Thần Vương, nhưng phương diện xử sự, còn có chút cái gì kia. Mang theo nhân mã đi chặn Dương Thiên Vấn, vậy mà là do hắn lâm thời nảy lòng tham gây ra.

Cho nên, cuối cùng chỉ có thể dựa vào chân tơ kẽ tóc, tra đến Tiêu gia phân gia nơi đó.

Động Huyền tông quả thật không hổ là bá chủ Động Huyền phủ, sáng sớm hôm nay, liền mang theo hơn một ngàn thần nhân bao vây Tiêu phủ. Phải biết rằng, ở trong thành là không cho phép động võ.

Tiêu gia phân gia ở trước mặt Động Huyền tông quái vật lớn như vậy tự nhiên cái gì cũng không phải, giống như một con kiến.

Lần này dẫn đội lại là một thượng vị Thần Vương cao cao tại thượng, cũng chính là tông chủ Động Huyền tông hiện nay, Huyền Khổ chân nhân

Tiêu Huyền Đức tốt xấu là gia chủ, gắng trấn định ra ngoài đón chào, cung kính hỏi: “Không biết, Huyền Khổ tông chủ tự mình đến tệ môn, có việc gì phải không?” Lời này tuy nói rất khéo, nhưng trên thực tế, sau lưng căn bản chính là lạnh vù vù.

Trong lòng Huyền Khổ chân nhân cũng là giống như nuốt thuốc nổ. Thật không dễ dàng Động Huyền tông tài bồi dưỡng ra một tên Thần Vương, cứ vô thanh vô tức như vậy đi tong, hắn làm tông chủ, làm sư huynh này, sao có thể không tức giận đến hốt hoảng?

Hừ lạnh một tiếng nói: “Sao, các hạ là thật không biết hoặc là giả không biết?”.

Tiêu Huyền Đức chỉ cảm thấy một cỗ khí thế đem mình ép đến không thở nổi, cảm thấy hoảng sợ, thật không dễ dàng mới phản ứng lại, lắc lắc đầu nói: "Còn xin Huyền Khổ chân nhân chỉ rò".

Lúc Huyền Khổ chân nhân đang muốn tăng mạnh khí thế, Mạnh Tiểu Kiếm từ trong phòng đi ra, trực tiếp phát động ngọc bội bên hông, không nhìn uy áp của Thần Vương đi qua, không kiêu không nịnh ngắt lời nói: "Không biết vị tiền bối này là?".

Huyền Khổ chân nhân nhìn thấy một người vẻn vẹn trung giai Thiên Thần vậy mà có thể ở dưới uy áp của mình, không chút nào để ý, không khỏi trong lòng "ồ" một tiếng, quay đầu nhìn về phía Mạnh Tiểu Kiếm, cẩn thận nhất quan sát. Mạnh Tiểu Kiếm tuy phóng đãng không kềm chế được, nhưng dù sao xuất thân bất phàm, tự nhiên có khí chất độc đáo của hắn.

Huyền Khổ chân nhân cũng đã nhìn ra, thu liễm một chút, trả lời: "Bản tông Huyền Khổ chân nhân, chính là tông chủ Động Huyền tông, không biết tiểu hữu là?".

"Vãn bối Mạnh Tiểu Kiếm, đời thứ tư của La Sát gia tộc, ra mắt Huyền Khổ tông chủ", Mạnh Tiểu Kiếm biết chuyện hôm nay muốn áp chế đi, chỉ có vận dụng thế lực trong nhà mới có thể, nếu không bằng hắn một gã trung giai Thiên Thần căn bản là người si nói mộng.

Huyền Khổ chân nhân vừa nghe thấy bốn chữ "La Sát gia tộc", lập tức thu hồi toàn bộ khí thế, biểu tình nghiêm túc trên mặt cũng không khỏi giãn ra một chút, mày nhướng lên một chút, trong lòng cười khổ, như thế nào ở nơi này gặp phải người của La Sát gia tộc? Làm tông chủ Động Huyền tông, hắn biết bảy La Sát gia tộc thực lực đáng sợ, một nhà ba Thần Hoàng, bảy Thần Vương, thống trị toàn bộ La Sát Hải hơn mấy ức năm, không chỉ có như vậy, La Sát Hải trên dưới đoàn kết vô cùng, chỉ cần La Sát gia tộc phát một tiếng nói xuống, liền có thể tập kết thế lực cường đại mười hai Thần Hoàng, trên trăm Thần Vương.

Nói cách khác, hắn hôm nay dám đối với vị Mạnh Tiểu Kiếm này có động tác nữa, như vậy chờ đợi Động Huyền tông chính là tai ương ngập đầu. Một điểm này, cho dù là chỗ dựa sau lưng kia của Động Huyền tông, cũng không dám có bất cứ động tác quá khích nào.

Một lần này trở về, nhất định phải rút đầu lĩnh quản tin tức kia, lần này là làm như thế nào? Ngay cả tin tức quan trọng như vậy cũng không tra được, sớm biết nơi này là La Sát gia tộc chiếu, thì không ra một lần này. Huyền Khổ chân nhân ở đáy lòng đem đầu mục quản tin tức kia mắng một lần, tâm tư không ngừng chuyển động.

Diệt khẩu? Nói đùa! Nếu nói trên người Mạnh Tiểu Kiếm không có bảo vật hộ thân của Mạnh gia, đó là đánh chết hắn cũng không tin. Hắn dám động thủ, ngay sau đó chính là bị ba Thần Hoàng gạt bò!

"Thỏa hiệp? A" Nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có như vậy, trừ phi Động Huyền tông cường đại đến trình độ không sợ La Sát gia tộc, nhưng đó là chuyện tương lai, giai đoạn hiện tại, Động Huyền tông thật đúng là không dám cùng La Sát gia tộc gọi nhịp chống đối.

Đừng nhìn Động Huyền tông từ trên xuống dưới hơn mười vạn người, mà Mạnh gia từ trên xuống dưới chỉ có mười mấy người như vậy, nhưng chênh lệch giữa hai cái lại là như biển.

"Cái này, Mạnh công tử, cái này.. .Đây là hiểu lầm, đúng, hiểu lầm", Huyền Khổ chân nhân mặt mang tươi cười giải thích, thật ra trong lòng thật muốn quất mình một cái tát, lần này thật sự quá mất mặt, nhưng là không có cách nào, ai bảo thực lực hai bên cách xa? vốn muốn đánh ra mặt mũi Động Huyền tông, thuận tiện trút giận chút, nhưng là ai ngờ đến nửa đường giết ra một tên Trình Giảo Kim?

Mạnh Tiểu Kiếm cũng là người biết đại thế, đối phương đã làm ra thoái nhượng, tự nhiên mặt mũi cái này cho đủ rồi, hai bên cũng phải ăn ý đều lui một bước, việc lớn hóa nhỏ, việc nhỏ hóa không có. "Thì ra là hiểu lầm, vậy Huyền Khổ chân nhân còn xin mời trở về đi, loại trận trượng này, vãn bối còn cho rằng Huyền Khổ chân nhân muốn đối với chúng ta bất lợi, thiếu chút nữa liền đem gia gia của ta gọi ra rồi".

Huyền Khổ chân nhân mồ hôi lạnh lập tức tuôn ra đầy trán, thầm nghĩ, may mắn chưa động thủ, nếu không lần này thật đem vị đại nhân vật kia của Mạnh gia kêu ra, hơn một ngàn tinh anh này chỉ sợ cũng không cần nghĩ trở về, trong đó bao gồm mình cũng phải xong đời.

Uy nghiêm Thần Hoàng không cho phép mạo phạm, thật muốn động thủ hẳn lên, người ta ra tay đem một đám người này của mình diệt, chỗ lão tổ tông cũng không dám nói cái gì, càng đừng nói truy cứu.

"Phải, phải, Mạnh công tử ngươi tới Động Huyền thành du ngoạn, sao không đến Động Huyền tông ta làm khách? Bản tông đại biểu Động Huyền tông thành mời Mạnh công tử đến làm khách, cũng dễ tận hết lễ địa chủ". Huyền Khổ chân nhân cũng không hổ làm đứng đầu một tông, cái đầu óc này vừa chuyển, cái vây thành diệt môn này liền biến thành thành ý mời.

Trong lòng Tiêu Huyền Đức lập tức buông lỏng xuống, tuy không rõ Tiêu gia rốt cuộc nơi nào đắc tội Động Huyền tông, nhưng hiện tại xem ra cho dù là đắc tội, việc này cũng sẽ xem ở trên mặt mũi Mạnh Tiểu Kiếm, một bút qua, tai ương ngập đầu của Tiêu gia cũng liền trôi qua, bởi vì Tiêu Huyền Đức lăn lộn Động Huyền phủ nhiều năm, tuy nói thực lực còn chưa đến Thần Vương, nhưng mà làm đứng đầu một nhà, cũng hiểu biết rất nhiều tình huống, càng biết Mạnh gia đến tột cùng thế lực cao bao nhiêu, sau lưng Động Huyền tông chẳng qua có một Thần Hoàng bệ hạ, thật muốn cứng đối cứng, La Sát gia tộc cũng chiếm hết thượng phong.

Hơn nữa giữa đỉnh cấp thế lực khắp nơi của thần giới, nếu không phải vì xung đột ích lợi đặc biệt quan trọng hoặc là có thâm thù đại hận gì mà nói, đều sẽ khắc chế đều lui một bước, việc lớn hóa nhỏ, việc nhỏ hóa không có.

Cho nên, nguy cơ của Tiêu gia là giải trừ rồi, đùi cái Mạnh gia này là chắc chắn ôm rồi!

Mạnh Tiểu Kiếm cũng khách khí cùng Huyền Khổ chân nhân nói chuyện với nhau, giữa nhau một chút mùi thuốc súng cũng không có, giống như bạn tốt xa lâu ngày gặp lại, nói chuyện trời đất, rất thân thiết.

Một phương Động Huyền tông sao, ngay tại Huyền Khổ chân nhân nhẹ nhàng vung tay lên, hơn một ngàn người lập tức rút lui sạch sẽ, chỉ để lại hơn mười vị nhân vật có phân lượng, làm người tiếp khách tiếp đón vị Mạnh gia đại thiếu gia này.

656. Chương 657: Bạo Viêm Xuất Quan

657. Chương 658: Cô Đảo Xảo Ngộ

658. Chương 659: Gặp Lại Cố Nhân

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 659: Gặp lại cố nhân

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn bay lên trời, Dương Vệ cùng Bạo Viên một trái một phải theo sát sau. Hòn đảo đơn độc này cũng không lớn, phạm vi không hơn mười dặm.

"Ca, thời tiết đã lặng, chúng ta tiếp tục lên đường đi" Thanh âm Đông Anh Như ở sau lưng Đông Anh Thạch.

Giờ phút này, Đông Anh Thạch đứng ở trên đá ngầm cao lớn, dõi mắt nhìn biển lớn vô hạn, trong lòng tự có một phen cảm khái.

Một phen tính kế lần trước, tuy hiệu quả không tồi, nhưng căn bản không gây thương tổn gân cốt Hách gia, trừ đem thù hận trong lòng phát tiết một phen bên, thực tế chỗ tốt đại khái cũng chỉ là tâm tính tu vi tăng lên.

"Muội muội, muội nói chúng ta một phen này bôn ba lao lực, rốt cuộc là đáng giá, hay là không đáng giá?" Đông Anh Thạch không quay đầu, trong giọng nói có chứa một chút mê mang hỏi.

"Ca, ý tứ của huynh là?" Nhân Đông Anh Như chần chờ hỏi, khuôn mặt tuyệt đẹp lộ ra vẻ nghi hoặc.

"Muội cùng ta tu vi gần nhau, hơn nữa kẹt ở Thiên Thần đỉnh phong cũng có hơn một ngàn vạn năm, vì sao chúng ta vẫn không đột phá được?" Đông Anh Thạch nhìn qua giống như đang hỏi Đông Anh Như, lại tựa như đang để tay lên ngực tự hỏi. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

"Bởi vì thù hận!" Một cái thanh âm xa lạ lại quen thuộc xen vào nói.

Đông thị huynh muội cả kinh, giống như phản xạ có điều kiện cùng quát lên: "Người nào?" Trong lòng không hẹn mà cùng nghĩ đến, thanh âm này như thế nào nghe quen thuộc như vậy?

"Không cẩn khẩn trương, không cần khẩn trương, là bạn không phải địch" Bóng người Dương Thiên Vấn từ xa xa mau chóng lướt đến.

Đông thị huynh muộithấy rõ người tới, không khỏi chấn động: "Dương Thiên Vấn! " Lại nhìn về phía hai đại hán phía sau Dương Thiên Vấn, hơi đánh giá, liền không quá để ý, bởi vì hai đại hán này tuy thoạt nhìn uy mãnh, nhưng tu vi đều là Thiên Thần hạ giai.

"Ha ha ha… Thật sự là nhân sinh nơi nào gặp lại! Đông huynh, thoạt nhìn, chúng ta có duyên!" Dương Thiên Vấn cất tiếng cười to nói, sau đó giới thiệu hai vị phía sau nói: "Hai vị này là người của ta, Bạo Viên cùng Dương Vệ. ừm, còn không mau cùng hai vị chào hỏi?" Một câu cuối cùng này là nói với Bạo Viên cùng Dương Vệ.

"Vâng, ông chủ" Bạo Viên cùng Dương Vệ cùng lên tiếng đáp, sau đó ôm quyền hô: "Hai vị thần hữu có lễ".

Đông Anh Như trừng mắt đẹp, Đông Anh Thạch khẽ nhíu mày, ôm ôm quyền, làm như đánh tiếng.

Dương Thiên Vấn cũng là dụng tâm không thuần, hai người Bạo Viên cùng Dương Vệ xưng hô Dương Thiên Vấn là ông chủ, chứng cớ cung kính, nhưng xưng hô Đông thị huynh muội lại "Thần hữu", cái này không phải rõ ràng nói móc Đông thị huynh muội sao.

"Dương huynh như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?" Đông Anh Thạch mặt mang vẻ kì lạ hỏi. Đông thị huynh muội vẫn cho ràng Dương Thiên Vấn về Hách Đông đảo rồi.

Dương Thiên Vấn cười khổ lắc lắc đầu nói: "Việc này nói đến lời dài lắm".

Đông Anh Thạch rất có phong độ phủi phủi vạt áo trường bào nói: "Không vội, chậm rãi nói là được".

"Cũng không có gì, sau khi từ di tích đi ra Dương mỗ liền chưa về đảo, luôn ở thần giới dạo chơi" Dương Thiên Vấn nói ngắn gọn.

Đông Anh Thạch nghe xong buồn bực, cái này gọi là nói dài lắm? Nói một chút đã xong rồi.

"Vậy ngươi còn chưa trả lời, ngươi sao có thể xuất hiện ở nơi này" Đông Anh Như không cho Dương Thiên Vấn nói sang chuyện khác.

Dương Thiên Vấn thở dài một tiếng nói: "Các ngươi cho rằng ta muốn? Còn không phải bị bão táp thổi tới" Dừng một chút, Dương Thiên Vấn mở miệng nói: "Đúng rồi, đây là nơi nào?".

Đông thị huynh muội nhìn nhau một cái, nghe lời này của Dương Thiên Vấn thật đúng là không giống như là giả, chẳng qua nếu bọn Dương Thiên Vấn có thể ở trước mặt thời tiết gió lốc sống đến bây giờ, cũng quả thật cũng coi như là đại thần thông. Đông thị huynh muội không khỏi đối với Dương Thiên Vấn càng thêm kiêng kị, cẩn thận nhìn lên Dương Thiên Vấn ở mặt ngoài chỉ có tu vi thượng vị thần, nhưng Đông thị huynh muội quen thuộc hắn đánh chết cũng sẽ không tin Dương Thiên Vấn chỉ có tu vi thượng vị thần. Lúc lần trước chia tay, Dương Thiên Vấn đã có tu vi Thiên Thần hạ giai. Hắn có được Thời Không Bảo Tháp, tuyệt đối không có khả năng ở sau hơn trăm năm tu vi không tăng ngược lại giảm. Như vậy, cũng chỉ có một lời giải thích, Dương Thiên Vấn đã giấu tu vi, ngay cả bọn họ cũng nhìn không thấu.

Đông Anh Thạch cẩn thận nhìn lên, cái này không phải bản đồ nhân thần giới sao? Chỉ là tấm bản đồ này của bọn hắn càng thêm chính xác một chút, chính xác đến một ít hòn đảo vừa và nhỏ trong biển cũng có biểu thị.

Dương Thiên Vấn vỗ đầu, vẻ mặt buồn bực mắng: "Cái đệch!" Thì ra Dương Thiên Vấn rời khỏi Huyền Nguyên đại lục Động Oa lĩnh hướng tới Thiên Khung đại lục, vốn nên là ở hải vực giữa Huyền Nguyên đại lục cùng Thiên Khung đại lục, nhưng hiện tại vị trí của mình lại là cực kỳ tiếp cận Thiên Thương thiên lục.

ừm, vị trí Thiên Thương thiên lục, là phía tây bắc Thiên Khung đại lục, cũng chính là hướng đông bắc Huyền Nguyên đại lục. Hòn đảo nhỏ này vừa vặn ở lệch phía bắc của hải vực của ba khối đại lục, vị trí địa lí rất giống vị trí Hách Đông đảo.

Bạo Viên cũng nhìn ra chỗ vấn đề, nhẹ giọng hỏi: "Ông chủ, chúng ta hiện tại nên nghỉ ngơi ở đâu?".

Dương Thiên Vấn vuốt cằm cân nhắc một chút, sau một lúc lâu mới ngẩng đầu lên mở miệng nói: "Không biết hai vị đi đâu.".

"Không biết nữa, chúng ta không tiện đường!" Đông Anh Như khô khan ngắt lời nói, vẻ mặt lạnh như băng, mắt mang hàn quang.

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, không khỏi cười ha ha lên, khoát tay áo nói: "Như thể, chúng ta liền sau này còn gặp lại, chúng ta đi" Xoay người hướng phương hướng lúc đến tung người nhảy lên giữa không trung, cũng không quay đầu lại nói: "Đông huynh, Dương mỗ cáo từ".

Đông Anh Thạch ôm quyền hô: "Sau này còn gặp lại".

Đợi đến sau khi bóng người Dương Thiên Vấn đoàn người đi xa, Đông Anh Thạch mới xoay người hơi chất vấn nói: "Tiểu muội, ngươi làm sao vậy?".

"Hừ, không có gì, chỉ là nhìn hắn một bộ bộ dáng lạnh nhạt, liền phiền chán cùng chán ghét một trận!" Đông Anh Như lắc lắc đầu trả lời, sắc mặt vẫn băng lạnh như cũ.

"Tiểu muội, muội… Ài, quên đi, nghĩ đến Dương Thiên Vấn kia khí lượng thật lớn, chẳng qua giữa chúng ta cùng hắn ân oán phân, lại không có thù oán lớn, ở trước khi giải quyết uy hiếp của Hách gia, không thể nhận kẻ địch mạnh này! Ài, tu vi hắn hiện tại sợ là không dưới chúng ta, lúc lần sau gặp lại có lẽ Dương Thiên Vấn đã là Thần Vương chi tôn rồi" Đông Anh Thạch cảm thán nói.

Không thể không nói, sức quan sát của Đông Anh Thạch phi thường tinh tế, phỏng đoán cũng là tám chín phần mười.

"Ca, ý tứ của huynh là…" Đông Anh Như nhìn về phía Đông Anh Thạch, có chút nắm không chuẩn hàm ý bên trong lời này của Đông Anh Thạch.

"Muội muội của ta có tư thái nghiêng nước nghiêng thành nhưng là tính cách cao ngạo, ánh mắt cực cao, thần giới tất nhiên cường giả vô số, nhưng có thể xứng đôi biểu niên tài tuấn, sợ là không có bao nhiêu. Mà Dương Thiên Vấn này …" Đông Anh Thạch nhẹ nhàng điểm một chút, điểm đến là dừng không nói nhiều nữa.

Sắc mặt Đông Anh Như đỏ lên, lập tức lại khôi phục vẻ băng lạnh, lườm Đông Anh Thạch một cái nói: "Ca, huynh nói lung tung nữa, ta".

"Hắt xì! Hắt xì! Hắt xì!" Dương Thiên Vấn đánh liền ba cái hắt xì, day day mũi nghi hoặc nói: "Sao, chẳng lẽ có mỹ nữ đang nhắc tới ta? Nói nhảm! Nhất định là có người đang tính kế lão tử!".

Dương Thiên Vấn ngồi ở trên phi hành pháp khí, bay thẳng Thiên Khung đại lục.

Không sai, tuy chậm trễ một chút thời gian, nhưng trên tổng thể mà nói cũng coi như không tệ rồi. Ngồi ở trên phi hành pháp khí, Dương Thiên Vấn tự hỏi Đông thị huynh muội xem ra là tính hướng tới Thiên Thương đại lục, chỉ là hai huynh muội bọn hắn luôn luôn là không có lợi không dậy sớm, xem ra bọn họ chuyến này nói không chừng lại sẽ có không ít chỗ tốt có thể lấy. Ài, thật là đáng tiếc, nếu không phải có chuyện quan trọng khác, thật đúng là muốn theo phía sau bọn họ góp cái náo nhiệt.

Nghĩ đến đây, trong lòng Dương Thiên Vấn toát ra bốn chữ: "Coi tiền như rác". Ồ, hổ thẹn, không nên, thật sự là không nên. Không thể gọi là coi tiền như rác, hẳn là gọi hoạt lôi phong mới đúng.

Ừm, chính thế! Ở trong lòng Dương Thiên Vấn, Đông thị huynh muội chính là người tốt, không chỉ có nam soái nữ tịnh, có thể nói biểu xuân thần tượng một thế hệ mới, hơn nữa nhân phẩm cực tốt, quả thực chính là hoạt lôi phong bản thần giới!

Đáng tiếc, hai huynh muội này đều không phải hạng người đơn giản, bằng không ở trên người bọn họ để lại một Nguyên thần ấn ký vậy thì hay rồi. Đông thị nhất tộc quật khởi ở sau thượng cổ chúng thần chi chiến,

cho dù gia tộc đột nhiên từ thịnh chuyển suy, nói không chừng cũng để lại không ít di sản hoặc là một ít bí mật thượng cổ.

Tuy bị bão táp thổi đến trên hòn đảo nhỏ này, chẳng qua so sánh hẳn lên, ngược lại kéo gần lại khoảng cách với Thiên Khung đại lục, cái này trái lại coi như là Tái ông mất ngựa.

"Ông chủ, dựa theo tốc độ này, cùng với bản đồ biểu lộ đến suy tính, chúng ta tiết kiệm ít nhất một tháng thời gian. Đại khái mười hôm sau, có thể đến Thiên Khung đại lục" Bạo Viên phân tích bản đồ một chút nói.

"ừm, đây là chuyện tốt" Dương Thiên Vấn gật gật đầu đáp, nhàm chán chờ đợi đêm đến.

Một buổi chiều trôi qua, đến thời gian chạng vạng, cách đó không xa xuất hiện một cái lốc xoáy thật lớn, một con tinh thú Lam Giao dài chừng ngàn mét, lưng mọc cánh xương quái dị từ trong lốc xoáy vọt tới không trung.

"Ông chủ, đây không phải tinh thú, đây là thượng cổ thần thú cốt Dực Thiên Giao!" Bạo Viên có được truyền thừa trí nhớ của Chu Yểm nhất tộc, liếc mắt một cái đã nhận ra chi tiết con quái vật lớn này.

Chỉ thấy Lam Giao chợt lóe hào quang, chậm rãi giảm bớt hình thể, tăng cường biến hóa hình người. Sau khi hào quang lóe qua, một người trẻ tuổi mặc trường bào màu trắng lam, một đầu tóc dài màu xanh da trời xuất hiện ở không trung.

Dương Thiên Vấn kinh ngạc, thật đúng là thần thú! Bởi vì tinh thú sau khi đến cấp tám mặc dù có chút trí tuệ, nhưng cho dù là tinh thú cấp chín cũng không thể biến hóa hình người, cho nên có thể biến hình người, cũng chỉ có thần thú.

659. Chương 660: Cốt Dực Thiên Giao

660. Chương 661: Ca Ca Mua Đường Cho Ngươi Ăn

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 661: Ca ca mua đường cho ngươi ăn

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đông thị huynh muội bị tiết mục một người trẻ tuổi biến làm đứa nhỏ kinh ngạc ngây ngẩn cả người, sau đó lại bị Dương Thiên Vấn một phen trách móc ngầm, kết quả thật là có chút cảm giác nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch. Đông Anh Thạch có chút xấu hổ giải thích: "Dương huynh tuyệt đối không nên hiểu lầm, cái này…" Cái này thật đúng là không dễ giải thích.

"Hừ, thiệt cho Dương mỗ còn coi Đông huynh là bàng hữu cùng chung chí hướng, đáng kết giao, lại không ngờ được các ngươi bỉ ổi như thế. Dương mỗ ngược lại muốn xem, trăm năm không gặp, thực lực các ngươi mạnh như thế nào!" Dương Thiên Vấn mượn đề tài để nói chuyện của mình, hôm nay không hiển lộ một chút thực lực, sao có thể thuận lợi mời gọi được con tiểu thần thú này?

"Dương Vệ, lấy binh khí của bổn tọa đến" Dương Thiên Vấn buông ra tay trái nói.

Dương Vệ khống chế phi hành pháp khí giữa không trung, không nói hai lời, lấy ra một cây trường thương màu đen ném cho Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn tiếp nhận trường thương, vãn một cái hoa thương nói: "Đến!".

Đông Anh Thạch vội vàng trong lòng. Đây vốn chỉ là một hồi hiểu lầm, nếu lại ra tay nháo lớn mà nói, sẽ không là hiểu lầm, mà là sẽ kết thù lẫn nhau. Một cái hiểu lầm này mà kết thù, đây cũng không phải là chuyện sáng suốt gì.

Đông Anh Thạch bình tĩnh ngăn lại Đông Anh Như, muốn giải thích rõ ràng.

Dương Thiên Vấn cũng sẽ không sáng tạo cho bọn họ cơ hội giải thích. Không ở nơi này đánh một trận, sao có thể hiển lộ thực lực của ta?

Đông Anh Như truyền âm nói: "Ca, huynh yên tâm. Muội có Nguyệt Kim Luân hộ thân, vừa lúc nương cơ hội này thử một chút thực lực Dương Thiên Vấn này. Muội tự có chừng mực".

Đông Anh Thạch vừa nghe, trong lòng ý niệm xoay chuyển trăm lần, rốt cuộc thở dài một tiếng nói: "Bỏ đi, làm một trận đã rồi nói sau" Hiện tại Dương Thiên Vấn đang nổi nóng, nói cái gì cũng uổng công, cứ để cho bọn họ đánh một trận đi. Dù sao có mình ở chỗ này, hai bên ai cũng không làm gì được ai, cũng có thể nhân cơ hội này xem xét một chút thực lực của Dương Thiên Vấn.

Đông Anh Như khống chế một vòng bánh xe hình trăng lười liềm, mang theo khí thế cường đại hướng Dương Thiên Vấn đánh úp lại, khí thế như hoằng.

Dương Thiên Vấn không nhường bước, trong mắt tinh quang chợt lóe, một thương đâm ra!

Đông Anh Như cười lạnh trong lòng, đây chính là Nguyệt Kim Luân một trong thần giới thập bảo, hơn nữa là pháp bảo am hiểu công kích nhất. Pháp bảo binh khí bình thường gặp phải nó, chỉ có một đường tổn hại.

Thương luân giao kích, một tiếng tĩnh bào vang dội: "Tạch —" Toàn bộ thân thể Dương Thiên Vấn không khỏi từ chỗ đứng bị một cỗ lực lượng đẩy lui hai thước, Nguyệt Kim Luân lại bị đánh bay toàn bộ.

Đông Anh Như chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, ngực nặng nề, nhìn bị Nguyệt Kim Luân đánh về, cùng với trường thương màu đen trong tay Dương Thiên Vấn hoàn hảo không tổn hao gì, không khỏi chấn động, điều đó không có khả năng! Binh khí có thể đờ Nguyệt Kim Luân hơn nữa cứng đối cứng đánh lui, tuyệt đối không phải vật vô danh.

Dương Thiên Vấn cảm thán trong lòng, may mắn lão tử dùng là Phá Diệt Chi Thương, nếu không cho dù thần binh lợi khí cấp bậc cực phẩm Thiên Thần khí, cùng nó cứng rắn va chạm, cũng sẽ chịu tổn thương trình độ nhất định.

Đông Anh Như khống chế Nguyệt Kim Luân lại đi lên đón, Nguyệt Kim Luân chính là pháp bảo trong Nhật Nguyệt Kim Luân, chuyên công kích, nó mỗi một lần công kích đều có âm hàn chi khí cường đại, những tiên thiên hàn khí này uy lực không phải tầm thường. Pháp bảo bình thường, chạm là hủy. Phá Diệt Chi Thương trong tay Dương Thiên Vấn, ở trên đẳng cấp cùng Nguyệt Kim Luân không sai biệt lắm, cho nên ai cũng không làm gì được ai, nhưng không nên quên, Nguyệt Kim Luân là khống chế cự li xa, mà trường thương trong tay Dương Thiên Vấn, khống chế cự li xa xa không lợi hại bằng so đấu sát người, cho nên Đông Anh Như tại phương diện này chiếm ưu thế nhất định.

Dương Thiên Vấn cũng biết mình nay gần người cùng Nguyệt Kim Luân va chạm, có chút nguy hiểm, mà Đông Anh Như xa ở hậu phương thì có thể yên tâm công kích.

Dương Thiên Vấn không hiển lộ một ít thủ đoạn sợ là sẽ bị xem thường.

Ý niệm vừa động, sau lưng dâng lên năm luồng ánh sáng màu, đò, lục, thanh, lam, hoàng, quang mang năm màu giống như đem cả trời đất đều chiếu rọi một lần.

"Thu!" Dương Thiên Vấn một thương gạt ra Nguyệt Kim Luân, đồng thời quát trầm một tiếng.

Năm đạo hào quang chợt lóe, hướng tới Nguyệt Kim Luân quét đi. Vốn Nguyệt Kim Luân này cấp bậc tiên thiên linh bảo, Ngũ sắc Thần Quang muốn quét vẫn là rất khó khăn, nhưng pháp bảo tốt cũng phải xem người. Đông Anh Như tu vi chẳng qua mới Thiên Thần đỉnh phong, Nguyệt Kim Luân do nàng khống chế vẫn là không thể ngăn cản ngũ quang đều xuất hiện, huống hồ Dương Thiên Vấn đây là có tâm tính vô tâm.

Đông Anh Như chỉ cảm thấy một cỗ đại lực truyền đến, ngực buồn bực, tâm thần một trận hoảng hốt, ngay sau đó liên hệ của mình cùng Nguyệt Kim Luân liền biển mất, Đông Anh Như ngay cả xảy ra chuyện gì cũng chưa làm rõ ràng.

Mà ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê, Đông Anh Thạch lại là từ đầu nhìn đến đuôi, lúc nhìn thấy một màn Dương Thiên Vấn dùng năm đạo thần quang kia thu đi Nguyệt Kim Luân, trong lòng Đông Anh Thạch khiếp sợ quả thực không thể dùng ngôn ngữ để biểu đạt. Đồng thời, trong lòng lại thật sâu vì cái này kiêng kị, vốn bằng vào thực lực Dương Thiên Vấn đã đủ để cho hắn kiêng kị, cộng thêm Thời Không Bảo Tháp,

Đông Anh Thạch hạ quyết tâm, nếu không cần thiết tuyệt đối sẽ không nhận một kẻ địch như vậy, mà nay lại gặp phải một màn này, cảm thấy thật không biết nên hình dung như thế nào.

"Dừng tay!" Đông Anh Thạch tuy giật mình, nhưng vẫn là phản ứng lại đúng lúc, kêu lớn, kêu chậm một chút nữa, chỉ sợ muội muội có nguy hiểm.

Hai bên đều ngừng lại.

"Dương huynh, ngươi thắng rồi, dẫn hắn đi đi" Đông Anh Thạch không giải thích nhiều, bởi vì thắng làm vua thua làm giặc, giải thích cũng là vô dụng.

Dương Thiên Vấn lại là chiếm một chữ "Lí", trầm giọng nói: "Đông huynh, Dương mỗ kính ngươi là một hào kiệt, việc hôm nay chẳng lẽ Đông huynh không có một lời giải thích sao?".

Đông Anh Thạch cười khổ, lắc lắc đầu nói: "Tại hạ cũng nói rồi, chỉ là một hồi hiểu lầm" Dứt lời, liền đem tiền căn hậu quả của sự việc nói một lần. Tuy không quá khẳng định Dương Thiên Vấn tin tưởng hay không, nhưng vẫn là nói ra.

Dương Thiên Vấn nghe xong, sắc mặt cổ quái, nhìn thoáng qua tiểu hài tử kia, trong lòng lại là cười lật trời, nhưng trên mặt lại là vẻ xấu hổ lắc lắc đầu, trả lời: "Nếu thật sự là như thế, hôm nay đến là Dương mỗ xúc động" Nói xong, hào quang chợt lóe, Nguyệt Kim Luân bị Dương Thiên Vấn lấy ra, hướng Đông Anh Như ném qua nói: "Đắc tội rồi".

Đông Anh Thạch nhìn thấy tất cả cái này, không tự chủ được đối với Dương Thiên Vấn sinh ra một cỗ hảo cảm đặc biệt. Nhìn một cái, ngay cả Nguyệt Kim Luân loại bảo vật này cũng nói trả liền trả, đây là lòng dạ cỡ nào.

Đông gia huynh muội nhìn nhau một cái, cũng không tiện dây dưa không ngừng nữa, vốn chuyện hôm nay chính là một hồi hiểu lầm, hiểu lầm đã làm rò, như vậy từ bỏ đi.

Quan trọng nhất là thực lực Dương Thiên Vấn quá sâu không lường được.

"Chúng ta đi" Dương Thiên Vấn vung tay lên, nhảy lên phi hành pháp khí. Bạo Viên ôm đứa nhỏ kia cũng cùng nhau nhảy lên phi hành pháp khí. Dương Vệ ở trước tiên khống chế phi hành pháp khí quay đầu độn xa mà đi.

"Ca, ta..." Đông Anh Như muốn nói cái gì, lại phát hiện cái gì cũng nói không nên lời, bề ngoài cao ngạo bị Dương Thiên Vấn lấy thực lực cường đại xé ra, bên trong lại vẫn là một nữ tử yếu ớt.

"Ài, cái này không trách muội, cũng may mắn đã xảy ra hiểu lầm này, nếu không thật có một ngày, lúc chúng ta cùng hắn đứng ở mặt đối lập, quang mang năm màu kia của hắn lại là khắc tinh của chúng ta" Đông Anh Thạch kiêng kị nói. Phải, nếu không phải hôm nay kiến thức được năm đạo hào quang kia lợi hại, ngày sau thực chống lại mà nói, Nhật Nguyệt Luân có lẽ ở trong một cái chớp mắt sẽ bị đối phương thu đi.

Nghĩ đến một màn Dương Thiên Vấn lấy quang mang năm màu thu Nguyệt Kim Luân, hai người nhìn nhau không nói gì...

"Ông chủ, ngươi sao lại đem pháp bảo trả lại cho bọn hắn? Kiện pháp bảo kia cũng không phải mặt hàng bình thường?" Bạo Viên hỏi, có chút tiếc Nguyệt Kim Luân kia.

"Không sai, đó là Nguyệt Kim Luân một trong Nhật Nguyệt Kim Luân trong thần giới thập bảo, nếu không phải dựa vào Phá Diệt Chi Thương trên tay, thật bị nó sát người, ta cũng phải tránh lui ba phần" Dương Thiên Vấn gật gật đầu trả lời.

"Vậy, ngươi vì sao phải..." Bạo Viên lại hỏi một lần nữa. Thần giới thập bảo, nói như thế nào trả liền trả, cái này không giống Dương Thiên Vấn.

"Nhật Nguyệt Kim Luân là cường đại, nhưng chỉ có một Nguyệt Kim Luân lại là không có lực hấp dẫn quá lớn, chỉ có nhật nguyệt hợp nhất mới xưng được là thần giới thập bảo thật sự. Cho dù ta cướp được Nguyệt Kim Luân, cũng chỉ là bài trí mà thôi. Hơn nữa, mục đích của ta không phải là nguyệt hoa nhãn Nhật

Nguyệt Kim Luân, cần gì làm điều thừa?" Dương Thiên Vấn làm việc luôn luôn rất có tính mục đích, rõ ràng mục tiêu của mình. Mục tiêu của Dương Thiên Vấn một lần này là Cốt Dực Thiên Giao.

Nhật Nguyệt Kim Luân, rõ ràng đại biểu âm dương hai cực chi lực, Dương Thiên Vấn biết chỉ bằng tu vi hiện tại của Đông thị huynh muội, còn chưa phát huy ra uy lực của chúng nó, thậm chí còn tế luyện cũng không thể không xa rời nhau tế luyện, thần giới thập bảo nào có dễ dàng nắm giữ như vậy? Thời Không Bảo Tháp của Dương Thiên Vấn cũng không phải chưa hoàn toàn luyện hóa sao? Phong ấn của Phá Diệt Chi Thương mới giải một nửa mà thôi, căn bản không phải bảo vật trạng thái đầy đủ.

Bạo Viên vẫn là vẻ mặt nghi hoặc.

"Huống hồ, ngươi không cho ràng làm cho thần giới này quá lạnh lẽo sao? Giữ lại hai huynh muội bọn họ, có lẽ sẽ có trò hay đáng xem, nhân thần giới này cũng sẽ càng thêm náo nhiệt một ít" Mục đích căn bản của Dương Thiên Vấn vẫn là muốn đục nước béo cò. Thần giới càng loạn, đối với Dương Thiên Vấn liền càng có lợi!

"Tiểu oa nhi, ngươi tên là gì? Cha mẹ ngươi đâu?" Dương Thiên Vấn ngược lại làm lên quái thúc thúc dụ dỗ tiểu bằng hữu.

"Ta không có tên, cũng không có cha mẹ" Tiểu hài nhi cảm kích Dương Thiên Vấn cứu mình một mạng, cho nên mới thành thật trả lời.

"A, ngươi thật đáng thương, về sau liền đi theo ca ca, được không? Ca ca mua đường cho ngươi ăn" Dương Thiên Vấn phát bệnh dày da mặt mở miệng nói.

661. Chương 662: Thiên Khung Đại Lục

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 662: Thiên Khung đại lục

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Đường? Cái gì là đường?" Tiểu thí hài nhi tò mò hỏi.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, phát hiện tựa như không có đường, linh cơ chợt lóe, Dương Thiên Vấn lấy ra một viên Kim đan cố bản bồi nguyên, đưa cho tiểu hài nhi nói: "Ngươi thử cái này, thích không?".

Con mắt Tiểu hài nhi xoay chuyển, một nắm đoạt tới, hướng miệng thả một cái, nuốt xuống, sau đó thoải mái đánh cái ợ, mắt lộ ra vẻ vui mừng hỏi: "Còn không?".

Dương Thiên Vấn cười cười nói: "Có, đương nhiên là có. Lấy ngươi liền đi theo ca ca, được không?" Nói xong lấy ra năm viên Kim đan tương tự.

"Được!" Tiểu tử một lời đáp ứng, sau đó từ trong tay Dương Thiên Vấn đem năm viên kim đan kia đòi tới.

Dương Thiên Vấn nhìn bộ dáng tiểu thí hài nhi này tham ăn nuốt Kim đan, lộ ra một cái tươi cười quỷ dị.

Cốt Dực Thiên Giao hóa thành tiểu hài nhi cúi đầu nuốt Kim đan, một đôi mắt không ngừng xoay, lóe ra hào quang giảo hoạt. Cao giai thần thú, lại là thần thú tinh thông ảo thuật, không có trí tuệ tuyệt hảo sao có thể?

Dương Thiên Vấn tựa như cũng không để ý, đi chung đường lại nhiều thêm một đứa nhỏ mười tuổi.

Tiểu Nê Thu (cá chạch nhò), đây là tên mới của tiểu thí hài nhi, ai bảo tiểu gia hỏa này trơn như cá chạch, mấy ngày qua, Dương Thiên Vấn đối với gia hỏa này cũng có hiểu biết nhất định.

ừm, tiểu gia hỏa này vốn chính là cố ý biết thời biết thể, đi theo mình kiếm cơm ăn, hơn nữa phi thường thông minh, đem bản thân che dấu rất sâu. Nếu không phải đã sớm biết chi tiết tiểu gia hỏa này, chỉ sợ thật đúng là sẽ bị hắn lừa.

Cốt Dực Thiên Giao thật đúng không hổ là thần thú sở trường ảo thuật, bình thường loại thần thú này chắc là giảo hoạt nhất nghiệm chứng nhất. Hơn nữa chỉ cần chúng nó không muốn, không ai có thể đủ nhìn thấu chân thân chúng nó.

Mấy ngày qua, Dương Thiên Vấn cũng không phải chưa từng thử, nhưng tiểu gia hỏa này chính là quyết định chủ ý, giả bộ đứa nhỏ giả đến cùng, ngay cả bộc lộ tài năng cũng không chịu.

"Ông chủ, tiểu gia hỏa này tựa như rất khó bảo" Bạo Viên truyền âm cùng Dương Thiên Vấn nói chuyện với nhau.

"Ha ha, cái này ta biết, chẳng qua không sao, từ từ đến là được" Dương Thiên Vấn cười cười, tiểu gia hỏa này trí tuệ cực cao, hơn nữa cực kỳ giảo hoạt, nhưng dù sao ít tuổi một chút, kinh nghiệm không đủ. Dương Thiên Vấn chưa bao giờ thiếu tính nhẫn nại.

Tiểu Nê Thu từ Dương Thiên Vấn lấy đan dược hôm nay, chẳng qua nó lại chưa ăn vào, mà là thu lại. Hắn cũng không ngốc, đan dược này là thứ tốt, nhưng ăn nhiều ngược lại không tốt.

Dương Thiên Vấn trừ mỗi ngày ra vào Thời Không Bảo Tháp, buổi tối đối với tinh không chiết giải la bàn, chính là cùng tiểu gia hỏa này đấu trí, coi như là cực kỳ thoải mái.

Chậm rãi, cũng thăm dò rõ một ít tính nết bình thường của tiểu gia hỏa này, ví dụ như nói: Tiểu gia hỏa này tuy giảo hoạt, nhưng thiên tính thiện lương, cũng không phá hoại, chỉ cần dẫn đường tốt, tiềm lực vô cùng. Lại ví dụ như nói, tiểu gia hỏa này mỗi khi cúi đầu, chính là lúc đang tự hỏi chủ ý lệch lạc như thế nào.

Dương Thiên Vấn nhớ đến vài ngày trước, tiểu gia hỏa đem một con tinh thú cấp bảy dẫn đến, để cho Bạo Viên ra tay, sau khi đem con tinh thú cấp bảy này xử lý, từng lộ ra tươi cười đắc ý dào dạt, rất không khéo bị Dương Thiên Vấn thấy được, về sau cẩn thận nghĩ một chút, nói không chừng con tinh thú này trước kia từng ức hiếp hắn, một lần này chính là mượn lực lượng đám người mình báo thù rửa hận.

Đừng thấy tiểu gia hỏa chỉ tầm mười tuổi, chỉ sợ từ khi hắn sinh ra đến bây giờ ít nhất cũng có trên vạn năm rồi. Chẳng qua bởi vì chu kỳ sinh trưởng của thần thú quá dài, cho nên mới không nhìn ra được.

Vạn năm qua tới nay, lấy một thần thú ấu sinh sợ người ở trong hải dương khắp nơi là tinh thú, sống cầu sinh, chỗ chịu khổ, chỗ chịu tội, sợ là không phải ít.

Nghĩ đến đây, Dương Thiên Vấn liền không tránh khỏi đối với tiểu gia hỏa này có một loại loại tình cảm từ ái như trưởng bối. Dương Thiên Vấn biết, muốn cảm động tiểu gia hỏa giảo hoạt này, trừ dùng chân tình, phương pháp còn lại đều là phí công.

Cho nên, Dương Thiên Vấn đặc biệt bởi vì hắn chậm trễ hai ngày thời gian, ở trên biển, tìm khắp nơi một ít tinh thú cấp bảy làm phiền toái, xem như trút giận cho Tiểu Nê Thu.

Sau đó mỗi ngày đều sẽ rút lượng lớn thời gian cùng Tiểu Nê Thu chơi đùa, thuận tiện dạy hắn một ít tri thức. Tu vi Dương Thiên Vấn tuy không thể so với những Thần Vương cùng Thần Hoàng kia, nhưng một thân học thức so với chúa tể kia cũng là không phải không bằng, dùng học cứu chi nhân đến hình dung cũng không khoa trương chút nào.

Sau khi tiến vào phạm vi Thiên Khung đại lục, Dương Thiên Vấn từ trong Thời Không Bảo Tháp đem La Nguyên Càn vẫn dốc lòng tu luyện kêu ra, mở ra bản đồ Thiên Khung đại lục, mở miệng hỏi: "Chúng ta hiện tại ở nơi này, tiếp qua nửa tháng có thể tới phủ thành, sau đó liền có thể sử dụng truyền tống quang môn. Hiện tại, ngươi cần nói cho ta, đồ đặt ở nơi nào" Dương Thiên Vấn chỉ vào bắc bộ Thiên Khung đại lục.

La Nguyên Càn đã trải qua ở Thời Không Bảo Tháp tu luyện cùng với khế ước thần phù hơn một ngàn năm qua không nhận thức được, đối với Dương Thiên Vấn đó là tuyệt đối trung thành, không có bất cứ chần chờ

gì chỉ vào một điểm của bản đồ nói: "Ngay tại nơi này! Càn Nguyên sơn, nơi này là nơi đóng sơn môn Càn Nguyên tông, tuy Càn Nguyên tông đã biến mất".

"Điều này sao có thể?" Dương Thiên Vấn không tin những người diệt cả nhà Càn Nguyên tông kia sẽ không điều tra toàn bộ Càn Nguyên sơn?

"Không có gì không thể. Khối lãnh địa này tên là Càn Nguyên lĩnh, chính là lấy Càn Nguyên tông chúng ta mệnh danh, thời kì Càn Nguyên tông cường thịnh, chính là chủ nhân lĩnh này. Nhưng ruộng bể nương dâu, ai lại nghĩ đến Càn Nguyên tông từng huy hoàng hoàng khí nay chỉ còn lại một mình ta đâu?" sắc mặt La Nguyên Càn phát khổ cảm khái nói.

Dương Thiên Vấn nghe xong, an ủi nói: "Cho nên, ngươi phải nhớ kỹ tất cả cái này, lấy nó làm động lực, tăng lên thực lực của mình"

La Nguyên Càn gật gật đầu, khẳng định nói: "Đa tạ chủ thượng, thuộc hạ nhất định sẽ gia tăng tu luyện" Dừng một chút tiếp tục nói: "Càn Nguyên sơn là tiền bối Càn Nguyên tông ta tiêu phí ngàn vạn năm tháng bố trí mà thành, bằng bọn họ những nhà giàu mới nổi này, cho dù diệt toàn bộ Càn Nguyên tông, cũng mơ tưởng kiếm được chỗ tốt".

Vừa nói như vậy, Dương Thiên Vấn toái lại là đã tin lời La Nguyên Càn, nếu lúc Càn Nguyên tông cường thịnh thực sự cường đại như vậy mà nói, như vậy Càn Nguyên sơn này tuyệt đối không giống mặt ngoài đơn giản như vậy. Có thể khẳng định là, những thế lực này cho dù là lục soát toàn bộ Càn Nguyên sơn. nghĩ hẳn cũng không đạt được chỗ tốt quá lớn, mà sẽ có một loại cảm giác lỗ vốn. Suy nghĩ một chút, tổn thất thảm trọng đem so sánh, Càn Nguyên tông diệt môn, nhưng lục soát khắp Càn Nguyên sơn lại không chiếm được chỗ tốt tương ứng, khẳng định sẽ tức giận đến hộc máu.

"Như vậy cũng tốt, ngươi đi vào tu luyện trước, đến Càn Nguyên sơn, bổn tọa sẽ gọi ngươi ra" Dương Thiên Vấn nói xong, vung tay lên, cả người La Nguyên Càn biến mất ở tại chỗ.

Dương Vệ không cần Dương Thiên Vấn phân phó, điều chỉnh phương hướng tới phủ thành gần nơi này nhất, chỉ có phủ thành mới có truyền tống quang môn. Càn Nguyên lĩnh ở cực tây Thiên Khung đại lục, lưng tựa ngoại hải. Nếu là dùng bay mà nói, chạy đi nơi đó, ít nhất phải tiêu phí hai năm thời gian! Dùng truyền tống quang môn, lại là có thể tiết kiệm không ít thời gian.

Tiểu Nê Thu nhìn Dương Thiên Vấn đại biến người sống, không khỏi cảm thấy kinh ngạc không thôi. Thực lực Dương Thiên Vấn lúc trước trên đảo đã kiến thức qua, lại bởi vì mấy ngày nay ở trên biển "trả thù" khắp nơi kiến thức được hai vị lợi hại khác, trong lòng Tiểu Nê Thu đối với gia nhập trong trận doanh này, cũng không có mâu thuẫn quá lớn.

Nay nhìn thấy một chiêu thần thông này của Dương Thiên Vấn, không khỏi rất tò mò. Dù sao vẫn là trẻ con, tâm tính không đủ, dưới sự tò mò, nhịn không được hỏi: "Đại ca, ngươi đem người biến đi nơi nào rồi?" Thần thú Ấu sinh kì, truyền thừa trí nhớ còn chưa hoàn toàn mở ra, kiến thức có hạn.

Dương Thiên Vấn mỉm cười, cũng không có ý tứ giấu diếm, hỏi: "Ngươi thật muốn biết?".

Tiểu Nê Thu gật gật đầu, vẻ mặt kiên nghị, chẳng qua phối hợp bộ dạng đứa nhỏ mười tuổi, lại là thấy thế nào đáng yêu như thế đó.

Dương Thiên Vấn trong cái phất tay, đem Tiểu Nê Thu tính cả chính mình cùng nhau tiến vào Thời Không Bảo Tháp.

Dương Thiên Vấn trực tiếp mang theo Tiểu Nê Thu đi tới ở tiên phủ tầng thứ năm trong Thời Không Bảo Tháp.

"Đây, đây là nơi nào?" Tiểu Nê Thu nhìn đình viện hoa lệ trước mắt, cảm giác linh khí bức người, trong lòng yêu thích phi thường, tò mò hỏi.

"Đây là một không gian khác, một cái thế giới khác. Khác với thế giới bên ngoài, ở trong này ngốc một vạn năm, bên ngoài mới cùng lắm một năm mà thôi" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng trả lời.

Tiểu Nê Thu tuy nhìn qua tuổi còn nhỏ, chỉ tầm mười tuổi, nhưng không đại biểu hắn là kẻ ngốc, hắn nói lại cũng là cao giai thần thú trên vạn năm. Phân lượng trong lời nói của Dương Thiên Vấn, Tiểu Nê Thu bị kinh sợ.

Nói như thế nào nữa, nó cũng ở thần giới tu luyện vạn năm rồi, hơn nữa đã là thượng vị thần. Nghịch chuyển thời không là sự tình xa không thể thành cỡ nào, Tiểu Nê Thu vẫn là có thể phân biệt một ít, tuy lấy thần thú ấu sinh kì đến xem, hắn quả thật chỉ mười tuổi, vẫn là đứa nhỏ ở ấu sinh kì, nhưng hắn so với trẻ con loài người hiểu nhiều hơn rất nhiều.

Dương Thiên Vấn vẻ mặt lạnh nhạt nhìn Tiểu Nê Thu lâm vào trạng thái dại ra, cũng không nói đánh gãy loại khiếp sợ này của hắn, mang Tiểu Nê Thu tới nơi này, hơn nữa nói cho hắn sự tình nghịch chuyển thời không, cũng là vì tiến thêm một bước tăng thêm kiếp mã của mình, từng bước một làm cho Tiểu Nê Thu tự nguyện gia nhập trận doanh của mình.

662. Chương 663: Đại Tỷ Tỷ, Khi Dễ Ta

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 663: Đại tỷ tỷ, khi dễ ta

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Thiên Vấn ca". Bóng người Thủy Thấm Lan xuất hiện ở cửa sân, trong lòng ôm một cái giỏ trúc, trong giỏ đựng một ít linh dược, xem ra đi đến vườn thuốc hái thuốc qua nơi này.

"Lan Nhi", trong mắt Dương Thiên Vấn tràn ngập vẻ mềm mại, cũng chỉ có lúc nhìn thấy hai nàng, mới có thể cho hắn một loại ấm áp của gia đình.

Tiểu Nê Thu phản ứng liền có chút lớn, thân cao không quá chỗ đùi Dương Thiên Vấn, trên khuôn mặt trứng non mềm lộ ra một cỗ ửng đỏ như hoa hồng, một đôi mắt nhỏ linh động, không chớp một cái, miệng khẽ nhếch ra, khóe môi treo một tia nước miếng.

Ánh mắt Thủy Thấm Lan rốt cuộc từ trên người Dương Thiên Vấn chuyển tới trên người Tiểu Nê Thu, sau khi nhìn thấy bộ dáng tiểu gia hòa, không khỏi che miệng mà cười, mở miệng hỏi: "Thiên Vấn ca, tiểu gia hỏa này là ai?"

"Ổ, hắn là một đứa bé mồ côi, ta thấy hắn đáng thương, cho nên mới thu nhận hắn", Dương Thiên Vấn.

Cũng thấy được bộ dáng tiểu tử kia, mặt mang tươi cười trả lời, đồng thời chưởng hung hăng địa vỗ ở trên đầu tiểu gia hỏa.

"Ôi!" Tiểu Nê Thu ôm cái gáy, đau kêu lên, chẳng qua một chưởng này lại là đem hắn đánh tỉnh, sau khi đau kêu một tiếng, thân hình hóa thành một luồng sáng, bổ nhào vào dưới chân Thủy Thấm Lan, ôm chặt chân Thủy Thấm Lan khóc kêu lên: "Tỷ tỷ xinh đẹp, đại ca ca kia thật hung hăng, hắn rất dùng sức đánh ta". Một đôi mắt nhỏ linh động, lóe nước mắt, chớp chớp ngẩng đầu nhìn Thủy Thấm Lan.

Không biết làm sao, Thủy Thấm Lan cảm thấy không tự chủ được trào ra một cỗ đồng tình mẫu tính. Thủy Thấm Lan xưa nay dịu dàng như nước nhẹ nhàng vuốt ve cái đầu nhỏ của tiểu gia hòa, không vui trừng mắt nhìn Dương Thiên Vấn một cái nói: "Thiên Vấn ca, nó vẫn là đứa nhỏ, không nên ức hiếp nó như vậy", nhưng Thủy Thấm Lan lại quên tốc độ tiểu gia hòa này lao tới là kinh người cỡ nào.

Dương Thiên Vấn trợn mắt một cái, rốt cuộc biết mình vẫn là xem thường tiểu gia hỏa này. Tiểu gia hỏa này nhìn qua đáng yêu vô cùng, cũng quả thật có thiên tính như trẻ con, nhưng không thể phủ nhận là tiểu gia hỏa này quả thật là một cái lão nhân tinh, hơn nữa dị thường tinh linh. Chẳng qua, suy nghĩ một chút cũng liền bình thường trở lại, nếu không tinh linh sao có thể ở thần giới sinh tồn đến bây giờ?

Dương Thiên Vấn chỉ vào Tiểu Nê Thu tức giận mở miệng nói: "Lan Nhi, ngươi không nên tin tưởng tên gian xảo này. Gia hỏa gian xảo ly gián, đây là một quỷ linh tinh, hơn nữa phi thường bướng bỉnh, nên hung hăng sửa trị một phen".

Thủy Thấm Lan chần chờ một chút, không biết vì sao, cảm thấy dâng lên một loại xúc động, đoạt miệng mà ra nói: "về sau ngươi không cho phép ức hiếp nó, muốn ức hiếp cũng chỉ có thể ta ức hiếp", Thủy Thấm Lan vừa nói ra miệng, ngay cả chính mình cũng hoảng sợ, mình đến cùng là làm sao rồi?

Dương Thiên Vấn nghe xong sửng sốt, cảm thấy khó hiểu, cái này không giống như là Thủy Thấm Lan?

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Nê Thu đỏ bừng, hưng phấn mà kêu lên: "Đại tỷ tỷ, ức hiếp ta, ta không để ý..

Thủy Thấm Lan nghe xong trực tiếp dại ra, đây, đây, đây là lời một đứa nhỏ nói sao?

Dương Thiên Vấn bị lôi đến không được, tương tự lâm vào trong trạng thái dại ra. Nhưng vào lúc này.

"Oành!" Tiểu Nê Thu đột nhiên bị một cỗ đại lực vỗ bay ra ngoài, đụng đổ một bức tường.

Bóng người Tiểu Bạch xuất hiện ở dưới chân Thủy Thấm Lan, lạnh lẽo hừ nói: "Tiểu tử kia, Huyễn Tâm Dan Đạo Thuật luyện được không tồi! Chẳng qua, ngươi vậy mà dám ở trên địa bàn của Tiểu Bạch đại gia dùng loại ảo thuật này, chính là không cho Tiểu Bạch đại gia mặt mũi".

Tiểu Nê Thu từ trong đống tường đi đi ra, một đôi mắt nhỏ linh động tràn ngập phẫn nộ, non nớt hét lớn một tiếng: "Nha!" Hóa thân làm một con trường giao ngàn mét, lên không, sau đó từ không trung lao xuống, thẳng Tiểu Bạch.

Thân hình Tiểu Bạch bật một cái, một bên tránh né một bên đem Tiểu Nê Thu dẫn ra khỏi tiên phủ, bởi vì ở trong tiên phủ đánh nhau mà nói, sẽ đối với tiên phủ tạo thành thương tổn, vậy thì cũng mất nhiều hơn được.

Thủy Thấm Lan cùng Dương Thiên Vấn cũng khôi phục lại, mặt Thủy Thấm Lan đỏ bừng, cúi đầu xấu hổ đi đến bên người Dương Thiên Vấn giải thích: "Xin lỗi, Thiên Vấn ca, muội".

"Ha ha ha... Lan Nhi, bộ dáng tức giận của nàng, cũng rất đẹp". Dương Thiên Vấn nói xong ôm chặt Thủy Thấm Lan, nhẹ nhàng vuốt cằm nàng, làm cho nàng hơi hơi ngẩng đầu, sau đó bá đạo hôn một cái đôi môi mềm mại của Thủy Thấm Lan.

Dương Thiên Vấn quả thật không để ý, giữa vợ chồng tương kính như tân thật là tốt, nhưng ngẫu nhiên hạ cái giá một chút, cũng là một trong những tình thú, hơn nữa, Thủy Thấm Lan luôn luôn dịu dàng như nước, đối với Dương Thiên Vấn yêu cầu cho tới bây giờ đều chưa từng từ chối, lại chưa từng trái ý tứ Dương Thiên Vấn một chút, một lần này đột nhiên lớn tiếng răn dạy Dương Thiên Vấn, trái lại là cho Dương Thiên Vấn một loại cảm giác đặc biệt mới mẻ.

Trong lòng Dương Thiên Vấn cũng không tránh khỏi cười khổ, có lẽ đây là thói hư tật xấu của nam nhân ngay cả mình cũng không cách nào ngoại lệ!

"Tiểu gia hỏa kia là người nào? Ai da, chúng ta nhanh ra ngoài, mau ngăn cản bọn hắn".

Thủy Thấm Lan bị hôn mê muội, một hồi lâu mới phản ứng lại.

"Không cần lo lắng, nàng cũng nhìn thấy rồi, hắn là một con thần thú, có thể sinh ra chưa bao lâu, còn chưa qua ấu sinh kì đâu, nhưng tiểu gia hỏa này tuyệt đối không thể dùng ánh mắt đứa nhỏ loài người đối đãi". Dương Thiên Vấn nghĩ tới bộ dáng tiểu thí hài nhi kia, không khỏi một trận tức giận. Tiểu gia hỏa này vậy mà làm ình chịu thiệt một cái, tuyệt đối không thể dễ dàng tha hắn!

Thủy Thấm Lan cũng nhớ tới một câu dũng mãnh của tiểu gia hỏa kia: "Đại tỷ tỷ, ức hiếp ta, ta không để ý" không khỏi hơi hơi nổi giận, chẳng qua thiện lương như nàng, lại là không ác được đến dạy dỗ quát đứa nhỏ đáng yêu kia.

Dương Thiên Vấn ôm Thủy Thấm Lan chậm rãi dùng phương thức đi, ra khỏi tiên phủ, thật ra cái này cũng là Dương Thiên Vấn cố ý, tại trong cái không gian này, chỉ cần Dương Thiên Vấn muốn, một ý niệm, có thể tới bất cứ một nơi nào.

Nhưng, Dương Thiên Vấn chính là cố ý chậm rãi đi ra, một mặt coi như là bồi Thủy Thấm Lan tản bộ một chút, tâm sự một chút, hưởng thụ một chút cái ấm áp khó có được này, về phương diện khác chính là cho Tiểu Bạch đủ thời gian sửa trị một trận Tiểu Nê Thu này. Tiểu Bạch xuất quan, liền đại biểu cho Tiểu Bạch đã trước mình một bước, bước vào cấp bậc Thần Vương, cũng chính là cảnh giới thành thục hậu kỳ.

Thần thú tiến hóa bản thể chính là một điểm này tốt, chỉ cần có đủ năng lượng, có thể đủ thuận lợi trưởng thành tiến hóa, không giống Dương Thiên Vấn như vậy phải chậm rãi tìm hiểu, phải chậm rãi đạt tới cảnh giới thần diệu nào đó.

Lúc Dương Thiên Vấn cùng Thủy Thấm Lan đi ra, liền nhìn thấy thân hình Tiểu Bạch biến lớn gấp mười, tuy bộ dáng cũng không biến hóa bao nhiêu, chỉ là tỉ lệ thân hình tương đối lớn. Một chân trước của Tiểu Bạch đang đè không phải là Tiểu Nê Thu đáng giận kia sao?

Hắn lúc này, mũi xanh mặt sưng phù, rất đáng thương đang hướng Tiểu Bạch cầu xin tha thứ. cấp bậc chế độ giữa thần thú là phi thường nghiêm ngặt, trừ phi là tu vi kém quá lớn, nếu không thần thú cao hơn một cấp bậc có thể đủ hoàn toàn ép một phương khác không dám động thủ phản kháng.

Hiển nhiên sau khi trải qua một trận này, lại thêm thiên phú mẫn cảm nhất của Cốt Dực Thiên Giao nhất tộc, Tiểu Nê Thu đã đại khái cảm giác được Tiểu Bạch cũng là thần thú, hơn nữa cấp bậc còn cao hơn mình!

Cấp bậc sai biệt cùng thiên tính của thần thú làm cho Tiểu Nê Thu bản năng không dám xằng bậy, hơn nữa đối với Tiểu Bạch sinh lòng kính sợ, không dám có mạo phạm nữa.

Lúc này, Tiểu Nê Thu cũng nhìn thấy Dương Thiên Vấn cùng Thủy Thấm Lan đã đi tới, dùng ánh mắt khẩn cầu, chớp chớp mắt nhìn hai cái, tuy chưa mở miệng nói chuyện, nhưng ý tứ trong đó lại, biểu lộ không thể nghi ngờ.

"Lão đại, ngươi tới nơi nào tìm được tiểu gia hỏa này, chơi rất vui". Tiểu Bạch cười hắc hắc, thân hình lay động, biến trở về kích cờ ban đầu, toàn bộ thân thể dẫm ở trên người Tiểu Nê Thu, móng vuốt nhỏ vẫn là. Áp chế Tiểu Nê Thu, làm cho hắn không thể nhúc nhích.

Thủy Thấm Lan vẫn là mềm lòng, nhìn thấy bộ dáng nòn nà đáng yêu của Tiểu Nê Thu, lại thêm biểu tình lóe lệ quang tội nghiệp, không khỏi mở miệng nói: "Tiểu Bạch, không nên ức hiếp Tiểu Nê Thu

Tiểu Bạch nhìn về phía Dương Thiên Vấn, thấy Dương Thiên Vấn nhẹ nhàng gật đầu một cái, lúc này mới thu hồi lực đạo, tung người nhảy một cái, nhảy vào trong lòng Thủy Thấm Lan, nhẹ giọng mở miệng nói: "Ngươi tên Tiểu Nê Thu? về sau ta liền là lão đại của ngươi rồi, ngươi có ý kiến không?".

Vẻ mặt Tiểu Nê Thu căm giận, nhưng đánh lại đánh không lại, cấp bậc thần thú lại không cao hơn, căn bản không cách nào phản kháng, Tiểu Nê Thu từ đất bỏ đến, bổ nhào vào dưới chân Dương Thiên Vấn, ôm đùi Dương Thiên Vấn mở miệng nói: "Không được, đây mới là lão đại của ta, ngươi phải hỏi ý kiến hắn mới được".

Tiểu Nê Thu cũng không ngốc, biết vì mình tranh thủ chỗ tốt cùng phúc lợi hơn.

Dương Thiên Vấn không lập tức trả lời, hướng Tiểu Bạch mở miệng dò hỏi: "Cái Huyễn Tâm Dẫn Đạo Thuật này là thuật pháp gì?" Dương Thiên Vấn coi như là sở trường về thuật pháp, lại là chưa nghe nói cái Huyễn Tâm Dan Đạo Thuật này.

"Huyễn Tâm Dan Đạo Thuật chính là thần thông thiên phú của Cốt Dực Thiên Giao nhất tộc, có thể trong vô hình khống chế ý nghĩ cùng ý thức trong lòng một người, phi thường lợi hại!" Tiểu Bạch đem mình biết nói ra. Ngay cả Tiểu Bạch không thừa nhận cũng không được một tiếng "Phi thường lợi hại" có thể thấy được môn thiên phú thần thông này cường đại rồi.

Dương Thiên Vấn lạnh nhạt nhìn quét Tiểu Nê Thu một cái, cái ánh mắt này tuy lạnh nhạt, nhưng đương sự lại cảm thấy một đạo hào quang lạnh lẽo đem chính mình từ trong đến ngoài, bao gồm ở chỗ sâu trong linh hồn đều nhìn khắp một cái, toàn bộ người cảm giác được một cỗ hàn ý băng lạnh đến xương, làm cho Tiểu Nê Thu đối với Dương Thiên Vấn sinh lòng e sợ.

"Tiểu Bạch, tiểu gia hỏa này về sau liền cho ngươi dạy dỗ ", Dương Thiên Vấn làm ra quyết định nói.

663. Chương 664: Càn Nguyên Sơn

664. Chương 665: Càn Nguyên Bảo Khố

665. Chương 666: Thong Dong Độn Xa

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 666: Thong dong độn xa

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn cùng La Nguyên Càn vừa mới bước ra cửa bảo khố, hai người không hẹn mà cùng địa dừng bước chân.

Không vì gì khác, bởi vì bọn họ đã bị người chặn ở cửa hang.

Người cũng không nhiều, cũng chỉ mười hai người, đứng tương đối thưa thớt, nhưng lại cẩn thận nhìn lên, mỗi một người đều là cao thủ có tu vi Thiên Thần thượng giai, đối diện cửa hang là một lão giả, xem bề ngoài đại khái ngoài sáu mươi, chẳng qua mặt mày hồng hào, hai mắt có thần, dưới y quan kia che dấu là một bộ thần thể kiên cố không thua Dương Thiên Vấn! Trên lưng đeo một thanh bảo kiếm, cả người đứng ở nơi đó, khi ẩn khi hiện, không gian chung quanh hiển nhiên đã cùng người này hoàn toàn hòa hợp.

Cao thủ, tuyệt đối cao thủ!

Cảm giác đầu tiên của Dương Thiên Vấn chính là cái này, cảm giác thứ hai chính là người này khẳng định là Thần Vương!

Dương Thiên Vấn đang đánh giá đối phương, lão giả này cũng tương tự đang đánh giá Dương Thiên Vấn.

Thượng vị thần? Cái này không đúng.

Lão giả này chính là Các chủ Linh Kiếm các trong Thiên Kiếm lục các của Thiên Kiếm sơn trang, Kinh Vô Thông! Có thể làm Các chủ, trừ tu vi, chủ yếu nhất chính là nhãn lực, thiếu nhãn lực, vậy cũng không được.

Kinh Vô Thông tin tưởng nhãn lực của mình. Người trẻ tuổi này bề ngoài nhìn qua thật là một cái thượng vị thần, nhưng cho người ta cảm giác lại giống như một đầm nước sâu không thấy đáy, hơn nữa trực giác nhiều năm tung hoành ngang dọc nói cho hắn, người trẻ tuổi này rất nguy hiểm. Thậm chí có thể uy hiếp đến tính mạng của mình!

Cho nên, Kinh Vô Thông sẽ không tin tưởng Dương Thiên Vấn là một thượng vị thần bình thường!

"Chiếm, giết bọn họ!" Quyết định thật nhanh, Kinh Vô Thông bàn cũng không bàn đều trực tiếp động thủ, thậm chí ngay cả hỏi thăm một chút chi tiết Dương Thiên Vấn cũng không có hứng thú.

Dương Thiên Vấn phản ứng cực nhanh, ngay tại cùng thời gian thủ lĩnh đối phương hạ lệnh, Ngũ sắc Thần Quang quét ra, sau đó lấy Tụ Lý Càn Khôn đem La Nguyên Càn thu vào trong tay áo, đồng thời động tác trên tay cũng không chậm, lôi ấn liền mạch lưu loát, song ấn đều xuất hiện, lớn tiếng quát nói: "Ngũ Lôi Thiên Tâm Trấn!"

Năm loại lôi thuật hợp nhất, hạ xuống đối với đầu tất cả người ở đây, loại lôi thuật này là Dương Thiên Vấn những năm qua khổ tu sở thành, so với năm đó song lôi hợp nhất lợi hại hơn nhiều.

Ngay tại chỗ liền có hai thượng giai Thiên Thần phản ứng không kịp bị bổ chết một nửa, mất đi sức chiến đấu, mọi người còn lại tự nhiên là đem hết thần thông phòng ngự.

Nhưng vào lúc này, một đạo sương mù đột nhiên xuất hiện, đem phạm vi trăm mét che dấu.

Kinh Vô Thông đờ một đạo lôi điện đột nhiên xuất hiện kia, âm thầm giật mình, thật là lôi pháp lợi hại.

Sau đó bị một đám sương mù che đi thị lực, cổ quái nhất là cái sương mù này vậy mà còn có thể cách trở thần thức.

Chẳng qua, Kinh Vô Thông dù sao cũng là nhân vật cấp Thần Vương, mở ra lĩnh vực của mình, lại phát hiện một cái bóng người xẹt qua né tránh lĩnh vực bắt giữ, bay về phía tây, mà hai người phòng thủ phía tây đã bị trọng thương, mất đi sức chiến đấu.

"Muốn chạy? Nào có dễ dàng như vậy!" Kinh Vô Thông cảm thấy ngầm bực, vậy mà có người muốn ở dưới mí mắt mình chạy thoát? Hừ, si tâm vọng tưởng!

Tung người đuổi theo, đồng thời rút ra bảo kiếm sau lưng, một đạo kiếm quang bắn ra, tốc độ nhanh đến có thể đủ mơ hồ cắt qua không gian, đánh trúng cái bóng người kia, một phân thành hai.

Nhưng kết quả lại làm cho Kinh Vô Thông tức đến hộc máu, vì sao? Bởi vì đây chỉ là một đạo tàn ảnh, mà chân thân lại sớm đã chẳng biết đi đâu.

Sương mù ở dưới tác dụng của lĩnh vực của Kinh Vô Thông, rất nhanh liền tản ra, mà bóng người Dương Thiên Vấn tự nhiên là biến mất không thấy nữa.

"Đáng giận! Ta sẽ không tha ngươi. Người đâu, tra cho ta, cho dù là đào ba thước đất cũng phải đem người này tìm ra hắn, bầm thây vạn đoạn!" Kinh Vô Thông tức đến hai mắt đỏ bừng, hét lớn. Đường đường Thần Vương chi tôn, vậy mà bị một tiểu tử đùa giỡn. cho dù có khí lượng nữa cũng sẽ tức giận đến nổi điên.

Dương Thiên Vấn giờ phút này đã sớm thân ở ngoài ngàn dậm, đang lấy thổ độn thuật độn xa, vừa rồi tuy thoạt nhìn dễ dàng, nhưng tại trong ngắn ngủn vài giây đồng hồ kia, Dương Thiên Vấn trừ Ngũ Lôi Thiên Tâm Trấn môn lôi thuật cực khó có thể nắm giữ này, còn phải lấy thuật pháp triệu hồi ra Mê Thần Vụ, sau đó lại dẫn Phân Thân Hóa Anh thần thông dẫn dắt rời đi lão giả cường đại nhất kia, sau đó lấy Phong thông thuật bỏ chạy, lại lấy thổ độn thuật độn xa.

Một vòng lại một vòng, cũng may mắn Dương Thiên Vấn hiện tại trong ngực ngũ khí ngưng kết, ngũ hành thuật pháp tùy tay dùng ra, thi triển hẳn lên càng thêm thuận buồm xuôi gió, không cùng kẻ địch nói nhảm bất cứ cái gì tiếp xúc chính diện, trêu đùa những tên kia một phen, thong dong độn xa.

Dương Thiên Vấn tuy không dám khẳng định cứng đối cứng giữa mình cùng Thần Vương, ai cường đại hơn, nhưng Dương Thiên Vấn lại có lòng tin cho dù là Thần Hoàng đến, mình muốn đi thì đi, không ai có thể đủ giữ lại được mình.

Chẳng qua, một lần này lại là có một chút tính sai, không ngờ tới bảo khố cái Càn Nguyên tông này, mở ra sẽ phiền toái như thể, kết quả bị người đụng phải một cái chính, hiện tại địa đầu xà Càn Nguyên lĩnh Thiên Kiếm sơn trang sợ là đã thu được tin tức, tìm kiếm mình khắp thế giới, muốn thông qua truyền tống quang môn rời khỏi, sợ là không có khả năng. Địch mạnh ta yếu, không nên đánh bừa, Dương Thiên Vấn tìm một chỗ núi hoang, tạm nghỉ ngơi, đem La Nguyên Càn thả ra.

La Nguyên Càn nhìn chung quanh, mở miệng hỏi: "Chủ thượng không có chuyện gì thì tốt".

"Ha ha, chính là Thiên Kiếm sơn trang, còn không làm khó được bổn tọa". Dương Thiên Vấn mỉm cười trả lời, đồng thời đem hơn mười kiện bảo vật trong không gian trong tay áo lấy ra.

Trong đó cực phẩm Thiên Thần khí, chính là thượng cổ thần khí, có công có phòng, tác dụng so với cực phẩm Thiên Thần khí Dương Thiên Vấn có được mà nói, cũng là tuyệt đối xếp hạng hàng đầu. Sáu kiện còn lại, có bốn thứ thượng cổ kì trân, vô giá, một kiện tiên thiên linh bảo hình thức bùa hộ mệnh, có hiệu quả trừ tà khu ma phục yêu, cuối cùng còn có một kiện Khốn Long Quyên!

Cái Khốn Long Quyên này là trong mấy thứ pháp bảo, khó nhất, luận công dụng xa tại trên kiện không quá hữu dụng tiên thiên linh bảo kia, bảo bối này chính là thượng cổ dị bảo, có thể bắt hàng phục long tộc làm vật cười! Cái này lấy đến thời đại hiện tại này mà nói, đó là bảo vật trong truyền thuyết, hiện tại long tộc so với thời kì thượng cổ còn mạnh hơn.

Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, mấy thứ này nếu lấy đến Thiên Kiếm sơn trang, vậy khẳng định sẽ cướp vỡ đầu, nhưng ở Dương Thiên Vấn xem ra, mấy thứ này cũng chỉ là phân cho thủ hạ dùng, hắn không hiếm lạ.

La Nguyên Càn lại lấy ra nhẫn đưa cho Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vân tiếp nhận nhân, nhân vừa đến tay, Dương Thiên Vấn lập tức liền cảm giác được cái nhẫn này bị người hạ cấm chế. Dương Thiên Vấn lấy ra Tiểu Bạch Thần Ấn, phá hỏng cấm chế bên trên, thần thức thăm dò vào, lượng lớn thần tinh, sợ là cũng có số lấy chục ức để tính nhỉ? Cũng đủ Càn Nguyên tông tập hợp lại, trong đó trừ thần tinh, còn có rất nhiều pháp bảo cấp Thiên Thần khí, đương nhiên mấy thứ này đều khá đại chúng hóa, nhưng dù sao cũng là thượng cổ thần khí, uy lực so với hiện tại thần khí, cường đại hơn một ít, coi như là cực kỳ khó có được.

Dương Thiên Vấn rốt cuộc tìm được rồi thứ mình muốn, dùng thần thức đem nó lấy ra, một tấm khăn gấm vuông một xích xuất hiện ở trong tay Dương Thiên Vấn. Khăn gấm vừa hiện thế, quang mang năm màu mãnh liệt, may mắn Dương Thiên Vấn ở nơi này bày ra trận pháp, nếu không cái thần quang này tất nhiên kinh động toàn bộ Càn Nguyên phủ!

Cái này cũng không có khoa trương chút nào, cái thần quang nhiều màu này quả nhiên là phi thường mãnh liệt, lao thẳng phía chân trời.

Xem cái tình hình này, Dương Thiên Vấn trái lại là có chút chờ mong trong động phủ Tạo Thiên chân quân này lưu lại, sẽ có thứ tốt thế nào. Dương Thiên Vấn hiện tại cũng không có tinh lực đi nghiên cứu những cái này, sau khi đem mọi vật nhận lấy, Dương Thiên Vấn mang theo La Nguyên Càn tránh đi. Vài ngày sau, Bạo Viên cũng rốt cuộc dọn dẹp xong những người kia trong Tiểu Bạch Thần Ấn, từ trong Tiểu Bạch Thần Ấn đi ra.

"Ông chủ, thực đã nghiện! Quả nhiên vẫn là đánh nhau thích hợp ta nhất" Bạo Viên vung nắm đấm kêu lên.

Dương Thiên Vấn cười cười, bình tĩnh tiếp lời: "Ngươi trái lại đã nghiện, chúng ta mấy ngày nay qua lại là có chút thê thảm, giống như chuột chạy qua đường".

"Sao rồi?" Bạo Viên kỳ quái hỏi.

"Bạo Viên đại ca, hiện tại toàn bộ Càn Nguyên phủ thậm chí toàn bộ Càn Nguyên lĩnh đều đang tìm chúng ta? Nếu không phải chủ thượng thần thông huyền diệu, mà ta lại quen thuộc địa hình mà nói; Sợ là sẽ càng thêm xui xẻo". La Nguyên Càn mở miệng giải thích.

"Cái gì? Ông chủ, cái này ngươi cũng nhịn được?" Bạo Viên nghe xong tức giận kêu lên quái dị. Bạo Viên biết rõ Dương Thiên Vấn, cho tới bây giờ chưa từng chịu thiệt, cũng không có bị người bức cho cấp bách như thế.

"Không nhịn được lại có thể như thế nào?" Dương Thiên Vấn buồn bực nói. Thiên Kiếm sơn trang cường thế, liên hệ thế lực lớn nhỏ của Càn Nguyên lĩnh "Hắc bạch lường đạo" cùng nhau tìm mình làm phiền, cái cơn giận này không nhịn được cũng phải nhịn. !

"Ông chủ, ta biết ngươi có cách, bàng không ngươi tuyệt đối sẽ không còn ngốc ở nơi này, đã sớm vào trong bảo tháp tĩnh tu chờ đợi chậm rãi suy nghĩ". Bạo Viên tương đối hiểu biết Dương Thiên Vấn, bởi vì hắn là người theo Dương Thiên Vấn đánh thiên hạ sớm nhất.

"Ha ha, biện pháp không phải không có, chỉ là có thương tích thiên hòa, ta cũng lo lắng có nên dùng hay không" Dương Thiên Vấn quả thật không đem Thiên Kiếm sơn trang xem ở trong mắt, cho dù là toàn bộ Càn Nguyên lĩnh động hẳn lên, muốn tìm được mình cũng là không có khả năng, bởi vì Càn Nguyên lĩnh không lớn, nhưng cũng không nhỏ, giấu một người còn không dễ dàng?

"Ông chủ, ngươi quản hắn thương thiên hòa hay không, Thiên Kiếm sơn trang này có thể tiêu diệt Càn Nguyên tông, giết cả nhà người ta, hơn nữa hủy diệt linh mạch Càn Nguyên sơn, dùng tội ác tày trời đến hình dung cũng không đủ, ngươi đây là thay trời hành đạo, sao có thể có thương đến thiên hòa?" Bạo Viên đã đoán được một ít Dương Thiên Vấn.

666. Chương 667: Bị Bắt Đắc Dĩ

667. Chương 668 : Bí Mật Mê Đồ

668. Chương 669:tam Hoa Kết!

669. Chương 670: Đại Loạn

670. Chương 671: Khủng Hoảng

671. Chương 672: Thượng Cổ Hung Trận Tái Hiện

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới xem tại

Chương 672: Thượng cổ hung trận tái hiện

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn ra lệnh cho hóa thân xa ở Thiên Kiếm sơn, hóa thân rút bỏ trận pháp ẩn thân, hiện ra thân hình cùng lúc cũng khởi động Thập Tuyệt trận đồ chôn sâu ở dưới lòng đất Thiên Kiếm sơn trang.

Toàn bộ Thiên Kiếm sơn trang bắt đầu kịch liệt run run một đợt, giống như động đất tiến đến.

Từ góc độ Huyền Quang Kính đến, mặt đất run run. Từng cây cờ phiên thật lớn từ mặt đất dựng thẳng lên, tổng cộng mười cây cờ phiên, mỗi một cây đều cao tới trăm trượng trở lên! Hiệu quả thị giác của nó phi thường địa tốt, quả thực đồ sộ vô cùng.

Làm người ở bên xem La Nguyên Càn nhìn đến hoàn toàn dại ra. Đây, đây là trận pháp sao? Nhìn trong Huyền Quang Kính, mười cây kì phiên cực lớn kia, quay chung quanh toàn bộ Thiên Kiếm sơn mạch, phạm vi lấy ngàn dặm để tính.

Phải, căn bản không cần thiết bao phủ phạm vi trăm vạn dậm, bởi vì cái đó cần lực lượng quá lớn.

Ngươi có thể tưởng tượng một chút, mười cây cờ phướn khổng lồ có thể cùng ngọn núi cao nhất Thiên Kiếm sơn so độ cao dựng đứng quay chung quanh toàn bộ sơn mạch, đó là đồ sộ cỡ nào, vĩ đại cỡ nào.

Trên lá cờ phướn kia phân biệt viết: "Thiên tuyệt, liệt địa, phong hống, hàn băng, kim quang, hóa huyết, liệt diễm, lạc phách, hồng thủy, hồng sa" Thể chữ ngay ngắn đại khí, lóe ra dị quang. Nhìn lâu, giống như có thể đem linh hồn con người cũng hút vào.

"Đây… là trận… pháp… làm?" La Nguyên Càn kinh ngạc lắp bắp nhìn hỏi.

"Không sai" Dương Thiên Vấn gật gật đầu vẻ mặt lạnh nhạt, thật ra trong lòng cũng đang kinh ngạc, không ngờ Thập Tuyệt trận hấp thụ đủ địa mạch chi lực ở sau bảy ngày chuẩn bị, thanh thế của nó là lớn như thế..

Thân Ngoại Hóa Thân của Dương Thiên Vấn đã tiến vào trong đại trận, cùng toàn bộ trận pháp hòa hợp một thể.

Thanh thế lớn như thế tự nhiên kinh động đã người của Thiên Kiếm sơn trang, đã một ít tai mắt thế lực khắp nơi chú ý nhìn động tĩnh của Thiên Kiếm sơn trang.

Mấy tháng qua, tuy thế lực khắp nơi đều chưa có động tĩnh, nhưng phái ra tai mắt cũng không ít. Đặc biệt sơn môn Thiên Kiếm sơn trang địa phương quan trọng như vậy, đều phản ứng giống nhau đều là án binh bất động, đều đem thần thức dò xét tới, bày rõ lập trường xem diễn.

Mà thật sự chấn động vẫn là trung tâm sự kiện bùng nổ, Thiên Kiếm sơn trang.

Giờ phút này vừa lúc là lão trang chủ Thiên Kiếm sơn trang triệu tập Các chủ các kiếm các thương lượng chuyện quan trọng, đang nói tới một nửa, động đất mãnh liệt cắt đứt bọn họ họp.

Căn bản không cần môn hạ đệ tử thông báo, thần thức bọn họ đã nói cho bọn họ chỗ đáp án. Hầu như cùng lúc, toàn bộ nhân viên ở đại điện họp đều chạy ra, đi đến trên quảng trường nhìn mấy lá cờ phướng thật lớn kia..

"Đây, đây là chuyện gì?" Các đệ tử thủ sơn thất thanh kêu lên, cùng lúc, cũng nói ra tiếng lòng của mọi người.

Thiên Kiếm Thần Hoàng nhìn tất cả trước mắt, vẻ mặt nghiêm túc cực độ, chau mày, một cỗ cảm giác điềm xấu tràn ngập trong lòng.

"Phụ thân, cái này đến tột cùng là chuyện gì?" Trang chủ Thiên Kiếm sơn trang nhẹ giọng hỏi.

"Đây là trận pháp, giờ phút này toàn bộ Thiên Kiếm sơn trang đều bị đối phương bao phủ ở trong trận pháp không gian" Thiên Kiếm Thần Hoàng trả lời, nhìn thể chữ trên lá cờ phướn này, không khỏi kỳ quái một hồi. "Thiên tuyệt, địa liệt, phong hống, hàn băng, kim quang, hóa huyết, liệt diễm, lạc phách, hồng thủy, hồng sa. Căn bản chưa từng nghe nói qua!"

Đương nhiên chưa từng nghe nói, bởi vì Dương Thiên Vấn tồn tại, ở La Sát Hải thật là đại danh đỉnh đỉnh, nhưng ở địa phương bên ngoài La Sát Hải, lại là thanh danh không hiển hách thế nào.

Cái này cũng bởi vì duyên cớ Dương Thiên Vấn quá mức thu mình, cũng là bởi vì người từng thấy uy lực Thập Tuyệt trận của Dương Thiên Vấn phần nhiều chết sạch sẽ.

Người của Thiên Kiếm sơn trang chính là ngu nữa cũng biết mình đã đắc tội một Trận đạo tông sư, có thể ở trong bất tri bất giác bị người ở trước sơn môn bày ra trận pháp bậc này, trừ trận pháp tông sư, liền thực không có giải thích đáng nói nữa.

"Các hạ coi như là đại nhân vật cấp tông sư, có thể hiện thân gặp hay không?" Thiên Kiếm Thần Hoàng cao giọng mở miệng nói. "Ha ha ha… Gặp không bằng không gặp. Thiên Kiếm sơn trang khinh người quá đáng, cũng nên có một kiếp này!" Thanh âm Dương Thiên Vấn vang lên.

Thiên Kiếm Thần Hoàng nhíu nhíu mày, bởi vì thần thức hắn vậy mà không thể phát hiện nơi phát ra thanh âm. "Các hạ nghĩ hẳn không phải hạng người vô danh, có thể báo cho biết danh hiệu hay không. Bổn hoàng cho rằng có phải điều hiểu lầm hay không? Chẳng lẽ các hạ là người của Càn Nguyên tông?"

"Thần Hoàng đại nhân quả nhiên thông minh, Càn Nguyên tông cùng bổn tọa quả thật có chút sâu xa, giết người thì phải chịu người giết. Việc này chính là Thiên Kiếm sơn trang ngươi khơi mào, không nên trách bổn tọa không cho Thần Hoàng đại nhân mặt mũi. Chỉ cần Thiên Kiếm sơn trang chịu trước mặt mọi người đối với hành vi phạm tới Càn Nguyên tông sám hối, hơn nữa chịu giao ra bồi thường tương ứng, bổn tọa nói không chừng có thể mở một mặt lưới? Ồ, đúng rồi, giao ra nhân viên có tham dự hỏa hạn Càn Nguyên tông" Dương Thiên Vấn đưa ra một cái điều kiện phi thường quá phận nhưng lại hợp tình hợp lý.

"Lão trang chủ, tuyệt đối không thể đáp ứng điều kiện bậc này. Nếu không Thiên Kiếm sơn trang ta về sau sợ khó sống yên!" Các chủ các kiếm các cùng lên tiếng khuyên nhủ. Ở bọn họ xem ra, chỉ là trận pháp căn bản không làm gì được bọn họ. Uy danh Trận pháp tông sư tuy thanh danh bên ngoài, nhưng có bao nhiêu người từng thật sự kiến thức đâu? "Đúng, phụ thân đại nhân, chúng ta tuyệt đối không thể đáp ứng" Trang chủ Thiên Kiếm sơn trang ứng tiếng nói.

Thiên Kiếm Thần Hoàng biết việc này không thể đáp ứng, nếu không lòng người Thiên Kiếm sơn trang tất tan, toàn bộ Thiên Kiếm sơn trang hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Kinh Vô Thông rút ra trường kiếm sau lưng, hướng lên trời chỉ một cái, bảo kiếm đón gió mà lớn lên, cả người hóa thành một đạo xích quang tan vào trên thân kiếm, quát lớn: "Hừ, cuồng vọng! Ăn một kiếm của bổn vương¡'..

Kiếm quang hướng tới một lá cờ phướn trong đó viết "Thiên Tuyệt" phóng đi.

Đột nhiên vô số lôi quang đột ngột xuất hiện, từ ít đến nhiều, hình thành từng bức tường sét chắn kiếm quang đi tới.

Một chiêu này nhân, kiếm, lĩnh vực ba kết hợp một tuyệt chiêu, chính là một trong những tuyệt chiêu của Thiên Kiếm sơn trang, uy lực mạnh, lấy thân hạ vị Thần Vương sử dụng ra, tuyệt đối có thể so với một đòn toàn lực của trung vị Thần Vương lấy lĩnh vực thần binh..

Từ quảng trường lao qua xa lấy trăm dặm để tính, thế như chẻ tre phá tan tường sét lấy trăm đạo để tính, chẳng qua thế lao tới của nó cũng dần dần được bằng phẳng. Đã cùng kiếm kết hợp một thể Kinh Vô Thông tự nhiên không cam lòng như thể, lập tức đem toàn thân phát huy ra, bảo kiếm gào thét một tiếng, tốc độ nhanh gấp ba. "Oanh" - Đánh lên cờ phướn, ồ, nói chuẩn xác là đánh lên trên vách ngăn không gian trước mặt cờ phướn, lực lượng va đập bị toàn bộ trận pháp không gian gánh vác, truyền vào trong địa mạch.

Cùng lúc này, hai chữ Thiên Tuyệt trên cờ, hào quang chợt lóe, một cỗ lực phản chấn đem bảo kiếm đã hết lực đạo bắn trở về.

Trong lòng Kinh Vô Thông kinh ngạc không thôi. Một đòn toàn lực của mình cho dù là trung vị Thần Vương chịu một đòn cũng không nhất định đủ kiếm được chỗ tốt, nhưng nay vậy mà vô công mà về?

Bộ pháp vững vàng trở về tại chỗ, nhưng sắc mặt lại không dễ coi như thế nào. Một màn này, cũng làm cho rất nhiều cao thủ Thiên Kiếm sơn trang nhìn xem có chút kinh hãi. Một đòn toàn lực của Kinh Vô Thông vô công mà về, từ bên cạnh chứng minh chỗ lợi hại của trận pháp này.

"Thế nào? Cân nhắc như thế nào? Bổn tọa luôn luôn rất giảng đạo lý" Dương Thiên Vấn cũng không hoảng hốt. La Nguyên Càn từ trong Huyền Quang Kính nhìn thấy tất cả cái này, hưng phấn vô cùng. "Hừ, xem ra quý phương là không chịu giải thích?" Dương Thiên Vấn hừ lạnh một tiếng: "Như vậy, hưởng thụ cho tốt đi. Thập Tuyệt đại trận, khởi!"

Toàn bộ Thiên Kiếm sơn trang, toàn bộ Thiên Kiếm sơn mạch giống như bị kéo vào trong hỗn độn hư không, không nhìn thấy mọi thứ khác, cùng lúc địa thủy phong hỏa vô cùng vô tận trào ra, cuồng phong thổi quét, hàn băng khắp nơi, hồng thủy ngập trời, thiên lôi như mưa, lúc đó giống như thiên địa sơ khai, trong thiên địa vô số năng lượng bão táp. Đây là thiên địa biến hóa nguyên thủy nhất căn bản nhất, cũng là thiên địa quy tắc tồn tại.

Thập Tuyệt đại trận, nương thập tuyệt chi lực, tái hiện một màn tình cảnh hỗn độn sơ khai kia làm cho người ta kinh sợ, chỉ sợ trừ Bàn cổ tồn tại vĩ đại như vậy, người đời sau nào có thể tại trong hoàn cảnh như vậy sinh tồn?.

Đại trận vừa vận chuyển, hạ tầng đệ tử của Thiên Kiếm sơn trang đã chết và bị thương thảm trọng. Tiếng sấm, tiếng gió vân vân ban đầu gặp gỡ cùng một chỗ, lại nhiều thêm vô số thanh âm thần nhân khóc thét cầu xin tha thứ.

Bọn họ vô tội sao? Không, bọn họ không phải vô tội. Nếu bọn họ vô tội, như vậy Càn Nguyên tông từ trên xuống dưới không phải càng thêm vô tội?

Dương Thiên Vấn lấy góc độ siêu thoát nhìn một màn này, cái ngọn nguồn nhân quả này không còn nữa, như vậy nhân quả tự nhiên chấm dứt. Dương Thiên Vấn chỉ cảm thấy tâm tính tu vi tăng lên một chút, đạo hạnh cũng giống như có một ít tiến bộ.

La Nguyên Càn mở lớn miệng nhìn một màn này. Đến hiện tại hắn mới biết, thì ra trận pháp là lợi hại như vậy, nếu ngày đó lúc sư môn bị diệt, mình cũng có thể bày ra đại trận như thế mà nói, có lẽ Càn Nguyên tông sẽ không bị diệt vong nhỉ? Tại một khắc này, La Nguyên Càn ở trong lòng gieo xuống hướng tới cùng quyết tâm nắm trận.

Dương Thiên Vấn nhìn ánh mắt hướng tới của La Nguyên Càn, trong lòng hơi hơi động, trong lòng thầm nghĩ, nhân tài trận đạo là khó mời chào nhất, chỉ có tự mình bồi dưỡng, mà nay La Nguyên Càn đã có lòng nắm giữ trận, mà bản thân tựa như cũng có thiên phú nhất định, không bằng bồi dưỡng thật tốt một phen, tương lai có lẽ có thể đến giúp đỡ lớn..

Hơn nữa không cần bao lâu, mình phải rời khỏi Càn Nguyên lĩnh, tất cả nơi này, vẫn là giao cho La Nguyên Càn đến xử lí, cũng dễ tôi luyện hắn một phen.

Thập Tuyệt đại trận, thượng cổ Tiệt giáo hung trận bậc này ở thế giới khác tỏa quang mang lần nữa. Uy lực của nó cường đại, cho dù là Dương Thiên Vấn người chủ trận này, cũng không khỏi lâm vào hướng tới.

672. Chương 673: Thiên Kiếm Đổ

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 673: Thiên Kiếm đổ

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Ba ngày sau, cao thủ Thần Vương trở xuống của Thiên Kiếm sơn trang, trên cơ bản bị chết không sai biệt lắm, thần nhân chết ở trong Thập Tuyệt trận càng nhiều, càng thêm kích phát hung tính của trận pháp, uy lực của nó cũng càng lúc càng lớn.

Nhưng uy lực của đại trận vẫn là có giới hạn, để mà tiêu diệt cao thủ cấp Thần Vương, vẫn là hơi hiển miễn cưỡng.

Thiên Kiếm Thần Hoàng cùng với vài vị Các chủ Thiên Kiếm sơn trang nhìn thấy tất cả trước mắt, cơ nghiệp mấy ngàn vạn năm của Thiên Kiếm sơn trang cứ như vậy hủy hoại chỉ trong chốc lát, không khỏi cảm thấy tức giận, nhưng tức giận như thế nào nữa, đối mặt cái hoàn cảnh khủng bố này cũng chỉ có thể vừa vặn tự bảo vệ mình mà thôi.

Một lần này bày trận, Dương Thiên Vấn chuẩn bị suốt gần nửa tháng, hút đủ địa mạch linh khí, Thập Tuyệt đại trận biểu hiện ra uy lực là cường hãn chưa từng có!

Thần Vương trở xuống, cho dù là người mang cực phẩm phòng ngự Thiên Thần khí cũng chỉ cùng lắm có thể kiên trì một lát liền bỏ mình ở dưới uy lực cường đại của trận pháp.

Không bao lâu, trong đại trận cũng chỉ còn lại thập tuyệt chi lực tàn sát bừa bãi cùng với bảy vị Thần Vương cùng một vị Thần Hoàng thượng tầng Thiên Kiếm sơn trang.

Thập Tuyệt đại trận vốn cần mười người chủ trận, tập hợp sức mười người mới có thể phát huy ra uy lực thật sự của Thập Tuyệt đại trận. Dương Thiên Vấn vì tiện khống chế trận, cùng với tu bổ chỗ thiếu hụt của trận pháp, vậy mà đổi thành do một mình hắn chủ trận, uy lực có thể đạt tới tình trạng hiện tại này, coi như là phi thường thành công.

Nay Thập Tuyệt đại trận không có chỗ thiếu hụt lớn bao nhiêu, nhưng uy lực lại cũng tăng lên không bao nhiêu. Có thể lấy lực một trận, tiêu diệt Thiên Kiếm sơn trang, đã không hổ thẹn cái tên thượng cổ sát trận này.

Thập Tuyệt đại trận bao phủ toàn bộ Thiên Kiếm sơn trang, người ở ngoài Đại trận là không thể nhìn trộm ảo diệu trong đó, nói cách khác tình hình trong đại trận, mọi người bên ngoài không biết.

Thời gian chậm rãi trôi qua, rất nhanh, lại là một ngày cứ như vậy trôi qua.

Trong hư không, tám quả cầu ánh sáng đường kính nửa thước lơ lửng ở không trung, chung quanh là vô số địa thủy phong hỏa bắt đầu khởi động. Tám quả cầu ánh sáng này giống như thuyền nhỏ ở trong mưa rền gió dữ, theo gió phiêu diêu, tùy thời có khả năng bị nuốt hết.

Tám quả cầu ánh sáng này chính là lực lượng cuối cùng của Thiên Kiếm sơn trang, cũng là Thiên Kiếm lục các Các chủ cùng Thiên Kiếm Thần Hoàng thống trị Thiên Kiếm sơn trang mấy ngàn vạn năm. Lĩnh vực cố hóa hậu phòng thủ lực làm cho bọn họ ngăn cản lực lượng trận pháp tàn sát bừa bãi.

"Lão trang chủ, tiếp tục như vậy, chúng ta sớm hay muộn cũng sẽ có lúc dầu hết đèn tắt" Thiên Kiếm các Các chủ mặc dù chỗ hiểm, nhưng vẫn như cũ tỏ ra tương đối bình tĩnh.

"Cơ nghiệp nhiều năm như vậy của Thiên Kiếm sơn trang, cứ như vậy bị hủy! Ta không cam lòng!" Các chủ mấy các còn lại hai mắt đỏ bừng, sắc mặt dữ tợn quát.

Trang chủ Thiên Kiếm sơn trang ở trong lĩnh vực của mình không chịu thập tuyệt chi lực ảnh hưởng, tạm thời có thể tự bảo vệ mình có thừa, giờ phút này hắn cũng là sinh lòng oán hận vô cùng, phụ họa nói: "Phụ thân đại nhân, chúng ta nhất định phải sống sót, không báo thù này, quyết không bỏ qua!"

Thiên Kiếm Thần Hoàng thì tỏ ra bình tĩnh hơn nhiều: "Báo thù rửa hận? Chúng ta tìm ai báo? Càn Nguyên tông sao?".

Mọi người nghe xong, một trận không còn lời nào. Càn Nguyên tông đã mất, bọn họ muốn báo thù cũng không có chỗ báo. Ngay cả cái trận pháp này là ai bày ra, bọn họ cũng không dám khẳng định.

Thiên Kiếm Thần Hoàng thấy mọi người bình tĩnh lại, mở miệng nói: "Chỉ cần chúng ta không chết, vậy có thể Đông Sơn tái khởi. Việc cấp bách, không phải báo thù rửa hận, mà là từ nơi này đi ra ngoài!"

"Nhưng chúng ta cũng không thông Trận đạo, sao có thể từ nơi này ra ngoài?" Địa Kiếm các Các chủ lo lắng hỏi. Không sai, hiện tại bọn họ thực có thể đủ bình yên vô sự, nhưng thời gian lâu, thì không nhất định. Nơi này là hư không vô tận, thần thức cũng không thăm dò đến cuối, sao có thể từ nơi này ra ngoài? Phá trận cũng phải có cách có thể phá!

Mọi người ở đây hối hận, nhiều năm như vậy sao có thể không rút một chút thời gian đi ra tu tập trận pháp?

"Không có cách nào khác, dùng sức mạnh phá đi!" Thiên Kiếm Thần Hoàng lắc lắc đầu thở dài. Quả thật nơi này không ai hiểu trận pháp, mà cao thủ thông hiểu trận pháp trong tông đều ở trong hỗn loạn bị trận pháp nuốt hết. Hiện tại toàn bộ Thiên Kiếm sơn trang chỉ còn lại có tám người bọn họ mà thôi.

"Dùng sức mạnh phá?" Kinh Vô Thông cười khổ. Lúc trước một đòn toàn lực của mình lại vô công mà về, nếu sức mạnh có thể phá, lúc trước đã đem trận này phá rồi. Huống hồ tình huống này hiện nay, chính là lúc tiết kiệm pháp lực, nếu sau khi hao phí pháp lực, chờ đợi bọn họ chính là hủy diệt. Cho dù là thân thể Thần Vương cũng không qua nổi mười loại năng lượng ăn mòn khủng bố ngoài kia.

Một điểm này, mọi người đều hiểu, trong trận này, bàng vào pháp lực bọn họ, dưới tình huống tiết kiệm pháp lực, có thể duy trì ít nhất một năm trở lên! Mà Thiên Kiếm Thần Hoàng chống đờ trăm năm không thành vấn đề, nếu thực thành cục diện như vậy, đó chính là mọi người đọ sức chịu đựng lâu.

"Hợp sức tám người chúng ta, chưa hẳn không phá được trận này!" Thiên Kiếm Thần Hoàng vốn muốn nếm thử một chút lấy lực lượng bản thân phá trận, nhưng vì bảo hiểm, cùng lúc cũng là vì giữ cái đường lui ọi người, vì thế mới động viên mấy người còn lại, nhiều một người thì nhiều một phần sức, chỉ có chỗ tốt không có chỗ xấu.

"Tốt!" Mọi người liếc nhau, cũng biết cách này là cách tốt nhất, nếu hợp sức tám người cũng phá không được trận này, như vậy chờ đợi bọn họ cũng là một cái chữ chết!

Bảy vị Thần Vương tiến vào trong lĩnh vực của Thiên Kiếm Thần Hoàng, xếp thành một hàng, hai tay dán sau lưng người phía trước, lấy phương pháp truyền công mượn lực, hợp sức tám người mưu đồ phá trận mà ra.

Hóa thân Dương Thiên Vấn đem tất cả cái này xem ở trong mắt, tự nhiên không thể để cho bọn họ thực hiện được kế hoạch. Hợp sức bảy vị Thần Vương cùng một vị Thần Hoàng, Dương Thiên Vấn thật đúng là không có bao nhiêu tin tưởng xác định trận này là có thể thừa nhận lực lượng của bọn họ hay không.

Nếu chuyện không xác định, không có nắm chắc, Dương Thiên Vấn liền tuyệt đối không thể để cho nó xảy ra.

Hóa thân sớm đã nấp kín trong hư không, lén vào trong lĩnh vực tám vị cường giả thần giới, âm thầm chờ đợi thời cơ, hai tay cầm Phá Diệt thương, vận sức chờ phát động.

"Hừ, muốn tập hợp sức tám người, nào có dễ dàng như vậy!" Dương Thiên Vấn cười lạnh trong lòng, khống chế hóa thân động thủ!

Ngay tại bảy vị Thần Vương đem lực lượng bản thân tập trung lại, một ột cho truyền cho Thiên Kiếm Thần Hoàng. Lúc này năng lực phòng ngự của bọn họ hầu như bằng không, chỉ còn phòng ngự của thân thể, cho nên bọn họ mới sẽ tiến vào trong lĩnh vực của Thiên Kiếm Thần Hoàng, mà phòng ngự bên ngoài thập tuyệt chi lực tàn sát bừa bãi tự nhiên là giao cho Thiên Kiếm Thần Hoàng phụ trách.

Động niệm thấy, vốn thập tuyệt chi lực không có quy luật ở trong đại trận tàn sát bừa bãi khắp nơi đột nhiên ngừng lại, sau đó bắt đầu hội tụ, hơn nữa tập trung xoay tròn thành bộ dáng một cái mũi khoan, đột nhiên hướng lĩnh vực kia của Thiên Kiếm Thần Hoàng đánh tới.

Toàn bộ lĩnh vực ầm ầm run rẩy, đối với chỗ va chạm kia càng là phá ra một tia khe hở. Cái này cũng may mà Thiên Kiếm Thần Hoàng lúc này phân tâm nhận lực lượng bảy vị Thần Vương truyền đến, không lường trước được Dương Thiên Vấn có chiêu này.

Đại trận là có thể khống chế, nhưng Dương Thiên Vấn cố ý không biểu lộ ra, vì bắt lấy cơ hội lúc này. Khe hở càng lúc càng lớn, Thiên Kiếm Thần Hoàng cảm thấy cả kinh, đưa vào thần lực gia cố lĩnh vực.

Đột nhiên, một đạo hắc mang từ chỗ khe hở của lĩnh vực đâm vào…

Đạo hắc mang kia chính là Phá Diệt thương. Có thể tưởng tượng, một đòn toàn lực của hóa thân Dương Thiên Vấn đem Phá Diệt thương lấy phương thức phóng từ trong khe hở lĩnh vực bắn vào.

Vài vị Thần Vương đang truyền công, căn bản không có sức phản kháng, liền bị Phá Diệt thương xâu lên.

Uy lực của Phá Diệt thương, phàm là bị thương này thương tổn đến, miệng vết thương sẽ chảy máu không dừng, nó có thể ở trong một hơi thở đem máu cả người một đỉnh phong Thiên Thần hút khô!

Mà hiện tại trong bảy vị Thần Vương, có sáu vị bị đạo hắc mang này đâm thủng ngực mà qua, thành "xâu thịt dê". Một vị cuối cùng vận khí rất tốt, chỉ bị đâm bị thương, lại được Thiên Kiếm Thần Hoàng cấp cứu đúng lúc.

Chẳng qua, sáu vị Thần Vương bị Phá Diệt thương đâm thủng ngực, khẳng định là chết chắc rồi, máu tươi cả người đều bị hút khô rồi. Truyền công cũng là bị đánh gày, lực lượng bùng nổ cuồng bạo, làm cho Thiên Kiếm Thần Hoàng bị nội thương không nhẹ, đặc biệt trang chủ Thiên Kiếm sơn trang cũng tương tự chịu liên lụy, bị nội thương, hơn nữa còn rất bất hạnh bị Phá Diệt thương đâm một cái lỗ máu, máu chảy không ngừng.

"Hừ, xuất hiện đi! Bổn hoàng vốn nên nghĩ đến, đại trận bậc này sao có thể không ai khống chế? Ài…" Thiên Kiếm Thần Hoàng thở dài một tiếng, lập tức đợi trong chốc lát, lại là không thấy ai lộ mặt, mặt không cam lòng quát: "Lão phu tốt xấu cũng là Thần Hoàng chi tôn, chẳng lẽ các hạ cứ coi thường lão phu như thế?" Đương nhiên không cam lòng, nghĩ sai thì hỏng hết, vậy mà lạc tới tình thế như thế.

Xui xẻo nhất không gì hơn sáu vị Thần Vương bị hút khô máu cả người, thần cách vỡ nát mà chết.

Bọn họ vốn không nên chết, hoặc là nói không nên chết oan uổng như thế, đáng tiếc bọn họ cuối cùng vẫn là không thể may mắn thoát khỏi tai nạn, mà một vị Thần Vương cuối cùng kia thì là bởi vì duyên cớ Thiên Kiếm Thần Hoàng mới sống đến hiện tại, nếu không hắn cũng tương tự không chạy thoát được bị số mệnh Phá Diệt thương đâm thủng ngực mà qua.

673. Chương 674: Phong Hồi Lộ Chuyển

674. Chương 675: Trần Nguyên Tông Trọng Lập

675. Chương 676: Biên Cảnh Cổ Thành

676. Chương 677: Thần Vương Vấn Thiên

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 677: Thần Vương Vấn Thiên

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn ở lại Thiên Nguyên cổ thành, vài ngày sau, Dương Thiên Vấn cũng nghe được một ít tin tức hữu dụng, Thiên Nguyên cổ thành nằm ở biên cảnh đại lục, trên cực bắc cao nguyên, độ cao so với mặt biển gần vạn thước, cũng khó trách nơi đây gió lạnh thấu xương như thế.

Trong thành, các đại thương hội mọc như rừng, bởi vì xác chết cùng tinh hạch của vực ngoại tinh thú đều là tài liệu luyện chế khó có được, dùng để luyện đan luyện khí đều có tác dụng lớn khó có thể tưởng tượng. Thời kì thượng cổ kết thúc đến nay, rất nhiều tài liệu cùng linh dược đều diệt sạch, rất nhiều thượng cổ đan phương cùng luyện khí phối phương cũng không còn tác dụng, nhưng trải qua nhiều năm diễn biến như vậy, sửa chữa những thượng cổ đan phương cùng khí phương này, tìm được một ít vật có thể thay thể luyện chế. Trong đó đại bộ phận là từ trên người tinh thú tìm được.

Cố Dong minh hội càng là tuyên bố vô số nhiệm vụ thu thập tài liệu tinh thú cao cấp, bất cứ thần chức giả nào cũng có thể tiếp nhận, trừ số ít cực kỳ khó được hạn chế số lượng, cái khác phần lớn là có bao nhiêu cần bấy nhiêu, thù lao rất là dày. Có lấy linh đan làm thù lao, có lấy pháp bảo làm thù lao, đủ loại đều có.

Dương Thiên Vấn là tài đại khí thô, chướng mắt những thần đan cấp bảy hoặc là thượng phẩm Thiên Thần khí kia, nhưng thần giới còn có vô số Thiên Thần, trong bọn họ cũng không phải là người người cũng có pháp bảo tốt cùng linh dược quý trọng.

Chẳng qua có thể lấy ra mấy thứ này đến đổi lấy linh kiện trên người tinh thú, cũng đủ để chứng minh những linh kiện này trân quý.

Tiểu Bạch mấy ngày nay cũng hạnh phúc. Mỗi ngày sơn trân hải vị, cái gì cần có đều có, số lượng không hạn chế, lão đại nhà mình lại là đại tài chủ, trả được tiền, tự nhiên ăn dùng ở, đều là quý nhất tốt nhất.

Dương Thiên Vấn mấy ngày nay, trừ buổi tối ở trong Thời Không Bảo Tháp tu luyện hơn nữa hóa giải la bàn, còn lại thời gian ban ngày đều cùng Thủy Thấm Lan du ngoạn khắp nơi, tùy tiện hỏi thăm tin tức

Từ sau khi đi đến thần giới, trừ tu luyện, chính là vì sinh tồn mà tính kể, khó có được thời gian bồi Thủy Thấm Lan, Dương Thiên Vấn tự nhiên là đặt xuống tất cả công việc trong tay, tận tâm ở bên. Đối với vị hồng nhan tri kỷ này, Dương Thiên Vấn không chỉ một lần thầm than trời đãi mình không tệ, trên người Thủy Thấm Lan hầu như có được tất cả nữ tính truyền thống nên là có, vào phòng bếp, ra được sảnh đường, ôn nhu thiện lương, hiền lương thục đức, cầm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông, còn am hiểu kì hoàng thuật, chính là đại gia đan đạo…

Quý trọng người trước mắt, Dương Thiên Vấn tự nhiên hiểu hàm nghĩa những lời này, cho nên chưa bao giờ ở bên ngoài hái hoa ngắt cỏ, đối với thần nữ cũng là nhìn như không thấy.

Theo ngày vực ngoại tinh thú nghịch tập đến gần, không khí khẩn trương trên đường càng sâu sắc rất nhiều, tiểu thương dọn sạp càng ngày càng ít, chẳng qua cái này cũng không gây trở ngại hứng thú Dương Thiên Vấn mang theo Thủy Thấm Lan đi dạo phố du ngoạn.

Có một câu thu tốt, tiền của nữ nhân dễ kiếm nhất. Điểm này, thật là một câu chân lý.

Một ít quần áo trang sức xinh đẹp hoa mỹ tới cực điểm, nhưng không có năng lực phòng ngự lớn bao nhiêu, giá lại vượt qua gấp mười thần khí cùng cấp bậc! Có thể tưởng tượng, tiền này kiếm khoa trương bao nhiêu.

Chẳng qua trên thế giới này kẻ có tiền thật đúng là không ít. Ví dụ như nói Dương Thiên Vấn.

Thủy Thấm Lan cũng biết Dương Thiên Vấn không thiếu tiền, cho nên mấy ngày qua, thật đúng là mua không ít quần áo trang sức xinh đẹp. Nữ nhân vô luận trời sinh xinh đẹp như thế nào nữa, cũng cần trang điểm cùng bảo dưỡng.

Giờ phút này, Dương Thiên Vấn chính cùng Thủy Thấm Lan ở một cửa hàng quần áo trang sức chọn lựa quần áo trang sức, cách đó không xa trên đường truyền đến một trận tiếng ồn ào, một lát sau, lại đã xảy ra tiếng đánh nhau.

Dương Thiên Vấn rất kỳ quái liếc một cái, mở miệng hỏi ông chủ bên cạnh: “Ông chủ, sao ở Thiên Nguyên cổ thành còn cho phép đánh nhau sao?”.

"Khách quan là ở ngoài tới hả? Thiên Nguyên cổ thành là có tiếng 'Dân phong dũng mành', ở trong thành chỉ cần ngươi không giết người, đánh nhau bình thường là không ai quản, đương nhiên nếu ngươi đánh hỏng cái gì, phải dựa theo giá bồi thường gấp mười" Ông chủ cửa hàng phục sức tự nhiên không có khả năng đắc tội thần tài, cho nên là có hỏi tất đáp.

Cách đó không xa, hai bên đang đánh nhau một bên là tiểu thương bày sạp nhỏ, bên kia thì giống như là bảo tiêu bên người công tử thế gia nào đó. Dương Thiên Vấn sở dĩ đoán như thể, là vì có một tiểu bạch kiểm loè loẹt đang ở một bên lớn tiếng quát mắng, thanh âm đơn giản là loại lời gì "Đắc tội bổn thiếu gia, nào có dễ dàng bỏ qua như vậy, hung hăng đánh cho bổn thiếu gia"..

"Khách quan, ngươi là ở bên ngoài đến, ta khuyên ngươi gặp gia hỏa kia nên tránh một chút, hắn là tiểu bá vương vùng này, hoành hành ngang ngược quen rồi" Cửa hàng ông chủ nhẹ giọng nhắc nhở.

"Ồ? Vì sao, hắn có tài gì đức gì, có thể tại vùng này hoành hành không kiêng kị như thế?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi.

"Hảo tiểu tử, có thể có bản lãnh gì? Chẳng qua chính là ỷ vào trong nhà có tiền có thế, trong thành này không thể giết người, giống chúng ta những tiểu thương sạp nhỏ này nhịn một chút cũng liền trôi qua".

Ông chủ cửa hàng khinh thường bĩu môi nói: "Hắn tên Ngạo Mạn, Ngạo gia là một trong mười thế lực lớn của Thiên Nguyên cổ thành, các ngươi cũng không nên tùy tiện trêu chọc hắn".

"Ồ, đa tạ lão bản ngươi nhắc nhở" Dương Thiên Vấn lễ phép gật đầu cảm ơn, cái này là lễ phép cơ bản nhất.

Thủy Thấm Lan chọn xong quần áo trang sức đi tới nói: "Thiên Vấn ca, chúng ta có thể đi rồi".

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, sau khi thanh toán tiền muốn ra khỏi cửa hàng, nhưng vào lúc này, Ngạo Mạn mang theo bốn bảo tiêu đi đến, còn chưa tới cửa, chợt nghe thấy: "Ông chủ, phí năm của năm nay nên giao rồi".

Ông chủ cửa hàng không dám làm trái, lấy ra mấy trăm thượng phẩm thần thạch giao nộp lên, giống hắn loại thần nhân không quyền không thế, lại thuê cửa hàng mặt tiền này, không thể không dựa vào những địa đầu xà này bảo hộ

Dương Thiên Vấn trái lại là có chút ngoài ý muốn, không ngờ ở thần giới cũng có thu phí bảo hộ? Chậc chậc chậc… Thật sự là đại thế giới, không gì lạ không có!

Dương Thiên Vấn cũng không để ý tới nhiều, tiếp Thủy Thấm Lan muốn bước ra khỏi cửa hàng, nhưng bước ra cửa hàng chưa được hai bước, chợt nghe đến một thanh âm truyền tới: "Chậm đã".

Ngạo Mạn tuy chỉ vội vàng nhất đổ, nhưng vẫn là bị Thủy Thấm Lan mỹ mạo và khí chất mê. Trong lòng dâng lên một cỗ cảm giác chiếm hữu, liều lĩnh gọi lại hai người Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn căn bản là coi như chưa nghe thấy, giống như không có việc gì tiếp tục đi của mình.

"Hừ, bổn thiếu gia bảo ngươi đứng lại, ngươi không nghe thấy sao? Người đâu, dạy bảo bọn hắn!" Ngạo Mạn hừ lạnh một tiếng phất tay nói.

Bốn bảo tiêu sau lưng Ngạo Mạn có hai người đồng thời ra tay, một người tấn công phía trên, một người tấn công phía dưới.

Đáng tiếc, hai tên bảo tiêu động thủ này tuy phối hợp ăn ý, nhưng lực lượng thật sự quá thấp. Hai hạ giai Thiên Thần ngay cả tư cách đến gần trước người Dương Thiên Vấn cũng không có. Một đạo tường khí vô hình đem công kích của bọn họ đều cản trở về.

Hai bảo tiêu chưa động thủ đứng sau lưng Ngạo Mạn thì là trong mắt hiện lên một đạo kinh ngạc. Nhưng bằng tu vi thượng giai Thiên Thần của bọn họ, nhãn lực cũng là thật sự có hạn, chẳng qua, bọn họ cũng không động thủ, trên thực tế bọn họ là bảo tiêu thượng tầng Ngạo gia phân công xuống, trừ phi sinh mệnh Ngạo Mạn bị uy hiếp, nếu không bọn họ là sẽ không động thủ, ngay cả bản thân Ngạo Mạn cũng không cách nào mệnh lệnh bọn họ.

Dương Thiên Vấn hiện tại là một Thần Vương, có uy nghiêm cùng thể diện Thần Vương nên có, ở thần giới một cái thế giới lấy thực lực vi tôn như vậy, Thần Vương đại biểu không chỉ có là thực lực, càng đại danh

từ tôn quý. Dưới Thần Vương, bất luận kẻ nào cũng không được mạo phạm uy nghiêm Thần Vương, nếu không chết cũng là xứng đáng.

"Hai ngươi…" Ngón tay Dương Thiên Vấn nhẹ nhàng bắn hai cái, đầu hai gã hạ giai Thiên Thần này lập tức vô thanh vô tức nổ tung ra, thân thể không đầu ngã xuống.

"Ngươi… ngươi… ngươi dám ở nơi này giết người?" Ngạo Mạn không dám tin kinh hô. Phải biết rằng, không ai có thể đủ giết người ở Thiên Nguyên cổ thành, cho dù là Ngạo Mạn hắn cũng không dám.

Trong ánh mắt hai thượng giai Thiên Thần phía sau Ngạo Mạn lộ ra một tia sợ hài, trong nháy mắt liền diệt hai hạ giai Thiên Thần, cho dù là bọn họ chỉ sợ cũng không làm được thoải mái như thế nhỉ?

Dương Thiên Vấn buông ra trói buộc pháp lực trên người, một cỗ uy áp cường đại khuếch tán ra. Uy áp thuộc về Thần Vương kia, lập tức khiến cho vài vị cường giả trong thành chú ý, không hẹn mà cùng bứt ra chạy vội mà đến.

"Thần… Thần Vương?" Hai thượng giai Thiên Thần phía sau trực tiếp quỳ rạp xuống đất, trong lòng kinh sợ, không ngờ một lần này vậy mà đã chọc tới Thần Vương? Hai người này chính là bảo tiêu.

Lần này xong rồi, thiếu gia mình bảo hộ vậy mà đã chọc tới Thần Vương, đừng nói chuyện này vốn là bọn họ sai, căn bản không chiếm lí, cho dù là chiếm lí, ở trước mặt Thần Vương cũng trở nên không có lí.

Ngạo Mạn chỉ là một tên ăn chơi trác táng ăn mềm sợ cứng, đã sớm sợ tới mức mềm nhũn ở đất, mồ hôi lạnh chảy ròng, trong lòng trừ sợ hãi cũng chỉ có sợ hãi.

Mạo phạm Thần Vương? Nếu như bị trong nhà biết, tuyệt đối sẽ không bỏ qua hắn. Đàn ông của Ngạo gia cũng không ít, hắn chỉ là một tên thiếu gia quần là áo lụa, có lẽ Ngạo gia có thể đối với hắn ở trong thành nội phổ thông làm uy làm phúc mở một mắt nhắm một mắt, nhưng nay đắc tội một Thần Vương, trưởng giả Ngạo tộc sẽ là không có khả năng bảo vệ được hắn, một điểm này Ngạo Mạn phi thường rõ ràng.

"Ồ?" Dương Thiên Vấn ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời. Ba cái bóng người gần như không chia trước sau tới, ba người đều là lão giả qua tuổi thất tuần, nhưng từ pháp lực dao động trên người bọn họ đến xem, ba người đều là Thần Vương!.

"Vị thần hữu này, chúng ta có lễ" Ba người lấy lễ ngang hàng gặp.

Dương Thiên Vấn ôm quyền đáp lễ nói: "Có lễ".

"Không biết tôn hào của thần hữu?" Ba người lại hỏi.

"Ta hiệu Vấn Thiên" Dương Thiên Vấn mỉm cười trả lời.

"Thì ra là Vấn Thiên Thần hữu, lão phu hiệu Tinh Thiếu".

"Ta hiệu Long Kiếm".

"Ta hiệu Địa Hỏa".

Ba vị Thần Vương này chia ra thuộc ba trong mười thế lực lớn của Thiên Nguyên cổ thành, đương nhiên bởi vì trong Thiên Nguyên cổ thành chỉ có ba vị này ở trong thành tọa trấn, cho nên chỉ đến ba người này.

677. Chương 678: Mời Chào

678. Chương 679: Cường Giả Như Rừng

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 679: Cường giả như rừng

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Lão đại, ngươi thật muốn đi tham gia hội nghị gì kia? Tiểu Bạch từ trên cánh tay trái Dương Thiên Vấn biến hóa ra, nhảy lên bả vai Dương Thiên Vấn hỏi.

"Ta cũng đáp ứng rồi, còn có thể không đi sao?" Dương Thiên Vấn đem Tiểu Bạch nhấc đến trong lòng, vuốt da lông dựng dựng của nó nói.

"Nhưng ngươi có thể hay không quá rêu rao như vậy nữa?" Tiểu Tiểu Bạch có chút không thích ứng Dương Thiên Vấn chuyển biến nguyên tắc xử sự, nếu là trước đây, loại chuyện này, đương nhiên là có thể thôi thì thôi, hơn nữa cũng sẽ không xảy ra loại chuyện bên đường giết người này.

"Ta hiểu ý tứ ngươi, nhưng ngươi cảm thấy hiện tại chúng ta còn cần sợ hãi cái gì? Uy nghiêm nên có là không thể thiếu, nếu không người khác nhất định coi ngươi là quả hồng mềm, không có việc gì thì muốn bóp ngươi một cái".

Dương Thiên Vấn chậm rãi nói, người thiện bị người ức hiếp, ngựa thiện bị người cưỡi.

Tiểu Tiểu Bạch suy nghĩ một chút, gật gật đầu trả lời: "Ta hiểu rồi" Ngẫm lại cũng đúng, nay khác ngày xưa, hiện tại mình cùng lão đại liên thủ, ở thần giới nơi cường giả như rừng như vậy cũng tương tự có thể lăn lộn được gió thổi nước lên. Hai ngày sau, Dương Thiên Vấn nhận được thiệp mời do ba vị Thần Vương Tinh Thiếu, Long Kiếm, Địa Hỏa kí tên.

Người đưa bái thiếp là một người trẻ tuổi đẹp trai, lời nói cử chỉ phi thường khéo, nhìn ra được cả người quý khí, hẳn là công tử thế gia, mà không giống một gã chạy chân sai vặt. Cái này ngược lại làm cho Dương Thiên Vấn có chút ngoài ý muốn.

Thời gian từng ngày trôi qua, Dương Thiên Vấn cũng khó đặt xuống toàn bộ sự việc trong tay, làm bạn Thủy Thấm Lan qua thế giới của hai người.

Rốt cuộc đến ngày họp kia, vẫn là Tiểu Bạch ra mặt nhắc nhở Dương Thiên Vấn phải đi họp.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, gật gật đầu nói: "Được, chúng ta đi" Đồng thời, bảo Thủy Thấm Lan tiến vào Thời Không Bảo Tháp. Dương Thiên Vấn lo lắng để ột mình nàng ở khách sạn, bởi vì Thiên Nguyên cổ thành quá hỗn loạn, đồng thời lập tức sẽ có nhiễu loạn lớn hơn nữa sắp xảy ra.

Cầm thiệp mời, Dương Thiên Vấn ra khỏi cửa.

Không ngồi xe ngựa, mà trực tiếp dùng phương thức phi hành bay về phía địa điểm họp. Địa điểm này khá xa, một cái sơn trang ở ngoài thành trăm dặm.

Dương Thiên Vấn không rò, cần gì không ở trong thành tìm một chỗ mờ, thế nào cũng phải phiền toái như vậy chạy đến ngoài thành.

Tốc độ Dương Thiên Vấn rất nhanh, giẫm Thuấn Quang Vân, ở hơn mười hơi thở sau đã đến mục đích.

Hạ xuống đụn mây. Giờ phút này ở ngoài sơn trang đã bày sẵn phô trương. Dù sao một lần này đến tất cả đều là cường giả Thần Vương trở lên.

Dương Thiên Vấn sau khi hạ xuống đụn mây, lập tức có một người trung niên tu vi Thiên Thần đến đón, ăn mặc giống như một quản gia.

"Vị đại nhân này nhìn qua rất lạ mặt, xin hỏi tôn hào đại nhân?" Người trung niên khách khí mà cung kính hỏi, bởi vì hôm nay người có thể đến nơi đây, phần lớn là nhân vật hắn đắc tội không nổi, cho dù là người xa lạ, khách khí một chút cùng không sai.

"Bổn tọa hào Vấn Thiên, được mời đến quý trang" Dương Thiên Vấn nói xong lấy ra thiệp mời đưa qua.

Người trung niên tiếp nhận, sau khi cẩn thận xác nhận, đem bái thiếp trả lại cho Dương Thiên Vấn nói: "Vấn Thiên Thần Vương tôn kính, hoan nghênh giá lâm sưởng trang. Mau mau bên trong mời".

Người trung niên ở lúc bước vào cửa trang, đem một thị nữ xinh đẹp bên cạnh gọi tới nói: "Ngươi phụ trách chiêu đãi Vấn Thiên Thần Vương. Bất cứ yêu cầu nào của Thần Vương đại nhân, ngươi đều phải tận lực thỏa mãn lão nhân gia hắn, hiểu chưa?".

Thị nữ gật gật đầu, cung kính hướng Dương Thiên Vấn thi lễ nói: "Đại nhân, bên trong mời" Người trung niên cung kính đáp lời: "Mong Thần Vương đại nhân thứ lỗi. Tại hạ còn phải ở chỗ này.".

"Không sao. Bổn tọa hiểu, ngươi làm việc của ngươi đi" Dương Thiên Vấn giống người không thông tình đạt lý sao?

Thị nữ dẫn Dương Thiên Vấn, xuyên qua hành lang thật dài, sau đó leo núi, đi đến chỗ sườn núi, nơi này có một cái lộ đài thật lớn, phạm vi rộng hai dặm!

Trên lộ đài, bày ra rậm rạp gần trăm cái chỗ ngồi, hơn một trăm chỗ ngồi, làm thành một vòng, không phân chia trước sau, không có khác biệt chủ yếu và thứ yếu. Dương Thiên Vấn nhìn phi thường rõ ràng, bên cạnh mỗi một cái chỗ ngồi đều có một cái bàn vuông. Thầm nghĩ, bọn người kia trái lại là rất có một bộ. xếp đặt như vậy, ai cũng sẽ không đắc tội. Lúc này đã ngồi gần mười mấy người, phía sau người đầu tiên đứng kế tiếp một thị nữ mỹ mạo hầu hạ. Dương Thiên Vấn nhìn chung quanh một cái, không có người quen.

"Thần Vương đại nhân tôn kính, những chỗ ngồi này, ngài có thể tùy ý chọn lựa" Thị nữ cung kính trả lời.

"ừm" Dương Thiên Vấn gật gật đầu, tùy tiện chọn một vị trí ngồi xuống. Vị trí này, vừa không chiếm thuận gió cũng không ngược gió, vừa không bắt mắt, cũng không chướng mắt, tương đối trung dung.

"Thần Vương đại nhân tôn kính, ngài là muốn trà bánh, hay là muốn rượu thịt?" Thị nữ nhẹ giọng hỏi.

"Trà bánh đi" Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút trả lời. Ở loại địa phương này, rõ ràng là trà bánh tỏ ra càng thêm cao nhã một chút. Đương nhiên, cũng không bài trừ có những Thần Vương tính tình cổ quái thì sao?

Thị nữ rời khỏi trong chốc lát, đem trà bánh bưng tới. Dương Thiên Vấn nhàn nhã uống trà xanh, ăn điểm tâm, đồng thời cũng đang nhìn xung quanh kỳ cảnh cái biển mây lộ đài này.

Theo thời gian chuyển dời, người tới càng lúc càng nhiều. Dương Thiên Vấn vẫn là như cũ ăn của mình uống của mình, lạnh nhạt. Chỉ cái phần khí độ này, thì không phải hai mươi mấy Thần Vương ở tràng có thể so được. Có lẽ ở trên tu vi cảnh giới mọi người cùng ngồi cùng ăn, tám lạng nửa cân, nhưng là ở trên khí độ biểu hiện, Dương Thiên Vấn tu luyện đạo gia tâm pháp tự nhiên tỏ ra càng thêm xuất trần, duyên cớ Đây là tâm pháp, đồng thời cũng là tâm cảnh mọi người sai biệt.

Thời gian chậm rãi từ buổi sáng đến giữa trưa. Lúc này chỗ ngồi cũng kém không nhiều lắm ngồi đầy rồi, mà liền ở lúc này, Dương Thiên Vấn cuối cùng là nhìn thấy ba người quen Long Kiếm Thần Vương, Tinh Thiếu Thần Vương, Địa Hỏa Thần Vương bọn hơn mười vị Thần Vương cùng nhau tới.

Ba vị Thần Vương hướng Dương Thiên Vấn gật gật đầu, lại cùng Thần Vương ở đây tiếp đón, sau đó ngồi ở phương hướng thuận gió.

Tại nhóm người này ngồi xuống không lâu, có một người trẻ tuổi ăn mặc giống như ăn mày, trên tay cầm một cái chân thú nướng, vừa ăn vừa đi vào, chỉ thấy hắn nhìn chung quanh một cái, liền hướng thẳng Dương Thiên Vấn bên này đi tới. Dương Thiên Vấn nhìn ra được, người này tuy giống như ăn mày, rối bù, nhưng tu vi của hắn lại là sâu không lường được!

Nghênh ngang ngồi ở trên vị trí bên trái Dương Thiên Vấn, ngồi xuống đồng thời hướng Dương Thiên Vấn hô: "Vị bạn hữu này thật lạ mặt, ta tên là Tô Khất. Chiếu cố nhiều hơn" Khi nói chuyện, cắn chân thú từ tay phải đổi đến tay trái, đồng thời vươn một cái tay phải đầy mờ dơ bẩn, muốn bắt tay Dương Thiên Vấn.

Các Thần Vương ở tràng quen biết Tô Khất đều vẻ mặt xem kịch liếc tới. Muốn xem trò cười….

Dương Thiên Vấn thản nhiên cười nói: "Dương Thiên Vấn, lần đầu gặp mặt. Rất vui quen biết ngươi"

Nói xong vươn tay phải, cùng Tô Khất nắm cùng một chỗ. Trên mặt một chút vẻ lạ cũng không có, trong mắt chi mang theo một cỗ ý cười lạnh nhạt.

Trong mắt Tô Khất hiện lên một vẻ ngoài ý muốn, lập tức khôi phục vẻ mặt bất cần đời tươi cười, rút về tay phải nói: "Dương huynh là một trong những người đặc biệt nhất ta từng gặp".

"Chúng sinh pháp tướng, đều là hư ảo" Dương Thiên Vấn thản nhiên trả lời, lời này có chút ý bóng gió.

Trên mặt Tô Khất cứng đờ, lập tức mắt mang ý cười gật gật đầu nói: "Dương huynh, quả nhiên là… Ha ha ha…" Nói đến một nửa liền làm càn phá lên cười, trong tiếng cười bao hàm kình lực cường đại, quấy nhiễu rất nhiều Thần Vương đang lén nói chuyện với nhau, chẳng qua khi bọn hắn ngẩng đầu nhìn thấy là Tô Khất đang điên cuồng cười, đều không hẹn mà cùng xem như không thấy.

Dương Thiên Vấn cảm thấy âm thầm kỳ quái, chẳng qua hiển nhiên đây không phải lúc truy hỏi.

Lập tức, Dương Thiên Vấn cùng Tô Khất hàn huyên hẳn lên, một cái tán gẫu này liền càng không thể vàn hồi, tu hành chi đạo của hai người tựa như có rất nhiều là gần gũi, nhưng cũng có khác biệt. Chẳng qua có một điểm có thể khẳng định là, bọn họ tu luyện đều là khác với đạo thần tu hành chi đạo truyền thống.

Dương Thiên Vấn phi thường ngoài ý muốn, không ngờ ở thần giới lâu như vậy, vậy mà gặp gỡ một cao thủ tu hành lối tắt khác. Dương Thiên Vấn có rất nhiều ý tưởng, rất nhiều muốn tán gẫu, cũng không tự chủ được nói ra. xem tại

Tô Khất cũng là tương tự, bởi vì hắn cũng có cùng loại cảm giác, cảm giác giống như nhìn thấy đồng loại.

Dần dần, người tới càng lúc càng nhiều, toàn bộ lộ đài đều ngồi đầy người. Dương Thiên Vấn nhìn những người chung quanh này, dùng cường giả như rừng đến hình dung cũng không là quá. Loại tràng diện này, Dương Thiên Vấn không phải lần đầu tiên nữa, cho nên hắn tỏ ra rất bình thường, tựa như rất quen thuộc. Nhưng rất khó tưởng tượng, trong Thiên Nguyên cổ thành nho nhỏ, thế mà có nhiều cao thủ Thần Vương trở lên như vậy! Phải biết rằng cho dù là La Sát Hải địa phương đặc thù như vậy, tập hợp số lượng một biển, cũng cùng lắm chỉ số lượng này mà thôi.

Cho nên so sánh lực trùng kích mà nói, không thể nghi ngờ là hiện tại lớn hơn.

Dần dần, Dương Thiên Vấn tựa như cũng phát hiện chỗ khác nhau của Tô Khất tại trước mặt nhiều Thần Vương như vậy. Hắn tựa như có vẻ hơn người, mơ hồ có bộ phận người nhìn về phía hắn trong ánh mắt ngầm có ý sợ hãi cùng với vẻ ghen ghét.

Dương Thiên Vấn không biết quá khứ của Tô Khất, cũng không hiểu biết cuộc đời hắn, nhưng từ trong lời nói có thể cảm giác ra được. Giữa bọn họ rất giống nhau, hoặc là nói rất có duyên! Đương nhiên, Dương Thiên Vấn sẽ không ngốc đối với một đối tượng lần đầu nói chuyện phiếm đem hết tim phổi. Chẳng qua coi như là lần đầu gặp mặt, đều có hảo cảm lẫn nhau, về phần về sau, thì phải xem ý trời.

679. Chương 680: Chuẩn Bị Trước Chiến

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 680: Chuẩn bị trước chiến

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Lúc chuẩn bị tới chính ngọ, mọi người đến đủ rồi, lúc này, ba lão giả từ trên trời giáng xuống, hạ xuống trung ương lộ đài. Dương Thiên Vấn nhìn thoáng qua, nhẹ giọng hỏi: "Tô huynh. Bọn họ là?".

"Bọn họ, ba lão bất tử. ừm, chẳng qua không thể thừa nhận, bọn họ là ba người mạnh nhất Thiên Nguyên cổ thành! Bên trái là Ngạo Đao Thần Hoàng, bên phải là Tinh Diệu Thần Hoàng, ở giữa là Long Trấn Thần Hoàng, đồng thời cũng là một người mạnh nhất, có thực lực trung vị Thần Hoàng. Tô Khất một bên cắn này nọ. Một bên trả lời.

"Ồ? Chẳng lẽ nơi này chỉ có ba Thần Hoàng sao?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi.

"Theo ta được biết là đúng. Chẳng qua, trời mới biết có cao thủ che dấu hay không" Tô Khất trừng mắt một cái trả lời, Dương Thiên Vấn bình tĩnh gật gật đầu. Thì ra là thế, thiếu chút nữa còn cho rằng nơi một thành này còn có thực lực khủng bố so được với La Sát Hải, hiện tại xem ra, ở trên số lượng Thần Hoàng kém nhiều lắm.

Chẳng qua có thể có thực lực như vậy cũng là phi thường lợi hại rồi.

"Các vị, chúng ta mời các vị tới đây, là vì thương lượng như thế nào vượt qua lần đại nạn này của Thiên Nguyên cổ thành. Tin tưởng các vị có tại trong tòa thành thị già này ở một đoạn thời gian không ngắn rồi nhỉ? Các vị cũng không muốn nơi này hủy hoại chỉ trong chốc lát, vực ngoại tinh thú đột kích sắp tới, nếu để cho bọn chung lao qua phòng tuyến, sau đó quả thiết nghĩ không chịu nổi. Thiên Nguyên cổ thành hủy hoại chỉ trong chốc lát không nói, còn có thể sinh linh đồ thán. Cho nên, chúng ta phải đồng tâm hiệp lực, chung sức hợp tác, ứng đối một lần nguy cơ này" Long Trấn Thần Hoàng mở miệng nói.

Dương Thiên Vấn vừa nghe, lập tức liền hiểu vì sao sẽ có nhiều Thần Vương như vậy tới nơi này, ngăn cản tinh thú tập kích, trên thực tế chính là ngăn cản sinh linh đồ thán, cái này không lớn không nhỏ cũng là một kiện công đức, đối với tu hành mà nói, là tương đối có ích. Hơn nữa trên người tinh thú còn có thật lớn giá trị, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện, cớ sao mà không làm?

"Đương nhiên, loại chuyện này hoàn toàn dự vào tự nguyện. Chúng ta tuyệt đối sẽ không bắt buộc các vị" Tinh Diệu Thần Hoàng mở miệng nói.

"Không biết các vị đang ngồi, chịu vươn tay giúp đỡ có những người nào?" Ngạo Đao Thần Hoàng vẫn không nói gì mở miệng hỏi.

"Không cần nhiều lời, chúng ta tham gia. Chúng ta tuyệt đối không thể để cho những súc sinh này giết vào đại lục, giết đến Thiên Nguyên cổ thành. Tinh Thiếu Thần Vương bọn hơn mười người đầu tiên đứng lên biểu đạt nói.

Chậm rãi, người đứng lên càng lúc càng nhiều, có khẳng khái trần từ, có yên lặng không nói gì, nhưng bọn họ đều đứng dậy, bày tỏ thái độ.

"Tô huynh, ý kiến ngươi thì sao?" Dương Thiên Vấn bình tĩnh hỏi.

"Đương nhiên là làm rồi. Những tinh thú này chính là thứ tốt" Tô Khất nháy nháy mắt, đưa một cái ánh mắt ý vị sâu xa, cũng đứng lên, giơ chân thú nướng trong tay quát: "Tính ta một phần. Chân của vực ngoại tinh thú, nướng lên nhất định ăn rất ngon".

Mọi người im lặng, dại ra nhìn phía Tô Khất, chẳng qua ai cũng không nhiều lời.

Dương Thiên Vấn vẻ mặt lạnh nhạt đứng lên, đã không nói gì, cũng không biểu hiện nổi bật.

Qua một hồi lâu, mọi người ở đây đều đứng lên.

"Tốt, tốt lắm, đa tạ các vị chịu trượng nghĩa ra tay" Trên mặt Long Trấn Thần Hoàng lộ ra tươi cười, vui mừng cười nói.

Ba vị Thần Hoàng nhìn nhau một cái. Long Trấn Thần Hoàng lấy tay ở không trung vung lên, một bức đồ ảnh xuất hiện ở giữa không trung. Đây là một bức bản đồ, một bức bản đồ phụ cận Thiên Nguyên cổ thành.

"Các vị, bởi vì số lượng tinh thú một lần này đến tấn công rất khổng lồ, mà núi thấp cực dài, chúng ta không thể không làm ra an bài cùng phối trí thích hợp. Có một điểm cần nói, chúng ta không phải trói buộc tự do các vị, cũng không phải muốn mệnh lệnh các vị làm gì, chúng ta sẽ không cường cầu, hoàn toàn dựa vào tự nguyện. Nhưng, nếu ngươi đã đáp ứng, phải cam đoan đem hết toàn lực, bảo vệ phòng tuyến không phá!" Tinh Diệu Thần Hoàng mở miệng giải thích.

Sau đó do Ngạo Đao Thần Hoàng đến phân phối, đầu tiên là phân phối khung phòng tuyến các thế lực lớn, trong Thần Vương ở đây, có 70% trở lên đều có thế lực cùng thủ hạ của mình, giống Dương Thiên Vấn tán tu Thần Vương như vậy, chỉ chiếm 30%.

"Này, trên đầu ngươi có bao nhiêu người?" Tô Khất khẽ chạm cánh tay Dương Thiên Vấn một cái hỏi.

"Ta? Người một kẻ đơn độc, một lần này là bồi lão bà đi ra chơi, nhưng ai ngờ lại đụng tới loại chuyện này" Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu nói.

"Ồ, không tồi, bồi lão bà du lịch thiên hạ, tiêu sái hạnh phúc!" Tô Khất hung hăng vỗ Dương Thiên Vấn một cái, hâm mộ nói, trong mắt hiện lên một đạo biểu cảm đau thương.

Dương Thiên Vấn không chú ý tới những cái này, gật đầu cười cười, không nói thêm gì: "Ngươi đã là người đơn độc, hẳn là sẽ bị phân phối đến địa phương khác hỗ trợ".

Tô Khất hiển nhiên không chỉ từng một lần tham gia loại chuyện này, rất có kinh nghiệm nói. Phân phối loại chuyện này phi thường nhanh, bởi vì 80% đầu lĩnh thế lực đều sẽ chủ yếu phụ trách một khối. Tán tu Thần Vương còn lại thì là chỉ ra một ít đoạn phòng thủ tương đối yếu, do bọn họ tự nguyện chọn lựa.

Điều này làm cho Dương Thiên Vấn rất thoải mái, bởi vì tất cả cái này đều là tự nguyện, mà không phải vị Thần Hoàng nào đó lấy thế áp lực cùng lấy thực lực ép người, dùng mệnh lệnh miệng đến hạ lệnh.

Phòng tuyến sao, khẳng định là nằm ở dọc bờ đại lục, hình một cái thẳng tấp, không có bất cứ kế hoạch cụ thể nào. Chỉ có một cái. Giết! Tận khả năng giết nhiều một ít tinh thú thậm chí là giết sạch chúng nó.

"Xin hỏi biết tinh thú đột kích, số lượng có bao nhiêu không??" Dương Thiên Vấn đột nhiên mở miệng nói.

"Không biết cụ thể có bao nhiêu, nhưng dựa theo kinh nghiệm thường lui tới đến xem, ít nhất cũng đông tới trên ức!" Long Trấn Thần Hoàng trả lời: "Chẳng qua ngươi không cần lo lắng, đa số là tinh thú cấp bốn năm sáu, chủ lực là chúng nó, đương nhiên trong đó cũng có không ít tinh thú cấp bảy. về phần tinh thú cấp tám chính là đối thủ chủ yếu của chúng ta. May mắn, tinh thú cấp càng cao lúc xuyên qua vách ngăn không gian tiến vào thần giới thì càng là khó khăn cùng thống khổ. Thậm chí còn sẽ thực lực giảm mạnh".

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, yên tâm không ít, nếu trên ức tinh thú cấp tám, lần này quả thực không cần sống nữa.

"Được rồi. Các vị, đã phân phối xong rồi, cần phải ở trong vòng 3 ngày an bài tốt tất cả, lâm trận đối đãi! Bởi vì thám tử báo lại, đàn tinh thú đã đang tiếp cận bên bờ đại lục rồi" Tinh Diệu Thần Hoàng đặc biệt dặn nói.

Toàn bộ phòng tuyến được chia làm ba bộ phận: Giáp tuyến, Ất tuyến, Bính tuyến, phân biệt do ba vị Thần Hoàng áp trận cuối cùng.

Mà ba tuyến này, mỗi một tuyến lại chia nhỏ gần ba mươi đoạn, từ trái đến phải, theo thứ tự đánh số.

Dương Thiên Vấn lựa chọn áp trận đoạn thứ mười lăm của Ất tuyến: Có thể nói là một trong những chiến trường chính diện nhất… do Long Trấn Thần Hoàng mạnh nhất áp trận. Tô Khất thì là ở bên cạnh Dương Thiên Vấn, phụ trách đoạn thứ mười sáu của Ất tuyến.

Một lần đại hội này liền kết thúc như vậy, chấm dứt phi thường bình tĩnh.

Mọi người đều tự trở về chuẩn bị.

Dương Thiên Vấn rời khỏi sơn trang, đáp mây bay về phía khách sạn, vừa bay vừa tự hỏi.

Đúng lúc này, Tô Khất đuổi theo, mở miệng nói: "Ta rất ngạc nhiên, Dương huynh mới tới đây, vì sao muốn chọn chiến trường chính diện nguy hiểm nhất?" Dương Thiên Vấn mỉm cười trả lời: "Nơi nguy hiểm nhất, chính là nơi an toàn nhất, huống hồ ta đối với thực lực của bản thân có lòng tin" Thật ra đây chỉ là một nguyên nhân trong đó. Cái nguyên nhân thứ hai là, ở vị trí chính giữa phòng tuyến. Chỉ cần phụ trách phòng thủ trước mặt, không cần phụ trách truy kích cá lọt lưới hai đầu phòng tuyến, như vậy càng thêm bớt lo.

"Tốt, có quyết đoán, Dương huynh quả nhiên người phi thường!" Tô Khất cười ha ha nói.

"Tô huynh đã đuổi tới, không bằng đi uống một chén như thế nào?" Dương Thiên Vấn cũng mặt mang mỉm cười hỏi.

"Được. Chúng ta đi…" Tô Khất cũng không có bất cứ lời nhảm gì.

Ba ngày sau, Dương Thiên Vấn căn bản không cần chuẩn bị cái gì, bởi vì hắn cũng không phụ trách chỉ huy tiền tuyến.

Cũng không phụ trách xây dựng phòng tuyến cùng điều hành cơ bản, Dương Thiên Vấn chỉ cần đúng giờ tới vị trí hắn phải phụ trách trấn thủ, ứng đối tinh thú cấp tám có thể xuất hiện, cái khác hoàn toàn theo hứng thú.

Dương Thiên Vấn phi thường đúng giờ ngự phi hành pháp khí, đi tới chỗ phòng tuyến chính hắn phụ trách. Phòng tuyến này do bảy trăm vạn trung vị thần, ba trăm vạn thượng vị thần, ba vạn Thiên Thần các cấp tạo thành!

Đương nhiên, xây dựng lên nó chính là Long gia đứng đầu mười thế lực lớn của Thiên Nguyên cổ thành!

Cụ thể bài binh bày trận gì, do người của Long gia đến hoàn thành, Dương Thiên Vấn ở chỗ này chính là một đả thủ cao cấp mà thôi.

Nhìn ra được, vị trí những thần nhân này đứng là dựa theo một cái trận thế phòng ngự gây nên. Có thể tưởng tượng một chút, trận thế phòng ngự do hơn một ngàn vạn thần nhân tạo thành sẽ cường đại cỡ nào! Đây là điển phạm nhiều người lực lượng lớn.

Cái phòng tuyến này cũng không dài, chỉ rộng có mười dậm, trận thế phòng ngự là hình "8".

"Ồ, Dương huynh, ngươi tới cũng thật sớm. Tô Khất từ xa xa bay tới hô, trên tay lại thay đổi một cái chân thú, trên tay kia thì lại là cầm bình rượu.

"Tô huynh, thật đúng là gặp nguy không loạn. Dưới không khí như vậy, ngươi còn có thể ăn uống ngon như thể, tại hạ thật sự là cực kỳ bội phục" Dương Thiên Vấn cười nhạt nói đùa, khóe miệng hơi cong, cười rất tà dị.

"Ha ha ha… Bình thường bình thường, thần giới đệ tam. Con người của ta, miệng không có cái gì ăn, chính là không thoải mái, không ngồi được, mà lúc này, ta muốn nhất chính là đánh người" Tô Khất cười ha ha giải thích, thoạt nhìn tinh thần phấn chấn, ăn mặc tuy rách nát một chút, nhưng là lại nhìn không ra một chút bộ dáng cố phế.

680. Chương 680

681. Chương 682: Đột Nhiên Sinh Biến Số

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 682: Đột nhiên sinh biến số

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đây chỉ là cơn sóng thế công thứ nhất mà thôi. Tinh thú cấp tám tuy không nhiều, nhưng cũng không ít, chỉ là chúng nó hỗn độn phân bố ở trong đàn thú. Thần nhân phòng tuyến bên này một lần cùng tấn công, có thể hữu hiệu loại bò tinh thú cấp năm hoặc cấp sáu, nhưng những tinh thú cường đại kia lại là được trống trải ra, khiến cho tốc độ tiến lên của chúng nó càng nhanh chóng. Suy nghĩ một chút tinh thú cấp tám vọt tới trong phòng tuyến, giống như một con mãnh hổ nhảy vào trong chuồng dê.

Dương Thiên Vấn phải làm chính là ngăn chặn việc này.

Nhưng tình huống thực tế phi thường không lạc quan. Tuy nói đàn thú cách phòng tuyến còn bảy ngàn dậm, trận thế phòng ngự đờ tinh thú công kích cự li xa quấy nhiễu, có thể ở trong hoàn cảnh cực độ an toàn

đối với tinh thú tiến hành đả kích kiểu hỏa lực bao trùm, nhưng mà bảy ngàn dặm, lấy tốc độ đàn tinh thú tiến lên mà nói, không cần bao nhiêu thời gian, nhiều lắm nửa giờ mà thôi. Nhưng số lượng tinh thú khổng lồ quyết định, chúng nó khẳng định có thể lao tới.

Đàn tinh thú mấy trăm ức, cho dù là chỉ ba phần số lượng xông tới gần phòng tuyến, như vậy hậu quả mang đến là không thể đo lường. Lúc đó, phòng tuyến dựa vào vẻn vẹn mười ức thần nhân tạo thành, tất nhiên ở trong khoảng thời gian ngắn hỏng mất. Lúc đó, cho dù là Thần Vương cũng phải liều mạng!

Tu luyện thành Thần Vương, là chuyện không dễ dàng cỡ nào? Bọn họ chịu liều mạng ngăn cản tinh thú sao?

Trên thực tế, cái đáp án này ai cũng không biết. Có lẽ những Thần Vương có thế lực căn cơ kia sẽ làm cái quyết định này. Nhưng tán tu Thần Vương, ngươi nghĩ cũng đừng nghĩ! Mọi người không thân chẳng quen, chịu đến nghĩa vụ hỗ trợ đã là hết lòng quan tâm giúp đờ, ngươi còn muốn bọn họ liều mạng hay sao?

Cho nên. Vô luận là phòng tuyến thần nhân vậy tốt. Hay là làm thượng vị giả các Thần Vương cùng Thần Hoàng cũng thế, bọn họ ai cũng không muốn gặp phải một cái không thể không liều mạng cục diện.

Cũng chính là vì nguyên nhân này, các Thần Vương đều sẽ đem hết toàn lực ngăn cản cùng kéo dài bước chân tiến lên của tinh thú, làm ười ức thần nhân trên phòng tuyến tận khả năng hỏa lực đả kích.

Các Thần Vương phòng thủ các khu có thể nói là bát tiên quá hải, đều hiển thần thông, trừ một ít tuyệt chiêu áp đáy hòm chưa lộ ra bên ngoài, thực lực đem ra hết.

Từng người có thể ngưng kết lĩnh vực thần binh đều đem ra, bao gồm Tô Khất ở bên trong. Giờ phút này trong tay Tô Khất liền mang theo một cây côn sắt màu vàng, trực tiếp lao tới khoảng cách năm ngàn dặm phía trước, chính diện chặn lại toàn bộ tinh thú cấp tám qua phòng tuyến của hắn.

Uy thế của cây côn kia, khí phách tận trời, cùng hắn ăn mặc như ăn mày thật sự quá không phối hợp.

Không thể phủ nhận là, thực lực phi thường cường đại!

"Ha ha ha, sảng khoái, sảng khoái, đã lâu chưa sảng khoái như vậy" Tô Khất một bên cười lớn một bên vung thiết côn trong tay, giống như một bức tường sắt, gắt gao chặn trên phòng tuyến cách phòng tuyến năm ngàn dặm.

Dương Thiên Vấn người bình tĩnh như vậy cũng không khỏi bị bóng người cao lớn dũng cảm kia của hắn ảnh hưởng đến.

Mang theo Phá Diệt Chi Thương che ở chỗ khoảng cách bốn ngàn dặm. Dương Thiên Vấn tính toán qua, ở trong khoảng thời gian ngắn, tinh thú có thể tới khoảng cách này đều là cao cấp tinh thú chịu được hỏa lực chiến tuyến bên mình bao trùm đả kích. Không có, cũng không thể có trung cấp thấp tinh thú cấp bảy trở xuống.

Dương Thiên Vấn trái lại là không biểu hiện ra bao nhiêu uy lực, bởi vì trong tay hắn vốn chính là vũ khí sắc bén công kích rất cứng rất sắc, hầu như không gì không phá được. Dựa vào binh khí trong tay tiện lợi, cùng tinh thú chính diện giao phong, hiển nhiên là Dương Thiên Vấn chiếm tiện nghi nhiều!

Đương nhiên, trong tay nắm thần binh lợi khí cũng không chỉ có một mình Dương Thiên Vấn, hơn nữa lĩnh vực thần binh từ trên ý nghĩa nào đó chính là ỷ vào thần binh lợi khí tiện lợi, dễ dàng phá ra xác ngoài của tinh thú cấp tám, tiến tới trực tiếp nhất xúc phạm tới chúng nó.

Thần Vương phòng thủ mỗi một cái khu vực đều thân tiên sĩ túc. Chiến đấu ở phía trước duyên đệ, tuyến. Tử thủ trụ bốn năm ngàn dặm một đoạn này trung gian an toàn khoảng cách. Một màn này cũng thật sâu ủng hộ sĩ khí phòng thủ các khu vực, hỏa lực đả kích càng thêm nghiêm mật. Càng thêm nhanh chóng.

Khai chiến đến nay đã qua hai giờ, tiến độ của đàn tinh thú trăm ức bị gắt gao cản lại ở khoảng cách năm ngàn dặm đi tới, chết hơn hai mươi ức, đông tới gần ba mươi ức!

"Giết! Giết! Giết! Giết sạch những súc sinh đáng giận này!"

"Nghiệt súc nhận lấy cái chết!"

"Đi tìm chết đi. Ha ha ha… Chết ở trong tay bổn vương cũng là vinh hạnh của các ngươi".

Các Thần Vương đều sĩ khí như hoàng, bởi vì đối mặt là súc sinh dị tộc, cho nên xuống tay tàn nhẫn, không lưu tình chút nào. Tràng diện đó muốn có nhiều máu tanh thì có nhiều máu tanh, muốn có nhiều rung động thì có nhiều rung động. Trên trăm vị Thần Vương bộc phát ra hung tính, khiến cho đàn tinh thú hơn mười ức này lâm vào sợ hài, tốc độ tiến lên cũng chậm đi không ít.

Đây là một cái hiện tượng phi thường tốt.

Chẳng qua theo thời gian chậm rãi chuyển dời, sau khi lượng lớn tinh thú cấp thấp tử vong, số lượng cao cấp tinh thú cũng dần dần nhiều hẳn lên, thường thường một cái khu vực phòng thủ phải ứng phó ba lượt tinh thú cấp tám trở lên. Hơn nữa cái này còn phải tính thêm một ít tinh thú cấp bảy vây lên hỗ trợ, tính nguy hiểm cũng càng lúc càng lớn. Dần dần số lượng không chiếm ưu thế "phòng tuyến Thần Vương" cũng đang dần dần lui về phía sau, từ năm ngàn dặm, lui đến bốn ngàn dặm.

Ai nói thượng vị giả cũng chỉ biết ăn no không có việc gì làm? Ở trước khi không nguy hiểm cho an toàn sinh mệnh bọn họ, bọn họ lấy đại cục làm trọng, có gan xung phong làm mới là định hải thần châm thật sự quyết định chiến cuộc. Có thể nói, không có bọn họ, cái phòng tuyến này sớm hai giờ đã xong đời rồi.

Bằng vào thực lực bọn họ mới đem chiến cuộc kéo dài xuống!

Nhưng chỉ kéo dài xuống, phòng tuyến do rất nhiều Thần Vương tạo thành cũng đang dần dần bị ép về phía sau. số lượng đàn khổng lồ tinh thú không phải bất tài, Thần Vương có được binh khí trang bị tốt, nhưng tinh thú người ta có được ưu thế trên hình thể số lượng, kiến nhiều cũng có thể cắn chết voi, càng đừng nói là nhiều tinh thú như vậy.

Cho nên, theo thời gian chuyển dời, áp lực của phòng tuyến dần dần đạt tới đỉnh điểm, tùy thời có tái hội nhĩ có thể, chỉ có thể không ngừng rút lui về phía sau. Nhưng lúc rút lui về phía sau từ bốn ngàn dặm lui đến khoảng cách ba ngàn dặm, tinh thú theo phía sau giống như thủy triều trào đến, áp lực càng lúc càng lớn, chỉ có thể không ngừng rút lui về phía sau. Đây là hành vi trị phần ngọn không trừng trị gốc.

Ba vị Thần Hoàng tọa trấn ở hậu phương rốt cuộc ngồi không yên, từ hậu phương nhảy ra, tài cao gan lớn bước vào trong đàn tinh thú, mở ra lĩnh vực. Lĩnh vực của Thần Hoàng đó mới gọi là phô thiên cái địa, thế như chẻ tre. Lĩnh vực của Long Trấn Thần Hoàng rất thuần túy, chính là hai chữ "lực lượng"! Lĩnh vực phóng xạ phạm vi ba trăm dặm, phàm là tinh thú trong phạm vi bị lực lượng cường đại đè ép thành bột phấn!

Ngay cả Dương Thiên Vấn cũng không thể không mở lớn miệng sợ hãi than nói: "Thật mạnh, thật lãng phí!"

Mà Long Trấn Thần Hoàng chống đờ lĩnh vực phạm vi khổng lồ ba trăm dặm, thoải mái tự nhiên hướng phía trước cất bước, bộ dáng dương dương tự đắc kia, thật giống như là đang đi dạo chợ, mà không phải ở trên chiến trường.

Đây mới là tuyệt thế lực lượng!

Khó trách Thần Hoàng có thể lấy "Hoàng" đến chú danh, chỉ loại lực lượng này, trừ Thần Vương có thể thoáng chống cự một chút, Thần Vương trở xuống đến bao nhiêu chính là cặn!

Nhưng, Thần Hoàng ra tay cũng có một cái khuyết điểm không tốt, đó chính là là quá lỗ vốn, hao phí lực lượng khổng lồ, đổi lấy là một đống bột phấn. Có tác dụng cái rắm?

Đàn tinh thú này giá trị to lớn, quả thực có thể sánh được với giá trị sản lượng một cái đỉnh cấp thế gia hơn một ngàn năm thậm chí trên vạn năm! Hơn nữa rất nhiều thứ có tiền không mua được!

Liếc một chút, nhìn một chút. Ba vị Thần Hoàng này vừa ra tay, lập tức xoay chuyển chiến cuộc, nhưng tiền lời lại là bằng không! Bởi vì những tinh thú này không có ngoại lệ đều bị dường phát rớt. Uy lực của Thần Hoàng quả nhiên so với trong tưởng tượng còn đáng sợ hơn, còn khủng bố hơn! Đã không phải số lượng có thể giải quyết ! Từ một điểm này, Dương Thiên Vấn cũng là lần đầu tiên trực quan nhìn thấy ba Thần Hoàng ra tay như thế. Cái này quả thực có thể dùng bẻ gãy nghiền nát đến hình dung.

Ngay tại lúc này, một tiếng rống sắc nhọn chói tai từ chân trời cực xa truyền đến, bao phủ toàn bộ chiến trường. Dương Thiên Vấn nghe thấy thanh âm này chỉ cảm thấy chân nguyên trong cơ thể điên cuồng trào lên, thiếu chút nữa bạo tẩu.

Phải biết ràng lượng chân nguyên trong cơ thể Dương Thiên Vấn là tương đối khủng bố, tương đương với tổng sản lượng chân nguyên của ba trăm sáu mươi lăm Thần Vương. Nếu thực bạo tẩu mà nói, kết cục duy nhất của Dương Thiên Vấn chính là oành một tiếng hóa thành tro tàn.

May mắn, Dương Thiên Vấn đúng lúc phản ứng lại, toàn lực áp chế chân nguyên bạo tẩu. Cũng may mắn chịu ảnh hưởng chỉ là chút ít chân nguyên vận hành trong kinh mạch, nếu không hậu quả thiết nghĩ không chịu nổi.

Càng làm cho Dương Thiên Vấn sợ hãi là tiếng kêu kỳ quái này đến tột cùng là tiếng kêu gì, vậy mà lợi hại như thế. Nhìn chung quanh một trận, phát hiện thú triều khổng lồ kia vậy mà, vậy mà lui lại rồi!!

Cái này không phải làm cho Dương Thiên Vấn kinh ngạc nhất. Làm cho Dương Thiên Vấn kinh ngạc nhất là hầu như toàn bộ Thần Vương đều chịu tiếng kêu quái dị kia ảnh hưởng, đang cố gắng khống chế thần lực trong cơ thể bạo tẩu.

Mà ba vị Thần Hoàng đối mặt thú triều lui về lại không có bất cứ tỏ vẻ gì, sắc mặt âm trầm đứng ở tại chỗ, yên lặng nhìn chúng nó lui.

Thật sự truy kích, chỉ có pháp bảo phi kiếm phía sau không ngừng thoáng hiện.

Thú triều ở trong lui lại bất đắc dĩ bò lại trên ức xác thú. Thủy triều lui hết, bầu trời trống trải rộng rãi vang lên tiếng hoan hô cùng tiếng chúc mừng của vô số thần nhân, bắt đầu phân ra một ít người bắt đầu thu thập chiến lợi phẩm nổi tại mặt biển. Nhưng thật sự đứng ở phía trước chiến tuyến hơn một trăm vị Thần Vương cùng ba vị Thần Hoàng trên mặt lại không có lộ ra bất cứ vẻ vui sướng gì, ngược lại toát ra là một loại ngưng trọng. Ngưng trọng không giống bình thường!

"Đi, chúng ta trở về nói sau" Thanh âm Long Trấn Thần Hoàng vang lên, đánh gãy mọi người trầm tư cùng sững sờ.

Dương Thiên Vấn chớp chớp mắt, theo mọi người bay trở về.

Tô Khất không biết từ nơi nào lại lấy ra một chân thú nướng mới mẻ còn nóng hôi hổi cắn lên. Dương Thiên Vấn nhìn một trận bội phục, tại trong hoàn cảnh như vậy còn nuốt trôi được, quả nhiên là lợi hại. "Thực lực Dương huynh thật sự là làm tại hạ mở rộng tầm mắt. Có thời gian tại hạ thật đúng là muốn hướng Dương huynh lãnh giáo đôi chiêu!" Tô Khất đi tới bên người Dương Thiên Vấn, cùng bay song song.

"Rất vinh hạnh!" Dương Thiên Vấn mỉm cười mở miệng trả lời.

"Đúng rồi, ta thấy vẻ mặt mọi người có chút không thích hợp. Tiếng kêu kì quái kia đến tột cùng có lai lịch gì?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi.

"Ài, ngươi có điều không biết, vực ngoại tinh thú xâm nhập cũng không phải chuyện một ngày hai ngày, hầu như cách mỗi một đoạn thời gian sẽ bộc phát một lần. Mà ở trong giới ngoại hư không, sinh tồn vô cùng vô tận tinh thú các cấp, bởi vì hư không quá lớn, cho nên số lượng chúng nó ai cũng tính không rò. Trong đó kẻ cường đại, thậm chí so với đỉnh phong Thần Hoàng còn lợi hại hơn vài phần, mười phần khó chơi" Tô Khất cảm thán nói: "Một ức năm trước, mười con tinh thú cấp chín đỉnh phong cường đại suất lĩnh vô số tinh thú xuyên qua vách ngăn không gian xâm nhập nhân thần giới, một trận đó so với một trận hôm nay đánh còn muốn chịu đựng gian khổ hơn. Tràng diện phải lớn gấp trăm lần trở lên!

Hầu như đem nhân thần nửa cái biên giới đại lục đều liên lụy vào, tập hợp lực lượng sáu vị Thần Hoàng mới đem chúng nó đánh trở về. Đây còn là bởi vì nguyên nhân mười con tinh thú cấp chính đỉnh phong bởi vì xuyên qua vách ngăn không gian thực lực giảm mạnh. Mà rất không khéo thật là bị đánh lùi, chín con tinh thú cấp chín đỉnh phong kia chỉ có tám con, một con chạy tán loạn không biết tung tích. Trận chiến ấy, ta cũng tham gia, không ngờ một ức năm qua đi. Tiếng thú rống quen thuộc kia lại một lần nữa xuất hiện, hơn nữa so với một ức năm trước còn mạnh hơn".

Dương Thiên Vấn không phải ngu ngốc, từ trong đôi câu vài lời của Tô Khất, Dương Thiên Vấn nhanh chóng đoán được tiền căn hậu quả của sự tình, kinh ngạc hỏi: "Ý tứ Tô huynh là, con tinh thú cường đại chạy trốn kia vẫn tiềm tàng ở nhân thần giới, hơn nữa dùng một ức năm thời gian đến điều dưỡng thương thế cùng khôi phục lực lượng. Mà một ức năm nay, nó đã khôi phục không sai biệt lắm, nói cách khác chúng ta phải đối mặt không chỉ là thú triều số lượng khổng lồ, còn có hai con tinh thú cấp chín đỉnh phong đáng sợ?!"

Tinh thú cấp chín đỉnh phong, có thể so với tồn tại Thần Hoàng đỉnh phong, cũng là lực lượng đỉnh điểm tộc đàn tinh thú chống lại chúng thần. Tộc đàn tinh thú sở dĩ nhiều năm trôi qua như vậy, vẫn như cũ vẫn duy trì cùng các thần tràng diện nửa phần sắc thu, chính là bởi vì thực lực thượng tầng chúng nó cũng không yếu hơn chúng thần!

Đại Thiên thế giới, không gì lạ không có, Dương Thiên Vấn cũng không cảm thấy có gì kỳ quái. Dương Thiên Vấn chỉ là có chút buồn bực, mình tựa như cuốn vào trong ân oán nhân quả một ức năm trước của người ta.

Đến tình trạng này hiện nay, mình còn có thể bứt ra, bo bo giữ mình sao? Chỉ sợ không có khả năng. Vì trò chơi này mình đã tham dự vào, không đến trò chơi chấm dứt cũng là không thể bứt ra.

Mà trò chơi chấm dứt, có hai cái hàm nghĩa, một cái là thắng lợi chấm dứt, một cái khác chính là lấy thất bại chấm dứt. Hiển nhiên, để cho Dương Thiên Vấn đi lựa chọn mà nói, đương nhiên là lựa chọn thắng lợi chấm dứt tuyệt vời.

Nhân vật sắm vai kẻ xâm lược là thú triều tinh thú, cho nên ở trên lập trường, Dương Thiên Vấn là đứng ở trên lập trường chính nghĩa đại nghĩa. Vì bảo vệ sinh linh đồ thán, ra sức chiến một trận, quả thực là một việc lớn công đức vô lượng!

Dương Thiên Vấn bây giờ vẫn có chút hối hận ngày đó chơi tính chất phiếu gia nhập trong tập đoàn này, có chút cảm giác mất nhiều hơn được.

Trên thực tế, nếu không có cái biến số này mà nói, Dương Thiên Vấn không chỉ nhận biết một ít bạn bè cùng chung chí hướng, mở rộng tầm mắt, ở trong thượng tầng xã hội thần giới có được nhân mạch nhất định, hơn nữa còn có thể kiếm được một ít khen ngợi cùng lượng lớn công đức. Có trăm lợi mà không một hại.

Vấn đề ngay tại đây, Dương Thiên Vấn xui xẻo! Trận thủ vệ chiến này, giai đoạn trước cùng trung kỳ đều tương đối bình tĩnh. Đặc biệt trung kỳ, một đám Thần Vương ra tay cản lại thú triều đi tới; Dương Thiên Vấn sau khi hiển lộ một tay, được các vị Thần Vương tán thành, tính vào trong vòng bọn họ, cũng đạt được mục đích.

Hậu kỳ lại nổi chuyện xấu, làm cho vốn một hồi đơn thuần nhân thú phòng vệ chiến gia tăng biến hóa vô cùng.

Bởi vì thực lực, rất nhiều Thần Vương đều chạy tới gần cùng Dương Thiên Vấn, quen mặt lẫn nhau, kết cái thiện duyên.

Trên đường trở về, Dương Thiên Vấn kết bạn mấy vị Thần Vương, trao đổi phương thức liên hệ lẫn nhau. Cái kết quả này, cũng làm cho tâm tình Dương Thiên Vấn tâm sự nặng nề tốt hơn không ít.

vẫn là họp lâm thời bộ chỉ huy trước cuộc chiến. Mọi người tùy ý ngồi xuống, chỉ là trước sau không khí hoàn toàn khác nhau.

"Nghĩ hẳn có những người đã đoán được, tình huống hiện tại lại nổi lên biến hóa. Chúng ta đã phái ra rất nhiều thám tử, hy vọng có thể đúng lúc đem tình huống cụ thể phản ánh trở về. Mà phòng tuyến thứ hai chúng ta cũng quyết định, cùng phòng tuyến thứ nhất dung hợp, hơn nữa đem phòng tuyến đẩy mạnh mười vạn dặm!" Long Trấn Thần Hoàng nghiêm túc mở miệng nói, hiển nhiên cái kết thúc này cũng là lúc trở về, ba Thần Hoàng bọn họ lén bàn bạc.

"Chúng ta đã liên hệ lân vài cái lĩnh địa lân cận. Bọn họ đáp ứng ở trong vòng mười ngày điều động đủ binh lực trợ giúp, hiện tại chúng ta gặp phải không hề là tinh thú nghịch tập bình thường, mà là trận chiến kéo dài một ức năm trước chưa xong!" Tinh Diệu Thần Hoàng mở miệng nói, ngữ khí nghiêm túc tương tự:

"Một lần này mọi người bò hết hiềm khích lúc trước, chúng ta rất vui, cho nên chúng ta một lần này lấy mười ức binh lực đánh lùi trăm ức thú triều, đáng kiêu ngạo. Nhưng một lần sau, lúc chúng nó ngóc đầu trở lại, khẳng định là tiến công càng thêm mãnh liệt, cho nên mọi người vẫn phải đồng tâm hiệp lực mới được!" Ngạo Đao Thần Hoàng mở miệng cổ vũ.

"Chỉ cần phòng tuyến thứ nhất cùng phòng tuyến thứ hai dung hợp, cộng lại một chỗ, chính là đông tới sáu mươi ức! Chiến tuyến đẩy mạnh về phía trước mười vạn dậm, có thể làm cho chúng ta ở lúc ứng phó thú triều có đủ không gian lui về phía sau, bảo trì ưu thế trên khoảng cách. Chỉ cần trận hình không phá, dựa theo chiến quả của chúng ta hôm nay, chúng ta có thể ở trong vận động chiến tiêu diệt gần hơn hồ linh thương vong kỉ lục tiêu diệt ba, bốn trăm ức thú triều, tuyệt đối không thành vấn đề. Chỉ cần chúng ta có thể diu trì tác chiến tiêu hao cao như vậy, thủ vững mười ngày là không thành vấn đề" Long Trấn Thần Hoàng mở miệng nói.

Mọi người nghe xong nhỏ giọng nghị luận, mà ba vị Thần Hoàng tuyệt không ngăn cản bọn họ nhỏ giọng nghị luận.

"Ba vị Thần Hoàng đại nhân, đẩy mạnh mười vạn dậm, chính là phạm vi ngoại hải, nếu gặp thiên biến, vậy sáu mươi ức binh lực chúng ta chẳng khác nào toàn quân bị diệt! Như vậy có phải quá mức liều lĩnh cùng mạo hiểm hay không" Gã Thần Vương nào đó đề suất nói.

682. Chương 683: Đại Chiến Lại Bùng Nổ (1)

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 683: Đại chiến lại bùng nổ (1)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Không sai, ngươi cân nhắc thật sự chu đáo, nhưng chúng ta không thể không như thế. Nếu không đem phòng tuyến đẩy mạnh, ưu thế đả kích cự ly xa của chúng ta sẽ ở dưới thú triều không ngừng đánh sâu vào, không còn sót lại chút gì. Lúc đó, chúng ta lấy cái gì chống cự trên trăm ức thú triều? Chẳng lẽ nói thực cùng những đại gia hỏa này đánh cận chiến sao? Vậy không phải mình lấy ngắn đánh dài sao?" Tinh Diệu Thần Hoàng gật gật đầu, chủ động phân tích nói.

"Chúng ta tuyệt đối không thể ngồi chờ chết, cho nên vì thế mạo hiểm một chút. Ta cho rằng cái này cũng là hành động bất đắc dĩ" Long Trấn Thần Hoàng bổ sung nói.

"Còn có, mười thế lực lớn chúng ta quyết định không ràng buộc cung cấp lượng lớn hậu cần vật tư, lấy duy trì pháp lực tiêu hao của trận đại chiến này" Ngạo Đao Thần Hoàng chớp chớp mắt, tiếp tục nói: "Đương nhiên, thế lực khác nếu có lòng mà nói, cũng hoan nghênh cung cấp một ít thần đan thành phẩm. Mọi người yên tâm, chiến lợi phẩm sau cuộc chiến đem thống nhất phân phối. Lấy các nhà ra sức nhiều ít đến phân phối theo lao động".

Cái này tương đối có sức hấp dẫn. Không ràng buộc cung cấp viện trợ hậu cần, cái này không phải là không thể được, nhưng muốn duy trì loại chiến tranh cường độ cao này, các loại thần đan loại chữa thương, loại khôi phục cần phải chuẩn bị rất nhiều rất nhiều. Cho dù là gánh vác được, cũng có thể làm cho đại đa số thế lực trực tiếp phá sản.

Nhưng hiện tại nghe thấy chiến lợi phẩm phân phối theo lao động, vậy thì quá hạnh phúc rồi. Ra sức nhiều thu hoạch liền nhiều, ra sức ít thu hoạch tự nhiên liền ít đi, không giống trước kia mười thế lực lớn trực tiếp nắm giữ hơn phân nửa chiến lợi phẩm.

Hơn nữa quy mô lần đại chiến này tuy không thể so với vài lần kỉ lục kia trong lịch sử, nhưng so sánh mà nói, ở mấy ngàn vạn năm nay có thể nói là một lần lớn nhất rồi nhỉ?

Không tính chiến tranh sắp bùng nổ, cho dù là sau một lần đại chiến này thu hoạch đã đủ làm ọi người lâm vào rung động.

"Còn có một cái tin tức tốt nói ọi người, vài cái thế lực lãnh địa phụ cận tổng hợp tập hơn sáu mươi vị thần hữu, đã tới trợ giúp chúng ta. Có bọn họ hỗ trợ, tin tưởng đại chiến mấy ngày sau, phần thắng của chúng ta sẽ tăng lớn không ít" Long Trấn Thần Hoàng nhẹ giọng mở miệng nói.

Đây thật là một cái tin tức tốt. Có thể được xưng là thần hữu, thấp nhất cũng là tồn tại cấp bậc Thần Vương. Mà một lần này vừa đến chính là sáu mươi mấy vị, đây chính là nói vài cái lãnh địa phụ cận thật đúng là toàn lực hỗ trợ đến.

Nhưng đồng thời cũng là đến cướp đoạt chiến lợi phẩm.

Một lần này vài cái lãnh địa liên hợp hành động, mỗi một cái lãnh địa cũng không muốn chịu thiệt, thực lực giữa nhau không kém bao nhiêu, lại có đại nghĩa ở phía trước, chiến lược liên minh tạm thời này không lãng phí bao nhiêu thời gian đã quyết định phân phối theo lao động. Ai ra sức nhiều, kẻ đó liền có thể lấy được càng nhiều chiến lợi phẩm.

Mấy ngày nay, hai phòng tuyến dung hợp làm một cái. Sáu mươi ức đại quân bài binh bày trận, có thể nói đem các đầu lĩnh thế lực này bận đến sứt đầu mẻ trán.

Những ngày này, Dương Thiên Vấn vẫn như cũ ngắm phong cảnh Thiên Nguyên cổ thành, đồng thời cũng đạt được không ít tư liệu chi tiết về cổ chiến trường. Những tư liệu này phần lớn nơi phát ra từ bạn mới của Dương Thiên Vấn, Khất Cái Thần Vương Tô Khất.

Một thân thực lực của Tô Khất phần lớn đều là ở cổ chiến trường rèn luyện ra.

Cao nguyên mờ mịt, đỉnh một ngọn núi cao, Dương Thiên Vấn cùng Tô Khất hai người vây quanh đống lửa nướng một con bạch tuộc nhỏ.

"Sớm biết ngươi có chiêu tuyệt hoạt này, ta đã mỗi ngày quấn quít lấy ngươi làm cho ta ăn" Tô Khất chảy nước miếng nhìn Dương Thiên Vấn thao tác thuần thục, không khỏi cảm thán nói.

"Cái này có cái gì, ngươi muốn học, ta dạy cho ngươi là được rồi" Dương Thiên Vấn trợn mắt một cái trả lời.

"Điều này sao có thể. Ta là một mỹ thực gia, cũng không phải là đầu bếp" Tô Khất sửa đúng chức vị chính của mình nói.

"Ngươi bớt ba hoa. Chỉ ngươi cũng tính là mỹ thực gia? Nói cho ngươi, một mỹ thực gia bình thường cũng là một trù nghệ đại sư. Ngươi còn kém xa lắm" Dương Thiên Vấn xuất thân phàm gia thế tục, so sánh ăn ngon, vẫn là hạ giới phong phú nhất.

Tô Khất nào biết những cái này, sau khi nghe xong Dương Thiên Vấn nói, lắc đầu một trận suy nghĩ một trận, nhẹ giọng trả lời:

"Có chút đạo lý. Được rồi, ngươi dạy ta đi".

"Thật ra ngươi muốn học trù nghệ, cách tốt nhất chính là thế tục thế gian. Đáng tiếc, ngươi không thể hạ giới" Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, có chút nhớ nhung nói.

"Ai nói ta không thể hạ giới ? Đạt tới cấp bậc này của chúng ta, muốn hạ giới còn không dễ dàng sao?".

Tô Khất vô tình bĩu môi.

"Ồ?" Dương Thiên Vấn tuy cũng là Thần Vương, nhưng hắn lại không biết hạ giới thế nào.

"Ngươi không biết sao? Lúc rời khỏi nhân thần giới tiến vào cổ chiến trường, sẽ xuyên qua một cái thời không thông đạo. Từ nơi đó, chúng ta có thể phá vờ vách ngăn không gian trực tiếp hạ giới đi. Đương nhiên, lấy lực lượng chúng ta mạo muội hạ giới sẽ dẫn phát tai nạn rất lớn. Lúc đó vô số sinh linh vô tội đồ thán, chính là tội nghiệt của chúng ta" Tô Khất bình tĩnh trả lời. "Giống những Thần Hoàng này, bọn họ thậm chí không cần đi thời không thông đạo, trực tiếp cắt qua hư không hạ giới cũng được".

"Thì ra là thế" Dương Thiên Vấn gật gật đầu nói.

"Ta từng tận mắt nhìn thấy một Thần Vương hạ giới, tạo thành mấy trăm khỏa uông sa vị diện hỏng mất, kết quả tội nghiệt khổng lồ kia, làm cho hắn trực tiếp bị thiên phạt gạt bò" Tô Khất hậm hực thở dài.

Dương Thiên Vấn có chút hiểu ý tứ của Tô Khất. Hạ giới linh khí loãng, không khí không sạch sẽ. Hồng trần nghiệt khí quấn quanh, giống cấp bậc Thần Vương hạ giới làm gì? Làm vương hạ giới? Căn bản không cần thiết. Thần Vương ở tại thần giới vốn đã địa vị cao thượng, cho dù là hạ vị Thần Vương, ở trên địa vị cũng là đã là thần, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, cần gì ăn no rửng mờ muốn xuống hạ giới. Muống xuống đa phần là những Thần Vương kia trở xuống. Đặc biệt là thần minh cấp thấp thượng vị thần trở xuống. Nhưng bọn họ chỉ có thể nghĩ, căn bản vô lực hạ giới.

Cho nên, ở thần giới, thần minh cấp thấp muốn hạ giới lại không có năng lực, Thần Vương cấp bậc trở lên, có năng lực lại không có người làm. Chẳng may dẫn phát cái gì ngoài ý muốn, dưới thiên phạt, ai có thể may mắn thoát khỏi?

Tô Khất chính là tham ăn như thế nào nữa, cũng cùng lắm đi lại một chút cái ý niệm này, sau đó lập tức liền ném ở sau đầu. Việc hạ giới, gây chuyện lớn, cho dù là Khất Cái Thần Vương không sợ trời không sợ đất cũng là kiêng kị.

Dương Thiên Vấn cũng chỉ là hỏi một chút như vậy. Thật ra Dương Thiên Vấn tại hạ giới cũng không có chuyện gì vướng bận cùng lưu luyến.

Nướng xong, Dương Thiên Vấn cùng Tô Khất ngồi ở trên ghế nằm, nhìn vạn dặm trời quang, biển lớn khôn cùng, ăn món ngon, trái lại cũng tự tại thanh nhàn.

"ừm, ngon, ngon, tay nghề Dương huynh thật sự là không phải bình thường" Tô Khất vừa ăn vừa lớn tiếng khen.

"Tô huynh đối với đại chiến mấy ngày sau thấy thế nào?" Dương Thiên Vấn mỉm cười hỏi.

"Thật phải nói?" Tô Khất sắc mặt cổ quái nói.

"Đương nhiên. Nhưng đừng tùy tiện nói đến lừa gạt tiểu đệ" Dương Thiên Vấn gật đầu đáp.

"Thật ra cái này thật phải nói, bình thường vực ngoại tinh thú vi phạm mà đến đều là tinh thú cấp bậc thấp, không đáng nhắc tới, cho dù số lượng khổng lồ một chút, cũng không phải họa lớn gì, thật sự lợi hại là những đỉnh cấp tinh thú kia. Nghe nói vực ngoại đỉnh cấp tinh thú ngàn vạn, phi thường khủng bố. Một ức năm trước, mười con tinh thú cấp chín đỉnh phong vi phạm mà đến, bởi vì duyên cớ không gian quy tắc, thực lực giảm mạnh tới tinh thú cấp tám đỉnh phong, nhưng dù là như thế, sáu vị Thần Hoàng hợp sức cũng chẳng qua mới chém giết tám con, chạy mất hai" Tô Khất dừng một chút cho Dương Thiên Vấn thời gian tiêu hóa nhất định, tiếp tục nói: "Nhiều năm như vậy qua đi, ta đoán hai con tinh thú này nhất định là trốn, thẳng đến gần đây mới khôi phục lực lượng".

Dương Thiên Vấn biết, tinh thú cấp chín sau khi khôi phục lực lượng, chỉ sợ cao thủ cấp bậc Thần Hoàng thật đúng là không thể không cẩn thận mà làm. Hai con tinh thú cấp chín đơn thuần đối mặt tuy phiền toái, nhưng không tính là quá nguy hiểm, nhưng nếu chúng nó lại phối hợp thú đàn tinh thú lấy trăm ức để tính, vậy không phải đáng sợ bình thường.

Lực phá hoại của nó khó có thể phỏng đoán!

683. Chương 683

684. Chương 685: Thần Thông Phân Thân Thuật

685. Chương 686: Phân Thân Hiển Uy

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 686: Phân thân hiển uy

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn lập tức phân ra hơn bốn mươi phân thân, hướng tới phòng tuyến lỗ hổng xông đến. Phân thân tất nhiên không tinh diệu tuyệt luân như thân ngoại hóa thân, nhưng nó phát huy ra sức chiến đấu cường đại cùng hung hãn tinh thần không sợ chết (nói nhảm phân thân sẽ sợ chết sao?) làm cho toàn bộ Thần Vương trên chiến trường nhìn là trợn mắt há hốc mồm có thiếu chút nữa đã bị tinh thú cấp nuốt, trong đó bao gồm vài vị Thần Vương đỉnh phong ở bên trong. Đối với Dương Thiên Vấn ùn ùn thần thông cao siêu mà chấn động đầu óc.

Suy nghĩ một chút, bốn mươi mấy Thần Vương hướng tới cùng cái mục tiêu lúc bổ nhào qua đó là một chuyện đáng sợ cỡ nào. Không nói đến Thần Vương này căn bản chỉ là phân thân biến thành, hung hãn không sợ chết, khi cần thiết có thể cùng địch đồng quy vu tận. Chỉ cần bằng hiệu quả thị giác và bộ dáng khí thế rào rạt này có thể đủ làm cho bọn họ những cường giả Thần Vương trong xương cốt sợ hãi tử vong này khẩn trương không thôi, phân thân biểu hiện ra lực lượng cường đại vậy mà còn mơ hồ vượt qua lực lượng bản thể biểu hiện, mặc dù ở trên uy thế cùng cường đại không có thân hình vừa rồi cao tới trăm trượng kia của Dương Thiên Vấn, một thương giết mười con tinh thú cấp tám khủng bố như vậy, nhưng ở trên biểu hiện lực lượng thường quy lại là so với chân thân còn mạnh hơn. (.

Thần Vương ở đây cũng không phải kẻ ngốc, phân thân mạnh hơn nữa cũng là có một cái hạn độ, chúng nó cường đại là thành lập ở trên trụ cột bản thể, bản thể không mạnh, phân thân là không có khả năng cường đại ra sao, mà hiện tại quỷ dị là phân thân của Dương Thiên Vấn biểu hiện ra sức chiến đấu trụ cột cường đại thậm chí còn so với chiến tranh sơ kì thậm chí Dương Thiên Vấn hiện tại biểu hiện ra còn mạnh hơn, cái này đại biểu gì?

Cái này đại biểu ột hàng Thần Vương phía trước nhìn thấy ra, Vấn Thiên Thần Vương vẫn đều ở che dấu thực lực, bao gồm hiện tại cũng còn đang che dấu thực lực, còn có một cái khác khả năng chính là cái phân thân này vốn so với bản thể còn mạnh hơn, nhưng mà cái này có khả năng sao?

Mọi người người nào không phải tu luyện trăm ngàn vạn năm thậm chí trên ức năm. Bọn họ xưng hùng nhân thần giới, đối với rất nhiều bí văn của thần giới đều có nghe nói, ở thời kì thượng cổ lấy Phân Thân Thuật vang vọng cả nhân thần giới chính là một trong những thượng cổ siêu thần thú kính tượng phân thân của Hỗn Độn Kim Tình Thú, nó có thể 100% tái hiện sức chiến đấu trụ cột cường đại của bản thể, nhưng là giới hạn ở cái giới hạn 100% này, mọi người tuyệt đối sẽ không cho rằng Phân Thân Thuật của Dương Thiên Vấn so với Hỗn Độn Kim Tình Thú còn mạnh hơn. Cái này rõ ràng không thể cũng không thực tế, người hơi chút có chút đầu óc sẽ hiểu khẳng định là Dương Thiên Vấn đã ẩn giấu thực lực của bản thân, những cho dù hắn ẩn giấu thực lực, ai lại biết hắn ẩn giấu bao nhiêu đâu. Cái Phân Thân Thuật này, có thể tái hiện mấy thành thực lực của bản thể?

Phân Thân Thuật ở thần giới cũng không xa lạ. Ở thời kì thượng cổ đó càng là phi thường thường xuyên. Chỉ là sau thượng cổ cái này bí thuật này phần lớn thất truyền, nhưng vẫn như cũ vẫn là có truyền thừa, chẳng qua cái Phân Thân Thuật này đại đồng tiểu dị cùng lắm có thể tái hiện khoảng bốn phần thực lực của bản thể, cái này đã là Phân Thân Thuật phi thường inh.

Phân Thân Thuật có thể tái hiện năm thành thực lực trở lên của bản thể đã thành truyền thuyết, càng thêm miễn bàn Kính Tượng Phân Thân Thuật 100% của Hỗn Độn Kim Tình Thú, đó quả thực chính là truyền kỳ. Rất hiển nhiên Dương Thiên Vấn hiện tại biểu hiện ra phân thân thần thông lập tức đem thần nhân này dọa, bởi vì nó biểu hiện ra sức chiến đấu thật sự quá cường đại, chiến cuộc bởi vì phân thân của Dương Thiên Vấn gia nhập, đã cứu lại trở về hai bên lại đánh thành trận chiến kéo dài.

Nhưng nói thật ra cán cân chiến tranh đã dần dần từ bắt đầu nhân một phương thần giới chiếm ưu thế, dần dần chuyển tới một phương vực ngoại tinh thú. Sáu mươi ức đại quân nhân thần giới tiêu hao pháp lực là theo thời gian chuyển dời mà không ngừng lớn thêm, tuy so với không thể chiến tranh hiện đại những súng ống đạn dược kia tiêu hao lớn như vậy nhanh như vậy, nhưng luôn có tiêu hao.

Chỉ cần chưa đến lúc tiêu hao hầu như không còn, lúc đó trận chiến tranh này còn chưa chấm dứt. Đánh

giá thắng thua cũng rất rõ ràng, so sánh với mà nói, một phương vực ngoại tinh thú cũng tiêu hao, nhưng người ta tiêu hao không phải sức chiến đấu liên tục. Cũng không phải tiêu hao trên pháp lực hoặc là thể lực, những tiêu hao này hầu như có thể xem nhẹ không tính, chúng nó tiêu hao là số lượng tộc đàn khổng lồ.

Nói trắng ra là chính là để mạng lại chồng chất mạng lên, liếc một chút hiện tại nhân thần giới sáu mươi ức đại quân tổn thất bàng không, mà vực ngoại tinh thú tổn thất trên trăm ức, đây là một cái khái niệm gì. Cái này quả thực chính là kỳ tích chiến tranh, linh chiến tổn hại so với kỳ tích hơn nữa chiến quả hù chết người chính là xác thú tiêu diệt này có nhân viên chuyên môn hậu cần ở dưới mặt đất thu thập, coi như tiền thu hoạch ích lợi, so với trong chiến tranh tiêu hao các loại đan dược tiếp tế tiếp viện ích lợi cấp bổ trở lại không chỉ có bổ sung được còn gấp một trăm lần. ích lợi to lớn của chiến tranh không phải bàn cãi.

Nhưng mà nói phải nói trở lại, sáu mươi ức đại quân này tuy chưa tổn thất người nào, nhưng sức chiến đấu chỉnh thể của bọn họ đang trong liên tục giảm xuống, hiệu quả công kích đối với tinh thú cũng càng ngày càng yếu. Đây là sự thật khách quan không thể tránh né, cho nên bọn họ chỉ có không ngừng lui, không ngừng lui về phía sau, tốc độ so với chiến tranh thời kì đầu nhanh hơn mấy lần. Mà khi bọn hắn lui không thể lui, tai nạn toàn quân bị diệt là trốn không thoát.

Đại quân sáu mươi ức nhân thần nhìn qua rất nhiều, nhưng chỉ cần đàn tinh thú xông tới, không quá hai ngày, tất nhiên tổn thất hầu như không còn, mà cùng tinh thú khác nhau là sáu mươi ức này có thể nói là thực lực trung kiên của mười thế lực lớn Thiên Nguyên cổ thành người ta tích lũy gần ức năm qua.

Nếu toàn quân mất hết, như vậy mười thế lực lớn sẽ đại thương nguyên khí, chỉ sợ trong một đoạn thời gian rất dài không khôi phục được. Đại quân sáu mươi ức nhân thần toàn quân bị diệt mang đến tổn thất thật lớn sẽ nháy mắt đem cái linh chiến so tổn hại này kéo đến trên một cái bảng giá khó có thể thừa nhận.

Vực ngoại tinh thú chính là tổn thất hơn một ngàn ức cũng so ra kém giá trị sáu mươi ức nhân thần này, dù sao hơn một ngàn ức súc sinh cùng vài ức sinh vật trí tuệ ai cũng có thể đủ phân rõ nặng nhẹ. Nếu như tinh thú này đạt được mục đích, hiển nhiên cái này tuyệt đối không phải cục diện Dương Thiên Vấn kỳ vọng nhìn thấy, vì thế Dương Thiên Vấn không tiếc bại lộ thực lực cũng muốn ngăn cản cán cân chiến tranh nghiêng.

Cái phân thân này từ trên căn bản vẫn là cần Dương Thiên Vấn bản thể này đến khống chế. Hơn bốn mươi Dương Thiên Vấn cùng nhau sử dụng thuật pháp tính sát thương lớn phạm vi lớn, đây là một cái khái niệm gì, rất nhanh sẽ có được đáp án. Thủ ấn tương tự khẩu quyết tương tự làm hơn bốn mươi Dương Thiên Vấn cùng nhau niệm ra sử dụng, lập tức nổi lên mọi người chú ý.

Cái này muốn không nổi lên chú ý cũng khó, bởi vì thanh thế thật sự quá mức khổng lồ. Một nửa phân thân đang triệu hồi Địa ngục luyện hỏa trận, một nửa phần thân khác thì sử dụng Huyền băng thiên hàn trận, một loại pháp thuật cực đoan khác, bản thể Dương Thiên Vấn thì là phụ trách dùng thần phù lực cho hai loại thuật pháp đem hai kết hợp một, hợp băng hỏa lường trọng thiên, trong phạm vi hai mươi mấy dặm băng hỏa lường trọng thiên thuật pháp hiện ra ở bên trong đàn tinh thú.

Oành oành oành… Trận pháp nguyên bản hẳn là rời rạc sau khi tổng hợp lại cùng một chỗ thế mà đã xảy ra sự thay đổi, hai mươi hai cái băng hỏa lường trọng thiên vừa xuất hiện liền ầm ầm nổ tung ra, đem phạm vi vạn dặm tẩy rửa sạch không còn, trực tiếp gián tiếp sát thương hơn mười ức tinh thú, cái này chỉ ở ngắn ngủn trong vòng mấy tức từ lực một người mà tạo thành.

Màn này làm ọi người bao gồm Thần Hoàng vẫn đang trong kịch chiến cũng khiếp sợ. Cái này không phải lĩnh vực Thần Hoàng lĩnh vực mở rộng đến cực hạn cũng có thể lấy được chiến quả Dương Thiên Vấn tạo thành. Hơn nữa là tính liên tục cho nên Thần Hoàng có thể ảnh hưởng thắng bại một hồi chiến sự không phải là không có nguyên nhân, nhưng nếu chỉ cần lấy thuật pháp mà nói có thể tạo thành uy thế như vậy, một vị Thần Hoàng cũng mặc cảm!

Không sai, lĩnh vực có ưu điểm của lĩnh vực, nhưng mà thuật pháp cũng có ưu thế của thuật pháp. Ở trường hợp này thuật pháp có khả năng có được tác dụng không thể bò qua.

Dương Thiên Vấn cũng sửng sốt một chút hắn cũng nghĩ không đến lần này mạnh mẽ dung hợp băng hỏa lường trọng thiên sẽ có hiệu quả phá hoại biến thái như thế! Dương Thiên Vấn đến cấp bậc này, từng bước

học tập thuật pháp hiện có. Dương Thiên Vấn đã tự mình sáng tạo ra một bộ mượn lực hai loại thuật trận này. Trước kia hắn là vô luận như thế nào cũng vô pháp khống chế bốn mươi bổn cái thuật trận, càng thêm không thể mạnh mẽ dung hợp thành hai mươi hai cái băng hỏa lường trọng thiên. Đây đều hiệu quả là pháp lực sau khi tiến nhanh mang đến.

Thuật pháp một đạo là ở chỗ ngộ. Tự Dương Thiên Vấn không thiếu thiếu ngộ tính, từ cái băng hỏa lường trọng thiên này biểu hiện ra ngoài lực sát thương cường đại, Dương Thiên Vấn liên tưởng đến rất nhiều vấn đề trước kia còn chưa nghĩ tới.

Dương Thiên Vấn tinh thông ngũ hành thuật pháp nhưng mà hắn lợi hại nhất là lôi thuật. Lôi thuật có tốc độ cùng lực sát thương lớn, lôi thuật vừa ra xác xuất trúng mục tiêu là đạt tới đã ngoài 80%. Dương Thiên Vấn từ khi tu tập lôi thuật bắt đầu từ trụ cột Cửu Trọng Thiên Lôi lại đến thần tiêu thiên lôi sau đó là tử tiêu thần lôi hiện tại không thể nghi ngờ đã xuất hiện một cái lý niệm, đó chính là lý niệm dung hợp.

Vô luận là loại lôi thuật nào, để cho chúng nó dung hợp cùng một chỗ rồi đột nhiên bùng nổ ra, vậy uy lực sẽ tăng trưởng theo bội số to lớn đến bao nhiêu, mặc kệ là dạng lôi gì thì bản chất của nó là không có biến hóa.

686. Chương 686

687. Chương 687

688. Chương 689: Cân Bằng Đã Phá

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 689: Cân bằng đã phá

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn cười cười, đối với những cường giả có thể tu luyện đến Thần Hoàng này, bọn họ có lẽ tính cách đều có khác nhau, nhưng luôn có chỗ đáng để cho người ta học tập cùng bội phục. Ví dụ như nói Ngạo Đao Thần Hoàng có gan thừa nhận khuyết điểm, cùng với Thiên Kiếm Thần Hoàng đại trí tuệ vân vân. Có thể nói sau khi đến bọn họ tầng thứ này, đã không có gì gọi là thiện ác.

"Vấn Thiên Thần hữu, con tinh thú kia đâu?" Ngạo Đao Thần Hoàng rốt cuộc nhịn không được mở miệng hỏi.

"Nó? Đã bị ta thu vào trong trận pháp không gian, không trốn thoát ra được" Dương Thiên Vấn bẩm báo chi tiết nói.

"Ồ? Không ngờ thần hữu cũng tinh thông trận pháp?" Ngạo Đao Thần Hoàng tiếp nhận Dương Thiên Vấn giải thích. Trừ nguyên nhân này, Ngạo Đao Thần Hoàng cũng tìm không ra nguyên nhân khác có thể ở dưới mí mắt hắn đem một con tinh thú cấp chín khổng lồ thu thập.

"Có biết một hai đi" Dương Thiên Vấn cười cười khiêm tốn nói.

Ngạo Đao Thần Hoàng không truy hỏi cái gì, tương tự cũng sẽ không tin tưởng Dương Thiên Vấn cái gì có biết một hai.

Chẳng qua rất hiển nhiên, cán cân chiến tranh đã bắt đầu nghiêng hướng nhân thần giới bên này, không vì cái gì khác, chỉ bởi vì Ngạo Đao Thần Hoàng rảnh tay ra!

Vực ngoại tinh thú nhiều như lông trâu, ở trong giới ngoại tinh không vực ngoại rộng lớn khôn cùng, có vô vàn tinh thú lớn nhỏ, có mạnh có yếu. Kẻ mạnh vô số. Kẻ yếu càng vô số.

Chẳng qua bởi vì chịu không gian quy tắc ảnh hưởng, tồn tại cửu cấp hạ vị tinh thú trở lên, muốn xuyên qua không gian tới, phải trả giá đắt, ví dụ như nói hạ cấp.

Tuy không ai dám khẳng định tồn tại tinh thú cấp mười, nhưng bởi vì vách ngăn không gian tồn tại, cho dù đỉnh cấp tinh thú tới cũng không đủ gây sợ hài, thật sự lo lắng là số lượng chúng nó cực lớn đến khó có thể tưởng tượng.

Liền giống như hiện tại, tinh thú cấp bảy tám rất nhiều, tinh thú cấp bảy tám trở xuống liền càng là nhiều tới lấy trăm ức đến tính toán. Nhưng thật sự đỉnh phong tinh thú cấp chín chỉ có vẻn vẹn ba con.

Chúng nó phân biệt được Ngạo Đao Thần Hoàng, Tinh Diệu Thần Hoàng, Long Trấn Thần Hoàng ba người ngăn cản, bám trụ tay chân. Nhưng hiện tại, rất không khéo, Dương Thiên Vấn xuất hiện đánh vờ cái cân bằng này. vốn Dương Thiên Vấn là không tính làm loại không công này, chẳng qua, ai bảo một con tinh thú cấp chín kia hỗn, vậy mà to gan lớn mật đánh lén Dương Thiên Vấn.

Ba con tinh thú cấp chín lập tức thiếu một con, cán cân chiến tranh này không phải đổ về phía đại quân nhân thần sao?

Ngạo Đao Thần Hoàng đem lĩnh vực thần binh của mình ngưng luyện ra, không để ý đến những tinh thú cấp tám kia trên phòng tuyến Thần Vương, bởi vì những gia hỏa kia còn chưa xông phá được phòng tuyến Thần Vương, hắn đi lên cũng chẳng qua là dệt hoa trên gấm, không có tác dụng lớn bao nhiêu.

Ngạo Đao Thần Hoàng trực tiếp xông vào trong thú đàn phía sau, cái này giống như một con mãnh hổ vọt vào đàn dê, lĩnh vực mở ra, đem toàn bộ tinh thú trung cấp thấp miễu sát, cầm trong tay lĩnh vực thần binh đối chiến tinh thú cấp tám trong thú đàn. Dưới Thần Hoàng khai hỏa toàn bộ lực lượng, một hồi cán cân chiến sự đã hoàn toàn nghiêng rồi.

Đại quân phía sau mắt thấy Ngạo Đao Thần Hoàng gia nhập, sĩ khí tăng mạnh, lực độ công kích thoáng cái lớn thêm rất nhiều. Ở trong Thần Hoàng lĩnh vực, trừ số ít tinh thú cấp tám còn lại các cấp tinh thú căn bản không thể nào kháng cự. Ở sau khi Ngạo Đao Thần Hoàng tự mình gia nhập chiến cuộc, kết quả chiến tranh trên cơ bản đã quyết định.

Dương Thiên Vấn làm người tham dự cùng người ở bên xem trận chiến sự này, rõ ràng nhận thức được Thần Hoàng cường đại. Cùng với tầm quan trọng của thần nhân, trận thế ở trong chiến tranh.

Có thể nói, nếu không phải ai vị trí đó, xếp thành một cái đại trận, đem thực lực sáu mươi ức đại quân nặn thành một đoàn, phát huy ra sức chiến đấu hơn mười lớn của sáu mươi ức đại quân, như vậy, trận chiến tranh này căn bản là không có khả năng thắng lợi.

Dương Thiên Vấn cũng có thể nói được lợi rất nhiều. ít nhất sau khi tự mình trải qua một hồi chiến tranh quy mô lớn, Dương Thiên Vấn nhận thức đối với chiến tranh càng thêm sâu sắc.

Nhưng vào lúc này, từ chân trời truyền đến bốn cổ khí thế cường đại, đem Dương Thiên Vấn trong lâm vào trầm tư bừng tỉnh.

Định tình vừa thấy, là bốn bóng người từ xa xa bay tới, tốc độ rất nhanh.

Từ trên khí thế đến xem, bốn người đến này đều là cường giả cấp bậc Thần Hoàng! Thần Hoàng, còn vừa đến đã bốn người? Hiển nhiên là bọn ba người Long Trấn Thần Hoàng mời đến viện quân.

Bốn vị này đến, làm cho cả chiến tranh không còn có một chút trì hoãn. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Dương Thiên Vấn cũng mất đi hứng thú tiếp tục ở lại nơi này, nói tới một lần này kiếm được một tinh thú cấp chín, nếu Tiểu Bạch kim ấn đem nó tiêu hóa, vậy đủ để bàng được mấy trăm ức con tinh thú cấp thấp.

Tinh thú cấp chín bị nhốt ở trong Tiểu Bạch Thần Ấn cứng đầu ở trong Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận ra sức giãy giụa. Nhưng trong đại trận, không gian gần như vô cùng lớn. Nó căn bản không hiểu bao nhiêu pháp tắc chi đạo, lại như thế nào có thể tìm được nhược điểm trận pháp, thoát vây mà ra đây? Cuối cùng kết cục chính là bị kéo vào trong đánh lâu dài. Cùng một cái trận pháp kéo dài, cái này không phải ngu ngốc sao?

Cho nên, tinh thú cấp chín trong đại trận, nó là khẳng định xong đời.

Dương Thiên Vấn đem Tiểu Bạch kim ấn bò vào trong Thời Không Bảo Tháp. Con tinh thú cấp chín này khó chơi như thế nào nữa cũng không cách nào đối kháng lực lượng nghịch chuyển thời không của Thời Không Bảo Tháp.

Dương Thiên Vấn không cần thực chờ đợi thời gian dài, chỉ cần lợi dụng thời gian chênh lệch đã có thể tiết kiệm lượng lớn thời gian.

Cán cân chiến tranh đã bị đánh vờ. Trận chiến sự này đã không còn trì hoãn, tự nhiên cũng liền không có hấp dẫn Dương Thiên Vấn hứng thú chú ý nữa. Dương Thiên Vấn một mình một người lén lút rời khỏi chiến trường, hướng phương hướng cổ chiến trường bay đi.

Mấy ngày nay, Dương Thiên Vấn từ Tô Khất nơi đó chiếm được không ít tư liệu về cổ chiến trường.

Chuyến đi thần thú giới, thế ở phải làm, ở nơi này cũng làm lờ một ít thời gian, là lúc lên đường rồi.

Chiến tranh ở sau khi bốn vị Thần Hoàng gia nhập, rất nhanh liền đã kết thúc, Ngạo Đao hoàng lúc này mới hồi thần lại, lúc muốn tìm Dương Thiên Vấn, lại phát hiện Dương Thiên Vấn đã rời khỏi.

Dương Thiên Vấn lấy tu vi Thần Vương dễ dàng chiến thắng một con tinh thú cấp chín, là do Ngạo Đao Thần Hoàng tận mắt nhìn thấy, người còn lại đều không lưu ý đến.

Sau cuộc chiến, các Thần Vương Thần Hoàng tề tụ một sảnh.

"Đa tạ bốn vị thần hữu giúp đờ đúng lúc, nếu không trận này khó mà chống đờ" Long Trấn Thần Hoàng đại biểu Thiên Nguyên cổ thành hướng bốn vị Thần Hoàng giúp đờ tỏ vẻ chân thành cảm tạ.

"Nào có, nào có, chúng ta cũng chẳng qua là dệt hoa trên gấm mà thôi, Ngạo Đao huynh mới là công lớn" Có thể đến trợ giúp đều là bạn tri kỉ nhiều năm của Thiên Nguyên Tam Hoàng, cũng không thuộc loại phủ nhận chiến tích của bằng hữu.

"Lão phu hổ thẹn, con tinh thú cấp chín kia cũng không phải là Ngạo mỗ giết chết, mà là Vấn Thiên Thần Vương đánh chết" Ngạo Đao không có tiếp cái công lao này, đến bọn họ cấp bậc này, công lao lớn nữa cũng không có ích lợi thực tế, ngược lại sẽ làm tâm cảnh bị hao tổn.

"Dương huynh hắn không phải ngã xuống rồi sao?" Tô Khất nói thẳng, mặt hiện lên vẻ vui sướng.

"Không, hắn còn sống. Ta tận mắt nhìn thấy, hắn thu thập con tinh thú cấp chín kia".

Ngạo Đao Thần Hoàng trên khuôn mặt bình tĩnh nhìn không ra dao động, thật ra trong lòng hắn lại là nổi lên nhiều nghi hoặc.

Nghe được câu này, mọi người ở đây, bao gồm sáu vị Thần Hoàng còn lại cùng với trên trăm vị Thần Vương ở bên trong, đều lộ ra vẻ mặt không dám tin.

Tô Khất là một Thần Vương đỉnh phong, là dưới Thần Hoàng, một trong những cường giả có tiếng, ngay cả hắn cũng không dám nói có thể dẹp yên một con tinh thú cấp chín, càng đừng nói Dương Thiên Vấn chỉ có cấp bậc hạ vị Thần Vương. Cho nên, Tô Khất khó có thể tin lại có chút tin tưởng, bởi vì hắn là Thần Vương cùng Dương Thiên Vấn ở chung lâu nhất.

Còn lại thống nhất không dám tin.

Tin tưởng mới là lạ, hạ vị Thần Vương nếu có thể chiến thắng tinh thú cấp chín, đó chính là nói, vị Vấn Thiên Thần Vương này tương tự có thể chiến thắng Thần Hoàng? Vậy khi tu vi hắn tiến thêm một bước nữa, thậm chí sau khi đạt tới Thần Hoàng, có phải hay không đại biểu cho người này có thể có được thực lực Chúa Tể vấn đỉnh?

Thật ra, những Thần Vương này đoán chỉ đúng phân nửa. Dương Thiên Vấn có thể dùng Tiểu Bạch Thần Ấn đối phó tinh thú cấp chín không giả, nhưng cái này cũng không đại biểu hắn cũng có thể đủ đối phó một Thần Hoàng. Dù sao Thần Hoàng cùng tinh thú cấp chín ở trên thực lực tuy là bằng nhau, nhưng trên thực tế lại là hoàn toàn không thể so sánh nổi.

"Thượng cổ Thần Vương?" Long Trấn Thần Hoàng đột ngột nói một câu.

Vài vị Thần Hoàng còn lại nghe xong, không hẹn mà cùng lộ ra thần sắc trầm tư, qua một hồi lâu có chút gật đầu tỏ vẻ thừa nhận có cái khả năng này. Cái gọi là thượng cổ Thần Vương, chính là cường giả tu luyện nhiều loại pháp tắc đạt tới cấp bậc Thần Vương, cũng chỉ có bọn họ mới có được loại thực lực cường đại này, nhưng hiện tại phần lớn rất ít gặp được. Nhưng không thể phủ nhận là, thượng cổ Thần Vương dung hợp nhiều loại pháp tắc lĩnh vực khác nhau, thực lực của hắn tuyệt đối không kém gì Thần Hoàng bình thường!

Vô luận như thế nào, thanh danh Dương Thiên Vấn cũng dần dần ở cực bắc bộ của Biên Giới đại lục truyền ra, đặc biệt thế lực trong phạm vi Thiên Nguyên cổ thành, toàn bộ Thần Vương cùng Thần Hoàng đều nhớ kỹ Vấn Thiên Thần Vương tồn tại. Đây là một cường giả không thể bò qua, cũng không cách nào bò qua, một cường giả được rất nhiều Thần Vương cùng Thần Hoàng thừa nhận. Trong lần chiến tranh này, có thể nói một trong mấy người công lớn.

Mà lúc này, nhân vật chính của chúng ta, Dương Thiên Vấn hiện tại đang đứng ở trên một cái đài cao, cái đài cao này nằm ở một hòn đảo đơn độc ngoài biển, trong phạm vi mấy vạn dặm đều là hải dương vô tận, rất khó tưởng tượng, một nơi hẻo lánh chim không thèm ỉa như vậy thế mà xây dựng một đài cao hoa lệ như thế.

Chỗ đài cao kiểu Kim Tự Tháp này giống như một cầu thang đi thông lôi đài, đài cao cao tới trăm mét, chia làm hơn ba trăm bậc, có một cỗ lực lượng kỳ quái áp bách thủ hộ tòa đài cao này.

689. Chương 690: Nhà Buôn

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 690: Nhà buôn

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đài cao có hơn ba trăm bậc, có một cô lực lượng kỳ quái ngăn cản người khác đi lên đài cao. Lúc Dương Thiên Vấn bước lên đài cao, phân biệt ra, thì ra cỗ lực lượng này chính là lực lượng không gian quy tắc.

Không có lực lượng cấp bậc Thiên Thần, căn bản không thể trèo lên cái đài cao cao tới trăm mét này. Nhưng cổ quái là, cỗ lực lượng này quy tắc chi lực là từ tới dưới phóng ra, nếu gã trung vị thần nào đó trong lúc vô ý từ không trung hướng đài cao này rớt xuống, là không có lực cản, nhưng khi lúc chân hắn đạp đài cao, hắn bị không gian quy tắc xé thành mảnh nhỏ.

Dương Thiên Vấn có chút hiểu, vì sao phải xây dựng tòa đài cao này.

Nghe Tô Khất nói, cổ chiến trường chỉ có Thiên Thần mới đi vào. Nhưng cũng không phải bất cứ lúc nào cũng có thể đi vào, cửa vào của nó mỗi ba tháng mở một lần. Chỉ cần tu vi đạt tới Thiên Thần trở lên, ai cũng có thể đi vào. Cho nên, Dương Thiên Vấn đành phải ở chỗ này chờ, vận khí tốt, chờ một hai ngày, vận khí quay lưng chỉ sợ phải đợi ba tháng.

Dương Thiên Vấn dứt khoát ở trên đài cao, khoanh chân đả tọa, không cần nói, ở dưới áp lực của không gian quy tắc tu luyện, tốc độ phi thường nhanh, chẳng qua bởi vì nơi này là nơi vách ngăn không gian yếu nhất, linh khí phi thường hỗn loạn cùng cuồng bạo, thần nhân bình thường thật đúng là không dám ở nơi này tu luyện.

Đợi nửa tháng, không gian thông đạo vẫn như cũ chưa có dấu hiệu mở ra, điều này làm cho Dương Thiên Vấn có chút buồn bực. Nhưng Dương Thiên Vấn lại là không hoang mang không vội, kiên nhẫn chờ.

Dương Thiên Vấn cân nhắc đến lập tức liền muốn đi cổ chiến trường. Nghe Tô Khất nói, cái cổ chiến trường này là một vùng việc không ai quản lí, phi thường hỗn loạn cùng nguy hiểm. Nay Tiểu Bạch kim ấn vây một con tinh thú cấp chín, trong ngắn hạn thật đúng là không mài mòn chết được nó. Cho dù mài mòn chết Tiểu Bạch Thần Ấn cũng cần một đoạn thời gian để tiêu hóa hấp thu.

Cho nên, trong đoạn thời gian này, con bài chưa lật trên đầu Dương Thiên Vấn có thể sử dụng ứng phó tình huống đột xuất liền ít đi một tấm mạnh nhất. Dưới tình huống bất đắc dì, Dương Thiên Vấn không thể không từ trong Thời Không Bảo Tháp lấy ra Kim Long Tiễn.

Hai con kim long trong pháp bảo này ở dưới sự trợ giúp của Dương Thiên Vấn, dùng gần ức năm thời gian, đã tiến hóa mấy lần, uy lực tăng nhiều, tuy chưa từng sử dụng, nhưng cái này cũng không gây trở ngại Dương Thiên Vấn dựa vào đối với cái pháp bảo này!

Nhưng vào lúc này, một đội thần nhân bay tới, mà phương hướng cùng đích bọn họ bay đi, giống như chính là tòa đài cao này.

Một đội này đại khái có hơn hai mươi người, nhân số không ít, hơn nữa không một ai không phải là cao thủ cấp bậc Thiên Thần. Trên thực tế có thể tới chỗ này thấp nhất cũng cần tu vi Thiên Thần.

Đầu lĩnh vậy mà là một vị Thần Vương!

Một đội nhân mã này đáp xuống trên đài cao, tự nhiên cũng nhìn thấy Dương Thiên Vấn đứng bên cạnh.

Nhưng ai cũng không có bất cứ khác thường gì, coi như ai cũng không nhìn thấy ai, ai làm việc nấy. Dương Thiên Vấn tự nhiên không có bất cứ phản ứng gì.

Chẳng qua Thần Vương đầu lĩnh lại là từng tham gia chiến tranh tinh thú không lâu lúc trước, lại là liếc một cái liền đem Dương Thiên Vấn nhận ra. Nhưng nhận ra thì nhận ra, nhưng lẫn nhau căn bản là không quen, mạo muội đi qua chào hòi, người ta nói không chừng liền đem ngươi coi là không có ý tốt. Nhưng nếu không đi chào hòi, vậy càng thêm thiểu năng. Thanh danh Dương Thiên Vấn đã dần dần truyền ra, lần chiến tranh này thắng lợi, Dương Thiên Vấn có thể nói nổi lên một cái tác dụng rất quan trọng, lực ảnh hưởng của hắn là không cho phép hoài nghi. Hiện tại có cơ hội gặp gờ này, nào còn có thể từ bỏ một cơ hội, Tường Gia Thần Vương một mình đi qua, cách vị trí Dương Thiên Vấn năm thước ngừng lại. Cao giọng hô: "Thần hữu có lễ, xin hỏi thần hữu là Vấn Thiên Thần Vương đại danh đỉnh đỉnh phải không?"

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, ta giống như không quen ngươi nhỉ? Quay đầu cẩn thận nhìn lên, lập tức nghĩ đến giống như ở trên hội nghị tác chiến từng nhìn thấy, chỉ là chưa từng tiếp xúc lẫn nhau. Dương Thiên Vấn khiêm tốn trả lời: "Đại danh đỉnh đỉnh không dám nhận. Tại hạ hiệu Vấn Thiên".

Quả nhiên! Tường Gia Thần Vương cảm thấy mừng rờ, biểu tình trên mặt lại càng phát ra thân thiết, lễ phép nói: "Tại hạ Tường Gia, cùng thần hữu từng nhiều lần gặp mặt. Nghĩ hẳn thần hữu hẳn là có chút ấn tượng mới phải".

"Thì ra là Tường Gia Thần Vương, Dương mỗ hổ thẹn. Quả thật có chút ấn tượng" Dương Thiên Vấn thản nhiên trả lời, trên mặt hơi lộ vẻ xấu hổ, đương nhiên là giả bộ.

"Vấn Thiên huynh quá khách khí rồi, tháng trước chúng ta từng kề vai chiến đấu, Vấn Thiên huynh ở trên chiến trường tư thế oai hùng thật sự là làm cho tại hạ rất bội phục. "Tường Gia Thần Vương cao giọng trả lời. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Hai người ngươi một lời ta một câu hàn huyên hẳn lên.

Qua một hồi lâu, đợi cho lẫn nhau đều hiểu biết không ít. Tường Gia Thần Vương mới mở miệng hỏi: "Vấn Thiên huynh cũng muốn tiến vào cổ chiến trường?"

"Không sai" Dương Thiên Vấn gật đầu trả lời, câu hỏi này không phải nói nhảm sao? Nếu không phải muốn vào, ta cần gì phải đợi ở chỗ này.

"Không biết Vấn Thiên huynh từng đi qua cổ chiến trường chưa?" Tường Gia Thần Vương mỉm cười hỏi.

"Chưa từng, đây là lần đầu tiên" Dương Thiên Vấn thành thật trả lời, cái này cũng không có cái gì phải giấu diếm.

Tường Gia Thần Vương cũng tự nhiên sẽ không đi hỏi Dương Thiên Vấn đi cổ chiến trường làm gì, mà là lời nói thấm thìa mở miệng nói: "Không biết Vấn Thiên huynh đối với cái cổ chiến trường này hiểu biết bao nhiêu?".

"Hiểu biết một ít, phần lớn là từ chỗ Tô Khất nghe tới"

Dương Thiên Vấn nhẹ giọng trả lời.

"Thì ra là lão ăn mày kia. Không phải Tường mỗ nhiều lời, lão ăn mày kia có tiếng lười, tin tức của gia hỏa kia đều là tin tức quá hạn của mấy trăm vạn năm trước, hiện tại cổ chiến trường đã sớm cùng năm đó khác nhau" Tường Gia Thần Vương đang lo không có cơ hội bán chỗ tốt, cái cơ hội này nay đã tới. Hành vi của Khất Cái Thần Vương, cả Thiên Nguyên cổ thành hiên nay ai sẽ không biết?

"Ồ? Nguyện nghe rõ nó!" Dương Thiên Vấn nghe xong cũng cảm thấy có đạo lý, Tô Khất gia hỏa kia quả thật nói qua, hắn đã lâu cũng chưa đi qua cổ chiến trường. Vùng không ai quản lí như vậy, trên cơ bản là một ngày một dạng, tư liệu của Tô Khất thật đúng là rất có thể tư liệu quá hạn rồi.

"Cổ chiến trường hiện tại so với nhiều năm trước càng thêm hỗn loạn, nơi đó ác thần khắp nơi, nguy hiểm khắp nơi" Tường Gia Thần Vương dừng một chút, đột nhiên chuyển một cái khẩu khí nói: "Ngươi ta đều là Thần Vương, hẳn là biết tu luyện đến cảnh giới này của chúng ta, tuyệt đối không phải chỉ cần vấn đề pháp lực cùng pháp tắc. Quan trọng hơn vẫn là ở chỗ tu luyện trên tâm cảnh. Thế gian vạn vật, có âm thì có dương. Ngươi đừng xem hiện tại thần giới đại lục ác thần không ít, nhưng thật sự ra hồn lại là không có bao nhiêu, bởi vì tâm cảnh tu vi bọn họ còn chưa đạt được" Tường Gia Thần Vương nói rõ chi tiết cho Dương Thiên Vấn một chút tình huống hiện tại trong cổ chiến trường.

"Ý tứ Tường Gia huynh là, cổ chiến trường là nơi chơi trò chơi của ác thần?" Dương Thiên Vấn nghe hiểu rồi.

Trong tinh thú nghịch tập chi chiến, có trên trăm Thần Vương tham gia trong đó, bất luận ích lợi quan hệ, vị trí cùng tu luyện tâm cảnh của bọn họ đều là tương đối quang minh chính đại, bình thường chú ý tích lũy công đức. Mà ác thần, đó thật sự là đem chữ "Ác" này nói rõ đến một cái cực điểm.

Dương Thiên Vấn bọn một đám Thần Vương, có có thể bàng vào "Thiện" mà đột phá, có có thể bàng vào "Tĩnh" mà đột phá. Đương nhiên, những ác thần kia cũng có thể đủ bàng vào "Ác" đến đạt tới mục đích tương tự.

Sau khi nghe Tường Gia Thần Vương nói, Dương Thiên Vấn tự nhiên hiểu hàm nghĩa trong đó. Khó trách, ở trong các đại lục của thần giới, cát cứ dãy núi nhiều sơn tắc ác thần như vậy đều không có bao nhiêu có thể lên cấp bậc. Đuổi tình tốt toàn bộ thượng cấp bậc ác thần tất cả đều chạy tới cổ chiến trường, mà cái cổ chiến trường này cũng nghiễm nhiên trở thành thần giới thứ tư độc lập ở ngoài ba đại thần giới.

Đương nhiên, ba đại thần giới đối với những bại hoại kia của thần giới cũng là ác cảm sâu, nhưng không có cách nào. Cùng với để cho những bại hoại này ở lại thần giới tai họa người của mình, chẳng bằng đem bọn họ đuổi tới cổ chiến trường đi tai họa cho nhau. Cho nên ba đại thần giới đối với cổ chiến trường cho tới bây giờ chính là mặc kệ nó, chẳng quan tâm.

Toàn bộ cổ chiến trường, liền tương đương với một nơi trục xuất. Một cái thế giới của ác thần.

Nhưng ai cũng biết, lợi nhuận của mậu dịch vượt thần giới là tương đối hấp dẫn người, mà đoàn người Tường Gia Thần Vương chính là tục ngữ xưng "Nhà buôn".

Đương nhiên, bọn họ những nhà buôn này có chút lớn mà thôi, lợi nhuận phi thường cao, bình thường sau một cái qua lại, cũng đủ mọi người ở đây dùng tu luyện mười vạn năm. Đừng cho ràng tán tu Thần Vương không cần dùng tiền, bọn họ nếu không đầu nhập vào thế lực khác, lại không có loại bản lãnh này của Tường Gia Thần Vương, chi phí tu hành ở đâu đến? Có người dùng cái gì có thể tự mình đi tìm, nhưng có người lại là giống Tường Gia Thần Vương. Nhà buôn thời nay, kiếm chút tiền, đủ dùng là được rồi. truyện copy từ

Thật ra các tán tu hướng tới là tự do, đối với tán tu cấp bậc Thần Vương mà nói, tiền tài danh lợi dễ như trở bàn tay, thật sự quá dễ dàng. Nhưng mà có mất tất có được, bọn họ muốn có được mấy thứ này, tất nhiên sẽ bò qua hết thứ bọn họ cho tới nay hướng tới. Cường giả có thể thành tựu cảnh giới Thần Vương, người nào không phải hạng người tâm chí kiên định? Cho nên rất ít có người đồng ý từ bỏ tự do, mà không khí tu luyện của thần giới tương đối thông thoáng, cho nên tán tu thần giới đặc biệt nhiều.

Dương Thiên Vấn cũng dần dần hiểu rồi, vì sao người chịu xuyên qua không gian đến cổ chiến trường càng đến càng ít. Bởi vì nơi đó không phải nơi kẻ yếu có thể đi, chỉ có kẻ mạnh mới có tư cách có bản lĩnh bước

vào.

Cho nên công tác của "Nhà buôn" này tự nhiên bị cường giả lũng đoạn, nhưng mà có mấy Thần Vương đồng ý làm "Nhà buôn" này? Thật ra rất ít rất ít. Đương nhiên là có Thiên Thần cũng sẽ vì thế mà mạo hiểm.

690. Chương 691: Tiến Vào Cổ Chiến Trường

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 691: Tiến vào cổ chiến trường

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Chỉ là vì ít, cho nên lợi nhuận liền càng lớn. Không ít Thiên Thần cũng không tiếc mạo hiểm xuyên qua cổ chiến trường.

Dương Thiên Vấn cũng không hỏi nhiều chuyện phương diện này, bởi vì Dương Thiên Vấn căn bản không cần làm loại làm ăn này. Dương Thiên Vấn hiện tại muốn biết là một ít tin tức về thần thú giới.

"Như vậy Tường Gia huynh bình thường đều lui tới một giới nào đây?" Dương Thiên Vấn ra vẻ tò mò hỏi.

"Đều đi qua rồi. Đặc biệt thần thú giới, bởi vì so sánh mà nói, thần thú giới không chỉ có gần hơn một ít, hơn nữa so với thái cổ thần giới mà nói càng thêm thuận tiện ra vào" Tường Gia Thần Vương bình thản nói.

Dương Thiên Vấn cảm thấy vui vẻ, trực tiếp hỏi: "Tại hạ đúng là muốn tới thần thú giới. Không biết Tường Gia huynh có thể nói cho Dương mỗ nhiều một chút tình huống thần thú giới không?"

"Mệt cái nhấc tay mà thôi. Thật ra thần thú giới cùng nhân thần giới không khác nhau lớn bao nhiêu, chỉ là nơi đó sống phần lớn là thần thú mà thôi. Chẳng qua dưới sự so sánh, thần thú giới làm ăn trái lại là so với nhân thần giới bên này làm được tốt hơn nhiều. Thần thú giới phần lớn lấy tộc đàn làm bộ lạc, đều tự chiếm cứ một khối địa bàn làm lãnh địa. Nơi đó so với nhân thần giới mà nói hỗn loạn hơn một ít, thường xuyên phát sinh chiến tranh giữa bộ lạc cùng bộ lạc. Đương nhiên, giữa những bộ lạc này phần lớn là nguyên nhân túc địch, giữa bộ lạc khác, chỉ cần ngươi không phải xâm phạm đến lãnh địa bộ lạc có được sẽ không có chuyện gì" Tường Gia Thần Vương chậm rãi mà nói. "Tán tu ở thần thú giới cũng không nhiều, phần lớn là lấy danh nghĩa cá nhân đi ra lịch lãm thần thú. Mà giống chúng ta những nhân thần này, rất nhiều nơi cũng không có thể đi. Chỉ có phường thị ở các bộ lạc chuyên môn mở mới có thể giao dịch".

"Vì sao không ở nhân thần giới nhìn thấy thần thú?" Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi.

"Nhiều nguyên nhân. Nguyên nhân lớn nhất còn ở thái cổ thần giới cùng thần thú giới đều phi thường phong bể, hơn nữa cổ chiến trường lại tương đối hung hiểm, người của hai giới trên cơ bản không ai tới nhân thần giới, chỉ có chúng ta đi qua" Tường Gia Thần Vương lộ ra một cái tươi cười trào phúng, tiếp tục nói: "May mắn như thế, bằng không chúng ta vất vả chạy một chuyến này cũng kiếm không bao nhiêu".

Dương Thiên Vấn hiểu gật gật đầu, lập tức hỏi: "Không biết Tường Gia huynh biết bảy đại siêu thần thú của thần thú giới hay không?".

"Đương nhiên biết, Tổ Long, Thần Phượng, Ngũ Thải Kỳ Lân, Hỗn Nguyên Long Quy, Kình Thiên Ma Viên, Hắc Huyền Phệ Thần Thú cùng với Hỗn Độn Kim Tình Thú" Tường Gia Thần Vương không hổ là nhà buôn xuyên qua ba giới, đối với rất nhiều tình huống của thần thú giới rõ như lòng bàn tay, chậm rãi nói: "Ba con trước không cần nhiều lời, lão tổ tông Thần thú ba tộc, thực lực cường hãn, thế lực cường đại.

Bốn con phía sau sao, trái lại là không có thế lực nào quá mạnh mẽ, đều là loại người bá chủ hùng cứ một phương, tung hoành tam giới. Chúng ta cũng không thể trêu vào chúng nó".

Dương Thiên Vấn chăm chú lắng nghe, Tường Gia Thần Vương chậm rãi nói. Trong bất tri bất giác Tường Gia Thần Vương đem tình huống đại khái của thần thú giới nói gần rõ ràng.

Phương thức thống trị của thần thú giới là lấy các cấp thần thú làm chủ. Siêu thần thú thì không nhiều lời. Long tộc bậc cao làm cao cấp thần thú thống trị toàn bộ thần thú loại lân giáp của thần thú giới, Phượng Hoàng nhất tộc thống trị thần thú loại chim bay, Ngũ Thải Kỳ Lân nhất tộc tự nhiên là thống trị tộc thú chạy, lại thêm số lượng khác tộc đàn thần thú cao cấp không nhiều lắm, cùng nhau hợp thành tầng thống trị toàn bộ thần thú giới. Các trung giai thần thú cùng hạ giai thần thú khác thống trị vô số tộc đàn thần thú bình thường, kết cấu Kim Tự Tháp rất tiêu chuẩn, trên cơ bản tiềm lực các thần thú là lấy cấp bậc tộc đàn đến định. Nói như vậy toong cường giả thần thú có năm thành trở lên đều là thần thú chân thân! Phải biết ràng, số lượng các cấp thần thú cộng lại chẳng qua là như một sợi lông của chín con trâu của tộc đàn thần thú, lại chiếm cứ số lượng cường giả năm thành trở lên, có thể tưởng tượng các thần thú cường đại rồi.

"Tường Gia huynh biết bảy đại siêu thần thú đều ở tại nơi nào không?" Dương Thiên Vấn tò mò nói.

Tường Gia thần vương sửng sốt một chút, thuận miệng cười hỏi: "Sao? Vấn Thiên huynh còn muốn đi tìm bảy đại siêu thần thú hay sao?".

"Có chút cái ý tứ đó." Dương Thiên Vấn nháy nháy mắt trả lời.

"Ha ha ha! Vấn Thiên huynh trái lại là kẻ tài cao gan cũng lớn, chẳng qua nghe tại hạ khuyên một câu. Cho dù bảy đại siêu thần thú đều lâm vào trong ngủ say, chỗ chúng nó cũng không phải nơi chúng ta có thể đặt chân." Tường Gia thần vương cười to qua đi, nghiêm túc khuyên nhủ, lúc này trái lại là ra từ lòng tốt.

"Tường Gia huynh yên tâm đi, Dương mỗ còn chưa sống đủ, sẽ không xằng bậy, chỉ là tò mò mà thôi." Mặt Dương Thiên Vấn thoải mái trả lời. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Tường Gia tự nhiên mà vậy đem Dương Thiên Vấn phía trước nói trở thành hay nói giỡn, vô tình cười nói:

"Cũng thế, cái này cũng không phải chuyện giữ bí mật gì. Trừ lão tổ tông ba tộc ở trong thánh địa các tộc ngủ say, bốn con siêu thần thú còn lại phân biệt ở bốn phương hướng của thần thú giới.

Hỗn Nguyên Long Quy ngủ say ở trong huyệt sâu của Bắc Hoang Cực Băng; Kình Thiên Ma Viên ngủ say ở trên hòn đảo nào đó của Cực Đông Minh Hải thần thú giới; Hắc Huyền Phệ Thần Thú ở phía nam độc núi lửa đàn trong vòng. Hỗn độn kim tình thú tự nhiên là ngủ say cho thần thú giới cực tây Kính sơn phía trên. Đừng tưởng rằng chúng nó ngủ. Còn có tiện nghi có thể chiếm, nghe nói chúng nó bản thể ở ngủ say phía trước đều lưu có phần thân thủ hộ. Ngươi cũng không nên thực đi tìm chúng nó phiền toái!" Cái này cuối cùng một câu cũng sẽ theo một cái. Chỉ đùa một chút bò đi, Tường Gia thần vương chính mình cũng sẽ không thật sao.

Thời gian chậm rãi trôi qua ba ngày, mấy ngày nay Dương Thiên Vấn riêng ở trên bản đồ thần thủ giới đã tìm được ngọn núi Hỗn Độn Kim Tình Thú ở.

Không nói cái khác, có thể là bởi vì mấy đại siêu thần thú quá mức nổi tiếng, nơi chúng nó ngủ say thật đúng là đều đánh dấu ở trên bản đồ. Chẳng qua chính là bởi vì như vậy, Dương Thiên Vấn mới càng thêm cẩn thận.

Ngươi nghĩ chút, nhiều năm trôi qua như vậy, thực không ai đi nơi chúng nó ngủ say nhặt tiện nghi sao? Có, khẳng định có! Nếu không mình ở trong Hư Vô Tù Lao cũng sẽ không gặp phân thân con Hắc Huyền Phệ Thần Thú bị nhốt kia.

Nhưng tựa như chưa nghe nói có ai từng thực hiện được, đã có thể đoán được nơi chúng nó ngủ say là nguy hiểm cỡ nào, chỉ sợ trừ vài vị cùng cấp bậc, những người khác thật đúng là không có bất cứ cách nào nắm những nơi này.

Trong lòng Dương Thiên Vấn vẫn nghĩ, hy vọng độ nguy hiểm của Kính sơn có thể thấp một chút như vậy, nếu không thật đúng là rất khó đi vào.

Ngay tại lúc Dương Thiên Vấn cầu nguyện ông trời mở mắt, bỗng nhiên không gian một trận chấn động muốn nứt truyền đến, hơn nữa dần dần mở rộng, năng lượng không gian chung quanh bắt đầu kịch liệt phản ứng hẳn lên.

Dương Thiên Vấn cùng đoàn người Tường Gia thần vương vô luận là nghỉ trọ cũng tốt, trầm tư cũng thể, cũng không ước mà đồng địa dừng đều tự sự tình, quay đầu xem đồng đài cao chính giữa trên không, một

cái không gian hắc động ở chậm rãi từ vô đã có, từ nhỏ đến lớn, thẳng đến mở rộng đến hai người khoan, hai người ới thôi.

"Vấn Thiên huynh, đây là không gian thông đạo đi thông cổ chiến trường." Tường Gia thần vương mở miệng nhắc nhở. "Không biết Vấn Thiên huynh cùng ta cùng đường hay không?".

"Rất vui." Dương Thiên Vấn phi thường có phong độ gật đầu đáp.

Đúng, quả thật như thế, có người sành sỏi dẫn đường, chung quy so với tự mình xông loạn tốt hơn nhiều. Dù sao bên kia của lỗ đen không gian này không phải nhân thần giới, thế giới xa lạ còn hỗn loạn hơn gấp trăm lần, đáng sợ gấp mười.

Đoàn người đều tự chia ra trước sau nhảy vào trong lỗ đen không gian.

Dương Thiên Vấn chỉ cảm thấy trên người truyền đến một cỗ lực lượng hơi đè ép cùng kéo. Đây là quy tắc lực lượng, không thể nào chống lại, chỉ có thể thừa nhận, thừa nhận được tự nhiên có thể đủ thông qua cái trạm gác này, nối thẳng cổ chiến trường; Thừa nhận không được, vậy mình xứng đáng bị quy tắc lực lượng phá tan thành từng mảnh, vô số năm tu hành hủy hoại chỉ trong chốc lát. Chẳng qua loại cảm giác này ở sau khi hoàn toàn thông qua lỗ đen không gian, sau khi tiến vào một cái không gian thông đạo thật dài biến mất không thấy nữa.

Ngoài thông đạo là tinh không vô tận,' rất đẹp rất mỹ lệ, cũng rất hoài niệm. Những "Sao" chợt lóe chợt lóe tính quang sáng lạn kia đại biểu chính là một cái lại một cái hằng sa thế giới phấn khích lại xa lạ. Có thế giới người phàm, có thế giới người tu chân, tương tự cũng có trung tầng thế giới giống như tiên ma yêu giới.

Đây là đường tắt hạ giới! Chẳng qua vô số hằng sa vị diện này trên thực tế phần lớn đều không có bao nhiêu giá trị đáng nói, căn bản không có thần nhân để ý. Có thể tiến vào không gian thông đạo yếu nhất cũng là thiên thần, cao thủ cấp bậc thiên thần nào sẽ nhàn chán chạy đến hạ giới ngắm phong cảnh, còn phải đem thần lực của mình phong ấn mới có thể đi xuống.

Thường thường liền có một hai ngôi sao băng xẹt qua tinh không. Hiển nhiên ý nghĩa cái sao băng này đại biểu cũng sâu xa, nó đại biểu chính là một cái hằng sa vị diện diệt vong! Trên thực tế, ngày đầu tiên đều có vị diện sinh ra, cũng là cũng có vị diện đi đến cuối. Hằng sa vị diện nhiều đếm không xuể, cái này cũng không ngạc nhiên.

Dọc theo đường đi, Dương Thiên Vấn vừa đánh giá cái kỳ cảnh khó thấy một lần này, vừa cùng Tường Gia thần vương có nói có cười ở trong thông đạo thật dài đi tới từng bước một.

Đại khái khoảng hai canh giờ, đoàn người rốt cuộc đi tới cuối không gian thông đạo, trước mặt vẫn như cũ là một cái lỗ đen không gian, mơ hồ truyền đến từng trận lực hút. Dương Thiên Vấn cùng Tường Gia thần vương hai người trái lại là không ảnh hưởng thế nào, nhưng vài vị cao thủ cấp thiên thần còn lại lại là cố gắng khống chế thân thể, dùng pháp lực mạnh mẽ tự chấn trụ thân hình mình, không chịu lực hút của lỗ đen ảnh hưởng. So sánh mà nói, hai vị thần vương tỏ ra thanh nhã hơn nhiều.

"Vấn Thiên huynh, sau khi đi qua chính là cổ chiến trường, mời!" Tường Gia thần vương phi thường có phong độ hơi hơi xoay người, làm một cái tư thế mời nói.

691. Chương 692: Ba Loại Đặc Sản

692. Chương 693: Khắc Tinh

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 693: Khắc tinh

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Vô kinh vô hiểm bay ra khỏi núi rừng, vượt qua bảy tầng ngọn núi, Tường Gia Thần Vương chỉ vào phía trước một cái khe núi bị dãy núi vờn quanh, cao giọng nói: "Chúng ta đến rồi, cái khe núi kia phía trước chính là chỗ phường thị. Ở cổ chiến trường khắp nơi đều là nguy hiểm, cho nên đại bộ phận phường thị đều sẽ lựa chọn tại nơi có được lợi về địa thế như vậy thiết lập. Bởi vì lối ra vào nó chỉ có một, dễ thủ khó công".

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, đưa tay ngoắc một cái, Huyền Quang Thuật thi triển ra, xa xa phường thị trong khe núi hiện ra hết trong Huyền Quang Kính, tuy không có tường thành, cũng không có cái gì quy hoạch thành thị, có vẻ có chút loạn, nhưng trình độ náo nhiệt trong đó quả thật làm cho người ta sợ hãi than.

Tường Gia Thần Vương nhìn Huyền Quang Kính trong tay Dương Thiên Vấn, hai mắt hiện lên một đạo kinh ngạc, chẳng qua rất nhanh liền tản đi, đến cảnh giới này của bọn họ ai không có hai tay tuyệt sống đâu?

Dương Thiên Vấn tâm niệm khẽ động, thu Huyền Quang Thuật, trong lòng không khỏi có chút chờ mong, phường thị của cái cổ chiến trường này không biết cùng thành thị nhân thần giới so sánh, sẽ có những gì giống nhau khác nhau đây?

Không đến một nén hương, đoàn người hạ xuống ở ngoài khe núi. Dương Thiên Vấn tùy tiện muốn đem cất bước liền vào khe, bỗng hai thanh tam xoa kích ngăn cản đường đi của Dương Thiên Vấn, thì ra là hai thượng giai Thiên Thần phụ trách thủ cốc. Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi nói: "Đây là vì sao?"

Nhưng vào lúc này, một tráng hán từ trong khe đi ra, trên vai vác một thanh cửu hoàn đại đao, người chưa tới, tiếng tới trước: "Ai không tuân thủ quy củ như vậy?"

Dương Thiên Vấn định thần nhìn một cái, đây không phải đại hán ngày trước mang theo một đám người ôm cây đợi thò, đem đoàn người mình làm dê béo giết kia sao? Trong lòng thầm nghĩ, thế giới này thật đúng là nhỏ, mới chia tay không bao lâu, vậy mà nhanh như vậy lại gặp mặt.

"Là các ngươi" Tráng hán trái lại là so với Dương Thiên Vấn biểu hiện còn thản nhiên hơn, hoàn toàn không có một chút bộ dạng hung ác lúc trước muốn mưu tài sát hại tính mệnh.

Dương Thiên Vấn cảm thấy một trận không còn lời nào.

"Xem ra các ngươi là lần đầu tiên tới chỗ này? Không biết quy củ nơi này sao?" Tráng hán hiển nhiên không đem Dương Thiên Vấn để vào mắt, ngày trước sở dĩ không động thủ, là vì đối phương thực lực cường đại, mạnh đến đánh lên cũng không chiếm được tiện nghi, sẽ chỉ tổn binh hao tướng mà thôi, không kiếm được.

Tường Gia Thần Vương chạy lại, dừng ở bên người Dương Thiên Vấn, khách khí nói: "Nơi này là cổ chiến trường, nhập gia tùy tục, quy củ chúng ta tự nhiên giữ".

"Cái quy củ gì?" Dương Thiên Vấn quay đầu hỏi.

Tường Gia Thần Vương không mở miệng, trái lại là thượng giai Thiên Thần thủ cốc mở miệng nói: "Kệ ngươi đến từ thần giới nào, xuất thân ra sao, thủ đoạn như thế nào, tu vi như thế nào, đi đến nơi này, đều phải mỗi ngày cái giá lớn năm trăm thần tinh tiến vào trong phường thị. Chỉ cần vào phường thị, mặc kệ bất cứ ân oán gì, bất cứ tranh chấp gì đều phải đặt xuống. Các ngươi yên tâm, ở trong cốc tuyệt đối không có ai động thủ với các ngươi".

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, mở miệng nói: "Các ngươi đây là cướp bóc!" Mỗi ngày năm trăm thần tinh, tiêu phí như vậy có thể nói là đắt đỏ đến cực điểm! Cho dù là tửu lâu quy cách tốt nhất nhân thần giới ăn to uống lớn một bữa, cũng chỉ con số này. Chủ yếu nhất là, cái đi vào này, ít nhất cũng phải ở bên trong nghỉ ngơi một đoạn thời gian, cho dù cái gì cũng không mua, cũng phải tiêu phí không ít!

"Không liên quan, có vào hay không" Tráng hán kia mở miệng nói.

Dương Thiên Vấn tuy không để ý chút tiền ấy, nhưng bị người đem làm dê béo giết hẳn lên, trong lòng cũng là không thoải mái! May mắn những năm gần đây hưu thân dưỡng tính, tự khống chế được, nếu không đã sớm ra tay dạy dỗ những gia hỏa cuồng vọng này một trận.

Tường Gia Thần Vương vỗ vỗ bả vai Dương Thiên Vấn mở miệng nói: "Nhập gia tùy tục mà thôi, không coi là cái gì" Ý tứ này chính là khuyên Dương Thiên Vấn không nên xúc động, nơi này không phải nhân

thần giới, mà là cổ chiến trường, ở trên vùng của người khác, tránh trêu chọc phiền toái không cần thiết.

Dương Thiên Vấn luôn luôn phi thường bình tĩnh, sau khi cơn tức qua cũng đã nghĩ thông. Quên đi, dù sao cũng không thiếu chút thần tinh này.

Tường Gia Thần Vương mở miệng nói: "Không sao không sao, chút đó liền do Tường mỗ phụ trách đi" Nói xong, lấy ra một vạn năm ngàn thần tinh đưa qua. "Chúng ta nơi này có mười lăm người đi vào, một người hai ngày đi".

"Chẳng lẽ chúng ta đường đường Thần Vương cũng phải chịu quy củ chó má này?" Dương Thiên Vấn hừ lạnh một tiếng nói.

"Được, chỉ cần ngươi có thể thắng ta, ngươi có thể không tuân theo quy củ" Tráng hán rung cây đại đao quát.

Dương Thiên Vấn cười cười, mở miệng đáp: "Được, hãy xưng tên ra, dưới tay bổn tọa không thua hạng người vô danh" Lời này tự nhiên là nói chơi.

"Cửu Hoàn" Tráng hán đem đao đưa ra, một thân sát khí ngùn ngụt hướng thẳng phía chân trời.

Dương Thiên Vấn một trận không còn lời nào. Sát khí bực này cũng không biết tráng hán tên Cửu Hoàn này là tu luyện như thế nào được, nếu chỉ dựa vào giết chóc tích góp từng tí một đến sát khí kinh người như thế, vậy phải giết bao nhiêu?

Dương Thiên Vấn ở trước khi hưu thân dường tính, sát khí trên người cũng không tính là ít, nhưng cùng tráng hán tên là Cửu Hoàn này so sánh, vậy kém quá xa, quả thực là gặp sư phụ!

"Tiếp đao" Cửu Hoàn vung đại đao lên chính là một đao bổ tới.

Dưới ánh đao, mang theo khí thế cường thế phong liệt, Dương Thiên Vấn chỉ cảm thấy không gian chung quanh mơ hồ run rẩy.

Dương Thiên Vấn kéo một cái hoa thương, ngự thương mà lên, dưới đao thương giao kích, va chạm phát ra vô số kình khí, từng cỗ sát khí thẳng từ thân thương chảy thẳng lên, dính thần thể Dương Thiên Vấn hướng thẳng đến thiên linh Nguyên thần.

Dương Thiên Vấn cảm thấy cả kinh. Cái Nguyên thần tam hoa này mới kết, không qua nổi cái nghiệp lực sát khí này lây dính! Vội vàng bứt trở ra, điều động chân nguyên toàn thân ngăn cản sát khí tiến lên.

Người ở bên ngoài xem ra, một cỗ hắc khí quấn quanh ở trên cánh tay phải của Dương Thiên Vấn, từ dưới mà lên, hướng bả vai đánh tới. Mà Dương Thiên Vấn là hơi tỏ ra bối rối mất bò mới lo làm chuồng, nhưng tựa như cũng chưa nổi lên nhiều tác dụng, tốc độ sát khí kéo dài chỉ hơi chịu ảnh hưởng mà thôi.

"Ha ha ha.." Cửu Hoàn đắc ý cười to, trái lại là không động thủ nữa: "Ngươi nếu nhận thua, ngoan ngoãn giao tiền vào cốc, bổn tọa liền lòng từ bi tha cho ngươi một mạng!" Cửu Hoàn ngược lại là muốn hạ sát thủ, nhưng cái này rõ ràng sẽ chọc Tường Gia Thần Vương ra tay, đến lúc đó hai đánh một, chịu thiệt tất nhiên là mình. Hơn nữa Cửu Hoàn làm hộ vệ đứng đầu cái phường thị này, không muốn quá mức đắc tội khách. Hiện tại cái cổ chiến trường này càng ngày càng khó lăn lộn, thật không dễ dàng mới tìm được một phần việc thoải mái lại tự tại như vậy, cũng không thể cứ như vậy làm hỏng.

Cổ chiến trường tất nhiên hỗn loạn vô cùng, thù giết không dừng, nhưng mà chính cái gọi là trong loạn có quy củ, nhiều năm trôi qua như vậy, cái cổ chiến trường này cũng có một phen quy tắc ngầm của nó.

Dương Thiên Vấn mắng to trong lòng, vậy mà có người có thể đủ cô đọng sát khí thành nghiệp lực, đây là cái ma công gì! Dương Thiên Vấn thần công tiểu thành, nhưng tính hẳn lên lại là lấy đạo gia đại pháp kết thành Nguyên thần làm chủ, thần thể Dương Thiên Vấn có thần thông bách tà bất xâm, vạn kiếp bất diệt, pháp bảo trên đỉnh đầu huyền diệu, pháp môn vô số, thần thông vô địch. Nhưng Nguyên thần lại là sợ nhất nghiệp lực bực này quấn quanh.

Bằng không nhiều năm trước, Dương Thiên Vấn cũng không cần hưu thân dường tính, hóa đi một thân sát khí cùng sát nghiệp.

Dương Thiên Vấn linh cơ khẽ động, thi triển ra Thân Ngoại Hóa Thân đại pháp! Lấy công năng thay mận đổi đào, dùng hóa thân thay thế chân thân, làm cho nguyên thần chân thân chạy thoát cái nghiệp lực vô cùng này vây khốn quấy rối.

Lần này quả thật là sơ ý, không ngờ trong cái thần giới này, trái lại là có thần minh tu luyện nghiệp lực thần thông bậc này, từ trên ý nghĩa nào đó mà nói, thần thông bực này lại là chuyên khắc một ít thủ đoạn của Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn nếm qua đau khổ, suýt nữa đã bị thương nặng, tuy là dưới sự sơ ý mà nói, nhưng từ bên cạnh xem ra trong cái cổ chiến trường này cường giả quả thật rất không giống bình thường.

"Thủ đoạn tốt!" Cửu Hoàn Thần Vương đem sống đao của đại đao đặt tại trên vai, tán dương không chút che dấu. Đây chính là hắc sát nghiệp lực hắn khổ tu trăm ngàn năm, thần nhân bình thường dính phải, thần thể tan rà, một thân thần lực hóa thành nước chảy, cao thủ cùng cấp bậc dính tuy không mất mạng, cũng không dễ khu trừ. Xem một chiêu thần thông này của Dương Thiên Vấn, dễ dàng liền thoát khỏi, không khỏi xem trọng Dương Thiên Vấn vài phần, trong lòng càng thêm vài phần thận trọng, ít đi vài phần xem nhẹ.

Một phen biểu hiện của Dương Thiên Vấn, người ở bên ngoài nhìn tới có vẻ bình tĩnh, thật ra mạo hiểm trong đó lại là người ngoài nhìn không ra. Bởi vì phương pháp tu luyện khác nhau, thần lực bổn nguyên của thần minh thần giới ở trong thần hạch của hắn, ngay cả thần hồn cũng là tương tự. Có thần hạch bảo hộ, cái nghiệp lực này tác dụng ở trước mặt Thần Vương chính tông, uy lực chỉ có thể tính bình thường, tuy sau khi dính, cũng khó có thể thoát khỏi, pháp lực tất nhiên bị hao tổn. Nhưng đối với Dương Thiên Vấn mà nói, Dương Thiên Vấn Nguyên thần chia ba, phân hoá tam hoa, không thần hạch bảo vệ, nếu dính nghiệp lực, vậy lúc này bị thương tổn cũng liền lớn.

Đây chính là nước chát điểm đậu hủ, vỏ quýt dày có móng tay nhọn. Trên thế gian không có một loại thần công cùng thần thông là vô địch. Thế gian vạn vật, đều là tương sinh tương khắc, hiểu được tất có mất, có mất tất có được.

Dương Thiên Vấn cũng coi như chính xác rõ ràng nhận thức chỗ uy hiếp điểm yếu thần công của mình. Cũng may một lần này là hữu kinh vô hiểm, nếu không hậu hoạn vô cùng!

"Còn đánh không?" Cửu Hoàn đem đao chấn động, một thân sát khí lại phát ra.

Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, cố ý yếu thế nói: "Bỏ đi, lần này xem như tại hạ thua" Sợ ngược lại là không sợ, thực va chạm hẳn lên, Dương Thiên Vấn tự có thủ đoạn tru sát người này, nhưng đây lại là chọc đến thế lực sau lưng đối phương, cũng không kiếm được gì! Sau khi đến cảnh giới này của bọn họ, dưới tình hình chung đều rất ít kết tử thù, cho dù là ác thần đánh cướp cũng là sẽ chuyên chọn bóp quả hồng mềm, ai muốn đi cắn xương cứng? Không có thịt không nói, nói không chừng còn có thể vờ hết một miệng răng. Bằng không, vừa rồi lúc Dương Thiên Vấn chật vật, Cửu Hoàn Thần Vương cũng sẽ không dừng tay như vậy. Phân cái thắng bại liền dừng, đọ sinh tử rõ ràng không được lợi, chẳng lẽ chỉ vì mấy trăm thần tinh kia hay sao?

693. Chương 694: Hiểu Biết Phường Thị

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 694: Hiểu biết phường thị

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn cảm thấy không khỏi thêm vài cái suy nghĩ. Thoạt nhìn ác thần trong cái cổ chiến trường này, tựa như đã độc lập ở ngoài tam giới, tự thành một đạo. Pháp môn tu luyện sát khí nghiệp lực bậc này, ở nhân thần giới nhiều năm như vậy, Dương Thiên Vấn lại là thấy chưa từng thấy, nghe chưa từng nghe. Riêng tựa như đối với mình mơ hồ có hiệu quả khắc chế, cái này cũng làm cho Dương Thiên Vấn tỉnh giấc,

đối phó những cao thủ tu luyện loại pháp môn này, cường công gần người là ngu xuẩn. Chỉ cần không cho sát khí nghiệp lực dính vào người, vậy tất cả dễ làm rồi!

Mọi người hưu binh dừng tay, Cửu Hoàn Thần Vương cũng tránh đường vào cốc nói: "Các ngươi đã cho thần tinh, mời vào cốc đi. Chẳng qua tại trong cốc này cũng không thể ra tay lung tung!".

Dương Thiên Vấn nhìn Cửu Hoàn Thần Vương này vẻ mặt hàm hậu, nếu không phải trước đó biết người này có được một thân sát khí nghe rợn cả người, nghĩ hẳn mạng người trên tay cũng không ít, nếu không tất nhiên đem hắn coi như một hạng người lương thiện.

Bề ngoài dù sao cũng là bề ngoài, không thể coi thường.

Tường Gia Thần Vương cùng Dương Thiên Vấn một bọn mười lăm người liền đi vào trong cốc.

Dương Thiên Vấn ra vẻ tò mò hỏi: "Tường Gia huynh, chẳng lẽ nói ác thần trong cái cổ chiến trường này tu tập pháp môn đều là đầy người sát khí nghiệp lực hay sao?"

"Ha ha, cái này có cái gì phải kì quái, đây chính là chỗ pháp môn chính thống ác thần, chẳng qua mạnh thì mạnh, lại chung quy không phải đại đạo!" Tường Gia Thần Vương hơi mỉm cười trả lời, quay đầu nhìn về phía mười ba vị Thiên Thần phía sau mở miệng nói: "Chúng ta đã vào phường thị, các ngươi có thể tự tản đi, tự do hoạt động, nửa ngày sau phải tự đến khách sạn trong phường thị tìm chúng ta".

Mười ba vị Thiên Thần cung kính hành lễ nói: "Tuân mệnh, Thần Vương đại nhân. Đa tạ ân Thần Vương đại nhân một đường bảo vệ".

"Đi thôi" Tường Gia Thần Vương vẻ mặt hiền lành địa nói.

Mười ba người đều tự tản ra. truyện copy từ

Dương Thiên Vấn chắp tay kính nói: "Tường Gia huynh thật sự người hòa nhã, nghĩ hẳn thần giới ít có Tường Gia tấm gương như vậy" Lời này quả thật là phát ra từ tâm huyết. Trên đường tu hành này, nhìn quen hạng người máu lạnh, vô tình, ích kỷ, tự lợi, trái lại phi thường hiếm thấy giống Tường Gia Thần Vương như vậy, có được cảnh giới Thần Vương, thân phận tôn quý còn đồng ý chiếu cố vãn bối tu vi thấp như thế.

Tường Gia Thần Vương cười cười trả lời: "Vấn Thiên huynh nói quá lời, tại hạ chỉ đủ khả năng giúp đờ một đám vừa rồi mà thôi".

Dương Thiên Vấn không tại trên cái đề tài này tranh cãi nhiều, nói sang chuyện khác hỏi: "Vừa rồi trước khi bọn họ rời đi, Tường Gia huynh từng nói hội hợp ở khách sạn của phường thị, lại không chỉ rõ là gian khách sạn nào, cái này bảo bọn họ phân biệt như thế nào?"

Tường Gia Thần Vương cười ha ha, lắc đầu cao giọng trả lời: "Vấn Thiên huynh đây là có điều không biết, phường thị cái cổ chiến trường này đều có rất nhiều thông điểm chung ngoại giới. Một trong số đó chính là cái khách sạn này, mỗi một cái phường thị đều chỉ có một gian, hơn nữa đều là do chủ nhân phường thị khống chế. Người vào cốc, muốn ở trong cốc nghỉ ngơi, phải đến gian khách sạn đó. Trừ phi là cư dân ở lại trong cốc thời gian dài, có nơi của mình".

Dương Thiên Vấn nghe xong sửng sốt, mở miệng hỏi: "Vậy trong cốc còn có cư dân ở lâu dài? Vậy một ngày năm trăm thần tinh cũng không phải là một cái số lượng nhỏ chứ?" Đối với Thiên Thần bình thường quả thật như thế. Lúc Dương Thiên Vấn vừa tới thần giới, nghèo đến độ sắp cần cơm, đừng nói là thần tinh, cho dù là thần thạch cũng trở thành bảo vật. Năm trăm thần tinh một ngày đối với đại bộ phận người mà nói, mười ngày tám ngày không coi là cái gì. Nhưng nếu là ở lâu cái ngàn tám trăm năm, đó chính là con số thiên văn.

Phải biết cổ chiến trường kéo dài ít nhất cũng có sổ lấy ức năm tính toán, nếu thực có cư dân ở lâu dài tồn tại, vậy một ngày năm trăm thần tinh này, ở lại một ức năm, cần bao nhiêu thần tinh? Tuy cư dân ở lâu dài một ức năm trở lên rất ít, cho dù có, những cư dân này cho dù là chịu khổ cũng có thể chịu đựng thành Thần Vương nhỉ?

"Có, sao không có? Cái cổ chiến trường này có thể nói là tàng long ngọa hổ! Rất nhiều người ở tại thần giới trêu chọc đối đầu, có chút bản lãnh đều sẽ trốn đến cổ chiến trường. Trong những người này đủ nhân

vật cấp đại sư trận đạo, khí đạo, đan đạo hoặc là am hiểu luyện chế con rối. Bọn họ muốn tiêu tiền còn không dễ sao?" Tường Gia Thần Vương cảm thán nói, cái này trên tay có chút bản lãnh đặc thù chính là tốt, đáng tiếc những bản lãnh này hoặc là thừa kế truyền thừa pháp môn giữ kín không nói ra, hoặc là cần thiên phú tuyệt hảo, nếu không dễ học khó tinh, khó có thành tựu lớn. Nếu không có danh sư, cho dù là có thiên phú cũng sẽ lãng phí. Những bản lãnh này kiếm tiền cực nhanh, làm cho người ta líu lười!

Đừng nhìn một ngày năm trăm thần tinh tựa như rất nhiều, nhưng trên thực tế, người ta tùy tiện bán thứ đồ vật liền cũng đủ thoải mái mà ở hai ba năm, hơn nữa là hưởng thụ sa hoa.

"Vấn Thiên huynh, không bằng chúng ta ngay tại nơi này tách ra đi. Cái phường thị này tuy có vẻ đơn sơ một chút, chẳng qua diện tích cũng không nhỏ, muốn đem nó toàn bộ xoay quanh một lần, không có mấy

P/s: do bên nguồn post lỗi nên mất đoạn cuối.

694. Chương 695: Song Bào Thai

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 695: Song bào thai

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Ba trăm vạn!" Một cái giá mới vang lên, lập tức liền đề cao ba mươi lăm vạn thần tinh.

"Bốn trăm vạn!" Cái này càng ác, nâng một cái chính là một trăm vạn, đem chín phần người ra giá dọa cho không dám tranh nữa.

"Tốt, bốn trăm vạn, còn có tăng giá nữa không?" Trung niên mỹ phụ khuôn mặt tươi cười đón chào, vội vàng hỏi. Phải biết rằng bốn trăm vạn thần tinh đủ để ở phòng đấu giá sa hoa đấu được một nữ nô tuyệt sắc, hơn nữa còn thực lực cường đại, ngoan ngoãn phục tùng. Nếu không phải mình không đủ thân phận, hơn nữa hai gia hỏa này cũng là hạng người khó chơi. Lôi thần nhất tộc sớm xuống dốc, hai gia hỏa này căn bản so với không thể thành viên hoàng tộc của bốn tộc còn lại. Hoàng tộc bốn tộc còn lại nào có dễ dàng bắt vậy? Giá trị hai người căn bản không thể so sánh nổi, nay hoàng tộc của Lôi thần nhất tộc so với tộc nhân bình thường ngày còn không dễ qua hơn! Nếu không phải hai người này không phải tuyệt sắc mỹ nữ, lại là chị em song sinh, thật đúng là giá trị không bao nhiêu tiền.

"Bốn trăm hai mươi vạn" Dương Thiên Vấn rốt cuộc ra giá.

"Tốt, bốn trăm hai mươi vạn, còn có giá cao hơn không?" Trung niên mỹ phụ còn muốn bán giá nhiều chút.

Mọi người đều không trả lời. Cái rao hàng bên đường này, ra giá phần lớn là dòng tán tu, nào có thân gia giàu có cỡ nào? Có thể có vùng này lắc lư, cho dù có tiền, cũng không thể xưng được là cự phú. Hơn bốn trăm vạn thần tinh, cũng không ít.

"Năm trăm vạn!" Nhưng vào lúc này, từ ngoài đám người truyền đến một cái thanh âm, mà vào lúc này, đám người chia đi một con đường nhỏ, một thanh niên hoa bào cấp bước đi đến. Nhìn kỹ đến, trên người người này hình như có một đạo kim quang quấn quanh, tu vi đỉnh phong Thiên Thần, tướng mạo đường đường, chẳng qua chính là trong ánh mắt lộ ra một cỗ tà khí, phá hủy một cỗ hình tượng chính khí của người này.

"Là hắn?" Trong đám người tựa như có người nhận ra thanh niên này.

"Đúng, đúng, chính là.." Trong đám người nhận biết, không nhìn được đều nghị luận đều.

Dương Thiên Vấn tò mò, quay đầu dò hỏi: "Vị thần hữu này, người này có cái lai lịch gì?" Hỏi là một vị lão giả bộ dạng có chút tiên phong đạo cốt.

"Thanh niên này tại vùng này có chút tên tuổi, tên là Bách Nha ma quân, có chút thủ đoạn, chẳng qua càng thêm lợi hại là sư phụ hắn, chính là phó cốc chủ cốc này, tên lóng Vạn Thông ma tôn. Cho dù là thủ cốc Cửu Hoàn Thần Vương kia cũng kiêng kị hắn ba phần!" Lão giả thuộc như lòng bàn tay trả lời.

"Ồ? Thần hữu sao biết được rõ ràng như thế?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi.

Lão giả mỉm cười trả lời: "Lão hủ tại trong sơn cốc này ở hơn một ngàn ba trăm vạn năm, việc trong cốc, có bao nhiêu ta không biết?"

Dương Thiên Vấn nghe xong, lúc này mới cẩn thận nhìn đánh giá lão giả một phen. Lão giả này, vậy mà cả người trên dưới không ra chút khí tức, xen lẫn trong đám người này, rất dễ dàng bị bò qua. Nhưng trong lòng Dương Thiên Vấn lại là rất kinh ngạc, có thể ở dưới một đôi mắt thần của mình, còn có thể giấu sâu như thế, không lộ một chút dấu vết, lão giả này tất nhiên không đơn giản! Ở lâu dài trong cốc hơn một ngàn vạn năm, chậc chậc chậc… Thật đúng là như Tường Gia Thần Vương nói, cái cổ chiến trường này quả nhiên tàng long ngọa hổ khắp nơi!

"Năm trăm hai mươi vạn!" Dương Thiên Vấn tăng giá nói.

Bách Nha ma quân quay đầu nhìn chằm chằm Dương Thiên Vấn một cái, bình thản nói: "Sáu trăm vạn!".

"Sáu trăm vạn?" Trung niên mĩ phụ cảm thấy mình quá hạnh phúc rồi, "Còn có nhiều hơn không? Nhìn xem, hai chị em song sinh nũng nịu tuyệt sắc này! Chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, cho dù tu vi thấp một chút, nhưng dùng để làm nữ nô đó chính là tương đối không tồi!".

"Sáu trăm hai mươi vạn" Dương Thiên Vấn thản nhiên lại bò thêm hai mươi vạn.

"Bày trăm vạn!" Ngữ khí của Bách Nha ma quân có chút hung hăng rồi. Cái giá này cũng không ít, phải biết tại phường thị này tiêu phí cao, có thể một lần lấy ra ngàn tám trăm vạn thần tinh, đã là giàu có đến cực điểm.

"Bảy trăm hai mươi vạn" Ngữ khí Dương Thiên Vấn vẫn bình thản như cũ, tựa như cái bảy trăm hai mươi vạn này không phải thần tinh, cùng phân không có gì khác nhau.

"Vị công tử này xem ra là thành tâm muốn cùng tại hạ tranh một lần hả?" Bách Nha ma quân hướng Dương Thiên Vấn gật đầu nói.

"Đấu giá công bằng, bổn tọa vì sao không thể tranh?" Dương Thiên Vấn thản nhiên nhìn Bách Nha ma quân này một cái, đỉnh phong Thiên Thần hiện tại căn bản là không vào được pháp nhãn của Dương Thiên Vấn. Bách Nha ma quân này bản lãnh như thế nào tuy không biết, nhưng chỗ dựa kia của hắn tựa như mười phần không tồi, ngay cả Cửu Hoàn Thần Vương cũng kiêng kị ba phần, khẳng định có chút bản lãnh, có thể không đắc tội thì tốt nhất.

"Tốt, tốt lắm, công tử nói rất đúng" Ngữ khí Bách Nha ma quân thoáng buông lỏng một chút, hắn lại không ngu ngốc, vừa rồi cẩn thận cược một cái, lại là nhìn không thấu chi tiết của Dương Thiên Vấn. "Tám trăm vạn!".

"Tám trăm hai mươi vạn" Thanh âm Dương Thiên Vấn vẫn như cũ giếng cổ không dao động. Không phải Dương Thiên Vấn giả bộ, cũng không phải ra vẻ trấn định, mà là thực không đem tám trăm vạn này coi là số lượng nhiều. Tùy tiện bán viên Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan cũng mười ức trở lên, tám trăm hai mươi vạn, một sợi lông của chín con trâu mà thôi, hơn nữa Dương Thiên Vấn hiện tại so với trước kia càng thêm giàu có, căn bản không cần bán loại thần đan này.

"Một ngàn vạn!" Bách Nha ma quân hừ lạnh một tiếng nói.

"Một ngàn lẻ hai mươi vạn" Dương Thiên Vấn ngay sau đó mở miệng nói. Chuyện Dương Thiên Vấn hắn muốn làm, còn chưa có không làm được. Đã quyết định muốn mua hai chị em song sinh này, cho dù là chúa tể đích thân đến kêu giá, Dương Thiên Vấn cũng không sợ!–.

Bách Nha ma quân tức giận, tức giận đến thiếu chút nữa nhảy dựng lên, một ngàn vạn! Đây chính là một phần ba tài phú hắn thật không dễ dàng tích lũy mấy vạn năm, vậy mà còn mua không nổi một đôi nữ nô này? Mẹ, một ngàn vạn này lấy đến phòng đấu giá, đừng nói một đôi, cho dù là ba đôi cũng là đủ rồi chứ?

Bách Nha ma quân trầm mặc. Một ngàn vạn đã là giá cực hạn hắn kêu. Lúc này, hắn cũng hiểu, so tài lực là đừng mơ so qua được Dương Thiên Vấn. Người ta một ngàn vạn thần tinh, vẫn như cũ bất động thanh sắc, cái này tuyệt đối không phải giả bộ, mà là thật sự lạnh nhạt, hoàn toàn không đem một ngàn vạn thần tinh làm tiền xem mình kêu giá nữa cũng chẳng qua là tự rước lấy nhục mà thôi.

Trung niên mỹ phụ thì có chút u sầu. Ở nàng đến xem, tự nhiên là giá càng cao càng tốt, cuối cùng được Bách Nha ma quân mua đi tốt nhất, nhưng hiện tại lại phải bán ột người không biết nền tảng, hiện tại cái giá này quả thật có chút cao hơn đầu, nàng cũng sợ bởi vậy mà đắc tội với người. Chẳng qua lập tức nghĩ một chút, chỉ cần lấy được tiền, liền ở lại nơi này là được, hơn một ngàn vạn thần tinh, muốn ở bao lâu? Nàng sợ cái gì? "Còn có ai tăng giá không? Một ngàn linh hai mươi vạn lần đầu tiên, một ngàn linh hai mươi vạn lần thứ hai, một ngàn linh hai mươi vạn lần thứ ba, thành giao!".

Dương Thiên Vấn tiêu phí một ngàn linh hai mươi vạn thần tinh vô thuộc tính mua hai chị em song sinh này, mà đám người cũng đều tự tản đi, chẳng qua cái phen danh tác này của Dương Thiên Vấn lại cũng khiến ột ít người có lòng chú ý.

Trung niên mỹ phụ tiếp nhận túi trữ vật Dương Thiên Vấn đưa qua, cẩn thận đếm một lần, quả nhiên một cái không thiếu, một ngàn lẻ hai mươi vạn viên thần tinh vô thuộc tính, mắt cũng cười nheo lại rồi, nịnh nọt nói: "Công tử, cấp, đây là vòng ngự nô, bên trên có phần hồn hai nô tỳ này, các nàng sống chết chỉ ở một ý niệm của ngài" Nói xong đưa qua hai món đồ kiểu vòng tay.

Dương Thiên Vấn thản nhiên tiếp nhận đến, liếc một cái, đối với hai người sinh đôi còn quỳ gối tại chỗ nói: "Các ngươi mặc quần áo vào, cùng bổn tọa đi thôi"—.

Trung niên mỹ phụ lấy ra quần áo các nàng, bảo các nàng mặc vào, một bên thấp giọng nói với Dương Thiên Vấn: "Công tử, ngươi cần phải cẩn thận một chút. Phen danh tác này của ngài, nghĩ hẳn cũng khiến cho không ít người mơ ước, lúc này mặc dù ở trong cốc không có việc gì, chẳng qua ngoài cốc khẳng định sẽ có mai phục. Công tử nếu là không có việc gì, tốt nhất chính là ở trong cốc ở thêm một đoạn thời gian".

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, bình thản cảm ơn lại nói: "Đa tạ mở lời nhắc nhở".

Trung niên mỹ phụ cũng không có đùa giỡn trò gì, thu thập một phen liền rời khỏi.

Dương Thiên Vấn đối với hai mỹ nữ sinh đôi như hoa như ngọc bộ dạng giống nhau như đúc nói: "Các ngươi đi theo ta đi".

Hai nàng đứng dậy, mặc quần áo không tiếng động theo ở phía sau Dương Thiên Vấn, rời khỏi con đường này.

Dương Thiên Vấn cũng không đem trung niên mỹ phụ cảnh cáo để vào mắt, vẫn như cũ tâm tình mười địa đi dạo phố mua đồ.

Đáng tiếc, ba đại đặc sản của cổ chiến trường lại là chưa từng gặp gỡ, cẩn thận hỏi mới biết được ba món đồ này cho dù là trong cổ chiến trường cũng là mười phần hiếm lạ vật, bình thường chỉ có thể xuất hiện ở trên một ít đấu giá hội cờ lớn.

Đi dạo nửa ngày, hai chị em sinh đôi vẫn theo phía sau Dương Thiên Vấn, không nói gì, cũng không có một chút phản kháng.

Dương Thiên Vấn cũng chưa từng quan tâm hai cô gái, chẳng qua nửa ngày sau, Dương Thiên Vấn cũng âm thầm quan sát hai nô tỳ mới mua này, trong lòng ột cái đánh giá đúng trọng tâm, mặt ngoài thuận theo, tâm tư thâm trầm, nhìn không ra trong lòng các nàng suy nghĩ cái gì, đoán cũng khó đoán.

"Sắc trời không còn sớm nữa, chúng ta đi khách sạn đi" Dương Thiên Vấn nhìn nhìn sắc trời thở dài, nói xong liền dẫn đường phía trước.

Có Huyền Quang Thuật, Dương Thiên Vấn căn bản không cần tìm người hỏi đường, vô cùng thuần thục hướng tới khách sạn duy nhất trong phường thị đi đến.

Khách sạn tên là "Quý Lai Hiên". Tên không quan trọng, quan trọng là khách sạn này như thế nào càng nhìn càng giống lầu xanh?

Dương Thiên Vấn giờ phút này đứng ở dưới bảng hiệu cửa lớn Quý Lai Hiên, nhìn cái bộ dáng xa hoa trụy lạc, tiên nữ đầy trời này. Không nói cái khác, cái Quý Lai Hiên này thật đúng là phi thường nổi bật, toàn bộ khách sạn là dựa vào núi mà xây dựng, cao tới trăm trượng. Nhìn qua, chính là đào rỗng núi mà xây dựng.

695. Chương 696: Hội Đấu Giá

696. Chương 697: Hội Đấu Giá Bắt Đầu

697. Chương 698: Đấu Giá

698. Chương 699: Đen Cửa Cầu

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 699: Đen cửa cầu

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Bốn ức, số 124 ra giá bốn ức thần tinh. Thủ bút thật lớn, còn có tăng giá nữa không?" Người chủ trì cao giọng hô, qua một hồi lâu, không ai trả lời, người chủ trì thầm nghĩ trong lòng, chuyến tàu đêm không nhiều lắm liền cái giá này, cao nữa trên cơ bản khả năng không lớn. "Bốn ức lần đầu tiên..".

Đại sảnh khách quý số 75.

"Bà nội, cái này..." Cô gái sốt ruột.

Lão phụ nhân cũng tương tự mắt hiện vẻ lo lắng, không ngờ tới cái Bồ Đề Linh Căn này vậy mà nóng như vậy, bốn ức đã sắp vượt qua năng lực thừa nhận, cắn chặt răng, hô: "Bốn ức một ngàn vạn".

"Tốt, khách quý số 75 thêm đến bốn ức một ngàn vạn, còn có tăng giá không? Nếu không có, cái tiên thiên linh căn trăm vạn năm khó gặp này liền thuộc sảnh khách quý số 75 sở hữu" Trong lòng người chủ trì lại cả kinh.

Sảnh khách quý số 124.

"Ồ, Vấn Thiên huynh, xem ra ngươi lần này một lần gặp đối thủ rồi" Tường Gia Thần Vương trêu chọc nói, vẻ mặt thoải mái, có chút ý tứ việc không liên quan mình cao cao treo lên.

Dương Thiên Vấn mỉm cười, thản nhiên nói: "Không sai biệt lắm, số 75 vị này hẳn là không có bao nhiêu tiền cùng ta liều mạng, cái linh căn này nếu không phải ta lấy đến có diệu dụng khác, có thể thật đúng là đã nhường cho hắn".

"Ha ha... Vấn Thiên huynh nếu đỉnh đầu không dư dả, tại hạ nơi này còn có thể dời một ít cho ngươi" Tường Gia Thần Vương giống như nửa nói đùa nói.

"Ha ha ha... Vậy ngược lại không cần, vẻn vẹn mấy ức thần tinh, tại hạ vẫn lấy ra được" Dương Thiên Vấn cười lớn hào sảng trả lời.

Tường Gia Thần Vương gật gật đầu, không nói chuyện nữa.

"Năm ức" Dương Thiên Vấn thản nhiên đem kêu giá ra ngoài.

Nói thực, so nhiều tiền, cũng chỉ có vài chúa tể không thể ra cất chứa lấy ức năm để tính mới có thể so với Dương Thiên Vấn, kẻ khác cũng không đủ xem. Cho dù là Mạnh gia đầu sỏ một lĩnh như vậy nhiều năm duy trì chỉ sợ cũng kém Dương Thiên Vấn vài phần, giống những tụ đầu gia tộc này nhiều năm tích lũy tài phú, mười ức tám ức thần tinh, căn bản mày cũng không nhăn một chút, căn bản không phải tán tu có thể so sánh.

"Năm ức, khách quý số 124 ra giá năm ức thần tinh, thật sự là giàu nứt đố đổ vách! Còn có giá cao hơn không?" Ánh mắt người chủ trì liếc về phía sảnh khách quý số 75.

"Bà nội, gia hỏa kia rõ ràng là cố ý chống đối với chúng ta!" Cô gái tức giơ chân, hận không thể vọt tới trong sảnh khách quý số 124 xử lý người bên trong.

"Ài, ý trời! Không ngờ được, không ngờ được!" Lão phụ nhân ngược lại tương đối lý trí, dù sao mọi người đều ở đại sảnh khách quý, ai cũng không biết đối phương là ai, làm sao bàn là đối đầu được?

"Bà nội, chúng ta cứ như vậy từ bỏ cái Bồ Đề Linh Căn này sao? Vậy thương thế của gia gia làm thế nào?" Cô gái gấp đến độ đi đi lại lại, phi thường lo lắng hỏi.

Lão phụ nhân lắc lắc đầu, ủ rù nghĩ cái gì, không trả lời.

"Năm ức, còn có cao hơn không? Còn không? Năm ức lần đầu tiên" Người chủ trì cao giọng hô, một lát sau, thấy không có ai kêu giá: "Năm ức lần thứ hai, năm ức lần thứ ba, thành giao. Bồ Đề Linh Căn thuộc sở hữu bởi khách quý số 124!".

Dương Thiên Vấn thản nhiên nở nụ cười, hướng Tường Gia Thần Vương cười nói: "Lấy đến tay rồi".

"Chúc mừng" Tường Gia Thần Vương cười nói.

"Thế nào, phía sau còn có hai loại bán đấu giá phẩm, ngươi có hứng thú không?" Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi.

"Không có, mấy thứ kia, ta một tán tu cho dù mua được, cũng là phiền toái" Tường Gia Thần Vương lắc lắc đầu trả lời.

"Vậy không bằng chúng ta hiện tại liền đi tìm người phụ trách hội bán đấu giá, đem đồ nhận trước?" Dương Thiên Vấn không xác định hỏi, bởi vì Dương Thiên Vấn cũng không xác định có thể đem bán đấu giá phẩm nhấc đi trước hay không.

"Đương nhiên, chỉ cần cho tiền, tùy thời có thể" Tường Gia Thần Vương khẳng định trả lời.

"Vậy chúng ta đi thôi" Dương Thiên Vấn làm một cái động tác mời, nói.

"Cùng đi, cùng đi" Tường Gia Thần Vương cũng không có khách khí cái gì, ở dưới người hầu dẫn dắt cùng Dương Thiên Vấn cùng đi giao tiền lĩnh đồ.

Rất thuận lợi, Dương Thiên Vấn giao đủ thần tinh, đem thứ nên có được lấy đến tay, về phần Bồ Đề Linh Căn, Dương Thiên Vấn bò vào trong Linh dược không gian, trước dùng Vận Mệnh La Bàn kéo dài kỳ hạn tử vong của nó, làm cho Dương Thiên Vấn có thời gian nghĩ cách, đem cái linh căn này cứu sống.

Một lần này tham gia đấu giá hội tuy tiêu gần sáu ức thần tinh, nhưng thu hoạch rất tốt, làm cho Dương Thiên Vấn phi thường hài lòng. Tiêu tiền là việc nhỏ, chủ yếu nhất là tiêu đến đúng chỗ, tiêu thư thái, như vậy chính là tiêu nhiều tiền nữa cùng không phải vấn đề, chỉ cần có thể tiêu được.

Trở lại phòng mình, Dương Thiên Vấn liền nhìn thấy hai chị em đều ** cùng lơ lửng giữa không trung tu luyện, cũng không quấy rầy cái gì, trong lòng thầm nghĩ, may mà nơi này là thần giới, nếu không lần này đi năm ngày, nếu là người thường ngốc ở trong phòng này, chỉ sợ đã sớm chết đói.

Hai chị em sinh đôi cảm thấy Dương Thiên Vấn đã trở lại, nhanh chóng thu công, đứng ở một bên không dám nói lời nào, vẻ mặt ý khiếp sợ.

"Các ngươi tiếp tục tu luyện đi, không cần cố ky bổn tọa" Dương Thiên Vấn thản nhiên tuyên bố, sau đó đi vào phòng ngủ.

Dương Thiên Vấn bày ra cấm chế, đang muốn đem la bàn chỉ dẫn giả triệu hồi ra hỏi một chút, cứu trị cái Bồ Đề Linh Căn này như thế nào, lúc này, cấm chế ngoài cửa lại vang lên, không phải cửa phòng ngủ, cửa phòng khách sạn.

"Chủ, Chủ nhân, bên ngoài… Có…" Tỷ tỷ sinh đôi Lôi Lệ hơi tỏ ra

lắp bắp nhắc nhở nói.

Dương Thiên Vấn mở ra cửa lớn của phòng ngủ, thảo ồ vừa phòng ngủ đi ra, gật đầu đáp: "Ta biết rồi, các ngươi về trước tránh một chút" Lúc này người tới tìm, không phải Tường Gia Thần Vương, chính là người hầu của khách sạn nhỉ?

Mở ra cửa lớn, lại là một lão phụ nhân cùng một cô gái hồn nhiên, chủ yếu nhất là, mình tựa như không quen các nàng nhỉ?

"Hai vị là?" Dương Thiên Vấn tuy không biết các nàng, nhưng lão phụ kia lại là Thần Vương hàng thật giá thật! Không chỉ có như thế, ngay cả vị thiếu nữ hồn nhiên này là một đỉnh phong Thiên Thần, vậy mà cũng có uy áp Thần Vương, chẳng qua lại rất nhạt, bộ dáng tựa như sắp đột phá.

"Mạo muội quấy rầy, xin thần hữu thứ lỗi" Lão phụ nhân chấp lễ mở miệng nói.

Dương Thiên Vấn vẻ mặt nghi hoặc, ta quen biết các ngươi sao? Nghĩ lại một chút, mặc kệ nó, trước để cho các nàng tiến vào nói sau, ở nơi này còn sợ các nàng đem mình ăn? Vì thế, Dương Thiên Vấn đáp lễ nói: "Hai vị không có tìm lầm người?"

"Không có, chúng ta chính là tới tìm ngươi" Ngữ khí cô gái hơi chút có chút chống đối tiếp lời nói.

"Tiểu Nhã!" Lão phụ nhân nghiêm túc khẽ kéo một chút.

Dương Thiên Vấn cũng không để ý chút việc nhỏ ấy, phi thường có phong độ tránh ra thân vị nói: "Nếu hai vị là tìm ta, vậy tiến vào tán gẫu đi, ở trong này tựa như…".

Lão phụ nhân cùng cô gái bước vào phòng, nơi này là khách sạn, đi vào cũng sẽ không có cái gì nguy hiểm, hon nữa, kẻ tài cao gan cũng lớn phải không?

"Hai vị mời ngồi" Sau khi phân chủ khách ngồi xuống. Dương Thiên Vấn phân phó hai chị em sinh đôi nói: "Pha trà cho khách nhân".

"Không cần, chúng ta tới đây quấy rầy đã rất thất lễ rồi" Lão phụ nhân ngăn cản nói.

"Ài, qua cửa chính là khách. Các ngươi, còn không mau pha trà?" Dương Thiên Vấn nâng tay tiếp lời nói.

Nước trà đều là chuẩn bị tốt, chỉ cần nóng một chút là được rồi. Sau khi nước trà chuẩn bị xong, chị em sinh đôi nghe lời bước ra cửa phòng, ở ngoài cửa chờ đợi.

"Hai vị, các ngươi tìm tại hạ, có chuyện gì quan trọng?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi. Hai người xa lạ đột nhiên tìm tới cửa có việc muốn nhờ, Dương Thiên Vấn không tò mò mới là lạ.

"Thật không dám dấu diếm, chúng ta tìm đến các hạ, là vì Bồ Đề Linh Căn mà đến!" Thiếu nữ trực tiếp nói.

Dương Thiên Vấn ngây ra một lúc, lập tức phản ứng lại, không có bất cứ chần chờ gì nói từ chối: "Bồ Đề Linh Căn thật là tại hạ mua, nhưng tại hạ là tuyệt đối sẽ không đem nhường cho".

Sắc mặt lão phụ nhân nháy mắt đen xuống, không phải tức giận, mà là có chút cảm giác tuyệt vọng. "Liền không thể thương lượng một chút sao? Vì cái này, chúng ta đồng ý trả bất cứ cái giá nào!".

Dương Thiên Vấn thực không còn lời nào. Hai tổ tôn này khẳng định không thường ở bên ngoài lăn lộn, có các ngươi đàm phán như vậy sao? Trực tiếp đem cổ vươn ra để cho ta chặt? Đáng tiếc, ta khinh thường chiếm tiện nghi của các ngươi, hơn nữa cái Bồ Đề Linh Căn này thật đúng là không thể nhường ra, không phải vấn đề năm ức thần tinh, mà là quả thật có tác dụng lớn, đây chính là việc lớn quan hệ đến an toàn người thân của mình.

"Xin lỗi, tại hạ chỉ có thể xin lỗi. Cái Bồ Đề Linh Căn này tại hạ quả thật có tác dụng lớn trong người, trừ phi…" Dương Thiên Vấn cũng không nói gì tiếp, trừ phi có thể tìm được tồn tại thứ thay thế Bồ Đề Linh Căn khắc chế sát khí nghiệp lực.

"Trừ phi cái gì?" Lão phụ nhân vốn đã tuyệt vọng, đột nhiên nghe thấy Dương Thiên Vấn nói, lại mừng rờ như điên hỏi.

"Ài, nói cũng không có gì, tại hạ có một người bạn, bị âm sát nghiệp lực gây thương tích, mạng ở sớm tối, tại hạ cần cái Bồ Đề Linh Căn này dùng cứu mạng" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng trả lời.

"Vậy thật sự là đồng bệnh tương liên, chồng của lão thân cũng là chịu bệnh nặng không trị được, cần cái Bồ Đề Linh Căn này cứu mạng" Lão phụ nhân cũng không mạnh mẽ ép người nữa, dù sao người ta cũng là dùng để cứu mạng, không có đạo lý tặng ình.

"Thật ra bảo vật thế gian khắc chế âm sát nghiệp lực, cũng không chỉ một dạng cái Bồ Đề Linh Căn này, hơn nữa cái linh căn này ta còn cần tiêu phí lượng lớn tinh lực sau khi đem nó cứu sống mới có thể nổi lên hiệu quả? Trừ phi các ngươi có thể lấy ra bảo vật cùng Bồ Đề Linh Căn cùng cấp bậc có năng lực khắc chế âm sát nghiệp lực, nếu không tại hạ cũng chỉ lực bất tòng tâm" Dương Thiên Vấn vẫn là tương đối trượng nghĩa mở miệng nói, coi như là kết cái thiện duyên.

699. Chương 699

700. Chương 701: Dị Cảnh Tồn Tại

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 701: Dị cảnh tồn tại

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Tiếp tục", Dương Thiên Vấn thấy la bàn chỉ dẫn giả nói đến một nửa dừng lại, liền nói.

"Nói đến, ngươi cũng thật sự là may, ngươi lại có thể đã biết trong Âm sát sơn có một dị cảnh tồn tại, ngươi là muốn tìm một ít bảo vật hoặc luyện tài khắc chế âm sát nghiệp lực?" La bàn chỉ dẫn giả hỏi.

"Không sai, đúng là như thế!" Dương Thiên Vấn gật đầu đáp, cái này căn bản không cần phải giấu diếm.

"Ngươi vận khí tốt lắm, có thể ở bên trong Âm sát sơn tồn tại dị cảnh như vậy dĩ nhiên là vì không gian sai biệt, nhưng đến tột cùng căn nguyên còn là ở chỗ sâu trong dị cảnh này có một cái đại địa linh căn!" La bàn chỉ dẫn giả giảng giải.

"Ồ, thì ra thật sự là thiên địa linh căn, cái gì linh căn?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi.

"Hồ lô linh căn!" La bàn chỉ dẫn giả hồi đáp.

"Cái gì, chính là thứ được xưng thiên địa đệ nhất linh căn, nhất đẳng thất quả (một dây bảy quả) hồ lô linh căn? Điều này sao có thể, loại bảo bối này, như thế nào khả năng vẫn còn đến nay?"

"Ai nói cho ngươi nhất đẳng thất quả? Ngươi cho là mỗi dây hồ lô đều là nhất đẳng thất quả sao?" La bàn chỉ dẫn giả mắng.

"Vậy ngươi nói sao?" Dương Thiên Vấn nghe xong, cẩn thận nghĩ lại cũng thấy đúng, vũ trụ khác nhau vật cũng khác nhau, linh căn tên giống nhau, nhưng mà kết vài cũng là không nhất định phải giống nhau.

"Hồ lô linh căn này lúc vũ trụ mới thành lập, bị Thiên Cơ che dấu, lại bởi vì tam giới mới phân đã nhập bên trong Âm sát sơn, hàng tỉ năm qua tổng cộng kết ba hồ lô! Có thể tự thành một cảnh, một cái hồ lô trong đó có thể nuốt âm sát khí, chuyển hóa thành Ất mộc cảnh nguyên cùng tiên thiên chân thủy", La bàn chỉ dẫn giả vì Dương Thiên Vấn giải thích nghi hoặc nói.

"Thì ra là thế" Dương Thiên Vấn vẻ mặt giật mình nói.

"Ngươi nếu lấy được bảo này, ngày sau cũng không cần lo lắng âm sát nghiệp lực dính vào người", La bàn chỉ dẫn giả nhắc nhở nói, bất quá ngươi muốn lấy được bảo bối này, cần phá kỳ trận hộ cảnh nọ mới được.

"Ồ? Nơi đó còn có đại trận thủ hộ?" Dương Thiên Vấn lời vừa ra khỏi miệng, liền thầm mắng chính mình ngu ngốc, nếu không phải bởi vì cái này, vậy lão phụ nhân các nàng đã sớm lấy được bảo vật bên trong.

"Cũng may mắn bên trong Âm sát sơn, tuy có linh quả kỳ dị sinh trưởng, nhưng thực ra không chọc Thần Hoàng cùng Thần Vương mơ ước, nếu không chỗ kỳ cảnh nọ chỉ sợ là đã sớm bị người phát hiện, hồ lô linh căn nọ cũng không lưu đến hiện tại" La bàn chỉ dẫn giả cảm thán nói.

Dương Thiên Vấn bồi Thủy Tâm Lan ba tháng, lúc này mới từ trong Thời Không Bảo Tháp nhảy đi ra, sau khi thu tốt tất cả, Dương Thiên Vấn đối với Âm sát sơn nọ sinh ra hứng thú nồng hậu.

Chẳng qua bởi vì Lôi Lệ cùng Lôi Thiến hai tỷ muội tồn tại, làm cho Dương Thiên Vấn có điểm lấy không chuẩn chủ ý, là mang theo các nàng? Hay là không mang theo? Đây chính là có điểm phiền toái. Mang theo các nàng đi, nơi đó là Âm sát sơn, hai Thượng vị thần đi, kết cục có thể nghĩ. Không mang theo đi lại có điểm lo lắng.

Cẩn thận suy nghĩ một chút, Dương Thiên Vấn gò cửa phòng Tường Già Thần Vương cách vách.

Cửa phòng mở ra, Tường Già Thần Vương thấy là Dương Thiên Vấn, nhiệt tình mời Dương Thiên Vấn vào nhà nói chuyện.

"Vô sự không đăng tam bảo điện, Vấn Thiên huynh đến nhất định có việc thương lượng?" Tường Già Thần Vương cùng Dương Thiên Vấn quan hệ quen thuộc, cho nên trực tiếp hỏi thẳng vào vấn đề.

"Quả thật có việc thương lượng, không biết Tường Già huynh có thể ở tại đây bao lâu?" Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút rồi hỏi.

"Chậm thì ba năm ngày, lâu thì hai ba tháng" Tường Già Thần Vương không chút nghĩ ngợi hồi đáp, bởi vì cái này vốn ở trong kế hoạch tính toán.

Dương Thiên Vấn nghe xong, lần này tiến đến Âm sát sơn, vừa đi một hồi cũng không biết bao lâu, dù sao cũng không có khả năng đi cùng Tường Già Thần Vương.

"ừm, vậy có điểm tiếc nuối, tại hạ có điểm việc riêng cần xử lý, chỉ sợ là không thể đồng hành cùng Tường Già huynh" Dương Thiên Vấn mặt mang tiếc nuối mở miệng nói.

"Ồ? Dương huynh có chuyện gì muốn làm, cần tại hạ hỗ trợ hay không?" Tường Già Thần Vương ngoài ý muốn hỏi.

"Cái này, chỉ sợ không được, tại hạ cũng là khó có thể nói được..." Dương Thiên Vấn nói.

"Không sao không sao, không nói không sao, tại hạ tự nhiên sẽ không làm cho Dương huynh khó xử, Dương huynh có chuyện gì cứ yên tâm đi làm" Tường Già Thần Vương hào sảng hồi đáp, mặc dù có chút đáng tiếc nhưng mà cũng không thể, người ta có việc riêng muốn làm, cũng không thể không cho người ta đi.

"Ha ha, đa tạ Tường Già huynh thông cảm. Mấy ngày nay cũng may mà có Tường Già huynh chiếu cố, tại hạ thật cảm động, lần sau gặp mặt, chúng ta sẽ nâng cốc vui vẻ" Dương Thiên Vấn cảm thán nói.

"Đó là tất nhiên, Vấn Thiên huynh muốn tìm người uống rượu, ngày sau có là cơ hội" Tường Già Thần Vương cười ha ha nói.

Dương Thiên Vấn cùng Tường Già Thần Vương gọi lên rượu ngon món ngon, vừa ăn vừa trò chuyện.

Tường Già Thần Vương cũng không có hỏi Dương Thiên Vấn đi làm gì, từ đầu đến đuôi đều nói chuyện phong nguyệt.

Dương Thiên Vấn sau khi trở về suy nghĩ thật lâu, hay là dùng tụ lý Càn Khôn cuốn tỷ muội Lôi gia rời khỏi Quý Thái Hiên. Nếu đem hai tỷ muội ở tại chỗ này, tự nhiên an toàn, nhưng mà chính mình sau khi xong chuyện còn phải đi vòng trở về, quá phiền toái. Âm sát sơn ở trong cổ chiến trường, cách nơi này cũng không tính là gần, sau khi xong việc, Dương Thiên Vấn sẽ bay thẳng đến thần thú giới.

"Thiếu gia, mục tiêu đã rời khỏi" Một người thủ sơn cốc xuất ra ngọc phù thông báo nói.

"Ồ? Tốt, tốt lắm! Cái dê béo này không làm thịt thì không được!" Một thanh niên đang ở thanh lâu ăn chơi nhận được tin tức cười to nói. Đồng thời, cũng vẫy lui người bên người. Xuất ra một cái thủy tinh cầu màu đen.

Bên trong tinh cầu màu đen, theo pháp lực thanh niên rót vào, một hư ảnh lão giả hiện lên, mở miệng hỏi nói: "Bạch Nha, tìm vi sư có chuyện gì sao?"

Đúng vậy, thanh niên này đúng là Bạch Nha Ma Quân ngày đó cùng Dương Thiên Vấn có duyên gặp mặt một lần, mà lão giả này không cần hòi, chính là Vạn Thông Ma Tôn đại danh đỉnh đỉnh! Có thể ở tại thần giới tự hiệu Ma Tôn. Có thể tưởng tượng thực lực cùng uy danh của người này.

"Hồi bẩm sư tôn, người nọ đã rời khỏi hạp cốc" Bạch Nha Ma Quân cung kính nói.

"Ồ? Ngươi xác định người này chỉ là hạ vị Thần Vương?" Vạn Thông Ma Tôn hỏi.

"Xác định, việc này có Cửu Hoàn Thần Vương bên kia tìm hiểu được" Bạch Nha Ma Quân nhẹ giọng nói, không có cách nào, Bạch Nha Ma Quân chính mình tuy rằng tu luyện ma công Vạn Thông Ma Tôn truyền xuống. Nhưng là tu vi cách đột phá Thần Vương còn có một đường, mà một đường này cũng là kém ngàn dặm.

"Được rồi, vi sư cái xương cốt già này cũng có chút năm tháng không động, ngày hôm nay liền động chút đi" Vạn Thông Ma Tôn nhìn lẩm bẩm nói.

"Sư tôn xuất mà, khẳng định mã đáo thành công" Bạch Nha Ma Quân nhanh nịnh hót nói.

***

Bên trong một gian phòng khách của Quý Thái Hiên, lão phụ nhân nọ giờ phút này đang tận tình khuyên bảo cháu gái nàng nói:"Nha đầu, nãi nãi sau khi rời khỏi, cháu là trăm ngàn không được tự tiện rời cốc, rõ ràng chưa?""

"Nãi nãi yên tâm, đừng nói rời cốc, ngay cả cái cửa phòng này cháu cũng sẽ không bước ra, người nhanh đi đi, chậm chỉ sợ sẽ không kịp"" Tiểu nha đầu hồi đáp.

Đồng thời lúc này, rất nhiều thế lực nhắm vào Dương Thiên Vấn con dê béo này cũng không hẹn mà đồng bắt đầu hành động.

Dương Thiên Vấn chân đạp Thuấn Quang Vân dựa theo bản đồ nhàm về phía Âm sát sơn bay đi, lúc này Dương Thiên Vấn còn không biết, mình đã bị người theo dõi.

Bất quá ai là dê ai là sói, vậy cũng không nhất định.

Dương Thiên Vấn giờ phút này nghĩ cũng là hồ lô linh căn nọ, kháo, chưa có nếm qua thịt heo, cũng đã thấy qua heo chạy chứ? Cái hồ lô này chính là tiên thiên linh bảo thiên địa sinh thành. Hơn nữa là tiên thiên linh bảo nhất lưu. Tuy rằng, công hiệu cụ thể không biết thế nào. Nhưng mà phẩm chất của nó cũng là ở đó.

Dương Thiên Vấn rõ ràng, nếu không phải Âm sát sơn hoàn cảnh như vậy, bảo hộ cái linh căn này, chỉ sợ thứ này đã sớm bị các đại thần thông giả phân chia.

Đương nhiên, có tư cách chia cắt nó cũng chỉ có mấy đại Chúa Tể. Thật sự là ông trời phù hộ. các Chúa Tể này đều lâm vào trong ngủ say, đương nhiên cái cổ chiến trường này vị trí đặc thù cũng là một trong những yếu tố.

Bay mấy ngàn dậm, Dương Thiên Vấn không khỏi tâm sinh cảm ứng, tựa như có chuyện gì muốn phát sinh, nếu là người thường có loại cảm ứng này, đại đa số mọi người sẽ xem nhẹ hoặc tưởng là ảo giác, nhưng mà Dương Thiên Vấn luyện là từ thần thông thiên nhân cảm ứng, cảm giác của nó luôn luôn phi thường chuẩn, cho nên Dương Thiên Vấn ngừng lại, nhìn nhìn bốn phía, không có động tĩnh gì.

Dương Thiên Vấn nhìn Huyền Quang Thủy Kính trên tay, nhất thời rõ ràng vì cái gì sẽ có loại cảm giác này, phía trước có một cái túi đang mở ra chờ mình tiến vào.

Dương Thiên Vấn cũng buồn bực. Sao lại thế này, chính mình tựa như cũng không có đắc tội với người nào mà, lập tức nhớ tới, nơi này là cổ chiến trường. Nơi này trời đất bao la dê béo là dể đánh nhất, vì dê béo, người ở đây bất kể cái gì đều dám làm, quản ngươi đắc tội với người hay không. Dương Thiên Vấn đoán, hẳn là bị người theo dõi.

Xem ra một đôi song tỷ muội bào thai phụ nhân mỹ mạo kia nói là linh nghiệm.

Dương Thiên Vấn ngừng lại, cái đường này dù sao cũng phải đi thôi. Nhưng mà nếu cứ ngốc nghếch mà tiến vào trong mai phục vậy thì bản thân đúng là ngu ngốc đến tận cùng rồi.

Dương Thiên Vấn thân hình nhoáng lên một cái, thi triển một cái phân thân thuật, để cho phân thân tiếp tục bay tới phía trước, mà bản tôn thì biến mất không thấy.

Sau khi dùng phong độn biến mất, thân hình Dương Thiên Vấn hiện ra trên mặt đất, độn thuật vừa chuyển, biến thành thổ độn, lấy thổ độn đi theo mặt sau phân thân.

701. Chương 702: Kim Long Tiễn Hiển Uy

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 702: Kim Long Tiễn hiển uy

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Phân thân của Dương Thiên Vấn hóa thành một đạo cầu vồng, lấy tốc độ cực nhanh chạy đi, ngay tại thời điểm đi ngang qua một phiến núi rừng, đột nhiên thiên hôn địa ám, phân thân đã bị kéo vào bên trong lĩnh vực.

Bất quá, rất nhanh, phân thân của Dương Thiên Vấn liền phá lĩnh vực của đối phương nhảy ra, cho dù là phân thân, cũng có mấy thành bản lãnh thật sự của Dương Thiên Vấn, tự nhiên không phải một cái lĩnh vực là có thể bắt, quan trọng nhất là, lĩnh vực này là lĩnh vực của một cái Thiên Thần.

Bản tôn Dương Thiên Vấn sau khi phát hiện tình huống này, liền biết chính mình hiểu lầm, thoạt nhìn, không phải nhàm vào mình mà đến, hẳn là do mình xui xẻo mà thôi.

Trên thực tế cái cổ chiến trường này khắp nơi đều là nguy hiểm, không phải yêu thú ma hồn đến từ dã ngoại, thì cũng đến từ ác thần săn bắn.

Tóm lại khắp nơi đều là hung hiểm.

Dương Thiên Vấn cũng lười để ột đám ác thần bất nhập lưu này chậm trễ hành trình.

Một cái phân thân đủ để thu phục đám ác thần nhiều nhất cũng chỉ là Thiên Thần thượng giai này.

Dương Thiên Vấn cũng từ trong thổ độn hiện ra thân hình, nếu không có việc gì, thổ độn tốc độ là không thể so với phi hành.

Dương Thiên Vấn tốc độ nhanh hơn vài lần, hướng về phía Âm sát sơn tiến đến.

Bay đại khái hơn mười vạn dặm, cũng chỉ gần một nửa lộ trình tốc độ của Dương Thiên Vấn đã muốn đến cực hạn, dựa theo tốc độ này đi xuống, nhiều lắm một ngày, Dương Thiên Vấn có thể tới Âm sát sơn. Nhưng vào lúc này, thân hình Dương Thiên Vấn đột nhiên khựng lại, từ tốc độ tối cao lập tức tĩnh lại, bởi vì đội hình xa hoa trước mắt!

Vạn Thông Ma Tôn tuy rằng tên hiệu Ma tôn, nhưng tu vi cũng bất quá là Thần Vương đỉnh phong. Lúc này lĩnh một trung vị Thần Vương, một hạ vị Thần Vương cùng với hơn hai mươi Thiên Thần đỉnh phong đứng ở trong không trung cách Dương Thiên Vấn vài trăm thước, bộ dáng là đợi đã lâu.

Dương Thiên Vấn ở trong đó thấy được Bạch Nha Ma Quân, lập tức rõ ràng tiền căn hậu quả.

Chẳng qua thủ đoạn những người này xác thực không phải ác thần săn bắn bố trí cạm bẫy trên đường gặp được có thể so sánh, người ta gọn gàng dứt khoát, quang minh chính đại chặn đường, ở trên khí độ liền hoàn toàn không phải một cái cấp bậc.

"Vị thần hữu này, chúng ta đã đợi từ lâu" Một lão giả hói đầu đứng đầu sắc mặt lãnh đạm mở miệng nói.

Dương Thiên Vấn mở ra hai tay nói: "Các ngươi có phải nhận sai người hay không? Tại hạ tựa như..."

"Không có, ta sao có thể nhận sai người" Bạch Nha Ma Quân hắc hắc cười tiếp lời nói, "Giới thiệu một chút, vị này là sư tôn của ta, Vạn Thông Ma Tôn. Mà mấy vị này là các sư huynh của ta".

Dương Thiên Vấn xem như rõ ràng vì cái gì liền ngay cả Cửu Hoàn Thần Vương cũng sẽ cố ky các nàng, thì ra ba Thần Vương này là một hệ, trách không được.

"Các hạ cũng là người rõ ràng, chúng ta cũng không nói thừa, chúng ta tới là bởi vì gần đây có vẻ khó khăn, muốn hướng các hạ kiếm chút tiêu dùng" Bạch Nha Ma Quân nói.

"Ồ..." Dương Thiên Vấn gật gù, thì ra mình thực là làm dê béo, bất quá đối mặt người ta đội hình ba Thần Vương, hơn hai mươi Thiên Thần đỉnh phong cũng không phải do Dương Thiên Vấn không cẩn thận suy xét một phen, hơn hai mươi Thiên Thần đỉnh phong cũng không có gì. Nhưng mà một Thần Vương đỉnh phong, một trung vị Thần Vương cùng với một hạ vị Thần Vương đồng cấp với mình thì cũng phải thận trọng. Tuy rằng thuyết minh rõ người ta đây là chặn đường cướp bóc, nhưng tiền tài là vật ngoài thân.

Bất quá. Dương Thiên Vấn nghĩ lại, những người này cũng là lang sói, có lần đầu cũng sẽ có tiếp theo, đáp ứng bọn họ vậy không thể nghi ngờ bảo hổ lột da. Không thể để người ta leo lên là toàn bộ thân gia thậm chí bao gồm cả cái mạng nhỏ chính mình. "Các ngươi muốn bao nhiêu đây?" Dương Thiên Vấn thử hỏi. Lúc này pháp bảo công kích Dương Thiên Vấn trên tay có thể sử dụng cũng chỉ có Phá Diệt thương cùng Kim Long Tiễn, Tiểu Bạch thần ấn còn đang thăng cấp. Dương Thiên Vấn hiện tại phát hiện, mình có chút quá mức ỷ lại Tiểu Bạch thần ấn, một khi Tiểu Bạch thần ấn mất đi tác dụng, thực lực của chính mình sẽ suy giảm lớn, không được, hẳn là phải chuẩn bị luyện chế một ít pháp bảo lợi hại có thể so với Kim Long Tiễn.

Có Kim Long Tiễn trong người, thêm một thân thần thông pháp thuật, Dương Thiên Vấn đối mặt ba Thần Vương cũng không e ngại, cho dù đánh không lại, trốn chạy cũng không có vấn đề.

"Không nhiều lắm, tuyệt không nhiều. Chỉ cần ngươi đem tất cả những thứ trên người giao ra đây là được" Bạch Nha Ma Quân nở nụ cười, cười rất là vui vẻ.

Dương Thiên Vấn trong lòng thầm thở dài một hơi, xem ra hôm nay là không thể thiện. Bọn người kia thật sự là rất không ặt mùi, chính mình tốt xấu cũng là đường đường Thần Vương, tuy rằng không coi là mãnh long quá giang, nhưng cũng không phải là một Thiên Thần nho nhỏ.

Tiên hạ thủ vi cường. Hậu hạ thủ tao ương.

Dương Thiên Vấn tập trung ở chỗ Bạch Nha Ma Quân đang rống to, dị thường đắc ý, trong lòng âm thầm cười lạnh, chỉ bằng ngươi chỉ là Thiên Thần, cũng dám ở trước mặt ta kiêu ngạo giống như một con bọ chó không phải muốn chết sao.

Lôi thuật. Tru ma thần lôi! Đối với loại tu luyện ma công, tích tụ âm sát Ma khí này, dùng Tru ma thần lôi là lựa chọn tốt nhất.

Một đạo lôi điện màu vàng trống rỗng hạ xuống, nhàm thẳng Bạch Nha Ma Quân.

Một đạo thần lôi này, tự nhiên là xuất từ tay Dương Thiên Vấn. Vì chiếm tiên thủ, để cho bọn họ trở tay không kịp. Dương Thiên Vấn không dùng dụng lôi ấn. Mà là Nguyên thần lực, trực tiếp câu thông đại địa, ở dưới tình huống pháp lực tiêu hao gấp bội dùng ra Tru ma thần lôi tầng thứ năm, hơn nữa uy lực của nó tuyệt đối không có kềm hãm.

Dương Thiên Vấn tức giận xuất ra Tru ma thần lôi, đừng nói là Thiên Thần nho nhỏ, cho dù là Thần Vương đồng cấp cũng phải cẩn thận ứng phó, kết quả Bạch Nha Ma Quân dưới tình huống không hề chuẩn bị, bị đạo lôi điện cấp này đánh trúng, bởi vì quá mức đột nhiên, lúc mọi người phản ứng lại thì đã không cứu viện kịp.

Trơ mắt nhìn Bạch Nha Ma Quân bị một đạo thần lôi đánh thành tro bụi, biến mất khỏi thế giới này.

Dương Thiên Vấn không có cùng những người này nói lời vô nghĩa, há mồm phun ra, một cái kéo nhỏ màu vàng từ trong miệng bay ra, hóa thành một đạo cầu vồng nhàm thẳng tên hạ vị Thần Vương mà đi.

Trên đường đánh tới, đến cuối cùng trực tiếp hóa hai con kim long nhỏ, giao nhau phi hành.

Hạ vị Thần Vương tuy rằng không thể ngưng kết lĩnh vực thần binh. Nhưng mà có thể hóa lĩnh vực tự thân, sau khi hóa lĩnh vực, lực phòng ngự tuyệt đối không dưới cực phẩm Thiên Thần khí.

Nhưng sau khi hai đạo kim long tới gần người, đạo lĩnh vực nọ thật giống như một quả trứng, "bốp" một tiếng, thoát phá mở ra, hai đạo kim long thế không buông tha người, ở trước khi hạ vị Thần Vương kia còn chưa có phản ứng, "rắc" một cái cắt đầu xuống, thần hồn câu diệt.

Cái này cũng coi như vị hạ vị Thần Vương này xui xẻo, mười thành thực lực căn bản không kịp phát huy ra. Bởi vì đến đột nhiên, chỉ có thể bị động phòng ngự.

Phòng ngự không có sai, có thể nói vị Thần Vương này phản ứng cũng tương đương đúng lúc, Kim Long Tiễn tốc độ công kích là nhất lưu. có thể phản ứng lại, thi triển ra lĩnh vực loại thủ đoạn cường lực này để phòng ngự đã xem như là phi thường già dặn.

Đáng tiếc, Kim Long Tiễn uy lực cũng không phải chỉ là một cái lĩnh vực là có thể đờ được, không có tiên thiên linh bảo nhất lưu. thật đúng là khó có thể đờ cái lợi khí sát phạt, chí bảo công kích này.

Kim Giao Tiễn uy danh không phải thổi ra, đó là dùng vô số mạng nhỏ đại thần thông giả mà đổi lấy.

Kim Long Tiễn thoát thai cùng Kim Giao Tiễn, càng trò giỏi hơn thầy. Cái này ở tại thần giới lần đầu tiên ra tay, liền giết chết một hạ vị Thần Vương.

Người này vừa ra tay, đối mặt một cái liền xử lý một Thiên Thần đỉnh phong cùng một hạ vị Thần Vương, Bạch Nha Ma Quân cũng bò đi, tuy rằng là có thanh danh không giả, nhưng mà tu vi Thiên Thần đỉnh phong ở trước mặt cường giả cấp bậc Thần Vương xác thực không tính là cái gì, nhưng mà lấy Dương Thiên Vấn tu vi một hạ vị Thần Vương, lại một kích giết một Thần Vương đồng cấp, đây chính là mọi người bị dọa cho nhảy dựng, bao gồm Vạn Thông Ma Tôn ở bên trong.

Dương Thiên Vấn cũng bắt lấy cơ hội, đối với hai mươi vị Thiên Thần khác phát động Tru ma thần lôi, Dương Thiên Vấn cũng không hy vọng thời điểm thực cùng Vạn Thông Ma Tôn giao bắt đầu, còn phải phân tâm ứng phó đám lâu la này.

Lúc này Dương Thiên Vấn thực lực cũng hiển lộ không thể nghi ngờ, nghĩ tới năm đó Dương Thiên Vấn ở cấp Thiên Thần có thể nói vô địch, hiện tại lại càng vô địch. Hai mươi Thiên Thần đỉnh phong, không có một ai có thể ở dưới lôi thuật cường đại của Dương Thiên Vấn mà thoát được, toàn bộ một kích giết chết!

Dương Thiên Vấn giết chóc một phen, chỉ ngắn ngủn trong mấy hơi thở đã hoàn thành.

Giữa không trung, cũng chỉ còn lại 3 bóng người, Vạn Thông Ma Tôn cùng trung vị Thần Vương kia, còn lại chính là Dương Thiên Vấn.

Lúc này Dương Thiên Vấn thân mặc Chân Ngô Thần Giáp phòng chế, cầm trong tay Phá Diệt thương, chân đạp Thuấn Quang Vân, trên đầu lơ lửng một cái tiễn đao hình rồng màu vàng, cả người thần quang rực rỡ, uy thế bất phàm.

Vạn Thông Ma Tôn cùng vị trung vị Thần Vương kia bị Dương Vấn Thiên bày ra thực lực dọa ất hồn, chỉ một cái đối mặt, Dương Thiên Vấn liền giết chết hai mươi vị Thiên Thần đỉnh phong cùng một hạ vị Thần Vương, Thiên Thần đỉnh phong cũng bò đi, nhưng mà hạ vị Thần Vương kia bị một kích giết chết cũng quá mức rung động, phải biết rằng hạ vị Thần Vương cho dù là đối mặt hạ vị Thần Hoàng cũng không có khả năng bị một kích giết chết.

702. Chương 702

703. Chương 704: Giằng Co

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 704: Giằng co

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn đang muốn vận dụng pháp bảo, ý niệm trong đầu vừa động, Kim Long Tiễn trên đỉnh đầu song long nhãn hào quang đột nhiên hiện ra, đã muốn bắn ra. Nhưng ngay tại lúc này, Dương Thiên Vấn lại đem ý niệm trong đầu ngừng lại.

Không sai, Kim Long Tiễn vừa ra không đâu bất lợi, nhưng mà Vạn Thông Ma Tôn này phản ứng cũng quá khác thường. Mới rồi Kim Long Tiễn một kích giết ngay một hạ vị Thần Vương, uy lực cũng không phải là giả, lão gia hỏa này còn trấn định như vậy, hắn sẽ không sợ hãi?

Đổi vị trí tự hỏi, chính mình nếu gặp loại pháp bảo đáng sợ này, nếu không có thủ đoạn ứng đối, không có tuyệt đối nắm chắc, cái phản ứng đầu tiên khẳng định là chạy trốn, dù sao tính mạng chỉ có một lần, không đáng giá vì mặt mũi mà vứt bò mạng nhỏ.

Vạn Thông Ma Tôn có thể có tự hiện tôn sư trong ma, sẽ phạm loại sai lầm này sao? Việc này vô luận nhìn như thế nào cũng đều dị thường cổ quái! Chuyện có khác thường tất có biến, tên này khẳng định có chỗ dựa đặc thù gì đó. Lúc này mới không có sợ hãi như thế?

Bất quá, Dương Thiên Vấn cũng không có đạo lý cứ như vậy mà lùi bước, Dương Thiên Vấn không có vận dụng Kim Long Tiễn, mở ra tay phải, năm đạo hào quang sắc thái không đồng nhất thoáng hiện, ngay sau đó ngưng đọng thực thể, hào quang tan hết.

Hừ, Thần Hồn Oan Cốt Phiên nọ dĩ nhiên uy lực vô cùng. Có thể chắn Tử tiêu thần lôi quả thật không phải hư danh. Nhưng mà nếu không có kiện ma bảo nọ thì sẽ thế nào?

Dương Thiên Vấn tung ra năm đạo thần quang, lấy hình thức "nắm" mà bắn nhanh đi.

"Hừ, chút tài mọn!" Vạn Thông Ma Tôn há mồm phun, phun ra một đoàn hắc vụ, sương mù giữa đường hóa thành năm đạo hắc tiễn nghênh về phía năm đạo thần quang. Đồng thời, một đạo ấn quyết đánh lên trên Thần Hồn Oan Cốt Phiên, trên mặt cờ chú văn kỳ dị chợt lóe, từ trên đó phun ra mười mấy hồn phách.

Dương Thiên Vấn tinh thông đạo luyện khí, tự nhiên nhìn ra bảo này là từ chúng thần thần hồn luyện chế, đặc biệt trong lá cờ ít nhất cũng có hơn vạn thần hồn ở trong, hơn nữa loại bảo vật này, thần hồn trong đó càng nhiều, thần hồn càng cường đại, uy lực lại càng cường đại, hầu như chính là một kiện pháp bảo có tính trưởng thành.

Mười mấy thần hồn ngưng tụ thành một đoàn, sau đó hiển hóa ra một mạng lưới, hướng Dương Thiên Vấn chúp tới.

Dương Thiên Vấn cũng không dám để cho thứ này dính vào người, pháp lực kích lên, bất diệt thần quang trên thần giáp hào quang mãnh liệt khuếch trương gần trăm mét, đờ mạng lưới nọ, hơn nữa hình thành trạng thái giằng co.

Ngũ sắc thần quang giờ phút này cũng cùng năm đạo hắc tiễn đánh nhau. Trong vô thanh vô tức, năm đạo hắc tiễn nọ hóa thành vô hình, ngay cả tác dụng ngăn trở một lát cũng không có.

"Ồ!" Vạn Thông Ma Tôn kinh ngạc ra tiếng. Hắn cũng nghĩ không đến, Dương Thiên Vấn phát ra năm loại hào quang này lại có thể lợi hại như vậy, năm đạo hắc tiễn vừa rồi nhìn như bình thường, thật ra đó là một loại thuật pháp uy lực lớn mà mình am hiểu, tên gọi: "Ma tinh ngũ tiễn"! Loại thuật pháp này ở mặt ngoài nhìn qua không bắt mắt, đa số đối thủ sẽ lơ đễnh, nhưng mà sau khi bọn hắn phát hiện, thường thường liền mất tiên cơ.

Nhưng mà hiện tại, cái Ma tinh ngũ tiễn này lại có thể ngay cả năng lực ngăn trở một lát cũng không có, cái này không thể không làm cho Vạn Thông Ma Tôn kinh ngạc. Dương Thiên Vấn lôi thuật tuy rằng hắn không có đón đỡ qua, nhưng mà từ trên Thần Hồn Oan Cốt Phiên cũng có thể đủ cảm giác được uy lực trong đó không phải là nhỏ, nếu như ăn trúng một kích, cho dù không chết, cũng sẽ chịu bị thương.

Có thể lấy pháp lực hạ vị Thần Vương, đánh cho bị Thần Vương thương đỉnh phong, Vạn Thông Ma Tôn hiện tại đã phi thường hối hận việc này.

Dương Thiên Vấn có ngũ sắc thần quang quanh người, không thể dưới mình, Vạn Thông Ma Tôn vận kình vung lên quỷ đầu đại đao trong tay, một đạo đao kình hướng ngũ sắc thần quang chém xuống.

Dương Thiên Vấn nhìn thấy cái này cảm thấy cười thầm, ngũ sắc thần quang là thần thông thuật đỉnh cấp, chỉ là đao kình sao có thể làm gì được. Trên thực tế, quả thật cũng như thế, đao kình thanh thế lớn nọ sau khi va chạm đến ngũ thần thần quang, cũng giống như Ma tinh ngũ tiễn trước đó, biến mất vô hình. Ngũ sắc thần quang, thiên địa vạn vật, không chỗ nào không thu, chỉ cần chưa nhập tiên thiên.

Bất quá, lúc này tâm thần Dương Thiên Vấn cũng đặt ở trên ngũ sắc thần quang, sau khi dùng quyết chữ giảo (nắm), ngũ sắc thần quang tới gần trước người Vạn Thông Ma Tôn, dưới Dương Thiên Vấn tâm thần khống chế, sửa giảo thành xoát (quét đi), hướng tới Vạn Thông Ma Tôn xoát tới.

Vạn Thông Ma Tôn ở dưới Thần Hồn Oan Cốt Phiên cũng vẫn cảm giác được năm đạo hào quang nọ sau khi hợp nhất, xoát xuống tạo nên uy lực, thiên đạo? Đúng, chính là thiên đạo, uy lực nọ ẩn chứa một tia ý tứ thiên đạo hàm xúc ở trong đó, tuy chỉ một tia, cũng là đủ!

Vạn Thông Ma Tôn quá sợ hài, hắn đã xem thường năm đạo hào quang này, lúc này chỉ có dùng hết toàn lực sử dụng Thần Hồn Oan Cốt Phiên đến đờ một kích này.

Ngay cả hắc vòng nọ đang cùng bất diệt thần quang kềm giữ lẫn nhau cũng thu trở về, một đạo ma sát khí mạnh mẽ phóng lên cao.

Một ma hồn thật lớn rít gào hiện hình. Lại có thể cứng rắn đỡ được ngũ sắc thần quang áp chế!

Ngũ sắc thần quang thần thông vô cùng cường đại, được xưng thiên địa vạn vật không chỗ nào không xoát, nhưng mà nó có cường thịnh thì cũng chỉ là một loại thần thông mà thôi, sử dụng nó là phải xem người nào. Người tu luyện loại thần thông này tu vi như thế nào. Uy lực mà nó biểu hiện ra ngoài tự nhiên cũng không giống nhau.

Dương Thiên Vấn đem nguyên thần lực điên cuồng rót vào trong ngũ sắc thần quang, ngũ sắc thần quang dần dần ép xuống.

Vạn Thông Ma Tôn tuy rằng không biết ngũ sắc thần quang hạ xuống hậu quả là cái gì, nhưng mà có ngốc cũng biết tuyệt đối không thể để cho nó hạ xuống, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Vạn Thông Ma Tôn hối hận, năm đạo hào quang này nhìn qua cũng bình thường, lại có thể cùng Ma tinh ngũ tiễn trông khác lại cùng công hiệu, thanh thế không hiện, uy lực lại cường đại vượt ra ngoài dự kiến.

Cắn răng cắn nát đầu lưỡi, một ngụm tinh huyết phun ở trên Thần Hồn Oan Cốt Phiên, được tinh huyết tương trợ cùng với thần lực Vạn Thông Ma Tôn liều mạng đưa vào, cũng duy trì một cái không thắng không bại.

Vốn lấy thần lực Thần Vương đỉnh phong, hạ vị Thần Vương bình thường là so không được. Nhưng mà Dương Thiên Vấn cũng không giống, Dương Thiên Vấn có được vô số khí hải, chân nguyên hùng hậu cùng cực, so đấu tiêu hao, sợ là Thần Hoàng cũng khó mà hao hết pháp lực Dương Thiên Vấn, hơn nữa tốc độ khôi phục pháp lực tự thân Dương Thiên Vấn, từ ý nghĩa nào đó mà nói, pháp lực Dương Thiên Vấn hầu như chính là vô cùng vô tận!

Giờ phút này đã thành hai người so đấu pháp lực, không sai, Dương Thiên Vấn chỉ là hạ vị Thần Vương, thần lực không thể vượt qua Thần Vương đỉnh phong, nhưng mà không có vấn đề gì, ngươi Thần Vương đỉnh phong có trâu bò, thần lực của ngươi cũng có hạn độ phải không? Nhiều nhất ba cái đan điền thần lực, có thể cùng mấy vạn khí hải của Dương Thiên Vấn so sánh sao? Tuy ràng khí hải Dương Thiên Vấn chủ yếu chỉ có ba trăm sáu mươi năm cái.

Giằng co một trận… Mà lão phụ nhân giờ phút này cũng cùng vị trung vị Thần Vương kia lâm vào trong giằng co, lão phụ nhân này cũng không có được đại thần thông như Dương Thiên Vấn, chỉ dựa vào tu vi so với người trung niên mạnh một chút, nhưng mà mạnh cũng có hạn…. Mọi người đều là trung vị Thần Vương, muốn phân ra thắng bại là cần thời gian. Dương Thiên Vấn đang chờ đợi, chờ đợi Vạn Thông Ma

Tôn hiện ra hiện tượng kiệt lực, cũng chờ đợi lão phụ nhân nọ lấy được thắng lợi, bất luận bên nào có kết quả, đều đối với Dương Thiên Vấn tuyệt đối có lợi.

Nếu là Vạn Thông Ma Tôn kiệt lực, trận tranh đấu này thắng bại cũng rất rõ ràng, nếu là lão phụ nhân sớm một bước thắng được, như vậy kết quả cũng kém không nhiều lắm.

Lần giằng co này chính là bảy ngày! Dương Thiên Vấn hết chỗ nói rồi, làm Dương Thiên Vấn không nói gì không phải Vạn Thông Ma Tôn bền bỉ, mà là hai vị trung vị Thần Vương bên kia đánh nhau chết sống, cái này ở Dương Thiên Vấn xem, quả thực không thể tưởng tượng, bởi vì chính hắn cùng tu sĩ đồng cấp khác tranh đấu cho tới bây giờ đều là tốc chiến tốc thắng. Rất ít khi kéo dài tới bảy ngày.

Dương Thiên Vấn hậu kình mười phần, bất quá tính nhẫn nại cũng dần dần đã không có, cảm giác một chút, cũng kém không nhiều lắm.

Dương Thiên Vấn lập tức đem ngũ sắc thần quang áp lực lớn thêm mấy lần, ngũ sắc thần quang lập tức đè ép xuống. Đồng thời, Dương Thiên Vấn tâm niệm vừa động. Kim Long Tiễn từ chỗ thiên linh Dương Thiên Vấn nhảy ra. Hai song long nhãn hào quang chợt lóe, hướng tới Vạn Thông Ma Tôn vọt tới.

Vạn Thông Ma Tôn thấy Kim Long Tiễn nhảy ra, liền cảm thấy hoảng hốt, đối phó loại pháp bảo này, hắn tự nhiên có thần thông khác có thể ứng phó, nhưng nay dưới loại tình huống này, chỉ có hai lựa chọn.

Một là cứng rắn đờ một kích này, cái này rõ ràng là lựa chọn không sáng suốt, một cái khác chính là rời khỏi cục diện giằng co hiện tại, ứng phó pháp bảo đối phương.

Vạn Thông Ma Tôn cắn răng tung người rời khỏi trận giằng co này, hai tay kết ấn, há mồm vừa phun, một đoàn sương mù ngăm đen phun ra, nói là sương mù thật ra cũng không chuẩn xác, chuẩn xác nói là nửa sương mù nửa chất lỏng giống như huyết nhục vậy.

Vạn Thông Ma Tôn cười cạc cạc, "Chờ ngươi đã lâu!" Hai tay vung lên, hắc vụ phập phềnh nghênh hướng về phía Kim Long Tiễn.

Kim Long Tiễn vẫn là không đâu địch nổi thẳng tiến tới, không chút lay động, hai bên tương giao, hắc vụ lập tức khuếch tán ra, đem Kim Long Tiễn bao vây lấy.

Dương Thiên Vấn mười phần kinh ngạc, cái hắc vụ này lại có thể kềm giữ được Kim Long Tiễn?

Tuy rằng Kim Long Tiễn không có thu được công hiệu, nhưng mà Dương Thiên Vấn cũng không phải là không có thu hoạch, đồng thời ngay tại Vạn Thông Ma Tôn lui về phía sau, ngũ sắc thần quang thế như chẻ tre đè ép xuống.

Lúc này đây đến phiên Vạn Thông Ma Tôn kinh hài, bản mạng pháp bảo của mình lại có thể bị bắt đi? Không có khả năng! Thần Hồn Oan Cốt Phiên uy lực tuyệt đối siêu việt cực phẩm Thiên Thần khí, ngay cả thần lôi thanh thế lớn nọ cũng đờ được, chỉ là năm đạo thần quang không có khả năng lợi hại như vậy!

Dương Thiên Vấn dùng ngũ sắc thần quang thu bản mạng pháp bảo lợi hại nhất áp đáy hòm của Vạn Thông Ma Tôn, nhưng mà chí bảo công kích lợi hại nhất trên tay mình cũng là bị nhốt lại.

704. Chương 705: Cổ Ma Thần Thuật

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 705: Cổ ma thần thuật

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Hiện tại mọi người cục diện so với trước đó cũng không sai biệt lắm, bản mạng pháp bảo của Vạn Thông Ma Tôn là Thần Hồn Oan Cốt Phiên bị Dương Thiên Vấn thu, mà chí bảo công kích Kim Long Tiễn của Dương Thiên Vấn lại bị thần thông cổ quái của Vạn Thông Ma Tôn vây.

Dương Thiên Vấn trên tay tuy rằng còn có Phá Diệt thương. Nhưng mà hiển nhiên, Dương Thiên Vấn cũng không tính cùng đối phương giao chiến gần người, như vậy thật sự là rất bất lợi.

Vạn Thông Ma Tôn đã có một thanh lĩnh vực thần binh, nhưng mà không biết vì cái gì, hắn lại đem lãnh vực thần binh tán đi, chuyển biến thành cố hóa lĩnh vực, tích cực phòng ngự, Dương Thiên Vấn lôi pháp quá lợi hại, Vạn Thông Ma Tôn mất đi Thần Hồn Oan Cốt Phiên cũng không dám đem chính mình trực tiếp bại lộ ở dưới lôi pháp của đối phương.

Dương Thiên Vấn hiện tại thực sự có chút cảm giác, pháp bảo trên tay mình thật sự thiếu một ít, mặc dù có Tiểu Bạch thần ấn pháp bảo cường đại như vậy, trên cơ bản liền ngay cả Kim Long Tiễn chí bảo công kích như vậy cũng chỉ có lui về xếp thứ hai, nhưng nếu Tiểu Bạch thần ấn không dùng được, mà tử tiêu thần lôi cũng đánh không đến kẻ địch mà nói, sẽ lâm vào trong bị động.

"Đáng giận, pháp bảo bản tôn cũng không dể thu như vậy, xem thần thuật bản tôn!" Vạn Thông Ma Tôn tính sử dụng một loại thần thuật nhiều năm trước từ trong một cái thái cổ di tích tìm được.

Loại thần thuật này, là một loại ma đạo cấm pháp, người sử dụng trả giá là tương đối cao. Ở thời kì viễn cổ, thái cổ chư thần hoành hành, cũng có rất nhiều yêu ma thái cổ, yêu ma thái cổ cường đại này đã rời khỏi vũ đài lịch sử. Truyền thuyết tinh thú chính là đời sau của yêu ma thái cổ nàêu ma thái cổ này tuy rằng tiêu thất, nhưng mà truyền lưu rất nhiều cổ ma thần cấm thuật.

Cấm thuật này thường thường uy lực cường đại thái quá. Đương nhiên đa phần là lấy tự mình hại mình để trả giá!

Cấm pháp Vạn Thông Ma Tôn sử dụng tên là: "Cực hạn ma đạo"!

Tên phi thường chính quy, vừa nghe đã biết không phải tầm thường.

Nhưng mà thi triển lên cũng thật sự là quỷ dị!

Vạn Thông Ma Tôn gọi ra linh thú song đầu ma xà của mình, một nhát chặt xuống cánh tay trái của mình, nhất thời thần huyết phun ra, Vạn Thông Ma Tôn đúng lúc lấy tay phải đem thần huyết hội tụ thành một đoàn huyết cầu, một nửa thần huyết làm dẫn, sau đó lấy một loại phương thức đặc thù, nhốt đánh vào trong cơ thể song đầu ma xà.

"Làm gì? Đánh không lại cũng không cần tự mình hại mình chứ?" Dương Thiên Vấn thừa cơ cười trêu nói, bất quá Dương Thiên Vấn cũng ngầm đem các loại thần phù la bàn thêm vào trong người, đồng thời rủ xuống ngón trỏ tay trái tùy thời tụ tập tịch diệt thần thuật. Dương Thiên Vấn đang chờ đợi, chờ đợi một sơ hở!

Song đầu ma xà, chính là một loại tinh thú cấp ba hi hữu, ở trên thực lực cũng không quá thu hút, rất khó tưởng tượng có người sẽ lấy nó làm linh thú sủng vật.

Một màn làm cho người ta khó có thể tin đã xảy ra.

Một đoàn thần huyết nọ bị Vạn Thông Ma Tôn lấy phương thức cực kỳ thần bí nhốt đánh vào trong cơ thể song đầu ma xà. Song đầu ma xà tựa như ăn thuốc kích thích mà điên cuồng gào thét lên, toàn bộ thân hình thay đổi lớn. Ngay sau đó ở trong Dương Thiên Vấn trợn mắt há hốc mồm, hai đầu biến ba đầu, bốn đầu, mãi cho đến mười tám đầu! Đúng, mười tám cái đầu, một cái thân hỉnh, chín cái đuôi! Nguyên bản thân hình thực bình thường đã biến thành một con quái vật cực lớn.

Dương Thiên Vấn hết chỗ nói rồi, đây là quái vật gì?

Dương Thiên Vấn tự hỏi coi như là kiến thức rộng rãi. Nhưng mà quái vật này cũng chưa từng thấy qua!

Bất quá có ngốc cũng biết ma vật này cường đại! Song đầu ma xà là tinh thú cấp ba, như vậy mười tám cái đầu? Đệch. Dương Thiên Vấn cho dù có ngốc cũng nhìn ra, Vạn Thông Ma Tôn lại có thể đem một tinh thú cấp ba đề cao thành yêu thú mười tám đầu đáng sợ! Đây là dạng cấm thuật gì?

Dương Thiên Vấn lập tức xuất ra hóa thân, hóa thân đột nhiên biến lớn, Dương Thiên Vấn đem Phá Diệt thương hóa lớn giao cho hóa thân sử dụng, hóa thân cầm thương xông lên.

Vạn Thông Ma Tôn hiển nhiên chưa có kiến thức qua thần thông thân ngoại hóa thân thêm pháp thiên tượng địa của tiên gia, thấy một màn như vậy cũng sửng sốt một chút.

Đúng lúc này, hóa thân cùng cự xà kia chiến cùng một chỗ, thanh thế lớn kinh người, tiếng nổ chấn trời, làm cho hai vị trung vị Thần Vương đang đánh nhau ở một bên cũng hoảng sợ.

Đặc biệt người trung niên nọ, nhìn thấy loại tình hình này, cảm thấy khó có thể tin, loại cấm thuật này hẳn chính là tuyệt chiêu áp đáy hòm của sư tôn, không đến lúc liều mạng, sư tôn là tuyệt đối sẽ không dễ dàng sử dụng, bởi vì cái này phải trả giá cao đến khó có thể thừa nhận.

Lão phụ nhân xem chuẩn cơ hội, một trượng đánh ở trên lưng người trung niên, đánh áu huyết bay ngược, lão phụ nhân nhân cơ hội này lập tức liền đem chiến cuộc kéo đến hướng cực kỳ có lợi cho chính mình.

Người trung niên từ từ không địch lại, bởi vì vô luận là pháp bảo, thần lực, tu vi đều yếu hơn lão phụ nhân một bậc, đành phải tìm cơ hội thi triển huyết độn đại pháp thoát khỏi nơi này, cứ ở lại tiếp, chỉ sợ thực sẽ mất mạng. Một nguyên nhân khác làm cho người trung niên trốn chạy tự nhiên chính là Vạn Thông Ma Tôn đã thi triển Cực Hạn Ma Đạo.

Thi triển loại cổ ma thần thuật này, cũng biểu thị Vạn Thông Ma Tôn cũng không địch lại đối thủ, cho nên liều mạng.

Giặc cùng đường chớ đuổi, lão phụ nhân thu hồi lĩnh vực thần binh chính mình, nhìn tình huống chiến cuộc ở một phía khác.

Vận mệnh la bàn Tịch diệt thần thuật, một ngày chỉ có thể sử dụng một lần, có thể nói là tuyệt chiêu tất sát mạnh nhất, có thể phá đi phòng ngự Thần Hồn Oan Cốt Phiên hay không, Dương Thiên Vấn không có nắm chắc, nhưng mà hiện tại Thần Hồn Oan Cốt Phiên sớm đã bị ngũ sắc thần quang thu. Đừng nhìn Vạn Thông Ma Tôn cố hóa lĩnh vực phòng ngự kinh người, nhưng mà Dương Thiên Vấn tin tưởng, chỉ cần một kích là có thể đánh tan!

Quên đi tính thời gian, đã nhanh đến giờ tý, giờ tý vừa qua, chính là một ngày mới đã đến, chỉ cần kiên trì cho đến lúc này, hai lần tịch diệt thần thuật, đủ để thay đổi chiến cuộc!

Bất quá hóa thân cùng xà quái kia đại chiến, tình huống lại phi thường không như ý.

Lôi thuật hàng lâm!

Mười tám đạo bính hỏa dương lôi chuẩn xác giã ở trên mười tám cái đầu của xà quái, làm cho nó đau đến phát cuồng, lực công kích độ đại giảm.

Dương Thiên Vấn lại dùng kính tượng thần hành, phân ra chính mình một đạo kính tượng phân thân. Khống chế phân thân cũng thi triển ra thần thông pháp thiên tượng địa, giúp hóa thân kháng địch.

Vạn Thông Ma Tôn thấy tình hình như vậy, trong ánh mắt hung tượng lộ ra, nhưng trong lòng lại sáng ngời, biết cứ như vậy đi xuống không phải là biện pháp, không thể tưởng được cái cổ ma thần thuật áp đáy hòm này cũng không thể nhanh chóng lấy được thắng lợi, phải biết rằng thập cửu vĩ ma xà này, chính là một trong yêu ma cường đại thái cổ, tuy rằng dùng cấm thuật đưa đi ra ma xà so ra kém yêu ma thái cổ nguyên bản, nhưng cũng đủ để ứng phó cường giả cấp bậc hạ vị Thần Hoàng bình thường chứ?

Đánh mất một nửa thần huyết, Vạn Thông Ma Tôn giờ phút này sức chiến đấu là đại giảm, mà ma xà của hắn cũng bị chặn, thời gian càng lâu đối với Vạn Thông Ma Tôn càng bất lợi, dù sao cố hóa lĩnh vực cũng là cần thần lực khổng lồ đến chống đỡ.

Thiên lôi của Dương Thiên Vấn giống như mưa xuống vậy, một đạo tiếp một đạo đánh lên trên cố hóa lĩnh vực của Vạn Thông Ma Tôn, vì không hắn có cơ hội thở dốc.

Lão phụ nhân đã ở một bên thả ra pháp bảo chính mình, xa xa trợ công.

Cái lôi pháp này thi triển càng nhiều chính là hạ xuống càng chậm rãi, Dương Thiên Vấn lúc đầu thử dung hợp Tử tiêu thần lôi cùng nhiều loại lôi thuật, cũng không phải dung hợp giống thiên lôi trấn bình thường, mà là đem Cửu trùng thiên lôi cùng Tử tiêu thần lôi hai loại lôi pháp hoàn toàn khác nhau này hỗn hợp lại.

Vừa lúc có một con ma xà mười táp đầu chín đuôi hầu như đánh không chết tồn tại, Dương Thiên Vấn càng không ngừng hướng trên người nó tiếp đón, thuận tiện thí nghiệm, dung hợp như thế nào, để uy lực của nó càng cường đại.

Ở dưới lôi pháp cường đại của Dương Thiên Vấn can thiệp. Hóa thân cùng kính tượng phân thân cùng chiến ma xà, duy trì một cái cục diện bất phân thắng bại.

Dương Thiên Vấn tính toán thời gian, giờ tý đến. Tịch diệt thần thuật chuẩn bị từ lâu bắn ra, qua không đến hai tức, lại là một đạo Tịch diệt thần thuật!

Hai đạo đạm Tịch diệt thần quang màu tím, một trước một sau chuẩn xác giã ở trên lĩnh vực của Vạn Thông Ma Tôn, rắc một tiếng, đánh nát lĩnh vực phòng ngự này, đạo Tịch diệt thần quang thứ hai giã ở trên người Vạn Thông Ma Tôn, Vạn Thông Ma Tôn toàn bộ thân thể đột nhiên nổ mạnh ra. Ngay sau đó biến thành một tiểu nhân (người nhỏ bé) từ giữa không trung rơi xuống.

Dương Thiên Vấn ngây ngẩn cả người, đây là chuyện gì?

Lão phụ nhân bay lại đây, hiển nhiên nàng cũng thấy được một màn này, bất quá nàng kiến thức rộng rãi, lập tức có chút kinh ngạc nói: "Cái này không phải thế thân quý lỗi sao?'

"Thế thân quý lỗi?" Dương Thiên Vấn khó hiểu hỏi.

"Đúng, loại thế thân quý lỗi này phi thường trân quý, lần đầu tiên xuất hiện là ở cả ức năm trước, không ai biết nó là đến như thế nào, nghe nói đến nay cũng không có người có thể phỏng chế ra quý lỗi này, ở cổ chiến trường, nó tổng cộng chỉ xuất hiện qua ba lượt. Tác dụng của nó chính là thay mận đổi đào, có nó chẳng khác nào hơn một cái tính mạng" Lão phụ nhân giải thích nói.

Đồng thời, hắc vụ quấn quít lấy Kim Long Tiễn cũng theo thế thân quý lỗi mà biến mất, Kim Long Tiễn khôi phục tự do bay trở về bên người Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn một trận không biết nói gì, cái trò chơi này thật giống như Cửu chuyển hoàn hồn đan trong tay mình vậy, là bảo bối cứu mạng, hiệu quả như nhau, đều có ưu khuyết. Không cần hỏi, Vạn Thông Ma Tôn nếu sử dụng nó, hiện tại đã chạy mất, chỉ làm cho Dương Thiên Vấn buồn bực là, hắn là chạy trốn như thế nào, thời điểm chạy như thế nào.

"Chúng ta hay là nhanh rời khỏi nơi này đi. Bằng không quái vật này còn không biết sẽ nổi điên như thế nào nữa" Lão phụ nhân cũng không muốn ở lại nơi này.

Dương Thiên Vấn nhìn về phía quái vật lớn cách đó không xa, hóa thân cùng kính tượng phân thân đang liều mạng mà chiến, bất quá hiển nhiên cái này đã không có ý nghĩa gì nữa. cần gì lãng phí khí lực tiếp tục đánh nữa? Hóa thân tựa như cảm giác được ý tứ của Dương Thiên Vấn, cầm trong tay Phá Diệt thương đi qua.

705. Chương 705

706. Chương 707: Ma Đồng

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 707: Ma Đồng

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Bất tri bất giác, Dương Thiên Vấn đã tiến vào Âm sát sơn gần nửa năm, nửa năm xuống, Dương Thiên Vấn đã xâm nhập hơn ngàn dặm Âm sát sơn, mà con đường ở trong ngọc giản lão phụ nhân cấp cho, Dương Thiên Vấn cùng đã đi hơn phân nửa, còn lại chừng một phần ba nữa là có thể tới chỗ dị cảnh nọ.

Bất quá mấy ngày gần đây, Dương Thiên Vấn tốc độ tiến lên giảm lớn, bởi vì theo không ngừng xâm nhập Âm sát sơn, không chỉ có là số lượng âm hồn thú càng ngày càng nhiều, thực lực càng lúc càng lớn, hơn nữa liền ngay cả trận pháp cấm chế cùng càng ngày càng lợi hại.

Hơn nữa theo xâm nhập Âm sát sơn, âm sát hắc vụ của Âm sát sơn cùng càng nồng hậu, phi thường dễ dàng làm cho người ta bị lạc phương hướng, Dương Thiên Vấn cầm trong tay vận mệnh la bàn. Dựa theo kim la bàn mà phân biệt phương hướng, hơn nữa sau khi lấy la bàn ra, cùng có thể tăng cường lực lượng vòng bảo hộ Thái Cực lường nghi, tránh cho lãng phí không cần thiết.

Hắc ám, bốn phía trừ bỏ hắc ám ra, sẽ không có cái gì khác có thể hình dung.

Loại hắc ám này cũng không phải ánh sáng tạo thành. Mà là âm sát hắc vụ tạo thành, không có tu vi cùng thần thông nhất định, căn bản không thể nhìn vật, hạ vị Thần Vương bình thường đến đây, chỉ sợ còn phải dựa vào lĩnh vực ngăn cách hắc vụ này mới có thể nhìn thấy tình hình trong phạm vi lĩnh vực.

Nhưng mà lĩnh vực cùng có khả năng xúc động trận pháp cấm chế dầy đặc chung quanh.

Dương Thiên Vấn tại Âm sát sơn đi nửa năm. Coi như là có chút hiểu biết một ít ảo diệu trong Âm sát sơn này, một chút cũng không dám xem thường Âm sát sơn, phải biết ràng thời điểm bình thường, trận pháp cấm chế bày ra chỗ sáng, uy lực của nó có lớn cùng là có hạn.

Mà bên trong cái Âm sát sơn này, một trận nối một trận, hình thành một đám trận thế phi thường quỷ dị.

Mượn vị trí cái trận pháp Dương Thiên Vấn đang gặp hiện nay mà nói, trận pháp này chỉ là một cái mắt xích nhỏ trong một loạt trận thế bao phủ phạm vi ba dặm, cái mắt xích này bất quá là mắt xích dể dàng thông qua nhất, hơn nữa không phải là mắt xích mấu chốt nhất, y theo tu vi Trận Đạo của Dương Thiên Vấn tìm được điểm yếu của trận thế, đem nơi này làm điểm đột phá. Trận thế này tổng cộng có sáu mắt xích nối nhau, mà mắt xích thứ tư trong đó chính là chỗ mấu chốt phát động toàn bộ trận thế, chỉ cần hơi đụng chạm, toàn bộ trận thế sẽ phát động, dưới uy lực chồng chất, hạ vị Thần Vương căn bản không đủ để xem.

Nếu thay đổi một người không hiểu trận pháp, thật muốn mở ra lĩnh vực, dĩ nhiên có thể xem vật, bất quá lại càng thêm dễ dàng đụng chạm đến trận thế. Cái này giống như cơ quan ám khí vậy, ngươi không động nó tự nhiên không có việc gì, một khi động nó, hậu quả cũng không cần phải nghĩ.

Cho nên đạo tu hành, vượt mọi khó khăn gian khổ, thu thập sở trường các nha, kĩ nhiều không áp thân, chính là đạo tốt nhất.

Dương Thiên Vấn tiêu phí một ít thời gian mới từ trong trận này xuyên qua, cảm thấy lại dâng lên một trận minh ngộ.

Nhưng vào lúc này, trên sườn núi một ngọn núi phía tay trái, đột nhiên nổ lên một trận kinh thiên thể, không cần hỏi, cái này khẳng định là do người tạo thành. Đây là hiện tượng trận thế phát động, bởi vì âm hồn thú ở trong Âm sát sơn qua lại tự nhiên, không chịu tiên thiên trận pháp trong núi hạn chế, cho nên chúng nó cho dù là đánh nhau, cùng sẽ không xúc động trận thế.

Thực rõ ràng, đây là có thần nhân đụng chạm trận thế mà tạo thành. Có thể đến Âm sát sơn, hơn nữa xông đến vị trí này tối thiểu cùng là cường giả cấp bậc hạ vị Thần Vương.

Dương Thiên Vấn ở bên này nhìn trận thế cách đó không xa phát động, thật ra muốn cẩn thận quan sát một phen, bất quá ngay sau đó lại đã xảy ra một biến cố làm cho Dương Thiên Vấn trợn mắt cứng lười, trong Âm sát sơn trận pháp một khâu nối một khâu, càng sâu nhập lại càng nhiều, trận thế lớn nhỏ trong Âm sát sơn cùng là một khâu nối một khâu.

Thực không khéo là, trận thế bên kia bị xúc động, dẫn phát một cái trận thế cờ lớn phát động, chỗ đỉnh núi Dương Thiên Vấn bên này cùng là thuộc phạm vi trận thế cờ lớn này bao phủ.

Chuẩn xác một chút mà nói, Dương Thiên Vấn là xui xẻo bị liên lụy. Biết được điểm này Dương Thiên Vấn buồn bực thiếu chút nữa chửi má nó, nhưng mà lúc này đã chậm.

Bởi vì toàn bộ trận thế phát động thật sự nhanh, nhanh đến làm cho

Dương Thiên Vấn ngay cả cơ hội chạy trốn đều không có.

Dương Thiên Vấn lúc này không có chí bảo phòng ngự gì có thể hộ thân, quả nhiên là buồn bực, đối mặt loại trận thế này, chí bảo công kích có cường thịnh cũng không có chỗ dụng vò!

Chí bảo phòng ngự, lúc này Dương Thiên Vấn mới biết được rất ỷ lại pháp bảo đối với tu luyện không dễ, nhưng nếu không có pháp bảo tốt chính là bất lợi đối với mạng nhỏ. Lần này sau khi thoát hiểm, nên giải quyết vấn đề pháp bảo, chính mình tu luyện là thái cổ tiên đạo, pháp bảo oai là không thể thiếu, năng lực của lĩnh vực ở Dương Thiên Vấn thấy mặc dù có ưu thế, nhưng mà quả thật không quá thông thuận mà nói, thì có pháp bảo sử dụng vẫn yên tâm hơn.

Bất quá, tất cả cái này là phải chờ tới khi thoát hiểm nói sau, hiện tại nói tới cái này vẫn là quá sớm. Đối mặt với một trận thế cờ lớn phát động. Dương Thiên Vấn đành phải phát động bất diệt thần quang.

Cái cực phẩm phòng ngự Thiên Thần khí Chân Ngô Thần Giáp trên người này, tuy rằng không phải cấp bậc chí bảo phòng ngự chân chính, nhưng mà bất diệt thần quang này phòng ngự quả thật có chỗ độc đáo, chỉ là có một khuyết điểm, rất hao phí năng lượng.

Bất quá lúc này, Dương Thiên Vấn còn cố kỵ lãng phí gì? Bảo mệnh đệ nhất!

Trận thế sau đợt nổ mạnh đầu tiên, liền bắt đầu vận chuyển biến hóa trận pháp, Dương Thiên Vấn dựa vào bất diệt thần quang chống đỡ qua đợt nổ mạnh đầu tiên, mặt sau ôn hòa một chút trận thế biến hóa, thật ra làm cho Dương Thiên Vấn trong lòng hơi chút thả lỏng.

Tuy rằng phương thức âm độc hơn vẫn còn giấu diếm. thường thường có thể làm cho người ta thần không biết quỷ không hay mà lâm vào trong đó. Nhưng Dương Thiên Vấn không có lực phòng ngự quá mạnh vẫn tình nguyện đối mặt loại trận thế vận chuyển này, cũng không muốn đối mặt với lực lượng khủng bố giống như núi lửa bùng nổ kia.

Trận thế vận chuyển cũng không làm cho Dương Thiên Vấn lo lắng nhiều, dù sao Dương Thiên Vấn tự hỏi chỉ cần cẩn thận một chút, thiên nhiên đại trận này cũng không làm khó được hắn, bởi vì thiên nhiên đại trận không ai khống chế luôn sẽ lưu cho người ta một đường sinh cơ, Dương Thiên Vấn chỉ cần tìm được một đường sinh cơ này, không chỉ có không có lo lắng tới tính mạng, có lẽ còn có thể thoát vây mà ra.

Bất quá, lúc này Dương Thiên Vấn trong lòng quả thật là đem tên khốn kiếp đụng chạm trận thế kia mắng vô số lần. Nếu không phải vì tên không rõ kia, mình cùng sẽ không bị liên lụy mà lâm vào một cái trận thế cờ lớn này.

Dương Thiên Vấn không dám động loạn, mà cẩn thận quan sát, suy tính chỗ ảo diệu của cái trận thế này, để hiểu biết quy luật vận chuyển của trận thế, tìm một đường ra khỏi trận.

Trong trận huyễn ảnh trọng sinh, không ngừng biến hóa. Dương Thiên Vấn đạo tâm kiên định, Nguyên thần tam hoa đã kết, không chịu ảo giác mê hoặc.

Huyễn ảnh đột nhiên vừa chuyển, hóa thành một đầu quái thú mỏ hạc thân ưng. hướng Dương Thiên Vấn đánh tới, vốn loại ảo giác này chỉ cần ngươi không để ý tới, sẽ biến mất không thấy, nhưng nếu một khi bị ảo giác mê hoặc, vậy sẽ có thể nguy hiểm.

Dương Thiên Vấn tự hỏi nguyên thần đại thành, thần thức cường hãn. Không chịu ảo giác mê hoặc, nhưng mà ngay tại khi quái thú này đánh tới đồng thời sinh cảm giác xấu, theo bản năng phản ứng tế ra ngũ sắc thần quang, hướng tới quái thú nọ xoát đi.

Một cỗ phản kháng từ dưới ngũ sắc thần quang truyền đến, nhưng lập tức liền biến mất thành vô hình. Dương Thiên Vấn lúc này trong lòng cảnh giác bành trướng, quái thú nọ lại có thể không phải ảo giác, mà là một con âm hồn thú nương trận thế đột nhiên tập kích.

Cũng may mắn Dương Thiên Vấn phản kích cực nhanh, nếu không thực xem là ảo tượng không để ý tới, tất nhiên hậu quả thảm trọng.

Lập tức, Dương Thiên Vấn sắc mặt càng thêm ngưng trọng, bởi vì Dương Thiên Vấn phát hiện cái ảo giác này thật giả khó có thể nhận. Nếu thật sự là ảo giác như vậy liền không thể đánh trả. Bởi vì một khi đánh trả, sẽ xúc động một tầng biến hóa cùng vận chuyển càng sâu của trận thế, cái này sẽ làm cho tình cảnh

của Dương Thiên Vấn càng thêm không ổn. Nhưng nếu không đánh trả, vạn nhất là công kích thật, vậy sẽ là tự làm tự chịu.

Nếu thật giả khó phân, chỉ dựa vào trực giác để phân chia nguy hiểm mà nói, không khỏi quá không có bảo đảm, cái này rất nguy hiểm, phi thường nguy hiểm, so với trong tưởng tượng còn muốn nguy hiểm hơn nhiều!

Chương 707: Ma Đồng (2)

Dương Thiên Vấn hiện tại là chân chính lâm vào cục diện tiến thối lưỡng nan. Dương Thiên Vấn bỏ ra thời gian hai ngày, lại chỉ đi không đến năm dặm đường, dọc theo đường đi này khiến cho Dương Thiên Vấn có một chút bị động như vậy. May mắn có vòng bảo hộ Thái Cực lường nghi, cùng với thần thông thiên nhân cảm ứng hộ thân, nếu không thật đúng là không biết sẽ như thế nào, thoạt nhìn cái này có điểm không xong, hai ngày năm dặm đường, cái trận thế cờ lớn này ít nhất bao phủ phạm vi chừng năm mươi dặm, nói cách khác, dựa theo tiến độ hiện tại đi ra ngoài, phải muốn phí thời gian hơn nửa tháng.

Nhưng vào lúc này, ngay ở phía sau Dương Thiên Vấn hơn mười thước, đột nhiên dâng lên năm đạo quang mang.

Dương Thiên Vấn cảnh giác xoay người lại, hai ngày qua đem cho Dương Thiên Vấn có chút kích thích thần kinh, phi thường buồn bực. Cái trận thế này trải qua Dương Thiên Vấn thôi diễn, cũng không phức tạp. Chỉ cần đi ra phạm vi trận thế bao phủ là được, nhưng mà điều kiện tiên quyết là an toàn đi ra ngoài. Ở trong phạm vi trận thế bao phủ, nguy hiểm là không thể giải thích.

Liền ví dụ như hiện tại, đột nhiên toát ra năm đạo hào quang quỷ dị, Dương Thiên Vấn phản xạ có điều kiện muốn xuất ra năm đạo chỉ kình. Bất quá lúc kình vận tới đầu ngón tay, lại không có phát ra.

Bởi vì bên trong hào quang hiện ra là năm bóng người!

Dương Thiên Vấn lúc này mới chú ý tới, đây là đấu chuyển tinh di trận thế vận chuyển, hơn nữa là tùy cơ truyền tống, xem như thế, cái trận thế này phạm vi bao phủ lớn như vậy, lại có thể cùng có thể tùy cơ chuyển đến bên này.

Năm người, hai trung niên, một nữ tử tuổi trẻ, một lão giả cùng với một hài đồng chừng bảy tám tuổi!

Để cho Dương Thiên Vấn khiếp sợ là tu vi của bọn họ, hai trung niên cùng nữ tử trẻ tuổi nọ còn bình thường, chỉ có tu vi hạ vị Thần Vương, nhưng lão giả kia đã có tu vi trung vị Thần Vương đỉnh phong, lợi hại nhất là hài đồng nọ, thượng vị Thần Vương hàng thật giá thật!

Sáu người nhìn nhau, cuối cùng vẫn là hài đồng trông như bảy tám tuổi kia mở miệng nói:

"Chư vị hạnh ngộ, bản tôn Lục Đạo".

Nữ tử trẻ tuổi sửng sốt một chút, kinh ngạc nói: "Ngài, ngài là Lục Đạo Ma Đồng tiền bối?"

Lão giả cung kính hướng hài đồng bảy tám tuổi thi lễ nói: "Ra mắt Lục Đạo tiền bối!"

Hai trung niên tựa như là cùng nhau, liếc mắt nhìn nhau một cái, cùng hướng Lục Đạo Ma Đồng hành lễ nói: "Tiền bối có lễ".

Dương Thiên Vấn không thể tưởng tượng nhìn bốn người lớn, hướng tới một đứa nhỏ bảy tám tuổi mà hành lễ.

Cung kính giống như tôn tử vậy. Cảm giác quái quái. Hơn nữa cho dù tiểu thí hài này có tu vi thượng vị Thần Vương, cũng không cần phải lấy lễ vãn bối để đối diện chứ?

Hài đồng nài thanh nài khí, một bộ dáng ông cụ non gật gật đầu nói: "Được rồi, không cần đa lễ, cái trận thế này là ai gây ra?"

Dương Thiên Vấn nghe xong thanh âm Lục Đạo Ma Đồng, cũng không có loại đồng nhan lão âm như trong tưởng tượng, ngược lại là thanh âm hài đồng bình thường. Nhưng mà cố tình làm một bộ dáng uy nghiêm như vậy, làm cho Dương Thiên Vấn cảm giác có chút buồn cười.

Ma Đồng hướng Dương Thiên Vấn nhìn qua, trong mắt đột nhiên nở rộ một đạo tinh quang, động cái liền thu hồi hào quang, mặt nhìn về phía Dương Thiên Vấn, kỳ quái hỏi: "Vị thần hữu này, rất là xa lạ, không biết cao tính đại danh của các hạ?"

"Ngô hiện Vấn Thiên cư sĩ" Dương Thiên Vấn chắp tay gật đầu nói, "Lục Đạo thần hữu có lễ".

"Cư sĩ khỏe" Lục Đạo Ma Đồng thận trọng thi lễ.

Bốn người còn lại ánh mắt cùng chuyển hướng về phía Dương Thiên Vấn, không hẹn mà cùng lộ ra vẻ nghi hoặc cùng trầm tư. Nói đến Lục Đạo Ma Đồng này, là rất lợi hại, hắn chính là một hung thần tiếng tăm lừng lẫy trong cổ chiến trường, tu luyện công pháp cùng quỷ dị thần bí, tính tình cùng cổ quái, nhưng không thể phủ nhận là thực lực hắn cường đại!

Truyền thuyết, từng có một vị hạ vị Thần Hoàng chết ở trên tay hắn, đây là trận chiến Lục Đạo Ma Đồng thành danh!

Thực khả năng có người không tin, thượng vị Thần Vương như thế nào có khả năng chiến thắng một hạ vị Thần Hoàng? Trên thực tế đó không phải truyền thuyết, mà là sự thật! Lục Đạo Ma Đồng không phải một người, mà là bảy người! Không, phải nói là một cái bản tôn, sáu cái hóa thân! Mỗi một cái đều có thực lực Thần Vương.

Dương Thiên Vấn cùng có thân ngoại hóa thân, diệu dụng vô cùng. Nhưng Dương Thiên Vấn hóa thân cùng Lục Đạo Ma Đồng hoàn toàn khác nhau! Dương Thiên Vấn thân ngoại hóa thân là một loại thần thông; Từ nguyên thần bản tôn biến thành. Hóa thân cùng bản tôn thực lực phân biệt, thu hồi hóa thân cùng phân ra hóa thân, đối với bản tôn không có ảnh hưởng gì.

Mà Lục Đạo Ma Đồng thì lại khác, hắn tu luyện là một loại ma công quỷ dị, ngay từ đầu tu luyện đã đem Nguyên thần bảy phần, một chủ sáu phó. Đồng thời tu luyện ma công bảy bộ phận khác nhau. Sau khi tới cực hạn, lại hợp làm một, để chứng đại đạo!

Trên thực tế, bản tôn thêm sáu cái hóa thân sau khi hợp thể, Lục Đạo Ma Đồng thực lực sẽ đạt tới một cái độ cao không thể tưởng tượng! Cho nên, Lục Đạo Ma Đồng có thể ở cảnh giới Thần Vương xử lý một Thần Hoàng.

Hơn nữa Lục Đạo Ma Đồng bản tôn cùng phân thân hầu như không có gì khác nhau, ai cũng không biết cái nào mới là bản tôn, cái nào là phân thân, chỉ cần bản tôn không chết. Hắn hầu như chính là bất tử tồn tại!

Ở cổ chiến trường, thế lực cùng gia tộc nào hoặc là ác thần có hung ác cùng sẽ không chủ động đi trêu chọc một Lục Đạo Ma Đồng bất tử thực lực lại cường đại, tính tình cổ quái lại cực kỳ khó chơi.

Cũng may Lục Đạo Ma Đồng tính tình tuy cổ quái, nhưng không phải một người hoành hành vô kỵ, tàn nhẫn ác độc. Chỉ cần không nhận tội chọc hắn, thời điểm cùng hắn ở chung, chú ý một chút ngữ khí, cuối cùng có thể cung kính một chút, vậy không có vấn đề gì.

"Xin hỏi cư sĩ, mặc trên người là Chân Ngô?" Lục Đạo Ma Đồng xác nhận hỏi, trên thực tế hắn đã sớm nhận ra.

"Không phải chính phẩm, chỉ một món phỏng chế phẩm bỏ đi" Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu hồi đáp.

"Phỏng chế rất thật như thế, thần diệu như thế. Cùng thật sự là làm cho Lục Đạo mở rộng tầm mắt, nếu Lục Đạo xem không có sai mà nói, giáp này hắn là xuất từ tay một đời danh gia thời kì thượng cổ, hầu như là phỏng chế phẩm đã tiếp cận chính phẩm. Là một kiện thượng cổ thần khí hiếm có!" Lục Đạo Ma Đồng có chút hâm mộ lại có chút mê muội tán thưởng nói.

Dương Thiên Vấn cùng Lục Đạo Ma Đồng không có kết giao qua, cũng không biết truyền thuyết có liên quan tới hắn, tự nhiên không biết tính tình cùng tính cách của Lục Đạo Ma Đồng. Bất quá, có thể chỉ dựa vào quan sát từ xa vài lần, có thể đủ thăm dò ra hư thực của cái Chân Ngô phỏng chế phẩm này, vị Lục Đạo Ma Đồng này ở trên luyện khí một đạo, tựa như tạo nghệ không cạn!

"Không sai, đúng là như thế. Không thể tưởng được Lục Đạo thần hữu đối với luyện khí một đạo này kiến thức cũng thật sự là làm cho tại hạ sợ hãi mà than" Dương Thiên Vấn khen tặng nói.

Có thể nói, ai mà không thích nghe khen tặng?

Lục Đạo Ma Đồng cười to ra tiếng nói: "Ha ha ha. Quá khen quá khen" Lục Đạo Ma Đồng tính cách quái dị quái gở, bởi vì nguyên do chia ra làm bảy, cho nên tốc độ tu luyện là gấp bảy người khác, cùng là đối với Trận đạo, Khí đạo, Đan đạo đều có nghiên cứu độc đáo của chính mình, cho tới nay hắn đã nghĩ nhờ lực lượng chính mình luyện chế ra một món pháp bảo đủ để so sánh cùng thần giới thập bảo.

Đương nhiên tất cả cái này, người bên ngoài cũng không biết, người bên ngoài truyền đều là thực lực cường đại cùng hung danh của Lục Đạo Ma Đồng, không ai biết Lục Đạo Ma Đồng này sẽ bác học như thế.

Đương nhiên cùng ít nghe người khác khen tặng. Đặc biệt thành tâm khen ngợi về khí đạo một đường.

Dương Thiên Vấn nói chuyện tuy rằng có chứa ý khen tặng, nhưng mà là lời nói thật phát ra từ trong lòng, chỉ thay đổi một loại khẩu khí nói ra. Lục Đạo Ma Đồng tựa như có thể cảm giác được Dương Thiên Vấn nói, là lời tâm huyết phát ra từ trong lòng.

Dương Thiên Vấn cùng nhìn ra vị Lục Đạo Ma Đồng này tựa như không có tâm cơ gì, rõ ràng liền cùng Lục Đạo Ma Đồng hàn huyên lên, trao đổi lẫn nhau một chút khí đạo cảm ngộ, trong khoảng thời gian ngắn, hai người đều quên thời gian, quên thân còn ở trong một cái trận thế nguy hiểm.

707. Chương 707

708. Chương 709: Một Dây Ba Hồ Lô

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 709: Một dây ba hồ lô

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn sau khi đem toàn bộ công tác chuẩn bị làm xong, lúc này mới chú ý tới tỷ muội song bào thai trong tay áo của mình, nghĩ nghĩ, thân hình chợt lóe rồi biến mất. Khi lại xuất hiện, là đã ở trong tầng thứ hai Thời Không Bảo Tháp.

Phất tay thả ra tỷ muội song bào thai nói: "Hai người các ngươi ở đây tu luyện, đợi tu luyện có thành tựu, bổn tọa sẽ thả hai người về thái cổ thần giới".

Lôi Lệ cùng Lôi Thiến không lường trước được Dương Thiên Vấn sẽ trượng nghĩa cùng khẳng khái như thế. Đang muốn mở miệng nói cái gì, Dương Thiên Vấn đã phất tay bỏ lại hơn mười vạn thần tinh, lắc mình rời khỏi.

Chỉ để lại một câu: "Hai người cứ ở lại nơi này, đừng có chạy loạn, tu luyện cho tốt".

Dương Thiên Vấn một lần nữa tới tầng thứ năm, đi tới trước đại trận đang luyện hóa Huyết Ma tinh hồn nọ.

Nhìn lò thái cực bát quái ánh lửa hừng hực nọ, Dương Thiên Vấn không khỏi cảm thán, cái này thật không hổ là ma hồn cấp Chúa Tể, luyện hóa nó nhiều năm như vậy, vẫn chưa có thành công.

Chính là cái này, khiến cho những năm gần đây Dương Thiên Vấn đã rất ít vận dụng lò thái cực bát quái. Bằng không pháp bảo trên tay Dương Thiên Vấn cũng không thiếu đến đáng thương như thế.

Giờ phút này ở ngoài tiên phủ, tổng cộng có ba tòa đại tụ linh trận từ hàng ức thần tinh tạo thành, một tòa là cung cấp lò thái cực bát quái luyện hóa Huyết Ma tinh hồn. Một tòa khác là cung cấp đủ linh lực cho Tiểu Bạch thần ấn, giúp nó mau chóng hoàn thành tiến hóa. Còn có một tòa chính là cấp cho hai con long linh trong Kim Long Tiễn tu luyện.

Dương Thiên Vấn xuất ra vận mệnh la bàn, đem la bàn chỉ dẫn giả triệu hồi đi ra hỏi: "Cái Huyết Ma tinh hồn này rốt cuộc còn có bao lâu nữa mới có thể được luyện hóa?"

"Hai năm! Hai năm bên ngoài là đủ!" La bàn chỉ dẫn giả suy tính nói, "Đương nhiên, trong quá trình tuyệt đối không thể bỏ dở nửa chừng".

Dương Thiên Vấn trợn mắt xem thường, buồn bực, Lạc Hồn Chung các loại phôi thai đều luyện chế hoàn thành, chỉ kém một bước cuối cùng dung luyện uẩn linh. Cái này lò thái cực bát quái cần giúp mới được. Đáng tiếc, hiện tại xem ra lại không thể không gián đoạn tiến độ luyện chế.

Dương Thiên Vấn rõ ràng thừa dịp trong khoảng thời gian này, lại bố trí hai tòa uẩn linh trận, đem phôi thai này đặt trong một tòa, chậm rãi dùng linh khí ngâm.

Sau khi làm xong công tác chuẩn bị này, Dương Thiên Vấn tiến vào một tòa đại trận khác, xuất ra một lọ Cửu Luyện Kim Đan, sau khi uống vào thì bắt đầu tu luyện.

Đạo tu luyện, không thể có nửa điểm qua loa. Ngoại vật hỗ trợ dù sao không phải chính đồ, nguyên nhân pháp bảo trên tay Dương Thiên Vấn khan hiếm, cùng là bởi vì hắn không muốn ỷ lại ngoại vật quá độ.

Đến cấp bậc như Dương Thiên Vấn hiện tại, đơn thuần tu luyện là rất khó tiến bộ, càng nhiều là dựa vào cảm ngộ.

Đương nhiên, chứa đựng tiên nguyên trong cơ thể, uẩn luyện Nguyên thần tam hoa là không thể thiếu.

Dương Thiên Vấn dung hợp Tự Tại Đại Đạo cùng Thần Long Cửu Biến sáng chế công pháp mới Đại Đạo Thiên Diễn Biến, là một môn thần công tu luyện cực kỳ tiêu hao thời gian, động bất động chính là mấy vạn năm bế quan tham tu, cũng may mắn Dương Thiên Vấn có được Thời Không Bảo Tháp cái bảo bối nghịch thiên này.

Mười ba vạn ba ngàn hai trăm hai mươi lăm cái khí hải toàn bộ khai hỏa. Ba trăm sáu mươi lăm Thiên diễn tụ khí trận, hấp thu đến linh lực khổng lồ chuyển hóa làm tiên nguyên lực tinh thuần, lại vận chuyển vô số chu thiên, cùng tiên nguyên tự thân dung hợp làm một, để tăng cường nguyên thần nhục thân, cường hóa gân cốt da thịt, uẩn luyện Nguyên thần tam hoa, ngũ khí trong lồng ngực tuần hoàn nhanh hơn.

Trong cơ thể Dương Thiên Vấn có ba trăm sáu mươi năm chủ khí hải. Cùng với thượng trung hạ tam đại đan điền. Trong đó lấy tiên nguyên trong tam đại đan điền là tinh thuần nhất.

Tiên nguyên trong hạ đan điền chủ yếu là dùng để cường hóa nhục thân gân cốt, tiên nguyên trong trung đan điền chỉ dùng để dung hợp ngũ khí tuần hoàn trong lồng ngực, thượng đan điền còn lại là lấy để uẩn dưỡng Nguyên thần tam hoa.

Phân công rõ ràng hợp lý, mà ba trăm sáu mươi lăm chủ khí hải quanh thân cung cấp lượng lớn tiên nguyên cho tam đại đan điền, mặt khác mười ba vạn ba ngàn hai trăm hai mươi lăm cái khí hải còn lại là vì ba trăm sáu mươi năm chủ khí hải hấp thu linh khí bên ngoài, sau khi chuyển hóa cung cấp cho ba trăm sáu mươi năm chủ khí hải, khiến cho quanh thân tiên nguyên tuần hoàn không thôi, vĩnh viễn không suy kiệt.

Dương Thiên Vấn tiến nhập vào trong nhập định, có chút bất tri bất giác, quên mất thời gian trôi qua.

Những năm gần đây, vẫn chạy ngược chạy xuôi, Dương Thiên Vấn rất ít có thời gian định hạ tâm lai chuyên tâm tu luyện như vậy, bất quá dù sao mấy năm nay cùng tương đương với ở trong hồng trần qua lại một chuyến, tuy rằng cái thần giới "hồng trần" này không có sinh lão bệnh tử lịch lãm, cũng không có cuộc sống cay chua mặn đắng, nhưng so với cái gì cũng không có vẫn tốt hơn chứ?

Dương Thiên Vấn có chút rõ ràng, vô luận tiên ma yêu phật, đều là lấy thế giới phàm nhân làm cơ sở, phàm nhân tuy rằng nhỏ yếu giống như con kiến, nhưng mà bọn họ tồn tại là tất nhiên phải có, tuy rằng công pháp thần giới không nói cái gì nhập thế xuất thế, nhưng cái này không có nghĩa là Dương Thiên Vấn cũng không cần.

Dương Thiên Vấn công pháp có điểm đặc thù, quy nạp lên, thuộc loại đặc biệt chú trọng tâm cảnh cảm ngộ công pháp, dùng một câu để hình dung thì phải là cảnh giới đạt tới, lực lượng tự nhiên liền lên.

Muốn rất nhanh tăng lên cảnh giới, như vậy xuất thế lịch lãm là không thể thiếu, chỉ là thế giới này thiên địa phân ba, muốn trải qua hồng trần thế tục lịch lãm cũng không dễ dàng! Cái vấn đề này, hiện tại là không thể giải quyết, chỉ có về sau hãy nói.

Dương Thiên Vấn hiện tại muốn là trước tiên thật sự tu luyện một chuyến, đợi cho Tiểu Bạch thần ấn tiến hóa xong, thì đi ra ngoài đem hồ lô linh căn nọ hái trước, sau đó rời khỏi Âm sát sơn địa phương quỷ quái này, ồ, không đúng, phải đem cả ba quả hồ lô linh căn rời khỏi cổ chiến trường cái địa phương quỷ quái này.

Tu luyện không biết thời gian trôi qua, "Lão đại, lão đại, tỉnh lại, Tiểu Bạch thần ấn đã tiến hóa xong rồi" Thanh âm Tiểu Bạch đem Dương Thiên Vấn từ trong trạng thái tu luyện nhập định kéo ra.

Dương Thiên Vấn nhắm hai mắt lại cảm giác, bất quá chỉ một giây mà thôi, toàn thân cảm giác được một trận no đủ mênh mông, mở miệng trả lời: "Rất nhanh thôi" Cảnh giới cùng pháp lực có một chút dâng lên, nhưng mà cũng không quá rõ ràng.

"Lão đại, ta đã lâu chưa có đi ra ngoài, lúc này đây ta cùng muốn ra đi cùng ngươi".

Tiểu Bạch nhảy lên bả vai Dương Thiên Vấn, bất mãn nói.

"Ồ. ngươi không tu luyện sao? Được rồi, ngươi muốn đi ra ngoài, vậy đi ra ngoài đi" Dương Thiên Vấn vuốt vuốt lên bộ lông của Tiểu Bạch nói.

"Lão đại, ngươi cũng không phải không biết, đến cảnh giới của ta hiện tại, muốn tiếp tục trưởng thành, tuyệt đối không phải thời gian có thể giải quyết, ngươi hay là mau chóng hóa giải vận mệnh la bàn đi, nương lực lượng cởi bỏ la bàn, có thể đẩy nhanh hơn tốc độ trưởng thành của ta" Tiểu Bạch bất đắc dĩ hồi đáp.

Dương Thiên Vấn cùng rõ ràng đạo lý này, gật đầu đáp: "Đợi cho chuyện nơi đây xong, ta sẽ chuyên tâm hóa giải la bàn" Nói xong, tay mở ra, một quả phương ấn nho nhỏ từ trong đại trận bên cạnh bay lại đây.

Dương Thiên Vấn tay cầm phương ấn, cẩn thận xem trong chốc lát, đem trận pháp ngừng lại, thân hình chợt lóe ra Thời Không Bảo Tháp.

Trong Âm sát sơn, vẫn như cũ bị âm sát lệ khí vô cùng bao phủ, Dương Thiên Vấn mang vòng bảo hộ thái cực lường nghi, từ trong Thời Không Bảo Tháp nhảy đi ra.

Tế ra phương ấn nho nhỏ trong tay, Tiểu Bạch kim ấn sau khi tiến hóa, uy lực càng hơn trước, lại có thể dùng làm một món pháp bảo phòng ngự. Chỉ cần đem tế lên đỉnh đầu, ở dưới Tiểu Bạch kim ấn bảo hộ, Dương Thiên Vấn đem sẽ không bị cấm chế cấm pháp ảnh hưởng, ở trong các cấm chế, cùng qua lại tự nhiên!

Dương Thiên Vấn ở dưới Tiểu Bạch kim ấn bảo vệ, nghênh ngang xuyên qua cấm chế trước sơn động mà không có thương tổn mảy may. Trong sơn động cùng chứa đầy cấm chế, Dương Thiên Vấn ở trong sơn động đi lại, trong lòng cùng kỳ quái, trong cái động này tràn đầy cấm chế, trong đó có mấy tổ hợp cấm chế uy lực bùng nổ liên hợp lại, cho dù là Dương Thiên Vấn có được vòng bảo hộ thái cực lường nghi, sợ cùng chịu trọng thương. Thật sự là nghĩ không rõ, lão phụ nhân nọ là làm thế nào từ trong cái động này bình yên đi qua.

Chương 709: Một dây ba hồ lô (2)

Bất quá cẩn thận suy nghĩ một chút, chính mình có được mật thuật độc môn, không lẽ cũng không cho phép người khác cùng có kỳ thuật độc môn sao?

Dương Thiên Vấn ở dưới Tiểu Bạch thần ấn bảo hộ, bình yên vô sự từ bên trong cấm chế mà đi qua, chỉ chốc lát sau, đã đến cuối sơn động. Trong động có động khác, ở cuối sơn động, Dương Thiên Vấn thấy được một đoàn ánh sáng trắng.

Dương Thiên Vấn hít sâu vài lần, bình phục một chút tâm tình kích động, nâng bước đi qua.

Sau khi xuyên qua một tầng kết giới, Dương Thiên Vấn tiến nhập cái dị cảnh này, ừm, xác thực rất khó tưởng tượng. Trong Âm sát sơn có danh xưng tuyệt địa, lại có thể còn có một chỗ đào nguyên tiên cảnh tồn tại!

Tiên linh khí dày đặc, xa xa có thể thấy được rừng đào. Cả dị cảnh được một luồng tiên quang chiếu rọi, ánh sáng vô cùng. Đương nhiên, toàn bộ dị cảnh cùng là một cái thiên nhiên đại trận. Dương Thiên Vấn cũng không dám xông loạn, vạn nhất đụng tới cái trận thế lợi hại gì, vậy sẽ thực phiền toái.

Dương Thiên Vấn lúc này đứng ở bên ngoài dị cảnh, biết rõ trung tâm cái dị cảnh này, sẽ có dị bảo tồn tại, nhưng mà lại chỉ có thể trơ mắt nhìn, không dám hành động thiếu suy nghĩ. Gấp là gấp không được, Dương Thiên Vấn tâm tình tuy rằng bành trướng, nhưng mà lực khống chế cùng cực kỳ thượng giai, cũng không có thấy lợi mà mất khôn.

Dương Thiên Vấn đứng ở tại chỗ, cẩn thận quan sát nguyên lý đại trận, lần này vừa đứng chính là hai ngày. Làm cho Dương Thiên Vấn buồn bực là hai ngày này chính mình cái gì cũng không có nhìn ra được.

Dương Thiên Vấn thật đúng là không muốn lãng phí nhiều thời gian ở chỗ này, xông vào? Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, tuy rằng không có nhìn ra có trò gì cụ thể, nhưng mà từ một ít dấu hiệu ở mặt ngoài suy tính biết được, không có thực lực cấp bậc Thần Hoàng đỉnh phong hoặc là Chúa Tể, căn bản là mơ tưởng xông vào!

Hơn nữa cho dù là có pháp lực cường đại như vậy. Hậu quả xông vào cùng là không biết được. Dương Thiên Vấn không có thời gian ở chỗ này lãng phí, trong thiên địa sự tình kỳ diệu như biển, thiên địa tự nhiên diễn sinh trận thế không biết có mấy trăm mấy ngàn mấy vạn loại, cho dù Dương Thiên Vấn tông sư Trận Đạo như vậy cũng không có khả năng nhận thức hoàn toàn bộ trận pháp, cũng không khả năng am hiểu toàn bộ trận pháp. "Đạo" là vô hình, là vô cực.

Đối mặt trận pháp cường đại như vậy, Dương Thiên Vấn có thể đại khái có chút phán đoán nhỏ, trận thế cấp mười! Là một cái trận pháp đồng cấp với Thập tuyệt đại trận, phi thường khó chơi.

Trận pháp, đặc biệt là trận pháp xa lạ cao cấp, trăm ngàn không cần coi khinh chúng nó, cũng trăm ngàn không cần có ý đồ đi mạnh mẽ đột phá chúng nó. Nếu không sẽ đưa tới một loạt hậu quả không thể đoán trước.

Hiểu được càng nhiều, càng nhận thức được chính mình nông cạn, Dương Thiên Vấn chính là như vậy. Đại khái chỉ có thiên đạo chân chính hoặc là đại đạo rất ới có thể không gì không biết.

"Lão đại, nơi này có điểm nguy hiểm, không phải nguy hiểm bình thường" Tiểu Bạch đối với nguy hiểm luôn có một loại trực giác phi thường chuẩn xác.

"Nhìn ra được, ta hiện tại phiền não là đi vào như thế nào" Dương Thiên Vấn trở mắt xem thường bất đắc dĩ thở dài.

"Lão đại, ngay cả ngươi cùng tìm không ra biện pháp đi vào sao?" Tiểu Bạch kinh ngạc hỏi.

"Không biết" Dương Thiên Vấn hai tay mở ra. Gần đây tựa như mọi việc cũng không may mắn, chuyện gì cũng không thông thuận, ưu việt cũng không phải không có, ít nhất làm cho Dương Thiên Vấn càng thêm bình tĩnh nhận thức được thiên địa uy nghiêm, đường tu hành từ từ, cách cuối còn rất xa!

Nghĩ không ra, nhìn không thấu, phạm trù xa xa vượt qua Dương Thiên Vấn có khả năng giải quyết.

Dương Thiên Vấn gọi ra vận mệnh la bàn, đem la bàn chỉ dẫn giả kêu lên hỏi: "Xin hỏi trận này phá như thế nào?"

"Ngươi là muốn phá trận? Hay là muốn chạy đi vào?" La bàn chỉ dẫn giả cũng không có lập tức trả lời vấn đề của Dương Thiên Vấn, mà là hỏi ngược lại.

"Có khác nhau sao?" Dương Thiên Vấn khó hiểu hỏi.

"Đương nhiên là có. Nếu ngươi muốn phá trận, vậy đơn giản, chỉ cần ngươi đưa ra nguyện vọng là có thể đủ dễ dàng đem nó phá đi. Nếu ngươi chỉ muốn bình yên vô sự đi vào mà không phá trận, vậy có điểm phiền toái" La bàn chỉ dẫn giả mở miệng nói.

"Vì cái gì? Trận này liền thật lợi hại như vậy?" Dương Thiên Vấn kinh ngạc, phá một cái trận pháp phải đem một cái nguyện vọng để trả giá, có phải quá nghiêm trọng một chút hay không.

"Trận này tên là Vô Tướng Khô Mộc Trận, người vào trận thật giống như cây cối vậy, phải trải qua quá trình cây cối sinh trưởng, cuối cùng héo rũ mà chết! Đừng nói là ngươi, cho dù là Thần Hoàng tiến vào trận này, cuối cùng cùng khó thoát khỏi vận rủi" La bàn chỉ dẫn giả bình tĩnh hồi đáp.

"A" Dương Thiên Vấn sau khi nghe nói như thế, trong lòng một trận may mắn, may mắn chính mình không có xông loạn. Nếu không thật sự là hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!

Tuy rằng la bàn chỉ dẫn giả không có thuyết minh rõ cái gì. Nhưng mà Dương Thiên Vấn là có thể cân nhắc ra chỗ đáng sợ của trận này. Vừa vào trận này, sẽ thân bất do kỷ bị hấp thụ sinh mệnh tinh nguyên, cuối cùng thọ nguyên hầu như không còn mà chết.

Cái này đối với thần trường sinh bất tử mà nói, quả thực chính là khổ hình đáng sợ nhất. Thần nhân sinh mệnh tinh nguyên được thần hạch bảo hộ, sẽ không xói mòn, cho nên thần nhân có thể trường sinh bất tử. Bất quá, vô luận như thế nào, thần cùng là một loại sinh mệnh, có đặc thù, cùng là sẽ chết. Ví dụ như nói bị người giết chết, hoặc là tự sát.

Trận này có thể làm ột thần tự nhiên tử vong, đủ để có thể thấy được trận này âm độc. Chỉ sợ thần nhân sau khi vào trận, đợi cho thời điểm phát hiện, thì đã sắp xong đời rồi.

"Nếu cái trận pháp này lợi hại như vậy, nếu trận này không phá, ta còn dám đi vào sao?" Dương Thiên Vấn là có tự mình hiểu lấy, thật nếu gặp gỡ loại trận pháp vô lại này, vậy đi vào kết cục khẳng định là chạy không thoát.

"Muốn đi vào, cũng không nhất định là phải phá trận mới có thể" La bàn chỉ dẫn giả mở miệng nói, "Ngươi có nguyện vọng mà? Chính là một cái biện pháp".

"Thật phải sử dụng nguyện vọng sao?" Dương Thiên Vấn xác nhận

"Đương nhiên, trừ cái đó ra, ta không biết làm thế nào bình yên mà từ nơi này đi vào thủ bảo" La bàn chỉ dẫn giả mỉm cười nhún vai hồi đáp.

"Hồ lô linh căn bên trong, là có ba cái hồ lô?" Dương Thiên Vấn suy nghĩ trong chốc lát, mở miệng hỏi.

"Chúng nó phân biệt là Tích Tà Kim Hồ Lô, có thể hấp thụ âm sát nghiệp lực, huyết khí tà dị tất cả vật tà môn, chuyển hóa làm Ất Mộc tinh nguyên cùng Tiên thiên chân thủy, thân mình không có lực sát thương quá lớn".

La bàn chỉ dẫn giả tạm dừng một chút.

Dương Thiên Vấn vừa nghe, mắt liền sáng lên, cái bảo vật này mới là nguyên nhân Dương Thiên Vấn tới chỗ này, bởi vì Dương Thiên Vấn cần nó đến khắc chế âm sát nghiệp lực.

"Âm Dương Tử Hồ Lô, trong có tiên thiên âm dương nhị khí, thu người đi vào, nhất thời ba ngày không ra tất nhiên bị hóa thành căn nguyên, quay về thiên địa! Chỉ cần pháp lực của ngươi chịu đựng được, cho dù là mười ức Thiên Thần, cũng không là gì" La bàn chỉ dẫn giả nói tiếp.

Dương Thiên Vấn nghe xong, tâm sinh yêu thích, bảo bối này, quả thực chính là dị bảo quần công! Có nó, cho dù là một mình đối mặt mười ức đại quân cũng có thể dễ dàng tiêu diệt.

"Một cái cuối cùng càng thêm lợi hại, Lục Thần Huyết Hồ Lô! Thiên địa vạn vật, phàm ở trong vòng đạo thần, đều có thể diệt! Chỉ cần ngươi có thể luyện hóa nó, ngươi là có thể có được tiên thiên linh bảo đỉnh cấp uy hiếp đến Chúa Te!" La bàn chỉ dẫn giả cuối cùng kết luận nói.

Dương Thiên Vấn trong lòng khát vọng bị mở rộng vô hạn. Ba cái hồ lô này, không chỗ nào không phải là cực phẩm, không chỗ nào không phải là diệu vật, không chỗ nào không phải là bảo bối.

Thiên địa linh căn kết xuất một dây ba cái hồ lô. Tất cả đều là tiên thiên linh bảo đỉnh cấp, đặc biệt Lục Thần Huyết Hồ Lô nọ, sợ là có thể so với tiên thiên chí bảo?

Nếu Dương Thiên Vấn ngay cả cái này cũng không động tâm, đó là gạt người. Dương Thiên Vấn động tâm, lại nói tiếp, Dương Thiên Vấn hiện tại thực nghèo.

Tiên thiên chí bảo trên tay có hai món, một món Thời Không Bảo Tháp, không có hiệu quả phòng ngự công kích, dùng để bảo mệnh cùng tu luyện cùng là cực kỳ nghịch thiên. Một cây Phá Diệt thương bị phong ấn một nửa, chỉ có một nửa uy lực. Tác dụng cũng không rõ ràng. Cái này đều là linh bảo hậu thiên luyện chế, không có xưng được tiên thiên linh bảo. Càng không có tiên thiên linh bảo khắc địch chế thắng.

709. Chương 710: Lấy Bảo Cứu Người

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 710: Lấy bảo cứu người

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Hậu thiên linh bảo chính là có lợi hại, ở nhiều phương diện thậm chí còn có thể so với tiên thiên, nhưng mà so sánh với mà nói, vẫn là tiên thiên linh bảo giá trị rất cao, tiên thiên linh bảo nếu đến đỉnh cấp, Dương Thiên Vấn lúc đạt tới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, liền có thể thuận thế mượn tiên thiên linh bảo trảm lại tam thi, thành tựu thánh nhân đại đạo.

Nếu luận pháp bảo uy lực, sợ là cùng chỉ có hậu thiên công đức chí bảo, mới có thể cùng tiên thiên linh bảo đỉnh cấp đánh đồng.

Dương Thiên Vấn sau khi suy nghĩ thật lâu, dùng một cái nguyện vọng đổi lấy ba món tiên thiên linh bảo đỉnh cấp, mua bán này vô luận như thế nào cũng không lỗ. Dù sao nếu thật muốn đổi mà nói, một cái nguyện vọng nhiều lắm có thể đổi lấy một món tiên thiên linh bảo, hơn nữa còn có khả năng có tác dụng không lớn.

"Tốt! Ta dùng nguyện vọng thứ hai mươi, hứa nguyện có thể để cho ta tự do ra vào dị cảnh này" Dương Thiên Vấn sau khi bình tĩnh suy nghĩ, dứt khoát hạ quyết định nói.

"Như ngươi mong muốn!" La bàn chỉ dẫn giả gật đầu mỉm cười nói, sau đó một chỉ kim quang điểm ở trên người Dương Thiên Vấn, tiếp tục nói: "Ngươi có ba canh giờ. Có thể tự do ra vào trận này".

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, ba canh giờ là đủ rồi, thân hình nhoáng lên một cái, liền chui vào trong rừng đào. Cả người giống như tiêu thất vậy.

Dương Thiên Vấn chỉ cảm thấy cảnh tượng trước mắt biến đổi. Nguyên bản rừng đào rậm rạp đột nhiên bắt đầu héo rũ.

Một loại lực lượng thần bí đến cực điểm quấn quanh Dương Thiên Vấn, bất quá lại bị một cỗ lực lượng khác cản trở về.

Dương Thiên Vấn cũng không dám ở trong này trì hoãn lâu, dùng tốc độ nhanh hơn dựa theo phương hướng kim la bàn chỉ dẫn mà chạy đi.

Sau nửa canh giờ, Dương Thiên Vấn rốt cuộc nhìn thấy bên trong một cái ao sen, bên cạnh có một ngọn núi xinh đẹp tuyệt trần.

Chỗ sườn núi mọc một cây leo màu xanh, trên cây kết tím, vàng, đỏ ba cái hồ lô, đang tản phát ra hào quang ba màu, chiếu rọi bốn phía một mảng tiên gia thánh cảnh. Hồ lô màu vàng trung gian đang không ngừng hấp thụ âm sát lệ khí bên ngoài lại càng không ngừng phun trào ra Ất Mộc tinh nguyên xanh lá mạ, bị thân dây leo hút lấy, phun trào ra tiên thiên chân thủy rơi vào trong hồ sen.

Trong hồ sen, có một đóa hoa sen mùi thơm ngát, màu lam lục giao nhau, lộ ra một cỗ bảo quang, trung tâm hoa sen nọ có mười tám hạt sen màu xanh càng hiển loá mắt.

Dương Thiên Vấn ngoài ý muốn nhìn đóa sen xanh trong hồ sen, cảm thấy âm thầm vui sướng, lấy ánh mắt của Dương Thiên Vấn nhìn như thế nào cũng thấy cái hoa sen này là thảo mộc thánh phẩm liên căn sinh ra, hạt sen nọ lại có thể là tiên thiên linh quả, ăn vào tất nhiên đối với tu vi có ích, cái này thật có thể nói là mừng vui gấp bội.

Dương Thiên Vấn phất tay lấy mười tám hạt sen ở trung tâm đài sen nọ, nhanh bỏ vào không gian la bàn linh dược để bảo trì dược tính cùng hoạt tính của nó. Lại lấy ra mấy đoạn thân sen đã thành thục cùng bỏ

vào trong không gian linh dược, còn lại một đóa đài sen chín lá. Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, cùng đem nó hái xuống, linh căn sinh ra sen, trời sinh đã có hiệu quả nước bùn không nhiễm, luyện chế thành pháp bảo có hiệu quả vạn pháp bất xâm.

Dương Thiên Vấn lại xuất ra một ít bình ngọc, chứa đầy tiên thiên chân thủy, cuối cùng mới đưa ánh mắt chuyển hướng về phía cây hồ lô nọ.

Đây mới là bữa ăn chính! Mới vừa rồi bất quá là khai vị ăn sáng, so sánh cùng với bữa ăn chính này căn bản không coi là cái gì. Dương Thiên Vấn rất rõ ràng, chỉ cần mình hái xuống ba hồ lô, này như vậy cây hồ lô tất nhiên héo rũ mà chết, bởi vì nó đã xong sứ mệnh của nó, mà ba hồ lô này trải qua vô số năm tháng tẩy rửa, sớm đã chín.

Dương Thiên Vấn tay bấm đạo ấn, làm lễ nói: "Hôm nay Dương mỗ có được ba hồ lô, chính là cơ duyên tới. Ngô tất sẽ đối đãi tốt, tuyệt đối không phụ danh bảo này".

Đem tay vung lên, một luồng linh khí hội tụ thành một cái bàn tay to, hai xuống ba hồ lô trên cây. Đồng thời ngay tại lúc hồ lô bị hái xuống, thân cây hồ lô màu xanh lập tức bắt đầu héo rũ, chỉ chốc lát sau cùng chỉ còn lại một đoạn cây khô, bám ở trên vách núi nọ.

Dương Thiên Vấn tay hai xuống ba cái hồ lô, đều tự hôn một cái, yêu thích không buông tay ngắm nghía một trận, lúc này mới nhớ tới, chỉ có thời gian ba canh giờ, cũng không lề mề nữa, sau đó liền đi ra ngoài tìm một chỗ bế quan tế luyện pháp bảo.

Dương Thiên Vấn cẩn thận đem pháp bảo thu vào trong vận mệnh la bàn, lướt qua ao sen, tiếp tục di chuyển một canh giờ, sau khi không có phát hiện bảo bối gì khác, lúc này mới cảm thấy mỹ mãn lui ra.

Chuyến đi Âm sát sơn này, mặc dù có chút mạo hiểm, bất quá thu hoạch rất phong phú!

Dương Thiên Vấn từ trong trận vô tướng khô mộc chui ra, vỗ vỗ y bào, cuối cùng liếc mắt nhìn cái dị cảnh này một cái, không có lưu luyến gì rời khỏi. Tế ra Tiểu Bạch thần ấn, Dương Thiên Vấn an toàn từ trong sơn động chui ra, mở ra vòng bảo hộ thái cực lường nghi, dựa theo đường cũ quay về.

Dương Thiên Vấn tuy rằng khẩn cấp muốn rời khỏi Âm sát sơn, tìm một chỗ thanh tĩnh bế quan đem ba hồ lô nọ tế luyện một lần trước, nhưng mà tại âm sát tuyệt địa này, Dương Thiên Vấn cũng không dám không cẩn thận ứng phó, tốc độ không dám nhanh hơn, từng bước một vững chắc đi xuống.

Việc này là không thể qua loa, tuy rằng chiếm được ba món tiên thiên linh bảo đỉnh cấp, nhưng mà Dương Thiên Vấn cũng không có đắc ý vênh váo, ở trong loại tuyệt địa như Âm sát sơn, hơi không chú ý liền có khả năng ngã xuống, Dương Thiên Vấn cũng không muốn vừa chiếm được bảo bối, sau một khắc đã không còn mạng nhỏ.

Dương Thiên Vấn đè nén xuống tâm tỉnh kích động, từng bước lui lại, dựa theo lộ tuyến tiến vào mà lui lại. So với lúc hắn tiến vào thì vẫn nhanh hơn nhiều, dù sao trận pháp dọc theo đường đi đều đã trải qua, cho dù có biến hóa, cùng là trong phạm vi ứng đối, cho nên đi đường này không thể nghi ngờ là nhanh nhất.

Dương Thiên Vấn cầm trong tay Phá Diệt thương, lúc này mới rời khỏi sơn động không đến nửa canh giờ, Dương Thiên Vấn liên tục chém giết mười ba âm hồn thú, cường đại nhất thậm chí không thua Thiên Thần đỉnh phong, chém giết chúng nó phi thường phiền toái. Đặc biệt chúng nó chiếm thiên thời, địa lợi, nhân hòa ba dạng ưu thế.

May mắn, Dương Thiên Vấn trên tay có Phá Diệt thương. Đối phó âm hồn thú này coi như phi thường có ưu thế.

Chỉ cần có thể đánh trúng chúng, thường thường liền có thể một kích lấy mạng.

Không biết vì cái gì, dọc theo đường đi này âm hồn thú ngăn cản Dương Thiên Vấn rời khỏi càng ngày càng nhiều, cùng càng ngày càng lợi hại, điều này làm cho Dương Thiên Vấn trong lòng bồn chồn. Chẳng lẽ âm hồn thú này biết mình cầm đi bảo vật trong dị cảnh nọ, cho nên mới chạy tới ngăn cản sao?

Dương Thiên Vấn nắm chặt thời gian bằng tốc độ nhanh nhất xuống núi. Miễn cho đưa tới âm hồn thú càng thêm lợi hại, nếu giờ đi ra âm hồn thú cường đại có thể so với cấp bậc Thần Vương, ở trong hoàn cảnh

này, nó sẽ càng cường đại hơn, càng thêm khó có thể ứng phó, không thể để cho chính mình có nguy hiểm táng thân ở đây!

Đồng thời khi Dương Thiên Vấn rất nhanh rút lui khỏi đây, ngoài ý muốn nhận được Lục Đạo Ma Đồng đưa tin tới, Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, liền đưa tin trả lời.

"Úc, đáng chết, súc sinh đáng chết này" Lục Đạo Ma Đồng trong tiếng mắng có vẻ tương đương chật vật, "Ồ. Vấn Thiên huynh, ngươi ở nơi nào?"

"Ta? Đang chuẩn bị xuống núi đây" Dương Thiên Vấn thành thực hồi đáp, lập tức mở miệng cười trêu nói: "Lục đạo huynh tình huống tựa như cũng không diệu".

"Hắc, ta nghĩ tới liền tức giận, ta bất quá chỉ cầm một xâu Địa âm u quả, mà có mấy trăm âm hồn thú đuổi giết lão tử" Lục Đạo Ma Đồng hiện tại xác thực thực chật vật, mặc cho ai ở Âm sát sơn bị mấy trăm âm hồn thú đuổi giết, nếu ngươi có thể không chết, cùng đều chật vật không chịu nổi.

Dương Thiên Vấn một trận không nói gì, chính mình bất quá là bị hơn mười âm hồn thú quấy rầy một chút đã có điểm phát điên, có thể tưởng tượng ra Lục Đạo Ma Đồng bị mấy trăm âm hồn thú đuổi giết chật vật cùng nguy hiểm tới cỡ nào.

Chương 710: Lấy bảo cứu người (2)

"Được rồi, ngươi tính ứng phó chúng nó như thế nào? Giết chết, hay là vứt bỏ chúng nó?" Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi.

"Đương nhiên là xử lý chúng nó!" Lục Đạo Ma Đồng giọng căm hận

"Được rồi, nói ta có thể giúp ngươi cái gì?" Dương Thiên Vấn từ chối cho ý kiến. Ngươi cầm một xâu Địa âm u quả? Đây chính là chí bảo loại sinh vật âm minh, ăn một quả có thể làm cho thực lực tiến nhanh, ngươi lấy chính là một xâu, người ta không truy chết ngươi mới là lạ. Bất quá những lời này, Dương Thiên Vấn chỉ nghĩ mà thôi, đương nhiên sẽ không nói ra.

"Vấn Thiên huynh còn nhớ rõ nơi ngươi ta từng cùng hoạn nạn?" Lục Đạo Ma Đồng dừng chút, không đợi Dương Thiên Vấn trả lời, tiếp tục nói: "Đàn âm hồn thú truy đuổi ta này, thứ khác cùng bỏ đi, bất quá trong đó có ba con đặc biệt khó chơi".

Dương Thiên Vấn rõ ràng ý tứ Lục Đạo Ma Đồng. Nơi từng cùng hoạn nạn kia chính là nơi ngày đó trận thế bùng nổ, hai người tránh né. Nơi đó bởi vì trận thế bùng nổ, nên trận thế nơi đó cũng không biết có khôi phục lại hay chưa, bất quá nghĩ đến cho dù có khôi phục một ít, so với địa phương khác cùng càng thêm an toàn. Cho nên Lục Đạo Ma Đồng mới có thể quyết định động thủ ở nơi đó.

"Đương nhiên nhớ rõ" Dương Thiên Vấn hồi đáp.

"Tốt lắm, ta sẽ đem chúng nó dẫn tới nơi đó, sau đó ngươi ta đột nhiên tập kích, một người đối phó một con. Dùng tốc độ nhanh nhất thủ đoạn cường lực nhất tiêu diệt hai con, rồi lại hợp lực đối phó một con khác, còn lại sẽ không đủ gây sợ hãi" Lục Đạo Ma Đồng đưa tin nói.

"Phương pháp thực trực tiếp, vậy dựa theo biện pháp ngươi nói đi, ta hiện tại liền đi qua, ngươi còn bao lâu nữa thì đến bên đó?" Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi.

"Ta? Nhiều nhất nửa ngày, ngươi thì sao?" Lục Đạo Ma Đồng sợ là sợ Dương Thiên Vấn không thể đúng lúc tới.

"Nửa ngày, tốt, vậy nửa ngày, ta sẽ bằng tốc độ nhanh nhất đuổi qua" Dương Thiên Vấn đưa tin hồi đáp.

Dương Thiên Vấn tế ra bất diệt thần quang, dựa theo lộ tuyến trước kia dùng tốc độ nhanh nhất chạy đi, cũng may trận thế này khi đến đã nghiên cứu tương đương thấu triệt, chỉ cần giải quyết âm hồn thú quấy rầy, tốc độ tiến lên là tương đương nhanh chóng.

Ngắn ngủn ba giờ, cũng chính là nửa ngày, Dương Thiên Vấn chạy đến chỗ trận thế bùng nổ ngày đó, xem xem bốn phía, tìm một khối núi đá không lớn không nhỏ che dấu thân hình, sau đó đưa tin cho Lục Đạo Ma Đồng nói: "Lục đạo huynh. Ta đến rồi".

Chỉ chốc lát sau, Lục Đạo Ma Đồng hồi báo: "Thật sự là quá tốt, chờ ta trong chốc lát, đám kia càng đuổi càng hăng say".

Lại qua một canh giờ, Dương Thiên Vấn không cần Lục Đạo Ma Đồng đưa tin cùng phát giác cách đó không xa đàn âm hồn thú đang hướng về phía bên này chạy tới, nhô đầu ra cẩn thận nhìn thì thấy gần ngàn con âm hồn thú đang truy đuổi Lục Đạo Ma Đồng, trong đó có ba âm hồn thú đặc biệt lớn, nhìn ra được, chúng nó chính là mục tiêu chủ yếu lúc này đây.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, Dương Thiên Vấn thu được Lục Đạo Ma Đồng hồi âm, bảo Dương Thiên Vấn ở ba con âm hồn thú tuyển một con, Dương Thiên Vấn cẩn thận xem xét, lựa chọn con ở giữa, về phần Lục Đạo Ma Đồng vô luận lựa chọn thế nào cũng sẽ không cùng Dương Thiên Vấn va chạm.

Dương Thiên Vấn xuất ra Phá Diệt thương, bắt đầu tích tụ tiên nguyên lực, uẩn lực một kích.

"Giết!" Lục Đạo Ma Đồng đưa tin nói, đồng thời chính mình cùng thay đổi thân hình, toàn bộ thân hình hóa thành một thanh cự đao, hướng tới âm hồn thú bên trái công tới.

Đồng thời như thế, Dương Thiên Vấn uẩn lực đã lâu cùng xông ra ngoài, mục tiêu đúng là âm hồn thú ở giữa. Chuẩn bị đã lâu, lại là đột nhiên tập kích. Hơn nữa Dương Thiên Vấn dùng lại là Phá Diệt thương lợi khí giết chóc như vậy, tự nhiên có hiệu quả một kích diệt sát.

Đồng thời, Dương Thiên Vấn cùng đồng thời hạ xuống một đạo tru ma thần lôi, chuẩn xác dừng ở trên đầu con âm hồn thú thứ ba.

"Oành" Âm hồn thú nọ ở dưới pháp tắc thần lôi cường đại, bị một lôi đánh tán, không thể hồi phục tồn tại nữa.

Lục Đạo Ma Đồng cùng một đao chém xuống đầu âm hồn thú bên trái. Ngắn ngủn trong vòng mấy tức, ba con âm hồn thú lớn nhất đã bị giết, không có bất cứ phản kháng gì.

Âm hồn thú còn lại căn bản không phải là đối thủ của Lục Đạo Ma Đồng, ở trong trận thế này còn chưa có hoàn toàn khôi phục lại, Lục Đạo Ma Đồng có thể làm càn sử dụng lĩnh vực, ở dưới lĩnh vực, đám âm hồn thú ô hợp này đều bị nghiền nát.

"Vấn Thiên huynh thủ đoạn thật tốt!" Lục Đạo Ma Đồng thành tâm thành ý tán dương.

Dương Thiên Vấn một bên đưa tay gọi trở về trường thương của mình, đem nó thu lại, một bên thản nhiên hồi đáp: "Cũng vậy cũng vậy".

"Vô luận như thế nào, lúc này đây là nhờ Vấn Thiên huynh trượng nghĩa ra tay, nếu không mạng nhỏ của tại hạ là khó có thể giữ được" Lục Đạo Ma Đồng thành tâm thành ý hồi đáp. Đừng nhìn mới giải quyết tựa như không coi là chuyện gì lớn, nhưng trên thực tế, nếu không có Dương Thiên Vấn đột phá ra tay tương trợ, như vậy đối mặt ba con âm hồn thú vương có thể so với Thần Vương cùng với hơn ngàn con âm hồn thú giáp công. Ở trong Âm sát sơn hoàn cảnh như vậy, đừng nói thủ thắng, chỉ sợ ngay cả thoát thân cùng đều là vấn đề.

"Nhấc tay mà thôi, ta tin tưởng nếu là tại hạ gặp gỡ loại chuyện này, Lục Đạo huynh cùng sẽ không ngồi xem mặc kệ, giúp đỡ cho nhau mà thôi, chúng ta là bằng hữu, không phải sao?" Dương Thiên Vấn mỉm cười mở miệng nói.

Lục Đạo Ma Đồng lắc lắc đầu, một bộ dáng ông cụ non, cảm thán nói: "giúp đỡ nhau, hay ột câu giúp đỡ nhau. Thần giới hiện nay có thể làm được thật sự quá ít . Bằng hữu, đúng, chúng ta là bằng hữu" Một câu cuối cùng nói ra, Lục Đạo Ma Đồng cùng hung hăng gật đầu.

"Lục đạo huynh đi Âm sát sơn, là có tiếp tục nữa không?" Dương Thiên Vấn ôm quyền nói, "Bất quá, tại hạ cùng muốn cáo từ xuống núi".

Lục Đạo Ma Đồng cũng không có hỏi Dương Thiên Vấn đến cái Âm sát sơn này mục đích là cái gì, Dương Thiên Vấn cũng không có hỏi Lục Đạo Ma Đồng vấn đề này, mọi người đều là người thông minh, hiểu lòng không nói.

"Ừm. Cũng thế, cũng thế, chúng ta cùng xuống núi đi" Lục Đạo Ma Đồng cùng đã xong chuyến đi Âm sát sơn này, chuẩn bị cùng Dương Thiên Vấn cùng nhau xuống núi. vốn có thể hái một xâu Địa âm u quả là đã đụng phải vận may, hiện tại cũng không cần chờ đợi gì nữa.

"Tốt, cùng nhau xuống núi đi" Dương Thiên Vấn làm một cái động tác mời phụ họa nói.

Lục Đạo Ma Đồng cũng không có nói thêm cái gì. Hai người sóng vai cùng đi, một bên tán gẫu, một bên xuống núi.

Tháng sau, Dương Thiên Vấn cùng Lục Đạo Ma Đồng cười ha ha từ bên trong quần sơn đi ra.

"Ừm. thiên hạ không có bữa tiệc nào không tàn, Lục Đạo huynh. Chúng ta chia tay ngay tại đây đi" Dương Thiên Vấn ôm quyền nói.

"Cùng thế, ngày khác có duyên, tại hạ lại cùng Vấn Thiên huynh, nâng cốc tán gẫu một phen" Lục Đạo Ma Đồng thanh âm tuy rằng là thanh âm trẻ con, nhưng mà hào hùng trong giọng nói đều thể hiện ra.

"Ve sau là có cơ hội, nếu là có duyên, ngươi ta sẽ uống rượu mà vui vẻ nói chuyện" Dương Thiên Vấn hiện tại cấp tốc không kịp đợi muốn rời khỏi, sau đó tìm một nơi im lặng không người, hẻo lánh u tĩnh, bế quan tế luyện pháp bảo.

"Vấn Thiên huynh, mời, sau này còn gặp lại!" Lục Đạo Ma Đồng cùng ôm quyền nói.

"Sau này còn gặp lại, mời!" Dương Thiên Vấn nói xong, nhận thức chuẩn phương hướng, thân hình hóa thành một đạo cầu vồng phi độn mà đi.

Lục Đạo Ma Đồng nhìn chăm chú vào phương hướng Dương Thiên Vấn rời khỏi. Thẳng đến khi nhìn không thấy cầu vồng mà Dương Thiên Vấn biến thành, lúc này mới xoay người bay đi, phương hướng cùng Dương Thiên Vấn vừa lúc tương phản.

Dương Thiên Vấn hóa cầu vồng phi độn, bằng tốc độ nhanh nhất bay hai ngày, rời xa phạm vi Âm sát sơn hơn mười vạn dặm.

Huyền quang thuật!

Dương Thiên Vấn mở ra Huyền quang thủy kính, cẩn thận tìm tòi một chút tình huống chi tiết phạm vi vạn dặm, kết quả làm cho Dương Thiên Vấn phi thường hài lòng, trong phạm vi vạn dặm này, không có bóng người tồn tại, có chỉ là một ít ma thú súc sinh linh tinh. Địa phương như vậy phi thường thích hợp Dương Thiên Vấn đặt chân.

Lại cẩn thận tra tìm một chuyến, Dương Thiên Vấn tìm được trên một vách núi có một thạch động thiên nhiên không lớn, là một chỗ phi thường không tệ. Sau khi lại xác nhận, Dương Thiên Vấn lựa chọn địa phương này làm chỗ bế quan tế luyện pháp bảo, hạ quyết tâm không đem pháp bảo mới được tế luyện thành công, sẽ không xuất quan.

710. Chương 710

711. Chương 711

712. Chương 713: Huyền Hoàng Công Đức Kim Liên Mười Hai Lá

Chương 713: Huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Huyền hoàng công đức kim quang, càng không ngừng tiến vào bên trong đài sen kia, lóe ra hào quang huyền diệu đến cùng cực, toàn bộ đài sen phát sinh sự thay đổi khó có thể diễn tả bằng lời, nguyên bản đài sen tiên thiên sinh trưởng không biết bao nhiêu năm, còn không thể xưng là pháp bảo, chỉ có thể làm nguyên liệu luyện bảo. Giờ phút này sau khi trải qua Dương Thiên Vấn một ít khéo léo cải tạo cùng nhận chủ, liền giao cho công đức kim quang thiên đạo ban thưởng xuống đi hoàn thành.

Cái này cũng không cần nhiều lời, cái này đã không phải nhân lực có khả năng đạt tới.

Ở sau khi Dương Thiên Vấn hao phí một cái nguyện vọng, nguyên bản đài sen chín lá, đã biến thành đài sen mười hai lá, cho dù là kẻ ngốc cũng biết cái đài sen mười hai lá này hóa thành công đức chí bảo, tuyệt đối so với đài sen chín lá hóa thành công đức chí bảo càng cường đại hơn? Dù sao mười hai cùng là thiên đạo cực số!

Dương Thiên Vấn hiện tại nhìn công đức kim quang nọ đang không ngừng rót vào bên trong đài sen, trong lòng tự nhiên là cao hứng không thể rót vào càng nhiều càng tốt. Nhưng mà Dương Thiên Vấn vẫn mười phần lý trí, cũng không có thấy lợi tối mắt, loại thiên địa dị tượng này, tuyệt đối sẽ khiến ột ít đại thần thông giả chú ý, chỉ sợ bọn họ đã đang ở trên đường tới rồi, chỉ là vị trí mà mình lựa chọn thật sự tốt, quá mức hẻo lánh, cho nên mới không ai đến quấy nhiễu mình.

Nhưng mà theo thời gian chuyển dời, khẳng định sẽ đưa tới rất nhiều phiền toái.

Cái này cũng không phải là chuyện tốt gì!

"Cái công đức kim quang này còn liên tục bao lâu?" Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi nói.

"Nhiều lắm nửa ngày?" La bàn chỉ dẫn giả mở miệng hồi đáp.

Dương Thiên Vấn trong lòng cảm thán một tiếng thần kỳ, ngắn ngủn nửa ngày, nó có thể đủ làm cho người ta thành tựu chí cao thần, cái này quả thực chính là chuyện làm cho người ta khó mà tin được.

Thần kỳ nhất là, sau khi được nó tăng lên. Vô luận là cảnh giới cùng căn cơ đều không có ảnh hưởng gì, thật giống như Dương Thiên Vấn hiện tại vậy, trong khoảng thời gian ngắn liền từ Thái Ất Kim tiên trung kỳ, tăng lên tới Thái Ất Kim tiên đỉnh phong, cách Đại La Kim Tiên chỉ còn lại có một bước xa.

Nếu để cho các thần nhân biết được mà nói. Chỉ sợ thần giới sẽ khởi một cỗ sóng to gió lớn, không biết như vậy có thể làm cho thần giới nguyên bản có chút hỗn loạn yên ổn một ít hay không? Chẳng qua, công đức lại có tốt tới mức như vậy, công đức nho nhỏ bình thường. Là không có khả năng có thần hiệu này.

Trừ khi là công đức thật lớn được thiên đạo tán thành mới có khả năng thông qua loại hình thức trời hạ công đức này.

Trừ cái đó ra căn bản không có khả năng nào khác.

Dương Thiên Vấn cũng không muốn bởi vì một món pháp bảo nhất định thuộc về mình bị một đám người tranh đoạt. Dương Thiên Vấn phải làm chút gì đó, lo trước khỏi hoạ mới được.

Dương Thiên Vấn xuất ra một ít kì phiên, tại chung quanh bố trí một phen, dùng trận pháp đem nơi này vây lại, có thể che lấp là không gì tốt hơn. Cho dù không thể, cùng có thể bày ra khốn trận hoặc là trận pháp phòng ngự, ngăn chặn nhất thời nửa khắc, tranh thủ cũng đủ thời gian.

Dương Thiên Vấn rõ ràng ngay tại nơi này bày ra Điên đảo ngũ hành ảo trận.

Sau đó lại ở trong Điên đảo ngũ hành ảo trận chôn xuống Thập tuyệt đại trận!

Điên đảo ngũ hành ảo trận là để che lấp chân tướng cùng kéo dài thời gian, mà Thập tuyệt đại trận chính là thủ đoạn phòng ngự chân chính, Dương Thiên Vấn xác thực rất bận rộn, nhưng nếu chọc tới, vậy Dương Thiên Vấn liền bất chấp hạ thấp gì đó. Hạ thấp không phải là nhát gan, cũng không tương đương với rùa đen rút đầu.

Huyền hoàng công đức kim quang còn đang liên tục truyền vào, Dương Thiên Vấn khoanh chân ngồi trên Thuấn Quang Vân, đem tâm thần chìm vào chân linh trong đài sen, mượn dùng cơ hội khó được này, tìm hiểu thiên đạo huyền ảo.

Huyền hoàng công đức kim quang không thể nghi ngờ chính là một đại biểu thiên đạo huyền ảo nhất, tuy rằng loại tham ngộ này so với việc công đức kim quang trực tiếp truyền vào là không thể so sánh, nhưng mà có so với không có vẫn tốt hơn chứ?

Cái này nói không chừng cả đời chỉ có một lần cơ hội như vậy. Kẻ ngốc mới có thể lãng phí cơ hội tốt này.

Dương Thiên Vấn giờ phút này nguyên thần tam hoa, mỗi một đóa đều mở bảy mươi cánh hoa, cánh hoa thứ bảy mười mốt cùng nở gần một nửa, có thể nói đã muốn đạt tới cảnh giới Thái Ất Kim tiên đỉnh phong, chỉ kém một bước là có thể bước vào Đại La.

Tham ngộ thiên đạo huyền ảo trong công đức kim quang, không thể nghi ngờ là đặt nền móng ột bước quan trọng này, chỉ có cảnh giới lên tới, mới có thể ở dưới pháp lực hùng hậu thôi động, lại tiến thêm một bước.

Bất quá, lúc này Dương Thiên Vấn đã tương đương thấy đủ, dù sao từ một trung vị Thần Vương tăng lên tới Thần Vương đỉnh phong. Đã làm cho Dương Thiên Vấn phi thường cao hứng, không dám hy vọng xa vời cái gì, vẫn duy trì tâm bình tĩnh cầu đạo.

Từng trận cảm ngộ thiên đạo huyền ảo đến cực điểm từ chân linh bên trong đài sen truyền cho Dương Thiên Vấn, nhưng mà lấy năng lực lý giải của Dương Thiên Vấn, còn không thể hoàn toàn hiểu được, chỉ có thể lắng nghe mà gắng ghi nhớ, có thể lý giải bao nhiêu thì lý giải bấy nhiêu, không thể lý giải cũng phải đem chúng nó nhớ kỹ, về sau chậm rãi tìm hiểu.

Lấy ngộ tính cùng trí nhớ của Dương Thiên Vấn, lại có thể chỉ tìm hiểu được hai ba phần mười trong đó, ghi nhớ được năm sáu phần mười trong đó, ít nhất có bốn thành nội dung hoàn toàn nhớ không được.

Dương Thiên Vấn cũng không có để ý, trăng có tròn có khuyết, thiên đạo có hạn, thế sự nào có thập toàn?

Chậm rãi, thời gian nửa ngày mắt thấy liền trôi qua. Mà lúc này, quả nhiên không khỏi dự đoán của Dương Thiên Vấn, có vài đạo độn quang ở trước Điên đảo ngũ hành ảo trận dừng lại, hiện ra thân hình, lại là một hạ vị Thần Vương cùng vài Thiên Thần đỉnh phong, rất khó tưởng tượng, lại có thể còn có Thiên Thần chạy tới giúp vui.

Vài Thiên Thần hiển nhiên cùng thấy được Thần Vương kia, nhanh cung kính hành lễ nói: "Hàn Việt đại nhân, có lễ".

"Nguyên bản là Bắc Mãng tứ quái! Cũng đúng, động phủ các ngươi cách nơi đây gần nhất" Vị Thần Vương Hàn Việt này tựa như cũng nhận thức bốn Thiên Thần đỉnh phong này, "Các ngươi có biết nơi này là địa phương nào không?"

"Nơi này? Tựa như cũng không có người hoặc thế lực chiếm cứ" Bốn người liếc mắt nhìn nhau một cái hồi đáp.

"Vậy cũng quái" Hàn Việt nghĩ rằng chính mình rõ ràng cảm giác được hẳn là nơi này, cỗ khí kinh thiên ở hai canh giờ trước liền tiêu biến.

Dương Thiên Vấn từ trong nhập định thức tỉnh lại. Bởi vì ở ngoài Điên đảo ngũ hành ảo trận có người tới, tuy rằng người tới ít, bất quá chỉ một hạ vị Thần Vương cùng bốn Thiên Thần đỉnh phong, nhưng mà cái này cũng không đại biểu tiếp sau sẽ có càng nhiều người càng mạnh tới hay không.

Dương Thiên Vấn nhìn thoáng qua huyền hoàng công đức kim liên nọ, xuất ra vận mệnh la bàn mở miệng hỏi: "La bàn gia gia, còn muốn bao lâu?"

"Một nén hương" La bàn chỉ cung giả khẳng định hồi đáp.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, thời gian vậy là đủ rồi, thời gian một nén hương, chỉ bằng năm người bên ngoài còn phá không được Điên đảo ngũ hành ảo trận ở tầng bên ngoài.

Tiểu Bạch tiểu gia hỏa này, đi theo Dương Thiên Vấn được không ít ưu việt, đang lơ lửng ở giữa không trung, toàn bộ thân thể bị đen, bạc, xanh, tím bốn loại hào quang bao phủ, cũng không biết tiểu tử kia tu luyện là cái thứ gì.

Năm người ngoài trận xông vào Điên đảo ngũ hành ảo trận, một bước vào đại trận, năm người mới tỉnh ngộ lại.

"Hàn Việt đại nhân, chẳng lẽ có người so với chúng ta sớm một bước đã đến nơi đây?" Suy đoán này rất có đạo lý. Cách sự thật mặc dù có chút sai biệt.

"Xem ra xác thực như thế, không thể tưởng được người này trận pháp tạo nghệ tinh thâm như thế, liền ngay cả bổn vương cùng nhìn không ra chỗ ảo diệu của cái trận pháp này" Hàn Việt Thần Vương là chỉ biết một ít da lông trận pháp, lại phối với thần thức Thần Vương của hắn, trận pháp bình thường là lừa không được thần thức hắn dò xét.

Thời gian nén hương đảo mất liền trôi qua. Mà lúc này, thần nhân tới nơi đây lại nhiều thêm chín người. Trong đó có ba người là Thần Vương, cũng may đều là hạ vị Thần Vương, cao thủ chân chính tựa như đều cách thật sự xa.

Điên đảo ngũ hành ảo trận, trừ khi cao thủ có một chút tạo nghệ nhất định đối với trận pháp có, nếu không từ bên ngoài nhìn qua căn bản nhìn không ra cái gì, mà này trận pháp từ bên trong bạo lực bài trừ cần ba cao thủ cấp bậc Thần Hoàng hoặc là năm mươi Thần Vương! Nhưng mà từ bên ngoài phá thì dễ dàng hơn nhiều.

Dù sao Dương Thiên Vấn bày ra trận này là vì che lấp trụ công đức kim quang cùng thiên địa dị tượng biến hóa, trên thực tế, Dương Thiên Vấn làm được thực thành công.

Chương 713: Huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá (2)

Đóa đài sen huyền hoàng công đức kim quang mười hai lá, rốt cuộc hoàn toàn thành hình, cái này có thể nói là một món hậu thiên công đức chí bảo thượng đẳng nhất ở tại thần giới.

Có thần hiệu trấn áp số mệnh, hộ thể phòng thân, vạn pháp bất diệt! Đương nhiên, bảo này uy lực rất cường đại, nhưng mà lấy pháp lực của Dương Thiên Vấn muốn hoàn toàn phát huy công hiệu của nó, còn có một đoạn thời gian rất dài phải đi.

Huyền hoàng công đức kim liên lớn bằng bàn tay nọ hóa thành một đạo kim quang chui vào trong nguyên thần thức hải của Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn phi thường cao hứng, đang muốn triệt đi Thập tuyệt đại trận tiềm tàng, dùng ngũ hành độn thuật tránh đi.

Đột nhiên, đã xảy ra một ít biến hóa làm cho Dương Thiên Vấn trở tay không kịp cùng lường không đến.

Huyền hoàng công đức kim liên thế mà cùng Thông huyền linh tàng bi vẫn ẩn sâu ở trong nguyên thần thức hải của Dương Thiên Vấn đã xảy ra xung đột.

Dương Thiên Vấn cảm giác được phi thường kinh ngạc, đây là chuyện gì xảy ra? Hai món pháp bảo này sao có thể sẽ phát sinh xung đột, điều đó không có khả năng!

"Tiểu Bạch, hộ pháp cho ta" Dương Thiên Vấn hét lớn một tiếng nói. Đồng thời khởi động Thập tuyệt đại trận.

Mười thanh kì phiên dâng lên, đem không gian trong phạm vi hai dặm vây lại, thân hình Dương Thiên Vấn ẩn sâu ở chỗ trung tâm đại trận.

Mà Tiểu Bạch cùng tựa như hiểu biết sự tình nghiêm trọng, nhanh đình chỉ tu luyện, nhảy tới bên người Dương Thiên Vấn, vì Dương Thiên Vấn hộ pháp.

Nguyên thần của Dương Thiên Vấn liên hệ chân linh trong hai món pháp bảo, nhưng mà quỷ dị là, căn bản không có tác dụng. Tựa như tất cả cái này là tự thân pháp bảo chủ trương.

Dương Thiên Vấn nhanh chóng trấn định xuống, lo lắng cũng không được gì. Nếu đã không được, Dương Thiên Vấn rõ ràng lưu loát cải biến chủ ý.

Dương Thiên Vấn dùng đạo gia nguyên thần khánh vân mật pháp. Đem nguyên thần tam hoa tạm thời di dời ra bên ngoài cơ thể, hiện ra lên đỉnh đầu.

Thông huyền linh tàng bi kia cùng huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá đang tranh đấu.

Nói thực ra, những năm gần đây, cái Thông huyền linh tàng bi này có thể trợ giúp cho Dương Thiên Vấn càng ngày càng ít. Nhưng mà kỳ quái là, nó lại có thể cùng huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá đánh bất phân thắng bại.

Cho dù cái huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá này mới thành hình không lâu, nhưng nó tốt xấu cùng là hậu thiên công đức chí bảo đệ nhất trong thiên địa, chỗ huyền diệu không thua tiên thiên chí bảo, hơn nữa có huyền hoàng công đức tồn tại, so với chi tiên thiên chí bảo cùng có một ít ưu thế của nó.

Nhưng chỉ có như thế, mới làm cho Dương Thiên Vấn kinh ngạc, từ trong tình huống hai người bên đánh nhau chết sống xem ra, hiển nhiên cái Thông huyền linh tàng bi này tuyệt đối không đơn giản!

Trước kia, Dương Thiên Vấn chỉ cho là một món thần khí phòng ngự nguyên thần, cũng không có nghiên cứu nhiều, nhưng mà hiện tại xem ra, là đã xem thường cái linh bảo này.

Nhưng mà Dương Thiên Vấn vẫn không nghĩ ra, nếu bảo này lợi hại như thế, vì cái gì Hắc huyền phệ thần thú nọ ình, hoặc là nói thanh niên thần bí nọ vì cái gì phải đem bảo này đưa ình.

Đương nhiên, từ chuyện Thời Không Bảo Tháp phân tích lên. Thanh niên thần bí nọ là một nhân vật cực kỳ lợi hại, hắn ngay cả Thời Không Bảo Tháp loại dị bảo này cùng có thể tặng ình, huống chi là Thông huyền linh tàng bi. Cái huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá này dẫn ra một cái vấn đề khác, thanh thần bí niên kia là ai? Hắn làm như vậy đến tột cùng có mục đích gì? Cái Thông huyền linh tàng bi này đến tột cùng có cái cổ quái gì mà dẫn tới cái huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá mới sinh này "đối địch" như thế.

Rất nhiều vấn đề như vậy, Dương Thiên Vấn tìm không thấy đáp án, chỉ có thể dựa vào suy đoán của chính mình để tìm giải thích hợp lý.

Còn nữa, ngày đó lúc trảm hồn luyện trận, tự thân nguyên thần đột nhiên tiếp xúc đến một cái không gian kỳ diệu huyền diệu khó giải thích, sau khi tỉnh táo lại, không chỉ có Thập tuyệt trận đồ luyện thành, hơn nữa ngay cả nguyên thần tinh hồn trảm đi, cùng hoàn toàn khôi phục, cái này quả thực chính là vấn đề khó có thể giải thích.

Đáng tiếc, tất cả cái này, vận mệnh la bàn có lẽ có thể cho chính mình một cái đáp án chuẩn xác, nhưng mà điều kiện tiên quyết là chính mình phải gia tăng hóa giải phong ấn la bàn mới được.

Dương Thiên Vấn đột nhiên cảm giác được bản thân tựa như chính lâm vào trong một ván cờ, có lẽ người chơi cờ nọ đúng là thanh niên thần bí ngày đó mình ở trong hư vô lao tù cùng với ở trấn long bảo đỉnh chứng kiến được nọ.

Mà chính mình có lẽ đúng là một quân cờ trong tay người nọ?

Nghĩ đến đây, Dương Thiên Vấn không khỏi có chút hoảng sợ. Điều này sao có thể?!

Thiên ý khó dò, thiên ý như đao.

Có phải những năm gần đây quá mức thông thuận một ít hay không? Chẳng lẽ nói tất cả của mình đều là ở dưới người khác an bài hay sao? Không, không có khả năng!

Dương Thiên Vấn còn có vận mệnh la bàn, Dương Thiên Vấn lý trí lựa chọn trầm mặc, hiện tại không phải thời điểm để ý chính mình là quân cờ trong tay người khác hay không, hiện tại quan trọng hơn là giải quyết vấn đề hiện đang gặp phải.

Dương Thiên Vấn ở trong tâm lý đã muốn thiên hướng huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá, dù sao thứ này nhi là từ công đức thiên đạo ban cho, chính là riêng thuộc về chính mình. Nếu tin tưởng huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá mà nói, liền chứng minh trong Thông huyền linh tàng bi có chỗ cổ quái gì mà mình không có phát hiện.

Hai bên say mê đấu với nhau, lực lượng ngang nhau.

Dương Thiên Vấn tự hỏi có nên triệu tập hai cái hồ lô mới luyện hóa "tham chiến" hay không?

Bình tĩnh, nhất định phải bình tĩnh!

Bên ngoài theo thời gian chuyển dời, càng không ngừng có một số người có đại thần thông đuổi tới, số lượng Thần Vương tăng vọt, trung vị Thần Vương cùng thượng vị Thần Vương cùng bắt đầu xuất hiện, thậm chí còn ngay cả Thần Vương đỉnh phong cùng xuất hiện.

Cao thủ nhập vào Điên đảo ngũ hành ảo trận đã đạt ngoài trăm người!

Mà ở bên ngoài Điên đảo ngũ hành ảo trận còn có mấy chục người tĩnh xem kỳ biến, không hề động đậy.

Điên đảo ngũ hành ảo trận, cũng không có bao nhiêu lực sát thương, nhưng mà cái này ở ảo thuật cùng khốn trận một đường quả thật có chỗ độc đáo. Trong trận đã xuất hiện cục diện thần nhân tự giết lẫn nhau, đương nhiên giai đoạn hiện tại chịu ảnh hưởng đều là một ít Thiên Thần.

Rốt cuộc, Thần Hoàng đại biểu cho đỉnh Kim Tự Tháp thần giới rốt cuộc xuất hiện.

Hơn nữa một lần chính là bốn Thần Hoàng, rõ ràng từ bốn phương hướng khác nhau bay tới.

Bốn Thần Hoàng đã đến cùng làm cho cục diện nguyên bản cũng không trong sáng trở nên càng thêm khó bề phân biệt, một ít Thiên Thần thông minh bắt đầu sinh ra ý rút lui, nhưng mà đại bộ phận Thiên Thần còn đang ôm ý tưởng đục nước béo cò. Thật sự là điển hình thấy lợi tối mắt, bọn họ cũng không suy nghĩ một chút, có phần đông Thần Vương cùng Thần Hoàng ở đây, cấp bậc Thiên Thần tồn tại căn bản là không có khả năng kiếm được ưu việt.

Dương Thiên Vấn vẫn không có để cho hai cái hồ lô tham chiến. Bởi vì Dương Thiên Vấn không muốn phức tạp, cũng không muốn tình huống nguyên bản đã khá là phức tạp trở nên càng thêm phức tạp. Như vậy mà nói, cục diện một khi không khống chế được, vậy càng thêm mất nhiều hơn được.

Dương Thiên Vấn hiện tại là muốn cân bằng, tạm thời bình ổn việc này, trước rời khỏi nơi đây, rồi mới tính tiếp.

Hiển nhiên, Dương Thiên Vấn quyết định không thể nghi ngờ là lựa chọn sáng suốt nhất, hiện tại đang đứng ở tình trang "loạn trong giặc ngoài", nếu không sớm rời khỏi nơi này, sẽ có rất nhiều phiền toái không cần thiết.

Tuy rằng huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá người khác chiếm cùng chiếm không được, nhưng mà tiền tài động nhân tâm.

Bảo không chuẩn Dương Thiên Vấn bại lộ thân phận, sẽ dẫn tới toàn bộ mọi người trong chiến trường chú ý tới, vậy sẽ rất nguy hiểm.

Các vị Thần Hoàng tới xác thực dây nên một ít oanh động, nhưng cùng là chuyện hợp tình lý.

Ở cổ chiến trường địa phương vô cùng hung hiểm như vậy, số cao thủ cấp Thần Vương so với cũng cấp bên ngoài là nhiều hơn một ít, đại khái có hai ba trăm người! Nhưng mà Thần Hoàng số lượng ai cũng không biết có bao nhiêu.

Bất quá Thần Hoàng nổi danh, ở trong khu vực cổ chiến trường này, cùng có khá nhiều!

Bọn họ đều rải ở toàn bộ cổ chiến trường, có thể đúng lúc đuổi tới nơi này, đều là ở gần nhất. Đến bốn vị, cùng đã là nhiều nhất rồi, những người còn lại chắc cũng phải hai ba ngày nữa mới tới được!

Dù sao cổ chiến trường cũng không có truyền tống trận tồn tại. Nếu không ác thần chặn đường đánh cướp này làm sao mà lăn lộn kiếm ăn được? Mà toàn bộ cổ chiến trường có thể bằng được một khối đại lục trung đẳng ở nhân thần giới, không có truyền tống trận. Cho dù là Thần Hoàng từ phía đông đại lục bay đến phía tây ít nhất cũng phải ngoài một tháng?

713. Chương 714: Câu Tâm Trước Trận

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 714: Câu tâm trước trận

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn nguồn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn bên này thiên địa dị tượng mới phát sinh chừng nửa ngày. Có thể đuổi tới bốn Thần Hoàng, hơn mười vị Thần Vương, cái này đã là phi thường không thể tưởng tượng.

Đương nhiên, nếu thế cục vẫn cứ như vậy đi xuống, sẽ có càng nhiều cao thủ tiến đến tham gia náo nhiệt.

Người có thể đuổi tới nơi đây cũng không là kẻ ngốc, cho nên sẽ có nhiều người như vậy phấn đấu quên mình vọt vào bên trong Điên đảo ngũ hành ảo trận, đúng là bởi vì đêm dài lắm mộng, những người này mới có thể muốn tốc chiến tốc thắng.

Nhưng mà bọn họ hoặc là không rõ trận pháp, hoặc là xem thường uy lực trận pháp, bị nhốt ở trong đó, cùng là vì như vậy, mới uy hiếp một ít thần nhân ở ngoài trận không dám mạo muội đi vào.

Bốn vị Thần Hoàng đến hiển nhiên nhìn ra dấu hiệu đại trận trước mắt, trong khoảng thời gian ngắn, đều rất ăn ý không hề động thủ.

"Bắc Thiên, Nam Thần, Đông Long các ngươi động tác thật đúng là mau" Thần Hoàng ở phía tây cùng ba vị Thần Hoàng khác hội tụ ột chỗ mở miệng hô.

"Phong Giáp, ngươi không phải cùng đến sao? Cũng vậy mà thôi" Nam Thần Thần Hoàng là một người trung niên bộ dạng có vài phần lãnh khốc.

"Bắc Thiên, tuy rằng giữa chúng ta có chút mâu thuẫn, nhưng mà dưới loại tình huống hiện tại này, hay là đồng tâm hiệp lực thì tốt hơn. Bên trong chúng ta là ngươi trận pháp tạo nghệ tối cao, liền từ ngươi tới chỉ huy đi. Nên phá trận này như thế nào!" Đông Long Thần Hoàng đối với Bắc Thiên Thần Hoàng trực tiếp hồi đáp.

"Không sai, phá trận này, chúng ta lại bằng vào thủ đoạn" Nam Thần Thần Hoàng cùng đồng ý nói.

"Ta tùy tiện. Chỉ nhiều người như vậy ở trong này, chúng ta có phải hay không."Phong Giáp Thần Hoàng nhìn nhìn đám thần nhân trong phạm vi năm dặm này nội, muốn nói lại thôi.

"Không cần, bọn họ còn có giá trị lợi dụng" Bắc Thiên Thần Hoàng lắc lắc đầu mở miệng nói.

"Tốt nhất mau một ít, miễn cho đêm dài lắm mộng, ta cũng không muốn nhiều người cạnh tranh" Phong Giáp Thần Hoàng bĩu môi, không hề nhiều lời nữa.

"Trận này có chút bộ dáng, lấy ngũ hành tuần hoàn, diễn biến vạn vật nguyên lý, bố trí ra ảo trận cùng khốn trận thành một thể đại trận, người bày ra trận này trận pháp tạo nghệ không ở dưới ta. Bất quá trận này cũng không khó bài trừ, chỉ cần bốn người chúng ta nhất tề lực phát một kích liền có thể từ bên ngoài phá đi nó!" Bắc Thiên Thần Hoàng cẩn thận quan sát một hồi lâu mới mở miệng nói.

"Tốt lắm, chúng ta bắt đầu đi" Đông Long Thần Hoàng gật gật đầu đáp.

Dương Thiên Vấn giờ phút này nguyên thần tam hoa trên đỉnh đầu biến ảo đạo gia khánh vân, tương đương với nguyên thần xuất khiếu. Điểm thần thông ấy không coi là rất giỏi gì, chỉ có thể tính là thần thông bình thường.

Bất quá vô luận loại thần thông thế nào, chỉ cần dùng đúng chỗ thì đó là thần thông tốt.

Ví dụ như nói hiện tại, Dương Thiên Vấn đem nguyên thần tam hoa dời ra Nguyên thần thức hải, cùng miễn làm cho hai đại pháp bảo trong lúc đánh nhau chết sống lan đến.

Hai món linh bảo đấu nhau ngươi chết ta sống, Thông huyền linh tàng bi nở rộ từng đạo tử quang, huyền hoàng công đức kim liên một cỗ huyền hoàng công đức kim quang hùng hậu, hai bảo đánh vào cùng nhau, thật sự là làm cho Dương Thiên Vấn đau đầu không thôi.

Bên ngoài bốn vị Thần Hoàng liên thủ hội tụ một kích toàn lực.

"Đánh!" Ra lệnh một tiếng.

Bốn vị Thần Hoàng một chưởng hóa thành một cái bàn tay thật lớn, hướng tới toàn bộ Điên đảo ngũ hành ảo trận áp chế.

"Oành…" Toàn bộ Điên đảo ngũ hành ảo trận hóa thành hư ảo.

Không sai, trận pháp là phá, nhưng là tính cả người trong trận cùng bị đánh chết.

Điên đảo ngũ hành ảo trận từ bên ngoài dễ phá, nhưng mà cố kỵ chính là phá trận sẽ đánh chết cả người đang ở trong trận. Đừng xem trong trận nhiều người, nhưng mà bốn vị Thần Hoàng toàn lực một kích, thêm vào toàn bộ trận pháp bùng nổ lập tức đã đem mọi người trong trận xử lý.

Một màn tàn nhẫn quả tuyệt, không hề cố kỵ như thế, làm ọi người ở đây nhìn xem sắc mặt kịch biến, bất quá ở cổ chiến trường, người chết là việc bình thường, cá lớn nuốt cá bé, cường giả vi tôn, thần nhân này, bao gồm hơn mười vị Thần Vương ở bên trong đều không có người vô nghĩa một câu, đều âm thầm may mắn, có may mắn chính mình thông minh không có đi vào, có may mắn chính mình tới chậm, bảo vệ được cái mạng nhỏ, còn có lại là vẻ mặt âm trầm, tựa như là đang lo lắng đến sự tình tiếp sau, có sầu mi khổ kiểm, suy nghĩ chính mình có thể trở thành quỷ xui xẻo kế tiếp hay không.

Bất quá sau khi phá đi Điên đảo ngũ hành ảo trận, bốn Thần Hoàng cùng có không có lộ ra thần sắc vui vẻ, ngược lại bị tất cả trước mắt làm cho kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm.

Bởi vì bày ra ở trước mặt bọn họ là mười thanh kì phiên tận trời!

Kì phiên vây lấy, là một đoàn không gian tối đen nhìn không thấy bên trong, ai cùng nhìn không thấu thần diệu trong đó.

"Không thể tưởng được người này bày ra lại có thể là trận trong trận, có ý tứ, thật là có ý tứ!" Bắc Thiên Thần Hoàng mặt mang mỉm cười nói, tựa như căn bản không đem Thập tuyệt đại trận Dương Thiên Vấn bày ra đặt ở trong mắt.

"Thiên tuyệt, địa liệt, phong hống, hàn băng, kim quang, hóa huyết, liệt diễm, lạc hồn, hồng thủy, hồng sa. Không có nghe nói qua, cổ quái" Đông Long Thần Hoàng sau khi nhìn hai mươi chữ to ở trên mười thanh kì phiên này, không khỏi trong lòng cảm thấy một cỗ cảm giác không tốt đẹp gì. Âm thầm đoán mười cái trận pháp này tất nhiên rất không đơn giản, hẳn là cần cẩn thận làm việc.

"Bắc Thiên huynh, xem ngươi rồi…" Nam Thần Thần Hoàng huýt lên một tiếng, đem sự tình giao cho Bắc Thiên Thần Hoàng am hiểu trận pháp nhất nơi này.

"Quy củ cũ, ba vị thần huynh, chúng ta lại một lần nữa liên thủ là được" Bắc Thiên Thần Hoàng cùng thông minh, biết từ bên ngoài nhìn không thấu trận pháp ảo diệu, không thể nghi ngờ phương pháp tốt nhất chính là từ bên ngoài cường phá, tin tưởng nhóm bốn vị Thần Hoàng bọn hắn liên thủ, ít có trận pháp có thể chắn xuống.

"Chậm!" Phong giáp Thần Hoàng đứng ra nói, "Tại hạ cảm thấy trận này lộ ra một cỗ quỷ dị, nhìn qua rất không đơn giản, chúng ta tốt nhất thăm dò cho rõ hư thực…"

Nam Thần Thần Hoàng chỉ sợ thiên hạ không loạn ngắt lời nói: "Không cần quan tâm, có bốn người chúng ta liên thủ thì sợ cái gì, hơn nữa chúng ta còn có Bắc Thiên huynh ra tay giúp đỡ. Chẳng lẽ hai vị là hoài nghi năng lực Bắc Thiên huynh hay sao?" Trong lời nói cùng chút ý ly gián trong đó, nhưng mà cùng rất giấu diếm.

"Hai người chúng ta nếu đề cử Bắc Thiên huynh đi ra, đương nhiên tin tưởng ngươi" Hai người liếc mắt nhìn nhau một cái, không có ở trên chuyện này dây dưa nhiều.

"Được rồi, chúng ta lại liên thủ ra tay, thử nó một phen" Bắc Thiên Thần Hoàng mở miệng đề nghị nói.

"Tốt!" Ba người khác đồng thanh đáp.

Cùng là một chiêu hóa thành một cái cự chưởng kình thiên, hướng không gian màu đen nọ vỗ tới.

Cự chưởng khổng lồ cũng không gian màu đen nọ đánh vào cùng một chỗ, lực lượng khổng lồ sau khi áp chế, lập tức đất rung núi chuyển, giống như động đất cấp mười vậy.

Thần Hoàng uy lực không có gì phải hoài nghi, nếu là tại hạ giới, dưới một kích toàn lực của một Thần Hoàng, ít nhất có thể đem một cái tinh cầu vỗ thành bột mịn, bốn Thần Hoàng sợ là ngay cả một nhân giới cùng có thể hủy diệt hoàn toàn!

Nhưng mà thần giới không gian chắc chắn, một kích của bốn Thần Hoàng chỉ làm cho cả cổ chiến trường chấn động mà thôi. Bất quá, nếu nhiều thêm vài cái, chỉ sợ toàn bộ đại lục cổ chiến trường đều chống đỡ không được mà sụp đổ!

"Trận này lại có thể cùng đại lục địa mạch chi nguyên kết nối, mượn dùng toàn bộ địa mạch đại lục, vĩnh viễn không có khả năng từ bên ngoài phá đi trận này! Nếu chúng ta lỗ mãng làm việc, là tất dẫn phát toàn bộ đại lục cổ chiến trường sụp đổ!" Bắc Thiên Thần Hoàng liếc mắt một cái liền nhìn ra ảo diệu trong đó.

Ba người còn lại cùng là hạng người có kiến thức, vừa nghe lời này liền rõ ràng bất đắc dĩ trong đó, nếu thực cường công, trận này tuy rằng có thể phá, như vậy thế tất sẽ bị hủy toàn bộ cổ chiến trường! Cái thời điểm kia, trước không nói thiên phạt buông xuống tai kiếp, chỉ là toàn bộ thần nhân ở cổ chiến trường có thể đủ đem bọn họ nuốt hết.

"Các vị, bảo bối nọ tất nhiên đã bị người lấy được, hiện tại hắn khẳng định tránh ở trong đó luyện hóa bảo bối, nếu để cho hắn luyện hóa bảo bối thực lực tăng nhiều, có lẽ sẽ không có phần của chúng ta" Phong Giáp Thần Hoàng thấy chuyện không ổn, lập mã khơi mào tham niệm của mọi người.

"Trước đó thiên địa dị tượng là chấn động cỡ nào, mọi người sẽ không muốn tìm tòi đến tột cùng sao?" Nam Thần Thần Hoàng kích động nói.

Chương 714: Câu tâm trước trận (2)

Quả nhiên, có một đám thần nhân phấn đấu quên mình vọt đi vào, bất quá đại bộ phận đều không có nhúc nhích, ở lại tại chỗ quan sát trạng thái. Đương nhiên, những người này cũng không là kẻ ngốc, ai sẽ thực nguyện ý để cho người ta làm vật hi sinh? Cho nên, một nhóm người lao đi ra đều là một ít kẻ ngu xuẩn thấy lợi tối mắt, khẳng định chết không có chỗ chôn!

Bốn vị Thần Hoàng kích động mọi người vọt vào đi thăm dò trận, nhưng mà trừ bỏ nhóm người thứ nhất ra, không ai nhúc nhích một chút.

Bốn vị Thần Hoàng liếc mắt nhìn nhau một cái, đêm dài lắm mộng, cứ như vậy đi xuống cũng không phải là biện pháp. Bởi vì càng kéo dài lâu, người tới lại càng nhiều!

Bốn vị Thần Hoàng gật gật đầu đáp: "Đều bằng bản lãnh đi" Nói xong liền vọt vào đại trận.

Bất quá làm cho người ta cảm giác hài kịch là, bốn người không hẹn mà cùng ở lúc sắp vào trận đều ngừng lại.

Bốn người liếc mắt nhìn nhau một cái, đồng thời cười ha ha lên.

"Xem ra chúng ta ai cùng." Bốn vị Thần Hoàng trăm miệng một lời nói một nửa, lại lớn tiếng cười lên.

"Được rồi, ba vị. Hôm nay chúng ta không nhanh giải quyết một chút, tất nhiên sẽ bị người chê cười" Phong Giáp Thần Hoàng mở miệng

"Được rồi, thoạt nhìn ai cũng không muốn đi vào" Bắc Thiên Thần Hoàng mặt mang u sầu nói.

"Các vị, bên trong bốn người chúng ta, lấy Đông Long huynh năng lực phòng ngự là cường đại nhất" Nam Thần Thần Hoàng đề nghị nói, "Không bằng liền từ Quyển Long Tiên này của tại hạ, một đầu nắm Đông Long huynh, một đầu khác từ ba người chúng ta ở bên ngoài tiếp ứng, một khi có dị động, ba người chúng ta có thể nháy mắt đem ngươi kéo trở về".

Phong Giáp Thần Hoàng cùng Bắc Thiên Thần Hoàng liếc nhau, cũng không hẹn mà cùng đồng đồng ý nói: "Không sai, đúng là như thế, thật sự là một cái ý kiến hay".

Đông Long Thần Hoàng cũng không phải nhược trí, loại hành vi rõ ràng chịu chết này, hắn sẽ không đi làm, cái trận pháp này lộ ra một cỗ sát khí quỷ dị, nhất định vô cùng lợi hại, ít nhất Đông Long Thần Hoàng tự hỏi tung hoành thần giới nhiều năm như vậy cùng chưa từng thấy qua loại trận pháp làm cho người ta cảm giác đáng sợ từ đáy lòng đến cực điểm này.

Bất quá Đông Long Thần Hoàng cùng tự nhận bản lĩnh phi phàm, thăm dò trận hẳn là không thành vấn đề. Mà hiện tại vấn đề chính là liên tục như vậy đi xuống, ai cũng không khả năng được chỗ tốt, một khắc

nọ lúc thiên địa dị tượng phát sinh, thần lực nhiều năm chưa tiến, lại có thể không hiểu kỳ diệu mà chiếm được một ít cảm giác kỳ diệu, nếu nói không có dị bảo xuất thế, vậy khẳng định là gạt người!

"Tốt, bổn tọa có thể đáp ứng yêu cầu này của các ngươi, nhưng mà dù sao cùng là bổn tọa đi vào mạo hiểm, các vị không lẽ không có ý tứ bồi thường cho bổn tọa một chút sao?" Đông Long Thần Hoàng âm trầm hồi đáp.

"Tốt! Đông Long huynh, nơi này có một viên long tuyền tinh thạch, nghe nói Đông Long huynh muốn luyện chế một món thần khí phòng ngự, cái khối thần thạch này hẳn là có thể giúp ngươi một tay" Nam Thần Thần Hoàng động tác nhanh nhất, cùng rõ ràng nhất.

Bắc Thiên Thần Hoàng cùng Phong Giáp Thần Hoàng liếc mắt nhìn nhau một cái, cùng lần lượt xuất ra tuyệt phẩm luyện tài bằng nhau, cái nào cùng chính là tài liệu đỉnh cấp hiếm thấy ở thần giới, vô cùng hi hữu.

Đông Long Thần Hoàng còn chưa có tiến vào trận, thì đã buôn bán có lời rồi.

Nam Thần Thần Hoàng xuất ra một cái trường tiên hình rồng. "Bắt đầu đi".

"Chậm đã!" Đông Long Thần Hoàng mở miệng ngăn cản nói.

"Làm sao vậy? Chẳng lẽ Đông Long huynh muốn đổi ý hay sao?" Ba người sắc mặt đều trầm xuống.

"Đương nhiên sẽ không, bổn tọa đã thu đồ, tự nhiên sẽ làm, chỉ là ba vị thật sự khó có thể làm cho người ta yên tâm" Đông Long Thần Hoàng không chút nào che dấu chính mình không tín nhiệm đối với mấy người này.

Ba người liếc mắt nhìn nhau một cái, Bắc Thiên Thần Hoàng mở miệng nói: "Chúng ta sao lại không hiểu đại thế như vậy?" Lời này thành ý xác thực trăm phần trăm.

Phong Giáp Thần Hoàng bình tĩnh mở miệng hỏi nói: "Không biết Đông Long huynh muốn chúng ta làm như thế nào, mới bằng lòng tin tưởng đây?"

"Vậy làm phiền ba vị phát thệ đi" Đông Long Thần Hoàng thản nhiên hồi đáp.

Thề quả thật là phương pháp để cho người yên tâm, bởi vì thần nhân thề có thiên đạo giám sát, như có vi phạm tất nhiên ứng nghiệm, cho nên chúng thần thần giới chưa bao giờ dễ dàng phát hạ lời thề.

"Tốt, chúng ta thề!" Ba người liếc mắt nhìn nhau một cái, không có chần chờ gì mà đáp.

Lúc này, nhóm thần nhân đầu tiên xông vào Thập tuyệt đại trận, trừ bỏ mấy cao thủ ra, còn lại đều bị đại trận xử lý, cho dù còn lại cùng bất quá là nỏ mạnh hết đà, thay đổi không được cái gì.

Tiểu Bạch đối với Thập tuyệt đại trận tất cả đều thấy rõ, bởi vì nó hiện tại là kẻ duy nhất có thể hoạt động tự do ở trong đại trận, tất cả những gì phát sinh trong đại trận này, nó đều biết, bởi vì trên người nó có trận phù Dương Thiên Vấn ban cho.

Dương Thiên Vấn nguyên thần khánh vân biến ảo thần thông chính là một loại thần thông huyền diệu tương đương tiêu hao nguyên thần lực. Lúc này, trong nguyên thần thức hải của Dương Thiên Vấn thay đổi bất ngờ, thế cục không rõ.

Dương Thiên Vấn cùng nghĩ không ra đây là vì cái gì, rốt cuộc vì cái gì mà thành như vậy, Thông huyền linh tàng bi sao lại cùng huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá đánh nhau? Ồ. phải nói huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá vì cái gì muốn tìm Thông huyền linh tàng bi đánh một trận đây?

Một trận này đến tột cùng muốn đánh bao lâu mới có thể phân ra thắng bại đây? Còn có cái Thập tuyệt đại trận này có thể kiên trì bao lâu đây? Bất quá, Dương Thiên Vấn cũng không phải quá quan tâm, bởi vì bên ngoài còn có Tiểu Bạch hộ pháp.

Dương Thiên Vấn trong lòng thề, nếu chuyện này xong rồi, nhất định phải điều tra rõ chân tướng sự việc. Cái này vốn là một chuyện tốt ở trong kế hoạch, nhưng mà lại ở thời điểm cuối cùng gặp được ngoài ý muốn, làm cho Dương Thiên Vấn ngay cả cơ hội phản ứng cũng không có, không thể không ngồi xuống ngay tại chỗ, thi triển thần thông bảo trụ nguyên thần tam hoa.

Bên ngoài ba Thần Hoàng sau khi phát thệ xong, Đông Long Thần Hoàng yên tâm mà quấn lấy Quyển Long Tiên, dứt khoát xông vào bên trong Thập tuyệt đại trận, Đông Long Thần Hoàng nhập kì môn Phong Hống trận, gió cuốn như đao, vô số cửu thiên quát cốt cương đao thổi hướng Đông Long Thần Hoàng. Đông Long Thần Hoàng khởi động lĩnh vực chính mình, lại có thể là lĩnh vực phòng ngự thổ pháp tắc, khó trách người này tự tin như thế.

Tiểu Bạch đã chú ý tới Đông Long Thần Hoàng tồn tại, hiển nhiên hắn biểu hiện rất lợi hại, lại có thể ở trong Phong Hống kì môn bảo trì an toàn không tổn hao gì, cái này đã là tồn tại rất lợi hại.

Tiểu Bạch ánh mắt thật sự lợi hại, liếc mắt một cái liền nhìn ra tu vi cùng thực lực người này bất phàm, chỉ là lấy tu vi mà luận, chính là một cao thủ tiếp cận trung vị Thần Hoàng, một cường giả so với Thần Vương đỉnh phong như Vạn Thông Ma tôn còn mạnh hơn gấp mười lần!

Dương Thiên Vấn ẩn ở trung tâm Thập tuyệt đại trận, không có hắn cho phép cũng không có khả năng an toàn tiếp cận trung tâm đại trận. Gần trong gang tấc mà cách như trời với đất, cái đại trận này tuy rằng phạm vi bao phủ chừng hai dặm, nhưng mà sau khi vào trận, chẳng sợ ngươi bay mau đi nữa, không có tốn thời gian dài, không có trận pháp cho phép, ngươi liền căn bản không thể tới vị trí trung tâm trận pháp.

Tiểu Bạch khống chế hồng thủy, hồng sa, thiên lôi, địa hỏa, huyền băng bên trong trận pháp cùng nHau công về phía Đông Long Thần Hoàng, đồng thời ngăn cách linh khí trong trận, không cho hấp thu linh khí bên ngoài khôi phục thần lực. Lĩnh vực phòng ngự thổ pháp tắc chính là có tiếng cường đại ở trong phần đông lĩnh vực phòng ngự!

Được xưng là thán tức chi tường (bức tường làm cho người ta thở dài)! Nguyên bản ở giai đoạn Thần Hoàng, thổ pháp tắc tam đại lĩnh vực sau khi dung hợp, có thể đem đặc tính ba loại lĩnh vực dung hợp làm một, do đó thành hiệu quả tăng mạnh một loại lĩnh vực gấp trăm lần. Mà lĩnh vực phòng ngự thổ pháp tắc ở trước khi cố hóa so với lĩnh vực phòng ngự cố hóa các pháp tắc đồng cấp khác thì mạnh hơn nhiều.

Lĩnh vực phòng ngự thổ pháp tắc như vậy lại cố hóa mà nói, vậy ngay cả đại đa số thần nhân cùng chỉ có có thể thở dài.

Cái này tuyệt đối không phải là nói chơi, nhìn một cái cho dù là Thập tuyệt đại trận uy lực giờ phút này đã đủ để diệt sát Thần Vương, vây khốn Thần Hoàng thậm chí là hao chết Thần Hoàng, nhưng mà không thể phủ nhận là, thán tức chi tường của Đông Long Thần Hoàng xác thực không có sơ hở, cùng cứng rắn không thể phá!

Đối mặt hai loại lĩnh vực phòng ngự đều biến thái này, cùng là tồn tại Thập tuyệt đại trận có vẻ kiêng kị. Chẳng sợ nhiều thêm vài Thần Hoàng thiện công kích cùng nhau tiến trận, vẫn là tốt hơn so với gặp gỡ loại Thần Hoàng giống như rùa đen rút đầu am hiểu phòng ngự khó ứng phó này. Đây đúng là lão hổ cắn rùa, không chỗ hạ miệng.

714. Chương 714

715. Chương 715

716. Chương 717: Lục Thần Lần Đầu Hiên Uy (2)

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 717: Lục thần lần đầu hiên uy (2)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Bảy ngày sau, Dương Thiên Vấn đã hoàn toàn thoát ly chỗ thiên địa dị biến, Dương Vệ chuyên tâm khống chế pháp khí phi hành, mà Dương Thiên Vấn lại là thừa dịp thời gian rảnh tìm hiểu la bàn vận mệnh.

Không hề nghi ngờ, tầm quan trọng của la bàn vận mệnh lại một lần nữa làm cho Dương Thiên Vấn coi trọng hơn, về tìm hiểu vận mệnh quy tắc, Dương Thiên Vấn là không có tiến triển bao nhiêu. Thậm chí còn ngay cả vận dụng nó như thế nào cùng có chút không có cửa mà vào, bất quá việc này là gấp không được, có thể từ từ sẽ đến.

Lĩnh ngộ quy tắc cũng không phải là cảnh giới Dương Thiên Vấn hiện tại có thể đạt tới được. Cho nên, Dương Thiên Vấn hiện tại cũng không sốt ruột, chính cái gọi là cơm phải ăn từng miếng, đường là phải đi từng bước.

Ngay cả pháp tắc còn chưa có hoàn toàn nắm giữ, càng đừng nói gì tới nắm giữ quy tắc?

Ba tháng kế tiếp, Dương Thiên Vấn cũng không có dừng lại, dựa theo bản đồ chỉ dẫn mà hướng tới thông đạo truyền tống không gian đi thông Thần thú giới mà bay đi.

Đương nhiên trên đường có một ít ác thần cường đạo không có mắt tự nhiên bị Dương Thiên Vấn không chút do dự cấp chém giết tiêu diệt, cứ như vậy trong Trân Lung Kì Bàn tích tụ rất nhiều thần hồn, hạ vị Thần Vương cùng có mười hai cái!

Thật ra lại nói tới, Dương Thiên Vấn có thể chém giết Đông Long Thần Hoàng cùng có thành phần may mắn nhất định ở bên trong.

Thứ nhất là Đông Long Thần Hoàng quá coi thường thực lực Dương Thiên Vấn, tuy rằng nhận định Dương Thiên Vấn thực lực xác thực cường đại, nhưng mà cũng không cho rằng có thể xúc phạm tới chính mình, hoặc là uy hiếp đến chính mình.

Thứ hai Đông Long Thần Hoàng rất tự tin vào lực lượng phòng ngự chính mình, đừng nhìn hắn chỉ có tu vi hạ vị Thần Hoàng, nhưng mà luận phòng ngự cho dù là một ít trung vị Thần Hoàng so ra cùng kém.

Thứ ba chính là pháp bảo trên tay Dương Thiên Vấn cường đại vượt quá tưởng tượng! Đột nhiên làm cho Đông Long Thần Hoàng trở tay không kịp. Các loại nhân tố cộng cùng lại, Dương Thiên Vấn mới may mắn chém giết Đông Long Thần Hoàng.

Dương Thiên Vấn ưu điểm lớn nhất chính là hiểu được tự tỉnh táo tự hạn chế, cho nên tuy rằng giết chết một Thần Hoàng, nhưng Dương Thiên Vấn cũng không có nửa điểm kiêu căng.

Có thể khống chế tốt cảm xúc chính mình, không được vật mà mừng, không bị mất mà buồn.

Dương Thiên Vấn lại đem trọng tâm chiến lược dời về phía la bàn vận mệnh, tăng thêm tiến trình hóa giải đối với la bàn vận mệnh. Hiện tại la bàn này hóa giải khó khăn quá lớn, vừa phải tham khảo tinh không biến hóa, đây là không thể lợi dụng thời không nghịch chuyển để bù lại.

Dương Thiên Vấn rơi vào đường cùng, cùng chỉ có buổi tối mỗi ngày suy nghĩ hóa giải la bàn, mà ban ngày thì tiến vào trong Thời Không Bảo Tháp, tế luyện Âm dương tử hồ lô, cái tiên thiên linh bảo này có được ý nghĩa chiến lược thật lớn, có thể hoàn toàn luyện hóa nó, cho dù là thiên quân vạn mã, ở trước mặt Dương Thiên Vấn cùng chỉ có cúi đầu xếp cánh.

Đương nhiên, Dương Thiên Vấn ban ngày lúc tiến vào Thời Không Bảo Tháp, đều để cho Tiểu Bạch tọa trấn phía trên pháp khí phi hành, ứng phó những kẻ chặn đường. Dương Vệ thực lực bất quá mới là Thiên Thần đỉnh phong, có thể ứng phó một ít quần thể nhỏ quấy rầy, nhưng mà đối mặt một ít thế lực cờ trung cỡ lớn đi săn thì không có biện pháp.

Thiên Thần đỉnh phong ở cổ chiến trường còn không thể học giống như con cua, đi đường ngang. Cho dù là Thần Vương, cũng không dám nói có thể đi đường ngang. Ở cổ chiến trường, thậm chí có một chút đội đi săn cường đại chuyên môn liệp sắn giết các hạ vị Thần Vương, đánh cướp một Thần Vương thư hoạch ưu việt, so với đánh cướp cả vạn Thiên Thần còn muốn lớn hơn rất nhiều!

Chỉ là Thần Vương thần hạch, quả thực chính là vật báu vô giá, bên trong thợ đen, là bảo bối vô giá! Vô số Thiên Thần muốn đột phá đến cảnh giới Thần Vương, trực tiếp nhất thuận tiện nhất chính là thần hạch

Thần Vương. Có được nó, cũng không cần phải luyện hóa, chỉ cần có thể tìm hiểu huyền diệu trong đó, hấp thu cảm ngộ pháp tắc trong đó, là có thể tìm được cơ hội đột phá.

Vô số thế lực đỉnh cấp chính là dùng thần hạch Thần Vương đến bồi dường thuộc hạ trung thành của mình hoặc là đệ tử tinh anh trong tộc.

Thần hạch Thần Vương trên tay Dương Thiên Vấn là có cả trăm cái, đương nhiên là có một nửa bị Tiểu Bạch nuốt lấy.

Một nửa khác, Dương Thiên Vấn dùng Ngũ quỷ vận tài thuật đưa cho Đinh Ẩn an bài.

Chỉ cần cấp cho Dương Thiên Vấn đủ thời gian, thế lực của Dương Thiên Vấn có thể nhanh chóng khuếch trương.

Muốn hoàn toàn luyện hóa Âm dương tử hồ lô, dựa theo Dương Thiên Vấn dự tính cần thời gian chừng mười lăm vạn năm, nếu chuyên tâm nhất trí ở trong Thời Không Bảo Tháp, chỉ cần thời gian chừng một năm rưỡi là có thể đủ đạt thành.

Đương nhiên, dưới tình huống chỉ có nửa ngày giống như Dương Thiên Vấn, muốn đạt tới mục tiêu, ít nhất cũng phải cần hơn ba năm.

Dương Thiên Vấn ở trong bảo tháp sau khi hoàn thành tế luyện ngày hôm nay, lắc mình về tới bên trong tiên phủ, Thủy Thấm Lan đã chuẩn bị món ngon cho Dương Thiên Vấn hưởng dụng, có mỹ vị ở miệng, lại có tiếng đàn tuyệt vời bên tai, hơn nữa có một mỹ nữ xinh đẹp tùy ý vui đùa. Đó mới là hưởng thụ tối cao của nhân gian.

Tiếng đàn dùng Luân hồi cầm đàn đối với Dương Thiên Vấn có nhiều ưu việt, ví dụ như nói bổ sung tiêu hao, rất nhanh khôi phục, tẩm bổ nguyên thần vân vân…

Đương nhiên tiếng đàn của Luân hồi cầm có tốt có xấu, cái này là do chủ nhân Luân hồi cầm, hiển nhiên Thủy Thấm Lan là không có khả năng đàn loại tiếng đàn phá hoại cho Dương Thiên Nhiễm nghe.

Luân hồi cầm được xưng thần khí phụ trợ tối cường trong thập bảo của thần giới, cũng không phải là dể dùng. Nó thần kỳ không phải nói hai ba câu là có thể hình dung.

"Lan Nhi, Bích Nhi tu luyện tiến triển như thế nào ?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi.

"Rất nhanh, Bích Nhi muội muội có La sát hồn châu trợ giúp, thực lực tăng lên thật sự nhanh, hơn nữa pháp tắc lĩnh ngộ cùng lĩnh vực dung hợp của nàng đều đạt tới cấp bậc Thần Hoàng, hầu như không có bình cảnh gì tồn tại" Thủy Thấm Lan dừng tiếng đàn nói.

"Vậy Tiểu Nê Thu tiểu gia hỏa này có thành thật không?" Dương Thiên Vấn đã lâu không hỏi tới tiểu tử nghịch ngợm kia.

"Ừm. Rất thành thật, đang bị Bạo Viên ép bế quan tu luyện rồi" Thủy Thấm Lan cười hồi đáp.

Dương Thiên Vấn lại khôi phục nghỉ ngơi cực kỳ có quy luật, ở trong Thời Không Bảo Tháp có vô số thời gian có thể tiêu xài, Dương Thiên Vấn tu luyện cùng rút ra không ít thời gian đến làm bạn với Thủy Thấm Lan, mấy năm nay, Thủy Thấm Lan tu luyện cũng không có buông xuống, Dương Thiên Vấn thời điểm rảnh rỗi, Thủy Thấm Lan tự nhiên là làm bạn ở bên người Dương Thiên Vấn, thời điểm Dương Thiên Vấn không ở đây, Thủy Thấm Lan không phải tu luyện chính là luyện chế các loại linh đan diệu dược, hoặc là nuôi trồng một ít linh dược quý trọng, mở rộng diện tích chúng nó.

Loại cuộc sống này quá mười phần thoải mái cùng phong phú, Thủy Thấm Lan mười phần hài lòng cuộc sống hiện tại.

Lại qua ba tháng, Dương Thiên Vấn rốt cuộc chạy tới trước thông đạo không gian cổ chiến trường đi thông Thần thú giới, chỉ theo hiểu biết, cái thông đạo không gian này mở ra, còn cần thời gian hai tháng.

Dương Thiên Vấn rơi vào đường cùng, cùng chỉ có tìm một đỉnh núi ẩn nấp, tùy tiện tìm một cái động phủ, sau đó bố trí một phen, lắc mình tiến nhập Thời Không Bảo Tháp.

Thẳng tới nay, vô luận Dương Thiên Vấn thực lực cường đại đến đâu, Dương Thiên Vấn đều không có thả lòng qua tác phong cẩn thận, chỉ có đủ cẩn thận mới có thể tại thế giới cá lớn nuốt cá bé này sống được càng lâu, tích lũy cũng đủ thực lực cùng thế lực.

Trên thực tế, Dương Thiên Vấn cho tới nay tác phong tương đương chính xác, cũng là vì hắn đủ cân thận mới có thể sống đến bây giờ.

Dương Thiên Vấn chưa từng có vì diệt sát một Thần Hoàng mà đắc ý quên mình, những năm gần đây, sau khi xâm nhập hiểu biết cổ chiến trường hung hiểm, Dương Thiên Vấn nhận thức đến cường giả thần giới sau khi trải qua thượng cổ chúng thần, cho tới bây giờ đã tích lũy một số lớn cao thủ, cao thủ này tuy rằng phần lớn ẩn cư không xuất thế, nhưng mà cái này cũng không đại biểu bọn họ không có tính uy hiếp gì.

Thời gian hai tháng, đối với Dương Thiên Vấn mà nói, là một đoạn thời gian giảm xóc khó được, vừa lúc có đủ thời gian để chuẩn bị cho các loại tình huống đột phát mà đi vào Thần thú giới phải đối mặt.

Dương Thiên Vấn hiểu biết đối với Thần thú giới, giới hạn ở tin vỉa hè cùng với ký ức truyền thừa còn thiếu sót nhiều của Tiểu Bạch.

717. Chương 718: Thần Thú Giới

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 718: Thần thú giới

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Hai tháng sau, bóng dáng của Dương Thiên Vấn xuất hiện ở phía tây Thần thú giới, quan sát bốn phía, hít sâu mấy hơi, Dương Thiên Vấn không có phát giác Thần thú giới cùng nhân thần giới có cái gì khác nhau, vô luận là trọng lực hay là trình độ không gian củng cố đều là giống nhau, cho dù có khác biệt cũng là không đáng kể.

Theo Dương Thiên Vấn từ không gian thông đạo đi ra còn có Dương Vệ, đây chính là Dương Thiên Vấn chuyên môn kéo hắn đi ra làm "lái xe"

Bản đồ Thần thú giới, Dương Thiên Vấn có một phần, nhưng mà cũng không có chi tiết, cho nên Dương Thiên Vấn tính đầu tiên đi kiếm một phần bản đồ Thần thú giới.

Thần thú giới cũng không thiếu đại lục, Dương Thiên Vấn hướng tới đại lục gần nhất bay đi.

Lại dùng ba tháng mới từ hải vực tiến vào đại lục.

Dương Thiên Vấn cũng không có liên hệ Tường Gia Thần Vương, mà là chính mình tới đại lục gần nhất, tìm một cái thành trì lớn gần nhất.

Ở Dương Thiên Vấn xem, cái Thần thú giới này cùng nhân thần giới tựa như không có khác nhau bao nhiêu lớn, các thần nhân đi ở trên đường, tuy rằng đều là thần thú, nhưng đều là trạng thái hình người.

Trên đường cái cũng có tiểu thương tiểu phiến, bất quá so với nhân thần giới thì thiếu vài phần khéo đưa đẩy, hơn vài phần hào sảng.

Thần thú này trừ bỏ một ít chủng đặc thù ra, thần thú còn lại phần lớn biến đi yêu thân, hoàn toàn chuyển hóa làm người. Thần thú giới tu hành có ba loại, một loại chính là chuyên tu bản thể; Một loại là vứt đi thú thân, chuyên tu nhân thân; Một loại khác chính là hai cái cùng tu, vừa tu nhân thân vừa tu thú thể.

Ba loại phương pháp có chỗ tốt cùng có chỗ xấu, ba ngàn đại đạo, con đường nào cùng có thể chứng nói. Chỉ xem cá nhân yêu thích lựa chọn mà thôi.

Mà ở Thần thú giới, hơn phân nửa thần thú xuất thân bình thường, đều lựa chọn vứt đi thú thân, chuyên tu nhân thân. Mà số ít thần thú cao giai lại là lựa chọn chuyên tu thú thể.

Trực tiếp nhất chứng minh chính là bảy đại siêu thần thú, chúng nó chính là chuyên tu thú thể, không tu nhân thân.

Giống long, phượng, kỳ lân ba tộc, tộc đàn khổng lồ, từ thần thú hạ giai đến thần thú cao giai đều có, mà bên trong chúng nó, chính là ba phương thức tu hành đều tồn tại.

Có một chút phải nói rõ, lựa chọn tu luyện thú thể cùng chỉ là những cấp thấp, nếu không thì phải là kẻ ngốc! Ngươi ngẫm lại, một con hổ yêu bình thường tu luyện thành thần, có thể tu luyện thú thể hay không? Chúng nó cho dù là tu luyện thú thể cũng không có bao nhiêu tiền đồ đáng nói. Bởi vì thiên tư của con người bày ra ở đó. Tu luyện thú thể thật ra là phương thức tu luyện thần thú chính thống nhất, nhưng mà loại phương thức tu luyện này yêu cầu huyết thống cực cao, kém cỏi nhất cũng phải là thần thú hạ giai!

Có thể nói như vầy, thần thú đồng cấp, tu luyện thú thể, tuyệt đối so với tu luyện nhân thân cường đại hơn một ít.

Đương nhiên hai cái kiêm tu cùng có chỗ tốt của nó.

Hai cái kiêm tu, xác thực hoàn mỹ, vừa không buông tha phương thức tu luyện chính thống, lại chiếu cố nhân thân tu hành thuận tiện. Nhưng mà thường thường là hai bên đều không đạt được cấp bậc tối cao. Sau khi phân tâm, tu luyện đi lên không chỉ là khó khăn, hơn nữa không nói hao phí thời gian, còn có đủ loại nhân tố hạn chế ở trên tiên thiên. Ở Thần thú giới, hai cái kiêm tu cũng không ít, nhưng mà hai cái kiêm tu đạt tới cấp bậc Thần Vương cùng Thần Hoàng, đó là ít đến đáng thương. Cho dù có, người này bản thể cùng bất phàm.

Nói trắng ra là, Thần thú giới chế độ cấp bậc so với nhân thần giới càng thêm hà khắc, càng thêm nghiêm cẩn!

Thần thú giới chủng tộc thần thú rất nhiều, phân bố cực lớn, số lượng khổng lồ. Nhưng mà thực lực thượng tầng cũng không nhiều lắm. Tuy rằng Thần thú giới lấy chủng tộc mà phân, giữa thượng tầng chủng tộc giống nhau cùng tương đối đoàn kết. Không đoàn kết cũng không được, vốn thực lực còn kém, thượng tầng không đoàn kết, vậy còn lăn lộn được sao? Chia làm ba cái giai tầng: Phổ thông, linh thú, thần thú ba giai tầng. Áp dụng phương thức thống trị kiểu bậc thang. Long tộc chưởng quản loại lân giáp, phượng tộc chưởng quản loại phi cầm, kỳ lân chưởng quản loại tẩu thú. ừm. còn có một ít tộc đàn thần thú cao giai cùng ba tộc này ngồi ngang hàng, trên danh nghĩa là chịu quản hạt, trên thực tế là nghe tuyên không nghe điều. Ví dụ như nói: cốt Dực Thiên Giao, Chu Yếm Thần Thú, Ngân Nguyệt Thiên Lang.

Đương nhiên mỗi một loại phía dưới có vô số phân loại, ví dụ như nói tẩu thú phân có hổ tộc, hùng tộc, báo tộc, lang tộc. Tam đại loại phân xuống, có thể làm cho người ta đau đầu mà chết.

Cho nên, cái Thần thú giới này cho dù là tán tu, cũng không tự do giống như tán tu nhân thần giới, có thể lui tới khắp cả đại lục nhân thần giới. Tán tu thần thú này, sau khi phi thăng đi lên, đều ở chủng tộc chính mình quản lý, nếu thân nhân chính mình ở trong tộc có địa vị, như vậy chúc mừng ngươi, ngươi có thể một bước lên mây. Không có? Vậy làm tán tu đi, tu vi không đủ thì tốt nhất không cần đi ra khỏi thế lực phạm vi tộc đàn, nếu không có chết cùng xứng đáng.

Tóm lại một câu, Thần thú giới tình thế so với nhân thần giới còn muốn phức tạp, còn muốn phiền toái, còn muốn hỗn loạn hơn. Cũng may mắn là, nhân tộc số lượng không ít, thực lực cũng không yếu, nhưng mà nội hao là nghiêm trọng nhất. Mà Thần thú giới chủng tộc nhiều, thế lực phân bố phức tạp, cùng chiến đấu không ngừng.

Hai đại thần giới thoạt nhìn là tình cảnh giống nhau, nhưng mà cẩn thận nhìn lên, lại hoàn toàn khác nhau!

Nhân thần giới chỉ có bộ tộc nhân tộc, đó là chân chính đồng tộc tương tàn, tuyệt đối nội hao. Đương nhiên nhân thần giới còn có nhiều tinh thú. Mà Thần thú giới thì chủng tộc như rừng, bên trong chủng tộc nội đấu cùng có, nhưng là giữa các tán tu, giữa các thế lực đều đã đạt thành hiệp nghị, nhất trí đối ngoại. Đây là khác với chủng tộc tranh đấu, cùng nhân thần giới hoàn toàn khác nhau.

Bất quá Thần thú giới không chỉ có phạm vi rộng lớn, liền ngay cả hải vực cùng vô cùng rộng lớn, tại địa bàn thật ra cùng ít có tranh chấp, bình thường tranh chấp cũng là bởi vì phân phối ích lợi hoặc là các tộc kẻ thù truyền kiếp với nhau.

Dương Thiên Vấn ở bên trong thành trì Thần thú giới đi nửa ngày, trừ bỏ hình người ra, còn kiến thức một ít người tu luyện hình thú, chúng nó cùng đi dạo phố mua đồ, cùng người không có gì khác nhau.

Chẳng qua Dương Thiên Vấn mới tới Thần thú giới vẫn cảm thấy mười phần tân kỳ, Dương Thiên Vấn ở nhân tộc sinh hoạt lâu như vậy, đột nhiên nhìn thấy trên đường cái một con song sí ma hổ há mồm nói tiếng người, tay cầm mấy trăm thần thạch, giao tiền mua đồ rồi chạy đi. Cùng rất quái lạ dị.

Bất quá, nhìn thấy nhiều cùng sẽ không thấy quái nữa.

Vì hành động thuận tiện nên Tiểu Bạch không có lộ diện, bởi vì Dương Thiên Vấn sợ gặp phải một ít phiền toái không cần thiết, tuy rằng khả năng này cùng rất thấp, nhưng mà Dương Thiên Vấn cẩn thận cũng không có hành động thiếu suy nghĩ.

Đi dạo phố nửa ngày ngầm tra, Dương Thiên Vấn cản lại một chiếc xe ngựa, mở miệng nói: "Đi khách sạn lớn nhất tốt nhất".

Xa phu cung kính đáp: "Vâng, đại nhân".

Nửa nén hương sau, Dương Thiên Vấn đi tới một nhà khách sạn tửu lâu trang trí hào phóng, đầy sắc thái Thần thú giới.

Ném một khối cực phẩm thần thạch cho xa phu, cũng không để ý tới xa phu không ngừng cảm tạ, Dương Thiên Vấn đi vào khách điếm này.

Thần thú giới phong cách kiến trúc chính là hào phóng, ừm. tương đối hào phóng, mặc dù ở tinh xảo cùng xa hoa so ra kém nhân thần giới, nhưng mà khách sạn so với nhân thần giới lớn gấp đôi! Thần giới, vô luận là thần giới nào, bình thường đều là khách sạn tửu lâu liên hợp kinh doanh, tửu lâu tức khách sạn, khách sạn tức tửu lâu.

Khác biệt ngay tại mặt tiền tửu lâu, so ra càng thêm xa hoa đặc sắc.

Dương Thiên Vấn bước vào tửu lâu, tầng dưới chót đã ngồi không sai biệt lắm, Dương Thiên Vấn đang muốn đi lên lầu hai.

"Vị đại nhân này, xem ngài lạ mặt, ngài là muốn ở trọ, hay là muốn nhấm nháp món ngon rượu ngon?" Một nữ tử xinh đẹp lắc mông đi tới, mặt mang một cỗ mị thái, làm cho người ta lâm vào say mê. Sau lưng có một cái cái đuôi cáo lắc qua lắc lại, tăng thêm vài phần mị ý.

"Hai cái đều có" Dương Thiên Vấn cười đi lên lầu hai, vừa đi vừa nói: "Đem rượu và thức ăn tốt nhất của các người bưng lên" Nói xong ném một khối cực phẩm thần thạch cho nữ tử.

"Yêu tiểu hồ rõ ràng, đại nhân chờ một lát" Nữ nhân xinh đẹp trên mặt càng thêm tươi cười sáng lạn, cung kính đáp.

Chương 718: Thần thú giới (2)

Dương Thiên Vấn đi lên lầu hai, cẩn thận nhìn lên, chậc chậc, ở dưới ngồi đều là thần thú trạng thái hình người, đến lầu hai, thật ra đủ thần thú thú thân. Dương Vệ đi theo phía sau Dương Thiên Vấn, im lặng không lên tiếng.

Nói là thú thân, thật ra thần thú này đều là linh trí không thua nhân loại chủng tộc cao đẳng, tuyệt đối không phải dã thú dơ bẩn ngu xuẩn có thể bằng được.

Nhập gia tùy tục, Dương Thiên Vấn chỉ là có chút mới mẻ mà thôi, thật ra không có lộ ra cái vẻ mặt gì.

Tùy tiện tìm một bàn không ngồi xuống.

Rót chén trà, thừa dịp rượu trà chưa tới, lắng nghe một ít tin tức có thể nghe được.

Đi vào Thần thú giới, tiến vào thành trì tuy rằng chỉ ngắn ngủn có nửa ngày, nhưng mà căn cứ Tiểu Bạch giới thiệu, Dương Thiên Vấn cũng có hiểu biết nhất định, cái Thần thú giới này cấp bậc nghiêm ngặt, cường giả vi tôn.

Lấy thần thú tu hành thú thân, phần lớn xuất thân bất phàm, địa vị so với người tu hành nhân thân càng thêm cao quý! Dù sao thú thân chính là phương thức tu hành truyền thống nhất của thần thú, lấy bảy đại siêu thần thú làm tham khảo. Bất quá cũng là một loại gian nan nhất, phương thức tu hành đối với thiên tư yêu cầu tối cao.

Như là tầng thứ hai tửu lâu ngồi vài Thiên Thần tu hành thú thân, bọn họ tu vi dĩ nhiên chỉ có trung hạ vị yêu thần, nhưng mà trong thú thân ẩn chứa lực lượng cường đại gấp hai ba lần Thiên Thần nhân tộc phổ thông!

Nói cách khác, một Thiên Thần thú thân có thể đối kháng ba Thiên Thần nhân tộc đồng cấp! Chênh lệch to lớn, làm cho người ta trợn mắt cứng lưỡi.

Dương Thiên Vấn cùng Dương Vệ câu được câu không trò chuyện, một lát sau, nữ tử hồ tộc kia bưng mỹ tửu mỹ thực lên.

"Vị đại nhân này, đây là mấy thứ mỹ thực chiêu bài bổn điếm, còn có thiên hồ tửu, chính là trí giả hồ tộc sản xuất ra, chỉ có chiêu bài bổn điếm mới có bán" Nữ tử hồ tộc mặt mang nụ cười quyến rũ hồi đáp.

Dương Thiên Vấn lúc này mới nhớ tới, thời điểm vừa mới tiến vào, tựa như không có chú ý tới tên chiêu bài, chỉ là chú ý tới phong cách kiến trúc. Bất quá, cái này cũng là việc nhỏ.

"Ồ? Vậy phải nếm thử rồi" Dương Thiên Vấn mỉm cười nói.

Nữ tử hồ tộc chủ động châm rượu cho Dương Thiên Vấn nói: "Ngài cứ nếm thử, không hài lòng bổn điếm sẽ không lấy tiền".

Dương Thiên Vấn cười cười, một ngụm uống xuống, còn chưa nói gì, một cỗ cảm giác mát lạnh thẳng hướng lòng bàn chân, vị rượu nồng đậm quanh quẩn ở trong lồng ngực, thật là rượu ngon cực phẩm, loại rượu cấp bậc này, Dương Thiên Vấn cùng đã ở Thương Thiếu tửu trang uống qua. Cái Thần thú giới này cùng thật sự là một nơi không tệ, tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống cùng có rượu ngon.

"Rượu ngon! Thật là rượu ngon! Không tệ, phi thường không tệ" Dương Thiên Vấn không chút nào tiếc lời tán dương.

"Đại nhân thích là tốt rồi" Nữ tử hồ tộc cũng không phải là người hời hợt. mỗi một khách lạ đi vào điếm, đều phải chú ý một ít, ít nhất phải đem tu vi của đối phương làm một cái đánh giá đại khái, để tiện quyết định cách thức chiêu đãi đối phương, ví dụ như nói Yêu hồ tửu cũng không phải có tiền là có thể uống. Quan trọng nhất là thân phận cùng tu vi, cấp bậc không đủ, có nhiều tiền cũng không bán.

Hiển nhiên, thời điểm Dương Thiên Vấn vào điếm, cũng không có giấu diếm tu vi chính mình, cấp bậc thấp nhìn không thấu là khẳng định, nhưng mà cường giả đồng cấp là có thể nhận một hai. Đến tu vi của Dương Thiên Vấn, ẩn hay không cũng không có khác nhau nhiều lắm, ngược lại hiển lộ ra càng thêm thuận tiện, miễn cho kẻ nhược trí không có mắt tìm tới cửa chịu chết, bọn họ có rảnh chịu chết, Dương Thiên Vấn còn không có thời gian để xử! Cái con đường tu luyện này, ai sẽ ăn no ở không, vô duyên vô cớ đắc tội với một Thần Vương đỉnh phong?

Thần thú tuyệt đối không có ngốc hơn so với nhân thần.

"Ừm. vị thần hữu này, bổn tọa có một chuyện muốn hỏi, không biết thần hữu có thể vì bổn tọa giải đáp hay không?" Dương Thiên Vấn buông chén rượu xuống, trực tiếp hỏi.

"Đại nhân có chuyện gì, cứ nói. Thiếp thân tự nhiên biết là sẽ nói" Nữ tử hồ tộc mở miệng nói.

Dương Thiên Vấn cùng suy nghĩ hồi lâu, mới quyết định trực tiếp hỏi cho thỏa đáng. Ở đây nhân sinh không quen, nếu ở trong này ở một đoạn thời gian, nói thực, cũng là không tệ, dù sao có thời gian giảm xóc, có thể dùng để tế luyện pháp bảo.

Nhưng mà trên thực tế, sau khi tìm được bản đồ Thần thú giới, từ nơi này tiến đến tìm Hỗn Độn Kim Tình Thú, chỉ chạy đi chạy lại cũng là một đoạn đường rất dài. Trước khi đến đó, còn không thể có hành động thiếu suy nghĩ, phải nghe ngóng trước rồi mới quyết định. Cho nên, Dương Thiên Vấn liền không muốn ở chỗ này lãng phí thời gian.

"Thần hữu có biết nơi nào có bán bản đồ chi tiết của Thần thú giới? Bản đồ trong tay bổn tọa quá mức thô ráp một ít" Dương Thiên Vấn mặt mang thiện ý hỏi.

Bản đồ Thần thú giới? Vị nữ tử hồ tộc kia sửng sốt một chút, còn tưởng rằng chuyện gì khó khăn lắm chứ. Tuy rằng nói bản đồ chi tiết của Thần thú giới giá trị không thấp, cũng phải là người có thân phận có địa vị mới có thể mua được, bất quá hiển nhiên vị này tư cách cũng là trong phạm vi cho phép, đây chính là mối làm ăn lớn đưa lên tận cửa! Bản đồ Thần thú giới tuy rằng là mối làm ăn chỉ làm một lần, nhưng chính là mối làm ăn chỉ làm một lần kiếm được cũng không ít! vốn phí tổn cũng không có bao nhiêu, trực tiếp đem bản đồ trong tộc lấy ra phục chế một phần, còn cần phí tổn gì?

Nữ tử hồ tộc cũng không phải không nghĩ qua chơi chút thủ đoạn, nâng giá lên, từ trong đó kiếm lợi, nhưng mà ý niệm này chợt lóe qua trong đầu liền bị nàng quẳng ra sau đầu. Không phải không nghĩ, mà là không dám! Nàng là thân phận gì tu vi gì, dám ở trên cái này làm khó một Thần Vương, vậy thật sự là chán sống.

Nếu như Dương Thiên Vấn là cái loại ăn chơi trác táng không tu vi, không đầu óc, không thân phận, dám cầm tiền tài đi mua bản đồ, hiện tại chỉ sợ sớm đã bị đen ăn đen.

Thế giới này chính là thực tế cùng tàn khốc như vậy.

Đương nhiên, hiện tại tất cả lại đều trở nên cực kỳ đơn thuần cùng thuận tiện.

"Cái này cùng đơn giản, bổn điếm cùng có bản đồ chi tiết Thần thú giới, bất quá giá cùng có chút mắc, thiếp thân không làm chủ được. Nếu đại nhân có ý mà nói, thiếp thân có thể tìm người làm chủ đến" Nữ tử hồ tộc hồi đáp.

"Giá không là vấn đề, ta muốn là bản đồ chi tiết, càng chi tiết càng tốt, không cần lấy thứ phẩm đến qua mắt bổn tọa" Dương Thiên Vấn thản nhiên, lại không mất uy nghiêm nói.

"Đại nhân yên tâm, ngài chờ một lát" Nữ tử hồ tộc xoay người rời khỏi, cứ nói đùa, thứ phẩm? Làm ăn tốt không làm, lấy thứ phẩm tới đắc tội một Thần Vương đỉnh phong, cái này không phải không có đầu óc sao?

Dương Vệ từ đầu tới đuôi đều là đối phó rượu và thức ăn trên bàn, không có ngắt lời một câu. Đợi cho sau khi nữ tử hồ tộc rời khỏi mới mở miệng nói: "Chủ thượng, ngài không phải nói cần hạ thấp sao? Như vậy có phải quá khoa trương hay không?"

"Có đôi khi hạ thấp thuận tiện làm việc, thì ta phải hạ thấp đến không thể thấp hơn. Nhưng mà có đôi khi khoa trương một ít, có thể thuận tiện làm việc, vậy không ngại khoa trương một ít, dù sao hiện tại trên tay bổn tọa cùng có đủ thực lực" Dương Thiên Vấn dứt lời, rót cho chính mình một chén rượu, một ngụm uống xuống, chậm rãi trở về chỗ ngồi.

"Ồ" Dương Vệ rõ ràng gật đầu, lại vùi đầu đối phó mỹ thực trên bàn.

Đợi cho sau khi Dương Thiên Vấn cùng Dương Vệ rượu đu cơm no, nữ tử hồ tộc mới đi lại đây nói: "Đại nhân, ngài ăn xong chưa, đồ ăn có hợp khẩu vị của ngài hay không?"

"Không tệ, thực không tệ. Thứ ta muốn đâu?" Dương Thiên Vấn gật đầu đáp.

"Nếu đại nhân đã ăn xong rồi, vậy mời đi cùng thiếp thân" Nữ tử hồ tộc cung kính cúi đầu mời nói.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, vỗ vỗ bả vai Dương Vệ, đứng dậy đi theo nữ tử hồ tộc đi xuống lầu, đi tới hậu viện. Nếu là khách sạn, đương nhiên không thể thiếu hậu viện khách phòng diện tích khổng lồ.

718. Chương 719: Kính Sơn

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 719: Kính sơn

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn dẫn theo Dương Vệ đi theo nữ tử hồ tộc nọ đi vào một gian đại sảnh sạch sẽ thì ngừng lại.

Trước đại sảnh đang đứng một nữ tử che mặt thướt tha. Đang chờ Dương Thiên Vấn đến.

"Trưởng lão, khách quý đến" Nữ tử hồ tộc cung kính nói.

"Ngươi đi xuống đi" Nữ tử che mặt gật gật đầu phất tay nói.

Nữ tử hồ tộc hướng Dương Thiên Vấn thi lễ, lui xuống.

"Thiếp thân chính là Lục trưởng lão hồ tộc, không biết thần hữu xưng hô như thế nào?" Nữ tử che mặt khách khí hỏi.

"Ngô hiệu Vấn Thiên cư sĩ" Dương Thiên Vấn hoàn lễ nói. Vị nữ tử che mặt này là tu vi Thần Vương, khách khí một chút cũng không quá.

"Cư sĩ mời, chúng ta vào bên trong nói chuyện, thế nào?" Lục trưởng lão hồ tộc nhẹ giọng nói, thanh âm dễ nghe êm tai.

"Cũng tốt" Dương Thiên Vấn gật gật đầu, "Dương Vệ, ngươi đứng ở bên ngoài" Dứt lời theo Lục trưởng lão hồ tộc đi vào đại sảnh.

"Vâng, chủ thượng" Dương Vệ gật đầu đáp.

Tiến vào trong đại sảnh, phân chủ khách ngồi xuống.

Lục trưởng lão hồ tộc tay vừa lật, xuất ra một cái ngọc giản, đưa cho Dương Thiên Vấn nói: "Cư sĩ, đây là bản đồ chi tiết Thần thú giới, chính là một trong những vật trân quý hồ tộc ta, vốn là vật không bán, nhưng cùng cư sĩ vừa thấy như đã quen, không biết cư sĩ nguyện ý ra cái giá gì?"

Hồ tộc lục trưởng lão không có hỏi tới lai lịch của Dương Thiên Vấn, cũng không có hỏi Dương Thiên Vấn mua bản đồ làm gì, mà là thông minh đem trọng điểm đặt ở trên giá cả. Trên thực tế. Cho dù bọn họ hỏi cũng không có đáp án, không duyên cớ đắc tội với người mà thôi.

"Vậy Lục trưởng lão cảm thấy cái giá nào thích hợp đây? Ngươi hay là trực tiếp nói giá đi" Dương Thiên Vấn ở chỗ này nhân sinh không quen, làm sao mà biết thứ này giá bao nhiêu đây. Dương Thiên Vấn thần thức xâm nhập bên trong ngọc giản, xác thực so với bản đồ tam giới mà mình có được thì chi tiết hơn nhiều.

"Năm ngàn vạn thần tinh!" Lục trưởng lão hồ tộc suy nghĩ trong chốc lát mở miệng nói.

Dương Thiên Vấn nghe xong cũng không có lập tức đáp lại, ra vẻ tự hỏi suy nghĩ một chút, nghĩ đến cũng không quá mắc, năm ngàn vạn thần tinh, con số lượng nhỏ mà thôi. Gần đây mới phát đại tài, thần tinh là rất nhiều.

"Tốt, liền năm ngàn vạn thần tinh" Dương Thiên Vấn ngay cả cò kè mặc cả đều lược đi, trực tiếp xuất ra năm ngàn vạn thần tinh, đổ đầy nửa đại sảnh.

Lục trưởng lão hồ tộc thản nhiên cười, rất ít khi nhìn thấy người rõ ràng như thế, cái mối làm ăn này theo như nhu cầu, kiếm khẳng định là kiếm lớn.

Tiền không là vấn đề, chuyện mà tiền có thể giải quyết, vậy cũng không tính là chuyện gì. cầm ngọc giản bản đồ Thần thú giới, Dương Thiên Vấn đứng lên cáo từ rời khỏi.

Ở lại khách điếm một buổi tối, sáng sớm hôm sau, Dương Thiên Vấn liền thanh toán tiền thuê, cùng Dương Vệ tiếp tục lên đường.

Rời khỏi tòa thành trì này, Dương Vệ khống chế pháp khí phi hành, Dương Thiên Vấn lại khôi phục chu kỳ hằng ngày, ban ngày ở trong Thời Không Bảo Tháp, buổi tối lại là ngồi xem tinh không biến hóa, hóa giải la bàn.

Kính sơn ở đại lục phía tây Thần thú giới tây, chiếm cứ phạm vi mấy trăm vạn dặm. Kính sơn chính là chỗ một trong bảy đại siêu thần thú, Hỗn Độn Kim Tình Thú hôn mê, hơn nữa cũng là bảo địa vô số thần thú hướng tới, trong Kính sơn, có một ít linh dược, linh quặng quý giá. Thậm chí Thần thú giới truyền thuyết,

ai có thể tiến vào trung tâm Kính sơn, ai có khả năng đạt được Hỗn Độn Kim Tình Thú ưu ái, sẽ được nó phù hộ.

Cho nên chung quanh Kính sơn dòng người tương đối lớn, hơn nữa nơi này cũng là thí luyện bảo thượng giai, bởi vì bên trong Kính sơn, không có ma thú tinh thú quấy nhiễu, lại bố trí rất nhiều nhiều ảo cảnh, ảo cảnh này không thể nghi ngờ đều là Hỗn Độn Kim Tình Thú bố trí, bắt đầu từ bên ngoài Kính sơn, từng bước kéo dài đến trung tâm Kính sơn, uy lực tự nhiên cùng từ yếu đến mạnh.

Dương Thiên Vấn từ thông đạo không gian cổ chiến trường đi ra, vị trí cách phía tây đại lục cũng không xa, chỉ có cách một biển mà thôi.

Dương Vệ khống chế pháp khí phi hành, tiêu phí ba tháng vượt qua hải vực, đi tới cực tây đại lục. Cái cực tây đại lục này nói nó là đại lục.

Thật ra nó ở Thần thú giới có thể nói là nhỏ, mặt trên hoang vắng, không có bao nhiêu thế lực lớn ở trên.

Ba cái thế lực cao nhất Thần thú giới đều có ý vô tình né qua cái khối đại lục nhỏ này, không gì khác, bởi vì nơi này là địa bàn Hỗn Độn Kim Tình Thú, giống long, phượng, kỳ lân ba tộc là có điều cố ky. Thượng tầng đều có cố ky, càng đừng nói tộc đàn phía dưới này.

Cho nên, cực tây đại lục cùng thành một cái địa bàn thế lực cửu lưu chiếm cứ, trở thành một khối đại lục buôn bán. Lại bởi vì Kính sơn đặc thù, cực tây đại lục tuy rằng là nơi cực kỳ hẻo lánh cùng vẫn có một lượng người rất lớn.

Toàn bộ cực tây đại lục chỉ Kính sơn đã chiếm cứ một nửa địa bàn, một nửa còn lại là thương thành như rừng, đặc biệt mười mấy thành trì lớn tiến vào phạm vi Kính sơn.

Có thể đến Kính sơn phần lớn là tinh anh trẻ tuổi các tộc, tới đây thí luyện có, tới đây đãi vàng cùng có, tới đây hưởng thụ cùng có.

Ở trong này, hàng hoá lưu thông phong phú, trên cơ bản Thần thú giới có, nơi này đều có. So với mấy chỗ siêu thần thú ngủ say khác, cái Kính sơn này không thể nghi ngờ là nơi an toàn nhất ôn hòa nhất hấp dẫn người nhất.

Giống độc hỏa sơn quần lạc, cường giả bay vào chính là chữ chết. Minh hải to lớn vô cùng, căn bản tìm không thấy nơi Kình Thiên Ma Viên ngủ say. Hỗn Nguyên Long Quy lại không cần suy nghĩ, chỗ hàn khí cho dù là Thần Vương cũng không dám ở lâu.

Về phần tổ long, thần phượng, ngũ thải kì lân, ngươi đừng nói đi, chỉ tới gần cũng không có khả năng, chỗ đó có lượng lớn đệ tử ba tộc thủ hộ, ai dám xằng bậy.

Trong bảy đại siêu thần thú, Hỗn Độn Kim Tình Thú thiện lương không thể nghi ngờ là nhân khí tối cao. Nơi nó ngủ say là an toàn nhất trong bọn họ. Đương nhiên, ở chỗ sâu trong Kính sơn nguy hiểm hay là thực khủng bố, nhiều năm qua như vậy, ai cũng không có đi vào.

Dương Thiên Vấn chạy tới Kính sơn, lấy Huyền Quang Kính cẩn thận dò xét một phen, trừ trung tâm Kính sơn ra, những nơi còn lại ở bên trong Huyền quang thủy kính đều thấy rành mạch.

"Thật lớn!" Dương Thiên Vấn cảm thán một tiếng, cái Kính sơn này phạm vi thật là lớn.

"Chủ thượng, chúng ta có cần vào thành nghỉ ngơi một chút hay không?" Dương Vệ mở miệng hỏi.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút hồi đáp: "Ngươi trước tiến tháp nghỉ ngơi tu luyện đi, có việc ta sẽ gọi ngươi, chuyến đi Kính sơn này, một mình ta là đủ" Đi Kính sơn, hay là có điểm nguy hiểm, Dương Vệ hiện tại tu vi còn chưa đủ.

Dương Vệ gật đầu xác nhận, bị Dương Thiên Vấn thu vào bên trong Thời Không Bảo Tháp.

Dương Thiên Vấn khống chế pháp khí phi hành, bay về phía một thành trì gần nhất.

Hình ảnh náo nhiệt trong thành, thật ra làm cho Dương Thiên Vấn có chút kinh ngạc, phải biết rằng nơi này là nơi hẻo lánh cực tây, lại có thể náo nhiệt như vậy, vậy mấy khối đại lục trung tâm Thần thú giới nên phong phú cỡ nào đây?

Dương Thiên Vấn ở trong thành tìm một chỗ ở xuống, chậm rãi thu thập tin tức có liên quan Kính sơn. Bất tri bất giác nửa tháng trôi qua, Dương Thiên Vấn cùng đã thu thập được không ít có tin tức liên quan tới Kính sơn.

"Huyễn kính?" Dương Thiên Vấn vẻ mặt mỉm cười nghĩ tới cái gì, khóe miệng hơi hơi cong lên: "Có điểm ý tứ".

Dương Thiên Vấn đối với huyễn thuật không có nghiên cứu bao nhiêu, bất quá trên tay Dương Thiên Vấn thật ra có một nhân tài chuyên môn tinh thông huyên thuật.

Dương Thiên Vấn lưu lại Tiểu Bạch giữ nhà, bản thân lắc mình vào Thời Không Bảo Tháp.

"Vấn ca, chàng đã đến rồi" Thủy Thấm Lan đang chiếu cố hoa viên hoa cỏ, nhìn thấy Dương Thiên Vấn vội vàng dừng việc trong tay.

"Lan nhi, muội đi đem Tiểu Nê Thu tìm đến đây" Dương Thiên Vấn phân phó nói.

"Ồ. được" Thủy Thấm Lan nghe xong liền chạy nhanh đi.

Chỉ chốc lát sau, Tiểu Nê Thu theo Thủy Thấm Lan, đi một bước nhảy một bước mà đi tới.

"Đại ca đại. Người tìm ta?" Tiểu Nê Thu lo lắng hỏi, Tiểu Bạch là lão đại Tiểu Nê Thu, cho nên Dương Thiên Vấn đã thành đại ca đại.

Chương 719: Kính sơn (2)

"Nghe nói cốt Dực Thiên Giao tộc đối với huyễn thuật phi thường tinh thông, ngươi ở trong này thời gian dài như vậy, huyễn thuật tiến bộ như thế nào?" Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi.

"Huyễn thuật?" Tiểu Nê Thu đầu giương lên, đắc ý nói: "Trừ bỏ Hỗn Độn Kim Tình Thú ra, cốt Dực Thiên Giao tộc chúng ta huyễn thuật có thể nói thiên hạ đệ nhị! Huyễn thuật, đó là dễ như trở bàn tay".

Nói xong thân hình biến đổi, một người bộ dạng cùng Thủy Thấm Lan giống như đúc, liền ngay cả khí chất cử chỉ cùng giống xuất hiện ở bên tay trái Tiểu Nê Thu.

"Thế nào? Đại ca đại?" Tiểu Nê Thu sau khi lộ chiêu thức ấy đắc ý dào dạt hỏi.

Dương Thiên Vấn nhìn hai Thủy Thấm Lan, Thủy Thấm Lan bên tay phải không thể nghi ngờ là người thật, mà Thủy Thấm Lan bên tay trái chính là Tiểu Nê Thu dùng huyễn thuật huyễn hóa ra.

Thần thức tìm tòi, không có gì khác thường tồn tại. Nhưng Dương Thiên Vấn biết nó căn bản là hình chiếu hư ảo.

"Huyễn thuật thật huyền diệu" Dương Thiên Vấn tán dương.

Tiểu Nê Thu một bộ dáng đắc ý dào dạt, nghe được Dương Thiên Vấn khen ngợi, mười phần đắc ý.

Thủy Thấm Lan cùng khó mà tin đem bàn tay đi qua, muốn sờ một chút một cái bản thân khác. Nhưng mà tay lại xuyên qua, mà ảo giác cùng đã biến mất.

Tiểu Nê Thu vẻ mặt buồn bực nói: "Ta còn nhỏ, cái huyễn thuật này còn chưa đạt được trình độ hư ảo thành thật".

Dương Thiên Vấn cũng không có cường cầu cái gì hư ảo thành thật, mở miệng hỏi: "Ngươi cũng biết Kính sơn?"

"Kính sơn? Không biết" Tiểu Nê Thu lắc lắc đầu hồi đáp.

Dương Thiên Vấn nghe xong cẩn thận nghĩ lại, cũng đúng, Tiểu Nê Thu cũng không có sống qua ở Thần thú giới, nơi nào biết được cái này. Dương Thiên Vấn cẩn thận giải thích cho Tiểu Nê Thu một chút lai lịch Kính sơn.

Tiểu Nê Thu sau khi nghe xong, ánh mắt trừng thật to, một hồi lâu mới phản ứng lại, cảm thán nói: "Nơi Hỗn Độn Kim Tình Thú ngủ say? Huyễn kính phạm vi mấy trăm vạn? Oa, ta muốn đi!"

"Tiểu tử kia, ta nói thực, tiểu tử ngươi tốt nhất không cần cho ta thêm phiền" Dương Thiên Vấn cau mày nói, cái Kính sơn này cũng không phải là chỗ để chơi gì, từ tin tức Dương Thiên Vấn mấy ngày nay thu thập biết được, cái Kính sơn này bên ngoài xác thực không có gì đáng ngại, cũng không có nguy hiểm sinh mệnh, nhưng mà bên trong sẽ không giống. Xâm nhập bên trong Kính sơn, vậy trên cơ bản là có đi mà không có về.

Nơi Hỗn Độn Kim Tình Thú ngủ say, so với địa phương khác mà nói xác thực an toàn, nhưng mà giới hạn ở bên ngoài mà thôi. Hàng năm đều có không ít tinh anh chủng tộc tới đây luyện tâm. Nhưng mà giới hạn ở bên ngoài. Cái gì kêu là bên ngoài? Chính là địa giới Kính sơn hướng vào bên trong xâm nhập nhiều nhất không đến bảy ngàn dặm!

Điểm diện tích ấy chỉ tương đương với một phần vạn tổng diện tích Kính sơn!

"Đại ca đại, người yên tâm đi, chỉ cần là ảo kính, ta đây sẽ không sợ, Cốt Dực Thiên Giao tộc chúng ta chính là chơi thứ này, tự nhiên có thiên phú đặc thù chính mình, ta có thể liếc mắt một cái nhìn thấu toàn bộ huyễn kính!" Tiểu Nê Thu khẳng định nói.

"Đây là thực?" Dương Thiên Vấn kinh ngạc hỏi.

"Nào có giả?" Tiểu Nê Thu đắc ý nói.

"Tốt, thật sự là thật tốt quá. Qua một thời gian nữa, chúng ta sẽ lên đường thăm dò cái Kính sơn nổi danh Thần thú giới này" Dương Thiên Vấn quyết định nói.

Dương Thiên Vấn muốn chọn ngày, đó là bởi vì, thứ nhất tinh lực đều tập trung ở trên luyện hóa âm dương lường cực hồ lô, nhưng lại chiếu cố vận mệnh la bàn, dựa theo Dương Thiên Vấn thiết tưởng, chuyến đi Kính sơn tuy rằng thế ở phải làm, nhưng mà cũng không thể gấp ở nhất thời, dựa theo Dương Thiên Vấn tính toán, chưa tính thắng, trước tính bại.

Chuyến đi Kính sơn nguy hiểm là khẳng định sẽ có, trừ bỏ năng lực tự thân ra, còn phải lo lắng đến một ít biến hóa siêu việt năng lực tự thân, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất.

Cho nên, Dương Thiên Vấn quyết định bế quan tìm hiểu la bàn vận mệnh, mau chóng cởi bỏ la bàn vận mệnh cấp hai mươi hai, có được một cái nguyện vọng hộ thân là cái mà hắn tính toán.

Dương Thiên Vấn ở trong thành trì này, tìm một tòa nhà, dùng số tiền lớn đem nó thuê xuống, tạm ở nơi này.

Hóa giải la bàn là không gấp được, nhân cơ hội này, Dương Thiên Vấn cùng đem Bạo Viên từ trong Thời Không Bảo Tháp kéo đi ra, để cho hắn đi ra ngoài hỏi thăm tin tức.

Bạo Viên nghe đến chính là Thần thú giới, lập tức hưng phấn mà du ngoạn trên đường, dù sao Bạo Viên chính là xuất thân thần thú, tự nhiên hướng tới Thần thú giới.

Dương Thiên Vấn cùng phóng tâm để cho Bạo Viên tự lo, nên chơi hay nên làm gì cùng tùy ý.

Bạo Viên cầm bó lớn thần tinh mỗi ngày ngâm mình ở nơi tửu lâu yên hoa, ăn lớn uống lớn, vì Dương Thiên Vấn thám thính tất cả tin tức có liên quan tới Kính sơn, sau đó tập hợp lại phân tích giá trị trong đó.

Dương Thiên Vấn bế quan, không hỏi thế sự, bất quá mỗi ngày buổi tối phải ngồi xem tinh tượng, cầm trong tay la bàn đối chiếu hóa giải, tiến độ coi như khả quan.

Ban ngày thì ở trong Thời Không Bảo Tháp luyện hóa Âm dương lường cực hồ lô.

"Ông chủ, ông chủ" Bạo Viên từ ngoại viện vọt vào, hiện tại chính đang ban ngày, Dương Thiên Vấn nơi nào ở trong sân?

Bạo Viên tìm tới phòng của Dương Thiên Vấn, thân hình chợt lóe, cùng vào Thời Không Bảo Tháp. Bạo Viên Dương Thiên Vấn tán thành, có thể tự do ra vào Thời Không Bảo Tháp, cái này cũng không kỳ quái.

Thân hình Bạo Viên xuất hiện ở trước cửa lớn tiên phủ, vừa lúc nhìn thấy tình hình Dương Thiên Vấn phụt lên tinh nguyên, tế luyện pháp bảo, không dám quấy rầy, đứng ở một bên chờ.

Qua bảy ngày, Dương Thiên Vấn mới thu công đứng dậy, Dương Thiên Vấn nhìn về phía Bạo Viên, mở miệng hỏi nói: "Làm sao vậy?"

"Ta ở bên ngoài tìm hiểu được, cứ mỗi hơn trăm năm, ba tộc thần thú đều đã suất lĩnh tinh anh trẻ tuổi trong tộc tới đây thí luyện. Tin tưởng trong tay ba tộc sẽ có tình trạng chi tiết của Kính sơn. Mà tiếp qua một năm rưỡi nữa, bọn họ sẽ đến đây" Bạo Viên mở miệng hồi đáp.

"Ừm. còn có một năm rưỡi? Tốt, vừa lúc! Khi đó, pháp bảo của ta cùng luyện hóa kém không nhiều lắm" Dương Thiên Vấn gật đầu đáp.

Vào thời điểm đó, la bàn cấp hai mươi hai cùng có thể giải quyết. Thật ra hóa giải la bàn cùng chính là bộ phận khó khăn tìm hiểu phía trước, mặt sau thời điểm động thủ hóa giải có thể lợi dụng Thời Không Bảo Tháp tiết kiệm rất nhiều thời gian.

"Ông chủ, ta không rõ, đà có Tiểu Nê Thu ở đây, chúng ta vì cái gì không trực tiếp tiến vào Kính sơn? Vì sao còn phải nơi nơi thu thập toàn bộ tin tức có liên quan tới Kính sơn?" Bạo Viên thật sự không rõ tính toán của Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn cười cười, hồi đáp: "Kính sơn danh truyền nhiều năm, tất nhiên có chỗ ảo diệu. Chúng ta nếu cứng rắn làm việc, lỗ mãng xúc động, tất nhiên sẽ ăn đau khổ".

Bạo Viên suy nghĩ một chút nói: "Thì ra là thế, cho nên ông chủ tính để cho ta nhận tổ quy tông, tham gia Kính sơn thí luyện lần này?"

"Không sai! Nếu là đầu lĩnh thần thú ba tộc, ta còn nhớ rõ Hắc Huyền Phệ Thần Thú từng nói, bộ tộc của ngươi chính là một trong đại tộc thần giới, thực lực cường đại, lần thí luyện này tất nhiên có bộ tộc Chu Yếm tham gia! Ngươi cùng vừa lúc nhận tổ quy tông, thuận tiện tham gia lần thí luyện này, thế này mới có thể thám thính đến tin tức chân chính có tác dụng" Dương Thiên Vấn mở miệng đáp.

Bạo Viên trợn mắt xem thường, Dương Thiên Vấn ý tứ thực rõ ràng, muốn lợi dụng mình đi làm cu li thôi. Bất quá ngẫm lại, Dương Thiên Vấn nói cùng có ý, chính mình cùng đang muốn mượn cơ hội này nhận tổ quy tông, chính mình dù sao cùng xuất thân tộc Chu Yến, sớm hay muộn cùng cần nhận tổ quy tông.

"Ngươi đi chơi đi" Dương Thiên Vấn phất tay đem Bạo Viên đưa ra Thời Không Bảo Tháp, để cho hắn tận tình đi chơi, Bạo Viên ở trong Thời Không Bảo Tháp cùng đã rất nhiều năm, chính mình từ khi đi vào thần giới, mãi cho đến hiện tại, Bạo Viên cũng không có đi ra tận tình chơi đùa. Để cho hắn đi chơi cho tốt, dù sao lấy thực lực của hắn cùng sẽ không gặp chuyện không may gì.

Dương Thiên Vấn đang hết sức chuyên chú tế luyện pháp bảo, Dương Thiên Vấn không nóng nảy, Kính sơn ngay tại trước mắt, tuy rằng đi vào phiền toái một chút, nhưng Dương Thiên Vấn vừa lúc mượn lần này để đề thăng thực lực. Thời gian một năm, đủ để tế luyện hoàn toàn Âm dương tử hồ lô, có lẽ còn có thể kịp thời gian đem la bàn cấp hai mươi hai giải quyết.

719. Chương 719

720. Chương 721: Linh Bảo Khai Quang

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 721: Linh bảo khai quang

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Sau khi giải khai phong ấn la bàn vận mệnh cấp hai mươi hai, giữ lại nguyện vọng thứ hai mươi hai này, những vấn đề mà Dương Thiên Vấn phải suy xét chỉnh lại cùng nhiều hơn không ít.

La bàn vận mệnh chỉ cần một ngày thuộc về Dương Thiên Vấn, Dương Thiên Vấn liền có lợi khí có thể nắm chắc vận mệnh chính mình, đây là một món thần khí so với vũ khí hạt nhân còn muốn có tính chiến lược

hơn. Có nó, Dương Thiên Vấn không chỉ có được cơ hội cùng các Chúa Tể ngồi ngang hàng, còn có được tư cách cùng vận mệnh đấu tranh, cùng vận mệnh đối thoại.

Phải biết rằng cho dù là Thần Hoàng, cũng không nhất định có tư cách cùng năng lực cùng vận mệnh trực tiếp đối thoại!

Có lẽ Chí cao thần có lẽ có thể. Cái này ứng một câu, cuộc sống thật giống như quy cách, không thể phản kháng vậy chỉ có thể hưởng thụ. hai chữ "cuộc sống" trong một câu này, thật ra chỉ chính là vận mệnh.

Dương Thiên Vấn ôm Thủy Thấm Lan từ trong Thời Không Bảo Tháp đi ra, sau đó để cho Thủy Thấm Lan quen thuộc cái chỗ ở không lớn không nhỏ này.

Thủy Thấm Lan ở trong Thời Không Bảo Tháp cũng đủ lâu, để cho nàng đi ra hít thở không khí cũng tốt, dù sao nàng cũng không phải bế quan tu luyện. Nếu mà bế quan nói, thời gian vạn năm bất quá chỉ trong nháy mắt mà thôi.

Dương Thiên Vấn cải biến thời gian, ban ngày cùng Thủy Thấm Lan đi dạo phố mua đồ, đi du lịch ở một số cảnh đẹp phụ cận, thật ra thần giới địa phương này, nơi nơi đều là cảnh đẹp, không cần kỳ quái, tuy rằng thần nhân đánh nhau sẽ hủy hoại một ít hoàn cảnh. Nhưng mà loại này hủy hoại này là không ô nhiễm.

Nói chính xác là bởi vì sau khi thần nhân đánh nhau lưu lại dấu vết, cấu thành vô số cảnh quan ly kỳ cổ quái.

Hành trình Kính sơn, Dương Thiên Vấn đã quyết định gác lại từ từ sẽ đi. Mà đoạn thời gian này, Dương Thiên Vấn tự nhiên là trích ra phần lớn dùng để làm bạn cùng bồi thường Thủy Thấm Lan những năm gần đây vẫn ở trong Thời Không Bảo Tháp yên lặng phục vụ.

Không cần hoài nghi. Đan dược mà đám người Đinh Ẩn sử dụng, ít nhất có bảy thành là do Thủy Thấm Lan phụ trách luyện chế. Hơn nữa nàng còn phải học cầm tập nghệ, thời điểm Dương Thiên Vấn ở tiên phủ còn phải hầu hạ ẩm thực của Dương Thiên Vấn, đem tất cả xử lý cẩn thận.

Dương Thiên Vấn không phải người mù. Đem tất cả đều xem ở trong mắt. Bất quá cũng không có nói cảm ơn gì, bởi vì giữa bọn họ đã không cần nói gì tới cảm ơn. Bọn họ bao gồm Bích Nhi ở bên trong chính là một cái chỉnh thể, một cái chỉnh thể không thể phân cách, một cái gia đình hạnh phúc.

Dương Thiên Vấn mấy năm nay tu luyện vô cùng buồn tẻ, đó là bởi vì Dương Thiên Vấn muốn nắm trong tay vận mệnh chính mình, bắt đầu từ khi bước trên con đường tu hành, cùng đã rời xa con người Dương Thiên Vấn thực. Trực quan nhận thức đến điểm này, cho nên lực lượng cường đại vĩnh viễn là con đường tự bảo vệ mình không có con đường thứ hai. Muốn nắm trong tay vận mệnh chính mình. Nhất định phải tăng lên lực lượng chính mình, đạt tới cực hạn!

Mà nắm trong tay vận mệnh chính mình, mới có thể được tiêu dao chân chính. Đồng thời cũng có đủ lực lượng để bảo hộ người mình yêu, bảo hộ hạnh phúc gia đình của mình.

Con đường tu hành, nhấp nhô vô số, một đường vượt mọi chông gai mà đi tới, bởi vì đủ cẩn thận, cùng với đủ thực lực để tự bảo vệ mình, đi qua cũng là hữu kinh vô hiểm.

Dương Thiên Vấn càng cần lực lượng cường đại hơn để bảo hộ tất cả những gì mà mình có được. Tài phú, quyền lợi, đối với Dương Thiên Vấn mà nói dễ như trở bàn tay, cũng không hiếm lạ. Đối với một cô nhi mà nói, tình thân cùng tình cảm mới là Dương Thiên Vấn khát vọng nhất. Cho nên, đối với một chữ tình. Dương Thiên Vấn nhìn xem so với bất kỳ thứ gì còn quý trọng hơn. Vô luận là ai, cùng thể nghĩ đến phá hư hạnh phúc gia đình của Dương Thiên Vấn hiện tại.

Đương nhiên, Dương Thiên Vấn cùng sẽ không để cho người khác có cơ hội này, muốn thương tổn Thủy Thấm Lan cùng Bích Nhi là đều không có cửa! Đừng nói cửa, cửa sổ cũng không lưu.

Đi ở trên đường cái trong thành Thân Lạc, Thủy Thấm Lan đối với Thần thú giới cảm giác tân kỳ, rõ ràng hiện ở trên gương mặt, thật là đáng yêu.

Mua sắm, điên cuồng mua sắm, mấy ngày nay, Dương Thiên Vấn dẫn theo Thủy Thấm Lan trong lòng, nhìn thấy thứ gì thích là mua, nhìn thấy tân kỳ là mua, nhìn thấy kỳ quái là mua, nhìn đến quần áo mới là mua. Nhìn thấy đồ ăn gì lạ là mua… Tóm lại, hầu như là đi khắp các cửa hàng ở trong thành Thân Lạc.

Buổi tối, Dương Thiên Vấn ở thời điểm suy nghĩ về la bàn, Thủy Thấm Lan cùng Dương Thiên Vấn ngồi ở sân nhà, thân mình rúc vào trong lòng Dương Thiên Vấn, lẳng lặng nhìn Dương Thiên Vấn.

Loại cuộc sống bình tĩnh lại nhàn đạm này. Qua một cái chính là ba tháng.

Một ngày mới tiến đến, Thủy Thấm Lan bưng ra bữa sáng, hầu hạ Dương Thiên Vấn thay quần áo ăn bữa sáng.

"Vấn ca, hôm nay chúng ta đi đâu chơi?" Thủy Thấm Lan vui vẻ hỏi, đúng, tuy rằng đã chơi ba tháng, nhưng mà Thủy Thấm Lan vẫn chưa có chơi đủ. Hơn nữa, thành Thân Lạc chiếm hơn vạn dặm, cũng không phải hai ba tháng là có thể đi hết?

"Nàng nói sao?" Dương Thiên Vấn một tay kéo Thủy Thấm Lan vào trong ngực, để cho nàng ngồi ở trong lòng mình, ôn nhu hỏi.

"Ừm. chúng ta đi bên thành tây đi dạo đi" Thủy Thấm Lan suy nghĩ một chút hồi đáp.

Dương Thiên Vấn cười đồng ý.

Từ sau khi Thủy Thấm Lan từ trong Thời Không Bảo Tháp đi ra. Bạo Viên liền tự giác tiêu thất, không làm cái bóng đèn chướng mắt. Hắn hiện tại hoàn toàn ở bên ngoài, dù sao có thần tinh dùng không hết cùng lượng lớn tài phú, chỉ cần thông qua ngọc phù đưa tin định kỳ đem tin tức báo cho Dương Thiên Vấn là được.

Sau khi ăn uống no đủ, Dương Thiên Vấn ôm Thủy Thấm Lan ra cửa, vừa một bước ra cửa, một cỗ năng lượng dị biến vô cùng to lớn từ phía nam truyền đến.

Dương Thiên Vấn là một Thần Vương đỉnh phong. Sâu sắc cảm nhận được cỗ năng lượng này bùng nổ, nhưng lại có chút cảm giác quen thuộc, hơi hơi nghĩ lại, cái này không phải là dị tượng khi linh bảo khai quang sao?

Cùng lúc đó, từ các góc thành Thân Lạc bay lên hơn mười bóng người hướng về phía ngọn nguồn dị tượng bay đi.

Dương Thiên Vấn nhíu nhíu mày, trong lòng cân nhắc loại sự tình này có nên đi tới xem náo nhiệt hay không, xem cái tình hình dị tượng này bùng nổ, cũng không có khoa trương như ngày đó chính mình dẫn động công đức kim quang, cách cũng không phải quá xa, hẳn chính là ở hải vực phía nam cực tây đại lục, là khu vực biển gần với đất liền.

Nơi đó sao lại sẽ có linh bảo xuất hiện?

"Làm sao vậy? vấn ca, phát sinh chuyện gì?" Thủy Thấm Lan quan năng lực sát là mười phần cẩn thận, trước tiên cảm giác được Dương Thiên Vấn không thích hợp.

"Ồ. không có gì, chỉ là phía nam..Dương Thiên Vấn lời còn chưa dứt, Thủy Thấm Lan cùng cảm giác được cỗ dao động này, dù sao Thủy Thấm Lan cũng là Thiên Thần thượng giai hàng thật giá thật, chỉ kém một chút thì đột phá đến Thiên Thần đỉnh phong, nhưng mà nàng tu luyện cầm đạo cùng vô cùng mẫn cảm, kinh ngạc ra tiếng: "Ồ!"

"Ha ha, nàng cũng cảm giác được. Sẽ không càn ta nhiều lời" Dương Thiên Vấn mở miệng cười nói.

"Vấn ca, chàng không đi sao? Đây chính là có dị bảo hiện thế!" Thủy Thấm Lan nhẹ giọng hỏi.

"Dị bảo? Ừm. ta xác thực có hứng thú, nhưng mà nhiều người như vậy đều đi qua, muốn đoạt bảo thật quá khó khăn" Dương Thiên Vấn không chút nào che dấu chính mình động tâm đối với dị bảo này, nhưng cũng không có thấy lợi tối mắt.

Suy nghĩ một chút ngày đó ở cổ chiến trường, Thần Vương cùng Thiên Thần chết ở dưới Thập tuyệt đại trận của mình không phải ít nhất cả vạn sao? Đây đều là cái giá của thấy lợi tối mắt.

"Vậy chàng tính buông tha sao?" Thủy Thấm Lan kinh ngạc hỏi, không thể phủ nhận, ngay cả nàng nữ tử cùng thế vô tranh như vậy, cùng đối với dị bảo hiện thế này có chút tò mò.

"Ừm. cũng đúng, đi xem cũng tốt" Dương Thiên Vấn tay bấm ấn quyết, khẽ quát một tiếng: "Nhanh!"

Từ trong thiên linh Dương Thiên Vấn lao ra một đạo linh quang, linh quang hiển hóa thành một Dương Thiên Vấn khác, cái gì cũng không có nói, hướng về phía nam phi độn mà đi.

"Ô! Nhiễm ca, đây là?" Thủy Thấm Lan cùng rất ít quan tâm Dương Thiên Vấn rốt cuộc có được bao nhiêu mật thuật. Nhất thời tò mò hỏi.

"Đây là thần thông thân ngoại hóa thân" Dương Thiên Vấn không có giấu diếm địa hồi đáp.

Nhưng vào lúc này, ngọc phù thông tin bên hông Dương Thiên Vấn vang lên. Dương Thiên Vấn thần thức thăm dò, nguyên bản là Bạo Viên: Chuyện gì?

"Ông chủ, người đừng nói không biết chứ?" Bạo Viên cũng không tin tưởng ngay cả chính mình cùng cảm giác được dị tượng, Dương Thiên Vấn lại không có cảm giác được.

"Ồ. ta đã cho hóa thân đi, ngươi tốt nhất không cần đi chặn ngang, đương nhiên, ngươi muốn thì cùng tùy ý, chú ý điểm an toàn, không cần vọng tưởng ở phần đông trước mặt Thần Vương kiếm ăn" Dương Thiên Vấn cũng không có nghiêm khắc khuyên can, mà là từ tốn khuyên bảo.

"Ông chủ, người chẳng lẽ không biết trên cái khối đại lục nhỏ này. Cũng không có Thần Hoàng tồn tại sao? Dưới điều kiện như vậy, ông chủ người sẽ không động tâm? Chỉ phái một cái hóa thân đi là được hay sao?" Bạo Viên kinh ngạc hỏi, đây chính là tin tức hắn thật vất vả mới nghe được, cái khối đại lục nhỏ này tuy phồn vinh, nhưng mà cường giả cấp bậc Thần Hoàng thật đúng là không có để ý tới nơi này.

Suy nghĩ một chút, cái khối đại lục nhỏ này chỗ xa xôi. Tác dụng duy nhất chính là để cho những người trẻ tuổi đồng lứa thí luyện. Hơn nữa cái này dù sao cũng là địa bàn Hỗn Độn Kim Tình Thú. Cường giả cấp bậc Thần Hoàng nhập trú, vậy cũng có điểm quá giới hạn.

Bảy đại siêu thần thú của Thần thú giới chính là đối tượng vô số thần thú Thần thú giới sùng bái, hơn nữa là người thủ hộ toàn bộ Thần thú giới. Nếu ngay cả một khối đại lục nhỏ cũng không lưu cho Hỗn Độn Kim Tình Thú. Chỉ sợ khi người ta thức tỉnh lại lửa giận liền đủ để cho các tộc lâm vào rung chuyển.

Cho nên thần thú ba tộc Thần thú giới thống nhất hạ lệnh, Thần Hoàng không được nhập trú cực tây đại lục.

Đây là mệnh lệnh của thuỷ tổ ba tộc, cũng cấp cho Hỗn Độn Kim Tình Thú mặt mùi.

Bạo Viên nói rất đúng, nếu chuyện dị bảo khai quang này không có cường giả cấp bậc Thần Hoàng tham gia, vậy Dương Thiên Vấn là Thần Vương đỉnh phong tỷ lệ đoạt được bảo vật là tương đối lớn.

721. Chương 722: Thừa Thiên Thú Cung

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 722: Thừa Thiên thú cung

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Được rồi, ta hiểu rồi" Dương Thiên Vấn sau khi cẩn thận nghĩ lại, có lẽ nên cấp cho hóa thân một chút trợ giúp, ở hải vực bố trí Thập tuyệt đại trận hiệu quả tự nhiên không có hữu hiệu như bố trí ở đại lục. vốn hóa thân đi qua chỉ để xem náo nhiệt, bất quá hiện tại Dương Thiên Vấn sau khi nghe Bạo Viên nói xong, nghĩ rằng chính cái gọi là nghệ nhiều không áp thân, bảo nhiều không tê tay.

Cho dù cái dị bảo xuất thế này phẩm chất không cao. Đem nó đoạt được ở trong tay rồi thưởng cho thủ hạ cũng tốt, so với bị người khác lấy được, vạn nhất người khác lấy được đến cùng mình đối chọi, vậy không phải phiền sao?

Dương Thiên Vấn lôi Thủy Thấm Lan xoay người vào sân. Đem cửa đóng lại, sau đó triệu hồi thân ngoại hóa thân.

Chỉ điểm lên hư không, Huyền quang thuật hiện ra.

Chính nam thành Thân Lạc, hải vực cách nơi này bảy tám mươi vạn dặm, bảo quang rực rỡ, một tòa cung điện khổng lồ di động trên mặt biển. Ở ngoài cung điện đã có một chút bóng người, nhưng mà bọn họ đều bị bảo quang cung điện ngăn đón ở ngoài ba dặm không thể tiến thêm.

Dương Thiên Vấn từ trên ngoại hình cung điện có thể nhìn ra được, tòa cung điện này hẳn là phong cách kiến trúc Thần thú giới, thật ra cái này vốn nên như thế, thứ xuất ra từ Thần thú giới có khả năng không lớn cùng với hai đại thần giới còn lại có liên quan.

Cung điện nọ cùng có tên có họ: "Thừa Thiên thú cung"!

Dương Thiên Vấn đối với Thần thú giới nhận thức có hạn, căn bản không thể từ tên cái cung điện này cân nhắc ra càng nhiều tin tức.

Bất quá, xem hình thức cái thần điện này, hẳn là có chút lịch sử.

Chỉ kỳ quái, tòa cung điện này sao lại sẽ đột nhiên hiện thế? Là bởi vì có người thúc đẩy hay là tự nhiên phát sinh?

Tư liệu không đủ, rất nhiều chuyện cũng không thể biết được. Quả thực chính là hai mắt mà sờ soạng.

Bất quá từ thanh thế cái cung điện này đến xem, nguyên chủ nhân của nó khẳng định không giống người thường. Dương Thiên Vấn tin tưởng ánh mắt chính mình, nói không chừng thật có tiện nghi bằng trời có thể chiếm?

"Vấn ca, cơ hội tốt, không thể bỏ mất. Bất quá, bàn bạc kỹ rồi cẩn thận làm việc" Thủy Thấm Lan nhìn tòa cung điện thật lớn nọ vui vẻ nói, mấy năm nay đi theo Dương Thiên Vấn, sao lại không biết Dương Thiên Vấn một mình vất vả dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, hắn vừa phải chiếu cố phát triển thế lực tiêu hao khổng lồ, vừa phải tăng lên thực lực bản thân. Cho nên mấy năm nay, Thủy Thấm Lan luôn luôn yên lặng giúp đỡ. Nhưng mà căn cơ dù sao thật sự quá mức nông cạn, đừng nhìn Dương Thiên Vấn vô cùng giàu có. về điểm tài sản này nếu chỉ mấy người trong tiên phủ sử dụng, tự nhiên là đủ. Nhưng mà đối với một thế lực to lớn mà nói, là xa xa không đủ.

Dương Thiên Vấn cũng là có chút ngoài ý muốn, vốn nghĩ đến chỉ là dị bảo ở đáy biển xuất thế, phái hóa thân đi qua xem náo nhiệt, có thể đục nước béo cò là không gì tốt hơn, không thể bắt cá cũng không có tổn thất gì.

Nhưng hiện tại xem ra, cũng là một tòa cung điện thượng cổ. Dương Thiên Vấn đoán tòa cung điện này hẳn là một cái thần phủ thời thượng cổ, hết kỳ phong ấn nên hiện thế, mà chính mình chỉ đúng phùng gặp được mà thôi.

Hiển nhiên, tòa cung điện này giá trị tuyệt đối không phải một món hai món dị bảo là có thể so sánh. Suy nghĩ một chút, cho dù là hai ba món dị bảo cùng sẽ dẫn tới vô số thần nhân điên cuồng tranh đoạt.

Không có cách nào, hiện tại nếu có dị bảo xuất thế, ắt là không tệ.

Mà dị bảo này hoặc chính là thiên địa sinh thành, hoặc chính là thượng cổ di bảo.

Mà tòa Thừa Thiên thú cung trước mặt này, nhìn một cái đã biết khẳng định rất có danh khí, ai biết bên trong sẽ có bao nhiêu thượng cổ thần khí? Cái này sẽ dẫn tới điên cuồng cỡ nào!

Dương Thiên Vấn đầu có chút lớn, thần giới tranh chấp vốn sẽ không thiếu, tranh chấp này ba thành là vì báo thù, bảy thành là tranh chấp ích lợi. Nay cái Thừa Thiên thú cung này xuất hiện thật sự là rất không hợp thời cơ, không tới một tháng nữa, các cao thủ ba tộc thần thú sẽ dẫn theo lớp trẻ đến huyễn kính bên trong Kính sơn cực tây đại lục lịch luyện tâm cảnh. Suy nghĩ một chút, nếu như bọn họ gặp được cái Thừa Thiên thú cung này, vậy tranh đoạt không phải sẽ càng thêm lớn? Nói không chừng sẽ khơi mào ân oán cừu sát toàn bộ Thần thú giới.

Nói trắng ra là, tiền tài động lòng người, việc này có thể lớn mà cũng có thể nhỏ.

Dương Thiên Vấn tự hỏi khả năng không lớn ở trong vòng một tháng lẻn vào cái Thừa Thiên thú cung này.

Hơn nữa Thừa Thiên thú cung quang minh chính đại xuất hiện như thế. Tin tưởng tinh anh các tộc tới lịch lãm đã sớm thu được tin tức, đang dùng tốc độ nhanh hơn tới đây.

Có lẽ không tới một tháng, ừm. nhiều lắm nửa tháng, các nhóm nhân mã sẽ đuổi tới, lại thêm cao thủ thần nhân của nửa cực tây đại lục, chậc chậc chậc, bất luận kẻ nào dám độc chiếm cái Thừa Thiên thú cung này, tất nhiên trở thành điểu đầu đàn.

"Lan Nhi, tòa Thừa Thiên thú cung này thời cơ xuất hiện thật sự rất xảo, nếu như là chuyện tự nhiên phát sinh, vậy hoàn hảo một chút, nếu là có người thúc đẩy, vậy tòa cung điện này chính là một cái cạm bẫy!"

Dương Thiên Vấn cảm thán nói, Dương Thiên Vấn mặc dù có chút tự tin, nhưng mà tuyệt đối sẽ không sơ ý.

"Ừm. Vấn ca nói có lý, bất quá hiện tại tinh anh cao thủ các tộc hơn nữa cao thủ cực tây đại lục đều đã tham dự tranh đoạt nó, lại là một hồi huyết vù tinh phong" Thủy Thấm Lan lắc lắc đầu cảm thán nói. Bất quá những năm gần đây, nàng sớm đã nhìn thấu, quy tắc căn nguyên nhất trên thế gian chính là cá lớn nuốt cá bé.

Dương Thiên Vấn triệt Huyền Quang Kính, cũng không có lập tức tiến đến, chuyện này không phải một ngày hai ngày có thể kết thúc, đâm đầu ra sớm chỉ tổ chuốc xui xẻo.

Dương Thiên Vấn dùng ngọc phù đưa tin thông báo cho Bạo Viên nói: "Ngươi sau khi đuổi tới, tra hư thực một chuyến là được. Trăm ngàn không cần hành động thiếu suy nghĩ. Hiểu chưa?"

Bạo Viên đối với Dương Thiên Vấn phân phó tự nhiên là nói gì nghe nấy, thận trọng hồi đáp: "Yên tâm, ông chủ. Ta rõ ràng. Thứ nọ cũng không phải loại cấp bậc như ta có thể tranh đoạt được" Bạo Viên đi theo Dương Thiên Vấn đã nhìn quen bảo vật, còn chưa tới bước thấy lợi tối mắt, bình thường tranh đoạt loại thiên địa dị bảo này, trừ khi là vận khí tốt đến bùng nổ, không ai biết, liền một mình ngươi chiếm tiện nghi. Nếu không biến thành thiên hạ đều biết giống như vậy, như vậy tranh đoạt bảo này, không có tu vi đã ngoài Thần Vương, đó là căn bản không có khả năng.

Dương Thiên Vấn trở tay cầm ra Trân Lung Kỳ Bàn. Phân ra hóa thân đem kỳ bàn đưa cho cho hóa thân, để cho hóa thân cầm kỳ bàn đi trước một bước. Lấy tìm hiểu hư thực làm chủ. Những năm gần đây, hồn phách Thần Vương trong kỳ bàn bất quá chừng bốn mươi, mạnh nhất cùng có thượng vị Thần Vương, dùng chúng nó đi dò đường quả thực chính là không gì tốt hơn!

Dương Thiên Vấn cùng hóa thân trong đó tâm ý tương thông, căn bản không cần mở miệng phân phó, hóa thân tiếp nhận kỳ bàn phi độn mà đi.

Mà Dương Thiên Vấn thì lại ôm Thủy Thấm Lan vào nội viện, sau đó bố trí một phen, mới cùng nhau tiến vào Thời Không Bảo Tháp.

"Lan Nhi, cái Thừa Thiên thú cung này, sự tình quan hệ trọng đại, nàng thực lực không đủ, hơn nữa Luân Hồi cầm hiện tại không thể bại lộ, cho nên..Dương Thiên Vấn lời còn chưa dứt, Thủy Thấm Lan đã ngăn cản lời của Dương Thiên Vấn nói: "Được rồi, vấn ca, Lan Nhi rõ ràng. Bất quá, chàng đáp ứng Lan Nhi, mọi sự cẩn thận, cẩn thận làm việc".

Dương Thiên Vấn cầm tay Thủy Thấm Lan gật đầu đáp: "Yên tâm đi, ta sẽ cẩn thận" Dương Thiên Vấn tiến vào thư phòng chính mình, xuất ra la bàn vận mệnh, triệu hồi ra la bàn chỉ dẫn giả hỏi: "La bàn gia gia, người có biết lai lịch Thừa Thiên thú cung không?"

"Thừa Thiên thú cung" La bàn chỉ dẫn giả suy nghĩ một chút hồi đáp: "Thừa Thiên thú cung, chính là thần điện Thừa Thiên thú hoàng, ừm, thần điện này xuất ra từ tay Thẩm Phán Chúa Tể, Thừa Thiên thú hoàng mời Thẩm Phán Chúa Tể tự mình tạo ra".

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, có thể mời động Chúa Tể tự mình tạo một tòa thần điện, Thừa Thiên thú hoàng này mặt mùi cùng thật đủ lớn!

"Cái Thừa Thiên thú hoàng này là ai?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi một chút.

"Một trong Thượng cổ bát hoàng!" La bàn chỉ dẫn giả hồi đáp.

"A" Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút. Lập tức thầm nghĩ, quả nhiên như thế! Thật ra Dương Thiên Vấn từ bốn chữ danh hiệu Thừa Thiên thú hoàng này cùng có thể đoán được một hai. Ngẫm lại xem, thượng cổ bát hoàng chính là cường giả thượng cổ thần giới năm đó cùng Chúa Tể nổi danh. Bất quá thoạt nhìn, trừ

bỏ Sáng Tạo Thần Hoàng trở thành Sáng Tạo Chúa Tể ra, bảy người còn lại đều đã ngã xuống. Không thể không nói một câu anh hùng tuổi xế chiều!

Cảm thán qua đi, trong lòng sáng ngời, cái thượng cổ bát hoàng này sở dĩ trâu bò, trừ bỏ thực lực ra, quan trọng hơn là bảo vật thành danh trong tay bọn họ!

Thần giới thập bảo, có tám là về tay bọn họ. Thời Không Bảo Tháp của Thời Không Thần Hoàng chính là loại dị bảo không gian. Luân Hồi Cầm của U Minh Thần Hoàng, một khúc sinh một khúc tử, chỉ ở một ý niệm chủ nhân bảo vật. Sáng Tạo Lô trên tay Sáng Tạo Thần Hoàng, Dương Thiên Vấn chỉ nghe nói qua, còn chưa có thấy. Nhật Nguyệt Kim Luân của Nhật Nguyệt Thần Hoàng ở trên tay huynh muội Thể thị. Mà bảo vật của mấy vị hoàng giả khác cũng không rõ ở đâu.

"Vậy cái Thừa Thiên thú cung này không phải là di sản Thừa Thiên thú hoàng lưu lại chứ?" Dương Thiên Vấn xác nhận nói. đọc truyện mới nhất tại .

"Không sai, Thừa Thiên thú cung chính là Thừa Thiên thú hoàng trước khi chết phong ấn, nay thời hạn đã qua, phong ấn giải trừ, nó tự nhiên tái hiện nhân thế" La bàn chỉ dẫn giả gật gật đầu hồi đáp chi tiết.

Dương Thiên Vấn nghe xong, trong lòng cũng là ý niệm trăm chuyển, bực cung điện nổi danh thượng cổ này tái hiện, thần giới thập bảo nhất nhất hiện thế, đây là không lẽ chính là mở màn chúng thần chi chiến hay sao?

"Vậy bên trong Thừa Thiên thú cung, rốt cuộc có bao nhiêu di sản của Thừa Thiên thú hoàng?" Dương Thiên Vấn cẩn thận hỏi.

"So sánh cùng với cậu cũng là sàn sàn như nhau!" La bàn chỉ dẫn giả ột câu trả lời không quá chuẩn xác.

Dương Thiên Vấn sau khi nghe xong, cũng không có phản ứng bao nhiêu lớn, trong lòng hiểu rõ, quả nhiên không ngoài sở liệu!

722. Chương 723: Kế Hoạch Không Bằng Biến Hóa

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 723: Kế hoạch không bằng biến hóa

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn trong tay tài sản có bao nhiêu? Tài sản đó là đủ để khởi động một cái thế lực cớ lớn! Hơn nữa suy nghĩ một chút, Dương Thiên Vấn một thân tài sản này tập trung di sản Lôi Áo Thần Vương, u Minh Thần Hoàng cùng với tài sản vô số cao thủ cường giả những năm gần đây chết ở trên tay Dương Thiên Vấn, đủ để có thể thấy được cái Thừa Thiên thú hoàng làm một trong thượng cổ bát hoàng này có bao nhiêu giàu có.

Đương nhiên, không nói chuyện Lôi Áo Thần Vương, cũng không phải nói U Minh Thần Hoàng tài sản là ít hơn Thừa Thiên thú hoàng, mà là bởi vì U Minh Thần Hoàng đại bộ phận tài sản đã bị ngũ đại gia tộc chia cắt không sai biệt lắm.

Vô luận như thế nào, cái này cũng là một cái bảo tàng thật lớn đến ngay cả thần thú ba tộc loại chủng tộc nội tình vô cùng thâm hậu này cùng sẽ lâm vào động tâm!

Dương Thiên Vấn đối với đại bộ phận bên trong cũng không quá để ý, chỉ để ý thần giới thập bảo!

"Vậy thần giới thập bảo trên tay Thừa Thiên thú hoàng là loại bảo bối nào?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi.

"Bảo bối trên tay Thừa Thiên thú hoàng chính là Côn Thiên ấn!" La bàn chỉ dẫn giả mở miệng hồi đáp, cái này cùng ở trong quyền hạn trả lời.

"Côn Thiên ấn?" Dương Thiên Vấn nghe cái tên như thế, đã nghĩ đến Tiểu Bạch kim ấn trên tay mình. Sau đó lại nghĩ đến Phiên Thiên ấn trong truyền thuyết, nghe cái tên này cùng có thể đoán một ít công hiệu của bảo vật này.

Dương Thiên Vấn không có năng lực cũng không có tiền vốn luyện chế hậu thiên công kích chí bảo Phiên Thiên ấn có thể cùng tiên thiên linh bảo đỉnh cấp sánh vai, cái Côn Thiên ấn này, hắc hắc, vừa lúc bù lại một chút "tổn thất tinh thần" của mình, ừm, Dương Thiên Vấn đã sớm để mắt tới Phiên Thiên ấn cường đại nọ. Cái loại bảo vật này dĩ nhiên không có huyền diệu như tiên thiên hồ lô trong tay, nhưng mà nó đủ trực tiếp! Xem không vừa mắt, một ấn nện xuống, thế giới liền thanh tĩnh.

Pháp bảo công kích mang tính vật lý trực tiếp này, phương thức công kích phi thường đơn giản, quả thực chính là đứa ngốc cung hiểu cách thao tác, nhưng mà uy lực của nó là không cần hoài nghi, nếu đánh ra ngoài, ngoại trừ bỏ trốn ra, thì phải dùng pháp bảo phòng ngự mới chống đỡ được. Trốn mà nói, hoàn hảo một chút, cứng rắn mà nói, vậy ngươi nếu không có loại tiên thiên linh bảo đỉnh cấp như Hạnh Hoàng Kì này, thì chính là không biết lượng sức.

"Còn có gì muốn hỏi không?" La bàn chỉ dẫn giả hỏi.

"Đã không có" Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, hắn cần thời gian để tiêu hóa tư liệu này, sau đó bố cục tận khả năng hạ thấp để đi lấy đại bộ phận ưu việt của Thừa Thiên thú cung, cho dù buông tha cái này thì Côn Thiên ấn kia là thứ tốt, nhất định phải lấy!

Nghệ nhiều không áp thân, bảo nhiều không tê tay, người ngốc nào sẽ ngại pháp bảo lợi hại trong tay mình quá nhiều? Đặc biệt chủ tu tiên đạo Thái Ất Kim tiên như Dương Thiên Vấn?

Dương Thiên Vấn thu la bàn, đi ra thư phòng, một mình đi ra ngoài đình, cẩn thận tự hòi kế hoạch lúc này đây.

Đầu tiên, phương tiện tình báo là quan trọng nhất, Dương Thiên Vấn đã cho hóa thân cầm Trân Lung Kỳ Bàn đi. Chỉ cần tiến vào cung điện, mượn dùng ưu thế số lượng khôi lỗi trong kỳ bàn, ưu thế không sợ tử vong cùng với ưu thế tầm mắt cộng hưởng, có thể càng thêm rất nhanh thăm dò chi tiết Thừa Thiên thú cung.

Thứ hai, chính là che giấu tung tích trà trộn vào. Chủ yếu là che dấu thân phận nhân thần. Sau đó căn cứ tư liệu thu thập nhanh hơn so với những người khác tìm được giới bi của thần điện Thừa Thiên thú cung.

Dương Thiên Vấn từ trong Thời Không Bảo Tháp nhảy ra ngoài, đồng thời hướng tới hải vực phía nam cực tây đại lục bay đi.

Nay Thừa Thiên thú cung xuất thế đến giờ bất quá mới không đến một ngày, chung quanh thần điện cao lớn ít nhất vây quanh mấy trăm vạn đến ngàn vạn thú thần! Không có cách nào, ai không muốn một đêm phất nhanh đây?

Nay chỉ sợ cùng xem như thần thú ba tộc ra mặt đàn áp, cùng áp không được dục vọng nhiều thần thú như vậy.

Cho nên, tòa Thừa Thiên thú cung này nhất định sẽ toàn diện mở ra, đến lúc hào quang thú cung tiêu tán, chính là thời điểm vô số thần thú ùa vào.

Cái thời điểm kia, thực lực chỉ là một cái phương diện trong đó mà thôi. Quan trọng hơn là vận khí!

Hơn ngàn vạn, thậm chí cả ức thần thú cùng ùa vào. Chia cắt toàn bộ Thừa Thiên thú cung, vậy nói không được ai sẽ nhận được bảo vật quý trọng nhất trong Thừa Thiên thú cung, Côn Thiên ấn.

Không sai, tòa thần điện Thừa Thiên thú cung này cũng là một món thượng cổ thần điện hiếm có, hơn nữa là thần điện đỉnh cấp cấp do Thẩm Phán Chúa Tể tự mình tạo ra. Đối với toàn bộ thần nhân thần giới mà nói, giá trị của nó tuyệt đối không thua Côn Thiên ấn. Nhưng đối với Dương Thiên Vấn mà nói, Côn Thiên ấn giá trị lớn hơn thần điện!

Dương Thiên Vấn không cần lợi dụng thần điện để tu hành, sau khi có Thời Không Bảo Tháp, thần điện liền trở nên có cùng được mà không có cũng không sao.

Bất quá nói thật, trên ức thần thú ùa vào Thừa Thiên thú cung, nghe lên xác thực khoa trương, nhưng mà Dương Thiên Vấn từng trải qua Thẩm Phán thần điện lại biết. Thực lực không đủ vẫn là rất khó ở bên trong lăn lộn. Nói không chừng đụng chạm đến một cái cấm chế bên trong là có thể diệt sát một mảng!

Dương Thiên Vấn ngồi ở trên pháp khí phi hành, hướng tới hải vực

phía nam đuổi tới, mà Huyền quang thuật trên tay cùng trực tiếp hiện trường tình hình Thừa Thiên thú cung, thần quang hộ điện của thần điện nọ còn chưa có tiêu tán, điều này làm cho Dương Thiên Vấn rất là bất đắc dĩ.

"Ông chủ, ta đã đến mặt ngoài Thừa Thiên thú cung, nhưng mà thần quang nọ quá lợi hại, căn bản vào không được" Bạo Viên đưa tin thông báo.

Dương Thiên Vấn xa ở ngoài vạn dặm, thật đúng là không có biện pháp gì với cái thần quang hộ điện này. Hơn nữa các thần thú vây chung quanh thần điện này, có bộ phận người nhẫn nại không được, bắt đầu công kích cái thần quang hộ điện này.

Theo thời gian chuyển dời, người bắt đầu cường công cùng càng ngày càng nhiều, có nhiều người đi đầu như vậy, người noi theo càng đến càng nhiều, mọi người lúc này chỉ có một ý niệm trong đầu, đó là đánh mở cái thần quang này, sau đó đi vào!

Dương Thiên Vấn nhìn trong Huyền Quang Kính, mấy ngàn vạn đạo kiếm quang bảo quang đang không ngừng công kích tới thần quang hộ điện nọ. Nhưng mà hiệu quả lại hoàn toàn không có, không khỏi sửng sờ tại chỗ, mở lớn miệng, một trận không biết nói gì.

Cái thần quang hộ điện này dùng sự thật để chứng tỏ sự mạnh mẽ của nó, nhiều người như vậy cùng nhau công kích, nhưng mà ngay cả một đạo sóng gợn cũng không có đánh ra. Dương Thiên Vấn cũng không cho rằng chính mình có thể so với được với công kích của trăm ngàn thần nhân. Cái thần quang hộ điện này phá không ra, như vậy toàn bộ kế hoạch đều là vô nghĩa.

Chính cái gọi là kế hoạch không bằng biến hóa, Dương Thiên Vấn biết chính mình cho dù có đến, cũng không có ưu việt gì có thể lấy, lập tức, tìm một ngọn núi hạ xuống, dù sao hóa thân đã đi trước rồi.

Dương Thiên Vấn liên hệ với Bạo Viên nói: "Thần quang nọ lợi hại như thế, xem ra trong nhất thời cũng không có biện pháp làm gì được nó".

"Mẹ, thế này mới không đến một ngày, đã tụ tập gần ức thần thú, nếu tiếp qua vài ngày, sợ là mấy ức thần thú của đại lục cùng tới đây, trận này cùng thực là đồ sộ" Bạo Viên cảm thán nói. Mấy ức thần thú, đây chính là nửa nhân khẩu cực tây đại lục, thật đúng là có nhiều thần thú như vậy cũng không biết có thể đem cái Thừa Thiên thú cung này chen cho nổ hay không?

Nha, người tham càng nhiều, vật trong cái Thừa Thiên thú cung này, người phân cùng càng nhiều.

Hơn nữa người càng nhiều, ân oán cùng lại càng nhiều. Nói không chừng bởi vì một món cực phẩm Thiên Thần khí mà có thể khiến cho cả ức thần thú tranh đấu, suy nghĩ một chút, mấy ức thần thú này đánh nhau thì sẽ đồ sộ cỡ nào, thảm thiết cỡ nào?

"Ừm. ngươi nói thật sự đúng, lui xa một ít. Càng xa càng tốt, không cần chen chân vào" Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút phân phó nói. Chỗ có người là sẽ có mâu thuẫn, nay cả ức thần thú tập trung lại một chỗ, nếu dẫn lên tranh đấu thì thực có khả năng sẽ phát triển tới mức cả ức thần thú đánh nhau!

Nếu như bị cuốn vào hoặc là bị lan đến mà nói, thực có thể cái mạng nhỏ cùng khó mà giữ được.

Bạo Viên nhận được mệnh lệnh, nhanh từ trong đám người lui ra, bứt ra khỏi cái cơn lốc xoáy này.

Dương Thiên Vấn xuất ra la bàn vận mệnh, đem la bàn chỉ dẫn giả gọi lên hỏi: "Thần quang hộ điện Thừa Thiên thú cung, làm thế nào mới có thể đột phá?"

"Đơn giản, thần quang nọ một tháng sau sẽ nhạt xuống, sau đó tương lai trong vòng vạn năm, chỉ có thần nhân Thiên Thần trở xuống mới có thể xuyên qua thần quang bảo hộ tiến vào trong thần điện" La bàn chỉ dẫn giả thuận miệng đáp.

Dương Thiên Vấn buồn bực, xác nhận nói: "Tồn tại ngoài Thiên Thần thì không được sao?"

"Không được, cho dù ngươi tu vi so với Thừa Thiên thú hoàng còn muốn cao hơn, mạnh mẽ xâm nhập hậu quả chính là toàn bộ thần điện cùng ngươi đồng quy vu tận" La bàn chỉ dẫn giả mở miệng nói.

Dương Thiên Vấn một trận không biết nói gì, đây là cái chuyện gì chứ? Dương Thiên Vấn sẽ không hoài nghi la bàn chỉ dẫn giả nói, hắn cho tới nay cùng chưa từng nói sai qua.

Dương Thiên Vấn hiện tại tâm tình xác thực không được tốt, mặc cho ai nhìn thấy một tòa bảo sơn ở trước mắt, lại chỉ có thể nhìn mà không thể đụng vào nửa phần đều muốn lâm vào phát điên. Bất quá cũng may Dương Thiên Vấn tâm cảnh không tệ, nhìn quen bảo vật, ở trong nháy mắt liền khôi phục lại đây. Mở miệng hỏi nói: "Vậy có biện pháp gì không?" Thế sự không có tuyệt đối, Dương Thiên Vấn tin tưởng tất nhiên có phương pháp giải quyết.

"Có!" La bàn chỉ dẫn giả bình tĩnh hồi đáp.

"Biện pháp gì?. Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi.

"Tập hợp bảy vị Chúa Tể có thể phá đi cái cấm chế cung điện này, đến lúc đó sẽ không còn hạn chế này" La bàn chỉ dẫn giả hồi đáp.

"A. Còn có không?" Dương Thiên Vấn một trận không biết nói gì, không nói Chúa Tể hiện tại đều đang ngủ say, cho dù có thể tập hợp đủ bảy vị Chúa Tể phá vỡ cái cấm chế này. Đồ ở nơi đó còn có thể phân ình sao?

"Đương nhiên, biện pháp thì nhiều, chỉ là ngươi hiện tại có hi vọng nhất, chính là ở trong khoảng thời gian ngắn cởi bỏ phong ấn la bàn cấp hai mươi ba, dùng hai cái nguyện vọng đến đổi lấy cơ hội đi vào" La bàn chỉ dẫn giả mỉm cười hồi đáp.

Dương Thiên Vấn nghe xong hết biết nói gì.

723. Chương 724: Lựa Chọn Của Tiểu Nê Thu

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 724: Lựa chọn của Tiểu Nê Thu

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dùng hai cái nguyện vọng đổi lấy cơ hội tiến vào Thừa Thiên thú cung, nói thực, Dương Thiên Vấn cảm thấy cũng không đáng. Hơn nữa, muốn cởi bỏ phong ấn cái vận mệnh la bàn cấp hai mươi ba này ít nhất cũng phải mười năm. Nha, mười năm chỉ sợ đồ ăn đều đã lạnh.

Dương Thiên Vấn cẩn thận tự hỏi một chút, cái này đúng là không dể

Nghĩ nghĩ người trên tay có thể sử dụng, tu vi phần lớn ở cảnh giới Thiên Thần, đúng rồi! Tiểu Nê Thu! Hắn hiện tại là tu vi thượng vị thần, hơn nữa là thượng vị thần đỉnh phong, chỉ kém một chút có thể đột phá. Hơn nữa hắn là cốt Dực Thiên Giao thần thú cao giai có năng lực thiên phú. Thực lực tuyệt đối so với thần thú bình thường cường đại hơn nhiều! Hơn nữa tiểu gia hỏa này luôn luôn tinh linh cổ quái, ừm. có thể suy xét phái hắn đi vào thử một lần, bất quá công tác chuẩn bị cũng phải làm tốt, đặc biệt phương diện an toàn.

"Nhưng mà thượng vị thần tiến vào Thừa Thiên thú cung, là cùng tương đương nguy hiểm!" Dương Thiên Vấn cảm thán nói. Ngay cả chính hắn đi vào cái Thừa Thiên thú cung này cũng không dám cam đoan trăm phần trăm bình an.

"Không cần lo lắng, thần quang hộ điện Thừa Thiên thú cung chưa diệt, như vậy toàn bộ cấm chế trong thú cung chỉ có uy lực 1% nguyên bản" La bàn chỉ dẫn giả bình tĩnh nói.

Dương Thiên Vấn nghe xong, cảm thấy cùng an tâm không ít, vị Thừa Thiên thú hoàng này xem ra là thật muốn thông qua loại phương pháp này để lựa chọn người kế thừa mình! cấm chế trong cung chỉ có uy lực 1% nguyên bản, cái này đối với thượng vị thần mà nói tuy rằng nguy hiểm nhưng mà không đến mức nửa

bước khó đi. Chỉ cần công tác an toàn làm tốt, tin tưởng lấy khôn khéo thông minh của Tiểu Nê Thu hẳn là có thể có thu hoạch.

La bàn chỉ dẫn thấy Dương Thiên Vấn không có gì muốn hỏi nữa, liền tiêu thất.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một hồi lâu, thu hồi vận mệnh la bàn.

Đi vào biệt viện Thủy Thấm Lan thường xuyên ở, liền nhìn thấy nàng đang chăm sóc hoa cỏ trong biệt viện.

"Lan Nhi" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hô.

Thủy Thấm Lan nghe thấy thanh âm Dương Thiên Vấn, vội vàng buông việc trên tay, xoay người lại đón hỏi: "Làm sao vậy?"

"Có chút việc muốn tìm nàng thương lượng một chút" Dương Thiên Vấn hồi đáp, cái tiên phủ này cùng chỉ có một mình Thủy Thấm Lan có thể thương lượng một chút, Bích Nhi là một cuồng tu luyện, hiện tại đang cầm lượng lớn la sát hồn châu Dương Thiên Vấn cung cấp, mà tăng lên thần lực.

Thủy Thấm Lan lẳng lặng lắng nghe, thẳng đến Dương Thiên Vấn nói xong, cẩn thận tự hỏi một chút, nói ra ý kiến chính mình: "Thật ra chúng ta hẳn nên hỏi ý kiến chính Tiểu Nê Thu một câu, mà không phải chúng ta ra quyết định như vậy".

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, gật gật đầu, đem Tiểu Nê Thu gọi vào biệt viện Thủy Thấm Lan.

Tiểu Nê Thu nhìn thấy Thủy Thấm Lan, liền xông tới kêu lên: "Đại tỷ tỷ".

Dương Thiên Vấn một tay áo kéo Tiểu Nê Thu, đem tiểu tử này giữ lại, không cho tên tiểu quỷ này nhào vào.

"Đại ca đại" Tiểu Nê Thu tựa như mới chú ý tới Dương Thiên Vấn, lộ ra một nụ cười đáng yêu.

"Được rồi, ngươi xú tiểu tử này cũng không càn giả đáng yêu với ta" Dương Thiên Vấn nhẹ nhàng vỗ đầu Tiểu Nê Thu một cái cười mắng.

"Đại ca đại tìm ta có chuyện gì?" Tiểu Nê Thu là nghe Dương Thiên Vấn truyền âm mới tới.

"Ừm. có chút việc muốn tìm ngươi thương lượng một chút" Dương Thiên Vấn nói ra, cùng vốn không có giấu diếm .

Tiểu Nê Thu ánh mắt chớp chớp, nghe được trong lòng kích động không thôi. Thừa Thiên thú cung? Chính mình thế mà có cơ hội tiếp nhận truyền thừa của Thừa Thiên thú hoàng một trong thượng cổ bát hoàng?

"Đại ca đại, ta muốn thử một lần" Tiểu Nê Thu nghiêm túc gật đầu nói, hắn hiện tại tuổi sinh lý là rất nhỏ, nhưng mà không có nghĩa là phương diện tâm trí của hắn chính là đứa nhỏ, hiểu chuyện cũng là không ít. Đây chính là cơ hội tốt bằng trời, không đi tranh dành một chút, thật sự thực xin lỗi với ông trời đã ban cho cơ hội này.

"Ngươi hãy cẩn thận suy nghĩ một chút đi, cái này có lẽ sẽ rất nguy hiểm" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng nói. "Ở bên cạnh ta, ta có thể đem hết toàn lực che chở cho ngươi, nhưng mà ngươi phải đi vào Thừa Thiên thú cung, tất cả bên trong không phải ta có thể ganh vác. Đến lúc đó, dựa vào cùng chỉ có chính bản thân ngươi".

Tiểu Nê Thu cùng thực sự suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn gật đầu đáp: "Ta quyết định thử một lần! Ta tin tưởng thực lực của ta".

Dương Thiên Vấn cũng không có ngăn trờ. xuất ra tiểu thuẫn ba mặt, cùng với một thanh phi đao nhỏ thanh quang lập lòe, mở miệng nói: "Cái thuẫn bài ba mặt này chính là một bộ pháp khí, do ta ngẫu nhiên đoạt được, ta đem nó tế luyện thành pháp bảo chính mình, còn có thanh phi đao này, chính là do ta chế ra, tinh thông nhất chính là hủy nhục thân của người. Lấy năng lực thiên phú của ngươi, đột nhiên tập kích, tin tưởng cho dù là Thiên Thần cũng phải trúng chiêu" Thuẫn bài ba mặt nọ chính là từ trong kho của Đông Long Thần Hoàng tìm ra, tuy rằng không vào tiên thiên, nhưng phòng ngự quả thật không giống bình thường.

Sau đó, Dương Thiên Vấn cẩn thận suy nghĩ một chút. Đem Chân Ngô thần giáp mình trước kia phỏng chế cùng đem ra đối với Tiểu Nê Thu nói: "Bảo giáp này, chính là phỏng chế Chân Ngô thần giáp một trong thần giới thập bảo, uy lực bất phàm, phụ có Bất diệt linh quang hộ thể, chỉ cần cái đai lưng này năng lượng không cạn, Bất diệt linh quang sẽ không tan biến. ừm. ở trong lúc nguy cấp, tin tưởng hiệu quả của nó tuyệt đối sẽ không kém các thuẫn bài ba mặt nọ, lại xuất ra hơn trăm bình tinh nguyên linh dịch nói: "Cái linh dịch này so với cực phẩm thần tinh hiệu quả còn muốn tốt hơn một ít, đai lưng có mười tám lỗ trống, dùng để đặt thần tinh, cùng có thể dùng cái linh dịch này thay thế..Lại suy nghĩ một chút, Dương Thiên Vấn xuất ra một cái bình ngọc khác nói: "Trong cái bình này chứa chính là ba viên Cửu chuyển hoàn hồn đan, nếu gặp gỡ một ít nguy hiểm trí mạng, chỉ cần tận lực bảo trì nhục thân đầy đủ, uống nó vào là có thể cứu mạng".

Thủy Thấm Lan cùng xuất ra một đống linh đan diệu dược, cho Tiểu Nê Thu dùng để bảo mệnh.

Tiểu Nê Thu nhìn một đống bảo vật trước mặt. Mỗi một dạng lấy ra, đều tuyệt đối có thể làm cho vô số Thiên Thần liều mạng tranh đoạt, thậm chí cho dù là Thần Vương cùng sẽ lâm vào động tâm. Từ ngày sinh ra tới nay, Tiểu Nê Thu cùng chưa từng có cảm thụ qua tư vị quân tâm yêu thương, hiện tại ở chỗ sâu trong lòng hắn cùng đã phi thường cảm động.

Cốt Dực Thiên Giao bản năng thiên phú có thể phát hiện ra, Dương Thiên Vấn cùng Thủy Thấm Lan quan tâm cùng quan ái là phát ra từ phế phủ, tuyệt đối không có nửa điểm giả dối.

Tiểu Nê Thu ở trong tiên phủ cùng đã có chút năm tháng, người trong tiên phủ tuy rằng không nhiều lắm, nhưng mà đối với hắn cũng là cực kỳ quan ái, cái này là một trong những nguyên nhân Tiểu Nê Thu lưu lại.

"Đại ca đại yên tâm, có mấy thứ này, ta nhất định sẽ bình an từ trong Thừa Thiên thú cung đi ra" Tiểu Nê Thu cường điệu nói. Tiểu Nê Thu cũng không phải là ngu ngốc, đối với bảo mệnh như thế nào, hắn là có một bộ của chính mình.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, để cho Tiểu Nê Thu tế luyện đi pháp bảo, có công năng nghịch chuyển thời không của Thời Không Bảo Tháp, Tiểu Nê Thu tuyệt đối có đủ thời gian để tế luyện những món pháp bảo này, dù sao mấy món pháp bảo này cũng không phải linh bảo đỉnh cấp như tiên thiên hồ lô.

Sau khi cùng Thủy Thấm Lan hàn huyên chốc lát, Dương Thiên Vấn liền từ trong Thời Không Bảo Tháp đi ra, xuất ra pháp khí phi hành, tiếp tục hướng hải vực phía nam bay đi. Chẳng qua tốc độ cũng không có nhanh như trước đây.

Dương Thiên Vấn đã biết cái thần quang hộ điện này sẽ bảo trì một tháng, thời gian một tháng, không cần sốt một chạy đi.

"Ông chủ, đánh nhau rồi, thực đã đánh nhau rồi, thật kịch liệt" Bạo Viên đưa tin nói. Ngữ khí có chút vui sướng khi người gặp họa.

Dương Thiên Vấn nghe xong, thi triển ra Huyền quang thuật, nhìn gần ngàn vạn thần nhân đánh thành một đoàn trong Huyền quang thủy kính, xác thực hoành tráng. Bất quá Dương Thiên Vấn cũng là người đã nhìn quen những trường hợp lớn, tuy rằng đồ sộ nhưng còn không đạt được mức làm cho Dương Thiên Vấn phải sợ hãi than.

"Ngươi không nên xem náo nhiệt mà nhúng vào cùng!" Dương Thiên Vấn nhắc nhở Bạo Viên nói, Bạo Viên trong Huyền Quang Kính đang hưng phấn mà giơ chân vung tay.

Bạo Viên không dám không nghe Dương Thiên Vấn phân phó, bình tĩnh cảm xúc xuống đáp: "Ồ, ta đã biết".

Dương Thiên Vấn điều chỉnh pháp khí phi hành, phương là phía nam hải vực nọ.

Thừa Thiên thú cung xuất hiện, đã gây nên sóng to gió lớn.

Đương nhiên, cũng may cực tây đại lục là chỗ hẻo lánh, Thừa Thiên thú cung xuất hiện, dĩ nhiên đã khiến cho thượng tầng Thần Thú giới tuyệt đối chú ý, nhưng mà ở trung hạ tầng mà nói, lực ảnh hưởng này còn chưa có khuếch tán đi ra ngoài, cùng giới hạn ở cực tây đại lục.

Dương Thiên Vấn cũng không sốt một chạy đi, dọc theo đường đi, Dương Thiên Vấn đã tự hỏi tất cả các cách ứng đối. Tin tưởng một tháng sau, thời điểm Thừa Thiên thú cung chính thức mở ra, thần thú ba tộc cùng với này một ít chủng tộc thần thú có lực ảnh hưởng đều sẽ đuổi tới, cái thời điểm kia, muốn đi vào, tuyệt đối không phải là một chuyện đơn giản. Suy nghĩ một chút, Thừa Thiên thú cung chính là có lớn, nó cùng có thể đủ để hơn mười ức thần nhân tiến vào sao?

Có lẽ Thiên Thần trở xuống có thể đi vào dễ dàng, có thể ở bên trong chiếm được ưu việt, thời điểm đi ra nhất định sẽ không dễ dàng. Một thượng vị thần không có bối cảnh nếu như chiếm được truyền thừa của Thừa Thiên thú cung. Như vậy kết quả này cũng không phải phụ thuộc vào thần thú nọ, mà chính là bị số đông cường giả xé nát mà nuốt sống vào, cuối cùng tuyệt đối sẽ khó giữ mà được cái mạng nhỏ.

Tiểu Nê Thu nếu muốn đi vào thử một lần, như vậy Dương Thiên Vấn phải ở sau lưng cung cấp đủ bối cảnh cùng bảo hộ.

724. Chương 724

725. Chương 726: Vấn Đề Đơn Giản

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 726: Vấn đề đơn giản

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Phòng khách chỗ Dương Thiên Vấn ờ, bốn người phân chủ khách ngồi xuống.

"Cư sĩ, lúc này đây hai người chúng ta mạo muội quấy rầy" Bạo Diệt thật ra rất lễ phép nói.

"Nào có, hai người nếu là trưởng bối đồng tộc Bạo Viên, thì không càn khách khí như vậy. Không biết hai vị tới đây là có việc gì?" Dương Thiên Vấn bày ra một bộ dạng lạnh nhạt, mở miệng hỏi.

"Chúng ta đến, thứ nhất tự nhiên đến đa tạ cư sĩ chiếu cố cùng quan tâm đối với Bạo Viên, thứ hai Bạo Viên chính là tộc nhân chúng ta, chuyện nơi đây xong, chúng ta muốn mang Bạo Viên về tộc tiềm tu. Bất quá ngài yên tâm, chúng ta không phải muốn hạn chế tự do của Bạo Viên, chỉ là..." Bạo Diệt rất cẩn thận giải thích, vốn Bạo Viên từ ý nghĩa nào đó chính là thủ hạ của Dương Thiên Vấn, được Dương Thiên Vấn cẩn thận tài bồi mới có tu vi hôm nay. Muốn đem một linh thần ở trong vòng vạn năm tăng lên tới Thiên Thần đỉnh phong, chính là kẻ ngốc cùng có thể nhận ra "hàm lượng kỹ thuật" cùng vất vả trong đó. Nay nếu bọn họ lỗ mãng mà chạy tới hái đào, thật sự là quá mức không biết xấu hổ, phải biết rằng Chu Yếm tộc thanh danh cùng tác phong là tiếng lành đồn xa cả thần giới.

"Ài, không cần giải thích nhiều, danh dự Chu Yếm tộc, tại hạ sao lại không tin, để cho Bạo Viên nhận tổ quy tông cũng là chuyện tốt!" Dương Thiên Vấn khoát tay áo hồi đáp.

"Ha ha ha. Cư sĩ thật sự là thiện am hiểu ý người" Bạo Đồ cười lớn nói, ánh mắt nhìn về phía Dương Thiên Vấn cũng càng thêm ôn hòa, tràn ngập thiện ý. Ai nguyện ý nơi nơi đắc tội với người? Nhiều bằng hữu nhiều một con đường, cái này có ý nghĩa, cho dù là gia tộc thần thú đỉnh cấp cùng chú ý tới điểm này, kiêu ngạo là có thể, nhưng đó là đối với kẻ yếu. Hiển nhiên Dương Thiên Vấn không liệt ở trong này, vô luận là từ một mặt trận đạo tông sư này xem, hay là từ tu vi Thần Vương đỉnh phong mà xem, Dương Thiên Vấn cũng không là kẻ yếu.

Bốn người trò chuyện, từ tình huống của Bạo Viên dần dần cho tới Thừa Thiên thú cung.

"Không biết cư sĩ đối với cái Thừa Thiên thú cung này đối đãi như thế nào?" Bạo Diệt mặt mang tươi cười hỏi.

"Ừm. thấy thế nào? Đây là một cơ hội ông trời ban xuống, bất quá có thể thành hay không, phải xem thủ đoạn cá nhân như thế nào" Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút. Cho một cái trả lời phi thường đúng trọng tâm.

Lần nói chuyện này, chính là suốt một ngày, tới chạng vạng, Bạo Đồ cùng Bạo Diệt hai người mới từ biệt viện Dương Thiên Vấn đi ra. Bạo Viên chưa cùng hai người trở về, mà là ở lại.

Đóng lại cửa viện, Dương Thiên Vấn ngồi ở chủ vị đại sảnh, cầm chén trà, mặt mang tươi cười ngẩn ra, tựa như đang tự hỏi cái gì. Trên thực tế, Dương Thiên Vấn xác thực cùng đang trầm tư.

Lúc này đây để cho Bạo Viên nhận tổ quy tông, chính là muốn mượn cái quan hệ này, để bắc cầu với mười đại gia tộc thần thú đỉnh cấp Thần Thú giới. Thừa Thiên thú cung tuy rằng xảy ra ở chỗ quang minh chính đại, nhưng mà từ sau mười đại gia tộc thần thú đỉnh cấp nhúng tay vào, nó chính là nắm trong tay mười đại gia tộc thần thú đỉnh cấp có thực lực cùng thế lực khống chế được hơn tám phần Thần Thú giới.

Nói trắng ra là, ai có thể đi vào, ai không thể đi vào, đều phải được họ đồng ý quá. Đương nhiên. Cho dù là mười đại gia tộc thần thú đỉnh cấp cùng sẽ không mạo hiểm đắc tội hơn mười ức thế lực bản thổ cực tây đại lục mà chiếm lấy toàn bộ Thừa Thiên thú cung. Nhưng mà Dương Thiên Vấn là một người bên ngoài tới, vừa không thuộc thế lực bản thổ, cũng không phải thế lực mười đại gia tộc thần thú đỉnh cấp, hai bên đều không dựa vào được, như vậy nhất định sẽ bị đào thải khỏi cái vòng tranh đoạt ích lợi Thừa Thiên thủ cung lần này.

Cho nên, Dương Thiên Vấn phải lựa chọn một phương. Còn phải tăng mạnh quyền lên tiếng cùng lực ảnh hưởng chính mình.

Trên thực tế, Dương Thiên Vấn làm cùng coi như không tệ. Thành công bắt lên tuyến Chu Yếm tộc, hiện tại có thể làm cùng chỉ có chờ

Ba ngày sau, hai mươi Thần Vương đỉnh phong lĩnh đội của mười đại gia tộc thần thú đỉnh cấp lại tề tụ một đường.

Ngao Phương trực tiếp nói: "Tin tưởng các vị đều từ trong tộc có được tin tức xác thực, tiếp qua một đoạn thời gian, thần quang hộ điện Thừa Thiên thú cung nọ sẽ nhạt xuống, lúc này, tu vi Thiên Thần trở xuống đều có thể đi vào, chúng ta còn không sớm tính toán thì sẽ phi thường bị động". Đúng, bởi vì cực tây đại lục, thần thú Thiên Thần trở xuống, ít nhất cũng có mấy ức. Mà bọn họ, chỉ có một ngàn tinh anh. Thêm vào một ít nhân viên làm ăn lưu lại ở cực tây đại lục, cộng cùng một chỗ bất quá hơn mười vạn người.

Chỉ tỉ lệ này, rõ ràng mười đại gia tộc thần thú đỉnh cấp bị vây ở thế yếu tuyệt đối.

"Còn có thể như thế nào? Chúng ta phải khống chế cục diện. Nếu không ích lợi của chúng ta sẽ bị tổn hại nghiêm trọng" Thần Vương Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc mở miệng nói, bất quá hắn cũng không nghĩ ra phương pháp gì.

Cái tỉ lệ này thật sự chênh lệch quá lớn. Dùng sức mạnh, khẳng định không được, hơi không chú ý sẽ phạm nhiều người tức giận. Hơn nữa nơi này là cực tây đại lục. Mười đại gia tộc thần thú đỉnh cấp lực ảnh hưởng ở trong này cũng không có cao như trong tưởng tượng.

Cho nên mấy nhà đàm luận đến đàm luận đi đều không có phương pháp nào tốt.

"Tan họp, mọi người đều tự nghĩ biện pháp, sau đó chúng ta lại thương lượng tiếp" Ngao Phương nhìn thấy trường hợp cũng biết thương lượng không ra được, không bằng trước tan đi.

Mọi người cùng liền đều tự tan.

Bạo Đồ cùng Bạo Diệt hai người sau khi trở về, đã đem tộc nhân tu vi Thiên Thần đi chuyến này tập trung lại, đem vấn đề này nói ra, tiếp thu ý kiến quần chúng. Đồng thời cùng có dẫn ý tứ hậu bối, dù sao tương lai một cái gia tộc, dựa vào vẫn là hậu bối nhân tài ủng hộ.

Vừa đúng dịp, mấy ngày nay Bạo Viên bị Dương Thiên Vấn đuổi lại đây, cùng tham gia trận hội nghị này.

"Còn có thể làm sao bây giờ? Dùng thực lực để nói chuyện, mười đại gia tộc chúng ta liên thủ, còn có cái gì làm không được?" Một tên bộ dạng phi thường thô kệch kêu lên nói.

"Ngươi ngu ngốc! Không biết cái gì kêu nhiều người tức giận khó phạm sao?" Một người rõ ràng có đầu óc hơn phản đối nói.

Mọi người ngươi một lời ta một câu thảo luận lên, toàn bộ đại sảnh hội nghị liền biến thành cái chợ. Bạo Viên vẫn không có xen mồm, nghe vấn đề này phản ứng đầu tiên chính là, tìm ông chủ nghĩ biện pháp.

Bạo Đồ cùng Bạo Diệt hai người nhìn thấy tình huống như vậy cũng không nói gì, bọn họ có thể làm sao bây giờ? Liếc mắt nhìn chung quanh một cái, liền nhìn đến Bạo Viên vẫn ngồi ở một chỗ không hé răng.

Hai người liếc mắt nhìn nhau một cái, Bạo Diệt mở miệng hỏi nói: "Bạo Viên, ngươi có giải thích gì, nói đến nghe một chút?"

Bạo Viên vừa nghe, phản ứng lại, vội vàng tiếp lời nói: "Tại hạ cho rằng, loại chuyện này nên để cho nhân sĩ chuyên nghiệp đến nghĩ biện pháp mới đúng, ông chủ ta am hiểu nhất cái này, không bằng để cho hắn nghĩ biện pháp đi".

Bạo Đồ cùng Bạo Diệt hai người nghe xong, cùng hiểu được có chuyện như vậy, dù sao bọn họ một đám người ngồi ở đây có nói nhiều ngày nữa cùng nghĩ không ra cái gì tốt hơn. Muốn nói tới trò chơi trí tuệ này, vẫn là nhân thần am hiểu nhất.

Hai người cùng liền tan họp, cùng Bạo Viên cùng nhau hướng biệt viện Dương Thiên Vấn đi đến.

Dương Thiên Vấn mở cửa viện, tưởng Bạo Viên tên này lại chạy về, nhưng sau khi nhìn thấy là Bạo Đồ cùng Bạo Diệt hai người, kinh ngạc hỏi: "Ồ. hai vị sao lại đến đây? Mau mau mời vào".

Bốn người ngồi xuống, lúc này đây thật ra bớt vài phần mới lạ, hơn vài phần cảm giác quen thuộc.

Bạo Đồ cùng Bạo Diệt rõ ràng sảng khoái đem ý đồ đến nói rõ ra.

Dương Thiên Vấn vừa nghe, nghĩ đến cái này có là chuyện gì. Chỉ chút việc nhỏ đó? Dương Thiên Vấn nghĩ, xem ra các Thần Vương lĩnh đội này, hẳn đều là cao thủ không thể quản sự, nếu không chút việc nhỏ ấy sao lại cùng xử lý không được?

"Ừm. thật ra cái này cũng dể mà" Dương Thiên Vấn hơi trầm ngâm rồi nói.

Bạo Đồ cùng Bạo Diệt hai người nghe xong, đều cao hứng hỏi: "Dương huynh nhanh nói nghe một chút" Trải qua mấy ngày tiếp xúc, Bạo Đồ cùng Bạo Diệt đối với Dương Thiên Vấn mười phần bội phục, không chỉ có thực lực cường đại, mà là học thức cùng uyên bác, kiến thức lại bất phàm.

"Mười đại gia tộc thần thú ở Thần Thú giới lực ảnh hưởng là không gì sánh kịp, các người có thể liên hợp lại, kêu gọi thế lực bản thổ có phân lượng ở cực tây đại lục, tổ chức một cái Thừa Thiên đại hội. Đem danh ngạch người tiến vào Thừa Thiên thú cung khống chế ở trong phạm vi có hạn. Dù sao Thừa Thiên thú cung có lớn cùng vô pháp chứa hơn mười ức người chứ?" Dương Thiên Vấn chậm rãi nói, "Lợi dụng lực ảnh hưởng của các người mà giảm đi mâu thuẫn. Các người suy nghĩ một chút, nếu các người cứng rắn khống chế danh ngạch tiến vào Thừa Thiên thú cung. Tất nhiên sẽ dẫn tới toàn bộ cực tây đại lục phản kháng. Không bằng đem vấn đề này tung ra, để cho thế lực cực tây đại lục đi giải quyết.

Các người có thể căn cứ thế lực cùng thực lực lớn nhỏ, đem một trăm đến một ngàn danh ngạch phát ra. Để cho bên trong các thế lực này đến giải quyết. Mà Thần Vương tán tu, có thể cho bọn họ nhị đến mười cái danh ngạch là được".

Bạo Đồ cùng Bạo Diệt nghe xong rộng mở trong sáng, trong lòng một trận đồng ý, đúng! Biện pháp như vậy thật sự là hay, đem toàn bộ mâu thuẫn cùng áp lực đều đưa đi ra ngoài, nhưng mà trên thực tế toàn bộ quyền khống chế đại hội lại vẫn như cũ nắm ở trong tay mười đại gia tộc thần thú, cùng chính là đem quyền chủ động hoàn toàn nắm ở trong tay người của mình.

Vô luận bọn họ độc chiếm hay tranh đoạt danh ngạch này, hắc hắc hắc, mười đại gia tộc thần thú cũng không sẽ chịu thiệt, cái này tương đương với đứng ở thế bất bại vậy.

"Hay lắm, hay lắm! Dương huynh nói thật đúng!" Bạo Diệt lớn tiếng đồng ý nói.

"Dương huynh trí tuệ như biển, chúng ta thật sự là bội phục sát đất!" Bạo Đồ thành tâm đáp.

Dương Thiên Vấn mỉm cười gật gật đầu, khiêm tốn lên tiếng, trong lòng thầm nghĩ, chuyện nếu như vậy, ích lợi cái Thừa Thiên thú cung này mình có thể quang minh chính đại chấm mút một phần rồi.

726. Chương 727: Danh Ngạch Thừa Thiên

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 727: Danh ngạch Thừa Thiên

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Ba ngày sau, Bạo Đồ cùng Bạo Diệt hai người lấy danh nghĩa Chu Yếm tộc ở cuộc họp mười đại gia tộc thần thú đỉnh cấp đưa ra biện pháp của Dương Thiên Vấn, kết quả không hề nghi ngờ chiếm được toàn bộ gia tộc đồng ý.

Toàn bộ gia tộc đều liên thanh khen ngợi, tán dương không thôi.

Mười đại gia tộc mặc dù thế lực cùng lực ảnh hưởng ở cực tây đại lục cũng không có mạnh như ở trung tâm Thần Thú giới, nhưng mà cũng không gì sánh kịp.

Cho nên, một đám cao thủ các thế lực cực tây đại lục đã được mười đại gia tộc mời đến một gian tửu lâu ở Tân Hải trấn tụ hội thương thảo, Dương Thiên là Thần Vương vấn cùng tham dự hội nghị này, cả đại sảnh tửu lâu ngồi đầy người, hơn nữa mỗi một người đều là tồn tại cấp bậc Thần Vương.

Những người này hầu như chính là tập trung toàn bộ thế lực cùng cao thủ cực tây đại lục, không tới là ẩn cư hay là nửa ẩn cư, ngoài ra đều tập trung ở tại nơi này.

Dương Thiên Vấn nghĩ rằng, nếu lúc này. Còn có cao thủ ẩn cư không ra, như vậy cao thủ này tu vi tâm tính không biết sẽ mạnh mẽ tới cỡ nào đây.

Cẩn thận tính toán, tổng cộng một trăm hai mươi lăm Thần Vương, cái này cùng chưa tính hai mươi Thần Vương đỉnh phong của đại gia tộc thần thú. về phần phân chia nhân thần cùng thần thú, thật ra thật sự khó có thể phân rõ ra.

Bởi vì trong một trăm bốn mươi lăm Thần Vương này, lấy nhân hình tham dự liền chiếm hơn một trăm.

"Các vị, tin tưởng ngồi nơi này đều đủ để đại biểu toàn bộ thần thú cực tây đại lục. ừm. chúng ta lần này mời cái vị tới đây mục đích thật ra rất đơn giản, đó là bởi vì Thừa Thiên thú cung" Lời dạo đầu của Ngao Phương cũng không quá hấp dẫn người.

"Thừa Thiên thú cung xuất thế, làm cho chúng ta tất cả mọi người có chút trở tay không kịp. Tin tưởng các vị cùng đã thử qua, căn bản không thể tiến vào trong đó, đúng không?" Ngao Phương tiếp tục nói.

Mọi người gật đầu xác nhận, đúng là vì nguyên nhân này, bằng không bọn họ cùng sẽ không tụ tập đến nơi đây. Bởi vì mười đại gia tộc thần thú có thể nói là mười tồn tại đỉnh cấp Thần Thú giới nhất từ xưa đến nay, lịch sử của bọn họ so với Thừa Thiên thú cung còn muốn lâu dài hơn, còn muốn xa xưa hơn.

Cho nên, biết bí mật tự nhiên cùng sẽ không thiếu, bọn họ nhiều người như vậy hưởng ứng mười đại gia tộc triệu tập. Thứ nhất là vì khiếp sợ thực lực cùng lực ảnh hưởng cường đại của mười đại gia tộc thần thú, một nguyên nhân khác chính là đến thám thính tin tức.

"Các vị, mọi người có thể có phương pháp đi vào hay không? Mọi người có thể nghĩ ra cách nào đi vào hay không?" Ngao Phương trực tiếp quẳng ra vấn đề.

Dương Thiên Vấn nghe xong sửng sốt, trong lòng không nói gì, Ngao Phương này cùng thật sự là đủ vô sỉ, biết rõ mười hôm sau thần quang hộ điện nọ sẽ tự động yếu bớt, nói như bây giờ, không phải rõ ràng muốn lập bài phường sao? Nếu không phải chính mình đã sớm từ chỗ la bàn vận mệnh đã biết mười hôm sau Thừa Thiên thú cung biến hóa, chỉ sợ thật đúng là lòng sẽ sinh cảm kích? Bất quá nghĩ lại, Ngao Phương làm cũng đúng, thật sự là quá đúng. Cái này vốn nên như thế.

Tất cả mọi người chán nản lắc lắc đầu, hoặc cúi đầu, hoặc không có hé răng. Ai cùng đã đi thử qua thần quang hộ điện Thừa Thiên thú cung nọ, hơn mười ức thần thú đồng thời ra tay, thậm chí bao gồm hơn một trăm vị Thần Vương bọn họ ở bên trong, đều không có kết quả gì, thần quang hộ điện nọ vẫn vô cùng cường

đại như cũ, làm ọi người nhìn một mỹ nữ trần truồng ngủ ở trên giường, nhưng trên thực tế, cũng là nhìn trên TV mà thôi, xem được, ăn không được.

Ngao Phương lộ ra một nụ cười tự tin mà kiêu ngạo cười nói: "Tin tưởng các vị cũng biết chi tiết của chúng ta, nếu như ta nói nếu chúng ta có thể làm cho thần quang hộ điện nọ yếu bớt một ít, để cho các vị có thể đi vào mà nói..."

"Nếu thật sự là như vậy, chúng ta đương nhiên nghe theo các hạ phân phó!" Cái này không có gì để nói, tình hình chung chẳng phải đều là không vào được hay sao? Các Thần Vương này đều nhìn thấy mười phần rõ ràng, trả lời mười phần rõ ràng.

"Tốt, sảng khoái! Các vị đều đồng ý có phải không?" Ngao Phương lại xác nhận một câu.

"Chúng ta tuy rằng không bằng mười đại gia tộc thần thú. Nhưng cũng là nhân vật có mặt mùi, như thế nào có khả năng lật lọng?" Một

Thần Vương tu hành thú thân mở miệng nói, thần thú thú thân này là một con Kim Mao Hống, thần thú hạ giai.

Những lời này nói rất đúng, tất cả mọi người ở đây gật đầu tỏ vẻ đồng ý, sau đó ở trong lòng bỏ thêm một câu, cho dù chúng ta muốn phản, thì cũng không dám!

Nếu mười đại gia tộc thực chiếm đoạt Thừa Thiên thú cung. Một chút nước canh cũng không phân ra, đó là phạm vào nhiều người tức giận, mọi người còn dám liên hợp lại đối kháng bọn họ. Nhưng nếu bởi vì lật lọng mà đắc tội mười đại gia tộc thần thú lọt vào trả thù mà nói. Bọn họ trừ bỏ vĩnh viễn tránh ở cổ chiến trường ra, căn bản là không có đường sống nào khác đáng nói.

"Vậy tại hạ liền nói cho sảng khoái, mọi người cũng biết cái cực tây đại lục này tổng thể cộng cùng một chỗ có bao nhiêu thần thú, nếu muốn cùng tiến vào Thừa Thiên thú cung, căn bản là không có khả năng, như vậy chỉ có tạo nên một hồi chém giết đẫm máu vô vị, trận hạo kiếp vô vị này, tin tưởng các vị đang ngồi ai cũng không muốn chứ?" Ngao Phương đứng dậy mở miệng nói.

"Không sai..."

"Xác thực như thế".

Mọi người đều xác nhận, trường hợp như vậy không phải có khả năng sẽ phát sinh, mà là tuyệt đối sẽ phát sinh.

"Cho nên chúng ta phải khống chế nhân số tiến vào Thừa Thiên thú cung mới được" Ngao Phương mở miệng nói.

Mọi người lại đều gật đầu, cái này thực hợp tình hợp lý.

"Không bằng chúng ta liền định một vạn danh ngạch Thừa Thiên thú cung. Như thế nào?" Một nữ tử Phượng tộc lên tiếng.

Mọi người nghe xong, lập tức có người mở miệng hỏi: "Vậy một vạn cái danh ngạch này phân phối như thế nào đây?"

"Đơn giản, mười đại gia tộc chúng ta cộng lại chỉ cần tám trăm cái danh ngạch, cái này cũng không quá phận chứ?" Thần Vương Phượng tộc mở miệng nói.

Các Thần Vương nghe xong, cẩn thận nghĩ lại, một vạn cái danh ngạch, mười gia tộc cộng lại chỉ cần tám trăm. Một chút cũng không quá phận. Thậm chí còn tương đương nể tình . Các Thần Vương cũng không phải là người không biết tốt xấu, đều gật đầu đồng ý nói: "Hợp lý, phi thường hợp lý".

"Được rồi, như vậy ở đây, mỗi người đều có thể đề cử một đến ba cái danh ngạch. Sau đó danh ngạch còn thừa liền giao cho các thế lực tương ứng, dựa theo thế lực lớn nhỏ, thực lực mạnh yếu mà phân xuống là được rồi, về phần danh ngạch còn lại các người phân phối như thế nào, đó là các thế lực cực tây đại lục các người tự thương thảo, bất quá phải làm được ích lợi đồng đều, miễn cho có người đối với chúng ta bất mãn" Ngao Phương thuận thế tiếp lời nói.

Mọi người vừa nghe, ánh mắt đều nhanh đổi màu, đây chính là chuyện tốt bằng trời! cẩn thận tính toán, mười đại gia tộc thần thú có tám trăm cái danh ngạch, sau đó toàn bộ Thần Vương ở đây đều có thể đề cử một đến ba danh ngạch, như vậy mới chừng một ngàn. Còn lại chín ngàn, liền hoàn toàn là phát cho các thế lực lớn.

Chuyện tốt bực này, nếu ai không đồng ý, thì kẻ đó chính là đầu đất.

"Thực công bình, phi thường công bình" Mọi người nhanh gật đầu đáp.

"Chờ một chút, tuy rằng định ra danh ngạch phi thường hợp lý, cũng là thuận thế mà làm, nhưng mà hiện tại cái thần quang hộ điện nọ lợi hại như thế, ta không tin các vị có thể ở trong khoảng thời gian ngắn đánh vờ nó" Một Thần Vương rõ ràng có vẻ bình tĩnh mở miệng nói.

Đám người Ngao Phương liếc mắt nhìn nhau một cái, ra vẻ chần chờ không quyết suy nghĩ một chút, cuối cùng Ngao Phương đứng dậy mở miệng hồi đáp: "Nếu các vị có hứng thú như thế, ta đây cùng có thể nói thẳng..." Nói đến đây lại dừng một chút, cố ý xem thử khẩu vị mọi người.

Dương Thiên Vấn ngồi ở góc đại sảnh, thoải mái tự châm tự uống, hoàn toàn không có một chút cảm giác khẩn trương. Trên thực tế, Dương Thiên Vấn cùng xác thực khẩn trương không nổi, Dương Thiên Vấn đã sớm biết tất cả lúc này đây tới đây, chỉ là đi xem diễn mà thôi. Hơn nữa Dương Thiên Vấn đã lấy được thứ hắn muốn, đó là danh ngạch đi vào Thừa Thiên thú cung, Dương Thiên Vấn thân là Thần Vương trong tay nắm có nhiều nhất ba cái danh ngạch, cũng đủ cho Dương Thiên Vấn dùng, thậm chí còn có thể dư ra để bán!

Chương 727: Danh ngạch Thừa Thiên (2)

"Mười đại thần thú gia tộc chúng ta dùng mật pháp trong tộc, đem hào quang nọ làm cho suy yếu gấp mười, như vậy tu sĩ từ Thiên Thần trở xuống có thể tiến vào trong Thừa Thiên thú cung" Ngao Phương bình tĩnh nói.

Mọi người vừa nghe, lập tức lộ ra thần sắc tiếc hận không cam lòng. Có vài Thần Vương đứng lên hỏi: "Chẳng lẽ chỉ có Thiên Thần trở xuống mới được đi vào sao?"

"Thật đáng tiếc, xác thực như thế, chúng ta tìm đủ các loại phương pháp, cùng chỉ có phương pháp này có thể làm. Mười ngày sau, các người mang theo danh ngạch lựa chọn đến Thừa Thiên thú cung" Ngao Phương cùng mười phần tiếc hận hồi đáp.

Mọi chuyện không thể cường cầu, mọi người cũng biết điểm này, bất quá có thể đi vào chính là đại hạnh trong bất hạnh, ít nhất đi vào còn có điểm hy vọng, vào không được liền vĩnh viễn cũng không cần nghĩ tới nữa.

Mọi người tĩnh tọa trong chốc lát, liền đều đứng lên, ôm quyền thi lễ cáo từ rời khỏi. Bọn họ là chuẩn bị trở về an bài danh ngạch, lúc này đây nếu có thể được nhiều danh ngạch như vậy, tự nhiên phải chọn ra tinh anh trong môn phái mới được.

Dương Thiên Vấn ở thời điểm mọi người đi rồi không sai biệt lắm một nửa, cùng Bạo Đồ cùng Bạo Diệt trao đổi ánh mắt rồi cùng đứng lên cáo từ rời khỏi.

Lúc này đây cũng không tính là đến không, ít nhất được xem một vở diễn, mười đại gia tộc thần thú lực ảnh hưởng quả nhiên không gì sánh kịp, bọn họ cũng không cường thế mà vẫn làm cho các thế lực lớn nhỏ ở cực tây đại lục lâm vào kinh sợ.

Dương Thiên Vấn phi thường thỏa mãn rời khỏi tửu lâu, một mình đi trở về biệt viện của mình.

Dương Thiên Vấn triệu hồi hóa thân thu thập tin tức ở bên ngoài, thu hồi Trân Lung Kỳ Bàn, xuất ra một quân cờ, chờ đợi ở bên ngoài, sau khi bố trí tốt tất cả, lắc mình vào Thời Không Bảo Tháp.

Dương Thiên Vấn đầu tiên tìm đến Thủy Thấm Lan, thân thiết hỏi: "Tiểu Nê Thu chuẩn bị thế nào rồi?"

Thủy Thấm Lan cười cười, hồi đáp: "Yên tâm, hắn đã tế luyện xong toàn bộ pháp bảo, thực lực tăng nhiều".

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, đem Tiểu Nê Thu gọi vào thư phòng, Thủy Thấm Lan cùng ở đó.

"Ngươi chuẩn bị tốt chưa?" Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi.

"Đã chuẩn bị tốt" Tiểu Nê Thu khẳng định gật đầu đáp.

Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, phản bác nói: "Sai lầm rồi. Ngươi còn kém chút. Ta sẽ lợi dụng thời gian còn lại, giảng giải cho ngươi một chút trận pháp cấm chế, có thể học bao nhiêu thì hay bấy nhiều, bên trong thú cung tất nhiên khắp nơi là cấm chế, nếu một chút cũng không hiểu thì thật sự rất nguy hiểm .

Tiểu Nê Thu gật gật đầu, cũng không có cự tuyệt hoặc là lộ ra một chút biểu tình không muốn, không thể không nói tiểu gia hỏa này phi thường hiểu chuyện, biết Dương Thiên Vấn làm tất cả đều là vì suy nghĩ cho an toàn của hắn.

Dương Thiên Vấn vẫy tay một cái, một khối kỳ bàn vuông vức xuất hiện ở nơi tay, Dương Thiên Vấn đem kỳ bàn đưa tới trong tay Tiểu Nê Thu, mở miệng nói: "Đây là Trân Lung Kỳ Bàn, có thể triệu hồi ra khôi lỗi. Hiện nay trong cái kỳ bàn này có thần hồn mấy Thần Vương cùng trên trăm thần hồn cấp Thiên Thần! Đương nhiên, khôi lỗi cấp Thần Vương, ngươi là triệu hồi không được, nhưng mà ngươi có thể miễn cường triệu hồi ra khôi lỗi cấp Thiên Thần, cho dù là cấp bậc Thiên Thần hạ giai, ngươi cùng có thể đủ ở trong tranh đấu Thừa Thiên thú cung chiếm cứ thượng phong. Vì để ngừa vạn nhất, ta gần đây lại ở trong đó tăng thêm gần vạn cái thần hồn Thượng vị thần đỉnh phong, cho dù ở bên trong không thể triệu hồi ra khôi lỗi Thiên Thần. Cùng có thể đủ lấy số lượng thủ thắng!" Dương Thiên Vấn có thần hồn Thượng vị thần này, phần lớn đến từ mấy trận tranh đấu chung quanh Thừa Thiên thú cung mấy ngày gần đây, đương nhiên cái này không liên quan tới Dương Thiên Vấn, hắn chỉ lợi dụng phế vật mà thôi.

Sau đó, Dương Thiên Vấn giảng giải cho Tiểu Nê Thu pháp môn vận dụng Trân Lung Kỳ Bàn như thế nào cùng với các diệu dụng cùng thần hiệu của Trân Lung Kỳ Bàn.

Tiểu Nê Thu nghe được sửng sốt, Trân Lung Kỳ Bàn có lợi hại như vậy sao? Trước kia chưa từng nghe nói qua thượng cổ thần khí tinh diệu như vậy, điều này làm cho Tiểu Nê Thu một trận cảm thán, vị đại ca đại mà mình nhận thức này, ở trên người thứ tốt thật đúng là nhiều!

Đồng thời, trong lòng cũng không khỏi cảm động, vì an toàn chính mình, đại ca đại thật sự là tận tâm hết sức. Cái chân tình này biểu lộ tuyệt đối không có nửa điểm giả dối. cốt Dực Thiên Giao tộc đối với ý tưởng trong lòng sinh linh là mười phần mẫn cảm. Ai chân tình, ai giả ý. Căn bản rất khó lừa qua chúng nó.

Dương Thiên Vấn đem quyền sử dụng Trân Lung Kỳ Bàn giao cho Tiểu Nê Thu, để cho hắn thừa dịp mấy ngày nay làm quen một phen.

Trong Thời Không Bảo Tháp, trong nháy mắt liền trôi qua hơn một tháng, Tiểu Nê Thu cùng quen thuộc diệu dụng Trân Lung Kỳ Bàn, chính là như thế, Tiểu Nê Thu trong lòng cảm khái liền lớn hơn nữa, cái kỳ bàn này quả thực rất thần kỳ. Chỉ cái thượng cổ thần khí này, rất nhiều diệu dụng đã không dưới thần giới thập bảo trong truyền thuyết.

Thời gian còn lại, Dương Thiên Vấn bắt đầu dạy Tiểu Nê Thu trận pháp căn bản cùng phân biệt cấm chế cùng với phương pháp phá giải các thứ vân vân…

Mười ngày này, Dương Thiên Vấn đều ở trong Thời Không Bảo Tháp, nương bảo tháp thần diệu, để bổ sung kiến thức cho Tiểu Nê Thu.

Trừ bỏ thời gian tiếp đãi Bạo Đồ cùng Bạo Diệt hai người ra, một chút thời gian cũng không có lãng phí.

Tiểu Nê Thu thông minh lanh lợi, thiên phú rất mạnh, học cái gì cùng đều nhanh, loại trận pháp này, dể học khó tinh, Dương Thiên Vấn có thể trong thời gian này đem toàn cơ sở dạy cho Tiểu Nê Thu. Mà Tiểu Nê Thu cùng học được sạch sẽ, nhưng mà chân chính muốn vận dụng linh hoạt, cũng phải xâm nhập thực tế mới hiểu được. Vậy cũng không phải Dương Thiên Vấn có thể làm gì.

Tục ngữ nói, sư phụ đưa vào cửa, tu hành ở cá nhân. Điểm này là một cái đạo lý như vậy.

Dương Thiên Vấn có thể làm đều đã làm. Còn lại phải đem xem cố gắng của Tiểu Nê Thu cùng cơ duyên của bản thân hắn.

Mười ngày sau, Dương Thiên Vấn mang theo Tiểu Nê Thu rời khỏi biệt viện, hướng Thừa Thiên thú cung bay đi. Tiểu gia hỏa này lại có thể biến hóa nhanh chóng, biến thành một thanh niên bộ dáng soái khí, mặc

một thân áo bào bó sát người.

Dương Thiên Vấn trong lòng cười thầm, tiểu gia hỏa này thật là thú vị, Cốt Dực Thiên Giao tộc ở trên huyễn thuật tạo nghệ cùng thiên phú, xác thực chính là đứng đầu trong mười hai gia tộc thần thú đỉnh cấp! Lấy tu vi Thượng vị thần đỉnh phong của Tiểu Nê Thu, khi hắn thi triển huyễn thuật biến hóa, cho dù là chính mình cùng nhìn không thấu chân thân. Cùng như vậy, Dương Thiên Vấn tin tưởng cho dù là ở trước mặt mười đại gia tộc thần thú hắn cùng có thể dấu trời qua biển.

Tiểu gia hỏa này có lẽ ở sức chiến đấu ngay mặt đối chiến so với tinh anh mười đại gia tộc thần thú phái ra kia yếu kém hơn một bậc, nhưng nếu lợi dụng địa hình thích đáng, kết hợp thiên thời địa lợi, lấy huyễn thuật nhiễu địch, làm kẻ địch mất đi bình tĩnh hoặc là tâm thần sụp đổ mà đột nhiên ra tay, vậy tuyệt đối sẽ không gì bất lợi!

Dương Thiên Vấn đúng là xem thấu điểm này, mới có thể cố ý chọn lựa một thanh phi đao mỏng như cánh ve làm vũ khí giao cho tiểu tử kia dùng để công kích.

Đơn đấu, Dương Thiên Vấn không lo lắng Tiểu Nê Thu sẽ thế nào, về phần quần ẩu, vậy lại càng chê cười, nhìn một cái Trân Lung Kỳ Bàn Tiểu Nê Thu dấu diếm ở trong giới chỉ trữ vật, có cái bảo bối này, thời điểm quần ẩu, cho dù đánh không lại cũng có thể thong dong trở ra.

Dương Thiên Vấn khi dẫn theo Tiểu Nê Thu bay đến hải vực phía nam Thừa Thiên thú cung, mọi người còn lại đã sớm đến đông đủ. Khác với nửa tháng trước kia, mấy ngàn vạn người đánh hỗn loạn với nhau, lúc này ở trước mặt Thừa Thiên thú cung, chỉ bất quá có hơn vạn người đứng ở nơi đó có vẻ rất là rộng rãi.

Cái này là cá lớn nuốt cá bé cá nhỏ ăn con tôm. Chỉ cần thần thú đã ngoài Thiên Thần không quấy rối, thần thú Thiên Thần trở xuống còn lại, đó là đến bao nhiêu cũng không có tác dụng, nhìn một chút hơn trăm vị Thần Vương này, cho dù là hơn mười ức Thượng vị thần cùng xông lên thì có năng lực như thế nào?

727. Chương 728: Xuất Hiện Ngoài Ý Muốn

Quyển 10: Viễn Hành, Thú Thần Giới

Chương 728: Xuất hiện ngoài ý muốn

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn chỉ mang theo một mình Tiểu Nê Thu, cũng không có đem hai danh ngạch khác bán đi, bởi vì Dương Thiên Vấn căn bản không có cần thiết phải bán đi hai cái danh ngạch mấu chốt đến cực điểm này.

Thực lực tuyệt đối đại biểu cho quyền uy tuyệt đối. Một cái Thừa Thiên thú cung có thể làm cho toàn bộ thần thú cực tây đại lục lâm vào điên cuồng, nhưng mà cái khối bánh ngọt thật to này nhất định chỉ có số ít người có thể chia xẻ. Còn lại những thần thú không có thực lực, cũng không có thế lực thậm chí ngay cả canh cũng không có mà húp.

Thời điểm Dương Thiên Vấn cùng Tiểu Nê Thu tới. Bạo Đồ cùng Bạo Diệt hai người hướng Dương Thiên Vấn gật gật đầu hô: "Cư sĩ đã đến rồi, đây là?"

"Hắn chính là người ta chọn lựa" Dương Thiên Vấn chỉ vào Tiểu Nê Thu nói, cũng không có ý tứ giới thiệu quan hệ lẫn nhau.

"Hai vị tiền bối khỏe" Tiểu Nê Thu cung kính hành lễ nói, biểu hiện rất tốt.

Bạo Đồ cùng Bạo Diệt hai người liếc mắt nhìn nhau một cái, cùng vốn không có hỏi nhiều, cho dù hỏi ra cũng không ngại đại cục. Một Thượng vị thần mà thôi, còn chưa đáng giá hai người trọng điểm chú ý.

Bạo Viên cùng chú ý tới Dương Thiên Vấn đến đây, sau khi Bạo Đồ cùng Bạo Diệt hai người chào hỏi, bay lại đây, vui vẻ nói: "Ông chủ, người đã đến rồi".

"Bạo Viên đại ca" Nê Thu rất là lễ phép kêu lên.

Bạo Viên trên mặt tươi cười cứng đờ, nghĩ rằng: Cái tiểu ma đầu này không phải ăn sai thuốc rồi sao? Bạo Viên cùng Tiểu Nê Thu ở chung một đoạn thời gian khá dài, đều bị Tiểu Nê Thu chỉnh. Ở tiên phủ, chỉ có Tiểu Bạch thực lực cường đại có thể áp đảo Tiểu Nê Thu, chỉ có Dương Vệ tâm tư đơn thuần cùng u Minh đại pháp sư ở tây viện cả ngày muốn làm nghiên cứu không sợ Tiểu Nê Thu, còn có chính là Thủy Thấm Lan cùng Dương Thiên Vấn có thể quản thúc được hắn. Nhưng mà Bạo Viên tuyệt đối là xui xẻo trong tiên phủ bị Tiểu Nê Thu chỉnh thê thảm nhất.

Bạo Viên biểu tình nghiêm túc gật gật đầu, làm như tiếp đón qua. Ở trong này, hắn là một vãn bối, không dám quá mức làm càn.

Bạo Đồ cùng Bạo Diệt dẫn Dương Thiên Vấn đi tới trước cửa cung Thừa Thiên thú cung, nơi này tụ tập vài vị Thần Vương, cùng với người mà bọn họ đề cử.

Lại một lát sau, mọi người tới đủ. ít nhất một trăm bốn mươi lăm Thần Vương ngày đó tụ hội ở tửu lâu đều đến.

Thời gian vừa đúng chính ngọ, thần quang hộ điện Thừa Thiên thú cung nọ quả nhiên dần dần biến ảm đạm xuống. Một màn này làm cho toàn bộ ở đây đều nhìn xem mà cảm thấy mừng thầm, đặc biệt thế lực bản thổ cực tây đại lục, có một nửa Thần Vương đều vui mừng lộ rõ trên nét mặt.

"Các vị, đã đến lúc, mọi người có thể tiến điện" Ngao Phương nhìn một màn này, trong lòng âm thầm thở phào nhẹ nhòm, vạn nhất cái thần quang hộ điện này không có biến mất, thì đám người bọn họ đã đem hơn một trăm Thần Vương nơi này cùng toàn bộ sau lưng bọn hắn chơi đùa, cho dù bọn họ là xuất thân mười đại thần thú, nói không chừng cùng sẽ bị mọi người phẫn nộ mà bao phủ.

Mọi người đang muốn chỉ huy một đám người phía sau tiến vào điện.

Nhưng vào lúc này, một cái thanh âm vang dội mà hàm xúc uyển chuyển vang lên: "Thật sự là náo nhiệt, các ngươi muốn đi vào?"

"Ai?"

"Người nào? Lén lút, dấu đầu lộ đuôi!" nguồn

Mọi người cả kinh, ai cũng không thể tưởng được lúc này đột nhiên lại truyền đến thanh âm này, hơn nữa bọn họ cũng không có phát hiện chung quanh có người khác tồn tại.

"Vị các hạ này ở đây cùng chúng ta đùa giờn hay sao?" Ngao Phương khách khí mà có lễ phép cao giọng hỏi. Cảm thấy mồ hôi lạnh cùng thiếu chút nữa chảy xuống, hắn là một Thần Vương đỉnh phong cùng phát hiện không được đối phương thân ở nơi nào, như vậy đối phương khẳng định so với một đám người bọn hắn cường đại hơn nhiều.

Dương Thiên Vấn cũng có chút ngoài ý muốn, nếu so thần thức, Dương Thiên Vấn tự hỏi không kém, nhưng cũng không có phát hiện gì, người nói chuyện này nhất định không kém.

Cho nên, Dương Thiên Vấn cũng không trả lời, trầm mặc tính toán, nhìn kỹ hãy nói. Dù sao hơi có không thích hợp, chúng ta đánh không lại, né đi cũng có thể chứ?

"Ha ha ha, các ngươi muốn gặp ta?" Tiếng cười thanh thúy, làm cho người ta nghe được tâm sinh vui vẻ, không tự giác thả lỏng e ngại trong lòng.

"Đại ca đại, không thích hợp!" Tiểu Nê Thu đúng lúc dẫn âm nhắc nhở nói.

"Làm sao vậy?" Dương Thiên Vấn nghi hoặc truyền âm hỏi.

"Chủ nhân cái thanh âm này quá lợi hại, cách xa vạn dặm, thế mà có thể đạt tới Huyễn tâm dẫn đạo thuật" Tiểu Nê Thu vừa nghe đã nghe ra tâm thần lực mị hoặc trong cái thanh âm này.

Dương Thiên Vấn nghe xong, chợt chấn động, vừa rồi chính mình tựa như cùng bất giác thả lỏng cảnh giác. Nguyên bản là như thế! Nghĩ lại, người này thế mà có thể chỉ bằng thanh âm liền làm cho người ta khó lòng phòng bị như thế. Vậy nếu thực lộ mặt thì còn mạnh mẽ tới cỡ nào?

"Không đúng, chẳng lẽ là đồng tộc của ngươi?" Dương Thiên Vấn không thể tưởng được Thần Thú giới này còn có nhân vật lợi hại như vậy, Huyễn tâm dẫn đạo thuật đã biến mất khỏi thần giới nhiều năm, cho dù là Ngao Phương cũng không có kiến thức qua.

"Không, không phải, cái này tuyệt đối không phải Huyễn tâm dẫn đạo thuật, lại cùng Huyễn tâm dẫn đạo thuật không sai biệt lắm, dù sao cùng rất mạnh! Không biết người này tu vi mới dùng mấy phần lực lượng, nếu tu vi hắn cùng đại ca đại không sai biệt lắm, thậm chí càng mạnh hơn mà nói, cho dù là ta cũng sẽ trúng chiêu" Tiểu Nê Thu thẳng thắn nói, Cốt Dực Thiên Giao tại phương diện tâm thần huyễn thuật rất có thiên phú, nhưng mà thiên phú cũng không thể bù lại tu vi chênh lệch thật lớn!

Cho dù là Long tộc cùng Kỳ Lân tộc lấy sức chiến đấu cường đại trứ danh, cũng không có khả năng ở tại Thượng vị thần đánh bại Thần Vương. Thiên phú chỉ một mặt của thực lực, mà không phải toàn bộ.

Dương Thiên Vấn hít một ngụm khí lạnh, Huyễn tâm dẫn đạo thuật nọ lợi hại, Dương Thiên Vấn là mười phần rõ ràng, nếu ở dưới tình huống bình thường Tiểu Nê Thu thậm chí có thể dùng Huyễn tâm dẫn đạo thuật, làm ột Thiên Thần đỉnh phong nổi điên. ừm. tuy rằng Thiên Thần đỉnh phong ở Dương Thiên Vấn xem thì không tính là cái gì, nhưng mà phải biết rằng Tiểu Nê Thu bất quá mới là Thượng vị thần mà thôi.

Cái tên biến thái hiện tại còn chưa có lộ diện này, chỉ dựa vào thanh âm đã khiến cho Tiểu Nê Thu đã có chút khiếp đảm, lại là mạnh mẽ cỡ nào.

Dương Thiên Vấn tự hỏi hiện tại còn chưa thể trêu vào loại này, cũng không biết Huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá đối với loại thần thuật này có tác dụng phòng ngự hay không.

"Các ngươi muốn gặp ta?" vẫn là cái thanh âm kia, đang nói chợt dừng, "Tốt, để cho các ngươi gặp!"

Cái hư ảnh từ hư chuyển thật, xuất hiện ở đỉnh chóp Thừa Thiên thú cung, một tiểu thú màu trắng bạc xinh đẹp gần như yêu dị hiện ra thân hình. Con thú này vừa xuất hiện, một cỗ áp lực vô hình lan tràn ra, tất cả mọi người ở đây hầu như ở chỗ sâu trong lòng cảm giác được một cỗ áp lực cùng thần phục.

Tiểu Nê Thu dù sao thiên phú dị bẩm, là người phản ứng lại đầu tiên, mở miệng hỏi: "Đại ca đại, người không có việc gì?"

Dương Thiên Vấn chỉ cảm thấy không khí ngưng trọng rất nhiều, cũng không có cảm giác được dị trạng gì khác, truyền âm hỏi: "Làm sao vậy, ta không sao?"

"Đại ca đại, xem ra chúng ta phải kiếm đường chạy rồi" Tiểu Nê Thu trong thanh âm đều mang theo khóc kể.

Dương Thiên Vấn đang muốn hỏi vì cái gì, chẳng lẽ cái tiểu thú đột nhiên xuất hiện này là mạnh thái quá đến mức như vậy sao?

Ngao Phương một đám Thần Vương sửng sốt một chút, không hẹn mà cùng nửa quỳ xuống dưới, cung kính nói: "Hỗn Độn đại nhân tôn kính, tiểu Ngao Phương, đại biểu mười đại gia tộc thần thú hướng ngài đưa lên ân cần thăm hỏi chân thành".

Dương Thiên Vấn trực tiếp ngây ngốc ra, có thể làm cho hai vị Thần Vương mười đại gia tộc thần thú đỉnh cấp cung kính hành lễ như thế, đây là một dạng tồn tại gì? Dương Thiên Vấn đã muốn đoán được vài phần, nhưng mà lời nói của tiểu thú mới xuất hiện kia đã khẳng định điểm này!

"Họ Ngao? Ngươi là hậu duệ lão rắn nọ? Tiểu thú không mặn không nhạt nói.

Dương Thiên Vấn trong lòng thật sự trong sáng, cái gọi là "lão rắn" này có khả năng chính là Tổ Long, mà con tiểu thú này chính là tồn tại đứng đầu Kính sơn nọ, làm ười đại gia tộc thần thú đỉnh cấp có lực ảnh hưởng nhất cả Thần Thú giới cũng không dám ở cực tây đại lục xằng bậy, một trong bảy đại siêu thần thú trong truyền thuyết, Hỗn Độn Kim Tình Thú! Trên thực tế, cẩn thận nhìn lên, con tiểu thú này hai mắt chính là màu vàng!

Dương Thiên Vấn không khỏi thầm mắng chính mình là kẻ ngốc, sớm nên nghĩ tới, chỉ là Dương Thiên Vấn sau khi thấy qua Hắc Huyền Phệ Thần Thú theo bản năng cho rằng Hỗn Độn Kim Tình Thú cùng giống Hắc Huyền Phệ Thần Thú vậy. Nhưng mà thật không ngờ, cái Hỗn Độn Kim Tình Thú này cùng Tiểu Bạch

lớn nhỏ không sai biệt lắm, hơn nữa bộ dạng dị thường đáng yêu, cả người lẫn vật vô hại, rất có tính mê hoặc.

Ngao Phương một đám Long tộc cười khổ không thôi, nếu thay đổi người khác, dám kêu lão tổ tông chính mình như vậy, thế nào cùng bị Long tộc nuốt sống, nhưng mà hiện tại, đại nhân này muốn kêu như thế nào liền kêu như thế đó, người ta chính là có tư cách này!

Hơn nữa người ta kêu, đám người Ngao Phương còn không dám vô nghĩa nửa câu!

Ngay sau đó tiểu thú ánh mắt đem mọi người nhìn quét một lần, chỉ ở trên người Tiểu Nê Thu tạm dừng ba giây, lại nhìn quét đến trên người Dương Thiên Vấn.

Ánh mắt thế mà bất động, thẳng tắp nhìn chằm chằm Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn chỉ cảm thấy chính mình toàn thân cao thấp thậm chí bao gồm linh hồn đều bị người nhìn quét một lần, cái loại cảm giác nhìn thấu tận tâm này, làm cho Dương Thiên Vấn phản ứng lại, ngầm vận huyền công biến hóa, áp chế loại cảm giác này.

Nhưng mà Dương Thiên Vấn không biết, Hỗn Độn Kim Tình Thú người ta chỉ bởi vì Dương Thiên Vấn là nhân thần duy nhất ở đây, cho nên mới cho đủ chú ý. Hiện tại Dương Thiên Vấn vừa làm ra như vậy, lại làm cho Hỗn Độn Kim Tình Thú ngạc nhiên, chỉ là một nhân thần Thần Vương thế mà có thể đờ ánh mắt cuả mình nhìn quét? Phải biết rằng một đôi mắt vàng của Hỗn Độn Kim Tình Thú, là lợi hại nhất bên trong toàn bộ siêu thần thú, hơn nữa là nó là thiên phú thần thông!

728. Chương 728

729. Chương 729

730. Chương 731: Ba Chiến Toàn Thắng

Quyển 11: Chúa tể

Chương 731: Ba chiến toàn thắng

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn tu luyện công pháp luyện thể bộ phận chính là nguyên từ Thần Long Cửu Biến mà ra, không dám nói có thể so sánh được với Thần Long Cửu Biến chính bản hay không, nhưng mà so với vị thần thú này thì cường đại hơn nhiều.

Đây là lực lượng cùng lực lượng va chạm dã man. Không có bất cứ kỹ xảo gì. Bất quá hiển nhiên, Dương Thiên Vấn thần thức mạnh hơn đối phương, có thể trước nắm giữ góc độ công kích của đối phương, lắc mình né tránh.

Nhưng mà đối thủ lại không có may mắn như vậy. Thiết quyền Dương Thiên Vấn mỗi một đòn có thể một quyền trúng mục tiêu, Dương Thiên Vấn lúc mỗi một quyền đánh ra, dần dần cùng có không ít lĩnh ngộ, bắt đầu thử áp súc kình đạo. Ở trong quyền pháp Trung Hoa cổ, có một loại phương thức vận lực tên là Thốn kình, Dương Thiên Vấn không phải là một vò giả thuần túy, tự nhiên không hiểu loại phương thức vận kình này, nhưng lấy cảnh giới hiện tại của Dương Thiên Vấn, muốn từ hai chữ "Thốn kình" đi lên lĩnh ngộ nó, cũng không khó khăn.

Nói đến cùng, cái Thốn kình này chỉ là phương thức quyền pháp mà phàm nhân vận dụng, tuy rằng cùng phương pháp tu chân không giống nhau, nhưng Dương Thiên Vấn là Thái Ất Kim tiên tự ngộ ra thì cùng chỉ là việc nhỏ mà thôi.

Dương Thiên Vấn thông qua tận khả năng áp súc lực lượng tự thân, sau đó xuất kình, xuyên thấu qua tầng phòng ngự thân hình đối phương, đưa vào trong cơ thể đối phương. Chỉ là tư tưởng này tuy rằng phi thường

hoàn mỹ, nhưng mà trong cơ thể Dương Thiên Vấn vận chuyển tiên nguyên lực quá mức cao cấp quá mức hùng hậu, xa xa không phải nội lực vò giả bình thường có thể nghĩ đến. Cho nên, muốn áp súc lực lượng tự thân chính là một chuyện phi thường khó khăn.

Dương Thiên Vấn nương theo trận chiến đấu này để thí nghiệm tư tưởng chính mình. Nếu thành công, có thể rất nhanh chấm dứt trận chiến đấu này, bởi vì Thần Vương chuyên tu thú thể, phòng ngự nhục thân cùng lực lượng nhục thân đều phi thường cường đại, làm cho người ta không kiên nhẫn nữa là năng lực khôi phục của chúng nó, lực lượng một quyền toàn thân tuy rằng có thể đánh ngã thú thần này, thậm chí làm cho nó chịu chút nội thương. Nhưng mà thường thường chỉ sau vài hơi thở, thương thế này liền khôi phục lại.

Rất đơn giản, bởi vì lực lượng của Dương Thiên Vấn đánh lên trên người nó, có chín thành đều bị nhục thân đối phương hấp thu đi, đánh vào trong cơ thể mười không đủ một, hơn nữa đối phương chính là Thần Vương chuyên tu thú thể, nhục thân vô luận trong ngoài đều cứng rắn vô cùng, lực lượng không đủ cường đại căn bản không có khả năng tạo nên bị thương nặng chân chính.

Thần nhân sau khi thần thể bị thương, thường thường khôi phục là một chuyện phi thường khó khăn, cái này thể hiện ra tầm quan trọng của đan dược, nhưng mà thần thú chuyên tu thú thể, chỗ có ưu thế nhất của chúng nó chính là khôi phục sức khỏe, thú thể của chúng sau khi bị thương, thông qua tu luyện để khôi phục, ngược lại có thể làm cho thú thể càng thêm mạnh mẽ.

Nếu nhìn kỹ, có thể nhìn ra mặt ngoài nắm tay của Dương Thiên Vấn có một vòng khí xoáy xoay tròn hội tụ. Đây đúng là lực lượng trong cơ thể Dương Thiên Vấn thử áp súc, biểu hiện bàng sự tụ tập của quyền kình ở bên ngoài.

Lực lượng mạnh mẽ thông qua phương thức đặc thù, từng phần một tập trung đến hai tay Dương Thiên Vấn, sau đó lấy một loại quá trình tiến dần lên, đem lực lượng áp súc phun đến hai nắm đấm, tiếp theo thông qua tiếp xúc da thịt mà trong nháy mắt bộc phát ra.

Dương Thiên Vấn từ lúc đấu bắt đầu đến bây giờ, đều là đang không ngừng thử, tìm kiếm phương pháp chính xác nhất giản tiện nhất, đánh ra cái bản thăng cấp "Thốn kình" này.

Theo thời gian chuyển dời, một người một thú đánh nhau càng ngày càng vững vàng, tựa như đi vào giai đoạn giằng co lẫn nhau, nhưng mà ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê, người sáng suốt đều nhìn ra được, Dương Thiên Vấn đây là lấy vị thần thú này làm bồi luyện!

"Oành!" Lại là một cái trọng quyền, sau khi né qua một cú quét đuôi của đối phương, chuẩn xác đánh lên trên người của đối phương.

"Hừ" Đối phương thét lớn một tiếng, bị một trọng quyền này đánh cho hộc máu bay ngược gần ngàn thước.

Dương Thiên Vấn vẫn duy trì tư thế cung bộ trùng quyền. Cảm thấy mừng thầm, một quyền này lại có thể thành công ! Chậc chậc chậc, cái uy lực này quả nhiên không giống bình thường. Dương Thiên Vấn nhìn vị Thần Vương bị đánh văn ra xa kia, thu hồi nắm tay, thu hồi pháp thân, chắp tay nói: "Đa tạ"".

Cái này thắng bại rõ ràng, Thần Vương thần thú kia cũng không có dây dưa nhiều, chỉ cúi đầu nói:"Ta thua" Nói xong cùng thu hồi thân hình to lớn lại.

Dương Thiên Vấn cũng biết việc này còn chưa có xong, không đánh đủ ba trận, các thần thú này vẫn sẽ không buông tha, cho nên Dương Thiên Vấn đứng ở tại chỗ, chờ Thần Vương phía dưới có ai ra đánh trận thứ hai.

"Kế tiếp là ta!" Một đại hán đồ đen từ trong đám người phía dưới đi lên, trầm ổn đứng ở trong không trung đối diện cách Dương Thiên Vấn chừng mười thước.

Dương Thiên Vấn cẩn thận nhìn, lại là một hạ vị Thần Vương, thần thú tu hành trạng thái hình người, thật ra so sánh cùng người tu hành thú thể đến tột cùng như thế nào, Dương Thiên Vấn cũng không có đáp án chuẩn.

"Mời!" Dương Thiên Vấn làm ra một cái động tác mời, bình thản nói.

"Mời" Đại hán đồ đen dứt lời, há mồm phun ra sáu cây Hồi toàn đao, mỗi tay cầm một cây, ba cây khác thành hình chữ phẩm (np) hướng Dương Thiên Vấn vọt tới, một cây cuối cùng theo sát sau đó. Đồng thời, thân hình xông lên, triển khai lĩnh vực.

Tên này lại có thể phóng thích là hàn băng lĩnh vực, khí lạnh mãnh liệt tới cực điểm đem hai tay hai chân Dương Thiên Vấn ở trong nháy mắt đông lại thành băng.

Hơn nữa mặt băng còn tại hướng lên thân hình Dương Thiên Vấn mà kéo dài ra. Nhìn qua khí thế hung mãnh, hạn chế thật lớn năng lực hành động của Dương Thiên Vấn, làm cho Dương Thiên Vấn tránh cũng không thể tránh. Bởi vì bốn thanh Hồi toàn đao phạm vi bao trùm thật sự quá lớn, hơn nữa lại còn bị áp chế bởi uy lực pháp tắc.

Dương Thiên Vấn hừ lạnh một tiếng, một đóa đài sen màu vàng từ thiên linh Dương Thiên Vấn nhảy ra, ngay sau đó, từng đạo huyền hoàng khí hạ xuống. Băng cứng trên người Dương Thiên Vấn lập tức biến mất, bốn thanh Hồi toàn đao của đối thủ đều đánh lên trên huyền hoàng khí, phát sinh ra tiếng đánh leng keng có lực, nhưng mà thanh âm tuy rằng vang dội,lại vẫn không có công phá được phòng ngự của Dương Thiên Vấn.

Đại hán đồ đen ra sức ném hai thanh Hồi toàn đao trong tay ra, nhưng mà kết quả vẫn như cũ là bị tầng huyền hoàng khí mỏng manh nọ đẩy văng ra.

Đại hán đồ đen trong lòng kinh ngạc không thôi, phải biết rằng sáu thanh thần binh này chính là sáu cây thần vù cứng rắn nhất từ bản thể chính mình là Thiết Vù Kim Điêu mà luyện chế ra, từ khi thành hình tới nay, lấy bản mạng tinh nguyên luyện chế vô số năm. Uy lực của nó vẫn là không đâu bất lợi, nhưng mà hiện tại lại có thể ngay cả cái lồng khí hộ thể của đối phương cũng không công phá được.

Dương Thiên Vấn vốn cũng không vận dụng Huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá, nhưng mà đối phương vừa lên chính là sát chiêu, hơn nữa chính mình không chú ý một cái thật đúng là sẽ trúng chiêu, tránh không được chỉ có thể cứng rắn cản lại. Dương Thiên Vấn bản thân chính là luyện khí đại gia, liếc mắt một cái nhìn ra chỗ quỷ dị của sáu thanh Hồi toàn đao, không dám xem thường, lập tức gọi ra chí bảo phòng ngự mạnh nhất này.

Dương Thiên Vấn tay bấm lôi ấn, Bính Hỏa Dương Lôi bên trong Tử Tiêu Thần Lôi, Dương Thiên Vấn đã luyện đến tầng thứ sáu, bên trong ngũ hành hỏa khắc kim, dùng để đối phó cái này là rõ ràng nhất, là không còn gì tốt hơn.

Thiên lôi màu đỏ hồng lớn bằng miệng bát từ trên trời giáng xuống, chuẩn xác dừng ở trên lĩnh vực đại hán đồ đen, cường thế đánh xé ra hàn băng lĩnh vực.

Dương Thiên Vân từ hàn băng lĩnh vực nhảy ra, nâng tay lại là năm đạo lôi quang hạ xuống, bất quá lúc này đây năm đạo lôi quang là dừng ở trong tay Dương Thiên Vấn. Dương Thiên Vấn đem lôi quang áp súc thành dạng cầu, quán chú bảy thành tiên nguyên lực, sau đó hướng về phía đối phương ném ra.

"Hừ, ngươi cùng quá xem thường ta, chỉ chiêu thức ấy thì có là cái gì?" Đại hán đồ đen trong lòng hừ lạnh, lắc mình né tránh ra, hắn cũng biết cái lôi cầu này lợi hại, cẩn thận cũng không dám cứng đối cứng.

Nhưng mà Dương Thiên Vấn mục đích căn bản là không phải muốn đánh trúng người này, mà là lấy lôi cầu này để tạo cơ hội, phá đi lĩnh vực của đối phương.

Chương 731: Ba chiến toàn thắng (2)

Trên thực tế, cái lôi cầu này giống như một miếng sắt nóng quẳng vào chậu băng, lập tức tạo nên phản ứng hoá học. Đồng thời, Dương Thiên Vấn cùng mở ra lôi điện lĩnh vực cường chế đi qua.

Lần kết hợp này phá đi hàn băng lĩnh vực của đối phương, Dương Thiên Vấn thân hình hóa thành một đạo lôi quang, hướng tới trước người đối phương, một quyền bản thăng cấp "Thốn kình" đánh đi ra ngoài.

Chuẩn xác đánh ở trên lồng ngực của đối phương, đem vị này cùng giống như vị vừa rồi cùng đánh cho hộc máu bay ngược ra ngoài. Thực lực của Dương Thiên Vấn thật sự vượt qua hạ vị Thần Vương này nhiều, thoải mái lại giải quyết một đối thủ.

Các Thần Vương ở phía dưới quan sát nhìn xem mà trợn mắt há hốc mồm, bọn họ chưa từng thấy qua nhân thần mạnh mẽ như thế, lại có thể thoải mái thu phục hai Thần Vương của bọn họ.

Hỗn Độn Kim Tình Thú cùng lâm vào trong suy nghĩ sâu xa. Đồng thời đánh giá đối với Dương Thiên Vấn lại thăng lên một ít, thực hiển nhiên, nhìn ra được thực lực của đối phương xa xa không chỉ như biểu hiện ra ngoài, chỉ là món pháp bảo phòng ngự nọ, chính là bảo vật mà mình chưa bao giờ thấy qua!

Lúc này Dương Thiên Vấn đã giải quyết hai người khiêu chiến, nói cách khác, chỉ cần lại thắng một trận nữa thì danh ngạch mà Dương Thiên Vấn đại biểu sẽ xác định không thể nghi ngờ.

Lúc này, một đám Thần Vương không có danh ngạch ngược lại đầy vẻ u sầu, đối phương dù sao cũng là Thần Vương đỉnh phong chân thật, nhìn một chút đối phương ngay cả lình vực thần binh đều không có dùng đến, liền thoải mái liên tục đánh bại hai Thần Vương, hơn nữa tựa như đều chưa có xuất ra toàn lực, biểu hiện thật sự rất thoải mái, đồng thời cùng thể hiện ra thực lực đối phương thật sự là sâu không lường được!

"Ừm. tại hạ may mắn lấy được hai lần thắng lợi, thật sự là đa tạ đa tạ! Còn có ai muốn khiêu chiến để lấy danh ngạch trong tay tại hạ? Có thể tiếp tục cùng tại hạ chiến một trận" Dương Thiên Vấn không kiêu không nịnh nói, một chút cũng không có đắc ý cùng vui sướng sau thắng lợi, biểu hiện phi thường bình tĩnh, giống nhau hai trận thắng lợi vừa rồi cũng không phải do hắn lấy được vậy.

Mọi người cũng không phải người mù, đã sớm nhìn ra Dương Thiên Vấn thực lực Thần Vương đỉnh phong là không cần hoài nghi, có lẽ cần thần thú hoặc là thượng vị Thần Vương cùng hắn đồng cấp khác, mới có thể thắng được hắn. Nhưng mà thực không khéo là, hai mươi bảy vị Thần Vương đỉnh phong xếp hạng phía trước Dương Thiên Vấn đều có danh ngạch chính mình, cũng không cần thiết phải đi khiêu chiến.

Hơn nữa, cho dù thắng Dương Thiên Vấn, trong tay của mình cùng sẽ không nhiều thêm danh ngạch, làm gì chứ? Tội gì chứ? Cái chuyện đắc tội với người này, ai nguyện ý đi chọc? Đặc biệt đắc tội là cao thủ đồng cấp. Cho dù đối phương là một nhân thần, sức chiến đấu cường thịnh đến mấy cùng có giới hạn, nhưng mà nhân thần ưu điểm ngay tại tốc độ tu luyện, đây là thần thú không thể so sánh, vạn nhất đắc tội người ta, thời điểm cách mấy trăm vạn năm gặp lại, người ta biến thành Thần Hoàng trở về báo thù, vậy mất nhiều hơn được.

Mọi người ở đây trong lòng đều giống như gương sáng, ai cũng không là đầu đất, đặc biệt những cao thủ trong tay có danh ngạch, đều không có ai đứng ra ra tay đối với Dương Thiên Vấn. Hơn nữa, người ta Hỗn Độn Kim Tình Thú cũng không để ý, bọn họ có cái tư cách gì nhảy ra phát biểu ý kiến? Cái này không phải thuần túy là không cho Hỗn Độn Kim Tình Thú mặt mùi sao?

Nhưng mà, có vài Thần Vương cùng đỏ mắt với danh ngạch trong tay Dương Thiên Vấn, bọn họ không thừa nhận Dương Thiên Vấn có thực lực ra ngoài tưởng tượng của bọn họ. Ôm tâm lí quyết tâm giao tranh, đều vung cánh tay muốn ra trận.

Kết quả ai cùng muốn đi lên đấu với Dương Thiên Vấn, có chút bất tri bất giác liền hỗn loạn lên. Nhận thức thì bắt đầu nói rõ chỗ yếu cho nhau, không biết thì bắt đầu mắng nhau.

Hỗn Độn Kim Tình Thú nhìn một màn này, có chút mất hứng hừ nói: "Còn có người khiêu chiến sao?" Ngụ ý chính là chú ý điểm hình tượng, các ngươi không sợ dọa người, nhưng mà mặt mùi Thần Thú giới đều bị các ngươi làm ất hết, một đám Thần Vương thật giống như một đám bán hàng rong ở trong chợ khắc khẩu không ngớt vậy.

Các cao thủ Thần Vương đã lấy được danh ngạch, mắt nhìn mùi, mùi nhìn tâm, đối với tất cả những cái này nhìn như không thấy.

Dương Thiên Vấn một tay để sau lưng, một tay hoành ở bên hông. Trên mặt mỉm cười kiên nhẫn chờ đợi, thật ra trong lòng đã sớm cười

như điên rồi, bọn người kia thật đúng là thú vị!

Hỗn Độn Kim Tình Thú hừ lạnh một tiếng, hiệu quả là phi thường cường đại, một đám Thần Vương này rốt cuộc không nói gì nữa. Hỗn Độn Kim Tình Thú ánh mắt sắc bén đảo qua những người này, từ bên trong đám người điểm ra một đại hán người mặc khôi giáp nói: "Ngươi đi đi". Hiển nhiên, Hỗn Độn Kim Tình

Thú chọn ra là người mạnh nhất trong đám Thần Vương này, thần lực cường đại hầu như sắp đột phá đến trung vị Thần Vương, hơn nữa này thân hình hai thước tráng kiện, rất có lực áp bách.

Dương Thiên Vấn đầu tiên nhìn thấy tên mặc khôi giáp này, cảm giác thứ nhất chính là nghĩ đến Bạo Viên, xem ra người này bản thể hẳn cũng là thần thú cuồng bạo giống như Chu Yếm tộc vậy, nếu không thì không có khả năng tạo nên cho người ta uy thế cùng áp lực mạnh như vậy.

Chu Yếm tộc lợi hại, Dương Thiên Vấn cùng Bạo Viên đánh khắp thiên hạ lâu như vậy, làm sao không rõ ràng? Đừng nhìn Bạo Viên hiện tại chỉ có tu vi Thiên Thần đỉnh phong, nếu thật muốn đánh lên, Bạo Viên hiện ra bản thể, thực lực so với Thần Vương bình thường đều mạnh hơn nửa phần. Đây là sức chiến đấu cuồng bạo cường hãn của thần thú.

Mà ví dụ như nói cốt Dực Thiên Giao tộc, ở trên phẩm chất cùng Chu Yếm tộc là không phân biệt được cao thấp, nhưng thật nếu đối chiến mà nói, cốt Dực Thiên Giao đồng cấp thật đúng là sẽ không là đối thủ của Chu Yếm.

Nhưng mà cốt Dực Thiên Giao ở huyễn thuật cùng linh hồn thiên phú lại là Chu Yếm tộc không thể bằng được.

Tóm lại, đối thủ mà Dương Thiên Vấn hiện tại đối mặt tuyệt đối không phải hạng người đơn giản, dưới sơ ý có lẽ sẽ phải phí càng nhiều thực lực mới có thể thu phục đối phương.

Đối phương coi như là có vẻ khách khí chắp tay nói: "Xin chỉ giáo!"

Dương Thiên Vấn thân mật cười cười nói: "Chúng ta luận bàn lẫn nhau, điểm đến là ngừng".

Đối phương xuất ra một cây Nguyệt Nha kích màu đỏ, thần lực bành trướng, khôi giáp trên người cùng tản ra hào quang mà đỏ hồng yêu dị. Nhìn qua giống nhau một thái dương nhỏ màu đỏ vậy.

Dương Thiên Vấn thu hồi tươi cười, vẻ mặt bình tĩnh nhìn đối phương, tùy ý đối phương súc thế. Lúc này, một đóa đài sen màu vàng lơ lửng ở. Huyền hoàng khí nhẹ xuất, ẩn mà không phát.

Ai cùng đều biết trong tay Thái Thanh thánh nhân có một tòa Thiên địa linh lung huyền hoàng tháp, chính là một món chí bảo phòng ngự uy danh lan xa, đồn đãi chỉ cần đem đặt ở đỉnh đầu, cùng người đánh nhau, trước đã đứng ở thế bất bại. Tháp này chính là đệ nhất thiên tôn của Hồng Mông thế giới từ trong hỗn độn, lấy thân hóa hồng hoang, thành tựu công đức to lớn mà diễn biến thành, xưng là công đức chí bảo đệ nhất Hồng Mông cũng không quá. Công đức chí bảo mặc dù không nhập tiên thiên, nhưng tuyệt không thua tiên thiên!

Huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá trong tay Dương Thiên Vấn, tuy rằng so ra kém Hồng hoang công đức chí bảo do Bàn cổ thiên tôn tạo hóa mà thành, nhưng cũng là một món công đức chí bảo đầu tiên của vù trụ này, có nó trên đỉnh đầu, Dương Thiên Vấn căn bản chính là không có sợ hãi, đối phương có súc thế như thế nào thì tu vi bản thân cùng chỉ có hạ vị Thần Vương đỉnh phong, cho dù có thể vượt cấp phát huy ra sức chiến đấu mạnh mẽ, cũng không thể làm gì được Huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá trên đỉnh đầu mình. Phải biết rằng năm đó, Đông Long Thần Hoàng nọ cũng không làm gì được cái đài sen mười hai lá này, càng đừng nói là hạ vị Thần Vương này.

Đối phương cùng phi thường quang côn, đồng thời ở súc thế, la lớn: "Các hạ nếu có thể tiếp được một chiêu này của ta, như vậy trận này có thử hay không cùng thế!" Cái này ngụ ý, ngươi tiếp được, ta liền thua. Ngươi tiếp không được, ngươi liền thua, ngượng ngùng, danh ngạch phải tặng cho ta.

Dương Thiên Vấn là cao thủ cấp bậc Thần Vương đỉnh phong, mà đối phương chỉ là một hạ vị Thần Vương đỉnh phong, thực hiển nhiên, chênh lệch ở trong đó là không thể dùng mấy câu nói đến hình dung, hai vị phía trước cùng Dương Thiên Vấn cứng đối cứng đều thảm bại, một người cuối cùng xuất trướng này, rõ ràng so với hai vị trước đó thông minh hơn nhiều, cùng quang côn hơn nhiều. Biết chính mình cứng đối cứng là tuyệt đối không có hy vọng thắng. Chẳng thà vừa lên đã đem chính mình vào vị trí công kích, súc thế toàn lực một kích, đồng thời làm cho Dương Thiên Vấn trở thành một phương phòng thủ, áp chế năng lực tiến công của Dương Thiên Vấn.

731. Chương 732: Xác Định Danh Ngạch

Chương 732: Xác định danh ngạch (.

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn nghe xong chỉ cười, hơi hơi lắc lắc đầu, nhún vai nói: "Đến đây đi, như vậy cùng sảng khoái".

Hắc, lại có thể có người muốn thử một chút năng lực phòng ngự của mình, vậy cũng tốt, thử xem cũng không sao! Dương Thiên Vấn tùy ý đối phương súc thế một kích, Dương Thiên Vấn tự nhận cho dù là lĩnh vực phòng ngự của Đông Long Thần Hoàng thổ pháp tắc nọ cùng so ra kém huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá của mình.

Hỗn Độn Kim Tình Thú thấy tất cả cái này, lắc lắc đầu rất nhỏ, quay đầu nhìn về phía Tiểu Nê Thu.

Tiểu Nê Thu huyễn thuật có thể lừa gạt được mọi người ở đây cùng lừa không được nó, Hỗn Độn Kim Tình Thú trong lòng cảm khái, năm đó chiến một trận, cốt Dực Thiên Giao tộc toàn tộc diệt hết, nay chỉ sợ cùng chỉ còn lại có một tiểu tử kia.

Dương Thiên Vấn trong lòng cùng đoán Hỗn Độn Kim Tình Thú hẳn là đã nhìn ra thân phận của Tiểu Nê Thu, nhưng mà không có phản ứng gì, ngược lại vừa rồi còn mơ hồ đứng phía mình, ồ, hoặc là nói muốn giúp Tiểu Nê Thu. cẩn thận nghĩ đến, cốt Dực Thiên Giao tộc hẳn là cùng Hỗn Độn Kim Tình Thú có chút liên hệ mới đúng.

"Cáp!" Một tiếng hô trầm, một đạo đao mang từ lĩnh vực ngưng kết mà thành thẳng hướng phía chân trời, nhất thời bầu trời sáng rực, gió nổi mây phun, mặt biển gió lốc nổi lên, sóng biển tận trời.

Dương Thiên Vấn ánh mắt hơi hơi nhíu lại, toong lúc niệm động, Huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá từng đạo huyền hoàng khí hạ xuống. Đạo đao mang tận trời nọ tuyệt đối không chỉ là lĩnh vực ngưng kết mà thành, hạ vị Thần Vương bình thường cùng vô pháp tạo thành thanh thế như thế, hơn nữa trong đao mang u Minh huyết khí bắt đầu khởi động, hẳn là người này đem thiên phú thần thông chính mình cùng ẩn chứa ở bên trong.

U Minh huyết khí, nguyên thần dính vào, giống như vô số oan hồn quấn thân vậy, có đại kiếp nạn, rất khó hóa giải. Dương Thiên Vấn chán ghét nhất là âm sát nghiệp lực, u Minh huyết khí mấy cái vật tà dị linh tinh này.

Lấy hạ vị Thần Vương lực tích tụ ra có thể so với một kích toàn lực của thượng vị Thần Vương, thần thú oai quả nhiên không giống. Chẳng qua thực hai bên đối chiến mà nói, một chiêu này căn bản không có ý nghĩa thực chiến gì, bởi vì đối thủ tuyệt đối sẽ không cho ngươi nhiều thời gian như vậy để ngươi thi triển ra.

Dương Thiên Vấn bình tĩnh nhìn một đạo đao mang màu máu thật lớn này hướng tới đỉnh đầu chính mình hạ xuống, không tránh không né, vẻ mặt tự nhiên.

"Oành" Đao mang dừng ở trên huyền hà khí, phát ra một trận nổ vang, kết quả rõ ràng, cái đao mang có thể so với một kích toàn lực của thượng vị Thần Vương này chính là công kích cực hạn của một hạ vị Thần Vương có khả năng phát ra, nhưng mà chung quy cũng không có hiệu quả thực tế gì.

Dương Thiên Vấn thu hồi pháp bảo, thản nhiên địa nói: "Ngươi thua".

Dương Thiên Vấn lấy chiến tích ba trận chiến toàn thắng, bảo vệ danh ngạch chính mình có được, cùng chính là bảo vệ danh ngạch để cho Tiểu Nê Thu thuận lợi tiến vào Thừa Thiên thú cung.

Chính yếu là bởi vì Hỗn Độn Kim Tình Thú đột nhiên hiện thân, nguyên bản Dương Thiên Vấn chần chờ để một thời gian nữa mới vào Kính sơn, bất quá hiện tại xem ra, thật ra không cần mạo hiểm đi vào Kính

sơn, ai cùng đều biết Kính sơn chiếm cứ một nửa diện tích cực tây đại lục, lớn vô cùng, ai cũng không biết ở chỗ sâu trong Kính sơn rốt cuộc có bao nhiêu hung hiểm, hơn nữa cũng không biết Hỗn Độn Kim Tình Thú đến tột cùng đang ở nơi nào của Kính sơn.

Hiện tại Hỗn Độn Kim Tình Thú từ trong Kính sơn đi ra, Dương Thiên Vấn cùng lo lắng có nên trực tiếp tìm tới nó hay không, đem sự tình đáp ứng Hắc Huyền Phệ Thần Thú làm cho xong, sau đó về nhân thần giới chuẩn bị cho chúng thần đại chiến đã sắp đến.

Toàn bộ Thần Vương ở đây đối với cái này cùng chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp nhận, bởi vì Dương Thiên Vấn dùng thực lực của chính mình bảo toàn danh ngạch hắn có được, người có thể lay động danh ngạch trong tay hắn không phải không có, ví dụ như hai mươi Thần Vương đỉnh phong của mười đại gia tộc thần thú đỉnh cấp, bọn họ có thực lực này, nhưng mà trong tay bọn họ vốn đã có danh ngạch, ai cùng sẽ không vô duyên cớ ra tay đắc tội với một cao thủ, mặc dù là một nhân thần, chỉ cần là cường giả, ở Thần thú giới sẽ có được tôn trọng nên có.

Mà mấy Thần Vương trong tay không có danh ngạch, đa phần là hạ vị Thần Vương, lại như thế nào có thể chiếm được danh ngạch trong tay Dương Thiên Vấn đây? Cho nên cái này vốn chính là một hồi trò vui.

Trò vui qua đi, những người này lại đem ánh mắt chuyển hướng về phía những người khác, lựa chọn đi khiêu chiến những hạ vị Thần Vương hoặc là trung vị Thần Vương nắm danh ngạch.

Mà nhóm thượng vị Thần Vương cùng Thần Vương đỉnh phong không ai dám trêu chọc, Dương Thiên Vấn ra tay, cùng làm cho này các hạ vị Thần Vương này nhận thức được chênh lệch giữa mình cùng Thần Vương đỉnh phong, hơn nữa Dương Thiên Vấn chỉ là một nhân thần, hai mươi mấy Thần Vương đỉnh phong sắp xếp ở phía trước hắn tất cả đều là thần thú, có được bản thể thần thú cao giai. Sức chiến đấu này cường đại, hơn xa nhân thần Thần Vương đồng cấp khác.

Thời gian nhoáng một cái mà qua. Nửa tháng sau, một trăm danh ngạch cuối cùng đã xác nhận rõ.

Cường giả vi tôn. Một trăm cường giả có sức chiến đấu có thể bảo vệ được danh ngạch. Cho nên bọn họ là nhóm đầu tiên được tiến vào Thừa Thiên thú cung.

Các Thượng vị thần do bọn họ sai đi, chính là nhóm đầu tiên tiến vào Thừa Thiên thú cung, tìm kiếm cơ duyên. Mà trong một trăm người này, một trong số đó có lẽ sẽ có vận may nhận được truyền thừa, lại có lẽ sẽ bị mất mạng ở bên trong đó.

"Tiểu Nê Thu, đến hiện tại ngươi có thể cự tuyệt cũng không có vấn đề gì, dù sao Thú cung tuy rằng là bảo bối, nhưng ở trong mắt ta cũng không có là cái gì" Dương Thiên Vấn mở miệng nói. Dương Thiên Vấn của cải đã phi thường dày, thêm tài nguyên một cái tiểu thế giới làm hậu thuẫn, Dương Thiên Vấn đủ để chống đỡ một cái thế lực cường đại.

"Yên tâm đi, đại ca đại, ta không có việc gì!" Tiểu Nê Thu tự tin hồi đáp, Cốt Dực Thiên Giao tộc nay chỉ còn lại có một mình hắn, tuyệt đối không thể để cho chủng tộc mất mặt.

Dương Thiên Vấn cũng không có biện pháp, dù sao công tác chuẩn bị nên làm thì đã làm, còn lại chỉ có dựa vào chính bản thân Tiểu Nê Thu.

"Được rồi, mọi người có thể đẩy cửa chính mà đi vào. Thừa Thiên thú cung tổng cộng có tầng năm, các ngươi sau khi đi vào, liền bị vây ở tầng thứ nhất, ai có thể tới tầng thứ năm trước hết, hơn nữa hoàn thành khảo nghiệm, người đó có thể được Thừa Thiên thú hoàng truyền thừa! Đương nhiên, người thất bại chỉ có cái chết" Hỗn Độn Kim Tình Thú bình tĩnh nói.

Mọi người gật đầu tỏ vẻ đã biết. Sau đó đẩy ra cửa lớn Thừa Thiên thú cung, từng bước một đi vào.

Trăm người, chậm rãi biến mất ở bên trong cánh cửa lớn hắc ám kia.

"Được rồi, các ngươi có thể tan, ba tháng sau. Các ngươi có thể phái người đi vào" Hỗn Độn Kim Tình Thú nhìn hơn bốn mươi Thần Vương không có lấy được danh ngạch dự tuyển nói.

Những người này nghe xong vui sướng gật gật đầu. Tuy rằng khởi bước chậm một chút, nhưng mà lại chiếm được danh ngạch tiến vào đợt thứ hai. Vậy đại biểu cho bọn họ vẫn còn có cơ hội.

Chỉ cần có cơ hội là tốt rồi.

Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, danh ngạch đợt thứ hai dù sao cũng không có liên quan gì tới mình, hiện tại Dương Thiên Vấn phiền não là, vạn nhất Tiểu Nê Thu được truyền thừa. Chính mình nên rời đi như thế nào, chỉ sợ đến lúc đó toàn bộ Thần thú giới đều vây công chính mình? Dương Thiên Vấn là phi thường rõ ràng cái đáng sợ của hoài bích có tội (giữ vật quý là có tội), tuy rằng chính mình không sợ, nhưng mà thực phiền toái.

Xem ra thừa dịp khoảng thời gian này, Dương Thiên Vấn tính định ra một kế hoạch để rút lui. Chỉ cần có thể đúng lúc rời khỏi Thần thú giới, tới cổ chiến trường, liền an toàn.

Dương Thiên Vấn xoay người muốn rời khỏi, bỗng nhiên nghe được Hỗn Độn Kim Tình Thú truyền âm nói: "Ngươi là ở nơi nào phát hiện tiểu gia hỏa kia?"

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, truyền âm hồi đáp: "Hải vực bên ngoài nhân thần giới, cái thời điểm kia, nó..." Đem những thứ có thể trả lời đều trả lời, hơn nữa đều là lời nói thật, Dương Thiên Vấn tin tưởng ở trước mặt Hỗn Độn Kim Tình Thú nói dối là một chuyện phi thường không sáng suốt.

"Ừm. thì ra là thế, xem ra hắn thật sự là một con cốt Dực Thiên Giao cuối cùng" Hỗn Độn Kim Tình Thú cảm thán nói.

"Đại nhân ngài cùng cốt Dực Thiên Giao tộc..Dương Thiên Vấn chần chờ không biết có nên hỏi xuống hay không.

"Cốt Dực Thiên Giao tộc cùng bổn tọa có một đoạn sâu xa, không thể tưởng được năm đó cốt Dực Thiên Giao một trong mười hai gia tộc, nay chỉ còn lại có một con. Ài" Hỗn Độn Kim Tình Thú cảm khái thở

Dương Thiên Vấn trong lòng đại thán, quả nhiên không ngoài sở liệu, Cốt Dực Thiên Giao tộc thật đúng là cùng Hỗn Độn Kim Tình Thú có điểm quan hệ, cái này thì tốt lắm. Tiểu Nê Thu có Hỗn Độn Kim Tình Thú chiếu cố, chính mình cũng không cần quá lo lắng.

"Thì ra là như thế này, tiền bối nếu muốn tài bồi tiểu gia hỏa kia, tùy thời có thể, không cần cho ta mặt mùi" Dương Thiên Vấn nói.

"Phì." Hỗn Độn Kim Tình Thú đột nhiên bật cười, lập tức nghĩ đến chung quanh nơi nơi là người, huy huy móng vuốt nói: "Các ngươi có thể rời khỏi".

"Vâng, đại nhân!" Các thần thú đương nhiên không dám nói nửa chữ không, nhanh mang theo người đều tự rời khỏi.

Có người vui có người sầu, đặc biệt thế lực bản thổ cực tây đại lục, bởi vì bọn họ mang đến người nhiều nhất, ước chừng có gần tám ngàn, nhưng mà lấy được danh ngạch đi vào chỉ có không đến bảy mươi người!

Chỉ chốc lát sau, mọi người còn lại đã rời khỏi. Bạo viên chạy sau, muốn tiếp đón Dương Thiên Vấn cùng nhau rời khỏi, sau lại bị Dương Thiên Vấn một ánh mắt ngăn lại, tâm lĩnh mà đi theo đồng tộc cùng nhau rời khỏi.

Dương Thiên Vấn không nghĩ phải rời khỏi, bởi vì hắn biết Hỗn Độn Kim Tình Thú là có ý muốn nói chuyện riêng với mình, mà chính mình cũng có ý tứ này, vừa lúc mượn cơ hội này đem lời nhắn của Hắc Huyền Phệ Thần Thú truyền lại.

Bất quá, Dương Thiên Vấn không muốn rời khỏi, nhưng mà người ta không biết, Bạo Đồ cùng Bạo Diệt cười tủm tỉm đón lại đây nói: "Không thể tưởng được cư sĩ thực lực cường đại như thế, thật sự là làm cho người ta ngoài ý muốn. Chúng ta vừa lúc tiện đường, không bằng đi uống vài chén?"

Dương Thiên Vấn đang muốn tìm lý do cự tuyệt, nhưng mà vào lúc này, Hỗn Độn Kim Tình Thú mở miệng nói: "Hai tiểu Chu Yếm, các ngươi trước rời khỏi, bổn tọa có một sổ việc muốn hỏi người này".

Bạo Đồ cùng Bạo Diệt tuy rằng nghe được Hỗn Độn Kim Tình Thú kêu mình là tiểu Chu Yếm, nhưng cũng không dám có ý tưởng gì khác, nhanh xám xịt mà chạy lấy người.

732. Chương 733: Truyền Lời Nhắn

Quyển 11: Chúa tể

Chương 733: Truyền lời nhắn

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn (.

Nguồn: Vipvandan

Hỗn Độn Kim Tình Thú là dạng thân phận gì, dạng bối phận gì? Đừng nói gọi bọn hắn là "Tiểu Chu Yếm." Cho dù kêu Chu Yếm nho nhỏ cũng không quá!

Bạo Đồ cùng Bạo Diệt chẳng qua là hộ pháp trong gia tộc, cũng không tính là trưởng lão cao cấp nhất, cho dù là người mạnh nhất Chu Yếm tộc hiện tại, ở trước mặt Hỗn Độn Kim Tình Thú người ta, vẫn là "tiểu Chu Yếm". Người ta kêu như vậy, đại trưởng lão còn phải cười lên tiếng trả lời.

Không có biện pháp, bảy đại siêu thần thú bản thể tuy rằng lâm vào trong ngủ say, nhưng mà chúng nó ở Thần thú giới địa vị là tối cao. Cho dù chúng nó chưa bao giờ can thiệp phát triển hằng ngày cùng thế lực tranh đoạt của Thần thú giới. Chúng nó cũng là lãnh tụ tinh thần của vô số thần thú Thần thú giới.

Chỉ chốc lát sau, một đám người đều trở thành những điểm đen ở chân trời, lúc này, Hỗn Độn Kim Tình Thú mới mở miệng nói: "Tiểu gia hỏa ngươi cũng là thú vị, bất quá cho dù ngươi không nói, bổn tọa cùng sẽ tài bồi cho hắn. Biết bổn tọa vì cái gì sẽ thủ phong ấn Thừa Thiên thú cung này không?"

Dương Thiên Vấn phối hợp lắc lắc đầu, nghĩ rằng, ta như thế nào có khả năng biết? Ngươi nói cái này không phải vô nghĩa sao? Đương nhiên những lời này, Dương Thiên Vấn là không dám nói ra.

"Thừa Thiên thú hoàng, chính là một trong thượng cổ bát hoàng, bản thể hắn chính là cốt Dực Thiên Giao!" Hỗn Độn Kim Tình Thú đột nhiên nói ra một cái chân tướng sự thật đã muốn bị lịch sử vùi lấp.

Dương Thiên Vấn nghe được lời phía trước, nhưng thật ra không có phản ứng gì, nhưng mà một câu cuối cùng cùng làm cho Dương Thiên Vấn chấn động! Đây chính là bát quái bằng trời! Thừa Thiên thú hoàng một trong thượng cổ bát hoàng bản thể lại có thể là cốt Dực Thiên Giao? Cái này thật là một cái tin tức làm cho người ta rung động, đồng thời cũng là một cái tin tức làm cho người ta vui mừng.

Những lời này thâm tầng hàm nghĩa chính là, Thừa Thiên thú hoàng lưu lại Thừa Thiên thú cung, tỷ lệ được hậu nhân cốt Dực Thiên Giao tộc đoạt được tuyệt đối lớn hơn những người khác! Đây là khẳng định! Cái gọi là không phải tộc loại của ta, tâm này tất dị, Thừa Thiên thú hoàng lưu di sản khẳng định là lưu cho đồng tộc, trên cơ bản không có ai sẽ ngu ngốc đi tiện nghi cho người ngoài.

Cùng khó trách Hỗn Độn Kim Tình Thú vừa rồi lực cử chính mình tranh đoạt danh ngạch, nguyên bản có cái một tầng quan hệ này ở bên trong.

"Bất quá năm đó hắn bởi vì một ít biến cố từ cốt Dực Thiên Giao tộc chạy đi ra, sau lại cơ duyên xảo hợp dưới chiếm được Côn Thiên Ấn. bằng vào lực lượng cường đại của Côn Thiên Ấn mới xuất hiện, trở thành Thừa Thiên thú hoàng danh chấn thần giới" Hỗn Độn Kim Tình Thú mở miệng nói.

Dương Thiên Vấn lẳng lặng nghe, không có tỏ thái độ gì, thậm chí ngay cả biểu tình cũng không có. Thừa Thiên thú hoàng cả đời, ở dưới Hỗn Độn Kim Tình Thú trần thuật, Dương Thiên Vấn vừa nghe vừa cảm thán, anh hùng cả đời, thật đúng là làm cho người ta vui vẻ thoải mái. Nhưng anh hùng dưới tình huống bình thường đều không có kết cục tốt, anh hùng cả đời xác thực đủ rộng lớn mạnh mẽ, nhưng mà, bình thường đều là bi kịch mà kết thúc, cho dù là Thừa Thiên thú hoàng một trong thượng cổ bát hoàng, cuối cùng cùng rơi vào thân vẫn chiến trường.

Cốt Dực Thiên Giao là ở trên linh hồn cùng huyễn thuật có thiên phú cường hãn vượt quá toàn bộ thần thú cao giai, nhưng mà năng lực công kích của bọn họ cũng là thuộc hàng thấp nhất trong mười hai gia tộc thần thú đỉnh cấp. Đương nhiên, Thôn Vân Huyền Quy công kích năng lực cũng là thuộc hàng thấp nhất, nhưng mà người ta phòng ngự cao, trên chiến trường cùng có bảo đảm. Cho nên cốt Dực Thiên Giao tộc bị diệt tộc, mà Thôn Vân Huyền Quy còn tồn tại.

Thừa Thiên thú hoàng dựa vào năng lực thiên phú của cốt Dực Thiên Giao, lại dựa vào Côn Thiên Ấn. hơn nữa thông minh tài trí của chính mình, đột phá cực hạn Thần Hoàng, thăng lên tới thượng cổ Thần Hoàng, hầu như cũng cấp với Chúa Tể. Thật muốn so sánh mà nói, ở trên thực lực, thượng cổ Thần Hoàng cùng Chúa Tể kém cũng không lớn, có thể nói thực đánh nhau, ai cũng không làm gì được ai. Nhưng mà đáng tiếc. Chúa Tể dù sao so với thượng cổ Thần Hoàng cao hơn nửa trù, ở dưới tình huống đồng quy vu tận, thượng cổ Thần Hoàng khẳng định kết thúc, mà Chúa Tể thì không chết được, mà lâm vào bên trong ngủ say lâu dài mà chữa thương.

Một trận chiến năm đó, vốn Thừa Thiên thú hoàng là không chết được, nhưng mà cuối cùng hắn là vì cốt Dực Thiên Giao tộc mà dứt khoát dâng lên sinh mệnh chính mình.

Dương Thiên Vấn khâm phục Thừa Thiên thú hoàng tiết tháo, cùng kính nể thực lực cường đại của hắn, đồng thời cùng thay hắn cảm thấy tiếc hận.

"Chiếu cố tiểu tử kia cho tốt. Hiểu chưa? Tiểu tử Hỗn Độn Kim Tình Thú nhẹ giọng nói.

"Tiền bối yên tâm, Dương mỗ lấy sinh mệnh cam đoan. Ta nhất định sẽ chiếu cố hắn tốt" Dương Thiên Vấn lời này nói được mười phần khẳng định, chỉ cần là người mình tán thành, không ai có thể xúc phạm tới bọn họ.

Hỗn Độn Kim Tình Thú gật gật đầu, kỳ quái nói: "Ta thời điểm đầu tiên nhìn đến ngươi, liền cảm giác được một cỗ cảm giác kỳ quái, trực giác của ta nói cho ta biết, ngươi là một người đáng giá tín nhiệm".

Dương Thiên Vấn nghe nói như thế, chính mình đều cảm giác có chút ngượng ngùng, bất quá Dương Thiên Vấn cùng tin tưởng nhân phẩm của bản thân là tốt.

Đột nhiên, Dương Thiên Vấn mới giống như bừng tỉnh đại ngộ mở miệng nói: "Tiền bối, vãn bối có một chuyện bẩm báo".

"Ồ?" Hỗn Độn Kim Tình Thú nhìn biểu tình Dương Thiên Vấn, kỳ quái hỏi: "Chuyện gì?"

Dương Thiên Vấn tổ chức một chút từ ngữ, mở miệng hỏi nói: "Đó là liên quan tới tiền bối cùng Hắc Huyền".

"Hắc huyền? Tên kia làm sao vậy? Ta đã nhiều năm không có nhìn thấy hắn, làm sao vậy?" Hỗn Độn Kim Tình Thú bản năng cảm giác được ra chuyện gì, vội vàng hỏi.

"Cái này, tại hạ nếu nói, người nên bảo trì bình tĩnh" Dương Thiên Vấn không thể không cẩn thận cùng nhắc nhở, bởi vì nghe ra ý lo lắng của Hỗn Độn Kim Tình Thú, hiển nhiên Hỗn Độn Kim Tình Thú thật đúng là cùng Hắc Huyền Phệ Thần Thú quan hệ tương đương tốt! Bằng không, Hắc Huyền Phệ Thần Thú lúc trước bái mình tìm ai không được, thế nào cũng phải chỉ định Hỗn Độn Kim Tình Thú. Dương Thiên Vấn thậm chí trong lòng bát quái đoán quan hệ giữa hai thú này, là bằng hữu? Huynh muội? Hay là tình lữ? Nghe thanh âm, Hỗn Độn Kim Tình Thú tựa như là mẫu, mà Hắc Huyền Phệ Thần Thú rõ ràng là công.

"Nói mau!" Hỗn Độn Kim Tình Thú đè nén xuống cảm xúc khẩn trương chính mình nói, làm một siêu thần thú đã sống vô số năm, đối với không chế cảm xúc. Hỗn Độn Kim Tình Thú cũng làm được.

"Không biết người có từng nghe qua hư vô lao tù?" Dương Thiên Vấn tổ chức một chút ngôn ngữ nói.

"Biết, cái đó là dị không gian trôi nổi tại hạ giới, nó hình thành nghe nói chính là kiệt tác của Chí cao thần" Hỗn Độn Kim Tình Thú hồi đáp.

"Kiệt tác Chí cao thần? Thần giới thực sự có Chí cao thần tồn tại sao?" Dương Thiên Vấn đột nhiên hỏi, biểu tình trong kinh ngạc có chứa vài phần ý tứ cổ quái hàm xúc.

"Khẳng định, Chí cao thần không chỗ không ở. Không gì làm không được, là theo đuổi tối cao của chúng ta tu hành tu luyện" Hỗn Độn Kim Tình Thú khẳng định mà lại có chứa vài phần hâm mộ hồi đáp. Dừng dừng, kỳ quái hỏi: "Nhanh tiếp tục nói, cái đó và hư vô lao tù có cái quan hệ gì, chẳng lẽ..

Dương Thiên Vấn sau khi nghe xong Hỗn Độn Kim Tình Thú nói. Trong lòng khiếp sợ cũng không cần nhiều lời.

Thật là có Chí cao thần tồn tại? Điều đó không có khả năng! La bàn vận mệnh rõ ràng nói không có, nhưng mà vì cái gì Hỗn Độn Kim Tình Thú lại khẳng định như thế? Nếu không phải hai bên có một bên sai lầm, thì chính là hai bên có một bên nói dối.

Cẩn thận nghĩ đến, la bàn vận mệnh là không có khả năng nói dối, nhưng mà Hỗn Độn Kim Tình Thú cũng không cần phải lừa gạt một tiểu bối mới gặp mặt lần đầu. Cho nên có thể bài trừ khả năng nói dối này.

La bàn vận mệnh là không có khả năng tính sai, nhiều năm qua như vậy, la bàn vận mệnh chưa từng có sai. Không lẽ là nói Hỗn Độn Kim Tình Thú nghĩ sai rồi? A… Có điểm không thể tưởng tượng.

Quên đi, quản hắn có Chí cao thần tồn tại hay không? Dù sao hiện tại chính mình cùng Chí cao thần nọ là hoàn toàn không có gì giao nhau, về sau gặp gỡ thì nói sau.

"Đúng, Hắc Huyền Phệ Thần Thú tiền bối đang bị giam giữ ở trong hư vô lao tù" Dương Thiên Vấn gật đầu nói.

Hỗn Độn Kim Tình Thú nghe xong, trong mắt kim quang đột nhiên bộc phát, tuy rằng không phải hướng tới Dương Thiên Vấn mà nhìn. Nhưng mà Dương Thiên Vấn vẫn như cũ cảm giác được trong nguyên thần thức hải bình tĩnh, đột nhiên bắt đầu khởi động lên. Chỉ nghe tiếng quát trầm quát: "Điều đó không có khả năng!"

Dương Thiên Vấn không dễ dàng áp chế nguyên thần thức hải bắt đầu khởi động, làm cho trở về bình tĩnh, trong lòng lại đối với siêu thần thú thực lực cấp Chúa Tể có tiến thêm một bước nhận thức.

Dương Thiên Vấn cũng không có đáp lại.

Hỗn Độn Kim Tình Thú sau khi tỉnh táo lại, lẩm bẩm: "Là ai? Đến tột cùng sẽ là ai?"

Dương Thiên Vấn im lặng, trong lòng sáng ngời. Hỗn Độn Kim Tình Thú này căn bản không phải hỏi mình, cao thủ có thể đem Hắc Huyền Phệ Thần Thú giam giữ lại, rõ ràng là phân thân Chúa Tể. Hơn nữa bọn họ cùng chỉ có thể giam giữ, mà không thể giết nó.

Lại nói tiếp, cái này vốn là ân oán tranh chấp giữa một đám Chúa Tể, Dương Thiên Vấn thật đúng là không nghĩ nhúng vào trong đó, cấp bậc của bọn họ quá cao, so với chính mình cao hơn vài cấp bậc, thật sự có chút trêu chọc không nổi, ân oán giữa bọn họ cũng không phải một Thần Vương nho nhỏ chính mình có thể xem vào được.

Dương Thiên Vấn trong lòng nghĩ, dù sao lão tử đã đưa tin, năm đó nhân tình giao dịch cùng Hắc Huyền Phệ Thần Thú đã trả, về sau hai bên không thiếu nợ nhau. Đợi cho Tiểu Nê Thu đi ra, ta liền lập tức về nhân thần giới.

Dương Thiên Vấn lựa chọn không thể nghi ngờ là sáng suốt nhất, ân ân oán oán giữa Chúa Tể người ta hiển nhiên cùng hắn không quan hệ, hiện tại hắn nếu như bị liên lụy vào, thì đó là một cảnh gặp khốn cùng, thuần túy bị khi dễ hóa. Hơn nữa nói không chừng ngay cả cái mạng nhỏ cũng không bảo đảm. Cái này là kết quả tuyệt đối không phải Dương Thiên Vấn nghĩ đến.

733. Chương 733

734. Chương 735: Hạ Giới

Quyển 11: Chúa tể

Chương 735: Hạ giới

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn cũng không dám trì hoãn nhiều, nhanh từ trong Thời Không Bảo Tháp nhảy ra, sau khi thu hóa thân, ra cửa lớn liền bay thẳng về phía Thừa Thiên thú cung.

Vừa bay được nửa đường thì đã gặp Hỗn Độn Kim Tình Thú.

"Hỗn Độn tiền bối, người đã trở lại, vội vã như vậy tìm tại hạ có chuyện gì? Hắc Huyền tiền bối thoát khốn hay chưa?" Dương Thiên Vấn khách khí hỏi.

"Chưa có, hạ giới rộng lớn khôn cùng, muốn tìm được một cái hư vô lao tù ở trong đó không ngừng di động, cho dù là ta cùng thấy hữu tâm vô lực" Hỗn Độn Kim Tình Thú ăn ngay nói thật nói, hạ giới rộng lớn khôn cùng, cũng không phải là giống như thần giới, chỉ có ba đại thần giới cùng tồn tại. Muốn tìm ra một cái giới diện đặc thù di động tán loạn. Quả thực cùng biển rộng tìm kim không kém là bao nhiêu.

Dương Thiên Vấn vẻ mặt nghi hoặc, ngươi không có tìm được hư vô lao tù chạy tới tìm ta để làm chi? Dương Thiên Vấn phi thường thành khẩn mà tỏ vẻ: "Hỗn Độn tiền bối, ngài tới tìm ta cũng không có tác dụng, tại hạ cũng không biết hư vô lao tù nọ ở nơi nào" Giới diện khác là cố định. Ví dụ như nói tiên ma yêu giới cùng long giới thậm chí là các vị diện hạ cấp khác, các giới diện này là cố định ở một chỗ, sẽ không di động. Nhưng mà hư vô lao tù là không gian viễn cổ bị trục xuất, nó là di động, luôn luôn ở trong không gian rộng lớn khôn cùng mà di động, Dương Thiên Vấn thật sự là không có cách nào tiến hành xác định đối với nó.

Không, biện pháp thật ra là có, nhưng mà hiện tại là làm không được, Dương Thiên Vấn có thể thông qua linh hồn khế ước để xác định, bất quá đáng tiếc, ở trong hư vô lao tù cũng không có nô lệ khế ước của Dương Thiên Vấn tồn tại, cho nên Dương Thiên Vấn không thể thông qua linh hồn khế ước để tiến hành định vị.

"Không, ngươi hiểu lầm rồi, ta là muốn tìm ngươi cùng hạ giới tìm kiếm, đương nhiên ta cùng tìm một ít bằng hữu đáng tin cậy tới đây, như vậy chúng ta hạ giới tìm, xa xa so với một mình ta thì dể dàng tìm hơn nhiều" Hỗn Độn Kim Tình Thú cùng cùng thành khẩn dùng ngữ khí thương lượng nói với Dương Thiên Vấn. (.

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, mở miệng hỏi nói: "Vì cái gì tìm ta? Tại hạ thực lực thấp kém, chỉ sợ ngay cả gió lốc không gian cùng ngăn cản không được?" Nha, ta chỉ là người truyền tin, không phải cu li. Loại chuyện này thật sự rất nguy hiểm. Dương Thiên Vấn từng có trải qua xuyên qua giới diện song song, biết chỗ đáng sợ của dị không gian

Hơn nữa từ thượng giới đến hạ giới, đi ngược chiều xuống hạ giới sẽ gặp gỡ lực cản không gian xa xa so với xuyên qua giới diện song song còn khó khăn hơn nhiều, cùng nguy hiểm hơn nhiều.

"Việc này không thể truyền ra ngoài, nếu không mặt mùi bảy siêu thần thú chúng ta liền mất hết. Mà năng lực phòng ngự của ngươi ta đã kiến thức qua, tin tưởng không gian loạn lưu không làm khó được ngươi, về phần gió lốc không gian, tin tưởng chỉ cần không chính diện, cùng sẽ không có nguy hiểm" Hỗn Độn Kim Tình Thú phán đoán hiển nhiên là mười phần tinh chuẩn.

Dương Thiên Vấn có hậu thiên công đức chí bảo hộ thân, không gian loạn lưu căn bản không gây thương tổn cho hắn, chỉ cần cẩn thận gió lốc không gian, vấn đề an toàn là giải quyết tốt.

Dương Thiên Vấn nghe xong, cũng lâm vào trong suy nghĩ. Tuy rằng nghe đi lên không có vấn đề gì, nhưng mà Dương Thiên Vấn đối với gió lốc không gian trong truyền thuyết là phi thường kiêng kị, cho nên không có lập tức trả lời.

"Yên tâm, bản tôn tuyệt đối sẽ không để cho ngươi tay không, ừm. như vậy đi, ta lấy quyền lực Chúa Tể ban cho ngươi đặc quyền tùy thời hạ giới, còn có sẽ thay ngươi che chở tiểu Thiên Giao may mắn nọ" Hỗn Độn Kim Tình Thú mở miệng hồi đáp.

Dương Thiên Vấn vừa nghe, liền rõ ràng ý tứ của Hỗn Độn Kim Tình Thú, nếu Thừa Thiên thú cung thuộc sở hữu của Tiểu Nê Thu, như vậy chỉ bằng nó là hoàn toàn không bảo đảm Thừa Thiên thú cung, Dương Thiên Vấn nhất định phải cho nó che chở đủ cường đại, bất quá hiển nhiên, Dương Thiên Vấn làm nhân thần sẽ đưa tới toàn bộ Thần thú giới đuổi giết, cái này thật sự rất nguy hiểm.

Hiện tại Hỗn Độn Kim Tình Thú tỏ vẻ nguyện ý che chở cho Tiểu Nê Thu, nói cách khác có nó ở đó, Thần thú giới thậm chí trong ba đại thần giới có người muốn động Tiểu Nê Thu một chút, nhất định phải lo lắng

phản ứng của Hỗn Độn Kim Tình Thú. Làm Hỗn Độn Kim Tình Thú hoành hành một phương, xưng bá thần giới vô số năm, mặt mùi của nó hiển nhiên so với Dương Thiên Vấn lớn hơn.

Hơn nữa Dương Thiên Vấn cùng biết, muốn hạ giới thực sự là rắc rối, nếu được như vậy, căn bản không cần trung chuyển từ cổ chiến trường, lược đi đại bộ phận thời gian.

Sau khi suy xét hồi lâu, Dương Thiên Vấn rốt cuộc gật gật đầu, cho hồi đáp khẳng định: "Được rồi, ta tham gia".

"Đa tạ tiểu hữu hỗ trợ, vậy tiểu Thiên Giao sau khi đi ra, bản tôn sẽ cho nó đủ che chở, ở tại Thần thú giới, ai cũng không thể động nó một sợi lông!" Hỗn Độn Kim Tình Thú khẳng định hồi đáp, đồng thời Hỗn Độn Kim Tình Thú ở sâu trong nội tâm quả thật cùng đối với Dương Thiên Vấn rất có hảo cảm. Không chỉ có là vì Dương Thiên Vấn truyền lại lời nhắn, càng nhiều là vì Dương Thiên Vấn đối với Tiểu Nê Thu tán thành cùng bảo hộ, mà không có thiên kiến bè phái chủng tộc như nhân thần bình thường, đối với Tiểu Nê Thu là tốt phát ra từ trong lòng.

"Tiểu hữu là trước tới Thừa Thiên thú cung đợi đi. Bản tôn đi tìm hai vị bạn tốt của ta" Hỗn Độn Kim Tình Thú nói xong, lại xé không gian rời khỏi.

Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, không gian thần giới chắc chắn như thế, người này động cái liền xé phá không gian, thật sự là quá mạnh đi.

Bất quá lấy phương thức bước nhảy không gian chạy đi. Xác thực so với dùng tốc độ đơn thuần là nhanh hơn nhiều, đặc biệt khoảng cách càng dài, lại càng có vẻ thuận tiện mau lẹ.

Dương Thiên Vấn thầm nghĩ, khi nào thì ta cùng có thể sử dụng loại phương thức di chuyển xa xỉ này đây?

Phương thức di động của Hỗn Độn Kim Tình Thú đã không phải di động trong nháy mắt mà có thể hình dung, mà là một loại xuyên qua không gian, cái này cần đối với thiên đạo có nhận thức cùng cảm ngộ nhất định, loại nhận thức cùng cảm ngộ này càng sâu, thực lực lại càng mạnh, đồng thời khoảng cách bước nhảy không gian lại càng dài.

Bích Nhi tu luyện là pháp tắc không gian, chỉ cần đạt tới Thần Vương đỉnh phong, cùng có thể sử dụng phương thức này. Chỉ là khoảng cách so ra kém Chúa Tể xa như vậy.

Mà Dương Thiên Vấn hiện tại cũng là Thần Vương đỉnh phong, nhưng mà cũng không cách nào sử dụng phương thức này, đây là sai biệt giữa tu luyện pháp tắc, bất quá trăm sông đổ về một biển, sau khi đến cấp bậc Chúa Tể kia, cảm ngộ sẽ không chỉ là pháp tắc nông cạn như vậy, mà là thiên đạo!

Cho nên Dương Thiên Vấn muốn sử dụng bước nhảy không gian, dưới tình huống không mượn dùng thần thông, chỉ sợ cũng phải đạt đến cấp bậc thượng cổ Thần Hoàng hoặc là Chúa Tể mới có thể làm được. Hiện tại Dương Thiên Vấn ở trước mặt các Chúa Tể là quá non một ít, huống hồ hiện tại nhìn thấy đều là phân thân, vô luận là Hắc Huyền Phệ Thần Thú cũng tốt, hay là Hỗn Độn Kim Tình Thú cùng thế, chúng nó đều là thần hồn phân thân của siêu thần thú. Chỉ là loại phương thức phân thân này so với Thần Hoàng thông qua pho tượng chế tác phân thân nguyên thần thì tự do hơn nhiều, kéo dài lâu hơn nhiều.

Dương Thiên Vấn bay gần một ngày mới tới hải vực chỗ Thừa Thiên thú cung, ở khoảng cách ngoài Thừa Thiên thú cung năm dặm thì ngừng lại, nhìn cung điện thật lớn xa xa, Dương Thiên Vấn thở dài một hơi, thượng cổ Thần Hoàng chính là không giống, loại cung điện này cùng bày ra, nơi nào giống như mình, rõ ràng cùng có tiền vốn khoe khoang, nhưng mà cũng không dám để lộ ra.

Lần đợi này chính là một canh giờ, cảnh nơi này cùng đẹp, đợi cũng không nhàm chán. Dương Thiên Vấn cũng không dám tiến vào trong Thời Không Bảo Tháp, chỉ có nhàn nhã tránh ở trên mây trắng.

Đột nhiên, Dương Thiên Vấn cảm giác được không gian phía tay trái cách đó không xa nứt ra một cái lỗ hổng thật lớn. Ba sinh vật từ trong khe hở không gian nhảy ra, một trong số đó chính là Hỗn Độn Kim Tình Thú đi tìm viện binh.

Hai sinh vật khác, một con giống như hầu giống như viên. Thân cao năm thước, cả thân thể ở dưới tinh không có thể phản xạ một loại tinh quang thấu người. Một con khác giống như rùa giống như rồng, hình

thể cũng không lớn, cùng Hỗn Độn Kim Tình Thú là giống nhau. Nhưng mà Dương Thiên Vấn cũng không dám cho rằng hình thể chân thật của đối phương chỉ nhỏ như vậy.

Dương Thiên Vấn hầu như trong nháy mắt nhìn thấy chúng nó liền khẳng định hai vị này, chính là Hỗn Nguyên Long Quy cùng Kình Thiên Cự Viên bên trong bảy đại siêu thần thú.

Thật đúng là vật họp theo loài, người lấy đàn phân.

Hỗn Độn Kim Tình Thú mời đến giúp đỡ, chậc chậc chậc, đến cùng thật đủ lớn. Từ thượng cổ đến nay, chỉ sợ Dương Thiên Vấn là nhân vật đầu tiên đồng thời nhìn thấy ba vị siêu thần thú tề tụ.

Cũng đúng, trừ bỏ Hỗn Độn Kim Tình Thú là siêu thần thú, nói vậy ở trong ba đại thần giới hiện nay, cũng không có mấy người có mặt mùi mời mời được chúng nó.

Kình Thiên Cự Viên chính là không giống, hai vị kia thân thể đều phi thường nhỏ nhắn, mà vị này lại thân cao năm thước, giống như một cự viên (con vượn lớn). Thật ra Dương Thiên Vấn cùng đoán được, cái thân hình cao năm thước này chỉ sợ đã là hình thái nhỏ nhất của Kình Thiên Cự Viên rồi.

"Vãn bối Dương Thiên Vấn, bái kiến hai siêu thần thú đại nhân" Dương Thiên Vấn nhanh lễ phép chào hỏi.

"Ngươi chính là Dương Thiên Vấn?" Hỗn Nguyên Long Quy nhìn chằm chằm Dương Thiên Vấn một hồi lâu, mới mở miệng nói: "Không tệ, tốt lắm" Thanh âm khác với Hỗn Độn Kim Tình Thú là thanh âm nữ tử ôn nhuận. Mà là thanh âm già nua.

"Chính là ngươi truyền lời nhắn, Hắc Huyền bị người nhốt sao?" Cự viên mở miệng nói, thanh âm của nó lại là thanh âm nam tử thô lớn.

"Tại hạ chỉ nhân duyên trùng hợp mới nhìn thấy việc này, chịu người nhờ vả mà thôi" Dương Thiên Vấn một bộ dáng không dám kể công.

"Tốt lắm, chúng ta hạ giới đi".

Hỗn Độn Kim Tình Thú sau khi đợi cho không gian bên này bình tĩnh trở lại, liền mở một cái khe hở không gian khác, mở miệng nhắc nhở nói.

735. Chương 736: Xuyên Qua Giới Diện

Quyển 11: Chúa tể

Chương 736: Xuyên qua giới diện

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Kình Thiên Cự Viên nhảy vào trong khe hở không gian trước hết, biểu hiện cực kỳ hưng phấn. Ngay sau đó là Hỗn Nguyên Long Quy, cùng nhảy vào, vẻ mặt của nó có vẻ tự nhiên, tựa như căn bản không đem xuyên qua giới diện nghịch hướng để vào mắt.

Dương Thiên Vấn lại là cẩn thận gọi ra huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá, ở dưới sự bảo vệ huyền hoàng khí mới dùng cảm nhảy vào bên trong khe hở không gian. Nhảy vào cuối cùng tự nhiên là Hỗn Độn Kim Tình Thú.

Thời điểm vừa mới đi vào, Dương Thiên Vấn liền cảm giác được áp lực thật lớn. Đương nhiên, đây là tác dụng trên tâm lý, trên thực tế, không gian loạn lưu trong khe hở không gian đều bị huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá cấp cản xuống, cũng không có tạo thành cho Dương Thiên Vấn thương tổn gì.

Đương nhiên, so với ba siêu thần thú mà nói, Dương Thiên Vấn kém cỏi hơn nhiều. Người ta căn bản không cần thi thố phòng ngự gì, hoàn toàn là tùy ý để không gian loạn lưu đảo qua bên người.

Dương Thiên Vấn nhìn liền cảm giác một trận không biết nói gì. Tuy rằng không quá hiểu biết sức chiến đấu của chúng, nhưng mà chỉ từ cái biểu hiện này đến xem, ba siêu thần thú này nhục thân mạnh mẽ đến mức tận cùng, quả thực có thể xưng là đứng đầu thần giới.

"Chúng ta tách ra tìm kiếm. Hư vô lao tù tọa độ là di động bất định, nhưng mà nó vô luận di động như thế nào, đều là ở giữa trung tầng giới diện cùng hạ tầng giới diện, chính là bởi vì cái này, mới làm cho chúng ta tìm kiếm khó khăn càng thêm lớn" Hỗn Độn Kim Tình Thú nói, muốn tìm nhiều người đến phụ, nhưng mà Tổ Long, Thần Phượng chúng nó là người quản lý Thần thú giới, ở dưới tình hình chung, là không thể hạ giới. Hơn nữa chúng nó ngay cả phân thân chỉ sợ đều đang ngủ say, bằng không chính mình cùng sẽ không đến mức mình Thần Vương nhân thần đỉnh phong đến hỗ trợ.

Phải biết rằng, khi ba giới mới chia lìa, ba đại thần giới còn có quy định, chưa có Chúa Tể cho phép, tự tiện hạ giới, vậy đều là bị xử tử.

Thần nhân hạ giới, vạn nhất dẫn phát hạ giới bị sụp đổ, sẽ tạo thành một loạt ảnh hưởng thật lớn.

Cái này ở tại thần giới có quy định rõ ràng, chỉ có cường giả thượng tầng thần giới mới biết được, trung hạ tầng thần nhân cũng không có năng lực hạ giới. Hơn nữa cho dù bọn họ có thể cơ duyên xảo hợp mở ra thông đạo hạ giới, nhưng mà không thể chống đỡ lực phá hoại cường đại của không gian loạn lưu nghịch hướng, chỉ có một con đường chết. xem tại

Dương Thiên Vấn hiện tại vị trí là mặt dưới giới diện của thần giới, mặt trên là một mảng hư vô, dưới chân lại là tinh quang lập lòe, Dương Thiên Vấn từng có một lần trải qua cùng loại lại biết tinh quang này đại biểu cho vô số hằng sa vị diện hạ giới.

"Tốt, chúng ta đều tự tách ra. Tìm được liền thông báo cho những người khác" Kình Thiên Cự Viên nói.

Hỗn Nguyên Long Quy cùng gật gật đầu.

Chỉ có Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi: "Ta đây nếu tìm được, nên thông báo cho các người như thế nào?"

Hỗn Độn Kim Tình Thú lấy ra một khối bài giống như lệnh phù, đưa cho Dương Thiên Vấn nói: "Đây là Thông dẫn lệnh, có nó, cho dù là cách xa nhau vô số giới diện cùng có thể thông tin cho nhau, chỉ sử dụng nó cần lực lượng cường đại. Ngươi miễn cường có thể sử dụng, cầm đi. Vật ấy số lượng rất thưa thớt, luyện chế không dễ, cẩn thận bảo quản, không nên đánh mất".

Dương Thiên Vấn nhìn Hỗn Độn Kim Tình Thú bộ dáng thận trọng như thế, cũng biết cái Thông dẫn lệnh này thật là một món bảo vật, điều này làm cho Dương Thiên Vấn rất là hưng phấn; vốn trong lòng đang lo làm thế nào giải quyết truyền thông tin thần giới. Hiện tại có Thông dẫn lệnh, đã đem vấn đề của Dương Thiên Vấn lập tức giải quyết.

Xem ra lần mạo hiểm giúp đỡ này, là tương đương đáng giá. Mới bắt đầu đã có được Thông dẫn lệnh, chỉ là chỗ tốt này đã khiến cho Dương Thiên Vấn cảm thấy hài lòng.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu nói: "Ta hiểu rồi".

""Cẩn thận một chút, tiểu tử, nghịch hướng hạ giới chịu không gian trở ngại là hơn gấp trăm lần thuận hướng đi lên đó" Hỗn Nguyên Long Quy thiện ý nhắc nhở một tiếng, toàn bộ thân hình liền hóa thành một đạo lưu quang lao xuống. Gặp gỡ không gian loạn lưu cũng tốt, hay là lốc xoáy cùng thế, đều hoàn toàn không quan tâm.

Dương Thiên Vấn nhìn xem mà cảm khái một trận, phòng ngự thật cường đại, tốc độ thật nhanh. Rùa mà có thể đạt tới vận tốc ánh sáng, thế giới này thật sự là quá điên cuồng mà.

Kình Thiên Cự Viên thậm chí ngay cả nói đều không có nói. Đã hóa thành một đạo hào quang thứ hai hướng hạ giới bay đi, chỉ là phương hướng cùng Hỗn Nguyên Long Quy hoàn toàn tương phản.

"Chính mình cẩn thận một ít, đúng rồi, sau khi hạ giới, tốt nhất đem lực lượng bản thân áp súc đến mức không gian hạ giới có thể thừa nhận, bản tôn đi trước một bước" Hỗn Độn Kim Tình Thú để lại một câu, rồi cùng đi theo hai vị trước đó.

Dương Thiên Vấn chép miệng một cái, có điểm hương vị một đi không hẹn ngày về. Đem huyền hoàng khí lên đỉnh đầu, nhằm hạ giới lao xuống.

Thời điểm bắt đầu, tốc độ không dám nhanh lắm. Đồng thời cùng cảm nhận được lực cản nghịch hướng hạ giới phải chịu, huyền hoàng khí nguyên bản cho dù là Thần Hoàng công kích cũng không xuất hiện tình

huống dao động, nhưng mà lần này ở dưới lực cản không giản của nghịch hướng hạ giới, huyền hoàng khí cũng phải rung động.

Nguyên bản Dương Thiên Vấn còn có chút lo lắng, nhưng mà theo thời gian chuyển dời, Dương Thiên Vấn lại phát hiện tuy rằng sóng gợn không ngừng, nhưng tổng lại mà nói, huyền hoàng khí năng lực phòng ngự vẫn tương đương mạnh mẽ cùng ổn định.

Dương Thiên Vấn bắt đầu thử tốc độ nhanh hơn, gia tốc từng chút một, thẳng đến cân bằng, thân hình cùng hóa thành một đạo lưu quang. Lúc này đây, Dương Thiên Vấn mới thể nghiệm được chỗ cường đại của hậu thiên công đức phòng ngự chí bảo. Vô luận là tốc độ có nhanh bao nhiêu, lực cản có mạnh bao nhiêu, cùng chỉ có thể làm cho gợn sóng trên mặt huyền hoàng khí không ngừng gia tăng cùng tăng lớn, nhưng mà lại dao động không được tính ổn định cùng lực phòng ngự của thân mình.

Chẳng qua Dương Thiên Vấn tiêu hao cũng không nhỏ, nhưng mà đối với Dương Thiên Vấn có được lượng lớn đan dược đỉnh cấp mà nói, điểm tiêu hao ấy là chống đỡ được.

Trải qua mười lăm ngày tiêu hao cực độ, Dương Thiên Vấn đột nhiên cảm giác áp lực trên người nhẹ xuống, huyền hoàng khí bên ngoài thân thể Dương Thiên Vấn cùng khôi phục bình tĩnh. Lúc này, Dương Thiên Vấn cùng rõ ràng chính mình hẳn là đã thoát ly không gian thượng giới, tiến vào vị trí dị không gian trung tầng giới diện bên trong vù trụ.

Không gian loạn lưu vẫn tồn tại như cũ, nhưng mà uy lực xa không bằng không gian thượng giới.

Bất quá nếu không có thực lực cấp bậc tiên tôn, chống lại không gian loạn lưu này cũng là tương đương nguy hiểm.

Dương Thiên Vấn tuy rằng hạ giới, nhưng mà đồng thời cùng có chút mất đi cảm giác, muốn ở hạ giới rộng lớn khôn cùng tìm được tọa độ không gian chỗ hư vô lao tù, cái này quả thực so với biển rộng tìm kim còn muốn khó khăn hơn.

Dương Thiên Vấn cùng ba đại siêu thần thú khác nhau, Dương Thiên Vấn là nhân loại, có được trí tuệ cực cao cùng năng lực phân tích tự hỏi, hơn nữa lấy chỉ số thông minh của Dương Thiên Vấn, tuyệt đối sẽ không thực áp dụng tìm kiếm cả giới diện, vậy quả thực chính là lãng phí thời gian cùng tinh lực. Có lẽ tìm tới mấy trăm năm cùng sẽ không có cái kết quả gì.

Sau khi cẩn thận suy nghĩ một hồi, Dương Thiên Vấn quyết định trước thông qua linh hồn khế ước tìm tọa độ tiên ma yêu giới, sau đó lại tính tiếp. Đồng thời cái này cũng là một loại phương pháp thuận tiện nhất.

Dương Thiên Vấn thời gian ở hư vô lao tù cũng không dài. Đối với hư vô lao tù hiểu biết cũng không khắc sâu, mà bên trong tiên ma yêu giới, còn có người đối với nơi này có hiểu biết cực kỳ khắc sâu.

Thông qua linh hồn khế ước với lượng lớn nhân viên trung tâm Thiên Vòng trong tiên ma yêu giới, Dương Thiên Vấn tìm được tọa độ không gian tiên ma yêu giới, lấy tốc độ cực nhanh, tiêu phí thời gian bảy ngày tìm tới nơi này.

Nhẹ nhàng một quyền, đánh phá vách chắn không gian mà tiến vào trong đó.

Dương Thiên Vấn trước mắt đã không có cảnh tượng sặc sờ loá mắt của dị không gian, mà là thân ở trong hư không khôn cùng. Nói thật ra, Dương Thiên Vấn cũng không biết chính mình hiện tại đang ở nơi nào.

Dương Thiên Vấn xuất ra Chỉ Tinh Dẫn Nguyệt Luân đã lâu không có sử dụng, cái thần khí này tồn tại, cùng làm cho chuyến đi hạ giới lần này của Dương Thiên Vấn trở nên cực kỳ thuận tiện. Lúc này vị trí của Dương Thiên Vấn lại có thể là trong hư không giữa hai cái tinh hệ.

Dương Thiên Vấn hiện tại cũng không cần keo kiệt năng lượng, trực tiếp mở ra Dẫn Nguyệt chi môn, liên thông với Thiên Môn tinh trước khi tới tinh vực tự do, nơi này trước kia cùng kêu Phong Vân tinh, là tu hành tinh tổng bộ Phong Vân minh năm đó, nhưng mà giờ phút này thế lực lớn nhất trên tu hành tinh chính là Thiên môn tinh.

Dương Thiên Vấn thân hình xuất hiện ở trong tinh tế truyền tống trận lớn nhất Thiên môn tinh, cảnh tượng phồn hoa, tiên tu, ma tu, yêu tu lui tới làm cho Dương Thiên Vấn có một loại cảm giác thương hải tang điền, đồng thời cùng có một loại cảm giác xa cách đã lâu.

So với thần giới, cái tinh vực tự do tiên ma yêu giới này bầu không khí càng thêm thoải mái.

Dương Thiên Vấn đem thực lực bản thân phong lại, chỉ để lại tu vi cùng pháp lực dao động Tiên Tôn đỉnh phong, như vậy sẽ không sẽ dẫn ra tiếp dẫn thần quang tới thượng giới hoặc là dẫn phát chỉnh thể tiên ma giới sụp đổ.

Đầu tiên, thông qua linh hồn khế ước, Dương Thiên Vấn liên hệ người phụ trách tối cao Thiên Môn là Lam Chính Anh.

Đối với Dương Thiên Vấn liên hệ, Lam Chính Anh sau khi từ trong sợ hãi suốt hơn mười giây hồi phục lại, liền vô cùng lo lắng từ trong mật thất bí mật của Thiên môn đi ra, sau đó lập tức tuyên bố một loạt mệnh lệnh, đồng thời chính mình cùng tự chạy tới tổng bộ Thiên môn thương

Lam Chính Anh năm đó là một trong trưởng lão Phong Vân minh chi. Sau khi bị Dương Thiên Vấn thu phục, thông qua chính mình cố gắng, trở thành người tổng phụ trách Thiên môn.

Làm một trong thành viên trung tâm của Thiên Vòng, Lam Chính Anh tự nhiên sẽ hiểu cường đại cùng thần bí của Thiên Vòng, cùng với Dương Thiên Vấn chủ nhân sau lưng Thiên Vòng, là cường đại cỡ nào!

Từ vạn năm trước, sau khi chủ của Thiên Vòng cùng thượng giới lấy được liên hệ, vô số thần khí từ thượng giới được truyền tống xuống, thực lực cùng thế lực Thiên Vòng quả thực đã có thể nói thiên hạ đệ nhất.

736. Chương 737: Huynh Đệ Gặp Lại

Quyển 11: Chúa tể

Chương 737: Huynh đệ gặp lại

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Nhưng mà tất cả những cái này đều phát ra từ chủ nhân chân chính phía sau màn của Thiên Vòng, đồng thời cũng là nhân vật truyền kỳ nhất của tiên ma yêu giới từ trước tới nay.Vấn Thiên cư sĩ Dương Thiên Vấn!

Lam Chính Anh có nghĩ cùng nghĩ không đến, nhân vật truyền kỳ đã muốn phi thăng thần giới lại đột nhiên xuất hiện ở Thiên môn tinh, hơn nữa thông qua khế ước lực thông báo cho hắn.

Lam Chính Anh cũng không dám có chậm trễ, bằng tốc độ nhanh nhất chuẩn bị tốt tất cả, gấp rút tới nghênh đón. Khi Lam Chính Anh đuổi tới trước cửa thành, vừa lúc nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc đi tới. Bóng dáng này, Lam Chính Anh cả đời cùng sẽ không quên.

Lam Chính Anh phản ứng lại, chạy nhanh cung kính đi qua đón, "Thuộc hạ Lam Chính Anh, tham kiến chủ nhân!" Nói xong muốn quỳ xuống.

Dương Thiên Vấn nhẹ tay phất một cái, ngăn trở Lam Chính Anh quỳ xuống, thản nhiên nói: "Người ở đây quá nhiều, chúng ta trở về nói sau".

"Vâng, chủ thượng mời lên kiệu" Lam Chính Anh chạy tới nghênh đón Dương Thiên Vấn, lại như thế nào không đem công cụ nghênh đón mang đến? Loại kiệu tám người này hiển nhiên chính là thứ cực kỳ xa hoa, hơn nữa nâng nó tất cả đều là nhân vật cấp bậc Tiên Quân!

Để cho Tiên Quân đến nâng kiệu, đủ để cho toàn bộ mọi người qua đường chấn động, chính là kẻ ngốc cũng biết Thiên môn lúc này đây nghênh đón khách là tôn quý đến cỡ nào.

Tất cả mọi người đều đoán thân phận của Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn tuy rằng không muốn khoa trương quá mức, nhưng lúc này đây hạ giới, nhưng là quang minh chính đại hạ giới. Đó là được ba Chúa Tể người ta cho phép, hơn nữa Dương Thiên Vấn cũng không có mục đích gì không thể cho ai biết. Ở tiên ma yêu giới, Dương Thiên Vấn tuyệt đối là tồn tại vô địch,

không có sinh vật cùng phi sinh vật gì có thể đối với Dương Thiên Vấn tạo thành thương tổn, bao gồm hắc động trong vù trụ!

Cho nên, Dương Thiên Vấn cũng không có so đo Lam Chính Anh phô trương bốn phía, huống hồ lấy thân phận của hắn, cùng xứng với loại phô trương này, dù sao hiện tại Dương Thiên Vấn so với Tiên Tôn còn cao hơn sáu cấp bậc, chính là liệt vào trong Thần Vương đỉnh phong cường giả của thần giới. Đừng nói là tiên ma yêu giới, cho dù là thần giới, bày ra loại trường hợp này cũng là bình thường.

Không cần để ý tới phản ứng của những người tu hành này. Lam Chính Anh ở phía trước dẫn đường, về tới tổng bộ Thiên môn thương

Trong đại sảnh, chỉ có một mình Lam Chính Anh. Những người còn lại đều đã đi ra ngoài, bởi vì Lam Chính Anh cùng sợ tiết lộ bí mật, dù sao Thiên môn thương hội chỉ có nhân viên cao tầng mới thuộc về nhân viên trung tâm bên trong tổ chức Thiên Vòng. Mà những người khác đều chỉ là nhân viên bên ngoài của Thiên môn thương hội.

"Chủ thượng lần này hạ giới, có thể có chuyện gì sai bảo thuộc hạ?" Lam Chính Anh cũng không ngốc, Dương Thiên Vấn không có chuyện tuyệt đối sẽ không hạ giới, huống hồ chưa từng có nghe nói qua thần nhân phi thăng hạ giới. Chính là dùng bàn chân tự hỏi cùng có thể đoán ra từ thượng giới xuống dưới cần không chỉ có thực lực, mà trả giá cũng phải lớn một chút chứ?

"Không sai, ta muốn biết Trình Nhược Lâm ở đâu, chính là nàng này" Dương Thiên Vấn nói xong dùng pháp thuật đem hình ảnh của Trình Nhược Lâm cụ thể hóa ra, "Nhớ kỹ nàng là bằng hữu của ta, sau khi tìm được nàng, thái độ cung kính một ít đem nàng mời đến".

Lam Chính Anh lập tức xuất ra tinh thạch đem cái hình ảnh này ghi lại, cung kính đáp: "Vâng, chủ thượng xin yên tâm, thuộc hạ sẽ báo cho nhân viên tình báo Thiên Vống, nhanh chóng điều tra. Chỉ cần nàng còn tại tiên ma yêu giới, chỉ cần nàng còn sống, tìm được nàng hẳn là không thành vấn đề".

Dương Thiên Vấn hài lòng gật gật đầu, năm đó bố trí tổ chức Thiên Vòng, quả nhiên là hành động sáng suốt, bằng không tiên ma yêu giới phạm vi là tương đối lớn, lại có các giới nhỏ, rồi tinh vực tự do, vô số người tu hành, muốn ở trong này tìm được một người ở đâu, chỉ dựa vào Dương Thiên Vấn tự mình đến làm, vậy quả thực chính là nhiệm vụ không có khả năng hoàn thành, cho dù có thể hoàn thành, sở tiêu phí tinh lực cùng thời gian cũng là cực lớn.

"Còn nữa, ta muốn biết tình hình gần đây của đại ca Lý Thừa Phong của ta" Dương Thiên Vấn phân phó nói. Lần này hạ giới trừ bỏ tìm Trình Nhược Lâm để hiểu biết tư liệu hư vô lao tù ra, chính yếu là đến xem xem Lý Thừa Phong sổng như thế nào. Ở Dương Thiên Vấn suy nghĩ, vô luận hai người thực lực chênh lệch có bao nhiêu lớn, lúc trước khi ở thế gian, gặp nhau tương giao, hứng thú hợp nhau chân thành tha thiết có tình là tuyệt đối không giả được. Vù trụ sẽ thay đổi, duy chỉ có tình cảm chân thành tha thiết là vĩnh viễn cùng sẽ không thay đổi.

"Cái này thuộc hạ thật ra biết không ít. Lý đại nhân từ một ngàn năm trước đã thành vì gia chủ Lý gia, Ma thần Lý gia, nay cũng là đệ nhất thế gia tiên ma yêu giới, thực lực cường đại, từ sau Vô Vi tiên tôn chết, thế lực Vô Vi tiên cung đã lớn không bằng trước. Hiện tại đã bị Lý gia vượt xa. Mà Thiên Vòng chúng ta đã siêu thoát ngoài các thế lực ba giới. ít có người biết được chúng ta tồn tại".

Lam Chính Anh thuộc như lòng bàn tay nhất nhất đem các thế lực ở chỗ sâu trong tiên ma yêu giới giải thích cho Dương Thiên Vấn một lần.

Dương Thiên Vấn nghe xong, cùng đối với tiên ma yêu giới hiện nay có một hiểu biết đại khái, không thể tưởng được vạn năm trôi qua, trừ bỏ mấy thế lực lớn lúc trước chết ở trên tay Dương Thiên Vấn ra, thế lực còn lại đều không có biến hóa nhiều, đơn giản chính là cường đại hơn một chút mà thôi. Cân bằng giữa ba giới là vẫn tồn tại như cũ.

Dương Thiên Vấn biết muốn tìm được Trình Nhược Lâm cũng không phải trong khoảng thời gian ngắn là có thể làm được, cho nên Dương Thiên Vấn liền quyết định trước đi thăm Lý Thừa Phong một chút.

"Có tin tức nói, hắn hiện tại đang vội vàng ứng phó hung thú từ hung thú tinh vực xâm nhập, lúc này đây sáu giới tập kết hơn mười ức đại quân, đối với các thông đạo hung thú tinh vực tiến hành rồi phong tỏa

nghiêm mật cùng ương ngạnh chống cự" Lam Chính Anh mở miệng hồi đáp.

"Cái gì? Hắn một gia chủ Lý gia còn tự mình ra trận?" Dương Thiên Vấn sau khi cảm thán, lại cảm giác được cái đó cùng tính cách của Lý Thừa Phong là phù hợp. Bất quá, cái này thật là một chỗ kiếm thanh danh lớn. đọc truyện mới nhất tại .

Lam Chính Anh không có tại phương diện này đưa ra trả lời cùng đánh giá.

"Bỏ đi, trước toàn lực giúp ta kiếm Trình Nhược Lâm rồi nói sau. Bổn tọa trước đi hung thú tinh vực bên kia nhìn một cái" Dương Thiên Vấn nói xong mượn ra Chỉ Tinh Dẫn Nguyệt Luân, vốn bằng vào năng lực cấp bậc Thần Vương của Dương Thiên Vấn chỉ cần thần thức đảo qua, toàn bộ tiên ma yêu giới đều có thể thu tận về đáy mắt, tuy rằng từ trong vô số người tu hành tìm ra một người là rất khó, nhưng mà tìm tòi tình huống tinh vực vẫn không có vấn đề, hơn nữa còn có thể mở ra không gian, tiến hành bước nhảy không gian, chỉ cần là nơi thần thức có thể tập trung, thì chỉ cần một cú nhảy là tới, cái này giống như thần thông của Chúa Tể ở tại thần giới vậy. Chẳng qua, sau khi hạ giới, năng lực toàn thân bị phong, loại thần thông nghịch thiên này tự nhiên cũng không thể sử dụng. Nếu không sẽ dẫn tới một loạt hậu quả, cái này không phải Dương Thiên Vấn có thể gánh vác.

Dương Thiên Vấn mở ra Dẫn Nguyệt chi môn, liên thông tới một cái tu hành tinh gần hung thú tinh vực nhất, thân hình chợt lóe liền nhập đi vào.

Sau khi từ tinh tế truyền tống trận nhảy ra, Dương Thiên Vấn liền trực tiếp hóa thành một đạo cầu vồng, chạy ra khỏi tầng khí quyển, tìm đúng phương hướng, tay mở ra, pháp khí phi hành sử dụng ở tại thần giới hiển hiện ra.

Dương Thiên Vấn nhảy lên, chỉ huy nó bay đi ở ngoài tinh hệ mờ mịt.

Pháp khí phi hành cấp bậc Thiên Thần khí, ở tiên ma yêu giới phi hành, đó là tương đương khủng bố. Pháp khí phi hành hoàn toàn là phương thức tiến hành di động cao tốc gấp khúc không gian, không gian nơi này tính củng cố hoàn toàn so ra kém thần giới, pháp khí phi hành của Dương Thiên Vấn tuy rằng không dám nói nhanh nhất thần giới, nhưng cùng xem như cấp bậc không tệ. Tại hạ giới biểu hiện ra tốc độ là kinh người, thường thường lóe ra một cái chính là ở ngoài mấy năm ánh sáng.

Lam Chính Anh thông qua thủ đoạn đặc thù, trước tiên thông báo cho thành viên Thiên Vòng xa ở hung thú tinh vực, thông qua bọn họ truyền lại tin tức Dương Thiên Vấn tới tiền tuyến cho Lý Thừa Phong biết.

Lý Thừa Phong nghe được tin tức Dương Thiên Vấn hạ giới. Suốt sửng sốt ba giây, lập tức cười to một phút đồng hồ mới khống chế được cảm xúc, tuy rằng như thế, nhưng mà vẻ hưng phấn trên mặt vẫn không có yếu bớt.

Thời gian đối với bọn họ những người tu hành thành tiên thần mà nói, cũng không tính là cái gì, chi cần không có gì ngoài ý muốn, bọn họ chính là tồn tại vĩnh sinh bất tử. Điểm này phàm nhân là không thể bằng được. Tuy rằng đã qua vạn năm, Lý Thừa Phong trong lòng tình nghĩa đối với huynh đệ Dương Thiên Vấn này cũng không chút biến hóa.

Trên thực tế cùng biến hóa không được, không chỉ là vì vấn đề tính cách, còn có là tình cảm giữa bọn họ là hoàn toàn không có nhân tố hiệu quả và lợi ích gì chen vào, tình nghĩa như vậy là tinh thuần nhất, cũng là thư thái nhất.

Có một phần tình nghĩa này tồn tại ở trong lòng, đối với tu luyện mà nói cùng có chỗ hỗ trợ không nhỏ. ít nhất bọn họ sẽ không bởi vì giết chóc quá nhiều mà bị lạc bản tính. Đặc biệt Lý Thừa Phong tu ma này thấy mà nói, lấy hắn ngắn ngủn vạn năm tu tới tu vi cửu phẩm ma đế đỉnh phong, tuyệt đối không phải tu hành bằng phẳng là có thể làm được, tự nhiên không thể thiếu giết chóc.

Lúc này bóng dáng của Dương Thiên Vấn đã chạy tới trung tâm chỉ huy của đại quân ba giới, trên một cái ma khí hình chiến thuyền, bóng dáng của Lý Thừa Phong đã sớm chờ ở đuôi thuyền.

Huynh đệ đã xa cách vạn năm, lại đoàn tụ, ở trong nháy mắt ánh mắt hai người giao tiếp, ai cũng không có cảm thấy có gì quá lâu.

"Đại ca!" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng gọi.

"Nhị đệ!" Lý Thừa Phong áp lực tình cảm trong lòng tuôn ra, trong ánh mắt thậm chí có chút phản quang trong suốt.

Hai người đều ôm chặt lấy nhau.

737. Chương 738: Viên Trợ

Quyển 11: Chúa tể

Chương 738: Viên trợ

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Đến, đi vào rồi hãy nói chuyện" Lý Thừa Phong dù sao cũng là gia chủ Lý gia đương nhiệm, trường hợp lớn nhìn quen. Điểm chuyện nhỏ ấy là xử lý dể dàng.

Sau khi tiến vào phòng khách chiến thuyền, trao đổi lẫn nhau những gì trải qua trong hơn một vạn năm này.

"Nhị đệ, ngươi lần này hạ giới chỉ sợ không chỉ là tới thăm đại ca này chứ?" Lý Thừa Phong sảng khoái hỏi.

"Không dối gạt đại ca, lần này từ thượng giới xuống, cũng không phải là chuyện dễ dàng, lần này nếu không phải nhân cơ hội có việc phải làm, ta cùng sẽ không chạy xuống hạ giới" Dương Thiên Vấn không có giấu diếm.

Lý Thừa Phong vẻ mặt hiểu biết gật gật đầu nói: "Ta đã nói rồi, thần nhân hạ giới này nếu dễ dàng như vậy, vậy thiên hạ này đã sớm loạn lên rồi".

"Có cái gì cần giúp đỡ, Nhị đệ cứ nói" Lý Thừa Phong cùng cho rằng chính mình không thể giúp được cái gì, nhưng vẫn hỏi ra. Đây là một loại muốn hỗ trợ phát ra từ trong lòng, mà không phải khách sáo đơn thuần.

Dương Thiên Vấn cùng cảm nhận được tâm ý chân thật trong lời nói của Lý Thừa Phong, nhưng vẫn lắc lắc đầu nói: "Đại ca. Ta biết người rất muốn giúp ta, nhưng mà chuyện lần này đây..

Nói đến một nửa, Lý Thừa Phong liền cắt ngang lời nói của Dương Thiên Vấn: "Được rồi, không cần nói thêm nữa, ta rõ ràng" Lập tức lại một lần nữa cẩn thận đánh giá Dương Thiên Vấn một chút, rồi hỏi: "Ta muốn biết đệ hiện tại tu vi như thế nào?"

"Ừm. khổ tu nhiều năm, hơi có chút thành tựu, hiện tại đã đạt cảnh giới Thần Vương" Dương Thiên Vấn thản nhiên hồi đáp.

"Quả nhiên không ngoài sở liệu, thật không hổ là nhân vật truyền kỳ tiên ma yêu giới!" Lý Thừa Phong trừng mắt nhìn nửa cảm thán nửa trêu chọc nói. Tuy rằng thực phi thường giật mình tu vi hiện nay của Dương Thiên Vấn, cùng có chút hiểu được chênh lệch ở trong đó, nhưng mà nói thật ra, cái này cũng không quan trọng.

"Đại ca cũng không cần cười ta, chỉ là cơ duyên xảo hợp mà thôi" Dương Thiên Vấn chân thành giải thích nói, nếu không phải cơ duyên xảo hợp chiếm được Thời Không Bảo Tháp chỉ sợ đường tu hành ở thần giới vẫn còn dừng lại ở giai đoạn khởi bước?

Không có Thời Không Bảo Tháp, Dương Thiên Vấn chính là có thiên tài cũng không có khả năng ở trong thời gian ngắn ngủn vạn năm tu đến cảnh giới Thần Vương.

Lý Thừa Phong còn muốn tiếp tục nói cái gì, nhưng vào lúc này, một người trung niên vọt vào, vội vàng nói: "Không tốt, gia chủ, hung thú chạy ra khỏi thông đạo số bảy".

Lý Thừa Phong vừa nghe, vội vàng đi hướng tinh bàn đồ phổ ở một bên, quan sát phương hướng.

Dương Thiên Vấn cũng không có để ý Lý Thừa Phong thất lễ, ngược lại, Dương Thiên Vấn còn thực thưởng thức, đây mới là phong cách của Lý Thừa Phong. Lý gia lựa chọn hắn làm gia chủ, cũng không hoàn toàn là vì quan hệ với Dương Thiên Vấn, mà càng nhiều là tài năng của Lý Thừa Phong.

Dương Thiên Vấn cùng đứng lên đi qua, nhìn tinh bàn đồ phổ giống như một cái sa bàn vậy, mặt trên biểu thị hơn ba mươi cái thông bái phong ấn hung thú tinh.

Dựa theo khoảng cách với trung tâm chỉ huy mà định ra từ số một tới số ba mươi ba, nhìn nhìn cửa phong ấn số bảy. Dương Thiên Vấn mở miệng nói: "Lúc này đây hung thú tinh vực bộc phát sao lại gia tăng đến hơn ba mươi ba cái?" Dương Thiên Vấn vẫn nhớ năm đó khi mình tham gia trận chiến cùng hung thú nọ cũng không có nhiều cửa phong ấn đồng thời vờ ra như vậy.

"Ài, cái này ta cũng không rõ ràng, vạn năm này hầu như cách mỗi ngàn năm hung thú trong Hung thú tinh vực sẽ ùa ra, từ bắt đầu hơn mười cái cửa phong ấn, đến bây giờ là ba mươi ba cái cửa phong ấn" Lý Thừa Phong thở dài nói.

Dương Thiên Vấn nhướng mày, cái này không phải là hơi nhiều một ít sao?

"Tình huống hiện tại thế nào ?" Lý Thừa Phong quay đầu hỏi người trung niên nọ.

"Vô Trần tiên tôn tự thân ra tay, tạm thời đem cửa phong ấn ổn định lại, nhưng mà vẫn chạy ra hơn hai ngàn vạn hung thú" Người trung niên hồi đáp.

Lý Thừa Phong quay đầu lại, phân phó nói: "Nhanh để cho quân đoàn hậu bị thứ nhất tiến đến cửa phong ấn số bảy!"

"Không cần phiền toái như thế, ta tự mình đi một chuyến" Dương Thiên Vấn đột nhiên xen miệng nói, dùng chiến thuyền truyền tống trận, truyền tống đến cửa phong ấn số bảy, so với đại quân triệu tập đi qua là nhanh hơn nhiều. Hơn nữa truyền tống trận này tồn tại, cũng là vì triệu tập cao thủ đi qua khẩn cấp nhanh hơn.

"Ồ? Đúng, nhị đệ ngươi ở trong này. Ta thật sự là quá ngu ngốc" Lý Thừa Phong bừng tỉnh đại ngộ mắng.

"Ha ha, dẫn đường đi, vừa lúc, ta cùng đi thăm Vô Trần tiền bối một cái" Dương Thiên Vấn cười hồi đáp.

"Vậy ngươi đi đi, vi huynh công vụ trong người. Không tiện đi theo" Lý Thừa Phong gật đầu đáp. Giải quyết hung thú là đại sự, không thể chậm trễ, Lý Thừa Phong lúc này đây làm chủ soái liên quân là không thể rời khỏi trung tâm huy chỉ, nếu không có một người trù tính chung toàn cục ở lại, làm sao có thể phát huy lực lượng liên quân thật tốt?

Dương Thiên Vấn cùng hiểu điểm này, cho nên cũng không có nói thêm cái gì, sau khi hướng Lý Thừa Phong cáo từ thì theo người trung niên đi tới chiến thuyền truyền tống trận.

Hào quang truyền tống trận hiện lên, Dương Thiên Vấn bóng dáng tiêu thất.

Nơi này là tiên ma yêu giới, Dương Thiên Vấn là Thần Vương chính tông, cho dù đem pháp lực áp chế đến cảnh giới Tiên Tôn đỉnh phong, nhưng mà cho dù là như vậy. Sợ là toàn bộ cao thủ tôn cấp tiên ma yêu giới cộng lại cũng không thể đối với Dương Thiên Vấn tạo thành phiền toái gì. Đây là thực lực, thực lực tuyệt đối.

Hung thú xác thực cường đại, số lượng rất nhiều, chúng nó không chỉ có số lượng nhiều, mà còn hình thể biến thái. Thực lực giống nhau, một con hung thú có thể chống lại hơn mười tu sĩ đồng cấp!

Bắt đầu từ khi Dương Thiên Vấn bước ra truyền tống trận, toàn bộ cảnh tượng phụ cận đều không có tránh được thần thức của Dương Thiên Vấn. Ở tiền tuyến, Vô Trần tiên tôn lấy lực một người đem cửa phong ấn đường kính đạt cây số nọ dùng trận pháp ngăn chận, cùng bởi vậy không rảnh phân thân, mà ở mặt bắc cửa phong ấn chính là một hồi đại hỗn chiến kịch liệt. Hàng ức cao thủ sáu giới đem hai ngàn vạn hung thú vây quanh ở bên trong, tận khả năng sát thương. Mặt khác còn có hàng ức đại quân sắp hàng đều nhịp, đồng thời trợ giúp từ xa thì cùng phòng bị cửa phong ấn đột nhiên xuất hiện vấn đề.

Chiến thuật phân phối hợp lý, làm cho cả thực lực liên quân đều phát huy vô cùng nhuần nhuyễn.

Dương Thiên Vấn đến, cũng không có khiến cho bao nhiêu người chú ý, dù sao Dương Thiên Vấn ở tiên ma yêu giới mai danh ẩn tích đã đạt vạn năm, hơn nữa truyền thuyết có liên quan tới hắn có rất nhiều, nhưng mà người chân chính thấy qua cũng không nhiều, ít nhất những người này đều là nhân sĩ đỉnh tầng ba giới, còn có một ít cao thủ chỉ thấy hắn từ xa xa.

Giang sơn đời nào cùng có nhân tài, một thế hệ người mới đổi người cũ. Vạn năm trôi qua, có lẽ ở tiên ma yêu giới mà nói, thời gian vạn năm không coi là thời gian quá dài. Nhưng mà cùng xuất hiện rất nhiều hậu bối thiên tài, nhân tộc là một chủng tộc không thiếu thiên tài nhất.

Dương Thiên Vấn sau khi đi ra, cũng không có lập tức động thủ, mà là trước tiên đem lực chú ý chuyển hướng về phía Vô Trần tiên tôn cùng với trận pháp mà hắn bố trí.

Lấy trình độ của Dương Thiên Vấn hiện tại cẩn thận nhìn lên. Vô Trần tiên tôn tu vi là ở đỉnh phong, còn kém một bước nửa bước như vậy, lúc này mới qua vạn năm mà thôi, đối với một Tiên Tôn sống lâu không ngại mà nói thì không tính là cái gì. Chỉ sợ Vô Trần tiên tôn chính mình cũng không muốn đột phá một bước này, dù sao phải gặp phải thần kiếp khủng bố, còn phải đối mặt với vấn đề sau khi phi thăng, nơi nào có tiêu dao như bây giờ?

Trận pháp không tệ, tại phương diện này Vô Trần tiên tôn gần vạn năm tiến bộ thật ra không nhỏ, dám ngăn chận chỗ hổng, phỏng chừng có thể duy trì hơn nửa tháng!

Dương Thiên Vấn thấy phòng ngự quan trọng nhất đã không có vấn đề, lúc này mới đem lực chú ý chuyển hướng về phía hơn hai ngàn vạn hung thú đang kiêu ngạo tàn sát bừa bãi nọ.

Tràng diện rất lớn, chừng sáu ức tu sĩ cùng hơn hai ngàn vạn hung thú hình thể khổng lồ đạt cả cây số, ở trong vù trụ hư không cùng có vẻ tương đương nhỏ bé, mượn phương vị Dương Thiên Vấn hiện tại đang đứng, liếc mắt một cái có thể đem toàn bộ tiền tuyến chiến trường cao thấp trái phải nhìn xem rõ ràng!

Dương Thiên Vấn nhẹ nhàng thả người một cái, thân hình hóa thành mấy đạo tàn ảnh, sau lóe lên mấy chích, thế mà ở trong vòng mấy hơi thở ngắn ngủn từ chiến thuyền hậu phương xuất hiện ở tiền tuyến chiến trường.

Dương Thiên Vấn xuất hiện cũng không có khiến cho bao nhiêu người chú ý, dù sao người rất nhiều, nhiều thiếu một người rất khó khiến ọi người chú ý, hơn nữa hiện tại tinh lực mọi người đều đặt ở trên tiêu diệt hung thú, hơn nữa, lấy tu vi của Dương Thiên Vấn, muốn không dẫn người chú ý thật sự rất đơn giản.

Dương Thiên Vấn hai tay hơi hơ mở ra, hai luồng hỏa diễm dâng lên, phải biết rằng trong vù trụ là không có khả năng xuất hiện lửa, bởi vì nó không có dường khí có thể đốt.

Nhưng đây là tiên ma yêu giới, mà trong tay Dương Thiên Vấn cũng không phải lửa phàm, chính là tam muội chân hỏa Dương Thiên Vấn vất vả tu luyện ra! Đây là tiên gia thần hỏa. Cho dù là Đại La Kim Tiên dính vào, cũng phải cẩn thận ứng phó, không dám đối đãi qua loa. Nó không chỉ có thiêu đốt vật chất, còn thiêu đốt chân nguyên, thiêu đốt nguyên thần!

Đối phó tam muội chân hỏa, biện pháp tốt nhất chính là dùng pháp bảo phòng ngự, mượn dùng uy lực pháp bảo, đem năng lượng trong tam muội chân hỏa tiêu hao đi không còn. Không thể dễ dàng dính lên nó, nếu không cho dù không có nguy hiểm sinh mệnh, ở lúc chiến đấu cùng sẽ mất đi tiên cơ.

Dương Thiên Vấn ở tại thần giới sống cùng hạ thấp, từ sau khi tu luyện ra thần thông tam muội chân hỏa, thật ra vẫn chưa có sử dụng qua nó, hiện tại mượn hung thú này đến thí nghiệm một phen.

Số lượng hai ngàn vạn tuy rằng nhiều, chỉ thấy Dương Thiên Vấn đem hai luồng hỏa diễm to lớn trên hai tay ném đi ra ngoài. Thần thức vừa động, hai luồng hỏa diễm sau khi xâm nhập vào trong đàn hung thú, va chạm một cái nổ tung ra. Vô số hỏa tinh bùng nổ bắn ra, nếu có người cẩn thận đếm sẽ phát hiện số lượng hỏa tinh này còn nhiều hơn hai ngàn vạn!

738. Chương 739: Gia Cố Phong Ấn (1)

Quyển 11: Chúa tể

Chương 739: Gia cố phong ấn (1)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Hỏa tinh này chuẩn xác dừng ở trên người hung thú, giống như lửa cháy lan ra đồng cỏ vậy, rất nhanh, hỏa diễm hừng hực đã đem nhóm hung thú bao vây, ở trong tiếng rống sợ hãi của chúng mà bị tam muội chân hỏa cắn nuốt.

Một màn này mọi người nhìn xem mà trợn mắt há hốc mồm, khó có thể tin. Giơ tay nhấc chân, ngàn vạn hung thú hóa thành tro bụi, đây là pháp lực cường đại loại nào, thủ đoạn thần kỳ loại nào, thần thông huyền diệu loại nào.

Đều đem ánh mắt chuyển hướng về phía Dương Thiên Vấn đang đứng.

Hai ngàn vạn hung thú nháy mắt hóa thành tro bụi, trường hợp lập tức khôi phục lại. Thủ lĩnh phụ trách điều hành Ở đây, đem mọi người đang lâm vào trong kinh ngạc gọi tỉnh lại, để cho bọn họ một lần nữa kết thành trận thế.

"Đa tạ vị tiền bối này ra tay tương trợ" Một lão giả áo vàng gầy gò đón lại đây, "Tại hạ Đồng Nhất Thuật. Là lĩnh đội cửa phong ấn thứ bảy, xin hỏi cao tính đại danh của tiền bối?" Có thể ở giơ tay nhấc chân, giết ngàn vạn hung thú, thực lực tuyệt đối là làm cho người ta có thể tưởng tượng ra được.

Dương Thiên Vấn một chiêu này, nhìn như cường đại, thật ra cái này chỉ là Dương Thiên Vấn lợi dụng đặc tính tam muội chân hỏa, đem lực lượng áp chế đến cấp bậc Tiên Tôn mà phát ra, nếu ở tại thần giới, một chiêu này của Dương Thiên Vấn uy lực ít nhất mạnh hơn gấp trăm lần.

"Dương Thiên Vấn?! Ngươi sao lại ở đây" Vô Trần tiên tôn thấy hung thú bên ngoài phong ấn bị giết, áp lực suy giảm, lại phát hiện bóng dáng của Dương Thiên Vấn, vì thể cũng không tự mình trấn đại trận nữa.

"Vô Trần tiền bối, nhiều năm không gặp" Dương Thiên Vấn vẻ mặt tươi cười, thong dong hô. nguồn

"Được rồi. Còn tiền bối gì nữa, gọi ta Vô Trần là được, hai chữ tiền bối cũng không cần nói" Vô Trần tiên tôn xua tay nói, Dương Thiên Vấn năm đó phi thăng thần giới, người biết không nhiều lắm, nhưng hắn cũng là một trong đó, nếu Dương Thiên Vấn đã trở lại, vậy khẳng định là từ thần giới xuống dưới. Tại giới tu hành, bối phận phân chia là lấy thực lực làm cơ sở, bình thường thực lực mạnh chính là tiền bối. Chẳng sợ đối phương nhìn qua chỉ giống như là một đứa trẻ bảy tám tuổi.

Đồng Nhất Thuật nghe được Vô Trần tiên tôn nói, lại nghe thấy hai người nói chuyện với nhau, bỗng nhiên nhớ tới cái gì, sắc mặt đổi đổi, thần sắc càng thêm cung kính vài phần, không chỉ là cung kính, đồng thời cùng nhiều vài phần kính sợ.

"Dương Thiên Vấn" ba chữ này. Ở tiên ma yêu giới mà nói, tu sĩ trung hạ tầng biết được không nhiều lắm, nhưng mà tu sĩ thượng tầng chân chính cũng là như sấm bên tai! Ba chữ này đại biểu ột cái truyền kỳ tại tiên ma yêu giới, nhân vật so với Thương Thiên tiên tôn còn muốn truyền kỳ hơn! Hơn nữa chỉ cách bất quá vạn năm, ba chữ "Dương Thiên Vấn" này đại biểu cho lực ảnh hưởng quả thật so với Thương Thiên tiên tôn còn lớn hơn nhiều.

Cho nên hầu như toàn bộ cao thủ nghe nói qua cái tên này đều nhìn về phía Dương Thiên Vấn, ít dám tin tưởng nhân vật truyền kỳ đã muốn tiêu thất vạn năm sẽ xuất hiện ở trong này.

"Vậy tại hạ còn có chuyện quan trọng, cáo từ trước" Đồng Nhất Thuật thông minh tránh đi. Còn đứng ở nơi này, thì đó là dư thừa.

Vô Trần tiên tôn mời Dương Thiên Vấn lên trên chiến thuyền phía sau rồi nói chuyện.

Dương Thiên Vấn không sao cả gật gật đầu, đi lên trên chiến thuyền. Đứng ở đầu thuyền, Vô Trần tiên tôn mở miệng nói: "Ngươi không phải là từ phía trên xuống chứ? Chẳng lẽ ngươi chưa có phi thăng?" Phải biết rằng muốn từ thần giới xuống dưới. Cũng không phải là chuyện dễ dàng như vậy. Vô Trần tiên tôn tu hành nhiều năm còn chưa từng có nghe nói qua tình huống thần nhân hạ giới.

"Đương nhiên phi thăng, chỉ xuống làm chút chuyện, tùy tiện đến thăm bạn bè cũ mà thôi" Dương Thiên Vấn hồi đáp.

Vô Trần tiên tôn nghe xong cảm thấy rùng mình, mở miệng hỏi nói: "Người mặt trên có thể tùy ý xuống dưới làm việc?"

"Làm sao có khả năng? Thần nhân hạ giới nào có dễ dàng như vậy. Ta chỉ là cơ duyên xảo hợp đụng phải mà thôi" Dương Thiên Vấn thành thực hồi đáp.

"Vậy được rồi, ngươi tới vừa lúc, đem cái chuyện hung thú tinh vực này trước thu phục rồi nói sau" Vô Trần tiên tôn chỉ vào cửa phong ấn cách đó không xa nói.

Dương Thiên Vấn sửng sốt, ta là xuống dưới làm việc, không phải xuống dưới làm cu li. Trên mặt mang theo cười khổ: "Ta là thần nhân thượng giới, hạ giới phân tranh theo lý thuyết ta là không thể nhúng tay".

"Thiếu đến làm cái bộ này đi, ngươi là lười thì có?" Vô Trần tiên tôn tựa như phi thường hiểu biết Dương Thiên Vấn.

"Ta là phong ấn chín thành tu vi để đến hạ giới" Dương Thiên Vấn mở ra hai tay nói. Dương Thiên Vấn cũng không phải là cứu thế chủ, hạ giới tới cứu khổ cứu nạn, hơn nữa hung thú tinh vực tồn tại là có tất yếu, ít nhất có nó tồn tại, mới làm cho cả sáu giới bảo trì cục diện cân bằng hòa bình. Nếu hung thú tinh vực đã không có, như vậy có thể đoán được chính là sáu giới sẽ công phạt lẫn nhau, nội hao tổn thất so với hung thú còn lớn hơn nhiều, vậy tuyệt đối là càng không thể vãn hồi.

Vô Trần tiên tôn cẩn thận liếc mắt nhìn Dương Thiên Vấn một cái, thở dài: "Ta rõ ràng ngươi trong lòng cố ky, những năm gần đây không biết vì cái gì, cửa phong ấn hung thú tinh vực liên tiếp gặp chuyện không may, thiếu chút nữa là hung thú xông ra quấy tới long trời lờ đất, chỉ là ta cũng biết ý nghĩa tồn tại của hung thú. Tuy rằng ta không biết ngươi hiện tại có bao nhiêu mạnh, nhưng mà ta tin tưởng lấy năng lực của ngươi nhất định có thể giúp được chúng ta".

Dương Thiên Vấn rõ ràng "chúng ta" trong miệng Vô Trần tiên tôn chỉ là người nào, Dương Thiên Vấn hơi suy nghĩ chút rồi gật gật đầu nói: "Được rồi, ta có thể đáp ứng ngươi, gia cố phong ấn hung thú tinh vực. Chẳng qua, không phải hiện tại" Xác thực, hiện tại Dương Thiên Vấn không dám sử dụng cũng không thể sử dụng lực lượng cao hơn tiên tôn. Nếu không sẽ gây nên rất nhiều phản ứng dây chuyền, phản ứng dây chuyền này sợ là so với hung thú tinh vực còn muốn lớn hơn.

Năm đó loại tình cảm mà Vô Trần tiên tôn cùng nhiều vị tiền bối đối với mình, Dương Thiên Vấn là vẫn ghi tạc trong lòng, nếu Vô Trần tiên tôn yêu cầu như vậy, Dương Thiên Vấn cho dù có khó xử cũng phải đáp ứng.

"Cùng được. Như vậy cũng tốt, hung thú tinh vực cũng không thể hoàn toàn phong ấn lại".

Dương Thiên Vấn liếc mắt nhìn Vô Trần tiên tôn xem thường, cái này ta không biết sao? Thật ra muốn giải quyết cái phong ấn hung thú này, còn phải xâm nhập chúng thần tinh vực mới có thể.

Trong khi đang nói chuyện, trận pháp Vô Trần tiên tôn bố trí, dùng để phong tỏa cửa phong ấn thứ bảy rốt cuộc sụp đổ. Vô số hung thú trào

Các tu sĩ đang nghiêm chỉnh chờ đợi, đều bắt đầu có trật tự, công kích có lựa chọn, đem hung thú này giết ở ngay cửa ra, đi ra một con chết một con, đi ra hai con chết một đôi.

"Lúc này đây cao thủ đỉnh cấp tiến đến hung thú tinh vực có bao nhiêu?" Dương Thiên Vấn tùy ý hỏi.

"Cao thủ Tôn cấp tổng cộng ba mươi ba vị, mỗi một cửa phong ấn đều có một vị" Vô Trần tiên tôn nói.

Dương Thiên Vấn tập gật đầu, khó trách chỉ có nhiêu đó hung thú tiến ra, xem ra nếu không phải Vô Trần tiên tôn ở chỗ này, đúng lúc ngăn chặn chỗ hổng, chỉ sợ trào ra chính là cả ức hung thú.

Hung thú tinh vực, Dương Thiên Vấn nghĩ tới cùng đau đầu, nơi đó hung thú mới thực sự là đông! Một cái tinh vực, tất cả đều là hung thú, có thể tưởng tượng số lượng có bao nhiêu.

"Không biết Vô Trần tiên tôn đối với hư vô lao tù có quen thuộc không?" Dương Thiên Vấn dò hỏi. Vô Trần tiên tôn ở tiên giới thời gian cũng không ngắn, có lẽ có thể được một ít tin tức chứ?

"Hư vô lao tù? Không quen, chỉ là nghe qua đồn đãi về nó" Vô Trần tiên tôn cẩn thận hồi tưởng một chút tin tức có liên quan tới hư vô lao tù rồi hồi đáp.

Dương Thiên Vấn hết chỗ nói rồi, không biết? Vậy là không dễ làm rồi, nếu ngay cả Vô Trần tiên tôn cường giả đứng ở đỉnh tầng sáu giới như vậy cũng không biết tin tức hư vô lao tù, vậy cùng chỉ có trông cậy vào sớm một chút tìm được Trình Nhược Lâm mà thôi.

"Quên đi. Ta chỉ là tò mò hỏi một câu" Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu

"Nếu ngươi thật muốn tìm kiếm tin tức có liên quan tới hư vô lao tù, cùng có thể đi Phiêu Sư liên minh treo giải thưởng lớn" Vô Trần tiên tôn nhắc nhở nói. Tò mò? Vô Trần tiên tôn mới không tin, chẳng qua Vô Trần tiên tôn cũng không có hỏi nhiều, chỉ cấp cho Dương Thiên Vấn một cái đề nghị có thể làm. Chuyện thần giới, hắn là một Tiên Tôn cũng không muốn nhúng vào. Nếu đối tượng không phải Dương Thiên Vấn mà nói, một cái đề nghị này cùng sẽ không nói ra, việc này là giả bộ hồ đồ thì hơn tốt một chút.

Dương Thiên Vấn nghe xong, không có gật đầu, cũng không có lắc đầu, thật ra trong lòng đối với phương pháp này thật ra cùng đồng ý, nếu thực phát tin tức treo giải thưởng, không chừng sẽ có thu hoạch ngoài ý muốn, hơn nữa cũng không cần bại lộ thân phận.

Thật ra so với việc ba vị siêu thần thú khác tối mắt đi tìm, chẳng bằng như Dương Thiên Vấn, lợi dụng ưu thế sân nhà tới tìm.

Dương Thiên Vấn trong lòng đã đại khái có một kế hoạch. Đương nhiên tất cả cái này là đợi sau khi tìm được Trình Nhược Lâm có kết quả hay không rồi nói sau, nếu không chính là làm điều thừa, giấu đầu lòi đuôi.

Dương Thiên Vấn bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, mở miệng hỏi nói: "Những năm gần đây chống đỡ hung thú thương vong thế nào?"

"Thương vong cũng không lớn, chính là vật tư tiêu hao thật lớn!" Vô Trần tiên tôn hồi đáp, lời này thật ra là lời nói thật. Bởi vì đều là kết thành trận hình nhất tề công kích, nhiều người thế mạnh. Thương vong không phải không có, nhưng mà cao thủ đế cấp chỉ cần không thương đến căn bản, cùng có thể tố thể trọng sinh. Bất quá bởi vì hung thú công kích quá mức mãnh liệt. Cho nên phương diện đan dược tiêu hao có chút nghiêm trọng.

"Không biết những cao thủ đến chống đỡ hung thú này, có thể có danh sách ghi lại hay không?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi.

"Không có. Ngươi muốn tìm ai?" Vô Trần tiên tôn cẩn thận hỏi ngược lại.

"Một nữ tử tên là Trình Nhược Lâm. Tu vi chừng Tiên Đế, hiện tại cũng không biết đã mấy phẩm" Dương Thiên Vấn không có giấu diếm. cái này cũng không có cái gì cần giấu diếm.

739. Chương 739

740. Chương 741: Gia Cố Phong Ấn (3)

Quyển 11: Chúa tể

Chương 741: Gia cố phong ấn (3)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn nghe xong, lập tức hỏi: "Vậy siêu thần thú thần giới có khả năng nhìn ra không?"

"Hẳn là có thể? Dù sao chúng nó so với ta trải qua còn muốn nhiều hơn! Bất quá, ngươi cũng không cần lo lắng, Thời Không Bảo Tháp đối với tồn tại cấp bậc Chúa Tể, lực hấp dẫn cũng không mấy lớn" Lôi Áo thiện ý nhắc nhở.

Dương Thiên Vấn nghe như thế, mới buông một nửa tâm, có lẽ đúng như lời Lôi Áo nói, suy nghĩ một chút, cảm giác cũng có chút đạo lý, cấp bậc Chúa Tể đột phá đã là vấn đề không phải thời gian có thể giải quyết,

mà là cần thần vị! Hơn nữa Dương Thiên Vấn chính mình cảm giác, cho dù có đủ thần vị cũng không nhất định có thể thành công!

"Vậy vì cái gì năm đó Thời Không Thần Hoàng có thể bằng vào bảo này thành tựu mỹ danh đứng đầu thượng cổ bát hoàng?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi.

"Thời Không Thần Hoàng người ta dựa vào là thời gian pháp tắc cùng không gian pháp tắc dung hợp tung hoành thần giới, mà Thời Không Bảo Tháp cũng là bởi vì hắn mới nổi danh. Thật ra năng lực bản thân Thời Không Bảo Tháp ngươi cũng biết, chờ sau khi ngươi đạt tới Thần Hoàng, nó tác dụng cũng rất nhỏ, đến Chúa Tể, cái bảo bối này chính là gân gà, trừ khi tu luyện là thời không pháp tắc, nếu không nó tác dụng cũng giới hạn ở nghịch phản thời gian mà thôi. Bất quá cái bảo bối này dùng để bồi dưỡng thế lực, thật đúng là rất cường đại" Lôi Áo chính là Lôi Thần Hoàng tộc, thượng cổ Thần Vương, lại là luyện khí tông sư, hắn có thể luyện chế ra bảo vật như Trân Lung Kì Bàn, nhân lực tự nhiên không có khả năng kém.

Dương Thiên Vấn cẩn thận suy nghĩ một chút, Thời Không Bảo Tháp này ở trong thời điểm chiến đấu, quả thật cũng gia tăng không bao nhiêu sức chiến đấu, xác thực có chút gân gà. Nếu thực đạt tới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, không có cảnh giới cảm ngộ nhất định, cho dù là thời gian có dài cũng đột phá không được.

Bất quá thế nhân ngu muội, nghe gió chính là mưa, Thời Không Bảo Tháp đứng hàng một trong thần giới thập bảo, danh hiệu vang dội, bọn họ mới không biết Thời Không Bảo Tháp là gân gà như thế. Thậm chí Thời Không Bảo Tháp thực dụng còn so ra kém Côn Thiên Ấn hoặc là Chân Ngô Thần Giáp. Đương nhiên, tháp này so với thần điện thì hữu hiệu hơn, tương đương với một cái thần điện đặc thù thời gian lưu tốc cùng bên ngoài khác nhau.

Nếu Thời Không Bảo Tháp hiện thế, tất nhiên sẽ dẫn phát vô số thần nhân tranh đoạt.

Dương Thiên Vấn vung tay lên, đem đôi tỷ muội song bào thai nọ phóng ra nói: "Đây là tộc nhân của ngươi. Ta khi ở thượng giới du lịch ngẫu nhiên cứu được".

Lôi Thiến cùng Lôi Lệ đang đối luyện, đột nhiên cảm thấy thân mình chợt nhẹ, cảnh sắc trước mắt cũng bỗng nhiên biến đổi.

Lôi Áo cẩn thận nhìn lên, thật đúng là huyết mạch hoàng tộc Lôi Thần tộc, chắp tay hướng Dương Thiên Vấn tạ nói: "Đa tạ".

"Dương tiên sinh. Đây là nơi nào?" Lôi Lệ khiếp sợ hỏi.

"Các ngươi không cần sợ, hắn sẽ không thương tổn tới các ngươi" Dương Thiên Vấn ôn tồn nói.

Lôi Áo đột nhiên mở miệng nói một đống những lời mà Dương Thiên Vấn nghe không hiểu.

Lôi Thiến cùng Lôi Lệ hai tỷ muội nghe xong, sửng sốt một hồi lâu, rồi nhanh lấy ngôn ngữ giống như vậy nói ra một hồi lời nói mà Dương Thiên Vấn nghe không hiểu.

Ba người hoàn toàn đem Dương Thiên Vấn vứt ở một bên. Bắt đầu nói chuyện với nhau.

Dương Thiên Vấn sờ sờ mũi, nghĩ rằng: "Cái này khẳng định là ngôn ngữ đặc thù của Lôi Thần tộc".

Qua nửa giờ, Lôi Áo đột nhiên vẻ mặt giận dữ rống lớn ba tiếng, nhất thời toàn bộ không gian đều rung chuyển.

Dương Thiên Vấn nhanh dùng pháp lực tự thân đem uy thế Lôi Áo tạm thời cách trở, không cho nó khuếch tán đi ra ngoài ảnh hưởng toàn bộ không gian xung quanh.

"Thực xin lỗi. Dương huynh, ta thất thố" Lôi Áo khôi phục cảm xúc

"Không sao" Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu nói, Dương Thiên Vấn đoán có thể là Lôi Áo nghe được tình huống Lôi Thần tộc hiện tại, tức giận không thôi, mới có thể phẫn nộ rống to.

"Đa tạ Dương huynh đã cứu các nàng, hơn nữa đem các nàng đưa tới nơi này" Lôi Áo vẻ mặt chân thành nói.

"Nhấc tay mà thôi" Dương Thiên Vấn cũng không để ý điểm việc nhỏ ấy.

"Dương huynh. Ân tình đối với Lôi Thần tộc ta, chúng ta sẽ khắc trong tâm khảm, tuyệt không dám quên" Lôi Áo là vẻ mặt kiên định nói, cái tỏ thái độ này, nói cách khác trên cơ bản, toàn bộ Lôi Thần tộc chính là minh hữu kiên định chân chính của Dương Thiên Vấn. Trước kia, Lôi Áo chỉ đại biểu cá nhân, cũng không đại biểu toàn bộ Lôi Thần

"Được rồi. Ta muốn biết Hung thú tinh vực ở chỗ nào, ngươi có biết nó ở nơi nào không?" Dương Thiên Vấn nói sang chuyện khác. Từ Lôi Áo nói có thể suy đoán ra, hắn hẳn là rất nhanh sẽ về lại thần giới, Lôi Thần tộc rất nhanh cũng sẽ xuất thế.

"Hung thú tinh vực? Thì ra ngươi không phải tới tìm ta?" Lôi Áo cười khổ, Dương Thiên Vấn tìm đến hắn là tới hỏi đường.

"Ai nói không phải? Ta chính là tới tìm ngươi, đem hai tỷ muội này đưa cho ngươi, sau đó tùy tiện hỏi một chút vị trí Hung thú tinh vực" Dương Thiên Vấn đương nhiên sẽ không thừa nhận.

Lôi Áo hai mắt trợn lên, một trận không nói gì, lắc lắc đầu hồi đáp: "Ngươi từ nơi này, xoay người về phía sau, hướng về phía tay trái bay ba năm".

Dương Thiên Vấn nghe được sửng sốt, hồi lâu mới phản ứng lại, Lôi Áo chỉ là phương hướng cũ. Nếu đã hỏi ra vị trí, Dương Thiên Vấn cũng muốn sớm lên đường, vì thế chắp tay cáo từ nói: "Tại hạ sẽ không quấy rầy các người nói chuyện" Nói xong liền chui vào thông đạo không gian rời khỏi.

Lôi Áo vuốt mũi cười khổ, bất quá hiện tại hắn thật có chuyện quan trọng phải làm, đó là dạy dỗ hai hậu bối con cháu này. Bất quá nghĩ đến dạy dỗ hậu bối, Lôi Áo đã nghĩ tới Thời Không Bảo Tháp, ai da! Như thế nào liền lại quên bảo Dương Thiên Vấn đem Thời Không Bảo Tháp lấy đến cẩn thận nhìn một cái? Làm như một luyện khí tông sư, đối với thần giới thập bảo tự nhiên là có nghiên cứu, nhưng đó chỉ là nghiên cứu trên lý luận, chân chính lấy đến tay nghiên cứu thần giới thập bảo, mười không ra hai ba. Bất quá, cái này không có vấn đề gì, thời kì thượng cổ, bảo vật có thể so với thần giới thập bảo, thậm chí cùng thần giới thập bảo đồng cấp cũng có nghiên cứu qua không ít. Thần giới thập bảo sở dĩ nổi danh, uy lực cùng thần diệu tuy rằng là một cái phương diện, nhưng càng nhiều là vì chủ nhân chúng nó.

Dương Thiên Vấn từ thông đạo không gian đi ra, an vị trên pháp khí phi hành, bay thẳng phương hướng Lôi Áo chỉ.

Ba năm? Đó là tốc độ Lôi Áo phỏng đoán, Dương Thiên Vấn căn bản không cần lâu như vậy, trực tiếp buông ra tốc độ, tận lực phi hành bằng tốc độ nhanh nhất.

Trong đó thường thường tiến hành bước nhảy không gian cự ly ngắn, đây là chỗ tốt của hạ giới. Dương Thiên Vấn ở tại thần giới căn bản là không có khả năng phá vỡ không gian tiến hành bước nhảy không gian.

Dọc theo đường đi này. Dương Thiên Vấn lại có thể cũng gặp được không ít cao thủ đế cấp lăn lộn ở bên ngoài, hơn nữa một đường đi tới cũng thấy không ít hắc động không gian, hắc động này không có hấp lực, hẳn là một trong những thông đạo thông qua chúng thần mộ địa.

Một năm đảo mắt là qua, theo càng ngày càng xâm nhập vẫn Thần tinh vực, cũng gặp được rất nhiều thần khí tàn phiến, tàn phiến thần khí ở chỗ sâu trong ái vẫn Thần tinh vực này phần lớn là thượng phẩm thần khí, hơn nữa số lượng không ít. Nếu đây là lần đầu tiên tiến vào vẫn Thần tinh vực có lẽ còn có thể vui sướng một hồi, nhưng mà hiện tại, Dương Thiên Vấn ngay cả một chút tâm tình cũng không có.

Càng là ở chỗ sâu trong vẫn Thần tinh vực, lại càng là nguy hiểm.

Đương nhiên, cái nguy hiểm này chỉ tương đối với người của tiên ma yêu giới mà nói, đối với Dương Thiên Vấn này là Thần Vương mà nói, không coi là cái gì.

Lại qua nửa năm, Dương Thiên Vấn rốt cuộc xa xa từ Huyền quang thủy kính trông thấy một cái tinh vực bị sát khí bao phủ, một cái tinh hệ không lớn, đều hiện ra ở bên trong Huyền quang thủy kính, có thể từ trong thủy kính nhìn ra sát khí bắt đầu khởi động.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, năm đó từng mượn dùng quân cờ trong Trân Lung Kỳ Bàn nhìn trộm qua Hung thú tinh vực, bên trong tuy rằng cũng có sát khí. Nhưng mà tuyệt đối không có nồng đậm như

vậy, hơn nữa cái này chỉ là bên ngoài phong ấn tinh vực, thoạt nhìn tựa như sát khí này là đang ăn mòn phong ấn Hung thú tinh vực.

Dương Thiên Vấn há mồm phun, một cái hồ lô kim quang lập lòe hiện ra trên tay, chậm rãi biến lớn. Đúng là Tích tà kim hồ lô, sát khí này vừa lúc có thể làm thuốc bổ của bảo này!

Dương Thiên Vấn bay tới gần tinh hệ, xa xa cầm trong tay hồ lô tung lên, tâm niệm vừa động, miệng hô: "Lớn, lớn, lớn!"

Hồ lô này lập tức cao lên cả cây số, lơ lửng trong hư không, miệng hồ lô mở ra.

"Nghe hiệu lệnh của ngô, hút!" Dương Thiên Vấn lại hét lớn một tiếng.

Hồ lô giống như trường kình (cá voi) hút nước vậy, bắt đầu hấp thụ sát khí bao phủ toàn bộ tinh hệ nọ.

Dương Thiên Vấn nhìn tất cả cái này, không buồn không vui. Cái sát khí này là đến từ đâu? Dương Thiên Vấn tâm sinh nghi hoặc.

Tuy rằng Dương Thiên Vấn đã đạt cảnh giới Thái Ất Kim tiên đỉnh phong, cũng có thể tính toán một phen Thiên Cơ biến hóa, bất quá, Dương Thiên Vấn không có làm như vậy, mà là xuất ra la bàn vận mệnh. Gọi ra La bàn chỉ dẫn giả hỏi: "Sát khí này đến tột cùng là từ đâu mà đến? Là người, hay là trời sinh?"

"Không thuộc về người, không thuộc trời sinh" La bàn chỉ dẫn giả hồi đáp, "Sát khí này chính là âm sát khí giới này hội tụ mà sinh".

"Không thuộc về người, không thuộc trời sinh?" Dương Thiên Vấn hồ đồ, vậy rốt cuộc là đến như thế nào?

"Thiên địa âm dương biến hóa, nguyệt có âm tình tròn khuyết. Đây là hiện tượng sát kiếp giới này sắp khởi, có người làm nhân tố, cũng có tự nhiên gây nên. Nhưng mà không thuộc về người, cũng không phải trời sinh mà thành" La bàn chỉ dẫn giả giải thích nói, "Mỗi một giới đều có thiên đạo định số này, một kiếp diệt, một kiếp sinh".

Dương Thiên Vấn nghe xong, ngẫu nhiên có điều ngộ, lẩm bẩm: "Thiên đạo tuy thưa, đều có định số? Thì ra là thế!!" Dương Thiên Vấn từ thiên đạo sát kiếp sinh thành. Ngộ thiên đạo chí lý, tâm cảnh tăng cao, nguyên thần tam hoa một cánh hoa sen cuối cùng nọ cũng tự nhiên trưởng thành, tam hoa thế mà viên mãn, Dương Thiên Vấn chỉ nửa bước chân là sẽ bước vào Đại La chi cảnh!

741. Chương 742: Trở Về

Quyển 11: Chúa tể

Chương 742: Trở về

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Cái này giống như cách mỗi một đoạn thời kì đều bùng nổ chúng thần chi chiến vậy, nó cũng là một diệt chủng.

Năm ngày trôi qua, sát khí bao phủ toàn bộ hung thú tinh vực nọ bị đều hút vào bên trong hồ lô.

"Thu!" Dương Thiên Vấn thấy vậy, đánh đạo ấn quyết, đem hồ lô thu trở về, Tích tà kim hồ lô hấp thu sát khí nhiều như vậy, kim quang càng thêm nồng đậm hơn rất nhiều.

Dương Thiên Vấn không rõ lắm cường độ phong ấn nguyên bản như thế nào, nhưng mà nay phong ấn bị sát khí ăn mòn sắp hỏng rồi. Nói cách khác, Dương Thiên Vấn nếu muộn mấy trăm năm. Phong ấn cái hung thú tinh vực này sẽ hoàn toàn sụp đổ. Cái thời điểm đó, chính là kiếp số tiên ma yêu giới!

Dương Thiên Vấn tự mình thi pháp gia cố phong ấn này, tuy rằng không biết phong ấn này là ai bố trí, nhưng không thể phủ nhận, phong ấn này thực tinh diệu, tinh diệu đến Dương Thiên Vấn cũng vô pháp làm ra sửa chữa gì, chỉ có thể ở trên trụ cột mà gia cố phong ấn. Hơn nữa muốn gia cố phong ấn, Dương

Thiên Vấn trả giá cũng có chút kinh người, đó là bảy thành pháp lực toàn thân! Phải biết rằng tổng pháp lực trong cơ thể Dương Thiên Vấn có thể so với mấy trăm Thần Vương, mà bảy thành pháp lực của Dương Thiên Vấn là bao nhiêu?

Làm xong tất cả cái này, Dương Thiên Vấn lại một lần nữa nhận thức đến chỗ bất phàm của phong ấn này, cái này khẳng định không phải thần nhân bình thường có thể bố trí, chỉ là gia cố phong ấn, liền cần mấy trăm Thần Vương khuynh lực quán chú thần lực, càng đừng nói chân chính bố trí ra.

Cũng khó trách phong ấn này có thể đem vô số hung thú phong ấn ở bên trong. Nhiều năm qua như vậy cũng chưa từng xuất hiện ngoài ý muốn.

Dương Thiên Vấn cũng hiểu được chính mình tựa như đã quá đề cao chính mình. Tuy rằng nói gia cố phong ấn, nhưng mà Dương Thiên Vấn cũng không có hoàn toàn phong kín tinh vực này. Thứ nhất là bởi vì hung thú tinh vực tồn tại, xác thực có trợ giúp bên ngoài cân bằng; Mặt khác càng nhiều là, Dương Thiên Vấn muốn phong kín tinh vực này, trả giá quá cao, căn bản chi không ra.

Bất quá chuyện hung thú tinh vực cũng có thể xem như đặt xuống. Dương Thiên Vấn một lần nữa nhảy lên pháp khí phi hành, thay đổi phương hướng quay trở về.

Ngồi ở trong pháp khí phi hành, Dương Thiên Vấn lại một lần xuất ra la bàn vận mệnh, triệu hồi ra La bàn chỉ dẫn giả hỏi: "Ngài có biết, hư vô lao tù ở nơi nào không?"

"Đương nhiên không biết, vị trí cụ thể hư vô lao tù chính là bị Thiên Cơ che dấu, đại thần thông giả nào muốn biết vị trí cụ thể, không trả giá là không có khả năng tìm được" Vận mệnh chỉ dẫn giả hồi đáp.

"Có ý tứ gì?" Dương Thiên Vấn có điểm nghe không rõ. Ở Dương Thiên Vấn nghĩ, vận mệnh la bàn hẳn là không gì không biết mới đúng!

"Ý tứ rất đơn giản, đó là la bàn cấp bậc không đủ, trừ khi ngươi tiêu phí một cái nguyện vọng để tra tìm phương vị cụ thể của hư vô lao tù" La bàn chỉ dẫn giả mở miệng hồi đáp.

"Ồ, thôi bỏ đi, xem như ta chưa hỏi" Dương Thiên Vấn mí mắt sụp xuống, vì giúp người khác tìm hư vô lao tù, ta còn phải đặt lên một cái nguyện vọng, trừ khi ta có bệnh!

Dương Thiên Vấn đem la bàn vận mệnh thu vào. Lập tức đem Dương Vệ kêu lên làm lái xe, đương nhiên, trước khi kêu đi ra Dương Thiên Vấn đem pháp lực của Dương Vệ phong ấn đến cấp bậc Tiên Tôn. Đương nhiên, loại phong ấn này là buông lỏng, tùy thời có thể cởi bò, vì bảo hiểm Dương Vệ còn đem theo hai cái bao tay trước kia.

Dương Vệ thay thế Dương Thiên Vấn khống chế pháp khí phi hành hướng cửa ra vào vẫn Thần tinh vực bay đi, mà Dương Thiên Vấn chính mình đi vào trong bảo tháp trong, bế quan nhập định.

Củng cố nguyên thần tam hoa thật vất vả mới viên mãn, tìm hiểu càng nhiều thần thông thuật.

Nay nguyên thần tam hoa đã viên mãn, còn lại chính là làm cho tam hoa hiện ra, biến ảo khánh vân. Ngũ khí nội tụ, vạn pháp kiêm thông! Cái thời điểm kia mới là chân chính Đại La chi cảnh!

Nhiều năm trôi qua, khi Dương Thiên Vấn lại một lần nữa từ vẫn Thần tinh vực đi ra, suốt ba năm Dương Thiên Vấn củng cố cảnh giới, hỏa hậu đã là đủ rồi, chỉ kém một cái cơ hội có thể đột phá đến cảnh giới Thần Hoàng vô số người tha thiết ước mơ! Đương nhiên, Dương Thiên Vấn cũng không sốt một.

Ở Thời Không Bảo Tháp nhiều năm như thế. Dương Thiên Vấn đã quyết định đem Thời Không Bảo Tháp chuyển tặng cho Bích Nhi, dù sao nàng tu luyện là không gian pháp tắc, Thời Không Bảo Tháp cùng nàng là rất xứng. Mà Dương Thiên Vấn cảm giác chính mình nếu đột phá đến Thần Hoàng, lúc này Thời Không Bảo Tháp tác dụng sẽ càng ngày càng nhỏ.

Nhiều nhất có thể tiết kiệm thời gian đạt tới Thần Hoàng đỉnh phong mà thôi.

Ba cái hồ lô mới luyện hóa vẫn như cũ đang không ngừng được tế luyện, Tiểu Bạch rốt cuộc từ trong ngủ say thức tỉnh lại, như nguyện đột phá đến hậu kỳ thành thục, có được sự mạnh mẽ có thể so sánh với Thần Hoàng.

Dương Thiên Vấn trong tay thực lực cùng thế lực lại gia tăng thêm một phần.

Tiểu Bạch chưa cùng theo Dương Thiên Vấn từ trong Thời Không Bảo Tháp đi ra, bởi vì nó cũng cần thời gian đến củng cố một phen, còn có chính là giúp Dương Thiên Vấn đem Tụ linh đại trận đổi mới thần tinh, để cho Tiểu Bạch thần ấn trong trận đủ thần tinh phụ trợ, có thể càng thêm thuận lợi. Khi Dương Thiên Vấn một mình mở ra Dần Nguyệt chi môn, thì chiến thuyền truyền tống trận của Vô Trần tiên tôn kia, cũng đang trực tiếp truyền tống đi, tuy rằng truyền tống trận này không phải tinh tế truyền tống trận, nhưng truyền tống trận này chất lượng là tương đương quá quan, dù sao cũng là truyền tống trận chiến lược có thể truyền tống thiên quân vạn mã.

"Ồ?" Dương Thiên Vấn truyền tống lại đây, nhưng lại phát hiện chiến thuyền đang trên đường đi.

Vô Trần tiên tôn cũng cảm giác được Dương Thiên Vấn đã đến, từ trong khoang thuyền đi ra nói: "Ngươi đã trở lại, xem ra ngươi đã thành công".

"Ừm, đúng, đã thành công, các ngươi bên này là chấm dứt như thế nào?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi.

"Không có xảy ra ngoài ý muốn gì, hẳn là ngươi công lao lớn nhất. Ngươi đi hai năm, số lượng hung thú trào ra bắt đầu giảm bớt. Cửa phong ấn đã một lần nữa đóng lại từng cái. Thẳng đến hai tháng trước. Chúng ta mới thắng lợi trở về điểm xuất phát" Vô Trần tiên tôn vui vẻ hồi đáp.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, đoán nói: "Ta là hạ nặng tay chút. Nhưng mà hẳn là chưa có phong kín toàn bộ hung thú tinh vực, chỉ đem phong ấn gia cố một ít, ta nghĩ hung thú vẫn còn có thể từ thông đạo không gian trào ra, chỉ là tần suất cùng quy mô có khả năng sẽ ít đi".

"Cái này vậy là đủ rồi, lúc này đây thật sự là nhờ vào ngươi ra tay tương trợ, bằng không hậu quả sẽ càng ngày càng nghiêm trọng" Vô Trần tiên tôn vỗ vỗ bả vai Dương Thiên Vấn nói.

"Đại ca của ta đâu?" Dương Thiên Vấn dò hỏi.

"Hắn? Ừm, hẳn là lập tức đi ra, ta thời điểm từ bên trong đi ra, liền phát ra tin tức, để cho hắn lại đây" Vô Trần tiên tôn từ trong nháy mắt Dương Thiên Vấn xuất hiện, đã dùng tiên thức phát hiện Dương Thiên Vấn. Sau đó gởi thư tín thông báo cho Lý Thừa Phong lại đây.

"Nhị đệ, ngươi đã trở lại" Thanh âm Lý Thừa Phong từ đuôi thuyền truyền đến, hiển nhiên là vừa từ truyền tống trận trên thuyền chạy lại đây.

"Đại ca. Có khả năng ta không bao lâu nữa lại rời khỏi. Tuy rằng lần này hạ giới cũng không có hạn chế thời gian. Nhưng mà việc tóm lại là phải làm" Dương Thiên Vấn có chút xin lỗi nói.

Lý Thừa Phong khoát tay áo nói: "Ta rõ ràng, ngươi ta tuy là huynh đệ khác họ, nhưng mà đều có sự nghiệp cùng trách nhiệm riêng. Không thể tiêu sái thoải mái giống như khi ở thế gian trước kia. Thật ra, ta cũng hâm mộ nhị đệ ngươi. ít nhất ngươi không có gia tộc ràng buộc, mà trong cơ thể ta dù sao cũng chảy huyết mạch Lý gia, không thể không vì gia tộc mà dốc sức làm".

"Ha ha, đại ca nói được cũng đúng, ngươi có gia tộc ràng buộc, không thể không vì gia tộc dốc sức làm" Dương Thiên Vấn gật gật đầu đáp. Đồng thời trong lòng cũng lược có điều ngộ. Ràng buộc. Có thể nói là cố kỵ lớn nhất của người tu hành. Dương Thiên Vấn bắt đầu từ khi tu hành cho đến bây giờ, trên cơ bản không có ràng buộc gì đặc biệt tồn tại, cho nên có thể tâm không ràng buộc mà tu luyện, tu vi tăng trưởng cũng phi thường mau. Lý Thừa Phong đơn thuần luận thiên tư, tuyệt đối không ở dưới Dương Thiên Vấn, chỉ là hắn là người Lý thị tộc, có vinh quang con cháu Lý gia trên thân, cũng có trách nhiệm cùng ràng buộc bảo hộ cái phần vinh quang này.

Dương Thiên Vấn tự hỏi, chính mình muốn tu vi tiến lên một bước nữa mà nói, tại phương diện ràng buộc này, có thể càng ít càng tốt là tuyệt nhất.

"Bất quá. Như vậy cũng tốt, ít nhất tại giới này, ta sống thực vui vẻ, thực thoải mái, có thể mở ra khát vọng. Thật giống như nhị đệ ngươi, theo đuổi là tu vi cùng cảnh giới rất cao. Chúng ta tuy là huynh đệ, nhưng mà đều tự có theo đuổi cùng khát vọng khác nhau" Lý Thừa Phong tươi cười không giảm nói.

"Cũng đúng" Dương Thiên Vấn gật gật đầu.

"Cho nên nói. Ngươi có chuyện gì phải làm, cứ đi làm. Vô luận như thế nào, tình nghĩa huynh đệ giữa chúng ta đó là sẽ không thay đổi, cho dù chúng ta một người ở tại thần giới, một người ở tiên ma yêu giới cũng

không thể thay đổi sự thật này" Lý Thừa Phong vỗ bả vai Dương Thiên Vấn, cổ vũ Dương Thiên Vấn nên làm việc, không cần để ý đại ca hắn.

Dương Thiên Vấn cái gì cũng không có nói, gật gật đầu.

"Đi. Chúng ta đi vào uống vài chén, hiện tại có thể nói là vô sự một thân nhẹ. Mấy năm này bị súc sinh kia biến thành tinh thần khẩn trương, hiện tại rốt cuộc đã xong, lấy tốc độ chúng ta chạy trở về, ít nhất cũng là chuyện một năm về sau, điểm thời gian ấy cũng đủ huynh đệ chúng ta ôn chuyện" Lý Thừa Phong cảm thán nói, quàng bả vai Dương Thiên Vấn cũng không có để ý tới Vô Trần tiên tôn ở một bên mà đi vào khoang thuyền.

Vô Trần tiên tôn một tiền bối tiên giới, giống như người qua đường bị người vứt ở một bên, ít nhiều có chút dở khóc dở cười.

742. Chương 743: Tin Tức

Quyển 11: Chúa tể

Chương 743: Tin tức

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Mây trắng vây chung quanh, tiên vụ giăng giăng, trong quần sơn, một tòa cung điện hoa mỹ đứng vững trong đó. Lúc này, trong một tòa điện cơ mật trung tâm cung điện, một người trẻ tuổi ngồi ở trên chủ vị, một tay gõ bàn, một tay kia bưng chén trà chậm rãi nhấm nháp.

Ở dưới đều là các tu sĩ thần sắc dị thường cung kính, mỗi một người tu vi đều đã ngoài bát phẩm Tiên Đế, nhưng mà nhưng Tiên Đế này hiện tại ngay cả ngồi cũng không dám, chỉ vâng lời đứng ở phía dưới.

Người trẻ tuổi ngồi trên chủ vị, chính là Dương Thiên Vấn vừa cùng Lý Thừa Phong ở chiến trên thuyền một năm tâm tình thoải mái đi tới Tổng bộ Thiên môn ở Thiên môn tinh.

Mà còn lại chính là đám người cao tầng Thiên môn Lam Chính Anh, thêm cùng một chỗ mới bất quá bảy người mà thôi. Mà bảy người này cũng là chủ quản ngoại sự Thiên Võng.

"Các ngươi ngồi đi, ngồi xuống hãy nói" Dương Thiên Vấn đem chén trà trên tay đặt lên trên bàn, thản nhiên nói.

"Tạ chủ thượng" Bảy người dựa theo chức vị cao thấp đều ngồi xuống.

"Mọi người đến đủ chưa?" Dương Thiên Vấn nhìn về phía Lam Chính Anh hỏi.

"Hồi bẩm chủ thượng, bảy vị thủ lĩnh Thiên môn đều đã đến đủ" Lam Chính Anh gật gật đầu nói.

Người phụ trách Thiên môn này, trừ bỏ Lam Chính Anh ra, đều là thành viên Thiên Võng trước kia. Bất quá cũng truyền thừa mấy đời, nói như vậy, môn chủ Thiên môn dù sao cũng phải có tu vi Tiên Tôn, mà sáu vị thủ lĩnh này đều tự phụ trách thương vụ cùng thu thập tình báo một giới bên ngoài, cho nên thủ lĩnh này bình thường đều tự áp trận quản lý trong phạm vi của mình, mà tổng bộ tinh vực tự do này chính là từ môn chủ tự mình phụ trách phân công hợp tác. Bình thường Thiên môn bảy vị phụ trách là rất ít tụ cùng một chỗ.

Bất quá. Hôm nay thì khác, Dương Thiên Vấn làm chủ nhân Thiên Võng, tuy rằng chưa từng có nhúng tay sự vụ Thiên Võng, nhưng là chỗ dựa cùng khởi xướng chân chính của Thiên Võng.

Các thủ lĩnh Thiên môn tung hoành ở tiên ma yêu giới, quyền cao chức trọng hiện tại đều ngoan giống như con mèo nhỏ. Ngay cả thở cũng không dám lớn một chút. Mọi người đã sớm biết Dương Thiên Vấn tồn tại, cũng biết không ít truyền kỳ của Dương Thiên Vấn. Nhưng mà chân chính tự mình thấy Dương Thiên Vấn, cũng là ít lại càng ít.

"Ừm. Tốt lắm" Dương Thiên Nhiễm thực hài lòng. ít nhất những người này ở phương diện kỷ luật tuân thủ thật sự nghiêm khắc.

"Chuyện ta muốn các ngươi tra, tra thế nào rồi?" Dương Thiên Vấn lười nhác mà lại uy nghiêm mười phần hỏi.

"Hồi bẩm chủ thượng, mạng lưới tình báo mà chúng ta phân bố ở các giới đều đang tìm kiếm. Tạm thời cũng không có tin tức." Lam Chính Anh ở phía dưới hồi đáp.

"Năm năm. Bổn tọa hạ giới đã năm năm, các ngươi tìm năm năm. Lại có thể nói cho bổn tọa tạm thời không có tin tức? Chẳng lẽ còn muốn bổn tọa tự mình đi ra ngoài tìm hay sao? Vậy bổn tọa kiếm các ngươi đến để làm gì?" Dương Thiên Vấn có chút phẫn nộ quát, đương nhiên, càng nhiều là làm ra bộ dáng.

"Thịch!" Bảy người hầu như đồng thời quỳ rạp xuống đất, thấp thỏm lo âu nói: "Chủ thượng bớt giận. Xin chủ thượng lại thư thả chút thời gian" Một đám người đều không có giải thích nguyên nhân, chỉnh tề mà thỉnh cầu thư thả.

"Được rồi, lại cho ngươi thời gian hai năm, nếu làm không được mà nói, môn quy xử trí!" Dương Thiên Vấn cũng hiểu biết mấy năm trước bởi vì nguyên nhân Hung thú tinh vực cùng vẫn Thần tinh vực, rung chuyển bất an, muốn tìm người khó khăn tuyệt đối không thua gì ở bên trong giới diện mờ mịt tìm kiếm hư vô lao tù vậy.

"Tạ chủ thượng khai ân" Bảy vị thủ lĩnh Thiên môn vui sướng đáp. Mỗi người trong lòng đều có vài phần kiên quyết. Chính là đem toàn bộ tiên ma yêu giới lật qua đến, cũng phải ở trong vòng hai năm hoàn thành nhiệm vụ.

Dương Thiên Vấn phất phất tay nói với bọn họ: "Các ngươi nên làm cái gì thì đi làm đi".

Mọi người đều rời khỏi nội điện, mà Dương Thiên Vấn bản thân cũng rời khỏi tiền điện. Đi vào hậu điện.

Thiên môn thương hội phát triển đến nay, đã trở thành một cái thương minh siêu lớn gồm sáu cái phân hội một cái tổng hội, ở bên trong thương giới sáu giới, Thiên môn thương hội có thể nói là hết sức quan trọng, liền ngay cả thần khí, chúng nó cũng có bản lãnh bán ra.

Mà nay sáu giới bởi vì hung thú tinh vực chiến tranh chấm dứt, thật vất vả mới khôi phục vài phần bình tĩnh, nhưng mà Thiên môn thương hội gióng trống khua chiêng bắt đầu tìm kiếm Trần Nhược Lâm, sau đó là treo giải thưởng lớn, cho dù là cung cấp một chút manh mối tin tức cũng sẽ có thù lao rất cao, ví dụ như nói thẻ khách quý độc môn của Thiên môn thương hội vân vân…

Dương Thiên Vấn ở bên trong nội điện Thiên môn sơn, lẳng lặng chờ tin tức. Mỗi ngày ban ngày ở trong Thời Không Bảo Tháp tu luyện thần thông, tích lũy pháp lực, chuẩn bị đánh sâu vào cảnh giới Đại La. Dương Thiên Vấn ở trong tâm cảnh là đạt tới tiêu chuẩn, nhưng mà ở phương diện khác vẫn kém một ít, cho nên cần hậu tích, hậu tích mà bạc phát.

Thời gian cực nhanh. Lại qua một năm, Dương Thiên Vấn la bàn vận mệnh trong tay không có tiến triển bao nhiêu, mà gần sáu năm qua, đám người Hỗn Độn Kim Tình Thú cũng không có thông báo chút tin tức nào.

Dương Thiên Vấn cũng không sốt ruột, dù sao có người phía dưới hỗ trợ đi tìm. Mà đám người Hỗn Độn Kim Tình Thú chỉ có dựa vào chính mình, so sánh hiệu suất, đương nhiên là Dương Thiên Vấn sẽ cao hơn nhiều.

Dù sao toàn bộ tiên ma yêu giới, ít nhất có một nửa số người đang vì Dương Thiên Vấn tìm kiếm Trần Nhược Lâm, mà tìm được Trần Nhược Lâm. Dương Thiên Vấn tin tưởng nhất định có thể từ chỗ nàng có được tư liệu liên quan đến hư vô lao tù càng thêm chi tiết.

Nếu giống như đám người Hỗn Độn Kim Tình Thú, nơi nơi tìm lung tung, cái này thuần túy chính là cần vận khí. Căn bản không có một chút hiệu suất. Dù sao chúng nó có cường đại, cũng chỉ là phân thân siêu thần thú mà thôi.

Dù sao người thú có khác, quá trình nhận xét sự việc hoàn toàn khác nhau. Phong cách làm việc cũng không giống nhau. Dương Thiên Vấn là mưu định rồi mới động, hạn độ lớn nhất đề cao hiệu suất làm việc,

đồng thời giảm bớt khó khăn.

Cùng sự kiện, biện pháp khác nhau, dẫn đến hiệu quả là hoàn toàn khác nhau. Cái này giống như lộ tuyến hóa giải la bàn vận mệnh có rất nhiều, nhưng mà Dương Thiên Vấn cũng tận khả năng lựa chọn một cái đơn giản nhất.

Phương diện tu luyện hiệu quả làm cho Dương Thiên Vấn rất là hài lòng, Thủy Thấm Lan lại bế quan tu luyện, bất quá may mắn có Tiểu Bạch, cũng làm cho Dương Thiên Vấn không thấy cô đơn, Tiểu Bạch kim ấn tiến hóa vẫn đang tiến hành, Dương Thiên Vấn cũng nghĩ không đến, mấy vạn Thiên Thần, hơn mười vị Thần Vương, cùng với một thần thể Thần Hoàng lại khó có thể tiêu hóa như thế.

Kết thúc cuộc sống tu luyện bình tĩnh, Dương Thiên Vấn không hề đem thời gian lãng phí ở trong Thời Không Bảo Tháp, mà là bắt đầu cân nhắc đến Thiên Cơ. Chính cái gọi là Thiên Cơ không thể tiết lộ, nhưng đại thần thông giả lại có thể cân nhắc, biết thiên đạo đại thế, mới có thể từng chiếm tiên cơ. Đương nhiên, Dương Thiên Vấn đây là làm chuẩn bị trước vì tu luyện về sau. về sau tu luyện sẽ không còn đơn thuần tu luyện là có thể tiến bộ, Thời Không Bảo Tháp tác dụng sẽ càng ngày càng nhỏ, đặc biệt đối với tu sĩ tiên gia như Dương Thiên Vấn mà nói, Dương Thiên Vấn lại không tu thời không pháp tắc. Thời Không Bảo Tháp đợi sau khi Dương Thiên Vấn tấn lên tới cảnh giới Thần Hoàng, là có thể đem nó tặng cho Bích Nhi, dù sao Bích Nhi có được cùng mình có được cũng không có gì khác nhau.

Cứ qua ngày như vậy mấy tháng, Lam Chính Anh cấp tốc chạy đến.

"Tham kiến chủ thượng" Lam Chính Anh sau khi nhìn thấy Dương Thiên Vấn, lập tức cung kính nói.

"Không cần đa lễ, chuyện bổn tọa giao cho, có thể có tin tức sao?" Dương Thiên Vấn không nhanh không chậm nói.

"Chủ thượng anh minh, hồi bẩm chủ thượng, Trần Nhược Lâm đạo hữu mà ngài muốn tìm, lúc này ngay tại vẫn Thần tinh vực, ở trong cửa thông đạo thứ hai" Lam Chính Anh cung kính hồi đáp.

"Tin tức này xác thật? Bất quá vạn năm không gặp, nàng khả năng không lớn đột phá đến tu vi Tiên Tôn chứ?" Dương Thiên Vấn có chút kinh ngạc, phải biết rằng tiến vào chúng thần mộ địa tu vi thấp nhất chính là Tiên Tôn. Đương nhiên, Tiên Đe cũng có thể đi vào, nhưng kết quả đi vào tự nhiên cũng không có khả năng kiếm được gì tốt. Trần Nhược Lâm sẽ không thực cuồng vọng tự đại lấy tu vi Tiên Đế mà vào chúng thần mộ địa chứ?

"Hàng thật giá thật, thuộc hạ sau khi từ chỗ người khác được tin tức này, Thiên Võng bản bộ liền phái ra bảy vị cao thủ tôn cấp trước khi tới tìm hiểu đến tột cùng, thuận tiện đi bảo hộ người nọ" Lam Chính Anh khẳng định hồi đáp. Người Thiên Võng cũng không phải là kẻ ngốc, nếu đã biết người Dương Thiên Vấn muốn tìm ngay tại chúng thần mộ địa chỗ nguy hiểm như vậy. Sao lại không lập tức phái người đi qua xác nhận cùng bảo hộ? Miễn cho đến lúc đó Dương Thiên Vấn đến đây, lại không có người, vậy trách tội xuống dưới thì đã quá muộn.

Dương Thiên Vấn nghe xong, tán thưởng gật đầu. "Tốt lắm, các ngươi làm tốt lắm, bổn tọa lúc này trước tới vẫn Thần tinh vực" Dương Thiên Vấn nghĩ nếu sớm biết trần Nhược Lâm ở vẫn Thần tinh vực, cũng không cần đi vòng luẩn quẩn lớn như vậy. Nói xong, xuất ra Chỉ Tinh Dẫn Nguyệt Luân, lập tức mở ra Dẫn Nguyệt chi môn.

"Cung tiễn chủ thượng" Lam Chính Anh nửa quỳ xuống đất, cung kính nói.

"Bổn tọa đi đây" Dương Thiên Vấn bước vào Dẫn Nguyệt chi môn, biến mất không thấy.

Sau khi từ tinh tế truyền tống trận đi ra, Dương Thiên Vấn lấy ra pháp khí phi hành, thẳng đến vẫn Thần tinh vực. Dương Thiên Vấn tốc độ rất nhanh, hơn nữa đi pháp khí phi hành ưu việt lớn nhất chính là tiết kiệm pháp lực.

Thật ra chỉ luận tốc độ, Dương Thiên Vấn mới học thần thông Túng Địa Kim Quang, mới là thần thông phi hành chân chính tốc độ nhanh đến cực điểm, so với đằng vân giá vũ còn muốn nhanh hơn nhiều! Dương Thiên Vấn lấy nhân thân thi triển cái Túng Địa Kim Quang này, tuyệt đối là hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

743. Chương 744: Ra Tay Đúng Lúc

Quyển 11: Chúa tể

Chương 744: Ra tay đúng lúc

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Túng Địa Kim Quang thân mình chính là thần thông phi hành lấy nhân thân thi triển, đương nhiên loại thần thông này thi triển ra, pháp lực tiêu hao không phải thổi.

Dương Thiên Vấn sau khi thông qua thông đạo không gian tiến vào trong vẫn Thần tinh vực, thu hồi pháp khí phi hành, thi triển ra Túng Địa Kim Quang thuật, hóa thành hào quang màu vàng chói mắt, phi độn mà đi.

Hào quang màu vàng chiếu rọi phạm vi mười thước, có vẻ phi thường tôn quý, nhưng chính là quá mức bắt mắt.

Không quá phù hợp phong cách hạ thấp trước nay của Dương Thiên Vấn.

Lộ trình nguyên bản có pháp khí phi hành cũng phải đi hơn một tháng, nay chỉ đi nửa tháng là đến. Nhưng mà Dương Thiên Nhiễm nửa tháng này đã tiêu hao gần một phần ba pháp lực.

Cái này nguyên nhân là bởi vì tốc độ khôi phục tiên nguyên theo không kịp tiêu hao, thực tế tiêu hao chỉ sợ không chỉ một phần ba.

Bất quá, nơi này là tiên ma yêu giới, chẳng sợ Dương Thiên Vấn chỉ có một phần mười pháp lực cũng đủ tung hoành vô địch.

Dương Thiên Vấn nhìn bảy cái hắc động, dừng một chút, lập tức không có lo lắng chui vào cái cửa động thứ hai.

Thân hình từ thông đạo không gian nhảy ra, trước mắt là một mảng sông lớn màu xanh đậm, bất quá sông lớn này tựa như so với hải dương còn muốn lớn hơn rất nhiều, nhìn không tới cuối, cũng nhìn không tới hai bờ sông.

Hơn nữa nước sông này cũng xanh có chút quỷ dị, nước sông bình thường màu sắc là cùng động thực vật cùng vi sinh vật trong nước sông có liên quan, nhưng mà nước sông thân mình hẳn là không màu.

Ví dụ xem như nước sông đục ngầu không chịu nổi, cũng không khả năng trông như vậy, sông này thật giống như bị thuốc nhuộm làm cho ô nhiễm vậy, hoàn toàn thành một màu xanh.

Dương Thiên Vấn một trận không nói gì, nơi này trông thế nào cũng là quỷ dị, so với cửa thông đạo số ba sa mạc cũng là rộng lớn khôn cùng, đông nam tây bắc đều là cảnh quan cùng hiểm địa khác nhau.

Bất quá, địa phương này cho dù có nguy hiểm như thế nào, thì cũng không có gì đáng sợ, chỉ là nhìn khiến cho người ta nhìn thấy có cảm giác nổi da gà mà thôi.

Dương Thiên Vấn thật ra không sợ, chỉ là cảm giác thấy ghê tởm.

Không cần hỏi nhiều, sông nước này xanh thành dạng như vậy, khẳng định có vấn đề.

Dương Thiên Vấn xuất ra một cây thượng giới thần kiếm, phẩm chất kém một chút, chỉ cần thần khí trung phẩm.

Chậm rãi hạ xuống, đem thanh kiếm kia tiến vào bên trong nước sông.

Chỉ nghe một trận xèo xèo khó nghe vang lên, một lát sau, Dương Thiên Vấn đem thanh kiếm từ trong nước sông rút ra, chỉ còn lại có nửa thân kiếm ! Dương Thiên Vấn nhìn xem hoàn toàn hết chỗ nói, sông lớn này lại có thể so với trong tưởng tượng còn muốn nguy hiểm hơn! Dương Thiên Vấn thấy cũng thực có chút lo lắng an nguy của Trần Nhược Lâm, nàng cũng thật sự là quá lớn mật, loại địa phương này cũng dám chạy vào.

Dương Thiên Vấn cẩn thận ngẫm lại, nếu năm đó mình tiến vào là cái cửa này, chỉ sợ cũng sẽ phát lạnh từ đáy lòng? Nếu một khi không chú ý, bị người đánh ngã xuống sông, vậy thật sự là cửu tử không có nhất sinh.

Huyền quang thuật triển khai, Dương Thiên Vấn cần xem một chút địa phương quỷ quái này.

Đồng thời, Dương Thiên Vấn cũng liên hệ Lam Chính Anh, dùng linh hồn truyền âm hỏi: "người đâu? Bọn họ tìm được người hay chưa?"

Lam Chính Anh không dám có điều chậm trễ, chạy nhanh thông qua phương pháp của Thiên Võng liên hệ tới bảy vị tiên tôn phái đi.

Dương Thiên Vấn tuy rằng là chủ nhân chân chính của Thiên Võng, nhưng mà thông qua quan hệ khế ước thần phù, cũng chỉ có thể liên hệ đến số ít người từ trên tay hắn tiếp xúc khế ước thần phù, tuy rằng có thể cảm nhận được cách đời khế ước tồn tại, nhưng không thể trực tiếp liên hệ.

Thông qua Huyền quang thủy kính, Dương Thiên Vấn càng hiểu biết thêm tình huống nơi đây, sông lớn này tuy rằng nguy hiểm đến cực điểm, nhưng mà cũng không đại biểu không có một đường sinh cơ.

Ở phía trên sông lớn không bờ bến, linh tinh trôi nổi một ít đảo di động lớn nhỏ không đồng nhất, để cho người ta kinh ngạc là trên đảo này lại có thể có linh dược tài nguyên dị thường phong phú, linh dược này phần lớn đều là linh dược tiên ma yêu giới phi thường trân quý.

Hơn nữa linh dược trên các đảo đều không giống nhau.

Dương Thiên Vấn đoán rằng, cái này có lẽ chính là mục đích Trần Nhược Lâm đi tới chỗ này? Dương Thiên Vấn phi hành không nhanh không chậm về phía trước, qua một hồi lâu, Lam Chính Anh trả lời lại: "Chủ thượng, chính phía đông, có người tìm được tung tích Trần đạo hữu". Dương Thiên Vấn nhanh thay đổi một cái phương hướng, thi triển ra Túng Địa Kim Quang thuật, một bên phi một bên dùng Huyền Quang Kính, cẩn thận lưu ý.

Một nén hương sau, Dương Thiên Vấn cuối cùng từ trong Huyền Quang Kính tìm được người mà mình muốn tìm.

vẫn là hình ảnh cấm kiếm oai hùng giết địch như cũ. Chẳng qua, giờ phút này tình cảnh của Trần Nhược Lâm cũng không quá tốt.

Huyền Quang Kính biểu hiện chính là tình hình ở ngoài mấy ngàn vạn dặm, một chỗ trong chúng thần mộ địa.

Tuy rằng không có khe hở không gian, nhưng mà tính nguy hiểm của nó tuyệt đối không thua kém gì.

Khe hở không gian có lợi hại, chỉ cần cẩn thận né tránh là được,

nhưng mà ở trong này nếu bị đánh rơi xuống sông, vậy trên cơ bản là không có đường sống gì.

Ừm, có lẽ pháp bảo phòng ngự có thể chống đỡ một đoạn thời gian, trong khoảng thời gian này đủ để cho cao thủ một lần nữa trốn lên, nhưng mà cao thủ mất đi pháp bảo phòng ngự, thì thực lực cũng sẽ suy giảm lớn, cuối cùng vẫn là trốn không thoát kết cục bị đánh rớt xuống sông.

"Trần đạo hữu, không cần lại cùng bọn họ dây dưa nữa, nhanh chạy đi!" Long Duyệt là cao thủ tôn cấp Thiên Võng phái đi tìm kiếm Trần Nhược Lâm, hắn thực may mắn tìm được mục tiêu nhiệm vụ của mình, hơn nữa phi thường đúng lúc, bởi vì thời điểm hắn tìm được nàng, Trần Nhược Lâm đang rơi vào cục diện bị sáu cao thủ đồng cấp vây công.

Long Duyệt là cao thủ tôn cấp đời thứ tư mà Thiên Võng bồi dưỡng ra, Long Duyệt thân mình chỉ là một huyền tiên tu tiên tinh cấp ba bình thường, cuộc sống ở tu tiên tinh cấp ba cũng miễn cưỡng có thể chống đỡ chi phí tu hành.

Bởi vì dưới tình huống ngẫu nhiên, gia nhập Thiên Võng, thiên tư cùng năng lực ẩn dấu của hắn rốt cuộc chiếm được cao tầng Thiên Võng coi trọng, ở dưới trọng điểm bồi dưỡng, Long Duyệt mượn dùng tài nguyên cường đại của Thiên Vòng cùng linh đan từ thần giới truyền xuống, đột phá đến Tiên Tôn.

Tiên Tôn, đây là tồn tại trước kia hắn không dám tưởng tượng, đồng thời cũng là giấc mộng cả đời hắn, nay Thiên Võng giúp hắn hoàn thành giấc mộng này.

Đối với Long Duyệt mà nói, Thiên Võng là tất cả của hắn, nhiệm vụ gì Thiên Võng tuyên bố xuống, cho dù là trả giá sinh mệnh cũng phải hoàn thành.

Nay lấy hai địch sáu, dựa vào thần khí Thiên Võng cho, cùng với thần khí trên người Trần Nhược Lâm, miễn cưỡng địch lại sáu cao thủ đồng cấp vây công.

Tuy rằng Long Duyệt còn có sáu đồng đạo, nhưng mà nơi này thật sự quá lớn, vì tìm Trần Nhược Lâm bảy người từ sau khi tiến vào liền phân tán đi.

Kim phù cứu viện đã đi ra ngoài, nhưng Long Duyệt không dám cam đoan bọn họ có thể đuổi tới kịp hay không.

Dưới bất đắc dĩ, Long Duyệt đành phải để cho Trần Nhược Lâm đi trước, chính mình lưu lại yểm hộ.

"Nhưng nếu ta đi rồi, ngươi thì sao?" Trần Nhược Lâm biết chính mình đi rồi, có lẽ vị ân nhân cứu mạng này liền sẽ không có cơ hội bỏ chạy.

"Nhanh chạy đi, không cần hỏi, tại hạ là phụng mệnh tới bảo hộ ngươi, ta có thể chết, nhưng mà ngươi tuyệt đối không thể chết được!" Long Duyệt khẳng định nói, Thiên Võng lý niệm, hoàn thành nhiệm vụ vĩnh viễn là đứng ở vị trí đầu tiên, vì thế có thể trả bất cứ giá gì! Đây mới là mục đích Thiên Võng tiêu phí giá cao bồi dưỡng bọn họ.

Cao thủ Thiên Võng tiêu phí giá cao bồi dưỡng là có thể liều chết hoàn thành nhiệm vụ, mà không phải thấy khó lui bước. Nhưng Trần Nhược Lâm kiên quyết ở lại, nếu cứ như vậy mà đi, nàng sẽ không là Trần Nhược Lâm.

Trần Nhược Lâm vung thần kiếm trong tay, công kích càng hung hiểm hơn, hoàn toàn một bộ dáng bất cứ giá nào.

Sáu cao thủ tôn cấp vây công, thấy tình hình như vậy, cũng không hẹn mà cùng tăng mạnh vây quanh, hơi thả xuống công kích.

Thực hiển nhiên, nếu hai cao thủ đồng cấp không muốn sống xông đến, cho dù bọn họ đông người hơn, cũng phải trả giá thảm trọng, nói không chừng sẽ bị bọn họ không muốn sống công kích mà đồng quy vu

Ai cũng không muốn chết, đặc biệt dưới tình huống thực đã nắm chắc thắng lợi, ai cũng sẽ không ngốc đến dùng mệnh đi đổi.

Túng Địa Kim Quang tốc độ nhanh đến cực hạn, mấy ngàn vạn dặm bất quá ngắn ngủn nửa nén hương mà thôi.

Dương Thiên Vấn thật ra đối với giết người đoạt bảo cũng không có phản cảm gì, nhưng mà những người này đoạt bảo đoạt đến trên người bằng hữu của mình, vậy chính là là chán sống.

Người làm bậy, không thể sống! Phản ứng? Dương Thiên Vấn phản ứng xác thực rất nhanh, sáu đạo kình lực bị áp súc đến mức tận cùng, trực tiếp tập trung vào sáu cao thủ tôn cấp vây quanh Trần Nhược Lâm, sau đó không lưu tình chút nào từ ở ngoài hơn mười vạn dặm phóng ra.

Dương Thiên Vấn thần thức tập trung, tuyệt đối không phải sáu cao thủ tôn cấp có thể cảm giác được.

Khi bọn hắn nhận thấy được sáu đạo kình quang, thực đã chậm! Sáu đạo kình quang thực rõ ràng đột phá pháp bảo phòng ngự ngăn chặn, chuẩn xác đánh trúng mi tâm bọn họ.

Sáu luồng máu tươi bắn ra xa ba tấc, sau đó thân hình bọn họ liền mềm nhũn lọt vào trong sông, rốt cuộc không thấy nổi lên nữa.

Trần Nhược Lâm vẻ mặt khó hiểu, có điểm phản ứng chưa lại.

Ngay vào lúc này, một thanh âm quen thuộc vang lên: "Đại đảo chủ, cũng đã vạn năm không gặp".

Trần Nhược Lâm lập tức nhận ra chủ nhân thanh âm này là ai, lập tức vẻ mặt mừng rỡ hô lớn: "Dương Thiên Vấn? Là ngươi, Dương Thiên Vấn!" Một bóng dáng từ xa xa, giống như chậm mà thật mau vọt tới trước mặt.

Trần Nhược Lâm định thần nhìn lại, quả nhiên là gương mặt quen thuộc, nụ cười quen thuộc, Dương Thiên Vấn quen thuộc.

"Đại đảo chủ, ngươi sao lại ẩn dấu ở đây, ta tìm ngươi gần bảy năm đó!" Dương Thiên Vấn vẻ mặt vui vẻ nói.

Trần Nhược Lâm đang muốn nói chuyện.

"Tham kiến chủ thượng!" Long Duyệt cung kính nửa quỳ ở không trung chào nói, bên trong Thiên Võng đều biết, chủ nhân phía sau màn Thiên Võng chính là Dương Thiên Vấn.

744. Chương 744

745. Chương 746: Cửa Vào Vụ Hoa Cốc

Quyển 11: Chúa tể

Chương 746: Cửa vào Vụ Hoa cốc

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn vào cửa thông qua Dần Nguyệt chi môn xuất hiện ở tu tiên tinh cấp ba linh giới, một cái tinh cầu có vẻ độc đáo, cái tinh cầu này đều là yêu tiên do linh thực biến hóa mà ra, bất quá tinh cầu như vậy ở linh giới là không hề thiếu, cho nên nó tuy rằng độc đáo, nhưng cũng không phải quá bắt mắt.

Dương Thiên Vấn sau khi từ tinh tế truyền tống trận Mộc thực tinh đi ra, hít sâu một hơi, trong lòng cảm thán nói: "Nơi này không tệ, linh khí thật đúng là không phải dư thừa bình thường. Chẳng qua, cái linh khí này tựa như càng thích hợp yêu tiên linh giới".

"Hoan nghênh tiền bối quang lâm Mộc thực tinh" Truyền tống sư nhìn thấy Dương Thiên Vấn, nhất thời cung kính đón lại đây. Dương Thiên Vấn một thân pháp lực sâu không lường được, cho dù bị phong ấn 99% cũng có thể uy hiếp rất nhiều tiên nhân.

"Ừm, bổn tọa muốn hỏi một chút, Vụ Hoa cốc là ở phương hướng nào?" Dương Thiên Vấn gật gật đầu hỏi.

"Hồi tiền bối, Vụ Hoa cốc ngay tại chính đông ở ngoài mười bốn vạn dặm, tiền bối có thể..Truyền tống sư nói còn chưa nói xong, Dương Thiên Vấn đã nhẹ nhàng tung người, hóa thành một đạo kim quang rời khỏi.

Mười bốn vạn dặm là khá xa, Dương Thiên Vấn không có bao nhiêu rảnh rỗi mà ở lại nói chuyện.

Kim quang khoa trương kéo dài qua lộ trình mười bốn vạn dặm. Dương Thiên Vấn thân hình từ trong kim quang thoáng hiện ra. Nhìn vụ hải trước mắt, trong lòng nghĩ đây chính là Vụ Hoa cốc.

Túng Địa Kim Quang của Dương Thiên Vấn khoa trương như thế sao lại không có khiến cho các tu sĩ dọc theo đường đi phản ứng? Nhưng mà, Dương Thiên Vấn nay đứng ở giữa không trung, phạm vi trong vòng trăm dặm cũng không có chút người ờ, Ừm, lại có thể không ai theo tới nhìn một cái, hoặc là chạy tới giúp vui.

Các yêu tiên sinh hoạt tại Mộc thực tinh này, đều rất hiểu đạo tránh họa miễn tai, trêu chọc tồn tại không chọc nổi, chúng nó là sẽ không đi giúp vui, cái này cùng tu sĩ nhân loại là hoàn toàn tương phản.

Túng Địa Kim Quang của Dương Thiên Vấn khoa trương như thế, tốc độ cực nhanh, đủ để có thể nói tuyệt thế! Chúng nó tránh né đều không kịp, thế nào còn dám tới giúp vui? nguồn

Vụ Hoa cốc, thật ra chính là một cái sơn cốc thêm khe sâu bị mây mù bao phủ, trong núi có khe sâu, tựa như số lượng không ít, trong Vụ Hoa cốc linh dược rất là phong phú, chỉ là sương mù dày đặc quá mức lợi hại, ngay cả linh thức cũng bị sương mù dày đặc ngăn trở, khoảng cách tra xét đã bị hạn chế nghiêm trọng, trong vụ hải phân không rõ đông tây nam bắc, cho nên tu sĩ lạc đường ở trong đó thật sự rất nhiều. Đương nhiên, Vụ Hoa cốc tuy rằng nguy hiểm, nhưng dù sao chiếm diện tích rất lớn, trong đó tài nguyên phong phú, là có rất nhiều tu sĩ linh giới đi vào tìm kiếm cơ duyên, nói như vậy, chỉ cần không xâm nhập sâu, sương mù bên ngoài cũng không có quá mạnh, cho dù có nguy hiểm, vẫn là có vẻ thấp, cho nên Vụ Hoa cốc cũng không phải không có người ra vào.

Bất quá, nếu đi vào, không có đi ra, vậy chỉ có tự trách mình xui xẻo.

Dương Thiên Vấn dùng Huyền quang thuật của mình tra xét Vụ Hoa cốc một chút, phát hiện cho dù là Huyền quang thuật cũng vô pháp xuyên qua mây mù che xem mà xem được tình huống bên dưới. Phải biết rằng, Dương Thiên Vấn hiện tại đường đường là Thần Vương, thi triển ra Huyền quang cầu, vậy tuyệt đối không phải là bình thường.

Dương Thiên Vấn trong lòng ngược lại càng thêm vui vẻ, hư vô lao tù cửa vào rất nhiều, có xác thực, cũng có không xác thực, có lâm thời, có vĩnh viễn tồn tại. Nhưng mà mặc kệ loại nào, chúng nó đều bị Thiên Cơ che lấp, cho dù là Chúa Tể nếu không có một cửa vào cố định, cũng khó mà tìm được nó tồn tại.

Hiện tại xem ra cái Vụ Hoa cốc này nên chính là cửa vào mình muốn tìm. Hơn nữa xem cái tình hình này, cái cửa vào này còn có thể là loại cửa vào cố định.

Dương Thiên Vấn trực tiếp phi thân vọt vào Vụ Hoa cốc, nay khác với ngày xưa, nếu là thời điểm trước ở tiên giới, nhìn thấy cửa vào hư vô lao tù, tuyệt đối là quay đầu trốn xa.

Dương Thiên Vấn thân ở trong mây mù, thần thức bị suy yếu gấp trăm lần, cũng phân không rõ đông tây nam bắc.

Giống loại địa phương này, cũng không phải nói ngươi cứ bay về phía trước, là có thể trực tiếp xuyên qua. Bởi vì, mây mù thân nó là di động, hơn nữa nó còn có thể mang theo ngươi cùng nhau di động. Nói không chừng ngươi cứ bay về phía trước vài năm, trên thực tế cũng là bay vòng quanh, vĩnh viễn cũng không có khả năng đi ra ngoài.

Dương Thiên Vấn bay một ngày, cũng chú ý tới hiện tượng này, lúc này mới nhớ tới tình huống năm đó chính mình là lầm nhập hư vô lao tù như thế nào, dựa theo cách đi năm đó, bắt đầu trái phải cao thấp, có quy luật di động tới. Quả nhiên, năm đó chính mình cũng không có cảm giác được loại chỗ quỷ dị của cách đi này. Nhưng mà thần thức hiện tại cũng đã có thể tinh tường cảm nhận được biến hóa của mây mù chung quanh, mỗi khi một cái quỹ tích lướt ngang hoàn thành, chính mình thật giống như từ một đoàn mây mù di động đến đoàn mây mù khác, Ừm, đừng tưởng rằng mây mù này nhìn qua hình như là gắn bó một đoàn, trên thực tế, bên trong nó cũng chia làm vô số đạo to nhỏ khác nhau, những đạo mây mù này còn có được diệu dụng không gian gần nhau trong gang tấc mà cách nhau biển trời.

Sau khi hiểu biết được cái này, Dương Thiên Vấn mới biết được không ai có thể xuyên qua mây mù che lấp mà tiến vào hư vô lao tù, thân mình cũng là một loại cơ duyên, chỉ là cơ duyên này thật sự cũng không tốt lành gì mà thôi.

Tin tưởng hiện tại đại đa số tu sĩ lâm vào bên trong đám mây mù này, có lẽ có một ngày có thể đi ra ngoài, cũng có lẽ vĩnh viễn bị nhốt ở bên trong mây mù, thẳng đến phát điên hoặc sụp đổ mới thôi.

Đương nhiên, cho dù bọn họ có thể may mắn đi ra khỏi mây mù. Chờ đợi hắn khả năng chính là hư vô lao tù. Đáng thương mà ở một cái hư vô lao tù tràn ngập thiên phạt đến cuối đời nhận hết tra tấn, vĩnh viễn không có ngày xuất đầu.

Bất quá chúng sinh ngang hàng. Dương Thiên Vấn cũng đoán được, cái này có thể là một loại thủ đoạn cực đoan thiên đạo vì bảo hộ thái cổ hoang thú. Cũng có thể là bởi vì nguyên nhân khác mà hắn không biết, Ừm, tóm lại, hư vô lao tù là nhạc thổ của hoang thú, ác mộng của tu sĩ.

Mười ngày sau. Dương Thiên Vấn xuyên qua mây mù, cảnh sắc trước mắt biến đổi.

Bầu trời sáng sủa không mây, gió nhẹ từng trận.

Cảm giác hoang vắng lâu dài, mặt biển vô tận lâu dài, thái cổ thiên không lâu dài, tất cả đều có vẻ tinh thuần cùng im lặng như vậy.

Dương Thiên Vấn lẳng lặng đứng ở giữa không trung, lẳng lặng nhìn tất cả cái này. Trong lòng cảm khái ngàn vạn, hư vô lao tù có lẽ là ác mộng của các tu sĩ khác, nhưng đối với Dương Thiên Vấn mà nói, nơi này cũng là trạm chuyển trong cơ duyên biến hóa của hắn. Có lẽ không có địa phương này, quỹ tích cuộc đời của Dương Thiên Vấn sẽ biến hóa rất nhiều.

Dương Thiên Vấn đối với hư vô lao tù cũng không ác cảm, thậm chí còn đối với hư vô lao tù có một chút thân thiết như vậy. Dương Thiên Vấn ở trong này nhận thức một ít bằng hữu cùng chung chí hướng, cũng đã trải qua rất nhiều đau khổ cùng khảo nghiệm. Đương nhiên. Cũng có có thể là bởi vì Dương Thiên Vấn ở trong này thời gian cũng không dài, cũng không có thể nghiệm đến đáng sợ của hư vô lao tù.

Dương Thiên Vấn xuất ra Thông dẫn lệnh, đang muốn muốn thông báo cho Hỗn Độn Kim Tình Thú chúng nó, đột nhiên, Dương Thiên Vấn giống như nghĩ tới cái gì, tạm thời buông tha ý tưởng này.

Huyền quang thuật triển khai ra. Vị trí hiện tại cách trung tâm bốn biển không xa không gần, từ trong Huyền Quang Kính có thể nhìn thấy lốc xoáy siêu lớn ở trung tâm bốn biển.

Dương Thiên Vấn quyết định trước gặp Hắc Huyền Phệ Thần Thú rồi mới thông báo cho Hỗn Độn Kim Tình Thú cũng không muộn.

Túng Địa Kim Quang thần thông thi triển ra, Dương Thiên Vấn hóa thành kim quang chói mắt bay về phía lốc xoáy siêu lớn ở trung tâm bốn biển.

Thời gian không đến nén hương, Dương Thiên Vấn biến thành kim quang liền vững vàng đứng ở trên không cách lốc xoáy siêu lớn kia không xa. Hấp lực cường đại cùng gió xoáy sắc bén bên trong lốc xoáy, điên cuồng mà hướng về phía Dương Thiên Vấn. Tiếc nuối là chúng nó mỗi khi tiếp cận đến trước người Dương Thiên Vấn ba tấc liền biến mất vô hình.

Dương Thiên Vấn nhìn chăm chú một hồi lâu, một cú lộn nhào, vọt vào lốc xoáy.

Lốc xoáy rất sâu. Hơn nữa càng rơi xuống, lực cản cũng càng lớn, có thể làm cho Dương Thiên Vấn cũng cảm giác được lực cản trong đó, có thể thấy được cái lực cản này không nhỏ. Nói vậy cho dù là hoang thú tối cường cũng mơ tưởng xông loạn chứ?

Lực cản là lớn. Đáng tiếc nay Dương Thiên Vấn đã không giống trước, thoáng dùng vài phần lực đạo, liền hóa giải lực cản, tốc độ nhanh đến cực hạn nhảy vào chỗ sâu trong lốc xoáy.

Ước chừng tiêu phí hơn nửa giờ. Dương Thiên Vấn mới dùng thần thức "xem" đến một cái lồng chụp đặc thù, trong đó đúng là Hắc Huyền Phệ Thần Thú đang ngủ say.

Dương Thiên Vấn dùng thần thức hung hăng hướng Hắc Huyền Phệ Thần Thú đánh tới.

Hắc Huyền Phệ Thần Thú ở trước thần thức Dương Thiên Vấn công kích đến, cảnh giác tỉnh lại, bản năng phòng ngự một kích này. Lập tức phản ứng lại, giận dữ hét: "Tên khốn kiếp không muốn sống nào, lăn ra đây cho bổn thần!"

Hắc Huyền Phệ Thần Thú bạo ngược toàn thân đều động lên, tác động xiềng xích tứ chi kịch liệt rung rung, đồng thời, biển lớn chung quanh đều kịch liệt lay động lên.

"Tiền bối, là ta. Dương Thiên Vấn" Dương Thiên Vấn dùng ngũ hành độn thuật, trốn vào trong lồng chụp này, hiện thân đi ra nói.

"Ồ? Là tiểu tử ngươi?" Hắc Huyền Phệ Thần Thú có vẻ thực ngoài ý muốn. Nghĩ rằng, chẳng lẽ người này lại xui xẻo lầm nhập hư vô lao tù? Ồ, nếu thật sự là như vậy, vậy tiểu tử này cũng thật sự là vận khí cực phẩm.

Hắc Huyền Phệ Thần Thú từ trong ngủ say tỉnh lại, lay động một chút đầu óc cứng ngắc. Lại nhìn về phía Dương Thiên Vấn nói: "Ngươi sao lại đến nơi này? Sẽ không..Đang nói đột nhiên ngừng lại, trợn to mắt nhìn Dương Thiên Vấn, một hồi lâu mới phản ứng lại: "Ồ?! Không có khả năng, ta xem sai rồi? Hay là ta ngủ lâu lắm rồi?"

746. Chương 747: Bốn Thú Tề Tụ

Quyển 11: Chúa tể

Chương 747: Bốn thú tề tụ

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Hắc Huyền Phệ Thần Thú ánh mắt trừng so với chuông đồng còn lớn hơn, nhìn Dương Thiên Vấn không nháy mắt, ngây người, rồi dùng sức xoa xoa ánh mắt, lại tỉ mỉ nhìn vài lần, sau khi lặp lại mấy lần, Hắc Huyền Phệ Thần Thú rốt cuộc tiếp nhận kết quả làm cho người ta sợ hãi này, lập tức lại suy tính một chút.

Rồi toàn bộ thú thể vô lực nằm úp sấp xuống đất, cảm thán nói, "Ông trời ơi, ngươi thật sự là biến thái! Lão tử mới ngủ hơn hai trăm năm, mà ở ngoài nhiều nhất cũng chỉ qua hơn hai vạn năm, ngươi, ngươi hai vạn năm trước tu vi Thiên Tiên rời khỏi, hai vạn năm sau cảnh giới Thần Vương trở về, ngươi đây là tu hành sao? Ngươi cái này so với đáp phi kiếm còn muốn mau hơn!" Cảm thán rất nhiều, lại nói thầm một câu, "Khó trách ngươi lại bị vị kia nhìn trúng".

Dương Thiên Vấn nở nụ cười, cười đến thực vui vẻ, Dương Thiên Vấn còn làm không được tới bước người khác thiệt tình khích lệ mà không vui, kết quả chỉ nghe thấy Hắc Huyền Phệ Thần Thú cảm thán phía trước, mà không có nghe thấy tiếng thì thầm nhỏ phía sau.

"Nơi nào nơi nào, tại hạ điểm tu vi ấy, ở trước mặt ngài thì có là gì đâu?" Dương Thiên Vấn nửa khiêm tốn nửa ăn ngay nói thật nói.

"Vô nghĩa, ngươi mới tu hành bao lâu, lão tử ta từ lúc thiên địa sơ khai đã tu đạt chí cảnh, chỉ kém một bước có thể bước vào lĩnh vực tối cao, nhưng mà một bước này lại kéo dài đến nay!" Hắc Huyền Phệ Thần Thú cảm thán nói.

"Chính là vậy, tại hạ bất quá mới chỉ là cảnh giới Thần Vương, cùng tiền bối so ra còn kém xa" Dương Thiên Vấn không dấu vết khen nói.

"Bỏ đi, mỗi người đều có nhân duyên riêng, ta quản không được quá nhiều" Hắc Huyền Phệ Thần Thú nghe xong cũng không có chấp nhất Dương Thiên Vấn tinh tiến. Khôi phục lại Hắc Huyền Phệ Thần Thú tựa như nghĩ tới cái gì, trầm tư trong chốc lát, cao thấp đánh giá Dương Thiên Vấn một phen nói, "Ngươi không phải là chiếm được Thời Không Bảo Tháp đó chứ?"

Dương Thiên Vấn nghe xong một trận im lặng, trong lòng nói, lão gia này thật đúng là mẫn cảm, lại có thể lập tức liền đoán được.

"Ngài là như thế nào đoán được" Dương Thiên Vấn cũng không có ý tứ giấu diếm, dù sao Hỗn Độn Kim Tình Thú cũng đã đã biết.

"Quả nhiên!" Hắc Huyền Phệ Thần Thú khôi phục tinh thần, vẻ mặt đắc ý nói, "Lão tử tuy rằng bị áp ở chỗ này, không thấy mặt trời, nhưng cũng không đại biểu ta bị nhốt đến choáng váng. Hai vạn năm, ngươi có thể tu luyện đến Tiên Tôn chẳng có gì lạ, thậm chí ngươi còn phi thăng thần giới cũng không lấy làm kỳ. Nhưng mà nếu ở hai vạn năm ngắn ngủn, từ một Thiên Tiên nho nhỏ tu luyện thành Thần Vương, căn bản là không có khả năng! Thiên tài cho dù vĩ đại như thế nào cũng không có khả năng! Đạo tu hành là không thể đi đường tắt. Mà ngươi lại thành công, theo ta biết, trừ bỏ Thời Không Bảo Tháp có công hiệu này ra, cũng tìm không thấy lý do nào khác".

"Tiền bối chẳng lẽ đối với cái Thời Không Bảo Tháp thần giới thập bảo này không có hứng thú?" Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi.

"Có gì hứng thú? Siêu thần thú chúng ta vũ khí mạnh nhất là thân thể chúng ta, Thời Không Bảo Tháp tuy rằng huyền diệu, nhưng mà cái thiên chuyển thời không thần diệu này đối với ta mà nói, quả thật quá mức yếu, đến cảnh giới chúng ta, xa xa không phải thời gian là có thể làm cho chúng ta tiến bộ" Hắc Huyền Phệ Thần Thú khóe miệng nhếch lên, một chút cũng không hiếm lạ nói.

Tảng đá trong lòng Dương Thiên Vấn coi như là rơi xuống một nửa, ít nhất Thời Không Bảo Tháp ở trong mắt mấy vị siêu thần thú là gân gà tuyệt đối, Ừm, cái này có lẽ cùng bản thân chúng nó có điểm quan hệ.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu hỏi, "Không biết ngài còn kém bao nhiêu thần vị đột phá đến Chí cao thần".

"Ài, còn kém một cái!" Hắc Huyền Phệ Thần Thú thở dài, "Ồ, ngươi như thế nào biết thần vị?"

"Tại hạ không rõ, vì cái gì ngày đó ngài muốn đưa ta Thông huyền linh tàng bi?" Dương Thiên Vấn khó hiểu hỏi.

"Ngươi đã biết?" Hắc Huyền Phệ Thần Thú trừng mắt nhìn hồi đáp, "Ngươi nghĩ rằng ta muốn sao? Nhưng thứ nọ là người khác đưa ngươi, đây là cơ duyên của ngươi, ai cũng đoạt không được, huống hồ ta chỉ là một cái phân thân, cho dù có thần vị cũng luyện hóa không được. Thoạt nhìn, ngươi tựa như đã hoàn toàn luyện hóa thần vị".

"Người khác cho ta? Người trẻ tuổi ngày đó là ai vậy?" Dương Thiên Vấn quan tâm nhất chính là chuyện này, giống như bắt đầu từ hư vô lao tù, bên người mình đã phát sinh rất nhiều chuyện đều có bóng dáng người này.

"Hắc hắc hắc cái này, ngươi đừng hỏi nữa, còn có, trăm ngàn không cần cùng những người khác nói tới hắn, bất luận kẻ nào cũng không cần đề cập" Hắc Huyền Phệ Thần Thú nói.

Dương Thiên Vấn trợn trắng mắt nhìn, cũng lười hỏi lại.

Dương Thiên Vấn xuất ra Thông dẫn lệnh nói, "Hỗn Độn Kim Tình Thú liên hệ Kình Thiên Cự Viên cùng Hỗn Nguyên Long Quy, nơi nơi tìm ngươi, ta lúc này sẽ thông báo bọn họ đến đây".

"Ồ? To con cùng lão quy cũng đến đây, thật sự là có ý tứ!" Hắc Huyền Phệ Thần Thú vui sướng kêu lên.

Dương Thiên Vấn nhìn thấy Hắc Huyền Phệ Thần Thú cũng không có để ý, liên hệ Hỗn Độn Kim Tình Thú nói,"Ta đã tìm được Hắc Huyền tiền bối".

Thông dẫn lệnh còn chưa có đóng lại, qua không bao nhiêu lâu, Dương Thiên Vấn cảm giác được không gian truyền đến một trận chấn động kịch liệt, thần thức dò xét đi lên, ở trên trời cao so với mặt biển hơn ba ngàn thước, một đạo khe hở thật lớn mở ra đến, ba đạo bóng dáng từ trong dị không gian tiến vào.

Dương Thiên Vấn thần thức dò xét đi qua, không có liên hệ cái gì, vừa chạm liền lui trở về.

Hắc Huyền Phệ Thần Thú thần thức cũng dò xét đi qua, ở giữa không trung cùng ba thú khác không có trao đổi bao lâu, đám người Hỗn Độn Kim Tình Thú liền vọt xuống dưới.

Đợi hai nén hương, ba cái bóng dáng quen thuộc xuất hiện ở bên người Dương Thiên Vấn.

"Chậc chậc chậc lão hắc, ngươi thật sự là càng lăn lộn càng tệ, xem cái bộ dạng của ngươi này" Hỗn Nguyên Long Quy cảm thán nói, trong giọng nói có chút vui sướng khi người gặp họa.

"Mẹ, là tên khốn kiếp nào đem ngươi nhốt tại nơi này, thật không cho chúng ta mặt mũi?" Kình Thiên Cự Viên nhìn Hắc Huyền Phệ Thần Thú bị khóa ở chỗ này, giận dữ hét lên.

"Được rồi, chúng ta đem lão hắc cứu ra rồi nói sau, cái món nợ này nói như thế nào cũng phải đòi lại" Hỗn Độn Kim Tình Thú cũng tức giận nói.

Nói xong, lập tức muốn hành động.

"Chậm đã, đây là Tỏa Long Liên, lấy tứ hải lực làm chỗ dựa, đem thần côi của ta cũng áp ở chỗ này, phải một lần chặt đứt bốn dây, nếu không sẽ thương tới căn nguyên của ta" Hắc Huyền Phệ Thần Thú nhắc nhở nói.

"Tỏa Long Liên? Thật đúng là! Hơn nữa còn giống như là lão long tự mình tế luyện Tỏa Long Liên, chẳng lẽ là lão long đem ngươi áp ở chỗ này?" Hỗn Độn Kim Tình Thú không dám tin nói.

"Không có khả năng?" Kình Thiên Cự Viên khó có thể tin nói, chỉ là giọng điệu cũng không dám khẳng định như vậy, Tỏa Long Liên cũng có phân cao thấp, bốn dây này rõ ràng chính là bảo bối cao cấp nhất từ tổ long tự mình tế luyện, để mà trấn khóa phản đồ cùng kẻ phạm huý long tộc. Loại đồ vật cao cấp này là từ tổ long tự mình bảo quản, như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Hắc Huyền Phệ Thần Thú thở dài một tiếng, mở miệng nói, "Lúc mới bắt đầu, ta cũng nghĩ như vậy, nhưng mà ta bị nhốt tại đây nhiều năm qua như vậy, cũng nghĩ rõ ràng, lão long không có khả năng cũng không có lý do đem ta nhốt lại, hắn muốn làm cái gì? Hơn nữa, năm đó hắn thương cũng không nhẹ, chỉ sợ ngay cả phân thân cũng không có lưu liền đóng cửa ngủ say".

"Bỏ đi, ngươi nói, ngươi là bị ai nhốt tại nơi này, chuyện Tỏa Long Liên chờ về sau hỏi lại cũng được" Hỗn Nguyên Long Quy lo lắng càng thêm toàn diện một ít.

Hắc Huyền Phệ Thần Thú nghe đến đó, không khỏi mắt mang sát khí quát,"Còn có thể có ai? Có thể đem ta nhốt tại nơi này, đúng là hai vị Thần Hoàng nhân thần giới cùng tộc trưởng hai tộc Mộc, Thủy thái cổ thần giới".

Nghe như thế, Kình Thiên Cự Viên tức giận nói, "Không sao, chờ ngươi đi ra, chúng ta liên thủ giúp ngươi đòi lại món nợ này".

Hỗn Nguyên Long Quy cùng Hỗn Độn Kim Tình Thú đều tức giận, bên trong bảy đại siêu thần thú, cũng chia phái, không hề nghi ngờ, bốn vị bọn họ là cùng loại tán tu, quan hệ tốt nhất. Sau đó là Tổ Long, Thần Phượng, Ngũ Thải Kỳ Lân ba vị tồn tại giống như tông môn, quan hệ tự nhiên sẽ thân mật một ít. Hắc Huyền Phệ Thần Thú bị giam giữ ở chỗ này, rõ ràng chính là đánh vào mặt mũi bốn người chúng nó, đến cấp bậc Chúa Tể này, trừ bỏ ích lợi ra, vấn đề mặt mũi chính là lớn nhất.

Cây sống một lớp da, người sống một khẩu khí. Cái khẩu khí này không tranh không được, cái khẩu khí này vô luận như thế nào, bọn họ đều phải tranh trở về, nếu không bọn họ còn lặn lộn gì nữa?

Dương Thiên Vấn liền có vẻ cẩn thận, hắn là người ngoài cuộc, lo lắng toàn diện hơn nhiều. Nghe Hắc Huyền Phệ Thần Thú nói chính là nhân thần giới cùng thái cổ thần giới, hai giới tổng cộng bốn vị Chúa Tể liên thủ đem Hắc Huyền Phệ Thần Thú giam giữ ở trong này. Nhưng là vì cái gì? Chẳng lẽ bọn họ không biết làm như vậy sẽ chọc giận mấy đại siêu thần thú khác sao?

Chính cái gọi là mọi sự đều có nhân quả, Dương Thiên Vấn tin tưởng cái này trong đó tự nhiên có nguyên nhân không rõ tồn tại, hoặc là bởi vì ích lợi, hoặc là thực bởi vì xả giận, hoặc là thực vì quét sạch mặt mũi bảy đại siêu thần thú. Cái này trong đó còn liên lụy tranh đấu, ân ân oán oán giữa các đại Chúa Tể. Tư liệu quá ít, Dương Thiên Vấn không thể nào phân tích ra, cũng vô pháp có được một cái đáp án tương đối xác thực.

Bất quá Dương Thiên Vấn có thể đoán rằng, Hắc Huyền Phệ Thần Thú thoát vây sẽ mang đến ảnh hưởng khẳng định không nhỏ, có lẽ toàn bộ thần giới đều phải loạn hẳn lên, hơn nữa là sẽ loạn được bao nhiêu thì loạn bấy nhiêu. Quả thực chính là loạn đến mức tận cùng, loạn đến không thể loạn hơn. Chúng thần chi chiến sẽ bắt đầu như vậy chứ?

"Dương tiểu hữu, cái này cũng phải làm phiền ngươi ra tay tương trợ" Hắc Huyền Phệ Thần Thú quay đầu nhìn về phía Dương Thiên Vấn

"Có cái gì có thể cống hiến sức lực, cứ phân phó là được" Dương Thiên Vấn vỗ ngực nói, nhân tình này là không phải làm không.

747. Chương 748: Thân Thế Tiểu Bạch

Quyển 11: Chúa tể

Chương 748: Thân thế Tiểu Bạch

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Bốn đạo Tỏa Long Liên, ở đây có ba thú một người, vừa lúc mỗi vị phụ trách một cái" Hỗn Độn Kim Tình Thú chỉ vào đường dây thô to nọ nói.

Dương Thiên Vấn đã sớm chú ý tới dây xích này, dây này có thể khóa được Hắc Huyền Phệ Thần Thú, đủ có thể thấy uy lực của nó bất phàm. Dương Thiên Vấn nhục thân tuy rằng cũng tu luyện qua. Nhưng đây chỉ là tu luyện phụ trợ, so không được với thú thể siêu thần thú chân chính, không có thần binh lợi khí, như thế nào có thể phá vỡ Tỏa Long Liên này? Dương Thiên Vấn cũng không muốn bại lộ bí mật mình có được Phá Diệt thương. Cho nên chần chờ trong chốc lát rồi nói: "Để cho tại hạ thử một chút uy lực cái Tỏa Long Liên này, nhìn xem tại hạ có năng lực phá vỡ nó hay không".

"Ừm, thử thì có thể, trăm ngàn không cần quá dùng sức" Hắc Huyền Phệ Thần Thú cũng nghĩ đến chỗ khác nhau của nhân thần cùng thần thú, đồng ý gật đầu nói.

Dương Thiên Vấn trên tay pháp bảo không ít, nhưng mà lợi khí cũng không nhiều, tùy tay từ trong giới chỉ lấy ra một cây phi kiếm cấp Thiên Thần khí, sau khi hơi thêm tế luyện, quán chú ba thành pháp lực hướng Tỏa Long Liên chém xuống.

Thanh âm thanh thúy vang lên, phi kiếm lại có thể gãy đoạn!

"Cái này đó là chỗ lợi hại của Tỏa Long Liên, có bao nhiêu lực lượng công kích nó sẽ bắn ngược bấy nhiêu lực lượng trở về, cho nên nó không gãy, thì chính là phi kiếm ngươi gãy" Hỗn Độn Kim Tình Thú mở miệng giải thích.

Dương Thiên Vấn buồn bực, ba thành pháp lực chính mình thêm tầng uy lực kiếm quyết, vậy mà lại đem kiếm của mình đánh gãy, cũng may thanh phi kiếm này là thử dùng, cẩn thận nghĩ đến, trừ bỏ tiên thiên linh bảo tài chất hơn người ra, sợ là lợi khí bình thường gặp phải nó chính là gãy đoạn, bởi vì lực lượng bắn ngược căn bản là không phải tài chất tự thân thừa nhận được.

"Vậy hiện tại làm sao bây giờ?" Hỗn Nguyên Long Quy vô lực hỏi.

Cái Tỏa Long Liên này, lấy lực lượng ba thú chúng nó, dưới toàn lực chỉ có thể ứng phó một cái, dù sao chỉ là phân thân, mà không phải chân thân ở đây.

Dương Thiên Vấn nghĩ tới Tiểu Bạch, mở miệng đề ý nói: "Ta có biện pháp" Hào phóng xuất ra Thời Không Bảo Tháp, đem Tiểu Bạch kêu lên.

Bốn siêu thần thú trừng mắt nhìn Tiểu Bạch, trực tiếp ngây người!

"Ngươi, ngươi, cái này, cái này" Bốn siêu thần thú cuối cùng là phản ứng lại, chỉ là có chút khó có thể tin. Hỗn Nguyên Long Quy đầu tiên kêu lên: "Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng, trên đời không có khả năng có siêu thần thú thứ tám, tuyệt đối không có khả năng!"

"Ừm!" Ba vị còn lại đều gật đầu tỏ vẻ đồng ý, nhưng mà Tiểu Bạch trước mắt, cũng làm cho chúng nó khiếp sợ.

Tiểu Bạch sau khi đi ra, nhìn thấy bốn vị siêu thần thú trước mặt, nhu thuận kêu lên: "Bốn vị tiền bối khỏe. Văn bối Tiểu Bạch có lễ".

Bốn thú không có đáp lại, liếc mắt nhìn lẫn nhau một cái, gật gật đầu, đều phân ra đứng theo phương hướng đông tây nam bắc. Trên người dâng lên một cỗ pháp tắc dao động mãnh liệt.

Dương Thiên Vấn vừa thấy liền đoán được, bốn vị này là thi triển viễn cổ cấm thuật nào đó, Ừm, nếu đoán không có sai, chúng nó có thể là muốn tính ra lai lịch của Tiểu Bạch.

Dương Thiên Vấn không có xem gì vào, bởi vì Dương Thiên Vấn cũng rất ngạc nhiên lai lịch của Tiểu Bạch, hơn nữa nguyên bản lấy hiểu biết của Dương Thiên Vấn đối với Tiểu Bạch, có thể suy đoán, Tiểu Bạch hẳn là cùng bốn vị siêu thần thú này có điểm quan hệ, Dương Thiên Vấn trước kia cũng hỏi qua La bàn chỉ dẫn giả, nhưng mà không có được đáp án, bởi vỉ thân phận lai lịch của siêu thần thú, có vẻ là vấn đề cao cấp, la bàn cấp bậc không đủ, Dương Thiên Vấn quyền hạn cũng không đủ.

Vốn nghĩ đến Tiểu Bạch hẳn là cùng Hắc Huyền Phệ Thần Thú, Hỗn Độn Kim Tình Thú, Hỗn Nguyên Long Quy, Kình Thiên Cự Viên bốn vị này có chút liên hệ mới đúng, bởi vì Tiểu Bạch hiện tại hiểu biết Thôn thiên lĩnh vực, Kính tượng phân thân, huyễn thuật, phòng ngự tuyệt đối, còn có thiên phú thần thông đây mới thức tỉnh, lực lớn vô cùng. Thiên phú thần thông này hầu như liền bao quát đặc điểm của bốn vị siêu thần thú.này

Nhưng mà nay nhìn thấy phản ứng bốn vị siêu thần thú này, lại giống như căn bản không biết Tiểu Bạch, thậm chí còn kinh hô không có khả năng, điều này làm cho Dương Thiên Vấn càng thêm nghi hoặc thân thế lai lịch của Tiểu Bạch.

Cho nên, Dương Thiên Vấn nhìn thấy động tác của bốn vị siêu thần thú này phản ứng đầu tiên nghĩ là chúng nó hẳn đang thi triển diệu pháp nào đó để thăm dò Thiên Cơ.

Dù sao không phải Chí cao thần chân chính, hơn nữa là phân thân, cho nên mới cần bốn vị liên thủ.

"Lão đại." Tiểu Bạch có chút thấp thỏm bất an, dù sao sự tình cũng liên quan đến thân thế chính nó.

Dương Thiên Vấn cười cười nói: "Cứ thoải mái một chút" Dù sao, mấy vị siêu thần thú này cũng không có khả năng thương tổn tới Tiểu Bạch.

Pháp tắc dao động mãnh liệt, càng lúc càng lớn, liên tục không ngừng phun trào, qua một hồi lâu, một đạo cường quang đem bốn vị siêu thần thú Hắc Huyền Phệ Thần Thú bao vây ở bên trong, hơn nữa đem Dương Thiên Vấn cùng Tiểu Bạch đẩy xa hơn mười thước.

Trong khi cường quang lóe ra, Dương Thiên Vấn hoàn toàn thấy không rõ tình hình bên trong nguồn sáng, chỉ có kiên nhẫn chờ đợi. Xem cái thanh thế này, tựa như thân thế Tiểu Bạch thật đúng là rất khó thôi diễn ra vậy.Đại khái nửa canh giờ sau, ánh sáng mới dần dần nhạt xuống. Bốn siêu thần thú thân thể lộ ra, làm cho người ta có cảm giác một loại mệt mỏi dị thường. Hiển nhiên, loại cảm giác này tuyệt đối không phải ảo giác, xem ra nguyên nhân là do vừa rồi tiêu hao quá lớn.

Bốn vị siêu thần thú nghỉ ngơi trong chốc lát. Bất quá đều dùng một loại ánh mắt cực kỳ cổ quái nhìn chằm chằm Tiểu Bạch, nhìn đến Tiểu Bạch cũng cảm thấy xấu hổ.

Dương Thiên Vấn lại nhìn ra được, trong ánh mắt chúng nó cũng không có ác ý cùng sát ý, ngược lại, còn có một loại ý tứ sủng ái cùng che chở hàm xúc ở trong đó. Cái này làm cho Dương Thiên Vấn xem không hiểu.

Hơn nữa cái ánh mắt này càng ngày càng cổ quái, biểu tình càng ngày càng nhăn nhó, không khí càng ngày càng ái muội. Bốn siêu thần thú "mắt đi mày lại" lẫn nhau, có thể không ái muội, có thể không cổ quái sao?

Dương Thiên Vấn cuối cùng không mở miệng không được dò hỏi: "Ta nói, bốn vị, đến tột cùng làm sao vậy?"

"Ngươi là ở nơi nào gặp gỡ Tiểu Bạch?" Hỗn Độn Kim Tình Thú mở miệng hỏi, thanh sắc nghe lên đặc biệt nhu mềm, đó là giọng nữ làm cho người ta nghe thể xác và tinh thần đều cảm giác thoải mái.

Dương Thiên Vấn nhìn nhìn Tiểu Bạch trên vai, suy nghĩ một chút, liền đem tình huống ngày đó gặp gỡ Tiểu Bạch tại hạ giới nói một lần, đương nhiên lược đi chuyện la bàn vận mệnh.

Bốn vị siêu thần thú nghe xong, liếc mắt nhìn nhau một cái, Hắc Huyền Phệ Thần Thú, Hỗn Nguyên Long Quy, Kình Thiên Cự Viên ba đại lão gia tự nhiên cúi đầu trầm mặc, cuối cùng vẫn là Hỗn Độn Kim Tình Thú trừng mắt nhìn chúng nó vài lần, mở miệng nói: "Là như thế này, Tiểu Bạch từ ý nghĩa nào đó mà nói, nó coi như là con của chúng ta!"

Dương Thiên Vấn cùng Tiểu Bạch nghe xong đều ngây người! Tiểu Bạch thế nào, Dương Thiên Vấn không biết. Dương Thiên Vấn cái phản ứng đầu tiên chính là: "Không có khả năng!" Xác thực, cái này rất vớ vẩn, con của bốn vị siêu thần thú, cái này lại từ đâu nói lên vậy? Lưỡng tính ái ân mới có thể sinh đứa nhỏ, cho nên một kiếp sinh linh huyết thống, chỉ có thể đến từ chính cha mẹ.

Nhưng mà, người ta bốn vị siêu thần thú cao cao tại thượng cũng không có cần phải nói lừa gạt người? Việc này, chẳng lẽ là thực được sao? Nhưng mà Dương Thiên Vấn thật sự không nghĩ ra, bốn siêu thần thú này, ba công một mẫu, là như thế nào sinh Tiểu Bạch?

Chẳng lẽ, Dương Thiên Vấn trong lòng phát lên vô số ý niệm bất lương.

Nếu bốn siêu thần thú biết Dương Thiên Vấn trong lòng nghĩ cái gì, khẳng định sẽ đem Dương Thiên Vấn nuốt sống tại chỗ.

Hỗn Độn Kim Tình Thú tâm lý cũng không được tự nhiên. Ngươi suy nghĩ một chút, một hoàng hoa đại khuê nữ, đột nhiên có một đứa nhỏ, đương nhiên trong lòng sẽ không được tự nhiên. "Thật ra, không phải như ngươi suy nghĩ".

Dương Thiên Vấn sắc mặt chợt biến, ngươi biết ta nghĩ là cái gì sao?

"Một trận chiến năm đó, có thể nói là một trận chiến thảm thiết nhất, chúng ta đều đánh ra chân hòa, hoàn toàn là muốn hủy diệt đối phương, một trận chiến này đánh xuống, là thiên địa phân liệt, ba giới chia lìa. Hàng tỉ sinh linh chịu khổ liên lụy. Mà chúng ta cũng trả giá trầm trọng. Bản thể đến bây giờ còn đang ở trong ngủ say dưỡng thương" Hỗn Độn Kim Tình Thú cảm thán nói.

Dương Thiên Vấn lẳng lặng nghe, không có phát biểu ý kiến, thật ra ở chỗ này cũng không có tư cách phát biểu ý kiến, vẫn nên trung thực làm người nghe đi.

"Thật ra ngươi rất kỳ quái, vì cái gì chúng ta nói Tiểu Bạch là đứa nhỏ của chúng ta?" Hỗn Độn Kim Tình Thú dừng chút, lại giải thích nói: "Thật ra rất đơn giản, Tiểu Bạch đúng là bởi vì tinh huyết bốn chúng ta, bởi vì cơ duyên xảo hợp dựng dục mà sinh".

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, thì ra là tinh huyết bốn siêu thần thú? Trách không được Hỗn Độn Kim Tình Thú phải giải thích trình độ thảm thiết một trận chiến năm đó, trên thực tế, nếu không đủ thảm thiết mà nói, lấy thú thể mạnh mẽ đến cực điểm của bốn vị này, như thế nào có khả năng bị đánh cho xói mòn tinh huyết nghiêm trọng như vậy?

Nhưng mà tinh huyết bốn siêu thần thú này dung hợp cùng một chỗ, cái này vốn chính là sự tình không thể tưởng tượng, sau đó còn phải có chỗ tồn tại tin cậy, hấp thu tinh hoa thiên địa, biến hóa thành sinh mệnh mới. Cái tỷ lệ này liền thấp đến bằng không.

Tiểu Bạch xuất hiện thật đúng là có điểm huyền diệu cùng không thể tưởng tượng, trời sinh trời dưỡng, lại chiếm được bốn vị siêu thần thú truyền thừa, từ ý nghĩa nào đó mà nói sinh mệnh Tiểu Bạch thật đúng là từ bốn vị siêu thần thú này cho. Nói cách khác, từ huyết mạch mà nói Tiểu Bạch thật đúng đứa nhỏ của bốn vị siêu thần thú này, cũng không có một điểm giả.

Dương Thiên Vấn đem Tiểu Bạch từ trên vai bế xuống, "Đi đi!"

Tiểu Bạch chính mình cũng hiểu chuyện, liếc mắt nhìn Dương Thiên Vấn, gật gật đầu, thả người nhảy lên, liền nhào vào trong lòng Hỗn Độn Kim Tình Thú, giống như làm nũng kêu lên "mụ mụ".

748. Chương 749: Rời Khỏi

Quyển 11: Chúa tể

Chương 749: Rời khỏi

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Hỗn Độn Kim Tình Thú mẫu tính trong cơ thể bị một tiếng "mụ mụ" này hoàn toàn kích phát ra, cái loại mẫu tính sinh linh nữ tính đều có đã cô tịch hàng tỉ năm tháng, trầm tích xuống này.

Hỗn Độn Kim Tình Thú trong lòng mềm nhũn, trong mắt lộ ra nước mắt trong suốt, thân thiết động tình đáp: "Đứa nhỏ. Con đã chịu khổ rồi".

Hắc Huyền Phệ Thần Thú, Hỗn Nguyên Long Quy, Kình Thiên Cự Viên ba đại lão gia này chỉ có thể ở bên cạnh giương mắt nhìn. Mắt đầy chờ mong nhìn Tiểu Bạch, cũng không hẹn mà cùng chỉ vào chính mình. xem tại

Dương Thiên Vấn thấy một màn như vậy, thiếu chút nữa nhịn không được cười ra tiếng, may mắn dùng lực lượng cường đại đem ý cười đè ép xuống, nếu không ba vị siêu thần thú đáng thương này thực có khả năng sẽ bạo khởi giết người diệt khẩu. Ý cười đè ép xuống, nhưng mà trong lòng cũng không kềm được nghĩ: "Nếu có thể đem một màn này dùng kí ức tinh thạch ghi lại, sau đó đem đến thần giới bán mà nói. Tin tưởng khẳng định sẽ có rất nhiều kẻ có tiền sẽ dùng nhiều tiền mua trở về cất chứa, đây chính là trường hợp hàng tỉ năm khó gặp. Thậm chí là trường hợp nghĩ cũng nghĩ không đến" Đáng tiếc, đây là sự tình không có khả năng.

"Ta nói, Hỗn Độn, có phải nên tới chúng ta hay không?" Kình Thiên Cự Viên tuy rằng thoạt nhìn vóc dáng cao lớn, làm cho người cảm giác áp bách ta thật lớn. Tính tình nó cũng là thẳng nhất, rất nhanh liền nhẫn nại không được muốn "cướp người".

Hỗn Độn Kim Tình Thú trừng mắt nhìn nó một cái, nhưng vẫn lý giải vỗ vỗ Tiểu Bạch nói: "Đi đi" Dù sao Tiểu Bạch là đứa nhỏ của bốn thú chúng nó, trên người chảy là huyết mạch của chúng nó.

Tiểu Bạch nhào vào trong lòng Kỉnh Thiên Cự Viên, nhẹ giọng hô: "Viên ba ba".

"Hầu tử chết tiệt kia, ngươi nhẹ nhàng cẩn thận một chút, nếu đem con ta ôm chết, lão nương ta lấy mạng ngươi" Hỗn Độn Kim Tình Thú đột nhiên dị thường hung hãn nói ra một câu như vậy.

"Ài, con ngoan" Kình Thiên Cự Viên hưng phấn không được, một gương mặt đều nhanh cười sáng lạng. Đối với Hỗn Độn Kim Tình Thú lựa chọn quên đi.

Nhìn một cự viên cao tới hai thước cẩn thận ôm Tiểu Bạch, Dương Thiên Vấn thấy thế nào cũng cảm giác không được tự nhiên, nhưng mà một màn này lại làm cho Dương Thiên Vấn cảm giác được một loại ấm áp phát ra từ trong lòng.

"Lão viên, tới ta!" Hỗn Nguyên Long Quy cũng thiếu kiên nhẫn.

"Còn có ta!" Hắc Huyền Phệ Thần Thú phản ứng lại lớn tiếng kêu

Dương Thiên Vấn thức thời đứng ở một bên, không có quấy nhiễu trước mặt gia đình cổ quái này.

Đợi cho Tiểu Bạch từng bước từng bước nhận thức xong ba ba mụ mụ, mọi người mới nhớ tới Hắc Huyền Phệ Thần Thú bị khóa. Chúa Tể thật ra là thực kỳ diệu. Phân thân chúng nó xài chung là một cái linh thức. Chỉ là thân thể phân ra không cường đại bằng bản thể, khả năng vận dụng lực lượng cũng có phân biệt mà thôi.

Lúc này, Dương Thiên Vấn hợp thời mở miệng nói: "Tiểu Bạch năng lực hẳn là cũng đủ phá vỡ một cái Tỏa Long Liên, nếu không, hiện tại liền thử xem?"

Hắc Huyền Phệ Thần Thú lắc đầu nói: "Không cần thử Tiểu Bạch nếu có được huyết mạch bốn chúng ta, hơn nữa đã đạt tới thành thục hậu kỳ, tự nhiên có thể phá vỡ Tỏa Long Liên này. Đến đây đi, trực tiếp phá vỡ nó. Chúng ta về thần giới".

"Dương tiểu hữu, ngươi là đi ra ngoài trước đi, Tỏa Long Liên này sau khi phá vờ, sẽ khiến cho hải nhăn bộc phát" Hỗn Nguyên Long Quy cẩn thận nhắc nhở nói. Trong lời nói biểu lộ thiện ý không thể nghi ngờ, chính cái gọi là yêu ai yêu cả đường đi. Bởi vì quan hệ Tiểu Bạch, bốn vị siêu thần thú nguyên bản liền đối với Dương Thiên Vấn có hảo cảm nhất định, hiện tại lại thăng lên đến trình độ thân thích.

Phá vỡ cái Tỏa Long Liên này thật ra căn bản không có chuyện gì của Dương Thiên Vấn. Dương Thiên Vấn cũng vui vẻ thanh nhàn, gật gật đầu, tung người rời khỏi.

Thật ra, Dương Thiên Vấn cũng không phải phá không ra Tỏa Long Liên, chẳng qua là nương cơ hội này, đem Tiểu Bạch đưa ra, thuận tiện cũng là vì chứng thực quan hệ giữa Tiểu Bạch cùng bốn vị siêu thần thú. Hiện tại mục đích đã đạt thành, xác thực có điểm ra ngoài ý nghĩ. Nhưng kết quả lại phi thường hoàn mỹ.

Ra khỏi mặt biển, Dương Thiên Vấn cố ý rời xa trên mặt biển vạn thước. Nơi này chính là hải nhăn trung tâm bốn biển, thật ra ít có hoang thú sẽ đến nơi này. Dương Thiên Vấn đứng ở trên tầng mây, vừa chờ vừa thưởng thức cảnh sắc cái hư vô lao tù này.

Cái tâm tình này khác nhau, xem cùng là cảnh sắc, cảm giác cũng không giống nhau.

Nhưng vào lúc này, hải nhăn thật lớn dưới chân đột nhiên bành trướng. Lấy hải nhăn làm trung tâm, mặt biển phạm vi mấy vạn dặm lập tức trướng ấy ngàn thước, sau đó ầm ầm hạ xuống. Nước biển phạm vi mấy vạn dặm đều lập tức bay lên, xuyên thấu qua nước biển này, có thể nhìn thấy cảnh vật đại lục dưới đáy biển.

Qua một hồi lâu, năm đạo bóng đen từ đáy biển chạy đi ra, hầu như đồng thời xuất hiện ở trên tầng mây Dương Thiên Vấn đứng. Đúng là bốn vị siêu thần thú cùng Tiểu Bạch.

"Ha ha ha, bản tôn rốt cuộc đã đi ra, bản tôn rốt cuộc đã thoát khốn, hừ, việc này sẽ không dể dàng bỏ qua như vậy" Hắc Huyền Phệ Thần Thú cười một nửa, lại sát khí lẫm lẫm hừ lạnh nói.

"Tốt lắm, cái món nợ này chúng ta sẽ giúp ngươi thanh toán, chỉ là ta không rõ, bọn họ vì cái gì phải phí công đem ngươi khóa ở chỗ này?" Hỗn Độn Kim Tình Thú trong mắt kim quang thẳng lóe, lại văn lo lắng vấn đề này, tin tưởng mấy vị Chúa Tể nhân thần giới cùng thái cổ thần giới cũng không phải kẻ ngốc.

"Nhân thần giới cùng thái cổ thần giới liên thủ, chuyện như thế cũng không phải là khó nghĩ. Dù sao một trận chiến thượng cổ, nhân thần giới tuy rằng hơn một vị Chúa Tể trở thành kẻ được lợi lớn nhất. Nhưng mà thái cổ thần giới lại tổn thất thảm trọng, năm vị Chúa Tể, một chết một phong ấn. Chỉ còn lại có ba vị Chúa Tể. Bọn họ liên thủ tổng cộng mới năm vị Chúa Tể. Vì đối kháng bảy đại siêu thần thú chúng ta, bọn họ liên thủ là khẳng định, cũng là tất nhiên" Hỗn Nguyên Long Quy nói.

"Chú ý, không phải bảy đại siêu thần thú, hiện tại là tám đại siêu thần thú, còn có con chúng ta. Nó cũng là siêu thần thú, chỉ cần nó có thể đi vào tiến hóa đến hoàn toàn thể, chính là siêu thần thú thứ tám" Kình Thiên Cự Viên đối với nhân thần giới cùng thái cổ thần giới liên thủ hay không liên thủ là không mấy quan tâm, tâm tư của nó hiện tại phần lớn đặt ở làm thế nào làm cho Tiểu Bạch thành tài, trở thành siêu thần thú thứ tám. Hơn nữa cái này cũng không khó. Dù sao thời điểm một thần thú sinh ra, thú thể tu hành cực hạn cũng đã nhất định. Ví dụ như nói thần thú cao giai, sau khi trưởng thành đến hoàn toàn thể, tự nhiên mà vậy sẽ trở thành đỉnh phong Thần Hoàng. Siêu thần thú hoàn toàn thể chính là cấp bậc Chúa Te! Tiểu Bạch hiện tại mới thành thục hậu kỳ, liền đạt tới cấp bậc Thần Hoàng. Trên phẩm chất, sau khi đạt tới hoàn toàn thể, tự nhiên sẽ thành một vị Chúa Tể, đồng thời cũng sẽ đứng hàng siêu thần thứ tám của Thú thần giới.

"Đó là tự nhiên!" Hỗn Độn Kim Tình Thú tán thưởng nhìn thoáng qua Kình Thiên Cự Viên, hiển nhiên đối với Kình Thiên Cự Viên nói rất là hài lòng, sau đó lại gần như cưng chiều nhìn về phía Tiểu Bạch, càng xem càng yêu thích, càng xem càng hài lòng. Vừa ra đời vốn không có cha mẹ tại bên người nếu không có người che chở, chỉ sợ có hiểm chết non! Nghĩ như vậy, ánh mắt nhìn về phía Dương Thiên Vấn cũng nhiều vài phần cảm ơn, cái phần ân tình này liền nặng.

Dương Thiên Vấn tuy rằng đã lường trước bốn vị siêu thần thú này sau khi thiếu mình ân tình, khẳng định sẽ có hồi báo, nhưng mà Dương Thiên Vấn lại không thể tưởng được, phản ứng khi một mẫu thân vĩ đại bộc phát ra mẫu tính mà chính mình đã trầm tích hàng tỉ năm. Cho nên nói, Dương Thiên Vấn vẫn xem nhẹ cái phần ân tình này.

"Có đạo lý, thật ra mấy năm nay bị khóa ở dưới đó, ta trừ bỏ ngủ ra, cũng là suy nghĩ sâu xa, bọn họ vì cái gì phải muốn phí khí lực lớn như vậy đem ta khóa ở trong này?" Hắc Huyền Phệ Thần Thú thật ra chính mình cũng có điểm nghĩ không rõ ràng lắm, thật ra siêu thần thú chúng nó thật sự cũng không phải rất am hiểu cái chuyện âm mưu tính kế này.

Chúng nó thờ phụng là thực lực tuyệt đối. Ở trước mặt thực lực tuyệt đối, cái âm mưu tính kế nào cho dù có cường thịnh đến mấy, thì cũng chỉ là tái nhợt vô dụng.

Dương Thiên Vấn cũng rất ngạc nhiên, vì thế đứng dậy, tiếp lời nói: "Hắc Huyền tiền bối, người cứ nghĩ lại. Khi người bị khóa ở trong này, đã đến qua địa phương nào, nhìn thấy qua cái gỉ vậy, hoặc là đã chiếm được cái gì, hoặc là có nguyên nhân gì khác".

"Ừm, ta nghĩ lại một chút" Hắc Huyền Phệ Thần Thú cũng không phải ngu ngốc, Dương Thiên Vấn dẫn đường như vậy, cũng rõ ràng ý tứ Dương Thiên Vấn, "Năm đó ta phân ra phân thân, đã đi thiên ngoại thiên một chuyến, là ở chỗ này gặp gỡ bọn họ, kết quả..

Dương Thiên Vấn vừa nghe, kỳ quái hỏi: "Thiên ngoại thiên? Đó là địa phương nào?"

"Thiên ngoại thiên chính là một chỗ không gian thanh minh bên trong thiên ngoại hỗn độn, cửa vào ngay tại cổ chiến trường. Bất quá. Cũng không phải người nào cũng có thể đi vào. Không có thực lực nhất định căn bản mơ tưởng" Kình Thiên Cự Viên hồi đáp.

"Hơn nữa, nơi đó chính là địa phương sinh ra thần vị" Hỗn Nguyên Long Quy tiếp lời bổ sung.

Dương Thiên Vấn nghe xong sửng sốt, mở miệng hỏi nói: "Vậy vì cái gì không bao nhiêu người đi vào đó? Ta ý tứ là, nếu chỗ đó có thần vị, vì cái gì các người còn có thể thanh nhàn đứng ở Thần thú giới?" Nha, thiên ngoại thiên có thần vị? Vậy còn không phải ở lâu dài ở đó, chậm rãi tìm sao?

"Ngươi cho là thần vị là cái gì. Mặt hàng không đáng tiền sao? Thiên ngoại thiên. Mỗi cách một cái diễn kỷ mới có thể sinh ra chừng sáu cái thần vị, hơn nữa cũng chỉ có ở thời điểm riêng, thiên ngoại thiên mới có thể mở ra. Nhưng lại có chứa nhiều cấm kỵ, nhiều không kể xiết" Hỗn Độn Kim Tình Thú liếc mắt nhìn Dương Thiên Vấn một cái bổ sung nói.

Dương Thiên Vấn vừa nghe như vậy, thật ra có điểm rõ ràng tác dụng của thiên ngoại thiên này, cấp bậc giống như Chúa Tể đánh nhau lên, dưới toàn lực, thật giống như một trận chiến thượng cổ hậu kì, đem ba giới đánh cho chia lìa. Thần giới thoát phá, tại hạ giới lưu lại vô số di tích thượng cổ thần chiến. Thiên ngoại thiên hẳn là chính là không gian đặc thù để đại thần thông giả cấp này buông tay ra chân.

749. Chương 750: Về Hành Dương

750. Chương 751: Chấn Kinh

Chương 751: Chấn kinh

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đợi trong chốc lát, chưa thấy người trước đã nghe tiếng: "Dương huynh, ngươi đã trở lại?" Lời vừa dứt, một thân hình khổng lồ xông vào phòng khách quý. Nhìn thấy Dương Thiên Vấn quả nhiên ngồi ở trong phòng, vui sướng hướng Dương Thiên Vấn xông tới.

Dương Thiên Vấn ngây ngẩn cả người một chút, buông chiếc đùa, cầm bầu rượu, lập tức thân hình chợt lóe, trốn khỏi cú ôm này, mở miệng trêu chọc nói: "Mập mạp, không cần phải thân thiết như vậy, ta chịu không nổi dáng người khủng bố của ngươi".

Mập mạp sửng sốt một lát, ủy khuất nói: "Cái này lại không thể trách ta, ai kêu tiểu tử ngươi không kêu một tiếng bỏ đi giờ mới trở lại, ít nhất cũng phát một ít thông tin chứ. Lão tử đang trong cuộc họp, đột nhiên nghe được ngươi đến, lão tử có thể không kích động sao?"

Dương Thiên Vấn trên mặt tươi cười càng sâu, trong lòng rất là hưởng thụ loại cảm giác đặc thù này.

"Họp? Ta đây tới thật đúng là không phải lúc, chính sự quan trọng hơn, ngươi trước đi họp đi" Dương Thiên Vấn mở miệng nói.

"Chính sự? Nói tới cái chuyện này, còn cùng tiểu tử ngươi có liên quan, đi, cùng ta đi nghe một chút" Mập mạp trợn trắng mắt nhìn Dương Thiên Vấn một cái nói.

"Cùng ta có quan hệ?" Dương Thiên Vấn khó hiểu hỏi, chính mình rời khỏi Hành Dương lĩnh đã mấy trăm năm, như thế nào còn có thể cùng ta có quan hệ?

"Đương nhiên cùng ngươi có liên quan, đi thôi, ngươi sẽ biết" Mập mạp gật gật đầu nói, đối với Dương Thiên Vấn vẫy vẫy tay rồi đứng dậy.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, đi chẳng phải sẽ biết sao, cũng đứng dậy đi theo mập mạp đi ra phòng khách quý.

Trong phòng hội nghị cờ lớn ở lầu ba, đang ngồi vây quanh gần trăm người, mà những người này có là quản sự cao tầng Long Phượng thương hội, có cũng là đại biểu thế lực khác, cái này thoạt nhìn rất kỳ quái. Vì cái gì đại biểu thế lực khác sẽ chạy đến tổng bộ Long Phượng thương hội mà mở cuộc họp đây?

Thật ra rất đơn giản, mấy năm nay Long Phượng thương hội thế lực bành trướng thật sự lợi hại, là từ mấy trăm thế lực to nhỏ hợp thành Long Phượng thương minh. Thế lực này đã muốn phóng xạ đến nửa Huyền Nguyên đại lục.

Lúc này đây người tới tham gia hội nghị, còn không phải toàn bộ thành viên Long Phượng thương minh. Mà là khoảng trăm người đứng đầu trong đó.

Dương Thiên Vấn theo mập mạp đi vào phòng hội nghị, mập mạp uy nghi ngồi ở trên chủ vị, sau đó bảo chủ quản Long Phượng thương hội bên tay trái đứng dậy, đem vị trí nhường ra. "Dương huynh. Mời ngồi".

Dương Thiên Vấn gật gật đầu. Bình tĩnh ngồi xuống.

Cái ngồi xuống này, khiến cho toàn bộ đại biểu ở đây đều không hiểu, bọn họ cũng không có mở miệng nói cái gì. Nhưng mà trên mặt dị sắc như thế nào cũng che lấp không được, đại đa số mọi người ở trong lòng tìm tòi bộ dáng cùng tư liệu của Dương Thiên Vấn, nhưng tiếc nuối là, bọn họ suy nghĩ nửa ngày cũng không có tìm được tư liệu gì có liên quan tới Dương Thiên Vấn.

"Trương thiếu minh chủ, vị tiên sinh này là?" Có người nhịn không được dò hỏi.

"Ồ, ta đến giới thiệu, vị này chính là vị cao nhân mà mọi người muốn tìm kia" Trương mập mạp mở miệng nói: "Vấn Thiên cư sĩ, Dương Thiên Vấn".

"A!" Ở đây tất cả mọi người kinh ngạc nói không ra lời, trên mặt đã hoàn toàn dại ra, hai mắt vô thần nhìn chằm chằm Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn vẻ mặt khó hiểu, truyền âm hỏi: "Mập mạp, ngươi đây là xướng thế nào vậy?"

"Ngươi có thể trách ta sao? Năm đó ngươi lưu lại đan dược, nay đã muốn huyên náo toàn bộ Hành Dương lĩnh, không, bao gồm vài cái đại lĩnh ở bên Hành Dương lĩnh kia đều nổi tiếng" Trương mập mạp không chút nào yếu thế nói trở lại, "Mấy năm nay, Long Phượng thương minh áp lực cũng không nhỏ, tiểu tử ngươi thì sướng rồi, ở bên ngoài phong lưu tiêu sái" Ngay sau đó ném ra một cái ngọc giản cho Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn sờ sờ mũi, tiếp nhận ngọc giản, cẩn thận xem qua. Cái ngọc giản này ghi lại là thế cục cùng tình cảnh, tình huống phân tích vân vân mà Long Phượng thương minh gặp phải trước mắt.

Nguyên bản, việc này nguyên nhân là từ chuyện năm đó Quách gia nhị công tử bị ám sát nói lên. Năm đó. Dương Thiên Vấn xem ở mặt mũi Trương mập mạp cùng Khương Nguyên Đông, ra tay cứu vị nhị công tử đã muốn chết rồi này. Huyết Sát môn cũng bởi vậy bị đuổi ra Hành Dương lĩnh, nhưng mà mấy trăm năm trôi qua, Huyết Sát môn lại đã trở lại, trên tư liệu hoài nghi sau lưng Huyết Sát môn có hậu trường ủng hộ càng cường đại hơn, nhưng mà vẫn không có tra ra hậu trường là thế lực người nào.

Lúc này, địch trong tối ta ngoài sáng, Long Phượng thương minh không có thực lực cũng không thể là gì được, ở trước khi thế lực sau lưng Huyết Sát môn chưa có điều tra rõ. Long Phượng thương minh cũng chỉ có lựa chọn ẩn nhẫn.

Vài chục năm trước. Huyết Sát môn lại một lần ám sát, thế mà lựa chọn gia chủ Khương gia, Khương Nguyên Đông vì cứu cha, liền vận dụng viên Cửu chuyển hoàn hồn đan quý giá mà Dương Thiên Vấn đưa tặng nọ, cứu sống gia chủ Khương gia. Kết quả sự tình đã bị nháo lớn, đan dược có thể làm cho người ta chết mà sống lại, cái này quả thực chính là bom nguyên tử siêu cấp, oành một tiếng giống như nổ mạnh, làm cho cả giai tầng thượng cấp Hành Dương lĩnh đều chấn động.

Không chỉ có là Hành Dương lĩnh, thậm chí là giai tầng thượng tầng của cả nửa Huyền Nguyên đại lục đều trong những năm này chiếm được tin tức.

Thế lực này thông qua đủ loại phương pháp tìm tới Long Phượng thương minh, biểu lộ ra ý nguyện muốn mua.

Chuyện này làm cho cả Long Phượng thương minh cả trăm thành viên lớn nhỏ cùng chấn động. Dù sao loại đan dược này ai mà không muốn!

Nếu chỉ là như thế, Long Phượng thương minh còn chống đỡ được, dù sao thương minh là mở ra buôn bán, thiếu hàng cũng là chuyện bình thường, hơn nữa Long Phượng thương minh thực lực cũng không yếu. Cho dù là Huyết Sát môn cũng không dám công nhiên tìm tới Long Phượng thương minh. Nhưng mà loại đan dược này chính là Luyện Đan tông sư vang danh thần giới cũng không dám nói có thể luyện chế ra, chết rồi sống lại, thần hiệu nghịch chuyển luân hồi. Đây là chung cực theo đuổi của vô số luyện đan sư. Mà hiện tại Cửu chuyển hoàn hồn đan xuất hiện, làm cho này giấc mộng đạt thành. Vô số luyện đan sư có điểm thực lực thu được tin tức đều ùa vào thành Hành Dương, bọn họ cũng không phải tới tìm đan dược, mà là tìm đến luyện đan sư Dương Thiên Vấn này.

Ở tại thần giới, đặc biệt nhân thần giới, luyện đan sư cùng luyện khí sư đều là đám người được hoan nghênh nhất, cũng là chức nghiệp dễ dàng xuất đầu nhất, đồng thời cũng là chức nghiệp cao quý nhất nhân thần giới! Đồng thời cũng là chức nghiệp được người ta tôn kính nhất. Mà chức nghiệp giống như trận pháp sư cùng khôi lỗi sư, chính là chức nghiệp làm cho người ta kiêng kị nhất.

Luyện đan sư tốt. Luyện đan dược là vô số thần nhân tu luyện tu hành phải cần, không thể thiếu được, hơn nữa luyện đan sư không giống trận pháp sư cùng khôi lỗi sư làm cho người ta kiêng kị như vậy, tự nhiên có vô số người muốn kết giao.

Cửu chuyển hoàn hồn đan xuất hiện, xác thực khiến cho giới luyện đan sư oanh động. Luyện đan sư biết tin tức này, phần lớn đều lựa chọn tiến đến thành Hành Dương, tìm luyện đan sư luyện chế ra thánh dược này.

Cấp bậc ngũ tinh tam nguyệt, chính là cấp bậc thần chức giả thông dụng. Bình thường cho dù là luyện đan sư cấp nhất nguyệt cũng là khó thấy, nhưng mà hiện tại thì khác. Cái Long Phượng thương minh này, trên cơ bản trong một ngàn người đi đường đã có chừng mười luyện đan sư, mà này đó bên trong đan sư ít nhất có một luyện đan sư cấp bậc nhất nguyệt.

Mà dòng người tới thành Hành Dương tới trăm vạn để tính toán, suy nghĩ một chút, trong đó có bao nhiêu nguyệt cấp?

Luyện đan sư này mới là làm cho Long Phượng thương minh chân chính đau đầu, bọn họ là một đám đại gia không thể trêu chọc, hơn nữa cho dù là hơn mười vị đại sư nguyệt cấp cùng một vị tông sư tam nguyệt bên trong Long Phượng thương minh đều muốn gặp Dương Thiên Vấn. Có thể nghĩ, cái Cửu chuyển hoàn hồn đan này mang đến rung động bao nhiêu.

Cũng may mắn. Long Phượng thương minh thế lực cùng thực lực đủ để cam đoan sở hữu ích lợi Cửu chuyển hoàn hồn đan, nếu không Dương Thiên Vấn gặp phải chính là vô số thế lực đấu đá cùng mời chào.

Cửu chuyển hoàn hồn đan bị giới đan sư tôn sùng là thánh dược, mà luyện đan sư luyện chế ra loại thánh dược này tự nhiên không phải tam nguyệt tông sư có thể hình dung, giới đan sư phổ biến đem tông sư cấp bậc siêu việt tam nguyệt xưng là Thánh Sư. Đan đạo Thánh Sư!

Bao nhiêu năm rồi. Nhân vật cấp tông sư tam nguyệt tuy rằng không nhiều lắm, nhưng vô số năm tích lũy xuống cũng là có vẻ khả quan. Trên cơ bản các thế lực lớn đều có nhân vật cấp tông sư, mặc kệ là luyện đan sư hay là luyện khí sư. Nhưng mà có thể bị công nhận là Thánh Sư, hầu như không có. Dương Thiên Vấn chính là nhân thần giới từ trước tới nay, là luyện đan sư đầu tiên đi lên Thánh Sư.

Đương nhiên, bên ngoài chỉ biết là có Dương Thiên Vấn người này, nhưng mà cụ thể là ai, ai cũng không rõ ràng lắm, cũng chỉ có ba người thượng tầng cấp cao nhất Long Phượng thương minh mới biết được.

Mà lúc này đây. Thật sự là bởi vì đại sư nguyệt cấp đi vào thành Hành Dương rất nhiều, Long Phượng thương minh thật sự là muốn áp cũng áp không được, cho nên mới tổ chức đại hội để thảo luận.

Ngay tại lúc này, Dương Thiên Vấn đã trở lại.

Trương mập mạp tự nhiên sẽ không cùng Dương Thiên Vấn khách khí, cái phiền toái này vốn chính là Dương Thiên Vấn gây ra, mấy chục năm này, Long Phượng thương minh chống đỡ áp lực thật lớn đem sự tình kéo dài tới hiện tại, hầu như đã muốn đến bên bờ núi lửa phun trào.

Cho nên Dương Thiên Vấn vừa đến, Trương mập mạp liền đem Dương Thiên Vấn kéo đến phòng họp, toàn bộ thế lực đang ngồi đều là thành viên tương ứng thương minh, mọi người đều có cùng ích lợi. Trương mập mạp không có giấu diếm thân phận Dương Thiên Vấn. Hơn nữa Trương mập mạp cũng không cần giấu diếm, cái này vốn chính là chuyện tốt.

Đan đạo Thánh Sư. Dương Thiên Vấn đi lên ngai vàng này, vậy có thể nói nổi tiếng thần giới, chính là đan sư giới đệ nhất nhân. Hơn nữa Long Phượng thương minh giúp đờ, thế lực gì muốn động tới đều suy nghĩ một chút hậu quả có thể gánh vác hay không.

Cái Cửu chuyển hoàn hồn đan dụ hoặc là đủ để cho các cao thủ cường giả tự do rời núi tương trợ, cũng đủ để mời ra một ít cường giả ẩn cư nhiều năm.

751. Chương 752: Hồi Phủ

Quyển 11: Chúa tể

Chương 752: Hồi phủ

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Trên hội nghị, hầu như toàn bộ người phản ứng lại, đều dùng một loại ánh mắt gần như say đắm nhìn Dương Thiên Vấn, có người thậm chí hai ánh mắt đều mang theo ánh sáng xanh.

Dương Thiên Vấn bị bọn người kia nhìn thiếu chút nữa nổi da gà, trong lòng một trận cảm giác quái quái, cảm giác giống như bọn người kia muốn đem chính mình nuốt sống vậy.

Trương mập mạp thấy Dương Thiên Vấn đã xem xong tư liệu này, mới mở miệng hỏi: "Ngươi cảm thấy việc này nên giải quyết như thế nào?" Trương mập mạp tuy rằng không tiếp thu xem việc này là xấu, nhưng là có vẻ rõ ràng cá tính thích ẩn dấu của Dương Thiên Vấn.

"Ta? Ta tùy tiện thôi" Dương Thiên Vấn nhún vai hồi đáp. Trước kia là thực lực không đủ, cần hạ thấp, cần đủ thời gian trưởng thành. Hiện tại, Dương Thiên Vấn tự tin, dưới Thần Hoàng, tuyệt đối không ai có thể làm gì được mình, cho dù là Thần Hoàng bình thường cũng không e ngại, Dương Thiên Vấn cũng không để ý Lục thần huyết hồ lô nọ lại dính thêm nhiều máu Thần Hoàng.

Nếu chỉ là trao đổi cùng giao dịch, Dương Thiên Vấn cũng không để ý, dù sao nhận thức nhiều một ít bằng hữu cùng chung chí hướng cũng là tốt, mở rộng một chút quen biết mà thôi, nhưng nếu có người muốn động cứng rắn, thì đó là muốn chết!

"Ừm, nếu như thế, không bằng chúng ta liền mở một cái đại hội trao đổi đan đạo, luyện đan sư này tới tìm ngươi, đơn giản chính là muốn đến kiến thức cùng lãnh giáo một phen, dù sao từ xưa văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị, đan đạo Thánh Sư cũng không phải là dể ngồi như vậy" Trương mập mạp nói.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, Cửu chuyển hoàn hồn đan thật ra rất khó luyện chế. Đặc biệt hỏa hậu, không có thời gian trăm năm là khả năng không lớn luyện chế ra. Loại đan dược này, là không có khả năng lấy đến tỷ thí, bởi vì một hồi trao đổi đại hội không có khả năng một lần mở chính là trăm năm chứ?

"Ừm, ta không sao, dù sao ta gần đây cũng không có chuyện gì làm, quen biết một chút luyện đan tông sư nổi tiếng thần giới cũng tốt" Dương Thiên Vấn không có cự tuyệt đề nghị của mập mạp. Tuy rằng Cửu chuyển hoàn hồn đan là không có khả năng lấy ra luyện chế nữa, nhưng mà Dương Thiên Vấn biết đan phương cũng không ít, mỗi một loại đều có chỗ công hiệu thần kỳ của nó.

Dương Thiên Vấn là trong bụng có hàng, không có sợ hãi. Cái đại hội trao đổi đan đạo này, dựa vào là bản lãnh thật, Dương Thiên Vấn là cao thủ người mang tuyệt kỹ, đương nhiên tin tưởng mười phần.

Trương mập mạp lúc này đánh nhịp nói: "Thả ra tin tức, sau đó ở một chỗ đủ rộng rãi trong thành, chúng ta liền cử hành một lần đại hội trao đổi đan đạo như vậy" Dù sao hắn chỉ cần quyết định một cái hướng đi, còn lại đều là người phía dưới đi thu phục, không tới phiên mập mạp đến quan tâm.

"Cái này, thiếu minh chủ, nếu chúng ta muốn tổ chức đại hội trao đổi đan đạo này, dù sao cũng phải có người nổi danh đứng ra chứ?" Một chủ quản cao cấp thương minh mở miệng nói.

"Cái này đơn giản, liền lấy danh nghĩa hắn, mời dự là được" Trương mập mạp chỉ vào Dương Thiên Vấn nói, "Danh hiệu Đan đạo Thánh Sư, đủ nổi danh chưa?"

Dương Thiên Vấn nghe xong thẳng trợn trắng mắt, mập mạp này rõ ràng chính là muốn nương danh tiếng của mình đến mở rộng lực ảnh hưởng Long Phượng thương minh, bất quá Dương Thiên Vấn cũng không để ý, Long Phượng thương minh lực ảnh hưởng lớn, không phải đối với chính mình cũng có ưu việt sao?

"Ngươi không ý kiến chứ?" Trương mập mạp quay đầu nhìn Dương Thiên Vấn nói.

Dương Thiên Vấn khoát tay áo, một bộ dáng không sao cả.

"Chiếu theo mà làm" Mập mạp quay đầu nhìn về phía vị quản sự kia

"Vâng, Nghiêm Minh chủ" Vị quản sự kia cung kính đáp.

"Tốt lắm, vấn đề giải quyết, tan họp" Mập mạp vỗ vỗ ghế dựa, đứng dậy.

Dương Thiên Vấn cũng đứng dậy chuẩn bị rời khỏi.

"Cư sĩ. Xin ngài chờ một lát" Một lão giả áo bào vàng gọi Dương Thiên Vấn lại nói.

"Vị thần hữu này, có gì sao?" Dương Thiên Vấn ngừng lại, quay đầu hỏi.

"Tại hạ là chi nhánh của Long Phượng thương minh, đại biểu Cáp Khắc thương hội, muốn hướng ngài đặt hàng mấy viên Cửu chuyển hoàn hồn đan" Lão giả áo bào vàng khách khí hỏi.

"Ồ? Ngươi làm thế nào biết tên Cửu chuyển hoàn hồn đan này?" Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi, cái tên đan dược này cũng truyền ra sao?

"Ha ha. Thật không dám dấu diếm, Khương gia cũng là một trong thành viên Long Phượng thương minh" Lão giả áo bào vàng mở miệng nói, cái này ngụ ý chính là, tin tức là từ Khương gia có được.

Dương Thiên Vấn hai tay mở ra nói: "Cửu chuyển hoàn hồn đan chỗ ta quả thật có mấy viên, nhưng mà ta không có khả năng bán ra".

Lão giả áo bào vàng còn chưa có mở miệng, một đám người liền vây

quanh lại đây, một thanh niên áo bào tím mở miệng nói: "Chúng ta cũng rõ ràng, người nhiều hàng thiếu, chỉ là ngài cũng thông cảm khó xử của chúng ta, đan dược của ngài thật sự quá thần kỳ".

Dương Thiên Vấn bất đắc dĩ mở miệng nói: "Cửu chuyển hoàn hồn đan, cần linh dược quý trọng, là ngộ mà không thể cầu, hơn nữa khi luyện chế phế, một lò cần trăm năm, đan thành có thiên phạt hiện, bên trong mười lò, có thể cam đoan một lò cũng đã là chuyện mười phần không dễ. Cho nên mọi người là không cần quá mức kỳ vọng loại linh đan này có thể đặt hàng nhiều. Đây là chuyện tuyệt đối không có khả năng" Dương Thiên Vấn nghĩ rằng. Tuy rằng ta có Thời Không Bảo Tháp nghịch chuyển thời không, lại có tiên thiên Thái Cực Bát Quái lô có thể ngăn cản thiên phạt, linh dược lại có một cái tiểu thế giới đến nuôi trồng. Nhưng mà kẻ ngốc mới có thể làm cho Cửu chuyển hoàn hồn đan lan tràn đi ra ngoài.

Mọi người nghe xong một trận cảm thán, bất quá ai cũng không có hoài nghi Dương Thiên Vấn nói, bởi vì này loại thánh dược khởi tử hồi sinh này, nếu dể luyện chế, vậy mới kêu kỳ quái! Không ai sẽ đi hoài nghi loại thánh dược này luyện chế khó khăn cùng tính trân quý, đúng là bởi vì nó là ngộ mà không thể cầu mới có thể làm cho giá trị nó cao tuyệt. Nếu Dương Thiên Vấn hiện tại mở miệng nói, bán sỉ Cửu chuyển hoàn hồn đan, người khác còn có thể nghĩ Dương Thiên Vấn là bệnh thần kinh phát tác.

"Bất quá, mọi người cũng không cần nản lòng, như vậy đi, ta sẽ lấy hai viên đi ra bán đấu giá, mọi người đều có cơ hội" Dương Thiên Vấn đơn giản nói.

Mọi người nghe xong, đầu tiên là ánh mắt sáng lên, lại ảm đạm xuống, loại thánh dược này giá trị quả thực không thể đo lường, đây là đan dược tuyệt đối dùng để cứu mạng, đủ để cho người ta táng gia bại sản mà mua. Đầu năm nay, cái gì đều là hư, vô luận là danh lợi hay là tài phú, nếu mạng nhỏ đều không bảo đảm, vậy tất cả đều là mây khói qua thềm mà thôi.

Cho nên, Cửu chuyển hoàn hồn đan trân quý có thể nói tuyệt thế thánh phẩm, cái này cũng không phải là quá. Từ đan này nổi tiếng tới nay, không có bất luận kẻ nào sẽ đối với trân quý của Cửu chuyển hoàn hồn đan đưa ra hoài nghi gì.

Đừng nói là loại thánh dược cứu mạng này, cho dù là một ít đan dược chữa thương đỉnh cấp, giá cũng là cao ngất ngưởng.

Trừ cái đó ra. Chính là đan dược tăng lên thực lực giá trị trân quý ở dưới.

Mập mạp rốt cuộc phát ra thiện tâm, chạy tới giải vây cho Dương Thiên Vấn nói: "Các vị im lặng, vừa rồi mọi người cũng nghe thấy, Dương huynh nói sẽ xuất ra hai viên đan dược, mọi người trở về chuẩn bị một chút, bên trong thương minh chúng ta tiêu thụ một viên, một viên khác dùng đến ngăn chặn miệng lưỡi bên ngoài".

Dương Thiên Vấn xuất hiện làm cho cả thượng tầng Long Phượng thương minh đều khiếp sợ. Ba gia tộc bài danh đầu của thương minh thu được tin tức không hẹn mà cùng đều chạy tới thành Hành Dương, mở tiệc chiêu đãi Dương Thiên Vấn, lấy ý tứ tiếp phong tẩy trần.

Thời điểm chạng vạng, khách sạn xa hoa nhất thành Hành Dương, ba gia tộc đỉnh cấp Long Phượng thương minh, Trương gia, Quách gia, Triệu gia. Trương gia chính là nhận trách nhiệm làm ăn kinh doanh thương minh, Quách gia chính là gia tộc đệ nhất Hành Dương lĩnh, thống lĩnh toàn bộ thế lực to nhỏ Hành Dương lĩnh, vì thương minh phát triển cung cấp ủng hộ trên hành chính. Hai gia tộc này, Dương Thiên Vấn đều tiếp xúc qua, quan hệ còn có thể. về phần Triệu gia liền có vẻ xa lạ, bọn họ là phụ trách mở rộng thế lực phạm vi bên ngoài.

Ba nhà này, trải qua vô số năm thông hôn đám cưới, phân công rõ ràng, đều có chức trách, phát triển lớn mạnh, quan hệ bên trong lẫn nhau là mười phần hòa hợp.

Trước kia Dương Thiên Vấn, bất quá là bạn tốt quan hệ cá nhân với một đời thiếu thủ nhân của Trương gia, tự nhiên không đáng trưởng lão ba đại gia tộc quan tâm. Nhưng mà hiện tại thì khác. Dương Thiên Vấn sau khi cách mấy trăm năm, thế mà nhảy trở thành đan đạo Thánh Sư, lại xuất ra Cửu chuyển hoàn hồn đan loại thánh dược làm người ta khiếp sợ cùng thèm nhỏ dãi này.

Thân phận hoàn toàn không thể so sánh, quyền lực trung tâm ba đại gia tộc cũng không dám có điều chậm trễ. Lúc này lập tức liền đem gia chủ ba nhà cấp tốc phái lại đây.

Các đại gia tộc này, gia chủ trong tộc trên cơ bản là mấy vạn năm đổi một lần, gia chủ hết nhiệm kỳ là có thể tiến vào trưởng lão hội, đây mới là quyền lực trung tâm chân chính của một gia tộc.

Đương nhiên, gia chủ cũng không phải không có quyền lực, ngược lại, gia chủ quyền lực là rất lớn, bình thường ở thời điểm không có phát sinh đại sự ảnh hưởng vận mệnh gia tộc, trưởng lão hội cũng không ra mặt. Lại càng sẽ không quấy nhiễu quản lý hằng ngày của gia chủ đối với gia tộc. Nhưng mà ở khi gặp gờ đại sự ảnh hưởng vận mệnh gia tộc, liền thông qua gia chủ cùng trưởng lão hội hiệp thương lấy phương pháp đưa tay biểu quyết để quyết định vận mệnh gia tộc.

Dương Thiên Vấn căn cứ một ít giới thiệu tương quan của Trương mập mạp, phỏng đoán ra ba đại gia tộc này thực lực là rất cường đại, cho dù so ra kém Hách gia thượng cổ đại gia tộc như vậy nhưng ba nhà thêm cùng một chỗ thực lực cũng chỉ dưới ba đại thượng cổ thế gia mà thôi. Đương nhiên, cái này chỉ là ba nhà tổng hợp lại.

Trương, Quách, Triệu ba đại gia tộc dù sao cũng là ba cái gia tộc, mà không phải một cái gia tộc, cho nên trên nhiều khía cạnh là mười phần khiếm khuyết. Một cái gia tộc chỉ có thể có một gia chủ, một cái trưởng lão hội như vậy đủ rồi, hơn sẽ làm cho hành chính bên trong hỗn loạn.

nguồn

752. Chương 753: Mặc Sức Tưởng Tượng

Quyển 11: Chúa tể

Chương 753: Mặc sức tưởng tượng

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Sau khi tin tức Đại hội trao đổi đan đạo rải ra ngoài, làm cho phần đông đan sư ở lại thành Hành Dương đều cảm giác được một trận hài lòng, bọn họ từ xa đến đây, chủ yếu vì tự mình kiến thức một chút Vấn Thiên cư sĩ có thể luyện chế ra Cửu chuyển hoàn hồn đan, thuận tiện đến lãnh giáo một chuyến. Có thể nói đại bộ phận đan sư này là vì theo đuổi đan đạo cực hạn mà đến, đương nhiên cũng có bộ phận nhỏ là tới nổi danh lập vạn, khiêu chiến Dương Thiên Vấn mà đến.

Dương Thiên Vấn cùng ba đại gia tộc gặp gỡ, cùng ba đại gia tộc đạt thành nhận thức chung, từ Đinh Ẩn tổ kiến Thiên môn thương hội chính thức gia nhập Long Phượng thương minh, trở thành thương hội cấp một thương minh. Hơn nữa cùng chung tất cả tài nguyên của Long Phượng thương minh.

Cái hiệp nghị này đạt thành, liền đại biểu cho thế lực thuộc hạ Dương Thiên Vấn bắt đầu chính thức đi ra phủ Thuận Dương, mở rộng đến Hành Dương lĩnh thậm chí toàn bộ Huyền Nguyên đại lục.

Dương Thiên Vấn nương con đường cùng phương pháp của Long Phượng thương minh phát triển hàng ức năm nay, có thể dùng tốc độ nhanh nhất lớn mạnh thế lực Thiên môn thương hội, nương cơ hội này, mở rộng mạng lưới tình báo Thiên Võng.

Dương Thiên Vấn vốn muốn chính mình chậm rãi phát triển, nhưng mà sau khi từ hạ giới trở về, đặc biệt sau khi Hắc Huyền Phệ Thần Thú thoát vây. Cái thần giới này cũng im lặng không được bao lâu nữa. Dương Thiên Vấn không thể không dựa thế phát triển nhanh hơn, tận khả năng cam đoan thực lực cùng thế lực trên tay mình cũng đủ cường

Đương nhiên, Dương Thiên Vấn còn xuất ra ba viên Cửu chuyển hoàn hồn đan, một viên là lễ gặp mặt cho ba đại gia tộc, hai viên khác chính là hứa hẹn lấy ra bán đấu giá, để ngăn chặn thế lực bên ngoài dụng tâm kín đáo.

Xong xuôi tất cả cái này, Dương Thiên Vấn liền rời khỏi Hành Dương lĩnh, về phủ Thuận Thiên.

Về phần Đại hội trao đổi đan đạo, cần thời gian đến trù bị, bất quá trước đó tự nhiên còn có một cái hội đấu giá khổng lồ cần cử hành.

Long Phượng thương minh muốn nương Cửu chuyển hoàn hồn đan bán đấu giá, tổ chức một cái hội đấu giá long trọng trước nay chưa từng có, khai hỏa danh khí Long Phượng thương minh, cùng với mở rộng lực ảnh hưởng Long Phượng thương minh.

Toàn bộ cao tầng thương minh đều mười phần khẳng định, nương Cửu chuyển hoàn hồn đan loại thánh dược cấp chiến lược này, đủ để cho toàn bộ thế lực Long Phượng thương minh phát triển mạnh mẽ.

Muốn mời dự một cái hội đấu giá long trọng, lại không thể thiếu bố trí, phải bố trí cực kỳ cẩn thận, lúc này đây mời đến đều là thế lực cùng gia tộc nổi danh đại lục, thậm chí ngay cả thế lực đại lục khác cũng mời, không có thời gian thì làm sao có khả năng?

Dương Thiên Vấn đem sự tình đều ném ập mạp đi để ý, mà chính mình lại là về phủ Thuận Thiên.

Từ truyền tống trận phủ Thuận Thiên đi ra, Dương Thiên Vấn đã thấy Khương Nguyên Đông.

Khương Nguyên Đông đã sớm từ chỗ mập mạp được tin tức, chuyên môn chờ ở chỗ này.

"Dương huynh, nhiều năm không gặp, người cũng tính là đã trở lại" Khương Nguyên Đông tươi cười hô.

"Đúng nha, nhiều năm không gặp" Dương Thiên Vấn chắp tay đáp lễ

"Dương huynh, năm đó ngươi đưa ta đan dược, làm cho ta đã cứu phụ thân một mạng, đại ân bực này, ta nhớ kỹ" Khương Nguyên Đông chắp tay nói, cũng không có đề cập nữa chữ cảm ơn.

Dương Thiên Vấn cười ha ha nói: "Việc nhỏ việc nhỏ, không biết hôn sự Khương huynh cùng Nam Cung cô nương đã thành hay chưa?"

Khương Nguyên Đông thật ra có chút ngượng ngùng hồi đáp: "Đáng tiếc. Lúc tại hạ đại hôn, Dương huynh lại ở ở ngoài ngàn dặm".

Khương Nguyên Đông hiện tại là một trong những người chủ sự Khương gia, mỗi ngày đều có chuyện bận rộn, hôm nay thật ra đã buông tất cả sự vụ, để đi đón Dương Thiên Vấn.

Khi Dương Thiên Vấn trở lại Vấn Thiên cư, thì đã là sáng sớm ngày hôm sau.

Lại rút một ít thời gian hiểu biết một phen tiến độ phát triển của Thiên Võng, lại đặc biệt hỏi tình huống Càn Nguyên tông xa ở một đại lục khác, Thiên Võng phát triển coi như khả quan.

Dương Thiên Vấn đem tất cả ném cho Đinh Ẩn. Chính mình lại làm chưởng quầy phủi tay, đương nhiên, trước đó, Dương Thiên Vấn một lần nữa đem Thời Không Bảo Tháp bố trí ra, đem phòng tu luyện bên trong truyền tống trận từ Tứ Phương tháp sửa thành Thời Không Bảo Tháp, làm cho thành viên Thiên Võng hưởng thụ công năng Thời Không Bảo Tháp nghịch chuyển thời gian, mượn cái này để thêm tu luyện.

Long Phượng thương minh vội vàng chuẩn bị Đại hội trao đổi đan đạo cùng trù bị hội đấu giá, mà Dương Thiên Vấn liền thoải mái ẩn cư trong Vấn Thiên cư, nghiên cứu la bàn cấp hai mươi ba.

Còn nhớ trên tay có một tấm tàng bảo đồ Tạo Thiên Mê Đồ, còn chưa có giải quyết. Dương Thiên Vấn cũng không có bao nhiêu tinh lực đi nghiên cứu Tạo Thiên Mê Đồ nọ, đơn giản năm đó La bàn chỉ dẫn giả từng nói qua. Chỉ cần cởi bỏ la bàn vận mệnh phong ấn cấp thứ hai mươi tám, là có thể biết được huyền bí của Tạo Thiên Mê Đồ.

Thời gian vội vàng, nửa năm trôi qua. Tin tức Đại hội trao đổi đan đạo cùng với hội đấu giá do phòng đấu giá Long Phượng sắp cử hành, rất nhanh liền truyền khắp cả Thiên Nguyên đại lục, thậm chí ngay cả Huyền Nguyên đại lục, Địa Nguyên đại lục vân vân xung quanh đều lan truyền ra. Đặc biệt Đại hội trao đổi đan đạo lại truyền khắp toàn bộ giới đan sư.

Thật ra, toàn bộ giới đan sư, có bảy thành đại sư chừng nguyệt cấp cùng tông sư tam nguyệt đã sớm tề tụ thành Hành Dương. Còn lại ba thành, tự nhiên rất nhanh cũng thu được tin tức.

Dương Thiên Vấn nửa năm qua, không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng đặt ở trên la bàn vận mệnh, kết quả là có vẻ khả quan, la bàn vận mệnh cấp hai mươi ba trải qua Dương Thiên Vấn ngày tiếp nối đêm nghiên cứu, thế mà ngoài ý muốn phát hiện một cái quy luật không phải quy luật. Thì ra lúc này la bàn vận mệnh đã từ bình diện đồ hình, mở rộng đến phương thức lập thể. Hơn nữa phải tham khảo thiên tượng tinh thần vận chuyển, từ trong đó tìm ra phương pháp phá giải.

Nhưng mà tinh thần vận chuyển nguyên bản là vô cùng ảo diệu, Dương Thiên Vấn một bên suy nghĩ về la bàn, một bên tìm hiểu tinh thần vận chuyển, cho nên những năm gần đây tiến độ hóa giải la bàn vẫn rất chậm chậm. Đương nhiên, trong đó cũng là bởi vì pháp lực Dương Thiên Vấn đột nhiên tăng mạnh, đối với la bàn vận mệnh tính ỷ lại ít đi rất nhiều. Hơn nữa, những năm gần đây một lòng đầu nhập vào trên công việc, ít có thời gian tĩnh tâm cẩn thận tự hỏi.

Hiện tại mọi việc đều xong, Dương Thiên Vấn đem nhân tình đã thiếu thanh toán sạch sẽ, có thể chuyên tâm làm việc của chính mình.

Trải qua nửa năm này chân chính tĩnh tu, dưới một cái tình huống ngẫu nhiên, phát hiện giữa la bàn vận mệnh, thiên tượng tinh thần, chu thiên tinh đấu đại trận có một liên hệ kỳ diệu.

La bàn vận mệnh hóa giải cần thiên tượng tinh thần chỉ dẫn, điểm ấy đã chứng minh rồi.

Chu thiên tinh đấu đại trận chính là tham khảo tinh thần vận chuyển, mượn dùng Chư Thiên tinh thần lực mới có thể bố trí siêu cấp đại trận, nó vận chuyển trên thực tế chính là thiên tượng tinh thần biến hóa áp súc mà thành.

Cái này thật xảo!

Dương Thiên Vấn đột phát ý nghĩ, muốn vận dụng Chu thiên tinh đấu đại trận huyền diệu đến giúp mình hóa giải la bàn vận mệnh, dù sao tinh thần chỉ có ban đêm mới có thể xuất hiện, nếu có thể bày ra Chu thiên tinh đấu đại trận chân chính, từ bên trong Chu thiên tinh đấu đại trận vận chuyển, tìm được thiên tượng tinh thần biến hóa ảo diệu, có thể vận dụng lên phía trên la bàn vận mệnh.

Điểm có lợi nhất là, vận dụng phương pháp này, có thể liên hệ tới công năng nghịch chuyển thời không của Thời Không Bảo Tháp, vì Dương Thiên Vấn tiết kiệm vô số thời gian.

Trong Thời Không Bảo Tháp là không có thiên tượng tinh thần, cho nên Dương Thiên Vấn ở trong Thời Không Bảo Tháp là không thể tìm hiểu cách giải la bàn vận mệnh, cái này cũng là nguyên nhân làm cho tiến trình hóa giải la bàn vận mệnh dần dần biến chậm.

Mà hiện tại, Chu thiên tinh đấu đại trận nếu bố trí ra, liền tương đương với thành lập cùng bắt chước một cái thiên tượng tinh thần nhỏ. Đại trận mà thôi, bố ở nơi nào không được? Cho nên, Dương Thiên Vấn có thể đem Chu thiên tinh đấu đại trận, bố trí ở trong không gian rộng lớn của Thời Không Bảo Tháp, ở trong đó tìm hiểu tinh thần vận chuyển ảo diệu, sau đó vận dụng đến hóa giải la bàn vận mệnh.

Dương Thiên Vấn càng nghĩ càng cảm thấy chủ ý này thật sự là quá mỹ diệu tuyệt luân, diệu đến không thể diệu hơn, tuyệt đến không thể tuyệt hơn.

Dương Thiên Vấn liền thuận lý thành chương đem giai đoạn trọng tâm hiện tại chuyển tới Chu thiên tinh đấu đại trận, lợi dụng thời gian ban ngày để thi hành kế hoạch này.

Muốn bố trí này Chu thiên tinh đấu đại trận cấp mười một, cũng không phải là chuyện dễ dàng. Chu thiên tinh đấu đại trận chính là kỳ trận tung hoành hồng hoang. Có thể cùng nó sánh vai chỉ có Thập nhị đô thiên thần sát đại trận cùng đại trận duy nhất cấp mười hai Tru Tiên kiếm trận. Liền ngay cả dị trận pháp bên trong Tiểu Bạch thần ấn trên tay Dương Thiên Vấn, so với nó cũng yếu hơn một bậc.

Bố trí trận này, cần luyện chế ba trăm sáu mươi lăm thanh Đại Chu Thiên Tinh thần phiên, đối ứng ba trăm sáu mươi ngũ khỏa chủ tinh thần trên trời, sau đó còn cần một vạn bốn ngàn tám trăm thanh Tiểu chu thiên tinh thần phiên, đối ứng một vạn bốn ngàn tám trăm khỏa phó tinh thần. Lại phối với ức vạn thần ma lực, một người đại biểu một viên tinh thần, liền có thể tạo thành Chu thiên tinh đấu đại trận uy lực tuyệt luân.

Nói trắng ra một chút, ba trăm sáu mươi lăm cây Đại Chu Thiên Tinh thần phiên làm gốc, một vạn bốn ngàn tám trăm cây Tiểu chu thiên tinh thần phiên làm cành, ức vạn thần ma làm lá. Lấy chu thiên tinh thần lực liên hệ cùng một chỗ, có thể tưởng tượng uy lực cùng uy thế của nó là lớn cỡ nào.

Dương Thiên Vấn từ trong đó nghĩ đến không chỉ là hóa giải la bàn vận mệnh, mà là liên hệ đến chúng thần đại chiến sắp mở ra. Ở trong trận chiến tranh có khả năng thổi quét toàn bộ thần giới này, Dương Thiên Vấn thực lực có mạnh như thế nào, có lẽ chỉ có thể đủ tự bảo vệ mình. Ở dưới tình huống nghĩ đến nhiều khả năng, Dương Thiên Vấn không thể không cố gắng phát triển lớn mạnh thế lực chính mình.

Mà hiện tại, nếu ở trước chúng thần đại chiến tiến đến, đem cái Chu thiên tinh đấu đại trận trận này luyện chế ra. Lại để cho thành viên thủ hạ Thiên Võng diễn luyện, vơ vét ức vạn thần nhân thần giới, bày ra Chu thiên tinh đấu đại trận trong truyền thuyết, chúng thần đại chiến có lẽ căn bản không đủ gây sợ hãi?

753. Chương 753

754. Chương 754

755. Chương 756 : Giao Lưu Đan Đạo

Quyển 11: Chúa tể

Chương 756 : Giao lưu đan đạo

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Hiện tại Dương Thiên Vấn là không có luyện chế loại đan dược này, bởi vì cảnh giới Thần Hoàng. Dương Thiên Vấn đã muốn chạm đến, còn lại chỉ có tích lũy, tích lũy đến trình độ nhất định liền nước chảy thành sông mà đột phá, không cần phải mượn đan dược lực.

Đương nhiên, Tạo Hóa Vô Cực Đan không có tác dụng phụ trí mạng, nó chỉ đem vách ngăn trên con đường tu hành bình định, tiết kiệm vô số thời gian tu hành, cho ngươi ở dưới sự trợ giúp của dược lực chạm đến Đại La cảnh, bất quá dù sao cũng là ngoại lực, cho nên là cần tu luyện tiếp sau, đương nhiên tu luyện này so sánh cùng tu luyện chân chính là thoải mái hơn vô số lần, đây là chỗ thần kỳ của Tạo Hóa Vô Cực Đan.

Nguyên bản Dương Thiên Vấn đã đem tài liệu Tạo Hóa Vô Cực Đan chuẩn bị đầy đủ hết. Muốn luyện chế ra cho chính mình dùng, nhưng mà ai ngờ đến một chuyến đi Thần thú giới này, thu hoạch làm cho Dương Thiên Vấn chính mình cũng khó mà tưởng tượng, thế mà mười phần ngoài ý muốn tinh tiến đến Thần Vương đỉnh phong, hơn nữa đã muốn chạm đến Đại La cảnh, sở dĩ không có đột phá, là vì Dương Thiên Vấn đang tích tụ củng cố trụ cột, không muốn sớm như vậy đã đột phá lên.

Đại La Kim Tiên ngay từ đầu cũng không là mục tiêu chung cực của Dương Thiên Vấn, không cần phải nhanh như vậy đã đột phá lên. Vì về sau tiến giai càng thêm đầy đủ càng thêm dễ dàng, không có lo lắng về sau, Dương Thiên Vấn cần ở cấp bậc Thần Vương đỉnh phong này dừng lại một đoạn thời gian. Đột phá quá sớm đối với Dương Thiên Vấn mà nói, là hại lớn hơn lợi.

Huống hồ tình trạng tổng thể thần giới hiện tại mà nói, là vẫn còn ở trong trạng thái hòa bình.

Thực lực Thần Vương đỉnh phong cộng thêm trên tay có nhiều bảo bối, cũng đủ tự bảo vệ mình.

Huống hồ, hiện tại Dương Thiên Vấn không chỉ có thực lực, hơn nữa thế lực cũng không yếu, bởi vỉ Thiên môn thương hội gia nhập Long Phượng thương minh cùng với ba đại gia tộc đỉnh tầng thương minh có quan hệ hợp tác, ở trình độ nhất định đạt tới ích lợi thống nhất, không ai dám đối với Dương Thiên Vấn làm gì. Huống hồ Dương Thiên Vấn còn có một cái danh hiệu đan đạo Thánh Sư, ai đều rõ ràng lực ảnh hưởng cùng lực kêu gọi của một tam nguyệt tông sư, đắc tội tông sư có danh vọng, vậy tương đương với chọc vào một cái tổ ong vò vẽ.

Đặc biệt Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan xuất hiện, loại thánh dược nghịch thiên này, trước mắt chỉ có một mình Dương Thiên Vấn có, nếu đắc tội Dương Thiên Vấn, Dương Thiên Vấn bất cứ giá nào xuất ra một đám Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan, có thể đổi lấy vô số cao thủ hiệu lực.

Người nào thế lực nào cũng đều rõ ràng, số lượng tán tu vĩnh viễn là số lượng lớn nhất thần giới. Hơn nữa cao thủ cũng rất nhiều, chỉ là bọn hắn tự mình chiến, xưng bá một phương, không cấu thành uy hiếp gì, nhưng bọn họ nếu tập trung lại, thần giới không có người nào, thế lực có thể ngăn cản được. Bao gồm thượng cổ ba đại thế gia ở bên trong!

Kết quả này ai cũng đều biết. Nhưng mà tập trung nhóm người này khó khăn, cho dù là Chúa Tể cũng làm không được. Nhưng mà Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan xuất hiện, có lẽ không có khả năng tập trung toàn bộ, nhưng nếu là triệu tập ba, bốn vị Thần Hoàng vài chục vị Thần Vương, có lẽ cũng không khó khăn. Chỉ với phần lực lượng này, liền đủ để cho thế lực nào cũng không dám thò móng vuốt.

Coi trộm một chút Dương Thiên Vấn trở lại Vấn Thiên cư ẩn cư bảy tháng, một người tới tìm phiền toái cũng không có, thậm chí ngay cả Huyết Sát môn vẫn sinh động cũng im lặng xuống.

Môn chủ Huyết Sát môn năm đó là cùng năm đại thế gia phủ Thuận Dương cùng với Dương Thiên Vấn có mâu thuẫn không nhỏ, nhưng mà hiện tại hắn cũng không thể không co đầu rút cổ.

Huyết Sát môn nay thực lực tăng trưởng cao, có năng lực động thủ đối với năm đại thế gia phủ Thuận Dương, nhưng mà mặt trên năm đại thế gia là Quách gia. Động năm đại thế gia, Huyết Sát môn phải gặp là Quách gia trả thù, hơn nữa là điên cuồng trả thù. Suy nghĩ một chút, nếu Quách gia ngay cả tiểu đệ của mình đều không bảo đảm được, như vậy toàn bộ Hành Dương lĩnh là Quách gia định đoạt sao?

Cho nên Huyết Sát môn có gan cũng chỉ có thể làm ám sát, cũng không dám tiến công quy mô năm đại thế gia.

Sau lưng Huyết Sát môn xác thực có hậu trường, nhưng mà hậu trường năm đại thế gia người ta cũng không nhỏ hơn so với Huyết Sát môn, huống chi Hành Dương lĩnh thủy chung là địa bàn Quách gia.

Huyết Sát môn hiện giống như một con chuột tránh ở Hành Dương lĩnh, nhưng mà dưới tình hình chung, là không dám tùy tiện thò đầu ra.

Càng đừng nói tìm Dương Thiên Vấn phiền toái, chính là môn chủ Huyết Sát môn muốn liều lĩnh động đến Dương Thiên Vấn, hậu trường sau lưng Huyết Sát môn cũng sẽ không cho hắn động.

Cứ như vậy, ở mặt ngoài một mảng bình tĩnh, ngầm đều có tâm cơ. Phong vân bắt đầu khởi động.

Dưới bối cảnh lớn như vậy. Giới đan sư bởi vì Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan xuất hiện mà cử hành sự kiện.

Đại hội giao lưu đan đạo chính thức khai mạc.

Lần này các luyện đan sư tham dự đại hội, có thể nói là vô số kể, cũng may mắn thành Hành Dương cũng đủ rộng lớn, hơn mười vạn đan sư tham dự sự kiện lúc này đây cũng không ngại chật chội. Hơn nữa lúc này đây tuy rằng nói là sự kiện giới đan sư, nhưng trên thực tế, rất nhiều thế lực đều phái người tiến đến tham quan.

Nói trắng ra là, chính là đến tìm tòi hư thật.

Chỉ bất quá, thành Hành Dương dù sao cũng là đại bản doanh Quách gia. Thế lực khác tới tham gia chút cũng không có vấn đề, nhưng nếu muốn làm ra cái gì đó, vậy tuyệt đối là không có khả năng, đồng thời cũng là Quách gia cùng Long Phượng thương minh cùng không cho phép.

Lần này tới hơn mười vạn đan sư, thấp nhất cũng là ngũ tinh đan sư. Trong đó, luyện đan tông sư cấp bậc tam nguyệt có tới cả trăm người, hầu như chiếm cứ sáu thành thậm chí bảy thành luyện đan tông sư nhân thần giới!

Thoạt nhìn, luyện đan tông sư nhiều đạt mấy trăm người, tựa như có điểm nhiều, nhưng mà trên thực tế tính toán một chút thời gian từ thời kì thượng cổ chấm dứt đến nay, hơn nữa nhân thần giới mười sáu khối đại lục, phạm vi vô cùng rộng lớn. Danh hiệu tông sư này là tương đương hi hữu cùng đáng giá. Hơn nữa tông sư này, hầu như mỗi một người đều có tu vi không tầm thường, trong mấy trăm người, có một phần mười là Thần Hoàng! Còn lại đều là cấp bậc Thần Vương!

Cho nên, đại hội giao lưu lần này, thế lực khác có thể phái người đến tham quan, nhưng tuyệt đối không dám làm loạn, chỉ một cái Long Phượng thương minh có lẽ còn không đủ phân lượng. Dù sao phần đông thế lực liên hợp lại, một cái Long Phượng thương minh quả thật bị vây vào thế yếu. Nếu thêm vào nhóm đan sư có danh vọng này, cho dù là Chúa Tể đến đây, cũng phải khách khí một chút. xem tại

Hơn mười vị Thần Hoàng, mấy trăm vị Thần Vương, đội hình này, chậc chậc chậc…

Tuy rằng Thần Hoàng cùng Thần Vương này sức chiến đấu có lẽ cũng không phải quá mạnh mẽ. Thậm chí Thần Hoàng chân chính thiện chiến đấu có thể lấy một địch hai, thậm chí một đấu ba. Đây là vị lão tổ tông Quách gia kia xác định, chỉ là bọn hắn nhân số nhiều. Luyện đan tông sư có lẽ sức chiến đấu cũng không quá mạnh mẽ, nhưng mà lực ảnh hưởng cũng lớn làm cho người ta sợ hãi.

Nếu thực sự thế lực nào dám ở đây làm loạn, hướng toàn bộ luyện đan sư khiêu khích, thì cho dù là thế lực nào, bao gồm thượng cổ ba đại thế gia ở bên trong. Đều sẽ bị luyện đan tông sư này trả thù mà hoàn toàn gạt sang bên!

Không có thế lực nào sẽ cam đoan chính mình không có một ngày cầu tới luyện đan tông sư này, cho dù là tồn tại cấp bậc Chúa Tể, cũng không dám cam đoan chính mình có một ngày cầu đến luyện đan tông sư này hay không.

Chúa Tể xác thực rất mạnh. Nhưng mà Chúa Tể này lại chỉ là Chúa Tể trên danh nghĩa, trên thực tế, trừ bỏ thái cổ thần giới cùng thần thú giới ra, nhân thần giới Chúa Tể bởi vì số lượng ít, sinh ra muộn, ở sau một trận chiến thượng cổ, lực ảnh hưởng Chúa Tể ở nhân thần giới liền có vẻ hạn chế.

Đều là luyện đan tông sư, cũng có mạnh có yếu, mạnh yếu nơi này không phải lấy tu vi đến định luận, mà là tỉ lệ phẩm chất luyện chế đan dược, thủ pháp luyện chế vân vân các phương diện đến phân chia.

Lúc này đây giao lưu đan đạo, nhân vật chính thật ra là nhóm tông sư tam nguyệt này, còn lại giống như các đại sư nhất nguyệt, nhị nguyệt này cũng chỉ là đến học tập luận bàn, còn lại đều là chạy tới quan sát, dù sao đây cũng là một lần sự kiện chưa từng có của giới đan sư, trước kia ai cũng không có lực kêu gọi này, có thể tập trung nhiều luyện đan đại sư cùng luyện đan tông sư như vậy. Chạy tới tham gia một lần sự kiện chưa từng có như vậy, không thể nghi ngờ sẽ làm cho các đan sư không cao cấp lắm này, ngày sau tung hoành thần giới cũng có chuyện để nói. Đồng thời, cũng có ý tứ tiến đến quan sát học tập, ai đều biết cao thủ so chiêu, bọn họ nhân sĩ trung tầng này, chẳng sợ chỉ học đến một chiêu nửa thức cũng là cả đời hưởng thụ.

Đại hội giao lưu đan đạo ở một cái hoàn cảnh tương đương hữu hảo mời dự. Sau khi khai mạc, rất nhiều đan sư dựa theo thân phận danh vọng bản lãnh vân vân các phương diện an bài an vị, ngay sau đó chính là tự do trao đổi.

Đương nhiên, hơn mười vạn đan sư, không có khả năng vây quanh trao đổi cùng nhau, chia làm các khối khác nhau, đồng cấp trao đổi lẫn nhau cùng trao đổi một ít tâm đắc luyện đan.

Dương Thiên Vấn cùng Trương mập mạp làm chủ nhà tự nhiên không có khả năng vắng mặt, Trương mập mạp biết buôn bán lại biết đan đạo, hắn cùng đi Dương Thiên Vấn là vì giới thiệu cho Dương Thiên Vấn các đan sư nổi danh.

Ví dụ như nói lần này tiến đến, được xưng Thiên Nguyên dược hoàng Tiêu Lập đại sư, vị đại sư này là vang danh cả Thiên Nguyên đại lục. Mà hắn cũng là tiến đến thành Hành Dương sớm nhất, chấp nhất chính là gần trăm năm không có rời khỏi. Vì chính là chờ đợi Dương Thiên Vấn xuất hiện.

Văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị, ở giới luyện đan, tam nguyệt tông sư chỉ một cái cấp bậc, một cái tiêu chuẩn cân nhắc thấp nhất. Trên thực tế danh hiệu "Dược hoàng" này chính là danh hiệu đứng đầu các đại lục, đan đạo tông sư!

Người có thể xưng là Dược hoàng, bọn họ đều là nhân vật đại biểu cùng thủ lĩnh tinh thần giới đan sư một đại lục! Mà nhân vật được danh hiệu này, tổng cộng chỉ có mười sáu người!

Mà mười sáu người này thế mà không sót một ai đều tới tham gia Đại hội giao lưu đan đạo lần này.

756. Chương 757: Giao Lưu Đan Đạo (4)

Chương 757: Giao lưu đan đạo (4)

Mười sáu Dược hoàng tề tụ, đại biểu ười sáu vị cao thủ đỉnh phong giới luyện đan nhân thần giới tề tụ một chỗ, đây chính là trường hợp ngàn năm một thuở. Bởi vì trước kia ai cũng không có lực kêu gọi cùng lực ảnh hưởng lớn như vậy có thể tụ tập họ cùng một chỗ.

Mà nay. Bọn họ cũng là vì Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan nổi danh mà đến. Các lão gia này, không có ai không phải là tồn tại cấp bậc Thần Hoàng, trừ bỏ số ít hai ba vị ra, còn lại mọi người là thân tán tu, hàng năm ẩn cư nghiên cứu đan đạo, có người thậm chí cả ngàn vạn năm không có xuất thế.

Đúng là bởi vì Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan xuất thế, các lão quái vật không xuất thế này sau khi thu được tin tức, cũng không hẹn mà cùng chạy đến Hành Dương lĩnh Thiên Nguyên đại lục.

Các đại sư cực kỳ si mê đối với đan đạo này, cho dù đại bộ phận sau lưng đều không có thế lực tương ứng, nhưng mà ai cũng không dám coi thường lực ảnh hưởng cùng lực kêu gọi của bọn họ, không có người nào thế lực nào sẽ chủ động đi trêu chọc các đại sư cùng bọn họ không có va chạm ích lợi này. Cũng không có người nào thế lực nào sẽ cự tuyệt một ít thỉnh cầu hợp lý của bọn họ.

Có thể nói. Sau lưng mỗi một Dược hoàng đều có một cái mạng lưới quan hệ khổng lồ. Dương Thiên Vấn thành danh thời gian ngắn, so với mạng lưới quan hệ mà nói, cũng là tương đối kém một ít, nhưng quan hệ sau lưng Dương Thiên Vấn cũng không giống. Bất luận một đám cường giả Thần Hoàng La Sát hải nọ, hay

chính là tứ đại siêu thần thú nọ, liền đủ để cam đoan Dương Thiên Vấn ở tại thần giới tung hoành ngang dọc, nếu không có đại kiếp nạn bằng trời tiến đến, thì không có gì cần phải lo lắng.

Tiêu Lập là Thiên Nguyên Dược hoàng, ở trong phần đông Dược hoàng chính là nhân vật chủ đạo, hơn nữa nhìn qua, mười sáu vị Dược hoàng này ở chung lẫn nhau thật sự không tệ. Có điểm cảm giác tri giao nhiều năm.

Dương Thiên Vấn thật ra không có hứng thú hỏi về quan hệ giữa bọn họ. Mà là kinh ngạc tu vi cùng học thức của bọn họ.

Cái công việc mời dự đại hội này, tuy rằng nói là từ Long Phượng thương minh phụ trách, nhưng mà nội dung đại hội chân chính, cũng là cùng mười sáu vị Dược hoàng đức cao vọng trọng này thương lượng một phen rồi mới nói.

Đại hội giao lưu lần này lựa chọn chính là một chỗ sản nghiệp của Quách gia, cung điện cẩm tú, khắp nơi là rừng.

Phía trên quảng trường, hơn mười vạn đan sư, chia làm vài khối, đều tự nói chuyện với nhau, hoặc trao đổi, hoặc khoe đồ, hoặc vây xem một gốc cây linh dược vân vân, không khí rất sôi nổi.

Mà mười sáu Dược hoàng được Trương mập mạp cùng Dương Thiên Vấn mời vào trong đại điện.

Tiêu Lập cẩn thận đánh giá một phen Dương Thiên Vấn nói: "Nói vậy vị này chính là Vấn Thiên cư sĩ đại danh lừng lẫy?" Ngữ khí bình thản, nghe không ra dao động.

"Đúng là văn bối. Tiêu Lập đại sư ngài khỏe" Dương Thiên Vấn cũng khách khí hoàn lễ nói.

"Nơi nào, chúng ta đều là luyện đan sư, hướng đến không lấy tu vi luận bối phận, chỉ lấy đan đạo luận trước sau. Học hải vô nhai, đạt giả vi sư. Cư sĩ cùng chúng ta là ngang hàng luận giao là được" Tiêu Lập không chút nào làm ra vẻ nói thẳng.

Các vị còn lại nghe xong, cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý. Nếu thực luận xuất đạo trước sau mà nói, vậy cũng thực phiền toái.

"Được rồi, các vị đại sư đến đây, chắc là vì tại hạ ngẫu nhiên luyện chế ra Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan mà đến chứ?" Dương Thiên Vấn trực tiếp sảng khoái hỏi.

"Không sai. Chúng ta đều là nghe tiếng mà đến, mong rằng lãnh giáo một hai" Tiêu Lập thật ra rõ ràng gật đầu đáp. vẻ mặt mong mỏi. Không chỉ là hắn. Mười sáu vị Dược hoàng đang ngồi đều dùng ánh mắt chờ mong nhìn chằm chằm Dương Thiên Vấn, bên trong bọn họ, có hơn phân nửa đều là lão giả hoa râm, khung cảnh cũng đúng là khác biệt.

Dương Thiên Vấn cũng không dám có điều chậm trễ, các đại sư này đều là người có thực tài thực học, hưởng dự danh hiệu Dược hoàng, tuyệt đối không phải hạng người hư danh.

"Chỉ giáo không dám nhận, mọi người trao đổi một chút tâm đắc là được" Dương Thiên Vấn khách khí hồi đáp.

Người ở đây người nào không phải nhân tinh? Cho nên cũng khách khí đáp ứng xuống, lúc này cũng không có kiêng dè Trương mập mạp tồn tại, xuất khẩu đó là một đoạn đan quyết huyền ảo, cùng với một ít đan đạo thượng nghi.

Dương Thiên Vấn nhất nhất đối đáp trôi chảy, không chỉ có như thế, còn gia nhập rất nhiều cái nhìn chính mình, Dương Thiên Vấn tu đan đạo bác đại tinh thâm, chính là đứng ở trên trụ cột của tiền nhân mà phát dương quang đại. So với các Dược hoàng khổ tâm nghiên cứu vô số năm này cũng không thua sút. Thậm chí còn có chút quan điểm so với bọn hắn còn muốn tinh luyện ngắn gọn, còn muốn độc đáo hơn.

Các vị đang ngồi đều là chuyên gia có thực tài thực học, nghe xong cũng không hẹn mà cùng hỏi ra vấn đề chính mình cùng với một ít kinh nghiệm chính mình.

Từ từ, mười bảy người bắt đầu ngươi hỏi ta đáp mọi người nghe, sau đó náo nhiệt thảo luận lên, đem Trương mập mạp hoàn toàn quẳng ở một bên.

Trương mập mạp cẩn thận nghe trong chốc lát, dù sao cơ hội khó được, nhưng mà kết quả cũng là mới nghe không đến một phút đồng hồ, liền cảm giác toàn bộ đầu óc hỗn loạn, như lọt vào trong sương mù, có nghe không có biết, là có thể so với đàn gảy tai trâu vậy. Trương mập mạp nghe xong lập tức không hề đi nghe nữa, hoàn toàn không phải một cấp bậc, nghe xong cũng là nghe không, điều này làm cho Trương mập mạp buồn bực thẳng vò đầu. Nhưng mà, hắn cũng không dám quấy rầy các vị đan đạo tông sư đang lâm vào trong thảo luận nhiệt liệt này.

Mười sáu vị Dược hoàng càng thảo luận càng kịch liệt, càng thảo luận thanh âm cũng càng lớn, dần dần khống chế không được, trong khi nói chuyện dùng tới vài phần pháp lực, thanh âm liền truyền ra ngoài. Quảng trường nguyên bản tương đối náo nhiệt đột nhiên tĩnh xuống. Vô số đan sư phía dưới đều nghe như si như say. Đương nhiên, người có thể nghe hiểu cùng lý giải tự nhiên là chiếm bộ phận nhỏ, mà không thể hoàn toàn nghe hiểu, đều lựa chọn cẩn thận nhớ lại, ngày sau lại chậm rãi lĩnh ngộ.

Mười sáu Dược hoàng cùng Dương Thiên Vấn, bọn họ thảo luận đều là vấn đề cực kỳ tinh thâm trong đan đạo, mấy vấn đề này, có lẽ cho dù là một ít tông sư đan sư mới vào tam nguyệt cũng không nhất định có thể nghe hiểu được, tuy rằng mười sáu vị Dược hoàng này ở phẩm chất cũng là cấp bậc tam nguyệt, nhưng mà đều là tam nguyệt tông sư cũng có phân cấp bậc.

Giống như mười sáu vị Dược hoàng này không thể nghi ngờ chính là đứng ở luyện đan sư tam nguyệt tông sư đỉnh phong, không vì danh lợi, không vì tiền tài, chỉ vì đan đạo mà sống! Có thể trở thành nhân vật đỉnh kim tự tháp của vô số đan sư, nào là đan sư tầm thường có thể so sánh? Vì đan đạo, bọn họ hầu như buông tha tất cả, si mê trong đó, lâm vào say, lâm vào cuồng, lâm vào điên. Bằng không, cũng sẽ không thu được tin tức, liền từ thật xa chạy đến thành Hành Dương.

Mười sáu vị Dược hoàng cùng Dương Thiên Vấn trao đổi cùng thảo luận, làm cho các đan sư cả quảng trường đều được lợi không phải là ít.

Đương nhiên, được lợi sâu nhất không thể nghi ngờ là các tông sư tam nguyệt này, sau khi đạt tới cảnh giới tông sư, bất cứ một chút tiến bộ nào cũng là cực kỳ gian nan. Có lẽ giữa rất nhiều tông sư cùng Dược hoàng cũng chỉ kém một bước nhỏ như vậy, nhưng chỉ là một bước nhỏ này cũng như lạch trời vậy, làm cho đại bộ phận vô luận như thế nào cũng không thể bước qua được.

Tất cả mọi người ở đây nghe ra được, bên trong tiếng thảo luận, bao hàm mười bảy người, trừ bỏ mười sáu vị Dược hoàng tiến vào trong đại điện ra, một người không thể nghi ngờ chính là đan đạo kỳ nhân ngang trời xuất thế.

Vấn Thiên cư sĩ.

Rất nhiều đan sư ôm bán tín bán nghi mà đến chứng thực, lúc này mới chính thức chịu phục, có thể lấy lực một người đối mặt mười sáu vị Dược hoàng còn có thể đối đáp trôi chảy, có quan điểm khác lạ làm cho vô số tông sư vô cùng xấu hổ.

Trong vô hình, danh từ Vấn Thiên cư sĩ cũng dần dần được mọi người tán thành, cũng tăng lên cùng mười sáu vị Dược hoàng ngang hàng. Thậm chí còn ở trong lòng các vị đan sư cũng bắt đầu tin tưởng, thánh dược có thể làm cho người ta chết mà sống lại trong truyền thuyết nọ là xuất ra từ tay Vấn Thiên cư sĩ này.

Dương Thiên Vấn cũng bị tu vi đan đạo vô cùng tinh thâm của mười sáu vị Dược hoàng này làm cho kinh ngạc, nguyên bản Dương Thiên Vấn đối với trình độ đan đạo thần giới cũng không thấy có gì tốt, bởi vì pháp quyết luyện đan của bọn họ, thật sự quá lãng phí tài liệu. Cũng là tài liệu, Dương Thiên Vấn tự mình đến thi triển mà nói; Luyện chế đan dược so với đan sư thần giới cao hơn ít nhất nửa cấp.

Đương nhiên, cái này không phải nói luyện đan thần giới trình độ một chút cũng không có, đan dược thần giới ở trên luyện chế vũ hỏa đã muốn đạt tới tiêu chuẩn cực hạn. xem tại

Luyện chế đan dược phẩm chất cao tốc độ rất nhanh, nhưng nếu luyện chế là loại đan dược chữa thương cùng tăng lên này, hiệu quả là so với Dương Thiên Vấn luyện chế cao hơn nửa cấp. Ví dụ như nói cũng là một viên đan dược tăng lên pháp lực. Dương Thiên Vấn luyện chế ra có lẽ chỉ có thể gia tăng tu vi vạn năm. Nhưng dùng phương pháp thần giới luyện chế ra chính là một vạn năm ngàn năm.

Nhưng mà phương pháp thần giới luyện chế ra đan dược, dược hiệu so với Dương Thiên Vấn luyện chế ra

mạnh mẽ hơn nhiều, sau khi uống vào rất nhanh liền có tác dụng, so ra mà nói, đan dược Dương Thiên Vấn ôn hòa hơn nhiều, dược hiệu sẽ tồn trữ ở trong cơ thể, ở một đoạn thời gian mới chậm rãi phát ra.

Hai bên so sánh với nói như thế nào đây? Đều có ưu việt riêng!

Đúng là bởi vì như thế. Mới có tính bù qua lại. Một phen trao đổi không chỉ có là mười sáu vị Dược hoàng cảm giác mới mẻ. Dương Thiên Vấn thân mình cũng là được lợi sâu. Loại trao đổi này cũng không phải đơn phương trả giá, mà là một loại trao đổi cùng có lợi. Hai bên đều có ưu việt, nếu không cái trao đổi này còn cần gì tiến hành đây?

Bất quá, loại trao đổi này tuy rằng đều có ưu việt, nhưng mà không thể phủ nhận là, vẫn có rất nhiều người thích lưu thủ đoạn, bản lãnh áp đáy hòm chân chính là sẽ không lấy ra trao đổi.

Nhưng mà cái này cũng không có vấn đề gì, cho dù như thế, mười bảy vị đan đạo cao thủ cấp bậc Dược hoàng trong khi trao đổi cũng vẫn là tài phú quý giá mà các đan sư ngưỡng mộ cùng coi trọng.

757. Chương 758: Giao Lưu Đan Đạo (5)

Chương 758: Giao lưu đan đạo (5)

Có chút bất tri bất giác, thanh âm trao đổi ngầm hàm chứa pháp lực tràn ra toàn bộ quảng trường, giằng co bảy ngày bảy đêm, sáng sớm ngày thứ tám mới ngừng lại.

Phần đông đan sư nghe như si như say trên quảng trường đại bộ phận vẫn chưa có tỉnh lại, cho dù người tỉnh lại cũng không có lắm miệng ra tiếng, đều ăn ý bảo trì im lặng. Trạng thái này vẫn liên tục đến thái dương cao ở đỉnh đầu. Nhưng vào lúc này, đột nhiên từ bên trong đại điện truyền ra một trận tiếng cười sang sảng vô cùng sảng khoái.

"Ha ha ha. Vui sướng, thật sự là vui sướng!" Hầu như toàn bộ Dược hoàng đều trăm miệng một lời cười to nói, bao gồm Dương Thiên Vấn ở bên trong.

"Cư sĩ thật sự là kỳ nhân, chúng ta thụ giáo" Đám người Tiêu Lập cười xong, thận trọng nói.

Dương Thiên Vấn cũng nói:"Các vị đạo huynh cũng làm cho tại hạ được lợi không phải là ít, nói gì tới thụ giáo".

Một lão giả bấm ngón tay tính toán nói: "Không thể tưởng được, chúng ta một lần nói chuyện chính là tám ngày, cũng đã làm cho đồng đạo bên ngoài chờ sốt một".

"Cũng đúng, chúng ta đi ra ngoài đi" Một lão giả khác gật đầu đáp.

Mọi người còn lại thuận thế đứng dậy nói: "Cư sĩ, cùng đi thế nào?"

Dương Thiên Vấn gật gật đầu đứng dậy, cảm thấy cảm thán, những Dược hoàng này là thanh danh đại chấn, tu vi cao thâm, nhưng không chút nào không có tâm kiêu căng, quả nhiên danh bất hư truyền, cảnh giới cao xa! So sánh mà nói, ở trên cảnh giới tâm tính, có lẽ chính mình còn kém bọn họ một bậc!

Dương Thiên Vấn cũng không tự coi nhẹ mình, cũng không tự cao tự đại, có lẽ chính mình thân mang Luyện tâm đan hòa, vô số đan phương huyền diệu, vô số mật thuật luyện đan, ở trên trình độ luyện đan có lẽ hơn các Dược hoàng này, nhưng mà ở trên tu vi tâm tính cùng với đối với đan đạo thật sự nghiêm cẩn là kém những tông sư Dược hoàng này nửa bậc!

Không hề nghi ngờ, các Dược hoàng này đã làm cho Dương Thiên Vấn tâm sinh hảo cảm. Thậm chí còn có chút bội phục.

Ở thời điểm Dương Thiên Vấn bội phục bọn họ, các Dược hoàng ẩn cư không xuất thế này cũng đối với Dương Thiên Vấn nhìn với cặp mắt khác xưa. Bọn họ là có thể tra ra, Dương Thiên Vấn thời gian ở tại

thần giới cũng không phải quá dài, nhưng lại là một kỳ tài như vậy, có được tu vi đan đạo không thua bọn họ, thậm chí lại có thể không có một chút biểu hiện cậy tài khinh người.

Tóm lại, lần đầu tiên gặp mặt cùng trao đổi, vô luận là các Dược hoàng này hay là Dương Thiên Vấn đan đạo Thánh Sư ngang trời xuất thế này, ấn tượng đầu tiên lẫn nhau đều phi thường tốt, trao đổi cũng thực khoái trá.

Mười sáu vị Dược hoàng cùng Dương Thiên Vấn từ trong đại điện đi ra, xếp thành một hàng, lúc này, Trương mập mạp đứng dậy nói: "Các vị đại sư, sau đại điện đã chuẩn bị hơn vạn cái đan lô cùng các loại linh dược. Các vị có thể tự hành thi triển".

Mười sáu vị Dược hoàng liếc mắt nhìn nhau một cái, đem Tiêu Lập đẩy đi ra nói: "Các vị đồng đạo, từ xa vạn dặm tới đây, chắc là vì chứng kiến Vấn Thiên đạo huynh luyện chế ra thánh dược chứ?" Xưng hô đạo huynh này là đem mọi người ở đây nghe được sửng sốt, ngay cả Tiêu Lập cũng xưng hô Dương Thiên Vấn là đạo huynh, nói đúng là Dương Thiên Vấn cũng là một vị siêu cấp tông sư cấp bậc Dược hoàng!

"Ở trong này, chúng ta cần vì Vấn Thiên đạo huynh trình diễn một chút, Vấn Thiên đạo huynh luyện chế Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan. Tuyệt đối là thánh dược vượt qua đan đạo cực hạn! Nghịch chuyển luân hồi, chết mà sống lại. Chúng ta mặc cảm!" Tiêu Lập không chút nào che dấu nói.

Ở trong đại điện, trừ bỏ giao lưu đan đạo kinh nghiệm cùng kỹ xảo ra, đương nhiên giới thiệu cùng xem xét các loại thánh dược.

Đương nhiên nơi này xem xét, này đây tự thân đan đạo tiêu chuẩn đến phán đoán, không có khả năng đem một viên thánh dược quý giá như vậy lấy đến thực nghiệm trên người thực.

Tiêu Lập vừa nói như vậy, chính là mơ hồ vì Dương Thiên Vấn mà chính danh.

Mọi người chiếm được mười sáu vị Dược hoàng chứng minh, cũng khó mà tin nhìn Dương Thiên Vấn, rất nhiều người đều kinh ngạc hô ra tiếng, phải biết rằng cái nghịch chuyển luân hồi, chết mà sống lại này là chuyện nghịch thiên ra sao, cho dù là Chúa Tể cũng không dám khẳng định có thể làm ột cái người chết sống lại. Nhưng mà hiện tại, một viên đan dược có thể thực hiện, cái này quả thực chính là chuyện không thể tưởng tượng. Đặc biệt những cao thủ đan đạo ở đây, mọi người đều là luyện đan, cho dù trình độ có cao thấp. Nhưng mà nói như thế nào cũng là đan dược thường quy cấp bậc chênh lệch mà thôi, hiệu quả có mạnh có yếu mà thôi.

Ví dụ như nói, một viên thuốc chữa thương, ngũ tinh đan sư luyện chế ra, có lẽ hạ giai Thiên Thần sử dụng là thích hơn, Thiên Thần trung giai sử dụng hiệu quả sẽ không quá cao.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, cái thánh dược hồi sinh này, đều hoàn toàn vi phạm lẽ thường, thậm chí còn tồn tại vi phạm quy tắc vũ trụ. Vô số người ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ. Nhưng mà hiện tại lại luyện chế ra, nguyên bản nghĩ đến chỉ là lời đồn mà thôi.

Nhưng mà chiếm được nhiều Dược hoàng chứng thật như vậy. Nói cách khác việc này là thật, là sự thật thiên chân vạn xác rồi!

Vô số đan sư lâm vào mà điên cuồng, lâm vào vui mừng, cái này không chỉ có là vinh quang thuộc về một mình Dương Thiên Vấn, là vinh quang thuộc về luyện đan sư, là vinh quang vô cùng toàn bộ luyện đan sư đều tự hào.

Các chức nghiệp ở thần giới phân loại cũng không ít, mọi người đều muốn tranh đoạt chức nghiệp người nào mới là tồn tại cao quý nhất, trước kia luyện đan sư cùng luyện khí sư đặt song song, đều vô cùng cao quý, nhưng lúc này ở thần giới, chức nghiệp cao quý nhất không thể nghi ngờ chính là luyện đan sư, không gì khác, bởi vì Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan xuất hiện!

Thiên Thần khí có thần kỳ như thế nào cũng không có khả năng khiến người chết mà sống lại chứ? Trừ khi là tiên thiên linh bảo trong truyền thuyết, đương nhiên tiên thiên linh bảo cũng không phải luyện khí sư có thể luyện chế ra.

Nhưng vào lúc này, một luyện đan sư đứng dậy hỏi: "Xin hỏi cư sĩ, Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan có bán không?"

"Đúng nha, đúng nha" Rất nhiều đại biểu thế lực cũng đứng lên hưng phấn phụ họa nói.

"Các vị, đan này ra lò tất có thiên phạt, mười lò có thể ra một lò đã là không dễ, có lẽ trăm lò mới có thể thành công một lò, hơn nữa này linh dược cần cho đan này mười phần trân quý, luyện chế không dễ, một lò ít nhất cần ngàn năm uẩn đan! Nếu muốn tăng lên khả năng thành công mà nói, ngàn năm uẩn dược, ngàn năm uẩn linh, ngàn năm thành đan. Trước sau tổng cộng là hơn ba ngàn năm. Cái này là còn chưa tính thiên phạt hạ xuống" Dương Thiên Vấn mở miệng giải thích, trên mặt đầy vẻ bất đắc dĩ.

Đương nhiên, lời này nói ra, trong lòng mọi người mới dể chịu một chút, nếu loại đan dược này có thể bán sỉ. Vậy toàn bộ thần giới cũng liền loạn định rồi.

Bất quá, cẩn thận suy nghĩ một chút, mọi người cũng cảm giác cái này rất đạo lý, loại thánh dược nghịch thiên giống như thế này, luyện chế khó khăn là chuyện bên trong dự kiến, đây mới là hiện tượng bình thường.

Trương mập mạp ở bên cạnh nghe xong, trong lòng cười nở hoa, Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan càng là khó có thể luyện chế, đan dược này thân mình lại càng trân quý, mà giá trị lại càng cao. Thời điểm bán đấu giá mới có thể bán ra giá rất cao.

Vật lấy hiếm làm quý, Long Phượng thương minh nếu nắm quyền bán Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan độc nhất vô nhị, cái này đối với toàn bộ Long Phượng thương minh mà nói, quả thực liền tương đương với tồn tại Thượng Phương Bảo Kiếm vậy, thế lực nào cũng đều phải cấp vài phần mặt mũi.

Mà Dương Thiên Vấn lại là bằng thánh dược này, công thành danh toại, hoàn toàn tọa thật danh hiệu đan đạo Thánh Sư.

Cái đan đạo Thánh Sư này, cũng không phải là tung tin vịt mà kiếm danh, mà là chiếm được mười sáu vị Dược hoàng cùng với đại bộ phận đan sư ở đây thừa nhận danh hiệu.

Dương Thiên Vấn trong lòng cười khổ, thật ra lấy tính cách Dương Thiên Vấn là không muốn lần này nổi bật. Dương Thiên Vấn hạ thấp đã quen, là có điểm không thích ứng trường hợp như thế. Đương nhiên, Dương Thiên Vấn cũng biết cần đứng cao là không thể thiếu, dù sao thiên địa đại kiếp nạn sắp tiến đến, chúng thần chi chiến không xa. Một hồi kiếm nạn là tránh cũng không thể tránh. Dương Thiên Vấn cần phải đứng cao, dùng cái vị trí này đến đổi lấy những thứ mà hắn cần, ví dụ như nói tinh thiết tinh thần tinh chẳng hạn, thứ mà Dương Thiên Vấn cần lại không có.

Thiên địa đại kiếp nạn đối với hạng người vô năng là tai nạn hủy diệt, đối với cường giả có chuẩn bị mà nói, chính là một hồi kỳ ngộ bằng trời. Đương nhiên trận kỳ ngộ này cũng đi kèm với nguy hiểm vô cùng.

Dương Thiên Vấn cần danh hiệu đan đạo Thánh Sư đến uy hiếp bọn đạo chích, đồng thời cũng cần lượng lớn linh dược cùng linh tài đến chuẩn bị ứng kiếp.

Trương mập mạp đứng ra nói: "Các vị, linh dược sau điện là tự do lấy dùng, đương nhiên quy củ bản minh chính là đan dược luyện chế ra đặt ở bản thương minh đi bán đấu giá, bán đấu giá lấy năm thành. Đương nhiên nếu các vị tự chuẩn bị linh dược, thành phẩm luyện chế ra, chúng ta không hỏi tới" Quy củ là nói rất rõ ràng, cái này nói ra trước mặt mọi người tuy rằng có vẻ có điểm tiểu nhân, nhưng mà trên làm ăn chính là như vậy, ta trước tiểu nhân sau quân nhân, miễn sau dây dưa nhiều, lẫn nhau quá khó coi. Hơn nữa luyện đan sư này có thể không đắc tội, vẫn là không cần đắc tội.

Luyện đan sư, luyện đan sư, trừ bỏ giao lưu đan đạo ra, tự nhiên không rời khỏi một chữ "Luyện"!

Mỗi một luyện đan sư cấp bậc tam nguyệt tông sư có thể nói đều có tuyệt chiêu chính mình, mà đại hội lần này, khó được là có mười sáu vị Dược hoàng cùng với đan đạo Thánh Sư Vấn Thiên cư sĩ luyện chế ra Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan tề tụ ở đây. Vô luận là vị nào, cũng không tránh được đều muốn lấy sở trường của mình cùng Vấn Thiên cư sĩ này cùng các Dược hoàng nổi danh tỷ thí một phen.

Cho dù không thể ở trên thực lực tổng hợp hơn được bọn họ. Có lẽ có thể ở phương diện chính mình am hiểu thủ thắng?

Huống hồ thua cũng liền thua, thua ở trên tay mười sáu vị Dược hoàng cùng đan đạo Thánh Sư, sẽ không ai chê cười chính mình, nhưng mà nếu thắng mà nói, vậy đã có thể mặt mày rạng rỡ rồi!

758. Chương 758

759. Chương 759

760. Chương 761 Tỷ Thí Đan Đạo

Chương 761 Tỷ thí đan đạo

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đây là một loại thần đan nghịch thiên, đồng thời cũng là một loại đan dược làm mọi người lâm vào điên cuồng, nếu loại đan dược này thực được xuất thế mà nói, Dương Thiên Vấn danh đan đạo Thánh Sư chính là hoàn toàn ngồi vững, đồng thời hắn cũng đại biểu trình độ đỉnh phong nhất toàn bộ đan đạo thần giới, được toàn bộ đan sư thần giới ngưỡng mộ cùng tôn trọng.

Tạo Hóa Vô Cực Đan không thể nghi ngờ là một loại đan dược cấp chiến lược, một loại đan dược có thể thay đổi đại thế thần giới, loại đan dược này nếu lan tràn mà nói, toàn bộ thần giới đều muốn hoàn toàn hủy diệt!

Bất quá, đây là không có khả năng, loại đan dược này không có Luyện tâm đan hỏa cùng với bí pháp trên Đan Kinh đến luyện chế, cho dù có biết đan phương, cũng không có người có thể luyện chế ra!

Cho dù là thay đổi Dược hoàng nào đến luyện chế, cũng không có khả năng, đan này luyện chế này đây văn võ hỏa luân phiên, cần luân phiên chín chín tám mươi mốt lần, trên mặt hỏa hậu chỉ cần kém một chút ít, như vậy cái lò đan dược này chẳng khác nào là báo hỏng.

Cái này cũng là vì cái gì cho tới nay, Dược hoàng trình độ đỉnh phong đại biểu đan đạo thần giới chỉ có mười sáu người, những người khác cho dù là thân là cấp tông sư tam nguyệt cũng vô pháp luyện chế ra độc môn thần đan của mười sáu người này.

Trên tay mỗi vị Dược hoàng này ít nhất có được một loại đan dược độc môn, có tác dụng vượt xa tông sư tầm thường luyện chế ra. Đan phương này, trên cơ bản rất nhiều người đều biết, nhưng là có thể bắt chước luyện ra thì lại không có một ai. Vì cái gì? Không có cái gì khác ngoài hỏa hầu!

Nếu Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan xuất hiện làm cho Dương Thiên Vấn công thành danh toại, làm cho vô số thế lực đều lâm vào kính nể, như vậy Vô Cực Tạo Hóa Đan nếu được xuất ra, vậy thì sẽ còn xuất hiện hai chữ sùng kính nữa!

Tổng bộ Long Phượng thương minh nhanh phái người đem đan lô đưa đến hội trường, giao cho Trương mập mạp.

Trương mập mạp sau khi lấy đến đan lô, lập tức nghĩ đến, Tạo Hóa Vô Cực Đan được xuất thế không chỉ có ảnh hưởng chính diện này, dù sao không phải mỗi người đều có thể chống đỡ được dụ hoặc của nó, biển người bị lợi làm mất trí, đến lúc đó các loại ảnh hưởng trái ngược cũng sẽ theo nhau mà đến.

Trương mập mạp tâm sự trùng trùng đem đan lô đưa cho Dương Thiên , giới thiệu nói: “Lò này chính là một trong thần giới ngũ phương thần lô Huyền Vũ Trấn Địa Lô, tuy rằng nó không có đối với hỏa diễm có hỗ trợ mạnh như Chu Tước Trấn Hỏa Lô. Nhưng mà nó cũng là đỉnh lô phòng ngự tối cường bên trong ngũ phương thần lô. Tin tưởng dùng nó đến chống đỡ thiên phạt hẳn là không thành vấn đề”.

Dương Thiên Vấn tiếp nhận đỉnh lô, cẩn thận lật xem một phen, phi thường hài lòng. Lò này có lẽ so ra kém tiên thiên Thái Cực Bát Quái Lô của mình, nhưng cùng Ô Kim Bàn Long Lô là một cái đỉnh lô cấp bậc đan khí lưỡng dụng, phẩm chất tuyệt hảo. Hơn nữa lò này ở trên phòng ngự có lẽ so với Ô Kim Bàn Long Lô còn mạnh hơn một chút. Dùng để chống đỡ thiên phạt, cũng là không gì tốt hơn.

“Tuy rằng Tạo Hóa Vô Cực Đan xuất thế là một cái tin tức tốt, nhưng có chuyện, ta phải đề cập, Tạo Hóa Vô Cực Đan mang đến ảnh hưởng tuyệt đối sẽ so với Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan còn muốn lớn hơn, đan này gây cho ngươi phiền toái cũng sẽ không thiểu, Ừm, có lẽ thế lực cùng tán tu lý trí sẽ đối với ngươi tôn

kính như bảo, nhưng mà sẽ có một bộ phận đồ đệ liều mạng sợ là sẽ đối với ngươi bất lợi!" Trương mập mạp thận trọng nhắc nhở Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn nghe xong, cẩn thận suy nghĩ một chút, vấn đề này hắn cũng biết, chỉ là Tạo Hóa Yố Cực Đan phải xuất thế, Chu thiên tinh đấu đại trận phải có nó phụ trợ, mới có thể tề tụ ba trăm sáu mươi năm vị thần. ệ'

Hơn nữa Dương Thiên Vấn tin tưởng đan này xuất thế, có lẽ sẽ đối với chính mình càng thêm có lợi một ít, ít nhất sẽ có bởi vì luyện chế đan này mà mang đến ình vô số linh dược, cũng không tất chính mình đi thu thập. Cũng do chính mình ở tại thần giới căn cơ quá nhỏ bé, mà lưu ình thời gian xoay xở cũng quá ngắn.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu nói: "Ta dám luyện chế đan này, liền đại biểu ta không sợ phiền toái này" Dương Thiên Vấn trực tiếp buông ra pháp lực dao động chính mình.

Pháp lực dao động cường hãn mà lại hùng hậu đem Trương mập mạp thân bất do kỷ lui về phía sau mấy thước. Cái này là Dương Thiên Vấn khắc chế pháp lực bùng nổ, nếu không Trương mập mạp sẽ không chỉ bị đẩy lui về phía sau đơn giản như vậy.

Trương mập mạp kinh ngạc qua đi, cười khổ mà nói nói: "Tiểu tử ngươi ẩn tàng, thật đúng là đủ sâu".

"Ha ha..Dương Thiên Vấn cười cười.

Trương mập mạp buồn bực cảm thán nói: "Sớm biết ngươi pháp lực giống như vậy, ta cần gì phải tốn tâm tư như vậy?" Cao thủ cấp bậc Thần Hoàng này sẽ thực lý trí không đến Dương Thiên Vấn tìm phiền toái. Luyện đan thôi, ngươi cho đủ tài liệu, dùng mặt mũi Thần Hoàng cầu tới cửa, Dương Thiên Vấn cũng sẽ nể tình hỗ trợ chứ? Có thể dùng loại phương pháp này được đan dược, ai sẽ dùng sức mạnh?

Nếu người người đều dùng sức mạnh, Dược hoàng này còn có thể đủ sống dễ chịu như thế sao?

Thần Hoàng vốn cần Tạo Hóa Vô Cực Đan cũng không có tác dụng, nhiều lắm là giúp con cháu đến cầu đan. Cho nên tìm phiền toái bình thường đều là Thần Hoàng trở xuống, hơn nữa còn là quỷ nghèo, mới có thể liều mạng tìm phiền toái.

Dương Thiên Vấn thưởng thức Huyền Vũ lô rồi cùng nhau đi ra đan thất, đi tới quảng trường.

Mười sáu vị Dược hoàng nhàn nhã ngồi ở vị trí đài Chủ tịch, vui vẻ trò chuyện, phi thường thoải mái. Cùng bọn họ so sánh, vị đan đạo tông sư từ trong một đám tông sư trổ hết tài năng kia liền có vẻ có chút co quắp cùng nghiêm túc.

Mọi người thấy Dương Thiên Vấn đi ra, Tiêu Lập mỉm cười hô, "Dương lão đệ rốt cuộc đi ra ngoài rồi".

"Thật có lỗi thật có lỗi, tiểu đệ kém một cái đan lô thuận tay, tìm Trương huynh giúp ta kiếm một cái, cho nên chậm một ít" Dương Thiên Vấn ngượng ngùng nói.

"Ha ha, không sao không sao. Trước khi luyện đan, có thể có một đoạn thời gian điều chỉnh một chút, thả lỏng một chút, cũng tốt" Huyền Nguyên Dược hoàng mây nhạt gió nhẹ nói.

"Được rồi, chúng ta bắt đầu thôi, nơi này nhiều vị đồng đạo như vậy chờ, chúng ta cũng không thể chậm trễ" Một vị Dược hoàng mở miệng nói.

Lời này một đám đan sư phía dưới nghe được trong lòng thoải mái, thân thể đều có chút lâng lâng.

"Tốt, tốt, tốt, chúng ta bắt đầu đi".

Tiêu Lập vì Dương Thiên Vấn giới thiệu nói: "Vị này là Nhất Mi đạo hữu, trong chốc lát chúng ta đã có thể cùng nhau thi đấu".

Dương Thiên Vấn khách khí chấp tay nói, "Nhất Mi đạo hữu, tại hạ có lễ".

"Nào có nào có, cư sĩ khách khí, Nhất Mi hoàn lễ" Nhất Mi đạo nhân khách khí nói.

"Nhất Mi đạo hữu chính là xa từ mấy ngàn vạn dặm từ Huyền Thiên đại lục tới, lão huynh hắn là đệ nhất đại tông Thiên Đạo tông đan phong phong chủ của Huyền Thiên đại lục, chính là một ba đại chủ sự trong Thiên Đạo tông".

Huyền Nguyên Dược hoàng Khổng Hạng giới thiệu cho Dương Thiên Vấn.

"Khổng đạo hữu lời ấy thật sự là ép mệt Nhất Mi mà" Nhất Mi đạo nhân cười nói.

Dương Thiên Vấn trong lòng nghi hoặc. Thiên Đạo tông? Giống như nghe qua ở nơi nào đó, lại giống như chưa có nghe nói qua, trong lòng cũng cảm thấy là lạ. Bất quá, Dương Thiên Vấn cũng không có biểu hiện ra ngoài, khách khí hàn huyên. nguồn

"Các vị, thời điểm cũng không sớm, chúng ta ngay tại nơi này thực tiễn một phen, thế nào?" Tiêu Lập ngẩng đầu nhìn nhìn sắc trời nói. Thảo luận đan đạo, tự nhiên không thể thiếu ý thức chủ quan chính mình, mỗi một đan sư ý thức chủ quan của chính mình đối với đan đạo là khác với lý giải võ đạo, đều không giống nhau, cho dù là thầy trò cũng sẽ tồn tại sai biệt.

Bọn họ nơi này có mười tám người. Bao gồm Dương Thiên Vấn ở bên trong, đối với đan đạo lý giải cũng không giống nhau, chỉ có thực tiễn một phen, mới biết được ai gần sát đại đạo nhất.

Chỉ thấy mười tám người xếp thành một hàng, mỗi người cách xa nhau đại khái chừng hai mươi thước, hầu như đồng thời xuất ra đan lô chính mình, nhất thời trên đài bảo quang chợt sáng, hầu như đan lô trên tay mỗi người đều có bất phàm.

Dương Thiên Vấn cũng không làm ra vẻ xuất ra Huyền Vũ lô.

"Ồ, Huyền Vũ lô? Lão Khổng ngươi có đối thủ rồi" Tiêu Lập nhìn về phía Huyền Thiên Dược hoàng bên cạnh, cười ha ha nói đùa. Bởi vì lò trước mặt Huyền Thiên Dược hoàng Khổng Hạng, thanh mặc bóng loáng, thân lò khắc trứ một con thần long uy vũ. Đúng là một trong ngũ phương thần lô Thanh Long Trấn Thiên Lô!

"A… Dương lão đệ xuất ra lò này, sẽ không muốn luyện chế Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan chứ? Vậy chúng ta không phải thua định rồi sao?" Khổng Hạng nhìn đỉnh lô phòng ngự tối cường trong ngũ phương thần lô, cố ý nói đùa mà giống như cảm thán nói.

"Ha ha ha… thua thì thế nào, thắng lại thế nào, Khổng huynh ngươi nói xem" Tiêu Lập không khách khí cười trêu nói.

Các Dược hoàng trên mặt cũng đều mang theo nụ cười thoải mái, nhìn qua cũng không đem thắng thua để vào mắt. Thật ra đan đạo so đấu. Mặc kệ ai thua ai thắng, chỉ cần có thể từ trong đó lấy được một tia tiến bộ, như vậy chính mình mới chính là người thắng.

"Bắt đầu chứ?" Mấy vị Dược hoàng cũng chuẩn bị tốt, cùng hỏi.

"Vậy hay là từ Khổng huynh đến trước đi!" Phần đông Dược hoàng mở miệng nói, đây là một loại tôn kính đối với người khống chế ngũ phương thần lô, đối với đan sư mà nói, bằng hữu cùng trợ thủ tốt nhất chính là đỉnh lô.

Khổng Hạng lắc lắc đầu nói: "Tựa như mỗi một lần có ta tham gia tụ hội, luôn từ ta mở đầu trước, nhưng thật ra làm ấy vị đạo hữu tri kỷ còn lại chê cười. Lúc này đây không bằng liền từ Dương lão đệ trước hết đi?" Giữa các Dược hoàng, tuy cách xa mấy khối đại lục, lẫn nhau cũng có chút giao tình, cái này cũng không kỳ quái.

Dương Thiên Vấn vừa nghe, khiêm tốn trả lời: "Tại hạ nói như thế nào cũng là người mới, nơi nào so với được với các vị đức cao vọng trọng, nếu từ tại hạ bắt đầu trước, đó là không phải có chút..

"Dương lão đệ lời ấy sai rồi. Học không trước sau, kẻ thành làm thầy. Ngươi đan đạo tu vi không ở dưới chúng ta, chỉ có trên chúng ta. Hôm nay có cơ hội có thể kiến thức một phen tuyệt kỹ của Vấn Thiên. Ngươi cũng không cần chối từ" Mấy vị Dược hoàng lập tức phản bác trở về.

761. Chương 762: Tỷ Thí Đan Đạo (4)

Chương 762: Tỷ thí đan đạo (4)

Dương Thiên Vấn thấy tình hình như vậy, cũng chỉ có thể gật gật đầu nói: "Vậy tại hạ liền từ chối thì bất kính". Dù sao đều đã nổi bật, ra trước ra sau đều là đi ra thôi.

Dương Thiên Vấn đầu tiên đem trận đồ thời gian pháp trận xuất ra bố trí lên trước.

Tiêu Lập nhìn thấy động tác của Dương Thiên Vấn cùng với trận đồ nọ, kinh ngạc kêu ra tiếng: "Cái này không phải thời gian pháp trận sao? Không thể tưởng được Dương lão đệ còn có được trận đồ trân quý như thế" Phải biết rằng loại trận đồ này, thần giới hiện tại truyền lưu cũng không nhiều, lúc ấy còn khiến cho thần giới oanh động một hồi không nhỏ, nhưng mà theo vô số người nghiên cứu đến nghiên cứu đi, phát hiện khó khăn quá lớn, thật sự không thể thông dụng, cho nên cũng bỏ quên đi. Hơn nữa trận đồ thời gian pháp trận này cũng sử dụng có hạn chế. Dưới tình hình chung sẽ không vượt qua mười lần! Hầu như là dùng một lần thì ít đi một lần.

Đám người Khổng Hạng cũng nghe nói qua trận đồ này, cũng không tự chủ mà khuyên nhủ: "Dương lão đệ, luận bàn mà thôi, ngươi cũng không cần lãng phí xuất ra trận đồ trân quý như thế chứ?"

Dương Thiên Vấn vẻ mặt cười khổ hồi đáp: "Tại hạ cũng không muốn, chỉ là kỹ xảo luyện đan của tại hạ, thật sự rất hao phí thời gian, đan dược tầm thường còn đờ, đan dược cao giai, thấp nhất cũng đều vài năm thời gian, tốt nhất giống Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan, có lẽ hơn một ngàn năm cũng không khả năng luyện chế ra một lò. Lần này cùng các vị đạo hữu luận bàn tài nghệ, tại hạ cũng không thể tùy ý có lệ chứ?"

Đám người Khổng Hạng, Tiêu Lập nghe xong một trận không nói gì, trong lòng cuối cùng lý giải vì cái gì Dương Thiên Vấn có thể luyện chế ra Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan loại đan dược nghịch thiên đến cực điểm này, thì ra là ra chậm mà tinh tế. Cái này hơn một ngàn năm, chỉ canh giữ ở trước đan lô chờ đợi một lò đan dược sinh ra, hơn nữa còn phải liên tục chú ý tới hỏa hầu, cái này thật sự là một chuyện dị thường khó khăn, cho dù là bọn họ cũng không cũng cam đoan nói chính mình có thể. Bởi vì một lò đan dược của bọn họ, thời gian luyện chế dài nhất bất quá một hai trăm năm, không giống như Dương Thiên Vấn động cái chính là hơn một ngàn năm.

Cái ngàn năm chờ đợi này chỉ vì một lò đan dược, cái này cần bao nhiêu nghị lực?!

Một đám đan sư dưới đài nghe xong, trong lòng cũng hơi có hiểu được, có nghị lực này cũng khó trách Vấn Thiên cư sĩ có thể có thành tựu này, mọi người cũng để tay lên ngực tự hỏi, nếu thay đổi chính mình có thể ở trước đan lô yên lặng chờ đợi hơn một ngàn năm hay không?

Đáp án là phủ định. Tu luyện là buồn tẻ, nhưng mà sau khi nhập định, liền không có cảm giác thời gian trôi qua, cho nên nói bế quan tu luyện vạn năm trăm vạn năm không tính là cái gì. Nhưng mà nếu là thanh tỉnh ở trước mặt một cái đan lô chờ đợi hơn một ngàn năm, lại không thể phân tâm, cái khó khăn này đã không phải lớn bình thường. Phương thức thành công khác nhau, nhưng mà đều tồn tại quy luật tất nhiên này.

Dương Thiên Vấn thành công chính là bởi vì hắn có đại trí tuệ đại nghị lực, tất cả những điều kiện bên ngoài đều là để chuẩn bị, hắn nếu còn không thể thành công, vậy la bàn vận mệnh cũng quá hư danh rồi.

Kết quả này cũng làm cho phần đông thế lực trong lòng thả lỏng không ít, Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan không thể sản xuất nhiều, đó là nói đối với thế lực chính mình lực ảnh hưởng đạt tới điểm thấp nhất, thậm chí cái lực ảnh hưởng này còn là ở phương diện tốt, các thế lực trong lòng cũng càng thêm kiên định kết giao vị Vấn Thiên cư sĩ này, một đan đạo Thánh Sư đại nghị lực giống như vậy, lực ảnh hưởng này đã muốn trải rộng toàn bộ giới luyện đan thần giới, đắc tội hắn, chẳng khác nào chọc tổ ong vò vẽ.

Dương Thiên Vấn cho người ta cầm một cái giá đến, đem phối tài tính cả chủ tài Tạo Hóa Vô Cực Đan đều đặt lên. Mười tám loại chủ tài, hơn một trăm loại phối tài, mọi người nhìn xem hoa cả mắt, đồng thời cũng kinh ngạc không thôi.

"Tử Nguyệt U Lan! Thiên Mang Tinh Quả? Còn có tiên thiên Hoàng Trung Lý, úc, còn có Lưu Ly Thảo vạn năm. Còn có…" Các vị Dược hoàng đều là người biết hàng, nhìn linh dược trân quý trước mặt này, mỗi

một loại đều có thể đủ lấy một mình luyện chế ra một loại đan dược bất phàm, mà nhiều nhất chừng bốn loại, có thể đủ luyện chế ra thần đan cực phẩm đến cực điểm, cũng chính là cái gọi là thần đan thiên giai nhất phẩm!

Đan sư lấy ngũ tinh tam nguyệt đến phân cấp, như vậy đan dược là dùng Thiên Địa Huyền Hoàng bốn giai mười sáu phẩm đến phân biệt. Tinh cấp đan sư, chỉ dừng lại ở tiêu chuẩn đan dược hoàng giai, cho dù là đan sư ngũ tinh cũng chỉ có thể đủ luyện chế ra đan dược hoàng giai nhất phẩm! cấp đại sư nhất nguyệt có thể luyện chế huyền giai, chuẩn tông sư cấp nhị nguyệt có thể luyện chế địa giai, mà tông sư tam nguyệt thấp nhất cũng phải có thể luyện chế ra đan dược thiên giai tứ phẩm mới có thể đủ tư cách.

Mà mười sáu vị Dược hoàng, bọn họ sở dĩ xưng là hoàng giả, chính là bởi vì bọn họ có thể luyện chế ra thần đan thiên giai nhất phẩm.

Dương Thiên Vấn luyện chế Tạo Hóa Vô Cực Đan, là cực kỳ lợi hại, chủ tài tổng cộng mười tám loại, mọi thứ đều trong vạn khó cầu, hơn nữa luyện đan xác thực là chủ tài càng nhiều, luyện chế ra đan dược lại càng mạnh, nhưng mà cái này cũng có khác nhau. Một loại đan dược, thật ra chính là chiết xuất linh dược, luyện chế thành đan. Trong đan lô linh dược càng nhiều, lại càng khó có thể đem linh dược khác nhau này dược tính hoàn toàn dung hợp cùng một chỗ mà thành đan.

Thần đan thiên giai nhất phẩm, bình thường dùng ba bốn loại chủ tài cùng hơn bốn mươi loại phối tài mới có thể đủ luyện chế ra, hơn bốn mươi loại linh dược dung hợp cùng một chỗ, là sự tình phi thường khó khăn. Cũng chỉ có cấp bậc Dược hoàng mới có thể làm được!

Dương Thiên Vấn lại muốn dùng hơn một trăm loại linh dược đến luyện đan, khó khăn liền lớn hơn nữa!

"Dương lão đệ ngươi điên rồi sao? Linh dược này, dược tính bao hàm toàn diện, đều không giống nhau, ngươi muốn dùng tất cả sao?" Tiêu Lập cũng khó mà tin nhìn Dương Thiên Vấn kinh ngạc nói. Tiêu Lập là có lòng tốt nhắc nhở, không cần phải đặt mục tiêu quá cao.

Tất cả mọi người là luyện đan sư đỉnh cấp, dược tính các loại linh dược là có thể liếc mắt một cái liền nhận ra, hơn một trăm loại linh dược nơi này, tất cả đều nhận thức, cho nên mới khó có thể tin. Phải biết rằng luyện đan chính là dung hợp các loại linh dược. Nhưng mà không thể dung hợp lung tung được, dưới tình hình chung đều là kích thích cùng dung hợp các loại dược tính giống nhau. Cho dù dược tính khác nhau cũng sẽ tận lực dùng các dạng linh dược dược tính khác nhau càng ít càng tốt. Phải biết rằng có linh dược dùng một mình mà nói, có ích vô hại. Nhưng mà giữa linh dược khác nhau dược tính va chạm là có hại không lợi!

Mà Dương Thiên Vấn bày ra linh dược này, đều là khác nhau, đáng sợ là giữa chúng nó trên cơ bản không có một loại nào là dược tính gần nhau, tất cả đều là khác nhau, muốn đem linh dược này tất cả đều dùng để luyện chế đan dược không phải không có khả năng, chỉ là nắm giữ cân bằng giữa chúng nó, các Dược hoàng này cũng không dám nói chính mình có tin tưởng cùng bản lãnh này.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu nói: "Ha ha, không thử một lần, các vị sao có thể khẳng định như vậy".

"Chúng ta đây thật ra muốn gặp thức một phen" Mọi người liếc mắt nhìn nhau hồi đáp.

Dương Thiên Vấn đưa tay trái ra, một đoàn hỏa diễm màu trắng nhạt từ trong tay Dương Thiên Vấn dâng lên, hừng hực thiêu đốt.

Mọi người thấy sửng sốt một chút, lập tức bình thường trở lại, bởi vì bọn họ cũng có hỏa diễm đặc thù, vô luận luyện đan cũng tốt, hay là luyện khí cũng thế, đều không ly khai hỏa diễm.

Hỏa diễm màu sắc không quan trọng, quan trọng là tác dụng của nó.

Dương Thiên Vấn đem một gốc linh dược ném vào trong hỏa diễm trên tay, mắt thường có thể thấy được, linh dược nhanh chóng bị luyện thành dạng như giọt mưa. Ngay sau đó, Dương Thiên Vấn lại cầm lấy một gốc linh dược khác, ném vào trong hỏa diễm, sau đó rất nhanh lại luyện thành dạng như giọt nước mưa. Trong hỏa diễm lơ lửng hai giọt nước mưa. Dương Thiên Vấn cẩn thận đem chúng nó dung hợp lại, đưa vào trong Huyền Vũ lô. Tiếp tục lặp lại, quá trình này diễn ra trong ba ngày! Thời điểm bắt đầu tiến trình rất nhanh, nhưng mà càng về sau cũng càng chậm.

Ba ngày sau. Toàn bộ linh dược đều bị Dương Thiên Vấn biến thành tinh hoa linh dược ném vào trong đan lô, sau đó chính là hỏa diễm lặp đi lặp lại thiêu đốt cùng luyện chế.

Đám người Tiêu Lập nhìn xem vui vẻ thoải mái, trong lòng cảm thán không thôi. Hỏa diễm thật là lợi hại, lại có thể mạnh mẽ dung hợp hai loại tinh hoa linh dược dược tính khác nhau. Thủ pháp chiết xuất tinh diệu tuyệt luân, phương pháp luyện chế cực kỳ sáng tạo.

Cao thủ đan đạo này, những cao thủ được xưng Dược hoàng làm sao mà không biết Dương Thiên Vấn dùng thần hỏa cường đại của hắn đem quá trình luyện đan hoàn toàn đơn giản hoá, chỉ cần đem tinh hoa linh dược này luyện thành đan là được. Nhưng mà một bước cuối cùng này, cũng là một bộ phận khó khăn nhất, hao phí công phu nhất, cũng là quan trọng nhất, khảo nghiệm nhất.

Những người khác không thể tưởng tượng, một bước cuối cùng này lại có thể cần liên tục mấy trăm năm hơn một ngàn năm?

Đám người Tiêu Lập liếc nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra bất đắc dĩ, bọn họ luyện chế đan dược, quá trình là từng bước tiếp từng bước một. Một bước cuối cùng cũng là dung luyện thành đan, cũng không có chỗ vô dụng. Nhưng mà một bước cuối cùng của bọn họ thường thường là một bước nhẹ nhàng nhất, căn bản không cần phải mấy trăm năm hơn một ngàn năm khoa trương như vậy.

Nhưng mà một bước cuối cùng của Dương Thiên Vấn, cũng là một cái bắt đầu mà thôi.

Dương Thiên Vấn một bước cuối cùng này, cần lặp lại luyện chín chín tám mươi mốt lần. Hơn nữa là dùng mật pháp đặc thù đến cực điểm đến luyện chế, quá trình phía trước ai xem đều có thể học, cái này chỉ là mánh lới, cũng trọng điểm, để cho người khác học cũng không có quan hệ. Mấu chốt là một bước cuối cùng "Thiên chuy bách luyện" này. Đừng nói nhìn không tới, cho dù xem tới được, ngươi cũng học không được.

Dương Thiên Vấn đem thời gian pháp trận mở ra, trải qua Dương Thiên Vấn đối với trận đồ lý giải, có thể đem uy lực trận này tăng lên 50%.

762. Chương 763: Tỷ Thí Đan Đạo (5)

Chương 763: Tỷ thí đan đạo (5)

Nhưng mà nếu nói như vậy, cái trận đồ này cũng còn kém không nhiều lắm báo hỏng, bởi vì trận đồ này nguyên bản cũng đã có chút lịch sử, cũng sử dụng qua vài lần, chỉ còn có thể sử dụng vài lần, mà Dương Thiên Vấn tăng mạnh uy lực của nó, cũng tương đương là giảm bớt thọ mệnh này.

Dương Thiên Vấn có Thời Không Bảo Tháp, thời điểm luyện đan chân chính, là không cần thời gian pháp trận, cái này cũng không tính là việc khó gì. Dương Thiên Vấn là cố ý đem thời không pháp trận dùng đi, mượn cái này để hạn chế số lượng đan dược đỉnh cấp.

Đương nhiên. Dương Thiên Vấn khởi động pháp trận thời gian gia tốc, cũng là phi thường tiêu hao tinh lực, bởi vì Dương Thiên Vấn ở trong trận đồ luyện đan, thời gian trôi qua là không bình thường, là sẽ đối với Dương Thiên Vấn tạo thành ảnh hưởng nhất định. Anh hưởng lớn nhất là ở trên tiêu hao pháp lực.

Dù sao thời gian pháp trận không có khả năng so với được với Thời Không Bảo Tháp, nó không có thời không pháp tắc đặc thù của Thời Không Bảo Tháp. Nó chỉ đơn thuần là gia tốc thời gian trôi qua, vô luận đối với vật chết hay là vật sống, loại gia tốc này đều có ảnh hưởng rất

Giờ phút này các vị Dược hoàng đều không hề động thủ luyện đan, mà là hầu như si mê nhìn kỹ xảo khống hỏa vô cùng kì diệu của Dương Thiên Vấn. Đây là học không đến, chỉ có chính mình khổ luyện cùng nghiên cứu. Hơn nữa mỗi một luyện đan sư đối với đan đạo lý giải khác nhau, rất nhiều phương diện cũng có khác biệt rất nhiều.

Để cho bọn họ kinh ngạc là ở trên tiêu hao, mười sáu vị Dược hoàng ở đây, bao gồm Nhất Mi đạo nhân ở bên trong, nhân lực cũng không kém, tự nhiên nhìn ra lực ảnh hưởng thật lớn trong thời gian pháp trận. (.

Nếu phàm nhân ở bên trong mà nói, bọn họ trong nháy mắt khi bước vào pháp trận sẽ chết già. Năm tháng vô tình, cũng chỉ có thần mới có thể chống lại năm tháng khảo nghiệm cùng tàn phá. Nhưng ở dưới mấy trăm lần thời gian trôi qua luyện chế đan dược, tiêu hao pháp lực đối với luyện đan sư cũng là gia tăng mấy trăm gấp.

Mấy vị Dược hoàng để tay lên ngực tự hỏi, nếu thay đổi chính mình, dùng loại phương thức điên cuồng này đến luyện đan, cũng là có thể. Nhưng tuyệt đối không có khả năng liên tục trong thời gian quá lâu. Chủ yếu là tốc độ tiêu hao cao hơn tốc độ khôi phục.

Cũng may, bọn họ luyện chế đan dược đỉnh cấp lâu nhất cũng bất quá chừng trăm năm, lấy pháp lực Thần Hoàng bọn họ, là chống đỡ được.

Nhưng nếu quá trình này kéo dài gấp mười, vậy xem như bọn họ Thần Hoàng cũng không chịu được!

Theo thời gian chuyển dời, các vị Dược hoàng trong lòng khiếp sợ cảm thán nói: Pháp lực thật hùng hậu!

Các vị Dược hoàng liếc mắt nhìn nhau một cái, cũng mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng, bắt đầu luyện chế đan dược chính mình, trên sân trong khoảng thời gian ngắn, xuất hiện ánh lửa đủ mọi màu sắc, đủ loại kiểu dáng đều có, đan đạo tông sư này tuyệt đối không phải hạng người hư danh. Luyện đan sư giỏi, làm sao có khả năng không có mật thuật độc môn cùng hỏa diễm đặc thù? Ví dụ như nói Nam Minh Ly Hỏa, Chúc Tật Huyền Quang, Thiên Cương Thanh Hỏa, Thái Dương Chân Hỏa, rất nhiều loại khác nhau.

Các Dược hoàng này một bên luyện đan một bên cùng rất nhiều đan sư trong sân giảng giải một ít tri thức đan đạo, đương nhiên, tri thức này đều là có thể mặt hướng đại chúng truyền bá, còn mật pháp độc môn của chính mình, là không có khả năng truyền bá trước mặt mọi người. Các vị Dược hoàng xác thực cảnh giới cao thượng, nhưng còn chưa đạt tới bước có thể đem bí mật của mình ra làm tài sản chung.

Bất quá, cho dù là thường thức đan đạo đại chúng hoá, trải qua các tông sư giảng giải cũng làm cho toàn bộ đan sư ở đây đều được lợi không phải là ít. Hơn nữa lần giảng đạo này, là gần một năm, trong lúc không có một đan sư rời đi, đều nghe như si như say, cũng may thần nhân cũng không cần ăn uống ngủ nghỉ, nếu là thay đổi phàm nhân, một năm này kéo xuống, ở đây người còn sống chỉ sợ không còn ai.

Lúc này đây giảng đạo cùng vài ngày trước đó Dương Thiên Vấn cùng các vị Dược hoàng thảo luận khác biệt thật lớn, lúc thảo luận đều là các tri thức đan đạo cao thâm, đan sư ở đây có thể lý giải ít lại càng ít, mà lúc này đây, các vị Dược hoàng là cố ý hướng đại bộ phận đan sư truyền thụ đan đạo, xúc tiến các đan sư hạ tầng tiến bộ.

Cái này đồng thời cũng là một hồi việc thiện, tuy rằng không dám nói công đức vô lượng, nhưng cùng là chuyện tốt khó được.

Dương Thiên Vấn đã hoàn toàn chìm vào trong quá trình luyện chế Tạo Hóa Vô Cực Đan, tất cả phát sinh bên ngoài, Dương Thiên Vấn là một mực không biết, cũng không muốn đi quản, bởi vì hắn hiện tại đã là tự thân khó bảo toàn.

Vì cái gì nói như vậy?

Một năm trôi qua, pháp lực tiêu hao hầu như đạt tới bước phi thường nghiêm trọng, trong đó Dương Thiên Vấn thừa dịp giai đoạn văn hỏa tôi luyện uống vào đan dược khôi phục pháp lực. Cái này còn có thể kiên trì được.

Chính yếu là biến hóa trong đan lô, Huyền Vũ Trấn Địa Lô thuộc tính quá mức thiên hướng thổ chúc, tuy rằng phòng ngự cường đại, có

thể có đủ lực lượng bảo hộ đan dược trong lò, cũng làm cho đan dược trong lò không dễ dàng ngoài ý muốn.

Nhưng mà Dương Thiên Vấn luyện chế Tạo Hóa Vô Cực Đan, cũng là một loại đan dược chú ý cân bằng, đan dược có rất nhiều dược tính khác nhau, thân mình đan dược có thể đoạt thiên địa tạo hóa, là không thể không dùng linh dược thuộc tính rất cao, là đan lô bình thường không thể thừa nhận.

Dương Thiên Vấn một mặt phải khống chế hỏa hậu, một mặt phải cố gắng cân bằng dược tính, còn phải phân ra một phần tâm lực đến ứng phó thuộc tính đặc thù của đan lô. Điều này làm cho Dương Thiên Vấn bỏ ra khí lực lớn hơn bình thường, hao tổn trên tâm lực cũng càng lớn.

Bất quá, mắt thấy một năm trôi qua. Ở trong thời gian pháp trận chính là mấy trăm năm đi qua. Chín chín tám mươi mốt lần lặp lại văn võ hỏa dung luyện, đã hoàn thành bảy mươi tám lần. Còn kém ba lượt có thể đại công cáo thành. Bảy mươi tám lần trước đó đều có vẻ thuận lợi, ba lượt cuối cùng này, cũng là ba lượt mấu chốt nhất, đồng thời cũng là ba lượt khó khăn nhất, cái này không thể nghi ngờ là ba lượt khảo nghiệm nhất.

Vượt qua cái này đó là có thể tuyên cáo Tạo Hóa Vô Cực Đan xuất thế, thất bại, vậy kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Một năm trôi qua, các vị Dược hoàng luyện chế đều là một ít cổ phương trong thời gian này sửa chữa qua, bọn họ là tới tham gia trao đổi, không phải đến tranh cường đấu ngoan, lúc này đây mượn dùng lực mọi người, sửa chữa hơn hai mươi loại cổ phương, vừa lúc mượn cơ hội này thí nghiệm một chút, cho nên bọn họ hoàn thành thật sự thuận lợi cùng rất nhanh.

Sự thật cũng chứng minh, bọn họ sửa chữa không thể nghi ngờ là chính xác có thể làm, điều này làm cho các Dược hoàng cảm thấy hưng phấn không thôi. Lúc này đây thành công cũng lại một lần nữa chứng minh, lực lượng nhiều người là chân lý, nếu dựa vào chính mình nghiên cứu, chỉ sợ sẽ hao phí rất nhiều công sức vô dụng, hơn nữa tiến độ tuyệt đối sẽ không nhanh như vậy.

Ngay tại thời điểm Dương Thiên Vấn bắt đầu chuyển hóa vũ hòa, là lượt thứ bảy mười chín, thiên tượng bắt đầu biến hóa, tuy rằng loại dấu hiệu này cũng không rõ ràng, nhưng mà cũng làm cho các Dược hoàng đang giảng đạo này mẫn cảm chú ý, không hẹn mà cùng nhìn về phía Dương Thiên Vấn.

"Xem ra, đan dược của Dương lão đệ đã sắp ra lò" Tất cả mọi người là cao thủ, tự nhiên liền đoán được.

"Xem cái tình hình này, còn phải chờ một đoạn thời gian nữa, chậc chậc chậc, đan còn chưa thành, đã có thể đưa tới thiên biến, thật sự là làm cho người ta cảm thấy kinh ngạc!"

"Đừng nhìn lúc này mới hơn một năm, ở bên trong thời gian pháp trận, sợ là đã qua mấy trăm năm, thật sự là không ngờ Dương lão đệ có thể chống đỡ được. Lão phu thật sự là muốn không bội phục cũng không được!"

"Chính yếu là trên pháp lực tiêu hao, chậc chậc chậc, thật sự là không biết hắn tu luyện loại công pháp ra sao, lại có thể chống đỡ được tiêu hao rất lớn như vậy" Hiển nhiên vị Dược hoàng này liếc mắt một cái liền nhìn ra Dương Thiên Vấn công pháp đặc thù, bởi vì nếu không có công pháp đặc thù, cho dù là bọn họ cũng có khả năng sẽ phi thường miễn cưỡng. Tu vi Thần Vương giống như Dương Thiên Vấn, nếu không có công pháp đặc thù, đánh chết bọn họ cũng không tin tưởng!

Bọn họ mặc dù có chút hâm mộ, nhưng cũng không khởi cái tâm tư gì đặc biệt, trên thực tế, bọn họ mỗi người trên người tu luyện thần quyết cũng đều bất phàm, ưu việt cũng không giống nhau. Tu vi đến cảnh giới bọn họ, không phải tu luyện công pháp là có thể tăng lên, mà là dựa vào cảm ngộ pháp tắc cùng thiên đạo mà tiến bộ.

Bọn họ khổ tâm nghiên cứu đan đạo, làm sao không phải cũng là một con đường thông tới thiên đạo đây?

Dù sao bọn họ có thể thuận lợi tiến giai đến cảnh giới Thần Hoàng như vậy, chính là dựa vào tu vi đan đạo tinh thâm. Bằng không, nào có dễ dàng vượt qua cánh cửa Thần Vương tiến giai Thần Hoàng như vậy?

Theo thời gian chuyển dời, trên bầu trời mây đen dày đặc, càng không ngừng quay cuồng, rất kinh người.

"Mọi người trước tiên lui khỏi nơi đây đi. Thiên phạt buông xuống, không cần bị cái này lan đến gần" Tiêu Lập phất tay tuyên bố.

Mọi người thấy mà trợn mắt há hốc mồm, tuy rằng đã sớm nghe nói qua đại danh Vấn Thiên cư sĩ cùng với Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan vô cùng kì diệu nọ, hơn nữa trải qua mấy ngày nay chứng kiến cùng nghe thấy, cũng tin Vấn Thiên cư sĩ thật là danh hợp với thực, nhưng nay chính mắt nhìn thấy, đan còn chưa luyện thành, thiên phạt đã bắt đầu ngưng tụ, đây là loại trường hợp làm cho người ta sợ hãi cỡ nào?

Đan dược đỉnh cấp luyện chế ra cũng có thiên kiếp khảo nghiệm, nhưng đó dù sao cũng là khảo nghiệm. Thiên phạt cùng thiên kiếp, chỉ kém một chữ, uy lực cùng tính chất của nó cũng là hoàn toàn khác nhau.

Mọi người chỉ nghe nói qua thiên phạt, nhưng chưa từng kiến thức qua. Thậm chí cho dù là các vị Dược hoàng, đan kiếp cũng là thấy qua nhiều, nhưng mà bởi vì luyện đan mà đưa tới thiên phạt cũng là chưa từng kiến thức qua, chỉ có thể giải thích, có một loại đan dược bởi vì nghịch chuyển quy tắc thiên đạo, mới có thể đánh xuống thiên phạt!

763. Chương 764: Tạo Hóa Vô Cực

Chương 764: Tạo Hóa Vô Cực

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandanx

Dương Thiên Vấn cũng cảm giác được thiên phạt xuất hiện cùng tích tụ, nhưng mà Dương Thiên Vấn không có thời gian đi để ý tới, dù sao thiên phạt là khẳng định sẽ hạ, nhưng tuyệt đối không phải hiện tại, đan dược chưa thành, nó sẽ không sẽ hạ.

Bất quá, cũng không thể để cho nó cứ như vậy tích tụ xuống, phải đẩy nhanh thời gian thành đan càng sớm một ít, thiên phạt sẽ ít đi điểm thời gian tích tụ lực lượng.

Dương Thiên Vấn thu liễm tâm thần, luyện đan nhanh hơn, thật ra nói là nhanh hơn, cũng bất quá là đề cao tinh thần, tập trung cao độ lên, thoáng nhanh hơn một ít mà thôi, cái Tạo Hóa Vô Cực Đan này tiến trình cũng không phải là muốn nhanh hơn là nhanh hơn, nói không chừng một cái không cẩn thận sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Dương Thiên Vấn lúc này đây càng thêm cẩn thận, không dám có chút chậm trễ.

Rất nhanh, ba ngày trôi qua, mây đen đã không phải quay cuồng nữa, mà là xoay tròn. Làm cho người ta thấy hết sức quỷ dị, lúc này cả một cái quảng trường lớn, hơn mười vạn người đã rút lui toàn bộ, thậm chí ngay cả phạm vi mười dặm phụ cận đều sạch sẽ. Hiện trường chỉ để lại mười sáu vị Dược hoàng hộ pháp, đương nhiên Trương gia cùng Quách gia cũng phái vài vị cao thủ lại đây, để ngừa bọn đạo chích.

Dương Thiên Vấn không có tinh lực chú ý tình huống bên ngoài, tình hình bên ngoài thời gian pháp trận, Dương Thiên Vấn cũng không rảnh quan tâm, toàn bộ tinh thần tâm đầu nhập ở khống chế hỏa hậu.

Lần luyện thứ tám mười đã không sai biệt lắm đến giai đoạn cuối cùng, trên cơ bản là tương đương hoàn thành.

Lập tức đã tiến vào một bước cuối cùng, cũng là một bước quan trọng nhất, khó khăn nhất. Đây mới là một bước không thể bỏ qua trong toàn bộ quá trình luyện đan.

Rốt cuộc, vô tâm vô hiểm vượt qua lần luyện thứ tám mười, tiến vào lần thứ tám mươi mốt.

Lần thứ tám mươi mốt cũng chính là cửu cửu quy nhất, chính là chỗ mấu chốt đan thành ra lò. Dương Thiên Vấn một tay thôi phát khống chế Luyện tâm đan hòa, tay kia cũng không ngừng biến hóa ấn quyết, đây mới là độc môn mật pháp chân chính.

Lúc vũ hòa, một tay khống hòa, một tay thêm vào ấn quyết.

Thời điểm chuyển hoán thành văn hỏa. Liền lợi hại, hai tay biến hóa hóa thành từng đạo tàn ảnh, phi thường khoa trương cùng đẹp mắt. Hơn mười vị Dược hoàng ở đây nhìn xem bao gồm Nhất Mi đạo nhân ở bên trong, đều như si như say. Một lần đan đạo đại hội, kết quả ở dưới hào quang chói mắt của Dương Thiên Vấn, không có một Dược hoàng nguyện ý cùng Dương Thiên Vấn tranh chấp, đều không có xuất ra toàn lực.

Thật ra cái này thực bình thường, nếu xuất ra toàn lực, ở trước mặt nhiều người như vậy mà thua, vậy không thể nghi ngờ là rất mất mặt.

Dương Thiên Vấn xuất ra tàn ảnh thủ ấn làm cho người ta hoa cả mắt, không thể nghi ngờ là một loại đan đạo mật thuật lợi hại đến cùng cực, trên thực tế, Dương Thiên Vấn hiện tại không chỉ là ngưng kết đan dược, thậm chí còn đem ấn quyết luyện đan thêm vào, từ ý nghĩa nào đó có thể xem là một loại vay mượn

quy tắc, tuy rằng không nhiều lắm, chỉ mượn phương thức thủ ấn đem một loại quy tắc lực khó có thể mô tả dung nhập trong đan dược.

Đây mới là biểu hiện đỉnh phong đan đạo chân chính! Trăm sông đổ về một biển, hậu thiên chí bảo sở dĩ lợi hại, chính là bởi vì trong đó bao hàm một ít pháp tắc hoặc là quy tắc lực. Mà luyện khí có thể làm cho pháp bảo thân mình ẩn chứa một tia quy tắc lực, như vậy luyện đan cũng có thể đạt tới mục đích gần như vậy.

Chẳng qua khó khăn so với luyện khí lớn hơn nhiều, dù sao pháp bảo thân mình tài chất cứng cỏi hơn nhiều, mà một viên đan dược cho dù là Kim đan có độ cứng cứng rắn nhất cũng so ra kém hậu thiên chí bảo, thậm chí ngay cả pháp bảo tam lưu bình thường cũng không bằng. Nhưng mà trong nó lại bao hàm một tia quy tắc lực, có thể thấy được khó khăn to lớn cỡ nào.

Từ cổ chí kim, cũng chỉ có Thái Thượng Lão Quân luyện chế Kim đan là có thể.

Trên thực tế, Dương Thiên Vấn sở tu tập Đan Kinh cùng đan đạo truyền thừa của Thái Thượng Lão Quân cũng kém không nhiều lắm!

Thật ra, Tạo Hóa Vô Cực Đan nọ cùng Cửu Chuyển Kim Đan trong truyền thuyết là cùng một loại hình đan dược, khác biệt cũng không lớn. Đều là thánh dược nghịch thiên làm cho người ta một bước lên trời.

Thiên phạt cũng bắt đầu càng diễn càng mạnh, theo động tác Dương Thiên Vấn, tích tụ uy lực cũng càng lúc càng lớn.

Lúc này, chung quanh Dương Thiên Vấn đã khởi động phòng ngự cấm chế, trong ba tầng ngoài sáu tầng.

Đây đều là đám người Tiêu Lập liên thủ bố trí, mặc dù có Huyền Vũ lô bảo hộ, nhưng mà ai cũng không thể cam đoan không xuất hiện ngoài ý muốn, đám người Dược hoàng Tiêu Lập đều mười phần tò mò Dương Thiên Vấn luyện chế đến tột cùng là dạng đan dược gì. Cho nên ở thời điểm Dương Thiên Vấn luyện chế đan dược, không chỉ có đuổi sạch nhân viên phụ cận ra, còn bố trí chín tầng phòng ngự cấm chế cường lực, cấm chế này từ hơn mười Thần Hoàng liên thủ bố trí ra, uy lực tự nhiên không có khả năng kém được.

Khi ấn quyết giống như thiên thủ Quan Âm của Dương Thiên Vấn chấm dứt, toàn bộ Huyền Vũ Trấn Địa Lô bắt đầu kịch liệt rung rung. Vô số thiên địa linh khí bị rút sạch trong nháy mắt, linh khí trong phạm vi trăm dặm ùa vào, linh khí trong phạm vi ngàn dặm đều bị hấp thu lại đây. Cái động tĩnh này cũng xác thực quá lớn một ít.

Động tĩnh này tự nhiên kinh động không ít người, vô số ánh mắt đều tụ tập đến trên người Dương Thiên Vấn, tuy rằng trong thành Hành Dương không chuẩn phi hành, nhưng là hiện tại vẫn có rất nhiều người nhịn không được bay lên, quan sát tình huống.

Có một là có hai, chậm rãi trên bầu trời xuất hiện vô số điểm đen, đương nhiên là có tư cách này cũng dám bay lên đều là người cũng có thân phận, có địa vị, có thực lực.

Nhưng vào lúc này, thời gian pháp trận đột nhiên sụp đổ, nguyên bản là trận đồ thọ mệnh đã đến cực hạn. Mà đồng thời lúc này, Huyền Vũ Trấn Địa Lô đem linh khí trong phạm vi ngàn dặm đều hút hết không còn.

Đan lô trong khi rung động, lộ ra vài tia khe hở, từ chỗ khe hở, lộ ra vài tia hào quang chín màu.

Cùng với một cỗ đan khí nồng đậm tới cực điểm, một ít vị Dược hoàng cách hơi gần, chỉ ngửi hai hơi, liền cảm giác pháp lực vô cùng dư thừa, tinh thần lâm vào chấn động, cảm thấy càng khiếp sợ.

Suy nghĩ một chút. Chỉ là hương đan khí đã có kì hiệu như thế. Vậy đan dược luyện chế ra còn dữ dội tới cỡ nào? Các Dược hoàng trong lòng không khỏi càng nhiều vài phần chờ mong, cũng nhiều vài phần khâm phục.

Rốt cuộc, vào sáng sớm hôm sau, khi thái dương mới lên, thiên phạt oành một tiếng hạ xuống.

Không hề nghi ngờ, thiên phạt hạ xuống, cũng chứng tỏ đan dược luyện thành!

Đạo thiên phạt thứ nhất từ trên trời giáng xuống, đánh lên trên phòng ngự cấm chế. Tầng cấm chế thứ nhất bị thoải mái phá vỡ, bất quá cũng may đỡ được một đạo thiên phạt kiếp lôi này.

Hơn mười vị Thần Hoàng liên thủ bố trí phòng ngự cấm chế tuyệt đối không phải là thổi ra.

Bất quá mấy vị Dược hoàng phản ứng lại, nhanh đem pháp lực nhốt đánh vào bên trong cấm chế.

"Oành, oành, oành" Rất nhanh lại là vài đạo thiên phạt kiếp lôi, đánh lên trên cấm chế.

Tầng cấm chế thứ hai lập tức tuyên cáo bị phá, tình huống như vậy làm ấy vị Dược hoàng kinh ngạc không thôi, cái này cũng không phải là hiện tượng gì tốt, vạn nhất nếu ngăn không được thiên phạt, thực có khả năng lúc này đây luyện đan liền toàn phế đi.

Một màn này cũng làm cho vô số người vây xem, nhìn xem có chút trợn mắt há hốc mồm, phải biết rằng hơn mười vị Dược hoàng liên thủ bố trí phòng ngự cấm chế, lại có thể hai cái đối mặt đã mất đi hai tầng, đủ thấy uy lực thiên phạt.

Cái luyện đan này cũng quá nguy hiểm đi? Vạn nhất nếu gánh không được thiên phạt công kích, không chỉ có kiếm củi ba năm thiêu một giờ, linh dược quý hiếm bị lãng phí đi, có lẽ luyện đan sư còn có thể có nguy hiểm sinh mệnh! Ai cũng không dám cam đoan bị thiên phạt lan đến gần, còn có thể hoàn hảo không tổn hao gì.

Đan kiếp thiên phạt tối cao tổng cộng chỉ có năm đợt, hiện tại đã qua đi hai đợt.

Dương Thiên Vấn tính toán một chút, vừa lúc đủ thời gian. Giờ phút này Tạo Hóa Vô Cực Đan còn đang hấp thu linh khí, đan dược thân mình là luyện chế thành, nhưng lại còn chưa có hoàn toàn thành, cái này cũng là đặc điểm đan dược đỉnh cấp, chúng nó ở lúc thành hình là sẽ hấp thu vô số linh lực, quá trình này chính là đan dược thân mình tồn tại tỉ lệ phân chia. Hấp thu càng nhiều, tự nhiên tỉ lệ lại càng tốt, tác dụng tương ứng cũng liền ột ít.

Đợt thiên phạt thứ ba hạ xuống, lúc này đây là ngũ lôi liên hàng, đánh lên trên phòng ngự cấm chế, thế như chẻ tre lại phá đi hai tầng cấm chế. Đan dược thân mình còn đang giai đoạn nạp linh cuối cùng, tham lam hấp thu thiên địa linh khí. Cảm giác đều nhanh thành tinh.

Dương Thiên Vấn biết hai đợt cuối cùng này uy lực sẽ càng cường đại, đặc biệt một đợt cuối cùng. Dương Thiên Vấn hiện tại cũng không cần kết ấn cái gì, đã thu hồi Luyện tâm đan hỏa. Quả nhiên, chỉ cần Luyện tâm đan hỏa cấp bậc đủ cao, luyện chế đan dược cũng tốt, hay là pháp bảo cũng thế, chỉ cần không phát sinh một ít ngoài ý muốn tỷ lệ cực thấp, khả năng thất bại hầu như không có.

Dương Thiên Vấn hiện tại là đang khôi phục pháp lực, đến thời điểm thiên phạt hạ xuống, Dương Thiên Vấn là không thể đến giúp. Nhiều lắm có thể tự bảo vệ mình mà thôi.

Thật ra. cẩn thận ngẫm lại, để cho đan dược trực tiếp đối mặt thiên phạt mặc dù có nguy hiểm bị hủy diệt, nhưng nếu thực trải qua, có lẽ sẽ có càng nhiều ưu việt.

Đợt thứ tư hạ xuống, bảy đạo kiếp lôi, lập tức hủy diệt bốn đạo phòng ngự cấm chế, nay chỉ còn lại có một tầng cấm chế cuối cùng.

Lúc này lực lượng phòng ngự lớn nhất chính là Huyền Vũ Trấn Địa Lô.

Dương Thiên Vấn rất nhanh khôi phục mấy thành pháp lực, đứng dậy đối với Trương mập mạp xa xa hỏi: "Lò của ngươi có được không, vạn nhất nếu hỏng, ta cũng không bồi đâu!"

Trương mập mạp hiện tại chính khẩn trương nhìn thiên phạt, tuy rằng hắn biết chính mình giúp không được gì, không có đi lên làm rối. Nhưng mà trong lòng cũng rất là hy vọng thành công. Cái này nếu thành công, đối với Long Phượng thương minh lực ảnh hưởng là không thể tính toán. Dương Thiên Vấn chính mình cũng sẽ mượn cái này mà đăng đỉnh Thánh Sư, được vô số đan sư tôn sùng Thánh Sư danh xứng với thực. Trước mắt bao người, ai cũng kiếm không ra điểm xấu.

764. Chương 764

765. Chương 766: Thánh Dược

Chương 766: Thánh dược

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Hơn nửa ngày sau, mọi người sau khi tỉnh táo lại đều trừng đỏ ánh mắt, nhìn chằm chằm đan dược trên tay Dương Thiên Vấn, tuy rằng chỉ có bốn viên. Nhưng mà cũng đủ dẫn phát một hồi thần giới đại chiến.

Đám người Tiêu Lập cảnh giới dù sao cao xa hơn nhiều, rất nhanh liền khôi phục lại, trong lòng tuy rằng kinh ngạc, nhưng mà đối với Tạo Hóa Vô Cực Đan bọn họ cũng không có tâm tư gì. Bởi vì đan này đối với bọn họ mà nói, không có tác dụng, nếu nói về đan dược phối như thế nào, trước đó đã biết. Dương Thiên Vấn thời điểm luyện chế đan này là trước mặt mọi người luyện chế. Phối phương có như thế nào, bọn họ đều nhớ rõ rành mạch, nhưng mà biết đan phương là một chuyện, muốn luyện chế ra lại là chuyện khác.

Mười sáu người lúc này mới chú ý tới trường hợp biến hóa, mười sáu người liên thủ, vận động pháp lực quát: "Tỉnh!"

Giống như bị dội một chậu nước lạnh. Làm ọi người từ bên trong dục vọng vô hạn tỉnh táo lại, đương nhiên, cũng có mười sáu vị Dược hoàng uy hiếp.

Mọi người sau khi từ trong dục vọng tỉnh táo lại, tất cả đều không tự chủ được kinh ra một thân mồ hôi lạnh, nếu vừa rồi bị dục vọng chi phối, thực có khả năng sẽ chậm rãi bị lạc trong hải dương dục vọng, thậm chí còn vĩnh viễn mất đi lý trí, gia nhập điên cuồng vĩnh cửu.

Dương Thiên Vấn trong lòng thở dài một tiếng, thần đạo đối với tâm cảnh tu dưỡng không quá chú trọng, ngược lại si mê ở trên lực lượng cùng lĩnh vực, cái này làm cho rất nhiều thần nhân giẫm chân ở Thiên Thần, Thần Vương, Thần Hoàng ba cái cửa ải này, vô số năm cũng không có đột phá. Cũng chỉ có Thần Vương đỉnh cấp chân chính mới biết được tu dưỡng tâm cảnh quan trọng, bọn họ rất nhiều người đều là bắt đầu tu luyện tâm cảnh từ đầu, mất bò mới lo làm chuồng. Nhưng mà sau khi đạt tới cái cấp bậc kia, rất nhiều thứ mất đi, liền khó có thể lại bổ trở về, cho dù có thể bổ trở về, khó khăn cũng lớn hơn nhiều so với trước kia.

Đây là vì cái gì, ở tại thần giới số lượng Thần Vương không ít, nhưng mà so sánh với tỉ lệ Thần Hoàng cũng là một phần vạn! Đương nhiên, tỉ lệ này chỉ là tỉ lệ đại chúng hoá, tình huống các nơi khác nhau, như vậy tỉ lệ cũng sẽ có thay đổi, bất quá tóm lại một câu, thần giới hiện nay, Thần Hoàng đỉnh phong tồn tại mới là cường giả đứng đầu chân chính, địa vị bọn họ hầu như không thể dao động. Không chút nào khoa trương mà nói, mười sáu vị Dược hoàng nơi này có thể dễ dàng đem hơn mười vạn người này giết sạch!

Sau khi khôi phục lý trí, mọi người cũng khôi phục trí lực, cẩn thận nghĩ lại, bốn viên đan dược này, đại biểu chính là danh ngạch bốn Thần Hoàng; Hơn nữa Vấn Thiên cư sĩ có thể luyện chế ra loại đan dược này, cũng không phải một chủ nhân ăn chay!

Tạo Hóa Vô Cực Đan, hiệu quả thực sự thần kỳ như thế hay không, cũng cần nghiệm chứng, dù sao thổi thì ai mà không biết?

Cho dù là lý tính như mười sáu vị Dược hoàng cũng đối với tác dụng của Tạo Hóa Vô Cực Đan sinh ra hoài nghi, nếu nói Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan nghịch chuyển luân hồi đã là kinh thế hãi tục mà nói, như vậy cái Tạo Hóa Vô Cực Đan này không thể nghi ngờ chính là sáng tạo kỳ tích, ăn đan dược có thể thành tựu Thần Hoàng, thật giống như nói nhảm mà thôi.

Dương Thiên Vấn không khỏi trong lòng cười thầm. Thời điểm mất đi lý trí thì nghĩ tới cưỡng đoạt, sau khi khôi phục lý trí, lại không dám tin. Cao giọng mở miệng nói: "Bổn tọa biết các vị không tin, như vậy đi, không bằng tìm người thử một lần".

"Tốt, ta đến!"

"Ta đến!"

"Ta!"

"Hay là ta đến!

Vô số người phía sau tiếp trước muốn thí nghiệm thuốc, tuyệt không quan tâm bị độc chết. Bọn người kia là thật sự khôn khéo, thí nghiệm thuốc có thể một bước lên trời. Trở thành Thần Hoàng cao cao tại thượng, tránh khỏi vô số năm tu luyện cùng phấn đấu.

Dương Thiên Vấn mặt mang mỉm cười, thờ ơ lạnh nhạt nhìn một màn này, trong lòng khinh thường cười lạnh. Dương Thiên Vấn phất tay đã đem Dương Vệ phóng ra. Giờ phút này Dương Vệ còn đang giẫm chân ở Thiên Thần đỉnh phong, không thể tiến thêm.

Bên người Dương Thiên Vấn trừ bỏ Bạo Viên ra. Cũng chỉ còn lại Dương Vệ là trung tâm tin cậy nhất.

Nước phù sa không lưu mộng người ngoài, cái Tạo Hóa Vô Cực Đan này, một viên đan dược có thể tạo nên một Thần Hoàng. Như thế nào có khả năng tặng cho người ngoài?

Nhưng tên tranh tiên muốn thí nghiệm thuốc này hoàn toàn là một đám ngu ngốc, thứ tốt loại này sao có khả năng cho những người xa lạ sử dụng?

Dương Thiên Vấn đổ ra một viên lạp đan dược, ở dưới mọi người nhìn chăm chú đưa cho Dương Vệ nói: "Uống nó vào, luyện hóa".

Dương Vệ không có chần chờ gì tiếp nhận đan dược, một ngụm nuốt vào. Mọi người vô ý thức theo động tác Dương Vệ, nuốt một ngụm nước miếng.

Dương Vệ sau khi uống đan dược vào, trên người nở rộ ra hào quang chín màu, toàn bộ người hoàn toàn bị hào quang vây quanh, khí thế đã ở trong thần quang chậm rãi tăng trưởng.

Thời gian nén hương trôi qua, khí thế trên người Dương Vệ đã tăng tới Thần Vương đỉnh phong! Điều này làm ọi người cũng không dám tin, biến thành trợn mắt cứng lưỡi.

Cái này lại có thể là thật hay sao? Nguyên bản người trong lòng hoài nghi chiếm tám phần, đều bắt đầu chuyển biến ý tưởng.

Nửa canh giờ trôi qua, hào quang chín màu ở trên người Dương Vệ tán đi, trên người pháp lực dao động cùng khí thế đều vững vàng dừng lại ở cảnh giới Thần Hoàng!

Tạo Hóa Vô Cực Đan không có tác dụng phụ, Dương Vệ hiện tại tuy rằng là Thần Hoàng yếu nhất, nhưng là Thần Hoàng hàng thật giá thật, lại trải qua một đoạn thời gian khổ tu, phối thêm tác dụng La Sát hồn châu, rất nhanh có thể chân chính phát huy ra thực lực cấp bậc Thần Hoàng!

Đám người Tiêu Lập nhìn kỳ tích này, trong lòng là hoàn toàn chịu phục, Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan công hiệu dù sao chỉ là truyền thuyết, không có chính mắt kiến thức qua, trừ bỏ đương sự, ai cũng sẽ đối với cái này ôm ba phần hoài nghi.

Nhưng mà nay một màn này là phát sinh ở trước mắt, tuyệt đối không có khả năng là giả.

Dương Thiên Vấn lại lấy ra một viên đan dược, đưa cho Trương mập mạp nói: "Uống nó vào! Luyện hóa".

"A? Ngay cả ta cũng có?" Trương mập mạp hiện tại tinh thần có chút suy nhược, đó là bởi vì bị kinh ngạc liên tiếp tạo nên.

"Vô nghĩa, đan dược phối liệu là ngươi, đương nhiên là có phần của ngươi" Dương Thiên Vấn cố ý lớn tiếng nói.

Trương mập mạp có chút mơ hồ đem đan dược một ngụm nuốt vào, sau đó cũng bắt đầu luyện hóa. Điều này làm cho vô số người nhìn xem ghen tị không thôi, chỉ trong chốc lát như vậy, bốn viên đan dược chỉ còn một nửa, vô số người trong lòng đại thán đáng tiếc, đồng thời cũng làm cho vô số người trong lòng như bị cái gì vậy vét sạch vậy, một trận đau lòng.

Trương mập mạp một canh giờ sau, cũng kế sau Dương Vệ, trở thành một cái hạ vị Thần Hoàng!

Sau khi thành công, Trương mập mạp đầu tiên là kêu một tiếng kinh ngạc, hơn nửa ngày mới kêu thảm thiết ra tiếng nói: "Ai da, thảm rồi, ta sao lại đem nó uống mất? Đó là tiền!! Đau lòng".

"Thịch!" Vô số người té ngã trên đất, cho dù người không có ngã khóe miệng cũng không ngừng run rẩy, tay cũng không ngừng phát run, hận không thể đánh hội đồng mập mạp đáng khinh này một trận.

Cái thứ gì, được tiện nghi còn khoe mẽ, lão tử muốn uống còn uống không được đây, đó là tiếng lòng vô số những người đứng xem.

Dương Thiên Vấn ánh mắt vừa lật, cũng thiếu chút ngã sấp xuống, trong lòng cũng muốn đánh cho tên này một trận.

Liên tiếp hai người liên tục vượt qua mấy cấp bậc trở thành Thần Hoàng, cũng làm ọi người ở đây tin này Tạo Hóa Vô Cực Đan hiệu dụng thần diệu.

Tai nghe là giả, mắt thấy là thật, không nói tới Dương Vệ, Trương mập mạp nọ là một nhân vật công chúng, hầu như tất cả mọi người ở đây đều nhận thức hắn, thiếu minh chủ Long Phượng thương minh, tu vi chỉ có cấp bậc Thiên Thần. Nhưng mà sau khi uống đan dược vào, một canh giờ liền biến thành Thần Hoàng, điều này làm cho tất cả mọi người không thể không tin tưởng sự thật này.

Dương Thiên Vấn một lần nữa đem Dương Vệ thu vào Thời Không Bảo Tháp, đương nhiên mọi người thấy một màn như vậy đều vẻ mặt đương nhiên, nếu ngay cả Dương Thiên Vấn loại đan sư cấp bậc này còn không có một cái thần điện mà nói, vậy quả thực ngay cả chính bọn họ cũng không tin tưởng. Đúng, bọn họ đem một màn này quy về thần điện, lại xem nhẹ còn có một món bảo bối cũng có loại hiệu quả này, thậm chí so với thần điện càng mạnh hơn. Chẳng qua, Thời Không Bảo Tháp mất tích nhiều năm, đã sớm trở thành truyền thuyết.

Bất quá không ai quên Dương Thiên Vấn đã có một vị Thần Hoàng làm thủ hạ. Điều này làm cho rất nhiều người trong lòng mới toát ra ý niệm lại đều quyết đoán ném xuống. Cái này còn không phải thực lực chân chính của Dương Thiên Vấn, ai đều tinh tường nhớ kỹ Dương Thiên Vấn trên tay còn có hai viên Tạo Hóa Vô Cực Đan, chúng nó đại biểu chính là hai Thần Hoàng.

Thần Hoàng này cũng đã làm cho rất nhiều người cắt đứt ý niệm trong đầu, lại thêm hai Thần Hoàng, chỉ sợ không có bao nhiêu người dám đánh chủ ý Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn cười cười. Xuất ra một cái bình ngọc, trước mặt mọi người đem một viên đan dược cho vào, sau đó đem nó đưa cho Trương mập mạp nói: "Cái viên đan dược này đem đi bán đấu giá! Coi như là đa tạ các vị tiến đến cổ động".

Những lời này, làm cho những người này nghe xong, trong lòng hy vọng mới tắt lại thăng lên, hơn nữa trong lòng đọng lại một ít oán niệm đối với Dương Thiên Vấn cũng tiêu tán không ít, nhìn một cái người ta tổng cộng chỉ có bốn viên, đã có hai viên tặng đi ra ngoài.

Tin tức Tạo Hóa Vô Cực Đan xuất thế, rất nhanh liền thông qua đại biểu các thế lực tiến đến tham quan Đại hội giao lưu đan đạo truyền trở về. Tin tức này làm cho vô số thế lực lâm vào chấn động.

Một viên đan dược có thể chế tạo một Thần Hoàng, loại đan dược đáng sợ này, làm cho toàn bộ thế lực đều lâm vào run lên, cái này quả thực chính là tồn tại như "vũ khí hạt nhân" vậy.

Nhưng mà sau khi biết được đan dược luyện chế khó khăn cùng với tài liệu quý hiếm, lại đều thở phào nhẹ nhõm một hơi, loại đan dược này không có khả năng sản xuất nhiều, cũng vô pháp sản xuất nhiều. Dù sao vô luận là thời gian luyện chế, tài liệu luyện chế, luyện chế khó khăn, hay là thiên phạt tồn tại, đều làm cho loại đan dược này không có khả năng thông dụng. Dù sao không phải mỗi lần luyện đan đều có thể đủ tập trung mười sáu vị Thần Hoàng đến hộ pháp.

766. Chương 767: Kế Hoạch Đan Sư Công Hội

Chương 767: Kế hoạch Đan sư công hội

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandanc

"Cái này thật muốn bán đấu giá?" Trương mập mạp không nói gì nhìn bình ngọc trên tay, tuy rằng nói là nói đáng tiếc chính mình uống một viên Tạo Hóa Vô Cực Đan vô giá, nhưng mà trên thực tế trong lòng cũng mừng rỡ không được. Loại đan dược này chính là có nhiều tiền cũng mua không được. Trương mập mạp cũng không ngốc, trong đầu rất rõ ràng.

"Đương nhiên, chỉ là ta không cần thần tinh, ta muốn tinh thiết tinh thần tinh cùng với các loại linh dược quý trọng. Ai ra tinh thiết tinh thần tinh nhiều, hoặc là ai ra linh dược giá trị càng cao số lượng càng nhiều, viên Tạo Hóa Vô Cực Đan này chính là của người đó! Tinh thiết tinh thần tinh ưu tiên!" Dương Thiên Vấn mở miệng bổ sung nói.

Tạo Hóa Vô Cực Đan công hiệu thần kỳ, làm cho vô số thế lực lâm vào chảy nước miếng, đặc biệt ở sau khi chiếm được tin tức đan dược bán đấu giá, lại làm cho vô số thế lực lâm vào điên cuồng.

Vô luận thế lực lớn nhỏ đều đối với đan dược này động tâm, có đan dược này, cho dù là thế lực nhỏ cũng sẽ biến thành thế lực lớn. Không có gì khác, nhiều hơn một Thần Hoàng, liền tương đương với nhiều hơn một cái thế lực lớn. Nếu lúc này đây bán đấu giá chỉ dùng thần tinh để chi trả, như vậy đây là thế lực nhỏ tuyệt đối không có khả năng tham dự vào.

Nhưng hiện tại khác nhau. Dương Thiên Vấn cần là loại tinh thiết tinh thần tinh này. Loại thần thiết này tuy rằng trân quý, nhưng mà có thế lực nhỏ vận khí tốt phát hiện một tòa tài nguyên khoáng sán mà nói, cũng có khả năng mua được!

Vô luận người nào thế lực nào muốn tinh thiết tinh thần tinh cũng không hẹn mà đều phái người đi ra ngoài điên cuồng thu mua cùng tìm kiếm tinh thiết tinh thần tinh.

Tin tức bán đấu giá Tạo Hóa Vô Cực Đan, còn không chưa có hoàn toàn truyền ra Thiên Nguyên đại lục, cho nên các thế lực trên Thiên Nguyên đại lục đều phái người đến đại lục khác đi thu mua, mặc kệ tiêu phí cái giá gì cũng phải tận khả năng thu thập nhiều tinh thiết tinh thần tinh. Các thế lực này coi như là sờ thấu Dương Thiên Vấn yêu thích, hai loại thánh dược bán đấu giá, đều phải dùng tinh thiết tinh thần tinh đến mua đan, cho nên tinh thiết tinh thần tinh chuẩn bị nhiều một ít luôn là chuyện tốt, có lẽ lúc này đây mua không được. Có thể lưu trữ cho tiếp theo.

Chẳng qua mọi người đều biết, theo thời gian chuyển dời, Dương Thiên Vấn danh khí càng lúc càng lớn, luyện chế ra đan dược càng ngày càng thần kỳ, lại không dể mua giống như lúc này đây. Dù sao lúc này đây bán đấu giá, phạm vi phóng xạ cũng không lớn, nhiều nhất cũng chính là thế lực Thiên Nguyên đại lục tham dự có vẻ nhiều, đợi cho về sau, khi ảnh hưởng mở rộng đến toàn bộ thần giới, cái thời điểm kia, thế lực Thiên Nguyên đại lục muốn tham dự vào cũng là khó khăn. Cho nên chỉ là giai đoạn chuẩn bị đã làm cho vô số thế lực lâm vào điên cuồng.

Vô luận là ai, cũng không có phủ định thành tựu của Dương Thiên Vấn ở trên đan đạo, xưng là cổ kim đệ nhất nhân cũng không quá.

Đám người Tiêu Lập trơ mắt nhìn hai Thần Hoàng xuất hiện, hoàn toàn chịu phục, Nhất Mi đạo nhân mày đều nhăn thành một đống, không ngừng thở dài thở ngắn, chính mình ở trong lòng đánh giá, nếu lại dùng hơn một ngàn vạn năm, có lẽ chính mình có thể đạt tới cảnh giới Dược hoàng, nhưng mà muốn đạt tới cảnh giới của Dương Thiên Vấn, có lẽ vĩnh viễn cũng không khả năng! Đó là một cái thành tựu làm cho người ta không thể không ngưỡng mộ.

Tiêu Lập làm Thiên Nguyên Dược hoàng cũng không thể không đứng ra cảm thán cũng thừa nhận nói: "Dương lão đệ. Danh Đan đạo Thánh Sư, quả thật là danh xứng với thực, chúng ta thật sự là không thể không phục!"

Mười lăm người còn lại cũng đều tỏ thái độ, cùng tôn Dương Thiên Vấn là Đan đạo Thánh Sư.

Dương Thiên Vấn cười cười, trong lòng thầm nghĩ: "Không uổng công ta nỗ lực diễn một phen như vậy".

Toàn bộ đan sư ở đây hầu như trăm miệng một lời hoan hô nói: "Đan đạo Thánh Sư, đan đạo Thánh Sư". Không sai, bên trong luyện đan sư ra một vị Đan đạo Thánh Sư, điều này làm cho vô số luyện đan sư trên

mặt cũng dính thêm ánh sáng, địa vị của bọn họ ở trên thần chức trong vô hình đã cao hơn một bậc. Thần chức giả còn lại nếu không phục, thì tìm một tiểu Thánh Sư đi ra đi nha?

Lần Đại hội giao lưu đan đạo này còn chưa có chấm dứt, sau tỷ thí đan đạo, chính là một đợt đan đạo tham thảo cùng giảng kinh.

Dương Thiên Vấn cũng nhân cơ hội này đem mười sáu vị Dược hoàng mời đến một căn phòng hội nghị.

"Các vị rất kỳ quái tại hạ vì cái gì đem mọi người gọi vào trong này chứ?" Dương Thiên Vấn ngồi ở trước bàn phòng họp hình tròn, cái bàn hình tròn này là Dương Thiên Vấn đặc biệt bảo Trương mập mạp đi làm, bởi vì chỉ có bàn hình tròn mới có thể thể hiện ra thành ý của Dương Thiên Vấn.

"Không sai, chúng ta xác thực rất ngạc nhiên" Đám người Tiêu Lập gật đầu đáp.

"Tại hạ cố ý muốn xây dựng một cái đan sư công hội, một cái liên minh luyện đan sư thuộc về chúng ta!" Dương Thiên Vấn nói xong thì đem cấu thành liên minh đan sư tiên giới nói ra, ờ Dương Thiên Vấn thấy, như vậy cũng phi thường hoàn mỹ nhất. Chỉ là căn cứ bố cục thần giới ở trên quy định tương quan làm một ít điều chỉnh. Dương Thiên Vấn muốn thúc đẩy liên minh này. Cũng không phải vì quyền lực, mà là vì mở rộng lực ảnh hưởng chính mình, Dương Thiên Vấn cho tới bây giờ sẽ không là một người tham quyền.

Cho nên cũng không có toàn nắm quyền lực công hội, mà là mời mười sáu vị Dược hoàng này xây dựng một cái bàn vòng trưởng lão hội, các trưởng lão quyền lực là giống nhau, có một phiếu bầu để quyết định mọi việc. Thiết lập một gã hội trưởng, để nắm toàn bộ sự tình hằng ngày của công hội. Nếu là việc nhỏ, hội trưởng có thể trực tiếp quyết định, nếu là chuyện lớn, cần trưởng lão hội thương lượng bỏ phiếu quyết định.

Cái này, Dương Thiên Vấn không có chiếm được tiện nghi gì, đồng thời cũng tỏ vẻ chính mình chỉ chiếm một cái vị trí vị trí trưởng lão là được, trừ khi là đại sự nguy hiểm cho liên minh, hắn tuyệt đối không can thiệp chuyện của liên minh.

Bất quá mười sáu vị Dược hoàng làm người nghe lại có một ít tâm tư, lúc này đây thật là một cái thời cơ tốt, nếu thực thành lập liên minh này, trước không nói cái khác, liền chỉ là chỉnh hợp tài nguyên liên minh, ở trên phương diện thu thập linh dược cùng tình báo vân vân cũng có ưu việt không gì sánh kịp.

Bọn họ làm trưởng lão, sẽ không cần đem thời gian lãng phí ở trên chuyện tìm linh dược, chỉ cần trả ra một ít thù lao phát ra một cái nhiệm vụ, để cho vô số người phía dưới đi tìm. Tin tưởng mặc kệ là ai cũng tốt, xem ở mặt mũi một Dược hoàng cũng tốt, hay là xem ở thù lao hỗ trợ cũng thế, đều nguyện ý cung cấp hỗ trợ.

Hơn nữa công hội này cũng không chỉ là hướng tới luyện đan sư, còn là toàn bộ thần giới thần nhân, rất nhiều thần nhân trên tay ngoài ý muốn được một ít linh dược. Bọn họ lại không biết giá trị của linh dược này, thường thường sẽ phá hư linh dược, đây là một loại lãng phí. Mà công hội lại có thể thu thập linh dược này, chỉ cần trả giá một ít thần thạch hoặc thần tinh mà thôi.

Thần thạch cùng thần tinh ở trong mắt các Dược hoàng, đều là một đống tinh thạch không có ý nghĩa, tác dụng hầu như ít đến đáng thương, bọn họ mỗi người đều có lượng lớn thần tinh dự trữ. Chỉ dùng để mua đồ, bất quá thứ tốt chân chính bình thường dụng thần tinh chỉ sợ cũng mua không được, giống như Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan cùng Tạo Hóa Vô Cực Đan Dương Thiên Vấn muốn bán đấu giá chính là một ví dụ.

Cho nên nếu dùng thần tinh đến thu mua linh dược trong tay đại chúng thần giới ngoài ý muốn đoạt được, không thể nghi ngờ là một chuyện phi thường tốt, hơn nữa linh dược này thuộc về tài sản công hội, mọi người cùng sở hữu.

Về phần vấn đề thực lực sau khi thành lập công hội, vậy lại không cần quan tâm, mười sáu vị Dược hoàng chính là mười sáu Thần Hoàng, hơn nữa vô số đan sư, chỉ cái phần thực lực này cũng đủ làm cho vô số thế lực lâm vào khiếp sợ, đồng thời bởi vì lực ảnh hưởng của luyện đan sư, lực cản sẽ giảm nhỏ đi rất nhiều, dù sao đan sư công hội chỉ cần gia nhập công hội, bất luận xuất thân, bất luận ngươi thuộc sở hữu thế lực nào.

Hơn nữa hình thức quản lý công hội cũng thực kỳ diệu, mỗi một cái lãnh địa hạ thiết một cái hội trưởng phân hội, hội trưởng phân hội này có toàn quyền xử lý toàn bộ công việc, quyền lực hoàn toàn hạ phóng, chỉ cần ngươi không đi trái với ích lợi của công hội.

Chẳng qua cứ cách bao nhiêu năm, phân hội các nơi sẽ cử hành bình xét công trạng, bài danh phía sau, phải bị bỏ cũ thay mới. Để cho người có năng lực đi quản lý.

Không cần quan tâm hội trưởng phân hội này dã tâm bành trướng, bởi vì tính đặc thù của đan sư công hội, cũng làm cho nó tồn tại hoàn chỉnh.

Huống hồ mười sáu vị Dược hoàng có lực ảnh hưởng nhất cộng thêm một ít đan đạo tông sư đều tiến nhập trưởng lão hội, hội trưởng phân hội này có dã tâm như thế nào cũng không có quan hệ.

Dương Thiên Vấn ưu việt liền lớn, ở mặt ngoài Dương Thiên Vấn không cần quyền lực gì, trên thực tế, Dương Thiên Vấn lại có thể lợi dụng đan sư công hội thời điểm khuếch trương, xếp vào rất nhiều gián điệp Thiên Võng, phân bố đi ra ngoài, thành lập một cái mạng lưới tình báo. Trong thời gian ngắn nhất, thành lập nên mạng lưới này. Đồng thời nương đan sư công hội khuếch trương cùng phân hội các nơi khai trương làm che dấu, Thiên Võng hành động sẽ không khiến cho thế lực nào chú ý.

Đây mới là mục đích chân chính của Dương Thiên Vấn! Có được lực ảnh hưởng siêu cường ở nhân thần giới, đồng thời cũng có thể đủ bằng tốc độ nhanh nhất làm cho Thiên Võng thành thục cùng cường đại hẳn

Chớ quên, Dương Thiên Vấn trên tay còn có chín viên Tạo Hóa Vô Cực Đan, cũng không bao lâu, Thiên Võng có thể nhiều thêm chín Thần Hoàng!

767. Chương 768: Thực Thi Kế Hoạch

Chương 768: Thực thi kế hoạch

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Chín Thần Hoàng, tuy rằng chín Thần Hoàng này chỉ dùng đan dược để thăng lên, sức chiến đấu cũng không mạnh, nhưng mà cái này không có vấn đề gì, Dương Thiên Vấn có thể dùng Thời Gian Bảo Tháp đến "Thúc"! Nhiều lắm hai năm, chín Thần Hoàng này có thể trở thành hạ vị Thần Hoàng đủ tư cách! sau lưng Thiên Võng có chín hạ vị Thần Hoàng, muốn phát triển lên, tin tưởng cũng không khó khăn! Dù sao Thiên Võng phát triển là thuộc loại hình thức phát triển ngầm.

Bất quá, thực lực Thiên Võng là còn chờ trưởng thành, tuy rằng cường giả đỉnh cấp có chín Thần Hoàng, nhưng mà số lượng cấp bậc Thần Vương cùng Thiên Thần còn kém quá xa. Đặc biệt Thần Vương, trước mắt một người cũng không có.

Cho nên Thiên Võng lựa chọn hình thức phát triển ngầm là không gì tốt hơn, cái thực lực này có thể theo thời gian chuyển dời mà chậm rãi trưởng thành.

Dương Thiên Vấn một chút cũng không gấp.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ là phải mau chóng giải quyết vấn đề Chu thiên tinh đấu đại trận cùng với ba trăm sáu mươi năm tên Thần Hoàng chủ trận! Thiên Võng tuy rằng có thể lập tức nhiều ra chín Thần Hoàng, nhưng mà cách mục tiêu của Dương Thiên Vấn hiển nhiên còn kém quá

Không thể phủ nhận là, nếu Thiên Võng nhiều ra chín Thần Hoàng, như vậy tốc độ phát triển này tuyệt đối sẽ tiến vào một giai đoạn siêu cao tốc.

Vài ngày kế tiếp, Dương Thiên Vấn cùng mười sáu Dược hoàng thương thảo các loại vấn đề chi tiết, thực hiển nhiên cái Đan sư công hội này thành lập đối với bọn họ mà nói cũng là sự tình cực kỳ có lợi, cho nên mười sáu vị Dược hoàng không chỉ có động tâm, mà còn đem trăm tên tông sư tam nguyệt tiến đến tham gia Đại hội giao lưu đan đạo đều triệu tập lên, thương thảo kế hoạch Đan sư công hội.

Từ Đan đạo Thánh Sư Dương Thiên Vấn này cùng mười sáu vị Dược hoàng dẫn đầu, Đan sư công hội thân mình là lấy ích lợi đan sư làm chủ, phi thường phù hợp ích lợi của các đan sư, cũng làm cho các tông sư này cực kỳ vừa lòng.

Nhiều người lực lượng lớn, ở dưới mọi người đồng tâm hiệp lực, kế hoạch Đan sư công hội quyết định ở sau nửa tháng chính thức thực thi, nửa tháng này, là mọi người dùng để động viên hơn mười vạn luyện đan sư còn chưa có rời khỏi.

Chỉ cần đan sư này gật đầu, như vậy tất cả liền đều đã trở nên tương đương dễ dàng.

Thực thi cụ thể, căn bản không cần phải Dương Thiên Vấn đến quan tâm, Dương Thiên Vấn đem Đinh Ẩn từ phủ Thuận Thiên gọi vào thành Hành Dương, một viên Tạo Hóa Vô Cực Đan đem Đinh Ẩn biến thành một hạ vị Thần Hoàng, sau đó chỉ định toàn quyền đại diện Dương Thiên Vấn, để cho Đinh Ẩn tham dự kế hoạch xây dựng Đan sư công

Bởi vì Dương Thiên Vấn đan đạo tu vi cùng lực ảnh hưởng, hơn nữa thể hiện của Đinh Ẩn trong khoảng thời gian này đã bước đầu quyết định, người đảm nhận Hội trưởng tổng hội đầu tiên của công hội là từ Đinh Ẩn đến đảm nhiệm, đồng thời hắn cũng phụ trách tất cả sự vụ xây dựng công hội. Thật ra vô luận là Dương Thiên Vấn hay là mười sáu vị Dược hoàng, bọn họ không ai am hiểu việc này, cho nên bọn họ chỉ cần nắm chắc đại cục, những chuyện khác dĩ nhiên chính là từ người phía dưới đi phụ trách.

Đinh Ẩn chuyện phải phụ trách thật sự rất nhiều, hơn nữa hắn còn phải nhận chỉ thị của Dương Thiên Vấn, nương thời điểm xây dựng Đan sư công hội, âm thầm phát triển thế lực Thiên Võng, đối với loại chuyện này, Đinh Ẩn thực đã vô cùng thuần thục, hắn từ Thiên Võng điều đến đây không ít thành viên am hiểu việc này hiệp trợ hắn.

Có những người này hỗ trợ, xây dựng công hội mười phần nhanh chóng, tất cả quy điều đều là từ mấy đại Dược hoàng cùng trên trăm vị tông sư cộng đồng hiệp thương định ra, thực tế công tác xây dựng cũng chính là một ít tạp vụ mà thôi.

Long Phượng thương minh đối với cái này cũng cho đủ trợ giúp, vị trí của tổng hội công hội, bước đầu quyết định liền thiết lập tại thành Hành Dương! Thứ nhất, thành Hành Dương chính là thủ phủ một lĩnh. Vô luận là quy cách hay là quy mô thành thị đều đạt tới tiêu chuẩn. Hơn nữa nơi này là đại bản doanh Long Phượng thương minh, ở Long Phượng thương minh chiếu ứng, tổng hội công hội phát triển ở sơ kì sẽ nhận được trợ giúp rất lớn.

Đương nhiên, Đan sư công hội tiềm lực là tương đối lớn, đây là từ toàn bộ đan sư nhân thần giới đồng lòng ủng hộ. Chỉ cần công tác sơ kì hoàn thành, thời điểm Đan sư công hội chính thức vận hành, hơn nữa bắt đầu khuếch trương, không bao lâu sẽ bước lên quỹ đạo. Chỉ cần bước lên quỹ đạo, mạng lưới tình báo Thiên Võng cũng sẽ thuận thế triển khai.

Thời gian Nửa tháng tuy rằng không ngắn, nhưng mà đối với thần nhân mà nói không tính là cái gì.

Ở dưới sự trợ giúp của đám người Đinh Ẩn, hiệu suất nhanh kinh người. Nửa tháng sau, Đan sư công hội đúng hạn thành lập.

Mời đại biểu các thế lực cùng với thành chủ thành Hành Dương, một đám cao tầng Long Phượng thương minh, cử hành một lần điển lễ thành lập long trọng.

Mười sáu vị Dược hoàng, trên trăm vị tam nguyệt tông sư, cùng với Đan đạo Thánh Sư mới lập Dương Thiên Vấn này, hơn mười vạn đan sư các cấp tham dự điển lễ lần này.

Những người này lộ diện, cũng thể hiện ra lực ảnh hưởng đáng sợ cùng tiềm lực phát triển của Đan sư công hội.

Dù sao mười sáu vị Dược hoàng ở đây cùng trên trăm vị tông sư có thể đủ đại biểu giới đan sư mười sáu khối đại lục toàn nhân thần giới!

Theo Tạo Hóa Vô Cực Đan rung động còn chưa có chấm dứt, Đan sư công hội lại là một tin tức rúng động, đem toàn bộ thế lực trở tay không kịp.

Nhưng mà cẩn thận nghĩ lại, Đan sư công hội thành lập có lẽ đối với bọn họ mà nói cũng không phải không có lợi.

Dù sao Đan sư công hội muốn sừng sững ở nhân thần giới, lấy tính chất của nó nhất định phải cam đoan tuyệt đối trung lập, nếu không một thế lực nào cũng không thể dễ dàng tha thứ một cái thế lực siêu nhiên đổ hướng đối địch chính mình.

Mà xem ở Đan sư công hội thực đã thành lập, hơn nữa bắt đầu vận hành, lúc này các thế lực chỉ có hai lựa chọn, một là ủng hộ, một cái khác chính là chèn ép thậm chí là tiêu diệt nó. Ở trước khi nó còn chưa có hoàn toàn trưởng thành lên, tiêu diệt nó, chặn nó lại.

Bất quá, hiển nhiên không có người nào thế lực nào có quyết đoán mạo hiểm đắc tội mười sáu vị Dược hoàng cùng Dương Thiên Vấn, thậm chí đắc tội với toàn bộ đan sư nhân thần giới đến bóp chết Đan sư công hội trưởng thành.

Trước chưa nói tỷ lệ thành công có bao nhiêu.

Cho dù thế lực này thành công hủy diệt Đan sư công hội, cũng sẽ gặp nguy hiểm bị các thế lực khác vì lấy lòng đan đạo cao thủ này mà liên thủ.

Cho nên, Đan sư công hội thành lập phi thường thuận lợi, nếu muốn nói phiền toái thôi, thật ra Dong Minh hội có điểm mất hứng, đan sư là một trong thần chức giả Dong Minh hội, nay một lần độc lập đi ra ngoài, cũng cảm thấy trong lòng có điểm hương vị không vui.

Bất quá điểm này, Đinh Ẩn cũng lo lắng đến, đám người Tiêu Lập mười sáu vị Dược hoàng tự thân xuất mã đến Dong Minh hội thuyết minh tính chất Đan sư công hội, đồng thời cũng biểu lộ thái độ.

Đồng thời cũng lấy được nhận thức chung, mọi người cũng không muốn xé rách mặt, cho nên hai bên đều ăn ý thỏa hiệp.

Tổng hội Đan sư công hội đã thành lập, nhưng mà phân hội các lĩnh các phủ còn chưa có xử lý xong, có thể nói là một chuyện quan trọng. Đinh Ẩn chính thức trở thành Tổng hội trưởng Đan sư công hội, toàn quyền phụ trách toàn bộ đan sư, chuyện này cũng có thể tự mình quyết định.

Đinh Ẩn cũng cẩn trọng phát triển Đan sư công hội, đương nhiên cũng thiếu không được tuyển nhận một ít nhân thủ, ví dụ như nói tiếp đãi, kế toán, xuất nạp các công tác linh tinh, cũng không có khả năng để đan sư tự mình đến làm.

Đồng thời, Đinh Ẩn cũng bắt đầu lục tục sắp xếp nhân viên Thiên Võng tiến vào, có thể nói Đan sư công hội trừ bỏ đan sư này ra, có bảy thành là thành viên Thiên Võng, bọn họ ở trong tổng hội thành lập cùng vận hành lập hạ công lao hãn mã, vì ngày sau phái đi ra khuếch trương phân hội công hội mà lăn lộn đủ tư lịch cùng công lao.

Đan sư công hội, thật ra càng như là một cái cơ cấu vì luyện đan sư phục vụ. Người phụ trách vận hành hằng ngày cũng không là đan sư, hoặc là nói, chỉ một ít đan sư cấp thấp nhất nhị tam tinh. Đan sư cao cấp chân chính cùng nhân vật cấp đại sư là không có khả năng đem thời gian lãng phí ở trên cái này, bọn họ càng thêm nguyện ý dùng một ít tài vật đến đổi lấy vật tư cùng tin tức công hội.

Đúng là bởi vì như thế, các trưởng lão cấp bậc tông sư như Tiêu Lập mới có thể uỷ quyền xuống. Nếu không ủy quyền, lại như thế nào có thể đạt tới mục đích phục vụ đan sư đây?

Thời gian nhoáng một cái mà qua, Đại hội giao lưu đan đạo xem như kết thúc hoàn mỹ, lúc này đây các đan sư tiến đến tham gia đại hội cũng gia nhập Đan sư công hội, trở thành thành viên công hội, có bọn họ tán thành, Đan sư công hội xem như vững gót chân, còn lại chỉ là một quá trình tích lũy mà thôi.

Đan sư công hội tuy rằng là vì phục vụ đan sư, nhưng mà có phân cấp, ngoài cấp đại sư mới có đặc quyền nhất định. Đan sư khác là dựa theo giá trị cống hiến đến quyết định mức mà hắn được phục vụ.

Ví dụ như nói một gốc linh dược Đan sư công hội thu mua, các đan sư muốn lấy dùng, không chỉ có cần trả tiền, còn phải cần giá trị cống hiến. Nếu một gốc linh dược, có hai hoặc ngoài hai đan sư coi trọng, vậy dựa theo giá trị cống hiến nhiều ít đến tính toán.

Giá trị Cống hiến tính toán xác thực có điểm phức tạp, bất quá ở dưới vô số đan sư cấp bậc tông sư thương thảo, cũng đã định ra một cái tiêu chuẩn đại khái, về phần chi tiết chính là do Đinh Ẩn phụ trách hoàn

thiện.

Hơn nữa bởi vì phụ trách đánh giá giá trị cống hiến cũng không là đan sư, cho nên không cần quan tâm đến những chuyện làm rối kỷ cương. Mấu chốt là bộ phận tương đối quan trọng này, Đinh Ẩn khẳng định sẽ sắp xếp nhân viên Thiên Võng đến phụ trách, cái này cũng là một cái phương diện thu thập tình báo.

Thiên Võng mục đích không phải khống chế Đan sư công hội, mà là nương Đan sư công hội để che dấu, đạt tới mục đích khuếch trương nhanh chóng, trải rộng mạng lưới tình báo ở nhân thần giới.

Dương Thiên Vấn dùng tám viên Tạo Hóa Vô Cực Đan khác, đem tám người Bạch Tịch ẩn, Mạc Thư Huyền thành Thần Hoàng, sau đó đem bọn họ thu vào Thời Không Bảo Tháp tu luyện, vài năm sau bọn họ xuất quan, có thể phụ trách toàn bộ vận hành Thiên Võng!

768. Chương 769: Khai Mạc Hội Đấu Giá

Chương 769: Khai mạc hội đấu giá

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đan sư công hội thành lập rung động, theo thời gian chuyển dời, mọi người sau khi tiếp thu, cũng cũng chậm chậm trôi qua, nhưng mà Tạo Hóa Vô Cực Đan cùng Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan hai loại thánh dược đỉnh cấp chiến lược này, thì không có dễ dàng tán nhiệt như vậy. Hơn nữa bởi vì Long Phượng thương minh đã chuẩn bị hội đấu giá gần một năm, làm cho vô số thế lực cùng cá nhân ánh mắt nhìn chằm chằm vào chúng nó.

Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan có thể làm cho người ta chết mà sống lại, có được nó liền tương đương với hơn một cái mệnh, trình độ trân quý trong đó chính là không nói cũng biết.

Tạo Hóa Vô Cực Đan, tạo hóa thiên đạo, thần nhân ăn vào, lập thành Thần Hoàng, cái này lại là một loại thánh vật có thể ngộ mà không thể cầu!

Cũng bởi vì hai loại đan dược này tồn tại, lúc này đây hội đấu giá lực ảnh hưởng có thể nói gần như bao dung cả nhân thần giới.

Thế lực to nhỏ tiến đến tham gia có hơn vạn người! Đương nhiên, thế lực chân chính có thể sắp xếp nhất lưu bất quá mấy trăm mà thôi, thoạt nhìn rất nhiều, nhưng mà trên thực tế cũng không nhiều, dù sao nhân thần giới mười sáu khối đại lục, thế lực nhất lưu ít nhất có gần ngàn, thế lực siêu nhất lưu trên trăm, thế lực đỉnh cấp chính là giống như ba đại thượng cổ thế gia tồn tại. số lượng tuyệt đối không vượt qua một bàn tay!

Cái gì kêu thế lực nhất lưu? Chính là sau lưng ít nhất có một Thần Hoàng làm chỗ dựa, lúc này mới kêu thế lực nhất lưu, thế lực giống như Thiên Kiếm sơn trang mà Dương Thiên Vấn trước kia gặp được, chính là thế lực nhất lưu.

Thế lực siêu nhất lưu cũng dể giải thích, đó là thế lực có được hai hoặc đã ngoài hai Thần Hoàng chính là thế lực siêu nhất lưu, đương nhiên thế lực này mạnh yếu phân chia cũng thực trực quan, người nào thế lực nào Thần Hoàng nhiều, tự nhiên thế lực mặt ngoài liền mạnh một ít. Ví dụ như nói La Sát gia tộc mà Dương Thiên Vấn đã chứng kiến qua, một nhà ba Thần Hoàng bảy Thần Vương, nhân đinh tuy rằng không vượng, nhưng mà La Sát gia tộc tuyệt đối sắp xếp được vào thế lực siêu nhất lưu. Đừng nhìn Mạnh gia chỉ có ba vị Thần Hoàng, nhưng mà chớ quên La Sát Thần Hoàng là Thần Hoàng đỉnh phong, chỉ một mình hắn là đã có thể áp năm vị hạ vị Thần Hoàng!

Còn thế lực đỉnh cấp? Sau lưng ít nhất có năm vị Thần Hoàng cùng với một thượng cổ Thần Hoàng! Có thể xưng được với thế lực đỉnh cấp, nói trắng ra là, thế lực như vậy đại biểu chính là ba đại thượng cổ thế gia!

Vài năm sau, Thiên Võng của Dương Thiên Vấn, liền có được chín vị hạ vị Thần Hoàng, được xem là thế lực siêu nhất lưu! Nhưng mà trên thực tế, nội tình Thiên Võng ngay cả tam lưu cũng đều miễn cưỡng.

Đương nhiên, Thiên Võng có chín vị Thần Hoàng làm chỗ dựa, không thể nghi ngờ sẽ làm toàn bộ Thiên Võng nhanh chóng trưởng thành lên.

Hội đấu giá đúng hạn cử hành, nóng bỏng cùng náo nhiệt trong dự kiến.

Dương Thiên Vấn sớm đã bị Trương mập mạp mời đến trong sảnh khách quý, uống rượu ngon, chậm rãi chờ đợi. Trương mập mạp bởi vì vội vàng tiếp đón khách, cho nên cũng không có ở lâu.

Dương Thiên Vấn một mình ở trong gian phòng khách quý này, hưởng thụ rượu ngon món ngon, đồng thời trong lòng đã đoán rằng, lúc này đây cũng không biết có thể được bao nhiêu tinh thiết tinh thần tinh.

Dương Thiên Vấn cũng chỉ bán đấu giá hai viên đan dược, nhưng mà tinh thiết tinh thần tinh còn thiếu hơn tám ngàn cân, cái này là đã tính Long Phượng thương minh không ràng buộc tặng hai trăm cân tinh thiết tinh thần tinh, cái này hầu như là ba phần tư lượng Long Phượng thương minh cất chứa.

Trương mập mạp có thể tặng ra hai trăm cân tinh thiết tinh thần tinh thực đã là cực hạn, xem ở tinh thiết tinh thần tinh giá trị tăng cao, đáng sợ nhất là có tiền cũng không có mà mua!

Tiếp cận hơn tám ngàn cân còn thiếu, muốn bổ khuyết nó, cũng không phải là dễ dàng, nếu tinh thiết tinh thần tinh này không có chuẩn bị đủ, như vậy Chu thiên tinh đấu phiên tiến độ vốn đã không có dễ dàng luyện chế như vậy, nay có muốn làm cũng làm không được, chỉ có chờ đợi, kéo dài toàn bộ tiến trình.

Dương Thiên Vấn luyện chế Tạo Hóa Vô Cực Đan vì tạo thế, đồng thời cũng là vì Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan tính chân thật mà tạo thế. Nhìn qua một chút, Tạo Hóa Vô Cực Đan công hiệu là thật, không phải hàng giả. Như vậy Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan cũng không phải là giả mạo. Để hấp dẫn càng nhiều thế lực tiến đến cạnh tranh, đạt tới mục đích nâng lên giá đấu giá Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan.

Đại hội giao lưu đan đạo tạo thế thật ra phi thường thành công, không chỉ có thành công vô cùng thuận lợi, còn thúc đẩy Đan sư công hội thành lập cùng trưởng thành.

Dương Thiên Vấn một mình đợi đại khái nửa canh giờ, đại sảnh bán đấu giá phía dưới rốt cuộc thoáng tối xuống một ít, chỉ có đài bán đấu giá còn lóe ra một ngọn tinh đăng đặc biệt sáng ngời, chiếu sáng lên toàn bộ đài bán đấu giá.

Trương mập mạp đi lên đài, phi thường có phong độ cúi người chào, mở miệng nói: "Hoan nghênh mọi người quang lâm phòng bán đấu giá Long Phượng, lúc này đây hội đấu giá chúng ta, vinh hạnh mời đến các vị cùng…" Sau một đống lớn lời khai mạc vô nghĩa, Trương mập mạp đang nói vừa chuyển: "Lúc này đây, ta tuyên bố, hội đấu giá chính thức bắt đầu!"

Lúc này, một thị nữ bưng một cái mâm được một miếng vải đen che lấp đi lên, đặt ở trên bàn đấu giá trước mặt Trương mập mạp.

"Mời xem vật bán đấu giá đầu tiên! Một tòa Thượng cổ thần điện!" Trương mập mạp vạch miếng vải đen ra, biểu hiện ra một tòa mô hình cung điện mê người.

Tòa Thượng cổ thần điện này vừa ra, liền đưa tới rất nhiều người ồ lên, đây mới là vật bán đấu giá đầu tiên, tuy rằng nói vật bán đấu giá đầu tiên có chút hàm ý thả con tép bắt con tôm, bình thường sẽ không bán đấu giá thứ quá kém, nhưng tuyệt đối sẽ không bán đấu giá thứ quá tốt, thứ tốt đều lưu trữ bán đấu giá sau cùng.

Mà Thượng cổ thần điện là chỉ ngộ mà không thể cầu, dưới tình hình chung, làm vật bán đấu giá áp trục một ít hội đấu giá đều đủ tư cách.

Nhưng mà lúc này đây vật bán đấu giá đầu tiên chính là Thượng cổ thần điện, cái này làm cho người ta ý vị sâu xa, đồng thời cũng làm ọi người trong lòng hơn vài phần chờ mong, người cũng tinh thần một ít.

"Giá trị Thượng cổ thần điện, tin tưởng các vị đang ngồi đều biết, xem ở bắt đầu bán đấu giá, giá khởi điểm một ức thần tinh!" Trương mập mạp thản nhiên liếc mắt nhìn tòa Thượng cổ thần điện này mở miệng nói.

"Hai ức!"

"Hai ức năm ngàn vạn!"

"Ba ức!"

"Bốn ức!"

Thượng cổ thần điện thật là mặt hàng hiểm lạ, tuy rằng xem ở nhân thần giới vẫn như có truyền lưu, nhưng trên thực tế số lượng của nó cho tới bây giờ vốn không có tăng trưởng qua, bởi vì phương pháp đúc thần điện này thực đã thất truyền. Cho dù luyện chế ra thần điện, tuyệt đối cũng không có hiệu quả thần kỳ như thượng cổ thần điện.

Rất nhanh, giá Thượng cổ thần điện liền kéo lên đến tám ức năm ngàn vạn, giá này thực là bỉnh thường, phải biết rằng xem ở luyện chế ra thần điện, tốt nhất cũng bất quá một hai ngàn vạn thần tinh có thể mua được. Tám ức năm ngàn vạn tuy rằng là giá bình thường, nhưng nó lại còn đang tăng trưởng.

"Mười ức!" Người phòng khách quý mở miệng.

"Có phòng khách quý ra giá mười ức, còn có cao hơn không?" Trương mập mạp lớn tiếng hỏi, một lát sau nhi, "Còn có cao hơn không? Mười ức lần thứ nhất, còn có tăng giá hay không? Thượng cổ thần điện, đây chính là một cái bảo bối ra một cái bớt một cái, mười ức lần thứ hai!" Lại đợi trong chốc lát, "Mười ức lần thứ ba, thành giao! Chúc mừng khách quý".

"Món Thứ hai…"

Hội đấu giá tiến hành đâu vào đấy, trường hợp thực sinh động, không khí tổng thể phi thường không tệ, chậm rãi một ít đan dược do đan sư cấp đại sư luyện chế ra cũng bắt đầu cùng một ít bảo bối cùng nhau bán đấu giá.

Đan dược xuất quan, coi như là đánh thuốc kích thích ọi người, bởi vì đại đa số bọn họ chính là hướng về phía đan dược mà đến.

Bắt đầu xuất quan là đan dược huyền giai cấp đại sư luyện chế, bắt đầu từ thấp nhất tứ phẩm. Chậm rãi thăng lên đến nhất phẩm, đan dược này cũng hàng hóa thông thường, dùng thần tinh có thể mua được, thật sự là dể dàng.

Đan dược chính là vật tư chiến lược các thế lực cố gắng dự trừ, ai cũng sẽ không ngại chính mình đan dược nhiều.

Cho dù là có thế lực có năng lực luyện chế đan dược huyền giai, cũng sẽ ra tay mua một ít.

Theo thời gian chuyển dời, có chút bất tri bất giác, lần hội đấu giá này thực đã qua hơn nửa ngày, lúc này, bên ngoài hội đấu giá trời đã tối. Bất quá, trong hội trường, vẫn đèn đuốc sáng trưng, phi thường náo nhiệt.

Lúc này đan dược đã đến đan dược thiên giai cấp bậc tam nguyệt tông sư. Trường hợp liền càng thêm nóng nảy, đan dược thiên giai, mỗi một loại đều phi thường được hoan nghênh, một loại kém cỏi nhất đều là tám ngàn vạn thần tinh một viên.

Trương mập mạp một bên chủ trì bán đấu giá, một bên trong lòng âm thầm đáng tiếc, trong mười sáu vị Dược hoàng, chỉ có ba vị luyện chế ra đan dược thiên giai nhất phẩm, Dược hoàng còn lại đều là đi thử nghiệm đan phương thượng cổ, luyện chế ra đan dược đa số thiên giai nhị tam phẩm. Nếu không trận này còn muốn nóng nảy hơn một ít.

"Xem ở bán đấu giá là ba viên đan dược thiên giai nhất phẩm Huyền Nguyên Dược hoàng luyện chế, có hiệu quả chữa thương! Giá quy định theo linh dược có giá trị làm chuẩn" Trương mập mạp hô.

Đến hậu kỳ bán đấu giá, rất nhiều vật bán đấu giá cũng không lấy thần tinh làm đơn vị, mà là lấy vật đổi vật.

Nhưng dù là như thế, linh đan thiên giai nhất phẩm cũng có vô số thế lực tranh cướp, đan dược nhất phẩm thiên giai, cũng không phải dể luyện chế như vậy, cho dù là thế lực đỉnh cấp cũng sẽ động tâm, không có tu vi đan đạo cấp bậc Dược hoàng, có lẽ dựa vào vận khí một trăm lần có khả năng thành công luyện chế ra một lần đan dược thiên giai nhất phẩm.

Đan dược thiên giai hút hàng cũng kéo bán đấu giá thêm nóng bỏng, làm cho Trương mập mạp trong lòng hưng phan không ít, trên mặt tươi cười càng ngày càng đậm, miệng cười đến càng ngày càng rộng. Còn kém hận không thể dạng chân ngửa thắt lưng, ngửa mặt lên trời cười to ba tiếng.

769. Chương 769

770. Chương 771: Bổ Toàn

Quyển 11: Chúa tể

Chương 771: Bổ toàn

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Hội đấu giá có quy củ của hội đấu giá. Nơi này cũng không phải là cái chợ, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi. Nếu ở trong lúc bán đấu giá đi ra ngoài, sẽ không thể vào lại được nữa.

Quy củ này mọi người đều rõ ràng, cho nên cũng không có mâu thuẫn, ngược lại, bởi vì Trương mập mạp đồng ý tạm dừng bán đấu giá làm cho vô số thế lực không chuẩn bị đầy đủ rất là cảm kích, mà thế lực chuẩn bị đầy đủ thì có chút buồn bực, nhưng mà nhiều người tức giận khó phạm, bọn họ cũng không có biện pháp, chỉ có liều mạng truyền tin tức về trong nhà, muốn tận khả năng chuẩn bị nhiều tinh thiết tinh thần tinh, thậm chí ngay cả một ít thủ đoạn quá khích đều sử dụng ra.

Đương nhiên, thủ đoạn quá khích này không phải tranh đối với Long Phượng thương minh, mà là tranh đối với một ít thế lực trung nhỏ.

Trương mập mạp một chút cũng không sốt ruột, hắn ước gì thế lực tông môn này chuẩn bị nhiều một ít tinh thiết tinh thần tinh đến đấu giá, giá càng cao, Dương Thiên Vấn đoạt được càng nhiều, đây chính là chuyện tốt bằng trời.

Dương Thiên Vấn tự nhiên cũng rõ ràng đạo lý này, cho nên hắn càng không nóng nảy.

Một lần chờ đợi này chính là trôi qua ba ngày.

"Thiếu minh chủ, đã ba ngày. Cũng không thể cứ kép dài như vậy, nếu các vị một năm không có chuẩn bị tốt, chúng ta cũng phải đợi một năm hay sao?" Lúc này, rốt cuộc có người nhịn không được kháng nghị

"Đúng nha, đúng nha..." Những lời này cũng khiến cho rất nhiều người đồng ý, bộ phận này có đã sớm chuẩn bị thỏa đáng, có mới chuẩn bị thỏa đáng không bao lâu.

Những đại biểu còn chưa có thu được tông môn hồi âm cũng không nói gì được, dù sao đã đợi ba ngày, cũng không có khả năng chờ đợi không hạn kì, hơn nữa ở trên đạo lý cũng đứng không vững chân.

Trương mập mạp gật gật đầu, một lần nữa lên đài bán đấu giá nói: "Đã qua ba ngày, ta tuyên bố hội đấu giá tiếp tục, vật bán đấu giá: Tạo Hóa Vô Cực Đan một viên, khách quý số 47 ra giá ba trăm cân tinh thiết tinh thần tinh".

Vừa dứt lời.

"Năm trăm cân!" Lập tức có người nâng giá nói.

"Năm trăm cân cũng muốn mua một Thần Hoàng? Một ngàn cân!" Đại biểu Huyền Huyền tông hừ lạnh một tiếng nói, lập tức nâng lên gấp đôi, muốn mượn cái này dọa lui một ít người cạnh tranh.

"Một ngàn lẻ năm mươi cân!" Huyền Huyền tông bên này vừa mới kêu giá xong, một cái thanh âm khác lập tức vang lên, không có thêm bao nhiêu, chỉ bỏ thêm năm mươi cân. Chớ quên, đây chính là tinh thiết tinh thần tinh, phải biết rằng lấy Long Phượng thương minh giàu có, số lượng tinh thiết tinh thần tinh dự trữ cũng bất quá không đến bốn trăm cân.

Đương nhiên, trong đó cũng là bởi vì tinh thiết tinh thần tinh thân mình chỗ sử dụng được cũng quá ít, tông môn cùng thế lực bình thường cũng sẽ không dự trữ nhiều, thậm chí không có dự trữ.

Dương Thiên Vấn hiện tại còn thiếu hơn tám ngàn bảy trăm cân, chỉ hơn một ngàn cân tinh thiết tinh thần tinh, thì còn kém xa. Nếu ở trong quá trình luyện chế xảy ra vấn đề, thì chỗ thiếu hụt còn lớn hơn nữa.

Cho nên, tinh thiết tinh thần tinh, Dương Thiên Vấn là cần càng nhiều càng tốt.

Chỉ là lấy tính cách Dương Thiên Vấn, hắn căn bản khinh thường cho làm kẻ lừa gạt này, cho nên vẫn thờ ơ lạnh nhạt, nhìn thiên hạ bởi vì một viên đan dược của mình mà điên cuồng, cái này cũng là một loại hưởng thụ khác.

Dương Thiên Vấn khinh thường cho làm này kẻ lừa gạt, nhưng mà Trương mập mạp lại là một thương nhân, đối với phương diện này một chút cũng không cảm thấy mất mặt.

Trương mập mạp ở trong đại sảnh an bài hai mươi mấy kẻ lừa gạt, chỉ dùng để nâng lên giá vật phẩm bán đấu, mà ở trong phòng khách quý cũng an bài ba kẻ lừa gạt, chuyên môn dùng để hét giá cái Tạo Hóa Vô Cực Đan cùng Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan này.

Hiện tại, cái một ngàn lẻ năm mười cân này chính là một kẻ lừa gạt trong đó kêu ra, nhẹ nhàng bâng quơ liền phá giải khí thế bức người của Huyền Huyền tông, khiến ục đích Huyền Huyền tông muốn lấy khí thế dọa lui một nhóm người phá sản một nửa.

Một ngàn cân tinh thiết tinh thần tinh xác thực là cái giá dọa lui rất người.

Rất nhanh, hai kẻ lừa gạt ở phòng khách quý liền kéo lên, hơn nữa Huyền Huyền tông, Thiên Đạo tông các thế lực gia nhập, giá lập tức đề cao đến hai ngàn cân!

Tạo Hóa Vô Cực Đan tương đương một Thần Hoàng, hai ngàn cân tinh thiết tinh thần tinh, thật sự là rất tiện nghi. Tinh thiết tinh thần tinh tuy rằng trân quý. Nhưng mà nó tác dụng liền hơi có chút yếu, dùng để đổi một viên Tạo Hóa Vô Cực Đan, cho dù là một vạn cân đổi một viên cũng là phi thường có lời, vấn đề là tinh thiết tinh thần tinh phân bố rất phân tán, một tông môn rất khó xuất ra nhiều tịnh thiết tinh thần tinh, hiện tại toàn bộ tông môn thu được tin tức, hầu như đều bất cứ giá nào, lấy giá gấp năm lần nơi nơi thu mua tinh thiết tinh thần tinh, thậm chí còn nơi nơi tìm một ít bạn tốt, đổi tinh thiết tinh thần tinh, cho dù là một hai cân cũng không buông tha.

Hai ngàn cân tinh thiết tinh thần tinh giá trị tuyệt đối không có vượt qua phạm vi các thế lực thừa nhận, thật sự là bởi vì thứ này cũng quá khó kiếm. Mọi người cũng đều là người có mặt mũi, nếu kêu giá lung tung, kết quả đến cuối cùng lại lấy không được, vậy không chỉ là chính mình mất mặt mà thôi, thậm chí còn sẽ đắc tội với các thế lực ra giá.

"Hai ngàn lẻ ba mươi cân!" Bất quá giá còn tưng lên, mọi người tựa như đều kêu đặc biệt chậm, thời điểm bình thường Trương mập mạp chưa thét to giá đến tiếng thứ hai, thì cũng không có nhân kêu giá, hơn nữa dần dần bắt đầu, mười cân mười cân mà tưng lên thêm, cố ý kéo dài thời gian.

Mọi người ở đây không phải ngu ngốc, đại đa số chọn phối hợp, mà Trương mập mạp chính mình lại là ra vẻ không biết, tất cả đều dựa theo quy củ bán đấu giá mà làm. Vô luận là phía mua cùng người bán đều không có phá hư quy củ, phi thường ăn ý.

Cứ như vậy liên tục đến thời điểm hai ngàn hai trăm bốn mươi cân thì ngừng lại.

Trương mập mạp kêu lớn: "Còn có người ra giá cao hơn không? Hai ngàn hai trăm bốn mươi cân lần thứ nhất, hai ngàn hai trăm bốn mươi cân lần thứ hai, còn có người ra giá cao hơn không? Nếu không có. Viên Tạo Hóa Vô Cực Đan này đã có người sở hữu".

Dương Thiên Vấn đối với cái giá này là có chút nhíu mày, tuy rằng giá này đã là rất cao, so với chính mình đi thu thập thì nhanh hơn nhiều, cũng bớt việc hơn nhiều, nhưng cái giá này cách chỗ thiếu hụt hơn tám ngàn bảy trăm cân thì còn cách quá xa!

Thật ra ai cũng đều sốt ruột, nhưng mà không có cách nào, tông môn còn không có thu thập đủ tinh thiết tinh thần tinh, không thể lại nâng

"Hai ngàn ba trăm cân!" Nhưng vào lúc này, rốt cuộc có người kêu giá, hơn nữa vừa lên chính là sáu mươi cân, mọi người không tự chủ được nhìn về phía lên tiếng. Đương nhiên, bởi vì cấm chế che lại, không ai biết trong phòng khách quý nọ là ai.

"Khách quý số 64 ra giá hai ngàn ba trăm cân, còn có cao hơn không?" Trương mập mạp vui vẻ kêu lên.

"Hai ngàn năm trăm cân!" Lúc này đây kêu giá lại có thể là từ trong phòng khách quý số 17 truyền đến, phương diện này ngồi đều là đan đạo tông sư cấp bậc Dược hoàng.

Dương Thiên Vấn cũng có chút ngoài ý muốn, bất quá lập tức bình thường trở lại, dù sao mười sáu vị Dược hoàng này cũng không phải mỗi một vị đều là tán tu, tuy rằng bọn họ đều chuyên nghiên đan đạo, không nhúng tay quyền lực tục sự, nhưng mà lúc này đây làm một đại biểu mua chút đồ cũng là không có vấn đề.

"Hai ngàn năm trăm cân, còn có giá cao hơn không? Hai ngàn năm trăm cân lần thứ nhất, hai ngàn năm trăm cân lần thứ hai, hai ngàn năm trăm cân lần thứ ba. Thành giao! Tạo Hóa Vô Cực Đan là thuộc khách quý phòng khách quý số 17" Trương mập mạp kêu lớn, mọi người trong lòng thở dài, hơn nữa là thở dài phi thường tiếc nuối, trong lòng đều thầm oán, như thế nào trước kia tông môn không cố gắng trữ nhiều một chút tinh thiết tinh thần tinh? Đây chính là một Thần Hoàng, cái này không phải mua đan dược, cái này quả thực chính là mua một Thần Hoàng về nhà làm chỗ dựa vào.

"Mọi người không cần tiếc nuối, hội đấu giá lần này vật bán đấu giá cuối cùng, vẫn là đan dược, nó chính là Cửu Chuyển Hoàn Hồn xuất từ tay Vấn Thiên cư sĩ Đan. Đan này có thể nghịch chuyển luân hồi, chết mà sống lại. Có nó. Liền tương đương với hơn một cái mạng! Đây chính là tồn tại tuyệt đối hi hữu, có ai có thể mua nhiều một cái mạng đây? Hiện tại là có thể!" Trương mập mạp giới thiệu, đem Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan thổi phồng lên tới trên trời, dưới đất cũng không có, chỉ có người này mới có. Không mua quả thực chính là tiếc nuối cùng tổn thất cả đời, tương lai khẳng định hối hận. "Giá khởi điểm, tám trăm cân tinh thiết tinh thần tinh, mỗi một lần kêu giá không thể ít hơn mười cân tinh thiết tinh thần tinh".

Mọi người nghe được ánh mắt một trận trắng dã, Trương mập mạp vừa dứt lời, "Một ngàn cân!"

"Một ngàn cân ngươi cũng kêu ra được? ít nhất một ngàn năm trăm cân!" Một thanh âm chen vào, Tạo Hóa Vô Cực Đan không có mua được, lão tử mua viên đan dược cứu mạng cũng không tệ, dù sao cái Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan này cũng là thanh danh lan xa, thật ra người tới lúc này đây, càng nhiều là hướng về phía nó mà đến, chính như Trương mập mạp nói, tiêu tiền mua một cái mệnh, thật sự là rất đáng giá.

Nhân sinh thống khổ nhất là mạng nhỏ đã không còn, tiền còn chưa có xài hết.

"Hai ngàn cân!" Lúc này mọi người trong túi tiền đều có vẻ dày, rõ ràng trực tiếp hô lên giá hai ngàn cân.

Dương Thiên Vấn nhìn tất cả cái này, trong lòng âm thầm phỏng chừng, cái Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan này có lẽ cũng có thể được chừng hai ngàn bốn trăm cân, cũng cùng Tạo Hóa Vô Cực Đan không sai biệt lắm, cũng thật là có chút đáng tiếc. Bất quá cũng được, hai viên đan dược liền gom góp gần năm ngàn cân tinh thiết tinh thần tinh, cái này cũng coi như phi thường không tệ rồi, đợi cho về sau lại bán một viên đan dược, liền đủ để bổ sung chỗ thiếu hụt còn lại.

Dù sao năm ngàn cân tinh thiết tinh thần tinh này sau khi tới tay, đủ để luyện chế tinh thần phiên một đoạn thời gian rất dài.

Phỏng chừng luyện chế ba trăm sáu mươi lăm cây chủ tinh phiên là vậy là đủ rồi, còn lại phó tinh phiên ngược lại không nóng nảy.

Nhưng vào lúc này, một đạo khe hở không gian đột nhiên ở giữa không trung xuất hiện, một cái thú ảnh nho nhỏ từ trong hư không dần hiện ra, vừa vặn nghe được Trương mập mạp đang kêu to, "Hai ngàn cân lần thứ nhất". Liền thuận miệng bỏ thêm một câu, "Ba ngàn cân!"

Chương 771: Bổ toàn (2)

Tất cả mọi người nhìn khách không mời mà đến đột nhiên xuất hiện này. Không ai mở miệng, liền ngay cả Trương mập mạp cũng nói đến một nửa, liền mở lớn miệng, kinh ngạc nhìn vị tiểu thú đột nhiên xuất hiện này, chỉ thấy thú này đầu rồng thân rùa, dễ dàng đột phá cấm chế đại sảnh bán đấu giá, từ trong hư không mà hiện ra.

Dương Thiên Vấn cũng mở to hai mắt nhìn, nhẹ giọng kêu lên: "Hỗn Nguyên Long Quy? Nó tới nơi này làm gì?" nguồn

"Hỗn Nguyên tiền bối, người tới nơi này làm gì?" Dương Thiên Vấn là người khôi phục lại trước hết, hơn nữa cùng Hỗn Nguyên Long Quy cũng coi như quen biết từ trước.

"Đến đây mua đan dược, nghe nói Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan uy danh, đặc biệt đến mua một viên" Hỗn Nguyên Long Quy mở miệng

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút hỏi:v"Như thế nào, là vị nào cần dùng đan này tới cứu mệnh? Phải biết rằng đan này chỉ có ở khi người chết chưa quá bảy ngày mà còn nguyên đầu mới có thể dùng. Người sống cùng đã chết từ lâu là vô dụng" Cái này nếu là bị người khảm rớt đầu, vậy xem như Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan cũng vô lực không thể, trừ cái đó ra, cho dù là chặt tay thiếu chân cũng có thể cứu sống.

"Ta mua đến tự có chỗ dùng" Hỗn Nguyên Long Quy cũng không có trả lời Dương Thiên Vấn.

Hắn dùng? Có ích lợi gì? Cái Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan này trừ bỏ cứu mạng ra, còn có tác dụng gì khác sao? Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu.

"Dương tiểu tử, ngươi đừng nói cái đan dược này đối với chúng ta không có tác dụng?" Hỗn Nguyên Long Quy mở miệng hỏi.

"Đương nhiên không có khả năng, đan này chỉ cần là chết không quá bảy ngày, đầu không tổn lại, vô luận người hay thú, chỉ cần là sinh linh, đều có thể cứu. Hơn nữa cho dù là Chúa Tể cũng không ngoại lệ!" Dương Thiên Vấn ngạo nghễ hồi đáp.

Mọi người nghe mà sửng sốt, không thể tưởng được Dương Thiên Vấn lại có thể còn cùng siêu thần thú có giao tình, xem ra giao tình còn không ít, chậc chậc chậc… Không hổ là Đan đạo Thánh Sư, người ta kết giao đều là cấp bậc Chúa Tể.

Hỗn Nguyên Long Quy vừa nghe, phi thường hài lòng, sau đó liếc mắt một cái trừng hướng về phía Trương mập mạp nói: "Nhanh lên, lão phu cũng không có thời gian cùng các ngươi ở trong này chơi đùa".

"Ồ, đúng, đúng, đúng, ba ngàn cân lần thứ nhất, ba ngàn cân lần thứ hai, ba ngàn cân lần thứ..

"Ba ngàn hai trăm cân!" Lại là một thanh âm từ trong một cái phòng khách quý truyền xuống.

Hỗn Nguyên Long Quy thực ngoài ý muốn, hiện tại chính mình tự thân xuất mã lại có thể còn có người cùng chính mình tranh? Quay đầu nhìn về phía chỗ thanh âm phát ra, cấm chế phòng khách quý có thể ngăn đón thần thức Thần Hoàng trở xuống nhìn trộm, lại không làm gì được Hỗn Nguyên Long Quy nhìn trộm.

"Nhìn cái gì? Quy huynh muốn gặp ta, ta đi ra là được" Lời còn chưa dứt, giữa không trung đại sảnh cũng đột nhiên nứt ra một đạo khe hở không gian, một lão giả từ trong hư không đi ra.

"Là ngươi? Sáng Tạo!" Hỗn Nguyên Long Quy cũng thực kinh ngạc, lập tức cẩn thận lên.

Dương Thiên Vấn nghe xong sửng/sốt, lão giả có thể làm cho Hỗn Nguyên Long Quy kinh ngạc như thế, còn gọi là "Sáng Tạo", sẽ không chính là Sáng Tạo Chúa Tể chứ? Nghe u Minh Thần Hoàng nói một việc, Dương Thiên Vấn rất ngạc nhiên hướng về phía cái người ở mặt ngoài từ ái tường hòa, thực ra là âm hiểm độc ác này.

Không thể tưởng được, Sáng Tạo Chúa Tể cũng sẽ tiến đến tham gia đại hội bán đấu giá? Nhưng lại trà trộn vào phòng khách quý?

Trương mập mạp cũng không ngốc, lập tức hô: "Hai vị tiền bối, dĩ hòa vi quý, dĩ hòa vi quý, Sáng Tạo tiền bối ra giá ba ngàn hai trăm cân, nếu không có kêu giá cao hơn, như vậy cái Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan này chính là thuộc về Sáng Tạo tiền bối" Đồng thời, trong lòng lại đem quản sự phụ trách an bài phòng khách quý kia cấp mắng một trận, nhân vật cấp bậc Chúa Tể đã bao nhiêu ức năm không có hiện thân, nay lại có thể lập tức liền nhảy ra, hơn nữa đều là vì Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan mà đến, khó trách Dương huynh đem đan này làm vật áp trục, cái Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan này xem ra đối với cấp bậc Chúa Tể cũng thực có tác dụng!

Tất cả mọi người ở đây đều rõ ràng, bọn họ ý tưởng cùng Trương mập mạp là giống nhau, đối với trình tự hai loại vật bán đấu giá cuối cùng này, trước đó rất nhiều người đều sờ không được ý nghĩ, hiện tại nghĩ đến, Tạo Hóa Vô Cực Đan kém ở tại chỗ nó đối với Thần Hoàng trở lên sẽ không có tác dụng, mà Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan cũng là bảo bối ngay cả Chúa Tể đều phải tranh đoạt.

"Ba ngàn năm trăm cân!" Hỗn Nguyên Long Quy không chút nào nhường nhịn!

"Ba ngàn bảy trăm cân!" Sáng Tạo Chúa Tể cùng lập tức không thua kém.

Mọi người cảm thán, Chúa Tể chính là Chúa Tể, tăng giá mỗi lần là vài trăm cân, thật sự là đủ hào khí.

Dương Thiên Vấn cau mày, hắn cũng nghĩ không đến hội đấu giá xuất hiện ngoài ý muốn như vậy, lại có thể đem cấp Chúa Tể đưa tới, cái này có điểm lớn. Chuyện có đơn giản chỉ cần dính dáng đến Chúa Tể, thì sẽ trở nên bất thường.

Dương Thiên Vấn hiện tại cũng không muốn quá sớm liền cùng các Chúa Tể giao tiếp, đương nhiên trước đó cùng tứ đại siêu thần thú giao tiếp là bất đắc dĩ. Hai vị này, một vị là siêu thần thú thần thú giới, một vị là Chúa Tể mới tấn nhân thần giới, ở trên cấp bậc kém không lớn, nhưng mà thực tế so sánh, Sáng Tạo Chúa Tể nội tình liền có vẻ không quá thâm hậu.

"Năm ngàn cân!" Hỗn Nguyên Long Quy không hổ là thần thú từ thời điểm viễn cổ liền sinh tồn đến nay, thân gia dày không phải bàn cãi. Khiêu khích trừng mắt nhìn Sáng Tạo Chúa Tể liếc mắt một cái, trong ánh mắt lộ ra một cỗ đặc sắc.

Sáng Tạo Chúa Tể trở thành Chúa Tể không lâu, nơi nào so được với Hỗn Nguyên Long Quy nội tình thâm hậu cùng thân gia khổng lồ. Cho nên, số lượng năm ngàn cân liền vượt quá khả năng. Lấy thân phận của hắn, cũng không có khả năng kêu loạn giá lại chi ra không nổi chứ?

Cho nên Sáng Tạo Chúa Tể sau khi suy nghĩ một lát, lớn tiếng mở miệng nói: "Các vị thần hữu, bổn tọa đỉnh đầu không dư dả, muốn hướng các vị mượn một ít tinh thiết tinh thần tinh, ngày sau tất sẽ hoàn trả".

Nơi này là nhân thần giới, tất cả mọi người là nhân thần, nghe nói như thế, lựa chọn như thế nào còn cần tự hỏi sao?

Cho nên hầu như mọi người đều phía sau tiếp trước đáp ứng nói: "Sáng Tạo đại nhân, ngài cứ lấy dùng, không có vấn đề gì, đây là vinh hạnh của chúng ta".

Hỗn Nguyên Long Quy ánh mắt thẳng trắng dã, bất quá nó cũng không có nói thêm cái gì, ai bảo nơi này là nhân thần giới, người ta chiếm cứ ưu thế sân nhà đây?

Sáng Tạo Chúa Tể nở nụ cười. Vừa rồi hắn vẫn ngồi ở trong phòng khách quý nhìn náo nhiệt, đặc biệt trải qua điên cuồng kêu giá phía trước, là phi thường rõ ràng cái gọi là giá tiêu chuẩn này, những người này thêm cùng một chỗ tinh thiết tinh thần tinh ít nhất cũng có ngoài một vạn năm ngàn cân.

Cho nên, Sáng Tạo Chúa Tể rất thoải mái kêu lên: "Một vạn cân!"

Dương Thiên Vấn nghe được ánh mắt trợn, một vạn cân tinh thiết tinh thần tinh? Ta kháo, sớm biết vậy lão tử sẽ không bán viên Tạo Hóa Vô Cực Đan nọ. Bất quá nghĩ lại, đây là không có khả năng, một viên Tạo Hóa Vô Cực Đan nọ là không thể không bán. Nếu không chính là có điểm phá hư quy củ.

Được, lúc này đây xem như buôn bán lời lớn, cái này Chu thiên tinh đấu đại trận ba trăm sáu mươi lăm cây chủ tinh thần phiên cùng một vạn bốn ngàn tám trăm cây phó tinh thần phiên xem ra là không cần sầu rồi.

Chỉ là Dương Thiên Vấn cũng có chút kinh ngạc, chẳng lẽ cái thần giới này giàu có như vậy sao? Không phải nói tinh thiết tinh thần tinh chính là một loại thần thiết hi hữu sao? Truyền thuyết hồng hoang yêu tộc nọ lấy tài phú thiên đình cũng bất quá hồi môn một bộ Chu thiên tinh đấu đại trận mà thôi. Nhưng là hiện tại xem ra tựa như thần giới tồn trữ tinh thiết tinh thần tinh, đừng nói là một bộ, chính là mười bộ cũng là có thừa.

Điều này làm cho Dương Thiên Nhiễm phi thường khó hiểu, chẳng lẽ là bởi vì thần giới từ thời kì viễn cổ đến bây giờ, đều không có dùng tinh thần tinh thần thiết, thế này mới tồn trữ xuống nhiều như vậy?

Dương Thiên Vấn suy nghĩ trong chốc lát. Không nghĩ thông, cũng liền lười lại đi nghĩ sự tình nhàm chán này, quan trọng nhất là chính mình cần tinh thiết tinh thần tinh đã đủ, không chỉ không có thiếu, thậm chí còn nhiều hơn. Đây là một tin tức tốt, có tinh thiết tinh thần tinh này, cho ta thời gian một vạn năm, hẳn là có thể đem một bộ Chu thiên tinh đấu đại trận làm ra, Chu thiên tinh đấu đại trận phối tài, số lượng cũng cũng là khổng lồ, nhưng mà luận trình độ trân quý còn kém xa, này, Dương Thiên Vấn thật ra không lo lắng.

Trương mập mạp kinh ngạc nhìn hai vị Chúa Tể đang không ngừng cạnh tranh, thật không biết là nên cao hứng hay là nên cười khổ.

Hỗn Nguyên Long Quy quay đầu nhìn về phía chỗ phòng khách quý Dương Thiên Vấn, mở miệng hỏi: "Cái Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan này ngươi còn không?"

"Ta? Ta nơi này xác thực có một viên, nhưng mà một viên này là ta dự định, vô luận như thế nào cũng sẽ không bán" Dương Thiên Vấn thật trực tiếp hồi đáp.

Dương Thiên Vấn sợ cái gì? Sợ người đến cướp bóc? Thật sự là chê cười! Trừ bỏ Chúa Tể vận dụng chân thân có bản lãnh này ra, thế lực cùng cá nhân khác là không có bản lãnh này, cũng không có lá gan tới đắc tội Dương Thiên Vấn hắn, hơn nữa, đem Dương Thiên Vấn chọc nóng nảy, vậy cũng sẽ không có gì tốt.

"Quy huynh, thật ra ngươi không cần phải cùng ta tranh khí, nơi này là nhân thần giới" Sáng Tạo Chúa Tể cười tủm tỉm mở miệng khuyên nhủ.

Hỗn Nguyên Long Quy lắc lắc đầu, vẻ mặt thần bí nói: "Ừm, không sai, nơi này thật là nhân thần giới, nhưng mà nơi này cũng là hội đấu giá, có tiền mới là đại gia! Hai vạn cân tinh thiết tinh thần tinh, Sáng Tạo lão đệ, ngươi có thể hơn số lượng này sao? Ừm, đừng đến lúc đó quỵt nợ lấy không được tiền đấu giá đến, hắc hắc hắc… Lão đệ ngươi cũng có thể nổi danh đó".

771. Chương 772: Ảnh Hưởng Cùng Kế Hoạch

Quyển 11: Chúa tể

Chương 772: Ảnh hưởng cùng kế hoạch

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn vừa nghe, nhất thời ngây ngẩn cả người, hai vạn cân tinh thiết tinh thần tinh? Cái này cũng không tránh khỏi quá khoa trương đi? cẩn thận nghĩ lại, siêu thần thú này từ thời đại viễn cổ trữ hàng đến bây giờ quả nhiên là giàu không kể xiết!

Dương Thiên Vấn không khỏi nghĩ tới Thẩm Phán thần điện. Bắt đầu có một chút hối hận lúc trước vì cái gì không có trực tiếp kế thừa Thẩm Phán thần điện. Đương nhiên. Loại cảm giác này cũng chỉ là sự tình trong nháy mắt.

Sáng Tạo Chúa Tể nghe xong giá này, mặt thiếu chút nữa tái mét, toàn bộ thế lực nơi này thêm cùng một chỗ cũng không đến hai vạn cân, trong lòng thầm mắng Hỗn Nguyên Long Quy đám siêu thần thú này quá mức giàu có.

Sáng Tạo Chúa Tể cũng không có biện pháp, hắn đương nhiên không giàu có bằng siêu thần thú sinh ra từ hỗn độn, cho nên chỉ có bất đắc dĩ tiếp nhận rồi kết quả này. Trực tiếp mở ra khe hở không gian, rời khỏi hội đấu giá.

Hỗn Nguyên Long Quy cao hứng phá lên cười, cười đến rất là khoa trương.

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, nghĩ rằng, ngươi làm như vậy không sợ người gia thẹn quá thành giận?

Trương mập mạp trên mặt cười như hoa nở, lớn tiếng tuyên bố nói: "Hai vạn cân lần một, hai vạn cân lần hai, hai vạn cân lần ba, thành giao!" Lúc này đây bán đấu giá lại có thể đem Chúa Tể tiêu thất vô số năm đưa tới, cái này đối với Long Phượng thương minh mà nói, quả thực là ảnh hưởng không thể đo lường!

Bất quá, Chúa Tể xuất hiện, cũng làm cho ở đây toàn bộ thế lực cùng cá nhân biết tới, tin tức này chỉ sợ không bao lâu sẽ lan truyền ra ngoài.

Vô luận là một phương thế lực nào đều cẩn thận cân nhắc ảnh hưởng cùng hậu quả trong đó.

Thế lực có chút nội tình thâm hậu lại nghe thấy được nguy hiểm cùng kỳ ngộ trong đó.

Dương Thiên Vấn cũng biết, Chúa Tể lúc này đây hiện thế cũng biểu thị chúng thần đại chiến khai mạc? Hỗn Nguyên Long Quy phá giới chạy đến nơi đây mua Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan, chẳng lẽ là muốn dùng nó tới cứu người nào?

Quái, là người nào có bản lãnh lớn như vậy, thỉnh động siêu thần thú phá giới?

Dương Thiên Vấn là biết khoảng cách đối với cấp bậc Chúa Tể cùng siêu thần thú mà nói, căn bản không tồn tại, bọn họ có thể chân chính vượt qua không gian tự do xuyên qua, có lẽ đối với Hỗn Nguyên Long Quy mà nói, từ thần thú giới lại đây, chỉ cần qua mở một đạo khe hở không gian là đến nơi.

Đây là một loại thần thông phi thường thần kỳ. Dương Thiên Vấn từ nhân thần giới đi thần thú giới, cần trung chuyển cổ chiến trường, chỉ là thời gian liền tiêu phí mấy trăm năm.

Hội đấu giá đã kết thúc viên mãn, Dương Thiên Vấn chiếm được đủ tinh thiết tinh thần tinh, về sau cũng không cần phải vì tinh thiết tinh thần tinh, lại đến bán đấu giá Kim đan cấp bậc cửu luyện.

Dương Thiên Vấn là mười phần rõ ràng, Kim đan cấp bậc cửu luyện đều có thể xếp vào địa vị đan dược đỉnh cấp chiến lược, có thể không cho nó xuất ra, thì không xuất ra vẫn tốt hơn.

Dương Thiên Vấn từ chỗ mập mạp lấy đến hai vạn hai ngàn năm trăm cân tinh thiết tinh thần tinh, thuận tiện mở miệng hỏi: "Hỗn Nguyên tiền bối đâu?"

"Lấy đến đan dược liền phá mở không gian rời khỏi. Nhìn qua đi rất vội vàng" Trương mập mạp hồi đáp.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, phất tay cáo từ nói: "Ta đây cũng trở về, có rảnh hẹn Khương huynh cùng nhau lại đây uống rượu". nguồn

Trương mập mạp nhún vai, mở ra hai tay nói: "Vậy chỉ sợ phải đợi một đoạn thời gian, gần đây ta khẳng định sẽ bề bộn rất nhiều việc".

Dương Thiên Vấn không có xoay người, tiếp tục đi về phía trước, vừa đi vừa hồi đáp: "Ta gần đây cũng sẽ bề bộn nhiều việc, bất quá ngươi tốt nhất là cố gắng tu luyện một phen, ngươi hiện tại pháp lực cùng cảnh giới tuy rằng là Thần Hoàng, nhưng mà thực lực trên thực tế, cũng kém rất xa".

Trương mập mạp cũng không để ý đáp: "Cái này là việc nhỏ, ít nhiều nhờ đan dược của ngươi, ta về sau không cần lo lắng ở trên tu luyện. Hơn nữa. Ta là thương nhân, chỉ cần thực lực đủ tự bảo vệ mình là được" Thần Hoàng, cho dù là Thần Hoàng cấp thấp nhất, tin tưởng cũng đủ để tự bảo vệ mình chứ?

Dương Thiên Vấn bất đắc dĩ nhún vai, người có chí hướng riêng, mập mạp giấc mộng lớn nhất chính là trở thành một thương nhân vĩ đại.

Dương Thiên Vấn về tới Vấn Thiên cư phủ Thuận Thiên, lại bắt đầu những ngày ẩn cư tu luyện, thật ra đại bộ phận thời gian của hắn đều đứng ở trong Thời Không Bảo Tháp luyện chế Chu thiên tinh đấu phiên.

Hội đấu giá chấm dứt, các thế lực cũng là có người vui có người sầu, một viên Tạo Hóa Vô Cực Đan, cùng với lần hội đấu giá lần này sẽ mang đến cho thần giới ảnh hưởng sâu xa.

Dương Thiên Vấn danh khí cũng xa xa truyền bá ra, vài năm thời gian chói mắt liền trôi qua, Dương Thiên Vấn đại danh Đan đạo Thánh Sư cũng ngay tại vài năm ngắn ngủn truyền khắp nhân thần giới, ít có người không biết đại danh của Vấn Thiên cư sĩ.

Đan sư công hội phát triển cũng dị thường nhanh chóng, vài năm liền trải rộng cả Thiên Nguyên đại lục, bắt đầu lấy Thiên Nguyên đại lục làm trung tâm hướng này đại lục khác phóng xạ mở ra, phát triển nhanh chóng vững vàng, mạng lưới tình báo Thiên Võng cũng nương cơ hội này trải rộng, dần dần cùng Càn Nguyên tông gắn ở đại lục khác gắn bó một mảng, hình thành một cái mạng lưới tình báo khổng lồ.

Tuy rằng mạng lưới tình báo là cấp thiết mở ra, nhưng mà nơi phát ra tình báo cũng giới hạn ở trung hạ tầng thần giới, nơi phát ra tình báo thượng tầng chân chính chỉ có từ Long Phượng thương minh mà tìm hiểu đến.

Vấn Thiên cư, người tiến đến cầu đan có thể nói là nối liền không dứt, Dương Thiên Vấn cũng rộng rãi mở rộng cửa, luyện chế đan dược cho những người này, thật ra 99% đều là từ Thủy Thấm Lan hỗ trợ luyện chế, chân chính để cho Dương Thiên Vấn ra tay ngược lại rất ít ỏi, vài năm nay, tiến trình luyện chế Chu thiên tinh đấu phiên thật ra phi thường thuận lợi.

Trong đó chủ tinh thần phiến đã hoàn thành hơn hai trăm cây, đem chín cây trong đó ban cho Đinh Ẩn, Mạc Thư Huyền chín vị cao thủ Thần Hoàng của Thiên Võng, từ bọn họ đi quen thuộc luyện hóa.

Chu thiên tinh đấu phiên này, không chỉ có là tạo thành trận kì Chu thiên tinh đấu đại trận, cũng có thể làm pháp bảo mà sử dụng, hiệu quả cũng vô cùng thần kỳ.

Mỗi một thanh đều đối ứng tinh thần khác nhau, có thể mượn tinh thần lực đến công kích cùng phòng ngự kẻ địch, được cho là cấp bậc hậu thiên linh bảo.

Hỗn Nguyên Long Quy từ thần thú giới tới nhân thần giới, quả thật là chịu người nhờ vả mà đến, từ chỗ Tiểu Bạch được tin tức, tộc trưởng Long tộc không biết bởi vì nguyên nhân gì bị trọng thương, sinh mệnh đe dọa. Bởi vì Tổ Long cùng Hỗn Nguyên Long Quy ở trên huyết mạch có chút sâu xa, cho nên Long tộc cầu tới Hỗn Nguyên Long Quy.

Lại thông qua năng lực tình báo Long tộc biết được tin tức Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan bán đấu giá, lúc này mới có một màn Hỗn Nguyên Long Quy đột nhiên xuất hiện, Dương Thiên Vấn lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, lấy Long tộc giàu có, hai vạn cân tinh thiết tinh thần tinh cũng khó trách bọn họ cấp được.

Còn có một cái tin tức tốt, chính là Tiểu Nê Thu chính thức chiếm được Thừa Thiên thú hoàng truyền thừa, hơn nữa thuận lợi bái ở môn hạ Hỗn Độn Kim Tình Thú tu hành, khó trách mấy năm nay không có tin tức của nó.

Tiểu Bạch cũng đi theo bốn vị siêu thần thú học nghề, cho nên thường xuyên bế quan tu luyện.

Nguyên bản Dương Thiên Vấn nghĩ đến thần chiến khai mạc. Tựa như cũng không có phát sinh, nhân thần giới bình tĩnh y như kế hướng, ngay cả chiến sự lớn một chút cũng không có.

Dương Thiên Vấn những năm gần đây, mở rộng cửa, cũng kết không ít nhân mạch, kết bạn rất nhiều cao thủ tán tu Thiên Nguyên đại lục, có thể có tư cách cùng Dương Thiên Vấn kết giao, tự nhiên thấp nhất cũng là cấp bậc Thần Vương, cấp bậc Thiên Thần, ở bên ngoài là cao thủ, vào Vấn Thiên cư phải lấy lễ văn bối để đối đãi.

Hiện tại chưởng quầy tọa trấn Vấn Thiên cư, chính là Vân Thắng một trong chín người lãnh đạo Thiên Võng, nguyên bản vị trí này là từ Đinh Ẩn đảm nhiệm, nhưng mà hiện tại Đinh Ẩn phải phụ trách Đan sư công hội phát triển cùng với Thiên Võng ngầm khuếch trương, mà Vấn Thiên cư cũng phải có cao thủ tọa trấn, không có khả năng tùy tiện chuyện gì đều phiền toái Dương Thiên Vấn chủ nhân này đến làm chứ?

Cho nên đã đem Vân Thắng giữ lại, Vân Thắng chính là trưởng lão Thanh Phong phái một trong mấy đại môn phái Tu Chân Giới năm đó, chủ trì sự vụ Vấn Thiên cư rất gọn gàng ngăn nắp. Giảm đi không ít tâm lực của Dương Thiên Vấn, hiện tại Thiên Võng nhân tài đông đúc, nhân viên để mà khuếch trương ra ngoài đảm đương chủ quản đó là không có vấn đề, nhưng mà nhân viên trung hạ tầng Thiên Võng là rất ít.

Chương 772: Ảnh hưởng cùng kế hoạch (2)

Chỉ dựa vào nhân tài hạ giới phi thăng lên bổ sung, là quá chậm, Dương Thiên Vấn cẩn thận suy nghĩ một chút, thần nhân từ hạ giới phi thăng lên, ở trên tư chất cùng tâm tính mạnh hơn thần nhân sinh ra ở bản thổ thần giới, vô luận phương diện nào, nhân viên phi thăng lên đều chiếm ưu thế một ít, đặc biệt ở trên tu luyện cùng tâm tính.

Dương Thiên Vấn cố ý mở rộng lực ảnh hưởng Thiên Võng tại hạ giới, thành lập một cái mạng lưới thu tóm nhân tài rộng lớn. Dưới thần giới có vô số trung tầng giới diện cùng hạ tầng giới diện.

Giống tiên ma yêu giới, long giới linh tinh trung tầng giới diện, không biết là có bao nhiêu, trung tầng giới diện này có lẽ giới diện có thể có cao thủ phi thăng đến thần giới là rất ít, nhưng mà số lượng giới diện lại là vô cùng nhiều!

Cho nên nhân thần giới ở dưới tình huống không ngừng có thần nhân ngã xuống, nhưng vẫn thịnh vượng như cũ.

Vấn Thiên cư chỉ là một cái cửa hàng rất nhỏ, chỉ có một Thiên môn thương hội đối ngoại, thương hội này nguyên bản là từ Đinh Ẩn ở quản lý, nhưng mà hiện tại cũng chuyển giao ột nhân viên chủ sự Thiên Võng, thành viên Thiên Võng có thể phi thăng lên, phần lớn đều là loại nhân tài quản lý, kinh doanh, một cái thương hội nho nhỏ không coi là cái gì.

Dương Thiên Vấn muốn ở nhân thần giới an triển thế lực. Cái này phi thường không thực tế, nhân thần giới thật là nhân tài đông đúc, nhưng mà Thiên Võng cơ mật nhiều, phải toàn bộ từ bên trong nhân viên đáng giá tín nhiệm cấu thành. Dương Thiên Vấn cũng không mười phần tín nhiệm nhân viên ở tại thần giới tuyển nhận không có bị khế ước thần phù trói buộc, cho nên những người này phần lớn tập trung ở tại Thiên môn thương hội, phụ trách nghiệp vụ khắp nơi của Thiên môn thương hội.

Dương Thiên Vấn là có vẻ yên tâm bồi dưỡng bên trong Thiên Võng, đặc biệt nhân tài từ tiên ma yêu giới phi thăng lên.

Hiện tại Vấn Thiên cư bị thế lực khắp nơi nhìn chằm chằm. Hơi có động tĩnh, tất nhiên sẽ khiến cho thế lực khắp nơi nhìn trộm cùng thử, ví dụ như nói, đối với sự tình Thiên môn thương hội ờ phi thăng trì Hành Dương lĩnh vài cái đại lĩnh thiết lập tuyển nhận, phải sau khi cùng thế lực khắp nơi thương lượng thỏa hiệp, mới có thể an toàn thuận lợi thành

Dương Thiên Vấn nếu muốn phát triển thế lực. Tất nhiên không thể thiếu lượng lớn nhân tài cung ứng, tình thế nhân thần giới cùng hoàn cảnh phát triển quyết định Thiên Võng bốn phía tuyển nhận nhân tài.

Cho dù là lấy Đan sư công hội để che dấu. Cũng không thể đạt tới Thiên Võng cao tốc triển khai thu nhân tài.

Nay phương hướng phát triển của Thiên Võng, một cái là vững vàng theo Đan sư công hội khuếch trương, thẳng đến trải rộng cả nhân thần giới, sau khi đặt căn cơ ở nhân thần giới, mới lại phát triển, quá trình này, dựa theo Dương Thiên Vấn phỏng chừng cũng không dài. Nhiều lắm không đến mấy ngàn năm, có thể đủ hoàn thành. Dù sao Đan sư công hội là một cái công hội có tính chất phục vụ từ đan sư tạo thành, đối với thế lực khắp nơi mà nói, cái công hội mang tính chất phục vụ này, đối với thế lực bọn họ thống trị cũng không có ảnh hưởng bao nhiêu, rất dể khuếch trương, lực ảnh hưởng đối với bên ngoài rất nhỏ. Dù sao thế lực bên ngoài đến cũng phải bận tâm địa vị cùng lực ảnh hưởng đan sư đại lục, đặc biệt một đám trưởng lão cấp bậc tam nguyệt tông sư của Đan sư công hội.

Trêu chọc một đám luyện đan sư không có sức chiến đấu bao nhiêu, nhưng mà lực ảnh hưởng lại mười phần rất lớn, là cử chỉ không khôn ngoan.

Khuếch trương không là vấn đề, chỉ cần đủ ổn, chậm một chút cũng không có quan hệ, vài năm sau, Thiên Võng xúc giác đã trải rộng cả nhân thần giới.

Cái thứ hai chính là thẩm thấu, hướng bên trong thế lực đỉnh cấp các đại lục chậm rãi thẩm thấu, nếu không thẩm thấu vào, nơi phát ra tình báo của Thiên Võng cũng chỉ giới hạn ở trung hạ tầng.

Tuy rằng nói nơi phát ra tình báo mỗi một thế lực đều là đến từ trung hạ tầng, nhưng mà Thiên Võng muốn hiểu biết không chỉ có là chiều hướng phát triển nhân thần giới, còn hiểu biết tình báo bên trong các thế lực nhân thần giới. Ví dụ như nói, người nào, thế lực nào muốn xâm nhập một khối địa phương nào, người nào thế lực nào lại cơ duyên xảo hợp phát hiện một ít dị bảo cùng linh dược.

Công tác thẩm thấu là khó khăn nhất cũng là một loại phải phát triển, hầu như mỗi một thế lực đều có làm công tác cùng loại, phái gián điệp ẩn núp ở bên trong thế lực khác tìm hiểu hư thực, cùng với lấy trộm bí pháp điển tịch thế lực đối phương, việc này đều là một loại quy tắc ẩn, trên cơ bản mỗi một thế lực đều biết. Nhưng mà bọn họ cũng khó mà thanh tra toàn bộ gián điệp bên trong; Có lẽ một gián điệp ẩn núp mấy chục vạn năm, cả trăm vạn năm cũng đều có.

Cho nên, ở thế lực nhân thần giới, phần lớn lấy hình thức gia tộc phát triển, đều có quan hệ huyết thống tồn tại, so với người ngoài đáng giá tín nhiệm một ít.

Các thế lực này bình thường lựa chọn phương pháp có thu mua, bái sư vân vân lẻn vào trong thế lực đối phương. Mà Thiên Võng thẩm thấu thì lợi hại hơn, trước kia Thiên Võng là không có năng lực này, cho nên chỉ cực hạn ở trong phủ Thuận Thiên, thong thả phát triển cùng với tích lũy nội tình, tự thân bồi dưỡng nhân tài. Nhưng mà hiện tại thì khác, Thiên Võng nay có chín vị Thần Hoàng, tuy rằng là chín hạ vị Thần Hoàng yếu nhất, nhưng mà trải qua mấy năm nay ở Thời Không Bảo Tháp tu luyện, cùng với Dương Thiên Vấn tự mình chỉ điểm cùng dạy dỗ, hơn nữa dưới tình huống được ban cho hậu thiên linh bảo cùng nhiều mật pháp, thực lực bọn họ tuyệt đối có thể so với hạ vị Thần Hoàng chân chính dựa vào tự thân đột phá. Nếu lúc này Thiên Võng thật muốn hiểu thấu đáo một cái thế lực mà nói, vậy tuyệt đối có thể ở chút bất tri bất giác làm mất quyền lực một cái thế lực nhị lưu, hoặc là tiến vào bên trong tầng quản lý của thế lực nhất lưu.

Dù sao khế ước thần phù tồn tại, là tương đương với phù văn nghịch thiên, nó tác dụng ở trong chiến đấu cùng luyện đan luyện khí có lẽ vô dụng, nhưng mà dùng để thẩm thấu một thế lực, vậy quả thực chính là thần khí.

Thế lực khác, còn cần cẩn thận đánh giá để cho đệ tử tin được lẻn vào thế lực đối phương, nhưng đều phải chú ý tới độ trung thành, sợ hãi đối phương trực tiếp phản bội. Lại phải tìm cách cho gián điệp này tiến vào cao tầng thế lực đối phương, đây là một cái kế hoạch cùng đầu tư lâu dài.

Nhưng mà Thiên Võng cũng không giống, Thiên Võng có thể trực tiếp tìm một viên quản lý của đối phương, sau đó mạnh mẽ dùng khế ước thần phù trói buộc, lại tẩy não một trận, cho đủ ưu việt. Sau đó căn bản không cần quan tâm độ trung thành của đối phương, cũng không cần quan tâm đối phương cấp bậc không đủ.

Cấp bậc không đủ? Đơn giản, trực tiếp tìm một nhân viên cấp bậc cao để thẩm thấu, Thiên Võng năng lực thẩm thấu là như nước chảy vậy, không đâu không vào được. Cho dù không có lỗ hổng, Thiên Võng cũng có thể mở cho ngươi một cái lỗ hổng!

Dương Thiên Vấn thật ra không quan tâm Thiên Võng ở tại thần giới khuếch trương cùng phát triển. Ngược lại là quan tâm vấn đề dự trữ nhân tài kế tục của Thiên Võng, chỉ dựa vào một cái chuyển vận nhân tài tiên ma yêu giới, nào mà đủ phát triển một cái thế lực ngầm đỉnh cấp trải rộng nhân thần giới?

Cho nên, Dương Thiên Vấn cố ý ở trung tầng giới diện thành lập phân bộ Thiên Võng, đem Thiên Võng phát triển từ một hướng phát triển biến thành hình thức phát triển toàn phương diện hơn nhiều.

Cái này giống như long tộc vậy, long tộc thần giới tại hạ giới có vô số chi nhánh long giới cùng long tộc tồn tại. Cứ qua một đoạn thời gian sẽ có một ít long tộc phi thăng thần giới, tuy rằng không thể so với số lượng của nhân thần, nhưng cái này cũng là đáng quý.

Cũng như vậy, Phượng tộc cùng Kỳ Lân tộc, thậm chí hầu như toàn bộ chủng tộc thần thú giới đều tại hạ giới có phân chi tồn tại.

Dương Thiên Nhiễm còn có tính ở hạ giới phát triển Thiên Võng. Từ hạ giới thẩm thấu so với ở thượng giới thẩm thấu dễ dàng hơn nhiều, lực cản cũng nhỏ hơn nhiều.

Tốc độ phát triển nhanh chóng đồng thời không có các loại chế ước như thượng giới, chỉ dựa vào tu sĩ hạ giới. Chỉ cần Thiên Võng vẫn bảo trì bí ẩn, vậy tuyệt đối là một cái kết quả dị thường khả quan.

Dương Thiên Vấn đem phương pháp này cùng vài quản lý thực tế của Thiên Võng thương lượng một phen, đám người Đinh Ẩn vừa nghe rất là đồng ý, lấy tình huống dự trữ nhân tài hiện tại của Thiên Võng, căn bản không thể chống đỡ phát triển cao tốc của Thiên Võng, không bao lâu nữa, vấn đề nhân tài sẽ thành nhân tố quan trọng hạn chế Thiên Võng phát triển.

772. Chương 772

773. Chương 774: Tập Kích Ban Đêm

Quyển 11: Chúa tể

Chương 774: Tập kích ban đêm

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Quả nhiên, Thiên Võng năng lực tình báo là cường đại giống như trước đây, ở Thủy Thấm Lan phân phó xuống, không đến một canh giờ, đã có kết quả.

Vân Thắng Thần Hoàng hiện tại nắm giữ Vấn Thiên cư, cầm một cái ngọc giản đi tới, cung kính nói: "Chủ thượng, chủ mẫu, tư liệu ngài cần ở trong này".

Dương Thiên Vấn lười xem xét. Trực tiếp phân phó nói: "Đọc ra đi".

Vân Thắng nghe xong mở miệng nói: "Thực Nguyệt Thảo ở trong Tàn Dương sâm lâm Tùng Phong lĩnh".

"Không có sẵn sao?" Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi.

"Cái này, trước mắt trên thị trường Thiên Nguyên đại lục cũng không có buôn bán Thực Nguyệt Thảo. Đại lục khác còn không biết. Cho dù có, đưa tới cũng cần thời gian rất lâu" Vân Thắng mở miệng hồi đáp, "Âm Dương Đan vốn rất khó luyện chế, hơn nữa cũng không thường dùng, trên cơ bản không phải người tu luyện công pháp đặc thù là sẽ không sử dụng nó".

Dương Thiên Vấn gật gật đầu. Bình thường linh dược là rất khó tìm, có rất nhiều người hái thuốc sau khi thu thập đều đưa đến hiệu thuốc để đổi lấy thần thạch, nhưng mà có rất nhiều đan dược cao cấp không thường dùng, nó bình thường đều là người cần giả tự mình đi thu thập.

"Tà Dương sâm lâm? Nơi đó tình huống thế nào?" Dương Thiên Vấn vừa ăn vừa nhẹ giọng hỏi.

"Thực Nguyệt Thảo sinh trưởng ở chỗ sâu trong Tà Dương sâm lâm, có tinh thú cường đại thủ hộ, không có thực lực cấp bậc Thần Vương, chỉ sợ khó có thể từ trong đó hái Thực Nguyệt Thảo" Vân Thắng mở miệng hồi đáp, cái này đều là tin tức đã tra chuẩn xác.

"Ài, Thiên Võng bây giờ còn chưa có cao thủ cấp bậc Thần Vương, đám người Đinh Ẩn lại không ở đây" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng nói thầm, "Lan Nhi, không bằng chúng ta thông báo cho Nhật Nguyệt Thần Hoàng, đem vị trí Thực Nguyệt Thảo nói cho nàng, để cho tự nàng hái đến".

Thủy Thấm Lan tự nhiên không phản đối Dương Thiên Vấn đề nghị, vì thế, Dương Thiên Vấn phân phó Vân Thắng đi đem tin tức này truyền cho Nhật Nguyệt Thần Hoàng. Làm khách của Vấn Thiên cư, bình thường đều lưu lại phương thức liên lạc.

Vân Thắng lĩnh mệnh lui xuống, đi làm chính sự.

Dương Thiên Vấn cùng Thủy Thấm Lan chàng một miếng thiếp một miếng ăn bữa sáng tình yêu.

Qua một hồi lâu, Vân Thắng lại chạy trở về dò hỏi: "Hồi bẩm chủ thượng, Nhật Nguyệt Thần Hoàng truyền lại tin tức, nàng hiện tại ở xa một khối đại lục khác, không thể trở về gấp, việc này còn mời chủ định đoạt".

"Lan Nhi, cái Âm Dương Đan này ngày giao là ngày nào?" Dương Thiên Vấn nhíu mày hỏi, nghĩ rằng, cái thứ này, nếu không phải xem ở phần ba gốc Tử Nguyệt u Lan, lão tử cũng lười hầu hạ"

"Một tháng sau" Thủy Thấm Lan hồi đáp.

"Một tháng, gấp như vậy? Ừm. Được rồi, Vân Thắng, ngươi tìm thời gian đem Thực Nguyệt Thảo nọ hái trở về" Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, xem ở phần ba gốc Tử Nguyệt u Lan, Dương Thiên Vấn quyết định phái Vân Thắng tự mình đi Tà Dương sâm lâm một chuyến.

Vân Thắng cung kính lĩnh mệnh lui xuống, tìm một hỏa kế bàn giao một chút, để cho hắn tạm thay chức đại chưởng quầy, mà chính mình ra cửa tới Tùng Phong lĩnh.

Dương Thiên Vấn than một tiếng. Người trong Thiên Võng thực lực phân cấp xuất hiện đứt gãy nghiêm trọng, sự tình giống như hôm nay tuy rằng không có gì khó, là không cần phải phái một Thần Hoàng xuất mã, thật sự là bởi vì không có cách nào, chỉ có đại tài tiểu dụng. Bất quá cũng may, Thiên Võng mọi người tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh của Dương Thiên Vấn.

Nếu để cho người ta biết một Thần Hoàng cao cao tại thượng lại có thể bị Dương Thiên Vấn phái đi đảm đương công nhân hái thuốc, chỉ sợ sẽ làm một số lớn người nghe được trợn mắt há hốc mồm.

Đừng nói là Thần Hoàng. Cho dù là Thần Vương cũng là một cái chiêu bài bằng vàng, bọn họ ở tại thần giới đều có được địa vị cực cao, bằng không như thế nào xưng là "Thần Vương" đây? Lấy Thần Vương tôn nghiêm làm sao có khả năng đi đảm đương công nhân hái thuốc cho người khác. Chỉ có thời điểm chính mình cần, bọn họ mới có thể tự đi tìm kiếm linh dược.

Vân Thắng trải qua ở Thời Không Bảo Tháp cố gắng tu luyện, hơn nữa Dương Thiên Vấn trang bị cho hắn pháp bảo, sức chiến đấu tuyệt đối không thua kém hạ vị Thần Hoàng bình thường. Cho nên, Tà Dương sâm lâm không làm khó được hắn, phỏng chừng không tới vài ngày, hắn có thể đem Thực Nguyệt Thảo mang về, thật ra thu thập linh dược căn bản không phí bao nhiêu thời gian, chân chính tiêu phí thời gian là tìm kiếm chỗ của linh dược.

Có chút linh dược vị trí phi thường phức tạp, cũng không có quy luật, có lẽ ngươi một lần ở trong đó tìm được, lần tiếp theo lại đến nó chưa chắc sẽ lại sinh trưởng ở đó nữa.

Buổi tối, Dương Thiên Vấn như bình thường ngồi ở nóc nhà tìm hiểu tinh thần biến hóa, hóa giải la bàn vận mệnh. Quá nửa đêm, đột nhiên Lưỡng Nghi Vi Trần đại trận phòng hộ Vấn Thiên cư thế mà tự hành khởi động.

Trận này bình thường ban ngày đều đóng lại, đến ban đêm chưởng quầy Vấn Thiên cư mới đem nó mở ra, đây là trận pháp trước khi Dương Thiên Vấn đi Thần thú giới lưu lại, tuy rằng không có lợi hại như Lưỡng Nghi Vi Trần đại trận chính tông, hơn nữa lấy trình độ Dương Thiên Vấn năm đó, trận pháp này cũng chỉ nhiều nhất vây cao thủ cấp bậc Thiên Thần trung giai. Cường giả đã ngoài Thiên Thần trung giai chỉ có thể khởi lên tác dụng báo động.

Trận pháp này nhiều năm qua cũng chưa từng vận dụng qua, mà hiện tại nó lại đột nhiên khởi động, vậy thuyết minh có người xâm nhập phạm vi đại trận, hơn nữa là địch không phải bạn!

Dương Thiên Vấn thu hồi la bàn vận mệnh, sử dụng ra Huyền quang thuật tra xét tình huống. Trong Huyền quang thuật hiện ra tình hình một người trung niên, đang mạnh mẽ xông qua Lưỡng Nghi Vi Trần đại trận.

Dương Thiên Vấn ánh mắt độc đáo, liếc mắt một cái liền nhìn ra người xông trận này thực lực không giống bình thường, từ trong Huyền Quang Kính thế mà nhìn không thấu người này sâu cạn!

Dương Thiên Vấn nhíu nhíu mày, ngay cả mình đều nhìn không ra sâu cạn, vậy khẳng định là cường giả cấp bậc Thần Hoàng, chỉ là vị Thần Hoàng này không nên vô duyên vô cớ xông vào Vấn Thiên cư của mình chứ?

Dương Thiên Vấn thân hình chợt lóe, từ hậu viện đi tới tiền viện, ở trên quảng trường tiền viện chờ đợi vị xâm nhập này đến. Không hề nghi ngờ, người này khẳng định là hướng về phía mình mà đến.

Qua vài phút, thân hình người trung niên nọ xuất hiện ở trước mắt Dương Thiên Vấn, ngay ở phía trên quảng trường, cùng Dương Thiên Vấn đối diện, lúc này, bọn hạ nhân Vấn Thiên cư cũng đều cầm trong tay binh khí cùng pháp bảo đem toàn bộ quảng trường vây quanh lại.

Chỉ người xâm nhập căn bản con mắt cũng không có liếc nhìn những người này một cái, rất đơn giản, hạ nhân này tối cao bất quá là Thiên Thần trung giai. Tới có nhiều cũng đề không nổi hứng thú của hắn.

"Các ngươi lui ra đi" Dương Thiên Vấn phất phất tay nói, những người này là tinh anh Thiên Võng, hiện tại bọn họ còn chưa đủ tư cách nhúng tay vào cục diện này, ở lại chỉ tổ vướng chân vướng tay, không công chịu chết mà thôi.

Bọn hạ nhân đều lui xuống, chỉ chốc lát sau toàn bộ quảng trường tiền viện cũng chỉ còn lại Dương Thiên Vấn cùng người xâm nhập nọ.

"Các hạ là ai?" Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi trước.

"Vấn Thiên cư sĩ, tại hạ là ai, cũng không quan trọng" Người trung niên hai tay chắp sau lưng, thản nhiên hồi đáp.

Dương Thiên Vấn mỉm cười, lại hỏi: "Vậy ngươi tới đây làm gì?"

"Tại hạ đương nhiên là tới mời cư sĩ đến nhà mình làm khách" Người trung niên không có này động tác gì khác, mở miệng hồi đáp.

Dương Thiên Vấn trên mặt tươi cười càng đậm thêm vài phần, nhẹ giọng hồi đáp: "Các hạ đến mời ta, vì sao không ban ngày tiến đến, mà lại phải buổi tối xâm nhập?" Lời này có vài phần ý trào phúng.

Người trung niên không chút nào để ý tới Dương Thiên Vấn trào phúng, hồi đáp: "Cư sĩ cần gì biết rõ còn cố hỏi? Cư sĩ là chính mình đi, hay là tại hạ tự mình đưa đi?"

Dương Thiên Vấn trên mặt tươi cười nháy mắt tiêu biến, trong lòng thầm nghĩ, người này cũng quá kiêu ngạo một chút! Bất quá, cũng đúng. Bằng hắn đường đường tu vi Thần Hoàng xác thực có tư bản này ở trước mặt Thần Vương kiêu ngạo. Tuy rằng đã sớm biết ảnh hưởng phụ diện tuyệt đối không có dễ dàng tiêu trừ như vậy, nhưng mà cũng không có nghĩ sẽ đến nhanh như vậy.

"Xin hỏi, là vị thần hữu nào mời tại hạ tới làm khách?" Dương Thiên Vấn không có cự tuyệt cũng không có đáp ứng, ngược lại thẳng thắn

"Cư sĩ đi, chẳng phải sẽ biết sao?" Người trung niên trên mặt lộ ra nụ cười. Có thể không động thủ, đương nhiên là không còn gì tốt hơn. Tuy rằng trong cái phủ Thuận Thiên này, không ai là đối thủ của mình.

Dương Thiên Vấn lại nghĩ tới một chuyện, Vân Thắng này vừa rời khỏi, người trung niên này liền tìm lại đây, cái này cũng không tránh khỏi quá xảo một ít chứ?

Chương 774: Tập kích ban đêm (2)

"Ừm, các hạ không nói, Dương mỗ thật đúng là lười nhích người" Dương Thiên Vấn thu hồi bề ngoài khiêm tốn, trong lạnh nhạt có chứa vài phần ý sắc bén.

"Tại hạ thành ý đến mời, cư sĩ chẳng lẽ không cấp tại hạ vài phần mặt mũi sao?" Người trung niên cũng thu hồi ý cười, trong lời nói ý uy hiếp không chút nào che dấu.

Dương Thiên Vấn ánh mắt hơi hơi nheo lại, hai ánh mắt đâm ra hai đạo tinh quang, nhìn chằm chằm người trung niên nói: "Các hạ đây là uy hiếp Dương mỗ sao?"

"Nào có, nào có như vậy? Nếu cư sĩ thật muốn cho là như vậy, thì cũng tính là như vậy đi!" Người trung niên lạnh lùng hồi đáp.

Dương Thiên Vấn thần thức cấu kết hai lôi long đang tu luyện trong Thời Không Bảo Tháp, chỉ thấy hai lôi long tu luyện trong trận pháp, mở hai mắt, rít gào một tiếng, hóa thành một đạo tiễn đao màu vàng từ trong Thời Không Bảo Tháp chạy đi ra.

Bên trong đêm tối, kim quang chói mắt chợt lóe một cây tiễn đao hình rồng nhỏ lao thẳng tới người trung niên. Dương Thiên Vấn ngay cả tiếp đón cũng không có, trực tiếp thả ra pháp bảo Kim Long Tiễn.

Kim Long Tiễn tốc độ tương đương kinh người, hào quang chợt lóe liền tập đến trước mắt người trung niên.

Người trung niên dù sao cũng là tôn sư, trong lúc nguy cấp phóng ra lĩnh vực, hơn nữa trực tiếp cố hóa thành hình, đem chính mình bao vây ở bên trong.

Kim Long Tiễn tập đến trước mặt lĩnh vực, hóa thành hai đạo kim long đầu đuôi tương liên, rít gào đánh lên trên lĩnh vực.

Cố hóa lĩnh vực lửa đỏ nọ, giống như một tấm giấy màu đỏ bị hai đạo kim long xé rách một cái lỗ hổng.

Người trung niên kinh hãi, thân hình đúng lúc rời khỏi, hữu kinh vô hiểm, trên mặt không khỏi hơn vài phần thận trọng.

Dương Thiên Vấn thấy một màn như vậy, thầm than đáng tiếc, nếu Kim Long Tiễn này uy lực cường thịnh thêm một chút, có lẽ sẽ ngay cả người lẫn lĩnh vực đều cùng nhau bị xé rách ra.

Hiện tại Kim Long Tiễn đối phó cao thủ cấp bậc Thần Hoàng, là quá miễn cưỡng một ít. Thần nhân lĩnh vực thật sự có chút đáng ghét, nếu là Đại La Kim Tiên bình thường, không có pháp bảo hộ thân, một kích bất ngờ này ít nhất cũng sẽ làm cho trọng thương. Nhưng Thần Hoàng lĩnh vực có hiệu quả phòng ngự vượt quá pháp bảo bình thường, hơn nữa so với pháp bảo còn muốn thuận tiện hơn.

Dương Thiên Vấn trong lòng tuy rằng cảm thán không thôi, nhưng cũng không có ngừng lại, chém ra vài đạo lôi đình chẹn ở đường lui cùng không gian né tránh của đối phương, đồng thời há mồm phun ra, một đạo hỏa diễm ba màu nhanh chóng thành hình, đúng là thần thông Tam Muội Chân Hỏa. Hỏa diễm ba màu đánh thẳng lĩnh vực đối phương.

Người trung niên mở ra phạm vi lĩnh vực chính mình, muốn đem Dương Thiên Vấn vây lại, nhưng mà ai ngờ đến, hỏa diễm ba màu cùng lĩnh vực chạm vào nhau, thế mà thiêu đốt lên. Không sai, thật giống như gặp phải vật dể cháy vậy, vừa chạm vào là cháy lên, lại còn khuếch trương lên. Hừ một tiếng pháp lực cấp bậc, Thần Hoàng dâng ra, rót vào trong lĩnh vực, thế lửa lan tràn lập tức ngừng lại, hơn nữa chậm rãi bị áp súc trở về, đồng thời cũng chậm rãi yếu bớt. Phạm vi lĩnh vực vẫn như cũ mở rộng ra, hiển nhiên đối phương là muốn dùng lĩnh vực bắt Dương Thiên Vấn.

Ở người trung niên nghĩ, chỉ cần đổi phương vào lĩnh vực chính mình thì khẳng định là tùy ý để mình xâm lược. Lĩnh vực Thần Vương là tuyệt đối không thể cùng lĩnh vực Thần Hoàng chống đỡ được.

Nhưng hắn sai lầm rồi, hơn nữa sai tương đương thái quá!

Dương Thiên Vấn tuy rằng cũng sẽ có lĩnh vực, nhưng không tinh thông, mà chỉ dùng làm tham khảo. Đối phương chỉ dùng lĩnh vực đã nghĩ thu thập Dương Thiên Vấn, quả thực chính là nằm mơ!

Dương Thiên Vấn lúc này đây cũng không có ngăn cản, ngược lại tùy ý để lĩnh vực đối phương bao trùm, đồng thời như thế, năm đạo Tử Tiêu Thần Lôi từ trên trời giáng xuống, uy thế khủng bố, làm cho đối phương trong lòng kinh hãi, không hề nghi ngờ, cho dù là thân thể Thần Hoàng, cũng không dám dùng nhục thân cùng năm đạo thần lôi này va chạm.

Đối phương nguyên bản bao trùm Dương Thiên Vấn, trong lòng mừng thầm, lúc này cũng không thể không đem hơn phân nửa lực lượng tích tụ lên trên đỉnh đầu, ngăn cản thần lôi hạ xuống.

Mà nhưng vào lúc này. Dương Thiên Vấn vỗ thiên linh, một cái hồ lô màu máu tinh xảo đáng yêu từ đỉnh đầu Dương Thiên Vấn nhảy ra, miệng mở ra, hơn nữa nhắm ngay người trung niên.

Đối phương đỡ uy lực năm đạo Tử Tiêu Thần Lôi đủ để hủy diệt Thần Vương đỉnh phong này, cảm thấy đối với thực lực của Dương Thiên Vấn có vài phần kiêng kị, thần lôi bực này, nếu thay đổi lĩnh vực Thần Vương, sợ là thực rất khó ngăn trở? Vừa buông lỏng một hơi, thần hồn đột nhiên cảm giác được một trận trong trẻo nhưng lạnh lùng, tựa như thần hồn đã không có thần thể trói buộc, một mình bại lộ ở bên ngoài cơ thể vậy. Một cỗ dự cảm xấu dâng lên, nhiều năm tu hành làm cho hắn rõ ràng, đây là biểu hiện thần hồn cảnh báo. Bình thường đến cấp bậc này của hắn, trừ phi có hiểm thân tử vẫn lạc, nếu không tuyệt đối sẽ không xuất hiện tình huống thần hồn cảnh báo.

Người trung niên lúc này mới chú ý tới cái hồ lô màu máu ở trên đỉnh đầu của Dương Thiên Vấn, trong lòng cảnh giới nổi lên, muốn ngăn cản đối phương thi triển, nhưng vào lúc này, một cây tiễn đao màu vàng thật lớn đột nhiên áp chế, lập tức xé bỏ lĩnh vực trói buộc. Đồng thời lúc này, miệng cái hồ lô tinh xảo nọ lòe ra một đạo huyết mang thẳng hướng mà đến.

"Không tốt!" Trong lòng người trung niên thầm hô, ý niệm đầu tiên trong đầu chính là chạy trốn.

Nhưng mà thân hình vừa động, chỉ thấy miệng hồ lô huyết quang chợt lóe, người trung niên chỉ cảm thấy thần thức một trận mơ hồ, động tác muốn tránh lui tiến hành đến một nửa tạm dừng lại một cách quỷ dị.

Ngay tại cú dừng lại này, đạo huyết mang nọ đã nhập vào mi tâm người trung niên, người trung niên trong mắt thần quang ảm đạm xuống, huyết mang ở nháy mắt tiến vào mi tâm người trung niên liền diệt sát thần hồn đổi phương, lại lần nữa từ bên trong mi tâm đối phương thoáng hiện ra, bay trở về miệng hồ lô.

Dương Thiên Vấn cầm hồ lô, đem Lục thần huyết hồ lô cùng Kim Long Tiễn hai món pháp bảo trở về.

Người trung niên thần hồn đã bị diệt sát, quang vinh trở thành Thần Hoàng thứ hai từ khi Lục thần huyết hồ lô hiện thế tới nay chết ở trên tay nó, tiên thiên sát lục chi bảo này, quả nhiên là uy lực bất phàm, cho dù là Thần Hoàng cao cao tại thượng một cái không chú ý bị đánh trúng, thì chỉ còn đường chết!

Vô số năm tu hành, liền hủy hoại như vậy trong chốc lát. Dương Thiên Vấn là biết, huyết mang của Lục thần huyết hồ lô mười phần khủng bố bá đạo, giết người tru hồn, ngay cả chân linh cũng không buông tha, hoàn toàn là đuổi tận giết tuyệt, không lưu tình chút nào.

Chân linh đều không có. Cho dù là ăn vào Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan cũng là vô pháp hồi thiên.

Sử dụng Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan, trừ bỏ thời gian bảy ngày ra còn có một cái điều kiện tiên quyết quan trọng chính là chân linh đối phương còn đó. Cho dù là chân linh đối phương bị hút vào luân hồi, chỉ cần trong vòng bảy ngày ăn vào Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan cũng có thể đem chân linh đối phương từ bên trong luân hồi kéo trở về mà sống lại. Nếu chân linh đã tan, đan dược cũng không có tác dụng.

Lục thần huyết hồ lô quá mức bá đạo, may mắn là tiên thiên linh bảo, còn có Tích tà kim hồ lô nơi tay, có thể chấn trụ hung tính cái huyết hồ lô này. Lục thần huyết hồ lô! Thiên địa vạn vật, phàm ở trong vòng thần đạo, đều có thể giết tận! Đây là loại bá đạo nào?

Dương Thiên Vấn đem nhẫn trữ vật của đối phương lấy xuống, sau đó một đạo Tam Muội Chân Hỏa đem thần thể đối phương thiêu đi, nhưng lại hơi tự hỏi, thân thể Thần Hoàng đầy đủ như thế, cứ như vậy thiêu thật đúng là có chút làng phí. Đơn giản là đem nó đưa vào Thời Không Bảo Tháp, ném cho u Minh đại pháp sư ở tây sương nghiên cứu phương diện này.

Đáng tiếc, đối phương thần hồn câu diệt, Trân Lung Kì Bàn thu không được thần hồn thật ra là tổn thất lớn nhất.

Bất quá, lập tức Dương Thiên Vấn lại phi thường hài lòng lộ ra nụ cười, không sai, chỉ vận dụng hai đại linh bảo cùng mấy thứ thần thông pháp thuật, ngay cả bộ pháp cũng không có di động một bước liền giải quyết một hạ vị Thần Hoàng, cái này cũng làm cho Dương Thiên Vấn phi thường cao hứng, thần thông thực lực của mình quả nhiên không phải bình thường hạ vị Thần Hoàng có thể bằng được.

774. Chương 774

775. Chương 776: Tinh Tinh Chi Hỏa

Quyển 11: Chúa tể

Chương 776: Tinh tinh chi hỏa

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Tìm một người quản lý là thực không tệ, nhưng là Dương Thiên Vấn nghĩ đi nghĩ lại tưởng, tìm ai tốt đây? Thực lực yếu khẳng định bài trừ đầu tiên! Kiến thức không đủ, năng lực kém cũng phải bài trừ! Tốt nhất chính là có trụ cột thực lực cùng thế lực nhất định, như vậy không cần Dương Thiên Vấn quá mức quan tâm, đương nhiên là lưu một Linh Thần tọa trấn, để cam đoan toàn bộ Thiên Võng vận hành an toàn.

Tổ chức có Linh Thần tọa trấn, là tốt so với một cây định hải thần châm, có thể ứng phó tất cả tình huống đột phát, để cho Thiên Võng vận hành ở trong khoảng thời gian ngắn.

Dương Thiên Vấn cũng không cần tự mình chủ trì Thiên Võng phát triển, làm đứng đầu Thiên Võng, hắn cần làm chỉ là luyện chế một đôi hộ tí (đồ bảo vệ tay) che lấp khí tức giống như năm đó Dương Vệ sử dụng, đem thần khí tức che dấu thần nhân hạ giới, chỉ cần không sử dụng tu vi cực hạn vượt qua hạ vị thần là có thể ở lại hạ giới.

Dương Thiên Vấn từ trên đường Thiên Nguyên đại lục bay đi thông đạo không gian cổ chiến trường, liền luôn luôn luyện chế loại hộ tí này, dù sao chỉ cần che lấp khí tức, lại không cần tác dụng khác, hơn nữa luyện chế đơn giản, Dương Thiên Vấn trên đường đi đã luyện chế cả vạn đôi! Chính là dùng để thi hành kế hoạch, để cho thành viên Thiên Võng tu luyện trong Thời Không Bảo Tháp có thể đứng ở hạ giới. Đợi cho Thiên Võng đạt tới trình độ nhất định, bọn họ lại một lần nữa phi thăng.

Thành viên Thiên Võng một lần nữa phi thăng lại có thể gia nhập vào các thế lực, trở thành nhân viên điệp báo mà Thiên Võng an trí ở bên trong, đồng thời, chậm rãi phát triển, từng khâu nối với từng khâu.

Sau khi ăn uống no đủ, Dương Thiên Vấn liền dẫn theo Thủy Thấm Lan ở các nơi Tiên linh giới du ngoạn, một bên thưởng thức kỳ cảnh hạ giới, một bên tìm người có duyên.

Đương nhiên, người quản lý chủ trì phân bộ Thiên Võng Tiên linh giới thực đã một mình rời khỏi, bắt đầu chấp hành mệnh lệnh Dương Thiên Vấn âm thầm thành lập phân bộ Thiên Võng, chẳng qua phương diện nhân thủ vẫn tìm không thấy nhân tài tinh anh, chỉ có thể từ bên trong tam giáo cửu lưu tầng dưới chót Tiên linh giới tuyển ra, sau đó chậm rãi đem nanh vuốt hướng về toàn bộ Tiên linh giới.

Một ngày này, Dương Thiên Vấn cùng Thủy Thấm Lan đột nhiên đi vào bên trong một cái đầm lầy bị sương mù bao trùm, đầm lầy này cũng là có chút danh tiếng, ở toàn bộ Tiên linh giới đều là hung địa tiếng tăm lừng lẫy, nơi nơi là độc trùng linh thú, nguy hiểm dị thường, nhưng đồng thời, phương diện các loại tài nguyên tu hành cũng là dị thường phong phú, đối với người tu tiên mà nói, nơi này là tử địa mà cũng là thiên đường.

Mộng Vân chiểu trạch (đầm lầy Mộng Vân), nằm ở một không gian độc lập, chính là một loại bí cảnh phụ thuộc tiên linh giới, rộng lớn khôn cùng, bất luận kẻ nào cũng có thể vượt qua vách ngắn không gian bạc nhược tiến vào Mộng Vân chiểu trạch, mà chỗ bí cảnh này tổng cộng có một trăm lẻ tám cái cửa vào, cửa vào này rải ở các nơi Tiên linh giới.

"Thiên Vấn ca, nơi này chướng khí quá nặng, vì cái gì chúng ta nhất định phải tới nơi này?" Thủy Thấm Lan nghi hoặc nói, từ tự thân thể hội mà nói, nàng cũng không thích địa phương như vậy.

"Ta tới nơi này, là vì đợi người" Dương Thiên Vấn cười ha ha hồi đáp.

"Đợi người? Thiên Vấn ca, nghe nói Mộng Vân chiểu trạch rất là rộng lớn, lấy trình độ Tiên linh giới đến xem, cao thủ mạnh nhất của bọn họ nhiều nhất cũng chỉ có thể xâm nhập tám ngàn dặm nơi đây, mà chúng ta ở cách cửa vào gần nhất cũng đã hơn một vạn hai ngàn dặm, nơi này cũng coi như được là khu trong của Mộng Vân chiểu trạch, không có tu vi Linh Thần tiến vào, chỉ sợ cũng dữ nhiều lành ít?" Thủy Thấm Lan khó hiểu hỏi.

"Trước khi tới đây, vì tìm chọn một người hợp ý, trong lòng ta chợt động, bói một quẻ, tính ra ta tới nơi này chờ đợi người có duyên" Dương Thiên Vấn mỉm cười giải thích nói, "Nếu quẻ biểu hiện giống như vậy, vậy đến thử xem sao. Dù sao nơi này đối với chúng ta mà nói cũng không tính là cái gì. Tùy ý thi điểm thủ đoạn là có thể tẩy rửa một vùng đất sạch sẽ" Thủy Thấm Lan nghe xong lời này, cũng không có nói thêm cái gì, gật gật đầu nói: "Chúng ta liền ở tại sơn cốc này đi, chúng ta trước đem nơi này tẩy rửa cái đã" Dứt lời, Thủy Thấm Lan liền thi triển đại thần thông đem kịch độc chướng khí trong sơn cốc phạm vi không đến hai dặm này tẩy rửa đi, sau đó thi triển bí pháp hồi xuân, làm cho sơn cốc hồi phục sắc xanh biếc, một lần nữa toả sáng sinh cơ. Dương Thiên Vấn thì ở ngoài cốc bố trí trận pháp ngăn cách khí tức, không cho chướng khí tiến vào cốc, đồng thời đã ở cửa cốc buông vấn Tâm trận, phải thông qua trận này mới có thể vào cốc.

Trận này không có tính nguy hại gì, không có thông qua vấn Tâm trận khảo nghiệm sẽ dụ phát Na Di trận pháp, đem người này tùy cơ tống ra một trong một trăm lẻ tám cửa vào ở ngoài vạn dặm.

Chỉ không đến nửa ngày, cái sơn cốc này đã thành thế ngoại đào nguyên để ẩn cư, từ không khí trầm lặng, độc chướng đầy trời, độc trùng khắp nơi, biến thành sinh cơ bừng bừng, chim hót hoa nở, linh thú hội tụ.

Linh thú này cũng là cơ duyên mà tới, thông qua trận pháp cửa cốc khảo nghiệm tiến vào cốc này, hấp thu linh khí ôn hoà hiền hậu trong cốc để tu luyện.

Dương Thiên Vấn cùng Thủy Thấm Lan ngay tại nơi này ở lại. Dương Thiên Vấn mỗi ngày không phải tu luyện thần thông, chỉ chiết giải la bàn vận mệnh, chờ đợi người có duyên trong quẻ bói.

Cái thuật bói toán này của Thiên Vấn, nguyên thần diệu vô cùng, khó có thể giải thích, đạo hạnh khác nhau, tính ra kết quả cũng không đồng nhất, hơn nữa khi linh, khi mất linh, cái "khi linh, khi mất linh' này, chỉ là xem bói thuật có khi thành công, có khi không có kết quả, cũng không biết thành công hay không.

Dương Thiên Vấn sau khi tập tới thần thông này, thật ra chưa từng thực nghiệm qua, cũng không biết linh hay không linh. Ngày ấy sau khi thả ra một quản sự Thiên Võng, lâm thời khởi ý, bói một quẻ, không thể tưởng được lại có thể bói ra kết quả, cho nên Dương Thiên Vấn sau khi tìm hiểu đến Mộng Vân chiểu trạch, thì cũng cất công đi tới nơi này.

Trên bầu trời, một đạo kim quang lòe ra, thẳng hướng phía chân trời.

Dương Thiên Vấn la bàn vận mệnh cấp hai mươi ba rốt cuộc giải phong, vốn cái la bàn cấp hai mươi ba này nguyên bản từ bốn năm trước đã có thể cởi bò, nhưng mà Dương Thiên Vấn cố ý đem tốc độ thả chậm, không có mượn dùng lực lượng Thời Không Bảo Tháp, mà là tự tìm hiểu tinh thần vận chuyển, thong thả chiết giải, làm như vậy ưu việt chính là đối với cấp tiếp theo, chính là phong ấn cấp thứ hai mươi bốn có một nhận thức đại khái, không cần sờ soạng từ đầu.

Nguyện vọng la bàn cấp hai mươi ba, Dương Thiên Vấn tự nhiên là đem nó cất lại, thần phù cấp hai mươi ba ban thưởng lại có thể là Thái Cực thần phù âm dương tương dung, nó sau cùng Âm chúc thần phù cùng Dương chúc thần phù thông qua la bàn thần thông dung hợp kích phát vòng bảo hộ Thái Cực lưỡng nghi khác nhau. Nó là một cái thần phù chỉnh thể, đại biểu cho âm dương hợp nhất, thái cực sinh lưỡng nghi thần phù. Có nó, vòng bảo hộ Thái Cực của la bàn vận mệnh mạnh hơn không chỉ mấy lần, hơn nữa có được hiệu quả bắn ngược hấp thu thương tổn. Quan trọng nhất là thành một khối, hầu như không có sơ hở. Hơn nữa có Thái Cực thần phù, Lưỡng Nghi Vi Trần đại trận của Dương Thiên Vấn cũng có thể phát huy ra bảy tám phần uy lực chân chính?

Bất quá, lần đầu tiên la bàn giải phong, cũng làm cho Dương Thiên Vấn hiểu biết một ít quy tắc của la bàn vận mệnh. Ví dụ như nói, lúc này đây Dương Thiên Vấn từng hướng La bàn chỉ dẫn giả hỏi, rốt cuộc là cỗ thế lực nào của thần giới đã cưỡng ép mình đi làm khách.

Kết quả làm cho Dương Thiên Vấn buồn bực là, la bàn chỉ cung giả hồi đáp: "Đợi cho la bàn cấp hai mười bảy hỏi lại đi" Dương Thiên Vấn hỏi lại: "Cái bảo tàng Tạo Thiên chân quân này cần cấp hai mươi tám, ta còn nghĩ thông một ít, nhưng mà vấn đề này cũng phải cấp hai mươi bảy, chẳng lẽ cái thế lực này sau lưng có một viễn cổ thần ma có thể cùng Tạo Thiên chân quân so sánh hay sao?"

"Cũng không phải, Tạo Thiên chân quân ngã xuống, động phủ của hắn tự nhiên chính là vật vô chủ, cho nên cấp bậc đến tự nhiên có thể biết được, đây là tồn tại khách quan. Còn thế lực kia tồn tại, chính là một cái tồn tại chủ quan, ví dụ như nói, một người trong lòng suy nghĩ cái gì, ai không muốn biết? Nhưng vấn đề này, ngay cả ta cũng trả lời không được, lòng người khó dò, vì cái gì nó khó dò đây, bởi vì nó là tồn tại chủ quan" La bàn chỉ dẫn giả hồi đáp.

Dương Thiên Vấn có điểm rõ ràng, gật gật đầu cũng sẽ không ở trên vấn đề này hỏi nhiều. Loại kết quả này, thật ra cũng là tồn tại phi thường có đạo lý, nếu việc của mình đều đi hỏi la bàn, vậy mình chính là một con rối.

Cái này nếu tới cảnh giới, la bàn được xưng không gì không biết, nhưng mà chính mình cũng không thể gặp chuyện liền hỏi, cần nhờ trí tuệ chính mình đến giải quyết tất cả tình huống đột phát.

Bất quá, từ Dương Thiên Vấn tu luyện có thành tựu tới nay, đối với la bàn ỷ lại thực đã chậm rãi yếu bớt, đối với la nguyện vọng của bàn vận mệnh, Dương Thiên Vấn cũng là dùng ở trên tình huống đột phát, đa số là cất giữ lại. Trên thực tế, chân chính hấp dẫn Dương Thiên Vấn, cũng không phải nguyện vọng của la bàn vận mệnh như mới đầu, mà là quy tắc lực ẩn chứa trong la bàn vận mệnh, Dương Thiên Vấn có thể đoán ra, chỉ cần la bàn vận mệnh ba mươi sáu cái phong ấn cởi bò, cái thời điểm kia, la bàn vận mệnh uy

lực có thể hoàn toàn hiển hiện ra, chỉ sợ cái gọi là thần giới thập bảo, thậm chí là tiên thiên chí bảo ở trước mặt nó cũng không đáng giá nhắc tới.

Có trả giá mới có thu hoạch, thiên hạ không không hề có chuyện tốt không làm mà có, Dương Thiên Vấn biết bản thân nếu có thể dựa vào trí tuệ cùng nghị lực chính mình, cởi bỏ phong ấn la bàn, như vậy chính mình mới có tư cách nắm giữ la bàn vận mệnh bực chí bảo trong chí bảo này.

Dương Thiên Vấn cùng Thủy Thấm Lan ở chỗ sâu trong Mộng Vân chiểu trạch ẩn cư, bên trong sơn cốc, từ Thủy Thấm Lan thi pháp tạo nên một khu nhà trúc, cũng là đủ lịch sự tao nhà.

Phong ấn la bàn vận mệnh, Dương Thiên Vấn tạm thời đặt sang một bên, nay hắn rất nhiều việc, ở luyện chế Chu thiên tinh đấu phiên, rèn luyện tự thân cũng đủ bận rộn, Dương Thiên Vấn hạ giới, cũng không hoàn toàn là vì bố trí Thiên Võng, cũng có một bộ phận nguyên nhân là hướng về phía thần vị mà đến.

776. Chương 777: Phân Tranh

Quyển 11: Chúa tể

Chương 777: Phân tranh

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn ngồi ở trên nóc nhà, đùa nghịch la bàn vận mệnh, trong miệng tự nhủ nói: "Quả nhiên dùng loại phương pháp này cởi bỏ la bàn, bắt đầu phong ấn cấp tiếp theo liền dễ dàng hơn nhiều".

Thủy Thấm Lan bưng bữa sáng từ trong phòng đi ra, ngẩng đầu kêu lên: "Thiên Vấn ca xuống dưới ăn chút đồ".

Dương Thiên Vấn thu hồi la bàn, thả người nhảy xuống.

Ngay ở trên bàn đá trong viện, Dương Thiên Vấn giúp Thủy Thấm Lan đem các loại điểm tâm bày ra nói: "Thế nào, nơi này ở có quen không?"

"Tốt lắm, chỉ cần có chàng ở bên cạnh thiếp, nơi nào cũng giống nhau" Thủy Thấm Lan ôn nhu cười nói.

"Ài, ta cũng là mạng lao lực, vì sinh tồn không thể không bôn ba chung quanh" Dương Thiên Vấn cảm thán nói.

"Thiếp rõ ràng, thiếp hiểu mà" Thủy Thấm Lan đứng dậy bóp bóp vai cho Dương Thiên Vấn nhẹ giọng đáp.

"Chúng ta tu hành, cầu là cái gì? cầu đơn giản là tự do cùng siêu thoát, nhưng mà muốn được hai thứ nọ, không đủ thực lực cũng là nói dễ hơn làm! Ta biết rõ hơn mười vạn năm sau chính là đại kiếp nạn thần giới bắt đầu. Nhưng mà ta có thể chỉ lo thân mình sao?" Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu thở dài.

"Thiên Vấn ca, chàng biết đại kiếp nạn nọ tới, vì cái gì không tránh nó đi? Chúng ta có thể cứ sinh hoạt tại nơi này, không ra ngoài không phải được sao?" Thủy Thấm Lan thấy, nếu biết tai họa tiến đến, tránh nó đi không phải được sao? Đại kiếp nạn thần giới, hẳn là còn lan không đến hạ giới chứ.

"Ý tưởng này của nàng là không sai, trước không nói có một số việc chúng ta là trốn không xong, tránh được nhất thời, trốn không được một đời. Một khi đã như vậy, né qua có ích lợi gì? Hơn nữa. Đồng thời với đại kiếp nạn, cũng là đại cơ duyên. Nếu trốn không xong, ta sao không nhập kiếp tìm đạo đây?" Dương Thiên Vấn trong mắt lộ ra hào quang trí tuệ nói.

"Thiếp hiểu rồi. Cho nên chàng mới phát triển mạnh Thiên Võng, phát triển thế lực chính mình, khi đại kiếp nạn tiến đến, chiếm cứ chủ động tuyệt đối. Có đúng không?" Thủy Thấm Lan gật đầu đáp.

"Không sai, vì cơ duyên về sau, ta thậm chí có thể tạm thời không tìm thế lực thần bí kia phiền toái, cũng đang muốn mượn cơ hội này lại chuyển sang hoạt động bí mật" Dương Thiên Vấn gật gật đầu cười nói.

Lúc này, lối vào Mộng Vân chiểu trạch, có bốn người đang bị mấy chục cao thủ vây công, bốn người bị vây nọ, hai nam hai nữ, một nam tử tuổi hơi lớn trong đó thực lực tương đương kinh người, một mình chống đỡ

một nửa kẻ địch vây công, một mỹ nữ phong vận thành thục khác cũng chống đỡ một phần ba, hai người còn lại thì trông trẻ tuổi hơn nhiều, hơn nữa bộ dạng rõ ràng có vài phần tương tự với nam nữ kia.

Chẳng qua, người sáng suốt vừa thấy đã biết, bốn người bọn họ là chắn không được bao lâu. Nguyên nhân chính yếu là bởi vì, trừ bỏ mấy chục người ra, còn có một trung niên đứng ở ngoài vòng chiến, căn bản chưa từng nhúng tay, nhìn qua tựa như là thủ lĩnh nhóm người này.

"Quán Nguyệt huynh, tiểu đệ khuyên ngươi là không cần cứ cố chấp như vậy, giao thứ nọ ra, đối với mọi người đều tốt, nói vậy Quán Nguyệt huynh cũng không muốn vì một món vật chết mà cửa nát nhà tan chứ?" Người trung niên vẫn khoanh tay đứng ở bên ngoài không hề động mở miệng khuyên nhủ.

"Hừ, Lưu Chính Hưng. Ta thật sự là nhìn lầm ngươi, không thể tưởng được ngươi cùng ta giao hảo vì mưu đồ bảo vật gia truyền Quán gia ta. Mệt ta xem ngươi trở thành bạn tốt, ngươi thật sự là một ngụy quân tử không bằng súc sinh" Quán Nguyệt đang lực chiếm cường địch mở miệng mắng.

"Từ xưa đến nay. Cá lớn nuốt cá bé, kẻ mạnh sống, kẻ yếu chết, ta còn không đủ cường đại, cho nên ta muốn trở nên càng thêm mạnh mẽ. Mà bảo vật gia truyền Quán gia ngươi vừa lúc có thể làm cho ta trở nên càng mạnh, ta vì sao không thể lấy?" Lưu Chính Hưng không chút phật lòng hỏi ngược lại.

"Ngươi, vô sỉ!" Nữ nhân phong vận đang chiến đấu mở miệng mắng.

"Tẩu phu nhân, người hắn là khuyên nhủ Quán Nguyệt huynh đi, vì một cái vật chết cần gì chứ? Chẳng lẽ hắn thật nghĩ Lưu mỗ thật không thể hạ thủ đoạn độc ác sao? Cho dù không vì chính mình ngẫm lại, cũng phải vì hai hài tử suy nghĩ một chút?" Lưu Chính Hưng tựa như cũng không sốt một.

"Chỉ cần ngươi thả huynh muội chúng nó rời đi, ta nói cho ngươi bảo vật ở nơi nào thì có ngại gì?" Phong vận nữ nhân đột nhiên mở miệng đáp.

"Phu nhân!" Quán Nguyệt đang ở chống đỡ chúng địch không dám tin nói.

"Nguyệt ca, để cho huynh muội bọn họ đi trước nói sau, chúng ta cho dù chết, cũng phải để cho bọn nhỏ sống sót" Một đạo truyền âm tiến nhập lỗ tai Quán Nguyệt, "Trong chốc lát chàng phối hợp thiếp một chút, làm bộ như bộ dáng tức giận, chúng ta chỉ diễn cho bọn hắn xem, chính yếu là để cho huynh muội bọn họ tránh được kiếp nạn này".

Nữ tử phong vận hướng về Quán Nguyệt nói: "Phu quân, chàng chẳng lẽ vì một cái bảo vật vô dụng mà để cho cả nhà chúng ta chết ở chỗ này sao?"

Lưu Chính Hưng vừa nghe. Nhất thời cảm giác có cửa ra, bất động thanh sắc phân phó thủ hạ vây công, xuống tay lực đạo nhẹ một ít, không cần hạ tử thủ, chỉ cần bám trụ bọn họ, không cho bọn họ chạy ra vòng vây là được. Bảo bối chưa có tới tay, hắn cũng không dám thực đem cả nhà này bức chết, chó nóng nảy còn muốn nhảy tường, vạn nhất cả nhà bọn họ chết sạch, bảo bối cũng liền ngâm nước nóng. Muốn giết bọn họ diệt khẩu, cũng phải chờ lấy ra bảo bối rồi nói sau, hiện tại bọn họ tuyệt đối chưa thể chết được.

Quán Nguyệt rất là khó xử suy nghĩ một chút, mở miệng nói: "Họ Lưu, chỉ cần ngươi khẳng buông tha huynh muội bọn họ, ta sẽ đem bảo vật tổ truyền Quán gia ta ở đâu nói cho ngươi".

Lưu Chính Hưng suy nghĩ một chút, thế khó xử, cái giết người diệt khẩu, trảm thảo trừ căn này là không gì tốt hơn, nhưng mà đối với hắn mà nói, bảo bối càng thêm quan trọng, hai tiểu tử này kia cho dù lúc này đây chạy trốn cũng không có gì, quan trọng là bảo bối tới tay.

"Tốt, ta thả bọn chúng đi!" Lưu Chính Hưng suy nghĩ một chút, gật đầu đáp.

"Cha, mẹ" Nam nữ trẻ tuổi tựa như cũng không nguyện ý rời khỏi.

"Thiên nhi, Tuyết Nhi, các con đi trước một bước" Nữ tử phong vận nhẹ giọng khuyên nhủ, nhìn hai đứa nhỏ, trong ánh mắt lộ ra một cỗ không nỡ cùng thê lương. nguồn

"Các con, nhanh rời khỏi nơi này, bảo trụ tính mạng, đừng để cho tâm huyết chúng ta uổng phí" Quán Nguyệt không có trực tiếp mở miệng, mà là truyền âm nói, trong ánh mắt nhìn hai đứa con bao hàm từ ái cùng quyết tuyệt.

"Không, con không đi" Cô gái rơi lệ đầy mặt, bởi vì từ biệt này có khả năng chính là vĩnh biệt.

Nam hài ổn trọng hơn nhiều, che miệng cô gái, một chưởng vỗ hôn mê nàng, sau đó cõng cô gái lên, nhìn cha mẹ mình thật sâu, tựa như là muốn vĩnh viễn đem bọn họ nhớ kỹ, "Cha mẹ, bảo trọng!" Nói xong, tung người hướng chỗ sâu trong Mộng Vân chiểu trạch phóng đi.

Nam hài cũng không ngốc, hắn không tin cha mẹ sẽ đem bảo vật gia truyền giao ra, cũng không tin tưởng đối phương sẽ thực buông tha huynh muội bọn họ, đi ra Mộng Vân chiểu trạch, không bao lâu hành tung bọn họ sẽ bị phát hiện, sau đó lâm vào trong nguy hiểm.

Mà chỗ sâu trong Mộng Vân chiểu trạch tuy rằng là cửu tử nhất sinh, nhưng luôn có một cơ hội chạy trốn.

Nam hài tên là Quán Thiên, nhà ở trong thành trấn nhỏ gần cửa vào Mộng Vân chiểu trạch, đối với Mộng Vân chiểu trạch này là có vẻ quen thuộc, Mộng Vân chiểu trạch này, bên ngoài ba ngàn dặm, chỉ cần có tu vi Thiên Tiên, cẩn thận một ít liền không có nguy hiểm, nhưng cứ vào sâu trong thêm mỗi một ngàn dặm, liền yêu cầu tu vi tinh tiến một tầng.

Quán Thiên có tu vi Huyền Tiên tam phẩm. Từ nhỏ liền không có rời khỏi nhà tu hành, cái Mộng Vân chiểu trạch này hắn cũng rất quen thuộc, hướng ở chỗ sâu trong mà đi tuy rằng nguy hiểm, nhưng so với bên ngoài sẽ an toàn hơn nhiều.

Lưu Chính Hưng nhìn một màn này, cũng không có nhiều lời, đợi cho Quán Thiên cùng Quán Tuyết khuất dạng, mới mở miệng nói: "Hai vị, có thể nói chưa?"

Quán Nguyệt gật gật đầu nói: "Tốt. Ta đưa các ngươi đi lấy bảo".

Lưu Chính Hưng nghe xong, vui mừng quá đỗi, nhanh nhiệt tình mời vợ chồng Quán Nguyệt nhích người. Đương nhiên, vòng vây cũng không có triệt hồi. Phải biết rằng vợ chồng Quán Nguyệt là có cao thủ tu vi tam phẩm Tiên Quân, mà bọn họ tổng cộng hơn bốn mươi người, chia đều bất quá nhị phẩm Tiên Quân, dựa vào nhiều người mới vây khốn đối phương mà thôi.

"Thiếu gia, chúng ta đã phái người đuổi theo hai đứa nhỏ nọ, xin thiếu gia yên tâm" Một người trung niên đi tới, thấp giọng nói.

"Ừm, không cần hạ tử thủ, tốt nhất bắt sống" Lưu Chính Hưng suy nghĩ trong chốc lát nói. Ở hắn nghĩ đến, tu vi nhị phẩm tiên quân, bắt hai Huyền Tiên còn không phải dễ như trở bàn tay sao?

Lưu Chính Hưng "áp" vợ chồng Quán Nguyệt đi vào tổ trạch Quán gia, tổ gia Quán gia thế mà thành lập một chỗ núi sâu ở trong Mộng Vân chiểu trạch. Nói là tổ trạch, trên thực tế chính là một chỗ động phủ không người, trong động phủ cũng không có pháp bảo nhiều thành đống như trong tưởng tượng, ngược lại, đây là một tòa động phủ trống không, bên trong bố trí chỉ là tổ phổ Quán gia cùng một ít ngọc giản ghi lại linh tinh này nọ, hơn nữa nơi này kín đáo, trên cơ bản khó có thể bị phát hiện.

Khi Lưu Chính Hưng đi đến trước sơn môn cái động phủ này cũng chấn động, hắn không thể tưởng tượng đến Quán gia còn có một chỗ động phủ như vậy. Vì cái gì, người Quán gia có cái động phủ này, còn muốn đi ra ngoài ở đây? Tuy rằng nghi hoặc vấn đề này, nhưng mà Lưu Chính Hưng đối với bảo vật gia truyền của Quán gia giấu ở nơi này có một loại tin tưởng rất lớn.

"Di bảo tổ tiên Quán gia ta đều đặt ở trong đó, các ngươi đi vào lấy đi" Quán Nguyệt chỉ vào động phủ, đồng thời tiến lên thi pháp mở ra sơn môn.

Đoàn người Lưu Chính Hưng nóng lòng, muốn vọt vào lấy bảo, nhưng vào lúc này, Lưu Chính Hưng lại để lại một cái tâm nhăn nói: "Quán Nguyệt đi trước dẫn đường, có thể chứ?"

777. Chương 777

778. Chương 779: Người Có Duyên

Quyển 11: Chúa tể

Chương 779: Người có duyên

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn không có hứng thú xem tồn tại như những con kiến này chém giết nhau, cho nên đem phạm vi Huyền Quang Kính thu nhỏ lại lấy sơn cốc làm trung tâm, hướng ra phía ngoài khuếch tán năm ngàn dặm, trong phạm vi này, căn bản ít có bóng người, cho dù có, phương hướng bọn họ đi tới cũng không phải chỗ sơn cốc.

Dương Thiên Vấn cầm trong tay Huyền quang thủy kính dùng pháp tắc lực, cố hóa ở giữa không trung, thần thông này giống như bảo kính biểu hiện gió thổi cò lay trong phạm vi mấy ngàn dặm.

Quán Thiên cùng Quán Tuyết chật vật địa ở trong cây cối đi qua, may mắn cũng không phải là phàm nhân, không cần ăn cơm uống nước, không cần ngủ nghỉ, ngày đêm kiêm trình chạy hơn ngàn dặm đường, Lưu Chính Hưng cũng phái không ít người đuổi bắt huynh muội bọn họ, nhưng lại bởi vì tính đặc thù của Mộng Vân chiểu trạch, không chỉ có không có đuổi theo, còn vì thế tổn binh hao tướng mười mấy cao thủ.

Càng nhập sâu đầm lầy, lại càng là nguy hiểm.

Lưu Chính Hưng vì thế tức giận đến thẳng dậm chân, có đôi khi thực rõ ràng đã dùng tiên thức tập trung mục tiêu, nhưng cũng không có cách nào tiếp cận bọn họ cũng bắt lấy bọn họ. Chân chính làm cho người ta buồn bực là, rõ ràng chỉ hai Huyền Tiên nhưng lại có thể xâm nhập đầm lầy, mà bọn họ một đám Tiên Quân lại không có cách nào bắt được bọn họ, giống như trong tăm tối có thần linh thủ hộ huynh muội bọn họ vậy.

Lưu Chính Hưng đối với huynh muội Quán gia đào thoát, tức muốn nổ phổi, nhưng mà đối với việc này, Lưu Chính Hưng cũng là không thể làm gì được, Mộng Vân chiểu trạch thật sự rất nguy hiểm, không phải hắn một Tiên Quân nho nhỏ có thể chinh phục, cho dù là Tiên Tôn cũng không dám nói có thể chinh phục toàn bộ Mộng Vân chiểu trạch, cho nên hắn cũng chỉ có thể giương mắt nhìn, vô luận có tức giận như thế nào cũng văn hồi không được kết cục như vậy.

Huynh muội Quán gia cũng không biết được nhóm truy binh thực đã dần dần buông tha đuổi bắt, cải thành phong tòa, Lưu Chính Hưng cũng không phải kẻ ngốc, nếu bắt không được, vậy phong kín đường lui huynh muội bọn họ đi ra, Lưu Chính Hưng sẽ không tin tưởng hai huynh muội này có thể ở trong Mộng Vân chiểu trạch sống lâu dài được, hai Huyền Tiên mà thôi, cho dù đối với Mộng Vân chiểu trạch có quen thuộc như thế nào thì cũng như vậy.

Quán gia huynh muội vẫn đang liều chết chạy trốn, bọn họ cái gì cũng không biết, chỉ nghĩ tới chạy trốn, nhất định không thể bị bắt được, nhất định phải giữ được mạng, nhất định phải sống sót. Chính vì cỗ tín niệm này làm cho bọn họ quên tất cả, hướng tới một phương hướng không ngừng chạy trốn, cẩn thận tránh đi một ít linh thú nguy hiểm cùng đầm lầy khủng bổ.

Một ngày này, Dương Thiên Vấn theo lệ liếc mắt kiểm tra Huyền quang thủy kính cố hóa giữa không trung một cái, nào nghĩ đến lại có thể lập tức liền chú ý tới hai huynh muội đang chạy trốn này, nguyên nhân chân chính làm cho Dương Thiên Vấn chú ý tới bọn họ chính là phương hướng bọn họ lựa chọn vừa lúc là sơn cốc mình ở lại.

Còn có chính là làm cho Dương Thiên Vấn mười phần kinh ngạc là hai người bọn họ chỉ có tu vi Huyền Tiên, như thế nào có khả năng tới nơi sâu như vậy? Phải biết rằng bên ngoài nhất Huyền quang thủy kính có thể biểu hiện cũng không phải Tiên Quân bình thường có thể tiếp cận, nhưng mà thần kỳ là hai Huyền Tiên lại có thể bình yên vô sự vào được.

Dương Thiên Vấn có có chút hứng thú, nhìn hai huynh muội một lần lại một lần vượt qua những cửa ải khó khăn hướng tới sơn cốc đi tới, Dương Thiên Vấn lại xem tất cả cái này cũng không phải là ngẫu nhiên, hai huynh muội này tựa như có một loại lực lượng thần kỳ, giống như được ông trời chiếu cố vậy, mỗi một lần gặp gỡ nguy hiểm đều có thể thần kỳ hóa hiểm vi di.

Hơn nữa thiếu niên nọ thể hiện ra sự nhanh trí cùng với cảm xúc lý trí dị thường cùng năng lực phân tích cực kỳ lợi hại ăn khớp, Dương Thiên Vấn càng xem càng thích, thiếu niên này nhìn qua hơi có vẻ ngây ngô, nhưng mà kì tài cũng hiển lộ ra không thể nghi ngờ, bằng vào trí tuệ chính mình, tu vi chỉ tam phẩm Huyền Tiên, lại có thể xâm nhập Mộng Vân chiểu trạch hơn bảy ngàn dặm, tuy rằng đây là bởi vì bọn họ cũng không có ham thiên tài địa bảo dọc theo đường đi, nhưng mà đã là phi thường không tệ rồi.

Phải biết rằng Mộng Vân chiểu trạch là đáng sợ, nhưng cái này cũng là bởi vì nhân loại tham niệm mà dẫn phát, các tu sĩ vì thiên tài địa bảo trong Mộng Vân chiểu trạch, mà cùng linh thú thủ hộ phát sinh xung đột, tự nhiên hai bên đều có thương vong, về lâu về dài, Mộng Vân chiểu trạch nguy hiểm liền vang danh ra bên ngoài, thật ra, nếu ngươi hiểu biết địa hình, hiểu biết một ít đặc tính Mộng Vân chiểu trạch, hơn nữa không ham thiên tài địa bảo này, không cùng linh thú thủ hộ thiên tài địa bảo này phát sinh xung đột mà nói, như vậy tính an toàn là rất cao. Đương nhiên là cao tương đối mà nói, mà không phải cao trên ý nghĩa chân chính.

Nói trắng ra là, hai tiểu tử kia vận khí thật sự thật quá tốt, Dương Thiên Vấn cẩn thận quan sát, bọn họ dọc theo đường đi trải qua lãnh địa một ít yêu thú cường đại, các lĩnh chủ lành địa này trên cơ bản cũng không ở đó, hoặc là không có rảnh để ý tới bọn họ.

Dương Thiên Vấn thực cảm thấy hứng thú, bọn họ có phải là người có duyên ứng với trong quẻ hay không, nếu đúng mà nói, vậy cũng không tệ, tuy rằng tu vi yếu một chút, nhưng mà không có vấn đề gì, Dương Thiên Vấn là có biện pháp thoải mái tăng lên tu vi cùng thực lực của bọn họ, cái này đối với một Thần Vương đỉnh phong mà nói, thật sự quá đơn giản.

Nguyên bản Dương Thiên Vấn nghĩ đến vị trí địa vực sơn cốc này, người có duyên có thể đến thông qua khảo nghiệm như vậy, tối tiểu cũng là cấp bậc tiên đế đỉnh phong,nhưng mà hiện tại xem ra, duyên phận từ này thật đúng là đủ kỳ diệu.

Mấy ngày sau, huynh muội Quán gia quả nhiên đi tới trước cửa vào sơn cốc.

"Đại ca, nơi này như thế nào vụ chướng tiêu tán, hơn nữa linh khí bức người như thế?" Quán Tuyết nhìn bầu trời chung quanh sơn cốc nói.

"Có thể là trong sơn cốc có bảo bối gì đó?" Quán Thiên đoán nói.

"Chúng ta đi vào nhìn một cái?" Quán Tuyết ánh mắt sáng ngời nói.

"Vạn vạn không thể, chúng ta có thể an toàn đi đến nơi này, chính là bởi vì chúng ta không có đi trêu chọc yêu thú cường đại này, bình thường bảo vật đều có yêu thú cùng linh thú cường đại thủ hộ, ngươi ta tuyệt đối không phải đối thủ" Quán Thiên cũng muốn lấy được bảo vật, nhưng mà lại mạnh mẽ ức chế tham niệm trong lòng.

"Ca, chúng ta còn muốn đi vào chỗ sâu hơn sao? Địa phương này thực đã là khu vực bên trong của Mộng Vân chiểu trạch, tin tưởng bọn chúng căn bản không có khả năng đuổi theo tới nơi đây" Quán Tuyết cẩn thận hỏi, trốn xuống như vậy, khi nào mới là cuối?

Quán Thiên nghe xong, cũng có chút khó xử, hắn cũng không dám khẳng định bọn người kia có thể đuổi theo hay không, bất quá cẩn thận nghĩ lại, trốn đi như vậy xác thực không phải là biện pháp, không bằng trước tiên ở nơi đây nghỉ ngơi một lát, rồi tính toán lại sau.

Dương Thiên Vấn ở trong cốc thấy huynh muội bọn họ cũng không có ý vào cốc, tâm niệm vừa chuyển, các ngươi đã không chủ động tiến vào, ta đây khiến cho các ngươi tiến vào.

Dương Thiên Vấn nhẹ nhàng vung tay lên, một đạo pháp quyết đánh đi ra ngoài.

Ngay tại thời điểm hai huynh muội vừa mới ngồi xếp bằng xuống nghỉ ngơi, một tấm bia đá đột nhiên từ trên trời hạ xuống, mặt trên viết: "Nhập cốc luyện tâm, nguyện vọng có thể thành!" Hai huynh muội nhìn

một màn này, trực tiếp ngây người.

"Làm sao bây giờ? Ca" Quán Tuyết không rõ nên hỏi, hai người cũng không là ngu ngốc, tấm bia đá này xuất hiện quá mức đột nhiên, chính là kẻ ngốc cũng biết bên trong có vấn đề.

"Vào! Cái này khẳng định là cao nhân tiền bối nào đang khảo nghiệm chúng ta, chúng ta bất quá là nhân vật nho nhỏ, có cái gì có thể làm cho tiền bối cao nhân ở tại nơi này để ý tới?" Quán Thiên gật đầu hồi đáp.

Quán Tuyết nghe xong cũng không có nói gì, cùng ca ca cùng nhau đi đi vào cửa cốc.

Dương Thiên Vấn ở Huyền quang thủy kính trông được một màn này, rất là hài lòng, không biết hai người này có thể thông qua Luyện tâm trận khảo nghiệm hay không đây? Ừm, hy vọng đừng làm cho ta vui mừng không một hồi. Dương Thiên Vấn không có ý tứ ra tay giúp trợ bọn họ, không thân chẳng quen. Dương Thiên Vấn sở dĩ chờ ở nơi này, là vì kiếm nhân tài, có thể thông qua Luyện tâm trận pháp này, mới được cho là người Dương Thiên Vấn chờ đợi.

Dương Thiên Vấn mặc dù có nhiều thời gian, nhưng mà không thể tùy tiện lãng phí như vậy?

Mấy ngày nay, Dương Thiên Vấn trên cơ bản đều không có lãng phí thời gian, Chu thiên tinh đấu đại trận trận kì đang luyện chế khẩn cấp, Khổn Tiên Thằng long cân đang sáng tạo dung hợp tích lũy, các loại thần thông pháp thuật, Dương Thiên Vấn đang chậm rãi tu luyện, buổi tối lại dùng để chiết giải phong ấn la bàn vận mệnh, đồng thời, hấp thu thiên địa linh khí, lấy tinh hoa nhật nguyệt, luyện khí tu hành, thong thả tăng trưởng chân nguyên pháp lực chính mình.

Bất quá, Dương Thiên Vấn lúc này đây hạ giới mục đích chân chính không phải tu luyện, mà là phát triển Thiên Võng, cộng thêm du lịch các giới, tăng trưởng hiểu biết cùng kiến thức, đối với người tu hành mà nói, cái này đều là điều cần thiết trong tu hành. Không biết hai huynh muội này, ai mới là người mình phải đợi, hoặc là hai người đều phải, lại hoặc là hai người cũng không phải. Luyện tâm trận này, chính là Dương Thiên Vấn tự tay bày ra, cũng không phải là dể qua như vậy, bất quá càng nhanh từ trong trận đi ra, liền đại biểu người này càng không giống bình thường.

Nhân tài như thế, chỉ cần cho hắn cơ hội, trở thành tồn tại như Dương Thiên Vấn cũng không phải không có khả năng.

Dương Thiên Vấn lúc đó chẳng phải dưới cơ duyên xảo hợp mới có thành tựu hôm nay sao? Trên thực tế, nhân tộc không thiếu nhất chính là thiên tài! Thiên tài nơi nơi đều có, tồn tại cấp yêu nghiệt cũng không thiếu, nhưng tất cả cái này đều chỉ là một loại lợi thế, muốn chân chính thành tựu sự nghiệp, không có cơ duyên nhất định cùng thiên đạo chiếu cố là không có khả năng.

Thiên tài này thường thường ở thời điểm khởi bước, đều kém không có mấy, nhưng là càng đi chênh lệch có lẽ lại càng lớn, không có gì khác, cơ duyên cá nhân khác nhau mà thôi. Nói trắng ra, chính là quỹ tích vận mệnh không giống nhau, lại nói tiếp, quỹ tích vận mệnh của Dương Thiên Vấn có lẽ so với nhân vật thiên tài này còn muốn kém hơn rất nhiều, nếu không có la bàn vận mệnh, cải biến quỹ tích vận mệnh chính mình, có lẽ Dương Thiên Vấn nay còn ở tại thế tục phàm trần, tiếp tục sự nghiệp buôn bán đồ cổ của hắn.

779. Chương 780: Vui Vì Được Nhân Tài

Quyển 11: Chúa tể

Chương 780: Vui vì được nhân tài

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Huynh muội Quán gia hai người sau khi đi vào trong Luyện Tâm trận, liền mất đi tung tích lẫn nhau, ngay sau đó các loại ảo giác sinh ra, làm cho người ta không thể an bình, sau đó lại là vô số ma niệm từ trong lòng dâng lên, mỗi thời mỗi khắc không ngừng tra tấn hai người, chân nguyên trong cơ thể thậm chí có loại cảm giác khống chế không được sắp nổ tung ra.

Lợi hại nhất là vô số ngoại ma từ trên trời giáng xuống, càng không ngừng quấy rầy tâm thần hai người, hơi có vô ý chính là vạn kiếp bất phục.

Dựa theo Dương Thiên Vấn phỏng chừng, cho dù là người thiên tư vô cùng hùng hậu, ít nhất cũng phải trải qua ba ngày mới có thể khống chế tâm thần chính mình sau đó đi ra. Mười lăm ngày sau, không có đi ra, đều là đào thải, sẽ bị một cái trận pháp khác Dương Thiên Vấn bố trí ở trong đó tùy cơ truyền tống đến một trong mười tám cửa vào của Mộng Vân chiểu trạch.

Nói như vậy, trừ khi là phế vật tâm trí thấp kém đến mười lăm ngày đều không thể chống đờ, nếu không an toàn cùng ảnh hưởng đối với con người cũng không sẽ có ngại. Đương nhiên, nếu thực gặp được phế vật ngay cả mười lăm ngày đều chống đỡ không được, vậy chỉ có trách hắn tự mình gánh chịu, an toàn nhân thân thật ra có thể bảo đảm, về phần có thể lưu lại di chứng gì hay không, vậy không phải Dương Thiên Vấn có khả năng nắm trong tay.

Ba ngày đảo mắt là qua, Dương Thiên Vấn nhìn cửa vào sơn cốc, cũng thầm than, xem ra nhân tài tuyệt thế chân chính, chính mình là không có duyên phận gặp gỡ. Bất quá, cũng khó trách, nhân tài tuyệt thế chân chính, đều có một phen tạo hóa chính mình, nơi nào sẽ để mình đến chiếm tiện nghi?

Thủy Thấm Lan cũng từ trong Thời Không Bảo Tháp đi ra, trong tay bưng món ngon thơm ngào ngạt, nàng vừa ra liền thấy được Dương Thiên Vấn mặt lộ vẻ cười khổ, trong lòng vừa động, nghĩ lại liền biết Dương Thiên Vấn suy nghĩ cái gì, mở miệng khuyên giải an ủi nói: "Thiên Vấn ca, lấy việc không thể cưỡng cầu, tuy rằng tìm không được nhân tài tuyệt thế, nhưng mà nếu có thể tìm được nhân tài thích hợp cũng không uổng chúng ta ở đây chờ mấy tháng" Dương Thiên Vấn gật gật đầu nói: "Đạo lý ta biết, bất quá ta cái này không phải cầu như khát sao? Ai không muốn thủ hạ chính mình nhân tài càng nhiều càng tốt, càng mạnh càng tốt đây?" Thủy Thấm Lan mỉm cười, nói sang chuyện khác nói: "Được rồi, không cần phiền lòng chuyện này. Đến, nếm thử mấy món ăn thiếp mới phát minh ra".

"Gọi là gì? Thức ăn mới phát minh ra? Vậy nhất định phải nếm thử rồi".

Dương Thiên Vấn hứng thú quả nhiên bị kích khởi, tạm thời quẳng đi phiền não về nhân tài.

Nhưng mà ai ngờ đến, ngày thứ tư Luyện Tâm trận khởi động, Quán Thiên liền từ trong trận đi ra, chính thức bước vào trong sơn cốc, kết quả như vậy làm cho Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, lập tức trong lòng vui vẻ không thôi. Tuy rằng nhân tài tuyệt thế không có gặp gỡ, nhưng mà người trẻ tuổi này chỉ cần dùng bốn ngày liền tiến vào cũng là một thiên tài hiếm có rồi.

Quán Thiên kiên định đi vào sơn cốc, hắn thấy được một tòa nhà trúc thanh nhã, càng thấy được Dương Thiên Vấn đang ngồi ở trước bàn đá ngoài phòng, bình phàm? Phổ thông? Sâu không lường được? Khó có thể đo lường? Không, cũng không đúng, Quán Thiên nhìn người trẻ tuổi áo trắng nọ cảm giác thật giống như đang nhìn một đoàn không khí vậy, ngươi nói hắn tồn tại, hắn liền tồn tại, nói hắn không tồn tại, hắn sẽ không tồn tại.

"Không tệ, chỉ có ngắn ngủn bốn ngày liền thông qua Luyện Tâm trận khảo nghiệm, ngươi rất có thiên phú" Dương Thiên Vấn gật gật đầu tán thưởng nói.

"Văn bối Quán Thiên, bái kiến tiền bối" Quán Thiên không phải kẻ ngốc, người này vừa thấy đã biết là cao nhân tiền bối ẩn cư, nếu không ai dám ở chỗ sâu trong Mộng Vân chiểu trạch ở lại? Nói xong, thân mình liền quỳ xuống lạy.

"Không cần đa lễ" Dương Thiên Vấn vung tay lên, đã đem thế quỳ của Quán Thiên ngăn lại, đem hắn đỡ lên.

"Xin hỏi tiền bối, muội muội văn bối thế nào?" Quán Thiên lo lắng

"Nàng còn ở trong Luyện Tâm trận, không biết khi nào thì có thể đi ra, nếu trong vòng mười lăm ngày, nàng không ra được, nàng sẽ bị tùy cơ đưa đến một trong mười tám cửa vào của Mộng Vân chiểu trạch" Dương Thiên Vấn ăn ngay nói thật, cái này không có gì giấu diếm.

"Đa tạ tiền bối" Quán Thiên không thể tưởng được một tiền bối cao nhân, lại có thể không cao cao tại thượng, không coi ai ra gì giống như trong tưởng tượng, ngược lại có vẻ thân thiết như vậy.

"Nếu thông qua luyện tâm cửa cốc, thì là người có duyên, bổn tọa chờ ở đây đã lâu ngày, có nguyện vọng gì nói ra đi" Dương Thiên Vấn bình tĩnh nói, nói đến một nửa, khẩu khí vừa chuyển: "Bất quá, trên đời không không hề có chuyện không làm mà thu hoạch, ngươi thông qua luyện tâm khảo nghiệm, chiếm được cơ hội gặp mặt ta cũng đưa ra nguyện vọng, nhưng nếu muốn nguyện vọng trở thành sự thật, vậy phải trả giá tương xứng. Ngươi phải suy nghĩ cho rõ ràng, hoặc là ngươi có thể xoay người rời khỏi" Nói xong, Dương Thiên Vấn xuất ra một cái bình ngọc đặt ở trên bàn đá, mở miệng nói: "Đan dược này có thể trợ ngươi ở trong khoảng thời gian ngắn đột phá đến cảnh giới Tiên Quân, coi như là ngươi không có đến không một hồi, cầm nó là có thể rời khỏi, mà duyên phận giữa ngươi và ta cũng liền hết" Dương Thiên Vấn chưa bao giờ miễn cưỡng người khác, trừ khi là kẻ địch! Dương Thiên Vấn phi thường tôn trọng lựa chọn của người khác.

Quán Thiên cũng không phải kẻ ngốc, tự nhiên rõ ràng ý tứ trong lời nói của Dương Thiên Vấn, đối với Dương Thiên Vấn một tiền bối cao nhân như vậy, khi nói chuyện lại thẳng thắn như thế, thật ra làm cho Quán Thiên tâm sinh hảo cảm. Nếu là thời điểm bình thường, có thể đạt được đan dược, tấn thăng Tiên Quân thực đã làm cho hắn phi thường thỏa mãn, nhưng mà xem ở tình cảnh lại hoàn toàn khác nhau. Cừu nhà tan, cha mẹ sinh tử không rõ, cừu nhân thế lực thật lớn, chỉ là Tiên Quân căn bản không làm gì được bọn họ.

"Tiền bối, văn bối kinh qua gia đình gặp nạn, cha mẹ sinh tử không rõ, huynh muội ta hai người chạy trốn đến vậy, thật giận ta thực lực không đủ, muốn tự tay báo thù, chỉ cần tiền bối có thể làm cho ta cứu được cha mẹ, hơn nữa tự mình báo cừu này, ta nguyện ý trả giá tất cả" Quán Thiên kiên định hồi đáp.

"Ồ? Đem ngày sinh tháng đẻ cha mẹ ngươi nói ra" Dương Thiên Vấn mở miệng nói, không thân chẳng quen, không có cơ hội nhất định, muốn biết được một ít tin tức đối phương, dựa theo Dương Thiên Vấn xem ở tu vi thuật số, là không có khả năng.

Quán Thiên sửng sốt một chút, đem cha mẹ ngày sinh tháng đẻ nói cho Dương Thiên Vấn, Dương Thiên Vấn sau khi biết được, đem thần thông thuật số thôi diễn chính mình mới học không lâu, suy tính một phen, loại thần thông này muốn suy tính người không quan hệ, trừ bỏ ngày sinh tháng đẻ này ra, còn phải yêu cầu đối phương tu vi thua xa mình.

Dương Thiên Vấn thân là Thần Vương đỉnh phong, suy tính hai Tiên Quân còn không phải dễ như trở bàn tay sao?

"Ừm, cha mẹ ngươi còn chưa chết, dựa theo ta suy tính, bọn họ đại khái còn có thể đủ chống đỡ ba tháng. Ba tháng qua, một trong số họ hẳn phải chết không thể nghi ngờ!" Dương Thiên Vấn suy tính một phen cũng chỉ được một cái kết quả mơ hồ, hơn nữa chính mình lý giải cùng đoán ra. Trong lòng thầm nghĩ, cái thần thông thuật số thôi diễn này thật đúng là khó học, khó nắm giữ. Hơn nữa suy tính ra kết quả cũng là không rõ tình hình, cần chính mình đi lý giải.

Thật sự là mệt người, phi thường mệt người.

Quán Thiên nghe xong, có chút khó có thể tin, cái này cũng có thể tính ra hay sao? Quá thần kỳ đi? Bất quá Quán Thiên cũng không có thể hiện ra mặt, nay hắn trải qua khoảng thời gian đào vong này, thực đã trở nên thành thục hơn nhiều, bất động thanh sắc hỏi: "Ta cần trả giá cái gì mới có thể ở trong vòng ba tháng cứu cha mẹ ta ra, hơn nữa có được thực lực tự tay báo thù?" Dương Thiên Vấn cười cười, mở miệng nói:" Tiểu tử ngươi thật sự là đủ nóng nảy" Dừng một chút, tiếp tục nói: "Thế này, ta có thể trước cho ngươi đủ lực lượng, cho ngươi đi báo thù. Bất quá ngươi sau khi báo thù..

Quán Thiên vừa nghe, vội vàng tự giác nói: "Chỉ cần song thân bình an, tại hạ sau khi báo thù, mệnh này từ nay về sau chính là của tiền bối, chẳng sợ tiền bối muốn ta bình định thiên hạ, ta cũng không chối từ" Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, phất tay đem hắn kéo vào trong Thời Không Bảo Tháp, sau đó đem hắn ném vào Thiên Luân linh trận, tùy tiện tìm một hạ vị thần Thiên Võng đến dạy dỗ, một hạ vị thần dạy dỗ một Huyền Tiên, tuyệt đối đủ xa xỉ, đừng nói là dạy dỗ một Huyền Tiên nho nhỏ, cho dù là dạy dỗ Tiên Tôn cũng là thực xa xỉ, tin tưởng nếu đem điều kiện như vậy phát ra, cam đoan toàn bộ Tiên Tôn Tiên linh giới cho dù là táng gia bại sản cũng muốn đến lãnh giáo một hai.

Dương Thiên Vấn để cho Quán Thiên ở trong Thời Không Bảo Tháp tu luyện, mà chính mình lại là ra Thời Không Bảo Tháp, chính mình làm việc của mình, hai ngày sau, thời điểm Dương Thiên Vấn đang muốn đem

Quán Thiên từ trong Thời Không Bảo Tháp đưa ra, một bóng dáng kiều mỵ đáng yêu từ cửa cốc tiến vào. Nguyên bản muội muội Quán Thiên lại có thể ở ngày thứ sáu cũng bước ra Luyện Tâm trận khảo nghiệm, như thế làm cho Dương Thiên Vấn có chút ngoài ý muốn, bất quá lập tức chính là một trận vui sướng, nhân tài, ai sẽ ngại nhiều đây?

Dương Thiên Vấn tiến lên sau khi cùng Quán Tuyết trao đổi một chuyến, cũng đem nàng thu vào Thời Không Bảo Tháp, tìm một vị hạ vị thần khác đến dạy dỗ nàng. Trong lòng cảm thán, quả nhiên là huynh muội, ngay cả yêu cầu hai người đều giống nhau như đúc, thật sự là không biết nói cái gì cho phải. Dương Thiên Vấn bắt đầu vì cừu nhân huynh muội Quán gia mà bi ai, gặp phải một đôi huynh muội tiền đồ vô lượng như vậy thực đã đủ bi ai, nếu thiếu chính mình, huynh muội bọn họ có lẽ có thể báo thù, nhưng đây cũng là chuyện khá lâu về sau.

Nhưng mà vị không biết là ai kia lại xui xẻo để cho huynh muội bọn họ gặp gỡ chính mình, hơn nữa ma xui quỷ khiển cho hai người thông qua Luyện Tâm pháp trận, chậc chậc chậc… Nhiều lắm vài ngày sau, vị kia cũng sẽ bi ai rồi.

Không cần hiểu lầm, Dương Thiên Vấn không phải thấy tên kia đáng thương, mà là bởi vì cảm kích hắn đã đưa tới ình hai nhân tài, cho nên mới phát thiện tâm vì hắn bi ai một chút.

780. Chương 781: Uất Trì Thế Gia

Quyển 11: Chúa tể

Chương 781: Uất Trì thế gia

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Bốn ngày sau, Quán Thiên cùng Quán Tuyết hai huynh muội trên người tản ra dao động pháp lực cường đại, dùng ánh mắt gần như sùng bái nhìn Dương Thiên Vấn, cung kính quỳ lạy nói: "Đa tạ ân tái tạo của tiền bối" Hai huynh muội vô luận như thế nào cũng nghĩ không đến, lại có thể chỉ ngắn ngủn bốn ngày, chính mình trở thành tồn tại cường đại thất phẩm Tiên Đế, hơn nữa một thân pháp bảo trên tay lại càng cường đại ngoài dự kiến, nghĩ tới lúc chọn lựa pháp bảo, một đống cực phẩm tiên khí chất ở trong một góc, còn lão sư dạy mình tu hành nữa, còn có rõ ràng cảm giác tu hành mấy vạn năm, nhưng chỉ một cái chớp mắt, mới biết được chỉ qua ngắn ngủn bốn ngày. xem tại

Những thần kỳ không thể tưởng tượng này, nơi phát ra tất cả cái này đều từ vị trước mặt nhìn qua cũng không giống như tiền bối cao nhân này. Lúc này, ở trong lòng bọn họ, hình tượng vĩ đại của Dương Thiên Vấn thần thông siêu việt thần bình thường, làm cho ở sâu trong lòng của bọn họ đánh hạ ấn ký không thể xóa nhòa.

Bốn ngày, ngắn ngủn bốn ngày, bọn họ liền từ Huyền Tiên tam phẩm nho nhỏ, nhảy lên đến thất phẩm Tiên Đế, đây là khái niệm phi thường đáng sợ cỡ nào.

Quán Thiên biết vị tiền bối trước mắt này, muốn nhất thống thiên hạ bất quá là nhấc tay mà thôi, có thể bán mạng vì dạng cường giả này, đó tuyệt đối là một loại vinh quang!

Lúc này, hai huynh muội tuy rằng còn chưa có dung hợp khế ước thần phù, liền thực đã đối với Dương Thiên Vấn nổi lên tâm nguyện trung thành, hơn nữa cỗ tín niệm này tương đương kiên định. Dương Thiên Vấn thể hiện ra cường đại, làm cho huynh muội Quán gia đã bị thuyết phục từ chỗ sâu trong tâm.

"Các ngươi có thể rời khỏi, báo xong cừu, giải quyết xong tất cả trần duyên, lại đến thực hiện hứa hẹn của các ngươi" Dương Thiên Vấn phất phất tay, một cỗ lực lượng nhu hòa đem huynh muội Quán gia đưa ra sơn cốc.

Quán gia huynh muội chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, thời điểm khôi phục lại thì nhìn thấy cảnh vật xung quanh đại biến, thực đã thân ở cửa vào Mộng Vân chiểu trạch, đúng là cửa vào khi bọn họ trốn vào Mộng Vân chiểu trạch.

Hai huynh muội còn chưa có kịp cảm thán Dương Thiên Vấn chiêu thức thần thông quỷ dị, nhân mã thủ lối vào Mộng Vân chiểu trạch liền phát hiện ra hai huynh muội.

Đám nhân mã này liền đem tin tức hai huynh muội trở lại truyền đi đồng thời liền đánh tới. Đây chính là công lao đưa lên cửa, hai tam phẩm Huyền Tiên mà thôi, còn không phải mặc người xâm lược?

Nhân mã lưu thủ ở cửa vào Mộng Vân chiểu trạch cũng không nhiều, chỉ có bốn người, hai phân bố ở lối vào, hai phân bố ở trạm gác ngầm chỗ cao. Người tuy rằng không nhiều lắm, nhưng mà mỗi một người đều là nhất phẩm Tiên Quân, đối phó hai tam phẩm Huyền Tiên, đừng nói là bốn người ra tay, cho dù là một người ra tay cũng là dễ như trở bàn

Gần nửa năm qua, cửa vào Mộng Vân chiểu trạch, thường xuyên có yêu thú tương đương lợi hại đột nhiên ra xem, dị thường quỷ dị, cho nên huynh muội Quán gia ở trong mắt bọn họ, thật giống như một khối đồ ăn mỡ màng vậy, muốn ăn như thế nào liền ăn như thế đó. Đây chính là công lao đưa lên cửa, bốn người lưu thủ này sao lại không động tâm?

Đáng tiếc, bọn họ tuyệt đối không thể tưởng được, huynh muội Quán gia nay đã sớm xưa đâu bằng nay, bọn họ thực đã không hề là bốn ngày trước tam phẩm Huyền Tiên nhỏ yếu nọ, đã nhảy biến thành thất phẩm Tiên Đế pháp lực thông thiên, tu vi bực này, tung hoành Tiên linh giới cũng là đủ rồi. Huống hồ, bọn họ hay là từ thần nhân thượng giới tự tay dạy dỗ ra, ở trong Thời Không Bảo Tháp, trải qua mấy vạn năm khổ tu, thực lực mạnh mẽ, sợ là ngay cả bát phẩm Tiên Đế tầm thường cũng không làm gì được bọn họ.

Chỉ bốn nhất phẩm Tiên Quân? Căn bản không đủ xem, không đủ tư cách để nhét kẽ răng.

Quán Thiên trong mắt hiện lên một chút thần sắc châm chọc, tay thành kiếm chi, dựa theo quỹ tích quỷ dị khó lường nhẹ nhàng vung lên, bốn đạo kiếm khí gào thét từ đầu ngón tay đâm ra, ở thời điểm bốn người còn chưa có phản ứng lại, kiếm khí đâm vào mi tâm, diệt sát Nguyên thần bọn họ.

Bốn bóng dáng vọt tới trước lập tức ở trong không trung vô lực khựng lại, lặng yên không một tiếng động ngã xuống đất.

Quán Thiên thực hài lòng, mở miệng nói: "Muội muội, chúng ta phân công nhau làm việc đi, nói vậy họ Lưu nọ thực đã biết chúng ta đi ra . Tất nhiên sẽ phái nhân mã đến lùng bắt chúng ta, ta đến đối phó bọn họ, muội đi tìm cha mẹ ở đâu, việc cấp bách là cha mẹ cứu ra".

"Tiền bối nói qua, trong vòng ba tháng, an nguy của cha mẹ không ảnh hưởng, cho nên chúng ta cần ở trong ba tháng cứu cha mẹ ra, nếu không sẽ chậm" Quán Tuyết lo lắng nói.

"Yên tâm, chúng ta còn có thời gian hai tháng rưỡi, nhất định có thể cứu cha mẹ ra, chớ quên, chúng ta không phải chúng ta trước kia, xem ở chúng ta rất cường đại" Quán Thiên tự tin hồi đáp.

"Ca, lão sư nói quá, không thể mê tín quá độ vào lực lượng, chúng ta thực lực là có thể che dấu bao nhiêu thì che dấu bấy nhiêu, sau khi cứu cha mẹ ra, chúng ta mới buông tay đại khai sát giới cũng không muộn"

Quán Tuyết khuyên nhủ nói.

Quán Thiên gật gật đầu, trong nháy mắt đem xác bốn người này đốt hủy, lau dọn dấu vết, theo Quán Tuyết cùng nhau rời khỏi Mộng Vân chiểu trạch. Thành viên trung tâm Thiên Võng, vô luận xuất thân như thế nào, bọn họ ở dưới trường kỳ ẩn núp, đều rõ ràng một cái đạo lý, đó là vạn vạn không có khả năng mê tín vào lực lượng, có đôi khi trí tuệ cùng lực lượng quan trọng ngang nhau, thậm chí càng thêm quan trọng.

Nhận thành viên trung tâm Thiên Võng dạy dỗ, hai huynh muội tự nhiên cũng bị giáo huấn cái lý niệm này. Đương nhiên trí tuệ rất quan trọng, đồng thời lực lượng cũng không thể khuyết thiếu.

Lưu Chính Hưng thời điểm phái ra nhân mã đuổi tới, cái gì cũng không có phát hiện, thậm chí ngay cả người lưu lại cũng không có thấy, lúc này, chỉ có hai cái giải thích, một cái chính là hai huynh muội chạy thoát, mà người lưu lại này đã đuổi theo. Bất quá thông qua ngọc phù liên hệ không được, cái này giải thích không thông. Cái thứ hai chính là người lưu lại thực đã chết.

Lưu Chính Hưng nguyên bản liền bởi vì Quán phu nhân chạy trốn mà tức giận đến thẳng giẫm chân, mà lúc này lại nghe thấy hai tiểu tạp chủng lại một lần nữa mất đi bóng dáng, nhưng lại giết bốn vị lưu thủ, điều này làm cho Lưu Chính Hưng tức giận đến thiếu chút nữa hộc máu.

"Không đúng, hai tiểu tạp chủng nọ chỉ có tu vi Huyền Tiên, làm sao có khả năng giết được Tiên Quân? Chẳng lẽ bọn chúng mời ai đó giúp đỡ hay sao?" Lưu Chính Hưng chần chờ nói, "Chẳng lẽ là tiện nhân chạy trốn nọ hạ sát thủ?"

"Tam thiếu gia, người không phải đã về nhà rồi sao?" Một lão giả từ ngoài phòng đẩy cửa mà vào hỏi.

Lưu Chính Hưng nguyên bản gương mặt tức giận đến có chút dữ tợn, ngược lại biến đổi, mang theo một cỗ ôn hòa khiêm tốn đi qua đón nói: "Thương thúc, ngài lão như thế nào đến đây?"

"Ngươi lịch lăm cũng đã xong, là thời điểm về gia tộc" Lão giả mở miệng nói.

Lão giả này tuy rằng nhìn qua tuổi già sức yếu, nhưng mà trên người lại mơ hồ tản ra một cỗ uy thế, mà cỗ uy thế này tuyệt đối không phải tiên quân có thể bằng được. Hiển nhiên lão giả thực lực này không đơn giản, ít nhất cũng là cao thủ đế cấp.

Trên thực tế, lão giả này tên là Uất Trì Thương, chính là người gia tộc Uất Trì, mà Lưu Chính Hưng thật ra cũng không họ Lưu, mà là họ Uất Trì, sở dĩ sửa họ, đó là bởi vì quy củ Uất Trì thế gia, đệ tử gia tộc hệ phải được phái ra ngoài lịch lăm ngàn năm, chi thứ cũng như thế. Trong ngàn năm này người này phải sửa họ, tùy tiện họ gì cũng được, chính là không thể họ uất Trì, hơn nữa gia tộc không cho giúp đỡ gì, chỉ có thể chính mình dốc sức làm, sau ngàn năm, trở lại tông tộc, dựa theo thành quả chính mình dốc sức làm đến cùng đệ tử đồng đời với hắn trong tộc phân cao thấp, người thành tích tối ưu có cơ hội vấn đỉnh giai tầng quyền lực gia tộc, người thành tích kém cỏi nhất sẽ bị lưu đày, tuy rằng sẽ không bị trục xuất khỏi Uất Trì tông tộc, nhưng mà về sau một mạch người này chỉ có thể luận là chi thứ, rất khó có cơ hội trở về tầng quyền lực gia tộc, trừ khi đệ tử bên trong chi thứ có thể xuất hiện thiên tài tuyệt thế.

Thành tích này, chia làm rất nhiều phương diện, có thành tựu sự nghiệp ngàn năm tới nay, tốc độ tiến bộ tu vi, tìm đến số lượng cùng chất lượng thiên địa dị bảo các phương diện vân vân!

Uất Trì thế gia chính là một trong ba thể lực mạnh nhất Tiên linh giới, cũng là trong ba đại thế lực là thế lực duy nhất lấy hình thức gia tộc tồn tại. Không ai biết Uất Trì thế gia rốt cuộc có bao nhiêu tộc nhân, bởi vì rất nhiều tộc nhân Uất Trì thế gia đều không phải là lấy Uất Trì làm họ, phân bố cực lớn, trên có giai tầng đứng đầu, dưới đến tam giáo cửu lưu, tùy tiện một người không bắt mắt, hắn cũng có thể là tộc nhân Uất Trì thế gia phái ra lịch lăm.

Ở trong lúc lịch lăm, trước khi chưa có chuyển hoán về Uất Trì tông tộc, những người này sinh mệnh an toàn không chịu Uất Trì thế gia bảo hộ, thường thường ngàn năm lịch lãm, trăm năm một đợt, cách mỗi một trăm năm sẽ có một đợt đệ tử đi lịch lãm, đồng thời cũng sẽ có một dợt lịch lăm chấm dứt.

Đương nhiên, người có thể thành công lịch lăm trở về, trăm chưa chắc còn một! Có rất nhiều người đều chết ở bên ngoài, không có tiếng tăm gì. Sau đó lại trở về trong những nhân tài này, lại chọn lựa một người hoặc nhiều người ưu tú nhất, tiến vào trung tâm gia tộc. Đây là phương pháp truyền thừa Uất Trì thế gia, Uất Trì thế gia đúng là bằng vào loại truyền thừa này, mới có thể vấn đỉnh một trong ba thế lực mạnh nhất, trải qua vô số năm không suy! Không hỏi xuất thân, chẳng phân biệt chính thứ, chỉ tuyển người có tài, có đức, cường giả vi tôn, kẻ yếu đào thải.

Bao nhiêu năm qua, Tiên linh giới phân thế chân vạc, phía dưới vô số thế lực không ngừng phân tranh, đánh lớn đánh nhỏ không ngừng, nhưng mà Uất Trì thế gia nắm một phần ba giang sơn Tiên linh giới, thế lực phía dưới cho dù là đánh nghiêng trời, cũng ảnh hưởng không được địa vị thống trị của Uất Trì thế gia.

Lưu Chính Hưng chính là bởi vì muốn ở trước khi chấm dứt lịch lăm lấy được đủ lợi thế, lúc này mới đối với bảo vật truyền gia Quán gia coi trọng như thế, thậm chí không ngại dùng thủ đoạn ti tiện mà cưỡng đoạt.

781. Chương 782: Trước Sau Dị Thường

Quyển 11: Chúa tể

Chương 782: Trước sau dị thường

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Lưu Chính Hưng đồ còn chưa tới tay, nhưng mà thời gian ngàn năm lịch làm này cũng đã tới, cho nên trưởng bối Uất Trì thế gia liền phái người đi ra đem hắn triệu hồi, sau khi trở về, là có thể khôi phục họ uất Trì.

Chỉ là Lưu Chính Hưng cũng biết chính mình nếu trở về, tuy rằng có thể khôi phục họ uất Trì, cũng chỉ có làm bàng chi, bị phái đi ra tự sinh tự diệt, bởi vì Uất Trì gia thiên tài không ít, hắn lại tư chất bình thường, ngàn năm xuống cũng chỉ là tích lũy một ít gia nghiệp, tu vi cũng cũng không xuất sắc, nếu không có tìm đủ bảo vật làm cho gia tộc ghé mắt dâng lên, trở về hay không đều giống nhau.

Cho nên, Lưu Chính Hưng không nghĩ tới trở về, nhưng mà trưởng bối trong nhà gọi về, cái này có điểm phiền toái.

"Thương thúc, thời hạn ngàn năm còn có hai năm, chúng ta không cần phải gấp gáp trở về chứ?" Lưu Chính Hưng thử hỏi.

"Thế nào? Ngươi còn có chuyện chưa có kết thúc?" Uất Trì Thương cũng không phải ngu ngốc, lập tức liền nhìn ra Lưu Chính Hưng có mục đích.

"Vâng, Thương thúc, không bằng ngài đi về trước? Một năm sau ta sẽ trở về nhà" Lưu Chính Hưng mở miệng nói.

Uất Trì Thương suy nghĩ một hồi, gật gật đầu nói: "Được rồi, ta ở trong này một năm, một năm sau, ta lại đưa ngươi trở về".

"Thương thúc, ngài không thể đi trước một bước sao?" Lưu Chính Hưng buồn bực hỏi.

"Không được, lão chủ nhân phân phó, để cho ta tới đưa ngươi trở về" Uất Trì Thương lắc đầu hồi đáp.

Lưu Chính Hưng không có cách nào, đành phải gật đầu đáp: "Vậy được rồi, Thương thúc liền lưu lại nghỉ ngơi một năm đi" Uất Trì Thương cười cười, mở miệng nói: "Ngươi yên tâm, ta sẽ không quản chuyện của ngươi, bất quá một năm sau, ngươi phải theo ta trở về".

Lưu Chính Hưng mặt mang tươi cười đáp ứng, chỉ cần lão gia hỏa này không ý kiến về việc của mình, vậy là tốt rồi, một năm sau cùng hắn trở về.

Lưu Chính Hưng sau khi an bài nơi ở của Uất Trì Thương, liền tiến đến mật lao, ép hỏi bảo vật gia truyền Quán gia ở đâu. Nhưng mà, nửa đường lại nhận được tin tức từ thủ hạ, huynh muội Quán gia lại một lần mất tích. Huynh muội Quán gia tu vi mạnh như thế nào, cũng không có tra ra rõ ràng.

Bất quá Lưu Chính Hưng tuyệt đối không tin hai tiểu tử kia chạy đi không tới mấy ngày, đột nhiên pháp lực tiến nhanh, giết bốn vị Tiên Quân, cái này tuyệt đối là chuyện không có khả năng.

Như vậy huynh muội Quán gia trở về làm gì? Chẳng lẽ là sống lại thấy phiền, trở về chịu chết hay sao? Lưu Chính Hưng mặc dù có điểm phiền muộn, nhưng cùng không quan tâm, chỉ phái ra một đám thủ hạ, chặt chẽ tìm kiếm ba người Quán gia ở đâu. Hắn xem ra toàn bộ tâm thần đều đặt ở trên người Quán Nguyệt, chỉ là Quán Nguyệt người này thật sự là cứng mềm không ăn, chính là không chịu nói lời thật.

Cái Tiên linh giới này, tuy rằng tiên gia mật pháp không ít, có mật thuật giới diện khác sợ là thực đã thất truyền, mà ở trong này chính là phổ thông hóa, nơi nơi đều có. Nhưng mà Tiên linh giới lại không có một chút ít pháp môn ma đạo, ví dụ như nói sưu hồn thuật mật thuật ác độc quỷ dị chẳng hạn, Tiên linh giới một cái cũng tìm không ra.

Bằng không, Lưu Chính Hưng chi cần tìm một nhân sĩ chuyên nghiệp, sưu hồn thuật một cái liền xong việc. Đáng tiếc, nơi này là Tiên linh giới, tiên thuật đang thịnh, không có pháp môn ma đạo quỷ dị này, cho nên Lưu Chính Hưng chỉ có dùng các loại hình pháp bức cung, nhưng mà hình pháp này tuy rằng so với nhân gian khổ hình mạnh hơn nhiều, nhưng đối với một tiên nhân tâm tính kiên định mà nói, có khả năng khởi lên được tác dụng, thật sự có hạn. Lưu Chính Hưng đành phải dùng phương pháp mài nước, không ngừng tra tấn Quán Nguyệt, chỉ tới Quán Nguyệt khuất phục mới thôi.

Đương nhiên, cái này rốt cuộc cần bao lâu, liền ngay cả Lưu Chính Hưng cũng không biết, bất quá ai bảo hắn mất đi ưu thế ở trên tay, Quán gia bốn khẩu, thế mà đào thoát ba người.

Quán Thiên cùng Quán Tuyết ở trong Thời Không Bảo Tháp của Dương Thiên Vấn học nghệ mấy vạn năm, học được không ít kì công mật thuật, cái pháp môn liễm tức biến ảo này cũng là có chút thông, giờ phút này hai huynh muội liền biến ảo thân hình, liễm đi hơn phân nửa khí tức, âm thầm điều tra cha mẹ ở đâu.

Quán Thiên cùng Quán Tuyết hai người cũng từ trong tàng kinh các của Dương Thiên Vấn học cùng loại mật thuật sưu hồn thuật ác độc, cho nên thông qua sưu hồn, bọn họ đã biết tình cảnh cha mẹ, trong lòng cũng bình an một ít.

Chỉ là người biết tin tức cha mẹ, là thủ hạ tâm phúc của Lưu Chính Hưng, thủ hạ tâm phúc này mất tích, cũng làm cho Lưu Chính Hưng đánh tỉnh mười hai vạn phần tinh thần.

Nếu Dương Thiên Vấn ở chỗ này khẳng định sẽ lắc đầu thở dài: "Người trẻ tuổi chính là người trẻ tuổi, làm việc quá xung động, bất kể hậu quả".

"Đại ca, chúng ta làm sao bây giờ?" Quán Tuyết cùng Quán Thiên ẩn thân ở một nhà khách bình thường, hai người bọn họ biến hóa thân hình, ra vẻ vợ chồng, tu vi khống chế ở trình độ nhị phẩm Tiên Quân, không có khiến cho bất luận kẻ nào chú ý. Đồng thời, cũng không có đạo phỉ không có mắt nào dám đem chủ ý đánh tới trên đầu hai Tiên Quân.

"Chúng ta trước tìm được mẫu thân ở đâu, sau đó mới tính kế cứu cha ra" Quán Thiên nhẹ giọng đáp.

"Ừm, muội cũng nghĩ như vậy, muội sợ nhất chính là mẫu thân nhất thời xúc động, liều lĩnh đi cứu cha" Quán Tuyết vẻ mặt lo lắng nói. Nếu thực phát sinh sự tình như vậy, thì an toàn của cha mẹ đều không thể bảo đảm.

"Tìm được mẫu thân có vẻ dễ dàng, chỉ là muốn cứu cha ra, chỉ sợ không có dễ dàng như vậy" Quán Thiên khó xử địa thở dài, Quán Tuyết vẻ mặt khó hiểu hỏi: "Sao lại như vậy? Họ Lưu khốn kiếp nọ mặc dù có chút thế lực, nhưng mà chỉ bằng chút thế lực này của hắn, còn ngăn không được hai chúng ta chứ?" Lời này nói có chút tự tin, có được tu vi thất phẩm Tiên Đế, chính là mấy trăm Tiên Quân thì có là gì?

"Muội muội, muội không có chú ý tới sao? Trong Lưu phủ nọ, có một cỗ khí tức rất cường đại, cái cỗ khí tức này cho dù là ta đều có chút cảnh giác" Quán Thiên sắc mặt âm trầm nói.

Quán Tuyết sửng sốt một chút, vội vàng nhắm mắt lại, cẩn thận cảm thụ một chút, quả nhiên giống như Quán Thiên nói, trong Lưu phủ, có một cỗ khí tức cường đại, cường đại đến làm nàng tim đập nhanh. Cao thủ có được cỗ khí tức này, tuyệt đối không đơn giản, chỉ là khí tức đã khiến cho bọn họ tim đập nhanh, người này tu vi tuyệt đối ở trên hai người bọn họ. Quán Tuyết sắc mặt cũng âm trầm xuống, ngữ khí có chút không ổn hỏi: "Quả nhiên, không thể tưởng được trong Lưu phủ còn có cao thủ như thế, chúng ta muốn cứu ra cha, chỉ sợ không có dễ dàng như vậy. Ca, huynh có biện pháp gì không?" Quán Thiên lắc lắc đầu, thấp giọng nói: "Không có cách nào".

"Huynh xem, hay là để muội đi dẫn dắt người nọ đi?" Quán Tuyết nghĩ tới kế điệu hổ ly sơn.

"Không, tuyệt đối không được" Quán Thiên không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt, bởi vì dẫn dắt cao thủ như vậy rời đi, nguy hiểm thật lớn, thậm chí là lâm vào mất mạng.

"Lão sư cho chúng ta một khối bùa hộ mệnh, có nó, cho dù là người này cường đại so với chúng ta một ít, cũng phá không được phòng ngự của bùa hộ mệnh này" Quán Tuyết cũng kiên trì, tuy rằng học nghệ nhiều năm vẫn như cũ không biết lão sư có bao nhiêu cường đại, nhưng mà trên cảm giác so với người trong Lưu phủ nọ còn muốn lợi hại hơn.

"Chúng ta là trước tìm được mẫu thân đã, rồi mới tính toán tiếp sau" Quán Thiên nói sang chuyện khác.

Quán Thiên cùng Quán Tuyết hai người tách ra hành động, dùng phương pháp liên lạc gia truyền của Quán gia, để lại tin tức chính mình khắp nơi, ở trong thành tìm manh mối của mẫu thân.

Tòa thành nhỏ này, hai người Quán Thiên cùng Quán Tuyết ở đã mấy trăm năm, tự nhiên đối với tất cả nơi này đều rõ như lòng bàn tay, rốt cuộc, Quán Tuyết tìm được rồi dấu vết mẫu thân lưu lại, trước thông

báo Quán Thiên đến, sau khi trải qua tinh tế xác nhận, hai người lúc này mới mừng rỡ như điên dựa theo tin tức mà đi tìm.

Căn cứ tin tức Quán phu nhân dọc theo đường đi lưu lại, hai huynh muội rốt cuộc tìm được chỗ.

Quán phu nhân nấp ở trong một chỗ sơn động bí mật tổ tiên Quán gia lưu lại, cách thành nhỏ xa gần vạn dặm, hai huynh muội tìm gần bảy ngày mới tìm được sơn động.

Có thể là vì bí ẩn, sơn động chung quanh cũng không có bố trí trận pháp, nơi này vốn ít có vết chân người, không cần phải giấu đầu lòi đuôi.

Hai người đến gần sơn động, vừa lúc nhìn thấy Quán phu nhân đang tu luyện nhập định.

"Mẹ".

Quán Tuyết vui sướng muốn tiến lên. Quán Thiên một tay giữ nàng lại nói: "Chậm đã, mẹ đang ở lúc mấu chốt hành công, không cần quấy rầy mẹ" Vì thế, huynh muội Quán gia canh giữ ở bên ngoài sơn động, vì mẫu thân hộ pháp.

Dương Thiên Vấn thấy huynh muội Quán gia rời khỏi đã gần nửa tháng, dưới máu huyết dâng lên, dùng thuật số mấy năm nay học được, bấm ngón tay suy tính một chút. Lấy tu vi của hắn, suy tính hai huynh muội Quán gia gặp gỡ cái gì thật ra tuyệt không khó.

"Ồ?" Dương Thiên Vấn thật ra có chút ngoài ý muốn.

Thủy Thấm Lan đang đánh đàn nghe được thanh âm Dương Thiên Vấn, dừng tiếng đàn hỏi: "Làm sao vậy?"

"Vừa rồi ta dùng thuật số suy tính một phen tình huống huynh muội Quán gia, dưới tính toán thì phát hiện, bọn họ việc này sợ là khó xử không nhỏ, hơi không cẩn thận sẽ vạn kiếp bất phục" Dương Thiên Vấn hồi đáp, "Ta chỉ là kỳ quái, hơn nửa tháng trước, lúc huynh muội bọn họ đến, ta từng tính quá, bọn họ báo thù cũng không khó. Nhưng cách nửa tháng, kết quả suy tính lại quay ngược trở lại, trước sau sai biệt to lớn như thế".

"Có phải chàng suy tính sai lầm hay không? Dù sao thuật số Thiên Vấn ca mới học mới luyện, cũng sẽ có lệch lạc" Thủy Thấm Lan nghi hoặc hỏi.

"Không, không có khả năng tính sai, cho dù ta mới học mới luyện, cũng chỉ có hai cái kết quả, hoặc là tính không ra, nếu tính ra, vậy không có sai" Dương Thiên Vấn khẳng định hồi đáp.

782. Chương 782

783. Chương 784: Hiện Thế Báo Thù

Quyển 11: Chúa tể

Chương 784: Hiện thế báo thù

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Không cần cảm tạ, mọi sự đều có trả giá, bổn tọa chưa bao giờ làm mua bán lỗ vốn" Dương Thiên Vấn thanh âm chậm rãi tiêu thất.

Quán phu nhân nhìn về phía hai con của mình, nhẹ giọng hỏi: "Vị kia tiền bối có yêu cầu gì sao?"

"Mẹ, vị tiền bối kia cũng không có yêu cầu gì đặc biệt, chỉ nói sau khi báo xong cừu, sẽ cho chúng con một hồi tạo hóa bằng trời, điều kiện tiên quyết là vĩnh viễn nguyện trung thành ới người" Quán Thiên nửa thật nửa giả hồi đáp.

Quán phu nhân trầm ngâm một hồi lâu, thở dài một tiếng nói: "Có được tất có mất, toàn gia chúng ta đã đến bước đường cùng, cũng không có cái gì càng tệ hơn được nữa, loại tiền bối cao nhân giống thế này, hẳn là sẽ không quá mức khó xử chúng ta. Bất quá, hắn xác thực đã cứu một nhà chúng ta, ân này đức này, chúng ta phải báo đáp".

Quán Tuyết một chút cũng không lo lắng, mở miệng nói: "Chúng ta là không nên suy nghĩ loạn, trước đem cha cứu ra rồi nói sau".

Quán phu nhân lúc này mới nhớ tới, hiện tại có nghĩ cũng vô dụng, chẳng trước đem trượng phu cứu ra, rồi mới quyết định.

Quán Thiên nói tiếp: "Không cần suy nghĩ, nếu cao thủ Lưu phủ kia từ tiền bối để ý, chúng ta không bằng trực tiếp xông vào Lưu phủ, cứu cha ra" Có được lực lượng tuyệt đối, tất cả đều lại tương đương đơn giản.

Quán phu nhân suy nghĩ một chút, cũng gật đầu đồng ý nói: "Tốt, cứ như vậy, bất quá các con trước đem địa hình Lưu phủ nhớ đi" Nói xong, xuất ra một khối ngọc giản, bên trong ghi lại địa hình Lưu phủ, "Mẹ nhắm chừng phụ thân các con bị giam giữ ở nơi này cùng nơi này" Quán phu nhân liên tục chỉ vài chỗ.

"Cái này cũng dễ làm, con cùng muội muội phân công nhau làm việc, trước xông vào, cứu ra cha nói sau. Mẹ, ngươi liền ở lại phía sau, trù tính chung đại cục" Quán Thiên nắm chặt nắm tay nói.

Quán phu nhân mang theo mỉm cười gật gật đầu, cũng không có kiên trì nhất định phải tham gia, ngược lại chỉ dùng để một loại ánh mắt vui mừng nhìn hai con, trong lòng cảm thán nói: "Hai con rốt cuộc trưởng thành, sồ ưng chung quy là phải rời khỏi cha mẹ bảo hộ, giương cánh bay cao" Lúc này, Quán phu nhân ngược lại đối với tiền bối thần bí kia có một loại cảm kích nói không nên lời, cẩn thận nghĩ đến, Quán gia bọn họ cũng không có cái gì đáng giá vị tiền bối thần bí kia đi tính kế. Suy nghĩ một chút, thời điểm hai đứa nhỏ rời khỏi mới tam phẩm Huyền Tiên, lúc này mới qua vài ngày? Liền biến thành thất phẩm Tiên Đế, bực này thủ đoạn như thần này, tuyệt đối không phải người bình thường có thể làm được.

Quán phu nhân có được kiến thức sâu xa hơn so với huynh muội Quán gia nhiều, có thể có được thủ đoạn quỷ thần khó lường như vậy, người này nhất định một cao nhân tiền bối thời kì thượng cổ, vẫn ẩn cư ở chỗ sâu trong Mộng Vân chiểu trạch.

Lưu phủ, Lưu Chính Hưng vẻ mặt tức giận từ bí lao đi ra, tiến vào phòng mình bắt đầu đập phá đồ đạc, vừa đập vừa mắng to, quả thực chính là quá sức tức giận.

Nhưng ngay sau đó lại mềm nhũn xuống, vẻ mặt bất đắc dĩ ngồi ở trên ghế, đau đầu thẳng nhíu mày, "Người đâu".

Một trung niên quản gia đi đến, cung kính nói: "Lão gia".

"Dư nghiệt Quán gia kia có tin tức hay không?" Lưu Chính Hưng lo lắng hỏi.

Người trung niên ngẩn ra một chút, nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

"Còn chưa có? Tìm lâu như vậy, không phải ba người mà thôi, các ngươi tìm lâu như vậy, một chút tin tức cũng không có, ta nuôi các ngươi để làm chi!" Lưu Chính Hưng cơn tức lại nổi lên, phải biết rằng chính mình thời gian không nhiều lắm, Quán Nguyệt này cứng mềm không ăn, trừ bỏ dùng vợ con hắn đến uy hiếp ra, thật sự tìm không thấy biện pháp gì khác.

Trung niên quản gia sau khi bị Lưu Chính Hưng mắng ột trận, thì bị đuổi đi ra. xem tại

Quản gia bị lão gia mắng, đương nhiên không dám lên tiếng, nhưng đối với người phía dưới, thì đó là nơi trút giận, ở chỗ lão gia bị tức giận, thì đem những thủ hạ này ra xả giận. Quản gia Lưu phủ đem đầu mục phụ trách tình báo kêu lại, sau đó chính là một trận thoá mạ.

Đột nhiên, một trận tiếng nổ mạnh mãnh liệt từ không xa truyền đến, ngay sau đó chính là một mảng tiếng kêu.

Quản gia Lưu phủ này biết đã xảy ra chuyện, lớn tiếng kêu lên: "Còn thất thần đứng đó để làm chi, nhanh chạy đi thăm dò, rốt cuộc phát sinh chuyện gì".

Đầu mục này vâng lời xác nhận, sau đó cấp tốc bay đi.

"Sao lại thế này, người đâu, phát sinh chuyện gì ?" Lưu Chính Hưng vừa nghỉ ngơi không lâu, lại bị tiếng nổ mạnh làm cho bừng tỉnh, vẻ mặt mờ mịt hỏi.

Lưu phủ quản gia nhanh lắc mình một cái đi tới trước người Lưu Chính Hưng, cung thanh hồi đáp: "Lão gia, ta đã cho người đi thăm dò, phỏng chừng có thể là bên ngoài phát sinh rối loạn gì đó".

"Rối loạn? Nơi này là địa bàn của ta, ai dám ở đây diễu võ dương oai? Điều tra xong lại đến báo cho ta, ta cũng muốn nhìn một cái, là tên

nào ăn tim hùng mật báo..Đang nói nữa chừng bị cắt ngang.

"Không tốt, thành chủ, có người xông vào trong phủ, đại khai sát giới, gặp người liền giết" Một gã sai vặt chạy vào báo cáo.

"Cái gì? Ai lớn mật như vậy?" Lưu Chính Hưng khó có thể tin quát.

"Nhanh để cho hộ vệ trong phủ đi chặn lại, đem đám người này xử lý đi" Lưu phủ quản gia nhanh chóng nói.

"Nhưng mà các hộ vệ không phải đối thủ, người xông vào phủ thực lực tương đương kinh người" Gã sai vặt báo cáo chi tiết, hắn là tận mắt nhìn thấy ba hộ vệ cấp bậc Tiên Quân bị người ta một chiêu liền giết.

Huynh muội Quán gia, mang theo một cây phi kiếm, mặc một thân chiến giáp phòng ngự, xung phong vào Lưu phủ, gặp người liền chém, gặp người liền giết, phân công nhau hướng tới phương hướng mà mẫu thân đã định đột tiến, tốc độ tương đương nhanh.

Chỉ chốc lát sau, bọn họ liền xông đến mục tiêu, Quán Thiên vận khí so với Quán Tuyết tốt hơn, lập tức liền xông đúng chỗ, xông vào địa lao Lưu phủ, vừa giết vừa hỏi người trong lao, trải qua vài người bị giam giữ có lòng tốt chỉ điểm, Quán Thiên tìm được chỗ bí lao, lấy lực lượng cường đại đánh mở cửa vào, mạnh mẽ đột tiến. "Xoát xoát xoát…." mấy kiếm dễ dàng chém giết cao thủ lưu thủ, cao thủ này mạnh nhất bất quá ngũ phẩm Tiên Quân, so sánh cùng hắn là thất phẩm Tiên Đế, cũng là không thể làm gì được.

Quán Thiên nhìn phụ thân hôn mê, cùng với thảm trạng của phụ thân, nước mắt không khỏi rơi xuống, trong lòng chỉ còn lại có tràn ngập cừu hận, hận không thể đem Lưu Chính Hưng chém thành trăm ngàn mảnh. Quán Thiên lấy ra linh dược chữa thương mà Dương Thiên Vấn cho, đút cho phụ thân chính mình. Xuất phẩm của Vấn Thiên, đều là tinh phẩm. Chỉ chốc lát sau, vết thương trên người Quán Nguyệt liền khỏi, nhân cũng tỉnh lại, mấy ngày nay bị tra tấn cùng thương tâm cũng tựa như tiêu biến.

"Thiên nhi, là con?!" Quán Nguyệt sau khi tỉnh táo lại, thấy được con mình, vẻ mặt kinh ngạc.

Quán Thiên huy kiếm chém đứt xiềng xích, bao gồm lợi trảo khóa ở trên xương tỳ bà phụ thân mình. Sau đó cõng phụ thân lên nói: "Cha, chúng ta đi ra ngoài rồi nói sau, mẹ ngay ở bên ngoài".

Nói xong, Quán Thiên cõng phụ thân mình mạnh mẽ phá mở đỉnh lao vọt ra, dùng thần thức gọi Quán Tuyết nói: "Chúng ta đi, phụ thân đã được cứu ra".

Quán Tuyết đang giết tới hăng say, không muốn rời khỏi, truyền âm hồi đáp: "Chúng ta không tìm Lưu lão cẩu nọ báo thù sao?"

"Trước đem cha cứu ra rồi nói sau, chúng ta đem cha mẹ dàn xếp tốt, lại đến báo thù cũng không muộn" Quán Thiên mở miệng nói.

Quán Tuyết nghe xong, chỉ có lui ra, khi lui ra, còn dùng toàn lực nhằm hướng chính sảnh Lưu phủ bổ một kiếm, một đạo kiếm quang mạnh mẽ đem toàn bộ đại sảnh hủy diệt.

Lực lượng cường đại, trực tiếp bừng tỉnh Uất Trì Thương đang trong nhập định, hắn thần thức tìm tòi, vừa lúc nhìn thấy thảm trạng của Lưu phủ cùng với hai huynh muội Quán gia rời khỏi.

Uất Trì Thương thần thức hướng chỗ Lưu Chính Hưng tìm tòi, phát hiện hắn không có nguy hiểm gì, cũng vốn không có muốn xen vào việc của người khác, quy củ Uất Trì thế gia, chỉ cần Lưu Chính Hưng còn chưa có khôi phục họ, tất cả sự tình hắn phát sinh ở bên ngoài, đều không tới phiên Uất Trì Thương đến nhúng tay, cho nên Uất Trì Thương cũng liền thành thật không có ra mặt.

Dương Thiên Vấn thần thức nhìn chằm chằm vào cửu phẩm Tiên Đế trong Lưu phủ kia, nhưng mà thấy hắn không có ý tứ ra mặt ngăn cản, cảm thấy kỳ quái, bất quá cũng không có truy cứu cái gì, chỉ cần người này bất động, cũng vốn không có chuyện gì của mình.

Huynh muội Quán gia sau khi cứu ra phụ thân mình, cùng mẫu thân hội hợp, một nhà đại đoàn viên, lại là một màn hình ảnh cảm động ấm áp…

Lưu phủ, Lưu Chính Hưng nghe tới quản gia thông báo, nói là Quán Thiên bị người cứu đi, mà cao thủ hộ vệ trong Lưu phủ lại tổn thất thảm trọng, một hơi tức ở trước ngực, trực tiếp ói ra một búng máu, đỉnh đầu gân xanh bạo khởi, thiếu chút nữa là bùng nổ ra.

Lưu phủ quản gia vừa thấy Lưu Chính Hưng hộc máu, khẩn trương khuyên nhủ: "Lão gia, người không sao chứ, xin bớt giận, xin bớt giận, không cần chọc tức thân mình".

"Tra, tra cho ta, đến tột cùng là ai làm? Đem toàn bộ thế lực đều điều động lên, nhất định phải điều tra rõ" Lưu Chính Hưng hữu khí vô lực phân phó nói, nhìn qua dị thường chật vật.

"Vâng, ta lập tức đi thăm dò" Thật ra, trung niên quản gia đã sớm biết là ai làm, thời điểm huynh muội Quán gia làm việc này, căn bản không có che mặt. Chỉ là, hiện tại là không thể đề cập, Lưu Chính Hưng nếu hiện tại biết, không chừng sẽ bị tức đến tắt thở.

Dương Thiên Vấn dùng Huyền Quang Kính thấy một màn như vậy, thiếu chút nữa bật cười ra, lại có thể đem người tức tới hộc máu sao? Thật sự là mới kiến thức qua. Bất quá, Lưu Chính Hưng này lòng dạ cũng quá hẹp hỏi, thành không được cái đại sự gì.

Căn bản không đủ gây sợ hãi, chỉ kỳ quái, trong phủ loại rác rưởi này, như thế nào sẽ cất dấu một cửu phẩm Tiên Đế?

784. Chương 785: Trận Thế Hủy Diệt

Quyển 11: Chúa tể

Chương 785: Trận thế hủy diệt

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Hai huynh muội Quán gia xông vào Lưu phủ cứu người, tạo thành lớn phá hoại như vậy, vị cao thủ kia lại có thể không động gì? Cái này thật sự rất không hợp lý, chính mình cũng không có lộ diện, hắn vì cái gì không ra tay ngăn cản đây?

Dương Thiên Vấn nghĩ tới nghĩ lui cũng nghĩ không thông.

Đối với Tiên linh giới, Dương Thiên Vấn là cảm giác có chút xa lạ, phái ra người phụ trách đi phát triển Thiên Võng cũng chưa có bắt đầu, bất quá, Dương Thiên Vấn cũng không có thúc giục, muốn đem Thiên Võng ở dưới tình huống thần không biết quỷ không hay, bao trùm toàn bộ Tiên linh giới, vậy tuyệt đối không phải chuyện một sớm một chiều.

Dương Thiên Vấn xem ở mặt ngoài đối với cái Tiên linh giới này hiểu biết cũng giới hạn, biết Tiên linh giới này chính là một giới độc tôn tiên tu, truyền lưu rất nhiều tiên thuật độc môn cùng với tiên pháp thượng cổ, cho dù là trên luyện chế tiên khí cùng tiên đan cũng có chỗ độc đáo, tuy rằng không có phân lập, trăm hoa đua nở như ở tiên ma yêu giới. Nhưng không thể phủ nhận là, cái Tiên linh giới này tổng thể thực lực là tương đương xuất sắc.

Dương Thiên Vấn nay lực lượng phong ấn 99%, bởi vì lực lượng cấp bậc Thần Vương ở trong này xuất ra, đó là đối với toàn bộ Tiên linh giới mà nói, chính là một hồi tai nạn. Tiên linh giới căn bản thừa nhận

không được ba thành lực lượng của Dương Thiên Vấn, kết quả này chính là toàn bộ Tiên linh giới diện lâm cục diện sụp đổ.

Trong Tiên linh giới đâu chỉ hàng ức vạn sinh linh, Dương Thiên Vấn nếu thực đem một giới này làm sụp đổ, vậy tội nhân quả trong đó có thể nói là lớn bằng trời, Dương Thiên Vấn đang đứng ở bình cảnh mấu chốt đột phá Đại La Kim Tiên, đang đứng ở mấu chốt của tiền đồ, đang ở thời kì mấu chốt chuẩn bị cùng tích lũy, tuyệt đối không muốn tạo sát nghiệp nhiều. Thậm chí ngay cả phiền toái cũng không muốn dính nhiều.

Thần giới thị phi nhiều, cho nên Dương Thiên Vấn mới dứt khoát lựa chọn hạ giới, tránh đi thị phi ân oán thần giới, đợi cho vượt qua thời kì này rồi nói sau.

Thời kỳ này, Dương Thiên Vấn cần là tĩnh tu, cảm ngộ những gì từ khi tu hành tích lũy được tới nay, đem tu hành đột phá mỗi một cái cảnh giới, mỗi một lần cảm ngộ đều ôn lại toàn bộ một lần. Lấy cảnh giới hiện nay đi tu bổ lại những cái trước kia, một lần nữa trải qua quá trình luyện tinh hóa khí, luyện khí hóa thần, luyện thần hoàn hư, cuối cùng mới là luyện hư hợp đạo.

Tu luyện đến một bước này, là không thể sốt ruột, mà đột phá một bước mấu chốt này, trừ bỏ một lần nữa cảm ngộ kiếp sống nhiều năm tu đạo ra, còn có chính là tích lũy công đức. Không có sai, chính là tích lũy nhiều công đức.

Dương Thiên Vấn tu luyện chính là pháp môn tiên gia trung chính bình hòa, cũng là pháp môn gần sát với "đạo", công đức đúng là vật sau khi được thiên đạo thừa nhận mới có thể ghi nhận xuống.

Đương nhiên, một chút công đức tự nhiên không có công hiệu quá lớn, nhưng nếu tích lũy công đức vô lượng, là có thể giống như Dương Thiên Vấn được một món hậu thiên công đức chí bảo, thậm chí còn mượn dùng công đức vô lượng có thể thành tựu thánh nhân tôn sư, bất tử bất diệt.

Huynh muội Quán gia cứu ra cha mẹ, hơn nữa mang theo cha mẹ rời khỏi thành nhỏ, chuyển dời đến một chỗ an toàn, Quán gia nguyên bản coi như là gia tộc nổi danh vùng này, truyền thừa thời gian lâu dài, nội tình cũng không bình thường.

Lại bởi vì phụ thân kết giao lầm bạn, mà làm cho sản nghiệp gia tộc bị hủy, thiếu chút nữa ngay cả tính mệnh cả nhà đều bồi vào.

May mắn lần này hóa hiểm vi di, huynh muội Quán gia sau khi dàn xếp cha mẹ, liền dứt khoát quay lại báo thù. Báo thù là một mật, về phương diện khác tự nhiên chính là diệt khẩu. Nếu tin tức Quán gia có bảo lan truyền đi ra ngoài, vậy phiền toái tất nhiên là vô cùng vô tận.

Vợ chồng Quán Nguyệt cũng rõ ràng Lưu Chính Hưng không chết, Quán gia về sau phiền toái sẽ vô cùng vô tận, cho nên vợ chồng bọn họ cũng không có ngăn cản hai con tiến đến báo thù rửa hận.

Chỉ thận trọng dặn dò hai huynh muội, hơn nữa cho bày mưu tính kế bọn họ, thật ra huynh muội Quán gia chiếm cứ lực lượng tuyệt đối cũng không cần kế hoạch quá chi tiết. Kế hoạch này là vì phòng ngừa Lưu Chính Hưng đào thoát mà bày ra, hoặc là mặc kệ, nếu đã làm thì phải sạch sẽ lưu loát, không lưu hậu hoạn mà trừ bỏ Lưu Chính Hưng.

Thậm chí vợ chồng Quán Nguyệt ngay cả cao thủ thần bí ở trong Lưu phủ cũng tính kế ở bên trong, đương nhiên, điểm này vợ chồng bọn họ không dám nói rõ, chỉ ám chỉ mà chỉ điểm cho hai con.

Buổi tối, trong Lưu phủ Lưu Chính Hưng hôm nay bị tức hộc máu, bị thương một ít nguyên khí, sau khi dùng đan dược trị liệu, thực đã khôi phục lại. Quản gia Lưu phủ cung kính gõ cửa đi vào, báo cáo cho Lưu Chính Hưng nói: "Lão gia, cao thủ ban ngày tập kích chúng ta cứu ra người trong lao hẳn chính là hai tiểu tạp chủng Quán gia".

"Cái gì? Sao có thể là bọn chúng? Không có khả năng, bọn chúng không thể có thực lực cường đại như vậy? Chẳng lẽ bọn chúng đem bảo vật tổ truyền Quán gia dùng hay sao?" Lưu Chính Hưng sốt ruột, kỳ vọng để hắn thông qua thử nghiệm của gia tộc là ngay ở trên bảo vật của Quán gia, nhưng nếu đã bị dùng rồi mà nói, vậy chẳng phải bao năm qua bố trí không phải uổng phí sao? Hơn nữa sau khi trở về, tất nhiên sẽ bị lưu đày, vĩnh viễn không có khả năng tiếp xúc giai tầng quyền lực trong gia tộc.

Uất Trì thế gia chính là thực tế như vậy, không hỏi xuất thân, chỉ hỏi thành tích.

Cho nên Uất Trì thế gia mới có thể trường thịnh không suy như thế, là bởi vì nhóm quản lý thượng tầng gia tộc, không phải thực lực cường đại, chính là thiên phú hơn người, không phải vô số bảo bối, chính là cơ duyên thâm hậu, không phải tinh ở tính kế, thì cũng là giỏi tâm kế.

Kẻ yếu đuối vô năng, tâm tính không đủ, tư chất không tốt, tính kế bất lợi trừ khi có cơ duyên rất lớn, nếu không sẽ bị Uất Trì thế gia đào thải. Mà Lưu Chính Hưng tuy rằng xuất thân bất phàm, nhưng mà hiển nhiên hắn đã ở trong phạm vi đào thải, bằng không Lưu Chính Hưng cũng sẽ không trăm phương ngàn kế muốn được bí bảo Quán gia, đây chính là một minh chứng lớn nhất cho cơ duyên thâm hậu của bản thân.

Nhưng mà nay, huynh muội Quán gia nếu thực sử dụng bí bảo Quán gia, vậy nói cách khác chính mình nhiều năm tâm huyết liền hủy hoại chỉ trong chốc lát, mặc dù trở về cũng thoát không khỏi vận mệnh bị quy tắc gia tộc đào thải.

Lưu Chính Hưng vừa tức vừa gấp, quả thực sắp điên rồi.

Một ngàn năm qua, không phải hắn không cố gắng, không phải hắn không muốn thành công, nhưng mà ngàn năm qua, tự thân tu vi bất quá tứ phẩm Tiên Quân, tuy có thế lực nho nhỏ cùng có chút tài sản, nhưng mà thế lực này tài sản này còn xa xa mới đạt được tiêu chuẩn gia tộc tán thành. Tuy rằng bảo vệ mạng nhỏ chính mình, không đến mức ở trong ngàn năm ra ngoài thí luyện mà mất mạng, nhưng mà nếu không thể thông qua gia tộc thí luyện, như vậy về sau tiền đồ của mình chỉ sợ… Lưu Chính Hưng có một loại cảm giác tuyệt vọng, qua hồi lâu, sắc mặt điên cuồng nói: "Khởi động trận thế trong phủ! Trận thế cấp thứ ba!" Quản gia sửng sốt một chút, phải biết rằng Lưu phủ lúc trước khi xây nên đã lấy mật trận của Uất Trì thế gia làm cơ sở, bình thường đều đóng lại, bởi vì nó khởi động cần tiêu hao lượng lớn tiên thạch. (.

Cấp thứ nhất là trận thế phòng ngự, cấp thứ hai là trận thế công kích, mà cấp thứ ba, cũng là trận thế biến hóa cuối cùng, chính là trận thế hủy diệt. Nó liên thông với địa hỏa mạch nguyên phụ cận, chỉ cần xúc động cấm chế trong phủ hoặc là kiến trúc trong phủ bị hủy thì sẽ ầm ầm nổ mạnh, đem toàn bộ Lưu phủ tính cả tòa thành thị cùng hủy diệt!

Đây là trận thế cùng địch đồng quy vu tận, coi như là cửu phẩm Tiên Đế cũng không dám nói có thể ở tại loại tự bạo hủy thiên diệt địa này có thể giữ được tính mạng.

Cửu phẩm Tiên Đế trở xuống, tuyệt đối là chết chắc! Suy nghĩ một chút, đây là phá hoại khủng bố lấy hủy diệt một tòa thành thị làm trả giá, uy lực của nó tự nhiên có thể đoán được.

"Lão gia, nếu mở ra trận thế hủy diệt này, như vậy toàn bộ thành thị đều sụp đổ" Quản gia Lưu phủ, thật ra là một hạ nhân thời điểm lúc trước được phân phối đi theo Lưu Chính Hưng từ Uất Trì thế gia đi ra, cho nên hắn biết rất nhiều tin tức.

"Hừ, ta quản bọn họ có chết hay không? Ta biết huynh muội Quán gia khẳng định sẽ tìm đến, dù sao ta đã không được bí bảo Quán gia, sau khi về đến gia tộc kết quả cũng nhất định là bị lưu đày, không bằng hủy diệt tất cả nơi này!" Lưu Chính Hưng quyết tuyệt nói.

"Nhưng mà..Quản gia Lưu phủ còn muốn khuyên bảo.

Nói đến một nửa đã bị Lưu Chính Hưng vô tình ngắt lời nói: "Ý ta đã quyết, đem toàn bộ tiên thạch trong phủ đều lấy đến khởi động trận thế, ta cũng không tin tưởng hai tiểu tạp chủng Quán gia nọ như vậy cũng không chết?" sắc mặt vô cùng dữ tợn, hai mắt mở hồ tỏa ra hồng quang.

"Nhưng mà Uất Trì lão gia bên kia làm sao bây giờ? Lão nhân gia người còn đang ở trong đó" Lưu phủ quản gia mở miệng dò hỏi.

"Ừm, ngươi đi thông báo cho Thương thúc, ngày mai trận thế hủy diệt mở ra, chúng ta liền mượn lực nổ mạnh địa hỏa mạch nguyên khởi động tinh tế truyền tống trận trong phủ rời khỏi" Lưu Chính Hưng cũng không ngốc, trận thế hủy diệt này của hắn dĩ nhiên có ý tứ cùng địch đồng quy vu tận, cũng không đại biểu hắn thực nguyện ý cùng kẻ địch đồng quy vu tận, hắn tuy rằng điên cuồng, còn không có điên cuồng đến mức không muốn sống, cho nên thời điểm lúc trước xây phủ, cùng trận thế hủy diệt đối ứng chính là cái tinh tế truyền tống trận loại nhỏ này, có thể mượn lực nổ mạnh truyền tống từ ba người đến năm người rời khỏi tinh cầu này. Trận đồ trận thế này đó đều là trợ giúp lớn nhất của cha mẹ có khả năng cho trước khi

từ gia tộc đi ra lịch lăm. Nói trắng ra là, chính là lấy để bảo mệnh. Lưu Chính Hưng cũng không dám thực đem Uất Trì Thương ở tại chỗ này chờ chết, chính mình chạy trốn.

"Vâng, thiếu gia" Quản gia Lưu phủ cung kính lui xuống, đi bố trí tất cả, cái này cũng không có biện pháp, nay Lưu phủ ở một hồi hạo kiếp ban ngày tẩy rửa, cao thủ chết một nửa, một nửa còn lại lại đều từ giã mà rời đi, mà Uất Trì Thương là sẽ không ra tay giúp đỡ, đây là quy tắc gia tộc, không ai có thể phản kháng, nếu không cho dù Uất Trì Thương là cửu phẩm Tiên Đế, hậu quả cũng là bị người chấp pháp gia tộc phế bỏ tu vi, giam giữ diện bích.

785. Chương 786: Ra Tay

Quyển 11: Chúa tể

Chương 786: Ra tay

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Quản gia Lưu phủ bận rộn một hồi mới đem trận thế Lưu phủ mở ra, sau đó từng cấp một thăng cấp chuyển hóa, cuối cùng biến thành trận thế biến hóa cấp ba, toàn bộ Lưu phủ biến thành một cái bom hẹn giờ khủng bố thật lớn. Mà tất cả cái này, toàn bộ mọi người trong thành nhỏ cũng không có nhận thấy được.

Dương Thiên Vấn lại là một cái ngoại lệ, ngay tại khi trận thế hủy diệt thành hình. Dương Thiên Vấn tâm thần đột nhiên nhảy dựng, tựa như có chuyện gì đã xảy ra. Đây là thần thông thiên nhân cảm ứng, có thể cảm ứng được một ít liên hệ vi diệu cùng tự thân. Dương Thiên Vấn lập tức nắm chắc cái cảm giác vi diệu này, sau đó mẫn cảm sử dụng ra thần thông thuật số suy tính, bấm ngón tay tính ra, bình thường loại suy tính này, phải cùng chính mình có liên hệ nhân quả mới có thể suy tính, nếu không có tính như thế nào cũng không có tác dụng.

Thủy Thấm Lan tuy rằng cũng là cấp bậc cao thủ Thiên Thần, nhưng mà nàng cũng không có thần thông, hơn nữa tu tập pháp tắc cũng không có loại công năng thần diệu này, cho nên đối với cái này hoàn toàn không biết gì cả. Nhìn Dương Thiên Vấn lại đang suy tính cái gì, kỳ quái hỏi: "Làm sao vậy, Thiên Vấn ca?"

Dương Thiên Vấn hơi tính toán một chút liền biết được một ít đại khái, ngầm thở một hơi nói: "Cái Lưu Chính Hưng này thật sự là đáng chết! Trách không được có câu tục ngữ nói, trời muốn diệt vong, tất trước khiến cho điên cuồng".

"Có ý tứ gì?" Thủy Thấm Lan không hiểu.

"Không có gì, cũng là chuyện tốt, đây chính là công đức đưa lên cửa! Lưu Chính Hưng này muốn lấy trả giá hủy diệt toàn thành tính kế huynh muội Quán gia. Nếu không phải ta ở trong tòa thành nhỏ này, chỉ sợ sự tình phát triển đến một khắc cuối cùng, ta mới có thể phát hiện. Đến lúc đó cũng đã muộn" Dương Thiên Vấn giải thích nói.

Thủy Thấm Lan kinh ngạc kêu ra tiếng: "Vậy thật sự là nguy hiểm! Lưu Chính Hưng này quả nhiên là nên chết, như vậy mà điên cuồng đến mức hủy diệt toàn thành, đây chính là mấy trăm vạn sinh linh!"

Dương Thiên Vấn cười lắc lắc đầu, mở miệng nói: "Người giống như thế, nơi nào quản được nhiều, thấy được nhiều, nàng cũng sẽ không kỳ quái. Lưu Chính Hưng không phải là người đầu tiên, cũng tuyệt đối sẽ không là kẻ cuối cùng".

Thủy Thấm Lan tu luyện là sinh mệnh pháp tắc, cho nên đối với cho sinh mệnh càng hiển tôn trọng một ít, cho dù là sinh mệnh nhỏ yếu giống như con kiến, Thủy Thấm Lan cũng sẽ bản năng cho đủ tôn trọng. Dương Thiên Vấn thì thích trừ ác dương thiện, tích lũy công đức. Tuy rằng, có một bộ phận nguyên nhân là vì nhu cầu tu luyện.

Cái này pháp môn luyện khí đạo gia thái cổ chính tông nhất, chú ý minh tâm kiến tính, tích góp công đức, thượng thể thiên tâm, cảm ngộ thiên địa tự nhiên vạn vật. Tu đạo tức tu đức. Tu đức tức tu đạo. Cái này

cùng pháp môn tu hành đời sau truyền lại tự nhiên có sai biệt, cùng pháp môn tu hành thần đạo vũ trụ này, lại không có liên quan với nhau.

Dương Thiên Vấn cần nơi nơi tích lũy công đức, thượng thể thiên tâm. Nhưng mà người tu hành đạo thần, chỉ cần khổ tu pháp tắc. Đem trình độ cảm ngộ pháp tắc tăng lên, dung hợp lĩnh vực pháp tắc là có thể tiến cấp. Đương nhiên một bước này, không biết làm khó bao nhiêu Thần Vương, rất nhiều Thần Vương đỉnh phong chính là giẫm chân tại chỗ ở đây, vô số năm qua cũng chỉ có thể giẫm chận tại chỗ, không thể đột phá.

Tia nắng sớm đầu tiên xuất hiện, thái dương dần dần dâng lên, trên ngã tư đường yên tĩnh rất nhanh lại khôi phục một ngày phồn vinh, người đến người đi, tiểu thương như rừng. Dương Thiên Vấn đứng ở phía trước cửa sổ khách sạn, nhìn xem khách thương lui tới, trong lòng cảm thán, vô tri có đôi khi cũng là một loại hạnh phúc, đồng thời cũng là một loại bi ai. Nhìn nhìn, trong lòng chút bất tri bất giác, có một loại minh ngộ kỳ quái khó có thể diễn tả.

Không biết qua bao lâu, Dương Thiên Vấn đột nhiên gian tỉnh ngộ lại đây, nguyên bản chính mình ở chút bất tri bất giác, nhìn trường hợp những người này tới lui, có một loại cảm giác xem con kiến. Đúng, là con kiến! Trên thực tế, đứng ở độ cao như Dương Thiên Vấn, nhìn xuống thương sinh thiên hạ, thật như là đang nhìn một đám kiến giãy

dụa cầu sinh vậy. Đối với thần minh cao cao tại thượng này mà nói, vô số sinh linh dưới thần giới, chính là một đám kiến hèn mọn.

Đồng thời khi lực lượng bọn hắn đang không ngừng tăng lên, quay đầu nhìn lại, trong lòng tự nhiên sẽ có một loại cảm giác cao cao tại thượng vô thượng. Thần minh này tựa như chưa từng nghĩ tới. Trước đó, mình cũng là một trong những con kiến này, bọn họ đều đã quên bản, mất bản tâm.

Dương Thiên Vấn thế mà ở lúc này, ngoài ý muốn tỉnh ngộ lại. Bọn họ ở chính mình xem như là những con kiến, vậy chính mình ở trước mặt thiên đạo làm sao không phải là con kiến? Lại cẩn thận hồi tưởng kiếp sống tu hành mấy vạn năm của mình, từng bước một đi lên độ cao hiện nay.

Cái loại cảm giác cao cao tại thượng về sự ưu việt cùng chí cao vô thượng tồn tại này, đều ở lúc này biến mất không còn. Minh tâm kiến tính. Tức thấy bản tâm. Dương Thiên Vấn tâm tính tu vi lại một lần chiếm được thăng hoa, bảo trụ bản tâm, hiểu biết bản tâm. Có thể ở thời điểm cuối cùng trảm thi thành thánh.

Dương Thiên Vấn không thể nghi ngờ đã vì kiếp sống tu đạo chính mình về sau đánh hạ một cái trụ cột kiên cố. Lầu cao vạn trượng xây lên, không có trụ cột kiên cổ, tất cả đều là nói suông vọng tưởng mà thôi… Chính mình như là đứng ở một cái ngã ba đường, có rất nhiều lựa chọn. Đều có thể đi thông Đại La Kim Tiên, nhưng mà chỉ có một con đường, là con đường lựa chọn quang minh chính đại chính xác nhất.

Mà lúc này đây hạ giới, minh ngộ bổn tâm, tìm về chính mình, không bị lạc lối, không bị dụ hoặc làm loạn. Phi thường ngoài ý muốn một con đường lựa chọn chính đại quang minh chính xác nhất, một con đường đủ đi thông cực hạn đại đạo!

Lúc này đây hạ giới nhập thế. Thu hoạch thật đúng là phong phú ra ngoài dự kiến. Một đạo trở ngại ngày sau cuối cùng trong cơ thể của Dương Thiên Vấn đã được dọn sạch, chỉ cần bước trên Đại La Kim Tiên quả vị, liền đại biểu bước đầu tiên tu đạo của Dương Thiên Vấn đã muốn hoàn thành! Bước thứ hai, tự nhiên chính là thành thánh!

Đại bộ phận tu sĩ. Chính là bởi vì ở giai đoạn Dương Thiên Vấn hiện tại, lựa chọn sai lầm, mà vĩnh viễn dừng lại ở bước đầu tiên, vô duyên bước thứ hai, bước thứ ba.

Tu đạo không tu tâm. Đến cùng là công dã tràng.

Huynh muội Quán gia hầu như đồng thời xuất hiện ở phía trước cửa lớn Lưu phủ, một cước đá văng cửa lớn Lưu phủ ra quát: “Lưu lão cẩu. Chịu chết đi!”

Dương Thiên Vấn nghe tiếng hô như thế, lắc lắc đầu thở dài: “Người trẻ tuổi chính là người trẻ tuổi, quá xung động, tu vi tâm tính không đủ, một tiếng rống này, xác thực rất khí thế, nhưng mà nếu đem kẻ địch dọa chạy, vậy mất nhiều hơn được”.

Trên thực tế, Lưu Chính Hưng trước tiên đã nghĩ trốn chạy, chỉ là không cam lòng cứ như vậy mà đi, hắn muốn ở trước khi đi hung hăng nhục nhã hai tiểu súc sinh này một phen, nếu không phải hai người bọn chúng, chỉ sợ tất cả đều đã trở nên khác biệt. Chính mình sau khi trở về, cũng không bị lưu đày ra bên ngoài.

"Các ngươi vào đi, bổn tọa đợi đã lâu" Lưu Chính Hưng thật ra không có sợ hãi lớn tiếng nói.

Hai huynh muội cẩn thận xuất ra pháp bảo hộ thân, sau đó đuổi theo thanh âm tìm được chỗ của Lưu Chính Hưng, nhìn thấy bên người hắn còn có hai người khác. Lúc này bọn họ đang đứng ở trên một tòa bình đài, nếu nhìn kỹ, phía trên bình đài có một đạo văn lộ quỷ dị, nếu là cao nhân say mê trận pháp, chỉ sợ sẽ bị hấp dẫn.

Dương Thiên Vấn thần thức quét nhìn một chút cái trận pháp này, trong lòng cảm thán, Tiên linh giới này quả nhiên không giống bình thường, chỉ cái trận pháp này đã giá trị vượt xa trận pháp đồng loại ở tiên ma yêu giới.

Trong vô thanh vô tức, Dương Thiên Vấn liền phong tỏa trận thế này vận chuyển, loại trận thế này ở trước mặt loại trận đạo tông sư chân chính như Dương Thiên Vấn thật sự là không đáng nhắc tới.

Chương 786: Ra tay (2)

Lưu Chính Hưng cười lạnh nhìn hai huynh muội Quán gia, ngữ khí lạnh lẽo nói: "Các ngươi là nghĩ đến báo thù, đúng không? Đáng tiếc, các ngươi không có cơ hội này".

Huynh muội Quán gia nhìn hai người phía sau Lưu Chính Hưng, một là quản gia Lưu phủ, thất phẩm Tiên Quân, không đáng nhắc tới. Một tồn tại khác là bọn họ nhìn không thấu, nhưng mà bằng khí tức cũng biết người này chính là cửu phẩm Tiên Đế vẫn ẩn ở Lưu phủ kia.

"Lưu lão cẩu, ngươi cho là chỉ bằng hắn có thể giữ được ngươi sao?" Quán Thiên chỉ vào Uất Trì Thương hỏi, vẻ mặt tự tin, bởi vì phía sau Quán Thiên có Dương Thiên Vấn ủng hộ, so với Lưu Chính Hưng càng thêm không có sợ hãi.

Lưu Chính Hưng bĩu môi, xuất ra một khối giống như phù lại giống như tinh thể, mặt mang tươi cười nói: "Ngươi có biết đây là cái gì không?"

Huynh muội Quán gia liếc mắt nhìn nhau một cái, bản năng cảm giác được không thích hợp, cái thứ xa lạ này tựa như cho bọn họ một loại cảm giác nguy hiểm.

"Nghĩ là các ngươi cũng không biết, thật ra các ngươi hẳn là kiêu ngạo, bởi vì tòa thành thị này tất cả mọi người đều chôn cùng với các ngươi" Lưu Chính Hưng cười ha ha lên.

"Động thủ" Quán Thiên quyết đoán hạ lệnh nói, đồng thời một đạo Nguyên thần công kích mạnh mẽ cộng thêm một thanh phi kiếm bằng phương thức dã man trực tiếp nhất công qua, mục tiêu thẳng chỉ Lưu Chính Hưng.

Quán Tuyết cũng đồng thời ra tay, mục tiêu thẳng chỉ Lưu phủ quản gia. về phần cao thủ chân chính kia, hai người trực tiếp đem hắn không nhìn tới.

Lưu Chính Hưng trong cơ thể có được tiên khí Nguyên thần phòng ngự, đỡ một đạo Nguyên thần công kích này, hắn trực tiếp bóp chặt vật khống chế trận thế, khởi động trận thế. Uất Trì Thương cũng sửng sốt. Đây là có chuyện gì? Hắn là rõ ràng cái bộ trận thế này lợi hại, vì cái gì không có tác dụng đây?

Quản gia Lưu phủ cũng không có loại tiên khí Nguyên thần phòng ngự quý trọng này, trực tiếp bị Quán Tuyết giết chết.

Lưu Chính Hưng cắn răng một cái, dùng thế thân tiên lệnh đỡ một kích tất sát này của Quán Thiên.

Thế thân tiên lệnh, chính là một loại mật thuật chỉ có ở Tiên linh giới, truyền thừa từ thời kì thượng cổ, chính là một loại thượng cổ tiên thuật tương đương hữu dụng, chỉ là cái thế thân tiên lệnh này cần tài liệu rất quý trọng mà luyện chế không dễ. Lưu Chính Hưng trong tay cũng chỉ có một cái, hơn nữa là hắn bỏ giá ới mua được, vẫn không có bỏ ra dùng được, Uất Trì Thương từ thời điểm phi kiếm sắp đánh trúng Lưu

Chính Hưng muốn động thủ ngăn lại một kích này, nhưng mà thật không ngờ, hắn vừa mới có ý tưởng này, lại toàn thân không thể động đậy.

Cái này chính là trong một trăm lẻ tám thần thông thuật, Định Thân thuật!

Lấy pháp lực Dương Thiên Vấn, vô thanh vô tức định trụ một cửu phẩm Tiên Đế, thật sự rất dễ dàng.

"Cái này, không có khả năng! Trận thế của ta đâu? Như thế nào không có khởi động?" Lưu Chính Hưng điên cuồng mà quát, hiện tại căn bản chạy không thoát, bởi vì truyền tống trận này lấy uy lực nổ mạnh làm nguồn năng lượng, cái trận thể này không nổ, truyền tống trận tự nhiên chính là một cái trận chết, khởi động không được. Cái truyền tống trận này bố trí đã được sắp xếp rất tốt, muốn đổi cũng không đổi được.

Lưu Chính Hưng hiện tại là điên cuồng, mà Uất Trì Thương hiện tại chính là sợ hãi, bởi vì hắn không động đậy được, ngay cả vì nguyên nhân gì không động đậy được cũng tìm không ra.

Điều này hắn sao không sợ hãi cho được?

"Hừ, Lưu lão cẩu, ngươi hủy gia nghiệp Quán gia ta, thiếu chút nữa làm hại Quán gia ta cửa nát nhà tan, nhốt tra tấn cha ta, cừu hận này, hôm nay phải chấm dứt" Quán Thiên cũng không có sốt một giết Lưu Chính Hưng, bởi vì cái này thật sự quá tiện nghi cho hắn.

Lưu Chính Hưng sau khi thanh tỉnh cái phản ứng đầu tiên chính là chạy trốn, nhưng mà vừa mới người đã bị Quán Tuyết một cước đá trở

"Muốn chạy? Có dễ dàng như vậy sao?" Quán Tuyết hừ lạnh một tiếng nói.

"Thương thúc, cứu ta. Mau cứu cứu ta, ta không muốn chết, cho dù là bị gia tộc lưu đày đều tốt, ta cũng không muốn chết ở trong này" Lưu Chính Hưng nhanh ôm lấy đùi Uất Trì Thương cầu xin, trong lòng suy nghĩ vô số loại đáp án, có phải trong gia tộc có vị nào phải đem mình tẩy rửa đi hay không? Không hợp lý! Lưu Chính Hưng cũng không có thời gian đi cẩn thận phân tích, đi tự hỏi. Nay là thời điểm chỉ mành treo chuông, một khối thế thân tiên lệnh duy nhất cũng đã dùng rồi, mặc dù có cực phẩm tiên khí phòng ngự Nguyên thần bảo vệ Nguyên thần, nhưng ở trên thực lực lại kém quá xa.

Uất Trì Thương chính mình là có khổ nói không nên lời, hắn căn bản không thể động đậy, ngay cả nói đều nói không được.

"Các ngươi, các ngươi dám giết ta? Ta là đệ tử trực hệ Uất Trì thế gia thiên hạ đệ nhất thế gia, ngươi giết ta, toàn bộ Tiên linh giới đều không có chỗ cho Quán gia các ngươi sống yên!" Lưu Chính Hưng vì bảo mệnh, bất đắc dĩ tiết lộ bí mật này, vốn đệ tử Uất Trì thế gia phái ra bên ngoài thí luyện ngàn năm, là tuyệt đối không cho phép tiết lộ chính mình là đệ tử thế gia, nếu không bị điều tra ra sẽ gặp phải trừng phạt thực nghiêm khắc.

Danh tiếng Uất Trì thế gia ở Tiên linh giới thật sự rất vang dội, nếu đệ tử phái ra ngoài thí luyện dùng thân phận này đi tham dự thí luyện. Vậy căn bản khởi không đến ý nghĩa cùng tác dụng của thí luyện. Cho nên, đây là nghiêm lệnh cấm. Thậm chí còn dùng phương thức thế lực khác cử báo có thưởng đến ngăn chặn loại sự tình tác tệ này xuất hiện.

Người cầm quyền Uất Trì thế gia năm đó cũng là trải qua như vậy, tự nhiên không muốn để cho hậu nhân nhàn hạ dùng mánh lới như thế. Lão tử năm đó ăn khổ, các ngươi không nếm qua đã nghĩ thượng vị. Làm sao có khả năng?

Huynh muội Quán gia có cô lậu quả văn cũng nghe nói qua uy nghiêm cùng chỗ đáng sợ của thiên hạ đệ nhất thế gia. Xác thực, nếu thực giết đệ tử Uất Trì thế gia, vậy Tiên linh giới cũng không có nơi một nhà bốn khẩu bọn họ dung thân.

"Hừ, ngươi nói là đúng sao? Ca ca, không cần cùng hắn dài dòng, cứ như vậy giết hắn, thật sự quá tiện nghi cho hắn" Quán Tuyết lắc mình một cước đá vào đan điền đối phương, phá pháp lực người này, sau đó một chưởng vỗ tới, muốn bị hủy tu vi nguyên thần đối phương, nhưng bởi vì đối phương có tiên khí phòng ngự nguyên thần, thế nhưng cản xuống.

"Muội muội, không cần đem hắn đánh chết. Như vậy quá tiện nghi cho hắn" Quán Thiên nghĩ thông suốt, Lưu Chính Hưng là họ Lưu, hắn nói chính mình là người Uất Trì thế gia chính là người Uất Trì thế gia sao?

Thật sự là buồn cười, nếu người Uất Trì thế gia vô dụng như vậy, vậy Uất Trì thế gia đã sớm tiêu rồi.

Lưu Chính Hưng một thân tu vi bị phế đi một nửa, tuy rằng Nguyên thần tu vi còn đó, nhưng mà đối mặt hai thất phẩm Tiên Đế, tu vi nguyên thần của hắn căn bản không có tác dụng.

Quán Thiên bốn kiếm chặt đi hai tay cùng hai chân của Lưu Chính Hưng, Lưu Chính Hưng đau đớn la to, thanh âm nọ giống như heo bị chọc tiết vậy.

Dương Thiên Vấn vẫn ẩn thân ở một bên, sau khi nghe đến bốn chữ Uất Trì thế gia này. Đột nhiên nhớ tới mật thám Thiên Võng đã phái ra đi hồi báo, ba đại thế lực siêu cấp Tiên linh giới, một trong số đó chính là Uất Trì thế gia có danh xưng thiên hạ đệ nhất thế gia. Tình báo cho ra đánh giá là nội tình hùng hậu, sâu không lường được, hơn nữa dị thường thần bí!

Dương Thiên Vấn rất ngạc nhiên. Vì thế lắc mình một cái xuất hiện ở trước người Uất Trì Thương.

Dương Thiên Vấn đột nhiên xuất hiện, đem Lưu Chính Hưng hoảng sợ, huynh muội Quán gia nhìn thấy Dương Thiên Vấn, cung kính chào nói: "Tham kiến tiền bối!"

"Không cần đa lễ" Dương Thiên Vấn phất phất tay nói.

Uất Trì Thương tuy rằng bị định thân, nhưng mà tư tưởng còn đó, nhìn thấy người trẻ tuổi đột nhiên xuất hiện, trong lòng kinh ngạc không thôi, liên tưởng đến biểu hiện huynh muội Quán gia, rất nhanh liền cân nhắc ra bản thân bị định trụ bất động, tám phần liền cùng người trẻ tuổi này có liên quan.

"Ngươi là người Uất Trì thế gia?" Dương Thiên Vấn thản nhiên hỏi.

"Không sai, chỉ cần các ngươi thả ta, ta có thể xem như chuyện gì đều không có phát sinh qua" Lưu Chính Hưng đem Dương Thiên Vấn làm như một cọng cỏ cứu mạng cuối cùng.

"Tốt lắm" Dương Thiên Vấn một chưởng sưu hồn thuật đặt ở trên đỉnh đầu Lưu Chính Hưng, dễ dàng dập nát tiên khí phòng ngự nguyên thần, sau đó từ trong nguyên thần của Lưu Chính Hưng, sưu ra tất cả bản thân muốn biết.

786. Chương 786

787. Chương 788: Cổ Quái

Quyển 11: Chúa tể

Chương 788: Cổ quái

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn truyện copy từ

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn tự mình xuyên giới, đi tìm người phát ngôn từng giới diện một, thật sự quá mệt mòi, hơn nữa bên trong giới diện này, có chuyên chúc giới diện thuộc loại gia tộc thần thú thần giới, đối với giới diện này Dương Thiên Vấn luôn luôn thái độ chính là lược đi, bởi vì không biết đối với các loại truyền thừa mật thuật của gia tộc thần thú này, cho nên, Dương Thiên Vấn tự động lược đi chúng nó, mà là đem trung tâm phát triển đặt ở trên nhân tộc.

Cho nên, chỉ cần dùng phương thức tùy cơ hàng lâm bất hạnh nhập lầm nhân gian hoặc là giới diện chuyên chúc này mà nói, Dương Thiên Vấn sẽ thu hồi thần niệm, một lần nữa buông xuống. Như vậy hiệu suất sẽ lớn hơn. Dương Thiên Vấn cũng có đủ thời gian ở trong Thời Không Bảo Tháp tu luyện cùng với thường thường tập hợp một chút tình báo do thần niệm hóa thân này thu được.

"Ha ha ha…. Tốt, tốt lắm" Dương Thiên Vấn cách mỗi vạn năm từ nơi thần niệm phân ra tập hợp lại, vô luận là tiến độ cũng tốt, hay là tham ngộ tu luyện có được, hay là công đức tích góp được, đều làm cho Dương Thiên Vấn rất là vui vẻ.

"Thiên Vấn ca, chuyện gì khiến cho chàng cười đến vui vẻ như vậy?" Nhưng vào lúc này, Thủy Thấm Lan bưng mỹ thực phong phú đến hầu hạ Dương Thiên Vấn, thấy Dương Thiên Vấn cười đến vui vẻ như thế, cũng tâm sinh vui vẻ hỏi.

"Không có gì, chỉ vui vẻ cái thần niệm phân hoá này, thần thông vạn thiên thành đạo, thật sự là làm cho người ta bớt lo lại khoái trá" Dương Thiên Vấn cười to nói: "Ve sau ta cũng có càng nhiều thời gian ở với nàng".

Thủy Thấm Lan vừa nghe, cũng lộ ra nụ cười vui vẻ, Dương Thiên Vấn thật sự bận rộn, vừa muốn luyện chế trận kì, vừa muốn tích lũy long cân, còn muốn tu luyện thần thông, tìm hiểu thiên đạo. Cái tu luyện này là tuyệt đối không thể hạ xuống, có câu "Đi ngược dòng nước, không tiến tất lui" chỉ chính là cái này.

Nhưng mà hiện tại, Dương Thiên Vấn ở tu luyện thần thông cùng tìm hiểu thiên đạo một đường này thế nhưng có thể dùng một loại thần thông quỷ dị đến đạt thành, cái này thật sự là làm cho người ta khó có thể tưởng tượng! Trên thực tế, môn thần thông quỷ dị mà thần kỳ này không phải kiệt tác một mình Dương Thiên Vấn. Bởi vì hiện tại Dương Thiên Vấn dĩ nhiên có thể sáng chế một ít thần thông cấp thấp, nhưng mà tuyệt đối sáng tạo không ra loại nghịch thiên thuật "Thần niệm phân hóa, vạn thiên thành đạo" này cho dù là trong một trăm lẻ tám vô thượng thần thông, cũng có thể đủ xếp ở mười hạng đầu. Thần thông vô thượng này, truyền thừa bởi tổ đạo gia, Dương Thiên Vấn hiện tại tính toán đâu ra đấy cũng chỉ chuẩn Đại La Kim Tiên nửa chân bước vào Đại La quả vị, thực lực thế nào mà tự nghĩ ra thần thông dung hợp?

Vì cái gì sẽ có môn thần thông này? Không sai, có được loại năng lực thần kỳ này cũng chỉ có vận mệnh la bàn!

Dương Thiên Vấn dứt khoát dùng một cái nguyện vọng giữ lại, trực tiếp đạt được môn thần thông nghịch thiên này. Môn thần thông này, có thể so với bí thuật "Mộng trung chứng đạo" năm đó A Di Đà Phật sáng chế còn muốn cao hơn nửa bậc!

Cái thần thông thần niệm phân hóa, vạn thiên thành đạo này, thật ra chính là một loại chứng đạo thuật! Dương Thiên Vấn cũng suy nghĩ hồi lâu, mới dùng một cái nguyện vọng đến đổi lấy môn chứng đạo pháp không giống bình thường này.

Dương Thiên Vấn từ lúc còn nhỏ chỉ số thông minh đã hơn người, đã là thông minh tuyệt đỉnh thấy qua là không quên được. Hơn nữa đối với sự vật mới mẻ phi thường muốn hiểu biết, cũng muốn thử. Cho nên tu hành tới nay, sở học quá uyên bác, mà tinh thông lại không nhiều. Vì cái gì? Bởi vì tinh lực thật sự không đủ! Cái này đối với Dương Thiên Vấn mà nói, không thể không nói là một loại tiếc nuối!

Vì tu vi vững bước đi tới, Dương Thiên Vấn không thể không buông tha cho rất nhiều nghiên cứu. Có lẽ làm như vậy là lựa chọn không gì đáng trách, nhưng nếu thực đến một bước cuối cùng nọ, vậy một chút tiếc nuối đã muốn quên đi, tất nhiên sẽ ảnh hưởng mê tâm. Liền vĩnh viễn không thể đạp tới cửa chứng đạo, không thể thấy cửa mà vào.

Chứng đạo, không phải nói là được, suy nghĩ một chút thần giới nhiều Chúa Tể như vậy, bọn họ vì trở thành Chí cao thần trả giá bao nhiêu? Lại nhìn xem thượng cổ tiên hiền ở vũ trụ khác, bọn họ người nào xuất thân đơn giản? Tam Thanh từ Bàn cổ biến thành, Nữ Oa tạo nhân thành thánh, Phật giáo nhị thánh phát đại chí nguyện to lớn mà thành thánh. Bọn họ xuất thân lại là giai tầng như cỏ rác của Dương Thiên Vấn có thể so sánh sao?

Bọn họ chứng đạo thành thánh, còn tiêu phí vô số gian khổ. Huống chi là Dương Thiên Vấn phàm nhân bình thường như vậy, tuy rằng hắn ở bên trong phàm nhân có thể nói rất có trí tuệ. Nhưng tuyệt đối không thể cùng Tam Thanh, Nữ Oa so sánh. Dương Thiên Vấn cho dù có cơ duyên, nếu không có pháp môn chứng đạo thích hợp với hắn, vậy cái thành thánh này căn bản chính là không tưởng!

Phàm nhân muốn thành thánh, chỉ có lấy uy lực nghịch thiên to lớn phá vỡ vũ trụ trói buộc, chính là lấy lực chứng đạo!

Dương Thiên Vấn nương theo lực lượng nguyện vọng của la bàn vận mệnh, dung hợp nhiều loại thần thông vô thượng, sáng chế pháp môn thần thông thần niệm phân hoá, vạn thiên thành đạo, có thể nói là đi lối tắt, lấy bác thành đạo! Thần niệm phân hoá, buông xuống vạn giới, trọng đạp đạo tu hành, mỗi người đều chuyên tu một hạng. Hoặc chuyên tu nguyên thần, hoặc hai cái kiêm tu. Lại đi trên đường tu hành, hoặc

xuất thế ẩn tu, hoặc nhập thế ứng kiếp. Dương Thiên Vấn thần niệm phân hoá càng nhiều, thần niệm hóa thân này tu vi lại càng thấp.

Dương Thiên Vấn nay đem số lượng thần niệm hóa thân khống chế ở chừng một vạn, có thể cam đoan đi lại cùng kế hoạch của hóa thân ở trung tầng giới diện.

Đợi cho bộ khung Thiên Võng hoàn thành, Dương Thiên Vấn sẽ đem thần niệm phân hoá ngàn vạn, buông xuống Tu Chân Giới. Bắt đầu từ Tu Chân Giới, từng bước một trùng tu.

Dương Thiên Vấn hiện tại đối với Đại La Kim Tiên quả vị một chút cũng không sốt ruột, ngược lại bắt đầu kế hoạch chứng đạo. Không sai, chứng đạo trừ bỏ pháp môn ra, còn cần một cái bảo vật quan trọng nhất là Hồng Mông tử khí! Dùng cách nói của thần giới mà nói, chính là thần vị! Dương Thiên Vấn hiện tại chỉ có một thần vị, cần chín thần vị mới có thể hồi môn một đạo Hồng Mông tử khí, nói cách khác Dương Thiên Vấn còn kém tám đạo!

Có manh mối thần vị, vậy trên Trung La đảo có ba cái, mưu tính một phen, có thể được hai cái trong đó. Còn có là bên trong thần điện thần bí đáy biển cũng có một cái. Chỉ là thần điện nọ đã không có tung tích, sợ là khó tìm!

Bất quá cũng may, đường Chúa Tể, đã có sẵn, trong chúng thần chi chiến, chỉ cần đánh bại người cạnh tranh, chứng đạo có hi vọng!

Dương Thiên Vấn hiện tại thời gian phân phi thường có quy luật, khi nào thì luyện chế trận kì, khi nào thì tìm hiểu la bàn, khi nào thì bồi lão bà, khi nào thì tìm hiểu trận, khí, đan tam nghệ tuyệt học, đều phân phi thường rõ ràng.

Vội vàng ngàn năm, nhoáng một cái mà qua, Dương Thiên Vấn trong lúc này lại giải khai hai cấp la bàn, chiếm được hai cái nguyện vọng. Chứa đựng ở trong la bàn, tùy thời có thể lấy ra. Đạo thần phù thứ hai mươi bốn cùng hai mươi lăm, chính là linh hồn thần phù cùng vĩnh hằng thần phù, hai loại thần phù đều là phù văn đỉnh cấp, làm cho Dương Thiên Vấn có được năng lực pháp tắc có thể nhìn trộm linh hồn cùng pháp tắc vĩnh viễn, đồng thời Dương Thiên Vấn cũng đối với hai loại pháp tắc lực đồng cấp khác có được lực được miễn nhất định.

Đương nhiên, thời gian ngàn năm này, môn pháp môn thần thông thần niệm phân hoá, vạn thiên thành đạo của Dương Thiên Vấn cũng từ từ thuần thục, Thiên Võng ở trung tầng giới diện đã hoàn toàn triển khai, ở trong trung tầng giới diện ngang với tiên ma yêu giới, Thiên Võng đã chặt chẽ nắm giữ chỗ tối của các giới diện này, bắt đầu hoàn thiện cơ chế bồi dưỡng nhân tài, bắt đầu vận chuyển lên.

Thiên Võng ở chiếm cứ mấy trăm vạn trung tầng giới diện, thành lập mạng lưới tình báo cùng mạng lưới bồi dưỡng nhân tài, mỗi trăm năm vì thần giới chuyển vận nhân tài nhiều đạt vạn người! Lượng lớn nhân viên Thiên Võng phi thăng thần giới, sau đó gia nhập vào trong các thế lực lớn nhỏ, trở thành nhân viên tình báo Thiên Võng, đúng giờ hướng thượng tầng Thiên Võng báo cáo tình báo tương quan.

Dương Thiên Vấn tin tưởng, chỉ cần trải qua hơn mười vạn năm phát triển, Thiên Võng thần giới sẽ khuếch trương cực nhanh, trở thành tổ chức tình báo khổng lồ nhất bí ẩn nhất.

Đinh Ẩn cách mỗi một đoạn thời gian đem một ít tình báo quan trọng tập hợp hướng Dương Thiên Vấn thông báo một lần. Đương nhiên, một đoạn thời gian này cũng không cố định, có đôi khi trăm năm cũng không có báo cáo, có đôi khi trong vòng một năm báo cáo hai ba lần.

Buổi sáng, Dương Thiên Vấn đang hành công luyện khí nhận được linh hồn truyền âm của Đinh Ẩn, thu công hỏi: "Có chuyện gì?"

"Bẩm báo chủ thượng, thuộc hạ phát hiện một cái sự tình cổ quái" Đinh Ẩn báo nói.

"Ồ? Nói nghe một chút" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi. Những năm gần đây, Dương Thiên Vấn vẫn tiềm tu ở tiên ma yêu giới, tuy rằng không ra khỏi cửa, nhưng mà hướng đi của thần giới lại rõ như lòng bàn

"Thiên Võng hạ giới tập hợp lại tình báo biết được, có mấy gia tộc tương đương cường đại, chiếm cứ cả vạn giới diện, truyền thừa vô số năm tháng, tiềm lực thật lớn. Dựa theo biểu hiện gia tộc này tại hạ giới, có thể

kết luận, gia tộc này ở tại thần giới thế lực cùng thực lực cũng tương đương cường đại, hơn nữa căn cơ so với Thiên Võng còn muốn vững chắc hơn" Đinh Ẩn báo nói.

"Cái này cũng không kỳ quái, thần giới rất nhiều tông môn, tại hạ giới cũng có chi nhánh tồn tại. Giống gia tộc thần thú cường đại, còn có giới diện chuyên chúc" Dương Thiên Vấn cũng không thấy làm kì.

"Nhưng mà cổ quái là, thế gia này ở thượng giới một chút danh khí cũng không có, thậm chí ngay cả một chút tin tức cũng không có" Đinh Ẩn bổ sung nói.

Dương Thiên Vấn nghe rõ ràng, thận trọng hỏi: "Ngươi ý tứ là nói, thần giới cất dấu mấy thế lực ẩn cường đại?" Cái gì đáng sợ nhất, không biết đáng sợ nhất. Mà thế lực thần bí năm đó xâm nhập Vấn Thiên cư, mạnh mẽ ép mình, cho tới hôm nay cũng không có rõ ràng, có thể thấy được cái thần giới này nước cũng không phải là không sâu.

788. Chương 789: Toàn Diện Thẩm Thấu

Quyển 11: Chúa tể

Chương 789: Toàn diện thẩm thấu

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Chỉ sợ là, ở tại thần giới. Lấy năng lực tình báo của chúng ta cũng không có phát hiện một chút dấu vết để lại, che dấu này sâu, làm cho người ta khó có thể tưởng tượng" Đinh Ẩn nghiêm túc hồi đáp, phải biết rằng hiện tại thần giới Thiên Võng, xúc tu đã muốn trải rộng mười sáu khối đại lục nhân thần giới, bởi vì cả trăm vạn giới diện đối ứng phi thăng trì không giống nhau, tuy rằng Thiên Võng ở năng lực chiến tranh cùng trên thực lực so ra kém thế lực siêu nhất lưu chân chính, nhưng ở trên năng lực tình báo cũng chỉ có hơn chứ không kém.

Nhưng cho dù có năng lực tình báo mạnh mẽ như vậy, cũng không có thể phát hiện thế lực thần bí giấu ở mặt hắc ám của thần giới này, có thể thấy được năng lượng thế lực này, vượt xa Thiên Võng.

"Có gia tộc nào. Cụ thể nói xem" Dương Thiên Vấn thận trọng suy xét trong chốc lát, quyết định tự mình hiểu biết một phen tình huống rồi nói sau.

"Căn cứ tình báo hạ giới. Bọn họ có Bắc Thần thế gia chiếm cứ sáu vạn bảy ngàn trung tầng giới diện; Mộ Dung thế gia chiếm cứ năm vạn ba ngàn bốn trăm trung tầng giới diện; Uất Trì thế gia chiếm cứ bốn vạn tám ngàn năm trăm trung tầng giới diện; Còn có… tổng cộng bảy gia tộc. Đây đều là Thiên Võng ở trung tầng giới diện thu thập tư liệu, còn ở trung tầng giới diện có bao nhiêu thế lực như vậy thì chúng ta cũng chưa rõ" Đinh Ẩn nhất nhất báo cáo. Thật ra còn có một ít thế lực tông môn, bọn họ chiếm cứ giới diện cũng không thiếu, chỉ là các thế lực này phần lớn ở tại thần giới tìm được tông môn, cũng không thuộc loại thế lực quá mức thần bí ví dụ như nói Long giới giới diện chuyên chúc thuộc về Long tộc ít nhất không hề dưới mười vạn! Thực lực đương nhiên thật mạnh mẽ, nhưng mà Long tộc đó là bày rõ ràng ở bên ngoài.

"Uất Trì thế gia? Không thể tưởng được thế gia này lại như khổng lồ thế, làm cho người ta cảm giác có chút ngoài ý muốn như thế" Dương Thiên Vấn cảm thán nói, lúc trước ở Tiên linh giới gặp gỡ hai nhân vật của thế gia này, thật ra có vài phần ý tứ duyên phận hàm xúc ở trong đó.

"Từ giới diện này phân bố đến xem, bọn họ tựa như cũng trải rộng cả nhân thần giới, tiềm thế lực tuyệt đối không thể khinh thường" Đinh Ẩn lại mở miệng phân tích nói.

"Ngươi có chủ ý gì. Nói đến nghe một chút" Dương Thiên Vấn trực tiếp hỏi.

"Ở tại thần giới, Thiên Võng thực lực còn đang phát triển, tạm thời không làm gì được thế lực gia tộc thần bí này, nhưng mà tại hạ giới sẽ không giống nhau. Thuộc hạ cho rằng, có thể đối với thế lực hạ giới này tiến hành thẩm thấu toàn diện" Đinh Ẩn mở miệng nói, thật giống như Tà Vụ lúc trước vậy, một tổ chức lớn bị Thiên Võng một ngụm nuốt vào. Không phải vì tu luyện, mà là vì phát triển thế lực Thiên Võng. Nhưng

mà vũ trụ to lớn, trung tầng giới diện này thật sự rất nhiều, tuy rằng Thiên Võng ở trăm vạn giới diện cắm hạ căn cơ, nhưng là tương đối mà nói, là thiếu một ít.

Nhưng mà, Dương Thiên Vấn cũng không có khả năng vẫn dùng loại pháp môn thần thông này đến phát triển thế lực. Mà xem nhẹ tu luyện tự thân. Hiện tại Thiên Võng đã tiến nhập một thời kì phát triển cao tốc khác, không cần chính mình đến tự mình quan tâm. Cho nên, Dương Thiên Vấn có tâm thả lỏng tìm trung tầng giới diện mới. Đem pháp môn thần thông này chính thức vận dụng cho tu luyện. Chỉ nếu làm như vậy mà nói, thần niệm hóa thân phân hoá đi ra ngoài chưa có lấy được thành quả, hoặc là trước khi toàn bộ bị ma diệt, đều không thể lại vận dụng môn thần thông này.

Trước sau so đo, cẩn thận cân nhắc, Dương Thiên Vấn quyết định phái ra sáu Thần Hoàng dùng Tạo Hóa Vô Cực Đan mới thúc giục đi ra một mình xuyên giới diện chậm rãi tìm trung tầng giới diện mới, phát triển Thiên Võng, tuy rằng như vậy tốc độ sẽ có vẻ chậm, nhưng mà cũng sẽ không đình chỉ Thiên Võng phát triển. Mà chính mình cũng có thể bứt ra ra. Đem thần niệm phân hoá ngàn vạn, buông xuống Tu Chân Giới, làm cho hóa thân lại một lần nữa tu hành, thẳng đến pháp môn thần thông này đại thành, các thần niệm hóa thân đều đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên, lại đoàn tụ thần niệm, để chứng đạo.

"Tốt, tích cực phát triển thế lực Thiên Võng các giới diện, mệnh lệnh phân bộ Thiên Võng có căn cơ cùng thực lực nhất định, bắt đầu hướng tới các gia tộc tiến hành thẩm thấu toàn diện, nhớ kỹ lấy ẩn nấp làm chủ, không thể bại lộ Thiên Võng tồn tại" Dương Thiên Vấn cuối cùng là gật gật đầu hạ đạt mệnh lệnh này, đồng thời thu hồi thần niệm hóa thân hoàn thành chuẩn bị Thiên Võng cắm rễ. Hơn nữa phái ra sáu vị cường giả Thần Hoàng mới tấn cấp, tiến vào dị độ không gian, bắt đầu tìm trung tầng giới diện có thể "thực dân".

Dương Thiên Vấn sau khi an bài tốt tất cả, liền bế quan tu luyện. Sau khi khôi phục một phen, mà bắt đầu chuẩn bị chân chính thi triển môn bí thuật chứng đạo này. Trước đây thi triển pháp môn thần thông này căn bản không thể kéo dài, có thời gian hạn chế. Đồng thời cũng là Dương Thiên Vấn đang cố ý luyện tập, nhìn xem bí thuật thần thông này có chỗ thiếu hụt gì hay không. Trên thực tế, trải qua ngàn năm luyện tập cùng nghiền ngẫm, Dương Thiên Vấn khẳng định môn bí thuật này có thể thực hiện. Không hổ là xuất phẩm của la bàn vận mệnh, Dương Thiên Vấn tìm không thấy một chút chỗ thiếu hụt. Thậm chí cho dù là thần niệm hóa thân buông xuống bị tiêu diệt, cũng sẽ không đối với Dương Thiên Vấn tạo thành thương tổn gì, trải qua một hai ngày tĩnh dưỡng, tia thần niệm bị tiêu diệt sẽ khôi phục lại. Quan trọng nhất là, sẽ mang đến cho Dương Thiên Vấn một ít cảm ngộ về sinh tử tuyệt cảnh. Bên trong thế tục, bắt đầu tu luyện một lần nữa. Thần niệm hóa thân này sẽ căn cứ chỗ đặc sắc của giới diện, đều tự lựa chọn một môn kỹ nghệ mà dốc lòng. Hoặc là lựa chọn tu chân bách nghệ, hoặc là lựa chọn một môn thần thông bí thuật bên trong Tam Thiên Đại Đạo mà tu luyện.

Tam Thiên Đại Đạo, hệ nào cũng có thể chứng đạo! Đương nhiên, đây là truyền thuyết lưu truyền tới nay, Dương Thiên Vấn cảm giác, pháp môn này tuy rằng tất đều có thể chứng đạo, nhưng không thuộc về chính mình. Chính mình có được la bàn vận mệnh, nếu không đi ra một cái thuộc về chính mình mà nói, vậy thật sự là phí phạm cái tạo hóa bằng trời này.

Các phân bộ Thiên Võng nhận được mệnh lệnh tổng bộ thần giới, một ít nơi sớm đã đứng vững gót chân, ví dụ như một ít giới diện như Tiên linh giới, thế lực phát triển tích tụ ngàn năm, thật đối với các thế gia này tiến hành toàn diện thẩm thấu, khó khăn cũng không phải quá lớn, chỉ là vấn đề thời gian.

Đương nhiên, thẩm thấu tiến vào thế lực này không phải vì khống chế gia tộc này, bởi vì dạng này sẽ đả thảo kinh xà, khiến cho thế lực gia tộc này ở thần giới sẽ có cảnh giác, Dương Thiên Vấn muốn không cái này, mà là tình báo cùng tin tức. Chỉ cần thẩm thấu đến bước đủ tìm hiểu tình báo cơ mật, như vậy đủ rồi.

Dương Thiên Vấn sau khi chân chính phân hoá thần niệm, tĩnh dưỡng suốt ba năm mới khôi phục lại, mà ba năm này chỉ là thời gian bên ngoài. Dương Thiên Vấn sau khi khôi phục cảm giác một trận thần thanh khí sảng, thực sự thoải mái.

Thật ra, cái thần niệm phân hoá này càng thêm đáng sợ là, trong đó còn dung nhập nguyên tố trảm tam thi chứng đạo ở trong đó, thông qua lượng lớn thần niệm phân hoá, đem bộ phận thiện niệm cùng ác niệm chính mình phân hoá ra, gia nhập hạ tầng giới diện.

Nay Dương Thiên Vấn ở trên cảm ngộ đại đạo, sẽ càng thêm có ưu thế. So với các Chúa Tể cũng kém không bao nhiêu.

Nhưng tiến độ thẩm thấu nảy đại gia tộc lại cực kỳ không lý tưởng. Bởi vì chuyện này. Dương Thiên Vấn cố ý đem Đinh Ẩn mắng một chút, sau đó hỏi nguyên do.

Đinh Ẩn có chút lộ ra vẻ ủy khuất, vô cùng cung kính hồi đáp: "Hồi bẩm chủ thượng, gia tộc này chế độ hầu như là một cái khuôn mẫu khắc ra, tương đương nghiêm cẩn cùng tàn khốc, người không có tiến vào giai tầng quyền lực của gia tộc, căn bản không có bao nhiêu tình báo có giá trị, mà người vào giai tầng quyền lực của gia tộc, không chỗ ai không phải là cao thủ cường giả, tâm trí vô cùng cao siêu, chúng ta căn bản không có cơ hội tiến hành thẩm thấu. Cho nên ba năm tiến triển hầu như không có, hơn nữa tuân thủ mệnh lệnh, không dám bại lộ Thiên Võng tồn tại, cho nên đã bị kiềm chế khá lớn, tiến độ thong thả. Chúng ta hiện tại nhiều nhất thẩm thấu nô phó bên người tộc nhân trung tâm quyền lực mà thôi. Nô phó này có thể cung cấp tình báo tuy rằng không ít, nhưng mà chân chính cơ mật lại căn bản tiếp xúc không đến" Hắn nói lời này cũng là có chút bất đắc dĩ.

"Thì ra là thế. Việc này cũng không thể trách ngươi, từ từ mà làm đi" Dương Thiên Vấn cũng không phải người không nói đạo lý, nghe xong cũng không có truy cứu, "Bất quá, toàn diện thẩm thấu không thể thả lỏng, cần tiếp tục thẩm thấu, cho dù là nô phó cũng thế, chỉ cần có thể thu hoạch càng nhiều tin tức tình báo cũng là đáng giá".

Đinh Ẩn nghiêm túc đáp lại nói: "Tuân mệnh, chủ thượng" Đương nhiên, thao tác cụ thể tự nhiên là từ hắn hạ mệnh lệnh xuống các phân bộ Thiên Võng hạ giới. Thần giới bên này, theo mật thám Thiên Võng phi thăng càng ngày càng nhiều, lại thêm Đan sư công hội phát triển, mạng lưới tình báo Thiên Võng mở rộng nhanh chóng, đang không ngừng gia tăng. Mỗi ngày đều có cả đống lớn chuyện chờ hắn đi làm, bận muốn chết đi được. Chuyên hạ giới, nếu không phải tin tức quan hệ đến thế lực ngầm của thần giới, chỉ sợ Đinh Ẩn tổng chưởng quầy Thiên Võng này thật đúng là sẽ không liếc mắt qua một cái.

Hơn nữa bởi vì mật thám Thiên Võng tăng nhiều, nhiều người như vậy, tuy rằng không cần ăn cơm, nhưng mà cũng muốn tu luyện, bọn họ làm thành viên Thiên Võng, hàng năm đều có thể từ phân bộ Thiên Võng các nơi được một ít thần thạch hoặc là thần tinh, để mà tu luyện cùng tiêu phí. Người nhiều, sức ép tài chính cũng bắt đầu tăng trưởng, Thiên Võng muốn nuôi sống nhiều người như vậy, chỉ dựa vào tài phú Dương Thiên Vấn lưu lại là không đủ. Thương hội ngoại môn của Thiên Võng bắt đầu dần dần mở rộng, làm ăn càng lúc càng lớn. Đồng thời, đan sư công hội vì các cấp đan sư mà phục vụ đồng thời cũng vơ vét của cải bốn phía. Những thứ đoạt được này, cũng làm cho Đinh Ẩn giảm nhỏ áp lực không ít.

789. Chương 790: Gặp Gỡ

Quyển 11: Chúa tể

Chương 790: Gặp gỡ

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Thiên Võng thực lực thật ra cũng không yếu, không tính sáu vị cao thủ cấp bậc Thần Hoàng bị Dương Thiên Vấn phái ra đi tìm trung tầng giới diện, phát triển phân bộ Thiên Võng, Thiên Võng ở tại thần giới, ước chừng có được chín vị hạ vị Thần Hoàng, bọn họ đều lợi dụng ngàn năm này dần dần biến thành hạ vị Thần Hoàng danh xứng với thực, thực lực không thể khinh thường.

Chín vị Thần Hoàng tuy rằng đều là hạ vị Thần Hoàng, nhưng số lượng này liền đủ để khởi động một cái thế lực siêu nhất lưu. Một cái thế lực siêu nhất lưu, nhưng lại là một cái thế lực che dấu ở chỗ tối, trừ bỏ

thanh trừ một ít đá chặn đường ra, nhân viên chiến đấu chủ lực của Thiên Võng, phần lớn đều ở trong Thời Không Bảo Tháp của Dương Thiên Vấn, nhận quản lý cùng luyện quân sự hóa.

Tất cả cung ứng tu luyện, cách mỗi vạn năm, Dương Thiên Vấn sẽ đem bọn họ từng nhóm phái đến các nơi thần giới lịch lãm, cho nhiệm vụ nhất định, để cho bọn họ đi hoàn thành. Để luyện năng lực thực chiến cùng năng lực hợp tác đoàn đội vân vân của bọn họ.

Đương nhiên, hiện tại nhân viên chiến đấu của Thiên Võng trước mắt còn đang huấn luyện. Không có nhanh như vậy đạt tới mục tiêu của Dương Thiên Vấn. Nay thành viên ở trong Thời Không Bảo Tháp tổng cộng có chừng mười bốn vạn người, số lượng này cũng không nhiều. Trải qua ngàn năm này tu luyện, phần lớn đều ở giai đoạn Thượng vị thần đến Thiên Thần. Trong đó Thượng vị thần liền chiếm cứ mười hai vạn người, mà cao thủ cấp bậc đã ngoài Thiên Thần không sai biệt lắm hai vạn người, Thần Vương chỉ có một người!

Người này chính là Quảng Nguyệt Tiên Quân năm đó bị Dương Thiên Vấn thu phục, bất quá người ta hiện tại là Quảng Nguyệt Thần Vương, có thể nói là cường giả cấp bậc hùng bá một phương.

Vốn hắn có cơ hội dùng một viên Tạo Hóa Vô Cực Đan trở thành Thần Hoàng mới, nhưng mà hắn lại dứt khoát cự tuyệt, hiện tại hắn chỉ huy hơn mười vạn đại quân, uy phong dữ dội, về phần tu luyện đến Thần Hoàng, hắn bản thân có tin tưởng tuyệt đối, cái này chỉ là vấn đề thời gian.

Cái phần tự tin này trừ bỏ đến từ chính hắn, nhưng mà càng nhiều là vì Dương Thiên Vấn tồn tại.

Năm đó hắn bất quá là một Tiên Quân nho nhỏ tiên ma yêu giới, mấy vạn năm qua đi, đã trở thành đường đường Thần Vương. Từ một đầu lĩnh cường đạo năm đó, nay biến thành đại tướng quân chỉ huy hơn mười vạn thần quân. Tao ngộ kỳ diệu như vậy, cùng lắm cũng chỉ như thế mà thôi. Tất cả cái này đều đến từ chính chủ thượng vĩ đại ban cho.

Quảng Nguyệt so với bất luận kẻ nào đều hiểu biết, nếu bằng vào cố gắng chính mình, đừng nói là Thần Vương, cho dù là một cái Hạ vị thần nho nhỏ cũng phải vì thế mà phấn đấu không biết bao nhiêu năm tháng, thậm chí còn chưa có thành thần, đã bị người hoặc là bị thiên kiếp tiêu diệt. Sáu người thành công từ Thiên Thần vượt qua hai cái cấp bậc, trở thành Thần Hoàng. Có thể nói là một bước lên trời, nhưng cứ như vậy, bọn họ trước kia tích lũy công tích cũng quay về số 0. Nơi nào giống như chính mình nay, công tích dày, quyền cao chức trọng, chấp chưởng hơn mười vạn thần quân, thao luyện chiến trận, ma mã lịch binh.

Quảng Nguyệt không nóng nảy. Có chủ thượng tồn tại, tiến giai Thần Hoàng chỉ là chuyện sớm hay muộn, một khi đã như vậy, cần gì lãng phí công tích tích lũy nhiều năm trước tới nay đi đổi lấy đan dược nhanh chóng trở thành Thần Hoàng?

Quảng Nguyệt cũng không biết, đúng là bởi vì hắn có loại tâm tính có vài phần vô vi này, mới khiến cho hắn trở thành người duy nhất trong đồng lứa tiến giai Thần Vương.

Những người khác phần lớn dừng lại ở Thiên Thần đỉnh phong.

Thiên Võng của Dương Thiên Vấn cũng từng bước một phát triển hẳn lên, có người mới tự nhiên có một đám người cũ. Giống Đinh Ẩn, Mạc Thư Huyền, Vân Thắng một đám người cũ từ Tu Chân Giới đã gia nhập Thiên Võng hơn nữa khai sáng Thiên Võng, bọn họ phần lớn đều từ tầng dưới chót làm lên. Nay từng bước từng bước đều là đầu sỏ Thiên Võng. Trong tay quyền thế lớn, thực lực lại vô cùng mạnh mẽ. Công tích trên tay bọn họ so với thành viên nửa đường gia nhập như Quảng Nguyệt thì dày hơn nhiều, cho nên bọn họ đứng hàng Thần Hoàng, còn có bó lớn công tích có thể cam đoan quyền thế trong tay bọn họ.

Giống như đám người Long Tàn Nguyệt dùng Tạo Hóa Vô Cực Đan, tuy rằng trở thành Thần Hoàng, nhưng mà công tích dĩ vãng đều bị tiêu hao không còn, cấp bậc bị hạ xuống, còn muốn thấp hơn Quảng Nguyệt một bậc.

Trong Thiên Võng, Dương Thiên Vấn là chí cao vô thượng. Hắn nói chính là thiên mệnh, không ai phản đối. Trừ cái đó ra, cho dù là Đinh Ẩn đầu sỏ Thiên Võng cũng là lấy công tích luận cao thấp.

Chỉ là Đinh Ẩn một tay đem Thiên Võng phát triển lớn mạnh, công tích lớn tới trời, một viên Tạo Hóa Vô Cực Đan cũng không tính cái gì. Tài nguyên bên trong Thiên Võng, trừ bỏ bổng lộc cơ bản cùng trang bị

tiêu chuẩn ra, thứ hắn muốn hoặc là mua trong nội bộ, hoặc là lấy công tích đến đổi.

Thành viên Thiên Võng như Long Tàn Nguyệt tấn thăng Thần Hoàng, bọn họ đều bị Dương Thiên Vấn phái đi ra ngoài làm chân chạy.

Hiện nay ở trong Thời Không Bảo Tháp, lấy Quảng Nguyệt hắn tu vi Thần Vương tối cao, mỗi ngày dẫn mọi người tập luyện Chu thiên tinh đấu đại trận trận thế biến hóa, rất uy phong, rất uy vũ. Trận này, cần phải đem mỗi một vị trí mỗi một cái biến hóa đều nhớ kỹ.

Phải biết rằng, nếu một người chuyên đứng một cái tinh vị. Tự nhiên chỉ cần nhớ kỳ trận thể biến hóa tinh vị này, nhưng mà tinh anh này tu luyện rất nhiều. Còn phải tiến vào các đại lục thần giới tham gia lịch lãm, có thể còn sống trở về có thể có bao nhiêu? Vạn nhất tổn thất nhân viên chuyên luyện tinh vị này, vậy toàn bộ trận thế liền không thể đầy đủ. Cho nên, Dương Thiên Vấn rõ ràng muốn mỗi người đều phải quen thuộc mỗi một cái tinh vị biến hóa của Chu thiên tinh đấu đại trận này, dù sao có được Thời Không Bảo Tháp, thời gian thật sự sung túc. Tuy rằng Chu thiên tinh đấu đại trận mỗi một cái biến hóa đều phải ghi nhớ, thật sự có chút khủng bố, nhưng cái này cũng là cách Dương Thiên Vấn luyện các tinh anh này.

Yêu cầu chính là đạt tới cảnh giới Thiên Thần, hơn nữa nhớ kỹ mỗi một cái tinh vị biến hóa Chu thiên tinh đấu đại trận, có thể đảm nhiệm toàn bộ vị trí tinh vị. Lúc này mới có thể trở lại thần giới, tiến hành lịch lăm trong ba ngàn năm.

Một ngày này, Dương Thiên Vấn theo lệ đi tiến đến thị sát trận thế diễn luyện Chu thiên tinh đấu đại trận, xem xong tâm tình đặc biệt khoái trá, chừng đó năm tháng luyện tập cũng không có uổng phí.

Dựa theo thời gian suy tính, Bích Nhi cũng tới thời điểm xuất quan, cho nên Dương Thiên Vấn tâm tình không khỏi càng thêm khoái trá.

Dương Thiên Vấn nhìn trong chốc lát, chuẩn bị quay lại trong phủ, tiếp tục luyện chế trận kì, bỗng nhiên nhận được linh hồn truyền âm của ba người Long Tàn Nguyệt.

Dương Thiên Vấn tiếp nhận một cái trong đó hỏi: "Có chuyện gì cứ báo gấp như vậy?" Bình thường tình báo này là trình cho Đinh Ẩn, từ Đinh Ẩn quy nạp, rồi mới báo cho Dương Thiên Vấn.

"Hồi bẩm chủ thượng, ba người chúng ta ở trên đường gặp mấy vị cường giả cấp bậc Thần Hoàng, sau khi thử một phen, tựa như giới này cường giả còn không thiếu!"

Dương Thiên Vấn nghe xong sửng sốt, phản xạ có điều kiện nói: "Điều đó không có khả năng!" Tứ đại siêu thần thú từng nói qua, tự tiện hạ giới chính là trọng tội. Cho dù là Thần Hoàng, không có Chúa Tể cho phép cũng không chuẩn hạ giới. Nghĩ lại cái Chúa Tể thức tỉnh này cũng chính là sự tình gần ngàn năm, phân thân Chúa Tể có thể quản cũng không có nhiều như bản thể. Nói không chừng, Thần Hoàng này đều là từ rất sớm đã đi hạ giới.

Long Tàn Nguyệt hồi đáp: "Chúng ta trải qua một phen điều tra, bọn họ thời gian hạ giới đã vượt qua mấy vạn năm, tựa như là tìm kiếm cái gì. Bọn họ bình thường khi xuyên qua trung tầng giới diện, đều che dấu tu vi, cũng không phô trương. Lần này Thần Hoàng hạ giới tuyệt đối không ít hơn mấy trăm người, về phần nguyên nhân, chúng ta sợ bại lộ thân phận không có tìm hỏi".

Dương Thiên Vấn nghe đáp án này, đã đủ tiêu hóa một trận, rất nhiều chuyện đều cần cẩn thận phân tích một phen, cho nên Dương Thiên Vấn cũng không có hỏi nhiều cái gì, phân phó nói: "Tiếp tục tra, công tác mở rộng Thiên Võng có thể chậm lại, không cần bại lộ".

"Tuân mệnh, chủ thượng".

Mấy trăm vị Thần Hoàng hạ giới? Ta kháo, quá truyền kỳ đi? Thần Hoàng, đại biểu là cường giả đỉnh phong thần giới. Trừ bỏ Chúa Tể cùng thượng cổ Thần Hoàng số lượng cực kỳ thưa thớt ra, Thần Hoàng ở trong vũ trụ có thể dùng hô phong hoán vũ, không gì làm không được để hình dung, nhưng nhân vật như vậy, thế mà vinh hoa phú quý, tiền tài quyền thế quyền lực đều thượng giới không cần, mạo hiểm nguy hiểm mạnh mẽ hạ giới, ở trong dị không gian cùng vô tận hằng sa vị diện xuyên qua, thực có khả năng không chú ý một cái gặp gỡ không gian thiên tai, còn có khả năng bị lan đến mà ngã xuống. Đúng, không cần kỳ quái, cho dù là Thần Hoàng, ở trước mặt toàn bộ không gian vũ trụ cũng không dám nói là vô địch.

Thiên tai nhân họa, đều có khả năng hủy diệt bọn họ.

Nhân họa, có lẽ có điểm không có đủ. Nhưng mà ở trước mặt thiên tai, cho dù là Thần Hoàng không chú ý một cái cũng sẽ thân tử thần diệt, ngàn vạn năm khổ tu hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Hiển nhiên Thần Hoàng này hạ giới, tuyệt đối không phải đơn thuần là du lịch, bên trong bọn họ, có chút người có khả năng động cơ đều giống như Dương Thiên Vấn, hạ giới tìm căn cơ thế lực phát triển, ví dụ như nói ở trung tầng giới diện, thậm chí là ở hạ tầng giới diện lưu lại một điểm huyết mạch hoặc là đạo thống vân vân.

Nhưng cái này tuyệt đối không phải nguyên nhân chủ yếu, khả năng bởi vì chút sự tình này mà Thần Hoàng hạ giới là không ít, bất quá ở bên trong dị độ không gian vô tận, lưu lại cả vạn năm, vậy không phải đơn thuần là muốn phát triển thế lực hoặc lưu lại đạo thống.

790. Chương 791: Phó Ước

Quyển 11: Chúa tể

Chương 791: Phó ước

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn bản năng cảm giác được sự tình không tầm thường, cường giả cấp bậc Thần Hoàng bình thường không xuất thế, lại có thể có mấy trăm người vụng trộm đến hạ giới. Mấy trăm Thần Hoàng này, hầu như chính là một nửa số lượng Thần Hoàng nhân thần giới?

Các Thần Hoàng này mạo hiểm nguy hiểm thật lớn ở dị độ không gian qua lại, động cơ tuyệt đối không thuần, có thể làm cho bọn họ không tiếc tất cả, thậm chí còn buông tha vinh hoa phú quý cùng quyền thế tối cao ở thần giới, cũng phải hạ giới đến mạo hiểm. Tất nhiên là vì tìm kiếm bảo bối gì đó, bảo bối có thể làm cho Thần Hoàng động tâm cũng không nhiều?

Dương Thiên Vấn đang ở tự hỏi, Thủy Thấm Lan bưng mỹ thực món ngon vào, nhìn thấy Dương Thiên Vấn đang ngẩn người, không có đi quấy rầy hắn, mà là lẳng lặng ngồi ở một bên chờ đợi.

Qua một hồi lâu, Dương Thiên Vấn mới chú ý tới Thủy Thấm Lan, lui đi trầm tư, đi qua nói: "Ừm, thơm quá, Lan nhi tay nghề thật sự là càng ngày càng tốt, ngự trù hoàng đế so cùng nàng, quả thực chính là rác rưởi".

Thủy Thấm Lan liếc trắng mắt Dương Thiên Vấn một cái, hồi đáp: "Chỉ có chàng nói nhảm, phàm nhân sinh mệnh có hạn, đương nhiên so ra kém ta" Tinh nghiên trù nghệ nhiều năm như vậy, có thể không lợi hại sao?

"Dù sao ta cũng là được Lan nhi nàng cấp dưỡng" Dương Thiên Vấn cảm thán một tiếng nói.

"Vậy càng tốt!" Thủy Thấm Lan hạnh phúc cười nói, muốn quản được một nam nhân, đầu tiên muốn phải quản cái dạ dày của hắn, "Đúng rồi, chàng vừa rồi suy nghĩ cái gì vậy?"

"Ồ, không có gì, chỉ là đa,s người Long Tàn Nguyệt điều tra được, ở trong vô tận dị độ không gian, lại có thể còn có một ít đồng đạo" Dương Thiên Vấn vừa ăn vừa nói.

"Đồng đạo?" Thủy Thấm Lan không có nghe rõ ràng.

Dương Thiên Vấn kể lại cho Thủy Thấm Lan một lần.

"Ồ, Thần Hoàng này khẳng định là tìm cái gì đó, có thể làm cho bọn họ động tâm như thế, tất nhiên là bảo vật cấp bậc thần giới thập bảo" Thủy Thấm Lan phân tích nói.

"Đúng rồi, thần vị! Bọn họ khẳng định là đang tìm thần vị!" Dương Thiên Vấn nghe được Thủy Thấm Lan nói, liền liên tưởng đến thần giới thập bảo trong tay mình, sau đó lại liên tưởng đến thần điện thần bí đáy biển nọ cùng với khối bia đá trong thần điện nọ!

Dương Thiên Vấn càng nghĩ càng khẳng định, lời đồn thần vị trải rộng toàn bộ vũ trụ, có lẽ một ít trung tầng giới diện hoặc là trong dị độ không gian mờ mịt có khả năng tồn tại. Bảo vật cấp bậc thần giới thập bảo, so sánh ra mà nói, người tu hành thần đạo này có lẽ càng thêm coi trọng thần vị, dù sao có nó, có thể đủ đột phá Thần Hoàng đỉnh phong, trở thành Chúa Tể mới.

Thần Hoàng còn có khả năng ngã xuống, Chúa Tể ngã xuống khả năng rõ ràng còn thấp hơn nhiều. Hơn nữa sau khi tấn thăng Chúa Tể, không chỉ có tỉ lệ tử vong thấp, lại có thể có được phân thân. Phân thân này thực lực liền vượt qua Thần Hoàng bình thường, đủ để ứng phó rất nhiều chuyện.

Thủy Thấm Lan đi theo Dương Thiên Vấn cũng có chút năm tháng, tự nhiên biết thần vị là cái gì, nghe xong, cũng gật đầu đáp: "Đúng, khẳng định là thần vị, cũng chỉ có thứ này mới có thể làm cho nhiều Thần Hoàng như vậy điên cuồng".

Nói tới thần vị, Dương Thiên Vấn nhớ tới chính mình còn có một cái hẹn một ngàn tám trăm năm, cái này mắt thấy cũng nhanh đến, chính mình đến lúc đó khẳng định phải về thần giới, như vậy có điểm phiền toái.

Thần giới còn có một cái thế lực ngầm không biết tên nhìn chằm chằm chính mình, chính mình nếu hiện thân đi La Sát hải, có thể bại lộ hành tung chính mình, đưa tới phiền toái không cần thiết hay không?

Quên đi, đến lúc đó rồi nói sau, cái hẹn một ngàn tám trăm năm nọ mình khẳng định phải đi, trừ bỏ vấn đề chữ tín ra, còn có chính là thần vị trên đảo Trung La nọ, đó cũng là thứ mình phải lấy.

Cho nên, cái hẹn đảo Trung La, vô luận như thế nào mình cũng phải đi.

Về phần cái khác, Dương Thiên Vấn hiện tại là một mình, tính cơ động mạnh, cái thế lực ngầm thần bí kia cho dù muốn đánh chủ ý tới hắn, chỉ sợ cũng không phải dễ dàng như vậy.

Dương Thiên Vấn thu thập một chút đồ, buông ra một bộ phận tu vi, từ trung tầng giới diện phi thăng.

Cái hạ giới này có lẽ rất khó, lại còn mạo hiểm nguy hiểm sinh mệnh, nhưng mà trở lại thượng giới cũng rất dễ dàng, trực tiếp ngồi "thang máy" mà đi lên.

Ở dưới tác dụng của tiếp dẫn thần quang, Dương Thiên Vấn biến hóa thân hình một cái, rất nhanh liền phi thăng về tới thần giới.

Vừa về thần giới, Dương Thiên Vấn liền hướng La Sát hải tiến đến, lúc này đây, Dương Thiên Vấn không có đi đường bộ, mà là đi đường thủy.

Đi đường thủy liền ý nghĩa phải phí càng nhiều thời gian, lại còn mạo hiểm thiên tượng biến hóa ngoài biển, là cực kỳ mạo hiểm. Bất quá, đi đường này cũng là an toàn nhất cũng là che dấu hành tung nhất, Dương Thiên Vấn tin tưởng cho dù là Thiên Võng toàn thịnh cũng tra không ra hành tung chính mình. Hai trăm năm mới đến La Sát hải, tuy rằng luôn luôn di chuyển, nhưng mà Dương Thiên Vấn cũng không có lãng phí thời gian, nên việc cần làm vẫn làm được.

Dương Thiên Vấn bước vào phạm vi La Sát hải, lúc này, cách cái hẹn đảo Trung La chi còn có một trăm lẻ năm năm. Nói cách khác, còn có năm năm, La Sát hải sẽ phong hải. Dương Thiên Vấn âm thầm may mắn, hoàn hảo chính mình đúng lúc đuổi tới, nếu không liền bỏ lỡ ước định một ngàn tám trăm năm lần này.

Dương Thiên Vấn ở một khắc bước vào La Sát hải thì phát ra một cái tin tức cho Mạnh Tiểu Kiếm, thông báo cho hắn, mình đã đến đây.

Đảo Lâm Giang, Dương Thiên Vấn trước kia đã tới, lúc này đây lại lựa chọn ở trong này đặt chân. Bởi vì nơi này quen thuộc.

Mạnh Tiểu Kiếm tin tức liền trả lời: "Dương đại ca? Huynh ở nơi nào, ta lại tiếp huynh".

"Ta ở đảo Lâm Giang" Dương Thiên Vấn hồi đáp.

"Tốt, ta bảy ngày sau đuổi tới, ngươi ở trên đảo chơi trước đi" Mạnh Tiểu Kiếm nhẹ giọng đáp.

Dương Thiên Vấn hồi đáp: "Tốt, ta chờ ngươi" Vì thế, Dương Thiên Vấn ở trên đảo Lâm Giang bốn phía dạo chơi, nhìn đến cái linh dược gì liền mua cái đó. Không thể không nói, cái La Sát hải này tài nguyên thực phi thường phong phú, nơi này linh dược chủng loại không chỉ có nhiều, hơn nữa sung túc, giá cũng có vẻ tiện nghi.

Bảy ngày đảo mắt liền qua.

"Dương đại ca? Ngươi ở đâu đâu? Ta đến rồi" Mạnh Tiểu Kiếm, đưa tin nói.

"Ta ở khách sạn Lâm Uyên thành Phong Lâm" Dương Thiên Vấn hồi đáp.

"Ồ, tốt. Ta lập tức đến" Mạnh Tiểu Kiếm dứt lời liền đóng truyền tin.

Không đến một canh giờ. Mạnh Tiểu Kiếm quả nhiên tìm được rồi khách sạn Lâm Uyên, thần thức nhất tìm đến Dương Thiên Vấn. Dương Thiên Vấn lúc này đang ngồi ở lầu hai khách sạn, nhàn nhã uống rượu, ăn đồ ăn.

Mạnh Tiểu Kiếm lên lầu hai, cao hứng đi lại nói: "Dương đại ca. Nhiều năm không gặp, huynh biến hóa cũng quá lớn đi, danh hiệu Đan đạo Thánh Sư, ở tại thần giới cũng coi như đi ra hết nổi bật, tuy rằng hơn một ngàn năm trôi qua. Nhưng mà vãn vang rền như cũ".

"Được, ngươi biến hóa cũng không tệ, mới bao nhiêu thời gian, ngươi đã tiến giai đến Thiên Thần trung giai" Dương Thiên Vấn ha ha cười đáp lại.

Mạnh Tiểu Kiếm vừa nghe liền buồn bực, "Ta sao có thể so với huynh, huynh hiện tại đường đường là Thần Vương!"

"Đúng rồi, Chung Tình Nhi đâu, hai người các ngươi" Dương Thiên Vấn tươi cười không thay đổi hỏi.

"Tìm không thấy ngươi." Mạnh Tiểu Kiếm mặt có chút đỏ.

"Ồ? Tiểu tử ngươi động tác thật nhanh, ha ha ha" Dương Thiên Vấn cảm thán nói.

"Dương đại ca, huynh nếu không có việc gì, chúng ta liền lên đường đi. Cha ta cùng gia gia của ta đều ở nhà đợi đã lâu" Mạnh Tiểu Kiếm đề nghị nói.

"Được rồi, chúng ta đi" Dương Thiên Vấn một ngụm đem chén rượu uống cạn, vén màn liền cùng Mạnh Tiểu Kiếm rời khỏi đảo Lâm Giang.

Mạnh gia, được xưng là La Sát thế gia, một nhà ba Thần Hoàng bảy Thần Vương, có thể nói là phong cách cùng cực, tuy rằng nhân đinh rất thưa thớt, nhưng mà càng là thế lực siêu nhất lưu, nội tình này so với Thiên Võng thâm hậu hơn nhiều, lực ảnh hưởng cũng thật lớn, không thể khinh thường.

Mạnh gia ở La Sát hải độc chiếm một tòa hải đảo, diện tích tuy rằng không phải rất lớn, nhưng mà trên đảo có rất nhiều linh dược cùng mạch khoáng độc đáo của La Sát hải.

Tòa hải đảo này có rất nhiều tên, gần sát nhất chính là Mạnh gia đảo. Nó độc thuộc về Mạnh gia, Mạnh gia đảo tuy rằng so ra kém đảo Lâm Giang, nhưng mà ở mấy chục vạn cũng là thoái mái! Rất khó tin tưởng, một tòa đảo lớn như vậy, chỉ có không đến hai mươi người chiếm cứ.

Bảy ngày sau, Dương Thiên Vấn theo Mạnh Tiểu Kiếm đi tới tòa Mạnh gia đảo này.

Trên đảo cấm chế rất nhiều. Còn có một cái đại trận hộ đảo mạnh mẽ. Dương Thiên Vấn cũng là chuyên gia trận đạo, tự nhiên liếc mắt một cái liền nhìn ra cái đại trận hộ đảo này bất phàm.

Mạnh Tiểu Kiếm thấy Dương Thiên Vấn nhìn chằm chằm đại trận hộ đảo, tự hào thổi nói: "Thế nào, Dương đại ca, trận này chính là Mạnh gia ta sáng tạo ra; Tên là Cửu Thiên Thập Địa. Hoàn thiện trận này, cộng dụng trên ức năm, dựa vào trận này hộ đảo, cho dù là trăm vạn Thiên Thần công đảo, Mạnh gia chúng ta cũng có thực lực ngăn lại".

"Quả thật không tệ" Dương Thiên Vấn gật gật đầu cảm thán nói, trận này nếu cứng rắn phân cấp cấp bậc, có thể đứng hàng cửu cấp đỉnh phong. Nhưng mà trận pháp uy lực không thể chỉ lấy cấp bậc đến phân, trận này rõ ràng là đại trận phòng ngự, nó sử dụng tất nhiên là căn cứ Mạnh gia nhân đinh rất thưa thớt, nhưng mà thân thể thực lực cực kỳ cường hãn mà phát minh. Dựa theo Dương Thiên Vấn phỏng chừng,

trận này nếu là lấy ba vị Thần Hoàng bảy vị Thần Vương Mạnh gia đồng thời khu động, như vậy uy lực của nó có thể thực truy Lưỡng Nghi Vi Trần đại trận thời kì toàn thịnh.

791. Chương 791

792. Chương 793: La Sát Hải Uyên

Quyển 11: Chúa tể

Chương 793: La Sát hải uyên

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Ba mươi vạn năm sau lốc xoáy thần giới là không thể tránh né, nhưng mà cái này đảo Trung La nhưng mà một ngàn bát trăm năm hiện thân một lần, nếu cái đảo Trung La này thật có thể đủ mỗi một ngàn tám trăm năm liền cung cấp một ít thần vị mà nói, như vậy không hề nhiều, chỉ cần ba thần vị, có thể đủ cam đoan Mạnh gia trong gió lốc tương lai, chiếm cứ chủ động tuyệt đối, suy nghĩ một chút nếu Mạnh gia một nhà ba Chúa Tể, bảy Thần Hoàng, vậy cái danh hiệu thần giới đệ nhất thế gia này khẳng định ngồi vững. Cho dù là Thần thú giới mười đại gia tộc thần thú, Long, Phượng, Kỳ Lân ba tộc mạnh nhất. Chỉ một bộ tộc lấy ra so cũng kém uy phong Mạnh gia. Có lẽ Long tộc ở trên số lượng Thần Hoàng so với Mạnh gia hơn nhiều. Nhưng số lượng ở Chúa Tể thì còn kém xa.

Dương Thiên Vấn cẩn thận cân nhắc một chút, phát hiện vị lão tổ tông Long tộc kia thực lực tuyệt đối không phải ba Chúa Tể "mới mọc" có thể địch nổi.

Đương nhiên, Mạnh gia thực có được một nhà ba Chúa Tể, bảy Thần Hoàng mà nói. Mạnh gia ít nhất có thể cam đoan ở bên trong gió lốc, bảo toàn tự thân.

Bình thường Thần Hoàng đỉnh phong dưới tình huống vô vọng đi lên cấp cao hơn, phần lớn sẽ lựa chọn con đường Thượng cổ Thần Hoàng, bởi vì thượng cổ Thần Hoàng ở trên thực lực so với Chúa Tể cũng không yếu hơn bao nhiêu, cho dù yếu hơn một ít cũng yếu có hạn. Nhưng mà thượng cổ Thần Hoàng muốn trở thành Chúa Tể khó khăn cũng rất lớn, Thần Hoàng đỉnh phong chỉ cần có một cái thần vị, là có thể một bước lên trời, trở thành Chúa Tể, mà Thượng cổ Thần Hoàng liền phiền toái, thượng cổ Thần Hoàng càng lợi hại, nắm giữ pháp tắc lại càng nhiều, thực lực cũng càng mạnh, bọn họ trở thành Chúa Tể cần thần vị cũng lại càng nhiều!

Ở trên điểm này, vị lão tổ tông Mạnh gia không thể nghi ngờ cũng rất trầm được khí, hắn trở thành Thần Hoàng đỉnh phong cũng đã có chút năm tháng. Nhưng mà vẫn không thấy hắn tu luyện pháp tắc, truy tìm thượng cổ Thần Hoàng thực lực cường đại. Mà là đi theo lối cũ, nhắm ngay thần vị, muốn thành tựu Chúa Tể.

Thật ra mỗi con đường đều có ưu khuyết riêng, rất khó nói ai cao ai thấp.

Mộc Phong Thần Vương trước liền đem chuyện Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan thương lượng cùng Dương Thiên Vấn.

"Cư sĩ, nói vậy ngươi cũng biết người Mạnh gia ta nhân đinh ít, mỗi một tộc nhân đều tương đương quan trọng cùng quý giá, nhưng mà người trẻ tuổi cũng không thể mãi che chở ở dưới cánh của người lớn. Như vậy đối với đời sau của Mạnh gia mà nói, cũng là tệ đoan trùng trùng" Mộc Phong Thần Vương dừng chút, thẳng đến chủ đề, "Cho nên, chúng ta muốn từ trong tay cư sĩ cầu mấy lò Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan, để chuẩn bị bất cứ tình huống nào. Đương nhiên, tài liệu luyện thuốc là từ Mạnh gia chúng ta đến phụ trách, thù lao tương ứng chúng ta tuyệt đối sẽ không keo kiệt" So với việc tài nguyên của Mạnh gia nhiều đời mà nói, tài liệu luyện thuốc căn bản không coi là cái gì. Tuy rằng Mạnh gia cũng có Luyện Đan tông sư chính mình, nhưng mà Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan loại thánh dược này, cũng là độc nhất vô nhị. Thiên Vấn cũng không tiện cự tuyệt, thực sự cầu thị nói: "Luyện chế Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan, cực kỳ tiêu phí thời gian, đan này cần cửu luyện cửu chuyển, đại khái trăm năm có thể luyện một lò, mà lúc thành đan là có thiên

phạt hạ xuống, trong mười lò, chỉ có một lò có khả năng bảo tồn. Nói cách khác, thời gian ngàn năm mới có thể thành tựu một lò. Luyện chế một lò đan dược, cực kỳ tiêu hao nguyên khí, luyện chế một lò, ta phải tĩnh dưỡng ngàn năm, luyện chế khó khăn, không thể tưởng tượng. Mạnh gia muốn mấy lò, chỉ là cung ứng trên linh dược cũng đã là con số trên trời, thời gian tiêu phí, không có hơn mười vạn năm, căn bản không là hiện thực".

Mộc Phong Thần Vương vừa nghe, cau mày, hắn đã sớm đoán đến loại đan dược có thể làm cho người ta khởi tử hồi sinh này, luyện chế tương đương không dễ. Nhưng mà không có nghĩ đến, cái luyện chế này khó khăn đã muốn đạt tới loại trình độ này. Mạnh gia muốn mấy lò Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan. Phải chuẩn bị tài liệu mấy chục lò, hơn nữa Vấn Thiên cư sĩ luyện chế đan dược quy củ là phí dụng một nửa linh dược, chỉ là số lượng linh dược cho dù là Mạnh gia nhiều năm tích tụ cũng không dám nói đủ được.

Hơn nữa, luyện chế tiêu hao thời gian, cùng thời gian người luyện chế tu dưỡng. Thiên phạt đáng sợ, mấy lò thành đan xuống, không có hơn mười vạn năm sợ cũng khó có thể được việc. Cái này mắt thấy thần giới đại loạn sắp khởi, ngươi không có khả năng để cho người ta hơn mười vạn năm không tu luyện, chỉ luyện thuốc cho ngươi chứ? Cái này căn bản là không có khả năng!

"Vậy nếu chỉ luyện chế một lò thành đan, lúc đan thành sẽ có mấy viên?" Mộc Phong Thần Vương lại hỏi, luyện chế mấy lò là không thực tế. Luyện chế một lò, vạn nhất hai ba lần đã thành công, hoặc là rõ ràng vận cứt chó lần đầu tiên đã thành công. Cái này so với luyện chế nhiều mấy lò thì thực tế hơn nhiều.

"Không nhất định, bình thường là chừng mười viên" Dương Thiên Vấn nói ra một con số đại khái. Mười viên, không ít, đây chính là mười cái mạng!

"Tốt, trước hết luyện chế một lò đi, bất quá không nóng nảy, đợi cho lần phong hải này chấm dứt nói sau" Mộc Phong Thần Vương phân rõ nặng nhẹ, còn có vài năm nữa là sẽ phong hải, tiếp qua chín mươi năm sẽ là lúc một lần nữa một ngàn tám trăm năm đảo Trung La hiện thân.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, so với Tạo Hóa Vô Cực Đan thì Dương Thiên Vấn càng thêm nguyện ý luyện chế Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan, đan này chỉ dùng để cứu mệnh, cứu một mạng người, thắng tạo thất cấp phù đồ. ít nhiều cũng có chút công đức, hơn nữa đại thần thông giả mặc dù sống lại, cũng sẽ pháp lực mất hết, phải trùng tu. Chỉ cần khống chế số lượng cùng hướng chảy về của đan này, sẽ không tạo thành cho chính mình phiền toái gì.

Nếu nói, Mạnh gia muốn cầu đan dược là Tạo Hóa Vô Cực Đan mà nói, Dương Thiên Vấn khẳng định sẽ không đáp ứng.

Mộc Phong Thần Vương lúc này xuất ra một quả ngọc giản, lấy tay điểm một cái, một bộ bản đồ ảo ảnh di động không. Nhìn kỹ, cái này không phải là hình đồ La Sát hải sao?

Mộc Phong Thần Vương chỉ vào bản đồ nói: "Tin tưởng cư sĩ cũng biết đây là nơi nào. Nơi này, chính là Hải Thiên Nguyên".

Dương Thiên Vấn gật gật đầu. Không nói gì, hắn biết Mộc Phong Thần Vương phía trước chỉ là lời dạo đầu mà thôi, hắn mặt sau muốn nói mới là trọng điểm.

Ngay sau đó, Mộc Phong Thần Vương chỉ vào mấy chỗ, cấp cho Dương Thiên Vấn giới thiệu đại khái một chút, mấy chỗ này đều là cao nguyên đáy biển cùng Hải Thiên Nguyên tương tự, phong hải sắp tới, địa phương này chính là nơi các thế lực lớn La Sát hải kiếm tiền.

Mộc Phong Thần Vương chỉ vào một đường màu lam trên hải đồ nói: "Địa phương này bất quá là chỗ của một ít Thiên Thần. Mà nơi này mới là toàn bộ nơi xuất hiện nhiều La Sát hồn châu nhất La Sát hải, sản lượng lớn nhất La Sát hải vực! Chỉ là địa phương này bất luận kẻ nào đều không thể chạm tới".

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, thầm nghĩ quả nhiên không ngoài sở liệu!

"Năm năm sau, La Sát hải phong hải, đến lúc đó, lấy tu vi cư sĩ, có thể trực tiếp đi vào trong đó tìm kiếm cơ duyên" Mộc Phong Thần Vương đây là tự cấp cho Dương Thiên Nhiễm biểu hiện thiện ý của Mạnh gia.

Dương Thiên Vấn tự nhiên sẽ không thể không lĩnh tình, phi thường phối hợp cảm ơn nói: "Vậy tại hạ liền đa tạ Mộc Phong huynh chỉ điểm, vả lại cái La Sát hải này nhân sinh không quen, tiểu đệ thật đúng là

không biết đi nơi nào tìm".

Mộc Phong Thần Vương lắc lắc đầu, khách khí nói: "Cảm tạ cái gì, cư sĩ thật sự quá khách khí, năm năm sau, còn mời cư sĩ cùng chúng ta cùng tới".

Dương Thiên Vấn không có lo lắng đáp ứng xuống, lại là hoàn toàn cảm nhận được ưu việt của trúc tía ức năm cho nên hướng tới Mạnh gia muốn một ít trúc tía, ơ trong cái tiểu thế giới kia, mượn dùng tiên thiên linh khí nơi đó trồng xuống, về phần muốn mở rộng phạm vi, bồi dưỡng trúc tía linh tinh, cái này giao cho Thủy Thấm Lan đi phụ trách, nàng tu luyện sinh mệnh pháp tắc, tại phương diện này càng thêm có ưu thế.

Chính là bởi vì có Thủy Thấm Lan luôn luôn ở phía sau màn ủng hộ Dương Thiên Vấn, Dương Thiên Vấn sự nghiệp mới có thể phát triển nhanh như vậy, cũng làm cho Dương Thiên Vấn càng thêm bớt lo, có càng nhiều thời gian đặt ở trên tu luyện.

Năm năm này, Dương Thiên Vấn tu vi tâm cảnh tăng phi thường nhanh, tốc độ hầu như tương đương với ngàn năm tu luyện trước kia, đây là chỗ tốt của thiên tài địa bảo.

Dương Thiên Vấn có một loại xúc động muốn ở Mạnh gia đảo lâu dài, bất quá cái này chỉ là xúc động mà thôi. trước bất luận nơi này dù sao cũng là nhà của người ta, sao có thể ở lâu dài được? Chỉ với chính mình nay thân phận mẫn cảm, tùy thời có khả năng đưa tới một đống lớn mồi bọ điên cuồng ùa đến.

Cho nên, năm năm này Dương Thiên Vấn vẫn xâm nhập trốn tránh, đợi cho sau khi La Sát hải phong hải, Dương Thiên Vấn cho dù công khai lộ diện cũng không có vấn đề gì. Đợi ồi bọ này nghe gió mà tới, cũng là một trăm năm sau, sau trăm năm, chính mình nói không chừng đã sớm đi rồi.

"Cư sĩ, La Sát hải nay đã phong hải, chúng ta có thể xuất phát đi La Sát hải uyên" Mộc Phong Thần Vương lại đây hô, Mộc Phong Thần Vương nay là chuyên môn phụ trách chiêu đãi Dương Thiên Vấn.

"La Sát Thần Hoàng, Mạnh Hiên Thần Hoàng bọn họ không đi sao?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi.

"Ha ha, La Sát hồn châu đối với Thần Hoàng tác dụng có hạn, bọn họ bình thường là sẽ không nhúng tay vào trong đó" Mộc Phong Thần Vương mỉm cười hồi đáp.

Dương Thiên Vấn rõ ràng gật gật đầu, nói vậy Thần Hoàng này ánh mắt đều tập trung ở đảo Trung La, đều tích cực chuẩn bị ứng phó sự tình đảo Trung La, liền ngay cả La Sát hồn châu, bọn họ cũng không có bao nhiêu hứng thú.

793. Chương 794: Xâm Nhập Hải Uyên

Quyển 11: Chúa tể

Chương 794: Xâm nhập hải uyên

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Vợ chồng Mạnh Tiểu Kiếm bởi vì tu vi không đủ, cho nên cùng nhau kết bạn đi Hải Thiên Nguyên, không có đi cùng với Dương Thiên Vấn và Mộc Phong Thần Vương.

Dương Thiên Vấn ở dưới Mộc Phong Thần Vương dẫn dắt, trực tiếp từ đường biển thẳng đến La Sát hải uyên. Từ Mạnh gia đảo chạy đi đến đó, bất quá tiêu phí mười lăm ngày, không xa cũng không gần.

"Từ đây đi xuống bảy ngàn thước chính là cửa vào La Sát hải uyên, hải uyên này sâu không thấy đáy, chúng ta nhiều nhất chỉ thăm dò xuống vạn thước là không xuống sâu hơn dò xét nữa" Mộc Phong Thần Vương thu hồi pháp khí, một bên giới thiệu cho Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn cùng Mộc Phong Thần Vương xuống biển, La Sát hải càng xâm nhập, thì hàn khí băng hàn đến xương lại càng lợi hại.

Đi xuống thẳng sâu hạ bảy ngàn thước, Mộc Phong Thần Vương mới đem lĩnh vực mở ra, ngăn chặn hàn khí ăn mòn, Dương Thiên Vấn đối với hàn khí bảy ngàn thước là không có cảm giác bao nhiêu.

Mộc Phong Thần Vương chắp tay nói: "Nơi này là hải uyên, hải uyên này dài chừng vạn dặm, bề rộng chừng mười dặm, cư sĩ là tự bằng cơ duyên tìm La Sát hồn châu, bất quá hải uyên này cũng không an toàn giống như Hải Thiên Nguyên, trong hải uyên tinh thú tung hoành, cần cẩn thận ứng phó" Sau khi nói xong, liền tung người rời khỏi, chỉ để lại một câu nói, "Chín mươi năm sau, gặp lại đảo Trung La".

Dương Thiên Vấn nhìn theo Mộc Phong Thần Vương rời khỏi, cũng không có ngăn cản, Mộc Phong Thần Vương rời khỏi trên thực tế chính là cấp Dương Thiên Vấn mặt mũi, bằng không tìm được bảo bối tính ai? Chẳng thà bằng cơ duyên mà làm việc, ai cũng không ngại ai.

Dương Thiên Vấn cười cười, nếu không phải vì bồi dưỡng thế lực, chính mình cần gì vất vả như thể? Cái La Sát hồn châu này đối với bản thân Dương Thiên Vấn tác dụng cực kỳ bé nhỏ.

Xung quanh tối đen một mảng, có thể che chắn thần thức, thần thức chỉ có thể thăm dò khoảng cách năm sáu thước, vì bảo hiểm Dương Thiên Vấn triệu ra công đức kim liên, xoay người đứng ở trên đài sen, ở dưới nó bảo hộ, xâm nhập vào hải uyên.

Đồng thời, Huyền quang thuật mở ra đến, quan sát tình hình trong phạm vi trăm dặm. Thần thông chính là so với thần thức đơn thuần tra xét hữu dụng hơn nhiều.

Trong Huyền Quang Kính có vẻ nhiều nhất chính là tinh thú, hơn nữa là trong hải dương tinh thú to lớn, hình thể khổng lồ, không thể tưởng tượng.

Đương nhiên, Dương Thiên Vấn cũng không e ngại.

Tiếp theo, chính là phía trên hai vách hải uyên tường được khảm những viên La Sát hồn châu lớn bằng nắm tay, cái này thật sự là một chuyện thực kinh người.

Nếu không có Huyền quang thuật, Thần Vương bình thường muốn tìm được La Sát hồn châu này tuy rằng không khó, nhưng tuyệt đối không có hiệu suất cao trực quan như Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn khiếp sợ là, cái hải uyên này cũng không tránh khỏi quá cường hãn đi, La Sát hồn châu lớn bằng nắm tay này giá trị cũng không nhỏ, hơn nữa ở Hải Thiên Nguyên cũng không thông thường.

Nhưng ở trong này lại nhiều như thế, trong vòng phạm vi trăm dặm, nhắm chừng cũng có mấy trăm khối. Hơn nữa chúng nó phân bố sâu chỉ chừng mười thước.

Thực rõ ràng, cái hải uyên này càng sâu La Sát hồn châu sẽ càng lớn hơn nữa càng nhiều.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, tung người đi xuống, trên đường nhìn thấy La Sát hồn châu đều đem chúng thu vào trong túi, hơn nữa cẩn thận cũng cũng tránh đi tinh thú chú ý.

Thu La Sát hồn châu cũng không dễ dàng, hồn châu này giống như sinh trưởng ở trên vách đá vậy, cái vách này cực kỳ cứng rắn, muốn đem La Sát hồn châu từ trên vách lấy xuống, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Động tĩnh không thể quá lớn, nếu không sẽ đưa tới tinh thú phụ cận đánh bất ngờ. Phụ cận tinh thú cũng không ít, gần nhất chính là một đống, dị thường khủng bố.

Dương Thiên Vấn trước khi lấy một cái La Sát hồn châu, đều bố cách âm cấm chế, như vậy liền giảm đi rất nhiều phiền toái.

Thời gian một ngày trôi qua, Dương Thiên Vấn cũng càng ngày càng xâm nhập.

Dương Thiên Vấn phát hiện cái vách đá này cách mỗi trăm mét, độ cứng liền tăng lên một ít, mà La Sát hồn châu cũng lớn hơn một chút. Dần dần, Dương Thiên Vấn tay không cũng vô pháp từ trên vách đá lấy ra hạt châu.

Đầu tiên là thượng phẩm thần khí, sau đó đổi thành hạ phẩm Thiên Thần khí, lại xâm nhập liền đổi thành trung phẩm Thiên Thần khí, ba ngàn thước sau liền đổi thành thượng phẩm Thiên Thần khí. Dương Thiên Vấn đi vào hải uyên ba ngàn thước, tốn thời gian bảy năm, giết chóc tinh thú gần vạn con! Tinh thú này đều phải chủ động giết. Hoặc là phát hiện mình, chủ động công kích mới bị bức đánh trả.

Nhưng mà thường thường sau khi giết một con, mùi máu tươi sẽ đưa tới một đống, phi thường phiền toái.

Hơn nữa bởi vì thanh binh khí tiện tay của Dương Thiên Vấn cũng không ở đây, muốn phá vỡ vách đá chỗ càng sâu thì khó càng thêm khó.

"Ài, thật sự là buồn bực, người khác đều có thủ hạ phục vụ, nào có vất vả giống như ta vậy" Dương Thiên Vấn thu La Sát hồn châu, trừ bỏ để cho Thủy Thấm Lan trùng kích Thần Vương giai ra, đại bộ phận đều là chuẩn bị cho phần đông thủ hạ Thiên Võng. Có bảo này, tu sĩ Thiên Võng tiến bộ sẽ nhanh hơn, đột phá bình cảnh sẽ càng thêm dễ dàng.

Thời gian gấp gáp, Dương Thiên Vấn rốt cuộc hạ đến hải uyên sáu ngàn thước, chỉ bởi vì binh khí trên tay, đành phải thôi, không hề lặn xuống nữa.

Ở chỗ sâu này, vách đá cứng rắn đến muốn dùng cực phẩm Thiên Thần khí đến thoát phá, mới có thể lấy La Sát hồn châu ra, bởi vì Tiểu Bạch không ở bên người, Dương Thiên Vấn cũng chỉ có thể thu thập La Sát hồn châu mặt ngoài này, bất quá chỉ là La Sát hồn châu ở mặt ngoài số lượng đã không ít rồi.

Dương Thiên Vấn lặn xuống sáu ngàn thước, trong đó bởi vì đủ loại nhân tổ, là dùng mười lăm năm, trong mười lăm năm này, Dương Thiên Vấn cũng chỉ có một mình, cũng không có gì kỳ quái, ở trong hải uyên cũng có người đi lấy La Sát hồn. Nhưng mà, dám xâm nhập xuống dưới này lấy chỉ có cao thủ cấp bậc Thần Vương, mà ở La Sát hải Thần Vương số lượng không ít, có cả trăm người. Nhưng mà hơn trăm người này so với đáy biển rộng lớn bao la mà nói, thật sự không đáng nhắc tới, phải biết rằng ở trong biển sâu này, tinh thú hình thể khổng lồ hung mãnh nhiều tới số lượng trăm vạn! Hơn trăm Thần Vương thật giống như một hòn đá nhỏ quẳng vào biển rộng, ngay cả chút sóng cũng không khơi dậy nổi.

Huống chi Thần Vương chân chính tới đây thu thập hồn châu, cho dù là có, nhiều nhất chỉ chiếm một nửa số. Bởi vì có tán tu, không cần phát triển thế lực, bọn họ kiếm hồn châu cũng chỉ để đợi cho đảo Trung La mở ra. Tuy rằng chất lượng La Sát hồn châu so ra ở dưới chỗ sâu.

Dương Thiên Vấn không thể xâm nhập nữa, vì thế bắt đầu di động ngang, một mặt quét sạch La Sát hồn châu trên vách đá, một bên dọn sạch chướng ngại trên đường.

Ở trước mặt Tiểu Bạch thần ấn, tinh thú cấp tám bất quá là đưa chất dinh dưỡng điểm tâm cho Tiểu Bạch thần ấn. Đối phó chúng nó, thật sự rất dễ dàng. Dương Thiên Vấn hiện tại pháp bảo thần thông, xa không phải cấp bậc Thần Vương có thể bàng được.

Nhoáng một cái lại là mười năm, Dương Thiên Vấn đứng ở dưới cái hải uyên này, đã hai mươi lăm năm không có nhìn thấy một đồng đạo. Huyền Quang Kính nếu mở rộng phạm vi tìm tòi, này đối với hồn châu chung quanh biểu hiện liền phi thường mơ hồ, cho nên Dương Thiên Vấn bình thường đều dùng Huyền Quang Kính biểu hiện phạm vi hạn chế trong vòng mười dặm.

Dương Thiên Vấn không phải không nghĩ qua, dùng Huyền Quang Kính thăm dò chỗ sâu của hải uyên. Nhưng tiếc nuối là, chỗ sâu cái hải uyên này luôn có một cỗ lực lượng thần bí che chắn Huyền Quang Kính xâm nhập. Trong khoảng vạn dặm thì có thể nhìn được, nếu thăm dò xuống sâu hơn, nhiều lắm năm mươi thước liền không thể xâm nhập.

Cái cỗ lực lượng thần bí này, làm cho Dương Thiên Vấn bản năng cảm giác được kiêng kị, cho nên ở sâu dưới sáu ngàn thước biển, liền không hề xâm nhập nữa. Thứ nhất là vì không có binh khí tiện tay, một cái khác chính là bởi vì không muốn đi đụng chạm cỗ lực lượng thần bí nọ.

La Sát hải bí mật không ít, ví dụ như đảo Trung La chính là một cái tồn tại làm người ta không thể giải thích, thậm chí còn cái La Sát hồn châu này, cùng với hiện tượng La Sát hải phong hải kỳ dị, đều là lẽ thường không thể giải thích. Cho nên, chỗ sâu của hải uyên này cho dù có cổ quái, cũng không lấy làm kỳ quái, giai đoạn hiện tại Dương Thiên Vấn không có hứng thú quá lớn tìm tòi đến tột cùng.

Dương Thiên Vấn vừa dùng Huyền Quang Kính tìm La Sát hồn châu mới, vừa quan sát chung quanh.

Nhưng vào lúc này, toàn bộ thuỷ vực đều lâm vào ngưng lại, ngay sau đó một cỗ uy thế cuồng bạo, không ngừng tăng vọt, bao phủ thuỷ vực phạm vi ngàn dặm. Dương Thiên Vấn đem Huyền Quang Kính mở rộng phạm vi, cẩn thận nhìn lên, một tinh thú cự mãng màu đen đang truy đuổi một Thần Vương, cẩn thận nhìn lại, thì ra là người quen cũ, Quan Bằng Thần Vương.

Tinh thú này chỉ bằng uy thế cùng lực lượng biểu hiện mà xem, ít nhất cũng là tinh thú cấp tám đỉnh phong thậm chí là cấp chín, dài chừng hai ngàn thước, cả thân bao trùm một tầng giáp xác cùng vảy. Thân mãng ước mười thước, sinh có ba đầu, mỗi một đầu đều có sừng. Lúc này, nó đang phẫn nộ rít gào, phóng xuất ra uy thế tự thân, toàn bộ tinh thú tám tám ở phía trước đều phi thường tự giác tránh đường ra, không dám ngăn đón.

Quan Bằng Thần Vương hơi lộ ra vẻ chật vật chạy ở trên mặt biển, chỉ chốc lát sau liền phóng qua chỗ của Dương Thiên Vấn.

"Ừm, xem ra, người này là chiếm được bảo bối gì đó, hoặc là nhổ răng cọp, đoạt bảo vật con thú này thủ hộ?" Dương Thiên Vấn tự nhủ đoán.

Đồng thời lúc này, có bốn năm đạo thân ảnh hóa thành một đạo cực quang, nhằm hướng này phóng đi. Phương hướng rõ ràng chính là hướng về phía Quan Bằng Thần Vương mà đi, cũng không biết là đi hỗ trợ, hay là muốn nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

Dương Thiên Vấn cẩn thận suy nghĩ một chút, cũng thả người đi qua.

Thứ nhất là tò mò, dù sao cũng không có việc gì làm, cái việc thu thập La Sát hồn châu này, chỉ cần không quá tham, không nhận tội chọc tinh thú cường đại, vốn không có nguy hiểm gì. Thứ hai nếu có khả năng, là sẽ ra tay giúp đỡ. Dù sao cùng Quan Bằng Thần Vương quen biết một hồi, tuy rằng là quân tử chi giao, nhạt như nước. Nhưng cái này cũng là một hồi công đức cứu người, tuy rằng cái công đức này có thể xem nhẹ không nhớ. Thứ ba chính là giúp vui, mười mấy năm qua làm cho Dương Thiên Vấn buồn hỏng rồi, hiện tại đối với La Sát hồn châu hoàn toàn không có khát vọng cùng hưng phấn như khi còn ở cấp bậc Thiên Thần trước kia.

"Thật nhanh!" Dương Thiên Vấn vừa đi lên trên, vừa nhìn hình ảnh trong Huyền Quang Kính cự mãng ba đầu truy đuổi Quan Bằng Thần Vương, không khỏi cảm thán nói, tốc độ bực này quả thật kinh người. Đối lập một chút, chính mình không cần mật thuật tự mình hại mình, tốc độ cũng là như vậy. Cự mãng ba đầu này cũng không biết là cái giống gì, lại có tốc độ có thể cùng Quan Bằng Thần Vương so sánh.

794. Chương 795: Tinh Mãng Ba Đầu

Quyển 11: Chúa tể

Chương 795: Tinh mãng ba đầu

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Uy thế cường đại càng không ngừng tăng lên, là hơn nhiều so với lĩnh vực bình thường, người tiến vào lĩnh vực này bị uy thế tinh thú này áp bách, mười thành thực lực chỉ có thể phát huy bảy tám phần.

Dương Thiên Vấn thời điểm lao ra mặt biển. Giữa không trung Quan Bằng Thần Vương cùng cự mãng ba đầu nọ đánh khó phân thắng bại. Chung quanh trên mặt biển phạm vi vạn dặm toàn bộ tinh thú đều tự động tự giác chạy đi.

Đây chính là chiến đấu cấp bậc Thần Vương, dư âm chiến đấu nọ có thể xé nát một tinh thú cấp sáu bảy!

Dương Thiên Vấn cũng lường trước Quan Bằng Thần Vương vì cái gì dám trêu chọc tinh thú cường đại như vậy, nguyên bản tinh thú ở trong đáy biển này thực lực tương đương kinh người, nhưng mà thật muốn ở không trung đánh lên, thực lực tự nhiên sẽ suy giảm lớn. Đừng nhìn cự mãng ba đầu này là một con tinh thú cấp chín, nhưng nó hiện tại thực lực trong mười thành, có thể phát huy bảy thành đã là vạn hạnh.

"Hắc hắc. Lão Quan, muốn hỗ trợ hay không?" Vài Thần Vương cũng lao ra mặt biển theo mở miệng hỏi.

"ít nói nhảm. Muốn giúp thì nhanh chút, đừng tưởng rằng lão tử không biết các ngươi muốn phân một ly canh, quy củ cũ, lão tử muốn bốn thành" Quan Bằng Thần Vương cũng không khách khí, trực tiếp đáp.

"Tốt!" Bốn Thần Vương xem náo nhiệt hầu như đồng thời ra tay giúp

đờ.

Dương Thiên Vấn vừa nghe cũng có điểm rõ ràng, cái này tựa như đã hình thành quy củ, chậc chậc chậc, bất quá tinh thú cấp chín xác thực toàn thân là bảo. Nếu không phải bởi vì tinh thú đáy biển ở trong không chiến thực lực phát huy không ra bảy thành, chỉ sợ Quan Bằng Thần Vương cũng không dám trêu chọc con này, sớm trốn chạy trước.

Năm vị Thần Vương vây công, đó cũng không phải ăn chay, tinh mãng ba đầu áp lực tăng nhiều, cuối cùng cuồng bạo rống lớn một tiếng, lân giáp toàn thân biến hóa, bắn ra vô số mũi nhọn.

Bởi vì là toàn phương vị công kích, cho nên Dương Thiên Vấn tránh ở một bên xem diễn cũng bị liên lụy vào. Mấy trăm mũi nhọn hướng Dương Thiên Vấn công tới.

Dương Thiên Vấn bất đắc dĩ thở dài một hơi, cái này vốn muốn xem náo nhiệt, ai biết náo nhiệt này thăng cấp. Còn lan đến gần mình, tai bay vạ gió, tai bay vạ gió.

Tinh thú cấp chín cuồng bạo công kích, cho dù là dư âm cũng không thể coi thường. Dương Thiên Vấn động niệm, đài sen dưới chân tản mát ra từng trận huyền hoàng kim quang, đem mấy trăm mũi nhọn này ngăn trở, hơn nữa phản chấn lại.

Thoạt nhìn tựa như mũi nhọn này không có là gì, nhưng thật ra từ sự của phản chấn của mũi nhọn này, liền đủ để chứng minh lực công kích đáng sợ của nó.

Huyền hoàng công đức kim liên, chính là một món hậu thiên công đức chí bảo, cho dù không có lợi hại như Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp vậy, cũng kém không bao nhiêu, đều là pháp bảo cùng cấp bậc. Đều là vạn pháp bất xâm. là phòng ngự chí bảo đặt ở đỉnh đầu là bất bại.

Công kích bình thường, Huyền hoàng công đức kim liên đỡ vô cùng thoải mái. Nhưng nếu công kích quá mạnh mẽ mà nói, sẽ gây ra đài sen một hạng kì hiệu khác, phản chấn thương tổn! Không dám nói trăm phần trăm phản chấn, 99% là đạt đến. Mà mũi nhọn công kích này lại có thể gây ra. Cái chí bảo này cho tới bây giờ cũng không có biểu hiện ra công hiệu này. Lực công kích của mũi nhọn này có thể không mạnh mẽ sao?

Năm vị Thần Vương vây công liền ăn thiệt thòi không nhỏ, pháp bảo phòng thân bị đâm phá vài cái lỗ, ngay cả lĩnh vực cố hóa phòng ngự cũng bị xé mở, người người te tua.

Lập tức, con tinh mãng ba đầu quyết đoán hướng về phía biển phóng đi, hiển nhiên là muốn trốn chạy, hoặc là muốn trở lại sân nhà của mình.

"Ngăn cản nó. Mau. Đừng cho nó nhập biển, nếu không chúng ta liền phiền toái" Quan Bằng Thần Vương nhìn thấy nó muốn trốn vào trong biển, lập tức gấp đến độ hét lớn, thậm chí ngay cả thương thế trên người cũng không quản, cũng muốn lao xuống ngăn cản tinh thú chạy trốn.

Tinh mãng ba đầu này ở trong biển thực lực vô cùng cường đại, cho dù là hạ vị Thần Hoàng cũng không muốn cùng nó ở trong biển giao phong, lần này thật vất vả đem nó dẫn ra mặt biển, mắt thấy có thể vây giết, cơ hội khó được này cũng không phải là nhiều. Nếu thực để cho nó tiến vào trong biển, trước bất luận có thể làm gì nó hay không, chính là sau đó sẽ bị mãng này trả thù, cũng đừng nghĩ lại ở trong hải uyên thu thập La Sát hồn châu cùng bí bảo đáy biển.

Tinh mãng ba đầu phi thường mang thù, đắc tội nó, trừ khi ngươi không xuống biển, nếu không nó nhất định sẽ trả thù. Đừng nói là năm người Quan Bằng Thần Vương. Cho dù là Dương Thiên Vấn người đứng xem này, cùng với mọi người trong biển, nó đều giận lây.

Dương Thiên Vấn trước sau suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn ra tay.

Bình tĩnh duỗi tay ra, xoay chuyển một cái.

Một cái bàn tay năng lượng thật lớn, ở trước khi Quan Bằng Thần Vương ngăn cản, đã ngăn ở trước mặt tinh mãng ba đầu.

Tinh mãng ba đầu mãnh liệt đánh lên trên bàn tay, lực lượng cường đại hầu như đem cái bàn tay năng lượng này đánh cho xơ xác. May mắn, Dương Thiên Vấn đúng lúc phản ứng lại, lấy xảo kình tá đi hơn phân nửa

lực lượng, hữu hiệu ngăn trở đường lui tinh thú.

Đồng thời, mấy vị Thần Vương phản ứng lại cũng trước sau ngăn cản tinh thú ba đầu chạy trốn, lại một lần nữa huyết chiến cùng một chỗ.

Quan Bằng Thần Vương cũng chú ý tới Dương Thiên Vấn tồn tại. Chỉ là hiện tại không phải thời điểm nói chuyện ôn chuyện, cho nên không có tiếp đón, mà là tăng thêm lực lượng, vây công càng thêm mãnh liệt. Tinh thú phát huy không được mười thành mười lực lượng, vẫn chống đỡ được năm vị Thần Vương vây công.

Dương Thiên Vấn cũng kiến thức được lực lượng của tinh thú, nó chưa phát huy được hết thực lực lại có thể mạnh mẽ giống như thế, vậy nó thời kì cường thịnh thì sẽ có bao nhiêu đáng sợ.

"Dương lão đệ. Ra tay giúp đi, đừng sửng sờ ở chỗ đó" Quan Bằng Thần Vương ở thời điểm Dương Thiên Vấn ra tay tương trợ thì đã nhận ra hắn, không khỏi mở miệng nói.

"Hay là thôi đi. Vừa rồi đó là hỗ trợ nghĩa vụ, cái ưu việt này cũng chỉ có chừng đó, ta sẽ không nhúng cùng".

Dương Thiên Vấn trực tiếp cự tuyệt nói, cái này cũng không phải bởi vì vấn đề phân phối ích lợi.

Chỉ là Dương Thiên Vấn thật sự chướng mắt, hơn nữa cũng khó mà chen chân vào trong đó, phân một ly canh cũng đem bốn vị Thần Vương khác đắc tội. Hơn nữa cho dù là hỗ trợ miễn phí, cũng là chuyện đắc tội với người. Người ta sẽ nghĩ ngươi ngạo khí. Mọi người đều là Thần Vương, nghĩa vụ hỗ trợ thật giống như bố thí vậy.

Cái thần giới này có quy củ của thần giới, Dương Thiên Vấn cũng không có hứng thú đi phá hư quy củ bất thành văn này. xem tại

Quan Bằng Thần Vương là kinh nghiệm già dặn, tự nhiên rõ ràng ý tứ mặt sau của Dương Thiên Vấn cự tuyệt, cho nên cũng không có tức giận cùng căm tức, ngược lại trong lòng đối với Dương Thiên Vấn cảm kích không thôi. Cái tình huống này, Dương Thiên Vấn cho dù ra tay cũng sẽ chỉ là chấm dứt chiến đấu sớm hơn một ít, ra tay hay không đều không có quan hệ quá lớn. Thiếu một người ra tay tự nhiên là phân bớt đi một phần, và rồi Quan Bằng Thần Vương nói cũng chỉ có ý tứ là khách khí cùng thử.

Người khác cùng ngươi khách khí là ặt mũi, đương nhiên không thể cho là thật. Thật giống như ở khách sạn gặp gỡ chào hỏi vậy, "Ô, anh ăn chưa? Đến cùng ăn đi". Nếu ngươi thực đi lên cùng ăn, chỉ có bị người khác khinh bỉ. Nhưng con tinh thú này trước khi chết, nó vẫn liều mạng vồ đến, làm cho ba vị Thần Vương trong đó bản thân bị trọng thương, không có hơn mười hai mươi năm tu dưỡng là không có khả năng khôi phục.

Quan Bằng Thần Vương tỉnh táo tránh thoát tinh mãng ba đầu sắp chết vồ đến, chỉ bị một ít thương thế không nặng cũng không nhẹ, uống đan dược vào, tu dường một hai tháng là có thể hoàn toàn khỏi. So với những tên xui xẻo bị thương nặng kia, có khả năng ngay cả mấy chục năm sau đảo Trung La kia sẽ vô pháp tham dự. Quan Bằng Thần Vương không thể nghi ngờ là phi thường nhanh nhẹn.

Năm người tiêu phí nửa canh giờ liền đem thu hoạch kiểm kê phân phối không còn một chút. Hiển nhiên, thu lợi lớn nhất chính là Quan Bằng Thần Vương, bởi vì hắn một mình chiếm bốn thành, hơn nữa còn không tính thu hoạch ở chỗ sâu trong hải uyên lúc trước. Người này dẫn tới một con tinh thú cấp chín phát điên điên cuồng đuổi theo, nếu nói không cái ưu việt gì. Đánh chết Dương Thiên Vấn cũng không tin tưởng.

Chương 795: Tinh mãng ba đầu (2)

"Ha ha ha, lão đệ đã chờ lâu, không thể tưởng được một ngàn tám trăm năm không gặp, lão đệ ngươi tu vi lại có thể so với ta còn muốn cao hơn một tầng" Quan Bằng Thần Vương cười ha ha lại đây chào hỏi, bất quá sau khi nhìn thấy tu vi của Dương Thiên Vấn đều nhịn không được biến sắc. Cái tốc độ tu luyện này thật sự quá đáng sợ, quá kinh người, quả thực làm cho người ta sợ hãi.

Dương Thiên Vấn ha ha cười, không có ở trên tu vi giải thích, mà là nói sang chuyện khác: "Quan huynh lúc này đây thu hoạch không nhỏ, tiểu đệ chúc mừng".

Quan Bằng Thần Vương cười cười, cũng không có ở trên chính mình thu hoạch nhiều lời, cũng xảo diệu nói sang chuyện khác: "Một ngàn tám trăm năm trước, lão đệ thần võ đại phá cấm chế đảo Trung La, nói vậy lúc này đây cũng không ngoại lệ, lúc này đảo Trung La tái hiện. Dương lão đệ hầu bao vừa lúc lại có thể lớn thêm một vòng".

"Nào có, nào có, tại hạ bất quá là..Dương Thiên Vấn nói đến một nửa, một trận tiếng thú gầm kinh thiên, từ chỗ sâu trong đáy biển truyền đến, cái thanh âm này này rung động, cho dù là lấy trấn định như Dương Thiên Vấn cũng có chút sững sờ.

Cái thú tiếng gầm này thật sự rất quen thuộc, chính là tiếng kêu tinh mãng ba đầu vừa rồi, hơn nữa bên trong thanh âm này bao gồm phẫn nộ, bạo ngược, hung tàn, bi ai, điên cuồng, vừa nghe không thể nghi ngờ.

"Ngươi nhanh rời khỏi đây đi, ta nghĩ đến cái này chỉ là lời đồn, không đáng để tin. Không thể tưởng được, thật đúng là có chuyện như vậy" Quan Bằng Thần Vương lúc này mới phản ứng lại. Không khỏi cười khổ, vốn tưởng rằng là một con tinh thú cấp chín đi một mình, dụ dỗ đi lên, liên hợp vài vị đồng đạo đánh chết mà thôi.

Một con tinh thú cấp chín không thể phát huy toàn bộ thực lực đã muốn làm cho năm vị Thần Vương đều tự bị thương cũng không ít, cái này nếu lại đến một con, vậy so với vừa rồi sẽ còn muốn điên cuồng hơn, chỉ sợ là thực khả năng sẽ xuất hiện tình huống Thần Vương ngã xuống.

Hơn nữa hiện tại một tiếng rống này, sợ là sẽ không ai đi lên tham gia náo nhiệt. Cho dù là không tham gia náo nhiệt thì cũng sẽ ngư ông đắc lợi.

"Vậy các ngươi còn ở lại đây để làm chi, nhanh chạy đi" Dương Thiên Vấn quái lạ hỏi.

"Không có khả năng. Tinh mãng ba đầu lúc tử vong, đã dùng pháp môn đặc thù, ở trên người chúng ta hạ cừu ấn ký rồi, lấy lực lượng con tinh mãng ba đầu này, chỉ sợ là sau khi hạ xuống chúng ta căn bản trốn không thoát. Chỉ có cách đem tinh thú cấp chín có thù tất báo đuổi theo này, không chết không ngừng" Quan Bằng Thần Vương gian nan hồi đáp.

Dương Thiên Vấn nghe xong, trong lòng hiểu rõ, mở miệng hỏi: "Ngươi noi là thật?"

"Cái này còn có giả sao?"

Dương Thiên Vấn rõ ràng. Tinh màng ba đầu này tất nhiên có cái gì giá trị đặc thù ở trong đó, bằng không Quan Bằng Thần Vương cũng sẽ không mạo hiểm như thế.

"Ngươi cũng phải cẩn thận, lúc ấy ngươi cũng ở đó, tinh mãng ba đầu này tâm trả thù rất mạnh, chỉ sợ người ở đây cũng sẽ bị hạ cừu ấn ký lục" Quan Bằng Thần Vương lắc đầu tô cười.

"Cái gì? Trên người ta cũng có? Vậy cái cừu ấn ký này nên giải trừ như thế nào?" Dương Thiên Vấn cảm nhận được cỗ khí tức cuồng bạo nọ đang không ngừng tăng lên.

"Không có cách nào. Chỉ có đem con thú này xử lý, cái cừu ấn ký này tự nhiên sẽ tiêu tán. Đây là liên hệ giữa thư hùng tinh mãng ba đầu mới có" Quan Bằng Thần Vương lắc lắc đầu hồi đáp.

Dương Thiên Vấn vừa nghe, mặt lộ vẻ cười khổ, Dương Thiên Vấn làm sao không có nghe được ý tứ của Quan Bằng Thần Vương, muốn để ình ra tay giúp đỡ. Lúc này, chạy là khả năng không lớn, chỉ có mọi người ở đây đồng tâm hiệp lực, ở giữa không trung chiếm cứ ưu thế nhất định, nói không chừng có thể lại trảm một thú.

"Tinh mãng ba đầu, chính là hạ vị tinh thú trong tinh thú cấp chín, thực lực tuy rằng cường đại, nhưng ở không trung, bọn chúng có khả năng phát huy thực lực cũng có hạn, chúng ta sáu Thần Vương, hơn nữa lão đệ ngươi chính là Thần Vương đỉnh phong, chém giết con thú này không phải quá khó" Quan Bằng Thần Vương rõ ràng nói.

Dương Thiên Vấn trầm mặc không nói. Mà cỗ khí tức cuồng bạo nọ đang không ngừng tăng trưởng, Dương Thiên Vấn vốn không muốn nhúng tay vào, tình huống hiện tại rõ ràng cùng bổn ý chính mình không hợp.

"Tinh mãng ba đầu, toàn thân là bảo, đặc biệt nội đan tinh hạch của nó! Phẩm giai đạt tới tinh thú cấp chín, nội đan tinh hạch chúng nó đều có năng lực thần bí khác nhau. Ví dụ như nói con tinh mãng ba đầu

này, có được ba cái đầu, chỉ cần một cái đầu còn, hai cái đầu khác đều có thể sinh trưởng ra lại, nói cách khác là có ba cái mạng, chỉ cần bảo trụ một cái, có thể đủ khôi phục lại. Nội đan tinh hạch của nó tuy rằng không có thần kỳ như vậy, nhưng là một trong chủ tài dùng để luyện chế Thế tử phù!" Quan Bằng Thần Vương nhẹ giọng nói.

Dương Thiên Vấn nghe xong, không khỏi nheo hai mắt lại, tự hỏi lợi hại; Thế tử phù, là một loại dị bảo thần giới, phi thường trân quý cũng phi thường nghịch thiên. Từ tên có thể biết, nó có thể nhận thay cho chủ nhân một lần vết thương trí mệnh, cũng chính là tương đương với hơn một cái mạng nhỏ.

Phù này cùng Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan có hiệu quả diệu như nhau, bất quá so sánh mà nói, Thế tử phù so với Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan trân quý hơn một ít. Bởi vì Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan là sau khi chết mà sống lại. Sau khi sống lại còn phải trùng tu, trong khoảng thời gian ngắn không có bao nhiêu sức chiến đấu. Mà Thế tử phù thì tốt hơn nhiều.

Thế tử phù, chỉ nghe danh tiếng mà chưa thấy hình, hơn nữa phương pháp luyện chế Thế tử phù này, cho dù là Dương Thiên Vấn cũng không biết.

"Thế tử phù? Nhưng mà tại hạ cho dù có được nội đan tinh hạch tinh mãng ba đầu này cũng không có phương pháp luyện chế" Dương Thiên Vấn ra vẻ nói.

Quan Bằng Thần Vương ánh mắt trợn trắng, mặt mang tươi cười cổ quái nói: "Lấy địa vị của lão đệ giờ đây thì không có gì, chỉ là phương pháp luyện chế Thế tử phù thực dễ dàng, bất quá lão đệ có khả năng sợ phiền toái, không có vấn đề gì. Ta đây cũng có phương pháp luyện chế, cũng tặng cho lão đệ" Nói xong xuất ra hai khối ngọc giản, một cái trong đó trống không.

Sau khi phục chế, đem thứ này giao cho Dương Thiên Vấn.

"Nếu đã vậy. Tiểu đệ cũng không chiếm không, ai xuất lực nhiều, vậy nội đan tinh hạch liền về người đó, như thế nào?" Cái này gọi là trước tiểu nhân sau quân tử, chúng ta ở trước khi động thủ đem quy củ nói rõ ràng. Miễn cho ngày sau không rõ ràng, lại khó mà phân chia.

"Tốt" Mọi người cùng kêu lên đáp, đều kiệt lực khôi phục thương thế, cho dù không thể khôi phục lại, cũng đem thương thế ổn định xuống. Những người này biểu hiện cũng phi thường rõ ràng.

Dương Thiên Vấn há miệng phun ra một cây tiễn đao hình rồng ánh vàng rực rỡ. Tùy ý bay loạn trên đỉnh đầu, chân đạp đài sen, trấn định mười phần.

Mọi người còn lại cũng đều chuẩn bị tốt, vận sức chờ phát động, đứng trong trời cao cách mặt biển gần ngàn thước, dĩ dật đãi lao, chỉ chờ tinh thú lao ra khỏi mặt biển.

Vừa mới chuẩn bị tốt không bao nhiêu lâu, một cự mãng ba đầu so với vừa rồi còn muốn dài hơn mấy trăm thước, liều lĩnh rít gào vọt đi lên.

"Lên" Quan Bằng Thần Vương thấy vậy, quát lớn.

Vô số thuật pháp, thần khí hướng về phía tinh thú công tới, dùng rợp trời rợp đất để hình dung cũng không quá.

Dương Thiên Vấn cũng không hàm hồ. Tâm niệm vừa động, kiếm chỉ một đầu cự mãng, nhẹ giọng nói: "Đi" Một cây tiễn đao hình rồng hóa thành một đạo kim quang liền xông ra ngoài.

Vô số thiên lôi địa hòa, thần khí cường lực nện lên trên người tinh thú. Trong khoảng thời gian ngắn, đủ hào quang mọi màu sắc bắn ra bốn phía, tiếng nổ mạnh vô cùng mãnh liệt truyền đến, đánh cho cự mãng nọ đau kêu không ngừng.

Cự mãng này đánh mất lý trí, con mắt đã đỏ tới có thể chảy ra máu, ra sức rít gào, cuồng bạo không để ý tới những công kích điên cuồng này.

Không thể không nói, Thần Vương thực lực không giống bình thường, cho dù là trên người chịu trọng thương, phát huy ra lực phá hoại cường đại cũng không thể coi thường.

Kim Long Tiễn khi sắp tiếp cận cự mãng ba đầu, toàn bộ đón gió mà trướng, sau khi tăng tới trình độ nhất định, hai đạo cự long đầu đuôi tương liên, cũng rít gào nhằm về phía cự mãng.

795. Chương 795

796. Chương 797: Hóa Lôi Chỉ (2)

Quyển 11: Chúa tể

Chương 797: Hóa Lôi chỉ (2)

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn nghe xong sửng sốt một chút, cái này tựa như có điểm cảm giác khó tin, Quan Bằng Thần Vương này có phải chỉ số thông minh có vấn đề hay không, rõ ràng mọi người biết cái nội đan tinh hạch này giá trị tuyệt đối cao hơn xa tinh thú lân giáp, chẳng lẽ lân giáp tinh mãng ba đầu này có huyền diệu khác hay sao? Bất quá Dương Thiên Vấn cũng không có mở miệng hỏi. Tiếp nhận nội đan tinh hạch nọ, gật gật đầu nói: "Tốt, vậy đổi!" Cho dù là có huyền diệu khác, vậy cũng là chuyện của người ta, chính mình cũng không chịu thiệt.

"Các vị. Sau này còn gặp lại" Dương Thiên Vấn thu thứ tốt xong, tiến vào đáy biển, không thấy bóng dáng.

Sau khi lặn xuống mấy ngàn thước, Dương Thiên Vấn liền lắc mình vào Thời Không Bảo Tháp, lấy ra hai nội đan tinh hạch tinh mãng ba đầu, cùng với ngọc giản có phương pháp luyện chế Thế tử phù nọ.

Xem xét một chút nội dung trong ngọc giản, phát hiện trừ bỏ nội đan tinh mãng ba đầu ra, còn có nội đan tinh hạch vài loại tinh thú cũng có thể dùng để luyện chế Thế tử phù này. Dùng nội đan tinh hạch tinh mãng ba đầu tinh thú cấp chín luyện chế Thế tử phù, có thể ngăn cản một kích trí mệnh do cường giả cấp bậc Thần Hoàng phát ra. Phối tài khác cũng không trân quý, Dương Thiên Vấn đại bộ phận đều có. Bộ phận nhỏ có thể thông qua sáng tạo thần phù trực tiếp sáng tạo ra.

Dương Thiên Vấn ở trong Thời Không Bảo Tháp một ngày, luyện chế hai cái Thế tử phù, lúc này mới từ trong tháp đi ra. Phụ cận thực im lặng, không ai phát hiện tung tích chính mình, Dương Thiên Vấn lúc này mới hướng tới hải uyên mà lặn xuống.

Có hai Thế tử phù trong người, Dương Thiên Vấn ở tại thần giới đi lại, không thể nghi ngờ càng thêm có cảm giác an toàn.

Thậm chí Dương Thiên Vấn còn tính toán sau khi được thần vị ở đảo Trung La, đi tìm thần vị khác như thế nào. Loại tinh thú cấp chín đều là bảo vật hiếm có, bởi vì nội đan tinh hạch chúng nó có thể lấy dùng để luyện chế đan dược đỉnh cấp thiên giai tứ phẩm, có thể lấy tạo ra thần khí cực phẩm cường đại, có thể lấy luyện hóa tăng trưởng pháp lực vân vân, không gì không tốt.

Cho nên tinh thú cấp chín, không chỉ có cường đại, hơn nữa hi hữu!

Nói như vậy. Các Thần Vương thông minh, là sẽ không tùy ý lạm sát tinh thú cấp tám, bởi vì bên trong chúng nó chỉ cần có một con tiến hóa thành tinh thú cấp chín, vậy phát lớn rồi.

Sâu sáu ngàn thước dưới hải uyên, Dương Thiên Vấn không có tham lam đi xuống thăm dò, ngay tại chiều sâu như vậy, bắt đầu công việc lấy bảo nhàm chán buồn tẻ. Không có cách nào, không phải Dương Thiên Vấn không nghĩ để cho người khác làm, mà là bởi vì cái này căn bản không có khả năng. Cái hải uyên này cách mặt biển chiều sâu gần vạn thước, trước không nói áp lực có bao nhiêu lớn, cho dù là cái băng hàn đến xương này sẽ không phải là người bình thường có thể thừa nhận.

Ừm, Dương Thiên Vấn nhớ tới Quảng Nguyệt Thần Vương, người này thật ra là một nhân tuyển thích hợp, Dương Thiên Vấn đem hắn phóng ra, để cho hắn đến hỗ trợ cùng nhau lấy.

Quảng Nguyệt Thần Vương nghe được Dương Thiên Vấn có mệnh lệnh, lập tưng tưng vội vàng đi làm, dị thường chân thật, phi thường cố gắng. Cố gắng biểu hiện tốt nhất.

Dương Thiên Vấn xem ở trong mắt, bất động thanh sắc.

Thời gian trôi qua, có Quảng Nguyệt Thần Vương lao lực miễn phí này; Dương Thiên Vấn cũng có thể vụng trộm lười nhác, rất nhiều rất nhiều La Sát hồn châu được phân phối ột đám tinh anh trong Thời Không Bảo Tháp sử dụng, kiệt lực bồi dường bọn họ. Có La Sát hồn châu thần vật bực này, một đám thủ hạ của Dương Thiên Vấn pháp lực đều lấy tiến độ siêu cao tốc mà thăng lên.

Loại xu thế này phi thường tốt, như vậy đi xuống, Thiên Võng thực lực càng ngày càng mạnh. Cái này cũng là nguyên nhân vì sao Dương Thiên Vấn muốn tới tìm La Sát hồn châu.

Thời gian từng năm trôi qua, sáu mươi năm qua đi. Dương Thiên Vấn cùng Quảng Nguyệt hai người dọc theo hai vách tường hải uyên mà thu nhặt, số lượng đã là cực nhiều.

Những năm gần đây được La Sát hồn châu là không thể tính toán, tóm lại có thể làm cho vô số Thiên Thần lâm vào điên cuồng. Các Thiên Thần, cho dù là Thiên Thần đỉnh phong cũng chỉ có thể tội nghiệp ở nơi như Hải Thiên Nguyên tìm La Sát hồn châu thấp kém, tuy rằng không có tinh thú đáy biển quấy rầy, nhưng mà trên hiệu suất tuyệt đối không thể so sánh.

Hạ vị Thần Vương tuy rằng so với Thiên Thần đỉnh phong chỉ cao hơn một cấp, nhưng mà bọn họ lại có thể xâm nhập hải uyên, cho dù chỉ là ở chỗ sâu mấy trăm thước, cũng đủ làm cho bọn họ thắng lợi trở về, cảm thấy mấy năm nữa chính là lúc đảo Trung La xuất hiện, đảo Trung La mới là trọng điểm của Dương Thiên Vấn, La Sát hồn châu cùng thiên tài địa bảo cùng thần vị trên đảo Trung La so sánh với nhau, quả thực chính là một đống rác rưởi.

"Vâng, chủ thượng" Quảng Nguyệt vô cùng cung kính ứng tiếng nói, sau đó nộp lên toàn bộ thu hoạch mấy năm nay, La Sát hồn châu này đối với hắn tác dụng cũng không phải quá lớn, dùng ở trên người một đám thủ hạ của mình là không gì tốt hơn.

Dương Thiên Vấn cũng không có để cho Quảng Nguyệt trở lại Thời Không Bảo Tháp, mà là tính mang theo hắn cùng nhau tham gia cái hẹn đảo Trung La, có Quảng Nguyệt tồn tại, liền nhiều thêm người tầm bảo, mà chính mình cũng có thể đem tinh lực chủ yếu đặt ở trên thần vị.

Hai bóng người từ trong mặt biển sóng nước mãnh liệt vọt ra, đúng là Dương Thiên Vấn cùng Quảng Nguyệt hai người.

Dương Thiên Vấn phất tay ném ra pháp khí phi hành. Để cho Quảng Nguyệt làm lái xe, chở chính mình nhằm hướng đảo Trung La bay đi.

Dương Thiên Vấn muốn đi sớm một chút, thậm chí còn muốn lẻn vào đáy biển coi trộm một chút đảo Trung La này là từ đáy biển dâng lên như thế nào. Nghi hoặc này từ bao nhiêu năm trước vẫn quấn quanh ở trong lòng Dương Thiên Vấn, chỉ là Dương Thiên Vấn tính nhẫn nại rất tốt, vẫn không có truy tìm mà thôi.

"Quảng Nguyệt, Chu thiên tinh đấu đại trận diễn luyện như thế nào rồi?" Dương Thiên Vấn ngồi ở trên pháp khí phi hành, nhàn nhã uống rượu ngon mở miệng hỏi.

"Hồi bẩm chủ thượng, trên tiến độ đã có thể bước đầu bày ra trận thế, uy lực của nó thuộc hạ cũng tự mình thử quá, cho dù là thuộc hạ ở trong trận cũng không phải đối thủ. Chủ thượng ban xuống đại trận, thật sự rất tinh diệu, quá lợi hại" Quảng Nguyệt cung kính hồi đáp, thuận tiện vỗ mông ngựa Dương Thiên Vấn một cái.

"Ài, Thiên Võng căn cơ quá nhỏ bé. Cùng thế lực đầu sỏ thần giới này kém quá lớn" Dương Thiên Vấn tiếc hận cảm thán nói.

"Chủ thượng không cần lo lắng, nay Thiên Võng có mười lăm vị cao thủ Thần Hoàng, ta tin tưởng không bao lâu nữa, Thiên Võng có thể đủ trở thành thế lực lớn đệ nhất thần giới" Quảng Nguyệt cung kính hồi đáp.

"Cái này còn cần thời gian. Xem một chút, bên trong Thiên Võng cũng chỉ có một mình ngươi tấn thăng đến Thần Vương, thật sự là làm cho người ta phiền lòng" Dương Thiên Vấn cũng biết Thiên Thần dễ thành, Thần Vương khó thăng. Cao thủ cấp bậc Thần Hoàng, là làm tồn tại lực lượng uy hiếp, dưới tình hình chung, ra tay đều là cao thủ Thần Hoàng trở xuống.

Cũng không có khả năng chuyện lớn nhỏ đều làm phiền Thần Hoàng đi ra tay. Cho nên Thiên Võng hiện tại, ở trên cơ cấu thực lực cao thủ, là phi thường không hợp lý.

Quảng Nguyệt trong lòng mừng thầm, đúng nha, chính mình là chỗ dựa thứ hai bên trong Thiên Võng, dựa vào lực lượng chính mình mà tấn thăng Thần Vương, trừ bỏ Đinh Ẩn đại nhân ra, chính mình cũng được chủ thượng coi trọng hết mức.

"Chủ thượng, cơm cần ăn từng miếng, chúng ta còn có thời gian, nhẫn nại cũng không đáng xấu hổ" Quảng Nguyệt khuyên giải an ủi nói, trăm nhẫn có thể thành kim! Trước kia ở tiên ma yêu giới, dựa vào là một chữ nhẫn này, chính mình lấy thân tán tu, nghiêng ngả lảo đảo tu luyện đến cấp bậc Tiên Quân, không phải là dựa vào một chữ "Nhẫn" này sao? Nhẫn là cửa ải khó khăn khảo nghiệm tâm tính nhất!

Dương Thiên Vấn thật ra cũng chỉ phát tiết một chút. Trong lòng buồn bực, Dương Thiên Vấn tu hành tới nay rất ít trêu chọc phiền toái, nhưng cái này không có nghĩa là hắn là một người giỏi nhịn. Dương Thiên Vấn mấy năm nay bị một đám kẻ địch thần bí, làm cho rời xa thần giới, ngay cả trả thù cũng tìm không thấy mục tiêu, buồn bực trong đó, quả thực là không cách nào hình dung. Ngẫu nhiên phát tiết một chút, đây là chuyện tốt.

"Quảng Nguyệt, sau khi chuyện đảo Trung La hành này kết thúc. Ngươi cũng nên đi lịch lăm" Dương Thiên Vấn biết sồ ưng không trải qua mưa gió là không thể trưởng thành hùng ưng ngạo thị thiên không.

"Nhưng mà chủ thượng, thuộc hạ không phải cần giám sát tiến độ diễn luyện trận pháp sao?" Quảng Nguyệt chần chờ hỏi, nói thực, hắn thật đúng là không muốn cứ như vậy mà rời khỏi.

797. Chương 798: Lại Xông Đảo Trung La

Quyển 11: Chúa tể

Chương 798: Lại xông đảo Trung La

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Vô nghĩa, tiến độ diễn luyện trận pháp bổn tọa sẽ không giao cho người khác sao?" Dương Thiên Vấn uy nghiêm nói.

Quảng Nguyệt lập tức câm như hến; Không dám có chút vi phạm, hơi có vẻ sợ hãi đáp: "Chủ thượng bớt giận. Thuộc hạ tuyệt đối không có ý tứ hoài nghi mệnh lệnh của người".

"Tốt lắm, chuyên tâm điều khiển pháp khí phi hành. Bổn tọa tiến vào tháp tu luyện" Dương Thiên Vấn chui vào Thời Không Bảo Tháp, tiếp tục tu luyện tám loại lôi thuật Tử Tiêu Thần Lôi.

Phía trên đảo Trung La có ba cái thần vị, Dương Thiên Vấn có chút khẩn cấp muốn lấy làm của riêng, đương gia mới biết dầu muối quý, Dương Thiên Vấn trước kia đối với thần vị khát cầu cũng không bức thiết giống như hiện tại. Đến nay cấp bậc này, mới biết được tầm quan trọng cùng tính hi hữu của thần vị.

Dương Thiên Vấn tự hỏi dựa vào la bàn vận mệnh thay đổi vận mệnh, vẫn có vận may trong người, cơ duyên phi phàm, nhưng tu hành nhiều năm cũng bất quá mới nhìn thấy năm thần vị. Nhưng chân chính tới tay, chỉ có một. Mà muốn một đạo Hồng Mông tử khí đầy đủ, liền cần chín thần vị mới được.

Trừ khi Dương Thiên Vấn có thể lấy lực chứng đạo mà nói, trực tiếp nhảy qua cấp thánh nhân giai, chứng đại đạo quả vị, nếu không cái Hồng Mông tử khí này là không thể thiếu.

Hiển nhiên, Dương Thiên Vấn tự nghĩ ra thần niệm phân hoá. Phương pháp Vạn thiên thành đạo chứng đạo, để lấy chứng đạo, cái Hồng Mông tử khí này là chìa khóa không thể thiếu để chứng đạo.

Dương Thiên Vấn ngoại trừ tu luyện ra, thì luôn luôn đang mưu quát, muốn thần không biết quỷ không hay lấy đi hai cái trong ba cái thần vị. Đây là một chuyện cực kỳ khó khăn. Nhân tố lớn nhất chính là bí ẩn. Muốn ở trước mắt bao người, đổi trắng thay đen lấy hai trên ba cái thần vị, hơn nữa là ở trước mặt hơn mười vị Thần Hoàng, trên trăm vị Thần Vương chơi cái trò này, không khó mới kêu quái.

Thủy Thấm Lan phi thường hiểu ý không có tới quấy rầy Dương Thiên Vấn, nàng biết Dương Thiên Vấn đang tích cực chuẩn bị, lúc này đây chuyến đi đảo Trung La, chính là cơ duyên khó được, không thể trì hoãn.

"Chủ thượng, chúng ta sắp đến rồi" Quảng Nguyệt linh hồn truyền âm thông báo cho Dương Thiên Nhiễm. nguồn

Dương Thiên Vấn từ trong nhập định tỉnh lại, toàn thân một trận thúy hưởng, trầm giọng bật hơi, cảm thụ được toàn thân tràn đầy Thái Ất chân nguyên, mơ hồ có xu hướng chuyển biến Đại La chân nguyên. Hoạt động gân cốt một chút, hơn nữa thông báo Thủy Thấm Lan chuẩn bị một bữa cơm phong phú, chậm rãi hưởng thụ một phen mới lắc mình ra Thời Không Bảo Tháp. Ánh mắt cũng hiện lên một đạo buồn bực.

Trong phạm vi trăm dặm, lại có thể tràn đầy một vòng người, tính đại khái một chút, cũng phải mấy chục người. Trong đó còn có ba vị Thần Hoàng, kém cỏi nhất cũng là hạ vị Thần Vương.

Ở trước mắt những người này, thật đúng là cái gì đều làm không được, sớm biết như vậy thì sẽ tới muộn một chút. Thật không biết những cao thủ này sao lại nhàn nhã như vậy, sớm như vậy đã chờ ở chỗ này.

Những người tới sớm thấy được bóng dáng của Dương Thiên Vấn, cũng không khỏi mặt lộ vẻ vui mừng. Ba vị Thần Hoàng trong đó: Băng Phong Thần Hoàng, Cốc Nhạc Thần Hoàng, Kính Nguyệt Thần Hoàng không hẹn mà cùng đón lại đây.

Ba vị Thần Hoàng này năm đó cũng đưa qua tượng phân thân cho Dương Thiên Vấn, coi như là có chút giao tình. Dù sao cái pho tượng phân thân này tương đương với thần khí cường lực sử dụng một lần, sử dụng ra, Thần Vương trên cơ bản là bị tiêu diệt, xem như con bài chưa lật hiếm có, nói không chừng dưới tình huống một lần gặp gỡ nguy cấp, có thể có được công dụng.

"Dương cư sĩ, nhiều năm không gặp, không thể tưởng được hôm nay gặp lại, sẽ biến hóa to lớn như thế" Băng Phong Thần Hoàng cảm thán

"Đúng, Thần Vương đỉnh phong, chậc chậc chậc. Cái tốc độ tăng lên tu vi này, thật sự là làm cho lão phu xấu hổ" Cốc Nhạc Thần Hoàng cảm thán nói.

"Giang sơn luôn có nhân tài mà" Kính Nguyệt Thần Hoàng mặt mang tươi cười cảm thán nói.

Dương Thiên Vấn chắp tay đáp lễ nói: "Các vị tiền bối. Đã lâu không gặp"

"Không việc gì, không việc gì" Ba người khoát tay áo đáp.

"Lần này đảo Trung La mở lại, chúng ta lại có thể nhìn thấy thần kỹ của cư sĩ!" Ba vị Thần Hoàng dần dần địa đem đề tài dẫn tới chính đề.

Dương Thiên Vấn ở mặt ngoài bất động thanh sắc, trong lòng lại cười thầm, không phải là muốn hỏi chính mình nắm chắc được bao nhiêu phần có thể phá được một đạo cấm chế cách trở cuối cùng sơn động nọ mà thôi, lần trước vô số người đều bị chắn ở ngoài một cửa cuối cùng sơn động nọ, kết quả kiếm củi ba năm thiêu một giờ. Bất quá lại nói tiếp cũng kỳ quái. Vì cái gì lúc trước mình không có bị trở ngại? Là vì mình là từ một cái vũ trụ khác xuyên qua lại đây? Hay là bởi vì la bàn vận mệnh? Tiểu Bạch thần ấn? Hay là bởi vì có Tiểu Bạch tồn tại? Các nguyên nhân, đều có khả năng.

"Nào có, nào có, Dương mỗ cũng chỉ có thể làm hết sức mà thôi" Dương Thiên Vấn mỉm cười ứng đối.

Lại hàn huyên trong chốc lát, Dương Thiên Vấn liền tìm một cái lý do, chui vào trong khoang pháp khí phi hành, không tiếp khách lạ.

"Tiểu Bạch Tiểu Bạch?" Dương Thiên Vấn vào khoang thuyền môn liền thông qua linh hồn truyền âm liên hệ Tiểu Bạch.

Qua một hồi lâu thanh âm Tiểu Bạch vang lên, thanh âm nghe hơi có một ít vui vẻ: "Lão đại, ha ha, ta rất nhớ người".

"Ngươi đang làm cái gì vậy?" Dương Thiên Vấn cũng có chút tưởng niệm Tiểu Bạch.

"Còn có thể làm gì, bế quan tu luyện, còn có chính là đi theo mấy người Hỗn Độn mụ mụ học bản lãnh" Tiểu Bạch buồn bực hồi đáp, "Người ta thật vất vả mới xin được nói chuyện với lão đại một hồi. Sau đó lại phải tiếp tục. Hôm nay là Hắc Huyền lão ba dạy. Buồn bực, hắn là nghiêm khắc nhất. Còn Hỗn Độn mụ mụ thì tốt nhất".

Dương Thiên Vấn trong lòng cười lên, nhớ tới thời điểm trước kia chính mình học ở trường, cũng là cảm giác như vậy. "Ngươi nha. Lo mà học cho tốt, biết không?" Dương Thiên Vấn muốn đem Tiểu Bạch kêu đến hỗ trợ. Hiện tại xem ra là quên đi, dù sao bên này chính mình cũng không phải là làm không được.

"Biết rồi, lão đại. Ta sẽ học cho tốt, đúng rồi, lão đại, người hiện tại hẳn là ở La Sát hải chứ?" Tiểu Bạch nhẹ giọng hỏi.

"Đúng, trên đảo nọ có ba cái thần vị, ta hẳn là có thể lấy hai cái trong đó, lưu một cái cho ngươi" Dương Thiên Vấn khẳng định đáp.

"Thần vị hay là lão đại người dùng trước đi, siêu thần thú chúng ta có thể không cần mượn dùng thần vị cũng có thể tiến hóa đến hình thái hoàn toàn cấp Chúa Tể. Cho nên. Thần vị ta thật ra không gấp" Tiểu Bạch nói.

Dương Thiên Vấn biết Tiểu Bạch nói là thực. Cũng vốn không có cưỡng cầu, "Được rồi, chính ngươi bảo trọng đi, ta còn phải chuẩn bị một chút".

Trò chuyện cùng Tiểu Bạch xong, Dương Thiên Vấn liền suy nghĩ, lúc này đây không có Tiểu Bạch hỗ trợ, cái này cũng không phải vấn đề gì, chính mình còn có thân ngoại hóa thân.

Dương Thiên Vấn ở trong khoang thuyền phân ra hóa thân chính mình, sau đó để cho nó nhập vào trong cái bóng của mình đợi thời cơ. Hoặc là chính mình sáng tạo một thời cơ có thể thả ra hóa thân, lẻn vào trong sơn động.

Thời gian ngày một qua đi. Một tháng lại một tháng trôi qua, người đến chỗ này chờ cũng càng ngày càng nhiều, dần dần, mấy vị Thần Hoàng trước kia thường xuyên cuối cùng mới đến đều hiện thân, không ít bằng hữu xen lẫn trong đó.

Rốt cuộc đã đến lúc đảo Trung La nổi lên, mười hai vị Thần Hoàng trước sau đi tới trước pháp khí phi hành dạng thuyền buồm của Dương Thiên Vấn, cầm đầu La Sát Thần Hoàng cao giọng hô: "Vấn Thiên cư sĩ, thời điểm không sai biệt lắm".

Dương Thiên Vấn sớm đã chuẩn bị, thu được Quảng Nguyệt linh hồn truyền âm, từ trong Thời Không Bảo Tháp nhảy đi ra, ra ngoài khoang thuyền nói: "Các vị tiền bối có lễ".

"Cư sĩ không cần khách khí, cư sĩ có thể tới phó ước, chính là may mắn của chúng ta" La sát Thần Hoàng mở miệng nói.

Dương Thiên Vấn ở trong lòng thẳng trợn trắng mắt, nếu không phải trong sơn động nọ có ba cái thần vị, chính mình có thể lén lút lấy hai cái mà nói, chính mình chỉ sợ thật đúng là không muốn đem một cái thần vị không công chắp tay tặng cho người khác. Thứ tốt, đương nhiên phải lưu cho người một nhà. Vì cái gì kêu người một nhà? Đó là giống như Tiểu Bạch, Bích Nhi, Thủy Thấm Lan mới xem như người một nhà.

"Ước định một ngàn tám trăm năm trước, Dương mỗ nếu đã đáp ứng, liền tự nhiên sẽ không thất hẹn" Dương Thiên Vấn thong dong trả lời.

Nhưng vào lúc này, toàn bộ mặt biển bắt đầu bốc lên, đây là dị tượng khi đảo Trung La dâng lên, mọi người đều đã quen, cũng không có lộ ra biểu tình gì đặc biệt.

Ba ngày sau, toàn bộ đảo Trung La từ không thành có, hiện ra ở trước mắt, Dương Thiên Vấn là lần thứ hai nhìn thấy quá trình này, nhưng vẫn cảm giác được rung động, có lẽ xem nhiều vài lần sẽ quen.

Mười hai vị Thần Hoàng đều có vị trí, vận dụng đại pháp lực, vạch mở phong ấn trên đảo, để ọi người tiến đảo.

"Chủ thượng, ta liền tự do hoạt động" Quảng Nguyệt linh hồn truyền âm xin chỉ thị nói.

"Ừm. Cẩn thận một ít, trên đảo cấm chế tương đương lợi hại. Đặc biệt cấm chế công kích, hơi không chú ý là có nguy hiểm chết người. Còn nữa, đồng thời đi tìm cơ duyên, cũng giúp bổn tọa giám thị tình huống ngoài đảo. Hơi có dị động, lập tức báo cùng bổn tọa" Dương Thiên Vấn nghe xong, hạ đạt chỉ lệnh nói.

"Tuân mệnh. Chủ thượng" Quảng Nguyệt cung thanh đáp.

Nguyên bản ở trên bầu trời đứng hơn một trăm người, phân trước sau từ các phương hướng hạ xuống trên bờ cát vào đảo.

798. Chương 799: Phá Cấm Xông Quan

Quyển 11: Chúa tể

Chương 799: Phá cấm xông quan

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Quảng Nguyệt hạ xuống, nguyên bản nghĩ đến chỉ là tảng đá bình thường, nhưng mà nhìn kỹ, tảng đá trên đất này lại có thể tất cả đều là La Sát hồn châu. Điều này làm cho Quảng Nguyệt trong lòng vô cùng quái dị, nghĩ mấy chục năm này ở đáy biển hao hết khổ tâm lấy La Sát hồn châu, thường thường còn phải ứng phó tinh thú đáy biển tập kích cùng quấy rầy, nhưng mà trên đảo này, ngay cả tảng đá lại có thể đều trân quý như thế. Làm cho Quảng Nguyệt có chút theo không kịp tiết tấu, bất quá lại lập tức vô cùng vui sướng. Mười hai vị Thần Hoàng cũng không hẹn mà cùng tề tụ ở bên người Dương Thiên Vấn, Mạnh Hiên Thần Hoàng mở miệng hỏi: "Cư sĩ. Ở trong này, ngươi mới là chân chính Trận Đạo đại gia. Nhân sĩ chuyên nghiệp. Ngươi nói một chút, cái cấm chế này nên phá như thế nào?"

"Cấm chế trên đảo này mỗi một lần đều có tác dụng khác nhau, hơn nữa mỗi khi phá một lần liền lợi hại một phần" La Sát Thần Hoàng đối với cấm chế này là hiểu nhất, nhiều năm trôi qua như vậy, không ngừng tinh nghiên trận đạo cấm chế, dựa vào lý giải đối với trận đạo, cũng đã hoàn thiện cửu thiên thập đại trận, nhưng mà lại vẫn phá không hết được cấm chế trên đảo này, để được thần vị mơ tưởng đã lâu.

Dương Thiên Nhiễm vẫn trầm mặc không nói, nghe Thần Hoàng này giới thiệu cùng ý kiến của những người khác.

"Chúng ta cứ đi tới trong đảo xem tình huống rồi nói sau" Dương Thiên Vấn cũng không có nói nhiều, mà cẩn thận hồi đáp.

"Đi thôi" Các Thần Hoàng gật đầu xác nhận.

Một hàng mười ba người tránh đi tầm mắt các Thần Vương, hướng tới trung tâm tiểu đảo đi đến.

Đảo Trung La không thể lấy thần thức tra xét, một cái đảo lớn như vậy, chỉ có hơn một trăm người lên đảo, mọi người đều phi thường ăn ý mà phân tán, đều tìm cơ duyên, mà sẽ không vì một món bảo vật mà ra tay quá nặng, dưới tình huống như vậy, các Thần Hoàng đối với trong nội rất tinh tường, dễ dàng liền dẫn theo Dương Thiên Vấn xuất phát đi vào bên trong đảo.

Dương Thiên Vấn một đôi thần nhăn có thể nhìn thấu cấm chế ẩn hình tồn tại trên đảo, một đường đi tới, sau khi phá đi hơn một vạn ba ngàn đạo cấm chế cấp sáu, hơn bốn ngàn đạo cấm chế cấp bảy, mấy trăm đạo cấm chế cấp tám, thì đã trôi qua nửa tháng.

Mà lúc này, tốc độ mọi người đã hoàn toàn chậm lại, phạm vi này chính là bên trong đảo, bình thường đối với cấm chế không có trình độ cao tuyệt, cho dù là Thần Vương muốn tiến vào, hơi không chú ý, chạm vào cấm chế ẩn hình, cũng có khả năng mất mạng.

Dương Thiên Vấn dọc theo đường đi không chút nào để ý thu thập thiên tài địa bảo sau khi phá đi cấm chế liền phơi ra ngoài. Các Thần Hoàng bận tâm thân phận cũng không có một ai đi ra cùng Dương Thiên Vấn tranh dành.

Mà Dương Thiên Vấn cũng không có để ý tới vấn đề da mặt chính mình, dù sao một đám Thần Hoàng hiển lộ bản lĩnh, sau khi phá đi cấm chế, Dương Thiên Vấn phải đi kiến tiện nghi.

Các Thần Hoàng này vì cái đảo Trung La này phí hết tâm huyết, trên tay có được thủ đoạn phá cấm cùng pháp bảo phá cấm rất nhiều. Bất quá thông thường nhất lợi hại nhất trân quý nhất chính là Phá cấm châu! Không phải quá mức trân quý, nhưng mà luyện chế cũng rất là khó!

Bởi vì châu này là đem cảm ngộ của người luyện chế đối với cấm chế, phong ấn ở bên trong hạt châu. Lúc sử dụng, chỉ cần dùng một chút thần lực đem Phá cấm châu kích hoạt, sau đó như là lựu đạn quẳng tới là được. Chỉ cần nó phá được cấm chế, sẽ cùng cấm chế đồng quy vu tận. Có cái Phá cấm châu này, cho dù là người không hiểu cấm chế cũng có thể phá cấm chế, cái Phá cấm châu này có phạm vi sử dụng cực kỳ rộng khắp. Ví dụ như nói, đệ tử trẻ tuổi môn phái cùng gia tộc khi ra ngoài thí luyện, vật phẩm bên trong cần mang còn có cái Phá cấm châu này.

Nó sở dĩ trân quý, đó là bởi vì nó luyện chế không dễ, mà cũng có hạn chế cấp bậc. Đầu tiên là vấn đề luyện chế. Nó yêu cầu cảm ngộ đối với cấm chế phải đạt tới mức độ nhất định. Phá cấm châu cùng cấm chế không sai biệt lắm, cũng là từ cấp một đến cấp mười. Phá cấm châu cấp một có thể bài trừ cấm chế cấp một, Phá cấm châu cấp hai có thể bài trừ cấm chế cấp hai, Phá cấm châu cấp mười có thể bài trừ cấm chế cấp mười.

Dưới tình hình chung Phá cấm châu cấp bốn trở xuống là thông thường nhất, cũng là cái thường dùng nhất, chính là vật dễ bán ở thần giới. Phá Cấm châu bắt đầu từ cấp năm, bảo này giá trị liền tăng cao, đặc biệt Phá Cấm châu cấp tám, cấp chín, có thể nói là giá vô cùng, về phần Phá Cấm châu cấp mười, toàn bộ thần giới thêm cùng một chỗ, có thể đủ số lượng một bàn tay cũng là không tệ lắm rồi.

Mà Phá Cấm châu này, ở nhân thần giới mà nói, La Sát hải chính là một trong những nơi xuất khẩu lớn! Không có cách nào, bởi vì đảo Trung La tồn tại, vô luận là Thần Vương ngoài đảo này hay là Thần Hoàng bên trong đảo đều phải đến phá giải cùng nghiên cứu cấm chế, tích lũy tháng ngày xuống, Phá cấm châu chừng cấp năm hầu như có thể dùng tràn ra để hình dung, trực tiếp đưa đến các nơi ở nhân thần giới, đa phần là tán tu, gia tộc thậm chí là môn phái tranh nhau mua. Coi như là mang đến cho các thế lực La Sát hải một món lợi nhuận lớn.

Bất quá Phá cấm châu cao cấp, vẫn là có giá vô cùng.

Lúc này đây đoàn người La Sát Thần Hoàng, có thể nói xuất ra lượng tích trữ trong tay, vì chính là đánh cuộc một chuyến! cần nhanh chóng phá đi toàn bộ chướng ngại tới sơn động trung tâm đảo kia, sau đó chuyên tâm nghiên cứu phá giải một cửa cuối cùng này.

Bỏ được, bỏ được, có bỏ mới được. Đạo lý này, La Sát Thần Hoàng mười hai vị Thần Hoàng đều mười phần rõ ràng, cho nên lúc này đây bọn họ cũng hạ vốn gốc, đem Phá cấm châu cao cấp nhiều năm qua tồn xuống ra, dùng "Tiền" để mở ra một con đường máu.

Dương Thiên Vấn nhìn xem có chút trợn mắt há hốc mồm, trong lòng thầm nghĩ, bọn người kia có phải quá mạnh bạo hay không, ngắn ngủn nửa tháng, liền cứng rắn xông vào khu vực cấm chế cấp tám, ở trong này đã có thể nhìn thấy ngọn núi cao cao ở trung tâm đảo cùng với sơn động tối đen ở trên sườn núi nọ.

Ở trong mắt các vị Thần Hoàng, sơn động kia chính là giấc mộng, chính là theo đuổi cả đời. Đặc biệt La Sát Thần Hoàng đã chờ đợi cả ức năm, hơn nữa còn là Thần Hoàng đỉnh phong một tay sáng lập nên La Sát thế gia, trong mắt nóng bỏng cùng chờ đợi lại có thể muốn bốc ra hoa lửa. Bao nhiêu năm tháng? Con cháu đều ở trong chờ đợi dài lâu lần lượt trở thành Thần Hoàng, thậm chí ngay cả chút chít cũng đã trở thành Thần Vương, đây là loại chờ đợi dài lâu cỡ nào.

Trước kia, các Thần Hoàng này, muốn tới khu vực này, không có thời gian hai năm căn bản là mơ tưởng, phải biết rằng cấm chế nơi này cũng không phải một đạo đơn giản như vậy, mà là vô số đạo xem thấy được, cùng nhìn không tới hoặc tương liên, hoặc cách xa nhau, hoặc là khu vực tập hợp cấm chế.

Mà lần này chẳng qua ngắn ngủn nửa tháng mà thôi, phạm vi này, tuyệt đối ít có người tới, thậm chí ngay cả trùng đều bay không vào một con, nơi nơi đều là một ít thiên tài địa bảo trân quý cùng cực, thiên tài địa bảo này phân bố cũng không lơ lỏng, liếc mắt nhìn một cái lại có thể nhìn thấy mấy chục loại, cho dù là Dương Thiên Vấn nhìn quen bảo bối hơn nữa có một cái tiểu thế giới tồn tại cũng không khỏi có chút ánh mắt choáng váng.

"Kế tiếp, phải xem cư sĩ người rồi" La Sát Thần Hoàng nhìn cấm chế cấp tám trước mắt, không khỏi có chút phát khổ, cấm chế này nếu dùng thủ đoạn thường quy đến phá mà nói, là cực kỳ tiêu phí thời gian, chỉ là suy tính cấm chế tiết điểm, chính là một việc hao phí thời gian siêu cấp, mọi người đều muốn đem thời gian tiêu phí ở trên một cửa cuối cùng, mà muốn nghĩ lãng phí ở khu vực này, cho nên mới dùng "Tiền" đánh ra một con đường đến đây. Nhưng mà nếu dùng Phá cấm châu cấp tám mở, Phá Cấm châu cấp tám của mọi người nơi này thêm cùng một chỗ cũng không có biện pháp phá đi một nửa cấm chế.

Các Thần Hoàng đồng ý gật đầu, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, nhìn về phía Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn nhìn thấy cấm chế cấp tám ở xung quanh, cùng với cấm chế cấp chín, cấp mười ở sau, hài lòng gật gật đầu. Chỉ có cấm chế đẳng cấp ới có làm cho Tiểu Bạch thần ấn hấp thu có giá trị. Tuy rằng cấm chế này đã không thể làm cho Tiểu Bạch thần ấn tiến hóa, nhưng mà ít nhiều cũng có thể tăng lên một chút uy lực chứ?

Dương Thiên Vấn tế ra một các phương ấn nhỏ, cái phương ấn nho nhỏ này, bắt đầu từ Tu Chân Giới vẫn đi theo Dương Thiên Vấn đến nay. Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận bởi vì đủ loại cơ duyên diễn biến mà thành pháp bảo cường đại, đúng là bởi vì có nó, Dương Thiên Vấn mới có thể vượt mọi chông gai, đi tới độ cao như bây giờ. Nguyên bản một bộ bảo vật bố trận lại có thể diễn biến thành kim ấn thần kỳ nay có thể so với hậu thiên chí bảo.

Từ sau khi ấn thành công tiến hóa tới nay, Dương Thiên Vấn còn chưa có vận dụng qua nó một lần, bởi vì Dương Thiên Vấn cũng chưa gặp phải tình huống phải dùng tới nó.

Dương Thiên Vấn chủ tu là tiên đạo, mà không phải là thần đạo. Tiên đạo đối với pháp bảo ỷ lại là rất mạnh, một món pháp bảo cường đại, thường thường có thể làm cho người này vượt cấp khiêu chiến.

Giống Tiểu Bạch thần ấn loại hậu thiên chí bảo hầu như tiến hóa đến mức tận cùng này, hầu như chính là chỗ cực hạn của pháp bảo, trên cơ bản trừ bỏ hướng vào trong quán chú công năng,tăng lên uy lực của nó ra, thì cũng không có khả năng có thể lại thăng một cấp. Dương Thiên Vấn tế bảo này ra, liền cảm giác được một cỗ áp lực cùng với lượng lớn tiên nguyên trong cơ thể xói mòn.

Dương Thiên Vấn không khỏi cảm thán, khó trách tiên nhân này thích theo đuổi tiên thiên linh bảo cùng với tiên thiên chí bảo vật tiên thiên như vậy, bởi vì các bảo bối này thân mình là từ thiên địa dựng dục, tự hàm thần thông uy lực ở trong đó. Tiên nhân sử dụng ra, không chỉ có uy lực vô cùng, hơn nữa tiêu hao cũng không phải quá lớn.

Nhưng mà hậu thiên pháp bảo lại khác, hậu thiên pháp bảo càng là cường đại, sử dụng yêu cầu lại càng cao, pháp lực tiêu hao cũng lại càng nhiều. Trừ khi hậu thiên pháp bảo ở sau khi quán chú lượng lớn công đức, tiến hóa thành hậu thiên công đức chí bảo, mới có thể có được tiết kiệm pháp lực cùng uy lực vô cùng hai đại diệu dụng ưu điểm cùng tồn tại giống như tiên thiên linh bảo vậy. Đương nhiên, so sánh ra mà nói, hậu thiên công đức chí bảo là so với tiên thiên bảo vật tiêu hao cũng lớn hơn một chút.

799. Chương 800: Một Cửa Cuối Cùng

Quyển 11: Chúa tể

Chương 800: Một cửa cuối cùng

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Theo lượng lớn tiên nguyên trong cơ thể Dương Thiên Vấn chảy vào trong Tiểu Bạch thần ấn, Tiểu Bạch thần ấn cũng phát huy ra uy lực của nó, đem toàn bộ cấm chế trong phạm vi ba dặm hấp thu không còn.

Dương Thiên Vấn nhanh đem kim ấn thu trở về, trong lòng thầm than, chỉ trong chốc lát như vậy, đã dùng sạch tiên nguyên lực trong hai cái khiếu huyệt của lão tử, thật sự là đủ xa xỉ.

Xem ra cái hậu thiên pháp bảo này quá cao cấp, cũng là phiền toái lớn nhất. Là tiên thiên linh bảo vẫn tốt hơn, uy lực mạnh mẽ, tiêu hao hợp lý.

Một đám Thần Hoàng nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, có chút khó có thể tin, khu vực trước mặt vô số cấm chế cấp tám dày đặc, hiện tại lập tức bị quét sạch.

Các Thần Hoàng có chút khó có thể chấp nhận, đám người chính mình hao phí lượng lớn hàng cất giữ, lượng lớn bảo vật phá cấm, mới đi đến một bước này, nhưng mà ai ngờ đến, Dương Thiên Vấn vừa ra tay, liền thoải mái thu phục cấm chế khu vực cấp tám, bình định đường đi thông khu vực cấm chế cấp chín.

Trong phạm vi ba dặm toàn bộ cấm chế cấp tám tất cả đều bị hấp thu vào trong trận ấn, nhưng mà Dương Thiên Vấn cũng có vài phần thất vọng, nuốt vào lượng lớn cấm chế cấp tám lại có thể ngay cả một chút phản ứng cũng không có, thoạt nhìn cấm chế cấp tám là không thể thỏa mãn yêu cầu tiến hóa.

"Tông sư chính là tông sư, phương pháp phá cấm này, quả thực chính là lần đâu tiên thấy được!" Kim Quang Thần Hoàng cảm thán tán dương.

Một đám Thần Hoàng đều hô ứng, biểu hiện có chút kích động. Bọn họ có thể không kích động sao? Dựa theo loại tình huống này. Bọn họ rất nhanh có thể tới một cửa cuối cùng. Trước kia vô số lần thử, mọi người hoặc là căn bản không có tới một cửa cuối cùng đã bị đẩy đi ra, hoặc là tới một cửa cuối cùng, thời gian không đủ, lại bị đẩy đi ra. Thật giống như một lần một ngàn tám trăm năm trước vậy.

Nhưng mà nếu dùng thời gian một tháng có thể đi tới một cửa cuối cùng, thời gian còn lại còn có gần mười năm có thể cẩn thận nghiên cứu một cửa cuối cùng này, cho dù lúc này đây không được, còn có tiếp theo, không phải sao? Chính yếu là về tin tức một cửa cuối cùng, La Sát Thần Hoàng là người trong đó đối với một cửa cuối cùng ấn tượng khắc sâu nhất, trên ức năm nghiên cứu, nhưng mà được đáp án lại hầu như không có chút nào có thể tham khảo.

Nói trắng ra là, mấy năm nay xuống, cái tư liệu gì cũng không có, tất cả có liên quan tới một cửa cuối cùng này đều giấu ở bên trong sương mù.

"Các vị tiền bối, chúng ta tiếp tục đi thôi" Dương Thiên Vấn bắt đầu thu thập đồ.

Thu thập cái gì vậy? cấm chế cấp tám trong phạm vi ba dặm này đều tiêu thất, nói cách khác thiên tài địa bảo khu vực này hầu như là bày ra ở trước mặt Dương Thiên Vấn, Dương Thiên Vấn không ra tay đem chúng thu vào trong giới chi, vậy mới kêu lãng phí! xem tại

Mười hai vị Thần Hoàng phi thường nể tình chờ đợi Dương Thiên Vấn, một chút cũng không có không kiên nhẫn.

Dương Thiên Vấn trong lòng hiểu biết, các Thần Hoàng này hiện tại đồng tâm hiệp lực muốn vào sơn động lấy bảo, nhưng mà nếu thực để cho bọn họ thành công đi vào sơn động lấy được thần vị bên trong, vậy không biết hậu quả như thế nào.

Dương Thiên Vấn cũng chính là tùy tiện đoán một chút, xét thấy nguyên tắc giữ bí mật vân vân, Dương Thiên Vấn đã hạ quyết tâm, lén lấy hai cái thần vị trong đó, cái còn lại kia, đương nhiên là lưu lại cho đám Thần Hoàng này. Làm như vậy, đã là tương đương phúc hậu.

Suy nghĩ một chút, làm gì có chuyện không làm mà hưởng? Các Thần Hoàng này chỉ là dẫn đường, mặt sau này khó khăn chân chính vô cùng nguy hiểm còn có cấm chế khủng bố cấp tám, chín, mười, nếu để cho bọn họ đến phá, bọn họ cả đời đều mơ tưởng ở trong vòng mười năm vào sơn động lấy bảo. Hiện tại, bọn họ chỉ là dẫn đường, có thể được một cái thần vị đã là tốt lắm rồi.

Nếu sự tình truyền ra, cam đoan vô số thần nhân cũng muốn dẫn đường cho Dương Thiên Vấn.

Các Thần Hoàng áp chế cảm xúc kích động trong lòng, đi theo Dương Thiên Vấn cùng nhau đi hướng khu vực cấm chế cấp chín. Thật ra, mỗi một cái khu vực cấm chế phạm vi đều tương đương lớn, phân bố thành vòng tròn, một vòng lại một vòng, phạm vi rất rộng. Đoàn người Dương Thiên Vấn chỉ ở trong phạm vi này, mở ra một cái lỗ hổng nho nhỏ tiến vào trong đảo mà thôi, cũng không phải phá đi toàn bộ khu vực vòng tròn cấm chế.

Khu vực cấm chế cấp chín, Dương Thiên Vấn hao phí tiên nguyên lực sáu cái khiếu huyệt, thuận lợi thông qua. Khu vực cấm chế cấp mười, cũng là khu vực khó nhất, thông qua nó khảo nghiệm là có thể lên núi. Cửa động sơn động nọ chính là một cửa cuối cùng, liền ngay cả Dương Thiên Vấn chính mình cũng không có tin tưởng, nay chính mình còn có thể giống một ngàn tám trăm năm trước, không chịu trở ngại mà bước vào hay không. Huống chi, Dương Thiên Vấn cũng không có nổi điên, thực dám đi đắc tội mười hai vị Thần Hoàng đỉnh phong này.

Nhưng mà bởi vì thần vị tồn tại, Dương Thiên Vấn không thể không cam mạo hiểm này.

Cấm chế cấp mười, có thể nói là cấm chế cường đại nhất, trên thực tế, Dương Thiên Vấn cũng biết cấm chế cấp mười tương đương lợi hại, toàn bộ tiết điểm của nó, hoàn toàn dung hợp đến một chỗ, nói cách khác toàn bộ cấm chế chỉ có một tiết điểm, đồng thời cũng có thể nói có vô số. Nguyên bản tiết điểm có hạn, thông qua một chiêu này, biến thành vô hạn, nói cách khác cấm chế này căn bản phá không thể phá, chỉ có bằng phương thức bạo lực trực tiếp nhất mạnh mẽ hủy diệt. Nhưng mà có thể hủy diệt cấm chế này, lấy ánh mắt chuyên nghiệp Dương Thiên Vấn đến xem, không có một trăm cường giả đã ngoài Thần Hoàng, hợp lực một kích, chỉ sợ căn bản không làm gì được cấm chế này.

Dương Thiên Vấn trong lòng tự hỏi, cái cấm chế đảo Trung La này đến tột cùng là thiên nhiên hay là do người? Thiên nhiên cũng bỏ đi, dù sao bằng vào lực lượng thiên địa, tạo hóa thần kì. Vô luận sự tình gì đều có thể chấp nhận, nhưng nếu là vì con người, vậy việc này có thể là rất

Dương Thiên Vấn căn bản không có khả năng thông qua thủ đoạn thường thấy đến phá cấm chế, đương nhiên là tiếp tục tế ra Tiểu Bạch thần ấn, sau đó đem nó đưa đi qua.

Lượng lớn pháp lực chứa đựng trong cơ thể bắt đầu điên cuồng mà ùa vào trong Tiểu Bạch kim ấn, một cái cơn lốc đem toàn bộ kim ấn đều bao vây ở trong đó, cơn lốc này bắt đầu chậm rãi thành lớn, sau khi thành lớn cũng sẽ không đối với đồ vật trên mặt đất sinh ra hấp lực gì, mà là hút toàn bộ cấm chế vào thân mình.

Cấm chế cấp mười quả thật mạnh mẽ, nó lại có thể có ý đồ thoát khỏi cùng chống đỡ Tiểu Bạch kim ấn hấp thu cắn nuốt, điểm này chính là cấm chế cấp tám, cấp chín không làm được. Tuy rằng cấm chế cấp chín so với cấm chế cấp tám còn muốn hao phí pháp lực hơn, nhưng mà cũng không có lực lượng phản kháng.

Tiểu Bạch thần ấn tựa như có chút sinh khí, đặc biệt khí linh trận ấn. Nha, cấp mặt mũi không nhận mặt mũi, đúng không? Lão hổ không phát uy, ngươi cho ta là mèo bệnh! Khí linh càng uy, Dương Thiên Vấn pháp lực tốc độ xói mòn nhất thời tăng cường gấp mười. Mà hấp lực của cơn lốc lại tăng cường không chỉ gấp trăm lần.

Dương Thiên Vấn cũng cảm giác có chút cố hết sức, bởi vì loại tốc độ xói mòn này, chính là trước kia chưa từng cảm nhận được, quả nhiên là pháp bảo càng cường đại, muốn phát huy uy lực của nó trả giá pháp lực cũng càng lớn.

Bất quá có trả giá mới có hồi báo, cấm chế cấp mười nọ năng lực phản kháng bị cỗ hấp lực mạnh mẽ này phá hủy, toàn bộ cấm chế bắt đầu ùa vào bên trong lốc xoáy, cẩn thận nhìn lại, cấm chế này chính là một cái cấm chế lớn đến đáng sợ, chỉ một cái cấm chế đã chiếm cứ phạm vi năm dặm! Nó chính là lấy địa mạch lực cung cấp nguyên lực, tuy rằng nó đang bị hấp thu, nhưng mà cũng luôn luôn đang hấp thụ địa mạch lực để duy trì công hiệu chung cực cuối cùng của cấm chế là nổ!

Cũng may mắn Dương Thiên Vấn không chỉ có khắc tinh cấm chế, mà còn là một nhân sĩ chuyên nghiệp chân chính, đúng lúc nhìn ra biến hóa chung cực của cấm chế, liền ngăn chặn biến hóa này của nó, nếu không một hồi nổ mạnh vang trời là tránh không được, phỏng chừng so với bom nguyên tử nổ còn mạnh hơn hơn một ngàn lần! Suy nghĩ một chút đã muốn trốn chạy, càng đừng nói trực diện với quả bom tùy thời sẽ nổ này.

Một tay mở ra, mười cái trận đồ tinh xảo liền ở trong lòng bàn tay xoay tròn, Dương Thiên Vấn không do dự, đem nhốt đánh vào lòng đất. Rất nhanh trận đồ Thập tuyệt đại trận liền thay thế cấm chế này, hấp thu cùng ngăn cách địa mạch lực trợ giúp đối với cấm chế này, phế đi thủ đoạn cuối cùng đồng quy vu tận của cấm chế.

Ở đây nhiều Thần Hoàng như vậy cũng có vài người nhân lực đặc biệt cao, nhìn ra dụng ý một phen hành động này của Dương Thiên Vấn, cũng không khỏi suy nghĩ, nếu thay đổi chính mình có thể làm được hay không? Ngăn cách địa mạch lực? Toàn lực đem lãnh vực nhốt đánh vào lòng đất, thật ra có thể làm được, nhưng mà tuyệt đối không thể kéo dài, cũng không có khả năng nhẹ nhàng giống như Dương Thiên Vấn làm vậy.

Cảm thấy đối với Vấn Thiên cư sĩ thần bí khó lường này hơn vài phần kiêng kị.

Một Thần Vương đỉnh phong, đối với đan đạo cùng trận đạo tạo nghệ đều cao thâm như thế, thật sự đáng sợ!

Dương Thiên Vấn bên này nhìn qua nhẹ nhàng, trên thực tế là đang liều mạng vận chuyển tâm pháp, bổ sung tiêu hao! Chỉ mấy đòn như vậy, hơn nữa cùng cấm chế giằng co, tiêu hao pháp lực so với bài trừ cấm chế cấp chín còn muốn nhiều hơn gấp mười lần! Chỉ trong chốc lát như vậy, gần bảy mươi cái khiếu huyệt, tiên nguyên lực vô cùng hùng hậu đã bị Tiểu Bạch kim ấn hấp thu không còn, sau đó chuyển hóa thành hấp lực càng thêm mạnh mẽ.

Mười hai vị Thần Hoàng đều ở trong lòng vì Dương Thiên Vấn mà cổ vũ, bởi vì sau khi qua một tầng cấm chế ngăn cản này, chính là một cửa cuối cùng ở trước sơn động kia!

800. Chương 801:. Cửa Còn Không Thể Vào Được?

Chương 801:. Cửa còn không thể vào được?

Mút chút nước rồi nghỉ ngơi. Pháp lực hùng hậu trong cơ thể Dương Thiên Vấn, ngàn vạn khiếu lớn nhỏ, nhưng chỉ có thể vận dụng ba trăm sáu lăm cái. Dưới tình huống bình thường, bổn mạng chân nguyên tinh thuần nhất trong cơ thể Dương Thiên Vấn chứa đựng ở dưới đan điền với trong đan điền, mà Dương Thiên Vấn chắc sẽ không vận dụng hai chân nguyên trong đan điền, , chúng chính là chân nguyên cường đại nhất tinh thuần nhất Dương Thiên Vấn tận lực bao hàm nuôi dưỡng. Chỉ có trải qua trên ngàn vạn năm tích góp với mãnh liệt nuôi dưỡng, mới biến một khiếu chân nguyên hóa thành một đạo bổn mạng chân nguyên tồn trữ tiến vào trong Đan Điền.

Cho nên Dương Thiên Vấn đối với khiếu trong Thái Ất Tiên Nguyên đến phải dùng sao cho tiết kiệm, cho nên Dương Thiên Vấn tùy ý để Tiên Nguyên trong cơ thể dũng mãnh tiến vào trong Tiểu Bạch thần ấn.

Giằng co trong chốc lát, cấm chế mất đi trợ giúp của lực địa mạch nào có là đối thủ của Tiểu Bạch thần ấn có Tiên Nguyên hùng hậu của Dương Thiên Vấn chống đỡ, chống cự không bao lâu đã bị Tiểu Bạch thần ấn cắn nuốt hết.

Tay phải Dương Thiên Vấn khẽ vẫy, thu hồi Tiểu Bạch thần ấn, tay trái khẽ vẫy, thu hồi mười tuyệt trận đồ.

"Rồi, ta đã phá cấm chế, các vị tiền bối có thể đi trước một bước. Ta thu thập một chút sẽ tới." Dương Thiên Vấn nói xong cũng bắt đầu quang minh chánh đại thu thiên tài địa bảo bại lộ dưới ánh mặt trời.

Chúng thần hoàng không để ý thiên tài địa bảo bên trong khu vực mười cấm chế, cả đám đều dùng tốc độ nhanh nhất dũng mãnh lao tới hướng sơn động. Không phải thiên tài địa bảo Thập Cấp bên trong khu vực này khiến các Thần Hoàng không thể động tâm, trên thực tế, thiên tài địa bảo bên trong khu vực Thập cấp cấm chế cũng đủ để khiến cho Thần Hoàng động tâm. Mà thiên tài địa bảo bên trong khu vực Thập cấp cấm chế, bất kỳ một thứ nào cũng có thể đền bù tổn thất mà những Thần Hoàng phá cấm chế ở phía trước. Thế nhưng cấm chế ở trước mặt là do Dương Thiên Vấn phá nát, với thân phận của bọn hắn thật sự không làm được chuyện ra tay cướp đoạt này. Chủ yếu nhất là bọn hắn còn có việc muốn nhờ, càng sẽ không ra tay tranh đoạt với Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn không vội không chậm mà thu thập đồ vật, Dương Thiên Vấn hài lòng liếc nhìn bóng dáng phía sau mình. Cái này cùng nhau đi tới, bóng dáng bên trong ngoài sửng sốt. Suốt một đường đi theo không làm cho các Thần Hoàng mảy may phát hiện. Dương Thiên Vấn không khỏi tràn đầy tin tưởng đối với kế hoạch đổi trắng thay đen kế tiếp.

Hiện tại phiền toái nhất đúng là sau khi bắt được thần vị, cần có biện pháp thoát thân. Cũng không biết sau khi đoạt đi thần vị, cái này trong la đảo sẽ hay không chìm vào đáy biển, hay là sinh một ít mặt khác thay đổi?

Dương Thiên Vấn thu thập tất cả thiên tài địa bảo trong phạm vi năm dặm vào trong giới chỉ, duỗi cái lưng mệt mỏi, ngẩng đầu nhìn hướng về tòa núi cao cách đó không xa. Trước sườn núi nhô lên một bình đài. Lúc này trên bình đài không lớn không nhỏ đã đứng mười hai vị Thần Hoàng.

Dương Thiên Vấn nhìn mười hai thân ảnh, ngốc vù vù mà đứng ở bên ngoài sơn động, khóe miệng có chút khẽ cong. Cho dù là người ngu cũng biết mười hai vị đại lão bị ngăn cản ở bên ngoài, không ai có thể đi vào sơn động.

Dương Thiên Vấn lách mình bay đi, bay bổng rơi vào trên sân thượng.

"Các vị tiền bối, chờ lâu rồi" Dương Thiên Vấn khách khí nói.

"Cư sĩ nói quá lời, chúng ta đều từng thử qua. Giống như trước, không vào được." Phong La Thần Hoàng giống như nhìn thấy cây cỏ cứu mạng, kỳ vọng nhìn Dương Thiên Vấn nói, "Cư sĩ còn có chủ ý?"

"Đúng vậy, cư sĩ." Chúng thần hoàng gật đầu nói.

"Các vị có thể thử một lần động phủ cưỡng ép phá vỡ cấm chế." Dương Thiên Vấn nói. Dương Thiên Vấn cũng hiểu kỳ cấm chế này lợi hại.

"Ta tới trước." Kim Quang Thần Hoàng đứng dậy.

"Kim Quang kim chi pháp tắc, vừa cứng rắn vừa sắc bén, lực công kích rất mạnh, phi thường thích hợp." Phong La Thần Hoàng nhẹ gật đầu đáp.

"Kim Quang lão đệ, xuất toàn lực." Hướng Thiên Thần Hoàng lên tiếng.

"Hướng Thiên huynh lên tiếng, tiểu đệ tự nhiên sẽ không giấu giếm." Kim Quang Thần Hoàng cao giọng đáp. Dứt lời, một tiếng quát khẽ. Một đạo kim sắc lĩnh vực mở ra, tiếp theo hình hóa hữu hình, Kim Quang lập loè đầy trời. Những hào quang mang theo uy năng pháp tắc cường đại. Với cấp bậc của Dương Thiên Vấn mà hắn có cảm giác ngực ứ trệ, không thông, không thể không khởi động một đạo phòng hộ.

Dương Thiên Vấn thầm than trong lòng. Những Thần Hoàng này quả nhiên cường hãn, chỉ một chút uy năng khiến ình có loại cảm giác không thở nổi. Xem ra đấu với Thần Hoàng, nhất định phải mạnh mẽ xuống tay trước, bằng không đợi hắn thi triển ra, rất nguy hiểm.

Một thanh trường mâu màu vàng xuất hiện ở trên tay Kim Quang.

Dương Thiên Vấn tự nhiên hiểu rõ thanh trường mâu màu vàng này chính là do Kim Quang Thần Hoàng dùng kim chi lĩnh vực của mình tạo ra pháp tắc chi mâu, uy lực sợ là cường đại hơn nhiều so với lĩnh vực đơn thuần! Cái này có bản lĩnh hư không hóa vật, Thần Hoàng bình thường căn bản không làm được. Dương Thiên Vấn đoán chừng trong số mười hai vị Thần Hoàng này, Kim Quang Thần Hoàng có thực lực ít nhất xếp hạng bốn! Nói về cảnh giác nguy hiểm, mâu này đối với chính mình cũng có uy hiếp mãnh liệt. Đây chỉ là cảm thụ bên cạnh mà thôi. Nếu quả thật đối mặt với mũi nhọn đối diện kia, chỉ sợ loại cảm giác này còn phải kịch liệt hơn không chỉ gấp mười lần.

Kim Quang Thần Hoàng lui về phía sau hơn mười thước. Mọi người cũng đều tự lui về phía sau hơn 10m, đứng xa xa ở một bên nhìn.

"Hàaa...!" Kim Quang Thần Hoàng dùng toàn lực quăng mâu ra, vốn là thần binh lĩnh vực, uy lực không nhỏ, lúc này lại có thêm thần lực toàn thân Kim Quang Thần Hoàng ủng hộ, toàn lực quăng ra khỏi, uy lực còn muốn lật lên vài phiên.

Trường mâu màu vàng gào thét lên bắn về phía sơn động.

Nhưng điều khiến cho người ta phiền muộn với có cảm giác quỷ dị chính là trước sơn động tựa hồ có một đạo bình chướng vô hình ngăn cản ở phía trước. Khi trường mâu tiếp xúc với màn che chắn này, thậm chí như băng tuyết gặp gỡ mặt trời, thời gian dần qua, hòa tan biến mất không thấy gì nữa.

"Xem ra lực lĩnh vực không có tác dụng." La Sát Thần Hoàng nhìn một màn này, có vài phần thất vọng nói.

"Đúng vậy, tầng cấm chế này quá mạnh mẽ." Kim Quang Thần Hoàng vô lực mà thở dài. Chính mình vẫn lấy làm kiêu ngạo một kích toàn lực này. Một kích toàn lực có thể đánh chết cao thủ cùng cấp bậc, lại có thể vô dụng như này.

"Nếu như lực lĩnh vực không có tác dụng, vậy không bằng dùng thần khí." Kính Nguyệt thần hoàng mở miệng nói ra ý tưởng.

"Chủ ý hay." Ánh mắt La Sát Thần Hoàng sáng lên, dứt lời lấy ra một thanh chiến đao khổng lồ dài hai mét, vung đao đánh một kích. Một đạo cô đọng đao mang vô cùng bắn về phía sơn động, thế nhưng kết quả không sai biệt lắm so với lần trước, bị bình chướng vô hình hóa đi, ngay cả một tia gợn sóng cũng không có.

Mọi người thầm than trong lòng, quả nhiên những thứ này không thật rễ công kích, không có bất kỳ hiệu quả.

La Sát Thần Hoàng đến gần cửa ra vào sơn động, cầm đao đứng đó, vẫn không nhúc nhích.

Dương Thiên Vấn hiểu rõ, La Sát Thần Hoàng này đang súc thế. Khi thế đạt đến mức tận cùng, chính là thời điểm vung đao. Chỉ là Dương Thiên Vấn tin tưởng một đao súc thế này của La Sát Thần Hoàng đánh ra, coi như là đỉnh phong Thần Hoàng, cũng có thể bị một đao chém giết, nhưng tuyệt đối không làm gì được cấm chế này.

Kỳ thật chính bản thân Dương Thiên Vấn cũng không nhìn ra trước cửa động đến tột cùng có cấm chế hay không. Bất luận cấm chế gì đều có tồn tại tiết điểm, mà tiết điểm là nhược điểm của nó cũng là tinh hoa của nó. Nhưng cửa động trước mắt tựa hồ không có bất luận cái gì, nhưng mà nếu như không có cái gì, vừa rồi trường mâu và đao thăm dò mang theo thanh thế to lớn của Kim Quang Thần Hoàng và La Sát Thần Hoàng sao lại không có tác dụng? Tựa hồ khả năng không phải cấm chế, không phải trận pháp. Trận pháp có mười hai cấp, mà cấm chế cao nhất chỉ có mười cấp, tuyệt đối không tồn tại cấm chế trên mười cấp hoặc là trước cửa sơn động này căn bản không tồn tại cấm chế cấp mười, hoặc là một loại thần thông chi thuật không biết tên!

La Sát Thần Hoàng nhắm chặt hai mắt rồi đột nhiên trợn mắt, phất tay một đao bổ về phía màn che chắn vô hình ở trước mặt. Một đao kia nhìn qua không có chút khói lửa, nhưng nếu ai xem thường một đao kia, người đó sẽ bỏ mạng dưới một đao đó.

Lưỡi đao chém vào màn chắn vô hình, kết quả La Sát Thần Hoàng và cả đới đao bị đẩy xa gần mét, mặc dù không bị thương, nhưng tinh thần La Sát Thần Hoàng lại đôi chút ủ rũ.

Mạnh Hiên Thần Hoàng nhìn về phía Dương Thiên Vấn, mở miệng hỏi: "Cư sĩ, xem ra còn phải dựa vào ngươi ..! Món bảo vật phá cấm chế đó của ngươi có thể hoàn thành công việc'.

Chúng thần hoàng vốn đôi chút chán ngán, thất vọng, sau khi nghe nói vậy, đều dấy lên hy vọng.

Lúc này đây Dương Thiên Vấn lắc đầu nói: "Vô luận là cấm chế gì đều có tiết điểm, mà bảo vật phá cấm đều dùng để công kích những tiết điểm này. Nhưng cấm chế trước mặt này, căn bản không tồn tại tiết điểm, cho dù dùng pháp bảo cũng vô ích".

Dương Thiên Vấn không có nói sai.

Những người đang có mặt ở đây đều là đại sư cấm chế, cho dù so với Dương Thiên Vấn kém hơn một chút, nhưng vẫn biết thưởng thức. Bảo vật phá cấm công kích thời gian cấm chế, công đúng tiết điểm cấm chế. Màn chắn trước mắt cái này, có phải cấm chế hay không còn không biết rõ, bảo vật phá cấm căn bản cũng vô dụng.

"Ta cũng cần cẩn thận suy nghĩ một phen. Các vị tiền bối trước thăm dò một phen, nhìn xem có thể tìm ra nhược điểm gì hay không." Dương Thiên Vấn cũng không lập tức ra tay, cũng không lập tức chấp hành kế

hoạch. Dù sao thời gian còn sớm, còn có chín năm mười tháng, Dương Thiên Vấn hoàn toàn không hoảng hốt, một chút cũng không.

.

Kế tiếp, mười hai vị Thần Hoàng liền lập trận, thi triển thủ đoạn. Tất cả đều dùng bí thuật, dùng bí bảo, khiến cho Dương Thiên Vấn thấy hoa mắt, không kịp nhìn. Mười hai vị Thần Hoàng tha thiết ước mơ đi tới cửa ải cuối cùng, tuy nhiên ngay cả cửa còn không thể nào vào được.

801. Chương 802: Đổi Trắng Thay Đen

Quyển 11: Chúa tể

Chương 802: Đổi trắng thay đen

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Thời gian trôi qua, Dương Thiên Vấn một mực đứng ở ngoài, ra vẻ suy nghĩ, nhưng trên thực tế hắn đang quan sát tuyệt chiêu, át chủ bài của các Thần Hoàng này, đồng thời cũng từ trong đó đã học được một ít thứ hữu dụng. Trong nháy mắt nửa tháng trôi qua, các Thần Hoàng lần lượt thử qua, không ai có thể đột phá màn che chắn vô hình trước sơn động.

Đương nhiên, Dương Thiên Vấn nhận ra những Thần Hoàng này khẳng định còn ẩn giấu tuyệt kỹ. Những tuyệt kỹ này bình thường chỉ khi tới sinh mệnh thở hơi cuối cùng, dốc sức liều mạng cùng kẻ địch hoặc là át chủ bài đồng quy vu tận. Dưới tình huống này tuyệt đối không thể thi triển.

Mạnh Hiên Thần Hoàng thấy cứ tiếp tục như vậy thì sẽ không tìm biện pháp nào, vì vậy mới nói: "Không bằng chúng ta liên thủ xem sao?" Không phải những Thần Hoàng này không muốn liên thủ, chỉ là bọn hắn đều cùng không nói ra mà thôi. Cửa ải cuối cùng này, ai có thể dựa vào thực lực cá nhân đột vào sơn động, vậy có thể bắt được thần vị, cho nên không người nào nguyện ý liên thủ.

Thế nhưng, một tháng sau, phương pháp có thể dùng đều dùng hết mà vẫn không có bất kỳ biện pháp nào.

Trong một tháng này Dương Thiên Vấn không tham dự hành động cùng những Thần Hoàng này mà hắn đang lẳng lẽ khôi phục pháp lực. Khi hắn dùng Tiểu Bạch thần ấn hấp thu cấm chế đã tiêu hao một phần ba tiên nguyên lực. Lượng tiên nguyên lực lớn này muốn khôi phục lại, không có nhiều thời gian thì hoàn toàn không đủ.

Hành động lúc này đây quan hệ đến thần vị của hai người, không phải do Dương Thiên Vấn không quan tâm, Dương Thiên Vấn phải cam đoan chính mình phải ở trạng thái hoàn toàn sung sức mới được.

Cho nên, một tháng này, Dương Thiên Vấn không có bất kỳ động tác nào, chỉ ở một bên ra vẻ suy nghĩ sâu xa, trên thực tế đang khôi phục pháp lực.

Mười hai vị Thần Hoàng liên thủ, trường hợp như vậy cũng không thấy nhiều. Đây là lần đầu tiên Dương Thiên Vấn nhìn thấy cảnh này, hắn tự nhiên mở to hai mắt nhìn chằm chằm.

Chỉ thấy mười hai người đứng yên, mơ hồ mà hình thành một nửa vòng, đồng thời phóng ra lĩnh vực của mình, mười hai đạo lĩnh vực hữu hình mở ra, chậm rãi đan vào cùng một chỗ, viên kia tâm đúng là mười hai đạo lĩnh vực hoàn toàn dung hợp về sau mạnh nhất một chỗ.

"Chư vị, chuẩn bị!" La Sát Thần Hoàng chủ đạo, đem tâm chỗ vậy dung hợp làm một lực mười hai đạo lĩnh vực, hóa thành một chuôi gai nhọn.

Dương Thiên Vấn mắt thấy một màn này, trong lòng hơi có chút kinh ngạc. Thì ra thần nhân Thần giới liên thủ ngoại trừ dùng trận thế, còn có thể thông qua lĩnh vực dung hợp. So sánh hai điều này mà nói, trận thế có vẻ hơi cứng nhắc, mà dung hợp thông qua lĩnh vực này yêu cầu linh hoạt hơn rất nhiều!

Một đạo gai nhọn ẩn chứa lực mười hai loại lĩnh vực, hơn nữa mỗi một lực lĩnh vực đều là kết quả hội tụ toàn lực của cường giả cấp bậc Thần Hoàng. Lực công kích như vậy, nếu như Dương Thiên Vấn đón nhận

một kích này vào chính diện, cho dù trên người hắn có phòng ngự chí bảo như Huyền Hoàng công đức kim liên, chỉ sợ cũng phải chết. Cho dù không chết, cũng bởi vì pháp lực toàn thân biến mất, mà hoàn toàn mất đi sức chiến đấu, sợ ngay cả khí lực chạy trốn cũng sẽ không còn.

Đáng sợ, vô cùng đáng sợ! Dương Thiên Vấn nhớ kỹ một màn này. Ngày sau nếu như gặp gỡ hai Thần Hoàng trở lên dùng một chiêu này, trước tiên chạy trốn, tuyệt đối không thể chần chờ.

Gai nhọn bay ra, bay tới chính giữa cửa sơn động.

Vô thanh vô tức, không chút sợ hãi. Gai nhọn tựa hồ đụng chạm phải một vật gì đó đang tồn tại, chậm rãi tiêu mất trên không trung.

"Lại đến! Lúc này đổi đại đao của lão phu " . La Sát Thần Hoàng không nản chí, hét lớn một tiếng, lật tay chuôi Uy Vũ đại đao xuất hiện, chà xát khiến nó nhập vào chính giữa vòng tròn.

Rót lực đạo mười hai đạo lĩnh vực rót vào trong, đại đao phồng lớn lên gấp đôi.

Dương Thiên Vấn nhìn thanh đại đao này, trong lòng hắn thầm khen: "Đao! Luận phẩm cấp, đao này xếp vào hàng ngũ thiên linh bảo hạng nhất! So với thần khí cực phẩm Thần giới cao hơn nửa bậc.

"Bắn!" La Sát Thần Hoàng quát một tiếng, mười hai vị Thần Hoàng đồng tâm hiệp tâm, cùng chăm chú đẩy mạnh thần lực mạnh nhất.

Đại đao ở bên ngoài trăm mét, hóa thành một đạo tàn ảnh bắn về phía sơn động, thanh thế, uy năng, ùn ùn kéo đến, thay đổi bất ngờ.

Dương Thiên Vấn bó tay. Một kích này còn mạnh hơn so với vừa rồi một kích kia, bởi vì kia mượn bản thân lực lượng đại đao, uy lực tự nhiên càng mạnh hơn. Nếu như vừa rồi lực lĩnh vực biến ảo mà thành gai nhọn có thể làm cho Dương Thiên Vấn không chết cũng trọng thương, một kích này tuyệt đối là một kích nháy mắt giết!

Kết quả không có vượt quá suy tính của Dương Thiên Vấn, công kích thanh thế to lớn, hung ác vô cùng này vẫn không phát ra tác dụng. Đại đao sau khi lực lượng biến mất liền bị bắn ngược trở về.

Một đám Thần Hoàng cũng trợn mắt há hốc mồm. Trong lòng không khỏi xuất hiện cảm giác vô lực. Cửa ải cuối cùng, vô số năm cố gắng, chính là vì đến được cửa ải cuối cùng này, lúc này cửa ải cuối cùng đang ở trước mắt. Nhưng bọn hắn dù nhìn thấy bảo tàng phía trước, lại không thể đi vào lấy.

"Làm sao bây giờ?" Kim Quang Thần Hoàng phiền muộn mà hỏi, nguyên gốc khang nhiệt huyết, đầy bụng rò * điểm, hiện tại tất cả đều qua đi hầu như không còn. Nếu như không đúng trăm triệu năm đến truy cầu đang ở trước mắt, nếu như không phải không cam tâm buông tha cho, hắn đã sớm điên mất rồi.

"Đúng vậy. Làm sao bây giờ?" Ba người Phong La Thần Hoàng, Thông Dương Thần Hoàng, Hắc Viêm Thần Hoàng tất cả đồng thanh lên tiếng

"Đúng rồi, Vấn Thiên cư sĩ! Cư sĩ. Ngươi nhất định có biện pháp, đúng không?" Kính Nguyệt thần hoàng nhìn về phía Dương Thiên Vấn.

Đang tiêu hóa một màn kia, Dương Thiên Vấn nghe thấy câu này, lập tức có phản ứng, trên mặt cười gượng gạo nói: "Chư vị tiền bối, tuy rằng tại hạ có đôi chút tính toán nhưng cũng không phải vạn năng."

Đôi chút? trình độ ngươi như vậy mà gọi đôi chút, những lão gia hỏa chúng ta đây còn có sống hay không rồi hả? Một đám Thần Hoàng trong lòng trong lòng đã có cách (ngoài miệng không nói ra nhưng trong lòng đã có cách). Thủy Thiên Thần Hoàng phản bác cũng nịnh nọt nói: "Cư sĩ có thể thoải mái liên tiếp phá ba cường đại cấm chế. Cấm chế này chắc chắn cũng không thắng được cư sĩ!"

Dương Thiên Vấn cũng không trả lời, nhẹ nhàng lắc đầu.

Mạnh Hiên Thần Hoàng mở miệng hỏi: "Cư sĩ, ngươi có biện pháp? Nếu có, cứ việc thử một lần."

Dương Thiên Vấn sau khi nghe xong, đứng dậy, đi đến trước sơn động, nói: "Ta hết sức thử một lần, chỉ là tại hạ thật sự nhìn không ra thủ hộ ở trước mặt cửa động đến cùng có phải là cấm chế hay không." Dứt lời, Dương Thiên Vấn ném Tiểu Bạch thần ấn, khiến cho Tiểu Bạch thần ấn đi tới chỗ màn chướng vô hình này.

Kết quả Tiểu Bạch thần ấn bị ngăn lại, không thể tiếp tục đi tới.

"Hấp!" Dương Thiên Vấn quát một tiếng, vòng xoáy cỡ lớn hấp thu Thập cấp cấm chế lại xuất hiện.

Chúng thần hoàng vẻ mặt chờ mong mà nhìn hết thảy, trong lòng càng không ngừng mong mỏi Dương Thiên Vấn có thể một lần nữa bày ra kỳ tích.

Đáng tiếc, bọn họ nhất định thất vọng. Vòng xoáy đang không ngừng biến lớn, tuy nhiên lại không phát ra bất cứ tác dụng gì. Mười ngày trôi qua, vòng xoáy nhìn qua thanh thế to lớn, kỳ thật chính là biểu lộ lãng phí.

Dương Thiên Vấn bất đắc dĩ thu hồi Tiểu Bạch thần ấn, thở dài một tiếng bực bội nói: "Quả nhiên không ngoài sở liệu. Cái này căn bản không phải là cấm chế!"

"Cái gì, không phải cấm chế? Đó là cái gì?" Một đám Thần Hoàng nghi ngờ hỏi. Kỳ thật bọn họ cũng hoài nghi đây không phải cấm chế. Cấm chế, cho dù là Thập cấp cấm chế cũng không có khả năng khoa trương như thế. Hơn nữa căn cứ theo hiểu biết của bọn họ đối với cấm chế, tầng bình chướng vô hình này căn bản không phù hợp với công năng cấm chế. "Các vị tiền bối tu hành lâu ngày, kiến thức rộng rãi, các vị có biết lai lịch thứ này không?" Dương Thiên Vấn bất đắc dĩ hỏi, đương nhiên là biểu hiện bề ngoài.

Dương Thiên Vấn nói xong, nhẹ nhàng mà vươn tay, chậm rãi đưa tới. Quả nhiên! Đi đến vị trí lúc Tiểu Bạch thần ấn bị ngăn lại, không bị bất kỳ trở ngại nào! Giống như một nghìn tám trăm năm trước, Dương Thiên Vấn không biểu hiện ra ngoài, mà biểu hiện như thể bị màn che chắn ngăn lại, cách không sờ lên, lại duỗi hai ngón tay, thăm dò, hơn nữa cũng dán mặt tới, làm như thể nơi đây thật sự có một tầng bình chướng vô hình.

Dương Thiên Vấn diễn quá thật, các Thần Hoàng không chút hoài nghi. Dù sao trước đó, bọn họ từng người đều tự mình thí nghiệm, nơi đây hoàn toàn chính xác tồn tại một tầng bình chướng vô hình, khiến cho công kích của bọn hắn cùng với các loại thủ đoạn đều không có tác dụng, không có khả năng tự bạo.

Bọn họ, ở sâu trong nội tâm đã tin tưởng vững chắc, chỗ đó tồn tại một đạo che chắn vô hình, cho nên không chút hoài nghi.

Hành động lần này của Dương Thiên Vấn, không chỉ là vì biểu hiện tầng bình chướng vô hình cũng hữu dụng đối với chính mình.

"Chư vị, trong khoảng thời gian ngắn tại hạ cũng không nghĩ ra phương pháp phá giải." Dương Thiên Vấn quay người, giang hai tay thở dài. Chỉ là, ngay trong tích tắc Dương Thiên Vấn quay người, từ bóng dáng sau lưng chui ra một đạo hắc ảnh tiến nhập trong sơn động đen kịt, có sơn động đen kịt yểm hộ, lại thêm màn che chắn vô hình trước cửa động, một đám Thần Hoàng đều không phát hiện Dương Thiên Vấn đã ra tay, thân thể bên ngoài Dương Thiên Vấn đã xông vào sơn động.

Dương Thiên Vấn cưỡng ép đè cuồng hỉ trong lòng, mang trên mặt dáng vẻ phiền muộn với ảo não, một dáng vẻ bị đả kích nghiêm trọng.

"Cư sĩ. Không cần để ý quá mức. Chúng ta còn thời gian, chúng ta còn thời gian chín năm. Dù lúc này đây không được, sau một nghìn tám trăm năm, chúng ta vẫn có thể ngóc đầu trở lại!" sau khi La Sát Thần Hoàng tỉnh táo lại, liền khôi phục thần thái, vứt bỏ tất cả tâm tình bất lợi. Nhiều năm như vậy cũng đã chờ được, chẳng lẽ còn thiếu một nghìn tám trăm năm sao?

Dương Thiên Vấn nghe xong. Những lời này cho Dương Thiên Vấn rung động. Đúng là trong động có ba thần vị, đây là điều Dương Thiên Vấn đã sớm biết. Lúc này đây Dương Thiên Vấn vốn định dùng thủ đoạn đổi trắng thay đen, lấy được hai cái trong đó. Sau đó để lại một cái trong đó cho những Thần Hoàng này tranh đoạt, sau đó chính mình nhân cơ hội thoát thân, chiếm ba thần vị thành của mình! Người không vì mình, trời thù đất diệt! Thần vị chính là chờ người cơ duyên thâm hậu. Mình có thể không bị trở ngại mà thông qua bình chướng vô hình này, vậy đại biểu ình chính là người có duyên, dựa vào cái gì mà mang cơ duyên của mình cho người khác? Không có đạo lý! Ngươi sẽ mang ngân hàng của mình phân ột đám người bình thường, có lẽ có thể coi như nửa bằng hữu sao? Không có khả năng, trừ phi tên kia có bệnh tâm thần.

Đã như vậy thì vì cái gì chính mình không lấy trước hai thần vị, lưu lại một, đặt trong động, sau đó một nghìn tám trăm năm, lại đến lấy nó!

Một nghìn tám trăm năm trước, khi chính mình tới La Sát đảo, chỉ là tu vi Thiên thần, tệ quá.

Mà hiện tại lại có tu vi đỉnh phong Thần vương, chỉ kém nửa bước tấn chức Thần Hoàng! Mà một nghìn tám trăm năm sau, chính mình mới có thể đột phá đến Thần Hoàng cấp, lúc đó có đủ trọng lượng lại xông vào trong La đảo, tìm người cầm giữ, quang minh chánh đại mà cướp lấy thần vị cuối cùng.

Chỉ là hết thảy đều là tưởng tượng mà thôi. Nếu như lúc này đây có cơ hội; Dương Thiên Vấn chắc sẽ không ngần ngại duy nhất một lần lấy đi tất cả thần vị.

Dương Thiên Vấn đã nghĩ thông suốt. Trước kia hắn vì ít xuất hiện, hơn nữa thực lực không đủ, chỉ có giao ra thứ nhất. Thần vị mới có thể hoàn toàn khiến bản thân mình có thể đứng thẳng, mà hiện tại cho dù hắn lấy đi tất cả thần vị, cho dù bị người hoài nghi, cũng không có chứng cớ. Ai dám coi ta làm cái gì nào? Lão Tử cũng không phải là đỉnh phong Thiên thần, có thể mặc người chà xát, xoay tròn bóp nghiến. Ta là Thần vương, đỉnh phong Thần vương, một Thần vương cũng từng hai lần giết Thần Hoàng, hơn nữa ta còn là trận đạo tông sư, đan đạo Thánh Sư. Thực lực ta có, thân phận ta cũng có!

Dương Thiên Vấn quay trở về, chọn một chỗ ngồi xuống, lên tiếng: "Tiền bối nói rất đúng, tại hạ tâm cảnh tu vi vẫn có cần phải tu luyện. Không tệ, chúng ta hãy suy nghĩ một chút, không phải chúng ta còn rất nhiều thời gian sao?"

"Ha ha ha" Hướng Thiên Thần Hoàng phá lên cười, đáp lại: "Đúng vậy, thời gian, có rất nhiều, không cần phải gấp, từ từ sẽ đến. Chúng ta hiện tại chỉ cần cân nhắc biện pháp vượt qua cửa ải cuối cùng là được rồi." Một màn này khiến cho chúng thần hoàng đều học theo. Chỉ có như vậy mới hoàn toàn tập trung tất cả tinh thần để suy nghĩ với suy diễn, làm thế nào giải quyết vấn đề.

Tiếng động lớn ồn ào ở bình đài dần khôi phục yên tĩnh. Mười ba người ở đây đều ngồi xuống nhập định trầm tư nghĩ biện pháp.

Dương Thiên Vấn không trầm tư nghĩ biện pháp, bởi vì hắn không phải nghĩ biện pháp. Mà hắn chỉ khiến cho bản thể giả bộ như trạng thái nhập định, Nguyên Thần ý thức chuyển đổi đến hóa thân ở bên trong.

Động đen kịt cũng không phải là giả. Chỉ là từng đó hắc ám cũng không coi vào đâu, Dương Thiên Vấn cẩn thận tiến theo thông đạo trước sơn động, bảy lần quặt tám lần rẽ, suýt chút nữa khiến cho Dương Thiên Vấn chóng mặt. Ở trong này chỉ có một lối đi này, không xuất hiện đường rẽ, bằng không Dương Thiên Vấn đã có thể gặp bi kịch.

Tốc độ tiến lên của Dương Thiên Vấn không thể nói nhanh, nhưng cũng không phải quá chậm. Vì đảm bảo đạt được mục đích, Dương Thiên Vấn thủ sẵn một đóa đài sen màu vàng cẩn thận chú ý đến tình hình chung quanh.

Ba ngày trôi qua. Dương Thiên Vấn cũng không thể tin được. Ngọn núi này cũng không lớn, không ngờ một sơn động, lại có thể sâu như thế, đi ba ngày cũng còn chưa tới phần cuối.

Lại đi bốn ngày. Dương Thiên Vấn rốt cục chứng kiến hết, chẳng qua là nhìn thấy điểm cuối.

Dương Thiên Vấn tới chỗ nguồn sáng, đây là một cái động đất, phía dưới động truyền đến một cỗ ánh sáng. Thế nhưng từ trên nhìn xuống lại hoàn toàn không nhìn thấy cái gì hết.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, thả người nhảy xuống. Thân ảnh này chính là Dương Thiên Vấn.

Động đất này lại là phần đầu một thông đạo. Với nhãn lực của Dương Thiên Vấn, hắn tự nhiên nhìn ra được, từ trong tích tắc nhảy vào động đất, thẳng đến hiện tại, tổng cộng dùng ba canh giờ.

Dương Thiên Vấn giương mắt đánh giá bốn phía, bầu trời nơi đây là một mảng nắng ráo sáng sủa, trời xanh mây trắng, chung quanh là một rừng đào. Hoa đào phấn hồng xinh đẹp phấp phới.

Rất hiển nhiên, đây là một không gian khác! Cũng không biết không gian chỗ này là loại không gian nào, là một trong số ít không gian trong vũ trụ này hay là do người đại thần thông dùng vô thượng thần thông tự hành mở một chỗ

.

Hắn lại cẩn thận quan sát, rừng đào này là một trận pháp, chỉ là rất thô thiển, Dương Thiên Vấn lập tức nhận thấy trận này chính là một loại mê tung trận mà thôi, đồng thời căn cứ xu thế Cửu Cung Bát Quái, hình thành nên trận này. Tuy rằng đã hiểu rõ trận pháp rừng đào này nhưng Dương Thiên Vấn cũng không lập tức hành động.

Huyền quang thuật! Trước tiên hắn xác định vị trí bản thân, sau đó lại nhìn xem bên cạnh nơi này có địa phương cổ quái gì hay không. Vận Mệnh Thiên Bàn nói trong sơn động có ba thần vị, vậy chắc chắn sẽ không có bốn cái!

Cho nên, nơi đây phải là vùng đất để đặt thần vị để, chẳng qua hắn cảm thấy kỳ quái. Thần vị là một đồ vật trọng yếu như vậy, vậy mà lại dùng loại trận pháp thô thiển này thủ hộ. Thế nhưng Dương Thiên Vấn cẩn thận suy nghĩ, tầng che chắn vô hình bên ngoài sơn động cũng đã đủ biến thái, chắc chắn cũng không cần thủ đoạn khác.

Trên cơ bản có thể điều này là sự thật, nơi đây tuyệt đối không phải rừng đào hình thành tự nhiên, Dương Thiên Vấn tuyệt đối không nhìn lầm! Nói cách khác, tất cả những thứ trước kia cùng thần vị ở nơi này đều là con người làm ra.

Dương Thiên Vấn hồ đồ rồi. Trong vũ trụ, còn có người nào đại thần thông có thể không coi thần vị vào trong mắt hay sao? Quái đản, vô cùng quái đản!

Thi triển Huyền quang thuật.

Chỉ thấy trong kính xuất hiện hình ảnh chỗ mình đang đứng, cùng với toàn bộ rừng đào, ở cách vị trí mình đang đứng 800m, có một trúc lầu màu xanh.

Dương Thiên Vấn muốn xâm nhập do thám biết rõ tình huống trong trúc lầu này. Huyền quang thuật không nhạy nữa. Đi tới, đương nhiên mục đích là trúc lầu cách đó 800m, thế nhưng cách di chuyển là bảy ngoặt tám lượn quanh, Dương Thiên Vấn không phải không muốn mạnh mẽ xông tới, nhưng muốn gì thì muốn hắn vẫn không nên gây thêm rắc rối. Hơn nữa rừng đào nhìn như đơn giản chẳng qua là mặt ngoài, nếu như mạnh mẽ xông tới, nhất định sẽ nảy sinh thay đổi không biết rõ, từ một Mê tung trận bình thường không thể bình thường hơn, biến thành một sát trận đáng sợ khủng bố, vậy phiền toái lớn. Hãy cứ thành thật một chút thì hơn.

Loại sự tình quỷ dị gì cũng có thể nảy sinh. Đây không phải khoác lác, thổi phồng. Dương Thiên Vấn tinh thông trận đạo. Loại biến trận này Dương Thiên Vấn hắn bố trí được. Trận pháp này như một cái bẫy, nhìn bề ngoài như che dấu một sát trận đáng sợ. Đây là một loại phương thức ứng dụng trận pháp mà thôi.

Bảy ngoặt tám lượn quanh mà đi. Nói tới nói lui, rốt cục vượt qua rừng đào. Đi tới trúc lầu thần bí nhìn thấy trong kính Huyền Quang.

Lại nói tiếp, trúc lầu này bị một vòng hàng rào vây lại. Phía trên, trái, phải đều có một khối bài dẹp.

Thế nhưng đằng trước khối bài dẹp này không có một cái chữ, hoàn toàn trống. Điều này làm cho Dương Thiên Vấn có vài phần nghi hoặc, nghĩ thầm chủ nhân trúc lầu này có ý tứ gì mà lại treo một biển bài trống rỗng thì làm được cái gì, vì cái gì mà không viết chữ?

"Xin hỏi, có ai không? Tại hạ là Dương Thiên Vấn, cơ duyên tới đây, cầu kiến Trúc Lâu chủ." Dương Thiên Vấn khách khí hô to, cũng có không nổi lòng tham, xông thẳng vào trong viện. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Từng trận hồi âm, Dương Thiên Vấn cũng có không dùng lực kêu lên, bởi vì làm vậy là không lễ phép. Theo như suy đoán của Dương Thiên Vấn, chủ nhân trúc lầu này chính một đại thần thông, tự nhiên hắn không thể lỗ mãng ở chỗ này.

Một lát sau Dương Thiên Vấn gặp không thấy ai hồi âm, hô thêm vài lần thế nhưng kết quả vẫn như cũ.

Dương Thiên Vấn nghi hoặc trong lòng. Chẳng lẽ là chủ nhân không ở nhà? Hay là nơi đây đã sớm bị chủ vứt bỏ rồi hả? Không, không có khả năng không có ai, bởi vì cách mỗi một nghìn tám trăm năm, cấm chế , đồ vật trong La đảo này tất cả thay đổi. Cấm chế không bị phá vỡ thì còn, cấm chế bị phá vỡ đều bị đổi thành cấm chế khác, thiên tài địa bảo bị lấy đi cũng sẽ đổi thành một đám khác, tựa hồ vĩnh viễn cũng

không hết vậy. Dương Thiên Vấn thông qua thủ đoạn đổi trắng thay đen đi tới đây, cho dù thân là đỉnh phong Thần Vương, cũng không dám khoe khoang ở chỗ này.

Chủ nhân nơi này có thể bố trí bảo địa trong La đảo, còn bố trí cấm chế ở trước cửa sơn động, bố trí một tầng bình chướng vô hình, ngăn cản kể cả La Sát Thần Hoàng trong mười hai vị Thần Hoàng liên thủ oanh kích, như thế nào có thể là một người bình thường?

802. Chương 803: Câu Đối?

Quyển 11: Chúa tể

Chương 803: Câu đối?

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Ở trước mặt loại người đại thần thông này, Dương Thiên Vấn cũng không dám lỗ mãng lung tung. Chính mình chỉ là một người khách, cần phải định vị rõ ràng bản thân mình, không nên coi bản thân mình làm nhân vật chính ở nơi này. Loại người này bị chết rất nhanh.

Cho tới bây giờ Dương Thiên Vấn cũng không uổng vọng tự đại, nhưng giờ phút này hắn cũng đang do dự xem có cần bước vào sân nhỏ coi trộm một chút hay không. Dựa theo suy tính lẽ thường, thần vị đặt ở trong viện này. Bởi vì toàn bộ rừng đào, cũng chỉ có nơi đây là đặc thù nhất, bắt mắt nhất, thích hợp nhất để đặt đồ vật này.

"Xin hỏi có người ở nhà không? Tại hạ Dương Thiên Vấn. Ngoài ý muốn đến tìm hiểu." Dương Thiên Vấn cao giọng hô.

Đợi đã lâu, Dương Thiên Vấn vẫn không nhận được bất luận hồi âm gì. Chỉ là Dương Thiên Vấn cũng không cần gấp, dứt khoát đến dựa đứng ở trước lầu trúc, không nhúc nhích chờ đợi.

Bên ngoài sơn động, mười hai vị Thần Hoàng bắt đầu nóng bỏng thảo luận đứng lên. Một người kế ngắn. Hai người kế dài, có lẽ chỉ có như vậy mới có thể mau chóng nghĩ ra phương pháp phá giải cửa ải cuối cùng này.

Dương Thiên Vấn lại vẫn ở một bên, không tham dự, nhắm mắt nhập định suy nghĩ sâu xa. Chúng thần hoàng cũng không có ai đi tới quấy rầy hắn, bởi vì trong khoảng thời gian ngắn chúng thần hoàng căn bản không thể nghĩ ra biện pháp đột phá màn chắn vô hình trước sơn động, cho nên hơn phân nửa hy vọng đều đặt ở trên người Dương Thiên Vấn. Mọi người thấy hắn chuyên tâm mà trầm tư, không có người đi tới quấy rầy hắn, thứ nhất sợ không chú ý quấy rầy hắn, ngẫu nhiên khiến hắn không có một tia linh cảm.

Dương Thiên Vấn lưu lại bản tôn non nửa ý thức, dùng để ứng phó những Thần Hoàng này, đương nhiên cũng có vài phần ý đồ giám thị

Hóa thân của Dương Thiên Vấn đã đứng ở đằng trúc lầu kia được bảy ngày. Trong bảy ngày này không có người đến, cũng không có ai từ bên trong đi ra, tựa hồ chủ nhân nơi này thật sự không ở nhà, làm sao bây giờ?

Tóm lại không có khả năng một mực ngu ngơ chờ đợi như này, phải đợi tới khi nào?

Dương Thiên Vấn suy nghĩ hồi lâu, sửng sốt không có chủ ý nhất định: xông vào? Không được, bản thân mình là khách, nếu như xông vào sẽ lập tức từ khách biến thành cường đạo, vạn nhất chủ nhà trở về vậy thì muốn giải thích cũng không từ giải thích, hơn nữa Dương Thiên Vấn cũng vô cùng cố kỵ thần thông của chủ nhân Trúc Lâu này.

Thập cấp cấm chế thật lợi hại sao? Thế nhưng những Thần Hoàng kia muốn mạnh mẽ phá, cũng không phải là không được, thế nhưng màn chắn vô hình trước sơn động cứng rắn chặn bước chân mười hai vị Thần Hoàng.

Dương Thiên Vấn nghi hoặc khó hiểu trong lòng. Vì cái gì mình có thể đơn giản bước vào động, mà những Thần Hoàng kia lại không thể?

Chẳng lẽ là mình có dáng vẻ chủ soái của bọn họ, hay nhân phẩm tốt hơn so với bọn họ? Vô nghĩa! Khẳng định có nguyên nhân không rõ ràng.

"Ai nha!" Dương Thiên Vấn vỗ đùi, giật mình la lên. Chính mình thật khờ khạo. Sao lại quên, có nghi vấn không hiểu, có thể hỏi vận mệnh la bàn!

Dương Thiên Vấn không lấy vận mệnh la bàn ra, mà là trực tiếp dùng liên thông trong thần thức vận mệnh la bàn, dò hỏi: "La bàn gia gia. Ngươi cũng hiểu biết vì cái gì ta có thể tiến vào sơn động, mà những người khác lại không thể vào? Không phải chỉ có một mình ta có thể thông qua chứ?" Trước kia Dương Thiên Vấn cũng đã từng tự hỏi qua vấn đề này, lại không có đáp án. Chẳng qua là hiện tại thì khác, phong ấn vận mệnh la bàn lại cởi bỏ mấy tầng, "Quyền hạn" của Dương Thiên Vấn đã gia tăng không ít.

"Màn chắn bên ngoài sơn động chỉ có người có được thần vị mới có thể tiến nhập. Nói cách khác, ngoại trừ ngươi, chỉ cần người có được thần vị, đều có thể đơn giản tiến vào sơn động." Kẻ chỉ dẫn la bàn đưa ra một câu trả lời rất xác thực.

Dương Thiên Vấn nghe xong sững sờ. Nói cách khác nơi đây chỉ cần người có thần vị là có thể tiến vào sao? "Ách" vậy chính mình thật sự có chút ít may mắn. Người có được thần vị, lại có thể phá giải Thập cấp cấm chế, còn phải có cơ hội cơ duyên xảo hợp mới tiến vào trong La đảo. Thật không dễ dàng, đặc biệt là hiện tại các chúa tể tựa hồ vẫn không thức tỉnh, các chúa tể vừa phải thủ hộ bản thể, vừa muốn vội vàng tìm cơ hội thức tỉnh, ánh mắt đều không phóng tới Thần giới đại lục.

Cho nên cường giả cấp bậc chúa tể qua nhiều năm cũng không xuất hiện trong La đảo, cố nhiên là bởi vì trình độ giữ bí mật của La Sát Hải với hoàn cảnh đặc thù của La Sát Hải, nhưng trong đó vẫn có vài phần cơ duyên với may mắn ở trong đó.

"Chủ nhân nơi này là người phương nào?" Dương Thiên Vấn chỉ vào Trúc lâu hỏi.

"Không thể trả lời, cấp bậc la bàn không đủ." Kẻ chỉ dẫn La bàn chỉ trả lời một câu như vậy khiến Dương Thiên Vấn phiền muộn đến phát điên.

Dương Thiên Vấn một hồi không còn gì để nói, lại không chiếm được đáp án, chỉ biết chủ nhân Trúc Lâu không đơn giản.

"Vậy ta có thể vào đi trong này không? Chủ nhà cũng không biết khi nào thì mới về. Thần vị ở bên trong, phải không?" Dương Thiên Vấn thăm dò hỏi thăm. Hắn quả thật có điểm không nhịn được. nếu hắn cứ chờ như vậy cũng thật sự không phải là một biện pháp. Ba thần vị, ba thần vị đó!

"Đương nhiên có thể, chỉ có điều ngươi phải thông qua khảo nghiệm trước mới được." Kẻ chỉ dẫn la bàn trả lời.

,

"Khảo nghiệm? Khảo nghiệm gì?" Dương Thiên Vấn ngây ngẩn cả người. Tại sao lại khảo nghiệm mà lại ở bên ngoài Trúc lâu. Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, cổng phía trước tựa hồ không có để có tư cách khảo nghiệm. Chẳng lẽ . . .

Dương Thiên Vấn vươn tay ra, nhẹ nhàng mà đẩy cánh cổng một chút, tuy nhiên cánh cổng vốn chỉ khép hờ, khi đẩy vào vẫn bất động. Bất giác, Dương Thiên Vấn gia tăng vài phần khí lực, đến cuối cùng thậm chí còn dùng toàn lực vẫn không thể đẩy cánh cổng ra.

Cuối cùng Dương Thiên Vấn đã hiểu rõ. Trúc lâu này cũng không phải dễ dàng đi vào. ngay cả cổng chính của sân còn không thể vào được, chớ nói chi là thần vị.

"Đúng rồi, ngươi xác định thần vị đang ở bên trong?" Dương Thiên Vấn thận trọng hỏi thăm. Nếu như không ở bên trong, dù bên trong có bảo vật gì đi chăng nữa, Dương Thiên Vấn cũng không muốn hao tâm tổn trí phí sức ở chỗ này.

"Đúng vậy, ta khẳng định, thần vị ở ngay bên trong " kẻ chỉ dẫn la bàn khẳng định đáp.

Dương Thiên Vấn đã hiểu rõ. Đã như vậy thì vật lộn đọ sức! Có câu nói đó, vật lộn đọ sức, xe đạp thay thành xe máy. Dương Thiên Vấn bắt đầu thử không đi đường bình thường. Một phen thí nghiệm. Hiện tại toàn bộ Trúc lâu đều bị một tầng kết giới không nhìn thấy bao quanh, chỉ có đi vào theo cửa chính mới được. đọc truyện mới nhất tại .

Dương Thiên Vấn tìm cả buổi, cũng không tìm ra khảo nghiệm gì, hắn nghi ngờ hỏi: "Đến tột cùng là khảo nghiệm gì vậy?"

"Ngươi nhìn thấy vòng khuyên đập cửa trên cửa chính không? Cầm lấy nó gõ ba cái, ngươi sẽ biết" Kẻ chỉ dẫn la bàn trả lời.

Dương Thiên Vấn chiếu theo hướng dẫn của kẻ chỉ dẫn la bàn mà đi làm, cầm lấy vòng khuyên đập cửa gõ ba cái. Hắn nhìn thấy một đạo bạch quang hiện lên, trên tấm bài dẹp của cổng chính hiện ra ba chữ to "Tiêu Dao cư"!

Bên trái bài dẹp hiện ra một nhóm bảy chữ to, mà bên phải thì trống rỗng, Dương Thiên Vấn sửng sốt, chẳng lẽ là câu đối hay sao?

"Hãy đối lại vế đối đó. Ngươi có thể đi vào." Kẻ chỉ dẫn la bàn trả lời, đồng thời thêm một câu: "Lần này không thể hỏi ta. Ta không thể cho bất luận trợ giúp gì."

Dương Thiên Vấn thoáng trợn tròn mắt. Hắn được giáo dục hiện đại chính quy, nào có biết đối câu đối là cái gì?

"Tùy tiện đối loạn được không? Bề ngoài giống như là vế đối liên đáp án có rất nhiều loại" Thế nhưng Dương Thiên Vấn hiểu rõ ràng, vế trên xuất hiện, đôi khi, vế dưới khả năng có vô số đáp án.

."

"Chỉ có một đáp án." Kẻ chỉ dẫn la bàn nói xong cũng không nói.

Dương Thiên Vấn thoáng trợn trừng mắt. Đúng không, không đúng thì làm sao bây giờ? Lúc này hắn mới nhìn kỹ bảy chữ to, vừa nhìn lập tức hắn có một cảm giác trời đất quay cuồng. Chỉ thấy bảy chữ to viết vô cùng rõ ràng: "Tuyết bay mấy ngày liền bắn về phía lộc" Đây không phải là thập tứ câu đối của Kim Đại Đại sao?

Trong vũ trụ này có thể có bao nhiêu người đối được câu đối như này, Dương Thiên Vấn không biết, thế nhưng Dương Thiên Vấn dám khẳng định chính mình là một người trong số đó.

Choáng! Chủ nhân Trúc lâu này nhất định là đồng hương! Không phải là người Trung Quốc, tuyệt đối không có người đối được câu đối này. Đối với vũ trụ này mà nói, cho dù là 14 vị trí chúa tể đều đã đến, nhìn thấy câu đối này chỉ phí công mà thôi. Có lẽ vế trên cũng không ra vẻ yếu kém, có thể đối ra vô số đáp án. Nhưng tuyệt đối chính xác chỉ có một.

Dương Thiên Vấn duỗi ngón trỏ. Dùng chỉ sức lực lâm không bắn về chỗ trống phía bên trái bài dẹp, viết vế dưới: "Cười sách thần hiệp ỷ bích uyên" !

Ghi xong, nỗi khiếp sợ trong lòng Dương Thiên Vấn vẫn không bình phục lại. Không thể nghĩ tới những thứ này không chỉ tự nhiên rơi vào một mình hắn mà còn có một đồng hương. Hơn nữa xem ra đồng hương này đã sớm vượt qua chính mình, lăn lộn hơn chính mình nhiều lắm, mạnh hơn nhiều, đồng thời cũng ít xuất hiện hơn nhiều.

Hắn chưa từng nghe nói qua vị lão hương này. Không hề nghi ngờ, vị đại ca kia có thể bố trí hết thảy nơi này, như vậy pháp lực sợ rằng còn cường đại hơn so với chúa tể. Bằng không ba thần vị này cũng sẽ không đặt ở trong Trúc lâu này từ rất lâu rồi.

Đột nhiên, Dương Thiên Vấn nhớ tới năm đó đã từng hỏi Hắc Huyền phệ thần thú, đến tột cùng Chí cao thần có tồn tại hay không. Lúc ấy Hắc Huyền phệ thần thú khẳng định trả lời là tồn tại. Nó không nói sai, cũng không cần phải nói dối.

Vậy chủ nhân nơi này có phải"Chí cao thần" theo như lời Hắc Huyền phệ thần thú lúc trước không? Cũng không đúng, rõ ràng kẻ chỉ dẫn la bàn từng nói Huyễn hoặc, Thần giới không có Chí cao thần, cái này trước

sau mâu thuẫn, thật sự làm cho người không hiểu được.

Cánh cổng khép hờ, sau khi Dương Thiên Vấn đối câu đối xong, lập tức tự động mà rộng mở. Con đường phía trước bừng sáng, một mảng bằng phẳng.

803. Chương 804: Thần Vị Tới Tay

Quyển 11: Chúa tể

Chương 804: Thần vị tới tay

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn nhanh chóng đi vào. Kế tiếp, Dương Thiên Vấn không gặp phiền toái gì, tức thì muốn vào nhập trúc lầu. Đột nhiên, toàn bộ tình cảnh biến hóa. Từ một Trúc lâu bình thường, biến thành đỉnh vách núi, chung quanh mây mù lượn quanh. Giờ phút này Dương Thiên Vấn đứng ở đỉnh ngọn núi cao nhất, nhìn những ngọn núi này từ trong lòng Dương Thiên Vấn dâng lên một loại cảm giác khí thế hào hùng.

Trong chốc lát, Dương Thiên Vấn mới có phản ứng, hắn cẩn thận nhìn một chút. Hiện tại ngọn núi chỗ hắn đang đứng cũng không phải là một ngọn núi bình thường, mà là một núi lớn hình thanh kiếm, cắm trên mặt đất, Dương Thiên Vấn đang đứng ở trên chuôi kiếm. Từ đỉnh kiếm này tới chuôi kiếm lên tới vạn mét!

Dương Thiên Vấn từ nơi này cao ngất trên đỉnh kiếm, cảm nhận được một cỗ kiếm ý cuồng ngạo đến tận cùng, cùng với một cỗ khí thế cùng khí phách chưa từng có từ trước đến nay.

Đỉnh núi tuy tuyệt vời, nhưng mình muốn tìm đồ vật đâu? Thần vị đâu?

Dương Thiên Vấn cẩn thận mà tìm một chút, ngay khi Dương Thiên Vấn thật sự không nhịn được muốn hỏi la bàn, "Ồ?" Dương Thiên Vấn phát hiện ra trên bình đài chỗ giao giới đỉnh kiếm, thân kiếm cùng chuôi kiếm, có một sơn động.

Dương Thiên Vấn thả người nhảy xuống, vững vàng rơi xuống trên bình đài. Hai bên trước sơn động viết mấy hàng nhắn lại: "Không cần phải tìm hiểu ta là ai. Ngày sau ngươi tự biết. Thần vị trong động đều có thể cầm lấy, La đảo cũng có thể tặng ngươi. Sau này còn gặp lại."

Dương Thiên Vấn không còn gì để nói với bố trí như này. Người đồng hương này thật sự rất thần bí. Hắn đặt câu đối của Kim Đại Đại ở trước cửa, rõ ràng rất tự tin, ngoại trừ người có thần vị như mình, lại có cơ duyên, hơn nữa còn là đồng hương, những người khác căn bản đừng mơ tưởng được tài sản của đại lão này.

Dương Thiên Vấn cũng không khách khí, cất bước đến gần sơn động. Sơn động cũng không đen kịt. Chẳng qua là không biết vì cái gì mà từ bên ngoài nhìn thấy một mảng đen kịt. Chỉ là điều này không trọng yếu. Quan trọng là trên bệ đá, đặt ba tấm bia đá. Dương Thiên Vấn chứng kiến ba khối tấm bia đá này lại như tập hợp thành Thông Huyền Linh tàng bi của mình. Có thể khẳng định, tấm bia đá này sau khi luyện hóa sẽ hóa thành một Hồng Mông tử khí. Đây là thần vị mà vô số thần nhân điên cuồng, thần vị hàng thật giá thật!

Ở bên cạnh bệ đá còn đặt một hộp gỗ, nắp hộp mở ra, rỗng tuếch, Dương Thiên Vấn không biết đây là vật gì, vì vậy hắn trực tiếp hỏi kẻ chỉ dẫn la bàn: "Cái hộp kia là cái gì?"

"Còn đây là hộp báu thế giới, chính là dùng để cho con người sáng tạo ra tiểu thế giới. Mà hộp này dùng để thu La đảo vào trong đấy".

Dương Thiên Vấn đã hiểu rõ. Thì ra là thế, cái này nhìn qua chỉ là một hộp gỗ không ngờ lại có thể lợi hại như thế, hơn nữa hòn đảo nho nhỏ này lại là một tiểu thế giới. Khó trách, thiên tài địa bảo ở trên đảo nhiều như vậy, vốn là như thế. Nên biết rằng tiểu thế giới kỳ thật chính là do đại thần thông giả dùng vô thượng thần thông mở ra tiểu thế giới. Trong thế giới này, ngươi có thể muốn làm gì thì làm, có thể dùng nó để cung cấp vô số thiên tài địa bảo ình. Đương nhiên những thiên tài địa bảo này chẳng qua là một ít nguyên vật liệu trân quý, đỉnh cấp chính thức nói thí dụ như thiên tài địa bảo cấp bậc thiên địa linh căn

chỉ có bản thân vũ trụ mới có thể thai nghén mà sinh ra. Nói thí dụ như, linh căn hồ lô cũng không phải tiểu thế giới có thể chế tạo ra.

Nhưng một tiểu thế giới đại biểu cho nguyên vật liệu liên tục không ngừng! Loại đại thần thông mở ra thế giới này, chỉ có thánh nhân mới có thể thi triển. Nói thẳng ra là, Dương Thiên Vấn nghe nói qua, nhưng chưa từng chứng kiến, ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ.

Lúc này đây Dương Thiên Vấn từ La đảo lấy được chỗ cũng không ít. Trước đó bất luận bảo vật trong la đảo mang đến cho Dương Thiên Vấn kinh ngạc thế nào đi nữa, chỉ cần ba thần vị kia cũng đã đủ giá trị quay về rồi.

"Nếu như ta lấy đi ba thần vị, sẽ có nhiều hậu quả sao?" Dương Thiên Vấn chần chờ một chút mà dùng thần thức hỏi kẻ chỉ dẫn la bàn, hắn cũng không lập tức thu thần vị lại.

"Ngươi lấy đi ba thần vị ngay lập tức có thể đi ra, mà Trung La đảo cũng sẽ bị thu vào bên trong hộp báu thế giới." Kẻ chỉ dẫn la bàn trả lời.

"Vậy nếu như ta chỉ lấy đi hai cái, để lại một cái cho lần sau tới lấy?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi.

"Ngươi không lấy đi ba thần vị cũng đừng nghĩ đi ra khỏi nơi này. Trừ phi ngươi nguyện ý dùng một nguyện vọng ta tặng ngươi để trả một cái giá đi ra ngoài." Kẻ chỉ dẫn la bàn trả lời chi tiết.

Dương Thiên Vấn không khỏi phiền muộn. Hắn vốn cho là có thể lừa dối, xem ra lúc này đây khả năng không lớn. Dương Thiên Vấn cũng nghe rõ ý tứ của kẻ chỉ dẫn la bàn.

Sở dĩ Trung La đảo khiến cho các Thần Hoàng không tìm thấy tung tích, chính là vì nó cách mỗi một nghìn tám trăm năm lại có thể nhảy ra từ trong hộp báu thế giới, hiện thân Thần giới, sau mười năm, nó lại bị thu hồi. Nó căn bản không tồn tại ở Thần giới, những Thần Hoàng kia làm sao có thể tìm được tung tích Trung La đảo.

Dương Thiên Vấn cẩn thận tính toán một phen, lấy đi ba thần vị, quỹ mấy cạn sớm chấm dứt Trung La đảo làm cho bảo! Nếu như Trung La đảo bị thu vào trong hộp báu thế giới, như vậy tất nhiên sẽ khiến hoài nghi. Không thể nói, tất cả hoài nghi đến trên đầu mình. Ừ, hơn nữa ba thần vị bị lấy, chẳng khác nào Trung La đảo biến mất.

Vì cái gì? Bởi vì Dương Thiên Vấn đã chú ý tới vậy trên bệ đá để đặt ba thần vị với cái hộp mở ra, hai điều này hình thành một trận thế đặc thù. Trận thế rất nông cạn. Tác dụng cơ bản kỳ thật là dựa theo chương trình nhất định khiến cho Trung La đảo xuất hiện ở Thần giới.

Nhưng chỉ cần lấy đi ba thần vị, trận thế sẽ biến mất, Trung La đảo cũng sẽ lập tức được thu vào trong hộp, trên cơ bản sẽ không có chuyện cách mỗi một nghìn tám trăm năm lại xuất hiện một lần.

Trung La đảo không hiện ra, điều này không quan trọng. Điều quan trọng là ..., Dương Thiên Vấn phải đem mình từ chuyện này ở bên trong hái đi ra ngoài, cái này hết thảy đều phải suy tính một phen.

Dương Thiên Vấn không phải sợ hãi, mà là bởi vì chính mình đã chọc tới một ít thế lực ngầm ở Thần giới, hắn không muốn lại trêu chọc mười hai Thần Hoàng bên ngoài La Sát Hải.

Nói thật, Dương Thiên Vấn gánh chịu thiệt hại chạy tới miễn phí giúp bọn hắn phá cấm chế, chính là vì muốn đạt được thần vị. Nếu không ai chịu làm không công đây? Kỳ thật cũng không khó khăn khi bản thân hắn muốn thoát ra khỏi nơi này. Chỉ cần bay bổng một câu" Lão Tử không có hứng thú. Không có chỗ, Lão Tử cũng không muốn nghĩ nữa." Đây là một đạo lý rất rõ ràng. Sau khi phá vỡ màn che cửa động, đồ vật bên trong không có khả năng có phần của hắn. Đây là đạo lý mà ngươi biết ta biết mọi người biết.

Dương Thiên Vấn muốn thoát thân rất dễ dàng, không thể giải quyết, lý do này là đủ rồi. Mà trước đó sau khi bắt được thần vị ở nơi này, biện pháp lừa dối cũng có rồi.

Đây là nhất định, hiện tại Dương Thiên Vấn bề bộn nhiều việc. Bên này là bởi vì thần vị tồn tại. Dương Thiên Vấn mới có thể trở lại Thần giới để xử lý, còn lần này giải quyết xong vấn đề Trung La đảo, Dương Thiên Vấn sẽ đem thời gian đặt ở hạ giới.

Bây giờ Dương Thiên Vấn mặc dù chỉ là Hóa thân. Nhưng Nguyên Thần cùng một Nguyên Thần, thuộc về Hoán thân cũng chính là Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn có thể dùng Hóa thân để luyện hóa thần vị, cho nên thời gian mười năm này là sẽ không buồn tẻ. Chủ yếu là Dương Thiên Vấn còn muốn khiến cho Trung La đảo tồn tại, cách mỗi một nghìn tám trăm năm nhảy ra một lần, mãi cho đến khi Dương Thiên Vấn có thực lực tuyệt đối mới thôi. Về phần tài nguyên phong phú ở trên Trung La đảo, tuy rằng Dương Thiên Vấn động tâm, nhưng cũng không phải chủ yếu. Bởi vì Dương Thiên Vấn vốn có một thế giới mảnh vỡ, tuy rằng đây chỉ là mảnh vỡ, so ra kém tiểu thế giới. Tiểu thế giới lúc nào cũng nguyên vẹn. Mà thế giới mảnh vỡ lúc nào cũng không trọn vẹn, luôn luôn có chỗ không hoàn mỹ.

Chỉ là hiện giai đoạn, nó cũng có thể thỏa mãn nhu cầu phát triển Thiên Võng với nhu cầu của Dương Thiên Vấn. Cái này đầy đủ khiến cho Dương Thiên Vấn chống đỡ một đoạn thời gian.

Dương Thiên Vấn không dám tự mình đoán bừa trận thế nhìn như đơn giản này. Hắn trực tiếp mang nan đề này cho vận mệnh la bàn.

Sau khi được vận mệnh la bàn chỉ điểm với nói rõ, Dương Thiên Vấn trước luyện chế ra ba tấm bia đá tương tự, dùng Vô thượng luyện khí thần thông giao phó chúng năng lực đặc thù. Sau đó vô cùng từng bước từng bước thay thế từng thần vị trên bệ đá. Ah, chỉ đổi hai cái còn có một cái lưu lại ở phía trên. Nếu như lấy cái thứ ba xuống, Dương Thiên Vấn cũng sẽ bị cường tự truyền tống ra ngoài. Toàn bộ Trung La đảo biến mất từ Thần giới.

Những thần vị này mặc dù mang dáng vẻ bia đá. Nhưng trước khi chúng hoàn toàn luyện hóa, chính là một chiếc thần khí cực phẩm, mỗi một khối thần vị đều có thần thông khác nhau. Nói thí dụ như, Dương Thiên Vấn Thông Huyền Linh tàng bi là bảo vệ linh hồn thần khí. Đương nhiên, hiện tại nó đã "Quang vinh" rồi, biến thành Hồng Mông tử khí, đã không có tác dụng ngày trước. Mà có thần vị có thần thông cầm giữ không gian, có thần thông cầm giữ thời gian, có thần thông che dấu hơi thở, có thần thông xem thấu chi tiết đối phương. Đủ loại, trên cơ bản đều có.

Trước khi hoàn toàn luyện hóa thần vị, những thần vị này đều có tác dụng khó có thể bỏ qua. Có tác dụng, có thể làm cho thực lực kẻ có được tăng nhiều. Chẳng qua khi luyện hóa, những năng lực này sẽ biến mất. Mà bản thân thần vị cũng cũng chỉ còn lại một tia Hồng Mông tử khí.

Chỉ là những năng lực kia chẳng qua là do thần vị bổ sung. Không đáng giá nhắc tới, chính thức trân quý chính là một tia Hồng Mông tử khí!

Sự tình vô cùng hoàn mỹ. Dương Thiên Vấn không phá hư trận thế, cũng kéo lại thời gian biến mất của Trung La đảo.

804. Chương 805: Mười Năm

Chương 805: Mười năm

Hóa thân Dương Thiên Vấn luyện hóa thần vị, mà bản tôn tức thì mở hai mắt, trong mắt không vui không buồn, chậm rãi đứng dậy.

Khi Dương Thiên Vấn đứng dậy, mười hai Thần Hoàng cùng lúc đưa ánh mắt tiến đến gần. Kim Quang Thần Hoàng lộ ra sắc mặt vui mừng mà hỏi: "Cư sĩ, ngươi có biện pháp?"

Mọi người cũng có ánh mắt mong chờ nhìn Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn không còn gì để nói. Phải dùng tới phản ứng lớn như vậy sao? Chính mình đã sớm quét sạch chỗ này, không để cho các người bất luận cái gì, các người cũng không biết. Ha ha ha. . .

Nói thật Dương Thiên Vấn vốn có chút cảm giác đối với cái này mười hai vị Thần Hoàng, chỉ là lại có nhiều ác cảm hơn! Đặc biệt lúc này đây, cùng nhau đi tới, chính mình liên phá bát cấp, cửu cấp, thập mười cấm

chế, hao phí một phần ba pháp lực, vô cùng vất vả. Có thể đi đến hiện tại, đều đi đến cửa sơn động, những Thần Hoàng này không có một người nào đứng ra nói một câu phân phối lợi ích trong động. Rõ ràng chỉ là muốn lợi dụng chính mình mà thôi sau đó sẽ một cước đá văng ra, thậm chí còn ngay cả một chút canh thừa cũng sẽ không chừa ình. Không thể nói trước, còn có thể giết người diệt khẩu thì sao?.

Chỉ là Dương Thiên Vấn khó chịu thì khó chịu, nhưng hắn không trách tội bọn họ. Kỳ thật Dương Thiên Vấn cũng hiểu rõ, ở trước mặt thần vị, ai cam lòng bỏ ra phân chia không? Suy bụng ta ra bụng người, Dương Thiên Vấn cũng không hận bọn họ, hơn nữa có ý định trả thù gì đấy.

"Cái này chỉ sợ làm chư vị thất vọng, tại hạ không có biện pháp gì đối với màn chắn trước động này, cái này không phải là trận pháp, cũng không phải cấm chế, cho dù ta muốn phá vỡ nó, cũng không tìm được biện pháp gì." Dương Thiên Vấn tiếc nuối nói.

Chúng thần hoàng nghe xong không khỏi một hồi thất lạc. Chỉ là điều này cũng không trách Dương Thiên Vấn được. Nếu như trận pháp với cấm chế, người ta quả thật là một tay chuyên nghiệp, thế nhưng màn che chắn này rõ ràng không phải mà là một loại thần thông. Đây cũng không phải tùy tiện người nào cũng có thể giải quyết. Dù sao Dương Thiên Vấn chỉ là một đỉnh phong Thần Vương, còn không đạt tới cấp Thần Hoàng. Ngay cả bọn họ, mười hai Thần Hoàng cũng không giải quyết được vấn đề. Một đỉnh phong Thần Vương chỉ sợ cũng không có khả năng giải quyết.

"Vậy cư sĩ muốn đi đâu?" Mạnh Hiên Thần Hoàng khách khí mà hỏi thăm.

"Sống ở chỗ này lãng phí thời gian, chẳng thà đi tới thu thập một ít thiên tài địa bảo để không uổng công ta vạn dặm xa xôi chạy tới nơi này một chuyến." Dương Thiên Vấn cũng không cấm kỵ trả lời. Dù sao điều này cũng quả thật là mục đích của hắn, tới đi tới phá cấm chế thu thập thiên tài địa bảo, thứ hai chính là vì rời khỏi nơi đây, miễn cho sau chín năm, vạn nhất sinh một ít sự tình ngoài ý muốn, Dương Thiên Vấn cũng lấy cớ để bản thân mình rời khỏi nơi này, đi ra ngoài.

Dương Thiên Vấn dứt lời liền quay người nhảy xuống núi, đi về hướng khu vực thập cấp cấm chế cách đó không xa.

Mấy Thần Hoàng cũng không có năng lực phá vỡ cấm chế này, hắn làm vậy, bọn họ, một đám lão gia hỏa ở lại thì làm thế nào?

"Ai, hiện tại ngay cả Vấn Thiên cư sĩ cũng không giải quyết được màn chắn sơn động. Chúng ta nên làm như thế nào?" Kim Quang Thần Hoàng vô cùng khâm phục đối với năng lực bài trừ cấm chế như Quỷ Phủ thần công của Dương Thiên Vấn.

"Kim Quang, Vấn Thiên cư sĩ đạt thành tựu cao đối với trận pháp và cấm chế hoàn toàn khiến cho người ta khâm phục. Thế nhưng hiện tại tấm màn che chắn ở nơi này không phải là trận pháp cũng không phải cấm chế. Hắn, một Thần vương không làm gì được nó cũng hợp tình lý, chúng ta không nên đặt hy vọng ở trên thân người khác thì tốt hơn." Hắc Viêm Thần Hoàng lý trí nói.

"Hắc Viêm huynh nói rất đúng, chúng ta vẫn nên chủ yếu đặt tinh lực ở tấm màn chắn này thì tốt hơn, về phần những thứ khác, đối với tại chúng ta mà nói đều là thứ yếu. Nếu như ai có hứng thú muốn tự mình đi phá giải những cấm chế kia để đoạt bảo thì đi đi." Phong La Thần Hoàng tiếp lời nói.

Lúc này, ai rời khỏi thạch đài này, người đó là đồ đần. Thần vị so sánh với những thiên tài địa bảo kia, căn bản không thể so sánh nổi. Dù sao thiên tài địa bảo ở trên đảo tuy rằng hiếm có, nhưng cũng không phải không tìm thấy ở Thần giới. Chẳng qua là phiền toái một chút, một cái giá hơi lớn hơn mà thôi, dùng Thần Hoàng con đường vẫn có thể lấy được từ địa phương khác.

Cho nên suy nghĩ của mọi người đều bỏ vào thần vị, hơn nữa thập cấp cấm chế cũng không phải đồ rách nát. Lãng phí thời gian ở trên cấm chế chẳng thà mang tinh lực đặt ở màn chắn trước sơn động, trừ phi có thể có năng lực phá cấm không giống bình thường như Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn rời khỏi sơn động trong đảo, bắt đầu hấp thu thôn phệ cấm chế ở khu vực thập cấp cấm chế. Hắn trắng trợn thu thiên tài địa bảo trong khu vực này. Dù sao có ai e ngại chính mình có quá nhiều bảo bối không?

Dương Thiên Vấn làm ra thanh thế rất lớn, khiến ột đám Thần Hoàng ở sườn núi phía xa đều cười gượng gạo không thôi. Cuối cùng bọn họ dứt khoát dùng cấm chế cách âm, tách rời khỏi âm thanh do Dương Thiên Vấn chế tạo ra.

Đương nhiên. Kỳ thật phá cấm chế không cần thanh thế lớn như vậy. Điều này đương nhiên là do Dương Thiên Vấn cố ý làm ra. Hắn chính là bày tỏ hiện sự hiện hữu của mình).

Tại phía xa bên ngoài La Sát Hải, tại một nơi mà người Thần giới không biết tên, một đóa Kim Quang từ phía trên phóng tới, ở trong Kim Quang bao bọc một đạo kim phù.

Kim phù vờn quanh hai vòng ở trên một đầm lầy rất lớn, sau đó lập tức chìm vào trong đầm lầy, không thấy bóng dáng.

Mà ở phía dưới ngàn mét sâu mảng đầm lầy dưới mặt đất, không một ai có thể nghĩ ra phía dưới này lại có một cung điện dưới mặt đất thật lớn. Lúc này bên trong cung điện dưới mặt đất, người đến người đi, tất cả có vô số tu sĩ hàng trận diễn luyện. Chợt nhìn tới, không có một trăm triệu cũng có tám trăm ngàn, mỗi người đều có tu vi Thiên thần.

Đây là một số liệu rất đáng sợ, một trăm triệu Thiên thần. Coi như là Thần vương với Thần Hoàng cũng phải tránh đi mũi nhọn của bọn hắn. Không có chút thủ đoạn đặc thù, không ai ngốc đến mức đi cứng đối cứng với một trăm triệu Thiên thần, con kiến nhiều còn có năng lực cắn chết voi, chớ nói chi là hơn một trăm triệu Thiên thần. Nhưng hơn một trăm triệu Thiên thần, nếu như không có thủ đoạn hạn chế nhất định, cũng không làm gì được cường giả cấp Thần Vương trở lên.

Một trung niên nhân nhìn như thủ lĩnh, một mực lẳng lặng yên đứng ở trên đài cao, mắt nhìn xuống diễn luyện phía dưới, thỉnh thoảng lại thoả mãn gật gật đầu, vẻ mặt vui vẻ.

Nhưng vào lúc này, đạo kim phù kia từ phía trên rơi thẳng xuống, bay thẳng tới đầu trung niên nhân. Trung niên nhân tiếp được kim phù, tự nhủ: "Đây chính là phù đưa tin vạn dặm xa hoa nhất, người trong phạm vi Thần giới dùng thời gian cực ngắn gửi tin tức tới bất kỳ địa phương nào. Tin tức gì mà có thể dùng nó xa xỉ như này?"

Trung niên nhân dùng thần thức thăm dò vào trong đó, xem xét tin tức trong kim phù, lập tức nụ cười trên mặt biến mất, thay vào đó là vẻ mặt trầm tĩnh.

"Có ai không, triệu tập tất cả kỳ chủ đến phòng nghị sự. Bổn tọa có việc thương lượng." Trung niên nhân thu hồi kim phù, quay người rời khỏi diễn võ sảnh thật lớn này.

Chỉ chốc lát sau, trung niên nhân thủ lĩnh ngồi tại chỗ của mình. Không quá lâu sau tổng cộng mười ba người, bảy nam sáu nữ, nối đuôi nhau đi vào, ngồi xuống vây quanh một cái bàn.

"Đại ca, chuyện gì gấp gáp mà gọi chúng ta tới?" Một nữ nhân cao, xinh đẹp, giọng nói lạnh như băng hỏi thăm. Trung niên nhân đưa tin phù cho người bên cạnh. Mười ba người truyền đọc lẫn nhau, một vòng xong lại trở về trên tay trung niên nhân.

"Đại ca có ý tứ là?" nguồn

"Dẫn người bắt sống người này trở về!" câu nói đầu tên của Trung niên nhân đã đưa ra kết luận.

"Hả? Người này chỉ là một Thần vương mà thôi. Đại ca yên tâm. Tiểu đệ lập tức đi một chuyến." Một thanh niên áo lục đứng lên nói.

"Người này có chút năng lực, không thể xem thường. Lão Nhị ngươi với lão Ngũ, lão Lục ba người cùng đi. Chúng ta tìm người này hơn một nghìn năm, không dễ dàng mới tìm được tung tích người này, cũng đừng làm hỏng chuyện." Trung niên nhân lên tiếng nhắc nhở.

"Đại ca, không cần phải lao sư động chúng như vậy. Ta còn có một đống lớn việc cần hoàn thành." một tên mập ngồi bên cạnh mở miệng nói.

"Lão Ngũ, ngươi có rắm chuyện gì, ngươi cả ngày rảnh rỗi muốn chết, lười đến chảy thây ra. Đại ca, nói thật, ta mới có sự tình muốn làm bên Huyền Nguyệt đại lục " một người trẻ tuổi đầu bóng mở miệng phản bác.

"Lão Lục, ngươi nói cái gì? Không biết lớn nhỏ, là không phải ngươi cố ý tìm đánh sao?" gã mập mạp kia thẹn quá hoá giận mà quát.

"Rồi, chuyện ta quyết định, không được sửa đổi. Tất cả các người mang một ít thủ hạ đắc lực, cố gắng hết sức tới nhanh, bằng không thì nhất trễ thời gian, lại để cho người này chạy mất, chúng ta muốn tìm đến hắn có thể khó hơn." Trung niên nhân uy nghiêm quyết định.

Lúc này đây hai người không cãi nhau nữa, mà cung kính đáp ứng xuống, lập tức người mập mạp mở miệng hỏi: "Mục tiêu hiện ở nơi nào?"

"La Sát Hải, vừa rồi trên kim phù không phải nói rất rõ ràng sao?" Người trẻ tuổi khinh thường đáp.

"Đồ đần, ta biết là La Sát Hải. Thế nhưng La Sát Hải lớn như vậy, sao người a, ta hỏi chính là vị trí cụ thể." Gã mập mạp dùng một loại ánh mắt ngu ngốc nhìn người trẻ tuổi, không lưu tình mà giễu cợt nói.

"Cái này các người không cần phải lo lắng. Các người đến bên đó, tự nhiên sẽ có người liên lạc với các người, báo cáo tin tức mới nhất của người này cho các người." Trung niên nhân khẳng định.

Lão đại, người này là ai mà cần sử dụng ba người chúng ta dẫn người đi mời?" Thanh niên áo lục nhíu mày hỏi.

"Ta không biết. Ta chỉ biết là trên tay người này đã thiếu nợ chúng ta một mạng. Chỉ là sự tình liên quan tới người này vô cùng trọng đại. Tuyệt đối phải sống bắt trở về." Trung niên nhân lắc đầu trả lời.

805. Chương 806: Gặp Trên Đường Đi, Chặn Đường

Quyển 11: Chúa tể

Chương 806: Gặp trên đường đi, chặn đường

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Thời gian chín năm qua nhanh, dù sao Dương Thiên Vấn không tham dự phá giải màn chắn trước cửa sơn động, tập trung tinh thần phá cấm chế thu thiên tài địa bảo.

Mắt thấy thời điểm mười năm của Trung La đảo tới gần, Dương Thiên Vấn cũng thu tâm, bỏ một gốc cây Huyết ngọc long vào trong không gian la bàn, quay người bay ra khỏi sơn động trong đảo.

Khi Dương Thiên Vấn bay lên bình đài, hắn nhìn thấy một đám Thần Hoàng hao tổn hết sức suy nghĩ cũng không nghĩ ra phương pháp phá giải, không khỏi thầm than trong lòng, chuyện cơ duyên thật sự là nửa điểm không do người.

Trung La đảo này bị một đám Thần Hoàng chiếm cứ vô số năm, nhưng vẫn không được kỳ môn mà vào, đây là vì cái gì? Hai chữ: vô duyên! Loại sự tình duyên phận này cưỡng cầu cũng không cầu được.

"Chư vị, không nghĩ ra biện pháp sao?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hô.

"Ai. . ." Vài tiếng thở dài, bên trong tiếng thở dài cũng bao hàm đành chịu với không cam lòng, tất cả đều đến trước cổng chính cuối cùng rồi, tuy nhiên lại vẫn bị chống cự ở bên ngoài cửa. Bất kể là ai cũng sẽ có một loại cảm giác từ Thiên đường rơi vào Địa ngục.

"Chư vị, chúng ta trở về đi, một nghìn tám trăm năm sau, chúng ta lại ngóc đầu trở lại, chúng ta có một nghìn tám trăm năm thời gian để suy nghĩ biện pháp giải quyết. Một nghìn tám trăm năm không được thì 3600 năm. Ba nghìn sáu trăm năm không được thì bảy ngàn hai trăm năm. Tóm lại chúng ta còn có thời gian, chúng ta không cần chán ngán thất vọng, bởi vì chúng ta đã thấy được hy vọng, hy vọng thành công đang ở trước mắt, chỉ kém một bước nhỏ. Người đi trăm dặm, đã được chín mươi, chúng ta không thể ngã

xuống ở chỗ này. Nhiều năm như vậy chúng ta đều đã đi tới, chẳng lẽ chúng ta sẽ ngã trước mặt một màn chắn nho nhỏ sao?" La Sát Thần Hoàng tràn đầy tin tưởng nói.

Hiển nhiên, La Sát Thần Hoàng nói cực kỳ nghiêm nghị và động lực, khiến cho từng người một có chút nản chí, có chút ủ rũ, có chút buông tha hy vọng lại một lần nữa dấy lên ý chí chiến đấu.

Đúng vậy, nhiều năm như vậy đã tới, vẫn không thể chờ thêm mấy vạn năm sao? Tất cả mọi người thu thập tâm tình, dứt khoát bay ra khỏi bình đài, theo đường cũ ra khỏi đảo.

Hóa thân Dương Thiên Vấn đã sớm chuẩn bị đúng lúc đó thay thế thần vị cuối cùng.

Trong chớp mắt, Dương Thiên Vấn đánh chiếm thần vị, tự mình tự luyện chế bi văn, đồng thời nhỏ máu nhận chủ, thu thần vị này vào trong Nguyên Thần. Động tác liên tiếp có thể nói là hoàn thành ở tốc độ ánh sáng.

Ngay khi Dương Thiên Vấn đánh chiếm thần vị, Dương Thiên Vấn chỉ cảm thấy một hồi trời đất quay cuồng, cảnh vật chung quanh đang không ngừng thay đổi. Dương Thiên Vấn biết rõ, đây là công năng truyền tống không gian, truyền chính mình từ trong tiểu thế giới ra ngoài.

Dương Thiên Vấn khống chế hóa thân thi triển phong độn thuật, ngay khi bị truyền tống đến trên không bên ngoài Trung La đảo cách đó không xa, hóa thành một đạo gió nhẹ quét tới hướng bản tôn Dương Thiên Vấn.

Tay áo Dương Thiên Vấn mở ra Càn Khôn thu nhập gió nhẹ thổi tới vào trong tay áo. Đồng thời Nguyên Thần bọc lấy ba thần vị về tới trong thức hải Nguyên Thần bản tôn.

Tất cả cũng rất thuận lợi, Dương Thiên Vấn không khỏi lộ ra mỉm cười trên mặt. Ba thần vị tới tay, kế hoạch hoàn mỹ vô khuyết, Trung La đảo sau một nghìn tám trăm năm sẽ lại xuất hiện ở La Sát Hải, lúc đó thì hoàn toàn không liên quan đến mình nữa rồi.

Lúc này Dương Thiên Vấn đã có được bốn thần vị. Sau khi luyện hóa toàn bộ, có thể gom góp ra bán đạo Hồng Mông tử khí, còn kém năm thần vị, Dương Thiên Vấn chuẩn bị điều kiện tất cả mãn con đường thành thánh, điều còn lại chính là dựa vào tu luyện với cơ duyên.

Chỉ là Dương Thiên Vấn cũng không cần gấp, hắn thần thông hóa thân mới hạ giới không lâu. Con đường đại đạo mới thành lập cũng không tính, còn sớm lắm. Huống hồ còn sót lại năm thần vị cũng không phải dễ tìm. Có thể nói bây giờ Dương Thiên Vấn căn bản là đỏ hai mắt, không giống như Trung La đảo vốn đã biết rõ tung tích thần vị.

Chỉ là tìm tung tích thần vị ở trong vũ trụ mênh mông vô cùng chính là một nhiệm vụ gian khổ và không hẹn ngày kết thúc!

Nhìn Trung La đảo như năm đó, biến mất không thấy. Tất cả mọi người từng người tản đi, các việc có liên quan sự tình.

"Cư sĩ, chúng ta cũng nên cáo từ, không biết sau một nghìn tám trăm năm cư sĩ còn đến nữa không?"

La Sát Thần Hoàng khách khí mà hỏi thăm.

"Cái này, khả năng, chỉ là cũng không nhất định. Lần này trở về, chỉ sợ ta cũng cần bế quan một thời gian ngắn, ta cũng không biết có thể theo kịp lúc Trung La đảo xuất hiện lần tới hay không." Dương Thiên Vấn không nói không mà dùng một đáp án không chắc chắn.

Chỉ là mấy người La Sát Thần Hoàng cũng rất hiểu, tu vi Dương Thiên Vấn hiện tại là đỉnh phong Thần Vương, muốn trùng kích Thần Hoàng không có vạn năm bế quan tiềm tu cũng không thể đột phá. Vận khí, một lần trùng kích thành công đương nhiên là rất cần vận khí. Nếu không có vận khí, khả năng ngàn vạn năm cũng không được nửa bước.

"Vậy cáo từ, lần này thật sự may mắn mà có cư sĩ tương trợ, bằng không chúng ta cũng không nhanh như vậy đạt tới cửa ải cuối cùng. Nếu muốn phá giải cửa ải cuối cùng này, cũng không phải một hai lần, hai ba lần là có thể nghĩ ra được. Như vậy đi, nếu như chúng ta nghĩ ra biện pháp, chúng ta sẽ thông báo cư sĩ ngươi." Mạnh Hiên Thần Hoàng tiếp lời nói.

Chúng Thần Vương với Thần Hoàng đều rời đi, Quảng Nguyệt đón, nộp lên thu hoạch mười năm, từ chỗ đó Dương Thiên Vấn đã chiếm được một ít đan, sau đó một mình rời khỏi.

Dương Thiên Vấn cũng lấy ra pháp khí phi hành, giá ngự bay về hướng thông đạo cổ chiến trường không gian. Dương Thiên Vấn cũng không tính ở lâu Thần giới này, vẫn là hạ giới khổ tu quan trọng hơn. Lần này Trung La đảo, không chỉ có cất chứa phong phú, đã chiếm được ba thần vị, còn khiến cho Dương Thiên Vấn hiểu rõ thực lực cường giả cấp bậc Thần Hoàng. Nếu như thi triển toàn bộ sẽ bất phân thắng bại, nhưng tuyệt đối không phải là đối thủ của trung vị Thần Hoàng, thậm chí Dương Thiên Vấn cũng không đánh lại một cường giả Hạ Vị Thần Hoàng đỉnh phong.

La Sát Hải phong biển cũng đã bỏ lệnh cấm rồi. Ngay khi Dương Thiên Vấn sắp bay đến biên giới La Sát Hải, trên bầu trời La Sát Hải lại có thể nhìn thấy trời xanh mấy trắng.

Dương Thiên Vấn điều khiển pháp khí phi hành phi trên không trung, cũng không tận lực che dấu hành tung của mình, không biết hành tung của mình đã bị người khác nắm giữ.

"Tìm được hắn sao?" trên một cô đảo hải ngoại, một thanh niên áo lục mặt không thay đổi hỏi Hắc y nhân cúi đầu đứng ở trước mặt.

"Bẩm báo nhị kỳ chủ, đã nắm giữ hành tung người này, hắn đang phi hành về hướng đông, cách vị trí hiện tại của chúng ta chỉ ba mươi vạn dặm." Hắc y nhân cung kính đáp.

"Tốt, chúng ta ở ngay chỗ này đợi quân địch mệt mỏi rồi tấn công, cũng không uổng công chúng ta theo đuổi nhiều năm như vậy." thanh niên áo lục gật đầu đáp, con mắt nhìn về phía tây, trong ánh mắt lập loè một đạo tàn khốc. Tốc độ của Dương Thiên Vấn cũng không phải rất nhanh, bởi vì đang trong lúc nhàn hạ, ngay khi Dương Thiên Vấn luyện hóa thần vị, thần vị bị thêm vào năng lực, Dương Thiên Vấn cũng không coi trọng điều này. Điều Dương Thiên Vấn quan tâm chính là Hồng Mông tử khí ở trong thần vị.

Còn nữa ba tia Hồng Mông tử khí này, Dương Thiên Vấn bao hàm nuôi dưỡng chúng ở phía dưới Nguyên Thần tam hoa. Tất nhiên có thể đại thành, đến lúc đó tam hoa tụ đỉnh, Ngũ Khí Triều Nguyên, thành tựu Đại La Kim Tiên, cho đến lúc đó Dương Thiên Vấn ở Thần giới cũng không có gì sợ hãi mà thu thập tất cả.

Hiện tại vấn đề lớn nhất của Dương Thiên Vấn chính là Nguyên Thần tam hoa chưa đại thành, như tâm tình, pháp lực, bổn mạng chân nguyên. . . , điều kiện cũng đã thỏa mãn.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân Dương Thiên Vấn quay về Thần giới đoạt thần vị, còn nữa Hồng Mông tử khí là chí bảo tương trợ, vô thần đại thành ở trong tầm tay.

Bất giác mười ngày đã trôi qua, Dương Thiên Vấn đã ra khỏi phạm vi La Sát Hải, tiến vào hải ngoại. Hiện tượng thiên văn hải ngoại không ổn định, bất kỳ lúc nào đều thay đổi, vô cùng nguy hiểm. Ở bên trong Hải sẽ không có băn khoăn như vậy.

Không biết vì cái gì, Dương Thiên Vấn phi hành bên ngoài Hải không bao lâu, hắn cảm giác được có gì đó không đúng, có một loại cảm giác không thoải mái một mực quấn lấy Dương Thiên Vấn. Cả buổi Dương Thiên Vấn mới có phản ứng, loại cảm giác này là cảm giác nguy hiểm, hơn nữa là cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

Chẳng lẽ là thiên biến?

Dương Thiên Vấn mở Huyền Quang Kính, tìm lấy một nơi có thể đặt chân, bảy vạn phía trước có một hòn đảo không lớn không nhỏ.

Dương Thiên Vấn lập tức mừng rỡ, cũng không nhìn kỹ hòn đảo này, nhanh chóng tăng tốc độ bay về phía trước.

Lúc mới bắt đầu, tốc độ rất nhanh, nhưng khi hắn bay được một phút đồng hồ, Dương Thiên Vấn giảm tốc độ lại, bởi vì hắn càng đi lên phía trước, cảm giác không thoải mái, nguy hiểm lại càng lớn!

Dương Thiên Vấn cực kỳ tin phục đối với cảm ứng thần thông thiên nhân của mình. Dựa vào nó, vô số lần đào thoát nguy hiểm, cũng dựa vào nó, chưa bao giờ rơi vào cạm bẫy của người khác.

Loại cảm giác này tuyệt đối không đơn thuần là hiện tượng thiên văn thay đổi đưa tới, mà là một nguyên nhân khác.

Dương Thiên Vấn một lần nữa mở Huyền Quang Kính, cẩn thận tìm kiếm hoàn cảnh phụ cận. Phụ cận, ngoại trừ hải vực chính là hải vực, Dương Thiên Vấn hiện tại lơ lửng hai vạn mét, tinh thú đáy biển cho dù muốn tập kích mình cũng không dễ dàng, cho nên có thể bài trừ nguy hiểm hải vực. Mà kề bên này, ngoại trừ hải vực, chỉ có hòn đảo trong phạm vi năm vạn dặm. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Dương Thiên Vấn kéo gần kính tượng quan sát trong hòn đảo, xuất hiện ở khoảng cách gần hơn.

Ở trong đảo nhỏ, trong rừng rậm, phát hiện ra một đám người! Có chừng hơn trăm người. Đây vẫn không phải là điều kích thích nhất. Điều khiến cho Dương Thiên Vấn kinh ngạc là những người này có tu vi cao cường, khiến cho Dương Thiên Vấn khó có thể tưởng tượng.

Ba vị Thần Hoàng, ba Trung Vị Thần hoàng! Gần trăm Thần Vương, kém nhất đều là thượng vị Thần Vương! Thấy bộ dáng của bọn hắn, tựa hồ là đang mai phục.

Căn cứ cảm ứng nguy hiểm thiên nhân, hắn phỏng đoán những người này đang chờ mình.

Cái này tựa hồ không thể nào. Bọn họ nhiều người như vậy, chính mình tựa hồ không đắc tội bọn họ.

Cường đạo? Chê cười, ba Trung Vị Thần hoàng, trên trăm vị Thần Vương phải dựa vào ăn cướp mà sống sao? Bọn người kia nhất định nhắm về phía mình, nếu không mình không có cảm giác nguy cơ mãnh liệt như vậy. Cảm ứng thần thông thiên nhân chắc không sai được.

Suy nghĩ một chút, kẻ thù của mình ở Thần giới ngoại trừ Huyết Sát môn, cũng chỉ có thế lực ngầm thần bí đó thôi.

Mà Huyết Sát môn không có khả năng xuất ra đại thủ bút, nếu không nó đã sớm xưng bá Hành Dương Lĩnh, hơn nữa nó cũng không có khả năng vượt qua hai đại lục đuổi giết mình.

Như vậy, những người này phải là người do thế lực thần bí nào đó phái ra!

Dương Thiên Vấn phát hiện mình còn đánh giá thấp thế lực thần bí, có thể tùy tùy tiện phái ra trên trăm thượng vị Thần Vương, ba Trung Vị Thần hoàng đến ngăn cản chính mình, thực là đại thủ bút, bởi vậy xem ra thế lực thần bí này có thể nói chính là thế lực đỉnh cấp chân chính, thế lực đỉnh cấp như Hách gia, một trong những thượng cổ thế gia!

Dương Thiên Vấn suy nghĩ phương pháp thoát thân, quay đầu chạy trốn? kề bên này không có lục địa, bằng không hắn có thể dùng thập tuyệt đại mãnh ngăn cản. Dương Thiên Vấn cũng không phải sợ trên trăm thượng vị Thần vương, điều khiến Dương Thiên Vấn chính thức lo lắng là ba Trung Vị Thần Hoàng. Bọn họ ở chung một chỗ đã làm ình chịu không nổi, rõ ràng còn mang thêm trăm Thần Vương, kế hoạch không sơ hở chút nào.

Nói cách khác, chính mình hiện tại cho dù quay đầu chạy trốn, cũng chỉ thế mà thôi, Dương Thiên Vấn cũng không nhận ra pháp khí phi hành của mình có thể nhanh hơn ba vị Thần Hoàng hợp lực.

Làm sao bây giờ?

Dương Thiên Vấn ngẩng đầu nhìn thoáng qua, bất động thanh sắc, thầm than trong lòng. Xem ra đối phương đã nghi ngờ, thần thức bao phủ chính mình, chỉ cần mình chuyển phương hướng, lập tức cũng sẽ bị phong tỏa.

Pháp khí phi hành của Dương Thiên Vấn vẫn còn bay về phía trước, chẳng qua là tốc độ giảm xuống còn một phần trăm so với lúc trước. Dương Thiên Vấn đang nghĩ biện pháp thoát thân, trong kính Huyền Quang, đối phương đã bắt đầu nói chuyện với nhau. Đáng tiếc hắn không nghe được giọng nói, thế nhưng Dương Thiên Vấn cố ý học qua một ít môi ngữ, nhìn ra được bọn họ đang nói cái gì.

Thanh niên mặc áo choàng màu xanh lá nhíu mày nói: “Lão Ngũ, ngươi mang người của ngươi từ bên trái đánh bọc qua. Lão Lục, ngươi mang người của ngươi từ bên phải đánh bọc qua. Xem ra này người đã phát hiện ra chúng ta”

"Không thể nào! Nơi đây đã bị che giấu, không ra khỏi tổng thần thức ba người chúng ta, chúng ta không thể nào hiện ra. Người này chỉ là một đỉnh phong Thần Vương. Nếu như không phải lão đại nói muốn bắt sống hắn, chúng ta cũng không cần phải huy động nhân lực như vậy. Ta không tin hắn có thể thoát được kết giới do ba người chúng ta hợp lực bố trí." Lão Ngũ, chính là gã mập giống như bóng lên tiếng phản bác.

Lão Lục cao gầy, không phản bác, cũng không lên tiếng, chỉ là từ biểu lộ nhìn lại, hắn vẫn đồng ý với gã mập mạp.

"Mặc kệ biện pháp gì, chúng ta cẩn thận một chút thì hơn. Tóm lại không có chỗ xấu. Lúc này đây không thể khiến cho người này chạy thoát, nếu không muốn tìm đến hắn, sẽ rất khó khăn." thanh niên áo lục vô cùng cẩn thận, không cho phép có bất kỳ sơ xuất.

Dương Thiên Vấn từ Huyền Quang Kính thấy một màn như vậy, thầm nghĩ quả nhiên không ngoài sở liệu, đúng là thế lực thần bí gây nên. Con mẹ nó khốn nạn, Lão Tử đã trốn tránh các ngươi, các người còn không buông tha Lão Tử, hừ! Lão Tử nhớ kỹ các người. Dương Thiên Vấn ta tung hoành cả đời, cái gì đều ăn, chính là không thiệt thòi! Các người khi dễ người như vậy, cũng đừng trách ta tính sổ.

Bắt sống mình? Thật sự là cuồng vọng! Nếu như không phải không muốn bại lộ Thời không bảo tháp, hiện tại Lão Tử đến trốn vào trong! Được, các người muốn bắt ta? Vui đùa một chút cùng các người!

Ba Trung Vị Thần hoàng rất giỏi, ta không thể trêu vào các ngươi, ta lẩn tránh. Ta không chọc Thần Hoàng, chuyên tìm những Thần vương ra tay, cũng có thể được. Dương Thiên Vấn tin tưởng, vô luận thế lực này cường đại thế nào, tổn thất trên trăm vị Thần Vương cũng đủ làm cho thế lực này tổn thương gân, động cốt rồi.

Chỉ chớp mắt, Dương Thiên Vấn liền nghĩ đến một kế hoạch.

Đương nhiên, đây hết thảy điều kiện tiên quyết chính là xông qua hòn đảo mới được, nhưng phải cẩn thận né tránh ba Thần Hoàng. Khó khăn!

Dương Thiên Vấn lập tức đẩy nhanh hơn tốc độ pháp khí phi hành. Dương Thiên Vấn để vào một viên thần hạch Thần vương, thêm động lực nguồn năng lượng.

Lúc này pháp khí phi hành bắt đầu đẩy nhanh tốc độ lên mức cao nhất, gấp ba bình thường!

Dựa vào pháp khí phi hành bay nhanh qua đảo nhỏ.

Thần thông. . . Thiên Cương biến hóa!

Một pháp khí phi hành nguyên gốc, trong chớp mắt biến thành ba mươi sáu cái, phân biệt các phương hướng khác nhau chạy trốn.

Chiêu thức ấy cũng làm cho ba Thần Hoàng muốn ngăn chặn Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút. Thần thức quét qua, lập tức trong lòng kinh ngạc vô cùng, bởi vì ở dưới sự cảm ứng thần trí của bọn hắn, từng pháp khí phi hành đều là sự thật.

Rất rõ ràng điều này là không thể là sự thật. Trong ba mươi sáu pháp khí phi hành, chỉ có một cái là thật, còn lại ba mươi lăm cái đều là đồ giả.

"Toàn bộ ngăn lại!" thanh niên áo lục hạ lệnh, trăm thân ảnh chia làm ba mươi ba phần tứ tán đuổi theo pháp khí phi hành. Mà thanh niên áo lục và ba người, phụ trách một hướng.

Thanh niên áo lục phất tay, nhất đạo ánh đao cự đại xen lẫn uy năng pháp tắc vô tận, tấn công về hướng một pháp khí phi hành cách đó không xa.

Gã mập, Thần Hoàng đầu bóng, toàn bộ thân hình một đoàn, dùng thân thể đánh tới.

Người Thần Hoàng cuối cùng, vung tay, một thanh lĩnh vực thần binh xuất hiện ở trong tay, là một thanh Tam xoa kích, trên kích lôi quang chớp động, xoay tròn bảy trăm hai mươi độ, đâm về hướng phía mục tiêu của mình, một đạo Lôi Điện vừa thô vừa to bắn về phía mục tiêu.

Một Thần vương khác cũng hiển lộ tất cả thân thủ, liên thủ ngăn trở, nhưng bọn hắn xem thường Thiên Cương biến hóa thần thông của Dương Thiên Vấn. Thần thông thay đổi thân ảnh không phải là hư ảnh,

mà là chân thật! Không phải kỳ quái, ba mươi sáu pháp khí phi hành đều là sự thật, cũng đều là giả. Loại thần thông thay đổi này chính là dùng lực thời gian, thông qua phương thức ngôn ngữ hình thành vật.

Chân thân Dương Thiên Vấn đã sớm ve sầu thoát xác, mượn pháp khí phi hành yểm hộ, âm thầm dùng phong độn thuật xông lên trước.

Dương Thiên Vấn cũng bỏ ra một cái giá cực lớn. Một viên thần hạch Thần vương với tư cách khu động năng lượng, khiến cho pháp khí phi hành thiêu đốt nội hạch đẩy nhanh tốc độ. Sau đó hắn lại dùng Thiên Cương biến hóa hấp dẫn lực chú ý của đối phương, bố trí thành như cưỡng ép xông lên trước, mà Dương Thiên Vấn bằng phong độn thuật hư vô mờ ảo, xông qua phong tỏa của những người này.

Chỉ cần xông qua tuyến phong tỏa, đi đến biên giới đại lục, hoặc là tiến vào thông đạo thông cổ chiến trường không gian lúc đó hắn mới thật sự an toàn.

Ba Thần Hoàng đơn giản cản lại mục tiêu của bọn hắn. Chỉ là ba mươi ba mục tiêu khác luôn luôn có cá lọt lưới, mọi người rất nhanh ngăn mục tiêu lại. Thế nhưng pháp khí phi hành bị mình ngăn lại "Vụt" một cái biến mất.

"Không xong, giả dối. Mau đuổi theo. Chia nhau truy!" Ba Thần Hoàng vội vàng hạ lệnh. Ba người một tập trung vào một mục tiêu, đuổi theo.

Chẳng qua những pháp khí phi hành này đây dùng thần hạch Thần vương hủy diệt để dẩy tốc độ, tốc độ nhanh đến nỗi ngay cả Thần Hoàng cũng không dễ dàng đuổi theo, đặc biệt là những pháp khí phi hành này đã bay ra khỏi tuyến phong tỏa, hiện tại bọn họ mới đuổi theo, tiên cơ đã mất.

Thần Hoàng đuổi theo thì ngược lại là có khả năng đuổi kịp. Thần vương đuổi theo thì ngoại trừ một số nhỏ Thần vương am hiểu tốc độ, còn lại căn bản không đuổi kịp những pháp khí phi hành đã đào thoát .

Thanh niên áo lục cũng không sốt ruột. Ngược lại gã lấy ra thông dẫn lệnh, thầm nghĩ trong lòng, may mắn bổn tọa sớm có chuẩn bị¡'Tất cả kỳ tướng sĩ nghe lệnh. Dốc sức liều mạng ngăn lại pháp khí phi hành đang bay theo hướng bọn ngươi!"

Thì ra, người này ngoại trừ mang theo trên trăm Thần Vương đến ngăn cản Dương Thiên Vấn, còn dẫn theo không ít thủ hạ, bố trí hai tầng phòng ngự. Tầng thứ nhất tự nhiên là chừng trăm người bọn họ, vốn đội hình chừng trăm người đã đủ hoành tráng. Dương Thiên Vấn mặt đối mặt cùng bọn họ, hoàn toàn khó có thể thoát thân. Nhưng thanh niên áo lục là người cẩn thận vẫn dẫn theo hai nghìn vạn Thiên thần, để cho bọn họ hợp thành một vòng phong tỏa khác. Mục đích chính là vì vạn nhất Dương Thiên Vấn bị thương đào thoát, cũng còn có một tầng bảo đảm.

Sự thật đã chứng minh có lần không nội hoạn, nhưng nếu không có tuyến phong tỏa tầng thứ hai tồn tại, chỉ sợ pháp khí phi hành vẫn thật sự đào thoát.

Thanh niên áo lục cũng không trông cậy vào những Thiên thần này có thể bắt được Dương Thiên Vấn, chỉ cần có thể kéo một chút bước chân của Dương Thiên Vấn là đủ rồi.

Pháp khí phi hành đang phi hành với tốc độ ánh sáng. Với tốc độ này sẽ khiến tiêu hao tuổi thọ bản thân của pháp khí phi hành. Nói cách khác, ngay khi năng lượng thần hạch tiêu hao không còn, pháp khí phi hành này cũng sẽ tuyên bố báo hỏng. Khí, thân tàu tạo hình, kết cấu phong bế thức với nửa phong bế thức, nửa quang độ, pháp lực tiêu hao ít hơn hai lần, hơn nữa đầy đủ vững vàng, ưu thế rất nhiều.

Dương Thiên Vấn hóa thành một đạo Thanh Phong may mắn tránh được ba vị Thần Hoàng với trên trăm Thần Vương phong tỏa. Dương Thiên Vấn cũng không tự cao tự đại. Trong lòng Dương Thiên Vấn tự biết, phong độn thuật tuy lợi hại thế nhưng cường giả cấp bậc Thần Hoàng thật muốn dùng thần thức tìm kiếm, hoặc là dùng lĩnh vực bao trùm, đều có thể nhìn thấu độn thuật Dương Thiên Vấn, sở dĩ hắn may mắn thành công, là vì pháp khí phi hành hấp dẫn lực chú ý của bọn họ.

Dương Thiên Vấn phóng qua tuyến phong tỏa, lập hợi biến hóa, dùng thần thông nhất hóa cầu vồng chi thuật.

Hóa thành một đạo Kim Hồng, dùng thuấn gian di động tăng tốc độ bay lên phía trước. Một đạo hồng quang hiện lên, chính là chín vạn dặm! Tuy rằng không bằng ánh sáng nhưng cũng không kém hơn tốc độ

pháp khí phi hành, nhưng tốc độ bây giờ đang không ngừng tăng lên, loại thần thông phi hành thuật này, tiếp tục thời gian dài, có thể theo thời gian mà tăng thêm, không có hạn mức cao nhất!

Mới bắt đầu tốc độ chính là một đạo hồng quang chín vạn dặm, có thể tưởng tượng được thần thông này ngay sau khi bay lên, cũng đủ để so sánh cùng ánh sáng rồi.

Dương Thiên Vấn lựa chọn phương hướng là đối diện thông đạo truyền tống cổ chiến trường, mà pháp khí phi hành phương hướng này đã bị phá hủy. Những người khác đều đuổi theo đến tận cùng phương hướng, Dương Thiên Vấn cũng không sợ thuật hóa cầu vồng bị người phát hiện. Cho dù phát hiện ra, chỉ sợ lúc đó cũng không đuổi kịp chính mình.

Ngay thời điểm thi triển thần thông Hóa cầu vồng, tuy rằng không thể thi triển huyền quang thuật, nhưng có thể thả thần thức ra dò xét bốn phía, trong phạm vi thần thức của Dương Thiên Vấn cũng không có người đuổi theo.

806. Chương 807: Tử Hồ Lô Hiển Uy

Quyển 11: Chúa tể

Chương 807: Tử hồ lô hiển uy

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Trong lúc đó, tốc độ của Dương Thiên Vấn tựa hồ lập tức chậm lại. Mặc dù không có vật để tham chiếu, nhưng Dương Thiên Vấn cảm giác theo lý thuyết, tốc độ phi hành thuật hóa cầu vồng là theo thời gian trôi qua tăng lên, tuyệt đối không có khả năng chậm lại.

"Ồ? Không đúng!" Trong lúc đó Dương Thiên Vấn cảm giác được có gì đó không đúng. Đây là ở trong lĩnh vực! Không thể nào. Phạm vi lĩnh vực cũng không tránh khỏi quá lớn. Còn chưa rơi xuống đã tiêu tán.

Thật sự là lĩnh vực! Điều này sao có thể? Dương Thiên Vấn hỏi dò kẻ chỉ dẫn la bàn: "Chuyện gì xảy ra?"

"Đây là dung hợp lĩnh vực. Xem ra, ít nhất là hai nghìn vạn Thiên thần dung hợp lĩnh vực mà thành, phạm vi bao trùm trăm vạn dặm! Chính là phương thức phong tỏa thường thấy nhất trong thần chiến." Kẻ chỉ dẫn la bàn nói.

Dương Thiên Vấn thoáng trừng mắt. Thảo nào bản thân mình chưa từng chứng kiến. Thì ra là dùng trong thần chiến. Hai nghìn vạn Thiên thần, tổ chức này xuất thủ bút cũng quá lớn. Ta chỉ có một mình! Đây rõ ràng là nhiều người khi dễ ít người.

"Biện pháp phá giải lĩnh vực này như thế nào?" Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi.

"Người! Chỉ cần khiến những người thả ra lĩnh vực biến mất, lĩnh vực tự nhiên bị bài trừ" kẻ chỉ dẫn la bàn trả lời.

"Móa, hai nghìn vạn Thiên thần đứng chung một chỗ để cho ta giết, cũng không biết phải giết đến bao lâu, làm sao có thời giờ? Ta cũng không thể ở chỗ này lâu" Dương Thiên Vấn phiền muộn lớn tiếng mắng.

Choáng, hai nghìn vạn Thiên thần hơn nữa gần trăm Thần Vương cùng với ba Thần Hoàng, thủ bút này thật sự to đến hù chết người Ah, không dễ dàng mới dùng phương pháp ve sầu thoát xác, dẫn dắt bầy cao thủ rời đi thế nhưng ai nghĩ vẫn còn có một tầng tuyến phong tỏa.

Không, không sai, lĩnh vực tương đồng thì hoàn toàn có khả năng dung hợp cùng một chỗ, thế nhưng hai nghìn vạn Thiên thần, tuyệt đối sẽ tồn tại khác nhau trong lĩnh vực. Bọn hắn sao có biện pháp dung hợp lĩnh vực?

"Đây là một loại bí pháp Thần giới. Dựa theo chỗ đứng hàng ngũ nhất định, có thể cho tu tập loại bí pháp này thần nhân chúng ta đem lĩnh vực của bọn hắn hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ để tăng lên lĩnh vực uy lực với lĩnh vực bao trùm phạm vi." Kẻ chỉ dẫn la bàn giải thích nghi hoặc cho Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn không còn gì để nói. Hắn mở miệng hỏi: ”Nên giải quyết tầng lĩnh vực phức tạp này như thế nào? Không có bao nhiêu thời gian để lãng phí ở nơi đây. Dựa theo tốc độ pháp khí phi hành, đẩy một cái. Ba Thần Hoàng chạy tới nơi này cần thời gian hai ngày. Mà Thần vương cách nơi này gần nhất chạy tới nơi này cần ngày đầu tiên tả

.

“Hai cách. Một là quay về đường cũ sau đó đi theo đường vòng, vì vậy lĩnh vực không trói được ngươi, chỉ có thể ngăn cản tốc độ của ngươi mà thôi. Thứ hai chính là xông thẳng vào trung tâm lĩnh vực này, tiêu diệt những Thiên thần bố trí lĩnh vực” kẻ chỉ dẫn la bàn trả lời.

“Đúng vậy, loại bí pháp này dù sao cũng là pháp thuật, mà không phải một trận thế, cho nên những người này phải tập trung ở cùng một chỗ, mới có thể khuếch tán lĩnh vực dung hợp ra ngoài” kẻ chỉ dẫn la bàn trả lời.

“Phiền toái lão nhân gia người cho chỉ một phương hướng.” Dương Thiên Vấn tranh thủ thời gian yêu cầu.

“Góc phía trái lực độ yếu nhất, phi hành bảy mươi lăm vạn dặm.” Kẻ chỉ dẫn la bàn nói.

Dương Thiên Vấn không dùng phi hành hóa cầu vồng, bởi vì thuật hóa cầu vồng chính là là một loại thần thông. Thần thông nói thẳng ra là thủ đoạn đặc thù vận dụng pháp tắc mà thôi. Ở trong lĩnh vực của người khác sử dụng thần thông tự nhiên sẽ bị hạn chế rất lớn, đặc biệt là trước mặt lĩnh vực do hai nghìn vạn Thiên thần tạo thành.

Chẳng bằng chính mình dùng pháp lực phi hành hoặc là điều khiển khí phi hành.

Dương Thiên Vấn gọi ra một tiểu hồ lô màu tím, phồng lên lớn lên gấp năm lần. Dương Thiên Vấn ngồi lên, giá ngự bảo vật này tiến về phương hướng theo như kẻ chỉ dẫn la bàn nói.

Hồ lô này là một trong ba Tiên Thiên hồ lô năm đó Dương Thiên Vấn lấy được, công năng thôn thiên phệ địa, đứng hàng Tiên Thiên linh bảo. Tiên Thiên chi bảo, là phương tiện tốt nhất dùng để đi xuyên quan lĩnh vực.

Lĩnh vực Thần nhân chẳng qua là giống như pháp tắc hình chiếu, mà Tiên Thiên chi vật chỉ chịu ước thúc bởi thiên địa, lĩnh vực tác dụng tới Tiên Thiên chi bảo cũng bị suy yếu rất nhiều.

Còn nữa, tốc độ phi hành của Dương Thiên Vấn cho dù không nhanh như hóa cầu vồng, nhưng là vẫn không kém gì tốc độ phi hành bình thường.

Bảy mươi lăm vạn dặm. Với tốc độ lúc này của Dương Thiên Vấn phải cần cả buổi!

Sau khi phát hiện tung tích Dương Thiên Vấn, ba Thần Hoàng suy nghĩ một chút. Cuối cùng thanh niên áo lục với tư cách thủ lĩnh có kết luận nói: “Lão Ngũ, lão Lục cùng ta trở về. Các người tiếp tục đuổi theo những pháp khí phi hành này, vạn nhất người này dùng kế điệu hổ ly sơn, chúng ta trở về toàn bộ thì càng không ổn”.

Ba Thần Hoàng bứt trở ra, không tiếp tục đi truy đuổi những pháp khí phi hành còn lại mà chạy về hướng Dương Thiên Vấn. Ba người đều mang hết toàn lực, tốc độ nhanh nhất.

Tuy rằng Dương Thiên Vấn không biết ba Thần Hoàng đã hướng về phía hắn, nhưng cũng có thể đoán được một … hai …phần. Chẳng qua Dương Thiên Vấn cũng không thể cho phép ba vị này lúc nào tới thì mới tới, cho nên Dương Thiên Vấn nhất định phải mau chóng hủy diệt lĩnh vực này, sau đó hóa cầu vồng chạy trốn. Dương Thiên Vấn tin tưởng vào thuật hóa cầu vồng của mình, chỉ cần tiếp tục cả buổi, coi như là ba Thần Hoàng cũng không đuổi kịp.

Hai nghìn vạn Thiên thần, đứng ở một nhóm, có thể dùng từ đồ sộ để hình dung, chằng chịt rậm rạp như châu chấu vậy.

Từ rất xa Dương Thiên Vấn đã dùng thần thức tìm thấy bọn họ, nhìn ra được bọn họ đang toàn lực chèo chống phạm vi lĩnh vực, rõ ràng còn ở chỉnh thể lui về phía sau!

Hiển nhiên, bọn họ đã biết được Dương Thiên Vấn đang chạy tới, chủ ý kéo dài thời gian, tập thể bảo trì trận thế lui về phía sau. Chẳng qua tốc độ lui về phía sau còn xa mới bằng tốc độ cưỡi hồ lô bay tới của Dương Thiên Vấn!

Quả nhiên sau cả buổi. Dương Thiên Vấn có thể dùng mắt thường nhìn thấy trận thế của hai nghìn vạn Thiên thần. Chậc chậc chậc coi như là uy phong nhất. Coi như là đồ sộ nhất!

"Công kích!" Vô số thần khí phóng tới hướng Dương Thiên Vấn, như cơn mưa sao băng vậy.

Đáng tiếc, Thiên thần cùng Thần Vương chênh lệch quá lớn, so với Thần vương đặc thù như Dương Thiên Vấn, chênh lệch thì càng lớn.

Dương Thiên Vấn căn bản không thèm nhìn những thần khí công kích. Hắn suy nghĩ một chút, coi như là bọn người kia dung hợp lĩnh vực thành một, cũng không làm gì được chính mình. Nhiều lắm là hạn chế mình ở trong lĩnh vực, căn bản không làm gì được. Lực cảnh giới còn lâu với có thể thành đối thủ của mình. Tác dụng lĩnh vực gần vô hạn, bằng không, trừ phi tự bạo!

Lĩnh vực hai nghìn vạn Thiên thần tự bạo, thật là khủng bố. Đương nhiên tự bạo xong, hai nghìn vạn Thiên thần này cũng không sống được! Đây là thủ đoạn đồng quy vu tận cùng địch. Thế nhưng thượng cấp yêu cầu bắt sống Dương Thiên Vấn, những Thiên Thần này tự nhiên không chọn tự bạo.

Dương Thiên Vấn nhìn thần khí bay đầy trời, khóe miệng nhếch lên, sau lưng hắn Ngũ sắc thần quang lập loè xuất hiện, tấn công về phía những thần khí. Âm thanh: xoát vang lên! Sau ba xoát, thần khí đầy trời biến mất hầu như không còn.

Hai nghìn vạn Thiên thần nhìn thấy mà trợn mắt há hốc mồm. Bọn họ đã sớm biết Thần vương rất mạnh, thế nhưng dù có mạnh cũng sẽ không mạnh mẽ đến loại tình trạng này.

"Trận thứ nhất, tiến lên, xông lên!" Mệnh lệnh vang lên.

Người đứng đầu hàng 200 vạn Thiên thần, thu hồi lĩnh vực, thả người vọt về hướng Dương Thiên Vấn, hiển nhiên muốn dùng chiến thuật biển người kéo chết Dương Thiên Vấn. Dù Thần vương có mạnh mẽ, cũng không có khả năng pháp lực vô cùng vô tận.

Dương Thiên Vấn cười nhạt. Đến mà không tiếp vậy không phải phép. Ngày hôm nay sẽ khiến cho những kẻ ếch ngồi đáy giếng các người mở mang tầm mắt. Cái gì gọi là đại thần thông!

Khán pháp bảo!

Dương Thiên Vấn nhảy xuống hồ lô, đánh ột đạo linh quyết lên trên hồ lô. Hồ lô màu tím trở nên càng lớn, đón gió mà phát triển, trở thành một hồ lô khổng lồ dài ước chừng trăm mét, nút hồ lô mở ra. nguồn

"Thu!" Dương Thiên Vấn đem pháp lực chăm chú đi vào.

Chỉ thấy một đạo lực lượng kỳ dị dạo qua một vòng ở miệng hồ lô. Một đạo hấp lực đáng sợ tác dụng tới 200 vạn Thiên thần xung phong liều chết mà đến. Tại đây dưới tác dụng đạo lực lượng, 200 vạn Thiên thần không thể phản kháng mà bay về hướng miệng hồ lô. Tốc độ còn nhanh hơn gấp mười lần so với tốc độ vọt tới của bọn hắn.

Chỉ thấy những người này càng tiếp cận miệng hồ lô, tốc độ di chuyển thân hình trở nên càng nhanh.

Chỉ qua thời gian ba mươi hơi thở, một trăm vạn Thiên thần đều bị thu vào trong hồ lô. Nhìn qua thì thấy hồ lô cực lớn này lại một lần nữa phồng lớn lên gấp hai, không thể kháng cự tác dụng của hấp lực đến tất cả Thiên thần trong trận.

Những người này dốc sức liều mạng muốn chống lại, thế nhưng vô dụng thôi. Thôn Thiên tử hồ lô này có thể một lần nuốt vào 1 tỷ Thiên thần, chỉ là hai nghìn vạn, căn bản còn hơi ít. Chỉ cần Dương Thiên Vấn có bảo vật này nơi tay. Vây công chỉ có số lượng không có chất lượng căn bản chính là đưa đồ ăn đến mà thôi, không làm gì được Dương Thiên Vấn, dù là một cọng lông

Những Thiên thần này liên hợp lại, dùng lĩnh vực đến phản kháng cỗ hấp lực này. Đáng tiếc bọn họ kiến thức quá mức thiển cận. Tiên Thiên linh bảo hạng nhất nay sao có thể bị lĩnh vực cấp Thiên thần ngăn cản? Mặc dù là lĩnh vực của bọn hắn dung hợp cùng một chỗ, chẳng qua là gia tăng ở số lượng mà thôi, mà

không phải gia tăng chất lượng. Đối với hồ lô mà nói, lĩnh vực Thiên thần lúc này với lĩnh vực 1 tỷ Thiên thần đều không có khác nhau quá lớn! Cái này chính là uy năng của Tiên Thiên linh bảo.

Dương Thiên Vấn sử dụng bảo vật này, tiêu hao pháp lực ít hơn nhiều so với suy nghĩ của hắn, nuốt vào hai nghìn vạn Thiên thần, dựa theo Dương Thiên Vấn đoán chừng, ít nhất tiêu hao một nửa pháp lực, thế nhưng trên thực tế chỉ dùng một phần tư pháp lực là đủ!

Khó trách thời kỳ Hồng Hoang, vô số đại thần thông giả vì đoạt linh bảo mà đánh đập tàn nhẫn, thậm chí này còn thất lạc quá nhiều. Tiên Thiên linh bảo lợi hại này hoàn toàn chính xác đáng giá cho vô số tu sĩ điên cuồng!

Vô số tiếng gào thét sợ hãi, tuyệt vọng, thảm thiết, thê lương cầu xin tha thứ, vang vọng phía chân trời, lĩnh vực cỡ lớn bao phủ phạm vi trăm vạn dặm tan thành mây khói.

Dương Thiên Vấn không để ý đến tiếng kêu thảm thiết của những Thiên thần này. Nếu những người này lựa chọn là địch cùng mình, vậy đã chuẩn bị tâm lý. Dương Thiên Vấn đặt toàn bộ tinh lực vào thâu nhập pháp lực với chú ý hoàn cảnh chung quanh.

Hơn phân nửa ngày trôi qua, Dương Thiên Vấn có chút bận tâm tới mấy Thần vương. Bọn họ cũng không phải là đối tượng mà Thôn Thiên tử hồ lô này có thể đối phó. Chỉ cần bọn họ áp dụng phương thức du đấu (hit and run) để ngăn chặn bản thân mình, như vậy tốc độ chạy trốn của mình tất nhiên chịu ảnh hưởng lớn. Vạn nhất trong tay bọn họ có dị bảo gì mà mình không biết. Tình huống vậy càng bết bát hơn, Dương Thiên Vấn có thể tùy ý chà đạp những Thiên thần này, cũng không có nghĩa là có thể xem thường cao thủ cấp bậc Thần vương cùng với lão quái vật cấp Thần Hoàng.

Hai nghìn vạn Thiên thần, muốn hồ lô hoàn toàn hút hết, cũng phải cần thời gian! Không có cách nào khác, số lượng nhiều lắm. Dương Thiên Vấn âm thầm so đo trong lòng. Nếu như là 1 tỷ Thiên thần, muốn hoàn toàn hít vào trong hồ lô, dù thế nào cũng phải một ngày một đêm điên cuồng chóng mặt. Đây chính là hạn chế lớn nhất của hồ lô. Cường giả của đối phương cũng không có khả năng bỏ mặc ngươi hấp thủ hạ của hắn, hơn nữa còn hấp một ngày một đêm. Chỉ có kẻ đần mới có thể cho ngươi đứng ở chỗ này hấp một ngày một đêm, cho nên bảo vật này tuy cường đại, nhưng cũng không phải hoàn toàn vô địch. Hơn nữa cũng chỉ thi triển một lần đối phó với một bên mà thôi.

807. Chương 808: Tiếp Tục Chạy Trốn

Chương 808: Tiếp tục chạy trốn

Chỉ có thể nói những người này đứng quá tập trung, quá xui xẻo.

Chỉ là vào lúc này, phía chân trời thứ một ảnh mơ hồ lao đến. Thần thức Dương Thiên Vấn bao phủ phạm vi mấy ngàn dặm, người này tiến vào phạm vi thần thức Dương Thiên Vấn, Dương Thiên Vấn đã phát hiện ra hắn.

Dương Thiên Vấn thầm mắng trong lòng. Thật sự lo lắng cái gì cái đó sẽ tới. May mắn người xông tới đây chỉ là một Thần vương mà thôi, một trung vị Thần vương, ở trước mặt Dương Thiên Vấn còn chưa đủ. Chẳng qua Dương Thiên Vấn đang thao túng Thôn Thiên tử hồ lô, vạn nhất đối phương dùng phương thức quần chiến, phá hủy tiến trình của Thôn Thiên hồ lô, vậy những Thiên thần còn lại đã bị hấp lực hồ lô bị bắt được sẽ tứ tán mà chạy.

Số lượng Thiên thần khổng lồ này chỉ cần một phần tán loạn, Dương Thiên Vấn thật không ứng phó nổi.

Dương Thiên Vấn, đối với Thần vương đang bay tới, dùng một Hóa lôi chỉ, cường hãn sinh diệt Tử Lôi, hóa thành một đạo lôi quang bắn thẳng đến đối phương.

Đối phương cũng chú ý tới công kích của Dương Thiên Vấn, khinh thường mà cười nhạt. Cách xa như vậy, loại công kích này làm sao có thể có hiệu quả? Thả người muốn né tránh.

Thế nhưng đầu vai hắn vừa mới khẽ động, dưới động tác đột ngột mà ngừng lại, chỉ thấy kia thần quang trong hai mắt tan rã, trong ánh mắt lóe ra vẻ nghi hoặc không cam lòng, phía trên mi tâm có một lỗ thủng lớn chừng ngón cái. Một trung vị Thần vương cũng bởi vì nhất thời khinh địch mà mất mạng.

Hóa lôi chỉ của Dương Thiên Vấn, chính là một mãng xà ba đầu cửu cấp tinh thú cũng có thể giết chết cường hãn thần thông, sinh diệt Tử Lôi, sống chết sẽ không do mình nữa. Cho nên Hóa lôi chỉ không trúng sẽ lại bỏ đi, đánh trúng chỗ hiểm, coi như là không thể nghi ngờ Thần Hoàng cũng phải chết.

Những Thiên thần này vừa mới bay lên một chút hy vọng đều đã tan vỡ, thảm số lấy cầu xin tha thứ lấy. Dương Thiên Vấn gia tăng pháp lực đưa vào, tốc độ nuốt hấp của hồ lô cũng nhanh hơn vài phần.

Đây cũng không phải là một điềm báo. Hóa lôi chỉ có thể nháy mắt giết Thần vương kia cũng có phần may mắn. Người này lẩn tránh quá muộn. Bất kỳ một Thần vương nào, một Hóa lôi chỉ đánh lại từ cách mấy ngàn dặm, chỉ cần sớm tránh né đều có thể né tránh.

Hóa lôi chỉ tuy mạnh, thế nhưng sau khi bắn ra, không phải do điều khiển nữa Dương Thiên Vấn. Nó không thể như phi kiếm, có thể thu tùy tâm, tự do chuyển hướng.

"Không có người cứu được các người. Các người nên sớm chết đi." Dương Thiên Vấn hừ lạnh một tiếng nói. Thế lực thần bí này có thể mang đội hình khổng lồ như vậy tới bắt mình, phải có giác ngộ tổn thất vô cùng nghiêm trọng! Trên trăm vị Thần vương với ba Trung Vị Thần Hoàng, ta quả thật không trêu chọc nổi, thế nhưng hai nghìn vạn Thiên thần này Lão Tử sẽ không khách khí mà ăn.

Đừng để cho ta hiện các ngươi sào, nếu không mỗi ngày ta đều thu hơn mười vạn Thiên thần. Không phải ta sẽ biến các người thành tư lệnh không quân sao?

Thời gian đang từ từ chuyển dời, nhân số hồ lô hít vào càng ngày càng nhiều, đoán chừng chí ít có 1500 vạn Thiên thần bị hít vào lô bên trong Thôn Thiên tử hồ. Từ lần một Thần vương đó xông đến, không còn người đến quấy rối Dương Thiên Vấn làm việc. Lúc này, lĩnh vực bao trùm phạm vi vạn dặm đã biến mất.

Dương Thiên Vấn muốn đi bất kỳ lúc nào cũng có thể đi. Trên thực tế, Dương Thiên Vấn có ý định dẹp xong năm trăm vạn Thiên thần còn sót này thì sẽ tránh người.

Số lượng Thiên thần vẫn còn bên ngoài miệng hồ lô trời càng ngày càng ít, bốn trăm bảy mươi vạn, bốn trăm sáu mươi vạn. . . Hầu như cách mỗi mấy chục hơi thở thì có mười vạn Thiên thần bị nuốt vào trong hồ lô, mà nhóm người đi vào trước hết, giờ phút này chỉ sợ tinh hồn trở thành chất dinh dưỡng của hồ lô, tàn thân thể đã hóa thành nước đặc.

Ba hồ lô Dương Thiên Vấn tháo xuống đều có chút tà môn, Tịch Tà kim hồ lô hấp thu tất cả năng lượng, hóa thành Tiên Thiên chân thủy. Lục Thần huyết hồ lô hấp thu thần hồn tinh nguyên của kẻ bị giết luyện hóa tiến vào trong đạo huyết quang khủng bố kia, hấp được càng nhiều, uy lực tự nhiên càng mạnh. Mà Thôn Thiên tử hồ lô, dùng số lượng thủ thắng, hấp thu rất nhiều thần nhân, thần hồn tinh nguyên bị tiêu hóa hết, sau đó tàn thân thể hóa thành nước đặc, những nước đặc này cũng có năng lực ăn mòn rất mạnh.

Ba hồ lô này không hổ là được kết xuất ra từ một cây, cho ra những điểm giống nhau.

Ngay khi Dương Thiên Vấn sắp kết thúc công việc, bốn đạo thân ảnh từ phía sau Dương Thiên Vấn mấy ngàn dặm lao đến. Dương Thiên Vấn cũng phát hiện ra bọn họ, quét hình một chút, đều là cao thủ cấp bậc Thần vương.

Dương Thiên Vấn không để ý đến bọn người kia, nắm chặt thời gian nhất định hấp thu toàn bộ năm mươi vạn Thiên thần còn sót lại.

Hơn mười hơi thở, bốn Thần vương đã tiếp cận Dương Thiên Vấn, sau đó đồng thời ra tay, bốn đạo hào quang sắc thái khác nhau bắn qua, mang theo uy áp pháp tắc mơ hồ. Đồng thời tất cả còn lấy ra binh khí cầm trong tay, toàn lực đánh tới chỗ Dương Thiên Vấn.

"Phải liều mạng sao? Không phải là tiêu diệt hai người các ngươi dù thế nào thủ hạ mà thôi." Dương Thiên Vấn nhìn hai nhóm một trước một sau này. Tổng cộng tám đạo công kích, nhìn ra được bọn người kia đều mang hết toàn lực, hơn nữa mục đích là muốn bức Dương Thiên Vấn né tránh.

Cẩn thận ngẫm lại cũng khó trách người ta lại hạ sát thủ. Dương Thiên Vấn một mình giết chết hai nghìn vạn Thiên thần, đây hoàn toàn không phải là một số lượng nhỏ, bồi dưỡng nên những Thiên thần này tiêu phí tài nguyên với thời gian rất nhiều. Không phải mỗi người đều có Thời không bảo tháp, coi như trên tay Dương Thiên Vấn có được Thời không bảo tháp, nghịch thiên thần khí như vậy, bồi dưỡng một đám Thiên thần, cũng lấy hết tâm thần. Hiện tại bên trong bảo tháp có hơn tám trăm vạn mà thôi so với đối phương đã rất thua kém. Trong đó số lượng trở thành Thiên thần chỉ là trăm vạn, có thể thấy được bồi dưỡng người không đơn giản.

Lần này Dương Thiên Vấn hủy của đối phương hai nghìn vạn Thiên thần, cũng khó trách bốn Thần vương vừa tới đã liều lĩnh hạ sát thủ.

Dương Thiên Vấn đưa Huyền Hoàng công đức kim liên tiến về đỉnh đầu, Đạo Huyền hoàng chi khí rủ xuống, bề ngoài giống như thoải mái mà rơi xuống hạ phong dưới công kích của bốn Thần vương.

Tám đạo công kích, chẳng qua là khiến cho Huyền Hoàng chi khí khơi dậy tám đạo gợn sóng nho nhỏ, những gợn sóng này chỉ giằng co một giây là biến mất.

Dương Thiên Vấn tính toán một chút, Hóa lôi chỉ quá tiêu hao pháp lực, có thể không dùng thì vẫn tốt hơn. Lúc này thi triển Thiên Cương biến hóa, ngũ sắc thần quang xoát mất của đối phương 200 vạn thần khí, tế ra Thôn Thiên tử hồ lô diệt sạch đối phương hai nghìn vạn Thiên thần. Tế ra Huyền Hoàng công đức kim liên cùng với Hóa lôi chỉ tiêu hao, lập tức khiến pháp lực tiêu hao một nửa ! Pháp lực Dương Thiên Vấn thật sự hùng hậu, nhưng cũng không phải vô cùng vô tận, thần thông cao cấp rất tiêu hao rất nhiều pháp lực, lại có thêm ngự sử pháp bảo. . . , tiêu hao, hiện tại Dương Thiên Vấn chỉ có một nửa pháp lực so với thời kỳ toàn thịnh.

Dương Thiên Vấn biết không thể tiếp tục như này, vạn nhất Thần Hoàng của đối phương trở về, bản thân mình chỉ có một nửa pháp lực, chỉ sợ ngay cả chạy trốn đều khó khăn.

Bốn Thần vương thấy Dương Thiên Vấn đánh tan công kích của mình, hét lớn một tiếng, vẫy tay thu hồi binh khí của mình, bản thân xông tới, đồng thời bốn Thần vương mở lĩnh vực ra, vô số Lôi Điện thần hỏa tàn sát bừa bãi ở trong lĩnh vực, khóa lĩnh vực Dương Thiên Vấn ở trong.

"Còn không thu tay lại !" Một Thần vương cầm thiết thương màu trong tay đỏ quát.

Bốn Thần vương tấn công mạnh Dương Thiên Vấn một hồi, thế nhưng đều không ngoại lệ, không thể phá vỡ Huyền Hoàng chi khí, không làm gì được Dương Thiên Vấn, đành trơ mắt nhìn Dương Thiên Vấn thu hai mươi vạn Thiên thần còn sót lại vào hồ lô.

Bọn họ không phải là không nghĩ tới việc dùng lĩnh vực đi quấy nhiễu với ngăn cản, thế nhưng vô dụng thôi. Hồ lô lớn ở dưới sự bảo vệ của Huyền Hoàng chi khí, bọn họ cũng biết không thể làm gì, mà hấp lực của hồ lô quỷ dị kia không phải là thứ mà lĩnh vực của bọn hắn có thể ngăn cản.

Dương Thiên Vấn nhìn bọn họ xông tới gần, trong lòng không khỏi một hồi mừng thầm. Hắn quay đầu, nhe răng cười đối với bốn Thần vương không ngừng điên cuồng tấn công, tay trái vừa lật, một quả ấn nho nhỏ màu vàng xuất hiện ở trong tay. Trên thân ấn có khắc một pho tượng đáng yêu. Đúng là đã lâu Dương Thiên Vấn không sử dụng Tiểu Bạch thần ấn, Tiểu Bạch thần ấn tiến hóa rồi, thế nhưng nó rút ngắn phạm vi lại. Dùng Dương Thiên Vấn làm tâm, bên trong phạm vi 10m, cho dù là Thần Hoàng cũng không chạy thoát Tiểu Bạch thần ấn bao phủ. Chỉ cần bao lại là có thể kéo vào trong trận pháp không gian bên trong thần ấn.

Dương Thiên Vấn không từng thử qua xem Thần Hoàng có thể trốn hay không, hoặc là trở ra thì mất bao lâu. Nhưng cao thủ cấp bậc Thần vương, đến bao nhiêu đều là đồ ăn mang tới. Nếu như không phải sau khi thần ấn tiến hóa, uy lực tăng cường, phạm vi bao phủ lại rút ngắn, lúc trước Dương Thiên Vấn đã sớm dùng thần ấn để đối phó với một đám Thần vương với Thần Hoàng rồi.

"Không, mau lui lại!" Đối phương cũng không phải người ngu. Chứng kiến nụ cười này, cùng với động tác của Dương Thiên Vấn, người mẫn cảm có thể nghĩ ra nên lập tức thối lui. Thế nhưng đã chậm, bọn họ đã bị trận pháp không gian bao phủ, trong chớp mắt đã bị lôi vào trong không gian trận pháp thần ấn.

Tiếp nhận tra tấn của Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận trong đó, có thể trụ được bao lâu, tùy thuộc vào thực lực của đối phương. Có thể khẳng định chỉ cần tiến vào, đừng nghĩ ra được.

Bởi vì một lần tiến hóa này, cường điệu tiến hóa chính là tính ổn định với tính chắc chắn của trận pháp không gian, bằng không cũng sẽ không khiến cho kết giới trận pháp không gian vốn phạm vi bao phủ hai dặm cũng sẽ không bị ép lại thành 10m như vậy.

Gặp bất lợi tất có chỗ lợi ích, tuy rằng phạm vi sử dụng rút nhỏ, thế nhưng tính vững chắc bên trong không gian lại đề cao rất nhiều. Ba Trung Vị Thần hoàng, nếu như cho Dương Thiên Vấn cơ hội, duy nhất một lần thu nhập vào bên trong trận ấn, vậy bọn họ đừng mơ tưởng trốn ra được.

Cho dù mười năm không chết được, cũng đừng mơ tưởng trốn, kết quả cuối cùng chính là bị mài từ từ mà chết.

Ngay khi Dương Thiên Vấn dùng trận ấn kéo bốn Thần vương vào trận pháp không gian, hai cỗ thần thức cực kỳ cường hãn quét qua, quét qua Dương Thiên Vấn một lần. Cũng may có Huyền Hoàng chi khí thủ hộ, Dương Thiên Vấn không bị tổn thương gì, thế nhưng một màn kia đã rơi vào trong mắt đối phương.

Dương Thiên Vấn cũng không ngốc, biết rõ đây là Thần Hoàng của đối phương đuổi tới. Hắn liếc thấy còn thừa lại mười vạn Thiên thần, chỉ cần tiếp qua hơn mười hơi thở, mười vạn Thiên thần này cũng xong đời. Dương Thiên Vấn không chần chờ chút nào mà thu hồi hồ lô. Ngay lúc đó mấy nghìn đạo lôi quang đánh xuống, tạo thành một lôi trận, vây mười vạn Thiên thần còn sót lại vào giữa. Dương Thiên Vấn không để ý đến sự tình này. Hắn thu pháp bảo, hóa thành một đạo cầu vồng màu xanh lá cây bay đi về phía trước.

Chạy! Hiện tại không chạy, còn đợi khi nào? Dương Thiên Vấn tự than thở không may. Quá trùng hợp mà khiến ột màn vừa rồi bị thần thức Thần Hoàng quét trúng. Có thể dự đoán chính là Tiểu Bạch thần ấn có tác dụng hầu như không nhiều, bởi vì phạm vi của nó thật sự quá nhỏ, phạm vi chỉ có mười mét, còn phải nghĩ biện pháp khiến nó tiến hóa mấy lần nữa, mở rộng đến phạm vi trước kia mới có thể trọng dụng. Chỉ là, muốn khiến cho Tiểu Bạch thần ấn tiến hóa mấy lần nữa cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Một canh giờ, Thần Hoàng muốn đuổi theo cũng không dễ dàng như vậy.

Lão Ngũ với lão Lục, hai oan gia trời sinh bất hòa, giờ phút này hợp tác ăn ý, âm trầm đuổi theo hướng Dương Thiên Vấn.

Bên kia, Dương Thiên Vấn để lại một lôi trận, tuy rằng bố trí vội vàng. Vốn với thực lực Dương Thiên Vấn mà thi triển Tử Lôi thần lôi, trận thế do mấy ngàn thần lôi kết thành, lập tức bắt đầu phát uy, một hơi diệt mấy trăm Thiên thần, hơn nữa lôi trận vẫn còn tiếp tục tàn sát bừa bãi, nhiều lắm là mấy trăm hơi thở, hơn mười vạn Thiên thần bị lôi trận bao phủ đều mất mạng.

Một chiêu tuyệt hậu này của Dương Thiên Vấn không thể bảo là không hung ác, cuối cùng khi chạy trốn cũng không quên đuổi tận giết tuyệt.

Lão Ngũ bay tới trước hết từ hướng tây bắc, nhìn thoáng qua lôi trận này, tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng cũng không khỏi dừng lại, ra tay phá lôi trận này.

Khi đến, hai nghìn vạn đại quân, mỗi người đều có tu vi Thiên thần, trong đó đỉnh phong Thiên thần lên đến trăm vạn ! Thế nhưng lúc này chỉ còn lại không đến mười vạn người, đỉnh phong Thiên thần không còn một mống.

Thời điểm Dương Thiên Vấn khống chế hồ lô, trong đại quân này - trọng điểm chiếu cố đỉnh phong Thiên thần, sau đó mới là thượng giai Thiên thần. Trong mười vạn Thiên thần còn sót lại, có bảy thành đều là hạ cấp Thiên thần, ba thành là trung giai Thiên thần. Từ trung giai Thiên thần trở lên, không có một người ! Dương Thiên Vấn không ra tay thì thôi, ra tay tất nhiên là có chỗ hiểm.

Dùng Tử Tiêu thần lôi bố trí lôi trận, phối hợp tu vi trận pháp của Dương Thiên Vấn, lão Ngũ này muốn phá vỡ trận pháp này cứu ra người sống sót bên trong, sao mà khó khăn vậy! Coi như là vội vàng bày trận, muốn không tổn hại phá trận cứu người, trước tiên tu vi trận pháp ít nhất phải đạt tới một nửa tu vi trận đạo của Dương Thiên Vấn. Hiển nhiên lão Ngũ này không ở trong đám này, hắn có thể mạnh mẽ phá, thế nhưng mạnh mẽ phá để lại hậu quả. Có quỷ mới biết bên trong còn lại bao nhiêu người sống sót. Nhưng nếu như không phá, vậy chậm trễ mỗi một giây, là chết vài trăm người. Những người này phần lớn đều có

quan hệ huyết thống hạ giới, qua vô số năm bồi dưỡng ra được những thiên tài này. Tiền đồ ngày sau của những người này có thể nói là vô hạn.

Dù là một người trái tim sắt đá cũng không thể ngồi nhìn những người này tử vong.

Lão Ngũ cẩn thận dùng thần thức quét lướt toàn bộ trận, trong lòng lạnh buốt một mảng. Trận pháp này bố trí trong nháy mắt mà thành, thế nhưng trình độ tinh diệu tương đương với đại trận do đại sư trận pháp cường đại nhất trong gia tộc bố trí. Bởi vậy có thể thấy được tu vi trận đạo của người này khủng bố cỡ nào. Ở Thần giới có một kiêng kị bất thành văn, đó chính là có thể chọc đỉnh phong Thần Hoàng, đừng chọc trận đạo tông sư ! Hiện tại bọn hắn đã đắc tội một trận đạo tông sư. Rõ ràng đối phương có thể ở trong thời gian ngắn hủy diệt đại quân hai nghìn vạn, như vậy nhiều Thiên thần cũng không phải là chuyện tốt.

Chọc vào trận đạo tông sư như vậy, hắn có thể không làm gì được cường giả tầng trên của tổ chức, nhưng có thể làm cho cả tổ chức biến thành tư lệnh không quân.

Đây không phải nói chuyện giật gân, đã từng có một thế lực hạng nhất trêu chọc tới một trận đạo đại sư. Kết quả kéo dài không đến ngàn năm, đối phương, một thế lực hơn trăm triệu người, cũng chỉ còn lại có mấy trăm cường giả tầng quản lý, một đám đệ tử phía dưới tất cả đều chết sạch.

Gã mập mạp xếp hạng Đệ Ngũ không khỏi oán trách đám lão gia hỏa cấp trên của tổ chức trong lòng. Ngươi chọc ai không chọc, ngươi chọc phải một trận đạo tông sư còn phải khủng bố gấp trăm lần so với trận đạo đại sư.

Chỉ sợ hai nghìn vạn Thiên thần này bị diệt chỉ là một sự bắt đầu mà thôi.

"Lão Lục, hạ sát thủ ! Không nên lưu thủ, không thể lưu này người !" Gã mập mạp đuổi theo Dương Thiên Vấn đưa tin cho lão Lục.

"Lão Ngũ, ngươi điên rồi, lão đại tự mình hạ lệnh, muốn sống bắt gã này. Ngươi muốn kháng mệnh hay sao? Nhưng ngươi muốn kháng mệnh, không nên kéo ta vào." Lão Lục một chút cũng không chịu thua, càng điên cuồng đuổi theo, trong lòng đang kinh ngạc. Một đỉnh phong Thần vương mà thôi, tại sao có thể có tốc độ nhanh như vậy, chính mình là Thần Hoàng am hiểu kỹ pháp tắc a...! "Giết, nhất định phải giết, người này là một trận đạo tông sư, một mình hắn đã diệt của chúng ta hai nghìn vạn đồ tử đồ tôn. Mối oán thù này đã kết, nếu để cho hắn chạy, vạn nhất hắn tìm được chúng ta, chúng ta sẽ lập tức làm tư lệnh không quân a!" Vẻ mặt gã mập mạp đầy sát khí, khẽ nói.

"Cái gì? Không có khả năng ! Người này là đan đạo Thánh Sư mạnh nhất Thần giới, làm sao có thể hay là một trận đạo tông sư?" Lão Lục kinh ngạc phản bác, hiển nhiên một thần nhân, đã thông hiểu đan đạo lại thông trận đạo cũng chẳng có gì lạ, thế nhưng hai phương diện đều đạt tới cảnh giới đỉnh phong, đó chính là không thể tưởng tượng nổi. Huống hồ thời gian Dương Thiên Vấn xuất đạo cũng không dài, điều này làm cho người ta sao có thể tin tưởng?

Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, từ trên xuống dưới dù tìm hiểu kỹ lưỡng về Dương Thiên Vấn, cũng có không coi Dương Thiên Vấn là trận đạo tông sư, có lẽ người thu thập tin tức báo lên, thế nhưng khi tin tức rơi vào người phụ trách thì lại không được tiếp thu với tin tưởng, cho nên không để ý đến.

Mạng lưới thu thập tin tức vô cùng lợi hại, nhưng có đôi khi cũng có một chút lặp lại hoặc không chính xác. Điều này khiến trong tổ chức cần có nhân viên đặc biệt tiến hành phân tích, sửa sang lại, có tin tức vô dụng thì sẽ bị xóa bỏ, sẽ không được báo cáo.

Dương Thiên Vấn biết rõ sau lưng có một Thần Hoàng một mực đuổi theo, tốc độ nhanh hơn gấp đôi so với tốc độ lúc này của hắn! Thuật pháp của hắn hóa cầu vồng phi hành còn phải tiếp tục một canh giờ mới có thể đạt tới tốc độ như vậy.

Thần phù gia trì! Cường hóa thần phù, thần phù gia trì tốc độ. Dương Thiên Vấn cũng bất chấp tất cả tích góp thuật hóa cầu vồng tăng tốc độ. Trước thoát khỏi tên hỗn đản đằng sau này rồi mới nói.

Chó má, thần thông thuật hóa cầu vồng, có tính chất biệt lập rất mạnh, không được phép dùng bất luận thuật gia tăng gì khác, thậm chí ngay cả Huyền Quang thuật, loại thần thông phụ trợ này cũng không được dùng. Nó sẽ theo tu luyện làm sâu sắc, mà càng không ngừng tăng tốc độ lúc mới bắt đầu lên. Hơn nữa

tiếp tục sẽ càng nhanh, nhưng chỉ cần dùng thần phù gia tăng, tuy có thể tăng tốc độ lên, thế nhưng tiếp tục thêm thì hiệu quả sẽ biến mất. Đối với lâu dài mà nói, cực kỳ bất lợi.

Ngay khi Dương Thiên Vấn vừa mới tăng thêm không bao lâu, một tiếng xé gió từ phía sau truyền đến, nghe âm thành thì càng ngày càng gần. Dương Thiên Vấn quá sợ hãi, quay người nhìn lại, một luồng ánh sáng bóng loáng giống như mặt kính, mảnh mỏng giống như cánh ve sầu bay tới phía hắn, tốc độ nhanh hơn mười lần so với tốc độ của hắn

Mà luồng ánh sáng đó đã sớm tiến nhập phạm vi giám sát thần thức, thế nhưng thần thức nhưng không hiện lên nó , thấy được hình dạng, nghe thấy tiếng xé gió cường hãn, thần thức lại không mảy may điều tra ra, bởi vậy có thể thấy được ánh sáng này có thể che đậy thần thức dò xét. Nếu như không phải có tiếng xé gió, chỉ sợ mình bị đánh trúng, còn không biết chuyện gì xảy ra.

Dương Thiên Vấn lách mình tránh được lộ tuyến ánh sáng công kích, thế nhưng Dương Thiên Vấn di chuyển, ánh sáng đằng sau cũng di động theo.

Liên tục mấy lần, Dương Thiên Vấn biết rõ áng sáng này rõ ràng còn có tính chất theo dõi.

Hẳn là một chiếc bí bảo hoặc là một loại thần thông có thể khống chế. Nghe tiếng xé gió của nó, Dương Thiên Vấn có thể suy đoán ra uy lực của nó khẳng định không giống bình thường.

Nếu như không tránh khỏi, chỉ còn cách kiên cường ngăn cản.

Dương Thiên Vấn tranh thủ thời gian tế ra thập nhị phẩm Huyền Hoàng công đức kim liên, Đạo Huyền hoàng chi khí rủ xuống, Dương Thiên Vấn có cảm giác yên tâm với thư thái.

Khoảng chừng nửa phút qua đi, đạo ánh sáng quả nhiên đụng vào Huyền Hoàng chi khí."Oanh!" Một tiếng nổ mạnh, sóng Huyền Hoàng chi khí nổi lên, sắc mặt Dương Thiên Vấn biến hóa. Hắn chỉ cảm thấy mười khiếu pháp lực trong cơ thể lập tức bị trống rỗng, hơn nữa pháp lực còn đang không ngừng xói mòn ở bên trong, bên ngoài cơ thể Huyền Hoàng chi khí cùng đạo ánh sáng tạo thành cục diện giữ lẫn nhau

Dương Thiên Vấn âm thầm kinh hãi trong lòng. Hắn không thể nghĩ tới luồng ánh sáng tầm thường này lại có uy lực to lớn như thế. Điều này làm cho Dương Thiên Vấn có chút trở tay không kịp, may mắn pháp bảo phòng ngự của hắn đủ cường hãn. Nếu là thần khí phòng ngự bình thường sẽ không thể ngăn được một kích này, hơn nữa công kích của luồng ánh sáng này còn chưa kết thúc.

Tại phía xa mấy vạn dặm người trẻ tuổi xếp hạng thứ sáu đánh ra một kích này, nhìn mình tuyệt chiêu lại bị ngăn cản, vẻ mặt hiện lên vẻ quái lạ. Một chiêu này ở thế dưới nhưng sát thủ! Hắn nghe xong lão Ngũ phân tích, cũng dâng lên sát cơ. Bây giờ nhìn thấy Dương Thiên Vấn đã ngăn được tuyệt chiêu của mình, sát cơ trong lòng càng tăng lên! Người này chưa trừ diệt. Hậu hoạn vô cùng!

Tốc độ chậm lại. Quá chú tâm đưa vào khống chế quang nhận, này quang nhận chính là đem bản thân pháp tắc lĩnh vực cô đọng mấy ngàn vạn năm mới thành tựu giết người lợi khí, quang nhận vừa ra, không tiến về mà không lợi, hơn nữa bởi vì bản thân lĩnh vực, khống chế được như cánh tay chỗ khiến.

Tuy rằng Dương Thiên Vấn không biết chi tiết của luồng ánh sáng này, thế nhưng Dương Thiên Vấn kinh nghiệm phong phú tự nói với mình: nếu như không tranh thủ thời gian chạy trốn, tiếp tục giằng co, thua thiệt chính là mình!

Dương Thiên Vấn không ngừng bay múa hai tay, ấn quyết một tiếp một i mà đánh ra, thần thông thay mận đổi đào! Dương Thiên Vấn phân ra một đạo tiếp tục chống đỡ luồng ánh sáng, mà bản tôn Dương Thiên Vấn bắt đầu thi triển một thần thông khác: Thiên Địa na di

Những năm này, Dương Thiên Vấn ở trong Thời không bảo tháp tuy rằng cảnh giới không tăng bao nhiêu, nhưng trên " Tam Thiên đại đạo " ghi lại vô số thần thông, những gì Dương Thiên Vấn có thể tu luyện, phần lớn đều tu luyện.

Bằng không, Dương Thiên Vấn nào có tự tin quay về Thần giới, bắt thần vị? Có lẽ những thần thông này chính thức tác dụng tới chiến đấu cũng không phải quá nhiều, thế nhưng luận về thần diệu quỷ dị, ở Thần giới tuyệt đối được xưng tụng số một số hai.

Tựu như Thiên Địa na di này chính là phối hợp thi triển một loại thần thông thay mận đổi đào. Nguyên lý của nó là mượn công kích của đối phương, lại dùng pháp lực bản thân làm dẫn đường, hai loại lực lượng khác nhau mạnh mẽ xé rách không gian, tiến hành dịch chuyển không gian.

808. Chương 809: Choáng, Nhớ Kỹ Cho Lão Tử!

Quyển 11: Chúa tể

Chương 809: Choáng, nhớ kỹ cho Lão Tử!

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Nên biết rằng, không gian Thần giới chắc chắn vô cùng, chỉ cường giả cấp bậc chúa tể mới có thể xé rách không gian tiến hành dịch chuyển không gian, không bị khoảng cách hạn chế.

Vậy không phải Hỗn Độn Long Quy xé rách không gian, trực tiếp từ thú Thần giới chạy đến Hành Dương Lĩnh tới tham gia đấu giá sao?

Trong số Thần Hoàng cũng có chút người cũng có thể xé rách không gian, nhưng bọn hắn xé rách không gian chỉ có thể dùng để tăng cường lực công kích, còn không thể khống chế không gian tiến hành dịch chuyển không gian.

Thiên địa dịch chuyển không chỉ có yêu cầu tiêu hao lớn số lượng pháp lực, còn phải mượn nhờ tới ngoại lực, là một loại thần thông không thế nào thực dụng. Dương Thiên Vấn tự học thành xong, thay mận đổi đào đã từng được sử dụng, thế nhưng Thiên địa dịch chuyển lại chưa từng sử dụng. Lần này sử dụng là vì tình thế nguy cấp nếu không Dương Thiên Vấn cũng không dám mạo hiểm sử dụng.

Thần thông cảm ứng thiên nhân của Dương Thiên Vấn, lại đang cho hắn cảnh báo. Dương Thiên Vấn dùng đầu ngón chân cũng có thể đoán ra nhất định do hai Thần Hoàng khác đã đuổi tới.

Thực lực bây giờ của hắn đừng nói ba Trung Vị Thần Hoàng, ngay cả đối phó với một Trung Vị Thần Hoàng cũng vô cùng miễn cưỡng. Tuy rằng Trung Vị Thần Hoàng có cảnh giới chỉ ột chút so với hạ vị Thần Hoàng. Thế nhưng thực lực chênh lệch lại tương đối lớn. Đi đến cấp bậc Thần Hoàng này, mỗi lần tiến lên một cảnh giới nhỏ, khó khăn thật sự không thể nói hết. Nếu đột phá. Thực lực sẽ đột nhiên tăng mạnh, đây là một loại thăng hoa về chất.

Dương Thiên Vấn tuyệt đối không muốn đối mặt với Trung Vị Thần hoàng. Chính hắn hao hết tâm tư mới dẫn dắt ba Trung Vị Thần hoàng rời đi, cũng không muốn cứ như vậy lãng phí bố cục một phen khổ tâm. Chính hắn tổn thất một thần hạch Thần vương, một pháp khí phi hành yêu quý.

thời điểm Dương Thiên Vấn thi triển thần thông thiên địa dịch chuyển, không có quá nhiều dị tượng, chẳng qua là nhìn bằng mắt thường, một vật thể sẽ xuất hiện như nếp gấp. Đây là do không gian gấp tự nhiên chấn động, đảm bảo khi thi triển xong, toàn bộ thân hình Dương Thiên Vấn sẽ hoàn toàn biến mất.

Trong lúc đó. Một đạo sáng rọi từ bên phải Dương Thiên Vấn lập loè xuất hiện, Dương Thiên Vấn đang thi triển Thiên Địa na di, không thể dừng lại, nếu không sẽ thất bại trong gang tấc.

Thần thức Dương Thiên Vấn phát hiện ra đạo ánh sáng kia, cũng biết một Thần Hoàng khác đã chạy đến, đạo ánh sáng kia là một thanh trường mâu. Hắn thấy rõ ràng đạo ánh sáng này kém khủng bố so với đạo ánh sáng trước đó, kia lực công kích cũng vậy.

.

Choáng. Chỉ có dựa vào thân thể nhiều năm khổ tu mới có thể chống đỡ được.

Đúng rồi. Nói đến thân thể, Dương Thiên Vấn nhớ ra tự mình tự luyện chế hai tờ Thế Tử phù. Thời điểm này không phải là thời cơ sử dụng sao?

Nghĩ tới đây. Dương Thiên Vấn lập tức không để ý đến công kích của trường mâu. Hắn chú tâm thi triển thiên địa dịch chuyển, dù sao có Thế Tử phù hộ thân, dùng một tờ ta còn có một tờ khác. truyện copy từ

Trường mâu cận thân. Chuẩn xác đánh vào chân thân Dương Thiên Vấn, lực lượng cường đại lập tức phá hết nguyên phòng ngự bên ngoài thân chân Dương Thiên Vấn, phá vỡ mắt thường, đánh lực lượng vào trong cơ thể Dương Thiên Vấn.

Nhưng vào lúc này Thế Tử phù tự động đề bạt, khiến cho Dương Thiên Vấn ngăn được một kích trí mạng này.

Dương Thiên Vấn cũng nghiệm chứng, nhục thể của mình ở trước công kích của Thần Hoàng, không chịu nổi một kích. Thật sự làm cho người phiền muộn! Chỉ là phiền muộn thì phiền muộn, Dương Thiên Vấn ngược lại không tuyệt vọng, dù sao Dương Thiên Vấn không dựa vào thân thể ăn cơm. Tu luyện thân thể chỉ là vì càng dung nạp thêm pháp lực, càng mạnh hơn nữa mà thôi, không phải là vì dùng thân thể cứng chọi cứng với công kích của đối phương. Dương Thiên Vấn có thể hiểu rõ, mình là Nhân Tộc, không phải Yêu tộc, cũng không phải thái cổ Thần tộc, càng không phải là Vu tộc trong truyền thuyết, thân thể không phải là thiên phú của mình.

.

Khi Thế Tử phù bể nát, thay mận đổi đào thay thế chân thân Dương Thiên Vấn, ngăn cản luồng áng sáng quỷ dị cũng vỡ nát. Trước đó một phần hai giây, chân thân Dương Thiên Vấn đã bị chỗ gấp không gian nuốt hết, chỉ để lại một câu nói: "Choáng, các người đám hỗn đản khốn kiếp này. Lão Tử nhớ kỹ kẻ thù, các người về sau phải cẩn thận đấy! Ha ha ha"

Mặc dù Dương Thiên Vấn có chút khó chịu, nhưng rất vui vẻ, bởi vì hắn đã đùa giỡn ba Trung Vị Thần hoàng với trên trăm Thần vương một phen, lại đã diệt của đối phương hai nghìn vạn Thiên thần, chỉ sợ về sau bọn người kia mất một đoạn thời gian rất dài không dám ra khỏi cửa.

Thân hình Dương Thiên Vấn đột ngột xuất hiện ở trong một vùng núi rừng, Dương Thiên Vấn cũng không biết hiện tại chính mình đang ở chỗ nào. Bởi vì hôm nay dịch chuyển không gian di chuyển là tùy cơ hội. Tùy cơ hội truyền tống ra bên ngoài đến trăm vạn km. Không có hạn mức cao nhất. Có lẽ nơi đây đã không phải là người Thần giới cũng không chừng.

Dương Thiên Vấn không sốt ruột chạy trốn, mà hắn tìm một hốc cây tương đối che giấu, lách mình tiến vào Thời không bảo tháp. Lúc này đây tuy rằng kinh sợ mà không nguy hiểm, tuy nhiên lại cũng tiêu hao một thân pháp lực hùng hậu hết bảy tám phần.

Dương Thiên Vấn còn không chính diện tiếp xúc với mấy Trung Vị Thần hoàng, cũng đã tiêu hao hết pháp lực, bởi vậy có thể thấy được Trung Vị Thần Hoàng có uy năng hoàn toàn sâu hơn so với tưởng tượng bên ngoài.

Khó trách Thần giới này Thiên thần vô số, thế nhưng Thần Hoàng lại như là vũ khí hạt nhân, có lực uy hiếp tuyệt đối. Cầm giữ có một Thần Hoàng, có thể trở thành thế lực hạng nhất.

Bên kia. Lão Lục với lão Nhị tụ hợp lại xong, nhìn trên mặt biển không có vật gì, lão Ngũ kinh ngạc nói: "Làm sao có thể?"

Sắc mặt thanh niên áo lục rất không tốt. Lúc này đây bọn họ dẫn theo nhiều người như vậy, chuẩn bị đầy đủ như thế thế nhưng vẫn không có nhìn thấy đối phương một cách chính diện. Mục tiêu đã chạy mất. Hơn nữa mục tiêu chạy thế nào bọn họ đều không biết. Hiển nhiên chung quanh nơi này có chấn động không gian rất nhỏ, nhưng nếu nói một Thần vương có thể xé rách không gian tiến vào dịch chuyển không gian, đánh chết bọn họ cũng không tin.

Bọn họ tình nguyện tin tưởng là chúa tể cứu người đi, cũng không muốn tin tưởng là Dương Thiên Vấn chính mình xé rách không gian chạy trốn.

"Mẹ kiếp. Ngành tình báo đều là lũ khốn nạn, đều nên chết đi! Bọn họ sao không thể điều tra tin tức, đối phương lại còn là một trận đạo tông sư, lại có được thực lực quỷ dị như thế. Chúng ta nhiều người như vậy, thậm chí còn không nhìn thấy đối phương ở chính diện, thậm chí chết mất năm Thần vương. Hai nghìn vạn Thiên thần, tổn thất này quá lớn, dù sao Thôi Mậu kỳ sẽ chịu trách nhiệm "Lão Lục lập tức vừa chối bỏ trách nhiệm

Nhưng vào lúc này, từ chân trời bay tới một thân ảnh, càng ngày càng tiếp cận bọn họ.

"Lão Lục câm miệng, trách nhiệm chuyện này do ta gánh vác. Hiện tại chúng ta nên ứng phó với trả thù của người này như thế nào." thanh niên áo lục tức giận nói. Hiển nhiên, Dương Thiên Vấn trước khi đi để lại câu nói kia, coi như Trung Vị Thần Hoàng nghe xong cũng không khỏi nghĩ mà sợ. Đi đường cẩn thận? Đây là ý gì, đến người ngu cũng có thể hiểu. Nói thật, đắc tội một trận đạo tông sư. Khi đi đường không thể không cẩn thận.

"Nhị ca, lão Lục. Người đâu?" Lão Ngũ bởi vì phá trận, cho nên tới muộn, bỏ lỡ một màn đặc sắc vừa rồi.

"Chạy mất. Chúng ta cũng không biết chạy đi đâu." thanh niên áo lục mặt âm trầm, trả lời với tâm tình rõ ràng không tốt.

"Ngũ Ca, người này thật sự đáng sợ, Phi Đao của ta dùng mấy ngàn vạn năm cô đọng mà thành, có năng lực xé rách lĩnh vực phòng ngự. Lực công kích coi như là đại ca cũng phải né tránh! Thế nhưng người này lại cứng rắn ngăn được. Đáng sợ, thực là đáng sợ! Hắn chỉ là đỉnh phong Thần vương. Nếu như đột phá đến Thần Hoàng, có khả năng chúng ta cũng không phải là đối thủ!" Lão Lục hoàn toàn không tiếp thụ được. Hắn tu luyện là Độ pháp tắc vì tăng công kích, buông tha phòng ngự, dung hợp lĩnh vực cô đọng thành một Phi Đao, cho tới nay không bao giờ công kích mà không thu hoạch, tuy nhiên lại bị chí bảo của Dương Thiên Vấn ngăn được, lòng tự tin lập tức bị tấn công.

"Ngũ Ca, cứu ra mấy người?" Lão Lục quay người hỏi. Thân là Thần Hoàng, tu vi tâm cảnh tự nhiên bất phàm. Tuy rằng lúc trước bị Dương Thiên Vấn đả kích, nhưng rất nhanh đã điều chỉnh.

"Ai, cứu ra gần ngàn người, thế nhưng những người này phần lớn là hạ cấp Thiên thần, tinh anh chúng ta mang tới, toàn quân bị diệt!" gã mập mạp cũng nhận đả kích nghiêm trọng. Hai nghìn vạn đồ tử đồ tôn, tổn thất hai nghìn vạn Thiên thần, cho dù là thế lực cấp cao nhất sẽ đau lòng không thôi.

Đáng sợ! Cả buổi tàn sát hết hai nghìn vạn Thiên thần, coi như là những Trung Vị Thần Hoàng như bọn họ dụng hết toàn lực, mở ra lĩnh vực, một đám một đám mà giết, cũng dùng hết một ngày một đêm. Đây là trong tình huống không tiêu hao cùng với những Thiên thần không phản kháng! Coi như giết hai nghìn vạn như giết đầu heo cũng phải chùn tay, chớ nói chi là hai nghìn vạn Thiên thần pháp lực cường đại. Thiên thần đã rất cường đại. Bọn họ mới là lực lượng trung kiên của Thần giới, không thể coi thường!

Ba Thần Hoàng đối với quỷ dị thần thông của Dương Thiên Vấn, có một loại sợ hãi không nói nên lời. Tuy rằng bọn họ không biểu hiện ra ngoài, cũng không có chính diện giao thủ với Dương Thiên Vấn, nhưng là nỗi sợ hãi đã khắc sâu trong lòng bọn họ.

Cái gì là kẻ thù đáng sợ nhất? Ẩn núp trong bóng tối chính là kẻ thù đáng sợ nhất, đặc biệt là có quỷ dị thần thông như thế, cùng với đỉnh phong tu vi trận đạo, vậy nếu không đáng sợ nhất thì còn gì đáng sợ hơn! Đại quân đến, lúc trở về chỉ có hơn một trăm người. Sau khi trở về giao nộp thật mới khiến cho ba người thanh niên áo lục đau đớn không thôi.

Dương Thiên Vấn ở trong Thời không bảo tháp, suốt hai tháng mới khôi phục lại, sau đó hắn lại dùng hai năm thời gian tiêu hóa thành quả đoạt được. Quả nhiên là không có thần thông vô dụng, bất luận thần thông gì, cho dù là thần thông không có sức chiến đấu, nó cũng có tồn tại đạo lý.

Tựa như Thiên Địa dịch chuyển này. Lần này chính là dựa vào thần thông này mới thoát ra khỏi khốn cảnh, nếu không Dương Thiên Vấn phải hao tổn rất lớn nguyên khí, thậm chí sử dụng bí thuật và căn bản tự mình hại mình mới có thể chạy thoát.

Dương Thiên Vấn khôi phục lại xong, hắn nhảy ra khỏi Thời không bảo tháp, trước tiên hạ lệnh cho Đinh Ẩn: "Lập tức sai thủ hạ, theo dõi đường biển, trong ngoài La Sát Hải, hướng đi của một đám cường giả, cố gắng lớn nhất điều tra rõ hướng đi của bọn họ, thậm chí còn từ đó tìm ra cái gì thần bí chỗ

.

Đinh Ẩn đi theo Dương Thiên Vấn nhiều năm rồi. Lời nói của Dương Thiên Vấn tuy rằng không nghe ra chấn động gì, nhưng Đinh Ẩn vẫn phát giác được trong lời nói Dương Thiên Vấn hiện ra sự phẫn nộ. Đinh ẩn không dám chần chờ, cung kính nói: "Tuân mệnh, chủ thượng!"

Đinh ẩn tự mình dùng linh hồn truyền đạt mệnh lệnh của Dương Thiên Vấn, sau đó tự mình dùng linh hồn trong dịch thức cư chỉ huy hành động.

Theo dõi chính là công việc kỹ thuật hạng nhất, hơn nữa người theo dõi cần có rất nhiều yêu cầu, mới sẽ không khiến cho người bị theo dỏi hoài nghi. Cho nên Đinh Ẩn sai, gần như tất cả thủ hạ nhàn rỗi ở hải ngoại La Sát Hải, mấy đại lục bên ngoài, truyền mệnh lệnh của Dương Thiên Vấn xuống ột nhóm người, trước tiên phải tìm được hành tung của đối phương, mới có thể tiến hành theo dõi, nếu không sẽ rất không tốt. Ngươi không tìm được người, ngươi theo dõi ai?

809. Chương 810: Thần Bí Rừng Rậm

Quyển 11: Chúa tể

Chương 810: Thần bí rừng rậm

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Lúc này đây Đinh Ẩn điều tập mạng lưới mật thám năm đại lục, một mặt điều tra hành tung hơn một trăm người, một mặt bố trí theo dõi quá trình. Lúc này căn bản không biết đối phương sẽ thông qua truyền tống pháp trận đi thông tới tòa thành thị nào, cho nên Đinh Ẩn chỉ biết tung lưới đầy trời.

Thế nhưng tung lưới đầy trời cần có nhân lực phi thường khổng lồ. Vấn đề là qua ngàn năm khuếch trương, Thiên Võng đã trải rộng người cả Thần giới, không tính nhân viên Hạ giới hàng năm phi thăng đến các nơi Thần giới, toàn bộ Thần giới qua ngàn năm khuếch trương với thẩm thấu, tán tu chiếm một số lượng tương đối lớn!

Chẳng qua những tán tu này chỉ là cửu tầng Thiên thần trở xuống, nhưng nhân số lại tương đương kinh người. Cho dù là Đinh Ẩn cũng không rõ ràng lắm đến tột cùng có bao nhiêu người. Nhân Thần giới có mười sáu khối đại lục, mỗi lần một khối đại lục đều rộng lớn không giới hạn, mà Thiên Võng có thể trải rộng cả NhânThần giới, có thể tưởng tượng nhân viên tình báo có bao nhiêu.

Bây giờ Thiên Võng có một chút giống Cái Bang trong tiểu thuyết kiếm hiệp, đệ tử trải rộng thiên hạ, tin tức vô cùng linh thông. Chẳng qua là đệ tử của Cái Bang bày ở ngoài sáng, mà mật thám Thiên Võng che dấu trong bóng đêm, không ai biết mà thôi.

Hơn nữa mật thám Thiên Võng thi hành chế độ phần thưởng, hơn nữa cá nhân vô cùng tự do mà có địa vị cao, như hôm nay Đinh Ẩn tự mình ban bố nhiệm vụ, cũng có khen thưởng rất phong phú, hơn nữa là một nhiệm vụ lớn, cho nên có thể biểu hiện ra hiệu suất cao như thế. Ở thời điểm bình thường, Thiên Võng đều cực kỳ tự do, từng thành viên muốn làm gì thì làm, hiện vật gì, tầng trên Thiên Võng tuyệt đối sẽ không vô cớ tác thu nhận. Đương nhiên, ngươi muốn nộp lên, cũng sẽ có đền bù tổn thất. Thường thường thành viên Thiên Võng ở trong thời gian tự do tử vong hoặc là vì nguyên nhân gì đó, Thiên Võng bình thường sẽ không quản, trừ phi thành viên này trả một cái giá lớn, thuê cao thủ tổ chức báo thù.

Có một số Thượng vị thần có vận khí, có một ít dị bảo, thế nhưng dị bảo này lại không phải bọn hắn có thể sử dụng, còn có thể đưa tới họa sát thân. Lúc này, người thông minh đều lựa chọn nộp bảo vật lên, đổi lấy một ít đồ vật hắn có thể sử dụng, hoặc là đan dược, hoặc là thần khí, những thứ đồ vật có thể tăng cường thực lực.

Dương Thiên Vấn là một người tương đối lười nhác hơn nữa không có dã tâm lớn, cho nên Thiên Võng cũng kế thừa tính nết này của Dương Thiên Vấn. Bình thường tầng trên không ban bố nhiệm vụ lúc, từng người vì chính mình mưu sinh, lợi dụng tài nguyên tin tức của tổ chức mở rộng thế lực hoặc là thực lực của mình. Lấy hoặc là dùng rất nhiều thần tinh tới mua với thuê, hoặc là dùng một ít thiên tài bảo để trao đổi. Tóm lại, tổ chức cùng cá nhân hình thành một vòng tuần hoàn lợi ích nhất định, hai bên đều được lợi.

Bởi vì có thể sử dụng linh hồn truyền âm, cho nên giao lưu ở giữa Thiên Võng là không có hạn chế khoảng cách. Thậm chí còn không có hạn chế giao diện, chỉ cần người cống hiến nhiều hoặc là dùng thực lực để quyết định. Quyền hạn giao lưu lời không hạn chế cấp bậc.

Trong Thiên Võng có ngành đặc biệt thu thập tin tức, nghành phân tích tin tức, ngành tổng hợp tin tức cùng với ngành ban bố nhiệm vụ, cố vấn tin tức. . . ,. Những nghành này có rất nhiều. Thậm chí Thiên Võng công khai thành viên, bất kể là thành viên Thiên Võng cấp bậc nào cũng có thể liên hệ những nghành này, hoặc xin giúp đỡ, hoặc báo cáo.

Nói thí dụ như, có một Hạ Vị Thần phát hiện ra thiên tài địa bảo, thực lực của hắn lấy không lấy được bảo vật như vậy, hắn sẽ báo cáo cho chuyên nghành cố vấn tin tức, xin chỉ thị tổ chức trợ giúp. Sau đó do chuyên ngành ban bố nhiệm vụ cho thành viên Thiên Võng gần nhất được biết. Bảo vật lấy được, tổ chức chỉ lấy ba thành, ba thành cho người phát hiện bảo vật. Bốn thành còn lại thuộc về những người đến thu thập bảo vật, phân phối theo lao động.

Thiên Võng vận chuyển vô cùng khổng lồ, những nghành này đều chọn lựa nhân tài đặc biệt đến phụ trách, hơn nữa hàng năm nhân số những ngành này đều đang khuếch đại, chẳng qua những nghành này mở rộng chỉ là những ngành không có chiến đấu. Dù sao người có thiên phú này thật sự quá ít, phần lớn là do tổ chức bồi dưỡng từ đầu mà lên. Những người này không có thiên phú chiến đấu, lại có thể thông qua loại phương thức này tiếp cận tài nguyên của tổ chức, sau đó mượn những tài nguyên này để tu luyện.

Như những môn phái kia chỉ cần tuyển một ít người tu hành có tư chất tuyệt hảo, mà gia tộc thì trọng điểm bồi dưỡng tộc nhân có tư chất tuyệt hảo, nhưng Thiên Võng tuyển nhận thành viên không bám vào một khuôn mẫu. Chỉ cần có tài năng, mặc kệ tư chất hỏng, mặc kệ thiện ác đều có thể dung nạp! Bởi vì Thiên Võng đã vượt qua cơ cấu tổ chức thế lực bình thường, mà tạo thành một xã hội nhỏ mơ hồ. Trong xã hội nhỏ này, bất luận kẻ nào đều có nguyên lý tồn tại, dù là chỉ là một phàm nhân nho nhỏ, có lẽ hắn cũng có tác dụng không thể bỏ qua ở trong đó, thiếu bất kỳ loại người nào mới là không hoàn chỉnh. Tam giáo cửu lưu hoàn toàn chính xác khó có thể trèo lên nơi thanh nhã, nhưng sự hiện hữu của bọn hắn là điều đương nhiên, bất luận kẻ nào cũng không thể ngăn cản được.

Bởi vì những cường giả leo lên nơi thanh nhã cũng cần những tam giáo cửu lưu này tồn tại.

Lúc này Dương Thiên Vấn thật sự không biết mình đang ở chỗ nào. Thiên địa dịch chuyển chỉ có hạn cuối dịch chuyển, cũng không có hạn mức cao nhất. Dịch chuyển bao nhêu là do lực lượng mạnh, yếu một kích thần thông lúc đó quyết định, mà vị trí thì tùy cơ hội thật ra loại dịch chuyển này rất nguy hiểm, vạn nhất vị trí của Dương Thiên Vấn rất gần một tuyệt địa, vậy thì có thể bị dịch chuyển một tuyệt địa.

Điều khiến cho người phiền muộn chính là loại dịch chuyển này rất dễ dàng khiến cho người ta lạc đường.

Giờ phút này Dương Thiên Vấn có dấu hiệu lạc đường, bởi vì Dương Thiên Vấn không biết mình đang ở chỗ nào.

Huyền quang thuật thi triển ra, ở trong phạm vi trăm vạn dặm, tất cả đều là rừng rậm, không có bất kỳ vật tham chiếu nào đáng kể. Dương Thiên Vấn thả người bay lên, nhưng vừa bay ra 10m, một cỗ hấp lực cường đại từ dưới chân truyền đến, cỗ hấp lực này không làm gì được Dương Thiên Vấn, thế nhưng mỗi lần Dương Thiên Vấn lên ột mét, hấp lực này lại mạnh lên một phân, khi Dương Thiên Vấn lên cao vài chục mét, không chỉ phía dưới có hấp lực, còn có trọng lực truyền đến từ phía trên.

Khi Dương Thiên Vấn bay lên khoảng trăm mét, hắn thật sự không thể tăng lên nữa, hấp lực phía dưới với trọng lực phía trên, khiến cho Dương Thiên Vấn tiêu hao pháp lực như là thiêu đốt, vô cùng nhanh chóng.

Dương Thiên Vấn không thể không buông tha, thân hình rơi xuống. Hắn ngẩng đầu nhìn những cổ thụ cực lớn chung quanh, nên biết rằng những cổ thụ này, mỗi một gốc cây đều cao tới trăm mét trở lên. Theo như huyền quang thuật thì có chỗ thậm chí lên tới vài trăm mét. Dương Thiên Vấn cố hết sức mới chỉ bay cao trăm mét, hắn còn không bay ra khỏi rừng rậm.

Dương Thiên Vấn hiện tại không còn gì để nói. Tuy rằng Huyền quang thuật có thể hiện ra cảnh quan rừng rậm, tuy nhiên lại không tìm được phương hướng. Dương Thiên Vấn muốn bay ra khỏi rừng rậm, sau đó tìm được vật tham chiếu, nói thí dụ như mặt trời. Thế nhưng huyền quang thuật cũng không có khả năng

bao phủ mặt trời, cho nên Dương Thiên Vấn muốn muốn nhờ mặt trời để phân biệt phương hướng, nhất định phải đạt tới một độ à ánh mắt có thể nhìn về nơi xa mới được.

Choáng, buồn bực. Hắn cần độ ới có thể phân biệt được phương hướng, thế nhưng hắn lại không bay qua được độ cao này. Hắn chỉ bay đến độ cao trăm mét đã tương đối miễn cưỡng. Bay lên độ cao này không thể nhìn thấy vật tham chiếu ở xa, không thể phân biệt phương hướng, lập tức lâm vào một vòng tuần hoàn chết, vô cùng xoắn xuýt, phiền muộn, vô cùng phiền muộn. Có thể sử dụng bay, hay đi cũng được. Mặt khác Dương Thiên Vấn cũng không lo lắng, rừng rậm này tựa hồ có vài phần cổ quái, nhưng cũng không khiến cho Dương Thiên Vấn cảm giác được nguy hiểm. Nói cách khác chỉ cần tìm đúng phương hướng, hắn có thể đi ra khỏi cánh rừng rậm này.

Dương Thiên Vấn cẩn thận suy nghĩ một chút. Chính hắn tựa hồ không cần phải lựa chọn hướng đông hoặc là phía nam như phương hướng chuẩn xác. Hắn chỉ cần đi ra rừng rậm này, đi đến nơi có dấu vết người, hỏi thăm là có thể biết mình đang ở chỗ nào.

Muốn đi ra khỏi rừng rậm, chỉ có một biện pháp, đó chính là tùy tiện lựa chọn một phương hướng, sau đó đi thẳng là xong.

Dương Thiên Vấn không khỏi âm thầm cười gượng gạo. Mình cũng thật sự ngốc nghếch. Ngay cả phương pháp đơn giản như vậy hiện tại mới nghĩ ra. Xem ra cho tới nay bay tới bay lui, thời gian cao cao tại thượng quá nhiều, một số ít điều mang tính thưởng thức cũng không dễ dàng nhớ lại.

Dương Thiên Vấn tìm một nhánh cây, dựng đứng trên mặt đất, nhẹ nhàng mà buong tay, nhánh cây rơi xuống , Dương Thiên Vấn căn cứ theo phương hướng nhánh cây chỉ mà mở ra bộ pháp.

Thần thông Súc Địa Thành Thốn! Tuy rằng trong rừng rậm cây cối mọc như rừng, thân ảnh Dương Thiên Vấn vẫn lấy tốc độ cực nhanh chạy trong rừng rậm. Một bước chân thường là vài trăm mét, mà lại linh hoạt tránh được cây cối.

Về phần vấn đề dễ dàng lạc đường khi hành tẩu trong rừng rậm, Dương Thiên Vấn có huyền quang thuật thần thông nơi tay, tương đương với có một cái la bàn định vị nơi tay. Còn nữa bên trong phạm vi trăm vạn dặm, Dương Thiên Vấn cũng sẽ không gặp nguy hiểm lạc đường, trừ phi gặp trận thế.

Tốc độ của Dương Thiên Vấn càng lúc càng nhanh, nhưng hắn muốn đi ra khỏi khu rừng rậm nhìn như vô tận này độ khó còn rất lớn, cũng không phải là điều trong thời gian ngắn có thể làm được.

Chỉ là Dương Thiên Vấn cũng không gấp. Dù sao tu luyện ở chỗ này cũng không có vấn đề, không cần phải gấp. Dù sao chỗ này cổ quái như thế, khẳng định là một vùng đất không bình thường, cho nên Dương Thiên Vấn cũng không sợ hành tung của mình một lần nữa bại lộ trước mặt người khác. Hắn đi một chút rồi ngừng nhìn xem, đôi khi ngẫu nhiên có điều ngộ ra liền dừng lại tu luyện, hoàn toàn không thấy thời gian trôi qua.

Một tháng sau ở trên Thiên Linh đại lục đã tìm được tung tích của đám người kia. Chỉ có điều, không đến hơn một trăm người, mà chỉ có ba người. Ba người này giống như đúc với Dương Thiên Vấn miêu tả.

Đinh Ẩn vừa phân tích liền nghĩ ra, trên người bọn họ khẳng định có thần điện, loại thần khí không gian này, nếu không làm sao có thể mang trăm vạn Thiên thần đi tới vây công chủ thượng?

Có một chút có thể khẳng định. Nếu như đại quy mô động viên hai nghìn vạn Thiên thần, tuyệt đối không thể gạt được con mắt Thiên Võng.

Toàn bộ phân bộ Thiên Võng Thiên Linh đại lục vận chuyển lại.

"Nhị ca, chúng ta cứ như vậy trở về, nên báo cáo thế nào?" gã mập mạp hậm hực nói.

"Lão Ngũ, lời này của ngươi đã hỏi tám trăm lần." thanh niên áo lục cũng đành chị, rất đau đầu, bởi vì ngay cả hắn cũng không tìm ra lý do gì.

"Chỉ có trung thực chứ sao. Dù sao lúc này đây không thể trách chúng ta. Tất cả đều là vì lũ đồ đần kém cỏi của ngành tình báo." Lão Lục vẻ mặt âm trầm mắng.

"Thật sự bọn hắn đáng chết. Thế nhưng ở ngay dưới mắt chúng ta, để ột Thần vương giết chết hai nghìn vạn đại quân của chúng ta, chúng ta tuyệt đối không tránh được tránh nhiệm này." thanh niên áo lục vuốt trán thở dài.

Một nhóm ba người đi vào một thành nhỏ, nghỉ ngơi chỉnh đốn một phen, thông qua truyền tống đi đến phủ thành, lại từ truyền tống pháp trận phủ thành, truyền tống đến Lĩnh thành. .

Mà bên Thiên Võng, không ngừng mà có tin tức tình báo quan hệ với ba người bọn họ thông báo cho ngành tiếp thu tin tức, có chuyên gia phân tích báo cáo cho Đinh Ẩn.

"Bên Lĩnh thành chuẩn bị như thế nào? Trong chốc lát bọn họ truyền tống xong, lập tức an bài người theo sau. Nhất định phải biết rõ bọn họ truyền tống ở đâu." Đinh Ẩn trực tiếp hạ lệnh.

Theo dõi ba Thần Hoàng, cũng không phải là chuyện đùa. Đây là một việc vô cùng mạo hiểm. Chỉ vì ba lão khuyển đều có tâm trạng không tập trung, nỗi lòng buồn bực. Lại thêm Thiên Võng tỉ mỉ bố cục từng người theo dõi đều không theo dõi vượt qua một phút đồng hồ. Nói cách khác, mỗi một phút sẽ đổi một người theo dõi. Những người này không dùng thôi thần thức, mà là dùng phương thức theo dõi bằng nhân lực, một mực đi theo ba Thần Hoàng này. Thực lực từ hạ vị thần đến thượng giai Thiên thần, thậm chí còn có Linh Thần gia nhập hàng ngũ theo dõi.

Những người theo dõi từ biểu hiện ra xem ra, vô luận biện pháp cũng không thể nào là cùng một cái thế lực với môn phái, cho nên phương thức theo dõi này không gây ra bất luận kẻ nào chú ý, kể cả người trong cuộc. Để có thể báo thù tổ chức đó, dùng rất nhiều nhân lực đi theo dõi ba Trung Vị Thần Hoàng. Hành động này vô cùng mạo hiểm.

Thần giới còn chưa từng nghe nói, ba Thần Hoàng bị một mực theo dõi mấy lớn bản lĩnh còn ngỡ ngàng không biết đấy. Đừng nói là Thần Hoàng, coi như là Thần vương cũng không từng nghe nói qua.

Thế lực thần bí mạnh mẽ như này, trước đó cũng chỉ dám điều tra hành tung lộ tuyến của Dương Thiên Vấn, giữa đường mai phục mà không dùng hình thức theo dõi.

Thần vương có linh giác tương đối bén nhạy, chớ nói chi là Thần Hoàng.

Đáng tiếc. Ba Trung Vị Thần hoàng, tâm thần không yên, căn bản xem thường những ạ vị thần trên đường như con sâu cái kiến, cho nên bọn họ tuyệt đối không thể ngờ rằng trên đường đi có một bầy kiến hôi đi theo sau bọn hắn.

Theo dõi như này cũng có khuyết điểm, đó chính là chỉ có thể dùng những người địa phương. Vừa đến vùng ngoại ô, có thể cho người một mực đi theo sau lưng một Thần Hoàng, khó khăn hơn là theo dõi ở trên biển. Cũng may mắn ba vị này một mực truyền tống ở trong đại thành thị.

Chỉ là Thiên Võng cũng có phương pháp đặc biệt của Thiên Võng.

"Thế nào. Suy tính ra sao?" Đinh Ẩn trầm ổn nhìn về phía người phụ trách ngành phân tích tin tức, dò hỏi.

"Bẩm báo đại nhân, vẫn còn suy tính, chỉ có kết quả đại khái".

"Ta không thích nghe đại khái. Ta muốn là đáp án chính xác, chẳng lẽ ngươi muốn ta đi báo cáo chủ thượng, cũng dùng kết quả đại khái, những thứ này không thể xác định sao?" Đinh Ẩn âm trầm mà khẽ nói. Với địa vị Thần Hoàng của hắn, hơn nữa qua nhiều năm một mực là người tổng phụ trách Thiên Võng, địa vị cao, thể hiện uy nghiêm của kẻ bề trên. Đinh Ẩn biết rõ đây hết thảy đều là chủ nhân Dương Thiên Vấn ban tặng, cho nên tới nay, Dương Thiên Vấn giao cho chuyện gì hắn cũng không suy tính, đều nghiêm túc đi thi hành.

"Vâng. Đại nhân, chúng ta nhất định mau chóng cho đại nhân tin tức khẳng định." Người phụ trách không dám nói thêm, vội vàng trả lời. Mục đích thực sự của ba người kia ở nơi nào, còn nữa mục đích chân thật là cái gì. Có thể trước khi đi tới mà làm ra bố trí, tiếp tục theo dõi. Hoặc là tìm đến vị trí đại khái của bọn họ, phạm vi tìm tòi của Thiên Võng cũng có khả năng rút ngắn xuống. Bây giờ Thiên Võng còn không thể triển khai ở trên toàn bộ mười sáu khối đại lục cùng với vô số đại đảo Nhân Thần giới, tiến tới xác định vị trí tìm tòi chính xác.

Đây cũng là một trong nguyên nhân khiến những năm này Thiên Võng tìm khắp NhânThần giới cũng tìm không thấy một chút dấu vết của tổ chức thần bí này. Bởi vì Nhân Thần giới thật sự quá lớn, tuy rằng Thiên Võng mở rộng rất mạnh mẽ, hơn nữa tiềm lực vô cùng, thế nhưng thời gian phát triển ngắn ngủi.

Nhưng nếu như xác định được vị trí đại khái của thế lực này, như vậy có thể bớt đi rất nhiều công việc tìm kiếm.

.

Nếu như có thể duy nhất một lần tìm ra vị trí xác thực của thế lực này đương nhiên là chuyện không dễ dàng. Nếu như không thể, chỉ cần biết rằng là đại lục nào hoặc là chính xác thuộc Lĩnh nào.

.

Một năm bảy tháng trôi qua, Thiên Võng theo dõi ba Trung Vị Thần Hoàng này, điều tập rất nhiều nhân lực vật lực, tốn thời gian một năm bảy tháng, vượt qua bốn đại lục, bốn hải ngoại, vẫn không mất dấu. Ba Trung Vị Thần Hoàng này vô cùng cẩn thận, bọn họ cũng không trực tiếp quay về nơi của mình, mà đang đi vòng quanh bốn đại lục.

Đinh Ẩn có cảm giác không thể tưởng tượng nổi đối với sự cẩn thận của ba người này. Lúc mới bắt đầu, hắn còn tưởng rằng đối phương đã phát hiện ra, thế nhưng một lúc sau, lại phát hiện ra bọn họ cũng không phát hiện Thiên Võng đang theo dõi, mà là thói quen. Rất khó tưởng tượng ba Trung Vị Thần Hoàng không tiếc lãng phí thời gian, cẩn thận như vậy, thế lực thần bí này thật sự đáng sợ! Giấu cũng không khỏi quá sâu.

"Đối phương đã rời khỏi đại lục tiến vào hải ngoại. Chúng ta không có cách nào tiếp tục theo dõi. Từ trên phương hướng di chuyển, có lẽ bọn họ sẽ đi tới Lưu Phong đại lục hoặc Hắc Hải đại lục. Trên bản đồ Nhân Thần giới, chúng ta không thấy có bất luận hòn đảo cỡ lớn nào có thể dung nạp quá nhiều người. Sơ bộ đoán chừng. Bọn họ sẽ vượt trùng dương tiến về một trong hai đại lục này." Người phụ trách ngành phân tích tình báo báo cáo cho Đinh Ẩn.

"Tốt, triệu tập thành viên Thiên Võng ở hai đại lục Lưu Phong đại lục với Hắc Hải đại lục, mật thiết chú ý hành tung ba người này. Các người mau chóng phân tích số liệu tin tức, tìm ra nơi đến cuối cùng của chúng." Đinh Ẩn trầm giọng hạ lệnh.

"Vâng!"

Đám hỗn đản kia, khiến Lão Tử vòng vo một năm bảy tháng, cuối cùng kết thúc sao? Đinh Ẩn đau đầu thầm nghĩ, theo dõi ba Trung Vị Thần Hoàng, cư trong chỉ huy hắn hao phí tinh thần vẫn là tương đối số lượng cực lớn đấy.

Dựa theo tốc độ ba Thần Hoàng gấp rút lên đường, hải vực xa xôi, nửa tháng không đến nơi. Nói cách khác, Thiên Võng còn có chừng mười ngày thời gian bố trí. Hơn nữa hai đại lục đều phải được bố trí, bởi vì không biết nơi đến của đối phương, nhất định phải tung lưới.

Mười ngày thời gian, đầy đủ cho Thiên Võng bố trí xong xuôi. Tuy rằng bình thường thành viên Thiên Võng tản mạn, thế nhưng khi nhận được nhiệm vụ do tầng trên ban bố vẫn tương đối có hiệu suất cao. Nhiệm vụ này ai cũng có thể tiếp nhận. Chỉ cần ngươi chậm một bước, vậy là của người khác. Kích thích tính tích cực của một người, không thể chỉ là lòng trung thành, còn phải thỏa mãn đầy đủ nhu cầu của người này. Muốn con ngựa chạy, lại không muốn cho con ngựa ăn cỏ, điều này có thể sao?

Đã qua bảy ngày, người Thiên Võng phát hiện ra hành tung ba người ngay bên ngoài Hắc Hải đại lục. Nhắc tới cũng đúng dịp, mấy tiểu thương đội hùn vốn vượt biển buôn bán, trên đường gặp hiện tượng thiên văn thay đổi, tìm được một hòn đảo nhỏ dừng lại mấy ngày. Mà ở trong một tiểu thương đội đó có thành viên mới gia nhập Thiên Võng, khi đang gác đêm, bất ngờ phát hiện ba thân ảnh chịu đựng mưa to gió lớn từ chân trời đằng xa bay tới, không dừng lại một lát, lập tức bay qua đảo nhỏ này.

Đây chính là món quà từ trên bầu trời rơi xuống. Thành viên Thiên Võng này lập tức thông báo cho tin tức cho ngành thu tập tin tức, đã chiếm được khen thưởng thuộc về hắn. Đương nhiên bây giờ hắn không thể nhận những khen thưởng này. Nhưng khen thưởng lần này cũng khiến cho hắn từ hạ vị thần tu luyện

tới Thượng vị thần. Lại bởi vì một tiểu nhân "Con sâu cái kiến" trên mặt đất mà bại lộ hành tung của bọn hắn.

Đinh Ẩn nhận được tin tức, lập tức hạ lệnh toàn lực tiến hành bố trí càng thêm mật thiết đối với Hắc Hải đại lục, nhất định phải điều tra rõ nơi đến cuối cùng của bọn họ.

"Phân tích tình báo như thế nào?" Đinh Ẩn lập tức liên hệ người phụ trách ngành phân tích tình báo hỏi

"Bẩm báo đại nhân, căn cứ tin tức mới nhất truyền đến cùng những ngày gần đây chúng ta phân tích, mục đích của bọn hắn chính là Hắc Hải đại lục, tuyệt đối sẽ không giả!" Người phụ trách cung kính đáp.

"Hy vọng các người không phạm sai lầm, cũng hy vọng bọn họ không phải chỉ đi qua Hắc Hải đại lục." Đinh Ẩn nhàn nhạt nói. Sau khi kết thúc cuộc nói chuyện, hắn cảm thấy vô cùng mỏi mệt.

810. Chương 811: Hắc Hải Đầm Lầy. Huyền Mộc Chi Tâm

Quyển 11: Chúa tể

Chương 811: Hắc Hải đầm lầy. Huyền Mộc chi tâm

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn vẫn giẫm chận tại chỗ đi ở trong rừng rậm vô tận. Điều khiến cho Dương Thiên Vấn cảm giác rất kỳ quái là, một rừng rậm kỳ dị như này mà không có sinh vật tồn tại. Bình thường loại địa phương như này, hẳn là phải có rất nhiều tinh thú mới đúng.

Toàn bộ rừng rậm tản ra một cỗ mộc chi tinh khí với tánh mạng chi lực nồng đậm đến tận cùng. Rừng rậm giàu có sinh cơ như này lại rõ ràng không có sinh linh, cổ quái, thật sự cổ quái!

Dương Thiên Vấn không nhớ rõ chính mình đã đi bao nhiêu lộ trình. Hắn biết rõ đã qua một năm tám tháng, trong kính Huyền Quang vẫn chỉ là một cánh rừng bao la bạt ngàn không có giới hạn.

Nếu như không phải là vì Dương Thiên Vấn vô cùng tự tin vào huyền quang thuật thần thông của mình, chỉ sợ hắn cũng đã hoài nghi mình một mực đi xung quanh cánh rừng rậm này.

Dương Thiên Vấn cũng đành chịu. Một năm tám tháng đã qua rồi, không có khả năng lại thay đổi phương hướng cho nên, Dương Thiên Vấn cũng chỉ có kiên trì đi đi tiếp.

Có đôi khi Dương Thiên Vấn cũng hoài nghi. Rừng rậm này có phải là một ảo cảnh, hoặc là một kết giới đặc thù hay không mà tại sao lại lớn như vậy chứ? Chỉ là đáng tiếc, Dương Thiên Vấn đối với Thần giới rất hiểu rõ còn giới hạn tới mặt ngoài. Dù sao thời gian Dương Thiên Vấn phi thăng quá ngắn, tuy rằng hắn đã đi du lịch một thời gian ngắn, đi qua không ít địa phương, thế nhưng so sánh với toàn bộ Thần giới mà nói, không đáng giá nhắc tới.

Cho nên, Dương Thiên Vấn cũng không biết mình hiện tại đang ở nơi nào, tìm hiểu rõ địa đồ Nhân Thần giới cũng không nắm chắc được mình đang ở chỗ nào.

Dương Thiên Vấn rất phiền muộn, một lần thi triển dịch chuyển thiên địa, thành công tránh được một kiếp nạn, vốn phải là sự tình vui vẻ, nhưng hôm nay chính mình lại lạc đường. Đây đúng là họa vô đơn chí (*họa đến dồn dập)

"Hả? cẩn thận đi theo bọn hắn" . Đinh Ẩn cao hứng đáp.

"Đại nhân, đã có kết quả. Theo như chúng ta suy đoán, mục đích của những người này tuyệt đối chính là Hắc Hải đại lục. Xem phương hướng bọn hắn truyền tống, chính là Hắc Hải đầm lầy ở trung tâm Hắc Hải đại lục, là đầm lầy lớn nhất toàn bộ Thần giới. Nghe nói bên trong trải rộng xà trùng kiến độc." người phụ trách phân tích tình báo báo tin vui cho Đinh Ẩn.

"Ngươi khẳng định?"

"Ta rất khẳng định!"

"Lập tức cho thành viên Thiên Võng ở thành thị cách Hắc Hải đầm lầy gần nhất đến bố trí tai mắt trên đường tới Hắc Hải đầm lầy, nhất định phải tận mắt nhìn thấy bọn họ tiến vào đầm lầy." Đinh Ẩn hạ lệnh, trong lòng thầm nghĩ, khó trách ngàn năm qua cả Thiên Võng không tìm được một chút dấu vết, thì ra tên gia hỏa này ẩn thân ở trong Hắc Hải đầm lầy.

Bất quá hắn làm thế nào mà an toàn đi vào trong đầm lầy? ở trong kho tài liệu Thiên Võng có ghi lại Hắc Hải đầm lầy. Đây là đầm lầy lớn nhất lớn nhất Nhân Thần giới, cả Thần giới, chiếm diện tích có thể đạt tới lớn gấp ba Hành Dương Lĩnh, toàn bộ đầm lầy khắp nơi đều vô cùng nguy hiểm. Thế nhưng không thể phủ nhận một điều là tài nguyên ở trong Hắc Hải đầm lầy tương đối phong phú.

Đinh Ẩn suy nghĩ nát óc cũng nghĩ không ra. Thế lực này dùng biện pháp gì mà có thể chiếm giữ Hắc Hải đầm lầy lớn như vậy? Bọn họ làm thế nào mà có được tự do ra vào Hắc Hải đầm lầy? Ừ, không, không đúng, trừ phi là thuần phục tùng tất cả độc trùng trong đầm lầy Hắc Hải, nếu không căn bản không có khả năng khiến cho Thiên thần tự do ra vào.

.

Muốn thuần phục toàn bộ độc trùng trong Hắc Hải đầm lầy là một nhiệm vụ không thể hoàn thành, Hắc Hải trong ao đầm sinh tồn lấy vô số độc trùng, hoa cỏ độc. Tuy thực lực bản thể của chúng cũng không tính quá mạnh mẽ, nhưng điều khiến cho người ta tuyệt vọng chính là số lượng cùng với dị năng đáng sợ, dẫn đến Hắc Hải đầm lầy là nơi ít ai lui tới, coi như là trong phạm vi mười vạn dặm cũng ít có người. Có lẽ chỉ có cao thủ cấp bậc Thần vương trở lên mới có thể xâm nhập vào trong đó.

Trong số những độc trùng, cây cỏ độc này, còn có một chút dị chủng viễn cổ. Sự cường đại của bọn nó khiến cho ngay cả Thần Hoàng cũng không dám đơn giản trêu chọc, đây cũng là nguyên nhân khiến qua nhiều năm như vậy, Hắc Hải đầm lầy một mực bị xà trùng kiến độc chiếm đoạt

.

Đinh Ẩn suy đoán. Những người dưới Thần vương trở xuống đều đi vào trong không gian thần khí, do cao thủ chân chính mang theo Thần Điện ra vào.

Dương Thiên Vấn đã đi trong rừng rậm hai năm, cuối cùng từ trong kính Huyền Quang hiện cảnh vật hơi có chút khác thường, hắn đang muốn tiến đến xem xét.

Linh hồn Đinh Ẩn vang lên một giọng nói: "Bẩm báo chủ thượng, thuộc hạ đã tra được chỗ ở của ba Trung Vị Thần hoàng."

"Ừ, nói, bọn họ ở nơi nào?" Dương Thiên Vấn vội vàng hỏi.

"Bọn họ tiến vào Hắc Hải đầm lầy. Thuộc hạ hoài nghi trụ sở của bọn hắn ở trong Hắc Hải đầm lầy. Bởi vì cũng chỉ có một nơi đoạn tuyệt với nhân thế này mới có đầy đủ tài nguyên cung cấp cho bọn hắn bồi dưỡng đại quân." Đinh Ẩn báo cáo kết quả phân tích tình báo. Thế lực thần bí này tựa hồ rất ít liên lạc với bên ngoài. Như vậy thế lực nào có thể lập tức có thể xuất ra hai nghìn vạn Thiên thần? Hiển nhiên một khi không đủ phong phú tài nguyên, không thể nào bồi dưỡng được đại quân khổng lồ như vậy.

"Hắc Hải đầm lầy?" Dương Thiên Vấn lấy địa đồ Nhân Thần giới ra, cẩn thận nhất tìm kiếm.

"Đúng vậy, Hắc Hải đầm lầy. Đầm lầy lớn nhất thần bí nhất đáng sợ nhất Thần giới" Đinh Ẩn đáp: "Chúng ta phái mười mấy cao thủ đi vào tra tìm, tuy nhiên lại tổn thất hai phần ba cao thủ, không tra được cái gì. Sau khi bọn họ đi vào đến mất tích."

Sau khi Dương Thiên Vấn nghe xong, hắn trầm ngâm trong chốc lát, phân phó : "Mật thiết giám thị, không nên hành động thiếu suy nghĩ. Hắc Hải đầm lầy? Được, ta xong sự tình ở đây sẽ đi tìm các người tính sổ. Làm Lão Tử tức giận, Lão Tử dùng đại trận hoàn toàn phong bế Hắc Hải đầm lầy!

Thế nhưng hắn suy nghĩ về phạm vi Hắc Hải đầm lầy, bỏ qua biện pháp bày trận. Bày trận cũng không phải là nói bày là có thể bày, cần tài liệu, trận pháp cao cấp, bắt đầu sắp xếp rất phiền toái. Nếu như bày

bố một trận pháp bao phủ Hắc Hải đầm lầy, Dương Thiên Vấn dù có táng gia bại sản cũng bày bố không được một nửa trận

Tuy rằng như thế, nhưng Dương Thiên Vấn là khẳng định phải báo thù này. Dương Thiên Vấn là một người nóng nảy, nhưng cũng không có nghĩa là một người có thể khi dễ. Trái lại chừng nào đó nói lên Dương Thiên Vấn là một người có thù tất báo.

Đã xong với Đinh Ẩn linh hồn vang lên một giọng nói, Dương Thiên Vấn đặt tinh lực ở điều khác thường trong rừng rậm. Muốn báo thù, ít nhất cũng phải đợi đến lúc đột phá đến cấp bậc Thần Hoàng, hoặc là đợi khi Tiểu Bạch thần ấn khôi phục lại trình độ trước kia.

Phạm vi mười mét thật sự quá gần. Khói, Dương Thiên Vấn muốn kéo màn ảnh gần lại, tiếp nhận giọng nói Đinh Ẩn, không còn cách nào, chỉ cần trước hết nghe nói sau.

Hiện sự tình ở bên kia đã qua một đoạn thời gian, Dương Thiên Vấn lại thi triển ra huyền quang thuật, trực tiếp kéo cảnh tượng chỗ khói đen lại gần.

Có người!

Ba nam hai nữ. Tổng cộng năm người, đang ngồi vây quanh ở trước đống lửa, nướng một loại thịt không biết tên.

Dương Thiên Vấn buồn bực. Bên trong rừng rậm này căn bản không có bất luận sinh linh, bọn họ lấy đâu ra thịt mà nướng? Chẳng lẽ là mang theo từ bên ngoài đến hay sao? Mặc kệ, chỉ cần bọn họ biết rõ đường đi ra ngoài, mình không cần quản xem bọn hắn làm thế nào có thịt nướng.

"Mộc Uyển tỷ tỷ, chúng ta đều tiến vào ba mươi năm, thế nhưng còn không tìm thấy Huyền Mộc chi tâm, làm sao bây giờ?" người trẻ tuổi cầm dĩa thịt nướng ăn thở dài nói.

"Ta không biết." nữ tử trẻ tuổi rất xinh đẹp thanh thuần trả lời.

"Mộc Thiên, kiên nhẫn chút. Chúng ta nhất định có thể tìm được. Thời gian trăm năm chỉ mới qua một phần ba mà thôi, chúng ta chỉ cần tiếp tục xâm nhập, nhất định có thể tìm được Huyền Mộc chi tâm." Một người ngồi ở bên người tuổi trẻ, dáng vẻ dị thường anh tuấn, cùng lứa tuổi, trả lời.

"Mộc Minh, ngươi bớt nói nhảm đi" Mộc Thiên quay đầu lại trừng mắt nhìn Mộc Minh nói.

"Rồi, các người không nên tranh cãi nữa. Nếu như tìm được Huyền Mộc chi tâm, Mộc gia chúng ta đã sớm nhất thống Thần giới rồi." Một người trẻ tuổi dáng vẻ vô cùng quen thuộc ngăn cản nói.

"Mộc Sam đại ca nói cũng đúng. Chúng ta nhất định có thể trở về." Một người trẻ tuổi lên tiếng nói.

"Mộc Thanh muội muội, Mộc Sam đại ca nói cái gì đều đúng, chúng ta nói cái gì đều kém cỏi." Mộc Thiên với Mộc Minh Âm Dương tức giận nói. Huyền Mộc chi tâm là vật gì? Mộc chi nhất tộc? Nơi đây vẫn là Thần giới sao? Sao chưa từng nghe nói qua Mộc chi nhất tộc?

Chờ một chút!

Thái cổ Thần tộc, Mộc gia nhất tộc? !

Nơi này là thái cổ Thần giới?

Không thể nào? Quá kịch hóa sao? Thiên địa dịch chuyển lợi hại như vậy sao? Từ trong Nhân Thần giới trực tiếp dịch chuyển đến Thái Cổ Thần giới sao?

Ách, nếu như không phải là thần thông của mình phạm sai lầm thì chính là lúc ấy luồng áng sáng kia lực công kích cùng với lực phòng ngự của mình va chạm vào một chỗ sinh ra lực lượng quá mức cường hãn! Nếu không không có khả năng dịch chuyển khoảng cách xa như thế, trực tiếp vượt qua giới đến Thái Cổ Thần giới. Thiên địa dịch chuyển này tùy cơ hội dịch chuyển thật sự có chút không đáng tin cậy.

Thần thông sai sót có khả năng cực kỳ bé nhỏ, vậy khẳng định lực công kích của luồng ánh sáng quá cường đại chính là nguyên nhân!

Dương Thiên Vấn không khỏi âm thầm giật mình, may mắn chính mình cầm giữ Hậu thiên công đức chí bảo hộ thân, nếu không một kích này tuyệt đối có thể giết chính mình trong nháy mắt.

Dương Thiên Vấn không dám lần nữa xem thường những Thần Hoàng này. Cả đám đều là những không người chọc được. Về sau gặp gỡ những địch nhân khác Thần Hoàng cấp, trước tiên chiếm tiên cơ, dùng thế sét đánh giết chết nói sau.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút. Hắn một mặt Súc Địa Thành Thốn hướng vậy năm người trẻ tuổi. Năm người trẻ tuổi này đều có tu vi Thượng vị thần, tu vi cũng không cao. Nghe bọn họ nói, hình như bọn họ đi tới tìm kiếm Huyền Mộc chi tâm. Hơn nữa nhìn ra được Huyền Mộc chi tâm đối với bọn họ vô cùng trọng yếu, hơn nữa vô cùng khó tìm, cũng vô cùng hi hữu.

Dương Thiên Vấn trầm ngâm trong chốc lát, thông qua linh hồn vang lên một giọng nói liên hệ với kẻ chỉ dẫn la bàn hỏi: "Huyền Mộc chi tâm là vật gì. Có gì hữu dụng?" Sau khi hai mươi mấy đạo phong ấn được cởi bỏ, kẻ chỉ dẫn la bàn đã không cần ngủ say. Dương Thiên Vấn cũng không cần triệu hoán vận mệnh la bàn lấy ra kẻ chỉ dẫn la bàn, có thể trực tiếp thông qua linh hồn vang lên một giọng nói hỏi dò một vài vấn đề. Hình thức này rất thuận tiện. Ở có chút nơi xuống, Dương Thiên Vấn không thích hợp xuất ra bảo vật như vận mệnh la bàn. Bất kỳ vật gì Dương Thiên Vấn cũng dám lấy ra, kể cả một ít át chủ bài bảo vệ tánh mạng. Nhưng vận mệnh la bàn, Dương Thiên Vấn đã hạ quyết tâm, trước lúc có thực lực tuyệt đối, tuyệt đối sẽ không xuất nó ra thị chúng. La bàn chỉ dẫn ngạc nhiên trả lời.

"Không cần hỏi, khẳng định Huyền Mộc chi tâm là một bảo vật".

"Ừ, cần phải, khả năng, đại khái chính là vậy" Dương Thiên Vấn cũng đành chịu. Mộc chi nhất tộc thánh địa? Ách, điều này có chút phiền phức. Nếu là thánh địa của một tộc, tự nhiên sẽ không hoan nghênh người ngoại tộc tiến vào trong. Đây chính là phiền phức lớn, vạn nhất nếu như bị phát hiện ra, vậy thì thật sự có chút thê thảm.

"Vậy ngươi cần cẩn thận một chút. Huyền Mộc chi tâm chính là đặc sản ở trong cánh rừng Huyền Mộc bao la bạt ngàn này. Nó là chí bảo Mộc hệ, công dụng cực lớn, trong đó một tác dụng lớn nhất chính là thôi hóa người Mộc chi nhất tộc trưởng thành. Tộc nhân trực hệ Mộc chi nhất tộc, có thể thông qua nó tiến vào thời kỳ trưởng thành chính thức, người Thái Cổ Thần tộc sau khi trưởng thành, tiềm lực thiên phú đều có thể nói đệ nhất Thần giới! Mặc dù là thập đại thần thú gia tộc cũng mới có thể so sánh được." Kẻ chỉ dẫn la bàn trả lời, "Đương nhiên. Cũng không thể nói thái cổ Thần tộc ở trong sẽ không có tài trí bình thường rồi. Nhưng là chỉ cần đạt được Huyền Mộc chi tâm thôi hóa dung hợp, Mộc chi nhất tộc khẳng định không có tài trí bình thường!"

"Huyền Mộc chi tâm sao lại lợi hại như vậy? Chẳng lẽ không có Huyền Mộc chi tâm, Mộc chi nhất tộc sẽ toàn tộc xuống dốc hay sao?' Dương Thiên Vấn chần chờ một chút, cẩn thận suy nghĩ một chút hỏi.

"Điều này sao có thể? Nếu như Mộc chi nhất tộc như thế ỷ lại Huyền Mộc chi tâm, chỉ sợ cái này Mộc chi nhất tộc đã sớm biến mất ở bên trong dòng nước lịch sử rồi. Chủng tộc chính thức đỉnh cấp chắc chắn sẽ không hoàn toàn không hề giữ lại mà ỷ lại ngoại vật." Kẻ chỉ dẫn la bàn phản bác: "Trên thực tế, mấy hoàng tộc lớn của thái cổ Thần tộc, nói thí dụ như Mộc chi nhất tộc, cho dù không dựa vào Huyền Mộc chi tâm, cũng có thể trưởng thành, chỉ cần đi qua trình tự chậm hơn một ít, trưởng thành tự nhiên so với thông qua Huyền Mộc chi tâm thôi hóa nhất định có khác biệt, nhưng cũng không lớn. Ừ. Khác biệt lớn nhất chính là trưởng thành tự nhiên cần nhiều thời gian, mà dùng Huyền Mộc chi tâm thôi hóa thì trái lại."

811. Chương 812: Giao Lưu Với Tiếp Xúc

Chương 812: Giao lưu với tiếp xúc

"Huyền Mộc chi tâm tồn tại ở trong cánh rừng Huyền Mộc bao la bạt ngàn vô tận này. Ở trong cánh rừng Huyền Mộc bao la bạt ngàn, có mộc chi tinh khí cùng với tức với sinh mạng nguyên lực, ngươi cũng cảm nhận được không? Nhưng ở trong một khu rừng rậm thần kỳ như này lại không có chút sinh linh tồn tại.

Đây vốn là điều không hợp lý. Tất cả là bởi vì nơi này chính là Mộc chi nhất tộc sinh ra. Ở trong cánh rừng Huyền Mộc bao la bạt ngàn, tồn tại một loại Huyền Mộc chi khí, khi tức này thông qua năm tháng vô tận với cánh rừng bao la bạt ngàn đặc thù hoàn cảnh dưới sự kích thích, hình thành Huyền Mộc chi tâm." Kẻ chỉ dẫn la bàn dứt lời rồi không nói tiếp. Hiển nhiên nói đến đây đã đầy đủ. Những điều còn sót lại cũng không phải là quyền hạn bây giờ Dương Thiên Vấn có thể biết được.

Dương Thiên Vấn cũng không cưỡng cầu. Chỉ cần biết hiện tại bản thân mình đang ở chỗ nào, như vậy đủ rồi.

Nếu như nhìn thấy người. Dương Thiên Vấn thầm nghĩ trong lòng; Hay là quang minh chánh đại đi tới chào hỏi, sau đó hỏi đường ra, hay là thay đổi một hướng khác, không cần phải đi tới nói mấy lời khách sáo?k„

Cẩn thận suy nghĩ một chút. Dương Thiên Vấn quyết định quang minh chánh đại đi tới. Mặc dù nói Dương Thiên Vấn có phong cách hành sự khác nhau, nhưng tóm lại hắn vẫn có thiên hướng về phạm vi quang minh lỗi lạc. Đối mặt địch nhân, Dương Thiên Vấn không ngại sử dụng một ít thủ đoạn dị thường, thế nhưng đối với người xa lạ không có cừu oán, bình thường Dương Thiên Vấn chắc chắn sẽ không dùng một ít thủ đoạn ám muội.

Chỉ là lúc này, Dương Thiên Vấn xác thực vô cùng mà xoắn xuýt, nơi này chính là người ta Mộc chi nhất tộc thánh địa, chính mình đột nhiên xuất hiện ở nơi đây, nghênh ngang trên mặt đất tiến đến hỏi người ta đường ra, chỉ sợ muốn không làm cho hiểu lầm cũng không có khả năng.

Không thể nói trước cuối cùng rất có thể khiến cho toàn bộ Mộc chi nhất tộc đồng thời xuất động để đối phó với mình.

Hiện tại Dương Thiên Vấn thật sự rất nôn nóng. Hắn nghĩ rồi hỏi vận mệnh la bàn nói: "Ngài biết rõ phương hướng nào mới là đường ra chính xác nhất không?"

"Ngươi không cần nghĩ. Cho dù biết phương hướng, ngươi cũng không ra được, cánh rừng Huyền Mộc bao la bạt ngàn này chính là Mộc chi nhất tộc thánh địa. Toàn bộ cánh rừng bao la bạt ngàn đều bao phủ ở một tầng kết giới, không có Mộc chi nhất tộc mật pháp, ngươi căn bản không ra được." Kẻ chỉ dẫn la bàn không chút nào nể tình mà nói.

Dương Thiên Vấn không còn gì để nói, vô lực mà hỏi: "Ta đi vào bằng cách nào?"

"Thiên địa dịch chuyển thần thông, bỏ qua tất cả kết giới thế gian! Vận khí của ngươi thật sự quá may mắn " kẻ chỉ dẫn la bàn trêu chọc nói. Không hỏi thêm gì nữa, Dương Thiên Vấn cất bước đi về hướng năm người trẻ tuổi.

Dương Thiên Vấn Súc dùng Địa Thành Thốn thần thông, mặc dù là thế tốc độ cũng không kém hơn phi hành trên không trung.

Bên kia năm người trẻ tuổi Mộc chi nhất tộc vừa mới ăn hết thịt nướng, đang muốn tiếp tục đi tìm kiếm Huyền Mộc chi tâm. Một thanh âm từ đằng xa truyền đến: "Chư vị, thật ngại, quấy rầy một chút."

"Ai vậy?" Mấy người trẻ tuổi lập tức phản ứng, thả thần thức ra ngoài dò xét, tuy nhiên lại không thấy hiện cái gì.

Lúc này, từ đằng xa xuất hiện một bóng người, mấy cất bước đã đi tới trước mặt bọn họ. Mấy người trẻ tuổi sửng sốt một chút, lập tức phản ứng, liếc mắt nhìn, hỏi: "Tiền bối, ngài là?" Người có thể có thân pháp quỷ dị như này khẳng định không phải là người bọn hắn có thể so sánh.

"Ta chính là Vấn Thiên cư sĩ. Một năm trước ta bị không gian loạn lưu truyền đến đây, đang lo biện pháp đi ra ngoài. Không biết năm vị tiểu hữu có bằng lòng giải thích nghi hoặc cho tại hạ hay không?" Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi.

Đáng tiếc, mấy người trẻ tuổi chưa từng gặp qua các mặt của xã hội, nào biết đại danh Dương Thiên Vấn.

"Tiền bối ngài không phải là người tộc của ta?" Mộc Sam chần chờ một chút mở miệng hỏi.

"Dương mỗ gặp cường địch mai phục hơn một năm trước, liều chết dùng mật thuật xé mở không gian, bị ngoài ý muốn truyền tống đến đây. Không biết năm vị tiểu hữu là người tộc nào? Nơi đây lại nơi nào?"

Dương Thiên Vấn ra vẻ không biết mà hỏi thăm.

Mấy người trẻ tuổi có chút khó xử, dựa theo đạo lý mà nói, vị tiền bối này, nếu đúng như theo lời nói, vậy không phải lỗi của hắn, thế nhưng quy củ trong tộc, bất luận người ngoại tộc nào cũng không được tiến vào thánh địa bổn tộc.

Mộc Uyển đứng dậy trả lời: "Bẩm báo tiền bối, chúng ta chính là tộc nhân Mộc chi nhất tộc, thái cổ Thần tộc, nơi này là thánh địa tộc của ta"

Dương Thiên Vấn ra vẻ kinh ngạc nói: "Cái gì, ta bị đưa đến thái cổ Thần giới? Nhưng lại rơi xuống thánh địa trong tộc các người? Ách mặc dù không phải cố ý mà đến nhưng tại hạ nguyện ý xin lỗi Mộc chi nhất tộc. Ta xem năm vị tiểu hữu cũng không làm chủ được. Không bằng các người mang tại hạ đi tìm người có thể làm chủ, tại hạ tự mình giải thích nguyên nhân, hơn nữa trịnh trọng nói xin lỗi." Dương Thiên Vấn cũng không phải là một người chết sĩ diện, có sai phải nhận , dám làm dám đảm đương. Dương Thiên Vấn cũng tạo ra cảm giác nhất định. Ít nhất vị tiền bối này không hề giống một ít cao thủ thực lực cao cường cao ngạo, bất phàm, không coi bọn họ, những Thượng vị thần tu vi thấp vào trong mắt.

"Vậy. Nếu không tiền bối như vậy đi, vãn bối báo cáo sự tình cho trưởng bối. Mà tiền bối ngài một mực đi theo phương hướng này, liền có thể tìm thấy lối ra, chỗ đó tự nhiên có tiền bối trong tộc tiếp đãi ngài." Mộc Sam ổn trọng lên tiếng đề nghị.

"Ta không có vấn đề" Dương Thiên Vấn trả lời. Nói xong hắn liền đi theo hướng Mộc Sam chỉ dẫn. Dương Thiên Vấn cũng lười nghe lén nội dung năm người trẻ tuổi báo cáo với trưởng bối.

Mộc Sam lập tức dùng mật thuật trong tộc liên lạc với trưởng bối trong nhà. Năm người trẻ tuổi này đều là thành viên hoàng tộc Mộc chi nhất tộc, trưởng bối trong nhà đều là đại nhân vật chiếm địa vị cao trong tộc.

"Sam nhi, chuyện gì? Ngươi không phải đang thí luyện ở thánh địa sao?" Một giọng nói trầm ổn mà thân thiết vang lên."Chẳng lẽ các người nhanh như vậy đã thành công rồi hả?" Cánh rừng Huyền Mộc bao la bạt ngàn ngoại trừ rộng lớn không biên giới, cũng có không nguy hiểm. Chẳng qua Huyền Mộc chi tâm rất khó tìm mà thôi. Cho nên người này cũng không lo lắng an toàn của năm người trẻ tuổi.

"Phụ thân, chúng ta gặp một chút sự tình, báo cáo với người" Mộc Sam cung kính đáp.

"Ồ? Chuyện gì?" phụ thân Mộc Sam nghe xong, biết chắc là chính sự, nếu không con trai không nghiêm túc như thế.

"Là như vậy, phụ thân" Mộc Sam kể lại từ đầu tới cuối chuyện của Dương Thiên Vấn, không bỏ sót chút nào.

"Ngươi nói là người này tự xưng là Vấn Thiên cư sĩ?" phụ thân Mộc Sam nghe xong, hỏi xác nhận lại.

"Đúng vậy, hắn đại khái hai mươi sáu hai mươi bảy" Mộc Sam cẩn thận miêu tả dáng vẻ Dương Thiên Vấn.

"Thật sự là hắn?" phụ thân Mộc Sam kinh ngạc nói, trong giọng nói tựa hồ có vài phần kinh ngạc.

"Phụ thân, vậy Vấn Thiên cư sĩ là người nào, sao người lại cao hứng như vậy? Nhưng hắn đột nhiên xuất hiện trong đất thánh của tộc ta, người cũng phải cẩn thận xử lý chuyện này" Mộc Sam cũng không ngốc, sở dĩ hắn không hỏi dò đề cập việc này, là bởi vì sức nặng với thực lực của mình không đủ, nói ra sợ chọc đối phương nổi sát tâm.

"Ừ, đột nhiên xuất hiện ở trong thánh địa? Cái này có chút phiền toái, chỉ là cũng không có gì. Ở trong thánh địa cũng không có bảo bối. Ta tin tưởng Huyền Mộc chi tâm cũng không phải người ngoại tộc có thể đơn giản tìm được." phụ thân Mộc Sam trả lời, kỳ thật Mộc chi nhất tộc coi cánh rừng Huyền Mộc bao la bạt ngàn như là thánh địa, kỳ thật đa phần là một biểu tượng. Ý tứ trong đó là dù sao Mộc chi nhất tộc sinh ra ở trong đó, đi qua mấy kỷ tiến hóa, Mộc chi nhất tộc không còn ý ỷ lại, trọng yếu đối với cánh rừng Huyền Mộc bao la bạt ngàn như lúc mới sinh ra. Những nhân vật quan trọng trong tộc cũng bắt đầu có ý thức coi cánh rừng Huyền Mộc bao la bạt ngàn có ảnh hưởng đối với Mộc chi nhất tộc.

Cho nên cánh rừng Huyền Mộc bao la bạt ngàn này đã trở thành thánh địa. Không để người bình thường tiến vào, chỉ có người tuổi trẻ có thể ở trong đó trăm năm, tìm kiếm cơ duyên, tìm được là vận khí, tìm không thấy cũng không có quan hệ.

Đây cũng là nguyên nhân khiến phụ thân Mộc Sam cũng không coi trọng Dương Thiên Vấn xông vào cánh rừng Huyền Mộc bao la bạt ngàn, hắn càng quan tâm tới chính bản thân Dương Thiên Vấn.

"Vấn Thiên cư sĩ người này là là ..." phụ thân Mộc Sam nói ra uy danh Dương Thiên Vấn.

Năm người trẻ tuổi biết được, không khỏi ngây ra như phỗng. Bọn họ cũng không nghĩ ra. Một nhân vật phong vân Thần giới như vậy mà bọn họ lại gặp được, lại còn đứng gần như vậy. Điều càng khiến bọn họ không ngờ tới là, như vậy một tông sư đan đạo đỉnh phong lại có thể bình dị gần gũi như thế.

Năm người không khỏi cảm thán một hồi. Đây mới thực sự là phong phạm tông sư.

"Không nói nữa, ngươi cũng không nên hỏi việc này. Hiện tại ngươi chủ yếu nhất là hoàn thành thí luyện." phụ thân Mộc Sam nói xong cũng kết thúc cuộc nói chuyện.

Mạng lưới vừa kết thúc, phụ thân lên đường tiến về phòng nghị sự trong tộc, báo cáo tộc trưởng đại nhân. Với thân phận lúc này của Dương Thiên Vấn, thật sự phải tiếp đãi hắn, nhất định phải tộc trưởng tự thân xuất mã mới được, nếu không đủ cấp bậc lễ nghĩa thì chính Mộc chi nhất tộc sẽ bị chê cười.

Với tư cách một trong Thái cổ Thần tộc, hoành hành thái cổ Thần giới mấy kỷ, Mộc chi nhất tộc nếu như thất thố đương nhiên sẽ bị người khác chê cười.

Đả kích danh dự đối với Mộc chi nhất tộc là trọng đại nhất. Thái cổ Thần tộc cao ngạo, so với Thú Thần giới, thập đại thần thú gia tộc mạnh nhất cũng không có nhiều yếu kém. Bọn hắn vô cùng coi trọng phương diện danh dự, không thể để cho người ngoài tùy ý chửi bới. Hơn nữa một phương diện nữa là cần thảo luận vấn đề xin lỗi với bồi thường tiến vào thánh địa, một phương diện khác chính là dùng quy cách tương ứng đón tiếp Dương Thiên Vấn, tông sư Thần giới.

Tiến vào Mộc chi nhất tộc thánh địa. Chuyện này nhưng lớn nhưng đi qua một loạt thảo luận về sau, Mộc chi nhất tộc, thái cổ Thần tộc cũng không nắm lấy không tha. Bởi vì thái độ Dương Thiên Vấn vô cùng thành khẩn. Hắn bày tỏ nguyện ý xin lỗi, người ta nể tình, mà thánh địa Mộc Tộc bây giờ là biểu tượng lớn hơn là ý nghĩa thực tế, lại không có gì cơ mật với bảo vật. Chỉ cần chịu nhận lầm xin lỗi, sau đó lại tùy tiện bồi thường, một chút lợi nhuận, chuyện này coi như bỏ qua. Đương nhiên, chỉ có thể là lợi nhuận nhỏ. Nếu như công phu ngoạm sư tử, đó chính là đắc tội với người. Đường đường Thái cổ Mộc Thần nhất tộc, lại đuổi tận cùng, yêu cầu làm người khánh kiệt, vậy đã ném tất cả mặt mũi đi rồi.

Ba tháng sau, Dương Thiên Vấn từ trong kính Huyền Quang, đã thấy được phần cuối cánh rừng bao la bạt ngàn, trong lòng rất vui vẻ. Rốt cục hắn có thể đi ra khỏi địa phương quỷ quái này rồi, thật sự làm cho người khó chịu.

Lại qua mấy ngày, Dương Thiên Vấn đã có thể dùng mắt thường nhìn thấy tầng kết giới trong suốt, cũng nhìn thấy tình hình bên ngoài kết giới. Không nhìn không biết, vừa nhìn đã giật mình, bên ngoài kết giới, đứng mười mấy người, mỗi người nhìn qua đều không đơn giản, mà bọn họ đều dáng tươi cười, mặc trang phục lộng lẫy

Điều này làm cho Dương Thiên Vấn có chút ngoài ý muốn. Từ trang phục, khí độ cũng nhìn ra được, mười mấy người này tuyệt đối là cao tầng Mộc Thần tộc, đều là thượng vị giả chức vị cao!

Nhiều người tụ tập ở bên ngoài kết giới, hiển nhiên là vì mình mà đến, Dương Thiên Vấn xem xét một chút nhưng hắn thật sự không nhận ra được mục đích của những người này.

Nói bọn họ sinh lòng ác ý, nhưng trang phục nhìn qua vô cùng chính thức với long trọng, giống như đang hoan nghênh một khách nhân trọng yếu. Thế nhưng hết lần này tới lần khác Dương Thiên Vấn có cảm giác cổ quái. Bản thân mình mới tới nơi đây, căn bản không có liên quan đến Mộc Thần tộc, hơn nữa từ ý nghĩa nào đó mà nói, chính mình xông vào thánh địa đối phương, xem như có chút mạo phạm đối phương.

Cho dù đối phương không động thủ, cũng không cần phải long trọng hoan nghênh như này. Sự tình, ở bên trong Mộc Thần nhất tộc, chấp sự chính là quản lý toàn bộ. Theo tin tức cao tầng trong tộc, lúc này Mộc

Thần nhất tộc chính là do tộc trưởng với mười hai vị chấp sự cùng nhau quản lý toàn bộ nhân tộc Mộc Thần. Mà cơ cấu quyền lực lớn nhất Mộc Thần nhất tộc chính là Tối cổ Trưởng Lão Các bất quá mấy người đó bình thường không để ý tới sự tình, một lòng tu luyện, trừ phi trong tộc gặp chuyện mà tộc trưởng với mười hai vị chấp sự cũng không xử lý được chuyện trọng đại hoặc là Mộc Thần nhất tộc rơi vào tình cảnh sống chết tồn vong nếu không bọn họ sẽ không xuất thủ.

Về phần trong Trưởng Lão Các đến tột cùng có mấy vị trưởng lão, vậy cũng không cần biết.

"Đại chấp sự, Vấn Thiên cư sĩ đi ra. Có thể mở kết giới sao?" phụ thân Mộc Sam chính là Đệ Ngũ chấp sự Mộc Thần nhất tộc, từ con trai Mộc Sam đã được biết dáng vẻ đại khái của Dương Thiên Vấn, chứng kiến thân ảnh Dương Thiên Vấn liền lên tiếng hỏi.

"Mở kết giới!" Đứng ở kết giới chỗ ba vị chấp sự, hợp lực mở kết giới ra, mở ra một lỗ hổng có thể dung nạp hai người ra vào.

"Thái cổ Mộc Thần nhất tộc, hoan nghênh Vấn Thiên cư sĩ Dương Thiên Vấn, Dương cư sĩ quang lâm tộc ta." Đệ Ngũ chấp sự đứng ở bên người Đại chấp sự khách khí cao giọng hô.

"Chư vị thần hữu, quá khách khí. Dương mỗ ngộ nhập quý tộc. Thật sự là tình thế bất đắc dĩ. Dương mỗ nguyện ý tạ lỗi Mộc Thần nhất tộc chư vị, hơn nữa nguyện ý bồi thường phí tổn thất" danh dự Dương Thiên Vấn vô cùng lên trên nói, trực tiếp đưa ra lời xin lỗi với bồi thường. Trên thực tế, Dương Thiên Vấn phải không muốn lại được tội Mộc Thần nhất tộc như vậy một quái vật khổng lồ rồi, bởi vì đã có một thế lực thần bí khiến cho Dương Thiên Vấn sứt đầu mẻ trán, hắn cũng không muốn lại chọc một cự bá khác.

Tuy rằng không biết chi tiết về thế lực thần bí. Chỉ là cái này Mộc Thần nhất tộc uy danh thế nhưng đã sớm nổi tiếng đã lâu, người ta tự mình Thần giới sinh ra đời chi tế. Liền tung hoành ở Thần giới, mấy kỷ đến nay, vẫn là một trong thế lực luôn đứng hàng cao cấp nhất Thần giới, không thấy chút dấu hiệu đi xuống. Bởi vậy có thể thấy được quái vật khổng lồ như này vẫn nên kết giao, huống hồ lúc này đây quả thật chính mình không nể tình, Mộc Thần nhất tộc tự nhiên không có khả năng dây dưa không tha.

"Nào có, nào có, nếu như Dương cư sĩ đã xin lỗi, hơn nữa nguyện ý bồi thường, vậy chuyện này coi như bỏ qua, không cần nhắc lại." Đại chấp sự Mộc Thần nhất tộc nói.

Dương Thiên Vấn nghe nói như thế, trong lòng vui vẻ. Hắn lập tức lấy ra một lọ chứa một viên cửu chuyển hoàn hồn, đưa bình ngọc tới nói: "Tại hạ trong lòng vội vàng cũng không tìm thấy bảo vật gì. Trong bình này có một viên Cửu chuyển hoàn hồn đan do tại hạ luyện chế. Hy vọng quý tộc xin vui lòng nhận cho."

Uy danh của Cửu chuyển hoàn hồn đan với Tạo hóa Vô Cực đan đã sớm truyền khắp Thần giới. So sánh mà nói, hai loại thánh đan này đều là ước mơ của người trong thần giới.

Mười hai vị chấp sự Mộc Thần nhất tộc chứng kiến Dương Thiên Vấn xuất ra bảo vật này để bồi thường, trong lòng hoàn toàn buông xuống một chút bất mãn. Bồi thường này đã hoàn toàn thỏa mãn yêu cầu của mọi người.

Mười hai vị chấp sự Mộc Thần nhất tộc liếc mắt nhìn, đều lộ vẻ dáng tươi cười, hoan nghênh Dương Thiên Vấn đến đô thành Mộc Thần nhất tộc.

Thái cổ ngũ đại Thần tộc, chia đều diện tích rộng lớn của Thái cổ Thần giới. Người sinh sống ở nơi này, ngoại trừ tộc nhân ngũ đại Thần tộc, còn có vô số chi nhánh thái cổ Thần tộc. Bọn họ phụ thuộc vào ngũ đại Thần tộc chiếm giữ vùng đất đó. Ở thái cổ Thần giới. Quan hệ trong ngũ đại Thần tộc tựa như năm quốc gia.

Cho nên, có thể coi toàn bộ thái cổ Thần giới như năm đại đế quốc, cũng không quá đáng. Mặc dù thủ lĩnh những quốc gia này không gọi là quốc vương, mà gọi tộc trưởng. Nhưng hình thức so với một ít đế quốc trên thế gian cũng không khác nhau quá lớn.

Dương Thiên Vấn theo sau mười hai vị chấp sự Mộc Thần nhất tộc, tiến về thành thị phồn hoa nhất Mộc Thần nhất tộc, đồng thời cũng là nơi ở tộc trưởng Mộc Thần nhất tộc.

Mộc chi thành, ở bên trong cung điện khổng lồ trong thành, Dương Thiên Vấn gặp được tộc trưởng Mộc Thần nhất tộc.

Sau khi mọi người lớn tiếng chào hỏi, phân chủ khách ngồi xuống.

Hiển nhiên tộc trưởng Mộc Thần nhất tộc đã biết Dương Thiên Vấn dùng một viên Cửu chuyển hoàn hồn đan làm đại giá, hơn nữa chân thành xin lỗi Mộc Thần nhất tộc, cho nên cũng không có ý làm khó Dương Thiên Vấn, ngược lại còn nói: "Hoan nghênh Dương cư sĩ quang lâm hoàng cung Mộc Thần nhất tộc"

"Tộc trưởng khách khí, lần này tại hạ ngoài ý muốn đến đây, có nhiều mạo phạm. May mắn quý tộc thông tình đạt lý, nếu không tại hạ thật khó đối đãi" thái độ Dương Thiên Vấn thấp đi một chút, đối mặt một cao thủ cấp bậc Thần Hoàng, lại là tộc trưởng Mộc Thần nhất tộc, Dương Thiên Vấn vẫn phi thường nể tình.

"Sự tình trước kia không cần nói tới. Lần này Dương cư sĩ ngoài ý muốn quang lâm, cũng đúng là may mắn của chúng ta. Mộc chi nhất tộc ta trời sinh có được Mộc chi pháp tắc, ưa thích sinh hoạt một chỗ cùng cây cối, đối với đạo luyện đan cũng tự thành nhất mạch, hơi có chút tâm đắc. Nghe qua danh tiếng Vấn Thiên cư sĩ là đan đạo Thánh Sư, hy vọng Dương cư sĩ có thể ở tộc của ta bồi hồi mấy ngày, giao lưu một chút đan đạo tâm đắc" tộc trưởng Mộc Tộc khoát tay chặn lại nói.

Dương Thiên Vấn nghe xong. Lời này rất rõ ràng chính là một cái cớ, muốn giữ mình lại, xem ra không có ác ý, chính là có việc muốn nhờ.

"Nếu như tộc trưởng đã có mời, tại hạ ở lại quý đô quấy rầy mấy ngày." Dương Thiên Vấn cũng không cự tuyệt, hạ quyết tâm ở lại nhìn xem đến cùng là chuyện gì.

Dương Thiên Vấn ở hoàng đô Mộc Tộc trong Mộc Thần thành, chỉ là bởi vì hoàng cung quá mẫn cảm, hắn, một người ngoại tộc không thích hợp ở trong đó, cho nên Dương Thiên Vấn liền ở tại bên ngoài hoàng cung, trong một tòa đình viện thành đông, phong cách kiến trúc Mộc Thần nhất tộc là dùng thô khoáng mà không mất đi tính nghệ thuật.

Bên trong đình viện không lớn này, diện tích thảm thực vật vượt qua 75%, mà ngay cả tường gian phòng cũng bị dây leo quấn quanh. Thế nhưng duới tình huống như thế, lại hiện lên vẻ không đơn điệu. Đi ở trong hoa viên , khắp nơi là màu vàng điểm phù giữa không trung, xinh đẹp dị thường. Đây là một loại kỳ hoa dị phấn, có thể xuất ra Kim Quang hơi yếu, phiêu lãng theo gió, vô cùng xinh đẹp. Hơn nữa ở trong đó, có thể rõ ràng cảm nhận được tràn đầy linh khí dị thường, vườn hoa tràn đầy linh khí thiên địa. Tuy rằng Đại Tụ Linh Trận của Dương Thiên Vấn cũng có thể làm được điểm này, thậm chí còn làm được nhiều hơn thế nhưng hiển nhiên không có cảnh sắc xinh đẹp mê người như thế này, thành phẩm thấp cũng không thể so với nơi này của Mộc Thần nhất tộc.

Dương Thiên Vấn ở đây, bình ổn tinh thần tiến nhập trạng thái tu luyện, tại loại này cực độ gần sát thiên nhiên đình trong viên tu luyện, tuyệt đối có thể làm chơi ăn thật.

Trong hoàng cung Mộc Thần tộc, vốn là mười hai vị chấp sự, chỉ để lại ba gã ở bên trong hoàng đô, còn lại từng người đều quay về phủ đại thành mà bọn họ trấn thủ. Lúc này, trong hoàng cung. Tộc trưởng Mộc Thần tộc đang tụ tập ba vị chấp sự, cùng nhau thương thảo công việc.

Chỉ nghe một vị trong ba vị chấp sự nói: "Tộc trưởng, luyện chế Mộc trần đan, chúng ta nhất định phải cầu trợ ở người ngoài sao?" Trong giọng nói có một chút bất mãn với tiếc nuối

"Nhị vị cũng nghĩ như vậy hay sao?" tộc trưởng Mộc Tộc cũng không trả lời mà dò hỏi.

"Không, ta cho rằng luyện chế Mộc trần đan chính là đại sự hàng đầu, quan hệ tới tương lai của tộc chúng ta, cho nên mặc kệ biện pháp gì, coi như là cầu trợ người ngoài, chỉ cần có thể luyện chế ra, vậy tất cả đều không trọng yếu." Đại chấp sự lắc đầu phản bác.

"Đúng vậy, ta cũng nghĩ như vậy, tuy rằng chúng ta luyện chế không được Mộc trần đan, cần cầu trợ người ngoại tộc, có chút mất mặt, nhưng vì tương lai của tộc chúng ta, chút thể diện ấy không coi là cái gì." Cuối cùng một vị chấp sự gật đầu phụ họa với Đại chấp sự.

"Được, các người có thể nghĩ như vậy, ta rất vui mừng. Mộc Tộc chúng ta tuy nổi tiếng dùng đan đạo Thái cổ Thần giới, thế nhưng cũng không có nghĩa là chúng ta có thể miệt thị tất cả. Chỉ cần là núi đá đều có thể có ngọc, đạo luyện đan của nhân thần đều có chỗ huyền diệu. Chỉ tính riêng Cửu chuyển hoàn hồn đan này, mấy người các vị có nghĩ rằng tộc chúng ta có thể luyện chế ra loại đan này không?" Với tư cách tộc trưởng, tuyệt đối không có đại trí tuệ, tộc trưởng Mộc Tộc hiểu biết vô cùng rõ ràng ở phương diện này.

Mộc Thần nhất tộc có thiên phú không gì sánh kịp, từng tộc nhân, bất luận là hoàng tộc hay là tộc nhân bình thường, sinh ra đều là thần! Thiên phú như vậy mặc dù là thần thú gia tộc cũng kém hơn. Nhưng tuy rằng Nhân Tộc không có thiên phú ở phương diện này. Nhưng năng lực học tập với chế luyện của Nhân Tộc thì các tộc khác không thể bằng.

"Không cần gấp, trước tiên cần chắc chắn đối đãi Vấn Thiên cư sĩ, hơn nữa giao lưu một phen, đợi đến lúc hai bên giao tình thâm hậu hơn một chút, chúng ta nhắc ra lời thỉnh cầu cũng không muộn." tộc trưởng Mộc Tộc tỉnh táo đáp.

"Vậy chuyện này đến dựa do lão phu đến xử lý a." Đại chấp sự đứng dậy chủ động xin chỉ thị. Với địa vị của hắn, tự mình tiếp đãi Dương Thiên Vấn càng chứng tỏ thành ý của Mộc Thần nhất tộc. Hơn nữa, hắn cũng thuộc mười hai chấp sự, là người có đan đạo tu vi cao nhất. Tuyệt đối không có khả năng để cho tộc trưởng Mộc Tộc tự mình đi chiêu đãi Dương Thiên Vấn cho nên chỉ cần Đại chấp sự xuất mã là thích hợp nhất."Vậy làm phiền Đại chấp sự " Mộc Tộc tộc trưởng thoả mãn gật đầu nói.

812. Chương 813: Có Việc Muốn Nhờ

Quyển 11: Chúa tể

Chương 813: Có việc muốn nhờ

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn tỉnh lại từ trong nhập định. Nhìn sân viện cảnh sắc mỹ lệ, không khỏi tâm tình càng thêm khoan khoái dễ chịu, thầm nghĩ trong lòng, ở lâu một địa phương xinh đẹp như này cũng không tệ.

Thoạt nhìn, Thái cổ Thần tộc không hề lỗ mãng giống như đồn đãi, luận về nghệ thuật rèn luyện hàng ngày, coi như Nhân Thần giới đông đúc nhân thần cũng không hề bằng!

Mấy ngày kế tiếp Dương Thiên Vấn nhận chiêu đãi sôi động của Mộc Thần nhất tộc, hơn nữa Đại chấp sự Mộc Thần nhất tộc, cơ hồ cùng đi toàn bộ hành trình, tự mình đảm nhận hướng dẫn du lịch, mang Dương Thiên Vấn đi du ngoạn khắp nơi, nhấm nháp mỹ tửu của Mộc chi nhất tộc. Khi nhàn hạ thảo luận một ít tri thức đan đạo, giao lưu đan đạo. Cuộc sống như vậy khiến Dương Thiên Vấn cảm thấy vô cùng vui vẻ.

Tình cảm đối với Mộc Thần nhất tộc cũng càng lúc càng tăng. Tuy rằng Dương Thiên Vấn rõ ràng trong lòng, Mộc Thần nhất tộc nhất định có chuyện cần cầu mình, nên mới có thể đãi ngộ với chính mình như này, ngay cả việc mình xông vào thánh địa bọn họ cũng đơn giản cho qua. Hiển nhiên việc này không bình thường. Nhưng là vị này là Đại chấp sự Mộc Phong, đứng đầu mười hai chấp sự Mộc Thần nhất tộc, một đời nhân kiệt, tao nhã, nho nhã quang minh lỗi lạc, tự nhiên hào phóng, làm việc không cần tiểu tiết, đối xử mọi người chân thành, có đại trí tuệ.

Dương Thiên Vấn không thừa nhận cũng không được. Bản thân hắn đã mình bị cách mị lực của người có nhân cách đặc biệt này hấp dẫn, ba tháng trôi qua, giao tình hai bên đã tương đối thân thiết.

... . . .

Một ngày, Dương Thiên Vấn cùng Mộc Phong đi xa trở về, ở trong trang viện Dương Thiên Vấn đang ở tạm, giao lưu càng sâu hơn tri thức đan đạo. Mấy tháng này, Dương Thiên Vấn cũng được lợi rất nhiều. Đan đạo Mộc chi nhất tộc cùng đan đạo của hắn quả thật có chút khác biệt, đặc biệt là ở thủ pháp luyện chế cùng với sử dụng.

Ở thủ pháp luyện chế, không thể nghi ngờ Dương Thiên Vấn rất tinh diệu. ở trên sự khống chế hỏa hầu, Mộc chi nhất tộc càng kém hơn. Thế nhưng ở phương diện sử dụng, Mộc chi nhất tộc quả thật có chỗ độc đáo của nó. Đây cũng là điều khiến cho Dương Thiên Vấn bội phục. Thế nhưng đây là thiên phú của chủng tộc người ta, không phải muốn là có được.

Đương nhiên, đó cũng không phải Dương Thiên Vấn đang dùng nguyên liệu không sánh bằng Mộc chi nhất tộc, mà là trọng điểm hai bên khác nhau mà thôi. Ở vấn đề dùng cây cối, Dương Thiên Vấn quả thật không

chỉ kém một bậc, thế nhưng đan đạo của Dương Thiên Vấn lại có thể coi thiên địa vạn vật như nguyên liệu. Nói thí dụ như tinh thú thịt đan, thậm chí cả một loại linh vật liệu hi hữu, có thể nói Dương Thiên Vấn có thể dùng chúng với tư cách nguyên liệu luyện đan, không có cực hạn.

Giao lưu lần này đối với hai bên mà nói đều có ích. Có thể nói đây là cục diện hai bên cùng có lợi.

Ba tháng không dài cũng không ngắn, Dương Thiên Vấn ở trong lãnh địa Mộc Thần nhất tộc, khắp nơi du ngoạn ba tháng, tự nghiệm thấy tự nhiên cùng hài hòa không giống bình thường. Dương Thiên Vấn gặt hái được không ít. Những thu hoạch này đều được tích lũy, chuẩn bị ngày sau trùng kích Đại La Kim Tiên.

Du lịch đã cho tác dụng, lại tiếp tục du lịch thì đó là lãng phí thời gian mà thôi, cho nên vào một ngày, Mộc Phong lại tìm Dương Thiên Vấn thương lượng.

Dương Thiên Vấn dẫn Mộc Phong tiến vào trong sân, ngồi trên mặt đất, Dương Thiên Vấn trực tiếp nói: "Mộc huynh, tại hạ quấy rầy nhiều ngày, cũng đến thời điểm cáo từ." Mộc Phong với tư cách người đứng đầu mười hai chấp sự Mộc Thần nhất tộc, tu vi giống như Dương Thiên Vấn, đều là đỉnh phong Thần vương, chẳng qua là hắn so với Dương Thiên Vấn còn đáng thương hơn, kẹt tại cấp này đã mấy ngàn vạn năm. Thiên phú Thái cổ Thần tộc, đó là điều không thể chê, đặc biệt là huyết mạch hoàng tộc ngũ đại Thần tộc, càng là gặp may mắn, nhưng là bọn hắn bị kẹt ở bình cảnh, độ khó đột phá cũng gấp trăm lần Nhân Tộc. Nhìn Lôi Áo thì sẽ biết, hắn cũng là Thần vương Thái cổ Thần tộc, tinh thông pháp tắc, lợi hại vô cùng, thế nhưng cũng bị kẹt ở cấp bậc Thần vương nhiều năm.

"

Đi? Sao không ở lại thêm mấy ngày? Mộc chi nhất tộc ta còn có ...".

"Được rồi Mộc huynh. Người sáng mắt trước mặt không nói tiếng lóng. Mộc huynh có chuyện gì muốn nói, hãy trực tiếp nói rõ, giải quyết xong việc này, Dương mỗ thật sự cáo từ." Dương Thiên Vấn rất dứt khoát. Đi đến cấp bậc này, hắn cũng không cần phải chơi những trò tâm địa gian giảo.

Mộc Phong bị Dương Thiên Vấn trực tiếp với dứt khoát kinh hãi, hắn cũng không nghĩ ra Dương Thiên Vấn lại gọn gàng mà linh hoạt, hoàn toàn không dây dưa dài dòng.

Mộc Phong kịp phản ứng. Hắn cũng không né tránh, trực tiếp trả lời: "Là như vậy, tộc của ta có một loại thần đan. Phương pháp luyện chế cùng với phương pháp luyện đan đều có chút không trọn vẹn. Qua nhiều năm nghiên cứu, phương pháp luyện đan thật sự không có bao nhiêu vấn đề. Vấn đề mấu chốt là thủ pháp luyện chế đặc thù, chúng ta hoàn toàn không có đầu mối, cho nên muốn phiền toái nhờ Dương huynh xuất thủ tương trợ." Cũng không đàm phán trả thù lao và vân vân, bởi vì nói ra sẽ làm tổn thương tình cảm, hơn nữa Thần giới này đều có quy củ, tìm người giúp đỡ, trừ phi là bản thân người đó không cần trả thù lao, nhưng với tư cách mời, dù thế nào cũng phải chuẩn bị một phần hậu lễ mới được, nếu không về sau ai còn chịu giúp đỡ?

Thần giới chính là như vậy. Trừ phi là đến không kết mối quan hệ sinh tử, huynh đệ, bạn bè thân thiết, nếu không khi có sự việc ai sẽ để ý tới? Đặc biệt như Mộc Thần nhất tộc, đại tộc uy danh Thái cổ, không chỉ có mời, hơn nữa người ta không thu hậu lễ, gây chuyện ồn ào chính là không nể mặt Mộc Thần nhất tộc. Dương Thiên Vấn nghe xong, thầm nghĩ quả nhiên không như sở liệu.

"Ta có thể thử một chút, nhưng Dương mỗ cũng không dám cam đoan nhất định có thể thành công" Dương Thiên Vấn một chút cũng không uổng công vọng tự đại, bí phương Mộc Thần nhất tộc truyền thừa xuống dưới, há có thể dễ dàng nghiên cứu ra hay sao? Dương Thiên Vấn cũng không dám bảo chứng nhất định có thể thành công, vạn nhất nếu thất bại, vậy quá mất mặt.

Mộc Phong nghe xong, cảm thấy vô cùng vui mừng, chỉ cần Dương Thiên Vấn chịu đồng ý giúp đỡ là được, cho dù Dương Thiên Vấn không cam đoan, đó cũng là hy vọng rất lớn. Tên tuổi của hắn chính là cao thủ đan đạo có chân tài thật học, danh tiếng đan đạo Thánh Sư, danh tiếng tuyệt đối chân thực. Ngay từ khi bọn họ lấy được viên Cửu chuyển hoàn hồn đan kia là có thể nhìn ra được ! Viên thuốc này rơi vào trong tay Mộc Thần nhất tộc, Mộc Thần nhất tộc tiến hành nghiên cứu đối với viên đan được đó, thế nhưng sau một tháng, một chút đầu mối cũng không có.

Nên biết rằng Mộc Thần nhất tộc với tư cách Thái cổ Thần tộc, trời sinh có được năng lực với cỏ cây, trời

sinh khống chế Mộc chi pháp tắc, bọn họ là chủng tộc am hiểu luyện đan nhất, hầu như toàn tộc đều là đan sư, lại có lịch sử truyền thừa lâu đời.

Chỉ có như vậy, bọn họ nghiên cứu ba tháng đối với một viên thành phẩm đan. Hoàn toàn không nghiên cứu ra được điều gì, dù là một nguyên liệu trong đó cũng không phân tích ra được.

Dương Thiên Vấn không biết. Nếu hắn biết, nhất định sẽ xì mũi coi thường. Cửu chuyển hoàn hồn đan này với tư cách cửu luyện Kim Đan cấp cao nhất, chỉ một bước dung luyện chế biến cuối cùng cần tiêu phí gần hai trăm năm thời gian. Trong quá trình này, tất cả nguyên liệu đều hoàn toàn nát hơn nữa dung hợp làm một, không có bất kỳ mặt thuộc tính khác tồn tại, điều này sao có thể phân tích? Nếu như ngươi có thể phân tích ra, vậy ngươi thật sự là Chí cao thần. Thế nhưng cho dù Chí cao thần phân tích ra được, cũng chưa chắc luyện chế ra được!

"Vậy thì tốt quá, Dương huynh, mời theo ta đi hoàng cung" Mộc Phong đứng lên mời nói.

Dương Thiên Vấn cũng đứng dậy, hất áo choàng, gật đầu nói: "Chúng ta đi thôi."

Chỉ chốc lát sau, Dương Thiên Vấn với Mộc Phong đi tới hoàng cung, gặp tộc trưởng Mộc Thần nhất tộc.

Mộc Tộc tộc trưởng nghe nói Dương Thiên Vấn chịu xuất thủ tương trợ, không khỏi vui mừng quá đỗi nói: "Thật sự tốt quá. Vấn Thiên cư sĩ chịu xuất thủ tương trợ, việc này tất nhiên sẽ thành. Bản tòa đại biểu toàn bộ Mộc chi nhất tộc đối với việc cư sĩ trượng nghĩa ra tay bày tỏ vạn phần biết ơn. Ta dùng danh dự Mộc chi nhất tộc cam đoan, vô luận việc này thành hoặc không thành, Mộc chi nhất tộc tuyệt đối sẽ không khiến cho cư sĩ tay không mà về." Đây là một kiểu bày tỏ thái độ, cũng không phải dùng lợi ích thu mua.

Dương Thiên Vấn hỏi: "Kính xin tộc trưởng cho tại hạ nói một câu, yêu cầu luyện chế đan này tột cùng có chỗ thần kỳ gì?"

"Đây là tự nhiên, cho dù cư sĩ không hỏi, chúng ta cũng sẽ nói rõ." tộc trưởng Mộc Tộc nghe xong, ngay thẳng đáp.

"Viên thuốc này bề ngoài là Mộc trần đan, chính là một loại thần đan do lão tổ tông của tộc chúng ta sáng chế, có hiệu quả trị liệu thần kỳ đến cực điểm, bất kể loại thương thế nào, sau khi ăn vào, có thể nói nhất định giữ được tánh mạng, xem thương thế nghiêm trọng hay không mà quyết định tốc độ với thời gian khôi phục" tộc trưởng Mộc Tộc giới thiệu nói, "Phối hợp dùng viên thuốc này, tộc của ta còn năm loại thần đan. Vấn đề là lão tổ tông có thể sớm tỉnh lại ngủ say. Từ thượng cổ đánh một trận, đánh mất phương pháp luyện đan. Qua nhiều năm nghiên cứu chỉ hoàn thành năm loại thần đan, một loại cuối cùng này đang một mực không thành công."

Tộc trưởng Mộc chi nhất tộc căn bản không giấu diếm ý tứ dùng đan là tỉnh lại Thái cổ Mộc Thần, quang minh chánh đại nói ra mục đích. Đây là một loại lực lượng, một lực lượng thực lực tuyệt đối. Trên thực tế điều này căn bản không phải bí mật gì, cho dù có người muốn ngăn cản, cũng phải suy nghĩ một chút thực lực cường đại của Mộc chi nhất tộc.

Trong ngũ đại thần tộc Thái cổ, ngoại trừ Lôi thần ngũ tộc với Hỏa thần nhất tộc, tam tộc còn lại đều tại ý đồ làm tỉnh lại chúa tể bổn tộc. Tất cả đều có mục đích, tóm lại là Bát Tiên quá hải, hiển lộ tất cả thần thông. Mộc chi nhất tộc muốn dùng sáu loại vô thượng thần đan của bổn tộc để làm tỉnh lại chúa tể bổn tộc.

Dương Thiên Vấn nghe xong, sửng sốt hồi lâu. Trong lòng cân nhắc một phen, lập tức hiểu rõ mấu chốt, khoảng cách lúc này đến khi diễn kỷ này chấm dứt còn không đến ba mươi vạn năm. Trong thời gian ngắn như vậy, Mộc chi nhất tộc cũng rất gấp, vạn nhất trong đoạn thời gian này không thành công, chúng thần đại chiến nổ ra, một khi các chúa tể tham chiến, không có chúa tể ở sau lưng làm chỗ dựa Mộc chi nhất tộc có thể nói là tương đối gặp phiền phức.

813. Chương 814: Động Tĩnh

Quyển 11: Chúa tể

Chương 814: Động tĩnh

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn đã đáp ứng thỉnh cầu của Mộc Tộc, hết sức trợ giúp bọn họ hoàn thiện luyện chế ra Mộc trần đan. Nhưng dù sao Mộc trần đan cũng là phương pháp luyện đan độc đáo do Mộc Thần nhất tộc sáng tạo, muốn hiểu rõ cùng nghiên cứu ra phương pháp luyện đan nguyên vẹn, cũng không phải dễ dàng như vậy, cho nên chuyện này không thể gấp được.

Mộc Thần nhất tộc đan đạo truyền thừa cùng tinh túy sở học đan đạo của Dương Thiên Vấn hoàn toàn bất đồng, Dương Thiên Vấn muốn nghiên cứu phương pháp luyện đan cuối cùng của đối phương, nhất định phải nắm giữ nền tảng đan đạo kia, hiểu rõ phương hướng đan đạo Mộc Thần nhất tộc, sau đó mới có thể tận lực dùng trình độ với tri thức của chính mình giải quyết.

Ưu thế lúc này của Dương Thiên Vấn là đan đạo đã hoàn toàn dung hợp tiên đạo cùng thần đạo, thuộc về mình. Nếu như là một người khác nói đi giúp một người khác giải quyết nan đề, vậy tự nhiên là không thể nào. Nhưng Dương Thiên Vấn dùng chính mình, nghiên cứu Mộc trần đan, đối với Dương Thiên Vấn mà nói, khó khăn, nhưng cũng không phải không thể giải quyết.

Dương Thiên Vấn bắt đầu bù lại đại lượng nền tảng đan đạo Mộc Thần nhất tộc, mới bắt đầu tiếp xúc với đan đạo độc nhất vô nhị của Mộc Thần nhất tộc, Dương Thiên Vấn cũng cảm giác có chút chóng mặt, không chỉ là hệ thống khác nhau mang đến phức tạp. Điều chủ yếu nhất là đan đạo Mộc Thần nhất tộc truyền thừa quá mức khổng lồ phức tạp, vô cùng tinh diệu.

Xét về góc độ sử dụng và nhận biết. Mộc Thần nhất tộc có tương đối nguyên vẹn tư liệu, những tài liệu này coi như một đan đạo Thánh Sư giống như Dương Thiên Vấn nhìn, cũng mặc cảm. Nhào đầu vào trong đó, hắn điên cuồng học tập lấy chỗ tinh diệu tuyệt luân trong đó.

Ở phương diện này, Mộc Thần nhất tộc tương đối hào phóng, tộc trưởng Mộc Tộc đã mở miệng, ngoại trừ bí truyền của Mộc Thần nhất tộc, tư liệu đan đạo còn lại đều mở cửa đối với Dương Thiên Vấn.

Ghi chép của Mộc Tộc tương đối đủ, hầu như bao gồm tất cả linh dược trong vũ trụ này, có thậm chí là một ít linh dược Dương Thiên Vấn cũng không có nghe nói qua, thế nhưng ở trong ngọc giản lại ghi tương đối đủ.

Sở học đan đạo của Dương Thiên Vấn, phần lớn đến từ chính tiên đạo truyền thừa của một vũ trụ khác, cho nên ở phương diện này có chỗ khiếm khuyết. Ví dụ như Dương Thiên Vấn biết rất nhiều linh dược ở vũ trụ này đều chưa từng có xuất hiện, mà ở vũ trụ này cũng có một chút linh dược thiên địa không có ở vũ trụ kia.

Nhìn chung toàn bộ vũ trụ Thần đạo, cũng chỉ có Mộc Thần nhất tộc mới có được nguyên vẹn đủ ghi chép các loại linh dược quý hiếm. Dương Thiên vấn quyết định ở lâu dài trong thành đô Mộc Tộc.

Dương Thiên Vấn không cần gấp, chút bất tri bất giác từ lần trúng mai phục đó đến này đã qua bốn năm thời gian, thẳng đến gần nhất Dương Thiên Vấn mới bình ổn tinh thần. Vượt qua khoảng thời gian bình tĩnh mà nhàn nhã. Tri thức linh dược rộng lượng của Mộc Tộc, khiến ột năm nay Dương Thiên Vấn trải qua cuộc sống vô cùng phong phú.

Dương Thiên Vấn chăm chú sức lực, một mực giằng co đã hơn một năm, mới dần dần hòa hoãn xuống.

Lúc này, Dương Thiên Vấn mới nhớ tới chính mình tựa hồ còn có chút sự tình vẫn không xử lý. Chỉ là vấn đề này Dương Thiên Vấn không muốn làm cho người khác biết được vì vậy hắn mượn danh tiếng bế quan, đóng cửa từ chối tiếp khách.

Sau khi thiết đặt một tầng cấm chế, Dương Thiên Vấn chui vào bên trong Thời không bảo tháp. Dương Thiên Vấn tiến nhập Thời không bảo tháp xong, lấy ra Tiểu Bạch thần ấn. Bốn năm trước, Dương Thiên Vấn đã thu bốn Thần vương vào trong trận ấn không gian, sau này hắn không để ý đến bọn họ. Lúc này còn thời gian nhàn rỗi, hắn lại nhớ tới bọn họ.

Bốn năm qua, Dương Thiên Vấn có thể khẳng định, các Thần vương bị thu vào trong, đều còn sống! Không có cách nào khác, tuy Tiểu Bạch thần ấn tiến hóa rồi, không gian kia đủ vững chắc để giam một hai Thần

Hoàng ở trong đó, mà không thể chạy trốn ra ngoài. Nhưng muốn hoàn toàn diệt giết bọn hắn, lại có chút khó khăn.

Đặc biệt là trong tình huống Dương Thiên Vấn bỏ mặc bỏ mặc không quan tâm, coi như là hạ vị Thần vương bị thu vào trong cũng có thể chèo chống mười năm tám năm không có vấn đề gì.

Ví dụ như sau khi một Thần Hoàng đi vào, Dương Thiên Vấn không tự mình chủ trận, dẫn xuất uy năng lớn nhất của trận pháp không gian, sợ rằng căn bản không làm gì được đối phương. Có lẽ có thể bị giam ở bên trong ngàn năm vạn năm, cùng lắm là bị giày vò. Trận pháp vận chuyển tự nhiên muốn tiêu diệt một Thần Hoàng đó là điều không thể xảy ra.

Cho nên bây giờ công hiệu của Tiểu Bạch thần ấn cũng có chút bất tiện. Luận về lực sát thương, Lục Thần Huyết hồ lô có hiệu quả hơn nhiều so với nó, chỉ cần không có pháp lực cao hơn Dương Thiên Vấn quá nhiều, tuyệt đối là Nhất Kích Tất Sát. Luận về quần công, Thôn Thiên tử hồ lô thuận tiện hơn nhiều so với nó, có thể nuốt trôi 1 tỷ Thiên thần!

Đương nhiên điều này cũng không thể nói Tiểu Bạch thần ấn hoàn toàn lạc quá hạn sử dụng. Trên thực tế tác dụng của Tiểu Bạch thần ấn vẫn rất cường đại như cũ. Trước tiên nó là thần khí không gian hệ hi hữu nhất, có được có thể thu người đi vào thần thông, so về tính công kích, nó còn cường hãn hơn so với Thời không bảo tháp! Còn nữa, nó là hình dáng ấn, bình thường loại pháp bảo này đều là pháp bảo có tính công kích vật lý, mục đích là trực tiếp tấn công đối phương. Khi tế nó ra ngoài, người không biết sẽ có phản xạ có điều kiện mà phòng ngự, nhưng khi nó tiếp cận, lập tức có thể đẩy phạm vi công kích về gần người, thu vào trận pháp không gian, phạm vi tác dụng rút ngắn lại.

Cũng không biết dùng cái gì có thể khiến phạm vi khuếch trương của nó lớn lên, có lẽ khiến nó nuốt chút ít thần năng lượng thần hạch đủ là được. Giờ phút này bên trong trận ấn đang giam giữ bốn Thần vương, chẳng qua là Dương Thiên Vấn vẫn giữ lại mà thôi.

Hiện tại rốt cục thời gian dọn dẹp đã đến, Dương Thiên Vấn tiến nhập trận pháp không gian Tiểu Bạch thần ấn

.

Sau khi trận ấn tiến hóa, đây là lần đầu tiên Dương Thiên Vấn tiến vào bên trong. Trong trận pháp không gian ngưng kết âm sát khí càng lúc càng nồng nặc. Với uy lực âm sát khí hiện tại, sợ là cấp bậc Thiên thần tiến vào, không bao lâu cũng sẽ bị những âm sát khí này hủy diệt tất cả đạo cơ, cuối cùng bị hóa đá, chết thảm ở trong đó.

Trong lúc này hoàn cảnh so với cổ sơn mạch âm sát chiến trường kia ác liệt gấp mười lần, Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận vận chuyển, Sát long ở trong không gian tàn sát bừa bãi, đặc biệt thôn phệ sinh mạng có trong trận. Hiện tại trong không gian trận pháp, bốn Thần vương bị khí linh có ý thức chia cắt, mỗi người đều bị vây quanh bởi trăm cự long cực lớn do Cực Âm sát khí tạo thành, điên cuồng công kích tới phạm vi phòng ngự của bọn hắn.

Những cự long này có thể tụ cũng có thể tan. Cho dù bị đánh tan, trong chốc lát lại có thể một lần nữa ngưng tụ. Bốn Thần vương bị giam vô cùng bi ai, tất cả công kích của bọn họ đều không có hiệu quả, thậm chí ngay cả thiên địa pháp tắc cũng không cảm giác được.

Đối mặt với nhiều cự long vây công như này chỉ có thể thủ không thể công.

Tại đây trong hoàn cảnh đặc biệt kiểu này, chung quanh tràn ngập Cực Âm sát khí, không có bất kỳ thiên địa linh khí tồn tại. Nói cách khác, pháp lực của những người này chỉ có thể thông qua bản thân mình mà khôi phục, thế nhưng ở trong hoàn cảnh bị mấy trăm cự long vây công, muốn khôi phục pháp lực là mộng tưởng xa xỉ cỡ nào.

Lúc này bốn năm trôi qua, bốn Thần vương này bị giày vò đến tinh thần cực độ mệt mỏi. Tuy pháp lực còn có thể duy trì phòng ngự cơ bản nhất, nhưng mỗi một người bọn hắn đều hiểu rõ trong lòng: tiếp tục như vậy nữa, nhiều lắm là mười năm, bọn họ sẽ không chống đỡ nổi bị sát khí không giới hạn này thôn phệ, ngay cả thần hồn cũng không trốn thoát. Kết cục cuối cùng chính là thần hình đều diệt.

Ở trong không gian sát khí không giới hạn, lặng yên chờ đợi tử vong tiến đến chính là một việc rất thống khổ và cam chịu. Mỗi một ngày qua đi là bọn họ chịu tra tấn một ngày. Điều này chính là ở trong nỗi sợ hãi vô tận, chậm rãi chờ chết, coi như là Thần vương tu hành vô số năm tháng cũng sẽ không chịu được, áp lực thật lớn.

Sở dĩ Dương Thiên Vấn không lập tức để ý tới bọn người kia, chính là hắn muốn để cho bọn họ nếm thử mùi vị tuyệt vọng trước, để cho bọn họ hối hận vì đã ra tay đối với mình.

Sau đó, thời gian đến, Dương Thiên Vấn xuất hiện thu thập tàn cuộc. Hiển nhiên, Dương Thiên Vấn cũng không muốn giết bọn họ. Bởi vì Dương Thiên Vấn muốn từ miệng bọn họ lấy được manh mối.

Thậm chí Dương Thiên Vấn còn có ý định dùng khế ước thần phù trói buộc bọn họ, để cho bọn họ trở thành mật thám Thiên Võng, sau đó đánh vào bên trong thần bí kia, tìm hiểu một ít cơ mật siêu cấp độ.

Dương Thiên Vấn không phải là một người ngang ngược xúc động. Tuy rằng hắn đã tra được đối phương ở ngay trong đầm lầy Hắc Hải, thế nhưng qua những năm này dò xét, đều không có bất kỳ kết quả, Dương Thiên Vấn quyết đoán đình chỉ điều tra, hắn cũng không nói đình chỉ. Chẳng qua là chuyển đổi nhiệm vụ đoàn thể thành nhiệm vụ cá nhân. Thành viên Thiên Võng nguyện ý tiếp nhận có thể đi vào thử vận khí. Đương nhiên, bởi vì ở trong đầm lầy Hắc Hải cũng không phải ngồi không, cho nên tiến độ hầu như bằng không.

Vì vậy ý định của Dương Thiên Vấn là ra tay từ trên người bốn Thần vương bị bắt làm tù binh.

Bốn Thần vương, Dương Thiên Vấn chỉ huy khí linh, tùy tiện dịch chuyển một người tới gần.

Người này nhìn qua là một trung niên chỉ khoảng bốn mươi, bên ngoài bao phủ một tầng mặt băng vòng bảo hộ dùng để phòng ngự, bên trong là dùng lĩnh vực vững chắc hóa mà thành.

Người này vốn bị hàng trăm cự long vây công, thể xác và tinh thần đều mệt mỏi. Vào lúc không chú ý đã bị dịch chuyển đến trước mặt Dương Thiên Vấn không đến ba mươi mét.

"Ngươi tên là gì? Dương Thiên Vấn nhàn nhạt hỏi thăm. Nếu như là Thần vương không quen biết, Dương Thiên Vấn có lẽ còn có thể khách khí mà gọi một tiếng "Thần hữu", thế nhưng đối với tù binh của mình, được làm vua thua làm giặc. Này người đã không có tư cách ngồi ngang hàng với Dương Thiên Vấn.

"Là ngươi? !" Người trung niên này liếc mắt là nhận ra Dương Thiên Vấn, tuy nhiên y lại không dám có bất kỳ động tác nào. Nếu là trước kia có lẽ y đã trực tiếp ra tay.

Dương Thiên Vấn hừ lạnh một tiếng, cong ngón tay búng ra, một đạo thần lôi vừa thô vừa to rơi xuống. Oanh một tiếng, đánh nát vòng bảo hộ băng của người này cùng với Cố hóa lĩnh vực tạo thành hai tầng phòng ngự.

Nhưng gã này đã bị Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận hành hạ rất đáng thương, thực lực nhiều nhất chỉ còn một nửa so với thời kỳ toàn thịnh. Hơn nữa pháp lực của hắn vốn yếu hơn Dương Thiên Vấn, hiện tại sao có thể ngăn cản Tử Tiêu thần lôi của Dương Thiên Vấn,

"Nói, ngươi gọi là gì? . Dương Thiên Vấn làm bộ muốn tiếp tục triệu hoán Thiên Lôi.

"Bắc Thần Duy Ngã" mặc dù trung niên nhân bị bức bách nói bởi vì thực lực của Dương Thiên Vấn, thế nhưng khi nói chuyện y không kiêu ngạo cũng không siểm nịnh, vẻ mặt kiên nghị.

"Bắc Thần? Ừ. Rất tin tưởng ngươi cũng biết tình cảnh hiện tại của người? Bổn tọa luôn luôn không lưu tình với kẻ thù. Chỉ là gần đây tâm tình bổn tọa không tệ, chỉ cần ngươi chịu trung thành với ta, ta có thể thả ngươi đi ra ngoài." Dương Thiên Vấn khẽ cười nói. Bắc Thần, họ Bắc Thần. Xem ra lúc trước Đinh Ẩn phân tích là rất đúng. Đã như vậy, công việc xâm nhập hạ giới cần phải hoàn toàn áp dụng.

Thế lực thần bí này quả thật là đại thủ bút. Một Bắc Thần thế gia chiếm cứ hơn sáu vạn. Ở trong giới trung tần, đây là cái gì? Quả thực không thể tưởng tượng! Điều càng thêm không thể tưởng tượng nổi là thế lực thần bí này tồn tại trong thời gian không ngắn, nhưng vẫn thanh danh vẫn không thịnh, chỉ trốn ở đầm lầy Hắc Hải. Nếu nói bọn họ không có mục đích gì khác, vậy đánh chết Dương Thiên Vấn cũng không tin.

Dương Thiên Vấn phân tâm dùng linh hồn vang lên giọng nói hạ mệnh lệnh cho Đinh Ẩn, ra mệnh lệnh cho Thiên Võng, toàn lực thẩm thấu mấy đại gia tộc. Khi tất yếu, có thể dùng thủ đoạn cực kỳ đạt thành mục đích!

"Không cần nhiều lời. Muốn phản bội gia tộc, đi nương nhờ ngươi? Căn bản là nói chuyện hoang đường viển vông!" Bắc Thần Duy Ngã vô cùng kiên cường nói.

Dương Thiên Vấn mỉm cười cũng không có tức giận, nhàn nhạt mà hỏi thăm: "Thật sự không cần cân nhắc một chút sao? Hình như các người tới trêu chọc ta trước?"

"Hừ, Thần giới thị thị phi phi, ai có thể nói rõ ràng?" Bắc Thần Duy Ngã hừ lạnh một tiếng trả lời. Hiển nhiên y căn bản không thèm để ý đến cái gọi là vấn đề"Trước sau".

Dương Thiên Vấn nở nụ cười, lên tiếng: "Hoàn toàn chính xác, ngươi nói rất có đạo lý. Năm đó ta giết tới mức độ đó, lại mạnh mẽ mời Thần Hoàng chủ trì. bốn năm trước lại giết của các người một Thần vương, hai nghìn vạn Thiên thần, oán thù này càng lớn hơn, đã đến mức độ không chết không thôi. Ai đúng ai sai, hoàn toàn không trọng yếu. Bây giờ quan trọng chính là thực lực của hai bên như thế nào."

"Ở dưới mai phục không chê vào đâu được của chúng ta vẫn có thể đào thoát ra ngoài, hơn nữa còn đánh chết hai ngàn vạn Thiên thần, rất lợi hại. Thế nhưng bất luận thực lực như thế nào, chỉ cần ba vị kỳ chủ đầu lĩnh, đều là cường giả cấp bậc Trung vị Thần Hoàng. Tuyệt đối không phải là người các hạ có thể chống lại. Hiển nhiên thực lực của chúng ta cường đại hơn nhiều nếu so với các hạ! Cho dù ngươi giết ta, cũng không cải biến được sự thật này." Bắc Thần Duy Ngã chậm rãi nói.

"Ba mươi năm Hà Tây, ba mươi năm Hà Đông, phong thuỷ luôn lưu chuyển" Dương Thiên Vấn nhàn nhạt nói. Dương Thiên Vấn cũng thừa nhận, thực lực của đối phương hoàn toàn rất mạnh, Thiên Võng hoàn toàn không phải là đối thủ. Ngay bản thân hắn khi đối mặt cũng không chống lại được, nếu không ngàn năm trước cũng như hiện tại hắn sẽ không phải trốn tránh.

"Phong thuỷ dù là luân chuyển, cũng không đền bù được chênh lệch như một con hào rộng! Chúng ta tích lũy thực lực vô số năm, sao một mạng lưới xuất đạo không lâu của một Thần vương như ngươi có thể so sánh?" Bắc Thần Duy Ngã kiêu ngạo nói.

"Có ý tứ. Thật có ý tứ, ta không biết các người ẩn giấu bao nhiêu thực lực, , nhưng các người làm thế nào biết ta ẩn giấu bao nhiêu thực lực?" Dương Thiên Vấn đột nhiên có một loại cảm giác xúc động bất ngờ. Tâm cảnh bình tĩnh như nước đọng ngàn vạn năm gợn sóng.

Từ khi Dương Thiên Vấn tiến vào con đường tu hành, chưa từng có hiển lộ tất cả bộ phận át chủ bài của mình, cực kỳ ít xuất hiện. Bởi vì ít xuất hiện, cho nên thanh tĩnh, ở hoàn cảnh như vậy, tâm cảnh tu vi của Dương Thiên Vấn có thiên hướng về "Tĩnh." Mà nhiều năm tu luyện, vốn "Tĩnh" càng ngày càng sâu. Bây giờ biến thành "Cực tĩnh" ! Đương nhiên, thiên địa phân âm dương, Dương Thiên Vấn muốn leo lên đỉnh phong, chỉ có "Tĩnh" thì không làm được, còn phải có "Động" .

Nhưng Dương Thiên Vấn rất ít tiếp xúc loại tâm tình "động" này, cũng không thể nói không có, chẳng qua là ở trước mặt "Tĩnh" cường đại, một chút "Sử dụng" chiếm không đến nửa điểm vị trí.

Muốn có được loại tâm tình "Động" này, cũng chỉ có một loại phương thức, đó chính là "Cực tĩnh" xoay quanh "Cực động" ! Tiếp xúc đến biên giới "Động".

"Hừ, các hạ có thể có bao nhiêu thế lực? Có lẽ thực lực trên tay các hạ có thể xưng bá nhất một Lĩnh, vậy là đủ rồi. Thế nhưng ở trước mặt chúng ta căn bản không đáng giá nhắc tới" Bắc Thần Duy Ngã tự tin nói.

"Ha ha ha ." Bắc Thần thế gia, theo trên tư liệu ta tra ra, các người chiếm cứ sáu vạn bảy ngàn trong giới trung tầng. Ở trong đầm lầy Hắc Hải có ít nhất một trụ sở. Không biết ta nói có đúng hay không?" Dương Thiên Vấn cười lớn hỏi ngược lại.

Nếu là lúc trước. Dương Thiên Vấn căn bản không có khả năng nói những thứ này đối với một tù binh. Trực tiếp cưỡng bức đối phương dung nhập khế ước thần phù, sau đó ngoan ngoãn giao ra tất cả cơ mật. Thế nhưng giờ phút này Dương Thiên Vấn đang ở vào ranh giới "Động" "Tĩnh" mà nói, một câu nói kia phảng phất vượt qua cái hào rộng nhìn không thấy biên giới, khiến cho tâm cảnh Dương Thiên Vấn cực chuyển biến, từ "Cực tĩnh tiến vào "Cực động" mà Dương Thiên Vấn. Há miệng chính là vô số tư liệu đã

sớm điều tra, thậm chí còn nói từng người trong số sáu vạn bảy ngàn trong Bắc Thần thế gia ở hạ giới, có dòng chính nào, thiên tài đệ tử, người nào có chức vị cao. Nào là thế lực gia tộc bí mật, thậm chí một ít cơ mật của Bắc Thần thế gia ở hạ giới cũng đều nói ra hết.

Bắc Thần Duy Ngã nghe mà đờ đẫn, Dương Thiên Vấn nói càng nhiều, sắc mặt của hắn lại càng đặc sắc. Hầu như có thể khẳng định lúc này Bắc Thần Duy Ngã rơi vào trạng thái chấn động tâm lý tương đối mạnh. Dùng hình ảnh kinh hoàng mỗi giây để hình dung.

814. Chương 815: Thu Phục

Quyển 11: Chúa tể

Chương 815: Thu phục

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Điều này sao có thể?" Bắc Thần Duy Ngã tột đỉnh khiếp sợ trong lòng. Bắc Thần Duy Ngã không thể nghĩ tới Dương Thiên Vấn lại biết được chi tiết như vậy, thậm chí ngay cả mấy thế gia Mộ Dung với Úy Trì đều điều tra được. Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi. Cẩn thận tính toán, người này phi thăng Thần giới có được tu vi hiện tại, chỉ mất thời gian gần hai vạn năm mà thôi.

Trong thời gian ngắn như vậy tu luyện thành Thần vương, tốc độ như vậy đã rất nhanh, tới mức không thể tưởng tượng nổi.

Có thể khẳng định sau lưng đối phương tuyệt đối không có thế lực quá cường đại, chỉ là một tán tu không có bối cảnh mà thôi. Vì cái gì hắn có thể tra được chi tiết kỹ càng như vậy?

"Sao? Giật mình?" Dương Thiên Vấn liếc thấy Bắc Thần Duy Ngã kinh ngạc, mỉm cười hỏi ngược lại.

"Đúng vậy, ta rất kỳ quái, các hạ dùng biện pháp nào mà làm được như vậy? Tuy rằng địa vị của ta trong gia tộc không cao bằng mấy vị kỳ chủ, nhưng cũng biết không ít chuyện. Theo ta được biết, các hạ tựa hồ ngoại trừ một Thương Minh còn không có thế lực đặc biệt nào khác " giờ phút này Bắc Thần Duy Ngã lộ ra vẻ tương đối mềm mỏng. nguồn

"Ngươi muốn biết?" dáng tươi cười của Dương Thiên Vấn không giảm. Hắn cười hỏi.

"Các hạ nguyện ý giải tỏa nghi vấn, tại hạ tự nhiên muốn biết" Trong mắt Bắc Thần Duy Ngã hiện lên một ánh sáng kỳ dị.

"Được, có thể. Một khi ngươi dung nhập Nguyên Thần phù này, ngươi sẽ biết rõ tại sao." Dương Thiên Vấn buông tay, một tia sáng yêu dị lóe lên, khế ước thần phù xuất hiện ở trong tay.

Bắc Thần Duy Ngã không phải người ngu, Dương Thiên Vấn này giống như kẻ ngu ngốc tựa như âm mưu, lại giống như bọn buôn người cầm kẹo vụng về lừa gạt trẻ nhỏ trong ngõ nhỏ. Thế nhưng hãy tưởng tượng, không sai, nếu như đối phương thật sự dùng cách này để lừa gạt mình, vậy không phải lộ ra hắn quá ngu ngốc sao?

Dương Thiên Vấn ngu ngốc sao? Bắc Thần Duy Ngã lắc đầu, có thể một người tiêu diệt hai nghìn vạn Thiên thần, hơn nữa bắt sống bốn cường giả Thần vương bọn hắn sao có thể là kẻ ngu ngốc? Nếu như đối phương ngu ngốc, vậy không phải nói chính mình còn ngu ngốc hơn sao?

Bắc Thần Duy Ngã tiếp nhận thần phù trong tay Dương Thiên Vấn. Vẻ mặt hắn hiếu kỳ, thần thức quét qua quét lại ở phía trên, chỉ cảm thấy một cổ uy năng pháp tắc bình thường.

Dương Thiên Vấn nhìn Bắc Thần Duy Ngã tiếp nhận thần phù chính bản thân hắn cũng có chút đờ dẫn. Đầu Dương Thiên Vấn có chút không quay vòng, vừa rồi hắn xuất ra khế ước thần phù, chẳng qua là một câu nói đùa mà thôi, đương nhiên đây cũng là lời nói thật, bởi vì một khi Bắc Thần Duy Ngã thật sự dung hợp khế ước thần phù, hắn trở thành một thành viên Thiên Võng, tự nhiên sẽ hiểu nguyên nhân. Chỉ có

điều hậu quả chính là hắn vĩnh viễn bị quản chế bởi lực lượng khế ước thần phù, nhận Dương Thiên Vấn làm chủ, muốn phản bội cũng không được.

Dương Thiên Vấn tranh thủ thời gian thu hồi kinh hãi, đè nén tất cả tâm tình, thoải mái nói: "Biết rõ tại sao bổn tọa cho ngươi vật ấy không?"

"Không biết." Bắc Thần Duy Ngã còn đang suy nghĩ xem cần chiếu vào chỗ nào. Tuy rằng hắn tra xét lâu, cũng không có tra được thứ này có gì nguy hại.

"Bởi vì bổn tọa từ trước đến nay yêu quý nhân tài, muốn mời chào ngươi." Dương Thiên Vấn bình tĩnh nói.

Bắc Thần Duy Ngã nghe xong, không còn gì để nói, trừng mắt khinh thường, có người mời chào người khác như ngươi sao? Quá trực tiếp, một chút kỹ thuật cũng không có. Dường như ta và ngươi là kẻ thù sinh tử mà!

"Rất kỳ quái? Kỳ thật, bổn tọa với ngươi ngày xưa không thù oán, gần đây cũng không thù. Lại nói tiếp, ta còn là một người bị hại, mời chào ngươi thì thế nào?" Dương Thiên Vấn hỏi ngược lại.

"Nếu ta không đáp ứng?" Bắc Thần Duy Ngã lạnh nhạt hỏi. Nói thật Bắc Thần Duy Ngã cảm thấy có chút vớ vẩn. Cho tới bây giờ y cũng không suy nghĩ qua tiếp nhận Dương Thiên Vấn chiêu an, cùng lắm thì chết mà thôi.

"Không đáp ứng? Vậy không được, ta không có thói quen lưu đường sống cho kẻ thù." Dương Thiên Vấn nói vô cùng dứt khoát.

"Cho dù chết, ta cũng không muốn hồ đồ mà chết" Đây là suy nghĩ trong lòng Bắc Thần Duy Ngã. Bây giờ Bắc Thần Duy Ngã ngay cả chết còn không sợ, thì sợ gì? Dù là cái phù chú cổ quái này có cấm chế gì đi nữa, Bắc Thần Duy Ngã cũng thờ ơ, cho dù bị trúng kế, đến lúc đó tự mình kết thúc là được!

Dưới ánh mắt kinh ngạc của Dương Thiên Vấn, Bắc Thần Duy Ngã dứt khoát tiến vào trong Nguyên Thần khế ước thần phù dung.

Dương Thiên Vấn, sau giây phút kinh ngạc ngắn ngủi, trong lòng không khỏi thầm than: Tâm tính người này thật khó phỏng đoán. Một âm mưu tiểu nhân thấp kém, rõ ràng lại khiến ột Thần vương bị lừa. Thành tâm chiêu an, kết quả bị quyết đoán cự tuyệt, thế nhưng rõ ràng thằng này cam tâm tình nguyện dung hợp khế ước thần phù.

Sau khi dung hợp khế ước thần phù, cho dù là cừu địch của Dương Thiên Vấn, cũng sẽ sau một khắc trở thành nô bộc của Dương Thiên Vấn!

Cái này rõ ràng là tìm hoài mà chẳng thấy, đến tay lại chẳng tốn thời gian. Dễ dàng, thậm chí loại trận thế thứ ba Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận thay đổi cũng đã thực hiện xong.

Bắc Thần Duy Ngã dung hợp khế ước thần phù xong, lập tức đã hiểu rõ, bởi vì thành viên mới gia nhập Thiên Võng, đều bị ngành đặc biệt ghi chép có trong hồ sơ, đồng thời sẽ có chuyên gia giảng giải cơ cấu Thiên Võng cho hắn.

.

Bây giờ Thiên Võng đã hoàn toàn chính quy hóa, hình thức hóa, quốc tế hóa.

Sau khi Bắc Thần Duy Ngã nghe Thiên Võng giới thiệu xong, y lập tức ngớ ngẩn, hắn xuất thân Bắc Thần thế gia, nào không rõ tổ chức đáng sợ kia? Lúc này, hắn không thể không lo lắng cho gia tộc khi chọc vào một thế lực khổng lồ như vậy. Đồng thời, hắn cũng hiểu rõ, Dương Thiên Vấn này thật sự đã dùng loại thủ đoạn lừa gạt tiểu hài tử này để lừa gạt mình mắc lừa.

"Ngươi, ngươi" Bắc Thần Duy Ngã muốn mắng to, tuy nhiên hắn lại không thể mắng, bởi vì hắn đã không tìm thấy lời để mắng. Hơn nữa lực lượng khế ước thần phù ảnh hưởng, căn bản không có khả năng trách mắng được.

Dương Thiên Vấn nở nụ cười, điều này thật sự quá thuận lợi, nhàn nhạt nói: "Đây là ngươi cam tâm tình nguyện. Ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi tự mình đi đối phó gia tộc của ngươi. Ngươi cũng hiểu rõ chế độ Thiên Võng, hiện tại ngươi hãy nói cho ta nghe một chút bí mật ở trong đầm lầy Hắc Hải."

Bắc Thần Duy Ngã không muốn nói. Hắn mà nói chẳng khác nào phản bội gia tộc, thế nhưng thần hồn ở sâu trong tiềm thức lại cải biến ý nghĩ của hắn. Hiện tại hắn vô cùng mâu thuẫn, bị giày vò bởi hai suy nghĩ khác nhau.

Cuối cùng vẫn là lực lượng khế ước thần phù chiếm thế thượng phong. Không có cách nào khác ai kêu Dương Thiên Vấn đã cởi bỏ hơn hai mươi cấp vận mệnh la bàn? Hơn nữa uy năng vận mệnh la bàn đạt tới hai phần ba thời kỳ toàn thịnh, căn bản một Thần vương không có khả năng chống lại.

"Tuân mệnh, chủ thượng" Bắc Thần Duy Ngã bị khế ước thần phù lực lượng cho trói buộc, tiếp theo trong mấy hơi thở ngắn ngủn tinh lọc kia tư tưởng với linh hồn, khiến cho hắn sinh ra tín ngưỡng với nô tính đối với Dương Thiên Vấn.

"Chi tiết của ba người kia?" Dương Thiên Vấn lại ngăn cản Bắc Thần Duy Ngã, nhẹ giọng hỏi.

"Dạ, chủ thượng. Ba người đi theo thuộc hạ cùng bị thu tiến không gian, theo thứ tự là đường đệ muội của ta, Bắc Thần Duy Tâm, Bắc Thần Duy Kiếm, Bắc Thần Duy Minh." Bắc Thần Duy Ngã mở miệng trả lời.

Dương Thiên Vấn rất hài lòng với lực lượng hiện tại của khế ước thần phù. Hắn nhớ ngày đó tại hạ giới, lúc ban đầu thu phục Đinh Ẩn, lực lượng khế ước thần phù chỉ có thể mơ hồ ảnh hưởng tới linh hồn, thông qua năm tháng dài với la bàn cởi bỏ phong ấn, lực lượng khế ước thần phù mới trở nên cường đại như thế. Một trung vị Thần vương, chỉ trong mấy hơi thở ngắn ngủn đã có thể tinh lọc linh hồn. Điều này thật sự làm cho Dương Thiên Vấn thoả mãn đến cực điểm!

"Ừ, chắc chắn ngươi cũng hiểu biết cơ cấu Thiên Võng hiện tại. Hiện tại ta truyền đạt nhiệm vụ, ngươi giúp ta đối phó ba người bọn họ, ột tam đẳng công, quyền hạn lục cấp!" Tuy rằng Dương Thiên Vấn có thể trực tiếp hạ lệnh, thế nhưng Thiên Võng đã chính quy hóa hình thức hóa. Dựa theo hình thức Thiên Võng, ở Thiên Võng, nhiệm vụ bình thường chỉ có chút cống hiến, không ghi chép công lao. Còn nhiệm vụ chân chính khó khăn mới có quân công. Ghi chép những công lao này tương đối trọng yếu. Những cống hiến này có thể dùng để chuyển đổi tu hành cần thiết, mà công lao thì không thể chuyển đổi thành cống hiến dù chỉ một ít, hay nói rằng cần cống hiến rất nhiều mới có thể chuyển đổi thành bảo vật. Mà quyền hạn thì lợi hại hơn. Người có quyền hạn cao có thể trực tiếp cho truyền đạt nhiệm vụ cùng với một ít yêu cầu hợp lý cho người quyền hạn thấp.

Mà quyền hạn bát cấp trở lên mới có thể trực tiếp ra lệnh! Với quy mô với kết cấu lúc này của Thiên Võng, quyền hạn tứ cấp cũng đủ để động viên thế lực tương đối khổng lồ rồi.

Lại nói ở trong Thiên Võng, tu vi cũng không phải là trọng yếu nhất. Quyền hạn mới là trọng yếu nhất, cho nên mỗi thành viên Thiên Võng hiện nay đều liều mạng tích lũy điểm cống hiến với quân công, chính là vì muốn tăng quyền hạn! Hãy suy nghĩ một chút một Linh Thần có quyền hạn bát cấp có thể mệnh lệnh cho bất luận kẻ nào từ thất cấp trở xuống, kể cả Thần vương cũng phải giúp hắn làm việc.

Người khác không thể đạt được quyền hạn cao như vậy, chỉ có điều Bắc Thần Duy Ngã là trung vị Thần vương, tự nhiên có tư cách. Mà quyền hạn của Đinh Ẩn là thập cấp tối cao!

Đương nhiên, Linh Thần quyền hạn bát cấp hiển nhiên không thể nào xuất hiện. Trừ phi hắn cống hiến cho Dương Thiên Vấn hai thần vị trở lên, khi đó nói không chừng Dương Thiên Vấn sẽ hưng phấn trực tiếp đề bạt.

Loại công lao này, ở Thiên Võng cũng có ngành đặc biệt phụ trách đánh giá, bằng không không phải sẽ hỗn loạn sao?

815. Chương 816: Chi Tiết

Chương 816: Chi tiết

Tóm lại, từng cái thành viên thân phận cao thấp ở bên trong Thiên Võng, ngoại trừ tu vi, đến dựa vào công lao với cống hiến của mình. Đương nhiên tu vi không phải là quan trọng nhất, tu vi cao chỉ là à thôi. Hãy nhìn Bắc Thần Duy Ngã, tu vi Thần vương, gia nhập Thiên Võng, chút công lao cũng không có, có được

quyền hạn ngũ cấp, như vậy cao bực nào? Nên biết rằng quyền hạn ngũ cấp, những người từ quyền hạn nhất cấp thăng lên không biết phải cần biết bao nhiêu cố gắng.

Cho dù có tu vi cao, đây chỉ là một ưu thế mà thôi. Nếu như đi lính không làm việc, quyền hạn không thăng lên được, vậy kết quả là còn không phải cũng bị những người khác càng, rất khó thăng lên quyền hạn sau cấp năm hơn nữa quyền hạn từ bát cấp trở lên, đều chiếm vị trí lãnh đạo Thiên Võng, danh ngạch có hạn.

Cho nên Dương Thiên Vấn ban thưởng quyền hạn lục cấp cho Bắc Thần Duy Ngã, quả thực chỉ là cơ hội ngàn năm một thuở. Đương nhiên Dương Thiên Vấn không cần nôn nóng. Hắn để cho Bắc Thần Duy Ngã ở lại thêm mấy ngày, một lần nữa hỏi tin tức, hoàn toàn hiểu được cơ cấu Thiên Võng.

Bắc Thần Duy Ngã bị Dương Thiên Vấn thả ra trận pháp không gian, ở bên trong Thời không bảo tháp mấy ngày. Sau khi hoàn toàn thích ứng thân phận mới, hắn vui vẻ tiếp nhận nhiệm vụ Dương Thiên Vấn truyền đạt, một lần nữa tiến vào trận pháp trong không gian, thay Dương Thiên Vấn mời chào ba Thần vương còn sót lại.

Không cần đối phương thật sự thần phục, chỉ cần khiến cho đối phương tự nguyện dung hợp khế ước thần phù là đủ rồi. Bắc Thần Duy Ngã vốn quen biết với ba người kia. Dưới tình huống một bên cố ý một bên vô tâm, rất dễ dàng hoàn thành nhiệm vụ Dương Thiên Vấn giao cho. Có lẽ rất khó để đánh phá một tòa thành kiên cố từ bên ngoài, thế nhưng đột phá từ bên trong lại cực kỳ dễ dàng.

Từ nay về sau Thiên Võng lại thêm bốn vị Thần vương! Chỉ tiếc, Dương Thiên Vấn không thể thả bọn chúng vào Hắc Hải đầm lầy. Thế nhưng có nhiều hơn sức chiến đấu của bốn Thần vương, Thiên Võng trở nên càng cường đại hơn.

Trong thời không bảo tháp có không ít nhân viên Thiên Võng đang tu luyện, phải đi ra ngoài rèn luyện nhiều tháng, dứt khoát để cho ba người bọn họ đến thao luyện những tay mơ kia.

Ba Thần vương mới gia nhập Thiên Võng đều là người Bắc Thần thế gia, Bắc Thần Duy Tâm, Bắc Thần Duy Kiếm, Bắc Thần Duy Minh. Từ nơi này miệng bốn Thần vương mới gia nhập Thiên Võng Dương Thiên Vấn lấy được rất nhiều tin tức về nội tình Bắc Thần thế gia. Căn cứ, trụ sở này, ,một cung điện khổng lồ dưới mặt đất, ở vào độ sau 3000 m, theo bốn người miêu tả, cung điện dưới mặt đất có thể dung nạp 200 triệu thần nhân trở lên, có gần 200 triệu Thiên thần, 120 Thần vương, bảy Thần Hoàng! Trong đó Thượng vị Thần Hoàng một người, chủ nhân căn cứ. Trung vị Thần Hoàng bốn người, Hạ vị Thần Hoàng hai người, một người đã chết trong tay Dương Thiên Vấn, còn lại một Hạ Vị Thần Hoàng.

.

Dương Thiên Vấn cực kỳ khiếp sợ. Hắn không thể nghĩ tới một trụ sở này mà có hơn 100 Thần vương, sáu vị Thần Hoàng! Có thực lực bực này, khó trách làm việc ngang ngược như thế.

Theo lời của Bắc Thần Duy Ngã căn cứ dạng này ở cả Nhân Thần giới tổng cộng có bảy cái. Mỗi một trụ sở đều có thực lực không kém bao nhiêu, tổng cộng tất cả thực lực quả thực khiến người ta sợ hãi. Cái gì mà La Sát thế gia, đấu với quái vật khổng lồ như vậy, đều lộ vẻ nhỏ bé, yếu với giống như cừu non. Chẳng qua là tất cả căn cứ thuộc những thế lực khác nhau, như tất cả căn cứ trong đầm lầy Hắc Hải đều thuộc về Bắc Thần thế gia. Các căn cứ còn lại phân tán ở Nhân Thần giới, đều thuộc về các thế lực khác, vị trí được giữ bí mật, chỉ có kỳ chủ trở lên mới biết được chỗ của chúng, muốn tấn chức kỳ chủ, thấp nhất cũng đều là tu vi Thần Hoàng.

Điều càng thêm khiến cho người ta rung động chính là, ngoài bảy căn cứ kia, còn có một cơ cấu quản lý thống nhất. Bảy căn cứ này phảng phất là bảy phân đà của tổ chức, mà mặt trên còn tồn tại một tổng đà.

Đinh Ẩn suy đoán không tệ, thất đại thế gia hạ giới, quả nhiên có vấn đề. Có được thế lực cường đại như thế, lại ít xuất hiện, chế độ tuyển chọn đào thải tàn khốc, càng không ngừng chuyển vận nhân tài ở Thần giới, có thể nói là nhân tài vô số. Trải qua hơn ức năm âm thầm tích lũy, rõ ràng khiến cho tổ chức này bành trướng đến trình độ đáng sợ như thế.

Tổ chức thần bí này có bảy đại phân đà, một tổng đà. Cao thủ nhiều như mây, nhân tài như nước, thiên tài vô số. Nhưng một quái vật khổng lồ như vậy, rõ ràng còn không nổi danh, coi như là Thiên Võng có năng lực điều tra tin tức, điều tra, tìm kiếm hơn một nghìn năm cũng không tìm ra một chút cọng lông.

Lúc này đây nếu không phải đối phương chủ động đi ra tìm Dương Thiên Vấn gây phiền toái, chỉ sợ Thiên Võng trong tay Dương Thiên Vấn còn thật không biết ngày tháng năm nào mới có thể tìm được nền móng của tổ chức này. Bí mật khó lường của Thượng cổ tam đại thế gia còn khiến cho người kiêng kị. Ba đại thế gia tuy thực lực không biểu hiện rõ ràng, nhưng dù sao mọi cử động ở ngay dưới mắt người trong thiên hạ, mà tổ chức thần bí này không tiết lộ một chút tin tức. Trăm triệu năm tích lũy, khiến cho tổ chức này đã có được nội tình thâm hậu, có lẽ thâm hậu cũng không kém bao nhiêu so với thượng cổ tam đại thế gia.

Cẩn thận suy tính, lấy thực lực với nhân số trong căn cứ đầm lầy Hắc Hải nhân với bảy. Ah, còn phải tính cả tổng đà thần bí nữa, cường giả cấp bậc Thiên thần có 1.4 tỷ người, gần nghìn Thần vương, Thần Hoàng cũng có gần trăm! Chiếm cứ số lượng một phần mười Thần Hoàng ở Nhân Thần giới! Đây là một số liệu đáng sợ, vô cùng đáng sợ.

Cuối cùng Dương Thiên Vấn đã biết bản thân mình đụng phải một đối thủ cường đại như thế nào. Đây là đối thủ có thực lực mạnh nhất mà từ khi Dương Thiên Vấn tu hành đến nay phải đối mặt, cường đại đến không giải thích nổi.

Dương Thiên Vấn cùng với Thiên Võng trẻ trung sau lưng, trước mặt thế lực thần bí này tỏ ra vô cùng yếu ớt, giống như con sâu cái kiến vậy. Đừng nhìn trên tay Dương Thiên Vấn có mười lăm Thần Hoàng, nhưng tất cả bọn hắn đều dùng đan được để tăng lên hạ vị Thần Hoàng, thực lực của bọn hắn nhiều lắm cũng chỉ ngang bằng thực lực một hạ vị Thần Hoàng bình thường. Đối phương chỉ cần mấy Trung Vị Thần hoàng hoặc một Thượng Vị Thần hoàng, thực lực của cả Thiên Võng ở kia trước mặt đối phương căn bản cũng không thể chịu được một kích.

Dương Thiên Vấn đã chiếm được đáp án, trầm mặc suốt một canh giờ, hai mắt mới một lần nữa tập trung. Hắn thở phào nhẹ nhõm thật dài, nỗi sợ hãi mơ hồ trong lòng cũng theo đó biến mất. Cái gì đáng sợ nhất? Những thứ không biết là đáng sợ nhất. Nếu như tổ chức thần bí này vẫn dấu kín ở trong sương mù trùng trùng, thực lực không hiện, một chút chi tiết cũng sờ không được, có lẽ Dương Thiên Vấn còn e ngại một … hai …, thế nhưng hiện tại những thứ này không còn là ngọn núi không thể leo qua, Dương Thiên Vấn không sợ leo núi cao hiểm trở, không sợ đường núi gian khổ, chỉ cần bền lòng, ngọn núi cao hơn cũng có thể trở mình nhảy qua.

Dương Thiên Vấn biết được tất cả, ngược lại hắn không khẩn cấp giống lúc trước, hận ý trong lòng cũng nhạt xuống . Đương nhiên điều này cũng không đại biểu cho suy nghĩ của Dương Thiên Vấn, chẳng qua là sự tình báo thù cần bàn bạc kỹ hơn. Dương Thiên Vấn giải quyết xong vướng mắc này, hắn đặt tất cả tinh lực nghiên cứu Mộc trần đan.

Một khi chuyên tâm, thời gian qua đi đặc biệt nhanh. Bất giác, Dương Thiên Vấn đã ở thành đô Mộc Thần nhất tộc hơn ba năm. Cuối cùng Dương Thiên Vấn lợi dụng khoảng thời gian này tiêu hóa tri thức đan đạo độc đáo của Mộc Thần nhất tộc, kết hợp đan đạo tương ứng của hắn, được ích lợi không nhỏ.

Đương nhiên, Dương Thiên Vấn được lợi, cũng tuyệt đối sẽ không quên hồi báo sự hào hiệp của Mộc Thần nhất tộc, cho nên hắn đưa cho Đại chấp sự một bản tri thức phục chế đan đạo Mộc Thần nhất tộc.

Ba năm này, Dương Thiên Vấn trải qua vô cùng yên tĩnh và thoải mái, Thái cổ Mộc Tộc hào phóng thẳng thắn thành khẩn. Bên trong thành đô Mộc Tộc, tộc nhân Mộc Tộc chất phác khiến cho Dương Thiên Vấn có ấn tượng khắc sâu.

Cho tới nay, Thái cổ Thần tộc trong mắt người đời đều cường đại, ngang ngược, vô lý. Nhưng những biểu hiện sau lưng này có rất nhiều nhân tố không người biết.

Thái cổ Thần tộc, mỗi một tộc đều có văn minh đặc biệt. Mỗi một tộc đều có tâm tính khác nhau. Nói thí dụ như Mộc Tộc, yêu thích tự nhiên, cỏ cây, trúc thạch, gần tự nhiên, cảm ngộ tự nhiên, đối xử mọi người chân thành, cần cù chất phác.

Thế nhưng ngươi dù thế nào đừng tưởng rằng người Mộc Tộc trung thực đến mức dễ lừa gạt, chèn ép, như vậy điều nhận được sẽ phản kích của Thái cổ Thần tộc. Chính vì vậy biểu hiện ra ngoài đúng là thái cổ Thần tộc chỉ có cường đại, ngang ngược, không có đạo lý.

.

Đầy là điều vốn phải như thế: ngươi thấy người ta trung thực, dùng ti tiện thủ đoạn khi dễ người ta, coi người ta như dê béo làm thịt. Không phải điều này sẽ khiến người ta phát bực sao? Khi người ta bắt đầu phản kích, mới biết được một đám dê béo nhỏ yếu ở nơi này, quả thực là một đám hổ cường đại đáng sợ.

Ra tay hoàn toàn không lưu tình. Nói động thủ là động thủ, hoàn toàn không có tình cảm đạo lý.

Có một lần Dương Thiên Vấn ra ngoài đến, từng đã từng gặp một đám Nhân thần từ bên ngoài tới đây buôn bán với một tiểu bộ lạc Mộc Tộc. Buôn bán chính là thấp mua cao bán, điều này rất hợp lý, thế nhưng bọn người kia đã áp chế món hàng vốn quý hiếm đến giá thấp nhất, ngay khi thành giao lại còn giở thủ đoạn xấu.

Kết quả làm đối phương phát bực, bị người tiểu bộ lạc này làm thịt, ngược lại vứt bỏ tánh mạng với toàn bộ thân gia. Điều này có thể đủ quái nhân gia Mộc Tộc chi nhân ngang ngược tàn nhẫn sao? Hiển nhiên, đây là gieo gió gặt bão, không trách người ta được.

816. Chương 817: Đập Phá

Quyển 11: Chúa tể

Chương 817: Đập phá

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đại đa số người Mộc Thần nhất tộc đều vô cùng thiện lương, hơn nữa vô cùng đoàn kết. Đương nhiên cũng có một phần nhỏ người ngoại lệ. Bất kể là cái nào chủng tộc sinh vật có trí khôn, đều tồn tại giai cấp thống trị với bị giai cấp thống trị. Thái cổ Thần tộc cao cao tại thượng, trời sinh thành thần tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Dương Thiên Vấn dù sao cũng là từ bên ngoài đến, có một ít người nhìn hắn không thuận mắt mắt, đây là điều rất bình thường. Một mặt tự nhiên là bởi vì bản thân Dương Thiên Vấn rất được tôn sùng, ngay cả mười hai chấp sự đều dùng lễ đối đãi đối với hắn, một người tự tiện xông vào thánh địa, khiến cho rất nhiều người bất mãn. Một mặt khác là bởi vì chiêu bài Nhân thần quá tệ. Thanh danh cực kỳ không tốt, cho nên có một đám người mang thành kiến đối với Dương Thiên Vấn.

Trong khoảng thời gian này Dương Thiên Vấn đi khắp nơi sưu tầm, cũng chú ý tới điểm này. Ngươi hỏi Dương Thiên Vấn tại sao phải tự mình sưu tầm? Đây không phải nói nhảm sao? Mộc Thần nhất tộc chiếm cứ mảnh thổ địa này, thừa thãi các loại linh dược, có lẽ không thể có Tiên Thiên linh độc nhất vô nhị, thế nhưng người ta thắng ở chỗ có đầy đủ mọi thứ! So với các loại linh phẩm trên tay Dương Thiên Vấn còn phải đầy đủ hơn rất nhiều. Một khi có cơ hội này, nếu như Dương Thiên Vấn buông tha, đó chính là đồ ngốc.

Cho nên, Dương Thiên Vấn vẫn hiểu rõ đối với một ít nhân sĩ nhàm chán quấy nhiễu , chẳng qua những người này nhiều nhất chẳng qua là ngoài miệng chiếm chút ít tiện nghi, còn không dám thật sự động thủ. Dù sao thực lực của Dương Thiên Vấn hiện ra rất rõ ràng.

Dương Thiên Vấn cũng chẳng buồn để ý tới những người này, bởi vì thanh danh Nhân thần ở chỗ này hoàn toàn chính xác tệ hại, mình cũng là Nhân thần, bị người bài xích cũng là điều bình thường. Chỉ cần không làm gì quá mức, với thân phận Dương Thiên Vấn, cũng không đáng chấp nhặt với những tôm tép nhãi nhép này.

Chỉ là Dương Thiên Vấn không để ý tới, người ta lại cho rằng Dương Thiên Vấn khi dễ, đây là ví dụ điển hình của người thiện bị người bắt nạt.

Còn không phải sao? Sáng sớm hôm nay, Dương Thiên Vấn ra khỏi thành sưu tầm, tiến vào sơn mạch không bao lâu, bay qua mấy chục ngọn núi, đã bị người ngăn lại.

Dương Thiên Vấn âm thầm than nhẹ. Không muốn tìm phiền toái, sao lúc nào phiền toái cũng tìm tới tận cửa?

Thế nhưng Dương Thiên Vấn cũng hiểu rõ. Nơi nào có người thì có giang hồ, có giang hồ thì đương nhiên sẽ có ân oán. Nơi nào có ân oán khắp nơi đều là phiền toái, chỉ cần ngươi tham gia, nhất định phiền toái liên tiếp, có phiền toái có thể trốn. Có phiền toái ngươi dù muốn trốn như thế nào đi nữa cũng không thể trốn. Người của một tộc thái cổ Thần tộc, từng người đều cao lớn cường tráng, ít nhất là từ hai mét hai trở lên. So sánh với bọn họ, Dương Thiên Vấn có chút tự ti!

Tổng cộng tám người, mỗi người đều là cao thủ cấp bậc Thần vương, mạnh nhất thậm chí có tu vi thượng vị Thần vương. Dương Thiên Vấn có chút bất ngờ. Nên biết rằng Dương Thiên Vấn đều gặp mười hai chấp sự Mộc Thần nhất tộc. Bọn họ đều là cao thủ cấp bậc Thần vương. Đứng đầu đều là thượng vị Thần vương.

Dương Thiên Vấn vốn cho rằng cấp bậc chấp sự Mộc Thần nhất tộc là đồng nhất Thần vương, nhưng khi nhìn kỹ lại không phải như vậy. Tám vị Thần vương trước mặt này không phải là bất kỳ người nào trong mười hai chấp sự, thế nhưng Dương Thiên Vấn có thể khẳng định bọn họ là cao thủ Mộc Thần nhất tộc.

"Hừ, các hạ là Nhân thần. Mà nơi này là lãnh địa Mộc Tộc chúng ta, cho nên nơi đây không chào đón các hạ. Kính xin các hạ rời khỏi. Tất cả linh dược nơi đây đều là thuộc Mộc Tộc chúng ta." thượng vị Thần vương đầu lĩnh mở miệng nói, giọng nói hơi khô khốc, khàn khàn. Giọng nói nghiêm túc.

Dương Thiên Vấn sững sờ, thì ra là đến đuổi người. Trên thực tế, mấy ngày này. Khi hắn còn ở thành đô thì còn không có chuyện gì. Thế nhưng từ khi chính mình bắt đầu đi ra ngoài sưu tầm, thỉnh thoảng cũng có thể nhìn thấy một nhóm người xuất hiện đuổi Dương Thiên Vấn rời khỏi. Lúc mới bắt đầu, Dương Thiên Vấn cũng rất giận dữ, phẫn nộ, nghĩ thầm lão tử đến giúp đỡ các người, các người còn như thế không biết nhận thức vấn đề. Thật sự tầm nhìn hạn hẹp. Thế nhưng thời gian dần qua, cũng thành thói quen.

Bởi vì bọn họ chỉ nói thế thôi, mặc dù giọng nói có chút không thân thiện, dù sao không ra tay. Dương Thiên Vấn là một người trọng cam kết, cũng sẽ không chấp nhặt cùng bọn họ.

Hơn nữa, nơi này chính là bảo địa, quả thật Dương Thiên Vấn cũng không rời đi được.

Nhưng điều khiến cho người ta không ngờ tới chính là thậm chí ngay cả cao thủ cấp bậc Thần vương cũng ra mặt đuổi. Điều này có phải có chút quá mức hay không?

"Chư vị, trước hết ta muốn thanh minh một chút. Bản thân ta được tộc trưởng với mười hai vị chấp sự của các vị mời, ở lại lãnh địa Mộc Tộc nghiên cứu đan đạo, là vì giúp đỡ các người luyện chế Mộc trần đan mà không phải đến tìm phiền toái, cũng không có ý đắc tội các vị." Dương Thiên Vấn tiên lễ hậu binh nói.

"Hừ, khoác lác! Mộc trần đan chính là truyền kỳ thần đan của tộc ta. Ngươi một người ngoại tộc có tài đức gì mà ở chỗ này nói khoác giúp đỡ không biết ngượng? Rõ ràng chính là những tên khốn kiếp Chấp Sự đường kia lấy cớ, bỏ qua lợi ích của tộc!" Một hán tử đứng ở bên cạnh thượng vị Thần vương mở miệng nói.

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút. Lập tức hắn đôi chút hiểu rõ. Thì ra Mộc Tộc, nhìn qua như hòa bình, vẫn tồn tại phân tranh quyền lực. "Đúng đấy, chúng ta chính là Mộc Thần nhất tộc vĩ đại, cần gì ngươi, một Nhân thần nho nhỏ giúp đỡ? Nhất định do ngươi xảo ngôn lừa gạt, muốn ở lại lãnh địa tộc ta, tùy ý sưu tầm linh dược tộc ta" Lại một giọng nói vang lên.

Dương Thiên Vấn vừa vỡ không còn gì để nói. Hoàn toàn chính xác, Dương Thiên Vấn quả thật có nhân cơ hội này áp dụng linh ý tứ. Chỉ là bọn người kia cũng không tránh khỏi quá võ đoán một ít a?

Ngay sau đó, lần lượt Thần vương đứng ra phản bác Dương Thiên Vấn lời mà nói..., Dương Thiên Vấn biện một câu, người ta quay về tám câu, Dương Thiên Vấn làm sao có thể đủ giải thích được rõ ràng.

Một lát sau. Dương Thiên Vấn đã hiểu rõ. Bọn người kia từng bước từng bước đều đắm chìm trong năm tháng huy hoàng trước đây của tổ tiên, không thể tự kềm chế. Từ sâu trong nội tâm, ngoại trừ thái cổ Thần tộc, xem thường thần nhân khác, ngạo mạn vô lễ, cuồng vọng tự đại.

Khó trách, thái cổ Thần tộc thực lực tuy mạnh, lại chỉ có thể ổ cư ở thái cổ Thần giới địa phương này nho nhỏ. Sợ là không phải bọn hắn không muốn đi ra khỏi Thái cổ Thần giới, mà là không có lực đi ra ngoài.

Hãy nhìn tám vị Thần vương này, đường đường là Thần vương tôn sư, ánh mắt thiển cận, ngạo mạn tự đại, đầu óc ngu si, tứ chi phát triển. So sánh với mười hai vị chấp sự mà Dương Thiên Vấn đã tiếp xúc thì năng lực chỉ số thông minh kém xa, thực lực chênh lệch cũng không lớn. Thế nhưng suy nghĩ lại kém xa vạn dặm. Chỉ bằng loại tính cách này, ở bên trong bất kỳ một tòa thành thị Nhân Thần giới, một tiểu thương bày quầy hàng ở bên đường cam đoan có thể lừa dối bọn chúng không thể thoát được.

.

Nói trắng ra chính là quá ngu xuẩn!

Thái cổ Thần tộc, xuất thân được gọi là thần, thanh niên trưởng thành được thăng làm Thiên thần, trung niên thăng làm Thần vương, lão niên thăng làm Thần Hoàng. Đây là định luật! Đương nhiên cũng có một chút thiên tài tu luyện ngoại lệ. Điều này có thể không thể xem nhẹ. Đương nhiên bọn họ trưởng thành cực kỳ chậm rãi, so với cao cấp thần thú chậm hơn một ít. Số lượng cường giả rất nhiều, hoàn toàn không kém hơn Nhân Thần giới.

Trong đó Mộc Thần nhất tộc ít nhất cũng đã chiếm gần một phần mười. Có thể tưởng tượng, cả Nhân Thần giới có bao nhiêu cường giả Thần vương? Coi như là mười phần cũng không cường đại bằng thực lực Mộc Thần nhất tộc, cũng khó trách người ta ngạo mạn cuồng vọng như thế.

Dương Thiên Vấn nghe những người này nói, lông mày càng nhăn càng chặt, bởi vì những người này nói lời càng ngày càng khó nghe xong. Châm chọc khiêu khích, còn kém ra tay đuổi người.

Dương Thiên Vấn cũng không phải bùn nhão. Bọn người kia thật sự làm càn quá mức. Trực tiếp động thủ, hắn lại không chiếm lý.

Bởi vì nếu động thủ trước, tất nhiên sẽ dẫn một trận chiến. Nơi này là địa bàn của người ta, người mang ý tưởng báo thù cho bọn họ khẳng định không ít, nếu quả thật gây chuyện, chính mình nhất định do thua thiệt.

Hơn nữa nếu như thật sự gây chuyện lớn, chính mình tất nhiên sẽ hoàn toàn đắc tội Mộc Thần nhất tộc, thật sự được không bù mất.

Thế nhưng tình huống lúc này khiến hắn thật sự không thể nhịn được nữa.

Dương Thiên Vấn cũng đường đường là Thần vương, hơn nữa là đỉnh phong Thần vương. Đừng nói Thần vương, coi như là Thần Hoàng hắn cũng đã giết hai người. Tuy rằng tám người này cũng là Thần vương, thế nhưng Dương Thiên Vấn muốn diệt bọn hắn, hắn vẫn cực kỳ tự tin.

"Các người nhiệt tâm đối đãi với người giúp đỡ các người luyện chế Mộc trần đan như này sao?" Dương Thiên Vấn hừ lạnh một tiếng: "Các người đã không chào đón, vậy tại hạ rời khỏi." Nói xong, hắn phất tay áo quay người đáp mây bay dựng lên.

"Đại ca vì cái gì không động thủ giáo huấn hắn một chầu?" Có người còn có điều bất mãn, muốn ra tay giáo huấn Dương Thiên Vấn.

Thượng vị Thần vương đầu lĩnh lắc đầu nói: "Người này tu vi không kém, hơn nữa người này cũng không phải là địch nhân của chúng ta, chỉ cần đuổi hắn đi là được rồi."

"Hừ, đám gia hỏa Chấp Sự đường càng ngày càng vô năng, thậm chí ngay cả chuyện trọng yếu trong tộc của chúng ta cũng phải giao cho người ngoài đến xử lý. Quả thực mất hết thể diện Mộc Thần nhất tộc vĩ đại chúng ta" Mọi người ngươi một lời ta một câu trào phúng việc làm của mười hai vị chấp sự Chấp Sự đường, vô năng đến cực điểm, mất hết thể diện, không coi mười hai chấp sự vào mắt.

Dương Thiên Vấn không nói thêm gì. Tức giận Trong lòng, không chỗ phát tiết, hắn muốn mượn cơ hội này rời khỏi lãnh địa Mộc Tộc. Lão Tử mới không có thèm chút linh dược này của các người. So về trân quý, linh dược Trung La đảo mới quý báu, Tiên Thiên linh cũng có không ít. Nếu không phải thấy tộc trưởng Mộc Tộc với mười hai vị chấp sự Mộc Tộc chân thành đối đãi, Dương Thiên Vấn cũng chẳng muốn ở lại giúp đỡ.

817. Chương 818: Nửa Đường Bị Ngăn Cản

Quyển 11: Chúa tể

Chương 818: Nửa đường bị ngăn cản

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn bay trở về chỗ ở của mình. Thu thập một phen, phải rời khỏi nơi này. Sau khi cửa ra vào, hắn lại quay trở về, xuất ra một viên trí nhớ tinh thạch, ghi chép lại chuyện xảy ra lúc trước. Điều này cũng không tính là không chào mà đi.

Dương Thiên Vấn bắn tinh thạch ở nơi bắt mắt nhất trong đại sảnh, lúc này mới quay người rời đi.

Ra khỏi thành, Dương Thiên Vấn thả người hóa thành một đạo kim quang, chỉ lên trời bên cạnh bay đi. Chỉ chốc lát sau, Kim Quang chói mắt hóa thành chân trời một lóe sáng quang điểm, biến mất theo thời gian dần qua.

Phương hướng Dương Thiên Vấn bay đi là hướng về thông đạo không gian thái cổ Thần giới đi thông tới cổ chiến trường. Tuy rằng Thái cổ Thần giới không quá rộng lớn, không chỉ có một khối đại lục, thế nhưng khối đại lục này lớn hơn gấp năm lần Thiên Nguyên đại lục! Mộc Tộc ở vào hướng tây bắc đại lục, mà thông đạo không gian đi thông cổ chiến trường thì là ở chính hướng nam đại lục.

Nói cách khác, Dương Thiên Vấn cần phải đi từ bắc đến nam, đi ngang qua đại lục mới được.

Dương Thiên Vấn cũng không còn cách nào khác. Truyền Tống Trận Thái cổ Thần giới không cho người ngoại tộc sử dụng. Dương Thiên Vấn cũng coi như đều thấy được tính bài ngoại của người Thái cổ Thần tộc.

Thậm chí cả Truyền Tống Trận cũng không cho dùng, giao gấp 10 lần tiền cũng không được. Thật sự khiến cho Dương Thiên Vấn cảm giác rất phiền muộn.

Được, không cho dùng thì không dùng, Lão Tử có rất nhiều thời gian, bay cũng được.

Túng Địa Kim Quang thần thông, Dương Thiên Vấn còn chưa từng sử dụng đến đỉnh phong, bởi vì này loại phi hành thần thông, là theo thời gian trôi qua mà càng lúc càng nhanh, mãi cho đến Dương Thiên Vấn thân thể pháp lực có khả năng thừa nhận cực hạn mới thôi.

Dương Thiên Vấn không ngừng tăng tốc độ lên, chỉ chốc lát sau đã rời khỏi phạm vi cai quản thành đô Mộc Tộc.

Tuy rằng lần này không chào mà đi, có một nửa là bởi vì tức giận mà ra, nhưng một nửa nguyên nhân khác chính là Dương Thiên Vấn cần muốn đi tìm tìm một ít linh vật liệu đặc thù để luyện chế Khổn tiên thằng (dây trói tiên), tài liệu đó chính là Long Hồn!

Dương Thiên Vấn không có khả năng đến Thú Thần giới săn long, như vậy sẽ xúc phạm cấm kỵ, hơn nữa sẽ ảnh hưởng tới mối quan hệ của hắn và Tứ đại thần thú, thậm chí còn hoàn toàn đắc tội Long tộc.

Mà ở Nhân Thần giới chưa từng nghe nói qua tồn tại của Long tộc, cho nên những năm gần đây Dương Thiên Vấn một mực chuẩn bị tài liệu khác. Nói thí dụ như Ngũ Hành long gân, Dương Thiên Vấn nán lại tại hạ giới ngàn năm, đại đa số thời gian đều ở trong Thời không bảo tháp, một nửa thời gian cũng gần ngàn vạn năm, có thể tưởng tượng qua nhiều năm dùng sáng tạo thần phù với dung hợp thần phù tích lũy, trên cơ bản Ngũ Hành long gân đã thỏa mãn yêu cầu luyện chế, vì khí linh, gia tăng uy lực của nó.

Đương nhiên, thao tác khó khăn, Long Hồn quá rác rưởi hoàn toàn lãng phí năm đầu long gân cấp Thần Hoàng của Dương Thiên Vấn. Cho nên Dương Thiên Vấn muốn tìm kém nhất cũng phải là Long Hồn cấp Thần vương mới được.

Về phần Long Hồn cấp Thần Hoàng, Dương Thiên Vấn muốn tìm cũng không có thực lực. Thần Hoàng cấp Long tộc, kỳ thật thực lực vượt xa Thần Hoàng bình thường.

Hạ vị Thần Hoàng Long thần có thể nhẹ nhõm đánh ngang bằng Trung vị Thần Hoàng nhân loại. Chỉ là ở Long tộc, Thần Hoàng Thần Hoàng còn khó đột phá hơi so với Nhân Tộc. Nhưng Long tộc xác thực rất mạnh. Thiên thần chiến thần Vương, Thần vương chiến thần hoàng. Vũ lực hùng mạnh khiến Long tộc có địa vị cao ở thú Thần giới.

Với thực lực bây giờ của Dương Thiên Vấn đừng nói là Long tộc cấp Thần Hoàng, coi như là nhân thần Thần Hoàng, cũng có chút miễn cưỡng.

Cho nên Dương Thiên Vấn chắc chắn sẽ không ngốc đến trêu chọc Long tộc cấp Thần Hoàng, mà Long tộc cấp Thần vương chính là mục tiêu của Dương Thiên Vấn. Tuy rằng yêu cầu thấp hơn một cấp, nhưng cũng đồng dạng, Thần vương Long tộc phần lớn tập trung ở Thú Thần giới. Dưới tình huống bình thường, tuyệt đối sẽ không ra khỏi Thú Thần giới.

Dương Thiên Vấn cũng tuyệt đối không có khả năng chạy đến Thú Thần giới trêu chọc Thần vương Long tộc, chớ nói chi là săn giết.

Cho nên việc luyện chế Khổn tiên thằng (dây trói tiên) vẫn chậm trễ. Lúc này đây thi triển thiên địa dịch chuyển ngoài ý muốn đi tới Thái cổ Thần giới, hắn ở tại Mộc Tộc cũng một thời gian dài, thường xuyên nói chuyện trời đất với Mộc Phong. Từ việc này mà hắn hiểu rõ ở trong Thái cổ Thần giới cũng có một chút Long tộc tồn tại.

Số lượng cũng không nhiều, hơn nữa rất ít khi nhìn thấy, nhưng xác thực tồn tại.

Những Long tộc này phần lớn là một ít Long tộc tướng mạo quái dị, có huyết mạch Long tộc , thực lực cường đại. Nhưng bởi vì tướng mạo quái dị, mà bị đuổi ra khỏi Long tộc. Đánh xong một trận tại thượng cổ, Thần giới tách ra, bộ phận Long tộc này vẫn ở ngay Thái cổ Thần giới.

Nói thí dụ như: Cửu Long đầu, Tam Hoàng kim long, Huyết long, những Long tộc này có huyết mạch với Long Hồn, đều chính thức là chi nhánh Long tộc, tuy rằng không phải là dòng chính thống, nhưng đối với Dương Thiên Vấn mà nói, dùng Long Hồn bọn họ để luyện chế Khổn tiên thằng (dây trói tiên) cũng có thể phát huy đầy đủ uy lực của nó rồi.

So sánh mà nói, mấy chi nhánh Cửu đầu long Long tộc, ở trên vấn đề huyết mạch càng gần sát tới Viễn Cổ Long tộc. Bởi vì bọn họ số lượng ít, sinh đẻ ngày càng ít đi, huyết mạch truyền thừa không nhiều như Long tộc chính thống." Bảy tháng trước Dương Thiên Vấn thăm dò được tại Hứa Long cốc phía xa chính nam Mộc Tộc cách ba trăm vạn dặm, bên trong có một đám Long thú với một Tam Hoàng kim long cấp Thần vương.

So với việc số lượng rất thưa thớt, Huyết long thực lực thần bí, cùng với Cửu Đầu long xương cốt cứng răn, Tam Hoàng kim long có vẻ tương đương thích hợp. Thực lực của nó so với Cửu Đầu long yếu hơn một chút. Số lượng nhiều hơn một chút, chẳng qua là loại Long tộc này có ý thức lãnh địa với ý thức bá chủ mãnh liệt. Dưới tình huống bình thường đều là hai ba con ở cùng một chỗ, hoặc dứt khoát chỉ có một.

Vì sau khi chúng thành niên thì có thực lực cấp Thần vương, đủ để chính diện cứng chọi cứng với Thần Hoàng bình thường! Lại có thêm một đám long thú đáng sợ. Coi như là Thái cổ Thần tộc cường đại khi không cần thiết cũng không muốn trêu chọc chúng.

Long tính bản dâm, đặc biệt là những chi nhánh Long tộc dị loại này càng không kiêng nể gì cả, cho nên khi Long thú ra đời, những sinh linh này có được huyết mạch Long tộc với tinh thú cường đại, tuy trí tuệ không cao, thế nhưng thiên phú với thực lực thì không cần hoài nghi.

Dương Thiên Vấn đang bay về phía Hứa Long cốc. Hắn có ý định tìm cơ hội săn giết Tam Hoàng kim long ở nơi đó, lấy Long Hồn của nó là có thể luyện chế Khổn tiên thằng (dây trói tiên) lực lượng mạnh như Hậu Thiên chí bảo. Còn nữa, cao thủ cấp bậc Thần Hoàng cũng không còn đáng lo. Ít nhất ở dưới tình huống đơn đấu, chỉ cần bị nó trói, vậy ngươi coi như xong rồi.

Dương Thiên Vấn vì thế mà chuẩn bị mấy ngàn năm thời gian. Nếu như tính luôn thời không bảo tháp, đó chính là dùng thời gian ngàn vạn năm. Dưới tình huống như vậy, mới gọp đủ năm long gân cấp bậc Thần Hoàng thuộc tính khác nhau. Không cần nghi ngờ, chất lượng Long gân càng tốt, uy năng Khổn tiên thằng (dây trói tiên) lại càng lớn.

Thời gian chuẩn bị lâu như vậy, mới gom góp đủ tài liệu, có thể tưởng tượng sau khi luyện chế ra, nó có thể có uy lực yếu ớt không? Chính vì bảo vật này uy năng vô cùng, mà lại sử dụng thuận tiện, cho dù Thiên thần cũng có thể miễn cưỡng khu động. Dương Thiên Vấn vốn định luyện chế ra một dây trói có lực lượng mạnh nhất.

. đọc truyện mới nhất tại .

Dương Thiên Vấn tung quang phi độn cả buổi, đã rời khỏi thành đô Mộc Tộc mấy vạn dặm, đã đi qua không ít thôn xóm với bộ lạc trên đường. Bởi vì Dương Thiên Vấn Kim Quang quá mức dễ làm người khác chú ý cho nên hắn không thể che đậy hành tung của mình.

Ngay khi Dương Thiên Vấn lách qua một tòa thành thị Mộc Tộc, từ trong thành thị bay ra hai đạo lục quang, tốc độ cực nhanh hướng tới đón Dương Thiên Vấn đón. Đại chấp sự, Mộc Phong.

Tuy rằng Dương Thiên Vấn cùng Mộc Phong tương giao không lâu, thế nhưng giao tình rất sâu, cho nên nghe thanh âm của hắn, Dương Thiên Vấn rất nể tình mà ngừng lại, thầm than trong lòng. Độn quang dừng lại.

Một lát sau. Mộc Phong với một cao thủ cấp bậc Thần vương tới đón.

"Thiên Vấn huynh, vị này là thành chủ Mộc thành này, Mộc Nhất Bân." Mộc Phong chủ động giới thiệu nói.

"Ngưỡng mộ đã lâu Vấn Thiên cư sĩ đại danh, hôm nay gặp mặt, thật sự hạnh ngộ hạnh ngộ." Mộc Nhất Bân ôm quyền thi lễ nói. Quả nhiên những cao thủ có thể có địa vị cao ở Mộc Tộc, mỗi người đều không đơn giản.

Sau khi làm quen, hàn huyên xong, Mộc Phong mới chủ động lên tiếng: "Thiên Vấn huynh không chào mà đi. Việc này là do chúng ta chiêu đãi không chu toàn, kém cỏi, kính xin hỏi Thiên huynh gặp kinh sợ gì?"

Dương Thiên Vấn sắc mặt trầm tĩnh, nhìn không ra vui buồn, liếc nhìn hai người trước mặt nói: "Mộc Phong huynh không cần nhiều lời, người sáng mắt không nói tiếng lóng. Tuy rằng tại hạ thực lực yếu nhưng ít nhất vẫn là Thần vương, há lại để cho người khác lăng nhục nhã? Về phần nguyên nhân ta phải ly khai, chắc chắn Mộc Phong huynh biết rõ"

Còn gì nữa, người ta trượng nghĩa ra tay giúp đỡ, thế nhưng đến giúp một nửa, người được giúp đỡ còn không vui, một đám người chặn đuổi người rời khỏi. Đây không phải mình nhiệt tình, người ta lạnh nhạt, tự mất mặt sao? Choáng, đường đường là một Thần vương, chịu nhục nhã như thế, không có tại chỗ trở mặt, đã rất nể tình rồi, các người còn muốn thế nào hay sao?

Mộc Phong nghe xong vẻ mặt xấu hổ, đỏ bừng mặt nói: "Đúng vậy, chuyện này là do Mộc Tộc chúng ta kém cỏi. Kính xin Thiên Vấn huynh tha thứ."

"Được rồi, việc này lại nói gì cũng là do tại hạ trong lúc vô tình mạo phạm cấm kỵ quý tộc, thôi thôi." Dương Thiên Vấn cũng không muốn so đo nữa. Hắn chỉ muốn săn giết Tam Hoàng kim long, lấy Long Hồn luyện chế Khổn tiên thằng (dây trói tiên).

"Cái này …… " Mộc Phong nghe rõ ẩn ý trong lời nói của Dương Thiên Vấn. "Thôi thôi." Từ "thôi" thứ nhất chính là coi như chuyện xảy ra giữa núi rừng sinh bỏ đi. "Thôi" thứ hai là muốn phất tay áo rời đi.

Hợp tình hợp lý. Nếu như ta không được hoan nghênh ở lại, vậy nên rời đi, không thể trêu vào còn không trốn được sao?

818. Chương 819: Uyên Long Cốc

Chương 819: Uyên Long cốc

Mộc Phong muốn lưu người thế nhưng thật sự không tìm được cớ. Chuyện xảy ra ghi chép trong trí nhớ tinh thạch thật quá mức, không chỉ khiến Mộc Tộc mất hết thể diện, cũng đắc tội chết với người ta. Mộc Phong tự hỏi: nếu như đổi thành chính mình, người khác làm nhục mình như vậy, chỉ sợ sẽ không cam lòng chịu bỏ đi như này.

.

Mộc Nhất Bân đứng bên cạnh lên tiếng: "Cư sĩ, việc này quả thật là chúng ta không đúng. Kính xin cư sĩ thông cảm nhiều hơn. Chúng ta sẽ nhất định đền bù tổn thất cho ngài. Bên trong tộc của ta, quả thật có một đám người tầm nhìn hạn hẹp, tư tưởng cũ kỹ. Bọn họ mạo phạm khiến cho tình hữu nghị của chúng ta xuất hiện khe hở." Một câu, đẩy tất cả sai lầm lên trên đám người kia.

Mộc Phong nghe xong, lập tức nói: "Đúng vậy." Trước tiên cần phải ổn định lại quan hệ giữa hai bên. Hiện tại cũng không thể đắc tội đối phương.

Dương Thiên Vấn nghe xong, cười trong lòng, thầm nghĩ: "Mà thôi, Mộc Tộc thực lực kinh người, ta cũng không thể tạo thêm một cường địch này, vốn có thể thì nên hòa thuận. Nếu quả thật đã trở thành kẻ thù đối lập, đó mới là được không bù mất.

Dương Thiên Vấn cười khổ lắc đầu trả lời: "Thôi được, nếu như Mộc Phong huynh đã nói như vậy, tại hạ tự nhiên sẽ không ghi hận trong lòng. Chỉ là tại hạ thật sự không thích hợp tiếp tục ở lại trong lãnh địa quý tộc." Dương Thiên Vấn không ngốc. Tuy rằng hắn không thèm để ý, nhưng nếu quả thật hắn ở lại thêm một khoảng thời gian nữa, chắc chắn sẽ khiến cho thế lực thủ cựu Mộc Tộc mãnh liệt bắn ngược, nói không chừng đối phương sẽ trực tiếp mở rộng tăng lên thành dùng tới vũ lực. Nếu quả thật sinh chuyện như vậy, chính mình dừng lại ở địa bàn người khác, vậy mình sẽ chết.

Mình coi như kiên cường lăn lộn, đối mặt với đối phương tập kích có thiên thời, địa lợi, nhân hòa, bản thân mình tác chiến sân khách, Dương Thiên Vấn không cần nói cũng biết sẽ bị đối phương giết chết.

Dương Thiên Vấn không ngốc, chớp mắt liền nghĩ đến kế sách trung hòa (trong những ý kiến không giống nhau tiến hành điều hoà), hắn trầm ngâm trong chốc lát rồi lên tiếng nói: "Ta hiểu rõ ý tứ của Phong huynh. Thế nhưng ta nhất định sẽ không trở về. Như vậy đi, về phương pháp luyện đan Mộc trần đan, ta sẽ tiếp tục nghiên cứu. Nếu như nghiên cứu ra, ta nhất định thông báo cho huynh, thế nào?"

Mộc Phong nghe xong, thầm than nhẹ. Đây quả thật là phương pháp giải quyết duy nhất, bởi vì điều hắn quan tâm nhất vẫn là Mộc trần đan. Hiển nhiên bởi vì những người khác gây chuyện khiến cho không có khả năng Dương Thiên Vấn tiếp tục lưu lại Mộc Tộc. Đã như vậy, phương pháp theo như lời Dương Thiên Vấn là biện pháp trung hòa. Làm như vậy, với tên tuổi Vấn Thiên cư sĩ đan đạo Thánh Sư, quả quyết sẽ không nói không giữ lời. Một ít thế lực cũ kỹ trong tộc, bản chất không thay đổi, Vấn Thiên cư sĩ sống ở chỗ này nhất định sẽ bị bọn họ quấy rối, như vậy sẽ ảnh hưởng tới tốc độ nghiên cứu Mộc trần đan."

Mộc Phong cũng nương theo bậc thang (tạo lối thoát) này, gật đầu đồng ý nói: "Đúng vậy, Vấn Thiên huynh nói rất có lý. Vấn Thiên huynh, việc này là Mộc tộc chúng ta sai. Điểm này, ta muốn xin lỗi Vấn Thiên huynh. Kính xin Vấn Thiên huynh không nên g mang khúc mắc. Sau khi tại hạ trở về, nhất định sẽ xử lý việc này, cho Vấn Thiên huynh một câu trả lời thỏa đáng."

Dương Thiên Vấn mỉm cười cam kết: "Yên tâm, Mộc Phong huynh, chuyện tại hạ đã đáp ứng, tuyệt đối sẽ không quên, tại hạ nhất định dốc sức nghiên cứu Mộc trần đan, đương nhiên kết quả ta không dám cam đoan. Ta chỉ có thể nói có tiến triển ta thông qua cái này thông báo huynh." Dương Thiên Vấn nói xong lấy ra Hỗn Độn kim tình thú làm lệnh bài trao đổi thông tin, có thể bỏ qua cách trở không gian.

Mộc Phong cùng Dương Thiên Vấn trao đổi thông tin với nhau xong, liền ôm quyền cung kính tiễn Dương Thiên Vấn rời đi.

Nhìn Dương Thiên Vấn hóa thành Kim Quang tan biến phía chân trời, lúc này sắc mặt Mộc Phong mới trở nên âm trầm mà hừ lạnh nói: "Việc này không thể để yên. Chuyện này có liên quan tới đại sự hưng suy thành vong của tộc ta, những đồ ngu xuẩn này lại tự đại cuồng vọng, tiếp tục như vậy nữa, tộc của ta tất nhiên sẽ bị hiện thực tàn khốc đào thải"

Mộc Nhất Bân cẩn thận hỏi thăm: "Đại chấp sự, thật sự nghiêm trọng như vậy sao?"

"Hừ, còn nghiêm trọng hơn nhiều! Cuộc chiến chúng thần. Không có chủ thần che chở, Mộc tộc chúng ta diệt vong là chuyện sớm hay muộn!" Mộc Phong nghiêm túc nói.

Vẻ mặt Mộc Nhất Bân ngây ngô, không dám nghĩ tới chuyện như vậy. Bằng vào thực lực Mộc Tộc sao có thể diệt vong? Chẳng lẽ không có chúa tể che chở, thật sự không thể tự bảo vệ mình sao?

Mộc Phong không nói thêm gì nữa. Y mang theo Mộc Nhất Bân quay lại Mộc thành. Mà Dương Thiên Vấn dùng Kim Quang thần thông phi hành, tuy rằng tiêu hao pháp lực lớn hơn một chút so với điều khiển pháp khí phi hành, tuy nhiên lại có thể mượn điều này luyện tập tu luyện thần thông mày. Môn thần thông này có ích hơn nhiều so với pháp khí phi hành. Tốc độ của pháp khí phi hành nhất định không thay đổi được. Dưới tình cảnh bị truy đuổi chạy trốn chết, nếu như tốc độ của đối phương nhanh hơn so với pháp khí phi hành, vậy trên cơ bản pháp khí phi hành chính là một phế vật.

Nhưng nó lại không phải là một loại thần thông tiến hóa về tốc độ. Theo cảnh giới pháp lực cao thấp người sử dụng cùng với trình độ tu luyện sẽ quyết định biến hóa của nó, hơn nữa nó linh hoạt hơn nhiều so với điều khiển pháp khí phi hành.

Lần trước Dương Thiên Vấn bị đuổi đến mức chật vật như thế chính là vì thần thông này không tu luyện thuần thục. Nếu như ngày đó Túng Địa Kim Quang hóa cầu vồng phi hành thuật có thể được dày công tôi luyện, cũng không cần dùng tới Thiên Địa Đại dịch chuyển chạy trối chết.

Vấn đề là đánh một trận mới khiến cho Dương Thiên Vấn nhận thức ra rằng thuật thần thông của bản thân trọng yếu hơn so với pháp khí ngoại vật kia.

Dương Thiên Vấn hóa thành Kim Quang. Sáng sớm ngày thứ hai đã tới mục đích. Tại đây bên trong phạm vi mấy mười vạn dặm Uyên Long cốc tiếng tăm lừng lẫy, bị một Tam Hoàng kim long, dị chủng Long tộc chiếm cứ đại sơn cốc. Nghe nói trên thân Kim long này khoác kim giáp, phòng ngự kinh người, ba pháp tắc đại biểu cho ba loại khác nhau, có thể đồng thời tu luyện ba loại pháp tắc, mượn nhờ ưu thế bản thân Long tộc, Tam Hoàng Kim Long dù chỉ là Thần vương đỉnh phong cũng coi như một hạ vị Thần Hoàng bình thường!

Lần này Dương Thiên Vấn tới đây với mục đích là vì Long Hồn Tam Hoàng kim long mà đến, cho nên Dương Thiên Vấn không thể dùng chí bảo giết chóc như Lục Thần huyết hồ lô, dùng đến nó đương nhiên có thể Nhất Kích Tất Sát, thế nhưng Lục Thần huyết hồ lô thật sự làm cho người ta buồn bực. Người bị nó thu vào bên trong, trên căn bản là kết cục thần hồn câu diệt, đừng nói nguyên vẹn Long Hồn, coi như là một tia Long phách cũng sẽ không còn lại cho ngươi.

So với việc Huyết long với Cửu đầu long những gia hỏa thực lực càng cường hãn, Dương Thiên Vấn cực kỳ quý trọng Tam Hoàng kim long này. Trước tiên thực lực của nó yếu hơn một ít so với hai loại Long tộc kia. Tiếp theo Kim long này sống đủ dài, lực lượng Long Hồn dồi dào, tuyệt đối đáp ứng yêu cầu của Khổn tiên thằng (dây trói tiên).

Mà ngay cả Thập Đại tuyệt trận cũng không thể dùng, bởi vì trận này giết chết Tam Hoàng Kim Long, kết quả cũng giống nhau. Chính những điều này đã đôi chút hạn chế Dương Thiên Vấn thi triển thực lực. Long thú còn cường hãn hơn so với tinh thú đồng cấp. Dương Thiên Vấn muốn đi vào cướp lấy Long Hồn Tam Hoàng kim long tất nhiên phải vượt qua chúng vây ngăn.

Nói trắng ra là Dương Thiên Vấn muốn đi vào, phải thanh lý tất cả long thú trong vòng ngàn dặm này.

Thế nhưng thanh lý tất cả long thú trong vòng ngàn dặm này không thể tránh được chuyện đánh rắn động cỏ. Điều này hoàn toàn không tương xứng với tác phong của Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn cẩn thận suy nghĩ một chút, rung thân nhoáng một cái, thân hình biến mất, trực tiếp phóng qua đám Long thú bên ngoài kín đáo đi vào trong Uyên Long cốc.

Nửa ngày sau, Dương Thiên Vấn cẩn thận tránh khỏi bị một đám thất cấp long thú bao vây, tiến nhập vào trong Uyên Long cốc, thung lũng bằng phẳng, khắp nơi đều sinh trưởng Long đản thảo, đôi chút Địa long lực với Long uy.

Dương Thiên Vấn nhìn sơn cốc này, thầm nghĩ trong lòng, đợi lát nữa tận lực chiến quyết, bản thân mình không chiếm ưu thế địa lợi, cùng một đám Long tộc đồng cấp liều đấu, tất gánh chịu thiệt hại.

Dương Thiên Vấn xâm nhập trong cốc, chỉ thấy trong sơn cốc, có một tòa Kim Sơn cự đại. Hắn cẩn thận nhìn lên, thì ra là Dương Thiên Vấn lần này tới này chánh chủ nhân, Tam Hoàng kim long. Giờ phút này nó đang thoải mái nằm rạp trên mặt đất, ngủ say.

Dương Thiên Vấn thấy tình cảnh này, vui vẻ trong lòng, có thể đánh lén, sớm chút xong việc. Tóm lại so với vất vả chiến đấu nhẹ nhõm hơn nhiều. Dương Thiên Vấn cẩn thận thu liễm khí tức của mình, hóa thành một đạo gió nhẹ bay về phía Tam Hoàng kim long đang ngủ say.

Ngay khi sắp tiếp cận đối phương khoảng mười mét, một đạo áp lực nặng nề đáng sợ từ trên trời giáng xuống.

Dương Thiên Vấn thất kinh trong lòng. Không xong! Lại có cấm chế! Sao có thể? Vừa rồi sao mình nhìn không ra? Không, không đúng, đây không phải cấm chế, là lĩnh vực!

Trong nháy mắt Dương Thiên Vấn suy nghĩ cẩn thận nguyên nhân tại sao. Thì ra khi Tam Hoàng kim long ngủ say, sẽ tự nhiên tán loạn lĩnh vực bản thân, chẳng qua phạm vi tầng lĩnh vực này không rộng. Nhưng bởi vì là vô ý thức tràn ra vẫn là một loại năng lực thiên phú, cho nên tầng lĩnh vực này coi như là Dương Thiên Vấn cũng không phát hiện ra. Hơn nữa uy lực lĩnh vực nếu so với thời điểm nó thanh tỉnh còn cường đại hơn vài phần, quan trọng nhất là nó có công hiệu báo động.

Thì ra là thế. Khó trách đại gia hỏa này dám không hề hạ cấm chế thủ hộ dưới tình huống ngủ!

Hiển nhiên, Tam Hoàng kim long ngủ say này đã từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, một tiếng rồng ngâm vang lên, sóng âm vô hình đánh úp lại, lập tức phá hết phong độn thuật của Dương Thiên Vấn. Sóng âm khiến cho Dương Thiên Vấn từ trong trạng thái độn thuật đuổi đi, hơn nữa nặng nề giáng cho Dương Thiên Vấn một kích.

"Súc sinh lợi hại!" Dương Thiên Vấn thầm than trong lòng, thân hình đôi chút chật vật lui gần trăm mét mới đứng vững.

819. Chương 820: Uyên Long Cốc (2)

Chương 820: Uyên Long cốc (2)

"Kẻ nào? Dám đánh lén Long Lão Tử ngủ sao?" Tam Hoàng kim long trầm trọng giọng gây chấn động toàn bộ cốc, bĩu môi đất rung núi chuyển.

Dương Thiên Vấn há mồm phun một cái. Một chút khéo cái kéo léo đáng yêu hình rồng từ trong miệng bay ra, bay vòng quanh Dương Thiên Vấn. Nó lại vỗ đầu một cái, một đóa đài sen màu vàng từ phía trên đầu nhảy ra, lập tức bay đến dưới chân Dương Thiên Vấn, nâng cả người Dương Thiên Vấn lên, cách mặt đất bảy tấc, lơ lửng bất động.

"Ngươi là người phương nào? Tới đây làm gì?" Tam Hoàng kim long thấy Dương Thiên Vấn, khẩu khí thay đổi, giọng nói ôn hòa hơn một chút. Nó cũng không ngốc, liếc thấy tu vi Dương Thiên Vấn, cùng với hai kiện pháp bảo nhìn qua không thể tầm thường nên khách khí hỏi thăm. Nhưng mặc dù nó ngoài miệng nói hơi chút khách khí, trên thực tế, lực lượng toàn thân đều tụ tập, phạm vi lĩnh vực ngoài thân cũng lớn ra năm mươi mét.

"Ta tới gặp ngươi muốn lấy một vật đấy." Khi Dương Thiên Vấn nói chuyện, hắn cũng lén lút bày ra Thập tuyệt đại trận. Trận này không phải dùng để giết Tam Hoàng kim long, mà là dùng để phong tỏa sơn cốc này, không cho phép Tam Hoàng Kim long chạy đi, cũng không cho bầy long thú phía ngoài tiến vào cứu viện.

"Bản long ở nơi đây không có vật ngươi cần. Các hạ hãy tự rời khỏi thì tốt hơn." Tam Hoàng kim long vô cùng coi trọng đối với vật chính mình cất chứa, quyết định sẽ không cho người khác.

Dương Thiên Vấn cười cười, nhẹ giọng trả lời: "Cái này chỉ sợ không phải do ngươi quyết định!" Dứt lời, hắn hất tay, một đạo thanh sắc Lôi Đình, ngay sau đó hai tay lôi ấn liên tiếp biến ảo. "Thiên địa oanh lôi, Tử Tiêu trời giáng!" Từng đạo thú đình từ thủ quyết Dương Thiên Vấn thay đổi bắn hướng lên bầu trời, tổng cộng tám đạo Lôi Đình màu sắc khác nhau, trong mấy hơi ngắn ngủn bắn vào phía chân trời, bầu trời lập tức đè xuống một mảng lôi vân đông nghịt, uy thế mãnh liệt bao phủ cả sơn cốc.

Tam Hoàng Kim Long không thể nghĩ tới Dương Thiên Vấn nói đánh là đánh, bị một đạo Lôi Đình của Dương Thiên Vấn trực tiếp đột nhập vào trong lĩnh vực. Điều khiến nó kinh ngạc là, một đạo Lôi Đình này không bị lực lĩnh vực ước thúc mà giống như một ấu trùng, hút lấy lực lượng lĩnh vực của nó để tăng cường bản thân.

Tam Hoàng kim long cũng không ngốc, nó vội vàng khiến cho Trọng Áp lĩnh vực tản đi, đổi thành Thiên Hỏa lĩnh vực. Quả nhiên, đạo Lôi Đình kia chống cự mấy hơi đã bị Thiên Hỏa lĩnh vực tiêu trừ. Uy lực mạnh mẽ, tốc độ nhanh. Uy lực mạnh mẽ hoàng đó là bởi vì lôi thuật dung hợp, như Cửu Trọng thiên lôi, khi luyện đến đệ cửu trọng, có thể cửu lôi hợp nhất, uy lực tự nhiên cường hãn, tung hoành Tu Chân Giới, một số gần như vô địch. Mà tới Thần Tiêu Thiên Lôi, ba mươi sáu trọng Thần Tiêu Thiên Lôi, luyện đến đỉnh phong cũng có thể hợp nhất ba mươi sáu Trọng thần lôi, rong ruổi Tiên Ma Yêu giới không có địch thủ. Cuối cùng chính là Chung Cực lôi pháp Tử Tiêu thần lôi Dương Thiên Vấn hiện tại đang tu luyện.

Nó chia làm tám loại lôi thuật, cũng có thể dung hợp làm một, tuy rằng tám loại lôi thuật của Dương Thiên Vấn, không có một cái nào tu luyện tới đỉnh phong. Cái mạnh nhất dừng lại ở tầng thứ năm, thế nhưng chúng cũng có thể dung hợp thành một đạo thần lôi.

Tam Hoàng kim long cảm nhận được uy năng cường thế của lôi vân, phóng thích tất cả lĩnh vực bản thân ra ngoài, hơn nữa dùng mật pháp sinh lĩnh vực Cố hóa thành một tòa núi đá, không phải nó không muốn tách rời ra, mà là không có cách né tránh, bởi vì ở chỗ sâu trong lôi vân, lôi nhãn cường đại nhất đã tập trung nó lại, vô luận nó lắc mình ra sao thì cũng đều không di chuyển được.

Đương nhiên Dương Thiên Vấn sẽ không ngốc đến mức dùng tuyệt chiêu của mình cứng đối cứng đến cùng với Tam Hoàng kim long. Tâm khẽ động, Ngũ sắc thần quang bay ra. Ngay sau đó Kim Long tiễn đi theo sau, hóa thành hai cái đuôi tấn công hai bên kim long.

Ngũ sắc thần quang tiếp xúc với dung hợp Cố hóa lĩnh vực củaTam Hoàng kim long trước một bước, ngũ quang quét qua quét lại, lập tức thân núi tiêu tán. Trong lĩnh vực, thổ hệ pháp tắc chi lực hoàn toàn tan rã, hỏa hệ pháp tắc chi lực cũng thêm vài phần suy yếu. Đáng tiếc, Ngũ sắc thần quang của Dương Thiên Vấn cũng chỉ có thể làm đến một bước này mà thôi. Vốn lý thường lệ mà nói, Ngũ sắc thần quang, hễ vật nào ở trong Ngũ Hành, đều bị nó chỗ khắc chế. Vốn đất, lửa hai lực pháp tắc này đều nằm trọng phạm vi khắc chế của Ngũ sắc thần, chỉ một quét tức thì biến mất. Thế nhưng pháp lực Dương Thiên Vấn có hạn, bây giờ Ngũ sắc thần quang cũng chỉ có thể tiêu trừ một pháp tắc.

Tam Hoàng kim Long trời sinh liền thông hiểu ba loại pháp tắc, hơn nữa bởi vì năng lực thiên phú, ba loại pháp tắc trời sinh có thể dung hợp với nhau. Tựa như hiện tại, ba loại pháp tắc, kim chi pháp tắc, thổ chi pháp tắc, hỏa chi pháp tắc, cố hóa thành một tòa núi lớn, thổ chi pháp tắc phòng ngự mạnh nhất ở phía trước, hỏa chi pháp tắc ở bên trong, kim chi pháp tắc ở phía sau. Ngũ sắc thần quang khắc chế. Nếu như Dương Thiên Vấn luyện Ngũ sắc thần quang đến mức tận cùng, mà Dương Thiên Vấn có được tu vi Đại La Kim Tiên, cam đoan có thể đơn giản phá vỡ ba tầng Cố hóa lĩnh vực.

Nhưng đó là nếu như. Tình huống hiện tại, Ngũ sắc thần quang chỉ cần tiêu hao một tầng pháp tắc chi lự của đối phương, khiến cho toàn bộ Cố hóa lĩnh vực phòng ngự ít một phần ba.

Thế nhưng điều này không có vấn đề gì. Dương Thiên Vấn thi triển Ngũ sắc thần quang mục đích là làm suy yếu phòng ngự của đối phương. Đối phương phòng ngự càng thấp, Tử Tiêu thần lôi tổn thương lại càng lớn. Có lẽ cũng không có cơ hội thi triển một bát lôi hợp nhất Tử Tiêu thần lôi khác nữa, nhưng một kích thần lôi này nếu như trực tiếp rơi vào trên thân Tam Hoàng kim long, không thể nghi ngờ sẽ làm suy yếu rất lớn sức chiến đấu của nó, kế tiếp mình chiếm hết ưu thế trong lúc đánh nhau, chậm rãi chuyển ưu thế thành thắng thế.

Kim Long tiễn hóa thành hai kim long, lập tức đánh lên Cố hóa lĩnh vực đối phương. Lúc này Cố hóa lĩnh vực không còn hình dạng là một tòa núi lớn mà là một quả cầu lửa sáng trắng.

"Oanh" một hồi sóng xung kích mãnh liệt nổ bung từ vị trí hai người đụng nhau đến, hai kim long bị đánh trở về nguyên hình, run rẩy bay trở về, mà Hỏa diễm tráo của Tam Hoàng kim long cũng suy giảm hào quang, mờ đi. Từ đó có thể chứng kiến một tầng Kim Quang chói mắt.

Dương Thiên Vấn nhìn thấy tình hình này, tự nhiên không hài lòng lắm. Lôi ấn trong tay vẫn còn tiếp tục ngưng kết, pháp lực không gián đoạn mà phát ra. Tâmkhẽ động, phân ra một chân nguyên, lại một lần nữa tế ra Ngũ sắc thần quang thần thông.

Hiển nhiên đối phương đã có phản ứng, Tam Hoàng kim long biết rõ tuyệt đối không thể để cho năm đạo thần quang một lần nữa tới bên người. Nó điên cuồng hét lên một tiếng, năm đạo kim sắc quang đao xuyên thấu qua Cố hóa lĩnh vực nghênh đón Ngũ sắc thần quang. Ngay sau đó ba đầu đồng thời thở ra ba hơi thở của rồng.

Ba đầu Tam Hoàng kim long ẩn chứa long lực khủng bố với ba loại pháp tức tương ứng. Ba hơi thở của rồng hóa thành ba hỏa cầu, kim đao, thạch chùy đánh về hướng Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn còn hung ác hơn so với Tam Hoàng kim long, hoàn toàn không đếm xỉa ba hơi thở của rồng công tới, toàn lực hoàn thiện một kích đại chiêu Tử Lôi thần lôi. Dương Thiên Vấn tin tưởng, nếu như thân thể Tam Hoàng kim long chịu này một kích, coi như với thân hình cường hãn của Long tộc, cũng phải bị đánh thành trọng thương.

Tam Hoàng kim long nở nụ cười. Bởi vì nó tin tưởng, chỉ dựa vào thân thể nhân thần thì không thể nào chống đỡ được ba hơi thở của rồng mà mình dùng tám phần lực lượng đánh ra. Quả thực là ảo tưởng! Chỉ cần người này vừa chết, hoặc là gãy xương, lôi nhãn ẩn chứa ở trong thần lôi khủng bố sẽ bị bỏ qua, mọi sự thuận lợi.

Năm đạo kim sắc quang nhận cùng Ngũ sắc thần quang đụng vào nhau. Tam Hoàng kim long trợn mắt há hốc mồm khi nhìn thấy năm đạo ánh sáng uy lực mười phần, lực công kích cường đại đủ để nháy mắt giết một Thần vương bình thường cứ như vậy trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh. Đây chính là pháp bảo mà Tam Hoàng kim long dùng vảy trên người mình luyện chế! Tam Hoàng kim long, vảy trên người không chỉ có lực phòng ngự kinh người, đồng thời cũng cứng rắn vô cùng. Trải qua Tam Hoàng kim long vô số năm tế luyện, vảy trên người có thể làm pháp bảo giống như Phi Đao, dùng để tấn công phá pháp kẻ thù, từ trước đến nay không tiến mà không lợi.

Thế nhưng hiện tại rõ ràng ngay khi đối mặt đã lập tức biến mất, ngay cả thần thức liên hệ mình cùng lân phiến kim đao cũng bị ngăn ra. Chuyện này quả thật quá mức quỷ dị.

Ngay khi nó còn đang kinh ngạc, Ngũ sắc thần quang đã xông đến gần, lại quét qua quét lại. hỏa chi lĩnh vực vốn ảm đạm cũng bị quét đi, mà tầng kim chi lĩnh vực thứ ba lại suy yếu nhất trong ba thành phần lực lượng phòng ngự. Đây là chuyện không còn cách nào khác, bởi vì trên đường đi Ngũ sắc thần quang đã quét mất long lân kim đao của Tam hoàng kim Long Ngũ, tiêu hao một ít uy năng.

Dương Thiên Vấn lại đang chuyên tâm mãnh liệt tích tụ Tử Tiêu thần lôi. Có thể lại một lần nữa ra xuất Ngũ sắc thần quang, đã rất miễn cưỡng, thật sự không thể có pháp lực như trước.

Ngũ sắc thần quang một lần nữa ngưng tụ ở trên thân Dương Thiên Vấn, thế nhưng cũng chỉ là ngưng tụ mà thôi, không cần xuất ra, bởi vì đã không còn cần thiết nữa rồi.

820. Chương 821: Uyên Long Cốc (3)

Chương 821: Uyên Long cốc (3)

Trên bầu trời, lôi vân đã mãnh liệt tích tụ đầy đủ uy thế, lôi nhãn ở trung tâm lôi vân càng không ngừng xoay tròn. Toàn bộ lôi vân bày biện ra một mảng màu hồng đậm giống như Tường Thụy, lực lượng kinh khủng hoàn toàn bao phủ ở bên trong Uyên Long cốc. Bên ngoài Uyên Long cốc, bên trong phạm vi hai

dặm, tất cả thất cấp long thú đều hèn mọn quỳ nằm sấp trên mặt đất, càng không ngừng run rẩy để diễn tả nỗi sợ hãi của chúng đối với cổ lực lượng thiên địa này.

Tâm trí Dương Thiên Vấn cũng hướng về đó. Với tư cách người khởi xướng, ngay bản thân Dương Thiên Vấn cũng không thể đoán được, hình thái chính thức của Tử Tiêu thần lôi lại đáng sợ như thế. truyện copy từ

Không tệ, Phân Ất, Mộc, Chính Lôi, Bính hỏa, Dương Lôi, Quý Thủy, Âm lôi, Canh kim kiếp lôi, Phạt Thổ minh lôi, Tru Tà thần lôi, Lục Thần Ma lôi, Sinh Diệt Tử Lôi tám lôi hợp nhất chính là hình thái chân chính của Tử Tiêu thần lôi! Tử Tiêu thần lôi chính là một trong thần lôi chí cao vô thượng, chính là lúc Hỗn Độn sơ khai, do Hỗn Độn chi lôi diễn biến mà sinh ra, có uy lực hủy thiên diệt địa! Bên dưới Tử Tiêu thần lôi có thể hủy Thiên diệt địa này, vô luận Tiên Ma thần yêu đều nảy sinh nỗi sợ hãi Thần lôi này từ tận sâu trong linh hồn. Uy lực càng mạnh, dĩ nhiên là càng có thể ảnh hưởng lớn tới thần thông giả.

Ba hơi thở rồng của Tam Hoàng kim long bị Dương Thiên Vấn xuất ra một tầng vầng sáng màu vàng hơi mỏng bên dưới đài sen ngăn cản. Dưới công kích của vầng sáng tạo nên ba đạo gợn sóng thật nhỏ.

Có thể gây nên gợn sóng nho nhỏ dưới sự công kích của Huyền Hoàng chi quang, uy lực ba Long tức cũng bất phàm. Nhưng điều này hiển nhiên đi ngược với ý nguyện của bản thân Tam Hoàng kim long. Nó cũng không thể tin được ba Long tức của mình lại có thể dễ dàng bị ngăn cản như thế . Tam Hoàng Kim long nhìn về phía đài sen dưới chân Dương Thiên Vấn, không thể tự kiềm chế mà lộ ra ánh mắt tham lam.

Hiện tại Dương Thiên Vấn triệu hoán ra Tử Tiêu thần lôi, vẫn không thể tính là Tử Tiêu thần lôi chính thức, chỉ có thể gọi là Tử Tiêu thần lôi giả mà thôi. Tử Tiêu thần lôi chính thức, chỉ có Phân Ất, Mộc Chính lôi, Bính hỏa Dương Lôi, Cử Thủy Âm Lôi, Canh Kim kiếp lôi, Thú Thổ minh lôi, Tru Tà thần lôi, Lục Thần Ma lôi, Sinh Diệt Tử Lôi, tu luyện toàn bộ tám loại lôi thuật này tới đỉnh phong mới có thể triệu hoán ra, hơn nữa không có tu vi tiểu thánh cũng có nghĩa là không thể xuất ra uy lực chính thức của Tử Tiêu thần lôi, hủy diệt thiên địa.

Vô thanh vô tức, một đạo thần lôi màu tím chỉ to như ngón út rơi xuống, nện xuống thân thể cao lớn của Tam Hoàng kim long.

Thần lôi mới ép xuống một nửa, Tam Hoàng kim long vốn đứng trên mặt đất lập tức không thể tự mình chống đỡ, bị áp chế nằm rạp trên mặt đất, một tầng Cố hóa lĩnh vực kim hệ cuối cùng cũng đang không ngừng run rẩy. Dương Thiên Vấn, không uổng phí một lần tấn công. Làm suy yếu hai tầng Cố hóa lĩnh vực, lực lượng phòng ngự quả nhiên hạ xuống trên phạm vi lớn, cho Tử Tiêu thần lôi công kích lực lượng phòng ngự bên ngoài. Hiện tại việc Dương Thiên Vấn có thể làm chính là nhìn Tử Tiêu thần lôi rơi xuống, hơn nữa đánh Tam Hoàng kim long tới mức bị chết, hoặc là trọng thương.

Vấn đề là Tam Hoàng Kim Long hiển nhiên cũng không phải dễ bị hù dọa như vậy. Tuy rằng bị đánh rách nát Cố hóa lĩnh vực nhất thời không có cách nào chống đỡ nổi, thế nhưng Long tộc cũng có thể ngự sử pháp bảo phòng ngự. Chỉ thấy Tam Hoàng Kim long cắn răng ngăn cản áp lực từ bên ngoài cùng với sợ hãi sâu trong linh hồn, phun ra một vương miện hình tam giác kim quang lập lòe, đồng thời phun một ngụm máu lên vương miện đặt ở trên chiếc đầu chính giữa.

Tử Tiêu thần lôi chậm rãi rơi xuống, Cố hóa lĩnh vực kim quang lóng lánh giống như giấy dán, bị đánh vỡ ra một lỗ hổng. Theo Tử Tiêu thần lôi hạ xuống, lỗ hổng này lập tức mở rộng đến tình trạng Cố hóa lĩnh vực chỉ còn một nửa. Lôi uy cường hãn phóng xuất ra, đồng thời ánh sáng tím chói mắt lấy Tam Hoàng kim long làm trung tâm tản ra bốn phía.

Dương Thiên Vấn thu hồi Kim Long tiễn, ở trước tiên lui về phía sau. Hắn cũng không dám xem thường, Dương Thiên Vấn có thể khẳng định nếu như bản thân hắn bị tia sáng này dính vào một chút, cũng sẽ vô cùng chật vật. Tuy rằng Dương Thiên Vấn có Công Đức kim liên hộ thân, thế nhưng có thể né tránh công kích, hà tất lấy cứng chọi cứng làm gì?

Một âm thanh "Cọt kẹt" khó nghe truyền ra, cùng với một thanh âm rồng ngâm vang lên. Thanh âm này nghe tựa hồ như là tiếng kêu đau đớn, hơn nữa còn hết sức thống khổ. Đúng rồi, một tiếng? Không sai, tiếng la của Tam Hoàng kim long, hẳn là ba tiếng mới đúng chứ?

Hào quang qua đi, Dương Thiên Vấn trông thấy chính là một thân vảy giáp bể tan tành đang lăn lộn, máu tươi đầy trời. Tam Hoàng Kim long vốn có ba đầu, hai đầu hoàn toàn bị hủy, chỉ có cái đầu chính giữa không tổn hao gì. Dương Thiên Vấn nhìn chằm chằm vào vương miện tam giác vô cùng tinh xảo trên chiếc đầu này. Dương Thiên Vấn đánh giá thấp uy lực Tử Tiêu thần lôi, đồng thời cũng nghiệm chứng vương miện trên đầu, khẳng định là pháp bảo không đơn giản, có thể bảo vệ cái đầu quan trong nhất nhất, sống sót qua Tử Tiêu thần lôi bạo, đủ để chứng minh vương miện này là một chiếc dị bảo hiếm có phòng ngự, phẩm cấp thì cần phải nắm bắt tới tay mới biết được.

Tuy rằng Tam Hoàng kim long thoạt nhìn vô cùng thê thảm, giống như sắp chết, trên thực tế, nó trời sinh ba đầu, chỉ có chiếc đầu ở giữa mới là trọng yếu nhất, hai đầu còn lại cho dù bị hủy diệt, cũng sẽ theo thời gian trôi qua, thương thế khôi phục mà trọng sinh.

Cho nên đừng nhìn bây giờ Tam Hoàng kim long vô cùng thảm đạm, trên thực tế, nó vẫn còn bảo lưu ít nhất là hơn phân nửa sức chiến đấu.

Long tộc khủng bố! Long tộc không hổ là thần thú cao cấp, đặc biệt là dị loại Long tộc như Tam Hoàng kim long này, tuy rằng nhìn qua chúng quái dị hơn so với Long tộc chính thống, nhưng ở trên phương diện thiên phú và một số vấn đề khác thì chúng xuất sắc hơn so với Long tộc chính thống. Nói trắng ra là, chúng là nhân tài trong long tộc

Nếu như chém giết một đầu long, nhất định sẽ dẫn tới một đoàn long đuổi giết, Dương Thiên Vấn không tin Long tộc không có thủ đoạn cầu viện.

"Đáng giận, ta muốn giết ngươi, nhất định phải giết ngươi!" Tam Hoàng kim long giận dữ hét.

Dương Thiên Vấn khởi động Thập Tuyệt đại trận, chung quanh sơn cốc đột nhiên dâng lên mười cán kỳ lầu cao lớn, hoàn toàn phong tỏa sơn cốc. Dương Thiên Vấn không sợ Tam Hoàng kim long dốc sức liều mạng, chỉ sợ thằng này chạy.

Dương Thiên Vấn ăn vào một viên Kim Đan tự mình tự luyện chế, bắt đầu khôi phục pháp lực tiêu hao. Đồng thời nhả ra Kim Long tiễn. Thừa dịp nó bệnh, muốn mạng của nó. Dương Thiên Vấn thôi động pháp lực, Kim Long tiễn đón gió mà phát triển, hóa thành một đạo Kim Quang hướng bản thân Tam Hoàng kim long bị trọng thương công tới.

"Thiên phú thần thông, Hoàng Kim lĩnh vực!" tam vung, một đạo kim sắc chậm chạp mở ra. Điều vô cùng kỳ quái là khi lĩnh vực mở ra, bình thường chẳng qua là trong nháy mắt mà thôi, nào có chậm như này.

Ngay khi Dương Thiên Vấn chú ý tới lĩnh vực ở trong hoa cỏ đá vụn, lập tức hắn ngây ngẩn cả người, vội vàng thu hồi Kim Long tiễn vọt tới một nửa trở về.

Bởi vì trong phạm vi lĩnh vực, tất cả hoa cỏ đá vụn, tất cả đều biến thành vàng! Đây không phải thay đổi bề ngoài, mà là hoàn toàn thay đổi kết cấu, đã trở thành vàng!

Nhìn qua tựa hồ là chút tài mọn, nhưng lý trí nói cho Dương Thiên Vấn hắn biết. Nếu như có thể làm một thượng vị Thần vương đỉnh phong Long tộc, thiên phú thần thông của Tam Hoàng kim long, tuyệt đối không thể nhỏ. Nếu không tất nhiên sẽ gặp nhiều thua thiệt, thiệt thòi này ăn không được, nếu không ưu thế lúc trước lập tức cũng sẽ bị chuyển thành thế ngang bằng.

Dương Thiên Vấn lấy ra một thanh phi kiếm Thiên thần khí cực phẩm, giơ tay một vòng, một tầng pháp lực bám vào, đánh ra một kiếm quyết ngự kiếm. Phi kiếm xoáy qua một vòng ở giữa không trung, hóa thành một đạo kiếm quang bay về hướng Tam Hoàng kim long.

Chỉ thấy thanh kiếm kia rất nhanh tiếp cận đến cách Tam Hoàng kim Long một mét, ở tiến vào cách Hoàng Kim lĩnh vực không đến ba hơi thở. Chuyện đáng sợ sinh ra, một thanh Thiên thần khí cực phẩm rõ ràng bắt đầu kim hóa!

Nên biết rằng, sửa đá thành vàng có lẽ không khó, chỉ cần hiểu pháp tắc, có đầy đủ pháp lực, thậm chí còn có pháp thuật đặc biệt là có thể làm được. Nhưng muốn chuyển biến một thanh Thiên thần khí cực phẩm thành vàng, vậy độ khó không phải như bình thường. Dương Thiên Vấn có thuật sửa đá thành vàng, nhưng đánh chết Dương Thiên Vấn cũng không thể biến một thanh thần khí thành vàng. Xảy ra chuyện gì chứ vậy? Tam Hoàng kim long quả nhiên vô cùng cường đại. Thiên phú thần thông nghịch thiên không thẹn

với thân phận thượng vị Long tộc của nó, khó trách thằng này có thể chiếm giữ một khối địa bàn lớn như vậy, mà không có bất kỳ Thái cổ Thần tộc hùng mạnh nào dám trêu chọc nó.

Vấn đề là coi như có lĩnh vực nghịch thiên, cũng có đối thủ khắc chế! Nếu không làm cho người ta không thể nào lăn lộn. Thiên Đạo chí công, có được tất có mất mới đúng!

Quả nhiên không bằng sở liệu, lĩnh vực chậm chạp mở ra ba mét rồi dừng lại bất động.

Vừa lúc đó Tam Hoàng kim long lao về hướng Dương Thiên Vấn, tốc độ rất nhanh, hoàn toàn không giống bộ dáng bị thương.

Dương Thiên Vấn bó tay. Vốn thiên phú thần thông Koàng Kim lĩnh vực này là dùng để cận chiến. Nếu là như vậy, thiên phú thần thông này hoàn toàn rất cường đại, đặc biệt là phối hợp với thượng vị Thần Vương Long tộc, thân thể cường hãn càng là tuyệt phối trong tuyệt phối. Có thể khiến Thiên thần khí cực phẩm kim hóa, lại thêm bản thân Tam Hoàng Kim Long có thân hình cường hãn. Ba cái đầu đồng thời công kích. Sau khi tiếp cận chẳng khác nào ba đỉnh phong Thần vương đồng thời tiến công, sợ là Thần Hoàng bình thường gặp gỡ Tam Hoàng Kim long này cũng chỉ có thể bị ép chạy trốn mà thôi.

Bị Long tộc, không phải nói bị thần thú cao cấp tiếp cận là chuyện vô cùng nguy hiểm. Bản thân thần thú có được đủ loại thiên phú thần thông, những thiên phú thần thông này bảo đảm chúng có thể khiêu chiến vượt cấp.

Chỉ là rất đáng tiếc, Tam Hoàng Kim Long này thật sự không gặp vận may, đụng phải Dương Thiên Vấn, gia hỏa không thể theo suy tính lẽ thường, thêm nữa đối phương trọng thương. Hơn nữa tuyệt chiêu mà Tam Hoàng Kim long ẩn giấu cũng gặp phải khắc tinh.

Dương Thiên Vấn lấy ra một phương ấn nho nhỏ, chính là Tiểu Bạch thần ấn, loại thần khí trận đạo không gian mà Dương Thiên Vấn tự mình luyện chế.

Phương ấn thu phạm vi tiến hóa xong, rút ngắn đến phạm vi năm mét, khoảng cách này khiến cho Dương Thiên Vấn vô cùng phiền muộn, nhưng lại không thể phủ nhận là khoảng cách này là ác mộng của tất cả cao thủ cận chiến! Ngay khi Hoàng Kim Long xông vào trong phạm vi năm mét cách Dương Thiên Vấn, chính là tử kỳ của nó! Dù là con rồng dài này đến ngàn mét, nặng như một quả núi nhỏ, không sao, chỉ cần dính một chút vào phạm vi năm mét, nó trốn không thoát.

821. Chương 822: Lấy Long Hồn

Quyển 11: Chúa tể

Chương 822: Lấy Long Hồn

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Vô thanh vô tức vào lúc Tam Hoàng kim long, xông tới gần trước người Dương Thiên Vấn năm mét, toàn bộ thân hình đột nhiên biến mất vô tung, may mắn một màn này không có người nhìn thấy, nếu không nói không chừng sẽ gây nên một cơn chấn động.

So với Tiểu Bạch thần ấn, Thập tuyệt đại trận đã bị khống chế. Coi như là chủ trận, cũng không dám nói vận chuyển Thập tuyệt đại trận tới cực hạn thời gian. Hạ thủ lưu tình đối với Tam Hoàng kim long có được thực lực như một Thần Hoàng bình thường, vạn nhất tạo thành tổn hại đối với Long Hồn, bên tổn thất chỉ có thể là Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn cũng không ngu như vậy. So sánh hai bên mà nói, Tiểu Bạch thần ấn có tính thao tác mạnh hơn một ít, bởi vì có khí linh tồn tại, đối với tất cả thay đổi trong trận ấn không gian đều có thể điều khiển tùy tâm.

Tam Hoàng kim long tiến vào trận ấn không gian lập tức liền bị vô số cấm chế bao vây, dù nó có Hoàng Kim lĩnh vực có thể hóa vạn vật thành kim, cũng không có bất kỳ biện pháp nào đối phó với cấm chế hư ảo này. Cấm chế cũng không phải là vật thật tồn tại.

Tam Hoàng kim long càng không ngừng đụng chạm vào cấm chế, muốn đào thoát đi ra ngoài.

Nhưng vào lúc này, một thanh âm vang lên: "Ngươi không cần lãng phí khí lực. Ngươi không thể nào chạy thoát từ nơi này."

"Không Tuần thần khí? Các hạ có được không gian thần khí lợi hại như thế này, chắc chắn không phải là hạng người vô danh. Sao lại muốn gây khó dễ với ta?" Tam Hoàng kim long giận dữ hét.

"Tiên đạo mênh mông, tại hạ chỉ muốn đi xa hơn, có chút bất đắc dĩ." Dương Thiên Vấn nhẹ giọng thở dài. Tuy ở phương diện nào đó xem ra chính mình quả thật không phúc hậu, thế nhưng những quy tắc này chính là như thế, mạnh được yếu thua, một định luật bất biến.

Dương Thiên Vấn cần Long Hồn đến luyện chế Khổn tiên thằng (dây trói tiên), cho nên phải chém Long, còn nếu như có người muốn phương pháp luyện đan trong tay Dương Thiên Vấn, lập tức cũng sẽ sai phái vô số người đến đuổi giết, không có ai đúng ai sai, chỉ có ai mạnh ai yếu.

Tam Hoàng kim long cũng không nói thêm gì nữa. Đây chính là sự thật tàn khốc của thế giới này. Nó biết rõ hôm nay tuyệt đối khó thoát khỏi cái chết, trong mắt hiện lên một vẻ điên cuồng.

Bất kỳ lúc nào Dương Thiên Vấn cũng chú ý đến biến hóa của nó. Tự nhiên hắn cũng chú ý tới điểm này, không chần chờ, toàn lực triển khai cấm chế ở trong trận ấn. Lực cấm chế cường đại, dưới sự trợ giúp của Cửu U Minh Khí, chỉ ở trong thời gian ngắn ngủn ngắn đã giam cầm Hoàng Kim Long bị thương. Hoàng Kim lĩnh vực mất đi tác dụng của nó, lại thêm thân thể sớm đã trọng thương. Nếu không có vương miện trên đầu thủ hộ, chỉ sợ nó đã sớm chết rồi, không còn một chút chiến lực. Dương Thiên Vấn khinh thường mà giễu cợt nghĩ, nếu để cho ngươi tự bạo, không phải ta mất công vô ích một trận hay sao?

Dùng Cửu U Minh Khí cố gắng tiêu hao hết thần lực đối phương xong, Hoàng Kim lĩnh vực của Tam Hoàng Kim Long không chống đỡ nổi nữa, nó giương mắt nhìn Cửu U Minh Khí phụ thể, toàn bộ long thân bắt đầu hóa đá từ phần đuôi.

Thân hình Dương Thiên Vấn đột nhiên thoáng hiện từ trong hư không, chân đạp đài sen màu vàng, tới trước người Tam Hoàng kim long chỉ còn lại một cái đầu, dùng Ngũ sắc thần quang quét qua vương miện trên đỉnh đầu nó. Dưới tình huống bình thường, pháp bảo trên thân người khác, chủ nhân bị giam cầm, cũng không phải nói đoạt là có thể đoạt được. Nhưng vì Dương Thiên Vấn có được Ngũ sắc thần quang, đây là một ngoại lệ tuyệt đối.

Tam hoàng kim Long Nhất, vẻ mặt không tin nổi, giận dữ hét: "Cái này, điều này sao có thể? Ngươi thi triển yêu thuật gì?"

Dương Thiên Vấn trợn mắt, thở dài: "Thôi đi, ngươi mới là yêu. Thần thông của bổn tọa, một súc sinh như ngươi có thể phỏng đoán hay sao? Món pháp bảo này của ngươi không tệ, có thể nói cho ta nghe một chút lai lịch của nó hay không? .

"Hừ, ngươi mơ tưởng, ngươi đã có gan giết ta, ta cam đoan ngươi vĩnh viễn cũng đừng biết lai lịch của nó!" Tam Hoàng kim long cực kỳ kiên cường, cường ngạnh đến nỗi ngay cả Dương Thiên Vấn cũng có chút giật mình.

Bề ngoài giống như người chiếm giữ ưu thế tuyệt đối là mình. Thật không biết những đại giia hỏa này lại có lòng tin mù quáng như vậy.

Dương Thiên Vấn chẳng muốn nói nhảm với con rồng này, hắn lập tức thi triển thần thông rút hồn áp chế phách.

Môn thần thông này là khi Dương Thiên Vấn rời khỏi lãnh địa Mộc Tộc không xa, rút chút thời gian ở bên trong Thời không bảo tháp, tạm thời nước tới chân mới nhảy mà học được. Chẳng qua khi thi triển tuyệt đối không thế nào thuần thục, có thể sẽ có lúc linh, lại có lúc mất linh. May mắn thay Tam Hoàng Kim Long đã bị cấm chế giam cầm. Sau đó nó lại suy yếu được chỉ còn lại nửa mạng, Dương Thiên Vấn có thể

chậm rãi thi pháp, một lần không thành công có thể thử lần thứ hai. Hai lần không thành công có thể thử lần thứ ba. Tóm lại thử đến thành công mới thôi.

Vì tận dụng khả năng làm suy yếu năng lực phản kháng của đối phương, Dương Thiên Vấn khống chế Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, hóa đá một nửa thân con rồng này. Tới lúc này năng lực phản kháng còn lại của đối phương cũng phải dùng để ngăn cản Cửu U Minh Khí hóa đá.

Dương Thiên Vấn cẩn thận mà không để cho Cửu U Minh Khí ăn mòn Long Hồn Tam Hoàng Kim Long, bởi vì sở dĩ Dương Thiên Vấn đánh chủ ý của nó chính là vì Long Hồn!

Thần thông rút hồn, quả nhiên không dễ thi triển. Dương Thiên Vấn không tinh thông linh hồn pháp tắc. Thật sự là vô cùng khó khăn. Vấn đề là Dương Thiên Vấn thi triển số lần!

Đi qua nửa canh giờ cố gắng, Dương Thiên Vấn đã được như nguyện mà rút ra Long Hồn của Hoàng Kim Long từ bên trong thần hạch của nó.

Long Hồn cấp Thần vương, cường đại một cách đáng sợ. Nếu không phải thần thông Dương Thiên Vấn rất inh, sợ là không thể nào đơn giản thực hiện được.

Bị rút Long Hồn, giờ phút này Tam Hoàng Kim Long ngoại trừ lực lượng linh hồn khổng lồ, tất cả lực lượng còn lại đều biến mất, không có thân thể phối hợp, nó căn bản không thể thi triển thực lực thượng vị Thần vương Long tộc cần có.

"Không, không có khả năng, đây là có chuyện gì?" Tam Hoàng kim long nhìn thần hạch của mình đã bị rút khỏi thân thể, vẻ mặt khó có thể tin. Bởi vì thần hồn Thần vương có thần hạch thủ hộ, hầu như miễn hết thảy tấn công linh hồn. Đương nhiên nếu như loại trùng kích này cường hãn đến mức có thể làm bể tan tành thần hạch, Thần hồn sẽ vô cùng nguy hiểm, thế nhưng có loại cao thủ có thực lực, chỉ cần nhẹ nhàng vung tay lên là có thể giết chết đối phương, hà tất lãng phí lực lượng linh hồn đến cường công sao? Thần hồn dưới sự bảo vệ của Thần hạch, có thể chống cự trùng kích linh hồn của thần hạch cao hơn tới ba cấp.

Lúc này Tam Hoàng Kim Long nhìn thấy thần hạch của mình, sửng sốt khi thần hồn bị rút ra, rốt cục bắt đầu không chế trụ nổi sợ hãi trong lòng.

Dương Thiên Vấn mặc kệ Tam Hoàng kim long mang dáng vẻ khó có thể tin. Hắn vận dụng Sưu hồn thuật, không để ý tới tiếng gào thét thống khổ của Tam Hoàng Kim Long, từ trong linh hồn đối phương đã chiếm được chi tiết vương miện vào trong tay.

Dương Thiên Vấn không khỏi vô cùng cảm thán vận may của mình. Vương miện này vốn là do Hoàng Kim Long trong lúc vô tình lấy được từ trong một thần điện thượng cổ đã tổn hại. Không hề nghi ngờ, bảo vật này chính là di bảo của một Đại Thần thông giả thời thượng cổ. Hơn nữa Dương Thiên Vấn từ trong trí nhớ của Tam Hoàng Kim Long, còn chiếm được vị trí của tòa Thần Điện thượng cổ. Dương Thiên Vấn khẽ động trong lòng, nghĩ thầm: có cần đi thử thời vận không?

Năm đó vương miện này là do Tam Hoàng Kim long trong lúc vô tình xâm nhập Thần Điện, mạo hiểm nguy hiểm cực lớn mới đạt được. Cũng chính bởi vì nó, Tam Hoàng Kim Long này cuối cùng mới trưởng thành, hơn nữa tu luyện tới thực lực hôm nay.

Bằng không, có lẽ Tam Hoàng Kim long này trước khi trưởng thành sẽ trở thành điểm tâm của tất cả Đại thần nhân. Dù sao thân thể thượng vị Thần Vương Long tộc đều là bảo vật. Bởi vì nó đã ngăn được một kích cường lực một đạo ngụy Tử Tiêu thần lôi, nên biết rằng Dương Thiên Vấn thi triển đạo thần lôi kia đã dùng mất một nửa pháp lực! Hơn nữa lực lượng cũng rất cường đại, Tam Hoàng kim long ba đầu bị đánh trở thành một đầu.

Hiệu quả phòng ngự của Vương miện thì không cần phải hoài nghi. Nếu không phải trong tay Dương Thiên Vấn đã sớm có Huyền Hoàng Công Đức kim liên thập nhị phẩm, chắc chắn sẽ không buông tha bảo vật này. Theo suy nghĩ của Dương Thiên Vấn, phòng ngự chí bảo, một chiếc là đủ. Cho nên vương miện này, Dương Thiên Vấn cũng không có ý định dùng ình. Nghĩ tới nghĩ lui, Dương Thiên Vấn quyết định đưa nó cho Bích Nhi hộ thân. xem tại

Về phần Long Hồn trong tay, Dương Thiên Vấn ở đã chiếm được tất cả những điều muốn biết, thuận tay dùng đại thần thông xóa đi linh thức của đối phương, sau đó rộng lượng để cho đối phương một tia Chân

Linh tiến vào luân hồi, cũng không đuổi tận giết tuyệt.

Dương Thiên Vấn lấy ra một bình ngọc phù văn rậm rạp, thả Long Hồn vào trong, cẩn thận che nắp bình, thu nhập vào trong giới chỉ, sau đó ra khỏi trận ấn không gian. Sau khi thu Tiểu Bạch thần ấn, Dương Thiên Vấn dùng Huyền Quang thuật cẩn thận dò xét bốn phía một phen, không phát hiện có người.

Sau đó, Dương Thiên Vấn khẽ vẫy tay, Thập tuyệt đại trận nhảy lên chui vào trong tay áo Dương Thiên Vấn.

Thân hình Dương Thiên Vấn hóa thành một đạo gió nhẹ, tan biến trong sơn cốc. Từ nay về sau Uyên Long cốc liền đã trở thành sao huyệt tụ tập của một nhóm long thú, do một long thú mạnh nhất trong thất cấp long thú thống lĩnh.

Dương Thiên Vấn mặc kệ sau lưng có người theo dõi hay không, vẫn cẩn thận bảy quẹo tám rẽ mà bay gần trăm vạn dặm. Dương Thiên Vấn đi tới vùng đất hoang mạc bao la mờ mịt. Dương Thiên Vấn nhìn chỗ này, lấy ra la bàn suy tính địa thế một phen. Hắn tìm một cồn cát có mạch chi lực đặc biệt hùng hậu, sau đó dùng đại thần thông chi thuật, hoàn toàn san bằng cồn cát, sau đó cấu trúc một đại trận, ngăn cách trong phạm vi hai mươi dặm. Mặc dù loại hoang mạc này đều địa phương quỷ quái, trong vòng ngàn dặm không có khả năng có dấu vết người, Dương Thiên Vấn vẫn cẩn thận tốn thời gian cố sức bố trí một trận pháp.

822. Chương 823-824: Luyện Chế Khổn Tiên Thằng

Quyển 11: Chúa tể

Chương 823-824: Luyện chế Khổn tiên thằng

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn muốn luyện chế Khổn tiên thằng (dây trói tiên) ở nơi đây, bởi vì nơi này vô cùng trống trải. Không thể luyện chế Khổn tiên thằng (dây trói tiên) ở bên trong Thời không bảo tháp. Bởi vì trong bảo tháp chưa hoàn toàn theo quy tắc Thiên Đạo. Dị bảo như thế, phải được quy tắc Thiên Đạo "Giám sát" luyện chế, sau đó chịu đựng Thiên Đạo khảo nghiệm, mới thành hình!

Trải qua Thiên Đạo khảo nghiệm, Khổn tiên thằng (dây trói tiên) có được uy năng vô cùng lạ thường, kỳ diệu không giới hạn.

Dương Thiên Vấn bỏ ra suốt ba tháng mới bố trí xong trận pháp. Tổng cộng trận pháp được phân chia ba tầng, tầng thứ nhất là ngăn cách trận. Tầng thứ hai là ảo trận cùng mê trận. Tầng thứ ba chính là sát trận! Ba tầng trận pháp bao quanh chính là liên trận pháp tụ họp nguyên lực địa mạch cùng hỗ trợ lò bát quái Thái Cực, Dương Thiên Vấn muốn mượn nguyên lực địa mạch vô cùng mạnh mẽ cung cấp năng lượng vô tận cho tới lò bát quái Thái Cực, cung cấp cho nó đầy đủ nguồn năng lượng.

Dương Thiên Vấn bố trí xong tất cả, ngồi xuống khôi phục lại trạng thái đỉnh phong. Lúc này hắn mới xuất ra các loại thiên tài địa bảo dùng để luyện chế Khổn tiên thằng (dây trói tiên). Nguyên liệu quan trong nhất chính là năm đầu Ngũ Hành long gân cấp bậc Thần Hoàng, mỗi một sợi đều thuộc năm loại thuộc tính Ngũ Hành. Năm gân rồng này đương nhiên là do Dương Thiên Vấn tiêu phí ngàn vạn năm năm tháng dùng sáng tạo thần phù với dung hợp thần phù tích lũy được. Đúng là không dễ! Sau đó chính là Long Hồn Tam Hoàng kim long, Thượng vị Thần vương Long tộc, cũng tiêu phí của Dương Thiên Vấn không ít khí lực mới có thể có được.

Dương Thiên Vấn rốt cục khai lò luyện khí.

Lúc này đây luyện chế đồ vật này so với năm đó luyện chế Kim Giao Tiễn còn cường đại hơn nhiều. Kim Giao Tiễn năm đó, bởi vì nguyên liệu chủ là Lôi giao long, tu vi quá yếu, uy lực không đủ, trải qua nhiều năm tu luyện, mới tiến hóa thành Kim Long tiễn lúc này. Lần này luyện chế có khả năng chính là hậu thiên chí bảo chân chính. Tuy rằng bảo vật này không có trực tiếp công kích với phòng ngự hiệu quả, nhưng là luận thần diệu, nó tuyệt đối có thể đứng hàng rất nhiều hậu thiên chí bảo trong tam giáp liệt kê.

Đại La Kim Tiên cũng có thể bị bắt trói. Hai từ "Thần diệu" tuyệt đối hoàn toàn xứng đáng! Đáng tiếc, bảo vật này không dễ luyện chế, nguyên liệu khó đủ. Coi như là ở niên đại Hồng hoang thời thượng cổ cũng không có bao nhiêu, sợi dây có thể trói Đại La Kim Tiên càng là tinh phẩm trong đó.

Đương nhiên, ở vũ trụ này không có tiên cho Dương Thiên Vấn trói, cho nên bảo vật này gọi là Khổn tiên thằng (dây trói tiên) thì có điểm không phù hợp thực tế. Cần phải gọi là Cấm Thần Tác mới đúng. Đánh vào trên các chú ấn khác nhau.

Dương Thiên Vấn dựa theo trình tự kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, phân biệt dùng Thái Cực lò bát quái luyện chế một lần, luyện chế các loại linh vật liệu thành khí phôi, dùng Nhất Nguyên chân thủy hỗn hợp tinh huyết bản thân, vẽ pháp quyết chú ấn lên trên khí phôi. Tổng cộng khắc mười hai vạn chín ngàn sáu trăm chú ấn lên, bao hàm toàn diện, vô cùng phức tạp. Thủ pháp luyện chế Khổn tiên thằng (dây trói tiên) cũng có thủ pháp độc môn đặc biệt. Theo truyền thuyết chính là truyền thừa từ chính đạo tổ diễn giải, ba nghìn Đại thần thông giả thời Hồng hoang đều có sở học, nhưng người chân chính có thể luyện chế ra lại ít càng thêm ít, bởi vì nếu như không thông khí đạo, không tinh thông đạo này, coi như là ngươi biết phương pháp luyện chế cũng không thể thao tác, dù là thần thông của ngươi cao hơn cũng như vậy mà thôi.

Bảo vật này có thể nói là một trong bảo vật khó luyện nhất trong rất nhiều hậu thiên chí bảo, Phong Thần pháp khí.

May mắn, những năm gần đây Dương Thiên Vấn ẩn cư tiềm tu, mặc dù không đột phá từ cảnh giới Thần vương lên đến cấp bậc Thần Hoàng, thế nhưng đạo luyện khí lại không giảm sút, vẫn luôn khổ tâm nghiên cứu. Không thể không nói ở phương diện này, Dương Thiên Vấn quả thật có thiên phú không tầm thường, cho dù là đan đạo, khí đạo, trận đạo đều có tiến bộ nhảy vọt.

Ba năm, suốt ba năm, Dương Thiên Vấn mới đưa mười hai vạn chín ngàn sáu trăm chú ấn, từng cái một nhập vào trong khí phôi ngũ long gân, sau đó dựa theo tất cả thuộc tính phối hợp, luyện thiên tài địa bảo thuộc tính hỏa nhập vào bên trong long gân thuộc tính hỏa, thiên tài địa bảo thuộc tính mộc luyện nhập vào bên trong long gân thuộc tính mộc.

Trong ba năm này Dương Thiên Vấn sáp nhập tất cả vật liệu, phối chế vào bên trong khí phôi từng ngũ long gân. Một bước này là trọng yếu nhất, yêu cầu trong quá trình luyện chế mỗi một khí phôi long gân, đều cân đối không thiên về bên nào. Ở trên vấn đề lực lượng, muốn đạt đến Ngũ Hành cân đối, không thể có nửa điểm thiên lệch.

Sau khi hoàn thành bước này, toàn bộ quá trình luyện chế đã đi qua một nửa. Lúc này lò bát quái Thái Cực đã qua sáu năm lô Hỏa Kinh đốt cháy không ngừng, độ nóng trong lò đã đạt đến một tiêu chuẩn tương đối cao, coi như là một Thần Hoàng bị giam vào trong, sợ cũng không chịu được mấy ngày, cũng sẽ bị luyện hóa thành tro.

Tuy rằng quá trình luyện chế hoàn thành một nửa, nhưng trên thực tế một nửa quá trình phía trước này chẳng qua là công tác chuẩn bị mà thôi. Sáu năm chuẩn bị, cuối cùng đã tới lúc luyện chế chính thức. Một bước này cực kỳ quan trọng. Tuyệt đối không thể để gặp bất lợi. Thành công, khí phôi ngũ long gân có thể nguyên vẹn mà hợp lại làm một, tuy hai mà một, Ngũ Hành tương sinh, tuần hoàn không thôi. Ba ngày, cẩn thận kiểm tra một chút trận pháp ba tầng. Vì phòng ngừa vạn nhất, Dương Thiên Vấn thả bốn vị Thần vương mới thu phục ở bên trong Thời không bảo tháp ra, để cho bọn họ ở bốn phía Đông Nam Tây Bắc, hộ pháp mình. Tất cả người xâm nhập xông qua trận pháp ba tầng này, vô luận đều giết chết, mặc dù là chết trận cũng không thể để bất luận kẻ nào tiến vào.

Vì phòng ngừa pháp lực không đủ, Dương Thiên Vấn thả Thủy Thấm Lan ta, nàng cầm hai bình Kim Đan khôi phục pháp lực với tinh lực, để cho nàng cho hắn ăn. Bởi vì ở trong quá trình luyện chế , Dương Thiên Vấn cũng sợ không thể làm điều này được.

Chuẩn bị tất cả xong xuôi, Dương Thiên Vấn mở nắp che lò bát quái, ném ngũ long gân dựa theo trình tự tương sinh vào trong lò, khoảng cách giữa các lần là một buổi thời gian.

Thẳng đến trưa ngày thứ ba. Dương Thiên Vấn đã đều ném ngũ long gân vào trong lò, đậy nắp lò. Hai tay hắn càng không ngừng bóp các loại khí bí quyết, đánh pháp lực hùng hậu của mình vào trong lò.

Ngay tại lúc đó, mạch chi lực vô tận bị lò bát quái Thái Cực hút vào, cung cấp lò lửa sinh sôi không ngừng.

.

Ngũ long gân ở bên trong lò lửa, bị một cỗ lực lượng thần bí lôi kéo, không ngừng bị tế luyện, đuôi ngũ long gân tương liên, hình thành một vòng tròn, càng không ngừng chuyển động. Khi chuyển động, trong vòng tròn, một đạo năng lượng hình dáng Ngũ mang tinh trận bắt đầu chậm rãi thoáng hiện, như ẩn như hiện.

Cứ như vậy, không biết đi qua bao lâu, tốc độ chuyển động của ngũ long gân càng lúc càng nhanh. Khi đuôi giao tiếp lóe ra năm loại hào quang, kim, lục, lam, đỏ, nâu. Năm loại màu sắc đang từ từ dung hợp, thế nhưng quá trình tương đối chậm chạp.

Trong vòng tròn, Ngũ Mang tinh trận cũng dung hợp thêm

Pháp lực trong cơ thể Dương Thiên Vấn theo ấn quyết trên tay biến hóa mà xói mòn, tốc độ cực nhanh, sắc mặt hắn cũng theo pháp lực xói mòn, tinh lực tiêu hao mà càng ngày càng trắng xám.

"Lan nhi. Kim Đan" . Dương Thiên Vấn đột nhiên mở miệng nhẹ hô.

Thủy Thấm Lan sớm ở một bên, nàng khẩn trương nhìn Dương Thiên Vấn, nghe thanh âm của hắn, lập tức đến ra khỏi một viên đan rất tròn màu vàng, cho Dương Thiên Vấn cho ăn.

Dương Thiên Vấn nuốt Kim Đan, sắc mặt dần trở nên đỏ, pháp lực trong cơ thể cũng nhanh chóng khôi phục.

Kim đan này, là đan dược sinh sôi không ngừng do Dương Thiên Vấn luyện chế cửu luyện Kim Đan mà ra! Ví như sau khi dùng xong, pháp lực trong cơ thể sinh sôi không ngừng. Không chỉ có thể khôi phục pháp lực với tinh lực toàn thân, còn có thể ở trong một thời gian ngắn bảo trì pháp lực sinh sôi không ngừng, không sợ bất luận tiêu hao gì. Trong đoạn thời gian này, vô luận ngươi tiêu hao pháp lực như nào, đều có thể cam đoan pháp lực trong cơ thể sung túc! Hai loại đan kết hợp hơn nữa cho dù là chúa tể phục dụng cũng có công hiệu tương tự. Tên của nó là Cửu luyện kim đan, cùng một cái cấp bậc với hai loại thần đan Cửu chuyển hoàn hồn đan, Vô Cực Tạo Hóa Đan.

Yêu cầu luyện chế loại đan này thấp hơn ba phần so với hai loại đan trên, nhưng cũng luyện chế không dễ. Chẳng qua nguyên liệu luyện chế không khan hiếm như hai loại đan kia, hơn nữa có ý nghĩa chiến lược vô thượng. Cho nên Dương Thiên Vấn không truyền bá loại đan dược này ra ngoài, chỉ có mấy Thần Hoàng Thiên Võng mới xứng có một lọ, đại khái ba mươi viên đan dược.

Thủy Thấm Lan chứng kiến sắc mặt Dương Thiên Vấn trở lại, thở dài một hơi.

Dương Thiên Vấn không phân tâm chú ý mặt khác. Hắn chuyên tâm luyện khí, hai tay đã tách ra, bắt đầu biến ảo ấn quyết hoàn toàn khác nhau. Hiển nhiên, đây là một loại thủ pháp luyện chế tương đối cao cấp. Đối với giới luyện khí Thần giới mà nói, đó chính là bí thuật trong bí thuật!

Đây là đặc biệt truyền thừa xuống dưới, vì thủ quyết luyện khí luyện chế Khổn tiên thằng (dây trói tiên) tuyệt đối là truyền thừa độc môn, bí pháp vô thượng.

Độ nóng trong lò lại tăng lên vài phần. Lúc này ngũ long gân đã hợp thành nhất thể, nhìn không ra là một hay là năm. Trong lúc này Ngũ Mang tinh trận đã hoàn toàn thành hình, không hề như ẩn như hiện nữa, một đạo lực lượng thần bí đến cực điểm lưu chuyển quanh quẩn ở phía trên Ngũ Mang tinh trận, thỉnh thoảng lại chảy vào phía trên Long tác, lưu chuyển vài vòng. Sau đó lại chảy vào bên trong Ngũ Mang tinh trận, quay vòng tuần hoàn.

823. Chương 823-824: Luyện Chế Khổn Tiên Thằng

Chương 823-824: Luyện chế Khổn tiên thằng

Long gân hóa thành một sợi thừng. Lúc này nó đang tản ngũ thải hà quang, tế luyện chuyển động ở trong lò lửa cực nóng, thỉnh thoảng bên trên sợi dây thừng thoáng hiện từng đạo chú văn với ấn phù thần bí không biết tên, sau đó lại biến mất không thấy bóng dáng.

Lúc này Khổn tiên thằng (dây trói tiên) đã thành hình, đang từ bắt đầu thích ứng lấy các loại chú ấn thần bí trên thân, tổ hợp tiêu hóa. Quá trình này tuyệt đối không thể thiếu khuyết đ, cũng rất chậm rãi, đồng thời cũng cần có pháp lực chèo chống

.

Dương Thiên Vấn đã khởi động lò bát quái Thái Cực. Bát Quái thần giống như tụ tập lực bát hoang. Cùng với quá trình này, Dương Thiên không ngừng phát ra thủ quyết với pháp lực. Điều thần kỳ là khi chú ấn thần bí hiển hiện trên Khổn tiên thằng (dây trói tiên), lúc nào Dương Thiên Vấn cũng hợp thời mà phối hợp mà phát ra một ấn quyết, đánh qua. Mạng lưới dung nhập chú ấn vào bên trong, hoàn toàn khiến một chú ấn một lần nữa dung nhập vào trong dây thừng, vô cùng có tiết tấu.

Dương Thiên Vấn cũng được Thủy Thấm Lan đan cho ăn một viên đan được mà hồi phục pháp lực, quá trình này một mực kéo dài sáu năm!

Khổn tiên thằng (dây trói tiên) thành hình cũng đã chứng minh công tác luyện chế của Dương Thiên Vấn bắt đầu tiến vào giai đoạn kết thúc công việc.

Rốt cục Ngũ Mang tinh trận ở đằng kia hoàn toàn dung nhập vào trong dây thừng. Cuối cùng Dương Thiên Vấn cũng dừng ấn quyết. Dương Thiên Vấn cũng đình chỉ động tác, bắt đầu khôi phục pháp lực bản thân.

Thủy Thấm Lan yên lặng ở đứng ở sau lưng Dương Thiên Vấn, không lên tiếng, lặng yên chờ đợi.

Dương Thiên Vấn thong thả đứng lên, lộ ra một dáng vẻ tươi cười, hắn nhìn Thủy Thấm Lan cười nói: "Mấy năm nay vất vả ngươi rồi."

"Không, ta không quan hệ, ngươi thành công không?" Thủy Thấm Lan lắc đầu lo lắng hỏi.

"Vẫn chưa. Giờ phút này bản thân Khổn tiên thằng (dây trói tiên) đã thành hình, đã không cần phải ta thao tác. Nó cần ở trong lò chậm rãi đốt bảy bảy bốn mươi chín ngày, sau đó mới có thể ra lò. Lúc đó, ta lại mang Long Hồn dung nhập vào bên trong dây thừng, mượn nhờ lực lượng Thiên kiếp khiến cho hai bên hợp lại làm một. Sau khi vượt qua Thiên kiếp, luyện chế nó mới chính thức hoàn thành." Dương Thiên Vấn nói xong, hắn tự mình lấy ra một giọt huyết dịch màu vàng, đánh nó vào trong lò, khiến nó dung nhập vào bên trong dây thừng. Sau bảy bảy bốn mươi chín ngày, linh tính của nó tăng nhiều, đồng thời cũng sẽ tự động nhận Dương Thiên Vấn làm chủ.

"Chúng ta sẽ chờ bốn mươi chín ngày là được." Thủy Thấm Lan lộ ra một yên tâm dáng tươi cười nói.

"Không, còn chưa kết thúc đâu rồi, ta còn phải xử lý Long Hồn mới lấy được" Dương Thiên Vấn trả lời.

"Ah, vì cái gì, không phải ngươi nói sau bảy bảy bốn mươi chín ngày, dung nhập Long Hồn là xong sao?" Thủy Thấm Lan không hiểu hỏi.

"Trước lúc dung nhập Long Hồn này, ta cũng phải tế luyện một phen, khiến cho nó đầy đủ Thông Linh mới được." Dương Thiên Vấn lên tiếng. Đồng thời hắn lại thở dài trong lòng, bảo vật này luyện chế ra. Ở trên vấn đề linh tính khẳng định không mạnh mẽ như Kim Long tiễn, bởi vì linh tính hai kim long bên trong Kim Long tiễn tự nhiên là của chính nó, mà Long Hồn đã mất linh trí. Bản thân hắn nhất định một lần nữa trợ giúp nó linh tính mới được.

"Ah, thì ra là thế. Không cần phải mệt nhọc, phải chú ý thân thể." Thủy Thấm Lan đã hiểu rõ bèn nói.

Bên trong Long Hồn, như vậy là có thể nhanh nhất mà phụ dư nó linh tính.

Trảm Hồn Điện mị thần thông, chính là thần thông Quỷ đạo, đồng thời thần thông này cũng căn cứ thuật diễn sinh trảm tam thi thành thánh, chính là dùng thân hóa thần thông vô thượng, pháp thuật do nó diễn sinh ra càng nhiều, nổi danh nhất chính là Huyết Ma thần thông thuộc Tu La huyết đạo.

Dương Thiên Vấn phân chia thần khí, ngàn vạn thành đạo pháp môn. Hắn đã từng tham khảo Trảm Hồn Điện mị thần thông. Cho nên Dương Thiên Vấn cũng hiểu được chênh lệch của Quỷ đạo thần thông, bằng không Dương Thiên Vấn cũng sẽ không thi triển rút hồn thuật. Năm đó Dương Thiên Vấn luyện chế trận đồ, cũng từng Trảm hồn vào trong.

Dương Thiên Vấn nghỉ ngơi bảy ngày, mới chém ra một phần vạn hồn phách bản thân dung nhập vào trong Long Hồn, tế luyện một phen xong, tuy rằng Long Hồn còn không có ý thức tuy nhiên lại đã có linh tính. Trải qua một thời gian ngắn, tự nhiên sẽ Giác Tỉnh thuộc về khí linh ý thức. Thế nhưng lúc này đang hoàn toàn dung nhập vào bên trong pháp bảo, hoàn toàn quen thuộc uy năng pháp bảo.

Bảy bảy bốn mươi chín ngày, thoáng một cái đã qua. Ngày hôm nay chính là thời gian Khổn tiên thằng (dây trói tiên) ra lò.

Ngay tại lúc này, Thiên đạo cũng cảm ứng được bảo vật này sinh ra đời, bắt đầu ngưng tụ kiếp vân, bình thường pháp bảo có uy năng lớn xuất thế, đều đi qua Thiên Đạo khảo nghiệm, thành tức thì sinh, bại tức thì vong!" Lò mở ra, một đạo kim quang từ miệng lò thoát ra.

Ngay tại lúc này, tay Dương Thiên Vấn niết kiếm chỉ, vẽ mấy hình thù lên trên một cái bình ngọc, miệng hô một tiếng: "Đi tới!" Nắp bình tự mở, một đạo ánh sáng mờ long hình từ miệng bình bắn ra, trực tiếp đuổi theo Kim Quang vừa ra lò sau đó dung nhập vào trong đó.

Dương Thiên Vấn lại đánh ra hai đạo linh quyết, một ngụm máu phun ra, bắn thẳng đến đạo kim quang kia, trầm giọng quát: "Dung!"Quầng ánh sáng mờ hoàn toàn dung nhập vào trong Kim Quang, không thấy bóng dáng.

Từ lúc trước khi Khổn tiên thằng (dây trói tiên) ra lò, Kiếp vân cũng đã thành hình, Kim Quang vừa xuất hiện, Thiên kiếp kiếp lôi liền rơi xuống. Dương Thiên Vấn cũng không lo lắng đối với Thiên kiếp. Dù sao bản thân Khổn tiên thằng (dây trói tiên) chính là dùng long gân Thần Hoàng cấp luyện chế mà thành, lại phụ dùng các loại thiên tài địa bảo, vô cùng mềm dẻo, thừa sức ứng phó Thiên kiếp. Trong Long Hồn cũng ở kiếp lôi bị đánh bại, hoàn toàn dung nhập vào trong đó, dần dần thích ứng thân thể mới. Khổn tiên thằng (dây trói tiên) vốn chính là long gân luyện chế, cho nên Long Hồn đi vào vô cùng thuận lợi, cũng không bị bài xích.

Đây là vì cái gì, Dương Thiên Vấn trải qua trăm cay nghìn đắng mà tìm Long hồn Long tộc, bởi vì chỉ có Long Hồn mới có thể vô cùng thuận lợi mà dung nhập vào trong đó, trở thành khí linh mới. Hồn phách kia của nó, dù là hồn phách của Dương Thiên Vấn cũng không được.

Bởi vì Trảm Hồn Điện mị, Dương Thiên Vấn vẫn có chút tổn thương nguyên khí, hắn cần tĩnh dưỡng một thời gian ngắn mới có thể khôi phục lại. Mà Nguyên Thần tam hoa cũng lộ đôi chút tối nhạt, thế nhưng đây là điều bình thường, nghỉ ngơi, tự nhiên sẽ khôi phục. Một phần vạn hồn phách cũng không cần tính toán, dùng không được bao lâu, một chút đan dược là có thể bổ lại.

Điểm này. Dương Thiên Vấn vẫn có thể khẳng định.

Dương Thiên Vấn tới ở bên trong vô tận hoang mạc. Theo lý thuyết thì không có dấu vết người mới đúng. Thế nhưng chớ quên Thiên kiếp dị tượng, đây chính là chuyện kinh thiên địa quỷ thần khiếp sợ. Đại thần thông giả có thể cách xa ức vạn dặm cảm nhận được thay đổi nơi đây. Điều này cũng không có gì kỳ quái. Ngay khi tai kiếp lôi vẫn còn tiếp tục, từ nơi chân trời xa bay tới hai thân ảnh, một nam một bắc, không hẹn mà cùng tới.

Dương Thiên Vấn đã nhận được hết thảy những điều này do hai Thần vương phân chia phòng thủ nam bắc báo cáo. Hắn thầm than trong lòng, quả nhiên là nào cũng đều là nơi thị phi. Cho dù bản thân mình trốn đến địa phương quỷ quái, chó ăn đá gà ăn sỏi này thì cũng giống như thế mà thôi.

Chỉ sợ không được bao lâu, sẽ có thêm người đến nữa.

Dương Thiên Vấn vẫy tay một cái, trước tiên thu lò bát quái Thái Cực vào, sau đó thu nhập Thủy Thấm Lan với bốn vị Thần vương thủ hạ vào trong Thời không bảo tháp, chuẩn bị đợi đến lúc Thiên kiếp kết thúc, lại đi cũng không muộn.

Đại trận ngăn cách bên ngoài bị Thiên kiếp hủy diệt, chỉ còn trận pháp tầng thứ hai với tầng thứ ba là vẫn tồn tại. Hai người kia bay nhanh đến. Người phía nam là một thần thú, không nhìn ra bản thể nhưng vẫn có thể cảm giác được. Người phương bắc là một tráng hán cao tới ba mét, cơ bắp toàn thân hiện lên màu sắc kim loại, nhìn qua tựa như một người kim loại di động.

Tu vi hai người này, thần thú chỉ có tu vi Thần vương đỉnh phong. Mà tráng hán kia lại khó lường, chính là một Thần Hoàng hàng thật giá thật! Tình huống rất dễ hiểu. Đích thị là một vị khí đạo tông sư đã luyện thành một chiếc pháp bảo nghịch thiên ở chỗ này, bởi vậy đưa tới Thiên kiếp.

Hai người đều là người có địa vị, đều không hẹn mà cùng chiếm được đáp án giống nhau, nhưng cho dù như thế, hai người cũng đồng thời lộ ra ánh mắt tham lam, nhìn chằm chằm vào bảo vật đang độ kiếp trên bầu trời.

Suy nghĩ trong chốc lát, cả hai không hẹn mà cùng bắt đầu phá trận. Cả hai dùng lực lượng cường đại, cưỡng ép phá trận.

Nhưng hiển nhiên bọn hắn đánh giá thấp trận pháp ba tầng mà Dương Thiên Vấn đã bố trí. Tuy rằng những trận pháp này không thể di chuyển, cũng không cách nào so sánh với Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, nhưng cũng là đại trận bát cấp. Tầng cuối cùng là sát trận chính là đại trận cửu cấp, có tên gọi là: thập phương đều Sát! Xem như trận tương đối bá đạo.

.

Dùng trận này để đối phó với hai cao thủ này thì có chút miễn cưỡng, thế nhưng dùng để ngăn cản bọn họ một lát thì quá đủ. Dù sao chẳng qua chỉ là hai người mà thôi.

Chỉ là Thần Hoàng với Thần vương thần thú đỉnh phong, hoàn toàn không giống bình thường. Bát cấp mê trận thêm ảo trận bên ngoài, chỉ có thể kéo dài bọn họ một lát, may mắn thay khi bọn họ bước chân vào trong phạm vi Thập phương đều sát trận, bị kéo vào trong không gian trận pháp, không thể nhanh chóng thoát ra được.

Hai vị cao thủ lĩnh vực, ở trong trận pháp, ngoại trừ phòng thủ, cơ hồ là không có tác dụng.

Dương Thiên Vấn không quan tâm đến hai gã muốn kiếm ích lợi ở trong trận pháp, trong lòng hắn cũng hiểu rõ: bảo vật động nhân tâm. Cho dù là Thần Hoàng hay là Đại thần thông giả, cũng đều không thoát khỏi sự hấp dẫn của bảo vật. Bình tĩnh mà xem xét, nếu như là chính mình gặp loại tình huống này, nói không chừng cũng sẽ xông vào xem náo nhiệt, nếu như có thể mượn gió bẻ măng, như vậy chính mình có thể cũng sẽ ra tay cũng không chừng. Mấu chốt là phải thấy bảo vật này giá trị có thể hấp dẫn chính mình hay không mà thôi. Nếu như, bảo vật này là thần vị mà nói, cho dù mạo hiểm, Dương Thiên Vấn cũng sẽ nhúng tay vào, dù sao quan hệ tới đạo tu hành ngày sau, không qua loa được.

824. Chương 825: Tin Tức Kinh Ngạc

Chương 825: Tin tức kinh ngạc

Tuy hiểu hành động của hai người kia, thế nhưng điều này cũng không có nghĩa là Dương Thiên Vấn sẽ tùy ý để bọn họ cướp đoạt pháp bảo tự mình luyện chế. Nếu như bọn họ dám đoạt bảo, phải chuẩn bị tâm lý trả giá thật nhiều.

Dương Thiên Vấn có sợ chi? Chỉ cần kéo dài trong chốc lát, Thiên kiếp vừa kết thúc, căn bản không cần tế luyện, Dương Thiên Vấn có thể sử dụng Khổn tiên thằng (dây trói tiên). Đại La Kim Tiên cũng chạy không thoát bị nó trói buộc!

Vì phòng ngừa vạn nhất, Dương Thiên Vấn phất tay, ném ra năm tấm bản đồ, tùy ý chúng rơi xuống trên mặt đất. Chúng rơi xuống đất, liền biến mất vô tung.

Thập phương đều sát trận, dùng để đối phó cao thủ cấp Thiên thần thì đến bao nhiêu cũng không có dùng, dùng để đối phó Thần vương với Thần Hoàng thì có chút miễn cưỡng. Chỉ có thể tạo được hiệu quả kéo dài.

"Rầm rầm rầm" một loạt tiếng nổ mạnh. Tiếng sấm liên tiếp, giữa không trung Thiên Lôi cực kỳ hạ thấp. Bên trong Thập phương đều sát trận chính là một đỉnh phong Thần vương với một Hạ Vị Thần hoàng càng không ngừng phá trận, hủy trận.

Dương Thiên Vấn vẻ mặt bình tĩnh, trong mắt lóe ra hào quang trí tuệ, trong lòng hắn không ngừng tính toán kế sách, trận pháp này đến cùng còn có thể chống đỡ bao lâu.

Đây không phải là trọng điểm. Trọng điểm là một kích Thiên kiếp cuối cùng, một kích kia là cường đại nhất, cũng tổng hợp tất cả Thiên Lôi phía trước. Một kích này mới thật sự là thời điểm khảo nghiệm Khổn tiên thằng (dây trói tiên).

Chỉ cần sống quá một kích này, Khổn tiên thằng (dây trói tiên) không chỉ có thể hoàn toàn dung hợp Long Hồn, uy lực đại tăng, hơn nữa cũng đạt được Thiên Đạo ủng hộ, vĩnh tồn hậu thế. Với thần diệu của Khổn tiên thằng (dây trói tiên), trong Thần giới thập bảo, tất nhiên có vị trí thứ nhất!

Một đỉnh phong Thần vương thần thú. Một hạ vị Thần Hoàng thái cổ Thần tộc, thực lực hai người đều cao hơn Nhân Tộc Thần Hoàng bình thường. Thập phương đều sát trận tuy rằng ngăn cản bước chân tiến lên của bọn họ, tuy nhiên lại không ngăn cản được bao lâu. Bọn họ ở bên trong Thập phương đều sát trận, kiên định và đồng đều đi tới, càng không ngừng phá hư trận pháp, ý đồ đánh nát trận pháp trực tiếp bay ra khỏi trận.

Thế nhưng tuyệt đối Dương Thiên Vấn sẽ không đáp ứng. Dương Thiên Vấn một mực duy trì Thập phương đều sát trận, không để nó đơn giản bị hủy diệt, có thể kéo dài bao lâu đến thì sẽ kéo bấy lâu. Nếu như dùng Thập Tuyệt trận mà nói, phạm vi quá lớn, hơn nữa sẽ ngăn cách mối liên hệ của Thiên kiếp cùng Khổn tiên thằng (dây trói tiên), đây cũng không phải là chuyện tốt. Ít nhất cũng phải để Khổn tiên thằng (dây trói tiên) vượt qua Thiên kiếp đã.

Còn nữa một thần thú, một thái cổ Thần tộc, cũng không thông hiểu trận pháp, chỉ hiểu cậy mạnh phá trận, lúc này mới cho Dương Thiên Vấn cơ hội thừa dịp. Bình thường lực phá hoại uy lực mười thành, chỉ có thể hai thành. Một số địa phương không quan trọng đã bị phá hư thế nhưng chỉ cần trận pháp chuyển đổi, lập tức lại có thể phát huy uy lực.

Bất kể là Dương Thiên Vấn hay là hai người xâm nhập trận pháp vọng tưởng cướp đoạt bảo vật đều hiểu rõ, hiện tại tất cả mọi người đang cùng thời gian thi chạy, ai có thể đủ thắng quá thời gian, ai là có thể chiếm được ưu thế tuyệt đối.

Chỉ là, thắng lợi thiên bình (cân tiểu ly) đã bắt đầu nghiêng về Dương Thiên Vấn, bởi vì Thiên kiếp cuối cùng đã bắt đầu tích súc lực lượng, nói cách khác, nhiều nhất sau ba mươi hơi thở, Khổn tiên thằng (dây trói tiên) có thể thành công độ kiếp.

Mà hai vị khách không mời mà tới ở bên trong trận pháp đương nhiên không biết. Nếu bọn họ biết rõ tình hình ngoài trận, sợ là sẽ phải càng dốc sức liều mạng mà phá trận, không chút kiêng kị vấn đề tiêu hao của bản thân. Lúc này hai vị khách vào trận băn khoăn quá nhiều, tuy rằng cũng đang cố gắng phá trận, nhưng trên thực tế, bọn họ vẫn bảo lưu không ít thực lực. Dù sao hai người vốn không một phe.

Ba mươi hơi thở đảo mắt trôi qua, Dương Thiên Vấn âm thầm thở phào nhẹ nhỏm, thoạt nhìn Thập Tuyệt trận đã giảm xuống. Một đạo lôi trụ vừa thô vừa to, Khổn tiên thằng (dây trói tiên) vẫn đơn giản ngăn chặn Thiên Lôi oanh kích, bởi vì tính chất mềm dẻo, Thiên Lôi mười thành uy lực, có hơn một nửa đã bị bản thân Khổn tiên thằng (dây trói tiên) hút mất, chỉ có ba bốn thành có thể tác dụng đến bản thân Khổn tiên thằng (dây trói tiên), đương nhiên không đáng lo. Mượn nhờ uy thế với áp lực Thiên kiếp, Long Hồn đã hoàn toàn dung nhập vào trong Khổn tiên thằng (dây trói tiên), hoàn toàn trở thành linh khí Khổn tiên thằng (dây trói tiên)

Bởi vì nguyên nhân liên hệ linh hồn. Dương Thiên Vấn cùng Khổn tiên thằng (dây trói tiên) đã thành lập nên một mối liên hệ không gì phá nổi. Từ nay về sau, trừ phi Dương Thiên Vấn chết, nếu không bảo vật này chỉ có Dương Thiên Vấn hoặc người được Dương Thiên Vấn chỉ định mới có thể vận dụng. Những người khác cho dù có bắt được bảo vật, chỉ cần tâm Dương Thiên Vấn khẽ động, chú ngữ vừa ra, lập tức cũng sẽ bị trói chết.

Nếu như hai người khách không mời này biết rõ bảo vật này lợi hại, chỉ sợ hiện tại đã quay người chạy trốn thế nhưng đáng thương thay bọn họ lại hoàn toàn không biết gì cả. Cả hai đang bị lòng tham chi phối, muốn muốn phá trận ra ngoài cướp đoạt bảo.

Lôi kiếp qua đi, Khổn tiên thằng (dây trói tiên) xuất ra đạo đạo ngũ thải hà quang, ngũ thải hà quang chậm rãi chuyển biến thành Kim Quang hùng hậu, toàn thân Khổn tiên thằng (dây trói tiên) thành màu vàng, hai đầu hiện lên năm sắc màu ngọc bích. Dương Thiên Vấn vẫy tay, Khổn tiên thằng (dây trói tiên) tự động bay trở về trong tay Dương Thiên Vấn, lượn quanh vài vòng vòng trong lòng bàn tay Dương Thiên Vấn. Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút. Hắn nhẹ nhàng ném Khổn tiên thằng (dây trói tiên) lên trời, trong miệng nhẹ hô: "Lập tức tuân lệnh, nhanh!"

Khổn tiên thằng (dây trói tiên) lập tức quấn xung quanh thắt lưng Dương Thiên Vấn, trở thành đai lưng Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn vô cùng thoả mãn. Lúc đối địch, không một ai có thể nghĩ ra, thắt lưng của mình lại là một bảo vật uy lực cực kỳ mạnh, phi phàm. Thừa dịp địch không sẵn sàng, một kích mà thành.

Sau khi thu thập, Dương Thiên Vấn mới chuyển hướng lực chú ý về phía hai người khách không mời mà đến. Hắn lắc đầu, hóa thành một đạo gió nhẹ rời đi.

Không phải Dương Thiên Vấn không muốn ra tay dạy bọn họ một trận, mà thật sự nơi đây chính là nơi thị phi, không nên ở lâu.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, Dương Thiên Vấn vừa mới hóa thành một đạo gió nhẹ bỏ chạy, giữa không trung bỗng nhiên lại xuất hiện ba thân ảnh, một thanh Y lão giả, một Đại Hán áo bào màu vàng, còn có một mỹ phụ cung trang.

Ba người liếc mắt nhìn, nhìn chung quanh trận pháp, lão giả lên tiếng nói: "Xem ra chúng ta tới chậm."

"Rốt cuộc là ai luyện chế thần khí ở chỗ này mà chọc đến Thiên kiếp. Chắc chắn không phải thần khí cực phẩm bình thường, hẳn là bảo vật cấp linh bảo." mỹ phụ cung trang thần sắc lạnh như băng lên tiếng.

"Bên trong trận pháp, tựa hồ có người, chúng ta có cần xuất thủ cứu bọn họ đi ra không?" Đại Hán ao bào màu vàng lên tiếng hỏi. Ý tứ chính là có người chứng kiến, hiển nhiên lấy hai người bị vây khốn trong trận chính là người chứng kiến trước nhất.

Lão giả suy tư một hồi, lên tiếng nói: "Ba người chúng ta cùng nhau ra tay!"

Ba vị đều là Thần Hoàng, đặc biệt là thanh Y lão giả là Trung vị Thần Hoàng, ba người liên thủ năm kích uy thế cường đại trực tiếp phá tan Thập phương đều sát trận, tìm hiểu quy tắc, bắt đầu xuất hiện sơ hở, dần dần tan rã.

"Trận pháp lợi hại, ba người chúng ta liên thủ một kích cũng không thể hoàn toàn biến mất." mỹ phụ cung trang nhíu mày kinh ngạc nói.

Trận pháp xuất hiện sơ hở, hai cao thủ bị vây khốn ở bên trong, không còn bị kiềm chế đều thoát khốn xuất hiện.

"Ồ, là ngươi? Kim Trát" Thanh Y lão giả liếc mắt đã lập tức nhận ra tráng hán cao lớn.

.

"Mộc Miên trưởng lão, nhiều năm không gặp. Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?" Kim Trát gật đầu với ba người biểu thị lòng biết ơn.

"Sao lại động tĩnh to lớn như thế?" Cung trang mỹ phụ một chút cũng không nể tình ngắt lời nói.

"Nói ra thật xấu hổ. Ta còn không biết rõ ràng là ai, đã bị vây ở bên trong trận pháp. Người này tuyệt đối không đơn giản, có thể bố trí trận pháp như này tại bên trong Man Hoang đại mạc, thật sự làm cho ngườita không thể tưởng tượng nổi" Kim Trát cảm thán nói. Đạo trận pháp chính là mượn xu thế thiên địa, mà ở sa mạc mênh mông này sao có xu thế thiên địa cho ngươi mượn? Cho nên, ở trong hoàn cảnh này mà có thể bày trận sẽ có độ khó thật lớn. Người bày trận phải có trình độ tương đối cao.

Ba người Thanh Y lão giả liếc mắt nhìn nhau rồi lại đảo mắt nhìn Thần vương đứng ở phía bên kia.

Mộc Miên trưởng lão mở miệng hỏi: "Long Vương, ngươi cũng không biết sao? "

"Xin lỗi, tại hạ thật sự không biết." thần thú lắc đầu nói.

"Không sao, Long Vương, trụ sở của ngươi cách nơi này khá xa. Sao ngươi có thể tới trước cả ba người chúng ta?" Hoàng y Đại Hán nhận ra vấn đề.

"Nhắc tới cũng khéo léo. Mười mấy năm trước, một thành viên trong tộc của ta, Uyên Long cốc Tam Hoàng Kim Long Vương bị người giết chết, vì thế ta đã điều tra cả chục năm, đúng lúc này ta cảm nhận được nơi đây Thiên kiếp chấn động, cho nên lập tức chạy tới." thần thú mở miệng trả lời.

"Cái gì? Tam Hoàng Kim Long Vương bị người giết? Không thể nào, coi như chúng ta muốn bại nó thì dễ dàng còn giết hắn thì rất khó." Cung trang mỹ phụ ngạc nhiên hỏi. Không đánh lại người ta thì có thể chạy, mà muốn đuổi giết một thượng vị Long tộc, quả thực không phải bình thường. Cũng vì Dương Thiên Vấn đóng cửa đánh chó, dùng Thập Tuyệt trận chắn chết con đường chạy trốn của người ta. Bằng không Tam Hoàng Kim long muốn chạy trốn vẫn tương đối dễ dàng.

"Đúng vậy, bổn vương không nói dối." thần thú lên tiếng.

"Xem ra chúng ta ở chỗ này cũng uổng phí thời gian. Người luyện chế pháp bảo đã rời đi, người này lại có thể đào thoát khỏi tai mắt của chúng ta, chắc chắn thực lực không nhỏ!" Hoàng y Đại Hán cảm thán một câu, ôm quyền cáo từ nói: "Tại hạ còn có việc. Đi trước một bước, sau này còn gặp lại" . Dứt lời, y hóa thành một vòng vàng tản ra biến mất không thấy.

Đám người còn lại cũng đều cáo từ. Buồn bực nhất chính là hai người tới trước. Bọn hộ không gặp may, còn chọc ột thân tanh.

Sau khi đám người này đi ba ngày, thân ảnh Dương Thiên Vấn đột nhiên lại xuất hiện. Thì ra ngày đó hắn căn bản không rời khỏi, mà trốn vào trong Thời không bảo tháp. Chỉ dựa vào một Trung Vị Thần hoàng quét thần thức nên đương nhiên không có khả năng phát hiện Dương Thiên Vấn đang ở trong Thời không bảo tháp.

Không chỉ như thế, Dương Thiên Vấn còn nhìn thấy tất cả sự việc diễn ra bên ngoài bảo tháp, trong lòng hắn hiểu rõ Tam Hoàng kim long có thể chiếm Uyên Long cốc, không riêng gì vấn đề thực lực, sau lưng cũng có được thế lực nhất định.

Chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ trong Thái cổ Thần giới có một chi nhánh Long tộc thực sự đang sinh sống hay sao? Chỉ có chi nhánh thì mới có thể gọi là Long Vương!

Dương Thiên Vấn khó hiểu, suy nghĩ một chút nhưng cuối cùng hắn không đi truy cứu, coi như là một chi nhánh Long tộc thì liên quan gì ta?

Dương Thiên Vấn làm xong Khổn tiên thằng (dây trói tiên), hắn vốn cũng muốn thu thập hai tên gia hỏa xông vào trận, nhưng sau đó hắn phát giác được ba người đang đến. Dương Thiên Vấn lập tức thay đổi chủ ý, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

Dương Thiên Vấn hiện tại muốn quay về Nhân Thần Giới. Dương Thiên Vấn hóa thân thành gió, rời khỏi hoang mạc, lại thả người hóa thành một đạo Kim Quang bay thẳng về hướng thông đạo không gian .

Bảy tháng sau, Dương Thiên Vấn đã tới lối vào thông đạo không gian. Dọc theo con đường này, Dương Thiên Vấn không gặp phiền toái gì. Dù sao lấy tu vi đỉnh phong Thần vương của hắn, có rất ít người người tới trêu chọc. Cho dù là Thái cổ Thần tộc cũng vậy mà thôi, bọn họ không phải người ngu, tự dưng trêu chọc cừu địch, đây là không phải là hành vi sáng suốt.

Lúc này thông đạo không gian vẫn còn đang ở trạng thái đóng cửa cho nên Dương Thiên Vấn nhất định phải chờ đợi. Thế nhưng Dương Thiên Vấn cũng không cần gấp, hắn nhân cơ hội này tu luyện một phen, luyện chế Khổn tiên thằng hao tổn nguyên khí nên cần phải bổ sung. Không nên thấy sự tình đã qua bảy tháng mà nghĩ đã xong, nhưng trên thực tế dọc theo con đường này Dương Thiên Vấn cũng không nghỉ ngơi, cho nên nguyên khí một mực không được bổ sung nguyên vẹn, đặc biệt là Trảm tới linh hồn.

Đương nhiên là có hao tổn, nhưng căn bản không có vấn đề nghiêm trọng, cho nên Dương Thiên Vấn một mực không để ý đến. Hiện tại có thời gian tự nhiên phải tu dưỡng một phen.

Rốt cục hai tháng sau Thông đạo không gian mở ra, mà từ bên Thái cổ Thần giới đi tới cổ chiến trường từ thông đạo không gian chỉ có một mình Dương Thiên Vấn. So sanh hai giới với nhau, đặc biệt là Nhân Thần

Giới mà nói, tự nhiên là không thể so sánh được.

Đúng lúc Dương Thiên Vấn bước vào thông đạo không gian, một tin tức quan trọng truyền đến, Linh hồn truyền âm, phương thức liên hệ trực tiếp với Dương Thiên Vấn, mà người có quyền hạn trực tiếp dùng Linh hồn truyền âm thông báo cho Dương Thiên Vấn chỉ có mười mấy người mà thôi. Bọn họ đều là lão thần tử Thiên Võng, công huân trác tuyệt.

"Chuyện gì?" Dương Thiên Vấn tiếp thông hỏi.

"Bẩm báo chủ thượng, tin mừng" . Vang lên người truyền âm kích động nói, giọng nói đôi chút run rẩy.

"Chuyện gì? Nói thẳng, tin mừng gì?" Dương Thiên Vấn lạnh nhạt hỏi. Tác phong vẫn như thể cho dù núi Thái sơn sụp đổ mà mặt không đổi.

Chẳng qua sau khi Dương Thiên Vấn nghe xong, lập tức thái độ của hắn thay đổi.

"Bẩm báo chủ thượng, có thuộc hạ ở hạ tầng dưới diện phát hiện ra tin tức Thần vị!

"Cái gì? Thần vị? Đây là thật hay sao? Ngươi đang ở đâu, bổn tọa lập tức tới ngay." Dương Thiên Vấn thật sự chấn động. Thần vị. Người này, vận khí đã đến, thật sự là tường thành cũng đỡ không nổi!

"Chủ thượng, trước hết nghe thuộc hạ nói xong." Người truyền âm linh hồn chính là một trong sáu Thần Hoàng Thiên Võng bị Dương Thiên Vấn phái đi tới dị không gian mênh mông.

Mấy ngày trước, bởi vì ngẫu nhiên, người này vậy mà bất ngờ từ người khác thám thính được tin tức Thần vị, trải qua mấy ngày nữa tìm hiểu chính xác tin tức, xác nhận độ chuẩn xác của tin tức xong, hắn liền lập tức lên báo.

"Có phải là tin tức giả hay không?" Dương Thiên Vấn nghe xong, có chút khó tin. Hắn nghĩ thầm: nếu như chính ta phát hiện ra thần vị, nhất định sẽ giữ bí mật, lén lút lấy được thần vị, lén lút đi. Cho nên, Dương Thiên Vấn nghe cấp dưới miêu tả xong, phản ứng đầu tiên của hắn chính là tin tức giả.

"Là như vậy"

Thì ra người đầu tiên phát hiện thần vị, vận khí thật sự không tốt, bởi vì quá mức hưng phấn mà y không lường trước có chim sẻ núp đằng sau. Kết quả bi kịch chính là y bị người đánh trộm thành trọng thương, bị đuổi giết vài chục năm, thương thế liên tiếp tăng thêm. Ngay cả người gọi là bằng hữu cũng tham gia trong hàng ngũ đuổi giết. Người này thấy mạng sống sắp mất đi lập tức nảy sinh lòng hung ác, thứ đồ vật Lão Tử không chiếm được, các người cũng đừng có được.

Vì vậy y đã vứt thần vị xuống hạ tầng vị diện. Bởi vì vẫn có một ít người thấy cảnh này, cho nên tin tức lập tức truyền ra. Đương nhiên cái gọi là truyền ra cũng chỉ là ở bên trong vòng nhỏ hẹp, tổng cộng chỉ có không đến mười Thần Hoàng biết được việc này.

Hạ tầng vị diện, cho dù là Phàm Nhân Giới hoặc là Tu Chân Giới đối với hạ tầng vị diện này thì đừng nói đi vào. Cho dù từ dị không gian xuống dưới cũng vô cùng mạo hiểm

.

Vũ trụ này có quy tắc tồn tại. Cho dù là phàm nhân tu chân, muốn đột phá hạ tầng vị diện phi thăng, phải trải qua Thiên kiếp khảo nghiệm, tiên nhân phi thăng Thần giới phải trải qua Thần kiếp khảo nghiệm. Mà Đại thần thông giả Thần giới, muốn hạ giới, cũng cần mạo hiểm cực lớn. Quy tắc vũ trụ sẽ không thể bỏ mặc thần nhân thượng giới tùy ý hạ giới, nếu không toàn bộ vũ trụ còn có trật tự gì đáng nói?

Như Dương Thiên Vấn có thân phận Đại thần thông, hắn mạo hiểm mạo hiểm hạ giới thì cũng có thể được nhưng nhiều lắm chỉ có thể bỏ vào Trung tầng giao diện. Xuống thêm nữa chính là ra khỏi phạm vi thừa nhận của quy tắc vũ trụ, sẽ rơi vào Thiên Đạo xử phạt, thậm chí còn trực tiếp gạt bỏ.

Như Dương Thiên Vấn là một đỉnh phong Thần vương, cho dù đã ẩn tàng tu vi, bỏ vào hạ tầng vị diện, cũng sẽ khiến xảy ra một loạt phản ứng dây chuyền. Đáng sợ nhất chính là giao diện dây chuyền tan vỡ. Hàng tỉ người vô tội trong những giao diện kia sẽ chết. Nghiệp lực lớn đến mức sẽ khiến cho Thiên Đạo trực tiếp ra tay gạt bỏ sự tồn tại.

.

Cho dù Thiên Đạo không ra tay, những nghiệp lực này cũng đủ khiến cho người này vĩnh viễn dừng tu vi lại, thậm chí còn rút bỏ tu vi! Dù sao vẫn cực kỳ nguy hiểm, không phải nguy hiểm bình thường.

Tỷ lệ năm thành bị gạt bỏ, tỷ lệ bốn thành bị nghiệp lực quấn thân, vĩnh viễn không ngày yên tĩnh. Còn sót lại tỷ lệ một thành tại thời điểm hạ giới bị thông giới lực cản trực tiếp tiêu diệt! Không có thành công khả năng! Gã không may kia không thể nào hủy diệt thần vị nên chỉ có nó ném vào hạ tầng giao diện.

Hiện tại mấy vị Thần Hoàng biết rõ tin tức thần vị đều đang sứt đầu mẻ trán mà nghĩ biện pháp hạ giới, không bận tâm khống chế tin tức này lan truyền, cho nên sau khi một loạt Thần Hoàng biết tin này, mười hai vị Thần Hoàng biết rõ việc này cùng nhau hạ huyết thệ, không tiết lộ việc này ra ngoài, sau đó tất cả dựa vào bản lĩnh hạ giới tìm kiếm thần vị.

Dương Thiên Vấn nghe xong quá trình diễn biến sự viêc, phản ứng đầu tiên của hắn chính là mắng to: "Mẹ kiếp, con mẹ nó đồ phá hoại. !! coopy tại t unghoanh.vn ! Đây không phải không có việc tìm việc sao? Phản ứng thứ hai của hắn là cười ra tiếng: "Ha ha ha" thật sự là tìm hoài mà chẳng thấy. đến toàn bộ không uổng phí công phu. Cướp đoạt thần vị từ trong tay Thần Hoàng, không bằng hạ giới tìm kiếm, lặng lẽ tiến xuống, sau khi cướp đoạt được, lặng lẽ rời đi, ai biết rõ sao?

"Nghĩ biện pháp. Tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp hạ giới tìm." Dương Thiên Vấn trực tiếp hạ lệnh, đồng thời chính bản thân Dương Thiên Vấn cũng không có ý định quay về Nhân Thần Giới nữa, hắn trực tiếp phá vỡ không gian che chắn thông đạo không gian, dùng Thập nhị phẩm Huyền Hoàng Công Đức kim liên hạ giới.

"Bẩm báo chủ thượng, theo thuộc hạ do thám biết được, chúng ta không thể nào hạ giới, cho dù là Linh thần cũng không được. Kế sách duy nhất lúc này, chỉ có thể sai phái cao thủ cấp Kim tiên từ trung tầng vị diện hạ giới, như vậy mới có thể đạt tới mục đích." Thần Hoàng này nghĩ kế cho Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn nghe xong, cũng biết đây là một cách. Không có phương pháp nào khác. Thế nhưng Dương Thiên Vấn lại cảm thấy sự việc này thật sự không đáng tin cậy, hơn nữa Dương Thiên Vấn thậm chí nghĩ sâu sắc hơn so với bất luận kẻ nào. Hãy thử suy nghĩ một chút, Thần Hoàng kia buông tha thần vị, vứt bỏ tánh mạng, nào sẽ cam tâm? Vào thời điểm hắn vứt bỏ thần vị, nhất định sẽ động tay chân. Đừng nói Kim tiên hạ giới, cho dù là Thiên thần hạ giới cũng không nhất định có thể có được vật này

.

Nếu như đổi thành Dương Thiên Vấn rơi vào tình cảnh đó mà nói, nhất định hắn sẽ ở trước khi vứt bỏ thần vị, sẽ hạ một đạo cấm chế, không cần quá mạnh mẽ, miễn cưỡng có thể ứng phó với Thiên thần là được rồi.

Tại hạ tầng giao diện, mặc dù cao thủ cấp Tiên Tôn hạ giới, chỉ sợ cũng không làm gì được một vật bị Thần Hoàng hạ cấm chế.

Mình có thể nhìn ra, chẳng lẽ những lão bất tử kia sẽ không nhìn ra được sao? Chắc chắn sẽ không, bước đầu tiên chính là tìm đến vị trí thần vị ở hạ tầng giao diện. Lúc đó là thời điểm Bát Tiên quá hải hiển lộ tất cả thần thông. Dù sao, Dương Thiên Vấn không tin những Thần Hoàng vị này, không hưởng thụ sự tôn vinh giàu có của Thần giới mà mạo hiểm hạ giới tìm kiếm thần vị các cường giả, sẽ không có biện pháp nào khác để đạt được mục đích, cho dù không thể tự mình hạ giới, cũng sẽ có thủ đoạn nhất định!

825. Chương 826: Thần Niệm Phân Chia Hạ Giới

Quyển 11: Chúa tể

Chương 826: Thần niệm phân chia hạ giới

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Trong chuyện này, điều có lợi lớn nhất chính là điểm này. Tin tức bị khống chế ở bên ngoài Thần giới, chỉ có mười hai Thần Hoàng biết được. Trong đó bao gồm cả Long Tàn Nguyệt, lời thề giữa bọn họ, chỉ nói là không thể truyền ra ngoại cho nên, Long Tàn Nguyệt báo cho Dương Thiên Vấn biết được, cũng không tính truyền ra bên ngoài.

Thần Hoàng không thể hạ giới. Dương Thiên Vấn, tu vi Thần vương cũng không thể đi tới hạ tầng giao diện, chỉ có thể phái người đi. Thế lực Thiên Võng đã xâm nhập vào trong Trung tầng giới diện mọc rễ nảy mầm, như vậy ở Tiên Ma Yêu giới, nếu như Dương Thiên Vấn muốn, hắn có thể triệu tập hơn một ngàn Tiên Tôn, đi xuống hạ tầng giao diện. Đương nhiên, Tiên Tôn hạ giới cũng chỉ có thể sử dụng pháp lực cấp Kim tiên, tựa như Dương Thiên Vấn từ Thần giới đến Tiên Ma giới mà thôi. Cũng chỉ có thể sử dụng pháp lực hạ vị thần.

Đây là điểm quyết định quy tắc vũ trụ, ý chí của Dương Thiên Vấn cũng không thể thay đổi.

Trong Tiên Ma Yêu giới, Long Tàn Nguyệt đã từ trong Dị không gian về tới thế giới này, hơn nữa ở bên trong một cứ điểm Thiên Võng gặp được Dương Thiên Vấn phong trần mệt mỏi quay về.

Sau khi chào hỏi, Dương Thiên Vấn liền dò hỏi: "Ngươi đã tra rõ ràng xem có bao nhiêu giao diện chưa?"

"Đã tra rồi, chúng ta biết rõ tin tức là mười hai vị Thần Hoàng liên thủ thi pháp, rốt cục xác định một Hạ tầng giao diện. Biện pháp cụ thể thì chúng ta không có cách nào được biết, chỉ có thể phái người hạ giới đi tìm." Long Tàn Nguyệt lên tiếng. Sau đó y lấy ra một tinh bàn cổ quái, nhìn qua tựa hồ rất giống với Tinh dẫn nguyệt luân."Còn đây là Hằng Hà Dị tinh bàn, thuộc hạ dùng bảo vật đổi được từ một vị đồng đạo. Vật này có thể dùng đến ghi chép rất nhiều vị trí giao diện Dị không gian, khiến cho chúng ta lúc hành tẩu ở Dị không gian không đến mức mất phương hướng."

Dứt lời, y đưa pháp lực vào trong Tinh bàn, trên Tinh bàn hiện lên hào quang, hiện ra từng khối tinh điểm khu vực, Long Tàn Nguyệt chỉ vào một tinh điểm trong đó nói: "Thần vị ở trong giao diện này."

"Ừ, chính các ngươi an bài phái người xuống dưới. Các người không quy định phái bao nhiêu người xuống dưới sao?" Dương Thiên Vấn kỳ quái mà hỏi thăm. Nếu như không hạn chế nhân số, vậy hạ tầng giao diện chỉ sợ không thể thừa nhận số lượng mấy ức tiên nhân hạ phàm.

"Đúng vậy, chúng ta mười hai người cùng nhau ước định, tuyển định mười người cấp Kim tiên hạ giới. Số lượng này là hạn mức cao nhất." Long Tàn Nguyệt nhẹ gật đầu trả lời.

"Được, ngươi hãy tuyển chọn mười tinh anh cấp Kim tiên từ trong Thiên Võng hạ giới. Ừ, sau khi hạ giới, trước tiên xây dựng thế lực Thiên Võng, mượn nhờ thế lực bản thổ tìm kiếm, như vậy sẽ nhanh hơn rất nhiều so với mười người hạ giới tìm kiếm." Dương Thiên Vấn gật đầu phân phó."Ngươi hãy nói xem sau khi tìm được thần vị thì nên dùng biện pháp nào phá giải cấm chế trên nó? Mà những lão quái vật kia sẽ thi triển thủ đoạn gì?" Dương Thiên Vấn trầm tĩnh trong chốc lát đột nhiên lại lên tiếng hỏi.

"Vậy không biết hình chiếu pho tượng có khả năng hạ giới không?" Long Tàn Nguyệt trở thành Thần Hoàng một thời gian quá ngắn, cho nên rất nhiều việc y đều không rõ ràng lắm.

"Hình chiếu thì có thể hạ giới, nhưng Thiên Đạo sẽ không thể khiến cho ý thức hình chiếu của Thần Hoàng hạ giới tới hạ tầng vị diện, cho nên pho tượng kia mặc dù là hạ giới, chỉ là một tử vật cũng không quá đáng. Nên biết rằng mặc dù là hình chiếu, cũng không phải thứ mà hạ tầng vị diện có khả năng thừa nhận." Dương Thiên Vấn nhíu mày trả lời.

"Như thế, thuộc hạ còn thật không biết thủ đoạn gì có thể ứng phó cục diện như thế. Kính xin chủ thượng chỉ điểm." Long Tàn Nguyệt biểu hiện bản thân ngu ngốc rất đúng lúc.

Dương Thiên Vấn mỉm cười, nói tiếp: "Biện pháp ngược lại là có mấy cái, nhưng chúng ta phải lựa chọn một phương pháp không sơ hở tý nào. Ừ, muốn tìm một thần vị nho nhỏ ở trong một thế giới hao phí thời gian cũng không ít" Hắn suy nghĩ một chút, tiếp tục nói: "Trước tiên ngươi phái người hạ giới mở rộng thế lực Thiên Võng, thu thập một ít tư liệu cơ bản của giao diện, chỉnh hợp phân tích xong, báo cho bổn tọa.

Những chuyện khác ngày sau hãy nói. Ngươi đi xuống trước chuẩn bị đi. Mau chóng giải quyết vấn đề hạ giới, không nên keo kiệt tài liệu, phải để cho những tinh anh kia, hạ giới không tổn hao gì."

"Vâng, thuộc hạ hiểu rõ, thuộc hạ đi an bài tất cả." Long Tàn Nguyệt không có ở lại, y cung kính lui xuống, hơn nữa còn để lại Hằng Hà Dị tinh bàn.

Dương Thiên Vấn ngồi ở trên mặt ghế vẫn không nhúc nhích, hai mắt nhắm lại, tự hỏi: Nếu muốn không sơ hở tý nào, vậy rất chính bản thân phải xuất lực. Bình thường những việc nhỏ có thể an bài cho cấp dưới đi làm, thế nhưng đại sự quan hệ đến thần vị, tuyệt đối không thể qua loa.

Dương Thiên Vấn dùng thần thức dò xét ra ngoài, trực tiếp dùng thần thức cường hãn đến cực điểm tập trung vào hạ tầng vị diện.

Thần vương với Thần Hoàng không thể hạ giới xuống hạ tầng giao diện, thế nhưng không có nghĩa là bọn họ không thể thông qua dị bảo như Hằng Hà Dị tinh bàn, dùng thần thức tập trung lên giao diện, nếu không bọn họ làm sao có thể khẳng định những người còn lại chỉ phái mười thủ hạ cấp Kim tiên hạ giới.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ kế sách không sơ hở tý nào chính là mình dùng phân thân trực tiếp hạ giới. Tuy rằng phân thân hạ giới chỉ là một phàm nhân. Nhưng đó chỉ là chuyện nhỏ, điều quan trong nhất là ý thức bản thể của Dương Thiên Vấn có thể phóng tới phân thân.

Phân thân của Dương Thiên Vấn có ý thức của mình, bọn họ có thể tự mình tu luyện, trải qua muôn vàn sướng khổ của thế gian, cuối cùng hóa thành một đạo bản nguyên thần trở về bản tôn, mượn nhờ tu luyện của phân thân mà trực tiếp chứng đạo thành thánh!

Cho nên, ý thức bản thể Dương Thiên Vấn có thể phóng tới phân thân, tuy rằng không thể mang đến bất luận thần thông pháp lực gì, nhưng không thể phủ nhận là làm như vậy nhưng có thể tránh khỏi quy tắc Thiên Đạo, mà khiến cho ý thức hình chiếu hạ giới.

Một chiêu này của Dương Thiên Vấn không thể nói là không ổn, không thể nói là không thần kỳ, cho nên Dương Thiên Vấn trực tiếp khiến cho bản thể ngồi xuống luyện khí ở trong Thời không bảo tháp, khiến cho Thời không bảo tháp mở ra vô hạn đặt ở trong mật thất tổng bộ Thiên Võng ở Tiên Ma Yêu giới. Ở trong mật thất, dùng Thập tuyệt đại trận ngăn cách toàn bộ phòng.

Bên ngoài mật thất, cao thủ Thiên Võng tọa trấn, trong đó có cả Linh Thần, hạ vị thần, bên ngoài có tất cả mấy dùng trăm vạn Tiên Quân tiên đế.

Tóm lại một câu, Dương Thiên Vấn cam đoan bản thể không sơ hở tý nào, sau đó này mới khiến ý thức bản thể đi theo phân thân hạ giới. Trước khi đi, Dương Thiên Vấn đem giao công tác chỉ huy hành động lần này cho Long Tàn Nguyệt.

Dương Thiên Vấn không đợi đến lúc Thiên Võng thu được tài liệu về hạ tầng giao diện chuyển tới, hắn đi xuống hạ giới trước. Thời gian không đợi người, sau khi phân thân hóa thần Dương Thiên Vấn hạ giới, còn phải một lần nữa tu luyện, cho dù có ý thức bản thể giúp đỡ, cũng cần thời gian mười năm, cố gắng trước khi bắt đầu tìm kiếm thần vị, khiến cho tu vi của phân thân hóa thân cam đoan vô địch, không có đối thủ mới được.

Khi Dương Thiên Vấn hạ giới, hắn bỏ tất cả pháp bảo có thể sử dụng vào trong vận mệnh la bàn, bởi vì hắn chỉ có thể mang theo vận mệnh la bàn hạ giới. Những vật khác, cũng không thể mang, bởi vì những pháp bảo kia đều có liên hệ cùng bản thể, không thể tránh thoát quy tắc Thiên Đạo. Tam đại Tiên Thiên hồ lô đều có liên hệ chặt chẽ không thể phân chia cùng bản thể, người khác không dùng được, cũng không mang đi được.

Chỉ có Khổn tiên thằng (dây trói tiên). mới luyện chế, chỉ cần có độc môn chú ngữ thao tác, là có thể cho những người khác sử dụng, cho nên bảo vật này có thể mang đi. Cho dù không thể dùng Nguyên Thần bản thể thao tác, cũng có thể dùng chú ngữ để sử dụng. Vận Mệnh Thiên Bàn có thể vượt qua vách tường vũ trụ bằng tinh thể, chớ nói chi là khu vực phân chia thượng,hạ giới.

Ai cũng không nghĩ ra, Dương Thiên Vấn, đường đường một Thần vương có thể cho ý thức bản thể hạ giới, cho dù không có pháp lực, ý thức bản thể một Thần vương hạ giới cũng khiến cho ưu thế sinh ra một tỷ lệ rất nhỏ.

Không chỉ có như thế. Chớ quên. Dương Thiên Vấn chẳng qua là nhân viên thêm vào, còn có mười vị Kim tiên của Thiên Võng hạ phàm, cộng lại bên Thiên Võng có mười một người, đây cũng là ưu thế lớn nhất.

Đại lục Mộ Tinh, một đại lục phàm nhân bình thường, lúc này màn đêm buông xuống, Tinh Quang lập loè. Trăng tròn treo trên cao, bỗng nhiên một đạo Lưu Tinh xinh đẹp hiện lên ở chân trời, từ trên trời giáng xuống, ở phía chân trời xuất hiện một đường vòng cung tuyệt đẹp.

Lưu Tinh không dừng lại, rơi xuống mặt đất, hào quang hiện lên. Nơi vốn Lưu Tinh phải rơi xuống, lại không có chút động tĩnh, ngay cả một cái hố cũng không có, chỉ xuất hiện một lớn chừng một luồng ánh sáng lớn chừng nắm tay. Luồng ánh sáng lập loè hai cái, một vòng xoáy linh khí cũng bất ngờ xuất hiện, vô số linh khí bắt đầu cuốn về phía trung tâm vòng xoáy. Linh khí trong phạm vi ba ngàn dặm đều trong vòng nửa canh giờ ngắn ngủn bị cuốn hết không còn. Trong lúc này, một thân thể nam tử trần truồng theo thời gian dần qua mà thành hình, bất kể là tướng mạo hay là dáng người đều giống Dương Thiên Vấn như đúc.

Dương Thiên Vấn mở hai mắt ra, làm quen một chút với thân thể mới sinh, trong miệng âm thầm lẩm bẩm nói: "Nơi đây tựa hồ không phải là Tu Chân Giới à? Sao linh khí mỏng manh như này? Chẳng qua là tạo nên một thân thể phàm nhân mà cũng dùng mất linh khí trong phạm vi ba nghìn dặm. Chẳng lẽ ta đến lộn chỗ? Hay là nói giao diện này vốn chính là một giao diện cho phàm nhân sinh tồn, không có tu sĩ tồn tại?"

826. Chương 827: Con Đường Tu Hành

Quyển 11: Chúa tể

Chương 827: Con đường tu hành

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn lấy vận mệnh la bàn ra, hắn lấy ra một bộ quần áo bình thường từ trong la bàn, mặc vào. Sau khi mặc xong, Dương Thiên Vấn lại sầu muộn, nên đi đâu bây giờ?

Vùng đất này nhìn qua như là một vùng dã ngoại hoang vu, thật sự khiến cho Dương Thiên Vấn không biết cần phải đi về phương hướng nào, mới có thể nhanh nhất chứng kiến nơi có người ở.

Điều quan trọng nhất là hiện tại thân thể này của Dương Thiên Vấn chỉ là thân hình phàm nhân, không có chút pháp lực, cũng không thể Tích Cốc. Nơi naf là vùng dã ngoại hoang vu khiến hắn thật sự có chút buồn bực.

Dương Thiên Vấn cũng không biết có cần phải ở chỗ này ẩn cư tiềm tu, hay là trước tiên tìm được đám người kia rồi nói sau.

Ừ, mà thôi, đi một bước tính toán một bước. Thân thể phàm nhân yếu ớt, làm cái gì cũng không thành công. Ai, xem ra chính mình đã hoàn toàn quen có đại thần thông, uy năng lớn, đột nhiên trở nên hai bàn tay trắng, ngay cả tâm trạng cũng có chút dao động.

Phàm nhân tu tiên nhập thánh. Nhưng bản chất vẫn là người! Người cần biết làm người, cần có đức có đạo, không thẹn với trời đất chứng giám. Suy nghĩ vừa rồi thật sự quá sai. Một người kiêng kỵ nhất chính là quên nguồn gốc!

Dương Thiên Vấn bình định tâm cảnh của mình. Chính mình dù thay đổi thế nào, cũng là nhân loại, cũng là Nhân Tộc, coi như là Nhân Tộc một vũ trụ khác, càng ít có liên hệ cùng vũ trụ này, nhưng bất kể thế nào nói mình sinh ra cũng đã là người, không thể như súc sinh quên nguồn gốc, nếu không vạn năm tu hành, chỉ là đạo của cầm thú. Nói như vậy chẳng bằng không tu.

Dương Thiên Vấn quyết định trước tìm một chỗ ở thích hợp, kém cỏi nhất cũng phải tìm được linh khí, lại làm ột ít thức ăn sau đó có thể một lần nữa tu hành.

Tuy rằng Dương Thiên Vấn đã không có pháp lực thần thông, chỉ là một phàm nhân, nhưng hắn vẫn còn có chút bản lĩnh thuật tìm thông mạch phong thuỷ, không làm khó được Dương Thiên Vấn, cho nên Dương Thiên Vấn rất nhanh chóng từ địa thế gió nước, đã tìm được phương hướng nguồn nước, hắn đi về phía phương hướng này kéo dài về phía trước.

Cứ như vậy Dương Thiên Vấn đi ba ngày ba đêm. Trong lúc này Dương Thiên Vấn đều ngắt quả dại làm thức ăn, dùng sương sớm giải khát, ngược lại hắn có thể miễn cưỡng nhét đầy bao tử.

Thế nhưng điều may mắn chính là, Dương Thiên Vấn đã tìm được nguồn nước. Đây là một con sông nhỏ, trong suốt nhìn thấy đáy. Dương Thiên Vấn thở dài một hơi, đã có nguồn nước.

Nghỉ ngơi một đêm, sáng sớm ngày hôm sau, Dương Thiên Vấn bắt một ít cá sông ở trong sông, đơn giản nướng một chút, lấp đầy bụng. Tạm thời xem như hắn không cần quan tâm tới sinh tồn. Thế nhưng thân thể phàm nhân có thể làm gì?

Dương Thiên Vấn có ý định bắt đầu một lần nữa tu luyện, chẳng qua là địa linh khí nơi này mỏng manh như thế, khiến cho Dương Thiên Vấn vô cùng phiền muộn. Vốn dùng hắn phân thân, có ý thức bản thể, cho nên có điều khác với những hóa thần phân thân khác chính là ở phương diện cảnh giới, Dương Thiên Vấn có vị trí vô cùng cao, một lần nữa tu luyện, hầu như không có cửa ải khó khăn. Gai đoạn trước tu luyện càng tiến triển nhanh chóng.

Thế nhưng dù nhanh chóng thế nào, ngươi vẫn cần phải có thiên địa linh khí. Sự thật là cho dù pháp quyết tinh diệu thế nào, ngươi không có linh khí, cũng tu luyện không được!

Hiện tại tình huống của Dương Thiên Vấn không tốt chút nào nhưng vẫn chưa tới tình trạng tuyệt vọng. Nếu như nơi đây một chút linh khí cũng không có, đoán chừng Dương Thiên Vấn thật sự phiền muộn tới mức muốn chết, không sống được.

Thế nhưng với tình huống hiện tại, Dương Thiên Vấn cũng không đi tới nơi nào khác. Khi Dương Thiên Vấn mới tới vì tạo thân thể mà hút khô linh khí trong phạm vi ba nghìn dặm. Tuy rằng mấy ngày trôi qua, linh khí nơi đây lại khôi phục một ít, thế nhưng số lượng này đang ít gấp 10 lần so với trước, ba nghìn dặm! Dương Thiên Vấn chỉ dựa vào hai chân đi ra ngoài, cho dù không chết vì mệt người thì cũng mất không ít thời gian.

Hiện tại Dương Thiên Vấn cũng không còn cách nào khác. Nếu như là những người khác, đoán chừng cũng chỉ có ngoan ngoãn đi ba nghìn dặm, mà Dương Thiên Vấn thì không giống với lúc trước, chỉ cần hắn lấy ra gần nghìn khối tiên thạch, bố trí ở một địa phương trống trải .

Đối với Tụ Linh Trận bình thường, chỉ cần biết trận pháp, bố trí là được, không tốn thời gian, sức lực.

.

Những tiên thạch này là năm đó Dương Thiên Vấn hoành hành không kiêng kỵ ở Tiên Ma Yêu giới còn lại, không dùng hết nên bị đào thải hàng. Chẳng qua là không gian quá lớn, cũng thiếu vị trí để bắn những tiên thạch này cho nên không ném đi.

Dương Thiên Vấn có thể càng thêm xa xỉ mà dùng thần tinh để bố trí Tụ Linh trận. Thế nhưng với thân thể phàm nhân của Dương Thiên Vấn, dùng tiên khí đã tương đối miễn cưỡng, nếu như dùng thần linh khí, đoán chừng cũng chỉ còn cách tự bạo.

Dương Thiên Vấn có thể dùng tiên khí quan thể, bởi vì Nguyên Thần của hắn vốn là nguyên thần Thần vương phân chia mà thành, tự nhiên không phải là của phàm nhân bình thường có thể so sánh được.

Dương Thiên Vấn muốn dẫn tiên khí nhập vào cơ thể, hoàn thành Trúc kỳ, đạt tới Tích Cốc. Đối với phân thân này, Dương Thiên Vấn cũng không dự tính đi theo con đường tu luyện cũ, trải qua luyện khí Trúc Cơ dài dòng buồn chán, mới có thể thần thông đại hiển, như vậy quá chậm. Phân thân này của Dương Thiên Vấn có nhiệm vụ chủ yếu là tìm được thần vị, hắn cần phải khiến cho con đường tu đạo của bản thể đi xa hơn nhanh hơn. Không thể nghi ngờ, trong phương pháp tu chân, đứng đầu nhất định là tà công Ma Đạo, cũng chỉ có những tà công này chỉ có cách tổn hại người mới có thể tiến triển như bay. Chẳng qua Dương Thiên Vấn lại không thích tà công Ma Đạo, mặc dù nói thần thông Ma đạo vẫn có tính tham khảo, có tính

học tập cần thiết. Nhưng tóm lại lợi không bù hại. Hơn nữa Dương Thiên Vấn cũng không muốn vi phạm mục đích làm người, xóa bỏ biện pháp tu hành này.

Ngoại trừ pháp môn tu hành Ma Đạo, trong phương pháp tu chân, tiến triển nhanh nhất, sức chiến đấu cường hãn nhất cũng chỉ có Kiếm tu! Trước kia Dương Thiên Vấn đã từng tu luyện qua Thương Lang kiếm quyết của Thương Lang Tiên Tôn. Cái này có lực công kích cường hãn, hoàn toàn khiến cho Dương Thiên Vấn chấn động một phen. Chẳng qua sau này bởi vì hắn mê say những thần thông khác, cho nên thời gian dần qua, bỏ bê kiếm thuật. Sau nữa hắn phi thăng Thần giới, kiếm quyết này trên cơ bản không có cơ hội sử dụng, Dương Thiên Vấn lại giành được Thẩm Phán thương, vì vậy lại sử dụng thương thuật. Về sau bởi vì không muốn tạo nhiều sát nghiệp, Thẩm Phán thương này được Dương Thiên Vấn cũng đưa cho Dương Vệ, cho nên cho tới nay, Dương Thiên Vấn không có hiểu biết cao ở trên phương diện binh khí, hoàn toàn không thể so về điểm mạnh của hắn.

.

Lần này hạ giới là vì tìm thần vị, tự mình buông tất cả tạp học, chăm chú luyện kiếm đạo!

Nói về Kiếm đạo, Dương Thiên Vấn không tự chủ hồi tưởng lại một bức câu đối ở ngoài công chính Tiêu Dao cư nhiều năm trước. Tám chữ trên vế đối: Kiếm khí ngút trời, kiếm ý kiêu ngạo, đặc biệt là hai chữ "ung dung tự tại" viết rất rồng bay phượng múa, đã bao hàm một loại kiếm đạo vô thượng ở trong đó.

Tuy rằng Dương Thiên Vấn không có sở trường về binh khí dài, nhưng sở học quá nhiều, vẫn phải có nhãn lực. Vậy một cỗ kiếm ý có thể phá đạo xuất hiện, có thể khẳng định, vị tiền bối này chính là một cao nhân kiếm đạo.

Mỗi người đều có đạo của chính mình, bất kể là Kiếm đạo hay là Đan đạo, Trận đạo, Khí đạo, đều có điều kỳ diệu của riêng từng người.

Dương Thiên Vấn muốn tu kiếm, tự nhiên phải tìm kiếm Đạo của mình! Tự thành một đạo. Chính là khó có thể tưởng tượng kiếm đạo, Dương Thiên Vấn tự hiểu bản thân mình chỉ biết một số chiêu đơn giản. Bởi vì Dương Thiên Vấn khó có thể tưởng tượng dùng lược lượng một lực mà có thể đối kháng uy năng đáng sợ thiên địa đại đạo.

Tất nhiên thuật kiếm đạo cũng bá đạo đến cực điểm!

Lấy lực làm đạo. Đúng, chính là lấy lực làm đạo! Cuối cùng Dương Thiên Vấn cũng hiểu được Đạo trong kiếm ý kia. Lấy lực làm đạo! Đây chỉ là cánh cửa bước vào Đạo pháp trong truyền thuyết.

Dương Thiên Vấn không nhụt chí, ngược lại hắn còn bị khơi dậy ý chí chiến đấu. vô tận Vị tiền bối kia đích thực tu luyện lấy lực làm đạo, dùng chứng đạo pháp môn chính mình tự nghĩ ra. Mọi người thường nói, ba nghìn đại đạo đều có chứng minh, Ta Dương Thiên Vấn đồng tu đại đạo, tiểu đạo. Coi như tự mình mở ra bác chứng đạo, có thể so sánh với chứng đạo của những tiền bối cao nhân kia không?.

Vì tôn chỉ của bác chứng đạo chính là trong ba nghìn đại đạo, tìm được một "Điểm" bên trong có thể liên hệ, hỗ trợ lẫn nhau cùng tồn tại. Khi "Điểm" này bị Dương Thiên Vấn tìm được, đó chính là thời điểm Dương Thiên Vấn phá đạo!

Đại đạo ba nghìn, chính là xuất hiện từ trong đại đạo Hỗn Độn chia lìa. Trong ba nghìn đại đạo, Dương Thiên Vấn tu luyện, kỳ thật chính là Hỗn Độn đại đạo nguyên gốc! Đây mới là đạo chân chính của Dương Thiên Vấn! Cũng vì Dương Thiên Vấn tự nghĩ ra phân chia phân thần, điểm căn bản của ngàn vạn thành đạo!

Đương nhiên, bây giờ Dương Thiên Vấn còn không biết mình khẽ đánh bậy đánh bạ, vậy mà khiến chính mình tu Đạo Hỗn Độn nguyên gốc, coi như là chưa từng có ai tiên phong.

Kiếm đạo cũng là một trong ba nghìn đại đạo. Tự nhiên Dương Thiên Vấn sẽ không bỏ qua cơ hội này. Tuy rằng lúc này Dương Thiên Vấn chỉ là hóa thần phân thân, cũng tu tập kiếm đạo không ít, nhưng là vì ý thức bản tôn của hắn, tại một đạo này, chỉ như là vừa mới cất bước mà thôi.

Dẫn khí nhập vào cơ thể, Trúc Cơ Tích Cốc. Bước đầu tiên tu đạo này vẫn dùng mất Dương Thiên Vấn suốt nửa tháng. Cũng may mắn Dương Thiên Vấn dùng tiên khí quan thể, nếu không người bình thường

cần phải mất mười năm khổ công. Dương Thiên Vấn hoàn thành chỉ trong nửa tháng, Dương Thiên Vấn này là phân thần hóa thân, coi như là sơ bộ thoát ly cấp bậc phàm nhân.

Đạt tới một bước này, Dương Thiên Vấn đã có tiền vốn rất mạnh hành tẩu ở thế giới phàm nhân.

Lúc này cũng là thời điểm đi tìm thành thị có người ở. Trong tình hình này nơi hoang dã không thể làm được chuyện gì. Dương Thiên Vấn cần tu kiếm nên đương nhiên muốn tìm Kiếm đạo thích hợp của mình. Bản tôn ý thức, không đúng là phân thần hóa thân. Với bản tôn ý thức cấp Thần vương của hắn, tầm mắt quá cao, cao đến tình trạng khó tưởng tượng, không phải ở mức mà tu sĩ ở hạ tầng giao diện này có đủ khả năng phỏng đoán, cho nên hắn cần Đạo, mà không phải kiếm tu pháp môn.

Kiếm tu pháp môn dù thế nào đi nữa, tất cả đều là tiền nhân sáng chế, là Đạo của người khác. Dương Thiên Vấn không cần, Dương Thiên Vấn cần tìm vô thượng kiếm đạo của bản thân mình!

Tuy rằng không dám nói bừa, có khả năng dùng kiếm ý phá đạo như vị tiền bối kia ít ra cũng phải lấy kiếm thành đạo mới đủ tư cách.

Lấy kiếm phá đạo với lấy kiếm thành đạo là hai cấp bậc của Đạo. Người trước lấy kiếm phá Thiên Đạo, tự thành Đại đạo. Người sau lấy kiếm chứng đạo, hợp Thiên Đạo mà không phải là phá Thiên Đạo.

Đi đến cảnh giới này của Dương Thiên Vấn, tu không còn là pháp môn, mà chỉ là Đạo!

Dương Thiên Vấn dưới chân sinh gió, bắt đầu đi theo phương hướng hạ lưu dòng sông, Dương Thiên Vấn đã quyết định tới bên trong phàm trần thế tục tìm đạo.

Ba tháng sau, Dương Thiên Vấn rốt cục đi ra khỏi núi rừng, đi tới một tiểu trấn có phàm nhân. Trong thị trấn nhỏ này có hàng ngàn phàm nhân sinh sống.

Sau vài vạn năm, một lần nữa Dương Thiên Vấn đặt chân thế tục, nhìn người đi đường đi tới đi lui trên đường, nam nữ già trẻ đều có, gương mặt với các biểu cảm khác nhau, đầy đủ các dạng bày tỏ phẫn nộ vui buồn. Trên thân người già lão có bóng dáng tuổi xế chiều. Trên người trẻ con có một cỗ ánh sáng mặt trời. Sinh lão bệnh tử, chính là quá trình mà phàm nhân cả đời phải trải qua, bây giờ nhìn lại thấy vô cùng phong phú và rõ ràng.

Dương Thiên Vấn đột nhiên phát hiện nhân sinh của mình tựa hồ cũng không hoàn chỉnh. Bản thân mình bước vào con đường tu hành, từ đó về sau bước ra ngoài tam giới, không có mặt trong ngũ hành, thoát ly sống chết luân hồi, cũng sẽ không có tuổi già, điều này chính là có được tất có mất. Chính mình đã chiếm được trường sinh, lại đã mất đi đời người nguyên vẹn. Mà phàm nhân có được sinh lão bệnh tử, con cháu cả sảnh đường nguyên vẹn đời người, nhưng không cách nào đạt được lực lượng thoát khỏi luân hồi cùng trường sinh.

Rất khó, đời người nguyên vẹn trọng yếu, hay là trường sinh bất lão thoải mái hơn? Đương nhiên, nếu để cho người thường đến lựa chọn, chỉ sợ chín phần phàm nhân cũng sẽ chọn con đường trường sinh.

Chẳng qua là có ai có thể nghĩ ra con đường này không có kết cục không? Hơi lơ đãng sẽ lập tức chấm dứt. Thân chết Hồn diệt, kết cục là Chân Linh mất đi, đây là một con đường tàn khốc không lối thoát nhưng lại khiến cho phàm nhân cả đời đều quay xung quanh, truy cầu chúng, truy tên trục lợi, cuồn cuộn hồng trần, cực khổ

.

Dương Thiên Vấn thu hồi khí tức xuất trần của mình, dung nhập chính mình vào trong đó. Nếu như hắn tới trần thế tìm Đạo, vậy hãy tham gia vào trong đó, cần phải tham gia tự nhiên không thể quá đặc biệt, sau đó bản tâm mình tự kiềm chế, đích thân trải qua hồng trần hỗn loạn bên ngoài.

Tuy rằng Dương Thiên Vấn đã Tích Cốc, nhưng vẫn có nhu cầu ăn uống, đúng lúc Dương Thiên Vấn muốn vào trà lâu ăn một chầu món ăn ngon thế gian, đột nhiên phát hiện mình tựa hồ đã quên mang tiền!

Thật buồn bực. Khi Dương Thiên Vấn, Chân Tiên nhân gian cũng sẽ có lúc thiếu tiền, thật đúng là khiến cho người ta chỉ biết cười gượng gạo.

Làm sao bây giờ? Dùng Chướng Nhãn pháp thay đổi, vậy còn gọi là tham gia sao?

Dương Thiên Vấn cười khổ lắc đầu, trước phải tìm một chỗ, kiếm ít tiền rồi nói sau.

Dương Thiên Vấn muốn kiếm tiền, thật sự rất đơn giản. Chẳng qua tiền tài đối với Dương Thiên Vấn mà nói, căn bản không có chút ý nghĩa nào. Dương Thiên Vấn cũng không cần phải vì nó mà đi hãm hại lừa gạt, thi triển một ít thủ đoạn trái lương tâm. Nếu như muốn tham gia tìm Đạo, phương pháp tự nhiên chính là dùng hai tay của mình, chậm rãi kiếm tiền.

Nhưng nói thìdễ dàng, làm lại khó. Trong trấn nhỏ này tựa hồ mỗi người đều cơm no áo ấm. Nơi duy nhất chiêu mộ người làm chính là quán trà quán rượu, Dương Thiên Vấn tìm đến hỏi thì biết bọn họ dang chiêu mộ tiểu nhị điếm.

Sau khi Dương Thiên Vấn nghe xong cười khổ một hồi, dù thế nào thiếu tiền, tuyệt đối không có khả năng khiến cho Dương Thiên Vấn đi làm điếm tiểu nhị.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, chẳng thà làm làm công cho người ta, đến không bằng làm ình!

Nhưng làm gì? Trong ba trăm sáu mươi nghề, nghề nào đều có thể kiếm tiền, Dương Thiên Vấn lại nổi danh không gì làm không được. Tuy rằng Dương Thiên Vấn không còn pháp lực thần thông, nhưng kiến thức cảnh giới vẫn có.

Đúng rồi, Dương Thiên Vấn nghĩ tới việc cất rượu!

Nếu như tự mình muốn uống rượu, vậy không bằng chính mình ủ là được!

Nghĩ đến liền làm. Cất rượu dù sao cũng phải có nguyên liệu, Dương Thiên Vấn không có tiền mua nguyên liệu, hắn dứt khoát lấy nguyên liệu tự nhiên. Dùng nước trong suốt trong lòng đất, lại có thêm quả dại trong núi rừng. Dương Thiên Vấn từ lúc làm Thiếu đông gia Thương Hải tửu trang, đã học xong thuật cất rượu, tuy rằng kém Thương Lang Thần Vương, nhưng điều này cũng không ảnh hưởng nghệ thuật cất rượu của Dương Thiên Vấn.

Rượu thượng phẩm chính thức, không có thời gian nhất định để ủ thì căn bản không có khả năng làm được! Thế nhưng điều Dương Thiên Vấn thiếu nhất chính là thời gian. Thế nhưng phương pháp cất rượu của Dương Thiên Vấn cũng không phải phương pháp cất rượu bình thường. Hắn có thể cam đoan ủ rượu trái cây trong ba tháng, thành rượu ngon tuyệt thế ở thế tục!

Ba tháng này. Dương Thiên Vấn dứt khoát ở ngay bên trong một thôn xóm nhỏ bên ngoài trấn, chính mình xây dựng một căn nhà tranh, xây nhà để ở. Ban ngày, sáng sớm luyện công buổi sáng, thuận tiện giúp giúp đỡ mấy mẹ goá con côi, người già trong thôn làm một chút nội trợ và vân vân. Buổi tối thì đi nằm ngủ, hoàn toàn coi mình làm phàm nhân.

Dương Thiên Vấn cũng không hiển lộ thân thủ, cũng không hiện lộ hắn là người khí chất xuất trần nhập thánh. Hơn nữa vóc người Dương Thiên Vấn cũng không phải là nam nhân anh tuấn tới mức kinh thiên động địa, chẳng qua là có một chút anh tuấn mà thôi, cho nên một chút cũng không biểu lộ ra ngoài.

Người dân trong thôn chất phác, đối với Dương Thiên Vấn, người đến từ bên ngoài này cũng không có bất kỳ chống đối nào, trái lại còn có tình cảm hàng xóm láng giềng, còn thường xuyên cầm dưa leo trong nhà chiêu đãi Dương Thiên Vấn.

Ba tháng qua. Dương Thiên Vấn chính thức cảm nhận được một loại tình cảm thoải mái tích súc lực lượng ở trong lồng ngực. Loại tình cảm này đối với đời người Dương Thiên Vấn cũng là một loại đền bù bởi vì loại cảm giác này Dương Thiên Vấn chưa từng cảm nhận được. Xã hội hiện đại, người với người ở trên phương diện tình cảm, cơ bản đều thành lập trên lợi ích, mà Dương Thiên Vấn vượt qua đến vũ trụ này, một mực say mê tu hành, bỏ lỡ những trải nghiệm đáng ngưỡng mộ này. Cảm động, thật cảm động.

827. Chương 828: Thiên Hạ Vô Song

Chương 828: Thiên hạ vô song

Ngay khi Dương Thiên Vấn lấy từ trong hầm ngầm sâu hơn mười trượng ra vài hũ tử do chính hắn ủ, sau khi mở nút, một mùi rượu từ trong hũ bay ra, lập tức theo gió phiêu tán. Chỉ chốc lát sau, toàn bộ thôn

xóm nhỏ đều bị mùi rượu bao bọc. Hầu như hết thảy mọi người trong thôn, đều ngửi được mùi rượu, có mấy con sâu rượu đã theo mùi rượu tìm tới trước nhà tranh Dương Thiên Vấn.

Thời gian dần qua, người tìm đến càng ngày càng nhiều.

"Ta nói, Dương gia huynh đệ, rượu này không phải là ngươi ủ chứ?" Người nói chuyện chính là lão thôn trưởng thôn xóm nhỏ này. Ba tháng trước, khi Dương Thiên Vấn mới tới, chính vị lão trưởng thôn thiện lương này chứa chấp Dương Thiên Vấn, chỉ định một mảnh đất cho hắn.

"Thôn trưởng, ngài cũng tới. Ừ, không tệ, rượu này quả thật là do ta ủ. Nếu như các hương thân đều đã đến, vậy mỗi người lấy một vò mang về nếm thử" Dương Thiên Vấn cười cười trả lời. Bởi vì trong hầm ngầm của hắn có hơn mấy ngàn hũ, dù sao là ủ, vậy ủ nhiều hơn một chút.

Mấy ngàn hũ, kỳ thật cũng không nhiều.

Dương Thiên Vấn cũng không xa xỉ vài hũ rượu. Hắn lấy ỗi nhà một vò.

Thôn trưởng cũng là lão nhân gia có chút ít kiến thức, chỉ cần nếm thử một chút, quá sợ hãi nói: "Rượu, rượu! Lão Hán ta đây sống vài chục năm nay chưa từng uống qua rượu như này!"

Đám người còn lại đều không kìm lòng được mà nếm thử một ngụm, quả nhiên tinh khiết và thơm hợp lòng người, ngon miệng đến cực điểm!

Dương Thiên Vấn cười nhạt khoát tay áo nói: "Thôn trưởng quá khen, nếu thích không bằng lấy thêm vài hũ nữa đi."

Những thôn dân này cũng không tham lam, đều lắc đầu cự tuyệt. Có một vò đã đầy đủ rồi, dù sao loại rượu này khẳng định vô cùng quý báu, hương có thể lay động theo chiều gió mười dặm. Mặc dù những thôn dân này không có kiến thức về các mặt của xã hội, nhưng cũng không phải người ngu.

Thôn trưởng dẫn đầu phản đối nói: "Không cần, thật sự không cần, có một vò đã là đủ. Lão Hán cả đời này có thể uống được rượu này, đã không tiếc rồi. Chúng ta cáo từ. Ah, đúng rồi, không biết rượu này có tên là gì?"

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, mở miệng trả lời: "Thiên hạ vô song!"

Sau khi thôn trưởng nghe xong, sửng sốt một chút, lập tức thoải mái gật gật đầu nói: "Thiên hạ vô song, chỉ sợ hoàn toàn xứng đáng!" Dứt lời lão thôn trưởng mang theo thôn dân rời đi. Rừng, rời xa hỗn loạn quốc gia, tự nhiên tài nguyên cực kỳ phong phú, thôn dân sinh trưởng nơi đây lên núi kiếm ăn, xuống sông uống nước, trải qua cuộc sống chất phác, không tranh quyền thế. Chỉ là nơi đây tuy rằng xa xôi, nhưng bởi vì Man Hoang, trong rừng rậm có vô số tài nguyên, nói thí dụ như sơn sâm lâu năm, vật liệu hi hữu, còn có một chút đặc sản kỳ lạ quý hiếm cổ quái, đều là xa xỉ phẩm của nhân loại tầng trên xã hội trong quốc gia cần có, cho nên hàng năm đều có một số thương đội từ xa vạn dặm tới đây nhập hàng.

Đừng nhìn đường này xa xôi, hơn nữa trấn Thanh huyện chỉ có hơn vạn nhân khẩu, nhưng trong trấn nhỏ này, lợi ích lại có thể khiến thương đội mạo hiểm đi xa mà đến. Nơi đây, bất kỳ đặc sản nào kéo về nội địa tùy tiện qua tay chính là lợi nhuận gấp mấy trăm lần.

Vì nơi này sinh ra lợi ích lớn như vậy nên đương nhiên có không ít thương hội đóng quân ở bên trong trấn nhỏ này, thu thập đặc sản trong tay các thôn dân.

Mùi rượu của Dương Thiên Vấn có thể lay động theo chiều gió mười dặm, tuyệt đối không phải là thổi phồng, mà là sự thật!

Điều trùng hợp chính là, một thương đội thu thập đặc sản quay về nội địa, đi ngang qua tiểu sơn thôn, bất ngờ ngửi thấy mùi rượu.

Thương đội này có quy mô cũng không lớn nhưng cũng không nhỏ, đại khái có gần trăm người. Kỳ thật một nửa là xa phu với cu li phụ trách kéo hàng, mặt khác một nửa tự nhiên là bảo tiêu thương đội.

Trong thương đội là một chiếc xe ngựa tỏ vẻ lớn hơn một chút. Khi lần đầu tiên nhìn qua kỳ thật cũng hơi bất ngờ, nhưng cẩn thận nhìn vị trí xe ngựa với bọn bảo tiêu thương đội, là có thể nhìn ra người ngồi trong xe ngựa tuyệt đối là nhân vật đầu não của thương đội.

Lúc này, một mùi rượu từ đằng xa bay tới, đánh thức đầu lĩnh thương đội trong xe ngựa.

"Dừng xe!" Trong xe ngựa truyền ra một giọng nói nam tử hùng hậu, nghe thanh âm hẳn là một trung niên nam tử.

"Hạ tổng quản, chuyện gì?" Ngoài xe ngựa, một nam tử ăn mặc như võ giả nhìn về phía trong xe hỏi.

"Các người chẳng lẽ không ngửi thấy cái gì sao?" Một người trung niên mập mạp xốc màn xe lên đi ra, đứng trên xe ngựa ngắm c nhìn về nơi xa nói.

"Đây là mùi rượu?" Đám võ giả nhao nhao gật đầu, bày tỏ mình cũng ngửi thấy.

"Đúng vậy. Ta dám khẳng định, đây là một loại mùi rượu chưa từng có. Tựa hồ là từ trong sơn thôn truyền đến đây." Hạ tổng quản nhẹ gật đầu chỉ vào thôn xóm dưới sơn đạo nói.

"Thế nhưng, Hạ tổng quản, nhóm hàng hóa chúng ta vận chuyển không thể có bất kỳ sơ xuất, cho dù rượu này thơm như thế nào cũng không liên quan đến chuyện của chúng ta" Đầu lĩnh võ giả nhẹ giọng hỏi.

"Hạ Thập Nhất, ngươi biết vì sao ta có thể làm tổng quản, mà lão đệ ngươi hiện tại chỉ là một đầu lĩnh bảo tiêu không?" Trung niên mập mạp thoáng trừng mắt hỏi.

Vị võ giả đầu lĩnh này trung thực lắc đầu nói: "Không biết."

"Đó là bởi vì ta giỏi việc buôn bán hơn so với ngươi!" Trung niên mập mạp ưỡn ngực lồng ngực nói: "Với mấy chục năm qua kinh nghiệm, ta có thể khẳng định hương vị loại rượu này tất nhiên đến từ một loại rượu ngon hoàn toàn mới. Nếu như ta đoán không sai, rượu này hẳn là mới ủ thành, rõ ràng không lâu. Người sản xuất rượu này đương nhiên là một người cất rượu vĩ đại. Ngươi có biết điều này đại biểu cho cái gì sao?"

"Không biết." Hạ Thập Nhất, đầu lĩnh võ giả trả lời.

"Điều này đại biểu cho tiền bạc! Ngươi nên biết Túy Tiên nhưỡng của giới quý tộc vương quốc chúng ta, một bình có thể bán ngàn lượng bạc trắng. Mà rượu này, ta dám chắc chắn, cũng không thua kém so với Túy Tiên nhưỡng!" Hạ tổng quản cao hứng nói, hai con mắt đã híp thành một khe hẹp.

"Cái gì? Không có khả năng! Túy Tiên nhưỡng chính là mỹ tửu bí truyền của vương quốc. Nghe nói phối chế rượu này tốn thời gian mười năm trở lên, một bình rượu ngon mười năm phải ngàn lượng bạc trắng." Hạ Thập Nhất dù sao còn có chút kiến thức.

"Ha ha. Ta và ngươi cùng đi qua nơi đây, cũng không chỉ một lần hai lần. Tình huống nơi này, chúng ta còn không rõ ràng lắm sao? Rượu này thơm đến mức đột ngột như thế, tất nhiên rõ ràng là của một vị đại sư cất rượu. Về phần nó đến cùng có ngon như Túy Tiên nhưỡng hay không, vậy cũng chỉ có cách tự mình nhấm nháp một chút sẽ biết." Hạ tổng quản, mặt hồng nhuận phơn phớt, kích động nói.

"Cái này, vậy đi, chúng ta đi tới thôn xóm nhỏ dưới chân núi kia nghỉ ngơi một ngày, ngày mai lại lên đường" Hạ Thập Nhất với tư cách hộ vệ đầu lĩnh, hành trình đều do hắn phụ trách.

"Thập Nhất, ngươi yên tâm, lúc này đây nói không chừng chúng ta thật sự phát tài. Chỉ cần xác nhận rượu này tồn tại, sau khi trở về chúng ta tất nhiên lập đại công. Đến lúc đó, gia tộc ban thưởng tất nhiên không thể thiếu ta và ngươi" Hạ tổng quản mỉm cười khuyên bảo.

Buổi sáng ngày hôm sau, Dương Thiên Vấn thức dậy, mới đi ra khỏi phòng, hắn phát hiện ra bên ngoài tường rào có một đám người xa lạ. Một người mập mạp đứng ở bên ngoài cửa cùng đợi. Khi người này nhìn thấy Dương Thiên Vấn đi ra, y sửng sốt một chút, hiển nhiên y không thể đoán được đại sư cất rượu lại là một trẻ tuổi như vậy.

"Vị tiên sinh này, ngươi, chúng ta là thương nhân đường xa mà đến. Trên đường đi qua nơi đây, bị mùi rượu đưa tới, hỏi thăm thôn dân nơi đây được biết vốn là mùi rượu từ quý phủ truyền ra cho nên chúng ta mạo muội quấy rầy, vô cùng xin lỗi." Trên mặt Hạ mập mạp đầy vẻ hòa ái dễ gần, dáng tươi cười, nhìn Dương Thiên Vấn nói.

"Ah, thì ra là thế, là khách ở xa tới, mời vào." Dương Thiên Vấn cười cười, trả lời.

Cánh cổng vẫn mở. Nơi đây dân phong chất phác, đêm không cần đóng cửa. Căn bản không có ăn trộm, cho nên không cần khóa cửa, hơn nữa Dương Thiên Vấn cũng không sợ ăn trộm.

"Vị tiên sinh này, xin hỏi cao tính đại danh?" Hạ mập mạp với Hạ Thập Nhất cùng đi qua cánh cổng, bước vào trong sân nhà tranh, khách khí hỏi thăm. Người còn lại đều ở bên ngoài, không đi vào trong.

"Tại hạ họ Dương, tên Thiên Vấn, tự là Vấn Thiên cư sĩ." Dương Thiên Vấn nho nhã cười nói. Dáng vẻ bên ngoài của hắn trông như nông dân mộc mạc nhưng vẫn không tự chủ mang theo khí chất cao quý.

Chẳng qua là trong nháy mắt, khí chất này đã bị Dương Thiên Vấn ẩn dấu đi. Hắn thầm than trong lòng, chính mình còn không hoàn toàn dung nhập trong sinh hoạt của phàm nhân, cần phải lấy đó mà làm gương, không dung nhập thế tục, sao có thể tìm Đạo?

Vấn Thiên cư sĩ? Hạ mập mạp liếc mắt nhìn Hạ Thập Nhất. Y cũng cho rằng Dương Thiên Vấn này đương nhiên là một vị ẩn sĩ, bằng không cũng sẽ không ở một nơi xa xôi hẻo lánh như này. Giang hồ thường đồn, những ẩn sĩ này phần lớn đều có tuyệt chiêu đặc biệt của mình, xem thấu tình đời, ẩn cư tích thế. Tuy rằng người này nhìn qua rất tuổi trẻ, nhưng cách xử sự làm người lại tương đối lão luyện. Trò chuyện trong chốc lát, hoàn toàn không có cảm giác là một người trẻ tuổi.

"Cư sĩ, thực không dám đấu diếm, chúng ta tới là vì mùi rượu mà đến. Không biết cư sĩ, có thể để cho ta mở mang tầm mắt không?" Hạ mập mạp khách khí mà hỏi thăm.

Nếu như là người bình thường đối mặt với vấn đề như vậy, có thể giấu diếm thì sẽ cố gắng giấu diếm, cho dù không thể giấu diếm cũng không thể nói thật, nhưng đối với người có thực lực mà nói, chuyện lại hoàn toàn khác nhau.

Dương Thiên Vấn cười nhẹ quay người đi vào trong nhà cầm ra một vò rượu Thiên Hạ vô song phong kín, đưa cho hai người nói: "Nhị vị là khách ở xa tới, hãy nếm thử rượu ngon ta tự mình ủ."

Niêm phong bị mở ra, mùi rượu lan tỏa bốn phía, khiến ọi người ngửi thấy, không khỏi âm thầm nuốt nước miếng.

Hạ mập mạp ngửi vài hơi, thật sự không nhịn được ôm bình, uống một ngụm, lập tức y có cảm giác rượu này bất phàm, tinh khiết và thơm. "Rượu ngon, thật sự là rượu ngon!" Nói xong Hạ mập mạp đưa cái bình cho Hạ Thập Nhất.

Hạ Thập Nhất cũng nhịn không được, uống một ngụm, cũng bị mùi rượu kia hấp dẫn, uống tiếp từng ngụm, từng ngụm một.

Hạ mập mạp cố nén con sâu rượu trong bụng, nói với Dương Thiên Vấn: "Cư sĩ có thể sản xuất rượu ngon nhân gian, thật là làm cho người kinh ngạc, không biết tục danh của rượu này?"

"Thiên Hạ vô song!" Dương Thiên Vấn trả lời.

"Thiên Hạ vô song? Thiên Hạ vô song! Tuyệt đối đúng như tên! Cư sĩ, chúng ta chính là thương đội Hạ vương phủ vương quốc. Ta chính là Tam tổng quản vương phủ, đặc biệt phụ trách công việc thương đội. Lần này có thể gặp gỡ cư sĩ, cũng là có duyên. Tại hạ muốn mang rượu ngon trong tay cư sĩ, truyền khắp toàn bộ đại lục, khiến cho danh tiếng Thiên Hạ vô song vang vọng thiên hạ. Không biết cư sĩ nghĩ thế nào?" Hạ tổng quản khách khí mà hỏi thăm.

Dương Thiên Vấn mỉm cười, trực tiếp hỏi: "Các hạ có ý muốn làm đại lý Thiên Hạ vô song của ta?"

"Đại lý? Đúng, chính là đại lý! Không biết cư sĩ muốn ra giá bao nhiêu cho rượu này?" bản thân Hạ tổng quản chính là một thiên tài kinh doanh, lập tức hiểu suy nghĩ của Dương Thiên Vấn

Dương Thiên Vấn mỉm cười, lặng lẽ chờ đối phương ra giá. Kỳ thật bản thân Dương Thiên Vấn có ý định là đi theo thương đội này đi tới nội địa xem xét tình hình, dù sao nơi đây quá xa xôi, tuy rằng dân phong chất phác, có trợ giúp Dương Thiên Vấn dần dần dung nhập thế tục phàm trần, thế nhưng đối với việc trợ giúp Dương Thiên Vấn tìm đạo lại rất ít. Nơi này chỉ có thể khiến cho Dương Thiên Vấn hiểu rõ một ít cảm giác tuyệt vời trước kia hắn chưa từng cảm nhận. Đây là một loại thỏa mãn với cảm động tâm hồn.

Nếu như Dương Thiên Vấn không có chuyện muốn làm, chỉ sợ hắn thật sự muốn ở lại chỗ này một vài thập niên.

"Khục khục" Hạ tổng quản phá vỡ không khí trầm mặc, thăm dò nói: "Là như vậy, bởi vì nơi này thật sự quá xa, thương đội chúng ta tới một lần ít nhất cũng phải mất một năm, cho nên tại hạ cho rằng không bằng dùng một vò làm tiêu chuẩn. Một vò rượu Thiên Hạ vô song, ta nguyện ý ra giá năm trăm lượng bạc trắng, các hạ nghĩ thế nào?"

Dương Thiên Vấn nghe xong trong lòng có một chút kinh ngạc. Nên biết rằng hắn ở trong thôn ba tháng, đã có hiểu biết nhất định đối với cuộc sống ở nơi này, nơi đây đơn vị tiền thấp nhất là đồng tiền. Một trăm đồng tiền là một lượng bạc, một trăm lượng bạc là một lượng vàng. Mà năm lượng bạc cũng đủ để khiến ột nhà năm miệng ăn sinh hoạt ba tháng! Năm trăm lượng có thể làm ột nhà năm miệng ăn dùng cả năm!

Đương nhiên, Dương Thiên Vấn cũng biết đạo lý sinh hoạt không bằng nhau. Nơi đây xa xôi, mức độ sinh hoạt của dân chúng trong nội địa cao gấp ba so với nơi đây, năm trăm lượng cũng đủ để một nhà năm miệng ăn dùng mười hai trở lên.

Dương Thiên Vấn phối chế Thiên Hạ vô song cũng không khó khăn. Nguyên liệu đều là nguyên thủy, thành phẩm hầu như là không có gì, một lần muốn ủ bao nhiêu thì ủ bấy nhiêu, đây quả thực là món lợi kếch sù!

Cho nên nói, có bản lĩnh, có thực lực, tiền tài, các loại đồ vật, đối với Dương Thiên Vấn mà nói, căn bản không có ý nghĩa.

Dương Thiên Vấn cẩn thận suy nghĩ một chút, mở miệng hỏi: "Nếu như tại hạ nguyện ý đi theo các người cùng nhau rời khỏi nơi này?"

"Cái gì? Cư sĩ nguyện ý theo chúng ta cùng trở về? Vậy thì thật tốt quá rồi!" Hạ tổng quản trợn tròn mắt, lập tức y vui mừng như điên nói. Điều này có nghĩa là từ nay về sau không cần qua lại vận chuyển, chỉ cần vị đại sư này đi theo trở về, còn sợ không có rượu sao? Đây quả thực tương đương với việc đào được một mỏ vàng trở về.

Dương Thiên Vấn gật đầu nói: "Đúng vậy, ta đi theo các người rời khỏi. Ta bảy tuổi đi theo sư phó ẩn cư trong núi. Ngày gần đây mới rời núi, cho nên rất tò mò xem địa phương khác đến tột cùng có bộ dáng như thế nào." Nơi đây không thuộc về mình, chính mình đã định trước sẽ không bình thường. Nếu như mình một mực ở chỗ này, nói không chừng sẽ vì tiểu sơn thôn này mà đưa tới tai nạn.

Cho nên vô luận từ phương diện nào, Dương Thiên Vấn đều có ý định rời khỏi nơi đây, đi tới nội địa đại lục.

Dương Thiên Vấn đơn giản thu thập một phen, cáo từ thôn dân, cùng khởi hành với thương đội.

Đương nhiên, cùng đồng hành, còn có trăm hũ Thiên Hạ vô song, Dương Thiên Vấn cũng không bại lộ sự tồn tại của trữ vật không gian, cho nên hắn để cho thương đội kéo theo trăm hũ Thiên Hạ vô song ra đi.

Hạ tổng quản với Hạ Thập Nhất, hai người này đều cực kỳ mê rượu ngon, trên đường đi đều cẩn thận mà coi sóc, hơi chút một chút lắc lư đều vô cùng khẩn trương.

Cả đám Thiên Hạ vô song này Dương Thiên Vấn bán với giá năm trăm lượng một vò, tuy rằng Dương Thiên Vấn biết rõ với giá này chính mình gánh chịu thiệt hại rất lớn, thế nhưng Dương Thiên Vấn thật sự không quan tâm tiền tài, chỉ cần trên người có ít tiền, có thể tiêu phí là đủ rồi.

Hai tháng sau, cuối cùng thương đội đi ra khỏi núi non trùng điệp, tiến vào quan đạo. Dọc theo con đường này, Hạ mập mạp cũng cùng Dương Thiên Vấn trò chuyện. Hạ mập mạp kiến thức uyên bác với Dương Thiên Vấn học rộng tài cao, thường thường hứng thú trò chuyện cả buổi, Dương Thiên Vấn hoàn toàn coi mình làm phàm nhân.

Từ trong miệng Hạ mập mạp, Dương Thiên Vấn đã có được thông tin cấu thành xã hội loài người đại lục này.

Đại lục này, xã hội loài người chia làm ba đại đế quốc, sáu đại vương quốc. Nhân khẩu chỉ có hơn mười ức mà thôi, đương nhiên con số này là do Dương Thiên Vấn tính ra.

Dương Thiên Vấn hiện tại đang ở Tây Nam đại lục, địa bàn Thanh Ngô quốc, một trong sáu đại vương quốc. Mà Hạ vương, là Vương gia duy nhất Thanh Ngô quốc, là em trai của quốc chủ Thanh Ngô quốc, thế lực không ở tại đất phong của mình, Hạ vương phủ lại thiết lập tại bên trong Vương đô.

"Cư sĩ, tiến vào quan đạo rồi, chúng ta có thể đẩy tốc độ lên cao gấp ba. Không cần hai tháng là có thể đến thành thị lớn nhất Tây Nam, cũng là đất phong của Vương gia chúng ta" Hạ mập mạp lên tiếng.

"Hả? Vậy sao? Vậy cũng không tệ." Dương Thiên Vấn tươi cười mà tiếp lời, trong lòng thầm nghĩ: cuối cùng đi vào nhập vào xã hội loài người đại lục này rồi. Xem ra, nơi đây thật đúng là một đại lục phàm nhân, không có tu sĩ tồn tại, chỉ có võ giả tồn tại. Ừ, đợi đến lúc tu vi tăng cao, đi tới một đại lục khác coi một chút, bằng không thì rời khỏi tinh cầu này chậm rãi tìm kiếm.

828. Chương 829: Hắc Huyền Cự Kiếm

Quyển 11: Chúa tể

Chương 829: Hắc huyền Cự Kiếm

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Màn đêm buông xuống, bên cạnh đường cái rộng rãi, một thương đội chừng trăm người đang đặt nồi, nổi lửa, chuẩn bị nhóm lửa buổi tối. Từng đóng lửa một được đốt lên.

Đám người xa phu, khuân vác thương đội dựng lên hơn mười lều vải, mọi người tựa hồ cũng đều bận rộn. Một khúc đàn du dương đột ngột vang lên, mọi người đang tại làm việc lại có tai mà như điếc đối với tiếng đàn, vẫn đâu vào đấy mà tiến hành làm công việc của mình.

Tiếng đàn là từ bên trong một chiếc xe ngựa truyền ra, thanh âm uyển chuyển du dương. Người đánh đàn chính là Dương Thiên Vấn.

Một lát sau, một mùi thịt tràn ngập xung quanh.

"Cư sĩ, cơm tối xong rồi, có thể ăn." Hạ tổng quản tự mình tới mời Dương Thiên Vấn ăn cơm chiều.

Dương Thiên Vấn ngừng đánh đàn, mở cửa xe ngựa, xoay người đi ra, gật đầu đáp: "Được, ta đã biết." Dứt lời, hắn xuống xe, thong thả đi về hướng đống lửa nơi trú quân. Khi hắn đi ngang qua xe vận tải thương đội, tiện tay gỡ xuống một vò Thiên Hạ vô song.

Hạ mập mạp đối với việc này coi như không nhìn thấ mỉm cười mang theo Dương Thiên Vấn đi trước một cái ghế dựa, ngồi vây quanh đều là mấy người phụ trách thương đội, vdụ như đầu lĩnh hộ vệ Hạ Thập Nhất.

Dương Thiên Vấn mở niêm phong trên vò rượu, rót cho những người đang ngồi ở đây, mỗi người một chén đầy và nói: "Nào, mọi người vừa uống vừa ăn. Loại món ăn dân dã này sao có thể không có rượu?"

Mùi rượu lập tức tràn ngập xung quanh, hương bay mười dặm!

Mọi người ngồi vây xung quanh cũng không khách khí, bởi vì mấy ngày nay tới giờ, Dương Thiên Vấn có thể nói không rượu không vui, mọi người cũng cũng đã quen rồi. Hơn nữa cũng không người nào nguyện ý nói nhảm, bởi vì mọi người cũng khó có được cơ hội xa xỉ mỗi ngày đều nhấm nháp mỹ tửu cấp cao nhất. Đây hết thảy đều là do Dương Thiên Vấn mang đến. Trừ hắn ra, không người nào dám vươn tay hướng hơn trăm hũ Thiên Hạ vô song ở bên trong xe vận tải. Mấy tháng này, hơn một trăm hũ Thiên Hạ vô song bị uống hơn ba mươi hũ, khiến cho Hạ mập mạp vô cùng đau lòng. Tuy nhiên mỗi lần lấy một vò, Dương Thiên Vấn đều để lại cho y ngân phiếu năm trăm lượng. Thế nhưng y vẫn có cảm giác đau lòng. Y biết rõ những hũ Thiên Hạ vô song chỉ cần qua tay chính là lợi nhuận gấp hai.

"Chỉ cần vượt qua ngọn núi phía trước kia, lại đi ba trăm dặm, chúng ta sẽ tới đất phong của Vương gia, chúng ta có thể hạ xuống một nửa hàng." Hạ tổng quản cảm thán nói. Trong nội tâm y âm thầm ý định: Nhất định phải cho tháo những bảo bối Thiên Hạ vô song kia xuống trước.

Cách đó không xa, gần trăm hắc y nhân, đang lau đao thép trong tay. Mỗi người đều thần sắc chăm chú, hiển nhiên đều là sát thủ đã trải qua tôi luyện.

Ngửi thấy mùi rượu, mỗi người đều tinh thần chấn động, tra đao vào vỏ, chỉnh tề rời khỏi ngọn núi nhỏ.

Cách nơi trú quân của thương đội ba dặm về hướng tây bắc. Trên nhánh cây một gốc cây đại thụ cao ngất, một nam tử, mặc võ bào màu xanh đang nằm, mày rậm mắt to, nhìn qua tựa hồ là đang ngủ.

"Ồ! Mùi rượu, loại rượu này tựa hồ chưa từng ngửi qua" Thanh niên bị mùi rượu từ đằng xa truyền đến khiến bừng tỉnh, hung hăng hít hai hơi, nuốt từng ngụm nước bọt, "Móa nó, ai nhịn được, kẻ đó là rùa đen!" Dứt lời, y liền thả người chạy về hướng mùi thơm bay tới, thân hình không ngừng thoát ra khỏi rừng cây, một khắc cũng không dừng lại. khinh công người này có phần không tầm thường, thân hình phiêu dật, mang trên mặt thần sắc không thể chờ đợi được.

Thời gian dần qua, màn đêm càng ngày càng đen, sắc trời cũng càng ngày càng muộn, ánh trăng lại càng rõ ràng sáng.

Hạ Thập Nhất không dám uống rượu, bởi vì hắn còn phải chịu trách nhiệm an toàn nơi trú quân ban đêm, mặc dù nơi đây đã tiếp cận đất phong của Hạ vương phủ, thế nhưng là hắn vẫn vô cùng cẩn thận.

Trạm gác trải rộng toàn bộ bên ngoài nơi trú quân, hơi có dị động, lập tức báo cáo nhanh cho trung doanh. Nơi trú quân này được kiến tạo dựa theo hình thức hạ trại của quân đội, tuy nhiên rất đơn sơ. Nhưng nó lại có thể cam đoan khi gặp địch tập kích, có thể tổ chức lực chiến đấu lớn nhất chống cự với thời gian nhanh nhất.

Người thanh niên giẫm trên thân cây, dùng khinh công phi về phía trước. Lúc này từ sau lưng nhìn lại, phía sau lưng của hắn đeo một thanh hắc kiếm khổng lồ. Lúc trước hắn dùng tư thế nằm nên nhìn không ra.

"Ồ, sao lại náo nhiệt như vậy?" Người thanh niên đang phi hành đã mơ hồ thấy được ánh lửa cùng trạm gác nơi trú quân. Đương nhiên "náo nhiệt" theo như lời hắn đương nhiên không phải lửa bếp nơi trú quân, bởi vì lúc này nơi trú quân đã dùng cơm xong, nói náo nhiệt thì quá miễn cưỡng. Hiển nhiên, thanh niên này cũng phát hiện ra vậy một nhóm hắc y nhân.

Một người áo đen cẩn thận tiến lên trước một trạm gác, đột nhiên từ phía sau lưng che miệng đối phương. Một đao cắt cổ, giết chết một người canh gác. Sự việc tương tự hầu như xảy đồng thời trong nhiều trạm gác

.

Ngay khi người thứ ba bị giết, Dương Thiên Vấn phát hiện ra điều khác thường, trên mặt hắn lộ ra một nụ cười cổ quái tự nhủ: "Dọc theo con đường này ta còn quá buồn bực, quá trầm tĩnh, không thể tưởng được. Phiền toái đã tới rồi."

Dương Thiên Vấn không cần báo động cho người nơi trú quân bởi vì đã không cần thiết nữa, trạm gác ngầm do Hạ Thập Nhất bố trí phát hiện ra địch tập kích, thổi còi báo động.

Toàn bộ nơi trú quân đều sôi trào, vô số người từ trong lều vải cầm binh khí xông ra, tuy ít người, nhưng lại có vẻ ngay ngắn trật tự.

Bên hắc y nhân phát hiện ra sự việc bị bại lộ, trực tiếp xuất hiện, cưỡng ép đột phá.

Chỉ chốc lát sau, ban đêm yên lặng bị hàng loạt tiếng kêu phá vỡ. Hộ vệ nơi trú quân cùng Hắc y nhân chém giết cùng một khối, mà những xa phu kêu la sợ hãi thì run rẩy trốn ở trong lều vải nơi trú quân.

Hạ Thập Nhất cũng chui ra từ trong trướng bồng của mình, đại đao cầm trong tay mãnh liệt chém giết về phía trước. Chỉ thấy trên thân đao của hắn bám vào một tầng chân khí hùng hậu, ánh đao như chợt hiện, mỗi một lần vung đao đều có thể mang đi tánh mạng một địch nhân.

Rốt cục, bên hắc y nhân chú ý tới hắn, phân ra mấy cao thủ vây hắn, ngăn chặn Hạ Thập Nhất.

Những hộ vệ Hạ vương phủ này cũng không phải kẻ chuyên ngồi không. Hai bên đấu thành một đoàn, không bên nào chiếm ưu thế rõ ràng, Hắc y nhân hơn hộ vệ thương đội về số lượng, thế nhưng lại kém hơn một chút về chất lượng.

Nhưng vào lúc này, một tiếng đàn sục sôi xuất hiện, theo tình cảnh biến hóa, phối hợp một cách không đồng điệu. Sau đó tiếng đàn chuyển, một cỗ khí tức khắc nghiệt bắt đầu xuất hiện, tràn ra khắp nơi đến toàn bộ nơi trú quân.

"Các huynh đệ, anh dũng giết địch, xuất ra toàn bộ thực lực, giết!" Hạ Thập Nhất đột nhiên kích động hô.

"Giết!" sĩ khí hộ vệ thương đội lập tức tăng nhiều.

Thời gian dần qua đã trấn áp khí thế bên hắc y nhân.

Thanh niên đeo kiếm chăm chú quan sát toàn bộ tình hình từ trên một tán cây, mắt lộ tinh quang, thở dài: "Người nào, lại có tài nghệ đánh đàn như thế, rõ ràng không có nửa điểm chân khí; lại có thể tạo ra hiệu quả kỳ hiệu."

Người đánh đàn tự nhiên là Dương Thiên Vấn ngồi trong xe ngựa, linh thức của hắn bao phủ toàn bộ nơi trú quân, theo cảm giác bắn ra khúc đàn, Dương Thiên Vấn cũng không phải cố ý trợ giúp bên nào, nhưng ở tiếng đàn trong vẫn không tự chủ được mà thiên về hướng hộ vệ thương đội.

Một cỗ sát khí khó chịu một mực đè nén những hắc y nhân này. Bọn hắn vô luận vận chuyển chân khí như thế nào cũng không thể khu trừ cảm giác kỳ quái này. Những hắc y nhân bình tĩnh nhất cũng không khỏi bắt đầu nhíu mày bởi vì tiếng đàn này quá mức quỷ dị.

Cùng với tình cảnh xấu liên tục đè ép lên bên mình, đầu lĩnh hắc y nhân rốt cục ra tay."Cạch" một tiếng, y rút đao thép, một thanh đao thép bình thường trên tay hóa thành từng đạo ánh sáng. Y thả người dựng lên, "Xoát, xoát, xoát vài đao tấn công, lập tức liền có gần tám gã hộ vệ bị một kích mất mạng, chết thảm tại chỗ.

Hạ Thập Nhất thấy vậy, không khỏi sốt ruột. Tuyệt đối không thể để cho nhóm cao thủ này tùy ý giết chóc, nếu không thương vong của bên mình vô cùng nghiêm trọng, tất nhiên đại bại.

Hạ Thập Nhất mạnh mẽ đề chân khí, mã đao cũng hiện ra ánh sáng chói mắt, liên tiếp ba đao, bổ chết hai cao thủ, bức lui năm hắc y nhân, thả người nghênh đón đầu lĩnh hắc y nhân.

Năm người kia thấy vậy cũng muốn vọt tới, đầu lĩnh hắc y nhân hô: "Các ngươi không cần tới, hắn giao cho bổn tọa."

"Các hạ có thể phóng ra chân khí, ít nhất cũng là cao thủ cảnh giới Tiên Thiên. Hà tất gây khó dễ cùng chúng ta? Chúng ta chính là thương đội của Hạ vương phủ. Các hạ không sợ gây phiền toái sao?" mã đao trên tay Hạ Thập Nhất đang phun ra nuốt vào, y trầm giọng hỏi.

"Không quan hệ. Các ngươi chết sạch. không có ai biết." đầu lĩnh hắc y nhân nói xong, thân hình nhoáng một cái. Dưới ánh mắt khiếp sợ của Hạ Thập Nhất, một đao chém đứt hạ mã đào tràn đầy chân khí trong tay Hạ Thập Nhất, thế đao còn để lại một vết đao thật dài trước ngực Hạ Thập Nhất.

Chỉ qua một đao này, đao của Hạ Thập Nhất đã bị gãy, bản thân bị thương, chiến lực không còn. Thế nhưng người này có thể phóng chân khí Tiên Thiên một đao đánh bại Hạ Thập Nhất, thực lực này Hạ Thập Nhất hoàn toàn không ngờ tới.

"Giết! Chó gà không tha" đầu lĩnh hắc y nhân vung đao quát, y đang muốn tiến lên một đao triệt để chấm dứt Hạ Thập Nhất. Trong lúc đó một Cự Kiếm màu đen từ trên trời giáng xuống, cản lại thân hình của hắn.

Đầu lĩnh hắc y nhân sửng sốt một chút, tập trung nhìn vào, kinh sợ lên tiếng: "Hắc huyền Cự Kiếm? !"

"Lãnh Ngạo Thiên? Tại sao hắn lại ở chỗ này? Không, không có khả năng! Ta nhận được tin tức, cũng không nói hắn sẽ ở trong thương đội Hạ vương phủ" đầu lĩnh hắc y nhân rối loạn trong nội tâm, vô cùng hỗn loạn. Thanh Cự Kiếm màu đen trước mắt này mang đến cho hắn sự chấn động thật sự quá lớn, thanh kiếm này mang một ý nghĩa quá nặng nề. Nặng đến mức bất luận kẻ nào cũng không thể coi thường. Hơn bảy mươi tên Hắc y nhân quyết đoán thu tay lại, thối lui đến sau lưng đầu lĩnh ắc y nhân, mà hộ vệ thương đội cũng đỡ Hạ Thập Nhất bị thương đứng lên, lui về phía sau vài bước. Đội ngũ hai bên dùng thanh Cự Kiếm màu đen làm giới tuyến, không quấy nhiễu nhau.

Dương Thiên Vấn cũng có chút ngoài ý muốn, hắn ngừng tiếng đàn. Hắn không thể tưởng tượng được vấn đề này lại có thể đột ngột nảy sinh gợn sóng. Dương Thiên Vấn cũng mở cửa xe ngựa, đi xuống, đi về phía đám người. Loại náo nhiệt này ngu sai mà không góp vui.

"Lãnh Ngạo Thiên. Ta biết là ngươi, kiếm của ngươi ở chỗ này, chính ngươi khẳng định cũng ở chỗ này, xuất hiện đi." đầu lĩnh hắc y nhân trầm giọng nói.

"Ha ha ha" Lãnh mỗ ở đây." thanh niên áo bào xanh từ trên trời giáng xuống, một chân rơi vào trên chuôi kiếm, nhẹ nhàng đứng ở trên chuôi kiếm, mang trên mặt một dáng tươi cười tà dị.

"Lạnh Ngạo Thiên. Đại lục đồn đại, ngươi từ trước đến nay độc lai độc vãng, tại sao phải nhúng tay vào chuyện của chúng ta?" đầu lĩnh hắc y nhân nghi ngờ hỏi: "Chẳng lẽ ngươi có quan hệ gì cùng Hạ vương phủ?"

"Nói láo. Chỉ là một Hạ vương phủ, tính toán cái gì. Trong mắt ta còn so ra kém một đống phân. Tên kia, ta cảnh cáo ngươi, cơm có thể ăn bậy, lời nói cũng không thể nói loạn!" thanh niên áo bào xanh tản ra một khí thế mạnh mẽ, tức giận nói.

"Vậy ngươi" đầu lĩnh hắc y nhân cũng không e ngại uy thế này của thanh niên áo bào xanh như những thuộc hạ đứng sau lưng, thế nhưng khẩu khí cũng yếu đi một chút.

"Sự việc Hạ vương phủ của bọn hắn không quan hệ cùng Lãnh mỗ. Điều Lãnh mỗ quan tâm chính là rượu ngon kia. Hơn nữa Lãnh mỗ cũng muốn biết vị nào là đại gia cầm đạo lúc nãy." Lạnh Ngạo Thiên cuồng ngạo nói.

Lúc này Dương Thiên Vấn đã chen đến trước đám người, đi tới bên người Hạ tổng quản, mở miệng hỏi: "Người đứng ở trên thân kiếm có lai lịch gì, thể diện thật không nhỏ!"

"Ai, cư sĩ có chỗ không biết. Đại lục này võ phong cực thịnh, nam tử đại lục trên cơ bản đều từng tập qua võ thuật, mà muốn nói cường giả võ đạo chính thức đứng ở đỉnh phong đại lục, chỉ có hai mươi cường giả ghi lại trong đại lục Binh Khí phổ! Từng người bọn họ đều có thực lực cường đại, thiên quân vạn mã cũng không làm gì được cường giả như vậy. Bọn hắn muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, thoát khỏi quyền lực thế tục, coi như là hoàng đế ba đại đế quốc đối mặt cao thủ như vậy cũng phải dùng lễ đối đãi." Hạ tổng quản nhẹ giọng cảm thán nói, "Mà người này chính là Hắc Huyền kiếm Lãnh Ngạo Thiên bài danh thứ mười trên Binh Khí phổ lần trước "

"Vậy bài danh Binh Khí phổ có thay đổi sao?" Dương Thiên Vấn kỳ quái mà hỏi thăm. Theo suy nghĩ của hắn, võ đạo cường giả chỉ biết theo thời gian trôi qua mà càng ngày càng mạnh.

"Đúng vậy, binh khí phổ bài danh, hai mươi năm thay đổi một lần, tuy nhiên bình thường thay hóa không lớn, nhưng luôn luôn có cao thủ thế hệ trước qua đời hoặc là một đời cường giả ngoài ý muốn mất tích, các loại sự tình sinh ra, cho nên thứ hạng thay đổi." Hạ tổng quản đáp.

Dương Thiên Vấn nhẹ gật đầu nhìn về phía Lãnh Ngạo Thiên bài danh thứ mười bên trên Binh Khí phổ. Người này nhìn qua không quá 30. Nhưng Dương Thiên Vấn tin tưởng khẳng định là luồng nội lực hùng hậu ban nãy sắp tới trình độ nhập võ đạo, cho nên dung nhan không có hiện tượng lão hóa, dựa theo lần trước thứ mười đến phân lời mà nói..., người này tuổi ít nhất cũng năm mươi tuổi!

Đương nhiên, do võ giả ngày sau nhập Tiên Thiên, tuổi thọ sẽ gia tăng một ít. Năm mươi cũng không già, chỉ có thể coi là thanh niên.

Một khi võ nhập đạo chính là thông qua tu hành võ đạo, vượt qua cánh cửa Tu Chân giả Trúc Cơ, một thân chân khí do hình dáng khí chuyển thành dịch hình dáng, kỳ kinh bát mạch trên người thông suốt.

Người chính thức do võ nhập đạo cũng rất ít, so với Trúc Cơ dùng phương pháp tu luyện tu chân còn ít hơn nhiều.

Nhưng không thể phủ nhận, chỉ cần có thể võ nhập đạo, bước vào hàng ngũ tu sĩ võ giả, tiền đồ vô cùng quảng đại.

"Tên tuổi Hắc Huyền kiếm Lãnh Ngạo Thiên, chúng ta làm sao không nể tình. Hôm nay chúng ta cáo từ trước." đầu lĩnh hắc y nhân biết thực lực bên mình tuyệt đối không có khả năng so sánh với Hắc Huyền

kiếm Lãnh Ngạo Thiên bài danh thứ mười trên Binh Khí phổ.

Nói xong, y ra hiệu bảo thủ hạ thu thập thi thể người bên mình, nhanh chóng rút đi. Nếu hiện tại không đi, đợi khi Lãnh Ngạo Thiên động thủ, chỉ sợ kể cả mình, ai cũng đừng nghĩ rời đi.

"Muốn tới thì tới. Muốn đi thì đi, ngươi coi nơi này là nhà của ngươi à?" Hạ Thập Nhất không cam lòng thả bọn chúng ly khai như này, phất tay, để cho bọn hộ vệ vây lại.

Đầu lĩnh hắc y cùng bọn Hắc y nhân không quan tâm tới những hộ vệ này, bởi vì bọn họ nhiều lắm chỉ là cao thủ hạng nhất, thật sự không coi là cái gì. Trước mặt Tiên Thiên cao thủ, Hậu Thiên cao thủ căn bản chưa đủ tầm.

Hắc y đầu lĩnh nhìn về phía Lãnh Ngạo Thiên, mở miệng hỏi: "Lãnh đại hiệp có ý gì vậy?"

"Hỏi ta? Ta cũng không phải chủ nhà, đương nhiên là chủ nhà làm chủ" Lãnh Ngạo Thiên từ trên chuôi kiếm nhảy xuống. Y rút Cự Kiếm lên, một lần nữa đeo trên lưng.

Đầu lĩnh hắc y trợn tròn mắt, lập tức trầm giọng nói: "Thật sự muốn đuổi tận giết tuyệt sao?" Trong lời nói có ý tứ cảnh cáo rất rõ ràng.

"Được rồi, mỗi người các ngươi lưu lại một cánh tay, một chân. Kẻ nào muốn hai tay lưu hai chân. Kẻ nào muốn hai chân lưu hai tay." Một âm thanh lười biếng vang lên.

Mọi người theo tiếng nhìn lại. Không phải là Dương Thiên Vấn sao? Giờ phút này trong tay hắn đang cầm theo một vò Thiên Hạ vô song, hắn vừa uống vừa nói.

Lạnh Ngạo Thiên nhìn bình rượu trong tay Dương Thiên Vấn, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ vui mừng, một đôi mắt nhìn chằm chằm vào bình rượu, không nói gì. Đối với Dương Thiên Vấn, Lãnh Ngạo Thiên ngược lại không để ý, bởi vì hắn không nhìn ra chi tiết của Dương Thiên Vấn, chỉ cho Dương Thiên Vấn là một phú gia công tử, trong cơ thể một chút nội khí cũng không có.

Thế nhưng Hạ tổng quản là một người rất khôn ngoan, y nhanh chóng cho bọn thủ hạ cầm một vò Thiên Hạ vô song vẫn chưa mở nắp, tự mình đưa qua nói: "Lãnh đại hiệp trượng nghĩa tương trợ, một chút chút lòng thành không nói hết thành ý. Rượu này tên là Thiên Hạ vô song, rượu như tên, chính là Thiên Hạ vô song, coi như là Túy Tiên nương cũng thua kém nó ba phần."

Lạnh Ngạo Thiên cũng không khách khí nhận lấy, mở nút ra uống một ngụm. Trong nội tâm một hồi tán thưởng, quả nhiên rượu ngon, thật sự chính là Thiên Hạ vô song!

"Bắt người tay ngắn. Cắn người miệng mềm, các ngươi đều muốn ta làm cái gì, nói đi!" Lãnh Ngạo Thiên rất thực tế mà hỏi thăm.

829. Chương 830: Tà Đạo Minh

Quyển 11: Chúa tể

Chương 830: Tà Đạo Minh

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Lãnh đại hiệp, chúng ta là người của Tà Đạo Minh, hơn nữa chúng ta cùng ngài cũng không có bất kỳ xung đột gì. Kính xin Lãnh đại hiệp hạ thủ lưu tình." Đầu lĩnh hắc y nhân thay đổi sắc mặt, hắn có thể khi dễ một Hạ Thập Nhất mới tiến vào cảnh giới Tiên Thiên không lâu thế nhưng khi đối mặt cường giả bài danh thứ mười trên Binh Khí phổ, một chút sức phản kháng cũng không có.

Lãnh Ngạo Thiên nghe xong lời này, thu lại dáng tươi cười trên mặt, thần sắc ngưng tụ, âm lãnh hỏi: "Ngươi đang uy hiếp ta?" Khí thế cường đại lập tức toàn bộ áp tới. nguồn

Đầu lĩnh hắc y nhân bị cỗ khí thế này đánh xuống, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch, y có cảm giác mình như đang ở vào bên trong bão tố, bất kỳ lúc nào cũng khó giữ được cái mạng nhỏ này. Chân khí toàn thân

đều đang chống cự cỗ khí thế này áp chế. Y cố gắng mở miệng nói: "Không, tại hạ không dám. Chẳng qua là"

"Nói! Hắc Viêm lão ma sẽ vì mấy phế vật các ngươi mà làm khó ta sao? Đừng tưởng rằng dùng tên tuổi Hắc Viêm lão ma là có thể cứu được mạng chó đám phế vật các ngươi." Lãnh Ngạo Thiên tiếng nói trầm xuống, Cự Kiếm ra khỏi vỏ, một đạo kiếm quang đột ngột lóe sáng mà xuất hiện lại đột ngột biến mất, đầu của đầu lĩnh hắc y nhân rớt xuống, sau đó lại là mấy đạo kiếm quang, một nửa Hắc y nhân chết thảm tại chỗ.

Hạ Thập Nhất thấy thế, phất tay để cho thủ hạ người vây quanh tiến lên, nhanh chóng kết thúc cuộc chiến đấu. Bởi vì cao thủ Hắc y nhân đều bị Lãnh Ngạo Thiên giết chết, số tiểu lâu la còn lại tự nhiên không thể gây ra sóng to gió lớn.

Dương Thiên Vấn thấy rõ ràng tu vi cùng kiếm thuật của người này coi như không tệ. Nói về tu vi thì đã đạt tới trình độ nhập môn võ nhập đạo. Chỉ thiếu chút nữa là có thể nhập đạo Trúc Cơ, Tích Cốc đại thành, đạt tới tiêu chuẩn bây giờ của Dương Thiên Vấn. Không thể không nói với tuổi cùng vị trí hoàn cảnh của người này mà nói, là chuyện rất không dễ dàng.

Hạ tổng quản kích động đi tới, không ngừng nói lời cảm tạ, vô cùng khách khí nói: "Lãnh đại hiệp lần này trượng nghĩa ra tay, chúng ta thật sự vô cùng cảm kích"

Lãnh Ngạo Thiên không nói gì. Chẳng qua y lẳng lặng lau sạch thân kiếm, cho đến khi Hạ mập mạp không nói, ymới giương mắt nhìn Hạ mập mạp nói: "Không cần cám ơn ta, ta cắn người miệng mềm mà thôi. Thế nhưng các ngươi cần phải chú tâm một chút. Có thể khiến cho người của Tà Đạo Minh nhìn chằm chằm vào, ha ha ha, "

Hạ mập mạp nghe xong biến sắc, không dám nói thêm cái gì.

Dương Thiên Vấn cũng đôi chút hiểu rõ. Xem ra thương đội này khẳng định vận chuyển một loại hàng hóa nào đó mà có thể làm cho Tà Đạo Minh động tâm, nếu không người ta hà tất đến đánh cướp thương đội sao? Coi như là cường đạo đánh cướp thương đội, bình thường chắc sẽ không đuổi tận giết tuyệt.

Hơn nữa, đám hắc y nhân này dù thế nào đi nữa cũng không giống cường đạo bình thường. Cả một nhóm người đến, kết quả lại bị giết chết toàn bộ, thế nhưng như vậy chính là một lần vất vả suốt đời nhàn nhã.

Rất nhanh, người của Hạ Thập Nhất đã thu thập xong. Đống lửa lại một lần được đốt lên. Lúc này đây Hạ mập mạp lấy ra mười hũ Thiên Hạ vô song, hướng Lãnh Ngạo Thiên tỏ vẻ lòng biết ơn. Trong tiệc rượu, trong lều vải ngồi cũng chỉ có bốn người: Hạ mập mạp, Hạ Thập Nhất, Lãnh Ngạo Thiên, còn có cả Dương Thiên Vấn.

"Thì ra Dương cư sĩ dĩ nhiên là người làm ra Thiên Hạ vô song? Thật sự thất kính thất kính!" Sau khi Lãnh Ngạo Thiên biết được thân phận Dương Thiên Vấn, y không khỏi chấn động. Khó trách người ta coi loại mỹ tửu như Thiên Hạ vô song muốn uống thì uống, muốn cầm thì cầm, đầu lĩnh thương đội lại chẳng quan tâm. Y vốn cho Dương Thiên Vấn chỉ là một công tử gia, không thể tưởng được Dương Thiên Vấn lại là người làm ra rượu này, thực sự xứng là đại sư ủ rượu.

Lãnh Ngạo Thiên người này võ công trác tuyệt, tính cách không bị trói buộc, từ trước đến nay độc lai độc vãng, chưa bao giờ nhúng tay vào tranh đấu chính tà ở đại lục, chẳng qua là đối với người có chân chính bản lĩnh, đặc biệt khách khí, cho nên giao hữu đầy trời.

.

"Nào có, nào có." Dương Thiên Vấn hoàn toàn không quan tâm. Tâm cảnh tu vi đến cấp bậc này, hắn cũng rất khó chú ý những chuyện nhỏ nhặt.

"Nếu như tại hạ đoán không lầm, tiếng đàn lúc trước cũng là cư sĩ đàn, đúng không?" trực giác Lãnh Ngạo Thiên rất chuẩn.

"Lãnh huynh ưa thích sao? Vậy tại hạ sẽ đàn một khúc ọi người trợ hứng." Dương Thiên Vấn cười cười, cho người ta mang cầm tới. Hắn bắt đầu đàn một khúc. Lân này tiếng đàn không còn các loại đằng đằng sát khí như khúc Thập Diện mai phục, mà là trực tiếp đổi thành Tiếu Ngạo giang hồ.

Kỳ thật tính tình Lãnh Ngạo Thiên không khác nhiều lắm so với Lệnh Hồ Trùng, chẳng qua là y càng lộ ra vẻ ngoan lệ, vừa chính vừa tà. Nhưng y nghe xong khúc đàn này, lập tức thích. Vốn Lãnh Ngạo Thiên có bốn hứng thú, đầu tiên là võ đạo, thứ nhì là rượu ngon, đệ tam là âm luật, thứ tư là ….. thế nhưng bản thân của hắn cũng không thông âm luật. Điều này khiến cho Lãnh Ngạo Thiên vô cùng phiền muộn. Hôm nay Dương Thiên Vấn đàn một khúc Tiếu Ngạo giang hồ, khiến cho Lãnh Ngạo Thiên hạ quyết tâm học tập âm luật.

Cho nên, Lãnh Ngạo Thiên bắt đầu vốn không có chuyện gì, dứt khoát ở lại, hộ tống thương đội cùng khởi hành. Trên đường vừa có thể uống rượu Thiên Hạ vô song, lại có thể thỉnh giáo Dương Thiên Vấn âm luật.

Dương Thiên Vấn cũng không giấu giếm. Đối với âm luật mà nói, Dương Thiên Vấn cũng chỉ hiểu biết sơ qua mà thôi. Hắn là do Thủy Thấm Lan hun đúc mà thành, nhưng một chút da lông đủ để cho Dương Thiên Vấn khoe khoang ở thế tục.

Ngộ tính Lãnh Ngạo Thiên thật sự không thể chê, để cho Dương Thiên Vấn cũng có chút kinh ngạc. Không biết là thiên phú hay người này là một thiên tài. Đối với âm luật, Lãnh Ngạo Thiên tiến bộ tương đối nhanh.

Dọc theo con đường này, chẳng qua chừng mười ngày, Lãnh Ngạo Thiên học tập trụ cột âm luật vô cùng vững chắc. Thời gian còn lại cũng chỉ có chính mình lĩnh ngộ cùng luyện tập.

Khúc phổ Tiếu Ngạo giang hồ, Dương Thiên Vấn cũng đã viết ra một trang cho hắn.

Tốc độ của thương đội không nhanh. Sau một thời gian, Dương Thiên Vấn ngược lại cùng Lãnh Ngạo Thiên kết thành quân tử chi giao.

"Lãnh huynh. Tại hạ đã không có gì có thể khiến ngươi học được rồi, ngươi học được thật sự quá nhanh." hôm nay Dương Thiên Vấn thật sự không có gì có thể dạy nữa, bởi vì những gì có thể dạy đều dạy hết.

"Âm luật dùng để nung đúc tình cảm sâu đậm, tinh lọc tâm tình, đồng thời cũng có thể đoạt tánh mạng người, giết người một cách vô hình. Với võ đạo tu vị của Lãnh huynh, tin tưởng cũng rõ ràng điểm này, cho nên kính xin Lãnh huynh ngày sau nghĩ cho kỹ, chớ lạm sát kẻ vô tội." Dương Thiên Vấn mượn cơ hội này khuyên nhủ mấy câu. Bởi vì Dương Thiên Vấn nhìn ra sát khí trên người Lãnh Ngạo Thiên không nhẹ, hiển nhiên là giết quá nhiều người mà hình thành. Đương nhiên, nếu như người bị giết chính là ác nhân. Dương Thiên Vấn tự nhiên sẽ không cổ hủ mà nói nhảm nhiều, chẳng qua sát khí quá nặng cũng chính là nhân tố mấu chốt khiến Lãnh Ngạo Thiên không cách nào đột phá bình cảnh võ đạo.

Bởi vì hợp ý, Dương Thiên Vấn mới có lòng khích lệ hai câu, hy vọng có thể cảm hóa y.

Lãnh Ngạo Thiên nghe xong, mới đầu y cũng lơ đễnh, nhưng thời gian dần qua cùng với việc gần gũi Dương Thiên Vấn hơn, cũng nửa hiểu nửa không.

Rốt cục, thương đội đã tới mục đích, một tòa Đại Thành phong cách cổ xưa tọa lạc ở trước mắt, cửa thành cao lớn, cho thấy quy mô thành này, tường thành dày đến 10m, vô cùng kiên cố.

"Chúng ta cuối cùng đã tới, Dương cư sĩ, Lãnh đại hiệp, ngài có đi theo chúng ta cùng quay về Vương phủ nghỉ ngơi hay không?" Hạ mập mạp khách khí mà hỏi thăm.

"Không cần. Ta không thích." Dương Thiên Vấn cùng Lãnh Ngạo Thiên đồng thanh nói.

"Đúng rồi. Hạ tổng quản, ta muốn ở chỗ này mua một cửa hàng, ngươi có thể giúp ta một việc?" Dương Thiên Vấn đột nhiên mở miệng hỏi.

Đây không phải nhất thời xúc động, mà Dương Thiên Vấn sớm có ý định. Thành này không nhân khẩu, ít nhất cũng có hơn trăm vạn! Ở chỗ này, có thể làm cho Dương Thiên Vấn càng hiểu rõ thế tục. Dương Thiên Vấn còn đang đợi Kim tiên Thiên Võng hạ giới. Vấn đề là đã qua lâu như vậy, còn không có tin tức, điều này làm cho Dương Thiên Vấn có chút kỳ quái. Đêm qua, Dương Thiên Vấn chủ động liên hệ rồi thoáng một phát Đinh Ẩn, lúc đó hắn mới biết chính mình hạ giới đã gần một năm rồi, thế nhưng bên Đinh Ẩn mới qua một chung.

.

Coi như Dương Thiên Vấn đã hiểu nguyên nhân. Thời gian của giao diện này khác với Thần giới.

Dương Thiên Vấn cũng không thúc giục, mặc dù đại lục này chỉ là đại lục phàm nhân, nhưng không có nghĩa thần vị không ở tại đại lục này. Dù chỉ có một phần vạn cơ hội, Dương Thiên Vấn cũng sẽ không bỏ qua.

Ý định của Dương Thiên Vấn là từ nơi này, tìm khắp Đại lục, nhưng một mình Dương Thiên Vấn muốn tìm toàn bộ đại lục, hiển nhiên không có khả năng. Cho nên nhất định hắn cần phải thao tác, đương nhiên, nếu là như vậy, Dương Thiên Vấn cần thực lực nhất định.

Tu vi hiện tại của Dương Thiên Vấn dựa theo phân chia của Tu Chân Giới, chính là Tích Cốc đại thành, còn không có tiến vào Dan kỳ. Mà Lãnh Ngạo Thiên ở vào Khai Quang kỳ đỉnh phong, thiếu một bước đột phá đến Tích Cốc kỳ. Cho nên tu vị của Dương Thiên Vấn ở thế tục cũng không phải rất mạnh. Mấy ngày này cần ít xuất hiện, trước chế định một kế hoạch, vừa tích lũy thực lực.

Thành này có nhân khẩu hơn trăm vạn, mà nhân khẩu càng nhiều, lại càng trợ giúp Dương Thiên Vấn hiểu rõ nhân sinh muôn màu, tìm kiếm Kiếm đạo của mình.

Dương Thiên Vấn trực tiếp lấy ra một nửa ngân phiếu giao cho Hạ mập mạp nói "Kính xin Hạ tổng quản giúp đỡ tại hạ tìm một cửa hàng ở vào khu náo nhiệt phồn hoa."

Hạ mập mạp cũng không chối từ, tiếp nhận ngân phiếu, vỗ ngực đáp ứng, sau đó lập tức dẫn Dương Thiên Vấn đến khách điếm trong thành ở lại, mà Hạ Thập Nhất thì mang theo thương đội trở về phục mệnh. Về phần hành trình tiếp theo của thương đội, tự nhiên là đi thủ đô Thanh Ngô quốc, mà Dương Thiên Vấn lại không có ý định cùng đi với bọn họ.

Dương Thiên Vấn có trực giác, lúc này đây đồ vật Hạ vương phủ hộ tống, khẳng định chính là đồ vật Tà Đạo Minh nhìn chằm chằm vào. Mặc kệ bọn hắn hộ tống như thế nào, Dương Thiên Vấn cũng không có hứng thú đi tham gia vào náo nhiệt này.

830. Chương 831: Ẩn Cư Tại Thành Thị (1-2)

Quyển 11: Chúa tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 831: Ẩn cư tại thành thị (1-2)

Không tới ba ngày, Hạ mập mạp đã xử lý tất cả thủ tục. Dương Thiên Vấn mở một cửa hàng ở ngay tại địa phương náo nhiệt nhất, phồn hoa nhất trong thành này, là một phường cất rượu bình thường, rượu gạo bình thường, căn bản không có độ khó, cũng không cần bí pháp cách điều chế gì, hơn nữa cũng nhanh.

Không đến mười ngày, tiểu tửu phường của Dương Thiên Vấn đã khai trương bán rượu, chẳng qua sinh ý cũng không như ý, bởi vì rượu gạo bán bình thường ở nơi này thật sự có quá nhiều. Nếu không phải cửa hàng bản địa, chỉ sợ một chút sinh ý cũng không có. Dương Thiên Vấn cũng lười so đo sinh ý xấu, mỗi ngày đều an vị tại bên quầy, nhìn xem người đến người đi, mặt trời mọc mặt trời lặn, suy diễn Tinh Thần Biến hóa, thời gian dần qua hắn dung nhập cuộc sống nơi thành thị lạ lẫm, làm quen với các chủ quán phụ cận.

Bởi vì bốn phía cửa hàng của Dương Thiên Vấn đều không có tửu phường, cho nên cũng không tồn tại vấn đề oan gia đồng hành. Sống chung với nhau dù sao nhiều hơn một người bạn nhiều hơn một con đường.

Tòa thành thị này mặc dù lớn mà phồn hoa, chủ nhân của nó, Hạ Vương cũng không ở trong thành này, mà vị trí địa lý tòa thành này cũng bình thường. Tuy nhiên hơi vắng vẻ, thế nhưng sản vật phong phú, hàng hoá đầy đủ hết, rất nhiều đại lục bên trong bụng không có thứ đồ vật, đều là từ nơi này thua đưa qua đấy.

Hạ mập mạp biết Dương Thiên Vấn không bán Thiên Hạ vô song, trong nội tâm không khỏi vô cùng cảm kích trong khi đó chính y thì giữ lại, chuẩn bị khai hỏa tên tuổi Thiên Hạ vô song. Trước tiên mở ra cục diện tại Thiên Hương lâu, điều này nói lên lão bản sau lưng Thiên Hương lâu chính là Hạ Vương, tửu lâu

này quy mô không trải rộng tất cả thành phố lớn Thanh Ngô quốc, chính là nơi mà quý tộc tầng trên ưa thích tới.

Về việc mở rộng Thiên Hạ vô song, Dương Thiên Vấn không quan tâm. Dương Thiên Vấn chỉ biết là không lâu sau, Thiên Hương lâu cách tửu phường một dặm, hầu như mỗi ngày đều có thể ngửi thấy mùi rượu Thiên Hạ vô song. Có thể nói, dùng Thiên Hương lâu làm trung tâm, trong phạm vi mười dặm đều tràn ra mùi rượu, khắp nơi chỉ có mùi rượu Thiên Hạ vô song.

Bởi vì rượu này số lượng quá ít, trên đường đi bởi vì Dương Thiên Vấn hào phóng, chỉ có hơn mười hũ được đưa vào Thiên Hương lâu, cho nên vẫn luôn hạn chế số lượng bán ra, dùng phương thức đấu giá rượu để bán ra. Thiên Hạ vô song đã thay thế Túy Tiên Nhưỡng, trở thành đệ nhất rượu ngon Thanh Ngô quốc.

Bởi vì mùi rượu đã tràn ra khắp nơi, Dương Thiên Vấn cũng không kiêng kị mùi rượu Thiên Hạ vô song sẽ khiến cho người khác chú ý, cho nên hắn cũng bắt đầu hưởng dụng.

Về phần Lãnh Ngạo Thiên, vài ngày trước y đã rời khỏi nơi đây, tiếp tục đi vân du. Dương Thiên Vấn mỗi một ngày buổi sáng, mở cửa buôn bán đều không tự chủ tự hỏi bản thân mình một số vấn đề.

Theo thời gian trôi qua, Dương Thiên Vấn đã quen thuộc tòa thành thị này, cũng chầm chậm dung nhập vào tòa thành thị này, làm quen cùng chủ quán chung quanh, khách quen thường đến mua rượu đều chậm rãi xuất hiện. Dương Thiên Vấn cũng chầm chầm đè nén tâm tính, không một chút cao ngạo, một người tâm tính bình thường, sinh sống ở thế tục thế gian.

Một tháng sau, Hạ mập mạp đến thăm. Trên tay y mang theo một ít lễ vật quý trọng, sắc mặt vô cùng rạng rỡ.

.

"Cư sĩ, tại hạ đến thăm ngài, một điểm nhỏ ý tứ, kính ý, xin ngài vui lòng nhận." Hạ mập mạp đưa lễ vật quý trọng trong tay.

Dương Thiên Vấn dẫn Hạ mập mạp tới lầu hai tửu phường. Nơi này là nơi nghỉ ngơi của Dương Thiên Vấn. Phía sau phường rượu này còn có một viện nhỏ, không lớn, nhưng có thể chứa đủ bảy tám người ở.

"Ngồi đi." Dương Thiên Vấn tiếp nhận lễ vật. Hắn tiện tay bỏ qua một bên, lên tiếng nói.

"Đa tạ cư sĩ." Hạ mập mạp nói lời cảm tạ.

"Vô sự không lên bảo điện, nói đi. Tìm Dương mỗ có chuyện gì?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi.

"Là như vậy, tại hạ muốn hướng ngài nhiều tiến một ít Thiên Hạ vô song. Về vấn đề giá tiền ngài yên tâm, ta nguyện ý tăng cao gấp hai." Hạ mập mạp cũng phúc hậu, không dùng giá gốc mua vào.

Thế nhưng Dương Thiên Vấn cần tiền làm chi? Hiện tại Dương Thiên Vấn chỉ cần chút tiền là đủ, nhiều hơn nữa cũng lãng phí.

"Nhiều tiền ít tiền, ta cũng không phải quan tâm. Dương mỗ thích nhất là tấm bia cổ. Như vậy đi, chỉ cần ngươi có thể giúp ta tìm được một tấm bia cổ đại khiến cho ta hài lòng, ta sẽ đưa mười hũ Thiên Hạ vô song cho ngươi." Dương Thiên Vấn nhẹ giọng nói.

Hạ mập mạp nghe xong sửng sốt một lúc lâu mới phản ứng tới. Y lo lắng hỏi: "Cư sĩ chuyện này là thật? Ngài cần biết rõ, ta ra bảng giá là một ngàn năm trăm lượng một vò Thiên Hạ vô song, mười hũ chính là một vạn năm ngàn lượng ngân phiếu, mà tấm bia đá cổ đại dù quý giá cũng không so được với một vạn năm ngàn lượng ngân phiếu!"

"Ha ha, cái này ta mặc kệ. Ta thích tấm bia đá, hơn nữa càng cổ xưa, càng cổ quái mới quý. Đương nhiên, nếu có tấm bia đá thật sự không di chuyển được, ngươi cũng có thể báo tin tức cho ta. coi như là tin tức, ta cũng tặng ngươi một vò Thiên Hạ vô song." Dương Thiên Vấn mỉm cười nói. Một vạn năm nghìn lượng bạc tính toán cái gì, cho dù đưa cho ta một trăm triệu kim phiếu, cũng không có trọng yếu bằng thần vị. Cần phải biết rằng bên ngoài nhu cầu Thiên Hạ vô song vô cùng nóng, hơn nữa Hoàng Thượng đã hạ chỉ, chỉ định Thiên Hạ vô song làm rượu cống, muốn hàng năm tiến cống kinh thành.

"Không sao, ta có thể dự chi ngươi một trăm hũ Thiên Hạ vô song. Đương nhiên, lần sau mà muốn Thiên Hạ vô song, xin mời Hạ huynh cầm tấm bia đá đến để đổi" Dương Thiên Vấn nhàn nhạt nói.

"Một lời đã định!" Hạ mập mạp sảng khoái trả lời, một chút cũng không chần chờ. Hiện tại việc cấp bách là lấy hàng, không có Thiên Hạ vô song, không chỉ có sinh ý Thiên Hương lâu không có cách nào đảm bảo, ngay cả cống phẩm cho Hoàng đế cũng gom góp không đồng đều.

"Còn một chút, Dương mỗ muốn tuyên bố trước, không nên dùng cái mới tạo hoặc là ngụy tạo tấm bia đá đến lừa gạt ta. Nếu như để ta nhận ra, như vậy cuộc làm ăn này thất bại. Ta tin tưởng, người hoặc thế lực nguyện ý làm ăn với ta ý ở đại lục này có rất nhiều!" Dương Thiên Vấn nhàn nhạt nói.

Thần sắc Hạ mập mạp nghiêm túc, gật đầu đáp: "Mặc dù tại hạ là hạ nhân Vương phủ, tại hạ buôn bán cũng không giả dối, thấp mua cao bán mới là đạo kiếm tiền."

"Ngươi kiếm tiền như thế nào, lợi nhuận bao nhiêu tiền, ta mặc kệ, cái ta muốn là tấm bia đá cổ đại, càng cổ quái, giá trị càng cao, để cho ta càng thoả mãn tăng thêm Thiên Hạ vô song mười hũ, cho cũng càng nhiều!" Dương Thiên Vấn khẳng định."Hiện tại, một trăm hũ Thiên Hạ vô song ở bên trong hậu viện, ngươi tìm người tới mang chúng đi." Dứt lời, Dương Thiên Vấn phất phất tay, đuổi Hạ mập mạp xuống lầu.

Biện pháp này của Dương Thiên Vấn là một biện pháp rất ngớ ngẩn. Thế nhưng tình hình trước mắt mà nói, biện pháp này là một phương pháp xử lý rất độc đáo. Vạn nhất vận khí đến tìm được thì sao nào? Những người phàm tục này nhìn không ra thần vị, thế nhưng chỉ cần đưa đến trước mặt mình, là có thể phân biệt ra được nó là tấm bia đá hay là thần vị. Về điểm này Thiên Hạ vô song rượu cùng ngân phiếu căn bản không nằm trong mắt Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn vẫn mỗi ngày đi Thiên Hương lâu ăn, uống, lão bản nơi này vẫn chiêu đãi miễn phí. thời gian còn lại hắn đều ngồi ở bên quầy nhìn xem nhân sinh muôn màu.

Thân thể mới này của Dương Thiên Vấn dưới tẩy rửa của Tiên Thiên chân khí càng ngày càng cường đại, chậm rãi thoát ly cấp độ phàm thai.

Mặc dù Dương Thiên Vấn không tìm được Kiếm đạo của chính mình, nhưng bản thân sử dụng công pháp Trúc Cơ, một thần công tối thượng, chính là bí thuật thượng cổ, bằng không, Dương Thiên Vấn cũng không có khả năng trong ba tháng ngắn ngủn Tích Cốc đại thành. Đứng tên trong Top 5 các cường giả, người khác biết được không điên mới là lạ. Bởi vì trong thành thị này, ai lại dự đoán được, tại đây bên trong phàm trần thế tục, ở trong một thành thị bình thường, ẩn cư một "Thần vương" thượng giới?

Mỗi ngày Dương Thiên Vấn đều có một thời gian ngắn đóng cửa hàng, hoặc đi dạo trong thành, hoặc đi Thiên Hương lâu ăn uống, hoặc đi khu dân nghèo vung vung tiền tài, trợ giúp người cần giúp đỡ, coi như là có tiền không có địa phương hoa a.

Nửa năm trôi qua. Nửa năm này từng tháng Dương Thiên Vấn ra hàng một trăm hũ Thiên Hạ vô song, chỉ có con số này mà thôi, vô luận Hạ mập mạp cầm bao nhiêu tấm bia đá đến, đều chỉ là con số này. Tên tuổi Thiên Hạ vô song cũng theo thời gian dần từ Thanh Ngô quốc truyền ra ngoài, người trong võ lâm đối với loại rượu này cũng bắt đầu coi trọng.

Đại lục này lấy võ vi tôn. Võ giả có địa vị tương đối cao, những cường giả trên Binh Khí phổ càng bao trùm trên cả Hoàng quyền!

Một Tiên Thiên võ giả, chỉ cần thuần phục triều đình, hắn có thể được phong tước rất cao, từ bình dân chuyển thành quý tộc, thậm chí còn thành lập gia tộc của mình.

Trên thực tế, tầng lớn nắm quyền lực của đại lục này chính là do vô số gia tộc tạo thành. Nói thí dụ như, hoàng thất Hạ gia Thanh Ngô quốc, chính là một đại gia tộc truyền thừa mấy trăm năm, là đệ nhất gia tộc ở trong Thanh Ngô quốc.

Thực lực bên trong gia tộc rất mạnh, bằng không một vật gì đó của Hạ gia cũng sẽ không bị Tà Đạo Minh coi trọng.

Đương nhiên, loại chuyện này chỉ bí mật tranh chấp, bất kể là Tà Đạo Minh hay là Hạ gia cũng sẽ không ngốc đến mức phơi bày sự việc này ra ngoài sáng, cho nên sự việc lần trước, tất cả mọi người không giải

quyết được gì.

Lợi ích động nhân tâm, tiền tài có thể sai khiến người khác.

Tên tuổi Thiên Hạ vô song bùng nổ. Mùi rượu bay xa mười dặm, càng nổi tiếng thiên hạ. Danh tiếng của "Thiên Hạ vô song" đã được thừa nhận bởi tất cả người thích rượu trên đại lục. Thanh Ngô quốc cũng mượn danh tiếng Thiên Hạ vô song kiếm được một số lợi ích, có thể nói là kiếm tiền vô số!

Thứ đồ vật căn bản không lo không ai mua, lại càng không buồn giá cả đắt bán không được.

Giá Thiên Hạ vô song rượu tương đối cao, người bình thường căn bản không có khả năng uống. Rơi. Mà chỉ có người của Hạ gia mới biết được những rượu này giá thành ban đầu tương đối rẻ tiền, cho nên Hạ gia cũng vận dụng lực lượng của gia tộc, giúp đỡ Dương Thiên Vấn thu thập tất cả tấm bia đá cổ đại. Tuy nhiên mỗi tháng chỉ có thể lấy được một trăm hũ Thiên Hạ vô song. Thế nhưng Hạ vương gia phụ trách việc này hoàn toàn không keo kiệt, cũng không thể keo kiệt. Chỉ là tấm bia đá cổ đại, thứ đồ vật này tuy thuộc về hàng ngũ đồ cổ, người có thể ưa thích tấm bia đá thật sự quá ít, cho nên nói, bọn hắn mặc dù là đồ cổ, nhưng giá trị thực tế còn lâu mới bằng những loại đồ cổ như bình hoa các loại.

Ngoại trừ thu thập, vận chuyển phiền toái một chút, những thứ khác không coi vào đâu. Căn bản không thể so với Thiên Hạ vô song.

Hạ Vương gia bản thân cũng tự mình đến bái kiến Dương Thiên Vấn, coi như là hai bên tạo một giao tình. Bởi vì quan hệ tới Lãnh Ngạo Thiên, người của Hạ gia cũng không dùng thủ đoạn phi thường đối với Dương Thiên Vấn, mà dùng hợp tác cùng mời chào làm chủ đạo.

Điều này cũng làm cho Dương Thiên Vấn dễ dàng hơn. Rất nhiều tinh lực được đưa vào tu luyện. Mỗi ngày Dương Thiên Vấn dùng tiên khí quan thể, chân nguyên trong cơ thể tích góp rất nhanh, hơn nữa căn bản Dương Thiên Vấn không tồn tại cảnh giới. Cho nên Dương Thiên Vấn nửa năm tu luyện, khiến cho chân nguyên tu vị sắp đột phá đến giả Dan kỳ. Sau giả Dan kỳ chính là lục địa Chân Tiên, Kim Đan.

Đương nhiên, chẳng qua Dương Thiên Vấn chỉ tăng tu vị, nhưng thủ đoạn công kích lại không tăng lên, hơn nữa Dương Thiên Vấn còn không tìm được Kiếm đạo thích hợp nhất của hắn.

Chuyện này gấp cũng không được, cần phải từ từ mà cảm ngộ, đi tìm.

Thế nhưng Dương Thiên Vấn còn không có tìm được Kiếm đạo, phiền toái đã tìm tới cửa. Hôm nay, Dương Thiên Vấn vừa mới cửa tiệm. Hắn lập tức nghênh đón hai khách nhân. Hai trung niên khách nhân, nhìn qua rất lạ lẫm, Dương Thiên Vấn dám khẳng định. Bọn hắn tuyệt đối không phải người trong thành này.

Với nhãn lực của Dương Thiên Vấn, hắn chỉ cần liếc mắt là nhận ra hai người này khác thường, khác thường gì? Cao thủ! Hơn nữa là cao thủ Thiên Thiên! Cần phải biết rõ những phong tục của đại lục này, làn gió tập võ vô cùng hưng thịnh, có rất nhiều cao thủ Hậu Thiên. Coi như là Hậu Thiên đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa tiến cấp cảnh giới Tiên Thiên cao thủ cũng rất nhiều, nhưng trong số rất nhiều cao thủ như vậy, cao thủ Thiên Thiên vẫn có thể đếm được trên đầu ngón tay, vạn trúng tuyển một!

Cao thủ Thiên Thiên có địa vị xã hội tương đối cao, mà hôm nay có hai cao thủ Thiên Thiên tìm tới cửa, cái này đúng là khiến cho Dương Thiên Vấn có chút ngoài ý muốn.

"Các hạ chính là Thiên Vấn cư sĩ?" Hai trung niên nhân lên tiếng hỏi.

"Chính là tại hạ." Dương Thiên Vấn nhẹ gật đầu đáp.

"Nguyên lai thật sự là các hạ, thật sự thất kính thất kính." trung niên nhân áo bào trắng bên phải tươi cười đáp.

Vẻ mặt vui vẻ của Dương Thiên Vấn không thay đổi, "Không biết hai vị tìm Dương mỗ có chuyện gì?"

"Là như vậy. Chúng ta mộ danh mà đến. Rượu Thiên Hạ vô song hôm nay vang danh khắp thiên hạ, tự nhiên chúng ta đối với nó sản xuất người cảm thấy hứng thú vô cùng." trung niên nhân áo bào trắng đáp.

" Vưu thị song hùng tiếng tăm lừng lẫy đi vào Hạ Tề thành, như thế nào không tìm mấy người chúng ta ôn chuyện, ngược lại đi tìm lão bản tửu phường làm phiền toái?" Một thanh âm cởi mở truyền tới, ngay sau đó, từng bóng người từ đằng xa bay tới, dần dần tiếp cận, trong chớp mắt đi tới trước mặt Dương Thiên

Vấn cùng hai trung niên nhân, ở phía sau hắn có ba thanh niên, bọn hắn đều dùng khinh công huyền diệu chạy tới.

"Nguyên lai là Hạ gia Thiểm Điện đao Hạ Tuấn Vĩ, Hạ huynh." sắc mặt Vưu thị song hùng hơi đổi, lập tức nhiệt tình hô. Thiểm Điện đao Hạ Tuấn Vĩ, chính là cao thủ bài danh thứ hai mươi chín trên Binh Khí phổ, một người mà huynh đệ bọn hắn hoàn toàn không thể ứng phó. Không thể tưởng được Hạ gia lại phái cao thủ như vậy đến thành thị biên giới như Hạ Tề thành.

"Mấy vị là khách ở xa tới. Nào, mời vào trong nhà nói chuyện." Dương Thiên Vấn lạnh nhạt nói. Bây giờ hắn có thân phận là một lão bản tửu phường, tự nhiên phải đóng vai của mình.

Kỳ thật, Dương Thiên Vấn cũng tin tưởng hai trung niên nhân mặc dù không có ý tốt, nhưng không thể nói là đại gian đại ác, nếu không người ta căn bản ngay cả chào hỏi cũng sẽ không nói, trực tiếp dùng bạo lực bắt cóc. Hai bên khách khí đi vào tửu phường, sau quầy tửu phường có một phòng khách.

"Nhị vị, các ngươi tới nơi này có việc gì?" Hạ Tuấn Vĩ ngồi xuống, hắn giành quyền chủ động lên tiếng hỏi trước. Hắn không thể không cẩn thận hỏi rõ ràng, bởi vì vì gia tộc phái hắn từ Vương đô đi đến thành thị biên giới, Hạ Tề thành chính là vì âm thầm bảo hộ an toàn của Vấn Thiên cư sĩ, vùng với Vấn Thiên tửu phường. Đây chính là một mỏ vàng Hạ gia đào được, không bảo vệ sao được? Nếu như xảy ra chuyện gì, vậy trách nhiệm của hắn rất lớn, tổn thất của gia tộc cũng càng lớn.

"Hạ huynh, hai huynh đệ chúng ta là hạng người gì, có lẽ ngươi rõ ràng. Yên tâm đi, chúng ta tới này đơn thuần vì Thiên Hạ vô song mà đến, đương nhiên cũng vì vô cùng sùng kính người làm ra nó" trung niên nhân áo lục cười gượng nói. Thế nhưng gã cũng không giấu diếm, "Sự thật là như vậy "

Vưu thị huynh đệ nổi danh thích rượu như mạng, rượuThiên Hạ vô song, hương thơm mười dặm, hương vị tuyệt không thể chê, chẳng qua sản lượng quá ít, một tháng một trăm hũ, số lượng này so với toàn bộ nhu cầu của đại lục, căn bản như là nước chảy chỗ trũng. Hai người bọn họ là cao thủ cấp bậc Tiên Thiên, hơn nữa thành danh hơn hai mươi năm, tự nhiên không nghèo. Sau khi hai người hưởng qua một lần Thiên Hạ vô song, lập tức rất thích nó, từ nay về sau uống rượu gì đều cảm thấy không có mùi vị gì cả.

Kết quả tích góp những năm này trong vòng bốn tháng ngắn ngủn đã bị uống cạn sạch. Điều này quả thực làm cho người ta khó có thể tưởng tượng, còn chưa từng nghe nói qua, uống rượu có thể khiến hai cao thủ Thiên Thiên trở nên nghèo kiệt. Nghèo, đương nhiên không thể nuống Thiên Hạ vô song, thế nhưng là con sâu rượu, lại không có cách nào, cho nên trực tiếp tìm tới tận cửa.

831. Chương 832: Muốn Ẩn Cũng Ẩn Không Được

Quyển 11: Chúa tể

Chương 832: Muốn ẩn cũng ẩn không được

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Cái này" Dương lão bản, không bằng hai chúng ta lưu lại làm hộ viện cho ngài, chúng ta không cần nhiều lắm. Một ngày ngài cho hai chúng ta một vò Thiên Hạ vô song là được rồi." Vưu thị huynh đệ rất trực tiếp.

Hạ Tuấn Vĩ nghe xong, lập tức nhảy dựng lên khỏi ghế ngồi, chỉ vào hai người mắng: "Các ngươi không bằng dứt khoát đánh cướp cho xong! Một ngày một vò Thiên Hạ vô song. Một tháng chính là ba mươi hũ, choáng nha. Thiên Hạ vô song một tháng mới ra hàng một trăm hũ, các ngươi thoáng cái muốn một phần ba. Các ngươi mơ ngủ à?" Kỳ thật Hạ Tuấn Vĩ còn chưa nói hết, Thiên Hạ vô song hiện tại đã nổi danh toàn bộ đại lục. Có thể dùng câu: vạn vàng cũng khó cầu để hình dung, không phải cao thủ cấp bậc Tiên Thiên, ngươi dù có tiền cũng mua không được!

Vưu thị huynh đệ không cười mà nói."Vậy mỗi tháng cho chúng ta mười hũ? Chúng ta cam đoan trừ phi hai chúng ta ngã xuống, nếu không tuyệt đối sẽ không để cho Dương lão bản chịu một chút tổn thương."

Hạ Tuấn Vĩ trợn trừng mắt, chỉ vào bản thân mình nói: "Chẳng lẽ các ngươi cho rằng tại hạ không thể cam đoan Dương cư sĩ an toàn sao?"

Vưu thị huynh đệ liếc nhau một cái, cười nhạt một tiếng, đáp: "Vừa rồi nếu hai chúng ta có bất kỳ ác ý, ngay khi ngươi không đến kịp, cũng đã động thủ, ngươi cảm thấy ngươi có thể tới kịp xuất thủ cứu giúp sao? .

Sau khi Hạ Tuấn Vĩ nghe xong, sắc mặt xanh lét một hồi bạch một hồi. Nhưng là tìm không thấy lời nói đến phản bác. Tình huống vừa rồi thật sự đúng như Vưu thị huynh đệ nói. Nếu như một cao thủ Thiên Thiên, thật sự cận thân công kích, hắn ở phía xa bất kể như thế nào cũng không kịp cứu giúp. Dù sao cận thân bảo hộ mới là cách thức hộ vệ tốt nhất.

Vưu thị huynh đệ rèn sắt khi còn nóng nói: "Ngươi xem lão bản, huynh đệ chúng ta tuy nhiên xuất thân thảo dân, thế nhưng là chưa bao giờ vi phạm pháp lệnh, đây là người trong giang hồ rõ như ban ngày sự tình, chúng ta có tay có chân. Ăn mặc ở dùng đi, đều dựa vào thủ đoạn đàng hoàng lợi nhuận trở về. Chúng ta cái này hai mươi năm đến, đều tại vì quyền đắt làm bảo tiêu. Có thể nói tại toàn bộ đại lục, như đàm phán và bảo tiêu, trên cơ bản không có mấy người dám nói có huynh đệ chúng ta càng thêm tinh thông. Nếu ngươi không tin, có thể hỏi vừa hỏi Hạ huynh nói xong, hai huynh đệ nhìn về phía Hạ Tuấn Vĩ.

Hạ Tuấn Vĩ trầm mặc một hồi, vẫn gật đầu nói: "Đúng vậy, Dương cư sĩ, hai người bọn họ nói không sai. Hai người bọn họ hoàn toàn chính xác tinh thông hộ thân thuật. Là bảo tiêu vô cùng nổi danh cả đại lục. Hai người bọn họ hoàn toàn không làm bất kỳ việc ác nào. Chỉ có chút vấn đề trong việc sinh hoạt"

"Này, Hạ huynh, sinh hoạt cá nhân của hai chúng ta thì liên quan cái rắm gì tới ngươi? Có phải muốn đánh nhau hay không?" Vưu thị đệ không vui nói.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút. Tuy, Dương Thiên Vấn không để vào mắt hai người này, có thể dùng hai người này để ngụy trang cũng không tệ. Đương nhiên phiền toái nhỏ Dương Thiên Vấn cũng không quan tâm. Có hai cao thủ Thiên Thiên làm hộ vệ cũng không tệ. Không phải là mười hũ Thiên Hạ vô song sao? Chút lòng thành, bản thân mình còn có mấy ngàn hũ hàng tồn, hơn nữa Thiên Hạ vô song mới ủ đủ mời một trăm tám mươi cao thủ như này. Hơn nữa nhìn tình hình này tin tức Thiên Hạ vô song xuất ra từ tay ta đã truyền ra ngoài, cho dù không truyền đi, cũng tra được, phiền toái sau này khẳng định không ít. Có hai bia đỡ đạn cũng không tệ.

"A, mười vò rượu thuê hai người các ngươi bảo hộ cửa hàng an toàn, ta đáp ứng. Hãy để Hạ huynh làm chứng, cũng không làm giấy tờ. Ta tin tưởng thành ý cùng chuyên nghiệp hai người các ngươi" Dương Thiên Vấn mỉm cười gật đầu đáp.

"Lão bản yên tâm, chúng ta nhất định sẽ liều chết bảo hộ an toàn của ngài." Vưu thị huynh đệ liếc nhau một cái, hưng phấn đáp, sau đó hướng Hạ Tuấn Vĩ thi lễ một cái nói: "Đa tạ Hạ huynh xe chỉ luồn kim, bằng không chúng ta cũng sẽ không thuận lợi như vậy."

"Các ngươi không cần cám ơn ta. Ta không làm cái gì. Chẳng qua là ăn ngay nói thật mà thôi." Hạ Tuấn Vĩ lắc đầu nói ra, cũng không kể công.

Vấn Thiên tửu phường không có thay đổi gì, chẳng qua là có nhiều hơn hai hộ viện canh cổng mà thôi. Hậu viện tửu phường của Dương Thiên Vấn có tám gian phòng, trừ một phòng khách, một phòng ngủ dành riêng cho Dương Thiên Vấn, còn sáu gian phòng, Vưu thị huynh đệ cùng ở một phòng.

Dương Thiên Vấn cũng biết hai huynh đệ này tu luyện tựa hồ là cùng một loại công pháp, am hiểu nhất là phương pháp đánh hội đồng (hợp kích). Theo cử chỉ và lời nói của bọn họ, có thể thấy phối hợp của bọn hắn ăn ý cỡ nào. Hơn nữa hai huynh đệ có hứng thú giống nhau. Qua nhiều năm như vậy, tựa hồ chưa từng phân ly. Đơn độc một người, thực lực là cao thủ Thiên Thiên, cùng lắm là cao thủ Thiên Thiên hậu kỳ, nhưng khi bọn hắn liên thủ thì lập tức có thể so với cường giả bài danh trên Binh Khí phổ.

Dương Thiên Vấn cũng biết sau khi Thiên Hạ vô song truyền ra, tất nhiên sẽ dẫn tới vô số thế lực nhìn xem. Thế nhưng loại rượu này cũng không có bất kỳ ý nghĩa chiến lược, chỉ thuần túy là vật hưởng thụ, chiến tranh ngược lại không thể bởi vì nó mà đánh nhau, lại tăng thêm khống chế số lượng. Cho nên Dương Thiên Vấn không cần lo lắng. Hơn nữa rượu này bán cho chính đệ nhất thế gia Thanh Ngô quốc. hoàng tộc

Hạ gia Thanh Ngô quốc, trên địa bàn Hạ gia, được Hạ gia bảo vệ, Dương Thiên Vấn cũng không quan tâm sẽ có can qua gì lớn.

Chỉ có điều nhất định sẽ xảy ra phiền toái nhỏ. Dù sao lợi ích động nhân tâm! Thiên Hạ vô song có giá trị thật sự quá lớn, đặc biệt là cách điều chế nó. Tin tưởng có rất nhiều người cùng thế lực đều mơ tưởng, trong đó bao gồm Hạ gia. Chỉ là Hạ gia là người thu được lợi ích, chỉ phải trả giá rất nhỏ đã chiếm được lợi ích rất lớn. Tuy số lượng ít một chút, thế nhưng là vật hiếm có. Lúc này Hạ gia không có suy nghĩ dùng sức mạnh, dù sao vạn nhất không có được cách điều chế, ngược lại đắc tội với người, được không bù đắp đủ cái mất.

Hiện tại đã có hai bảo tiêu, mặc dù dư thừa, thế nhưng cũng không thể không nuôi nổi hai miệng ăn này. Nuôi hai người để đối phó với một ít phiền toái nhỏ vẫn rất cần thiết.

Vấn Thiên tửu phường lại khôi phục bình thường, thế nhưng Dương Thiên Vấn cùng Hạ gia cũng biết đây chỉ là một sự bắt đầu. Lúc này là vận khí, hai huynh đệ Vưu thị tới chiêu công, bằng không tổn thất có thể rất lớn. Cho nên Hạ gia tăng phái nhân thủ tại bốn phía, hơn nữa đối với cửa thành, canh gác cũng nghiêm khắc hơn rất nhiều.

Vưu thị huynh đệ, ca ca là Vưu An. Đệ đệ là Vưu Địch, đều là Tiên Thiên hậu kỳ cao thủ, cũng thành danh hai mươi năm trước. Bọn hắn mặc dù là trung niên, trên thực tế, bọn hắn đều có gần bảy mươi tuổi! Nhưng Dương Thiên Vấn không nghĩ tới là hai lão gia hỏa này rõ ràng mỗi ngày đều uống rượu, hát xướng, ôm cô nương xinh đẹp, làm cho người ta không thể không cảm thán cái gì gọi là người già nhưng tâm không già.

Thế nhưng vì hai người này còn trách nhiệm bảo tiêu, coi như là ôm cô nương cũng chỉ những lúc đi theo Dương Thiên Vấn đi Thiên Hương lâu lúc ăn cơm mới có thể ôm, thời gian còn lại đều thực hiện trách nhiệm bảo an bảo hộ Dương Thiên Vấn.

Đối với hành động này, Dương Thiên Vấn vẫn tương đối hài lòng. Quả nhiên không ngoài sở liệu, người nhìn chằm chằm vào tiểu tửu phường của Dương Thiên Vấn càng ngày càng nhiều. Người bn ngày ban đêm tới thăm viếng tửu phường cũng nhiều hơn.

Những người đến vào buổi tối, đại đa số bị Hạ gia cao thủ bảo vệ vòng ngoài giải quyết, số ít cao thủ Thiên Thiên lẻn vào đến tửu phường Dương Thiên Vấn, lại gặp Vưu thị hai huynh đệ giáp công. Những cao thủ Thiên Thiên này đa số đều là người mới vào Tiên Thiên, căn bản không phải đối thủ của hai bảo tiêu chuyên nghiệp thành danh đã lâu, bị bắt giết hầu như không còn.

Thế nhưng tiếp tục như vậy cũng không phải là biện pháp tốt, Dương Thiên Vấn ẩn cư ở chỗ này, hiện tại xem ra muốn ẩn cũng ẩn không được, thật sự phiền toái.

Vốn muốn yên tĩnh mà tìm đạo. Vì sao luôn có gia hỏa đui mù ưa thích tìm phiền toái?

Dương Thiên Vấn nghĩ thầm có cần đùa nghịch cho bọn hắn một chút lực uy hiếp, khiến cho những kẻ đó sững sờ không dám đến tìm phiền toái ình. Thế nhưng cho tới nay, những người đến đều là một ít "Cá nhỏ" Vưu thị huynh đệ có thể ứng phó, tự nhiên không cần phải Dương Thiên Vấn tự mình xuất thủ.

Dương Thiên Vấn đang tiếp tục tu luyện, Thiên Hạ vô song vẫn mỗi tháng đều ra hàng, rất nhiều loại tấm bia đá được đưa đến cho Dương Thiên Vấn.

Trải qua Dương Thiên Vấn nghiệm chứng, tất cả đều không phải thần vị hắn muốn tìm. Về phần nghiệm chứng như thế nào, rất đơn giản, trực tiếp một chưởng đập vỡ là xong. Những thứ giả đương nhiên chịu không được một chưởng của Dương Thiên Vấn.

"Lão bản, những ngày gần đây, cao thủ xâm nhập càng ngày càng nhiều, cũng càng ngày càng lợi hại. Ngài xem có cần chiêu mộ ít nhân thủ hay kéo Hạ Tuấn Vĩ tới tọa trấn?" Vưu thị huynh đệ vì an toàn của Dương Thiên Vấn, mở miệng đề nghị. Dù sao bọn hắn chỉ có hai người, vạn nhất bị cao thủ quấn lấy, vậy sẽ rất phiền phức.

Dương Thiên Vấn lắc đầu nói ra: "Không cần, ta tự có chừng mực."

Vưu thị huynh đệ cũng không nói thêm gì nữa.

Đêm hôm nay, trăng tròn treo cao. Những vì sao đầy trời, Dương Thiên Vấn hào hứng, lấy ra Thất Huyền đàn cổ. Hắn ngồi trong sân nhẹ đàn một khúc.

Giai điệu duyên dáng, nhịp điệu vang lên, quanh quẩn tại đây trong sân không lớn.

Vưu thị huynh đệ với tư cách bảo tiêu, tự nhiên theo bên cạnh Dương Thiên Vấn, cũng có may mắn được nghe tiếng đàn của Dương Thiên Vấn.

Một khúc cuối cùng, Vưu Địch cảm thán nói: "Không thể tưởng được lão bản đà cầm so với cô nương hồng bài Thiên Hương lâu còn muốn nghe hơn"

Vưu An vỗ một cáu lên trên đầu Vưu Địch, nhẹ giọng mắng: "Không nên nói lung tung, lão bản có thể so cùng cô nương hồng bài sao?" Dừng một lát gã thêm một câu: "Nếu so với cũng phải cùng những thanh lâu cô nương kia".

Dương Thiên Vấn nghe xong thiếu chút nữa thổ huyết.

"Đúng rồi, lão bản. Sang năm chính là hai mươi năm một lần xếp hạnh trên Binh Khí phổ thay đổi. Chúng ta có thể hướng ngài xin nghỉ phép tham gia hay không?" Vưu thị huynh đệ mở miệng hỏi.

Dương Thiên Vấn liếc hai người hỏi: "Không phải các ngươi đang lo lắng an toàn của bản thân ta sao? Sao nhanh như vậy lại nghĩ đến sang năm đi. Nói không chừng, ta sống không quá sang năm. Ngươi hiện tại hướng ta xin phép nghỉ có phải hơi dư hay không?"

Vưu thị huynh đệ liếc nhau một cái, đệ đệ Vưu Địch giải thích nói: "Lão bản. Chúng ta tuy không biết ngươi là như thế nào ý định đấy, thế nhưng ta tin tưởng không ai sẽ lấy mạng nhỏ của mình ra nói giỡn. Chắc hẳn ngài nhất định có chỗ dựa vững chắc, tin tưởng mười phần, làm sao có thể không sống đến sang năm? Hơn nữa, người của Hạ gia cũng tuyệt đối sẽ không để cho ngài cứ như vậy bị người giết chết."

Dương Thiên Vấn thần bí cười cười. Hắn không nói thêm gì nữa, tiếp tục đánh đàn thưởng thức cảnh đẹp tinh không, nhưng thật ra đang suy diễn Tinh Thần Biến hóa.

Giờ Tý thoáng qua, một đạo hư ảnh giấu diếm theo trên tường lộn vòng vào sân nhỏ, xuất hiện trước mặt Dương Thiên Vấn vẫn đang đánh đàn trong sân cùng với Vưu thị huynh đệ đứng ở bên người Dương Thiên Vấn.

Vậy mà Vưu thị huynh đệ một chút cũng không phát hiện ra, bọn hắn không phát hiện ra, Dương Thiên Vấn lại nhìn thấy hư ảnh này. Có khả năng tàng hình? Có chút ý tứ! Không thể tưởng được thế tục thế gian vẫn còn có người có khả năng tàng hình sao? Không, không phải có khả năng tàng hình, bởi vì Dương Thiên Vấn không có cảm giác dấu vết vận dụng pháp khẩu quyết

"Là khách ở xa tới, hà tất leo tường mà vào? Không bằng đi ra, ngồi xuống tâm sự, như thế? Dương Thiên Vấn ngừng động tác tay. Tiếng đàn thanh tao đột nhiên đình chỉ.

Hư ảnh đang từ từ di động về hướng Dương Thiên Vấn, nghe xong lời này, không tự chủ được mà sửng sốt một chút.

Vưu thị huynh đệ nghe xong cũng kịp có phản ứng, phóng chân khí của mình ra ngoài, cảm giác tất cả chung quanh. Cần phải biết rõ linh giác Tiên Thiên cường giả vô cùng cường đại, thế nhưng trong phạm vi linh giác của mình mà không phát hiện chút dị trạng. Cho nên hai huynh đệ lập tức phóng chân khí ra ngoài. Phạm vi chân khí phóng ra ngoài tự nhiên không rộng như linh giác, nhưng có ích hơn nhiều so với linh giác. Thế nhưng vấn đề là tiêu hao quá lớn, không có khả năng một mực bảo trì trạng thái chân khí phóng ra ngoài.

"Sao các hạ lại phát hiện ra lão phu?" Một lão giả còng xuống, chậm rãi từ trong hoàn cảnh thoát ly ra, kỳ quái hỏi thăm.

"Ám Ảnh chủy, Ma Ảnh thích khách" Vưu thị huynh đệ lăn lộn tại giang hồ nhiều năm như vậy, đối với cao thủ thành danh, đặc biệt là cường giả Binh Khí phổ bài danh đều hiểu biết rõ ràng.

"Lão bản, người này bài danh thứ hai mươi bốn trên Binh Khí phổ, là một thích khách đáng sợ. Tu vị chân khí của hắn tuy chỉ tương tự cùng chúng ta, thế nhưng là thực lực của hắn hơn hai chúng ta. Người này ám

sát hầu như không thất bại. Dưới chủy thủ của hắn, không biết dính vết máu của bao nhiêu cao thủ thành danh. Không có ai biết thân phận chân thật của hắn, cũng không có người thấy diện mục thật của hắn. Có thể nói đệ nhất thích khách đại lục" Vưu thị huynh đệ sắc mặt nghiêm nghị nói. Đồng thời cả hai cũng rút từ trong dây lưng ra hai thanh nhuyễn kiếm, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

"Tại hạ cũng rất kỳ. Các hạ sao có thể ẩn nấp thân hình. Không bằng các hạ trả lời vấn đề ta hỏi trước đã, ta trả lời vấn đề của các hạ. Thế nào?" Dương Thiên Vấn bình tĩnh nói, hắn hoàn toàn không để nhắc nhở của Vưu thị huynh đệ ở trong lòng. Điều này làm cho Vưu thị huynh đệ bội phục tự đáy lòng. Nếu như không phải đã tính trước, thì chính là người dù núi Thái sơn sụp đổ mà vẫn trấn định, mặt không đổi sắc. Dù thế nào đi nữa, hai huynh đệ bọn họ vốn bắt đầu có chút tâm tình bối rối, cũng chầm chậm trấn định lại.

"Ha ha. Thú vị. Thật thú vị, tiểu tử, ngươi thật đúng là một kẻ làm cho người ta cảm thấy hứng thú. A, ta tới đây mục đích cũng không phải giết ngươi, hơn nữa ta cũng rất kỳ quái sao ngươi lại phát hiện ra ta" hắc y lão giả che mặt khàn khàn cười to nói: "Ta dùng chính là mật thuật ẩn núp của thích khách thời kỳ thượng cổ, phối hợp hắc y đặc chế trên người ta, có thể cho ta hoàn mỹ mà dung nhập trong hoàn cảnh, đạt tới hiệu quả ẩn thân. Hiện tại ngươi có thể trả lời lão phu sao?"

Dương Thiên Vấn nhẹ gật đầu, tự nhủ: "Thì ra là thế." mật thuật Nhân gian vẫn cực kỳ tốt'.

"Ừ. Ta có thể phát hiện ra ngươi chính là dựa vào đôi mắt này của ta." Dương Thiên Vấn thành thật đáp.

"Chỉ dựa vào con mắt nhìn? Không có khả năng, ngươi đang gạt ta!" Lão giả hiển nhiên không tin điều này.

Dương Thiên Vấn nhún vai nói ra: "Có tin hay không là tùy ngươi, ta nói hoàn toàn chính xác" Dương Thiên Vấn còn không muốn lừa gạt một tiểu phàm nhân.

"Các hạ tự ý nhập dân cư, cũng không phải hành vi quang minh chính đại. Không biết đêm khuya đến thăm, là muốn làm gì?" Dương Thiên Vấn nói sang chuyện khác, bởi vì Dương Thiên Vấn hắn chẳng muốn giải thích vì sao ánh mắt của mình có thể chứng kiến hắn.

"Tìm ngươi muốn một vật. Ngươi cho, ta lập tức rời đi. Không cho, vậy các hạ về sau lúc ngủ phải cẩn thận" Lão giả híp con mắt lại, uy hiếp Dương Thiên Vấn nói.

"Ha ha" Dương Thiên Vấn bị chọc cười."Ha ha ha" hơn nữa hắn càng cảm thấy cười. Có người dám dám uy hiếp chính mình, đã rất nhiều năm hắn không cảm nhận được điều này, hơn nữa hắn còn là bị một võ giả phàm nhân uy hiếp.

Lão giả đang muốn nói cái gì nữa, đột nhiên một cỗ uy thế cường đại đến cực điểm áp xuống, ép tới khiến cả người hắn hoàn toàn thở không nổi. Tại trước mặt cỗ uy thế này, hắn cảm giác mình tựa hồ giống như một con sâu cái kiến bình thường, ngơ ngác mồ hôi lạnh không tự chủ được mà chảy xuống, trong mắt cũng lộ ra thần sắc sợ hãi, sắc mặt nhìn Dương Thiên Vấn thay đổi hoàn toàn. Chỉ có điều sắc mặt thay đổi đó bị hắc y che mặt chận lại, Vưu thị huynh đệ không nhìn thấy.

"Bổn tọa gọi là Vấn Thiên cư sĩ. Bổn tọa dám xưng Vấn Thiên, đại biểu bổn tọa không sợ thiên địa. Ngay cả thiên địa bổn tọa cũng không sợ, huống chi ngươi một thích khách nho nhỏ sao? Dám uy hiếp ta, bổn tọa cả đời ghét nhất bị người uy hiếp. Ngươi còn chưa đủ tư cách!" Khẩu khí Dương Thiên Vấn càng ngày càng lạnh, một uy thế ẩn chứ uy lực cực điểm áp tới thích khách này. Dương Thiên Vấn tự mình điều khiển khí thế, tự nhiên sẽ không bị Vưu thị huynh đệ bên người phát hiện.

832. Chương 833: Tin Tức Tấm Bia Đá

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 11: Chúa tể

Chương 833: Tin tức tấm bia đá

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Ma Ảnh thích khách thành danh nhiều năm, cho tới bây giờ lão chưa từng bị thua một lần, đó là bởi vì lão chưa bao giờ ra tay đối (với) cao thủ trên Binh Khí phổ. Tuy thứ hạng của lão là giết chết một cao thủ bài danh thứ hai mươi bốn trên Binh Khí phổ mà có được, nhưng từ đó về sau lão không còn ra tay đối với phần đông cao thủ trên Binh Khí phổ, bởi vì ám sát qua một lần cao thủ bài danh trên Binh Khí phổ xong, lão mới biết được những cường giả có thể có tên trên Binh Khí phổ, không người nào không có được tu vi Tiên Thiên đỉnh phong trở lên. Ma Ảnh lão còn lâu mới có thể sánh được, coi như là lão may mắn ám sát thành công một người, cũng không dám xem nhẹ.

Cả đời làm việc cẩn thận lão chưa từng lường trước bản thân mình sẽ thua bởi một người bình thường bên trong một tiểu tửu phường.

Theo thời gian trôi qua, Vưu thị huynh đệ cũng phát hiện ra sự việc có gì đó không đúng, Ma Ảnh thích khách rõ ràng chiếm ưu thế thực lực lại ngu ngơ đứng nguyên tại chỗ, vẫn không nhúc nhích. Ánh mắt cũng có chút đờ đẫn.

Tuy hai người nghi hoặc, cũng cảm nhận được có điều gì đó không đúng, nhưng lúc cũng không dám rời khỏi người Dương Thiên Vấn quá xa. Bởi vì năng lực ẩn thân cùng tốc độ của Ma Ảnh thích khách đều nhanh hơn rất nhiều so với bọn hắn, hơn nữa tu vị cũng rất mạnh. Chỉ cần không chính diện giao chiến cùng bọn họ, bọn họ căn bản không có bất kỳ biện pháp nào bắt giữ Ma Ảnh thích khách.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút. Cuối cùng hắn vẫn không hạ sát thủ. Với thân phận của Dương Thiên Vấn, hắn cũng không đáng so đo quá nhiều cùng một thích khách nho nhỏ, hắn trực tiếp thốt ra một chữ: "Cút!"

Một tiếng "Cút" này của Dương Thiên Vấn mà Vưu thị huynh đệ sau lưng hắn không có bao nhiêu cảm giác, thanh âm cũng không phải quá lớn.

Nhưng ở trong tai Ma Ảnh thích khách, lại giống như tiếng sấm rung trời, một lực lượng vô hình lập tức đánh úp lại. Trên tinh thần lão đã để lại một vết thương vĩnh viễn không có khả năng khép lại. Từ đó về sau, Ma Ảnh thích khách không bao giờ có khả năng tiến tới, trừ phi hắn có thể chống lại lực uy hiếp Dương Thiên Vấn để lại cho hắn.

"Phụt" một ngụm nghịch huyết nhịn không được điên cuồng bắn ra, máu tươi ba thước, nét kinh hãi trên mặt, cũng không dám nói gì. Ma Ảnh thích khách quay người chật vật chạy. Trong lòng lão dâng lên nỗi hối hận vô tận. Tại sao mình lại rảnh rỗi không có việc gì làm, chạy đến nơi đây đưa đồ ăn vậy? Ở nơi này là một ngọn núi vàng sao? Quả thực chính là Địa ngục!

Vưu thị huynh đệ ngẩn người, nhìn toàn cảnh xảy ra trước mắt, cảm giác mình có phải đang nằm mơ hay không, đường đường bài danh thứ hai mươi bốn trên Binh Khí phổ, đệ nhất thiên hạ thích khách cứ như vậy bị một từ dọa chạy trốn sao? Dương Thiên Vấn đứng dậy nói: "Các ngươi thu thập sạch sẽ, ta ngủ trước."

"Ah." Vưu thị huynh đệ còn không có phản ứng, chẳng qua là phản xạ có điều kiện mà trả lời.

Đợi đến lú thân ảnh c Dương Thiên Vấn ôm phong cầm biến mất, hai người mới có phản ứng. Cả hai sửng sốt trong khoảng thời gian ngắn, bọn họ đến làm hộ vệ, không phải là người hầu trong nhà. Thế nhưng không biết vì cái gì, bọn hắn vẫn ngoan ngoãn bắt đầu thu thập tàn cuộc. Kỳ thật cũng không có cái gì, chủ yếu thanh trừ vết máu.

Làm xong, hai huynh đệ ăn ý mà không có nói một câu, trở về phòng nghỉ ngơi.

Sáng sớm ngày hôm sau, tửu phường mở cửa buôn bán, Dương Thiên Vấn mới hiện thân; mà Vưu thị huynh đệ luôn luôn chẳng quan tâm đối với công việc tửu phường đã tự mình làm tất cả. Nói thí dụ như, mở cửa tiệm, bày hàng. các loại việc nhỏ. Những việc này luôn luôn đều là Dương Thiên Vấn tự thân tự lực làm một mình, nhưng sáng sớm hôm nay, hai huynh đệ tự động tự giác làm xong.

Dương Thiên Vấn cũng không nói thêm gì, tựa hồ tất cả nhưng sự việc ngày hôm qua đều không xảy ra. Mà Vưu thị huynh đệ cũng trầm mặc không hỏi nhiều.

Tuy không hỏi, cũng không có nghĩa bọn hắn không lĩnh ngộ gì hết. Có thể trở thành cao thủ Thiên Thiên, ngộ tính sao có thể kém cỏi? Ngày hôm qua, một màn kia, đặc biệt là Dương Thiên Vấn quát một tiếng đánh lui Ma Ảnh thích khách khiến cho hai huynh đệ lĩnh ngộ, không phải gặp quỷ mà chính là bản lãnh thật sự.

Thời gian dần trôi qua, hiện tại Dương Thiên Vấn ngược lại đã thành chưởng quầy, chuyện gì cũng không làm, cũng chỉ ngồi ở trước quầy, nhìn xem trên phố người đến người đi, nghe tiếng rao hàng ầm ĩ, không có bất kỳ việc gì.

Mà bên kia, Vưu thị huynh đệ liền biến thành người làm tửu phường, cái gì là rót nước, các loại việc thu thập vệ sinh, hai người bọn họ đều bao trọn, hơn nữa là tự nguyện tự giác. Dương Thiên Vấn chưa từng có yêu cầu qua.

Hiện tại Dương Thiên Vấn vô cùng nhẹ nhõm, đối với biến hóa của Vưu thị huynh đệ. Dương Thiên Vấn chỉ thu vào trong mắt, cũng không nhiều lời.

"Hôm nay Hạ gia tới bắt hàng. Lát nữ các ngươi mang một trăm hũ Thiên Hạ vô song ở hậu viện giao cho bọn họ. Ta đi Thiên Hương lâu ăn cái gì." Dương Thiên Vấn nói xong, sẽ cầm một cái quạt giấy, chậm rãi đi ra cửa hàng."Ca, ngươi nói chúng ta không phải đi lên bảo hộ lão bản an toàn?" Vưu Địch nhẫn nhịn cả buổi, buồn bực hỏi thăm.

"Bảo hộ? Hai chúng ta xảy ra chuyện, lão bản cũng sẽ không việc gì." Vưu An cười khổ nói. Vốn trong vòng một đêm, thế giới này tựa hồ đã thay đổi hoàn toàn khác. Hai người bọn họ làm bảo tiêu hiện tại lại trở thành người làm của tửu phường, cuộc sống thật sự là kỳ diệu.

Hai người bọn họ tung hoành đại lục cũng mấy thập niên, đều làm công tác bảo tiêu, nhãn lực vẫn phải có. Chuyện ngày hôm qua còn rõ mồn một trước mắt. Hai huynh đệ Vưu thị cũng đoán được Dương Thiên Vấn chính là cao nhân thâm tàng bất lậu.

Hai người bọn họ đều là người lão luyện, tu vi Tiên Thiên mà đều nhìn không thấu Dương Thiên Vấn sâu cạn, chỉ là một người bình thường không hề có chân khí tu vi. Thế nhưng chính là "Người bình thường" này ngày hôm qua nhẹ nhàng một tiếng, liền quát lui đệ nhất thiên hạ thích khách. Nhưng khi bọn hắn nhìn thấy miệng Ma Ảnh thích khách phun máu tươi. Chỉ là một tiếng quát nhẹ, lập tức làm bị thương nặng một cao thủ như vậy, thực lực bực này có thể dùng từ phàm trần nhập thánh để hình dung.

Một lát sau, Hạ mập mạp tự mình mang theo đoàn xe tới. Bây giờ còn là sáng sớm, trên phố cũng không có nhiều người.

Sau khi Hạ mập mạp vào cửa, nhìn thấy hai huynh đệ đang đứng ở cửa ra vào, lập tức hô: "Ơ, hai đại nhân, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ? Mời thông báo cư sĩ giúp tại hạ, nói tại hạ có việc cần báo với cư sĩ"

"Lão bản đi Thiên Hương lâu ăn điểm tâm rồi. Ngài phân phó chúng ta, nói các ngươi đã tới, có thể tự vận chuyển Thiên Hạ vô song ở hậu viện, tổng cộng một trăm hũ, số lượng đếm rõ ràng." Vưu Địch thần sắc lạnh nhạt đáp. Ở trước mặt Hạ mập mạp này, thân là cao thủ Tiên Thiên hậu kỳ hắn còn có thể có một chút tự tin đến, ngày hôm qua bị đả kích quá thảm, bây giờ tinh thần vẫn còn hoảng hốt.

"Thế nhưng tại hạ thật sự có chuyện quan trọng bẩm báo, kính xin hai vị có thể, " Hạ mập mạp lên tiếng nói. Trong nội tâm y cũng đang âm thầm kỳ quái. Hai vị cao thủ này, luôn thiếp thân bảo hộ cư sĩ, như thế nào hôm nay không có việc gì mà ở chỗ này?

"Cái này, ta phải đi mời lão bản về. Ngươi ở đây chờ một chút" Vưu An suy nghĩ một chút, gã vẫn quyết định đi mời.

Nói xong, Vưu An liền thả người dùng khinh công, nơi đây cách Thiên Hương lâu cũng không xa, dùng khinh công hành tẩu, tối đa cũng chỉ mất thời gian một phần tư nén hương. "Ồ, Hạ tổng quản tìm tại hạ có chuyện gì quan trọng? Không phải Thiên Hạ vô song giao đúng hạn sao?" Dương Thiên Vấn thần sắc bình tĩnh hỏi thăm.

"Dương cư sĩ, chúng ta cũng là nghe lệnh làm việc, Vương gia chúng ta để cho ta mang tin tức tới cho ngài. Ở một sườn núi bên trong Thủy Long sơn phát hiện ra một bảo tàng, mà ở bên trong bảo tàng có một tấm

bia đá cổ quái. Là ngài nói, chỉ cần có tin tức tấm bia đá cũng có thể giao Thiên Hạ vô song." Hạ mập mạp nhẹ giọng nói.

Dương Thiên Vấn nghe xong, trong nội tâm lập tức vô cùng mừng rỡ, tấm bia đá cổ quái? Không quan hệ, càng cổ quái ta càng cao hứng¡'Tin tức này của ngươi là thật sao?"

"Đương nhiên, việc này cũng nhanh chóng truyền ra khắp đại lục. Chỉ cần võ giả cảm thấy hứng thú đối với bảo tàng này đều đi tới đó. Nghe nói bảo tàng này là do một hoàng tộc thời cổ lưu lại. Trong đó vàng bạc châu báu chỉ là thứ yếu, thần binh lợi khí, thần công thượng cổ mới hấp dẫn người ta nhất" Hạ tổng quản gật đầu đáp.

Dương Thiên Vấn nghe xong, trong nội tâm khẽ động. Hoàng tộc thời cổ lưu lại bảo tàng? Có phải cái này có liên quan tới thần vị không? Ừ, thế nhưng cũng không nhất định. Thời gian của giao diện này hoàn toàn khác với thời gian của Thần giới. Thần vị bị ném vào giao diện này, có lẽ có khả năng chính là triều đại này cũng không chừng. Thà rằng tin là có, không thể tin là không! Dù chỉ có một phần vạn khả năng. Ta nhất định cũng tham gia vào vụ náo nhiệt này!

"Vưu An, lấy thêm một vò Thiên Hạ vô song từ hầm rượu kia cho Hạ tổng quản, tin tức này ta mua." Dương Thiên Vấn quay đầu nói với Vưu An ở bên cạnh."Không, lại lấy một trăm lẻ một hũ, để cho Hạ tổng quản mang về, coi như là số định mức tháng sau."

"Vâng, lão bản." Vưu An gật đầu đáp.

Hạ mập mạp nghe xong sững sờ, lập tức đáp lại nói: "Dương cư sĩ, các vị chờ một lát, ta đi cho người đến." Choáng, sớm biết như vậy gọi thêm một đội nhân mã đến, xe ngựa vận chuyển rượu đều đã rời khỏi tửu phường.

Thế nhưng thế lực của Hạ vương phủ tại tòa thành thị này xác thực rất mạnh, chỉ chốc lát, một đội xe ngựa kéo đi tới, một đám người tiến vào trong hầm rượu của Dương Thiên Vấn lấy hàng.

Hiện tại trong hầm rượu còn đại khái một trăm năm mươi hũ, Hạ mập mạp cũng không dám lấy đi toàn bộ. y chỉ lấy đi một trăm lẻ một hũ, sau đó cáo từ rời đi. Về sau, mở miệng hỏi.

"Các ngươi lấy năm mươi hũ rượu còn lại" Dương Thiên Vấn nói.

"Biết rõ, lão bản." Vưu thị huynh đệ nhẹ gật đầu đáp.

"Được, các ngươi đi cùng ta tới Thủy Long sơn, những rượu này coi trả thù lao năm tháng cho các ngươi" Dương Thiên Vấn gật đầu nói.

"Lão bản, ngài thật sự muốn đi Thủy Long sơn sao? Chỉ sợ hiện tại bên kia không yên tĩnh. Ta cảm thấy được chúng ta không cần phải đi tham gia vào vũng nước đục này" Vưu Địch khuyên can theo phản xạ có điều kiện. Đây là phong cách cùng kinh nghiệm gã có được sau nhiều năm làm bảo tiêu.

Dương Thiên Vấn lắc đầu nói: "Ta đã quyết. Vũng nước đục lần này, ta phải đi trôi!" Dương Thiên Vấn xoay người lại, hai tay chắp sau lưng, nhìn mặt trời mới lên, ánh sáng mặt trời sáng sớm thoạt nhìn nhu hòa và xinh đẹp.

Ngày kế tiếp, Vấn Thiên tửu phường treo bảng không tiếp tục kinh doanh, tạm thời đóng cửa.

Mà giờ phút này Dương Thiên Vấn đang ngồi xe ngựa tiến về hướng Thủy Long sơn.

Tổng cộng hai cỗ xe ngựa, trong đó Vưu thị huynh đệ ngồi một chiếc xe ngựa, có hơn mười bình Thiên Hạ vô song. Vì xua đuổi mao tặc trên đường, Vưu thị huynh đệ còn đặc biệt thuê một tiêu cục, bọn hắn bảo hộ trên đường đi về Thủy Long sơn.

Vưu thị huynh đệ là bảo tiêu hàng đầu đại lục. Quả thật tên xứng với thực tế, hành tung của Dương Thiên Vấn, sau khi bọn hắn thao tác, tránh được rất nhiều tai mắt thế lực lớn.

Kỳ thật, dựa theo ý tứ của Dương Thiên Vấn, dù sao lần này đi Thủy Long sơn, khẳng định không tránh khỏi. Muốn có được tấm bia đá trong bảo tàng ở Thủy Long sợ, đương nhiên phải hiển lộ thực lực nhất định, nếu không căn bản không nên vọng tưởng.

Cho nên, phen này hắn muốn che dấu cũng không cần thiết. Nếu thật sự có kẻ đui mù tìm tới tận cửa, hắn sẽ không ngại dùng bọn hắn lập uy.

Đội ngũ trên đường đi đều chọn những con đường ít người đi, tránh được tai mắt của những thế lực lớn. Thế nhưng trên đường nhỏ, sơn tặc cường đạo cũng không ít, chỉ là những mao tặc này đều là một đám ô hợp, gặp được hơn mười nhổ sơn tặc, đầu lĩnh sơn tặc mạnh nhất cũng không vượt qua võ giả Hậu Thiên đỉnh phong, không tới phiên Vưu thị huynh đệ ra tay đã bị các tiêu sư tiêu cục giải quyết.

Lần này đây thuê các tiêu sư có tổng cộng hơn bốn mươi tên, trong đó hơn phân nửa đều là võ giả Hậu Thiên hạng nhất, những người còn lại đều là Hậu Thiên đỉnh phong. Không ngờ đường đi Thủy Long sơn lại xa như thế, đi theo đường nhỏ cũng bỏ ra gần hai tháng.

Các tiêu sư được thuê đều cầm lấy tiền thuê do Vưu thị huynh đệ trả rồi quay về. Một đội ngũ đông đảo giờ phút này chỉ còn lại hai cỗ xe ngựa cùng ba người.

Đã tới dãy núi Thủy Long sơn, thế nhưng Dương Thiên Vấn lại có chút bó tay. Phạm vi vùng núi này cũng bao trùm khoảng ngàn dặm xa, trong tay mình không có bản đồ bảo tàng, tìm được bảo tàng ở chỗ nào đây?

"Các ngươi đi mang bồn nước trong đến, càng trong càng tốt." Dương Thiên Vấn phân phó Vưu thị huynh đệ.

Hai người nghe xong mà đều ngơ ngác, thế nhưng cả hai vẫn nghe theo Dương Thiên Vấn phân phó, lấy ra hai cái chậu rửa mặt từ trong xe ngựa, quay người đi tìm nước trong.

Hai người đi không có bao lâu, ba thân ảnh chui ra từ trong rừng núi xa xa. Ba người nhìn qua thì là thanh niên lòe loẹt, ăn mặc áo choàng màu sắc rực rỡ. Nếu như không phải có thân thủ, thì chính là hoa hoa công tử, thiếu gia ăn chơi.

Thế nhưng Dương Thiên Vấn liếc mắt nhận ra ba người này cũng không phải thứ tốt. Tu luyện cổ quái tà công, hơn nữa còn là Thải Âm Bổ Dương, loại hình tà công. Xem ra hoàn toàn là ba hái hoa tặc.

"Ơ, hai tên gia hỏa vừa rồi có phải Vưu thị song hùng hay không?"

"Đúng là bọn họ. Mười năm trước, ta cùng bọn họ đã từng quen biết. Lúc kia. Chính là bọn họ can thiệp vào việc của đại gia ta, còn khiến đại gia ta bị thương nặng."

"Vậy có vẻ như lần này chúng ta bắt được cá lớn rồi. Nghe giang hồ đồn, Vưu thị song hùng hiện tại đang ở Hạ Tề thành, bảo hộ lão bản Thiên Hạ vô song!"

Ba tên gia hỏa vừa nói vừa đi về hướng Dương Thiên Vấn.

"Ha ha ha, đây không phải là Vấn Thiên cư sĩ mà giang hồ đồn là đại sư ủ rượu đệ nhất thiên hạ sao?"

Thiên Hạ vô song nổi danh. Đương nhiên người sản xuất ra nó cũng nổi tiếng thiên hạ. Dương Thiên Vấn được người trong thiên hạ vinh danh là thiên hạ đệ nhất đại sư ủ rượu. Danh xưng này đã được tất cả người yêu rượu trong thiên hạ nhất trí thừa nhận. Tiểu tử. Ngươi vận khí không tốt, rơi vào trong tay chúng ta, chỉ cần ngoan ngoãn giao ra cách điều chế Thiên Hạ vô song, chúng ta có thể cho ngươi an toàn rời đi."

"Ha ha, không nên vô lễ đối với Vấn Thiên cư sĩ, hiểu chưa? Ta nói cư sĩ này. Ngươi xem huynh đệ chúng ta, đều là người thô kệch, có cái gì đắc tội, xin hãy tha thứ. Thế nhưng cách điều chế Thiên Hạ vô song, chúng ta thật sự rất có hứng thú."

Khóe miệng Dương Thiên Vấn nhếch lên. Trong thầm than, kỳ thật phàm nhân cùng thần nhân đều có điểm chung.

"Ta xem ba người các ngươi tu tập chính là Thải Âm Bổ Dương tà công. Ừ, tu luyện tới Tiên Thiên trung kỳ, xem ra các ngươi nhất định gây tai họa không ít cho thiếu nữ vô tội. Nếu như bị ta đụng phải, vậy các ngươi không may mắn rồi. Vốn ta không muốn xen vào việc của người khác, thế nhưng ai bảo các ngươi Thiên đường có đường không đi, Địa ngục không cửa các ngươi cứ xông tới?" Dương Thiên Vấn nhếch môi thành một nụ cười nhạt nói.

"Tiểu tử, ngươi quá kiêu ngạo rồi. Chớ quên, hộ vệ của ngươi bây giờ không có mặt ở đây. Bây giờ ngươi là cá trong chậu của ba người chúng ta!" Một người trong đó tức giận nói.

"Quỳ xuống!" Dương Thiên Vấn lạnh giọng quát, đồng thời tràn ra uy áp cường đại. Uy áp này chính là một nửa khí thế Dương Thiên Vấn sắp tiến vào giả Đan kỳ tu sĩ. Cho dù như thế, đối phương chỉ là Tiên Thiên trung kỳ, căn bản không so sánh cùng Dương Thiên Vấn.

Huống hồ, Dương Thiên Vấn có thể khiến một nửa khí thế, phóng đại đến trình độ mà một giả Đan kỳ tu sĩ bình thường cũng theo không kịp!

Ba cao thủ Tiên Thiên trung kỳ, bị Dương Thiên Vấn đột nhiên thả ra khí thế chấn áp, không có lực phản kháng mà quỳ rạp xuống đất. Một khí thế cường đại đến mức khó dùng tưởng tượng áp lên, khiến cho ba người bọn họ không cách nào đứng dậy, càng không thể nói chuyện. Cả ba chỉ có thể toàn lực vận công chống cự lại, nếu không bất kỳ lúc nào cũng bị áp lực này ép tới nát bấy.

833. Chương 834: Bảo Tàng Đời Trước

Quyển 11: Chúa tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 834: Bảo tàng đời trước

Sợ hãi, kinh hãi, khó có thể tin, cảm xúc dũng mãnh tiến vào trong lòng ba người, còn có cả hối hận. Đúng, chính là hối hận, hối hận tại sao mình lại tới trêu chọc một nhân vật khủng bố như này, chỉ bằng khí thế có thể ép ba người bọn họ không hề có lực hoàn thủ, người có thể làm được điều này, chỉ sợ cường giả Top năm bài danh trên Binh Khí phổ cũng không làm được

Đây là một thất bại thật sự, té ngã quá sâu, sâu đến mức không thể bò dậy được. Ai có thể nghĩ ra một người biểu hiện bề ngoài là một người bình thường mà lại là một cường giả thâm tàng bất lậu cấp? Người này bề ngoài giả heo ăn thịt hổ, không phải quá độc ác sao? Không, đây không phải giả heo, quả thực chính là giả vờ thành con cừu nhỏ, dụ dỗ lão sói xám phạm tội!

Hèn mọn bỉ ổi, vô cùng hèn mọn bỉ ổi!

"Hiện tại, các ngươi nói ra tội lỗi mà cả đời các ngươi phạm phải, sám hối" . Dương Thiên Vấn hai tay chắp sau lưng, nhàn nhạt nói.

Chân ngôn sám hối thuật, đây là một loại pháp thuật tinh thần. Người bị thi thuật này, sẽ hối hận đối với cả đời làm chuyện sai ngang ngược, hơn nữa còn nói rõ ràng toàn bộ tổ tông mười tám đời. Bình thường thuật này dùng để bức cung. Chẳng qua Dương Thiên Vấn thí nghiệm một chút, nhìn xem có thể dùng không.

Quả nhiên rất có tác dụng. Ba người này không chỉ nói tất cả bí mật, còn không ngừng hối hận về từng việc ác ngang ngược mà mình đã từng làm cả đời này.

Dương Thiên Vấn nghe trong chốc lát. Ngoại trừ tin tức sự việc bảo tàng trong Thủy Long Sơn hắn chăm chú nghe, so sánh cẩn thận với tin tức đã nghe được bên ngoài, tin tức còn lại đối với Dương Thiên Vấn mà nói đều là phế vật.

Lần này sự việc Thủy Long Sơn có bảo tàng đời trước, là do một đội thám hiểm phát hiện. Cần phải biết rõ trong núi rừng rộng lớn này, rắn, côn trùng, chuột, kiến, vô cùng nguy hiểm, thế nhưng trong núi rừng cũng ẩn chứa tài nguyên cực lớn. Những võ giả có một chút thực lực bình thường liền tạo thành đội thám hiểm, lên núi tìm kiếm cơ duyên. Tìm một chút ít vật liệu hoang dại hoặc bán, hoặc chính mình ăn vào gia tăng công lực.

Trong hoàn cảnh như vậy, một đội thám hiểm bởi vì một cơn lũ bất ngờ xảy ra, bất ngờ phát hiện ra một thanh bảo kiếm trong một bảo tàng của đời trước, hơn nữa còn bán ra ngoài, về sau đại lục liên tiếp có bảo kiếm như vậy xuất hiện, thời gian dần qua khiến ột ít thế lực lớn chú ý. Về dưới sự nỗ lực của phần đông thế lực, cũng phát hiện ra sự tồn tại của bảo tàng đời trước này. Lợi ích này, các thế lực đều không dám

công nhiêm chiếm hữu, bởi vì điều này sẽ khiến cho vô số thế lực vây công. Cho nên, tất cả mọi người đang âm thầm tiểu độ mạnh yếu mà đào xới, Hạ gia cũng âm thầm tham dự công tác đào quật, cũng bất ngờ phát hiện ra tin tức tấm bia đá.

Khi Vưu thị huynh đệ bưng hai bồn nước trở lại, lại được chứng kiến một màn khiến cho hai huynh đệ bọn họ im lặng. Ba người quỳ trên mặt đất liên tục hối hận. huynh đệ Vưu thị cũng biết ba người này. Ba người này chính là Tam Phong hái hoa nổi danh tà đạo, tên rõ ràng xấu tới cực điểm. Cho dù đều là người trong tà đạo, cũng ít có người làm bạn cùng bọn hắn. Chỉ là bọn hắn từ trước đến nay hành tung phiêu hốt, lại cực có nhãn lực, chưa bao giờ trêu chọc những nhân vật không thể động tới, cho nên một mực sống đến hiện tại.

Không thể tưởng được, ba tên này lại đánh chủ ý lên người Dương Thiên Vấn, kết quả cũng giống như Ma Ảnh thích khách, thất bại té ngã một cú nặng nề, chỉ sợ là không đứng dậy được.

Dương Thiên Vấn không hận sát thủ, bởi vì cao thủ như Ma Ảnh thích khách, giết người, phần lớn đều có lý do đáng chết. Mà ba hái hoa tặc này lại làm hại dân chúng bình dân cửa nát nhà tan, chết một trăm lần cũng chê ít.

"Đổ nước lên trên tảng đá kia. Sau đó hai người các ngươi mang ba gã này đi xử lý." Dương Thiên Vấn không muốn ô uế tay của mình. Ba tên khốn khiếp này còn không xứng chết trên tay mình.

Vưu thị huynh đệ gật đầu xác nhận, sau khi đặt chậu nước xuống, kéo, ba tên khốn kiếp bị Dương Thiên Vấn hủy tâm trí, đang quỳ trên mặt đất đến cánh rừng đằng sau, nhẹ nhõm xử lý bọn hắn, cũng lười thu thi thể, loại khốn khiếp này nên bị đối xử như này. Phơi thây nơi hoang dã vẫn tốt chán cho bọn hắn. Đây là ác giả ác báo. xem tại

"Xử lý sạch sẽ chưa?" Dương Thiên Vấn nhìn hai người trở về, nhàn nhạt hỏi. Sau đó hắn vắn tay áo, cho tay vào trong chậu nước để so sánh xem nước ở chậu nào đục hơn, chậu nào nước trong hơn.

Vưu An ở bên cạnh lấy ra một cái khăn tay đưa lại để cho Dương Thiên Vấn lau tay. Gã đáp: "Lão bản yên tâm, đã xử lý sạch sẽ rồi. Ba người bọn họ làm ác mấy chục năm, sớm đáng chết, lão bản vì dân trừ hại, thật sự có lòng hiệp nghĩa."

"Chỉ là tiện tay mà thôi." Dương Thiên Vấn nhàn nhạt nói. Hắn hoàn toàn không có biểu hiện vui mừng vì được nịnh nọt.

"Lão bản, không bằng chúng ta đi hỏi thăm tin tức, không được sao?" Vưu Địch lên tiếng đề nghị.

"Ha ha, không cần thiết, một chậu nước trong như vậy đủ rồi." Dương Thiên Vấn lắc đầu, khẽ cười nói.

Vưu thị huynh đệ liếc nhau một cái. Không hiểu rõ cho lắm. Nước trong đối với tìm đường thì có ích gì?

Dương Thiên Vấn cười lắc đầu. Huyền quang thuật, lại được gọi là Thủy Kính huyền quang, vốn chính là dùng nước làm kính để thi triển pháp thuật. Chẳng qua là dựa theo pháp lực cao thấp của người sử dụng, khả năng nhận thức đối với nguồn gốc thiên địa, mà thoát ly nước, có thể lăng không sử dụng. Thực lực bây giờ của Dương Thiên Vấn sắp đột phá đến Giả Đan kỳ. Tối đa nửa tháng, Dương Thiên Vấn có thể nắm chắc đột phá đến Giả Đan kỳ. Pháp lực lúc này để thi triển huyền quang thuật, vẫn cần dùng nước trong để tiết kiệm pháp lực, nước càng trong lại càng hữu hiệu.

"Thiên Địa Vô Cực, Thủy Kính huyền quang" một bàng tay Dương Thiên Vấn chụm hai ngón lại, một đạo bạch quang tụ hợp từ chỗ đầu ngón tay, ngay sau đó một ngón tay Dương Thiên Vấn điểm hào quang vào bên trong nước. Hình ảnh cứ như vậy hiện ra từ trong thủy kính, thực lực bây giờ của Dương Thiên Vấn chỉ có thể tìm tòi trong phạm vi mười dặm. Ở trong phạm vi mười dặm, Thủy Kính cho thấy võ giả, không tới một trăm người. Từ phương hướng của bọn hắn mà suy tính, Dương Thiên Vấn cũng tạm tìm được mục đích.

"Đi thôi, chúng ta lên núi." Dương Thiên Vấn thu pháp thuật, phất tay nói.

Ngay khi Dương Thiên Vấn thi triển huyền quang thuật, Vưu thị huynh đệ đã sớm ngớ ngẩn.

Bọn hắn không thể không ngây người. Bởi vì một màn này hoàn toàn nằm bên ngoài phạm vi hiểu biế của hai người. Ngây ngô. Toàn bộ ngây người gần một phút đồng hồ.

Vưu thị huynh đệ liếc nhau một cái. Trong nội tâm xem như hoàn toàn chịu phục. Thảo nào lão bản có thể đơn giản mà chế ngự cao thủ như Ma Ảnh thích khách, lão gia hỏa kia bại không oan! Bắt đầu vốn không phải Dương Thiên Vấn quá yếu, mà là Dương Thiên Vấn quá mạnh mẽ, mạnh mẽ đến trình độ làm cho không người nào có thể lý giải.

"Lão bản. Đây chẳng lẽ chính là tiên thuật thượng cổ trong truyền thuyết ?" Vưu thị huynh đệ tâm thần bất an mà hỏi thăm.

"Hả? Các ngươi cũng biết tiên thuật?" Dương Thiên Vấn có chút kỳ. Hắn sinh sống ở đại lục này gần hai năm rồi. Hắn chưa từng nghe nói qua về tiên thuật lưu truyền.

"Lực lượng cường đại, thế nhưng từ thượng cổ về sau, không còn nhìn thấy tiên nhân tồn tại. Bọn hắn tựa hồ chỉ tồn tại ở truyền thuyết. Nhưng tiên thuật, vẫn phải có một chút lưu truyền xuống, chỉ có điều không ai học được mà thôi." Vưu thị huynh đệ gật đầu giải thích.

Dương Thiên Vấn sờ lên cằm suy tư một chút, không nghĩ ra được điều gì, cuối cùng hắn dứt khoát ném việc này ra sau đầu. Dương Thiên Vấn mang theo Vưu thị huynh đệ lên núi.

"Lão bản, ngài vừa rồi thi triển thật là tiên thuật sao?" Vưu An vô cùng cung kính hỏi.

"Đúng vậy." Dương Thiên Vấn gật đầu đáp.

"Lão bản, ngài chính là tiên nhân trong truyền thuyết?" Vưu Địch kinh ngạc nói.

"Còn chưa tính, ta chỉ có thể tính là người tu tiên. kỳ thật các ngươi cũng có thể học. Nói không chừng các ngươi cũng có thể dùng võ nhập đạo." Dương Thiên Vấn nhàn nhạt nói.

"Chúng ta cũng có thể dùng võ nhập đạo?" Vưu thị huynh đệ nghe xong, lâm vào trong trầm tư.

Dưới sự trợ giúp của huyền quang thuật, một nhóm ba người Dương Thiên Vấn tránh đi tai mắt của mọi người, xâm nhập vào trong dãy núi Thủy Long Sơn. Ở thế gian đại lục, trong rừng nơi thâm sơn này cũng không có yêu thú tồn tại, nếu không sẽ không dễ dàng vào được như vậy.

Nói cho cùng, linh khí đại lục này thật sự quá yếu ớt, yếu kém đến mức không ai có thể tu tiên, chỉ có thể tu võ. Dương Thiên Vấn có thể tu hành, chính là dựa vào đại lượng tiên thạch. Hấp thu tiên linh khí trong đó, thay thế linh khí bên ngoài.

Tiếp tục như vậy, có lẽ giao diện này sẽ phát triển văn minh khoa học kỹ thuật sao? Thế nhưng cũng không nhất định, sự tình tương lai ai mà biết được?

Nhóm người Dương Thiên Vấn đã tìm được nơi chôn dấu bảo tàng, thế nhưng, tìm được cũng vô dụng, bởi vì tất cả thế lực lớn gần ngàn người vây nơi đây chật như nêm cối, muốn đơn giản đi vào, rất khó!

Dù cho đi vào, dựa vào lực lượng cá nhân cũng không có khả năng đào móc toàn bộ bảo tàng.

Dương Thiên Vấn không có hứng thú đối với bảo tàng. Dương Thiên Vấn chỉ cảm thấy hứng thú đối với thần vị. Mục đích của hắn tới nơi này chính là vì xác nhận xem nơi này có thần vị hắn đang đi tìm hay không?

Tất cả chỉ đơn giản như vậy!

"Người nào?" Một đội nhân mã canh giữ ở miệng một sơn cốc phát hiện ra ba người Dương Thiên Vấn đi tới, lập tức cứng rắn xông ra ngăn cản.

Bảo tàng, không ngờ lại được giấu ở trong sơn cốc này. Sơn cốc này tổng cộng có mười hai cửa vào, mỗi cửa vào đều có một thế lực lớn canh gác.

"Chúng ta là Vưu thị song hùng. Vị này là lão bản của chúng ta, Vấn Thiên cư sĩ." Vưu An đứng ra nói, đồng thời gã thả ra chân khí võ giả Tiên Thiên hậu kỳ.

Người đầu lĩnh hiển nhiên cũng đã nghe nói tên tuổi Vưu thị song hùng, không dám lãnh đạm, thoải mái thả người đi qua.

Vì cái gì? Nếu như hắn là người gác sơn cốc tại sao phải dễ dàng thả người đi vào trong? Rất đơn giản, bởi vì cao thủ Thiên Thiên, đặc biệt là cao thủ Thiên Thiên thành danh, có địa vị tương đối ở đại lục

.

"Lão bản, chúng ta tiến vào, thế nhưng chúng ta phải giúp bên nào? Điều này là quy củ của đại lục. Nếu như chúng ta tiến lên lâm trận, phải lựa chọn một trận doanh, nếu không sẽ bị những thế lực này liên hợp giết chết." Vưu thị song hùng đều là người trải qua sóng gió, tự nhiên hiểu biết hơn Dương Thiên Vấn rất nhiều.

Cao thủ Thiên Thiên có địa vị ở đại lục thế nhưng đứng trước mặt lợi ích, những thế lực này cũng không đánh giá cao vị trí của ngươi, bởi vì bọn họ cũng có cao thủ Thiên Thiên. Ngươi, cao thủ Thiên Thiên có thể đi đâu thì đi đó. Nhưng nếu gặp gỡ loại tranh đoạt này, ngươi, một là quay đầu rời đi, hai là chỉ có cách lựa chọn một bên nào đó.

.

Mà mục đích của Hạ gia nói cho Dương Thiên Vấn tin tức này, chính là vì lôi kéo Dương Thiên Vấn, hoặc nói chính xác là lôi kéo Vưu thị song hùng cùng với Lãnh Ngạo Thiên nhập bọn.

Cho dù Lãnh Ngạo Thiên không tới. Vưu thị song hùng cũng là cao thủ thành danh đã lâu. Mặc dù không có bài danh trên Binh Khí phổ hiện hành, nhưng trong top một trăm trên giang hồ, cũng là một cỗ chiến lực không tầm thường. Rất hiển nhiên bảo tàng này cuối cùng vẫn cần thực lực để quyết định ai chiếm nhiều ai chiếm ít. Ít nhất khả năng độc chiếm cơ bản là không. Trên đại lục này không tồn tại người có khả năng đó. Tình cảnh trên đại lục coi như là trong núi không hổ, hầu tử xưng bá Vương rồi.

834. Chương 835: Khai Quật Bảo Tàng

Quyển 11: Chúa tể

Chương 835: Khai quật bảo tàng

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Nơi này có mười hai thế lực chiếm giữ, nếu như ta đoán không lầm mười hai thế lực lớn này, ngoài hoàng thất gia tộc bao gồm ba đại đế quốc, sáu đại vương quốc, có lẽ còn có Tà Đạo Minh, liên minh tám phái, kiếm khí hai tông! Đây là những thế lực mạnh nhất đại lục, ngoại trừ cường giả bài danh trên Binh Khí phổ, mười hai thế lực lớn này chính cường đại nhất. Kỳ thật cao thủ bài danh trên Binh Khí phổ, có tám phần đều là người của mười hai thế lực lớn này" Vưu An giới thiệu cho Dương Thiên Vấn.

"Ca, chúng ta sợ cái gì, lão bản là người tu tiên. Trên đại lục không người có thể địch!" Vưu Địch không quan tâm nói.

"Không thể nói như vậy, dù cho lão bản thực lực cường đại, cũng không có khả năng là địch cùng toàn bộ đại lục, cho dù có thực lực này cũng không cần thiết phải làm như vậy. Đại lục tàng long ngọa hổ, rất khó tưởng tượng có bao nhiêu cao thủ che dấu." Vưu An lắc đầu, lý trí nói.

"Ha ha. Bổn tọa lại không có mục đích ở bảo tàng. Những bảo tàng này bổn tọa lại không có hứng thú. Đã như vậy, chúng ta hãy gia nhập trận doanh Hạ gia. Dù sao trước mắt chúng ta vẫn hợp tác cùng Hạ gia, vẫn là tương đối thoải mái." Dương Thiên Vấn cùng Vưu thị song hùng đến, tất nhiên tất cả thế lực lớn cũng nhận được tin tức. Bên cao hứng nhất tự nhiên là người của Hạ gia, lúc này đây người phụ trách Hạ gia chính là chủ nhân Hạ Tề thành, Hạ vương! Một đời Hạ gia chỉ có một hoàng đế, là gia chủ. Một đời cũng chỉ có một Vương gia. Mặc kệ thế hệ này hoàng đế có bao nhiêu huynh đệ, cũng chỉ có một người được phong Vương gia. Có thể tưởng tượng, người có thể được phong Vương gia đương nhiên là nhân vật trọng

yếu Hạ gia, quyền lực thật lớn. Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, Hạ vương mới không ở trên đất phong của mình mà ở bên trong Vương đô, một là trợ giúp gia tộc đoàn kết, thứ hai chính là vì tránh rảnh rỗi.

Lần này xuất hiện bảo tàng đời xưa, vua của một nước tự nhiên không có khả năng tự mình tới đây, cho nên do Hạ vương tự mình dẫn đội

"Vị này chắc hẳn chính là Vấn Thiên cư sĩ đệ nhất thiên hạ đại sư ủ rượu tiếng tăm lừng lẫy. Thật sự là thất kính, thất kính. Hạ gia cùng Vấn Thiên tửu phường hợp tác nửa năm có thừa, tiểu Vương vẫn tục vật quấn thân, không cách nào tự mình gặp nhau, không thể tưởng được hôm nay có duyên gặp nhau ở chỗ này, thật sự là tam sinh hữu hạnh" Hạ vương gia năm nay gần bốn mươi lăm tuổi, tại Thanh Ngô quốc có quyền hành thật lớn. Nhưng không nghĩ tới là, người này không có vẻ ngông nghênh, kiêu căng, nhìn qua người này càng giống Vương gia một vương quốc.

"Nào có, nào có, hạnh ngộ, hạnh ngộ." Dương Thiên Vấn khách khí mà hoàn lễ nói. Hạ vương gia này cũng là một cao thủ Thiên Thiên, hơn nữa là cao thủ Tiên Thiên hậu kỳ! Che dấu vô cùng, trừ phi người mạnh mẽ hơn nhiều so với hắn, nếu không thật đúng không cách nào xem thấu hắn ngụy trang.

Với tư cách một trong những cao thủ Hạ gia, Hạ Tuấn Vĩ tự nhiên cũng từ Hạ Tề thành chạy tới nơi này. Không chỉ có như thế, Hạ gia còn phái ra một cao thủ bài danh thứ mười bảy trên Binh Khí phổ là Hạ Hoành Ưng! Coi như là mạnh mẽ như Hạ gia, trên Binh Khí phổ cũng chỉ chiếm ba chỗ, mạnh nhất là một người bài danh thứ tám, được xưng là Bôn Lôi đao!

Hạ Hoành Ưng bài danh trên Binh Khí phổ danh xưng là Lôi Đình đao! Hạ gia dùng đao truyền thế, nổi tiếng đại lục. Từ đao pháp theo ba cao thủ bọn hắn bài danh trên Binh Khí phổ cũng có thể thấy được.

Trừ những người này ra, Hạ gia còn phái mười ba tên cao thủ Thiên Thiên tới đây, trong đó có năm tên là Tiên Thiên hậu kỳ, cộng thêm Hạ vương gia cùng Vưu thị song hùng, cao thủ trung kiên Tiên Thiên hậu kỳ thì có tám gã! Những người khác đều là Hậu Thiên đỉnh phong võ giả, trên cơ bản đều là tiểu lâu la, số lượng nhiều hơn nữa cũng không quan trọng.

Đã không phải là lần thứ nhất hợp tác, một nhóm ba người Dương Thiên Vấn gia nhập Hạ gia trận doanh.

Trong sơn cốc, phân chia rõ ràng thành mười hai nơi trú quân. Tất cả các khu đều có hai ba mươi doanh trướng. Mười hai thế lực đều có ngoại viện tương ứng, có rất nhiều tán tu, có rất nhiều tiểu thế lực như là Dương Thiên Vấn như vậy chạy tới tham gia náo nhiệt. Đương nhiên những tiểu thế lực này không thể so sánh được nếu một khi liên hợp lại. Những tiểu thế lực này tuyệt đối là đối tượng thích hợp để làm pháo hôi.

Cái bánh ngọt này chỉ có cao thủ Thiên Thiên mới có tư cách vào tranh đoạt, những người khác chạy tới kiếm tiện nghi, đều bị người canh miệng hang đuổi đi hoặc là tiêu diệt.

Một buổi tối trôi qua, Dương Thiên Vấn đã chiếm được tin tức từ chỗ Hạ vương. Mười hai thế lực lớn không có khả năng một mực chiếm đoạt. Đánh cũng không có khả năng đánh nhau. Nếu như đánh không được, vậy cũng chỉ có cách thỏa hiệp.

Hơn nữa đêm qua, Dương Thiên Vấn cũng nói thẳng ra mục đích của mình. Mục đích của hắn chính là tấm bia đá trong bảo tàng, tất cả tấm bia đá đều phải để cho hắn xem qua. Hắn được tự do chọn lựa ba mươi tấm bia đá trong đó. Nếu như không có đủ bia đá, vậy khấu trừ vào trong hóa đơn hợp tác của hai bên.

Điều duy nhất Dương Thiên Vấn cần phải làm là ượn Vưu thị song hùng, hai cao thủ Tiên Thiên hậu kỳ.

Đối với một điểm này Nếu như vẫn là người bảo tiểu như trước, Vưu thị song hùng chắc chắn sẽ không chịu, nhưng hiện tại Dương Thiên Vấn nói một câu, hai người bọn họ tuyệt đối sẽ không phản bác một câu.

Bởi vì thực lực chênh lệch, thực lực Dương Thiên Vấn sâu không lường được, Vưu thị huynh đệ còn xa mới có thể chống lại, hai người bọn họ cũng có ý định thuần phục Dương Thiên Vấn.

Suy nghĩ thuần phục này vẫn đang không ngừng mà càng ngày càng sâu sắc.

Mười hai thế lực lớn trải qua qua vài ngày nữa đàm phán, rốt cục đạt thành hiệp nghị. Mười hai thế lực cộng đồng xuất lực, trước tiên đào móc bảo tàng này lên, lại dùng thực lực phân phối bảo tàng. Nói cách khác, ngươi có bao nhiêu thực lực thì chiếm bấy nhiêu phần, tuyệt đối không có chuyện chia đều!

Mà mười hai thế lực này đã đạt thành hiệp nghị, tất cả lực lượng đều được sử dụng, khắp nơi điều tập vạn lao động đi đào móc. Chỉ trong thời gian ngắn ngủn nửa tháng, một sơn cốc nhỏ bị đào rỗng, trong sơn cốc là một mảnh khu kiến trúc dưới mặt đất, làm cho người ta cực kỳ giật mình. Trong khoảng thời gian này Dương Thiên Vấn ở trong núi thu thập vật liệu, hoặc là kiếm chút ít món ăn dân dã, nếm thức ăn tươi.

Bây giờ thoạt nhìn Dương Thiên Vấn tựa hồ không có biến hóa trong nửa tháng. Nhưng trên thực tế, biến hóa cũng lớn, Dương Thiên Vấn đã đột phá Tích Cốc kỳ, tiến vào đến cảnh giới tu chân kế tiếp, Giả Đan kỳ. Giai đoạn này là thời kì tích súc Kim Đan, cần năng lượng khổng lồ. Thế nhưng, điều này đối với Dương Thiên Vấn mà nói, chẳng qua là thời gian nhàn rỗi, bởi vì Dương Thiên Vấn có đại lượng tiên thạch có thể tiêu xài. Mỗi khi cần cái này, Dương Thiên Vấn thường cảm thán trước kia sáng suốt, may mắn trước kia hắn không ném đi những tiên thạch này, nếu không thời gian này hắn có thể rất khổ sở. Không có tiên thạch, Dương Thiên Vấn rất khó tu luyện ở đại lục có linh khí mỏng manh như này. Hắn sẽ không biết phải ở nơi này bao lâu mới có thể tu luyện tới trình độ rời khỏi được khối đại lục này.

Tu vi pháp lực tiến giai đến Giả Đan kỳ, Dương Thiên Vấn tin tưởng với lực lượng của chính mình, hắn đã là vô địch, không có đối thủ ở trên đại lục phàm nhân này, coi như là tại Tu Chân Giới, cao thủ Kim Đan bình thường cũng có thể tiêu diệt được!

Về phần thu thập đến những vật liệu này, tất cả đều là một ít phàm phẩm, chẳng qua là đủ năm, dùng để luyện chế Tăng Nguyên đan, loại đan dược cấp thấp này là đủ rồi.

Tăng Nguyên đan, là đan dược cấp thấp nhất Tu Chân Giới, là cho tay mơ phục dụng từ Tích Cốc kỳ trở xuống, gia tăng linh lực hai mươi năm khổ tu. Võ giả ăn vào, nói thí dụ như Vưu thị song hùng, cao thủ Tiên Thiên hậu kỳ, đủ để cho bọn hắn đột phá tầng bình cảnh của Tiên Thiên hậu kỳ.

Cũng như đối với cao thủ Tiên Thiên đỉnh phong, nói thí dụ như cường giả sắp xếp thứ sáu đến thứ ba mươi Binh Khí phổ, hai mươi lăm cao thủ này, bọn hắn chính là cao thủ Tiên Thiên đỉnh phong. Chẳng qua là Tiên Thiên đỉnh phong cũng chia thành ba tiểu cấp độ Sơ Nhập, Cực Hạn, Đại Viên Mãn.

Cường giả bài danh thứ sáu đến thứ mười, năm cường giả này chính là thuộc về cấp độ Đại viên mãn, mà cao thủ cấp độ này phục dụng Tăng Nguyên đan, năm đến mười viên là có thể đột phá đến Tích Cốc kỳ, dùng võ nhập đạo.

.

Hiện tại Dương Thiên Vấn luyện chế viên thuốc này là vì dùng phòng ngừa vạn nhất. Vạn nhất bên trong bảo tàng này không có thần vị chính mình muốn tìm, vậy hắn cũng chỉ còn cách hiệu triệu mười hai thế lực lớn nơi đây cùng một chỗ vì chính mình mà tìm thần vị, trả thù lao chính là Tăng Nguyên đan này. Có thể nhập Tiên Thiên, Tiên Thiên đỉnh phong, Đại viên mãn, năm viên đan dược là có thể đột phá bình cảnh. Tăng Nguyên đan xuất hiện sẽ dẫn tới toàn bộ đại lục điên cuồng!

Trước kia, Dương Thiên Vấn chưa đủ thực lực cho nên hắn ném Thiên Hạ vô song ra ngoài làm mồi. Thời gian hai năm trôi qua, Dương Thiên Vấn đã tích lũy đủ thực lực, Tăng Nguyên đan xuất hiện cũng thuận lý thành chương.

Nói trắng ra là, Dương Thiên Vấn muốn toàn bộ mọi người đại lục làm công cho hắn, làm ọi người trên đại lục tìm thần vị giúp hắn.

Cách này so với việc tự mình tìm kiếm thì nhanh hơn rất nhiều hơn nữa cũng là cách duy nhất.

Đương nhiên, Dương Thiên Vấn gióng trống khua chiêng đi tìm tấm bia đá, tuyệt đối sẽ khiến cho tất cả thế lực nghi hoặc, bọn hắn nhất định sẽ muốn biết đến tột cùng tấm bia đá có bao nhiêu giá trị. Cuối cùng Dương Thiên Vấn trả giá bằng bảo vật Tăng Nguyên đan.

Kỳ thật, đây chỉ là vấn đề một mỗi người một ý. Loại Tăng Nguyên đan này, người khác cầm nó là bảo vật, nhưng trong mắt Dương Thiên Vấn, nó chính là phế vật, giá trị của nó còn lâu mới bằng tiên thạch Dương Thiên Vấn hao phí lúc tu luyện. Ài, so sánh Tăng Nguyên đan cùng tiên thạch quả thực chính là ô nhục tiên thạch.

Mà thần vị, trong mắt phàm nhân. Nó chính là tấm bia đá, nhiều lắm thì một tấm bia đá không cách nào bị hủy diệt, không hơn không kém. Người bình thường không muốn có được nó, cũng không có khả năng có

được nó.

Năm đó Dương Thiên Vấn cũng là bởi vì hỗ trợ đại nhân vật, mới bất ngờ mà có được nó. Lúc ấy chẳng qua hắn vẫn chỉ coi nó như là thần khí phòng ngự linh hồn. Trên thực tế, sau rất nhiều năm tới nay, Dương Thiên Vấn mới biết được giá trị chính thức của nó.

Cho nên, Dương Thiên Vấn cũng không quan tâm những người phàm tục này sẽ nghĩ thế nào đối với thần vị này. Với năng lực của bọn hắn, vĩnh viễn không có khả năng nghiên cứu ra điểm khác thường của thần vị, vô luận quan sát như thế nào đi nữa nó chỉ là một khối đá cứng rắn.

.

Đương nhiên, một khối thần vị từ thượng giới rơi xuống cũng có chút đặc thù, nó khẳng định đã bị Thần Hoàng hạ cấm chế, cấm chế này vẫn không biết là một dạng cấm chế gì.

Thời gian này Dương Thiên Vấn thu thập vật liệu. Trong quá trình luyện chế đan dược, thời gian chậm rãi trôi qua. Dù sao trong núi rừng khắp nơi là thức ăn, hơn nữa điều trùng hợp chính là có một cái hồ nhỏ cách sơn cốc không xa, cho nên sinh hoạt hàng ngày không thành vấn đề. Hơn nữa, cho dù có vấn đề, Dương Thiên Vấn sớm có thể Tích Cốc rồi.

Thoáng chớp mắt nửa năm qua đi, mà toàn bộ công tác đào quật cũng hoàn thành gần như xong xuôi. Mười hai thế lực lớn cùng nhau kiểm lại thu hoạch, số lượng cực lớn đến mức khiến các thế lực đều đỏ mắt.

Thế nhưng, những người phụ trách những thế lực lớn này đều là người từng trải trong xã hội, khống chế được lý trí. Kế tiếp chính là vấn đề trao đổi, phân phối lợi ích.

835. Chương 836: Kế Hoạch Tăng Nguyên Đan

Quyển 11: Chúa tể

Chương 836: Kế hoạch Tăng Nguyên đan

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Tất cả đồ vật đã được khai quật lên. Điều duy nhất còn lại chính là thương lượng phân phối chiến lợi phẩm như thế nào. Khu kiến trúc quy mô dưới mặt đất dưới sự khai quật của hơn mười vạn người, đã hiện ra. Mười hai thế lực lớn đại biểu cho các thế lực cao cấp nhất trên đại lục này, tự nhiên không cần lo lắng bị đánh cướp hay gặp phiền toái.

Triệu tập hơn mười vạn người đến này đào bảo được coi là cái gì?

Dương Thiên Vấn lợi dụng tình hình tìm kiếm tài nguyên, luyện chế ra một lò Tăng Nguyên đan. Với tình độ luyện đan của Dương Thiên Vấn, loại đan dược cấp thấp này có tỷ lệ thành công là 100%. Một lò có chừng ba trăm viên, sở dĩ chỉ có như vậy là bởi vì kích cỡ của lò đan nhỏ cùng số lượng vật liệu hạn chế. Nếu như Dương Thiên Vấn dùng lò bát quái để luyện, hắn có bao nhiêu vật liệu thì có thể luyện chế bấy nhiêu Tăng Nguyên đan.

Ba trăm viên. Theo suy đoán của Dương Thiên Vấn thì số lượng này không ít.

Một đêm, Hạ vương gia tới tìm Dương Thiên Vấn. Ngay khi vòa cửa, Hạ Vương gia đã đi vào vấn đề chính: "Sáng sớm ngày mai, chính là thời gian mười hai thế lực lớn chúng ta hội nghị thương lượng. Nếu như cư sĩ không có chuyện, thì không nên xông loạn khắp nơi thì tốt hơn. Bởi vì một khi vạn nhất chúng ta không thể đồng ý, có thể sẽ dẫn tới một hồi huyết chiến."

Dương Thiên Vấn nghe xong, tâm tư khẽ động. Hắn lên tiếng nói: "Không biết tại hạ có vinh hạnh cùng Hạ vương gia đi tham gia cuộc náo nhiệt này hay không?"

Hạ vương gia nghe xong, trong lòng tính toán được mất. Để cho Dương Thiên Vấn cùng đi? Đây thật sự là một chủ ý rất hay. Dương Thiên Vấn cùng đi, hai bảo tiêu của hắn cũng sẽ đi theo, có thể trước mặt các thế lực khác cho thấy hai bên có quan hệ hỗ trợ với nhau, đây không phải là chuyện nhỏ.

"A, cư sĩ muốn đi tham gia náo nhiệt, vậy tại hạ tự nhiên không thể không đồng ý." Hạ vương gia nghĩ xong liền gật đầu đáp. Nói xong hắn ngồi lại trò chuyện trong chốc lát rồi đứng dậy cáo từ.

Dương Thiên Vấn chắp tay tiễn đưa nói: "Vương gia đi thong thả."

"Lão bản, những thế lực lớn kia tranh đấu với nhau, tại sao ngài phải tham gia vào trong đó? Những thế lực này không một cái nào là thiện lương." Vưu thị huynh đệ nghi ngờ hỏi.

"Ta tự có chừng mực." Dương Thiên Vấn mở quạt giấy, nhẹ nhàng đong đưa, vẻ mặt vui vẻ. Hội nghị, nói là hội nghị, kỳ thật chính là đi phân phối lợi ích. Đối mặt với một khối bánh ngọt lớn như bảo tàng đời xưa, có thế lực nào không muốn chia nhiều hơn một ít sao?

Hạ vương gia đại biểu Hạ gia, mang theo ba người Dương Thiên Vấn, đi vào chính giữa sơn cốc, đi đến trụ sở tạm thời. Trụ sở này được dựng ra ngay trong đêm qua, do mười hai thế lực lớn cộng đồng giám sát, không ai có thể di chuyển hay động tay chân ở chỗ này.

Trụ sở tạm thời, là một trụ sở lộ thiên. Chỉ có hơn mười cái ghế dựa, ngay cả một chiếc án cũng không có. Thế nhưng chung quanh vẫn dùng lều vải vây lại.

Khi Hạ vương gia mang theo Dương Thiên Vấn đi vào hội sở, trong hội trường đã ngồi không ít người, mỗi người đều là cao thủ cấp bậc Tiên Thiên.

"Cư sĩ, ngài có nhìn thấy hán tử áo đen một mực nhắm mắt dưỡng thần không? Người này chính là Phó minh chủ Tà Đạo Minh, bài danh gần với Lãnh Ngạo Thiên trên Binh Khí phổ. Người này giỏi về sử dụng Ngọc Địch, thực lực tương đương cường hãn. Tám lão giả ngồi bên kia chính là chưởng môn tám phái của liên minh tám phái. Bọn hắn không chỉ là trưởng môn của một phái, hơn nữa mỗi người đều là cao thủ bài danh trên Binh Khí phổ đại lục. Tính toán ra, trên Binh Khí phổ có ba mươi cao thủ, ít nhất có hơn một nửa đã đến từ các tông phái." Hạ vương ngồi ở bên người Dương Thiên Vấn, giới thiệu cho Dương Thiên Vấn.

Lại một lát sau, tất cả các thế lực đều tới đông đủ. Hạ vương chỉ vào hai lão giả lục tuần cuối cùng đi tới nói: "Hai người này chính là tông chủ Kiếm khí nhị tông, trên Binh Khí phổ xếp thứ sáu cùng thứ bảy, Kiếm khí nhị tông vốn là chính là một tông phái thần bí nhất đại lục, thế nhưng sau đó phân chia thành hai tông môn, nội tình thâm hậu, thực lực thần bí. Tà Đạo Minh chiếm năm danh ngạch trên Binh Khí phổ. Minh chủ của bọn hắn chính là cường giả bài danh đệ tam.

Nếu như không phải Kiếm khí nhị tông phân chia, chỉ sợ liên minh tám phái căn bản cũng không phải là đối thủ của Tà Đạo Minh."

Đương nhiên, Hạ vương gia cũng không phải nhận thức toàn bộ người nơi này, nhưng là đối với những người có danh tiếng hắn vẫn có thể chỉ ra được, giải thích rất rõ ràng với Dương Thiên Vấn, cũng làm cho Dương Thiên Vấn từ đó có thể hiểu rõ mức độ võ giả đỉnh cấp đại lục.

Ở nơi khác, một võ giả mới vào cảnh giới Tiên Thiên có thể dẫn một loạt sự thay đổi dây chuyền, thế nhưng ở chỗ này, Tiên Thiên sơ kỳ còn không có tư cách để vào. nguồn

Vưu thị song hùng theo chức trách mà đứng ở sau lưng Dương Thiên Vấn, mà ngay cả người của Hạ gia đến mời bọn hắn ngồi xuống, bọn hắn cũng không ngồi, cũng không nói chuyện.

"Ah, là ta hồ đồ, vị này chính là đệ nhất thiên hạ đại sư ủ rượu, Vấn Thiên cư sĩ, Dương Thiên Vấn, Dương công tử." Hạ vương gia giới thiệu nói.

Tuy mọi người sớm có đáp án, nhưng vẫn cực kỳ chấn động nói: "Nguyên lai là Dương cư sĩ. Thật sự ngưỡng mộ đã lâu, ngưỡng mộ đã lâu."

"Chư vị khách khí." Dương Thiên Vấn chắp tay nói, trên mặt xuất hiện dáng vẻ tươi cười.

Ngay lúc đó Hạ vương gặp lên tiếng nói sang chuyện khác: "Chư vị, người cũng tới đông đủ, chúng ta nên đàm luận chính sự"

"Chính sự đương nhiên cần phải đàm phán thế nhưng chúng ta muốn biết Vấn Thiên cư sĩ dùng dạng thân phận gì tới đây tham gia đại hội?" Phó minh chủ Tà Đạo Minh lên tiếng hỏi.

Hạ vương gia nhíu, đang muốn lên tiếng.

Dương Thiên Vấn đoạt trước một bước mà đáp: "Tại hạ là vì tấm bia đá cổ đạ ở bên trong bảo tàng mà đến. Tại hạ lần này rời núi chính là vì tìm một tấm bia đá do ta tổ tiên đánh rơi. Các ngươi có thể yên tâm, ta đối với những vàng bạc tài bảo, thần binh lợi khí kia tuyệt đối không có hứng thú. Nếu như chư vị đáp ứng tại hạ, để hạ tại vào trong bảo tàng tìm kiếm. Tìm một tấm bia đá bị thất lạc. Nếu có, ta chỉ lấy nó, không có thì thôi. Mặc kệ trong này có hay không có, mỗi một thế lực, ta đều dâng tặng một trăm hũ Thiên Hạ vô song".

"Hả? Rốt cuộc là tấm bia đá gì mà lại để cho Dương cư sĩ khẩn trương như thế?" Tà Đạo Minh Phó minh chủ tựa hồ cố ý gây khó dễ cùng Dương Thiên Vấn, lên tiếng truy vấn.

"Không có gì. Tấm bia đá này chính là tấm bia đá tổ tiên Dương mỗ truyền thừa xuống, cấu trúc Thiên Ngoại thiên thạch, vô cùng cứng rắn. Chính là bảo vật gia truyền của gia tộc ta, tuy nhiên lại thất lạc trong một đời trước đây. Cho nên, Dương mỗ có trách nhiệm tìm nó về." Dương Thiên Vấn nói dối mà mặt không đỏ tim không đập thình thịch, nói đạo lý rõ ràng.

"Thế nào, Phó minh chủ, ngay cả tấm bia đá gia truyền của nhà ta cũng có hứng thú sao? Thế nhưng, không sao chỉ cần tìm được tấm bia đá, Dương mỗ không ngại để ọi người chậm rãi thưởng thức." Dương Thiên Vấn bổ sung.

Dương Thiên Vấn vừa nói như vậy, mọi người cũng không lên tiếng hỏi nữa, cẩn thận suy nghĩ một chút. Nếu quả thật là một tấm bia đá, dùng để đổi một trăm hũ Thiên Hạ vô song, không bỏ công sức mà cũng kiếm được lợi ích.

Cần phải biết rõ một trăm hũ Thiên Hạ vô song có giá trị xa xỉ. Đương nhiên, bất kỳ người nào cũng sẽ có nghi ngờ đối với lời nói của Dương Thiên Vấn. Đồng thời đã có hứng thú thật lớn đối với tấm bia đá. Với những thế lực này cho dù bọn họ tìm ra vật Dương Thiên Vấn hắn muốn, cho dù bọn hắn có hứng thú thế nào đi nữa, cũng không nghiên cứu ra cái gì.

Về phần bọn họ phân phối lợi ích như thế nào, Dương Thiên Vấn cũng chẳng muốn quản!

Vài ngày sau, mười hai thế lực lớn thỏa hiệp với nhau. Quyết định dùng vũ lực để tranh đoạt hạn ngạch, mỗi lần một bên phái ra đại biểu, tham gia đấu võ, dùng thực lực làm chủ.

Đương nhiên, cái này không quan hệ cùng Dương Thiên Vấn, Dương Thiên Vấn đã đạt thành hiệp nghị cùng mười hai thế lực lớn. Hắn chẳng qua là tìm bảo vật gia truyền mà thôi. Có thì lấy đi, không có thì cũng chẳng sao.

Mười hai thế lực dùng thực lực quyết định phân chia. Điều này lại khiến cho đến Dương Thiên Vấn vô cùng phiền muộn. Dùng thực lực giải quyết vấn đề sẽ mất vài ngày. Thật lãng phí thời gian. Còn nữa, các thế lực điều động binh lực, chiêu mộ nhiều cao thủ như vậy, nhưng trên thực tế, cn bản cũng không dùng bao nhiêu người. Tất cả mọi người đều có băn khoăn. Mọi người đều biết không cách nào độc chiếm. Những cao thủ này bày biện ở chỗ này kỳ thật cũng chỉ là vì tăng thêm thực lực lúc đánh bạc. Nói thí dụ như, lần phân phối này sẽ chia đều toàn bộ bảo tàng thành hai tư phần, trong đó mười hai phần là riêng, thuộc sở hữu của các thế lực. Đây là điều chắc chắn. Mười hai phần còn lại, cũng lấy định mức mỗi thế lực một phần, thế nhưng phần hạn mức này lại có thể bị mười một thế lực còn lại cướp đoạt. Mỗi một thế lực chỉ có thể ra tay một lần, ngươi thua thì phần đó sẽ của người khác. Người thắng, vậy phần của người khác sẽ là của ngươi.

Phương án phân phối chính là chủ ý của Dương Thiên Vấn, nếu không với chỉ số thông minh của những người này, còn không biết phải tranh cãi nhau tới khi nào.

Các thế lực đều có cao thủ trấn giữ, phái bọn hắn ra giao đấu là xong. Thế nhưng phương pháp phân chia này đối với những thế lực vốn nhỏ bé, yếu ớt một chút thì lại không công bằng.

Nói thí dụ như Kiếm khí nhị tông, bọn hắn ra tay trên cơ bản chính là chắc chắn thắng. Cho nên bọn họ nhất định có thể đạt được hơn một phần bảo tàng. Thế nhưng điều này cũng vẫn còn xem bên nào xui xẻo là đối thủ của bọn họ.

Dương Thiên Vấn đưa ra chủ ý này, cũng có ý tứ ly gián mười hai thế lực lớn này. Tuy nhiên vốn giữa bọn họ đã có khoảng cách, Dương Thiên Vấn vẫn hy vọng khoảng cách giữa bọn họ càng lớn càng tốt, thậm chí còn kết oán thù với nhau.

Nói như vậy. Hắn cái này biên giới người, cũng từ đó thủ lợi, bọn hắn càng không đoàn kết, khi hắn tìm thần vị lại càng có lợi.

Bảo tàng, các thế lực chuẩn bị phân chia toàn bộ bảo tàng.

Hoàng thất các quốc gia tự nhiên cảm thấy hứng thú đối với binh khí áo giáp, vàng bạc châu báu. Mà các môn các phái thì càng cảm thấy hứng thú đối với thần binh lợi khí, công pháp cổ xưa, cùng với thiên tài địa bảo.

Đương nhiên khi phân phối, tỉ trọng bất đồng, nhưng tất cả các thế lực đều có phần.

Dương Thiên Vấn liền so sánh bi kịch, tấm bia đá, Dương Thiên Vấn tìm được rất nhiều. Trên bia đá có ghi lại lịch sử, có ghi lại công pháp. Cũng có bia đá ghi lại công lao to lớn của hoàng đế thời đại trước, nhưng lại không có thần vị Dương Thiên Vấn muốn tìm!

Mặc dù có kết quả này, trong nội tâm sớm Dương Thiên Vấn đã đoán trước, thế nhưng sau khi có được kết quả, Dương Thiên Vấn vẫn tránh không khỏi có chút mất mát.

Tầng thấp giao diện này, một ngày ở thượng giới, nơi đây gần trăm năm. Có rất nhiều thời gian cho Dương Thiên Vấn tiêu xài, cũng có rất nhiều thời gian cho Dương Thiên Vấn lớn lên, nhưng nếu như sớm đi tìm được thần vị, vậy cũng hoàn mỹ.

Thế nhưng một khi bảo tàng này không có thu hoạch, Dương Thiên Vấn lập tức quyết định thừa dịp thủ lĩnh mười hai thế lực lớn đại lục đều có mặt ở nơi này, thi hành kế hoạch Tăng Nguyên đan.

Tuy kế hoạch này sẽ khiến toàn bộ đại lục điên cuồng, đây cũng không phải chuyện gì quan trọng, nhưng Dương Thiên Vấn nhất định thi hành kế hoạch điên cuồng này.

Sao đêm treo trên cao, Dương Thiên Vấn đứng ở đỉnh núi, gió thổi, nhìn sao trên trời. Vưu thị song hùng đứng ở sau lưng Dương Thiên Vấn, hoàn toàn mang phong thái của bảo tiêu.

"Hai người các ngươi mắc kẹt tại Tiên Thiên hậu kỳ, đã bao nhiêu năm?" Dương Thiên Vấn đột nhiên hỏi.

"Mười năm." Vưu thị huynh đệ đáp, dựa theo lý lịch, hai người bọn họ cũng đủ tư cách bài danh trên Binh Khí phổ. Chẳng qua Binh Khí phổ của đại lục này từ trước đến nay đều đề cao thực lực , mà không phải luận lý lịch.

"Ừ, mười năm, cũng hoàn toàn chính xác rất dài rồi"

"Ngày mai, ngày mai ta cho các ngươi cơ hội đột phá. Thế nhưng điều này còn phải muốn xem các ngươi có tin tưởng hay không?" Dương Thiên Vấn ngẩng đầu nhìn ánh trăng trên không trung, cảm thán nói. Kỳ thật trong nội tâm Dương Thiên Vấn cũng không muốn thi hành kế hoạch này. Kế hoạch này quá lớn làm cho người ta chú ý, không phù hợp hành sự của Dương Thiên Vấn. Hắn đang một mực suy tư xem có nên thực hiện kế hoạch điên cuồng này hay không, cuối cùng Dương Thiên Vấn vẫn quyết định chấp hành kế hoạch này!

Sáng sớm hôm sau, các thế lực chất đồ vật đoạt được lên xe, chuẩn bị chở đi, vận chuyển bảo tàng thu được của mình. Tất cả các thế lực đều muốn tất cả bày tất cả thực lực của mình ra ngoài sáng. Tà Đạo Minh minh chủ, tự mình xuất quan để phụ trách việc này, bởi vì lần này Tà Đạo Minh thu hoạch rất lớn.

Đi đến sơn cốc, Dương Thiên Vấn lớn tiếng nói với mọi người trong sơn cốc: "Chư vị, xin chờ một lát, Dương mỗ có một số giao dịch muốn thương lượng cùng tất cả thế lực ở đây.

Những người ở chỗ này đều từng gặp mặt Dương Thiên Vấn. Bọn họ vẫn tin tưởng Dương Thiên Vấn, dù sao lúc này đây Dương Thiên Vấn hoàn toàn không lấy bất kỳ vật gì, không hề động qua vật nào.

Dương Thiên Vấn mang theo Vưu thị song hùng đi tới, vừa đi vừa nói chuyện: "Không biết mọi người có quen thuộc hai bảo tiêu của ta hay không?"

Mọi người có chút mơ hồ, không rõ ý tứ của Dương Thiên Vấn, thế nhưng dù không hiểu rõ ý nghĩa thực sự, tất cả đều không hẹn mà cùng gật đầu nói: "Đương nhiên, một trong những bảo tiêu mạnh nhất đại lục, tên tuổi Vưu thị song hùng tự nhiên không phải hư danh."

"Được, nếu như vậy, mọi người cũng biết tu i của hai người bọn họ? Hai người bọn họ mắc kẹt tại Tiên Thiên hậu kỳ đã mười năm rồi. Mười năm đều không tiến thêm." Dương Thiên Vấn nói xong, hắn dừng lại, lập tức lấy ra một cái bình ngọc, đổ ra hai hạt Tăng Nguyên đan màu đỏ thắm.

"Ăn chúng." Dương Thiên Vấn đưa hạt đan dược cho Vưu thị song hùng và nói.

"Vâng." Vưu thị song hùng không chần chờ chút nào mà nuốt xuống. Lập tức, trong Đan Điền một cỗ chân khí thuần túy dầy vô cùng bắt đầu bốc lên, lưu chuyển kỳ kinh bát mạch toàn thân.

Hai người ngồi xuống ngay tại chỗ, dựa theo công pháp bản thân tu luyện.

"Cư sĩ, đây là có chuyện gì?" Mọi người nghi ngờ nhìn một màn này, trong lòng có một ít suy đoán, nhưng lại không dám khẳng định.

"Các ngươi chờ một lát sẽ biết, không cần quá sốt ruột." Dương Thiên Vấn cười híp mắt nói. Người tụ tập ở chỗ này cũng càng ngày càng nhiều, mấy vị cao thủ quen thuộc đều không hẹn mà cùng mà hoảng sợ nói: "Không, điều đó không có khả năng! Tiên Thiên đỉnh phong? Như vậy đã đột phá sao?"

Hạ vương gia kích động vạn phần nhìn màn này, mở miệng hỏi: "Cư sĩ, chẳng lẽ là do hai hạt đan dược vừa rồi?"

"Đúng vậy, loại đan dược này có tên là Tăng Nguyên đan. Là do ta tỉ mỉ nghiên cứu ra, võ giả dưới Tiên Thiên đỉnh phong chỉ cần một viên là có thể đột phá bình cảnh. Nói cách khác, Hậu Thiên đỉnh phong ăn vào là có thể tiến vào Tiên Thiên, Tiên Thiên sơ kỳ bình cảnh ăn vào là có thể đột phá đến Tiên Thiên trung kỳ. Mà tình huống của hai người bọn họ, các ngươi cũng nhìn thấy." Dương Thiên Vấn bình tĩnh gật đầu thừa nhận nói.

"Thần, thật sự là thần kỳ! Như vậy Tiên Thiên đỉnh phong Đại viên mãn thì sao?" Hạ vương gia lên tiếng nói.

"Mười viên, là có thể đột phá!" Dương Thiên Vấn khẳng định đáp.

"Bao nhiêu tiền, ta mua toàn bộ! Dương cư sĩ. Hạ gia chúng ta cùng ngài hợp tác gần hai năm, tất cả mọi người rất vui sướng, tin tưởng chúng ta có lòng tin với nhau. Ngài hãy yên tâm, chúng ta muốn mua toàn bộ số thuốc này" . Hạ vương gia hoàn toàn không coi ai ra gì, bởi vì toàn bộ tâm tí cuuar hắn đều bị Tăng Nguyên đan hấp dẫn, hoàn toàn đã quên hoàn cảnh lúc này không thích hợp nói mấy cái này.

"Đan dược! Chúng ta cũng muốn mua, Dương tiên sinh, ngài ra giá. Ngươi ra bao nhiêu, chúng ta tuyệt đối không trả giá." Con mắt vô số người ở đây đều đã sáng lên.

"Mọi người yên tĩnh một chút." Dương Thiên Vấn làm Lã Vọng buông cần. Chắc hẳn hiện tại trong nội tâm những người này, đại bộ phận đều ngấm ngầm có chủ ý đánh cướp hàng của mình.

"Tất cả những người ở đây, các vị trước tiên mang thứ bảo tàng trở về, không cần lo cho chúng ta. Người phụ trách mười hai thế lực lớn đều ở lại, ngoại trừ mấy cao thủ quan trọng, những người khác đều dựa theo bắt đầu, áp giải bảo tàng trở về" Dương Thiên Vấn nói tiếp.

Chỉ chốc lát sau, mọi người trong cốc đi hết, nhưng Dương Thiên Vấn biết rõ tin tức này sẽ khuếch tán ra ngoài, khuếch tán đến toàn bộ đại lục. Phàm nhân vĩnh viễn không biết chừng mực. Mục đích chính của Dương Thiên Vấn chính là kích thích tính này sau đó khiến người ta vì nó mà làm động lực, giúp mình tìm thần vị. Dương Thiên Vấn muốn trước khi hắn tu luyện đến Nguyên Anh kỳ phải lật tung đại lục này một lần! "

"Thiên Ngoại thiên thạch bia, chúng ta ngay ở chỗ này định ra một quy củ. Một lọ đan dược có ba mươi hạt thần đan. Ta có ba bình như thế này! Các ngươi ai có thể tìm cho ta tấm bia đá ta muốn, ba bình Tăng Nguyên đan này ta sẽ đưa cho người đó!" Dương Thiên Vấn lớn tiếng tuyên bố, đồng thời bổ sung: "Bình đan dược này có thể cam đoan hiệu quả ngàn năm không hỏng. Nói cách khác, các ngươi ai được ba bình

đan dược này, bất kể là xưng bá đại lục hay là kéo dài truyền thừa gia tộc ngàn năm cũng thế, cũng không có chuyện bị hỏng không dùng được".

Những người này đều điên cuồng, ngàn năm không hỏng. Nếu như đan dược này thật sự thần kỳ đúng như theo lời g Dương Thiên Vấn, chỉ cần mười viên, gia tộc có thể nhiều hơn cường giả Top 5 trên Binh Khí phổ, như vậy giá trị của nó quả thực không thể dùng ngôn ngữ để biểu đạt. Nếu quả thật muốn tìm một từ để hình dung, thậm chí còn thể nói là chí bảo tiên thiên.

"Vậy nếu cường giả đã vượt qua cảnh giới Tiên Thiên?" Tà Đạo Minh Phó minh chủ truy vấn.

"Sử dụng xong ba bình. Người này có thể tiến vào cảnh giới phàm trần nhập thánh!" Dương Thiên Vấn nhàn nhạt đáp.

Một đạo hắc ảnh từ đỉnh núi đằng xa, bay vút lên hạ xuống, nhấp nhô mấy cái dùng tốc độ cực nhanh mà chạy tới.

"Theo như lời các hạ thì đó là sự thật sao?" Một giọng nói nam nhân hùng hậu vang lên. Lập tức một trung niên nhân mặc áo choàng màu tím, lông mi thô đen, vẻ mặt sát khí nhảy tới trong trường.

"A…! Hắc Dạ Ma Quân. Ngươi, ngươi không phải bế quan sao?" tông chủ Kiếm khí nhị tông hoảng sợ nói. Hiển nhiên Hắc dạ ma quân xuất hiện đã làm rối loạn kế hoạch của bọn họ.

Bài danh thứ ba trên Binh Khí phổ, Tà Đạo Minh minh chủ, tà đạo đệ nhất cao thủ, Hắc Dạ Ma Quân!

"Bảo tàng chuyện lớn như vậy, sao ta còn có thể bế quan? Bổn tọa sớm đã tới rồi. Chẳng qua là không muốn khiến cho Kiếm Khí Nhị lão chú ý mà thôi." Hắc Dạ Ma Quân nhàn nhạt nói.

"Hoàn toàn chắc chắn!" Dương Thiên Vấn khẳng định hồi đáp.

"Nếu thế cuộc làm ăn này làm được! Chỉ là của ta muốn kiểm nghiệm hàng trước, ta không tin ngươi." Hắc Dạ Ma Quân ngạo mạn nói.

"Khách nhân của ta, ta dựa vào cái gì cho ngươi kiểm hàng?" Dương Thiên Vấn lạnh nhạt phản bác.

Sắc mặt Hắc Dạ Ma Quân đen lại, hai tay chậm rãi xiết chặt, trầm giọng nói: "Thế giới này, cường giả sinh, kẻ yếu chết! Ta còn mạnh hơn so với ngươi, ta nói, ngươi phải nghe!"

Mọi người ở đây đều khôngtỏ thái độ. Xem điệu bộ này, Hắc Dạ Ma Quân rõ ràng muốn mạnh mẽ cướp đoạt đan dược. Thế nhưng mọi người tựa hồ cũng không có ý tứ ngăn cản, bởi vì cho dù Hắc Dạ Ma Quân đạt được đan dược, hắn cũng phải lấy ra chia xẻ cùng tất cả thế lực ở đây, nếu không hắn chỉ có thể tự chịu diệt vong!

Dáng vẻ Dương Thiên Vấn lại hoàn toàn giống như không quan tâm, trong khi đó Vưu thị song hùng cũng thức thời không tiến lên một bước, cung kính đứng ở sau lưng Dương Thiên Vấn, không xen vào. Bởi vì hai người bọn họ biết rõ một ít chi tiết về Dương Thiên Vấn, cũng nghe chính Dương Thiên Vấn thừa nhận mình là người tu tiên.

"Ừ. Đúng, ngươi nói rất đúng! Thế giới này chính là thế giới mà kẻ mạnh được yếu thua. Các hạ là cường giả bài danh đệ tam Binh Khí phổ đại lục, hơn nữa là cường giả đã vượt qua cảnh giới Tiên Thiên, ta nói đúng không?" Dương Thiên Vấn khẽ nhếch miệng, lộ ra một vẻ tươi cười tà dị.

Hắc Dạ Ma Quân rất tự phụ đối với thực lực của mình, tuy nhiên trong lòng của hắn cũng đang kỳ quái. Vì nguyên nhân gì mà một người bình thường dưới tình huống như thế này lại trông rất thong dong, nhưng hết thảy những điều này lại vì tính tự phụ của hắn mà bỏ qua, bởi vì lúc trước hắn đã tra xét rõ ràng. Người này toàn thân cao thấp không có chút chân khí. Chỉ là một người bình thường. Có lẽ người có bản lĩnh đều như thế này. Trên đại lục, cũng có một số người bình thường có thành tựu tương đối kinh người ở những lĩnh vực khác, cảnh giới tư tưởng của bọn hắn thật sự cao hơn nhiều so với người bình thường.

Trước tiên Dương Thiên Vấn lưu động chân nguyên trên người, áp tới quấn quanh người Hắc Dạ Ma Quân, nhấc cả người hắn lên.

Hắc Dạ Ma Quân bị nhấc cả người lên. Trước đó, hắn đã phát hiện, không biết vì nguyên nhân gì chân khí toàn thân của mình đều không thể nhúc nhích, chúng bị một cỗ chân lực cường đại hơn áp chế. Cỗ chân lực cũng đã hạn chế hành động của mình.

"Hắc Dạ Ma quân đại nhân, xin hỏi hiện tại ai là cường giả, ai là kẻ yếu?" Dương Thiên Vấn nhàn nhạt mà hỏi thăm, đồng thời liếc mắt nhìn những người đứng xung quanh.

Người của mười hai thế lực đang đứng xung quanh đều không hẹn mà cùng cúi đầu xuống, không còn vẻ cao ngạo, không dám lên tiếng phản bác.

Hết thảy hiện tại mọi người mới hiểu được, Vấn Thiên cư sĩ người ta vốn là cao thủ thâm tàng bất lậu. Đường đường là Hắc Dạ Ma Quân bài danh thứ ba đại lục Binh Khí phổ, vậy mà không hề có năng lực phản kháng, lập tức bị chế trụ, mạng sống bị nắm giữ tại trong tay người khác. Mức độ mạnh yếu lập tức ngay trong khoảnh khắc đã thay đổi hoàn toàn

Tất cả mọi người chỉ có một suy nghĩ trong đầu. Đó chính là thế giới quá này thật sự quá điên cuồng. Cừu non có thể chà đạp lão sói xám.

Hắc Dạ Ma Quân cùng người Tà Đạo Minh thật sự bị chấn động. Ngay cả bản thân Đại lão gia còn không tiếp được một chiêu của người ta, đã bị chế ngự. Lão đại còn như vậy, những tiểu đệ bọn mình không phải càng thêm thê thảm hơn sao?

"Ma quân đại nhân, ta có phải chứng minh lý luận của ngươi; cường giả sinh, kẻ yếu chết một chút hay không?" giọng nói Dương Thiên Vấn rất bình thản, rất ôn nhu.

Thế nhưng khi Hắc Dạ Ma Quân nghe vào trong lỗ tai, tuyệt đối không thua gì nhiếp hồn Ma Âm. Nghe xong cả người hắn lạnh như băng. Người đứng càng cao người lại càng sợ té xuống. Người có thực lực càng cao người cũng càng sợ chết.

Hắc Dạ Ma Quân đã mấy chục năm khổ tu, mới đạt tới thành tựu của ngày hôm nay, nhất thống tà đạo võ lâm, trở thành đệ nhất nhân tà đạo. Đương nhiên hắn tuyệt đối không muốn chết. Lúc này hắn mới cảm nhận được cảm giác sợ hãi mà mấy chục năm không cảm nhận được. Tại thời khắc này, vẻ mặt tươi cười Dương Thiên Vấn trong mắt hắn không khác gì bộ mặt của ma quỷ trong truyền thuyết.

836. Chương 837: Siêu Phàm Nhập Thánh

Quyển 11: Chúa tể

Chương 837: Siêu phàm nhập thánh

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Ngoại trừ sợ hãi, trong ánh mắt Hắc Dạ Ma Quân dâng lên một cỗ oán khí cùng với không phục. Đúng vậy, hắn không phục, vừa rồi nếu không phải mình coi thường đối phương, để cho đối phương thừa cơ chế ngự, hắn tin tưởng một khi đối địch công bằng, hắn tuyệt đối sẽ không thua!

Dương Thiên Vấn cũng nhìn ra đối phương không phục. Chẳng qua Dương Thiên Vấn cũng không biết Hắc Dạ Ma Quân đang suy nghĩ gì trong nội tâm, nếu như biết, Dương Thiên Vấn nhất định sẽ xì mũi coi thường. Thế giới này ở đâu ra công bình? Chẳng lẽ nói ngươi có được thực lực cảnh giới Tiên Thiên, khi đối chiến cùng Hậu Thiên cao thủ, sẽ áp chế cảnh giới ở mức Hậu Thiên để đánh cùng đối phương sao? Đây quả thực là vớ vẩn!

"Thế nào, ngươi không phục?" Dương Thiên Vấn đã tính trước, có tuyệt đối ưu thế. Lại nói tiếp, điều này quả thật có chút khi dễ người khác. Hãy suy nghĩ một chút, tuy thân thể này của Dương Thiên Vấn chỉ có tu vi Giả Đan kỳ, Hắc Dạ Ma Quân vẫn cao hơn hẳn một cảnh giới. Điều này cũng chỉ so sánh thế mà thôi. Thế nhưng ý thức của Dương Thiên Vấn ở đây chính là nhận thức chủ ý, là ý thức đỉnh phong Thần vương chân chính. Tuy ý thức không thể tạo ra thực lực, thế nhưng hiểu biết về cảnh giới vượt xa tiêu chuẩn của tầng thấp giao diện.

Đánh nhau, Dương Thiên Vấn có thể dùng Giả Đan đấu Kim Đan, Kim Đan đấu Nguyên Anh, rất nhẹ nhõm! Huống chi một võ giả đạt tới Tích Cốc kỳ, cho dù người dùng võ nhập đạo, so về cùng cảnh giới, Tu tiên giả mạnh hơn một ít, thế nhưng tại trong mắt Dương Thiên Vấn, vẫn thật sự quá yếu.

Hắc y Ma quân bị Dương Thiên Vấn xách như con gà con treo lơ lửng ở giữa không trung. Trong mắt không phục cùng không cam lòng, không che dấu chút nào.

Hắn còn không xấu hổ mà nói: "Có gan, chúng ta đơn đấu một cách công bằng!"

Dương Thiên Vấn đột nhiên nổi hứng thú chơi đùa, lộ ra một nụ cười sáng lạn nói: "Được. Ngươi không phục, ta cho ngươi cơ hội này, đánh cho ngươi chịu phục!" Nói xong, hắn ném cả người Hắc Dạ Ma Quân như ném rác rưởi, ném ra thật xa.

"Đến đây đi." Tay trái Dương Thiên Vấn để sau lưng ở phía sau, chân trái lui về sau một bước nhỏ, thoáng nghiêng người, đưa tay phải ra, theo động tác chỉ kiếm lên trời.

Hắc Dạ Ma Quân thấy Dương Thiên Vấn tự cao tự đại mà thả chính mình, nghĩ đến tình cảnh vừa rồi, một cảm giác sỉ nhục lập tức bốc lên não, lập tức hắn cảm thấy thẹn quá hoá giận, áo choàng kéo một cái, lóe lên, một thanh Trảm Mã đao quỷ dị hiện ra trong tay Hắc Dạ Ma Quân. Thanh đại đao này cũng có chút địa vị. Trên Binh Khí phổ có danh xưng là Ma Đao Hắc Dạ.

Một ánh đao lăng lệ ác liệt xẹt qua đỉnh đầu Dương Thiên Vấn. Thực chất ánh đao như này, căn bản cao thủ cảnh giới Tiên Thiên có thể đánh ra được.

Trong mắt Dương Thiên Vấn hiện lên một đạo ánh sáng, kiếm chỉ vẽ một vòng. Dưới chân Dương Thiên Vấn, một cây cỏ dại mềm mại, dưới sự cảm ứng khí cơ của Dương Thiên Vấn, tiếp thu chân khí mạnh mẽ, hóa thành một đạo kiếm quang nghênh đón.

Đao mang cùng kiếm quang giao nhau, kiềm giữ lẫn nhau không đến một giây, kiếm quang lập tức đánh nát bấy đao mang, cọng cỏ non phảng phất hóa thành một thanh lợi kiếm đâm về hướng Hắc Dạ Ma Quân.

Hắc Dạ Ma Quân cầm đao liều chết đánh tới, hiển nhiên không ngờ tới điều này. Lúc này khí thế lao tới trước không thể dừng lại, hơn nữa hắn cũng không định né tránh. Nếu như một cọng cỏ cũng có thể khiến mình né tránh, vậy mình không phải mất hết thể diện sao?

Hắc Dạ Ma Quân vung đao đánh xuống, va chạm cùng cọng cỏ non hóa thành kiếm quang.

"Oanh!" Hai đạo kình khí đụng nhau gây ra một tiếng nổ mạnh. Cây cỏ non hóa thành kiếm quang, rốt cục dưới ảnh hưởng của lực va chạm khổng lồ, hóa thành bụi tản đi. Mà thân hình Hắc Dạ Ma Quân cũng bị bức về chỗ cũ.

"Không, điều đó không có khả năng!" Hắc Dạ Ma Quân kinh ngạc, tất cả mọi người ở đây cũng đều kinh ngạc. Chỉ là một cây cỏ non trên mặt đất mà đã ngăn được hung danh Ma Đao Hắc Dạ hiển hách trên Binh Khí phổ sao?

Là mình hoa mắt, hay là thế giới này biến hóa quá nhanh?

Dương Thiên Vấn lại có một loại cảm giác khác. Dưới sự tiếp dẫn của khí cơ, trong nháy mắt bắn ra cọng cỏ non, Dương Thiên Vấn liền tiến nhập một loại trạng thái kỳ diệu.

Trong mắt Dương Thiên Vấn, không có những người khác tồn tại, chỉ có vô số Tinh Linh, Dương Thiên Vấn phảng phất có thể nghe thấy linh trí của chúng, cảm thụ chúng. Thiên địa vạn vật, cho dù là một cọng cỏ, một hòn đá nhỏ, cũng có linh trí. Chỉ cần có điều kiện, thiên địa vạn vật đều có thể mở ra linh trí, truy cầu đại đạo vô thượng.

Cho tới nay Dương Thiên Vấn vẫn đang tìm kiếm Kiếm đạo mà chính bản thân mình cảm thấy hứng thú. Hiện tại rốt cục hắn đã có manh mối, dùng thiên địa vạn vật làm kiếm, dung hợp thiên địa, dùng vô thượng Kiếm đạo chém giết đối thủ của mình.

Nói thì quả thật rất dễ dàng, nhưng muốn thực tế làm được, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Lúc này cây cỏ như bị cắt bỏ, nhao nhao bay lên, bay thẳng về phía Hắc Dạ Ma Quân. Vô số cỏ dại, hóa thành vô số đạo kiếm quang, chém về phía Hắc Dạ Ma Quân.

Tại thời khắc này, tất cả mọi người đều vì tu vi vô cùng kì diệu của Dương Thiên Vấn làm chấn kinh. Tất cả đều không cảm thấy những thứ khác. Suy nghĩ, tư tưởng đã ở vào trạng thái đình trệ.

Hắc Dạ Ma Quân, cả người đầy vết thương, co quắp té trên mặt đất, ánh mắt ảm đạm. Hắn thua, mà thật sự thảm bại, thất bại tới mức ngay cả một chiêu cũng không thể tiếp được. Thực lực áp đảo triệt để phá hủy tự tin của Hắc Dạ Ma Quân, đồng thời hắn cũng hiểu rõ một điều, nếu như không phải Dương Thiên Vấn hạ thủ lưu tình, chỉ sợ hắn đã bị chết dưới màn công kích vừa rồi.

Dương Thiên Vấn nhàn nhạt thu tay lại. Trong nội tâm hắn cực kỳ khó chịu, đối thủ quá yếu, ngay cả tư cách bồi luyện cũng không có. Thế nhưng xem ra người này cũng coi như gián tiếp trợ giúp mình tìm được Kiếm đạo vô thượng: vạn vật hóa kiếm. Thôi thì cứ như vậy, tha cho hắn một cái mạng nhỏ.

"Rồi, ba bình Tăng Nguyên đan, nếu ai tìm được tấm kia đá, mang tới Vấn Thiên tửu phường ở Hạ Tề thành tìm bổn tọa. Cho dù là tin tức, chỉ cần được bổn tọa hoàn toàn chính xác nhận, cũng có hồi báo tương ứng." Dương Thiên Vấn xoay người mang theo Vưu thị song hùng đi ra, vừa đi vừa nói chuyện.

Lúc này mọi người mới như mới tỉnh ở trong mộng. Chẳng qua là thần sắc trên mặt mỗi người đều vô cùng phức tạp. Chưa nói tới là bi thương, tổn thương hay là cao hứng, thế nhưng có thể khẳng định trong nội tâm bọn hắn đều đang cảm thán, vì cái gì mà Dương Thiên Vấn lại có thực lực cường đại như vậy, vì cái gì mà không phải chính mình có được Tăng Nguyên đan.

Vô số, vì cái gì, hóa thành hâm mộ, sợ hãi cùng sùng kính. Về phần đố kỵ, thống hận, tâm tình, nói thật, khi đứng trước mặt thực lực tuyệt đối, không ai sẽ cảm thấy đố kỵ nữa.

Bởi vì đây hoàn toàn không phải chênh lệch cực lớn của hai cấp bậc, có lẽ ngươi sẽ đố kị phàm nhân, nhưng ngươi tuyệt đối sẽ không đặt đố kị đặt ở trên tiên nhân thượng giới.

Dương Thiên Vấn đã đi ra, để lại hai tin tức khiếp sợ thiên hạ. Thứ nhất chính là Tăng Nguyên đan, có thể giúp người đột phá bình cảnh, ngay cả Hậu Thiên, Tiên Thiên cũng đều có tác dụng, có thể dùng Võ lâm thánh để hình dung. Thứ hai dĩ nhiên là trên Binh Khí phổ đại lục bài danh sinh ra biến hóa cực lớn. Tất cả cao thủ nổi danh trên bảng, đều lui về sau một vị trí. Chiếm giữ vị thứ nhất, đổi thành Vấn Thiên cư sĩ!

Lúc này Vưu An đang báo cáo với Dương Thiên Vấn báo cáo, trong giọng nói của gã cũng có vài phần ý tứ trêu ghẹo.

Dương Thiên Vấn cười cười, lắc đầu nói: "Thiên hạ đệ nhất cao thủ? Ha ha, thật sự là ếch ngồi đáy giếng! Ta thì không dám." Đại lục này chỉ là một trong vô số giao diện. Một giao diện không có ý nghĩa, coi như là trở thành đệ nhất thiên hạ ở chỗ này, cũng thật sự không phải một sự tình thực sự có giá trị khiến người ta phải cao hứng.

Dương Thiên Vấn đã trở thành đệ nhất thiên hạ, tự nhiên đưa tới sóng to gió lớn trên đại lục.

Võ lâm thánh Tăng Nguyên đan, lại để cho tất cả người tập võ trong thiên hạ đều điên cuồng. Hôm nay toàn bộ đại lục đang giống như dự liệu của Dương Thiên Vấn, đều vì hắn mà đi tìm kiếm thần vị.

Khi mới bắt đầu, tên tuổi Dương Thiên Vấn còn không truyền ra khắp thiên hạ, rất nhiều thế lực thậm chí nghĩ có chủ ý gât bất lợi cho Dương Thiên Vấn, nhưng thực lực khủng bố của Dương Thiên Vấn truyền ra, đặc biệt là chiến tích một chiêu đánh bại Hắc Dạ Ma Quân, vô cùng chói mắt.

Tên tuổi của Ma Đao Hắc Dạ là dùng tính mạng của vô số cao thủ giang hồ mà có được, là vì Hắc Dạ Ma Quân từng đao từng đao chém giết mà nổi danh. Không phải là thùng rỗng kêu to, bài danh trên Binh Khí phổ từ trước đến nay đều vô cùng quyền uy.

Thế nhưng hôm nay Dương Thiên Vấn lại chỉ dùng một chiêu đánh bại tà đạo đệ nhất cao thủ. Đây dĩ nhiên là thành tựu vô cùng nổi danh, vì vậy trên Binh Khí phổ. Dương Thiên Vấn được xưng là "Kiếm Thần Vấn Thiên" !

Đúng vậy, Kiếm Thần, thần trong kiếm! Phàm trần nhập thánh cảnh giới! Dương Thiên Vấn dùng một tay mà biến vô số cây cỏ thành kiếm quang vô thượng Kiếm đạo,. Đối mặt cao thủ đại lục cỡ nào cũng có thể đánh bại, vô cùng kì diệu. Xưng là "Kiếm Thần" tuyệt đối hoàn toàn xứng đáng! Cần phải biết rõ, trước

Dương Thiên Vấn, kiếm pháp Kiếm Tông được xưng là Kiếm trung, thiên hạ đệ nhất kiếm pháp. Thế nhưng so sánh với kiếm thuật của cùng Dương Thiên Vấn, kiếm pháp Kiếm tông hoàn toàn phải xếp hạng hai.

Kiếm thuật của Dương Thiên Vấn lưu truyền ra xong sau, vô số cao thủ Kiếm Tông, tranh nhau thí nghiệm, cũng không có cách nào sử dụng một cách hiệu quả hay gần như vậy. Cho dù là thiên hạ đệ nhất kiếm trước đây, cao thủ mạnh nhất Kiếm Tông, Kiếm lão nhân, cũng hoàn toàn không đạt tiêu chuẩn. Bọn hắn nào biết đ, kiếm thuật của Dương Thiên Vấn, căn bản không phải cứ có pháp lực thì có thể học kiếm, mà là Đạo trong kiếm, Dương Thiên Vấn hao hết khí lực mới tìm được Đạo trong kiếm.

Thế nhưng đây hết thảy, đều không liên quan cùng Dương Thiên Vấn. Lúc này hắn đã về tới Vấn Thiên tửu phường, hoàn thiện Kiếm đạo mới của chính bản thân mình, đồng thời cũng tu luyện Kiếm đạo này lên tới cực hạn. Đồng thời, hắn cũng đang đợi tin tức thần vị. Dương Thiên Vấn tin tưởng, chỉ cần thần vị có mặt ở đại lục này, nhất định sẽ bị người khác phát hiện.

837. Chương 838: Ba Năm Nhập Đạo

Quyển 11: Chúa tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 838: Ba năm nhập đạo

Ba năm qua đi. Ba năm này có thể nói toàn bộ đại lục đều điên cuồng. Tất cả võ giả đều dốc sức vì Dương Thiên Vấn tìm tấm bia đá. Mười hai thế lực lớn trên đại lục vì thế mà tranh đấu gay gắt. Bình thường một tấm bia đá không biết tên có thể khiến cho võ lâm giang hồ gió tanh mưa máu. Thế nhưng dần dần, mọi người cũng dần dần nhận được tin tức, thì ra Dương Thiên Vấn muốn tìm tấm bia đá dùng Thiên Ngoại thiên thạch mà đúc thành, vô cùng cứng rắn, tuyệt đối không phải một tấm bia đá bình thường có thể so sánh được.

Cũng bởi vậy quy mô nhỏ đi, một khối tấm bia đá mà đưa tới tranh đoạt càng ngày càng ít đi. Những cao thủ giang hồ võ lâm cũng không phải người ngu, trước tiên cần xác nhận có phải là tấm bia đá Dương Thiên Vấn muốn tìm hay không, đơn giản nhất là khảo nghiệm trình độ cứng rắn của tấm bia đá. Tục truyền rằng, tấm bia đá cho dù một cường giả bài danh thứ năm Binh Khí phổ cũng không thể đánh vỡ.

Các tấm bia đá trên đại lục, bởi vì một điểm này mà số lượng giảm bớt nghiêm trọng.

Ba năm qua, người hoặc thế lực muốn dùng đường ngang ngõ tắt đạt được Tăng Nguyên đan cũng không ít. Ba năm này Vấn Thiên tửu phường chưa từng gián đoạn nghênh đón tất cả đạo nhân mã giang hồ lẻn vào bên trong.

Thế nhưng, những người này tiến vào Vấn Thiên tửu phường xong, đều không thấy đi ra ngoài. Sáng sớm ngày hôm sau lại bị Vưu thị song hùng ném ra ngoài. Bên ngoài tự nhiên có người của Hạ gia phụ trách nhặt xác.

Ba năm trôi qua, cao thủ võ lâm chết ở trong Vấn Thiên tửu phường, không có một vạn, cũng có tám ngàn!

Đây là một con số làm cho người ta sợ hãi. Đương nhiên, cái chết của bọn hắn không quan hệ cùng Dương Thiên Vấn, đều là do Vưu thị huynh đệ hạ thủ. Hai người bọn họ được Dương Thiên Vấn chỉ điểm, trong mấy tháng ngắn ngủn, dưới dưới sự trợ giúp của Tăng Nguyên đan, cũng vượt qua cảnh giới Tiên Thiên, tiến nhập sơ kỳ Tích Cốc. Đây là việc mà bọn hắn nằm mộng cả đời cũng không thể mộng, thế nhưng lúc này nó lại chân thật xuất hiện ở trước mắt.

Lúc này, Vưu thị huynh đệ không chỉ một lần thầm cảm thấy may mắn năm bản thân mình bởi vì con sâu rượu hành, mà chạy tới quyết định làm hộ vệ.

Chính xác là quyết định đó đã cải biến cuộc đời của mình.

Có câu: Người cuối cùng có báo. Vưu thị song hùng, thành danh mấy chục năm, chưa từng làm ra chuyện gì thương thiên hại lí, cũng không có làm ra chuyện gì lấy mạnh hiếp yếu. Từ khi cả hai thành danh đến nay, đều chỉ đi làm bảo tiêu, bảo vệ không biết bao nhiêu người tránh khỏi tổn thương. Đây rõ ràng cũng là một loại làm việc thiện tích đức.

Cũng chính bởi vì loại tác phong chính trực cùng phẩm đức của bọn hắn mà giành được Dương Thiên Vấn ưu ái, được Dương Thiên Vấn chỉ điểm, đột phá cảnh giới mà bọn hắn cả đời cũng không thể đột phá. Dương Thiên vấn còn truyền lại cho hai huynh đệ phương pháp sản xuất Thiên Hạ vô song. Ba năm này, tất cả Thiên Hạ vô song của tửu phường đều do bọn hắn sản xuất. Đồng thời, tất cả kẻ trộm lẻn vào Vấn Thiên tửu phường đều do bọn hắn xử lý.

Trên giang hồ ai cũng không biết Vưu thị song hùng, ba năm trước đây đột phá đến Tiên Thiên đỉnh phong, ba năm sau lại đột phá Đại viên mãn Tiên Thiên đỉnh phong, đã trở thành cao thủ cấp bậc Tích Cốc kỳ tương đương hạng năm Binh Khí phổ.

Cho nên, trên Binh Khí phổ đại lục còn không có bài danh hai người. Lúc này Vưu thị song hùng, cũng hoàn toàn không có tâm tư tranh đấu hơn thua năm xưa, vô cùng thư thái mà ẩn cư ở trong Vấn Thiên tửu phường, làm tiểu nhị kiêm hộ viện tửu phường.

"Ba năm rồi, đại ca, ngươi nói lão bản khi nào sẽ trở về?" Vưu Địch nhàm chán ngồi ở bên trong tửu phường, mở miệng hỏi.

"Lúc trước lão bản rời đi, từng nói, ít thì một năm nửa năm, nhiều thì ba năm năm năm, chúng ta vẫn kiên nhẫn chờ đợi." Vưu An lên tiếng đáp.

"Ngươi nói lão bản đi nơi nào?" Vưu Địch tò mò mà hỏi thăm.

"Hắc hắc, lão bản đi nơi nào, không liên quan tới chuyện của chúng ta, thế nhưng lại có người dám giữa ban ngày xông vào hậu viện tửu phường. Đây chính là chuyện của chúng ta rồi." Tuy Vưu An vẫn đang ngồi trước quầy hàng ở cửa tửu phường, thế nhưng chuyện phát sinh ở hậu viện, gã vẫn rõ như lòng bàn tay.

"Hừ, những tên đáng ghét này, thật đúng là một đám không sợ chết. Những năm gần đây hai chúng ta cũng không biết giết chết bao nhiêu, rõ ràng còn có người không sợ chết. Hiện tại cũng chuyển từ buổi tối sang ban ngày. Đây là Vấn Thiên tửu phường, trước khi đi lão bản giao cho chúng ta chăm sóc, bất luận kẻ nào cũng không thể xâm phạm!" Vưu Địch hừ lạnh một tiếng, đứng dậy đi tới hậu viện."Thông báo người của Hạ gia đến nhặt xác!"

Không đến thời gian một nén hương, từ trong tường viện bên cạnh hậu viện Vấn Thiên tửu phường, bay ra ba thi thể, rất nhanh có một đội quân sĩ tuần tra đến nơi này, mang ba thi thể này đi.

"Hàng lần này có tốt không?" Vưu An nhàm chán hỏi.

"Rác rưởi! Chỉ là ba gã Tiên Thiên trung kỳ mà dám tới chỗ này giương oai, thật sự không biết sống chết." Vưu Địch khinh thường nói.

"Ha ha, luôn có một chút người ưa thích ôm tinh thần mạo hiểm, hoặc là có mục đích đầu cơ trục lợi chạy đi tìm cái chết." Vưu An cười nhạt một tiếng nói.

Dương Thiên Vấn dùng hai năm để đi khắp đại lục nhưng hắn thu hoạch không nhỏ. Trong hai năm, hắn đi chân trần để cảm ngộ thiên địa tự nhiên. Rốt cục hoàn thiện kiếm đạo vô thượng, dùng vạn vật làm kiếm!

Dương Thiên Vấn kết hợp loại Kiếm đạo này cùng phương pháp tu chân bản thân, khiến cho loại kiếm đạo này tăng gấp đôi uy lực. Ba năm trôi qua, Dương Thiên Vấn đã đạt tới Giả Đan kỳ đỉnh phong, chỉ thiếu một ít là có thể tiến vào Kim Đan kỳ, chính thức trở thành bán tiên lục địa. Thân thể này cũng chính thức cáo biệt thân thể phàm nhân, trở thành một Kim Đan kỳ tu sĩ Chính thức.

Tuy Kiếm đạo đã hoàn thiện, nhưng Dương Thiên Vấn cũng chỉ đạt tới mức độ tiểu thừa mà thôi. Chỉ có thể dùng vật hữu hình hóa kiếm, chính thức đạt đến đại thừa, thiên địa vạn vật, vô luận hữu hình vô hình đều có thể trở thành kiếm trảm địch của Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn ngẩng đầu nhìn cửa thành trước mặt, trên cửa thành viết ba chữ to "Hạ Tề thành". Dương Thiên Vấn rời đi cách đây ba năm, lại đã trở về.

Trên đại lục lạ lẫm này, cũng chỉ có tửu phường nho nhỏ bên trong Hạ Tề thành này là có thể làm cho Dương Thiên Vấn có một loại cảm giác gia đình.

Khi Dương Thiên Vấn đi vào tửu phường, thấy là hai gã buồn bã ỉu xìu. Ăn mặc quần áo tiểu nhị, một người ngồi ở vị trí chưởng quầy, một người ngồi ở trên bàn khách đối diện. Trong tay hai người bọn họ đều cầm bình rượu, uống từng ngụm một.

"Hai người các ngươi thật đúng là rất nhàn nhã đó" Dương Thiên Vấn bình thản nói.

Hai gã này uống đã nửa say, nghe thấy thanh âm này, lập tức vận công ép tửu lực đi ra, rất nhanh lập tức tỉnh táo lại. Cả hai kích động nhìn Dương Thiên Vấn ở ngoài cửa: "Lão bản, ngài rốt cục đã trở về!" Hai gã đã trưởng thành, chỉ thiếu chút nữa nhào một cái, lao tới thiết ôm Dương Thiên Vấn.

"Ta đi lâu như vậy, tất cả còn thuận lợi sao?" Dương Thiên Vấn cười cười, đi vào hậu viện, vừa đi vừa hỏi.

"Lão bản, ngài yên tâm, có hai người chúng ta ở đây, tửu phường sẽ xảy ra chuyện sao?" Vưu An vỗ ngực nói.

"Thế nhưng, chính là chỗ này vài năm chạy tới đánh Thu Phong gia hỏa thật sự không ít." Vưu Địch cảm thán nói.

"Hả? Loại tình huống này, các ngươi xử lý như thế nào?" Dương Thiên Vấn lạnh nhạt hỏi.

"Đương nhiên là vào một giết một, vào trăm giết trăm. Thế nhưng trên cơ bản không có hiệu quả." Vưu An thở dài nói. Người vì tiền mà chết, Chim chết vì ăn, những lời này nói được một điểm cũng không sai. Khi lợi ích lớn đến mức làm cho không người nào có thể cự tuyệt, tất cả mọi người sẽ vì thế mà điên cuồng, còn mười hai thế lực lớn được chứng kiến thực lực của Dương Thiên Vấn, đều giữ vững lý trí. Nếu không cái tửu phường nhỏ bé này chỉ sợ sớm đã bị hủy.

"Loại người này không nên cảm thấy đáng thương, các ngươi làm rất đúng. Mười hai thế lực lớn phản ứng thế nào?" Dương Thiên Vấn khinh thường, khoát tay áo hỏi.

"Bọn hắn ngược lại không có thủ đoạn quá kích, thế nhưng vậy có thể là bởi vì lão bản ngươi không tại tửu phường ở bên trong, cho dù bọn hắn động thủ cũng kiếm không đến chỗ." Vưu An trả lời chi tiết.

"Lão bản. Ngài có được thực lực tuyệt đối, bất luận âm mưu quỷ kế gì trước thực lực tuyệt đối đều hoàn toàn không có tác dụng. Chúng ta chỉ cần dùng bất biến ứng vạn biến là được" Vưu Địch nói một câu vỗ mông ngựa.

"Rồi. Rồi, ta muốn biết chuyện tấm bia đá, có tin tức gì không?" Dương Thiên Vấn cũng không lo lắng những người kia dùng sức mạnh. Coi như là bọn hắn đều muốn động thủ, cũng phải có thực lực cùng năng lực mới được.

"Không có." Vưu Địch cùng Vưu An lắc đầu.

Dương Thiên Vấn nhíu nhíu mày. Ba năm rồi, Dương Thiên Vấn tin tưởng tất cả võ giả đại lục đều vì Tăng Nguyên đan mà gia nhập hàng ngũ đi tìm tấm bia đá, thế nhưng ba năm trôi qua, vẫn không có thu hoạch. Thật vẫn chưa tìm thấy hay bản thân thần vị không có mặt ở trên đại lục này?

Ba năm này Dương Thiên Vấn du lịch thiên hạ, không chỉ du sơn ngoạn thủy mà chứng kiến hết thảycũng làm cho Dương Thiên Vấn hiểu biết càng rõ ràng hơn đối với thế giới này.

Đại lục này là một đại lục rộng lớn bị biển rộng vây quanh, bốn phía đại lục đều là biển cả mênh mông. Đại lục gần vạn năm lịch sử, đều không ghi lại tình hình hải ngoại. Tối đa cũng chỉ ghi lại một ít hòn đảo gần bờ. Đại dương mênh mông rộng vạn dặm bên ngoài, ở chỗ sâu là cái gì, không người biết được.

Dựa theo thưởng thức. Bên ngoài hải ngoại có lẽ còn có đại lục khác, chẳng qua là khoảng cách quá xa. Với sức sản xuất cùng kỹ thuật trình độ lúc này mà nói, khả năng không thể vượt qua giới hạn hải vực xa xôi.

Hơn nữa, vạn nhất thần vị rơi vào trong biển rộng, vậy độ khó tìm kiếm càng lớn, lớn đến mức khó có thể tưởng tượng. Trên đại đại lục, Dương Thiên Vấn còn có thể làm cho con người cả đại lục làm công ình, mà trong biển, Dương Thiên Vấn không có khả năng lại để cho tất cả sinh vật đáy biển đều làm công ình.

838. Chương 839: Kết Đan, Hạ Giới

Quyển 11: Chúa tể

Chương 839: Kết Đan, hạ giới

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Sau khi Dương Thiên Vấn trở về, không bao lâu, hắn lại một lần nữa bế quan. Lúc này đây, Dương Thiên Vấn có ý định tu luyện tới Kết Đan mới thôi. Sau khi ngưng kết Kim Đan, Dương Thiên Vấn chính thức là tu tiên giả. Tất cả trước cảnh giới Kim Đan kỳ, đều chỉ có thể coi là cầu thang, mà Kim Đan kỳ chính là cánh cửa.

Dương Thiên Vấn muốn đột phá bình cũng không khó, bởi vì cảnh giới Dương Thiên Vấn đã có, chẳng qua là con đường tu hành thiếu lịch duyệt. Đương nhiên lần trọng tu này, cũng thu hoạch không chỉ là cảnh giới đã sớm có, nhưng mỗi lần đột phá một cảnh giới, đều có một chút cảm ngộ mới. Dương Thiên Vấn không biết khi chính mình thu hồi ngàn vạn hóa thần, vậy vô số cảm ngộ sẽ làm cho hiểu biết của mình đối với "Đạo" tăng lên đến một trình độ gì.

Thảo nào người ta thường nó trong ba nghìn đại đạo cũng sẽ có một là chân lý.

Dương Thiên Vấn ở trong phòng của mình, dùng tiên thạch bày ra một Tụ Nguyên trận, dẫn tiên khí trong tiên thạch trong ra ngoài, sau đó hấp thu luyện hóa thành chân nguyên lực của chính mình.

Mà ở ngoài cửa, Vưu thị huynh đệ làm hộ pháp cho Dương Thiên Vấn, không cho bất luận kẻ nào đi vào quấy rầy Dương Thiên Vấn bế quan.

Vưu thị huynh đệ ngồi ở ngoài cửa cũng đã nhận được lợi ích, coi như là ngồi ở ngoài cửa, một chút tiên khí lộ ra ngoài, cũng làm cho hai người tu luyện vô cùng thuận lợi. Chỉ là một phần ngàn tiên khí chỉ như nước chảy, lại để cho tu vi hiện tại của hai người chậm rãi tăng lên trạng thái mới.

Điều này làm cho hai người đã tiến vào Tích Cốc kỳ, tại tu vi tiến bộ lên, hầu như chính là ốc sên tại bò bình thường. Mà hiện tại bởi vì tại Dương Thiên Vấn ngoài cửa hộ pháp ngồi xuống tu luyện độ, là bình thường tu luyện mấy chục lần còn nhiều, điều này làm cho Vưu thị hai huynh đệ cái vũ si vô cùng lộ vẻ xúc động, dứt khoát đem Vấn Thiên tửu phường cho đóng. Suốt ngày liền giữ ở ngoài cửa tu luyện, lại thế nhưng hộ pháp, lại thế nhưng tăng lên tu vi của mình, cớ sao mà không làm đâu này?

Trước đó Dương Thiên Vấn đã phong bế toàn bộ gian phòng bế quan, chỉ có điều bởi vì tu vi hơi yếu nên mới có thể tiết lộ ít Tiên khí. Nhưng tuyệt đối sẽ không tràn ra khắp Vấn Thiên tửu phường. đọc truyện mới nhất tại .

Lúc này đây Dương Thiên Vấn trọng tu, tức là đi con đường vũ trụ này, mà không phải con đường đi của luyện khí sĩ thượng cổ, cho nên lần ngưng kết Kim Đan này, động tĩnh sẽ không thể xuất hiện dị tượng như tu sĩ Kim Đan Kết Đan đều có. Đương nhiên chỉ là dị tượng mà thôi, mà không giống như trước đây Dương Thiên Vấn Kim Đan cửu chuyển, mỗi vòng một kiếp, cực kỳ khoa trương.

Loại phương pháp tu hành mỗi người mỗi vẻ, không thể quơ đũa cả nắm.

Kỳ thật với trình độ tu luyện của Dương Thiên Vấn, cùng với hắn không có điểm hạn chế cảnh giới. Từ hai năm trước. Dương Thiên Vấn đã có thể Kết Đan rồi. Thế nhưng Dương Thiên Vấn vẫn luôn đè nén tu vi, đợi khi tìm được và hoàn thiện Kiếm đạo của mình đạo xong. Tiếp tục đột phá, lại không có Đạo của chính mình, như vậy người này tuyệt đối không kết Đan được. Đương nhiên, có người biết rõ Đạo đó, có người lại ngây thơ không biết, nhưng nó xác thực tồn tại. Khi ngươi Kết Đan, có lẽ bởi vì từng cọng cây ngọn cỏ dẫn dắt, mà đốn ngộ đắc đạo, cho nên Kết Đan thành công.

Tin tức Dương Thiên Vấn trở về, chút bất tri bất giác đã truyền đến trong lỗ tai mười hai thế lực lớn, hơn nữa tin tức này vẫn còn khuếch tán. Có lẽ là vì nguyên nhân thế, mấy ngày nay tới giờ, Vấn Thiên tửu phường yên tĩnh hơn rất nhiều.

Có lẽ vẫn còn những kẻ thầm cảm thấy may mắn, bọn họ kỳ vọng có thể dưới tai mắt của Vưu thị song hùng, trộm bảo thành công, mà những người này vẫn có một chút hiểu biết. Bọn hắn biết rõ tại trước mặt Vưu thị song hùng có lẽ còn có một chút cơ hội nhỏ. Thế nhưng trước mặt cường giả đệ nhất thiên hạ, một chút cơ hội cũng không có.

Cho nên đoạn thời gian Vấn Thiên tửu phường gần nhất an tĩnh rất nhiều. Điều này cũng làm cho Vưu thị song hùng yên tâm không ít. Ít nhất không cần lo lắng có kẻ đến quấy rối lão bản bế quan tu luyện.

Kim Đan kỳ cần có số lượng chân khí nhiều tới mức Giả Đan kỳ không thể so sánh. Dương Thiên Vấn đã đánh giá cao số lượng tiên thạch sử dụng, nhưng sau một tháng, vẫn không đủ.

Không phải Dương Thiên Vấn đoán sai, mà là trước mắt hoàn cảnh của đại lục này đã dẫn đến điều này.

Dương Thiên Vấn bất đắc dĩ lại lấy ra số lượng tiên thạch như lần trước, lại xếp đặt một trận, tiếp tục tu luyện.

Hai tháng sau, bầu trời đột nhiên giáng điềm lành. Dị tượng không ngừng xuất hiện. Hiện tượng này khiến cho tất cả mọi người trong thành tất nhìn chăm chú. Dân chúng không biết tình huống, bọn họ cho rằng thiên thần hạ phàm, nhao nhao quỳ lạy cầu bình an.

Mà mười hai thế lực lớn biết một chút tin tức. Tức thì người người lộ vẻ kinh hãi. Hiện tượng khác thường này rất rõ ràng lấy Vấn Thiên tửu phường làm trung tâm mà xuất hiện. Tuy bọn hắn không dám khẳng định đây rốt cuộc là cái gì, nhưng cũng có thể đoán được việc này có chút quan hệ cùng Dương Thiên Vấn.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, dị tượng từ trong núi đồi, cỏ cây trúc thạch, trăm hoa đua nở, vạn vật điều linh. Dị tượng, cuối cùng sau thời gian hai nén hương, đột nhiên chuyển biến thành một Cự Kiếm ngút trời, chỉ thấy Cự Kiếm chém hướng lên trời, đột ngột biến mất.

Không hề nghi ngờ, Dương Thiên Vấn ngưng kết thành Kim Đan, dung hợp Kiếm đạo của mình tiến vào trong Kim Đan và bước ra cửa phòng.

Kim Đan đã kết, Dương Thiên Vấn lại một lần nữa có thể ngự không phi hành.

Ỷ vào pháp lực Kim Đan kỳ, Dương Thiên Vấn một lần nữa kéo mây xuống, rốt cục có thể ngự không phi hành thời gian dài.

"Lão bản, ngài xuất quan." Vưu thị huynh đệ chứng kiến Dương Thiên Vấn đi ra, lập tức nghênh đón hỏi.

"Ừ, trong khoảng thời gian này vất vả cho các ngươi."Dương Thiên Vấn cười cười nói. "Không khổ cực. " hai người đồng thanh đáp. Hai người bọn họ cũng nhận được không ít lợi ích. Trong thời gian Dương Thiên Vấn bế quan mấy tháng này, tốc độ tu luyện của hai người bọn họ ít nhất đề cao gấp năm lần. Nói cách khác, gần nửa năm tu luyện, thành quả còn hiệu quả hơn so với thành quả tu luyện bảy tám năm của bọn hắn.

"Thông báo cho những thế lực kia, ta treo giải thưởng tăng cao gấp đôi, để cho bọn họ tại trong vòng năm năm trả lời ta!" Lúc này Dương Thiên Vấn không còn bao nhiêu kiên nhẫn lãng phí thời gian ở đại lục phàm nhân này, thế nhưng cho dù phải đi, hắn cũng muốn lưu lại người của mình, giúp mình xử lý công việc đại lục này. Vạn nhất thần vị thật sự ở trên đại lục này thì sao?

Hiển nhiên, nhân tuyển chính là Vưu thị huynh đệ. Hai người bọn họ coi như là may mắn. Trên đại lục này gặp được Dương Thiên Vấn, hơn nữa đi theo ở bên cạnh hắn, cũng nên có tạo hóa này.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, lấy ra một lọ Tăng Nguyên đan, đưa cho bọn hắn nói: "Thời gian ta ở lại đại lục sẽ không quá dài. Nếu như trong vòng năm năm không có tin tức, ta sẽ rời đi. Trước đó, hai người các ngươi đã giúp ta phụ trách quản lý tửu phường, bình Tăng Nguyên đan này, các ngươi cầm lấy đi, ăn vào luyện hóa chúng."

Dương Thiên Vấn đã quyết định, năm năm sau hắn sẽ rời khỏi đại lục này. Trước khi đi, Dương Thiên Vấn còn có ý định cho bọn hắn một khối ngọc phù truyền tin, cũng có thể sử dụng thông suốt trong giao diện này. Nói như vậy, coi như là Dương Thiên Vấn đã đi ra khỏi đại lục, vạn nếu có tin tức, Dương Thiên Vấn cũng có thể nhận được tin tức gấp trở về.

Về phần thời gian năm năm này, Dương Thiên Vấn định dùng để hóa giải la bàn. Mấy năm này Dương Thiên Vấn không phải là không muốn hóa giải la bàn. Thế nhưng la bàn càng lên tới cấp cao, biến đổi càng phức tạp, nhất định phải cần cường hãn Nguyên Thần. Tinh thần phàm nhân vốn không thể chịu đựng được cường độ tính toán căng thẳng như thế. Vào lúc này, bởi vì cấp độ hai mươi sáu của la bàn có độ khó tới mức khó có thể hình dung.

Năm năm này, chỉ sợ Dương Thiên Vấn cũng không làm được chuyện gì.

Ngay khi Dương Thiên Vấn ngưng kết Kim Đan, đồng thời với dị tượng hiện ra, tại phía xa biên giới đại lục, bên cạnh một bãi cạn, một cái hắc động thật lớn đột nhiên hiện ra.

Cũng may mắn, nơi này là biên giới đại lục, ít người lui tới, mà bãi cạn này cách xa thành trấn bờ biển, cho nên không khiến cho bất luận kẻ nào chú ý.

Trrong hắc động, một người té xuống. Quan sát tình hình của người này, phía dưới phần eo người này, một nửa thân thể đã bị mất; Những bộ vị khác cũng tổn thương ở các mức độ không giống nhau. Hiển nhiên người này bị thương không nhẹ. Dựa theo tình huống võ giả bình thường, cho dù là võ giả như Hắc Dạ Ma Quân, đã bị thương thế này, mạng sống sẽ không còn giữ được bao lâu nữa.

Thế nhưng hiện tại xem ra, mạng người này vẫn còn không bị vứt bỏ. Gã vẫn còn đang thở hổn hển.

"Không thể tưởng được. Ta thật sự vẫn còn sống, thật sự là quá tốt, ha ha ha" người này há miệng cười to nói. Bị thương thành bộ dạng như này mà rõ ràng còn cười được, thật sự bội phục thần kinh của người này.

"Đáng giận. Sao linh khí nơi đây lại mỏng manh như thế này, vậy phải làm sao bây giờ? Hiện tại thân thể bộ dạng tàn phế thế này, căn bản không có khả năng chữa trị, chỉ có cách đoạt xá trọng tu mà thôi"..

Người này cười nói xong, sau đó một tay vỗ thiên linh. Gã há mồm nhổ ra một viên hạt châu màu vàng.

Đây là hạt châu gì vậy? Nếu như Dương Thiên Vấn ở chỗ này, liếc mắt là có thể nhận ra đây là tu sĩ Kim Đan.

Từ trong Kim Đan, đột nhiên phun ra một đoàn hỏa diễm, đốt cháy thân thể tàn phế. Sau đó xoáy túi trữ vật lên, hóa thành một đạo kim quang bay về hướng đại lục, hiển nhiên người này thật sự là một tu sĩ tu chân, cũng chưa chết, mà gã có ý định dùng Kim Đan đoạt xá trùng sinh.

Ở đại lục phàm nhân bình thường này, linh khí mỏng manh đến tình trạng khó có thể tưởng tượng, căn bản không có khả năng tu chân. Mà Kim Đan kỳ tu sĩ này lại đến từ nơi nào vậy?

Cái hắc động kia nhìn qua như là pháp thuật không gian, nhưng kỳ quái là Kim Đan kỳ tu sĩ không thể nào tiếp xúc cũng thi triển pháp thuật. Cho dù là bọn hắn muốn chạy trốn lấy mạng, cũng chỉ có thể mượn nhờ độn thuật, mà không cách nào thi triển pháp thuật không gian có tính an toàn rất cao. Pháp thuật này, bình thường là cao thủ tu chân Hợp Thể hậu kỳ, thậm chí là Độ Kiếp kỳ mới có thể tiếp xúc pháp thuật đỉnh cấp.

Không bao lâu sau, tu sĩ tu chân kia đã tiến hành đoạt xá.

Thế nhưng sau khi đoạt xá, hắn lại đem tất cả năng lượng đi cải tạo thân thể, khiến cho tư chất trở nên đôi chút tốt hơn.

Những người tu chân đương nhiên hiểu rõ nơi này linh khí mỏng manh, tu luyện tới Tích Cốc kỳ khá dễ dàng, nhưng muốn khôi phục tất cả thực lực, ít nhất cũng phải hai ba trăm năm. Sở dĩ có điều này là còn vì một chút nội lực còn sót lại.

Hai ba trăm năm, sau khi tu luyện tới Tích Cốc kỳ, tuổi thọ có thể đạt tới hai trăm năm, Giả Đan kỳ là ba trăm năm. Thế nhưng lúc đó gái trinh nữ đã thành gái già rồi.

Nếu như không cách nào Kết Đan trong vòng trăm năm, vậy càng Kết Đan muộn, khả năng Kết Đan lại càng thấp, tỷ lệ thất bại sẽ rất cao.

"Nơi đây linh khí mỏng manh, căn bản không có khả năng tồn tại linh thạch cùng linh khí. Không có linh thạch cùng linh khí, muốn khôi phục tu vi sợ là chỉ có thể dựa vào thời gian để tu luyện!" Tu sĩ khẽ thở dài

nói: "Đáng tiếc, mình không học pháp môn ma đạo, nếu không có thể lợi dụng huyết nhục tinh hồn phàm nhân để tu luyện thêm."

"Đúng rồi. Ngọc thạch! Ngọc thạch càng tinh khiết, linh khí ẩn chứa trong đó lại càng nhiều. Nơi này linh khí mỏng manh. Trải qua năm tháng tồn tại cùng tuế nguyệt, nhất định có ngọc thạch, dùng chúng cũng có thể tu luyện!" Tu sĩ cười nói, vỗ đùi cảm thấy may mắn.

Gã phá vỡ giao diện, rơi xuống tầng giao diện. Mà hạ tầng giao diện này, cũng bị mười hai vị Thần Hoàng sử dụng thủ đoạn, che dấu thiên cơ.

Mặc dù bọn hắn cũng không biết chuyện xảy ra ở bản thân hạ tầng giao diện này.

Mà trước đó, Đinh Ẩn thông qua linh hồn truyền âm báo cáo tất cả cho Dương Thiên Vấn. Lần này Thiên Võng phái hạ giới chính là những Kim tiên tinh anh nhất trong Thiên Võng, trong đó chiến đấu viên sáu người, Trận Pháp Sư một người, tinh thông phân tích tin tức cùng nắm bắt tin tức, một người, am hiểu đan đạo cùng khí đạo, một người, cuối cùng chính là đội trưởng, am hiểu các phương diện trên.

Bọn hắn mười người hạ giới, mang theo trên người đại lượng đan dược thượng giới, tiên khí, tiên thạch, các loại tài nguyên chiến lược. Đồng thời, vì tu sĩ võ trang hạ giới, cũng mang theo đại lượng vật tư hạ giới, trong đó linh linh vật liệu có vô số. Cuối cùng trong tay người đội trưởng kia còn có một không gian tiên khí cùng loại với Thương Lang tiên phủ mà năm đó Dương Thiên Vấn đoạt được.

Mười người này, mỗi người đều có một kiện thần khí Nguyên Thần phòng ngự, bảo vệ bọn hắn không mất Nguyên Thần trong lúc đối chiến.

Những thứ này đều là do Thiên Võng điều tập vô số tài nguyên. Tầng trên Thiên Võng đối với nhiệm vụ lần này, coi trọng đến mức nào không cần nói cũng biết. Tổng cộng một trăm hai mươi Kim Tiên, thông qua mười hai vị Thần Hoàng truyền tống, truyền đến Tu Chân Giới

Ở chỗ này, điều bọn hắn cần phải làm là thanh trừ đối lập, đồng thời nhất thống Tu Chân Giới, làm cho cả Tu Chân Giới vì bọn họ tìm thần vị.

Thiên Võng ở thế giới này không có chút căn cơ, không có tiên nhân hạ giới. Ở thế giới này có môn phái truyền thừa tồn tại. Tiên nhân Thiên Võng vừa xuất hiện, lập tức biến mất bóng dáng.

Có không gian tiên khí, rất dễ dàng tránh được tiên thức gần trăm Kim Tiên quét hình. Những người trong Thiên Võng, dựa theo kế hoạch ẩn núp sau một khoảng thời gian, lại ăn vào một loại đan dược che dấu tu vi. Sau khi ăn vào viên thuốc này, khí tức của bọn hắn đều bị áp chế tại Hợp Thể kỳ. Chỉ cần bọn hắn không vung tất cả lực lượng, cho dù là trăm Kim Tiên mặt đối mặt mà dùng tiên thức quét hình cũng đừng có hy vọng nhận ra được lai lịch của bọn hắn.

Thiên Võng bản thân chính là một cái tiềm núp trong bóng tối tổ chức tình báo, cho nên thu thập tin tức. Tiến vào tin tức thẩm thấu, giấu kín hành tung là bọn hắn chuyên nghiệp.

Tại bên trong không gian tiên khí, trong mười người, có bốn người tụ họp cùng một chỗ, sáu người khác đều đang tu luyện. Sáu người này chính là nhân viên chiến đấu Thiên Võng chuyên môn bồi dưỡng. Mỗi người đều là kiếm si, đấu điên cuồng, ngoại trừ giết địch chính là tu luyện. Những thứ khác bọn hắn một mực bỏ qua. Bọn họ có kỹ thuật giết người khéo léo cùng kinh nghiệm chém giết dị thường phong phú. Mỗi người đều thân kinh bách chiến ngàn chiến.

Chính thức làm chủ đạo của lần hành động này chính là bốn người tụ họp cùng một chỗ. Mỗi người đều có tuyệt chiêu đặc biệt tinh anh. Bọn hắn chính là đại não, mà sáu người kia chính là binh khí.

Bốn người tụ họp cùng một chỗ. Hai nam hai nữ, hai người nam, đều mang dáng vẻ thanh niên, mỗi người đều kiên nghị cao ngất. Nữ, trẻ tuổi xinh đẹp.

Quan Bình, trận pháp đại sư, am hiểu khốn trận cùng mê trận, chỉ số thông minh cao, tinh thông tính toán.

Triệu Quảng tiểu đội trưởng. Sức chiến đấu cường hãn, am hiểu thuật ám sát Nhất Kích Tất Sát, tinh thông độn thuật, ẩn núp, cùng với các loại tài nghệ, là nhân vật toàn tài, tinh thông tính toán, tính cách tương đối âm u, không thích nói chuyện.

Trương Linh Phượng, am hiểu thuật pháp hỏa thuộc tính, chính là cao thủ tinh thông luyện đan luyện khí, sức chiến đấu cũng không kém. Chẳng qua mục đích của nàng khi hạ giới, là với tư cách nhân viên hậu cần, phụ trách trợ giúp hậu cần cho tiểu đội.

Hỉ Thước, không phải tên thật. Chỉ là một danh hiệu, chuyên gia Thiên Võng về thu thập cùng phân tích tin tức, có thể xuyên thấu qua đôi câu vài lời, phân tích ra tin tức có ích, tinh thông bố cục, chính là tiểu đội phó, là quân sư lần hành động này.

"Hỉ Thước, chúng ta bây giờ nên làm gì?" Quan Bình nhẹ giọng hỏi.

"Chúng ta hiện tại muốn làm là thăm dò rõ ràng chi tiết Tu Chân Giới này, có thế lực ngầm tồn tại, có tất cả bao nhiêu môn phái tông môn thực lực cường hãn, chúng ta muốn bắt đầu ra tay từ nơi nào. Mới có thể nhanh nhất mà thành lập bộ khung Thiên Võng, âm thầm hoàn toàn thẩm thấu vào toàn bộ Tu Chân Giới. Sau đó gây xích mích ám đấu với mười thế lực lớn nhất còn lại, chúng ta ngồi thu lợi, bằng tốc độ nhanh nhất, áp chế thực lực của bọn hắn tới cực điểm, sau đó lại khống chế bọn hắn, khiến cho toàn bộ thế giới cùng tìm tòi. Đây chính là mấy kế hoạch đại khái của chúng ta khi hạ giới lần này." Giọng nói rất bình thản, hoàn toàn không nghe ra cảm xúc trong đó.

"Chúng ta chia nhau làm việc, thu thập tin tức do Hỉ Thước phụ trách, Quan Bình cùng Trương Linh Phượng phụ trách thẩm thấu nhị tam lưu tông môn Tu Chân Giới, mà ta liền suất lĩnh sáu nhân viên chiến đấu của tiểu đội săn giết, tiến hành ám sát chặn đánh đối với cao thủ cường lực hạ giới, gây xích mích tranh đấu giữa bọn họ." Triệu Quảng kết luận nói, "Mọi người có vấn đề hay không. Nếu không có vấn đề gì, chúng ta liền chia nhau làm việc, bất kỳ lúc nào cũng có thể dùng hệ thống liên lạc Thiên Võng.

839. Chương 840: Thống Hợp?

Quyển 11: Chúa tể

Chương 840: Thống hợp?

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Cái gọi là hệ thống liên lạc Thiên Võng chính là linh hồn truyền âm. Nó có thể kết nói với ngành tình báo bên trên Thần giới, điều tra tất cả những người muốn điều tra. Bởi vì mười người bọn họ đi ra có nhiệm vụ đặc biệt. Phía trên vô cùng coi trọng nhiệm vụ này. Cũng bởi vì vậy ười người bọn hắn khi thi hành nhiệm vụ nhất định sẽ phải điều tra tất cả tư liệu muốn điều tra, hơn nữa có thể vận dụng bộ phận hệ thống tài nguyên Thiên Võng.

Tu Chân Giới vốn rất thanh bình bởi vì tiên nhân các giới hạ giới, mà trở nên sóng cả mãnh liệt, có tiên nhân môn phái truyền thừa, sau khi hạ giới trực tiếp liền đi tới ở trong môn phái, dáng vẻ ngông nghênh, kiêu căng của tiền bối tổ sư, bắt đầu triệu tập thế lực môn phái, một mặt tìm tòi tiên nhân hạ xuống, đương nhiên điều quan trong nhất là tìm một tấm bia đá bị cấm chế, không hủy diệt được.

Các môn các phái Tu chân đều phái ra đệ tử của bọn hắn, tìm khắp thiên hạ vật mà thượng giới tổ sư giao cho.

.

Kỳ thật tin tức tiên nhân hạ giới không thể dấu diếm tai mắt các môn các phái Tu Chân Giới. Mà môn phái có tổ sư hạ giới, trên vấn đề đối ngoại, đột nhiên cường thế, suất lĩnh cao thủ trong môn, trực tiếp tìm tới một ít môn phái cừu gia thù địch. Có tiên nhân trợ giúp, những môn phái này thế như chẻ tre phá tan mấy đại phái cùng cấp.

Tu Chân Giới nổi lên một hồi gió tanh mưa máu, vô số môn phái nhất lưu bị cuốn vào trận chiến tranh này. Các môn phái được tiên nhân làm chỗ dựa tự nhiên chiếm hết tiện nghi, ở vào thế thượng phong tuyệt đối,

bảy tám môn phái nhất lưu bị đánh tan, nguyên khí đại thương, tiếp diễn tới tam lưu môn phái, trên trăm nhị lưu môn phái tiêu vong, hơn một ngàn tam lưu môn phái diệt môn.

Tu sĩ bỏ mình lên đến mấy chục vạn! Đây là điều chưa bao giờ có trong lịch sử Tu Chân Giới

.

Chiến tranh tiếp tục diễn ra. Nói trắng ra là, điều này kỳ thật chính là bàn cờ đấu võ của mười thế lực lớn nhất, mấy chục vạn tu sĩ chính là quân cờ bị ném vứt bỏ.

Triệu Quảng mang theo sáu tên nhân viên chiến đấu Thiên Võng tham chiến, bốn phía tìm những tiên nhân lạc đàn ra tay, tiên nhân thượng giới bị hạ trong tay bọn họ có mười hai tên!

Quan Bình theo bên cạnh hiệp trợ, bố trí xuống đại trận, đóng cửa đánh chó, tìm cơ hội từ trong bóng tối săn giết tiên nhân từ thượng giới xuống.

Hỉ Thước tức thì thừa dịp Tu Chân Giới đại chiến, lập tức triển khai hệ thống Thiên Võng, thời gian dần qua hệ thống Thiên Võng vươn ra toàn bộ Tu Chân Giới. Hơn một ngàn tam lưu môn phái diệt vong, có một nửa có quan hệ cùng tính toán cùng bố trí của Hỉ Thước!

Còn chân chính xuất hiện ở bên ngoài chỉ có một mình Trương Linh Phượng, tiến hành thống nhất mấy đại phái luyện đan Tu Chân Giới, đồng thời nàng cũng sử dụng với tư cách làm mồi nhử, dụ tiên nhân các thế lực khác đến đây.

Trải qua năm năm hỗn chiến, trật tự Tu Chân Giới trở nên rất rõ ràng. Tu Chân Giới vốn có trên trăm nhất lưu đại phái tranh đấu, hôm nay chỉ còn lại một nửa! Tu sĩ kể cả Tán tiên, bỏ mình vô số. Hiện tại hình thành mười hai đỉnh cấp đại phái, phân chia rõ ràng đại biểu ười hai thế lực lớn hạ phàm. Một trăm hai mươi tiên nhân hạ xuống phàm trần lúc ban đầu, trong vòng năm năm này một nửa đã bị tiêu diệt!

Trong đó có bốn thành là chết trong tay mấy người Triệu Quảng! Nhưng bọn hắn đều âm thầm ra tay, cho nên vô luận cái thế lực nào cũng không biết. Bọn hắn hoài nghi đối tượng, trừ mình ra, chỉ có thể là mười thế lực lớn nhất còn lại.

Nhìn bề ngoài, tiên nhân Thiên Võng hạ phàm chỉ có năm người bộc lộ bên ngoài, Trương Linh Phượng với tư cách người lãnh đạo, Quan Bình theo bên cạnh hiệp trợ, suất lĩnh ba nhân viên chiến đấu, thống hợp mấy đại phái luyện đan cùng môn phái luyện khí Tu Chân Giới, hơn mười tiểu môn tiểu phái, trở thành Đan khí tông một trong mười hai đỉnh cấp môn phái, chiếm cứ động Thiên Phúc bài danh đệ tam Tu Chân Giới. Quan Bình chủ trì, bố trí đại trận trùng trùng điệp điệp, trên cơ bản có thể cam đoan không gì phá nổi.

Trừ phi mười thế lực lớn nhất khác liên thủ cường công, thế nhưng trải qua trận hỗn chiến này, từng thế lực đều đã bị trọng thương ở những mức độ khác nhau, bọn hắn căn bản không có khả năng liên tiếp ra tay. Thứ hai, sức chiến đấu của Đan khí tông chỉ xếp hạng cuối cùng trong mười hai thế lực lớn. Thế nhưng năng lực phòng ngự lại đứng đầu mười hai thế lực lớn, là một khúc xương cứng khó gặm. Thế nhưng nó lại là thế lực duy nhất trong mười hai thế lực lớn, không có uy hiếp, không nguyện ý đi trêu chọc một thế lực nào. Thứ ba, Đan khí tông mời chào toàn bộ Luyện Đan Sư cùng luyện khí sư Tu Chân Giới từ cửu thành trở lên. Từng tu sĩ của hai loại hình này đều là đối tượng mời gọi. Thứ tư, bên ngoài sơn môn Đan khí tông, trùng trùng điệp điệp tiên trận. Người xem hoa mắt. Đừng nói là phá trận, coi như là nhìn thấy một cái đã làm cho lòng người nguội lạnh.

Cuối cùng, trong phần đông thế lực từ thượng giới xuống, có không ít cao thủ thực lực cường đại có thể so với Huyền Tiên cấp, thế nhưng không ai là cao thủ luyện đan, luyện khí, càng không có một người nào hiểu trận pháp, mà đại sư trận pháp Tu Chân Giới nào có phải là đối thủ của Quan Bình? Cho nên, Quan Bình bố trí tiên trận, ở Tu Chân Giới không có người phá được, trừ phi dùng biện pháp bất chấp thương vong cường công!

Thiên Võng cộng thêm đội trưởng Triệu Quảng, tổng cộng chỉ có bảy nhân viên chiến đấu. Xét về phương diện lực chiến đấu thì tuyệt đối thua kém các thế lực còn lại, thế nhưng so về tính toán cùng bố trí, bọn hắn lại hơn rất xa!

Vô luận một thế lực nào cũng không nghĩ ra, Thiên Võng lại phái ra Tiên giới đại sư trận pháp, cũng không nghĩ ra Thiên Võng chỉ trong thời gian ngắn ngủn năm năm đã thống nhất chín môn phái luyện đan cùng luyện khí Tu Chân Giới, hơn nữa thừa dịp chiến loạn, mời chào một đám tán tu đại sư, chiếm cứ động Thiên Phúc bài danh đệ tam, cứng rắn trở thành một trong mười hai thế lực lớn nhất.

Cũng trong mười hai thế lực lớn nhất, gót chân đứng rất ổn. Thế lực, theo biểu hiện mà xem Đan khí tông chỉ có năm tiên nhân, Tán tiên hơn hai mươi người, sức chiến đấu kém nhất, không đủ gây sợ hãi. Cho nên tất cả thế lực lớn đều thực thi kế sách lôi kéo, đều muốn lợi dụng năng lực của Đan khí tông trợ giúp chính mình quét qua thiên hạ, sau đó lại quay đầu tiêu diệt Đan khí tông. Đây là tính toán của tất cả thế lực lớn, một một thế lực thậm chí nghĩ tiêu diệt Dan khí tông cuối cùng, mỗi một thế lực đều cần tài nguyên của Dan khí tông.

.

Mà Đan khí tông chính là Lã Vọng buông cần, trắng trợn thu mua linh vật, liệu linh, sau đó luyện chế thành phẩm, bán đi với giá cao gấp mười gấp trăm lần, đồng thời cũng treo giải thưởng, dùng tiên đan cao quý làm tư cách khen thưởng, kích thích toàn bộ Tu Chân Giới vì bọn họ khắp nơi bôn tẩu, tìm kiếm tấm bia đá.

Trên thực tế, ai cũng không biết, Triệu Quảng suất lĩnh ba gã nhân viên chiến đấu khác, nhân cơ hội này, hợp nhất một đám Ma Đạo tu sĩ, chỉnh hợp đại bộ phận cao thủ, tạo thành một tổ chức ám sát, chuyên môn lấy tiền tài của người, trừ họa cho người.

Hỉ Thước cũng thừa dịp chiến loạn âm thầm tiến hành thẩm thấu với hơn năm mươi nhất lưu đại phái, mười một đỉnh cấp tông môn, tiến triển tương đối thuận lợi. Đồng thời, thẩm thấu rất nhanh chóng đối với nhị tam lưu tông môn Tu Chân Giới, bởi vì bọn họ mới là đối tượng tìm tấm bia đá.

Sự thật lại một lần nữa chứng minh, trí tuệ đôi khi, thường thường càng hữu hiệu khi so sánh với lực lượng. Trên bình diện lực lượng bằng nhau, hoặc là hơi yếu, lực lượng trí tuệ liền lộ ra ưu thế. Dưới tình huống lực chiến đấu thua kém hơn, Thiên Võng một mực chiếm cứ thượng phong trong số mười hai thế lực lớn, mặc dù thế thượng phong một mực được che dấu tại trong bóng tối.

Thời gian năm năm này đối với tại Tu Chân Giới mà nói, là một giai đoạn giống như một cơn ác mộng. Toàn bộ Tu Chân Giới đều nguyên khí đại thương. Các môn các phái đều đóng cửa sơn môn, khôi phục nguyên khí, tu dưỡng sinh lợi. Nhưng sau khi trải qua trận chiến này, Tu Chân Giới có vô số tu sĩ ở vào tầng giữa bình cảnh đột phá. Cao tầng tu sĩ nhao nhao độ kiếp. Tán tiên bùng nổ về số lượng.

Tu luyện tới Kim Đan kỳ, Dương Thiên Vấn vẻn vẹn chỉ dùng thời gian sáu năm, thế nhưng hóa giải la bàn này dùng mất năm năm. Sở dĩ có điều này là bởi vì la bàn đã hoàn thành gần chín thành, bởi vậy có thể thấy được, hôm nay phá giải vận mệnh la bàn có độ khó cao như thế nào.

Bảo quang bốn phía tụ hợp thành một ảo ảnh, thân hình kẻ chỉ dẫn la bàn mới xuất hiện, nói với Dương Thiên Vấn: "Ngươi còn một nguyện vọng, tăng thêm bỏ niêm phong cấp thứ hai mươi sáu, tổng cộng hai nguyện vọng, bây giờ nói ra nguyện vọng cùng nghi vấn của ngươi."

Nguyện vọng cần phải dự trữ nên Dương Thiên Vấn cũng không nóng nảy dùng nguyện vọng. Những nguyện vọng này để tồn, ngày sau thật sự thiếu thần vị, có thể dùng để cầu !"Ta muốn biết kỹ càng tin tức về giao diện này, cùng với thần vị ở nơi nào? .

"Giao diện này chính là giao diện hai cực chính phản. Toàn bộ giao diện chia làm hai bộ phận, một chính một phụ. Mà vị diện chỗ của ngươi chính là vị diện phụ thuộc, chính vị diện là Tu Chân Giới, linh khí sung túc. Giao diện loại này trong vô số giao diện vô cùng thưa thớt. Ít giao diện có hai phần như này. Nguyên nhân hình thành loại giao diện này có hai loại, một loại là tự nhiên hình thành, một loại khác do chính con người bố trí. Về thần vị, ta có thể trả lời ngươi. Đó là nó cũng không trong biển rộng mênh mông, thậm chí còn không ở tại vị diện này" Kẻ chỉ dẫn la bàn đáp, hắn cũng không chỉ ra kỹ càng là nó ở nơi nào. Thần vị quan hệ tới căn cơ thành thánh, tuyệt đối không phải vận mệnh la bàn hai mươi mấy cấp có thể lộ ra được.

Dương Thiên Vấn nghe xong lời này, đã tương đối thỏa mãn. Một khi đã có lời này, nói chính xác là nơi cần tìm tòi chính đại lục của chính vị diện, mà không phải vị giao diện hiện nay mình đang có mặt.

"Ta muốn đi chính vị diện, thông đạo giữa chính phó vị diện ở nơi nào?" Dương Thiên Vấn vội vàng hỏi.

"Ngay tại phía đông đại lục, cách nơi này một trăm triệu hai nghìn vạn dặm " . kẻ chỉ dẫn la bàn dứt lời, liền biến mất vô tung.

Dương Thiên Vấn thu hồi la bàn, suy tư một hồi. Hắn đã rõ ràng, thần vị cũng không phải ở đại lục này mà ở bên trong chính vị diện, vậy hắn không cần phải lãng phí thời gian. Hắn phải nói rõ chuyện mình phải rời khỏi nơi này cho hai huynh đệ Vưu thị, hắn có ý định giao tửu phường này cho hai người quản lý.

Thế nhưng vào lúc này, một hồi tiếng đánh nhau từ trước viện truyền tới, Dương Thiên Vấn thần sắc ngưng tụ, trong nội tâm thầm nghĩ, là kẻ nào ăn gan báo, dám chạy tới chỗ ta tìm phiền toái?

Dương Thiên Vấn vừa muốn cất bước tiến ra ngoài xem xét một phen, hai thân ảnh xuyên tường viện bay vào. Dương Thiên Vấn nhìn kỹ, không phải là hai huynh đệ Vưu thị bị đánh được thổ huyết bay ngược vào sao?

Dương Thiên Vấn chứng kiến tình hình này, thốt nhiên giận dữ, thân hình tung lên, tiếp nhận hai người giữa không trung, nhẹ nhàng thả hai người bọn họ xuống đất, nhẹ giọng hỏi: "Chuyện gì xảy ra. Tại sao có người có thể đồng thời đả thương hai người các ngươi?" tu vi của Vưu thị huynh đệ mặc dù trong mắt Dương Thiên Vấn không được tốt lắm, thế nhưng bọn hắn dù sao cũng có cảnh giới tu vi Tiên Thiên, cao thủ bài danh Top 5 Binh Khí phổ! Làm sao có thể có người đồng thời đả thương hai người bọn họ?

Chẳng lẽ ở trên đại lục còn có cao thủ dựa vào chính bản thân mình tu luyện đột phá đến Giả Đan kỳ hay sao?

"Lão bản, là người Tà Đạo Minh!" Vưu An yếu ớt nói.

Dương Thiên Vấn xuất ra hai đan dược chữa thương, cho hai người ăn và nói: "Các ngươi qua một bên ngồi xuống tu dưỡng đi, ta cũng muốn nhìn một cái là nhà nào hỏa kiêu ngạo như vậy."

"Vấn Thiên cư sĩ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ! Tám năm không gặp, bổn tọa rất muốn đến …"

Một thân ảnh chậm rãi từ bên trong mặt tường phá vỡ đi ra. Dương Thiên Vấn ẩn thận, không phải Hắc Dạ Ma Quân thì là ai?

Con mắt Dương Thiên Vấn rất độc, hắn liếc mắt đã nhận ra Hắc Dạ Ma Quân đã có tu vi Giả Đan trung kỳ. Đây quả thực là chuyện không có khả năng phát sinh. Tám năm trước Hắc Dạ Ma Quân, chỉ mới là Tích Cốc sơ kỳ, tám năm sau đã trở thành Giả Đan trung kỳ. Cần phải biết rõ nơi đây cũng không phải là Tu Chân Giới. Ở nơi này linh khí mỏng manh, nào có tốc độ nhanh như vậy?

"Thế nào? Cư sĩ không biết bổn tọa sao? Hay cư sĩ nằm mơ cũng không ngờ bổn tọa sẽ hiện ra ở chỗ này?" Hắc Dạ Ma Quân cầm trong tay thanh ma đao, chậm rãi đi tới mười lăm mét trước người Dương Thiên Vấn rồi ngừng lại. Gã giơ đao chỉ vào Dương Thiên Vấn, nói: "Tám năm trước, ta bại trong tay ngươi, tám năm sau, ta muốn ngươi nếm thử cảm thụ năm đó của ta!"

"Ngươi nói đúng. Quả thực ta rất tò mò ngươi là thế nào trong tám năm ngắn ngủn lại đột nhiên tăng mạnh tu vi như vậy? Các hạ có thể nói cho ta biết, giải thích điều nghi hoặc của tại hạ không?" Dương Thiên Vấn gõ gõ bụi bặm trên vạt áo, vô cùng nhẹ nhõm nói: "Về phần ngươi muốn ta thua ở dưới đao của ngươi, vậy xem bản lãnh của ngươi"

"Hừ, mơ tưởng. Xem đao!" Hắc Dạ Ma Quân dứt lời, một đao bổ tới. Một đao kia, đao cương đọng lại, bám vào toàn bộ thân đao.

Dương Thiên Vấn cẩn thận nhìn lên, dùng ánh mắt của hắn có thể phân biệt ra được đao này tuyệt đối không giống với tám năm trước. Trong đao này tựa hồ ngấm vào một ít hỏa nham tinh thiết. Hỏa nham tinh thiết không là tài liệu luyện khí quá trân quý, thế nhưng nó dù sao cũng là một trong những linh vật liệu, mà ở đại lục phàm nhân này, linh khí mỏng manh, cho dù có hỏa nham tinh thiết tồn tại, cũng không phải phàm nhân có thể hái được. Phàm nhân không có pháp bảo hộ thân, không thể nào xâm nhập dưới đáy nham thạch nóng chảy, thu thập loại linh vật liệu này.

Về phần Hắc Dạ Ma quân đánh xuống một đao vô cùng lăng lệ ác liệt, căn bản không tại trong mắt Dương Thiên Vấn: "Ngươi đã không nói, vậy thì ta sẽ tự tìm hiểu".

Một chiếc lá rụng rất đúng lúc bay xuống trước mặt Dương Thiên Vấn, Dương Thiên Vấn dùng thần thức liên lạc với nó. Ngay trong khi đang di chuyển, chiếc lá này đã như có tánh mạng, đột nhiên tuôn ra một cỗ ánh sáng đáng lẽ không thuộc về nó, một đạo kiếm quang chặn lại ma đao đã gần ngay trước mắt.

Hắc Dạ Ma Quân cảm giác trên thân đao truyền đến một lực lượng cường đại, cỗ lực lượng này không chỉ có chặn tám phần lực lượng một đao kia của gã, còn khiến bản thân gã chấn động, hầu như không cầm chắc đao được.

"A… Hắc Dạ Ma Quân điên cuồng rống một tiếng, công lực toàn thân đều tụ tập trên một đao kia, khu trục lực lượng truyền đến thân đao ra ngoài, thân đao đang dần dần áp xuống dưới mặt đất.

"Ồ, tiến hơi dài…." Dương Thiên Vấn chắp hai tay sau lưng, đứng nguyên tại chỗ, vẫn không nhúc nhích, nhìn đạo kiếm quang mà mình tạo ra bị ép xuống ba thốn, tuy nhiên một kiếm này thậm chí còn không dùng tới 1% lực lượng.

Giả Đan kỳ trước mặt Kim Đan, căn bản không đáng giá nhắc tới, Dương Thiên Vấn tùy tiện duỗi ra một đầu ngón cái là có thể trói chặt, giết chết một đám cao thủ Giả Đan kỳ.

Một cao thủ Giả Đan, tại trong mắt Dương Thiên Vấn khiến cho hắn hứng thú duỗi ra một đầu ngón cái cũng không có. Năm năm tu luyện, tuy phần lớn thời gian đều đặt ở trên vận mệnh la bàn, thế nhưng cũng vẫn khiến cho tu vi của hắn tiến một bước dài Kim Đan hậu kỳ, chỉ thiếu chút nữa là có thể phá Đan Kết Anh.

Loại tốc độ tu luyện này đủ để cho tất cả Tu Chân giả sợ tới mức trợn mắt há hốc mồm, thế nhưng đây cũng là điều tất nhiên bởi vì Dương Thiên Vấn dùng một lượng rất lớn tiên thạch.

Đối với một đao toàn lực của Hắc Dạ Ma Quân, Dương Thiên Vấn vẫn không có hứng thú duỗi ra một đầu ngón tay. Tâm thần khẽ động, lại là một chiếc lá rụng hóa thành một đạo kiếm quang tập kích thân đao.

"Đinh " một tiếng thanh thúy tiếng vang lên, có thể nghe thấy âm thanh kim loại bị cắt đứt kèm theo trong đó. Thanh Ma đao dài bảy tấc bị cắt thành hai nửa. Hắc Dạ Ma Quân cũng bởi vì tiếp nhận lực phản chấn rất mạnh nên bị phản chấn trở về.

Hắc Dạ Ma Quân nhìn thấy trên tay chỉ còn lại có một nửa bảo đao, ngây ngẩn cả người. Gã trợn mắt há hốc mồm, cả buổi cũng cũng không nói nên lời. Thời gian trôi qua rất lâu, gã mới có phản ứng, rống lớn nói: "Không, điều đó không có khả năng, sao Hắc Dạ Ma đao của ta có thể bị chặt đứt?"

Dương Thiên Vấn khinh thường nhếch miệng. Người luyện cây đao này là một tay mơ luyện khí. Cây đao này tại trong mắt Dương Thiên Vấn có vô số khiếm khuyết. Vừa rồi Dương Thiên Vấn dùng một mảnh lá rụng hóa thành kiếm quang, đánh trúng vào một trong những chỗ khiếm khuyết, thoải mái mà tạo thành kết quả này.

"Ngươi đã không nói, vậy cũng chỉ có ta tự mình tìm." Dương Thiên Vấn nhẹ nhàng nói, thế nhưng thanh âm trước một giây đồng hồ vẫn còn cách hơn mười thước, sau một giây đồng hồ đã vang lên bên tai Hắc Dạ Ma Quân.

Hắc Dạ Ma Quân kinh hãi xoay người, giờ phút này Dương Thiên Vấn đã ở tại bên người mình, một tay nhẹ nhàng đặt trên bờ vai của gã. Hết thảy những điều này này xảy ra thật sự quá nhanh, nhanh đến mức ngay cả gã cũng không có thời gian phản ứng. Ngay sau đó Hắc Dạ Ma Quân chỉ cảm thấy toàn thân tê liệt, không thể động đậy, tay chân đều tựa như không phải của mình. Hắc Dạ Ma Quân nhìn vào ánh mắt Dương Thiên Vấn. Lúc này ánh mắt gã không phải vênh váo hung hăng như vừa rồi, mà biến thành ánh mắt sợ hãi cùng hoảng sợ.

"Không cần sợ hãi, ta chỉ muốn biết rõ đáp án ta muốn biết, ngươi có thể nói cho ta biết không? Vì cái gì, ngươi trong thời gian ngắn ngủn tám năm lại có thể đột nhiên tăng mạnh, không được nói là chính ngươi tu luyện. Không nên ô nhục chỉ số thông minh của ta và ngươi. Còn nữa trên thân đao của ngươi có hỏa nham tinh thiết, ở đâu ra. Kẻ nào giúp ngươi dung nhập thân đao?" Dương Thiên Vấn hỏi hai vấn đề vô cùng mấu chốt.

"Làm sao ngươi biết hỏa nham tinh thiết?" Hắc Dạ Ma Quân kinh ngạc hỏi. Cần biết rõ trước đó chính gã cũng không nghe nói tới cái tên hỏa nham tinh thiết. Từ sau khi gặp gỡ người đó mới biết. Lập tức Hắc Dạ Ma Quân có phản ứng, ngậm miệng không đề cập tới.

Dương Thiên Vấn thở dài nói: "Mà thôi, ngươi không nói coi như xong, ta chỉ có thể bỏ thêm chút sức khí, chính mình tìm."

"Chính mình tìm?" Hiển nhiên Hắc Dạ Ma Quân cũng không biết ý tứ trong lời nói của Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn nhẹ gật đầu. Hắn nhìn Hắc Dạ Ma Quân giải thích: "Ta sẽ thi pháp, tên là sưu hồn, có thể từ bên trong hồn phách của ngươi tìm được tất cả những điều ta muốn biết. Chỉ cần những gì ngươi có trong trí nhớ, ta có thể tìm ra. Chẳng qua phương pháp này có một chỗ thiếu hụt thật lớn, đó là tạo thành một ít ảnh hưởng đối với người bị làm phép. Nói thí dụ như biến thành ngu ngốc gì đó. Ngươi không nên sợ, cũng không nhất định biến thành ngu ngốc, thật sự, biến thành ngu ngốc là có tỷ lệ đấy."

Nụ cười Dương Thiên Vấn nhàn nhạt thế nhưng tại trong mắt Hắc Dạ Ma Quân lại cực kỳ khủng bố. Lần thứ nhất, lần đầu tiên trong đời, trong lòng Hắc Dạ Ma Quân dâng lên một cảm giác hối hận vô tận, hối hận không giới hạn cơ hồ nuốt hết cả người hắn. Hiện tại hắn mới hối hận, vì cái gì chính mình lại liên tiếp đi tìm Dương Thiên Vấn gây phiền toái, vì cái gì chính mình cần phải ngu ngốc xuất đầu làm cái gì?

Dương Thiên Vấn không một lần nữa cho Hắc Dạ Ma Quân cơ hội. Lần thứ nhất hắn không muốn cái mạng nhỏ của Hắc Dạ Ma Quân là vì ngay lúc đó gã hèn mọn như con sâu cái kiến. Thế nhưng không ai ngờ là tám năm sau, con sâu cái kiến nho nhỏ lại muốn cắn ngược lại chính mình một miếng. Tuy Dương Thiên Vấn vẫn không nổi sát tâm, nhưng điều này cũng không ảnh hưởng tới việc Dương Thiên Vấn muốn biến Hắc Dạ Ma Quân thành một người ngu ngốc.

Hoàn toàn chính xác, sưu hồn thuật biến thành ngu ngốc là có tính tỷ lệ, thế nhưng tỷ lệ này lại cao tới tám phần trở lên!

Sưu hồn thuật, Dương Thiên Vấn không phải là lần thứ nhất thi triển. Hắn thoải mái từ trong trí nhớ Hắc Dạ Ma Quân tìm ra đáp án mình muốn.

"Đạo Chân? Có ý tứ! Người này nhất định phải là tu sĩ từ Tu Chân Giới chính vị diện vượt qua. Ừ, nhìn ra được người này có lẽ bị thương rất nặng. Có lẽ là đoạt xá trùng tu. Người này rất thông minh, linh khí mỏng manh nên dùng một lượng lớn ngọc thạch để tu luyện. Thế nhưng Hắc Dạ Ma Quân này cũng thật sự có vận khí không tệ, rõ ràng lại để cho gã gặp được Đạo Chân tu sĩ trước một bước, dùng một lượng lớn ngọc thạch đổi lấy một lọ linh đan gia tăng tu vi, còn lại để cho hắn hỗ trợ dung nhập một khối hỏa nham tinh thiết. Ta đã nói, thế gian làm sao có thể xuất hiện hỏa nham tinh thiết, chớ nói chi là chế tạo hỏa nham tinh thiết thành binh khí." Dương Thiên Vấn tự nhủ. Sau đó Dương Thiên Vấn phế bỏ tu vi của Hắc Dạ Ma Quân, đã biến thành ngu ngốc, sau đó ném qua tường viện ra ngoài đường phố. Hạ Tề thành này là địa bàn của Hạ gia. Những chuyện xảy ra trong thành đương nhiên lừa không được Hạ gia. Người của Hạ gia đã biết được Hắc Dạ Ma Quân tự mình mang theo cao thủ Tà Đạo Minh cường công Vấn Thiên tửu phường, kết quả mười bốn cao thủ, bảy chết, bảy tổn thương nghiêm trọng, tất cả đều do Vưu thị huynh đệ đánh chết đả thương. Thực lực của Vưu thị huynh đệ lại khiến cho người của Hạ gia chấn động. Mười bốn cao thủ này, tất cả đều là cao thủ Tiên Thiên đỉnh phong, thế nhưng là Tà Đạo Minh tinh nhuệ nhất sức chiến đấu, liền là Hạ gia cũng cầm không xuất ra như vậy xa hoa đội hình để.

Ngay sau đó Hắc Dạ Ma Quân tự mình ra tay, sau mấy chiêu đã đánh cho Vưu thị huynh đệ thổ huyết bay ngược. Thực lực này càng làm cho người của Hạ gia chấn động, thực lực bực này đã gấp hơn mười lần ra Kiếm lão nhân bài danh thứ hai trên Binh Khí phổ.

Cuối cùng chuyện càng thêm hí kịch hóa. Hắc Dạ Ma Quân có được thực lực phàm trần nhập thánh, một mình đơn đao xâm nhập hậu viện Vấn Thiên tửu phường, chỉ trong vài phút ngắn ngủn đã bị người ném ra ngoài giống như ném rác rưởi. Trải qua chứng minh, Hắc Dạ Ma Quân đã thành một người ngu ngốc, toàn bộ võ công bị phế!

Một loạt sự tình nảy sinh ở trong thời gian ngắn ngủn chưa hết thời gian một nén hương. Hạ gia đối với chuyện như vậy, phản ứng nhanh tới cực điểm, thế nhưng đợi đến lúc cao thủ trong tộc đi đến nơi, tất cả đều hết.

840. Chương 841: Đạo

Quyển 11: Chúa tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 841: Đạo

Điều chiến cho người người rung động nhất chính là Hắc Dạ Ma Quân, thực lực bạo tăng, đã bị đánh thành ngu ngốc thành phế vật, cộng thêm tà đạo cao thủ, bảy chết tổn thương nghiêm trọng, việc Tà Đạo Minh sụp đổ hầu như đã thành kết cục đã định. Không một kẻ nào sẽ bỏ qua cơ hội này, đặc biệt sau khi lại một lần chứng kiến thực lực kinh người của Dương Thiên Vấn, như vậy đây là một cơ hội nịnh bợ Dương Thiên Vấn, người của Hạ gia há lại sẽ buông tha?

Vì vậy, bảy cao thủ Tà Đạo Minh trọng thương, cuối cùng vẫn trở thành bảy thi thể. Đồng thời, một số tuyệt đỉnh cao thủ tầng trên Hạ gia, nhìn Hắc Dạ Ma Quân ngu ngốc, phế vật, trong nội tâm không khỏi dâng lên một cảm giác bi ai, một đời kiêu hùng, đường đường cường giả bài danh Top 5 đại lục Binh Khí phổ, hôm nay mất tất cả, rơi vào tình cảnh này. Điều này so với giết gã đi, càng làm cho người ta khó chịu hơn.

Có người cũng muốn thay Hắc Dạ Ma Quân đến kết thúc, thế nhưng ý nghĩ này lập tức bị những người khác đẩy ngã. Người ta ở trong cuộc còn giữ lại một cái mạng cho Hắc Dạ Ma Quân, ngươi động thủ giết hắn, đây không phải làm cho Vấn Thiên cư sĩ người ta tự tìm phiền phức sao?

Giang hồ hiện nay, không ai hoặc thế lực nào có thể trực diện đối mặt với cơn giận của kiếm thần, Kiếm Thần giận dữ, hãy coi kết cục của Hắc Dạ Ma Quân, sẽ không có nhiều người to gan lớn mật dám đi sờ vuốt râu hùm này.

Dương Thiên Vấn giao năm bình Tăng Nguyên đan cho Vưu thị huynh đệ khôi phục thương thế. Hơn nữa hắn còn giao cho bọn hắn mười ngọc phù thông tin. Loại ngọc phù này chỉ cần bóp nát, có thể cùng một giao diện trò chuyện trong thời gian một nén hương. Dương Thiên Vấn chỉ nói một câu: "Có duyên gặp lại." Nói xong hắn liền rời khỏi Vấn Thiên tửu phường.

Dương Thiên Vấn không truyền lại phương pháp tu chân, vì thế giới này linh khí mỏng manh, võ đạo mới là đạo chủ chốt của nó mà không phải là phương pháp tu chân, coi như là truyền lại phương pháp tu chân, đoán chừng cũng không ai có thể gọn gàng thành.

Dương Thiên Vấn cũng không phải không nghĩ tới việc mang hai huynh đệ Vưu thị cùng đi, nhưng hắn phải vượt qua một trăm triệu hai nghìn vạn dặm biển rộng, có thể tưởng tượng hai võ giả Tích Cốc kỳ, tuyệt đối không có khả năng làm được.

Dương Thiên Vấn ăn uống thả cửa cả đêm tại Thiên Hương lâu, ngày hôm sau hắn lặng yên ra khỏi Hạ Tề thành, không biết tung tích.

Tổng bộ Tà Đạo Minh là một thành thị không có trật tự, nơi đây ác ôn, tội phạm bị truy tập, du côn lưu manh, tam giáo cửu lưu đều đủ cả. Cách Hạ Tề thành ba nghìn dặm, ở vào chỗ giao giới của ba đại vương quốc, thuộc về khu vực hoà hoãn không ai quản lí.

Dương Thiên Vấn xuất hiện tại tổng bộ Tà Đạo Minh cách Hạ Tề thành ba ngàn dặm.

Dương Thiên Vấn tới nơi này không phải là vì tiến hành chém tận giết tuyệt đối với Tà Đạo Minh. Trên thực tế, Tà Đạo Minh như thế nào, cũng chẳng liên quan tới Dương Thiên Vấn hắn. Dương Thiên Vấn tới là tìm cái tên tu sĩ Đạo Chân kia.

Tìm đến hắn làm gì? Vấn đề này hỏi rất hay! Đương nhiên là báo thù!

Vì cái gì mà báo thù? Hắc Dạ Ma Quân này đột nhiên thực lực tăng vọt, cũng là bởi vì gã Đạo Chân này. Hơn nữa người này cố ý dẫn dắt Hắc Dạ Ma Quân tìm đến mình gây phiền toái, chính là muốn để cho Hắc Dạ Ma Quân thăm dò hư thật của chính mình. Rất rõ ràng gã này đã sớm có dã tâm hạ thủ đối với chính mình.

Loại người ưa thích ở sau lưng giở thủ đoạn này là người mà Dương Thiên Vấn thống hận nhất. Một tu sĩ nho nhỏ, rõ ràng tính toán trên đầu của ta, đây không phải mao thắp đèn lồng trong hầm tìm chết sao?

Trên thực tế, Dương Thiên Vấn phỏng đoán không sai lầm. Đạo Chân cho Hắc Dạ Ma Quân tăng tu vị, dùng hỏa nham tinh thiết cải tạo ma đao cho Hắc Dạ Ma Quân là vì Đạo Chân muốn lợi dụng Hắc Dạ Ma Quân đến xò xét chi tiết của Dương Thiên Vấn. Từ lúc nghe nói tới Tăng Nguyên đan. Đạo Chân hầu như có thể khẳng định người gọi là Vấn Thiên cư sĩ, cũng là một tu sĩ. Nhưng thực lực của hắn chưa khôi phục, không dám xác định tu vi của Dương Thiên Vấn, cho nên mới nghĩ đến việc lợi dụng Hắc Dạ Ma Quân.

Chỉ sợ Đạo Chân cũng không biết Dương Thiên Vấn lại biết thuật sưu hồn, mật thuật Ma Đạo, cũng không biết thông tin của Dương Thiên Vấn mà nói ra có thể hù chết hết thảy mọi người Tu Chân Giới, chớ nói chi là một tu sĩ Kim Đan kỳ nho nhỏ như hắn. Người mà gã tính kế rõ ràng lại là Thần vương đến từ thượng giới, thật sự là dũng khí mười phần.

Thế nhưng điều này cũng không thể nói hành vi của Đạo Chân có cái gì không đúng. Mặt khác, loại tác phong làm việc này của Đạo Chân mới là tác phong bình thường của một người tu sĩ cần phải có. Nếu không thằng này cũng không có khả năng Kết Đan, chỉ sợ trước đây sớm đã bị Tu Chân Giới tàn khốc đào thải.

Khôn sống ngu chết, mạnh được yếu thua, đây là luật thép của Tu Chân Giới từ cổ chí kim không thay đổi, cũng là đạo sinh tồn của các sinh linh. Không có ai đúng ai sai, không có người chính người tà, có rất nhiều khác biệt giữa mạnh và yếu. Những thứ mình muốn cần phải trả giá thật nhiều. Hơn nữa Dương Thiên Vấn cũng muốn biết kỹ càng tình huống thông đạo vị diện, hiển nhiên gã tu sĩ phải thông qua thông đạo vị diện mà tới. Cả hai điều này khiến Dương Thiên Vấn không thể không đến.

Đứng ở trước cửa chỗ ở của Đạo Chân, linh thức Dương Thiên Vấn có thể rõ ràng thăm dò được đầy đủ thông tin bên trong! Hơn mười người, thế nhưng đa số đều là Tiên Thiên trung kỳ, không đủ gây sợ, trong hậu viện có một cỗ linh áp cường đại, thuộc về linh khí Kim Đan chấn động. Không thể tưởng được chính mình lại bắt được một con cá không nhỏ. Kim Đan, tại Tu Chân Giới coi như là thành phần đẳng cấp. Không phải mình sẽ biết được không ít tin tức cần phải biết sao?

Dương Thiên Vấn cứ như vậy đẩy cửa vào, nghênh ngang xông vào ngôi nhad xa hoa không thể nói là không lớn này. Đương nhiên, người giữ cửa đều bị Dương Thiên Vấn đánh bay ngược lại.

Bước vào cửa nhà, lập tức Dương Thiên Vấn nghe được vài tiếng hét lớn: "Kẻ nào dám xâm nhập tòa nhà của Ma quân đại nhân? Không muốn sống chăng? Không biết đây là địa bàn Tà Đạo Minh sao?" Nói xong, một đám Đại Hán cầm đao thương kiếm kích xông tới.

Dương Thiên Vấn không nói gì, hai tay chắp sau lưng, bước từng bước một như là đang thong dong tản bộ, mà ở quanh thân Dương Thiên Vấn, tức thì bay múa vô số cỏ cây trúc thạch. Những vật nhỏ này, hóa thành ánh sáng vô cùng lăng lệ ác liệt, đánh đâu thắng đó. Bất kể là ai, lập tứctổn thương, ôm đầu bỏ chạy.

Dương Thiên Vấn không giết người, bởi vì đám này cũng không đáng cho hắn làm thế, cho nên những kiếm quang này đều đánh ra hết công suất, lực sát thương lại không hề mạnh như nhìn bề ngoài. Bình thường đều trúng người, nhiều lắm chính là kết cục công lực hoàn toàn bị phế, hoặc là gân mạch toàn thân đứt gãy. Chết cũng không chết được, chỉ có điều khổ thân mà thôi.

Dương Thiên Vấn ra tay rất có chừng mực, thế nhưng không có nghĩa là Dương Thiên Vấn sẽ bỏ qua những kẻ đại gian đại ác này. Trong bọn chúng, không phải tà tu Thải Âm Bổ Dương, thì chính là ác ôn việc ác bất tận, những người này chết chưa hết tội, Dương Thiên Vấn không có bất kỳ gánh nặng tâm lý.

Trên đường đi tới, cao thủ Hậu Thiên đỉnh phong nằm xuống đã có số lượng ba trăm, cao thủ Thiên Thiên cũng có bốn gã.

Dương Thiên Vấn không dừng lại, hắn đi thẳng nơi xuất hiện nguồn linh áp, đồng thời cũng không che dấu chính mình, một cỗ thần thức một mực tập trung vào Đạo Chân.

Mười bước giết một người, ngàn dặm không lưu. Khí thế hôm nay của Dương Thiên Vấn phần nào có ý cảnh đó.

Dương Thiên Võng không hề đích thân ra tay, hoa cỏ trúc thạch trên đường đi đều trở thành cánh tay trợ giúp của Dương Thiên Vấn, khắp nơi tràn đầy kiếm quang, dễ như trở bàn tay phá hủy gian phòng cùng tất cả lực lượng phòng ngự của tòa nhà này.

Địa điểm đi tới chính là một gian diễn võ sảnh. Trong sảnh có hơn mười tên cao thủ Thiên Thiên, đang luận bàn võ nghệ, mà bên trên diễn võ sảnh có một trung niên hán tử, mặt mũi đầy râu, thân thể cường tráng, trong mắt lóe ra tinh quang khó có thể nói, chỉ có điều trong tinh quang đó lại lộ ra nét sợ hãi.

"Các hạ là người nào?" Ngồi trên cũng vị trí Đạo Chân nhẹ giọng hỏi.

"Ta chính là Vấn Thiên cư sĩ, ngươi tìm ta, ta đã tới rồi." Dương Thiên Vấn bình tĩnh đáp.

"Lớn mật!" mấy cao thủ Tiên Thiên trong sảnh không quen nhìn dáng vẻ kia của Dương Thiên Vấn, một lời không hợp liền trực tiếp xuất thủ. Mấy người dẫn đầu, những người còn lại cũng tranh nhau ra tay, căn bản không để ý nhiều người khi dễ ít người.

Dương Thiên Vấn ánh mắt ngưng tụ, mười tám món binh khí trong diễn võ sảnh như có sinh mạng, nhao nhao nhảy vào không trung, hóa thành đạo đạo kiếm quang đánh về phía mười cao thủ Tiên Thiên đang tấn công Dương Thiên Vấn, chém thành mười tám khối. Trên bầu trời nảy sinh một mảnh huyết vũ, nhìn qua vô cùng đẹp đẽ.

Đạo Chân ác quỷ cũng là Kim Đan, tuy nhiên một màn này đến tột cùng xảy ra thế nào gã đều không thể nhìn ra một tia manh mối. Nhưng mơ hồ gã có thể cảm nhận được một cỗ lực lượng không thể tầm thường.

Bỗng nhiên gã nhớ tới sư tôn của mình. Tuy gã đã giáng hạ giới, thế nhưng khi đối mặt Dương Thiên Vấn, gã lập tức có một loại cảm giác như khi đối mặt với sư tôn của mình. Loại cảm giác này rất vớ vẩn. Người đối diện rõ ràng không hơn kém mình bao nhiêu, tuy nhiên lại ột cảm giác chỉ là Hợp Thể kỳ cao thủ.

"Các hạ cũng không phải giết người, một màn vừa rồi là cố ý cho tại hạ một cái hạ Mã Uy sao?" Đạo Chân đứng dậy, phun ra một thanh phi kiếm màu xanh, ngay sau đó lại tế ra phòng ngự chiến giáp, trận địa sẵn sàng đón quân địch. Gã tận lực phá vỡ bầu không khí mà Dương Thiên Vấn kiến tạo nên. Dương Thiên Vấn nhẹ gật đầu, giọng nói không chút keo kiệt tán dương: "Thế nhưng chẳng qua là bẻm mép mà thôi, sẽ vô dụng thôi."

"Vậy muốn động thủ mới biết được. Hãy xem bảo!" Đạo Chân một thân tu vi Kim Đan kỳ thế nhưng không phải để trưng bày, chỉ thấy gã vỗ túi trữ vật, một kiện sáo nhỏ, một gương đồng nhảy ra ngoài.

Đạo Chân tiếp nhận sáo nhỏ, bắt đầu thổi. Tiếng sáo hóa thành nhiếp hồn Ma Âm, trực tiếp công kích Nguyên Thần Dương Thiên Vấn. Tấm gương bắn ra một đạo ngân quang, phong bế hành động của Dương Thiên Vấn. Phi kiếm theo sát phía sau, thẳng đến chỗ hiểm đan điền Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn mỉm cười, khẽ thở dài: "Còn đây là tiểu Đạo của ta!"

Khi di chuyển, hơn mười đạo kiếm quang thoải mái cản lại tất cả công kích của Đạo Chân, thân hình Dương Thiên Vấn nhẹ nhàng mà lui một bước nhỏ, thoáng cái lập tức thoát khỏi kính quang cấm chế, mà nhiếp hồn Ma Âm căn bản không làm gì được Nguyên Thần Dương Thiên Vấn, bởi vì uy lực của nó quá yếu.

Đạo Chân càng không ngừng thi triển thần thông cùng thủ đoạn của mình, tuy nhiên từng cái một bị hóa giải, đối phương không có bất kỳ điều gì khác, chỉ có một chiêu. Không quản ngươi dùng chiêu gì thuật gì, tụ hợp kiếm quang, một kiếm phá tan!

Cuối cùng Đạo Chân nhớ ra cái gì đó, mặt lộ vẻ hoảng sợ. Đây là Thiên Đạo chi lực sao? ! Cần phải biết rõ, chỉ có Đại Thừa Kỳ tu sĩ, mới có thể tiếp xúc đến một chút xíu Thiên Đạo chi lực, bởi vì bọn họ phải phi thăng rồi, cho nên mới có cơ duyên này. Mà tiên nhân sau khi phi thăng sẽ không có loại cơ duyên này. Đạo Chân chẳng qua là nghe sư tôn gã nói tới, thiên địa tự nhiên đều có một con đường riêng.

Rất hiển nhiên, những kiếm quang này có uy lực vô cùng. Mà bọn chúng chẳng qua là do phàm vật bình thường hoá hợp mà thành. Nếu như không phải Thiên Đạo chi lực, thì sao có thể khiến ột phàm vật có được uy lực đánh đâu thắng đó?

Đạo Chân sợ ngây người, người trước mặt này đến tột cùng là ai? Vì cái gì một tu sĩ gần kề Kim Đan kỳ lại có thể điều khiển Thiên Đạo chi lực

841. Chương 842: Ly Khai Thông Đạo

Quyển 11: Chúa tể

Chương 842: Ly khai thông đạo

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Đạo Chân biết mình tuyệt đối không phải đối thủ của người này. Người này đứng tại nguyên chỗ, ngay cả tay đều không xuất hiện, chỉ cần bằng vào những binh khí thế gian liền biến thành kiếm quang giống như không thể phá vỡ, uy năng to lớn, có thể so sánh với tu sĩ Nguyên Anh kỳ.

"Ta nhận thua, các hạ muốn xử trí tại hạ như thế nào?" Đạo Chân nhẹ giọng thở dài, tâm trạng gã có chút nản lòng thoái chí. Giờ phút này gã thầm nghĩ muốn giữ lại Chân Linh tiến vào luân hồi. Đối đầu cùng một cùng giai tu sĩ có thể điều khiển Thiên Đạo chi lực, bản thân mình sợ là ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có. Thực lực của đối phương so với tu sĩ Nguyên Anh kỳ cũng không có nhiều cách biệt. Bản thân mình chỉ là một Kim Đan tu sĩ nho nhỏ, hơn nữa thực lực chưa khôi phục, sao có thể chạy trốn ngay trước mặt Nguyên Anh kỳ tu sĩ?

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút. Hắn cũng không nghĩ ra gã trước mặt này lại có thể dứt khoát như thế, thậm chí vùng vẫy giãy chết cũng không có đã lập tức nhận thua. Với ngạo khí của Dương Thiên Vấn, tự nhiên hắn không thể tiếp tục đánh vì vậy, Dương Thiên Vấn thu hồi lực lượng của mình. Những binh khí kia lại một lần nữa hiện nguyên hình, rơi trên mặt đất."Ta muốn biết ngươi làm thế nào đi tới đại lục này."

"Ai, một lời khó nói hết. Hôm nay Tu Chân Giới đại loạn, khắp nơi đều là đại chiến tu sĩ. Môn phái của tại hạ có hơn ngàn người, cũng chỉ có tại hạ trong lúc nguy cấp thông qua vết nứt không gian may mắn còn sống, đi tới đại lục này." Đạo Chân cảm thán đáp.

"Hả? Làm sao Tu Chân Giới lại đại loạn?" Dương Thiên Vấn không hiểu hỏi. Nếu quả thật nảy sinh chiến loạn, Dương Thiên Vấn phải cân nhắc một chút, có cần phải đợi đến lúc đột phá Nguyên Anh kỳ xong, hoặc là tiến lên Kiếm đạo đại thừa mới đi Tu Chân Giới hay không.

"Tại hạ cũng không biết nhiều. Là như này …… " Đạo Chân ngược lại là rất thành thật nói ra tất cả những gì mình biết.

Sau khi Dương Thiên Vấn nghe xong, lập tức hiểu rất rõ ràng. Thì ra là người thượng giới động thủ. Một trăm hai mươi Kim Tiên, chậc chậc chậc. Vừa đến đã khơi mào đại chiến Tu Chân Giới, thế nhưng điều này cũng hợp tình hợp lý. Dù sao một trăm hai mươi người, chia làm mười hai thế lực, tất cả đều là người cạnh tranh với nhau, đương nhiên sẽ nghĩ hết biện pháp, ngoại trừ mình ra thì phải giết sạch tất cả thế lực khác, độc chiếm thần vị.

"Thì ra là thế, ừ, ngươi cố biết vị trí của thông đạo vị diện?" Dương Thiên Vấn nghe xong gật đầu lại hỏi.

"Thông đạo vị diện ? Tại hạ nghe nói qua, thế nhưng chưa từng nhìn thấy." Đạo Chân lắc đầu nói: "Nghe nói ra vào thông đạo vị diện tương đối nguy hiểm, người bình thường tuyệt đối sẽ không thể thông qua thông đạo vị diện, hơn nữa vị diện này linh khí mỏng manh, tin tưởng cho dù có người đến, cũng sẽ nghĩ biện pháp trở về, tuyệt đối sẽ không ở chỗ này lâu."

Tiến bộ, coi như chính mình cũng không ngoại lệ. Một thân tu vi này của bản thân mình là dựa vào một lượng lớn tiên thạch. Nếu như thay đổi là một thế giới linh khí dồi dào, chỉ cần tiêu hao một phần năm tiên thạch, là có thể lấy được thành quả giống nhau.

Chênh lệch này thật sự quá lớn, lớn đến mức làm cho người ta khó có thể tưởng tượng. Bình thường, tu sĩ lấu đâu ra nhiều tiên thạch như vậy cung cấp cho việc tu luyện?

Dương Thiên Vấn lại hỏi mấy câu, hắn lập tức hiểu được đại khái tình huống về Tu Chân Giới. Lúc này việc xử trí thế nào đối với Kim Đan tu sĩ này có chút khó khăn. Nếu như bỏ mặc đối phương tiếp tục ở đây, khẳng định không thể được. Thế tục thế gian này xuất hiện một Kim Đan kỳ tu sĩ, phá hư thăng bằng thế gian. Nếu như người này muốn nhất thống đại lục, tin tưởng cũng không phải việc khó gì, nếu nói như vậy, sợ là thiên hạ sẽ đại loạn, sanh linh đồ thán.

Phàm nhân không phải tu sĩ, giết một người phàm nhân vô tội tội nghiệt, còn hơn giết trăm tu sĩ vô tội! Người tu chân đều là một đám người nghịch thiên mà đi, truy cầu sinh trưởng không già, lực lượng vĩnh hằng. Ngay từ khi nhóm người này bước vào con đường tu hành, đã nhất định kết nhân quả cùng Thiên Đạo, không giống người bình thường được Thiên Đạo chiếu cố.

Nếu như giải quyết xong tai hoạ ngầm Đạo Chân này, cũng tương đương với việc gián tiếp tích một ít công đức.

Thế nên Dương Thiên Vấn sẽ không bỏ qua cơ hội lớn này, cho nên, Dương Thiên Vấn rất dứt khoát lấy khế ước thần phù ra, nói: "Ngươi muốn mạng sống, thì hãy dung nhập Nguyên Thần vào phù này."

"Tạ các hạ ân không giết." Đạo Chân nghe đến đó, trong nội tâm không khỏi vui vẻ, không ai muốn tìm cái chết. Tuy con đường sống này khẳng định rất khó đi, nhưng tóm lại còn tốt hơn nhiều so với con đường chết. Đạo Chân không nói hai lời, tiếp nhận khế ước thần phù, dung nhập Kim Đan của mình vào trong.

Từ nay về sau, Đạo Chân là một thành viên Thiên Võng. Đương nhiên, quyền hạn của gã thấp nhất, chỉ có quyền hạn nhất cấp.

Dương Thiên Vấn dùng khế ước thần phù ước thúc Đạo Chân xong, lại hỏi một ít sự tình Tu Chân Giới. Lúc này hắn hỏi là liên quan đến một ít bí sự môn phái Đạo Chân, cùng với một ít bí sự thông đạo vị diện.

Dưới lực lượng khế ước thần phù, Đạo Chân không có gì giấu diếm mà nói ra toàn bộ.

Dương Thiên Vấn đã chiếm được đáp án, nhẹ gật đầu. Hắn âm thầm tính toán một chút. Thì ra thông đạo vị diện này cũng không phải dễ dàng thông qua như trong tưởng tượng.

Ban đầu Dương Thiên Vấn vốn định mang theo Đạo Chân cùng nhau đi Tu Chân Giới, thế nhưng hiện tại xem ra khả năng này không lớn, Dương Thiên Vấn đành phải tự mình đi.

Tuy thông đạo vị diện rất nguy hiểm, Dương Thiên Vấn cũng có tự tin. Coi như hắn chỉ có tu vi Kim Đan kỳ, cũng có thể an toàn thông qua!

Không gian pháp tắc, tuy nhiên Dương Thiên Vấn hắn lại cầm giữ không gian thần phù. Một chút không gian pháp tắc hoàn có thể đủ, dùng để thông qua một thông đạo vị diện của tầng thấp giao diện không coi là cái gì.

Dương Thiên Vấn lấy được ngọc giản địa đồ Tu Chân Giới từ trong tay Đạo Chân. Tuy ngọc giản này không quá kỹ càng, dùng để định vị vẫn đủ.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, hắn để lại cho Đạo Chân một ít tiên thạch cấp thấp nhất, đợi đến lúc tu vi ột chút có thể hấp thu. Dương Thiên Vấn để lại một câu: "Tự lo thân!" Nói xong hắn liền rời đi.

Trong nháy mắt Dương Thiên Vấn đạp mây, bay về phương hướng thông đạo vị diện.

Không ăn không uống, pháp lực tuần hoàn không thôi, Dương Thiên Vấn đã bay suốt ba năm thời gian!

Một trăm triệu hai vạn dặm, tuy nghe khủng bố. Nếu là trước kia, Dương Thiên Vấn tối đa mất ba ngày, năm ngày là có thể đến nơi, thế nhưng hiện tại Dương Thiên Vấn chỉ có tu vi Kim Đan kỳ. Mặc dù có thần thông đáp mây bay, cũng đơn giản bay mất ba năm. Cũng may mắn Dương Thiên Vấn không phải Tu Chân giả bình thường. Nếu không hắn còn không biết phải lãng phí bao nhiêu thời gian nữa.

Thông đạo vị diện đang ở trước mắt. Đụn mây hạ xuống, vòng xoáy màu đen quỷ dị mà cực lớn, nhìn một cái cũng có cảm giác da đầu tê dại.

Dương Thiên Vấn liếc mắt quan sát tất cả, cảm thụ được từ dưới đáy vòng xoáy truyền đến chấn động không gian mơ hồ. Hắn thừa nhận nơi này chính là thông đạo vị diện chính mình muốn tìm.

Không tệ, rất khủng bố, lực xé rách cường đại. Nếu không có pháp bảo cường lực hộ thân, căn bản không có khả năng đi vào bên trong. Dương Thiên Vấn bây giờ vẫn không có năng lực thật sự của mình, trên người càng không có pháp bảo hộ thân. Không gian chấn động cũng không phải việc khó. Thế nhưng lực lượng xé rách cường đại, rất khó chống đỡ được! Ngoài việc trước tiên cần phải dựa vào chú ngữ sử dụng khổn tiên thằng (dây trói tiên), cũng chỉ có vận mệnh la bàn mà thôi.

Trên vận mệnh la bàn, đã mở ra hai mười sáu đạo thần phù, có được hai mươi sáu loại năng lực đặc thù. Dương Thiên Vấn nhìn xuống từng cái.

Đạo thần phù thứ nhất, là đại biểu ký hiệu tánh mạng Lúc này đây tác dụng bất phu.

Đạo thần phù thứ hai, là đại biểu ký hiệu không gian. Thần phù này cực kỳ có ích, có an toàn thông qua thông đạo vị diện hay không còn phải dựa vào nó.

Đạo thần phù thứ ba, là đại biểu ký hiệu (*phù văn) thuộc tính Mộc trong Ngũ Hành, tác dụng cũng không lớn.

Đạo thần phù thứ tư, là ký hiệu (*phù văn) khế ước.

Đạo thần phù thứ năm, là cường hóa thần phù, cường hóa, tên cổ là Tư Nghị. Nhân vật chính có thể cường hóa tất cả những đồ vật hắn muốn cường hóa, mới bắt đầu là gấp hai! Phù này dùng để gia cố lực lượng thân thể, đối với lực xé rách sẽ sinh ra lực chống cự nhất định. Thế nhưng hôm nay thân thể này quá nhỏ bé, cũng không an toàn.

Đạo thần phù thứ sáu, là đại biểu ký hiệu (*phù văn) thuộc tính Thổ trong Ngũ Hành.

Đạo thần phù thứ bảy, ký hiệu (*phù văn) thuộc tính Hỏa trong Ngũ Hành.

Đạo thần phù thứ tám, là đại biểu ký hiệu (*phù văn) sáng tạo.

Đạo thần phù thứ chín, chính là thần phù thuộc tính Lôi. Nó có thể cường hóa lôi hệ lực lượng, Lôi thuật có hiệu quả thần kỳ miễn mỏi mệt.

Đạo thần phù thứ mười chính là thần phù thuộc tính Kim trong Ngũ Hành.

Đạo thần phù thứ mười một, là thần phù Phong, có năng lực điều khiển gió, tránh được gió mạnh tập kích.

Đạo thần phù thứ mười hai, Ngũ Thủy chúc thần phù.

Thứ mười ba đạo thần phù, Âm Dương thần phù chi âm.

Đạo thần phù thứ mười bốn, Trí Tuệ thần phù.

Đạo thần phù thứ mười lăm, Âm Dương thần phù chi dương.

Đạo thần phù thứ mười sáu, Phong Ấn thần phù.

Đạo thần phù thứ mười bảy, Thôn Phệ thần phù.

Đạo thần phù thứ mười tám, Cân Đối thần phù. Phù này có thể dùng để cân đối chênh lệch giữa lực lượng trong cơ thể cùng lực lượng bên ngoài cơ thể, có tác dụng chống cự lại lực xé rách cường đại.

Đạo thần phù thứ mười chín, Kính Tượng thần phù.

Đạo thần phù thứ hai mươi, Hủy Diệt thần phù.

Đạo thần phù thứ hai mươi mốt, Dung Hợp thần phù.

Đạo thần phù thứ hai mươi hai, Lực Lượng thần phù.

Đạo thần phù thứ hai mươi ba, Thái Cực thần phù. Phù này phối hợp hai phù Âm Dương, có thể tạo thành vòng bảo hộ phòng ngự cường đại. Tuy nhiên bây giờ linh hồn lực lượng của Dương Thiên Vấn không đủ lớn mạnh, nhưng dùng để phòng ngự cường giả Phân Thần kỳ công kích vẫn có thể xử trí được.

Đạo thần phù thứ hai mươi bốn, Linh Hồn thần phù.

Đạo thần phù thứ hai mươi lăm, vĩnh hằng thần phù.

Đạo thần phù thứ hai mươi sáu, Quang chi thần phù. Đây là thần phù mới lấy được, cảm giác không có quá nhiều tác dụng, ngoại trừ khiến cho bản thân dung nhập trong ánh sáng, đạt được tốc độ ánh sáng bình thường, cùng với tăng cường, khôi phục năng lực bản thân. Phần phù này hẳn là thần phù cấp thấp.

Dương Thiên Vấn định dùng Cân Đối thần phù, Vĩnh Hằng thần phù, Cường Hóa thần phù, Thái Cực thần phù phối hợp âm Dương Thần phù tăng cường lực phòng ngự cùng năng lực chống cự bản thân, lại dùng tốc độ thần phù, Quang chi thần phù, Phong chi thần phù cùng Lôi chi thần phù cường hóa tốc độ bản thân, tăng lên gấp mười lần. Đây là nguyên nhân linh hồn chi lực phó thần hóa thân của hắn không đủ lớn mạnh.

Sau khi làm tất cả xong, Dương Thiên Vấn dứt khoát nhảy khỏi đụn mây, phóng về hướng vòng xoáy cực lớn.

Luồng gió mạnh mẽ bắt đầu cắt vòng bảo hộ Thái Cực Lưỡng Nghi bên ngoài cơ thể Dương Thiên Vấn. Chẳng qua là hôm nay vòng bảo hộ Thái Cực Lưỡng Nghi do ba phù thần phù gia trì mà thành, vô cùng chắc chắn. Cho dù là một cao thủ có pháp lực cao gấp ba so với cảnh giới của Dương Thiên Vấn một lát cũng phá không hết. Lưỡi dao gió bên ngoài tự nhiên không có cách nào phá được.

Cùng với việc càng tiến gần tới vòng xoáy, uy lực của luồng gió cũng lớn hơn, càng thêm dày đặc.

Nhất cổ tác khí, dương Thiên Môn đại chống đỡ xé rách chi lực của vòng xoáy truyền đến từ bốn phương tám hướng. Hắn ra sức phóng về hướng vòng xoáy. Thân hình hóa thành một đạo lưu quang, thoáng cái vọt vào trong vòng xoáy.

Sau khi xông vào vòng xoáy, vòng bảo hộ Thái Cực Lưỡng Nghi mới thật sự nhận khảo nghiệm, ngàn vạn lưỡi dao gió mạnh mẽ đủ để gọt vàng đoạn ngọc vây quanh Dương Thiên Vấn, càng không ngừng công kích tới.

Phía trên vòng bảo hộ Thái Cực Lưỡng Nghi tạo nên vô số rung động, làm cho người ta nhìn không khỏi lo lắng nó đến tột cùng có thể chống đỡ hay không.

Lúc này Dương Thiên Vấn dưới sự bảo vệ của vòng bảo hộ; thế như chẻ tre mà vọt mạnh hướng xuống phía dưới. Dương Thiên Vấn biết rõ vòng xoáy này căn bản không phải thông đạo vị diện mà chỉ là hành lang hướng đi tới thông đạo vị diện mà thôi.

Nếu như ngay cả cửa đều không vào được, làm sao có thể có đủ khả năng vượt qua hai vị diện đây?

Vòng xoáy này thật sự quá sâu, hơn nữa có lực cản rất mạnh. Tốc độ của Dương Thiên Vấn ít nhất bị lực cản này làm suy yếu một nửa, hơn nữa càng hướng xuống, lực xé rách lại càng cường đại. Phía trên vòng bảo hộ Thái Cực Lưỡng Nghi rung động càng ngày càng nhiều, càng lúc càng lớn. Toàn bộ vòng bảo hộ đều mơ hồ có chút biến hình.

Vì thế, Dương Thiên Vấn không thể không vận dụng Thôn Phệ thần phù, dùng Thôn Phệ lực lượng để làm suy yếu lực xé rách, hơn nữa dùng Vĩnh Hằng thần phù gia cố vòng bảo hộ.

Vận mệnh la bàn thần phù chi lực, dùng linh hồn lực lượng của người sử dụng để quyết định. Linh hồn lực lượng càng mạnh, lực lượng xuất ra cũng càng mạnh.

Cho nên, không thể trách cứ bây giờ uy lực vận mệnh la bàn nhìn qua cũng không được tốt lắm, chỉ có thể nói là vì hóa thân này của Dương Thiên Vấn quá nhỏ bé. Sau khi gia trì thần phù vận mệnh la bàn, phòng ngự của Dương Thiên Vấn coi như là tu sĩ có cảnh giới cao gấp ba hắn cũng không phá được. Điều này đã rất nghịch thiên. Vào lúc đột nhiên chấn động từ trong khe hở truyền ra. Với kiến thức của Dương Thiên Vấn, có thể khẳng định, đây chính là cửa vào thông đạo vị diện mà không phải vết nứt không gian cuồng bạo.

Bởi vì theo chấn động không gian để phân tích. Chấn động cực kỳ cố định. Hầu như là một chấn động có cường độ cố định, không có quá biến hóa lớn. Mà nếu như là vết nứt xé rách không gian, chấn động không gian tất nhiên vô cùng mạnh mẽ, chấn động cũng sẽ vô cùng kịch liệt.

Dương Thiên Vấn dùng Không Gian thần phù, dung nhập vào trong vào bảo hộ Thái Cực Lưỡng Nghi, thân hình xông lên, liền vọt vào khe hở.

Quen thuộc thông đạo không gian, cái gọi là thông đạo vị diện kỳ thật nói thẳng ra là như một phương tiện từ NhânThần giới có thể hướng tới thông đạo cổ chiến trường không gian. Chỉ có điều không gian Nhân Thần giới vững chắc gấp vô số lần tầng dưới giao diện, cho nên thông đạo không gian Thần giới không có phiền toái như vậy.

Thế nhưng chênh lệch vẫn phải có, thông đạo không gian Thần giới vô cùng xinh đẹp, Tinh Quang lập loè, như mộng như ảo, mà ở trong thông đạo không gian, không chỉ có bản thân thông đạo tàn sát bừa bãi, khắp nơi không gian gợn sóng, hơn nữa lại còn áp lực, nhìn qua tâm tình trầm trọng, một điểm mỹ cảm cũng không có.

Dương Thiên Vấn thậm chí ngay cả vòng bảo hộ vòng ngoài cũng không dám triệt hồi. Có trời mới biết thông đạo không bao giờ ổn định này sẽ không xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Bay đại khái ba phút, Dương Thiên Vấn có thể chứng kiến cửa ra vào phía trước thông đạo không gian, trong lòng hắn vui vẻ. Ngay khi Dương Thiên Vấn đang muốn gia tăng tốc độ, bất chợt toàn bộ thông đạo không gian kịch liệt lắc lư. Dương Thiên Vấn đang phi hành trong thông đạo không gian, thông đạo lắc lư đối với Dương Thiên Vấn mà nói thì không có ảnh hưởng, thế nhưng chuyện kế tiếp xảy ra khiến cho Dương Thiên Vấn sợ hãi kêu lên, thốt ra mắng: "Con mẹ nó, như thế nào xui xẻo như vậy!" Cần phải biết rõ, nếu như trong thông đạo không gian không gợn sóng, mặc dù có lực ảnh hưởng nhất định, thế nhưng là nó chỉ là một loại vật làm trở ngại tiến lên mà không có bao nhiêu lực sát thương, mà hiện tại không gian loạn lưu bên ngoài không gian đã không giống với lúc trước, lực sát thương của loại vật này tương đối cường đại.

Bản thể Dương Thiên Vấn gặp phải chuyện này, tự nhiên không chút sợ hãi, thế nhưng Dương Thiên Vấn này là hóa thân mới có tu vi Kim Đan hậu kỳ, sao có thể ngăn cản được?

Thế nhưng Dương Thiên Vấn đâm lao phải theo lao. Nếu quả thật lại để cho loạn lưu không gian dũng mãnh tiến vào, không có ba năm mươi năm, sợ là khả năng không thể làm được. Nói cách khác, nếu như Dương Thiên Vấn lựa chọn lui lại, như vậy trong vòng ba năm mươi năm cũng đừng nghĩ thông qua thông đạo vị diện này đi đến Tu Chân Giới chính vị diện.

Nghĩ đến việc phải ở lại thế tục thế gian ba năm mươi năm, Dương Thiên Vấn lập tức vô cùng phiền muộn, không phải hắn không thể ở được. Thế gian thế tục cũng có cái hay của nó, ví dụ như mỹ thực cùng các loại hưởng thụ xa xỉ làm cho người ta lưu luyến.

Thế nhưng nếu như nói như vậy, điều đó có nghĩa là trong ba năm mươi năm này Dương Thiên Vấn cũng đừng nghĩ tìm kiếm thần vị, bởi vì thông qua vận mệnh la bàn Dương Thiên Vấn biết được, thần vị bị ném vào giao diện, căn bản cũng không phải là phó vị diện, mà ở chính vị diện Tu Chân Giới. Vì thần vị, Dương Thiên Vấn chỉ đành phải buông tha những hưởng thụ kia.

.

Một chữ, xông!

Dương Thiên Vấn muốn thừa dịp trước khi loạn lưu không gian tràn ngập toàn bộ thông đạo không gian, xông qua hơn một nửa lộ trình còn dư lại, đến cửa ra vào đối diện.

842. Chương 843: Chính Vị Diện

Quyển 11: Chúa tể

Chương 843: Chính vị diện

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Hóa thân thành một chùm tia sáng, dưới sự ngăn cản của không gian loạn lưu cùng không gian gợn sóng, dưới sự trợ giúp của vòng bảo hộ Thái Cực Lưỡng Nghi cùng với phần đông lực thần phù phóng đi về phía trước.

Lần này xông lên, xông rất kiên quyết, tương đối dứt khoát. Từ lúc thông đạo không gian phát sinh dị biến, đến lúc Dương Thiên Vấn quyết định chỉ là thời gian ngắn ngủn một hơi mà thôi.

Sau khi tụ hội lực lượng cấp bậc Thần vương, một lần nữa Dương Thiên Vấn trùng tu, tinh tường cảm nhận được chênh lệch lực lượng giữa hai người, chênh lệch lực lượng trước sau này để cho Dương Thiên Vấn có một loại cảm giác dường như đã cách mấy đời, một vốn một lời thể lực lượng có một loại không nói ra được tưởng niệm, mà loại tư tưởng này, Dương Thiên Vấn biết rõ là vô cùng nguy hiểm đấy, nhưng vẫn ngăn không được ý muốn trong nội tâm.

Cái này rất giống một phú ông vạn ức, đã quen sống trong giàu có, một lúc nào đó phá sản, muốn một lần nữa dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, nhất định sẽ hoài niệm đoạn thời gian xa xỉ đã qua, thậm chí sẽ nghĩ không ra mà nhảy lầu tự sát. Đây là một loại tâm tính vô cùng nguy hiểm, hơi không chú ý, sẽ triệt để mất phương hướng.

Tương đối nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm.

Đương nhiên, mọi thứ luôn có kia tính hai mặt, có lợi tất có tệ, có tệ tất có lợi. Loại này trước sau lực lượng chênh lệch chỗ mang đến cực lớn tương phản cảm (giác), sẽ cho người mất phương hướng vào trong đó, tiến tới tan vỡ, vô số năm tu hành hủy hoại chỉ trong chốc lát. Thế nhưng là cũng đồng dạng có lợi cho tự vấn lương tâm nung tính, tu luyện J hồng thần.

Dương Thiên Vấn bỏ mặc đã đi, thật giống như làm việc nguy hiểm bình thường, lớn vô cùng gan. Tại điểm này lên, Dương Thiên Vấn tựa hồ đi qua tự phụ cuồng vọng.

Thế nhưng nếu như có thể thành công, thần niệm Dương Thiên Vấn trở lại, hẳn Dương Thiên Vấn đột phá bình cảnh Thần vương, thời điểm thành tựu Đại La Kim Tiên.

Kỳ thật, điều này thật có chút mạo hiểm, thế nhưng đời người nào có trăm sự tình như ý?

Dương Thiên Vấn hóa thành chùm tia sáng, xuyên qua bên trong không gian loạn lưu, dựa vào trợ giúp của các loại thần phù vận mệnh la bàn cùng vòng bảo hộ lợi hại, ngang ngược xông qua những loạn lưu này ngăn cản, bay về hướng đối diện thông đạo.

Chặng đường nhìn qua không hề dài, lại hao tốn Dương Thiên Vấn suốt thời gian năm phút đồng hồ, năm phút đồng hồ này có thể dùnghình ảnh: kinh tâm động phách để hình dung. Đương nhiên điều này không thể so với những sóng to gió lớn mà Dương Thiên Vấn đã từng trải, không đáng giá nhắc tới.

Ngay khi không gian loạn lưu tràn ngập thông đạo không gian, cũng là lúc Dương Thiên Vấn vừa mới vọt tới tới hạn, không có bất kỳ điểm dừng lại cùng lưu luyến, xuyên qua thông đạo không gian.

Thế nhưng mới ra hang hổ lại nhập ổ sói, xé rách chi lực này so với thời điểm tiến đến còn cường đại hơn gấp mười lần, thiếu chút nữa xé nát vòng bảo hộ Thái Cực Lưỡng Nghi của Dương Thiên Vấn vốn đã thành tổ ong.

May mắn trong lúc nguy cấp, Dương Thiên Vấn lại một lần nữa xuất ra Cân Đối thần phù, một lần nữa xuất ra toàn bộ lực lượng của mình, lại để cho vòng bảo hộ Thái Cực Lưỡng Nghi một lần nữa khôi phục cứng cỏi. Tuy xé rách chi lực lớn hơn gấp mười lần, thế nhưng so với không gian loạn lưu bên trong thông đạo vị diện mà nói, xé rách chi lực này thật sự quá ôn nhu.

Dương Thiên Vấn không có nhiều lần dừng lại, thừa dịp lực lượng Cân Đối thần phù còn không tiêu tán, toàn bộ thân hình lại một lần nữa hóa thành một chùm tia sáng, xông lên trời bay đi.

Càng lên cao, Dương Thiên Vấn càng có thể cảm nhận được nơi này dồi dào linh khí, so với linh khí phó vị diện, linh khí nơi đây thật sự là quá dồi dào. Dương Thiên Vấn hấp thu linh khí, bổ sung tiêu hao bản thân, tốc độ vừa nhanh thêm vài phần.

Không mất mấy phút, Dương Thiên Vấn chạy ra khỏi phạm vi tác dụng của xé rách chi lực, đi vào vạn trượng trên không trung, trong nháy mắt hắn gọi ra quang vân, Dương Thiên Vấn dựa theo địa đồ Tu Chân

Giới, bay về hướng phương xa.

Trên đường đi, Dương Thiên Vấn ngồi ở trên tầng mây, khôi phục thực lực. Trong nội tâm cảm thán một hồi, xem ra vận mệnh la bàn thần kỳ, dù sao cũng không phải là công kích chí bảo hoặc là phòng ngự chí bảo, nếu không nào hắn sẽ rơi vào tình cảnh chật vật như vậy. Nếu như thập nhị phẩm Huyền Hoàng công đức kim liên bên người, dù là trong thông đạo không gian kia tràn ngập không gian loạn lưu, Dương Thiên Vấn cũng giống như nhàn nhã tản bộ mà thông qua thông đạo.

Thế nhưng, đáng tiếc, Thập nhị phẩm Huyền Hoàng công đức kim liên cùng bản thể linh hồn bổn nguyên không gian kia bị khóa lại, không thể như khổn tiên thằng (dây trói tiên) có thể thông qua chú ngữ khu động, cho nên khi thần niệm hạ giới, cũng không mang theo.

Dương Thiên Vấn theo tin tức lấy được từ trong miệng Đạo Chân là Tu Chân Giới năm năm lúc trước, mà Tu Chân Giới năm năm về sau, Dương Thiên Vấn cũng không biết. Thế nhưng, điều này không làm khó được Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn mới thật sự là chủ Thiên Võng, chỉ cần Thiên Võng có tin tức, sẽ không có chuyện Dương Thiên Vấn không thể tra được.

Dương Thiên Vấn thông qua linh hồn truyền âm liên hệ một chút với Đinh Ẩn tại Thần giới. Dương Thiên Vấn có thể truyền thông tin vượt qua ba cấp độ thế giới, quả thực không thể tưởng tượng.

Cho dù là thế lực khổng lồ, cho dù là tại hạ giới có vô số truyền thừa môn phái, muốn thông tin vượt qua giao diện cũng vô cùng chuyện khó khăn. Cho nên, trừ phi là có chuyện vô cùng trọng yếu, nếu không sẽ không thường xuyên liên hệ với giao diện khác nhau. Thông dẫn lệnh, cũng không phải thần nhân bình thường có thể sử dụng, hơn nữa bảo vật như thông dẫn lệnh, cũng chỉ có cấp bậc chúa tể hoặc là cường giả cấp bậc Cổ Thần hoàng mới có thể luyện chế. Tuyệt đối không có khả năng phổ cập. Phương thức thông truyền của Thiên Võng có thể không bị hạn chế bởi khoảng cách, không bị giao diện hạn chế, mới khiến Thiên Võng thành tổ chức đáng sợ như vậy.

Chẳng qua là lúc này đây Dương Thiên Vấn không nhận được trả lời. Điều này làm cho Dương Thiên Vấn có chút kinh ngạc. Nguyên nhân không nhận được trả lời hoàn toàn chính xác có một chút. Nói thí dụ như Đinh Ẩn đã chết, nhưng nếu như Đinh Ẩn đã chết, như vậy đại biểu linh hồn của nó sẽ biến mất phía trên khế ước thần phù ở la bàn. Thế nhưng hôm nay xem ra, Đinh Ẩn vẫn sống rất tốt, cũng không chết, vì cái gì chưa trả lời hắn?

Dương Thiên Vấn vô cùng buồn bực, Đinh Ẩn tuyệt đối không dám nghe thấy chính mình gọi đến mà không hồi âm.

Dương Thiên Vấn lấy ra vận mệnh la bàn, mượn lực la bàn, tăng cường lực lượng khế ước thần phù, thấu không đưa tin.

Đã qua một hồi lâu, thanh âm Đinh Ẩn mới truyền tới, nhưng lại có chút đứt quãng: "Chủ thượng, giao diện chỗ của ngài đã bị mười hai vị Thần Hoàng liên thủ phong tỏa, thuộc hạ một mực không liên lạc được với ngài."

"Hả?" Dương Thiên Vấn giật mình, thì ra là thế, khó trách vừa rồi mình cũng liên lạc không được với Đinh Ẩn, giao diện này đã bị mười hai vị Thần Hoàng liên thủ phong tỏa, khó trách.

Nếu không dùng bổn nguyên chi lực vận mệnh la bàn thúc dục, sợ là cũng khó có thể liên hệ được với Đinh Ẩn.

"Chủ thượng, thuộc hạ đã phái hạ mười người hạ giới. Mười người này đều là tinh anh bồi dưỡng của Thiên Võng, với bọn họ phụ trợ chủ thượng, thuộc hạ tin tưởng chủ thượng nhất định sẽ trở thành người thu hoạch cuối cùng." Đinh Ẩn báo cáo: "Lúc này, bọn hắn có lẽ đã bố trí tốt hết thảy, chủ thượng có thể liên hệ bọn hắn. Đây là linh hồn ấn ký của bọn hắn!"

Đinh Ẩn truyền cho Dương Thiên Vấn linh hồn ấn ký của mười người Thiên Võng phái hạ giới. Những ấn ký này trên thực tế liền tương đương với tín hiệu thông tin, có thể thông qua khế ước thần phù liên hệ với

bọn hắn.

Dương Thiên Vấn đã trao đổi thông tin xong cùng Đinh Ẩn, ngược lại liên hệ với mười người Đinh Ẩn phái xuống. Từ Đinh Ẩn, Dương Thiên Vấn đã chiếm được tư liệu kỹ càng của mười người này. Mười người này đều là tinh anh Thiên Võng bồi dưỡng, tuyệt đối tin được. Từ sau khi Thiên Võng hình thành quy mô, hình thức phát triển của Thiên Võng liền chia làm hai bộ phân. Một bộ phận là dùng hình thức cũ, dùng hấp thu thẩm thấu, thu nạp tinh anh môn phái khác cùng với tán tu tam giáo cửu lưu. Một bộ phận chính như các môn phái khác, tìm hài tử tư chất ưu việt, tiến hành bồi dưỡng từ nhỏ.

Mười người này chính là nhân tài tinh anh do Thiên Võng bồi dưỡng. Mỗi người bọn hắn đều trải qua huấn luyện cùng thí luyện tàn khốc của Thiên Võng, mỗi người đều có tuyệt chiêu đặc biệt của chính mình, tiếp nhận giáo dục tiên tiến nhất. Thiên Võng tổ chức tài nguyên khổng lồ, thành toàn bọn hắn, mà mục đích sống duy nhất của bọn hắn chính là hiệu lực cho Dương Thiên Vấn, chủ nhân Thiên Võng.

Dương Thiên Vấn xem xét tư liệu mười người này. Hắn rất thỏa mãn đối với an bài của Đinh Ẩn. Thông qua khế ước thần phù, Dương Thiên Vấn liên lạc với đội trưởng dẫn đội lúc này, Triệu Quảng. Lúc này Triệu Quảng đang bố trí một bước làm đối tượng biến mất. Năm năm này, tiên nhân thượng giới bị diệt trong tay hắn không đến ba mươi, cũng có hai mươi tám. Tuy nhiên Tu Chân Giới trải qua năm năm chiến tranh, thời gian qua dần lắng xuống, bố cục Tu Chân Giới cũng dần dần rõ ràng. Thế nhưng lúc này, cũng chính là thời cơ tốt nhất để ám sát.

Trong lúc đó, hệ thống linh hồn truyền âm Thiên Võng đã có phản ứng, Triệu Quảng không dám chậm trễ, tranh thủ thời gian tiếp thông liên lạc với Thiên Võng. Khi Triệu Quảng liên lạc với Thiên Võng, theo mức độ linh hồn ấn ký sáng lên để phán đoán quyền hạn lớn nhỏ, thế nhưng lúc này một hào quang ấn ký, đã vượt ra khỏi bất luận cao tầng nào của Thiên Võng mà Triệu Quảng đã thấy.

Triệu Quảng biết người phụ trách cao nhất của Thiên Võng cũng không phải là người tổng phụ trách Thiên Võng Tiên giới. Triệu Quảng còn biết tổng bộ chính thức Thiên Võng thiết lập tại Thần giới. Hôm nay người liên hệ với mình khẳng định chính là cao nhân Thần giới trong truyền thuyết.

"Tham kiến đại nhân." Triệu Quảng cung kính chào nói.

"Không cần đa lễ, ngươi biết bổn tọa?" Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi.

"Thuộc hạ không biết. Thuộc hạ suy đoán đại nhân chính là cao nhân Thần giới." Triệu Quảng lớn mật đáp.

"Ha ha ha… Không sai, bổn tọa chính là chủ Thiên Võng, Vấn Thiên cư sĩ, Dương Thiên Vấn! Bổn tọa dùng thần niệm hạ giới, giờ phút này đang ở tại đại dương phía tây Tu Chân Giới." Dương Thiên Vấn cười lớn đáp. Nếu đã là người trong Thiên Võng, hắn cũng không cần phải giấu diếm thân phận của mình, Dương Thiên Vấn rất hào hiệp đối với những thuộc hạ luôn trung thành làm việc ình.

Chủ Thiên Võng? tâm lý chịu đựng của Triệu Quảng rất mạnh, thế nhưng tại thời khắc này hắn cũng bị tin tức này làm cho hoảng sợ tới mức ngây người thật lâu.

Triệu Quảng chính là người có quyền hạn tam cấp quyền hạn (vốn là cấp hai, thế nhưng là vì được tuyển người chấp hành nhiệm vụ lần này, cho nên tăng lên một cấp, lần này mười người Thiên Võng hạ giới, quyền hạn đều tăng lên một cấp). Tinh anh Thiên Võng, có thể hiểu rõ Thiên Võng là một tổ chức khổng lồ cùng vĩ đại tới mức nào, cho tới nay chính hắn đều vì là tinh anh Thiên Võng mà cảm thấy vẻ vang. Từ trong nội tâm mình luôn muốn ra sức vì Thiên Võng. Lần này tổ chức muốn phái tinh anh hạ giới chấp hành nhiệm vụ trọng yếu, có thể nói là cửu tử nhất sinh. Triệu Quảng bằng vào một thân bản lĩnh vượt qua thử thách, được chọn đảm nhiệm đội trưởng hành động lần này Hắn một lòng vì tổ chức làm việc, không thể tưởng được ở chỗ này rõ ràng lại gặp được chủ nhân Thiên Võng!

Điều này rất giống một người bình thường, đột nhiên gặp được thần minh chính mình cả đời tín ngưỡng, vô cùng kích động.

"Tham tham kiến chủ thượng!" Triệu Quảng kịp phản ứng, cả người trực tiếp quỳ rạp xuống đất. Tuy Dương Thiên Vấn không ở trước mặt, đây hết thảy đều vô cùng tự nhiên.

"Không cần đa lễ, nói cho bổn tọa tình huống đại khái của Tu Chân Giới giờ phút này, cùng với thứ đồ vật bổn tọa hạ lệnh muốn tìm, còn có mặt mày?" Dương Thiên Vấn rất hài lòng với phản ứng của Triệu Quảng.

"Vâng, bẩm báo chủ thượng, hôm nay Tu Chân Giới đã bình tĩnh trở lại. Trải qua năm năm tranh đấu, Thiên Võng chúng ta đã chiếm giữ thượng phong, thế nhưng mười thế lực lớn nhất còn cũng có bốn mươi người. Vì ngăn ngừa bọn hắn liên hợp lại đối phó chúng ta, chúng ta chia làm các đội, một đội do đội phó Hỉ Thước suất lĩnh, hành động trong âm thầm, tùy thời mà hành động, Hỉ Thước phụ trách công tác âm thầm thẩm thấu các môn các phái, đạt tới mục đích khống chế toàn bộ Tu Chân Giới. Mà thuộc hạ thì ẩn núp bất động, xem chuẩn cơ hội, tiêu diệt từng bộ phận. Một đội khác tức thì do Trương Linh Phượng, người phụ trách hậu cần dẫn đội, ở ngoài sáng đã khống chế Đan Khí tông, bày ra thực lực yếu kém sau đó châm ngòi ười thế lực lớn nhất tranh đấu với nhau, trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi." Triệu Quảng nói ra kế hoạch đại khái, sau đó lại nói về bố cục cùng tình hình chung Tu Chân Giới hôm nay.

Triệu Quảng kỹ càng nói cho Dương Thiên Vấn biết được, hôm nay Tu Chân Giới chỉ có mười hai Đại tông phái sau lưng có tiên nhân ủng hộ, trở thành đỉnh cấp thế lực Tu Chân Giới, mặt khác còn gần năm mươi nhất lưu tông môn, mấy trăm nhị lưu tông môn, mấy ngàn tam lưu tông môn. . . ,.

Dương Thiên Vấn nghe rõ, nắm chắc tất cả. Xem ra Tu Chân Giới này, so với Tu Chân Giới trước kia mình đã ở phồn hoa hơn nhiều, có thể nói, cực kỳ hưng thịnh.

Chỉ có điều, có chút đáng tiếc, sau khi thần vị hạ xuống, vẫn không có bất kỳ tin tức gì. Đương nhiên, Thiên Võng cùng tất cả thế lực lớn đã phái người đi tìm.

Thế nhưng, việc này gấp cũng không được, cần phải từ từ tính toán. Tóm lại, trước thanh trừ sạch sẽ mười thế lực lớn nhất còn lại.

Dương Thiên Vấn đã nhận được tình huống kỹ càng của Tu Chân Giới, cũng không có ý tứ trồi lên mặt nước. Bây giờ hắn chỉ là thần niệm hóa thân, chỉ có tu vi Kim Đan hậu kỳ. Nếu như hắn muốn tu vi tiến nhanh, còn phải cần một khoảng thời gian tu luyện. Đối mặt với những Kim Tiên từ thượng giới xuống, hắn nhiều lắm là dựa vào khổn tiên thằng (dây trói tiên), ứng phó được với một trong số đó mà thôi.

Dương Thiên Vấn quyết định trước tiên vẫn ẩn thân âm thầm, chậm rãi tìm kiếm, về phần những Kim Tiên kia vẫn giao cho Triệu Quảng bọn hắn đi đối phó.

Nhiệm vụ trọng yếu của hắn không phải đối phó những tiên nhân nho nhỏ kia, mà là ngoài việc tìm kiếm thần vị, còn cần đề cao tu vi của mình.

Nơi đây linh khí dồi dào, tìm chỗ ẩn nấp, bố trí đại trận, ẩn tu một năm, tất nhiên có thể phá đan hóa Anh. Lại nói tiếp, chính mình trước kia tu tập "Tự tại Thiên Đạo " cũng không hóa Anh. Lần này trùng tu có thể nếm thử một chút cảm thụ hóa Anh, rốt cuộc là như thế nào.

Mặc dù có địa đồ trong tay, thế nhưng Dương Thiên Vấn còn đánh giá thấp Tu Chân Giới khổng lồ này. Dương Thiên Vấn phi hành năm tháng trên biển mới thấy một hòn đảo người ở.

Hòn đảo chẳng có gì lạ, thế nhưng là những hòn đảo này có vị trí, dáng vẻ không giống như lúc trước.

Dương Thiên Vấn chợt phát hiện, những hòn đảo này cũng không thuộc về khu vực đáy biển. Nói cách khác, những hòn đảo này cũng có thể là thần vị rơi xuống mà thành.

Chỉ có điều nói như vậy, độ khó tìm kiếm cũng không thua mò kim đáy biển. Đây cũng không phải là chuyện gì tốt, trên đại dương bao la, hòn đảo vô cùng vô tận, muốn tại trên biển rộng mênh mông tìm kiếm được vị trí chuẩn xác từng hòn đảo cũng không dễ, giống như nói chuyện hoang đường viển vông.

Muốn tìm thần vị cũng không phải dễ dàng như trong tưởng tượng, chỉ hy vọng thần vị không phải hoàn toàn rơi xuống đảo hoang đó ở hải ngoại thì tốt rồi.

Nếu không, thật sự không biết phải làm gì cho đúng.

Có dấu vết người, giải thích nơi đây đã tiếp cận đại lục gần biển,cách đại lục cũng không xa.

Dương Thiên Vấn thần thức dò xét đi ra ngoài, thậm chí còn có thể dò xét ra tu sĩ bay qua. Hơn nữa nhìn phương hướng đúng là hòn đảo phía trước, xem ra phía trên hòn đảo này, không chỉ có người bình thường,

mà có cả Tu Chân giả ở lại, thậm chí là một tông môn tu chân.

Dương Thiên Vấn không dừng lại lâu ở trên hải đảo, mà hắn dùng tốc độ không giảm bay về hướng đại lục.

Sợ rằng cũng không nghĩ ra, đường đường thượng giới tôn sư Thần vương, thậm chí có thần thông hạ giới. Nếu như nói mười hai thế lực lớn, một trăm hai mươi Kim Tiên hạ phàm, mang cho Tu Chân Giới gió tanh mưa máu, động lực Dương Thiên Vấn mang lại sẽ khiến cho Tu Chân Giới long trời lở đất.

Đây không phải nói chuyện giật gân. Nếu như Dương Thiên Vấn tìm khắp đại lục còn không tìm thấy thần vị, có lẽ Dương Thiên Vấn thật sự sẽ nghiêng trời lệch đất, điên cuồng tìm kiếm, không đạt mục đích, vĩnh viễn không buông bỏ.

Lại qua hai tháng, Dương Thiên Vấn rốt cục một lần nữa dẫm trên đất đại lục. Lập tức tâm tình hắn tốt lên rất nhiều. Điều hào hứng thứ nhất, tự nhiên không thể thiếu việc muốn ăn uống thả cửa một phen, cho nên Dương Thiên Vấn muốn trước tiên tìm một thành trì, nghỉ ngơi một chút, hảo hảo thư giãn một tí, ăn đủ, uống đủ, sau đó lại tìm một nơi yên lặng bế quan trùng kích Nguyên Anh kỳ.

Dù sao đại lục này, trình độ chỉnh thể tu chân vô cùng cao. Tu sĩ Kim Đan kỳ căn bản không hơn bất kỳ ai, chỉ như mới vào cánh cửa tu hành, tăng thọ tám trăm năm. Nếu như tám trăm năm còn đột không phá được, không cách nào tiến vào Nguyên Anh kỳ, vậy đại biểu con đường tu chân của người này đã ngừng, có thể vẻ thành một dấu chấm tròn không hoàn mỹ.

843. Chương 844: Kiếm Anh(1-2)

Quyển 11: Chúa tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 844: Kiếm anh(1-2)

Dương Thiên Vấn này là thần niệm hóa thân cũng có hạn chế tuổi thọ. Nếu như dừng lại tại Kim Đan kỳ, khi tám trăm năm thoáng qua đi, hóa thân này cũng sẽ tọa hóa, sau đó thần niệm trở về bản thể, hoặc một lần nữa hóa thân.

Phía tây đại lục tu chân được gọi là Tây Vực. Nơi đây đất đai cực kỳ rộng lớn, chính là là vùng đất Ma đạo hoành hành. Đại lục thập đại Động Thiên, Tam Thập đại phúc địa, chỉ có một Huyền Âm Phúc địa tọa lạc ở trong Tây Vực, mà Phúc địa này từ trước chính là vùng đất Tây Vực tranh đoạt của tất cả các Đại Ma Môn.

Vùng Tây Vực, vô cùng hỗn loạn. Trải qua năm năm đại chiến, mặc dù bộ phận địa vực Trung Đông đại lục đã dẹp loạn chiến sự, thế nhưng nơi đây lại càng thêm hỗn loạn, dân chúng phàm nhân nơi đây trải qua cuộc sống vô cùng khó khăn.

.

Cho dù chính vị mặt linh khí dồi dào, cũng có phàm nhân tồn tại, bởi vì đây là điều tất nhiên! Phàm nhân chính là cơ sở của tu sĩ, vô luận thế giới nào đi nữa, có tu sĩ liền khẳng định có phàm nhân tồn tại.

Đương nhiên hết thảy những điều này, Dương Thiên Vấn cũng không hiểu biết, giờ phút này hắn vừa mới bước vào cảnh nội Tây Vực mà thôi.

Huyền quang thuật biểu hiện, trong vòng ngàn dặm ở nơi này đều không có một tòa thành thị. Sao người ở lại rất thưa thớt như thế này? Có cảm giác hòn đảo ở hải ngoại còn thịnh vượng hơn nhiều so với nơi đây.

Dương Thiên Vấn lắc đầu, thầm than trong nội tâm, có thể là ảnh hưởng tâm lý.

Xem ra nguyện vọng muốn tìm được một thành thị nghỉ ngơi và hồi phục một phen, có một bữa cơm no đủ là không thể đạt được. Hãy tìm một nơi ẩn nấp, linh khí vượng để Kết Anh đã.

Dương Thiên Vấn dùng Vọng khí quan mạch chi thuật, tra tìm hai ngày, cuối cùng đã tìm được một sơn cốc ở ẩn. Chỉ có điều nơi này sơn cốc cũng không phải là cốc vô chủ. Cốc này chính là hội tụ linh mạch trong phạm vi trăm dặm, linh khí ở trong vòng ngàn dặm rất dồi dào, tự nhiên không có khả năng vô chủ.

Trong cốc này có một thất cấp yêu thú! Một yêu thú có thể so với Nguyên Anh hậu kỳ. Yêu thú Nguyên Anh hậu kỳ tương đối cường hãn hơn so với một tu sĩ đồng cấp. Hơn nữa ở trong cốc này còn có rất nhiều ngũ cấp lục cấp yêu thú. Tu sĩ bình thường, đừng nói là Kim Đan kỳ, coi như là tu sĩ Nguyên Anh kỳ gặp chúng cũng phải tránh đường mà đi.

Dương Thiên Vấn sở trường tu tập kiếm đạo, không sợ nhất chính là quần chiến. Cao thủ cùng cấp bậc, trong mắt Dương Thiên Vấn, nhiều hơn nữa cũng chỉ là phế vật. Mà con yêu thú thất cấp kia tuy khó giải quyết một ít, thế nhưng cũng không tạo thành uy hiếp gì.

Bởi vì Dương Thiên Vấn có sát thủ thép nơi tay, tại tầng thấp giao diện này, một tay vô địch!

Hiện tại Thiên kiếm quang bao quanh thân Dương Thiên Vấn, hắn nhàn nhã như dạo chơi đi vào sơn cốc. Vô số Tam cấp, tứ cấp, ngũ cấp yêu thú giống như điên, liều lĩnh xông tới tấn công, thế nhưng tất cả đều không ngoại lệ, đều bị kiếm quang ngoài thân Dương Thiên Vấn dày đến mười mấy thước xoắn thành một đống thịt nát. Giữa không trung, huyết vũ bay tán loạn, thế nhưng không có một giọt rơi vào trên người Dương Thiên Vấn. Không rơi vào người hắn, bởi vì kiếm quang dày đến hơn mười thước, do cỏ cây trúc thạch hóa thành, che kín không kẽ hở.

May mắn không có ai nhìn thấy một màn này, nếu không bất kể là ai cũng sẽ bị thần thông đáng sợ mà Dương Thiên Vấn thi triển ra làm kinh ngạc. Thần thông này vốn cũng không thuộc về thế gian hoặc Tu Chân Giới có khả năng có, mặc dù trong mắt phân thần hợp thể những tu sĩ khác, lực lượng như vậy cũng không tính cường đại, thế nhưng là từ bản chất mà nói, hiện tại Dương Thiên Vấn sử dụng kiếm đạo, không thể nghi ngờ chính là bổn nguyên lực lượng đứng đầu trong thiên địa.

Một tiếng gào thét sắc nhọn tiếng kêu, một yêu thú hình thể không lớn, thế nhưng lực lượng chấn động vô cùng mạnh mẽ đánh tới hướng Dương Thiên Vấn, há miệng, một sóng năng lượng trùng kích.

Dương Thiên Vấn không chần chờ chút nào. Hắn gỡ thắt lưng của mình xuống, quăng ra về hướng yêu thú kia, lách mình tránh thoát sóng năng lượng trùng kích, đồng thời trong miệng bắt đầu tụng chú ngữ khổn tiên thằng (dây trói tiên).

Chú ngữ vừa xong, khổn tiên thằng (dây trói tiên) hóa thành một kim quang mảnh như tơ, ngang ngược mà quấn quanh toàn bộ thân hình thất cấp yêu thú vô cùng uy phong kia, trói vô cùng rắn chắc.

Đồng thời, nó cũng từ giữa không trung rơi xuống, "Oanh" một tiếng, tạo thành một cái hố đất, cũng đập chết đi một ít tứ cấp yêu thú.

Yêu thú, lực lượng thân thể mạnh mẽ hơn xa tu sĩ thất cấp nhân loại, giờ phút này như là một thân cây té trên mặt đất, ra sức cử động, tuy nhiên lại chỉ có thể nghĩ mà bất lực.

Dương Thiên Vấn nở nụ cười, phất tay, vạn kiếm, một cột sáng do vô số kiếm quang hình thành dùng Dương Thiên Vấn làm trung tâm, bắt đầu khuếch tán ra bốn phương tám hướng, những nơi đi qua, đánh đâu thắng đó. Tất cả yêu thú đều bị Dương Thiên Vấn, tàn sát không còn trong thời gian thật ngắn!

Yêu đan lưu lại đầy đất, cùng với một thất cấp yêu thú không thể động đậy.

Dương Thiên Vấn không lưu tình, một kiếm chặt bỏ đầu của nó, lấy ra yêu đan của nó. Hắn lại vung tay lên, tất cả yêu đan trên mặt đất đều bay lên, cùng nhau bay vào trong giới chỉ Dương Thiên Vấn.

Sau đó ở trong cốc, Dương Thiên Vấn dùng đại lượng tiên thạch, vải bố hạ Tụ Linh đại trận, chuẩn bị tiềm tu Kết Anh.

Dương Thiên Vấn lựa chọn sơn cốc. Ở vào vùng đất Man Hoang Tây Vực, đừng nói người ở. Coi như là Quỷ Ảnh tử cũng rất ít khi nhìn thấy. Nơi này là Thiên đường cho yêu thú tập trung, chẳng qua nơi này có nhiều tài nguyên mà thôi. Cho nên, đại động tác của Dương Thiên Vấn ngược lại không khiến cho bất luận kẻ nào hoặc thế lực nào chú ý.

Sau khi bố trí tất cả, Dương Thiên Vấn liền bế quan trùng kích Nguyên Anh kỳ.

Trong cơ thể Dương Thiên Vấn.

Trong đan điền, có viên tử Kim Đan, đang chậm rãi hấp thu linh khí dẫn công, là chân nguyên. Ở trong tử phủ, nồng đậm Đan khí, kích thích Kim Đan phát triển cùng cường hóa.

Lúc này đây Dương Thiên Vấn cũng không tu luyện một pháp môn cụ thể nào, chính là dùng phương pháp luyện khí hóa thần nguyên thủy nhất, cơ bản nhất để tiến hành. Không có pháp môn gì đặc biệt cao thâm, tách biệt luyện khí cùng luyện kiếm ra mà thôi.

Thế nhưng hôm nay, Dương Thiên Vấn sắp sửa Kết Anh, từ đó về sau cho dù bước vào cánh cửa tu sĩ đẳng cấp cao, cũng là bước cực kỳ mấu chốt. Với nhận thức tu luyện phong phú của Dương Thiên Vấn, hắn cũng biết điều này. Thời điểm này chính là thời kỳ hợp lý nhất dung hợp luyện khí cùng Kiếm đạo vô thượng mà bản thân ngộ ra, về sau luyện kiếm chính là luyện khí, luyện khí tức là luyện kiếm, tuy hai mà một.

Thế nhưng, ý nghĩ này một khi áp dụng lại cũng không dễ dàng như vậy. Một môn công pháp phải trải qua qua muôn ngàn thử thách mà thành. Có lẽ Dương Thiên Vấn có thể ở bên trong bản nguyên thiên địa, đốn ngộ ra môn kiếm đạo vô thượng này thế nhưng khi biến kiếm đạo này hóa thành một pháp môn tu luyện bình thường, cũng không phải là chuyện dễ dàng như vậy.

Dùng một câu tục ngữ để hình dung: Chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời. Điều đó chính là hiểu thì đã hiểu, nhưng lại nói không nên lời. Luyện khí là căn bản của tu luyện, bất kể là kiếm đạo hay là đạo khác cũng thế, vừa bắt đầu cũng không thể ly khai hai chữ "Luyện khí". Cho nên thời kỳ thượng cổ, tu sĩ lại được gọi là Luyện khí sĩ.

Dương Thiên Vấn muốn Kết Anh, tất nhiên phải dung hợp pháp môn luyện khí hiện tại cùng kiếm đạo, sáng chế một phương pháp kiếm đạo luyện khí thượng thừa, thích hợp.

Ngay từ đầu, Dương Thiên Vấn tu luyện chính là pháp môn luyện khí nguyên thủy nhất, dựa vào chân khí nguyên thủy nhất mà tích lũy, mới thành tựu tu vi hiện tại. Nói cách khác, Dương Thiên Vấn có thể nói không tu luyện qua bất luận pháp môn gì, vẫn là một tờ giấy trắng sạch sẽ, có thể tự do vẽ tranh ở trên bề mặt. Thế nhưng nếu bản thân hắn tu tập một phương pháp luyện khí khác vậy lúc này hắn thật sự rơi vào bi kịch, hắn chỉ có thể vừa luyện khí, vừa luyện kiếm, không thể kết hợp hai loại phương pháp này. Muốn tự nghĩ ra một môn công pháp để phối hợp kiếm đạo này, hầu như là chuyện không thể xảy ra.

Mà Dương Thiên Vấn thì khác. Lần này hắn dùng bản thể ý thức hạ giới, không có pháp lực cấp bậc Thần vương, nhưng lại có kinh nghiệm cùng tri thức phong phú của vô số năm tu luyện. Tự nghĩ ra một phương pháp tu chân cũng không khó, có thể nói tương đối đơn giản.

Nhưng bản tính Dương Thiên Vấn là một người truy cầu hoàn mỹ, hắn sẽ không tự nghĩ ra một số pháp môn tu hành, mà muốn cái đã tốt lại càng tốt hơn, dung hợp kiếm đạo vạn vật hóa ác quỷ vô thượng này.

Trước tiên pháp môn luyện khí này nên vì Kiếm đạo mà phục vụ, hơn nữa càng nhanh chóng thúc đẩy kiếm đạo mau chóng đại thành. Đây là yêu cầu của việc tu luyện.

Thứ hai Kiếm đạo này của Dương Thiên Vấn cực kỳ tiêu hao chân nguyên, đừng nhìn uy lực của nó không giới hạn, đó là bởi vì Dương Thiên Vấn không gặp phải cường địch, không lâm vào tình trạng đánh lâu dài. Nếu như lâm vào tình trạng đánh lâu dài, chân nguyên thi triển kiếm thuật không đủ, vậy chính là bi kịch. Cho nên cần phải có chân nguyên lực bền bỉ.

Thứ ba chính là dung hợp Nguyên Anh cùng kiếm đạo.

Thứ tư chính là tính kiêm dùng, Kiếm đạo này chỉ là do hóa thân này của Dương Thiên Vấn có thể sử dụng. Ngày sau Dương Thiên Vấn thần niệm trở về bản thể, bản thể cũng có thể sử dụng nó.

Còn có thật nhiều vấn đề chi tiết không giống như vấn đề bên ngoài này. Những vấn đề này đều muốn Dương Thiên Vấn giải quyết từng cái một.

Thế nhưng Dương Thiên Vấn học thông cổ kim, thông hiểu đạo tu hành hai vũ trụ, giúp nhau xác minh, ngược lại cũng tìm được phương pháp giải quyết.

Điểm thứ nhất đây không phải vấn đề gì. Nếu muốn nói pháp môn kiếm tu thì Dương Thiên Vấn cũng biết được không ít, thế nhưng ấn tượng sâu huyền bí nhất chính là câu đối Tiêu Dao cư, bao hàm kiếm ý, làm

cho người ta cả đời khó quên. Dương Thiên Vấn có thể từ trong " đại đạo thiên diễn biến " rút ra phương pháp luyện khí nguyên thủy, tiến hành dung hợp cải thiện, thích hợp với chính mình.

Điểm thứ hai là phương pháp giải quyết. Đơn giản chính là hai điều. Một là đề cao số lượng chân nguyên bản thân. Một điều nữa chính là nhanh chóng khôi phục chân nguyên hơn nữa điều này thì bản Dương Thiên Vấn am hiểu. Trong " tự tại đại đạo " có ghi lại phương pháp trữ nguyên, cũng là phương án giải quyết tốt nhất.

Điểm thứ tư, không có gì nói, đây cũng không phải là vấn đề lớn gì.

Điều khó xử nhất chính là điểm thứ ba! Chân nguyên để chèo chống, kiếm thuật được thi triển dựa vào Nguyên Thần Dương Thiên Vấn, mà Nguyên Thần đã mãnh liệt hàm ở trong Kim Đan. Sau khi Kim Đan hóa Anh, Nguyên Thần chính là Nguyên Anh! Bình thường Nguyên Anh căn bản không có khả năng áp dụng môn kiếm thuật này trong thời gian dài, bởi vì nó quá mạnh mẽ.

Thế nhưng vấn đề này. Dương Thiên Vấn đã sớm suy nghĩ tới. Từ khi phi hành trên biển mấy ngày cho đến nay, Dương Thiên Vấn đã một mực suy nghĩ vấn đề này.

Hóa thân này không giống bản thể, có Nguyên Thần tu vi mạnh mẽ tới cực điểm cùng với tiên nguyên lực sâu không thấy đáy. Cho nên muốn ngự sử kiếm đạo mạnh mẽ này, cũng chỉ có dùng phương pháp tụ tập chân lực, vứt bỏ một ít thuật pháp cùng thần thông vô cùng lợi hại, chăm chú vào kiếm đạo.

Dương Thiên Vấn muốn đem Nguyên Anh bình thường hóa thành kiếm anh!

Nguyên Anh kỳ thật chính là tinh khí thần dung hợp thể tu sĩ, chính là căn bản của tu sĩ.

Mà Dương Thiên Vấn luyện hóa Nguyên Anh, đối với sự kiện này mà nói. Kiếm anh không thể nghi ngờ càng gần sát kiếm thuật hơn. Hơn nữa lại vận hành đặc thù chân nguyên bản thân chuyển hóa làm một loại chân lực thích hợp với kiếm thuật, như băng hàn thuộc tính Băng Nguyên lực, Ma Đạo tu luyện ra được Ma nguyên lực mà đây cũng là kiếm nguyên lực kiếm tu thường dùng nhất

!

Lấy kiếm anh ngự sử kiếm nguyên. Kiếm tức là ta, ta tức là kiếm. Tại trong phạm vi cảm giác của Nguyên Thần, hình thành một thế giới phảng phất như lĩnh vực. Điều này là kiếm ngã thế giới! Trong thế giới này mọi sự vạn vật đều có thể hóa làm kiếm, khiến cho ta vượt mọi chông gai, khiến cho ta chém giết cường địch, khiến cho ta dọn sạch con đường!

Dùng thiên địa vạn vật hóa làm kiếm, chuẩn xác mà nói có lẽ được gọi là: duy ngã kiếm đạo!

Ở giữa thiên địa, trừ ta ra, những kẻ khác tất cả đều là ác quỷ!

Thần vị có quan hệ trực tiếp tới đạo của ta, kẻ nào ngăn ta, giết không tha! Kẻ nào là kẻ thù của ta, chém hết, giết tuyệt! Kiếm chỗ chỉ, đi thông vô địch.

Xét về bản chất, duy ngã kiếm đạo, có thể nói là một kiếm đạo ích kỷ, ở giữa thiên địa duy ta vĩnh tồn, những cái khác tồn tại không phải là địch, được gọi là kiếm.

Thế nhưng, dù ai cũng không thể nào phủ nhận, đây là một kiếm thuật lợi hại đến cực điểm! Dù sao người không vì mình, trời tru đất diệt.

Thời gian một năm rồi lại một năm đi qua, trong chớp mắt mùa đông đi qua, chỗ sơn cốc của Dương Thiên Vấn đã nồng đậm tới cực điểm, gần như bị linh khí thiên địa hoá lỏng bao bọc. Dương Thiên Vấn cũng hoàn toàn sáng chế ra pháp môn luyện khí "Duy ngã kiếm đạo" thích hợp nhất. Sau đó hắn bắt đầu chính thức tu luyện.

Không tệ, năm năm Dương Thiên Vấn đều không tu luyện, chẳng qua hắn đem tu vi áp chế tại Kim Đan đỉnh phong, chú tâm đi suy nghĩ phương pháp luyện khí này, tùy tiện tích lũy điều kiện, hiện tại tình huống trong sơn cốc chính là do Dương Thiên Vấn tận lực tạo nên.

Bởi vì cái gọi là, một đạo sinh, nhất sanh nhị, nhị sanh tam, tam sanh vạn vật. Lại cái gọi là Hỗn Độn phân âm dương, Âm Dương hóa Ngũ Hành. Ngũ Hành diễn vạn vật.

Dương Thiên Vấn sáng chế ra pháp môn này, chính là dùng Ngũ Hành làm cơ sở, cái này cùng Dương Thiên Vấn tại Thần giới bản thể cũng không tương trùng. Kiếm đạo này dung hợp cùng trụ cột pháp tắc, nói cách khác về sau ý thức Dương Thiên Vấn trở về bản thể, bản thể cũng có thể dùng ra kiếm đạo này, về sau hắn sẽ không sợ quần đấu.

Dương Thiên Vấn sáng chế pháp môn luyện khí, chú ý Hải Nạp Bách Xuyên, quy phục và chịu giáo hoá Ngũ Hành, dùng đạo Ngũ Hành tương sinh, khi ngự sử duy ngã kiếm đạo, sẽ càng thêm thuận buồm xuôi gió, cũng càng tiết kiệm lực

.

Mọi sự đã chuẩn bị, chỉ còn chờ cơ hội.

Dương Thiên Vấn giải quyết xong tất cả chi tiết cùng nan đề suy tính, hiện tại chính là thời điểm Dương Thiên Vấn phá đan hóa Anh.

Một yêu cầu phá đan hóa Anh chính là cảnh giới đạt tiêu chuẩn, cần tu vi đạt tiêu chuẩn là điều trọng yếu, thế nhưng hiện tại cửa khẩu này xác thực không làm khó được Dương Thiên Vấn, Thần vương hạ giới này.

Dòng nước chảy thành kênh mương. Đan phá, Anh sinh ra. Một thanh kiếm hình Nguyên Anh trong giây phút là Đan thành hình, sau đó bắt đầu hấp thu thiên địa linh khí vì cổ bản bồi nguyên. Giờ phút này linh khí thiên địa bên ngoại gần như hoá lỏng, thật sự là dùng thép trên lưỡi đao. Hay tới cực điểm, đến cực điểm!

Sau khi Kiếm anh hấp thu một lượng lớn nguyên khí thiên địa, dĩ nhiên thành hình. Ngay tại kia hoàn toàn thành hình lập tức, kiếm anh bay thẳng thiên linh, từ Tử Phủ dưới đan điền, lướt qua trong đan điền, chạy suốt Thức Hải trên đan điền, sau đó an gia ở trong Thức Hải.

Từng đạo kiếm nguyên, từ trên người kiếm anh tràn ra, mở rộng đến tất cả xương cốt tứ chi nhân thể, mở rộng ra ba trăm sáu mươi lăm đại huyệt. Sau đó càng không ngừng rót vào trong đó.

Nhìn từ bên ngoài, Dương Thiên Vấn điên cuồng cắn nuốt nguyên khí thiên địa, tạo thành một vòi rồng nhỏ, nhìn qua đặc biệt đồ sộ.

Thời gian dần qua, Dương Thiên Vấn thành Anh mang đến hậu quả, cũng bắt đầu khiến cho thiên địa hưởng ứng, trời sinh dị tượng, gió giục mây vần, điện thiểm Lôi Minh, bách thú bôn tẩu.

Thanh thế càng ngày càng to lớn, dẫn tới ở phụ cận một ít yêu thú ngấp nghé thất cấp, mang thủ hạ vọt về phía sơn cốc, sắp tiếp cận sơn cốc.

Mười ngày mười đêm đi qua, dị tượng càng lúc càng lớn, so với dị tượng sinh ra khi năm đó Dương Thiên Vấn đột phá Kim Đan còn hùng vĩ gấp mười lần trở lên!

Đám yêu thú nhịn không được, đều muốn vào cốc, thế nhưng tất cả đều không ngoại lệ bị trận pháp Dương Thiên Vấn bố trí tại bên ngoài cốc tru sát. Ưu thế của ma trận, sinh linh chết ở trong trận càng nhiều, sau khi hấp thu thêm huyết nhục, uy lực ma trận cũng càng lớn.

Khuyết điểm chính là có tổn thương cùng khó có thể khống chế. Không thể nói, trước đó một trận pháp còn khống chế ở trong tay ngươi, sau một khắc liền ra khỏi khống chế phạm vi, tiến tới cắn trả bản thân.

Dương Thiên Vấn thấy kiếm anh đã sớm thành hình, chẳng qua hắn đang lợi dụng kiếm anh chuyển hóa thành kiếm nguyên lực cường đại mở rộng khí hải. Đây chính là cơ hội ngàn năm một thuở, điều kiện bên ngoài cần bỏ ra năm năm thời gian mới xây dựng thành, không nhân cơ hội này, nhất cổ tác khí, thật sự quá lãng phí.

844. Chương 845: Lại Sinh Sự Đoan

Quyển 11: Chúa tể

Chương 845: Lại sinh sự đoan

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn đã đột phá đến Nguyên Anh kỳ, hơn nữa dùng sự trợ giúp của nguyên khí thiên địa vô cùng nồng đậm điên cuồng mở rộng khí hải trong cơ thể, hơn nữa hắn còn mượn cơ hội này, từ Nguyên Anh sơ kỳ, đến trung kỳ, lại từ trung kỳ đến hậu kỳ, cuối cùng trực tiếp thành tựu Nguyên Anh đỉnh phong! Lần đột phá này dùng hết ba năm. Trong vòng ba năm này, cả sơn cốc gió giục mây vần, không nóng ồn ào, yêu thú chết trong ma trận ở bên ngoài cốc vô số, trong đó thất cấp yêu thú có đến vài chục con!

Dương Thiên Vấn cũng mượn cơ hội này, mở rộng ba trăm sáu mươi lăm khí hải, đã có được số lượng chân nguyên dự trữ cùng tốc độ khôi phục chân nguyên không gì sánh kịp. Đương nhiên, quan trọng nhất là Dương Thiên Vấn đã luyện thành Ngũ Hành Kiếm nguyên lực! Ngũ Hành chuyển hóa tương sinh gắn bó, Ngũ Hành hoá hợp sinh sôi không ngừng.

Tuy nơi đây vô cùng vắng vẻ, thế nhưng thời gian ba năm thật sự hơi dài. Tin tức dị tượng ở nơi đây đã truyền ra ngoài.

Mà thế lực gần nhất cách vùng Man Hoang Tây Vực này chính là Tây Vực Độc Ma Tông. Môn phái này nổi tiếng Tây Vực về thuật dùng độc, bởi vì bên trong Tây Vực Man Hoang ngoại trừ yêu thú, sinh vật thường thấy nhất chính là độc trùng, xà, con kiến, cho nên sau khi môn phái này lập phái, chính là những người tiếp cận vùng Man Hoang này nhất.

Gọi khu vực này là Man Hoang, kỳ thật cũng không chính xác. Chẳng qua là khu vực này, khách quan mà nói, cực kỳ hiểm trở, lại là vùng đất tự nhiên cho trùng thú sinh tồn, mà không có bóng người.

Độc Ma Tông đệ tử đi tuần núi tìm được tin tức dị tượng trong sơn cốc, tại bên ngoài sơn môn liền bị tiền bối phụ trách thường trực tông môn ngăn lại.

Tên đệ tử tuần núi kia chẳng qua là đệ tử tầng dưới chót nhất trong môn phái, địa vị thấp, mà cao thủ phụ trách thường trực tông môn đều là cao thủ Nguyên Anh kỳ trở lên, hắn nào có thể so sánh được.

"Hoang mang rối loạn, còn thể thống gì, sinh chuyện gì rồi hả?"

"Tham kiến Ngũ Tu sư thúc tổ, bên vùng Man Hoang cách ngàn dặm ở phía tây có một sơn cốc, dị tượng không ngừng, đệ tử trở về bẩm báo." Tên đệ tử đi tuần núi cung kính nói.

Ngũ Tu nghe xong, trong mắt hiện lên tinh quang, nghiêm túc nói: "Rất tốt, ngươi tìm núi có công, trở về đi. Việc này lão phu sẽ báo cáo cho chưởng môn" Nói xong Ngũ Tu xuất ra hơn mười khối linh thạch hạ phẩm dùng làm vật ban thưởng.

Tên đệ tử tuần núi kia vô cùng thông minh mà tiếp nhận linh thạch, cũng không nhiều lời, cảm kích nói lời cảm tạ: "Đa tạ sư thúc tổ ban thưởng. Đệ tử cáo lui."

Sơn môn. Một thân ảnh bay về hướng tên đệ tử tuần núi đã chỉ.

Trong mắt Ngũ Tu càng không ngừng lóe ra dị quang, có chút kích động, nghe được đệ tử tuần sơn miêu tả, phản ứng đầu tiên của Ngũ Tu là không thể nào. Phản ứng thứ hai chính là khác bảo vật xuất thế. Thứ ba chính là có yêu thú cường đại tiến giai.

Suy nghĩ đầu tiên có thể xem nhẹ không nghĩ tới. Hiện tại chỉ còn suy nghĩ thứ hai cùng thứ ba. Suy nghĩ thứ hai có khả năng nhất, nửa nọ nửa kia. Với tu vi Nguyên Anh hậu kỳ của hắn, nếu quả thật gặp gỡ yêu thú cường đại tiến cấp, có lẽ có khả năng đưa dê vào miệng cọp.

Thế nhưng người vì tiền mà chết, Chim chết vì ăn. Nếu quả thật có bảo bối xuất thế, vậy cần phải giành lấy.

Cho nên Ngũ Tu quyết định mạo hiểm thử một lần.

Người vận khí là rất khó đánh giá xấu hay tốt. Làm người là không thể chỉ dựa vào vận khí.

Dương Thiên Vấn tu luyện đã chuẩn bị kết thúc. Hắn thử tu luyện tiếp, cũng không cách nào đột phá đến Xuất Khiếu kỳ, thoáng cái mới vào Nguyên Anh kỳ, trong ba năm ngắn ngủn, liên tục đột phá mấy cảnh giới nhỏ, đến Nguyên Anh đỉnh phong, đây đã là tương đối chuyện nghịch thiên. Sau khi bước vào Nguyên Anh kỳ, có thể kéo dài tuổi thọ ngàn năm. Từ nay về sau mỗi lần đột phá một cảnh giới nhỏ, tăng thọ ngàn

năm. Cho nên tu sĩ Nguyên Anh đỉnh phong có thể sống hơn bốn ngàn năm, mà tăng thọ chỉ ở Nguyên Anh kỳ mới có khoảng cách lớn nhất. Phía sau, mỗi lần đột phá một cảnh giới lớn tăng thọ ngàn năm. Mãi cho đến sau khi lên Hợp Thể kỳ, sẽ lại không tăng trưởng. Vượt qua Thiên kiếp chính là Đại Thừa Kỳ. Chờ đợi phi thăng Độ Kiếp thế nhưng nếu như không được thì mọi chuyện kết thúc.

Mà muốn từ Nguyên Anh sơ kỳ đột phá đến Nguyên Anh hậu kỳ, nhanh nhất cũng phải dùng thời gian mấy trăm năm nhưng Dương Thiên Vấn lại chỉ dùng ba năm khổ tu, đã đổi lấy hơn bốn ngàn năm tuổi thọ.

"Hô" . Dương Thiên Vấn thở ra một hơi thật dài, đứng dậy, nhúc nhích, tính toán ra, có gần mười năm hắn không hề nhúc nhích. Thời gian hắn bế quan chính là hơn mười năm, thế nhưng đây cũng là điều xảy ra trong dự liệu. Chẳng qua là trong mười năm này, bản thân hắn có bỏ qua một việc.

Nhìn bên ngoài cốc, Dương Thiên Vấn mình cũng lại càng hoảng sợ, ma trận bên ngoài cốc vốn chỉ là một lục cấp đại trận. Thế nhưng sau mười năm, ma trận này không thay đổi, thế nhưng uy lực lại có thể so với thất cấp đại trận. Sao lại khoa trương như vậy? Dương Thiên Vấn cười khổ lắc đầu thở dài.

Trận này tuy đã có được uy lực có thể so với thất cấp sát trận, thế nhưng đối với Dương Thiên Vấn, một trận đạo tông sư mà nói, thất cấp đại trận cũng không tính là cái gì, huống hồ trận này vẫn do Dương Thiên Vấn bố trí, vậy càng không tính toán là cái gì. Sau khi suy nghĩ hắn liền triệt hồi trận pháp.

Vừa triệt hồi trận pháp xong, Dương Thiên Vấn cũng cảm giác được một cổ linh áp từ phía sau đánh tới. Thần thức bay ra dò xét, liền phát hiện ra một người bay tới. Thần thức Dương Thiên Vấn hơn xa tu vi thân thể, hơn nữa thần thức dò xét vô cùng tinh diệu, cho dù tu sĩ có tu vi thần thức cao hơn Dương Thiên Vấn một cảnh giới, cũng không bằng Dương Thiên Vấn được.

Người này độn quang rất nhanh, đại khái trong lộ trình trăm dăm, cũng hơn mười hơi thở ngắn ngủn liền bay tới gần

.

Ngũ Tu đạo nhân hướng Dương Thiên Vấn thi lễ một cái nói: "Đạo hữu hữu lễ, bần đạo là Ma Tông Ngũ Tu, xin hỏi pháp danh đạo hữu?"

Dương Thiên Vấn hoàn lễ nói: "Tại hạ Vấn Thiên cư sĩ, Dương Thiên Vấn."

"Dương cư sĩ, xin hỏi cư sĩ đến từ đâu, đi hướng nào. Sư thừa môn phái nào?" Ngũ Tu khách khí mà hỏi thăm, kì thực len lén thả ra chung trùng. Thế nhưng hắn cũng không phải cố ý trêu chọc địch nhân, mà là dị tượng nơi đây tiêu tán, rất rõ ràng chính là bảo vật bị bắt mất hay là yêu thú đã tiến giai thành công.

Mà ở nơi này chỉ có Dương Thiên Vấn, một người xa lạ, cho nên Ngũ Tu liền hoài nghi Dương Thiên Vấn thu bảo vật. Chính mình đến chậm một bước, cái gì cũng không gặp may.

Dương Thiên Vấn là người khôn khéo bực nào. Dương Thiên Vấn cả đời trải qua không biết bao nhiêu mưa gió. Lúc trước Ngũ Tu khách khí chỉ là biểu hiện bề ngoài mà thôi, kỳ thật thằng này mặt ngoài làm bộ, bên trong có ý khác mà thôi.

"Tại hạ không môn không phái, một tán tu tiêu dao mà thôi." Dương Thiên Vấn vỗ vỗ quần áo đáp.

"Ah. Thì ra là thế. Như vậy lúc trước Dương cư sĩ có từng ở chỗ này nhìn thấy người nào hoặc thứ đồ vật nào hay sao?" Ngũ Tu nhẹ giọng mở miệng hỏi.

"Các hạ vì sao nói ra lời ấy? Tại hạ cũng không phát hiện ra cái gì." Dương Thiên Vấn lắc đầu vẻ mặt mờ mịt đáp.

"Thực không dám đấu diếm, tại hạ lúc trước đánh rơi một kiện bảo vật ở nơi này, thế nhưng khi quay lại truy tìm, lại phát hiện các hạ ở chỗ này. Không phải các hạ nên giao ra đồ vật tại hạ đánh rơi sao? Các hạ không nhặt của rơi. Độc Ma Tông ta từ trên xuống dưới đều vô cùng cảm kích đối với các hạ." Ngũ Tu tươi cười mà hỏi thăm.

"Thì ra là thế." Dương Thiên Vấn nhẹ gật đầu, một câu hai ý nghĩa đáp. Nguyên lai gã này đến đây là vì nghĩ có bảo, cho nên tìm đi, bây giờ nghĩ lại nhất định lúc trước do dị tượng trong cốc dẫn đến. Sớm biết như thế, chính mình sẽ không nên triệt hồi trận pháp sớm như vậy.

Dương Thiên Vấn mới không quan tâm đến cái gì là Độc Ma Tông hay không phải là Độc Ma Tông. Người này mang Độc Ma Tông tới dọa Dương Thiên Vấn, vậy có thể mười phần sai rồi.

Dương Thiên Vấn ngẩng đầu lên, nhẹ nhàng thở dài nói: "Nhân quả tuần hoàn! Các hạ chỉ vì lòng tham, gieo xuống quả. Không biết làm sao…." Lời còn chưa dứt, Dương Thiên Vấn không nói thêm lập tức ra tay, Ngũ Tu liền bị vô số kiếm quang bao phủ, ngay cả sức phản kháng cũng không có, đã bị kiếm quang xoắn thành một đống thịt nát.

Một đạo lục mang từ trong thân thể tổn hại của Ngũ Tu vọt ra, xa xa bỏ chạy.

Dương Thiên Vấn cười nhạt một tiếng, khinh thường nói: "Muốn chạy trốn sao? Si tâm vọng tưởng!" Một kiếm khí chém ra, vô số tơ bông lá rụng nhao nhao hóa thành kiếm quang rất lăng lệ ác liệt, cái sau vượt cái trước, đuổi theo Nguyên Anh độn quang, kiếm quang lại một xoắn, Nguyên Anh Ngũ Tu hoảng sợ liền bị cuốn thành vô số quang điểm, tiêu tán ở trên đời. Hắn đến chết cũng không thể tin được, chính mình đường đường cao thủ Nguyên Anh hậu kỳ, thậm chí ngay cả lực lượng xuất thủ cũng không có đã bị chém giết.

Dương Thiên Vấn cực kỳ hài lòng về kiếm quang của mình, quả nhiên lợi hại như là trong tưởng tượng. Duy ngã kiếm đạo, bằng kiếm thuật này Dương Thiên Vấn dám lấy Nguyên Anh chiến Xuất Khiếu, Xuất Khiếu chiến Phân Thần!

Xuất Khiếu kỳ tại trước mặt tu sĩ Nguyên Anh khác chính là một cánh cửa khó có thể đột phá, thế nhưng tại trong mắt Dương Thiên Vấn, không đến hai năm, đợi đến lúc quen thuộc lực lượng bây giờ, kiếm thuật lại được củng cố xong, chính là thời điểm đột phá.

"Bảo vật? Cái đó mà hắn cũng nghĩ ra được, da mặt dầy như vậy, cũng coi là một cực phẩm tiện nhân." Dương Thiên Vấn cười nhạt, hoàn toàn không coi sự tình vừa rồi vào trong mắt. Hắn thậm chí còn không thu thập cái gì, trực tiếp đáp mây bay bay đi.

Sau khi Dương Thiên Vấn rời khỏi, qua thời gian đại khái ba nén hương, một trùng chung bốn cánh từ trong bụi cỏ bay ra, hào quang lóe lên, hiện ra một hư ảnh. Cẩn thận quan sát không phải là Ngũ Tu đạo nhân đã hồn phi phách tán sao?

Hắn hiện tại hết sức yếu ớt, hóa ra hư ảnh cũng như ẩn như hiện, phảng phất một trận gió có thể thổi ngã hắn.

"Đáng giận. Người này đến tột cùng là người nào? Thật không ngờ lợi hại đến như vậy. Nếu không phải ta sớm thả gửi linh chung, bảo vệ một đám thần thức, chỉ sợ giờ phút này ta đã bị chết không thể sống lại. Người này hủy hai ngàn năm khổ tu của ta, ta tuyệt đối sẽ không như vậy mà bỏ qua." Ngũ Tu hừ lạnh một tiếng, oán hận nói. Tình huống hiện tại của hắn tương đối không xong, nếu như không có cánh nào kịp thời đoạt xá, không được bao lâu sẽ chính thức chấm hết.

845. Chương 846:

Quyển 11: Chúa tể

Chương 846:

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn rất tự tin đối với chính mình nhưng mà hắn không phát hiện ra kế đôi của Ngũ Tu, có lẽ cũng là bởi vì nguyên nhân Dương Thiên Vấn cũng không biết trùng chung chi thuật.

Dương Thiên Vấn một người ở giữa không trung, lại đã bay hai ngày, nhưng nơi đây ngoại trừ núi, rừng, yêu thú tựa hồ không có cái gì khác.

Hiện tại Dương Thiên Vấn đặc biệt nhớ Tiểu Bạch. Bởi vì nếu như Tiểu Bạch bên người, chí ít hắn có bạn để nói chuyện phiếm.

Một đám thần thức Ngũ Tu, kèm ở trong cơ thể linh chung, bay trở về Độc Ma Tông mật báo, tìm người trong sư môn báo thù cho chính mình.

Thần thức Ngũ Tu chỉ còn lại có một đám, miễn cưỡng bảo vệ ý thức, nhưng tất cả thần thông pháp lực đều biến mất, chỉ còn lại lực lượng điều khiển trùng chung này.

Hắn muốn đoạt xá trùng sinh, nhất định phải mượn nhờ lực lượng cao thủ tông môn, nếu không chỉ dựa vào một mình hắn bất kể như thế nào cũng không làm được.

Ngũ Tu dùng hết lực lượng còn sót lại, khống chế được trùng chung bay về hướng sơn môn Độc Ma Tông.

Bởi vì vấn đề tốc độ trùng chung, hắn dùng thời gian suốt hai ngày mới bay về tới sơn môn, được đệ tử thủ núi cứu trở về sơn môn.

Sơn môn Độc Ma Tông ở bên trong Độc Trảo (hồ tự nhiên), địa thế hiểm yếu, tăng thêm độc khí tràn ra khắp nơi, dễ thủ khó công.

Giờ phút này trong đại điện Độc Ma Tông, tập hợp các cao thủ Độc Ma Tông. Nếu như chỉ là Ngũ Tu hiệu triệu, tuyệt đối không thể nào có hiệu quả như vậy, thế nhưng sư tổ Ngũ Tu lại có lực ảnh hưởng này. Bởi vì sư tổ Ngũ Tu là một trong mấy cao thủ Hợp Thể kỳ của Độc Ma Tông.

Thế lực cùng thực lực Độc Ma Tông chỉ có thể coi là tam lưu môn phái, trong môn phái có bốn cao thủ Hợp Thể kỳ sơ kỳ, một cao thủ Hợp Thể trung kỳ, một cao thủ Hợp Thể hậu kỳ, không có cao thủ từ Hợp Thể kỳ trở lên. Thế nhưng cao thủ có thực lực Phân Thần kỳ cũng không ít, có trọn vẹn một trăm người! Tại đây xưng hùng, xưng bá ở vùng đất Man Hoang này thì ngược lại không có vấn đề gì.

"Cái gì? Thật sự có bảo vật?" Tông chủ Độc Ma Tông, cao thủ Hợp Thể trung kỳ, giờ phút này hắn nghe được tin tức này, phản ứng đầu tiên là không tin.

Tây Vực Man Hoang ngoại trừ xà trùng, kiến độc có quá nhiều, tài nguyên khác ít đến thương cảm, bằng không cũng sẽ không được gọi là Man Hoang. Độc Ma Tông có thể xưng bá trong vòng ngàn dặm này, không phải thực lực Độc Ma Tông quá mạnh mẽ, mà nơi đây quá mức vắng vẻ, không có bao nhiêu chất béo, cũng không có bao nhiêu tông môn để ý đến nơi đây, cho dù là một ít tứ lưu tông môn cũng giống như thế. Người nơi này cũng chưa khai hóa. Cách ăn mặc giống như của người nguyên thủy, khiến cho Dương Thiên Vấn có chút buồn bực. Thế nhưng Dương Thiên Vấn cũng không chủ động tiếp xúc với bọn hắn, dù sao chỉ cần bọn hắn không cản trở hắn bay về hướng phía đông là được rồi, kỳ thật Dương Thiên Vấn cũng không có mục đích rõ ràng.

Hắn còn không biết, Ngũ Tu đạo nhân cũng chưa chết, còn cáo tri việc này toàn bộ Độc Ma Tông.

Hôm nay, bên trong Độc Ma Tông, đã tranh luận bắt đầu, có một nhóm người bất hòa cùng sư tổ Ngũ Tu liền đưa ra ý kiến phản đối. Những người đó hỏi ngược lại: "Thái sư chất Ngũ Tu, chính ngươi tận mắt nhìn đến món bảo vật đó sao? Nó hình dạng thế nào?"

Người đưa ra câu hỏi chính là một lão đầu quái dị, đầu một nửa trắng một nửa xanh.

"Cái này ... Không có." Ngũ Tu không dám nói dối, đáp. Giờ phút này thân hình hắn ngược lại đã thay đổi nhưng chẳng qua là một đám tàn hồn mà thôi.

"Không có? Ha ha, vậy ngươi làm thế nào khẳng định trong tay đối phương nhất định phải có bảo vật? Tông chủ, theo lão phu xem ra người này có lẽ là cường long đi ngang qua. Chúng ta không nên đắc tội một cao thủ như vậy." Lão đầu phản bác.

"Cao thủ? Chỉ là một tu sĩ Nguyên Anh kỳ, cũng coi là cao thủ sao?" sư tổ Ngũ Tu hừ lạnh một tiếng phản bác.

"Ha ha, Tam sư huynh. Nếu như sư đệ ta ẩn tàng tu vi, thái sư chất Ngũ Tu có thể được nhận ra lão phu là Nguyên Anh kỳ, hay là Hợp Thể kỳ sao? Ta cho rằng, người này tất nhiên đã ẩn tàng tu vi, nếu không dùng thực lực thái sư chất Ngũ Tu, làm sao có thể ngay cả một chiêu cũng không thể tiếp được, lập tức rơi

vào kết quả như vậy? Hoặc là nói, học trò của Tam sư huynh ngươi tất cả đều là bao cỏ hay sao?" Lão đầu cổ quái nói một câu đúng chỗ hiểm của đối phương, cũng khiến cho tất cả mọi người không thể bỏ qua sự thật. Coi như là bất ngờ động thủ, đều là cao thủ Nguyên Anh kỳ, Ngũ Tu cũng không thể có chuyện một chiêu cũng không tiếp được lập tức đã ngoẻo rồi.

"Hừ, người này được bảo vật, tất nhiên thực lực tăng nhiều, đột nhiên tập kích tất nhiên đắc thủ thì có cái gì kỳ quái?" sư tổ Ngũ Tu phản bác.

"A, nếu như Tam sư huynh cho rằng như thế là đúng, như vậy việc này hãy giao cho Tam sư huynh đi làm. Tiểu đệ chắc là sẽ không dây vào." Trách lão đầu cười lạnh một tiếng nói ra.

"Ta xử lý thì ta xử lý! Tông chủ, mời hạ lệnh, coi như là lão phu tự thân xuất mã, cũng muốn thu hồi bảo vật." sư tổ Ngũ Tu là cùng cái kia trách lão đầu khiêng lên.

"Ai, Tam sư đệ, hãy bình tâm một chút chớ vội. Ngũ sư đệ nói không phải là không có đạo lý. Huống hồ từ tình hình Ngũ Tu miêu tả mà phân tích, người này tựa hồ không phải có lực lượng bình thường!" Tông chủ Độc Ma Tông khuyên can nói.

Thế nhưng hắn không khuyến khích mà lại còn hắn khuyên giải, sư tổ Ngũ Tu lập tức trở nên nóng nảy, hắn trực tiếp cường ngạnh mà cự tuyệt nói: "Tông chủ yên tâm. Chỉ cần tông chủ hạ lệnh, lão phu tự thân xuất mã, tuyệt đối dễ như trở bàn tay! Ngũ Tu chính là môn nhân Độc Ma Tông ta, trong vòng ngàn dặm, ai không ặt mũi? Người này thứ nhất là hạ sát thủ, hiển nhiên không coi Độc Ma Tông chúng ta vào mắt, nếu như không ra tay giáo huấn người này một chút, tất nhiên sẽ dẫn tới môn hạ đệ tử bất mãn."

"Được." Tông chủ Độc ma tông cũng không thiên vị ai, thấy người nhà kiên trì như thế, chỉ biết đáp ứng.

Nói trắng ra là, không cần chính hắn động thủ, bất kể như thế nào, đến cuối cùng, khẳng định hắn cũng sẽ có một phần, bởi vì hắn mới là tông chủ Độc Ma Tông. Bốn vị sư đệ phía dưới tranh đấu như thế nào cũng không liên quan tới chuyện của hắn.

Sư tổ Ngũ Tu trợ giúp Ngũ Tu đoạt xá xong, liền phái ra một số lớn đệ tử, tìm kiếm tung tích Dương Thiên Vấn, bởi vì có Ngũ Tu cung cấp hư ảnh, cho nên công tác truy tìm cũng không phải quá khó khăn, trong phạm vi ngàn dặm đều là phạm vi thế lực Độc Ma Tông.

Không đến ba ngày, từ ngoài hai ngàn dặm. Độc Ma Tông, thông qua bộ lạc Man tộc phụ cận truyền tin tức trở về, biết được hành tung Dương Thiên Vấn.

Sư tôt Ngũ Tu vì bảo hiểm để đạt được mục đích, tự mình dẫn theo bốn gã cao thủ Phân Thần kỳ, hơn mười cao thủ Xuất Khiếu kỳ, bảy mươi tên cao thủ Nguyên Anh kỳ. Đây gần như là một nửa lực lượng nhất mạch của sư tổ Ngũ Tu, hơn nữa là do sư tổ Ngũ Tu, cao thủ Hợp Thể kỳ tự mình dẫn đội. Một nhóm gần trăm người ngồi trên một chiếc phi hành linh

Giao diện này là một giao diện hai cực Âm Dương, chỉ có hai thế giới hình tròn, đại lục Tu Chân Giới rộng lớn không giới hạn, trình độ tu chân cực kỳ cao, như Linh Khí vậy, đã phổ cập rồi.

Dương Thiên Vấn giá ngự quang vân, trong nháy mắt hắn đã ở trên trời nhàn nhã mà bay lên, hơn nữa còn liên lạc với Triệu Quảng, hiểu rõ thành quả mười năm này của bọn hắn.

Thế nhưng kết quả lại cực không như ý. Mười năm này, tất cả đại tông môn đều đang dưỡng khí tức. Thời gian mười năm căn bản cũng không tính toán cái gì, muốn khơi mào lại một đại chiến Tu Chân Giới, sợ là không có trăm năm trở lên thì tuyệt đối không thể nào. Thế nhưng nếu như Tu Chân Giới bình tĩnh một mảng, đám người Triệu Quảng muốn thanh trừ tiên nhân từ thượng giới xuống cũng không dễ dàng gì. Mười năm này, đám người Triệu Quảng tổng cộng mới phục giết được ba gã tiên nhân.

Thành quả này so về mười lăm năm, trước lúc đại chiến Tu Chân Giới, nào có coi là cái gì?

Dương Thiên Vấn lắc đầu, chỉ dặn dò bọn hắn nhanh hơn tìm kiếm vị trí tấm bia đá, cùng với tìm cơ hội săn giết tiên nhân hạ giới. Hai đại nhiệm vụ đều vô cùng trọng yếu.

Lúc này Dương Thiên Vấn chỉ cần tích lũy đầy đủ chân nguyên là có thể đột phá, hơn nữa hôm nay "Duy ngã kiếm đạo" đã trải qua một phen hệ thống quy nạp và chỉnh lý. Phương pháp dung hợp luyện khí cùng khí hải nạp nguyên chi thuật, đã hoàn mỹ, có thể bước nhanh tiến lên.

Dương Thiên Vấn một mực khổ tâm suy nghĩ xem nên làm thế nào một lần nữa đề cao nhanh hơn nữa tốc độ tu luyện của mình. Dương Thiên Vấn tính toán, chỉ cần mình có thể vượt qua Thiên kiếp, pháp lực đại thừa, là có thực lực đối kháng những Kim Tiên hạ giới. Lúc đó hắn sẽ không cần trốn trốn tránh tránh, trực tiếp giết đến cửa.

Trước diệt trừ đối thủ cạnh tranh, lại chậm rãi tìm thần vị.

Đương nhiên, đây hết thảy vẫn chỉ là tưởng tượng, Dương Thiên Vấn suy nghĩ hồi lâu. Nếu hắn muốn đẩy nhanh hơn tốc độ tu luyện, chỉ có Bắc Minh Thần Công tổn hại người lợi mình trong tiểu thuyết, có thần hiệu này.

Dương Thiên Vấn có thể đủ đơn giản nghĩ ra nguyên lý Bắc Minh Thần Công, thế nhưng Bắc Minh Thần Công chỉ là võ học thế gian, tu luyện tới cực hạn, cũng không đến được Giả Đan kỳ. Nhưng nó có thể thu nạp nội lực người khác dùng công hiệu ình, ngược lại đã cho Dương Thiên Vấn không ít đầu mối, nếu như hắn có thể thu nạp bổn nguyên chân lực người khác, vậy tốc độ tinh tiến tuyệt đối sẽ nhanh kinh người.

846. Chương 847:

Quyển 11: Chúa tể

Chương 847:

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đả tự: tinhlinh2 -

Thế nhưng đây chỉ là một ý tưởng xinh đẹp, bổn nguyên chân lực là căn bản của từng tu sĩ. Chân nguyên lực có thể hao hết, thế nhưng chỉ cần bổn nguyên chân lực vẫn còn, chân nguyên sẽ khôi phục lại. Bổn nguyên chân lực của mỗi người cũng không hết sức giống nhau. Bên trong Ma đạo công pháp cũng không phải là không nghĩ tới hấp thu bổn nguyên người khác cường hóa thần công bản thân. Thế nhưng những mật thuật này đa số đều có chỗ thiếu hụt cực kỳ trí mạng, cho nên từ đầu đến cuối, Bắc Minh Thần Công bản tu chân đều là tưởng tượng. Nhiều lắm là tồn tại HẤP TINH ĐẠI PHÁP bản tu chân, hơn nữa còn là một sản phẩm giả thấp kém.

Dương Thiên Vấn tinh thông biết được các loại thần thông, cũng biết không có loại mật thuật này tồn tại, cho nên một chút đầu mối Dương Thiên Vấn cũng không có. Muốn chế cũng không có thời gian! Ngay khi Dương Thiên Vấn khổ tư xem làm thế nào đẩy nhanh hơn tốc độ tu luyện, tại phía xa ngoài ngàn dặm, một Linh Khí phi thuyền dùng tốc độ kinh người đuổi theo hướng Dương Thiên Vấn.

"Sư phó, phía trước tám trăm dặm là mục tiêu của chúng ta. Đại khái còn cần thời gian một nén hương, chúng ta mới có thể đuổi theo người này." một cao thủ Phân Thần kỳ khống chế được phi thuyền nói.

"Được, bổn tọa nhất định phải bắt người này, đến lúc đó trở lại sơn môn ta muốn nhìn Ngũ sư đệ có sắc mặt đặc sắc gì?" Người này chính là sư tổ Ngũ Tu, Độc Ma Tông một trong bốn trưởng lão Hợp Thể kỳ, Độc Thiềm Chân Quân.

"Đúng thế, sư phó xuất mã. Tự nhiên dễ như trở bàn tay."

Khi phi thuyền tiếp cận năm trăm dặm cách Dương Thiên Vấn, thần thức cường đại của Dương Thiên Vấn lập tức phát hiện ra có chuyện không đúng. Đây là do ý thức phản xạ có điều kiện của bản thể, năng lực biết trước, thần thông thiên nhân cảm ứng thể hiện.

Huyền quang thuật thi triển ra, Dương Thiên Vấn thoáng cái lập tức phát hiện ra hướng chiếc Linh Khí phi thuyền đang bay tới chính là về hướng của mình.

.

Sắc mặt Dương Thiên Vấn sững sờ, lập tức quan sát trên phi thuyền, dấu hiệu đặc biệt kia, dấu hiệu này Dương Thiên Vấn cũng nhìn thấy qua trên người Ngũ Tu. Đúng là ký hiệu Độc Ma Tông môn phái.

Dương Thiên Vấn thần sắc nghiêm túc, trong nội tâm lập tức có được đáp án phần nào. Tám phần là người nhà trả thù đã tìm tới cửa.

Từ trong kính Huyền Quang, Dương Thiên Vấn đã chiếm được trình độ của cả đám người trên thuyền, thần sắc hắn càng thêm trong trẻo nhưng lạnh lùng vài phần. Dương Thiên Vấn thầm mắng trong nội tâm: "Chẳng lẽ mình giết chết một tên nhị thế tử nào đó của tông môn người ta cho nên người ta mới vô cùng tức giận mà tìm tới tận cửa sao? Dựa vào một trăm cao thủ Nguyên Anh kỳ, mười Xuất Khiếu kỳ, bốn Phân Thần kỳ, điều này cũng chỉ có cho đủ mà thôi, khó giải quyết nhất vẫn là một cao thủ Hợp Thể kỳ. Tên này làm cho người ta buồn bực đôi chút." Hoàn toàn chính xác, từ trước mắt xem ra, cao thủ Nguyên Anh kỳ nhiều hơn nữa thì cũng là đưa đồ ăn, xem nhẹ không cần quan tâm. Cao thủ Xuất Khiếu kỳ có chút khó khăn, mười tên cũng không phải không giải quyết được, nhưng nếu tăng thêm bốn Phân Thần kỳ, Dương Thiên Vấn phải vận dụng thần phù vận mệnh trên la bàn gia trì, nhưng nếu thêm một Hợp Thể kỳ ."

Đây cũng không phải chắc chắn một thêm một bằng hai. Ba người này chung vào một chỗ, có khả năng đưa tới chính là biến số. Dương Thiên Vấn cường thịnh trở lại thế nhưng kinh nghiệm thực chiến, dù sao mới chỉ là Nguyên Anh kỳ mà thôi. Cao thủ Hợp Thể kỳ thật sự quá cường đại. Người thì Dương Thiên Vấn cũng đã chứng kiến. Chút người ấy cũng không tín là cái gì.

Cho dù chỉ có tu vi Nguyên Anh đỉnh phong, Dương Thiên Vấn cũng không sợ. Đương nhiên, không sợ thì không sợ, Dương Thiên Vấn cũng không ngốc đến mức liều mạng cùng bọn họ. Hoặc là không đánh, trực tiếp tránh bọn hắn, sau đó chạy trốn, chỉ cần chạy ra khỏi phạm vi Độc Ma Tông sẽ lập tức vô sự. Muốn đánh thì nhất định đánh đau Độc Ma Tông, toàn diệt một đám tu sĩ này, đặc biệt là cao thủ Hợp Thể kỳ kia. Một khi hắn chết cũng đủ khiến Độc Ma Tông đau lòng một hồi.

Tin tức Triệu Quảng lại để cho Dương Thiên Vấn biết cái gọi là Độc Ma Tông này chỉ là một tam lưu tông môn. Nói thật, Dương Thiên Vấn thật sự không có để Độc Ma Tông, một tam lưu tông môn vào trong mắt, bởi vì căn bản không phải dùng số lượng để tính toán.

Kỳ thật trong đám người này, chỉ có cao thủ Hợp Thể kỳ kia là phiền toái nhất, diệt trừ hắn là xong.

Chỉ cần có thể một kích vậy sẽ không có vấn đề.

Kiếm đạo Dương Thiên Vấn chưa đại thành, cho nên chỉ có thể hóa vật hữu hình làm kiếm, cho nên đánh nhau trên không trung cực kỳ bất lợi! Điều này có thể là nhược điểm duy nhất vào lúc này của Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn đã quyết định muốn động thủ, vậy tự nhiên hắn muốn lựa chọn một địa hình có lợi đối với chính mình.

Dương Thiên Vấn tính toán một chút tốc độ của đối phương, đại khái trong thời gian nửa nén hương sẽ không thể đuổi kịp hắn, bố trí một đại trận lợi hại là không thể được, nhưng bố trí một khốn trận cấp thấp, dùng để phòng ngừa cá lọt lưới đào thoát ngược lại không có vấn đề gì.

Dương Thiên Vấn từ trong kính Huyền Quang tìm một Hồ Lô Cốc ba mặt là núi, chỉ có một mặt xuất nhập, bố trí một phen tại miệng hang cùng ba chỗ vách đá, vừa mới bố trí xong Tứ Tượng Tỏa Hồn Trận nho nhỏ, từ chân trời một chiếc Linh Khí phi thuyền lập tức bay tới trên không trung sơn cốc.

Cao thủ Hợp Thể kỳ linh thức thế không phải linh mẫn như bình thường. Sau khi đến nơi đã tìm thấy được chỗ ẩn thân của Dương Thiên Vấn.

"Xuất hiện đi, hạ xuống không cần né." Độc Thiềm Chân Quân thu linh thuyền, từ trên trời giáng xuống, vung tay lên, hơn một trăm tu sĩ liền bao quanh trọn Hồ Lô Cốc, một thái độ không giết không hết chuyện.

Dương Thiên Vấn thở dài trong nội tâm, tự gây nghiệt không thể sống! Nếu như ngươi muốn ta đi ra, ta sẽ đi ra."Tại hạ cùng với bọn ngươi chưa từng gặp mặt, vì sao triển khai trận thế như thế?" vẻ mặt Dương Thiên Vấn bình tĩnh mà từ lòng đất nổi lên. Độc Thiềm Chân Quân cẩn thận dùng linh thức dò xét rồi lại dò xét, cuối cùng xác định đối phương nhất định là tu sĩ Nguyên Anh kỳ, không phải cường long áp chế tu vi sang sông. Tâm trạng căng thẳng trong lòng lập tức buông xuống một nửa."Sư tôn các hạ là người phương nào. Nếu như bọn họ biết bổn tọa, vậy chuyện này còn có chỗ thương lượng, nếu không "

Dương Thiên Vấn thở dài một tiếng, lắc đầu nói: "Các hạ đường đường là cao thủ Hợp Thể kỳ mà lại nói chuyện quanh co lòng vòng, không chút sảng khoái. Ngươi nói thẳng, ngươi muốn đoạt bảo vật của ta, chẳng phải được sao?"

Dương Thiên Vấn lấy ra khổn tiên thằng (dây trói tiên), ném tới, khổn tiên thằng (dây trói tiên) rơi xuống dưới chân đối phương."Nhặt lên chính mình nhìn một cái, có phải bảo vật của Độc Ma Tông các ngươi hay không. Ta đã từng nhìn thấy vô sỉ nhưng chưa từng gặp qua kẻ nào đáng hổ thẹn như này."

Độc Thiềm Chân Quân cũng không để ý nửa câu sau của Dương Thiên Vấn, đó là bởi vì hắn đã bị khổn tiên thằng (dây trói tiên) dưới chân làm cho sáng ngời hai con mắt. Nói đùa sao, khổn tiên thằng (dây trói tiên) đây chính là bảo vật cùng cấp bậc với Thần giới thập bảo, một tu sĩ Hợp Thể kỳ nho nhỏ không bị nó làm cho sáng ngời hoa mắt mới là lạ.

Đây cũng là nguyên nhân Dương Thiên Vấn tận lực khiến bảo quang tràn ra, đương nhiên, phạm vi khuếch tán của bảo quang chỉ có ba mét.

Dương Thiên Vấn phủi miệng, choáng. Thật không biết gã này làm thế nào tu luyện đến Hợp Thể kỳ, sớm biết như vậy ta cũng không cần phải phí nhiều tâm tư, trực tiếp thả pháp bảo ra là được.

Khốn thằng chú!

Ngay khi Dương Thiên Vấn ném ra dây thừng. Dương Thiên Vấn bắt đầu lặng yên chú ngữ khốn tiên thằng, đáng tiếc nếu như bản thể ở chỗ này, chỉ cần tâm khẽ động là có thể di chuyển bảo vật này.

Độc Thiềm Chân Quân vừa mới nhặt khổn tiên thằng (dây trói tiên) lên trong tích tắc, Dương Thiên Vấn đã niệm hết Khổn thằng chú, điều này cũng chứng minh đây là chỗ bất tiện duy nhất của bảo vật này. Cần thời gian nhất định để di chuyển bảo vật, cao thủ chân chính đối chiến, ai sẽ cho ngươi cơ hội niệm Khổn thằng chú? Nhưng uy lực bảo vật này xác thực không nên hoài nghi, Khổn thằng chú khẽ động, khổn tiên thằng (dây trói tiên) thoáng cái lập tức trói chặt Độc Thiềm Chân Quân, hơn nữa còn khiến ột thân pháp lực bị giam cầm.

Cùng lúc đó, Dương Thiên Vấn thi triển "Duy gã kiếm đạo, triển khai toàn bộ uy lực, một đạo kiếm quang do lá rụng hóa thành hiện ra trong tay phải Dương Thiên Vấn, thân hình Dương Thiên Vấn nhào tới, một kiếm chém xuống đầu Độc Thiềm Chân Quân. Cao thủ, không mà là một con heo đợi làm thịt, bị một kiếm Dương Thiên Vấn chặt đầu, kiếm quang một xoắn, thân thể kia tính cả Nguyên Anh cùng xoắn nát bấy.

Ngay cùng lúc Dương Thiên Vấn động thủ chém giết Độc Thiềm Chân Quân đồng thời trong sơn cốc đã bị mấy ngàn vạn kiếm quang bao phủ. Tuy Dương Thiên Vấn còn chưa tới đạt Phân Thần kỳ, không cách nào phân thần để điều khiển những kiếm quang này thế nhưng hắn vẫn có thể để cho kiếm quang tàn sát bừa bãi khắp nơi.

Sau khi kiếm quang di chuyển, không đến ba hơi thở. Một cao thủ Hợp Thể kỳ bị giết, một trăm tu sĩ Nguyên Anh kỳ toái diệt, cao thủ Xuất Khiếu kỳ có một nửa cũng bị công kích bất ngời này phá nát thân thể, những người còn lại đều mang thương trên người. Chỉ có bốn cao thủ Phân Thần kỳ, miễn cưỡng đã ngăn được công kích trí mạng, trên người có vết thương, tuy nhìn qua chật vật, nhưng thực lực còn chưa tổn hại.

Dương Thiên Vấn triệt để giết chết Độc Thiềm Chân Quân xong, thân hình nhảy dựng lên, cả người phóng về phía một trong bốn gã cao thủ Phân Thần kỳ.

Cùng lúc đó có một phần ba kiếm quang chuyển hướng, từng đạo kiếm quang chói mắt hợp thành một đạo kiếm trụ, hiệp thế sét đánh lôi đình chém tới hướng tên cao thủ Phân Thần kỳ kia.

Tu sĩ Độc Ma Tông giỏi về dụng độc dùng chung, dùng số lượng thủ thắng, thế nhưng chung trùng của bọn hắn dưới ánh sáng của kiếm quang, chỉ có nuốt hận, hoàn toàn không xuất ra uy lực. Mà dụng độc thì không cần phải nói, Dương Thiên Vấn gia trì Mộc chi thần phù, lập tức có thể vạn độc bất xâm, chỉ là chút độc thì coi là cái gì?

Mà cao thủ Phân Thần kỳ Độc Ma Tông có lực chiến đấu cận thân còn kém hơn cả kiếm tu Xuất Khiếu kỳ, chớ nói chi là Dương Thiên Vấn, biến thái tu luyện Kiếm đạo vô thượng. Những cao thủ Phân Thần kỳ này

chỉ cần bị Dương Thiên Vấn cận thân vậy đó là một con đường chết, bị vô số kiếm quang bao trùm, ngay cả Nguyên Anh của đối phương cũng trốn không thoát.

.

Chỉ cần Nguyên Anh ly thể, cũng sẽ bị kiếm quang bao phủ cả sơn cốc xoắn diệt.

"Chạy mau!" Không biết là ai hô một tiếng như vậy, lúc này mọi người mới có phản ứng, chạy về phía bên ngoài cốc, chạy tới nơi kiếm quang không bao phủ tới.

Mà người chạy trốn nhanh nhất chính là ba gã cao thủ Phân Thần kỳ còn sót lại.

847. Chương 848:

Quyển 11: Chúa tể

Chương 848:

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn nhìn thấy một màn này, cười nhạt, thầm nghĩ: "Muốn chạy? Nếu như nhân quả đã kết, hôm nay nhất định phải hiểu rõ. Các ngươi đừng nghĩ chạy một kẻ nào cả!"

Thân hình Dương Thiên Vấn tung lên, đuổi về hướng một trong ba cao thủ Phân Thần kỳ.

Tại trên đường, trong lúc đó thân hình Dương Thiên Vấn phân ra hai đạo thân ảnh xông tới hướng hai người khác. Tốc độ ba đạo thân ảnh đều nhanh giống nhau, so với ba cao thủ Phân Thần kỳ đang chạy trốn còn nhanh gấp đôi! Vốn Dương Thiên Vấn đã vận dụng vận mệnh la bàn thần phù gia trì, sau khi phân ra hai đạo, lại gia trì tốc độ thần phù cùng cường hóa thần phù khiến cho tốc độ Nguyên Anh kỳ của hắn nhanh hơn so với cao thủ Phân Thần kỳ!

Ba Dương Thiên Vấn, trong tay đều nắm một thanh kiếm quang, hơn nữa kiếm quang còn đang không ngừng hội tụ kiếm quang bốn phía, trở nên càng ngày càng chói mắt, càng lúc càng lớn.

Chỉ chốc lát sau, khi Dương Thiên Vấn tiếp cận ba tu sĩ Phân Thần kỳ, kiếm quang trong tay đã thành bảy tấc đầy, năm thước dài! Dương Thiên Vấn kể cả hai phân thân của hắn hầu như cùng thực hiện động tác ném cự đại kiếm quang trong tay mình ra.

Ba linh thức Phân Thần kỳ cũng phát hiện ra kiếm quang khủng bố đang phóng tới sau lưng mình, ai cũng không muốn cứng rắn đương đầu một kích kiếm quang này. Ba người bọn họ hiển lộ tất cả thần thông, đều muốn tránh thoát đi.

Thế nhưng bọn hắn đang ở trong phạm vi ảnh hưởng của kiếm quang do Duy ngã kiếm đạo của Dương Thiên Vấn tạo thành. Vô số kiếm quang lớn nhỏ không đều do cỏ cây trúc thạch hóa thành điên cuồng đánh về phía bọn hắn, chân nguyên tráo hộ thể hoặc là hộ thân pháp bảo của bọn hắn lập tức cảm giác được áp lực gấp mười lần lúc trước, càng bi ai mà phát hiện, hành động của bọn hắn bị hạn chế thật lớn, bởi vì chung quanh đều là công kích, quá dày đặc. Thế nhưng, bọn hắn vẫn có bản lãnh có thể tránh thoát đòn công kích trí mạng của kiếm quang.

Thế nhưng vào lúc này, Dương Thiên Vấn lại ra chiêu! Hắn vận chuyển chân nguyên toàn thân, dựa theo một loại quỹ tích thần bí quỷ dị vận dạo qua một vòng, phúc chí tâm linh (khi vận may đến, thì người ta linh hoạt khôn ngoan hơn), ngón tay chỉ về trước một điểm, nhẹ giọng quát: "Định!"

Định Thân Thuật, nguyên lai là Định Thân cầu. Tuy giờ phút này Dương Thiên Vấn thi triển đi Định Thân Thuật không thể hoàn toàn chế ngự ba tu sĩ Phân Thần kỳ. Thế nhưng lại để cho hành động của bọn hắn chậm chạp lại là đủ rồi. Như sa vào trong vũng bùn, hành động cực kỳ khó khăn, lại có một lực lượng thần bí không nói ra được chế ước động tác của bọn hắn.

Không tệ, Định Thân Thuật của Dương Thiên Vấn không thể hoàn toàn chế ngự tu sĩ Phân Thần kỳ, thế nhưng tu sĩ Phân Thần kỳ cũng không có khả năng hoàn toàn thoát khỏi tác dụng Định Thân Thuật.

Dương Thiên Vấn thi triển xong Định Thân Thuật xong, cũng không để ý tới ba tu sĩ Phân Thần kỳ chạy trốn, bọn hắn không chạy thoát được nữa, ngoại trừ dùng cứng chọi cứng còn không còn phương pháp nào khác.

Thế nhưng Dương Thiên Vấn sử dụng toàn lực ba đạo cự đại kiếm quang, bọn hắn không thể tiếp nhận được, tại thân kiếm ba đạo quang, Dương Thiên Vấn gia trì lực lượng của hủy diệt thần phù.

Hủy diệt pháp tắc lực lượng, cho dù chỉ có một tia nho nhỏ, cũng đều phá hủy tất cả những gì nó tiếp xúc! Bởi vì đây vốn là lực lượng không thuộc về tu sĩ hạ giới có khả năng có!

Những tu sĩ ĐộcMa Tông này, sai lầm lớn nhất đời này của bọn hắn chính là trở thành kẻ thù của Dương Thiên Vấn! Dù bây giờ Dương Thiên Vấn còn rất yếu thì một tam lưu tông môn nho nhỏ cũng không thể so sánh với hắn được.

Dù là Độc Ma Tông xuất động toàn quân cũng không thể nào bắt giữ Dương Thiên Vấn được. Dù sao Dương Thiên Vấn cùng bọn họ căn bản mà nói, chênh lệch cấp độ quá lớn.

Ba cao thủ Phân Thần kỳ, chỉ biết tuyệt vọng mà nhìn kiếm quang cực lớn lại có chút ít quỷ dị tiến tới gần, bọn hắn không cam lòng cứ như vậy mà chết đi, hét lớn một tiếng, thi triển thủ đoạn cuối cùng của bọn hắn.

Có người đột nhiên tự bạo, hóa thành vô số hắc trùng, tứ tán bỏ chạy. Một chiêu này rất tốt, thoáng cái liền thoát khỏi ước thúc của Định Thân Thuật, rất rất giỏi. Thế nhưng chuyện phát sinh sau đó lập tức trở thành bi kịch. truyện copy từ

Người này tự bạo hóa thành vô số hắc trùng, gặp phải kiếm quang kín không kẽ hở giữa không trung xoắn giết, nhao nhao hóa thành khói đen tản đi, số lượng hắc trùng lại kém hơn kiếm quang nhiều, hắc trùng nhiều hơn nữa cũng có được bao nhiêu, mà Duy ngã kiếm đạo của Dương Thiên Vấn hóa thành kiếm quang là vô cùng vô tận.

Kết quả hắc trùng bị xoắn giết sạch, mà khi một hắc trùng cuối cùng bị xoắn diệt, một tiếng kêu thê lương vang lên, đường đường là một cao thủ Phân Thần kỳ vậy mà tan thành mây khói.

Hai người còn lại cũng không sai biệt lắm. Bọn hắn cuối cùng đều không thoát khỏi kết cục tan thành mây khói. Tại trong mắt Dương Thiên Vấn, càng không là cái gì.

Dương Thiên Vấn cầm một chút khắc kiếm trong tay, không ngừng đuổi giết chút ít tu sĩ Xuất Khiếu kỳ, bởi vì bên ngoài cốc có trận pháp ngăn trở, bọn hắn không thông trận pháp làm sao có thể dễ dàng chạy thoát?

Ngay cả ba tu sĩ Phân Thần kỳ đều không đào thoát khỏi kết cục bị Dương Thiên Vấn chém giết, huống chi là bọn hắn. Tuy số lượng bọn hắn nhiều hơn một chút, nhưng không có bất kỳ may mắn nào. Bọn hắn cuối cùng cũng khó thoát khỏi cái chết.

Nửa canh giờ, chỉ qua thời gian nửa canh giờ ngắn ngủn, hơn một trăm tu sĩ Độc Ma Tông, kể cả bốn cao thủ Phân Thần kỳ cùng một cao thủ Hợp Thể kỳ, tất cả đều bị chết tại trong sơn cốc này, bị chết rất oan uổng vẫn là Độc Thiềm Chân Quân. Hắn một chút thực lực cũng không kịp lấy ra đã bi kịch mà bị Dương Thiên Vấn dùng khổn tiên thằng (dây trói tiên) trói chặt, sau đó giống như mổ heo mà bị Dương Thiên Vấn nhẹ nhõm tiêu diệt. Đường đường là cao thủ Hợp Thể kỳ, thậm chí ngay cả một chiêu cũng không kịp sử dụng, lập tức bị tu sĩ Nguyên Anh kỳ giết chết, thật sự là bi kịch đến cực điểm.

Kiếm quang đầu trời lập tức tan biến vô hình, trong cốc khó tránh khỏi có chút mất trật tự. Sau khi trải qua trận chiến này, trong cốc ngoại trừ có chút mất trật tự, cũng không hư hao quá lớn, tuy uy lực kiếm quang của Dương Thiên Vấn không giới hạn, nhưng dù sao cũng là do thiên địa vạn vật tự nhiên biến thành, lực phá hoại đối với hoàn cảnh thật thấp, không thể động một chút lại hủy thiên diệt địa.

Dương Thiên Vấn không quét dọn chiến trường. Hắn chỉ triệt bỏ trận pháp phía ngoài, sau đó lưu lại mấy chữ trong cốc: "Bổn tọa kiên nhẫn có hạn, lần sau còn tìm bổn tọa gây phiền toái, bổn tọa không ngại gạt bỏ toàn bộ Độc Ma Tông!"

Sau đó trong nháy mắt chân đạp quang vân, bồng bềnh đi xa.

Ở phía xa mấy ngàn dặm, sơn môn Độc Ma Tông, ở trong đại điện sơn môn, tông chủ Độc Ma Tông cùng mấy vị trưởng lão đều có mặt, nhưng lại xuất hiện thêm một lão giả lưng gù. Lão giả này chính là Độc Ma Tông thái thượng trưởng lão, cũng là người có tu vi cao nhất, thực lực mạnh nhất, bối phận lớn nhất Độc Ma Tông. Dưới tình huống bình thường, lão chưa bao giờ hỏi đến công việc tông môn, một lòng khổ tu, để đạt tới Độ Kiếp kỳ.

Thế nhưng hiện tại. Độc Ma Tông xảy ra đại sự, hắn tự nhiên phải đi ra chủ trì đại cục.

"Tiểu Tam cùng với hơn một trăm đệ tử cùng đi với hắn toàn bộ đều chết hết?" Độc Ma Tông thái thượng trưởng lão trầm giọng hỏi.

"Các đệ tử trong coi Nguyên Thần nạp giản báo cáo, kể cả Tam sư đệ, Nguyên Thần ngọc giản của hơn một trăm đệ tử đều nát, hiển nhiên bọn hắn toàn quân bị diệt." Tông chủ Độc Ma Tông trầm giọng đáp, giọng nói có phần không thể tin nổi.

"Hừ, Tam sư huynh luôn luôn hành động một mình ngang ngược, ta đã nói rồi, ở đâu ra cái gì gọi là bảo vật. Người này căn bản là cường long quá giang. Hắn còn hết lần này tới lần khác không tin, còn dẫn theo một số đông người đi ra ngoài tìm người ta gây phiền toái, kết quả thế nào thì hãy nhìn đi." Lão Ngũ khinh thường hừ lạnh nói, trong nội tâm cũng có vài phần hả hê. Đồng thời, hắn cảm thấy cũng có may mắn, may mắn còn không phải hắn dẫn người tìm tới cửa.

"Người này có thể giết chết nhiều cao thủ như vậy, kể cả Tiểu Tam, không phải là người mà chúng ta có thể đắc tội được. Phái người đi ra ngoài tìm chỗ bọn hắn chết. Người này chúng ta không thể trêu vào, như vậy thôi, đệ tử trong tông cũng không được đi tìm người này gây phiền toái. Còn nữa hãy mang Ngũ Tu xử tử. Một kẻ không có có nhãn lực, muốn cướp bóc cũng phải nhìn xem đối tượng là ai. Đáng chết!" Thái thượng trưởng lão liên tiếp ra mệnh lệnh.

Nhân vật trung tâm làm ra chuyện này chính là Ngũ Tu cũng đang dự thính ở một bên, sau khi nghe mệnh lệnh của thái thượng trưởng lão, hắn sợ tới mức xụi lơ trên mặt đất, không ngừng cầu xin tha thứ.

Nhưng một đám trưởng lão ở đây đều làm như không thấy, cuối cùng vẫn là tông chủ Độc Ma Tông đứng ra nói: "Người tới, mang Ngũ Tu xuống, dùng cực hình!" Việc này rất rõ ràng, tội khôi họa chính là Ngũ Tu, không có Ngũ Tu, việc này tựu cũng không nảy sinh, như vậy Độc Ma Tông cũng sẽ không vì chuyện này mà chịu tổn thất nghiêm trọng, một cao thủ Hợp Thể kỳ cùng phần đông chiến lực từ Hợp Thể kỳ trở xuống. Bởi vì thiếu đi một cao thủ Hợp Thể kỳ, chỉnh thể thực lực của Độc Ma Tông thoáng chốc mất đi gần một phần sáu! Mất Ngũ Tu có khiến tâm trạng phẫn nộ trở lại bình thường không? Một nghìn Ngũ Tu cũng không thể sánh bằng một cao thủ Hợp Thể kỳ bỏ mình!

Ngũ Tu bị kéo xuống, kết quả chờ đợi hắn đã định trước.

"Sư thúc, chúng ta cứ như vậy mà bỏ qua sao?" Một trưởng lão có chút buồn bực mà hỏi thăm.

"Đương nhiên, chúng ta không thể cứ như vậy mà bỏ qua, chúng ta muốn báo thù này, thế nhưng thực lực của chúng ta sợ là khó có thể đạt thành mục đích. Hãy truyền tin tức về dị bảo của người này cùng với hình dạng đại khái đi khắp Man Hoang, Độc Ma Tông chúng ta không làm gì được người này chẳng lẽ toàn bộ Ma Đạo Tây Vực cũng không được sao? Nhớ kỹ, khi rải tin tức nhất định phải cam đoan thân phận của chúng ta không thể tiết lộ ra ngoài." Độc Ma Tông thái thượng trưởng lão phân phó nói.

"Sư thúc, một chiêu này mượn đao giết người này thật sự sáng suốt…" Mọi người kể cả tông chủ Độc Ma Tông đều không chút ngần ngại vuốt mông ngựa. Hai tháng sau, cuối cùng Dương Thiên Vấn đã gặp tu sĩ bay qua lại. Nhãn lực của Dương Thiên Vấn không tầm thường, hắn liếc mắt nhận ra những tu sĩ này, phần lớn là tu sĩ Kim Đan kỳ, hơn nữa tất cả đều là Ma đạo tu sĩ!

848. Chương 849:

Quyển 11: Chúa tể

Chương 849:

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn hoàn toàn không để ý tới Ma đạo, đặc biệt là sau khi hắn phi thăng đến Thần giới, Đạo cùng Ma khác biệt thì càng núi, thần nhân tu tập đều là pháp tắc, không luận Ma hay Đạo.

Dương Thiên Vấn biết Ma Đạo chính thức không kém hơn bao nhiêu so với Đạo Môn. Kỳ thật nói một cách chính xác thì cho dù đạo cùng ma đều đi ra luyện khí sĩ từ thời thái cổ.

Thế nhưng, Dương Thiên Vấn lại cực kỳ khinh bỉ đối với Ma Đạo tầng thấp. Trên đoạn đường này, tu sĩ Ma Đạo chết ở trong tay Dương Thiên Vấn, cũng có gần nghìn người, trong đó Phân Thần kỳ ba người. Xuất Khiếu kỳ gần trăm, còn lại tất cả đều là tu sĩ Nguyên Anh kỳ cùng Kim Đan kỳ.

Về phần tại sao Dương Thiên Vấn phải động thủ, rất đơn giản là vì Dương Thiên Vấn hắn nhìn không vừa mắt.

Vì cái gì? Nếu là ngươi. Vốn đang nghỉ ngơi ở trong một thôn xóm nhỏ, đột nhiên một lớp sóng huyết quang đánh úp lại, bao phủ trọn cái thôn, vô số phàm nhân uổng mạng, huyết nhục hồn phách đều bị luyện hóa tiến vào bên trong huyết quang. Ngươi sẽ có phản ứng gì?

Dương Thiên Vấn lập tức nổi giận, huy kiếm chém giết tu sĩ Ma Đạo ngự sử huyết quang. Những điều chứng kiến ngay sau đó càng làm cho Dương Thiên Vấn trợn mắt há hốc mồm, sinh lòng phẫn nộ vô tận.

Nếu như so sánh, kẻ ngự sử huyết quang, dùng máu huyết hồn phách phàm nhân làm nguyên liệu để tu luyện thần thông vừa bị Dương Thiên Vấn giết chết cũng không có gì đáng kể. Điều khiến cho Dương Thiên Vấn thật sự không nhịn được chính là một tứ lưu tông môn, dùng thịt người não người làm thức ăn, nhân tâm làm bổ. Đây là chuyện gì?

Dương Thiên Vấn coi như tăng thêm kiến thức, những kẻ khốn khiếp này hoàn toàn không coi mình làm người, thậm chí ngay cả loại sự tình phát điên này cũng làm được. Nếu như những kẻ súc sinh này không coi mình làm người, vậy Dương Thiên Vấn liền thay trời hành đạo, khiến cho bọn chúng ngay cả súc sinh cũng không làm được!

Cùng ngày, Dương Thiên Vấn lập tức giết cả tông môn này, toàn bộ sơn môn bị Dương Thiên Vấn đánh từ chân núi đến đỉnh núi, rửa sạch một lần, chó gà không tha! Từ nay về sau, Dương Thiên Vấn lập tức đại khai sát giới, chỉ cần trên đường gặp được một chuyện như thế, không thương lượng, huy kiếm chém! Thời gian qua đi, Dương Thiên Vấn càng giết càng mạnh hơn, cho tới nay toàn bộ thời gian của Dương Thiên Vấn đều tập trung vào chuyện ân cừu này , tựa như trong tiểu thuyết miêu tả trường kiếm đi thiên hạ, trên đường đi gặp chuyện bất bình, huy kiếm thay trời hành đạo!

Thế nhưng từ khi đi vào con đường tu hành đến nay, Dương Thiên Vấn, người mang tuyệt thế trọng bảo không thể không lựa chọn ít xuất hiện, còn lâu mới thoải mái như trong tưởng tượng.

Mấy ngày nay tới giờ. Dương Thiên Vấn thay trời hành đạo, khoái ý ân cừu, trái ngược với tác phong ban đầu là không xen vào việc của người khác, trên đường đi gặp chuyện bất bình, rút dao tương trợ.

Mặc dù không có ân huệ đại công đức tỏa khắp mọi chúng sinh, nhưng có thể tích lũy một ít thiện công, trên con đường tu hành, có bao nhiêu có ích bấy nhiêu. Đương nhiên, Dương Thiên Vấn cũng mượn chuyện này để phát tiết phiền muộn tình cảnh tích lũy những năm này.

Dương Thiên Vấn một đường đánh tới, rõ ràng không một môn phái nào tìm tới tận cửa, cái này đến là lại để cho Dương Thiên Vấn có chút ngoài ý muốn, vòng ** tưởng tượng. Cái này vùng Tây Vực, Ma Đạo hoành hành, dân chúng dân chúng lầm than, chém giết tranh đoạt nhìn quen rồi, mỗi thời mỗi khắc chỉ sợ đều có tu sĩ bởi vì tranh đấu mà bị giết.

Hai tháng, mấy trăm trận chém giết, toàn thân Dương Thiên Vấn mãnh liệt bao phủ sát khí kinh người, rõ ràng chỉ cần nhìn cũng biết là do giết quá nhiều người mà có.

Dương Thiên Vấn cũng cần tìm chỗ nghỉ ngơi một lát, luyện hóa thành một thân sát khí, thuận tiện tu luyện tiêu hóa thành quả hai tháng này.

Kiếm tiên chi đạo, dùng chiến nuôi dưỡng, không chiến không phá, chiến đấu không ngớt, tiến cảnh không thôi. Cho nên, Dương Thiên Vấn không ohair không biết tình huống hiện nay, dứt khoát buông tay buông

chân, không bị cản trở mà đại khai sát giới.

Dương Thiên Vấn cũng từ trong việc giết chết tu sĩ, tìm được địa đồ Tây Vực chi tiết, đã tìm được tòa thành này, đây là thành thị lớn nhất trong vòng ngàn dặm, bên trong thiết truyền tống linh trận, liên thông bảy mươi hai Địa cấp thành thị Tây Vực, ba mươi lăm Thiên cấp thành thị, thêm cả thành này nữa tổng cộng một trăm linh tám thành trì.

Sau khi Dương Thiên Vấn vào thành, coi như hắn đã hiểu rõ, vì cái gì mà Tây Vực Ma Đạo hoành hành, sát phạt không ngừng, dẫn đến dân chúng lầm than nhưng Ma đạo vẫn trường tồn, không suy sụp.

Nguyên lai bên trong tòa thành trì này, dân chúng phàm nhân có mấy ngàn vạn, xung quanh thành thị có ruộng tốt vạn khoảnh, dùng thành thị làm trung tâm, trong vòng ba trăm dặm, sát phạt dù bớt đi bao nhiêu đi nữa, căn bản vẫn là những dân chúng phàm tục này, không có những người phàm tục này tiếp tục sinh sôi nảy nở, sao có luồng máu mới, tư chất ưu tú bổ sung cho các môn các phái?

Vùng Tây Vực mặc dù loạn. Thế nhưng có một trăm linh tám thành thị như này vẫn ngay ngắn trật tự. Cuộc sống trong thành không có nhiều chuyện xấu. Chỉ cần không va chạm với tu sĩ, bình an vô sự.

Như Ma thành nơi Dương Thiên Vấn tới này, chỉ có đông thành nội thành mới là nơi tu sĩ ở. Những nơi khác trong nội thành đều là nơi ở của phàm nhân. Dưới bình thường tình huống, tu sĩ chắc chắn sẽ không đi tới chỗ ở của phàm nhân, trừ phi là đi tìm đệ tử đắc ý.

Mà nội thành đông thành, ngược lại có không ít phàm nhân tồn tại, bọn hắn cung cấp các loại phục vụ tu sĩ, đổi lấy vàng bạc độ ngày.

Thế lực chiếm cứ Ma thành nhất định một phái có thực lực trong Ma đạo, mà bọn hắn lập thành quy củ, bảo hộ những người phàm tục này, không cho những tam tứ lưu tu sĩ Ma Đạo tùy ý giết chóc.

Kỳ thật, Dương Thiên Vấn cũng biết, càng là pháp môn Ma Đạo thuần khiết, lại càng không cần lợi dụng các loại thủ đoạn ác độc đến cực điểm để phụ trợ tu luyện. Trên thực tế, đối tượng chính thức ở Tây Vực khiến cho dân chúng lầm than chính là những không nhập lưu hoặc là hạ tam lưu tiểu tông tiểu phái Ma Đạo, bọn hắn thu nhận đệ tử không chỉ cùng hung cực ác. Hơn nữa chúng còn phạm tội, vi phạm Thiên Đạo khắp nơi, giội không ít nước bẩn cho Ma Đạo.

Còn nhất lưu đại phái Ma Đạo chân chính, ánh mắt lâu dài, bọn hắn chú trọng truyền thừa, lập một trăm linh tám thành Ma Vực, bảo hộ gần bảy thành phàm nhân trong cảnh nội Tây Vực, cũng chính bởi vì nguyên nhân này, các Đạo Môn, tông phái đại lục để cho Tây vực Ma Đạo tồn tại.

Mười mấy năm trước, một cuộc chiến tranh xảy ra trong toàn bộ Tu Chân Giới, khiến ột trăm linh tám thành Ma đạo bị giảm một nửa! Một nửa khác thực lực giảm lớn. Kết quả Ma Đạo bên này bởi vì có tiên nhân thượng giới hạ phàm, khiến cho thực lực đại tổn. Chỉ có một đỉnh cấp môn phái xuất hiện, mà bên Đạo Môn tuy nhất lưu tông môn bị diệt còn nhiều hơn so Ma Đạo, tổn thất cũng vô cùng nghiêm trọng hơn, nhưng sau khi chiến đấu lại xuất hiện mười một đỉnh cấp môn phái.

Thế nhưng, Chiến Ma Tông cũng mượn cơ hội này nhất thống Ma Đạo! Hôm nay Ma Đạo thống nhất trong một đỉnh cấp môn phái duy nhất do Chiến Ma Tông lãnh đạo, cộng đồng chống cự các thế lực Đạo Môn ở phía đông đại lục xâm lấn. Xét tổng thể, mười một đỉnh cấp môn phái, ai cũng mơ tưởng tiêu diệt đối phương, cho nên không có khả năng đoàn kết với nhau. Mối nghi kỵ lẫn nhau tuyệt đối không thể bị xóa bỏ, mà trái lại Ma Đạo, bởi vì Đạo Môn có thực lực cường đại, mười đỉnh cấp môn phái thành thế chân vạc, áp lực cường đại cùng với tư tưởng muốn sống không thể không khiến các phái Ma Đạo đoàn kết cùng một chỗ, mà ở Ma Đạo một người duy nhất đỉnh cấp môn phái cường thế phía dưới, rất rõ ràng là đoàn kết hơn rất nhiều so với Đạo Môn.

Dương Thiên Vấn nộp phí vào thành, tiến vào trong thành, phí vào thành chỉ có tu sĩ phải giao nộp, phàm nhân cũng không theo lệ này.

Dương Thiên Vấn vẫy tay gọi một xa phu, xa phu này là một đại thúc phàm nhân không hề có tu vi, vô cùng khách khí Vấn mời Dương Thiên lên xe ngựa, cung kính hỏi: ”Đại nhân, xin hỏi muốn đi nơi nào? .

“Khách sạn tốt.” Dương Thiên Vấn đáp, tiện tay ném qua một nén bạc năm mươi lượng.

"Dạ, đại nhân mời ngồi." Xa phu mừng rỡ tiếp nhận nén bạc, nghĩ thầm vị này nhất định là đệ tử đại môn phái, nhìn qua rất hiền lành. Xa phu nghĩ vậy rồi vung roi ngựa, "Giá!" Xe ngựa vội vã chạy đi. nguồn

Nửa giờ sau, xe ngựa chạy tới khách điếm lớn nhất khu Đông Thành. Dương Thiên Vấn xuống xe, đi vào bên trong khách sạn.

Chưởng quầy đón tiếp khách cũng là một tu sĩ, chỉ có tu vi Kim Đan kỳ. Sau khi hắn cảm nhận được tu vi của Dương Thiên Vấn, liền nhiệt tình tiếp đón, mở miệng hỏi: "Tiền bối, lần đầu tiên đến đây, ngài nghỉ trọ hay là ở trọ? .

"Ở trọ." Dương Thiên Vấn đáp. Những chưởng quầy ở khách sạn làm công việc nghênh đón hay tiễn đưa khách nên tự nhiên có thể nhận ra khách quen cùng khách lạ.

"Vậy tiền bối ở lâu hay là ngắn ở?" Chưởng quầy lại hỏi.

"Ở lâu!" Dương Thiên Vấn cũng không phải là lần đầu tiên lưu lạc Tu Chân Giới, tự nhiên minh bạch, cái gọi là ở ngắn chính là ở tầm vài ngày, mấy tháng, mà ở lâu bình thường đều vài năm, thậm chí mấy trăm năm đều có. Bởi vì người lựa chọn ở lâu thì đều muốn một mật thất an toàn bế quan tu luyện, nói không chừng lúc nào xuất quan. Mà khi ở dã ngoại, nhập định mấy tháng có lẽ không có quan hệ gì, nhập định hơn mười năm, trên trăm năm, vạn nhất gặp phải yêu thú, vậy ngươi có thể bị chết oan uổng.

"Phòng trọ của chúng ta ở đây, từng cái đều bố trí Tụ Linh Trận, căn cứ vào hiệu quả của Tụ Linh Trận lại chia làm tiêu chuẩn thu phí khác nhau. Xin hỏi khách quan muốn phòng trọ đẳng cấp nào?" Chưởng quầy mở miệng hỏi.

"Ta muốn phòng trọ tốt!" Dương Thiên Vấn khẳng định nói. Mấy tháng nay hắn giết chết hơn một ngàn tu sĩ, tự nhiên có không ít linh thạch.

849. Chương 850:

Quyển 11: Chúa tể

Chương 850:

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn thanh toán tiền đặt cọc xong, đi vào ở trong căn phòng có chữ Thiên của khách sạn này, vì bảo đảm đạt được mục đích, Dương Thiên Vấn tự mình lại bày ra tầng ba trận pháp ở trong cửa phòng, tăng cường hiệu quả Tụ Linh trận, cùng với ngăn cách người bên ngoài dò xét.

Dương Thiên Vấn cần đầy đủ thời gian để tiêu hóa hai tháng này, mấy trăm cuộc chiến đấu mang đến hiệu quả, đặc biệt đối với cảm ngộ kiếm đạo càng trọng yếu nhất.

Ngay khi Dương Thiên Vấn bế quan không bao lâu, truyền thuyết có quan hệ với Dương Thiên Vấn liền bắt đầu tràn ra khắp nơi tại vùng Tây Vực. Theo truyền thuyết, trong khu vực Man Hoang Tây Vực, xuất thế một kiện dị bảo hiếm thấy, tuy nhiên lại bị người lấy được, sau đó còn đại khái mô tả thân hình hình dạng Dương Thiên Vấn, cũng không chính xác, có một chút mơ hồ.

Sau khi chuyện này truyền ra, huyên náo xôn xao. Vì một kiện pháp bảo cực phẩm xuất hiện đã khiến cho rất nhiều người thèm muốn, huống chi là có liên quan đến chuyện ngay bên trong vùng Man Hoang đột nhiên xuất thế một kiện bảo vật vì vậy, toàn bộ Ma Đạo Tây Vực đều đang điên cuồng truy tìm tung tích Dương Thiên Vấn.

Tông phái Ma Đạo nhị lưu trở lên không có thời gian, sức lực mà đi chú ý tới những lời đồn đại này. Lai lịch của những lời đồn này, dùng thực lực của bọn hắn, chỉ cần thoáng điều tra một chút là có thể tra được sự việc có liên quan tới Độc Ma Tông, lập tức sự tình cụ thể cũng được điều tra rõ ràng, nhìn thấy tận mắt, cho nên những tông môn chân chính có thực lực đều chẳng thèm ngó tới. Chỉ có một đám tông môn Ma đạo tam lưu, tứ lưu cùng không nhập lưu cùng với nhóm lớn tán tu điên cuồng mới có thể chú ý tới những lời đồn đại này.

Đương nhiên, tất cả không có quan hệ cùng Dương Thiên Vấn. Giờ phút này Dương Thiên Vấn đang đột phá cửa khẩu Nguyên Anh kỳ. Cửa khẩu này cũng không khó đột phá, Dương Thiên Vấn đang yên thần tĩnh khí, tiêu hóa cảm ngộ đối với Duy ngã kiếm đạo, những cảm ngộ này thu hoạch trong chiến đấu, có thể nói là thực chiến ra kinh nghiệm, có giá trị hấp thụ rất cao.

Pháp lực trong cơ thể Dương Thiên Vấn mỗi một lần vận chuyển đại chu thiên, chậm rãi tăng lên.

Không đến hai tháng, pháp lực liền ngưng tụ đến đỉnh điểm Nguyên Anh đỉnh phong.

Dương Thiên Vấn cũng không lập tức đột phá, mà hắn đang càng không ngừng chiết xuất pháp lực trong cơ thể, bình thường chiết xuất pháp lực, cần tu vi tâm thần cường đại, mới có thể chèo chống được. Tu vi tâm thần càng mạnh, pháp lực chiết xuất cũng càng tinh thuần. Đây cũng là nguyên nhân vì sao tu sĩ đẳng cấp cao cường đại hơn với so tu sĩ cấp thấp, bởi vì tu vi tinh thần của bọn hắn cường đại hơn rất nhiều so tu sĩ cấp thấp, một tia pháp lực coi như một nửa thậm chí pháp lực toàn thân của cấp thấp tu sĩ.

Nếu như có thể nhìn thấy bên trong thì giờ phút này có thể chứng kiến trong cơ thể Dương Thiên Vấn, pháp lực đang không ngừng giảm bớt, lại đang không ngừng mà tăng thêm, bộ phận giảm bớt tự nhiên là chiết xuất mà áp súc giảm bớt.

Tuần hoàn như thế, sinh sôi không ngừng.

Hai năm qua đi, pháp lực trong cơ thể Dương Thiên Vấn đã không cách nào chiết xuất nữa, giống như nước chảy thành sông mà đột phá Nguyên Anh kỳ, tiến giai đến Xuất Khiếu kỳ, Nguyên Anh xuất Khiếu! Một Dương Thiên Vấn nho nhỏ từ đỉnh đầu Dương Thiên Vấn chui ra, bỗng nhiên nhúc nhích gân cốt, cũng không có cảm giác không thoải mái của lần đầu xuất khiếu, trực tiếp ngồi xuống bắt đầu điên cuồng mà phun ra nuốt vào linh khí thiên địa.

Như thế, dùng Nguyên Anh xuất khiếu trực tiếp phun ra nuốt vào linh khí, tốc độ hấp thu cùng luyện hóa chân nguyên gấp hơn mười lần so với Nguyên Anh kỳ. Tu vi của Dương Thiên Vấn lại dần dần tăng lên, hơn nữa có cảm giác tốc độ tại tăng lên!

Tu vi pháp lực Dương Thiên Vấn tăng lên chỉ là thứ yếu, chủ yếu nhất vẫn là tâm thần tu vi cùng với cảm ngộ kiếm đạo của Dương Thiên Vấn tăng lên mới là điều trọng yếu nhất.

So về tâm thần tu vi, hiện tại Dương Thiên Vấn tuyệt đối không thua tu sĩ Hợp Thể kỳ, mà cảm ngộ kiếm đạo càng đáng quý. Tu vi pháp lực đối với Dương Thiên Vấn mà nói, muốn nhanh tăng lên, cũng không phải việc khó. Dương Thiên Vấn vốn chính là trùng tu, tốc độ tu luyện tuyệt đối gấp trăm lần tu sĩ tư chất ưu tú nhất!

Dương Thiên Vấn coi trọng nhất vẫn là cảm ngộ kiếm đạo cùng cảm ngộ thiên địa tự nhiên, một cảm ngộ mới, hai cái đó hỗ trợ lẫn nhau.

Xuất Khiếu sơ kỳ đỉnh phong. Trong thời gian mười ngày ngắn ngủn Dương Thiên Vấn đã tăng pháp lực lên đến mức này, sau đó chiết xuất pháp lực, như thế ba tháng sau, Dương Thiên Vấn thuận lợi tiến giai Xuất Khiếu trung kỳ, qua một tháng, Xuất Khiếu trung kỳ đỉnh phong, lại dừng lại chiết xuất pháp lực, nửa năm sau, Dương Thiên Vấn tiến giai Xuất Khiếu hậu kỳ!

Đây mới thực sự là tu luyện! Đã có linh khí thiên địa sung túc, tốc độ tu luyện của Dương Thiên Vấn có thể không có điểm dừng, không có quấy rối cảnh giới, không có tâm ma mê hoặc, có thể bằng nhanh đến tốc độ tăng lên tu vi pháp lực . Đây là điều mà tu sĩ thế gian, cho dù là tu sĩ Đại Thừa Kỳ cũng không làm được.

Mà đối với việc tu vi tâm thần tăng lên, vậy sẽ không có mưu lợi, chỉ có thể dựa vào cảm ngộ, cảm ngộ lực lượng, cảm ngộ thiên địa, cảm ngộ tự nhiên, cảm ngộ kiếm đạo. Một bước là có thể bước vào Phân Thần kỳ, nhưng Dương Thiên Vấn đã ngừng lại.

Không còn cách nào khác, cảm ngộ kiếm đạo vẫn không đủ, không thể vào lúc này đột phá Phân Thần kỳ. Đột phá Phân Thần kỳ xong là có thể thêm tự nhiên mà điều khiển kiếm quang Duy ngã kiếm đạo, thế nhưng là vì không đủ cảm ngộ kiếm đạo, căn bản chính là vọng tưởng mà thôi.

Tu vi hiện tại của Dương Thiên Vấn tăng lên tất cả đều do lấy cảm ngộ kiếm đạo là chuẩn, cảm ngộ kiếm đạo càng mạnh, tu vi tăng lên lại càng nhanh.

Dương Thiên Vấn đột phá đến Xuất Khiếu đỉnh phong, xong, hắn không còn cần thiết bế quan nữa, bởi vì so sánh với mười năm trước, cảnh giới của Dương Thiên Vấn tăng lên một bước lớn!

So với lúc trước đột phá Nguyên Anh kỳ, tốc độ vẫn nhanh hơn một chút!

Bế quan hoàn tất, Dương Thiên Vấn phá giam mà ra, thanh toán xong tiền thuê mười năm, Dương Thiên Vấn có ý định tiến về chỗ Truyền Tống Trận, cưỡi Truyền Tống Trận ly khai nơi đây. Thế nhưng hắn vừa muốn quay người đi ra ngoài cửa, Dương Thiên Vấn liền phát hiện ra có điều gì đó không đúng, sao lại có nhiều người chỉ trỏ về phía bản thân mình như vậy? Kì quái, đây là xảy ra chuyện gì hả?

Dương Thiên Vấn rất mê hoặc, vô cùng mê hoặc. Hắn trông giống như xuất hiện tật xấu? Tuy trên đường đi hắn giết không ít tu sĩ, thế nhưng tất cả đều đã diệt đầu mối, người chết tuyệt đối không thể tuyên truyền ra ngoài. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Chưởng quầy khách sạn vẫn xem trọng mấy trăm linh thạch phí mà Dương Thiên Vẫn đã trả, hắn nhẹ giọng nói với Dương Thiên Vấn: "Khách quan, ngài cẩn thận một chút. Bọn người kia chính là nhìn vào bảo vật trong tay ngài."

Dương Thiên Vấn nghe xong một hồi mơ hồ, không hiểu hỏi: "Bảo vật? Quái lạ, ta ở đâu ra bảo vật?"

Trong mắt chưởng quầy khách sạn hiện lên một tia thương xót; vì vậy hắn đã nói rõ tất cả những chuyện xảy ra trong những năm qua cho Dương Thiên Vấn nghe. Sở dĩ hắn nói ra là vì mấy trăm linh thạch kia, nếu không vị chưởng quầy này tuyệt đối không xen vào việc của người khác.

Dương Thiên Vấn nghe xong, phản xạ có điều kiện tính mà kinh ngạc nói: "Độc Ma Tông? Đám hỗn đản kia, rõ ràng rải loại tin tức này khắp nơi. Đây quả thực là không muốn ta sống."

Lời này là Dương Thiên Vấn cố ý lớn tiếng nói, kỳ thật thanh âm cũng không lớn, thậm chí còn vô cùng thấp, tuy nhiên hắn lại không thiết lập cách âm che chắn, tự nhiên với tính lực của phần đông tu sĩ ở đây, bọn hắn cũng nghe được những lời này.

"Ha ha" chưởng quầy khách sạn làm một bộ tươi cười, hòa ái, dễ gần, không nói tiếp. Kỳ thật loại lời đồn bảo vật này cũng không ít. Đây tuyệt đối chính là gian kế mượn đao giết người, không quan tâm thiệt giả. Chỉ cần truyền ra tin tức này, nhân vật chính bị rải lời đồn nhất định sẽ bị vô số tu sĩ Ma Đạo vây công, mặc dù mọi người biết rõ trong lòng có thể đó là giả dối.

Nhưng cũng có thể là thật sự, tỷ lệ "Khả năng" rất cao, bất luận kẻ nào cũng đều sẽ không buông tha.

Loại chuyện này, chưởng quầy khách sạn đã thấy nhiều. Tu vi của hắn không đủ, tự mình hiểu lấy, chưa bao giờ dính dáng vào những chuyện hư thực này. Mấy trăm năm qua, cũng không biết đã có biết bao nhiêu những chuyện tương tự. Thế nhưng không một lần là sự thật. Cái này rất đơn giản, bởi vì người của những đại môn phái hoàn toàn không xen vào việc này, hiển nhiên cũng là vì giả dối chiếm đa số.

Dương Thiên Vấn nhìn chung quanh một vòng, trong khách sạn chí ít có ba trăm khách nhân, trong đó tám phần trở lên là tu sĩ đều dùng ánh mắt hung ác như ác lang nhìn chằm chằm vào hắn.

Rất hiển nhiên, những tu sĩ này đã bị dục vọng xông lên váng đầu, hơn nữa bọn hắn vốn chính là ma đầu chuyên làm việc ác, giờ phút này nói gì đi nữa đều phí công.

Dương Thiên Vấn nhịn không được trợn trừng mắt, bất đắc dĩ giang hai tay nói: "Đây chính là do người ta hãm hại tại hạ. Tại hạ thật sự không lấy được cái gì gọi là Man Hoang dị bảo. Ta ở chỗ này trịnh trọng thanh minh!" Dương Thiên Vấn vô cùng bi ai trong nội tâm. Cảm giác bi ai này không hướng về phía chính mình, mà hướng về phía những con sâu cái kiến đang giãy dụa cầu Thiên đạo này.

Bọn hắn đã không giữ được bản tâm, nhất định không cách nào tiếp tục đi về phía trước trên con đường tu hành, nhất định phải chết. Đạo tu hành phải dừng lại vào lúc này. Với tư cách người trong cuộc, Dương Thiên Vấn hiểu rõ ràng, nếu quả thật động thủ, mình tuyệt đối không thể hạ thủ lưu tình, ở đây nhiều người như vậy, chỉ cần những người nào tham dự vào thì chính là mười phần chết, không phần sống!

Đồng thời, Dương Thiên Vấn cũng cảnh cáo chính mình trong lòng, phải tiếp thu bài học từ chính những kẻ này. Truy cầu bảo vật là chính xác. Chỉ cần không phải kẻ đần, đều cảm thấy hứng thú đối với những

thiên tài địa bảo này, thế nhưng tuyệt đối không được thấy lợi tối mắt, đánh mất lý trí, cuối cùng ôm hận mà chết, ngàn vạn năm tu hành tuyên cáo chấm dứt.

Dương Thiên Vấn lắc đầu, quay người bước ra khách sạn. Nếu như những người này muốn chết, nguyện ý thành toàn mình, hãy dùng bọn hắn tới thử kiếm!

850. Chương 851: Truy Đuổi

Quyển 11: Chúa tể

Chương 851: Truy đuổi

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Tông môn có thực lực đều tra ra âm mưu của Độc Ma Tông. Thật ra cái này cũng không khó, Độc Ma Tông rải tin tức này tất nhiên phi thường ẩn mật, nhưng vẻn vẹn Độc Ma Tông chẳng qua là một cái tông môn tam lưu, nào so được với những nhất lưu tông môn thực lực cường đại, nội tình thâm hậu kia. Hành vi của Độc Ma Tông cũng chỉ có lừa một chút tiểu tông môn cùng tán tu không đủ năng lực thu thập tình báo, dù sao thật sự xưng hùng Tây Vực vẫn là lấy Chiến Ma Tông cầm đầu ma đạo đại phái nhất lưu, Độc Ma Tông chỉ có thể xem như ở nông thôn địa phương nhỏ, chút kĩ lưỡng đó ở trong mắt những người khổng lồ này thật giống như là trong suốt.

Dương Thiên Vấn cũng không ngốc, hắn không đem những người này dẫn ra khỏi cửa thành, mà là trực tiếp hướng tới truyền tống trận trong thành, cưỡi truyền tống trận rời khỏi thành này.

Truyền tống trận là một thứ phi thường thuận tiện, nhưng phí dụng cưỡi nó cũng không ít, có thể ngồi nổi nó, cũng chỉ có số ít tán tu giàu có.

Một chiêu này của Dương Thiên Vấn, liền đem vốn nhân số kẻ mơ ước không ít giảm bớt mười lần!

Bởi vì có đại khái một phần mười số người thông qua truyền tống trận đuổi theo tới.

Hành động này của Dương Thiên Vấn coi như là loại bỏ những gia hỏa không biết lượng sức, vọng tưởng đục nước béo cò nhặt tiện nghi kia. Về phần gần ngàn tu sĩ theo tới này, đều là cao thủ trong cao thủ, ít nhất trên đầu bọn họ coi như giàu có.

Dương Thiên Vấn cũng biết việc này không cách nào hữu hảo nữa, dứt khoát bằng phương pháp trực tiếp giải quyết việc này. Sau khi từ truyền tống trận đi ra, Dương Thiên Vấn mắc ở trong phố lớn ngõ nhỏ chạy loạn, dễ dàng liền đem đại bộ phận người gạt bỏ, vòng vo hồi lâu mới lặn ra khỏi thành.

Chẳng qua người âm thầm theo Dương Thiên Vấn rời thành cũng không ít, đám người này đều càng là cao thủ trong cao thủ, bọn họ đều thông minh không tuyên truyền việc này, người tranh đoạt càng ít, cơ hội đắc thủ của bọn họ liền càng lớn, những cao thủ có thể theo hành tung Dương Thiên Vấn ra khỏi thành tự nhiên hiểu đạo lý này.

Dương Thiên Vấn ra khỏi thành, cũng liền chưa cố ý che dấu hành tung nữa, mà là bằng tốc độ nhanh nhất bay trốn đi, làm ra một bộ tư thái cướp đường mà chạy.

Theo hành tung Dương Thiên Vấn lui tung người Miêu, lại há có thể buông tha Dương Thiên Vấn con dê béo này rời khỏi?

Vì thế, truy đuổi bắt đầu.

Dương Thiên Vấn bay ở không trung, vừa bay vừa dùng Huyền Quang Thuật xem xét, đến tột cùng có bao nhiêu người theo tới, những người này thực lực như thế nào.

Cẩn thận đếm một chút, người theo tới thật đúng là không ít, vậy mà có gần sáu trăm! Chẳng qua, cái con số này so với quy mô vạn người trước khi truyền tống ít hơn nhiều.

Chẳng qua hơn sáu trăm người này, không một ai không phải là cao thủ Xuất Khiếu kì trở lên, so với nhiều năm trước, đội hình Độc Ma Tông phái ra mạnh hơn gấp trên trăm lần.

Trong sáu trăm người này, tu vi cao nhất Hợp Thể kì cao thủ chỉ chiếm hai người, cái nhân số này cũng không nhiều, bởi vì trong tán tu cao thủ Hợp Thể kì cũng không nhiều, hơn nữa người ngu xuẩn tin lời ở xa như thế liền càng ít, mà hai vị này lại là nhàm chán mới muốn đến thử thời vận.

Cao thủ Hợp Thể kì không nhiều, nhưng Phân Thần kì lại có nhiều tới gần trăm người, còn lại tất cả đều là cao thủ Xuất Khiếu kì.

Dương Thiên Vấn có chút cảm thán, xem ra Tây Vực ma đạo thực lực không nhỏ.

Chẳng qua, Dương Thiên Vấn cũng không lo lắng, trong những người này, chỉ có hai cao thủ Hợp Thể kì, hơi khó giải quyết một chút, nhưng cũng chỉ là khó giải quyết mà thôi, hiện tại Dương Thiên Vấn đã là tu sĩ Xuất Khiếu đỉnh phong, so với mười năm trước cường đại hơn nhiều.

Dương Thiên Vấn tu tập kiếm đạo, đủ để cam đoan Dương Thiên Vấn không có địch thủ trong đồng cấp, hơn nữa vượt cấp khiêu chiến cũng không phải giấc mộng. Cái này từ lúc trước cùng tu sĩ Độc Ma Tông chiến một trận đã có được đáp án.

Đương nhiên, Dương Thiên Vấn cũng sẽ không ngốc cùng những người này cứng đối cứng, đặc biệt hai tồn tại cao thủ Hợp Thể kì, điều này làm cho Dương Thiên Vấn không thể không cẩn thận một chút.

Dương Thiên Vấn cẩn thận ở Huyền Quang Kính chọn lựa chiến trường thích hợp, người ta nhiều người thế trọng, thực lực cường hãn, chiếm nhân hòa. Ở dưới tình huống mọi người đều không chiếm thiên thời, Dương Thiên Vấn tự nhiên phải lựa chọn địa lợi.

Dương Thiên Vấn rốt cuộc đem chiến trường quyết định ở trong một chỗ dãy núi nhỏ, cách nơi đây hai trăm dặm, chỗ dãy núi này thật ra cũng không nhỏ, liên miên gần ngàn dặm, núi rừng trải rộng, Dương Thiên Vấn hướng bên trong chui vào, lúc đó, chính là săn bắn bắt đầu.

Hai trăm dặm lập tức đến, Dương Thiên Vấn không dừng lại bao lâu, hướng trong núi rừng chui một cái, bóng dáng biến mất.

Lại qua một hồi lâu, người truy đuổi mới chạy tới nơi này, chạy tới trước hết vậy mà là một tu sĩ Phân Thần đỉnh phong, người này đầu đội mũ thư sinh màu máu, mặc một thân áo xanh, chỉ có một con mắt tỏ ra mười phần quái dị, càng thêm quái dị là chỗ cổ hắn quấn quít lấy một con rắn đỏ thật nhỏ, con rắn này tựa như là một loại dị chủng ma xà.

"Độc Nhãn Xà, động tác của ngươi vẫn là nhanh như vậy, sao, có thể tìm được hành tung người nọ không?" Hai cái bóng người gần như không chia trước sau xuất hiện, chính là hai cao thủ Hợp Thể kì trong nhóm người truy đuổi Dương Thiên Vấn này.

"Hắn ở trong rừng, không ngừng biến hóa vị trí, xem ra người này phi thường cẩn thận." Tu sĩ một mắt trả lời.

"Vậy chúng ta cũng động thủ nhanh chút đi, tránh cho bị người khác dẫn đầu." Một Hợp Thể kì tu sĩ trong đó nói.

"Không có tiểu bảo bối của ta, các ngươi chỉ sợ là tìm không thấy hắn, nói rõ trước, mặc kệ là thu hoạch cái gì, chiến lợi phẩm ta muốn chiếm bốn thành!" Người một mắt chỉ là một cao thủ Phân Thần kì, nhưng nói chuyện sức mạnh lại phi thường sung túc.

"Cái này…".

"Đừng cái này cái kia nữa, bốn thành thì bốn thành, còn lại sáu thành, hai người chúng ta chia đều, việc cấp bách là tìm được người đó nói sau, đến lúc đó để cho người này chạy thoát, chúng ta ngay cả gió tây bắc cũng không có mà uống." Một cao thủ Hợp Thể kì khác lại phi thường quyết đoán đồng ý.

Ba người đồng thời lao vào trong núi rừng, một lát sau, người đuổi theo càng lúc càng nhiều, chẳng qua bởi vì nguyên nhân thực lực, tốc độ bọn họ lần lượt đuổi tới nơi này cũng không giống nhau.

Dương Thiên Vấn chưa chạy bao xa, liền thả ra kính tượng phân thân, để cho hắn thay mình trốn chạy, mà bản thân Dương Thiên Vấn thì lén lút ẩn nấp đi, vừa quan sát vừa cân nhắc đối địch, đầu tiên, đội ba người tiến vào núi rừng đầu tiên tự nhiên là uy hiếp lớn nhất, chỉ cần giải quyết bọn họ, kẻ khác không đủ gây sợ hãi!

Mà trước đó, những lời mà ba người ở giữa không trung nói với nhau, cũng bị Dương Thiên Vấn lấy thần thức biết, có thể nhìn ra được, người một mắt Phân Thần đỉnh phong kia khẳng định không phải cao thủ Phân Thần kì bình thường, chỉ từ hắn có thể cùng hai cao thủ Hợp Thể kì ngang hàng đối thoại liền nhìn ra được.

Dương Thiên Vấn cũng cảm thấy lại có chút khó giải quyết, một cao thủ Hợp Thể kì không tính là cái gì, Khổn Tiên Thằng vừa thả ra có thể đủ thu phục, mà hai cao thủ Hợp Thể kì tuy phiền toái một chút, nhưng không lật ra sóng lớn gì.

Nhưng nếu ba tu sĩ thực lực Hợp Thể kì cùng một chỗ mà nói, vậy tình huống đã có chút khác rồi.

Chẳng qua, Dương Thiên Vấn cũng không lùi bước, nhân hỏi cũng cần lấy bọn họ đến xác minh thực lực của mình.

Khổn Tiên Thằng? Dương Thiên Vấn một lần này cũng không tính sử dụng, Dương Thiên Vấn cần một ít đối thủ thực lực cường đại đến giúp mình xác minh kiếm đạo.

Dương Thiên Vấn tùy tay từ trên đất nhặt một nhánh cây, tâm thần cất cánh ở thiên địa, hòa vào tự nhiên.

Cùng lúc này, nhánh cây bình thường trong tay Dương Thiên Vấn tại một khắc này bị một loại lực lượng thần kỳ bọc lấy, trong chớp mắt hóa thành một đạo kiếm quang dài chừng bốn thước! Kiếm này cũng không phải là thật thể chi kiếm, mà lấy do vô số nguyên khí áp súc mà thành kiếm quang ngưng mà không phát.

Chậm rãi, càng lúc càng nhiều tu sĩ bay vào mảnh núi rừng này.

"Ồ? Người biến mất rồi?" Người một mắt vẫn truy tung kính tượng phân thân của Dương Thiên Vấn kinh ngạc nói.

Dương Thiên Vấn thu hồi kính tượng phân thân, không có gì khác, bởi vì bọn họ đã tiến vào phạm vi phục kích của Dương Thiên Vấn, giờ phút này Dương Thiên Vấn hòa ở trong trời đất, cho dù là người một mắt đối với truy tung thuật rất có một bộ cũng không cách nào tìm được Dương Thiên Vấn.

Một chút khí tức lạnh lẽo, sắc bén dần dần xuất hiện, hơn nữa dọc tới mảnh núi rừng này, toàn bộ tu sĩ trong phạm vi đều cảm giác được, pháp lực càng cao, cảm giác lại càng rõ ràng.

Giờ phút này bọn ba người người một mắt đã không dám tiến lên nữa, bọn họ lưng tựa lưng đứng chung một chỗ, cẩn thận phòng bị, thậm chí lấy ra hộ thân pháp bảo.

Một cơn gió nhẹ thổi qua, lá rơi trong núi rừng đều bay xuống, ai cũng chưa chú ý những cái này.

Đột nhiên, từng đạo kiếm quang không biết xuất hiện như thế nào, quỷ dị xuất hiện, chợt lóe mà biến mất, đầu của một cao thủ Xuất Khiếu kì chuyển nhà, Nguyên anh vừa nhảy ra đã bị hơn mười đạo kiếm quang chém xuống, kiếm quang một chém một quấy, Nguyên anh người này tiêu tan ở đây.

Một màn này đang lục tục phát sinh.

Dương Thiên Vấn cố gắng khống chế toàn bộ vật chất trong phạm vi lĩnh vực kiếm đạo của mình, cho dù là một viên đá thật nhỏ, Dương Thiên Vấn cũng đem nó lợi dụng đầy đủ.

Giống như gió thu cuốn hết lá vàng, gần năm trăm cao thủ Xuất Khiếu kì tiến vào núi rừng, ở trong lượt công kích thứ nhất đã chết mất một nửa.

Không phải một nửa khác tránh được Dương Thiên Vấn công kích, cũng không phải Dương Thiên Vấn cố ý thả bọn họ một con ngựa, mà là Dương Thiên Vấn hữu tâm vô lực. Lấy tu vi Xuất Khiếu kì hiện tại của hắn, khống chế kiếm quang cẩn thận giống như vậy xuất hiện trảm địch, diệu phong bố cục từng chút, cũng nhiều lắm có thể ở đợt công kích thứ nhất trong vài phút đồng hồ diệt sát hơn hai trăm tu sĩ yếu nhất.

Dương Thiên Vấn sau khi tấn thăng đến Xuất Khiếu kì, bắt đầu từ công kích kiểu hào phóng lúc trước chuyển hướng kiểu khống chế chuẩn xác. Thời điểm Nguyên Anh kỳ, trong phạm vi kiếm đạo lĩnh vực của Dương Thiên Vấn, kiếm quang vô cùng vô tận, không chút nào dừng lại tấn công địch, công kích giống như mưa rền gió dữ, thanh thế tất nhiên lớn, nhưng lực lượng lãng phí cũng không ít. Cái đó thuần túy là lấy vốn đả thương người, không chút kỹ xảo, lấy pháp lực hùng hậu, kiếm quang vô biên vô hạn, trảm địch tính áp đảo, không thể coi là lấy được ưu thế, mài cũng có thể mài chết kẻ địch.

Mà hiện tại, Dương Thiên Vấn ỷ vào tâm thần tu vi hơn người một bậc, ở Xuất Khiếu kì đã bắt đầu thử khống chế chuẩn xác đối với kiếm đạo, ở Dương Thiên Vấn nghĩ đến, chỉ kiếm đạo của ta, không nên chỉ có kiếm quang kiểu dời non lấp bể tấn công địch, bộ phận tinh hoa nhất môn kiếm thuật này vẫn ở trên khống chế.

Đợt thế công thứ hai bắt đầu, trong núi rừng yên tĩnh truyền ra một tiếng lại một tiếng hét thảm, tiếng kêu thảm thiết xuất hiện, liền đại biểu cho Dương Thiên Vấn khống chế chuẩn xác xuất hiện sơ hở.

Rút dây động rừng, tu sĩ khác trong núi rừng, trong khoảng thời gian ngắn đều lấy ra hộ thân pháp bảo, Dương Thiên Vấn muốn lấy phương thức yên lặng không tiếng động đột nhiên đánh lén tiếp, chỉ sợ là khả năng không lớn. nguồn

Dương Thiên Vấn giảm bớt Xuất Khiếu kì I! Sau, nếu một mảng núi rừng lớn, tỏ ra càng thêm vết chân hiếm thấy, mặc dù trong núi rừng còn có gần một trăm người tồn tại, so sánh mà nói hơn một trăm người này, giống như hòn đá ném vào biển lớn, ngay cả bọt nước cũng không trào lên nổi bao nhiêu.

Nghe được tiếng kêu, người một mắt bọn ba vị cao thủ tiến vào sớm nhất đều có chút nhút nhát trong lòng, chẳng qua rất nhanh cảm xúc của bọn họ đã khôi phục ổn định.

"Độc Nhãn Xà, bảo bối của ngươi có thể tìm được người nọ không? Còn như vậy tiếp, cũng không phải là biện pháp!" Dựng lên hộ thân pháp bảo tự nhiên không cần quan tâm vấn đề an toàn, nhưng cái này cũng là cần tiêu hao pháp lực. Tiếp tục kéo dài như vậy, đừng nói công kích của kẻ địch chưa xuất hiện, bản thân liền thực hao hết trước.

Đương nhiên, cao thủ Hợp Thể kì dựng lên hộ thân pháp bảo, ở dưới tình huống không chịu công kích, không có một hai năm là không có khả năng hao hết chân nguyên.

Dương Thiên Vấn không ra tay nữa, đó là bởi vì Dương Thiên Vấn đang tìm sơ hở trong những người này, nhưng rất đáng tiếc, ở dưới pháp bảo phòng hộ, không thể lợi dụng miễu sát đối thủ phá tống.

Tâm niệm động, đợt công kích thứ hai bắt đầu.

Một vòng công kích này chính là đánh lén như mưa rền gió dữ. Vô số kiếm quang đột nhiên từ trong hư không thoáng hiện, lại có vô số kiếm quang từ bốn phương tám hướng thoát ra, không ngừng công kích tới cao thủ Phân Thần kì dựng lên hộ thể pháp bảo.

Một lần này, ngay cả người một mắt một đám ba người cũng không có ngoại lệ, tương tự chịu kiếm quang đánh lén.

Lấy thực lực ba người bọn họ chống cự những kiếm quang này là không có vấn đề, chỉ là trong lòng bọn hắn lại không bình tĩnh.

"Những kiếm quang này là từ đâu tới? Xem uy lực này, tựa như không thua một kích toàn lực của cao thủ Xuất Khiếu kì! Người kia tựa như chính là cao thủ Xuất Khiếu kì…" Người nào đó vừa chống cự vừa kể rõ, nói đến một nửa đã nói không nổi nữa, bởi vì đáp án phỏng đoán ra thật sự đáng sợ.

Cao thủ Xuất Khiếu kì đã có thể phóng ra loại kiếm quang trình độ này, vậy nếu người này sau khi tấn thăng tới Hợp Thể kì thì sao?

"Năng lực che dấu khí tức, che dấu hành tung của người này quá mạnh mẽ. Hắn là cố ý dẫn chúng ta tới đây, xem ra người này muốn nuốt hết chúng ta!" Một cao thủ Hợp Thể kì khác lo lắng nói.

"Chúng ta không thể ở đây lâu nữa, đi!" Người một mắt dứt khoát lưu loát, thấy chuyện không ổn, trực tiếp liền muốn đi.

"Nhưng bảo vật thì sao? Người này có thể có thần thông này, nói không chừng chính là cùng bảo vật đó có liên quan!" Hai cao thủ Hợp Thể kì có chút không cam lòng, bọn họ tuy sẽ không sớm như vậy liền độ kiếp, những cũng bắt đầu có ý thức muốn tìm bảo vật độ kiếp.

851. Chương 852: Lẻn Đi

Quyển 11: Chúa Tể truyện copy từ

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 852: Lẻn đi

"Tầm thường, mạng cũng không còn, còn quản cái bảo vật gì!" Tu sĩ một mắt không phân trần, tung người liền muốn chạy trốn.

Dương Thiên Vấn cảm giác phát hiện một điểm này trước, tâm niệm khẽ động, điều động vô số kiếm quang ngăn cản hắn chạy thoát. Tu sĩ một mắt kia thấy vô số kiếm quang đánh úp lại, thanh thế lớn khôn cùng, hét lớn một tiếng, đem con rắn nhỏ trên cổ ném một cái. Con rắn nhỏ chỉ ở trong chớp mắt liền hóa thành một con cự mãng tận trời, ngay sau đó cả người hắn hóa thành một đạo hư ảnh hòa vào trong cự mãng, cự mãng rống một tiếng, phóng lên cao, vô số kiếm quang tới cơ thể, giã ở trên người nó, vậy mà không chút hiệu quả, thân thể cự mãng vững như kim loại, kiếm quang tới cơ thể, thân thể vặn một cái, liền đem lực đạo hóa đi, kiếm thể không phá được phòng ngự của cự mãng.

Dương Thiên Vấn chỉ có thể trơ mắt nhìn cự mãng trốn thoát.

Mà hai gã cao thủ Hợp Thể kì khác cũng tương tự bằng vào thủ đoạn cùng thực lực cường đại của mình, cứng rắn lao lên thoát kiếm quang chặn lại, Dương Thiên Vấn tuy có thủ đoạn có thể cản lại, lại là không muốn bại lộ ra, chỉ có thể trơ mắt nhìn ba người chạy thoát. Dương Thiên Vấn cũng bởi vậy phát hiện chỗ không đủ của kiếm thuật của mình, lực công kích không đủ, lại chịu cực hạn của vật hữu hình, khó có thể tăng uy lực của nó nữa, hơn nữa pháp lực bản thân không đủ cũng là nguyên nhân chủ yếu nhất trong đó.

Mạnh yếu có lợi!

Dương Thiên Vấn đành phải đem tinh lực tập trung ở những người vào rừng khác, những người khác thì không có thực lực như ba người này, không đến nửa canh giờ đã bị Dương Thiên Vấn chém ở dưới kiếm.

Dương Thiên Vấn làm xong tất cả cái này, liền lặng yên rời khỏi nơi đây.

Một ngọn núi than đá cao đến tận mây, Dương Thiên Vấn đứng ở đỉnh núi, nhìn mặt trời chiều chậm rãi hạ xuống, trong lòng không vui không buồn, lẩm bẩm: "Hóa vật hữu hình làm kiếm, kiếm khí có thể vô cùng vô tận, nhưng lại chịu vật hữu hình giới hạn, uy lực khó có thể tăng lên trên diện rộng, mặc dù có lí do pháp lực của ta không đủ, nhưng hạn chế vẫn tồn tại. Chỉ có vô hình nguyên khí mới có thể tăng uy lực không hạn chế. Chỉ có cũng nguyên khí đủ tinh thuần mới có thể phát huy ra đủ lực lượng, ừm, tụ vô hình nguyên khí hoá sinh vô thượng kiếm khí, mới là chỗ đại đạo, như thế hóa vật hữu hình làm kiếm quang hữu hình như vậy, vẫn là có chút rơi xuống tiểu thừa." Nhưng truyền thuyết có liên quan hắn lại là do ba tu sĩ chạy thoát kia truyền ra ngoài, một lần đó, Dương Thiên Vấn chém giết hơn sáu trăm tu sĩ, môn phái liên lụy đến có trên trăm cái tông môn, tuy đa số tông môn tam lưu trở xuống, nhưng bọn hắn cộng lại một chỗ cũng là một cỗ thế lực không nhỏ. Hơn nữa tin tức Dương Thiên Vấn người mang trọng bảo cũng truyền ra ngoài, hơn nữa lời đồn đãi chuẩn xác, ý chỉ Dương Thiên Vấn bằng vào tu vi Xuất Khiếu kì, có thể chém giết hơn sáu trăm tu sĩ Xuất Khiếu kì trở lên, càng là ép ba cao thủ có thực lực Hợp Thể kì bỏ chạy.

Người chú ý Dương Thiên Vấn càng ngày càng nhiều, danh Vấn Thiên cư sĩ dần dần truyền ra, danh hiệu Vấn Thiên cư sĩ này vẫn là từ Độc Ma Tông truyền ra.

Chỉ là Tây Vực ma đạo đại thiếp mấy người đều đang tìm Dương Thiên Vấn ở đâu, nhưng lại vẫn như cũ tìm khắp không được, một năm hai năm, mười năm hai mươi năm đảo mắt mà qua, nhưng hành tung Dương

Thiên Vấn vẫn chưa có bị người ta phát hiện.

Dương Thiên Vấn mất tích bốn mươi năm, dần dần, các tu sĩ Tây Vực ma đạo cũng đem việc này chậm rãi phai nhạt, cho rằng Dương Thiên Vấn đã rời khỏi phạm vi Tây Vực, mà nay đông phương đạo môn thế lực khổng lồ vô cùng, nếu không cần thiết, không có bất cứ tu sĩ ma đạo nào dám vào đông đại lục.

Cho nên việc này cũng chậm rãi bình ổn, tiêu tán ở đây, ánh mắt mọi người cũng không ở trên chuyện này nữa.

Trong phạm vi Tây Vực, có một vùng khỉ ho cò gáy, nơi này chính là Hách Liên thiết sơn kéo dài năm trăm dặm, núi này do kim loại tạo thành, nhưng chỉ là sắt thường, không được tu sĩ xem ở trong mắt, mà trong phạm vi năm trăm dặm đều là nơi hoang vu không người ở.

Nơi đây không biết có nguyên nhân gì, trăm ngàn năm qua tuy thân ở nơi linh khí hội tụ, lại là không dính nửa điểm linh khí biến tụ, sinh thành một chút nửa điểm linh vật, cho nên nơi đây tất nhiên tùy ý có thể thấy được sắt đá, lại không người hỏi thăm. Mà nơi này cách chỗ người phàm tụ cư thật sự quá mức xa xôi, lấy năng lực của người phàm cũng không cách nào đem sắt đá nơi này khai phá ra. Hơn nữa trong dãy núi nơi này có nhiều yêu thú thường lui tới, cho nên nơi đây đã bị liệt vào vùng khỉ ho cò gáy.

Một ngày này, bầu trời trong sáng, vạn dặm không mây. Ở chỗ sâu trong Hách Liên sơn mạch, trong một chỗ hốc núi hơi thấp sâu trong dãy núi, một đạo kiếm khí sắc bén mênh mông, từ trong hốc núi phát ra, xông lên tận trời, đem ngọn núi do sắt đá tạo thành này từ bên trong mở ra, một chia thành hai.

Một cái bóng người từ trong bụng núi chạy ra, người này chính là Dương Thiên Vấn biến mất gần năm mươi năm. Năm đó Dương Thiên Vấn ở trong chỗ rừng núi nhỏ kia, sau khi phục kích một đám tu sĩ đuổi giết mình, liền chịu dẫn dắt, quyết định khổ tâm nghiên cứu kiếm đạo, đem kiếm đạo thăng hoa, tụ thiên địa nguyên khí hoá sinh vô thượng kiếm khí, không chịu vật hữu hình giới hạn, không chịu địa vực khống chế, có thể tự do thúc giục kiếm thuật tấn công địch.

Bởi vì Dương Thiên Vấn lẻ loi một mình, cho dù là muốn tìm thần vị ở đâu, chỉ sợ cũng hữu tâm vô lực, đơn giản liền đem việc này giao cho người của Thiên Võng đi lo liệu, mà bản thân hắn thì tìm đến núi hoang nơi này. Địa hình nơi này cực kỳ kỳ diệu, hoang vu không người ở, vùng khỉ ho cò gáy, chính là địa phương tốt Dương Thiên Vấn bỏ qua vật hữu hình, nghiên cứu vô hình nguyên khí, hay nhất là, nơi đây vậy mà linh khí hội tụ, có thiên địa nguyên khí tinh khiết cao độ nơi tầm thường không có, càng là hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

Nơi này nguyên khí hội tụ, lại bởi vì địa mạch địa thế ảnh hưởng, mà hình thành một cái bố cục linh khí dạng cái bát. Càng thêm hay là, cái "Bát" này là một cái bát thủng đáy, vô luận bao nhiêu linh khí tiến vào, đều sẽ bị địa mạch hút lấy, đem những linh khí này truyền tới trên linh mạch khác, cho nên nơi đây không có linh mạch lại linh khí hội tụ, linh khí sung túc lại không có linh vật linh quặng.

Hơn nữa nơi đây người thưa thớt, Dương Thiên Vấn đào rỗng bụng núi, ẩn cư bên trong, ngày đêm khổ tu, khổ tâm nghiên cứu năm mươi năm, rốt cuộc từ trong kiếm đạo bao hàm cường đại trên bài biển của kiếm ý Tiêu Dao cư, lĩnh ngộ ra kiếm thuật đáng sợ tụ thiên địa nguyên khí hoá sinh làm vô hình kiếm khí. Chỉ cần ở trong lĩnh vực duy ngã của Dương Thiên Vấn, chỉ cần suy nghĩ, liền có thể hoá sinh vô số vô hình kiếm khí, kiếm khí này theo tu vi của Dương Thiên Vấn, uy lực tăng lên vô hạn! Không chịu địa vực giới hạn nữa, không chịu vậy hữu hình khống chế nữa.

Nhưng có được tất có mất, Dương Thiên Vấn tất nhiên có được vô thượng kiếm thuật bậc này, nhưng cũng mất đi năng lực hóa thân thiên địa tự nhiên, ẩn nấp vô hình loại kiếm thuật trước có được.

Chẳng qua cái này đối với Dương Thiên Vấn mà nói có cũng được mà không có cũng không sao, thiếu một loại độn thuật tinh diệu tuyệt luân bực này, cũng tương đương mất đi cơ hội hòa vào trời đất, cảm ngộ tự nhiên, đối với tu sĩ khác mà nói, đây là một loại tai nạn, bọn họ tình nguyện không có một loại kiếm thuật sau, cũng sẽ không từ bỏ loại năng lực đặc thù này, cái này đối với đường tu hành của bọn họ có thể nói là có trợ giúp cực kỳ quan trọng. Dương Thiên Vấn không hiếm lạ là vì bản thể của hắn sớm đã đạt tới một cái tầng thứ khác, không cần loại năng lực này, cũng có thể đủ tùy thời tùy chỗ cảm ngộ pháp tắc, pháp tắc là không chỗ nào không có.

Năm mươi năm qua đi, Dương Thiên Vấn vốn còn muốn nán lại nhiều một đoạn thời gian, sớm ngày ngộ ra loại kiếm thuật tiếp theo, theo Dương Thiên Vấn phỏng đoán, khi đó tất nhiên là lấy pháp tắc chi uy đến thay thế thiên địa nguyên khí. Đương nhiên, tất cả cái này đều là tìm hiểu kiếm khí kiếm đạo Tiêu Dao cư kia thôi diễn ra, cũng không biết là thật là giả.

Nếu là thật, vậy ngay cả pháp tắc cũng có thể đủ dùng làm kiếm, vậy thật sự là quá cường hãn.

Lần này xuất quan, không phải Dương Thiên Vấn kiếm thuật đại thành, mà là bởi vì Triệu Quảng bọn họ phát đến tin tức, nói là đã đối với vật tìm kiếm có một tia manh mối.

Năm mươi năm, cả năm mươi năm qua đi, Triệu Quảng mới truyền đến tin tức này, dựa theo quy củ làm việc của Thiên Võng mà nói, là tuyệt đối không có khả năng tình báo hư báo, bọn họ tập trung phát triển Thiên Võng gần trăm năm, mới ở không lâu trước kia tìm được một tia manh mối. Cái này đã xem như đáng quý rồi.

Không cần kỳ quái, tu chân đại lục phi thường lớn, gần như không ở dưới thần giới nửa Thiên Nguyên đại lục này. Có thể nói tại trong khu vực khổng lồ như vậy, muốn tìm một khối thần vị nho nhỏ, độ khó đó có thể nghĩ, có thể tìm được một tia manh mối chung quy so với đi dạo khắp nơi tốt hơn nhiều chứ? Thật ra đối với các thần hoàng giờ phút này canh giữ ở thượng giới mà nói, một trăm năm một ngàn năm một vạn năm, đều không có khác biệt quá lớn, bọn họ cần là tìm được thần vị là được.

Năm mươi năm nghiên cứu kiếm thuật, năm mươi năm dốc lòng khổ tu, nương thiên địa nguyên khí thuần hậu, Dương Thiên Vấn cứng rắn tăng lên hai cảnh giới lớn, nay đã là cao thủ Hợp Thể hậu kỳ!

Tu chân đại lục, trình độ tu chân cực cao, nhưng vô luận như thế nào, tu vi Hợp Thể kì, toàn bộ đại lục trừ vài mảng tuyệt địa, nơi khác là có thể đi được.

Dương Thiên Vấn ở trong năm mươi năm ngắn ngủn đã tăng lên tới Hợp Thể kì, cái này nếu truyền ra, chỉ sợ vô số tu sĩ đều sẽ bị dọa ra bệnh thần kinh.

Nhưng đối với một thần vương thượng giới mà nói, loại tốc độ này đã tính là chậm, nếu không phải vì nghiên cứu kiếm thuật, chỉ sợ Dương Thiên Vấn đã sớm tới Độ Kiếp kỳ, hơn nữa đã vượt qua thiên kiếp lần đầu tiên.

Dương Thiên Vấn cùng những tu sĩ bình thường kia hoàn toàn khác nhau, hắn là trùng tu, một thần vương trùng tu, không nhanh mới gọi là quái! Tại trên một điểm này, tu sĩ bình thường vô luận thiên tài như thế nào cũng không bù lại được chênh lệch trong đó.

852. Chương 853: Phường Thị

Quyển 11: Chúa tể

Chương 853: Phường thị

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn sau khi xuất quan liền không dừng lại bao nhiêu, hướng đại lục phương đông hóa thành một đạo ánh sáng cầu vồng mà đi. Giống như một tiểu thái sỉ di động, rất là sặc sỡ loá mắt.

Đây chính là thuật phi hành hóa cầu vồng, thanh thế tự nhiên không giống bình thường. Nay pháp lực Dương Thiên Vấn có thành tựu, kiếm thuật đại thành, lại không cần cố kỵ quá nhiều, có thể dựa theo tính tình của mình, muốn làm gì liền làm cái đó.

Bế quan năm mươi năm, cuối cùng là trọng xuất giang hồ, cất cánh một chút tâm tình cũng là bình thường.

Dương Thiên Vấn đã biến mất năm mươi năm, lời đồn có liên quan hắn cũng dần dần bình ổn xuống, chẳng qua người hoặc thế lực muốn tìm hắn báo thù cũng không thiếu, dù sao Dương Thiên Vấn năm đó chém giết sáu trăm tu sĩ, đa số cao thủ Xuất Khiếu kì trở lên, những cao thủ này ở trong tông môn của mình đều là nhân vật trung kiên, không phải quân cờ tùy thời có thể bỏ qua không quan hệ. Dương Thiên Vấn giết bọn họ, trực tiếp làm cho thực lực cùng thế lực mấy chục cái tông môn tam lưu có giảm xuống nhất định.

Những tông môn này ở trong năm mươi năm qua, có bị nuốt, có bị diệt môn, một ít còn lại thực lực cũng có một ít tổn hại, những môn phái này không đem nguyên nhân quy ở trên người Dương Thiên Vấn mới là lạ.

Dương Thiên Vấn lấy tốc độ cực nhanh phi hành ở bầu trời, có ý thức tránh đi địa vực nhiều người, bởi vì lúc trước Dương Thiên Vấn trực tiếp ngồi truyền tống trận đến cái thành trì tiếp cận nhất phạm vi thế lực Đông Phương đạo môn này, cho nên trái lại là không cần vào thành ngồi truyền tống trận nữa.

Tây Vực tuy là phạm vi thế lực của ma đạo, nhưng Tây Vực cũng không phải hoang vắng như trong tưởng tượng, cũng không đi đến nơi đâu cũng là vùng khỉ ho cò gáy, hồng lâm độc địa. Chỉ có thể nói những địa phương này ở trong Tây Vực chiếm tỉ lệ so với phạm vi thế lực của Đông Phương đạo môn nhiều hơn một chút.

Thật ra đại bộ phận địa phương đều sơn minh thủy tú, linh khí sung túc.

Dương Thiên Vấn biến thành ánh sáng cầu vồng tốc độ quá nhanh, bắt mắt vô cùng, cho dù có người phát hiện cũng không dám ngăn cản, dù sao loại tốc độ này đã vượt qua tốc độ cao nhất tu sĩ Hợp Thể kì bình thường có khả năng đạt tới kia.

Phân chia địa vực trong ma đạo, chính là lấy Đoạn Tuyên sơn khuyết làm chuẩn, nơi này chính là một cái sơn khuyết giữa hai cái dãy núi cỡ lớn kéo dài qua nam bắc đại lục, đừng cho rằng là sơn khuyết thì lớn không được bao nhiêu, thật ra sơn khuyết này chiếm diện tích phi thường lớn, hơn nữa căn cứ bản đồ Tu Chân Giới Dương Thiên Vấn đoạt được đến xem, giống sơn khuyết thứ như vậy giữa địa vực còn có nhiều tới bảy tám cái. Đặc sản của lưỡng vực, cùng với tìm kiếm một ít thiên tài địa bảo mình muốn.

Những phường thị đó quy mô phổ biến không lớn, cho dù là lớn nhất cũng so ra kém chợ của thành thị, chẳng qua đồ vật nơi này quả thật quá nhiều, thứ tốt không ít, có rất nhiều tu sĩ tới đây đãi vàng buôn bán, luận tới trình độ náo nhiệt không chút thua kém những thành trì lớn nhân khẩu hơn một ngàn vạn đó.

Dương Thiên Vấn đương nhiên đối với thiên tài địa bảo của Tu Chân Giới ít có vào mắt, trừ phi thực có thiên tài địa bảo nghịch thiên, cái này đương nhiên không cần bàn.

Dương Thiên Vấn tính toán rất đơn giản, đó chính là thông qua Đoạn Tuyên sơn khuyết, sau đó bay thẳng thành trì đông vực cách gần nhất, thông qua truyền tống trận tới vùng bụng đông vực.

Nửa tháng sau, Dương Thiên Vấn đến Đoạn Tuyên sơn khuyết, hạ thân xuống, đi về phía một cái phường thị cách đó không xa. Xem quy mô cái phường thị này, coi như là cấp bậc phường thị lớn, bình thường loại phường thị này đa số tán tu Hợp Thể kì hoặc là Độ Kiếp kỳ dựng, sau đó triệu tập thuê một đám tu sĩ, duy trì vận hành cùng trị an của phường thị.

Cái phường thị này chiếm diện tích mười dặm, người đến người đi, lưu lượng dân cư cực lớn, tu vi có cao có thấp, thấp nhất có Giả Đan kì, kẻ cao liền như Dương Thiên Vấn tu sĩ Hợp Thể kì như vậy, chiều ngang không đương nhiên trong đó tám phần trở lên đều là tu sĩ Nguyên anh, Xuất Khiếu kì, cao thủ Hợp Thể kì trở lên vẫn là tương đối hiếm thấy.

Những phường thị tư nhân dựng này, đi vào đều là phải thu phí vào chợ, hơn nữa cái giá này thu so với thành trì lớn còn gấp ba lần! Ví dụ như nói, phường thị trước mắt này thì cần hạ phẩm linh thạch, mà bình thường trung tâm Tây Vực thu thành phí cũng cùng lắm miếng hạ phẩm linh thạch.

Hơn nữa tu vi càng cao, thu lại càng nhiều! Kim Đan trở xuống lực mai, Kim Đan nhận mai, Nguyên Anh trở lên điền mai. Cái này thật ra cùng cướp bóc không khác nhau lớn bao nhiêu. Tuy là cướp bóc, nhưng vẫn như cũ có tu sĩ, xếp hàng dài tiến vào phường thị.

Phường thị trước mắt này thành lập ở trên lưng chừng núi, nơi này lưng chừng núi, bộ phận đỉnh núi là tựa như là bị người ta cắt ngang, phường thị an vị nằm ở đây. Trên cao nhìn xuống, dễ thủ khó công. Cái phí qua đường này cũng là một trong những mục đích thành lập những phường thị này.

Thật ra, ngươi cũng có thể không cần qua phường thị, trực tiếp vượt qua Đoạn Tuyên sơn mạch, nhưng Đoạn Tuyên sơn mạch không chỉ có cao ngất trong mây, giống như một bức tường thiên nhiên, ngăn cách đông tây lưỡng vực, hơn nữa còn nguy hiểm trùng trùng, yêu thú lợi hại không biết có bao nhiêu.

Cho nên, muốn ở Đoạn Tuyên sơn mạch an toàn qua lại tự nhiên, có một điểm phải chú ý, đó chính là không nên đi về phía chỗ cao, càng cao càng nguy hiểm.

Dương Thiên Vấn cũng không để ý chút linh thạch đó, tự nhiên không đáng mạo hiểm xông vào Đoạn Tuyên sơn bá. Dương Thiên Vấn không cố ý che dấu tu vi, tương tự cũng không cố ý hiển lộ ra tu vi, tu sĩ chung quanh phần lớn là tu sĩ Nguyên Anh kỳ, cho nên không ai có thể nhìn thấu chi tiết của hắn, nhìn không thấu tu vi chi tiết của một người, nguyên nhân rất nhiều, nguyên nhân thông thường nhất chính là tu vi đối phương cao hơn ngươi nhiều, cho nên mới nhìn không thấu.

Vì vậy, vài tu sĩ chung quanh Dương Thiên Vấn đều không hẹn mà cùng hạ thấp tư thái, ngay cả châu đầu ghé tai lẫn nhau cũng không dám.

Phía tây phường thị là lấy ma đạo tu sĩ chiếm đa số, đạo môn tu sĩ ở ít, mà ở phường thị phía đông thì vừa vặn trái ngược.

Qua một hồi lâu mới đến lượt Dương Thiên Vấn vào thành, binh sĩ thủ thành là một cao thủ Kim Đan kỳ, mặc chiến giáp, cầm trong tay thanh đại đao dài, có bộ có dạng.

Chỉ thấy hắn cầm một tấm bát quái kính, đối với tu sĩ vào thành chiếu xạ, lúc đến lượt Dương Thiên Vấn, hắn cũng tương tự lấy mặt gương hướng Dương Thiên Vấn chiếu.

Dương Thiên Vấn liếc một cái liền nhìn ra bảo bối này chỉ có công năng dò xét tu vi mạnh yếu, không còn cái khác, cho nên cũng không trốn tránh, thản nhiên chịu.

"Hợp Thể kì?!" Tu sĩ Kim Đan kia vừa nhìn mặt gương, nhất thời trong lòng kinh ngạc, mắt lộ ra vài phần kinh hãi, thần thái lập tức hạ xuống, cung kính nói với Dương Thiên Vấn: "Vị tiền bối này, mời vào, ngài không cần giao phí nữa.".

"Ồ? Đây là vì sao?" Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi, chẳng lẽ đối phương có chuyện cầu mình.

"Tiền bối tất nhiên là lần đầu tiên đến Đoạn Tuyên sơn khuyết hả?" Kim Đan tu sĩ nhẹ giọng hỏi.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, không nói gì.

"Vậy tiền bối có chỗ không biết, Đoạn Tuyên phường thị này, chỉ thu phí đối với tu sĩ Hợp Thể kì trở xuống, cho dù là cao thủ Phân Thần đỉnh phong cũng phải thu điền mai hạ phẩm linh thạch, mà tiền bối ngài là tiền bối Hợp Thể kì, tự nhiên không ở trong danh sách này." Kim Đan tu sĩ cung kính vô cùng trả lời. Tu Chân Giới này, Hợp Thể kì tu sĩ tuy không ít, nhưng chia đều đến toàn bộ đại lục mà nói, vậy phân bố cực kỳ thưa thớt. Giống Đoạn Tuyên sơn khuyết một cái bảo địa như vậy, cũng không phải thông thường như vậy." Kim Đan kỳ tu sĩ vô cùng hâm mộ nói.

Dương Thiên Vấn theo chỗ người này chỉ nhìn qua, quả nhiên như thế, nhớ rõ không lâu lúc trước, Dương Thiên Vấn cũng từng nhìn thấy vài tên tu sĩ từ đạo môn quan kia tiến vào phường thị, chỉ là Dương Thiên Vấn cho rằng, đó là người trong phường thị, cho nên không lưu ý thêm bao nhiêu.

Thì ra nơi đó là cho tu sĩ Hợp Thể kì trở lên ra vào.

Dương Thiên Vấn cũng không nói nhảm nhiều, trực tiếp đi hướng đạo môn quan đặc thù kia, ở dưới mọi người hâm mộ cùng ngưỡng mộ, vào phường thị.

Vừa bước vào phường thị, Dương Thiên Vấn có thể đủ cảm giác ra, cái phường thị này là dựa theo một cái trận thế phòng ngự cùng một cái trận thế tụ linh dung hợp bố trí mà thành, lúc bình thường trận thế không phát động, tụ linh trận liền có tác dụng, đến trong lúc nguy cấp liền khởi động trận thế.

Chỉ bằng một chiêu như vậy, có thể đủ nhìn ra nhất giới tu chân này trình độ quả thật so với Tu Chân Giới mình nán lại ban đầu cao hơn nhiều.

853. Chương 854: Giúp Đỡ

Quyển 11: Chúa tể

Chương 854: Giúp đỡ

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn liền đi dạo tại trong phường thị này, trong phường thị buôn bán dị thường phát đạt, vật phẩm trao đổi thường xuyên, số lượng cùng chất lượng thiên tài địa bảo đều không tồi, chủ yếu nhất là chủng loại rất nhiều, có rất nhiều là đặc sản của đông vực đạo môn bên kia, tự nhiên càng tỏ ra hiếm có cùng quý giá.

Chẳng qua, mấy thứ này ở Dương Thiên Vấn nhìn tới, thật sự là lên không được mặt bàn, có thể làm cho Dương Thiên Vấn coi trọng, kém nhất cũng phải là tiên phẩm trở lên, mà những thiên tài địa bảo này, đa số là vật phàm, số ít là linh phẩm.

Dương Thiên Vấn đi dạo nửa ngày, cũng không có thu hoạch gì, cũng liền đặt xuống ý nghĩ tiếp tục đào bảo, đi ra khu chợ, hướng tới khu vực khác trong phường thị đi đến.

Dương Thiên Vấn bổn ý tự nhiên là tìm gian khách đặt chân nghỉ ngơi một lát, ngày hôm sau lại rời khỏi cũng không muộn.

Nhưng ngay tại lúc Dương Thiên Vấn vừa mới rời khỏi đám người, đang muốn triệu hồi xe ngựa thay đi bộ, một thanh âm truyền tới: "Tiên sinh, xin dừng bước.".

Động tác của Dương Thiên Vấn bị kiềm hãm, nhìn nhìn xung quanh, xoay người lại, nhìn thấy một tiểu cô nương cải trang bé trai đang chớp mắt to đáng yêu nhìn chằm chằm mình, mở miệng hỏi: "Ngươi là đang nói chuyện với ta phải không?".

"Vâng, tiên sinh." Tiểu cô nương gật gật đầu, to tiếng trả lời. "Ngươi ta vốn không quen biết, ngươi gọi lại ta, có chuyện gì?" Dương Thiên Vấn thản nhiên hỏi.

"Tiên sinh, ngươi có thể cứu người không? Tiểu cô nương nhìn chằm chằm Dương Thiên Vấn, hơi tỏ ra vội vàng hỏi.

"Ha ha tiểu cô nương, ngươi sẽ không giữ chặt một người liền hỏi hắn vấn đề này chứ?" Dương Thiên Vấn mặt lộ vẻ tươi cười hỏi ngược lại.

"Ta không phải tiểu cô nương! Ta là…" Tiểu cô nương khẽ nhăn mũi, phản bác nói, nhưng nói đến một nửa, ngược lại trả lời: "Không phải, ta ở nơi này thủ bảy năm, chỉ có lúc ngươi đi ngang qua, tảng đá này mới có thể phát ra lục quang. Đại phu nói, chỉ có người làm cho tảng đá sáng ra lục quang mới có thể cứu mẫu thân ta.".

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, nhìn về phía hòn đá bên hông tiểu cô nương, cái này không phải tảng đá gì, đây là một kiện pháp khí, sử dụng cùng bát quái kính trước trạm kiểm soát phường thị kia không khác lắm, đều là dùng để dò xét tu vi, chỉ là đều có chỗt tốt khác nhau mà thôi. Tảng đá này chỉ có tu vi đặc định trở lên mới có thể sáng lên, cái khác thì không có phản ứng.

Nhìn ra được, này tiểu cô nương cốt linh cũng không lớn, hẳn là chưa qua mười lăm tuổi, tuyệt đối không giống những tu sĩ ở mặt ngoài nhìn tới hai ba mươi tuổi, trên thực tế đã mấy trăm tuổi. Trên người chỉ có chân lực mỏng manh, xem ra cũng đang tu luyện, chỉ là công pháp quá kém.

Vừa rồi nghe nàng nói, bảy năm trước nàng đã thủ tại chỗ này, dựa theo cốt linh tính ra, tiểu cô nương này lúc tám tuổi đã cầm tảng đá thủ tại chỗ nàên lặng chờ đợi.

"Vậy ngươi ở chỗ này chờ bảy năm, chẳng lẽ chỉ có một mình ta khiến nó sáng sao?" Dương Thiên Vấn không còn lời nào hỏi.

"Không phải, ngươi là người một trăm chín mươi mốt. Những tiền bối kia ở trước tiên sinh đều không đồng ý giúp ta." Tiểu cô nương điềm đạm đáng yêu trả lời.

Dương Thiên Vấn nghe xong, lại động lòng trắc ẩn, mỉm cười nói: “Ta có thể giúp ngươi cái gì?”.

Tiểu cô nương vừa nghe, kinh ngạc mà lại vui sướng ngẩng đầu lên, nhìn Dương Thiên Vấn nói: “Tiên sinh, ngươi thực đồng ý cứu mẫu thân ta?”.

“Ta cũng không biết ta có thể cứu chữa hay không, chẳng qua, chung quy là có thể thử một chút.” Mặt Dương Thiên Vấn mang tươi cười hòa ái dễ gần, trong lời nói không có đảm nhiệm nhiều việc. Thiên hạ nhiều bệnh nan y, Dương Thiên Vấn nào dám ôm hết? Tóm lại một câu, làm hết sức, chính cái gọi là cứu người một mạng, hơn xây bảy cấp phù đồ.

Cứu chữa một người cần bao lâu thời gian? Dù sao Triệu Quảng bên kia cũng chỉ là có manh mối thần vị, cũng không phải đã tìm được thần vị, thời gian Dương Thiên Vấn còn rất đầy đủ, bèn nói: “Còn bao xa? Không bằng chúng ta lấy xe ngựa thay đi bộ đi.” Dương Thiên Vấn không phải ngại mệt, mà là không muốn lãng phí thời gian mà thôi.

“Không cần, chúng ta cũng sắp tới rồi.” Tiểu cô nương lắc lắc đầu trả lời.

Dương Thiên Vấn nhìn tiểu cô nương này, thật sự nói không nên lời phản bác, cũng liền theo nàng.

Đi một lần này lại là nửa giờ, rốt cuộc đi tới góc ngoài cùng của phường thị, nơi này vậy mà là một khu dân nghèo? Kỳ quái, trong phường thị Đoạn Tuyên sơn khuyết này, vậy mà còn có địa phương như vậy tồn tại.

Nơi này không chỉ nhìn qua đơn sơ, hơn nữa có rất nhiều đã hở đến trạng thái đứng một nửa, xem bộ dạng này, tựa như là dấu vết chiến đấu để lại.

Nghĩ lại một chút, nơi này có lẽ là di tích phường thị trước kia, từng có dấu vết chiến đấu, chính là nói nơi này từng bùng nổ một trận đánh kịch liệt vô cùng.

Một khu vực này cũng không lớn, chỉ chiếm một góc nhỏ của phường thị mà thôi, xem ra chỉ ở hai mươi mấy hộ gia đình.

Dương Thiên Vấn còn ở trong đó thấy được người phàm chút chân lực cũng không có tồn tại, nghĩ đến những người này hẳn là đời sau của người tu chân nào đó, nếu không không có khả năng xuất hiện ở nơi này, bởi vì Đoạn Tuyên sơn khuyết cách chỗ dân cư tụ cư gần nhất cũng tương đối xa xôi, người phàm là không có khả năng vượt qua hai vùng đi tới nơi này.

Theo tiểu cô nương đi đến trước một chỗ nhà tranh nửa đá nửa cỏ đơn sơ vô cùng.

“Tiên sinh, chúng ta vào thôi, mẹ ta ngay tại trong phòng.” Tiểu cô nương khẩn trương nói. Bảy năm, đợi suốt bảy năm, mới có một vị tiên sinh tốt bụng như vậy cùng đến xem thử. Đây chính là cơ hội hiếm có, nếu vị tiên sinh này cũng bó tay không có cách, vậy không biết còn phải chờ bao lâu mới có thể đợi được người tốt bụng kế tiếp.

“Vậy Chúng ta vào đi.” Dương Thiên Vấn vẫn quan sát nhất cử nhất động của tiểu cô nương này, tự nhiên hiểu một chút ý nghĩ trong lòng nàng giờ phút này, đây là thường tình con người. Hy vọng mẫu thân nàng chưa xong, còn có được cứu trợ, nếu không đó mới là thật là bi kịch!

Dương Thiên Vấn cũng không thích xen vào việc của người khác như thế nào, đương nhiên, cái gọi là “việc rảnh rỗi” này chỉ việc rảnh rỗi thật sự, giống việc thiện hôm nay động lòng trắc ẩn như vậy, tuyệt đối không phải chuyện rảnh rỗi gì. Chỉ là bài trí hơi tỏ ra đơn sơ, chỉ là nhiệt độ trong phòng tựa như so với bên ngoài thấp hơn không ít, chẳng qua Dương Thiên Vấn là người tu hành, ngày ăn sương uống gió, lấy trời làm chăn, lấy đất làm chiếu đã tập mãi thành thói quen, đối với cái này cũng không để vào mắt.

Theo tiểu cô nương đi vào buồng trong, phòng này so với ở bên ngoài còn sạch sẽ hơn vài phần, nhìn ra được là tiểu cô nương mỗi ngày đều quét tước, cô nương này cũng thật sự là đáng thương, tám tuổi mẫu thân đã ngã bệnh, bản thân nàng một người phải sinh sống, rất khó tưởng tượng nàng là chống đỡ như thế nào.

Có thể làm đến một điểm này, hơn nữa bảy năm qua không gián đoạn chờ đợi, ý chí lực kiên cường này, tuyệt đối có thể đếm được trên đầu ngón tay, Dương Thiên Vấn không khỏi động lòng yêu tài.

Dương Thiên Vấn tu hành mấy vạn năm đến nay, trải qua vô số mưa gió lớn lớn nhỏ nhỏ, nhưng một thân thần thông cũng quả thật không có một truyền nhân, giờ phút này lại là ngoài ý muốn có ý nghĩ thu đồ đệ.

Chẳng qua. Dương Thiên Vấn chưa biểu đạt ra, một mực yên lặng quan sát tiểu cô nương này.

Trên một cái giường gỗ trong buồng, một phụ nhân xinh đẹp nằm, xem bộ dáng nàng, bộ dáng tựa như chỉ hai bảy hai tám. Chẳng qua, nàng tình huống nhìn qua cũng không tốt như thế nào, bởi vì nàng vậy mà bị một tầng băng đóng ở bên trong. Khó trách nhiệt độ trong phòng sẽ khác thường như thế, thì ra là cái nguyên nhân này.

"Đây là mẹ ngươi?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi.

"Vâng, xin tiên sinh cứu cứu mẹ ta." Tiểu cô nương quỳ xuống với Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn sau khi thản nhiên nhận thi lễ, đem nàng đỡ dậy, mở miệng hỏi: "Nàng là sao bị nhốt ở trong băng?" Cái băng này tựa như là vì bảo vệ nàng.

"Là Hồi Xuân đường Đỗ đại phu trong phường thị thi triển pháp thuật, đem mạng mẹ ta tạm thời giữ lại, về sau hắn cho ta cái tảng đá này, muốn ta tìm một cao nhân có thể tảng đá phát ra lục quang mới có thể cứu chữa mẹ ta." Tiểu cô nương nhẹ giọng trả lời, thanh âm có chút nghẹn ngào.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, thì ra là thế, khó trách pháp lực mang theo trên tầng băng này cũng không mạnh như thế nào, chỉ có dao động Nguyên Anh kỳ, xem ra Đỗ đại phu này chỉ là một vị tu sĩ Nguyên Anh kỳ.

Chẳng qua, Dương Thiên Vấn liền càng thêm kỳ quái, theo lý mà nói, Nguyên Anh kỳ tu sĩ, thần thông đã không kém, cứu chữa một phụ nhân bình thường tựa như không cần phải ra hạ sách này chứ?

Phương pháp đóng băng này nhìn qua phi thường huyền diệu, mỹ phụ bị đóng băng, khí tức không còn, cách một tầng mặt băng, Dương Thiên Vấn chỉ có thể nhìn tình huống mặt ngoài, đối với thương thế của nàng một chút cũng không nhìn ra được.

Nguyên Anh kỳ tu sĩ thi triển ra, vậy mà có uy lực này đủ có thể thấy chỗ bất phàm của hắn.

Dương Thiên Vấn cũng hiểu, băng này không thể phá, băng này vừa vỡ, người trong băng không ở trong thời gian nhất định được trị liệu hữu hiệu chính xác, như vậy hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Dương Thiên Vấn chưa bao giờ tự coi nhẹ mình, nhưng cũng chưa bao giờ tự cao tự đại, nếu là bản tôn ở đây, không cần chuẩn bị cũng có thể đủ ở trong lúc nhấc tay chữa khỏi nàng, nhưng là hiện tại, Dương Thiên Vấn chỉ là một tu sĩ Hợp Thể kì, thậm chí ngay cả tiên nhân cũng không phải, không thể không cẩn thận một chút.

"Vậy ngươi biết, mẹ ngươi là bệnh gì, hoặc là chịu thương thế gì hay không?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi.

"Ta cũng không biết, chỉ nghe Đỗ đại phu nói, bệnh của mẹ phi thường nghiêm trọng, pháp thuật này vừa rút, cần ở trong một nén hương cứu chứ, nếu không…" Nói xong tiểu cô nương nức nở lên.

Dương Thiên Vấn phi thường hiểu, một tiểu cô nương mười bốn mười lăm tuổi, có thể kiên cường sống đến bây giờ, bảy năm qua không có lúc nào là không đợi ở chợ, vì chính là một cái hy vọng, một cái hy vọng làm ẫu thân của mình khôi phục.

Nhưng hy vọng càng lớn, thường thường thất vọng lại càng lớn, chỉ có một lần cơ hội, không thành công mà nói, thật không biết tiểu cô nương này có thể thừa nhận được đả kích như vậy hay không.

Dương Thiên Vấn người này đã muốn ra tay cứu giúp, thì nhất định sẽ làm được tốt nhất, không ra tay thì thôi, vừa ra tay tự nhiên sẽ toàn lực đối phó, cho nên Dương Thiên Vấn cần bố trí một phen, để ngừa vạn nhất.

Dương Thiên Vấn lấy ra một ít tài liệu, ngay tại gian ngoài lâm thời luyện chế, không quá ba ngày, Dương Thiên Vấn liền đem một bộ trận kì luyện chế ra.

Không sai, vì phòng ngừa lúc cứu chữa xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, Dương Thiên Vấn cẩn thận luyện chế một bộ trận kì, để mà bố trí ngũ hành điên đảo kì môn trận. Tuy cứu chữa chẳng qua một nén hương thời gian, Dương Thiên Vấn cũng dị thường cẩn thận, nếu trên đường xuất hiện một chút ngoài ý muốn, không

chỉ là mình có chuyện, chủ yếu nhất vẫn là mẫu thân tiểu cô nương cứu chữa vô vọng, hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

854. Chương 855: Ngũ Tạng Câu Phần (1)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 855: Ngũ tạng câu phần (1)

Dương Thiên Vấn đem cả nhà tranh dùng ngũ hành điên đảo kì môn trận che lấp, có thể cam đoan một đoạn thời gian an toàn, cho dù là Độ Kiếp kỳ cao thủ tới, không có thời gian một nén hương trở lên cũng đừng mơ phá trận.

"Ngươi ra bên ngoài chờ, tuyệt đối không thể quấy rầy ta." Dương Thiên Vấn nói với tiểu cô nương đó, vẻ mặt rất nghiêm túc.

Tiểu cô nương gật gật đầu, giọng mang cầu xin nói: "Tiên sinh, ngươi nhất định phải cứu sống mẹ ta.".

"Yên tâm, ta đáp ứng ngươi, ta nhất định sẽ làm hết sức." Dương Thiên Vấn gật gật đầu, cười nói.

Tiểu cô nương xoay người rời khỏi buồng trong, thủ bên ngoài buồng trong, lo lắng chờ.

Dương Thiên Vấn nhìn phụ nhân nằm trên giường một cái, lắc lắc đầu, thầm nghĩ, hy vọng thương thế của người này không chuyển biến xấu đến tình trạng ngay cả ta cũng bó tay không có cách.

Vươn một bàn tay đến, vận lên Tam Muội Chân Hỏa, nhẹ nhàng ở trên mặt băng bôi một cái, mặt băng lập tức tan đi.

Dương Thiên Vấn cầm tay phải mỹ phụ nhân bắt mạch, qua hơn mười hơi thở, Dương Thiên Vấn đã tìm được nguyên nhân bệnh, người này khí huyết mỏng manh, trong cơ thể ngũ hỏa tự thiêu, nội thương nghiêm trọng, may mắn mỹ phụ nhân này tu vi không thấp, đem Nguyên anh tự hóa thành nguyên khí, ổn định thương thế, lại lấy châu thốn chi thuật giữ được một đường sinh cơ.

Từ trên thương thế đến xem, hẳn là bị người ta đánh đến trọng thương, không, còn cộng thêm một ít bí thuật tự mình hại mình, thương càng thêm thương mới sẽ nghiêm trọng như thế.

Mặt băng vừa hòa tan, ngũ hỏa trong cơ thể người bệnh lại một lần nữa đốt cháy lên, không quá một nén hương, liền hồi thiên phạp thuật rồi.

Dương Thiên Vấn đem bệnh nhân đỡ dậy, một chưởng đặt tại thiên linh cái của bệnh nhân, pháp lực hùng hậu đưa vào, gia nhập hàng ngũ dập lửa, lúc bắt đầu, hiệu quả không tồi, ức chế rất tốt lực lượng ngũ hỏa trong cơ thể nàng.

Qua không bao lâu, hỏa thế đột nhiên tăng lên, Dương Thiên Vấn không dám sơ ý, cẩn thận phân ra một đạo chân nguyên tra xét, phát hiện ngũ hỏa này chính là hấp thụ tinh nguyên trong cơ thể bệnh nhân cổ vũ hỏa thế, áp lực càng lớn, bệnh nhân bị chết lại càng mau.

Từ trên một điểm này, Dương Thiên Vấn có thể kết luận, mỹ phụ nhân này tu luyện chính là một loại pháp môn kỳ diệu, đầu tiên là bị người ta đả thương, ngay sau đó lại tẩu hỏa nhập ma, sau đó lại chưa kịp xử lý cùng trị liệu, hơn nữa tự tán Nguyên anh, tuy tạm thời ức chế được thương thế, nhưng là lại cung cấp cho ngũ hỏa này sung túc nguyên khí.

Sau khi thuật đóng băng tán đi, bệnh cũ tích lũy nhiều năm lập tức toàn bộ phát tác, tình huống thật đúng là phi thường khẩn cấp.

Đây chính là thương tích ngũ tạng câu phần chính tông, chỉ bằng pháp lực, cho dù là Kim tiên hạ phàm cũng chỉ có thể trị phần ngọn, không thể trị tận gốc.

Dương Thiên Vấn càng là đối với cái này bó tay không có cách nào, bất đắc dĩ chỉ có lấy ra Sát Thủ Cương, Thanh Phong Bồ Đề đan, tiên đan cấp bảy, Dương Thiên Vấn năm đó ở tiên giới tự tay luyện chế. Tiên đan

bậc này, tại Tu Chân Giới này chính là bảo vật tuyệt đối, cầu cũng không cầu được, tuy gần đây không ít tiên nhân hạ giới, nhưng giống tiên đan loại đồ vật này cũng là tuyệt đối không có khả năng truyền lưu ra. Huống chi Dương Thiên Vấn lấy ra còn là tiên đan cấp bảy, lấy tu vi của hắn trước mắt, cho dù có tài liệu cũng luyện chế không được loại đan dược cấp bậc này.

Thanh Phong Bồ Đề đan chính là Kim đan trong thượng cổ đan phương, trải qua tứ điện tứ luyện, so với tiên đan cấp bảy bình thường còn trân quý hơn rất nhiều, Dương Thiên Vấn dùng nó tới cứu chữa một tu sĩ, hiển nhiên có chút tài lớn làm việc nhỏ, có thể khẳng định, đan này nơi tay, chỉ cần không chết, có thể cứu sống.

Vẻn vẹn trọng thương ngũ tạng đều thiêu đốt, tự nhiên là thuốc đến bệnh trừ.

Dương Thiên Vấn đem khỏa tiên đan tản ra tiên khí nồng đậm này cho bệnh nhân ăn vào, lại vận công giúp nàng hóa giải dược lực, quả nhiên không ngoài Dương Thiên Vấn dự đoán, dược lực của tiên đan vừa tan ra, ngũ hỏa trong cơ thể bệnh nhân nháy mắt đã bị dược lực thuần hậu dập tắt, dược lực cường đại vẫn đang tiếp tục bổ thương thế khác của bệnh nhân, cùng với giúp nàng cố bản bồi nguyên.

Dương Thiên Vấn bố trí ngũ hành điên đảo kì môn trận, đem tiên khí nồng đậm tiên đan phát ra phong tỏa, không để cho nó tràn ra. Nếu không tiên đan xuất thế, tất nhiên đưa tới tai hoạ không nhỏ.

"Vào đi." Dương Thiên Vấn đỡ bệnh nhân ngã xuống, nhìn sắc mặt nàng dần dần khôi phục hồng nhuận, nhẹ giọng nói.

Nghe được thanh âm của Dương Thiên Vấn, tiểu cô nương nháy mắt liền lao tới trước giường. Nhìn mẫu thân trên giường, sốt ruột hỏi: "Tiên sinh, tình huống thế nào, bệnh mẫu thân ta chữa khỏi rồi sao?".

"Ha ha, ngươi đây chính là quan tâm thì loạn, nhìn kỹ xem sắc mặt mẹ ngươi cũng biết nàng đã khỏi rồi, nghỉ ngơi một đoạn thời gian nữa có thể hoàn toàn khỏe lại." Dương Thiên Vấn mỉm cười trả lời, Dương Thiên Vấn nói cũng không sai, thương thế này là khẳng định đã khôi phục, hơn nữa dược hiệu của Thanh Phong Bồ Đề đan còn chưa hoàn toàn phát huy xong, dược lực còn lại sẽ ở trong một vòng chậm rãi phát ra, điều dưỡng thân thể nàng, khôi phục chỗ nguyên khí tinh huyết hao tổn cho nàng.

Dương Thiên Vấn không ở lại trong phòng, đi ra ngoài, thu hồi trận pháp, tuy trận này không nổi lên được hiệu quả đối địch nên có, nhưng cuối cùng là có chút tác dụng, tránh một ít phiền toái không cần thiết, trái lại cũng không lãng phí.

Thời gian nhoáng lên một cái, ba ngày trôi qua, làm bệnh nhân phụ nhân cũng tỉnh lại, phụ nhân này tên là Trình Nghi Tuyết, mà tiểu cô nương tên là Công Tôn Nhị.

"Công Tôn phu nhân, xem ra thương thế của ngươi đã khỏi hết." Dương Thiên Vấn ngồi ở trên ghế gian ngoài, cùng Trình Nghi Tuyết mặt đối mặt nói chuyện với nhau.

"Cái này đều dựa vào tiên sinh diệu thủ hồi xuân, thật sự đa tạ." Trình Nghi Tuyết sau khi khôi phục lại, mặt mày hồng hào, cũng dần dần khôi phục khí sắc. Nàng thiên sinh lệ chất, giơ tay nhấc chân có một cỗ khí chất nói không nên lời, hiển nhiên gia học sâu xa, hoặc chính là bản thân tu dưỡng không giống bình thường.

"Nơi nào, tại hạ chẳng qua xem ở trên phần Công Tôn cô nương tuổi nhỏ, ra tay cứu giúp mà thôi, chẳng qua là mệt nhọc cái nhấc tay, không cần đa tạ." Dương Thiên Vấn xua xua tay, thản nhiên trả lời.

"Chẳng qua, tại hạ đến là phi thường tò mò, Công Tôn phu nhân là bị thương như thế nào, lấy ta quan sát, trước khi Công Tôn phu nhân bị thương, pháp lực là không thua tại hạ nhỉ?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi. Không sai, Dương Thiên Vấn có thể khẳng định, tu vi Trình Nghi Tuyết không thấp, thậm chí cùng mình giống nhau, đều là Hợp Thể kì tu sĩ.

"Một lời khó nói hết, việc này thiếp thân vốn không muốn nhắc lại, chỉ là nếu Dương tiên sinh hỏi ra miệng, vậy liền cùng tiên sinh nói một chút." Trình Nghi Tuyết nhẹ giọng thở dài.

"Thiếp thân vốn xuất thân tu chân thế gia, sau gả cho tiên phu, ngàn năm vợ chồng, tình sâu nghĩa nặng, về sau mang thai mười tháng sinh một đứa con gái, cuộc sống trái lại đi qua hạnh phúc mỹ mãn, nhưng lại ở mười lăm năm trước, tất cả đột nhiên xoay chuyển. Gia tộc không biết thế lực gì, trong đêm bị người ta

diệt trừ. Ngày đó thiếp thân cùng phu quân về nhà gặp việc này, trải qua một phen khổ đấu, thiếp thân cùng phu quân trọng thương trốn thoát, phu quân vì che dấu thiếp thân cùng Nhị Nhi chạy trốn, tự thiêu Nguyên anh, mạnh mẽ tăng lực lượng, ngăn trở truy binh, lực chiến mà chết. Mà thiếp thân mang theo Nhị Nhi, chạy trốn vạn dặm, trong lúc may mắn tránh được mấy lần đuổi giết, nhưng lúc tới nơi đây, liền bị thương nặng ngã xuống, may mắn Đỗ Nhất Đao trong phường thị này, chính là sư điệt của tiên phu, được hắn ra tay cứu giúp, thiếp thân mới có thể may mắn đợi được tiên sinh xuất hiện." Trình Nghi Tuyết nói ngắn gọn, trên mặt hiện ra vẻ bi thương.

"Xin lỗi, đề cập chuyện cũ đau lòng của phu nhân." Dương Thiên Vấn nhẹ giọng trả lời.

"Không, không sao, việc đã đến nước này, thiếp thân hiện tại chỉ muốn đem Nhị Nhi bồi dưỡng thành tài." Trình Nghi Tuyết thấp giọng thở dài.

"Xin thứ cho tại hạ mạo muội, lấy tu vi của phu nhân ngươi có thể xem, quý gia tộc tất nhiên không kém, có thể ở trong một đêm diệt vong quý gia tộc, thế lực cùng thực lực của nó tất nhiên không có mấy? Phu nhân có đối tượng hoài nghi hay không?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi, "Ồ, tại hạ chỉ là tò mò, không có ý tứ khác, phu nhân có thể không trả lời.".

"Không, cái này cũng không có gì phải giấu diếm, có thể làm được một điểm này, chỉ có mười hai đại đỉnh cấp tông môn đại lục hiện nay, cũng chỉ có bọn họ mới có thực lực cùng thế lực này diệt vong Trình gia ta, trong đó chỗ môn phái tôn phu, Đan Khí tông có thể bài trừ bên ngoài." Trình Nghi Tuyết nhẹ giọng nói.

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, Đan Khí tông? Đó không phải môn phái bọn Triệu Quảng làm ra sao? Không ngờ tới khéo như vậy, phụ thân Công Tôn Nhị này vậy mà là người của Đan Khí tông, vậy chẳng phải là nói, cả nhà này đều là chịu bổn tọa che chở? Tốt, thế mà có người dám động tới chúng ta, việc này tất nhiên cần tra rõ một phen!

"Ồ, thì ra là thế, có đối tượng hoài nghi cụ thể hay không? Việc này thế mà liên lụy đến Đan Khí tông, tin tưởng lấy địa vị cùng danh vọng Đan Khí tông sẽ không chẳng quan tâm như vậy chứ?" Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi.

"Cái này thật không dám đấu diếm, thiếp thân mê man bảy năm, cũng không biết Đan Khí tông có nhúng tay việc này hay không, chẳng qua hiện tại xem ra, hẳn là đã nhúng tay việc này, nếu không mẹ con thiếp thân không có khả năng ở đây ngẩn ngơ bảy năm còn bình yên vô sự." Trình Nghi Tuyết tuy mê man bảy năm, nhưng đầu óc lại không có ngủ hồ đồ, lấy thế lực mười hai đại đỉnh cấp tông môn, mẹ con các nàng nán lại ở trong phường thị này bảy năm đều yên ổn, hiển nhiên là được Đan Khí tông che chở, ngay cả bản thân Trình Nghi Tuyết nếu không phải người của Đan Khí tông ra tay đem nàng đóng băng, chỉ sợ nàng cũng đợi không được Dương Thiên Vấn cứu.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, đối với phản ứng của Đan Khí tông phi thường hài lòng, nếu một cái tông môn ngay cả gia quyến đệ tử của mình cũng không che chở được, đặc biệt là tông môn này là thuộc về Dương Thiên Vấn hắn, như vậy những kẻ quản lý thượng tầng của tông môn này nên toàn bộ bị thay hết, bởi vì bọn hắn không đủ tư cách cai quản tông môn này. Dương Thiên Vấn liền ở lại nơi này, thứ nhất quan sát giúp Trình Nghi Tuyết khôi phục thương thế, thứ hai đó là âm thầm khảo nghiệm Công Tôn Nhị, xem xem nàng thực đạt tới yêu cầu của mình hay không.

855. Chương 856: Ngũ Tạng Câu Phần (2)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 856: Ngũ tạng câu phần (2) xem tại

Dương Thiên Vấn tu hành đến nay, trái lại là lần đầu tiên động ý niệm thu đồ đệ, cũng là duyên phận tới, vậy mà có duyên, như vậy tùy duyên đi. Nhưng Dương Thiên Vấn cũng không muốn qua loa xong việc như vậy, làm đồ đệ của Dương Thiên Vấn, cần trí tuệ, ý chí, tín niệm, nghị lực đều cần đạt được Dương Thiên Vấn yêu cầu cùng tán thành, nếu không cho dù là tài hiếm có trên đời, Dương Thiên Vấn cũng không hiếm lạ.

Ở một lần này chính là mười ngày, mười ngày qua, Dương Thiên Vấn biến đổi phương đến khảo nghiệm Công Tôn Nhị, làm cho người ta vui mừng là, Công Tôn Nhị đều thông qua khảo nghiệm của Dương Thiên Vấn, biểu hiện ra trí tuệ bất phàm, ý chí kiên cường, tín niệm kiên định, nghị lực bất khuất. Làm cho Dương Thiên Vấn phi thường hài lòng, trong lòng tính toán, đợi đến sau khi đem mẹ con các nàng đưa về Đan Khí tông, liền chính thức thu nàng làm đồ đệ.

Mà Trình Nghi Tuyết trải qua Dương Thiên Vấn mười ngày qua điều dưỡng cùng trị liệu, không chỉ bệnh căn diệt hết, còn một lần nữa ngưng kết Nguyên anh, khôi phục đến tu vi Nguyên Anh kỳ.

Dương Thiên Vấn thấy vậy, tìm tới Trình Nghi Tuyết.

"Công Tôn phu nhân, thương thế của ngươi không có đáng ngại nữa chứ?" Dương Thiên Vấn quan tâm hỏi.

"Thương thế của thiếp thân đã hoàn toàn khỏi rồi, hơn nữa còn khôi phục Nguyên Anh kỳ tu vi, ta cảm giác được, không quá hai năm, ta có thể đủ khôi phục tới tu vi thời kì đỉnh phong." Trình Nghi Tuyết gật đầu đáp, "Tất cả cái này đều là công lao của Dương tiên sinh, Dương tiên sinh thật sự là diệu thủ hồi xuân.".

Dương Thiên Vấn cười cười, xua tay nói: "Công Tôn phu nhân đã khôi phục thương thế, không bằng bổn tọa đưa mẹ con các ngươi cùng nhau trở về Đan Khí tông đi.".

"Cái gì?" Trình Nghi Tuyết hiển nhiên không dự đoán được Dương Thiên Vấn sẽ đưa mẹ con các nàng về Đan Khí tông. Mẹ con Trình Nghi Tuyết cũng không phải hoàn toàn đưa mắt không quen, ở Đan Khí tông, nhà chồng còn có một vị tiểu cô ở trong Đan Khí tông, nói tới, đến dựa vào Đan Khí tông trái lại là có thể làm. Chỉ là Trình Nghi Tuyết không ngờ tới Dương Thiên Vấn sẽ đích thân hộ tống.

"Cái này có thể quá phiền toái Dương tiên sinh hay không?" Trình Nghi Tuyết có chút ngượng ngùng nói, bản thân nàng quả thật muốn mang Công Tôn Nhị về Đan Khí tông bái sư, cho dù không vì mình cũng phải vì Công Tôn Nhị suy nghĩ một chút, để cho Công Tôn Nhị bái vào Đan Khí tông, có tông môn cường đại che chở, so với làm tán tu an toàn thuận lợi hơn nhiều. Bản thân Trình Nghi Tuyết cũng theo phu gia bái vào trong Đan Khí tông, được cho là ngoại môn hộ pháp của Đan Khí tông.

"Không phiền, bởi vì bổn tọa cũng tiện đường đi Đan Khí tông." Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, đem tính toán của mình nói ra.

"Cái gì? Tiên sinh cũng muốn đi Đan Khí tông?" Trình Nghi Tuyết còn muốn hỏi Dương Thiên Vấn đi Đan Khí tông làm gì, nhưng lời đến bên miệng lại nuốt trở về, bởi vì cái này quá đường đột, không thuộc về phạm vi nàng cai quản.

"Phải, bổn tọa coi như là người của Đan Khí tông, nếu nhà chồng của Công Tôn phu nhân ở Đan Khí tông, thuận tiện đưa các ngươi đoạn đường, không tính là cái gì." Dương Thiên Vấn gật gật đầu thừa nhận nói.

"Không ngờ tới tiên sinh cũng là cao nhân của Đan Khí tông, cái này ta nên nghĩ đến mới đúng, cũng chỉ có cao nhân của Đan Khí tông mới có y thuật như thế. Phu gia của ta Công Tôn Uyên, không biết tiên sinh biết hay không?" Công Tôn phu nhân vui sướng hỏi.

"Ngượng ngùng, bổn tọa tuy xem như người của Đan Khí tông, nhưng lại chưa từng về sơn môn mới của Đan Khí tông, cho nên không… Dương Thiên Vấn lắc lắc thành thực trả lời. "Ha ha, tiên sinh nói cũng đúng, dù sao Đan Khí tông này năm đó cũng là do vài cái tông môn cùng một ít tán tu xây dựng lại mà thành, ra đời không đến trăm năm, người trong tông môn tự nhiên không có khả năng nhận biết toàn bộ." Công Tôn phu nhân gật gật đầu, nàng cùng phu gia năm đó cũng là từ sau khi tông môn ban đầu xác nhập, bái vào Đan Khí tông.

"Phu nhân thu thập một phen, mấy ngày nữa chúng ta liền lên đường." Dương Thiên Vấn nói nhắc nhở.

"Được. Vậy trên đường này còn nhọc tiên sinh chiếu cố." Trình Nghi Tuyết khách khí hoàn lễ, nói.

Nhưng vào lúc này, Công Tôn Nhị chạy vào, vừa chạy vừa kêu lên: "Mẹ, Đỗ đại phu đến rồi, ngay tại bên ngoài.".

"Còn không mau để cho Đỗ đại phu tiến vào?" Trình Nghi Tuyết vội vàng nói. Nói tới, mạng nàng qua đến bây giờ, cũng có một bộ phận công lao nên tính ở trên người Đỗ Nhất Đao.

"Tiên sinh, Đỗ Nhất Đao này cũng là môn nhân của Đan Khí tông, ở trong phường thị này mở một gian cửa hàng đan dược, nếu không phải hắn ra tay cứu giúp, sợ là thiếp thân đã bỏ mình." Trình Nghi Tuyết quay đầu giải thích đối với Dương Thiên Vấn.

"Cái này ta đã biết, ta từng nghe Công Tôn cô nương nói tới." Dương Thiên Vấn gật gật đầu, thật ra Dương Thiên Vấn cũng rất muốn gặp vị Đỗ Nhất Đao này một lần. Dương Thiên Vấn nghĩ không rõ là, Đỗ Nhất Đao đã có năng lực, vì sao phải làm ẹ con các nàng sống kham khổ như thế? Đặc biệt Công Tôn Nhị tuổi nhỏ đã canh giữ ở trước chợ kia, thủ một cái đó là bảy năm.

Một tráng hán tướng mạo khoảng ba mươi đi vào, đầu tiên nhìn thấy hắn, liền cảm giác hắn không phải đại phu, ngược lại giống một tên giết heo.

Dương Thiên Vấn nhìn người nọ cái đầu tiên, trong lòng liền phát lên một cỗ hiểu ra, người này vậy mà là người trong Thiên Võng, cũng chính là người đã bị khế ước thần phù trói buộc. Nói trắng ra là, người này cũng là thuộc hạ của Dương Thiên Vấn.

Đỗ Nhất Đao chưa từng gặp Dương Thiên Vấn, nhưng cái nhìn đầu tiên nhìn thấy Dương Thiên Vấn liền trong lòng sinh một loại cảm giác thần phục, bởi vậy cảm giác suy ra, người trẻ tuổi này nhất định là người trong đạo của ta, hơn nữa chức vị quyền hạn ở trên hắn. Nhất thời tâm niệm vừa nổi lên, thần thức truyền âm qua hỏi: "Tham kiến thượng phong.".

"Nơi này không phải chỗ nói chuyện, có lời gì, trong chốc lát ta sẽ đến cửa hàng của ngươi đi tìm ngươi." Dương Thiên Vấn truyền âm trả lời, ở mặt ngoài bất động thanh sắc.

Đỗ Nhất Đao cũng bất động thanh sắc tương tự hướng Trình Nghi Tuyết chắp tay nói: "Công Tôn phu nhân không có việc gì thì tốt, chuyện của Công Tôn sư thúc, Đan Khí tông chúng ta sẽ không quên đi như vậy, hung thủ chúng ta vẫn đang trong truy tra, nhất định sẽ đòi một cái công bằng cho Công Tôn sư thúc.".

"Tốt, thật là cảm ơn Đỗ đại phu, thương thế của thiếp thân nếu không phải Đỗ đại phu lấy bí thuật kéo dài phát tác, chỉ sợ đã hồn cố Tây Thiên." Trình Nghi Tuyết khách khí hoàn lễ nói, hơn nữa trịnh trọng cảm ơn, một chút cái giá của Hợp Thể kì cao thủ cũng không có.

"Nhị Nhi, chúng ta ra ngoài chơi đi." Dương Thiên Vấn không có ý tứ ở lại chỗ này, kéo Công Tôn Nhị đi ra ngoài.

"Nhị Nhi, ngươi biết cửa hàng của Đỗ đại phu ở vị trí nào không?" Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi.

"Biết, cửa hàng của Đỗ đại phu tên là Đỗ thị đan phô, ngay tại trong khu náo nhiệt, tiên sinh có thể đi xe ngựa." Công Tôn Nhị gật đầu trả lời, thanh âm trẻ con đặc hữu nghe được đặc biệt thoải mái.

"Tốt, ta hiện tại muốn đi ra ngoài, ngươi ngoan ngoãn ở lại trong sân, không được chạy loạn đó." Dương Thiên Vấn gật gật đầu, vỗ vỗ cái đầu nhỏ của Công Tôn Nhị nói.

"Tiên sinh muốn đi Đỗ thị đan phô?" Công Tôn Nhị tò mò hỏi.

"Ừm, đi qua nhìn một cái có dược liệu ta cần hay không, mua một ít trở về sắc thuốc." Dương Thiên Vấn tránh nặng tìm nhẹ trả lời, quả thật, hắn đi đan phô có ý tứ bốc thuốc, nhưng càng nhiều lại là ý tứ khác.

"Tiên sinh là người tốt, lại cứu chữa mẫu thân, lại tự mình bốc thuốc, thật sự là cám ơn ngài." Công Tôn Nhị cảm động nói.

"Được rồi, đừng chạy loạn xung quanh, ngoan ngoãn ở lại trong nhà, ta đi ra ngoài." Dương Thiên Vấn khoát tay áo, xoay người rời khỏi.

Dương Thiên Vấn sau khi rời khỏi khu dân nghèo, cản lại một chiếc xe ngựa đi Đỗ thị đan phô.

Qua đại khái ba canh giờ, Dương Thiên Vấn ở Đỗ thị đan phô đợi suốt ba canh giờ, Đỗ Nhất Đao mới vội vã chạy trở về, mang theo Dương Thiên Vấn đi vào trong một gian mật thất phong bế ngăn cách, mật thất do phù văn dán mặt, ngăn cách linh thức bên ngoài điều tra.

"Tham kiến thượng phong, thuộc hạ Đỗ Nhất Đao tấn kiến." Đỗ Nhất Đao chúc mừng quỳ một gối xuống, chào nói. Tuy Đỗ Nhất Đao biết Dương Thiên Vấn không phải thủ trưởng mình lệ thuộc trực tiếp, nhưng trong Thiên Võng cấp bậc nghiêm ngặt, người quyền hạn cao tức là thượng phong, mọi người phía dưới đều phải lấy lễ gặp thủ trưởng lệ thuộc trực tiếp.

"Đứng lên đi, bản tập muốn biết căn nguyên, tiền căn hậu quả chuyện này, ngươi nói kĩ càng." Dương Thiên Vấn ngồi ở trên ghế trong mật thất, lão thần tại tại nói.

"Tuân mệnh." Đỗ Nhất Đao không sinh dậy nổi một chút lòng phản kháng, vui mừng vô cùng trả lời.

"Việc này thuộc hạ biết cũng không nhiều, thuộc hạ chỉ là phụng mệnh ở đây mở cửa hàng linh đan, thu thập tin tức cùng các loại tình báo nơi đây. Bảy năm trước, Công Tôn phu nhân mang thương thế đến đây, bởi vì xem ở Công Tôn tiên sinh chính là một trong những hộ pháp của tông ta, cho nên ta mới ra tay cứu chữa, đem đóng băng. Vốn muốn cho trị liệu cùng chăm sóc nên có, nhưng lại nhận được cấp trên mệnh lệnh, nói là không cần ta nhúng tay trong đó, chỉ cần âm thầm quan sát tình huống mẹ con các nàng, đừng cho các nàng gặp phải bất trắc là được." Đỗ nói tới đây dừng một chút, quan sát một chút sắc mặt Dương Thiên Vấn, tiếp tục nói: "Thuộc hạ bảy năm qua, âm thầm chăm sóc các nàng mẹ con chu đáo, cũng đồng thời phụ trách giám thị các nàng.".

"Giám thị? Vì sao, các nàng coi như là người của Đan Khí tông, vì sao phải làm hành vi giám thị." Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi.

"Hồi bẩm thượng phong, Đan Khí tông cũng chia nội môn cùng ngoại môn, đệ tử nội môn đều là giống thuộc hạ thành viên Thiên Võng như vậy, ngoại môn thì là môn nhân gần trăm năm mới gia nhập Đan Khí tông, thuộc hạ cũng là nhận được mệnh lệnh của thượng phong lệ thuộc trực tiếp mới làm như vậy." Đỗ Nhất Đao không dám giấu diếm, giải thích.

---

856. Chương 857: Liên Lụy

Quyển 11: Chúa tể

Chương 857: Liên lụy

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn vừa nghe lời này, liền hiểu Đỗ Nhất Đao này cái gì cũng không biết, chỉ là phụng mệnh làm việc mà thôi, hỏi lại cũng hỏi không ra cái gì.

"Được rồi, chuẩn bị cho bổn tọa một phần bản đồ tu chân đại lục chi tiết một chút." Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu bất đắc dĩ nói, "Ngươi tạm đi ra ngoài trước đi.".

Đỗ Nhất Đao cung kính địa rời khỏi mật thất, đi chuẩn bị một phần hắn có thể chuẩn bị tối kể lại Tu Chân Giới bản đồ.

Mà Dương Thiên Vấn thì là liên hệ Triệu Quảng, giờ phút này trong một giới này, Triệu Quảng là trừ Dương Thiên Vấn, chỉnh là người phụ trách cao nhất của Thiên Võng, không tìm hắn tìm ai.

"Chủ thượng vạn an, không biết chủ thượng tìm thuộc hạ có chuyện gì phân phó." Thanh âm Triệu Quảng truyền tới.

"Ừm, bổn tọa nay đang ở trong một cái phường thị trong Đoạn Tuyên sơn khuyết, ngươi biết Đỗ thị đan phô hay không?" Dương Thiên Vấn thản nhiên hỏi.

"Chủ thượng chờ chút." Triệu Quảng không dám chậm trễ, nhanh chóng tìm ra ngọc giản thu thập tình báo, bởi vì hắn là người phụ trách cao nhất của Thiên Võng một giới này, cho nên toàn bộ tình báo của một giới này đều tập hợp ở hắn nơi này.

"Hồi bẩm chủ thượng, Đỗ thị đan phô chính là ngành thu thập tình báo Thiên Võng bố trí ở Đoạn Tuyên sơn khuyết hào phường khu phố, chủ chức thu thập tình báo có liên quan cho hào phường thị tất cả tương quan." Qua không bao lâu, Triệu Quảng liền đáp ra rõ ràng.

"Vậy ta muốn biết nhiệm vụ hắn làm có những cái nào, có nhiệm vụ giám thị một đôi mẹ con hay không?" Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút tiếp tục hỏi.

"Hồi chủ thượng, quả thật có việc này, nhiệm vụ này còn là thuộc hạ tự mình hạ đạt." Triệu Quảng nghe xong, lập tức trả lời, việc này hắn nhớ phi thường rõ ràng.

"Ồ? Có nguyên nhân gì, nói cho bổn tọa biết." Dương Thiên Vấn trừng mắt nhìn, linh hồn truyền âm hỏi.

"Việc này quan hệ nhiệm vụ hạ phàm của thuộc hạ" Triệu Quảng cung kính trả lời..."

Nói được một nửa, liền bị Dương Thiên Vấn đánh gãy, "Ngươi nói cái gì? Lặp lại lần nữa".

"Vâng, hồi bẩm chủ thượng, việc này quan hệ nhiệm vụ hạ phàm lần này của thuộc hạ." Triệu Quảng lập lại một lần, nói rất rõ ràng.

"Cẩn thận nói, không thể có bất cứ bỏ sót gì." Dương Thiên Vấn vui vẻ trong lòng, nghiêm túc nói.

"Tuân mệnh, chủ thượng, sự tình là như thế này." Triệu Quảng cung kính trả lời, đem tiền căn hậu quả của việc này nhất nhất kể lại. (mất 1 đoạn) Tán tiên cùng với vài tên Tán tiên khoảng tam kiếp chăm sóc, trong có mấy chục vị Hợp Thể kì cao thủ cùng với vài tên cường giả Độ Kiếp kỳ, mà ở trong thế tục giới có lực ảnh hưởng không gì sánh kịp.

Nhưng lại ở trong một đêm bị người ta diệt sạch cả nhà, chuyện này còn liên lụy đến trên đầu một ngoại môn hộ pháp của Đan Khí tông, tuy là ngoại môn hộ pháp, nhưng xem như thế lực thống trị của Thiên Võng, Thiên Võng tự nhiên sẽ không bỏ qua mặc kệ, nhưng vừa tra cái này, cừ thật, thật chính là làm cho Triệu Quảng tra được một ít dấu vết, thì ra Trình gia diệt môn cùng một kiện bảo vật thần bí có liên quan, hơn nữa có thể làm đến đem cả nhà Trình gia diệt sạch, cũng chỉ có mười hai đại đỉnh cấp thế lực nay, sau lưng đều có chỗ dựa Kim tiên thượng giới, cũng chỉ có xuất động cao thủ Kim tiên cấp bậc, mới có thể làm ột cao thủ ngũ kiếp Tán tiên, vài tên tam kiếp Tán tiên cùng Độ Kiếp kỳ không thể chạy thoát.

Bảo vật thần bí có thể khiến cho cao thủ cấp bậc Kim Tiên ra tay, Triệu Quảng hầu như phản xạ có điều kiện tính liền đoán trong đó tất nhiên cùng nhiệm vụ của mình có liên quan, việc này dưới sự quan sát kĩ càng, Triệu Quảng tuy chưa phát hiện manh mối gì khác, nhưng có thể khẳng định đối phương chưa có được sính, cho nên tất cả manh mối liền tập trung đến trên người mẹ con Trình thị, lúc này mới có chuyện che chở cùng giám thị đều xem trọng.

Trên thực tế, người Trình gia chạy thoát ra, tuyệt đối không chỉ hai người mẹ con Trình Nghi Tuyết, ở trước khi chuyện xảy ra, Trình gia tam thiếu gia đã không ở trong phủ, tránh được một kiếp, ai cũng không biết thứ đó là ở trong tay Trình gia tam thiếu gia, hay là ở trong tay Trình Nghi Tuyết.

"Chủ thượng, giờ phút này chung quanh phường thị, thuộc hạ đã phái ba gã cao thủ ẩn núp, chỉ cần có cao thủ vượt qua Hợp Thể kì đến tìm mẹ con Trình gia, bọn họ liền có thể ở trong mười hơi thở chạy tới." Triệu Quảng bổ sung một câu nói.

"Ồ? Thì ra là thế, ngươi an bài trái lại cũng tính là không tệ. Như vậy ngươi cho rằng đồ vật là ở trong tay mẹ con Trình gia, hay là trong tay Trình gia tam thiếu đang trốn thoát một kiếp?" Dương Thiên Vấn lại hỏi một câu.

"Thuộc hạ cũng không biết." Triệu Quảng cũng không dám tự phỏng đoán.

"Tra, cẩn thận tra cho bổn tọa, phải điều tra rõ Trình gia có được là dạng bảo vật thần bí gì, ở nơi nào có được, lại là nhận được như thế nào. Sau khi có được, lại đặt ở nơi nào. Còn có phát động cả Thiên Võng hôm nay, làm rõ cho ta Trình gia tam thiếu ở đây, có lẽ từ trong miệng hắn có thể có được đáp án chúng ta muốn." Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, hạ lệnh nói.

"Vâng, thuộc hạ tuân mệnh." Triệu Quảng hung hăng gật đầu đáp.

"Chủ thượng, vậy mẹ con Trình gia thì sao?" Triệu Quảng lại hỏi một câu.

"Bổn tọa sẽ đưa bọn họ về Đan Khí tông, không cần ngươi quan tâm, ngươi đi làm tốt việc bổn tọa giao cho là được." Dương Thiên Vấn thản nhiên nói.

Triệu Quảng không dám nói thêm cái gì, nhận lệnh phân phó phía dưới đi làm việc, Triệu Quảng đem việc này giao cho Hỉ Thước đi làm, mà chính hắn thì đem tin tức của chủ thượng truyền đạt cho Trương Linh Phượng xa ở Đan Khí tông biết được.

Ba Thiên Võng Kim tiên vẫn phụ trách bảo hộ mẹ con Trình gia cũng nhận được lệnh của Triệu Quảng, âm thầm hộ tống mẹ con Trình gia về Đan Khí tông, không đến vạn bất đắc dĩ, tuyệt đối không để lộ hành tung. Còn có, chính là cần phải cam đoan thùy bặc cùng với Trình gia mẹ con an gia.

Dương Thiên Vấn tùy ý cầm một ít linh dược rời khỏi Đỗ thị đan phô.

Một đêm không nói chuyện, sáng sớm hôm sau, hai mẹ con Trình Nghi Tuyết cũng chuẩn bị tốt hành lý, thật ra cũng không có cái gì, đêm qua Dương Thiên Vấn tặng vài món linh khí cho Trình Nghi Tuyết, trải qua một buổi tối tế luyện, Trình Nghi Tuyết miễn cưỡng có thể phát huy ra uy lực của nó.

Thứ Dương Thiên Vấn tặng ra há là mặt hàng rác rưởi? Mới đầu Trình Nghi Tuyết còn không dám nhận, về sau sau khi Dương Thiên Vấn lấy ra một đống linh khí để cho nàng chọn lựa, nàng đành phải nhận. Buổi sáng hôm nay, ánh mắt nhìn Dương Thiên Vấn vẫn là là lạ. Cái này không thể trách Trình Nghi Tuyết, cho dù là nàng thời kì toàn thịnh, cộng thêm tài sản của phu quân cũng so ra kém một phần mười Dương Thiên Vấn tối hôm qua lấy ra, bất cứ một tu sĩ nào nhìn thấy một đống linh khí tốt nhất bày ra trước mặt cũng sẽ bị dọa nhảy dựng.

Trình Nghi Tuyết giờ phút này đã đang đoán Dương Thiên Vấn đến tột cùng là thân phận gì, vậy mà giàu có như thế.

"Chuẩn bị xong chưa? Xe ngựa đã chờ ở bên ngoài." Dương Thiên Vấn đứng ở ngoài nhà tranh, lớn tiếng nói.

Trình Nghi Tuyết kéo Công Tôn Nhị từ trong nhà tranh đi ra, có chút cảm khái nhìn thoáng qua gian nhà tranh cũ nát này, thở dài một hơi, xoay người rời khỏi nơi đây.

Xe ngựa đỗ ở cửa phường thị, nơi này chính là cửa đông, sau khi ra ngoài, lại bay một đoạn đường coi như đi vào phạm vi thế lực của đông vực đạo môn.

Rời khỏi phường thị trái lại là không cần trả tiền, rời phường thị không bao xa, Dương Thiên Vấn liền tế ra một kiện linh khí phi chu (thuyền bay), đây chính là một kiện linh khí cấp tám, là sáng hôm nay Đỗ Nhất Đao tự mình đưa tới.

Dương Thiên Vấn biết cái này khẳng định là ý tứ của Triệu Quảng, cũng liền nhận lấy, có linh khí này nơi tay, cũng đỡ cho Trình Nghi Tuyết phải ngự kiếm mang theo Công Tôn Nhị. Trên đường, Dương Thiên Vấn luôn luôn tự hỏi, chuyện của Trình gia nếu là một cái đỉnh cấp tông môn gây nên, như vậy bảy năm qua vì sao cái tông môn này không tìm tới Trình Nghi Tuyết? Lập tức, Dương Thiên Vấn nghĩ thông suốt, Thiên Võng của mình có thẩm thấu cùng tiềm lực phát triển không gì sánh kịp, thế lực tông môn khác cho dù thực lực cường đại, trong trăm năm ngắn ngủn, lại nào có thể làm ạng lưới tình báo bao trùm toàn bộ đại lục?

Thiên Võng có năng lực tìm được hành tung của Trình Nghi Tuyết, hơn nữa đem nàng ẩn thân ở trong xóm nghèo, quét đi hành tung của nàng, điểm này cũng không khó. Bảy năm qua, chỉ sợ thế lực động thủ diệt cả nhà Trình gia kia, đánh chết cũng không tưởng tượng đến hành tung mẹ con Trình Nghi Tuyết ở nơi nào.

Ừm, trên đường đi cẩn thận một chút, tin tưởng đường hộ tống cũng không phải quá khó khăn.

Linh khí phi chu lấy tốc độ cực nhanh xuyên qua ở trong tầng mây, Dương Thiên Vấn cầm bản đồ, suy tính vấn đề tuyến đường, đi thẳng tắp không thể nghi ngờ là nhanh nhất, chẳng qua cái này khẳng định không thực tế, luôn có lúc đi đường vòng chút. Ví dụ như nói lúc qua sơn môn của người khác, ngươi chung quy không có khả năng kiêu ngạo từ trên không sơn môn người ta xông qua, đó chính là vùng trời quốc gia của người ta, cái này có thể bị coi là khiêu khích.

Dương Thiên Vấn phải quan tâm không chỉ có những cái này, còn có vấn đề an toàn trên đường.

Mới nói đến vấn đề an toàn, Dương Thiên Vấn giống như phát hiện cái gì, nhíu mày, đưa tay vẽ một vòng tròn, thi triển ra Huyền Quang Thuật, quả nhiên ở phía sau có mấy chục tu sĩ đuổi theo, tất cả đều là cao thủ Phân Thần trở lên, chẳng qua tồn tại Hợp Thể kì, tựa như một người không thấy, cái này liền kỳ quái rồi.

Dương Thiên Vấn không giảm tốc độ, chẳng qua mấy chục Phân Thần kì cao thủ, tính là cái gì?

Chỉ là kỳ quái, những người này theo ở phía sau vì chuyện gì? Là vì mẹ con Trình thị mà đến? Không có khả năng, nếu thực vì mẹ con Trình thị mà đến, vậy đến nào có thể là vẻn vẹn mấy chục Phân Thần kì cao thủ?

Hơn nữa xem ra những người này đều là ma đạo tu sĩ, xem ra là hạng người cướp bóc nhỉ?

Dương Thiên Vấn đối với những người này cũng không có bao nhiêu cảm giác, Tu Chân Giới vốn không có pháp luật đáng nói, cướp bóc đoạt bảo, giết người cướp hàng lại không phạm pháp, đây là một cái thế giới lấy thực lực vi tôn.

Dương Thiên Vấn năm đó cũng từng làm chuyện giết người đoạt bảo, không có cái gì gọi là đúng sai, cũng không cái gọi là thiện cùng ác. "Dương tiên sinh, phía sau là người ngươi an bài?".

"Ha ha, chẳng qua là một đám hề nhảy nhót, theo chúng ta cũng có hơn nửa canh giờ rồi, cũng thật khó cho bọn chúng." Dương Thiên Vấn mỉm cười nói.

"Thì ra là thế, là thiếp thân nhiều chuyện rồi." Trình Nghi Tuyết truyền âm trả lời.

Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, cũng không để ý việc này. Nếu bọn người kia đuổi theo hơn nửa canh giờ còn chưa buông tha, đó chính là tự mình muốn chết.

Dương Thiên Vấn làm cho linh thuyền dừng ở không trung, thân hình tung một cái, nhảy khỏi thân thuyền, hướng tới nghênh đón một đám tu sĩ phía sau đuổi theo đến.

Không qua bao lâu, Dương Thiên Vấn liền nhìn thấy mấy chục điểm đen xa xa, không ngừng phóng lớn.

"Các ngươi theo bổn tọa hơn nửa canh giờ, bổn tọa vốn không muốn quan tâm các ngươi, các ngươi thật đúng là được voi đòi tiên phải không? Thật sự là không biết phân biệt, ặt mũi không cần mặt mũi." Dương Thiên Vấn hừ lạnh quát lớn.

"Các hạ là Vấn Thiên cư sĩ phải không?" Mấy chục ma đạo tu sĩ đem người vây lại, không đem Dương Thiên Vấn để vào mắt chút nào.

"Không sai, đúng là bổn tọa!" Dương Thiên Vấn ưỡn ngực ngang nhiên đáp.

"Rất tốt, vậy chúng ta đã không tìm lầm người.

Lời của mấy chục ma đạo tu sĩ… Hiệp, nhiều lời, trực tiếp tế ra pháp bảo. Dương Thiên Vấn cười ha ha lên, không ngờ luôn luôn là mình tiên hạ thủ vi cường, không ngờ tới hôm nay trái lại là bị người khác giành trước.

Thân thể Dương Thiên Vấn hóa thành một đạo lưu quang, độn ra vòng vây của bọn họ, lập tức từng đạo vô hình kiếm khí nhanh chóng ngưng tụ, rít gào cuốn lên thành một cái lốc xoáy do vô hình kiếm khí tạo thành, lốc xoáy ở dưới Dương Thiên Vấn vươn kiếm chỉ (ngón tay kiếm) khống chế, giống như một cái trường tiên (trường tiên: roi dài).

Dương Thiên Vấn vạch kiếm chỉ một cái, một roi quét tới, ba Phân Thần kì cao thủ không kịp tránh né, bị cuốn vào trong vô hình kiếm khí, chống đỡ không đến ba hơi thở, tính cả hộ thân pháp bảo của bọn họ cùng nhau bị tiêu diệt.

Một màn này chính là dọa được không ít người.

Bọn họ bị dọa, nhưng Dương Thiên Vấn không. Động tác trên tay Dương Thiên Vấn cũng không chậm, kiếm khí giống như long quyển tiên liêm đao của tử thần, vung lên chính là có vài mạng người, sẽ không cứ như vậy bị dọa, một đám như sói như hổ đánh tới.

Mười mấy tu sĩ cận chiến hung mãnh đánh tới, ngay sau đó lại là vô số pháp bảo cường công đến tiếp.

Mười mấy tiếng kêu thảm thiết, mười mấy ma tu giống như ác hổ, ở tiếp cận vị trí Dương Thiên Vấn không đến mười thước, tập trung giải thể, bị phân chia thành vô số mảnh vụn, máu thịt bay tứ tung nổ tung ra. Vốn chung quanh Dương Thiên Vấn đã sớm dầy đặc vô số kiếm khí, mà phi kiếm pháp bảo theo sát mà đến cũng không có lấy được hiệu quả nên có, tất cả đều bị kiếm khí của Dương Thiên Vấn ngăn lại, hơn nữa không được gì mà về.

Có vài mặt hàng chất lượng kém chút, trực tiếp bị vô số kiếm khí hủy diệt.

Dương Thiên Vấn phản kích theo đó mà đến, vô số kiếm khí chia làm ba mươi cỗ, hướng tới tu sĩ còn lại bắn tới.

Hộ thân pháp bảo kém chút, ngay cả ba hơi thở cũng chống đỡ không nổi, liền bị kiếm khí cường hãn của Dương Thiên Vấn đánh nổ. Thiên địa vạn vật đều có thể là kiếm, vốn là thế, Dương Thiên Vấn càng dùng càng thoải mái, kiếm khí này càng lúc càng nhiều, từng đạo vô hình kiếm khí ngưng tụ thành hữu hình kiếm khí, giống như trong hư không đột nhiên xuất hiện vô số trường kiếm, lộ ra một cỗ uy nghiêm vô tận.

Thiên địa chi uy, hay là kiếm khí chi uy, cái này đã phân biệt không rõ ràng, hoặc là hai cái đều có nhỉ?

Ma tu vừa rồi còn hung mãnh tàn nhẫn, hiện tại đã bị đánh cho tìm không ra bắc, mấy chục Phân Thần kì cao thủ, nói như thế nào nữa vây cũng có thể vây chết một Hợp Thể kì cao thủ chứ?

"Chạy mau, hắn vậy mà là Hợp Thể kì tu sĩ." Rốt cuộc có người sụp đổ, sợ hãi, không quản nữa xoay người bỏ chạy.

Thì ra tin tức bọn họ nhận được đã sớm quá hạn rồi, Dương Thiên Vấn mất tích năm mươi năm, ở trong mắt bọn họ những người này, năm mươi năm có thể tiến bộ bao nhiêu? Mấy chục Phân Thần kì cao thủ, cho dù là gặp Hợp Thể kì tu sĩ cũng không e ngại, huống chi một Xuất Khiếu kì nho nhỏ?

Nhưng ai nghĩ đến, năm mươi năm sau, Dương Thiên Vấn trở thành Hợp Thể kì cao thủ, hơn nữa luyện thành vô thượng kiếm đạo này, kiếm thuật sắc bén của hắn làm cho người ta xem thế là đủ rồi.

Tâm niệm khẽ động, Thuấn Quang Vân dưới chân xuất hiện, một cái thuấn di, liền đuổi kịp tu sĩ chạy trốn, phất tay chém một kiếm.

Không ai có thể đủ thoát được Dương Thiên Vấn đuổi giết, ít nhất mười mấy Phân Thần kì cao thủ này không có tư cách cùng năng lực này.

Kiếm trên tay Dương Thiên Vấn, không gì không phá được. Phối hợp Thuấn Quang Vân dưới chân, đuổi giết ra ngoài, đuổi kịp một người chỉ dùng một kiếm là xong chuyện, không dùng kiếm thứ hai.

Kiếm khí ngưng tụ trên tay Dương Thiên Vấn ít nhất áp súc trên vạn đạo hữu hình chi kiếm, uy lực to lớn, lấy năng lực của Dương Thiên Vấn hiện tại cũng chỉ miễn cưỡng có thể khống chế một thanh này, ngưng mà không tiêu tan, tụ mà không phát, cho dù là phòng ngự linh khí cấp bảy cũng chém một kiếm tương tự.

Ngăn không được, hoàn toàn không ngăn được, vây giết trái lại thành bị giết hại, thật sự là bi kịch!

Những Phân Thần cao thủ tu luyện mấy trăm năm này giống như chó nhà có tang, liều mạng trốn chạy, trong tai nghe tiếng kêu thảm thiết của từng gã đồng bạn, sợ hãi càng lúc càng đậm.

Lắng nghe âm thanh tử vong, chờ đợi tử thần buông xuống, cái này đó là bi ai của kẻ yếu, bọn họ nên vì hành vi của bọn họ trả giá nên có, nhân quả tuần hoàn, báo ứng khó chịu.

Mấy chục Phân Thần kì tu sĩ, không đến một nén hương đã bị một mình Dương Thiên Vấn tiêu diệt, ngay cả chạy trốn cũng không có tác dụng.

Xa xa Trình Nghi Tuyết dùng linh thức nhìn một màn này, trong lòng khiếp sợ vô cùng, thật mạnh, thật mạnh! Cho dù là mình cùng trượng phu lúc đỉnh phong, cũng so ra kém.

Cho dù liên thủ, cũng tuyệt đối không địch được hiệp thứ ba! Những hữu hình vô hình kiếm khí kia vô cùng sắc bén, ẩn chứa thiên địa chi uy, đây là kiếm thuật đáng sợ cỡ nào, Trình Nghi Tuyết tự hỏi tuyệt đối nghe chưa từng nghe, thấy những điều chưa hề thấy. Tin tưởng cho dù là cường giả Độ Kiếp kỳ, chỉ sợ cũng không có uy lực như vậy nhỉ?

857. Chương 858: Thu Đồ Đệ

Quyển 11: Chúa tể

Chương 858: Thu đồ đệ

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn trở về linh thuyền, vừa mới hạ xuống, Trình Nghi Tuyết liền từ trong khoang thuyền đi ra, hướng Dương Thiên Vấn thi lễ nói:

"Dương tiên sinh thật sự là pháp lực vô biên, làm cho thiếp thân nhìn đến trợn mắt há hốc mồm, không ngờ Dương tiên sinh trừ y thuật inh, thực lực vậy mà cường đại như thế, chỉ sợ Độ Kiếp kỳ cường giả bình thường cũng không làm gì được tiên sinh, thật sự là làm cho thiếp thân cảm thấy vô cùng bội phục.”..

"Nào có, đây chỉ là chút ý tứ mà thôi." Dương Thiên Vấn khiêm tốn trở về một câu, không bàn nhiều.

Trình Nghi Tuyết cũng thông minh không nói thêm gì, cùng Dương Thiên Vấn trời nam đất bắc hàn huyên trong chốc lát, lại xoay người vào khoang thuyền, về phần Công Tôn Nhị đã ăn xong ngủ, cũng thật sự là làm khó tiểu cô nương này, bao nhiêu năm rồi chưa nán lại ở trong lòng mẫu thân ngủ say.

Sau một lần trước bị ngăn cản, dọc theo đường đi đều bình an vô sự, ngẫu nhiên cho dù gặp gỡ một ít đồng đạo tu sĩ, bọn họ sau khi nhìn thấy linh khí phi chu cấp tám kia, phần lớn lựa chọn tránh xa. Có thể sử dụng vật xa hoa bậc này, không phú thì quý, hoặc là thế lực sau lưng khổng lồ, hoặc là người trên thuyền thực lực bất phàm, nếu không ít có ai sẽ dùng linh thuyền bậc này đi đường.

Đạo môn địa vực lực, so với ma đạo địa vực, quy củ tự nhiên khác nhau, cho dù là ngươi muốn cướp, cũng phải tìm một lý do mới được.

Không có lý do nói được thông, như vậy nhất thời sẽ có vô số hạng người "Thay trời hành đạo" nhảy ra, hành hiệp trượng nghĩa, giữa đường gặp bất bình, như vậy ngươi liền gặp rắc rối lớn.

Tu sĩ khu vực chính đạo đều tương đối chú trọng hình tượng bên ngoài, cho nên Dương Thiên Vấn một đường này đi tới, cũng chưa gặp phải phiền toái gì.

Nếu là ở trong khu vực ma đạo, người khống chế cái linh thuyền này rêu rao khắp nơi, tuyệt đối sẽ có vô số ma tu giống như ong mật nhìn thấy mật đường dính tới.

Nhoáng lên một cái, hơn một tháng trôi qua, bọn Dương Thiên Vấn đã xem như tiến vào bên trong bụng khu vực phía đông đại lục, mà thiên hạ mười đại động thiên, ba mươi đại phúc địa, có sáu cái động thiên, mười sáu cái phúc địa ở trong bụng phía đông này. Có thể nói là tụ thiên hạ chi linh, được thiên mà độc hậu.

Bị sáu cái tông môn cường đại nhất chiếm cứ, mà Đan Khí tông chính là một trong số đó, Đan Khí tông bày ra bên ngoài, có năm vị Kim Tiên, sau khi trải qua một hồi tu chân đại chiến, hạ phàm một trăm hai

mươi gã Kim Tiên, rơi rụng một nửa. Có thể ở trên bề ngoài, bày ra năm vị Kim Tiên thực lực coi như là cầm cờ đi trước rồi.

Cho nên cho dù Đan Khí tông không thích tranh đấu, cũng tương tự ổn chiếm động thiên xếp hạng thứ ba trong mười đại động thiên.

Nay toàn bộ đại lục sau khi trải qua một trận đại chiến kinh thiên động địa, hiện tại các tông các phái đều đang nghỉ ngơi lấy lại sức, cho dù là mười hai đại đỉnh cấp tông môn có Kim Tiên chống lưng cũng tương tự không ngoại lệ.

Sau khi trải qua một hồi hỗn chiến, Kim Tiên hạ phàm chết quá nửa, ai cũng không nghĩ tái khơi mào chiến sự, cho nên lẫn nhau trong lúc đó đánh giá,.

Từ ngoài sáng mà chuyển tới trong tối, giao phong trong tối cũng đã nhiều hơn, cái gì phái gián điệp, dò hỏi tình báo, ám sát nhân vật trung kiên của các môn phái.

Chiếm các loại làm ăn, nhiều không đếm xuể.

Hơn một tháng lặn lội đường xa, Dương Thiên Vấn cùng Trình Nghi Tuyết là người tu chân, không có cảm giác gì, nhưng Công Tôn Nhị nhỏ tuổi, chỉ từng học một ít công phu cơ bản, ngay cả tích cốc cũng chưa đạt tới, cho nên nàng cần nghỉ ngơi.

Vì thế, Dương Thiên Vấn cũng liền dừng đi, tiến vào thành thị trong thế tục nghỉ ngơi. Trong khu vực Đông Phương đạo môn, cuộc sống của người phàm quả thật tốt hơn nhiều, tuy đạo môn tu sĩ lẫn nhau có chút xấu xa, nhưng thanh danh ở thế tục giới đó là không thể chê. Mặc dù có chút ngạo mạn, nhưng không đến mức giống Tây Vực, đem người phàm làm súc sinh để nuôi.

Trong khu vực phương đông, quốc gia lớn nhỏ mọc như rừng, trên cơ bản hoàng thất mỗi một quốc gia đều cùng tu chân môn phái cường đại nhất trong phạm vi của nó có điều liên lụy, người phàm an cư lạc nghiệp, tu sĩ thường xuống núi đi lại du lịch, hàng ma trừ yêu, trái lại cũng cung cấp hoàn cảnh sinh tồn tốt hơn cho người phàm, công đức vô lượng.

Náo nhiệt, náo nhiệt vô cùng, bọn ba người Dương Thiên Vấn sau khi vào thành, cảm giác được một cỗ khí tức tường hòa, Công Tôn Nhị thật giống như một tinh linh khoái hoạt, ở trong đám người trên đường cái không ngừng xuyên qua chơi đùa.

Trình Nghi Tuyết nhìn con gái tươi cười, chính mình cũng bất giác phát ra nụ cười từ trong lòng địa, cảm thán nói: "Mấy năm nay thực là khổ Nhị Nhi, ta làm mẫu thân này không xứng, đáng tiếc, tiên phu đã mất…"

Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu nói: "Chịu được khổ trong khổ, mới là kẻ hơn người. Tin tưởng tiểu nha đầu này về sau thành tựu nhất định không thể hạn lượng."

"Vậy thật sự là nhận lời tốt lành của tiên sinh rồi." Trình Nghi Tuyết vui sướng tiếp lời nói, người mẹ nào không mong con trai thành rồng, mong con gái thành phượng.

"Ha ha ha… Ta nói thì nhất định chuẩn!" Trong lời nói của Dương Thiên Vấn có lời.

Trình Nghi Tuyết tu hành ngàn năm, cũng đã nhìn quen đạo lí đối nhân xử thế, tự nhiên nghe ra Dương Thiên Vấn trong lời có chuyện, hơi tỏ ra tò mò hỏi:

"Tiên sinh lời ấy, tựa như có hàm ý khác.".

"Công Tôn cô nương còn nhỏ tuổi, đã biết hiếu thuận cha mẹ. Bảy năm khổ chờ, nghị lực đều tốt, căn cốt tinh kì, thiên tư bất phàm, là một khối ngọc khó được, hơi thêm tạo hình, tất nhiên thành tựu phi phàm." Dương Thiên Vấn cũng không che dấu thưởng thức cùng ý nhìn trúng của mình,

"Tiên sinh ý tứ là…" Trình Nghi Tuyết mừng như điên lại có chút không xác định.

"Chính là ý tứ này, ta sớm đã có ý thu Nhị Nhi làm đồ đệ, không biết Công Tôn phu nhân ý tứ như thế nào?" Dương Thiên Vấn gật gật đầu tiếp lời: "Bổn tọa có một bộ kiếm tu bí pháp, đơn tu bí pháp mười quyển, trận tu bí pháp ba quyển, khí tu bí pháp một thiên, thuật tu bí pháp một quyển. Mỗi một loại đều

có thể đủ trên nhìn lén vô thượng thiên đạo, phi thăng không phải giấc mộng, tu đến chỗ cực điểm, phi thăng thần giới cũng có hi vọng!”..

Trình Nghi Tuyết trực tiếp nghe đến ngây ngốc rồi. “Kiếm tu bí pháp một bộ, đơn tu bí pháp mười quyển, trận tu bí pháp ba quyển, khí tu bí pháp bảy thiên, thuật tu bí pháp một quyển.” Cái này cũng quá khoa trương rồi nhỉ? Kiếm tu bí pháp, hẳn chính là ngày đó Dương Thiên Vấn sử dụng kiếm thuật uy lực tuyệt luân kia nhỉ? Nếu bốn loại phía sau, mỗi một loại đều có lợi hại như kiếm tu bí pháp, vậy thân phận người này là không đơn giản!.

“Tiên sinh, ngài nói những cái này, tu sĩ bình thường có một loại, đủ để khai tông lập phái, sử sách lưu danh, nhưng ngài vậy mà…”.

Trình Nghi Tuyết đúng lúc biểu hiện ra hoài nghi của bản thân, nếu không nghi ngờ vậy mới gọi là không bình thường. Liền giống như một người quen biết không sâu, ở trước mặt ngươi khoác lác, XX có mười chiến hạm vũ trụ, ba cái thành lũy vũ trụ. Nói ra, ai tin kẻ đó là thiểu năng.

Trên mặt Dương Thiên Vấn không có nửa điểm khác thường, rung đùi đắc ý nói: “Tin thì có, không tin thì không. Về phần việc thu đồ đệ, còn phải tạm gác lại về sau nói sau.”

“Ôi, đừng, đừng về sau, liền hiện tại quyết định đi.” Trình Nghi Tuyết cũng không phải là ngu ngốc, cái khác bất luận thật giả, chỉ cần bằng một thân kiếm thuật quỷ thần khó lường kia của Dương Thiên Vấn đã đủ để làm người ta tán thưởng rồi. Bỏ lỡ lần này, đến đâu tìm một sư phụ tốt?

“Ha ha, không vội không vội, chúng ta trước tìm một nơi đặt chân, việc thu đồ đệ còn phải xem ý tứ của bản thân nha đầu kia.”.

Dương Thiên Vấn một chút cũng không sốt ruột, lại không có ai đến cướp đồ đệ với mình, có cái gì phải vội.

Trình Nghi Tuyết cũng hiểu lí lẽ, chung quy không có khả năng tại trên đường này bái sư chứ? “Ta đi gọi lại Nhị Nhi, tránh cho nha đầu kia đi đâu.” Nói xong một bước đi mau trước hết, đuổi theo.

Dương Thiên Vấn mỉm cười, từng bước không nhanh cũng không chậm. Đi đâu? Cái này có thể sao? Dương Thiên Vấn cảm giác được, linh thức của Trình Nghi Tuyết vẫn chưa từng rời khỏi Công Tôn Nhị, có linh thức cảm ứng, có thể đi đâu mới gọi là kỳ quái. Chẳng qua, Dương Thiên Vấn cũng không vạch trần.

Đi đường hơn một tháng, rốt cuộc có thể nghỉ ngơi, Công Tôn Nhị gặp nhiều tu sĩ, nhưng thế giới phàm nhân nhiều màu sắc, tráng lệ, rất dễ dàng bị hoa mắt. Ban đêm, trong khách sạn, Dương Thiên Vấn trực tiếp bao một khu nhà. Mà ở trong sân thì chồng chất đầy thứ vụn vặt, chơi, ăn, mặc, xem, dùng, cái gì cần có đều có, những cái này đều là mẹ con Trình thị mua sau khi đi dạo một ngày.

Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, nhìn một đống tục vật này, cười khổ không thôi.

Bầu trời lóe ra tinh quang, Dương Thiên Vấn ngẩng đầu nhìn trời, trong lòng tính toán tinh không vi diệu, biến hóa vô cùng, tự hỏi vận mệnh la bàn giải cấp tiếp theo. Trong bất tri bất giác, liền từ canh một ngồi tới canh ba.

Nhưng vào lúc này, Công Tôn Nhị bưng một ly trà đi tới, nhẹ giọng nói: “Tiên sinh, uống chén trà đi.”.

Dương Thiên Vấn cúi đầu, nhìn chén trà trước mặt, đưa tay nhận lấy, vừa tiếp nhận trà, Công Tôn Nhị liền quỳ xuống.

Dương Thiên Vấn phản ứng đúng lúc, tay duỗi ra, đỡ nàng, hỏi: “Làm sao vậy? Động cái đã quỳ xuống, ta cũng không thích ứng.”.

“Tiên sinh cứu mạng ân này, nên bái tạ.” Công Tôn Nhị hiểu chuyện nói.

“Cái này không phải đã từng cảm ơn sao? Nói thật, có chuyện gì.” Dương Thiên Vấn không tin câu lí do này, thật ra Dương Thiên Vấn đã tính không hỏi cũng có thể đoán đến một ít nguyên nhân. Khóe mắt dư quang hướng phòng đối diện liếc một cái, vừa vặn nhìn thấy cái bóng kia trước cửa sổ.

Dương Thiên Vấn đoán hầu như có thể khẳng định chính là sự thật.

Công Tôn Nhị dù sao là trẻ con, tâm cơ không có, Dương Thiên Vấn vừa hỏi như vậy, nàng liền thành thật nói ra: "Tiên sinh pháp lực vô biên, Nhị Nhi muốn bái tiên sinh làm thầy, học tập phép tu chân, về sau dễ báo thù cho phụ thân."

Dương Thiên Vấn vỗ vỗ cái đầu nhỏ của Công Tôn Nhị nói: "Cái này thì đúng rồi, về sau không được cùng ta đùa giỡn mưu kế. Ngươi muốn bái vi sư, chỉ là vì báo thù?"

"Không, không phải tất cả. Ta biết tu chân, chính là sống lâu chút năm tháng, như vậy còn có càng nhiều thời gian bồi mẫu thân, hiếu kính mẫu thân." Công Tôn Nhị thành thật trả lời.

Dương Thiên Vấn nở nụ cười, trăm thiện hiếu là đầu, đối với biểu hiện của Công Tôn Nhị, Dương Thiên Vấn rất hài lòng. Dương Thiên Vấn buông tay ra, ngồi thẳng người, nhìn Công Tôn Nhị sững sờ ở tại chỗ, ho khan hai tiếng, thấy Công Tôn Nhị còn sững sờ ở tại chỗ, mặt mày đau khổ chính thương tâm đâu.

Trình Nghi Tuyết sốt ruột đi ra, nhẹ giọng hô: "Nha đầu ngốc, sững sờ ở nơi đó làm gì, còn không mau tam bái cửu khấu?".

"Ồ, sư phụ tại thượng, xin nhận đồ nhi cúi đầu." Công Tôn Nhị liền thật làm tam bái cửu khấu chi mịch, chính là lễ bái sư quy cách cao nhất, lễ này cúi đầu, liền đại biểu cho người này cuộc đời này theo một thầy này.

Dương Thiên Vấn thản nhiên nhận lễ tam bái cửu khấu của Công Tôn Nhị, trong lòng rất vui vẻ, thu đồ đệ này, lễ gặp mặt cũng không thể thiếu.

Dương Thiên Vấn lấy ra một lọ tiên đan, Khô Thanh đan, đan này chính là dùng cho tiên nhân dưới tiên đế, chỉ cần chưa chết, ăn vào một viên chết giả, lại dùng một viên thức tỉnh, sau khi tỉnh lại thương thế khỏi hết, chính là tiên đan cực kỳ cao cấp.

Một kiện pháp bảo hình vòng, trung phẩm tiên khí, dùng để phòng ngự. Một thanh trung phẩm kiếm tiên, dùng để tiến công. Sau đó là cực phẩm tiên khí ba kiện, một công hai phòng.

Trình Nghi Tuyết chính là biết hàng người, trừ bình ngọc kia, cái khác đều nhìn ra được, hai kiện tiên khí, ba kiện cực phẩm linh khí, đây chính là bút tích siêu cấp lớn!.

Trình Nghi Tuyết tu hành nhiều năm như vậy, vẫn là lần đầu tiên khoảng cách gần như thế nhìn thấy tiên khí.

"Những cái này đều là vật ngoài thân, coi như là lễ gặp mặt tặng ngươi, chẳng qua mê muội mất cả ý chí, hy vọng ngươi có thể bảo trì bản tâm." Dương Thiên Vấn đem đồ giao cho Công Tôn Nhị.

"Vâng sư phụ." Công Tôn Nhị tiếp nhận đồ, nàng cũng không hiểu chỗ trân quý của mấy thứ này, chẳng qua phi thường thích.

"Trong cái bình này, đựng là đan dược cứu mạng, vô luận thương thế gì, ăn vào một viên sẽ tiến vào trạng thái chết giả, ăn vào một viên nữa có thể đủ khỏi hết thức tỉnh, ngươi phải dùng cẩn thận." Dương Thiên Vấn nói xong, đặc biệt hướng Trình Nghi Tuyết nhìn một cái.

Hiển nhiên, Khô Thanh đan này không có khả năng một người sử dụng, là hai người trở lên sử dụng với nhau.

Dương Thiên Vấn lại nói: "Thầy nơi này có kiếm tu bí pháp một bộ, đan tu bí pháp mười quyển, trận tu bí pháp ba quyển, khí tu bí pháp bảy thiên, thuật tu bí pháp một quyển. Mỗi một loại đều có thể đủ trên dò vô thượng thiên đạo, ngươi muốn học môn nào?.

Công Tôn Nhị nghe như lọt vào trong sương mù, có chút sờ không được ý nghĩ, hiển nhiên thường thức tu chân của nàng còn chưa đủ.

Trên mặt Trình Nghi Tuyết có chút nóng lên, Công Tôn Nhị nói như thế nào cũng là con gái của nàng, ngay cả chút thường thức này cũng không có, cũng là lỗi của nàng, mấy ngày nay tới giờ, chỉ lo tự tình mẹ con, đã quên dạy nàng một ít thường thức tu chân.

Trình Nghi Tuyết nhanh chóng giới thiệu cho Công Tôn Nhị chỗ khác nhau của vài loại phương thức tu hành này…

Dương Thiên Vấn không thúc giục, lẳng lặng chờ, qua một hồi lâu, hai mẹ con dạy học mới chấm dứt, Công Tôn Nhị thật là thiên tư hơn người, băng tuyết thông minh, chỉ nghe một lần đã hiểu, nghĩ đi nghĩ lại, Công Tôn Nhị mới trả lời: "Con chọn đan tu trước."

"Ồ? Vì sao?" Trong lòng Dương Thiên Vấn khẽ động, quả nhiên không ngoài dự đoán của hắn, cái này cũng ở trong dự kiến của Dương Thiên Vấn.

"Bởi vì, ta đã sớm muốn học tập đan đạo." Công Tôn Nhị trịnh trọng trả lời, đan đạo thật ra liền bao gồm y dược thuật ở trong, chỉ là ở trong hệ thống tu chân, gọi chung là đan đạo. Bởi vì người tu chân thương thế bệnh tật cái gì, một viên đan dược có thể giải quyết, căn bản không cần thủ đoạn trị liệu quá mức phức tạp.

Đương nhiên, một đan trị trăm bệnh cũng là chỗ thần kỳ của tu chân.

Dương Thiên Vấn thấy vậy, gật gật đầu. Trả lời: "Tốt, một khi đã như vậy, ta liền truyền đan tu bí pháp, nơi này có Đan Giải ba quyển, Thượng Cổ Đan Phương ba quyển,Thiên Đan Bí Phổ ba quyển, Cửu Luyện Kim Đan một quyển. Trong đó Đan Giải là phép bắt buộc, chính là trụ cột đan đạo của chúng ta, học xong nó trên trời dưới đất, mặc ngươi xông pha. Ba loại đan thư khác đều có huyền diệu, bao quát vạn tượng, trong đó Thượng Cổ Đan Phương lí giải kĩ càng các loại thượng cổ phàm dược thất truyền, có đan phương luyện pháp. Trong Thiên Đan Bí Phổ.

Có vô thượng luyện đan thuật, chú ý bằng linh dược tầm thường, luyện chế đan dược tốt hơn hoặc là phối phương giống nhau, có thể luyện chế ra đan dược càng hay. Cửu Luyện Kim Đan cần sau khi phi thăng thần giới, mới có tư cách tìm hiểu, ngươi bây giờ còn quá sớm, ngươi muốn học loại?"

"Bẩm sư phụ, ta muốn học Thiên Đan Bí Phổ." Công Tôn Nhị suy nghĩ một lát trả lời, thượng cổ đan phương tuy tốt, nhưng dù sao học là vật của tiền nhân, mà Thiên Đan Bí Phổ thì khác, nó có các loại phép luyện đan bí mật, nhưng đan phương lại phải trải qua chính mình nghiên cứu, mọi người đều có thành tựu khác nhau.

Dương Thiên Vấn gật đầu, đưa tay chỉ một cái nói: "Đây chính là thần thông thiên thuật truyền thừa, chính là đem bí pháp trực tiếp lấy phương thức truyền thừa điểm vào trong linh hồn đối phương, theo tu vi tăng tiến, nội dung trong đó tự nhiên sẽ hiển hiện ra."..

"Đa tạ sư phụ truyền pháp." Công Tôn Nhị cung kính lễ phép trả lời.

"Đã thân là sư phụ ngươi, vậy ta sẽ dạy ngươi bài đầu tiên: Lòng hại người không thể có, lòng đề phòng người không thể không có.".

Dương Thiên Vấn dừng một chút tiếp tục nói, "Bài thứ hai, nhổ cỏ cần trừ tận gốc, trừ ác cần tan hết. Ngươi phải nhớ kỹ nội dung hai bài học này.".

Trình Nghi Tuyết nghe là như lọt vào trong sương mù, thì ra những pháp môn bí pháp Dương Thiên Vấn nói kia là thật!.

Chỉ cần một cái đan tu mười quyển đã kinh thiên địa khiếp quỷ thần như thế, vậy bí pháp còn lại thì sao? Vị Vấn Thiên cư sĩ Dương Thiên Vấn này, thân phận thần bí khó lường, tuyệt đối không phải đơn giản như trên mặt ngoài, xem ra con gái đã bái một vị sư phụ không tồi.

858. Chương 859: Đến Đan Khí Tông (1-2)

Chương 859: Đến Đan Khí tông (1-2)

"Vi sư truyền cho ngươi pháp môn, nhớ không thể ngoại truyền. Trong Đan Giải có một bộ thái cổ luyện khí pháp môn, chính là luyện khí chi pháp thích hợp đan tu nhất, phép này bác đại tinh thâm, ngươi cần chăm

chỉ luyện khí, cân nhắc nhiều hơn. Có chỗ nào không hiểu, có thể tùy thời tới hỏi vi sư." Dương Thiên Vấn cẩn thận dặn dò.

"Vâng, đa tạ sư phụ." Công Tôn Nhị hiểu chuyện đáp.

"Tốt rồi, ngươi đi tìm hiểu pháp môn trước, ngày mai bắt đầu, ngươi mỗi ngày sau khi ăn vào một viên Tịnh Tủy đan, lại luyện khí tu chân." Dương Thiên Vấn lấy ra một lọ đan dược, đưa qua nói: "Lấy cốt linh hiện tại của ngươi, bắt đầu tu hành, cũng không tính là muộn, chẳng qua đan này có hiệu quả tẩy cân dịch tủy, ở lúc tu luyện, có trợ giúp đả thông gân mạch cả người ngươi.".

Công Tôn Nhị tiếp nhận bình ngọc lại nói một tiếng cảm ơn.

"Đi đi, tìm hiểu thật tốt pháp môn ta truyền lại." Dương Thiên Vấn gật gật đầu, phất tay nói.

Trình Nghi Tuyết đứng dậy, hướng Dương Thiên Vấn thi lễ nói: "Tiên sinh chịu thu Nhị Nhi làm đồ đệ, là phúc khí của Nhị Nhi, thiếp thân ở nơi này cảm tạ tình cảm tài bồi của tiên sinh đối với con gái ta." Quay đầu đến nói với Công Tôn Nhị: "Nhị Nhi, về sau phải hiếu kính sư phụ, giống như hiếu kính mẹ ruột, không thể ngỗ nghịch, không thể lười biếng, phải chăm chỉ tu luyện, mới không cô phụ một phen ân tình của sư phụ đối với ngươi.".

Công Tôn Nhị nghe xong, gật gật đầu, hiểu chuyện nói: Nhị Nhi hiểu, Nhị Nhi sẽ chăm chỉ tu luyện, sẽ nghe lời hiếu kính sư phụ.".

Dương Thiên Vấn vui mừng gật đầu, trên mặt lộ ra một chút tươi cười.

"Được rồi, đều đi nghỉ ngơi đi, sáng mai, chúng ta liền xuất phát đi sơn môn Đan Khí tông, Huyền Hỏa động thiên." Dương Thiên Vấn đứng dậy, xoay người về phòng.

Huyền Hỏa động thiên, tuy tên là Huyền Hỏa, thật ra chẳng qua là chính giữa cái động thiên này có một cái thiên hỏa huyền mạch, mạch này chính là địa hỏa chi mạch trải qua trăm ngàn năm ấp ủ, biến dị mà thành, dùng phương pháp đặc thù, đem kỳ lân địa hỏa trong thiên hỏa huyền mạch dẫn lên, đó chính là tuyệt phẩm tiên hỏa luyện đan luyện khí trong Tu Chân Giới, không có một chỗ tiêm mạch có thể cùng so sánh, chủ nhân ban đầu của động thiên này đã bị đám người Triệu Quảng thu phục, sau đó lại thừa dịp chiến loạn, triệu tập trên chín phần đan sư cùng khí sư của Tu Chân Giới, cùng nhau tạo thành cái tông môn mới này… Đan Khí tông.

Đan Khí tông nổi tiếng nhất không phải đan cũng không phải khí, mà là vô số tiên trận vây quanh phạm vi tám trăm dặm sơn môn Đan Khí tông, những tiên trận này mới là bảng hiệu uy hiếp quần tu của Đan Khí tông.

Lại trải qua gần một tháng đi đường, đoàn người Dương Thiên Vấn rốt cuộc vô kinh vô hiểm thuận lợi tới cửa vào của Huyền Hỏa động thiên, từ bên ngoài nhìn lại, toàn bộ dãy núi hình vòng cung đều giống như bao phủ ở trong một tầng ngọc lưu ly, nhiều màu sắc, rất diễm lệ.

Trình Nghi Tuyết từng tới nơi này, hơn nữa không chỉ một lần, năm đó nàng theo trượng phu ở bên trong, trong tám trăm dặm dãy núi hình vòng cung, thật sự xưng được là động thiên, chẳng qua là khu vực trung tâm dãy núi, mà cái khác đều là linh sơn linh mạch hội tụ, không tồn tại thiên huyền hỏa mạch gì, cũng dẫn không ra kỳ lân địa hỏa.

Mà nơi này ngay cả bên ngoài cũng chưa tình, chỉ là nhìn thấy tiên trận liền đã làm cho vô số tu sĩ thấy mà dừng lại, càng đừng nói sau khi đi vào, vậy càng là nguy hiểm trùng trùng. Nếu không có Đan Khí tông phát phóng cấm chế bài, căn bản là nửa bước khó đi. Đương nhiên, nếu ngươi không sợ chết, ngược lại là có thể lao thẳng về phía trước.

"Tiên sinh, mẹ con chúng ta không có bát sơn cấm bài, sợ là chỉ có ở chỗ này chờ ngươi." Trình Nghi Tuyết thở dài nói, cái cấm bài vào núi này, vẫn là từ nội môn của Đan Khí tông truyền ra, nghe nói chính là tiên nhân trong phái luyện chế, chỉ cần trải qua huyết mạch nghiệm chứng liền không thể làm giả, về sau người còn bài còn, người mất bài mất. Mà Trình Nghi Tuyết không thể xem như đệ tử Đan Khí tông thật sự, phu quân nàng đã chết, tự nhiên không có cấm bài đi vào.

"Không cần phiền toái như vậy, các ngươi theo ta là được." Dương Thiên Vấn thu hồi ánh mắt, thản nhiên nói. Tuy nói hiện tại mình chỉ có tu vi Hợp Thể hậu kỳ, nhưng cái này cũng không gây trở ngại một thân Trận Đạo tu vi hầu như đăng đỉnh của Dương Thiên Vấn. Trận pháp như vậy, ở thế gian thật là vô địch, nhưng ở Dương Thiên Vấn xem ra, chỉ cùng trẻ con quá gia gia rượu giống nhau, có thể thoải mái ra vào, một chút khó khăn cũng không có, một chút khiêu chiến cũng không có.

Dương Thiên Vấn thật là có bản lãnh như vậy, ở thế gian, trừ tiên thiên kỳ trận, bởi vì bố trí trận pháp cho dù huyền diệu như thế nào nữa, lợi hại như thế nào nữa, chỉ cần có sơ hở, vậy trốn không thoát pháp nhãn của Dương Thiên Vấn.

Liền ví dụ như nói tiên trận Đan Khí tông này? Cái tiên trận bên ngoài này gọi là trò gì, Dương Thiên Vấn không biết, nhưng tác dụng của nó, chính là khốn trận cùng ảo trận kết hợp, mà Dương Thiên Vấn có thể đề cử, sau trận này, tất nhiên là sát trận cực kỳ lợi hại, uy lực đủ để diệt sát tiên nhân bình thường. Tu sĩ Tu Chân Giới, Tán tiên đến vây công bao nhiêu, cũng là đánh không nổi.

Ở bên ngoài tọa trấn chủ trì Đan Khí tông hai người Trương Linh Phượng cùng Quan Bình, lúc này đang ngồi xếp bằng ở trong luyện công mật thất của mỗi người, đều tự tu hành.

Đột nhiên, hai người bọn họ đồng thời nhận được linh hồn truyền âm của Triệu Quảng: "Trương Linh Phượng, Quan Bình, các ngươi nhanh xuống núi, nghênh đón chủ thượng. Chủ thượng giờ phút này đã ở ngoài sơn môn Huyền Hỏa động thiên, đang muốn vào núi. Không cần quá phô trương, bản thân hai người các ngươi là được.".

Trương Linh Phượng cùng Quan Bình vẻ mặt căng thẳng, đồng thời thả ra tiên thức quét về phía ngoài sơn môn, quả nhiên phát hiện một nam hai nữ đang muốn vào núi.

Mà Quan Bình thấy vậy, lại có chút sốt ruột, trận thế này bày ra, cũng không phải là nói thu là thu, chẳng may chủ thượng kẹt nơi đó, vậy thật sự là đại tội bất kính.

Lập tức, lúc tiên thức nhìn thấy Dương Thiên Vấn ở trong tiên trận dường như không có việc gì, mỗi một bước dẫm ở trên điểm yếu của trận pháp, vừa vặn làm cho trận pháp tại cái thời gian đó ngừng vận chuyển, hay đến điểm nhỏ nhất. Mang theo hai người còn có thể tản bộ như thế, thật sự là làm cho Quan Bình xem thế là đủ rồi, thì ra trận pháp của mình còn có thể phá như vậy?

Hầu như cùng thời gian, thân hình Trương Linh Phượng cùng Quan Bình từ trong mật thất chạy trốn ra, hai người hội hợp một chỗ, nhìn nhau một cái, thân hình chợt lóe liền biến mất. Không có kinh động bất luận kẻ nào trong tông, giờ phút này quyền lớn của Đan Khí tông tuy nắm ở trong tay Trương Linh Phượng, nhưng Trương Linh Phượng cũng không chỉ nắm tông môn vận chuyển, chỉ nắm chắc đại phương hướng, còn lại đều giao cho tâm phúc xử lí. Những tâm phúc này đều bị nàng thu làm người trong Thiên Võng, tự nhiên không cần lo lắng vấn đề khác.

Hai đạo lưu quang lặng yên không một tiếng động từ trong Huyền Hỏa động thiên chui ra, hướng tới chỗ phương hướng Dương Thiên Vấn bay tới, tốc độ cực nhanh.

Hai người Trương Linh Phượng cùng Quan Bình đang không ngừng tăng tốc, đồng thời trong lòng cũng có chút khẩn trương cùng mênh mông, bọn họ đã sớm từ trong khẩu khí bên trên biết được, Thiên Võng chi chủ muốn đích thân hạ giới. Phải biết rằng Thiên Võng chính là một cái tổ chức cực kỳ khổng lồ, tổng bộ tổ chức càng là thiết lập khắp nơi thần giới cái địa phương trong truyền thuyết này.

Ở trong tiên giới, truyền thuyết thần giới nghe nhiều nên thuộc, nhưng 99% người đều chưa đi qua, cũng không có tư cách cùng năng lực này. Tổ chức thần giới càng là cường đại khó có thể tưởng tượng, ít nhất thần giới bất cứ một thần nhân nào xuống dưới cũng là tồn tại giống như vô địch.

Lúc bọn họ gia nhập Thiên Võng, liền hiểu tổ chức này đáng sợ cùng khổng lồ, cái này quả thực chính là tồn tại vượt qua bọn họ tưởng tượng, mà hết thảy cái này đều là thành tựu của Thiên Võng chi chủ. Cái này không khỏi khiến bọn họ đem chủ thượng làm giống như thần.

"Các ngươi cẩn thận một chút, nhất định phải dọc theo tuyến đường ta đi qua, không thể làm loạn." Dương Thiên Vấn vừa ở phía trước dẫn đường, vừa cẩn thận dặn mẹ con Trình thị mặt sau.

"Biết rồi, sư phụ." Công Tôn Nhị nhẹ nhàng trả lời, tinh thần đặc biệt tỏ ra hưng phấn, cái này cũng là tâm tính của trẻ con, đối với thứ xa lạ, luôn đặc biệt tò mò. Chẳng qua tò mò thì tò mò, nàng cũng sẽ không ngốc đến biết rõ lợi hại trong đó, còn lấy thân thử nghiệm, cái đó không gọi là lớn mật, cái đó gọi là ngu xuẩn.

Dương Thiên Vấn không đáp lời, bởi vì lúc này, xa xa hai đạo lưu quang đã bay tới gần. Mẹ con Trình thị bị trận pháp mê, chưa phát hiện, nhưng Dương Thiên Vấn lại có thể rõ ràng xuyên thấu qua trận pháp che dấu, thấy tất cả.

"Dừng một chút đi, có người đến." Dương Thiên Vấn phất tay nói.

Vừa dứt lời, hai đạo hào quang hạ xuống, hóa thành hai cái bóng người một nam một nữ, nam bình thường mà kiên nghị, nữ xinh đẹp mà hào phóng.

"Tham gia chủ thượng, chủ thượng vạn phúc kim an!" Vô luận nam nữ, đều động tác nhất trí quỳ một gối xuống, lớn tiếng ân cần thăm hỏi.

"Ừm, các ngươi đứng lên đi, không cần đa lễ, các ngươi làm không tệ." Dương Thiên Vấn gật gật đầu, nhẹ giọng nói.

"Vì chủ thượng góp sức, là phúc khí của chúng ta." Hai người trăm miệng một lời trả lời, chúc mừng đứng dậy.

Trình Nghi Tuyết đã hoàn toàn dại ra. Hiển nhiên, hai người Trương Linh Phượng cùng Quan Bình, ở Đan Khí tông phơi sáng không nhỏ, đặc biệt Quan Bình, năm đó hắn chính là tiêu phí mười mấy năm thời gian bố trí tầng tầng trận pháp này, trong Đan Khí tông, người từng gặp hắn cũng không ít. Bao gồm hai vợ chồng Trình Nghi Tuyết.

Trình Nghi Tuyết năm đó cũng chỉ là xa xa từng nhìn thấy hai tồn tại đỉnh cấp ở trong Đan Khí tông nội nói một không hai này, còn chưa từng nghĩ tới cùng bọn họ hai Kim tiên sinh ra một ít cùng xuất hiện.

Nhưng nay lại có như mộng ảo, khoảng cách như thế nhìn bọn họ, hơn nữa không lâu lúc trước, hai người còn cung kính vô cùng quỳ rạp xuống đất, cung kính vô cùng vấn an cho nam nhân giống như mê trước mắt này.

Trình Nghi Tuyết chỉ cảm thấy mình có phải đang nằm mơ hay không, đúng, nhất định nằm mơ, phải biết rằng chấp chưởng Đan Khí tông, chính là hai Kim Tiên thượng giới, mà hai Kim Tiên thượng giới này lại quỳ rạp xuống đất, cung kính vô cùng giống như người hầu mà đối diện Dương Thiên Vấn, cái này đối với nàng đả kích không thể nói là nhỏ.

Xem ra con gái của mình một lần này là thật đi đại vận rồi, đã bái một tiền bối cao thủ phi thường làm thầy. Đối với tất cả Dương Thiên Vấn lúc trước nói, Trình Nghi Tuyết đã không là bán tín bán nghi, mà là hoàn toàn tin rồi. Giờ phút này Trình Nghi Tuyết đã bị đầy cõi lòng hạnh phúc bao phủ, con gái mình đã bái một cao nhân cực giỏi làm thầy, thành tựu về sau tuyệt đối không thể hạn lượng, nói không chừng thật có thể đủ phi thăng thần giới, chẳng lẽ vị Vấn Thiên cư sĩ này, chính là người của thần giới xuống dưới hay sao? Nói không chừng nghĩ đến đây, Trình Nghi Tuyết đối với Dương Thiên Vấn từ cảm kích biến thành kính sợ.

Dương Thiên Vấn tự nhiên không biết, Trình Nghi Tuyết vậy mà đã đem lai lịch của mình đoán được vài phần, nếu biết, nói không chừng Dương Thiên Vấn sẽ đem Trình Nghi Tuyết mời vào Thiên Võng, đây chính là nhân tài.

"Đây là đồ đệ mới thu của bổn tọa, Công Tôn Nhị. Về sau bổn tọa không có mặt, hai người các ngươi phải giúp bổn tọa hảo hảo chỉ điểm nàng tu hành. Đặc biệt ngươi, Trương Linh Phượng, nghe nói ngươi tinh thông đan đạo cùng khí đạo, không tệ, tốt lắm." Dương Thiên Vấn thản nhiên giới thiệu cho hai người.

"Nhị Nhi, còn không vấn an hai vị tiền bối?" Dương Thiên Vấn đối với bối phận xem cũng không trọng, vì vậy mới bảo đồ đệ của hắn lấy vãn bối tự ình là.

"Chào hai vị tiền bối." Công Tôn Nhị lễ phép lấy lễ vãn bối gặp mặt.

"Nói đi nơi nào, đồ nhi của chủ thượng, tự nhiên chính là tiểu công chúa của chúng ta." tiển bội thực sẽ làm người, ở trước mặt Dương Thiên Vấn, một chút cũng không kiêu ngạo.

"Đây là mẫu thân của đồ nhi ta." Dương Thiên Vấn tiếp tục giới thiệu.

Trình Nghi Tuyết đứng dậy, lấy thuộc hạ chi tuần chi;"Đệ tử Công Tôn Trình thị bái kiến hai vị tiên nhân.

"Không cần đa lễ." Hai người Trương Linh Phượng cùng Quan Bình hiển nhiên đã biết thân phận của Trình Nghi Tuyết.

"Đi thôi, chúng ta đi vào nói sau, nơi đây không phải chỗ nói chuyện." Dương Thiên Vấn không nói thêm gì, nâng bước đi về phía trước.

Huyền Hỏa động thiên, thật ra chính là một cái khe núi đặc thù dãy núi quay chung quanh, khe này tự thành một trận, chính là một trong những tiên thiên kỳ trận, trời sinh có thể tụ linh thiên địa linh khí, mà trung tâm trận này, có thể hấp thu hỏa thuộc tính linh khí truyền cho địa mạch, trăm ngàn năm sau, thiên hỏa huyền mạch này liền biến dị mà thành, thành tựu cái Huyền Hỏa động thiên tiếng tăm lừng lẫy này.

Nơi đây đối với Trương Linh Phượng tiên nhân tu tập hỏa thuộc tính thuật như vậy có tác dụng cực kỳ quan trọng, đối với Quan Bình trận tu như vậy cũng có tác dụng tham khảo học tập không nhỏ.

Nơi này vốn chính là sơn môn một đại tông môn của Tu Chân Giới, trải qua hơn một ngàn năm truyền thừa, động tiên này đã sớm bị khai phá ra một ít, giờ phút này sườn núi đỉnh núi đều có thể nhìn thấy không ít đình đài lầu các, cung điện mọc lên như rừng.

Trong chủ sự đại sảnh của Đan Khí tông, phía trên đại sảnh kia vốn chính là vị trí cao nhất của Đan Khí tông, giờ phút này một người trẻ tuổi xa lạ đang ngồi, người này chính là Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn nghiêm chỉnh ngồi ở trên vị trí giống như long ỷ (ghế vua), nhìn điện hạ quần thần tùy ý hưởng thụ mùi vị quyền lực, loại tư vị này quả thật phi thường tốt, rất dễ dàng làm cho người ta bị lạc ở trong đó.

Chẳng qua đáng tiếc, Dương Thiên Vấn đối với cái này không phải quá cảm thấy hứng thú, quyền thế loại này, ngươi không cần nó không được, quá để ý nó cũng không được.

Trong cái đại điện này tập trung bao gồm Trương Linh Phượng cùng Quan Bình ở bên trong toàn bộ người cầm quyền trong Đan Khí tông, mà bọn họ đồng thời cũng là một thành viên trong Thiên Võng, đều là thuộc hạ của Dương Thiên Vấn. Mà mẹ con Trình Nghi Tuyết thì được an bài đến khách quý đại điện ở lại, tất cả đều dựa theo quy cách cao nhất chiêu đãi chấp bổng.

"Bọn thuộc hạ tham kiến chủ thượng, nguyện chủ thượng vạn phúc kim an." Một đám đại khái gần ba trăm người, mỗi một người đều có tu vi Hợp Thể kì trở lên, đông nghìn nghịt quỳ một gối, quỳ một mảng lớn cái tràng diện này thật sự là khó có thể hình dung.

"Đều đứng lên đi, lời thừa thãi, bổn tọa không nói, đem nhiệm vụ lần này hoàn thành phiêu tốt, bổn tọa cam đoan các ngươi về sau có thể giấc mộng trở thành sự thật, các ngươi muốn phi thăng tiên giới, phi thăng thần giới, không có vấn đề. Các ngươi muốn quyền thế ngập trời, thực lực cường đại, cũng không có vấn đề, tóm lại, đem ra cho bổn tọa mười hai thành lực lượng, tìm được thứ bổn tọa cần, bổn tọa tuyệt đối sẽ không bạc đãi các ngươi, hiểu chưa?" Dương Thiên Vấn kim đao đại mã ngồi ở trên chủ vị, thản nhiên nói.

"Thuộc hạ cẩn tuân thượng mệnh, muôn chết không chối từ!" Mọi người trăm miệng một lời đáp.

Sau đó, tất cả đều khôi phục bình tĩnh, Dương Thiên Vấn đến cũng không mang đến cho Đan Khí tông vận chuyển bất cứ phức tạp gì.

Đan Khí tông, chính là tông môn đan tu cùng khí tu cường đại nhất Tu Chân Giới hiện nay. Tàng thư của Đan Khí tông, ghi lại luyện đan thuật chi tiết nhất Tu Chân Giới hiện nay, tất cả cái này lại mang đến cho Công Tôn Nhị rất nhiều thuận tiện, nàng mỗi ngày trừ cần thiết luyện khí tu hành, thời gian khác không phải tìm hiểu bí pháp Dương Thiên Vấn ban tặng, chính là đang lật xem lượng lớn tàng thư của Đan Khí tông, phong phú chính mình.

Dương Thiên Vấn phi thường vui mừng, thu một đồ đệ chỉ số thông minh cao ngộ tính tốt chính là tốt, cái gì vừa điểm liền thấu, cái bí quyết gì vừa học đã hiểu, thật sự rất bớt lo. Khó trách các cao nhân đó đều thích thu nhận sử dụng kẻ tư chất cao nhập môn, thì ra vì bớt lo.

Bất tri bất giác, nửa năm cứ như vậy trôi qua.

Công Tôn Nhị cho dù có danh sư chỉ điểm, có động tiên tu luyện, có vô số đan dược cố bản bồi nguyên có thể phục, nhưng chuyện tu chân, không phải trong thời gian ngắn có thể có thành tựu. Như vậy sẽ chỉ xây nhà từ nóc, không có nửa điểm chỗ tốt.

Cho nên, nửa năm qua, ở dưới điều kiện bên ngoài tốt nhất, Công Tôn Nhị cũng chẳng qua vừa vặn tới Giả Đan kì mà thôi, muốn thành tựu Kim Đan, thì không dễ dàng như vậy. Trừ phi ăn vào tiên đan cổ vũ pháp lực, nhưng Dương Thiên Vấn lại không tán thành, pháp lực vẫn là tự mình tu hành là hơn, dùng sức dược thạch thúc giục ra pháp lực, cho dù không có di chứng, chỉ riêng ma hợp liền phải tiêu tốn vô số thời gian. Cùng với đem thời gian tiêu tốn ở trên ma hợp, ngược lại không bằng tốn ở trên cố gắng tu luyện.

Dương Thiên Vấn cũng đang khắc khổ tu luyện, nay thần vị tựa như đã xuất hiện, chỉ là lại mất tích, còn đang trong truy tra, làm không rõ khi nào có thể tra được.

Chẳng qua, có thể khẳng định là, cùng lúc tra được nó ở đâu, cũng là thời khắc Tu Chân Giới đại chiến lại nổi lên. Cho nên, trước đó, Dương Thiên Vấn cần cố gắng tăng lên tu vi của mình, dễ ứng phó tất cả tình huống đột phát.

859. Chương 860: Lại Độ Kiếp

Quyển 11: Chúa tể

Chương 860: Lại độ kiếp

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Công Tôn Nhị tu luyện phi thường khắc khổ. Từ nhỏ nuôi thành một cỗ cá tính kiên nghị lại thêm từ nhỏ một mình cô độc quen, cho nên nàng tu luyện lên một chút cũng không ngại phiền muộn có thể rất nhanh tĩnh tâm xuống.

Ở trong ngắn ngủn nửa năm có thể đủ Trúc Cơ đại thành, đạt tới cảnh giới Giả Đan, tốc độ bực này không thể nói là không nhanh. Đương nhiên cái này cũng là cùng điều kiện bên ngoài có liên quan.

Thứ nhất Công Tôn Nhị sớm đã có bảy năm tu luyện nội khí trụ cột trong người, thứ hai có động tiên có linh khí sung túc, có đan dược huyền diệu giúp đỡ, thứ ba có minh sư chỉ điểm có trận pháp sư tương trợ.

Nếu Công Tôn Nhị đến thế gian sợ là cho nàng mấy chục năm thời gian cũng không cách nào bước vào Giả Đan kì.

Mà Công Tôn Nhị muốn tiến vào Kim Đan kỳ, vậy không thể dựa vào dược thạch lực, thiên nhiên trận pháp giúp, ưu thế của nàng vẫn như cũ tồn tại.

Thiên Võng đã mở rộng cơ sở ngầm tìm Trình gia tam thiếu ở đâu, muốn từ trong miệng hắn biết được sự thật chi tiết ngày đó Trình gia bị diệt môn. Chủ yếu nhất vẫn là kiện bảo vật làm cho Trình gia bị diệt môn kia đến tột cùng là bảo vật gì.

Nếu thật sự là đồ vật bọn họ muốn tìm vậy càng không thể qua loa.

Nhưng không biết Trình gia tam thiếu này ẩn thân nơi nào, vậy mà ngay cả Thiên Võng cũng tìm không ra. Triệu Quảng vừa ngầm phát triển Thiên Võng, vừa âm thầm tính kế tiên nhân hạ phàm còn lại; Mà Hỉ Thước thì đem tinh lực đặt hết ở trên truy tra Trình gia tam thiếu.

Thật ra vốn loại sự tình này là không cần nàng tự mình quản, nhưng nhiều năm qua không chút thu hoạch rốt cuộc vẫn là nhịn không được tự mình đích thân ra mặt dựa theo Hỉ Thước phán đoán cùng nhiều năm

qua tìm được nhất những dấu vết kia, đã cơ bản xác định động thủ diệt vong Trình gia chính là Đại La kiếm tông.

Đây là tông môn thực lực mạnh nhất trong mười hai đại đỉnh cấp thế lực của Tu Chân Giới hiện nay, so với Đan Khí tông chiến đấu hơi yếu cường đại hơn gấp đôi trở lên. Bởi vì bọn họ là kiếm tu, hơn nữa bản thân Đại La kiếm tông chính là danh môn đại phái của Tu Chân Giới; Lần này hạ giới lại là tổ sư phi thăng trước kia của Đại La kiếm tông, hơn nữa ở Đại La kiếm tông mấy ngàn năm qua nội tình thật lực thế lực đều không thể coi thường; Hơn nữa bọn họ lần này hạ giới mười người còn lại còn có năm người đứng hàng trước năm ở trong mười hai thế lực lớn này.

Triệu Quảng bọn sát thủ Thiên Võng; Lúc trước vây giết Kim tiên của Đại La kiếm tông cũng mất tâm huyết rất lớn thậm chí phải ra trận pháp của Quan Bình mới vây giết một gã ở trong hỗn chiến ám toán hai gã. Tiên nhân của Đại La kiếm tông giết được chỉ còn lại có năm, trong đó Thiên Võng phải kể công đầu, nếu không thực lực Đại La kiếm tông còn có thể mạnh hơn.

Kiếm tiên của Đại La kiếm tông mỗi một người đều có sức chiến đấu vượt xa Kim tiên bình thường chính diện chống lại.

Cho dù là sáu nhân viên chiến đấu Thiên Võng tỉ mỉ bồi dưỡng nhiều lắm cùng bọn họ liều cái lưỡng bại câu thương. Hơn nữa Triệu Quảng cũng không nghĩ tới cùng bọn họ cứng đối cứng. Từ chỗ tối xuống tay mới là thủ đoạn hay nhất đối phó bọn họ. Chỉ là nay bọn họ mỗi người đều không xuống núi, thật sự không có cơ hội xuống tay; Chung quy không có khả năng tấn công Đại La kiếm tông chứ.

Đại La kiếm tông quá cường thế, năm kiếm tiên của bọn họ ít nhất có thể lực địch gần mười tiên nhân của hai tông phái; Cho nên Đại La kiếm tông nay mới là thế lực cường đại số một Tu Chân Giới.

Sau khi trải qua một hồi Tu Chân Giới đại chiến sau lưng có năm tiên nhân chống lưng chỉ có năm cái tông môn, đạo môn thế lực đã chiếm bốn trong đó. Đại La kiếm tông, Thủy Kính môn, Nhất Hợp phái cùng với Đan Khí tông, mà ma đạo bên kia chính là Chiến Hồn tông. Sức chiến đấu của Chiến Hồn tông cũng là tương đối cường hãn. Năm tông môn này chính là cửa trên trong mười hai đại siêu cấp thế lực.

Bảy cái thế lực còn lại cộng lại một chỗ cũng chẳng qua hai mươi vị tiên nhân, ở trong hoàn cảnh xấu bởi vì các thế lực lớn đều ai vì chủ nấy cho nên khả năng chân thành hợp tác hầu như không có; Cái này cũng là nguyên nhân Chiến Hồn tông ma đạo tông môn này độc bá Tây Vực ma đạo chiếm cứ Huyền Âm động thiên.

Cho dù là mạnh như Đại La kiếm tông cũng không dám nói có thể không tổn hao gì tiêu diệt những thế lực hơi yếu kia, cho nên giữa mười hai đại siêu cấp thế lực cũng liền tạm thời tường an vô sự, mọi người đều đang tích tụ thực lực.

Hơn nữa phái ra môn nhân hợp tung liên hoành muốn kéo minh hữu, xử lý thế lực còn lại. Thực lực Đan Khí tông có thể nói tuy sau lưng số lượng tiên nhân có thể vào hàng trước năm, nhưng mà thực lực thật sự không hơn bốn tông môn khác, thậm chí còn so ra kém ở trung du liệt hỏa huyền băng tông. Âm Dương Lưỡng Nghi phái Nhất Quang Kim Cương môn các thế lực. Sau lưng một cái tông môn này đều có bốn tiên nhân ở trong đại chiến còn sống, sức chiến đấu cũng không thấp. Một cái tông môn này chính là trung môn trong mười hai đại siêu cấp thế lực, còn lại đều là hạ môn.

Người đời đều biết Đan Khí tông ra tiên khí, tiên đan ở Tu Chân Giới chính là tuyệt thế chi vật, có vô số tán tu đều vì thứ này mà gia nhập Đan Khí tông, khiến cho Đan Khí tông vốn sức chiến đấu cũng không mạnh biến thành một con quái vật lớn.

Liền suy đoán biết được tiên nhân của Đan Khí tông, có một người chuyên tu đan đạo một người chuyên tu khí đạo, còn có một người chuyên tu trận đạo có thể từ trên đó suy ra sức chiến đấu của người này cũng không cường đại. Trên cơ bản tông môn có bốn tiên nhân trở lên chống lưng đều có thể không đem Đan Khí tông để vào mắt, cho nên thực lực Đan Khí tông chỉ có thể miễn cưỡng đứng ở trung du, nhưng sơn môn của nó lại là khó có thể công phá. Cái này làm cho Đan Khí tông có được quyền lên tiếng thượng môn nên có.

Triệu Quảng luôn luôn âm thầm sách quát trước khơi mào tranh đấu giữa hai cái thượng môn hoặc cái thượng môn, sau đó mới có thể thừa dịp loạn xuống tay. Chẳng qua không có một người cầm quyền tông

môn là kẻ ngốc, châm ngòi bình thường căn bản vô dụng, ngược lại sẽ bại lộ chính mình. Mà một lần này Trình gia bởi vì một khối bảo vật thần bí bị diệt môn, làm cho tâm tư Triệu Quảng sống hẳn lên.

Hắn luôn luôn âm thầm bố cục, chỉ cần tra ra bảo vật kia đến tột cùng có phải thứ chủ thượng muốn tìm hay không. Nếu là phải vậy thì tốt nhất đem toàn bộ lực lượng tập trung ở trên bảo vật, nhiệm vụ đoạt được bảo vật lần này kém không nhiều lắm hoàn thành. Nếu không phải vậy cũng không sai có thể dùng cái bảo vật này khơi mào tranh đấu giữa các môn phái; Như vậy bố cục trước đó liền phi thường quan trọng.

Triệu Quảng vì cái kế hoạch này dùng cả thảy mười năm đến bố trí, lại là mười năm phát triển làm cho thế lực Thiên Võng tiến thêm một bước mở rộng, năng lực tình báo đột phá lần nữa.

Triệu Quảng bố trí phi thường thuận lợi đã chuẩn bị không sai biệt lắm, nhưng Hỉ Thước bên này lại là nửa bước khó đi. Nhiều năm trước, cơ sở ngầm của Thiên Võng đã mơ hồ nắm giữ được hành tung của Trình gia tam thiếu, nhưng là ở hai năm trước lại một lần mất đi.

Trình gia tam thiếu không tìm được, liền hỏi không ra chỗ của bảo vật, cũng hỏi không ra nguyên nhân Trình gia diệt môn, trọng là kháng pháp triển khai quyền quảng tính kế bốn "Môn" Trong đó hạ môn toàn bộ kế hình.

Chẳng qua mười năm truy tung đã làm cho Hỉ Thước nắm chắc được tình báo đầu tiên này, Trình gia tam thiếu chưa chết, đây là khẳng định. Sau đó hắn giờ phút này đã hoàn toàn thay hình đổi dạng, cho dù là người chí thân chỉ sợ cũng không phát hiện được. Người này cực không đơn giản, người có thể ẩn nhẫn như thế thật sự hiếm thấy.

Hỉ Thước ở sau khi tổng hợp lại toàn bộ điểm đáng ngờ, sàng chọn cắt bỏ rất nhiều đối tượng, chỉ còn lại có vài người bị hoài nghi. Nhưng là lại tra kĩ xuống lại phát hiện mấy người bị hoài nghi này đều không phải mục tiêu.

Kinh nghiệm thu thập phân tích tình báo nhiều năm qua của Hỉ Thước nói cho nàng nàng phương pháp không sai, hơn nữa đã nắm được một đường manh mối; Chẳng qua người này quá giảo hoạt, hoặc là bởi vì nguyên nhân khác làm ình bỏ qua manh mối cực kỳ quan trọng, lúc này mới xuất hiện loại tình huống đi vào ngõ cụt này hiện nay.

Loại ở trong biển người mờ mịt tìm một người đặc biệt che dấu sâu đậm này, cũng chỉ có Thiên Võng tổ chức tình báo kết cấu như vậy mới có thể làm được. Tu chân tông môn khác đều không có năng lực này.

Vì sao? Trình gia tam thiếu vì sao phải nấp kín sâu như vậy. Chẳng lẽ hắn không muốn báo thù cho Trình gia sao. Mười năm qua đối tượng bị chú ý này chưa bày biện ra một cái dấu hiệu báo thù, mặc dù là dụng tâm khổ tu cũng không có một cái.

Đối tượng hoài nghi không dị trạng, Hỉ Thước đành phải lại lui trở về. Ở bên người mỗi một đối tượng đều có cơ sở ngầm giám thị rộng khắp, may mắn đây chính là chỗ Thiên Võng am hiểu.

Năm đó Dương Thiên Vấn ở thượng giới vì truy tìm thất gia liên minh ở đâu, triệu tập gần bốn đại lục thần giới hầu như đông tới ngàn vạn người đến ven đường theo dõi cơ sở ngầm rộng khắp.

Mười năm Dương Thiên Vấn ở Đan Khí tông Huyền Hỏa động thiên suốt mười năm thời gian. Mười năm khổ tu Dương Thiên Vấn đã lại tiến thêm một bước thoải mái vượt qua Hợp Thể đỉnh phong bước vào hàng ngũ Độ Kiếp kỳ. Phải biết rằng Độ Kiếp kỳ chính là một cái thời gian tương đối đặc thù. Cái thời kì này là quá trình từ lượng biến đạt tới chất biến, một lần thiên kiếp một lần so với một lần cường đại hơn, mà vượt qua mỗi một lần thiên kiếp pháp lực cùng thực lực tu sĩ sẽ tăng lên một cái độ cao. Không vượt qua hoặc là chết ở dưới thiên kiếp thần hình đều hủy diệt. Sớm có Tán tiên chuẩn bị có thể binh giải nhục thân tu.

Mà tu sĩ vượt qua một lần thiên kiếp thực lực của hắn tương đương với Tán tiên giữa nhị kiếp tới nhất kiếp.

Tu sĩ vượt qua hai lần thiên kiếp thực lực của hắn tương đương với giữa Tán tiên tứ kiếp tới ngũ kiếp.

Vượt qua một lần thiên kiếp đó chính là Đại Thừa kỳ tu sĩ. Tu sĩ cấp bậc này bình thường là sẽ không ra tay. Bọn họ ở Tu Chân Giới thời gian nán lại có hạn, tùy thời có thể phi thăng. Thực lực bọn họ tương đương lục kiếp Tán tiên.

Mà Tán tiên thất kiếp trở lên đã tương đối lợi hại. Cửu kiếp Tán tiên càng là có thể so với Kim tiên bình thường.

Chẳng qua Tu Chân Giới hiện nay, cửu kiếp Tán tiên hầu như không có, chính là có cũng tìm không thấy, ai cũng không biết bọn họ tránh ở nơi nào chuẩn bị một lần thiên kiếp cuối cùng.

Một lần này Đan Khí tông dùng vô thượng tiên đan tiên khí mời chào một đám Tán tiên đại khái có nhiều tới hai mươi mấy người. Những Tán tiên này đều là lấy danh cung phụng nán lại ở sơn môn Đan Khí tông; Bình thường không có việc gì tu luyện, lúc có chuyện lớn bọn họ là phải ra mặt.

Chẳng qua lấy năng lực phòng ngự của sơn môn Đan Khí tông đến xem, những Tán tiên này tác dụng uy hiếp lớn hơn tác dụng thực tế.

Bế quan bí thất của Dương Thiên Vấn mở ra, bên ngoài nhận được tin tức hai người Trương Linh Phượng và Quan Bình tới, vẻ mặt cung kính chờ ở ngoài cửa.

"Các ngươi gần đây tra chuyện bên ngoài thế nào?" Dương Thiên Vấn bế quan gần bảy năm mới phá tan Độ Kiếp kỳ, lập tức liền phải độ kiếp. Dương Thiên Vấn có thể cảm giác được thiên kiếp sẽ ở một lúc sau buông xuống.

Chẳng qua Dương Thiên Vấn một chút cũng không lo lắng. Thiên kiếp có lẽ cường đại, nhưng ở trong mắt Dương Thiên Vấn loại người độ quen thiên kiếp này thật sự không tính là cái gì. Đương nhiên Độ Kiếp kỳ phi thăng một kiếp Dương Thiên Vấn lại là chưa từng thử qua. Dương Thiên Vấn trước kia thử là Kim đan cửu chuyển thiên kiếp. Hai cái có chỗ tương tự, cũng có chỗ khác nhau.

"Hồi bẩm chủ thượng, tạm thời còn chưa có tin tức." Trương Linh Phượng thấp thỏm bất an trả lời.

"Ừm, tiếp tục tra thêm, ra sức tra. Ta muốn mau chóng biết được kết quả." Dương Thiên Vấn cũng không cuống quít, cũng không trách thuộc hạ, cũng biết bọn họ đã hết sức rồi.

"Đa tạ chủ thân thông cảm." Trương Linh Phượng vô cùng cảm động ứng tiếng nói.

Nhưng vào lúc này, bóng người Công Tôn Nhị bổ nhào tới, lập tức liền nhào vào trong lòng Dương Thiên Vấn.

"Sư phụ ngài bế quan một lần chính là bảy năm, con rất nhớ ngài.".

Bảy năm trước đều là Dương Thiên Vấn dạy Công Tôn Nhị tu luyện, thường thường bồi nàng xuống núi chơi, hoặc là bồi nàng ở các nơi thế tục du lãm, hoặc là đi bộ lên núi, cho nàng đủ quan tâm cùng trân trọng.

Điều này làm cho từ nhỏ mất đi tình thương của cha Công Tôn Nhị từ chỗ sâu trong lòng đem Dương Thiên Vấn dần dần coi là phụ thân của mình. Sư phụ sư phụ đã có một cái phụ" Tự nói đúng là sư tức là phụ phụ tức là sư.

"Bảy năm không gặp, tiểu nha đầu lớn lên cũng càng duyên dáng rồi." Dương Thiên Vấn yêu thương vỗ đầu Công Tôn Nhị từ ái cười nói.

"Sư phụ người ta làm ngươi thất vọng rồi. Ngươi bế quan bảy năm đã đột phá đến Độ Kiếp kỳ, nhưng ta vẫn chưa thuận lợi ngưng kết Kim đan." Công Tôn Nhị cắn môi vẻ mặt điềm đạm bộ dáng đáng yêu, mặc cho ai nhìn cũng sẽ đau lòng.

Dục tốc thì bất đạt ; Ngươi cùng sư phụ ta so sánh, đương nhiên không được. So với trong bạn cùng lứa tuổi của ngươi, đã rất không tệ rồi." Tươi cười trên mặt Dương Thiên Vấn không thay đổi trả lời. Lúc tu luyện phải tránh không nên nóng vội, tĩnh tâm bình khí cảm ngộ thiên địa tự nhiên. Ngươi lúc nào có thể đạt tới cảnh giới thiên nhân hợp nhất vô ngã có ta kia, ngươi tu luyện sẽ mau hơn.".

Công Tôn Nhị cái hiểu cái không gật gật đầu suy nghĩ một lát mới mở miệng nói: "Nhị Nhi hiểu rồi.".

Dương Thiên Vấn nhẹ nhàng buông Công Tôn Nhị ra, ** đãi nói: "Chuẩn bị một chỗ, ta muốn độ thiên kiếp. Hai người các ngươi che chở Nhị Nhi ở một bên theo dõi, nhớ bảo hộ nàng an toàn, đừng cho nàng bị thiên kiếp lan đến gần, lại càng không cho phép nàng quá tiếp cận.".

Công Tôn Nhị nghe xong con mắt sáng lên. Mấy năm qua trừ tu luyện, nàng còn đọc rất nhiều điển tịch, đã sớm không phải tiểu cô nương mười năm trước cái gì cũng không hiểu kia. Nàng cũng là từ trên một khối vương giản nào đó nhìn thấy, theo dõi người khác độ kiếp có trợ giúp mình tu luyện lại có thể từ trong đó tham khảo. Chỉ là người khác độ kiếp kiêng kị nhất có người ở bên người, cho nên loại cơ hội này cũng không phải là lúc nào cũng có. Vốn người độ kiếp thì ít, lại có 99% người không cho người khác ở một bên theo dõi, vậy càng là khó gặp một lần.

"Sư phụ, ta có thể tìm mẹ ta đến không?" Công Tôn Nhị vẻ mặt hoảng sợ hỏi.

Dương Thiên Vấn nhẹ nhàng vỗ đầu Công Tôn Nhị một cái, yêu thương cười nói: "Ngươi quỷ linh tinh này, đánh chủ ý gì ta không biết sao. Ngươi đã hiếu thuận như thế, vậy sư phụ đương nhiên sẽ thành toàn ngươi.".

"Ôi, sư phụ thật tốt. Vậy ta liền đi thông báo mẫu thân." Công Tôn Nhị sôi nổi rời khỏi, xem ra có vẻ phi thường vui vẻ.

Dương Thiên Vấn vẻ mặt tươi cười, sau khi nhìn theo bóng người Công Tôn Nhị biến mất mới thu hồi tươi cười hỏi: "Trong dãy núi tám trăm dặm này trận pháp như rừng, tựa như không có nơi độ kiếp. Thiên kiếp của bổn tọa còn hơn hai canh giờ thì mới hạ xuống. Các ngươi chọn được chỗ hay chưa.".

"Hồi bẩm chủ thượng, vấn đề này sớm ở trước khi thuộc hạ bố trí trận pháp đã cân nhắc đến. Cách nơi đây về phía tây sáu trăm dặm, nơi đó trong phạm vi ngũ phong; Thuộc hạ chuyên môn độc lập ra dùng cho tu sĩ trong tông độ kiếp; Vô luận là Tán tiên kiếp hay là thiên kiếp của tu sĩ đều không có vấn đề. Ở nơi đó độ kiếp sẽ không ảnh hưởng đến trận pháp phòng ngự bên ngoài." Quan Bình đứng dậy trả lời. Hắn là tổng thiết kế sư hệ thống phòng ngự của sơn môn, tự nhiên có quyền uy nói lời này nhất.

"Rất tốt, cân nhắc tương đối chu đáo." Dương Thiên Vấn rất hài lòng. Năm đó thần niệm của mình hạ giới, phát triển Thiên Võng vì quảng chuyết nhân tài, vì trận chiến tương lai của thần giới bố cục, xem ra năm đó mình thật là làm, nếu nhân tài bậc này trong Thiên Võng chỗ nào cũng có, vậy Thiên Võng muốn không lớn mạnh cũng không có khả năng.

Vậy mà là một cái bình đài, hơn nữa còn tạo hình kinh nhân, dọn trống ra một khu đất trống phạm vi gần mười dặm, ở trong mảnh đất trống này đủ để bố trí một cái phòng ngự đại trận.

Dương Thiên Vấn không bố trí đại trận, cũng không thi triển bất cứ thủ đoạn phòng ngự nào, chỉ lẳng lặng như vậy đứng ở nơi đây chờ đợi thiên kiếp tiến đến.

Mẹ con Trình thị rời xa Dương Thiên Vấn gần hai mươi dặm. May mắn nơi đây trống trải, mọi người đều là người tu hành có thể nhìn phi thường rõ ràng.

Mà Trương Linh Phượng cùng Quan Bình dẫn hai nhân viên chiến đấu khác của Thiên Võng phân tán ở xung quanh thủ hộ toàn bộ khu đất trống độ kiếp, mà Trương Linh Phượng thì là canh giữ ở bên người mẹ con Trình thị, chăm sóc hai người an toàn.

Thời gian từng phút từng giây trôi qua. Mảnh đất trống này tỏ ra phi thường, im lặng đến chỉ có thể nghe được tiếng gió thổi qua sa sa, thường thường từ xa xa truyền đến một hai tiếng chim hót.

Theo thời gian chuyển dời, khoảng cách tiếng chim hót truyền đến càng lúc càng dài, cuối cùng trực tiếp biến mất. Các động vật có bản năng, chúng nó theo bản năng cảm giác được tai nạn cùng nguy hiểm sắp sửa tiến đến, cho nên rời xa nơi đây trước.

Trên bầu trời, thiên kiếp của thiên đạo quy tắc buông xuống kia chính là hình thức biểu hiện của thiên đạo quy tắc. Nó là dựa theo quy tắc đến khảo nghiệm người tu hành. Người có thể thông qua phi thăng tiên giới cho tới bây giờ có thể trường sinh bất lão, cùng nhật nguyệt đồng thọ, người thất bại sẽ bị thiên đạo vô tình đào thải.

Dương Thiên Vấn nhìn chằm chằm mây thiên kiếp, chỉ liếc một cái đã nhìn ra thiên kiếp này không phải lôi kiếp mà là Âm Dương Song Kiếp. Loại thiên kiếp này; Cung động trong thiên địa âm dương lực dương lực hóa thành chúc tật chân hỏa, đốt cháy tất cả thế gian. Âm lực hóa thành nhất ngột trọng thủy, hàn khí bức người khiến người ta cảm thấy lạnh lẽo.

Ở dưới thiên kiếp bậc này không có khả năng binh giải chuyển tu Tán tiên; Cho dù ngươi đã làm tốt tất cả chuẩn bị binh giải trùng tu, nhưng ở trước mặt âm dương kiếp lại là không có bất cứ tác dụng gì.

Xú danh của Âm Dương Song Kiếp rõ ràng có tiếng đuổi tận giết tuyệt. Gặp loại thiên kiếp này chỉ có hai cái khả năng, một cái là vượt qua thiên kiếp, pháp lực tăng vọt, cái thứ hai chính là chết ở dưới kiếp nạn này, tan thành mây khói.

Kiếp nạn này uy lực vô cùng, nhưng sau khi vượt qua chỗ tốt tự nhiên không cần nói cũng biết. Thiên kiếp này đã tên là song kiếp, tự nhiên có một tầng hàm nghĩa khác ở trong đó.

Song kiếp song kiếp, tên cổ tư nghị nó bao hàm hai thiên kiếp. Nói cách khác, chỉ cần vượt qua một kiếp này liền tương đương với vượt qua hai lần thiên kiếp. Độ Kiếp kỳ không có cảnh giới phân chia rõ ràng, đều là lấy số lần vượt qua thiên kiếp đến hoa tập tiến vào Độ Kiếp kỳ. Chưa vượt qua một lần thiên kiếp được xưng là Độ Kiếp sơ kì, vượt qua một lần thiên kiếp chính là Độ Kiếp trung kỳ, vượt qua hai lần thiên kiếp chính là Độ Kiếp hậu kỳ, vượt qua một lần thiên kiếp nữa chính là Đại Thừa kỳ.

Nói cách khác nếu Dương Thiên Vấn vượt qua Âm Dương Song Kiếp liền tương đương với vượt qua hai lần thiên kiếp, tu vi sẽ tăng tới Độ Kiếp hậu kỳ, thực lực sẽ trở nên càng cường đại hơn.

Âm Dương Song Kiếp xuất hiện phi thường không có quy luật. Có khả năng lần đầu tiên thiên kiếp xuất hiện cũng có khả năng lần thứ hai thiên kiếp xuất hiện. Kém nhất chính là lần đầu tiên thiên kiếp xuất hiện vậy cũng liền xui xẻo rồi. người độ kiếp tương đương với phải độ bốn lần thiên kiếp bình thường, loại tình huống này chỉ cần vượt qua liền có thể lập tức phi thăng. Hơn nữa sau khi phi thăng tiên giới tức khắc trở thành Kim tiên.

Thiên đạo là công bằng là vô tư. Nó đánh xuống thiên kiếp khảo nghiệm chúng sinh trả giá bao nhiêu cố gắng sẽ có bấy nhiêu hồi báo.

Dương Thiên Vấn vượt qua chín lần thiên kiếp đó là Kim đan cửu chuyển khảo nghiệm cửu kiếp đan thành, nhưng mỗi một kiếp đều có tích tụ nhưng chưa bao giờ sẽ xuất hiện hai lần thiên kiếp cộng lại một chỗ đồng thời hạ xuống giống như hôm nay. Vậy có chút làm cho người ta buồn bực. Dương Thiên Vấn cảm giác đây không lẽ là thiên đạo đang chơi xấu. Người ta độ kiếp chỉ sợ ngàn lần cũng không nhất định xuất hiện một lần loại thiên kiếp này, đến lượt mình thì lại ra cái này.

Nhưng mà chẳng phải cuối cùng vẫn phải vượt qua hay sao.

860. Chương 861: Thoải Mái

Quyển 11: Chúa tể

Chương 861: Thoải mái

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Oán giận thì oán giận, thiên kiếp này vẫn là phải qua.

Dương Thiên Vấn độ kiếp cùng người khác khác nhau, những người độ kiếp kia, không một ai không phải là dùng pháp bảo, trận pháp đến ngạnh kháng (cứng rắn chống lại). Mà Dương Thiên Vấn bản thể ý thức Thái Ất Kim Tiên như vậy hạ phàm, đã sớm thấy được đạo cảnh, ở trong mắt Dương Thiên Vấn, thiên kiếp không đáng sợ, đáng sợ là thiên đạo sau lưng thiên kiếp.

Âm Dương Song Kiếp tuy là hai lần thiên kiếp cộng lại một chỗ, nhưng cũng chỉ có thể làm cho Dương Thiên Vấn buồn bực một chút, chẳng qua tốn nhiều một phen tay chân mà thôi.

Thiên kiếp kiếp vân quỷ dị từ một đám, chia làm hai đám, một đám đỏ, một đám lam, vẫn ở bầu trời không ngừng xoay tròn, từ phía dưới hướng lên trên xem, giống như một cái đồ án Thái Cực thật lớn.

Dương Thiên Vấn mở ra hai tay, đột nhiên nhấc một cái, trong hư không tổng cộng xuất hiện ba mươi sáu cái khí xoáy tụ, ba mươi sáu cái khí xoáy tụ ở nháy mắt biến thành ba mươi sáu thanh trường kiếm hữu hình vô chất, mỗi một thanh kiếm đều là chỉ có mũi kiếm, không có chuôi kiếm, nhìn qua bán trong suốt, trong suốt vô cùng.

Nhưng vào lúc này, một đoàn thiên hỏa tụ hợp thành cầu hạ xuống, lao thẳng tới đỉnh đầu Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn ngẩng đầu, tay phải làm kiếm chỉ, vừa chỉ bên người một thanh trong ba mươi sáu thanh hữu hình kiếm khí, hướng lên trên vung tay, bị điểm trúng đạo kiếm khí này nhất thời bay về phía không trung, gào thét đón nhận quả cầu lửa kia, kiếm khí đâm vào quả cầu lửa, đột nhiên vỡ ra, đem quả cầu lửa này phá vỡ, biến mất không dấu vết.

Dương Thiên Vấn hài lòng gật gật đầu, không tồi, quả nhiên như thế, kiếm khí của mình thật có thể đủ phá vỡ chúc tật thiên hỏa, như vậy kiếp nạn này không đáng lo.

Ngay sau đó, trong một mảng kiếp vân màu lam khác, tan xuống nhất nguyên trọng thủy, Dương Thiên Vấn lại giở lại mánh cũ, chỉ một đạo kiếm khí bắn ra ngoài.

Nhưng một lần này lại là mất linh, kiếm khí đã phá ra nhất nguyên trọng thủy, nhưng chính cái gọi là rút đao chém xuống nước, nước càng chảy. Kiếm khí quả thật đã phá ra nhất nguyên trọng thủy, hơn nữa cả đạo kiếm khí nổ tung ra, nhưng cũng chỉ là làm cho nhất nguyên trọng thủy mở ra bốn phía, không tiêu giảm bao nhiêu.

Dương Thiên Vấn thấy vậy, không hoảng hốt, cái này cũng sớm ở trong dự kiến. Hai tay Dương Thiên Vấn kết ấn, trong ba mươi bốn đạo kiếm khí còn thừa bay ra sáu đạo, kết thành một bức màn kiếm, hình thành dạng xòe ô, đem nhất nguyên trọng thủy cản lại, hơn nữa khai thông tới bốn phía. Xung quanh nơi Dương Thiên Vấn đứng bị nhất nguyên trọng thủy phóng ra hàn khí đông lại.

Dương Thiên Vấn nhìn thấy da đầu cũng có chút run lên, nếu thực bị nó dính vào, khối nhục thân này khẳng định phế đi, bản thể ý thức có thể trở về, nhưng khối thần niệm hóa thân này khẳng định xong đời–.

Nhất nguyên trọng thủy, chuyển đông lạnh nhục thân nguyên thần tu sĩ, chỉ cần dính một chút, tuyệt đối chịu không nổi, nhưng lại không đông lạnh được ý thức của một tên Thái Ất Kim Tiên, cho nên Dương Thiên Vấn cũng không phải quá sợ hãi.

Chẳng qua suy nghĩ cho đại cục, Dương Thiên Vấn cũng sẽ không để cho nó dính vào người, bởi vì nếu bản thể ý thức trở lại thần giới, muốn hạ giới lần nữa thì không thể. Bởi vì một giới này đã bị mười hai gã thần hoàng hợp lực che dấu, một mình Dương Thiên Vấn không có bản lãnh có thể không kinh động những thần hoàng này lại để cho ý thức hạ giới lần nữa.

Kế tiếp, Dương Thiên Vấn cũng liền không thoải mái như vậy, vô số thiên hỏa cùng nhất nguyên trọng thủy, giống như không cần tiền, điên cuồng mà hướng trên đầu Dương Thiên Vấn nện. Dương Thiên Vấn ứng phó có chút thất thố, ba mươi sáu đạo kiếm khí, chỉ là chống đỡ hai ba đợt mà thôi, Dương Thiên Vấn lại tụ tập ba trăm sáu mươi, ba ngàn sáu trăm, ba vạn sáu ngàn đạo kiếm khí, lấy công đối công, là dùng vô số hữu hình kiếm khí, cùng Âm Dương Song Kiếp đấu đến sinh động.

Ở xa xa theo dõi đám người mẹ con Trình thị, Trương Linh Phượng, Quan Bình, là xem đến trợn mắt há hốc mồm.

Không sai, pháp lực Dương Thiên Vấn hiện tại quả thật phi thường thấp, nhưng thần thông biểu hiện ra ngoài này lại tuyệt đối là thần thông thượng thừa, không phải Tu Chân Giới có khả năng nhìn thấy, cho dù là ở tiên giới cũng không nhất định có thể nhìn thấy. Hai người Trương Linh Phượng cùng Quan Bình, nhãn lực vẫn là có, mắt không chớp một cái, muốn từ trong đó lĩnh ngộ một ít thần thông của thần giới.

Mà tầm mắt mẹ con Trình thị thì thấp hơn không chỉ một cái cấp bậc, vẫn coi như là biết hàng, tương tự nhìn không dời mắt. Trình Nghi Tuyết là tới theo dõi độ kiếp, để về sau lúc mình độ kiếp có cái tham khảo, nhưng hiện tại gặp phải Âm Dương Song Kiếp, Trình Nghi Tuyết tự hỏi mình về sau là có khả năng đụng

phải nó hay không, cho nên cảm giác có chút đáng tiếc, nhưng cái tràng diện độ kiếp này quả thật quá rung động. Có người vậy mà có thể sức một người, không cần bất cứ pháp bảo nào cùng thiên kiếp cứng đối cứng, lấy công đối công.

Chỉ có hai chữ có thể hình dung: "Cường đại!" Bốn chữ: "Vô cùng cường đại!".

Mà Công Tôn Nhị, một tu sĩ cấp thấp Giả Đan kì, càng không thể nhìn ra trò gì, chỉ có thể cảm giác được thiên địa chi uy vĩ đại cùng mênh mông. Cái này đối với nàng về sau tu hành có lợi ích nhất định, bởi vì chỉ có hiểu biết được thiên địa vĩ đại cùng mênh mông, mới có thể càng thêm chính xác nhận thức được bản thân nhỏ bé, cũng sẽ càng thêm cố gắng tu hành, mà sẽ không tự cao tự đại –.

"Vạn kiếm quy tông!" Dương Thiên Vấn đột nhiên hét lớn một tiếng, trong hư không lại chợt xuất hiện ra mấy vạn đạo hữu hình kiếm khí, hóa thành gió lốc kiếm khí, chống đỡ Âm Dương Song Kiếp tấn công cùng rửa tội.

Đây cũng chính là Dương Thiên Vấn mới nhìn thấy nhẹ nhàng như vậy, đổi làm một Độ Kiếp hậu kỳ tu sĩ đến, cũng tuyệt đối không thoải mái như vậy. Không nên quên, Dương Thiên Vấn từ đầu tới cuối đều chưa từng vận dụng phòng ngự pháp bảo.

Thật ra, Dương Thiên Vấn ở mặt ngoài thoạt nhìn là thoải mái, nhưng trên thực tế, hắn tiêu hao cũng không nhỏ, nếu không có phép Khí Hải Nạp Huyệt của Tự Tại Đại Đạo, sợ là Dương Thiên Vấn đã sớm không theo kịp loại tiêu hao này. Không sai, kiếm khí của Dương Thiên Vấn là lấy một phần sức bản thân, điều động chín phần lực bên ngoài ngưng tụ mà thành, mặc dù có hình vô chất, nhưng uy lực khôn cùng, không gì không phá được, nhưng cũng tính là một phần của bản thân, cũng là cần dùng sức, sau khi nhiều cũng tiêu hao khổng lồ vô cùng như cũ. Giống Dương Thiên Vấn như vậy, lấy hữu hình kiếm khí hình thành kiếm khí gió lốc, vạn kiếm quy tông, thoải mái chống đỡ Âm Dương Song Kiếp, cái này đủ để ghi vào sử sách.

Ngàn vạn đạo kiếm khí tiêu hao, sợ là chỉ Dương Thiên Vấn tên biến thái này mới có thể chống đỡ được.

Dù sao Trương Linh Phượng cùng Quan Bình hai Kim Tiên thượng giới là xem đến sắc mặt trắng bệch, tiêu hao như vậy, tính cũng tính ra được, cho dù bọn họ là tiên nhân cũng không chống đỡ được một giờ ba khắc, mà Dương Thiên Vấn đến bây giờ mới thôi đã chống đỡ một canh giờ rưỡi.

Trong lòng hai người vốn đã đối với Dương Thiên Vấn sùng kính vô cùng, hiện tại thấy một màn như vậy, càng là vô cùng kiên định tín ngưỡng của mình. Chủ thượng thần uy mênh mông cuồn cuộn, pháp lực vô biên!

Chung quanh Dương Thiên Vấn đều có vô số kiếm khí, ở sau khi không ngừng ngưng tụ, gia nhập hàng ngũ đối kháng thiên kiếp, một thân pháp lực hùng hậu vô cùng của Dương Thiên Vấn cũng đang nhanh chóng giảm bớt. Dương Thiên Vấn không thể không thừa dịp có thể thở gấp một hơi, ăn vào kim đan khôi phục pháp lực, một viên Kim đan khôi phục cấp bậc bát luyện sau khi ăn vào, Dương Thiên Vấn mới có thể không có nỗi lo về sau chống ngàn vạn đạo kiếm khí này tiêu hao.

Dương Thiên Vấn không ngừng ngưng tụ kiếm khí, không ngừng chỉ huy kiếm khí cùng thiên kiếp chống lại, lấy công đối công, tại trong quá trình này, Dương Thiên Vấn lĩnh ngộ cùng nắm chắc đối với kiếm đạo đều tăng lên rất nhiều. Dương Thiên Vấn có thể kĩ càng khống chế mỗi một đạo kiếm khí, lực lượng bản thân kiếm khí nhiều cùng ít, chỉ ở một ý niệm của Dương Thiên Vấn mà thôi.

Ở sau khi không lo lắng vấn đề tiêu hao, độ loại Âm Dương Song Kiếp này cũng coi như một loại tu luyện. Hơn nữa loại tu luyện này phi thường hữu hiệu. Âm Dương Song Kiếp không phải hư danh, ở dưới áp lực cường đại của nó, kiếm thuật của Dương Thiên Vấn không tiến bộ thì sẽ có nguy hiểm tính mạng, tu luyện như vậy tự nhiên so với tu luyện bình thường nhanh hơn nhiều –.

Hơn nữa Dương Thiên Vấn vốn là thần vương thượng giới hạ phàm, năng lực lĩnh ngộ không phải bình thường, tầm mắt vốn đã cao, tốc độ tiến bộ càng là nhanh càng nhanh hơn.

Thời gian tiếp tục chuyển dời, ba canh giờ sau. Âm Dương Song Kiếp rốt cuộc vẫn là không thể tiêu hao được chân nguyên hùng hậu vô cùng của Dương Thiên Vấn, ở dưới vô số kiếm khí dần dần tiêu tan.

Kiếp vân thối lui, một cột sáng từ trên trời giáng xuống, rót vào trong cơ thể Dương Thiên Vấn, Dương Thiên Vấn nhanh chóng đem đạo tiên quang này dẫn vào trong cơ thể, đem khối nhục thân này dùng tiên quang rèn luyện một lần, tuy tiên quang chỉ kéo dài hơn mười giây, nhưng làm cho Dương Thiên Vấn lấy bí pháp đem nhục thân luyện thành bán tiên thể, thực lực trên chỉnh thể tăng vọt hai cái cảnh giới nhỏ, đạt tới Độ Kiếp hậu kỳ.

Toàn thân dư thừa chân nguyên, làm cho tiêu hao lúc trước của Dương Thiên Vấn tạo thành cảm giác mệt nhọc trở thành hư không.

Kiếp vân tan đi, thiên kiếp đã kết thúc, Dương Thiên Vấn nhìn qua phi thường thoải mái thuận lợi vượt qua thiên kiếp.

Đám người Trương Linh Phượng tụ tập lại. Trương Linh Phượng cùng Quan Bình, mắt mang vẻ sùng bái, cung kính hành lễ nói: "Chúc mừng chủ thượng thuận lợi độ kiếp. Thần uy của chủ thượng, thật sự là làm cho thuộc hạ bội phục.".

"Sư phụ thật lợi hại, vậy mà cùng thiên kiếp đối chọi hơn bốn canh giờ, thật mạnh!" Công Tôn Nhị cũng là vẻ mặt sùng bái mở miệng nói.

Cảm xúc của Trình Nghi Tuyết là sâu nhất. Mười năm trước, Dương Thiên Vấn vẫn là Hợp Thể hậu kỳ, mười năm sau, Dương Thiên Vấn vượt qua Âm Dương Song Kiếp trong truyền thuyết, trở thành cường giả Độ Kiếp hậu kỳ. Cường giả cấp bậc này, ở Tu Chân Giới tuyệt đối không nhiều, so với mấy ngàn vạn người tu chân mà nói, Độ Kiếp kỳ tu sĩ, tuyệt đối sẽ không tới trăm! Mà Dương Thiên Vấn mười năm liền vượt một cái cảnh giới lớn, cái này quả thực quá thần kỳ, quá làm cho người ta khó có thể tin.

"Dương tiên sinh quả nhiên là pháp lực thông thiên, thiếp thân vẫn là lần đầu tiên thấy người độ kiếp như vậy, thiếp thân thật sự là bội phục không thôi." Trình Nghi Tuyết vẻ mặt chân thành bội phục nói –.

Dương Thiên Vấn độ xong thiên kiếp, lại khôi phục cuộc sống trước kia, bắt đầu dạy Công Tôn Nhị luyện đan tập đạo. Đương nhiên, đan đạo chi pháp, không am hiểu tranh đấu, như vậy là không được, chẳng qua Công Tôn Nhị đối với pháp môn còn lại không ham thích, Dương Thiên Vấn cũng không miễn cưỡng.

Ba tháng sau, Dương Thiên Vấn vẫn là chậm rãi dạy một ít pháp môn ở ngoài đan đạo cho Công Tôn Nhị, sau đó làm cho nàng luyện tập quen thuộc. Một ngày này, Dương Thiên Vấn gọi Công Tôn Nhị tới, lời nói thấm thía nói: "Cuộc đời ngươi lịch duyệt vẫn là quá ít, có lẽ đây là nguyên nhân ngươi vẫn kẹt ở Giả Đan kì, không có cách nào Kết Đan, cho nên, vi sư tính cho ngươi xuống núi du lịch một phen, ngươi là một mình xuống núi, hay là cùng đệ tử Đan Khí tông xuống núi luyện lịch cùng nhau xuống núi?".

Công Tôn Nhị nghe xong mắt sáng lên, lập tức cao hứng hỏi: "Sư phụ, ngươi thật muốn để cho ta xuống núi lịch lãm?".

"Ừm, ngươi tiếp tục nán lại trên núi, chỉ sợ khổ tu năm mươi năm cũng không đột phá đến Kim Đan kỳ, cho nên vi sư cho ngươi xuống núi, làm tán tu lịch lãm. Ngươi ý kiến sao, ngươi là muốn ở lại trên núi khổ tu, hay là xuống núi lịch lãm?" Dương Thiên Vấn gật gật đầu, khẳng định nói.

"Sư phụ, ta muốn xuống núi, chỉ là ta có chút không bỏ được sư phụ cùng mẹ." Công Tôn Nhị khó xử trả lời.

"Tự ngươi làm quyết định đi." Dương Thiên Vấn không bao nhiêu cái gì, chỉ là để cho tự nàng lựa chọn.

Công Tôn Nhị có chút mao thuẫn tự hỏi một hồi lâu, mới ngẩng đầu lên, gật đầu đáp: "Sư phụ, ta muốn xuống núi lịch lãm, không đột phá Kim Đan kỳ, tuyệt không về núi.".

Mặt Dương Thiên Vấn mang mỉm cười gật đầu nói: "Tốt lắm, dưới núi đường đời hiểm ác, ngươi phải cẩn thận một chút, vi sư là sẽ không cho ngươi bất cứ giúp đỡ gì, ngươi cần cẩn thận một chút. Còn nhớ vi sư cho ngươi bài học đầu tiên cùng thứ hai không?".

"Nhị Nhi không dám quên, bài thứ nhất, lòng hại người không thể có, lòng đề phòng người không thể không có. Bài thứ hai, nhổ cỏ cần trừ tận gốc, trừ ác phải trừ hết." Công Tôn Nhị trả lời.

"Tốt lắm, ngươi thu thập một chút, nhận bát trăm linh thạch, sau khi cùng mẫu thân ngươi cáo biệt liền tự xuống núi đi, vi sư sẽ không tiễn ngươi." Dương Thiên Vấn vui mừng cười nói. Không trải qua mưa gió, sao

gặp được cầu vồng? Chưa trải qua thế tục tẩy rửa, làm sao bàn tới tu chân?–.

Tu chân tu là nhập thế, hay là xuất thế, đều không có một cái định luận, nhưng Dương Thiên Vấn vẫn là cho rằng, nhập thế so với xuất thế càng khó hơn. Hồng trần ba ngàn trượng, chính là một cái chảo nhuộm siêu cấp lớn, ngươi có thể nhảy vào, còn có thể hoàn hảo không tổn hao gì nhảy ra, vậy đại biểu ngươi có đại nghị lực đại trí tuệ.

Khảo nghiệm thu đồ đệ của Dương Thiên Vấn, thật ra hiện tại mới bắt đầu!

Dương Thiên Vấn thật là rất thưởng thức Công Tôn Nhị, hơn nữa rất trân trọng nàng, nhưng cái này tuyệt đối không phải cưng chiều, tuyệt đối không phải trân trọng mù quáng. Dương Thiên Vấn thu đồ đệ, trừ thuận mắt, cũng phải trải qua tầng tầng khảo nghiệm của Dương Thiên Vấn, mà cái hồng trần luyện tâm này, chính là cái khảo nghiệm chính thức thứ nhất của Công Tôn Nhị.

Thông qua lần khảo nghiệm này, như vậy đường tu chân của Công Tôn Nhị liền chính thức bắt đầu, không thông qua, vậy có khả năng vĩnh viễn cũng không về được.

Chỉ tiện uyên ương không tiện tiên, những lời này là bởi con người mà khác nhau, ví dụ như nói Dương Thiên Vấn, đã tiện uyên ương lại tiện tiên, ai quy định không thể có cả cá và tay gấu ? Chỉ cần ngươi có thực lực có quyết đoán, có thể đánh xuyên quy tắc trói buộc.

Suy nghĩ cho tiền đồ ngày sau của Công Tôn Nhị, Dương Thiên Vấn không thể không hung hăng quyết tâm, Dương Thiên Vấn cũng tin tưởng Công Tôn Nhị có thể chống lại hồng trần ba ngàn trượng lịch lãm, thuận lợi đột phá Kim Đan kỳ trở về.

Công Tôn Nhị cùng Trình Nghi Tuyết sau khi cáo biệt, một mình một người xuống núi.

Trình Nghi Tuyết tuy không bỏ được con gái của mình, nhưng nàng cũng biết, tầm quan trọng của xuống núi lịch lãm, năm đó nàng cũng là như vậy. Xuống núi lịch lãm nguy hiểm vẫn là tồn tại, cho nên Trình Nghi Tuyết đem Khô Thanh đan giao cho Công Tôn Nhị mang theo, nói không chừng có thể hữu dụng thì sao?

Dương Thiên Vấn đã chuẩn bị tốt lí do thoái thác ứng phó Trình Nghi Tuyết, nhưng ai nghĩ đến, thẳng đến Công Tôn Nhị xuống núi, nàng cũng chưa tìm đến mình lý luận, hoặc là tới phản đối. Điều này làm cho Dương Thiên Vấn có chút vui mừng lại có chút bội phục, có thể quyết đoán làm việc như thế, cũng khó trách nàng có thể tu luyện đến Hợp Thể kì –.

Công Tôn Nhị ở trong Đan Khí tông nhận tám trăm linh thạch liền đi xuống núi. Công Tôn Nhị xuống núi chưa bao lâu, Trương Linh Phượng liền tìm tới, điều này làm cho Dương Thiên Vấn có vài phần ngoài ý muốn, vốn cho rằng tới trước nên là Trình Nghi Tuyết mới đúng, không ngờ Trương Linh Phượng người ngoài cuộc này, trái lại là người thứ nhất tìm tới.

"Tham kiến chủ thượng, chủ thượng vạn phúc." Trương Linh Phượng làm một cái lễ nửa người.

"Ừm, có chuyện gì?" Dương Thiên Vấn liếc Trương Linh Phượng một cái, thản nhiên hỏi.

"Chủ thượng, Công Tôn cô nương xuống núi, có phải cần thuộc hạ an bài người âm thầm bảo hộ nàng hay không?" Trương Linh Phượng cũng không dám làm chủ lung tung, vẫn là muốn hỏi qua nói sau. Chẳng may làm sai, vậy nàng cũng liền hai mặt không phải người, loại sai lầm này, coi khôn khéo của nàng là sẽ không phạm phải. Tuy lỗ mãng đến hỏi chuyện không phải của mình có chút vượt quyền, nhưng nàng vẫn là chạy tới hỏi.

"Không cần, chỉ cần điều tra rõ hành tung của nàng là được rồi, về phần cái khác, ngươi không cần nhúng tay quá nhiều, học hỏi kinh nghiệm, lịch lãm như thế nào? Chim non chung quy sẽ giương cánh, không để tự nàng xông pha một lần, chỉ sợ vĩnh viễn cũng không lớn." Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu mở miệng nói, nhưng lời lại không có nói gắt gao, chỉ nói không nên nhúng tay quá nhiều, không nói không được nhúng tay.

Mà Trương Linh Phượng băng tuyết thông minh, nghe ra một tầng hàm nghĩa khác trong lời nói của Dương Thiên Vấn, cũng liền không có hỏi nhiều, đang muốn cáo từ rời đi.

"Đúng rồi, chuyện tấm bia đá, cùng với Trình gia tam thiếu ở đâu, các ngươi tra như thế nào rồi?" Việc riêng tán gẫu xong rồi, nên đến lượt việc công, Dương Thiên Vấn nghiêm túc hỏi.

"Bọn thuộc hạ làm việc bất lợi, hai bên này đều chưa có bất cứ tiến triển gì, manh mối tựa như toàn chặt đứt, chẳng qua Hỉ Thước đang bắt tay vào làm một lần nữa tra một lần, tin tưởng sẽ có chút phát hiện." Trương Linh Phượng vẻ mặt ăn năn trả lời.

"Không cần khẩn trương, bổn tọa không phải người cứng nhắc như vậy, bổn tọa cũng biết hai chuyện này đều không dễ dàng tra như vậy, chẳng qua, tuyệt đối không thể thả lỏng, cần gia tăng lực lượng điều tra, hiểu chưa?" Dương Thiên Vấn không tức giận, Dương Thiên Vấn đối đãi cấp dưới tuy tỏ ra có chút nghiêm khắc, nhưng lại không phải không thông tình đạt lý.

861. Chương 862: Kiếm Thuật (1-2)

Chương 862: Kiếm thuật (1-2)

Thiên Võng vận hành thao tác đâu vào đấy, toàn bộ mật thám đều đang nghiêm tra hầu như tất cả dấu vết, lấy hy vọng có thể hoàn thành nhiệm vụ bên trên hạ đạt. Hỉ Thước làm tổng quản ngành tình báo một giới này, tự nhiên là bận đến chân không chạm đất, mỗi ngày phải phân tích lượng lớn tình báo, tìm ra liên hệ giữa chúng nó, cái này cũng không phải là người bình thường có thể làm được. Thiên Võng từ trên nền tảng vẫn là một cái tổ chức tình báo, cho nên chú trọng nhất bồi dưỡng nhân viên tình báo.

Bọn họ phải học biết phân biệt cùng sàng chọn tình báo hữu dụng cùng vô dụng, mà người phụ trách thì càng thêm nghiêm khắc, cần lực thấy rõ cùng sức quan sát không phải bình thường, ở trong đủ loại tình báo không liên quan nhau, tìm ra tình báo hữu dụng cùng liên hệ rất nhỏ giấu kín sâu đậm giữa chúng nó, từ đó khêu ra đầy đủ tình báo.

Đây cũng là duyên cớ thượng tầng Thiên Võng vì sao đem Hỉ Thước phái xuống, mà không phải phái nhiều một nhân viên chiến đấu.

Công Tôn Nhị xuống núi lịch lãm, Dương Thiên Vấn quả thật không phái bất cứ cao thủ nào âm thầm bảo hộ bên người, nhưng động hướng của nàng vẫn đều ở dưới Thiên Võng chặt chẽ chú ý. Hỉ Thước tự nhiên sẽ không xuất động cao thủ Thiên Võng giúp nàng làm cái gì, mà là lấy góc độ người đứng xem nhìn Công Tôn Nhị. Thật ra ở trong lòng đám người Trương Linh Phượng, Hỉ Thước, đối với Công Tôn Nhị vẫn là có một tia đố kị cùng hâm mộ, có thể bái Dương Thiên Vấn làm thầy, đây là may mắn cùng phúc khí cỡ nào?

Chỉ sợ tu mười kiếp công đức cũng không có cơ duyên này nhỉ?

Chẳng qua mọi người có duyên pháp của mọi người, người khác hâm mộ như thế nào nữa cũng là hâm mộ không đến.

Công Tôn Nhị xuống núi, không đến năm ngày, liền ở trong lớp trẻ của Tu Chân Giới xông ra một ít tên tuổi, làm một mỹ nữ, lại tinh thông đan đạo, trên đường tu hành môn vị là người sống vô số, công đức vô lượng.

Chỉ là nàng lịch duyệt vẫn là quá nhỏ bé, không biết tài không thể để lộ ra cùng với đạo lý "Mộc tú vu lâm, phong tất xuy chi". Thực lực không đủ, tiềm lực khổng lồ, lại tinh thông đan đạo, lại là thân nữ tử, vô số tu chân gia tộc cùng tu chân tông phái theo dõi nàng, ở Tu Chân Giới lúc này, vô luận là khí sư hay là đan sư đã trên cơ bản bị Đan Khí tông lũng đoạn, vô luận đan sư hay là khí sư đều là tài nguyên khan hiếm của các môn các phái.

Một trận hỗn chiến năm đó, ở dưới hai người Triệu Quảng, Hỉ Thước bày ra, đan sư cùng khí sư bản thân nhất nhị lưu tông môn bồi dưỡng có thể nói là tổn thất hầu như không còn, bao gồm mười một đại tông môn hiện nay trừ Đan Khí tông đều là như thế.

Ngay cả đại tông môn cao cao tại thượng có được tiên nhân chống lưng mười một còn đáng thương như thế, càng đừng nói tiểu tông môn trung hạ tầng. Cho nên Công Tôn Nhị vị luyện đan sư mỹ nữ cứu người vô số này đã sớm bị theo dõi, chỉ là các môn các phái dưới sự liên lụy lẫn nhau, vẫn chưa vận dụng thủ đoạn phi thường.

Một ngày này, Dương Thiên Vấn đang sửa sang lại kiếm đạo bản thân sáng chế, dù sao kiếm đạo chính là mới thành lập, mặc dù có thành tựu, nhưng chút thành tựu này thật sự không coi là cái gì, hiện tại Dương Thiên Vấn liền đang tự hỏi dùng một khí đi ép người, cái này vô hình trung sẽ lãng phí rất nhiều lực lượng.

Thanh âm Trương Linh Phượng truyền tới: "Tham kiến chủ thượng, chủ thượng tử phúc.".

Dương Thiên Vấn mở hai mắt, thản nhiên hỏi: "Chuyện gì?".

"Tin tức về Công Tôn tiểu thư." Trương Linh Phượng trả lời.

"Nói đi, có phải tiểu nha đầu đó gây ra họa gì rồi phải không?" Mấy năm qua, tin tức Công Tôn Nhị ở bên ngoài, Dương Thiên Vấn đều thường xuyên chú ý, nàng ở bên ngoài tặng y thi dược, cứu mạng vô số, thật là công đức vô lượng, một điểm này Dương Thiên Vấn phi thường tán thành, công đức chính là thứ tốt, nhiều một chút không sao.

Chỉ là kinh nghiệm xử lý sự tình của nàng quả thật quá nhỏ bé, chỉ sợ nàng còn chưa biết, đã không hề thiếu ánh mắt tông môn cùng tu chân gia tộc theo dõi nàng.

"Đã xác nhận, có hai mươi hai cái tu chân gia tộc, bốn mươi ba cái tu chân tông môn theo dõi Công Tôn tiểu thư, trong đó tông môn cùng tu chân gia tộc hơn lớn có ba nhà." Trương Linh Phượng gật đầu đáp.

Dương Thiên Vấn có chút ngoài ý muốn nói: "Hơi lớn, lớn bao nhiêu, chẳng lẽ có môn phái nhị lưu trở lên coi trọng nàng một tiểu nha đầu Giả Đan kì?".

"Công Tôn tiểu thư hiện tại quả thật luyện chế không ra đan dược cao cấp, nhưng tiềm lực lại là vô cùng, hiện tại Tu Chân Giới hầu như chín phần đan sư đều bị phái ta lũng đoạn, Công Tôn tiểu thư tự nhiên là đầu cơ kiếm lợi." Trương Linh Phượng lời mang ý cười trả lời.

"Vậy cũng phải, ừm, để cho nàng chịu thiệt chút cũng tốt, vừa xuống núi đã rêu rao như vậy." Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, để cho Công Tôn xuống núi là vì thể nghiệm hồng trần ba ngàn, thể nghiệm nhân gian ấm lạnh, là vì tăng lên tâm cảnh tu vi của nàng, thuận lợi kết thành Kim đan, bước lên đường tu hành, kiên định đường của mình. Nàng trái lại, sau khi xuống núi, vậy mà thiện tâm đại phát, không chút tâm cơ tặng y thi dược nơi nơi, cái này không phải tự tìm phiền toái sao?

"Nay chung quanh Công Tôn tiểu thư chính là tập trung trẻ tuổi tài tuấn của các môn phái các gia tộc, đều muốn ôm mỹ nhân về." Trương Linh Phượng tiếp tục nói.

"Trong cuộc sống có yêu, hận, tham, sân, si bọn thất tình lục dục, người tu hành chúng ta, tuy chủ trương siêu thoát sinh tử luân hồi, theo đuổi vô thượng đại đạo, nhưng cái thất tình lục dục làm người này, vẫn là cần cẩn thận cân nhắc, không tự mình trải qua, lại như thế nào có thể ngộ thiên đạo? Không cần để ý tới, để cho nàng đi thể nghiệm cuộc đời nàng, hảo hảo thoải mái thanh xuân của mình." Dương Thiên Vấn thản nhiên nói.

"Nhưng chủ thượng, nhân gian thất tình lục dục dễ làm cho người ta bị lạc trong đó nhất, không cách nào yên tâm. Cuối cùng ngàn năm tu hành hóa thành hư không, Công Tôn tiểu thư dính đời chưa sâu, chỉ sợ nhất vạn." Trương Linh Phượng quan tâm nói.

"Sư phụ dẫn vào cửa, tu hành ở mọi người, nàng có mật pháp ta truyền nàng trong người, Kim đan tu sĩ bình thường không làm gì được nàng, cho dù là Nguyên Anh kỳ tu sĩ, cũng có thể chạy thoát. Nhưng đủ loại liên quan cuộc sống, đó chính là ta nào có thể dạy, chỉ có tự nàng đi thể hội. Tiền đồ như thế nào, chỉ có dựa vào tự nàng đi nắm giữ, vận mệnh là nắm giữ ở trong tay nàng, không phải trong tay chúng ta. Các ngươi cũng không được can thiệp nhiều hơn, hiểu chưa?" Dương Thiên Vấn thở dài nói.

"Thuộc hạ hiểu rồi." Trương Linh Phượng đáp ứng nói, trong lòng âm thầm thở dài. Tiểu Nhị, còn lại chỉ có xem bản thân ngươi, ngươi cũng đừng cô phụ cái cơ duyên rất lớn này.

"Đúng rồi, thuộc hạ còn có một chuyện bẩm báo." Trương Linh Phượng cũng chưa lui, mà là tiếp tục báo cáo.

"Còn có chuyện gì?" Dương Thiên Vấn vốn tính tiếp tục sửa sang lại kiếm đạo, hoàn thiện kiếm thuật, nghe được Trương Linh Phượng nói, lại quay đầu hỏi.

"Hỉ Thước truyền đến tin tức, nàng đã tìm ra ba người nghi là Trình gia tam thiếu, nhưng đến tột cùng ai mới là Trình gia tam thiếu thật sự, nàng cũng không có cách nào phân biệt ra, cho nên muốn chủ thượng để cho Công Tôn phu nhân kia đi nhận người." Trương Linh Phượng mở miệng nói.

"Ồ? Tìm ra rồi? Đó ngược lại là một cái tin tức không tệ, chẳng qua muốn để cho Trình Nghi Tuyết đi nhận người, chỉ sợ còn phải tự ngươi thương lượng với nàng, bổn tọa không đi." Dương Thiên Vấn không tính toán xen vào, lúc này để cho Trình Nghi Tuyết đi nhận người, sau khi nhận ra được thì sao? Vấn đề này cần Dương Thiên Vấn cẩn thận châm chước một chút.

Trương Linh Phượng cung kính trả lời: "Vâng. Thuộc hạ hiểu, thuộc hạ cáo lui.".

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, phất tay nói: "Trình gia tam thiếu ở đâu nếu đã tìm được, như vậy cách thời hạn đại chiến nghĩ hẳn cũng không xa nữa, phân phó xuống, có thể chuẩn bị chiến tranh rồi.".

"Tuân mệnh, chủ thượng." Trương Linh Phượng có vài phần hưng phấn trả lời.

Hưng phấn? Đúng, không sai, chính là hưng phấn! Thời điểm đại chiến tới gần, chính là đại biểu cho nhiệm vụ sắp hoàn thành, sau khi hoàn thành nhiệm vụ, bọn họ có thể trở về tiên giới, hơn nữa nhiệm vụ lần này thành công, bên trên thưởng chỉ sợ là không thể ít, hơn nữa gần gũi như thế cùng chủ thượng tiếp xúc, về sau phi thăng thần giới, tất nhiên sẽ được trọng dụng, Trương Linh Phượng có thể không hưng phấn sao?

Dương Thiên Vấn lại một lần tuyên bố bế quan, nếu đại chiến sắp tới, Dương Thiên Vấn đối với pháp lực của mình hiện tại vẫn là không đủ hài lòng, ít nhất cũng phải vượt qua lần thiên kiếp thứ ba, thật sự đạt tới Đại Thừa cái cảnh giới này, nhân gian đỉnh phong mới tính là đủ tư cách.

Lấy bản lãnh Dương Thiên Vấn, sau khi vượt qua lần thiên kiếp thứ ba, liền có thể lấy bí thuật trực tiếp ở nhân gian hoá sinh tiên thể, từ tu sĩ Đại Thừa kỳ thế gian, lập tức nhảy vọt thành tiên nhân, không cần phi thăng, có thể trở thành tiên nhân thật sự. Lúc đó chính là khác biệt về chất.

Dương Thiên Vấn sau khi thành tiên, lấy cảm ngộ cùng nắm giữ của hắn đối với lực lượng, mặc dù là thượng giới Kim Tiên hạ phàm cũng không làm gì được hắn, đến lúc đó đại chiến, có thể có được càng nhiều lợi thế nơi tay.

Dương Thiên Vấn luôn luôn mưu định rồi sau đó động, tình nguyện lợi thế trên tay đến nhiều dùng không hết, thậm chí còn nát ở trong tay, cũng sẽ không tùy ý ở trên lợi thế không đủ dùng.

Trương Linh Phượng sau khi lui ra, Dương Thiên Vấn liền bế quan, Thiên Võng giữ lại Đan Khí tông ba nhân viên chiến đấu, có hai người phụ trách thủ hộ ở bên cạnh mật thất của Dương Thiên Vấn, không cho bất luận kẻ nào tới gần.

Trương Linh Phượng tìm tới Trình Nghi Tuyết, dựa vào con rắn ba tấc không nát, đem Trình Nghi Tuyết mời xuống núi. Nàng giờ phút này, trải qua gần hai mươi năm tu dưỡng đã khôi phục thần thông trước kia, hơn nữa ở dưới sự trợ giúp của đan dược Đan Khí tông, còn có chỗ tinh tiến, đạt tới cảnh giới Hợp Thể kì đỉnh phong.

Trình Nghi Tuyết quả nhiên theo Trương Linh Phượng cùng nhau đi xuống núi. Trương Linh Phượng tự mình xuống núi, đủ để có thể thấy được trình độ coi trọng của nàng đối với việc này.

Dương Thiên Vấn hầu như đem toàn bộ thời của mình gian đều tiêu phí ở trên tu luyện, hầu như quên mất hóa giải vận mệnh la bàn. Dương Thiên Vấn hiện tại muốn thực lực có thực lực, muốn thần thông có thần thông, muốn thế lực có thế lực, gần như không thiếu cái gì. Nhưng không thể phủ nhận, tất cả cái này, có công lao một nửa trở lên đều tính ở trên vận mệnh la bàn.

Cái khác không nói, chỉ là Thiên Võng xây dựng, không có vận mệnh la bàn, Thiên Võng căn bản chính là một chuyện cười, cho dù có thể xây dựng cũng tuyệt đối phát triển không được nhanh như vậy, cũng không có hiệu suất cao như vậy.

Tuy Dương Thiên Vấn hiện tại nhìn qua cái gì cũng không thiếu, đối với vận mệnh la bàn ỷ lại nhỏ đi nhiều, nhưng Dương Thiên Vấn lại vẫn đem vận mệnh la bàn làm lợi thế ý nghĩa chiến lược, nếu không phải dưới tình huống cần thiết, Dương Thiên Vấn tình nguyện tổn thất một ít ích lợi cũng không muốn bại lộ nó tồn tại, nó là một con bài chưa lật đủ để ở lúc sinh tử tồn vong, xoay chuyển Càn Khôn.

Chuyện có nặng nhẹ, Dương Thiên Vấn mười mấy năm qua đều đem tinh lực đặt ở trên tu luyện, đó cũng là bất đắc dĩ.

Không có tiên thể, thực thi uy lực vô thượng kiếm đạo này xa xa không đạt tới trình độ uy hiếp Kim Tiên.

Dương Thiên Vấn vì nhanh chóng đạt tới Đại Thừa kỳ, ăn vào một viên Kim đan gia tăng pháp lực, dù sao cảnh giới Dương Thiên Vấn sớm đã có, chỉ thiếu pháp lực mà thôi.

Sau khi ăn vào mười viên kim đan, Dương Thiên Vấn rốt cuộc hoàn thành chuyển hoán cùng áp súc chân nguyên đối với ba trăm sáu mươi lăm khí hải của bản thân. Pháp lực càng tiến thêm một bước đạt tới Độ Kiếp kỳ đỉnh phong, hơn nữa bởi vì cảnh giới đạt tới, thiên kiếp sẽ ở nửa ngày sau hạ xuống, từ khi Dương Thiên Vấn độ Âm Dương Song Kiếp đến bây giờ mới qua khoảng năm năm. Ngắn ngủn năm năm, Dương Thiên Vấn phải độ lần thiên kiếp thứ hai, cũng chính là đạo cuối cùng mấy gian tu mười phải độ.

Dương Thiên Vấn bế quan một năm, phá quan mà ra, đây chỉ sợ cũng là một lần bế quan cuối cùng của hắn, bởi vì sau khi vượt qua thiên kiếp, Dương Thiên Vấn liền có thể trực tiếp chuyển hóa tiên thể, có được đủ thực lực, không cần ẩn giấu nữa.

Đợi được Trình Nghi Tuyết tìm được Trình gia tam thiếu, chỉ sợ cũng là trò hay bắt đầu ra lò.

Thiên kiếp lần thứ ba của Dương Thiên Vấn, cũng không biến thái như Âm Dương Song Kiếp, chỉ là lôi kiếp bình thường, đương nhiên, cái này bởi vì đây là một cửa ải cuối cùng thành tiên, cho nên thiên kiếp này chính là Cửu Cửu Thiên Kiếp, cũng là một loại thiên kiếp cực kỳ lợi hại, do chín chín tám mươi mốt đạo thiên lôi tạo thành, một đạo so với một đạo cường đại hơn.

Dễ dàng liền vượt qua sáu mươi bốn đạo thiên kiếp, từ đạo thứ sáu mươi lăm bắt đầu, uy lực lôi kiếp mới chính thức hiện ra. Nó xuống mỗi một tia sét, uy lực của nó là tổng uy lực lôi kiếp phía trước, đây mới là chỗ đáng sợ của Cửu Cửu Thiên Kiếp. Sáu mươi bốn đạo thiên lôi trước, là ở trên trụ cột một đạo thiên lôi trước, tăng mạnh một ít uy lực, tuy cường đại, nhưng không khó chắn.

Nếu sau khi ngươi thích ứng, từ thiên lôi thứ sáu mươi lăm bắt đầu, uy lực lại đột nhiên tăng lên, làm ngươi khó lòng phòng bị. Thường thường rất nhiều cao thủ độ kiếp chính là chết tại trên đây.

Dương Thiên Vấn lại là lão thủ độ kiếp, liếc một cái đã nhìn ra chỗ khác nhau của đạo thiên lôi này, một đạo so với đạo kiếm quang phía trước kia cường đại gấp trăm lần sau khi hữu hình kiếm khí ngưng kết ra, đón nhận thiên lôi.

Thiên lôi cùng kiếm khí ở giữa không trung gặp nhau, giằng co suốt năm hơi thở mới hóa thành vô hình, cùng lúc đó, kiếm khí Dương Thiên Vấn ngưng kết cũng uy lực hao hết mà tiêu tan.

Dương Thiên Vấn ngẩng đầu liếc một cái kiếp vân trên trời, trong lòng thận trọng một chút, xem ra lôi kiếp này không dễ dàng như vậy.

Phàm nhân phi thăng tiên giới, có thể trường sinh bất lão, nhưng cái trường sinh bất lão này lại không phải Độ Kiếp kỳ tu sĩ bình thường hưởng thụ được. Cửu Cửu Thiên Kiếp này, rất có tính lừa gạt, đổi là người khác, tám phần đã trúng chiêu rồi.

Hơn mười đạo thiên lôi kế tiếp, cũng là làm cho Dương Thiên Vấn có một chút cảm giác luống cuống tay chân như vậy, bởi vì nó tốc độ quá nhanh, một đạo tiếp một đạo, hơn nữa mỗi một đạo đều là tổng uy lực toàn bộ thiên lôi phía trước. Dương Thiên Vấn liền buồn bực, uy lực mạnh như vậy, ngươi không cần tích tụ một chút sao? Âm Dương Song Kiếp người ta còn cần tích tụ một chút lực lượng, ở giữa còn có một chút tạm dừng, giằng co suốt hơn năm canh giờ, nhưng cái Cửu Cửu Thiên Kiếp này, chỉ bảy mươi tám đạo thiên kiếp hạ xuống, bộ dáng cũng chỉ nửa canh giờ, quá nhanh! Có chút cảm giác luống cuống tay chân, Dương Thiên Vấn trước kia qua kiếp, cũng đều chưa gặp phải loại tình huống này.

Bình thường thiên kiếp uy lực cường đại, đều cần thời gian để tích tụ lực lượng, nhưng cái Cửu Cửu Thiên Kiếp này lại là trái với thường quy, lần đầu tiên gặp nó luôn sẽ chịu thiệt buồn bực.

Mà Cửu Cửu Thiên Kiếp thứ này, có thể gặp được mấy lần? Chỉ sợ cả đời gặp một lần cũng đã kém không nhiều lắm, khả năng không lớn có lần thứ hai.

Tám mươi đạo thiên kiếp đảo mắt đã vượt qua, Dương Thiên Vấn tỏ ra có chút chật vật, so với lúc trước độ Âm Dương Song Kiếp, còn chật vật hơn một ít. Đương nhiên, cũng vẻn vẹn là tỏ ra chật vật, chưa chịu nửa điểm thương tổn, pháp lực tiêu hao trái lại là không ít, trực tiếp dọn trống hơn một trăm cái khí hải.

Một đạo kiếp lôi cuối cùng này, chính là Dương Thiên Vấn đợi trong chốc lát, lại là chậm chạp không xuống, không khí chậm rãi tỏ ra có chút ngưng trọng. Cái kiếp vân này xem ra là đem lực lượng đều tiêu hao hết rồi, hiện tại đang một lần nữa tích tụ lực lượng.

Dương Thiên Vấn thận trọng một chút, không dám coi thường uy lực của nó, tránh cho lật thuyền trong mương, anh danh một đời hủy ở nơi này, vậy thì mất nhiều hơn được.

Dương Thiên Vấn sau khi vượt qua Âm Dương Song Kiếp, sửa sang lại ra mấy thức kiếm thuật, vẫn chưa có cơ hội thử một lần, hôm nay liền dùng thiên lôi đến thử một lần!

Dương Thiên Vấn tụ tập hơn phân nửa pháp lực, một mực hừ nhẹ, trong phạm vi trăm mét, nhất thời chợt xuất hiện ra vô số kiếm khí, đều là hữu hình kiếm khí chỉ có mũi kiếm, không có chuôi kiếm. Chúng nó đều tản ra kiếm quang mỏng manh, chợt lóe chợt lóe, giống như tim đập.

Dương Thiên Vấn bắt ra một cái kiếm ấn đơn giản đến cực điểm, vô số kiếm quang hợp quy về một, một thanh cự kiếm bao vây lấy Dương Thiên Vấn, hướng thẳng phía chân trời. Đây chính là kiếm thức trong công mang thủ, trong thủ có công một chiêu một Kiếm Quang Như Nhạc của Dương Thiên Vấn!

Thanh cự kiếm kia giống như một ngọn núi rất nặng, sừng sững ở giữa trời đất. Hào quang vạn trượng, rất chói mắt.

Nhưng vào lúc này, một đạo thiên kiếp cuối cùng tích tụ hồi lâu ầm ầm ép xuống, "Xoạt" một tiếng, giống như đem trời đất xé rách ra một lỗ hổng, lôi kiếp màu sắc hơi xanh, ầm ầm nện tại trên đạo kiếm quang như núi kia!

862. Chương 863: Thành Tiên, Khởi Động

Quyển 11: Chúa tể

Chương 863: Thành tiên, khởi động

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Thiên lôi to cỡ miệng bát, giống như trong trời đất vỡ ra một lỗ hổng, nặng nề nện ở trên kiếm quang. Một trận bạch quang chói mắt đến cực tới từ chỗ hai cái giao tiếp tản ra, một tiếng nổ mạnh đinh tai nhức óc vang lên, ngay sau đó một cuộn sóng vô hình hướng bốn phía tản ra, may mắn có trận pháp kết giới cường lực thủ hộ Đan Khí tông ở đây, cứng rắn đỡ sóng xung kích, nhưng vẫn là không thể tránh tránh chấn động làm trong phạm vi trăm dặm ngọn núi đều lay động không ngừng, giống nhau động đất.

Trung tâm vụ nổ Dương Thiên Vấn chống đỡ một thanh cự kiếm giống như núi cao, sừng sững không ngã, kiếm quang ở dưới lôi kiếp, kiên đĩnh bất khuất, chỉ là vạn trượng hào quang kia bị đánh cho chỉ còn lại chút ánh sáng, biểu hiện một đạo thiên lôi cuối cùng kia tuyệt đối không phải hư danh. Dương Thiên Vấn sử dụng một chiêu Kiếm Quang Như Nhạc này, nghiêm khắc mà nói, tuyệt đối không phải thủ đoạn của thế gian. Cho dù là ở tiên giới, một chiêu này cũng là bí thuật cực phẩm tuyệt đối.

Xem cự kiếm này hào quang ảm đạm, cũng có thể đủ tưởng tượng uy lực của đạo thiên lôi kia.

Dương Thiên Vấn tản đi kiếm quang thật lớn giống như núi cao kia, thở dốc ba lần, điều chỉnh tốt nội tức, hai đạo lực lượng cường đại va chạm, năng lượng sinh ra chấn cho Dương Thiên Vấn nội tức không vững, có một loại cảm giác khó chịu muốn nôn.

Dương Thiên Vấn không khỏi lòng còn sợ hãi, nhưng thiên kiếp thật là an toàn vượt qua rồi, Dương Thiên Vấn thừa dịp lúc kiếp vân chưa tan, đánh ra một đạo ấn quyết thần bí, ấn quyết vừa mới xông lên phía chân trời, một cột sáng hạ xuống. Ánh sáng này chính là tiếp dẫn tiên quang của thượng giới, bình thường

ánh sáng này đều là Đại Thừa kỳ tu sĩ sau khi hoàn toàn chuyển hóa tiên thể mới sẽ xuống, đem người này đón lên tiên giới.

Chỉ có sau khi được ánh sáng này chiếu xuống tiếp dẫn, mới có thể tính là thành tiên! Nếu không, mặc dù là Đại Thừa kỳ tu sĩ đã chuyển hóa tiên thể cũng chỉ có thể tính nửa là tiên nhân.

Dương Thiên Vấn lấy vô thượng thần thông, đem ánh sáng này dẫn xuống, chính là muốn mượn tiếp dẫn tiên quang chi lực để thật sự đạt tới mục đích thành tiên.

Công pháp của Dương Thiên Vấn đang điên cuồng vận chuyển, không ngừng đem chân nguyên sau khi vượt qua thiên kiếp, bắt đầu chuyển biến tính chất tăng tốc loại biến hóa này của chúng nó.

Sau khi một thân pháp lực hùng hậu của Dương Thiên Vấn trải qua chuyển hóa, chỉ còn lại có một phần mười lượng chân nguyên, nhưng một phần mười chân nguyên này đã không phải chân nguyên tu sĩ thế gian, mà là tiên nguyên thượng giới tiên nhân mới có thể có được.

Dưới tiếp dẫn tiên quang, Dương Thiên Vấn vừa điên cuồng hấp thụ thiên địa linh khí, luyện hóa thành tiên nguyên lực, vừa tiêu hao tiên nguyên lực trong cơ thể, ở dưới tiếp dẫn tiên quang phụ trợ, bắt đầu lấy bí pháp chuyển hóa tiên thể. Bên trong cùng bên ngoài cùng lúc biến hóa, Dương Thiên Vấn quyết định chủ ý, muốn ở nhân gian thành tiên!

Chuyển hóa tiên thể không làm khó được Dương Thiên Vấn. Ở dưới tác dụng của tiếp dẫn tiên quang, Dương Thiên Vấn lấy linh khí hội tụ, nguyên thần đúc lại nhục thân, dần dần chuyển hóa trở thành thân thể tiên nhân thật sự, từ nay về sau liền có thể trường sinh bất lão, trường tồn với đời.

Ở trong quá trình không ngừng bổ sung tiên nguyên cùng tiêu hao chân nguyên, nhục thân khối phân thân này của Dương Thiên Vấn rốt cuộc đã thành tựu tiên thể. Động tĩnh của tiếp dẫn tiên quang không kinh động Quan Bình chủ trì công việc của Đan Khí tông, không chỉ có Quan Bình bị kinh động. toàn bộ cao thủ Độ Kiếp kỳ trở lên trong Đan Khí tông, bao gồm hơn mười vị Tán tiên ở bên trong, đều bị tiếp dẫn tiên quang hấp dẫn, đều lấy linh thức dò xét lại.

Quan Bình động tác nhanh nhất, nhìn thấy là Dương Thiên Vấn đang chuyển hóa tiên thể, nhanh chóng lấy tiên thức phân hoá thành vô số đạo phần niệm, cản lại rất nhiều linh thức thăm dò tới, không cho linh thức mọi người đi tới một bước. đọc truyện mới nhất tại .

"Quan mỗ ở đây có chút việc nhỏ, mọi người đều tự trở về đi." Tiên thức của Quan Bình thản nhiên đem những lời này truyền lại cho chủ nhân rất nhiều linh thức.

Mọi người đều là người thông minh, biết có một số việc bọn họ có thể xem, có một số việc vẫn là không xem là hơn, đều biết điều thu hồi linh thức, ai làm việc nấy.

Quan Bình chưa thu hồi tiên thức, mà đứng ở một bên hộ pháp cho Dương Thiên Vấn, trong lòng không khỏi có chút cảm khái, chủ thượng chính là chủ thượng, thần thông khôn cùng, ngắn ngủn mấy chục năm đã vượt qua ba lượt thiên kiếp, hơn nữa trực tiếp ở nhân gian thành tiên, đây là đại thần thông cỡ nào.

Nhân gian pháp tắc quy định, người thành tiên tất nhiên sẽ bị tiếp dẫn tiên quang dẫn độ đến tiên giới, chỉ có Tán tiên tồn tại như vậy mới có thể nán lại ở nhân gian.

Mà giờ phút này, Dương Thiên Vấn vậy mà có thể nghịch chuyển pháp tắc, không chỉ có ở nhân gian thành tiên, còn có thể đủ không bị tiếp dẫn tiên quang dẫn độ, chỉ là đại thần thông phản kháng tiếp dẫn tiên quang thì không phải Quan Bình có khả năng tưởng tượng, cho dù hắn hiện tại chính là tồn tại Kim Tiên đỉnh phong, cũng không cách nào nghịch chuyển pháp tắc, kháng cự tiếp dẫn tiên quang.

Nhân gian không phải không có Đại Thừa kỳ tu sĩ kéo dài thời gian phi thăng, nhưng đó là tránh né tiếp dẫn tiên quang, mà không phải trực tiếp đối mặt tiếp dẫn tiên quang đồng thời còn có thể đủ kháng cự nó tiếp dẫn. Thế gian tu sĩ, cho dù là giống Quan Bình tiên nhân như vậy cũng không có bản lãnh kháng cự tiếp dẫn tiên quang. Bởi vì đó là pháp tắc, cũng chỉ có sau khi thành thần, sau khi tìm hiểu pháp tắc đến một cái tiêu chuẩn phi thường ới có bản lãnh này.

Chuyển hóa tiên thể, thành tựu thân thể tiên nhân, cũng không phải là một ngày hai ngày có thể làm được. Dương Thiên Vấn cẩn thận vô cùng khống chế cái quá trình này, giằng co suốt bảy ngày bảy đêm, Dương

Thiên Vấn mới hoàn toàn thành tựu tiên thể, tiếp dẫn tiên quang "Keng keng" vỡ ra, tan làm từng đám hoa vàng hạ xuống, giống như là chúc mừng Dương Thiên Vấn thành tiên.

Dương Thiên Vấn cảm thụ một chút, năm đó bản thể Dương Thiên Vấn, tu luyện là thái cổ luyện khí chi đạo, thành tiên tức là thành thần. Mà hiện tại thành tựu tiên chỉ là cái vũ trụ này… Ôn tu mười. Luyện là đạo thần, tu là kiếm đạo. Cái tiên thể này trái lại là chưa bao giờ từng có, cái tiên thể này cùng tiên thể bản thể có được hoàn toàn không phải một cái khái niệm, cái tiên thể này so với bản thể kém quá xa.

Thái cổ luyện khí chi đạo, đem tu luyện chia làm ba giai đoạn, cái thứ nhất chính là luyện tinh hóa khí, luyện khí hóa thần, luyện thần phản hư, luyện hư hợp đạo trước khi thành tiên. Cái thứ hai chính là sau khi thành tiên, từ thiên tiên đạo quả đến Thái Ất Kim Tiên, cuối cùng là Đại La Kim Tiên. Cái thứ ba chính là tu luyện sau Đại La Kim Tiên, đó chính là thành thánh chi đạo.

Mà vũ lôi này cũng là tam toàn bộ môn, thượng trung hạ ba cái vũ trụ giới diện đến phân chia, đỉnh chính là chí cao thần. Chẳng qua vô số năm qua, người trong thần giới tựa như chưa từng sinh ra chí cao thần.

Cái tiên thể này của Dương Thiên Vấn tuy so ra kém bản thể, nhưng tại thế gian này mà nói cũng là cực kỳ khó được, chủ yếu nhất là Dương Thiên Vấn hạ phàm để tu luyện liền có thể dừng ở đây. Dương Thiên Vấn sau khi thành tiên, đã hoàn toàn đạt tới chất biến, có thể vận dụng rất nhiều thần thông của bản thể, thậm chí còn có thể từ bản thể nơi đó mượn lực lượng.

Những cái này đều là chỗ phàm thai không làm được.

"Quan Bình, ngươi không cần thủ nữa, phân phó xuống, tìm đến Trình gia tam thiếu, làm rõ kiện bảo vật kia có phải thứ chúng ta cần hay không, sau đó liền có thể khởi động kế hoạch, tiêu diệt toàn bộ tiên nhân hạ phàm không phải thế lực phương mình. Đồng thời, chỉnh hợp Tu Chân Giới, ta muốn cả Tu Chân Giới đều vì bổn tọa tìm thứ ta muốn." Dương Thiên Vấn thần niệm truyền âm nói.

Tiên thức của Quan Bình nhận được Dương Thiên Vấn truyền âm, cung kính trả lời: "Vâng, chủ thượng. Thuộc hạ tuân mệnh." Ngữ khí trong cung kính có chứa vài phần hưng phấn.

Dương Thiên Vấn lại tốn ba ngày thời gian, củng cố cảnh giới, sau khi thuần thục mấy chiêu kiếm thức mới thôi diễn ra, liền từ phía sau màn đi tới trước đài.

Giờ phút này trong đại sảnh chủ sự của Đan Khí tông, một đám người cầm quyền Đan Khí tông đứng, đồng thời còn có toàn bộ cao thủ Độ Kiếp kỳ trở lên trong Đan Khí tông, bao gồm hơn mười vị Tán tiên, những Tán tiên này phần lớn là cao thủ ngũ kiếp trở lên, mạnh nhất là một gã bát kiếp Tán tiên.

Mặc dù là bát kiếp Tán tiên, ở trước mặt Quan Bình Kim Tiên tiên giới hàng thật giá thật này cũng không thể coi là cái gì. Tán tiên từ trên ý nghĩa nào đó đến nói đều là một đám người thất bại, mặc kệ nguyên nhân gì, bọn họ đều không thể phủ nhận cái sự thật này.

Mọi người thấy tồn tại cao nhất cho tới nay đều ngồi ở trên ngai vàng cao nhất, quản lý Đan Khí tông, Quan Bình đại tiên cũng vẻ mặt không chút thay đổi đứng ở bên cạnh chỗ ngồi cao lớn kia, không có chút ý tứ đi ngồi lên.

Mọi người đều là người thông minh, sớm ở sau khi nhìn thấy tình hình này, liền tự hỏi hàm nghĩa sau lưng. Nguyên nhân có thể làm Quan Bình không dám ngồi lên ngai vàng, thật sự là tìm không thấy bao nhiêu. Trương Linh Phượng xuống núi, Quan Bình ngồi ở bên trên là đương nhiên, cho dù là lúc Trương Linh Phượng ngồi ở thượng vị, bản thân Quan Bình cũng là cân sức ngang tài ngồi ở ngay dưới nàng.

Nhưng nay thoạt nhìn lại là một phen tình hình khác, sau khi Trương Linh Phượng xuống núi, Đan Khí tông này có thể làm chủ chỉ có một mình Quan Bình, vài vị tiên nhân còn lại, trong tông trên cơ bản không ai từng gặp.

Hiện tại duy nhất Quan Bình có thể làm chủ, vậy mà biết vâng lời đứng ở phía dưới, lẳng lặng chờ đợi người nhà.

Mọi người đều là người thông minh, trong lòng có trụ cột nhất định rồi, tất cả đều lẳng lặng không lên tiếng chờ đợi.

Thân thể Dương Thiên Vấn chậm rãi từ hậu điện đi ra, đi thẳng đến trước chủ vị trên cùng ngồi xuống, phía dưới một đám người đứng chờ.

"Chỉ sợ các vị còn không nhận ra bổn tọa nhỉ?" Dương Thiên Vấn sau khi ngồi xuống, giương mắt liếc một cái mọi người ở đây, giọng bình thản nói, thanh âm không lớn, nhưng mỗi một người ở đây đều nghe được phi thường rõ ràng.

"Bổn tọa tự ta giới thiệu trước một chút, bổn tọa Dương Thiên Vấn, tự hiệu Vấn Thiên cư sĩ." Dương Thiên Vấn cười tủm tỉm tiếp tục nói, "Hiện tại mọi người biết ta rồi, ta cũng biết mọi người rồi. Lời nhảm không nói nhiều, cái Tu Chân Giới này lớn như vậy, nhưng tài nguyên tu chân là có hạn độ, mọi người ai không muốn phi thăng tiên giới, ai không muốn tu luyện có thành tựu?".

Dương Thiên Vấn dừng một chút, nhìn nhìn phản ứng của mọi người phía dưới.

"Ai cũng muốn, nhưng các ngươi lại biết hay không, tiên giới cũng không phải tốt đẹp như trong tưởng tượng của các ngươi. Không sai, tiên giới có tài nguyên tu hành phong phú hơn, có nhiều pháp môn tu hành tốt hơn, nhưng sau khi các ngươi phi thăng, lại cần bắt đầu từ đầu, đang ngồi cho dù đều phi thăng lên, có thể lăn lộn ra mặt lại có mấy người đây? Ở tiên giới, cao thủ nhiều như lông trâu, thật sự là tiên đế đi khắp nơi, tiên quân không bằng chó, không có tông môn lệ thuộc trực tiếp, không có chỗ dựa cường đại, cho dù ngươi thiên tài vô cùng, chỉ sợ cũng sẽ đứt đoạn nửa đường." Dương Thiên Vấn chậm rãi nói, một đám người phía dưới đối với tiên giới hầu như là vô cùng hướng tới, nghe được lời của Dương Thiên Vấn, giống như bị rót một chậu nước lạnh, buồn bực không thôi.

Bọn họ đều là từ phàm nhân từng bước một tu luyện lên, biết một đường này đi tới là gian khổ cùng khó khăn cỡ nào, hơi có không thích ứng, chính là hoàn cảnh vạn kiếp bất phục.

Nhưng sau khi phi thăng, hoàn cảnh sợ là so với Tu Chân Giới còn khó lăn lộn hơn, không có dựa vào sơn, khả năng đứt gánh giữa đường chiếm 80% đến 90%.

"Còn xin đại nhân chỉ điểm bến mê." Mọi người cùng lên tiếng nói, ngữ khí cung kính vô cùng.

"Tốt lắm, đây chính là truyền thừa chi phù. Chính là cơ bản của võ phái thu đệ tử, có phù này, ngươi có thể thông qua nó, ngọ" Xuyên bổn môn các loại pháp môn. Đương nhiên, pháp môn này có chia cao thấp, có nông có sâu, ngươi muốn học tập pháp môn cao thâm phải dựa vào công tích của bản thân đổi lấy. Bổn môn còn có thượng, trung, hạ tam phẩm tiên khí vô số, vẫn như cũ là dựa theo công tích đổi lấy, ví dụ như nói, một kiện thượng phẩm công kích tiên khí, kém cỏi nhất cũng cần bảy ngàn công tích, một kiện thượng phẩm phòng ngự tiên khí, cần hai vạn bốn ngàn công tích." Trong tay Dương Thiên Vấn cầm khế ước thần phù, cười ha ha nói, "Bổn môn không lấy nhập môn trước sau chia bối phận, chỉ lấy công tích cao thấp luận cao thấp. Mặc kệ là cái gì, cho dù là trong bảo khố của bổn môn không có, ngươi muốn, cũng tương tự có thể dùng công tích để đổi lấy. Gia nhập bổn môn, ngày sau phi thăng tiên giới, ta cam đoan, các ngươi sẽ không hối hận.".

Quan Bình đứng dậy, khẳng định nói: "Gia nhập bổn môn, các ngươi về sau là người một nhà thật sự. Bổn môn thế lực cực lớn, chính là siêu cấp tông môn thần giới truyền thừa xuống.".

Một câu cuối cùng này xem như nói đến trong tâm khảm của mọi người, môn phái thần giới truyền thừa đến, trời ạ. Mọi người hoàn toàn sợ ngây người rồi. Những người này tuy ở Tu Chân Giới là nhân vật đứng đầu, nhưng nói đến cùng, cũng là một tên nhà quê, nào từng kiến thức tông môn thần giới truyền thừa xuống, cho dù là nghe cũng chưa từng nghe qua.

Thậm chí ngay cả hai chữ "Thần giới" cũng chỉ là truyền thuyết trong truyền thuyết, hiện tại đạt được xác nhận, không ai có thể bảo trì trấn định. Bọn họ đau khổ tu luyện, cuối cùng không phải là mộng muốn có thể thành thần sao?

Rốt cuộc có người bắt đầu chịu không nổi dụ hoặc, "Được. Ta thành tâm gia nhập bổn môn, trung tâm như một, muôn lần chết không chối từ." Từ trong tay Dương Thiên Vấn tiếp nhận khế ước thần phù, hòa vào trong nguyên thần tại chỗ.

Có một người gia nhập, liền có kẻ tới sau. Dần dần theo người càng lúc càng nhiều, cuối cùng tất cả đều chịu không nổi dụ hoặc, gia nhập Thiên Võng. Trong nháy mắt bọn hắn gia nhập Thiên Võng, mới hiểu

biết được Thiên Võng khổng lồ cùng đáng sợ.

Trong lòng mỗi người đều mười phần vui mừng, bọn họ lựa chọn không sai, chẳng qua là trung tâm đối với bổn môn, đối với bổn môn vĩnh viễn không phản bội, nhưng đổi lấy thật là chỗ tốt cùng ích lợi không gì sánh kịp. Cho dù là vì bảo hộ ích lợi của mình, mọi người cũng sẽ không để cho Thiên Võng suy sụp.

Dương Thiên Vấn chỉ dùng ngắn ngủn không đến một canh giờ, đã thu phục một đám cao thủ đứng đầu Đan Khí tông. Còn lại đều là chuyện của bọn họ, Dương Thiên Vấn chỉ cần chờ đợi một đoạn thời gian, có thể đem Đan Khí tông hoàn toàn biến thành một trong những nơi trú đóng ngoại môn của Thiên Võng.

Dương Thiên Vấn cũng chính thức đi đến trước đài. Thiên Võng rải lưới Tu Chân Giới, Triệu Quảng bố cục hơn mười năm, là đến lúc khởi động rồi. Đương nhiên, tất cả cái này đều phải đợi đến xác nhận thân phận của Trình gia tam thiếu, cùng với bí mật Trình gia bị diệt vong.

Nếu là thứ mình muốn tìm, vậy tự nhiên không còn gì tốt hơn, nếu không phải, vậy cũng không sao, mục đích của Dương Thiên Vấn vì thanh tràng (dọn sân, dọn dẹp).

Người tham gia một lần này trò chơi quá nhiều quá tạp. Tuy đã từng thanh tràng một lần, nhưng cái này không đủ. Dương Thiên Vấn tập muốn mọi người đều thanh trừ khỏi tràng, sau đó tự mình nắm giữ toàn bộ tiến trình của trò chơi.

***

Ba tháng sau, Dương Thiên Vấn đã hoàn toàn tiếp quản Đan Khí tông, hiện tại Đan Khí tông từ trên xuống dưới, mấy vạn gã đệ tử đều là người ủng hộ trung kiên của Thiên Võng, trong đó phát hiện gián điệp các phái đông hơn trăm người. Những người này hoặc là lựa chọn thần phục, gia nhập Thiên Võng, trọn đời không thể phản bội, hoặc là lựa chọn ngoan cố chống lại, bị Dương Thiên Vấn phái ra mười mấy Tán tiên gạt bỏ.

Nay Đan Khí tông Tài thật sự là bền chắc như thép, hắt nước không vào, gió thổi không vào, kín không kẽ hở.

Đối với các môn các phái hoàn toàn thẩm thấu đã hoàn toàn khởi động, cũng không giống như trước nữa, là áp dụng phương thức chậm rãi thẩm thấu, từng chút thẩm thấu vào các môn các phái.

Dương Thiên Vấn cũng yên lặng đợi suốt ba tháng, rốt cuộc, Trương Linh Phượng truyền về tin tức, nói là đã tìm được Trình gia tam thiếu ở đâu, hiện tại đang hộ tống hắn trở về sơn môn Đan Khí tông.

Nghe được cái tin tức này, Dương Thiên Vấn rốt cuộc lộ ra tươi cười vui vẻ, đây là đoạn ngày gần đây tới nay, tin tức tốt nhất nghe được.

Vì bảo hiểm, Dương Thiên Vấn đem sơn môn ba gã nhân viên chiến đấu chuyên trách trong Thiên Võng phái ra ngoài. Bọn họ đều là cao thủ Thiên Võng bồi dưỡng từ nhỏ, một nhóm người này được xưng là thiên vệ, không có tên, chỉ có mang hiệu. Chẳng qua chỉ cần kẻ lập được bất thế kì công, cũng có thể tự lựa chọn tên họ, thoát ly hàng ngũ thiên vệ.

Tuy làm như vậy có một chút giấu đầu lòi đuôi, nhưng nay Đan Khí tông chính là bền chắc như thép, hành động phái ra cao thủ tiếp ứng Trương Linh Phượng của Dương Thiên Vấn, cho dù là hạ đạt mệnh lệnh trước mặt rất nhiều thủ hạ, bên ngoài cũng không thu được nửa điểm tin tức. Trừ phi bọn họ phái vào nằm vùng Đan Khí tông không phải người!

Thật ra, cho dù không phải người, cũng không có khả năng giám thị nhất cử nhất động của Dương Thiên Vấn. Cái thế giới này thật đúng là không có ai giám thị Dương Thiên Vấn mà không bị hắn phát hiện. Ý thức của Dương Thiên Vấn chính là ý thức thần vương thật sự, có người giám thị chỉ cần một cái động niệm. Dương Thiên Vấn có thể phát giác.

863. Chương 864: Tượng Đá Bia Đá

Quyển 11: Chúa tể

Chương 864: Tượng đá bia đá

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Thiên Võng ở ban đầu thành lập đã định vị ở một cái tình báo tổ chức ẩn thân từ một nơi bí mật gần đó, chỉ là theo nhu cầu của Dương Thiên Vấn cùng với Thiên Võng phát triển lớn mạnh, Thiên Võng bắt đầu hướng tới đa nguyên hóa phát triển, trở thành một cái thế lực cường đại thật sự, tập hợp các loại nguyên tố làm một thể thế lực hào cường.

Cho dù như thế, tình báo vẫn là quan trọng nhất với Thiên Võng, Dương Thiên Vấn từ dẫn thế kỷ xuyên việt mà đến, so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng tầm quan trọng của tin tức hơn.

Công tác bí ẩn của tình báo Thiên Võng làm phi thường đúng chỗ, Trương Linh Phượng mang theo Trình Nghi Tuyết cùng Trình gia tam thiếu, đi là đường bộ, né qua tai mắt của vô số tông môn. Thiên Võng vì thế triệu tập lượng lớn sức người sức của để che dấu bọn họ. Làm đủ chuẩn bị, chỉ cần tin tức vừa lộ ra, lập tức áp dụng thi thố ứng đối, những thi thố này đều là kinh nghiệm Thiên Võng phát triển nhiều năm qua như vậy, tích lũy xuống. Tuyệt đối có thể cam đoan ở bại lộ trong thời gian sớm nhất đem hành tung ba người lại một lần nữa che dấu.

Trương Linh Phượng tuy có thể mang theo hai người bay mà đi, nhưng như thế quá mức rêu rao, rất dễ dàng bại lộ hành tung cùng thân phận. Lúc đó, chỉ sợ tiên nhân của đỉnh cấp thế lực còn lại đều sẽ nhúng tay, thậm chí còn thiết kế mai phục nàng, vậy mất nhiều hơn được.

Nếu để cho thế lực còn lại biết, Trình gia tam thiếu bị Đan Khí tông tìm được, vậy phiền toái cũng liền không phải lớn bình thường nữa.

Hiện tại đạt được tin tức, tuyệt đối không chỉ một nhà Đan Khí tông, vô luận thế lực diệt vong Trình gia kia làm đến hoàn mỹ như thế nào nữa cũng không cách nào tránh được lưu lại một chút dấu vết, có lẽ chỉ bởi vì trong lơ đãng lưu lại một điểm manh mối, liền bại lộ chính mình.

Tu Chân Giới không có pháp luật, sẽ không cho ngươi nói cái gì chứng cớ hay không, chỉ cần suy đoán ra, có hoài nghi như vậy đủ rồi.

Dương Thiên Vấn ở Đan Khí tông kiên nhẫn chờ đợi, trong lòng lại đang kỳ vọng Trình gia tam thiếu có thể ình một cái đáp án hài lòng. Tu Chân Giới quá lớn, muốn tìm ra một tấm bia đá là bao nhiêu gian nan? Cái này chỉ sợ xem như triệu tập toàn bộ người Tu Chân Giới cùng nhau tìm, vận khí tốt mà nói, trăm năm ngàn năm có khả năng tìm được, vận khí không tốt, có lẽ vĩnh viễn cũng tìm không thấy.

Nay có một cái manh mối, vậy tương đương đèn sáng biển khổ. Dương Thiên Vấn cũng là nóng lòng cầu thành, cho nên đối với việc này kỳ vọng tự nhiên đặc biệt lớn. Cái này không quan hệ vấn đề tâm cảnh của Dương Thiên Vấn, đây là nhân chi thường tình.

Trương Linh Phượng các nàng đi là đường bộ, lấy xe ngựa đi bộ, tự nhiên tốc độ chậm cùng ốc sên có thể so sánh, thế tục giới tuy nhiều người mắt tạp, nhưng mơ hồ, nơi đó cũng là nơi ít có người tu chân xen vào, bình thường người tu chân lăn lộn ở thế tục, đa số là tán tu, hơn nữa là loại lăn lộn thật sự thảm kia.

Dùng cả thảy bốn tháng, bọn họ mới an toàn về tới Huyền Hỏa động thiên của Đan Khí tông, Dương Thiên Vấn thật sự là chờ đến hoa cũng cảm tạ rồi.

Trong đại sảnh, Dương Thiên Vấn tự tiếp kiến bọn ba người Trương Linh Phượng trở về.

"Chủ thượng, thuộc hạ không nhục mệnh, an toàn đưa Trình tam thiếu gia trở lại rồi." Trương Linh Phượng cung kính vô cùng chào nói.

Trình gia tam thiếu kinh ngạc nhìn Dương Thiên Vấn một cái. Hắn đã sớm từ tỷ tỷ hắn nơi đó biết một ít chi tiết của Trương Linh Phượng, người ta là Kim Tiên thượng giới, thân phận tôn quý. Nhưng không tưởng tượng được, một người như vậy, vậy mà cung kính như thế làm đại lễ cho người trẻ tuổi nhìn qua mười phần bình thường trước mắt này.

Dương Thiên Vấn khôn khéo cỡ nào, liếc một cái đã nhìn ra kinh ngạc trong mắt Trình gia tam thiếu, cười tủm tỉm giới thiệu: "Bổn tọa, Vấn Thiên cư sĩ Dương Thiên Vấn, chính là người của thượng giới. Trình tam thiếu gia, nói tới, ngươi ta còn là có chút quan hệ, cháu gái ruột của ngươi, chính là khai sơn đại đệ tử bổn

tọa thu. Cho nên, ủy khuất của Trình gia ngươi, bổn tọa nhất tịnh tiếp được cho ngươi, ngươi có gì oan khuất, cứ việc nói. Bổn tọa có thể nói rõ cho ngươi, Trình gia ngươi vì ai bị diệt, bổn tọa tất nhiên đòi lại một cái công bằng cho ngươi.

Trình gia tam thiếu hiển nhiên không ngờ, Dương Thiên Vấn có thể trực tiếp cùng trắng ra như thế, chẳng qua đã trải qua cửa nát nhà tan, một mình đào vong bên ngoài, mai danh ẩn tích nhiều năm qua như vậy, Trình gia tam thiếu đã sớm đem thành thục luyện ra, cũng không là tên quần là áo lụa năm đó nữa.

"Một phen ý tốt của đại nhân, cảm ơn trước. Đại nhân ra tay cứu chữa tỷ tỷ ta, hơn nữa thu Nhị Nhi làm đồ đệ, hơn nữa đồng ý ra mặt cho Trình gia ta, đối với Trình gia ta có thể nói là đại ân đại đức…" Trình gia tam thiếu nói rất hay. Chẳng qua một tầng ý tứ khác trong lời, lại là hoài nghi trần trụi. Cứu tỷ tỷ ta, thu cháu gái ta làm đồ đệ, thực chỉ là lòng tốt sao? Ra mặt cho Trình gia ta, thực không có chỗ tốt sao?

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, tư liệu Thiên Võng tra trở về, Trình gia tam thiếu tuy là một thiên tài tu luyện, nhưng làm người bất cần đời, xem như một tên quần là áo lụa, hôm nay xem ra tư liệu này đã lỗi thời rồi.

Thoạt nhìn, hoàn cảnh thật có thể đủ thay đổi một người, một tên quần là áo lụa bất cần đời cũng có thể thành thục như vậy, đây có lẽ chính là sau khi trải qua thay đổi rất nhanh thay đổi nhỉ.

"Được, vậy ta liền đi thẳng vào vấn đề. Trình tam thiếu, ngươi hẳn là từng nghe thất phu vô tội, hoài bích có tội chứ?" Dương Thiên Vấn thản nhiên nói.

Trình gia tam thiếu nghe xong, sắc mặt có chút âm trầm, nhẹ nhàng gật gật đầu.

"Đây là Tu Chân Giới, cường giả vi tôn, Trình gia chiếm được một món đồ vượt qua ngoài phạm vi thực lực cho phép, tự nhiên dẫn tới người khác mơ ước, bổn tọa đối với thứ Trình gia có được mười phần cảm thấy hứng thú, cho nên bổn tọa mới sẽ nhúng tay việc này. Chuyện không có lợi ích, ai cũng sẽ không đi làm, bổn tọa cũng không ngoại lệ." Dương Thiên Vấn chậm rãi nói, bỗng nhiên chuyển giọng: "Đám người bổn tọa hạ giới, là vì tìm một món đồ, tìm được món đồ như vậy, bổn tọa liền sẽ trở về. Mà mấy nhà khác cũng là cùng mục đích của bổn tọa giống nhau, cho nên bản phủ hoài nghi thứ các ngươi có được, chính là thứ bổn tọa muốn tìm, nếu không cũng sẽ không dẫn tới bọn họ ra tay diệt vong Trình gia.".

"Bổn tọa chưa bao giờ lấy không của người khác, chỉ cần ngươi nói rõ tất cả tiền căn hậu quả, cũng đem đồ vật giao cho bổn tọa, bổn tọa có thể lấy tâm ma thề, nhất định sẽ lấy lại công bằng, báo thù rửa hận cho Trình gia ngươi, hơn nữa còn giúp ngươi lập lại Trình thị gia tộc. Nếu ngươi đồng ý, cũng có thể gia nhập Đan Khí tông, tương lai vị trí chưởng môn cái Đan Khí tông này, ngươi cũng chưa hẳn không có cơ hội." Dương Thiên Vấn bình tĩnh kể rõ.

"Đan Khí tông ở trong mười hai đại đỉnh cấp tông môn, xếp hạng tuy đứng hàng thượng môn, nhưng thực lực lại xa xa không bằng, phòng thủ có thừa, tiến công không đủ. Lần này diệt một nhà Trình thị ta, chính là Đại La kiếm tông tông môn mạnh nhất Tu Chân Giới! Thứ tại hạ mạo muội, Đan Khí tông có thực lực lấy lại công bằng cho Trình gia ta sao?" Trình gia tam thiếu hiển nhiên không có như vậy.

"Ích lợi, chỉ cần có đủ ích lợi, bổn tọa liều mạng Đan Khí tông không cần lại có ngại gì? Chỉ cần ngươi cho ta đủ ích lợi, Đại La kiếm tông lại có gì e ngại?" Dương Thiên Vấn một chút cũng không đem Đại La kiếm tông để vào mắt.

***

"Thật không dám đấu diếm, đồ vật ta đã giấu ở một nơi mọi người đều không nghĩ tới, chỉ cần đại nhân có thể giúp Trình gia ta báo huyết cừu, đồ vật đó Trình mỗ tất nhiên hai tay dâng." Trình gia tam thiếu cũng là hạng người không thấy con thỏ không thả chim ưng, cũng chưa đơn giản như vậy liền đem đồ vật giao ra. Hắn vẫn sợ Dương Thiên Vấn qua sông đoạn cầu, đến lúc đó, hắn đi tìm ai khóc?

"Ngươi là muốn giao hàng trước tiền trả sau?" Dương Thiên Vấn trầm ngâm trong chốc lát, gật đầu đáp: "Có thể, nhưng ta muốn biết bảo vật Trình gia đạt được đến tột cùng là bộ dáng gì, có gì đặc thù. Thứ ngươi muốn bán, dù sao cũng phải giới thiệu một chút ngoại hình cùng đặc thù của đồ vật chứ?".

"Một cái tượng đá, một cái tượng đá cổ quái bị hạ cấm chế cường đại. Bộ dáng tượng đá tương đối quái dị, ít nhất ta chưa từng thấy." Trình gia tam thiếu suy nghĩ một chút trả lời. Dương Thiên Vấn yêu cầu phi

thường hợp lý, hắn cũng không cần thiết từ chối.

"Tượng đá? Không phải tấm bia đá sao? Còn có, bên trên có chữ hay không, có phải đặc biệt cứng rắn, không thể tổn thương nó mảy may hay không?" Dương Thiên Vấn nghi hoặc hỏi.

"Phải, khẳng định là tượng đá, ta dám cam đoan! Chữ? Vậy trái lại không có, chẳng qua quả thật đặc biệt cứng rắn. Lão tổ tông nhà ta bằng lực lượng cường đại cũng không thể thương tổn nó mảy may." Trình gia tam thiếu mở miệng trả lời.

"Tốt lắm, đa tạ ngươi trả lời." Dương Thiên Vấn gật gật đầu, lại cau mày tự hỏi. Bị hạ cấm chế, cứng rắn vô cùng, không thể hủy hoại, những đặc thù này đều phù hợp, chỉ là vì sao không phải tấm bia đá, mà là tượng đá?

Bia đá cùng tượng đá tuy chỉ khác có một chữ, nhưng khác biệt trong đó lại lớn rồi.

Món giao dịch này rốt cuộc làm hay là không làm đây? Vấn đề này, Dương Thiên Vấn chỉ tự hỏi trong chốc lát, liền làm quyết định, vụ mua bán này nhất định phải làm. Thà giết lầm không bỏ sót, cơ hội ngay tại trước mắt, cho dù chỉ có 1% cơ hội cũng phải thử một chút, huống hồ Đại La kiếm tông các tông môn, Dương Thiên Vấn cũng quả thật muốn đem bọn họ thanh trừ ra ngoài tràng trò chơi này, bọn họ hiện nay quá mức cường thế, quá mức kiêu ngạo, điều này làm cho Dương Thiên Vấn rất khó chịu, nhìn không vừa mắt, vậy thì gạt bỏ hết bọn họ.

Nếu sớm hay muộn đều muốn tiêu diệt Đại La kiếm tông, vậy cũng không cần đợi đến về sau, có thể bắt đầu rồi.

Từ trên ý nghĩa nào đó đến nói, Dương Thiên Vấn là một quân tử phi thường chú trọng hứa hẹn, chỉ cần hắn tự mình ưng thuận hứa hẹn, như vậy liền nhất định sẽ hoàn thành, cho dù cái hứa hẹn này gian nan như thế nào nữa, nguy hiểm như thế nào nữa. Nhân vô tín nhi bất lập, lấy tính cách Dương Thiên Vấn, cho dù là hứa hẹn đối với kẻ yếu cũng sẽ một tia không bỏ sót đi đạt thành.

864. Chương 865: Khởi Động

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 865: Khởi động

Triệu Quảng sau khi hạ phàm liền che dấu tay âm thầm, phát triển thế lực Thiên Võng, bố cục toàn bộ Tu Chân Giới.

Mục đích tự nhiên là vì tiêu diệt mười một thế lực lớn khác đồng thời hạ phàm, trong đó tự nhiên là lấy Đại La kiếm tông làm cường địch cuối cùng. Đại La kiếm tông truyền thừa kiếm thuật phi thường lợi hại, mặc dù là nhân viên chiến đấu Thiên Võng tỉ mỉ bồi dưỡng, cũng hơi có không bằng.

Cứng đối cứng cho tới bây giờ không phải phong cách của Thiên Võng, một phen bố cục này liền tốn trăm năm thời gian, tuy chưa bố trí hoàn mỹ, nhưng cộng thêm chuyện của Trình gia, đủ để bù lại chênh lệch trong đó.

Theo Dương Thiên Vấn ra lệnh một tiếng, Thiên Võng từ trên xuống dưới liền bắt đầu vận hành thao tác tốc độ cao. Trương Linh Phượng phụ trách hậu cần trợ giúp, sớm đã đem các loại đan dược chuẩn bị đầy đủ hết, hơn nữa giao cho Triệu Quảng. Hỉ Thước thu nạp tình báo khắp nơi, tùy thời đợi mệnh. Lục kim thiên vệ đã nghĩ ngơi hồi phục đợi mệnh, đúng giờ có thể xuất động.

Cái gọi là thiên vệ đó là toàn bộ trẻ mồ côi Thiên Võng tự hành thu nạp trong thiên hạ, cho hắn giáo dục chính quy, từ nhỏ bồi dưỡng hẳn lên. Có tư chất chiến đấu đều được xưng là thiên vệ, bọn họ không có tên, chỉ có danh hiệu, nếu có thể lập công lớn, cũng có thể tự do lựa chọn là thoát ly thiên vệ, có được tên họ của mình, hoặc là lựa chọn ở trong thiên vệ tấn thăng.

Bởi vì Thiên Võng là một cái tổ chức nghiêm mật, chỉ nhìn quyền hạn cao thấp, bất luận tu vi cao thấp, mà quyền hạn đến từ công lao chính người này lập, công lao càng lớn, quyền hạn càng cao, mà địa vị cũng liền càng cao.

Thiên Võng cũng không ngăn cản thành viên tự do bên trong thành lập tông môn hoặc môn phái của mình, cũng không ngăn cản bọn họ có gia nhập môn phái khác hay không, cho nên, rất nhiều thành viên Thiên Võng ở mặt ngoài phần lớn có một thân phận mặt mũi, hoặc là chủ một nhà, hoặc là các loại tinh anh hoặc trưởng lão một tông môn nào đó.

Chỉ có thiên vệ mới là bộ đội chiến đấu lệ thuộc trực tiếp ở trong Thiên Võng, chỉ cần một ngày chưa thoát ly thiên vệ, như vậy người này liền vĩnh viễn chỉ có thể sống trong bóng tối, chính là binh khí chiến đấu cường đại nhất của Thiên Võng.

Thiên Võng vốn chính là một cái tổ chức cực kỳ nghiêm mật không cần lo lắng vấn đề trung thành, từ lúc sinh ra bắt đầu, liền vẫn che dấu ở thế gian, xưa nay không lấy mặt mũi thật gặp người.

Thiên Võng một giới này ở dưới Triệu Quảng chủ trì đã làm tốt tất cả chuẩn bị ứng đối, tùy thời có thể hướng Đại La kiếm tông thậm chí mười đại tông môn khác đồng thời làm khó dễ.

Đương nhiên, Dương Thiên Vấn hạ mệnh lệnh là tiêu diệt Đại La kiếm tông, Triệu Quảng tự nhiên sẽ không đồng thời làm khó dễ đối với mười một thế lực lớn.

Ở sau khi Dương Thiên Vấn cùng Trình gia tam thiếu đạt thành hiệp nghị không lâu, Tu Chân Giới vốn gió êm sóng lặng lại nổi lên đột biến, Đại La kiếm tông chiếm lấy động tiên số một đại lục, dưới trướng nắm giữ nhất lưu môn phái không dưới hai mươi cái, nhị tam lưu tông môn liền càng là vô số kể, hàng năm những môn phái này đều sẽ dâng cống rất nhiều thiên tài địa bảo cho Đại La kiếm tông, có thể nói là phong quang vô lượng.

Triệu Quảng chưa lập tức xuống tay với Đại La kiếm tông. Vậy thật sự tổn thất quá lớn, mất nhiều hơn được, mà là ở sau khi trưng cầu ý kiến Dương Thiên Vấn, ở trong một đêm tiêu diệt ba cái tam lưu tông môn thủ hạ của Đại La kiếm tông.

Ba cái tam lưu tông, ở trong mắt Đại La kiếm tông căn bản không coi là cái gì, đừng nói ba cái, chính là ba trăm cái, bọn họ cũng sẽ không để ý. Vì sao Triệu Quảng không chọn hai mươi cái nhất lưu tông môn kia hạ thủ? Hai mươi cái nhất lưu tông môn dưới Đại La kiếm tông thống trị, tiêu diệt một cái, xa so với ba cái tam tông môn mạnh hơn nhiều.

Không phải Thiên Võng không có thực lực này, mà là Thiên Võng muốn tài bẩn!

Việc này, là Thiên Võng phái ra cao thủ, lấy danh Trình gia tam thiếu. Sau khi diệt hai cái nhị lưu tông môn đều để lại huyết thư, trả thù Đại La kiếm tông, hơn nữa đem bảo vật Trình gia đạt được cũng lưu lạc ra ngoài.

Vốn ba cái tam lưu tông môn bị diệt đối với Tu Chân Giới mà nói không tính là cái gì, đừng nói là đỉnh cấp thế lực còn lại, cho dù là chủ tử của bọn họ cũng sẽ không quá để ý, nhưng Trình gia sau khi nhận được chuyện bảo vật mà bị diệt môn bị lưu lạc, ở dưới Thiên Võng đưa đẩy, toàn bộ Tu Chân Giới đều biết Đại La kiếm tông vì bảo vật tiêu diệt Trình gia.

Trình gia chính là một cái tu chân gia tộc nhất lưu, có một ngũ kiếp Tán tiên chống lưng, trong tộc cao thủ nhiều như mây, cùng một cái thượng môn, một cái trung môn cùng một cái hạ môn trong mười hai đại đỉnh cấp thế lực có quan hệ cưới xin, hơn nữa quan hệ không tệ.

Nhưng chính là một gia tộc lớn như vậy ở trong một đêm bị diệt môn, có thể làm được một điểm này, chỉ có mười hai đại đỉnh cấp thế lực, trong đó phạm vi thế lực của Chiến Hồn tông không ở đông vực, có thể gạt ra. Muốn tiêu diệt Trình gia, tất nhiên cần xuất động tiên nhân, mà cần xuất động tiên nhân đến cướp bảo vật, đủ để chứng minh giá trị bảo vật này.

Ở dưới Thiên Võng thúc đẩy, toàn bộ thế lực đều biết chuyện Đại La kiếm tông tiêu diệt Trình gia, cướp đoạt bảo vật của Trình gia.

Đương nhiên, những cái này đều là đồn đãi, cho dù nghe xong, mọi người cũng là nửa tin nửa ngờ, nhưng bọn họ sẽ tra!

Vô luận Đại La kiếm tông làm được hoàn mỹ như thế nào nữa, bí ẩn như thế nào nữa cũng sẽ lưu lại một chút dấu vết. Những thế lực này mỗi cái đều không phải ăn chay lớn lên, đều có bản lãnh của mình, từ trên một ít dấu vết đã khẳng định tính chính xác của lời đồn. Ít nhất cao tới trên chín phần.

Vậy là đủ rồi!

Trình gia bị diệt đã trở thành sự thật. Cho dù là mấy đại đỉnh cấp thế lực cùng Trình gia có quan hệ cũng không đáng bởi vì một cái Trình gia đã không tồn tại, mà cùng Đại La kiếm tông khai chiến mọi mặt. Chuyện không có lợi ích, sẽ không ai đi làm.

Nhưng mà, bảo vật của Trình gia lại hấp dẫn vô số người chú ý, ở dưới Thiên Võng vận hành thao tác, những hình dung về bảo vật này có rất nhiều bản cũ truyền ra, vô luận bản cũ nào cũng đang cố ý vô tình kéo về phía thần vị.

Tiền tài động lòng người, huống chi là kinh thế chi bảo, thậm chí có trên năm phần có thể là nhiệm vụ hạ phàm của bọn họ lần này, lúc này toàn bộ đỉnh cấp thế lực đều ngồi không yên nữa.

Ồ ạt phái ra sứ tiết, liên lạc các thế lực lớn, tề tụ một sảnh, trao đổi công việc kết minh. Tuy không có chứng cớ biểu hiện Đại La kiếm tông chiếm được thứ bọn họ đều muốn có được, nhưng chỉ cần có một chút khả năng như vậy, các thế lực cũng sẽ không bỏ qua cơ hội này. Hơn nữa nay còn là cơ hội tốt liên hợp cùng nhau, tiêu diệt Đại La kiếm tông.

Ở dưới Tam Hợp phái, Thủy Kính môn dẫn đầu, bao gồm Chiến Hồn tông cũng phái người đường xa mà đến tham dự lần tụ hội mười một thế lực lớn này, mục đích là đối phó Đại La kiếm tông.

Ở dưới Thiên Võng cố ý xây dựng, cùng với dưới ảnh hưởng của thành viên Thiên Võng thẩm thấu ở các môn các phái, các thế lực đều hưởng ứng, đem Đại La kiếm tông cô lập lại.

Ích lợi, vẫn là dưới ích lợi sai khiến, mười một thế lực lớn liên hợp lại. Tiêu diệt Đại La kiếm tông, đầu tiên đem một phương ảnh hưởng vững vàng nhất loại bỏ ở ngoài trò chơi, đây là một ích lợi lớn. Sau đó là mục đích mọi người hạ phàm, khối bia đá bị hạ cấm chế kia, mặc kệ có trong tay Đại La kiếm tông hay không, cho dù là một chút khả năng đã đủ rồi.

Lần này liên minh, mọi người cũng không thể làm được đồng tâm đồng đức, nhưng ai cũng sẽ không bỏ qua một cái này, cơ hội tiêu diệt Đại La kiếm tông, ở dưới thỏa hiệp cùng nhượng bộ lẫn nhau, trải qua nửa tháng thương thảo, rốt cuộc đã xác lập minh ước. Mười một nhà chia đều toàn bộ Đại La kiếm tông, mặc kệ là thế lực hay là tài nguyên, đều là mười một nhà chia đều. Hơn nữa cùng nhau lập minh ước, ở trước khi tiêu diệt Đại La kiếm tông, không thể nội loạn, nếu không thế lực còn lại cùng tiêu diệt.

Lời thề, tiên nhân thề là khẳng định phải tuân thủ, cho nên mọi người đều rất yên tâm, ít nhất ở trước khi tiêu diệt Đại La kiếm tông, mọi người đều không cần lo lắng bị người ta ám toán linh tinh.

Đại La kiếm tông quá cường thế, cũng quá bá đạo. Nhiều năm như vậy trôi qua, uy danh Đại La kiếm tông có thể nói là tồn tại uy phong nhất cường thế nhất Tu Chân Giới, cho dù đều là dưới mười một thế lực lớn thống trị cũng có không ít tông môn dưới sự cai trị bị Đại La kiếm tông tiêu diệt. Câu cửa miệng, đánh chó phải ngó mặt chủ, hành vi của Đại La kiếm tông đã sớm làm ười một thế lực lớn có rất nhiều bất mãn, đây cũng là chỗ nguyên nhân liên hợp.

Đan Khí tông mấy năm nay bởi vì mua bán đan dược, tích nhân mạch rộng, thanh danh là tốt nhất, cho nên lần này liên minh tuy là Tam Hợp phái, Thủy Kính môn dẫn đầu, nhưng thật sự được chọn làm minh chủ lại là Đan Khí tông Trương Linh Phượng. Lại bởi vì Trương Linh Phượng là mỹ nữ, cho nên mọi người đều có chút chịu phục. Cái này thật ra cũng là một loại thỏa hiệp, một đám đại nam nhân ai cũng muốn cướp làm người đầu lĩnh liên minh, nhưng ai cũng sẽ không nhường, chỉ có để cho Trương Linh Phượng đến đảm nhiệm.

Trương Linh Phượng cũng có cái năng lực này, ở sau khi đảm nhiệm minh chủ, liền biến đổi phương làm ọi người lập lời thề, ở trước khi liên minh tan rã, bất cứ sai phái hợp lý nào đều nghe theo nàng ra lệnh, nếu không nàng sẽ không làm cái minh chủ này, các ngươi chọn người khác đi.

Các tiên nhân đều là tinh anh các môn các phái thượng giới, tự nhiên sẽ không thiển cận như thế, cũng nhận thức được tầm quan trọng của thống nhất hợp tác, cho nên đáp ứng, ở trước khi liên minh giải tán, do Trương Linh Phượng toàn quyền làm chủ.

Minh chủ xác lập rồi, cái liên minh này coi như là ổn định xuống, sau đó chính là thương thảo vấn đề các môn các phái xuất binh bao nhiêu.

Ai cũng muốn giữ lại thực lực, để cho người khác chống đỡ ở phía trước, nhưng mỗi người đều hiểu, không ra chút máu là không có khả năng. Lại là một phen tranh luận, trong lòng người nào cũng có giới hạn của mình, đều đang theo lí cố gắng.

Trương Linh Phượng không hé răng, thờ ơ lạnh nhạt bọn người kia ồn ào tới mặt đỏ tai hồng, một chút cũng không có phong phạm của tiên nhân thượng giới. Trong lòng cũng đang tính toán, Đan Khí tông phải lấy ra bao nhiêu thực lực mới có thể chặn miệng bọn người kia.

865. Chương 866: Trước Khi Động Thủ

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 866: Trước khi động thủ

Mọi người thề liên minh, ở trước khi tiêu diệt Đại La bước tông đồng tâm hiệp lực, đến đỡ lẫn nhau. Lời thề của người tu hành, tự nhiên là tuyệt đối có nghĩa, cho dù là lão ma cùng hung cực ác nhiều năm cũng không dám trái với lời thề của mình.

Sau khi thề liên minh, một tầng ngăn cách kia cũng muốn ít đi rất nhiều, mọi người đều đem toàn bộ thể xác và tinh thần đặt ở trên bố trí binh lực. Đầu tiên, Đại La kiếm tông thân ở trong động thiên số một đại lục, dễ thủ khó công, muốn đánh hạ nó cũng không phải dễ dàng như vậy.

Tuy nói, mười một thế lực lớn của Tu Chân Giới liên hợp cùng một chỗ, thật nếu bất kể tổn thất mà nói, đánh hạ Đại La kiếm tông đó là chuyện thiết bản đồ đinh, nhưng ai sẽ không cố kỵ tổn thất của mình?

Cho nên, việc này cần bàn bạc kỹ hơn, mọi người đều nghiêng hướng trước từ tông môn cấp dưới của Đại La kiếm tông bắt đầu xuống tay, nếu muốn vây công Đại La kiếm tông, hai mươi cái nhất lưu tông môn này cộng lại một chỗ thực lực cũng là trợ lực khổng lồ, không thể coi thường. Chỉ bằng những tông môn này cộng lại một chỗ có thể phái ra hai ba mươi gã Tán tiên, bốn năm mươi cường giả Độ Kiếp kỳ, hơn ngàn tu sĩ Hợp Thể kì, cái này cũng không phải là đùa giỡn.

Nếu ở lúc tấn công sơn môn Đại La kiếm tông, cỗ lực lượng này gia nhập vào sẽ sinh ra biến số khác, đồng thời cũng sẽ làm cho các thế lực tổn thất càng lớn, nói không chừng có nguy hiểm thất bại. Mà thiếu cỗ lực lượng này ủng hộ, thực lực Đại La kiếm tông ít nhất phải bớt đi ba thành.

Cho nên, mọi người thương lượng trước từ bọn họ xuống tay. Bằng vào thủ đoạn của mười một thế lực lớn, đều tự phụ trách hai cái tông môn, ở trong một đêm có thể đủ gạt bỏ ba thành thực lực của Đại La kiếm tông!

Cái kế hoạch này được các thế lực nhất trí đồng ý, do bọn họ ra tay, tiêu diệt gần hai mươi cái nhất lưu tông môn dưới trướng Đại La kiếm tông, sau đó lại do tông môn nhị lưu nhất lưu dưới trướng các thế lực đi đối phó nhị lưu tam lưu tông môn dưới trướng Đại La kiếm tông.

Đây chính là kế hoạch không thể tốt hơn. Không ai sẽ phản đối.

Đương nhiên, ở mặt ngoài che lấp vẫn là cần.

Ở sau khi mọi người thương lượng xong đối sách, liền tự trở về tông môn.

Trương Linh Phượng tự nhiên cũng cần về tông hướng Dương Thiên Vấn bẩm báo nội dung lần trao đổi này.

Trở lại tông môn, Trương Linh Phượng liền đi tới trước sân Dương Thiên Vấn ở lại, vừa vào sân liền nhìn thấy Dương Thiên Vấn ngồi ở trong đình, hiển nhiên cũng là đang đợi nàng.

***

"Tham kiến chủ thượng." Trương Linh Phượng tiến lên hành lễ nói.

"Không cần đa lễ. Các ngươi bàn bạc như thế nào?" Dương Thiên Vấn bình tĩnh hỏi.

"Khởi bẩm chủ thượng, bọn họ quả nhiên phái người tra xét Đan Khí tông ta, nhưng bọn hắn không ngờ tới người của chúng ta cũng không động, động chính là người của Triệu Quảng. Cho nên, lần kết minh này thuận nước đẩy thuyền, chúng ta đã thề kết minh, ta cũng đại biểu Đan Khí tông thề ở trước khi tiêu diệt Đại La kiếm tông, tuyệt đối không động thủ đối với bọn họ." Trương Linh Phượng nói một lần chi tiết kết minh trải qua.

"Tốt lắm, bọn họ tuyệt đối không ngờ tới, Đan Khí tông của ngươi không động thủ, nhưng không có nghĩa là Thiên Võng không động thủ, việc này liền giao cho Triệu Quảng đi làm." Dương Thiên Vấn thản nhiên nói.

"Vừa rồi Triệu Quảng đã cùng thuộc hạ liên hệ. Đại La kiếm tông có ba vị kiếm tiên đi ra, xem ra là thẳng đến người của Chiến Hồn tông mà đi." Trương Linh Phượng ngược lại nói, "Thuộc hạ cho rằng, lần này kết minh, quét dọn Đại La kiếm tông cùng với thế lực phụ thuộc nó. Chúng ta cho dù đi động thủ, cũng không thể giết đến quá nhiều, chung quy phải giữ lại một đám cao thủ, còn cần ứng phó thủ đoạn có thể đến tiếp sau của Đại La kiếm tông.".

"Ừm, ngươi nói có lý, bảo lúc Triệu Quảng động thủ, chú ý chút, trước yếu sau mạnh!" Dương Thiên Vấn gật đầu đáp.

"Vì sao? Chủ thượng, không phải nên hạ thủ đối với Tam Hợp phái, Thủy Kính môn trước sao?" Trương Linh Phượng khó hiểu nhìn phía Dương Thiên Vấn.

"Ừm, chúng ta có thể ẩn nhẫn, tông môn khác cũng có thể." Dương Thiên Vấn lời này ý tứ rất đơn giản, Đan Khí tông ở mặt ngoài chỉ có năm tiên nhân chống lưng, thật ra lại là cả thảy mười một gã! Mà tông môn khác nói không chừng cũng có tiên nhân giấu ở phía sau màn.

Từ ở mặt ngoài xem, không có khả năng nhất chính là thượng môn xếp hạng trước năm. Cho nên Dương Thiên Vấn muốn từ hạ môn bắt đầu động thủ, nếu đã ẩn tàng thực lực, thì đem những thực lực che dấu này bức ra, nếu không che dấu thực lực vậy bọn họ sẽ bị thất bại trước.

"Chủ thượng, như vậy một lần này Đại La kiếm tông phái ra ba tiên nhân vây giết sứ giả Chiến Hồn tông phái tới, chúng ta nhúng tay hay không?" "Chúng ta" trong miệng Trương Linh Phượng chỉ là bọn Triệu Quảng.

"Chẳng lẽ ngươi không nhìn ra được sao? Cái Đại La kiếm tông này đã sớm phát giác được động hướng của các ngươi, lần này bọn họ tìm tới người của Chiến Hồn tông động thủ, chính là muốn đem mâu thuẫn chuyển hướng Tây Vực ma đạo, nếu Chiến Hồn tông ở nơi này xảy ra chuyện, Chiến Hồn tông tất nhiên sẽ không dừng lại, lúc đó, Chiến Hồn tông tất nhiên sẽ cùng toàn bộ lực lượng Tây Vực, thi triển trả thù. Thế lực đạo môn tất nhiên liên hợp lại ứng đối, dễ dàng liền hóa giải nguy cơ việc này. Ngươi phân phó Triệu Quảng, bảo hắn không cần nhúng tay." Dương Thiên Vấn không ra khỏi cửa lại đối với tình thế thiên hạ rõ như lòng bàn tay.

***

"Nhưng đại nhân, đây chính là cơ hội tốt, cho dù chúng ta không xuống tay đối với người của Chiến Hồn tông, cũng có thể giữa đường mai phục cao thủ Đại La kiếm tông. Nếu để cho bọn họ vướng tay, vậy kế hoạch một lần này của chúng ta không phải quấy rầy hết rồi sao?" Trương Linh Phượng vẻ mặt khó hiểu hỏi.

"Có một số việc, ngăn cản cũng là không ngăn cản được nữa. Không bằng để cho nó thuận theo tự nhiên. Chiến Hồn tông cùng trả thù chỉ là một cái suy đoán, nói không chừng trong Chiến Hồn tông cũng có cao

nhân, có thể lý trí phân tích ra việc này bắt nguồn ở đâu. Lúc đó, Chiến Hồn tông đối với tiêu diệt Đại La kiếm tông tất nhiên càng thêm tích cực. Chẳng lẽ ngươi không biết là Chiến Hồn tông đối với việc này quá mức ham thích sao? Trình gia bị diệt một chuyện này, liên quan ma đạo hắn chuyện gì?. Dương Thiên Vấn thấy chuyện xa xa so với Trương Linh Phượng thấu triệt hơn nhiều.

"Ồ, thuộc hạ hiểu rồi, ta chỉ cảm thấy Chiến Hồn tông này một lần này sao tích cực chạy tới như vậy, thì ra là tới ly gián, cộng thêm đến chiếm tiện nghi. Bọn họ cách thật xa, có là cớ phái ít chút cao thủ tới, như vậy chết còn không phải chúng ta?" Trương Linh Phượng phản ứng lại.

"Hơn nữa cho dù khơi mào ma đạo đại chiến, đối với chúng ta mà nói cũng không xấu, trong hỗn loạn có thể kiếm lời, càng hỗn loạn tự nhiên lại càng tốt. Lần này khơi mào các thế lực vây công Đại La kiếm tông, bởi vì dấu vết là không che lấp được, tùy tiện thế lực nào cũng nhìn ra được, chỉ là bọn hắn đều đem đối tượng trở thành Trình gia tam thiếu, hơn nữa mượn lừa xuống dốc, vừa lúc mượn cơ hội này, liên hợp tiêu diệt Đại La kiếm tông cường thế nhất. Nhưng nếu Đại La kiếm tông khơi mào toàn Tu Chân Giới đại chiến, vậy chúng ta liền che dấu càng sâu, đợi đến lúc bụi bặm yên, liền cho bọn họ một kích trí mệnh." Dương Thiên Vấn bày mưu nghĩ kế, tâm tư chu đáo vô cùng.

"Chủ thượng anh minh!" Trương Linh Phượng đã hiểu, nhanh chóng thông báo Triệu Quảng, bảo hắn không nên hành động thiếu suy nghĩ. Miễn cho bại lộ chính mình. "Thuộc hạ lúc này liền đi xuống, bố trí hành động tiêu diệt nanh vuốt của Đại La kiếm tông. Thuộc hạ cáo lui.".

"Ừm, đi đi." Dương Thiên Vấn gật gật đầu. Trong mắt tinh quang hiện lên, hắn có dự cảm, đây là một cái cơ hội tốt.

***

Tiên nhân của Chiến Hồn tông lần này đến tham gia kết minh chính là Thiên Ma Chiến Quỷ am hiểu tốc độ nhất. Người này là quỷ tu hẻo lánh trong ma tu, không phải quỷ thân tu hành, mà là nhân thân tu quỷ, công pháp phi thường quỷ dị.

Đại La kiếm tông phái ra cả thảy ba vị kiếm tiên Hoa Chân, Hoa Võ, Hoa Thanh ba vị Kim Tiên. Sở dĩ phái ra ba người, thứ nhất là vì bảo đảm không chút sai sót, thứ hai cũng là dự đoán có người mai phục giữa đường. Ba vị kiếm tiên có thể tạo thành tam tài kiếm trận hợp sức ba người, tuyệt đối có thể lực chiến sáu vị cao thủ ngang cấp bậc, hơn nữa thong dong rút lui.

Hơn nữa ba người này cũng là cải trang, âm thầm rời núi, nếu không phải hệ thống tình báo của Thiên Võng đủ cường đại, hơn nữa gần đây cũng đang trọng điểm chú ý Đại La kiếm tông, nếu không thật đúng là rất khó phát hiện ba vị kiếm tiên trước sau rời khỏi.

Triệu Quảng vốn muốn mai phục giữa đường, thu phục bọn họ, nhưng sau khi nhận được Trương Linh Phượng hội báo, liền từ bỏ lần hành động này, cẩn thận suy nghĩ một chút, cái này quả thật sẽ rút dây động rừng, hơn nữa ba vị này cũng là xương cốt khó cắn, sớm ở lúc các thế lực Tu Chân Giới đại tẩy bài, Triệu Quảng liền đối với bọn họ đã có điều hiểu biết.

Ba vị này chính là huynh đệ sinh ba, nghe nói có thể tâm linh tương thông, tu tập kiếm thuật, lấy kết trận phối hợp làm chủ, chỉ sức chiến đấu đơn lẻ cũng không thế nào, nhưng ba người liên thủ lại là phi thường cường hãn, hơn nữa ba người này xưa nay không chia lìa, cho dù rời khỏi, cũng cách nhau sẽ không vượt qua trăm mét.

Trong Đại La kiếm tông, khó đối phó nhất không phải chủ trì Đại La kiếm tông Kiếm Vô Song, mà là Hoa thị tam huynh đệ này!

Chiến Quỷ người này cẩn thận dị thường, trên đường cũng không có chậm trễ, một mực hướng tới Đoạn Tuyên sơn ẩn nấp đi, vừa đi đường vừa che dấu hành tung bản thân. Hắn cũng không phải là đầu đất, nơi này là địa bàn đạo môn, hắn không lo lắng mười đại thế lực đạo môn vừa mới kết minh xuống tay đối với mình, sợ là sợ Đại La kiếm tông hạ sát thủ.

Chiến Quỷ biết chuyện mình tiến vào phạm vi đạo môn cùng với mười đại đạo môn thế lực họp, là tuyệt đối không dấu được Đại La kiếm tông.

Nay Đại La kiếm tông có thể nói đã bắt đầu chuẩn bị chiến tranh, thật ra bọn họ cũng không muốn đánh nhau, đặc biệt đối thủ là mười một đại thế dịch khác, nhưng không có cách nào, ngươi không đánh, người ta muốn đánh, không ứng chiến chỉ có diệt vong.

Người quản lý thượng tầng của Đại La kiếm tông, cùng với sức chiến đấu bậc cao có thể nói là có chút lòng người hoảng sợ. Tuy chiếm cứ ưu thế địa lợi, lại có năm vị tiên nhân chống lưng, nhưng đối thủ càng cường đại!

866. Khởi Nguồn Đại Loạn (1)

Chương 867: Khởi Nguồn Đại Loạn (1)

"Đại ca, Chiến Quỷ người này cẩn thận dị thường, dọc theo đường đi vậy mà ngay cả một chút dấu vết cũng không lưu lại, thật sự là lợi hại." Hoa Thanh tán thưởng.

"Lão Tam, cho dù Chiến Quỷ lợi hại nữa lại như thế nào? Chẳng lẽ hắn còn có thể ở tay ba huynh đệ chúng ta chạy thoát sao?" Lão Nhị Hoa Võ khinh thường nói.

"Chiến Quỷ tu luyện là quỷ đạo, có thể hóa thân Thiên quỷ, vô ảnh vô hình, quả thật khó đối phó, chẳng qua hắn nằm mơ cũng không ngờ tới, ba huynh đệ chúng ta có thể phát hiện hành tung hắn. Xử lý người này, thứ nhất có thể suy yếu thực lực Chiến Hồn tông, thứ hai có thể khơi mào ma đạo đại chiến. Hừ, Tam Hợp phái, Thủy Kính môn những tên ngu ngốc này vậy mà liên hợp lại tính kế chúng ta, thật đúng là cho rằng chúng ta không biết sao?" Hoa Chân hừ lạnh một tiếng nói.

"Lão đại, chúng ta nhanh hơn chút nữa, chạy tới phía trước Chiến Quỷ chặn đứng hắn." Hoa Võ nói xong không khỏi tăng tốc độ phi hành.

Hai người còn lại cũng cùng nhau đẩy nhanh tốc độ. Ba đạo lưu quang, lấy tốc độ cực nhanh lướt qua ở chân trời.

Chiến Quỷ hóa thân Thiên quỷ, xuyên qua ở trong khe hở không gian, không có bất cứ cấm chế nào có thể vây được hắn, trừ một ít trận pháp cường đại đặc thù có thể tự thành không gian, còn lại cũng như cũ không làm gì được hắn.

Mà sau khi hóa thân Thiên quỷ, không còn lực cản không khí, ở trong khe hở không gian hành tẩu, tốc độ càng nhanh! Có thể không nhìn bộ phận vật lý thương tổn, có thể độn ở thiên địa, vô ảnh vô hình.

Giờ phút này vị trí Chiến Quỷ đã sắp tiếp cận Đoạn Tuyên sơn thiếu, chỉ cần qua Đoạn Tuyên sơn thiếu, tiến vào địa giới Tây Vực, hắn liền có thể vô tư.

Nhưng vào lúc này, một đạo kiếm quang sắc bén lăng không chém xuống. Kiếm quang cô đọng đến mức tận cùng, giống như đem không gian xé rách, sắc bén vô cùng. Tuy chưa đem không gian xé rách ra, nhưng dẫn tới không gian sinh ra một trận chấn động mãnh liệt. Hóa thân Thiên quỷ hành tẩu ở khe hở không gian Chiến Quỷ bị một kích này ép ra, lộ ra thân hình.

Hoa thị tam huynh đệ giống như ác lang bao vây, đem Chiến Quỷ vây quanh ở trong vòng.

"Là các ngươi, không có khả năng, các ngươi là tìm được ta như thế nào?" Chiến Quỷ tự nhiên nhận ra Hoa thị tam huynh đệ đại tẩy bài của thế lực trong tu chân đại chiến, rất có hung danh. Bọn họ xuất hiện ở chỗ này, quả thực làm cho Chiến Quỷ không dám tin. Dọc theo đường đi, hắn cũng không ở nơi nhiều người dừng lại một lát, không có khả năng có người biết hành tung của mình.

"Dù sao ngươi cũng là một người sắp chết, nói cho ngươi cũng không sao." Hoa Chân thản nhiên nói "Các ngươi thực cho rằng chúng ta là người mù hay sao? Muốn liên hợp lại đối phó Đại La kiếm tông ta, quả thực là vọng tưởng, nói cho ngươi, Liệt Hỏa Huyền Băng tông bọn một nhà trung môn, ba nhà hạ môn, đều ở dưới Đại La kiếm tông ta khống chế. Trên người ngươi đã sớm bị người ta động tay chân, bằng không, chúng ta lại như thế nào tìm được?".

"Điều đó không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng!" Chiến Quỷ đánh chết cũng không tin Đại La kiếm tông vậy mà hung hăng như vậy, đã khống chế một nhà trung môn ba nhà hạ môn, bọn họ cộng lại một chỗ, Kim Tiên ước chừng có nhiều tới 15 người! Phải biết rằng một lần này hạ giới, mỗi một cái thế lực đều ai vì chủ nấy, tuyệt đối không có khả năng thật sự liên hợp cùng một chỗ.

"Có cái gì không có khả năng? Ngươi nghe qua cầm thần tụ hồn lục chưa?" Hoa Thanh đắc ý dào dạt nói.

"Chưa từng nghe nói." Chiến Quỷ chưa từng nghe nói cái tên này.

"Bảo bối này chính là thượng tôn ban tặng, có khả năng cầm thần ngự hồn, chỉ cần bị quyển sách này nhiếp nguyên thần, sinh tử đều dưới quyển sách này nắm giữ! Liệt Hỏa Huyền Băng tông các phái, sớm ở lúc lần đầu tiên đại chiến đã bị chúng ta bắt giữ, nhiếp nguyên thần, trở thành con rối bảo vật này nắm giữ. Hiện tại ngươi hiểu vì sao rồi chứ?" Hoa Võ có thể khẳng định, Chiến Quỷ là trốn không thoát, người sắp chết, có bí mật gì không thể nói?

"Chúng ta cùng ngươi không thù không oán, chỉ là ai vì chủ nấy mà thôi, cho nên để cho chết được nhắm mắt, cũng coi như nhân chí nghĩa kính rồi." Hoa Chân thản nhiên nói.

Chiến Quỷ vừa nghe, nhất thời đã hiểu, giống bảo vật thượng tôn ban thưởng, Chiến Hồn tông cũng có, chỉ là không ngờ Đại La kiếm tông vậy mà mang xuống là loại bảo vật này. Chiến Quỷ càng là không thể nghĩ tới, Đại La kiếm tông vậy mà âm thầm khống chế thế lực to lớn như vậy, cũng không ngờ tới Đại La kiếm tông vậy mà đem thủ lãnh mấy thế lực lớn này biến thành con rối nghe lời.

Cái phản ứng thứ nhất của Chiến Quỷ chính là trốn, nhất định phải chạy đi, đem bí mật này truyền về trong tông, làm cho những người khác biết được, nếu không nhiệm vụ lần này của Chiến Hồn tông tất nhiên thất bại.

Nhưng Hoa thị tam huynh đệ là sẽ không để cho Chiến Quỷ chạy trốn, ngay cả bí mật bực này cũng nói ra rồi, Chiến Quỷ còn có thể trốn sao? Ở lúc Hoa Thanh nói xong một câu cuối cùng, ba huynh đệ hầu như đồng thời vung kiếm.

"Kết trận!" Ba người am hiểu nhất chính là ba người hợp sức, bày ra kiếm trận, kiếm trận này sau khi thành hình, lực lượng ba người bọn họ liền đủ để đối kháng sáu người cao thủ đồng cấp! "Ồ? Chiến Quỷ chết rồi? Cái gì, chỉ kiên trì không đến ba mươi hơi thở đã chết rồi? Xem ra Hoa thị tam huynh đệ này có chút ý tứ." Dương Thiên Vấn sau khi nghe xong Trương Linh Phượng báo cáo, có một chút kinh ngạc.

"Chủ thượng, Hoa thị tam huynh đệ này thực lực không phải tầm thường, trừ khử ba người bọn hắn?" Trương Linh Phượng nhẹ giọng hỏi.

"Ừm, bổn tọa chuyển hóa tiên thể tới nay, chưa từng thử qua kiếm thuật của mình, xem ba người này cũng là người tu kiếm, ừm..." Dương Thiên Vấn tự nhủ nói, trầm ngâm trong chốc lát hạ lệnh: "Tra, tra được hành tung bọn họ, nói cho bổn tọa, bổn tọa muốn đích thân gặp bọn họ một chút."

"Tuân mệnh, chủ thượng." Trương Linh Phượng gật đầu đáp.

"Còn có, điều tra rõ cho ta, Đại La kiếm tông là làm sao biết hành tung của Chiến Quỷ, còn có thể nắm được chuẩn xác như thế, cho dù là chúng ta cũng không có năng lực tình báo như vậy nhỉ?" Dương Thiên Vấn bản năng cảm giác được trong đó tất nhiên có chút tin tức, nghĩ Đại La kiếm tông kia lại nào có thể cùng năng lực tình báo của Thiên Võng so sánh, như vậy bọn họ lại là như thế nào chính xác tìm được hành tung Chiến Quỷ? Phải biết, Thiên Võng vì tìm hiểu hành tung Chiến Quỷ, vận dụng toàn bộ lực lượng Thiên Võng, cũng chẳng qua mơ hồ suy tính ra hành trình của hắn, lại phái ra bảy vị tiên nhân bày ra vô số cơ sở ngầm ven đường, mới bắt giữ được hành tung Chiến Quỷ.

"Tuân mệnh, chủ thượng." Trương Linh Phượng lui xuống.

Dương Thiên Vấn lẳng lặng nhắm lại hai mắt, dưỡng thần lên.

Chính như lời Trương Linh Phượng nói, sức chiến đấu của Hoa thị tam huynh đệ này quá cường hãn, sớm muộn gì là một cái chướng ngại lớn, trái lại không bằng đem ba người hắn trừ bỏ là hơn.

Sau khi thành tiên, Dương Thiên Vấn còn chưa từng động thủ với người.

Chút thời gian qua, Dương Thiên Vấn lấy thần thạch bày trận, tham kiếm ngộ kiếm đồng thời cũng đang điên cuồng tích lũy tiên nguyên trong cơ thể. Ở dưới tài nguyên khổng lồ chống đỡ, Dương Thiên Vấn không để ý cảnh giới, tu luyện so với trước khi thành tiên nhanh hơn. Giờ phút này đã là tu vi Kim Tiên.

Nửa ngày sau, Trương Linh Phượng lại tới gặp Dương Thiên Vấn báo cáo: "Khởi bẩm chủ thượng, Hoa thị tam huynh đệ đang trên đường trở về, giờ phút này cách Đan Khí tông gần ba ngàn dặm đường, Quan Bình đã đem truyền tống trận chuẩn bị tốt, ngài tùy thời có thể xuất phát." Đây là hiệu suất của Thiên Võng, trước sau không quá ba canh giờ, không chỉ tìm được người ở nơi nào, còn bố trí xong truyền tống trận, chỉ cần thông qua truyền tống trận, rất nhanh có thể chặn đứng Hoa thị tam huynh đệ.

"Tốt lắm, làm không tệ." Dương Thiên Vấn tán thưởng, đứng dậy "Dẫn ta đi đi." Đứng ở trước truyền tống trận, Quan Bình sau khi lấy ra mấy miếng thượng phẩm tiên thạch bố trí xong, nói: "Cung tiễn chủ thượng.".

Dương Thiên Vấn biến mất ở trong một mảng bạch quang của truyền tống trận.

Truyền tống trận bên kia, Triệu Quảng đã chờ ở nơi đó, sau khi nhìn thấy Dương Thiên Vấn đi ra, quỳ xuống đất cung nghênh nói: "Tham kiến chủ thượng.".

"Đứng lên đi, hiện tại Hoa thị tam huynh đệ ở nơi nào rồi?" Dương Thiên Vấn sắc mặt bình tĩnh hỏi.

Triệu Quảng đưa qua một khối ngọc giản, trả lời: "Chủ thượng mời xem.".

Dương Thiên Vấn tiếp nhận ngọc giản, thần thức quét qua, trong ngọc giản là một bộ bản đồ, bên trên vẽ một cái lại một cái điểm đỏ, hơn nữa dùng con số, những điểm này hình thành một cái đường dẫn, nối thẳng Đại La kiếm tông. Không cần hỏi đây là đường dẫn Hoa thị tam huynh đệ hành tẩu. Phía sau đường dẫn chính là Thiên Võng suy tính ra.

"Hoa thị tam huynh đệ vì dấu tai mắt người, dọc theo đường đi bọn họ đều vòng qua nơi bí mật, giờ phút này bọn họ hẳn là đang trên đường hướng hào điểm phía trước, chúng ta cách hào điểm 53 này chỉ có trăm dặm đường, hiện tại lên đường tuyệt đối có thể bố trí mai phục ở phía trước bọn họ." Triệu Quảng nói rõ.

"Các ngươi chỉ cần phạm vi trăm dặm ngăn cách lại là được, không cần lộ diện. Bổn tọa có thể quang minh chính đại lấy thân phận tiên nhân Đan Khí tông ra mặt, mà các ngươi vẫn là che dấu ở trong bóng tối là hơn." Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút quyết định nói.

Đám người Triệu Quảng tự nhiên sẽ không làm trái lời Dương Thiên Vấn, giọng cung kính xác nhận.

Trăm dặm đường cũng không dài, bọn tám người rất nhanh đã đến địa điểm mai phục, nơi này khắp nơi là rừng rậm, vết chân hiếm có, cho dù là người tu hành bình thường cũng sẽ không tới chỗ này, bởi vì phụ cận nơi này cũng không có yêu thú gì, cho dù có cũng là một ít yêu thú cấp thấp. Nhưng yêu thú cấp thấp khắp nơi đều có, nơi này phân bố cực kỳ thưa thớt, cho nên sẽ không ai đến nơi này.

Cái này cũng là Hoa thị tam huynh đệ lựa chọn con đường này tuyến nguyên nhân, bọn họ cũng không có Chiến Quỷ hóa thân Thiên quỷ, vô ảnh vô hình bản lãnh, chỉ có chọn một ít vết chân hãn tới lộ tuyến đi rồi.

Đám người Triệu Quảng cầm ẩn thân phù Dương Thiên Vấn cho, phân bố ở ngoài phạm vi trăm dặm, đem nơi này dùng trận kì Dương Thiên Vấn cho vây quanh lại, chỉ cần Hoa thị tam huynh đệ tiến vào trong rọ, đó chính là cá trong chậu, muốn chạy trốn trên cơ bản là không có khả năng.

867. Chương 868: Khởi Nguồn Đại Loạn (2)

Chương 868: Khởi Nguồn Đại Loạn (2)

Dương Thiên Vấn một mình một người ngồi ở trên ngọn cây đại thụ, dựa lưng vào thân cây, lấy tay nâng lên một cái gương nước, trên mặt gương biểu hiện chính là Hoa thị tam huynh đệ, lúc này ba người còn xa

ở ngoài hai trăm dặm. Nhất cử nhất động của bọn họ đều ở trong khống chế của Dương Thiên Vấn, Hoa thị tam huynh đệ tuyệt đối sẽ không tin tưởng, ở thế gian vậy mà có người có thể giám thị nhất cử nhất động bọn họ, mà không bị bọn họ phát hiện.

Giờ phút này ba người bọn họ phi hành tầng trời thấp, tốc độ cũng không phải quá nhanh, giữa nhau còn đang nói chuyện với nhau.

Dương Thiên Vấn từ trên cử động môi nhìn thấy nội dung ba người nói chuyện với nhau.

"Lão đại, nghe nói bọn họ muốn xuống tay từ thế lực phụ thuộc chúng ta, không biết đại sư huynh ứng đối như thế nào." Hoa Thanh mở miệng hỏi.

"Hừ, đại sư huynh hắn thích đem toàn bộ công việc đều ôm ở trên tay mình, chúng ta nào biết." Hoa Chân đối với cái này rất có phê bình kín đáo, tựa như rất có ý kiến.

"Lão Tam, mặc kệ nó, chúng ta chém giết Chiến Quỷ, không chỉ suy yếu thực lực Chiến Hồn tông, nói không chừng còn có thể khơi mào ma đạo đại chiến, lúc đó, bọn Tam Hợp phái, Thủy Kính môn còn có bao nhiêu sức lực đối phó chúng ta?" Hoa Võ tiếp lời nói.

"Bọn họ muốn liên hợp lại, thực coi thường chúng ta không biết sao? Đại sư huynh tất nhiên sẽ tương kế tựu kế, tính kế ngược bọn họ. Đan Khí tông chính là một cái mai rùa, bọn họ không ra, chúng ta cũng rất khó đánh vào. Nhưng một lần này, người của Đan Khí tông khẳng định sẽ xuất động quy mô, chỉ cần đem nhóm người này nuốt sạch, Đan Khí tông sẽ không đủ gây sợ hãi." Hoa Chân thản nhiên nói, thật ra làm cho Đại La kiếm tông kiêng kị nhất chính là Đan Khí tông đội một cái mai rùa, hầu như đứng ở thế bất bại. Muốn thanh trừ Đan Khí tông ra ngoài, không đem bọn họ dẫn rời khỏi Huyền Hỏa động thiên, hầu như liền không thể làm được.

Dương Thiên Vấn càng xem càng kinh ngạc, không ngờ Đại La kiếm tông này vậy mà có bố cục như thế. Tương kế tựu kế. Điệu hổ ly sơn. Chỉ kỳ quái là, mười một thế lực lớn liên hợp lại chiếm lực lượng tuyệt đối, cái này cái gọi là tương kế tựu kế lại như thế nào có thể thực hiện đâu?

Chẳng lẽ người của Đại La kiếm tông là ngốc, tính không ra thực lực đối lập sao? Cái này hiển nhiên không có khả năng! Như vậy chính là Đại La kiếm tông có tính kế khác.

***

Dương Thiên Vấn trầm tư trong chốc lát, thật sự không nghĩ ra Đại La kiếm tông này ứng phó lực lượng tuyệt đối của mười một thế lực lớn liên hợp như thế nào, cho dù là giết Chiến Quỷ, muốn khơi mào ma đạo chi chiến, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Quên đi, không nghĩ ra, trong chốc lát giữ một người sống, hỏi một câu chẳng phải sẽ biết. xem tại

Qua một hồi lâu, ba người cuối cùng đi vào trong rọ Thiên Võng bố trí, thẳng tắp hướng tới chỗ Dương Thiên Vấn bay tới.

Ngay tại lúc qua đỉnh đầu Dương Thiên Vấn, Hoa thị tam huynh đệ nghe được một cái thanh âm làm cho bọn họ hơi tỏ ra kinh ngạc: "Ba vị đạo hữu, dừng bước.".

"Ai?" Ba người sửng sốt một chút, kinh ngạc hỏi. Nơi đây sao có thể có người? Ba người thả ra tiên thức, quét trong phạm vi năm mươi này, lại không tìm được một người.

"Bản cư sĩ cung kính chờ đã lâu." Dương Thiên Vấn không truyền âm, mà là phóng ra thanh âm.

Ba người vừa nghe, thanh âm là đến từ dưới chân, không khỏi kinh hãi, cúi đầu nhìn, một người trẻ tuổi mặc tử bào (áo bào tím), đang ở trên ngọn cây, khuôn mặt tươi cười tủm tỉm nhìn ba người mình.

"Các hạ là ai?" Ba người sinh lòng e ngại, nhưng tự nghĩ thực lực không kém, tuy cảnh khiếp, nhưng tuyệt không e ngại.

"Tại hạ tiên nhân của Đan Khí tông, Vấn Thiên cư sĩ." Dương Thiên Vấn khuôn mặt tươi cười tủm tỉm trả lời.

"Người của Đan Khí tông? Ngươi, hoặc là các ngươi là như thế nào biết chúng ta sẽ đi ngang qua nơi đây." Lòng cảnh giác của ba người càng lúc càng đậm, thả ra tiên thức, bắt đầu xem xét tình hình trong phạm vi năm mươi dặm. Mãi cho đến phạm vi trăm dặm, liền bị cách trở, ba người cả kinh trong lòng, ở mặt ngoài lại là bất động thanh sắc, thăm dò nói.

"Ba vị yên tâm là được, nơi này không có những người khác, chỉ bốn người ngươi ta." Dương Thiên Vấn chỉ chỉ ba người, lại chỉ chỉ bản thân nói nói.

"Các hạ đã là người của Đan Khí tông, vì sao phải ở nơi này ngăn lại chúng ta?" Hai mắt Hoa Chân híp lại, che dấu sát khí trong mắt, vừa nghe thấy Dương Thiên Vấn nói, cái phản ứng thứ nhất tự nhiên là nhân cơ hội này chém giết người này.

"Có chút nghi vấn muốn tìm các vị giải đáp một chút, sau đó liền đi hướng các vị đòi một món đồ." Dương Thiên Vấn tươi cười không thay đổi trả lời.

"Cái nghi vấn gì, muốn đòi thứ gì?" Hoa Võ hỏi.

"Ta muốn biết, vì sao quý phái có thể ở trước mặt thực lực mười một thế lực lớn liên hợp lại, còn có thể bình tĩnh như thế, có hậu chiêu gì sao?" Dương Thiên Vấn nghiêm túc hỏi.

***

Ba người nghe xong, sắc mặt không khỏi biến chuyển như mây, Hoa Chân trầm mặt hỏi: "Các hạ lời ấy là ý tứ gì." Ba huynh đệ không có đối diện một cái ánh mắt, hai người Hoa Võ cùng Hoa Thanh phân tán ra, đem Dương Thiên Vấn mơ hồ bao vây ở giữa.

"Chính là ý tứ trên mặt chữ." Dương Thiên Vấn thản nhiên nhìn Hoa Võ cùng Hoa Thanh một cái, mở miệng nói: "Không cần khẩn trương, ta cũng sẽ không trốn chạy. Ba vị có thể trả lời nghi vấn của ta.

"Vậy các hạ lại muốn hướng ba người chúng ta đòi vật gì?. Hoa Chân hiển nhiên không dự đoán được Dương Thiên Vấn đến một câu lời bộc bạch như vậy.

"Tính mạng ba người các ngươi". Lúc Dương Thiên Vấn nói lời này, sát khí tất lộ. Tiên hạ thủ vi cường, thân hình tung lên, hướng tới Hoa Chân đánh tới.

Vô số kiếm khí đột nhiên xuất hiện, ngưng hóa thành hình, bọc Dương Thiên Vấn hướng Hoa Chân công tới.

Hoa Chân không nói nhảm, vung kiếm nghênh chiến, cùng lúc này, hai người Hoa Võ cùng Hoa Thanh cũng vây quanh lại, ba người thành thế vây kín, muốn một lần hành động diệt sát Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn cũng sẽ không ngốc đến để cho ba người kết thành trận thế, như vậy quá phí tay chân, cho nên vừa lên đó là tuyệt thế kiếm thuật duy ngã kiếm đạo chi Kiếm Quang Như Triều.

Giống nhau thủy triều, vô số kiếm quang giống như thủy triều hướng Hoa Chân trào tới, lại cùng thủy triều như nhau, một đợt tiếp một đợt, thẳng đến đem đối phương bao phủ.

Hoa Chân ra sức vung kiếm, muốn chém phá vô số kiếm quang mãnh liệt mà đến, lấy kiếm trong tay, chuyển nguy thành an, nhưng vô luận hắn vung kiếm như thế nào, chém ra kiếm quang cường đại như thế nào, tựa như cũng không chút tác dụng, rút đao chém nước, nước càng chảy.

Vô dụng, một chút tác dụng cũng không có, Hoa Chân chỉ có bứt ra lui vội, không ngừng lui, điên cuồng mà lui.

Nhưng hắn càng lùi, kiếm quang giống như thủy triều kia lại càng là sắc bén, càng là cường đại.

Hoa Võ cùng Hoa Thanh nhìn thấy ca ca nhà mình lâm vào hiểm cảnh, đều giận vội vã hét lớn một tiếng, dùng hết toàn lực muốn cứu viện. Nhưng bọn hắn lại như thế nào đuổi được tốc độ vội vàng thối lui của Hoa Chân? Chỉ có vây Nguỵ cứu Triệu, đem mục tiêu chuyển hướng bản thân Dương Thiên Vấn.

Hai người phối hợp, kết thành lưỡng nghi kiếm trận đơn giản nhất, hai người hợp sức, không ngừng bổ ra từng đạo kiếm quang mạnh mẽ, nhưng những kiếm quang này căn bản bổ không ra được sóng kiếm, càng bàn gì tổn thương đến Dương Thiên Vấn trung tâm nhất?

***

Kim Tiên chính là Kim Tiên, Hoa Chân vội vàng thối lui, Dương Thiên Vấn đuổi gấp, chính là không cho Hoa Chân chạy thoát phạm vi bao trùm của kiếm tiên, nhưng cho dù như thế, cũng lâm vào trong cục diện bế tắc.

Một chiêu Kiếm Quang Như Triều này của Dương Thiên Vấn, nếu đem người bao phủ, cho dù là Huyền Tiên, dựng lên phòng ngự pháp bảo cấp thượng phẩm tiên khí, cũng bị một cơn sóng tiếp một cơn sóng kiếm quang cắn nuốt.

Nhưng khuyết điểm chính là nếu đối phương không bị kiếm quang bao trùm bao phủ, vậy một chốc một lát liền không có nguy hiểm.

Dương Thiên Vấn thí nghiệm một chiêu kiếm thức mới này, cảm thấy còn có chỗ chờ cải tiến.

Kiếm thế vừa chuyển, vô số kiếm quang không là hướng một cái phương hướng lao mạnh lên nữa, mà là hướng bốn phương tám hướng khuếch tán ra!

Kiếm quang như hải! Biển, khôn cùng rộng lớn, một chiêu này là kiếm thuật tính sát thương quần thể, chính là bản tiến hóa của Kiếm Quang Như Triều, tương tự, nếu bị biển lớn nuốt hết, cũng không có bao nhiêu hi vọng sống đáng nói.

Vốn kiếm quang sóng triều rộng không quá mấy chục thước, lập tức mở rộng gấp mười.

"Không tốt, nhị ca, mau lui lại". Hoa Thanh ngừng thế lao lên, bứt ra vội vàng rút lui;

Nhưng là đã chậm, vô số kiếm quang giống như sóng thần, chỉ ở nháy mắt đã đem hai người nuốt hết.

"Nhị đệ, Tam đệ". Thân thể Hoa Chân vẫn chưa từng tạm dừng, cho dù là đối mặt cái kiếm triều đáng sợ này, cũng dứt khoát bình tĩnh vạn phần, nhưng ở sau khi nhìn thấy huynh đệ nhà mình bị kiếm quang nuốt hết, cũng không khỏi dao động theo.

Quan tâm sẽ bị loạn, Dương Thiên Vấn không có bất cứ lòng nhân từ gì, đem kiếm quang đầy trời trào về phía Hoa Chân tụ hợp làm một, vạn kiếm quy tông. Một đạo kiếm quang thật lớn ngưng thật, giống như tai phá không gian cuồng cam, nháy mắt liền đến trước mắt Hoa Chân.

Hoa Chân lúc này mới phản ứng lại, pháp lực trong cơ thể nghịch chuyển, phun ra một ngụm tinh huyết, lấy bí thuật tự mình hại mình, mượn tương lai chi lực, bức ra tiềm năng cả người. Phóng đại kiếm trong tay, bảo vệ chỗ yếu hại toàn thân.

Bởi vì lúc này căn bản tránh cũng không thể tránh, không gian bốn phía giống như bị khóa cứng.

Hoa Chân như thế nào cũng không tin tưởng, vậy mà không ai có thể đủ ở trong ngắn ngủn hơn mười hơi thở liền đem chính mình tính cả hai vị đệ đệ cùng nhau bức bách đến loại tình trạng này.

Phải biết luôn luôn là ba huynh đệ bọn hắn ỷ thế hiếp người, chưa bao giờ từng nếm qua đau khổ như thế.

Đối phương chỉ có một người, hơn nữa tu vi tuyệt đối không vượt qua Kim Tiên, cao thủ đồng cấp, một người đã đem ba huynh đệ mình ở trong vẻn vẹn một cái đối mặt đã đẩy vào tuyệt cảnh. Cái này quả thực chính là làm cho người ta tưởng tượng, người này tính kế, thần thông, pháp lực, kiếm thuật không một cái không ở trên ba huynh đệ mình, cuộc đời hiếm thấy!

Nguy cơ, đây là nguy cơ lớn nhất tu hành tới nay gặp phải.

Dương Thiên Vấn từ một người chủ công, dẫn tới hai người còn lại quan tâm sẽ bị loạn, đột nhiên kiếm thế chuyển biến nhanh, vừa mới đem hai người khác nuốt vào trong kiếm quang như sóng, lại dùng ra sát chiêu, khiến cho đối phương đón đỡ một kiếm này. Có thể nói thận trọng, thời cơ tính toán tinh diệu tuyệt luân.

868. Chương 869: Khởi Nguồn Đại Loạn (3)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện nguồn

Chương 869: Khởi nguồn đại loạn (3)

Sưu tầm: .vn

Kiếm quang tới người, hộ thể cương tráo bị đánh bạo. Phòng ngự y sớm vỡ vụn, chuôi này biến khoan biến hậu đại kiếm. Bị đánh cho vết rách nảy sinh, bất quá kiếm này dù sao chính là một cái kiếm tiên tính mạng tướng tu nhiều năm bản mạng pháp bảo, tuy nhiên vết rách ở tràn ra, nhưng cuối cùng là không có đoạn điệu. Dương Thiên Vấn cái này nhất sát chiêu, cửu thành uy lực đều bị thân kiếm khiêng xuống dưới, chích dư nhất thành uy lực trực tiếp đánh vào Hoa Chân thân thượng.

Chỗ chưa được thân kiếm bảo vệ tự nhiên là bị kiếm khí cường đại hoá khí, yếu hại được bảo vệ, Hoa Chân miệng phun máu tươi, bay khoảng trăm mét, cắm xuống đất, trọng thương không dậy nổi.

Hoa Chân ở sau khi ngã sấp xuống, thời gian ngay sát đó ăn vào một viên tiên đan, tan đi dược lực, chỉ chốc lát sau liền ngừng thương thế, bắt đầu vận công chữa thương, một bên suy yếu đến cực điểm, bộ dáng không thể động đậy vẻ mặt không cam lòng hỏi: "Các hạ đến tột cùng là ai. Theo ta được biết, Đan Khí tông không có khả năng có các hạ cao thủ như vậy.".

"Ngươi không cần kéo dài thời gian, cho dù ngươi khôi phục thương thế, ta cũng có thể đả thương ngươi một lần nữa." Dương Thiên Vấn không thừa dịp thắng truy kích, đó là bởi vì còn có hai cái xương cốt khó cắn đang ra sức phản kháng, trong kiếm quang vô biên kia, Hoa Võ cùng Hoa Thanh đều chưa bị xử lý, chỉ bị nhốt ở trong đó.

Nhưng bọn họ sớm hay muộn cũng là một món đồ ăn trong tay Dương Thiên Vấn, chạy không thoát.

Dương Thiên Vấn vừa lúc nương cơ hội này, đem hơn phân nửa lực lượng đặt ở trên tiêu diệt hai người này, toàn bộ mới có thời gian nhàn rỗi này cùng Hoa Chân kéo chút việc nhà.

Hoa Chân cũng không phải kẻ ngốc, thấy Dương Thiên Vấn vẫn không động thủ, lại nhìn nhìn hai vị đệ đệ lung lay sắp đổ tại trong kiếm khí đầy trời kia, nhất thời hiểu Dương Thiên Vấn vì sao còn chưa động thủ.

Nhưng cho dù như thế, Hoa Chân cũng chỉ có thể lo lắng suông, bởi vì một kiếm tất sát kia của Dương Thiên Vấn, tuy chưa xử lý hắn, nhưng là đem hắn trọng thương, tuy ăn tiên đan giữ mạng, không có nguy hiểm tính mạng, nhưng tương tự trong khoảng thời gian ngắn không có sức phản kích.

"Các hạ cũng là kiếm tu, kiếm thuật kinh người. Nhưng lại đột ngột hạ sát thủ, thắng không võ, ba huynh đệ chúng ta am hiểu dùng một bộ tam tài lục hợp đại tôn kiếm, các hạ có gan lĩnh giáo hay không?" Hoa Chân hiện tại không chút sức phản kích, chỉ có lấy ngôn ngữ đánh.

"Ngươi cũng không cần kích ta, nếu trong hai ba câu nói, có thể khích tướng ta, vậy chúng ta cần gì hạ phàm?" Dương Thiên Vấn căn bản không để ý tới lời khích tướng của Hoa Chân, vừa trả lời, vừa thêm lực lượng giảo sát đối với Hoa Võ, Hoa Thanh.

Hoa Chân xem đến khẩn trương, từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một viên đan dược cực lớn, chần chờ trong chốc lát, một ngụm nuốt vào, bộ mặt dữ tợn hừ lạnh một tiếng nói: "Đây là ngươi ép ta!".

Dương Thiên Vấn cũng là chuyên gia đan dược, thấy kích cỡ màu sắc của đan này, vậy mà nhìn không ra tác dụng của nó, chẳng qua chỉ cần nhìn, cũng quả thật làm khó Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn cũng tò mò, đan này đến tột cùng có tác dụng gì, cái này cũng là nguyên nhân vì sao hắn không ngăn cản Hoa Chân nuốt vào đan dược, dựa theo Dương Thiên Vấn nghĩ đến, đan này nhiều nhất cũng chỉ là một loại kích phát tiềm năng, loại đan dược tăng ích cùng Thất Chước Nguyên Dương đan kia có chút tương tự.

Hoa Chân sau khi nuốt vào đan dược, đột nhiên một trận gầm rú xé tim xé phổi, toàn bộ thân hình không ngừng lăn qua lăn lại, bộ dáng giống như phi thường thống khổ, sau khi kêu thảm thiết một trận, toàn bộ thân hình bắt đầu xảy ra biến hóa thật lớn, tay chân biến dài biến to, thân hình phình lên, đem quần áo cái gì đều nứt vỡ, cơ thịt toàn thân đang không ngừng nhúc nhích biến hóa, cả người đột ngột dâng lên năm thước, phi thường quỷ dị.

Dương Thiên Vấn nhìn thấy loại tình huống này cũng không khỏi sửng sốt một chút, đây còn là người sao? Đây căn bản chính là quái vật, tất cả đều là miếng đan dược lớn vô cùng kia tạo thành.

Hiện tại Hoa Chân đã hoàn toàn nhìn không là một con người nữa, mà là một con ma vật hình người, hoàn toàn biến thành một yêu ma, một quái vật.

"Ồ? Tại sao có thể như vậy, miếng đan dược đó đến tột cùng là đồ chơi gì?" Dương Thiên Vấn tu tập chính là đan đạo chính thống, chính đại quang minh, còn là chính thống trong chính thống, giống loại ma đan tà môn này, Dương Thiên Vấn là không biết gì cả.

"Đại ca, ngươi..." Hoa Võ cùng Hoa Thanh tuy bị Dương Thiên Vấn vây ở trong vô số kiếm quang kia, một cây chẳng chống vững nhà, tùy thời có khả năng bị giết. Bọn họ lại không phải cái gì cũng không nhìn thấy.

"Đại ca, Hóa Sinh ma đan đó chính là cấm dược, không được ăn." Hoa Thanh bi phẫn quát, tiên nguyên lực trên người đột nhiên tăng lên gấp đôi, gỡ ra kiếm quang chung quanh, muốn thoát thân mà đi.

Đáng tiếc, hắn vẫn là xem thường kiếm đạo của Dương Thiên Vấn. Bị nuốt ở trong biển lớn kiếm khí, muốn thoát thân nói dễ hơn làm. Hoa Thanh vừa định thoát thân mà đi, lại là vô số kiếm khí giống như sóng biển đánh tới, lập tức lại đem Hoa Thanh đánh rớt xuống biển, lại bị vô số kiếm khí bao phủ.

"Tam đệ, ta giúp ngươi đi ra ngoài." Hoa Võ bình tĩnh truyền âm nói.

"Nhưng ngươi thì sao?" Hoa Thanh lo lắng nói, hiện tại hai người bọn họ tuy miễn cưỡng có thể tự bảo vệ mình, nhưng ở sau khi thi triển một ít bí thuật, sợ là thời gian kiên trì sẽ càng lúc càng ngắn, sớm hay muộn sẽ bị vô số kiếm khí này diệt sát.

"Không để ý được nhiều như vậy, cứu đại ca trước quan trọng hơn." Hoa Võ truyền âm nói, "Nếu đợi cho đại ca bị ma niệm cắn nuốt, liền cũng biến không trở lại được nữa."

"Tốt." Hoa Thanh cũng hiểu biết nặng nhẹ, sau khi ra ngoài, cứu đại ca, lại hợp sức cứu nhị ca, cũng là tương tự.

Hóa Sinh ma đan? Thứ đồ chơi gì, Dương Thiên Vấn chưa từng nghe nói, chẳng qua quên đi, không phải là biến thành một ma vật mà thôi, thay đổi theo.

"Muốn ra? Nào có dễ dàng như vậy? Quá ngốc nghếch ngây thơ!" Dương Thiên Vấn cười, cười khinh thường, hai Kim Tiên đã muốn từ trong kiếm thuật của mình chạy đi, nào có chuyện dễ dàng như vậy!

Dương Thiên Vấn vung tay lên, tâm niệm khẽ động, vô số kiếm quang tụ hợp thành núi, Kiếm Quang Như Nhạc! Đem Hoa Thanh cùng Hoa Võ vây ở trong kiếm hải (biển kiếm) trấn áp ở tại chỗ, không thể động đậy. Đây là Dương Thiên Vấn lần đầu tiên, hai thức kiếm thuật đồng thời vận dụng.

"Đáng giận!" Hoa Võ cùng Hoa Thanh chỉ cảm thấy áp lực đột nhiên tăng lên gấp mười, bọn họ hoàn toàn chỉ có sức chống đỡ, không có dư sức phản kháng.

Dương Thiên Vấn rất hài lòng một chiêu Kiếm Quang Như Nhạc này. Bất động như núi, kiếm khí ngưng thật, công thủ gồm nhiều mặt, còn có thể lấy thế ép người. Chính là Cửu Cửu Thiên Kiếp cường đại nhất cũng không làm gì được kiếm nhạc (núi kiếm) này.

"Rống" Một tiếng rống to kinh thiên địa khiếp quỷ thần, khiến cho phong vân biến sắc, mây đen nảy sinh.

"Đại ca! Liều mạng rồi!" Hoa Võ cắn răng một cái, sử dụng ra độc môn bí thuật của Đại La kiếm tông, bí thuật này truyền thừa tự thượng giới, chính là lúc hạ phàm, môn phái cố ý truyền thụ, có thể kích phát pháp lực bản thân mười dục. Thời gian duy trì vừa quá, liền hao hết pháp lực, cảnh giới thụt lùi một cấp. Không đến vạn bất đắc dĩ không thể sử dụng. Ở nơi này thi triển, thời gian kéo dài vừa qua, vậy khẳng định là hẳn phải chết kết không thể nghi ngờ.

Lúc này Hoa Chân đã hoàn toàn không phải người nữa, thân cao năm thước, lưng mọc cánh dơi, toàn thân cơ thể tối đen mà khoa trương, trên thân thể còn bao trùm một tầng lân giáp, móng vuốt dài chừng ngưu thước, lóe ra lục quang. Hiển nhiên trên móng vuốt có độc, đầu còn mọc ba cái sừng nhọn, cái này căn bản đã không phải người, chính là ma vật thời kì thượng cổ liền đã tuyệt chủng.

Dương Thiên Vấn đoán, đan này có khả năng là lấy nội đan của ma vật luyện chế mà thành, nhưng ma tính lại chưa trừ, sau khi ăn, tất nhiên thực lực tăng vọt, liền cũng sẽ bị ma niệm cắn nuốt, rốt cuộc không khôi phục được nguyên hình.

Ma này phát ra khí tức phi thường cường đại đáng sợ, có lực lượng vượt qua tam phẩm Huyền Tiên. Nhưng thiên đạo quy tắc này lại chưa đánh xuống thiên phạt gạt bỏ ma này.

Cũng chỉ có ma vật sinh ra thời kì viễn cổ mới có loại đặc quyền này, bọn họ không thuộc thiên đạo quản, không phục thiên địa ước thúc, trên bất kính trời, dưới bất kính đất, chỉ tin tưởng lực lượng, mà không có bất cứ cảnh giới gì. Trừ hủy diệt, vẫn là hủy diệt, chúng nó trời sinh vì hủy diệt mà sinh.

Không ngờ tới loại đã sinh vật diệt sạch này vậy mà còn tồn tại, hơn nữa có người thế mà lấy nội đan của chúng nó để luyện chế ma đan. Một Kim Tiên ăn vào, nháy mắt liền có được bạn lượng vượt qua tam phẩm Huyền Tiên. Liền lực lượng như vậy, đủ để diệt sát trăm ngàn Kim Tiên.

Đại La kiếm tông chuẩn bị thật đúng là không ít, ngay cả loại này cấm dược cũng làm cho người ta mang theo hạ phàm, tất yếu là lúc, nếu thực đến cùng đồ mạt lộ là lúc, chỉ cần hy sinh một người, ăn vào này đan, có thể đủ đem mười một thế lực lớn toàn bộ Kim Tiên tiêu diệt.

Đây là sát chiêu tuyệt đối, sát chiêu không đến vạn bất đắc dĩ là tuyệt đối sẽ không sử dụng.

Hai tay Dương Thiên Vấn kết ấn, kết thành một cái lôi pháp ấn kí huyền diệu đến cực điểm, thi triển ra Thần Tiêu Thiên Lôi cấp bậc tiên nhân, tuy phân thân Dương Thiên Vấn chưa từng luyện, nhưng không nên quên, hạ giới chính là ý thức bản thể Dương Thiên Vấn, cái Thần Tiêu Thiên Lôi này vốn biết, căn bản không cần luyện tập.

Chỉ là lấy pháp lực của Dương Thiên Vấn hiện tại, chỉ triệu hồi cửu trọng Thần Tiêu Thiên Lôi giáng thế, chẳng qua thần uy của lôi pháp, chư tà kiêng kị, chuyên khắc tà ma yêu đạo, hạo nhiên chính khí.

Chín đạo Thần Tiêu Thiên Lôi thô to từ trên trời giáng xuống, chuẩn xác đánh trúng ma quái kia, đánh cho nó da tróc thịt bong, cả người bốc lên một cỗ khói đen.

Hoa Chân đã hoàn toàn bị ma quái đồng hóa, cứng rắn chịu cửu trọng thiên lôi, vậy mà chỉ là da tróc thịt bong, chưa thương tổn tới căn bản, nhưng nó đau đến rống to, theo dõi chuẩn Dương Thiên Vấn liền bổ nhào tới.

869. Chương 870: Khởi Nguồn Đại Loạn (4)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 870: Khởi nguồn đại loạn (4)

Sưu tầm: .vn

Nhưng vào lúc này, Hoa Võ thi triển vô thượng bí thuật, đạt được lực lượng cường đại vượt xa gấp mười pháp lực của bản thân. Pháp lực bậc này, lập tức liền chống đỡ được áp lực của núi kiếm, đem Hoa Thanh từ trong biển kiếm cứu ra ngoài.

"Đi mau, thoát khỏi nơi đây, đem tin tức mang về trong tông, nói cho đại sư huynh, bảo hắn cẩn thận người này." Hoa Võ nhìn thấy Hoa Chân đã hoàn toàn bị ma hóa, không được cứu nữa, nhưng ba huynh đệ không thể chết hết ở chỗ này. Đan Khí tông có một cường giả như vậy, Đại La kiếm tông sợ là cuối cùng sẽ bị hắn tính kế mà bị diệt, phải đem tin tức mang về.

"Đại ca, nhị ca." Trong lòng Hoa Thanh vô cùng đau thương, nhưng đau thương nữa cũng vô dụng, Hoa Chân lấy thân hóa ma, trở thành một ma quái chỉ có bản năng không có ý thức, mà Hoa Võ sử dụng bí thuật, tăng cường gấp mười pháp lực, thừa dịp Dương Thiên Vấn ứng phó Hoa Chân, khiến Hoa Thanh đưa ra khỏi biển kiếm, nhưng bản thân lại phải thừa nhận toàn bộ áp lực, cho dù pháp lực tăng cường gấp mười hắn cũng không có sức từ trong biển kiếm vô biên của Dương Thiên Vấn chạy ra.

Chỉ có trơ mắt đợi thời gian bí thuật kéo dài của mình vừa qua, liền sẽ tự chịu diệt vong.

Hoa Thanh vô cùng hiểu biết, hai vị ca ca là không được cứu nữa, mà Hoa Võ lại chỉ điểm hắn, muốn hắn lấy đại cục làm trọng, đem tin tức người này mang về.

Đan Khí tông ẩn giấu quá sâu, bên ngoài chỉ biết là bọn họ có năm tiên nhân chống lưng, nhưng thường xuyên lộ diện chỉ có hai người, một đan đạo đại sư, một trận pháp đại sư, ba người khác có thể phỏng đoán ra còn có một khí đạo đại sư, một kiếm tiên, nhưng một người cuối cùng vô luận như thế nào cũng tra không được một chút.

Hoa thị tam huynh đệ tự nhiên đem Dương Thiên Vấn coi là người thứ năm, Hoa thị tam huynh đệ đánh chết cũng không nghĩ tới, người thứ năm Đan Khí tông ẩn giấu là đáng sợ như thế, vốn lấy năng lực của ba huynh đệ bọn họ, Tu Chân Giới này đủ có thể thông hành không bị ngăn trở, chính là có cái tự tin này, ba người bọn họ mới sẽ rời núi, đuổi giết Thiên Ma Chiến Quỷ của Chiến Hồn tông.

Nhưng bọn hắn dựa đoán được bắt đầu, lại không đoán trúng kết cục. Vốn thực lực bọn hắn tự tin vô cùng, tại trước mặt người trẻ tuổi này là không chịu nổi một kích như thế.

Đối phương ngay cả pháp bảo cũng chưa vận dụng, chỉ đơn thuần kiếm khí cùng khôn cùng kiếm quang đã đem ba người bọn họ đặt ở hạ phong tuyệt đối.

"Muốn chạy?" Dương Thiên Vấn cũng có chút kinh ngạc, vậy mà có một người ở dưới núi kiếm của mình áp chế trốn thoát, Dương Thiên Vấn không khỏi đối với Hoa Võ có chút nhìn với cặp mắt khác xưa.

***

Nhưng cũng vẻn vẹn như thế mà thôi, Dương Thiên Vấn bị ma quái quấn lấy lên, ma quái đó có được năng lực khôi phục vượt quá tưởng tượng, thân thể vừa rồi còn da tróc thịt bong, hiện tại không sai biệt lắm sắp phục hồi như cũ, hơn nữa ma quái cả người đao kiếm bất nhập, kiếm khí của mình đánh lên, nhiều lắm lưu lại vô số dấu vết, nhưng không trọng thương được ma này.

Phóng thích lôi pháp lại cần kéo ra khoảng cách, nhưng ma này ý thức chiến đấu phi thường cường hãn, tốc độ cực nhanh, đánh cho Dương Thiên Vấn chỉ có chống đỡ, không thể kéo tất cả khoảng cách thi triển lôi thuật.

Cũng may Dương Thiên Vấn đối với cận chiến cũng rất có nghiên cứu, lấy ra một thanh kiếm tiên, cùng ma quái đấu đến khó phân ra.

Dương Thiên Vấn đem ma này câu dẫn vào trong biển kiếm vô biên của mình, nhưng lại phát hiện ma này ở trong biển kiếm trừ trên hành động chịu hạn chế, vậy mà ở trong kiếm hải đánh thẳng về phía trước, lại không đem vô số kiếm khí xung quanh đặt ở trong mắt, phi thường mãnh liệt. Nhưng người ta giữ lấy lực lượng tuyệt đối, năng lực phòng ngự tuyệt đối, năng lực khôi phục siêu cấp, cho dù kiếm khí có thể cắt vỡ da thịt đối phương, nhưng trong nháy mắt lại khôi phục lại.

Điều này làm cho Dương Thiên Vấn có chút buồn bực, có một loại lão hổ cắn con rùa, buồn bực không chỗ hạ miệng.

Ma quái có được lực lượng tuyệt đối, phòng ngự cường đại, nhưng lại không có bất cứ thần thông gì, chỉ có bản năng, ở dưới tình huống kiếm khí hạn chế, ma quái cũng tương tự không làm gì được Dương Thiên Vấn.

Chiến cuộc lâm vào trong cục diện bế tắc.

Bí thuật của Hoa Võ còn chưa qua đi, hắn vẫn còn sống như cũ, hắn lại chỉ có thể nhìn Dương Thiên Vấn cùng đại ca của mình biến hóa ma quái đánh thành một đoàn, trong lòng vô cùng hy vọng đại ca có thể chém giết người này.

Nhưng xem cái tình hình này, Hoa Võ cũng biết cái này là không có khả năng. Hoa Võ ra sức muốn phản kháng, muốn đi giúp một tay, nhưng hắn bị một tòa núi kiếm đè nặng, dù có pháp lực gấp mười cũng chỉ có thể tự bảo vệ mình, căn bản không thể thoát thân.

Chỉ có thể nhìn lo lắng suông, chỉ có thể không ngừng thúc giục Hoa Thanh thoát đi nơi đây, hiện tại là cơ hội tốt nhất, đợi cái thời cơ này vừa qua, chỉ sợ một mình Hoa Thanh tuyệt đối chạy không thoát người này đuổi giết. Người trẻ tuổi tự hiệu Vấn Thiên cư sĩ này thật sự đáng sợ, mình tăng cường gấp mười pháp lực, lại vẫn như cũ bị một ngọn núi từ kiếm khí ngưng tụ mà thành ép tới không thể động đậy, mà đại ca mình ăn vào cấm dược, hoá sinh thượng cổ ma quái, lực lượng có thể so với tam phẩm Huyền Tiên, nhưng vẫn như cũ cùng đối phương đánh thành cục diện bế tắc, ai cũng không làm gì được.

Nghiêm khắc mà nói, đối phương là lấy sức một người, áp chế hai Kim Tiên. Hơn nữa đối phương chẳng qua vẻn vẹn pháp lực Kim Tiên mà thôi, đáng sợ, đáng sợ!

Khó trách Đan Khí tông phái người hạ phàm, sẽ có một đan sư cùng khí sư ở trong, vốn chính là bởi vì người này tồn tại, chỉ một mình hắn, liền đủ để cản lại mười vị Kim Tiên!

Hoa Võ không biết là, nếu Dương Thiên Vấn thật sự phát uy, đừng nói mười vị Kim Tiên, cho dù là toàn bộ tiên nhân Tu Chân Giới hiện tại cộng lại một chỗ, cũng chỉ có phần nuốt hận. Không nên quên, Dương Thiên Vấn hạ phàm là bản thể ý thức, chính là một Trận đạo tông sư, nếu thật chọc hắn bày ra trận pháp, sợ là thần nhân bình thường hạ phàm cũng chỉ còn đường chết.

Nhưng thần nhân có thể hạ phàm, còn cần bọn họ những Kim Tiên này xuống dưới làm gì? Đừng nói thần nhân, cho dù là Huyền Tiên cũng không dám xuống dưới, chẳng may không khống chế được hiển lộ pháp lực vượt qua Kim Tiên, lập tức bị thiên phạt gạt bỏ, đừng nói là Huyền Tiên, cho dù là cao thủ cấp bậc tiên tổ, ở trước mặt thiên phạt cũng không có sức phản kháng.

Thần nhân hạ phàm sẽ trực tiếp làm cho giới diện hỏng mất. Lúc đó, vô số sinh linh diệt vong, làm cho hậu quả lớn hơn nữa, vị thần nhân hạ phàm kia cũng là khó thoát khỏi thiên đạo gạt bỏ.

Dưới thiên đạo đều là con kiến, cho dù là cường như thần hoàng cũng không dám phản kháng thiên đạo, đây là muốn chết!

Hoa Thanh cắn răng, nhịn xuống đau thương trong lòng, xoay người trốn chạy.

Dương Thiên Vấn căn bản không thoát thân được, chỉ có thể trơ mắt nhìn Hoa Thanh trốn chạy.

"Triệu Quảng ở đâu?" Dương Thiên Vấn lấy linh hồn truyền âm gọi Triệu Quảng ở ngoài trăm dặm thủ hộ trận pháp.

Triệu Quảng lập tức hồi âm nói: "Có thuộc hạ!".

"Chặn giết người chạy thoát, tuyệt đối không thể buông tha hắn. Nếu không bắt ngươi hỏi." Dương Thiên Vấn nghiêm túc hạ lệnh nói. Dương Thiên Vấn là khẳng định không thể theo đuổi Hoa Thanh rời khỏi, phong cách trăm dặm trận pháp không phải cái gì vây đội cùng sát trận, sợ là không ngăn được Hoa Thanh rời khỏi.

"Triệu Quảng tuân mệnh!" Triệu Quảng hồi âm nói, sau đó lập tức triệu hồi thiên vệ phân tán các nơi, cùng nhau vây kín Hoa Thanh.

Dương Thiên Vấn tin tưởng, ở dưới tình huống bảy với một, nếu Hoa Thanh còn có thể chạy trốn mà nói, bọn Triệu Quảng vẫn là tự sát đi.

Dương Thiên Vấn chỉ có kéo dài, Dương Thiên Vấn nhìn ra được, Hoa Võ giờ phút này là ở cạn kiệt pháp lực cùng tương lai của mình, chỉ cần thời gian bí thuật vừa qua, hắn liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Hoa Võ vừa chết, Dương Thiên Vấn có thể thu hồi hơn phân nửa lực lượng, ngược lại toàn lực đối phó ma quái này. Một ma quái không hiểu thần thông, không cần pháp bảo, chỉ có cậy mạnh căn bản không tính là cái gì.

***

Hoa Thanh trong nháy mắt đã bay ra bảy mươi dặm, nhưng vào lúc này, Hoa Thanh theo bản năng cảm giác được nguy cơ, thân hình hướng phía sau co rụt lại, một đạo dao động không tiếng động xẹt qua, may mắn hắn kịp thời bứt trở ra, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

"Người nào, đi ra, giấu đầu giấu đuôi tính anh hùng hảo hán cái gì." Trong lòng Hoa Thanh kinh hoàng. Hắn vậy mà không phát hiện được chung quanh có người, người này lại là một tên kình địch.

Triệu Quảng thầm kêu đáng tiếc, nếu có đủ thời gian bố trí, nếu không phải vì ngăn lại người này, một kích này tuyệt đối có thể nổi lên tác dụng nên có.

Chẳng qua mục đích của Triệu Quảng không phải ám sát người này, mà là bám trụ người này, đợi sáu vị thiên vệ đến, bảy người cùng nhau chém giết người này.

Triệu Quảng hiện tại phải làm chính là kéo dài thời gian. Cho nên nghe thấy Hoa Thanh nói, hắn hiện ra thân hình. Giờ phút này Triệu Quảng mang theo mặt nạ, nhìn không ra hình dáng hắn.

"Ngươi là người nào?" Hoa Thanh nhíu nhíu mày, bởi vì người này tu vi vậy mà cùng mình tương xứng. Nhưng, pháp lực của mình đã bị tiêu hao hơn một nửa, tuy ăn vào đan dược, pháp lực đang trong khôi phục rất nhanh, nhưng nhiều nhất chỉ có tám phần thực lực lúc toàn thịnh. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

"Đạo hữu có lễ!" Triệu Quảng thản nhiên hỏi một tiếng, trên tay mang theo một thanh kiếm mảnh, thân kiếm tối đen, không hiện một chút hào quang. Hơn nữa nhìn kỹ, kiếm này như ẩn như hiện, lộ ra quỷ dị.

"Vì sao ngăn cản ta?" Hoa Thanh tuy muốn chạy, trong lòng không ngừng rút lui có trật tự, nhưng ở mặt ngoài lại không hiện thanh sắc, trong lòng không ngừng hy vọng đối phương không phải đồng đảng của người trẻ tuổi.

"Tại hạ muốn hướng đạo hữu đòi một món đồ." Triệu Quảng không sốt ruột, hắn phải làm chính là tận lực bám trụ Hoa Thanh.

"Cái gì vậy?" Hoa Thanh nắm thật chặt kiếm trong tay, nhẹ giọng hỏi, đồng thời đã làm tốt chuẩn bị chiến đấu. Hoa Thanh nghĩ vỡ đầu cũng nghĩ không ra người này là ai. Kim Tiên, không chút nghi ngờ, chỉ bằng pháp lực người này đã có thể kết luận, người này tất nhiên là một người trong mười hai thế lực lớn, nhưng mình còn chưa từng gặp người này, càng chưa từng nghe được tin tức có liên quan người này, thật sự quá mức không thể tưởng tượng.

Triệu Quảng tiên hạ thủ vi cường, thân hình tung một cái bổ nhào lên, khi thân hình bổ nhào tới trước mặt Hoa Thanh, thanh âm mới truyền tới: "Đầu lâu trên cổ các hạ. Để mạng lại!".

---

870. Chương 871: Khởi Nguồn Đại Loạn (5)

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 871: Khởi Nguồn Đại Loạn (5)

Nhóm Dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Hoa Thanh sớm có chuẩn bị, Triệu Quảng xuống tay trước cũng không chiếm được bất cứ tiện nghi gì. Hai người pháp lực cảnh giới tương đương, thực lực cũng kém không có mấy, nhưng chung quy nói đến, Triệu Quảng là dĩ dật đãi lao (lấy nhàn rỗi chống mệt mỏi), ở trạng thái toàn thịnh. Mà Hoa Thanh đã ở trong biển kiếm của Dương Thiên Vấn chịu thiệt, lúc này chỉ có thể phát huy tám phần sức chiến đấu, giao thủ không bao lâu liền bị Triệu Quảng ép ở hạ phong.

"Ngươi đến tột cùng là người nào?" Hoa Thanh rất buồn bực, mới rời miệng hổ lại vào hang sói, hơn nữa người phục kích hắn một người cũng không nhận ra.

Triệu Quảng không trả lời, nhiều lời nhiều sai, ít nói ít sai, không nói thì không sai. Triệu Quảng không để ý đến Hoa Thanh nói, chỉ chuyên tâm công kích, hoặc là nói chuyên tâm đem Hoa Thanh cuốn lấy, không cho hắn có chút cơ hội trốn chạy.

Sau khi giao thủ hơn mười hiệp, Hoa Thanh cũng phát hiện sự tình không thích hợp, người này thực lực không kém, cùng mình thời kì toàn thịnh chỉ ở sàn sàn như nhau, hươu chết về tay ai còn phải xem con bài chưa lật liều mạng ai mạnh hơn nhiều hơn. Nhưng nay thực lực đối lập, Hoa Thanh biết mình ở hạ phong, nhưng đối phương lại một chút cũng không liều lĩnh, nhưng ra tay lại cực nhanh, tựa như là cố ý muốn cuốn lấy mình.

Hoa Thanh theo bản năng cảm giác được một tia dự cảm không tốt, trong lúc ra tay thêm vài phần lực lượng, không tiết kiệm lực lượng nữa, đồng thời mở miệng hỏi: "Các hạ chẳng lẽ ngay cả bản thân là người nào cũng không chịu bẩm báo sao? Giấu đầu giấu đuôi, hành vi bọn chuột nhắt!".

"Ngươi không cần kích ta, ta ở trước khi tu chân chính là một sát thủ, ngươi nói ba hoa chích choè, với ta mà nói đều không có tác dụng." Triệu Quảng thản nhiên trả lời. Một sát thủ, há có thể bởi vì vài câu châm chọc của người phải giết liền tức giận giết người?

"Đáng giận!" Hoa Thanh hoàn toàn hiểu rồi. Đối phương khẳng định là đang kéo dài thời gian, nhưng biết rồi cũng không có tác dụng, hiện tại hắn ở hạ phong, căn bản không thoát được đối phương, trừ phi dùng tới con bài chưa lật liều mạng, nhưng cái giá thật sự quá lớn, có chút không trả được.

Hoa thị tam huynh đệ tại lúc hạ giới đều tự lựa chọn con bài chưa lật khác nhau. Hoa Chân lựa chọn Hóa Sinh ma đan, bởi vì hắn vốn còn có một loại bí thuật có thể tăng cường sức chiến đấu. Hoa Võ lựa chọn là bí thuật tăng cường mạnh nhất trong môn phái, có thể gia tăng gấp mười pháp lực. Mà bản thân Hoa Thanh cũng có một con bài chưa lật cuối cùng. Sau khi con bài chưa lật của ba người sử dụng, cho dù là Huyền Tiên bình thường cũng có thể chiến mà thắng.

Nhưng hai con bài chưa lật của Hoa Chân bị Dương Thiên Vấn trong vài cái đối mặt đã ép ra, vì cứu hai đệ đệ mà ăn vào Hóa Sinh ma đan, đây là thủ đoạn cuối cùng cũng là cực đoan nhất.

Hoa Thanh đang do dự, bởi vì tính đặc thù của nhiệm vụ hạ phàm lần này, ba huynh đệ bọn họ lựa chọn con bài chưa lật tất cả đều là loại hình đồng quy vu tận, không ra thì thôi, vừa ra tất nhiên ngay cả mạng mình cũng không giữ được. Hoa Thanh nhớ rõ nhiệm vụ hàng đầu của mình là trở về, đem tin tức truyền về. Người trẻ tuổi kia tên là Vấn Thiên cư sĩ kia thật sự đáng sợ, thực lực mạnh mẽ quả thực không thể tưởng tượng.

Nhưng đáng sợ nhất là, người này một mực trốn ở trong bóng tối, không có bất cứ thế lực nào biết được hắn tồn tại. Gia hỏa thực lực vừa mạnh, ẩn giấu vừa thâm sâu như vậy là khủng bố nhất. Nếu ở nơi này sử dụng con bài chưa lật, vậy thực sẽ không còn mạng trở về. Chết, Hoa Thanh không sợ, sợ mà nói sẽ không lựa chọn thủ đoạn đồng quy vu tận, sợ mà nói sẽ không hạ phàm đến. Nhưng nếu không thể đem tin tức truyền về trong tông, hai vị ca ca hy sinh chẳng phải là uổng phí?

"Hây!" Triệu Quảng đột nhiên cường đại lực lượng, một kiếm đem Hoa Thanh không kịp phòng bị đánh bay trăm mét.

Hoa Thanh không chỉ không có để ý, còn vui sướng trong lòng, đang muốn theo lực trốn chạy, đột nhiên, một cỗ dao động từ đại thụ phía sau truyền tới.

Hoa Thanh không kịp xoay người, thanh kiếm hướng sau lưng dựng thẳng, tăng mạnh hộ thể cương khí cùng lực lượng phòng ngự của áo giáp hộ thân. Một cỗ đại lực từ thân kiếm truyền đến, thân hình lại không khống chế được bị đánh bay ra ngoài.

Một đạo kiếm khí đột nhiên từ dưới lòng đất bắn tới, theo sát sau một thanh phi kiếm từ trong một tảng đá lớn bên trái bay ra, công kích trực tiếp chỗ hiểm.

Hai đạo kiếm quang từ không trung ép xuống, thế như chẻ tre. Một kiện pháp bảo từ trong hư không chui ra, oánh quang chợt lóe, một cái lưới màu lam nhạt, nháy mắt liền đem Hoa Thanh vây khốn.

Hoa Thanh không thể động đậy, hộ thân cương khí bị một đạo kiếm quang đánh vỡ, áo giáp hộ thể bị một thanh phi kiếm đánh nát, công kích khác hắn căn bản muốn tránh cũng không được, thừa nhận lấy toàn bộ.

Chỉ một lần hợp kích như vậy, Hoa Thanh hoàn toàn bị đánh thành tàn phế, còn có nửa hơi chưa nuốt xuống.

"Không, không có khả năng! Sao có thể?" Hoa Thanh không cam lòng, mình vậy mà bị sáu cao thủ đồng cấp đánh lén, cộng thêm Triệu Quảng tổng cộng bảy Kim Tiên. Cái số lượng này quả thực đã hù chết người ta. Không cần nói một mình hắn, cho dù là huynh đệ ba người đều có mặt, gặp bảy Kim Tiên cũng chỉ có phần trốn chạy.

***

Nhưng bảy Kim Tiên còn con mẹ nó một chút mặt mũi cũng không cần đánh lén, Hoa Thanh buồn bực muốn hộc máu. Hắn chỉ còn lại có nửa cái mạng. Năm cỗ lực lượng kỳ quái ở trong cơ thể hắn không ngừng phá hoại, kinh mạch, phế phủ, đan điền, đều bị những lực lượng âm độc này phá hủy.

Bản thân bị trọng thương Hoa Thanh căn bản không ngăn cản được. Một chút lực lượng duy nhất của hắn co rút ở thiên linh, bảo hộ nguyên thần cuối cùng. Ai cũng không muốn chết, Hoa Thanh cũng không ngoại lệ.

Nhưng Hoa Thanh này trừ dùng lực lượng còn sót lại ngăn cản năm đạo lực lượng quỷ dị này xâm nhập nguyên thần, một chút lực lượng để động đậy cũng không có. Thậm chí ngay cả lực lượng làm cho nguyên thần tự bạo cũng không có, chỉ có thể kéo dài hơi tàn.

Bảy Kim Tiên không kỳ quái, nhưng bảy Kim Tiên rõ ràng là một cái thế lực, vậy làm cho người ta sợ hãi rồi. Có lẽ Vấn Thiên cư sĩ kia cũng là cùng hội bọn họ?

"Các ngươi, các ngươi là người nào?" Hoa Thanh giờ phút này sắc mặt hồng nhuận, hiển nhiên đã tiến vào trạng thái hồi quang phản chiếu, cách cái chết không xa.

Triệu Quảng không trả lời, chỉ thản nhiên nhìn Hoa Thanh một cái, mở miệng nói: "Đưa hắn lên đường đi."

Một đạo kiếm khí qua, đâm vào huyệt thiên linh của Hoa Thanh. Hoa Thanh phun ra một ngụm máu, chậm rãi nhắm hai mắt.

Nhưng vào lúc này, phía tây một người bay tới, chỉ chốc lát sau đã bay đến trước mặt đám người Triệu Quảng.

"Tham kiến chủ thượng!" Bảy người sau khi nhìn thấy bộ mặt người tới, cung kính quỳ xuống.

Mà một màn này cũng là Hoa Thanh một màn cuối cùng tại cái thế gian này nhìn thấy. Lúc nguyên thần Hoa Thanh tiêu tán, trong mắt lưu lại là ánh mắt hoảng sợ.

"Hủy thi diệt tích, dọn dẹp hiện trường, sau đó đều tự tản đi. Triệu Quảng, theo bổn tọa, bổn tọa muốn về Đan Khí tông, ngươi tới phụ trách khởi động truyền tống trận." Dương Thiên Vấn sau khi hạ đạt mệnh lệnh, liền tung người rời khỏi nơi đây.

Triệu Quảng nhanh chóng theo lên. Sáu người còn lại đều tự bắt đầu hành động, dọn dẹp dấu vết, hủy thi diệt tích. Những cái này đối với bọn họ mà nói cũng không phải lần đầu tiên, vô cùng thuần thục, rất nhanh đã dọn dẹp xong, đều tự phân tán ra, sau đó đến thống nhất địa phương hội hợp.

Dương Thiên Vấn đứng ở trong truyền tống trận, nói với Triệu Quảng: "Ta từ trong đầu Hoa Võ chiếm được một cái tin tức kinh người, Đại La kiếm tông đã âm thầm khống chế Liệt Hỏa Huyền Băng tông một nhà trung môn, Cửu Uyên môn, Vân Hà phái, Khôn Giáp tông bọn ba nhà hạ môn. Lúc này gia môn phái tổng cộng là mười lăm vị Kim Tiên, bị một kiện bảo vật trong tay Kiếm Vô Song khống chế. Thì ra không chỉ có chúng ta biết che dấu thực lực, Đại La kiếm tông che dấu sâu. Kiếm Vô Song này tuyệt đối không thể coi thường, ngươi phải chặt chẽ chú ý động tĩnh của mấy nhà môn phái này, vừa có cơ hội, diệt sát tiên nhân đối phương, tận khả năng suy yếu thực lực bọn hắn.".

Triệu Quảng nghe xong cũng là vô cùng kinh ngạc tin tức này. Không ngờ tới Đại La kiếm tông này có thể giấu được tai mắt của Thiên Võng, âm thầm khống chế bốn thế lực lớn. Cộng thêm thực lực bản thân tổng cộng là mười lăm vị Kim Tiên, cũng may một lần này phục kích, lập tức xử lý ba kiếm tiên của Đại La kiếm tông, đem bọn họ từ thượng môn đánh rớt thành hạ môn.

Trong lòng Triệu Quảng mừng thầm, nghĩ hẳn hiện tại người cầm quyền Đại La kiếm tông đang đấm ngực dậm chân, hối hận buồn bực sắp điên mất rồi nhỉ?

Trên thực tế, ngay tại sau khi Hoa thị tam huynh đệ chết, Nguyên thần ngọc giản đại biểu bọn họ còn ở nhân thế vỡ nát, mà những nguyên thần ngọc giản này đều là do Kiếm Vô Song cai quản, cho nên hắn biết được việc này trước tiên.

Xa ở trong sơn môn của Đại La kiếm tông Kiếm Vô Song giờ phút này đang nhìn ba cái Nguyên thần ngọc giản hỏng mất, thật là bị đả kích ngây người một hồi lâu. Hoa thị tam huynh đệ đã chết? Điều này sao có thể?

Kiếm Vô Song chính là biết được thực lực Hoa thị tam huynh đệ như thế nào, hơn nữa con bài chưa lật của ba người bọn họ, tùy tiện một người lấy ra toàn bộ, cho dù là mình chỉ sợ cũng là dữ nhiều lành ít. Nhưng chính là như vậy, ba người hầu như ở cùng thời khắc trước sau tử vong, kết quả như vậy làm cho Kiếm Vô Song nghĩ vỡ đầu cũng nghĩ không ra đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì.

Ám sát Chiến Quỷ thất bại rồi? Hay là đã xảy ra chuyện khác? Kiếm Vô Song hiển nhiên không phải không gì không biết. Hắn chỉ có thể dựa vào suy đoán để nắm chắc sự tình biến hóa.

Nhưng có một điểm là không thể bỏ qua, đó chính là chỉnh thể thực lực của Đại La kiếm tông. Đại La kiếm tông có được năm kiếm tiên là xếp hạng thượng môn số một, nhưng lập tức chết mất ba người, hơn nữa là Hoa thị huynh đệ có thể tạo thành kiếm trận, thực lực Đại La kiếm tông nháy mắt ngâm nước sáu thành!

Từ thượng môn biến thành hạ môn, nhiều lắm có thể so với trung môn.

Đại La kiếm tông giờ phút này còn ở cục diện bị mười thế lực lớn đạo môn cô lập, ít nhất ở bên ngoài như thế. Không cần bao lâu nữa, mười một thế lực lớn nói không chừng sẽ công lên Đại La kiếm tông.

Trước kia Đại La kiếm tông chính là thiên hạ đệ nhất thượng môn, lại âm thầm khống chế một nhà trung môn, ba nhà hạ môn tổng cộng mười vị Kim Tiên, chỉnh thể thực lực cũng không e ngại mấy nhà còn lại liên hợp. Nhưng hiện tại tình huống thay đổi, Đại La kiếm tông chỉ còn lại có hai vị kiếm tiên. Cho dù cộng thêm mười Kim Tiên kia, thực lực cũng ở thế yếu tuyệt đối.

"Đáng hận, đây là các ngươi ép ta!" Kiếm Vô Song tựa như hạ quyết định gì, nghiến răng nghiến lợi nói.

Thanks

871. Chương 872: Loạn Cục Bắt Đầu

Quyển 11: Chúa tể

Chương 872: Loạn cục bắt đầu

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đan Khí tông một mảng bình tĩnh, đông vực Tu Chân Giới một mảng bình tĩnh, nhưng ma đạo Chiến Hồn tông lại là tức giận bất bình. Bọn họ phi thường có thành ý phái ra một thiên ma tham gia lần hội minh này, nhưng lại là một đi không trở lại, kết cục thân tử hồn diệt.

Trên dưới Chiến Hồn tông đều đối với cái này cực kỳ tức giận. Chết một cao thủ, đối với Chiến Hồn tông một trong những thượng môn mà nói, tổn thất cũng là phi thường thảm trọng. Thượng môn sở dĩ cường đại, đó là bởi vì lực lượng cao tầng của bọn họ ở trên số lượng chiếm ưu thế, nếu thiếu cái ưu thế này, Chiến Hồn tông sẽ ngã ra khỏi hàng ngũ thượng môn.

Chiến Hồn tông vốn đã không phải tông môn dễ nói chuyện gì. Bọn họ chính là một đám ma đầu tùy ý làm bậy. Người cầm quyền Chiến Hồn tông ở thời gian sớm nhất đã quyết định trả thù, hơn nữa là hung hăng trả thù.

Trả thù ai? Toàn bộ đạo môn? Chiến Hồn tông cũng không có thiểu năng như vậy. Trước khi Chiến Quỷ chết, lấy bí thuật quỷ tu quỷ dị, đem một màn trước khi chết thông qua tàn hồn trong nguyên thần ngọc giản ở lại của mình truyền về. Hắn tuy chết trận, nhưng Chiến Hồn tông đối với cái này cũng không phải là hoàn toàn không biết gì cả.

Loại bí thuật này cực kỳ hiếm có, chính là quỷ tu thần thông. Đừng nói Đại La kiếm tông, cho dù là đều là bốn vị Thiên Ma khác của Chiến Hồn tông, cũng không có ai biết bí pháp này.

Cho nên, người cầm quyền Chiến Hồn tông tự nhiên biết rõ tất cả ngày đó xảy ra, cũng biết bí mật lớn kinh thiên Đại La kiếm tông khống chế một nhà trung môn, ba nhà hạ môn.

Vì thế, Chiến Hồn tông tự giác nắm giữ chủ động tuyệt đối. Suy nghĩ một chút, đạo môn thế lực cường đại, nhưng một lần này lại là một cái cơ hội tốt, làm cho cả thế lực đạo môn lâm vào trong hỗn chiến, mà Chiến Hồn tông xa ở Tây Vực, lại có thể âm thầm tập kết toàn bộ ma đạo thế lực, đợi đến lúc đạo môn lưỡng bại câu thương, lại vồ ngược qua.

Chiến Liệt làm Chiến Hồn tông chi chủ, đồng thời cũng là Thiên Ma mạnh nhất Chiến Hồn tông, tự nhiên không phải hạng người hư danh. Hắn từ trong đó thấy được tiền cảnh Chiến Hồn tông lấy được thắng lợi cuối cùng, đoạt được bảo vật, trở về thượng giới đã không xa.

Chiến Vân, Chiến Hồn tông phó tông chủ, đối với Chiến Quỷ chết, hắn cũng mười phần tức giận, nhưng hắn lại là người có lý trí nhất, từ họp đến nay, chưa từng phát biểu một lời.

Chỉ có hai người Chiến Hâm cùng Chiến Long, cùng Chiến Quỷ quan hệ không tệ, mới kêu gào muốn thống hợp thực lực ma đạo, một lần hành động đánh qua Đoạn Tuyên sơn thiếu.

"Yên lặng một chút, thù này chúng ta nhất định phải báo, nhưng oan có đầu nợ có chủ, việc này chính là Đại La kiếm tông gây nên, mục đích của nó mọi người đều hiểu, chẳng lẽ chúng ta thật muốn làm ưu kế của Đại La kiếm tông thực hiện được sao?. Chiến Liệt lời ấy tuy bình thản, nhưng ý châm chọc trong lời nói nhất thời làm cho hai người Chiến Hâm cùng Chiến Long ngậm miệng lại.

"Không ngờ được Đại La kiếm tông này sẽ có chí bảo nơi tay như thế, hơn nữa vô thanh vô tức vậy mà nắm giữ thực lực cường đại như vậy, cái này đối với kế hoạch lần này mà nói, thật sự là tâm phúc họa lớn. Bọn họ đã hoàn toàn có được thực lực tuyệt đối, nếu một lần này không cùng mấy nhà đạo môn còn lại liên minh, hoàn toàn đánh Đại La kiếm tông mà nói, về sau chúng ta cho dù là thống hợp toàn bộ lực lượng Tây Vực ma đạo cũng tuyệt đối không phải đối thủ của Đại La kiếm tông. Về công về tư, chúng ta đều nên ra sức lớn, đanh sập Đại La kiếm tông. Chiến Liệt làm người cầm quyền, cũng không thể mọi chuyện đều từ tính tình đến, phải lấy đại cục làm trọng. Trước đây liên minh, nói thật, Chiến Hồn tông ôm cũng không phải là cái lòng tốt gì, chỉ muốn giữa thế lực đạo môn liều đến ngươi chết ta sống.

"Cái tin tức này, chúng ta nên nói cho các phái đạo môn hay không?" Chiến Vân chần chờ hỏi, nói ra, tuyệt đối có trợ giúp tiêu diệt Đại La kiếm tông. Các thế lực sau khi nhìn thấy Đại La kiếm tông nắm giữ thực lực như thế, tất nhiên hợp tâm tiêu diệt Đại La kiếm tông. Mà nếu không nói, các phái đạo môn kết minh tất nhiên giảm mạnh, tranh đấu gay gắt đấu tranh nội bộ là khẳng định không thể thiếu, nếu là trước đây, đây là chuyện Chiến Hồn tông vui nhìn thấy nhất, nhưng hiện tại kẻ địch có uy hiếp lớn nhất của Chiến Hồn tông chính là Đại La kiếm tông.

Đừng nhìn Chiến Hồn tông hiện tại chiếm cứ toàn bộ Tây Vực, giống như thực rất giỏi, địa bàn lớn như thế, hầu như tương đương địa bàn mười cái thế lực đạo môn cộng lại một chỗ. Nhưng thiên hạ đệ nhất thượng môn lại không phải Chiến Hồn tông, mà là Đại La kiếm tông.

Vì sao? Bởi vì kiếm tiên của Đại La kiếm tông sức chiến đấu đủ cường đại, thật sự quyết định thực lực môn phái không phải địa bàn có lớn bao nhiêu, nhân số có bao nhiêu, mà là thực lực của tiên nhân tầng cao nhất. Địa bàn Chiến Hồn tông lớn nữa, người nhiều nữa lại như thế nào, ở trước mặt cao thủ cấp bậc Kim Tiên, người tu chân, cho dù là tu sĩ Đại Thừa kỳ, đến bao nhiêu cũng là không có bao nhiêu tác dụng.

"Không, không cần! Cái bí mật này, chúng ta biết là được rồi, không cần phải nói ra, trừ Đại La kiếm tông, tông môn còn lại cũng không đơn giản, không nên xem thường bọn họ." Chiến Liệt bình tĩnh lắc lắc đầu, cái này có thể nói là một trong những lợi thế lớn nhất của Chiến Hồn tông, biết người biết ta, mới có thể trăm trận trăm thắng. Nắm chắc bí mật này, Chiến Hồn tông liền chiếm được tiên cơ nhất định. Đến lúc đó cho dù là Đại La kiếm tông đột nhiên làm khó dễ, người của Chiến Hồn tông cũng có thể chuẩn bị trước, không đến mức có điều tổn thất. Cái khác, liên quan Chiến Hồn tông cái gì.

Dương Thiên Vấn về tới Đan Khí tông, cũng tương tự giấu xuống cái tin tức kinh thiên này. Nhân tính đều là ích kỷ, Dương Thiên Vấn lo lắng cùng ý nghĩ của Chiến Liệt có điều giống nhau.

Chẳng qua, Dương Thiên Vấn so với Chiến Liệt càng thêm tích cực. Bởi vì Dương Thiên Vấn biết tin tức càng thêm chi tiết. Ngay cả Đại La kiếm tông khống chế môn phái nào cũng biết rõ ràng một hai.

Cho nên, Dương Thiên Vấn chuẩn bị cũng càng thêm đầy đủ, trên đỉnh đầu nắm lực lượng cũng so với Chiến Hồn tông mạnh hơn nhiều hơn, địa phương có thể bố trí liền nhiều hơn thuận tiện hơn.

Dương Thiên Vấn có thể tùy thời điều động cái Kim Tiên. Cộng thêm bản thân hắn, liền chống được với mười vị Kim Tiên, phần lực lượng này dùng để mai phục cường công, đều không có gì bất lợi. Nhưng, Dương Thiên Vấn chưa động đậy nhiều, mà Thiên Võng cũng chưa có bước hành động tiếp theo.

Tất cả Tu Chân Giới lại đều khôi phục bình tĩnh.

Kiếm Vô Song chặt chẽ chú ý tin tức của Tây Vực ma đạo, nhưng làm cho hắn than tiếc là, tỉ mỉ chuẩn bị kế hoạch khơi mào ma đạo chi chiến thất bại, hơn nữa Kiếm Vô Song cũng đem món nợ Hoa thị tam huynh đệ chết tính đến trên đầu Chiến Hồn tông.

Kiếm Vô Song nhìn phía dưới đưa tới các loại tin tức về thế cục Tu Chân Giới, cùng với Tây Vực ma đạo, chau mày. Hắn không dám xác định Chiến Hồn tông đến tột cùng đã biết bao nhiêu bí mật về Đại La kiếm tông. Ma đạo có các loại bí thuật quỷ dị, nghe nói có thể tìm tòi trí nhớ một người, nếu là như thế, Chiến Hồn tông chính là đại địch cuối cùng của Đại La kiếm tông.

Nhưng nay cường địch ở phía trước, Kiếm Vô Song thật sự là đằng núi nhỏ lục quay lại đối phó Chiến Hồn tông, có lòng muốn tập hợp lực lượng cổ chỉ điểm tiêu diệt nhiễm nhưng chịu tình thế hiện nay bức bách, không thể ra tay.

Thế lực đạo môn khác cũng bắt đầu động tác, lục tục không hề thiếu thế lực tương ứng Đại La kiếm tông bị cả nhà diệt sạch, viết lên huyết thư, chính là người Trình gia trả thù gây nên. truyện copy từ

***

Chẳng qua, những cái này là lấy cớ lừa gạt người đời. Trên thực tế, những thế lực diệt vong này tất cả đều là Tam Hợp phái, Thủy Kính môn bọn mười nhà đạo môn siêu cấp tông môn gây nên.

Qua ba ngày nữa, thế lực cấp dưới của Đại La kiếm tông thương vong quá nặng, thậm chí còn ngay cả hai cái nhất lưu tông môn đều bị diệt môn. Kết quả như vậy cũng làm cho cả Tu Chân Giới sợ hãi, phải biết rằng sau lưng nhất lưu tông môn đều có Tán tiên tọa trấn, kém nhất cũng là tồn tại tứ kiếp ngũ kiếp trở lên, hơn nữa trong những tông môn này tuyệt đối tồn tại không ít cường giả Độ Kiếp kỳ, thậm chí là cường giả Đại Thừa kỳ, vậy mà bị dư nghiệt Trình gia tiêu diệt, cái này quả thực khiến cho người ta phỉ giáp đăm chiêu.

Đương nhiên hơn phân nửa người của Tu Chân Giới không nghĩ ra vì sao, chỉ có quy về cho thực lực của Trình gia tam thiếu gia.

Chỉ có một bộ phận nhỏ người mới thật sự biết rõ ràng, chuyện những tông môn này diệt vong không liên quan Trình gia tam thiếu.

Đại La kiếm tông trơ mắt nhìn nanh vuốt của mình bị nhất nhất dọn sạch, lại không thấy nó có bất cứ động tĩnh gì. Đệ tử Đại La kiếm tông vẫn đang chạy loạn đầy Tu Chân Giới, một chút cảm giác khẩn trương cũng không có.

Dương Thiên Vấn cùng với Thiên Võng đều có chút nắm không chuẩn ý tứ của Đại La kiếm tông, đây là tỏ vẻ từ bỏ, hay là tỏ vẻ thỏa hiệp? Dương Thiên Vấn lại là người phi thường rõ chi tiết của Đại La kiếm tông, một cái siêu cấp thế lực đã khống chế mười vị Kim Tiên, sao có thể một chút phản ứng cũng không có?

Chuyện xảy ra khác thường tất có yêu!

Dương Thiên Vấn để cho Thiên Võng chặt chẽ chú ý nhất cử nhất động của Đại La kiếm tông, đồng thời cũng bảo Trương Linh Phượng phối hợp mấy thế lực lớn giảm bớt thế lực lớn nhỏ dưới trướng Đại La kiếm tông, cô lập Đại La kiếm tông, tận khả năng suy yếu thực lực bọn họ.

Một điểm này, Lục Hợp phái, Thủy Kính môn các tông môn phi thường phối hợp. Dù sao bọn họ cũng có ích lợi có thể kiếm. Tiến triển phi thường thuận lợi, nhị lưu thế lực bị tiêu diệt thâu tóm một nửa, nhất lưu thế lực cũng bắt đầu động đao. Nhưng nhất lưu thế lực dù sao có nội tình của nó, muốn nuốt chúng nó, nhất định phải nghiêm túc đối đãi, chiến lực đỉnh cấp thật sự cũng cần phái lên sân khấu mới được.

Thời gian chậm rãi qua đi, Chiến Hồn tông đã tham chiến. Bốn tiên nhân Chiến Hồn tông đồng thời xuất động dẫn cao thủ Chiến Hồn tông, ở trong vòng mười ngày tiêu diệt ba cái nhất lưu tông môn dưới cờ Đại La kiếm tông.

Có thể nói là thành quả lớn nhất từ khai chiến tới nay. Mấy thế lực lớn Đạo môn còn lại cũng bị kích thích, cũng phái ra lực lượng trung kiên của môn phái, bắt đầu càn quét.

Thật ra, nói là càn quét, còn không phải một loại cướp đoạt trắng trợn. Những nhất lưu tông môn này có thể ở trong lần đầu tiên Tu Chân Giới đại chiến qua được, trong môn phái nội tình sâu có thể thấy được, ở cùng lúc suy yếu kẻ địch tăng trưởng hầu bao của mình, đây đương nhiên là chuyện không còn gì tốt hơn.

872. Chương 873: Diệt Môn

Quyển 11: Chúa tể

Chương 873: Diệt môn

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Thế lực Đại La kiếm tông bị từng chút suy yếu. Lực lượng phản kháng là có, nhưng thật sự quá yếu, không lật dậy nổi sóng lớn gì.

Đối với việc này hành động tích cực nhất không gì hơn mấy nhà hạ môn cùng trung môn, bọn họ là xuống tay vô cùng tàn nhẫn.

Dương Thiên Vấn nghe Thiên Võng báo cáo, không khỏi nhìn với cặp mắt khác xưa đối với người cầm quyền của Đại La kiếm tông. Người này cũng thật sự là đủ ác, ngay cả thế lực cấp dưới của mình cũng có thể đủ xuống tay ác như thế, nếu không phải trước đó biết được Cửu Uyên môn, Vân Hà phái, Khôn Giáp tông cùng với Liệt Hỏa Huyền Băng tông đã bị Đại La kiếm tông khống chế mà nói, đánh chết cũng không tin tưởng những động thủ vô cùng tàn nhẫn này lại là nhân vật trận doanh đối phương, là gián điệp đánh vào trận doanh bên ta.

Dương Thiên Vấn chưa mở lời nhắc nhở Lục Hợp phái, Thủy Kính môn những tông môn này, chỉ núp ở phía sau xem kịch vui, dù sao sơn môn Đan Khí tông vững như Thái Sơn, đứng ở thế bất bại, Dương Thiên Vấn có thể xem trò hay, trong hỗn loạn kiếm lời, sau đó vô luận là một phương nào thắng lợi, cuối cùng đứng ra thu thập tàn cục vĩnh viễn là.

Toàn bộ Tu Chân Giới đã bắt đầu xuất hiện loạn cục. Tông môn nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của cũng có không ít, đương nhiên những cái này đều không ảnh hưởng tới đại thế của Tu Chân Giới.

Mỗi ngày tông môn bị diệt bắt đầu dần dần tăng thêm, trừ bộ phận nhỏ không phải các thế lực lớn động thủ, còn lại đều là các thế lực lớn chuyên môn thống nhất đả kích đối với thế lực cấp dưới Đại La kiếm tông.

Một loạt động tác của Chiến Hồn tông làm cho các thế lực lớn thấy ở trong mắt, không rõ bọn họ vì sao sẽ hết sức như thế. Trên thực tế chỉ có bọn người Dương Thiên Vấn mới hiểu được, đây khẳng định là Chiến Hồn tông phát tiết thù hận đối với Đại La kiếm tông.

Quả thật giống như Dương Thiên Vấn nói, hai người Chiến Hâm cùng Chiến Long ra tay tương đối tàn nhẫn, tương đương biến thành hành vi báo thù cho Chiến Quỷ.

Liên minh hầu như sắp bình định thế lực cấp dưới Đại La kiếm tông, nhưng lại không thấy Đại La kiếm tông có bất cứ phản kích gì. Cái này ở trong mắt các cao thủ Lục Hợp phái, Thủy Kính môn, đây là một loại biểu hiện Đại La kiếm tông nhận thua. Cách ngày tiêu diệt Đại La kiếm tông, tiêu diệt tâm phúc họa lớn không xa nữa.

Cũng chỉ Đan Khí tông cùng với Chiến Hồn tông biết tin tức càng ngày càng cẩn thận, gần đây cường độ hành động cũng không lớn, đặc biệt Đan Khí tông, ở sau khi tiêu diệt một cái nhất lưu thế lực, hầu như liền không ra tay đối phó nhất lưu tông môn nữa, mà đem tinh lực đặt ở trên người nhị lưu cùng tam lưu tông môn.

Điểm này, các tông các phái trong liên minh cũng cảm thấy bình thường, huống chi thiếu một người chia bánh ngọt, cớ sao mà không làm?

Cứ như vậy, qua không bao lâu, mọi người làm việc càng ngày càng xương quyết, thậm chí ngay cả người giả mạo Trình gia huyết thư cũng lười để lại nữa, trắng trợn hiện ra răng nanh dữ tợn.

Đại La kiếm tông đã sắp trở thành quang can tư lệnh (tư lệnh không quân). Thậm chí còn ngay cả đệ tử hành tẩu ở bên ngoài cũng bắt đầu gặp phải đánh lén.

Đại La kiếm tông rốt cuộc đã có một chút phản ứng, đó chính là triệu hồi lượng lớn đệ tử Đại La kiếm tông rải bên ngoài.

Nhưng trừ chút phản ứng này, tựa như không còn động tác khác.

Điều này làm cho nhiều thế lực trong liên minh nghĩ đến đầu cũng to rồi, chính là không nghĩ ra vì sao, cuối cùng chỉ có không giải quyết được gì.

Mọi người lại đem tinh lực đặt ở trên người vài cái thế lực cấp dưới còn lại của Đại La kiếm tông, chỉ cần giảm bớt chúng nó, Đại La kiếm tông liền hoàn toàn bị cô lập.

Sau một phen tranh đoạt thảo luận, Âm Dương Lưỡng Nghi phái, bích.

Đây tuy là bánh ngọt cuối cùng, nhưng cũng là xương sụn cuối cùng tương đối khó cắn, dinh dưỡng phong phú, nhưng lại không giống lúc trước những tông môn kia thoải mái như vậy. Thu thập bọn họ, liền đến lượt một trong những chánh chủ Đại La kiếm tông.

Ngọc Bích Thần Tông, chính là một trong những hạ môn về nhà. Là thực lực mạnh nhất trong hạ môn, trong môn có hai vị Kim tiên chống lưng.

Nói tới, tiên nhân hạ phàm của Ngọc Bích thần tông có một nửa đều là chết ở dưới Triệu Quảng tính kế, nhưng không phải Triệu Quảng tự mình động thủ. Nhiều nhất chỉ là trợ giúp một phen.

Tông này pháp thuật tương đối huyền diệu, rất có vài phần bóng dáng thần thuật, luyện đến chí cảnh nghe nói uy lực không thua thần thuật bình thường. Cái này ở trung tầng giới diện mà nói là tồn tại tương đối cường hãn.

Triệu Quảng cũng chính là vì pháp thuật của Ngọc Bích thần tông có bóng dáng thần thuật, biết bọn họ khó đối phó, cho nên mới chưa tự mình ra mặt, chỉ là ẩn thân từ một nơi bí mật gần đó, vài lần tính kế làm cho tiên nhân hạ phàm của Ngọc Bích thần tông, có cả thảy tám người chết ở trong chiến tranh đại tẩy bài lần đầu tiên của Tu Chân Giới.

Phi thường trùng hợp là, Ngọc Bích thần tông có cả thảy bốn người, là chết ở dưới kiếm mấy đại kiếm tiên của Đại La kiếm tông, thậm chí giữa hai phái từng có ghi lại đồng quy vu tận. Có thể nói Đại La kiếm tông là tử thù của Ngọc Bích thần tông, có thù hận không tan được. Chỉ cần đệ tử hai phái gặp mặt, tuyệt đối sẽ ra tay nặng. Xuống tay đối với Đại La kiếm tông, người của Ngọc Bích thần tông tương đối hết sức.

Có thể cái này cũng là nguyên nhân Đại La kiếm tông chưa nắm giữ Ngọc Bích thần tông.

***

Nếu không bằng vào thủ đoạn của Đại La kiếm tông vô thanh vô tức đã khống chế một nhà trung môn, ba nhà hạ môn, một cái Ngọc Bích thần tông nho nhỏ không có khả năng thoát được.

Có lẽ chính là bởi vì Ngọc Bích thần tông cùng Đại La kiếm tông là tử thù, mọi người gặp mặt khẳng định là đánh một hồi. Không có gì khác đáng nói, người của Đại La kiếm tông ngay cả cửa Ngọc Bích thần tông người ta cũng không vào được, nói gì tới khống chế?

Dương Thiên Vấn mãi chưa lộ mặt, nán lại trong Đan Khí tông, yên lặng tu luyện.

Trương Linh Phượng mỗi lần sau khi liên minh họp chấm dứt đều sẽ đem nội dung hội nghị hướng hắn báo cáo, mà Triệu Quảng cũng sẽ đem động hướng của các thế lực Tu Chân Giới, đặc biệt động hướng của Đại La kiếm tông hướng Dương Thiên Vấn báo cáo.

Dương Thiên Vấn ở sau khi nghe xong Trương Linh Phượng báo cáo, có chút ngạc nhiên nói: "Không ngờ Đại La kiếm tông này thật đúng là có thể chịu như thế, cũng đến tình trạng này rồi còn chưa có một chút hành động, chẳng lẽ là chúng ta ngày đó tiêu diệt ba kiếm tiên của bọn họ, đem bọn họ từ khổng tước đánh thành rùa rồi?".

"Rất có cái khả năng này, Đại La kiếm tông trước đây kiêu ngạo, dựa vào là thực lực của bọn hắn. Một lần này chủ thượng xuất mã, lập tức xoá sạch sáu thành thực lực của bọn họ, bọn họ hiện tại làm rùa đen rút đầu cũng coi như bình thường." Quan Bình ở một bên phụ họa nói.

"Không, không có khả năng. Đại La kiếm tông nhất định có kế hoạch lớn gì. Quan Bình, mở ra phòng ngự trận pháp của sơn môn." Dương Thiên Vấn tuy không biết Đại La kiếm tông đánh là chủ ý gì, nhưng lại cũng ngửi được một tia hương vị nguy hiểm. "Còn có, đem Nhị Nhi gọi về đi. Tu Chân Giới sợ là lập tức sắp đại loạn rồi.".

Đan Khí tông sơn môn đại trận mở ra, toàn bộ môn nhân đệ tử đều triệu trở về.

Động tác của Đan Khí tông cũng làm cho các đại tông môn có chút ngoài ý muốn, thầm nghĩ, chúng ta đây là muốn đánh Đại La kiếm tông, cũng không phải đánh Đan Khí tông ngươi, ngươi khẩn trương như vậy làm gì.

Đối với cái này, Trương Linh Phượng cho ra giải thích chính là lập tức sẽ động thủ đối với Đại La kiếm tông, tông môn đang tích tụ lực lượng. Cái giải thích này trái lại cũng nói qua được, bởi vì mấy phái khác cũng có cái động tác này, chỉ là động tĩnh không lớn giống Đan Khí tông như vậy mà thôi.

Lúc này ánh mắt mọi người vẫn là đặt ở trên người Đại La kiếm tông, cho nên cũng không quá mức chú ý hành vi của Đan Khí tông.

***

Nhưng ở lúc mọi người thương lượng nên từ nơi nào công lên Đại La kiếm tông, đột nhiên từ chân trời bay tới vô số truyền âm phù cùng với phi kiếm truyền thư vân vân.

Người cầm quyền của các đại môn phái ở sau khi nhận được mấy tin tức này, sắc mặt đều khác thường, cáo từ rời khỏi. Chỉ có người của Đan Khí tông cùng Chiến Hồn tông hai đại tông phái chưa rời khỏi.

"Trương tông chủ, ngươi nói bọn họ đây là xướng ra thế nào?" Chiến Liệt ra vẻ mờ mịt hỏi.

"Không biết." Trương Linh Phượng nói xong, liền nhận được tin tức của Triệu Quảng, nói là sơn môn các đại tông môn xảy ra vấn đề. Đại La kiếm tông rốt cuộc làm khó dễ. Bọn họ liên hợp một nhà trung môn, ba nhà hạ môn, thừa dịp lúc bên trong các đại tông môn trống rỗng, đi giết tới cửa.

Vừa rồi nhận được truyền thư tông môn, trong đó Liệt Hỏa Huyền Băng tông, Cửu Uyên môn, Vân Hà phái, Khôn Giáp tông về nhà là vừa ăn cướp vừa la làng, giả bộ. Trên thực tế, người động thủ, có nhất ngưu trở lên đều là nhân thủ về nhà này.

Sơn môn Chiến Hồn tông ở nơi Tây Vực, hơn nữa âm khí rất nặng, chính là thánh địa tu hành của ma đạo, cơ quan cạm bẫy vô số. Không bị thăm, vậy là phi thường bình thường.

Mà sơn môn Đan Khí tông, chỉ cần không phải kẻ ngốc thì sẽ không đi đụng tới nó, đừng nói là bên trong trống rỗng, cho dù là trong sơn môn Đan Khí tông một người cũng không có, cũng sẽ không có thế lực đi chống chọi trận pháp cấm chế dày tám trăm dặm của Đan Khí tông.

Lần náo nhiệt này, ở lúc mọi người cho rằng Đại La kiếm tông đã không lật mình được nữa, ở lúc lòng cảnh giác của mọi người giảm xuống tới cực điểm, Đại La kiếm tông cùng với thế lực nó khống chế đột nhiên vồ đến, một kích đánh trúng trên yếu hại của liên minh các tông phái.

Dương Thiên Vấn đối với Kiếm Vô Song xem như lại một lần tương đối khắc sâu nhận thức thủ đoạn của người này. Từ bỏ hầu như toàn bộ thế lực cấp dưới tương ứng Đại La kiếm tông, đến tê dại liên minh Lục Hợp phái, Thủy Kính môn, Âm Dương Lưỡng Nghi phái, Quang Kim Cương môn, Ngọc Bích thần tông thậm chí bao gồm Đan Khí tông cùng Chiến Hồn tông.

Sau đó lại vồ đến căn cơ của đối phương, đánh rắn đánh giập đầu, tương đối quyết đoán. Nếu không phải Chiến Hồn tông ưu thế địa lí, cùng với Đan Khí tông ưu thế trận pháp, sợ là cũng trốn không được Đại La kiếm tông đả kích tới.

Một trận, vừa đánh chính là bảy ngày. Bảy ngày sau, Ngọc Bích thần tông, Âm Dương Lưỡng Nghi phái bị diệt môn, Tam Quang Kim Cương môn chỉ trốn ra một vị Kim tiên bị thương, nội tình của Lục Hợp phái cùng Thủy Kính môn so với ba nhà trước thâm hậu hơn một ít, nhưng cũng tổn thất thảm trọng.

873. Chương 874: Hẹn Chiến (1)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 874: Hẹn chiến (1)

Sưu tầm: .vn

Nguồn vipvandan

Một trận chiến này đánh xong, tổng cộng có mười vị Kim tiên rơi rụng, ba đại tông môn bị diệt, có thể nói phi thường rung động.

Tam Hợp phái, Thủy Kính môn nội tình thâm hậu, cao thủ rất nhiều, phân công ra ngoài hai vị Kim tiên, trong môn vẫn như cũ có ba vị Kim tiên trú đóng, nương hộ sơn đại trận của môn phái, ngược lại là đỡ được tiến công, tổn thất tuy thảm một chút, nhưng cũng không đến mức giống bọn Âm Dương Lưỡng Nghi phái thê thảm đến bị diệt môn.

Làm người biết tình huống cùng người đứng xem, Đan Khí tông cùng Chiến Hồn tông không thể nghi ngờ là trước tiên muốn rõ nguyên do thế lực. Chiến Hồn tông cũng không nghĩ tới động tác của Đại La kiếm tông có thể sắc bén như thế, tựa như không chút nào cố sức đã tiêu diệt ba đại tông môn, xử lý gần mười vị Kim tiên. Thủ đoạn bậc này cũng thật sự có chút nghe rợn cả người.

Cơ sở ngầm của Chiến Hồn tông ở thế lực đạo môn tự nhiên không có khả năng tra được tình huống chi tiết gì, nhưng Thiên Võng thì khác.

Sau khi sự tình xảy ra, Triệu Quảng liền đem tình hình chi tiết trình cho Dương Thiên Vấn biết được.

Dương Thiên Vấn sau khi biết được tình hình, cũng không khỏi vỗ tay tán dương, Kiếm Vô Song người này hy sinh mười mấy cái nhất lưu tông môn, gần mười vạn tu sĩ, chỉ vì bày tỏ với địch ta yếu. Trên thực tế, lực lượng trung kiên của những tông môn này đã sớm được âm thầm đổi, sau đó tập kết lại lấy thế sấm sét quét ngang những tông môn nội phòng trống rỗng này, cao thủ mấy đại tông môn bên ngoài biết được tình huống lại không kịp không trở về cứu viện. Nhưng vào lúc này, Liệt Hỏa Huyền Băng tông, Cửu Uyên môn, Vân Hà phái, Khôn Giáp tông cao thủ bốn phái, tổng cộng mười vị Kim tiên mai phục, liên hợp hai vị kiếm tiên còn sót lại của Đại La kiếm tông, người người đánh tan, trong bảy ngày, chuyển chiến sáu chỗ, chạy mấy vạn dặm.

Quá trình trong đó phấn khích tuyệt luân. Bố cục tinh tế, tính toán chuẩn xác, Dương Thiên Vấn không khỏi vỗ tay tán dương.

"Ừm, Kiếm Vô Song này trái lại là một tên soái tài không tệ." Dương Thiên Vấn thản nhiên tán dương.

"Người này quả thật lợi hại, nhưng hắn lại không nghĩ tới được, nhất cử nhất động của hắn đều là ở dưới chúng ta giám thị." Trương Linh Phượng lại là có chút kiêu ngạo nói.

Dương Thiên Vấn nhíu lông mày, nói sang chuyện khác: "Nhị Nhi trở lại chưa?".

"Cái này…" Trương Linh Phượng có chút chần chờ nói không ra lời.

"Làm sao vậy? Nhị Nhi sẽ không xảy ra chuyện rồi chứ?" Vẻ mặt Dương Thiên Vấn chợt nghiêm túc, cỗ khí thế thượng vị giả kia vô hạn phát đại, làm cho trong lòng Trương Linh Phượng càng thêm kính sợ.

"Xin chủ thượng yên tâm, Công Tôn tiểu thư nàng không có chuyện gì. Chỉ là… Chỉ là nàng không chịu trở về." Trương Linh Phượng cũng không dám lừa gạt Dương Thiên Vấn, khẽ cắn môi trả lời.

***

Không chịu trở về? Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, lập tức yên tâm, chỉ cần không ra cái gì ngoài ý muốn, vậy thì không quan trọng. "Nha đầu kia có phải ở bên ngoài chơi hay không?" Dương Thiên Vấn lời nói mang ý cười hỏi.

"Công Tôn tiểu thư nàng mê tình yêu phàm trần, không chịu về núi." Trương Linh Phượng thực không thể giấu diếm Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn nghe xong trong lòng thầm than, quả nhiên như thế. Tiểu nha đầu này đại tình đại tính, hiếu nghĩa chân thành, nếu động tình, tất nhiên sẽ càng khó thu thập.

Tình yêu trong cuộc sống là khiến cho người ta si mê quên về nhất. Người tu hành chúng ta không kiêng kỵ việc tình yêu, nhưng nếu trầm mê trong đó không thể tự kiềm chế, quên mất chân ý tu hành, vậy mất nhiều hơn được. Hồng trần ba ngàn trượng, tu đạo tức tu tâm. Dương Thiên Vấn không ngăn cản tất cả cái này xảy ra, cũng tương tự sẽ không dừng tiến trình sự tình. "Ta biết rồi, nàng đã không muốn trở về, vậy thì thôi. Nàng cũng lớn rồi, cũng là lúc đi lựa chọn cuộc đời của mình. Chỉ là chuyện đời hay thay đổi, tình yêu thế gian cũng thiệt giả khó phân biệt. Hy vọng nàng không phải chịu thương tổn quá lớn." Một người muốn trở nên thành thục, là cần trải qua rất nhiều rất nhiều chuyện. Vô luận là vui, là ai, là buồn, là khổ đều tự mình một người đi thừa nhận, đi nhấm nháp. Tại trên một điểm này, Dương Thiên Vấn làm sư phụ này không giúp được gì, cũng sẽ không hỗ trợ. truyện copy từ

Dương Thiên Vấn là một sư phụ phi thường khai sáng. Hắn tôn trọng lựa chọn của Công Tôn Nhị, tôn trọng tự do của Công Tôn Nhị. Hắn sẽ không ngoan cố đi mạnh mẽ ngăn cản tất cả, cũng sẽ không đi vạch sẵn cho Công Tôn Nhị về sau.

"Chủ thượng yên tâm, Tu Chân Giới đại chiến là sẽ không lan đến thế tục thế gian, gần đây rất nhiều tán tu tu vi thấp đều trốn vào thế tục, cho dù là Kiếm Vô Song kia cũng không dám mạo thiên hạ chi đại bất vi, tập kích quấy rối trật tự của thế tục thế gian." Trương Linh Phượng nhắc nhở.

"Ừm." Dương Thiên Vấn nghe xong, gật gật đầu. Cái này là nói thật. Cả thiên hạ hôm nay, nơi an toàn nhất có hai cái, một cái là sơn môn Đan Khí tông, cái thứ hai chính là thế tục thế gian.

Tu Chân Giới, không, phải nói quy củ của toàn bộ giới tu hành chính là như thế. Ngươi có thể coi phàm nhân là con kiến, ngươi không để ý gia tăng tội nghiệt to lớn, sát một ít cũng không có quan hệ.

Nhưng là ở trên đại phương hướng, Tu Chân Giới là không được đánh lén quấy rối thế tục thế gian. Nếu là ma đạo tu sĩ có lẽ sẽ không đem cái quy củ này để vào mắt, nhưng đạo môn bên này, lại là cực kỳ nghiêm khắc.

***

"Chuẩn bị triệu tập nhân thủ đi, chuyện một lần này không dấu được ** phái cùng Thủy Kính môn, không cần bao lâu nữa bọn họ sẽ liền tra được dấu vết sự tình, sau đó phỏng đoán ra rất nhiều chuyện.

Lúc đó, chính là lúc Tu Chân Giới đại chiến chính thức triển khai, không, phải nói là lại một lần nữa thanh tẩy kẻ không đủ tư cách chơi." Dương Thiên Vấn thản nhiên nói, "Đương nhiên, ta cũng hy vọng đây là một lần cuối cùng.".

"Nhưng chủ thượng, chúng ta thật muốn xuất binh sao?" Trương Linh Phượng xem ra, việc này không bằng thu ngư ông đắc lợi tốt một chút, dù sao hiện tại chịu thiệt.

"Đương nhiên phải xuất binh, hiện tại, chúng ta cũng không thể biểu sẽ làm hai phương trận doanh đều đối địch chúng ta, cho dù bọn họ không làm gì được ngạc chúng ta, cũng sẽ bởi vậy mà đình chiến cũng nói không chừng. Cho nên, chúng ta nhất định phải tham chiến!" Dương Thiên Vấn mỉm cười, chỉ thẳng trọng điểm.

"Chủ thượng anh minh, ta hiểu rồi." Trương Linh Phượng hiểu ý tứ trong lời nói của Dương Thiên Vấn, tham chiến là khẳng định, nhưng lấy ra bao nhiêu lực lượng, vậy thì phải có cân nhắc.

"Hỉ Thước thống kê báo cáo chiến lực của hai bên, thống kê ra chưa?" Dương Thiên Vấn hỏi một chuyện khác.

"Vài ngày trước một tràng hỗn chiến đó, Hỉ Thước đã thu thập được đủ tư liệu, đang phân tích đối lập, báo cáo lập tức liền ra." Trương Linh Phượng cung kính trả lời.

Thiên Võng là một cái tổ chức che dấu, bình thường sẽ không trực tiếp bại lộ dưới ánh mặt trời tham dự chiến sự. Dưới tình hình chung, nếu có ích lợi trước mắt, Thiên Võng sẽ căn cứ sức chiến đấu hai bên đánh giá, cho phân tích cùng đối lập chi tiết nhất, sau đó quyết định tham dự một phương nào tranh đoạt ích lợi cuối cùng.

Biết người biết ta, mới có thể trăm trận trăm thắng, chính là bởi vì dựa vào năng lực tình báo không lỗ nào không vào của Thiên Võng mới có thể ra đánh giá báo cáo sức chiến đấu chi tiết nhất. Có phần báo cáo này, Thiên Võng trong lúc làm việc hầu như chưa từng thất bại.

Hoặc giúp yếu đánh mạnh, hoặc mạnh càng thêm mạnh, trong lúc tiến thối, thuận buồm xuôi gió.

Dương Thiên Vấn không tin nhân số đối lập ở mặt ngoài, chỉ tin tưởng số liệu đối lập chi tiết nhất. Giống như Thiên Võng tại một giới này tổng cộng có mười một Kim tiên, nhưng một mình Dương Thiên Vấn có thể đủ chắn riêng một mặt. Ưu thế đã chiếm cứ, hiện tại cần chính là đem ưu thế chuyển làm thắng thế.

Qua không bao lâu, báo cáo đánh giá sức chiến đấu của Hỉ Thước đã trình lên.

Do Quan Bình tự mình đưa tới, giao cho Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn tiếp nhận xem qua. Đại La kiếm tông, Liệt Hỏa Huyền Băng tông, Cửu Uyên môn, Vân Hà phái, Khôn Giáp tông năm phái liên hợp cùng một chỗ, Kim tiên mười người. Bảy ngày trước, chết trận hai Kim tiên. Tán tiên năm mươi gã, cao thủ Độ Kiếp kỳ, Đại Thừa kỳ gần trăm người.

Mà ** phái, Thủy Kính môn, Chiến Hồn tông, ba phái liên hợp cùng một chỗ có đông tới mười hai người, cộng thêm Tam Quang Kim Võng môn trốn tới một Kim tiên, tổng cộng mười ba vị Kim tiên, bảy ngày trước, chết trận mười Kim tiên. Tán tiên ba mươi người, Độ Kiếp kỳ, Đại Thừa kỳ kì cao thủ hơn một trăm mười người.

Thực lực chênh lệch chỉ tại sàn sàn như nhau.

874. Chương 874: Hẹn Chiến (2)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 874: Hẹn chiến (2)

Sưu tầm: .vn

Nguồn vipvandan

Đương nhiên, đây là số liệu chi tiết của Thiên Võng, mà ở trong mắt ba phái ** phái, Thủy Kính môn, Chiến Hồn tông, một phương Đại La kiếm tông lại là có mười ba vị Kim tiên, năm người trong đó còn là chuyên trách kiếm tiên cường đại vô cùng.

Đan Khí tông một lần này không chịu tổn thất, ai cũng đoán không được Đan Khí tông một lần này lập trường sẽ bày ra như thế nào.

"Ha ha, nói như vậy, chúng ta có thể tự thành một cái trận doanh, cũng không quan hệ?" Dương Thiên Vấn vui vẻ, đây là chỗ tốt của trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi rồi, mình không cần cố sức, ngồi mát ăn bát vàng, thật sự là quá tuyệt vời.

"Nhưng chủ thượng, chúng ta thật là nói khó giữ được.

"Không, không cần, chúng ta đương nhiên là đứng ở trên trận doanh thông minh, dù sao ở trên đạo nghĩa, liên minh trận doanh rõ ràng phải chiếm chủ động. Liệt Hỏa Huyền Băng tông, Cửu Uyên môn, Vân Hà phái, Khôn Giáp tông bốn phái ruồng bỏ minh ước, đó là bởi vì bọn họ bị Kiếm Vô Song khống chế, dám mạo hiểm hậu quả trái lời thề, mà chúng ta căn bản không cần như thế." Dương Thiên Vấn cười lắc đầu nói. Chiến Hồn tông người ta cũng sợ trừng phạt trái lời thề, chúng ta cần gì phải trái lời thề?

Ở dưới tình huống bình thường là không có khả năng có tu sĩ vi phạm lời thề tâm ma, cho dù là ma đạo tu sĩ cũng tương tự không dám. Cái này cũng là nguyên nhân vì sao một lần này liên minh trận doanh ba đại thế lực bị diệt, rơi rụng mười vị Kim tiên. Bởi vì có lời thề tồn tại, cho nên mấy phái không có phòng bị, tinh anh ra hết, kết quả lại là bị Liệt Hỏa Huyền Băng tông, Cửu Uyên môn, Vân Hà phái, Khôn Giáp tông bốn phái phản chiến hướng tới, ám toán phục kích.

***

Hữu tâm tính toán vô tâm, tất nhiên tổn thất thảm trọng, lực lượng bậc cao của ba phái bị tiêu diệt, tự nhiên chỉ có rơi xuống kết cục diệt môn.

Trương Linh Phượng được Dương Thiên Vấn chỉ thị, tự nhiên sẽ không ruồng bỏ minh ước, bày rõ lập trường của mình, kiên quyết đứng ở trong liên minh ** phái, Thủy Kính môn, Chiến Hồn tông, về phần Tam Quang Kim Cương vừa chỉ còn lại có một cái quang can tư lệnh, danh còn thật mất.

Mục đích xem diễn của Chiến Hồn tông đạt được rồi. Thế lực đạo môn tự giết lẫn nhau, trong mười hai thế lực lớn đầu tiên đã có hai nhà trung môn, một nhà hạ môn bị xoá tên.

Trong chín thế lực lớn còn lại, rất rõ ràng, Đại La kiếm tông suất lĩnh Liệt Hỏa Huyền Băng tông, Cửu Uyên môn, Vân Hà phái, Khôn Giáp tông. Trong năm cái thế lực lớn này nghiêm khắc tính hẳn lên, tất cả đều là hàng ngũ hạ môn! Nhưng năm cái thế lực lớn này là ôm thành một đoàn, thống nhất nghe theo Đại La kiếm tông chỉ huy.

Mà trái lại bên kia có bốn thế lực lớn, hơn nữa là bốn cái thượng môn, thế lực thực lực cũng không so với năm thế lực lớn của đối phương yếu hơn, nhưng bên trong, tất nhiên không thể trong sáng.

Ai cũng muốn làm đầu lĩnh, ai cũng sợ bị đem đi làm vật hi sinh, lục đục với nhau là chuyện khó tránh khỏi. Chỉ huy không thể thống nhất, không có tín nhiệm cơ bản nhất.

Dương Thiên Vấn đối với cái này cũng không xem trọng, cho dù là có Đan Khí tông gia nhập liên minh, cái liên minh này cũng nhiều lắm duy trì cân bằng cơ bản nhất.

Tu Chân Giới có thể nói là thay đổi bất ngờ, bắt đầu là mười hai thế lực lớn chân vạc, sau đó là mười một thế lực lớn liên minh cùng nhau đánh Đại La kiếm tông, đặc biệt lại là Đại La kiếm tông ở thời điểm cuối cùng xoay chuyển càn khôn, tiêu diệt hai thế lực lớn. "Thêm phong hiện nay chín thế lực lớn, hai cái liên minh trận doanh đối lập.

Làm cho vô số người tu chân đặt mình ở bên ngoài thấy là trợn mắt há hốc mồm, tâm tình mênh mông.

Đương nhiên, những người tu chân này phần lớn là một ít tán tu tầng trung và thấp, tu sĩ bậc cao thật sự đều thông minh trốn tới xa xa, lần này không phải bọn họ có thể tham dự. Tham dự vào tất nhiên có nguy hiểm mất mạng, tránh nạn thì may mắn.

Thật ra sớm ở lần đầu tiên sau khi Tu Chân Giới đại chiến bùng nổ, rất nhiều tu sĩ tầng thứ cao đã ẩn cư lánh đời, sẽ không dễ dàng đi ra dính nhân quả.

Lúc này thần tiên đánh nhau, hại tới người bên ngoài, người thông minh ai sẽ đi tham dự?

***

Chiến Hồn tông lại từ Tây Vực triệu tập gần bảy thành cao thủ trong tông. Chiến Liệt không làm như vậy, căn bản không thể ở trong liên minh thu hoạch ích lợi cùng quyền lên tiếng lớn hơn.

Hơn nữa Chiến Hồn tông cũng muốn vì Chiến Quỷ chết, tìm Đại La kiếm tông tính sổ.

Mọi người đều đang tích cực chuẩn bị chiến tranh, chuẩn bị một lần đại hội chiến sinh tử so đấu đến quyết định một phương nào sẽ bị đào thải bị knockout. Một trận chiến này đánh lên, tuy không có khả năng so với lần đầu tiên Tu Chân Giới đại chiến còn thảm thiết hơn, nhưng cũng kém không bao nhiêu.

Nhưng vào lúc này,** phái, Thủy Kính môn, Chiến Hồn tông, Đan Khí tông hầu như đồng thời nhận được một món đồ, một món đồ làm cho bọn họ vô cùng giật mình, thứ đó chính là một phần chiến thư.

Trương Linh Phượng sau khi xem xong nội dung, lập tức đem thiệp cầm cho Dương Thiên Vấn xem qua.

"Ồ? Không ngờ tới Kiếm Vô Song này vậy mà đến một chiêu này. Ước chiến? Một cái chủ ý mới mẻ độc đáo như thế." Dương Thiên Vấn thản nhiên nói.

Không sai, trên chiến thư đó viết ra rõ ràng thời gian địa điểm, ước hẹn một trận chiến, sinh tử đều do mệnh trời.

"Chủ thượng, ngài nói, cái này có thể là một cái bẫy hay không?" Trương Linh Phượng không dám xác định nói.

"Cạm bẫy? Là phải hay không, cần Triệu Quảng tra một chút liền biết. Chẳng qua, bổn tọa cảm thấy Kiếm Vô Song là nghiêm túc. Đừng nhìn hắn hiện tại nắm giữ năm cái thế lực lớn, nhưng năm cái thế lực lớn này vốn đều là đối địch, hiện tại mạnh mẽ nặn cùng một chỗ, không có thời gian nhất định là không có khả năng hình thành sức chiến đấu cường đại. Mà đợi cho bọn họ dưỡng thành sức chiến đấu, sợ là chúng ta đã sớm đánh tới cửa. Cho nên, Kiếm Vô Song nghĩ ra biện pháp này, nhất quyết thắng bại. Còn có một cái nguyên nhân, đó chính là hắn cũng không tự tin!" Dương Thiên Vấn từ trên một tờ chiến thư phân tích ra rất nhiều vấn đề.

"Không tự tin? Cái này tựa như không có khả năng chứ? Lấy thế lực cùng thực lực trong tay hắn, hắn có ưu thế tuyệt đối, ít nhất ở trên bề ngoài.

Năm đại môn phái kia cùng với nói là liên minh, trái lại không bằng nhập vào Đại La kiếm tông. Toàn bộ Đại La kiếm tông một mình Kiếm Vô Song hắn định đoạt, hắn có cái gì không tự tin? Còn có, hắn nếu không tự tin, cần gì hạ chiến thư ước chiến này?" Trương Linh Phượng mười phần không hiểu ý trong lời nói của Dương Thiên Vấn.

"Hắn nếu tự tin, cần gì hạ chiến thư này? Hắn rất có thể trực tiếp xua quân, thừa dịp các phái chúng ta đều ở lúc chuẩn bị, đánh tan từng cái." Dương Thiên Vấn hỏi ngược lại.

Trương Linh Phượng vừa nghe, cũng cảm thấy có đạo lý. Chẳng qua nàng cẩn thận, vẫn là không từ bỏ quan điểm của mình: "Chủ thượng, cho dù như thế, chúng ta cũng không thể bài trừ khả năng đây là một cái bẫy.

Dương Thiên Vấn không bác bỏ, cấp dưới có ý nghĩ của mình, hơn nữa chịu kiên trì, đây là chuyện tốt. Như vậy cấp dưới mới làm cho người ta cảm thấy thư thái.

"Có phải cạm bẫy hay không, cái này cũng cần dựa vào các ngươi đi thăm dò. Thông báo Triệu Quảng, phải trong thời gian ngắn nhất tra ra bổn nguyên việc này." Dương Thiên Vấn nhẹ giọng nói.

Trương Linh Phượng tự nhiên cung kính gật đầu đáp lại: "Vâng, chủ thượng." Việc này, Trương Linh Phượng thông qua hệ thống Thiên Võng truyền lại cho Triệu Quảng, bảo hắn lập tức đi thăm dò.

"Chủ thượng, nếu Đại La kiếm tông là thật lòng muốn ước chiến sinh tử, nhất quyết sống mái, ngươi tính tự mình ra mặt, hay là xem náo nhiệt." Trương Linh Phượng lại mở miệng hỏi.

"Ừm, cái này ta cần cân nhắc một chút. Chẳng qua nói tới hai chữ cạm bẫy, ta đến là chịu dẫn dắt. Ngươi nói nếu chúng ta bày ra hãm trận sẽ xảy ra chuyện gì?" Mặt Dương Thiên Vấn mang mỉm cười hỏi.

"Chủ thượng muốn một lưới bắt hết?" Trương Linh Phượng thật đúng là không ngờ tới một điểm này, sau khi nghe xong Dương Thiên Vấn nói có chút kinh ngạc, nhưng cẩn thận nghĩ lại, cái chủ ý này mười phần không tệ, nếu để cho Quan Bình bố trí trận…

"Nhưng chủ thượng, tuy cái chủ ý này không tệ, nhưng thực thi hẳn lên lại không phải dễ dàng." Trương Linh Phượng cân nhắc đến rất nhiều vấn đề, bởi vì nàng mới là người thực thi cụ thể cái kế hoạch này. Một

điểm đầu tiên, địa điểm ước chiến chính là Tiên Đàn sơn. Nơi này vốn nơi trú đóng một tu chân tông môn, về sau ở lúc Tu Chân Giới đại chiến lần đầu tiên bị diệt môn, linh mạch toàn bộ Tiên Đàn sơn hoàn toàn bị hủy sạch, một đỉnh núi đứt ngang lưng. Loại địa phương này bố trí trận pháp, bản thân đã là một chuyện phi thường khó khăn.

---

875. Chương 875: Ứng Chiến

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 875: Ứng chiến

Sưu tầm: .vn

Nguồn vipvandan

Tiên Đàn sơn từ một cái linh sơn tiên gia, biến thái một cái thế tục kỳ cảnh, không có linh mạch phối hợp, căn bản không bố trí được đại trận gì lợi hại, hơn nữa cũng không che dấu được trận pháp tồn tại. Trừ phi là đỉnh cấp trận pháp thật sự, ít nhất cũng cần trận pháp cấp tám trở lên.

Mà loại trận pháp này, lấy trình độ của Quan Bình vẫn là không bố trí được.

Dương Thiên Vấn sau khi nghe xong tình huống Tiên Đàn sơn, nhất thời cảm thấy Đại La kiếm tông này thật đúng là cố ý ước chiến, chọn ở loại địa phương này, vừa không quấy rầy thế tục, lại không sợ cạm bẫy. Bởi vì ở loại địa phương này bày ra cạm bẫy, căn bản không dấu được mọi người, ít nhất ở trong cao thủ đồng cấp là như thế.

Dương Thiên Vấn âm thầm đáng tiếc, Thập Tuyệt trận đồ của mình không thể mang xuống dưới sử dụng, có nó mà nói, Tiên Đàn sơn lại như thế nào, chỉ có địa mạch chi nguyên, cho dù không có linh mạch cũng có thể đủ bày ra đại trận. Linh mạch không thường có, nhưng địa mạch chi nguyên lại là tuyệt đối sẽ không thiếu.

Ba tháng sau, chính là ngày ước chiến.

Hiệu suất của Thiên Võng tương đối cao, chỉ dùng nửa tháng đã đem tình báo về địa điểm ước chiến lấy đến tay, bao gồm địch ta thực lực đối lập, đây là lấy một nhà Thiên Võng đối kháng thực lực các nhà còn lại phân tích đối lập báo cáo. Mà lúc này, mấy thế lực lớn còn lại đã hồi phục tỏ vẻ tham gia một lần sinh tử này.

Dương Thiên Vấn xem tình báo Trương Linh Phượng trình lên, Tiên Đàn sơn vốn tương ứng tông môn Tiên Cực tông chính là một đại tông phái truyền thừa vài vạn năm, thực lực ở Tu Chân Giới lúc ấy coi như là tồn tại xếp hạng trước mười, cùng Đại La kiếm tông lúc ấy chính là kẻ thù truyền kiếp. Trừ cao tầng thực lực không có Kim tiên nhân vật như vậy, cái khác đều ví dụ như chín thế lực lớn hiện nay mạnh hơn một ít. Bản thân Tiên Đàn sơn cũng là một trong những phúc địa nổi tiếng, nhưng một hồi đại chiến, bởi vì nguyên nhân lực lượng cao tầng, Tiên Cực tông một phái bị Đại La kiếm tông hủy diệt.

Nhưng Đại La kiếm tông tấn công nơi này cũng phải gánh cái giá thảm trọng, mười vị kiếm tiên cấp bậc Kim tiên đặc biệt hạ phàm, còn có một người rơi rụng ở đây, có thể tưởng tượng trận chiến đấu này là thảm thiết cỡ nào?

Cuối cùng Tiên Cực tông tự bạo linh mạch của sơn môn, cùng các cao thủ công núi của Đại La kiếm tông đồng quy vu tận. Cũng chính bởi vì vậy, mới kéo một cái đệm lưng Kim tiên.

Tiên Cực tông ở thượng giới cũng có tông môn truyền thừa, nhưng rất bất hạnh là, Đại La kiếm tông đặt lên thần hoàng của thần giới, ở dưới lực lượng thần hoàng, phong ấn cái giới diện này. Các trưởng bối Tiên Cực tông không chỉ không thể hạ giới, càng là ngay cả một chút tin tức cũng không nhận được.

***

Lấy lực lượng Thiên Võng có thể tra được những cái này đã tương đối không tệ rồi, mặt sau phân tích thực lực địch ta đối lập, cùng lúc trước trình lên không khác là bao. Thiên Võng đối mặt hai phương trận doanh cũng không chiếm ưu thế tuyệt đối, nhưng nếu thật lòng gia nhập một phương trận doanh nào, lập tức có thể lấy được ưu thế tính quyết định.

"Căn cứ cơ sở ngầm của Thiên Võng ở trong các thế lực lớn báo cáo, các thế lực lớn đều phi thường bình tĩnh, xem ra lần này ước chiến hẳn là thực." Thiên Võng cẩn thận tra qua, nếu có mai phục linh tinh, chung quy sẽ có điều động, hơn nữa điều động rất nhiều tu sĩ, bày ra đại trận mới được, ít người căn bản vô dụng.

"Có ý tứ, hồi phục bọn họ, chúng ta ứng chiến." Dương Thiên Vấn cười tủm tỉm gật đầu nói, về phần nửa tháng sau mới hồi phục có phải chậm một chút hay không, cái đó không phải Dương Thiên Vấn lo lắng nữa. "Ta muốn mà nói, một đêm trước khi ước chiến hồi phục ngươi cũng được."

Trương Linh Phượng gật gật đầu, bảo thủ hạ đi hồi tập.

"Chúng ta cần đi hết hay không?" Trương Linh Phượng có chút thừa dịp cơ hội một lần này, đem bọn họ một lưới bắt hết.

"Ừm, bảo bọn họ chuẩn bị nhân thủ đi, có cơ hội liền xử lý bọn họ. Thật ra một lần này đi đều là cao thủ cấp bậc Kim tiên, nhiều người căn bản không có tác dụng lớn là bao." Trong Thời Không Bảo Tháp của Dương Thiên Vấn mặc dù có một đám cao thủ Thiên Võng đang diễn luyện Vạn Tiên Đại Trận, nhưng Vạn Tiên Đại Trận không thông dụng.

Trừ Vạn Tiên Đại Trận loại đại trận cấp bậc này, tu sĩ bình thường kết tơ, chỉ có thể nổi lên tác dụng quấy nhiễu, rất khó nổi lên được tác dụng quyết định.

Cái này cũng là nguyên nhân vì sao mấy thế lực lớn còn lại mãnh phục nhanh như vậy. Dương Thiên Vấn người này là tương đối cẩn thận, lúc này mới kéo dài nửa tháng mới hồi phục.

Thời gian còn có hai tháng, ngay cả một lần nữa luyện chế Thập Tuyệt trận đồ hoặc là luyện lại một cái Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận cũng không đủ thời gian.

Dương Thiên Vấn cũng không lường trước được Đại La kiếm tông này sẽ đột nhiên dùng hình thức ước chiến đến quyết định trò chơi.

Chưa qua mấy ngày, Trương Linh Phượng lại chạy tới hướng Dương Thiên Vấn báo cáo: "Hồi bẩm chủ thượng, người của Đại La kiếm tông đã đến Tiên Đàn sơn.".

"Sớm như vậy? Chúng ta mới hồi phục chưa được mấy ngày. Bọn hắn đi bao nhiêu người." Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi.

"Toàn bộ, tổng cộng mười một người." Trương Linh Phượng bình tĩnh trả lời.

"Thế lực khác thì sao?" Dương Thiên Vấn bất động thanh sắc lại hỏi.

"Bọn họ cũng thế, xuất động toàn bộ, hiện tại đã không sai biệt lắm sắp đến Tiên Đàn sơn rồi." Trương Linh Phượng lại trả lời.

"Ý tứ của ngươi thế nào?" Dương Thiên Vấn giương mắt liếc Trương Linh Phượng một cái.

Vấn đề này, Trương Linh Phượng sớm ở một khắc nhận được tin tức kia đã cân nhắc. Đại La kiếm tông người đông là cái gì ý sao đã sớm an. Chẳng lẽ thỏa hồi thải bàn tử? Thật sự là nói nhảm! Đại La kiếm tông một lần này làm việc quá quái dị, chúng ta hồi phục chưa được mấy ngày, các ngươi đã xuất động cả ổ, vậy cần gì thế nào cũng phải đem thời gian định ở ba tháng, chẳng qua hai mươi ngày sau.

"Thiên Võng tra được cái gì không?" Dương Thiên Vấn bỗng nhiên ngược lại hỏi cái khác.

"Chưa có, tất cả bình thường, nhưng Tiên Đàn sơn bên kia, người của chúng ta không dám quá mức tiếp cận, cho nên…" Trương Linh Phượng nói đến một nửa liền cũng không nói gì tiếp.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, bên kia không có người ở, đi qua rất dễ dàng bại lộ. Ngươi phái nhân viên cao cấp đi qua, đi ít người, ngược lại khả năng bị đối phương ăn luôn. Xem xem thế lực khác đều là xuất

động toàn bộ, bọn họ hiển nhiên cũng là lo lắng người của Đại La kiếm tông đợi ở Tiên Đàn sơn làm tay chân gì. Đi ít người còn không được, dứt khoát toàn bộ đi qua chờ.

"Chúng ta cần cũng đi qua hết hay không?. Trương Linh Phượng chần chờ xin chỉ thị nói.

"Trong môn phái khác trống rỗng, bọn họ một cao thủ cũng không lưu lại?" Dương Thiên Vấn đối với tám thế lực lớn khác dốc toàn bộ lực lượng có một loại cảm giác kỳ quái.

"Triệu Quảng cho rằng, đây là mưu kế của đối phương. Bọn họ không biết thực lực cụ thể của Đan Khí tông ta, cho nên mới dùng một chiêu này, đem chúng ta từ trong chỗ tối bức đến ngoài sáng, sớm một chút kích chúng ta đi qua, chút thời gian ấy vừa đủ bọn họ thử hư thật." Trương Linh Phượng vẫn là báo cáo chi tiết.

Đan Khí tông đứng hàng thượng môn, có năm vị Kim tiên chống lưng, đồng thời cũng là thế lực hiện nay thực lực bảo tồn đầy đủ nhất. Cho tới nay, Kim tiên của Đan Khí tông hiển lộ bên ngoài chỉ có mấy người như vậy, cho người ta một loại cảm giác thần bí khó lường. Đại chiến sắp tới, Đại La kiếm tông tự nhiên muốn thăm dò rõ thực lực cụ thể của Đan Khí tông.

"Biện pháp này mới mẻ như thế." Dương Thiên Vấn nở nụ cười.

"Chúng ta đi không? Chỉ sợ bọn họ chẳng may bố trí chút gì, chúng ta không biết thì phiền toái." Trương Linh Phượng thỉnh cầu, cái gọi là liên minh này, trên dưới Đan Khí tông căn bản không có để vào mắt, mọi người là vì ích lợi cùng quan hệ lợi hại kết hợp cùng một chỗ, cái liên minh này căn bản không đáng nhắc tới, giống như lúc trước mười một thế lực lớn liên thủ đối phó Đại La kiếm tông, kết quả biến thành cục diện hiện nay, mười hai thế lực lớn có ba cái thế lực hoàn toàn bị knockout.

Cho nên nói, cái liên minh này căn bản không có tín nhiệm gì đáng nói. Đan Khí tông không phái người đi qua, liền chờ bị bẫy đi.

"Đi, là nhất định phải đi, mấu chốt là đi mấy người." Mặt Dương Thiên Vấn mang cười khẽ địa.

"Chủ thượng ý tứ là?" Trương Linh Phượng không đáp hỏi ngược lại.

"Báo cáo phân tích thực lực của Hỉ Thước làm không tồi, căn cứ nàng phân tích đối lập, Quan Bình đã từng lộ mặt, bảo hắn canh giữ ở đại bản doanh, lấy bất biến ứng vạn biến. Mà ngươi ta mang theo kim thiên vệ đi Tiên Đàn sơn." Dương Thiên Vấn dứt lời, lại nghĩ một chút, lấy ra sáu khối ngọc phù, đưa cho Trương Linh Phượng nói: "Đây chính là ẩn thân phù của thần giới, bảo đám người Triệu Quảng đến lúc đó bóp nát chúng nó, nó có thể cho người ta ẩn thân nửa tháng, nhưng cần giữa đường không vận dụng bất cứ pháp lực gì, nếu không hiệu quả ẩn thân sẽ hủy bỏ. Bảo bọn họ mang theo chúng nó, ở hai tháng sau lên Tiên Đàn sơn, từ bên sườn tiếp ứng chúng ta. Nếu có cơ hội, thì đem bọn hắn một lưới bắt hết.

Xua đuổi tư cách trò chơi của bọn họ, bọn họ ở nơi đó, vậy thần vị còn có tỷ lệ rơi ở tay bọn họ. Cho nên Dương Thiên Vấn cần thanh trừ bọn họ.

Đây vốn chính là một hồi trò chơi giữa các thần. Dương Thiên Vấn còn là người quyết định trò chơi này, hắn hạ phàm tới đây, mục đích không phải vì trò chơi, mà là vì thần vị.

Đáng tiếc, Dương Thiên Vấn hiện tại chỉ có Kim tiên trung kỳ tu vi, nếu không hắn cần gì bố trí cái gì âm mưu quỷ kế, trực tiếp từng nhà giết tới cửa thỏa đáng nhất.

Chẳng qua, Dương Thiên Vấn có thể lấy ý thức hạ phàm, trải qua hơn một trăm năm trùng tu mới đạt tới trình độ hiện nay, liền không chấp nhận được Dương Thiên Vấn không hảo hảo quý trọng cơ hội này.

Cẩn thận, cẩn thận, cẩn thận nữa, cho dù là chiếm cứ thực lực tuyệt đối cũng không thể ngạo mạn tự đại, huống chi thực lực Thiên Võng hiện nay cũng không chiếm ưu thế.

Thế lực một phương Đại La kiếm tông có mười một vị Kim tiên, mà liên minh mấy phái bên này có mười lăm người, mà Thiên Võng cộng thêm mình cũng chẳng qua mười một người, trong đó Quan Bình là trận pháp sư, cũng không am hiểu giao chiến chính diện. Trương Linh Phượng am hiểu đan khí chi đạo, sức chiến đấu cũng có chút yếu, sức chiến đấu của Hỉ Thước cũng mạnh không đến đâu, ám sát trái lại là một hảo thủ.

876. Chương 876: Lâm Chiến

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 876: Lâm chiến

Sưu tầm: .vn

Nguồn vipvandan

Dương Thiên Vấn quyết định mang theo Trương Linh Phượng cùng hai kim thiên vệ hướng tới Tiên Đàn sơn, để lại Quan Bình giữ nhà.

Ngồi linh thuyền phi hành, bọn bốn người Dương Thiên Vấn rất nhanh đã từ sơn môn Đan Khí tông chạy tới Tiên Đàn sơn.

Dương Thiên Vấn cẩn thận cảm giác một chút, quả thật chưa phát hiện bất cứ trận thế cùng cấm chế nào tồn tại, cái này làm cho Dương Thiên Vấn có một chút ngoài ý muốn như vậy. Lấy tiêu chuẩn trận đạo của Dương Thiên Vấn, phàm trần thế tục này không có bất cứ trận pháp cấm chế gì có thể có thể dấu được hắn.

Nhưng không biết vì sao, Dương Thiên Vấn từ một khắc bước vào Tiên Đàn sơn trở đi liền có một loại cảm giác là lạ. Loại cảm giác này như có như không, Dương Thiên Vấn sau khi tra xét rõ ràng, không có bất cứ phát hiện gì, chỉ có thể coi là di chứng của Tiên Đàn sơn sau khi bị phá hủy.

Thật ra, một tòa linh mạch sau khi bị hoàn toàn phá hủy, là sẽ tồn tại một ít ảnh hưởng.

Nhưng cẩn thận như Dương Thiên Vấn, vẫn là quay đầu hỏi: "Các ngươi cảm giác được cái gì hay không?.

Sau khi nghe thấy Dương Thiên Vấn nói, Trương Linh Phượng cùng hai kim thiên vệ đều toàn lực phát ra linh thức, sau khi tra xét rõ ràng mấy lần, lắc lắc đầu nói: "Không có, cái gì cũng không cảm giác được, trái lại là một đám người Đại La kiếm tông cùng liên minh ngay tại phía trước cách không xa.

"Không có? Vậy thôi, chúng ta đi qua, nghĩ hẳn bọn họ đã sớm phát hiện chúng ta rồi." Dương Thiên Vấn thản nhiên nói.

"Chủ thượng, trong chốc lát vẫn là thuộc hạ đứng ở trước đài?" Trương Linh Phượng nhẹ giọng hỏi.

"Đó là tự nhiên, ngươi chính là liên minh chi chủ." Dương Thiên Vấn gật đầu đáp.

Trương Linh Phượng hiểu rõ gật gật đầu, bay nhanh một ít, dẫn đầu đi trước.

"Đạo hữu Đan Khí tông đến rồi."

"Hoan nghênh, hoan nghênh."

Mấy đạo thần thức nghênh đón, bày tỏ một phen.".

Bay qua núi cao, có thể nhìn thấy một trận chiến thảm thiết Tiên Cực tông diệt vong ngày đó, chung quanh vô số tàn tích cung điện, trên ngọn núi khắp nơi có thể thấy được dấu vết kịch chiến.

Một cái bình đài. Hẳn là một đỉnh núi bị cắt đứt ngang lưng mà hình thành bình đài, rất lớn, rất rộng, rất bằng phẳng.

Trương Linh Phượng hạ thân hình, cùng mấy phái còn lại của liên minh đánh tiếng, hàn huyên, ân cần thăm hỏi, trao đổi.

"Ồ? Trương minh chủ, sao Quan Bình đạo hữu không tới sao?" Vị tiên nhân quen biết nào đó hỏi.

***

"Quan Bình không am hiểu đánh nhau, cho nên để cho hắn lưu thủ sơn môn." Trương Linh Phượng nói chi tiết, "Ta thấy chúng ta liên thủ thực lực đủ để ứng phó Đại La kiếm tông bọn họ rồi, Quan Bình tới hay không cũng không quan trọng lắm nhỉ?".

"Phải đó, phải đó." Mọi người lên tiếng trả lời, tụ tập tiên nhân như thế, Đại La kiếm tông nhất mới có mười một người, mà liên minh bên này cộng thêm Đan Khí tông, rõ ràng có gần hai mươi người! Chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, cho nên Quan Bình tới hay không, quả thật không quan trọng. Một trận pháp sư mà thôi, ở lúc đánh nhau chính diện, trận pháp sư cũng không đáng sợ.

Đáng sợ là trận pháp sư sau khi bày ra trận pháp, có thể lấy yếu thắng mạnh, lấy ít thắng nhiều.

Một phương Đại La kiếm tông, một người trẻ tuổi cầm vải trắng chuyên chú chà lau trường kiếm trong tay ngẩng đầu lên, nhìn Trương Linh Phượng một cái, ngạo khí mười phần nói: "Hừ, các ngươi còn hai tháng, hảo hảo hưởng thụ thời gian còn lại đi."

Mọi người nghe xong, tức giận đến nổi trận lôi đình, thiếu chút nữa tiến lên đem người giận đánh một trận.

"Cuồng vọng!" Nếu không phải chưa tới lúc, rất có thể một hồi hỗn chiến là không tránh được, chẳng qua mọi người đều là người có thân phận, định ra chiến ước sẽ tuân thủ.

Dương Thiên Vấn đứng ở phía sau hai kim thiên vệ, xuyên thấu qua dư quang, quan sát đến người trẻ tuổi này. Dương Thiên Vấn dùng Bát Hồn Mật Thuật gọi qua một trong ba huynh đệ Hoa thị, tự nhiên nhận ra người này chính là Kiếm Vô Song, một nhân vật làm Hoa thị tam huynh đệ cũng bội phục không thôi. Thật ra nói trắng ra là, Hoa thị tam huynh đệ chỉ là một thanh vũ khí sắc bén trong tay Kiếm Vô Song.

Từ trong mắt Dương Thiên Vấn có thể nhìn ra được, Kiếm Vô Song tuy cuồng vọng, nhưng hắn quả thật có vốn để cuồng vọng. Kiếm ý tinh thuần đến mức tận cùng, như có như không. Dương Thiên Vấn cẩn thận cảm thụ một chút, trong kiếm ý lộ ra một cỗ kiên nghị, sắc bén, bất khuất, cuồng, tự tin. Có thể nói, từ trong kiếm ý có thể nhìn ra một ít tính cách của người này.

Dương Thiên Vấn cẩn thận tự hỏi một chút, từ trong kiếm ý, Dương Thiên Vấn cảm giác được một cỗ tự tin cực độ, hơn nữa là ở lúc đối mặt tổng cộng mười chín vị Kim tiên. Cái này không khỏi làm Dương Thiên Vấn kỳ quái.

Một người tự tin như thế nào nữa, ở đối mặt mười chín cao thủ đồng cấp, cũng sẽ có một chút dị động như vậy chứ?

Dương Thiên Vấn từ trong đó xâm nhập phân tích, là người này thực quá mức tự tin, hay là có chỗ dựa khác?

***

Dương Thiên Vấn tưởng tượng không ra, Kiếm Vô Song này còn có chỗ dựa nào đáng nói, quyển đó là sách gì? Cái này, Dương Thiên Vấn đã sớm biết. Chẳng qua bảo bối này ở Dương Thiên Vấn xem ra cũng không để ý. Cùng linh hồn thần phù của mình so sánh, quả thực không so được. Ở một ít phương diện nào đó so với Trân Lung Kỳ Bàn mạnh hơn một ít, nhưng ở một ít phương diện nào đó lại không bằng Trân Lung Kỳ Bàn.

Trương Linh Phượng thản nhiên cười, mở miệng hỏi: "Tiểu nữ tử có nghi vấn, không biết Kiếm đạo hữu có thể trả lời không?"

Kiếm Vô Song thu hồi vẻ mặt cuồng ngạo, giật giật khuôn mặt trả lời: "Ở trước mặt một nữ nhân xin hỏi, nam nhân ít nhiều vẫn là phải biểu hiện ra một ít phong độ, nếu không bị người ta cấu bệnh hẳn lên, vậy thì oan uổng rồi."

Đây là ưu thế của nữ nhân, giống như năm trước lúc mấy phái liên minh, mọi người đều đối với minh chủ nhìn thèm thuồng, ai cũng không chịu buông tay, nhưng cuối cùng kết quả thỏa hiệp lẫn nhau chính là nhường cho Trương Linh Phượng nữ tử này đến đảm nhiệm.

Mọi người đều có phong độ nam nhân, không có khả năng cùng một nữ tử làm nhiều tính toán chứ?

"Nơi đây là chỗ trú đóng của Tiên Cực tông, vì sao Kiếm đạo hữu muốn chọn nơi này làm chỗ quyết đấu?" Trương Linh Phượng tò mò hỏi, cái này chung quy không chỉ có Trương Linh Phượng tò mò, mọi người ở đây đều tò mò. Quả thật, tuy nơi quyết đấu không có khả năng ở trong phạm vi của các thế lực lớn, nhưng có rất nhiều nơi. Ví dụ như nói đoạn tuyên sơn thiếu.

"Tiên Cực tông chết ở tay ta, nơi đây tự nhiên là nơi thích hợp nhất chôn xương các vị!" Kiếm Vô Song trả lời làm cho vô số người ngã vỡ kính mắt. Cái này, cái này cũng có thể?

Từng thấy kiêu ngạo, chưa từng thấy kiêu ngạo như thế, rất nhiều người thiếu chút nữa khống chế không được phẫn nộ trong lòng mà ra tay.

Tính tình nóng nảy như là vị Kim tiên kia của Tam Quang Kim Võng môn, giận dữ hét: "Kiếm Vô Song, ngươi muốn chết!" Cả người hiện lên một tầng kim quang, phía sau hiện ra ra một mặt kim võng cự tượng.

Dương Thiên Vấn liếc một cái đã nhìn ra đây là một môn công pháp luyện thể xuất từ phật môn, sau lại trải qua cao nhân sửa chữa, dung hợp một ít nguyên tố tiên đạo khác.

Chỉ là Dương Thiên Vấn kỳ quái là, một giới này không nên có phật môn tồn tại mới phải chứ?

Kỳ quái thì kỳ quái, Dương Thiên Vấn còn chưa ăn no rửng mỡ đi truy cứu mấy thứ này, mà là yên lặng quan sát Kiếm Vô Song.

"Kim quang đạo hữu, bớt giận, bớt giận. Đến lúc ước chiến cùng hắn so đo sau không muộn." Người của ** phái cùng Chiến Hồn tông cản lại vị tiên nhân Tam Quang Kim Võng môn kia nói.

***

Kiếm Vô Song giống như xem hề khinh thường liếc một cái, chậm rãi lại bắt đầu lau lau trường kiếm trong tay mình.

Dương Thiên Vấn một mực quan sát Kiếm Vô Song. Từ trong ánh mắt vừa rồi của hắn, Dương Thiên Vấn sâu sắc phát hiện hắn không giống tự tin bình thường.

Kiếm Vô Song dừng động tác trên tay, bởi vì hắn tựa như cảm giác được mình có một loại cảm giác từ đầu đến chân bị người ta nhìn thấu, cái này rất không thích hợp.

Theo cảm giác, Kiếm Vô Song nhìn về phía chỗ Dương Thiên Vấn.

Chẳng qua Kiếm Vô Song cái gì cũng không phát hiện, bởi vì cảm giác của Dương Thiên Vấn so với hắn nhanh hơn, hướng bên cạnh bước ba bước, tránh được tầm mắt của Kiếm Vô Song, cũng không có bại lộ chính mình.

Cảm giác thật sâu sắc, vậy mà có thể phát hiện ta tồn tại. Dương Thiên Vấn thầm than trong lòng, Đại La kiếm tông này có cục diện hôm nay, tác dụng của người này không nhỏ! nguồn

Dương Thiên Vấn lộ ra một cái tươi cười nhợt nhạt, thầm nghĩ trong lòng, thú vị, thú vị, đối thủ này tuy yếu một chút, nhưng cuối cùng là có chút thú vị, không phải sao?

Sau khi hàn huyên một trận, mọi người đều tự chia tông phái chiếm một khối địa phương, ngồi xuống đả tọa, nói chuyện với nhau, chơi cờ, mọi người ai làm việc nấy, không nhìn ra một chút đây là đến quyết đấu. Ngược lại như là tới tham gia tiệc trà.

Thật ra, Dương Thiên Vấn biết, đây cũng là một loại phương pháp thả lỏng tâm tình, bồi dưỡng tâm cảnh. Đại chiến sắp tới, ai cũng muốn tư thái hoàn mỹ nhất tốt nhất đi nghênh đón. Chỉ là phương pháp của bản thân mỗi người khác nhau mà thôi.

Dương Thiên Vấn không cần điều chỉnh, bởi vì Dương Thiên Vấn phi thường tự tin, cho dù mình chỉ có tu vi Kim tiên, nhưng cảnh giới dù sao cũng là cấp bậc thần vương. Ở trong mắt Dương Thiên Vấn, những tiên nhân này chỉ là con kiến. Cảnh giới khác nhau, quan điểm nhìn sự vật cũng khác nhau, không thể trách Dương Thiên Vấn. Nhưng vì không hiện ra mình không giống người thường, cho nên Dương Thiên Vấn ngồi xuống nhập định, lấy nó đến tỏ vẻ mình cũng đang trong trạng thái cao tốc.

Thời gian trôi qua từng ngày, mọi người ở đây đều không rời khỏi Tiên Đàn sơn nửa bước, giữa các trận doanh cũng không có bất cứ trao đổi gì, đều là ai làm việc nấy.

Trong nháy mắt hai tháng trôi qua, mắt thấy đã sắp đến ngày quyết đấu, nhưng trên vẻ mặt của mọi người không có chút thay đổi, vẫn như cũ bình tĩnh như nước.

"Khởi bẩm chủ thượng, bọn thuộc hạ đã đến bên ngoài Tiên Đàn sơn, nơi này cũng không có bất cứ mai phục gì. Hơn nữa các đại tông môn sơn môn đều phi thường bình tĩnh, theo người của chúng ta hồi báo, các tông các phái đều không có dấu hiệu xuất động đại binh." Triệu Quảng liên hệ Dương Thiên Vấn, hướng Dương Thiên Vấn báo cáo.

"Tốt lắm!" Dương Thiên Vấn trả lời.

---

877. Chương 877: Chiến

Quyển 11: Chúa tể

Chương 877: Chiến

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Lần này ý thức hạ giới, là vì thần vị mà đến, mà Dương Thiên Vấn hoài nghi, thần vị ngay tại trong tay Trình gia tam thiếu. Trình gia tam thiếu đưa ra điều kiện trao đổi, Dương Thiên Vấn xem ở trên phần đồ đệ của mình đã đáp ứng, vốn cái này cũng là thuận tay mà thôi, bởi vì cho dù Trình gia tam thiếu không nói, Dương Thiên Vấn cũng sẽ bắt tay vào làm khu trừ tư cách những người khác ở lại chỗ này.

Cho nên nói, trận này tất không tránh khỏi, vô luận nguyên nhân gì, Dương Thiên Vấn đều ra tay thanh trừ toàn bộ tu sĩ thượng giới của một giới này.

Mặc dù bảo vật trong tay Trình gia tam thiếu không phải thần vị mình muốn tìm vậy cũng không có quan hệ. Chỉ cần thống nhất cái giới diện này, phát động mọi người đi tìm, chung quy sẽ tìm được.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ngày mai chính là thời hạn ước chiến, nay chính là lúc trăng sao treo cao, nói chuẩn xác, giờ tý vừa qua, đó là lúc đại chiến, nay cách giờ tý còn có hai canh giờ.

Lòng mọi người đều phi thường bình tĩnh, bọn họ mỗi một người đều là nhân vật trải qua sát trận lâu, sẽ không bởi vì quyết chiến gần đến mà dao động, bằng không, bọn họ cũng sẽ không đến đây.

Dương Thiên Vấn lẳng lặng ngồi, lấy một loại góc độ của người đứng xem yên lặng quan sát. Đây là một bàn cờ, một ván cờ do mười hai vị thần hoàng chơi, mọi người ở đây đều là quân cờ mà thôi, nhưng bọn họ thân ở trong ván tuyệt không biết, bọn họ đánh bạc tất cả của mình, chẳng qua vì tranh đoạt thắng lợi ván cờ này.

Chỉ là ván cờ này tiền cược có chút lớn, lớn đến tình trạng ngay cả thần hoàng cũng động dung.

Cho dù là thần hoàng cao cao tại thượng cũng tương tự có thứ theo đuổi, bản thân Dương Thiên Vấn cũng không ngoại lệ, vì thần vị này, Dương Thiên Vấn thi triển thần thông đổi trắng thay đen, làm cho ý thức hạ giới đến tranh đoạt bảo vật này.

Tự nhiên vì nắm giữ ưu thế cùng chủ động tuyệt đối, có thể nói là tình thế bắt buộc.

Giờ tý vừa qua, vị Kim tiên còn lại duy nhất kia của Tam Quang Kim Võng môn liền đứng dậy, cầm trong tay một cây thiết côn rất tròn cả vật thể màu bạc, giống như Nộ Mục Kim Cang trừng mắt nhìn Kiếm Vô Song quát: "Kiếm Vô Song, thời gian đã đến, đi lên nhận lấy cái chết.".

"Tu sĩ của Tam Quang Kim Võng môn, tu tập chính là thể tu nhất mạch, đánh nhau gần người cường đại vô cùng. Người tu tập môn công pháp này, tính cách cương liệt, bạo ngược, xúc động, Triệu Quảng từng phục kích một lần tu sĩ của Tam Quang Kim Võng môn, trả giá xa so với phục kích một kiếm tiên Đại La kiếm tông lớn hơn gấp ba." Trương Linh Phượng truyền âm giảng giải nói cho Dương Thiên Vấn.

Thật ra không cần nàng giảng giải, lấy kiến thức của Dương Thiên Vấn liếc một cái liền có thể nhìn ra manh mối.

Đại La kiếm tông lần này diệt vong ba đại thế lực, chính là ở lúc diệt vong Tam Quang Kim Võng môn tổn thất thảm trọng nhất, không chỉ có môn hạ đệ tử chết vô số, còn rơi rụng một gã Kim tiên.

Tục ngữ nói rất hay, ngang ngược sợ liều, liều sợ không muốn sống. Đại La lợi tông chính là thuộc loại hình liều, mà Tam Quang Kim Võng môn chính là thuộc loại hình không muốn sống, chọc tức bọn họ, nói cùng ngươi liều mạng liền liều mạng, tuyệt không hàm hồ.

Kế hoạch của Đại La kiếm tông chu đáo, hơn mười Kim tiên vây công, vẫn như cũ bị Tam Quang Kim Võng môn kéo xuống một Kim tiên, chạy mất một cao thủ.

Mà tên cao thủ chạy trốn này chưa bị thế lực khác của liên minh nuốt, nguyên nhân tự nhiên chính là bởi vì bọn họ không muốn vô cớ chọc một tên liều mạng không muốn sống.

Cho nên cho dù Tam Quang Kim Cương môn chết đến chỉ còn lại có một mình hắn, các thế lực lớn của liên minh cũng vẫn như cũ giữ lại địa vị của hắn, cho đủ tôn trọng. Nói trắng ra chính là muốn đem hắn làm súng để dùng, hơn nữa là một cây súng cường đại.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, thù hận của người này đối với Đại La kiếm tông, đối với Kiếm Vô Song đã làm cho hắn quên mục đích lần này hạ phàm, hắn hiện tại chỉ muốn tìm Kiếm Vô Song báo thù, cho dù là đồng quy vu tận cũng không chối từ.

Hầu như toàn bộ tiên nhân của liên minh thấy một màn như vậy đều vui sướng vô cùng, chẳng qua ở mặt ngoài lại là bất động thanh sắc, bọn họ ước gì người này đem Kiếm Vô Song cùng nhau kéo vào địa ngục.

Bao gồm đám người Trương Linh Phượng ở bên trong cũng không ngoại lệ, mọi người tuy hiện tại là liên minh minh hữu, nhưng xét đến cùng, mọi người lập trường khác nhau, ai vì chủ nấy, trên bản chất đều là kẻ địch của nhau. Bởi vì ích lợi mà kết minh, không dùng ám toán đã tính là không tồi rồi, ai sẽ quan tâm con chim đầu đàn này chết hay sống.

***

Kiếm Vô Song bị người chỉ tên nói họ khiêu chiến, muốn tránh là không có khả năng. Hơn nữa thân là một kiếm tiên lại là người khởi xướng lần ước chiến này, hắn nếu tránh không chiến, vậy lần này mặt mũi cũng mất thật lớn.

Kiếm Vô Song khinh thường liếc đối thủ trên sân một cái, đứng dậy, kéo một cái kiếm hoa, cầm trong tay trường kiếm đi ra."Ngươi đã muốn chết, bản quân sẽ tiễn ngươi một đoạn đường.".

Đây là trận chiến sinh tử, không phải lôi đài luận võ. Trận này chỉ quyết sinh tử, không có thắng bại.

"A!" Hét lớn một tiếng, kim võng pháp tướng hiện lên trên không, trong tay pháp tướng đó cũng có một cây thiết côn, Kim Quang nhấc côn liền bổ, kim võng pháp tướng nhấc côn theo dựng thẳng bổ đến.

Trong vô hình, côn thế kia ở trong bổ xuống không ngừng tăng lên.

Trong mắt Kiếm Vô Song hiện lên một đạo kim quang, trên trường kiếm vốn bình thường không gì lạ đột nhiên nở rộ ra kiếm ý sắc bén vô cùng, trên thân kiếm cũng không tránh được phát ra từng đạo kim mang, đối mặt một cây kim quang bổ tới, Kiếm Vô Song không né tránh, ngạo khí vô cùng lao tới, đâm ra một kiếm, đến một chiêu lấy công đối công, cứng đối cứng.

Kim Quang mừng rỡ, trong tu sĩ ngang cấp tin tưởng không có mấy ai có thể ở ngạnh kháng chính diện. Chiêu này chính là tuyệt học của Tam Quang Kim Võng môn, không chỉ pháp lực bản thân hắn, mà chứa đựng uy lực của kim võng pháp tướng, là uy lực gấp hai một kích toàn lực của tu sĩ cùng cấp.

Kiếm côn giao kích, Kim Quang vốn mặt lộ vẻ vui mừng lại đột nhiên vẻ vui mừng khẽ chuyển, mặt hiện lên khiếp sợ, sau một tiếng va chạm nặng nề, kiếm côn đan xen, hai bên cùng lui về phía sau ba bước mới đứng vững thân hình.

Kiếm Vô Song từ lúc lên sân khấu bắt đầu, sắc mặt chưa từng thay đổi. Không buồn không vui, toàn bộ ở kiếm.

Cả người trên dưới lộ ra một cỗ kiếm ý rất mạnh, đây là tín niệm tu hành nhiều năm của Kiếm Vô Song, tín niệm bất bại, tiền vốn để tự tin.

Kim Quang cũng không cam yếu thế, phóng ra một cỗ khí thế cường hãn. Cỗ khí thế này dày nặng lại không mất sắc bén, sau lưng kim cương pháp tướng hiện hình, pháp tướng rộng lớn, cẩn thận nhìn lên, pháp tướng này ba đầu bốn cánh tay. Sau khi bỏ thiết côn, còn hai tay cầm, yêu dị lại không mất quang minh.

Pháp tướng vừa ra, vậy mà đem kiếm ý mạnh mẽ của Kiếm Vô Song đè ép xuống.

Dương Thiên Vấn trái lại là nhìn ra chút đường lối. Tam Quang Kim Võng môn này khẳng định không biết từ nơi nào chiếm được một bộ phật môn kim võng pháp quyết tàn thiên, sau khi sửa chữa, biến thành môn pháp môn cổ quái này. Kim võng pháp tướng kia vốn là hư ảnh trước khi phật gia tu thành kim thân, có thể mượn hình chiếu chi uy của Tây Thiên bát bộ Thiên Long kim cương, mạnh mẽ vô cùng. Nhưng sau khi bị sửa lại, kim cương pháp tướng này lại thành hiển hóa nguyên thần người tu luyện, trở thành một loại tồn tại giống như bản mạng thần thông.

Loại bản mạng thần thông này cũng là tương đối mạnh mẽ, ở lúc quyết đấu, có thể khiến công kích mở rộng gấp đôi. Suy nghĩ một chút, mỗi một lần công kích đều là gấp hai tu sĩ cùng cấp, chỗ lợi hại của môn công pháp này hiện ra không thể nghi ngờ. Nhưng Dương Thiên Vấn lại biết loại công pháp do sau khi tàn thiên sửa chữa này, vĩnh viễn cũng không thể tu luyện đến cực điểm.

Nói trắng ra là, Tam Quang Kim Võng môn cũng giới hạn ở trung tầng giới diện xưng vương xưng bá, ở thần giới vô thượng giới diện cao nhất như vậy, bọn họ liền không lăn lộn nổi.

Thần giới cũng không phải là dựa vào loại công pháp cùng loại bản mạng thần thông này có thể đủ hoành hành, đó là dựa vào lĩnh vực dựa vào pháp tắc mới được. Trừ phi là được chính tông phật môn công pháp, nếu không tuyệt đối khó có thể cùng thần nhân sánh vai.

Kim Quang cùng Kiếm Vô Song đấu cùng một chỗ, không thể không nói Kim Quang thực lực quả thật rất mạnh, khó trách hắn có thể trốn ra, mà thực lực Kiếm Vô Song cũng làm Dương Thiên Vấn có một loại cảm giác mới mẻ. Nếu nói bọn người Trương Linh Phượng là nhân tài trong nhân tài, như vậy Kiếm Vô Song chính là loại thiên tài ngàn năm khó gặp kia. Người này vô luận là trí tuệ, nghị lực, tu vi đều không ở dưới Dương Thiên Vấn năm đó, người tài giỏi như thế, Dương Thiên Vấn cũng nhịn không được nổi lên cảm giác tiếc tài.

Kim Quang đã đang dùng toàn lực chiến đấu, chiêu chiêu liều mạng, từng côn đoạt hồn. Hai người đều đối với lực lượng nắm giữ mười phần chính xác, hơn nữa địa phương đủ lớn, trái lại là không có lan đến gần những người khác nghỉ ngơi xung quanh.

"Ngươi đi, giết người nọ." Dương Thiên Vấn hạ lệnh nói ột kim thiên vệ trong đó, chỉ chính là kiếm tiên còn lại kia của Đại La kiếm tông. Căn cứ tư liệu của Thiên Võng, người này tên Kiếm Nghị, ở trong Đại La kiếm tông là một người yếu nhất, so với bất cứ một người trong Hoa thị tam huynh đệ đều yếu hơn, sở dĩ sống đến bây giờ, đó là bởi vì người này là đường đệ của Kiếm Vô Song, có Kiếm Vô Song bảo vệ, trái lại chưa rơi rụng ở trong lần Tu Chân Giới đại chiến đầu tiên.

Xử lý Kiếm Nghị, nhiễu loạn tâm cảnh Kiếm Vô Song, làm cho hắn cuối cùng thương ở dưới tay Kim Quang là tốt nhất. Dương Thiên Vấn cũng không mong đợi Kim Quang có thể giết Kiếm Vô Song, chỉ cần có thể trọng thương hắn, phần thắng ván cờ này đã có một nửa nắm ở trong tay Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn cho tới bây giờ không phải người cổ hủ, một ít thủ đoạn cần thiết, Dương Thiên Vấn có thể dùng tuyệt đối sẽ không để ý những thủ đoạn này dễ coi hay không.

"Dạ Tước tuân mệnh." Dạ Tước chính là danh hiệu của thiên vệ, cùng Hỉ Thước cùng loại, đều không phải tên thật. Bọn họ đều là trẻ mồ côi, từ nhỏ không cha không mẹ, sau khi được Thiên Võng nhận nuôi, trải

qua hơn một ngàn năm bồi dưỡng mới có thành tựu hôm nay.

***

Một cái thế lực cường đại tuyệt đối không thể thiếu thời gian lắng đọng lại, loại lắng đọng này càng sâu, nội tình thế lực này liền càng dày. Tương ứng, các phương diện thực lực của nó đều sẽ tăng lên. Thiên Võng cũng không ngoại lệ, ở sau khi trải qua phát triển kiểu nhảy vọt, cũng tiến vào một cái quá trình lắng đọng lại.

Bồi dưỡng nhân tài cùng mời chào nhân tài là khác nhau, tiêu phí công phu cũng sâu hơn nhiều, nhưng một cái thế lực lớn, bồi dưỡng nhân tài là khẳng định, nếu không thế lực này chỉ trông vào mời chào nhân tài, vậy bàn làm gì lắng đọng lại?

Dạ Tước chính là "Đả thủ" Thiên Võng bồi dưỡng hơn nữa tuyệt đối trung thành cùng nghe theo mệnh lệnh.

"Kiếm Nghị đạo hữu, Đan Khí tông Dạ Tước lĩnh giáo." Dạ Tước đứng dậy, gọi ra phi kiếm mình tính mạng tương tu. Hắn cũng là tu kiếm, nhưng không phải kiếm tiên thuần túy, trừ kiếm tiên, thì không có gì khác nữa.

Bị người chỉ điểm nói họ, Kiếm Nghị cũng không thể làm người đứng xem nữa, hơn nữa hắn nhìn thấy vậy mà là người của Đan Khí tông khiêu chiến mình, cảm thấy vui vẻ. Bản thân hắn thực lực quả thật không bằng Kiếm Vô Song cường hãn như vậy, cũng so ra kém Hoa thị tam huynh đệ lòng có linh tê, tâm ý tương thông, kiếm trận tương hợp uy lực vô cùng. Nhưng là hắn có tự tin, so với khí tông thượng môn sức chiến đấu yếu nhất Tu Chân Giới, tuyệt đối mạnh hơn nhiều. Nếu Đan Khí tông dám khiêu chiến mình, vậy tự nhiên sẽ không e ngại.

Kiếm Nghị tốt xấu cũng là kiếm tiên cấp bậc Kim tiên, tu tập là kiếm tu pháp môn chính thống nhất của Đại La kiếm tông, trong vài bước đã đi ra, đứng ở đối diện Dạ Tước, thản nhiên nói:

"...: Ngươi muốn chết, bản tiên liền thành toàn cho." Gọi ra kiếm của mình, chính thống nhất tứ đao bặc, đó là trừ kiếm, thì không có pháp khí khác nữa. Đương nhiên, phòng ngự chiến giáp là khẳng định có.

Nhưng có kiếm tiên, lại là cực tình ở kiếm, trừ kiếm của mình hoặc là kiếm càng cường đại hơn, pháp bảo pháp khí khác đều không có để ở trong lòng.

Kiếm Vô Song chính là người như vậy, cũng chính là vì hắn cực tình ở kiếm, mới có sức chiến đấu cường hãn như vậy. Kim Quang cũng là một gã đỉnh phong Kim tiên, thi triển ra kim võng pháp tướng cùng Kiếm Vô Song đánh nhau cũng chẳng qua ở trong khoảng thời gian ngắn đấu ngang tay, theo thời gian chuyển dời, hắn dần dần rơi xuống hạ phong.

Quả nhiên giống như Dương Thiên Vấn đoán, Kim Quang tuy mạnh mẽ, nhưng vẫn không phải đối thủ của Kiếm Vô Song.

***

Dạ Tước cùng Kiếm Nghị cũng đánh hẳn lên. Lần đầu giao thủ, Dạ Tước khống chế lực lượng, đang thăm dò đối phương, mà Kiếm Nghị lại là tràn đầy lòng tin đoạt công, một tay kiếm thuật tinh trạm ở trên tay hắn cũng quả thật có vài phần uy lực.

Pháp môn kiếm tiên của Đại La kiếm tông quả thật phi thường độc đạo. Chỉ là trong giao thủ, Dạ Tước đã bị ép ở hạ phong, tuy hắn chưa thi triển toàn bộ thực lực, nhưng cái này cũng ra ngoài hắn đoán trước, vốn muốn thử thực lực cùng điểm yếu của Kiếm Nghị, muốn đem chiến cuộc kéo vào cục diện giằng co, vậy mới đúng.

Nhưng vừa lên đã rơi vào hạ phong, nếu bị hoàn toàn áp chế, vậy một thân thực lực căn bản không có cơ hội hoàn toàn thi triển.

Dạ Tước quyết đoán từ bỏ thăm dò, bằng trạng thái mạnh nhất, phát huy ra hoàn toàn thực lực, đem nổi bật chuyển lại.

Kiếm Nghị vốn cướp công, làm cho hắn chiếm hết thượng phong, nhưng đột nhiên, thế gió này bắt đầu nghịch chuyển. Lúc này, Kiếm Nghị cũng phát giác được thực lực của đối thủ không thể khinh thường, cố thu hồi xem nhẹ, nghiêm túc đối đãi. Hai người dần dần đánh tới trên trời.

Trương Linh Phượng lúc này dùng ánh mắt dò hỏi nhìn quét một lần tông môn còn lại chưa ra tay, cái ánh mắt này ý tứ giống như đang nói, Đan Khí tông chúng ta cũng ra tay rồi, các ngươi thì sao?

Các tông các phái cũng hiểu lúc này nếu không lên sân, vậy thì cũng quá mất mặt mũi rồi. Đan Khí tông làm gương tốt, bọn họ cũng tương tự nên lấy ra chút quyết đoán, không thể để cho nữ nhân vượt qua.

Các phái đều có người đứng dậy, ước chiến một thành viên của trận doanh đối phương. Những tông môn này cũng không ngốc, xương cứng đều bị người ta chọn đi rồi, lúc này không chọn mềm một ít, đợi xương cứng trở lại, vậy thì khó cắn rồi.

Uy danh Đại La kiếm tông không phải thổi ra, các đại tông môn đều đối với kiếm tiên của Đại La kiếm tông có điều cố kỵ, bắt đầu đánh, chung quy sẽ có chút bóng ma trong lòng.

Cho nên Dương Thiên Vấn mới phái Dạ Tước lên sân, đem Kiếm Nghị chọn đi, làm cho tông môn khác ra người ra sức.

***

Chỉ chốc lát sau, chiến cuộc kéo ra, nhân viên tham chiến đạt tới cũ vị Kim tiên.

Hơn nữa ước chiến vẫn đang duy trì, Đan Khí tông lại phái một kim thiên vệ xuống sân, chọn đi một đối thủ. Theo sát sau, mọi người cũng học Đan Khí tông phái ra nhân thủ, đi chọn đối thủ. Dù sao Đan Khí tông không phái người, bọn họ tựa như sẽ không phái người, mà Đan Khí tông một khi phái người lên sân khấu, tông môn khác cũng sẽ đều noi theo.

Mười đôi, cả thảy lực vị Kim tiên ra tay nặng, tình hình chiến đấu kịch liệt vô cùng.

Lúc này, một phương Đại La kiếm tông chỉ có một tiên nhân nhàn ở tại chỗ, người này đến cũng lưu manh, không ai tìm hắn, hắn cũng không tìm người khác. Một phương liên minh liền thể hiện ra ưu thế nhân số, các thế lực lớn đều có một người đến hai người chưa lên sân khấu.

Trương Linh Phượng đứng dậy, đối với các thế lực lớn gật đầu nói: "Tại hạ thân là minh chủ, cũng nên làm tấm gương, các vị mời.".

Người của Lục Hợp phái, Thủy Kính môn, Chiến Hồn tông nghe xong không khỏi sửng sốt một chút, không ngờ tới Đan Khí tông vậy mà tích cực như thế, trở thành thế lực ra người ra sức nhiều nhất cũng là trước hết của hôm nay.

Trương Linh Phượng ước chiến một người cuối cùng của đối phương, vung tay mà đánh.

Trương Linh Phượng cũng không phải là kẻ ngốc, nguyên nhân nàng ra tay vì tránh Kiếm Vô Song, bởi vì lúc này tình cảnh Kim Quang phi thường không ổn, từ hạ phong dần dần hạ xuống bại thế. Trương Linh Phượng cũng không muốn lưu lại đối mặt Kiếm Vô Song, nàng không nắm chắc chiến thắng Kiếm Vô Song, cho nên nàng ra tay đi chọn một người cuối cùng.

Thứ hai vì bày tỏ cái thái độ, Đan Khí tông chúng ta đến bốn người, đã phái ba người lên sân, đạt đến một trình độ nào đó rồi nhỉ. Một lát nữa tính sắp xếp theo trình tự, Kiếm Vô Song cũng không tới lượt Đan Khí tông ra tay nữa.

Trương Linh Phượng biết Dương Thiên Vấn không đến lúc cuối cùng là sẽ không ra tay, đơn giản liền dùng biện pháp này để tránh chiến. Trong bốn đại tông môn còn nhàn rỗi ở đây, Đan Khí tông chỉ giữ lại một mình Dương Thiên Vấn, Lục Hợp phái, Thủy Kính môn đều là ba người để đó không dùng, mà Chiến Hồn tông, cũng có hai người rảnh rỗi.

Lát nữa cho dù Kiếm Vô Song xử lý Kim Quang rồi, cũng không cần Đan Khí tông ra tay nữa, cần lượt cũng nên đến lượt ba phái còn lại.

878. Chương 878: Kiếm Vô Song Cường Thế (1)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 878: Kiếm Vô Song Cường thế (1)

Phạm vi mấy ngàn dặm đều là dãy núi không người, hơn nữa bởi vì nguyên nhân linh khí, nơi này cũng không có bao nhiêu yêu thú dừng lại. Hai mươi mấy vị Kim tiên ở trong này ra tay thoải mái, cũng bởi vậy không lan đến kẻ vô tội.

Chẳng qua trong đó cũng có một ít nhân tố bên ngoài. Nơi này chính là phàm gian, cho dù có thể cất chứa nhân vật một cấp Kim tiên ở nơi này động thủ, nhưng cũng có ảnh hưởng. Bọn họ mỗi một người đều cần cực lực khống chế lực lượng của mình, không cho chúng nó tiết ra ngoài mà phá hư không gian kết cấu của thế gian, nếu không có thể thiên khiển tùy thời sẽ hạ xuống. Cũng may cái hạn chế này đối với mọi người đều hữu hiệu, trái lại không tồn tại phân chia ưu khuyết.

Nếu nói kịch liệt, chỉ có chiến đấu giữa Kiếm Vô Song cùng Kim Quang là kích liệt nhất liều mạng nhất. Hai người bọn họ bắt đầu đánh, hoàn toàn một bộ không muốn sống, thật ra phải nói là Kim Quang không muốn sống, mà Kiếm Vô Song là kiếm tiên, đối mặt khiêu chiến tự nhiên sẽ không nao núng, cho nên cũng lấy mạnh chế mạnh.

Kim Quang chung quy không phải đối thủ của Kiếm Vô Song, vết thương bởi kiếm trên người không ngừng tăng, pháp lực tiêu hao cũng càng lúc càng nặng, nhưng trái lại Kiếm Vô Song, người này vẫn như cũ phong độ không giảm, bình thản ung dung, thực lực chênh lệch vừa xem hiểu ngay.

Kim Quang cũng không phải ngốc, như vậy tiếp, bản thân chết, nhưng Kiếm Vô Song lại chỉ chịu chút vết thương nhẹ, căn bản không đạt được mục đích báo thù. Cái cục diện này hiện nay, Tam Quang Kim Võng môn đã là hoàn toàn bị knockout, cho dù thắng trận này, cũng tương tự sẽ bị minh hữu phản chiến.

Cùng với chết ở trên tay minh hữu, không bằng oanh oanh liệt liệt chết ở chỗ này, tốt nhất là có thể báo thù cho các vị sư huynh đệ. Ở trong mắt Kim Quang, đáng hận nhất không phải ai khác, chính là Kiếm Vô Song. Giờ phút này Kim Quang hận không thể ăn sống Kiếm Vô Song, chính là loại hận ý này ở trong đầu Kim Quang không ngừng mở rộng.

Cuối cùng Kim Quang hoàn toàn mất đi lý trí. Tam Quang Kim Võng môn mạnh nhất là thần thông kim cương pháp tướng của bọn họ, đáng sợ nhất cũng là bọn họ đem loại thần thông này phế bỏ!

Kim võng pháp tướng của đệ tử một môn này chính là bọn họ tu luyện nhiều năm ngưng tụ, là chỗ căn bản của bọn hắn, lực lượng ngưng tụ khối pháp tướng này xa xa vượt qua pháp lực của bản thân bọn họ.

Thủ đoạn cuối cùng của người tu luyện phép này, chính là tự bạo khối pháp tướng này, đổi lấy lực lượng vô cùng, dùng để cùng kẻ địch đồng quy vu tận, cho nên Tam Quang Kim Võng môn ở trung tầng giới diện phi thường lợi hại, không dễ trêu chọc.

***

Kim Quang mắt thấy hẳn phải chết không thể nghi ngờ, phi thường dứt khoát sử dụng cái thủ đoạn cuối cùng này, hai tay chắp lại, kim võng pháp tướng quái dị kia lại một lần nữa hiện thân, chỉ là một lần này so với trước đây rõ ràng sáng ngời hơn nhiều, sau khi thu liễm toàn bộ hào quang, kim võng pháp tướng bắt đầu không ngừng lớn mạnh bành trướng, đối với Kiếm Vô Song trợn mắt nhìn nhau.

Trên mặt Kiếm Vô Song cũng hiện ra vẻ chờ mong, không ngăn lại Kim Quang dùng phép.

Thật ra hắn muốn ngăn lại cũng vô dụng, bởi vì một pháp môn này là không thể nghịch chuyển, chỉ cần ngay từ đầu thi triển, người thi triển cũng không dừng lại được.

Kim võng pháp tướng sau khi bành trướng đến một cái cục diện không thể tưởng tượng, ầm ầm nổ tung. Pháp tướng thật lớn kia sau khi nổ tung, hóa thành một đạo nước lũ trào vào trong huyệt Thiên Linh kim cương.

Cả người Kim Quang biến lớn gấp đôi, một thân cơ thịt giống như kim cương. Kim Quang hét lớn một tiếng: "Chịu chết đi, Kiếm Vô Song.".

Cả người giống như đạn pháo hướng về Kiếm Vô Song vọt tới.

Hợp thân một kích. Kiếm Vô Song cũng không cam yếu thế, hắn cho tới bây giờ không phải một người nao núng, kẻ địch càng mạnh, càng có giá trị đánh bại. Một đòn này của Kim Quang, Kiếm Vô Song không dám chậm trễ, đến lúc này, bất cứ kiếm thuật, kỹ xảo, ưu thế gì cũng không tồn tại, chỉ có hai cái lựa chọn, một cái là tránh né, một cái là cứng đối cứng.

Kiếm Vô Song là một người cao ngạo tự tin, cực tình ở kiếm, cho rằng trong tay có kiếm, thiên địa đều có thể chém, lại há có thể bởi vì Kim Quang hợp thân một kích mà e ngại? Bởi vì động tĩnh quá lớn, phía dưới rất nhiều người nhàn rỗi đều đem ánh mắt tụ tập đến trên người Kiếm Vô Song.

Kiếm Vô Song giơ lên cao trường kiếm trong tay, gầm lên giận dữ. Hình ảnh một thanh cự kiếm từ đỉnh đầu Kiếm Vô Song dâng lên, cho người ta một loại cảm giác sắc bén không gì không phá được.

"Ta có thể diệt Tam Quang Kim Võng môn các ngươi, lại há sẽ sợ một chiêu này của ngươi? Tiếp Kiếm Thần Nhất Nộ của ta!" Kiếm Vô Song lạnh giọng nói. Không sai, một chiêu này Kiếm Vô Song sớm đã kiến thức qua, hơn nữa không chỉ một lần! Muốn một chiêu này cùng mình đồng quy vu tận, quả thực chính là nằm mơ.

"Ồ?" Dương Thiên Vấn đột nhiên cảm giác được cái gì, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc. Lấy nhãn lực của Dương Thiên Vấn tự nhiên nhìn ra được một kích này của Kiếm Vô Song không có khả năng có cái uy thế này, tương tự cũng nhìn ra một tia ảo diệu trong đó. Trong lòng kỳ quái, một chiêu kiếm thuật này quả thật có chút trò, nhưng dưới tình huống bình thường, uy lực nó bộc phát ra tuyệt đối không có khả năng mạnh hơn lực lượng một kích liều mình kim võng môn tự bạo kim võng pháp tướng.

Nhưng Dương Thiên Vấn lại là nhìn ra hai người nay vậy mà thế lực ngang nhau. Thậm chí một chiêu này của Kiếm Vô Song ẩn chứa lực lượng mạnh hơn một bậc. Đây là chỗ làm cho Dương Thiên Vấn cảm thấy kinh ngạc cùng kỳ quái. Trong khoảng thời gian ngắn cho dù là Dương Thiên Vấn cũng nhìn không ra nguyên nhân, nhưng có thể từ trong rất nhiều tư liệu phân tích ra một ít nền móng. Về phần đúng hay sai vậy thì không biết.

***

"Oành." Tiếng nổ mãnh liệt nhất từ khi khai chiến tới nay chợt truyền ra, lực lượng mạnh mẽ căn bản không phải Kiếm Vô Song có thể khống chế được. Dư ba lan ra, lan đến bốn phía, dưới lực lượng phát tiết, tại chỗ lại có bốn ngọn núi cao bị tiêu diệt đỉnh núi. Toàn bộ trực tiếp hóa thành bột phấn phiêu tán ra.

Toàn bộ người xem cuộc chiến đều thở phào nhẹ nhõm một hơi. Bởi vì Kiếm Vô Song giờ phút này hộc máu đến bay, đánh vào trên vách núi đá dày kia, thế mà đem cả ngọn núi đụng nghiêng lệch một nửa.

Kiếm Vô Song cũng có thể bị thương. Hắn không phải vô địch, điều này làm cho ** phái, Thủy Kính môn vài vị tiên nhân nhàn rỗi kia thả lỏng một hơi.

Kiếm Vô Song bị thương đến bay, bộ dáng thê thảm, mà Kim Quang lại là cả người bị đánh thành phấn, không có khả năng còn sống nữa.

** phái, Thủy Kính môn, Chiến Hồn tông ba phương nhân mã nhìn nhau một cái, lại liếc một cái Dương Thiên Vấn đứng ở một bên nghỉ ngơi, tuy trong lòng rất muốn làm ột người cuối cùng của Đan Khí tông cũng lên chiến một trận, nhưng da mặt chung quy không dày như vậy. Cuối cùng ba phái bàn nhau một chút, do ** phái phái ra một gã tiên nhân, tìm tới Kiếm Vô Song.

"Kiếm Vô Song, đến lượt ta, tiếp chiêu." Người này dứt lời, trực tiếp động thủ, cũng không để cho Kiếm Vô Song nghỉ ngơi một chút.

"Xa luân chiến?" Kiếm Vô Song lấy tay lau lau vệt máu khóe miệng, cầm kiếm từ trong vách núi lao ra. Kiếm quang vẫn sắc bén như cũ, giống như không bị thương, sức chiến đấu không thấy chút yếu bớt.

"Sư phạm sơ cấp đệ, Kiếm Vô Song giờ phút này tất nhiên phàm thử tương trực tiếp ra thương lực, áp đảo ** phái người nói nhắc nhở nói 4 khẩu bọn họ nhìn ra xuất chiến người có chút khiếp đảm.

Trận chiến sinh tử này, khiếp đảm liền ý nghĩa chết. Muốn không chết, phải ôm quyết tâm hẳn phải chết chiến thắng đối thủ, như vậy mới có thể có được một đường sinh cơ.

Kiếm Vô Song kinh nghiệm chiến đấu phong phú cỡ nào, sao lại nhìn không ra được đây là một cái cơ hội. Đối thủ đã sợ, vậy cần hoàn toàn đánh sụp ý chí của hắn.

Ra tay lại là cùng một chiêu, Kiếm Thần Nhất Nộ! Trung niên họ Giản nhìn thấy một màn này, điên cuồng lui về phía sau, muốn tạm lánh mũi nhọn, ý sợ hãi trong lòng hắn càng sâu, một chiêu cường đại như thế, vậy mà có thể không ngừng sử dụng. Hắn há có thể không sợ, phải biết rằng vừa rồi chính là tận mắt thấy một kích xả thân của Kim Quang mất mạng dưới kiếm chiêu này.

Đó là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường. Dương Thiên Vấn có thể rõ ràng phân biệt ra một chiêu này cùng một chiêu trước tuy là cùng một chiêu, nhưng mà cường độ lực lượng lại là hoàn toàn khác nhau.

Trung niên họ Giản tránh được một chiêu này, còn chưa kịp buông lỏng thở phào, Kiếm Vô Song không biết khi nào đã gần người.

** phái pháp môn, thiên hướng kết hợp pháp bảo cùng thuật pháp, ở trên gần người lại là điểm yếu của bọn họ. Thật ra cái điểm yếu này cũng không tính điểm yếu gì, bởi vì bọn họ khống chế pháp bảo phi thường huyền diệu, rất ít có đối thủ có thể gần người.

Trung niên họ Giản trong lòng hơi kinh hãi, đột nhiên từ trong cơ thể lao ra sáu đạo bảo quang. Kiếm Vô Song nháy mắt chém ra sáu kiếm, muốn bổ vỡ chướng ngại, một kiếm chém giết đối thủ, nhưng hắn cũng tương tự đã xem nhẹ Lục Bảo Thiên Võng Thuật của ** phái.

Sáu kiện pháp bảo, vòng, đao, kiếm, bát, đinh, ô, lục bảo tương liên, hình thành từng đạo trác quang cấu thành dạng lưới, thành công đỡ kiếm của Kiếm Vô Song, đồng thời cũng làm cho trung niên họ Giản kéo ra khoảng cách.

Lúc này hắn đã bình tĩnh xuống, đã lên sân, thì không chấp nhận được nửa điểm qua loa, nếu không tất chết.

Sáu kiện pháp bảo, trung niên họ Giản gọi trở về bảo tán (tán là cái ô), lơ lửng ở đỉnh đầu, bảo tán hào quang từng trận, từng đạo thanh khí buông xuống, hiển nhiên đây là một kiện pháp bảo phòng ngự.

Ngũ bảo còn lại, đao kiếm giáp công, viên hoàn (vòng tròn) nhô lên cao, viên bát (bát tròn) nhiếp hồn, quỷ đinh vô hình, trong khoảng thời gian ngắn, vốn hoàn cảnh xấu lập tức được xoay chuyển.

Đại La kiếm tông tu kiếm" Trừ một thanh tiên kiếm tính mạng tương tu, không có pháp bảo khác tấn công địch. Cho nên bọn họ tại phương diện này quả thật yếu hơn một bậc, chống lại ** phái tiên nhân tinh thông khống chế phối hợp nhiều loại pháp bảo như vậy, kéo dài chịu thiệt khẳng định là kiếm tiên.

Kiếm Vô Song kinh nghiệm đánh nhau phong phú, sao lại nhìn không ra được, kéo dài tiếp, lấy thân thể mang vết thương của mình, thua chắc chắn không nghi ngờ.

"Chút tài mọn". Kiếm Vô Song tự nhiên sẽ không bị loại đối thủ này kéo vào cục diện bế tắc, hơn nữa trên người có thương tích hắn cũng không cho phép ở nơi này lãng phí nhiều thời gian. Dứt lời, một kiếm nhẹ nhàng, thân cùng kiếm hợp, ngay sau đó lại chia làm mười hai thanh trường kiếm. "Phân Hồn Kiếm Ảnh Thuật". Phân ra năm thanh kiếm cản lại năm kiện pháp bảo công kích, còn lại bảy thanh thì nhằm phía trung niên họ Giản cách đó không xa.

***

Mười hai thanh kiếm vậy mà đều là kiếm thực thể, có được lực công kích cường hãn vô cùng. Kiếm tiên mạnh thì mạnh ở trên đơn thể công kích, một chọi một đơn đấu, hầu như đều là kiếm tiên đè ép cao thủ đồng cấp. Giống loại bí thuật này, trái lại là rất hiếm thấy.

Dương Thiên Vấn liếc một cái đã nhìn ra kiếm thuật này chính là lấy thân thai kiếm, sau đó do nguyên thần phân hoá ra, ở trên số lượng là theo ý nguyện của người thi triển đến quyết định, nhưng cũng không phải nói phân ra số lượng càng nhiều thì càng tốt, cái này cần xem bản thân người sử dụng yêu thích cùng nắm chắc. Cái này tương đương với một loại loại phân thân thuật khác, đây là một môn kiếm pháp bí thuật cực kỳ inh, Đại La kiếm tông nhất phái quả thật có chỗ độc đáo của nó.

Trung niên họ Giản rõ ràng đối với cái này không đoán được, có chút hoảng hốt. ** phái chỉ tu sáu kiện pháp bảo, công thủ gồm nhiều mặt, tự thành thiên địa. Nhưng nay năm kiện pháp bảo khác không gọi trở lại được, chỉ còn lại một kiện phòng ngự pháp bảo trong người, bất đắc dĩ, chỉ có toàn lực vận chuyển bảo tán, một bên bứt ra.

Nhưng vô dụng, bảy thanh kiếm tốc độ nhanh đến kinh người, xếp thành một hàng, nháy mắt liền đuổi kịp trung niên họ Giản bứt trở ra, một kiếm chém ở trên thanh khí (khí xanh lục) của bảo tán. Bị thanh khí bắn ra, nhưng thanh khí cũng yếu bớt một chút. Một thanh kiếm không đủ, thanh thứ hai lên tiếp, xếp thành một hàng, một kiếm tiếp một kiếm, đánh ở trên cùng một điểm, giống như mũi khoan cứng rắn ở trên vách ngăn thanh khí của bảo tán chui ra một lỗ hổng.

Một đạo kiếm khí cường đại từ cái lỗ này phun trào vào, trung niên họ Giản cực lực né tránh, đạo kiếm khí này mở ra bả vai trái hắn, cánh tay trái ngang vai mà đứt.

Trung niên họ Giản đã bị thương hiển nhiên đối với khống chế bảo tán càng thêm không dễ, cái lỗ này còn chưa tu bổ hoàn toàn đã bị Kiếm Vô Song xé lớn thêm.

Thân kiếm hiện hình, thân hình Kiếm Vô Song một lần nữa hiện ra, bảo kiếm ngăn cản năm kiện pháp bảo cũng biến mất, năm kiện pháp bảo nhất thời hướng Kiếm Vô Song đánh đến. Nhưng lúc này căn bản vô dụng, bởi vì chúng nó cách quá xa, còn chưa kịp bay trở về, chủ nhân chúng nó đã bị Kiếm Vô Song một kiếm đâm thủng ngực, kiếm khí cường hãn vô cùng chấn động, trung niên họ Giản ngay cả tư cách kêu đau cũng không có liền bị kiếm khí cường đại từ trong cơ thể xé thành mảnh vụn mà chết.

Cao thủ Kim tiên ** phái, vậy mà ngay cả năng lực làm cho đối phương bị thương cũng không có, liền bị chém giết tại chỗ. Thật sự là bi ai.

***

"Người thứ hai. Kế tiếp là ai?" Kiếm Vô Song cầm kiếm mà đứng, linh động phiêu dật, bộc lộ sắc bén.

Một đám nhân mã phía dưới đều một trận không biết nói gì. Kiếm Vô Song là rất mạnh, cái này là mọi người đều biết, nhưng thật không ngờ vậy mà mạnh đến loại trình độ này.

Người ** phái nhìn về phía Thủy Kính môn, Chiến Hồn tông cũng tương tự nhìn Thủy Kính môn. Người của Thủy Kính môn trái lại cũng không nói gì nhiều, bên trong thương lượng một lát, do một nữ tử mỹ mạo xuất chiến Kiếm Vô Song. Nàng này hiệu Kính Thủy tiên tử, ở trên tư liệu của Thiên Võng, là một đối tượng trọng điểm chú ý, bởi vì tác phong tính cách nàng này hay thay đổi, cho dù là Thiên Võng cũng chưa hoàn toàn thăm dò rõ.

"Kính Thủy tiên tử? Dưới kiếm của Kiếm mỗ cực ít chém hạng người nữ lưu, tiên tử có thể tự lui ra, bảo Thủy Kính môn đổi nhân tuyển đi lên." Kiếm Vô Song cực kỳ phong độ nói.

Kính Thủy tiên tử không nói gì, trực tiếp động thủ. Thân hình hướng Kiếm Vô Song xông đến, chỉ là làm cho người ta ngoài ý muốn là, Kính Thủy tiên tử tay không tấc sắt hướng Kiếm Vô Song lao mạnh.

Dương Thiên Vấn cũng không quái, tình báo vệ chưa nói nàng này tu là thể thuật nhỉ. Nàng nọ liền là dạng liều mạng này sao?

Kiếm Vô Song bứt ra, vừa lui vừa nói: "Cho ngươi một cái cơ hội nữa, mau chóng lui ra. Nếu không Kiếm mỗ tuyệt không nhân nhượng." Thân kiếm hơi hơi giơ lên, đặt ngang ở trước ngực.

Tốc độ Kính Thủy tiên tử không giảm ngược lại tăng, mắt thấy sắp tiếp cận Kiếm Vô Song, mà ánh mắt Kiếm Vô Song cũng càng lúc càng sắc bén, đột nhiên, ở khoảng khắc cách Kiếm Vô Song khoảng mười thước, cả người Kính Thủy tiên tử chợt tự bạo ra, hóa thành một màn sương mù, đem trong vòng phạm vi ngàn mét ở nháy mắt bao trùm, bao gồm Kiếm Vô Song ở bên trong, cũng bị màn sương mù này che phủ.

"Cực Kính Huyễn Mộng! Không, không thể, sư muội!" Một tiên nhân thanh niên thấy một màn như vậy, điên cuồng hét lên liền tiến lên, nhưng lại bị một người trung niên khác bên cạnh hắn ngăn cản.

"Kính Nghiêm sư huynh, ngươi làm gì, ta phải ngăn cản sư muội, tiếp tục như vậy ..." Nói được một nửa liền bị ngăn lại.

"Ngươi có thể cứu được sao? Thuật này một khi thực thi, thì không có khả năng quay đầu nữa, Kính Thủy hy sinh là vĩ đại." Kim tiên tên là Kính Nghiêm này đau kịch liệt nói.

***

Thanh niên kia vẻ mặt bộ dáng khó có thể tiếp nhận, làm cho người ta nhìn thấy là đồng tình.

Dương Thiên Vấn nghe được bọn họ nói, lại giương mắt nhìn hơi nước quỷ dị kia, trong lòng đã có vài phần hiểu rõ, thuật này tất nhiên là lấy sinh mệnh làm cái giá mà thi triển cấm thuật,.

Xem cái giá của thuật này, cần đùa giỡn lấy sinh mệnh một Kim tiên làm giá, hiển nhiên là tuyệt học dùng liều mạng của Thủy Kính môn, không đến vạn bất đắc dĩ là sẽ không ai sử dụng.

Kính Thủy tiên tử này trái lại thật sự là đủ dũng mãnh. Trong một cái đối mặt, ngay cả một chiêu cũng chưa giao thủ, đã không chút do dự thi triển cấm thuật bậc này, quả thực chính là đồ điên!

Trên thực tế cũng quả thật như thế, thuật này tên là Cực Kính Huyễn Mộng **, chính là một trong vài loại cấm thuật truyền thừa của Thủy Kính môn, lấy nước cất tiên nguyên bản thân tinh tu vô số năm làm dẫn, tự bạo toàn thân tinh huyết, hoá hợp tiên nguyên, nguyên thần phát động, hình thành một cái tầng cùng loại lĩnh vực hơi nước, đem kẻ địch bao phủ ở trong hơi nước.

Ở trong thời gian có hạn, đối với kẻ địch dùng tâm thần cường hãn công kích, trốn, trốn không thoát, trốn, trốn không thoát. Lên trời không đường, xuống đất không cửa.

Cái thời gian có hạn này, chỉ là thời gian nguyên thần người thi thuật tiêu tán, dưới thuật này, người thi thuật nguyên thần càng mạnh, tự nhiên liền duy trì càng lâu. Lấy tốc độ thiêu đốt của nguyên thần Kim tiên của Kính Thủy tiên tử, có thể duy trì nửa nén hương thời gian.

Người của Chiến Hồn tông cùng ** phái nghe xong, ánh mắt nhìn về phía hơi nước đó cũng không khỏi mang theo vài phần tôn kính cùng khâm phục. Đổi là mình, không đến thời điểm cuối cùng, chỉ sợ cũng làm không ra hành động điên cuồng bậc này. Hành động bậc này đối với đại cục có lợi, tự nhiên dẫn tới mọi người không thể không khâm phục vạn phần.

879. Chương 879: Tự Bạo Quỷ Dị

Quyển 11: Chúa tể

Chương 879: Tự bạo quỷ dị

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Ngay tại thời điểm Kiếm Vô Song bị Kính Thủy tiên tử lấy sinh mệnh làm cái giá Cực Cảnh Ảo Mộng ** vây khốn, cục diện chiến đấu của mấy đôi còn lại cũng dần dần tiến vào kết thúc.

Nói là kết thúc, trên thực tế là thật sự bắt đầu liều mạng rồi. Con bài chưa lật của mọi người đều bắt đầu lật ra, uy lực đánh nhau cũng dần dần không chịu khống chế, bắt đầu tràn lan ra.

Bắt đầu xuất hiện thương vong, cao thủ cấp bậc Kim tiên bắt đầu liều mạng là tương đối khủng bố, chỉ riêng dư ba (sóng dư lại) có thể đánh chết một đám tu sĩ Độ Kiếp kỳ.

Một cỗ lực lượng giống như hủy thiên diệt địa ở xa xa bùng nổ. Không gian thế gian vậy mà bị cỗ lực lượng này nổ tung một cái lỗ hổng, vô số không gian loạn lưu điên cuồng trào ra, đồ sộ vô cùng.

Vốn đây là một đội Kim tiên trong đó ở trong đánh nhau, bởi vì cao thủ một phương liên minh đã lấy được thắng thế, đối phương không thể hòa nhau nữa, đột nhiên, đối thủ vậy mà tự bạo nguyên thần, tạo nên cao thủ một phương liên minh đồng quy vu tận, kết quả hai Kim tiên nổ tung cũng phá vỡ vách ngăn không gian.

Chẳng qua cũng may, không gian đều có năng lực tự lành rất mạnh, qua không bao lâu cái khe không gian này liền khôi phục nguyên trạng, chỉ có vô số không gian loạn lưu đang tàn sát bừa bãi, hình thành một cái vực phạm vi ngàn mét không người.

Dương Thiên Vấn cũng vì thế sửng sốt một chút, hướng mảng hơi nước kia nhìn một cái, trong lòng âm thầm đoán, xem ra Kiếm Vô Song này còn chưa chết, vậy mà còn có thể khống chế cao thủ bên mình thi triển loại chiêu số đồng quy vu tận này.

Dương Thiên Vấn vẫn chú ý cục diện chiến đấu của hơn mười đôi trên không, không dám nói đều rõ như lòng bàn tay, nhưng đại khái hiểu biết một ít tình huống, giống như vừa rồi người nọ chỉ là rơi xuống bại thế, tuyệt không có nguy hiểm sinh mệnh. Mà đối thủ của hắn cũng chưa có ý tứ ép chó vào ngõ cụt, chỉ áp dụng thủ đoạn dụ dỗ, chậm rãi từng bước một tằm ăn lên năng lực phản kháng của đối thủ.

Nhưng ai nghĩ đến người rơi xuống thế thua kia lại đột nhiên giống như nổi điên lừa người lên trước, nguyên thần tự bạo, kéo đối thủ đồng quy vu tận. Cái này căn bản là không phải phản ứng bình thường!

Ngay sau đó, trong không đến nửa nén hương thời gian lại có bốn đôi nhân mã cùng nhau đồng quy vu tận, thủ pháp cùng vừa rồi giống nhau như đúc. đọc truyện mới nhất tại .

Lúc này, cho dù là tên ngốc cũng có thể phát hiện một ít không thích hợp.

Chỉ là thủ lĩnh các phái đều không hiểu ra sao, Đại La kiếm tông muốn làm gì, muốn kéo người đồng quy vu tận, cũng phải xem xem chênh lệch trên nhân số. Hiện tại một phương Đại La kiếm tông đã chết năm người, mà một phương liên minh cộng thêm Kính Thủy tiên tử đã chết bảy người, nhưng xem từ trên nhân số cùng sức chiến đấu, cũng là một phương liên minh chiếm ưu thế tuyệt đối.

***

Không hợp lí! Chẳng lẽ mục đích ước chiến của Kiếm Vô Song chính là muốn kéo vài cái đệm lưng cùng nhau xuống suối vàng?

Dương Thiên Vấn theo bản năng cảm giác được trong đó không thích hợp, nghe thấy một tia khí tức âm mưu, chỉ là Dương Thiên Vấn nghĩ vỡ đầu cũng nghĩ không thông, cái này đến tột cùng có âm mưu gì đáng nói.

Không nghĩ ra, Dương Thiên Vấn cũng liền không nghĩ, tất cả âm mưu ở trước mặt thực lực tuyệt đối đều là cặn. Chậm rãi xem đi, nếu thực có âm mưu, loại chuyện này có lẽ còn có thể tiếp tục xảy ra. Dương Thiên Vấn chính là biết Kiếm Vô Song khống chế tiên nhân của vài cái hạ môn, bọn họ đã bị knockout, trở thành con rối Kiếm Vô Song khống chế, bằng không điên cuồng như thế nào nữa cũng sẽ không động một cái liền tự bạo, giống như người mang bom. Điều này làm cho Dương Thiên Vấn nhớ tới những phần tử khủng bố kia.

Chẳng qua lực lượng Kim tiên nổ, chỉ sợ so với đạn hạt nhân cũng không kém hơn nhiều chứ? Chỉ là không có bức xạ hạt nhân, bảo vệ môi trường hơn nhiều." Như là đang xác minh phán đoán của Dương Thiên Vấn, xoa là lan đội nhân mã tự bạo. Toan ưu ngõa đối thủ cũng không ngoại lệ, chỉ là Trương Linh Phượng từ lúc trước đã có cảnh giác, nhìn thấy đối thủ tự bạo, vội vàng cũng tự bạo ba kiện phòng ngự pháp bảo, chặn uy lực điên cuồng nổ của đối thủ, chỉ là bị trọng thương từ bầu trời ngã xuống.

Dương Thiên Vấn ra tay đúng lúc, đem Trương Linh Phượng đỡ được, chậm rãi đến gần, sau đó cho nàng ăn vào tiên đan chữa thương. Trương Linh Phượng ăn vào đan dược, điều tức một lát, khôi phục một ít khí sắc, truyền âm cho Dương Thiên Vấn nói: "Chủ thượng, thuộc hạ dám cam đoan trong đó có cổ quái! Thuộc hạ rõ ràng chưa quá phận cưỡng bức đến gắt gao, nhưng đối thủ đột nhiên giống như phát điên đánh tới, sau đó liền tự bạo nguyên thần.".

Mục đích Trương Linh Phượng lên sân là kéo dài thời gian, đương nhiên sẽ không quá mức cưỡng bức đối thủ.

Nguyên thần tự bạo? Chờ một chút, không, cái này không phải nguyên thần tự bạo! Nhưng Dương Thiên Vấn lại nói không ra được đây là chuyện gì, uy lực cái tự bạo này rõ ràng chính là Nguyên thần tự bạo một cấp Kim tiên mới có thể bằng được. Nhưng Nguyên thần tự bạo không nhanh như vậy, Nguyên thần tự bạo cũng là phải có thời gian chuẩn bị, tuy cái thời gian chuẩn bị này rất ngắn, chỉ cần khoảng mười hơi thở.

Đặc biệt giống như Trương Linh Phượng nói, rõ ràng hai bên đều ở trạng thái giằng co, ai cũng không chiếm thượng phong. Nhưng ở dưới tình huống như vậy đột nhiên tự bạo, bản thân cái này đã không hợp lý, hầu như không có thời gian chuẩn bị.

***

Có thể làm cho những người này đột nhiên tự bạo, chỉ có Kiếm Vô Song khống chế bọn họ có thể làm được! Người này là cố ý, hay là chó cùng rứt giậu đây?

Cái liên tiếp tự bạo này làm cho các tông liên minh tổn thất. Đan Khí tông bên này cũng lần đầu tiên xuất hiện thương vong. Ba người tham chiến, một chết một bị thương. Trương Linh Phượng trọng thương, hiện tại không còn bao nhiêu sức chiến đấu, mà thiên vệ cũng tổn thất một người. Một người khác là đang cùng sư đệ của Kiếm Vô Song cứng đối cứng, ở hạ phong.

Đương nhiên, không chỉ có Đan Khí tông có thương vong, Chiến Hồn tông,** phái, Thủy Kính môn đều có thương vong, hơn nữa tính hẳn lên so với Đan Khí tông còn thảm hơn một ít.

"Rầm rầm rầm!" Giống như bắn pháo hoa, phân bố ở các nơi không trung từng đôi giết chóc, liền xuất hiện ba lượt nổ kinh thiên động địa, nay không trung khắp nơi đều là không gian loạn lưu, gió nổi mây phun, nhật nguyệt vô quang.

Cũng không biết là ai rút ra bài học trước, ai chưa rút ra bài học, kết quả sau ba tiếng nổ này, bầu trời lâm vào trống rỗng, chỉ còn lại có hai người Kiếm Nghị cùng Dạ Tước vẫn đang trong kịch chiến, chẳng phân biệt được thắng bại, cũng không có xuất hiện sự kiện tự bạo.

Cái này rất rõ ràng, hiển nhiên đây là Kiếm Vô Song khống chế, bằng không, tiên nhân môn phái khác đều tự bạo chết hết, mà chỉ riêng Đại La kiếm tông Kiếm Nghị sinh long hoạt hổ.

Nhưng mọi người cho dù biết một điểm này, cũng chỉ có phần cam chịu trừng mắt nhìn, trên thực tế các môn các phái đã thấy được ánh rạng đông thắng lợi, đều đang âm thầm tính toán tính kế tông môn còn lại của liên minh như thế nào!

Bởi vì rất rõ ràng, Đại La kiếm tông đã mất đại thế, chỉ còn lại có hai Kim tiên. Chỉ cần giết bọn họ, mười hai thế lực lớn cũng chỉ còn lại về nhà. Đan Khí tông,** phái, Thủy Kính môn, Chiến Hồn tông.

Một miếng bánh ngọt trước kia phải mười hai người chia, hiện tại chỉ cần đùa giỡn chia bốn người. Đương nhiên, nếu chỉ có ba người, hai người thậm chí là một người độc hưởng, vậy tự nhiên là không còn gì tốt hơn.

Đương nhiên, cái này không thực tế, hiện tại mọi người đều vẫn ở trạng thái liên minh, không ai sẽ ngốc đến ở trước khi kẻ địch tiêu diệt sạch sẽ xé bỏ điều ước liên minh. Nếu làm như vậy, rất có thể sẽ lạc nhân khẩu thật, bị ba nhà còn lại liên hợp quét khỏi cục diện.

Cho dù là muốn tranh, cũng phải đợi đến sau khi việc này chấm dứt, mọi người đều trở về, dưỡng thương xong, tùy tiện tìm cái cớ giải tán liên minh, sau đó lại bát tiên quá hải, đều hiển thần thông.

Cái này rất bình thường, cực kỳ bình thường. Nhưng hiện tại quan trọng nhất, là phải nhổ cỏ tận gốc. Nhổ cỏ không trừ tận gốc, gió xuân thổi lại sinh, đạo lý này mọi người ở đây đều rõ ràng.

***

Nhưng vào lúc này, một đạo kiếm quang sắc bén cường đại, không gì không phá được từ trong Cực Cảnh Ảo Mộng hơi nước xuyên thấu mà ra, hơi nước đó cũng bị một chia thành hai, chậm rãi tiêu tán, hiện ra bóng người Kiếm Vô Song.

"Không, điều này sao có thể?" Người của Thủy Kính môn nhìn tất cả trước mặt, có chút dại ra, ngay cả Cực Cảnh Ảo Mộng cấm thuật như vậy cũng không làm gì được Kiếm Vô Song, chẳng lẽ Kiếm Vô Song này không phải Kim tiên?

Dương Thiên Vấn nhìn cũng khẽ cau mày. Không phải Kiếm Vô Song làm người ta cảm giác khó giải quyết, mà là Dương Thiên Vấn theo bản năng cảm giác được một tia không thích hợp.

"Ha ha ha, kế tiếp là ai?" Kiếm Vô Song đội trời đạp đất, một người một kiếm đối mặt cao thủ đồng cấp gấp mấy lần cũng mặt không đổi sắc.

"Kiếm Vô Song, chúng ta thừa nhận ngươi kiếm thuật vô song, thực lực mạnh mẽ, nhưng vậy lại như thế nào. Chẳng lẽ ngươi cho rằng chỉ bằng mượn hai người các ngươi có thể ứng phó được tứ đại tông môn chúng ta, gần mười vị Kim tiên sao?" Chiến Hâm lớn tiếng đáp lễ nói.

Không sai, tình thế hiện nay, Đan Khí tông còn lại ba người, trong đó Trương Linh Phượng không có sức chiến đấu, một người khác còn đang cùng Kiếm Nghị quyết đấu. ** phái, Thủy Kính môn, Chiến Hồn tông đều còn lại hai người!

Còn vẫn duy trì sức chiến đấu, một phương liên minh còn nhiều tới bảy người, mà Kiếm Vô Song cho dù còn sức chiến đấu. Hắn đánh liền ba trận, không chỉ có thương tích trong người, tiêu hao cũng không nhẹ.

Như vậy tính xuống, một phương chiếm hết ưu thế là bọn hắn, mà không phải Kiếm Vô Song.

"Bớt nói nhảm, kế tiếp là ai?" Kiếm Vô Song đối mặt mọi người, một tay cầm kiếm, một tay ở phía sau lưng, thản nhiên nói.

Dương Thiên Vấn nhắm mắt lại, dùng thần thức đảo qua. Trên một cánh tay khác ở sau người Kiếm Vô Song cầm một cái hồ lô. Một cái hồ lô rất tinh xảo. Dương Thiên Vấn nhìn không ra tác dụng của nó, nhưng Kiếm Vô Song vì sao đem nó giấu ở phía sau, không ọi người thấy. Chẳng lẽ là sát thủ cương gì, hay là bảo vật gì xoay chuyển càn khôn?

880. Chương 880: Kiếm Hồn

Quyển 11: Chúa tể

Chương 880: Kiếm hồn

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Ý thức của Dương Thiên Vấn tuy là bản thể ý thức, có kiến thức của thần vương, nhưng phân thân dù sao cũng là phân thân, phân thân này chẳng qua mới cấp bậc Kim tiên, có thể cảm giác được cũng vẻn vẹn như thế.

Bằng vào kiến thức của thần vương, Dương Thiên Vấn có thể khẳng định hồ lô này không phải tiên khí bình thường đơn giản như vậy. Chẳng qua không thể khoảng cách gần lấy đến trong tay xem xét, Dương Thiên Vấn cũng không chia rõ ràng lắm công dụng cùng phẩm chất bảo bối này.

Nhưng Dương Thiên Vấn vẫn có một tia dự cảm không tốt như cũ, tựa như sắp sửa xảy ra một ít chuyện không thể khống chế. Thật ra loại dự cảm này sớm ở lúc tự bạo bắt đầu, Dương Thiên Vấn đã có rồi.

Đương nhiên, Dương Thiên Vấn còn chưa có bản lãnh biết trước, cho nên chỉ có thể âm thầm để ý.

"Kế tiếp là ai?" Kiếm Vô Song trung khí mười phần hỏi, ánh mắt cũng là hơi mang hận ý nhìn Trương Linh Phượng trọng thương một cái. đọc truyện mới nhất tại .

Dương Thiên Vấn sâu sắc nắm được ý tứ hàm xúc của một cái liếc này, trong lòng kỳ quái. Giữa Trương Linh Phượng cùng Kiếm Vô Song cũng không có xung đột trực tiếp, Kiếm Vô Song cần gì dùng loại ánh mắt này trừng mắt nhìn Trương Linh Phượng một cái?

Dương Thiên Vấn quả thật không biết, cho dù là bản thân Trương Linh Phượng cũng không biết mình nơi nào đắc tội Kiếm Vô Song, dùng lấy loại ánh mắt thù hận này trừng mắt nhìn mình?

"Một người kế tiếp là ai? Ai muốn đi lên chịu chết?"

Kiếm Vô Song đánh liên tục ba trận, trận thứ ba càng là quỷ dị, ngay cả Cực Cảnh Ảo Mộng đại pháp cũng phá được, thực lực mạnh mẽ, làm cho người ta nhìn sợ!

Mọi người nhìn lại, cuối cùng vẫn là đem ánh mắt chuyển hướng về phía một phương Chiến Hồn tông. Rất đơn giản, dựa theo trình tự sắp xếp cũng đến lượt Chiến Hồn tông xuất chiến rồi, mà dựa theo phương thức tu hành sắp xếp, Đan Khí tông, Lục Hợp phái, Thủy Kính môn ba nhà là đạo môn tông phái, mà Chiến Hồn tông là ma đạo tông môn, loại thời điểm này đương nhiên cần nhất trí đối ngoại.

Chiến Liệt cũng không tìm thấy lý do từ chối. Đan Khí tông bên kia một chết một bị thương, còn có một người còn đang cùng Đại La kiếm tông Kiếm Nghị đánh nhau chết sống, chẳng phân biệt được thắng bại. Mà Lục Hợp phái, Thủy Kính môn đều là chết trận ba người! Mà bốn người Chiến Hồn tông, chỉ có hai người chết trận, hai người lông tóc không bị thương. Sắp xếp theo trình tự cũng thật là đến lượt Chiến Hồn tông rồi, hơn nữa dựa theo trình tự mà nói, trên trình tự xuất chiến, bản thân Chiến Hồn tông xếp cuối cùng, không có bất cứ lý do đùn đẩy nào đáng nói.

***

Bình tĩnh mà xem xét, Chiến Liệt thật đúng là muốn đùn đẩy, bởi vì thực lực Kiếm Vô Song sâu không lường được, chém liên tục ba người, cực kỳ uy thế.

"Chiến huynh, Kiếm Vô Song kia một người đánh ba trận, cho dù hắn mạnh như thế nào nữa, cũng sẽ có chút tổn thương. Sức chiến đấu lớn không bằng trước, nếu ngươi kéo dài tiếp, Kiếm Vô Song tiêu hao bổ sung trở về mà nói, vậy một phen khổ chiến của chúng ta lúc trước không phải là uổng phí sao?" Thủy Kính môn môn chủ truyền âm nói cho Chiến Liệt.

Chiến Liệt sau khi nghe nói như thế, lập tức làm quyết định, sau khi đánh liền ba trận, cho dù là Kiếm Vô Song cũng sẽ tiêu hao không ít, thực lực tất nhiên suy giảm lớn. Kéo dài càng lâu đối với bên mình càng là bất lợi, dù sao chung quy phải xuất chiến, từ chối chẳng qua có thể kéo dài một chút mà thôi, mà càng kéo dài, thực lực Kiếm Vô Song lại càng mạnh, như thế nào lấy hay bỏ Chiến Liệt vẫn là có thể phân rõ.

Sau một phen lấy hay bỏ, Chiến Liệt liền muốn đứng ra tự mình đón đánh, chẳng qua Chiến Vân bên người hắn trước hắn một bước, tung người mà lên, lấy ra một thanh ma đao màu đen, hóa thành một đạo hắc quang nghênh đón.

"Trận này giao cho ta." Chiến Vân chỉ để lại một câu như vậy.

Chiến Liệt nặng nề gật đầu một cái, không nói gì, chỉ có ở trong lòng yên lặng cổ vũ cho Chiến Vân.

Kiếm Vô Song thấy Chiến Vân lao lên, vẻ mặt không có chút biến hóa, cầm kiếm liền hướng Chiến Vân lao xuống.

Một đen một trắng. Hai đạo hào quang đánh vào cùng một chỗ, giữ lẫn nhau không đến ba hơi thở, hai người phân biệt lui về phía sau, hào quang màu đen bị hướng trái ngược bức lui trăm mét, thiếu chút nữa rơi xuống mặt đất, mà Kiếm Vô Song thì là lui ra phía sau năm mươi thước.

Ở mặt ngoài xem ra là Kiếm Vô Song mạnh hơn một chút, nhưng trên thực tế, Kiếm Vô Song từ trên lao xuống, có chứa ưu thế nhất định, cho nên một cái giao phong này, hai bên chỉ có thể tính là ngang nhau.

Nhưng không nên quên, Kiếm Vô Song đã đánh liên tục ba trận, bởi vậy có thể thấy được thực lực Kiếm Vô Song là cường hãn cỡ nào.

Dương Thiên Vấn nhìn một màn này, cũng không khỏi liên tục gật đầu, tỏ vẻ khen ngợi. Khó trách lúc trước Hoa thị tam huynh đệ có được thực lực như thế, ba người một thể còn đối với Kiếm Vô Song tin phục, nói gì nghe nấy như thế.

Chiến Vân âm thầm điều tức một trận, lại một lần lao tới, chỉ là một lần này Chiến Vân cũng không ngốc đến lấy từ dưới lao lên, mà là lên không đến cùng Kiếm Vô Song vị trí ngang nhau, sau đó mới lao tới.

Nhiễm thân hóa đao! Ma Ảnh dung đao! Tinh huyết tế đao! Một đạo đao ảnh thật lớn hóa ra, chém thẳng vào Kiếm Vô Song.

Chiến Vân nhìn ra được, lấy bí thuật quỷ dị đối phó Kiếm Vô Song hiệu quả cũng không lớn, bởi vì lúc trước Thủy Kính môn Cực Cảnh Ảo Mộng đại pháp kia chính là bí thuật quỷ dị nhất Tu Chân Giới hiện nay, cấm thuật uy lực cường hãn như thế cũng không làm gì được Kiếm Vô Song, mình cần gì phải lãng phí khí lực?

Cho nên, Chiến Vân chọn dùng loại phương pháp trực tiếp nhất này, trực tiếp lấy lực lượng cường đại từng đao tấn công.

Đối mặt cường công như vậy, Kiếm Vô Song chỉ có chống đỡ. Tránh né là né tránh không được bao nhiêu, mà Chiến Vân muốn chính là cùng Kiếm Vô Song cứng đối cứng, cho dù không xử lí được Kiếm Vô Song, cũng muốn hạn độ lớn nhất tiêu hao pháp lực của Kiếm Vô Song. Hai bên tiêu hao, chính là chỗ ưu thế của Chiến Vân, dù sao Chiến Vân ở thời kì toàn thịnh, pháp lực dư thừa, chiến lực mạnh mẽ, mà Kiếm Vô Song mới đánh liên tục ba trận.

Dương Thiên Vấn đang tự hỏi tự bạo quỷ dị lúc trước, vì sao Kiếm Vô Song muốn cho những người này tự bạo. Chẳng lẽ chỉ là vì kéo tiên nhân các phái liên minh xuống địa ngục?

Nếu đổi làm mình, làm như vậy tất nhiên có ích lợi tồn tại của nó, nếu không Kiếm Vô Song chính là một tên điên. Một tên bệnh thần kinh.

Chẳng qua, Dương Thiên Vấn một chút cũng không vội, lẳng lặng ở một bên xem diễn, vô luận Kiếm Vô Song có kế gì, ở trước mặt thực lực tuyệt đối đều là tái nhợt.

Dương Thiên Vấn sờ sờ đai lưng màu vàng buộc bên hông, thản nhiên nhìn lướt qua Chiến Vân cùng Kiếm Vô Song đang liều mạng, trong lòng vô cùng an bình. Luyện chế một kiện hậu thiên linh bảo chỉ dựa vào chú ngữ có thể phát động này, chính là lựa chọn chính xác nhất của Dương Thiên Vấn. Cái bảo vật này linh tính vô cùng, nó không cần dựa vào bản thân người sử dụng cung cấp lực lượng, chỉ cần thoáng có chút chân nguyên trong người, có thể lấy nguyên thần niệm ra chú ngữ, có thể đủ khu động cái Khổn Tiên Thằng (dây thừng trói tiên) này phát uy.

Có một kiện bảo vật như vậy trong người, Dương Thiên Vấn sợ cái gì? Có cái gì phải sợ? Dương Thiên Vấn có lực lượng tuyệt đối, có sức mạnh tuyệt đối. Tuy hành vi của Kiếm Vô Song làm cho Dương Thiên Vấn cảm giác được khí tức âm mưu, cũng cảm giác được vài tia không khí quỷ dị, nhưng Dương Thiên Vấn cũng vẫn như cũ mừng rỡ xem diễn, tốt nhất chính là làm cho Kiếm Vô Song đem toàn bộ thế lực đều san bằng, sau đó mình trở ra thu thập tàn cục.

***

"Chủ thượng, bọn thuộc hạ sớm đã chuẩn bị sắp xếp, tùy thời có thể xuất kích." Triệu Quảng linh hồn truyền âm báo cáo, trong ngữ khí ẩn chứa vài phần lo lắng.

"Không sao, yên lặng chờ bổn tọa ra lệnh, ẩn nấp cẩn thận, khi cần thiết có thể lui về phía sau hai dặm trở lên." Dương Thiên Vấn dùng linh hồn truyền âm hạ lệnh. Hiện tại cũng không phải là thời cơ bại lộ tốt nhất. Dương Thiên Vấn cũng đang tò mò Kiếm Vô Song này đang làm cái gì.

Không sốt ruột, một chút cũng không sốt ruột. Dương Thiên Vấn biết Triệu Quảng là đang quan tâm thương thế của Trương Linh Phượng. Hiện tại thương thế của Trương Linh Phượng đã khống chế được, hơn nữa đang trong khôi phục, chỉ trong thời gian ngắn, Trương Linh Phượng sợ là không có sức chiến đấu gì.

Thật ra Dương Thiên Vấn cũng muốn đem Trương Linh Phượng đưa rời khỏi chiến trường, chỉ là trường hợp hiện tại, thật sự không dễ dàng.

Hai đạo hào quang một đen một trắng ở trên bầu trời, không ngừng va chạm tách ra, lại va chạm, lại tách ra. Không ngừng liên tục, đây là so đấu lực lượng, không có bất cứ kỹ xảo gì, không có bất cứ may mắn gì, thuần túy va chạm giữa lực lượng cùng thực lực, ai kiên trì đến cuối cùng, người đó chính là kẻ thắng.

"Kiếm Nghị, ra sát thủ, không cần kéo dài tiếp." Kiếm Vô Song vậy mà còn có dư lực hạ lệnh nói với Kiếm Nghị.

"Không xong." Dương Thiên Vấn vừa nghe, liền cảm giác được giống như sắp xảy ra cái gì.

Quả nhiên không ngoài Dương Thiên Vấn dự đoán, Kiếm Nghị làm sư đệ Kiếm Vô Song, kiếm tiên Đại La kiếm tông, há là một hạng người đơn giản? Chỉ thấy điên cuồng hét lên một tiếng, cả người đột nhiên bành trướng, sau đó cả người nổ tung.

Đến.

Dạ Tước bị uy lực tự bạo của hắn lan đến, liều mạng dưới tình huống áo giáp phòng ngự của mình vỡ thành vô số mảnh lui đến vùng an toàn. Nhưng một màn kế tiếp làm cho Dạ Tước sợ ngây người.

Kiếm Nghị tự bạo, nhưng hắn chưa chết, nhục thân của hắn là tự bạo, nhưng nguyên thần lại hóa thành một thanh kiếm, không, phải nói là kiếm hồn, tản ra uy thế cường đại. Cỗ uy thế này đã vượt qua Kim tiên đỉnh phong, có thể so với tình trạng nhị phẩm Huyền Tiên.

Sắc mặt Dương Thiên Vấn trầm xuống, không ngờ tới vậy mà có người lấy tiên hồn tẩm bổ kiếm hồn, bí thuật bực này ngay cả Dương Thiên Vấn cũng là nghe chưa từng nghe, thấy chưa từng thấy. Nhưng Dương Thiên Vấn lại có thể phân tích ra tác dụng của thuật này. Thật ra cùng Dương Thiên Vấn lấy ý thức nhập cư trái phép thế gian, mang xuống dưới một kiện hậu thiên linh bảo khác kiểu cùng công dụng.

***

Dương Thiên Vấn hạ phàm, bởi vì thiên đạo không cho phép thế gian có tồn tại cấp bậc Kim tiên trở lên, cho dù là tiên tôn có thể hạ phàm, vậy cũng phải đem tu vi áp chế xuống, không dám bại lộ tu vi cao hơn Kim tiên. Thần nhân đừng nói áp chế, ngay cả hạ phàm cũng không thể.

Nhưng thần nhân không thể hạ phàm, nhưng thần khí linh bảo lại không ở danh sách này. Chúng nó là có thể hạ phàm. Thiên đạo sẽ không để ý tới một kiện thần khí có phải dừng ở thế gian hay không. Dương Thiên Vấn mang theo Khổn Tiên Thằng nhập cư trái phép chính là đạo lý này.

Thần khí loại đồ vật này, cho dù là Kim tiên lấy đến tay, chỉ sợ cũng không dùng được, cho dù dùng được, cũng nhiều lắm có thể phát huy một chút uy lực, đối với không gian của thế gian mà nói, cũng không có tính phá hoại quá lớn.

Kiếm Nghị này vậy mà là một cái kiếm hồn, hơn nữa xem ra còn là kiếm hồn của một thanh thần kiếm, không, phải nói là một tia phân hồn của kiếm hồn. Người này lấy tiên hồn của bản thân tẩm bổ kiếm hồn, chính là muốn ở thế gian sử dụng nó.

Bởi vì thần kiếm có được kiếm hồn đều là có chủ, hơn nữa từ trên phẩm chất đến nói, đó đều là tồn tại cực phẩm thần khí trở lên, cho dù là chủ nhân cho phép người khác sử dụng, cũng không phải Kim tiên nho nhỏ có thể sử dụng được.

Giống loại mặt hàng cao cấp này, không giống Khổn Tiên Thằng của Dương Thiên Vấn, vài câu chú ngữ có thể đủ khu động.

Cho nên, chủ nhân kiếm hồn liền dùng một chiêu này, làm ột tia phân hồn của kiếm hồn nhập cư trái phép hạ giới, lấy tiên nhân chi hồn tẩm bổ cái kiếm hồn này. Nhiều năm trôi qua như vậy, hồn phách Kiếm Nghị đã dung hợp tia phần hồn này, trở thành một cái kiếm hồn khác.

Cái kiếm hồn này, trên bản chất mà nói, hắn đã không phải tiên nhân, mà là một thanh kiếm tiên.

Cho nên, giờ phút này kiếm hồn này mặc dù có lực lượng cấp bậc Huyền Tiên, nhưng thiên đạo không để ý đến nó.

Dạ Tước hiển nhiên không lường trước được đối thủ của mình không phải thực lực yếu, mà là hơn phân nửa lực lượng đều dùng ở tư" Mạo dung hợp kiếm côi vệ mặt đi Kiếm Nghị bản nhân nhục thân thật giống như đem hành lang minh bàn, nhục thân tự bạo, chính là lúc bảo kiếm ra khỏi vỏ, hiển lộ mũi nhọn.

Dạ Tước là nhân viên chiến đấu Thiên Võng bồi dưỡng, dù sao chỉ có tu vi cấp bậc Kim tiên, không có khả năng mạnh hơn một thanh kiếm hồn có lực lượng cấp bậc Huyền Tiên. Chẳng qua Dạ Tước cũng đủ quyết đoán, ở trước khi kiếm hồn công kích liền thi triển cấm thuật, cạn kiệt toàn bộ tiềm lực, toàn bộ sinh mệnh lực, toàn bộ pháp lực, toàn bộ lực lượng nguyên thần.

***

Đem tất cả của mình hóa thành sức một đòn đánh, lấy nó báo đáp Thiên Võng!

Tại dưới một kích điên cuồng như vậy, cho dù là kiếm hồn lực lượng Huyền Tiên cũng chịu một ít thương tổn. Hơn nữa nhìn qua thương tổn còn không nhẹ, toàn bộ kiếm hồn nhìn qua ảm đạm một chút, dao động cũng có.

Kiếm Vô Song lại đem hồ lô ra, vận một lần Dương Thiên Vấn nhắm lại hai mắt, cố gắng cảm giác. Điểm sáng vốn đã ở trong linh hồn khế ước biến mất lại một lần lóe sáng lên, tuy mười phần mỏng manh, nhưng điểm sáng này ở sau khi lóe sáng không lâu, lại một lần nữa biến mất không thấy.

Phải biết rằng, những điểm sáng này đại biểu cho linh hồn vô số thành viên Thiên Võng, điểm sáng biến mất thì đại biểu cho linh hồn tiêu tán, tuy những điểm sáng này thời khắc đều có một ít biến mất, lại một ít điểm sáng mới gia tăng.

Nhưng điểm sáng linh hồn mười Thiên Võng thành viên liên quan một lần hành động này, Dương Thiên Vấn là phân biệt rõ ràng nhất.

Quỷ dị, tuyệt đối quỷ dị!

Điểm sáng đã biến mất vậy mà lại sáng lên, sau đó lại một lần biến mất, cái này đại biểu cái gì?

Cái này đại biểu cho vừa rồi Dạ Tước hồn phách từng đoàn tụ, nhưng lại một lần tiêu tán.

Chẳng qua, phát hiện một điểm này, Dương Thiên Vấn đã có thể cân nhắc ra một ít bí ẩn. Dương Thiên Vấn có chút hiểu vì sao Kiếm Vô Song phải chọn dùng phương thức ước chiến đến quyết đấu.

Nếu đoán không sai mà nói, người này là muốn tụ tập đủ tiên nhân chi hồn, sau đó sau khi hấp thu thêm, làm một ít hành động không biết tên. Hơn nữa thoạt nhìn hành động này động tĩnh còn không lớn, cũng không cần phải lấy hy sinh lớn như vậy đến đổi lấy cái tràng diện này hiện nay.

Tất cả cổ quái tất nhiên cùng cái hồ lô tinh xảo kia có liên quan, có lẽ còn có một ít bí mật Dương Thiên Vấn cũng cân nhắc không ra. Nhưng đi tới một bước này hiện nay, đã đến cùng đồ chủy hiện thời khắc lại. Bởi vì Đại La kiếm tông chỉ còn lại có hai người, mà liên minh bên này lại có nhiều tới tám người.

Chiến Vân chưa phát hiện động tác nhỏ một tay khác của Kiếm Vô Song, đó là bởi vì Kiếm Vô Song từ đầu đến cuối đều là một tay rút kiếm, tay kia thì để ở sau người.

Kiếm Vô Song chính diện Chiến Vân, toàn thân tâm đầu nhập vào trong chiến đấu, tự nhiên chưa phát hiện động tác sau lưng Kiếm Vô Song. Chỉ sợ phát hiện động tác này của hắn cũng chỉ có một mình Dương Thiên Vấn!

Kiếm Vô Song nhẹ nhàng ném trường kiếm trong tay, sau đó bứt trở ra, chỉ thấy Kiếm Nghị biến thành kiếm hồn lao tới, dung nhập trong kiếm, tiên quang đại tác, kiếm khí trùng tiêu (lao thẳng lên trời).

Ngay sau đó, chậm rãi hạ xuống, mũi kiếm từng chút ép xuống đất, chỉ thẳng Chiến Vân mà đi.

Chiến Vân giờ phút này giống như bị một cỗ lực lượng giam cầm, toàn thân không thể động đậy, mũi kiếm kia ép xuống mỗi một phần, thân thể Chiến Vân đều chịu thêm mười phần áp lực. Cỗ áp lực này lớn đến đủ để đem hắn ép thành bột phấn.

Chiến Liệt nhìn không được nữa, tung người nhảy lên, thẳng đến Chiến Vân mà đi, mười phần kịp thời chạy tới nơi, cứu Chiến Vân, về tới tại chỗ.

"Kiếm Vô Song, chúng ta kính ngươi chính là một chiến sĩ, nhưng ngươi thế mà dùng thủ đoạn ti tiện bậc này." Chiến Liệt tức giận đến mắng to. Đây là chuyện rõ ràng, vốn Chiến Vân cùng Kiếm Vô Song một chọi một, nhưng hiện tại biến thành Kiếm Vô Song cùng Kiếm Nghị hai đánh một, thuần túy là ức hiếp người ta.

"Kiếm Vô Song, đây chính là ngươi trái lời thề trước, vậy không trách được chúng ta." Chưởng môn Lục Hợp phái đứng ra nói. Bọn họ cũng không phải là kẻ ngốc, lúc trước tuân thủ quy củ đó là bởi vì có lời thề

trói buộc. Nhưng đối phương trái lời thề rồi, vậy cái lời thề này trói buộc cũng liền không có nữa, bọn họ có thể không chút cố kỵ lấy nhiều hiếp ít.

"Không sai, chúng ta tuân thủ tín ước, tới đây quyết chiến, một chọi một, sinh tử bất luận, nhưng ngươi đây là tính thế nào?" Người của Thủy Kính môn phụ họa nói.

"Kiếm Vô Song, ngươi đây là muốn chết!" Chiến Liệt toàn thân ma khí bắt đầu khởi động, sắc mặt âm trầm, ngữ khí tàn nhẫn, sát khí tận trời.

Trương Linh Phượng là nữ tử, không có điều cố kỵ nhất. Nàng suy yếu nói: "Các đạo hữu, Kiếm Vô Song phá lời thề trước, không đem chúng ta đặt ở trong mắt, chúng ta cũng không cần cùng hắn nói cái gì quy củ, mọi người cùng tiến lên. Giết bọn chúng, tiêu diệt Đại La kiếm tông." Phiến phong đốt lửa, đây là điển hình phiến phong đốt lửa. Trương Linh Phượng là nữ tử, tự nhiên có một miệng tài ăn nói. Việc như vậy, đúng là chỗ mạnh của nàng, hơn nữa nàng thân là minh chủ liên minh, lời này do nàng nói thích hợp nhất.

881. Chương 881: Viễn Cổ Yêu Ma (1)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 881: Viễn cổ yêu ma (1)

Sưu tầm: .vn

Nguồn Vipvandan

Lời này có thể nói, chính là nói vào trong lòng mọi người. Kiếm Vô Song quá mức cường thế, làm ọi người ở đây đều lòng có sợ hãi, không đem hắn trừ bỏ hậu hoạn vô cùng, nếu để cho hắn chạy mất, hắn lẻ loi một mình, hoàn toàn một thân, nếu lấy phương thức đánh lén đối phó đám người mình, vậy thì không xong.

Cho nên, mọi người đều hạ quyết định, nhất định phải ở nơi này hoàn toàn diệt trừ Kiếm Vô Song, cho dù bỏ xuống da mặt vây công cũng không tiếc. Hơn nữa, đây chính là Kiếm Vô Song trái lời thề trước, không trách được người khác.

Toàn bộ Kim tiên ở đây không hẹn mà cùng lấy ra pháp bảo phi kiếm, phóng người lên, đem Kiếm Vô Song vây quanh ở giữa.

Dương Thiên Vấn cũng làm ra vẻ mang theo một thanh phi kiếm, bay lên giữa không trung.

"Như thế nào? Muốn lấy nhiều hiếp ít?" Kiếm Vô Song thản nhiên cười nói, tựa như cũng không đem mọi người vây quanh để vào mắt.

"Ha ha ha" Kiếm Vô Song, ngươi nói lời này cũng không ngại sao? Vừa rồi ngươi là lấy nhiều hiếp ít như thế nào? Thực cho rằng mọi người chúng ta là ngu ngốc sao?" Chiến Liệt giận dữ ngược lại cười, cao giọng bác bỏ.

Kiếm Vô Song cũng không giải thích nhiều, run lên trường kiếm trong tay, một bộ bộ dáng vân đạm phong khinh, phong độ không giảm nói: "Ngươi biết ta vì sao phải chọn nơi này cùng các ngươi ở đây chấm dứt ân oán hay không?".

"Đại La kiếm tông ta cùng Tiên Cực tông oán hận chất chứa có mấy chục vạn năm nhỉ? Các ngươi biết vì sao không?" Kiếm Vô Song đột nhiên dời đề tài, tự nhủ nói, mọi người cũng là nghi hoặc trong lòng.

Trong Kim tiên hạ phàm, có Trương Linh Phượng không có căn cơ thế lực như vậy, cũng có giống Đại La kiếm tông bản thổ tông môn như vậy, một lần này Đại La kiếm tông có thể phái người hạ phàm tiêu diệt đạo thống truyền thừa của Tiên Cực tông, đơn giản chính là mượn lực lượng vị đại nhân nào bên trên, đầu tiên ở tiên giới đem Tiên Cực tông diệt môn, nếu không mọi người kiềm chế nhau, người của Tiên Cực tông nào có thể để cho tiên nhân Đại La kiếm tông dễ dàng tiêu diệt đạo thống thế gian?

"Bởi vì nó!" Kiếm Vô Song lấy ra một cái hồ lô nhỏ tinh xảo, chính là cái Dương Thiên Vấn tra xét được kia.

Dương Thiên Vấn có chút mơ hồ, nghe Kiếm Vô Song nói, cái hồ lô này tựa như không phải thần hoàng thượng giới ban tặng xuống? truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Cao thủ các phái đang muốn có điều hành động đều dừng động tác. Trực giác nói cho bọn họ, hồ lô trong tay Kiếm Vô Song có cổ quái, có thể là một kiện thần khí hay không?

***

Ở tiên giới, thần khí loại đồ vật này đó đều là bảo vật cao thủ đỉnh cấp thượng tầng tiên đế thậm chí ở cấp bậc tiên tôn mới có khả năng có được. Mà ở trong mắt bọn họ những Kim tiên này, thần khí chính là một dạng đồ vật truyền thuyết. Hơn nữa cho dù có thần khí, bọn họ cũng không nhất định có thể vận dụng.

Mà thần khí có thể làm cho Kim tiên tầng thứ thấp sử dụng tự nhiên, vậy càng là mặt hàng hiếm lạ trong thần khí.

Ví dụ như nói giống Trân Lung Kỳ Bàn loại thần khí cấp bậc này mới có thể không nhìn yêu cầu pháp lực của người sử dụng. Bảo vật như vậy, cho dù là thần hoàng thượng giới cũng chỉ có số ít người mới có thể có được. Dương Thiên Vấn ban đầu cũng đang đoán cái hồ lô này cùng quyển sách gì kia đều là bảo vật thần hoàng sau lưng Đại La kiếm tông ban thưởng xuống, nhưng hiện tại xem ra, cái hồ lô nhỏ này lại tựa như không phải một hồi chuyện như vậy.

Mọi người nhìn nhau một cái. Chiến Liệt trầm mặt mở miệng nói: "Kiếm Vô Song, ngươi thật là cho rằng bằng vào một cái hồ lô nhỏ có thể cản được chúng ta? Đừng cho rằng chỉ có trong tay Kiếm Vô Song ngươi có hàng. Lai lịch của chúng ta cùng ngươi không khác lắm, thế lực sau lưng cũng tương tự phảng phất như nhau, ngươi thật đúng là có thể ở trên tay bốn phái chúng ta lật trời hay sao?" Lập tức quay đầu nói: "Các vị đạo hữu, chúng ta cũng lấy ra bảo vật, đem Kiếm Vô Song này thu thập nói sau.".

Nói xong, vì biểu đạt thành ý, Chiến Liệt lấy ra một thanh song nhận phủ (rìu hai lưỡi) màu đen. Phủ này trong suốt, lưu quang chớp động, vừa thấy liền biết phủ này không phải bình thường.

Dương Thiên Vấn liếc một cái đã nhìn ra phủ này chính là một kiện thần khí, mặt hàng cực phẩm trong hạ phẩm thần khí. Dựa theo tình huống bình thường, phủ này lấy ở trong tay Kim tiên, nhiều lắm chỉ có thể phát huy 1% lực lượng, nhưng chính là như thế, tiên nhân cấp bậc Huyền Tiên cũng không ngăn được một đòn của Chiến Liệt.

Dương Thiên Vấn đoán, có lẽ phủ này còn bị động tay chân, có thể làm cho Kim tiên phát huy ra 2% thậm chí là 3% lực lượng trong đó, có lẽ lực lượng không đề thăng bao nhiêu, nhưng lại giảm xuống yêu cầu sử dụng của Chiến Liệt cũng nói không chừng.

Dương Thiên Vấn trước kia cũng từng có thần khí, lúc Kim tiên sử dụng qua, lấy lực lượng Dương Thiên Vấn lúc ấy, chỉ có sức đánh hai đòn, đây còn là mặt hàng rác rưởi trong hạ phẩm thần khí Thương Lang thần vương ở trước khi phi thăng luyện chế, căn bản so ra kém cái song nhận phủ màu đen này.

Tóm lại, cầm chuôi thần khí này Chiến Liệt không thể xem nhẹ, nếu hắn lấy ma đạo pháp môn, mạnh mẽ tăng lên pháp lực cực hạn mà nói, vậy sức chiến đấu của hắn sẽ càng cường đại.

Kim tiên của Thủy Kính môn, Tam Hợp phái đều tự nhìn nhau một cái, cũng đều lấy ra con bài chưa lật.

Thần khí lại thấy thần khí, nhìn gia hỏa cầm quyền những môn phái này người tay một kiện thần khí đem ra, Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, nghĩ rằng đây là có chuyện gì?

Không ăn khớp!

Hạ phẩm thần khí tại trong mắt những thần hoàng kia không tính là cái gì, cho dù những Kim tiên này hạ phàm người tay một cây cũng không có quan hệ, nhưng vì sao mỗi một phái vẻn vẹn chỉ lấy ra một kiện?

Dương Thiên Vấn đem nghi hoặc trong lòng hỏi Trương Linh Phượng. Trương Linh Phượng truyền âm trả lời: "Đây là quy định của bên trên.".

Dương Thiên Vấn hiểu rồi, thì ra là như thế. Những người này trước khi hạ phàm, mười hai vị thần hoàng quy định mỗi một phương thế lực chỉ có thể mang theo" Khí hạ mấy. Hỏa yếu khi thậm hệ có thể dẫn bạo thần khí làm cuối cùng cũng là tối nhiệt vi huấn dẫn không theo sau mười hai vị thần hoàng liên thủ phong

ấn cái này nhất giới. Không chỉ có không ai có thể đủ xuống dưới, cũng không có ai có thể đem đồ vật đưa xuống dưới nữa. Cho dù là mười hai vị thần hoàng cao cao tại thượng ở sau khi phong ấn một giới này cũng không thể cảm giác được một giới này xảy ra bất cứ chuyện gì, người hạ giới cũng không cách nào liên lạc thượng giới.

"Ha ha ha! Các ngươi thật ngây thơ, cho rằng nhiều có thể làm gì được ta sao?" Kiếm Vô Song cười to ba tiếng, cười đến vô cùng làm càn.

"Hừ, gia hỏa cuồng vọng, nhận lấy cái chết!" Rốt cuộc có người nhịn không được động thủ.

Rút giây động rừng, một người động thủ, mọi người còn lại tựa như là đã sớm thương lượng tốt, đồng thời hướng Kiếm Vô Song lao tới.

Thân hình Kiếm Vô Song hóa kiếm, kiếm quang chợt lóe, liền phá tan vòng vây, hiện thân lần nữa đã ở ngoài ngàn mét.

Dương Thiên Vấn tuy có thể ngăn hắn, nhưng Dương Thiên Vấn không làm như vậy, mà bọn người còn lại lại là hữu tâm vô lực, bởi vì Kiếm Vô Song lựa chọn là một phương không có thần khí phá vây. Người này căn bản không ngăn được hắn.

"Chiến đạo hữu, Hà đạo hữu, ba người chúng ta chủ công, mọi người còn lại phụ trợ, tuyệt đối không thể để cho Kiếm Vô Song trốn thoát." Kiếm Vô Song bị một đạo hư ảnh ngăn cản lại, ra tay chính là chưởng môn Thủy Kính môn Thủy Long chân nhân. Hắn cầm trong tay một thanh thần khí dạng tam xoa kích, lấy Thủy Kính Phân Ảnh Pháp cản lại Kiếm Vô Song.

***

"Các ngươi thực ngây thơ, ta muốn chạy, các ngươi ai có thể ngăn được ta. Chẳng qua, các ngươi yên tâm, ta sẽ không chạy, bởi vì nơi này chính là mục đích của ta." Kiếm Vô Song đứng giữa không trung, một bên chậm rãi hạ thân thể xuống, một bên ngạo khí vô cùng nói.

Mọi người còn lại đều một trận không còn lời nào, bởi vì bọn họ cũng biết, nếu Kiếm Vô Song thật muốn chạy, vừa rồi đã chạy mất. Không thể không nói, cảnh giới pháp lực của bọn họ cùng Kiếm Vô Song kém không mấy, nhưng thực lực lại hoàn toàn không phải một cái cấp bậc.

Kiếm Vô Song trước đó liền đã độc đấu ba đại cao thủ, nhưng hiện tại xem ra, sức chiến đấu vẫn cường hãn vô cùng như cũ, thực lực bực này cũng làm ọi người ở đây đều lâm vào sợ.

Dương Thiên Vấn nghe xong Kiếm Vô Song nói, lại là vô cùng tò mò, nơi này chẳng lẽ có cái bí mật gì hay sao?

Kiếm Vô Song rốt cuộc chân đạp mặt đất, vị trí vừa lúc ở chỗ trung tâm nửa mặt núi của Tiên Đàn sơn.

---

882. Chương 881: Viễn Cổ Yêu Ma (2)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 881: Viễn cổ yêu ma (2)

Sưu tầm: .vn

Nguồn Vipvandan

"Các ngươi không phải muốn biết vì sao ta muốn chọn nơi này làm nơi quyết đấu sao? Vì sao ta không e ngại hậu quả trái lời thề sao? Hôm nay, ta liền cho các ngươi đáp án." Kiếm Vô Song cao giọng nói.

Mọi người nghe xong, lúc này mới nhớ tới. Đau đớn hủy lời thề, vì sao chưa xuất hiện. Người tu hành thề với trời, sau khi trái lời thề, lời thề phát ra tất nhiên ứng nghiệm, hơn nữa ở lúc trái với lời thề sẽ xuất hiện đau khổ cực đoan, đây là thiên đạo trừng phạt bắt đầu. Đây cũng là nguyên nhân mọi người không dám trái lời thề, nhìn Kiếm Vô Song từng bước từng bước xử lý đối thủ, lại vẫn như cũ chỉ có phái người đi lên cùng hắn một chọi một đơn đấu.

Kiếm Vô Song dám phá lời thề, vì sao không có đau đớn phá lời thề, loại đau thẳng vào trong lòng, đau nhập linh hồn này, tuyệt đối không có khả năng nhẫn nại được.

Dương Thiên Vấn cho dù là đỉnh phong thần vương cũng không dám đem lời thề coi là đánh rắm, hơn nữa Dương Thiên Vấn cả đời cẩn thận, trên cơ bản cũng không thề lung tung, hơn nữa bình sinh rất trọng hứa hẹn.

Kiếm Vô Song không có đau đớn phá lời thề, trong đó tất phải có nhân quả!

Dương Thiên Vấn càng thêm tò mò, cho nên vẫn đang xem diễn, cũng không có ý tứ ra tay ngăn cản. Nếu không vẻn vẹn một Kiếm Vô Song, Dương Thiên Vấn nào sẽ để ý hắn?

Dương Thiên Vấn để ý chính là cái hồ lô cổ quái kia trong tay Kiếm Vô Song. Trực giác nói cho Dương Thiên Vấn, hồ lô đó có cổ quái, tuyệt đối không chỉ là một kiện thần khí bình thường bảo vật đơn giản như vậy.

Kiếm Vô Song buông tay, cái hồ lô tinh xảo kia xuất hiện ở trong tay hắn. Chỉ thấy đem miệng hồ lô hướng xuống, cùng lúc này, ra sức cầm kiếm trong tay ném xuống mặt đất.

Kiếm này thẳng xuống lòng đất, phá vỡ thân núi. Cùng lúc này, miệng hồ lô phát ra một quầng trắng mờ, đuổi theo thẳng thân kiếm mà đi.

Hai tay Dương Thiên Vấn kết ấn, thi triển Thiên Thị Địa Thính thần thông. Loại thần thông này tu đến mức tận cùng, có thể trên nghe ý trời, dưới nghe động tĩnh vũ lôi các giới diện, lợi hại phi thường. Dương Thiên Vấn chỉ hiểu được da lông. Những thần thông này, không có ngàn vạn năm tháng nghiên cứu tu tập, căn bản không có khả năng đăng đường nhập thất. Nhưng chỉ là da lông, do Dương Thiên Vấn phân thân Kim tiên này thi triển ra cũng tương tự có chút tác dụng, ít nhất Dương Thiên Vấn có thể thăm dò động tĩnh bảo kiếm đã phá vỡ mà vào thân núi kia.

Dương Thiên Vấn mắt thấy trường kiếm này phá vỡ thân núi, vào thẳng lòng đất, hơn nữa xâm nhập tâm lòng đất.

Lòng đất rất sâu, Dương Thiên Vấn sau khi một mực nhìn thấy trường kiếm dần dần thoát ly phạm vi thần thông cảm ứng của Dương Thiên Vấn, liền bất đắc dĩ thu hồi thần thông.

"Lên, thừa dịp trong tay hắn không có kiếm, giết hắn." Không biết là ai rống lên một câu, mọi người đều bổ tới.

Vô số lực lượng đáng sợ so với các vị tiên nhân càng thêm mau chóng đánh lén đến trước người Kiếm Vô Song.

Kiếm Vô Song tế ra một quyển sách. Quyền sách này giản dị tự nhiên, nhưng lại đỡ được vô số công kích. Thượng phẩm thần khí, Dương Thiên Vấn liếc một cái liền nhận ra phẩm cấp quyển sách này, vậy mà là một kiện thượng phẩm thần khí đặc thù. Vị thần hoàng làm cho Đại La kiếm tông hạ phàm kia thật sự là bỏ được tiền vốn.

Không, không đúng, quyển sách này vậy mà chỉ là tàn trang, cũng không hoàn toàn, xem bộ dạng hẳn là người đại thần thông cứng rắn từ trên một kiện chí bảo kéo xuống.

Dương Thiên Vấn có thể khẳng định lai lịch bảo bối này tất nhiên là vị thần hoàng kia.

Quyển sách này sợ là có huyền diệu khác khó có thể thăm dò, nhưng Dương Thiên Vấn có thể khẳng định trong quyển sách này, tất nhiên có vị thần hoàng kia làm một chút tay chân.

Thần uy. Dương Thiên Vấn có thể cảm giác được trên quyển sách kia truyền ra thần uy nhàn nhạt. Cái gọi là thần uy chính là pháp tắc chi uy. Trên thần khí bình thường không có loại uy lực này, hơn nữa tu sĩ dưới

tiên tôn gặp gỡ pháp tắc chi uy, căn bản là không có sức phản kháng.

Nếu quyển sách này chính là vị thần hoàng kia từ trên pháp bảo của mình luyện sau khi kéo xuống, chút uy lực nhàn nhạt này sợ là ngay cả tiên tôn cũng không làm gì được.

Dương Thiên Vấn có chút bội phục vị thần hoàng này, quả nhiên thủ đoạn so với những người khác inh hơn nhiều, không tiếc tự hủy pháp bảo, để cho Kiếm Vô Song cùng quyển sách này hạ giới. Nếu gặp chỗ nguy nan, có quyển sách này hộ thân, tuyệt đối có thể nói là đứng ở thế bất bại. Cái thần uy này có thể vừa ra, Kim tiên nho nhỏ, đến hơn một ngàn tám trăm người cũng là đưa đồ ăn.

Đương nhiên, lấy năng lực của Kiếm Vô Song còn không đủ để kích phát cái thần uy này giết địch, nhưng hắn lại tập đủ bằng vào cái thần này uy lực tự bảo vệ mình. Trừ phi Dương Thiên Vấn ra tay, ở đây không có bất luận kẻ nào có thể làm gì được Kiếm Vô Song.

Bởi vì vừa đến lúc nguy cấp, thần uy trong quyển sách này liền sẽ hiện ra. Ở dưới thần uy. Kim tiên tịch diệt, vạn vật thần phục. Dương Thiên Vấn cũng vui vẻ xem diễn, ước gì những người này bức ra thần uy quyển sách này chứa, như vậy mà nói, Dương Thiên Vấn cũng ít cái băn khoăn. Dù sao cái thần uy này nếu chính diện chống đỡ, vẫn là có chút phiền phức.

Tam Hợp phái, Thủy Kính môn, Chiến Hồn tông, ba tông ba thanh thần khí nơi tay, vây công Kiếm Vô Song. Quyển sách này là rất lợi hại, nhưng bảo bối này căn bản không phải bảo vật chủ phòng ngự, chỉ là thần khí đặc thù, giống Trân Lung Kỳ Bàn trong tay Dương Thiên Vấn.

Trân Lung Kỳ Bàn của Dương Thiên Vấn chính là lấy linh hồn chi đạo phối hợp khôi lỗi thuật, lấy thần hồn lực lượng đến triệu hồi con rối vô thượng.

Mà quyển sách này sao, Dương Thiên Vấn phỏng chừng chính là khống chết thần thức con người, đùa bỡn linh hồn con người, cũng là một kiện linh hồn thần khí. Chủ nhân của nó, tất nhiên là một vị thần hoàng tu tập linh hồn pháp tắc.

Ánh sáng phòng ngự của quyển sách dần dần ảm đạm, nhìn qua không cần bao lâu liền sẽ bị đánh rớt, đến lúc đó không có bảo vật hộ thể mà trong tay không kiếm, Kiếm Vô Song chỉ có một con đường chết.

Nhưng ở lúc này đột nhiên đất rung núi chuyển. Giống như cả thiên địa hôm nay đều đang lay động, vật đổi sao dời, quỷ khóc thần hào, nhật nguyệt vô quang.

Dương Thiên Vấn cảm giác được một cỗ áp lực, áp lực từ thân thể đến linh hồn, cái này ở Dương Thiên Vấn xem ra quả thực chính là vớ vẩn. Ý thức của Dương Thiên Vấn là ý thức của thần vương, mà linh hồn bổn nguyên cũng là linh hồn cường đại cấp bậc thần vương, tuy hiện tại lực lượng nguyên thần không cường hãn như bản thể, chỉ có thể so với Huyền Tiên, nhưng không có khả năng cảm giác được áp lực chứ?

Xem cái thiên tượng này, xem ra là thứ gì đang đột phá phong ấn!

Liên tưởng đến hành vi của Kiếm Vô Song, Dương Thiên Vấn rộng mở trong sáng, lập tức Dương Thiên Vấn lại nghĩ tới cái gì, liên hệ tới Vận Mệnh La Bàn giấu kín ở chỗ sâu trong linh hồn, cũng muốn hỏi rõ nguyên nhân.

***

Một đạo ý thức mạnh mẽ, bạo ngược, lạnh lẽo, vô thượng từ chỗ sâu trong lòng đất truyền ra, mọi người ở đây đều nghe được một thanh âm: “Ha ha ha, Ảnh Tu La ta rốt cuộc đi ra rồi, rốt cuộc đi ra rồi! Đệ nhất la sát, ta sẽ không bỏ qua ngươi. Ngươi chờ ta trả thù, chờ xem, oa ha ha ha,”.

Một cái bóng đen từ trống rỗng xuất hiện, dần dần ngưng thật là cơ thể người. Người này mặt tượng hung ác, đầu có sừng nhọn, mỏ dài răng nhọn, hai mắt màu đỏ. Tuyệt đối không phải nhân tộc, cũng không phải yêu tộc đơn giản như vậy.

Dương Thiên Vấn tựa như ở thần giới từng nhìn thấy miêu tả có liên quan chủng tộc viễn cổ. Trước viễn cổ, yêu ma hoành hành, đạo thần thời điểm đó thế mỏng, chỉ có một ít tiên thiên thần linh (trời sinh) tồn tại. Bọn họ trời sinh cường đại vô cùng, sinh đã có cảnh giới thần hoàng, chúa tể lực lượng. Nhưng sau viễn cổ liền biến mất, không ai biết bọn họ là biến mất như thế nào. Có lời, viễn cổ một hồi đại chiến kinh thiên, làm cho bọn họ tiêu vong. Đương nhiên theo sát sau bọn họ cùng nhau biến mất chính là những viễn cổ

yêu ma đó. Nếu trên đời này có ai có thể biết được bí mật trong đó, có lẽ chỉ có bảy đại siêu thần thú mới biết nhỉ?

"Là ngươi đem ta cứu ra?" Người này một tay cầm kiếm một tay cầm cái hồ lô kia, nói với Kiếm Vô Song, nói xong đem kiếm ném tới trước người Kiếm Vô Song.

"Ma thần điện hạ vĩ đại, chính là tiểu ngẫu nhiên nhặt được bảo vật ngài lưu lại, biết được ngài bị phong ấn tại đây, vì vậy mới trải qua thiên tân vạn khổ đem ngài cứu ra." Kiếm Vô Song cung kính vô cùng nói. nguồn

"Những con kiến này là kẻ địch của ngươi?" Ảnh Tu La thản nhiên nói, nói xong thản nhiên nhìn đám người Chiến Liệt một cái.

Đám người Chiến Liệt bị một cái nhìn quét này, nhất thời giống như toàn bộ tâm thần đều dâng lên một cỗ sợ hãi, không hẹn mà cùng quay đầu bỏ chạy.

Trương Linh Phượng cũng muốn chạy, nhưng lại bị Dương Thiên Vấn ngăn cản, nhẹ giọng nói: "Đứng ở phía sau ta, không nên cử động, cũng không được nói chuyện.".

---

883. Chương 882: Ảnh Tu La (1)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 882: Ảnh Tu La (1)

Sưu tầm: .vn

Nguồn Vipvandan

Một tầng ráng màu đem Dương Thiên Vấn cùng Trương Linh Phượng bao bọc ở bên trong, cùng lúc này, Dương Thiên Vấn còn hạ lệnh bảo đám người Triệu Quảng trốn xa mười dặm, ẩn nấp kĩ đi, không được hành động thiếu suy nghĩ.

Mà vài vị bỏ chạy, chạy ra khoảng cách ngàn mét liền kêu thảm thiết ngã ở đất. Làm cho Dương Thiên Vấn kinh ngạc là, những người này đều là bị một đoàn bóng đen quấn quanh, chậm rãi từ chân bắt đầu tràn ra, mãi cho đến đem cả người bọn họ cắn nuốt, nhưng sau khi cắn nuốt, bóng đen nhúc nhích một trận, lại khôi phục bình thường.

Chỉ là những người này đều không hẹn mà cùng bay đến trước mặt Ảnh Tu La, quỳ ở đất, cung kính vô cùng nói: "Tham kiến chủ nhân.".

"Ừm, các ngươi quá yếu, không xứng làm nô lệ của ta." Nói xong vung tay lên, toàn bộ thân thể những người này hóa thành một đoàn hắc quang. Ảnh Tu La nhẹ nhàng hút một cái, những hắc quang này liền bị hắn hút vào trong mũi. Chỉ thấy lộ ra vẻ mặt say mê, qua ba hơi thở, không chút dấu hiệu cười phá lên: "Oa ha ha ha, mỹ vị, thật sự quá ngon, ta có bao nhiêu năm chưa hưởng qua loại mỹ vị này rồi?".

Một màn này, không chỉ có là Trương Linh Phượng xem đến da đầu run lên, ngay cả trong lòng Kiếm Vô Song cũng có chút sợ hãi.

Dương Thiên Vấn thì là nhíu mày. Một màn vừa rồi, nhìn xem thấu triệt nhất vẫn là thuộc về hắn, đây là một loại bí thuật quỷ dị tới cực điểm, phi thường đáng sợ, Dương Thiên Vấn đối với loại bí thuật này đừng nói thấy, ngay cả nghe cũng chưa từng nghe nói.

Trong Tam Thiên Đại Đạo cũng ghi lại không ít thần thông cùng bí thuật ma đạo, nhưng xưa nay không có một loại bí thuật như hôm nay chứng kiến quỷ dị như vậy.

Một điểm này càng thêm làm Dương Thiên Vấn đoán, người này tất nhiên là viễn cổ yêu ma nào đó, bị người ta phong ấn tại đây.

Chỉ là Dương Thiên Vấn không hiểu, vì sao không giết hắn, thế nào cũng phải dùng phong ấn chiêu này? Kỳ quái, thật sự là kì quái. Nếu ta là người động thủ, khẳng định sẽ không lưu lại hậu hoạn, trực tiếp làm thịt không phải xong hết mọi chuyện.

Ảnh Tu La sau khi say mê xong, sau khi liếc Dương Thiên Vấn một cái, cũng chưa lập tức động thủ, mà là nhìn tới Kiếm Vô Song, thản nhiên nói: "Ngươi tốt lắm, bổn tọa từng thề, ai đem bổn tọa từ nơi này cứu ra, người đó liền có tư cách truyền thừa pháp môn của bổn tọa." Nói xong, một ngón tay điểm hướng về phía mi tâm Kiếm Vô Song, một hồi lâu sau, "Đây chính là trụ cột pháp môn của ngô, tu luyện trước đi.".

"Đã bao nhiêu năm, không ngờ tới bổn tọa vừa xuất quan đã gặp gỡ thần nhân, chậc chậc chậc." Ảnh Tu La nhìn chằm chằm Dương Thiên Vấn, trong con mắt đỏ như máu lộ ra một chút tham lam cùng hưng phấn.

Dương Thiên Vấn nhìn Ảnh Tu La thật sâu hồi lâu, ôm quyền thi lễ, lạnh nhạt nói: "Ảnh Tu La? Chúc mừng Ảnh tiên sinh thoát vây mà ra.".

"Ồ, ta nhớ ra rồi, nơi này là giới diện tầng dưới chót, dựa theo quy củ, ngươi hẳn là không thể xuống dưới mới đúng chứ. Quái, thật sự là quái." Ảnh Tu La giống như là tự nhủ nói.

"Ta cũng kỳ quái, Ảnh tiên sinh vì sao cũng là giống như không dựa theo quy củ." Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi. Không sai, Ảnh Tu La tuy mới thoát thân, nhưng một thân pháp lực đó là một cấp linh thần thật. Thần cấp tu vi ở thế gian, cho dù là tình huống đặc thù không bị thiên khiển, cũng là thời điểm phi thăng chứ¿'Xem ra thiên giới thật sự là rơi xuống rồi, ngay cả cổ ma bảy mươi hai tộc chúng ta không chịu quy tắc trói buộc cũng không biết?" Ảnh Tu La vẻ mặt kiêu ngạo mà nói.

"Thiên giới? Cổ ma?" Dương Thiên Vấn thấp giọng lẩm bẩm.

"Tốt lắm, hôm nay là ngày tốt ta đi ra, không muốn tổn thương hòa khí, đem món ăn kia phía sau ngươi giao cho ta, ngươi có thể rời khỏi." Ảnh Tu La nghĩ một chút, cảm thấy hiện tại không phải lúc cùng một thần nhân hạ giới chống lại. Thần có thần uy, ma có ma tính. Ảnh Tu La lúc đi ra đầu tiên nhìn không ra, nhưng cẩn thận nhìn lên liền nhìn ra trong nguyên thần của Dương Thiên Vấn cỗ thần uy che dấu sâu đậm kia. Cái này không phải do Ảnh Tu La không cẩn thận. Nếu cổ ma hạ giới, vậy rất bình thường, ở lúc viễn cổ, một ít kẻ nhỏ yếu của cổ ma bảy mươi hai tộc chỉ thích hạ giới tìm kiếm thức ăn.

Dương Thiên Vấn đối với lịch sử trước viễn cổ cũng không hiểu biết, chỉ biết một đoạn thời kì không có năm tháng đó, khắp nơi là yêu ma thần linh mạnh mẽ, chủng tộc như rừng, mỗi một cái đều có lực lượng hủy thiên diệt địa.

Cổ ma bảy mươi hai tộc? Xem ra những chủng tộc cường đại này tổng cộng chia làm bảy mươi hai cái, hoặc là nói bảy mươi hai tộc cường đại nhất!

Dương Thiên Vấn đối với cổ ma bảy mươi hai tộc vinh quang cũng không hiểu biết. Lúc Dương Thiên Vấn nghe thấy tộc nhân của cổ ma bảy mươi hai tộc đều có thể không chịu quy tắc trói buộc, tùy ý hạ giới, cái cảm giác đó thật đúng là đủ rung động.

Chủng tộc ngay cả thiên đạo quy tắc cũng không thể trói buộc cường đại cỡ nào? Cũng khó trách những loài này gặp phải biến mất, bởi vì chúng nó không nghe lời, không phục quản giáo, quá mức làm càn, cho nên chỉ có phần bị hủy diệt.

Đến nay cái niên đại này, Ảnh Tu La này có lẽ là một động vật quý hiếm cuối cùng của cổ ma bảy mươi hai tộc, quả thực nên được hiệp hội bảo hộ động vật bảo hộ.

"Nàng là người của ta." Dương Thiên Vấn bình tĩnh trả lời.

Ảnh Tu La hừ lạnh một tiếng, một ngón tay chỉ Dương Thiên Vấn, bạo ngược nói: "Không ai dám cãi lời ta như vậy, đi tìm chết.".

Vừa nói xong.

Dương Thiên Vấn bỗng nhiên cảm thấy động tác của mình hoàn toàn không chịu khống chế, cả người không thể động đậy. Toàn bộ thức hải bị bao phủ lên một tầng bóng đen, đoàn bóng đen này đang không ngừng mở rộng, muốn cắn nuốt nguyên thần của mình… Ở bên ngoài thân thể từ gót chân, cũng tương tự bao phủ

lên tầng đen sì không rõ đang chậm rãi xâm nhập mình. Toàn thân chân nguyên vậy mà hoàn toàn không biết chống cự.

Cái này, cái này không có khả năng, rõ ràng mình đứng ở trong vòng bảo hộ phòng ngự, như thế nào cũng có thể trúng chiêu? Vậy mình vì sao không có trúng chiêu?

"Thần nhân chính là thần nhân, thật là phiền toái. Ài, hiện tại thực lực không bằng một phần vạn năm đó, nếu không đối phó ngươi loại tiểu nhân vật này, ta cần gì nói nhảm nhiều?" Ảnh Tu La thở dài một tiếng, "Chẳng qua, sau khi nuốt ngươi, có lẽ ta sẽ khôi phục một phần vạn thực lực. Ừm, nuốt chừng một vạn tên, nói không chừng ta có thể khôi phục thì sao? Ha ha ha."

Dương Thiên Vấn hiểu rồi, gia hỏa này vừa rồi cùng mình nói nhảm lâu như vậy vốn là đang tê dại mình, đây là bí thuật gì, vậy mà có thể làm mình vô thanh vô tức trúng chiêu?

"Ngươi không cần kỳ quái, đây là thiên phú bí thuật của tộc ta, tên là Ảnh Thôn (bóng cắn nuốt)! Kẻ trúng chiêu, cũng là nô lệ của ta, cũng là thức ăn của ta. Chẳng qua ngươi yên tâm, có lẽ ta sẽ khai ân không đem ngươi ăn luôn đâu?" Khóe miệng Ảnh Tu La nở nụ cười, cười đến rất vui vẻ.

"Ảnh Thôn? Đúng rồi!" Dương Thiên Vấn nhớ tới trong hai mươi sáu loại thần phù trên Vận Mệnh La Bàn, có một đạo chính là Thôn Phệ Thần Phù, vẫn chưa có cơ hội dùng. Cái Ảnh Thôn này chống lại Thôn Phệ Thần Phù, ta trái lại muốn nhìn một cái, ai lợi hại hơn.

Dương Thiên Vấn trong một ý niệm, Thôn Phệ Thần Phù từ trên Vận Mệnh La Bàn nhảy ra, hóa thành một đạo kim quang, từ thiên linh của Dương Thiên Vấn bắt đầu tràn ra xuống dưới, chỉ chốc lát sau đã cùng bóng đen từ dưới đến trên cắn nuốt Dương Thiên Vấn giao tiếp cùng một chỗ. Tốc độ bóng đen cắn nuốt Dương Thiên Vấn lập tức chậm lại.

"Ồ, không nghĩ tới bổn tọa trái lại đã coi thường ngươi, quả nhiên. Thần nhân có thể hạ phàm thật là có mấy chiêu." Ảnh Tu La cười tủm tỉm nói.

Dương Thiên Vấn hiện tại rất tức giận, rất mất hứng, mình vậy mà bị người ta bẫy một đạo, rơi vào chật vật như thế. Dương Thiên Vấn vốn không muốn xen vào việc của người khác, cổ ma cũng tốt, yêu nhân cũng thế, ngươi đi ra thì đi ra, liên quan gì ta.

Nhưng hiện tại, Dương Thiên Vấn đã hạ quyết tâm, tuyệt đối không thể cứ như vậy quên đi.

Ảnh Tu La nhắm hai mắt, hai tay kết ấn, trong miệng bắt đầu mặc niệm cái gì.

Theo động tác của Ảnh Tu La, bóng đen đã bị kim quang cản lại kia lại bắt đầu hướng về phía trước tràn ra, chỉ là tốc độ so với vừa rồi chậm hơn một chút, hiện tại đã đến đùi Dương Thiên Vấn. Dương Thiên Vấn nổi giận, tốt, ta trái lại muốn nhìn một cái, là Ảnh Thôn bí thuật của ngươi lợi hại, hay là Vận Mệnh La Bàn của ta trâu. Trên Vận Mệnh La Bàn nhiều thần phù như vậy, bình thường Dương Thiên Vấn dùng cực ít, bởi vì trên cơ bản không ai có thể đủ làm cho Dương Thiên Vấn vận dụng bảo vật này. Hiện tại lại bị người ta bẫy một đạo, giờ phút này đang đứng ở lúc sinh tử tồn vong.

---

884. Chương 882: Ảnh Tu La (2)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 882: Ảnh Tu La (2)

Sưu tầm: .vn

Nguồn Vipvandan

Dương Thiên Vấn càng hung hăng, liền đem hai mươi sáu đạo thần phù đã mở ra trên Vận Mệnh La Bàn, từng đạo triệu hồi ra, chồng chất ở trên kim quang cắn nuốt.

Cường hóa thần phù, cường hóa uy lực của kim quang; Mộc chi thần phù, tẩm bổ pháp thể Dương Thiên Vấn; Sinh mệnh thần phù cung cấp sinh mệnh lực cuồn cuộn không ngừng; Linh hồn thần phù cung cấp Nguyên thần lực mạnh mẽ cho Dương Thiên Vấn, giúp chống lại bóng đen muốn cắn nuốt khống chế nguyên thần Dương Thiên Vấn kia.

Lúc từng đạo thần phù bắt đầu hiện ra uy lực, sắc mặt Ảnh Tu La càng lúc càng kém, từ kỳ quái đến kinh ngạc, từ kinh ngạc đến kinh hãi, từ kinh hãi đến sợ hãi!

Sợ hãi? Không sai, chính là sợ hãi! Thân là cổ ma Ảnh Tu La, nếu không phân rõ pháp tắc chi lực, vậy mới gọi là thiểu năng. Mà trong lực lượng chống cự của Dương Thiên Vấn, trước sau xuất hiện nhiều tới mười ba đạo pháp tắc chi lực, hơn nữa mỗi loại đều khác nhau, nhưng lại có thể dung hợp lẫn nhau, cái này đại biểu cái gì?

Cái này đại biểu gia hỏa trước mặt kia, chính là một tên biến thái dung hợp mười ba loại pháp tắc khác nhau!

Loại gia hỏa biến thái này, cho dù là ở lúc viễn cổ cũng chưa từng gặp. Không cần nói từng gặp, cho dù là nghe nói cũng chưa từng nghe nói.

Ảnh Tu La từng thấy biến thái nhất, cũng nhiều lắm có thể chỉnh hợp bảy thứ pháp tắc mà thôi! Mười ba loại pháp tắc. Không, mười bốn loại, mười lăm loại, trời ạ, vẫn đang gia tăng!

Ảnh Tu La muốn khóc rồi, hắn chọc tới một người không nên trêu chọc. Hắn có thể khẳng định, người trước mặt này nhất định là ý thức phân thân gã cường giả biến thái nào đó của thiên giới. Lúc này, khẳng định là vị chủ thể ở thiên giới kia phát uy, bằng không cũng không thể đột nhiên toát ra nhiều pháp tắc chi lực như vậy.

***

Tuy Ảnh Tu La bị phong ấn nhiều năm như vậy, nhưng kiến thức lại là vô cùng rộng lớn, tự nhiên phân rõ ràng, những pháp tắc chi lực này không phải người này chủ đạo, hẳn là ngoại lực, nhưng loại ngoại lực này lại là từ chỗ sâu trong linh hồn người ta phát ra, lại liên tưởng đến hắn một thần nhân hạ giới, chính là chuyện muôn vàn khó khăn. Không có thực lực mạnh mẽ nào có thể làm được?

Ảnh Tu La lập tức liền đoán được người này không phải bản thể, chính là một cái phân thân, mà bản thể của người này là một siêu cấp cường giả dung hợp hơn mười loại pháp tắc. Lần này đá phải tấm sắt rồi, Ảnh Thôn thi triển ra, vô thanh vô tức, nhưng cũng có chỗ thiếu hụt, đó chính là người thi thuật thân mình không thể nhúc nhích mảy may, bởi vì thuật này chính là bí thuật đáng sợ lấy linh hồn pháp tắc thông qua thiên phú của Ảnh tộc, lấy linh hồn bản thân cắn nuốt người khác.

Ở lúc năm đó Ảnh tộc tung hoành thiên hạ, dưới đơn đấu, trong đồng cấp không ai có thể chạy thoát uy lực của Ảnh Thôn, thậm chí so với người thi thuật mạnh hơn một cấp hoặc hai cấp, không chú ý trúng thuật này, có lẽ cũng trốn không thoát vận mệnh tử vong.

Ảnh tộc đáng sợ nhất không gì hơn khống chế cái bóng, mà đạt tới thao thao đối phương linh hồn trình độ Ảnh tộc hướng phi kêu là ám sát thuật! Thiên hạ hiện nay, toàn bộ ám sát thuật ở trong mắt Ảnh tộc chính là đồ chơi của trẻ con. Quá đơn sơ, quá không có nghệ thuật.

Ảnh tộc có thể khiến người ta bị chết vô thanh vô tức, thậm chí trước mặt ngươi, đem ngươi ám sát!

Ảnh Thôn không thể nghi ngờ chính là một trong ba đại bí thuật Ảnh tộc trận hoành hành thiên hạ, cũng là bí thuật sắc bén nhất.

Nhưng nay Ảnh Tu La mới đi ra, lực lượng suy kiệt đến thấp nhất, vậy mà lỗ mãng nhiên liền xuống tay với Dương Thiên Vấn, cũng may mắn Dương Thiên Vấn có được Vận Mệnh La Bàn.

Nói trắng ra là, Ảnh Thôn cũng là một loại vận dụng cắn nuốt pháp tắc. Thiên phú pháp tắc của Ảnh tộc chính là linh hồn pháp tắc cùng cắn nuốt pháp tắc, hơn nữa trời sinh đã có thể dung hợp. Thiên phú như vậy so với mười hai thần thú gia tộc cường đại hơn nhiều.

Hai mươi sáu đạo thần phù của Vận Mệnh La Bàn, đương nhiên không có khả năng dùng hết, có thần phù căn bản dưới tình huống như vậy không có tác dụng thì không vận dụng, nhưng cho dù chỉ dùng hơn mười

đạo thần phù, cũng đủ để hiện ra uy lực rồi.

***

Bóng đen bị áp chế xuống, hơn nữa bị chậm rãi đánh lui, từ đùi Dương Thiên Vấn chậm rãi lui xuống phía dưới.

Thẳng đến sau khi hoàn toàn bị buộc ra ngoài cơ thể, Dương Thiên Vấn lại khôi phục tự do. Dương Thiên Vấn sau khi khôi phục tự do chuyện thứ nhất, chính là tế ra Khổn Tiên Thằng!

Ảnh Tu La phun ra một ngụm máu ngược, hiển nhiên là bị bí thuật cắn trả tạo thành, sau khi hộc máu, lập tức hóa ảnh mà độn, động tác nhanh đến vô cùng. Mà ở một bên Kiếm Vô Song đã bị dọa ngây người, ma thần thời kì viễn cổ đã bị phong ấn, chỗ mình cả đời tín ngưỡng cùng theo đuổi, nay tín ngưỡng của mình vậy mà trốn chạy, hắn có thể không ngẩn người sao?

Động tác của Ảnh Tu La rất nhanh, nhưng hắn căn bản không lường trước được Khổn Tiên Thằng của Dương Thiên Vấn lợi hại. Khổn Tiên Thằng ở sau khi tế ra, ở dưới chú ngữ của Dương Thiên Vấn khống chế, hóa thành một đạo kim quang trực tiếp chạy ra ngoài, đuổi thẳng theo Ảnh Tu La mà đi, không có bất cứ tốc độ gì đáng nói, kim quang ở trong phút chốc đã đuổi kịp Ảnh Tu La, đem hắn trói lại.

Trói đến gắt gao, không thể động đậy.

Bí thuật chạy trốn của Ảnh tộc cũng không có chút tác dụng. Phải biết rằng Ảnh tộc có được thiên phú thần thông dung nhập bất cứ cái bóng nào, thậm chí chia ảnh vô số, vĩnh viễn không có khả năng bị khóa hoặc là vây khốn, Ảnh Tu La ở lúc viễn cổ tung hoành, chưa từng gặp gỡ qua loại tình huống này. Ảnh Tu La cũng không dám tin mình vậy mà bị một sợi dây thừng trói chặt, ngay cả lực lượng phản kháng cũng không có.

Nhưng vào lúc này, đám người Triệu Quảng nhận được tin tức của Dương Thiên Vấn chạy tới, nghe theo Dương Thiên Vấn phân phó đem Ảnh Tu La trói giống như cái bánh chưng xách tới, ném đến dưới chân Dương Thiên Vấn.

Ảnh Tu La có chút chưa phản ứng lại, cái phong tự thay phiên chuyển này, cũng xoay chuyển quá nhanh rồi nhỉ? Cái tình thế tốt này bỗng nhiên nghịch chuyển thẳng xuống, dùng một câu lời kịch đến hình dung, đời người thay đổi thật nhanh, thật sự là quá kích thích.

***

Đám người Triệu Quảng đem Kiếm Vô Song cũng khống chế lại. Thật ra Kiếm Vô Song cũng không phản kháng, toàn bộ tín ngưỡng, theo đuổi cùng dã tâm của hắn đều ở một khắc Ảnh Tu La bị trói thành con gà ném trở về kia sụp đổ toàn bộ rồi.

Dương Thiên Vấn đem Trương Linh Phượng giao cho Quan Bình đi chăm sóc, lúc này mới nhìn về phía Ảnh Tu La bị trói thành cái bánh chưng dưới chân, nhẹ giọng hỏi: "Ảnh tiên sinh, cái phong thuỷ thay phiên chuyển này, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, chậc chậc chậc, ngươi là tội gì, cần gì chứ?"

"Nhiều, cho dù ngươi bắt được ta lại như thế nào? Chẳng lẽ ngươi có thể làm gì được ta sao? Hừ, ta đã luyện thành tuyệt học cao nhất của Ảnh tộc, chính là bất tử bất diệt thân, trừ chí cao thần, cho dù là chúa tể cũng không giết được ta, chỉ có thể đem ta phong ấn." Ảnh Tu La chẳng hề để ý nói.

Dương Thiên Vấn nghe xong, mới đầu cũng có chút ngoài ý muốn, ở sau khi thí nghiệm một phen, phát hiện thủ đoạn mình hiện có thật là không giết được người này. Giống như hắn nói, không giết được hắn, chỉ có thể đem hắn phong ấn.

Dương Thiên Vấn hiện tại không có thời gian xử lý việc này, tạm thời đem chuyện Ảnh Tu La ném đến một bên, sau đó tự mình thi triển thần thông, lấy phong ấn thần phù, đem một thân pháp lực của Kiếm Vô Song phong ấn lại, sau đó bảo đám người Hỉ Thước đem hắn ngay cả Ảnh Tu La cùng nhau áp giải xuống, trông giữ chặt, bây giờ còn chưa phải lúc giết hắn.

Dương Thiên Vấn cũng không muốn trước thời gian giết chết toàn bộ "Người dự thi". Chẳng may dẫn tới người bên trên chú ý, lúc để cho bọn họ biết phái xuống dưới bị chết chỉ còn một nhà, khi đó thật đúng là sợ bọn họ chó cùng rứt giậu.

"Triệu Quảng, Quan Bình." Dương Thiên Vấn mở miệng nói.

"Có thuộc hạ." Hai người giọng cung kính đáp.

"Trương Linh Phượng bị thương, Đan Khí tông liền giao cho Quan Bình xử lí, hai người các ngươi một sáng một tối, bằng tốc độ nhanh nhất bình định toàn bộ chướng ngại, nhất thống Tu Chân Giới cho bổn tọa, sau đó phát động toàn bộ lực lượng Tu Chân Giới, tìm thứ bổn tọa cần. Hiểu chưa?" Dương Thiên Vấn nghiêm khắc nói.

"Thuộc hạ hiểu!" Hai người đồng thanh đáp.

---

885. Chương 883: Giải Đáp

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thuỷ Bình Diện

Q.7 - Chương 883: Giải Đáp

Dương Thiên Vấn thầm nghĩ, may mắn luyện chế Khổn Tiên Thằng bảo bối như vậy, nếu không một lần này cũng thật liền lật thuyền trong mương.

Mẹ kiếp, quả nhiên là cẩn thận không có sai lầm lớn, cẩn thận không có lỗi nặng, nếu không phải một lần này chuẩn bị đầy đủ, mang theo Khổn Tiên Thằng hạ phàm mà nói, chỉ sợ thật đúng là khó có thể làm gì được Ảnh Tu La này. Người này bí thuật quỷ dị như thế, nếu để cho hắn chạy, tất nhiên hậu hoạn vô cùng.

Dương Thiên Vấn về tới Đan Khí tông, hơn nữa mang về Ảnh Tu La cùng Kiếm Vô Song. Ảnh Tu La bị Khổn Tiên Thằng trói, không thể động đậy, Kiếm Vô Song bị cấm chế pháp lực, thành một phàm nhân có được tiên thể, cũng tương tự bị trói lại.

Dương Thiên Vấn vừa về, liền phái người đem Trình gia tam thiếu cùng Trình Nghi Tuyết mời tới.

Hai huynh muội vừa tiến đến đã thấy được Kiếm Vô Song trong đại sảnh. Về phần Ảnh Tu La đã áp giải đến trong viện Dương Thiên Vấn ở lại, do hạ nhân trông coi.

"Tham kiến đại nhân." Trình gia tam thiếu cùng Trình Nghi Tuyết tại trong đại sảnh Đan Khí tông này cũng không dám có bất cứ chỗ nào bất kính.

"Không cần đa lễ, Trình tam thiếu gia, ngươi nhớ ước định giữa ngươi cùng bổn tọa hay không?" Dương Thiên Vấn mỉm cười xua tay nói.

"Đương nhiên, chỉ cần đại nhân giúp Trình gia ta báo huyết hải thâm cừu, như vậy thứ Trình gia ta đoạt được kia chính là thuộc về đại nhân ngươi." Trình gia tam thiếu gật gật đầu nói.

"Tốt lắm, người này chính là Kiếm Vô Song, Đại La kiếm tông chi chủ." Dương Thiên Vấn chỉ vào Kiếm Vô Song nói.

"Ồ, thực?" Trình tam thiếu cùng Trình Nghi Tuyết lúc này mới đánh giá nhìn tới Kiếm Vô Song trên mặt đất bị trói thành cái bánh chưng. Hai người bọn họ cho tới bây giờ chưa từng thấy vị nhân vật phong vân đại lục này.

"Bổn tọa sẽ dùng cái giả lừa ngươi hay sao?" Sắc mặt Dương Thiên Vấn có chút âm trầm nói.

"Đại nhân bớt giận, là tại hạ nói lỡ rồi." Trình gia tam thiếu vội vàng nói xin lỗi. Quả thật, Dương Thiên Vấn căn bản không cần thiết lừa bọn họ, nếu Dương Thiên Vấn muốn làm gì, cũng không cần phiền toái kiếm một tên Kiếm Vô Song giả lừa gạt người như thế, trực tiếp dùng cướp không phải càng bớt việc?

"Vậy Đại La kiếm tông..." Trình Nghi Tuyết chần chờ hỏi.

"Ha ha, lần này mười thế lực lớn ước chiến Tiên Đàn sơn, Đan Khí tông ta là người thắng duy nhất, không cần bao lâu, toàn bộ tu chân đại lục đều sẽ bao quát vào trong lòng bàn tay bổn tọa. Đại La kiếm tông

các tông môn căn bản không đáng nói nữa." Dương Thiên Vấn thản nhiên nói. Việc ước chiến này, tuy tổn thất hai kim thiên vệ, nhưng Thiên Võng còn thực lực, thống nhất đại lục cũng không khó, huống hồ thế lực ngầm của Thiên Võng đã sớm bắt đầu bố cục tất cả cái này.

Không cần bao lâu, toàn bộ Tu Chân Giới liền rơi xuống Đan Khí tông, cũng chính là trong tay Thiên Võng. Lúc đó, Dương Thiên Vấn ra lệnh một tiếng, muốn tìm cái gì cũng có thể, huống hồ Dương Thiên Vấn còn cần xác nhận đồ vật trong tay Trình gia tam thiếu có phải mình muốn tìm hay không.

Trình gia tam thiếu được cam đoan, tự nhiên không dám nói thêm cái gì nữa, thông minh từ trong trữ vật giới chỉ của mình lấy ra kiện bảo vật đó. Chẳng qua làm cho Dương Thiên Vấn thất vọng là, bảo vật này cũng không phải thần vị mình muốn tìm, mà là một cái tượng đá mơ hồ.

Nó có phải thần vị hay không, Dương Thiên Vấn vẫn là có thể nhận ra, vật ấy tuyệt đối không phải thần vị!

Dương Thiên Vấn tiếp nhận đồ vật, có chút thất vọng. Hắn từng còn đem hy vọng đặt ở trên đầu bảo vật Trình gia thu hoạch, hiện tại xem ra tựa như hy vọng thất bại rồi.

"Gia tộc các ngươi chính là bởi nó mà diệt vong?" Dương Thiên Vấn cẩn thận xác nhận nói.

"Vâng, đại nhân. Vật ấy không phải vàng bạc sắt gỗ đá, hơn nữa cứng rắn vô cùng. Nếu đại nhân không tin, có thể tự mình thử một lần." Trình gia tam thiếu cũng không muốn bởi vì bảo vật không phù hợp tâm ý Dương Thiên Vấn mà chọc giận Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn dùng sức bóp một cái, tượng đá không có bất cứ phản ứng gì, Dương Thiên Vấn cũng không khỏi có chút kỳ quái. Sau đó dùng hết toàn lực bóp, tượng đá y nguyên, thậm chí ngay cả cái dấu tay cũng không lưu lại. Dương Thiên Vấn đối với Trình gia tam thiếu nói có chút tin rồi. Cái này quả thật cùng thứ các tông phái tuyên bố muốn tìm có chút chỗ tương tự.

Lấy lực lượng của Dương Thiên Vấn, cho dù là hạ phẩm tiên khí thành phẩm cũng không thể trải qua một kích dùng hết toàn lực của Dương Thiên Vấn mà không hiện ra bất cứ dấu vết gì. Lấy kiến thức của Dương Thiên Vấn cũng không phân biệt ra chất liệu cùng chỗ kỳ dị của vật ấy, vì thế liền bình ổn lửa giận, thản nhiên nói: "Được rồi, vật ấy ta nhận. Kiếm Vô Song có thể giao cho các ngươi trút giận, nhưng không được đem hắn giết chết, giữ hắn một hơi, hắn còn có chút tác dụng." "Đa tạ đại nhân." Trình gia huynh muội nhìn nhau một cái, chân thành cảm tạ, sau đó liền kéo Kiếm Vô Song rời khỏi đại sảnh.

Dương Thiên Vấn nhìn Kiếm Vô Song khuất nhục đáng thương, được làm vua thua làm giặc, xưa nay đều thế. Dương Thiên Vấn cũng lúc nào cũng cảnh giới của mình, không được sơ ý kiêu ngạo, nếu không kết cục hôm nay của Kiếm Vô Song có lẽ sẽ rơi xuống trên người mình.

Dương Thiên Vấn ở tại thần giới kẻ địch cũng không ít, hơn nữa thế lực của Dương Thiên Vấn ở tại thần giới còn ở giai đoạn hạ phong, tạm thời mà nói, vẫn là một phương nhỏ yếu, cho nên liền càng thêm cẩn thận.

Đương nhiên, cái phong thuỷ này là luân phiên chuyển, không biết khi nào liền đến lượt nhà của ta đến đây.

Dương Thiên Vấn tuyệt không sốt ruột. Hắn hiện tại cái gì cũng không thiếu, thiếu chính là thời gian lắng đọng lại cùng tích lũy.

Trong tay Dương Thiên Vấn đặt xuống cái tượng đá kia, đi trở về sân của mình.

Bởi vì nơi này còn có một đại nhân vật cần xử lý. Ảnh Tu La, dư nghiệt của cổ ma bảy mươi hai tộc. Thần giới không biết ngày san tuần thư phơi nắng ki giới tán viết nhất phiếm có cổ ma tồn tại, hệ thiếu Dương Thiên Vấn chưa từng trải qua, càng chưa nghe nói cho dù là tồn tại, nghĩ hẳn số lượng cũng cũng không nhiều, bởi vì thần giới hiện nay, chính là thiên hạ của thần. Ừm, ít nhất ở Nhân thần giới là như thế.

Dương Thiên Vấn đi vào sân của mình. Nơi này vẫn là thanh u xinh đẹp như thế, mùi hoa xộc vào mũi. Chẳng qua, bên lương đình trong sân kia lại là nhiều thêm một Ảnh Tu La bị trói cùng thiên vệ trông coi hắn.

"Ngươi đi xuống trước đi." Dương Thiên Vấn phất tay nói.

"Vâng, thuộc hạ cáo lui." Tên thiên vệ kia lui xuống.

Dương Thiên Vấn ngồi xuống ở trong lương đình, nhìn Ảnh Tu La một cái, phất tay lấy ra hai bình rượu ngon tự ủ, mỗi vò đều là trầm năm tiên nhưỡng.

Cậy ra giấy dán, một vò để đến bên miệng Ảnh Tu La, một vò tự mình hưởng dụng.

Dương Thiên Vấn ngửa đầu một ngụm, sau khi nuốt vào, giống như nói chuyện phiếm nói: "Ảnh tiên sinh, nghĩ hẳn ngươi bị phong ấn lâu như vậy, cũng chưa từng nếm thử mùi vị rượu ngon nhỉ?".

Ảnh Tu La quả thật chưa hưởng qua. Năm đó lúc hắn tung hoành thiên giới, còn chưa có loại xa xỉ phẩm này xuất hiện, về sau bị phong ấn vô số năm, không chỉ có thực lực rút lui không bằng năm đó, miệng lại nhạt ra. Ảnh Tu La vừa nghe cái hương rượu này, liền bị hấp dẫn, suy nghĩ trong chốc lát, cũng không kiêng dè. trực tiếp dùng miệng hút một cái, rượu trong vò kia tự động chui vào trong khóe miệng hắn, một giọt cũng không bỏ sót.

"Đây chính là rượu ngon? Hương vị kỳ lạ, thiên hạ mỹ vị. Ta thích, không ngờ tới ta bị phong ấn lâu như vậy, xuất hiện kì vật bực này. Tốt, thật sự là quá tốt." Ảnh Tu La sảng khoái khen ngợi.

"Ảnh tiên sinh mấy năm nay sống thật sự là quá khổ rồi." Dương Thiên Vấn đồng tình nói.

Một tiếng đồng tình này nhất thời làm cho Ảnh Tu La nhớ tới bị phong ấn sau nhiều năm, trong lòng không khỏi có chút chua xót, hận ý trong mắt có thể dùng oán giận tận trời để hình dung.

"Mười sáu ức năm, suốt mười sáu ức năm, ta bị phong ấn suốt mười sáu ức năm. Ta không lúc nào không muốn đi ra, không muốn tìm người nọ báo thù rửa hận. Vì thế, ta không tiếc tự mình hại thân thể mình, tự chia linh hồn, truyền lại vô số lần tin tức ra ngoài. Hơn nữa lấy bí pháp tộc ta truyền thụ làm thù lao. Nay ta đi ra, lại rơi vào trong tay ngươi, ài, thật sự là trời không dung ta!" Ảnh Tu La nói xong, cái mũi cũng có chút chua xót, bộ dáng đáng thương kia quả thực chính là kẻ nghe thấy thương tâm, người nghe rơi lệ.

"Được rồi, ngươi đừng ở trước mặt bổn tọa giả bộ đáng thương. Trời không dung ngươi? Ngươi đây không phải nói nhảm sao? Cổ ma bảy mươi hai tộc có bao nhiêu cường đại, ta không biết, chỉ cần chỉ bằng thực lực bực này của ngươi, nán lại ở thế gian thế tục này, vậy mà không có thiên khiển đánh xuống, chậc chậc chậc. Khó trách các ngươi sẽ diệt vong." Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, không chút nào dao động nói. Theo lý thuyết, lực lượng của Ảnh Tu La như vậy ở thế gian, cái giới diện này căn bản không cất chứa được lực lượng của hắn, sẽ sụp đổ toàn bộ. Nhưng trên thực tế, hắn an lành không có việc gì, cái giới diện này chuyện cái rắm cũng không có. Dương Thiên Vấn không nghĩ ra, có lẽ đây là chỗ kỳ dị của chủng tộc viễn cổ.

Ảnh Tu La nghe xong im lặng một hồi.

Dương Thiên Vấn lại lấy ra cả thảy trăm vò rượu ngon, gọi tới một hạ nhân, phân phó: "Ngươi chỉ cần xa xa trông hắn là được."

"Nơi này có một trăm vò, ngươi chậm rãi hưởng dụng trước đi, coi như là lễ gặp mặt của Dương mỗ. Trên thực tế, giữa ngươi với ta vốn không có thâm thù đại hận, cần gì liều tới ngươi chết ta sống." Dương Thiên Vấn nói xong bước vào trong phòng, đóng cửa phòng, bày ra cấm chế.

Ngồi ở trong phòng, Dương Thiên Vấn đầu tiên là cẩn thận nghĩ lại tất cả chuyện xảy ra trong khoảng thời gian này, đặc biệt là Ảnh Tu La xuất hiện, sự tình tựa như đã dần dần vượt qua Dương Thiên Vấn đoán trước cùng nắm giữ. Dương Thiên Vấn lẳng lặng tự hỏi, kiểm điểm. Đây là một cái thói quen tốt Dương Thiên Vấn mới dưỡng thành, lấy việc tam tỉnh ngô thân.

***

Dương Thiên Vấn lấy ra Vận Mệnh La Bàn, gọi ra la bàn chỉ dẫn giả, mở miệng hỏi: "Hôm nay tất cả xảy ra, ngài đều biết rồi chứ." Dừng một chút, lại tiếp tục nói: "Ta muốn biết lai lịch Ảnh Tu La này cùng với hắn là bị người nào phong ấn tại đây."

"Quả nhiên như thế, cái giới diện âm dương hai cực này ở cống, sổ hằng thiếu trong giới diện phi thường thưa thớt. Xem ra cái giới diện này, cũng không phải chỉ sợ vẫn là con người thúc đẩy, vì chính là lấy hai cực giới diện chi lực phong ấn ảnh ma này." La bàn chỉ dẫn giả thở dài, "Ảnh Tu La chính là vương tử Ảnh ma tộc trong viễn cổ yêu ma, trời sinh đã có được lực lượng cường đại cùng thiên phú hơn người. Viễn cổ yêu ma rất nhiều chủng tộc, nhiều đếm không xuể, ở Thần thú giới vẫn như cũ còn lưu lại rất nhiều thần

thú huyết mạch những viễn cổ yêu ma này tồn tại. Nhưng chính tông cổ ma lại là không nhiều lắm, bọn họ cùng hoang thú giống nhau, đều là người thất bại bị đào thải.".

Dương Thiên Vấn nghe xong gật gật đầu. Đúng, cổ ma bảy mươi hai tộc tên tuổi lớn nữa, bọn hắn cũng chỉ là một đám người thất bại. Cái này giống như khủng long trong lịch sử địa cầu, chúng nó so với nhân loại sinh ra sớm hơn, so với nhân loại cường đại hơn nhiều, nhưng chúng nó lại diệt sạch. Chúng nó chính là một đám kẻ thất bại mà thôi.

"Người đem Ảnh Tu La phong ấn là ai, cái này ngươi vẫn là hỏi hắn tốt nhất, người này chính là chúa tể thần giới, đã vượt qua phạm vi la bàn giai đoạn hiện tại có khả năng cho phép để lộ." La bàn chỉ dẫn giả bình tĩnh trả lời. Đây là biến thành đang thúc giục Dương Thiên Vấn tận khả năng giải phong nhiều la bàn.

Dương Thiên Vấn cũng không nói nhiều cái gì. Ý tứ của la bàn chỉ dẫn giả hắn hiểu, chỉ là gần đây chuyện phải phiền não nhiều, không có thời gian nhàn rỗi yên tĩnh tự hỏi la bàn phong ấn thả la triết khải chước, dùng nói cũng có đạo lý, vấn đề này giữ lại hỏi Ảnh Tu La không còn gì tốt hơn, tin tưởng hắn sẽ bẩm báo chi tiết.

Ảnh Tu La đang ngon lành nhấm nháp trăm vò rượu ngon Dương Thiên Vấn để lại, cái này càng uống tâm tình lại càng tốt, hận ý trong lòng đối với Dương Thiên Vấn cũng đang chậm rãi tiêu tán, thậm chí trong lòng còn có chút cảm kích Dương Thiên Vấn. Thứ mỹ vị bực này cũng bỏ được lấy ra cho hắn kẻ địch này nhấm nháp, không tệ, không tệ, lòng dạ bậc này thật sự là làm cho "Ma" cũng bội phục.

Nếu Dương Thiên Vấn nghe được trong lòng Ảnh Tu La nghĩ là cái gì, nhất định sẽ cười thầm trong lòng. Thoạt nhìn cổ ma bảy mươi hai tộc này cũng không phải khó đối phó như trong tưởng tượng, chỉ một cái kế sách thu mua lòng người nho nhỏ, đã đem quan hệ địch ta dịu đi xuống. Thật sự là không biết Ảnh Tu La này ao rất thấp, hay là toàn bộ cổ ma bảy mươi hai tộc đều là tư tưởng đơn thuần như thế?

Dương Thiên Vấn từ trong giới chỉ lấy ra cái tượng đá mơ hồ kia, hỏi: "Vật này ngươi biết lai lịch của nó hay không?".

La bàn chỉ dẫn giả nhìn thấy vật ấy, sắc mặt cổ quái, nhẹ giọng trả lời: "Thứ này đối với ngươi mà nói chỉ là một cái phế vật, chủ nhân nó chính là ảnh ma bên ngoài kia."

Dương Thiên Vấn nghe xong, phản ứng lại nói: "Ngươi nói vật này là đồ của Ảnh Tu La? Vậy nó có thể có chỗ nào kỳ dị?".

"Thật ra nó chính là hóa thân của Ảnh Tu La. Ừm, phải nói nó là thần tượng Ảnh Tu La lấy thân thể linh hồn bản thân luyện chế mà thành, dùng để cùng bên ngoài tiếp xúc. Chỉ có tín ngưỡng nó mới có thể từ trong đó có được lực lượng của nó, sau đó lấy câu thông Ảnh Tu La bị phong ấn. Năm đó Kiếm Vô Song ở lúc mới vào Đại La kiếm tông tu hành, từng ngoài ý muốn nhặt được một cái. Nhân hôm đó gieo xuống quả hôm nay, ngươi hiểu chưa?" La bàn chỉ dẫn giả chỉ điểm nói.

Dương Thiên Vấn nghe xong một trận buồn bực, vốn như thế, Trình gia chính là thứ này mà bị diệt vong? Ta kháo, ta ngay cả cả người Ảnh Tu La cũng bắt được, cái tượng đá rách này cần tới để làm chi? Thật sự là thiệt to rồi.

"Cũng thật khó cho Kiếm Vô Song, nhặt được một cái tượng đá rách, vậy mà còn muốn tín ngưỡng nó, thật sự là không biết Kiếm Vô Song năm đó có thể tin ngưỡng cái thứ rách này như thế nào." Dương Thiên Vấn tung tung tượng đá trong tay, có chút cảm khái, có chút vì Trình gia không đáng giá. Cái này đương nhiên là xem ở trên phần Công Tôn Nhị mới có phen cảm khái này, dù sao nếu không phải nó, Công Tôn Nhị hiện tại khẳng định sẽ rất hạnh phúc bên người cha mẹ, có cha dạy, có mẹ yêu thương.

***

Nhân quả vận mệnh chi đạo, thật sự là kỳ diệu khó dò.

Dương Thiên Vấn đã biết được tất cả, mặc dù có chút đáng tiếc tượng đá này không có nước béo gì có thể kiếm, nhưng cái này cũng chẳng qua là mệt nhọc nhấc tay mà thôi. Dù sao sớm hay muộn đều phải giải quyết vấn đề Đại La kiếm tông, coi như là xem ở trên phần Công Tôn Nhị, nghĩa vụ hỗ trợ.

Nay tình thế một mảng tốt, Thiên Võng ở tối, Đan Khí tông ở sáng, nhanh chóng thống hợp thế lực cường đại của Tu Chân Giới. Ở sau khi trải qua một đoạn thời gian kinh doanh cùng bố cục, toàn bộ Tu Chân Giới lại khôi phục bình tĩnh.

Mà năm đó cục diện mười hai siêu cấp thế lực chân vạc mà đứng biến mất, thay thế vào đó chính là Đan Khí tông một chi siêu quần xuất chúng, lực áp quần hùng, trở thành một cái siêu thường thế lực duy nhất của Tu Chân Giới, vô luận ma đạo đều thần phục ở dưới nó.

Hai người Trương Linh Phượng cùng Quan Bình áp dụng phương châm chính là một bên lấy thực lực tuyệt đối cưỡng chế, một bên lấy tiên khí tiên đan cho dù là Tán tiên cũng không cách nào từ chối làm mồi, ở toàn bộ đại lục nhấc lên một cơn gió lốc tìm thần vị. Đương nhiên, người phía dưới căn bản không biết tìm là thần vị trong truyền thuyết, bọn họ chỉ biết tìm chỉ là một tấm bia đá bị cấm chế không gì phá nổi.

Đan Khí tông tuyên truyền ở bên ngoài, mà Thiên Võng thì ở trong bóng tối trợ giúp, giúp làm việc, đồng thời cũng đang đem xúc tu hướng toàn bộ tông môn, gia tộc lớn nhỏ của Tu Chân Giới kéo dài.

Mục đích của Thiên Võng rất đơn giản, không phải vì tuyệt đối khống chế, mà là vì tin tức, chẳng may có tông môn hoặc gia tộc nào giống như Trình gia năm đó, tìm được đồ rồi, mà một mình giấu kín đi. Si tâm vọng tưởng, lòng người không đủ mà nói, vậy thực xin lỗi, Trình gia chính là một cái tấm gương.

Trình gia diệt gia chính là Đại La kiếm tông gây nên. Nhưng căn bản tột cùng, cái kết cục này, có một nửa đều là có tự rước. Thật ra nay Tu Chân Giới ai cũng biết món đồ có thể làm cho Đan Khí tông tiêu cái giá lớn như vậy tìm, khẳng định có giá trị rất lớn. Những tu sĩ này cho dù là tìm được đồ vật, chỉ sợ quá nửa cũng sẽ giống như Trình gia, muốn ôm làm của riêng mình.

Cái này là tất nhiên, một phương diện không có người tu chân toàn bộ đại lục cùng nhau tìm, chỉ dựa vào Đan Khí tông sức một tông khó khăn giống như biển rộng tìm kim. Về phương diện khác, dễ tự nhiên dẫn tới lòng tham của vô số người, cho dù những người tu chân này không biết chi tiết của thần vị, cũng tương tự nhịn không được muốn giữ lấy.

Thấy lợi tối mắt, đây là hiện tượng thông thường. Bình thường những người này phần lớn không có kết cục tốt, cho nên tác dụng của Thiên Võng liền thể hiện tại phương diện này.

886. Chương 884: Chiêu An

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 884: Chiêu an

Sưu tầm: .vn

Không dựa vào lực lượng cả Tu Chân Giới, Dương Thiên Vấn có lẽ vĩnh viễn cũng tìm không thấy chỗ món đồ, cho nên động viên lực lượng cả Tu Chân Giới cùng nhau tìm thần vị trở thành tất nhiên. Nhưng trong đó lại là không thể tránh lòng tham mơ ước, Thiên Võng trải qua trăm năm bố cục cùng phát triển, có thể đối với phương diện này nổi lên tác dụng chống lại thật lớn.

Dương Thiên Vấn đem Ảnh Tu La để tại bên ngoài một đoạn thời gian, trong khoảng thời gian này, Dương Thiên Vấn đều đang tĩnh tu, bổ toàn bài học lúc trước. Đường tu hành, không tiến thì lui, Dương Thiên Vấn tuy thực lực vượt xa trước kia, nhưng thói quen tốt lúc trước vẫn là bảo lưu lại. đọc truyện mới nhất tại .

Sau khi từ trong tĩnh tu nhập định tỉnh lại, Dương Thiên Vấn cảm giác một trận thần thanh khí sảng, đã lâu không có loại cảm giác sảng khoái này. Có lẽ là lo lắng trong lòng buông xuống không ít, cả người cũng thoải mái hơn nhiều.

Dương Thiên Vấn đi xa cửa phòng, liếc một cái liền thấy được Ảnh Tu La bị trói thành cái bánh chưng kia, ở bên cạnh hắn đặt trăm cái vò không, bộ dáng hắn thoạt nhìn cũng không tốt, tỏ ra có chút tiều tụy. Đương nhiên, đây chỉ là cảm giác của bản thân Dương Thiên Vấn, trên thực tế bộ dáng Ảnh Tu La nhìn qua thật sự có chút đáng sợ, không thẹn danh xưng viễn cổ yêu ma.

Đương nhiên, bề ngoài chỉ là biểu tượng mà thôi, có người diện mạo hung ác, nhưng tâm địa thiện lương, có người bộ dạng công tử nhẹ nhàng, thực ra là mặt người dạ thú.

Ảnh Tu La hiển nhiên cũng chú ý tới Dương Thiên Vấn xuất hiện, lúc hắn nhìn thấy Dương Thiên Vấn cái đầu tiên, trong mắt tinh quang túa ra, dùng ngữ khí cực kỳ chờ mong nói: "Ngươi rốt cuộc ra rồi, nhanh, đổi một đám thứ này cho ta.".

Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút, không khỏi cảm giác có chút buồn cười, gia hỏa này thật đúng là đem bản thân coi là đại gia, rượu ngon thịt ngon hầu hạ ?

"Ảnh Tu La, ngươi ở nơi này của ta cũng nán lại ba tháng rồi nhỉ? Đối với về sau có tính toán gì không?" Dương Thiên Vấn bình tĩnh đi qua, ngồi ở bên lương đình, tự lấy ra một vò tiên tửu, chậm rãi rót.

"Về sau?" Ảnh Tu La phản ứng lại, lúc này mới nhớ tới mình hình như là tù dưới bậc người ta, nào có tư cách yêu cầu cái này yêu cầu cái kia, nói không chừng còn có thể bị phong ấn lần nữa.

Bị phong ấn là tư vị gì, Ảnh Tu La là có cảm thụ nhất, cái đó quả thực chính là so với chết còn khó chịu hơn. Vô tận cô độc cùng tịch tân, vô tận bóng tối, vô tận tra tấn, làm cho người ta sống không bằng chết.

Đặc biệt sau khi một lần này được thả ra, lại sau khi nhấm nháp được thứ hương vị tuyệt luân như thế. Ảnh Tu La cũng không muốn bị phong ấn nữa, qua loại cuộc sống cô tịch không có thiên lý đó.

Cắn răng một cái, Ảnh Tu La ngẩng đầu lên nói với Dương Thiên Vấn: "Các hạ là người nào?.

"Ta? Ngươi không biết ta chính là người của thần giới sao?" Dương Thiên Vấn ngữ khí bình thản trả lời.

"Ta biết, hơn nữa ta còn biết ngươi ở thần giới tất nhiên là một đại nhân vật." Ảnh Tu La nghĩ tới lúc Dương Thiên Vấn bị Ảnh Thôn của mình trói buộc trào ra nhiều loại pháp tắc chi lực, khẳng định nói.

"Đại nhân vật? Coi là thế đi." Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút trả lời, "Ngươi cũng biết hiện tại thời đại khác nhau, thiên giới trước kia hiện tại đổi tên là thần giới, cổ ma bảy mươi hai tộc đã biến mất ở trên vũ đài lịch sử, thật lâu chưa hiện thế. Ảnh tộc các ngươi càng sớm đã biến mất.".

"Cái này ta đã sớm đoán được. Thế sự biến thiên, ruộng bể nương dâu, tộc nhân ban đầu của Ảnh tộc đã rất thưa thớt. Thái cổ một trận chiến sợ cũng chỉ còn lại có một mình ta." Ảnh Tu La thấp giọng thở dài.

Dương Thiên Vấn đoán Ảnh Tu La này nhất định có bí bảo gì hộ thân, nếu không cũng không thể bị người ta phong ấn, mà là bị người ta làm thịt rồi. "Ngươi là bị người nào phong ấn?" Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi nói.

"Đệ Nhất La Sát! Tử địch của ta, không, phải nói là đối thủ một mất một còn của Ảnh tộc chúng ta." Ảnh Tu La hung tợn nói, lập tức giải thích cho Dương Thiên Vấn, "Cổ ma bảy mươi hai tộc đều có thiên phú thần thông của mình, giống Ảnh tộc chúng ta, từ nhỏ đã tinh thông linh hồn pháp tắc, có được thiên phú hóa ảnh vô hình, ba đại bí thuật trong tộc càng là tung hoành thiên giới, tuyệt học cao nhất trong tộc kẻ tu thành có thể bất tử bất diệt. Nhưng Ảnh tộc ta tộc nhân thưa thớt, thời kì cường thịnh cũng chẳng qua ba trăm, trừ Ảnh tộc lão tổ, cũng chỉ có ta mới tu thành tuyệt học cao nhất của Ảnh tộc, đây còn là kết quả lão tổ quá công cho ta.".

Có thể là bị nhốt lâu, Ảnh Tu La nói không ngừng miệng, vốn không có ngừng qua, vừa nói chính là hai canh giờ…

Dương Thiên Vấn cũng dần dần làm rõ sự kiện trải qua.

La Sát tộc cùng Ảnh tộc chính là thiên địch, tuy đều là cổ ma bảy mươi hai tộc, nhưng con thuyền cổ ma bảy mươi hai tộc cũng là có đối địch lẫn nhau.

La Sát tộc, đầu sinh ba mắt, ba mắt đều xuất hiện, bất cứ ảnh thân, biến thân, biến hóa bí pháp nào cũng hiện ra vô hình, tương đối lợi hại. Ảnh tộc am hiểu nhất lại là hóa ảnh vô hình ám sát thuật, cho nên bị La Sát tộc khắc chế.

Về sau đại chiến bùng nổ, vạn tộc đụng độ, La Sát tộc cùng Ảnh tộc hai tộc càng là lấy tộc vận đụng độ, cuối cùng có thể nói là đồng quy vu tận. Dương Thiên Vấn đối với tiền sử vạn tộc đại chiến phi thường tò mò, hỏi mới biết, cái vạn tộc đại chiến này chính là Cự Thần tộc cùng Yêu tộc khơi mào. Mà Cự Thần tộc chính là tiền thân của Thái Cổ Thần tộc, mà Yêu tộc, chính là tiền thân của Thần Thú tộc.

Thần thú giới đồng hóa rất nhiều huyết mạch hậu duệ viễn cổ ma tộc, cuối cùng cùng Yêu tộc gọi chung là thần thú, mà Cự Thần tộc cũng tương tự kiêm một ít huyết mạch viễn cổ phân liệt làm Thái Cổ Thần tộc… Mẹ kiếp, cụ thể như thế nào cho dù thân là đương sự Ảnh Tu La cũng không rõ.

Tộc nhỏ ba trăm người vậy mà có thể đứng vào một trong cổ ma bảy mươi hai tộc, Ảnh tộc này cường đại bởi vậy không phải bàn cãi. Bọn họ từ nhỏ đã có lực lượng thần vương, có được thiên phú hóa ảnh vô hình, cho dù là hạ phẩm thần hoàng bình thường ở trước mặt một Ảnh tộc thần vương cấp ám sát, cũng chỉ có năm phần nắm chắc có thể giữ mạng. Mà cường giả trong Ảnh tộc thì càng đáng sợ, huống hồ Ảnh tộc còn có được Ảnh Thôn bí thuật. Tuy tộc nhân chỉ có ba trăm, nhưng ảnh nô lại ngàn vạn, hơn nữa những chủng tộc bị lưu lại làm nô lệ sai khiến kia đều là có được thực lực cường đại. Ảnh nô yếu tự nhiên là bị coi là điểm tâm nuốt lấy.

Ba trăm người cũng có thể thấy được Ảnh tộc sinh sản rất khó. Ảnh tộc lão tổ, cũng chính là tộc trưởng Ảnh tộc năm đó càng là tồn tại có thể so với một cấp chúa tể. Mà Ảnh Tu La chính là huyết mạch đích truyền của người này, nghe Ảnh Tu La nói, Ảnh tộc lão tổ cùng toàn bộ La Sát tộc đồng quy vu tận, bao gồm tộc trưởng La Sát tộc.

Ảnh tộc cùng La Sát tộc quyết chiến, Ảnh Tu La không tham gia. Hắn gánh vác trọng trách kéo dài huyết mạch Ảnh tộc, bị tộc trưởng nhốt tại trong một cái dị không gian. Mà tương tự, La Sát tộc cũng tương tự để lại mầm lửa. Sau vạn tộc đại chiến, thiên địa thiếu chút nữa quay về hỗn độn, không biết qua bao nhiêu năm, Ảnh Tu La từ trong ngủ say thức tỉnh, ra khỏi thánh địa Ảnh tộc.

"Ta trái lại là kỳ quái, theo lý thuyết, ngươi hẳn là cùng gia hỏa La Sát tộc kia tu vi giữ ngang lẫn nhau, sao có thể bị hắn phong ấn?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi.

"Cái đệch, gia hỏa kia vậy mà rũ bỏ huyết mạch bản thân, lấy La Sát Chuyển Sinh quyết, thay tám phần huyết mạch, chuyển sinh thành nhân loại, đem tám phần la sát huyết mạch trực tiếp chuyển hóa làm tiềm lực, lại mượn nó tu luyện đến cảnh giới chúa tể. Ta đương nhiên đánh không lại rồi!" Ảnh Tu La không phục mắng.

"La Sát Chuyển Sinh quyết? Đây là bí thuật gì?" Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi, "Đợi một chút, ngươi nói hắn chuyển sinh thành * nhân loại, còn tu đến cảnh giới chúa tể, hắn sẽ không là đệ nhất chúa tể Nhân thần giới hiện tại chứ?" Đệ nhất chúa tể, phó họ Đệ Nhất, tên thật không rõ, đồng thời cũng là chúa tể thứ nhất của Nhân thần giới. Chính là bởi vì hắn tồn tại, mới có Nhân thần giới hôm nay, nếu không đã sớm bị hai giới khác thâu tóm.

"Không biết, nếu hiện tại thần giới kia của ngươi không có chúa tể thứ hai mà nói, vậy hẳn chính là hắn rồi!" Ảnh Tu La thản nhiên nói.

Dương Thiên Vấn nghe xong lời này, hầu như có thể khẳng định chính là vị đại nhân vật cấp truyền thuyết kia. Người ta chính là chúa tể thứ nhất của Nhân thần giới, trước mặt này kê tử nam cừu gia đến đây thật đúng là không.

887. Chương 885: Phép Che Trời

Chương 885: Phép Che Trời

Qua ba ngày, Dương Thiên Vấn lại một lần nữa xuất hiện ở trước mặt Ảnh Tu La, lại một lần hỏi một chút ý kiến của Ảnh Tu La. Ba ngày qua, Ảnh Tu La trừ không thể động đậy, quả thực chính là cơm đến há mồm, áo đến đưa tay, trước trước sau sau có hơn bốn mươi thị nữ chiếu cố hắn, các loại mỹ thực món ngon cùng với rượu ngon, làm cho Ảnh Tu La cảm giác ba ngày qua là từ khi hắn sinh ra đến bây giờ, sống ba ngày hạnh phúc nhất.

Trên thực tế cũng quả thật như thế, Ảnh Tu La từ lúc bắt đầu có ý thức, đã luôn luôn ở trong đánh đánh giết giết vượt qua, ở trong loại hoàn cảnh kia năm đó, ăn là máu thịt, uống là nước sông, thứ mấy ngày nay ăn, đừng nói thấy, ngay cả nghĩ đều không nghĩ tới.

"Cân nhắc như thế nào? Ngươi hiện tại là một người cô đơn, đi theo ta, ngươi không chỉ có thể hưởng thụ tự do, không cần lo lắng bị đệ nhất chúa tể tìm tới cửa, lại có thể hưởng thụ thứ ngươi trước kia không hưởng thụ được, ngươi chỉ cần giúp ta chém giết kẻ địch của ta. Cái này không phải rất tốt sao?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi.

"Cái này." Ảnh Tu La vẫn là phi thường chần chờ, hắn vừa không muốn bị phong ấn, lại không muốn ra sức cho Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn không nói thêm gì, xoay người rời khỏi, mà kế tiếp, đãi ngộ của Ảnh Tu La giảm xuống một cái cấp bậc.

Qua một tuần, Dương Thiên Vấn lại tới một chuyến nữa, vẫn là hỏi Ảnh Tu La đồng ý hay không, kết quả lại tương tự bị Ảnh Tu La chối từ. Dương Thiên Vấn không có bất cứ bất mãn gì, xoay người lại rời khỏi, mà đãi ngộ đối với Ảnh Tu La lại giảm xuống một cái cấp bậc.

Cứ như vậy, thời gian chậm rãi trôi qua. Qua một năm, Dương Thiên Vấn lần thứ mười hai đến chỗ Ảnh Tu La, hỏi hắn là đáp ứng hay không. Liên tục mười hai lần giảm cấp bậc xuống, hiện tại Ảnh Tu La cùng lúc trước so sánh thật giống như ăn xin, một tên sau khi qua cuộc sống hoàng đế quen, ăn uống đều là thứ sa hoa nhất, muốn hắn lại đi làm một gã ăn xin, vậy không bằng giết hắn thống khoái hơn.

Dương Thiên Vấn phi thường rõ ràng một điểm này, đây là điểm giống nhau của sinh vật trí tuệ, chẳng phân biệt chủng tộc, chẳng phân biệt giới tính. Cho dù là bản thân Dương Thiên Vấn, hiện tại muốn hắn đi làm một phàm nhân không có bất cứ lực lượng gì cũng sẽ làm cho hắn vô cùng đau khổ.

Một lần này, Dương Thiên Vấn lời gì cũng chưa nói, một bước vào phòng Ảnh Tu La, liền nghe thấy Ảnh Tu La vội vàng trả lời: "Ta đáp ứng, ta đáp ứng rồi.".

"Thực? Là tự nguyện phải không?" Dương Thiên Vấn nở nụ cười, cười rất vui vẻ, vô luận là ai cũng có tồn tại điểm yếu của hắn, cho dù không có điểm yếu, Dương Thiên Vấn cũng có thể làm cho người ta chế tạo một chút điểm yếu.

Ví dụ đối phó Ảnh Tu La tồn tại như vậy, dùng cái chết, khổ hình đến đối đãi hắn căn bản vô dụng, người ta ngay cả chúa tể cũng không làm gì được, chỉ có thể lựa chọn phong ấn. Dương Thiên Vấn tương tự cũng không làm gì được Ảnh Tu La, chung quy không thể cứ mãi dùng Khổn Tiên Thằng trói chứ? Lúc này ở Tu Chân Giới, Khổn Tiên Thằng không có tác dụng gì, có thể dùng để trói Ảnh Tu La mười năm tám năm, nhưng nếu về tới thần giới, Dương Thiên Vấn phải dùng tới cái pháp bảo này. Cho nên Dương Thiên Vấn trước dùng lượng lớn thứ sa hoa rượu ngon thức ăn ngon đến ăn mòn Ảnh Tu La, đây chính là cái gọi là "đạn pháo cơm áo".

Trải qua một năm cố gắng, thành quả đã hiện ra, gia hỏa không sợ chết này rốt cuộc vẫn là khuất phục rồi.

Dương Thiên Vấn gật đầu trả lời: "Ngươi yên tâm, ngươi nhất định sẽ vì lựa chọn của hôm nay mà cảm thấy may mắn!" Buông tay một cái, một phù văn lóe ra hào quang hiện lên.

Ảnh Tu La vừa thấy cái phù văn này, lập tức nhảy dựng lên, chỉ vào Dương Thiên Vấn nói: "Quy tắc chi văn, ngươi, ngươi sao có thể có thứ này?".

Dương Thiên Vấn vừa nghe, bất động thanh sắc mở miệng nói: "Thì ra nó gọi là quy tắc chi văn, ngươi nhận ra?".

"Quy tắc chi văn, chính là đại đạo quy tắc biểu hiện thành, Ảnh tộc chúng ta chính là chủng tộc trời sinh, mà tuyệt học cao nhất của tộc ta cùng quy tắc chi văn có liên hệ bí mật không thể chia lìa. Chỉ là đại đạo ba ngàn, số lượng quy tắc chi văn cũng tương tự có nhiều tới ba ngàn, Ảnh tộc ta cũng chỉ có một cái. Lúc tiền sử hồng hoang, chủng tộc như rừng, nhưng có được quy tắc chi văn cũng chẳng qua bảy mươi hai cái, đây là chỗ lợi hại của cổ ma bảy mươi hai tộc chúng ta." Ảnh Tu La không giấu diếm trả lời, thật ra loại chuyện này tại cái thời kì đó chính là chuyện mọi người cùng biết, cũng không tính là bí mật gì.

Hơn nữa quy tắc chi văn là không có khả năng cướp đoạt, nó tồn tại ở trong huyết mạch truyền thừa mỗi một tộc. Kiếm Vô Song cho dù là có được công pháp Ảnh tộc, cũng không thể tu luyện tới đỉnh cao nhất, bởi vì nguyên nhân huyết mạch.

Từ trên ý nghĩa nào đó đến nói, công pháp của những chủng tộc tiền sử này tương đối nguyên thủy, công pháp bọn họ là lấy khai phá lực lượng huyết mạch truyền thừa trong cơ thể làm chủ, đem huyết mạch chi lực ưu tú nhất nguyên thủy nhất cường đại nhất trong cơ thể dẫn đường tập hợp.

"Ta có thể tu thành bất tử bất diệt chi thân, chính là bởi vì ta dẫn đường ra quy tắc chi văn trong huyết mạch." Ảnh Tu La lại một lần nữa nói bổ sung, tuy hắn không biết quy tắc chi văn này của Dương Thiên Vấn có tác dụng gì, nhưng quy tắc chi văn xuất hiện, làm cho Ảnh Tu La bình ổn không ít oán khí. Vốn Ảnh Tu La đối với thần phục Dương Thiên Vấn còn có một chút bất mãn, cái này là khẳng định. Dương Thiên Vấn cho dù là dùng thủ đoạn mềm dẻo đến ăn mòn lòng phản kháng của Ảnh Tu La, nhưng cũng tương tự không thể hoàn toàn tiêu trừ ý bất mãn của Ảnh Tu La.

Nhưng quy tắc chi lực xuất hiện, trái lại làm cho Ảnh Tu La tìm được một ít an ủi trong lòng. Cá lớn ăn thịt cá bé thôi, năm đó người các tộc còn lại thua ở trên tay hắn cũng không ít, cuối cùng còn không phải làm nô lệ. Hiện tại chỉ là đối tượng phản thảo đến đây mà chích, khóc ở tiền sử hồng. Phổ biến.

Dương Thiên Vấn không giải thích khế ước phù văn của mình là từ đâu tới, nhưng trong lòng lại là càng thêm khẳng định, Vận Mệnh La Bàn chính là chí bảo Hồng Mông đại đạo thai nghén, từ trên la bàn nhiều quy tắc chi văn như vậy có thể nhìn ra.

"Ngươi đem phù văn này dung nhập trong linh hồn, ta liền trả lại tự do của ngươi, hơn nữa cho ngươi đãi ngộ cao nhất." Dương Thiên Vấn trực tiếp nói.

"Là ngươi điên rồi, hay là ta nghe lầm? Ngươi vậy mà đem cái quy tắc chi văn này cho ta?" Ảnh Tu La kinh ngạc hét lớn, vẻ mặt không thể tin. Phải biết rằng, một khi có được quy tắc chi văn, vô luận ngươi có thể đem nó hấp thu luyện hóa, tìm hiểu ra huyền bí của quy tắc chi văn hay không, nhưng chung quy có thể sử dụng một ít lực lượng của nó chứ?

Dương Thiên Vấn không biết quy tắc chi văn lợi hại, cũng không hiểu biết chỗ trân quý của quy tắc chi văn ở thời kì tiền sử hồng hoang, chẳng qua Ảnh Tu La lại là vô cùng hiểu.

"Như thế nào? Nó rất quý sao?" Dương Thiên Vấn không cho là đúng hỏi.

"Nói nhảm. Ngươi sớm lấy ra một chút, ta đã sớm gật đầu rồi." Ảnh Tu La đã tìm hiểu cùng luyện hóa quy tắc chi văn Ảnh tộc diễn biến ra tuyệt học cao nhất của Ảnh tộc. Thân thể bất tử bất diệt kia của hắn chính là tác dụng của quy tắc chi văn.

Sau khi nghe xong Ảnh Tu La nói một phen, Dương Thiên Vấn lúc này mới có chút hiểu biết được chỗ trân quý cùng lợi hại của quy tắc chi văn này. Quy tắc chi văn cho người khác, chỉ cần Dương Thiên Vấn gật đầu, người khác cũng có thể sử dụng nó. Thiên Võng chính là bởi vì nó mà phát triển lớn mạnh hẳn lên.

Ảnh Tu La hầu như là dùng phương thức cướp dung hợp khế ước thần phù, sau khi dung hợp, Ảnh Tu La cũng không khỏi mắng to ra tiếng: "Thế mà là khế ước quy tắc? Ta kháo! Loại quy tắc chi văn này ta chưa từng nghe nói! Bị lừa rồi, bị lừa rồi.".

Dương Thiên Vấn cười trong lòng. Ảnh Tu La nay đã trốn không thoát năm ngón tay núi của mình. Đợi đến sau khi Ảnh Tu La khôi phục thực lực, lấy thực lực hắn ít nhất cũng là tồn tại cấp bậc thượng cổ thần hoàng, có thể nói là vai chính của Thiên Võng! Thiên Võng có Ảnh Tu La gia nhập, hơn nữa dùng Tạo Hóa Vô Cực đan tăng lên mười hai vị thần hoàng, hẳn là xem như thế lực đỉnh cấp thần giới rồi nhỉ?

Ảnh Tu La hối hận như thế nào nữa cũng không có tác dụng, bởi vì đại đạo quy tắc giới hạn, trừ phi Ảnh Tu La có thể trở thành đại đạo thiên tôn, có thể thoát khỏi khế ước thần phù trói buộc, nếu không vĩnh viễn cũng không cách nào phản bội cùng phản kháng, chỉ có thể thành thành thật thật làm công cho Dương Thiên Vấn.

888. Chương 886: Diệp Tử Thu

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 886: Diệp Tử Thu (1)

Cách lúc Dương Thiên Vấn chiêu an Ảnh Tu La, chữa trị phong ấn lừa dối đã qua hai năm thời gian. Hai năm thời gian này, thực lực Dương Thiên Vấn có đề cao rất lớn, đặc biệt đối với trên lý giải cùng cảm ngộ kiếm đạo, vượt qua trước kia không biết bao nhiêu lần, nguyên nhân không có gì khác, bởi vì có Ảnh Tu La bồi luyện lợi hại này, cũng làm cho Dương Thiên Vấn càng trực quan hiểu biết được cổ ma bảy mươi hai tộc tiền sử hồng hoang.

Bọn họ lĩnh ngộ đối với pháp tắc, cũng không phải giống thần bình thường thông qua lĩnh vực để biểu hiện ra ngoài, mà là thông qua phương thức trực tiếp đơn giản nhất, cùng với bí thuật của chủng tộc bọn họ đến biểu hiện.

Đem pháp tắc cùng bản thân dung hợp, tuy hai mà một. Mỗi một lần công kích đều giống như thần nhân bình thường ngưng tụ lĩnh vực thần binh công kích.

Dương Thiên Vấn duy ngã kiếm đạo, từ trong đó chiếm được không ít gợi ý, cải tiến không ít.

Bất tri bất giác, hai năm trôi qua, nhưng vẫn như cũ không có tin tức thần vị, điều này làm cho Dương Thiên Vấn có chút buồn bực. Kiếm Vô Song bị Dương Thiên Vấn nhốt lại, chưa giết hắn, chủ yếu vẫn là cố kỵ vài vị trên kia, không sợ cái khác, chỉ sợ bọn họ chó cùng rứt giậu. Thứ ta không có được, người khác cũng đừng mơ được.

Dương Thiên Vấn cũng không muốn mắt thấy thứ sắp tới tay, bị những thần hoàng điên cuồng này làm cho ngọc đá cùng vỡ.

Chỉ là tiến độ bên này cũng quá chậm một chút. Thế lực Thiên Võng trái lại là một ngày một cái biến hóa, không ngừng tăng trưởng, nay không chỉ có đông vực, phạm vi Tây Vực ma đạo cũng tương tự bị Thiên Võng âm thầm nắm giữ một nửa.

Chẳng qua Thiên Võng phát triển không phải mục tiêu chủ yếu của Dương Thiên Vấn, phát triển Thiên Võng chỉ là vì càng thuận tiện tìm thần vị. Chỉ cần có thể tìm được thần vị, cho dù Thiên Võng cái giới diện này giải tán hoặc là biến mất cũng không có quan hệ.

Dương Thiên Vấn không khỏi thêm ra sức, người tìm được đồ hơn nữa người cống hiến lên, không chỉ có thể đạt được Thăng Tiên đan cùng thượng phẩm tiên khí lúc trước Đan Khí tông bố cáo, còn có thể đủ cho Đan Khí tông làm cho hắn một chuyện đủ khả năng, vô luận là chuyện gì, chỉ cần Đan Khí tông có thể làm được, tuyệt đối sẽ không chối từ. Cho dù chỉ cung cấp tin tức tương quan, chỉ cần một khi chứng thật, có thể đủ thực hiện toàn bộ hứa hẹn.

Lần này lại làm cho toàn bộ Tu Chân Giới bởi vì đó sôi trào. Phải biết rằng tán tu cùng với một ít môn phái nhỏ nếu có thể được Đan Khí tông giúp, vậy có thể nhanh chóng quật khởi.

Tán tu không nói, một viên Thăng Tiên đan kia sau khi ăn vào, giấc mộng vô số năm có thể đủ thực hiện. Trường sinh bất lão, thọ cùng trời đất, cái này chính là người tu chân không làm được.

Mà môn phái nhỏ coi trọng chính là hứa hẹn Đan Khí tông cho ra, một cái yêu cầu hợp lý, vậy yêu cầu trở thành một cái nhất lưu tông môn, yêu cầu này là Đan Khí tông có thể thỏa mãn chứ?

Cho nên, hiện tại toàn bộ Tu Chân Giới đều lâm vào điên cuồng, cũng càng thêm tích cực một chút, mà một ít người dụng tâm kín đáo khác cũng càng thêm trọng giá trị tấm bia đá thần bí này, tương tự cũng càng thêm dụng tâm một chút.

Hầu như lực chú ý của toàn bộ Tu Chân Giới đều tập trung ở trên tấm bia đá Đan Khí tông muốn tìm, toàn bộ Tu Chân Giới môn phái chi tranh, địa vực chi tranh, tài nguyên chi tranh các phân tranh trái lại lập tức bớt đi thật nhiều. Diệp Tử Thu, một kỳ tán tu Nguyên Anh, ở trong tán tu có thể đạt tới Nguyên Anh kỳ, tuy không thể tính là đứng đầu, nhưng cũng xem như tồn tại tầng thứ trung thượng.

Nhưng ai cũng không biết Diệp Tử Thu vốn chẳng qua là một phàm nhân, tư chất tu chân lại thấp. Có thể đi đến hiện tại có thể nói trải qua ngàn vạn vất vả. Tiên lộ mờ mịt, có lẽ trong mấy trăm vạn người tu chân, chỉ có một người có thể độ kiếp phi thăng, đây là tiên lộ tàn khốc.

Diệp Tử Thu tự hỏi đạo tâm kiên định, từ một phàm nhân thế tục giới, từng bước một đi đến hôm nay, cả thảy tốn năm trăm năm, mà tại kiếp sống tu hành năm trăm năm qua, có thể nói là vô cùng gian khổ. Hắn không có môn phái ủng hộ, chuyện gì cũng phải dựa vào chính mình. Mà sau khi tu thành Nguyên Anh kỳ, cho tới bây giờ đã hai trăm năm, nhưng hai trăm năm qua tiến bộ chậm chạp, đến bây giờ cũng chẳng qua tu vi Nguyên Anh sơ kỳ đỉnh phong, muốn nâng ột bước, đột phá đến Xuất Khiếu kì, quả thực chính là vô cùng khó khăn. Dù sao không ai chỉ điểm, tu vi tiến bộ chỉ có thể dựa vào tự mình sờ soạng.

Mà nếu hiện tại lựa chọn gia nhập một cái môn phái, tất nhiên sẽ bị đem làm giống như vật hi sinh. Nguyên Anh kỳ tuy ở trong Tu Chân Giới xem như tu vi trung kiên, nhưng cách Hợp Thể kỳ cùng Độ Kiếp kỳ cao thủ đứng đầu so sánh, căn bản là nhỏ yếu giống như một con kiến.

Diệp Tử Thu biết mình nếu không có kỳ ngộ nghịch thiên có lẽ cả đời này sẽ kẹt ở cảnh giới Nguyên Anh kỳ, thẳng đến tuổi thọ kết thúc, tọa hóa mà đi. Hắn không cam lòng, rất không cam lòng, dựa vào cái gì tư chất tốt có thể đủ được tông môn ủng hộ, một đường một bước lên mây, mà mình lại chỉ có thể dừng lại ở đây? Không, hắn muốn tu chân thành tiên, hắn muốn phi thăng tiên giới.

Cho nên, Diệp Tử Thu ở sau khi chiếm được thông báo Đan Khí tông phát ra, ngọn lửa trong lòng lập tức dựng lên.

Diệp Tử Thu không chỉ coi trọng rất nhiều ban thưởng cùng hứa hẹn của Đan Khí tông, quan trọng nhất là hắn biết manh mối. Đúng, chính là manh mối có liên quan tấm bia đá này. Diệp Tử Thu nhớ rõ ở hơn một trăm năm trước, hắn từng đi Đoạn Tuyên sơn mạch tìm kiếm một loại linh dược luyện đan, loại linh dược này tuy không trân quý thế nào, nhưng đối với năm có yêu cầu cực cao, tìm khắp Tu Chân Giới mới có được tin tức nói ở trong Đoạn Tuyên sơn mạch mới có thể tìm được loại linh dược này.

Trong Đoạn Tuyên sơn mạch tuy yêu thú như rừng, nhưng chỗ linh dược cấp bậc yêu thú cũng không cao, lấy Nguyên Anh kỳ, chỉ cần hơi không cẩn thận là có khả năng rất lớn chôn thân ở đây. Tán tu chính là bất đắc dĩ như vậy, vì linh dược, vì tu hành phải liều mạng, cũng chỉ có liều ra một con đường máu, mới có thể ở trên đường tu hành đi được xa hơn.

Diệp Tử Thu chuẩn bị ba năm, sau đó một mình một người xâm nhập Đoạn Tuyên sơn mạch, liên tục ba tháng đều không gặp nguy hiểm gì, dựa vào công tác chuẩn bị đầy đủ, rốt cuộc hái được linh dược, nhưng đang lúc hắn muốn rời khỏi, đột nhiên cảm giác được mặt đất bao gồm thân núi đều lay động một trận, ngay sau đó chính là một tiếng nổ kinh thiên truyền đến.

Diệp Tử Thu một trận tò mò, vì thế tìm theo tiếng dò xét đi qua, nhưng bay đến một nửa, lại nhìn thấy đầy trời cao giai yêu thú. Diệp Tử Thu tuy tò mò, nhưng đầu óc vô cùng tỉnh táo, nhịn xuống tò mò cùng lòng tham niệm, chỉ xa xa liếc mắt một cái liền bỏ chạy.

Chuyện này trôi qua hơn một trăm năm, lúc trước chỉ cho rằng là bảo vật nào đó ra đời, hoặc là tranh đấu giữa một đám cao giai yêu thú, cũng không có quá để ở trong lòng. Chẳng qua năm đó mình ở dưới mí mắt một đám cao giai yêu thú có thể so với Hợp Thể kỳ chạy mất, coi như là tìm được đường sống trong chỗ chết, cho nên trí nhớ về cái đoạn này vẫn là vô cùng khắc sâu.

Hiện tại suy nghĩ một chút, lúc trước tựa như loáng thoáng xa xa thấy được đám yêu thú kia đang vây quanh cái gì, bởi vì cách quá xa, cũng không dám dùng linh thức dò xét, cho nên chưa thấy rõ ràng. Nhưng

ở sau khi nhìn thấy thông báo của Đan Khí tông, không biết vì sao, trong đầu liền hiện lên đoạn chuyện cũ trưởng thành này.

Đan Khí tông sau khi thông báo tuyên bố, có vô số tin tức có liên quan tấm bia đá ở đâu trào tới cửa. Lúc bắt đầu, Dương Thiên Vấn mười phần cao hứng, qua không bao lâu, nhiệt tình của Dương Thiên Vấn liền phai nhạt, bởi vì những tin tức này phần lớn là một ít những người này "Hoài nghi, đoán, có thể" phán đoán, cũng không dám khẳng định, cũng không dám kết luận. Đan Khí tông cũng căn cứ mấy tin tức này, hoặc để cho người của Thiên Võng phụ trách tra, hoặc phái ra cao thủ Hợp Thể kỳ trở lên trong tông đi tự mình điều tra, bởi vì những nơi đó đều là một ít tương đối cao nguy địa điểm, tu sĩ bình thường căn bản không thể an toàn tiếp cận.

Thà rằng tin nó có, không thể tin nó không có, đây là ý nghĩ cùng tác phong của Dương Thiên Vấn bây giờ.

Chương 886: Diệp Tử Thu (2)

Đan Khí tông ở sau khi bình định Đại La kiếm tông, Thủy Kính môn,** phái các thế lực, thực lực bản thân tăng lên thật lớn, lại thêm lực hấp dẫn của Đan Khí tông, hấp dẫn vô số Tán tiên tán ma tiến đến đầu nhập vào, có bó lớn chiến lực bậc cao tồn tại, Dương Thiên Vấn cũng không quản cái tin tức này là thật là giả, chỉ cần cung cấp tin tức, lập tức liền phái ra nhân thủ tương ứng đi qua điều tra.

Chẳng qua ba tháng sau, chứng thật mấy tin tức này tất cả đều là sai, chẳng qua những địa phương này đến là đều có một ít thứ tốt, ví dụ như nói các loại linh dược vạn năm, cùng với yêu thú cường đại.

Diệp Tử Thu đi tới trước sơn môn Đan Khí tông. Nay ngoài sơn môn Đan Khí tông này cũng là náo nhiệt phi thường, vì tiếp đãi các lộ tu sĩ đến báo tin, Đan Khí tông ở ngoài hộ sơn trận pháp xây dựng một cái quần thể cung điện khổng lồ, những nơi này vốn là dùng để tiếp đãi, nhưng về sau chậm rãi phát triển trở thành phường thị.

Đương nhiên, dám đến nơi này mở phường thị, đều là một ít mặt hàng cao cấp. Nguyên nhân rất đơn giản, tiền thuê cửa hàng phường thị phi thường đắt đỏ, tu sĩ bình thường căn bản dùng không nổi.

Sau khi đăng ký ở chỗ tiếp đãi của Đan Khí tông, Diệp Tử Thu liền được mang lên sơn môn Đan Khí tông. Bọn Trương Linh Phượng vì thể hiện coi trọng đối với việc này, phàm là người cung cấp manh mối, đều cho đủ tôn trọng.

Tuy nhiên ba tháng qua tiếp đón mấy chục người không có ngoại lệ đều không có bất cứ hiệu quả gì, nhưng không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất. Chẳng may người nào đến cung cấp manh mối là thật, mà lại bị từ chối ngoài cửa, vậy thì sẽ chậm trễ nhiệm vụ chủ thượng giao cho.

Trương Linh Phượng cùng Quan Bình thay phiên tiếp đãi những người cung cấp manh mối này, một hành động này làm cho Tu Chân Giới thấy được thành ý của Đan Khí tông.

Diệp Tử Thu theo phía sau đệ tử Đan Khí tông, dọc theo đường đi nhìn cảnh sắc Đan Khí tông giống như nhân gian tiên cảnh, cảm giác linh khí nơi này nồng hậu tới cực điểm, cùng với các lộ đệ tử xuống núi, không khỏi thở dài trong lòng. Siêu cấp tông môn chính là không giống bình thường, các đệ tử tầm sơn kia, kém cỏi nhất cũng là tu sĩ Nguyên Anh kỳ.

Diệp Tử Thu không khỏi có chút hướng tới. Ở nơi này tu hành, có đủ tài nguyên tu hành mà nói, lại có cao nhân chỉ điểm, tu vi tất nhiên đột nhiên tăng mạnh.

"Diệp Tử Thu, chưởng môn đã chờ bên trong, ngươi đi vào." Đệ tử dẫn đường của Đan Khí tông có chút kiêu ngạo nói, tuy hắn chỉ là đệ tử Kim đan.

Diệp Tử Thu không để ý ngữ khí của đối phương, khách khí hoàn lễ nói: "Làm phiền đạo hữu dẫn đường."

Diệp Tử Thu bước vào đại điện dùng để đãi khách, chỉ thấy một nữ tử che mặt thướt tha nhiều vẻ ngồi trên chủ vị.

"Trương chưởng môn tự mình tiếp đãi thật sự là làm cho vãn bối được yêu mà sợ." Diệp Tử Thu cảm nhận được trên người vị mỹ nữ này truyền đến uy áp nhàn nhạt, không dám chậm trễ. Huống chi đối phương chính là nhất tông chi trưởng của Đan Khí tông.

"Diệp tiểu hữu không cần đa lễ, Diệp tiểu hữu cũng là vì Đan Khí tông ta mà đến. Chúng ta trở lại chuyện chính, như thế nào?" Trương Linh Phượng cũng không muốn đem thời gian tiêu phí ở trên hàn huyên lẫn nhau.

"Đó là đương nhiên, vãn bối một trăm nhiều năm trước" Diệp Tử Thu đem chính mình một trăm nhiều năm trước nọvậy một lần "Kỳ ngộ" Nói ra, một chút chi tiết cũng không có lậu hạ.

Có thể là bởi vì Diệp Tử Thu cảm nhận được cảm giác được người tôn trọng, suy nghĩ một chút đường đường chưởng môn siêu cấp tông môn vậy mà tự mình ngày 8 san tuần thư phơi nắng ki khẩu tề tán thu mấy. Chích. Văn phân tôn trọng, làm cho diệp ngọ thu yêu so với ra sức lục ở bọt nói tự chích bí tứ san… Khi. Cũng thêm đi vào chính mình một ít cảm tưởng cùng đoán.

Lúc đầu, Trương Linh Phượng cũng không có nghiêm túc như thế nào, dù sao mấy chục lần thất bại, mấy chục lần hy vọng thất bại, mặc cho ai cũng sẽ có loại phản ứng này, Trương Linh Phượng che dấu vô cùng tốt, ít nhất Diệp Tử Thu nhìn không ra bất cứ khác thường gì.

Nghe một chút Trương Linh Phượng cũng càng thêm cảm giác được trong đó tuyệt đối có văn chương khác."Ngươi dám khẳng định, ngươi đã nhìn thấy rất nhiều cao giai yêu thú?".

"Vâng, ta dám khẳng định, ít nhất cũng là ** cấp yêu thú, bên trong nữa thì không biết." Diệp Tử Thu trả lời khẳng định.

Phải biết rằng ** cấp yêu thú này đã cùng Phân Thần kì tu sĩ không kém là bao, yêu thú cấp mười trở lên càng là thần long thấy đầu không thấy đuôi.

Chúng nó tụ tập cùng một chỗ, không có thứ gì tốt sao có thể? Giống Diệp Tử Thu như vậy.

"Diệp tiểu hữu nếu không ngại mà nói, xin ở đây chờ một lát." Trương Linh Phượng muốn kịp thời hướng Dương Thiên Vấn báo cáo, bởi vì chỉ có Dương Thiên Vấn mới là hiểu biết đặc thù vật cần tìm nhất.

Diệp Tử Thu tự nhiên sẽ không ngăn trở, khách khí hai câu.

Trương Linh Phượng lấy tốc độ cực nhanh chạy tới nơi ở của Dương Thiên Vấn. Giờ phút này Dương Thiên Vấn đang cùng Ảnh Tu La luyện kiếm, ở sau khi nhìn thấy Trương Linh Phượng, liền ngừng lại, hỏi: "Chuyện gì?.

"Hồi bẩm chủ thượng, có tin tức mới." Trương Linh Phượng cung kính trả lời.

Dương Thiên Vấn trái lại là có chút ngoài ý muốn. Ba tháng qua, Trương Linh Phượng tổng cộng chỉ đến hai lần, một lần trước tin tức đã được chứng thật là giả, một lần này nàng hẳn là sẽ không lỗ mãng như thế mới đúng.

"Nói nghe một chút." Dương Thiên Vấn cũng không để ý nhiều thất bại vài lần, cho dù là thất bại một trăm lần, chung quy tốt hơn so với ngay cả cơ hội thất bại cũng không có.

Có thất bại thì đại biểu có manh mối, mà không có manh mối, đau khổ biển rộng tìm kim mới khiến người ta vô cùng buồn bực.

Trương Linh Phượng đem lời của Diệp Tử Thu thuật lại một lần, sau đó lẳng lặng đứng ở một bên, chờ đợi Dương Thiên Vấn đáp lại.

"Ngươi thấy thế nào?" Dương Thiên Vấn cũng không giấu diếm mục đích hạ phàm lần này. Ảnh Tu La cũng không lường trước được Dương Thiên Vấn hạ phàm tìm thần vị.

Thần vị loại đồ vật này, ở thời kì tiền sử hồng hoang cũng không nổi tiếng, bởi vì thật sự biết được bí mật của nó chỉ là bộ phận nhỏ người, ví dụ như nói bảy đại siêu thần thú. Chúng nó chưa bao giờ nhắc tới chuyện thần vị.

Cổ ma bảy mươi hai tộc trầm mê ở quy tắc chi văn cùng nghiên cứu bí thuật trong tộc, cũng chưa từng để ý thần vị loại bảo vật này. Cho nên Ảnh Tu La đối với thần vị hiểu biết bằng không.

Nhưng mà cái này lại không gây trở ngại hắn giúp Dương Thiên Vấn phân tích một chút độ chân thật của chuyện này cao bao nhiêu.

"Nếu việc này là thật, vậy trái lại là rất có khả năng, bởi vì thú loại bản năng không thể coi thường, lúc trước cho dù là chủng tộc am hiểu tầm bảo nhất cũng tương tự so ra kém thú loại một ít." Ảnh Tu La gật đầu.

"Hắn có thể xác định, hắn nhìn thấy yêu thú đẳng cấp cao nhất là cấp bậc nào?" Dương Thiên Vấn lại hỏi một câu.

"Không thể, hắn nói thấp nhất cũng là ** cấp yêu thú. Đây chỉ là bên ngoài." Trương Linh Phượng lắc đầu trả lời càng.

"Nổ mạnh, đàn yêu thú, thấp nhất cũng là ** cấp?" Dương Thiên Vấn chần chờ một lát, quyết định nói: "Nói cho hắn, mang ta đi nhìn xem một chút.".

"Chủ thượng, ngài muốn đích thân ra mặt?" Trương Linh Phượng ngoài ý muốn hỏi.

"Ừm, dù sao nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi. Ta đã sớm cảm thấy hứng thú đối với cái Đoạn Tuyên sơn mạch ngang qua toàn bộ đại lục kia." Dương Thiên Vấn gật đầu đáp.

Ngay tại vừa rồi, Ảnh Tu La trả lời Dương Thiên Vấn, Dương Thiên Vấn cảm thấy rất có đạo lý, bản năng của thú loại có đôi khi so với nhân loại càng cường đại hơn, cũng càng thêm kỳ diệu.

Có đôi khi, một ít thần thông kỳ diệu cũng so ra kém loài này cùng bản năng trời cho.

Nhân loại có thể dùng các loại tài liệu đến luyện chế một loại pháp khí tầm bảo, nhưng loại pháp khí này cho dù lợi hại nữa, so với một ít thú loại có được thiên phú tầm bảo mà nói, đều tỏ ra vô cùng yếu.

Bản năng là một loại thiên phú phi thường kỳ diệu, có thể hiểu mà không thể truyền bằng lời.

Dương Thiên Vấn làm ra quyết định, chuyện đó coi như quyết định rồi.

Diệp Tử Thu ở đại điện chờ đợi trong chốc lát. Một người nam nhân từ hậu điện đi ra, mà theo phía sau nam nhân này chính là chưởng môn Đan Khí tông không lâu lúc trước rời khỏi.

Một màn này làm cho Diệp Tử Thu sửng sốt một chút, nhưng lập tức định lực cùng tâm cơ của mấy trăm năm tu hành cứng rắn đem tâm tình của mình ổn định. Một trước, sau xuất hiện này, bản thân đã đại biểu rất nhiều, hơn nữa trong đó ẩn chứa ý nghĩa cũng không cạn. Chưởng môn một cái siêu cấp tông môn, thế mà đối với một người khác vô cùng cung kính, trong lòng Diệp Tử Thu kinh hãi, thiếu chút nữa khiến cho hắn kêu ra tiếng.

889. Chương 887: Cho Ngươi Một Cái Nguyện Vọng

Quyển 11: Chúa tể

Chương 887: Cho ngươi một cái nguyện vọng

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Diệp Tử Thu lập tức từ trên chỗ ngồi đứng lên, bảo trì đủ cung kính, cúi đầu, hơi khom lưng.

Dương Thiên Vấn ngồi thẳng ở trên chủ vị, xua tay nói: "Không cần đa lễ, ngươi ngồi đi.".

"Đa tạ tiền bối." Diệp Tử Thu không dám chậm trễ, cung kính cảm tạ.

"Ngươi bằng lòng dẫn đường hay không?" Dương Thiên Vấn không cùng Diệp Tử Thu hàn huyên nhiều hai câu, bởi vì chênh lệch giữa hai người quá lớn, không cần thiết. Dương Thiên Vấn hoàn toàn là lấy khẩu khí người bề trên nói.

"Đồng ý, vãn bối đã đến đây, tất nhiên đồng ý dẫn đường." Diệp Tử Thu gật đầu đáp.

"Ừm, ngươi cũng yên tâm, ngươi cung cấp tin tức cho chúng ta, lại dẫn đường cho chúng ta, chúng ta tự nhiên sẽ cam đoan an toàn của ngươi dọc theo đường đi. Nếu thực chứng thật, thật sự là thứ chúng ta muốn

tìm, bổn tọa không chỉ có thực hiện toàn bộ hứa hẹn, hơn nữa cho ngươi một cái nguyện vọng". Dương Thiên Vấn mỉm cười nói.

Một cái ban thưởng cuối cùng của Đan Khí tông là một cái yêu cầu đủ khả năng, mà Dương Thiên Vấn trực tiếp đem yêu cầu đổi thành nguyện vọng. Yêu cầu cùng nguyện vọng khác nhau. Yêu cầu là ở trong phạm vi năng lực Đan Khí tông cho phép, mà nguyện vọng thì là vượt qua ở ngoài năng lực phạm vi của Đan Khí tông, mà là trong phạm vi năng lực của Dương Thiên Vấn. Lấy năng lực của Dương Thiên Vấn, thỏa mãn nguyện vọng của một người tu chân Nguyên Anh kỳ, quả thực quá dễ dàng.

Diệp Tử Thu nghe xong, lấy lòng dạ của hắn cũng không khỏi vui sướng vạn phần. Nguyện vọng? Yêu cầu sức lực Đan Khí tông có thể tới nào so được với nguyện vọng đại nhân vật tiên giới cho. Chỉ cần mình đưa ra nguyện vọng không quá phận, vậy tuyệt đối là siêu giá trị!

Diệp Tử Thu đem Dương Thiên Vấn xem thành là đại nhân vật nào đó của tiên giới, nếu không cũng sẽ không làm cho đường đường thân tiên nhân, tông chủ Đan Khí tông cung kính như thế.

"Vâng, tiền bối." Diệp Tử Thu ứng tiếng nói.

Trương Linh Phượng điều phối ba ngũ kiếp Tán tiên, một lục kiếp Tán tiên cùng Dương Thiên Vấn cùng nhau tiến đến Đoạn Tuyên sơn mạch.

Một đám sáu người, ồ, phải nói bảy người ngồi phi hành tiên thuyền xuất phát.

Bốn Tán tiên trên tiên thuyền ngồi ở trong khoang nhắm mắt đả tọa, Diệp Tử Thu ngồi ở vị trí đầu thuyền, cùng Dương Thiên Vấn đứng ở cùng một nơi. Dương Thiên Vấn bình dị gần gũi hỏi một ít lai lịch cùng tình huống trải qua của Diệp Tử Thu, cùng Diệp Tử Thu chậm rãi hàn huyên hẳn lên.

Mà người thứ bảy, Ảnh Tu La thì là ẩn thân ở trong cái bóng của Dương Thiên Vấn.

Tiên thuyền tốc độ cực nhanh, qua ba ngày đã tới Đoạn Tuyên sơn mạch, căn cứ Diệp Tử Thu chỉ điểm, bọn người Dương Thiên Vấn đi tới nơi yêu thú tụ tập lúc trước.

"Thật là nơi này?" Dương Thiên Vấn nhìn mảng rừng rậm này, hoàn toàn nhìn không ra cái gì dị thường.

"Vâng, ta dám khẳng định, tuy ta hơn một trăm năm chưa tới, nhưng năm đó ta chính là ở nơi này nhìn thấy một đám yêu thú cao cấp vây quanh nơi này." Diệp Tử Thu trả lời mười phần khẳng định.

Dương Thiên Vấn nghe xong, gật gật đầu, mở miệng nói: "Mọi người cẩn thận tìm xem, nhìn xem có cái dấu vết gì lưu lại hay không."

Nơi này qua hơn một trăm năm, tuy không phải ruộng bể nương dâu, nhưng thời gian dài như vậy cũng đủ để lau đi tất cả dấu vết, dùng mắt nhìn tất nhiên là nhìn không ra.

Huyền Quang Thuật! Dương Thiên Vấn thi triển ra môn thần thông này, cẩn thận tìm kiếm hẳn lên.

Chẳng qua nhiều người lực lượng lớn, Dương Thiên Nhiễm sở dĩ gọi mọi người cùng nhau tìm, cũng là vì đẩy nhanh tiến độ.

Mảng rừng rậm này tựa như chưa có gì biến hóa, cũng không như là tình hình có đại chiến qua đi, thật sự là quái.

"Bốn người các ngươi, chia làm bốn phương hướng đông tây nam bắc, ven đường cách mỗi trăm mét chém một thân cây, coi một chút tuổi của chúng nó." Dương Thiên Vấn chỉ có dùng phương pháp này đến công nhận nơi đây bị phá làm hỏng hay chưa.

Bốn vị Tán tiên không có bất cứ câu oán hận nào mở ra bốn phía, dựa theo Dương Thiên Vấn phân phó, bắt đầu chặt cây theo dõi. Qua một canh giờ, bốn người hầu như đồng thời phát hiện dị thường.

Trong phạm vi năm dặm, cùng cây cối ở ngoài năm dặm tuổi sinh trưởng hoàn toàn khác nhau. Nơi này hơn một trăm năm trước, quả thật từng xảy ra kịch chiến hoặc là biến cố.

Từ trên thời gian, trái lại là cùng tình hình Diệp Tử Thu miêu tả ăn khớp. Nhưng cái này lại không cách nào chứng minh cùng thần vị có liên quan. truyện copy từ

Phải thế nào mới có thể biết cái thần vị này từng xuất hiện ở nơi này hay không đây?

Đây là một cái nan đề to lớn, cho dù là Dương Thiên Vấn cũng không có cách nào, trừ phi có thể làm thời gian quay lại, nhưng loại thần thông này, Dương Thiên Vấn tự hỏi là không có.

"Ta có cách." Bên tai Dương Thiên Vấn vang lên thanh âm Ảnh Tu La.

"Biện pháp gì?" Dương Thiên Vấn truyền âm hỏi, cũng không bại lộ tồn tại của Ảnh Tu La.

"Dựa theo lời ngươi, thần vị này chính là vật vô dụng bị cấm chế, nếu nó thực từng ở chỗ này xuất hiện, còn dẫn tới vô số yêu thú tranh đoạt, như vậy rất có thể chính là lúc vượt giới, cấm chế xuất hiện một ít vấn đề, khiến cho lộ ra một tia khí tức, thế mới dẫn tới yêu thú điên cuồng tranh đoạt. Giả thiết nó từng lộ ra vài tia khí tức mà nói, tuy hơn một trăm năm đã trôi qua, nhưng khí tức của thần, không phải không gian hạ giới có thể lau đi, chung quy sẽ có chút lưu lại. Đương nhiên, nếu không phải thần vị, vậy tất cả lúc trước cũng không thành lập." Ảnh Tu La đem phán đoán của mình nói cho Dương Thiên Vấn nghe.

Dương Thiên Vấn vừa nghe, cảm giác có chút đạo lý. Tuy bản thân thần vị là không có khả năng có khí tức, nhưng vô luận là cấm chế cũng tốt, hay là lai lịch của nó cũng tốt, nó có thể thật đúng là giữ lấy không ít khí tức của thần, mà khí tức của thần tại hạ giới, đương nhiên sẽ dẫn tới yêu thú cấp cao điên cuồng. Mặc dù đã qua hơn một trăm năm, chỉ cần từng xuất hiện khí tức của thần, như vậy khẳng định còn chưa hoàn toàn trôi đi.

Sau khi cao hứng, Dương Thiên Vấn lại buồn bực. Hơn một trăm năm trôi qua, cho dù có lưu lại, cũng mỏng manh đến ngay cả thần thức cũng không cách nào phát hiện, vậy cần xác nhận như thế nào đây?

"Nhưng ta không có bản lãnh truy tung phương diện này." Dương Thiên Vấn truyền âm thở dài.

"Ngươi không có, nhưng mà ta có!" Ảnh Tu La trả lời.

Dương Thiên Vấn vui sướng một hồi, vội vàng đem đám người Diệp Tử Thu rời ra, sau đó bảo Ảnh Tu La từ trong cái bóng của mình đi ra. Ảnh tộc quả nhiên không hổ là chủng tộc mạnh mẽ đứng hàng cổ ma bảy mươi hai tộc, ngay cả loại bí thuật thiên môn này cũng có.

Ảnh Tu La làm một phen, Dương Thiên Vấn là nhìn không ra nguyên cớ gì, tóm lại phi thường quỷ dị, tựa như toàn bộ rừng cây trong vòng phạm vi năm dặm này đều bị Ảnh Tu La chi phối.

Một lát sau, Ảnh Tu La dừng bí thuật, mở miệng nói: "Tin tức tốt, nơi này quả thật có khí tức của thần tồn tại, tuy mười phần mỏng manh, nhưng mà cách quá lâu rồi, không thể truy tung.".

"Ngươi còn có thể theo khí tức truy tung mục tiêu?" Dương Thiên Vấn trái lại có chút kinh ngạc, nhưng lập tức liền bình thường trở lại. Người ta là chuyên gia ám sát, ngay cả chút bản lãnh ấy cũng không có, đuổi giết người như thế nào?

"Phải, ta chỉ dám khẳng định nơi này từng xuất hiện khí tức của thần, nhưng không dám khẳng định có phải thần vị phát ra hay không." Ảnh Tu La bảo thủ nói.

"Mặc kệ là đúng hay không, cái này đã là manh mối lớn nhất trăm năm qua!" Dương Thiên Vấn nắm tay nói, sau đó đưa tin cho Triệu Quảng nói: "Truyền lệnh ta, triệu tập nhân thủ Thiên Võng, vào Đoạn Tuyên sơn mạch cho ta, đem sào huyệt toàn bộ yêu thú cao cấp tìm ra!".

Triệu Quảng nghe xong Dương Thiên Vấn ra lệnh, giọng cung kính đáp: "Thuộc hạ tuân mệnh!".

Triệu Quảng liên hệ Trương Linh Phượng, sau khi truyền đạt mệnh lệnh của Dương Thiên Vấn, bắt đầu triệu tập thành viên Thiên Võng Phân Thần kì trở lên của một giới này tiến vào Đoạn Tuyên sơn mạch, lấy vị trí Dương Thiên Vấn cho làm trung tâm, hướng bốn phương tám hướng khuếch tán.

Đương nhiên, muốn đem toàn bộ Đoạn Tuyên sơn mạch phong tỏa, hơn nữa đem sào huyệt toàn bộ yêu thú cao cấp trong núi lật một lần, cũng không phải là đơn giản như vậy. Đầu tiên phải đem những yêu thú cao cấp này xử lý, sau đó mới có thể điều tra sào huyệt chúng nó.

Đây lại là một cái nhiệm vụ rất gian khổ. Yêu thú cao cấp của Đoạn Tuyên sơn mạch đâu chỉ ngàn vạn, muốn đem bọn nó xử lý hết nào có dễ dàng như vậy.

Chẳng qua, khó khăn không phải là không làm được. Thiên Võng đã khống chế hơn phân nửa cao thủ cùng tông môn của Tu Chân Giới. Vô luận ma đạo, lực lượng bọn họ liên hợp lại, chỉ cần tiêu phí lượng lớn sức người sức của cùng với lượng lớn thời gian vẫn là có thể làm được.

Dương Thiên Vấn đem Diệp Tử Thu gọi tới trước người, mở miệng nói: "Không sai, manh mối ngươi cho phi thường quan trọng. Tuy không dám khẳng định có phải thứ bổn tọa muốn tìm hay không, nhưng ta tin tưởng khả năng tám chín phần mười. Thăng Tiên đan cùng thượng phẩm tiên khí đợi trở lại Đan Khí tông, sẽ do tông chủ Đan Khí tông tự mình giao cho ngươi. Hơn nữa ta còn hứa hẹn, chỉ cần manh mối ngươi cung cấp là thật, ta có thể thỏa mãn một cái nguyện vọng. Hiện tại cứ nói ra nguyện vọng của ngươi đi." Dương Thiên Vấn luôn luôn nói chuyện giữ lời, tuy lời này cũng là nhất thời nổi hứng mà nói, nhưng hứa hẹn chính là hứa hẹn, cái này có thể nói là cơ duyên của Diệp Tử Thu đến rồi.

Diệp Tử Thu quỳ rạp xuống đất, ôm quyền nói: "Tiền bối, vãn bối một lòng hướng đạo, tự hỏi đạo tâm kiên định, không tham không vọng. Nhưng mấy trăm năm tu hành chẳng qua mới Nguyên Anh kỳ, từ nay về sau không có tiến bộ nữa. Thiên đạo bất công, vì sao ta khổ tâm tu luyện, không dám có một chút thả lỏng cùng chậm trễ như vậy, nhưng so ra kém những đệ tử tông môn kia? Tiên lộ mờ mịt, đối với tư chất yêu cầu thật sự quá cao, cho nên vãn bối vẫn hy vọng có thể thay đổi tư chất của mình, xin tiền bối thành toàn.

"Ồ?" Dương Thiên Vấn mở trừng hai mắt, liền đem cả người Diệp Tử Thu nhìn một cái thông thấu.

Trên lý luận đến nói, mỗi người đều có thể thành tiên, nhưng đây chỉ là lý luận. Trên thực tế, đường tu tiên yêu cầu đối với căn cốt tư chất một người có thể nói cực cao. Những thiên tài trời sinh đạo cốt kia, tu luyện hẳn lên, tự nhiên so với phàm nhân cái gì cũng không có nhanh hơn nhiều.

Mà Diệp Tử Thu chính là một phàm nhân hoàn toàn không có thiên phú tu tiên, hắn có thể đi đến một bước này, đã thể hiện gian khổ cùng nghị lực của hắn.

Nhưng mà cái này căn bản thay đổi không được cái gì.

Dương Thiên Vấn năm đó cũng từng có cảm thụ tương tự, chỉ là về sau bởi vì cơ duyên xảo hợp, thành tựu kim cơ ngọc cốt siêu cấp tư chất, do đó một đường đột nhiên tăng mạnh.

Nếu Dương Thiên Vấn vẫn là tư chất năm đó mà nói, cũng không thể nhanh như vậy đã có thành tựu hôm nay. Ảnh Tu La sở dĩ cường hãn, là vì hắn chính là tộc nhân cổ ma bảy mươi hai. Những sinh linh trí tuệ tiền sử này đều có căn cốt cùng tư chất trời sinh giống như thần linh, cho nên bọn họ mỗi một người đều cường đại nghịch thiên.

So sánh mà nói, nay cái vũ trụ này là thiên hạ của nhân tộc, nhưng nhân tộc vẫn là phàm nhân chiếm đa số, tư chất phàm nhân nào có biến thái như Ảnh Tu La những thần linh cổ ma cường đại này?

"Không tệ, ngươi lấy tư chất phàm nhân đi đến hiện tại, quả nhiên là cực kỳ không dễ dàng.

Ngươi muốn thay đổi tư chất của ngươi, ta có thể giúp ngươi. Nhưng, ngươi phải cân nhắc rõ ràng, cái tư chất này thay đổi, mặc dù có lợi cho hiện tại tu hành, nhưng đối với đường tu hành mờ mịt mà nói, là phúc hay là họa, vậy nói không chính xác." Dương Thiên Vấn nghiêm túc nói." Thiên đạo là công bằng, mấy người không có tư chất tu hành, nhưng mấy người lại có được thân dã: Cùng tình, cùng với các loại chỗ tốt của nhân gian. Nếu một phàm nhân bước lên tiên lộ, tất nhiên là vô cùng gian nan, nhưng sau khi hắn thành công, có lẽ chính là đổi vận bắt đầu.

Phong thuỷ thay phiên chuyển, một người vận khí sau khi xui xẻo đến mức tận cùng, đó chính là vận may nghịch thiên! Trước khổ mới sau ngọt, trước khó rồi sau đó dễ.

Những thiên tài tư chất siêu tốt kia, tất nhiên tu hành cực nhanh, chẳng qua bọn họ tương tự có mệnh số của mình, tương tự có cửa ải khó chờ đợi bọn họ, cũng không phải ngươi tư chất tốt, tốc độ tu tiên mau, như vậy những cửa ải khó khăn khó khăn này liền nhỏ đi.

Thật ra, ở Dương Thiên Vấn xem ra, tư chất kém là chuyện xấu cũng là chuyện tốt.

"Thật không dám đấu diếm, vãn bối chưa từng thầm oán tư chất của mình, chỉ là vãn bối không cam lòng cái đường tu tiên này sẽ bởi vì tuổi thọ của mình không đủ mà chấm dứt." Diệp Tử Thu nhẹ giọng nói.

"Ừm, như vậy, vậy được rồi, ngươi muốn thay đổi tư chất, vậy rất dễ dàng, ta thỏa mãn nguyện vọng này của ngươi! Trong chốc lát, ngươi theo ta về Đan Khí tông, ta tự mình thôi cung hoán huyết, dịch kinh tẩy tủy, thay trời đổi đất cho ngươi." Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, đáp ứng nguyện vọng của Diệp Tử Thu.

Thật ra con người thay đổi tư chất một người khác, trên thực tế cũng là chuyện nghịch thiên mà đi. Tuy không đến mức dẫn tới thiên khiển, nhưng độ khó của nó quả thật không thua gì thay trời đổi đất.

Không có một chút thiên tài địa bảo, chỉ dựa vào sức người, trừ phi bản thể Dương Thiên Vấn hạ phàm, nếu không trên cơ bản không có khả năng làm được.

Diệp Tử Thu phi thường may mắn gặp gỡ Dương Thiên Vấn, mặc dù Dương Thiên Vấn hiện tại chỉ có tu vi Kim tiên đỉnh phong, nhưng Dương Thiên Vấn lại có được học thức cùng kiến thức của thần vương, hơn nữa thiên tài địa bảo có được cũng không ít, vừa vặn ở trong tiểu thiên địa của Dương Thiên Vấn còn có một ít thiên tài địa bảo phương diện này. Chỉ là những thiên tài địa bảo này ở thần giới mà nói, trừ dùng để làm phối dược, trên cơ bản liền không có tác dụng khác.

Mà mấy thứ này lấy đến hạ giới, đó chính là bảo bối nghịch thiên, đương nhiên phàm nhân bình thường còn không dám cứ như vậy dùng, bởi vì những bảo vật này lực lượng quá mạnh mẽ, đối với phàm nhân mà nói chính là tồn tại giống như thuốc độc.

Cho nên cần Dương Thiên Vấn tự mình sử dụng cho Diệp Tử Thu, cái này không thể mượn tay người khác.

Diệp Tử Thu nghe xong Dương Thiên Vấn nói, trong lòng mừng như điên, đối với Dương Thiên Vấn khẳng khái cùng trợ giúp, thật là có khắc trong tâm khảm.

"Ảnh Tu La, ngươi theo ta trở về, hay là lưu lại truy tung thần vị?" Dương Thiên Vấn truyền âm hỏi.

"Ta vẫn là lưu lại đi." Ảnh Tu La suy nghĩ một chút, trở về lại không giúp được gì, không bằng ở nơi này ra một phần sức tốt hơn. Dù sao Dương Thiên Vấn càng sớm tìm được thần vị, hắn cũng có thể càng sớm theo Dương Thiên Vấn về thần giới, trở về thần giới, có lượng lớn thần nhân làm thuốc bổ, mới có thể mau chóng khôi phục thực lực. Không có thực lực, tìm Đệ Nhất La Sát báo thù như thế nào?

Dưới Thiên Võng khống chế, hầu như trên tám phần cao thủ đều chạy tới chỗ Dương Thiên Vấn một mảng núi rừng này, lấy nơi này làm trung tâm, bắt đầu phân tổ tìm sào huyệt yêu thú cao cấp.

Nếu vẻn vẹn bằng vào lực lượng một cái Đan Khí tông, không chỉ có tiến độ chậm, hơn nữa cũng khó phòng ngừa có người đục nước béo cò.

Cao thủ Đan Khí tông cũng tương tự có một nửa tham dự sưu tầm, nhưng một nửa khác lại là trực tiếp đem vùng này phong tỏa. Nếu có người không nghe khuyên bảo, mạnh mẽ xâm nhập hoặc là vụng trộm xâm nhập, cho dù không bị cao thủ phong tỏa xử lý, cũng sẽ bị cao thủ khác trong núi rừng xử lý.

Nơi này không có đạo lý gì phải giảng, Đan Khí tông trực tiếp bá đạo đem nơi này chiếm lấy, không phục cũng vô dụng.

Dương Thiên Vấn mang theo Diệp Tử Thu bay trở về Đan Khí tông.

Tuy chưa tìm được thần vị, nhưng khí tức của thần xuất hiện, cũng gián tiếp xác minh tính chính xác của manh mối Diệp Tử Thu cung cấp, Dương Thiên Vấn cũng không tin tưởng Diệp Tử Thu có thể làm giả, cái này căn bản là không có khả năng làm giả. Hơn nữa, Thiên Võng đã sớm đem tư liệu Diệp Tử Thu tra được, chính như lời hắn nói, Diệp Tử Thu là một tu sĩ chuyên chú ở khổ tu, chỉ là xuất thân tán tu, hơn nữa tư chất không tốt, cho nên mới thanh danh không nổi bật. Trở lại Đan Khí tông, Dương Thiên Vấn trực tiếp đem hắn mang vào trong Huyền Hỏa động thiên, ngay hôm đó liền đem Thăng Tiên đan cùng một kiện thượng phẩm phòng ngự tiên khí cho hắn, hơn nữa tốt bụng dặn dò: "Tài sản không thể để lộ ra, ngươi cẩn thận bảo quản, chớ để đem tin tức ngươi có được chúng nó để lộ ra. Về phần Đan Khí tông, ngươi có thể yên tâm, chúng ta sẽ không nói ra thân phận ngươi với bên ngoài.".

"Đa tạ tiền bối." Diệp Tử Thu cảm kích nói, bởi vì Đan Khí tông căn bản không có nghĩa vụ giữ bí mật cho hắn. Hơn nữa hắn cũng đã làm tốt chuẩn bị ẩn nấp.

"Còn có, Thăng Tiên đan này, ăn nó, dược lực của nó sẽ chậm rãi phát tán, ở trong trăm năm, ngươi liền có thể thành tựu tiên đạo, hơn nữa có phòng ngự tiên khí hộ thân, ngươi hẳn là có thể thuận lợi phi thăng. Sau khi phi thăng, tuyệt đối không được đề cập toàn bộ chuyện xảy ra ở một giới này. Ngươi hiểu chưa?" Dương Thiên Vấn lại một lần dặn dò nói.

890. Chương 888: Đạp Phá Thiết Hài

Quyển 11: Chúa tể

Chương 888: Đạp phá thiết hài

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Diệp Tử Thu lập tức quỳ rạp xuống đất, chỉ trời thề, tuyệt đối không đem bất cứ chuyện gì xảy ra ở một giới này tiết lộ cho bất luận kẻ nào, nếu không ắt gặp thiên khiển. Dương Thiên Vấn phi thường hài lòng phản ứng của Diệp Tử Thu. Đối với một tu sĩ một lòng hướng đạo, đối với lời thề của mình là căn bản không dám vi phạm. Hắn chịu phát lời thề này, như vậy tất cả đều dễ làm rồi.

Dương Thiên Vấn lập tức chuẩn bị một phen, dùng một ít thiên tài địa bảo, tiêu phí nửa tháng thời gian, đem tư chất Diệp Tử Thu từ tư chất phàm nhân chuyển biến thành tư chất thượng đẳng.

Nửa tháng sau, cả người Diệp Tử Thu thoát thai hoán cốt, ngay cả bản thân hắn cũng cảm giác được so với trước kia, căn cốt hiện tại quả thực quá làm cho hắn hài lòng.

"Đa tạ tiền bối thành toàn, ân dẫn dắt của tiền bối, vãn bối vĩnh viễn không dám quên." Diệp Tử Thu cho Dương Thiên Vấn lễ lớn tam bái cửu khấu, kích động đến rơi nước mắt. Đường trường sinh ngay tại trước mắt, tất cả cái này đều là Dương Thiên Vấn ban tặng. Chính cái gọi là uống nước nhớ nguồn, Diệp Tử Thu tuy chỉ là tán tu Nguyên Anh kỳ, nhưng càng là tán tu lại càng có thể thể hội nhân tình ấm lạnh. Trong những tán tu này, đại bộ phận ân oán rõ ràng. Giấc mộng năm trăm năm của Diệp Tử Thu rốt cuộc có một ngày giấc mộng trở thành sự thật, trong lòng Diệp Tử Thu cảm kích tự nhiên không cần nhiều lời.

"Được rồi, đứng lên đi, đi đi. Hy vọng ngày sau ngươi ta có duyên, có thể ở bên trên gặp lại." Dương Thiên Vấn mỉm cười nói, "Nhớ kỹ, kiên định lý niệm của ngươi, kiên định đạo tâm của ngươi, có lẽ ngươi ta còn có ngày gặp lại."

Diệp Tử Thu lại thi lễ, xoay người rời khỏi, bước ra khỏi sơn môn Đan Khí tông, Diệp Tử Thu quay đầu nhìn thoáng qua dãy núi kéo dài phập phồng kia, trong lòng tràn ngập lòng tin, đối với lời của Dương Thiên Vấn, Diệp Tử Thu cũng ở trong lòng khẳng định đáp lại: "Vâng, nhất định còn có thể có ngày gặp lại". xem tại

Dương Thiên Vấn một mực nhìn theo Diệp Tử Thu rời khỏi sơn môn Đan Khí tông, trong lòng có cỗ dự cảm, có lẽ về sau, thật là có ngày gặp lại.

Tuy Thăng Tiên đan các phần thưởng đã phát ra, nhưng Đan Khí tông tuyệt chưa triệt tiêu cái treo giải thưởng kia. Hiển nhiên, Dương Thiên Vấn là muốn tìm được đồ vật rồi nói sau.

Hiện tại triệt tiêu không phải tương đương nói ọi người, thứ mình muốn tìm đã tìm được rồi sao?

***

Đoạn Tuyên sơn mạch bên kia, Thiên Võng triệu tập lượng lớn nhân thủ tìm sào huyệt yêu thú. Nhiều cao thủ như vậy tiến vào sâu trong Đoạn Tuyên sơn mạch cũng làm cho những yêu thú này giống như chim sợ cành cong, chạy trốn, phản kích, ẩn náu, tóm lại hiện tại Đoạn Tuyên sơn mạch rất có chút cảm giác khí thế ngất trời.

Dương Thiên Vấn là quyết tâm rồi, tốn hơn một trăm năm, rốt cuộc đem những thế lực hạ phàm kia tiêu diệt hết, thật không dễ dàng có chút manh mối, Dương Thiên Vấn là tuyệt đối sẽ không bỏ qua. Cho dù là đem toàn bộ Đoạn Tuyên sơn mạch lật lên, thậm chí còn giết sạch toàn bộ yêu thú của Đoạn Tuyên sơn mạch cũng không tiếc.

Trách chỉ trách những yêu thú này cầm thứ chúng nó không nên cầm.

Yêu thú cấp mười hai đỉnh cấp thật sự chính là tồn tại cường đại nhất Tu Chân Giới, chống lại cửu kiếp Tán tiên thậm chí là chống lại Trương Linh Phượng Kim tiên hạ phàm như vậy cũng không chút nào kém cỏi, nhưng loại yêu thú cấp bậc này quá ít. Thậm chí so với cửu kiếp Tán tiên còn ít hơn.

Yêu thú sau khi đạt tới cấp mười hai, tiến thêm một bước nữa thì không là yêu thú cấp thấp nữa, mà là Yêu tộc chính tông, có thể mở ra linh trí thật sự bước vào con đường tu hành.

Yêu thú cấp bậc này đã có một ít linh trí cơ bản, tuy so ra kém Yêu tộc biến hóa, nhưng ít ra không là những thú loại chỉ bằng bản năng kia nữa.

Bọn Triệu Quảng mấy gã Kim tiên mang theo Tán tiên của Đan Khí tông phụ trách chính là tìm cao giai yêu thú cấp mười trở lên. Bởi vì nghe Diệp Tử Thu nói, lúc trước khối khu vực đó, bên ngoài cùng đều là yêu thú cấp mười, như vậy chính là nói đạt được đồ vật, tám phần là cao cấp yêu thú cấp chín trở lên, mà trong sào huyệt yêu thú cấp thấp trung có thần vị khả năng tương đối thấp.

Ảnh Tu La xuất quỷ nhập thần, không ai biết hắn đi đâu, hơn nữa ở trong Đan Khí tông, địa vị hắn chỉ ở dưới Dương Thiên Vấn, cho dù là Triệu Quảng cùng Trương Linh Phượng cũng không có tư cách quản hắn.

Dương Thiên Vấn sau khi tiễn bước Diệp Tử Thu, cũng khởi hành chạy về Đoạn Tuyên sơn mạch, dù sao nơi đó mới là nơi hắn thật sự nhớ tới.

Ở giữa đường, Dương Thiên Vấn còn thu được linh hồn truyền âm của Ảnh Tu La, sau khi thu được tin tức này, Dương Thiên Vấn không khỏi lại đẩy nhanh tốc độ, bởi vì Ảnh Tu La đã tìm được chỗ rồi.

Dựa theo phương hướng Ảnh Tu La cho, Dương Thiên Vấn bỏ qua phi hành tiên thuyền, trực tiếp lấy thân hóa kiếm đi nhanh.

***

Vốn chặng đường ba ngày, Dương Thiên Vấn chỉ dùng nửa ngày đã chạy tới. Nếu không phải vấn đề nhân thủ, Dương Thiên Vấn thậm chí đã sai người chuẩn bị truyền tống trận.

Sâu trong Đoạn Tuyên sơn mạch, trong một cái khe sâu u tĩnh, Ảnh Tu La chờ ở nơi này.

"Ngay tại nơi này? Ngươi sao không đi vào?" Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi.

"Bởi vì ta cũng sợ không chịu được được thần vị dụ hoặc". Ảnh Tu La trả lời, ngữ khí bình thản, vẻ mặt lại nhìn không ra dao động.

"Ha ha!" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng cười lên hai tiếng, "Ồ. Thì ra là một con Bạch Mãng Giao! Yêu thú cấp mười hai, ẩn nấp thật sự là xảo đoạt thiên công!".

Cái khe sâu này chính là kẽ hở giữa hai ngọn núi, hơn nữa nơi đây hiện ra thế hai ngọn núi chạm nhau, tuy hai ngọn núi đều thuộc về phạm trù linh sơn, nhưng nơi này lại là chỗ linh khí loãng nhất, trừ có một hồ sâu, giống loại địa phương này bình thường không có yêu thú thường lui tới, bởi vì.

Nhưng không ngờ tới, loại địa phương này không có khả năng có yêu thú cao cấp, vậy mà sẽ giấu kín một con yêu thú cấp mười hai. Bạch Mãng Giao, chính là yêu thú dị chủng có huyết mạch Bạch Giao, tu luyện đến cấp mười hai, xem ra ít nhất cũng tu luyện mấy vạn năm rồi nhỉ?

"Xuất hiện đi!" Dương Thiên Vấn thản nhiên nói, "Ta biết ngươi nghe hiểu được ngôn ngữ con người." Trong cơ thể có huyết mạch Bạch Giao, linh trí so với yêu thú cấp mười hai bình thường cao hơn nhiều, kém chỉ thoát thai trở thành Yêu tộc thật sự.

Đầm nước bình tĩnh không có một tia biến hóa. Qua một hồi lâu, Dương Thiên Vấn nhíu nhíu mày, thở dài: "Ài, ngươi đã không ra, vậy thì không nên trách chúng ta.".

"Muốn chạy? Ở trước mặt ta, ngươi một con cá chạch nhỏ cũng chạy thoát, vậy Ảnh Tu La ta về sau còn lăn lộn như thế nào?" Ảnh Tu La dậm chân một cái, lực lượng mạnh mẽ trực tiếp đem đường lui của Bạch Mãng Giao che lại.

"Xem ra dưới cái đầm nước này còn có thông đạo khác. Ừm, vậy mà là lấy nước ngầm nối liền nhau." Thần thức Dương Thiên Vấn tra xét một chút nói.

Chẳng qua nay yêu thú dưới nước này lại là bị Ảnh Tu La giam cầm ở tại chỗ, không thể thông qua thông đạo khác trốn chạy.

"Nếu không ra nữa, thì chớ trách bổn tọa xuống tay độc ác." Tâm tình Dương Thiên Vấn hiện tại không tồi, không, đâu chỉ không tồi, quả thực là tâm ta bay lên.

Mắt thấy thần vị sắp tới tay, chuyến đi thế gian sẽ đến đây là kết thúc.

Chính bởi vì tâm tình Dương Thiên Vấn không tồi, mới có kiên nhẫn như thế, nếu không đã sớm động thủ, cần gì tốn nhiều lời lẽ.

Ảnh Tu La trái lại là chờ không kiên nhẫn rồi, đưa tay vận chuyển pháp lực, nguyên thần tập trung con Bạch Mãng Giao thật lớn kia, nhẹ nhàng hút một cái. Con Bạch Mãng Giao kia vô luận phản kháng như thế nào, nhưng chênh lệch thật sự quá lớn, kết quả là bị Ảnh Tu La hút lên.

Nếu để cho Dương Thiên Vấn làm như vậy, Dương Thiên Vấn cũng là không làm gì được. Bởi vì pháp lực Dương Thiên Vấn hiện tại chẳng qua Kim tiên mà thôi, so với yêu thú cấp mười hai mạnh hơn một cái cấp bậc, nhưng giới hạn ở một cái cấp bậc, muốn giống Ảnh Tu La lật tay làm mây như vậy, quả thực lại không thể.

Ảnh Tu La chính là nhân vật chính tông đạt tới tu vi thần cấp, chẳng qua hắn là cổ ma, không chịu quy tắc trói buộc mà thôi, nhưng hắn cũng không dám tùy ý thả ra toàn bộ tu vi của mình, nếu không cái giới diện này sẽ bởi vậy sụp đổ. Nếu như vậy mà nói, nói không chừng sẽ dẫn đệ nhất chúa tể đến. Chẳng qua lấy tu vi của hắn, cử trọng nhược khinh đem một con yêu thú cấp mười hai bắt giữ vẫn là tương đối dễ dàng.

Dương Thiên Vấn nhìn Bạch Mãng Giao bị Ảnh Tu La lấy thần lực giam cầm, lắc lắc đầu nói: "Súc sinh chính là súc sinh, thế nào cũng phải dùng sức mạnh. Giao ra tấm bia đá hơn một trăm năm trước ngươi có được.".

Bạch Mãng Giao vẻ mặt vô tội lắc lắc đầu, tỏ vẻ mình không hiểu được cái gì.

"Ngươi sao cứ gian ngoan mất linh như vậy? Ngươi cho rằng ngươi không nói, bổn tọa không có cách nào làm gì ngươi?" Dương Thiên Vấn khinh thường hừ lạnh nói, tâm tình tốt lúc trước bị phá hư không còn, hơn nữa Dương Thiên Vấn cũng không tính lãng phí nhiều lời lẽ.

Trực tiếp lấy bát hồn **, từ trong đầu con mãng giao dài tới ngàn mét này lục tìm tất cả.

Hơn một trăm năm trước, bầu trời bỗng nhiên xé rách ra một cái lỗ hổng, một tấm bia đá từ trên trời giáng xuống, đánh rơi trong rừng rậm của Đoạn Tuyên sơn mạch, không biết vì sao, một cỗ khí tức của thần tản ra, đưa tới toàn bộ yêu thú trong phạm vi vạn dặm. Chúng nó sau khi đại chiến một hồi, do con Bạch Mãng Giao này chiếm được tấm bia đá, cũng đem nó đặt ở trong phủ nước nhà mình, nương tấm bia đá biểu lộ khí tức của thần tu luyện. Tuy cỗ hơi thở này chỉ có một chút lộ ra, nhưng đối với yêu thú tu luyện mà nói, trợ giúp thật lớn.

"Gia hỏa này đem đồ vật đặt ở trong không gian của mình, ngươi có cách nào làm cho nó tự mình giao ra hay không?" Dương Thiên Vấn bất đắc dĩ nói với Ảnh Tu La, bởi vì soát hồn, linh trí con Bạch Mãng Giao này đã bị hủy, nhưng lại không thể xử lí nó, nếu không không gian chỉ thuộc về mình nó sẽ sụp đổ, cái này là tương đối trí mạng.

Tuy thần vị sẽ không bởi vì không gian sụp đổ mà vỡ vụn, nhưng sẽ bị một lần nữa đưa vào trong dị không gian. Muốn tìm tiếp, vậy trên cơ bản hy vọng cực kỳ xa vời.

Trong lòng Dương Thiên Vấn may mắn, may mà chưa trực tiếp xử lý gia hỏa này, nếu không hối hận cũng không kịp.

"Có cách." Ảnh Tu La thoải mái gật đầu nói, sau đó chỉ đại gia hỏa này, nhẹ giọng nói: "Ảnh Thôn!".

Đại gia hỏa này liền bị một bóng đen nhanh chóng vây quanh, sau đó hóa thành ảnh nô của Ảnh Tu La. Ảnh Tu La ra lệnh nó đem toàn bộ đồ vật trong trữ vật không gian đều lấy ra.

Kết quả một đống lớn đồ vật từ năm thước rưỡi không trung hạ xuống, Dương Thiên Vấn một mực nhìn chăm chú vào. Thẳng đến lúc một tảng đá vuông vức hạ xuống, thân hình Dương Thiên Vấn khẽ động. Đem nó đón tới trong tay, vui sướng quan sát một phen, bên trên quả thật tồn tại cấm chế, nhưng cái cấm chế này không phải dùng công kích, mà là tác dụng che lấp. Chỉ là có thể lúc bị bỏ lại ra vấn đề gì, hoặc là nguyên nhân khác, làm cho cái cấm chế này thiếu một góc, lộ ra một chút khí tức thần lực. Dương Thiên Vấn chính là căn cứ cỗ khí tức thần lực này nhận ra nó.

Dương Thiên Vấn không nghĩ ra, vị thần hoàng kia vì sao không hạ cấm chế công kích? Chẳng lẽ không biết?

"Ha ha ha, thật sự là đạp phá thiết hài vô mịch xử, đắc lai toàn bất phí công phu. Một phen tính kế của ta trái lại cũng không phải uổng phí!" Dương Thiên Vấn đem đồ vật để vào trong giới chỉ trữ vật của mình, nói với Ảnh Tu La: "Đa tạ, nếu không có ngươi, ta phải tốn chút sức lực mới có thể lấy được."

"Không cần, ngươi đã biết sưu hồn thuật, thì nhất định biết phép khống hồn, nhiều lắm hao phí chút nguyên khí mà thôi." Ảnh Tu La dù sao tầm mắt cực cao, vừa điểm đã trúng.

Một đống đồ vật khác trên mặt đất, Dương Thiên Vấn chỉ nhìn lướt qua, thật sự không đặt ở trong mắt, dứt khoát để cho người của Đan Khí tông tới quét tước một chút. Mấy thứ này đối với này tu chân xem ra nói, vẫn là tương đương bảo bối.

Ảnh Tu La đem Bạch Mãng Giao kia trực tiếp nuốt lấy, loại ảnh nô này sử dụng quả thực chính là mất mặt, trái lại không bằng làm điểm tâm. Dương Thiên Vấn mang theo Ảnh Tu La trực tiếp về Đan Khí tông, trở lại trong tông, Dương Thiên Vấn đem tấm bia đá bị cấm chế kia lấy ra. Từ trên ngoại hình xem, đây là một khối loạn thạch, nhưng quỷ dị là góc trái bên dưới khối loạn thạch này lại là tương đối vuông vức, đây là bởi vì cấm chế nơi này xảy ra vấn đề, làm cho tấm bia đá hiện ra nguyên hình.

Nhưng địa phương khác của nó đều nhìn không ra một chút khác thường, cho dù là lấy nguyên thần chi lực hiện tại của Dương Thiên Vấn cũng nhìn không ra nguyên hình tấm bia đá trong cấm chế.

Vị thần hoàng hạ cấm chế kia thật đúng là đủ tuyệt, hắn cũng không hạ cấm chế công kích hoặc phòng ngự, lại hạ loại cấm chế cùng loại thủ thuật che mắt này, đem một tấm bia đá đầy đủ hoá trang thành một tảng đá lớn bình thường. Nếu không phải trên đường không biết bởi vì nguyên nhân nào, một góc cấm chế này bị hư hao mà nói, Dương Thiên Vấn cho dù là bản thể xuống, muốn tìm ra nó, cũng trên cơ bản là chuyện khả năng không lớn, càng đừng nói phái người xuống.

Nếu một lần này không có Ảnh Tu La giúp, Dương Thiên Vấn chỉ sợ chính là tìm hơn một ngàn năm cũng không có đầu mối gì. Cũng may mắn trời không tuyệt đường người, pho thần vị này tựa như định sẵn chính là thuộc về Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn trừ một câu cảm thán, trong minh minh tự có chúa tể, cũng chỉ có không ngừng cám ơn trời đất trong lòng.

Nhân thủ vốn sai đến Đoạn Tuyên sơn mạch lại đều rút ra, giải tán ngay tại chỗ.

Bọn người Triệu Quảng biết, nhiệm vụ của bọn họ đến đây viên mãn, xem như hoàn thành rồi, chỉ còn lại có một ít công tác kết thúc.

Thần vị vẫn như cũ bị cấm chế, không giải khai cấm chế này cũng đừng nghĩ đến nhìn toàn cảnh thần vị này, càng đừng nói luyện hóa.

Cái cấm chế này trái lại là bố trí tinh diệu, muốn cởi bỏ, phương pháp đơn giản nhất chính là trực tiếp phá hủy nó, bởi vì bản thân thần vị vững vàng không thể phá hủy, cho dù là mạnh mẽ hủy diệt cấm chế cũng không tổn hại đến bản thân thần vị. Nhưng cấm chế một thần hoàng bày ra, muốn lấy ngoại lực phá hủy nó, nói dễ hơn làm.

Dương Thiên Vấn tìm đến Ảnh Tu La, bảo hắn thử bên lấy ngoại lực hủy diệt cấm chế này, nhưng kết quả lại không được tốt lắm, hầu như không có hiệu quả gì.

Ảnh Tu La sau khi thử vô số biện pháp, không khỏi thở dài: "Không có cách nào, ta hiện tại quá yếu rồi. Cho dù ta có thể khôi phục một nửa lực lượng, tin tưởng cũng có thể phá được cái cấm chế này.".

Dương Thiên Vấn nghe xong cũng tin lời Ảnh Tu La, dù sao cấm chế này tuy kỳ diệu, nhưng năng lực phòng ngự tuyệt không cường đại như thế nào. Bản thân nó đã không phải cấm chế phòng ngự, chỉ là thần lực thi triển cấm chế chính là lực lượng cấp bậc thần hoàng, một Ảnh Tu La cấp bậc linh thần cho dù là bí thuật huyền diệu nữa, cái chênh lệch cấp bậc thật lớn này cũng không cách nào vượt qua.

"Ngươi vì sao thế nào cũng phải ở hạ giới đem cấm chế phá vỡ? Nếu đồ vật đã tìm được, chúng ta liền không bằng trực tiếp về Thần giới. Trở lại Thần giới, ngươi lại đem nó đánh vỡ không phải dễ dàng sao?" Ảnh Tu La kỳ quái hỏi.

"Ngươi cho rằng ta không muốn sao? Cái giới diện này bị mười hai vị thần hoàng phong cấm, ta có thể ở trước khi bọn họ phong cấm nhập cư trái phép xuống, đó là tốc độ của ta đủ nhanh, nhưng muốn đi về, hơn nữa là mang theo ngươi cùng trở về, muốn thần không biết quỷ không hay trở về, vậy thật đúng là không phải khó khăn bình thường." Dương Thiên Vấn vẫn chưa tự hỏi vấn đề này, đó là bởi vì còn có nguyên nhân tìm thần vị ở đâu tồn tại. Mà hiện tại lại là không thể không cân nhắc một chút nan đề trở về như thế nào.

Dương Thiên Vấn không phải không có cách nào trở về. Mà là không có cách nào ở dưới tình huống không kinh động những thần hoàng này, mang theo thần vị cùng Ảnh Tu La cùng nhau trở về.

"Chẳng lẽ ngươi giải khai cấm chế này, có thể đủ thần không biết quỷ không hay trở về sao?" Ảnh Tu La chỉ thẳng yếu hại hỏi.

"Cái này..." Dương Thiên Vấn quả thật không nắm chắc, chỉ là nghĩ, sau khi đem thần vị luyện hóa, không còn nỗi lo về sau, đến lúc đó nói sau.

"Úc" Ảnh Tu La không khỏi ngẩng đầu thở dài, không nói gì ngẩng đầu nhìn bầu trời.

"Ngươi có cách nào?" Bản thể Dương Thiên Vấn ở tại thần giới, cho dù có tất cả thần thông cũng là không thi triển được. Chỉ có hỏi một chút vị Thái tử Ảnh tộc một trong cổ ma bảy mươi hai tộc này.

"Ngươi hỏi ta? Pháp lực ta hiện tại không đến một phần vạn thời kì toàn thịnh, chút lực lượng ấy ta có thể làm được sao. Ta nếu là có thần lực năm đó, cũng sẽ không ngã ở trong tay lão đại ngươi." Ảnh Tu La buồn bực muốn hộc máu.

891. Chương 889: Trở Về

Quyển 11: Chúa tể

Chương 889: Trở về

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Quên đi, ngươi đi xuống trước đi, tự một mình ta lẳng lặng suy nghĩ một chút." Dương Thiên Vấn phất tay bảo Ảnh Tu La lui xuống.

Dương Thiên Vấn bố trí một cái cấm chế, lấy ra Vận Mệnh La Bàn, gọi ra la bàn chỉ dẫn giả hỏi: "Có cách nào có thể không kinh động những thần hoàng đó trở lại thần giới không?".

"Hứa nguyện, ngươi ở trong la bàn vẫn như cũ cất lại hai cái nguyện vọng." La bàn chỉ dẫn giả trả lời.

Dương Thiên Vấn một trận không còn lời nào, nghĩ một chút lại hỏi: "Chẳng lẽ ta không thể dùng phương thức phi thăng đi ra ngoài sao?".

"Chỉ sợ không thể, cái giới diện này đã bị phong kín, cái phong cấm này một ngày chưa giải trừ, vậy cái giới diện này liền không có người phi thăng." La bàn chỉ dẫn giả phi thường tàn khốc đánh vỡ ý nghĩ của Dương Thiên Vấn.

"Điều này sao có thể?" Dương Thiên Vấn kinh ngạc. Độ kiếp phi thăng chính là quy tắc thiên đạo, những thần hoàng này sao có thể đem phi thăng cũng phong cấm?

"Không cần kỳ quái, Cửu Chuyển Hoàn Hồn đan cùng Tạo Hóa Vô Cực đan của ngươi cũng không tương tự nghịch chuyển quy tắc thiên đạo sao? Cái giới diện này chỉ là một cái giới diện cấp thấp tầng dưới, mười hai thần hoàng liên thủ phong cấm nơi này có cái gì khó? Đừng nói phong cấm, cho dù là hủy diệt nó cũng chẳng qua là việc trong nháy mắt." La bàn chỉ dẫn giả trả lời.

Dương Thiên Vấn nghe xong cũng cảm thấy có đạo lý. Thiên đạo quy tắc cũng không phải không thể nghịch chuyển, chỉ cần có đại thần thông, nghịch chuyển một chút quy tắc nho nhỏ được tính là cái gì? Hơn nữa, nếu ngay cả thế gian cũng không thể phong cấm, vậy còn có thể tính là hoàng giả trong thần sao?

"Thực một chút biện pháp cũng không có sao?" Dương Thiên Vấn thở dài nói, luyến tiếc trong giọng nói ai cũng nghe được ra. Đây chính là nguyện vọng, dùng một cái bớt một cái. Chẳng qua cẩn thận suy nghĩ một chút, Vận Mệnh La Bàn hiện tại đã giải phong hai mươi sáu cấp, còn có mười cấp chưa giải phong, dùng cũng liền dùng.

Hiện tại Thiên Võng thần giới tuy phát triển nhanh chóng, nhưng căn cơ cùng nội tình kém quá xa, Dương Thiên Vấn cần đủ thời gian để lắng đọng lại, không thể bại lộ tin tức mình có được thần vị, nếu không không chỉ có toàn bộ thần giới, cho dù là chúa tể cũng sẽ tìm tới cửa.

An toàn số một, an toàn số một, mình không thể cả đời đều dựa vào nguyện vọng sống qua chứ? Chỉ cần có thể trở thành chúa tể, trở thành chí cao thần, thậm chí siêu thoát thiên đạo. Lúc đó, mình cho dù có một trăm nguyện vọng cũng không có một chút tác dụng. Nên dùng thì dùng, không cần cố kỵ quá nhiều.

"Đúng rồi, nếu ta đem trí nhớ về ta của cái giới diện này đều tiêu trừ, vậy có thể hay không chỉ có ta có thể khôi phục, mà người khác không thể?" Dương Thiên Vấn suy nghĩ một hồi hỏi.

"Có thể, không có vấn đề, lấy la bàn nguyện lực gây nên, cho dù là chúa tể cũng không thể nghịch chuyển, mà ngươi là la bàn chi chủ, lại có cái năng lực này." La bàn chỉ dẫn giả trả lời.

Dương Thiên Vấn nghĩ đến sâu xa hơn nhiều. Những thần hoàng này, mỗi một người đều không thể coi thường, cho nên, Dương Thiên Vấn tính đem trí nhớ về hắn của cái giới diện này đều tiêu trừ!

Cái này cũng là một trong những thủ đoạn bảo vệ bọn họ. Nếu để cho thần hoàng thượng giới biết tất cả hành vi của mình tại hạ giới, vậy chỉ sợ sẽ tương đối phiền toái, cũng sẽ mang đến cho toàn bộ người cùng mình có liên quan một tràng tai nạn!

Dương Thiên Vấn không muốn như vậy, đặc biệt tiểu đồ đệ mình mới thu, chẳng qua sư phụ dẫn vào cửa tu hành ở cá nhân, Dương Thiên Vấn dạy đồ đệ cùng người khác khác nhau. Bản thân Dương Thiên Vấn chính là xuất thân tán tu, thưởng thức nhất trên thân một ít tán tu vĩ đại một cỗ nghị lực cùng kiên trì vượt xa tu sĩ bình thường kia.

Dương Thiên Vấn đã đem nên dạy đều dạy rồi; Còn lại phải nhờ vào chính nàng. Có lẽ có một ngày, lúc nàng phi thăng thần giới, có thể có ngày gặp lại. Có lẽ duyên thầy trò, duyên hết ở đây cũng nói không chừng.

Thế sự vô thường, không có khẳng định tuyệt đối, nhưng Dương Thiên Vấn tin tưởng, chỉ cần Nhị Nhi kiên trì tín niệm của mình, bằng vào pháp môn mình truyền thụ cho nàng, phi thăng thần giới cũng không phải là giấc mộng xa không thể thành.

Dương Thiên Vấn bắt đầu chuẩn bị, đầu tiên là đem Công Tôn Nhị gọi trở về, lấy truyền thừa quán đỉnh thuật, đem đan đạo pháp môn mình có khả năng truyền thụ, nàng có thể tu tập đều phong ấn về trong nguyên thần Công Tôn Nhị, không ai có thể thông qua xem xét trí nhớ học trộm, bởi vì cái này cùng thiên phú thần thông của thần thú giống nhau, là không thể thông qua sưu hồn thuật các loại pháp thuật rình coi.

Lúc tu vi của Công Tôn Nhị đạt tới giai đoạn nhất định, những nội dung bị phong ấn này sẽ giải phong đối với nàng. Dương Thiên Vấn trừ cái này, chính là lại cho nàng một cái đan lô cấp tiên khí.

Dương Thiên Vấn còn tính luyện chế một cái không gian tiên khí cho Công Tôn Nhị. Có nó tồn tại, phòng thân giữ mạng càng thêm không chút sai sót, đương nhiên loại bảo bối này cũng sẽ đưa tới vô số kẻ tham lam cướp đoạt, cái này coi như là một cái khảo nghiệm đi.

Dương Thiên Vấn tiêu phí hai năm thời gian luyện chế hai kiện không gian tiên khí. Không có cách nào, lấy năng lực hiện tại của Dương Thiên Vấn cũng chỉ có thể luyện chế đồ vật cấp bậc tiên khí, hơn nữa tiên khí hệ không gian là khó luyện chế nhất, cho nên tiêu phí thời gian càng nhiều hơn một chút.

Một kiện giao cho Công Tôn Nhị, một kiện khác chính mình giữ lại, tự nhiên là có tác dụng của nó. Bởi vì khế ước thần phù tồn tại, người của Thiên Võng không cần lo lắng bị người ta nhìn trộm trí nhớ, cái này cũng là một trong những nguyên nhân Thiên Võng phát triển lớn mạnh. Gián điệp Thiên Võng cho dù bị bắt, cũng hỏi không ra cái gì, càng không thể từ trên người bọn họ có được bất cứ tình báo gì, cho dù là lấy cùng loại sưu hồn thuật các loại pháp thuật cũng tương tự, cho dù là Ảnh Thôn của Ảnh Tu La cũng không có tác dụng.

Dương Thiên Vấn sau khi luyện chế xong, liền cho Triệu Quảng để cho khẩu" Nhị cấp cho bất luận kẻ nào dụ lộ tự chích nghề là không có sáng thảo tự chiếu tâm muốn bọn họ làm bộ bộ dáng như tiếp tục tìm kiếm tấm bia đá, mà cái ban thưởng kếch xù kia của Đan Khí tông cũng chưa triệt tiêu.

Dương Thiên Vấn an bài xong toàn bộ chuyện giải quyết hậu quả về sau của một giới này, đem Ảnh Tu La gọi tới bên người, sau đó lấy ra không gian tiên khí nói với hắn: "Vào đi.".

"Sao, ngươi tính hôm nay trở về? Ngươi có cách sẽ không dẫn tới những gia hỏa kia chú ý?" Ảnh Tu La rất ngạc nhiên, bởi vì mấy năm qua hắn cũng đang tự hỏi phương án giải quyết, nhưng không có một cách nào có thể làm được. Đây còn là bởi vì hắn là người của Ảnh tộc, hơn nữa có tu vi linh thần. Mà Dương Thiên Vấn chẳng qua mới tu vi Kim tiên, cho dù bản thể hắn rất lợi hại, nhưng cái này dù sao chỉ là phân thân mà thôi.

"Đương nhiên, chẳng qua ta dùng phương pháp gì cần giữ bí mật." Dương Thiên Vấn gật đầu đáp.

Ảnh Tu La đi vào trong không gian tiên khí của Dương Thiên Vấn, bởi vì khế ước thần phù trói buộc, hắn cho dù muốn tra xét bí mật của Dương Thiên Vấn, cũng không cách nào đi làm thực.

Dương Thiên Vấn một mình một người rời khỏi Đan Khí tông, không kinh động bất luận kẻ nào, đi vào trong một cái khe núi nhỏ hiếm thấy vết chân. Sau khi rời khỏi Đan Khí tông, Dương Thiên Vấn liền bảo Triệu Quảng đem Kiếm Vô Song diệt khẩu, ngay cả chân linh cũng không buông tha.

Dương Thiên Vấn đem Vận Mệnh La Bàn lấy ra, đem không gian tiên khí này bỏ vào trong không gian trữ vật của la bàn trước, lại đem thần vị bị cấm chế cũng cùng nhau đặt vào. Sau đó gọi la bàn chỉ dẫn giả nói: "Nguyện vọng thứ nhất, tiêu trừ cũng sửa chữa cái giới diện này trừ thành viên Thiên Võng, trí nhớ về ta của mọi người.".

"Như ngươi mong muốn." La bàn chỉ dẫn giả nhẹ nhàng mà chỉ một ngón hướng trời. Không có bất cứ giải thích gì, cho dù là đồ đệ Dương Thiên Vấn mới thu, cùng với Diệp Tử Thu có được ân huệ rất lớn của Dương Thiên Vấn, trí nhớ có liên quan Dương Thiên Vấn đều biến mất, mà tất cả trí nhớ cùng vật Diệp Tử Thu có được cũng sửa chữa thành hắn ở trong một cái động phủ của cổ tiên nhân có được, mà cái động phủ này đã nổ tung.

"Cái nguyện vọng thứ hai, mang ta về Thần giới, không cần kinh động bất luận kẻ nào." Dương Thiên Vấn nói ra cái nguyện vọng thứ hai.

"Chỉ có thể ý thức trở về, thân thể này không phù hợp yêu cầu về Thần giới." La bàn chỉ dẫn giả bình tĩnh nói. Đúng, khối nhục thân này của Dương Thiên Vấn căn bản không đạt tới yêu cầu đi thần giới. Có lẽ bởi vì một ít nhân tố giữa vị diện, sẽ xuất hiện tình huống xuyên qua vị diện, tuy cực kỳ thưa thớt, nhưng quả thật tồn tại. Chẳng qua tuyệt đối không có khả năng từ vị diện tầng dưới xuyên qua đến vị diện thượng tầng. Nếu không, nếu một người bình thường từ thế gian xuyên việt đến tiên giới, vậy độ kiếp phi thăng chẳng phải là hoàn toàn không có ý nghĩa ?

Cho nên những tình huống xuyên qua vị diện kia cũng chỉ là ở giữa vị diện ngang hàng mới có khả năng xảy ra.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, gật gật đầu nói: "Không có vấn đề, ý thức trở về, khối nhục thân này làm ột lần nữa trở lại thành linh khí như cũ." Dương Thiên Vấn sáng tạo cái nhục thân này vốn chính là sau khi lấy linh khí hội tụ, dùng ** lực sinh thành. Mà hiện tại đem nó một lần nữa trở lại như cũ cũng không phải không thể, về phần đã tu luyện đến tu vi Kim tiên, Dương Thiên Vấn một chút cũng không đáng tiếc, tan thì tan.

"Như ngươi mong muốn." La bàn chỉ dẫn giả nhẹ nhàng chỉ Dương Thiên Vấn một cái. Ý thức Dương Thiên Vấn hóa thành một cái quầng sáng bay khỏi nhục thân, nhục thân thì là ở nháy mắt hóa thành linh khí nồng đậm phiêu tán mà đi, mà Vận Mệnh La Bàn thì là trốn vào trong quầng sáng, sau đó tính cả quầng sáng cùng nhau biến mất tại chỗ.

Mà phong cấm cường đại ở ngoài cái giới diện này thì là một chút phản ứng cũng không có.

Kiếm Vô Song vừa chết, cũng quả thật dẫn lên một ít ảnh hưởng nhỏ, chẳng qua tổng thể mà nói, đối với Dương Thiên Vấn hiện tại không có bất cứ ảnh hưởng gì, bởi vì giờ phút này hắn đã về tới thần giới.

Ý thức Dương Thiên Vấn trở về bản thể, giờ phút này bản thể vẫn là ngồi xếp bằng ở trong Thời Không Bảo Tháp, tất cả đều không có biến hóa. Thật ra nếu dựa theo thời gian giới cao thấp chênh lệch, lại tính thêm thời gian Thời Không Bảo Tháp chênh lệch, Dương Thiên Vấn ở trong bảo tháp ngồi ít nhất mấy chục vạn năm rồi. Chẳng qua, Dương Thiên Vấn đã thành thần, thời gian đối với hắn mà nói không có bất cứ ý nghĩa gì.

Thần giới tất cả đều không có biến hóa, chỉ là trong bảo tháp, không ngừng có tinh anh Thiên Võng tiến vào tu luyện, sau khi tu luyện có thành tựu lại rời tháp lịch lãm.

Mà Chu Thiên Tinh Đấu đại trận diễn luyện ở dưới sự chủ trì của Quảng Nguyệt, tất cả bình thường, chỉ cần là người trong Thiên Võng, chỉ cần thực lực đạt tới cảnh giới thiên thần, không có nhiệm vụ xuất hành, liền cần ở trong Thời Không Bảo Tháp đem Chu Thiên Tinh Đấu đại trận biến hóa diễn luyện quen thuộc, sau đó mới có thể ra ngoài lịch lãm.

Thiên Võng đang phát triển rất nhanh, thực lực đang không ngừng tích lũy, nội tình đang từng chút mạnh lên. Sau khi Dương Thiên Vấn trở về, đầu tiên đó là đem Ảnh Tu La thả ra, sau đó lấy ra một đống thần hạch như núi, mở miệng nói: "Cho những thần hạch này, có đủ ngươi khôi phục tu vi hay không?".

"Chút này? Đủ cái rắm! Mục tiêu của Ảnh Thôn là vật còn sống mới có thể đạt tới hiệu quả lớn nhất. Những thần hạch này sao, cần số lượng thật nhiều, hơn nữa số lượng các cấp đều giống nhau, ngươi mỗi một cấp chuẩn bị cho ta một vạn viên đi.

Dương Thiên Vấn nghe xong, có chút không còn gì để nói nữa, chẳng qua chút điểm thần hạch ấy, Dương Thiên Vấn vẫn là trả giá được. Cho dù Dương Thiên Vấn không có, một cái nhiệm vụ treo ra ngoài, nhiều nhất trong vòng vài ngày có thể thu thập đầy đủ hết.

Ảnh Tu La sau khi từ trong Thời Không Bảo Tháp đi ra, ngẩng đầu lên, nhìn thẳng bầu trời, có chút cảm khái thở dài một hơi, lập tức cười ha ha lên. "Không ngờ được, không ngờ được ta còn có thể lại một lần nữa đứng ở mặt đất.

Mặc dù biến hóa rất lớn, nhưng khí tức quen thuộc chưa đổi. Thực, quá tốt rồi, tự do vạn tuế!".

Liên tiếp vài ngày, Ảnh Tu La mới khống chế được cảm xúc. Phần lực khống chế này làm cho Dương Thiên Vấn bội phục, thật lòng bội phục.

Vài ngày sau, Ảnh Tu La tìm tới Dương Thiên Vấn, yêu cầu liếc một chút thần vị bộ dạng thế nào.

Dương Thiên Vấn đã phá tan cấm chế, sớm ở vài ngày trước đã tế luyện ở trong Thời Không Bảo Tháp, sau khi nghe được Ảnh Tu La yêu cầu, bất đắc dĩ buông hai tay nói: "Đồ vật ta đã hoàn toàn luyện hóa, nó đã không có cách nào phục hồi như cũ.".

Ảnh Tu La nghe xong, nhún vai, không sao cả cầm đống lớn thần hạch cấp bậc khác nhau một mình một người đi tìm nơi luyện hóa khôi phục thực lực.

Ý thức của Dương Thiên Vấn hạ giới, một lần nữa trở về, tất cả đều thần không biết quỷ không hay. Nhưng Dương Thiên Vấn cũng không tính lộ diện, vẫn như cũ ở trạng thái ẩn cư, thời gian Dương Thiên Vấn một lần này hạ giới ở trong Thời Không Bảo Tháp không tính là ngắn, cho nên Dương Thiên Vấn đặc biệt rút ra lượng lớn thời gian đến bồi Thủy Thấm Lan cùng Bích Nhi.

Dương Thiên Vấn nay đã chiếm được năm cái thần vị, còn thiếu bốn cái, hắn có thể tụ tập một đạo Hồng Mông tử khí đầy đủ. Có nó, Dương Thiên Vấn không chỉ có thể trở thành chúa tể, còn có thể tiến thêm một bước nữa.

Chẳng qua, con đường Dương Thiên Vấn trở thành chúa tể đã hoàn toàn trải bằng phẳng, chỉ cần thời gian lắng đọng lại.

Một lần này vì trù phát thần vị này, Dương Thiên Vấn đã dùng hết hai cái nguyện vọng, không thể không nói có chút lãng phí, tuy còn lại bốn cái thần vị, nhưng Dương Thiên Vấn không tính lại dùng phương thức này đến thu hoạch. Bởi vì tính giá so với cũng không cao.

Hai cái nguyện vọng, cũng đủ Dương Thiên Vấn đổi lấy hai cái thần vị, nhưng một lần này không thể không sử dụng. Cái này cũng nhắc nhở Dương Thiên Vấn, nguyện vọng loại sự vật này, cần cái gì, vậy cứ trực tiếp hứa nguyện, cần gì lãng phí tinh thần vì tiết kiệm mà đi mưu tính một phen như vậy? Vừa mệt vừa không chiếm được bao nhiêu chỗ tốt.

Trải qua một chuyện dài nhất trí, về sau gặp lại loại chuyện này, Dương Thiên Vấn tuyệt đối sẽ không đích thân ra mặt, trực tiếp giao cho thủ hạ đi làm là được.

Về phần mười một thần hoàng phong cấm giới diện kia, Dương Thiên Vấn chính là bởi vì bọn họ mới lãng phí hai cái nguyện vọng, tuyệt đối không thể tiện nghi bọn họ.

Chỉ là trong khoảng thời gian ngắn, Dương Thiên Vấn tìm không thấy biện pháp vẹn toàn đôi bên đến đối phó bọn họ. Xung đột chính diện là ngu nhất không khôn ngoan nhất, Dương Thiên Vấn sẽ không đi làm.

Dương Thiên Vấn đem cảm ngộ duy ngã kiếm đạo, lấy thần niệm phân hoá, ngàn vạn thành đạo **, đánh xuống một cái thần niệm phân thân tự thể ngộ tu luyện.

Toàn bộ thời gian của Dương Thiên Vấn đều đặt ở trên Vận Mệnh La Bàn, mỗi ngày ban ngày ở trong tháp tu luyện, buổi tối đi ra đêm xem tinh thần diễn biến cùng tìm hiểu phong ấn của la bàn.

Cảnh giới cảm ngộ của Dương Thiên Vấn đã xa xa vượt qua cấp bậc thần vương, nhưng Dương Thiên Vấn vẫn chưa đột phá, bởi vì Dương Thiên Vấn nhìn được rất xa. Dương Thiên Vấn muốn đem một đạo Hồng Mông tử khí góp đủ, làm đột phá sau! Trong đó tự nhiên có lợi ích tồn tại của nó, Dương Thiên Vấn cũng không sốt ruột. Nay đại thế thần giới, tuy mạch nước ngầm bắt đầu khởi động, nhưng ở mặt ngoài vẫn là bình tĩnh vô cùng. Đồng thời, cái mạch nước ngầm này phần lớn cùng Dương Thiên Vấn không quan hệ, Dương Thiên Vấn hiện tại ẩn cư ngủ đông, chậm rãi đem sở học cả đời lắng đọng lại, hậu tích mà bạc phát mới là vương đạo.

Dương Thiên Vấn quyết định chủ ý, muốn một hơi cởi bỏ phong ấn thứ hai mười bảy, hai mươi bát, hai mươi chín, ba mươi của Vận Mệnh La Bàn, dùng bốn phong ấn này đổi lấy thần vị, sau khi luyện hóa, góp đủ một đạo Hồng Mông tử khí, lại đột phá đến Đại La Kim Tiên, sau đó lại xem tình huống của thần giới, quyết định tham dự thần giới đại loạn hay không.

Dương Thiên Vấn so với bất luận kẻ nào đều nhìn được rõ ràng hơn. Các chúa tể thức tỉnh đã lửa sém lông mày, Dương Thiên Vấn đoán ở cuối mỗi một cái diễn kỷ, đều là có một hồi sát kiếp đến thanh trừ thần nhân của thần giới, bởi vì thần nhân quá nhiều, sẽ vượt qua năng lực chịu tải của thần giới, mà cùng với trận sát kiếp này, có lẽ còn có thể có một ít kỳ ngộ nào đó. Ví dụ như nói thần vị các loại, sẽ dẫn lên các chúa tể tranh đoạt, mà đến cuối thời kỳ sát kiếp thì hoàn toàn là chiến trường của các chúa tể. Dương Thiên Vấn muốn từ trong đó chia một ly canh, nhất định phải đạt tới cấp bậc chúa tể, hoặc là thượng cổ thần hoàng tầng thứ như vậy, nếu không căn bản ngay cả tư cách vào bàn cũng không có.

Chẳng qua, cách cái thời điểm đó, ở giữa còn có hai mươi vạn năm thời gian, cũng đủ Dương Thiên Vấn làm đủ chuẩn bị, cũng đủ Dương Thiên Vấn phân phó toàn bộ sự tình.

Hai mươi vạn năm thời gian, Thiên Võng dưới trướng Dương Thiên Vấn có thể khuếch trương lớn bao nhiêu? Hai mươi vạn năm thời gian, Dương Thiên Vấn có thể trưởng thành đến trình độ nào, mà Dương Thiên Vấn còn có Tiểu Bạch trợ giúp. Không nên quên Tiểu Bạch là siêu thần thú, tiến hóa đến hoàn toàn thể có thể đủ trở thành chúa tể, không cần thần vị! Chẳng qua sau đó Tiểu Bạch vẫn như cũ cần đủ thần vị, hơn nữa chín cái thần vị một cái cũng không thiếu được.

892. Chương 890: Ra Ngoài Săn Bắn

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 890: Ra ngoài săn bắn

Thời gian giống như nước chảy, một ngàn bảy trăm năm thời gian nhoáng lên một cái mà qua. Dương Thiên Vấn ẩn cư ngủ đông ở Thuận Thiên thành, không hỏi thế sự, toàn tâm toàn ý đem tâm tư nhào vào trên nan đề hóa giải la bàn. Trừ cái đó ra, ngẫu nhiên luyện đan một chút, tĩnh tu một phen thần thông thuật pháp, bồi hai hồng nhan tri kỷ, cuộc sống này qua trái lại cũng nhàn nhã.

Dương Thiên Vấn lâu không lộ mặt thần giới, thầm nghĩ người tìm hắn không hiểu được sính, toàn bộ Thuận Thiên phủ đã hoàn toàn bị Thiên Võng giám thị, cho dù có người muốn đến Thuận Thiên phủ tìm đến Dương Thiên Vấn cũng chỉ có thất vọng trở về.

Thật ra tìm đến Dương Thiên Vấn, cũng không phải đều là ác ý hết, đại bộ phận người đều là tới cầu đan, chỉ là bọn hắn nhận được đáp án giống nhau, đó chính là Dương Thiên Vấn mất tích rồi.

Dương Thiên Vấn vẫn luôn ẩn cư ở trong bảo tháp, trừ ban đêm sẽ rời tháp ngắm sao, thời gian còn lại đều không ở tại thần giới. Nhiều năm như vậy qua đi, Vận Mệnh La Bàn trên tay Dương Thiên Vấn lại giải khai hai cấp. Nguyện vọng hai cấp này, Dương Thiên Vấn đều không cất giữ trực tiếp yếu thần vị, hơn nữa đều luyện hóa vào trong cơ thể. Dương Thiên Vấn còn thiếu hai cái thần vị liền có thể góp đủ một đạo Hồng Mông tử khí. Thần vị ở bên ngoài làm cho vô số thần hoàng cùng chúa tể tranh cướp đoạt, ở Dương Thiên Vấn nơi này lại là có thể thoải mái đạt được, cái này nếu truyền ra, chỉ sợ Dương Thiên Vấn sẽ trở thành kẻ địch chung của toàn bộ thần giới.

Vận Mệnh La Bàn, cho dù là chúa tể cũng sẽ động lòng. Chỉ là không ai biết cái bí mật này mà thôi.

Trải qua nhiều năm như vậy tu luyện, Ảnh Tu La dựa vào thần hạch khôi phục thực lực bản thân, tốc độ tuy chậm, nhưng thắng ở không ai biết Ảnh Tu La tồn tại. Dựa vào lượng lớn thần hạch, Ảnh Tu La khôi phục thực lực cấp thần vương. Tuy cái tốc độ này so với hắn dùng Ảnh Thôn chậm hơn nhiều.

Ảnh Tu La sau khi khôi phục thực lực thần vương cấp, liền tìm tới Dương Thiên Vấn.

"Ngươi như thế nào? Tới ăn?" Dương Thiên Vấn đang dùng cơm, Thủy Thấm Lan cũng ở một bên hầu hạ, cuộc sống này qua vô cùng thoải mái.

"Hừ, ta là tới tìm ngươi đòi thần hạch, thần hạch của thần vương, cho ta một ngàn cái!" Ảnh Tu La thản nhiên nói, giống như thần hạch thần vương này liền giống như rau cải trắng ven đường, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

"Khụ khụ, ngươi cần bao nhiêu? Một ngàn cái? Ngươi sao không đi cướp?" Dương Thiên Vấn thiếu chút nữa bị sặc. Đừng nói một ngàn cái thần hạch thần vương, cho dù là hai mươi cái hắn cũng không lấy ra được. "Ngươi cho rằng bây giờ còn là cái niên đại kia của ngươi, thần hoàng đi đầy đất, thần vương không bằng chó?".

"Vậy đơn giản, ngươi cung cấp con mồi này cho ta, còn lại chính là chuyện của ta." Ảnh Tu La mở miệng nói.

"Ngươi muốn tự mình ra tay? Ừm, cũng được, vừa lúc, ta gần đây luyện chế một đồ vật thú vị. Ngươi cầm đi." Dương Thiên Vấn từ trong giới chỉ lấy ra một khối bát quái kính, đưa cho Ảnh Tu La, "Ngươi sau khi

đem nó luyện hóa, ta sẽ chỉ điểm ngươi một chỗ, nơi đó có hai ức thiên thần, trên trăm thần vương, còn có sáu vị thần hoàng, ngươi có cái bản lãnh này, liền đem những người này nuốt trọn."

"Ồ? Còn có loại địa phương tốt này, chẳng qua ta hiện tại cũng không đối phó được thần hoàng, về phần trên trăm thần vương kia sao, số lượng cũng không đủ." Ảnh Tu La thản nhiên nói, "Đúng rồi, đây là thứ gì."

"Ngươi sau khi đem vật này luyện hóa, hành tung ngươi sẽ không ai có thể tính ra. Tin tưởng có nó, ngươi có thể quang minh chính đại xuất hiện ở thần giới. Mấy năm nay ta không cho ngươi ra ngoài, một mặt là bởi vì thực lực ngươi không đủ, về phương diện khác sợ sau khi ngươi bị người ta phát hiện, dưới nhân quả dẫn dắt, bị người hữu tâm tính ra chi tiết của ngươi." Dương Thiên Vấn không biết thần thông của chúa tể mạnh bao nhiêu, nhưng Dương Thiên Vấn biết mình nếu muốn bói toán thuật tính một chút tu vi cảnh giới một ít người và chuyện ở dưới mình, xác xuất thành công cũng có 70%.

"Cái này, nó thực dùng được?" Ảnh Tu La có chút không dám khẳng định hỏi.

"Khẳng định dùng được!" Dương Thiên Vấn trả lời khẳng định. Bảo bối này tên là Tàng Thiên Kính, chính là Dương Thiên Vấn lấy một trong hai cái phù văn mới trên Vận Mệnh La Bàn, hư vô thần phù. Uy năng của phù này, đó là có thể che lấp Thiên Cơ, tránh né tất cả phép thuật tính, càng có thể che dấu khí tức, hư vô thiên địa.

"Tốt, cảm tạ. Nói cho ta biết chỗ, ta đây liền đi qua." Ảnh Tu La có chút gấp không đợi được.

"Hắc Hải chiểu trạch (chiểu trạch: đầm lầy), tự có người dẫn đường cho ngươi. Ngươi cẩn thận một chút." Dương Thiên Vấn dứt lời, trong cái ép tay liền làm cho Ảnh Tu La rời bảo tháp.

Ảnh Tu La căn bản không đem lo lắng của Dương Thiên Vấn để vào mắt. Lấy năng lực của hắn, trừ phi là chúa tể, nếu không ai cũng đừng nghĩ phát hiện hắn.

Thuộc hạ Thiên Võng một đường chỉ dẫn phương hướng cho Ảnh Tu La, mà Ảnh Tu La một đường bay nhanh hướng Hắc Hải chiểu trạch xuất phát, mà trên đường, Ảnh Tu La vẫn là thận trọng nghiêm túc luyện hóa Tàng Thiên Kính Dương Thiên Vấn cho. Dương Thiên Vấn sẽ không hại hắn, mà Ảnh Tu La cũng biết, Hắc Hải chiểu trạch này tuyệt đối là một trong những đối thủ của Dương Thiên Vấn, nếu không Dương Thiên Vấn cần gì chỉ dẫn hắn tới chỗ này săn bắn.

Ảnh Tu La đối với cái này cũng không để ý. Ở hắn xem ra, toàn bộ thần nhân của thần giới đều là thức ăn mà thôi.

Dương Thiên Vấn sớm đã muốn diệt trừ cái địa cung thần bí kia dưới Hắc Hải chiểu trạch, chỉ là mấy năm nay đều rút không ra thời gian, hơn nữa thực lực Thiên Võng không đủ, cả Thiên Võng cộng lại, chỉ sợ cũng không làm gì được cao thủ trong cái địa cung kia, càng đừng nói căn cứ như vậy, cái tổ chức thần bí kia có nhiều tới bảy cái.

Thực lực Ảnh Tu La hiện tại tuy chưa khôi phục đỉnh phong nhất, nhưng thực lực hắn lại là một người đặc biệt cường đại nhất Thiên Võng.

Lấy năng lực của Ảnh Tu La, thần không biết quỷ không hay lẻn vào trong căn cứ đối phương, từng chút địa xử lý những cao thủ kia trong căn cứ, tựa như hắn nói, chỉ cần hắn hướng trong cái bóng của người ta trốn, trừ chúa tể, không ai có thể phát hiện hắn. Hơn nữa, cho dù là chúa tể, còn có thể trong cái bóng của hai ức thiên thần tìm ra hắn sao? Dương Thiên Vấn phỏng chừng, cái này căn bản không có khả năng!

Bí thuật tinh diệu nhất của Ảnh tộc không phải Ảnh Thôn, mà là Tiềm ảnh thuật bọn họ trời sinh đã biết. Bọn họ có thể cùng cái bóng của bất cứ vật thể nào dung hợp, vô luận là sinh linh hay là vật chết, chỉ cần có bóng, là nơi ẩn thân tốt nhất của bọn họ.

Có một loại cách nói, nói là bóng của sinh linh trên thực tế chính là một bộ phận linh hồn, mà người Ảnh tộc ẩn thân ở trong linh hồn một người, đây là năng lực đáng sợ cỡ nào.

Dương Thiên Vấn đoán chính là bởi vì năng lực này của Ảnh tộc quá đáng sợ, quá cường đại, cho nên tộc nhân bọn họ rất rất thưa thớt, so với long tộc các chủng tộc cường đại còn thưa thớt hơn.

Mà tộc lô, càng là thưa thớt, cũng từ bên cạnh phản ánh chỗ cường đại của chủng tộc này. Có lẽ sức chiến đấu chính diện của Ảnh tộc không phải quá mạnh, nhưng nếu luận tới sát thủ vô hình trong bóng đêm, Ảnh tộc có thể nói là đứng đầu vạn tộc! Dương Thiên Vấn có thể thu phục Ảnh Tu La, có thể nói là Dương Thiên Vấn may mắn. Quả thực nên đi mua xổ số rồi.

Trải qua nửa năm bôn ba, Ảnh Tu La rốt cuộc đi tới Hắc Hải chiểu trạch, đã có người chuyên vì Ảnh Tu La đưa lên tất cả đồ vật, ví dụ như nói bản đồ đại khái của địa cung, còn có bản đồ Hắc Hải chiểu trạch, các loại tiếp tế tiếp viện cần thiết, như là linh đan diệu dược, cự độc vật (vật ngăn độc), còn có cung cấp cho Ảnh Tu La toàn bộ trang bị hắn muốn.

Trước khi hành động, Ảnh Tu La lại nhận được linh hồn truyền âm của Dương Thiên Vấn, muốn hắn ở săn bắn, tìm hiểu bí mật địa cung này. Địa phương cùng địa cung này giống nhau tổng cộng có tám chỗ, nơi này chỉ là một trong những phân đà của một cái tổ chức thần bí. Ảnh Tu La nghe xong, hắn yên lặng nhiều năm, quả thực liền nhiệt huyết sôi trào. Nếu Dương Thiên Vấn nói là thật, vậy lúc hắn đem toàn bộ thần vương của tổ chức này đều nuốt hết, vậy thực lực của hắn tuyệt đối có thể khôi phục tám phần trở lên. Nếu cộng thêm thần hoàng của tổ chức này, nói không chừng khôi phục đến mười thành!

Ảnh Tu La chuẩn bị đầy đủ hết bước vào Hắc Hải chiểu trạch, cả người hóa thành một đạo hắc quang biến mất.

Mà ở trong địa cung dưới Hắc Hải chiểu trạch, ai cũng không biết một tử thần khủng bố đang từng bước một đi về phía bọn họ.

Dương Thiên Vấn sở dĩ muốn phái Ảnh Tu La đến, đó là bởi vì chỉ có hắn có thể trốn vào ở chỗ sâu trong lòng đất, hơn nữa xuyên thấu vách ngăn của địa cung tiến vào địa cung.

Đây là thiên phú của người Ảnh tộc. Thiên hạ tuy lớn, nhưng không có một nơi có thể ngăn được người Ảnh tộc lẻn vào. Bọn họ chính là một đám sát thủ trời sinh không lỗ nào không vào.

Nhưng Ảnh tộc cũng có khắc tinh của bọn họ, đó chính là người La Sát tộc. Bộ tộc này trời sinh ba mắt, trời sinh đã phá diệt tất cả thần thông ẩn thân, bao gồm nhìn thấu thiên phú của Ảnh tộc.

Cho nên hai tộc là thiên địch. Ưu thế mạnh nhất của Ảnh tộc tại trước mặt bộ tộc này bị khắc hết, nếu không lấy Ảnh tộc cường đại cũng không đến nỗi bị diệt tộc.

Dương Thiên Vấn ở sau khi biết Ảnh tộc cường đại, không khỏi cảm thán, chỉ có một mình Ảnh Tu La thật sự quá ít, nhiều thêm mười mấy sát thủ Ảnh tộc, Thiên Võng có thể trực tiếp cùng thượng cổ ba đại thế gia gọi nhịp, thậm chí có thể ở trong một đêm diệt vong một cái thế lực siêu nhất lưu.

Đáng tiếc, thật sự là đáng tiếc! Ở cái niên đại này hôm nay, mười mấy sát thủ Ảnh tộc quả thực chính là tồn tại nghịch thiên, căn bản không cần Chu Thiên Tinh Đấu đại trận. Thiên Võng có thể đủ vấn đỉnh thiên hạ.

Hiện tại đáng tiếc như thế nào nữa cũng vô dụng. Ảnh tộc chỉ còn lại một mình Ảnh Tu La, có thể có được Ảnh Tu La, coi như là rất may rồi.

Ảnh Tu La không biết Dương Thiên Vấn đang nghĩ tới tộc nhân của mình. Hắn đã lẻn vào địa cung, cái này địa cung cái gì, vậy mà không có quy tắc chi văn thủ hộ, vậy mà cũng dám cứ trần trụi như vậy? Cũng không sợ trong nhà gặp trộm? Thiếu quy tắc chi văn bảo vệ, Ảnh Tu La gần như không tốn một chút sức lực đã đi xuống địa cung, tùy tiện chui vào trong cái bóng góc tường.

Ở niên đại tiền sử vạn tộc như rừng, các tộc đều có thánh địa của nó tồn tại, những địa phương này phần lớn đều có quy tắc chi văn thủ hộ. Ảnh tộc tuy không lỗ nào không vào, nhưng muốn lẻn vào nơi có quy tắc chi văn thủ hộ vẫn là rất khó khăn.

Vốn Ảnh Tu La đã làm tốt chuẩn bị, cho rằng phải tốn một phen công phu mới được, nhưng hiện tại xem ra không cần nữa.

Ảnh Tu La tuy nhớ rõ bản đồ đại khái của cái địa cung này, nhưng hắn cũng không tin tưởng. Ảnh Tu La chậm rãi đi qua ở trong bóng, tìm kiếm con mồi.

Cái địa cung này quả thật không được có nửa ngày, vẫn như cũ không thấy bóng người.

Ảnh Tu La cũng không có bất cứ không kiên nhẫn gì, tiếp tục nán lại ở trong cái bóng. Đừng thấy nơi này mọi nơi đều không có bóng người, nhưng Ảnh Tu La biết, chỉ cần mình vừa hiện thân, cho dù cẩn thận nữa cũng tốt, cũng tất nhiên sẽ bị phát hiện tung tích.

Người khác hóa ảnh có lẽ sẽ tiêu hao pháp lực, sẽ có thời gian hạn chế, nhưng hắn lại không có. Chỉ cần hắn muốn, ở trong cái bóng cả đời không ra cũng được.

"Sa sa sa." Có thanh âm từ xa xa truyền tới.

Trong lòng Ảnh Tu La vui vẻ, cuối cùng là tìm được con mồi rồi.

Một lát sau, một đội thiên thần, đại khái có bốn người giống như tuần tra từ nơi này xếp hàng đi qua. Từ bước chân, đội hình, tiết tấu thân thể bọn họ đến xem, bọn họ phi thường có kỷ luật, quả thực giống như quân đội.

Ảnh Tu La sau khi nhìn thấy tình huống này, cũng không khỏi trong lòng run sợ tâm ngày linh côi truyền âm cấp Dương Thiên Vấn hội báo nói!, "Ông chủ khóc cái địa cung tựa như cũng ngay sau đó đã đem một màn vừa rồi báo cáo cho Dương Thiên Vấn.

"Ha ha, những cái này ta đã sớm biết. Bằng không, ta cũng sẽ không bảo ngươi ra mặt. Ngươi có thể tận tình hưởng thụ, cho dù là đem toàn bộ địa cung biến thành nơi không người." Dương Thiên Vấn mỉm cười nói, nhưng càng nói ngữ khí càng sắc bén.

Uy hiếp, phải đem tiêu trừ trước tiên, mà tổ chức thần bí này năm lần bảy lượt tính kế mình, vậy trách không được mình ra tay ngược lại.

Ảnh Tu La sau khi nghe xong Dương Thiên Vấn nói, thiên tính hiếu chiến, hiếu sát, bạo ngược của Ảnh tộc làm cho hắn vô cùng hưng phấn, nhiệt huyết không ngừng sôi trào. Ảnh Tu La chui vào trong cái bóng một thiên thần cuối cùng, ở lúc đoàn người rẽ, tầm nhìn bị chặn, trong vô thanh vô tức, đem người này dùng cái bóng bao vây vào, sau đó lại khôi phục bình thường. Cái quá trình này chỉ giằng co không đến một hơi thở, nhưng mà ngay tại trong một hơi thở này, người đó đã trở thành ảnh nô của Ảnh Tu La!

Ảnh Tu La lại chui vào cái bóng một người khác, ở sau lưng từng bước đem bốn người bọn họ nuốt sạch. Bốn người toàn bộ biến thành ảnh nô của Ảnh Tu La. Mà Ảnh Tu La cũng đạt được một ít tình báo hắn muốn được, ví dụ như nói địa hình bốn người biết có liên quan địa cung.

Cái địa cung này quả nhiên có quỷ dị, địa hình nó cách mỗi một đoạn thời gian sẽ biến hóa một lần. Cái biến hóa này cũng không lớn, nhưng biến hóa rất nhỏ đối với người bên ngoài tới hoặc là nói từ bên ngoài lẻn vào xem ra là tương đối trí mạng.

Ảnh Tu La không vội. Nơi này có hai ức thiên thần, từng bước nuốt cũng là phi thường lãng phí thời gian, hơn nữa mục tiêu của hắn không phải những thiên thần này, mà là thần vương!

Từ trong linh hồn bốn ảnh nô này, Ảnh Tu La đã biết thiên thần nơi này chia làm mấy bộ phần, được xưng là kì, đứng đầu một kỳ chính là một trong bảy vị thần hoàng kia. Dưới một kỳ có mười cái đại đội, dưới đại đội có mười cái tiểu đội, dưới tiểu đội có mười cái đại tổ, dưới đại tổ có mười cái tổ. Một tổ chính là khoảng ba vạn người.

Ảnh Tu La đương nhiên sẽ không ngốc đến lập tức đi tìm người cấp bậc thần hoàng xuống tay. Ảnh Tu La dứt khoát liền ẩn thân ở trong thiên thần. Mệnh lệnh của Dương Thiên Vấn là muốn hắn đem người ở đây đều xử lý, vậy cái độ khó này cũng không phải là lớn bình thường.

Độ khó nơi này chỉ là số lượng khổng lồ. Số lượng khổng lồ như vậy, muốn đem nơi này dọn trống, hắc hắc, không khó mới gọi là lạ.

Nhưng trong đó cũng có chỗ tốt. Hai ức thiên thần, nếu tất cả đều nuốt vào, ít nhất cũng tương đương với cắn nuốt mấy trăm thần vương, nếu lại đem hơn một trăm thần vương trong địa cung thêm vào, địa cung này có thể đủ làm cho hắn khôi phục nửa thực lực thần hoàng.

Cái này quả thực chính là mĩ vị. Ảnh Tu La hiện tại cảm thấy vô cùng hạnh phúc, số lượng thiên thần khổng lồ như vậy ở trong mắt Ảnh Tu La chính là từng cái thuốc bổ hình người!

Ảnh Tu La bắt đầu thời gian săn bắn của hắn. Một người hai người, mười người trăm người, ngàn người vạn người".

Ảnh Tu La đầu tiên là đem trăm vạn thiên thần phụ trách tuần tra trong địa cung khổng lồ này tất cả đều biến thành ảnh nô của hắn, tuy hắn rất muốn đem bọn họ nuốt hết vào trong bụng, nhưng lý trí nói cho hắn, nếu đem những người này nuốt trọn, vậy hắn cũng liền bại lộ, muốn thoải mái mà săn bắn sẽ không dễ dàng nữa.

Huống chi những cái này chỉ là khai vị ăn sáng, mục tiêu lớn nhất của Ảnh Tu La vẫn là những thần vương kia, không đáng bởi cái nhỏ thất đại.

Trong nháy mắt qua ba năm. Ba năm thời gian ở thần giới mà nói, chỉ là trong nháy mắt, mà Ảnh Tu La nán lại ở trong cái địa cung này đã ba năm. Ba năm qua cũng đem hắn mệt muốn chết rồi. Hai ức thiên thần, bắt giữ từng người, từng cái tiểu tổ tằm ăn lên, rốt cuộc ở trong ba năm bị hắn thu phục một kì!

Mà nơi này tổng cộng tám kì, kì chủ chính là nhân vật cấp bậc thần hoàng, mà ở dưới bọn họ, đại đội trưởng chính là cao thủ một cấp thần vương. Ảnh Tu La cẩn thận chưa động thủ với những đại đội trưởng này, nhưng ở sau khi tằm ăn lên xong số đông một kì, Ảnh Tu La cũng bắt đầu động thủ đối với cao thủ cấp mười đại đội trưởng.

Sát thủ Ảnh tộc, từ một nơi bí mật gần đó xuống tay đối với một cao thủ đồng cấp, xác xuất thành công là trăm phần trăm!

Một ngày một tê. Mười ngày sau, mấy ngàn vạn thiên thần, mười thần vương một kì này, trừ kì chủ, tất cả đều đã rơi vào trong miệng Ảnh Tu La, biến thành ảnh nô trung thành nhất của Ảnh tộc!

Sau đó nương vài lần hội nghị cấp đại đội trưởng. Ảnh Tu La đem nhân số cấp đại đội trưởng khống chế mở rộng đến nhiều tới năm mươi người! Ba tháng sau, Ảnh Tu La liền đem tám mươi thần vương đều biến thành ảnh nô của mình.

Thực lực Ảnh Tu La cũng đạt được khôi phục nhất định, bởi vì chưa hoàn toàn nuốt những ảnh nô này, cho nên chỉ có một chút đề cao. Bốn mươi thần vương còn lại, đều là tồn tại thượng vị thần vương. Bọn họ đều là theo dưới trướng Tổng kỳ chủ làm việc.

Ảnh Tu La cũng chưa đem mục tiêu đặt ở trên người bọn họ, mà là bắt đầu từ trên cao đi xuống hướng nhân vật cấp bậc tiểu đội trưởng xuống tay, sau đó một cái tiểu đội một cái đại tổ xuống tay.

893. Chương 891: Địa Cung Không Người

Quyển 11: Chúa tể

Chương 891: Địa cung không người

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Chỉ chớp mắt hai mươi năm qua đi, Ảnh Tu La ở trong địa cung này nán lại suốt hai mươi năm, nghe lên cái thời gian này tựa như rất dài, nhưng Ảnh tộc chính là chuyên gia ám sát thật sự. Đối tượng bọn họ muốn ám sát không một ai không phải là cường giả trong cường giả, ở trong Ảnh tộc, loại ẩn núp thời gian dài này là rất thông thường. Ghi lại cao nhất, thời gian ẩn núp lâu tới một trăm bốn mươi sáu vạn năm!

Thời gian đối với những cường giả này mà nói không tính là cái gì, Ảnh tộc đáng sợ ngay tại chỗ này. Bọn họ so với bất cứ chủng tộc nào đều có thể ẩn nhẫn hơn, hơn nữa trừng mắt tất báo. Nếu Dương Thiên Vấn chưa chiêu an Ảnh Tu La, như vậy Ảnh Tu La trả thù tuyệt đối sẽ làm Dương Thiên Vấn cuộc sống hàng ngày khó yên.

Trong địa cung, hai ức thiên thần, một trăm hai mươi thần vương, bảy thần hoàng. Cỗ lực lượng này phi thường làm người ta sợ hãi, nhưng địa cung thực tế quản lý căn bản là không cần cao thủ một cấp thần hoàng quan tâm.

Hai ức thiên thần bình thường thao tập diễn luyện đều là các tiểu đội tự hành phụ trách, đại đội trưởng cấp bậc phần lớn đều là nhân vật một cấp thần vương, mà những nhân vật này đều là cần tu luyện. Mà bảy vị thần hoàng kia, bọn họ thường thường bế quan một lần chính là trăm tám mươi năm, thậm chí là ngàn tám trăm năm.

Địa cung biến hóa có thể nói là vô thanh vô tức, Ảnh tộc một trong cổ ma bảy mươi hai tộc tiền sử lần nữa tái hiện thế gian, cũng là vô thanh vô tức.

Hai mươi năm, Ảnh Tu La quả thực khoái hoạt điên mất rồi, thật lâu chưa tùy ý qua như vậy? Vô số năm, nhớ không rõ. Hai ức thiên thần, tám mươi thần vương này, xem như làm cho Ảnh Tu La hoàn toàn phát tiết một phen.

Từ sau khi thoát vây, hắn chưa từng hưởng lạc qua như vậy.

Ảnh Tu La đối với công tác hiện tại của mình, thật sự là quá vẹn toàn, quá đã nghiện.

Người của Ảnh tộc, thấy ai không vừa mắt, giết! Thấy ai thuận mắt, giết! Đói bụng rồi, giết! Bụng không đói, giết! Nhàm chán, giết, không rảnh rỗi cũng giết! Không có cái gì là thiện ác thị phi, không có cái gì là thiên lí tuần hoàn. Thế giới này mạnh sống yếu nhất, bọn họ tôn tùng là quy tắc cá lớn ăn thịt cá bé nguyên thủy nhất.

Cái thời đại đó không có luân lý đạo đức gì. Không có chính tà, không có thiện ác, có có kẻ đi săn cùng kẻ bị săn

Hai ức thiên thần, tám mươi vị thần vương, Ảnh Tu La ở trong hai mươi năm thời gian đã đem tất cả bọn họ đều biến thành ảnh nô. Ảnh Tu La tạm thời chưa có tính toán nuốt những thuốc bổ này, mà là đang mưu tính câu càng nhiều cá hơn. Dù sao trong một trăm hai mươi thần vương nơi này, còn có bốn mươi tên không vào miệng.

Có những ảnh nô này, từng bước đem thần vương còn lại tằm ăn lên hết, chỉ là một cái gian đề thời gian.

Trong quá trình này, Ảnh Tu La từ nhiều trong đầu ảnh nô chiếm được rất nhiều tình báo có giá trị. Mấy tin tức này không có ngoại lệ đều truyền cho Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn hiện tại mười phần bội phục quyết định của mình lúc trước. Người Ảnh tộc này, không chỉ là sát thủ trời sinh, còn là cao thủ tình báo trời sinh. Bọn họ thi triển thủ đoạn ám sát, đồng thời cũng là chung cực thần khí thăm dò tình báo, phi thường nghịch thiên!

Dương Thiên Vấn đem những tình báo này đều giao cho Đinh Ẩn xử lí, chỉ dặn dò một câu: "Hành động bí mật, đuổi tận giết tuyệt". Cái tổ chức thần bí này lúc trước tìm mình phiền toái, thậm chí còn muốn xử lý mình, như vậy nó phải gánh vác mình trả thù, trả thù điên cuồng mà dày đặc, không tiếc thủ đoạn, đuổi tận giết tuyệt!

Dương Thiên Vấn cũng không chủ động trêu chọc người, cũng không chủ động đắc tội người, nhưng cái này không có nghĩa là hắn là một người thành thật mặc người ta ức hiếp. Thời đại này, người thành thật đều là kẻ bất lực, ngươi càng thành thật người ta càng coi thường ngươi.

Gặp phải Dương Thiên Vấn, liền như được Diêm Vương truyền triệu, nhất định sẽ đi xuống báo danh! Hai ức thiên thần, trăm gã thần vương này chỉ là một cái bắt đầu, tuyệt không phải chấm dứt. Dương Thiên Vấn phái ra chung cực sát thủ Ảnh Tu La dọn sạch căn cứ kẻ địch như vậy, lại muốn các ngành của Thiên Võng phối hợp dọn sạch cá lọt lưới khác bên ngoài.

Thần giới bình tĩnh bỗng nhiên nhấc lên một cỗ gió tanh mưa máu, chỉ tới đột phá, đi cũng đột nhiên. Ở trong một đêm, sản nghiệp cùng thế lực cùng Hắc Hải chiểu trạch có liên quan tương quan đều bị tiêu diệt, chết cao tới ba ngàn vạn!

Vì đạt tới có hiệu quả nhanh chóng, Thiên Võng vận dụng Chu Thiên Tinh Đấu tiểu trận, đem toàn bộ Chu Thiên Tinh Đấu đại trận chia làm ba trăm sáu mươi lăm cái tiểu trận, cộng thêm hơn mười vị thần hoàng của Thiên Võng đồng thời động thủ, thành quả của nó tự nhiên kinh người!

Cùng lúc đó, trong địa cung Hắc Hải chiểu trạch, cũng ở trong ngắn ngủn ba ngày đêm bị dọn trống, toàn bộ địa cung ngay cả một con kiến cũng không tìm được. Hai ức thiên thần, một trăm hai mươi thần vương trong địa cung mất tích toàn bộ.

Ảnh Tu La cũng lặng yên không một tiếng động rời khỏi địa cung. Tuy hắn cũng muốn đem trong địa cung chỉ còn bảy thần hoàng cho thuốc bổ ăn luôn, nhưng hiện tại hắn còn chưa có cái năng lực này, ở dưới tình huống không kinh động những người khác nhất nhất xử lý bọn họ, cho nên hắn chưa động thủ.

Sau khi trải qua một trận chiến cùng Dương Thiên Vấn. Ảnh Tu La học ngoan rất nhiều, chuyện gì có thể làm, chuyện gì không thể làm, hắn chia ra tương đối rõ ràng.

Tình huống trong Hắc Hải chiểu trạch không ai biết được, nhưng tình huống bên ngoài Hắc Hải chiểu trạch lại là ồn ào huyên náo. Đầm lầy địa cung chẳng qua là một trong những phân đà bảy nhà liên minh, người cầm quyền chính là Bắc Thần thế gia. Bởi vì sự kiện lần này, tổng đà bình thường luôn luôn mặc kệ công việc phân đà cũng ngoại lệ đưa tin hỏi. Trùng hợp, thần vương phụ trách tiếp thu truyền lại tin tức bị Ảnh Tu La xử lý, mà kì chủ tám kì của địa cung lại đều đang trong bế quan.

Cho nên, tổng đà chậm chạp không thấy tin tức trở lại, hơn nữa cũng vận dụng thủ đoạn đi điều tra, lại vẫn không có kết quả.

Thiên Võng làm việc tương đối dứt khoát lưu loát, do Chu Thiên Tinh Đấu tiểu trận vây quanh, toàn bộ nhân viên đối địch đều chết hầu như không còn, hơn nữa Thiên Võng còn dọn dẹp dấu vết, xử lý thi thể, làm tương đối sạch sẽ.

Cho dù là có loại cao thủ có thể thời gian quay ngược kia ra tay, cũng không thể tra ra cái gì, bởi vì người Thiên Võng đều che mặt, trên người đều có bảo vật đặc thù che dấu khí tức. Nhiều lắm có thể nhìn thấy tràng diện giết hại lúc ấy.

Những cao thủ Thiên Võng cũng không phải lần đầu tiên làm loại chuyện này, bí ẩn hiệu suất cao là tác phong làm việc của Thiên Võng.

Chính là bởi vì tra không được, tổng đà bảy nhà liên minh mới không thể không phái ra cao thủ đến trong Hắc Hải chiểu trạch dò hỏi nguyên nhân.

Người tới thực lực không kém, là một thần vương. Nói đến cũng khéo, Ảnh Tu La vừa mới từ trong đầm lầy đi ra, liền gặp hắn. Đương nhiên, Ảnh Tu La là hóa ảnh mà đi, người này chưa phát hiện hắn.

Ảnh Tu La nhìn một cái. Một thần vương, đây không phải thuốc bổ đưa lên cửa sao? Dương Thiên Vấn cũng không dặn hắn không thể xuống tay đối với người ngoài địa cung? Cho nên Ảnh Tu La đi theo vị thần vương này lại vào chỗ sâu trong đầm lầy, thừa dịp đối phương đi đường nhất hóa cấp tinh thú đồng thời, một cái Ảnh Thôn ăn luôn người này.

Cái vô tâm cắm liễu này khiến cho Ảnh Tu La chiếm được càng tình báo chi tiết. Ảnh Tu La biết được rất nhiều bí mật có liên quan địa cung, cũng biết phương thức vận hành thao tác đại khái của tổ chức này.

Ảnh Tu La sau khi biết phương thức vận hành thao tác của tổ chức này, trong mắt tinh quang chợt lóe. Cái tổ chức này tương đối nghiêm mật, ngay cả đưa tin cũng không phải tiểu nhân vật, mà là phái một thần vương đến đưa tin, lấy tốc độ của thần vương, hiệu suất phi thường cao, hơn nữa không dễ dàng để lộ bí mật.

Nhưng Ảnh Tu La lại từ trong đó thấy được cơ hội, một cái cơ hội tuyệt hảo ôm cây đợi thỏ.

Cho nên Ảnh Tu La dứt khoát ở lại Hắc Hải chiểu trạch, chậm rãi chờ đợi.

Quả nhiên không ngoài Ảnh Tu La dự đoán, qua một tháng, lại một thần vương tới nữa, dễ dàng bị Ảnh Tu La ở sau lưng ám toán, trở thành thuốc bổ của Ảnh Tu La, đồng thời cũng hiểu biết nhiều một chút tình báo. Chẳng qua Ảnh Tu La chưa đem mấy tin tức này truyền cho Thiên Võng. Hắn còn ở giai đoạn thu thập sửa sang lại, đợi đến sau khi sửa sang lại hoàn thành lại giao lên tổng bộ Thiên Võng đổi lấy công

tích. Ảnh Tu La đối với Thiên Võng vận hành thao tác có thể nói tương đối bội phục cùng tin phục. Hắn thích loại phương thức này, đủ tự do, cũng đủ kích thích.

Nhiệm vụ khác nhau, sau khi hoàn thành công tích cũng khác nhau, đổi lấy quyền hạn cùng cùng bậc của mình, cái hình thức này thật ra là Dương Thiên Vấn nghĩ ra. Giống như chơi trò chơi trên mạng, hướng cấp hướng quyền hạn thành chuyện thành viên Thiên Võng ham thích nhất. Tất cả đều dựa vào điểm công tích, không phân biệt tu vi cao thấp, như vậy có thể lớn nhất kích thích tính tích cực của toàn bộ thành viên Thiên Võng.

Như thế lặp lại ba lượt, tu vi người phái tới càng ngày càng mạnh. Ảnh Tu La cũng biết có chừng có mực, sau khi đem thần vương đỉnh phong thứ ba đến xử lý, liền tránh đi. Bởi vì dựa theo cái thế này, đối phương tiếp theo sẽ phái thần hoàng tới. Ảnh Tu La cảm giác mình muốn ứng phó thần hoàng vẫn là có chút miễn cưỡng, cho nên cũng không mạnh mẽ ra mặt.

Quả nhiên, tổng đà bảy nhà liên minh bên kia một lần này phái ra một thần hoàng, mười hai thần vương tới. Đây là giàu nứt đố đổ vách cỡ nào!

Xa xa nhân viên tình báo của Thiên Võng đem tin tức này truyền về, cái này cũng làm cho áp lực của đám người Đinh Ẩn tăng gấp bội. Hiện tại Thiên Võng cũng là thế lực siêu nhất lưu, nhưng cùng người ta so sánh, thật sự kém đến quá xa. Nói không chừng trong thế lực thần bí này còn có cường giả một cấp thượng cổ thần hoàng cũng nói không chừng.

Cái này cũng làm cho người của Thiên Võng làm việc càng thêm bí ẩn, càng thêm cẩn thận.

Một thần hoàng, mười hai thần vương bình an tiến vào trong địa cung, nhưng một chỗ địa cung lớn vậy, lại là một người cũng không có. Đoàn người bọn họ tìm khắp toàn bộ địa cung, cũng không phát hiện một bóng người, toàn bộ địa cung cũng không có lưu lại một tia dấu vết đánh nhau. Toàn bộ địa cung, hai ức thiên thần, một trăm hai mươi thần vương mất tích toàn bộ!

Mà người phụ trách địa cung tất cả đều đang bế quan tu luyện, đối với chuyện xảy ra trong địa cung bọn họ cũng không biết được. Đã xảy ra chuyện lớn như vậy, bảy thần hoàng bị ép xuất quan đều choáng váng.

Đây là chuyện gì, quá quỷ dị rồi. Phải biết rằng cái địa cung này vẫn ở trạng thái phong bế tất cả, không có lệnh phù đặc thù, là không thể có người tiến vào, cũng không thể làm cho người ta đi ra ngoài.

Ức vạn năm qua đều là qua như vậy, mấy người bọn họ cũng thường xuyên bế quan, bế quan một lần, ngàn tám trăm năm rất bình thường. Nhưng một lần này lại xảy ra chuyện như vậy.

Hơn hai ức người mất tích, ngay cả một tia dấu vết đánh nhau, thậm chí ngay cả một chút vết máu cũng không có. Điều này làm ọi người trong địa cùng đều sờ không được ý nghĩ. Ai có thể có đại thần thông cỡ này, dễ dàng lau đi hai ức thiên thần, một trăm hai mươi thần vương, mà không để lại một tia dấu vết?

Có một điểm có thể khẳng định, đây là con người làm ra, tuyệt đối con người làm ra! Bởi vì trước sau ba lượt người tổng đà phái tới đều đã mất tích.

Nhưng làm cho người ta cảm giác quỷ dị là, nguyên thần ngọc giản của những người này lại không có bất cứ động tĩnh gì. Nếu người đã chết, cái nguyên thần này sẽ vỡ tan, nhưng nguyên thần ngọc giản chưa vỡ, đại biểu những người này chưa chết. Nhưng vấn đề đến rồi, những người này chưa chết, đi đâu rồi?

Vẻ mặt kì chủ hai kỳ khó có thể tin nguyên thần ngọc giản chỉnh tề, vẻ mặt dại ra nói: "Không có khả năng, cái này tuyệt đối không có khả năng!".

"Tổng đà phái tới ba cao thủ thần vương cấp tới, nguyên thần ngọc giản của bọn họ cũng là yên lành, nhưng không có ngoại lệ đều mất tích. Nhân đao bặc tiêu chúng ta ở khóc cái đại lục toàn bộ cấp dưới thế lực. Đều bị nhân cấp diệt khẩu, sở tâm lệ cũng không đến nhận chức gì tin tức. Tổng đà phái chúng ta đến chính là vì điều tra rõ việc này." Thần hoàng dẫn đầu kia nói.

"Trước đem tin tức truyền về tổng đà, chuyện này quá quỷ dị, đã vượt qua phạm vi năng lực của chúng ta." Tổng kỳ chủ địa cung hạ quyết định nói. Trong lòng tự hỏi, đến tột cùng ai có thể có loại bản lãnh này.

Thế lực bên ngoài trái lại cũng thôi, chỉ là một đám ô hợp, diệt khẩu rất dễ dàng, nhưng lực lượng phòng ngự cùng thực lực của cái địa cung này vậy mà thần không biết quỷ không hay làm cho toàn bộ cao thủ biến mất.

Địa cung đầm lầy bồi dưỡng những tinh anh giống như quân đội này, cũng là tiêu phí lượng lớn sức người sức của, cùng với tâm huyết lấy ức vạn năm để tính. Nay lập tức trở thành ảo ảnh trong mơ, cái này có thể không làm cho người ta đau lòng sao?

Đây chính là một phần mười thực lực của tổ chức!

Tin tức truyền về. Nghe thấy tin tức này, các trưởng lão quản công việc của tổng đà thất gia liên minh mỗi ngày họp thương thảo, tiêu phí lượng lớn sức người sức của đi điều tra. Thời gian trôi qua bốn tháng, một chút dấu vết cũng không có. Bọn họ không biết là, tiền sử cổ ma bảy mươi hai tộc, tự do ở ngoài thiên đạo quy tắc, bọn họ có thể không nhìn quy tắc trói buộc, mặc ý xuống thế gian, thậm chí còn trái với quy tắc lẽ thường! Dựa theo lẽ thường, sau khi bị người xử lý, nguyên thần ngọc giản người này sẽ vỡ tan, ức vạn năm qua chưa từng có ngoài ý muốn.

Nhưng nay, nguyên thần ngọc giản không có động tĩnh, nhưng địa cung đầm lầy lại bị người ta dọn sạch. Đó chính là hai ức thiên thần, cho dù hai ức đầu heo, cũng nên lưu lại một chút dấu vết chứ?

Trên thực tế, thất gia liên minh tiêu phí lượng lớn sức người sức của đi thăm dò không có một chút tin tức, thậm chí còn cao thủ tổng đà có thể làm thời gian nhớ lại cũng tham dự, kết quả vẫn như cũ cái gì cũng không có. Không, không thể nói cái gì cũng không có, vẫn là tra được một chút dấu vết.

Thời gian hồi tưởng hai mươi năm trước, tất cả đều phi thường bình thường, nhưng trong hai mươi năm, lại là một mảng không gian. Cái này cũng là chỗ đáng sợ của cổ ma, bọn họ tự do ở ngoài thiên đạo quy tắc, thời gian hồi tưởng không quản được Ảnh Tu La.

Nay thiên đạo không trọn vẹn, không có một chí cao thần đến phụ trợ thiên đạo, Ảnh Tu La tồn tại đặc thù như vậy. Liền nay một cái vừa! Nhất hôm nay đại chiêu!

Công tác điều tra kĩ đang tiếp tục, nhưng đầu mối gì cũng không có, thất gia liên minh từ trên xuống dưới đều lâm vào trong khủng hoảng, bởi vì bọn hắn không biết vài cái phân đà còn lại, thậm chí là tổng đà có thể xuất hiện chuyện tương tự hay không.

Nếu phân đà khác cũng đã xảy ra chuyện, như vậy thực lực bọn họ ẩn núp ức vạn năm qua, tích lũy lại rất có thể ngay cả thần chiến cũng chưa tham dự liền sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Các cao tầng biết tin tức, có lo lắng, có sợ hãi, có kinh hoảng, có không biết.

Cao tầng nơi này, chỉ là cấp bậc thần vương trở lên, những thiên thần dưới thần vương kia trái lại là mỗi ngày qua thật khoái trá, bởi vì bọn họ căn bản không biết tình hình. Giữa bảy cái phân đà cùng tổng đà đều áp dụng phương thức quản lý quân sự hóa độc lập mà lại phong bế. Bảy cái phân đà phân biệt do bảy cái thế gia nắm giữ, mà tổng đà thì là rút lấy tinh anh trong tinh anh của bảy cái phân đà. Cho nên, tổng đà nhân số ít nhất, nhưng thực lực lại chiếm ba thành thực lực tổng thể!

Tổng đà thất gia liên minh, mấy ngày nay tới giờ cũng không tốt, tồn tại cấp bậc thần hoàng còn ổn một chút, nhưng một cấp thần vương lại là mỗi ngày đều lo lắng hãi hùng, bởi vì rất hiển nhiên, trong sự kiện đầm lầy địa cung mất tích, bao gồm hai ức thiên thần cùng một trăm hai mươi ba thần vương, tuyệt không có thần hoàng ở bên trong, cái này đại biểu cho hiện tượng thần bí này không làm gì được thần hoàng!

Đây là kết luận duy nhất thời gian dài như vậy tới nay bọn họ phân tích được, kết luận tầng thứ sâu nữa, bọn họ vô luận như thế nào cũng đoán không ra.

Không có dấu vết đánh dấu, tất cả đều vô cùng bình thường, thậm chí còn ngay cả thời gian hồi tưởng cũng tìm không thấy đáp án. Thủ pháp của người hoặc thế lực này tương đối dứt khoát.

Mà đối với thế lực bên ngoài đầm lầy địa cung bị gạt bỏ kết quả điều tra cũng vào ngõ cụt, chỉ là một lần này thời gian hồi tưởng trái lại là hữu dụng, chỉ là từ trong hình ảnh thời gian hồi tưởng tìm không ra manh mối truy tung hữu hiệu gì.

Hơn nữa một đám trưởng lão tổng đà đối với cái này kết luận cũng không nhất trí, có cho rằng sự kiện lần này địa cung không người cùng sự kiện thế lực bên ngoài bị tiêu diệt là cùng một cái thế lực gây nênm nên là từ phương diện này bắt tay điều tra; Mà có lại phản đối ý kiến này, bọn họ cho rằng giữa hai cái không có liên quan, hiện tại việc cấp bách là giải an sự kiện địa cung không người, về phần thế lực bên ngoài diệt thì cũng diệt rồi, dù sao cũng không đau lòng, nên là tập trung tất cả sức người sức của phá giải mê hoặc của sự kiện địa cung không người. Bọn họ giải thích lý luận phi thường có lý, chính là kết quả của thời gian hồi tưởng!

Thời gian hồi tưởng của đầm lầy địa cung có hai mươi năm chỗ trống, mà thế lực bên ngoài đầm lầy bị tiêu diệt, mặc dù có tổ chức có kế hoạch có chút thực lực, hơn nữa động tác nhanh chóng, nhưng mà tuyệt không có chỗ trống.

Nếu là cùng một thế lực gây nên, bọn họ đã nắm giữ kỹ thuật che chắn thời gian hồi tưởng, vì sao không dứt khoát che chắn toàn bộ?

894. Chương 892: Tróc Đầu Lưỡi

Quyển 11: Chúa tể

Chương 892: Tróc đầu lưỡi

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Ảnh Tu La tìm một nơi yên lặng tiêu hóa luyện hóa. Cắn nuốt nhiều ảnh nô như vậy, đừng cho rằng Ảnh tộc ăn thì không cần tiêu hóa. Đặc biệt ăn thuốc bổ càng có dinh dưỡng, tiêu hóa chính là chậm chạp.

Huống hồ, Tu La còn muốn nương những thuốc bổ này khôi phục thực lực, vậy thì càng không thể qua loa.

Dương Thiên Vấn gần đây tâm tình không tệ. Chuyện Hắc Hải chiểu trạch bên kia, Ảnh Tu La làm rất đẹp, không chỉ sạch sẽ lưu loát, hơn nữa còn tra được rất nhiều tin tức cơ mật về đối phương, cái này đối với Thiên Võng càng dễ chế định bước kế hoạch tiếp theo, có tác dụng xúc tiến tương đối.

Nay kẻ địch đang chậm rãi trồi lên mặt nước, mà Thiên Võng thì là hoàn toàn ở chỗ tối. Địch sáng ta tối, ưu thế ở chậm rãi dựa vào phía mình, nhưng thực lực đối phương ức vạn năm tích lũy không phải đơn giản như vậy.

Căn cứ tin tức Ảnh Tu La truyền về, bảy cái đại lục phía bắc nhân thần giới đều có phân đà của bọn họ. Hắc Hải chiểu trạch chỉ là phân đà một cái đại lục trong đó mà thôi.

Cái Hắc Hải chiểu trạch địa cung này do Bắc Thần thế gia nắm giữ bị Thiên Võng lập tức xử lí, đối với Bắc Thần thế gia mà nói, cái đả kích này có thể nói là tương đối nặng nề, làm cho thực lực gia tộc của nó lập tức bớt đi bảy thành! Chủ yếu nhất là lực lượng trung kiên Bắc Thần thế gia ức vạn năm tích lũy, hai ức thiên thần, trên trăm vị thần vương bị giết, có thể nói ở trên tiềm lực Bắc Thần thế gia lập tức suy yếu tới cực điểm, căn bản không thể cùng mấy nhà còn lại đánh đồng.

Cho nên ở liên minh hội nghị miệng kêu hung hăng nhất, nhảy đến cao nhất là các trưởng lão của Bắc Thần thế gia. Nay toàn bộ Bắc Thần thế gia bị đánh cho tàn phế bảy thành, các trưởng lão này há có thể từ bỏ ý đồ?

Mà mấy nhà còn lại tuy ở mặt ngoài không có bất cứ khác thường gì, cũng là vẻ mặt bộ dáng tức giận, trên thực tế lại đều vui sướng khi người gặp họa, thậm chí có trưởng lão cùng Bắc Thần thế gia có chút khoảng cách, cũng bắt đầu vạch rõ ngọn ngành xây dựng lại Hắc Hải chiểu trạch địa cung.

Xây dựng lại địa cung, một lần nữa đoạt lại ích lợi mất đi, đây là chủ trương phi thường chính xác, nhưng một mặt khác của cái chủ trương này chính là ngầm chiếm địa bàn cùng ích lợi thuộc về Bắc Thần thế gia.

Tuy ở chỗ đại lục Hắc Hải chiểu trạch, diện tích cũng không phải quá lớn, hơn nữa Bắc Thần thế gia cũng không hề ít thế lực phân bố, nhưng chỗ trung tâm những thế lực này, lực lượng có thể bảo vệ tất cả ích lợi của Bắc Thần thế gia đều bị tiêu diệt, chỉ bằng vào bảy thần hoàng, căn bản không trấn trụ được cả cái đại lục.

Mà thế gia khác yêu cầu bảo vệ ích lợi của tổ chức, sai nhân thủ đi qua, vậy thì tương đương biến thành xâm chiếm địa bàn cùng ích lợi của Bắc Thần thế gia. Nhưng Bắc Thần thế gia còn không cách nào phản bác, trừ phi bọn họ đem gốc gác tổng đà phái ra. Nhưng nếu như vậy, quyền lên tiếng của Bắc Thần thế gia ở tổng đà sẽ giảm rất nhiều. Thực lực quyết định tất cả, thực lực Bắc Thần thế gia ở tổng đà bớt một ít, sức mạnh nói chuyện tự nhiên liền ít đi một chút.

Tuy từ các phương diện tình báo, cùng với tin tức Ảnh Tu La truyền về, đối với vận hành thao tác của liên minh tổ chức này có nhận thức rất cao, hơn nữa căn cứ tình báo, Thiên Võng cũng bắt đầu chuẩn bị chấp hành tiến thêm một bước dọn dẹp đối với địa cung thế lực tương ứng khác của Hắc Hải. Nói trắng ra là, chính là dọn dẹp thế lực khác của Bắc Thần thế gia tại đại lục này, bởi vì thiếu địa cung vũ lực duy trì, những thế lực này giống như từng miếng bánh ngọt.

Mục đích của Thiên Võng chính là ăn sạch nó, dọn trống nó, để lại một cái hộp không có bánh ngọt cho các đại thế gia khác của liên minh tổ chức.

Đương nhiên, rút dây động rừng, Thiên Võng không dám lỗ mãng động thủ, cho nên đang chuẩn bị. Không động thì thôi, vừa động nhất định phải thành công.

Có một điểm đáng tiếc là, Thiên Võng không có được tin tức phân đà khác của cái tổ chức này, trái lại là kiếm được không ít tình báo của tổng đà. Căn cứ tình báo, cái tổng điện này thiết lập ở trên cái hải đảo nào đó, do bảy đại thế gia cùng nhau xây dựng một cái tồn tại cùng loại với hội nghị, bảy nhà cùng nhau thay phiên làm nghị trưởng, sáu nhà còn lại có được quyền lên tiếng của mình, vô luận là thế lực hay là thực lực đều so với phân đà cường đại hơn nhiều.

Theo suy tính, thực lực cái tổng đà này là gấp ba trở lên so với Hắc Hải cung! Đặc biệt số lượng cao thủ đỉnh cấp đủ để cùng thượng cổ thế gia cùng so sánh.

Nếu đem người nơi đó nuốt hết, Ảnh Tu La phỏng chừng không khôi phục hoàn toàn, cũng hẳn khôi phục tám phần chứ?

Nhưng trên thực tế, làm cho người ta bi ai là, cho dù là những thần vương kia trong địa cung cũng không biết tổng đà ở nơi nào. Điều này làm cho Dương Thiên Vấn trừ cảm thán tổ chức này nghiêm mật, cũng chỉ còn lại buồn bực. Dựa theo Dương Thiên Vấn suy nghĩ, cho dù chỉ tìm được phân đà còn lại ở nơi nào, có thể đủ nhất nhất cho bị thương nặng.

Đem xúc tu tổ chức này vươn ra ở bên ngoài chém hết. Quả thật, cái thế lực tổng đà này, cao thủ thật sự quá nhiều, hơn nữa có lẽ còn tồn tại một ít con bài chưa lật Dương Thiên Vấn không dám đụng vào. Dương Thiên Vấn không làm gì được lực lượng bậc cao của tổ chức này, chẳng qua, Dương Thiên Vấn có thể khiến bọn họ toàn bộ biến thành quang can tư lệnh. Giống như bảy thần hoàng đáng thương của Hắc Hải địa cung.

Làm người quản lý thật sự của địa cung, bảy gia hỏa bụng làm dạ chịu, xảy ra chuyện lớn như vậy, bảy người bọn họ phải gánh vác trách nhiệm, còn có trách móc nặng nề, xem thường, xa lánh đến từ trong gia tộc. Tuy sẽ không lấy tính mạng bọn họ, nhưng sẽ làm bảy người bọn họ không còn mặt mũi, ở trong thế lực của gia tộc không thể ngẩng đầu lên.

Có thể nói, bảy người bọn họ trong ở toàn bộ liên minh ra hết "Nổi bật" thành sỉ nhục của liên minh, cũng thành sỉ nhục cả đời không gạt bỏ được của bọn họ.

Lúc này, bảy "Mọi người" này đang ngồi tụ trong một cái đình trên lưng chừng núi, thảo luận cái gì. Cái khác bao gồm năm sảng khoái mang theo hai ngàn vạn thiên thần đuổi giết Dương Thiên Vấn lão nhị, lão ngũ, lão lục.

Vốn trong đầm lầy địa cung hẳn là có tám người, chia ra nắm giữ tám kì, mà kì chủ của nhất kì chính là Tổng kỳ chủ. Nhưng trong đó kì chủ nhất kì sau khi đi mạnh mẽ mời Dương Thiên Vấn liền không còn trở

về.

"Đại ca, ngươi túc trí đa mưu, ngươi biết việc này đến tột cùng là ai làm ra hay không? Còn có bình định thế lực bên ngoài của chúng ta lại là thế lực nào, vì sao chúng ta tra xét lâu như vậy, một chút tin tức cũng không có." Lão Nhị Bắc Thần Nhị Nguyệt quay đầu nhìn lão đại Bắc Thần Nhất Tâm hỏi.

"Địa cung chúng ta yên lặng nhiều năm như vậy, chưa từng bao giờ ở thần giới lấy danh địa cung lộ mặt. Đến tột cùng là thế lực nào có danh tác như thế, vô thanh vô tức khiến cho nhiều cao thủ như vậy đồng thời mất tích." Lão Tứ Bắc Thần Tứ Quý buồn bực địa nói. Đối với, chỉ mất tích, bởi vì này những người này Nguyên thần ngọc giản đều không có toái, cái này chứng minh rồi bọn họ không có chết điệu.

Bắc Thần Nhất Tâm khoát tay áo ngăn lại lời phía sau của bọn họ, trăm mật cũng có nhất sơ (kín đến đâu cũng có sơ hở), chỗ địa cung sớm hay muộn cũng sẽ bại lộ, lúc trước hai ngàn vạn đại quân của bọn họ cùng nhau xuất động, ngăn chặn Dương Thiên Vấn, tuy tận lực đem động tĩnh giảm đến cùng nhưng cũng không phải là không có động tĩnh, bị người hữu tâm tra biết chỗ.

"Nay lại nói những cái này đã trễ rồi, chúng ta một lần này quả thật là thất trách, làm cho gia tộc bị thương nặng, không có ức vạn năm là căn bản không khôi phục được, mà không lâu nữa, chính là lúc thiên hạ đại loạn, gia tộc chỉ sợ sẽ ở hạ phong tuyệt đối, thậm chí còn có họa diệt tộc." Bắc Thần Nhất Tâm nhìn rất sâu xa. Không còn thực lực thì không còn tiền vốn, không có tiền vốn nào có thể ở trong loạn thế sống sót. Chỉ dựa vào vận khí? Đó là không có khả năng.

Bảy người lần này đi ra, một mặt là vì tra tin tức, về phương diện khác cũng đi ra giải sầu, mắt không thấy tâm không phiền. Mấy ngày qua tới giờ, bọn họ đã bị xem thường cùng trách móc nặng nề đã quá nhiều, nếu bằng tính tình trước kia của bọn họ, đã sớm bão nổi rồi, nhưng hiện tại lại không thể không ra ngoài tránh né. Thật ra bảy người đều không biết, vừa rồi vị trí bọn họ tán gẫu tất cả đều ở trong người khác âm thầm quan sát.

Xa ở ngoài mấy vạn dặm trong một cái sơn động, Ảnh Tu La đang cầm một mặt quang kính, trong kính biểu hiện chính là một màn phía trước.

"Thần thông tốt, thần thông tốt!" Ảnh Tu La không ngừng cảm thán. Môn thần thông này là Dương Thiên Vấn ở không lâu trước đây thông qua linh hồn truyền âm truyền thụ cho Ảnh Tu La, lấy thiên phú tư chất của Ảnh Tu La tự nhiên là vừa học đã hiểu. Thuật này thật ra cũng không khó, chủ yếu là đường câu thông thần thức cùng thiên địa dung hợp.

Ảnh Tu La trước kia ngược lại là chưa từng có gặp loại thần thông thuật thực dụng lại đơn giản này, tuy đơn giản, nhưng chỗ huyền diệu trong đó, tự nhiên là làm cho người ta hồi vị vô cùng. Ảnh Tu La cũng là người biết hàng, tất nhiên nhận được giá trị của thuật này.

Cho nên, đối với môn thần thông mới học này, Ảnh Tu La là thích từ trong tâm trí. Môn thần thông này nếu dùng tốt, vậy quả thực có thể phát huy ra 120% thực lực.

Ví dụ như nói hiện tại, hắn một thần vương, lại có thể cách xa ở ngoài mấy vạn dặm giám thị bảy vị thần hoàng, nhưng đối phương bảy thần hoàng là chưa phát hiện một chút dấu vết, điều này làm cho Ảnh Tu La vô cùng bội phục.

Nếu trước kia, khuyết điểm lớn nhất của Ảnh tộc cũng chính là năng lực tra xét cự ly xa. Ảnh Tu La tự hỏi nếu dụng thần thức đi tra xét đối phương, vậy khẳng định sẽ bị phát hiện. Tuy năng lực ẩn thân của Ảnh tộc rất mạnh, nhưng vận dụng có liên quan phương diện thần thức quả thật kém đến rất xa rất xa, rõ ràng chính là chim non.

Nhưng sau khi học Huyền Quang Thuật, sức chiến đấu của Ảnh Tu La tất nhiên tăng vọt. Có thuật này, cho dù là mười mấy thần hoàng đuổi giết, hắn cũng có thể đủ thoải mái chạy thoát, có lẽ còn có cơ hội ở lúc người nhà bọn họ lạc đàn."

Ảnh Tu La lần này đến, chính là phụng mệnh Dương Thiên Vấn mà đến.

895. Chương 893: Bảy Đại Căn Cứ

Quyển 11: Chúa tể

Chương 893: Bảy đại căn cứ

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn cho tới bây giờ không phải người thích chịu thiệt. Trên thực tế, hắn chính là một người chưa bao giờ chịu chịu thiệt. Hắn không phải một người xấu, nhưng không phải một ông ba phải. Cái gì oan oan tương báo khi nào, đó đều là lời nhảm của kẻ yếu tự mình an ủi, cường giả nên ân oán rõ ràng, có thù báo thù, có oán báo oán, khoái ý ân cừu.

Thất gia liên minh vì Cửu Chuyển Hoàn Hồn đan cùng Tạo Hóa Vô Cực đan, muốn mạnh mẽ bắt đi Dương Thiên Vấn, thậm chí còn cuối cùng muốn xử lý hắn, một lần này là hoàn toàn chọc giận Dương Thiên Vấn rồi.

Nhân quả tuần hoàn, có nhân tất có quả, thất gia liên minh gieo nhân, mới có hành vi Dương Thiên Vấn phái ra Ảnh Tu La dọn sạch Hắc Hải chiểu trạch.

Nhưng cái này cũng không đại biểu chấm dứt, cái này chỉ là một cái bắt đầu mà thôi. truyện copy từ

Chỉ sợ thất gia liên minh cũng không biết bọn họ đã chọc phải một cái sát tinh thế nào.

Dương Thiên Vấn cũng không bởi vì dọn sạch một cái địa cung mà cứ như vậy buông tha bọn họ. Dương Thiên Vấn cần hoàn toàn tiêu diệt bọn họ. Đương nhiên, cái này có chút không thực tế, chẳng qua làm cho cái liên minh này trở thành một cái quang can tư lệnh vẫn là không có vấn đề, Ảnh Tu La thành công chính là một cái minh chứng.

Những thần vương kia trong địa cung biết tin tức thật sự quá ít, cho nên Dương Thiên Vấn không thể không đem mục tiêu dời về phía thần hoàng cao hơn một cấp, mà thần hoàng thân ở địa vị cao, lại lạc đàn thật sự quá ít.

Thiên Võng tra xét nhiều ngày thế này, thật không dễ dàng mới tra được hành tung bọn bảy người Bắc Thần Nhất Tâm.

Đối phó bảy người bọn họ, cường công tuyệt đối không phải hành vi sáng suốt, cho nên một mình Ảnh Tu La theo bọn họ, chờ đợi cơ hội, phục kích một người yếu trong đó. Vì Ảnh Tu La hành động thuận lợi, Dương Thiên Vấn ngoại lệ đem Huyền Quang Thuật thần thông truyền thụ cho hắn.

Ảnh Tu La có Huyền Quang Thuật giúp, quả thực là như hổ thêm cánh, năng lực ẩn núp ẩn nhẫn đặc hữu của Ảnh tộc thích hợp nhất hành động như vậy.

Theo dõi như vậy vẫn đang tiếp tục, bởi vì bảy người bọn họ vậy mà như hình với bóng, điều này làm cho Ảnh Tu La không có cơ hội xuống tay. Chẳng qua, Ảnh Tu La không vội, hắn là người săn bắn, hơn nữa hắn phi thường thích vị trí hiện tại. Điều này làm cho hắn nhớ tới vô số năm trước một đoạn ngày tháng tiêu diêu tự tại kia. Hiện tại nhớ tới, đó là vô cùng hoài niệm!

Dương Thiên Vấn ở lại Thuận Thiên phủ, không động đậy, không có bất cứ hành động gì, hắn đem toàn bộ tinh lực đầu nhập ở trên Vận Mệnh La Bàn.

Còn thiếu hai cái thần vị mà thôi, chỉ cần góp đủ một đạo Hồng Mông tử khí, Dương Thiên Vấn trực tiếp tìm hiểu đại đạo pháp tắc trong Hồng Mông tử khí, tìm con đường chỉ thuộc về mình.

Trên thực tế, các pháp tắc của Dương Thiên Vấn hiện tại, đó đều không phải pháp tắc chỉ thuộc về Dương Thiên Vấn. Dương Thiên Vấn muốn chứng đạo phải tìm được thiên mệnh pháp tắc thích hợp bản thân nhất.

Nhưng loại đại đạo ba ngàn này, mỗi người đều có thể tu tập, ai cũng không biết thiên mệnh pháp tắc của mình là một loại nào, mà Hồng Mông tử khí thì có loại tác dụng chỉ thẳng thiên mệnh này. Đương nhiên, Hồng Mông tử khí đầy đủ mới có loại hiệu quả đặc thù này.

Chẳng qua, có thiên mệnh pháp tắc hay không cũng sẽ không ảnh hưởng người này tu vi cùng chứng đạo, chứng đạo dựa vào là cơ duyên, công đức, đại nghị lực, đại trí tuệ vân vân nhân tố, tóm lại phi thường phức tạp.

Hành tung bọn bảy người Bắc Thần Nhất Tâm không dấu được cơ sở ngầm của Thiên Võng, cộng thêm Ảnh Tu La theo ở phía sau, mấy người bọn họ đi chung quanh, truy tra chân tướng địa cung không còn ai.

Bất tri bất giác, hai năm trôi qua.

Tri kỉ bạn tốt của bọn bảy người Bắc Thần Nhất Tâm không một ai không phải là ở dưới Dương Thiên Vấn cường lực giám thị cùng điều tra. Mà căn cứ Thiên Võng điều tra, bảy người bọn họ tựa như đem đầu mâu chỉ thẳng Dương Thiên Vấn. Phương hướng cũng đã thay đổi, hướng tới Thiên Nguyên đại lục bên này tới rồi.

Như thế làm cho Dương Thiên Vấn phi thường ngoài ý muốn, bọn Bắc Thần Nhất Tâm là như thế nào khẳng định đem đầu mâu chỉ hướng mình như vậy.

Bọn Bắc Thần Nhất Tâm cách Thiên Nguyên đại lục ở giữa có ba khối đại lục ngăn cách, Dương Thiên Vấn thật ra cũng không dám khẳng định bọn họ là đem đầu mâu chỉ hướng về phía mình hay không.

Ảnh Tu La vẫn treo ở phía sau bọn họ, chờ đợi cơ hội. Rốt cuộc, dưới một cái tình huống ngẫu nhiên, giữa bảy người bọn họ tựa như bởi vì cái nhìn sự kiện nào đó mà ồn ào hẳn lên.

Ồn ào hung hăng nhất chính là lão ngũ mập mạp cùng lão lục cao gầy vốn đã có mâu thuẫn, một lần này Bắc Thần Nhất Tâm đè ép như thế nào đều không đè xuống được.

Mấy người còn lại có giúp mập mạp, có giúp cao gầy, có khuyên can, có xem kịch. Tựa như là một loại áp lực cảm xúc bùng nổ, kết quả ngày hôm sau, một bọn bảy người liền tan đàn xẻ nghé.

Điều này làm cho Ảnh Tu La một mực theo phía sau bọn họ vui mừng quá đỗi, nhưng Ảnh Tu La chưa hành động, bởi vì sự kiện này xảy ra có chút quỷ dị, ở trước vài ngày bọn họ ầm ĩ hẳn lên, Ảnh Tu La vẫn luôn dùng Huyền Quang Thuật giám thị bảy người, bọn họ cũng chưa từng xảy ra bất cứ thảo luận hoặc là cãi nhau gì.

Ảnh Tu La theo bản năng cảm giác được việc này không thích hợp, cho nên, hắn cũng chưa động thủ, mà là xa xa treo ở sau Bắc Thần Nhất Tâm, bởi vì chỉ có hắn là hành động một mình. Đương nhiên mục tiêu hành động của Ảnh Tu La khẳng định sẽ không là Bắc Thần Nhất Tâm, bởi vì Bắc Thần Nhất Tâm chính là thượng vị thần hoàng, chênh lệch giữa hai người quá lớn, cho dù đánh lén cũng khó thành công.

Ba tháng sau, bảy người vốn bởi vì cãi nhau mà tách ra lại tụ tập cùng một chỗ.

"Lão đại, không phát hiện gì, tất cả bình thường. Ngươi sao có thể cảm giác chúng ta bị theo dõi?" Lão ngũ mập mạp khó hiểu hỏi.

"Không phải sao, thế nào cũng muốn ta cùng Ngũ Ca diễn vở kịch này, kết quả dụng công uổng." Nói chuyện là một trong những nhân vật chính cãi nhau, người trẻ tuổi cao gầy đứng hàng thứ sáu kia.

"Ừm, xem ra là ta lo lắng nhiều rồi." Bắc Thần Nhất Tâm cẩn thận nghĩ lại một chút, quả thật không phát hiện mình bị theo dõi, có thể là trực giác sai lầm.

"Đại ca, ta nói sao có thể, không có khả năng có ai có thể đủ đồng thời giám thị bảy người chúng ta, trừ phi là chúa tể hoặc thượng cổ thần hoàng. Nhưng nếu là cường giả như thế, căn bản không cần thiết tìm huynh đệ chúng ta phiền toái, cho dù tìm phiền toái cũng không cần tránh ở chỗ tối." Bắc Thần Nhị Nguyệt có kết luận nói.

"Ừm!" Mấy người còn lại gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

"Được rồi, một khi đã như vậy, chúng ta tra xét hơn ba năm rồi, còn chưa có một chút đầu mối, các ngươi cho rằng nên làm gì bây giờ?" Bắc Thần Nhất Tâm dò hỏi.

"Chúng ta đã ý kiến bất hòa, không bằng phân công nhau làm việc." Bắc Thần Nhị Nguyệt nói.

"Nhưng..." Bắc Thần Nhất Tâm tuyệt không đồng ý, bởi vì trong lòng hắn luôn cảm giác có chút không thích hợp.

"Đại ca, lấy tu vi của chúng ta, chẳng lẽ còn không thể phân công nhau làm việc sao?" Mập mạp ngắt lời nói.

"Ài, xem ra là bị chuyện địa cung làm cho có chút nghi thần nghi quỷ. Được rồi, mọi người phân công nhau làm việc, đều tự đi thăm dò đối tượng bản thân hoài nghi." Bắc Thần Nhất Tâm thở dài nói.

"Đại ca yên tâm đi, chúng ta nhất định có thể so với bọn hắn tra ra sự thật trước một bước!" Mấy người tự tin nói.

"Ồ, các ngươi một lần này còn một bộ này?" Ảnh Tu La nhìn bảy người hướng tới bảy cái phương hướng khác nhau bay đi.

Ảnh Tu La chỉ có một người, khó có thể phân thân, một lần này Ảnh Tu La đuổi theo một người tu vi yếu nhất, cũng là mục tiêu thật sự của hắn, người này cũng không biết đứng hàng thứ đệ.

Bắc Thần Tứ Quý, trung vị thần hoàng, nói chuẩn xác là mới bước vào trung vị thần hoàng không lâu, đó là bởi vì vấn đề công pháp hắn tu luyện, tiến triển so với huynh đệ còn lại chậm chạp hơn một ít, nhưng căn cơ cùng năng lực tục chiến lại rất mạnh.

Vốn hắn ở trong địa cung bế quan củng cố cảnh giới, nhưng sau khi xảy ra chuyện như vậy, hắn bụng làm dạ chịu theo vài vị huynh đệ đi ra điều tra.

Phương hướng hắn điều tra là tây bắc.

Ảnh Tu La theo sau hắn, tuyệt không sốt ruột xuống tay. Như thế qua nửa năm, đem thói quen sinh hoạt của hắn rõ như lòng bàn tay, hơn nữa cũng khẳng định lần này không là kế dụ rắn rời hang nữa, bảy người bọn họ xem ra là thật sự phân công nhau làm việc rồi.

Ảnh Tu La nở nụ cười, quyết định buổi tối hôm nay động thủ, bởi vì qua vài ngày nữa, thì sẽ tới thành trấn nhiều người, nơi đó cũng không phải là địa phương xuống tay.

Đêm nay không động thủ, chỉ sợ còn phải chờ thêm nửa tháng mới có cơ hội động thủ.

Buổi tối trăng mờ gió lớn, bầu trời đêm sáng sủa, chính là thời cơ giết người tốt nhất. Bắc Thần Tứ Quý giống thường lui tới đả tọa tu luyện, tính sáng mai nhanh chóng lên đường, tranh thủ sớm đi thời gian vào thành. Nửa năm qua, sáng tra tối hỏi, một chút cũng không nghe được, cho dù là tin tức đường nhỏ cũng không có một cái.

Điều này làm cho trong lòng Bắc Thần Tứ Quý vô cùng buồn bực.

"Ai" Đến tột cùng là ai có thể thần không biết quỷ không hay đem toàn bộ địa cung, hai ức thiên thần, một trăm hai mươi vị thần vương dọn sạch đây?" Bắc Thần Tứ Quý nghĩ vỡ đầu, cũng nghĩ không ra. Cũng chỉ có chúa tể trong truyền thuyết mới có loại thần thông này nhỉ, nhưng bọn hắn cần gì lén lút như vậy. Nếu thật sự là bọn họ làm, vì sao bảy người huynh đệ mình lại là một chút chuyện cũng không có?

Ngay tại lúc Bắc Thần Tứ Quý không chú ý, một trận gió nhẹ thổi qua, cùng lúc đó, Ảnh Tu La đã lặn vào trong cái bóng của Bắc Thần Tứ Quý.

Bắc Thần Tứ Quý còn chưa biết, tử thần đã buông xuống, đang giơ lên cao liêm đao trong tay hắn, lúc nào cũng có thể vung xuống.

Ảnh Tu La cũng chưa lập tức động thủ, hắn còn đang chờ, đợi cho Bắc Thần Tứ Quý một khắc buông lỏng nhất kia!

Một lần chờ này liền đến sau nửa đêm, Ảnh Tu La đột nhiên động thủ, chỉ thấy một cái bóng đen từ phía sau Bắc Thần Tứ Quý chạy ra, lập tức liền đem cả người hắn bao bọc.

Bắc Thần Tứ Quý phản ứng lại, nhưng hắn hoảng sợ phát hiện, hắn thế mà không thể nhúc nhích, đây là chuyện gì? Pháp lực vẫn còn, nhưng thân thể lại không thể động đậy.

Một chiêu này không phải Ảnh Thôn, mà là một loại bí thuật khác trong ba đại bí thuật của Ảnh tộc, tuyệt chiêu ám sát ở lúc đối mặt đối thủ mạnh hơn mình sử dụng, phân hồn hóa Ảnh Phược thần thuật, tên gọi tắt Ảnh Phược!

Một bí thuật này có thể vây khốn cường giả so với người dùng phép mạnh hơn một cấp, suốt ba mươi hơi thở! Tại trong ba mươi hơi thở này, địch ta hai bên đều không thể nhúc nhích. Một bí thuật này ở dưới mặt chiến trường cũng không có bao nhiêu tính thực dụng, nhưng nếu dùng ở trên bên cạnh nếu không người ám sát, vậy phi thường đáng sợ.

Ảnh Thôn, không cho Ảnh Tu La nhúc nhích thân thể, cho nên dùng Ảnh Phược đem Bắc Thần Tứ Quý vây khốn trước, sau đó một cái Ảnh Thôn, dùng cả thảy mười hơi thở thời gian mới đem Bắc Thần Tứ Quý biến thành ảnh nô của mình, mười hơi thở thời gian đã không ngắn, cái này cũng là bởi vì thực lực Ảnh Tu La chưa khôi phục tới đỉnh phong.

Ảnh Tu La từ trong trí nhớ của Bắc Thần Tứ Quý tìm ra rất nhiều thứ, hơn nữa tất cả đều là dùng tình báo, sau khi đem những tình báo này sửa sang lại, báo cáo cho Đinh Ẩn, Ảnh Tu La chiếm được lượng lớn điểm công tích, đem những điểm công tích này toàn bộ chuyển hoán thành cấp bậc quyền hạn, lập tức liền tăng lên tới quyền hạn cấp sáu, cái bậc này đã rất cao rồi.

Về phần Ảnh Tu La vì sao muốn đổi thành quyền hạn cấp bậc toàn bộ, đó tự nhiên là coi trọng phạm vi bao trùm của tình báo Thiên Võng, có cấp bậc mới có thể vận dụng tài nguyên của Thiên Võng, quyền hạn càng cao tự nhiên càng thuận tiện.

Bảy cái căn cứ của thất gia liên minh, trong đó căn cứ dưới lòng đất Hắc Hải chiểu trạch đã bị hủy diệt. Ảnh Tu La từ trong trí nhớ của Bắc Thần Tứ Quý tìm kiếm được sáu chỗ căn cứ còn lại, chỉ là không có phương pháp tiến vào những cái này, bởi vì trong những căn cứ này, đều là địa bàn thế gia khác.

Bắc Thần Tứ Quý chỉ nhớ vị trí, mà chưa đi vào.

Một phần tình báo sau khi phát cho Đinh Ẩn, sau khi ngành phân tích tình báo phân tích, lập tức tuyên bố một đống lớn nhiệm vụ, tìm kiếm tình báo tương quan các đại căn cứ.

Đem nó chính xác, sau đó lại thống nhất phái người phá huỷ thế lực bên ngoài của các đại căn cứ. Không sai, lấy thực lực Thiên Võng cũng chỉ có thể đủ đối phó một chút thế lực bên ngoài, căn bản không có năng lực cường công các đại căn cứ.

Chẳng qua cường công không được, không phải là không có cách nào làm gì những căn cứ này.

Ảnh Tu La tiếp nhiệm vụ dọn dẹp sáu cái căn cứ còn lại. Sau khi hoàn thành những nhiệm vụ này, hắn là có thể trở thành một trong những nhân vật đỉnh cấp Thiên Võng, quyền thế địa vị đều có.

Sau khi tiêu hóa lực lượng của Bắc Thần Tứ Quý thần hoàng này, thực lực Ảnh Tu La lại tăng lên một ít, một trung vị thần hoàng liền sánh được với nuốt một trăm thần vương!

Nếu không phải điều kiện không cho phép, Ảnh Tu La còn muốn tiếp tục hạ sát thủ.

Bảy cái đại lục, bảy cái căn cứ, tính hẳn lên thế lực tổ chức này phân bố cũng thật không ít.

Bảy cái căn cứ này phân biệt nằm ở Hắc Hải chiểu trạch, Vô Biên Hoang Mạc, Thiên Cầm Cốc, Bắc Cực Tuyết Vực vân vân hung địa hoang địa nổi danh, hơn nữa phân bố ở thất cái khác nhau đại lục. Chúng nó có một điểm giống nhau, toàn diện tiền là ẩn sâu cho địa để dưới.

Ảnh Tu La chỉ cần từng bước từng bước đi qua dọn trống.

Đinh Ẩn phải làm chính là phối hợp, chẳng qua một lần này phối hợp bước chân chậm hơn nhiều, triệu tập cao thủ cũng nhiều hơn rất nhiều, hơn nữa những cao thủ này cần điều phối hợp tình hợp lý, đây là một việc khó khăn.

Đã phải sai cao thủ đến sáu cái đại lục này, lại phải không làm cho bất cứ thế lực nào hoài nghi. Nếu một lần xuất hiện rất nhiều cao thủ lạ mặt, vậy không phải chính là khiến người ta hoài nghi sao?

Trên địa bàn của mình xuất hiện một ít cao thủ lạ mặt đều sẽ đi điều tra, nếu không có một cái giải thích hợp tình hợp lý, vậy thì tỏ ra quá đột ngột.

Cho nên lần này cần bố trí một phen, chỉ cần bố trí hợp tình hợp lý, vậy thì không có vấn đề.

Đinh Ẩn có thời gian, không vội. Dựa theo hiệu suất làm việc của Ảnh Tu La, muốn dọn dẹp xong sáu nơi này, ít nhất cũng cần trăm năm thời gian!

Bởi vì một lần hành động này phải chờ tới sau khi Ảnh Tu La hoàn thành nhiệm vụ động thủ lần nữa, nếu không sẽ rút dây động rừng.

Ảnh Tu La đến là không để ý những hiểm địa nổi tiếng này là nguy hiểm như thế nào, cũng không để ý những căn cứ dưới lòng đất kia có bao nhiêu khó đi vào, bởi vì tất cả cái này cũng không khó được hắn.

Đinh Ẩn điều binh khiển tướng, điều khiển phi thường có kỹ xảo, từng nhóm tiến hành cùng gian đoạn, chậm rãi sai phái đi qua, dù sao không vội, khi nào thì tập kết xong nhân thủ, lúc đó động thủ.

Hàng năm thông qua các loại nhiệm vụ, cao thủ Thiên Võng từ vài cái đại lục còn lại đi qua, đều đại khái khống chế ở khoảng hai trăm người đến năm trăm người. Bọn họ đều là sẽ lựa chọn phương thức nán lại những địa phương này, hoặc ở khách sạn tu luyện, hoặc tự chiếm núi làm vương, giữ lại căn cứ trọng địa cảnh cáo, cho nên các căn cứ này phi thường nghiêm mật. Trong căn cứ bao gồm những Thần hoàng cao cao tại thượng kia, từng người mỗi ngày đều sẽ dụng thần thức đến xem xét căn cứ, để tránh xảy ra sự cố.

Cái này làm cho Ảnh Tu La hành động phi thường không tiện, tuy hắn không sợ những thần thức này xem xét, nhưng nếu ở lúc động thủ, bị quét tới, vậy thì bại lộ rồi.

Chính là bởi vì một điểm này, tốc độ hành động của Ảnh Tu La so với ở trong địa cung Hắc Hải chiểu trạch chậm hơn nhiều. Sau một ngày, nhiều nhất cũng chỉ có thể nuốt năm sáu trăm thiên thần, hơn nữa hắn còn không dám xuống tay đối với thần vương.

Nếu dựa theo tốc độ sáu trăm người một ngày, muốn đạt thành mục đích dọn sạch một cái căn cứ, thì cần tiêu phí ngàn năm thời gian! Mà sáu cái căn cứ, chính là sáu ngàn năm. Lại thêm một ít tình huống đặc thù, tính toán nhiều một chút, giữ lại một chút, Ảnh Tu La cần dùng một vạn năm thời gian mới có thể dọn sạch sáu cái căn cứ này.

Cái này so với thời gian Ảnh Tu La dọn sạch địa cung dưới lòng đất Hắc Hải chiểu trạch dài hơn rất nhiều rất nhiều, đây là chỗ xấu của rút dây động rừng.

Nếu không phải rút dây động rừng, tin tưởng cái tiến độ này nhanh hơn gấp khoảng trăm lần chứ?

Chẳng qua, không có cách nào, đã như thế, cũng chỉ có chậm rãi từng bước một đến.

Đinh Ẩn đối với cái thời gian này tương đối hài lòng. Một vạn năm thời gian, hắn có đủ thời gian triệu tập binh lực, cũng có đủ thời gian để an bài toàn bộ kế hoạch, cũng có đủ thời gian để điều tra rõ ràng thế lực bên ngoài những căn cứ này đến tột cùng có bao nhiêu, có những cái nào. Không động thì thôi, vừa động tất nhiên giống như lôi đình tảo huyệt, một kích phải trúng, hơn nữa còn phải yêu cầu nhanh chóng đả kích hiệu suất cao, không lui lại chút dấu vết.

Một vạn năm thời gian, cũng đủ Thiên Võng bồi dưỡng càng nhiều cao thủ càng mạnh. Thiên Võng phát triển hiệu suất cao, qua mỗi một ngày liền cường đại thêm một phần, qua mỗi một ngày liền có không ít thành viên gia nhập. Thông qua đan sư nghiệp đoàn, lưới thế lực Thiên Võng hiện nay đã trải rộng mười sáu cái đại lục. Chỉ có chín đại lục mới là địa phương thế lực Thiên Võng thẩm thấu tương đối sâu.

Nói tới là khéo, thất gia liên minh chiếm cứ bảy cái đại lục đều ở phương bắc hoặc lệch về phương bắc của nhân thần giới. Mà thế lực của Thiên Võng là từ Thiên Nguyên đại lục làm trung tâm hướng ra phía ngoài khuếch tán, mà Thiên Nguyên đại lục ngay tại tây nam nhân thần giới, nay chín đại lục thế lực Thiên Võng thẩm thấu sâu nhất đều ở phía nam hoặc lệch về phía nam nhân thần giới.

Bảy đại thế gia tăng mạnh lực lượng phòng ngự bên ngoài căn cứ của bản thân, cũng đang nơi nơi tra xét chuyện đầm lầy Hắc Hải địa cung. Đương nhiên, vô luận bọn họ tra như thế nào, cũng sẽ không có bất cứ

tiến triển gì. Đánh chết bọn họ cũng không ngờ tới, hung thủ làm tất cả cái này ngay tại trong căn cứ dưới lòng đất Thiên Cầm Cốc, tiếp tục gây án.

Mặc cho ai cũng không đoán được, bọn họ ở bên ngoài tra mệt chết mệt sống, mà bản thân hung thủ lại ở trong ổ của bọn họ, thật sự nhàn nhã.

Ảnh Tu La đã nhận được ẩn kế hoạch, hắn có đống lớn thời gian có thể lãng phí, không vội không vội.

Trừ lúc thế lực bên ngoài Hắc Hải chiểu trạch bị dọn sạch dẫn lên một ít thế lực khác chú ý, rất nhanh, tất cả đều khôi phục bình thường.

Thất gia liên thủ chính là muốn tra, cũng chỉ có thể từ một nơi bí mật gần đó điều tra, bọn họ cũng không thể bại lộ ở dưới ánh mặt trời, gióng trống khua chiêng điều tra, cho nên cái tiến độ điều tra này có thể nghĩ.

Hơn nữa, bọn họ căn bản một chút manh mối, duy nhất có thể điều tra cũng chỉ có lúc thế lực bên ngoài bị diệt lưu lại một chút dấu vết, nhưng chút dấu vết này, chỉ phương hướng cũng không rõ ràng, hầu như có thể nói không có bất cứ tác dụng gì.

Thế lực có thể lưu lại chút dấu vết này tuy không nhiều, nhưng cũng không ít, trong đó có thù oán cũng có không ít. Chung quy không thể đem những thế lực này tiêu diệt hết, cho dù thực có cái thực lực này, thất gia liên minh cũng không tính làm như vậy, bởi vì vừa động thì phát toàn thân, liên minh nhiều năm ẩn núp liền hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Bọn họ không dám mạo hiểm, cũng không muốn mạo hiểm, cái này thật là không chịu nổi. Hơn nữa căn cứ thám tử đánh vào những thế lực này báo cáo, cũng không có dấu hiệu điều binh khiển tướng, cũng không có dấu vết phương diện này. Công tác điều tra của liên minh lâm vào trạng thái dừng lại, căn bản không thể tiến hành tiếp.

Các trưởng lão Bắc Thần thế gia tức giận đến chạy lên chạy xuống, không ngừng cường điệu nhất định phải tra, không tiếc tất cả lực lượng đi thăm dò, nếu không sự tình tương tự còn có thể xảy ra, cái này đối với liên minh mà nói là tổn thất to lớn, cái này phải bận tâm đến, không thể có một tia qua loa. Nhưng thật sự đem chuyện này để ở trong lòng, cũng chỉ Bắc Thần thế gia cùng với hai cái thế gia giao hảo với Bắc Thần, bọn họ ra người ra sức vẫn đang truy tra, chưa từ bỏ.

Bốn gia tộc còn lại ở mặt ngoài cũng đang đầu nhập sức người sức của đang điều tra, trên thực tế thật sự để bụng không có mấy người. Bọn người kia phần lớn đều đang ngầm vui sướng khi người gặp họa. Thực lực Bắc Thần thế gia bị suy yếu, tự nhiên sẽ lộ ra một chút ích lợi, ví dụ như nói phân phối các loại tài nguyên còn có chính là phân phối ích lợi sau chiến đấu.

Dương Thiên Vấn ẩn cư ở Thuận Thiên phủ, không hỏi thế sự, chẳng qua người đến Thuận Thiên phủ tìm hắn cũng không ít, giống La Sát thế gia Mạnh gia, còn có vài vị đan vương;

Mục đích Mạnh gia tìm đến hắn, chính là mời hắn đi bài trừ cấm chế của Trung La đảo, nhưng lại không tìm được Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn cũng quả thật đã quên Trung La đảo một ngàn tám trăm năm một lần kia, nay thứ trung tâm nhất trong Trung La đảo đã bị Dương Thiên Vấn lấy đi, nhưng Dương Thiên Vấn săn sóc không lấy đi toàn bộ Trung La đảo, như cũ để cho nó mỗi một ngàn tám trăm năm lên xuống một lần, vô số thiên tài địa bảo bên trên, tự nhiên là tiện nghi các phương thế lực của La Sát hải.

Mạnh gia cũng không phải kẻ ngốc, liên tục vài lần không tìm được Dương Thiên Vấn, hơn nữa các nơi thần giới cũng không có tin tức của Dương Thiên Vấn, cẩn thận tra một phen, liền tra được chuyện năm đó Dương Thiên Vấn bị phục kích.

Việc này tuy Bắc Thần thế gia làm tương đối sạch sẽ, chẳng qua cũng không thành công, bởi vì Dương Thiên Vấn chạy thoát, hơn nữa một màn này vẫn là bị người ta nhìn thấy rồi. Ồ, phải nói bị thần thú nào đó ở dưới biển tìm kiếm thiên tài địa bảo nhìn thấy rồi. Việc này cũng chậm rãi truyền ra, Mạnh gia chỉ cần thoáng điều tra một chút, có thể có được tin tức.

Mạnh gia lại hướng sâu hơn đi thăm dò, lại là một chút dấu vết cũng không có. Từ trên một điểm này, Mạnh lão gia tử cũng nhận thấy được thất gia liên minh thế lực tồn tại ngầm này, chỉ là cũng không khẳng định rốt cuộc là thế lực ngầm nào gây nên.

Mạnh gia ít người, chỉ có thể miễn cưỡng tự bảo vệ mình, sau khi tra được tình trạng này, Mạnh lão gia tử liền không xâm nhập nữa, bởi vì xâm nhập nữa, vậy có thể sẽ dẫn lên một ít xung đột. Mạnh lão gia tử tung hoành nhân thần giới nhiều năm, đối với thế lực ngầm của nhân thần giới vẫn phi thường kiêng kị, cho tới nay đều chỉ biết nó tồn tại, cũng không biết rốt cuộc có bao nhiêu thế lực ngầm, cũng không biết những thế lực ngầm này mạnh yếu. Cho nên, người Mạnh gia chỉ đến Thuận Thiên phủ một lần hai lần, liền không xuất hiện nữa.

Mà vài vị đan vương tìm Dương Thiên Vấn, có là vì tham thảo đan đạo, có là vì mời Dương Thiên Vấn đi làm khách. Đương nhiên, kết quả cũng là tương tự, thất vọng mà về.

Theo người đến tìm Dương Thiên Vấn càng ngày càng nhiều, thời gian chậm rãi chuyển dời, không ai tìm được Dương Thiên Vấn. Tin tức Dương Thiên Vấn mất tích ở trong phạm vi nhỏ truyền ra, đặc biệt là giới đan sư.

Dương Thiên Vấn mất tích, mang theo tự nhiên là hai loại thuốc tiên trong truyền thuyết mai danh ẩn tích. Đan đạo Thánh Sư đầu tiên của vạn năm qua giống như phù dung sớm nở tối tàn.

Chẳng qua Dương Thiên Vấn mất tích cũng không tạo thành ảnh hưởng cho nghiệp đoàn đan sư, bởi vì cơ cấu của đan sư nghiệp đoàn mang đến cho các cấp đan sư tiện lợi thật sự là quá lớn, cho dù là đan đạo tông sư cũng rất được ích lợi từ nó, tự nhiên đối với đan sư nghiệp đoàn duy trì mọi cách. Hơn nữa thiếu Dương Thiên Vấn, những giới này còn không phải đang vận hành thao tác như cũ.

Đám người Bắc Thần Nhất Tâm cũng đã tới Thuận Thiên phủ, điều tra cẩn thận hành tung của Dương Thiên Vấn, nhưng làm cho bọn họ thất vọng, Bắc Thần Nhất Tâm ở Thuận Thiên phủ ở một lần chính là tám ngàn năm. Những năm gần đây, hắn vẫn đều đang âm thầm quan sát nhất cử nhất động của Thuận Thiên phủ, Thuận Thiên phủ này cường đại nhất chẳng qua là cao thủ một cấp thần vương.

Thế lực của Dương Thiên Vấn ở mặt ngoài chỉ là một cái cửa hàng đan dược nho nhỏ. Chưởng quầy cửa hàng này đã không là Long Tàn Nguyệt hoặc là Mạc Thư Huyền trước kia nữa, sớm ở lúc ý thức Dương Thiên Vấn hạ giới, chưởng quầy nơi này đã đổi một người, thiên thần đỉnh phong. Mà cao thủ Thiên Võng toàn bộ về tới chỗ tốt.

Bắc Thần Nhất Tâm ở Thuận Thiên phủ tám ngàn năm, giám thị nơi này tám ngàn năm, hắn giám thị cũng không có khiến cho bất luận kẻ nào chú ý.

Bắc Thần Nhất Tâm không ngờ tới là, hắn đế, hắn ở, hắn giám thị tám ngàn năm, đều luôn luôn ở trong lòng bàn tay của Dương Thiên Vấn. Dương Thiên Vấn chưa rời khỏi, ở sau hậu viện của cửa hàng đan dược. Nhưng là vì Thời Không Bảo Tháp che dấu, Bắc Thần Nhất Tâm giám thị không có bất cứ hiệu quả gì.

Duy nhất đã bị ảnh hưởng chính là thành viên Thiên Võng trong tháp cùng người trong Thiên Võng gần đây phi thăng đều không thể tiến vào tháp tu luyện hoặc rời tháp lịch lãm.

Bắc Thần Nhất Tâm chậm rãi bắt đầu tin tưởng Dương Thiên Vấn đã mất tích, ít nhất hắn không ở nơi đây. Bắc Thần Nhất Tâm cũng không phải chưa từng nghĩ hủy nơi này, xem xem có thể đem Dương Thiên Vấn bức ra hay không. Chẳng qua cuối cùng vẫn là từ bỏ cái ý nghĩ này, vì trong cửa hàng đan dược này trừ mười mấy luyện đan sư, cùng với một ít người hầu thượng vị thần, tu vi cao nhất chính là chưởng quầy thiên thần đỉnh phong kia, cho dù là đem toàn bộ cửa hàng đan dược đều hủy, cũng chẳng qua là tổn hại đỉnh phong thiên thần cùng mười mấy đan sư, căn bản vô dụng.

Có lẽ còn có thể bởi vậy bại lộ hành tàng, đắc tội các đan sư của đan sư nghiệp đoàn.

Bởi vì mười mấy luyện đan sư của cửa hàng đan dược đều là cửa hàng đan dược từ đan sư nghiệp đoàn mời đến, cửa hàng đan dược cung cấp nguyên vật liệu, cung cấp thần thạch cho bọn hắn luyện chế.

Bắc Thần Nhất Tâm điều tra rất triệt để, thậm chí ngay cả khách nhân mỗi ngày ra vào cửa hàng đan dược cũng đều điều tra một lần, nhưng không có ngoại lệ đều không có chỗ khả nghi.

Bắc Thần Nhất Tâm cẩn thận nghĩ lại, tựa như Dương Thiên Vấn cũng không có cái năng lực có thể tra được chỗ căn cứ của gia tộc này, cùng với ở trong một đêm tiêu diệt gần ba ngàn vạn thần nhân thế lực bên ngoài của gia tộc.

Nhìn chung hành vi của Dương Thiên Vấn ở tại thần giới, tựa như cũng không có gia nhập cái thế lực nào đó, chỉ là một người làm ăn bổn phận cùng luyện đan sư, chẳng qua thiên phú hơn người, hắn không chỉ có là một luyện đan sư, còn là một Trận Đạo tông sư mà thôi.

Thực lực thiên phú đều phi thường đáng sợ, nhưng thế lực sao, tựa như bằng không.

Bắc Thần Nhất Tâm mang theo kết quả này tiếc nuối rời khỏi Thuận Thiên phủ. Lúc đi, hắn liền đứng ở trước Vấn Thiên cư của Dương Thiên Vấn, trong lòng cảm thán, mình khẳng định là sai rồi, sao lại ở chỗ này lãng phí thời gian dài như vậy? Ài, xem ra vẫn là không nên quá tin tưởng trực giác.

Dương Thiên Vấn nếu biết Bắc Thần Nhất Tâm chỉ bởi vì trực giác liền ở Thuận Thiên phủ tám ngàn năm, chỉ sợ cũng sẽ kinh ngạc cùng bội phục, thậm chí sẽ có một loại dục vọng mãnh liệt trừ bỏ người này.

Nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất. Người đời đều biết Vấn Thiên cư Thuận Thiên phủ là nơi Dương Thiên Vấn ở lại, toàn bộ người muốn tìm Dương Thiên Vấn hắn, nơi đầu tiên tới khẳng định là nơi này. Vô luận là người của thất gia liên minh cũng tốt, người Mạnh gia cũng tốt, hay là vài vị đan vương cũng tốt, đều là giống nhau. Nhưng Dương Thiên Vấn lại tránh ở trong Vấn Thiên cư, chính là làm cho người muốn tìm hắn sờ không được ý nghĩ, tìm không thấy gót chân hắn.

Tám ngàn năm qua đi, Ảnh Tu La hành động phi thường thuận lợi, hắn đã đem sáu cái căn cứ, toàn bộ thiên thần cùng thần vương biến thành ảnh nô của hắn, chỉ cần nuốt vào hết, hắn có thể đủ khôi phục thực lực một cấp thần hoàng, khôi phục được khoảng tám phần lực lượng của thời kì toàn thịnh.

Có thực lực một cấp thần hoàng, mục tiêu của hắn liền có thể chuyển hướng trên người ba mươi mấy vị thần hoàng của mấy đại căn cứ!

Chẳng qua, vấn đề đến rồi. Bởi vì mấy đại căn cứ theo dõi nghiêm mật, hắn cũng chưa nuốt được những ảnh nô này để khôi phục lực lượng, hơn nữa sáu cái căn cứ phân bố ở trên sáu khối đại lục, khoảng cách giữa nhau thật sự quá xa, hoàn toàn không thể đồng thời đem sáu đại căn cứ dọn sạch.

Căn cứ tình báo Ảnh Tu La từ trên người ảnh nô có được, Thiên Võng tiêu phí tám ngàn năm thời gian đến bố trí, ở sáu khối đại lục đầu nhập vào lượng lớn sức người sức của, tùy thời có thể đột nhiên làm khó dễ.

Cao thủ Thiên Võng tham dự lần hành động này, cấp bậc thiên thần cao tới sáu ngàn vạn! Chút thực lực ấy cùng bảy đại thế gia liên minh so sánh, đó quả thực yếu đến không để vào mắt. Thất gia liên minh người ta lúc cường thịnh nhất, là hai mươi ức thiên thần, hơn một ngàn vị thần vương và mấy chục vị thần hoàng! Trong đó bảy đại căn cứ đã chiếm bảy thành, tổng cộng mười bốn ức thiên thần, gần tám trăm thần vương! Đây là gốc rễ bảy đại thế gia ẩn núp một cái diễn kỷ, tích lũy một cái diễn kỷ. Trên trăm ức năm qua tích lũy, tự nhiên là vì ứng phó cái thần chiến này cuối cùng tiến đến.

Thiên Võng so sánh thực lực tự nhiên kém hơn, nhưng không nên quên, Thiên Võng muốn đối phó không phải chủ lực của thất gia liên minh, mà là thế lực bọn họ khống chế bên ngoài. Những thế lực này nói trắng ra là, là cửa sổ bọn họ tiếp xúc với bên ngoài, thông qua những thế lực này hình thành một tấm lưới mở lớn, cung cấp tình báo cùng tin tức cùng với các loại tài nguyên tu luyện cho bọn hắn.

Những thế lực này, tuy nhân số không ít, nhưng phân bố cực lớn, hơn nữa ở trên thực lực không có một cái có được tồn tại cấp bậc thần hoàng, bởi vì thất gia liên minh cũng không cho phép những thế lực này xuất hiện thần hoàng, vậy sẽ ảnh hưởng bọn họ nắm giữ cùng thống trị đối với những thế lực này.

Thực lực Thiên Võng so ra kém 1% của thất gia liên minh, nhưng so với những thế lực bên ngoài này cường đại hơn gấp ba, phối hợp hữu tâm tính vô tâm, cùng với hành động thẩm thấu cùng trận pháp phối hợp trước đó, chỉ cần vừa động, tất nhiên giống như lôi đình tảo huyệt, một kích liền có thể thành công.

Trong vòng một đêm, liền có thể hoàn thành toàn bộ chiến đấu!

Nhưng Thiên Võng chưa động, Ảnh Tu La cũng chưa động, vì sao?

Bởi vì cách xa nhau quá xa, sáu cái đại lục. Sáu cái căn cứ, nếu không thể ở trong thời gian đầu tiên hủy diệt toàn bộ, cái này liền tỏ ra không được hoàn mỹ, không thể tạo thành đủ thương tổn cùng sợ hãi cho thất gia liên minh này!

Dương Thiên Vấn muốn cho cao tầng của bảy đại thế gia đau lòng đến khóc, sợ hãi đến phát điên, bất đắc dĩ tới cực điểm, kinh sợ đến không cách nào nói bằng lời.

896. Chương 894: Nghịch Thiên Truyền Tống Trận (1)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 894: Nghịch thiên truyền tống trận (1)

Sưu tầm: .vn

Mười sáu khối đại lục của nhân thần giới, giữa nhau không có một cái là nối liền một chỗ lẫn nhau, đều cách hải vực mờ mịt, hơn nữa một chút quy tắc nào đó giữa đại lục cùng hải vực hoàn toàn khác nhau, cái này hạn độ lớn nhất ngăn trở trao đổi giữa các đại lục, lại thêm tính nguy hiểm của hải vực, trừ số ít thần nhân, bình thường cũng sẽ không rời khỏi chỗ đại lục của mình đi một cái đại lục khác.

Tựa như nhân thần giới là cố ý cách trở trao đổi giữa đại lục thần giới, cũng có một chút ý tứ hàm xúc bảo hộ ở bên trong như vậy.

Thất gia liên minh, ở trên bảy cái đại lục thành lập bảy cái căn cứ, bảy cái căn cứ này độc lập lẫn nhau, rất có chút ý tứ đem trứng chim đặt ở bảy cái rổ.

Bởi vì không có khả năng có thế lực ở cùng thời gian tiêu diệt bảy cái căn cứ này, cái này trên cơ bản là không có khả năng. Trừ phi là chúa tể mới có thể không nhìn loại quy tắc hạn chế địa vực này.

Ảnh Tu La tự nhiên không có khả năng phân thân bảy cái, ở bảy cái đại lục đồng thời động thủ, cho nên Thiên Võng căn bản không thể phối hợp, cái kế hoạch nhỏ này liền tạm thời mắc cạn, chờ Dương Thiên Vấn hồi phục.

Thật ra sớm ở lúc Ảnh Tu La động thủ đối với căn cứ Thiên Cầm Cốc, Dương Thiên Vấn liền đã đoán được một màn này, cho nên sớm ở tám ngàn năm trước, Dương Thiên Vấn đã bắt đầu nghiên cứu truyền tống trận vượt đại lục.

Cái trò chơi này thật sự quá quan trọng, Thiên Võng đã phát triển tổ chức siêu cấp vượt đại lục, liên hệ giữa đại lục cùng đại lục phải tăng mạnh, nếu không có chút việc gì gấp, cao thủ đỉnh cấp của Thiên Võng căn bản không kịp điều hành, lại thêm cao thủ đứng đầu của Thiên Võng vốn đã ít, cái này càng thêm phiền toái.

Giống thần hoàng có mười mấy người, thần vương chỉ có bốn năm người, những cao thủ này dùng để ứng phó bất cứ tình huống nào của một khối đại lục cũng là đủ rồi, nhưng nếu dùng để ứng phó tình huống của vài cái đại lục, đó là không có khả năng. Phân tán ra sao, thực lực lại tương đối mỏng yếu, tụ tập cùng một chỗ lại không thể chiếu cố đến địa phương khác.

Có đôi khi, Thiên Võng phát hiện một ít thiên tài địa bảo hiếm lạ nào đó, muốn cao thủ đi lấy, nhưng những cao thủ lại ở một khối đại lục khác, đợi đến lúc bọn họ tiêu phí vài cái đồng thời gian chạy tới, có lẽ đã bị người khác nhanh chân đến trước.

Cho nên loại truyền tống trận vượt đại lục này là phi thường cần thiết, cái này tương đương đem phân bộ của Thiên Võng phân bố rộng lớn các đại lục liên hệ cùng một chỗ, đề cao tính cơ động của Thiên Võng.

Đặc biệt giống loại vượt đại lục thống nhất hành động này, nếu Thiên Võng có được loại truyền tống trận này, Ảnh Tu La liền có thể trong thời gian ngắn nhất, xử lý sáu tòa căn cứ này, ở trước khi người quản lý các căn cứ phản ứng lại liền làm xong trốn đi rồi.

Cái nghiên cứu này, Dương Thiên Vấn duy trì suốt tám ngàn năm, có đám người Bích Nhi, U Minh đại pháp sư hiệp trợ, Dương Thiên Vấn không thuận tiện giới lộ diện bên ngoài, cho nên tra xét không gian quy tắc giữa đại lục cùng hải vực còn phải cần Bích Nhi phụ trách.

Dương Thiên Vấn tinh thông tiên gia trận pháp, ở trong Tử Tiêu Bảo Lục, Dương Thiên Vấn đã tìm được rất nhiều tiên gia truyền tống trận pháp, đem những trận pháp này cùng không gian quy tắc bên ngoài kết hợp cùng một chỗ, nhiều lần thí nghiệm cùng nghiên cứu, cuối cùng là có một ít đầu mối.

Truyền tống vượt đại lục cũng không phải không có khả năng, chỉ là phí tổn thật sự quá cao, căn bản không tính được. Hơn nữa muốn bố trí loại truyền tống trận vượt đại lục này, trận pháp sư bình thường căn bản không làm được, phí tổn bố trí thật sự quá cao, căn bản không có khả năng sử dụng quy mô lớn.

Trước mắt mới thôi, truyền tống trận có thể trăm phần trăm thành công cần tiêu phí hơn một ngàn vạn thần tinh đến bố trí, một lần chỉ có thể truyền tống ba người, nhiều người nữa, cũng không dám cam đoan trăm phần trăm thành công.

Cũng may mắn, cho tới nay, Thiên Võng liền chú trọng bồi dưỡng nhân tài chuyên nghiệp các phương diện, đem những nhân tài này bồi dưỡng chuyên nghiệp hóa, tốc độ nhanh hơn, hiệu quả tốt hơn.

Trận pháp sư cao cấp còn là không hề thiếu, giữa các đại lục triệu tập vài người đến bố trí loại truyền tống trận này vẫn là không có vấn đề.

Loại truyền tống trận này nghiên cứu thành công, dấu hiệu nhân thần giới từ nay về sau tiến vào một cái thời đại mới, chẳng qua cái phát minh vĩ đại này giai đoạn hiện tại không có khả năng xuất hiện trước mặt người, trở thành vũ khí bí mật cấp chiến lược của Thiên Võng.

Truyền tống trận, nhân thần giới cũng có, truyền tống quang môn giữa các lĩnh các phủ, cùng với giống truyền tống trận giữa một ít thành cùng thành hoặc là truyền tống trận trong thành thị, ứng dụng tương đối rộng khắp.

Đặc biệt truyền tống quang môn, đó chính là công cụ phát tài của thế lực mỗi một khu vực.

Hơn nữa ý nghĩa chiến lược của truyền tống trận cũng tương đối cường hãn. Chẳng qua cái đó cũng giới hạn ở trong cùng cái đại lục. So sánh mà nói, ý nghĩa chiến lược của loại truyền tống trận này xa xa so ra kém truyền tống trận vượt đại lục không nhìn khoảng cách Dương Thiên Vấn nghiên cứu ra.

Chiến sự giữa các lĩnh của đại lục cũng không thường xuyên, nhưng cũng không thiếu. Nói như vậy, đều là phân tranh giữa hai cái lãnh địa liền nhau. Dưới loại tình huống này, truyền tống trận vận dụng cũng giới hạn ở chuyển vận chuyển đủ hậu cần cùng binh lực tiếp tế tiếp viện cho tiền tuyến.

Trừ cái đó ra, cũng liền không có tác dụng lớn khác. Giống như chuyện vượt qua vài cái lãnh địa đi đánh trận, không có thế lực nào sẽ xa xỉ lại thiểu năng đi làm như thế.

Thời gian tám ngàn năm thực tế, trong Thời Không Bảo Tháp là bao nhiêu năm? Lười đi tính toán, tóm lại, một hạng phát minh vĩ đại này là được xuất bản rồi.

Mà lúc này, các thành viên các ngành của Thiên Võng đã đem tất cả công tác chuẩn bị làm tốt, vô luận là bố trí trận pháp, tra xét tình báo, thẩm thấu bên trong, nội ứng ngoại hợp vân vân tất cả đều chuẩn bị thỏa đáng.

Kẻ thiện chiến không có hiển hách công, Thiên Võng không ra thì thôi, một kích tất trúng. Không có công liệt chiến đấu gì, cũng không thể có xuất hiện đánh lâu dài, hoặc là không đánh. Yếu bái khổng khai trung toàn bộ ưu thế, trong thời gian ngắn nhất, chấm dứt chiến đấu. Kết quả sớm ở trước khi Thiên Võng xuất kích liền đã dự định rồi.

Khác nhau chỉ là lúc lâm chiến khống chế tình huống tổn thất lớn nhỏ mà thôi.

Vì chờ đợi truyền tống trận được xuất bản, những chuẩn bị này đợi thêm mười lăm năm, nói cách khác sớm ở mười lăm năm trước, Thiên Võng có thể tiêu diệt thế lực sáu đại căn cứ nắm giữ bên ngoài, thậm chí sớm ở mười lăm năm trước, Ảnh Tu La là có thể nuốt sạch ảnh nô khổng lồ như vậy, khôi phục tu vi.

Tổng cộng mười cái truyền tống trận, dựa theo trước sau truyền tống trận bố trí hẳn lên. Tất cả từ căn cứ dưới lòng đất Vô Biên Hoang Mạc bắt đầu. Thời gian vào đêm, toàn bộ thiên thần cùng thần vương trong căn cứ ở trong ngắn ngủn nửa canh giờ trở thành bữa ăn khuya của Ảnh Tu La, ngay sau đó Ảnh Tu La liền lặng yên rời khỏi nơi này, đi vào chỗ truyền tống trận Thiên Võng dựng, có người chuyên khởi động truyền tống trận cho hắn, chạy tới một cái căn cứ khác.

Ảnh Tu La sau khi từ truyền tống trận đi ra, liền lẻn vào trong căn cứ dưới lòng đất chỗ đại lục này, sau khi dùng thủ pháp tương tự thu phục tất cả, lại ngồi một cái truyền tống trận khác, chạy tới căn cứ tiếp theo.

Cùng lúc này, từ một khắc Ảnh Tu La ngồi truyền tống trận kia trở đi, hành động của Thiên Võng cũng bắt đầu. Vô số cao thủ đồ đen che mặt, thân khoác áo choàng. Những áo choàng này đều là luyện chế đặc biệt, mục đích là che lấp khí tức, làm cho người ta không thể nhìn thấu tất cả trong áo choàng, trừ cái đó ra thì không có tác dụng khác.

Bộ dạng mọi người không sai biệt lắm, không ai có thể bằng vào thân thể có thể đủ tìm ra manh mối mấu chốt gì, nhiều lắm chỉ có thể tính là dấu vết để lại. Thần nhân của Nhân thần giới như biển, chút dấu vết để lại này lấy đến có tác dụng cái rắm.

Thiên Võng hiệu suất cao, là một trong mấy ưu điểm lớn của Thiên Võng, phối hợp cũng là vô cùng ăn ý, giống như từng diễn luyện vô số lần. Trận pháp vừa nổi lên, gian tế bên trong liền phá hủy trận pháp thủ vệ, hoặc là cấm chế báo nguy, ở trong khoảng thời gian ngắn đột kích ổ đối phương, ở dưới sự trợ giúp của thần hoàng, chém giết cao thủ đứng đầu của đối phương.

Một cái thế lực từ trên xuống dưới, không một ai có thể chạy thoát, hơn nữa trong phạm vi vài dặm có trận pháp che dấu, cho dù là tiếng kêu kinh thiên động địa, không có một chút động tĩnh truyền ra.

Sắc bén vô cùng, hiệu suất cao vô cùng, trận pháp cường đại, chiếm cứ ưu thế trang bị, hữu tâm tính vô tâm, gian tế phối hợp.

Đáp án đã quyết định.

897. Chương 894: Nghịch Thiên Truyền Tống Trận (2)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 894: Nghịch thiên truyền tống trận (2)

Sưu tầm: .vn

Ảnh Tu La sớm ẩn núp trong những căn cứ này hơn một ngàn năm thời gian, cũng đã thăm dò chi tiết của các đại căn cứ, bao gồm phiên trực, báo động trước, thần thức định kỳ xem xét vân vân.

Cho nên, tuyến đường hành động của Ảnh Tu La cũng là trải qua kế hoạch chính xác, nửa canh giờ thời gian hành động, một khắc đồng hồ thời gian lui lại.

Ngày hôm sau, trước khi ánh sáng xuống, Thiên Võng liền đã thu phục tất cả, dọn sạch toàn bộ dấu vết, dọn dẹp hiện trường, lặng yên rời khỏi, sau đó sử dụng truyền tống trận bình thường thông qua trong các đại lục, đều tự phân tán ẩn núp đi.

Ảnh Tu La cũng ở cùng lúc đem căn cứ dưới lòng đất Thiên Cầm Cốc dọn sạch, lén lút rời khỏi. Hắn không dùng truyền tống trận rời khỏi, bởi vì hắn không cần thiết cái này, lấy thiên phú của Ảnh tộc, muốn đi thì đi, trừ chúa tể, không ai ngăn được hắn, cũng không có ai có thể phát hiện hành tung của hắn, bởi vì hắn

căn bản là không bại lộ ra hành tung. Hoặc là nói, nơi nơi đều là hành tung của hắn. Thiên địa vạn vật đều có bóng, nơi có bóng, thì có chỗ có thể là hành tung của hắn.

Cái này căn bản đã không thể tìm, cũng không có khả năng theo dõi. Cho dù là chúa tể, cũng không thể từ trong vô số bóng phát hiện cái gì, bọn họ cũng chỉ có thể thông qua Thiên Cơ tính toán cùng với linh hồn tập trung tìm được hành tung của Ảnh Tu La.

Một loại trước bị Bát Quái Tàng Thiên Kính của Dương Thiên Vấn che dấu, một loại sau phải mặt đối mặt gặp một mặt.

Ảnh Tu La sẽ ngốc đến cùng chúa tể chạm mặt sao? Đừng nói chúa tể, trừ thành viên Thiên Võng, Ảnh Tu La ở lúc hành động cũng không thể cùng bất luận kẻ nào mặt đối mặt gặp phải.

Bởi vì đó là sỉ nhục của Ảnh tộc. Ở trong quá trình ám sát, chưa làm đến khiến người bị giết bị chết không minh bạch, vậy đối với sát thủ Ảnh tộc mà nói chính là một loại sỉ nhục.

Trên tay Ảnh Tu La không dính máu, nhưng người bị hắn hút vào bụng cũng có nhiều hơn mười ức. Có thể nói, gia hỏa này tuyệt đối ma vương cấp bậc số một thiên hạ. Nhưng trong hơn mười ức người, không ai biết mình là chết như thế nào, cũng không có một ai từng thấy mặt mũi thật của Ảnh Tu La, chết đều bị chết không minh bạch.

Trong ngắn ngủn một đêm, lại nhấc lên một cỗ gió tanh mưa máu. Chẳng qua tới đột nhiên, đi cũng đột nhiên.

Sau khi những thế lực này bị diệt, mang đến cho thế lực khác chung quanh một cỗ khủng hoảng cùng bất an, đều tăng mạnh năng lực phòng ngự của sơn môn.

Đặc biệt sau khi vào đêm, cảnh giới so với ban ngày còn mạnh hơn gấp đôi.

Tin tức dần dần truyền ra, chậm rãi những thế lực này đều cho rằng là trả thù bình thường, ảnh hưởng cũng liền phai nhạt. Tông môn thế lực nhân thần giới này bị người diệt môn mỗi ngày đều có, trả thù càng là chuyện bình thường. Ở sau khi mọi người khẩn trương một đoạn thời gian, tất cả lại đều khôi phục bình thường.

Chẳng qua, người của thất gia liên minh càng là hoàn toàn không thể khôi phục bình tĩnh, bọn họ đã hoàn toàn rối loạn rồi. Bởi vì trước sau không quá vạn năm, bảy cái căn cứ dưới lòng đất của bọn họ ở bên ngoài cũng chỉ còn lại quang can tư lệnh, mấy trăm cái thế lực môn phái bên ngoài cũng tổn thất tám phần trở lên.

Có thể nói, bảy đại thế gia bọn họ, bố cục ba trăm ức năm, tích lũy ưu thế lâu như vậy, ở trong thời gian ngắn sụp đổ rồi.

Bảy đại thế gia, không một cái may mắn thoát khỏi, trừ tổng đà còn bảo tồn một chút tinh hoa, lực lượng khác đều bị tiêu diệt. Làm cho người ta không thể tiếp nhận nhất là, bọn họ vậy mà tìm không thấy hung thủ, cũng tra không ra là một phương thế lực nào gây nên.

Hơn nữa thủ pháp cùng địa cung Hắc Hải chiểu trạch hầu như giống nhau như đúc, cái này càng là từ bên cạnh chứng minh, thế lực bên ngoài diệt vong cùng mọi người địa cung mất tích đều là cùng cái thế lực gây nên.

Điều này làm cho cao tầng nhất của bảy đại thế gia khủng hoảng vô cùng là, một lần này so với một lần địa cung Hắc Hải chiểu trạch trước bị dọn sạch còn làm cho người ta sợ hãi hơn. Không có gì khác, bởi vì một lần này sáu đại căn cứ, sáu khối đại lục ở cùng thời gian, cùng buổi tối, đồng thời hành động tiêu diệt.

Đây là hiệu suất cao cỡ nào, đây là chuyện đáng sợ cỡ nào. Sáu cái đại lục đồng thời ra tay, cái này tuyệt đối không có khả năng là cùng một người gây nên. Nói cách khác, sáu đại căn cứ hơn mười ức cao thủ mất tích, là cùng một nhóm người gây nên, mà là cá nhân gây nên. Cho dù là cá nhân gây nên, người kia cũng không phải thần hoàng bình thường đơn giản như vậy.

Sau khi Hắc Hải chiểu trạch gặp chuyện không may, vài cái căn cứ khác đề phòng so với trước kia nghiêm ngặt hơn gấp mười, mỗi ngày đều có thần hoàng lấy thần thức xem xét tình huống toàn bộ căn cứ, hiểu biết

toàn bộ tình huống trong căn cứ. Cái này cũng không giống Hắc Hải chiểu trạch, một chút chuẩn bị cũng không có đã bị giết một cái trở tay không kịp.

Ở dưới tình huống chuẩn bị đầy đủ như thế, đề phòng nghiêm ngặt như thế còn xảy ra loại chuyện này, cái này đã chứng minh cái thế lực này hiểu biết đối với các đại căn cứ có thể nói cực kỳ thấu triệt, rõ như lòng bàn tay.

Nhưng, cái này càng thêm làm cho người ta không thể tưởng tượng, phải biết rằng công tác giữ bí mật của tổ chức làm được tương đối đúng chỗ, cấp bậc cùng tu vi không đủ, căn bản không có khả năng biết được một ít cơ mật của tổ chức, trung tâm vậy càng là nắm giữ ở trên người những trưởng lão tổng đà này. Các trưởng lão này trên cơ bản xưa nay không rời đảo, hơn nữa tổ chức nhân viên đều là người trong gia tộc, đều có huyết mạch liên hệ, từ hạ giới phi thăng lên, trải qua bồi dưỡng trưởng thành lên, ở trên độ trung thành đều có thể được cam đoan.

Dưới tình huống như vậy, vậy mà vẫn bị người ta tra được chỗ bảy đại căn cứ, hơn nữa tra được tình huống chi tiết trong căn cứ, kết quả bị người ta trong một đêm xử lí.

Phái ra cao thủ lấy phép thời gian hồi tưởng truy tra, kết quả lại cùng Hắc Hải chiểu trạch tám ngàn năm trước giống nhau như đúc. Mà kết quả điều tra thế lực bên ngoài cũng là tương tự, thế lực động thủ phi thường sạch sẽ lưu loát, giết cả gà chó, chân linh diệt hết. Manh mối đứt hết, bằng vào dấu vết thời gian hồi tưởng nhìn thấy, tự nhiên không có khả năng tra được cái gì.

Quan trọng nhất là, lần này trong nhiều người địa cung tổn thất như vậy, vậy mà cũng là cùng Hắc Hải chiểu trạch giống nhau, nguyên thần ngọc giản an ổn không tổn hao gì, không thể kết luận bọn họ đã chết.

Thủ pháp giống nhau, tác phong giống nhau, ngay cả kết quả cũng mười phần tương tự, có thể khẳng định chính là cùng cái thế lực làm.

Các trưởng lão cầm quyền liên minh, mỗi ngày tụ tập cùng một chỗ họp thương thảo, chính là không nghĩ ra, liên minh đến tột cùng là đắc tội một phương thế lực nào, vậy mà có loại thực lực đáng sợ này, trong vô thanh vô tức đã đem thực lực liên minh chém hết bảy thành, mà đối phương tổn thất hầu như có thể xem nhẹ không tính.

Những người này khác với một lần đại hội tập thể trước, bảy người bọn họ đại biểu chính là một cái gia tộc, hoàn toàn đại biểu!

Bọn họ đang khắc khẩu lẫn nhau, đặc biệt trưởng lão của Bắc Thần thế gia càng là châm chọc khiêu khích, mơ hồ có loại cảm giác vui sướng khi người gặp họa. Tuy hắn cũng biết loại cảm giác này không đúng, bởi vì một lần này liên minh tổn thất quá lớn, đã thương cân động cốt rồi. Tuy thực lực cao tầng nhất hầu như không chịu tổn thất, nhưng tầng trung kiên lại là mất trên bảy thành thực lực. Bọn họ hiện tại đều sắp biến thành quang can tư lệnh rồi. Nhưng tám ngàn năm qua Bắc Thần thế gia chịu khuất nhục, vẫn là không thể ức chế có loại cảm giác vốn không nên có này.

"Được rồi, các vị, không cần so đo những mặt mũi vấn đề này nữa, vẫn là suy nghĩ một chút giải quyết như thế nào đi." Lão giả ngồi ở trên vị trí cửa đối diện bàn tròn ngăn cản nói.

"Một lần này chúng ta mọi người đều tổn thất thảm trọng, đối phương tựa như là đang lấy phương thức này thị uy, nói cho chúng ta biết, bọn họ có thực lực hủy diệt toàn bộ liên minh chúng ta! Tác phong làm việc của tổ chức này, làm cho người ta cảm thấy áp lực cường đại, đây là một cái tổ chức đáng sợ." Một lão giả khác gật đầu phụ họa nói. xem tại

Mọi người suy nghĩ một chút, quả thật có chút ý tứ hàm xúc thị uy ở trong. Suy nghĩ một chút, vây công thế lực bên ngoài, người ta dùng là thủ đoạn cường công, mà tiêu diệt người trong địa cung, người ta dùng lại là một loại thủ đoạn thần bí khác. Chỉ loại thủ đoạn thần bí này nói không chừng cũng có thể dùng ở trong ổ đám người mình.

Cái tổ chức này rõ ràng chính là nói cho bọn họ, bọn họ chính diện tiến công cường hãn, mà thủ đoạn sau lưng càng thêm cường hãn, thật là có chút cảm giác thị uy trắng trợn.

898. Chương 895: Sau Lưng Liên Minh

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 895: Sau lưng liên minh

Sưu tầm: .vn

Ảnh Tu La tiêu hóa thu hoạch gần vạn năm qua, thực lực lập tức đột phá giai đoạn thần vương, khôi phục đến thực lực một cấp thần hoàng. Hắn lúc này, cũng có bảy tám phần thực lực của hắn thời kì toàn thịnh.

Cho dù là thần hoàng đỉnh phong, hắn cũng không sợ. Lại thêm bất diệt thân của hắn, thần giới nơi nào cũng đi được.

Dương Thiên Vấn cũng phi thường cao hứng, dù sao Thiên Võng cuối cùng là có được một cao thủ trấn được tràng diện, dùng Tạo Hóa Vô Cực đan thúc giục hóa ra thần hoàng, ở trên thực lực vẫn là yếu hơn những cao thủ dựa vào lực lượng bản thân tu luyện lên. Tuy Thiên Võng có được hơn mười vị thần hoàng, đều là hạ vị thần hoàng, thật sự có thể diễn chính, một người cũng không có.

Thậm chí, một lần này Thiên Võng đối phó thế lực bên ngoài của thất gia liên minh cũng phải vận dụng những thần hoàng này ra tay. Vì sao? Còn không phải bởi vì thực lực Thiên Võng không đủ sao!

Nhưng loại thực lực này là cần thời gian ủ, Dương Thiên Vấn tuyệt không sốt ruột.

Chuyện xử lí bảy cái căn cứ dưới lòng đất của thất gia liên minh, bên ngoài không biết tình huống, mà biết tình huống hiện tại đều lâm vào trong khủng hoảng. Nay tổng đà thất gia liên minh có thể nói là náo nhiệt vô cùng, không ai rời đảo, cũng không dám để người vào đảo. Toàn bộ cấm chế cùng trận pháp trên đảo tất cả đều mở ra, trực tiếp phong tỏa toàn đảo, ngay cả một con muỗi cũng đừng nghĩ bay vào.

Bảy người cầm quyền thật sự đỉnh cao nhất của bảy nhà thì là rúc ở trong mật thất thảo luận, suốt nửa tháng cũng không có một cái kết quả. Bọn họ muốn trả thù, nhưng không tìm được mục tiêu trả thù, muốn điều tra, nhưng từ sau khi Hắc Hải chiểu trạch gặp chuyện không may, nghiêm mật điều tra đã kéo dài vạn năm, vạn năm qua cũng không có kết quả, hơn nữa còn làm cho sáu cái căn cứ khác đều xong đời.

Loại tra lại tra không đến, trả thù lại không trả thù được, một quyền toàn lực đánh vào chỗ trống này khó chịu vô cùng. Nay thực lực liên minh tuy không có một khi trở lại giải phóng tiền, nhưng không thể phủ nhận là, liên minh mất đi bảy thành lực lượng, đặc biệt lực lượng trung kiên hạ tầng.

Đại quân hơn mười ức thiên thần, một người cũng không lưu lại.

Đánh trận cũng là cần lính, chung quy không có khả năng mỗi tràng đại chiến đều để cho thần vương cùng thần hoàng ra trận chứ?

Ở trong chiến tranh trên ức thiên thần, thần vương hoặc là thần hoàng cũng không có cơ hội ra tay đối với những thiên thần này, bởi vì đối phương cũng có cao thủ cùng cấp bậc.

"Chúng ta hiện tại gặp phải là nguy cơ trước đó chưa từng có. Qua mười vạn năm nữa, một cái diễn kỷ còn kém không nhiều lắm sắp kết thúc, ở trước khi diễn kỷ mới đến, thần chiến là không thể tránh né. Lúc đó, tình cảnh chúng ta cũng sẽ không ổn.".

"Nói không sai, nhưng chúng ta lại có thể thế nào đây? Tổn thất lực lượng lớn như vậy, vô luận như thế nào cũng không bổ sung lại được.".

Trầm mặc, vô tận trầm mặc, không biết qua bao lâu, mới có người thở dài nói: "Thông báo tôn chủ đi, chúng ta là bất lực rồi.".

"Nhưng tôn chủ luôn luôn bế quan, chúng ta đi quấy rầy hắn, có thể hay không".

"Hiện tại cũng lúc nào rồi. Có thể nói, hiện tại là thời khắc sinh tử tồn vong của liên minh, chuyện lớn như vậy, báo lên tôn chủ, nghĩ hẳn hắn sẽ không trách tội. Nếu chúng ta không báo lên, vậy sau khi tôn chủ xuất quan, chúng ta chỉ sợ càng thêm khó chối bỏ trách nhiệm.".

Nếu Dương Thiên Vấn ở nơi này mà nói, liền sẽ phát hiện bảy người ngồi ở chỗ này, tất cả đều là cường giả cấp bậc đỉnh phong thần hoàng, mà ở sau lưng bọn họ còn có một tôn chủ, thực lực tôn chủ kia chẳng phải là càng mạnh?

So với đỉnh phong thần hoàng còn mạnh hơn, chỉ có hai loại tồn tại, một cái chính là chúa tể, tính được là tồn tại bất tử thân. Một loại khác chính là thượng cổ thần hoàng thông hiểu nhiều loại pháp tắc.

Từ trên ý nghĩa nào đó đến nói, thượng cổ thần hoàng so với chúa tể tốt hơn một ít, thượng cổ thần hoàng không có thần vị, cũng có thể tu luyện mà thành. Mà chúa tể, không có thần vị thì không thể đạt tới.

Từ trên xác suất đến phân tích, vị tôn chủ này càng có thể là thượng cổ thần hoàng!

Đương nhiên, Dương Thiên Vấn cùng với Thiên Võng cũng không biết tất cả cái này. Xúc tu của Thiên Võng cũng chưa vươn vào trong tổng khoang thuyền của thất gia liên minh.

Vì sao, vì sao Thiên Võng không phái người thẩm thấu vào?

Đáp án rất đơn giản. Đó chính là bởi vì Thiên Võng chỉ biết là đảo này tồn tại, lại không biết cái đảo này ở nơi nào. Muốn thẩm thấu cũng không có cách nào.

Bảy lão gia hỏa kết bạn tiến vào trong một căn phòng bí mật, trong đó một người xoay cơ quan một cái, trong căn phòng bí mật liền xuất hiện một con đường bí mật. Con đường bí mật này cực sâu, hơn nữa tối đen không ánh sáng, lộ ra một cỗ không khí quỷ dị.

Bảy lão gia hỏa nối đuôi nhau mà vào, cửa vào của con đường bí mật ở sau khi một người cuối cùng tiến vào, tự động khép lại.

Qua rất nhiều, bảy người đi tới một chỗ cửa cung điện dưới lòng đất. Tòa cung điện này xây dựng ở trong một chỗ hang dưới lòng đất rộng rãi trên một cái miệng núi lửa thật lớn, toàn bộ động rộng rãi nóng bức vô cùng.

Bảy người đi tới cung điện cửa, quỳ xuống đất miệng nói: "Thuộc hạ, cung thỉnh tôn chủ xuất quan.".

Bảy người cúi người, không nhúc nhích, lẳng lặng chờ đợi.

Qua không biết bao lâu, một thanh âm truyền ra: "Các ngươi có chuyện gì?"

"Bẩm tôn chủ, quả thật có chuyện quan trọng." Một lão giả đem chuyện xảy ra lúc trước đều nói ra.

"Cái gì? Bảy cái căn cứ, đại quân hơn mười ức thiên thần, mấy trăm vị thần vương, một người cũng không còn? Các ngươi ngay cả kẻ địch là ai cũng không biết?" Một tiếng gầm lên, chấn cho toàn bộ động rộng rãi đều đang lay động.

"Tôn chủ bớt giận." Bảy người bắt đầu giải thích chi tiết.

"Ồ? Ngay cả thời gian hồi tưởng cũng không có tác dụng? Còn có những nguyên thần ngọc giản kia thực không có một cái vỡ nát?" Vị tôn chủ này cũng là mười phần kỳ quái.

"Vâng, quả thật có việc này, thuộc hạ tuyệt đối không dám lừa gạt." Bảy người đồng thanh đáp.

"Việc này ta biết rồi. Chỉ là bổn tọa bây giờ còn chưa thể ra quan, nếu không chắc chắn kiếm củi ba năm thiêu một giờ." Cái thanh âm này chần chờ nói, tuy tò mò, nhưng bản thân tu luyện mới là quan trọng nhất.

Tuy tức giận, nhưng cũng không thể làm thịt bảy tên đỉnh phong thần hoàng này nhỉ?

"Vậy lão tôn chủ đâu?" Lão giả báo cáo đầu tiên trong bảy người kia mở miệng hỏi.

"Cho dù là bổn tọa cũng không biết sư tôn đang ở nơi nào." Dừng một chút, không kiên nhẫn nói: "Được rồi, các ngươi đi ra ngoài đi, chờ sau khi bổn tọa xuất quan, rồi mới quyết định.".

Bảy lão gia hỏa cũng không tiện lưu lại nữa, đành phải cáo từ mà đi. Sau khi đi, đều bị là ủ rũ, một trái tim của bọn họ cũng chưa buông xuống, xem bộ dạng này giống như đã qua đi rồi, nhưng bọn hắn biết, đó là bởi vì tôn chủ ở lúc tu luyện, không có thời gian để ý tới bọn họ mà thôi.

Đợi tôn chủ xuất quan, việc này còn chưa có một cái định luận, lúc đó, trừng phạt liền sẽ hạ xuống.

Bất quá, tội này chịu trái lại là nhẹ hơn nhiều lắmít nhất sẽ không có nguy hiểm tính mạng. Làm thuộc hạ, khó!

Tra? Tra như thế nào? Không có manh mối, nhân thần giới này lớn như vậy, thế lực cường đại không ít, tổ chức giấu ở chỗ tối cũng không thiếu, cái này tính hẳn lên, cá nhân hoặc thế lực có thể có thực lực động thủ này thật đúng là không ít.

Vì thần chiến cuối cùng, có thể nói hiện tại thế lực nào cũng không dám chậm trễ. Nhân thần giới này ở mặt ngoài gió êm sóng lặng, nhưng đó là yên tĩnh trước khi bão táp tiến đến!

Thật ra thế lực thật sự đều biết, thần chiến mỗi một cái diễn kỷ này, là đại kiếp nạn cũng là đại vận, mỗi người đều đang ở trong kiếp, tránh được nhất thời, không tránh được một đời.

Chỉ có ở trong đại kiếp nạn tranh thủ một tia sinh cơ kia, lại cướp đoạt đại khí vận trong đại kiếp nạn đó, mượn số mệnh này, sáng tạo thần hoàng trở thành sáng tạo chúa tể, có cái tiền lệ thành công này, vô số người của thần giới đều nhìn chằm chằm cái thần chiến này, bọn họ đều muốn mình trở thành sáng tạo chúa tể kế tiếp.

So với thời kì thượng cổ, thời đại bát hoàng cùng tồn tại, nay cái diễn kỷ này, các phương thế lực đều tỏ ra tương đối thu mình, có thực lực thanh danh không hiện, có khối người.

Ảnh Tu La sau khi tiêu hóa những chất dinh dưỡng này, về tới bên người Dương Thiên Vấn, hướng hắn đòi nhiệm vụ. Hơn nữa chỉ định muốn tồn tại cấp bậc thần hoàng, hiển nhiên Ảnh Tu La là đã đem mục tiêu từ trên người thần vương chuyển tới thần hoàng.

Kết quả này nghe tới mười phần vớ vẩn, thần hoàng trong miệng Ảnh Tu La thật giống như chó hoang bên đường, muốn ăn thì làm thịt.

Dương Thiên Vấn nghe nói như thế, hồi vị một chút cũng cảm thấy là lạ, chẳng qua Dương Thiên Vấn phi thăng thần giới ngày cũng không dài, đối với uy nghiêm của thần hoàng, mặc dù có chút cảm thụ, nhưng cũng không khắc sâu.

Nếu đổi là người bên ngoài nghe thấy lời của Ảnh Tu La, tất nhiên sẽ chửi ầm lên, cuồng vọng đến cực điểm.

"Có hay không?" Ảnh Tu La hỏi, hắn thầm nghĩ, không có ta liền tự mình tìm mục tiêu.

"Có trái lại là có. Còn nhớ một giới ngươi bị phong ấn kia không? Ngươi đi tìm Long Tàn Nguyệt, bảo hắn dẫn ngươi đi đem mười một vị thần hoàng bố trí phong ấn kia xử lý hết, một người sống cũng không cần giữ lại." Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút trả lời.

Hắn đã sớm muốn thu thập những gia hỏa này, trút giận cộng thêm diệt khẩu.

Tin tức thần vị không thể để lộ, cũng tuyệt đối không thể truyền tới thần giới, nếu không hậu hoạn vô cùng.

"Bọn hắn? Đúng! Không thể để cho bọn hắn sống, như vậy sẽ bại lộ ta đã trốn ra, cái ngày tiêu dao này vừa mới qua không bao lâu, ta cũng không muốn bị Đệ Nhất La Sát tên khốn kiếp kia phong ấn." Trong mắt Ảnh Tu La sát khí tận trời. Ở trong tư tưởng của hắn, bất luận kẻ nào đều có thể giết, đặc biệt lúc có liên quan ích lợi thiết thân, sát tâm quá nặng!

"Ừm, vậy được, ngươi liền đi hạ giới đi. Từ không gian thông đạo cổ chiến trường." Nói đến một nửa.

"Không cần phiền toái như vậy. Ta là người Ảnh tộc, ta hạ giới có thể cắt mở không gian, trực tiếp đi xuống." Ảnh Tu La cười trả lời.

"Vậy cũng tốt, chẳng qua, ngươi cần sau khi rời khỏi phạm vi Hành Dương Lĩnh, lại tự hạ giới, sau khi hạ giới, tự mình liên hệ bọn Long Tàn Nguyệt." Dương Thiên Vấn gật đầu đáp.

899. Chương 896: Tiểu Bạch Trở Về

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 896: Tiểu Bạch trở về

Sưu tầm: .vn

Dương Thiên Vấn không khỏi cảm thán những chủng tộc tiền sử này cường đại, vậy mà có thể cùng chúa tể giống nhau, hạ giới không cần thông qua không gian thông đạo cổ chiến trường. May mắn bọn họ phần lớn diệt vong hầu như không còn, nếu không cái thần giới này thuộc về ai, còn chưa có một cái định luận đâu.

Có lẽ chính là bởi vì bọn họ quá cường đại, mới sẽ bị thiên đạo hủy diệt nhỉ?

Dương Thiên Vấn còn thiếu hai cái thần vị, thì có thể đủ góp đủ một đạo Hồng Mông tử khí đầy đủ. Giờ phút này hắn đã sớm có thể đột phá đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, chỉ là vẫn đè ép chưa đột phá mà thôi.

Những năm gần đây, Dương Thiên Vấn một mực đối với Vận Mệnh La Bàn, càng hóa giải, lại càng hiểu nó phức tạp đa dạng, ẩn chứa vũ trụ huyền diệu. Dương Thiên Vấn đoán, Vận Mệnh La Bàn sau cấp ba mươi tất có biến hóa kinh thiên.

Dương Thiên Vấn nay đang bắt tay vào làm chính là phong ấn cấp thứ hai mươi chín của la bàn. Cái phong ấn này, Dương Thiên Vấn đối với nó đã có gần vạn năm thời gian thực tế, đã tìm được phương pháp hóa giải nó hơn nữa hoàn thành hơn phân nửa.

Những năm gần đây, có thể nói là thời gian Dương Thiên Vấn qua thoải mái nhất. Không có rất nhiều quấy nhiễu bên ngoài, không có giết chóc tanh máu, không có phân tranh báo thù. Có hồng nhan tri kỷ làm bạn, đánh đàn bạn ca, thanh thuyền nhất diệu, một chén rượu nóng, món ngon mấy đĩa, cuộc sống này mới gọi là thần tiên.

Nếu có thể nói, Dương Thiên Vấn thật hy vọng sống mãi như vậy.

Chỉ là thân ở trong kiếp, có đôi khi không phải ngươi có thể trốn thì tránh được, đời người bất đắc dĩ, không quyết định được bản thân. Có lẽ chỉ có đại đạo thiên tôn siêu thoát tất cả mới có thể thật sự có thứ mình yêu thích.

Muốn làm gì làm gì, cuộc sống này muốn qua như thế nào thì qua như thế đó. Đó là tiêu dao thật sự!

Đáng tiếc, ngày như vậy, sợ qua không được bao lâu nữa. Nay nhân thần giới dùng mạch nước ngầm bắt đầu khởi động để hình dung cũng không đủ. Dương Thiên Vấn chính là không nghĩ ra, cái thần chiến này đến tột cùng là cái gì đánh lên, vì sao sớm không đánh, muộn không đánh, thế nào cũng phải đợi đến lúc cái diễn kỷ này sắp chấm dứt mới đánh lên.

Chiến tranh là vì ích lợi mà nổi lên, chiến tranh vô vị không có lợi ích trừ những đầu óc không bình thường cuồng chiến tranh kia, ai cũng sẽ không thích, cũng sẽ không thiểu năng như vậy.

Nhưng Dương Thiên Vấn chính là không nghĩ ra, cái thần chiến này ích lợi ở chỗ nào.

Quả thật, cái thần chiến này hẳn là hạo kiếp thiên đạo vì thanh trừ toàn bộ gánh nặng thần giới mà ấp ủ. Mục đích của nó chính là đem một đám thần nhân bất tử trong thần giới đào thải, lấy nghênh đón càng nhiều thành viên mới.

Mà tỉ lệ đào thải tự nhiên của thần giới quá thấp. Trăm ức năm qua, dân cư thần giới luôn liên tục gia tăng, cái này cũng không phải là chuyện gì tốt.

Thần nhân là sẽ không tự nhiên chết, cho nên cần phải thanh trừ gánh nặng dư thừa, phải đánh xuống kiếp nạn.

Nhưng thần giới tán tu vô số, thanh trừ bọn họ cũng đã đủ thỏa mãn mục đích thiên đạo đánh xuống thần kiếp, vì sao các thế lực lớn rõ ràng có thể bo bo giữ mình, hoặc là nói giữ lại thực lực tinh hoa nhất lại thế nào cũng phải tham dự vào. Đem thực lực thế lực tích lũy vô số năm đến liều mạng?

Trong đó tất có ích lợi tồn tại!

Lợi ích của một cái thế lực, bình thường chỉ là ích lợi của người cầm quyền tầng cao nhất, mà ích lợi của những người này lại ở nơi nào?

Dương Thiên Vấn suy nghĩ hồi lâu cũng nghĩ không thông, nghĩ không ra. Chỉ là thần vị, không có khả năng dẫn tới những người này điên cuồng, bởi vì không ai là kẻ ngốc. Bọn họ cùng chúa tể tranh đoạt thần vị, vậy quả thực quá không thực tế, cho dù là Dương Thiên Vấn cũng sẽ không làm như vậy, ở lúc thực lực của mình không bằng chúa tể, đem bản thân đặt ở mặt đối lập chúa tể, vậy không phải tự mình muốn chết sao?

Dương Thiên Vấn tin tưởng không có một cái thế lực sẽ ngu như vậy, cho dù giống thất gia liên minh loại thế lực thần hoàng trên trăm, thần vương hơn một ngàn này cũng không dám trực diện uy lực của chúa tể!

Cũng chỉ có thượng cổ thần hoàng hoặc là chúa tể đồng cấp mới có thể đi song hành. So sánh mà nói, thượng cổ thần hoàng tuy thực lực không kém, nhưng bọn họ chưa trở thành chúa tể, vẫn là có khả năng bị giết, nhìn xem kết cục của thượng cổ bát hoàng kia liền có thể đoán được.

Năm đó tám vị hoàng giả tung hoành một cái diễn kỷ, thống lĩnh tụ giới các thế lực lớn, nay chỉ còn hai người còn sống, một người đã trở thành sáng tạo chúa tể. Một người khác chính là Minh Nguyệt thần hoàng chỉ còn lại có tàn hồn. Chênh lệch giữa hai người như biển.

Mà các chúa tể chẳng qua là thương tích ngủ say, tuy đã chết một người, nhưng đó là tình huống đặc thù.

Bản thân Dương Thiên Vấn đương nhiên không cần vì thần vị đi xen vào thần vị chi tranh, nhưng Dương Thiên Vấn không cần, Dương Thiên Vấn lại còn có hai hồng nhan tri kỷ, còn có Tiểu Bạch thì sao?

Vấn đề Dương Thiên Vấn phải cân nhắc rất nhiều!

Gia đình người cần nuôi, đương gia cũng không dễ dàng.

Ngay tại lúc Dương Thiên Vấn vì Vận Mệnh La Bàn mà ra sức suy nghĩ, khối thông dẫn lệnh Hỗn Độn Kim Tình Thú đưa kia vang lên. Dương Thiên Vấn lấy lệnh bài ra, nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo hư ảnh hiển hiện ra, chính là Hỗn Nguyên Long Quy.

"Hỗn Nguyên tiền bối tìm vãn bối có chuyện gì?" Dương Thiên Vấn vừa hỏi, vừa ở trong lòng tự hỏi… "Ta nói rồi, ngươi không thể chết được. Tiểu tử, ngươi ở đâu" Đao ô đứa nhỏ giảng nhập thành thục kì tối cao giảng hóa giai đoạn, cần ngươi khi tâm thưởng Hỗn Nguyên Long Quy chi tiết nói.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu nói: "Vậy đương nhiên không có vấn đề. Vãn bối ngay tại trong Vấn Thiên cư Thuận Thiên phủ.".

"Tốt lắm, bổn tọa lập tức đến." Hỗn Nguyên Long Quy dứt lời liền ngắt thông dẫn lệnh.

Dương Thiên Vấn cũng từ trong Thời Không Bảo Tháp đi ra. Bây giờ vẫn là ban ngày, bình thường ban ngày, Dương Thiên Vấn là sẽ không từ trong Thời Không Bảo Tháp đi ra. Dương Thiên Vấn đóng trận pháp cấm chế của Vấn Thiên cư, yên lặng chờ.

Không bao lâu, một cái khe không gian từ trong sân của Vấn Thiên cư xuất hiện. Cái lỗ hổng này cũng không lớn, chỉ cao bằng một người, rộng nửa thước. Một cái bóng người từ bên trong chạy ra, sau đó lỗ hổng này lại khôi phục nguyên dạng, không có một chút lực lượng không gian tiết lộ ra.

Đi ra chính là Hỗn Nguyên Long Quy, trên lưng nó đã hóa thành một cái vật dạng kén, chính đi Tiểu Bạch trong tiến hóa. Giờ phút này nó đã lâm vào trong ngủ say, cần thời gian dài mới có thể thức tỉnh, mà qua một đoạn thời gian nữa chính là lúc diễn kỷ này chấm dứt, hiển nhiên trong khoảng thời gian này Tiểu Bạch là tuyệt đối không thể thức tỉnh, cho nên tứ đại siêu thần thú thương lượng liền tìm đến Dương Thiên Vấn, bởi vì Dương Thiên Vấn có được cái chí bảo Thời Không Bảo Tháp này.

"Tiền bối, theo ta." Dương Thiên Vấn nói xong vung tay lên, tính cả Hỗn Nguyên Long Quy cùng nhau tiến vào trong không gian Thời Không Bảo Tháp… "Thời gian cùng không gian chí bảo, ta có bao lâu chưa tiến vào rồi?" Hỗn Nguyên Long Quy cảm thán nói, "Thời không thần hoàng một nhân vật đội trời đạp đất, lại vẫn là ngã xuống. Ài.".

"Tiền bối, ngươi cho rằng Tiểu Bạch nên đặt ở nơi nào? Hắn muốn tiến hóa, nhất định cần lượng lớn linh khí nhỉ? Nếu không, vãn bối bố trí một cái tụ linh đại trận, đem Tiểu Bạch đặt ở trong trận, có thể đối với hắn có trợ giúp lớn hơn nữa hay không?" Dương Thiên Vấn vội vàng hỏi. Dương Thiên Vấn tại cái thế giới này, huynh đệ duy nhất sống nương tựa lẫn nhau chính là Tiểu Bạch.

"Vậy không còn gì tốt hơn." Con mắt Hỗn Nguyên Long Quy sáng lên, gật đầu đáp.

Dương Thiên Vấn vô cùng thuần thục bố trí một cái tụ linh đại trận tốt nhất, đem Tiểu Bạch đặt vào trong trận, sau đó khởi động trận pháp, linh khí chung quanh nhất thời điên cuồng mà lao vào trong trận.

"Tiền bối, đã đến rồi, không bằng đi chỗ vãn bối nghỉ ngơi một lát đi." Dương Thiên Vấn nói xong, vung tay lên, Dương Thiên Vấn cùng Hỗn Nguyên Long Quy đi ra ở trong sân của tiên phủ.

"Lan Nhi, chuẩn bị rượu ngon món ngon, ta chiêu đãi khách quý." Dương Thiên Vấn nói với Thủy Thấm Lan trong phòng.

Thủy Thấm Lan sau khi nghe thấy, đáp ứng một tiếng liền đi chuẩn bị.

Chỉ chốc lát sau, tất cả đều liền đều chuẩn bị xong rồi.

Hỗn Nguyên Long Quy ăn to uống lớn một phen, ý cười trên mặt càng đậm, tỏ ra mười phần vui vẻ.

"Nói đi, có cái gì cần làm phiền lão Quy ta?" Hỗn Nguyên Long Quy ăn thịt người miệng ngắn lại thêm quan hệ của con trai mình cùng Dương Thiên Vấn, sớm đã đem Dương Thiên Vấn xem thành con cháu.

"Tiền bối, vãn bối muốn biết một ít tin tức của thần chiến." Dương Thiên Vấn vẫn rất kỳ quái, không có lợi ích sao có thể đột nhiên bùng nổ chiến tranh?

"Vấn đề này, thật ra cho dù ngươi không hỏi, về sau cũng sẽ biết. Ngươi đã hỏi. Nói cho ngươi cũng không sao." Hỗn Nguyên Long Quy cười nói.

"Mỗi một cái diễn kỷ, chí cao thần đều sẽ đánh xuống thần chỉ, tranh đoạt danh ngạch tiến vào cổ chiến trường, mà cái thần chỉ này cũng chỉ có thần hoàng mới có thể nghe được, cho nên ngươi muốn tham gia tranh đoạt danh ngạch, ít nhất cũng phải đột phá đến cấp bậc thần hoàng." Hỗn Nguyên Long Quy thản nhiên trả lời.

"Chí cao thần? Thực tồn tại sao? Nhưng…" Dương Thiên Vấn không nói thêm gì nữa, bởi vì nói thêm gì nữa sẽ liên lụy ra Vận Mệnh La Bàn.

"Ngươi đến lúc đó liền biết chí cao thần có phải thực tồn tại hay không. Trong nháy mắt thần chiến bắt đầu, toàn bộ thần giới, phàm là kẻ đạt tới thần hoàng đều có thể nghe được ý chỉ của chí cao thần! Mà mỗi lần thần chiến trừ có thể đạt được các loại bảo vật, còn có thể đủ đạt được thần vị, thậm chí được chí cao thần ưu ái, có được cơ hội hướng lão nhân gia hắn hứa nguyện. Tóm lại, tất cả đợi đến một khắc chí cao thần đánh ngón tay xuống kia, ngươi tự nhiên sẽ biết được. Thần chiến khi nào bắt đầu, không ai biết, ngươi phải trước đó đột phá đến cảnh giới thần hoàng, nếu không ngươi ngay cả tư cách cơ bản nhất cũng không có." Hỗn Nguyên Long Quy hiển nhiên không dám đi bố trí bát quái (kiểu như chơi xấu) chí cao thần, giấu diếm nhắc nhở Dương Thiên Vấn. Ý tứ đó chính là, ngươi nhất định phải mau chóng đột phá.

Dương Thiên Vấn không hỏi nhiều nữa. Hắn hiểu rồi, chỉ cần đột phá đến thần hoàng, như vậy tất cả đợi đến lúc thần chỉ buông xuống, tự nhiên sẽ rõ ràng tất cả.

900. Chương 897: La Bàn Biến Hóa Cấp Ba Mươi

Chương 897: La Bàn Biến Hóa Cấp Ba Mươi

Hỗn Nguyên Long Quy sau khi thoáng lộ ra một chút tin tức thần chiến liền rời khỏi.

Dương Thiên Vấn đến ngoài tụ linh đại trận nhìn một chút tình huống của Tiểu Bạch, sau đó về tới trong phòng, tiếp tục nghiên cứu Vận Mệnh La Bàn. Nghe Hỗn Nguyên Long Quy nói như vậy, Dương Thiên Vấn đối với tiến giai thần hoàng liền càng thêm bức thiết. Thời gian thần chiến bắt đầu, không có một con số chuẩn, có lẽ ngày mai đã bắt đầu, có lẽ tại sau khi cái diễn kỷ này chấm dứt lại bắt đầu, cái trò đùa này xem ý tứ "Chí cao thần" thần bí kia.

Dương Thiên Vấn cảm thán, đây mới là thượng vị giả thật sự, một cái ý niệm đã làm mọi người toàn bộ thần giới, bao gồm chúa tể ở bên trong lâm vào điên cuồng.

Vô luận "Chí cao thần" này có phải thực tồn tại hay không, cái này đối với Dương Thiên Vấn mà nói cũng không quan trọng. Đối với Dương Thiên Vấn mà nói, hiện tại chủ yếu nhất vẫn là đột phá đến thần hoàng, có tư cách nhập cục, chung quy so với làm vật hi sinh tốt hơn nhiều!

Dương Thiên Vấn không hỏi qua chuyện bên ngoài, một lòng nhào vào trên tu luyện cùng hóa giải la bàn, thường thường đi xem tình huống của Tiểu Bạch. Xem ra Hỗn Nguyên Long Quy nói không sai, Tiểu Bạch tiến hóa quả thật cần một đoạn thời gian rất dài. Có lẽ năm đó bảy đại siêu thần thú chính là bởi vì ngủ say tiến hóa mới tránh thoát một kiếp tiền sử kia nhỉ?

Dương Thiên Vấn cũng không ở trước mặt Hỗn Nguyên Long Quy đề cập chuyện Ảnh Tu La, cho nên cũng chỉ có thể đoán một chút, làm không được chuẩn.

Tu luyện, tu luyện, cố gắng tu luyện. Chỉ có không ngừng tu luyện, có được thực lực tuyệt đối mới có thể ở thần giới đứng vững gót chân.

Thần giới hiện nay vô cùng bình tĩnh. Biết tình huống đều đang tích tụ thực lực, không biết tình huống tự nhiên là một chút cảm giác cũng không có, nên qua như thế nào thì qua như thế đó.

Lúc này, thật không biết là người biết tình huống hạnh phúc, hay là người không biết tình huống hạnh phúc.

Vận Mệnh La Bàn tổng cộng có ba mươi sáu tầng, từ sau khi la bàn ở tầng thứ mười hai trải qua một phen biến hóa, độ khó to lớn của nó làm cho người ta không thể tưởng tượng. Mãi cho đến cấp thứ ba mươi, loại độ khó này quả thực lớn đến khó có thể tưởng tượng!!

Vận Mệnh La Bàn trải qua một phen cố gắng của Dương Thiên Vấn, nay đã hóa giải đến cấp thứ ba mươi. Nói cách khác, một cấp này nếu cởi bỏ, một đạo Hồng Mông tử khí của Dương Thiên Vấn liền hoàn toàn góp đủ, có thể không chút băn khoăn đột phá tới cảnh giới Đại La Kim Tiên, có tư cách nhập cục. Có đủ thực lực, Dương Thiên Vấn mới có thể che chở tất cả mình trân trọng, bao gồm Thủy Thấm Lan, Bích Nhi, Tiểu Bạch ở bên trong toàn bộ người hắn để ý.

Giờ phút này bên ngoài đã qua cả thảy gần bảy vạn năm! Thiên Võng tại trong đoạn thời gian này, trưởng thành cực kỳ nhanh chóng, nội tình cũng thâm hậu không ít, trải qua khoảng thời gian này tích lũy, cùng với từ dưới Thủy Thấm Lan cung cấp lượng lớn đan dược ủng hộ, cộng thêm Thời Không Bảo Tháp tồn tại, trong Thiên Võng, số lượng thần hoàng không tăng thêm, nhưng số lượng thần vương lại là tăng vọt nhiều tới mấy trăm người, cấp bậc thiên thần càng là không đếm nổi.

Mà bộ phận tình báo của Thiên Võng càng cường hãn. Nhân thần giới mười sáu khối đại lục, tất cả đều ở trong Thiên Võng khống chế, thám tử Thiên Võng, số lượng vượt qua ba trăm ức!

Chia đều một cái đại lục đã có hơn mười ức, có thể tưởng tượng năng lực thu thập tình báo của Thiên Võng có bao nhiêu biến thái. Thế lực nhất lưu, thế lực siêu nhất lưu của các đại lục đều ở trong Thiên Võng chặt chẽ chú ý, chỉ có đỉnh cấp thế lực chỉ có thể đạt được một ít tình báo trung tầng, bên trong nữa thì khó có thể thẩm thấu vào.

Mấy vạn năm qua, Thiên Võng đối với mười sáu cái đại lục hiểu biết các thế lực lớn tiến hành đối lập cùng phát phần, chế định ra phân tầng cấp bậc thế lực càng thêm chi tiết. Có thể tiến vào cái phân tầng này, ít nhất cũng phải nhất lưu thế lực!

Mà trong những thế lực này, dựa theo tình báo Thiên Võng đoạt được phân tích ra thực lực đối lập của các thế lực lớn, đứng hàng trước mười trừ ba đại thế gia thượng cổ, bảy cái khác, trên cơ bản đều là thế lực bí ẩn thanh danh không hiện, tại trong những năm nay bị Thiên Võng điều tra ra. Mà thất gia liên minh cùng Thiên Võng đối địch, ở trước khi bị Ảnh Tu La tiêu diệt bảy cái căn cứ thực lực có thể đứng hàng thứ tư! Nhưng sau khi bị diệt trừ mất bảy cái căn cứ, nó ngay cả trước hai mươi cũng không xếp vào được.

Đương nhiên, Thiên Võng tại những thế lực này có được đều là thực lực đối lập sau khi bài trừ thần vương. Tình báo thực lực cao thủ đỉnh cấp thật sự một chút cũng đoán không ra.

Chẳng qua, cái này cũng không thể trách Thiên Võng, chiến tranh đánh lên, ở giai đoạn trước, cao thủ đỉnh cấp bình thường cũng sẽ không xuất hiện.

Dương Thiên Vấn tuy không biết cái gọi là thần chỉ buông xuống là cái gì, nhưng Dương Thiên Vấn cũng hiểu được tới lúc đó, toàn bộ thế lực đều không giấu được nữa, nên xuất hiện chung quy sẽ xuất hiện.

Tổng đà thất gia liên minh, Thiên Võng đã tìm được vị trí, chẳng qua nơi này căn bản không thể thẩm thấu vào, bởi vì bọn họ đã phong bế cả đảo, không ai ra vào, Thiên Võng cũng tìm không thấy cơ hội xuống tay. Giờ phút này đã chặt chẽ giám thị hẳn lên.

Nay mọi người đều đang tích tụ thực lực, cũng chỉ có thám tử của các thế lực hoặc là tán tu không biết gì không sợ mới đi lại ở thần giới. Trừ cái đó ra, cũng chỉ có các nhà phường thị còn có thể nhìn thấy một ít tông môn nhị lưu là đệ tử gia tộc, trừ này lan ngoại cực ít vô đến đại thế lực đệ tử. Xót xa mẫu dẫn lão động.

Trước đêm bão táp đến luôn dị thường yên tĩnh, chính như hiện tại, phân tranh cả nhân thần giới lập tức biến mất tám phần. Cho dù là môn phái đối địch, ở lúc biết tình hình cũng sẽ ngừng giằng co, không biết tình hình cũng sẽ nhận được đại phái bên trên cảnh cáo, thu binh ngưng chiến.

Một trận chiến này nếu thực đánh lên, chỉ sợ thần nhân của toàn bộ thần giới, ít nhất cũng bị dọn sạch bảy phần trở lên! Cái này không phải số liệu đoán ra, mà là căn cứ tư liệu lịch sử ghi lại, cùng với trên ghi chép của một ít môn phái cổ xưa, phân tích ra kết quả bảo thủ, cái này đã là tương đối bảo thủ rồi.

Thực đánh lên, đánh ra chân hỏa, có lẽ có khả năng đồng quy vu tận giống tiền sử cổ ma.

Thượng cổ trận chiến ấy, hơn mười chúa tể một chết một phong ấn, tất cả còn lại đều trọng thương ngủ say, dưỡng suốt một cái diễn kỷ, cái này có chút cảm giác đánh ra chân hỏa, huống hồ đại chiến một lần này, còn phải thêm vào Thiên Võng cùng Lôi Áo thẩm phán thần điện.

Cơ hội này, Lôi Áo là sẽ không bỏ qua, cũng không biết Lôi Áo chuẩn bị thế nào.

Trong Thời Không Bảo Tháp, cột sáng chói mắt từ trong tiên phủ của Dương Thiên Vấn bắn thẳng mà ra, nhằm phía chân trời. Ngọn nguồn cột sáng này đến từ chính Vận Mệnh La Bàn.

Cột sáng vậy mà không nhìn Thời Không Bảo Tháp ngăn cản, lao ra không gian hiện thực, một mực hướng về phía trước. Không biết thông hướng nơi nào, cũng không biết nơi nào mới là điểm cuối. Chẳng qua, có một điểm có thể khẳng định, một màn này sẽ đưa tới vô số người nhìn trộm, nói trắng ra là, nơi này đã bại lộ.

Ở người trong Thiên Võng Thuận Dương phủ bày ở bên ngoài, ví dụ như tiểu nhị, phòng sổ sách, chưởng quầy vân vân trong Vấn Thiên cư, không cần Dương Thiên Vấn hạ đạt mệnh lệnh, đều đã bắt đầu thu thập đồ đạc, dọn sạch tất cả dấu vết, chuẩn bị rút khỏi nơi đây.

Dương Thiên Vấn cũng biết cái phong ấn la bàn cấp ba mươi này sau khi cởi bỏ, Vận Mệnh La Bàn sẽ có biến hóa nhất định. Nhưng không ngờ tới cái biến hóa này lớn như vậy, lớn đến muốn dấu cũng không dấu được. Hơn nữa giờ phút này cột sáng phá tan Thời Không Bảo Tháp cách trở, khiến cho thời không trong bảo tháp cùng bên ngoài đồng bộ. Nói cách khác, trực tiếp thay đổi thời không pháp tắc của Thời Không Bảo Tháp, đây là lực lượng nghịch thiên cỡ nào?

"Chúc mừng ngươi, giải ra phong ấn cấp ba mươi của Vận Mệnh La Bàn! Đạt được một cái thần phù cuối cùng, thời gian thần phù." La bàn chỉ dẫn giả nói với Dương Thiên Vấn.

"Cái gì? Cuối cùng một cái. Thần phù, vì cái gì, Vận Mệnh La Bàn không phải có ba mươi sáu cấp phong ấn sao?" Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi.

"Đại đạo ba ngàn, la bàn cũng chỉ có thể bao quát ba mươi trong đó mà thôi, có thể có ba mươi đã khó được, ngươi còn không biết đủ sao?" La bàn chỉ dẫn giả nhẹ giọng hỏi. Đại đạo ba ngàn, ba ngàn pháp tắc chính là nói có ba ngàn loại quy tắc phù văn, Vận Mệnh La Bàn chỉ có thể thu nhận sử dụng ba mươi loại trong đó mà thôi.

"Không phải, ta chỉ là kỳ quái, vậy sáu cấp phong ấn phía sau thì sao?" Dương Thiên Vấn đã rất thỏa mãn rồi, có thể có ba mươi đạo phù văn đã tương đối nghịch thiên rồi.

Đạo thần phù thứ nhất của Vận Mệnh La Bàn, là phù văn đại biểu sinh mệnh; Đạo phù văn thứ hai, là không gian thần phù; Đạo thần phù thứ ba, là đại biểu ngũ hành mộc thuộc phù văn; Đạo thần phù thứ tư,

là khế ước phù văn; Đạo thần phù thứ năm, là cường hóa thần phù; Đạo thần phù thứ sáu, là đại biểu ngũ hành thổ thuộc phù văn; Đạo thần phù thứ bảy, ngũ hành hỏa thuộc phù văn; Đạo thần phù thứ tám, là phù văn đại biểu sáng tạo; Đạo thần phù thứ chín, chính là thần phù đặc thù lôi thuộc; Đạo thần phù thứ mười, ngũ hành kim thuộc thần phù; Đạo thần phù thứ mười một, phong thần phù; Đạo thần phù thứ mười hai, ngũ hành thủy thuộc thần phù; Đạo thần phù thứ mười ba, âm dương thần phù chi âm; Đạo thần phù thứ mười bốn, trí tuệ thần phù; Đạo thần phù thứ mười lăm, âm dương thần phù chi dương; Đạo thần phù thứ mười sáu, phong ấn thần phù; Đạo thần phù thứ mười bảy, cắn nuốt thần phù; Đạo thần phù thứ mười tám, cân bằng thần phù; Đạo thần phù thứ mười chín, kính tượng thần phù; Đạo thần phù thứ hai mươi, hủy diệt thần phù; Đạo thần phù thứ hai mươi mốt, dung hợp thần phù; Đạo thần phù thứ hai mươi hai, lực lượng thần phù; Đạo thần phù thứ hai mươi ba, thái cấp thần phù; Đạo thần phù thứ hai mươi tư, linh hồn thần phù; Đạo thần phù thứ hai mươi lăm, vĩnh hằng thần phù; Đạo thần phù thứ hai mươi sáu, quang chi thần phù; Đạo thần phù thứ hai mươi bảy, hư vô thần phù; Đạo thần phù thứ hai mươi tám, huyễn ảnh thần phù; Đạo thần phù thứ hai mươi chín, quang chi thần phù; Đạo thần phù thứ ba mươi, thời gian thần phù;

Tổng cộng đại biểu cho ba mươi đạo quy tắc phù văn pháp tắc, sử dụng mấy thứ phù văn này, có thể ngắn ngủi có được pháp tắc chi lực miếng thần phù này đại biểu.

Hơn nữa có thần phù, có thể làm người ta tham ngộ ảo diệu trong đó, đẩy nhanh tu luyện pháp tắc.

Thiên Võng chính là bởi vì nó tồn tại, mới có thể phát triển nhanh như vậy.

901. Chương 898: Vận Mệnh Chi Nhận

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 11: Chúa tể

Chương 898: Vận mệnh chi nhận

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Ta muốn thần vị." Dương Thiên Vấn trực tiếp nói.

"Như ngươi mong muốn." La bàn chỉ dẫn giả nhẹ nhàng điểm một cái, một cái thần vị trực tiếp dung nhập trong nguyên thần của Dương Thiên Vấn, giảm đi cử chỉ luyện hóa của hắn.

"Vận Mệnh La Bàn sau cấp ba mươi, liền không khảo nghiệm trí tuệ, nghị lực, bền lòng của người kế thừa nữa, mà là khảo nghiệm lực lượng của ngươi." La bàn chỉ dẫn giả nói xong, Vận Mệnh La Bàn kia từ kết cấu kiểu lập thể mọi phương vị lại một lần biến hóa thành bộ dáng la bàn lúc ban đầu giải phong cấp một, chỉ là toàn bộ phù ấn đều sáng, hơn nữa nổi tại không trung. Mà chính giữa thiên tâm, có một đoạn nổi lên, nhìn qua giống như là thứ có tay cầm.

"Đây là cái gì?" Dương Thiên Vấn chỉ vào đồ vật rất giống cái tay cầm hỏi.

"Đây là vận mệnh chi nhận. Lúc lực lượng của ngươi đủ đem nó rút ra, chính là lúc ngươi hoàn toàn chi phối Vận Mệnh La Bàn." La bàn chỉ dẫn giả trả lời.

"Ngươi là nói, đây là một thanh thần khí cắm ngược ở trong la bàn?" Dương Thiên Vấn hỏi lại một câu.

"Đúng thế, đây mới là chỗ lực lượng thật sự của Vận Mệnh La Bàn! Hồng Mông thế giới thần bí khó lường, không có sinh linh, chẳng qua qua mỗi vô số ức ức năm thì có khả năng sinh ra một kiện Hồng Mông chí

bảo, Vận Mệnh La Bàn chính là một trong số đó. Bảo vật có linh, ban cho kẻ may mắn. Mỗi một kiện Hồng Mông chí cao chọn chủ đều khác nhau. Vận Mệnh La Bàn chọn chủ, chính là từ khi nó cởi bỏ đạo phong ấn thứ nhất bắt đầu, mãi cho đến sau khi ba mươi sáu đạo phong ấn hoàn toàn cởi bỏ, mới có thể thật sự có được nó. Lúc Vận Mệnh La Bàn cởi bỏ đạo phong ấn thứ ba mươi, chính là lúc nó hiện ra uy lực. Vận mệnh chi nhận chính là vũ khí đáng sợ nhất toàn bộ Hồng Mông thế giới, bởi vì nó chém không phải người, mà là nhân quả vận mệnh. Mong ngươi cẩn thận dùng, tự biết chừng mực." La bàn chỉ dẫn giả dứt lời liền muốn rời khỏi.

"Chờ một chút, nghe ý tứ của ngài, ngài sẽ không xuất hiện nữa?" Dương Thiên Vấn vội vàng kêu lên.

"Chúng ta còn có thể có ngày gặp lại. Lúc ngươi hoàn toàn rút ra vận mệnh chi nhận, chính là lúc chúng ta gặp lại." La bàn chỉ dẫn giả mỉm cười nói, sau đó thân hình chậm rãi tiêu hóa.

Lúc Dương Thiên Vấn còn muốn nói cái gì, nhận được thuộc hạ báo cáo, giờ phút này đang có rất nhiều cao thủ đang hướng tới Vấn Thiên cư bên này tới rồi, nếu không nhanh rút lui, sẽ bị người khác chặn ở cửa nhà.

Dương Thiên Vấn nghe xong, lúc này mới nhớ tới vừa rồi động tĩnh lúc Vận Mệnh La Bàn giải phong cấp ba mươi quả thật lớn một chút. Lúc này, nghĩ cái khác nữa cũng là vô dụng. Chuyện có nặng nhẹ, Dương Thiên Vấn nhanh chóng rời khỏi Thời Không Bảo Tháp, thu bảo tháp, ngồi truyền tống trận loại nhỏ rời khỏi Vấn Thiên cư.

Dương Thiên Vấn bên này vừa đi, từ góc thoát ra một cái bóng người, sau khi hủy toàn bộ truyền tống trận, cũng thoát khỏi Vấn Thiên cư. Nay truyền tống trận của Thiên Võng trải rộng cả nhân thần giới, hơn nữa dùng đều là siêu cấp truyền tống trận Dương Thiên Vấn nghiên cứu ra, không nhìn khoảng cách cùng quy tắc giữa đại lục.

Dưới tình huống như vậy. Dương Thiên Vấn chỉ cần ngồi truyền tống trận rời khỏi, truyền tống trận Vấn Thiên cư bên này nhất hủy, bất luận kẻ nào cũng đừng nghĩ có thể tìm được hắn.

Nhân thần giới thật sự quá lớn, không có một thế lực dám nói xúc tu trải rộng mỗi một góc của nhân thần giới, cho dù là mạnh như Thiên Võng tổ chức tình báo chuyên nghiệp như vậy cũng không được.

Kết quả không cần nhiều lời, tự nhiên là mọi người đều bổ nhào trượt một cái, nhưng Vấn Thiên cư chính là ổ của Dương Thiên Vấn, cho nên chuyện một lần này, chậm rãi truyền ra là Vấn Thiên cư sĩ lại phát minh cái đan dược nghịch thiên gì, sau đó không được biết nữa.

Nhưng là này, tin tức sau khi truyền ra. Tuy nhiên mọi người cũng không tái là chú ý cái này nói đột ngột cột sáng là cái gì này nọ. Mà là chú ý dậy sớm đã muốn mất tích nhiều năm Vấn Thiên cư sĩ.

Lúc này, mọi người mới biết được, vốn Vấn Thiên cư sĩ Dương Thiên Vấn vẫn ẩn cư ẩn thân ở trong Vấn Thiên cư. Ai cũng không ngờ tới một điểm này, phản ứng kích liệt nhất không ai hơn Bắc Thần Nhất Tâm!

Bắc Thần Nhất Tâm chính là ở Thuận Thiên phủ nán lại hơn tám ngàn năm, thậm chí còn tự mình lẻn vào trong Vấn Thiên cư nhiều lần. Vậy mà cũng không phát hiện Dương Thiên Vấn ẩn thân ở bên trong.

Cái gọi là nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất.

Thất gia liên minh tuy phong bế tổng đà, nhưng cái này cũng không đại biểu bọn họ ở bên ngoài không có cơ sở ngầm. Cho dù bị Thiên Võng quét dọn hơn phân nửa thế lực bên ngoài, chẳng qua lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa. Trò của Vấn Thiên cư sĩ, tuyệt đối sẽ bị các thế lực lớn chú ý, không có gì khác, bởi vì đan dược của hắn thật sự quá có ý nghĩa chiến lược.

Bất cứ thế lực nào cũng muốn đạt được loại phối phương đan dược này hoặc là trực tiếp mời chào được bản thân Dương Thiên Vấn.

Một phen tìm tung tích Dương Thiên Vấn lại một lần nhấc lên, một lần này so với bất cứ lúc nào trước đây cũng nóng bỏng hơn, bởi vì mọi người đều tò mò Dương Thiên Vấn có phải thực đã phát minh một loại thánh đan khác hay không.

Dương Thiên Vấn lúc này, thân ở trong một cái trấn nhỏ góc tây nam của biên giới đại lục, vẫn là ẩn thân ở trong Thời Không Bảo Tháp.

May mà thần quang lúc Vận Mệnh La Bàn giải phong chưa phá hỏng Thời Không Bảo Tháp, nếu không Dương Thiên Vấn liền mệt chết rồi.

Cái trấn nhỏ này là một trong những cứ điểm của Thiên Võng, toàn bộ người trong trấn nhỏ đều là nhân viên tình báo của Thiên Võng. Mọi người bình thường đều là dựa theo thông thường nghỉ ngơi, nên làm gì làm cái đó, ai cũng sẽ không nghĩ tới một cái trấn nhỏ bình thường, sẽ là cứ điểm của một tổ chức bí mật.

Bất cứ người bên ngoài tới nào chỉ cần vào thành sẽ bị âm thầm giám thị, không thể dấu được vô số tai mắt trong trấn.

Muốn tìm được Dương Thiên Vấn, so với biển rộng tìm kim còn khó hơn.

Dương Thiên Vấn đem chơi Vận Mệnh La Bàn biến trở về nguyên dạng trong tay, có chút buồn bực. Nay Vận Mệnh La Bàn đã không là giống ban đầu nữa, giải phong từng cấp, cũng không biết sau khi phong ấn sáu cấp về sau này cởi bỏ, có nguyện vọng tặng kèm hay không? Nói thật, Dương Thiên Vấn hiện tại cũng không để ý bản thân nguyện vọng như thế nào, ngược lại càng thêm để ý biến hóa của Vận Mệnh La Bàn hiện nay, thanh vận mệnh chi nhận chỉ có một tay cầm cắm ngược kia mới là chỗ Dương Thiên Vấn thật sự cảm thấy hứng thú.

Dương Thiên Vấn thử một chút, tay cầm chặt chuôi, dùng sức đem nó rút ra, chẳng qua rất đáng tiếc, không có một chút hiệu quả.

Mặc dù Dương Thiên Vấn dùng hết toàn lực, cũng vẫn như cũ không rút được.

Điều này làm cho Dương Thiên Vấn mười phần khó hiểu, nghe la bàn chỉ dẫn giả nói, Vận Mệnh La Bàn hiện nay khảo nghiệm chính là lực lượng, chẳng lẽ mình có được lực lượng thần vương cũng không đủ sao? Hoặc là nói chỉ dựa vào man lực là không được?

Cái này cần chậm rãi nghiên cứu, không vội. Nay Dương Thiên Vấn trọng tâm công tác chuyển hướng về phía trên luyện chế đan dược. Linh dược tích lũy nhiều năm, rất nhiều linh dược quý trọng là dùng sáng tạo thần phù trực tiếp làm ra, Dương Thiên Vấn tính dùng nó để luyện chế Tạo Hóa Vô Cực đan cùng Cửu Chuyển Hoàn Hồn đan các đan dược.

Đặc biệt Tạo Hóa Vô Cực đan, Dương Thiên Vấn cần dùng nó để tạo nhiều vài tên thần hoàng.

Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, người chủ trận pháp lực càng cao, uy lực tự nhiên sẽ càng mạnh!

Cũng không cần quá nhiều, cho dù chỉ có ba mươi sáu thần hoàng cũng là đủ rồi. Phối hợp Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, bọn họ có thể chiến thắng cao thủ đồng cấp cao gấp chục lần.

Cho nên, Dương Thiên Vấn đem nhiệm vụ tuyên bố, lựa chọn sử dụng mười hai người đối với Chu Thiên Tinh Đấu đại trận tinh thông nhất, ban cho Tạo Hóa Vô Cực đan. Sau đó lại chọn ra chín tên thần hoàng, chín người công tích cao nhất ban cho Tạo Hóa Vô Cực đan.

Dương Thiên Vấn dung hợp chín cái thần vị, góp đủ một đạo Hồng Mông tử khí, dừng lại ở cảnh giới thần vương có thể nói là một cái bình cảnh dài nhất từ hắn tu luyện tới nay, mà nay cũng rốt cuộc đến lúc đột phá.

Vốn Dương Thiên Vấn đã có thể đột phá cái bình cảnh này. Tam hoa đã tụ đỉnh, chỉ thiếu nửa mảnh cánh hoa. Ngũ khí đã triều nguyên, tuần hoàn lặp lại, pháp lực vô biên.

Dương Thiên Vấn đạt được dung hợp chín cái thần vị, chiếm được đầy đủ một đạo Hồng Mông tử khí, trực tiếp mượn dùng lực lượng lúc dung hợp tử khí, đánh sâu vào cảnh giới thần hoàng, cũng chính là Đại La Kim Tiên.

Tại một khắc này, trong nguyên thần tam hoa, nửa cánh hoa nguyên thần cuối cùng ngưng kết, nước chảy thành sông đột phá bình cảnh này, lập tức nguyên thần chi hải xảy ra ánh sáng màu khôn cùng, thức hải mở rộng vô biên vô hạn.

Trong ngực ngũ khí hợp nhất, cùng nhục thân ngũ phủ tương hợp. Nhục thân đang chậm rãi thay đổi, vô thượng tiên thể của Đại La Kim Tiên ở sau trăm năm liền có thể đúc thành.

Tiên thể của Đại La Kim Tiên mới là tồn tại gần sát đại đạo nhất. Lấy nó làm cơ sở, nương Hồng Mông tử khí liền có thể có được nền móng chứng đạo.

Dương Thiên Vấn vì sao phải chờ tới góp đủ một đạo Hồng Mông tử khí mới đi đột phá? Đó là bởi vì Dương Thiên Vấn không dám cam đoan nhục thân của mình có thể cùng tiên thiên thần nhân niên đại hồng hoang đánh đồng hay không, cho nên vì bảo hiểm, mới nương lúc lực lượng Hồng Mông tử khí đột phá Đại La Kim Tiên, dùng nó phát ra một chút khí tức đến đúc thành vô thượng tiên thể.

Đương nhiên, ở lúc tiên thể chưa thành, ý thức của Dương Thiên Vấn vẫn như cũ tồn tại ở vòng nguyên thần thức hải, đối với thế giới bên ngoài tất cả đều không thể biết. Sau trăm năm, lúc Dương Thiên Vấn xuất quan, hắn chính là Đại La Kim Tiên, hắn chính là thần hoàng mới.

Thất gia liên minh một lần nữa mở ra tổng khoang thuyền phong bế mấy vạn năm, phái ra mấy đội ngũ do thần hoàng dẫn đầu, mục đích không rõ. La Sát thế gia cũng phái người ban chú ý tương tự, cũng hy vọng tìm được Dương Thiên Vấn. Cho dù chỉ mua được mấy viên Cửu Chuyển Hoàn Hồn đan cũng được.

Thiên Đạo tông, Huyền Huyền tông, thượng cổ ba đại thế gia cũng đều phái ra nhân thủ, vì chính là đan dược trong tay Dương Thiên Vấn. Bởi vì nó thật sự quá hấp dẫn người ta, đặc biệt thời khắc trước khi thần chiến tiến đến.

902. Chương 899: Đại La Kim Tiên

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 11: Chúa tể

Chương 899: Đại La Kim Tiên

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Các thế lực lớn của nhân thần giới đều đang tìm Dương Thiên Vấn ở đâu, chỉ là tốn nhiều năm cũng không có bất cứ tin tức gì. Muốn ở thần giới mờ mịt không có bất cứ tham chiếu gì tìm được một người, độ khó của nó thật sự quá lớn, chậm rãi các gia thế lực đều từ bỏ chuyện cố sức không được này.

Chỉ có thất gia liên minh chưa từ bỏ, tuy cao tầng của liên minh cũng không tin tưởng bảy cái căn cứ của liên minh gặp chuyện không may cùng Dương Thiên Vấn có liên quan, nhưng nay Dương Thiên Vấn quả thật là chỗ hy vọng thất gia liên minh khôi phục thực lực thậm chí tăng lên một tầng lâu, bởi vì chỉ có Tạo Hóa Vô Cực đan của hắn mới có thể làm cho liên minh chế tạo lượng lớn thần hoàng.

Trong Thời Không Bảo Tháp, trăm năm nháy mắt đã qua, Dương Thiên Vấn không chỉ có đúc thành tiên thể của Đại La Kim Tiên, hơn nữa cảnh giới pháp lực cũng hoàn toàn tăng lên tới cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Bởi vì vẫn đè nén lực pháp lực cùng tu vi, bởi vì một lần này đột phá lập tức liền bộc phát ra. Sớm ở thật lâu trước kia Dương Thiên Vấn đã có thể đột phá đến Đại La Kim Tiên, đè nén pháp lực vô số năm, tại một khắc này bộc phát ra, Dương Thiên Vấn ở một khắc tiên thể đúc thành này, pháp lực tu vi thẳng tắp tăng lên, từ mới vào Đại La Kim Tiên đến Đại La Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong mới ngừng lại.

Nói cách khác, Dương Thiên Vấn vừa đột phá đã trở thành trung vị thần hoàng! Dương Thiên Vấn đã sớm không tu pháp tắc, bởi vì tiên đạo tu hành, tu là đạo, tu là quy tắc phía trên pháp tắc!

Sáu loại pháp tắc của Dương Thiên Vấn, sớm ở trong đoạn thời gian ẩn cư tiềm tu này cho dung nhập trong thần thông. Ngũ hành pháp tắc cùng Ngũ Sắc Thần Quang hòa vào nhau, tại một khắc đó, Dương Thiên Vấn mới hiểu được, thật ra thần thông chính là pháp tắc vận dụng, mà giống như thần oành r yếu tu luyện đến cực cảnh, phải cùng pháp tắc tương ứng dung hợp cùng một chỗ.

Ngũ Sắc Thần Quang đã được Dương Thiên Vấn tu luyện đến cực cảnh, cho dù là pháp bảo của chúa tể cũng như cũ có thể lau đí! Có thần thông bậc này, phối hợp Dương Thiên Vấn tu vi Đại La Kim Tiên như thế, chúa tể ở trước mặt Dương Thiên Vấn cũng không phải đáng sợ như vậy.

Tuy Dương Thiên Vấn không có quy tắc thần thông có thể không nhìn thần giới như chúa tể, nhưng Dương Thiên Vấn lại có sức mạnh của mình.

Tu vi đến cảnh giới này của Dương Thiên Vấn hiện tại, lại đóng cửa khổ tu cũng sẽ không có gì tiến bộ, nhiều lắm làm cho Dương Thiên Vấn đột phá cửa ải nhỏ này, tiến vào cảnh giới thượng vị thần hoàng.

Muốn đột phá thần hoàng cái bậc cửa này, khổ tu là khả năng không lớn, cần Dương Thiên Vấn một lần nữa nhập thế tu hành.

Dương Thiên Vấn tính sắp tới ra ngoài một chuyến, hướng tới vài cái đại lục phương bắc thần giới du lịch một phen. Nhân thần giới mười sáu cái đại lục, Dương Thiên Vấn chỉ từng đi vài cái, hơn nữa phần lớn là vài cái đại lục phía nam nhân thần giới. Vẫn là năm đó vì thực hiện lời hứa đối với Hắc Huyền Phệ Thần Thú mới sẽ từ Thiên Nguyên đại lục xuất phát.

Vài cái đại lục phương bắc, Dương Thiên Vấn một cái cũng chưa từng đi.

Dương Thiên Vấn đem Bích Nhi gọi tới. Giờ phút này Bích Nhi so với Dương Thiên Vấn còn trước một bước tu luyện thành thần hoàng. Nàng tu luyện không gian pháp tắc, có thể nói là tương đối lợi hại, cho dù là đối mặt đỉnh phong thần hoàng, đánh không lại cũng có thể thoải mái chạy thoát.

Dương Thiên Vấn ôm Bích Nhi, nhẹ giọng nói: "Ta tính ra ngoài một chuyến, Thời Không Bảo Tháp đối với ta mà nói đã không có bao nhiêu tác dụng, nàng tu luyện đến cảnh giới này, muốn tiến bộ quả thật không dễ dàng, cho nên ta tính đem bảo bối này giao cho nàng luyện hóa.

"Nhưng, chàng…" Bích Nhi muốn nói cái gì.

Dương Thiên Vấn ngắt lời nói: "Ta cho tới nay vốn chưa hoàn toàn luyện hóa bảo bối này, cho nên về sau đem bảo bối này lau đi ấn ký của ta cũng không có gì quan hệ. Với ta mà nói, bảo bối này đối với phát triển Thiên Võng có tác dụng rất lớn, nhưng cũng chỉ đến thế thôi. Nhưng đối với nàng thì khác, giờ phút này thần giới sắp đối mặt thời khắc đại loạn, Lan Nhi lại không am hiểu chiến đấu, mà ta vừa muốn mưu tính càng nhiều thần vị, cho nên ta tính đem bảo bối này cho nàng ngoài hộ thân, còn có thể cho ngươi giúp ta luyện binh. Còn có chính là chú ý đổi thần tinh trận pháp cho Tiểu Bạch, một khi thần tinh hao hết cần đổi mới đúng lúc.

"Ừm, được rồi, chẳng qua chàng muốn tưởng thưởng ta như thế nào?" Bích Nhi không chối từ nữa, mắt nháy một cái.

Nháy mắt một cái nhìn chằm chằm Dương Thiên Vấn, nhu tình vô cùng.

"Nàng muốn ta tưởng thưởng nàng như thế nào? Nếu không, lấy thân báo đáp, thế nào." Dương Thiên Vấn vẻ mặt cười xấu xa nói, nói xong liền lập tức hành động….

"Không được, không được đụng nơi đó của người ta… thật nhột… Ưm…"

"Ồ…" Chậm rãi kinh hô biến thành thở dốc, còn lại chính là trẻ con không nên biết.

Bích Nhi sau khi luyện hóa Thời Không Bảo Tháp, liền nán lại ở trong bảo tháp luyện binh cho Dương Thiên Vấn, mà Thủy Thấm Lan thì là cung cấp đủ đan dược cho Thiên Võng, đồng thời tu vi của nàng cũng ở trong quá trình luyện đan có thể nhanh chóng tăng lên.

Dương Thiên Vấn rời khỏi trấn nhỏ, một mình một người lại một lần nữa nhập thế.

Nói tới, dương Thiên Võng mấy năm nay vì Vận Mệnh La Bàn thật đúng là tốn hết tâm lực, ẩn cư tiềm tu gần mười vạn năm, cái này đối với thần nhân thượng giới mà nói, không ngắn cũng không dài, một cái

đoạn thời gian phi thường bình thường, nhưng đối với Dương Thiên Vấn mà nói, mấy năm nay thiếu chút nữa không đem hắn cho ngốc chết. Cũng may, Dương Thiên Vấn lâm vào trong si mê nghiên cứu đối với Vận Mệnh La Bàn, trái lại còn nhịn được.

Dương Thiên Vấn trạm thứ nhất lựa chọn Hách Đông đảo, bởi vì Dương Thiên Vấn muốn đi vào trong đó bái kiến Thương Lang tiền bối. Dù sao ở trong lòng Dương Thiên Vấn, Thương Lang thần vương chính là nhân vật giống như nửa trưởng bối của hắn.

Có thể nói là ngoài số ít mấy bằng hữu của Dương Thiên Vấn ở thần giới, một trong những người thân cận nhất.

Nói tới, cũng có chút thủ mưu không thấy, Dương Thiên Vấn giờ phút này an vị ở trên phi hành pháp khí, điều khiển nó hướng phương hướng Hách Đông đảo bay đi.

Không còn Thời Không Bảo Tháp, Dương Thiên Vấn ngược lại cảm thấy càng thêm thoải mái khoái trá, đồng thời tâm linh cũng càng thêm cất cánh. Có lẽ là vì duyên cớ vừa mới đột phá đến cấp bậc trung vị thần hoàng, tâm tình đặc biệt tốt.

Ngay tại lúc vừa mới cáo biệt đại lục, tiến vào hải vực, bỗng nhiên nhìn thấy cùng mới có một trận quái phong (cơn gió lạ) thổi đến. Dương Thiên Vấn nhìn kỹ hai cái, thì ra trận quái phong này chính là biểu tượng lúc một thần nhân độn đi xa.

Nhìn tuy rất xấu, nhưng tốc độ lại tương đối kinh người, so với túng địa kim quang thần thông lỗi cũng chỉ là kém hơn một bậc mà thôi. Nhưng so với pháp khí phi hành của Dương Thiên Vấn giờ phút này nhanh hơn nhiều.

Dương Thiên Vấn vô tình chọc phải phiền toái, vì thế đem pháp khí đánh xuống mặt biển, nhường ra một con đường.

Chẳng qua ngay tại lúc này, một thanh âm truyền tới: “Thần hữu, xin ra tay ngăn lại ác thần kia. Người này làm nhiều việc ác, tội không thể tha thứ.”.

Dương Thiên Vấn không để ý đến cái thanh âm này. Thần giới này căn bản không có thiện ác đúng sai, chỉ có cá lớn ăn thịt cá bé. Không cần nói Dương Thiên Vấn căn bản không rõ tiền căn hậu quả của sự tình, cho dù là biết được rõ ràng một hai, nếu không chạm đến điểm mấu chốt cùng một ít kiêng kị trong lòng Dương Thiên Vấn mà nói, Dương Thiên Vấn cũng sẽ không bắt chó đi cày xen vào việc của người khác.

Quái phong từ đỉnh đầu Dương Thiên Vấn lướt qua, không có một chút chần chờ, mà theo sát sau đó ba lão giả, hai người trung niên và một người tuổi còn trẻ.

Sáu người này đều có được tu vi cấp bậc thần vương, đặc biệt ba lão giả, đều là đỉnh phong thần vương.

Dương Thiên Vấn cũng có chút tò mò, gia hỏa chạy trốn kia đến tột cùng làm cái gì, vậy mà làm cho sáu thần vương cùng nhau đuổi bắt hắn.

Chẳng qua chỉ là có một chút tò mò mà thôi, Dương Thiên Vấn không tính dừng lại nhiều, tiếp tục hành trình của mình.

Đi được nửa ngày thời gian, Dương Thiên Vấn cảm giác được phía trước cách đó không xa có pháp lực va chạm kịch liệt, hiển nhiên có người đang đánh nhau.

Dương Thiên Vấn không muốn xen vào việc của người khác, chuyện như vậy ở thần giới rất bình thường, đang muốn đi đường vòng, nhưng bỗng nhiên thần thức đảo qua, thì ra không phải đánh nhau giữa người với người, mà là đánh nhau giữa một hán tử trung niên cùng một con tinh thú.

Tu vi hán tử trung niên này cũng không cao, chỉ có tu vi đỉnh phong thiên thần, mà con tinh thú kia lại là một con tinh thú cấp tám, như thế làm cho Dương Thiên Vấn có một chút kinh ngạc. Phải biết rằng tinh thú cấp tám vậy tương đương với tồn tại cấp bậc thần vương, thực lực so với thần vương bình thường cũng không kém hơn bao nhiêu.

Mà hán tử trung niên này lại có thể cùng con tinh thú cấp tám này đánh tới khó bứt ra, tuy là công ít thủ nhiều, nhưng cũng rất cường đại rồi. Bằng tu vi thiên thần đánh nhau với tinh thú cấp tám, người này thần

thông không nhỏ.

Dương Thiên Vấn thay đổi chủ ý, nếu là tranh đấu giữa người với người, Dương Thiên Vấn là tuyệt đối không có hứng thú tham dự, cho dù tham dự vậy cũng phải xem tâm tình. Nhưng đánh nhau giữa người cùng tinh thú sao, Dương Thiên Vấn trái lại là không cần lựa chọn nhiều.

Điều khiển phi hành pháp khí bay qua, đi tới không trung hai người đánh nhau.

Hán tử trung niên kia cũng cảm giác được Dương Thiên Vấn đến, mở miệng nói: "Thần hữu xin giúp tại hạ một chút."

Dương Thiên Vấn thầm ngủ, vậy trái lại còn có chút lễ phép, nâng tay liền tụ tập một đạo kiếm quang khoảng một thước, vung tay bắn về phía con tinh thú kia.

Con tinh thú kia cảm giác được nguy hiểm, lúc bứt ra muốn tránh né, hán tử trung niên đột nhiên đem vẫn lĩnh vực ngưng tụ không tiêu tan mở ra, ngăn cản nó bỏ chạy. Tuy chỉ miễn cưỡng ngăn cản không đến hai giây, nhưng chút thời gian này đủ rồi.

Kiếm quang giây lát liền đến, chuẩn xác đánh trúng chỗ cổ tinh thú, hoàn toàn chìm vào, một vết máu chậm rãi xuất hiện, ngay sau đó chính là máu tươi bão táp. Đầu con tinh thú cấp tám kia liền chặt đứt một nửa, thương thế rất nặng, nhưng lại còn chưa hoàn toàn chết.

Hán tử trung niên xem chuẩn cơ hội, thân hình chợt lóe, cầm đại đao trong tay vắt ngang một cái, bổ mạnh chém xuống, trúng ngay miệng vết thương này. Một đao đi xuống, tinh thú cấp tám bị một đạo kiếm quang tùy tay của Dương Thiên Vấn chặt mất một nửa đầu, rốt cuộc tại dưới một đao này hoàn toàn rớt xuống.

Lục dương khôi thủ (đầu) bị chặt mất, cho dù là mạnh như tinh thú cấp tám cũng chỉ có phần ngã xuống.

903. Chương 900: Lại Khởi Gợn Sóng

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 900: Lại khởi gợn sóng

"Vãn bối Trần Qua, đa tạ ân cứu giúp của tiền bối." Hán tử trung niên sau khi chém giết con tinh thú này mới cẩn thận đánh giá một chút Dương Thiên Vấn. Tuổi trẻ, phi thường trẻ, nhưng bề ngoài như thế nào không quan trọng, quan trọng là hắn hoàn toàn nhìn không thấu sâu cạn đối phương, suy nghĩ một chút vừa rồi đối phương tùy tiện một đạo kiếm quang uy lực đã đủ để tách núi chia biển, uy lực quá lớn.

"Mệt nhọc cái nhấc tay mà thôi." Dương Thiên Vấn khoát tay áo muốn xoay người rời khỏi nơi đây.

"Đối với tiền bối mà nói là cái mệt nhọc nhấc tay, đối với vãn bối mà nói lại là ân cứu mạng. Tiền bối nếu là rảnh rỗi, có thể đến trong nhà vãn bối ngồi một lát hay không?" Hán tử trung niên khách khí mời.

Dương Thiên Vấn là muốn đi Hách Đông đảo, chẳng qua cũng không để ý chút thời gian này, dù sao mục đích hắn lần này đi ra chính là du lịch, tùy tiện đi đâu cũng giống nhau.

Dương Thiên Vấn theo Trần Qua hướng phía tây bắc bay đi. Một bên bay một bên nghe Trần Qua giới thiệu, hắn là tán tu hải ngoại, cùng vợ và con cái cùng nhau ở trên một hòn đảo tên là Thông Huyền đảo, trên đảo tụ cư rất nhiều hải ngoại tán tu cùng loại với hắn.

Trên đại lục, cường đạo như rừng, rất nhiều thần nhân tu vi thấp bị ép rời khỏi đại lục, tiềm tu ở trên một ít hòn đảo ngoài biển, chậm rãi cũng liền hình thành quy mô.

Qua nửa ngày, "Tiền bối ngươi xem, chúng ta sắp đến rồi." Trần Qua chỉ vào một mảng lớn bóng đen xa xa nói.

Dương Thiên Vấn nhìn qua, từ hình dáng của hòn đảo có thể thấy được, diện tích hòn đảo này là không lớn. Thần thức mở rộng đi qua, vừa mới thăm dò được tình huống trên đảo, nhướng mày, nhẹ giọng hỏi: "Ngươi rời đảo đã bao lâu?".

"Ừm, có hơn ba tháng rồi." Trần Qua tính toán một chút trả lời.

"Ngươi nhanh chóng rời khỏi nơi này, lát nữa không kịp." Dương Thiên Vấn đột nhiên chuyển giọng nói.

Trần Qua cũng không phải ngu ngốc, sắc mặt nghiêm túc, hỏi: "Tiền bối, đã xảy ra chuyện gì sao?".

"Ài, đã cơm không còn kịp rồi." Dương Thiên Vấn nhẹ giọng thở dài, vừa dứt lời, từ phương hướng hòn đảo bay tới mấy trăm cái bóng đen, tốc độ cực nhanh.

Trần Qua không phải kẻ ngốc, nhìn thấy một đám người từ trên hòn đảo bay tới, liền biết đã xảy ra chuyện, có chút sốt ruột hỏi: "Tiền bối, có phải trên đảo đã xảy ra chuyện rồi hay không." Hắn chỉ là một đỉnh phong thiên thần. Ở trong hải vực, thần thức còn xa xa không thăm dò đến tình huống trên hòn đảo.

"Ài, ta cũng không quá rõ ràng, lai giả bất thiện. Trong chốc lát bản thân ngươi phải cẩn thận một chút, ta có thể không cách nào bận tâm ngươi, bởi vì người tới có một thần hoàng, năm thần vương, mấy trăm thiên thần." Dương Thiên Vấn thở dài, không giống như thực nói lại, bởi vì vừa rồi thần thức của hắn thăm dò qua, phát hiện trên đảo giống như loạn thiên, bởi vì không có che lấp, kết quả bị người ta phát hiện, bọn họ đuổi tới, xem ra là muốn giết người diệt khẩu.

Trần Qua cũng không ngốc, nghe khẩu khí của Dương Thiên Vấn cùng thực lực những người này liền rõ ràng, trên đảo nhất định đã xảy ra chuyện. "Tiền bối..." Trần Qua biết thực lực của mình căn bản không phải đối thủ của nhóm người này, nhưng trong lòng sốt ruột vợ con trên đảo, muốn cầu Dương Thiên Vấn giúp. Đặt tới bên miệng lại không biết nói khỏi miệng như thế nào, dù sao hai người chỉ là bèo nước gặp nhau mà thôi.

"Ha ha, bổn tọa đã cuốn vào, muốn bứt ra cũng là không có khả năng. Giữ được tính mệnh của ngươi rồi nói sau." Dương Thiên Vấn ngụ ý chính là tỏ vẻ sẽ ra tay giúp đỡ.

Dương Thiên Vấn nhìn về phía mấy trăm cái bóng người bay tới. Những thiên thần kia có thể trực tiếp không nhìn, đối thủ chủ yếu chính là thần hoàng đi đầu cùng năm thần vương kia.

Đồng thời, Dương Thiên Vấn cũng muốn thử một lần thực lực mình sau khi tấn lên tới thần hoàng thế nào.

Kiếm chỉ (dựng ngón tay làm kiếm) hơi dựng thẳng, ngưng quang thành kiếm, hóa kiếm vi ti (hóa kiếm làm tơ). Tiên hạ thủ vi cường! Dương Thiên Vấn không đợi đối phương mở miệng, trực tiếp ra tay.

Vừa ra tay chính là một chiêu Kiếm Quang Như Triều!

Một chiêu này so với lúc ở hạ giới thực thi ra, uy lực là hoàn toàn không thể so sánh nổi. Kiếm quang phô thiên cái địa ở trong nháy mắt đã đem đối phương bao phủ.

Mấy trăm thiên thần kia liều mạng mở ra lĩnh vực phòng ngự, nhưng làm cho bọn hắn tuyệt vọng là, lĩnh vực của bọn hắn giống như giấy rách bị vừa đâm đã phá, ngay cả kêu thảm thiết cũng không kịp phát ra đã bị kiếm quang cắn nuốt.

Kiếm quang giống như thủy triều duy trì hơn mười hơi thở liền bị thần hoàng của đối phương hóa giải, nhưng hơn mười hơi thở cũng đủ làm cho những thiên thần một cấp kia diệt vong.

Trên bầu trời, vạn dặm không mây, giữa không trung trống trải chỉ đứng vẻn vẹn mấy người, tỏ ra có vài phần lạnh lẽo.

"Thủ đoạn tốt, xin hỏi danh hiệu của các hạ? Tại hạ Diệp Động." Thần hoàng đầu lĩnh kia trầm mặt thử nói. Vốn cho rằng ngay cả thần thức của mình cũng không che dấu được, sẽ không là cao thủ gì quá mạnh mẽ, nhiều lắm chỉ là một thần vương. Nhưng không ngờ tới sau khi nhìn thấy chân nhân mới biết hiểu gặp phải một cục sắt cứng. Vậy mà là thần hoàng, hơn nữa còn là trung vị thần hoàng.

Dương Thiên Vấn lúc này không che dấu tu vi của mình, người khác tu vi thấp tự nhiên nhìn không ra sâu cạn, nhưng cùng là thần hoàng Diệp Động lại là liếc một cái có thể nhìn ra.

"Muốn giết người diệt khẩu cần gì phải hỏi nhiều lai lịch của ta?" Dương Thiên Vấn cười tủm tỉm nói.

"Hừ, các ngươi phân ra một người đi đem con cá lọt lưới bên kia xử lý. Những người khác lên theo ta." Diệp Động phân phó.

Một đám cao thủ hướng Dương Thiên Vấn xông đến, cực kỳ điên cuồng.

Dương Thiên Vấn cũng biết kiếm thuật nửa vời của mình căn bản không làm gì được cao thủ cấp số thần vương cùng thần hoàng, cho nên hắn cũng lười dùng lại. Ở dưới tình huống nhìn thấy đối phương phân ra một người đuổi về phía Trần Qua, Dương Thiên Vấn cũng dùng kính tượng thần phù, phân ra một đạo kính tượng phân thân tiến đến hỗ trợ.

Đồng thời, chân thân Dương Thiên Vấn gào thét hướng năm người đối phương lao tới.

Bốn đạo lĩnh vực đem Dương Thiên Vấn bao vây, kiềm chế hành động của Dương Thiên Vấn, mà thần hoàng chủ công của đối phương vẫy tay một cái, một thanh trường thương xuất hiện ở trong tay, hướng tới Dương Thiên Vấn công tới.

Trên người Dương Thiên Vấn có trọng lực gấp trăm lần, vô tận băng hàn, tốc độ bị suy yếu tới cực điểm, đồng thời còn có vô số quát cốt phong đao (đao gió cạo xương), thực cốt huyết vụ (sương mù máu nuốt xương) đang tiêu hao cương tráo phòng ngự (lồng phòng ngự cứng) của hắn.

Đáng sợ nhất là thanh thương kia, lúc đâm về phía Dương Thiên Vấn, Dương Thiên Vấn còn có thể rõ ràng nhìn về phía mũi thương lướt qua đều là vết rách không gian. Không gian thần giới cũng bị nó xé rách, có thể nghĩ lực lượng của nó mạnh bao nhiêu. Hơn nữa phạm vi cái vết rách này cực mảnh, bởi vậy có thể thấy được người này nắm giữ cực kỳ tinh chuẩn đối với lực lượng.

Ngũ Sắc Thần Quang sau lưng Dương Thiên Vấn dâng lên, xoát một cái đem bốn đạo lĩnh vực trên người lau hết, sau đó hướng tới thần vương đối diện, thần quang chia làm bốn, quét mạnh một cái. Cùng lúc đó, Dương Thiên Vấn phân tâm nhị dụng, cởi xuống đai lưng, hướng phía trước ném một cái, tâm niệm khẽ động, đai lưng hóa thành một đạo kim quang, phát sau mà đến trước. Ở trước khi mũi thương chạm đến hộ thân cương tráo của Dương Thiên Vấn, lập tức đem Diệp Động kia trói lại, thành một cái bánh thịt người.

Nguyên bản yếu… Nhất chỉ đánh cũng nhuyễn xuống dưới, pháp lực mất hết Diệp Động thậm chí ngay cả bảo trì phi hành điện, thả tuyến rơi xuống.

Dương Thiên Vấn vung ống tay áo lên, liền đem Diệp Động hút vào trong tay áo. Mà bốn thần vương cách hơi xa cũng bị Ngũ Sắc Thần Quang vây ở trong thần quang, không thể giãy thoát.

Toàn bộ quá trình phi thường nhanh chóng, từ Dương Thiên Vấn ra tay, đến dẹp yên một thần hoàng đồng cấp bốn thần vương chẳng qua trong ngắn ngủn mấy hơi thở. xem tại

Đây là thực lực, thực lực thật sự làm cho người ta run rẩy, đây là thực lực của Đại La Kim Tiên. Dương Thiên Vấn phi thường hài lòng, thật sự là quá vẹn toàn, so với trước khi đột phá, mạnh hơn đâu chỉ gấp trăm lần?

Ngắn ngủn mấy hơi thở, Dương Thiên Vấn động cũng không động, đã trực tiếp bắt một thần hoàng cùng bốn, ồ, hẳn là năm thần vương. Phân thân cũng đem thần vương đuổi theo ra kia bắt được rồi.

Từ trên một điểm này có thể thấy được chênh lệch. Người tu hành tiên đạo, lúc mới vào thần giới, cũng không so với thần nhân đồng cấp mạnh hơn bao nhiêu, nhưng sau khi đi tới Đại La Kim Tiên, thần thông pháp bảo đều xuất hiện, uy lực của nó cường hãn, làm cho người ta kinh ngạc.

Dương Thiên Vấn còn chưa động thủ phòng ngự pháp bảo cùng vài món tiên thiên linh bảo trong tay, đã thoải mái mà giải quyết trận chiến đấu này.

Nay Dương Thiên Vấn ẩn nhẫn nhiều năm như vậy, rốt cuộc có được thực lực có thể tiếu ngạo thần giới. Ở trước mặt Dương Thiên Vấn, cao thủ đồng cấp không có số lượng nhất định, đó chính là cặn bã!

Về phần thần hoàng trở xuống, tới nhiều nữa cũng là phế vật, đặc biệt cấp bậc thiên thần, mặc kệ là hạ vị thiên thần, hay là đỉnh phong thiên thần, ở trong mắt Dương Thiên Vấn cũng chỉ là một hồ lô chuyện.

Trừ thần vương chết ở trên tay kính tượng phân thân của Dương Thiên Vấn, năm người khác đều bị Dương Thiên Vấn bắt giữ. Dương Thiên Vấn đem Diệp Động thần hoàng trong tay áo thả ra, xách trên tay, thản nhiên hỏi: "Tại hạ rất tò mò các ngươi đang làm cái gì. Các hạ có thể giải tỏa nghi hoặc hay không?".

"Hừ!" Diệp Động hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên phi thường không phục, "Ngươi tốt nhất thả ta, nếu không".

"Nếu như ngươi không nói, vậy chỉ có ta tự mình tìm." Dương Thiên Vấn thi triển ra sưu hồn bí pháp, từ trong nguyên thần của đối phương mạnh mẽ xem xét trí nhớ, về phần năng lực phản kháng của Diệp Động?

Nghĩ cũng đừng nghĩ, bị Khổn Tiên Thằng trói chặt, hắn còn có thể lật trời hay sao?

"Ừm." Sắc mặt Dương Thiên Nhiễm có chút âm trầm, trầm mặc không nói cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Lúc này, Trần Qua lại xa xa đã trở lại, sốt ruột hỏi: "Tiền bối, hỏi ra tình huống trên đảo hay chưa?".

"Ngươi phải nén bi thương, đám người này đem mọi người trên đảo đều diệt khẩu rồi, phỏng chừng vợ con của ngươi cũng là dữ nhiều lành ít." Dương Thiên Vấn thở dài một tiếng nói.

Sinh ly tử biệt như vậy, Dương Thiên Vấn thấy không ít, nhưng mỗi một lần nhìn thấy, Dương Thiên Vấn luôn không thể coi thường tất cả phát sinh này, trong lòng luôn cảm thấy tư vị không phải.

Đương nhiên, cái này cũng là chứng minh Dương Thiên Vấn tu hành nhiều năm, vẫn chưa mất bản tâm.

904. Chương 901: Phát Hiện Thần Vị

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 11: Chúa tể

Chương 901: Phát hiện thần vị

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Trần Qua nghe xong, hóa thành một đạo độn quang hướng trên đảo bay đi.

Dương Thiên Vấn không có ngăn đón hắn, chỉ mở miệng nhắc nhở nói: "Tốt nhất hiện tại không nên đi qua, bởi vì trên đảo còn không ít cao thủ, ngươi một người xông vào. Thập tử vô sinh! Ngươi nếu chết đi, cừu toàn gia các ngươi cũng không cần phải báo".

Trần Qua bay đến một nửa, quả nhiên ngừng lại, hai mắt đỏ lên, hai nắm tay nắm chặt, hình như là dùng khí lực rất lớn mới ngừng thân hình lại.

Dương Thiên Vấn bước từng bước đi tới bên cạnh hắn. Nhẹ giọng nói: "Ta biết ngươi trong lòng khổ sở, người kia giao cho ngươi phát tiết đi, ta đi trên đảo xem xem".

"Nhưng mà tiền bối, việc này nguyên bản cùng người không có liên quan, người" Trần Qua có chút cảm động nói, nói xong đem bản đồ trên đảo giao cho Dương Thiên Vấn, sau đó vạch chỗ gia môn chính mình.

"Nguyên bản là cùng bổn tọa không quan hệ, nhưng mà hiện tại những người này cản bổn tọa lại, liền cùng bổn tọa có liên quan" Dương Thiên Vấn điềm nhiên nói, "Ngươi tìm một chỗ trốn một chút. Ta đi xem sao".

Dương Thiên Vấn bay cũng không nhanh, mà là lấy thân hóa gió, không lộ thân hình. Từ trong trí nhớ Diệp Động Thần Hoàng, Dương Thiên Vấn đã biết một bí mật lớn.

Trên tòa đảo này lại có thể có người có mang thần vị, người này nguyên bản không phải người trên đảo, không biết từ nơi nào chiếm được một tòa thần vị, kết quả bị phát hiện, một đường đuổi giết chạy trốn tới nơi đây, tránh ở trên đảo, nhưng mà không biết vì cái gì hành tung cuối cùng bị tiết lộ.

Diệp Động đến đây xác thực không thuộc về thế lực siêu nhất lưu, Dương Thiên Vấn ngay cả nghe đều không có nghe nói qua cái tên Tà Cực thần tông.

Môn phái này thanh danh không hiện, nhưng mà thực lực lại tương đương kinh người, chỉ lúc này đây đã phái ra cả trăm vạn Thiên Thần, mấy chục vị Thần Vương cùng ba Thần Hoàng.

Tòa đảo nhỏ hải ngoại tán tu này ở ba ngày trước đã bị tàn sát không còn, thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn bá đạo. Hơn nữa làm việc phi thường sạch sẽ. Ngay cả chỉ có thần thức đảo qua đều có người tiến đến diệt khẩu.

Hiện tại tình huống trên đảo, một chút cũng không lạc quan, trừ bỏ số ít cao thủ, còn đang ở bên ngoài, phần lớn đều chết hết. Vợ con của Trần Qua sợ là cũng khó trốn vận rủi, trừ khi bọn họ ẩn thân ở bên trong một cái bảo vật không gian ngay cả thần thức Thần Hoàng đều tra xét không đến. Ví dụ như nói chí bảo giống như Thời Không Bảo Tháp.

Hiển nhiên, điều đó không có khả năng, Trần Qua chỉ là một hải ngoại tán tu bình thường, căn bản không thể so với khí vận của Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn vô thanh vô tức đi vào trên đảo. Liễm tức thuật, ẩn thân thuật, có quang chi thần phù thêm vào ẩn thân thuật, chỉ cần không thi triển một ít pháp thuật uy lực lớn. Sẽ không ai có thể tìm được bóng dáng của hắn, ít nhất ở trên đảo này không ai có bản lãnh này.

Dương Thiên Vấn trong Ngũ sắc thần quang còn có năm Thần Vương, suy nghĩ một chút, đem năm người này cùng nhau đưa vào trong thôn thiên tử hồ lô. Miễn cho trong thời điểm sử dụng ngũ sắc thần quang, sẽ xuất hiện ngoài ý muốn.

Huyền quang thuật mở ra, toàn bộ tình hình trên đảo đều ở trong mắt, Dương Thiên Vấn cái đều tiên xem chính là Trần Qua gia, một tòa sơn phủ không lớn, dưới Huyền quang thuật, bên trong loạn thành một đoàn, nơi nơi là dấu vết đánh nhau, tuần tra đến cuối sơn phủ, trong một cái mật thất mở một nửa, phát hiện phần còn sót lại của hai thi thể.

"Ài," Dương Thiên Vấn than nhẹ một tiếng, quang kính vừa chuyển, chuyển hướng về phía trung tâm đảo, giờ phút này đánh nhau còn đang tiếp tục, một Thần Hoàng đối mặt hai cao thủ đồng cấp cùng với hai mươi mấy Thần Vương vây công. Xa xa còn có một Thần Vương cùng hàng ngàn Thiên Thần kết thành trận thế địa đau khổ chống đỡ, xem ra đây là dân nguyên ở tại đảo này còn lại đến đây.

Mục tiêu chủ công của Tà Cực thần tông cũng không phải đám hải ngoại tán tu xa xa kia, mà là Thần Hoàng cao gầy bị trùng trùng vây quanh kia.

Dương Thiên Vấn một bên xem diễn một bên cảm thán, ai nói Thần Hoàng thiếu? Cái này là chưa đến thời điểm, Thần Vương đều cực kỳ hiếm thấy, có thể đến thời điểm, Thần Hoàng đều nơi nơi có thể thấy được.

Hiện tại thần chiến sắp tiến đến, lúc này, cao thủ cấp bậc Thần Hoàng đều đều hiện thân mới có điểm mặt mũi chúng thần chi chiến thời kì thượng cổ. Thiếu cao thủ chân chính cao nhất. Một đám Thiên Thần đánh tới đánh lui. Tính cái gì thần chiến? Tính cái gì sát kiếp?

Chỉ sợ hiện tại ở rất nhiều dị không gian các Thần Hoàng bên trong biển rộng tìm kim đều về tới thần giới, đều tự chuẩn bị ở trong chúng thần chi chiến mới này làm thế nào lấy được ích lợi lớn nhất?

"Hồng huynh, giao ra thứ nọ đi, ngươi chẳng lẽ thật muốn ngã xuống như thế? Giao ra thứ nọ, chúng ta có thể cho ngươi an toàn rời đi" Một trong ba Thần Hoàng triền đấu cùng một chỗ mở miệng khuyên nhủ.

"Hừ, các ngươi thực xem Hồng mỗ là kẻ ngốc hay sao. Các ngươi đại phí công sức, hưng sư động chúng như thế tìm ta phiền toái, thậm chí không tiếc hủy diệt ngàn vạn thần nhân tán tu trên toàn đảo này, không phải là vì giết người diệt khẩu sao? Các ngươi sẽ bỏ qua ta, vậy heo mẹ cũng biết leo cây" Người này cũng không ngốc, không chút nào lưu tình vạch trần nói.

"Hừ, Hồng Chiến, ngươi không cần rượu mời không uống, uống rượu phạt!" Tên còn lại nổi giận đùng đùng mặt đỏ lên.

"Sư huynh, không cần nói như vậy, Hồng huynh là một cái người thông minh, lựa chọn như thế nào hắn sẽ biết" Thần Hoàng mở miệng trước hết ngăn cản nói, "Hồng huynh, như vậy đi, chúng ta đem mọi người lùi lại, bao gồm sư huynh ta ở trong, tất cả đều lui về phía sau trăm vạn dặm. Ngươi đem thứ nọ giao cho ta, ngươi là có thể rời khỏi, thế nào?"

"Ha ha ha… Biện pháp này không tệ, nhưng mà ta cho rằng thứ nọ ở trên người ta, luôn là một cái bảo mệnh phù, nếu đem ta bức nóng nảy, mọi người cùng chết. Tin tưởng các ngươi cũng không muốn ta hủy nhẫn trữ vật, làm cho thứ nọ chảy vào dị bên trong không gian chứ?" Hồng Chiến cười ha ha hồi đáp.

Sau khi nhẫn trữ vật bị hủy, thứ bên trong bình thường sẽ bị lực lượng khi không gian thoát phá quấy thành phấn vụn. Mà loại thần vị này là không thể phá hủy. Lực lượng không gian thoát phá không làm gì được nó, nhưng mà nó lại sẽ theo đó mà rơi vào trong dị không gian, muốn tìm được nó thì sẽ khó khăn hơn rất nhiều.

Đúng là bởi vì dạng này, những người này mới ném chuột sợ vỡ đồ, không dám dùng toàn lực, sợ đối phương đồng quy vu tận. Đến lúc đó không chỉ có mạng nhỏ chính mình có nguy hiểm, hơn nữa ngay cả thứ nọ cũng lấy không được.

Hai Thần Hoàng Tà Cực thần tông liếc nhau, cũng không ngừng thầm mắng Hồng Chiến đáng giận đến cực điểm!

Nhưng mà cố tình hai người thật đúng là không có cách nào khác, tuy rằng muốn giết hắn không khó, hơn nữa hắn muốn chạy trốn cũng không có khả năng, nhiều Thiên Thần như vậy cầm dị bảo không gian. Phong tỏa cái mảng không gian này, hơn nữa chung quanh còn có hai mươi mấy Thần Vương kiềm chế, hai Thần Hoàng đối chiến một cái, Hồng Chiến căn bản là không có năng lực chạy trốn.

Chỉ có thể làm là tiêu hao. Xem ai chịu không được trước, pháp lực hao hết.

Cũng đang là vì nguyên nhân này, Hồng Chiến mới vẫn chống đỡ đến bây giờ, tuy rằng chật vật, nhưng mà cũng không có bị thương tổn gì, trên người cho dù là trúng thương, cũng không nghiêm trọng lắm.

Chẳng qua tình thế đối với hắn cực kỳ bất lợi, làm tiêu hao dần, hắn là hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Ba cái lĩnh vực loại nhỏ đường kính không đến ba thước, ở không ngừng va chạm, đồng thời ba người đều vung binh khí trên tay, tìm kiếm sơ hở của đối phương.

Dương Thiên Vấn nhìn thấy một màn này, suy nghĩ một chút. Ra tay giúp sao? Được, chính mình mặc dù có điểm tâm từ bi, nhưng cũng không phải dạng đồng tình tâm phạm coi tiền như rác gì, dưới loại tình huống này, Dương Thiên Vấn là không muốn ra tay quan tâm bọn người kia, chẳng qua thứ trong tay Hồng Chiến nọ quả thật làm cho Dương Thiên Vấn động tâm.

Thần vị! Thứ này ai sẽ ngại nhiều sao? Dương Thiên Vấn đã không phải vương lão ngũ một người ăn no, cả nhà không đói bụng, hắn nên vì đám người Bích Nhi, Thủy Thấm Lan, Tiểu Bạch suy nghĩ, cho nên thần vị là phải có. Tiểu Bạch thật ra không cần quan tâm trước, bởi vì tên này sau khi tiến hóa thành hoàn toàn thể chính là siêu thần thú cấp bậc chúa tể, cũng không cần thần vị đến đột phá.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ trong chốc lát, bứt lui trở ra. Bay trở về, Trần Qua giờ phút này tìm một tòa hải ngoại đảo đơn độc cư trú, đảo này chính là một đảo nhỏ ba phạm vi dặm, cách này tòa đảo nhỏ tán tu ở kia cách nhau chừng mười vạn dặm!

Có bản đồ Trần Qua cấp cho, mặt trên không chỉ có địa hình đảo lớn, còn có ghi lại đảo nhỏ hải vực phụ cận, Trần Qua ở thời điểm giao bản đồ cho Dương Thiên Vấn, đã nói chính mình sẽ ở đảo kia chờ.

Dương Thiên Vấn chỉ dùng thời gian hai nén hương liền bay đến trên đảo này, thần thức đảo qua tìm đến Trần Qua.

Trần Qua giờ phút này cũng nhìn thấy Dương Thiên Vấn bay xuống dưới. Đón lại hỏi: "Tình huống thế nào. Tiền bối?" Vẻ mặt khẩn trương bộ dáng chờ mong.

Dương Thiên Vấn trong lòng có chút không đành lòng, miệng mấp máy, vẫn không có mở miệng, nhẹ giọng thở dài một tiếng: "Ta… ta đến chậm".

Trần Qua nghe xong, dại ra hồi lâu, sau đó như phát cuồng mà chạy, pháp lực hùng hậu phát tiết, đá núi trên đảo chịu tội. Trần Qua điên cuồng hét lên không ngừng, nước mắt ngừng không được chảy xuống dưới, chảy lại là huyết lệ!

Nam nhi có lệ không dễ rơi, chỉ là chưa tới chỗ thương tâm.

Dương Thiên Vấn nhìn tất cả cái này, im lặng không nói gì, trong lòng cũng cảnh giới chính mình, nếu không có thực lực. Nếu làm việc không chu toàn, nói không chừng thảm kịch Trần Qua hôm nay sẽ tái hiện ở trên người chính mình.

Trên thế giới này, không có gì là không có khả năng, không ai có thể đoán trước ngày mai sẽ thế nào. Mặc dù là Dương Thiên Vấn có thể tính ra tiền đồ vận mệnh người khác, cũng coi không ra tương lai chính mình sẽ như thế nào.

Dương Thiên Vấn không dám mạo hiểm, cũng sẽ không mạo hiểm, bởi vì hắn thua không nổi. Cho nên. Dương Thiên Vấn mới có thể dứt khoát đem Thời Không Bảo Tháp giao cho Bích Nhi, có Thời Không Bảo Tháp che chở, các nàng sẽ an toàn hơn rất nhiều.

Thần giới mưa gió có lớn, chỉ cần thực lực của chính mình đủ mạnh, có thể đủ dốc hết sức đỡ đến, đây mới là nam nhân chân chính!

Cũng vì bất hạnh của Trần Qua cho Dương Thiên Vấn cảnh giới này, Dương Thiên Vấn quyết định ra tay! Toàn lực ra tay, chém giết đám người Tà Cực thần tông này. Bởi vì bọn họ đáng chết!

905. Chương 902: Thực Lực Mạnh Mẽ

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 11: Chúa tể

Chương 902: Thực lực mạnh mẽ

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn quyết định không chỉ có muốn cướp thần vị nọ, còn muốn bị giết đi đám người Tà Cực thần tông này.

Chỉ là bọn hắn cao thủ không ít, động thủ lên cũng quả thật phiền toái, sợ là sợ chạy mất một người, hậu hoạn vô cùng. Chẳng qua nếu hiện tại triệu tập cao thủ Thiên Võng lại đây, cũng giống nhau không kịp.

Muốn không để chạy một người nào, giải quyết bọn họ, cũng chỉ có bày ra đại trận, bắt ba ba trong rọ. Bất quá trước đó, cần điều tra một chút trụ cột của Tà Cực thần tông này.

Dương Thiên Vấn lấy linh hồn truyền âm liên hệ tới Đinh Ẩn nói: "Đinh Ẩn, tra cho ta một chút chi tiết Tà Cực thần tông".

"Tà Cực thần tông? Tốt, thuộc hạ lập tức đi tra" Đinh Ẩn nghe xong lập tức hồi đáp, trong lòng âm thầm hồi tưởng. Cái tên này giống như đã nghe qua ở nơi nào, chỉ là ấn tượng cũng không khắc sâu, nghĩ không ra.

Trần Qua đau lòng còn chưa có bình phục, bất quá cũng may hắn còn chưa có bị cừu hận che mắt lý trí. Tâm tính không tệ.

Bất quá loại đau lòng này không phải một chốc là tốt được, trước khi thương tâm hoàn toàn bình phục, sơ hở trên tâm cảnh liền không thể bù lại.

Tu vi sau khi đạt tới cảnh giới như Dương Thiên Vấn, loại đau lòng này là kiêng kị nhất, một khi phạm vào. Vậy đại biểu đường tu hành của ngươi có khả năng dừng lại. Phi thường đáng sợ, bi thương quá độ đối với người tu hành mà nói chính là tồn tại như độc dược.

Dương Thiên Vấn không có lập tức hành động, vẫn lấy huyền quang thuật giám thị, một bên chờ cơ hội.

Qua nửa ngày, Đinh Ẩn liền tin tức trở về: "Hồi bẩm chủ thượng, Tà Cực thần tông là một cái môn phái gần đây mới xuất hiện, trước đó vẫn đều giấu ở trong tối, căn cứ chúng ta điều tra, sau lưng bọn họ có khả năng chính là một trong thượng cổ tam đại thế gia. Nhưng mà cụ thể là một nhà nào, chúng ta cũng không có tra được".

"Thực lực trong tông của bọn họ như thế nào?. Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút hỏi, thật ra không cần hỏi, sau lưng người ta là một trong thượng cổ tam đại thế gia, thực lực của một trong liên minh bảy nhà tham chiếu, có thể thấy được.

"Không rõ ràng lắm, theo phân tích không thể so với liên minh bảy nhà, có khả năng cái này chỉ là một góc băng sơn thượng cổ thế gia" Đinh Ẩn trầm trọng hồi đáp.

Thiên Võng thực lực không kém, nhưng mà quật khởi thời gian quá ngắn, nội tình xa xa so ra kém những thế lực cấp đầu sỏ này, muốn trong tương lai xông ra một mảng thiên, thật đúng là từng bước cẩn thận mới được. Đồng thời, thế lực đầu sỏ này gây cho Đinh Ẩn chính là áp lực khổng lồ. Ép tới hắn thở không ra hơi.

"Bỏ đi, ngươi đi làm việc của ngươi đi" Dương Thiên Vấn đã xong đối thoại, suy nghĩ một chút, tung người bay ra khỏi đảo nhỏ, bên trong Huyền quang thuật, Hồng Chiến Thần Hoàng có được thần vị nọ vẫn kiên định như thế. Cùng hai đại cao thủ đồng cấp giao phong, bị vây hạ phong chật vật, nhưng cũng không gây trở ngại hùng phong của hắn.

"Kiên trì, kiên trì trong chốc lát, ngươi kiên trì càng lâu, ta mới có càng nhiều thời gian đến trù bị" Dương Thiên Vấn trong lòng thầm than. Bay đến một nửa. Liền hóa thành thanh phong, bóng dáng biến mất.

Lại một lần lẻn vào trên đảo, Dương Thiên Vấn cẩn thận thăm hỏi một phen đảo nhỏ này, phạm vi có gần ngàn dặm, muốn ở trong phạm vi lớn như vậy bố trí trận pháp, là tương đương hao tinh thần.

Dương Thiên Vấn nghĩ lại một chút, nếu bố trí cái loại sát trận nhọc một lần sướng cả đời này, đó là không có khả năng. Trận pháp càng là cường đại, đối với bày trận yêu cầu lại càng cao, hạn chế cũng không ít.

Sát trận phạm vi ngàn dặm, không phải không có, mà là lấy Dương Thiên Vấn một mình căn bản không có khả năng bố ra. Suy nghĩ rõ, Dương Thiên Vấn lựa chọn là khốn trận. Đem toàn bộ đảo nhỏ che lại, không cần lâu lắm. Chỉ cần trận pháp khởi động, có thể hoàn toàn phong tỏa không gian cái tòa đảo nhỏ này hai canh giờ, thì cũng đủ Dương Thiên Vấn dẹp bằng tất cả.

Dương Thiên Vấn một bên bày trận. Một bên ẩn nấp hành tích, thu liễm khí tức, may mắn có vận mệnh la bàn thần phù trong người, nếu không thật đúng là không có khả năng thoải mái như thế mà đạt tới mục đích này.

Thêm vào quang chi thần phù ẩn thân thuật, phi thường lợi hại. Dương Thiên Vấn cùng một đội Thiên Thần dọn dẹp gặp thoáng qua, bọn họ lại có thể không có phản ứng gì.

Nhoáng một cái chính là mười ngyaf trôi qua, mười ngày này, Dương Thiên Vấn hao phí không ít tài liệu, rốt cuộc bố trí tốt trận pháp, chỉ cần một khi khởi động, có thể đủ cam đoan khóa chết cái đảo nhỏ này, trong vòng hai canh giờ, không ai có thể từ nơi này đi ra ngoài.

Mà chỗ trung tâm đảo nhỏ, trên trời ấy chục thước, Hồng Chiến Thần Hoàng nọ giờ phút này đã là cường nỏ hết đà.

"Đúng rồi, sư huynh, tam sư đệ đi lâu như vậy, chẳng lẽ gặp gỡ tay cứng?" Hai Thần Hoàng đang cùng Hồng Chiến giao thủ, thần thức trao đổi cho nhau, bởi vì hai người cũng không dám bức quá mức, cho nên còn có dư lực nói chuyện với nhau.

"Cái thần thức đảo qua kia quả thật không kém. Hẳn là cao thủ đồng cấp, tam sư đệ tuy rằng không dám nói nhất định có thể thắng. Nhưng tuyệt đối có thể bám trụ đối phương, không cho đối phương đến phá hư chuyện tốt chúng ta. Đợi cho sau khi chúng ta đem nơi này chấm dứt, lại đi trợ giúp không muộn".

"Sư huynh lời nói thật là hiển nhiên" Hai người đối với sư đệ chính mình đều có tự tin, đánh chết, bọn họ cũng sẽ không tin tưởng, tam sư đệ bọn họ chỉ một lần đối mặt đã bị Dương Thiên Vấn thu thập .

Cái này cũng thật sự quá khó khăn chgo bọn họ. Bọn họ nơi nào dự đoán được, Dương Thiên Vấn trên tay pháp bảo vô số. Bất luận tiên thiên linh bảo cùng hậu thiên công đức chí bảo trong truyền thuyết, cực phẩm pháp bảo trong hậu thiên chí bảo trung, Khổn Tiên Thằng đã có thể đủ làm cho Dương Thiên Vấn ở trong tu sĩ đồng cấp khác, một đấu một là vô địch!

Một Thần Hoàng, thật sự không có khó khăn gì đáng nói.

Dương Thiên Vấn sau khi bày ra trận pháp, bắt đầu chậm rãi từng bước một dọn dẹp nanh vuốt đối phương, trước bắt đầu từ yếu nhất, lấy thực lực Dương Thiên Vấn, ẩn thân chỗ tối dọn dẹp đám lâu la này, quả thực thoải mái thêm khoái trá.

Bất tri bất giác lại là ba ngày, toàn bộ Thiên Thần Tà Cực thần tông phân tán ở các nơi trên đảo đã toàn bộ bị dọn dẹp sạch sẽ, số lượng đạt hơn năm mươi vạn.

Thiên Thần này biến mất vô ảnh vô hình, mà hai vị Thần Hoàng cùng các Thần Vương tinh lực đều đặt ở trên người Hồng Chiến Thần Hoàng, ai đều không có phát hiện nhân thủ chính mình mang đến lập tức ngâm nước một nửa.

Bởi vì những người này đều phân tán ở các nơi trên đảo, tìm kiếm cá lọt lưới. Cũng là vì thế đã cho Dương Thiên Vấn cơ hội.

Theo thời gian chuyển dời, Hồng Chiến Thần Hoàng pháp lực tiêu hao đã muốn thấy đáy, sức chiến đấu xa không bằng trước, hai vị Thần Hoàng cùng nhiều Thần Vương ở phía sau đều tụ tinh hối thần, trong lòng âm thầm cao hứng. Bọn họ đều không có chú ý, thủ hạ Thiên Thần của bọn họ càng ngày càng ít, bởi vì số Thiên Thần này đều ở bên ngoài nhất, bố thành trận thế, bọn họ mục đích vì phòng ngừa Hồng Chiến Thần Hoàng chạy trốn.

Bên ngoài số lượng Thiên Thần càng ngày càng ít, mà Dương Thiên Vấn cũng cố ý phối hợp độ mạnh yếu hai vị Thần Hoàng nọ tiến công cùng Hồng Chiến Thần Hoàng chiến lực tiêu hao, từng bước tằm ăn lên.

Cứ như vậy, lại qua vài ngày, công kích bên ngoài đã xong, bởi vì Thiên Thần đầy trời nọ đều quỷ dị mà tiêu thất.

Ở lúc này, đám Thần Vương ở phòng tuyến thứ hai mới chú ý tới tình huống quỷ dị này.

Chính là kẻ ngốc cũng biết đã xảy ra chuyện, chính là nhược trí cũng rõ ràng, trên đảo xuất hiện thế lực kẻ thứ ba.

Hai Thần Hoàng chủ công liếc mắt nhìn nhau một cái, phân ra một người, rời khỏi chiến cuộc, cao giọng hô: "Vị đồng đạo nào. Xuất hiện đi" Thần thức đảo qua, toàn bộ trên đảo đều ở trong khống chế của hắn. Nhưng mà cũng không có phát hiện bất luận kẻ nào. Cái này quả thực chính là chuyện không có khả năng, muốn nói đã xảy ra, vậy chỉ có một giải thích. Người này cùng chính mình chính là cao thủ đồng cấp, hơn nữa am hiểu phép ẩn nấp.

"Tại hạ Tà Cực thần tông, Tà Hồng. Thần hữu thật không chịu ặt mũi, hiện thân gặp mặt sao?" Người nọ cao giọng hô.

Dương Thiên Vấn cẩn thận suy nghĩ một chút, địa phương nào đều lo lắng đến, đồng thời khởi động trận pháp. Hiện ra thân hình.

Tà Hồng chỉ thấy giữa không trung, đột nhiên xuất hiện một bóng người. Trên người pháp lực mênh mông dao động. Liếc mắt một cái có thể đủ nhìn ra tu vi cường đại. Trung vị Thần Hoàng, cái này ở tại thần giới mà nói, cũng là ở tồn tại đỉnh cao Kim Tự Tháp.

"Xin hỏi các hạ, chúng ta không cừu không oán, vì sao phải cùng chúng ta khó xử?" Tà Hồng có chút sờ không chuẩn ý tứ của đối phương, đồng thời âm thầm hướng sơn môn truyền lại tin tức. Hy vọng được càng nhiều trợ giúp.

Chẳng qua, thực đáng tiếc. Tin tức này truyền không ra, cả một mảng không gian đều đã bị khóa cứng. Ở trong mắt Dương Thiên Vấn, những người này đều là thú bị vây, trốn không thoát ngũ chỉ sơn của hắn.

Lâu la của đối phương đã bị dọn dẹp sạch sẽ. Giờ phút này đã trở thành dinh dưỡng cho thôn thiên tử hồ lô, tẩm bổ uy lực của nó. Mà hai Thần Hoàng còn lại, một trong số đó bị Hồng Chiến bám trụ, một cái khác sẽ không đủ gây sợ hãi.

Dương Thiên Vấn mỉm cười, đối với Tà Hồng nói: "Lời này hẳn là ta nói mới đúng, vốn ta đi ngang qua nơi đây, vô tình gây chuyện, bất quá thần thức đảo qua, các ngươi liền phái một đám người ngăn đón đường đi của ta, ngươi làm một, ta làm mười lăm, cũng không thiếu nợ nhau".

"Cái gì? Lão Tam hắn... Không có khả năng!" Tà Hồng Thần Hoàng cũng rõ ràng, người trước mặt này chính là người mà lão Tam ra mặt ngăn trở. Nhưng mà hiện tại, người này xuất hiện. Thì có thể nói lão Tam đã...

"Ồ, Thần Hoàng kia? Ừm, không sai, hắn thật là một cao thủ, hiện tại, hắn đã ở trên đường hoàng tuyền chờ các ngươi đó" Dương Thiên Vấn mở ra hai tay, lắc lắc đầu vẻ mặt bất đắc dĩ nói.

"Con mẹ nó, đi tìm chết đi" Tà Hồng Thần Hoàng tựa như thực để ý tam sư đệ chính mình tử vong, như điên cuồng khởi xướng công kích.

Hồng Chiến Thần Hoàng giờ phút này cũng giống như nắng hạn gặp mưa vậy, giống như gà chọi say máu, lực công kích tăng nhiều, vừa ra tay vừa nói: "Vị thần hữu này. Kẻ địch của kẻ địch chính là bằng hữu. Chúng ta liên thủ thế nào?"

"Ha ha, tại hạ chưa bao giờ làm mua bán lỗ vốn, ta giúp ngươi thoát vây, ta có ưu việt gì?" Dương Thiên Vấn vừa né tránh vừa nói.

Hồng Chiến không nói, chuyên tâm ứng phó đối thủ công kích. Cái này không phải rõ ràng sao, cho dù ngươi không muốn nhúng tay, người ta cũng sẽ không cho ngươi đi dễ dàng như vậy, dù sao ngươi tồn tại đã là gánh vác áp lực cho ta, ta còn cấp cái ưu việt gì?

Xác thực, Tà Hồng bên này công kích Dương Thiên Vấn, hơn nữa đối phương bên trong thế vây, còn phân ra sáu cái Thần Vương đi phụ trợ Tà Hồng tiến công.

Dương Thiên Vấn né tránh bị hạn chế rất nhiều. Không thể thoải mái giống như trước một mình đối mặt Tà Hồng. Dương Thiên Vấn hiện tại mới cảm giác được chỗ khác nhau giữa Đại La Kim Tiên cùng Thần Hoàng, Đại La Kim Tiên so với Thần Hoàng cường đại hơn nhiều, tuy rằng pháp lực cảnh giới đều bị cùng một cấp bậc, nhưng mà sức chiến đấu lại kém thật lớn.

Đạt tới Dương Thiên Vấn Đại La Kim Tiên, chỉ cần phòng ngự pháp bảo trên đầu, chỗ dựa lớn nhất của Thần Vương cùng Thần Hoàng là lĩnh vực liền mất đi tác dụng lớn nhất. Lĩnh vực đã không có tác dụng, như vậy Thần Hoàng sức chiến đấu tự nhiên đại giảm, mà Đại La Kim Tiên thì khác, phối hợp thần thông huyền diệu cùng pháp bảo đỉnh cấp, sức chiến đấu vô cùng mạnh mẽ.

Đương nhiên, Đại La Kim Tiên nếu không có pháp bảo tốt, chỉ dựa vào thần thông ứng chiến, sức chiến đấu ít nhất sẽ giảm bớt một nửa. Cho nên, Đại La Kim Tiên khuyết điểm là quá mức dựa vào pháp bảo oai.

Nhưng mà khuyết điểm này cũng không phải khuyết điểm của Dương Thiên Vấn, hoàn toàn ngược lại, đây chính là chỗ mạnh của Dương Thiên Vấn!

Dương Thiên Vấn chậm rãi đem Tà Hồng dẫn tới bên cạnh đảo nhỏ, rời xa chiến trường bên này tập kích quấy rối, sau đó mới xuất chiêu, tế ra Khổn Tiên Thằng, tập trung vào Tà Hồng.

Tà Hồng kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ phong phú, vừa thấy Dương Thiên Vấn ném ra một cái dây thừng kỳ quái, không có suy nghĩ nhiều, phất tay bố trí khí thuẫn trùng trùng, để phòng ngự cùng ngăn trở, sau đó đem lĩnh vực cố hóa., lại đem một món cực phẩm phòng ngự Thiên Thần khí trên người tế ra. Cái pháp bảo này hắn đã rất nhiều năm không sử dụng qua, tại một khắc này, ý thức sâu sắc nhắc nhở hắn, nguy cơ ngay tại trước mắt.

Dương Thiên Vấn nhìn thấy một màn này, trong lòng không khỏi thầm khen đối phương kinh nghiệm lão luyện, lập tức liền phân biệt ra nhược điểm Khổn Tiên Thằng, Khổn Tiên Thằng chẳng qua là một món hậu thiên chí bảo, tự nhiên không có khả năng hoàn mỹ không sứt mẻ, cho dù là tiên thiên linh bảo cũng có chỗ yếu.

Khổn Tiên Thằng cũng không có lực công kích thực tế, nhưng khí chất kết giới vô hình cùng phòng ngự cương tráo đều đối với nó không có hiệu quả, nhưng mà phòng ngự hữu hình là có thể ngăn nó lại. Chỉ cần không cho nó gần người. Vậy không có uy hiếp bao nhiêu lớn.

Khổn Tiên Thằng chỗ nghịch thiên nhất chính là sau khi có thể gần người, một cái đối mặt liền trói một Thần Hoàng lại. Thoải mái đơn giản, uy lực nhìn qua phi thường mạnh mẽ.

Thấy đối phương tế ra thần khí phòng ngự, nhanh tay lẹ mắt Dương Thiên Vấn ở trong suy nghĩ vừa động, Ngũ sắc thần quang quét ra.

Sáu vị Thần Vương phụ trợ công kích nhìn thấy một màn này, đều tế ra thần khí, ngăn cản Dương Thiên Vấn phát ra đạo quang mang này. Đáng tiếc, bọn họ tính sai. Nếu bọn họ chịu liều mạng, dùng thân thể huyết nhục đến chặn lại, có lẽ còn có điểm tác dụng, nhưng mà chỉ dùng vài món Thiên Thần khí quán chú thần lực thì một chút tác dụng cũng không có.

Ngũ sắc thần quang là không gì không quét được, chuyên thu nhân pháp bảo pháp khí. Thiên Thần khí gặp gỡ Ngũ sắc thần quang như là gặp gỡ khắc tinh thiên nhiên vậy. Chỉ cản được trong tích tắc, đã bị Ngũ sắc thần quang thu lấy mấy món Thiên Thần khí này. Dương Thiên Vấn pháp lực quán chú vào Ngũ sắc thần quang, ở dưới Dương Thiên Vấn cường lực khu động, Ngũ sắc thần quang thế đi không giảm. Phát sau mà đến trước đi vào trước người Tà Hồng Thần Hoàng.

Tà Hồng Thần Hoàng lắp bắp kinh hãi, thấy đạo quang mang này của đối phương có thể thu pháp bảo thần khí của người, không dám nếm thử, vội vàng nghiêng người né tránh. Lui. Lui, lui, càng không ngừng lui về phía sau.

Dương Thiên Vấn rút ra thời gian, phất tay đem sáu đạo Tử Tiêu Thần Lôi đánh ra, năm đạo lôi quang này, cũng không khác với trước, tấn lên tới Đại La Kim Tiên mấy năm nay. Dương Thiên Vấn đem Tử Tiêu Thần Lôi tám đại lôi thuật đều tu tới chí cảnh, tám lôi hợp nhất. Chính là Tử Tiêu Thần Lôi mạnh nhất, Tử Tiêu Thần Lôi truyền từ Hồng Quân đạo tổ. Uy lực của nó tự nhiên không cần nhiều lời.

Đối phó với Thần Vương so với chính mình yếu hơn một cấp, sáu đạo Tử Tiêu Thần Lôi chém ra, thế như chẻ tre giã ở trên lĩnh vực của sáu Thần Vương.

"Không… đây là…" Tiếng kêu thảm thiết không nhiều không ít, vừa lúc sáu tiếng.

Sáu lần đánh, xử lý sáu Thần Vương, không có ngoại lệ đều bị sau khi Tử Tiêu Thần Lôi bạo lực phá hủy lĩnh vực, đánh ở phía trên thần thể, tính cả thần hồn đều bị diệt đi.

Sáu cái thần hạch rơi xuống, Dương Thiên Vấn một cái Tụ Lý Càn Khôn, không khách khí thu láy.

Làm xong tất cả cái này, Dương Thiên Vấn mới thở hổn hển mấy hơi dài. Đừng tưởng rằng sáu đạo Tử Tiêu Thần Lôi này diệt địch thoải mái, thật ra tiêu hao to lớn, chính là tám đại lôi thuật tiêu hao gấp mười!

Lấy pháp lực Dương Thiên Vấn hiện tại, trong ngực ngũ khí tuần hoàn. Pháp lực vô biên, sáu đạo Lôi thuật diệt sát Thần Vương này, vẫn hao đi 20% tiên nguyên lực của Dương Thiên Vấn.

Thở hổn hển mấy hơi thở, điều tức lập tức khôi phục lại. Đây là chỗ khủng bố của Đại La Kim Tiên. Trong ngực ngũ khí tuần hoàn, tiên nguyên lực bổ sung mười phần nhanh chóng, pháp lực hầu như vô biên vô hạn, trên đỉnh đầu tam hoa tụ tập, Nguyên thần bất diệt, thần thức khôn cùng, vạn tà bất xâm, các pháp bảo, vận dụng tự nhiên. Giơ tay nhấc chân đều có thể dẫn động lực thiên địa, mỗi loại thần thông đều có thể có thể so với oai pháp tắc lĩnh vực.

Một màn này, cũng làm cho Tà Hồng hoảng sợ, sáu đạo lôi quang, nhẹ nhàng bâng quơ xóa bỏ sáu Thần Vương, cái phần thực lực này không thể không làm cho người ta giật mình, thay đổi là hắn. Tuyệt đối làm không được nhẹ nhàng như thế. Hắn chỉ có thể dùng lĩnh vực vây khốn sáu Thần Vương, chậm rãi vây giết bọn hắn, tuyệt đối làm không được diệt sát cường thế như thế.

Tà Hồng trong lòng kinh sợ, muốn chạy trốn, nhưng mà cũng không còn kịp nữa rồi, bởi vì Ngũ sắc thần quang so với hắn tưởng tượng còn muốn nhanh hơn!

Tà Hồng Thần Hoàng cũng là hạng người thân kinh bách chiến, chỉ cần ở lúc Ngũ sắc thần quang mới phát uy. Liền liệu định cái này tất nhiên là đối với thần khí phòng ngự chính mình mà đến, muốn phá đi thần khí

phòng ngự.chính mình Quyết định thật nhanh, đem lĩnh vực cố hóa khuếch trương, che ở phía trước Ngũ sắc thần quang.

Ngũ sắc thần quang dung hợp ngũ hành lĩnh vực, ngay cả lĩnh vực cũng cũng có thể quét! Hung hăng quét tới, lĩnh vực cố hóa của Tà Hồng Thần Hoàng lập tức thoát phá. Hóa thành hư vô.

Chân thân Tà Hồng lộ ra dưới pháp bảo thần khí bảo vệ, chỉ là Ngũ sắc thần quang thế đi đã quá, bị né qua. Trong vòng mấy hơi thở, lĩnh vực này lại một lần mở ra.

Dương Thiên Vấn hừ lạnh một tiếng, vỗ đầu, một thanh kéo hình rồng kim quang lập lòe xuất hiện, hóa thành hai đạo kim long, rít gào vọt đi qua.

Đồng thời lúc này, một cái Hóa Lôi Chỉ đánh ra. Ngũ sắc thần quang theo sát sau Hóa Lôi Chỉ lại một lần nữa quét ra. Căn bản không cho đối phương cơ hội thở dốc gì.

Tà Hồng vừa mới tránh thoát một lần công kích sắc bén của Dương Thiên Vấn, còn chưa có thở lấy hơi. Không, phải nói tâm sinh sợ hãi, muốn trốn chạy, nhưng còn chưa có tới kịp chạy, lại là một đợt công kích càng hung hiểm hơn đã đến.

Đối phương công kích cùng lĩnh vực Thần Hoàng bình thường uy lực hoàn toàn khác nhau, đối mặt hoàn toàn là công kích bất thường, hơn nữa đối phương thần khí một món nối một món, mỗi một món nhìn qua đều uy lực vô cùng, thật sự làm cho Tà Hồng chỉ có thể chống đỡ, mà không lực hoàn thủ.

Bị cao thủ đồng cấp ở trong hai cái đối mặt liền đánh cho không thể hoàn thủ, có thể thấy được đối phương thực lực hơn xa chính mình. Tam sư đệ chết ở trên tay hắn, thật đúng là có khả năng.

Tà Hồng lúc này thật là có điểm hối hận. Sớm biết như vậy trước đó cũng không nên trêu chọc cao thủ cường đại như vậy.

Dương Thiên Vấn thủ đoạn còn nhiều, chỉ là hiện tại thoạt nhìn, đối phương thật sự quá yếu. Căn bản không cần phải Dương Thiên Vấn ra càng nhiều thủ đoạn càng mạnh hơn.

Lĩnh vực của Tà Hồng bị một kích Hóa Lôi Chỉ, đánh cho không ngừng gợn sóng, ngăn trở thân hình né tránh, Kim Long Tiễn một kích, lĩnh vực thoát phá. Ngũ sắc thần quang quét đến, Tà Hồng chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng không thể kháng cự đánh úp lại, thần khí hộ thể phòng ngự nhất thời cùng chính mình mất đi liên hệ, biến mất vô tung. Khổn Tiên Thằng đã sớm chờ ở một bên nhân cơ hội này, hóa thành một đạo kim quang. Đem Tà Hồng buộc thành một cái bánh thịt.

Dương Thiên Vấn vẫy tay một cái, Kim Long Tiễn bay trở về, trốn vào thức hải của Dương Thiên Vấn. Dương Thiên Vấn dẫn theo Tà Hồng mất đi lực lượng, thản nhiên nói: “Xem ra. Ngươi so với sư đệ kia của ngươi mạnh hơn không ít, lại có thể làm cho ta ra nhiều mấy chiêu, không tệ rồi”.

Từ Dương Thiên Vấn bắt đầu công kích đến chấm dứt, Dương Thiên Vấn chỉ đứng ở tại chỗ, động cũng không có động qua, đồng thời, Dương Thiên Vấn cũng đối với thực lực của chính mình có một cái nhận thức càng chuẩn xác.

Trung vị Thần Hoàng không phải đối thủ chính mình, không biết Thượng vị Thần Hoàng cùng Đỉnh phong Thần Hoàng lại như thế nào? Thần Vương một cấp tồn tại, trừ bỏ cao thủ đỉnh cấp có được lực lượng thần thông cực kỳ cá biệt đặc thù ra, những người khác hắn cũng không đáng lo.

Bất quá số lượng nhiều chút, cũng là phiền toái một chút, nhưng mà cũng không đủ để lo lắng.

Dương Thiên Vấn đem Tà Hồng ném vào trong không gian Tiểu Bạch thần ấn. Trước vây lại đã, cứ giết như vậy cũng đáng tiếc, trong chốc lát sau khi thu phục toàn bộ, rồi mới xử lý, nói không chừng có thể được càng nhiều tình báo đáng kể, hoặc là trực tiếp thu làm người của Thiên Võng.

906. Chương 903: Hàng Giả

Quyển 11: Chúa tể

Chương 903: Hàng giả

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn cất bước một cái đi tới trung tâm đảo, giờ phút này Hồng Chiến Thần Hoàng vẫn như cũ bị một đám Thần Vương cùng một Thần Hoàng bám trụ, chiến cuộc cũng không có biến hóa bao nhiêu.

Bất quá theo Dương Thiên Vấn xuất hiện, Thần Hoàng đồ đen nọ cùng các Thần Vương sắc mặt không khỏi biến đổi, bởi vì Thần Hoàng đồ đen biết lúc này bất quá mới hai nén hương. Người này xuất hiện liền đại biểu cho nhị sư đệ đã là dữ nhiều lành ít.

Thần Hoàng đồ đen quyết định thật nhanh buông tha cùng Hồng Chiến Thần Hoàng dây dưa, bứt trở ra, đồng thời lấy thần thức truyền âm mệnh lệnh các Thần Vương bên ngoài cường công Dương Thiên Vấn, bám trụ Dương Thiên Vấn, mà chính hắn lại là hóa thành một đạo hắc mang, độn xa mà đi, thực rõ ràng là tính trốn chạy.

Dương Thiên Vấn lạnh lùng hừ một tiếng, nhìn hai mươi Thần Vương này hướng chính mình vọt lại, tay trái vung ra, một cái hồ lô tinh xảo tử quang lập lòe xuất hiện nơi tay.

Dương Thiên Vấn đem nó hướng không trung ném đi, đưa vào pháp lực hùng hậu, hồ lô đón gió mà trướng, nháy mắt lớn thành mấy chục lần, miệng hồ lô đối mặt hai mươi vị Thần Vương đang vọt tới, miệng hồ lô mở ra, hấp lực khổng lồ nhất thời bao phủ lấy toàn bộ Thần Vương, hai mươi Thần Vương liên thủ khởi động một cái cầu vồng khổng lồ, muốn kháng cự cỗ hấp lực này.

Hiện tại loại tình hình này chính là kẻ ngốc cũng biết, nếu bị hút vào trong hồ lô, vậy kết cục khẳng định không có gì tốt lành cả.

Thần Hoàng đồ đen nhìn lại, trong lòng kinh sợ, tốc độ lại nhanh vài phần, chỉ chốc lát sau liền bay đến bờ biển, nhưng mà lại đột nhiên đánh lên cái gì đó, bị đụng cho đến lui mấy chục thước.

"Sao lại thế này?" Thần Hoàng đồ đen kinh ngạc không hiểu, lại vọt tới một lần, vẫn như cũ bị cản trở về.

Thần Hoàng đồ đen ngưng tụ ra pháp tắc thần binh, để lại hai phần lực lượng, lấy tám phần pháp lực tự thân dồn vào một kích, nhất thời tiếng nổ mạnh không ngừng, năng lượng lưu kích động, nhưng vẫn không thể xé rách không gian bị giam cầm.

Nhìn cái lực lượng này tựa như hoàn toàn tác dụng lên trên trận pháp. Thật ra mười hết tám chín đều bị trận pháp đưa nhập vào chỗ sâu trong biển lớn, để cho hải vực phụ cận gánh vác.

"Oành" một trận tiếng nổ mạnh, nước biển bị nổ lên cao cả trăm thước, nhưng lại là vây một vòng quanh đảo.

Thần Hoàng đồ đen không tin tà, vận dụng toàn lực, ra sức trăm kích, giã ở cùng một điểm.

"Oành" sau tiếng nổ mạnh so với vừa rồi càng thêm mãnh liệt, nước biển bị nổ lên cao vài trăm thước, hình thành sóng thần, hướng ra bốn phương tám hướng tàn sát bừa bãi mà đi.

Hai mươi Thần Vương, kiên trì vài phút, chỉ nghe một trận tiếng kêu thê lương thảm thiết vang lên, chỉ chốc lát sau, thanh âm không còn, đồng thời người cũng bị hút vào trong hồ lô.

Dương Thiên Vấn vẫy tay một cái, tự động đem Thôn thiên tử hồ lô này khôi phục nguyên dạng, về tới trong tay Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn nhẹ nhàng vỗ vỗ hồ lô, tán dương: "Bảo bối tốt" Hé miệng ra, đem hồ lô tinh xảo nuốt vào trong bụng. Lúc này Thôn thiên tử hồ lô theo pháp lực Dương Thiên Vấn tăng lên. Uy lực cũng có tăng lên, trước kia nó chỉ đối với Thiên Thần có tác dụng, hiện tại đối với Thần Vương cũng đã có tác dụng.

Đây là tiên thiên linh bảo, uy lực là theo chủ nhân tăng lên mà lên theo, đương nhiên, nó cũng có chỗ cực hạn của nó.

Hồng Chiến Thần Hoàng trơ mắt nhìn hai mươi Thần Vương ở trong khoảng thời gian ngắn đã bị thu vào bên trong pháp bảo, lại vô cùng kinh hãi, cho dù là hắn, đối mặt hai mươi Thần Vương này, muốn thắng

bọn họ không khó, muốn đem bọn họ toàn bộ giết chết, lại phi thường khó khăn, càng đừng nói bắt sống. Hơn nữa cho dù là thủ thắng cũng không có khả năng ở trong khoảng thời gian ngắn như vậy làm được.

Hiển nhiên, người tới thực lực vô cùng cường đại. Xa ở phía trên Trung vị Thần Hoàng, hầu như có thể bằng với Đỉnh phong Thần Hoàng.

"Tại hạ Hồng Chiến, đa tạ ân cứu giúp của thần hữu. Thần hữu, chúng ta không thể thả người nọ rời khỏi, Tà Cực thần tông thế lực không để để lọt. Hậu hoạn vô cùng" Hồng Chiến nhanh mở miệng nói.

"Hắn? Chạy không được!" Dương Thiên Vấn tự tin nói. Đảo này bị phong cấm, không có hai canh giờ, ai cũng đừng nghĩ từ nơi này đi ra ngoài, trừ bỏ chính mình ra.

Dương Thiên Vấn không có giải thích, cái này nói trắng ra là, bao gồm cả Hồng Chiến này ở bên trong, đều đừng nghĩ chạy trốn.

Dương Thiên Vấn chậm rãi, giống như tản bộ hướng cao thủ Tà Cực thần tông đang cố sống cố chết công kích trận pháp mà bay đi.

"Các hạ cần gì xen vào việc của người khác vậy?" Thần Hoàng đồ đen sắc mặt âm trầm xoay người lại, nhìn về phía Dương Thiên Vấn nói.

"Cái này không thể trách ta? Tựa như là các ngươi chọc tới ta trước?" Dương Thiên Vấn cười tủm tỉm nói.

"Tà Cực thần tông thực lực không phải các hạ có thể chống lại, các hạ tốt nhất lo lắng một chút không bằng việc này chúng ta cứ như vậy bỏ qua đi" Thần Hoàng đồ đen ôn tồn nói.

"Ý kiến hay! Nhưng mà ta đem ngươi diệt khẩu, không phải càng thoải mái sao?" Dương Thiên Vấn nhún vai hỏi ngược lại.

"Thật muốn ngọc thạch câu phần sao?" Thần Hoàng đồ đen một thân pháp lực hùng hậu, kích động, hắc bào trên người không gió tự động, không giận mà uy.

Dương Thiên Vấn nghe xong một trận buồn cười, trong lòng nói, chỉ bằng một con chó nhà có tang như ngươi hiện tại, còn dám ở chỗ này nói cái gì ngọc thạch câu phần? Thật sự là thiên chân khả ái, không biết tự lượng sức mình.

Nghĩ như vậy, Dương Thiên Vấn nhịn không được lộ ra nụ cười khinh thường, lạnh lùng trào phúng nói: "Ta cũgn muốn nhìn một cái, một con chó nhà có tang là chó cùng rứt giậu như thế nào".

Hồng Chiến cũng kinh ngạc liếc mắt nhìn Dương Thiên Vấn một cái, tuy rằng người này không thể lưu, nhưng mà kích thích đối phương như vậy, vạn nhất thực đồng quy vu tận, vậy mất nhiều hơn được. Bất quá, Hồng Chiến cũng chỉ là suy nghĩ một chút, cũng không có nói ra, dù sao người ta thực lực bày ra ở nơi đó, không phải mạnh mẽ bình thường, hơn nữa Hồng Chiến trong lòng còn ước gì hai người cùng ngọc thạch câu phần, vậy chính mình không phải ngư ông đắc lợi sao.

"Được, vậy cho ngươi nhìn một cái Tà Cực thần tông ta, Tà Thần hiến tế!" Thần Hoàng đồ đen sắc mặt dữ tợn, im lặng niệm chú: "Thức vô sổ thế túc mệnh. Thụ trì giả nhất thiết phù đà quỷ thần. Nhược nhân phi nhân bất cảm nhiêu cận. Độc xà bất cảm chỉnh. Độc dược tự nhiên trừ. Đao diệc bất cảm thương. Vương diệc bất cảm hại. Tế!" Thanh âm càng lúc càng lớn.

Một cỗ lục hỏa hừng hực dâng lên, loại hỏa diễm này không phải độc hỏa, cũng không phải âm hỏa, chính là sinh mệnh chi viêm, người này lấy sinh mệnh Tinh Nguyên tự thân làm trả giá, tiến hành một loại chuyển hoán thần bí, đổi lấy lực tương lai, mạnh mẽ bức ra tiềm năng, đây là một loại liều mạng đồng quy vu tận, đả thương địch thủ tám trăm, tự mình hại mình một ngàn.

Dương Thiên Vấn cũng biết lúc này đây tựa như chơi lớn, người sử dụng loại pháp môn này, kết quả cuối cùng khẳng định là chết, không có loại kết quả thứ hai. Từ khí tức đi lên xem, người này giờ phút này cấp cho Dương Thiên Vấn cảm giác đã muốn tiếp cận Chúa Tể.

"Hắc hắc hắc hắc, chịu chết đi, các ngươi đều đáng chết! Lực lượng, đây là lực lượng, lực lượng thật cường đại, oa ha ha ha" Thần Hoàng đồ đen lực lượng còn đang gia tăng, loại Tà Thần hiến tế này, nghe tên, tựa như là một loại phương pháp hiến tế, thật ra căn bản chính là pháp thuật cùng loại với Thiên Ma giải thể.

Ngọn lửa màu lục này thuận ý chuyển biến thành màu đỏ tươi, cái này, đây là Cửu Hoàng Thần Hỏa! Chính là thần hỏa bộ tộc Phượng Hoàng mới có, được xưng không có gì không dung, vạn vật đốt tận.

Người này trong cơ thể lại có thể có huyết mạch Phượng Tộc hay sao? Không có khả năng, chẳng lẽ là pháp môn Tà Thần hiến tế nọ thôi phát bắt chước ra? Dương Thiên Vấn thầm nghĩ đến loại khả năng này.

Hơn nữa đã khẳng định khả năng này, bởi vì Thần Hoàng đồ đen phát ra hỏa diễm bản thân cũng không chịu nổi, nay y bào toàn thân đã bị đốt tẫn, cả người đã thành hỏa nhân.

Dương Thiên Vấn hai mắt thần quang lóe ra, thậm chí có thể nhìn thấy bên trong hỏa diễm, bao gồm bản thân Thần Hoàng đồ đen đã bị hỏa diễm hòa tan, điểm này liền chứng minh cái Cửu Hoàng Thần Hỏa này chính là bị pháp môn bắt chước diễn biến ra, người không có huyết mạch Phượng tộc gặp loại niết sào chi hỏa này, không bị dung mới là lạ.

Loại hỏa diễm này, cho dù là thân thể Đại Vu cũng không dám dính vào người, trừ phi là tiên thiên chân thủy, nếu không sau khi dính vào liền dập không nổi.

"Chết, ta muốn ngươi chết!" Hỏa nhân nổi giận gầm lên một tiếng, hướng Dương Thiên Vấn vọt lại.

Hỏa diễm trên người chợt co rụt lại, bên trong hỏa diễm nọ ánh sáng từ đỏ chuyển lam, lại từ lam chuyển trắng, nhiệt độ đáng sợ, đem phụ cận biến thành chân không.

Hồng Chiến Thần Hoàng sắc mặt kinh sợ, trước tiên bứt trở ra. Lui, lui, lui, càng không ngừng lui về phía sau.

"Oành" Một đạo hỏa diễm dâng lên tận trời, sau đó giống như khói lửa mà nổ tung.

Đảo nhỏ bị cỗ lực lượng này nổ vỡ ra một đạo lỗ hổng thật sâu, cho dù là trận pháp phong cấm Dương Thiên Vấn bày ra cũng đã bị đánh sâu vào nghiêm trọng, trên mặt biển thượng nổ mạnh liên tiếp, có thể tưởng tượng lực lượng đánh vào lúc này đây cường đại đến cỡ nào.

Hồng Chiến đã đem toàn bộ thủ đoạn phòng ngự đều dùng tới, nhưng mà hiệu quả cũng không tốt, hắn vẫn bị sóng xung kích chấn đến hộc máu trọng thương, vì trước đó đã sớm có chuẩn bị. Trong miệng ngậm một viên khôi phục pháp lực cùng một viên thần đan cấp tám dùng để chữa thương, lập tức nuốt vào. Lúc này mới giảm bớt thương thế cùng pháp lực tiêu hao.

Lại vẫn bị bay ra ba ngàn thước, hộc máu té trên mặt đất, nửa ngày không có đứng dậy, trong miệng mắng: "Thật sự là một đồ điên, người Tà Cực thần tông tất cả đều là đồ điên!"

Hồng Chiến Thần Hoàng nhìn liệt hỏa hừng hực xa xa nọ đang không ngừng thiêu đốt, đột nhiên vui vẻ, cười ha ha lên: "Không thể tưởng được, không thể tưởng được, ta lại còn có thể sống sót, ha ha ha, thật sự là cát nhân đều có thiên tượng!"

Đột nhiên một thanh âm vang lên, nhẹ giọng nói: "Ừm, điểm này, ta thực đồng ý".

Hồng Chiến lập tức choáng váng, mạnh ngẩng đầu, thấy xa xa một bóng người, đang từ từ từ trong liệt hỏa hừng hực đi ra, một đóa hoa sen màu vàng lơ lửng trên đỉnh đầu. Từng đạo hoàng khí hạ xuống. Cả người ngay cả mép giày đều hoàn hảo không tổn hao gì, làm cho Hồng Chiến nhìn xem mà trợn mắt há hốc mồm.

"Ngươi, ngươi không có việc gì sao?" Vừa rồi hắn là đứng ở trung tâm nổ mạnh, trái lại chính mình lại là từ sớm đã rời khỏi hơn một ngàn thước, chỉ bị lan đến gần thì đã bị trọng thương như thế. Hồng Chiến trong lòng đối với Dương Thiên Vấn phát lên một cỗ sợ hãi, người này tuy rằng cùng hắn đều là Trung vị Thần Hoàng, nhưng mà thực lực kém quá xa.

Dương Thiên Vấn đi tới trước người Hồng Chiến, thu hồi Huyền hoàng công đức kim liên, vẻ mặt lạnh nhạt nói: "Đa tạ Hồng thần hữu nhớ tới, ta tự nhiên không có việc gì". Có hậu thiên công đức chí bảo hộ thân, Dương Thiên Vấn sẽ sợ cái loại phương thức tự sát khủng bố này tập kích sao? Bất quá không thể nói. Người này quả thực là đồ điên, trong nháy mắt nọ xác thực rất nguy hiểm, may mắn lão tử có chí bảo phòng ngự, nếu không thật đúng là rất khó nói có thể lật thuyền trong cống rãnh hay không. Đỉnh phong Thần Hoàng tự bạo uy lực, xác thực mạnh mẽ, Dương Thiên Vấn vì phòng ngự trụ nổ mạnh trí mạng lần này, cũng tiêu hao kha khá pháp lực.

Bất quá đạt tới cảnh giới như Dương Thiên Vấn hiện tại, trong ngực ngũ khí sinh sôi không thôi, tương đương với phục một viên đan dược sinh sôi không thôi vậy, pháp lực khôi phục phi thường nhanh chóng, nay đã muốn khôi phục một nửa.

Dương Thiên Vấn một nửa tiên nguyên lực, coi như mấy chục lần Thần Hoàng đồng cấp. Mà pháp thuật tiêu hao cũng so với Thần Hoàng đồng cấp cao gấp mấy chục lần. Ví dụ như nói Tử Tiêu Thần Lôi tiêu hao, cao dọa người. Đương nhiên, có trả giá tất có hồi báo, Tử Tiêu Thần Lôi uy lực cũng cao dọa người, sau khi bát lôi hợp nhất Tử Tiêu Thần Lôi tổng cộng phân bốn cấp, cấp thứ nhất có thể diệt Thần Vương, cấp thứ hai có thể diệt Thần Hoàng, cấp thứ ba có thể diệt Chúa Tể, cấp thứ tư có thể diệt Thánh Nhân! Đương nhiên điều kiện tiên quyết là dưới tình huống bị một kích trực tiếp lên trên người, không có phòng ngực cứng rắn chống đỡ.

Biến thái chứ? Nhưng mà tu luyện yêu cầu càng thêm biến thái! Dương Thiên Vấn hiện tại là Đại La Kim Tiên, chỉ có thể tu luyện cấp thứ nhất, căn bản không thể tu luyện Tử Tiêu Thần Lôi cấp thứ hai.

Mà Tử Tiêu Thần Lôi cấp thứ nhất đối với cao thủ đồng cấp mà nói, chỉ có thể thương không thể giết, có vẻ có điểm yếu. Chủ yếu là Dương Thiên Vấn nắm quá nhiều thứ, ai kêu Dương Thiên Vấn tu luyện thần thông không ít chi?

"Ha ha, thần hữu ngươi không có việc gì, thật sự là quá tốt" Hồng Chiến mặt mang tươi cười hồi đáp.

"Hồng huynh, cái này cũng là mạng ngươi không nên tuyệt, không thể tưởng được ta mới rời núi không lâu, liền đại khai sát giới, thật sự là tội quá tội quá, thật ra ta mấy năm gần đây đều tu thân dưỡng tính, đã lâu không có mở sát giới qua" Dương Thiên Vấn sắc mặt chua xót lắc đầu nói.

"A" Hồng Chiến sửng sốt một chút, trong lòng nói, vị lão huynh này trâu bò như vậy, xem thế nào cũng không giống một người tu thân dưỡng tính? Bất quá nói vẫn là phải tiếp lời: "Đúng, đúng, người Tà Cực thần tông này quá mức bá đạo, xứng đáng bị thần hữu trừ bỏ, thần hữu không cần chú ý".

"Tà Cực thần tông vì cái gì muốn đuổi giết Hồng huynh vậy?" Dương Thiên Vấn ra vẻ tò mò hỏi.

"Còn không phải bởi vì ta đắc tội nữ nhi Tông chủ bọn họ, bọn họ là tới bắt ta trở về nhận lấy cái chết" Hồng Chiến không có tiết lộ một chút về tin tức thần vị.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu nói: "Thì ra là thế, vậy tại hạ như vậy cáo từ, cái Tà Cực thần tông này cũng quá mức ác độc, thế mà ngay cả người vô tội trên đảo này cũng không buông tha, thật sự là đáng chết".

"Đúng, đúng, đáng chết, đáng chết!" Hồng Chiến nghe được Dương Thiên Vấn muốn cáo từ, trong lòng liền vui mừng không tự kìm hãm được, thiếu chút nữa cao hứng đến nhảy dựng lên.

"Định!" Đột nhiên, Dương Thiên Vấn xoay người lại, một chỉ điểm tới Hồng Chiến.

Hồng Chiến bị thương không nhẹ, còn chưa có hoàn toàn khôi phục, toàn thân đã bị Dương Thiên Vấn làm cho định lại, không thể động đậy. Đây là thần thông Định thân thuật!

"Hừ, thực khinh ta là chày gỗ sao?" Dương Thiên Vấn hừ lạnh nói, "Chỉ đắc tội tiểu công chúa Tà Cực thần tông, vậy bọn họ gióng trống khua chiên lớn như vậy đi làm kế diệt khẩu tuyệt hậu này sao?"

Dương Thiên Vấn đem nhẫn trữ vật trên ngón tay Hồng Chiến lấy xuống, chỉ là cái nhẫn trữ vật này đã nhận thức chủ, không giết Hồng Chiến cũng lấy không được đồ.

Bất quá, đó là đối với người khác mà nói, còn đối với Dương Thiên Vấn luyện khí tông sư này mà nói, muốn giải trừ loại cấm chế này tuy rằng không dễ dàng, nhưng mà cũng không khó khăn.

Dương Thiên Vấn có rất nhiều phương pháp có thể làm được không thương tổn chủ nhân nhẫn mà phá đi nhẫn nhận chủ, dù sao cái nhẫn trữ vật này chỉ là thần khí trữ vật tầm thường, bản thân nhẫn cũng không có hình thành khí linh, tài chất tuy rằng cực phẩm, nhưng loại nhận chủ này cũng không vững chắc.

Hình thức nhận chủ khó phá giải nhất chính là đồ vật tự động lựa chọn chủ nhân, loại nhận chủ này, không chỉ có khó giải, thậm chí ngươi đem chủ nhân đồ vật giết chết, cũng không chiếm được đồ vật thừa nhận.

Hiển nhiên, nhẫn trữ vật này không phải bảo vật như vậy, hơn nữa cũng không có trải qua Nguyên thần chủ nhân luyện hóa, chỉ đơn thuần tế luyện một chút, lấy máu nhận chủ mà thôi.

Hồng Chiến vẻ mặt lo lắng, nhưng mà cũng không có biện pháp gì, bởi vì hắn hiện tại căn bản không thể động đậy, ngay cả nói đều không thể mở miệng, hắn muốn phản kháng như thế nào, cũng là có tâm mà vô lực, nếu là thời kì toàn thịnh hắn có lẽ còn có điểm khả năng, ở trong khoảng thời gian ngắn, giãy khỏi loại giam cầm này, nhưng mà hiện tại. Hắn vô cùng suy yếu, cho dù là uống vào đan dược chữa thương, cũng chỉ là ổn định thương thế, loại thương thế nghiêm trọng này cũng không phải dễ dàng khỏe lên như vậy.

Hơn nữa kinh qua một trận chiến này, hắn thực lực mười không còn một, như thế nào có thể thoát khỏi thần thông Định thân thuật của Dương Thiên Vấn?

Dương Thiên Vấn cũng phi thường quang côn, ngay trước mặt chủ nhân, xuất ra một cái nhẫn trữ vật đồng cấp mới, hơn nữa trống không, thi triển đại thần thông, đem trình tự Hồng Chiến nhận chủ chuyển lên trên cái nhẫn mới này.

Nhẫn cũ tự nhiên thành vật vô chủ, thần thức tìm tòi, nhất thời tìm được tấm bia đá phong cách cổ xưa đặt ở trong giới chỉ kia, Dương Thiên Vấn xuất ra tấm bia đá nhìn lên, thật đúng là thần vị?

Dương Thiên Vấn thí nghiệm một phen, Tử Tiêu Thần Lôi toàn lực một kích, bình yên vô sự, Kim Long Tiễn răng rắc một tiễn, cũng là lông tóc vô thương.

Ha ha, thật sự là vận khí, sớm biết như vậy thì đã tiết kiệm một cái nguyện vọng, bất quá như vậy cũng tốt, dù sao nhiều thần vị, có thể làm cho Bích Nhi hoặc là Thủy Thấm Lan có bảo đảm trở thành Chúa Tể, chỉ cần các nàng tìm hiểu xong pháp tắc của mình, sau khi luyện hóa thần vị, thì sẽ là Chúa Tể.

Dương Thiên Vấn dã vọng, chính là thu thập hai mươi bảy cái thần vị, làm cho Tiểu Bạch, Bích Nhi, Thủy Thấm Lan đều trở thành Chí Cao Thần, về phần Đại Đạo Thiên Tôn càng cao hơn, vậy không phải Dương Thiên Vấn có thể quyết định, không có cơ duyên, cho dù thực lực có cường thịnh, cũng không đạt được cái cấp bậc kia.

Hồng Chiến thấy một màn như vậy, không khỏi có chút nản lòng thoái chí, xem ra đã là mang đồ dùm cho người khác rồi, có lẽ mạng nhỏ chính mình đều không bảo đảm, đạo lý trảm thảo trừ căn, Hồng Chiến cũng rõ ràng, hơn nữa cũng không chỉ một lần đã làm cùng loại sự tình. Cá lớn nuốt cá bé chính là một cách sinh tồn của thần giới.

Nhưng vào lúc này, Dương Thiên Vấn theo thói quen quét ra một đạo Ngũ sắc thần quang, chỉ thấy khối tấm bia đá nọ sau khi bị Ngũ sắc thần quang quét trúng, lập tức tiêu thất.

Dương Thiên Vấn choáng váng, phải biết rằng thần vị thân mình chính là Hồng Mông tử khí, không ở bên trong ngũ hành, hoặc là đổi một cái cách nói, thì phải là thần vị cấp bậc rất cao, Ngũ sắc thần quang căn bản đối với nó không có hiệu quả!

Kết quả này, là Dương Thiên Vấn trước sau có được qua chín thần vị, thí nghiệm ra, là tuyệt đối sẽ không có lỗi. Mà hiện tại tình huống là, thần vị này lại có thể bị Ngũ sắc thần quang quét tiến vào bên trong thần quang, thì phải nói là, cái thần vị này là hàng giả!?

Dương Thiên Vấn có thể ngu ngốc sao? Khi nào thì, thần vị cũng có hàng giả? Cái này quả thực chính là khó mà tin được!

Dương Thiên Vấn sắc mặt có chút khó coi, đây là khẳng định, mặc cho ai sau khi trải qua một trận vui sướng, đột nhiên hy vọng tụt mất, trắng tay đều phi thường buồn bực.

Đem thần vị hàng giả nọ từ bên trong Ngũ sắc thần quang ra, Dương Thiên Vấn chân chính tỉ mỉ đánh giá, người này tạo giả khả năng quả thực có thể dùng quỷ phủ thần công để hình dung, Dương Thiên Vấn tự hỏi cũng không có cái bản lãnh này, cái thần vị này vô luận là khí tức hay là cường độ tài chất, thậm chí ngay cả năng lực thần kỳ sau khi tế luyện cũng đều cùng hàng thật giống nhau như đúc.

Nhưng mà giả chính là giả, đối với Thần Hoàng không nhìn được hàng này, bọn họ chỉ mù quáng mà theo đuổi thần vị, lại không biết tác dụng của Hồng Mông tử khí ở bên trong thần vị, căn bản không thể phân biệt thật giả.

Nếu không phải Dương Thiên Vấn người mang Ngũ sắc thần quang tuyệt kỹ như vậy, hơn nữa tự mình đã dùng thần vị làm thí nghiệm mà nói, thật đúng là khó có thể phân biệt cái thần vị này là thật hay giả.

Nếu cái thần vị giả này số lượng cực ít. Hoặc là ngẫu nhiên đoạt được, vậy không có vấn đề gì, nếu cái số lượng này dần dần nhiều hẳn lên, vậy quả thực chính là một hồi âm mưu bằng trời!

Dương Thiên Vấn cũng cho rằng cái này không phải ngẫu nhiên, mà là khả năng âm mưu lớn hơn nữa một ít. Nếu cái này làm cho bên trong thần vị có một ít thứ gì đó, thì Thần Hoàng có được thần vị hàng giả này thực dùng Nguyên thần luyện hóa mà nói, vậy hậu quả này…

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút liền cảm thấy không thể tưởng tượng, đối với người phía sau màn tạo giả này, quả thực là vô cùng địa bội phục, ngay cả loại ám chiêu này cũng nghĩ ra được, lại còn làm ra được.

Nghĩ loại ám chiêu này cũng không khó, khó là thao tác thực tế, trên đời này còn có ai có thể làm được loại lấy giả đánh tráo này, thậm chí ngay cả Dương Thiên Vấn hắn cũng thiếu chút phân không ra mặt hàng thật giả?

907. Chương 904: Trở Lại Đảo Hách Đông

Quyển 11: Chúa tể

Chương 904: Trở lại đảo Hách Đông

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn vung tay lên, giải khai bộ phận cấm chế của Hồng Chiến, làm cho hắn có thể mở miệng nói chuyện, Dương Thiên Vấn hỏi: "Cái này, ngươi là từ đâu mà có?"

"Hừ, không thể tưởng được các hạ cùng Tà Cực thần tông nọ chính là cá mè một lứa" Hồng Chiến Thần Hoàng hừ lạnh một tiếng, không có ý trả lời Dương Thiên Vấn.

"Ngươi đã không nói, vậy chỉ có ta tự mình đến lấy" Dương Thiên Vấn một bàn tay chậm rãi hắc khí quấn quanh.

"Chậm đã, ta là từ Vụ Vân đại lục Thiết Ngưu sơn đến" Hồng Chiến vừa thấy ngón tay của Dương Thiên Vấn đã biết nhất định là pháp môn ác độc nào đó. Sau khi thi triển, chính mình chỉ sợ dữ nhiều lành ít, hảo hán không ăn thiệt trước mắt, vì thế thành thực mà nói.

"Là ngươi kiếm được, hay là người khác tặng cho?" Dương Thiên Vấn lại hỏi.

"Ta ở Thiết Ngưu sơn, săn được một con tinh thú cấp tám, từ trong bụng nó đoạt được" Hồng Chiến Thần Hoàng nhẹ giọng hồi đáp.

Dương Thiên Vấn nghe xong, gật gật đầu, mặc kệ Hồng Chiến nói là thật là giả, Dương Thiên Vấn dám cam đoan, bản thân hắn cũng không biết được cái thần vị này là thật là giả, nếu không hắn cần gì liều chết bảo vệ thần vị. Quản hắn là từ trong bụng tinh thú đoạt được, hay là giết người đoạt bảo đoạt được, dù sao có một chút có thể khẳng định, cái ngọn nguồn thần vị giả này chỉ sợ không phải dễ tra như vậy.

Dương Thiên Vấn cũng không muốn đi tra, cái âm mưu này dù sao cũng không phải đối với hắn mà đến, chỉ là về sau thời điểm gặp được thần vị, vạn nhất hao hết tâm lực chiếm được. Lại phát hiện là một cái giả, khẳng định sẽ thực buồn bực.

Dù sao Dương Thiên Vấn mặc dù có phương pháp phân biệt thần vị thật giả, nhưng cái này cũng phải thần vị tới tay mới được. Cũng không có khả năng gặp được một tên có thần vị, liền xông lên hỏi người ta: "Ta muốn thử một chút thần vị trong tay ngươi là thật hay là giả, thật ta liền đoạt, giả thì chính mình giữ lại đi".

Dương Thiên Vấn cẩn thận suy nghĩ, đối với Hồng Chiến nọ nói: "Cái thần vị này là giả, nhưng mà ta cũng không có thể cứ như vậy thả ngươi rời khỏi, hiện tại có hai lựa chọn, một cái chính là bị ta xử lý, một cái khác chính là nhận cấm chế của ta, chịu ta điều khiển'.

"Giả? Không, điều đó không có khả năng!" Hồng Chiến hai mắt trợn lên, bị tin tức này của Dương Thiên Vấn làm cho sợ ngây người.

"Ta không cần phải lừa ngươi, mạng nhỏ của ngươi ngay ở trong tay ta" Dương Thiên Vấn thản nhiên nói.

Hồng Chiến bình tĩnh xuống, xác thực, Dương Thiên Vấn nói đúng, hắn không cần phải nói dối mình. Cái mạng nhỏ của mình ngay ở trong tay đối phương, tùy thời có thể lấy đi, cần gì nói cái loại lời nói dối không có hàm lượng kỹ thuật này chứ.

Hồng Chiến Thần Hoàng không khỏi có chút cảm giác tâm tro ý lạnh. Tuy rằng loại cảm giác này cũng không có ảnh hưởng tâm cảnh của hắn, nhưng tình cảnh hiện nay, quả thật làm cho hắn có chút cảm giác anh hùng tuổi xế chiều.

"Suy nghĩ rõ ràng chưa? Sao, chọn cái nào?" Dương Thiên Vấn đối với Hồng Chiến Thần Hoàng nói. truyện copy từ

"Nói tới ngươi đối với ta còn có ân cứu mạng, hiệu lực cho ngươi cũng không phải không thể, ta lựa chọn con đường thứ hai!" Hồng Chiến Thần Hoàng suy nghĩ trong chốc lát hồi đáp, chết tử tế không bằng còn sống, Hồng Chiến tu hành cả ức năm, cũng không muốn cứ như vậy mà chết đi.

Dương Thiên Vấn nở nụ cười, Thiên Võng có thể nhiều Thần Hoàng gia nhập, liền gia tăng một phần thực lực, cái này tự nhiên là không còn gì tốt hơn. Dương Thiên Vấn cũng không có nói nhảm nhiều, phất tay đánh một đạo khế ước thần phù đi qua, mở miệng nói: "Đem nó dung nhập bên trong thần hồn của ngươi" Dương Thiên Vấn cũng lười quản Hồng Chiến có phải kế hoãn binh hay không, chỉ cần thần hồn hắn dung hợp khế ước thần phù, hắc hắc hắc, vậy không phải do hắn làm chủ.

Hồng Chiến nghe xong, trong lòng rùng mình, nếu dung nhập bên trong thần hồn, xem ra lúc này đây thật đúng là chạy trời không khỏi nắng. Vẻ mặt đau khổ đem khế ước thần phù dung nhập thần hồn.

Dương Thiên Vấn cũng thu thần thông Định thân thuật, Hồng Chiến mới vào Thiên Võng, sau khi hắn dùng linh hồn liên hệ với hệ thống Thiên Võng, nhất thời liền sợ ngây người, lập tức hắn liền ý thức được, chính mình tựa như gia nhập một cái tổ chức rất không tệ, không nhìn khoảng cách đem toàn bộ linh hồn thành viên tổ chức liên kết đến cùng nhau, đây là cái dạng thần thông gì?

Thiên Võng có bộ môn chuyên môn giảng giải bộ máy cùng quy củ của tổ chức cho thành viên mới gia nhập, không cần phải Dương Thiên Vấn quan tâm đến.

Dương Thiên Vấn một mình liên hệ Đinh Ẩn, đem chuyện Hồng Chiến nói cho hắn nghe, để cho hắn đến an bài Thần Hoàng mới gia nhập này, cấp Hồng Chiến chút nhiệm vụ, trước đem điểm cống hiến đi lên. Sau đó chính là đem chuyện thần vị giả nói cho Đinh Ẩn, để cho hắn phân phó mấy đại đầu sỏ Thiên Võng, cùng nhau lưu tâm việc này. Tận lực điều tra rõ ngọn nguồn, đồng thời cũng muốn cao thủ có khả năng thu được thần vị liệt kê ra.

"Chủ… Chủ thượng, cái thần vị này là giả?" Hồng Chiến vẫn chưa quá thích ứng thân phận hiện tại, nói có chút không được tự nhiên.

"Đương nhiên, cái này thật là giả, hơn nữa giả không thể giả hơn, cũng không biết ai có bản lãnh lớn như vậy, phỏng chế ra thần vị, có thể lấy giả đánh tráo, xem ra thần chiến lúc này đây có lẽ sẽ càng thêm náo nhiệt!" Dương Thiên Vấn thản nhiên nói, Dương Thiên Vấn không cần thiên hạ đại loạn hay không, cũng không để ý cái thần vị này thật giả, dù sao Dương Thiên Vấn có bản lĩnh phân biệt thật giả, về phần những người khác mắc mưu bị lừa thì liên quan cái chim gì tới hắn.

"May mắn, may mắn ta không có luyện hóa nó, nếu không còn không biết sẽ phát sinh chuyện gì đây" Hồng Chiến biết Dương Thiên Vấn không cần thiết lừa hắn, may mắn cảm thán nói.

"Bỏ đi, ta cần đi trước một bước, ngươi có việc phải đi thì cứ đi" Dương Thiên Vấn triệt bỏ trận pháp phong cấm trên đảo, rời khỏi nơi đây.

Tiếp tục hướng tới đảo Hách Đông bay đi, về phần Trần Qua, Dương Thiên Vấn đã giúp hắn báo thù, còn lại sẽ không là Dương Thiên Vấn quan tâm, dù sao chỉ là bình thủy tương phùng, Dương Thiên Vấn có thể ra tay giúp hắn báo thù đã là thực không tệ rồi, lại không cần hắn báo đáp, đương nhiên lười trở về, trực tiếp ra đi.

Dương Thiên Vấn điều khiển pháp khí phi hành, dọc theo đường đi cũng tương đối vô sự, không có gặp phiền toái gì khác, qua ba tháng, Dương Thiên Vấn rốt cuộc nhìn thấy đảo Hách Đông.

Cái này là Dương Thiên Vấn dùng tốc độ nhanh nhất mói có thể ở trong vòng ba tháng đuổi tới, nếu không chính là dùng thời gian nửa năm cũng không có gì kỳ quái.

Đảo Hách Đông, đây là Dương Thiên Vấn lần thứ hai đặt chân tới nơi này.

Lần đầu tiên tới đảo Hách Đông, Dương Thiên Vấn bất quá mới tu vi Thiên Thần, mà hiện tại đã là trung vị Thần Hoàng, thật là có loại cảm giác hoa đào như trước, người đã khác xưa.

Nghĩ đến trước kia ở trong này đi theo thương nhân học tập nấu rượu, ở trong kỹ trường khổ tu thực chiến, đặc biệt tu luyện thực chiến, cấp cho Dương Thiên Vấn trợ giúp thật lớn.

Quả nhiên là đã thật lâu thật lâu, Dương Thiên Vấn lại một lần nữa đứng ở trước cửa chỗ Thương Lang tiền bối.

Qua hồi lâu, Dương Thiên Vấn đang muốn gõ cửa, một cái truyền âm đã vang lên ở trong tai: "Vị đạo hữu nào tới đây. Tại hạ đón tiếp chậm một bước" Vừa dứt lời, cửa lớn liền mở ra đến, một bóng dáng quen thuộc từ bên trong đi ra.

"A… Dương tiểu tử, là ngươi?!" Thương Lang Thần Vương, ồ, hiện tại hẳn là nên đổi gọi Thương Lang Thần Hoàng. Thương Lang Thần Hoàng thân mình chính là một người kinh tài tuyệt diễm, năm đó hắn ở tiên ma yêu giới, chính là một nhân vật truyền kỳ, hơn nữa hắn cũng dựa vào lực chính mình, tu luyện đến cảnh giới Thần Hoàng, cũng chứng minh chỗ bất phàm của chính mình.

Nhưng mà so với Dương Thiên Vấn, Thương Lang Thần Hoàng liền cảm giác chính mình thật sự quá bình thường, năm đó lúc mới gặp Dương Thiên Vấn, chỉ một hạ vị Thiên Thần. Mới bao nhiêu năm? Lại một lần nữa gặp lại, đã thành Thần Hoàng đồng cấp.

"Tiền bối, nhiều năm không thấy, ngài vẫn khỏe?" Dương Thiên Vấn đối với Thương Lang Thần Hoàng là tương đương tôn kính, đem hắn xem như trưởng bối mà đối đãi. Cũng không cho rằng chính mình tu vi đạt tới, liền cùng Thương Lang Thần Hoàng ngang hàng luận giao. Nhận ân người nhớ ngàn năm, Dương Thiên Vấn vẫn nhớ rõ, không có Thương Lang tiên phủ vốn không có chính mình hiện nay, còn có năm đó chiếu cố ở đảo Hách Đông, cũng là làm cho Dương Thiên Vấn ghi nhớ trong lòng, vĩnh viễn không dám quên.

"Tốt, tốt, tốt lắm. Mau vào đi, ha ha ha…" Thương Lang Thần Vương cao hứng phá lên cười, cũng như vậy, Thương Lang Thần Hoàng cũng vẫn đem Dương Thiên Vấn đối đãi như con cháu, hiện tại Dương Thiên Vấn có thành tích hắn đương nhiên phi thường cao hứng.

Dương Thiên Vấn ngồi xuống, cùng Thương Lang Thần Hoàng tâm sự trải qua mấy năm nay. Còn có chính là luận bàn thuật pháp cao thấp, trao đổi cảm ngộ kinh nghiệm trận đạo vân vân…

Có chút bất tri bất giác, chớp mắt chính là mười năm, mà mười năm này, cảm ngộ tu thân dưỡng tính hoàn toàn không có khí tức đáng sợ khi hắn động sát tâm.

Hách gia một trong thượng cổ tam đại thế gia, ngay tại trên đảo Hách Đông, nhưng mà Dương Thiên Vấn ở trong này mười năm, ngay cả Hách gia có bao nhiêu thực lực cũng không có nhìn ra dược.

Toàn bộ Hách gia, đều giống như bịt kín một tầng sương mù vậy, làm cho người ta nhìn không thấu. Lúc này đây, thần chiến đã muốn lửa sém lông mày, nhưng mà xem Hách gia tựa như không có nửa điểm phản ứng, một chút dấu hiệu điều binh khiển tướng cũng không có.

Nhưng mà Dương Thiên Vấn rõ ràng, càng là như vậy, càng chứng minh Hách gia căn cơ thâm hậu, thực lực mạnh mẽ.

Nói không chừng, về sau cái Hách gia này còn khả năng thành kẻ địch chính mình! Tu vi đến cảnh giới chính mình hiện tại, chỉ là ẩn cư khổ tu, là không có khả năng có tiến bộ lớn hơn nữa, nhiều lắm đạt tới chuẩn Thánh cấp. Thiên địa đại kiếp nạn tới, đúng là cơ hội tốt để Dương Thiên Vấn trong loạn thủ lợi.

Mượn dùng đại kiếp nạn lần này, trở thành người thắng cuối cùng, như vậy tất nhiên sẽ có cơ hội đột phá.

908. Chương 905: Thiên Hạ Đại Loạn

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 905: Thiên hạ đại loạn

Sưu tầm:

"Ừm, thì ra là thế, thì ra là thế. Diệu tai diệu tai!" Thanh âm Thương Lang Thần Hoàng đột nhiên vang lên, trong thanh âm bao hàm tình cảm vui sướng, tán thưởng.

"Tiền bối chính là tiền bối, Lục Dương Thiên Tỏa trận lại có thể đã bị tiền bối phá đi như vậy, thật sự là làm cho vãn bối xấu hổ" Dương Thiên Vấn cảm thán nói, cái Lục Dương Thiên Tỏa trận này chính là trận pháp Dương Thiên Vấn năm đó dùng để phong đảo nhỏ, chém giết một đám cao thủ Tà Cực Thần Tông, được thần vị giả kia đã dùng.

Những năm gần đây, Dương Thiên Vấn vẫn ở lại nơi đây, một mặt là hưu thân dưỡng tính, về phương diện khác chính là cùng Thương Lang Thần Hoàng cùng nhau thảo luận trận đạo, hai người phương thức đều giống nhau, một người bố một trận, để cho người còn lại đi phá giải cùng tham ngộ. Sau đó trao đổi cho nhau chỗ thấy rõ cùng huyền diệu đối với trận này.

Cái Lục Dương Thiên Tỏa trận này chính là trận pháp cấp tám rưỡi, ở bên trong trận đạo sở học của Dương Thiên Vấn, trận này đã thuộc loại tồn tại tương đương cao cấp. Vì cái gì là cấp tám rưỡi? Chính là cấp bậc trận pháp là cấp tám. Mà uy lực cũng không thua trận pháp cấp chín.

Trận pháp cấp mười trở lên, là tuyệt kỹ áp đáy hòm của Dương Thiên Vấn, về phần trận pháp tối cao cấp mười một. Đó căn bản chính là truyền thuyết. Tru Tiên kiếm trận, Dương Thiên Vấn muốn nghiên cứu cũng không có biện pháp, muốn bày trận, không có Tru Tiên tứ kiếm cũng là không được.

Hai người thu trận pháp, đi tới tửu trang, gọi một bàn đồ ăn nhắm rượu, ngồi đối diện chè chén.

Thương Lang Thần Hoàng cảm thán nói: "Mười năm này có thể nói là mười năm vui vẻ qua nhanh nhất, ngày như vậy không biết còn có thể bảo trì bao lâu đây?"

"Tiền bối, chỉ cần người muốn, có thể vẫn quá lâu như vậy" Dương Thiên Vấn là có vẻ tùy tính, thế nào cũng được.

"Ha ha, không được lâu, ba ngày trước, ta đột nhiên phúc chí tâm linh, đoán được thiên hạ sắp sửa đại loạn. Ta tu luyện là thời gian pháp tắc, loại thời gian dự trắc này là tương đương chuẩn xác" Thương Lang Thần Hoàng nhẹ giọng thở dài.

Dương Thiên Vấn nghe xong, đối với Thương Lang Thần Hoàng lại một lần nữa xem trọng hơn vài phần, đoán được tương lai, đây chính là đại thần thông, Thánh nhân trong truyền thuyết mới có thể biết trước quá khứ vị lai, mà thời gian pháp tắc lại là một trong mười đại pháp tắc, tương đương lợi hại, có thể nói Thương Lang Thần Hoàng thực lực sợ là so với hắn biểu hiện tu vi ra ngoài còn cường đại hơn nhiều.

Hơn nữa, Dương Thiên Vấn những năm tháng qua tuy rằng không ra khỏi nhà, ở trên đảo Hách Đông không hỏi thế sự, trên thực tế, đối với thiên hạ đại thế, Dương Thiên Vấn vẫn rõ như lòng bàn tay.

Thần vị giả xuất hiện càng ngày càng thường xuyên, vì chúng nó, rất nhiều thế lực ẩn giấu ở trong tối đều trồi lên mặt nước, đều lộ ra nanh vuốt.

Thần giới mười sáu khối đại lục, trừ bỏ thượng cổ tam đại thế gia, Hách gia, Dư gia, Lăng gia, khống chế sáu khối đại lục ra, còn lại mười đại lục. Liền xuất hiện tổng cộng mười thế lực đỉnh cấp! Trong đó bao gồm bảy nhà thực lực tổn hao nhiều liên kết. Nguyên bản liên minh bảy nhà này khống chế được đại lục Hắc Hải, hơn nữa nanh vuốt còn hướng về phía bảy cái đại lục khác, nhưng mà bởi vì Thiên Võng giảo sát, mấy năm nay liên minh trở thành một phe yếu nhất ở trong mười đại thế lực đỉnh cấp. Nếu không phải bọn họ thực lực mạnh mẽ, chỉ cần so thế lực khổng lồ cùng tiềm lực chiến tranh là so ra kém chín nhà còn lại.

La Sát gia tông tộc mạnh mẽ như vậy cũng chỉ bất quá kham kham ở trước mặt mười đại thế lực đỉnh cấp tự bảo vệ mình.

Nhưng mà trừ bỏ thế lực này ra, thần mãng lại giống như mọc lên như nấm vậy, lập tức toát ra rất nhiều cao thủ tán tu cấp Thần Vương cùng Thần Hoàng, những người này ở trong kho số liệu của Thiên Võng, căn bản tìm không thấy tư liệu gì.

Những người này nguyên bản vô danh. Ở vô số lần xung đột cùng đánh giết, vô số thế lực hướng tới bọn họ vươn ra cành oliu.

Chính cái gọi là loạn thế xuất anh hùng, những lời này nói một chút đều không có sai. Khi thần chiến đã tới, mỗi một cao thủ có bản lĩnh đều khát vọng mượn cơ hội lần này. Trèo lên đỉnh càng cao hơn.

Đồng thời thần vị giả càng ngày càng nhiều, vì chúng nó, giết chóc đang không ngừng gia tăng, xung đột đang không ngừng tăng trưởng, mâu thuẫn cùng cừu hận cũng không ngừng lan tràn.

Lúc này, nhân thần giới đã loạn thành một đoàn, còn có thể đủ bình tĩnh bàng quan chỉ có mấy nhà. Đương nhiên, sau lưng như thế nào, vậy không thể biết được.

Thật giống như Tà Cực thần tông, mấy năm nay có thể nói là phong cảnh vô cùng, thanh danh đại chấn, trên thực tế ai lại biết khống chế phía sau màn nó chính là Dư gia một trong thượng cổ tam đại thế gia?

Tranh đoạt thần vị, vô luận là người tranh, hay là người lập mưu đều giữ kín không nói ra, cho nên bên ngoài căn bản không biết xung đột đẫm máu những năm gần đây thật ra là vì tranh đoạt nó.

Ở trên mặt bàn, mọi người đều cho rằng các thế lực tranh chấp ích lợi, tranh mặt mũi, tranh tài nguyên.

Nếu không phải Thiên Võng trước đó đã biết thần vị giả tồn tại, hơn nữa có được năng lực tình báo mạnh mẽ. Chỉ sợ cũng sẽ không hay biết gì, đánh chết cũng đoán không ra các thế lực này vì cái gì sẽ xung đột sớm như thế.

Hơn nữa, Dương Thiên Vấn còn phát hiện ưu thế của các thế lực che dấu này, đó là tình báo, trên cơ bản bên trong thế lực nổi danh, hoặc nhiều hoặc ít đều có thám tử thế lực khác phái ra, mà thế lực che dấu này lại không có tai hoạ ngầm về phương diện này.

Bên trong mười đại thế lực đỉnh cấp, có bảy cái là đột nhiên nhảy ra. Nói cách khác bên trong bảy cái thế lực này, Thiên Võng đều không có thám tử gì ở trong đó, đối với tình huống bên trong bọn họ cũng không biết được.

Bất quá thần vị giả xuất hiện, thật ra đem bọn họ dẫn đi ra, bại lộ ở dưới ánh mặt trời, Thiên Võng cũng nhân cơ hội này, bắt đầu hướng vào bên trong các thế lực này mà thẩm thấu.

Sau khi ăn uống no đủ, hai người về tới trong nhà Thương Lang Thần Hoàng, Dương Thiên Vấn sau khi suy nghĩ hồi lâu nói: "Tiền bối, ngài đi theo ta, ta có một thứ muốn cho ngài xem".

"Ồ, cái gì vậy?" Thương Lang Thần Hoàng đi vào phòng Dương Thiên Vấn, ngồi ở trên ghế, lấy làm kỳ hỏi.

Dương Thiên Vấn đóng cửa phòng lại, hạ một đạo cấm chế cảnh báo ở trên cửa, lại phất tay bày một tầng cấm chế ngăn cách. Lúc này mới xuất ra cái thần vị giả kia đặt ở trước mặt Thương Lang Thần Hoàng.

Thương Lang Thần Hoàng nhìn thấy thứ nọ, lập tức kích động đứng lên, chỉ vào thần vị nọ nói: "Cái này đây là…"

"Chính như người chứng kiến" Dương Thiên Võng cũng không có nói rõ.

Thương Lang Thần Hoàng một hồi lâu mới khống chế được cảm xúc. Mặt mang cười khổ nói: "Ngươi không nên đem nó lấy ra nữa, thứ này thật sự là một cái mầm tai hoạ, ngươi biết không? Vừa rồi ta đã phế đi nhiều khí lực mới nhịn xuống dụ hoặc trong lòng, loại dụ hoặc này thiếu chút nữa khiến cho ta mất đi lý trí, trực tiếp ra tay cướp đoạt".

"Tiền bối làm việc quang minh lỗi lạc, vãn bối bội phục" Dương Thiên Vấn vỗ mông ngựa Thương Lang Thần Hoàng một phát nhè nhẹ.

"Thúi lắm, cái gì quang minh lỗi lạc, thực lực của ngươi bộ ta nhìn không ra sao? Thực đánh lên. Ta chỉ sợ không phải đối thủ của ngươi? Cho nên. Nếu ta ra tay mà nói, chỉ có tiện nghi người ngoài" Thương Lang Thần Hoàng nói rõ.

"Ha ha..." Dương Thiên Vấn mặt mang tươi cười, cũng không có bởi vì Thương Lang Thần Hoàng nói trắng ra mà sinh ra khoảng cách.

"Tiền bối, người cẩn thận nhìn nó một cái" Dương Thiên Vấn lại nói.

Thương Lang Thần Hoàng sau khi nghe Dương Thiên Vấn nói, nhìn lại nói: "Ngươi đây là trong lời nói có chuyện" Dứt lời, cầm lấy thần vị nọ, si mê vuốt ve, nhìn lại nhìn, thử lại thử.

Qua hơn nữa ngày, Thương Lang Thần Hoàng mới khôi phục lại, kỳ quái hỏi: "Cái này có cái gì tốt? Có thể xem có thể đánh không có thể ăn, tiểu tử ngươi có phải cố ý tra tấn lão phu hay không?"

"Tiền bối, chẳng lẽ ngay cả người cũng nhìn không ra cái này vốn là một cái hàng giả sao?" Dương Thiên Vấn bình tĩnh nói.

"Giả? Ngươi là nói, cái thần vị này là giả?" Thương Lang Thần Hoàng thiếu chút nữa nhảy dựng lên, không dám tin chỉ vào cái thần vị này nói.

"Trên thực tế, nó quả thật là giả, nhưng lại có thể lấy giả đánh tráo thật!" Dương Thiên Vấn nhún vai nói.

"Ta không thể tin, cũng phân biệt không ra nó thật giả" Thương Lang Thần Hoàng lại nghiên cứu một lần nữa. Lúc này mới bất đắc dĩ tuyên cáo nói.

"Đúng nha, tiền bối người ngẫm lại, ngay cả người cao thủ khí đạo cũng phân biệt không ra nó thật giả, vậy người tạo nó kỹ thuật là inh cỡ nào. Trong cái thần giới này, lại có mấy người có thể nhận ra?" Dương Thiên Vấn thản nhiên mà có ý vị nói.

"Chẳng lẽ nói, thứ như vậy còn không chỉ có một cái này?" Thương Lang Thần Hoàng lập tức nghĩ tới tương lai mà mình đoán được, cùng với thứ này nếu nhiều thêm vài cái, mười mấy cái mà nói, lưu lạc đến bên ngoài, sẽ nhấc lên tinh phong huyết vũ như thế nào, sẽ gây thành bao nhiêu hạo kiếp? Nghĩ đến đây lấy tu vi Thần Hoàng của hắn cũng không khỏi bắt đầu có chút thở không nổi.

"Khẳng định không chỉ một cái này!" Dương Thiên Vấn có thể khẳng định nói, bởi vì mười năm này, thiên hạ xuất hiện sự tích cùng loại với giữa Tà Cực thần tông cùng Hồng Chiến năm đó, không chỉ một lần!

Liên lụy đi ra thế lực lại nhiều đếm không xuể. Không có mấy Thần Hoàng có thể cưỡng được dụ hoặc của nó.

Thương Lang Thần Hoàng cũng không ngốc, hầu như có thể khẳng định. Lúc này đây hạo kiếp so với lúc thượng cổ, chỉ sợ chỉ có hơn chứ không kém. Hơn nữa! Sau lưng sự kiện còn có một độc thủ nhìn không thấy đang khống chế tất cả cái này, bọn họ tuy rằng đúng lúc phát hiện ra âm mưu, nhưng mà căn bản không thể vạch trần, lại không có chứng cớ gì.

Thiên hạ này chắc chắn đại loạn, hơn nữa là đại loạn đặc biệt loạn.

Thần chiến đã chờ không kịp Chí Cao Thần hạ triệu, cũng không kịp để càng tiến thêm một bước trù bị mà động toàn thân, toàn bộ thiên hạ, các thế lực to nhỏ đều đã vì nó mà điên cuồng.

909. Chương 906: Oán Cừu Ngày Xưa

Chương 906: Oán Cừu Ngày Xưa

Dương Thiên Vấn một mình đến sân thi đấu đảo Hách Đông, thật ra đây là vô ý thức đi đến nơi này, vừa đi vừa nghĩ, thế là đi tới đây. Thế nhưng đến đây, Dương Thiên Vấn cũng muốn vào xem một chuyến.

Người phụ trách sân thi đấu, sau khi biết được Dương Thiên Vấn đến, tự mình đi ra nghênh đón, vì cái gì phải như vậy? Bởi vì người ta chính là Thần Hoàng! Cho dù thế lực sau lưng cái sân thi đấu này chính là Hách gia, cũng không dám tùy ý đắc tội một gã Thần Hoàng. Dương Thiên Vấn ở trên đảo Hách Đông mười năm, làm chủ nhân đảo Hách Đông, đã sớm biết Dương Thiên Vấn tồn tại.

"Thần Hoàng đại nhân tôn kính, xin theo ta đến, ngài không cần giao nộp phí gì" Người phụ trách sân thi đấu nói xong đem Dương Thiên Vấn đưa vào trong sảnh khách quý của sân thi đấu, từ nơi này có thể dễ dàng nhìn thấy bất cứ góc độ nào của sân thi đấu.

Dương Thiên Vấn cười cười nói: "Cho người ta đưa chút rượu đồ ăn đến".

"Tốt, ngài chờ" Người phụ trách tự nhiên không có khả năng cự tuyệt yêu cầu này, huống hồ sân thi đấu cũng có phục vụ cái này.

Một lát sau, rượu và thức ăn đưa tới, người phụ trách cầm một cái ngọc giản lại đây giao cho Dương Thiên Vấn nói: "Đại nhân, đây là lịch hôm nay của sân thi đấu cùng tư liệu hai bên, đại nhân nếu muốn đánh cuộc, có thể tùy thời gọi".

Dương Thiên Vấn tiếp nhận ngọc giản, thần thức đảo qua, nhất thời biết được toàn bộ nội dung trong ngọc giản, suy nghĩ một chút, tùy tiện hạ mấy trăm thần tinh đánh cuộc.

Dương Thiên Vấn cũng chính là ứng hợp với tình hình, đối với mấy trăm thần tinh. Dương Thiên Vấn cũng không để ý.

Thi đấu bắt đầu, đánh thật ra cũng tương đương phấn khích, nhưng mà Dương Thiên Vấn nhìn xem lại nhàm chán như là xem hai đứa nhỏ đánh nhau vậy, hắn cũng không phải đến đây mời chào nhân tài, lấy độ cao của hắn hiện tại quay đầu lại xem cấp Thiên Thần này đánh nhau. Tự nhiên sẽ cảm thấy đần độn vô vị. Bất quá, cẩn thận trở về chỗ cũ, là có vài phần tình cảm nhớ lại.

Ở sân thi đấu ngây người nửa ngày, Dương Thiên Vấn liền đi ra, thời điểm đi tới cửa, liền gặp người quen cũ là người Bình gia.

Năm đó nhân vật thiên tài đời thứ hai Bình gia, Bình Ấu An chết ở trên tay Dương Thiên Vấn, bởi vì Thương Lang Thần Vương can thiệp, lại bởi vì quy củ của đảo Hách Đông, người Bình gia không có lập tức tìm Dương Thiên Vấn phiền toái. Sau đó bởi vì sự tình dò hỏi thái cổ di tích, Dương Thiên Vấn rời khỏi đảo Hách Đông. Vốn không có trở về qua.

Nay Dương Thiên Vấn lại một lần đặt chân đảo Hách Đông, nhưng mà hành tung của hắn cũng không có bị Hách gia tiết lộ ra ngoài, nói cách khác, mười năm này, chỉ có Thương Lang Thần Hoàng cùng Hách gia mới biết được Dương Thiên Vấn đã trở lại.

Lúc này đây đụng phải là người Bình gia, gia chủ Bình gia, cũng là Thần Vương, đồng thời cũng là phụ thân thân sinh Bình Ấu An! Thần nhân có thể sinh con, nhưng mà sinh dục trả giá cùng chu kỳ so với phàm nhân thì khó khăn hơn nhiều. Lực lượng càng cường đại, tỷ lệ sinh dục ra con cái lại càng thấp.

Bình Lương Nhân chỉ có ba con, mà xem trọng nhất chính là Bình Ấu An, nhưng mà hắn lại chết ở trong tay Dương Thiên Vấn, Bình Lương Nhân đã sớm hận Dương Thiên Vấn thấu xương, chỉ là vẫn không có cơ hội báo thù mà thôi.

Những năm gần đây, cừu hận vẫn chôn sâu trong lòng, không chỗ phát tiết. Đã muốn sắp đem hắn bức điên rồi, mà nhiều năm qua như vậy, cũng bởi vì điều này, tu vi hắn vẫn không có tiến bộ, thậm chí có hiện tượng rút lui.

Dương Thiên Vấn nhiều năm qua như vậy, cũng dần dần quên việc này. Hôm nay gặp lại người Bình gia mới gợi lên hồi ức trước kia.

Bất quá nay đã khác ngày xưa, Dương Thiên Vấn nay đã là Thần Hoàng cao cao tại thượng, mà Bình gia bất quá là một gia tộc Thần Vương, ở bên ngoài cường đại nhất cũng chỉ là cường giả cấp bậc Thần Vương.

Cho nên, Dương Thiên Vấn căn bản không cần người Bình gia phản ứng, bất quá Dương Thiên Vấn cũng theo bản năng đem tu vi ẩn tàng lại. Dương Thiên Vấn không có chủ động gây phiền phức, cùng người Bình

gia gặp thoáng qua.

Ồ, người này như thế nào nhìn quen mắt như thế? Bình Lương Nhân luôn luôn ở trong lòng càng không ngừng hồi tưởng, bỗng nhiên hắn nghĩ tới.

"Đứng lại!" Bình Lương Nhân đột nhiên kêu lên, đúng, hắn nghĩ tới, người này chính là cừu nhân giết con mình, làm hại chính mình bị tâm ma quấn lấy, nhiều năm qua như vậy đều không có chút tiến bộ.

Dương Thiên Vấn không để ý đến Bình Lương Nhân nói, phi thường tự nhiên đi tới phía trước, hoàn toàn không nhìn Bình Lương Nhân nói, giống như Bình Lương Nhân kêu không phải chính mình vậy.

"Người đâu, vây quanh người này!" Bình Lương Nhân vung tay lên, cao thủ Bình gia mặt sau đi theo liền đem Dương Thiên Vấn vây quanh lại.

Dương Thiên Vấn khóe miệng hơi hơi nhếch lên, tia tươi cười lập tức biến mất, vẻ mặt nghi hoặc hỏi: "Các ngươi biết đang làm cái gì không?"

"Hừ, ngươi hóa thành tro, ta đều nhận được ngươi, đừng có mà giả bộ hồ đồ, đem người này bắt lại" Bình Lương Nhân phất tay hừ lạnh nói.

"Chậm đã, Bình gia chủ, nơi này là sân thi đấu, chẳng lẽ ngươi không biết quy củ sao? Từ nơi này đi ra ngoài, đều là khách sân thi đấu chúng ta, ở trong phạm vi năm dặm của sân thi đấu, khách tới đây đều được chúng ta bảo hộ. Chẳng lẽ các hạ dám phá hư quy cũ hay sao?" Người phụ trách sân thi đấu đi ra, tuy rằng hắn chỉ có tu vi Thiên Thần đỉnh phong, nhưng mà ở trong này, cho dù là Thần Vương bình thường cũng không dám lỗ mãng.

Bình Lương Nhân nghe xong, mồ hôi lạnh đều bị dọa ra, nhanh xin lỗi nói: "Đúng, đúng, đúng, là tại hạ sơ sót, người đâu, thả hắn đi" Hách gia mới là đảo chủ nhân Hách Đông, Bình gia cũng chỉ bất quá là một cành dây leo bám vào cây đại thụ Hách gia này mà thôi, làm sao dám phá hư quy củ?

Bình Lương Nhân xin lỗi vài tiếng, mang theo người xám xịt rời khỏi, bất quá lúc hắn gần đi ánh mắt nhìn Dương Thiên Vấn cũng vô cùng địa dữ tợn.

Lúc này, người phụ trách sân thi đấu đi tới, xin chỉ thị nói: "Đại nhân, muốn tại hạ ra mặt hay không".

"Không cần, nếu bọn họ muốn tìm cái chết, vậy trách không được ta. Ừm, nơi này là đảo Hách Đông, Hách gia là chủ nhân gia, ở trong này động thủ tựa như có điểm không cho chủ nhân gia mặt mũi, không biết các hạ có thể vì bổn tọa dẫn tiến một cái để nhân vật chủ nhân cùng bổn tọa nói chuyện hay không?" Dương Thiên Vấn cũng không phải hạng người lỗ mãng, Hách gia thanh danh bên ngoài, thực lực không hiện, nhưng căn cứ Thiên Võng điều tra, Hách gia ít nhất có hai gã thượng cổ Thần Hoàng! Đều là nhân vật đáng sợ thượng cổ thần chiến may mắn còn tồn tại xuống.

Ở dưới tình huống không có xung đột ích lợi gì, Dương Thiên Vấn còn không muốn đắc tội Hách gia, hơn nữa nơi này nói như thế nào cũng là đại bản doanh Hách gia, ở trong nhà người ta động thủ, không cùng chủ nhân gia thương lượng một chút, vậy rất không giáo dưỡng.

"Cái này đương nhiên, tại hạ sẽ đi thông báo lên trên" Người phụ trách sân thi đấu cũng không có tư cách có tiếng nói trong việc này, nhưng mà dẫn tiến một chút thật ra không có vấn đề.

Lập tức, người phụ trách sân thi đấu liền đem sự tình báo lên, mà Hách gia cũng đã sớm biết được Dương Thiên Vấn tồn tại, hơn nữa biết được chi tiết so với gia tộc nhỏ như Bình gia hơn vô số lần.

Đại danh Vấn Thiên cư sĩ, ở tại tầng cao nhất thần giới có thể nói là thanh danh hiển hách, hưởng dự vô số.

Hách gia tuy rằng cho tới nay đều giấu tài, nhưng cũng không đại biểu Hách gia không biết đại thế thần giới, Vấn Thiên cư sĩ nhân vật đại danh đỉnh đỉnh như vậy, vô số thế lực nịnh bợ còn chưa có kịp.

Rất nhanh, Hách gia liền phái một Thần Hoàng đi ra, ngay tại phòng khách quý sân thi đấu nọ cùng Dương Thiên Vấn gặp nhau.

"Tại hạ Hách Nhất Minh, chính là đệ tử đời thứ ba Hách gia, ra mắt Vấn Thiên cư sĩ" Hách Nhất Minh tuy rằng chỉ một hạ vị Thần Hoàng, nhưng vẫn như cũ đủ tư cách cùng Dương Thiên Vấn ngang hàng luận giao.

Dương Thiên Vấn nghe xong cũng không khỏi trong đầu đối với Hách gia sản sinh vô số cảm nghĩ, tồn tại giống như Hách Nhất Minh vậy mà chỉ là đệ tử đời thứ ba, như vậy đời thứ hai cùng thứ nhất lại mạnh tới trình độ nào? Làm một đại gia tộc, đời thứ nhất có bao nhiêu người, đời thứ hai lại có bao nhiêu người? Dương Thiên Vấn đột nhiên phát hiện, cái Hách gia vẫn không hiện sơn dấu diếm thủy này, là một gia tộc cực kỳ che dấu thực lực, có lẽ chỉ có gia tộc giấu tài như vậy mới có thể từ thượng cổ vẫn tồn tại đến nay?

"Hách thần hữu, mời ngồi rồi nói chuyện" Dương Thiên Vấn khách khí nói.

"Tại hạ cáo từ trước" Người phụ trách sân thi đấu lúc còn cẩn thận đóng cửa lại, lui đi ra ngoài.

Hách Nhất Minh sau khi ngồi xuống, cẩn thận bày một tầng kết giới, lúc này mới đối với Dương Thiên Vấn nói: "Kính đại danh cư sĩ đã lâu, hôm nay nhìn thấy tam sinh hữu hạnh".

Dương Thiên Vấn nhìn thấy Hách Nhất Minh ở địa bàn chính mình còn cẩn thận như vậy, không khỏi đối với người này càng thêm chú ý. Bởi vì Dương Thiên Vấn biết, ở trong hoàn cảnh thần giới như vậy, chỉ có người cẩn thận cùng gia tộc cẩn thận mới có thể sinh tồn càng thêm lâu dài.

Xúc động lỗ mãng chỉ có mang đến cho chính mình hủy diệt.

Dương Thiên Vấn sau khi phối hợp Hách Nhất Minh hàn huyên một trận, mới tiến vào chủ đề nói: "Nói vậy ý tứ tại hạ, quý gia tộc đã muốn biết được, Thần Hoàng tôn nghiêm không cho phép khinh nhờn. Không biết Hách thần hữu có cái gì muốn nói rõ. Ví dụ như nói, ở đảo Hách Đông động thủ, cần cố kỵ một ít cái gì?"

Dương Thiên Vấn đã muốn biểu lộ ý tứ. Ta là khẳng định muốn động thủ, hơn nữa là động thủ ở đảo Hách Đông, cường long không áp địa đầu xà, nơi này là địa bàn các ngươi, nói ra quy củ các ngươi, ở dưới tình huống không ảnh hưởng hành động của ta, ta nguyện ý tuân thủ quy củ này. Đương nhiên, cái này điều kiện tiên quyết là, các ngươi không cần nhúng tay việc này, càng không thể cung cấp che chở gì.

"Cái này… Ý tứ cư sĩ, chúng ta đã rõ ràng, bất quá, Bình gia dù sao cũng là một gia tộc phụ thuộc vào Hách gia chúng ta, trên lý luận, chúng ta là sẽ không để cho bất luận kẻ nào ở trên đảo Hách Đông tùy ý làm bậy" Hách Nhất Minh thần sắc bình tĩnh nói, dừng dừng, khẩu khí bỗng nhiên chuyển: "Chẳng qua…"

910. Chương 907: Điều Kiện, Thanh Khiết

Chương 907: Điều Kiện, Thanh Khiết

"Chẳng qua gần đây đúng là Bình gia có chút động tác nhỏ, làm cho chúng ta có chút không quen thuộc, đối với loại tiểu gia tộc không nghe lời này thì đúng là phải răn đe." Hách Nhất Minh cười tủm tỉm rồi nói.

"Răn đe?" Dương Thiên Vấn nhướng mày. Trong lòng thầm nghĩ, các ngươi coi Dương Thiên Vấn ta là tay sai miễn phí sao¿'Không, có lẽ Hách Thần Hữu không biết rõ về ta, bản thân ta hoặc là không động thủ, còn động thủ sẽ không hề lưu lại người sống".

"Việc này" Hách Nhất Minh chần chờ trong chốc lát, cũng không có trả lời. Dương Thiên Vấn cũng không sốt ruột, nên hắn vẫn kiên nhẫn chờ đợi.

"Cư sĩ, nơi này là đảo Hách Đông, nếu Bình gia xảy ra chuyện ở nơi này, vậy mặt mũi Hách gia chúng ta đâu còn gì?" Rõ ràng Hách Nhất Minh đang cự tuyệt. Nhưng mà sự cự tuyệt này cũng không hề cứng rắn. Hình như còn có thể thương lượng được.

"Bình gia là gia tộc quy phụ Hách gia chúng ta, cống nạp hàng năm cho tới bây giờ chưa từng thiếu tí nào." Khuôn mặt Hách Nhất Minh mang theo vẻ tươi cười nhìn Dương Thiên Vấn.

"Điều kiện gì, nói đi." Dương Thiên Vấn biết rõ. Đúng là, không có lợi, Hách gia chắc chắn không có khả năng để cho Dương Thiên Vấn làm xằng làm bậy với gia tộc cống nạp hàng năm như Bình gia.

"Lâu nay nghe thấy thuật luyện đan của Vấn Thiên cư sĩ là thiên hạ vô song, chúng ta muốn mời cư sĩ hỗ trợ luyện chế một lò Tạo Hóa Vô Cực đan." Hách Nhất Minh tham lam nói ra.

Dương Thiên Vấn trừng hai mắt, hơn nữa ngày mới nói: "Không có khả năng!" Lòng tham quá lớn đi, một lò? Quả thực là mơ tưởng!

"Không cần từ chối nhanh như vậy, cư sĩ có thể thương lượng ngay tại chỗ mà, luôn có thể thương lượng, nếu không thì Cửu Chuyển Hoàn Hồn đan cũng được." Hách Nhất Minh chớp chớp mắt rồi nhìn chằm chằm Dương Thiên Vấn nói.

"Ha ha" Dương Thiên Vấn thật sự không biết nên nói gì nữa,"Luyện đan cũng không phải muốn luyện là có thể luyện, ngươi cho là Tạo Hóa Vô Cực đan, Cửu Chuyển Hoàn Hồn đan là rau cải trắng bên đường, muốn bao nhiêu liền nhặt bấy nhiêu sao? Cho dù là nguyên liệu đầy đủ hết, cũng không phải nói luyện chế là có thể luyện chế ra".

"Quý gia tộc rất không có thành ý, tại hạ tạm biệt." Dương Thiên Vấn lười lãng phí thời gian. Những đại gia tộc này thật đúng là tham lam quá mức.

"Ài, cư sĩ chậm đã, chậm đã, mọi việc đều có thể thương lượng, đều có thể thương lượng." Giọng của Hách Nhất Minh liền thay đổi. Nhanh chóng chặn lại Dương Thiên Vấn. Cái này là đàm phán thôi, vốn chính là ra một cái giá cố định, sau đó hai bên trả giá mà thôi. Ai biết được Dương Thiên Vấn lại có thể ngay cả trả giá đều không làm, trực tiếp rời đi. Hách Nhất Minh thấy buồn bực. Việc này Hách gia cũng không phải không muốn dùng thủ đoạn cứng rắn, nhưng mà hơn một nửa số trưởng lão bên trong gia tộc đều phản đối phương án dùng sức mạnh.

Hách gia không giống với liên minh bảy nhà, giống như con chuột tránh ở trong hang, thanh danh không nổi tiếng, không thể gặp lộ ra. Ngày đó Dương Thiên Vấn công khai bán đấu giá hai loại thần đan, cùng với quan hệ của hắn với Hỗn Nguyên Long Quy. Thì mọi người có ánh mắt đều nhớ rõ. Hơn nữa có thể nhìn ra quan hệ hai bên rất tốt, trừ bỏ đám người không hiểu quy tắc như liên minh bảy nhà ra, thì có rất ít thế lực dám tính kế Dương Thiên Vấn trên đầu.

Hách gia không muốn đắc tội Chúa Tể, đặc biệt là mấy đại siêu thần thú sinh tồn lâu nhất, thực lực mạnh nhất, cũng không thể vì mấy khỏa đan dược mà đắc tội một tên Đan Đạo Thánh Sư. Hơn nữa, bằng tích lũy của Hách gia. Thì nhiều vài tên Thần Hoàng cùng thiếu vài tên Thần Hoàng cũng không phải là chuyện quá lớn. Vả lại, Thần Hoàng do sử dụng đan dược tăng lên tu vi tạo thành, thì kẻ ngốc cũng biết rằng sẽ so kém Thần Hoàng tự thân tu luyện ra được. Với sự kiêu ngạo của đệ tử Hách gia, thì Thần Hoàng dùng dược vật đề cao tu vi tạo thành cũng sẽ bị tộc nhân khinh thường.

Cái này cũng là nguyên nhân vì cái gì Hách gia vẫn không sử dụng sức mạnh. (.

"Một viên Sinh Sinh Bất Tức đan!" Dương Thiên Vấn trực tiếp nói ra giá của hắn.

"Sinh Sinh Bất Tức đan, xin thứ cho tại hạ cô lậu quả văn, chưa bao giờ từng nghe nói qua này đan Hách Nhất Minh nhưng thật ra không chút nào che dấu chính mình vô tri.

"Sinh Sinh Bất Tức đan, chính là thần đan ta mới nghiên cứu chế tạo ra, độ khó cùng cấp bậc tuyệt đối ngang với đan dược như Tạo Hóa Vô Cực đan cùng với Cửu Chuyển Hoàn Hồn đan. Sau khi ăn vào đan này, có thể cho thần lực của bản thân sinh ra không ngừng, vĩnh viễn không khô cạn, có tác dụng trong thời gian là nửa canh giờ, hơn nữa sau khi hết tác dụng thì không có bất kì tác dụng phụ nào." Dương Thiên Vấn nói giải thích, cho dù là Thần Hoàng cũng có lúc hao hết pháp lực, giống như năm đó Tà Cực thần tông tiêu hao Hồng Chiến vậy.

Đan dược không có tác dụng phụ, có thể ở trong nửa canh giờ đảm bảo pháp lực vĩnh viễn không khô cạn, loại đan dược này quả thực là có thể sử dụng từ thần kì để hình dung. Ở thần giới không phải là không có loại đan dược này tồn tại, nhưng mà loại đan dược này đối với tu vi càng cao, thì hiệu quả càng kém, có thể nói đan dược khôi phục pháp lực này từ Thần Hoàng trở lên vốn là không có giá trị. Có đôi khi, một viên đan dược như vậy, có thể cứu mạng bản thân, giá trị của nó không thua kém một viên Cửu Chuyển Hoàn Hồn đan.

Đan dược này đối với Dương Thiên Vấn mà nói, tác dụng cũng không lớn, bởi vì Dương Thiên Vấn đã ngưng

tụ ngũ khí trong lồng ngực. Tuần hoàn không ngừng. Sinh Sinh Bất Tức đan chính là dựa vào nguyên lý sinh sôi không dứt của ngũ hành tuần hoàn để luyện chế.

"Đan dược này do Thần Hoàng đã ngoài dùng có thể có công hiệu?" Hách Nhất Minh cũng là người biết hàng, hỏi vấn đề này.

"Đương nhiên, đan dược của ta đối với Chúa Tể đều có hiệu quả. Huống chi Thần Hoàng cơ chứ?" Dương Thiên Vấn ngạo nghễ hồi đáp.

"Mười viên Sinh Sinh Bất Tức đan." Hách Nhất Minh cũng không có quá tham lam, trực tiếp cò kè mặc cả.

"Hai viên".

"Chín viên!"

"Ba viên".

"Tám viên!"

"Ba viên!"

"Bảy viên!"

"Ba viên!" Dương Thiên Vấn giữ chặt cái giá này, không chịu tăng thêm.

"Bốn viên, thêm một viên đi, một viên thêm vào này, chúng ta có thể dùng linh dược hoặc là tài liệu để trao đổi. Có được không? Hách Nhất Minh nghiêm mặt thương lượng.

"Không được, đan dược càng nghịch thiên. Thì luyện chế lại càng là không dễ dàng, luyện chế càng nhiều, đối với việc tu hành của ta lại càng thêm trở ngại, mấy năm nay, ta ẩn cư không hiện, không hề mở lô luyện chế đan dược, thế nên mới có tu vi hiện tại." Dương Thiên Vấn cứng rắn từ chối,"Ngươi đừng nghĩ rằng đan dược siêu việt thần đan cửu cấp luyện chế dễ dàng. Chúng nó, không chỉ đơn giản là cần linh dược, đan dược quá mức nghịch thiên, sẽ mang đến cho ta ảnh hưởng không thể đoán được".

Lời này, Hách Nhất Minh nghe xong, đúng là tin tưởng, giống Tạo Hóa Vô Cực đan, tạo hóa vô biên, một viên có thể tạo ra một tên Thần Hoàng, cái này còn không phải là nghịch thiên, thì cái gì mới gọi là nghịch thiên? Cửu Chuyển Hoàn Hồn đan, nghịch chuyển sinh tử luân hồi, khởi tử hồi sinh, chẳng lẽ cái này không tính là nghịch thiên? Giống như loại Sinh Sinh Bất Tức đan này, cũng là nghịch thiên. Cao thủ cấp bậc Thượng Cổ Thần Hoàng cùng Chúa Tể, thua kém nhau cũng chỉ đôi chút mà thôi, một viên Sinh Sinh Bất Tức đan đủ để thay đổi cục diện, chuyển bại thành thắng.

Nếu đan dược này có thể sản xuất số lượng lớn, thì bản thân Hách Nhất Minh cũng sẽ không tin tưởng. Lại nghe thấy Dương Thiên Vấn giải thích, liền rõ ràng vì cái gì người ta mượn cớ mất tích, vốn người ta đag không muốn tiếp tục luyện đan cho người khác, ai sẽ ngốc đến mức dùng tiền đồ của chính mình để thành toàn cho người khác?

"Được rồi, ba viên thì ba viên". Hách Nhất Minh ngẫm nghĩ, vừa chuẩn, ba lão tổ tông, một người một viên. Hoàn mỹ! Có Sinh Sinh Bất Tức đan, thì sức chiến đấu của lão tổ tông ít nhất tăng cường gấp đôi.

Dương Thiên Vấn ngay tại chỗ lấy ra ba viên Sinh Sinh Bất Tức đan, giao cho Hách Nhất Minh.

Hách Nhất Minh nhìn đan dược rất tròn tỏa sáng kia. Cũng có suy nghĩ muốn thử nghiệm một chút đan dược này, nhưng hắn lại có chút luyến tiếc, hay là để cho gia chủ đau đầu suy nghĩ đi.

"Được rồi, việc của Bình gia, chúng ta coi như không phát hiện ra, cư sĩ có thể tuỳ cơ ứng biến, Hách Nhất Minh nói xong liền bắt tay với cùng Dương Thiên Vấn, sau đó liền rời khỏi.

Dương Thiên Vấn đứng dậy, vươn vai một cái, đi thẳng ra sân thi đấu. Chậm rãi từng bước đi tới căn cứ của Bình gia, ở trên đường, Dương Thiên Vấn từ trong giới chỉ tùy tiện chọn ra một thanh phi kiếm Thiên Thần khí thượng phẩm.

Cứ như vậy, một người một kiếm, đi thẳng tới căn cứ của Bình gia. Vừa mới đi ra khỏi sân thi đấu khoảng năm dặm, thì nơi này đã không còn là phố phường nào nhiệt. Bốn phía đều là rừng rậm.

Dương Thiên Vấn vừa đi ra tới nơi này, đã bị ba mươi tên Thiên Thần vây quanh. Cầm đầu là một Thiên Thần đỉnh phong, hắn chỉ vào Dương Thiên Vấn nói: "Chủ nhân của ta, muốn chúng ta tới lấy mạng ngươi, chịu chết đi. Lên!"

Thật sự là điếc không sợ súng, một đám Thiên Thần mang theo vẻ mặt hung ác đánh về phía một tên Thần Hoàng, đây là hành vi dũng cảm cỡ nào. Dương Thiên Vấn thấy hình ản như vậy, tâm tình vốn đang bình tĩnh, liền bị chọc cho nở nụ cười.

Tên Thiên Thần đỉnh phong cầm đầu chỉ thấy bả vai Dương Thiên Vấn hơi động, cánh tay hơi hơi nhấc, sau đó tất cả mọi người xung phong liều chết lên đều dừng lại, vẫn không nhúc nhích đứng tại chỗ.

Dương Thiên Vấn không coi ai ra gì tiếp tục đi về phía trước, lướt qua đám Thiên Thần đứng bất động kia.

"Ngươi, ngươi, ngươi" Thiên Thần đỉnh phong cầm đầu một câu cũng chưa nói xong, thì trên cổ đã xuất hiện một cột máu, một cái đầu liền rớt xuống.

Đồng thời, đám người đứng bất động này, cũng là đầu người rơi xuống, chết ngay tại chỗ.

Mà người tạo thành là Dương Thiên Vấn đã rời khỏi hiện trường rồi, Thiên Thần chống Thần Hoàng, sự chênh lệch giữa hai bên quá lớn, lớn đến mức không thể nào hình dung được.

Dương Thiên Vấn dần dần dùng tới thần thông súc địa thành thốn, vài bước sẽ đến ở ngoài nhà cửa của Bình gia.

"Người nào?" Thủ vệ là hai tên thượng vị thần. Nhìn thấy Dương Thiên Vấn đột nhiên xuất hiện, có chút khẩn trương hỏi.

"Người vệ sinh." Dương Thiên Vấn thản nhiên trả lời.

"Người vệ sinh? Ngươi tìm ai?".

"Người vệ sinh, tự nhiên là đến làm vệ sinh. Xử lý những thứ bẩn thỉu mà thôi." Dương Thiên Vấn dứt lời. Thân hình vừa di động, đã đi tới trước cổng lớn của Bình gia, nhẹ nhàng đẩy, cửa lớn vỡ tan, toàn bộ cấm chế của Bình gia đại trạch liền bị khởi động. Vô số chùm tia sáng bắn về phía Dương Thiên Vấn.

Hai tên thượng vị thần thủ vệ bị những chùm tia sáng đó đánh trúng, lập tức hóa thành tro bụi. Mà đánh vào trên người Dương Thiên Vấn, ngay cả cương tráo hộ thể của Dương Thiên Vấn cũng không hề bị đánh vỡ.

Ngay sau đó, vô số thủ vệ xông ra, những thủ vệ này có tu vi từ thượng vị thần đến Thiên Thần thượng giai.

Dương Thiên Vấn lười lãng phí thời gian, phất tay liền xuất hiện mấy ngàn đạo kiếm quang bắn ra, là thượng vị thần cũng được, mà Thiên Thần thượng giai cũng thế, đụng tới kiếm quang này, thì kết cục duy nhất chính là bị chém thành đôi, máu chảy khắp nơi, xác chết ngập tràn.

Toàn bộ hộ vệ trong sân bị tiêu diệt nhanh chóng, chỉ một lúc sau lại có vô số hộ vệ xông ra, hung hãn không sợ chết phóng về phía Dương Thiên Vấn. Dương Thiên Vấn không hề động đậy, lại làm như cũ. Trên đất lại nhiều thêm vô số xác chết.

Sau mấy đợt, liền không có người tiếp tục lao ra, qua một hồi lâu, vô số hào quang từ phía sau bay ra, rồi xuất hiện thân hình, lúc này đây chỉ có cao thủ thật sự xuất hiện.

Thấp nhất đều là Thiên Thần đỉnh phong, số Thần Vương đạt tới sáu người! Cầm đầu đúng là gia chủ Bình gia, Bình Lương Nhân.

Giờ phút này hắn nhìn tất cả những gì trước mắt, sắc mặt cũng không hề tốt, lại nhìn Dương Thiên Vấn. Dương Thiên Vấn yên lặng đứng ở tại chỗ, hắn không hề động đậy, thật ra hắn đã âm thầm đem Thập Tuyệt đại trận bày ra, chỉ cần một ý niệm, thì toàn bộ Bình gia đại trạch đều sẽ bị cách ly, một người cũng đừng mong chạy thoát.

"Là ngươi!" Bình Lương Nhân tràn đầy sự thù hận.

"Là ta, Bình gia chủ sai người mời ta, chỉ là bọn hắn không bản lãnh, thật sự không thể mời ta, nhưng mà ta lại không muốn để cho Bình gia chủ thất vọng, cho nên ta tự mình đến đây." Dương Thiên Vấn thản nhiên nói.

"Đại ca, hắn là người nào?" Người nói chuyện là lão tứ của Bình gia, cũng chính là Tứ đệ của Bình Lương Nhân.

"Hắn chính là hung thủ giết chết Ấu An" Bình Lương Nhân nghiến răng nghiến lợi nói.

"Cái gì? Không có khả năng, người giết Ấu An không phải một tên Thiên Thần thượng giai hay sao? Tu vi người này tuyệt đối không chỉ là Thiên Thần đâu." Lão Tứ Bình gia so với Bình Lương Nhân thì bình tĩnh hơn nhiều, liếc mắt một cái liền nhìn ra sự bất phàm của Dương Thiên Vấn, là quá mức bình thường, giống như một người thường, nhìn không ra có tu vi tới đâu, nhưng sự thực cho thấy, người ta giết nhiều người như vậy, tuyệt đối không phải là một người thường.

Bình Lương Nhân nghe xong, lập tức hiểu được. Đúng rồi, ngay lúc đầu tiên nhìn thấy Dương Thiên Vấn. Hắn liền coi nhẹ tu vi của đối phương, bởi vì hắn vốn nhìn không thấu tu vi đối phương, chỉ chủ quan cho rằng, thời gian trải qua không quá dài, dù đối phương có tiến bộ đi nữa thì cũng tuyệt đối không có khả năng mạnh hơn chính mình, mạnh hơn Bình gia.

Nhưng mà theo như bây giờ, đối phương lại dám tới đây một mình, rõ ràng là có thứ để dựa vào.

Một đám trưởng lão của Bình gia cũng nhìn ra chỗ bất phàm của Dương Thiên Vấn, đều lộ ra dáng vẻ nặng nề.

"Vị tiên sinh này, đây là một sự hiểu lầm, này… Một tên trưởng lão của Bình gia thế hệ trước đứng dậy, muốn việc lớn hóa việc nhỏ, ai bảo người ta không dễ chọc cơ chứ.

"Không có hiểu lầm, ừm, nơi này quá bẩn. Ta là người đến làm vệ sinh. Thuận tiện tới gặp gặp vị gia chủ Bình gia vẫn muốn mời ta tới đây, không biết có gì chỉ dạy." Khóe miệng Dương Thiên Vấn hơi nhếch lên, trên mặt mang nụ cười tà rồi nói.

"Các hạ cũng không khỏi quá coi thường chúng ta đi." Dù sao gia tộc bọn họ cũng đã truyền thừa trăm vạn năm nay, so với các thế lực trên đảo Hách Đông cũng coi như có quyền lực, đám trưởng lão bọn họ bình thường cao quý vô cùng, làm sao có thể dễ dàng tha thứ một tên tiểu bối vô tri làm bậy làm bạ như thế.

"Ha ha ha Dương Thiên Vấn liền cười dữ dội ra tiếng,"Thật sự là ếch ngồi đáy giếng, không biết sống chết!"

"Ra tay!" Bình Lương Nhân dẫn đầu thả ra lĩnh vực,"Lĩnh vực phần thế!" Đây là lĩnh vực mạnh nhất của Hỏa chi pháp tắc, có được hỏa diễm mạnh nhất, có thể đốt cháy tất cả.

"Kiếm quang như nhạc". Một thanh kiếm quang tận trời, lấy Dương Thiên Vấn làm trung tâm phát tán ra, lực lượng mạnh mẽ, đem lĩnh vực phần thế đang vây quanh tiến đến trực tiếp tách ra.

Diệt thế chi hỏa của phần thế lĩnh vực đúng là rất mạnh. Nhưng mà lĩnh vực Thần Vương cấp căn bản không ngăn cản được lực lượng của Dương Thiên Vấn bộc phát.

Một thanh kiếm lớn giống như núi cao hùng vĩ từ trên cao chém xuống.

Trong vòng phạm vi năm trăm mét, toàn bộ kiến trúc bị thanh kiếm lớn ép xuống trong nháy mắt, liền hóa thành tro bụi, toàn bộ cấm chế cùng trận pháp phòng ngự của Bình gia đại trạch ở thời điểm thanh kiếm này ép xuống đến một nửa cũng cũng đã vỡ vụn, mất đi hiệu quả.

Áp lực khổng lồ, làm cho tất cả mọi người của Bình gia ở đây kêu khổ không thôi, tu vi thấp một chút, ví dụ như là vài tên đệ tử tinh anh đời thứ hai, đều là Thiên Thần đỉnh phong. Đều là đệ tử rất có hi vọng đột phá thành Thần Vương. Ở dưới cổ áp lực này, hộc máu ngã xuống đất. Thân hình vỡ tan, máu chảy khắp nơi.

Nhìn thấy sắp không chống đỡ được, mà cao thủ Bình gia đang không ngừng tiến tới, chỉ cần vừa tiến vào phạm vi áp lực. Sẽ bị áp lực khổng lồ nghiền nát thành tro bụi.

Kiếm lớn chậm rãi đè xuống, tính mạng vài tên Thiên Thần đỉnh phong sắp khó mà giữ được, tuy rằng trong lòng Bình Lương Nhân cùng đám Thần Vương cũng lo lắng, nhưng mà cũng không thể cứu giúp, bởi vì áp lực mà bản thân bọn họ phải chịu đựng càng thêm mạnh mẽ.

Có thể nói chín phần mười áp lực là do vài Thần Vương như bọn họ chống đỡ, nếu không đám Thiên Thần kia đã sớm chết sạch rồi.

"Vốn rằng ta sẽ không để ý tới các ngươi, nhưng mà lòng hận thù của Bình gia chủ làm cho ta cảm thấy phiền lòng, bất cứ người nào thù hận ta, đều là kẻ địch của ta, mà nếu là kẻ địch, vậy đám người các ngươi nên bị dọn dẹp sạch sẽ!" Dương Thiên Vấn hừ lạnh một tiếng, suy nghĩ thay đổi, thanh kiếm kia lại đè xuống thêm một đoạn.

Ngay lập tức liền có một tên Thiên Thần đỉnh phong không thể chịu đựng nổi áp lực đáng sợ này, bị ép thành tro bụi.

"Không! Tranh nhi. Một tên Thần Vương kêu lên thống khổ, hai mắt màu đỏ nhìn về phía Dương Thiên Vấn."Ta liều mạng với ngươi!"

"Vô dụng, thế giới này là kẻ mạnh ăn thịt kẻ yếu, bản thân các ngươi là kẻ yếu, thì phải hiểu rõ cách hành xử của kẻ yếu. Còn chưa từng có nghe nói qua. Kẻ yếu còn dám thù hận một cường giả, nhưng lại kiêu ngạo khiêu khích nữa, sự tôn nghiêm của cường giả thì không thể để con sâu cái kiến khiêu khích, hôm nay bổn tọa sẽ dạy cho các ngươi một đạo lý. Không có thực lực. Sẽ không muốn tỏ ra mạnh mẽ!" Dương Thiên Vấn đem lực lượng trên kiếm lớn tập trung lại, lập tức ép về phía tên Thần Vương muốn cùng Dương Thiên Vấn liều mạng kia.

Ngay lập tức, động tác của vị Thần Vương này bị kiềm chế. Ngay sau đó đã bị ép thành mảnh vỡ, thân thể cũng linh hồn vỡ tan, chỉ để lại một quả thần hạch.

Tất cả mọi người ở đây đều ngây ngẩn cả người, bọn họ biết đối thủ rất mạnh, nhưng mà cũng không hề nghĩ rằng, đối thủ mạnh mẽ đến mức giết chết một tên Thần Vương cũng chỉ cần một ý niệm.

Bình Lương Nhân sợ hãi run run cả người, cuối cùng hắn đã biết chính mình đã trêu chọc một kẻ địch đáng sợ cỡ nào. Thù giết con, không đội chung trời, Bình Lương Nhân không hề sai.

Trên sân thi đấu, sinh tử đều do trời, Dương Thiên Vấn giết Bình Ấu An, cũng không hề sai. Không hề phân biệt đúng sai, không phân biệt thiện ác. Thứ quyết định là thực lực!

Nếu như hôm nay thực lực của Dương Thiên Vấn yếu hơn, như vậy chắc chắn hắn sẽ bị Bình gia xử lý. Nhưng mà thật bất hạnh khi kẻ có thực lực nhỏ yếu lại là Bình gia, cho nên".

"Thế nào, Gia chủ bình gia cao quý vô cùng, có phải chưa từng nếm thử cảm giác này hay không? Có câu nói này, gió sẽ đổi chiều, người có quyền lớn như ngươi, có từng nghĩ tới sẽ có một ngày như thế này hay không?. Dương Thiên Vấn không hề lập tức giết hắn, mà là đang chờ đợi, chờ đợi cái gì?

Bản thân Dương Thiên Vấn cũng không biết, nhưng luôn luôn có một cảm giác kỳ quái đang không ngừng nói với hắn, đợi thêm một chút, đợi thêm một chút.

"Tiếp theo đến lượt ai đây? Hay là người đi!" Dương Thiên Vấn chỉ vào lão Tứ Bình gia, kiếm lớn lại ép xuống tam tấc, lão Tứ Bình gia không thể nói gì, liền giống như người vừa rồi hóa thành tro bụi, chỉ để lại một quả thần hạch.

Sáu tên Thần Vương của Bình gia, liền chết đi hai người. Lúc này, người Bình gia may mắn còn tồn tại ở đây mới hiểu được, thì ra Thần Vương cũng không phải là cao nhất, việc quyết định sự sinh tử của một tên Thần Vương cũng chỉ là một câu nói của người ta mà thôi.

"Tiếp theo lại đến ai đây?" Dương Thiên Vấn mang theo nụ cười tà dị. Ánh mắt đang quét qua người bốn vị Thần Vương còn sót lại.

"Bình Lương Nhân, ngươi muốn giết thì cứ giết hắn đi, chúng ta cũng không đắc tội ngươi, tất cả chuyện này đều do hắn, đều là hắn sai, hắn không thể làm gia chủ Bình gia nữa. Ta đề nghị xóa bỏ thân phận gia chủ Bình gia của hắn rồi đuổi hắn ra khỏi Bình gia vĩnh viễn, hơn nữa xóa tên hắn khỏi gia phả, một tên Thần Vương đột nhiên nói ra, hắn cũng không muốn chết một cách oan uổng như thế.

"Ta đồng ý!"

"Ta cũng đồng ý!" Bốn Thần Vương còn lại của Bình gia, trừ bỏ Bình Lương Nhân ra thì ba vị còn đều phản lại hắn.

"Đùng vậy, hắn không phải là gia chủ Bình gia chúng ta bữa, đuổi hắn đi." Những người còn sống đều gào lên.

"Bãi trừ hắn, hắn không xứng." Một trong số đó chính là con thứ ba của Bình Lương Nhân.

"Ngươi" Bình Lương Nhân chỉ vào con của hắn quát: "Ngươi là đồ nghiệt tử!"

"Ha ha ha" Bình Lương Nhân. Ngươi hận sao, ngươi nên hận ta thêm một chút nữa, hận, hận. Làm sao ngươi lại không hận cơ chứ. Đây là ác giả ác báo, thấy được không, huynh đệ của ngươi cũng phản bội ngươi, người nhà ngươi phản bội ngươi, mà ngay cả con ngươi cũng phản bội ngươi. Làm người tới mức như ngươi. Thì nên tự sát đi cho rồi, đỡ phải bẩn tay ta." Dương Thiên Vấn có thể thấy rõ, những người này không chỉ vì bị tử vong uy hiếp, mà là thật lòng nói ra. Xem ra tên Bình Lương Nhân này thật đúng là không hề biết thu mua lòng người.

911. Chương 908: Lại Sinh Vấn Đề

Chương 908: Lại Sinh Vấn Đề

Một lực lượng mạnh mẻ đột nhiên từ dưới nền đất không xa truyền đến, Dương Thiên Vấn cảm giác được, cổ lực lượng này đang từ dưới nền đất lao lên. Chỉ chốc lát sau. Một thân ảnh mơ hồ hiện ra ngay ở giữa không trung, chợt lóe lên liền đi tới trước mặt Dương Thiên Vấn.

"Lão gia chủ! Phụ thân! Bá phụ! Ông nội!

Từ cách xưng hô mừng rỡ như điên của người Bình gia. Dương Thiên Vấn đã biết người này mới là người sáng lập thực sự của Bình gia, cũng là chỗ dựa để Bình gia có thể sống yên ổn ở đảo Hách Đông nhiều năm như vậy.

Thần hoàng, một hạ vị Thần hoàng, Bình gia có thần hoàng tồn tại? Vậy tại sao Bình gia lại chỉ là một thế lực nhị lưu nhỉ?

"Đây là có chuyện gì?" Lão gia chủ Bình gia ăn mặc theo kiểu trung niên nho sinh nhìn tất cả mọi thứ trước mắt, trầm giọng hỏi.

Người Bình gia bảy mồm tám miệng thảo luận giải thích tất cả. Sau đó cùng dùng ánh mắt cừu hận nhìn Dương Thiên Vấn. Nếu ánh mắt có thể giết người, thì chỉ sợ hiện tại Dương Thiên Vấn đã bị xé thành mảnh nhỏ rồi.

"Các hạ không biết là có chút quá mức sao? Không biết là lấy lớn hiếp nhỏ sao?" Lão gia chủ Bình gia càng nói, giọng điệu càng nặng, trong giọng nói không che dấu được sự phẫn nộ giống như một tòa núi lửa bất cứ lúc nào cũng sắp sửa phun trào vậy.

Dương Thiên Vấn thản nhiên cười, giống như tự nhủ nói: "Không thể tưởng được Bình gia còn có một lá bài tẩy như vậy, khó trách lại kiêu ngạo như thế ".

"Xem ra các hạ không có ý định giải thích về chuyện các hạ đã làm phải không?" Lão gia chủ Bình gia dứt lời, vươn tay một túm, một cây kim thương dài xuất hiện ở trong tay.

Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu, trả lời: "Giải thích? Tại sao ta phải giải thích cơ chứ? Trên lập trường thì chúng ta đã là địch nhân rồi, nếu là kẻ địch, thì các ngươi đáng chết!" Cùng một đám người chết giải thích cái gì?

"Cuồng vọng!" Lão gia chủ Bình gia rung rungtrường thương. Trong chớp mắt, mũi thương liền đi tới chóp mũi Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn phản ứng kịp, trốn thoát một đòn kia chỉ trong gang tấc, thầm nghĩ trong lòng, thật nhanh! Pháp tắc về tốc độ!

"Tiếp chiêu." Thanh âm chưa tới. Mũi thương đã muốn tới gần ngay trước mắt.

Thân hình Dương Thiên Vấn nháy mắt hóa thành một đoàn sương mù dày đặc.

Lão gia chủ Bình gia cảm giác được một đòn kia căn bản không có trúng đích, ra sức vung thương, xoắn mạnh một đòn, sương mù lập tức tản ra. Ở cách đó không xa, thân ảnh Dương Thiên Vấn lại một lần nữa xuất hiện, trên người một chút vết thương cũng không có.

~

~

~

~

~

~

~

~.

Đây là thần thông Lý Đại Đào Cương (thay mận đổi đào). Dương Thiên Vấn đem độn pháp cùng này thần thông dung hợp. Lúc này mới có thể tinh diệu vô song như thế, đây là bản lĩnh của Đại La Kim Tiên. Thần thông thuật pháp tùy tay sử dụng ra, lúc này bọn họ đã không cần tiêu hao pháp lực, pháp lực Dương Thiên Vấn tiêu hao đã hoàn toàn khôi phục trong mấy hơi thở.

"Thật nhanh!" Dương Thiên Vấn dứt lời, vung tay lên. Đột nhiên mây đen che trời, chung quanh Bình gia đột ngột dâng lên mười cán kỳ phiên. Toàn bộ Bình gia đại trạch đều bị ngăn cách trong một không gian khác.

"Trận pháp?" Lão gia chủ Bình gia kinh hãi nói ra tiếng, trong giọng nói lộ ra một tia sợ hãi. Bản thân của hắn cũng là hạng người kiến thức rộng rãi, như thế nào nhìn không ra sự lợi hại của trận pháp này?

Lão gia chủ Bình gia tung người đánh về phía Dương Thiên Vấn, tính toán quấn lấy Dương Thiên Vấn, không cho hắn sử dụng trận pháp. Trận pháp này lộ ra sát khí vô cùng, dẫn động thiên địa, một khi hoạt động, tất nhiên là long trời lở đất, uy lực vô cùng. Đáng tiếc, trận pháp đã thành, toàn bộ những gì ở giữa không gian trận pháp, chính là do Dương Thiên Vấn định đoạt. Dương Thiên Vấn chỉ cần suy nghĩ. Thì thân thể cũng đã xuất hiện ở ngoài đại trận.

"Hãy hưởng thụ đi, bản thiếu gia sẽ không quan tâm đến các ngươi." Dương Thiên Vấn đột nhiên khởi động đại trận, là vì Dương Thiên Vấn phát hiện ra Bình gia muốn đem người dời đi chỗ khác.

Diệt cỏ không tận gốc, gió xuân thổi lại sống lại, đây là điều tối kỵ nhất, không được qua loa.

Uy lực của Thập Tuyệt Đại Trận, bất cứ thần nhân nào có cấp bậc dưới Thần vương, ở dưới uy lực của sát trận này, chịu đựng không đến vài giây bị giết chết, toàn bộ Bình gia sa vào bên trong tuyệt cảnh. truyện copy từ

Một đám cao tầng Bình gia, trong lòng là sợ hãi thêm lạnh lẽo, thật không ngờ Dương Thiên Vấn sẽ ác như vậy, đây không phải là đến đòi công đạo đơn thuần, mà là đến diệt môn.

Bọn họ cũng không nghĩ ra, tại đây là đảo Hách Đông, tại đây là trên địa bàn của Hách gia, Dương Thiên Vấn lại làm quyết tuyệt như thế, hình như cũng không cho Hách gia mặt mũi.

Đại bản doanh của Bình gia nằm trên đảo Hách Đông. Mặc dù đối với gia tộc phát triển sẽ chịu chút ảnh hưởng, thế nhưng an toàn của gia tộc cũng là tương đối cao, cho dù là chúa tể tới đảo Hách Đông cũng sẽ phải lo lắng một chút cảm nghĩ của Hách gia.

Người Bình gia chắc chắn không thể tưởng tượng raDương Thiên Vấn lại có thể dám ở chỗ này diệt môn, cho nên thành viên trong gia tộc đều không có được đưa ra ngoài. Gần như toàn bộ con cháu dòng chính đều đang ở trong trang viên, bị một cái trận pháp của Dương Thiên Vấn vậy lại sạch sẽ.

Sự phát triển của một gia tộc, trừ bỏ chiến lực mạnh mẽ làm cây trụ ra, thì điều chủ yếu nhất vẫn là sự phát triển của con cháu dòng chính trong gia tộc, một chiêu này của Dương Thiên Vấn có thể nói là đánh thẳng vào điểm yếu, gia tộc Bình thị xem như là hoàn toàn xong đời, thần nhân sinh dục vốn cũng không dễ dàng, cho dù cao tầng của Bình gia đều có thể sống sót, thì Bình gia muốn một lần nữa đứng lên, cũng là chuyện không thể nào.

Còn sót lại những người khác, thì cây đổ thú tan, gia tộc Bình thị tan vỡ, thì sẽ có vô số kẻ thù, kẻ kiếm ích lợi tìm tới tận cửa rồi, cho dù ở bên ngoài Bình gia có cá lọt lưới cũng không cần Dương Thiên Vấn quan tâm.

Dương Thiên Vấn ở ngoài trận kiên nhẫn chờ đợi, sau nửa nén hương, Dương Thiên Vấn lộ ra vẻ tươi cười, gần như tất cả những người dưới Thần vương trong trận đều đã bị giết chết, chỉ còn lại có cao tầng của Bình gia đang cố chống đỡ mà thôi.

Theo uy lực của trận pháp không ngừng tăng lên, một ít tộc nhân Bình thị có tu vi Thần vương cũng bắt đầu biểu hiện không chịu đựng nổi.

Đột nhiên, một lực lượng cường đại từ trong trận pháp tràn ra, mạnh mẽ xông về phía chân trời, muốn phá vỡ cách trở của trận pháp, lực lượng này đúng là tương đương mạnh mẻ, Thập Tuyệt trận cũng bắt đầu lắc lư liên tục, lực lượng khổng lồ thông qua trận kỳ truyền vào trận đồ, lại thông qua trận đồ truyền xuống địa mạch, toàn bộ đảo Hách Đông đều nhận thấy.

Vang.

Dương Thiên Vấn cũng không có đoán trước đến chuyện này, trong lòng khiếp sợ, lực lượng này thật sự quá mạnh mẻ rồi. Phải biết rằng, Thập Tuyệt Đại Trận hình thành, ở trong trận pháp, trừ bỏ tìm ra người điều khiển chủ trận để tiêu diệt ra, thì căn bản không có khả năng dùng lực phá hoại. Đương nhiên, Thập Tuyệt Đại Trận cũng có mức cực hạn.

Thập Tuyệt trận trong tay Dương Thiên Vấn, mặc dù không có hủy thiên diệt địa như bản chính, nhưng mà cũng có bảy thành uy lực. Muốn từ bên trong làm ra tình hình như bây giờ, thì người thi triển ra thủ đoạn như thế tất nhiên không chỉ là một tên hạ vị thần hoàng nho nhỏ.

Nói cách khác, bên trong Bình gia còn có một kẻ cường đại hơn nữa.

Cái này làm cho Dương Thiên Vấn thập phần khó hiểu, cho dù là bị nhốt ở trong Thập Tuyệt trận! Không có khả năng dùng sức mạnh! Lay động toàn bộ không gian trận pháp.

Lão gia chủ Bình gia bất quá chỉ là một hạ vị thần hoàng bình thường, có năng lực gì để làm được như vậy, chẳng lẽ là bí thuật tự mình hại mình?

~

~

~

~

~

~

~.

Theo thời gian chuyển dời, toàn bộ đảo nhỏ bắt đầu chấn động, tình hình càng ngày càng nghiêm trọng. Đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là nếu tiếp tục như vậy, nếu Thập Tuyệt Đại Trận bị mạnh mẽ phá hủy, có thể sẽ khiến cho Thập Tuyệt trận đồ hư hại, hoặc là vấn đề linh tinh như tinh khí thoát ra ngoài, Thập Tuyệt trận đồ cũng là do vô số máu huyết tạo thành, hủy diệt mất thì có chút đáng tiếc.

Ba ý thức mạnh mẻ quét qua, ở trên người Dương Thiên Vấn cùng với mười cán trận kỳ xoay mấy vòng, lại rụt trở về, chỉ chốc lát sau. Ba thân ảnh đột ngột hiện ra tại trên đỉnh đầu Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn chậm một bước mới phát hiện thân ảnh ba người này, trong lòng kinh ngạc, ba tên này vô thanh vô tức xuất hiện, chính mình lại có thể không phát hiện ra đúng lúc.

Hắn lại cẩn thận nhìn lên, không có một cái nào mà hắn có khả năng nhìn thấu.

Có thể làm cho Dương Thiên Vấn cũng nhìn không ra sâu cạn. Cũng chỉ có cao thủ như chúa tể hoặc là thượng cổ thần hoàng.

"Ba vị tiền bối là?" Dương Thiên Vấn chắp tay ra lễ hỏi, thật ra Dương Thiên Vấn đã sớm đoán được rồi. Nơi này là Hách Đông đảo, ba vị cao thủ đột nhiên xuất hiện ở chỗ này, nhất định là người của Hách gia chứ không phải ai khác.

Điều phi thường có ý tứ là, ba người này, vừa đúng là một lão giả, một trung niên, một thanh niên.

"Ngươi chính là Vấn Thiên cư sĩ Dương Thiên Vấn?" Lão giả nhìn nhìn Dương Thiên Vấn nói.

"Đúng là vãn bối." Dương Thiên Vấn chắp tay thi lễ trả lời.

"Bảo ta là lão Thái là được." Lão giả gật đầu đáp.

"Hách Việt Vương." Người trung niên nghiêm túc nói.

"Hách Thiên Thủ." Người thanh niên trên mặt mang theo vẻ mỉm cười. Phối hợp với khuôn mặt đẹp trai kia, tràn đầy sức hấp dẫn. Tất nhiên trong lòng Dương Thiên Vấn đã sớm đoán trước, thế nhưng hiện giờ nhìn thấy Hách gia lập tức xuất hiện ba thượng cổ thần hoàng, vẫn nhịn không được hít một luồng hơi lạnh.

Thượng cổ thần hoàng chính là kẻ vượt xa thần hoàng bình thường, bàn về thực lực thì gần như có thể so sánh cùng chúa tể. Chỉ là không thể phân hoá phân thân, gần như bất tử như chúa tể.

Chúa tể bị đánh cho thương nặng, có thể ngủ say để chữa thương, thế nhưng thượng cổ thần hoàng bị thương nặng như vậy, nếu như không kịp cứu chữa, thì chỉ có một con đường chết.

Đó cũng là một trong những nguyên nhân vì sao sau khi thời đại thượng cổ chấm dứt, người tu luyện Thượng Cổ Thần hoàng càng ngày càng ít.

Hơn nữa sau khi tu luyện đến thượng cổ thần hoàng, muốn dùng thần vị đánh sâu vào chúa tể, thì cũng khó hơn nhiều so với thần hoàng bình thường, lúc đó lại phải một lần nữa lựa chọn, chỉ có thể lựa chọn một pháp tắc để tiến hành thăng hoa. Thường thường thần hoàng đỉnh chỉ cần dùng một thần vị là có thể đánh sâu vào chúa tể, mà Thượng Cổ Thần hoàng rất có thể sẽ thất bại.

912. Chương 909: Lại Ba Thượng Cổ Thần Hoàng

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 909: Lại ba thượng cổ thần hoàng

Sưu tầm:

Có mất thì sẽ có được, sự cường đại của thượng cổ thần hoàng là điều không thể nghi ngờ! Hiện giờ, trong thời đại này, thực sự tu luyện theo con đường Thượng Cổ Thần hoàng, thì cũng chỉ có những thượng cấp thần thú có thiên phú cường đại ở Thú Thần giới.

Ở trong mắt người Thần giới, thì phương pháp tu luyện thượng cổ thần hoàng có lẽ đã thất truyền, chỉ có thượng cổ thế gia như Hách gia mới có thể còn bảo tồn. Mọi người đều biết, tu luyện vài loại pháp tắc, sau đó thành công dung hợp. Thì sẽ là thượng cổ thần hoàng cường đại, thế nhưng biết là một chuyện, tu luyện lại là một chuyện khác.

"Cư sĩ, rút lui trận pháp đi." Hách Thiên Thủ nhẹ giọng nói ra.

"Tốt." Dương Thiên trả lời, hắn đã sớm muốn thu lại Thập Tuyệt trận xem có chuyện gì xảy ra.

Vung tay lên, suy nghĩ vừa động, mười cán trận kỳ đều biến mất. Bình gia đại trạch bị trận pháp vây quanh ở hiện ra, hiện giờ Bình gia đã thành nơi đổ nát. Đám thần nhân chết ở trên tay Dương Thiên Vấn lúc trước, ngay cả thi thể cũng không còn lại.

Bình gia đại trạch vốn có mấy nghìn người, bây giờ chỉ còn được mấy người.

"Là vị lão hữu nào đến vậy?" Lão Thái cao giọng hỏi. Thanh âm quanh quẩn ở trong phạm vi trăm dặm thật lâu không tan.

Một luồng sáng màu đen từ trong đống đổ nát của Bình gia bay ra, trong chớp mắt liền bay về phía xa.

"Nếu đến đây, không lên tiếng chào hỏi liền rời đi, không khỏi quá xem thường chủ nhà chúng ta đi à nha." Thân hình Hách Việt Vương chớp lên, liền đuổi theo luồng sáng kia. Thò tay túm lấy, sau đó cực kỳ mạnh mẽ túm lấy luồng sáng kia, trực tiếp ném trở về.

Một người người đàn ông trung niên chật vật hiện ra thân hình, quay lại trong đống đổ nát của Bình gia, ngay sau đó hai người lão Thái cùng Việt Vương vừa trở về đem người đàn ông này vây quanh.

"Hử, hoá ra không phải lão bằng hữu?" Thiên Thủ cẩn thận nhìn kĩ, thở dài nói.

"Ba vị thần hữu có lễ." Người đàn ông trung niên. Một thân quần áo màu đen, trên người lộ ra uy áp, sau đầu còn lóe ra hai tầng vầng sáng, màu ánh sáng rất nhạt, không nhìn kỹ thì không thể nhìn ra.

Dương Thiên Vấn cẩn thận nhìn lên, người này lại có thể cũng là cấp bậc thượng cổ thần hoàng, chẳng qua người này làm Dương Thiên Vấn cảm thấy cũng không nguy hiểm bằng ba vị cao thủ của Hách gia.

Trong lòng âm thầm suy đoán, chắc là người này đột phá đến cấp bậc thượng cổ thần hoàng không quá lâu, tuy rằng rất mạnh, nhưng cũng không quá nguy hiểm.

Nhưng mà Dương Thiên Vấn xem tình huống trước mắt, có lẽ sẽ không dễ dàng bỏ qua, để tránh tai bay vạ gió, Dương Thiên Vấn thông minh lui về phía sau vài trăm thước, nếu thấy không thích hợp, liền có thể lập tức trốn chạy.

Thượng cổ thần hoàng đánh nhau, Dương Thiên Vấn không muốn dính vào, không phải là không có thực lực, mà là không muốn bại lộ quá nhiều mà thôi.

"Các hạ nên biết nơi này là chỗ nào. Không được chúng ta cho phép, bất cứ kẻ nào từ thần hoàng trở lên, cũng không được bước vào đảo Hách Đông, nơi này là địa bàn của Hách gia chúng ta!" Việt Vương khí phách vô cùng nói.

"Nếu đến đây, cũng đừng đi rồi." Lão Thái nói thản nhiên, ánh mắt lộ ra từng đợt sát khí.

"Bình gia, uhm, tốt lắm, lại dám cấu kết với bên ngoài, nên giết!" Thiên Thủ nhìn về phía dư nghiệt Bình gia bị trọng thương đang ở một bên.

"Nói đi, các hạ tới đây có ý định như thế nào?" Thiên Thủ nhìn về phía tên trung niên áo đen kia hỏi.

"Ta thừa nhận, lúc này đây là do tại hạ lỗ mãng. Ta có thể xin lỗi, nhưng mà ba vị muốn giữ lại tại hạ, thì cũng phải trả một cái giá tương đối lớn, làm sao phải như thế cơ chứ?" Trung niên áo đen trầm giọng nói, không hề kích động.

Hình như chúng ta ẩn cư lâu lắm, đều bị người ta quên mất rồi thì phải.

Lão Thái khẽ vẫy tay, Lão gia chủ Bình gia vốn tiêu hao quá lớn, không hề có lực phản kháng bị giam cầm. Cả người bị hút tới bên người lão Thái.

Trung niên áo đen quýnh lên, một đòn đánh về phía Lão gia chủ Bình gia, rõ ràng là muốn giết người diệt khẩu.

Chẳng qua, một đòn kia lại bị Thiên Thủ ngăn lại."Ồn ào, lại vẫn dám ra tay à?.

Dương Thiên Vấn nhìn xem tất cả, trong lòng thầm mắng, tên trung niên áo đen này nhìn qua có vẻ lão luyện, thật ra chính là một tên gà con, ngươi muốn giết người diệt khẩu sao, sẽ không cần ngăn cản Thập Tuyệt Đại Trận, hoặc là trước khi Thập Tuyệt Đại Trận biến mất, trực tiếp ra tay thì xong rồi? Hơn nữa cơ hội như vậy còn có rất nhiều, thế nhưng ngươi lại cố tình ra tay lúc này, đây đâu phải là cơ hội tốt? Càng thể hiện ra ngươi chột dạ cùng sợ hãi mà thôi.

"Tha mạng, tiền bối." Lão gia chủ Bình gia cầu xin, hắn biết Bình gia xong rồi, cấu kết với người ngoài đảo, đây là tội lớn diệt môn! Thật vất vả mới đột phá đến thần hoàng chi cảnh, còn chưa cảm nhận được hết, đã gặp phải họa sát thân.

"Hừ." Lão Thái đặt một tay lên đầu người này. Trực tiếp từ trong nguyên thần người này mạnh mẽ sưu tầm trí nhớ.

Lão gia chủ Bình gia đau đớn vạn phần, toàn thân lại không thể động đậy, cả khuôn mặt đã hoàn toàn biến đổi, ngay cả Dương Thiên Vấn cũng có chút không đành lòng. Đương nhiên loại cảm giác này chỉ trong nháy mắt. Đối với loại rắn trong tay áo này, thì không thể nhân từ.

Ở dưới tình huống hoàn toàn tỉnh táo, bị lấy trí nhớ trong linh hồn, thì sự đau đớn có thể tưởng tượng được. Hơn nữa thủ pháp của lão Thái, lại vô cùng thô ráp, không có chút kỹ thuật nào, nên người chịu sưu tầm lại càng đau đớn kinh khủng.

Lão Thái từ trong linh hồn Lão gia chủ Bình gia tìm ra được đáp án hắn muốn, thì khuôn mặt già nua cũng lộ ra vẻ tức giận.

"Tốt, tốt lắm, đúng là quá tốt! Tốt ột cái Bình gia, tốt một cái bạch nhãn lang nuôi dưỡng không quen." Lão Thái nộ khí trùng thiên nói, sau đó một cái tát đem thần hoàng duy nhất của Bình gia đánh thành tro bụi.

Trong lòng Dương Thiên Vấn thầm khen, lão gia hỏa này ra tay thật đúng là mau, thật ác độc.

"Ngươi, là thuộc thế lực nào?" Lão Thái nhìn về phía trung niên áo đen kia, hỏi nghiêm túc.

"Nhìn bộ dáng của ngươi, uhm, dung hợp hai loại pháp tắc, vầng sáng trên pháp tắc chưa biến mất. Đột phá chưa đến ngàn năm đi?. Giọng nói của Lão Thái vừa chuyển, "Đáng tiếc. Cũng không biết hiện tại ở Thần giới, còn có bao nhiêu người giống chúng ta. Thật là đáng tiếc, đáng ra ngươi không nên tới nơi này. Lại càng không nên tính kế trên đầu Hách gia chúng ta.

Lời còn chưa dứt, ba thân ảnh ăn ý đánh tới. Ba đánh một. Một chút tình cảm cũng không nói.

Dương Thiên Vấn xem trong chốc lát, làm nhìn thấu một chút việc, khi ba người này ra tay, sau đầu cũng hiện ra vầng sáng như vậy, chẳng qua vầng sáng sau đầu ba người Hách gia là ba màu, mà trung niên áo đen là hai màu.

Căn cứ vào tình hình đánh nhau cùng với những lời của lão Thái, thì Dương Thiên Vấn ra vầng sáng phía sau thượng cổ thần hoàng chính là kết quả sau khi dung hợp nhiều loại pháp tắc, hai loại ánh sáng màu thì đại biểu cho hai loại pháp tắc dung hợp, mà ba loại ánh sáng màu liền đại biểu cho ba loại pháp tắc dung hợp.

Trên lý luận, dung hợp pháp tắc càng nhiều, thực lực lại càng mạnh. Nhưng lý luận chính là lý luận, cũng có sự sai biệt, cũng giống như thời không thần hoàng, người ta là hai loại pháp tắc dung hợp, thế nhưng thực lực cũng là thượng cổ bát hoàng là vì cái gì? Đó là bởi vì hai loại pháp tắc của người ta đều là Thập Đại pháp tắc.

Thập Đại pháp tắc vốn không phải là muốn lĩnh ngộ thì có thể lĩnh ngộ, đây là sự tổng hợp của cơ duyên, trí tuệ, thiên phú, nghị lực. Thiếu một thứ cũng không được.

Ba đánh một, ba kẻ thượng cổ thần hoàng lâu đời, sống sót từ thượng cổ thời đại đối phó một thượng cổ thần hoàng mới đột phá, căn bản không có gì phải bàn.

Đám thượng cổ thần hoàng này đánh nhau, càng thêm phản phác quy chân, không hề hoa lệ. Bọn họ không có lĩnh vực, cũng không có thần binh ngưng kết thành lĩnh vực, thế nhưng giơ tay nhấc chân, đều là biểu hiện của pháp tắc thần uy. Dường như bọn họ chính là thế thân của pháp tắc.

Cảnh giới, thực lực như vậy, làm cho Dương Thiên Vấn thu hồi vô hạn ngạo khí trong lòng, thầm nghĩ: Quả thật là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, ngày sau làm việc, thì phải cẩn thận một chút.

Ở Thần giới tàng long ngọa hổ, ở thời kì thời đại biến đổi quan trọng thế này, rất nhiều cường giả thực sự che dấu ở Thần giới đều có thể xuất hiện, tu vi trung vị thần hoàng, có lẽ cũng chỉ có thể tự bảo vệ mình mà thôi.

Nhìn ra được, thần hoàng vận dụng pháp tắc, thì thua kém rất nhiều so với thượng cổ thần hoàng, bất kể là trên phương diện nào.

Dương Thiên Vấn thầm nghĩ, may mắn chính mình cũng không chỉ có mỗi pháp tắc, Đại La Kim Tiên tu luyện là đạo, là thiên đạo, là đại đạo. Như thế nào là đạo? Tất cả đều là đạo. Pháp tắc chỉ là một loại thể hiện của thiên đạo mà thôi. Ban ngày đêm tối, sao trời vận chuyển, gió thổi trời mưa vân vân đều ẩn chứa quy tắc đại đạo ở trong đó.

Chỗ nào cũng có đạo, thiên là đạo, địa là đạo. Người là đạo. Bởi vì cái gọi là, đạo pháp tự nhiên!

Dương Thiên Vấn nhìn bốn thượng cổ thần hoàng đấu cùng một chỗ. Trong lòng hiểu ra rất nhiều điều, thì ra là thế. Núi vẫn là núi, nước vẫn là nước. Chúng nó cũng không có thay đổi, thay đổi chính là trái tim.

Đạo pháp tự nhiên, làm gì cần cứ chú trọng đến pháp tắc cơ chứ? Dương Thiên Vấn thật cao hứng vì chính mình đã dứt khoát không tìm hiểu pháp tắc nữa, mà là lướt qua pháp tắc, nhắm thẳng vào đại đạo.

Vô thượng thần thông, vô biên pháp môn, đạo pháp vô hạn!

Dương Thiên Vấn tin tưởng chỉ cần ình thời gian. Không được bao lâu. Mình cũng có thể đạt tới tiêu chuẩn như những thượng cổ thần hoàng này, đó cũng không phải hy vọng xa vời, mà là điều tất nhiên!

Bốn vị cao thủ Hách gia, rốt cuộc cũng bắt giữ được đại hán áo đen. Chú ý, là bắt giữ, mà không phải là xử lý.

Dương Thiên Vấn cũng có chút ngây người, đều là thượng cổ thần hoàng. Chênh lệch cũng quá lớn đi?

Lão Thái phi thường rõ ràng, trực tiếp đặt tay lên đầu người bày, bắt đầu mạnh mẽ kiểm tra trí nhớ.

913. Chương 910: Liên Thủ

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 910: Liên thủ

Sưu tầm:

Dương Thiên Vấn nhìn xem da đầu có chút run, ba thượng cổ thần hoàng của Hách gia, biểu hiện thật sự quá mạnh mẽ, cho dù là ba người đánh một người, nhưng đều là thượng cổ thần hoàng, ngay cả thực lực của trung niên áo đen cũng làm cho Dương Thiên Vấn có cảm giác vô lực. Thế nhưng ba người Hách gia không chỉ bắt giữ được người này, còn trực tiếp dùng thủ đoạn cứng rắn nhất, lấy mẫu trí nhớ linh hồn,

dùng đến một chiêu này, thì tên thượng cổ thần hoàng kia tuyệt đối sẽ bị thương nặng, hơn nữa bị thương như thế. Có lẽ sẽ trực tiếp gạt bỏ ý thức của hắn. Nói trắng ra là, biến hắn thành một người ngu ngốc.

Trong lòng Dương Thiên Vấn âm thầm kinh ngạc, Hách gia làm như vậy, quả thật chính là hoàn toàn đắc tội người khác. Rốt cuộc là thâm cừu đại hận cỡ nào, sau lưng thượng cổ thần hoàng này tất nhiên sẽ không đơn giản, chẳng lẽ Hách gia không sợ người ta trả thù hay sao?

Lão Thái thu tay về, mà vẻ mặt cùng ánh mắt trung niên áo đen trong tay hắn cũng nhạt xuống, thay vào đó là một ánh mắt mờ mịt không biết gì, rất rõ ràng, tên trung niên áo đen này xem như xong đời. Linh hồn ý thức bị gạt bỏ, cái này so với thần hồn câu diệt còn đáng thương hơn.

"Thì ra là thế." Lão Thái nhẹ giọng nói ra.

"Rốt cuộc là chuyện gì? Tên hỗn đản này là do thế lực nào phái tới, bọn họ thật coi Hách gia chúng ta là bùn nặn thành hay sao?" Việt Vương hỏi han, sự tức giận trong giọng nói thì ai cũng nghe ra.

Lão Thái khoát tay áo, vừa sải bước đi tới trước mặt Dương Thiên Vấn, nhìn thoáng qua Dương Thiên Vấn xong, mới chậm rãi nói: "Cư sĩ, hôm nay còn phải cám ơn ngươi, nếu không phải ngươi, sợ rằng chúng ta cũng sẽ không nghĩ người này dám lén xâm nhập đảo Hách Đông". xem tại

Vẻ mặt Dương Thiên Vấn nghi hoặc khó hiểu, đảo Hách Đông này vốn là người đến người đi, tại sao có thể nói là xâm nhập?

Thiên Thủ cùng Việt Vương dẫn theo tên trung niên áo đen kia đi qua, Thiên Thủ mở miệng giải thích: " Sau khi Thượng cổ thời đại chấm dứt, Hách gia chúng ta đã từng cùng thế lực khắp nơi ước định, đảo Hách Đông chính là địa bàn của Hách gia chúng ta, không cho phép bất cứ người nào vượt qua cảnh giới thần hoàng tự tiện bước vào, mà chúng ta cũng sẽ không tự tiện bước vào địa bàn bọn họ. Người tự ý xâm nhập, thì phải chết!"

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu, đây là một loại ước định giữa cao tầng của các thế lực."Người này mới đột phá, có thể là do không hiểu quy củ hay không?".

"Ha hả, cư sĩ yên tâm, Hách gia chúng ta cũng không phải là gia tộc lấy thế đè người, không giảng đạo lý. Nguyên tắc của Hách gia chúng ta, là người không đụng ta, ta không đụng người, nếu người đụng ta, ta chắc chắc sẽ đụng người." Lão Thái mỉm cười giải thích.

"Đúng đấy, nếu không phải có tật giật mình, thì hắn chạy làm gì? Có cái gì hiểu lầm thì đã nói ra rồi~." Việt Vương lại càng thêm rõ ràng.

"Lại nói tiếp, người này có có quan hệ với cư sĩ." Lão Thái cười nhìn về phía Dương Thiên Vấn nói.

"Có liên quan đến ta?" Dương Thiên Vấn lặng đi một chút, lập tức cười nói, "Đây chẳng qua là đúng dịp mà thôi." Dương Thiên Vấn nghĩ đến chuyện bày trận ở Bình gia.

"Không, một trong những mục đích khi người này đến đây. Chính là vì ngươi!" Lão Thái trực tiếp trả lời, "Mục đích lớn nhất hiện tại của hắn, chính là muốn bắt giữ ngươi".

"Ặc" Dương Thiên Vấn không biết nói gì, đây là hậu quả của việc nổi danh, nổi danh thì có ưu đãi của việc nổi danh, cũng có chỗ hỏng của việc nổi danh. Không cần hỏi, cũng không cần biết rõ về người này, hắn hướng về phía chính mình mà đến, tự nhiên là vì tạo hóa vô cực đan hoặc là cửu chuyển hoàn hồn đan.

"Xin hỏi người này đến từ đâu?" Dương Thiên Vấn cẩn thận hỏi han."Mặc dù ở trong trí nhớ người này tìm không ra chủ nhân thực sự, nhưng mà theo ta được biết, thích sau lưng làm như vậy, trừ bỏ Sáng Tạo ra, cũng không có người nào khác." Lão Thái trầm giọng nói.

"Sáng Tạo? Ngài nói là Sáng Tạo chúa tể?" Dương Thiên Vấn kinh ngạc hỏi rõ.

"Trừ hắn ra thì còn có ai sẽ dấu đầu lộ đuôi như thế. Hừ, đừng nhìn người nầy ra vẻ chính khí, Trên thực tế hắn thích nhất là làm những chuyện sau lưng như thế này. Trận chiến năm đó, được lợi lớn nhất, chính là hắn!" Vẻ mặt Việt Vương khinh thường, hừ lạnh nói.

"Kẻ Lão Tử xem thường nhất cũng là hắn!" Thiên Thủ cũng trả lời.

"Xem ra Sáng Tạo tính toán đụng đến bọn ta rồi." Lão Thái lo lắng nói, trong lòng cũng đang âm thầm khiếp sợ, ngay cả Thượng Cổ Thần hoàng mà cũng có thể bồi dưỡng được sao?

Nếu như nói một Chúa tể bồi dưỡng ra một Thần vương thậm chí là thần hoàng thì đều có thể thế nhưng nếu chúa tể hoặc là thượng cổ thần hoàng muốn bồi dưỡng ra một thượng cổ thần hoàng, vậy cũng sẽ không có khả năng rồi.

Cho dù có được phương pháp tu luyện của thượng cổ thần hoàng, muốn tu luyện thành công, cũng không phải là ngoại lực có khả năng quyết định.

Ba người Lão Thái vẫn cảm thấy nặng nề, nếu Sáng Tạo chúa tể thật sự tìm được hoặc là thành công bồi dưỡng vài thượng cổ thần hoàng, vậy thì sẽ có chút nguy hiểm.

Ba người Lão Thái liếc nhau một cái, lại nhìn Dương Thiên Vấn, trong lòng thầm nghĩ, có lẽ Sáng Tạo muốn bắt giữ Dương Thiên Vấn, cũng bởi vì hắn coi trọng khả năng luyện đan của Dương Thiên Vấn, muốn nhờ Dương Thiên Vấn để đạt được mục đích của hắn.

Kẻ địch của kẻ địch chính là bằng hữu.

"Thật ra, chúng ta cùng Sáng Tạo chúa tể chính là chỗ quen biết cũ, hơn nữa cũng không hề vừa mắt nhau, mấy năm nay ba người chúng ta như hình với bóng, cũng chính bởi vì cố kỵ Sáng Tạo. Tên kia thập phần nham hiểm, ở mặt ngoài chính nhân quân tử, sau lưng lại là tiểu nhân đê tiện." Việt Vương nói một cách thẳng thắn.

"Như thế nào? Ngươi không tin?" Việt Vương nhìn Dương Thiên Vấn vẫn trầm mặc, nói.

"Trong chuyện này, chúng ta không cần phải lừa ngươi, mục đích chủ yếu của người này là ngươi, chắc ngươi cũng không muốn bị người khác cướp mất sự tự do, không thể quyết định tương lai của bản thân chứ?" Tiếng của Lão Thái truyền tới, "Thần chiến lại nổi lên, ân oán năm đó chưa xong có lẽ sẽ được thanh toán lúc này đi?".

"Đừng tưởng rằng việc này cùng ngươi không quan hệ, Sáng Tạo theo dõi ngươi, ngươi chỉ muốn thoát khỏi hắn, sợ là khó khăn rồi~." Khuôn mặt Thiên Thủ biểu hiện ra vẻ sợ rằng thiên hạ không loạn.

Lão Thái ném một cái ngọc giản lại đây, nói: "Đây là tin tình báo vừa rồi ta thu được ".

Dương Thiên Vấn tiếp nhận ngọc giản, dùng thần thức tìm tòi, tin tức trong ngọc giản cũng không ít, sau khi xem xong, sắc mặt Dương Thiên Vấn cũng dần cau lại.

Kế hoạch thật là ác độc!

Bình gia cấu kết với thế lực bên ngoài, muốn lấy Thương Hải tửu trang làm nơi phát triển, tùy tiện bắt giữ mình và tấn công uy danh của Hách gia, muốn kiểm tra một chút thực lực của Hách gia, nhất là Thạch Tam Điểu!

"Kế hoạch rất hoàn mỹ, đáng tiếc không có cơ hội thi triển rồi." Dương Thiên Vấn nhún vai khen ngợi. Tuy rằng ở mặt ngoài không có bất kỳ điều gì khác thường, nhưng mà trong lòng cũng giật mình, tên người trung niên áo đen này là Úy Trì Thiên Thư. Chỉ hai chữ "Úy Trì", có thể biết được thế lực.

"Như thế nào, hình như cư sĩ không muốn dính dáng vào trong đó?" Thiên Thủ tỏ ra khác thườn nhìn về phía Dương Thiên Vấn nói, "Đáng tiếc, đây không phải là chuyện mà ngươi muốn là được, trong chuyện này, quyền chủ động nằm trong tay đối phương.

"Được rồi, các ngươi muốn thế nào?" Dương Thiên Vấn cũng biết điểm này, xem ra thất gia liên minh này, thật sự quyết tâm theo dõi mình, biết phái thần hoàng đến thì cũng vô ích, đến nỗi ngay cả kẻ mạnh như thượng cổ thần hoàng cũng đã phái tới rồi, hơn nữa thượng cổ thần hoàng này còn bị tiêu diệt ở đảo Hách Đông, bất kể như thế nào, mối thù này càng ngày càng lớn rồi. Hơn nữa, Dương Thiên Vấn cũng biết kẻ đứng sau lưng thất gia liên minh dĩ nhiên là Sáng Tạo chúa tể, vậy thì Dương Thiên Vấn không thể không cẩn thận ứng phó rồi.

"Lời xưa có nói, kẻ địch của kẻ địch chính là bằng hữu, thần chiến lại nổi lên, chẳng lẽ cư sĩ chưa từng suy nghĩ tính toán về tương lai của chính mình sao? Chúng ta liên thủ có được không?" Ánh mắt Lão Thái híp

lại, cười đến mức nếp nhăn dồn lại vào một khối.

"Liên thủ" Dương Thiên Vấn cũng có chút kinh ngạc.

Liên thủ, đó là khi thế lực hai bên ngang nhau, cho dù có chênh lệch cũng sẽ không quá lớn. Mà hiện tại hắn là một người cô đơn, có vốn liếng gì để kết minh cùng Hách gia? Cho dù thêm cả Thương Hải tửu trang, thì thực lực như vậy vẫn chưa đủ.

Dương Thiên Vấn chầm chậm đánh giá lời mời chào, trong đó có một chút lấy lòng, một chút uyển chuyển, nghĩ cẩn thận một chút, hắn lại phát hiện mình đối Hách gia cũng không có ý kiến, cũng không có ác cảm, ngược lại còn có một chút hảo cảm.

Có ý tứ, thế nhưng lại bất tri bất giác có hảo cảm đối với Hách gia, chút hảo cảm ấy rất rõ ràng là không phải đột nhiên xuất hiện, mà là từng điểm từng điểm, từ bên trong những gì hắn nhận thấy tích lũy mà thành.

"Tốt, các ngươi nói xem, liên thủ như thế nào?. Dương Thiên Vấn cũng vô cùng rõ ràng, đã có hảo cảm với Hách gia, vậy thì hành động theo cảm giác là được.

Ba vị thượng cổ thần hoàng nghe xong câu trả lời của Dương Thiên Vấn, ngược lại lại im lặng một chút, lập tức phản ứng kịp, trong lòng không khỏi có một tí hảo cảm với tác phong làm việc gọn gàng mà linh hoạt của Dương Thiên Vấn.

"Tốt, thật sự rất rõ ràng." Thiên Thủ khen ngợi, "Các hạ là đan đạo Thánh Sư, lại tinh thông trận pháp, có thể nói là tài năng vô cùng, tuy rằng tu vi kém ba người chúng ta một bậc, nhưng vậy cũng đủ để trao đổi cùng thế hệ với chúng ta." "Đúng vậy, về sau xưng hô cũng không cần phải kêu lên tiền bối, bảo ta Việt Vương, gọi hắn là lão Thái, gọi hắn là Thiên Thủ là xong." Hách Việt Vương nói phụ họa.

Lão Thái cùng Thiên Thủ mỉm cười gật đầu.

"Một khi đã như vậy, Dương mỗ liền cung kính không bằng tuân mệnh Dương Thiên Vấn chắp tay đồng ý mà nói.

"Tốt, nếu chúng ta liên thủ kết minh, vậy thì phải nói rõ, làm như thế nào đối phó thất gia liên minh cùng Sáng Tạo chúa tể sau lưng bọn họ!" Thiên Thủ đem đề tài dời tới vấn đề chính, đó cũng là một thái độ, mục đích hai bên liên thủ kết minh chính là vì đối phó kẻ địch chung, mà điều có thể làm gần thêm mối quan hệ hai bên cũng chỉ có thảo luận làm như thế nào tiêu diệt kẻ địch chung của bọn họ.

914. Chương 911: Chuyện Xưa, Kết Minh

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

Quyển 11: Chúa Tể

Chương 911: Chuyện xưa, kết minh

Nhóm Dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Dương mỗ đối với Sáng Tạo Chúa Tể tuyệt không hiểu biết, ngày xưa không oán, hiện nay không cừu, vì cái gì muốn cùng Dương mỗ khó xử chứ?" Dương Thiên Vấn vẻ mặt khó hiểu hỏi.

"Rất đơn giản, ích lợi!" Việt Vương trả lời rõ ràng.

"Ngươi trên người có ích lợi thật lớn làm cho Sáng Tạo người này động tâm".

"Sáng tạo cũng là một nhân vật, ta không thể bì kịp, năm đó thượng cổ bát hoàng, uy chấn thiên hạ. Đáng tiếc, sau một trận chiến thượng cổ, bát hoàng ngã xuống, Sáng Tạo ở sau lưng tính kế, chiếm được chiến quả lớn nhất của một trận chiến này.

Tuy rằng như thế, hắn cũng bị Thời Không Thần Hoàng lấy bí thuật đánh cho bị thương, nhiều năm qua đều đang chữa thương, cho dù là trở thành Chúa Tể, hắn chỉ sợ đến bây giờ cũng không có khôi phục tới đỉnh phong. Cho nên hắn tìm tới ngươi" Lão thái thản nhiên kể rõ.

Dương Thiên Vấn có điểm lý giải, xem ra Sáng Tạo Chúa Tể phái người tới bắt mình, không riêng gì vì Tạo Hóa Vô Cực Đan loại đan dược nghịch thiên này, càng nhiều chỉ sợ là vì thương thế chính bản thân.

"Vậy hắn vì cái gì không trực tiếp tìm ta trị thương?" Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi.

"Hừ, Sáng Tạo người này trời sinh tính đa nghi tính kế, bất luận kẻ nào cũng không tin tưởng. Hắn sao lại tin tưởng ngươi? Không có trước khống chế ngươi tuyệt đối, hắn là không yên tâm để cho ngươi trị thương" Thiên Thủ khinh thường hừ lạnh nói.

"Ồ? Còn có người như thế? Thật sự là mở mang kiến thức" Dương Thiên Vấn không nói gì thở dài, người như vậy còn có thể trở thành Chúa Tể? Không thể không cảm thán, thiên đạo chí công, sinh linh gì đều có khả năng thành đạo, hơn nữa ba ngàn đại đạo, điều điều đều có thể chứng. Bất quá nói đi cũng phải nói lại, nếu không phải Sáng Tạo Chúa Tể tính kế như thế, sợ là cũng sẽ không trở thành một Chúa Tể.

"Thật không dám đấu diếm, ba người chúng ta năm đó chính là ba thần tướng thủ hạ Thời Không Thần Hoàng, cho nên cho tới nay, ba người chúng ta cùng Sáng Tạo Chúa Tể quan hệ vẫn sẽ không thế nào. Thậm chí còn có điểm quá tiết ở trong đó, hơn nữa cái quá tiết này còn không phải một chút" Lão thái vẻ mặt hoài niệm thở dài.

"Không sai, Sáng Tạo Chúa Tể tính kế lão đại chúng ta. Mà chúng ta cũng đem thủ hạ thế lực của hắn năm đó đều giảm trừ sạch sẽ. Cho nên, chúng ta cùng hắn mặc dù không có thù oán trực tiếp, nhưng cũng xem như là đối địch" Việt Vương lời này càng thêm trắng ra.

"Không thể tưởng được, nhiều năm trôi qua như vậy, hắn lại tụ tập ra một đám thế lực" Thiên Thủ vẻ mặt hoài niệm nói.

Dương Thiên Vấn nghe xong không khỏi sửng sốt, thì ra bọn họ còn có một phen trải qua như vậy? Xem ra, bọn họ không có nói sai, hơn nữa cũng không có cần phải nói dối, bởi vì không ai biết mình có được Thời Không Bảo Tháp, cũng không có người biết được quan hệ giữa mình cùng Thời Không Thần Hoàng.

Nếu là thật, như vậy ba vị thượng cổ Thần Hoàng Hách gia này thật đúng là cùng Sáng Tạo Chúa Tể có chút khoảng cách, thậm chí là thù hận gián tiếp.

Dương Thiên Vấn có thể tưởng tượng ba vị cao nhân Hách gia năm đó, là ra tay đối với thế lực dưới tay Sáng Tạo Chúa Tể như thế nào, làm cho Sáng Tạo Thần Hoàng đường đường một trong thượng cổ bát hoàng thống lĩnh một phương biến thành Chúa Tể trần trụi. Xác thực đại khoái nhân tâm!

Điều này làm cho Dương Thiên Vấn có một loại cảm giác thân thiết, từ cảm tình tự thân đi lên mà nói, Dương Thiên Vấn cũng muốn báo bất bình cho Thời Không Thần Hoàng, chỉ là thực lực không đủ.

"Ba vị muốn hợp tác như thế nào?" Dương Thiên Vấn nếu cùng bọn họ kết minh, tự nhiên sẽ không ăn lương mặc kệ sự.

"Rất đơn giản, khơi mào chúng thần chi chiến, chúng ta liền khởi tận đại quân, một lần liên kết bát giang thất gia" Lão thái thản nhiên nói bí mật liên minh các nhà, thu được ký ức của Uất Trì Thiên Thư, liền ngay cả đại khái thực lực trong đó cũng có nhận thức nhất định.

"Ba vị, các người không có nói sai chứ? Muốn ta đến khơi mào chúng thần chi chiến?" Dương Thiên Vấn khó có thể tin hỏi, ngụ ý chính là đang hỏi, muốn ta đi khơi mào chúng thần chi chiến, vậy các người thì sao?

"Ha ha, xem ra ngươi quả nhiên là không rõ. Bất quá cái này cũng không thể trách được ngươi, dù sao ngươi mới phi thăng thần giới không lâu, có thể các tu vi như vậy, có thể nói là kinh tài tuyệt diễm. Nói cho ngươi

nghe, cái thần giới này cũng có các quy tắc ẩn tồn tại, hơn ba trăm ức năm qua, thần giới tuy rằng loạn, nhưng mười phần bình tĩnh. Đây là vì cái gì, ngươi biết không?" Lão thái cười tủm tỉm hỏi.

"Là vì các người không có nhúng tay trong đó" Dương Thiên Vấn đã sớm phân tích vấn đề này, phía dưới đánh cho có náo nhiệt như thế nào cũng không quan hệ đại cục thần giới, bởi vì chân chính ảnh hưởng vận mệnh thần giới, là cấp thế lực giống như Hách gia vậy, không chỉ có như thế, liên minh bảy nhà giấu ở trong tối không phải cũng không ra tay sao?

"Thông minh! Từ cưới thời đại viễn cổ, đầu thời đại thượng cổ, chúng thần thần giới liền lập hạ quy củ, không đến cuối thời kỳ, không thể quấy nhiễu trật tự thần giới. Cho dù đến cuối thời kỳ, thế lực cũ cũng không thể chủ động khơi mào chiến tranh. Nếu không chắc chắn lọt vào thiên khiển!" Lão thái thản nhiên nói.

Dương Thiên Vấn có điểm rõ ràng, chính cái gọi là không quy củ bất thành phương viên, nếu trong đỉnh tầng thần giới không có ước thúc mà nói, thần giới này đã sớm không còn tồn tại nữa.

"Ngươi ý tứ là, vô luận là các người cũng tốt, hay là Sáng Tạo Chúa Tể cũng thế, cũng không có thể chủ động khơi mào tranh đấu? Mà có thể khơi mào chiến tranh, chỉ có thế lực mới mới có đặc quyền này?" Dương Thiên Vấn có điểm rõ ràng, xem ra ước thúc này cũng không phải là ước thúc chết, khi thế lực mới sinh muốn đăng đỉnh, như vậy sẽ gặp phải thế lực lão bài chèn ép. Mà thế lực lão bài cũng phải gặp phải thế lực mới khiêu chiến, mạnh sống yếu chết.

"Không sai, mà ngươi thì khác, ngươi mới phi thăng không có bao nhiêu lâu, nếu từ ngươi tới khơi mào trận tranh đấu này, chúng ta có thể đủ để cho ngươi mượn thế, đột nhiên xuất kích, tiêu diệt tổng bộ liên minh bảy nhà" Thiên Thủ gật đầu đáp.

"Cái này…" Dương Thiên Vấn cũng biết Hách gia là muốn mượn lực lượng chính mình đến đánh vỡ trói buộc tự thân, chủ động tham dự vào bên trong trận thần giới biến cách này. Bất quá nghĩ lại, việc này đối với chính mình cũng không có chỗ hỏng, thần giới sớm hay muộn sẽ loạn, cái liên minh bảy nhà này mới đúng là trâu bò, không bằng mượn lực lượng Hách gia tiêu diệt bọn họ.

"Nếu ngươi lo lắng, chúng ta có thể ký tên minh ước, từ thiên địa làm chứng, kết thành bất thế chi minh. Không xâm phạm lẫn nhau, giúp đỡ cho nhau, vĩnh viễn không đối địch" Việt Vương lời này nói rất rõ ràng, cũng nói ra thành ý của Hách gia.

Dương Thiên Vấn là có điểm không rõ, chính mình có cái năng lực gì có thể làm cho Hách gia hạ loại tiền vốn này? Kết minh, cũng không phải là mời chào đơn thuần.

"Tốt, vậy ký tên minh ước" Dương Thiên Vấn cẩn thận cân nhắc một phen, hiện ký tên minh ước này, đối với chính mình mà nói cũng không có chỗ gì hỏng, hơn nữa ở trước khi bão táp tiến đến thần giới, tìm một minh hữu thực lực mạnh mẽ cũng là một chuyện cực kỳ có ích.

Hệ thống tình báo Thiên Võng có lẽ rất cường đại, nhưng mà luận chỉnh thể thực lực cùng đỉnh chiến lực mà nói, là hơi còn yếu, Thời Không Bảo Tháp chỉ có thể giảm bớt thời gian lưu, đạo tu luyện chỉ là khổ tu, tác dụng cũng không lớn, muốn càng tiến thêm một bước, liền tránh không được xuất thế.

Thiên Võng sức chiến đấu quá yếu, đây là sự thật không thể tranh luận, tuy có Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đại sát khí như vậy tồn tại, làm con bài chưa lật mạnh nhất, cái đại sát khí này bại lộ càng muộn tự nhiên lại càng có tác dụng, bại lộ quá sớm, nó sẽ không xem như con bài chưa lật mạnh nhất.

"Tốt!" Lão thái nói xong, liền từ trong giới chỉ lấy ra một quyển họa quyển, sau khi mở ra, Dương Thiên Vấn mới nhìn thấy, đây là một tấm quyển trục trống.

"Đây là minh ước viễn cổ, chính là bảo vật viễn cổ Khế Ước thần luyện chế ra, đáng tiếc, từ sau khi viễn cổ Khế Ước thần ngã xuống, nay còn lại chỉ sợ không ra mười tấm, một tấm viễn cổ minh ước trống, lại vô cùng trân quý. Sau khi ký nó, minh ước chúng ta sẽ từ ông trời đến giám sát, người nào vi ước chắc chắn gặp thiên khiển, chết không có chỗ chôn…" Lão thái cầm quyển trục nói.

Dương Thiên Vấn vừa nghe cái viễn cổ Khế Ước thần này, đã nghĩ đến khế ước thần phù của mình, xem ra Khế Ước thần này tu tập tham ngộ, tất nhiên là khế ước pháp tắc, loại pháp tắc này cho dù là Dương Thiên

Vấn cũng chưa hiểu rõ hết, ba mươi cái phù văn trên vận mệnh la bàn, đại biểu cho ba mươi loại pháp tắc, tuy rằng đều có tác dụng, nhưng cũng không đại biểu Dương Thiên Vấn tinh thông pháp tắc này.

Cái này giống như cho ngươi một khẩu súng, ngươi biết nổ súng, cũng không có nghĩa ngươi biết tạo súng vậy.

Lão thái thừa dịp Dương Thiên Vấn đang ngẩn ra, ở trên chỗ trống của khế ước viết ra nội dung minh ước, Dương Thiên Vấn cẩn thận nhìn ba lần, cũng không có ở trong đó tìm ra lỗ hổng cùng sơ hở gì, cũng không có cạm bẫy văn tự tồn tại.

Từ trên điểm này, Dương Thiên Vấn thật đúng là nhìn ra thành ý của Hách gia, nhưng mà Dương Thiên Vấn thủy chung không nghĩ ra, Hách gia vì cái gì sẽ có thành ý như thế, thậm chí còn có điểm cảm giác lấy lòng.

"Tốt lắm, nếu đáp ứng mà nói, xin mời ấn dấu tay của ngươi lên" Lão thái cùng với hai vị thượng cổ Thần Hoàng khác của Hách gia đều ấn dấu tay của mình lên.

Dương Thiên Vấn sau khi xem một lần nữa, cũng in lại dấu tay chính mình. Sau khi dấu tay Dương Thiên Vấn ấn lên, quyển trục nọ liền hóa thành một đạo hào quang thẳng hướng phía chân trời, chỉ chốc lát sau liền biến mất không thấy.

"Tốt lắm, bắt đầu từ khi ngươi ký phần minh ước nọ, chúng ta chính là minh hữu kiên cố nhất, tin tưởng thành ý của chúng ta, cũng tin tưởng phán đoán của ngươi. Chỉ cần ngươi có thể khơi mào chiến tranh, như vậy chúng ta sẽ trước tiên tiêu diệt tổng bộ liên minh bảy nhà, tin tưởng chúng ta, không có sai" Lão thái mang theo nụ cười ôn hòa, phi thường có thành ý nói.

Dương Thiên Vấn gật gật đầu, trong lòng lại thầm nghĩ, khó trách có người muốn dùng thần vị giả đến khơi mào thần giới tranh đấu, nguyên bản là vì bọn họ không có thuận tiện ra tay!

915. Chương 912: Bắt Đầu Hỗn Loạn

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 912: Bắt đầu hỗn loạn

Sưu tầm:

Nguồn vipvandan

Dương Thiên Vấn về tới chỗ Thương Lang Thần Hoàng. Cẩn thận suy nghĩ một chút toàn bộ sự tình phát sinh hôm nay. Cùng với ảnh hưởng tương quan. Cũng không có phát hiện ở trong đó chính mình có chỗ gì hỏng, lại nói tới chính mình còn giống như chiếm tiện nghi, lại có thể không rõ ràng tìm được một cái minh hữu kiên cố.

Có Hách gia minh hữu này, cái ưu việt này cũng không phải là một chút nửa điểm, ít nhất tổng bộ liên minh bảy nhà, căn cứ tư liệu Thiên Võng, nếu không động dùng Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, căn bản không làm gì được bọn họ. Mà tổng bộ này, cho tới nay vẫn như ngạnh ở hầu, không phun không khoái.

Nay chỉ cần khơi mào chiến sự, Hách gia sẽ ở trước tiên dập tắt đối phương, đây chính là chuyện tốt. Thứ nhất có thể tiêu trừ cái họa tâm phúc, thứ hai có thể coi trộm một chút thực lực Hách gia đến tột cùng có bao nhiêu mạnh mẽ.

Dương Thiên Vấn càng cân nhắc việc này, lại càng là cảm giác ưu việt trong đó thật sự không chuyện gì. Dương Thiên Vấn cũng không có cùng Thương Lang Thần Hoàng thương lượng, cũng không muốn cho hắn tham dự vào. Cái này liên lụy quá lớn, cấp bậc thượng cổ Thần Hoàng cùng Chúa Tể đều liên lụy vào.

Ngày hôm sau, Dương Thiên Vấn liền hướng Thương Lang Thần Hoàng chào từ biệt . Ở trên đảo Hách Đông, tuy rằng không lo lắng thế lực bên ngoài tìm tới cửa, nhưng mà xử lý công việc quả thật cũng không có thuận tiện.

Dương Thiên Vấn rời khỏi đảo Hách Đông, biến mất hành tung, muốn ở bên trong biển người mờ mịt, tìm ra Dương Thiên Vấn thi triển thần thông biến hóa, cho dù là Chúa Tể cầm vật thân cận của Dương Thiên Vấn khả năng cũng phải tiêu phí tâm lực rất lớn mới có khả năng tính ra phương vị đại khái của Dương Thiên Vấn.

Muốn gây xích mích chiến sự, căn bản không cần phải Dương Thiên Vấn tự thân xuất mã, chỉ cần để cho Thiên Võng ở sau lưng đâm một cây, liền lợi dụng cái thần vị giả này làm ngòi nổ, cả nhân thần giới sẽ dễ dàng lâm vào trong hỗn loạn.

Dương Thiên Vấn giờ phút này chính hướng đại lục Hắc Hải tiến đến. Ngồi ở trên phi hành pháp khí, Dương Thiên Vấn xem một phần ngọc giản từ chỗ Thiên Thủ có được, bên trong ngọc giản này ghi lại chính là thế lực cọc ngầm của Hách gia ở đại lục Hắc Hải.

Sau khi xem xong, Dương Thiên Vấn không thể không cảm thán bút tích của thượng cổ thế gia này.

Phong Ngọc thần tông, chính là tông môn đỉnh cấp nhất đại lục Hắc Hải, uy danh hiển hách, ở toàn bộ đại lục Hắc Hải mà nói, đủ để bài danh trong mười hạng đầu. Lập phái cũng có hơn mười ức năm. Nội tình thâm hậu, cao thủ trong môn cũng không thiếu.

Đảo Hách Đông, trong đại bản doanh Hách gia, Lão thái, Việt Vương, Thiên Thủ ba người ngồi vây quanh một bàn đang nhẹ giọng đàm luận cái gì, ở trên bọn họ ngồi vây quanh, đặt một cái thủy tinh màu lam cực lớn.

"Ta nói đại ca, chúng ta làm như vậy có phải nóng nảy một chút hay không?" Thiên Thủ chần chờ hỏi.

"Đúng nha, lần này chúng ta tựa như không nên cùng Sáng Tạo khởi xung đột quá sớm?" Việt Vương khó hiểu hỏi.

"Việc này nên sớm không nên muộn, Hách gia cơ nghiệp tuy rằng hùng hậu, nhưng mà gặp phải lúc này đây là thần chiến. Từ trong thủy tinh thấy được tương lai, Hách gia ta có họa diệt tộc, chỉ có mượn dùng lực lượng Vấn Thiên cư sĩ này mới có thể bảo hạ cơ nghiệp Hách gia. Chớ quên, cái thủy tinh này là Thời Không Thần Hoàng đại nhân trước khi chết, lấy thần hồn tự tụ mà thành, có thể dự báo tương lai, không sai được. Sớm một chút, muộn một chút không có can hệ" Lão thái nhìn thủy tinh màu lam trên bàn hồi đáp.

"Thần Hoàng đại nhân đối với chúng ta có ơn tri ngộ. Trước khi chết còn lưu lại trọng bảo này cho chúng ta. Đối với chúng ta có thể nói là ân sâu như biển, ân này đức này, không nghĩ đến báo. Sáng Tạo tên mặt dày kia sớm hay muộn đều phải cùng hắn chống lại, ở trên sự kiện này, chúng ta còn chiếm lý, sợ chi hắn?" Lão thái thở mạnh nói.

"Đại ca nói rất đúng, Sáng Tạo tiểu nhân nọ ngay cả thần vị giả đều làm ra, thiếu chút nữa ngay cả chúng ta cũng bị hắn lừa. Tiểu nhân chính là tiểu nhân, sử thủ đoạn vĩnh viễn lên không được mặt bàn. Hắn thực xem tất cả mọi người thần giới là người mù hay sao? Trừ bỏ hắn ra, thần giới còn có ai có thể đủ trình độ làm được lấy giả đánh tráo, căn bản không cần suy nghĩ nhiều có thể đoán được là bút tích của hắn" Việt Vương khinh thường nói tiếp.

"Sáng Tạo đã là Chúa Tể, những gì hắn làm căn bản là không cần để ý ánh mắt những người khác, hắn lấy thần vị giả khơi mào thần giới hỗn loạn, cái này cũng không trái với ước định. Hắn muốn chỉ một cái, lý do động thủ, dù sao nay cái thần giới này, ai động thủ trước, người đó liền giữ lấy tiên cơ. Nhưng mà không có lý do gì, hắn một Chúa Tể mới cũng không dám tự tiện động thủ" Thiên Thủ một lời nói toạc ra vi diệu trong đó.

"Có thể nghĩ ra loại chiêu số này, cũng chỉ có hắn. Thật sự là bội phục hắn có thể nghĩ ra loại ám chiêu này" Việt Vương lắc đầu cảm thán nói.

"Loại ám chiêu này cũng có thể đủ lừa những vãn bối chưa từng thấy qua, ở chúng ta xem, thần vị nọ là thật là giả, thoải mái có thể phân biệt" Lão thái thản nhiên nói. Cũng không có đem điểm ấy để vào mắt.

Dương Thiên Vấn ra lệnh, toàn lực khơi mào hỗn loạn. Đem toàn bộ nước bẩn đều hướng trên người liên minh bảy nhà mà hắt.

Có được ký ức Uất Trì Thiên Thư, tình báo có liên quan đến liên minh bảy nhà đều ở trong ngọc giản. Không xem không biết, vừa thấy dọa nhảy dựng, thì ra trong mấy vạn năm này, liên minh bảy nhà tuy rằng nguyên khí đại thương. Nhưng mấy vạn năm qua đã khôi phục một ít, chỉ lúc này đây bọn họ học ngoan, không hề đem người tập trung lại, mà là chia làm mấy ngàn căn cứ nhỏ đến an trí, địa phương này đều là một ít thế lực trung tầng. Cũng không thu hút, nhưng lại phân bố ở các lĩnh các phủ, phân bố cực tán.

Nếu không phải ba người lão thái cứng rắn bắt giữ Uất Trì Thiên Thư, muốn tìm ra nhiều cứ điểm cùng căn cứ như vậy, căn bản khả năng không lớn.

Uất Trì Thiên Thư nọ cũng quá kiêu ngạo, ỷ vào chính mình tu vi cao, không nói quy củ xông vào đảo Hách Đông muốn làm ba làm bốn, kết quả đụng vào thiết bản. Chính mình xui xẻo không nói, ngay cả bí mật chính mình biết đều bị lão thái rút đi ra. đọc truyện mới nhất tại .

Cái này cũng giảm đi cho Dương Thiên Vấn không ít chuyện, đem tất cả cứ điểm, căn cứ này đều giao cho Đinh Ẩn bố trí. Dương Thiên Vấn nếu là loạn, mà không phải muốn tiêu diệt thế lực này, phương thức áp dụng tự nhiên khác.

Thật ra rất đơn giản, công tác thu thập thần vị giả, từ thời điểm Dương Thiên Vấn phát hiện thần vị là giả. Đã bắt đầu âm thầm bố trí, hợp lực Thiên Võng, góp nhặt ba cái thần vị giả.

Còn lại đơn giản là hắt bẩn giá họa, sự tình như vậy, căn bản không cần phải Dương Thiên Vấn đến quan tâm. Dương Thiên Vấn trong khi chạy tới đại lục Hắc Hải, ừm, chuẩn xác nói là chạy tới chỗ đảo nhỏ bí mật tổng bộ liên minh bảy nhà kia. Từ tư liệu trên ngọc giản mà xem, tòa đảo nhỏ này lại có thể là di động, chẳng qua nó di động có quy luật, tìm ra phương vị của nó cũng không khó khăn.

Tìm đúng vị trí, đến lúc thời điểm Hách gia cường công, cũng tốt đục nước béo cò, kiếm chút không phải tốt sao?

Thiên Võng làm việc chính là có hiệu suất, không đến nửa năm toàn bộ đại lục Hắc Hải tính cả vài cái đại lục quanh thân liền loạn cả lên, tin tức thần vị đã hoàn toàn để lộ, trước kia mọi người cướp đoạt là đặt ở chỗ tối, tuy rằng đánh rất lợi hại nhưng mà bên ngoài vẫn không thế nào rõ ràng vì cái gì đánh đến lợi hại như vậy.

Nhưng mà một khi cái tin tức này để lộ, vô số cao thủ liền ùa lại đây.

Không chỉ như thế, số lượng thần vị tựa như càng ngày càng nhiều, hầu như từng đại lục đều có một cái hai cái giống như vậy.

Tổng bộ liên minh bảy nhà, trưởng lão hội đã muốn loạn cả lên.

"Mọi người yên lặng một chút, không cần ồn ào nữa!" Đột nhiên một lão nhân đứng lên, đập mạnh bàn quát.

Đại sảnh huyên náo tĩnh xuống, mọi người đều nhìn lại.

"Chủ thượng đang bế quan, các ngươi là không phải muốn nháo đến chỗ lão nhân gia hắn chứ?" Lão nhân này mặt tức giận nói.

"Tốt, Nam Cung minh chủ, nay đến phiên ngươi làm minh chủ, ngươi nói có nên xuất kích hay không? Chúng ta đưa ra ngoài thần vị, chẳng qua chỉ là năm mà thôi. Nhưng mà hiện tại bên ngoài tuyệt đối không chỉ năm! Hẳn là thần vị thật hiện thế, chẳng lẽ các người cam tâm nhìn như vậy?" Một tiểu lão đầu dáng người bất quá một thước rưỡi nhảy dựng lên kêu.

Minh chủ liên minh bảy nhà là thay phiên, mỗi vạn năm đổi một lần, từ bảy nhà theo thứ tự cầm giữ.

"Nhưng mà các ngươi ai dám khẳng định thần vị này đó là thật hay là giả không?" Nam Cung minh chủ hỏi.

"Cái này hỏi có tác dụng sao? Bản lãnh của chủ thượng, các ngươi suy nghĩ một chút, còn có ai có thể bắt chước? Trừ bỏ chủ thượng có thể làm được lấy giả loạn thật ra, chỉ sợ toàn bộ thần giới, cho dù là Chúa Tể khác cũng không có bản lãnh này chứ? Nhiều thần vị như vậy xuất hiện, là thật là giả, còn cần hỏi nhiều sao?" Trưởng lão các tộc đều gật đầu cùng nói.

"Nhưng mà chúng ta hiện tại không thể hành động thiếu suy nghĩ, cái này cũng là chủ thượng phân phó. Ta nay làm minh chủ. Cũng không thể vi phạm" Nam Cung gia minh chủ bị thuyết phục, chính hắn cũng không tin tưởng thần giới còn có hàng giả.

"Nay là cơ hội tốt bằng trời, căn cứ tình báo chúng ta chú ý, chúng ta so với người ngoài càng thêm có ưu thế, có thể đúng lúc sàng chọn ra thần vị thật là cái nào, sau đó thừa dịp thời điểm người ngoài bị phần đông thần vị giả hấp dẫn, sau khi đột nhiên xuất kích chiếm lấy thần vị, tin tưởng chủ thượng biết cũng vui vẻ, sao lại truy cứu cái khác?" Trưởng lão mấy nhà đều nói.

Cả tây bắc bộ nhân thần giới đều loạn cả lên, nguyên nhân tự nhiên là đột nhiên toát ra vài cái thần vị.

Tất cả cái này đều là xuất từ bút tích Dương Thiên Vấn, Sáng Tạo Chúa Tể có được tay nghề xảo đoạt thiên công. Có thể phỏng chế thần vị. Dương Thiên Vấn tinh thông tinh túy đan, khí, trận ba đạo, tự nhiên sẽ không tụt sau người. Cho nên, lúc này bên ngoài đột nhiên nhiều ra thần vị. Trên thực tế là Dương Thiên Vấn phỏng chế.

916. Chương 913: La Bàn Sau Khi Biến Hóa

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 913: La bàn sau khi biến hóa

Sưu tầm:

Nguồn vipvandan

Phong Ngọc Thần tông vẫn không tham dự vào các thế lực phân tranh đột nhiên rời núi, tham dự vào bên trong tranh đoạt thần vị tranh đấu. Cái này nguyên nhân cũng đơn giản, chính là đệ tử chưởng môn Phong Ngọc Thần tông bị lan đến ngã xuống, chọc giận bọn họ.

Lãnh địa mà Phong Ngọc Thần tông ở, to nhỏ mấy ngàn thế lực, đều hỗn loạn trong đó, toàn bộ lãnh địa nổi lên tinh phong huyết vũ, mỗi thời mỗi khắc đều có vô số thần nhân ngã xuống. Quỷ dị là, tình huống tương tự ở nhiều chỗ lĩnh phủ khác đều có phát sinh, mà tin tức cũng không có truyền ra đại lục. Thế lực biết thần vị, tranh đoạt lên phi thường kịch liệt. Nhưng mà ai cũng sẽ không chủ động đem tin tức tiết lộ ra ngoài. Cái này tạo thành thượng tầng thế lực khắp nơi đều biết là chuyện gì, mà mọi người trung hạ tầng đều khó hiểu, nhưng lại không thể không cuốn vào trong trận hạo kiếp này.

Đây là bi ai của kẻ yếu, bọn họ chỉ có thể bị động nhận vận mệnh chính mình, mà không thể sửa đổi cái gì. Cái này chỉ là khúc nhạc dạo trước khi hạo kiếp buông xuống mà thôi. Nhưng trình độ thảm thiết quả thật không giống bình thường.

Thiên địa bất nhân, xem vạn vật như chó giấy. Ở trong mắt thiên đạo, mặc dù là thần cao cao tại thượng. Cũng bất quá là tồn tại như con kiến. Thần giới lực thừa nhận có hạn, mà mỗi một lần thần chiến cũng là thủ đoạn thiên đạo đào thải một đám không đủ tư cách tồn tại ở thần giới.

Kết quả không cần nhiều lời, chỗ lãnh địa Phong Ngọc Thần tông, tự nhiên là lấy Phong Ngọc Thần tông thực lực mạnh nhất. Sau khi trải qua một phen tranh đoạt, cường ngạnh áp chế toàn bộ thế lực, phàm là người biết chuyện bị Phong Ngọc Thần tông diệt khẩu, mà chiến sự cũng bởi vậy mà bình ổn xuống, Phong Ngọc Thần tông cũng được chiến lợi phẩm cuối cùng.

Tình huống như vậy, ở đại lục Hắc Hải cùng với trên hai khối đại lục quanh thân cũng có tình huống tương tự phát sinh. Loại đại chiến mang tính địa khu này ở đương kim nhân thần giới mà nói, cũng không ngạc nhiên, ngược lại mười phần thông thường.

Phong Ngọc Thần tông địa vị thật giống như là địa vị của Long Phượng thương hội ở Hành Dương lãnh vậy, là một cái thế lực lực áp toàn lĩnh. Quét dọn toàn bộ người biết chuyện, sau khi thu thập tàn cục, toàn bộ lãnh địa liền khôi phục bình tĩnh.

Thiên Võng vẫn ẩn ở chỗ tối, thu thập tình báo tương quan, hơn nữa thông cáo cho Dương Thiên Vấn biết.

Dương Thiên Vấn sau khi được tin tức, trong lòng âm thầm tính kế, mỗi câu đã hạ, có câu được hay không cũng phải xem thần vị có lực dụ hoặc bao nhiêu lớn.

Dương Thiên Vấn là chuyên môn chọn lãnh địa này, thứ nhất Phong Ngọc Thần tông tọa lạc ở đây, thứ hai là vì lãnh địa này cũng không có thần vị giả khác nhập vào.

Đại lục Hắc Hải dù sao cũng là đại lục liên minh bảy nhà khống chế, động tĩnh lớn như thế sao có thể giấu diếm được? Làm người khởi xướng thần vị giả. Chỉ cần cẩn thận tra, có thể biết được Phong Ngọc Thần tông có được thần vị tất nhiên là "thật".

Liên minh bảy nhà quả thật cũng mắc câu.

Từ đại lục Hắc Hải cùng với đại lục khác truyền đến tin tức, sau khi sàng chọn phân tích, liên minh bảy nhà liền đem mục tiêu chỉ định ở tại trên người Phong Ngọc Thần tông.

Lúc này đây trưởng lão hội mời dự họp, đúng là vì thương thảo nên áp dụng hành động như thế nào, thời cơ hành động, nhân viên vân vân các phương diện phối hợp. Cái này cũng là chỗ chế ước liên minh.

Tuy rằng là liên minh, nhưng mà dù sao ra nhân thủ chính là bảy cái thế gia, bảy cái thế gia này thật giống như bảy cái đoàn thể nhỏ, ai cũng đều muốn không ra lực, ai cũng đều muốn chiếm nhiều ưu việt.

Lúc này đây, ưu việt là cố định, mọi người cũng không phân, chỉ dùng để lấy lòng ở trên. Mà cái này xuất lực lớn nhỏ, phải trải qua thương thảo cẩn thận.

Dù sao liên minh thực lực lớn không bằng trước, vô luận thế gia nào cũng không muốn đầu nhập lực lượng quá lớn, do đó làm cho thương vong quá lớn, ảnh hưởng quyền lời nói của gia tộc ở trong liên minh.

"Được rồi, mọi người đều đã đến đủ, chúng ta hiện tại cần thương thảo là, chúng ta rốt cuộc nên làm thế nào" Làm người chủ trì, Nam Cung minh chủ mở lời.

"Xác định đó là thần vị hay không, nếu là thần vị. Hơn nữa không phải từ trong tay chúng ta đi ra. Chúng ta liền ra tay!" Trưởng lão Bắc Thần thế gia sau khi nhìn chung quanh một vòng mở miệng nói.

"Ta tán thành!" Lập tức có người lên tiếng. Ngay sau đó, ý kiến trưởng lão Bắc Thần thế gia đều được mọi người ủng hộ.

"Thám tử của chúng ta ở trong Phong Ngọc Thần tông đã điều tra rõ thần vị tồn tại, hơn nữa khẳng định đều không phải là từ trong tay chúng ta xuất ra, trước mắt cao thủ mạnh nhất Phong Ngọc Thần tông kia đang luyện hóa nó" Phó Minh chủ phụ trách công tác tình báo đứng dậy nói. Phó Minh chủ này chính là thân tín mặt trên phái xuống, đều không phải là người trong bảy nhà.

"Chúng ta đây còn chờ cái gì?"

"Đúng nha, trực tiếp phái người đoạt lấy là được. Nếu bị người nọ luyện hóa thần vị, cũng đã muộn".

"Các vị, trong Phong Ngọc Thần tông, cao thủ cấp bậc Thần Hoàng có hai người, Thần Vương sáu người, Thiên Thần mười vạn. Người tuy rằng không nhiều lắm, nhưng mà hai vị Thần Hoàng nọ có thể có một Thần Hoàng đã sắp đột phá.

Nếu muốn hoàn toàn diệt Phong Ngọc Thần tông, chúng ta phải ở trên trụ cột của bọn họ gia tăng lực lượng gấp mười. Một nhát hủy đi Phong Ngọc Thần tông" Phó minh chủ dừng dừng, bổ sung nói, "Chó cùng rứt giậu, bức nóng nảy hai vị Thần Hoàng nọ điên lên, sợ là chúng ta thương vong có lẽ cũng sẽ trả giá thảm trọng" Nói xong an vị xuống, không nhiều lời nữa.

"Đáng tiếc, thúc tổ không ở tổng bộ, nếu không có lão nhân gia hắn xuất mã, chính là Phong Ngọc Thần tông có là cái gì" Một trưởng lão Uất Trì thế gia làm ra bộ dáng thở dài nói, ý đắc ý trong đó, không nói cũng thể hiện ra.

Đại biểu các gia tộc còn lại đều một trận tức giận. Trong lòng đều thầm mắng người khoe khoang, chẳng qua mọi người chỉ có thể trong lòng thầm mắng hai tiếng, ai bảo thượng cổ Thần Hoàng quá khó tu luyện thành công? Mặc dù có phương pháp tu luyện chính xác, muốn đem hai loại pháp tắc đều tìm hiểu đến đỉnh phong, hơn nữa hoàn mỹ dung hợp làm một đột phá cảnh giới hiện có. Nói thì tựa như thực dễ dàng. Nhưng mà làm lên thì rất là khó khăn. Ở không lâu trước đó, cường giả thế hệ trước các đại thế gia tiềm

tu thượng cổ Thần Hoàng, chỉ có vị đại nhân Uất Trì thế gia kia mới đột phá thành công. Hắn là người đầu tiên trong gần trăm ức năm qua đột phá thành công. Cũng khó trách người Uất Trì thế gia ở trong này khoe khoang.

Các gia đều có một ít Thần Hoàng đỉnh phong tu luyện thượng cổ Thần Hoàng, nhưng mà lâu như vậy tới nay chỉ có một người tu luyện thành công, con đường này so với đường Chúa Tể, tiêu phí tâm huyết cùng tinh lực còn hơn rất nhiều, tràn ngập chông gai, vô cùng khó khăn. Mà sau khi đến thượng cổ Thần Hoàng, mỗi khi thành công dung hợp một loại pháp tắc, thực lực liền tăng lên một tầng. Trên lý luận có thể dung hợp vô hạn, bất quá chân chính tối cao ghi lại. Cũng chỉ xuất hiện qua thượng cổ Thần Hoàng dung hợp thành công bốn hạng pháp tắc.

Đương nhiên, dung hợp bốn hạng pháp tắc đều chỉ là pháp tắc bình thường, mà không phải mười đại pháp tắc. Dù là như thế, người này cũng đứng hàng thứ nhất trong thượng cổ bát hoàng. Đáng tiếc một trận chiến thượng cổ cũng đã ngã xuống.

"Tốt, quy củ cũ, mọi người phân công một chút. Đều tự phái ra nhân thủ tương ứng, ba ngày sau hành động" Nam Cung minh chủ trực tiếp kết luận. Sau đó chính là trưởng lão các tộc bắt đầu ngươi tới ta đi. Cò kè mặc cả, cho dù là ra ít bớt một người cũng là thắng lợi. Bởi vì ưu việt một lần hành động này, vô luận xuất lực lớn nhỏ đều là các nhà chia đều. Ai cũng sẽ không nhiều hơn so với ai.

Dương Thiên Vấn nay đang ở một cứ điểm bí mật của Thiên Võng, một bên tĩnh tọa tiềm tu, một bên đợi tin tức bên ngoài.

Chỉ cần tin tức vừa đến, Dương Thiên Vấn cũng có thể trước tiên áp dụng thi thố.

Lần này Hách gia cũng hạ vốn gốc, dùng một cái Phong Ngọc Thần tông làm mồi câu, đến dụ dỗ liên minh bảy nhà chủ động cắn câu. Cái này cũng là dưới thỏa hiệp khắp nơi kiềm chế. Không có biện pháp nào khác.

Dương Thiên Vấn phỏng chừng, cái Phong Ngọc Thần tông này lúc này đây sợ là tổn thất không nhỏ. Liên minh bảy nhà thực lực làm cho Dương Thiên Vấn có một loại cảm giác ngưỡng mộ, tuy rằng bị Ảnh Tu La đem bảy cái căn cứ cỡ lớn tiêu diệt. Nhưng mà căn cứ bảy nhà thêm cùng một chỗ số lượng Thần Hoàng sẽ không là một cái Phong Ngọc Thần tông có thể đối kháng.

Ngày đó bởi vì Ảnh Tu La thực lực chưa phục, cho nên cũng không có đối với cao thủ cấp bậc Thần Hoàng này xuống tay. Hiện tại suy nghĩ một chút thật đúng là có chút đáng tiếc. Dưới hoàn cảnh lúc ấy, có tâm tính toán vô tâm, phối hợp ám sát thuật ảnh tộc, một kích là tan, tuyệt đối một người cũng chạy không thoát.

Nghĩ đến Tô Tu La, người này ở bên ngoài chơi nhiều năm như vậy, thực lực cũng có thể khôi phục tới đỉnh phong rồi. Có cần đem hắn đưa tới hay không?

Dương Thiên Vấn suy nghĩ trong chốc lát, liền bài trừ tạp niệm, xuất ra la bàn vận mệnh đã biến dạng lớn. La bàn vận mệnh hiện nay nhìn qua đã không hề là một khối la bàn đơn giản như vậy. Nhìn qua giống như một cây bảo kiếm cắm nhập vào trong thiên tâm một khối la bàn. Nay thiên tâm la bàn bị khóa, các bộ vị la bàn đều phi thường tinh vi, không có chỗ gì khác thường. Nói cách khác, dùng những biện pháp đã dùng trước đây để cởi bỏ phong ấn la bàn vận mệnh là không có khả năng.

Cần đổi một loại biện pháp, nhưng mà la bàn chỉ dẫn giả trước đó cũng không có gợi ý gì, làm cho Dương Thiên Vấn có một chút buồn bực.

Tuy rằng như thế, nhưng mà trải qua nửa năm này suy nghĩ. Cũng làm cho Dương Thiên Vấn đoán được một ít nội dung, chỉ không dám khẳng định mà thôi.

La bàn vận mệnh lúc mới bắt đầu, khảo nghiệm là trí tuệ, chậm rãi bắt đầu khảo nghiệm trí tuệ cùng lực lượng cùng tồn tại. Mà đến sáu cấp phong ấn cuối cùng này, phối với biến hóa của la bàn vận mệnh sau này, khảo nghiệm chỉ sợ cũng là lực lượng đơn thuần. Dương Thiên Vấn đưa tay tay phải cầm thanh kiếm nọ. Chậm rãi dùng sức. Lực lượng dẫn tới một loại điện lưu thần bí liền từ thiên tâm la bàn vận mệnh truyền ra, dọc theo chuôi kiếm nhảy vào tay phải Dương Thiên Vấn, thuận nhập tay phải tiến vào trong cơ thể Dương Thiên Vấn, thẳng chỉ Nguyên thần Dương Thiên Vấn mà đến.

Cỗ điện lưu thần bí này tốc độ cực nhanh, ven đường phá tan chân nguyên thâm hậu Dương Thiên Vấn cản lại, chỉ chốc lát sau đã vọt vào Nguyên thần thức hải, Dương Thiên Vấn hoảng sợ, nhanh buông lỏng tay phải ra, cỗ điện lưu nọ tựa như là nối nghiệp vô lực, không có lập tức tiêu thất. Bất quá Dương Thiên Vấn thiếu chút nữa dọa ra một thân mồ hôi lạnh, vừa rồi cái loại cảm giác này có chút đáng sợ.

917. Chương 914: Năng Lượng Thần Bí

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 914: Năng lượng thần bí

Sưu tầm:

Nguồn vipvandan

Không, không phải có chút, mà là thực đáng sợ. Vô luận tiên ma phàm nhân, Nguyên thần đều là căn bản của căn bản. Nếu Nguyên thần bị thương, việc có nhỏ cũng là đại sự.

Cho nên, chỉ cần là người tu hành, đều bị đối với bảo hộ Nguyên thần chính mình vô cùng coi trọng.

Dương Thiên Vấn sau khi tỉnh táo lại, nghĩ đến la bàn vận mệnh theo lý thuyết hẳn là sẽ không thương tổn chính mình mới đúng. Vậy năng lượng thần bí nọ là cái gì?

Dương Thiên Vấn càng nghĩ lại càng cảm giác không thích hợp, la bàn vận mệnh tuyệt đối không có khả năng thương tổn chính mình, năng lượng thần bí nọ mạnh mẽ như thế, dễ dàng phá tan pháp lực ngăn trở trong cơ thể, muốn chảy vào trong Nguyên thần thức hải, chẳng lẽ là có chỗ tốt gì hay sao?

Nên thử một chút hay không? Nói thật, cái này phiêu lưu thật đúng là không phải lớn bình thường, nếu năng lượng nọ không có lợi mà nói, để cho nó vọt vào Nguyên thần thức hải chính mình thật đúng là cùng tự sát không có gì khác nhau.

Thu hồi la bàn vận mệnh, Dương Thiên Vấn cảm giác chính mình là phải thận trọng suy nghĩ một chút mới được, đừng chính mình đem chính mình đùa chết.

Dương Thiên Vấn từ trong tĩnh thất đi ra, Vân Thắng tọa trấn tại cứ điểm bí mật này liền tìm lại thông báo nói: "Chủ thượng, tin tức truyền đến".

"Nói đi" Dương Thiên Vấn gật gật đầu nói. Không phải mỗi một Thiên Võng người trong đều có thể thông qua linh hồn truyền âm thông báo cho Dương Thiên Vấn, cái này cũng phải có cấp bậc nhất định mới được.

Vân Thắng nhanh mở miệng nói: "Quả nhiên không ra chủ tử sở liệu, bọn họ động thủ, hơn nữa bút tích không phải lớn bình thường, chúng ta vẫn giám thị tòa đảo nọ, cũng không có bao nhiêu động tĩnh, nhưng mà theo Phong Ngọc Thần tông bên kia truyền đến tin tức, đối phương xuất động hơn mười vạn đại quân".

"Tra được nguyên nhân gì chưa?" Dương Thiên Vấn nhướng mày, điều động nhóm nhân mã lớn như vậy, làm sao có khả năng có thể lừa gạt được Thiên Võng hiểu biết? Nếu không phải từ tổng bộ liên minh bảy nhà phái ra, vậy có điểm không hợp ăn khớp. Bởi vì hiện tại liên minh bảy nhà ở bên ngoài thực lực phân bố thật sự tán.

"Theo chúng ta phân tích, chỉ có loại bảo vật không gian như thần điện mới có được công năng vận binh này" Vân Thắng hồi đáp.

Dương Thiên Vấn lúc này mới nhớ tới, đây là thần giới, không phải thế gian, có được thần khí không gian tồn tại, điều động đại quân căn bản là không cần động tĩnh quá lớn.

"Chúng ta trên tay có bao nhiêu thần điện?" Dương Thiên Vấn hỏi ngược lại.

"Chủ thượng yên tâm, Thiên Võng mấy năm nay cũng thu thập không ít thứ tốt, cao thủ Thiên Võng có được thần điện. Không có một ngàn cũng có tám trăm" Vân Thắng thoải mái hồi đáp.

"Ừm, chặt chẽ chú ý hướng gió thần giới, lập tức sẽ có biến thiên" Dương Thiên Vấn dứt lời lại xoay người tiến nhập tĩnh thất, "Có kết quả, lập tức báo cho bổn tọa".

Dương Thiên Vấn hiện tại tất cả hứng thú đều tập trung ở trên la bàn vận mệnh, các khác hắn cũng không có để ý, cái náo nhiệt này thấu không thấu đều không có can hệ, dù sao Hách gia ý tứ muốn chính mình khơi mào chiến sự, nay ở dưới tình huống Phong Ngọc Thần tông không có trêu chọc liên minh bảy nhà, liên minh bảy nhà khi dễ tới cửa trước, tạo thành hậu quả nghiêm trọng, đem Hách gia trêu chọc đi ra, vậy không phải trách nhiệm của Hách gia.

Hách gia là một trong thượng cổ tam đại thế gia nổi tiếng thiên hạ, nếu bị người khi dễ tới cửa còn không hoàn thủ. Vậy Hách gia cũng không cần lăn lộn ở tại thần giới nữa.

Ở dưới tình huống Hách gia chiếm lý. Liên minh bảy nhà sợ là sẽ bị trực tiếp thanh tràng, cái thời điểm kia, náo nhiệt có thể to lắm. Dương Thiên Vấn nguyên bản ý tứ là tính theo phía sau giúp vui, kiếm chút tiện nghi, giết cá lọt lưới. Nhưng hiện tại bởi vì la bàn vận mệnh biến hóa, Dương Thiên Vấn nổi lên hứng thú nồng hậu, cũng sẽ không muốn để ý tới chuyện này.

Dương Thiên Vấn trở lại tĩnh thất, lại xuất ra la bàn vận mệnh, lại một lần nữa đưa tay đặt ở trên chuôi kiếm, tay tiếp xúc chuôi kiếm thật ra không có gì dị thường, lại có thể cứ như vậy cầm vung loạn. Nhưng mà chỉ cần có tâm đem chuôi kiếm bạt hướng về phía trước, lực lượng thần bí ở trong la bàn vận mệnh nọ sẽ như bị quy định sẵn, cỗ năng lượng thần bí nọ sẽ ở thời điểm Dương Thiên Vấn dùng sức rút kiếm về phía trước xuất hiện. Hơn nữa ùa vào trong cơ thể Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn thí nghiệm mấy chục lần, không có ngoại lệ. Nhưng mỗi một lần đều là năng lượng vừa mới tiến vào trong cơ thể liền buông tay. Dương Thiên Vấn bây giờ còn không dám đi đánh cuộc. La bàn vận mệnh lúc này đây biến hóa thật sự quá lớn. Hơn nữa cũng gọi không ra la bàn chỉ dẫn giả để hỏi đến tột cùng, chỉ có dựa vào chính mình mà chậm rãi sờ soạng.

Sáng sớm hôm sau, thái dương vừa mới dâng lên. Vân Thắng liền gõ cửa lớn tĩnh thất của Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn mở tĩnh thất, từ bên trong đi ra hỏi: "Thế nào rồi?"

"Phong Ngọc Thần tông xong rồi".

"Liên minh bảy nhà lực lượng thật cường đại, Phong Ngọc Thần tông nọ chuẩn bị đầy đủ, ôm cây đợi thỏ, các loại trận pháp cạm bẫy toàn bộ khai hỏa. Liên minh bảy nhà mấy chục vạn thần quân chỉ một buổi tối liền công phá vào Phong Ngọc Thần tông" Vân Thắng có chút trầm trọng nói. Từ trên điểm này, Vân Thắng nhận thức được Thiên Võng ở trên ngay mặt chiến trường thực lực là yếu ớt cỡ nào.

"Liên minh bảy nhà tổn thất như thế nào?" Dương Thiên Vấn nhíu nhíu mày, cũng không có kinh ngạc, đây là chuyện trong dự kiến, Phong Ngọc Thần tông cho dù có mạnh mẽ, bọn họ cũng bất quá mấy vạn người. Tuy rằng cao, nhưng mà số lượng cường giả đứng đầu so với liên minh bảy nhà là không đáng kể.

"Bọn họ tổn thất cũng không nhỏ. Theo chúng ta làm công tác thống kê. Thiên Thần chết ít nhất ngoài mười vạn. Mà Thần Vương đã chết bảy người, thương năm người. Thần Hoàng cũng đã chết hơn hai người, là bị Phong Ngọc Thần tông dùng tính mạng toàn tông mà làm ra. Ngài là không biết, hai Thần Hoàng Phong Ngọc Thần tông nọ, quả thực là liều mạng, là một người kéo một người đồng quy vu tận" Vân Thắng cảm thán nói.

"Ừm, các ngươi không phải là an bài giáp công ven đường sao?" Dương Thiên Vấn lại hỏi.

"Không có" Vân Thắng nhanh lên tiếng. Kế hoạch của Dương Thiên Vấn hắn là hiểu biết, dưới tình huống như vậy, Thiên Võng mới không có đối với liên minh bảy nhà thi triển thủ đoạn.

"Tốt lắm, án binh bất động, chặt chẽ giám thị tổng bộ liên minh bảy nhà, tin tưởng không bao lâu nữa, cái thần giới này đã có thể náo nhiệt khá lâu" Dương Thiên Vấn thản nhiên cười nói.

"Chủ thượng, thần giới đại loạn đã sắp tới, Thiên Võng chúng ta có mục tiêu hoặc là hành động gì hay không?" Vân Thắng hưng phấn hỏi.

"Ài, lấy thực lực chúng ta mà nói, trồi lên mặt nước quá sớm chỉ có bị hủy diệt, Thiên Võng chúng ta tuy rằng phát triển nhanh chóng, nhưng mà căn cơ dù sao quá nhỏ bé, hành sự tùy theo hoàn cảnh đi" Dương Thiên Vấn phất phất tay thở dài.

Vân Thắng thấy Dương Thiên Vấn phất tay, cũng liền thức thời cáo từ rời khỏi.

Dương Thiên Vấn một mình đứng ở trong viện. Cân nhắc Hách gia lập tức sẽ động thủ. Rút giây động rừng, có lẽ cả nhân thần giới sẽ bởi vì Hách gia đột nhiên động thủ mà sôi trào hẳn lên. Thực lực, thực lực, Dương Thiên Vấn sau khi kiến thức ba thượng cổ Thần Hoàng Hách gia, liền đối với thực lực của chính mình không hài lòng, chính mình là không thể đủ cùng cường giả Chúa Tể hoặc là thượng cổ Thần Hoàng cái giai tầng này luận bàn.

Cũng không đủ thực lực, như vậy sắp tới ở trong loạn thế, trừ bỏ giống như con chuột trốn đông trốn tây ra, chỉ sợ thật đúng là không có sách gì tự bảo vệ mình. Đặc biệt là trở thành con mồi để mọi người dành giật, vậy lại càng vô cùng nguy hiểm.

Dương Thiên Vấn ánh mắt đột nhiên kiên định lên, ở chung quanh tĩnh thất bày ra trận pháp, hơn nữa dặn Vân Thắng, có chuyện gì cũng không được quấy rầy hắn, lại một lần nữa xuất ra la bàn vận mệnh.

Trong lòng thầm nghĩ, con mẹ nó, cuộc đời khó được vài lần đánh cuộc, không đánh cuộc một chuyến. Lại như thế nào có thể cam tâm?

Suy nghĩ không đến nửa giây, liền vươn tay ra, cầm lấy chuôi kiếm trên thiên tâm của la bàn vận mệnh, dùng sức rút lên.

Cỗ năng lượng thần bí nọ lại một lần nữa xuất hiện, ùa vào thân thể Dương Thiên Vấn.

Lúc này đây, Dương Thiên Vấn không có ngăn trở nó. Mà là buông ra tâm thần nhận nó, đương nhiên, thủ đoạn tất yếu phòng hộ là vẫn có. Dương Thiên Vấn lấy thần thông Nguyên thần xuất khiếu, phân ra một tia Nguyên thần căn nguyên, gởi vào trong Huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá.

Cỗ năng lượng thần bí nọ lập tức nhảy vào Nguyên thần thức hải, thẳng hướng Nguyên thần tam hoa mà đến.

Dương Thiên Vấn có một chút khẩn trương, nhưng rất nhanh liền bình ổn xuống. Cỗ năng lượng thần bí nọ lập tức nhảy vào trong Nguyên thần tam hoa. Đột nhiên. Dương Thiên Vấn thân thể chấn động, trong mắt ánh sáng tiêu thất. Ánh mắt hoàn toàn không có tiêu cự, cả người giống như mộng.

Từng đạo tin tức thần bí khó lường truyền vào trong Nguyên thần tam hoa của Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn toàn bộ tâm thần đều chìm vào trong đó.

Phong Ngọc Thần tông sau khi bị diệt, không tới hai ngày, căn bản không cần phải Dương Thiên Vấn phát ra tin tức nhắc nhở Hách gia.

Hách gia liền thu được tin tức, bao nhiêu năm rồi, Hách gia vẫn ẩn cư ở đảo Hách Đông, rốt cuộc bắt đầu từ trong ngủ say thức tỉnh. Cho dù là năm đó cùng Chung gia xài chung một đảo, Hách gia cũng chưa từng triển lộ ra nanh vuốt khủng bố của nó. Mà nay, ngày hôm sau Phong Ngọc Thần tông diệt vong, Hách gia liền phát ra lệnh triệu tập, nhân viên thượng tầng trong gia tộc cùng với cao thủ đứng đầu các đời đều tề tụ một đường.

Nhiều năm qua, Lão thái, Việt Vương, Thiên Thủ ba vị thượng cổ Thần Hoàng chưa từng tham dự qua hội nghị gia tộc cũng dự thính chủ vị.

"Mọi người đến tốt chưa?" Việt Vương trầm giọng nói.

"Hồi bẩm lão tổ, mười hai đại thành viên trong gia tộc. Có thể tấn thăng Thần Hoàng, đã đến chừng bảy thành. Còn lại ba thành đều là rời nhà quá xa, hoặc là phái trú bên ngoài" Gia chủ chủ sự Hách gia đời thứ hai đứng lên nói.

Lão thái liếc mắt nhìn chung quanh phòng hội nghị lớn giống như một cái quảng trường, gật gật đầu nói: "Tốt lắm, Hách gia chúng ta nhiều năm không ra, thế mà có người dám khiêu khích tới cửa, thật sự rất không đem chúng ta để vào mắt..."

918. Chương 915: Chiến Trận

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

Quyển 11: Chúa Tể

Chương 915: Chiến trận

Nhóm Dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Lão tổ tông, chúng ta nhất định phải đánh trả!" Gia chủ đương nhiệm Hách gia nói.

"Để ọi người phía dưới chuẩn bị tốt. Đây là tư liệu của kẻ địch, các ngươi cầm tham tường một phen, ở trong vòng một ngày, cấp ra một cái kế hoạch vạn vô nhất thất. Hách gia chúng ta nhiều năm bất động, thật đúng là làm cho người ta coi thường Hách gia chúng ta lợi hại" Thiên Thủ xuất ra một khối ngọc giản giao cho Gia chủ đương nhiệm Hách gia.

"Ta muốn là, trong vòng một ngày tập kết đủ nhân thủ. Mục tiêu đại lục Hắc Hải, diệt toàn bộ sinh linh của tổ chức đó. Ba người chúng ta cũng sẽ tự mình đi qua áp trận. Hy vọng không cần chúng ta ra tay" Việt Vương kết luận nói.

Ngay sau đó ba người liền tung người rời khỏi nơi này. Đem nơi này giao cho gia chủ Hách gia đến chủ trì, ba người bọn họ đã thật lâu không có ra tay quản lý sự vụ Hách gia.

Liên minh bảy nhà cũng không biết bọn họ chọc phải tổ ong vò vẽ, lúc này đây bọn họ diệt vong Phong Ngọc Thần tông, tổn thất không ít hơn nữa cũng không có được thứ mà bọn họ muốn.

Những cao thủ thượng tầng Phong Ngọc Thần tông người người đều vô cùng bá đạo, không chỗ nào không phải là tự bạo Nguyên thần cùng địch đồng quy vu tận mà chết, liên minh bảy nhà cao thủ lạt tung toàn bộ Phong Ngọc Thần tông, cũng không có tìm được thứ mà bọn họ muốn tìm. Trong lòng buồn bực không thôi. Các trưởng lão liên minh người người đều hận nghiến răng nghiến lợi. Thứ nọ không có lấy được, còn tổn thất hai cao thủ cấp bậc Thần Hoàng, chân chính làm cho người ta đau lòng.

Dù sao Thần Hoàng cũng không phải là có thể sản xuất ra, cho dù là liên minh bảy nhà mấy trăm ức năm nội tình, không có được ích lợi gì mà tổn thất hai Thần Hoàng cũng sẽ đau lòng không thôi.

Hách gia ở trong thời gian ngắn ngủn đã tập kết đủ nhân thủ, mười ức Thiên Thần, cả mười ức, đều là tồn tại đã ngoài thượng vị Thiên Thần. Cao thủ này chỉ có bộ phận là chi nhánh Hách gia hoặc là đích hệ Hách gia, còn lại ngoài tám phần đều là Hách gia mấy năm nay lợi dụng sân thi đấu đảo Hách Đông, mời chào cùng bồi dưỡng những cao thủ thiện đánh giết.

Mười ức Thiên Thần này mới là chiến lực chủ công chân chính. Mà Thần Vương cùng Thần Hoàng cũng có không ít. Hách gia là xuất ra đội hình xa hoa một ngàn hai trăm Thần Vương cùng ba trăm Thần Hoàng.

Ngắn ngủn ba ngày, liền tụ tập thực lực mạnh mẽ như thế, đây là Thiên Võng theo không kịp.

Thực lực của thượng cổ thế gia là có thể thấy được! Đây mới là siêu cấp thế lực chân chính.

Thượng cổ thế gia đáng sợ nhất, là nội tình sâu không thấy đáy của bọn họ, liên minh bảy nhà tuy rằng mạnh mẽ. Nhưng là ở trước mặt Thiên Võng đã như là bị lột hết quần áo vậy, cũng không có gì đáng sợ.

Mà Hách gia của cải có bao nhiêu, Thiên Võng là tra không được, thượng cổ thế gia thần bí không biết, làm cho người ta cảm giác thật giống như là mãnh thú ngủ đông ngủ say. Nếu như không đi trêu chọc cũng bỏ đi, nếu đem nó đánh thức, vậy mang đến hậu quả, sẽ là bất luận kẻ nào đều không thể thừa nhận.

Đội hình khổng lồ như vậy, nếu động lên, vậy động tĩnh thật sự quá lớn, nhưng mà có thần khí không gian như thần điện thì sẽ không giống.

Chỉ cần vài Thần Hoàng, đều mang một cái thần điện, có thể đủ không một tiếng động đem đội hình khổng lồ như vậy đưa đến cửa nhà kẻ địch.

Cho nên, ở tại thế giới như thần giới này, trong lúc chinh chiến căn bản không có phiền toái như ở thế gian. Cái gì hành quân, hậu cần, tiếp tế tiếp viện, địa hình linh tinh đều có thể không cần nhìn.

Ở tại thần giới, bằng vào càng nhiều là chiến trận, phối hợp, cùng với thực lực tuyệt đối. Tiếp theo chính là phía phòng thủ có được trận pháp cùng cấm chế phòng ngự.

Lão thái, Thiên Thủ, Việt Vương tự mình dẫn đội, toàn bộ đảo Hách Đông hoàn toàn không có một chút biến hóa, dẫn là người đến người đi, các loại cửa hàng xa xỉ vẫn mở tiệm buôn bán, không ai nghĩ được, Hách gia sẽ đi đánh bất ngờ một tòa đảo khác.

Ba người đều cầm một tòa thần điện, lấy thần hồn lực tập trung một chỗ hải vực cách đảo nhỏ tổng bộ liên minh bảy nhà ở ngoài mười vạn dặm, sau đó lấy đại thần thông vạch ra không gian, thành lập một cái thông đạo không gian, cả người chui vào trong thông đạo không gian, lúc trở ra đã là ở trên không ở ngoài hải vực hàng ức dặm.

Thần thông thuấn di cự ly siêu xa bực này, cho dù là Dương Thiên Vấn cũng làm không đến, đảo Hách Đông cách đại lục Hắc Hải thật sự quá xa, vượt qua nửa nhân thần giới.

Cũng chỉ có tồn tại cấp Chúa Tể mới có thể làm được, không thể tưởng được liền ngay cả thượng cổ Thần Hoàng cũng có được thần thông như vậy.

Lão thái ba người sau khi bình phục không gian kích động. Bay xa hơn chín vạn dặm, thẳng đến có thể dùng mắt thường nhìn thấy tòa đảo di động theo hải lưu trôi đi nọ. Ba người đầu tiên là tế ra một tấm kì phiên, kì phiên sau khi chớp lên tam lần, đã đem hành tung ba người ẩn tàng đi. Cờ này có thể che dấu tung tích mọi người trong phạm vi trăm dặm, chính là chí bảo hành quân bố trận.

Thử nghĩ một chút, một cái bảo vật có thể che dấu một cái chiến trận xuất hiện ở trên chiến trường, dùng để mai phục đột kích quả thực đáng sợ.

Lão thái ba người thả ra mười ức Thiên Thần cùng với các Thần Vương cùng Thần Hoàng trong thần điện, hơn một ngàn hai trăm vị Thần Vương đều tự chỉ huy tám mươi vạn Thiên Thần, lấy này Thần Vương làm trung tâm, tạo thành một cái chiến trận cổ xưa. Giống loại chiến trận này, chính là từ các loại sát trận, khốn trận chuyên môn vì chiến tranh thần giới mà diễn biến thành. Thời kì thượng cổ, giữa các tộc chiến trận đều có chỗ khác nhau, uy lực đều có chỗ riêng biệt, nhưng mà có một chút không thể phủ nhận, đó là chiến trận là có thể di động. Bình thường đại trận là không thể di động. Chỉ cần bày ra sẽ rất khó di động, bởi vì một khi di động sẽ làm cho trận pháp hỏng mất.

Mà chiến trận chính là một cái trận pháp di động. Nhưng mà không có các công năng huyền diệu nhiều như các trận pháp lớn có được, chỉ có một điểm đó là đem lực lượng phần đông tướng sĩ tận khả năng tập trung lại, phát huy ra lực lượng cường đại nhất. Mười ức Thiên Thần tạo thành chiến trận, đồng thời huy đao, đồng thời phòng ngự, uy lực của nó là hơn gấp ba mười ức Thiên Thần này tổng hợp lại.

Nhưng mà loại chiến trận này, từ thời điểm thời kì thượng cổ vừa mới xuất hiện, đã bị các thế lực xem là bí mật bất truyền, mà sau một trận chiến thảm thiết thượng cổ nọ, chiến trận mới phát minh không bao lâu phần lớn thất truyền.

Hách gia xuất ra chiến trận là Thời Không Thần Hoàng năm đó trước khi chết tặng lại, cũng chính bởi vì vậy, địa vị Hách gia thượng cổ thế gia mới có thể ở sau thượng cổ chi chiến bảo lưu xuống, có thể truyền thừa đến nay. Mà Lão thái ba người vốn chính là thần tướng thân tín của Thời Không Thần Hoàng, chịu Thời Không Thần Hoàng chỉ điểm cùng ơn tri ngộ, lại chiếm được Thời Không Thần Hoàng nhiều lần chiếu cố cùng chỗ tốt, cho nên ba người đại biểu Hách gia mới có thể đối với Sáng Tạo Chúa Tể cừu thị cùng khinh thường như vậy.

Hách gia nhiều năm qua vẫn hạ thấp, sẽ đột nhiên đối với liên minh bảy nhà xuống tay, cũng là có gắn liền với ý tứ báo thù cho Thời Không Thần Hoàng ở bên trong.

Chiến trận này là một thứ bảo bối không phải ai cũng có thể có được, bởi vì muốn nghiên cứu ra chiến trận, cũng không phải là người bình thường có thể làm được.

Sau một trận chiến thượng cổ, chiến trận liền mai danh ẩn tích. Sau khi mai danh ẩn tích nhiều năm chiến trận lại một lần nữa hiện ra ở thế gian.

"Tổ trận!" Việt Vương ra lệnh một tiếng, các Thiên Thần dưới cờ các Thần Hoàng cùng Thần Vương chỉ huy đều tự đứng tốt vị trí đã định. Một tay cầm chế thức trảm mã đại đao, một tay cầm một tấm viên thuẫn, thân khoác chiến giáp thống nhất, uy vũ khôn cùng.

Nếu triệt đi kì phiên che dấu, từ xa nhìn lại, mười ức Thiên Thần này ngay ngắn có trật tự, toàn bộ trận hình, thật giống như một mũi tên vô cùng lớn.

Bỗng nhiên, kì phiên nọ bị thu trở về. Lộ ra chiến trận thật lớn này.

Việt Vương ra lệnh một tiếng: "Xông!"

Dưới kì phiên này bao phủ, chiến trận là không thể di động, tác dụng của nó cũng giới hạn như thế, cũng không có công hiệu bảo hộ chiến trận di động.

Vô cùng đồ sộ, chiến trận từ đại quân mười ức Thiên Thần tạo thành, thật sự rất uy vũ.

Lần đầu hiện thân, lập tức đã bị quân tuần đảo phát hiện, cuống quít thông báo, nhưng là khi thượng tầng liên minh bảy nhà thu được tin tức, thì đã muộn.

Chiến trận đã động lên, lấy tốc độ siêu cao hướng đảo nhỏ vọt tới.

Đại trận hộ đảo khẩn cấp mở ra, trưởng lão các tộc ngay cả đại trận chưa mở, trực tiếp mang theo cao thủ các nhà tiến đến ngăn cản, đồng thời phái ra nhân thủ đuổi tới trung tâm đại trận, cung cấp đủ pháp lực ủng hộ. Nhưng cho dù là như thế, tiên cơ cũng đã mất. Chiến trận đại quân mười ức Thiên Thần nọ đã xông tới gần, khí thế mênh mông căn bản không phải liên minh bảy nhà vừa mới ứng chiến có thể so sánh.

"Trảm!" Việt Vương quát.

Nghe được Việt Vương nói, ba trăm Thần Hoàng chủ trận đồng thanh cùng nói: "Trảm!"

Theo đó, Thần Vương phía dưới phát ra tiếng: "Trảm!"

Sau đó là mười ức Thiên Thần động tác đồng dạng huy đao, lớn tiếng quát: "Trảm!"

Một màn đao vô cùng lớn, từ trong chiến trận ngưng kết làm một thể nọ bắn ra, đây là chiến trận đem lực lượng mọi người xuất đao ngưng kết làm một thể, thống nhất phát ra.

Màn đao đánh trúng đại trận hộ đảo, bạo xuất hào quang vô cùng mãnh liệt. Sau một tiếng nổ, toàn bộ đảo nhỏ đều bắt đầu phát sinh chấn động mãnh liệt.

Chỉ một kích, đã đem đại trận hộ đảo hủy diệt hơn phân nửa.

"Tiếp tục!"

Tiếp theo lại một trận huy đao đều nhịp, lại một đao vô cùng khổng lồ hạ xuống, đại trận hộ đảo lập tức sụp đổ. Toàn bộ đảo chấn động càng thêm ác liệt, thậm chí có dấu hiệu nứt vỡ xuất hiện.

đọc truyện mới nhất tại .

919. Chương 916: Vận Mệnh Chi Đạo

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

Quyển 11: Chúa Tể

Chương 916: Vận mệnh chi đạo

Nhóm Dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đại trận đảo nhỏ liên minh bảy nhà bị hủy, toàn bộ đảo nhỏ đều phát sinh chấn động mãnh liệt, vô số thần nhân lên không, không cần hô quát, các thần nhân lên không hướng tới chiến trận thật lớn kia phóng đi.

Toàn bộ trên không đảo nhỏ rậm rạp đều là thần nhân. Những người này cũng là huấn luyện có tố chất, sau khi trải qua bối rối ngắn ngủi, cũng đã tập kết lên, nhằm về phía địch xâm nhập.

Hai phương nhân mã chiến cùng một chỗ, nhưng mà tinh anh Hách gia kết thành chiến trận, không có thoát ly chiến trận, đều tế ra viên thuẫn trong tay cùng phòng ngự, mà người đứng ở bên trong thuẫn trận bảo hộ lại là chia làm vô số tổ nhỏ, có hai ba người một tổ, có một vạn tám ngàn một tổ. Thống nhất nghe theo điều khiển, đồng thời huy đao công kích.

Vô số đao mang từ trong chiến trận bắn ra, đao mang lướt qua, tử thương vô số.

Mà kết hợp chiến trận viên thuẫn phòng ngự, năng lực phòng ngự cường đại, cho dù đại quân Thiên Thần liên minh bảy nhà cũng là được huấn luyện tốt, nhưng mà lực lượng của bọn họ ở trong khoảng thời gian ngắn căn bản đột phá không được chiến trận phòng ngự.

Đừng nhìn chỉ có một phần ba người tế ra viên thuẫn phòng ngự, nhưng mà sau khi trải qua chiến trận tăng phúc. Năng lực phòng ngự đã được tăng lên gấp ba, nói cách khác, cái này giống nhau chính là lực lượng mười ức Thiên Thần cộng thêm hơn một ngàn hai trăm vị Thần Vương đang phòng ngự.

Cỗ lực lượng này của Hách gia, cho dù là nhân số cùng số lượng cao thủ cũng đều không thiếu, nhất thời cũng không thể công phá được.

Một khối chiến trận Hách gia, đem lực lượng mọi người đều tập trung lại, từ hơn một ngàn vị thần vương phân phối, từ trong chiến trận bay ra hơn trăm vị Thần Hoàng, cản lại cao thủ cấp bậc Thần Hoàng đang bay đến.

Bởi vì bọn họ rất rõ ràng, nếu để cho cao thủ cấp bậc Thần Hoàng đối phương tới gần chiến trận, như vậy chiến trận tất nhiên ngăn đón không được mấy trăm vị Thần Hoàng công kích.

Dù sao cao thủ cấp bậc Thần Hoàng, cũng không phải Thiên Thần dựa vào nhân số có thể đủ bù lại. Năm đó, liên minh bảy nhà phái ra hai ức Thiên Thần tróc nã Dương Thiên Vấn. Kết quả còn không phải bị Dương Thiên Vấn trốn thoát, hơn nữa lúc ấy Dương Thiên Vấn còn không phải Thần Hoàng. Huống hồ liên minh bảy nhà Thần Hoàng số lượng cũng không nhiều hơn Hách gia.

Chiến cuộc thực rõ ràng, Thần Hoàng Hách gia cản lại cao thủ cấp Thần Hoàng liên minh bảy nhà, không cầu có công, nhưng cầu vô qua, cản lại cường giả đỉnh cấp của đối phương rồi tính sau.

Dựa vào chiến trận oai. Ở dưới hơn một ngàn vị Thần Vương chủ trì. Chiến trận oai phát huy đến cực hạn. Một nén hương sau, Hách gia dựa vào lực chiến trận, một chút thương vong cũng không có, mà đối phương chết tăng cao, chỉ cần bị đao mang tập trung, một đao đi xuống, không phải thần hồn câu diệt chính là trọng thương mất đi chiến lực, rơi xuống dưới.

Nhưng bởi vì hai bên giao chiến cùng một chỗ nhân số thật sự quá nhiều, một chốc còn phân không ra thắng bại. Chỉ có thể nói, liên minh bảy nhà bị vây vào thế yếu, nhưng chỉ là thế yếu, mà chưa phải là thế bại.

Chân chính quyết định thắng bại, không phải chiến trận. Cũng không phải là đại quân hơn mười ức Thiên Thần đánh cho hôn thiên địa ám nọ. Chân chính quyết định thắng bại, là tồn tại cấp Thần Hoàng so đấu lẫn nhau.

Thần Hoàng một tầng này chiến đấu thắng bại mới là mấu chốt chiến tranh thắng bại, Thần Hoàng chính là hoàng giả trong thần. Hoàng giả vừa ra, ai cùng tranh phong. Chỉ cần liên minh bảy nhà ở trong quyết đấu Thần Hoàng thắng được, như vậy Hách gia cho dù là có được chiến trận đáng sợ thì cũng vẫn như cũ đào thoát không được kết cục bại vong.

Chiến cuộc kéo dài, liên minh bảy nhà lúc này đây có thể nói là dốc toàn bộ lực lượng, chỉ là Thiên Thần đã có hơn ba mươi ức! Thần Vương hơn một ngàn, số lượng Thần Hoàng cũng so với Hách gia lúc này đây

xuất chiến nhiều hơn chừng mười người.

Phải biết rằng, trước đó, Dương Thiên Vấn đã phái ra Thiên Võng tùy thời chú ý tình trạng của liên minh bảy nhà để có được tình huống chiến tranh mới nhất.

"Ồ?" Thiên Thủ vẫn chắp tay sau lưng đứng ở mặt sau chiến cuộc, đột nhiên đem ánh mắt chuyển hướng về phía bên kia, nhẹ nhàng ồ một tiếng, thân hình vừa động, liền xuất hiện ở một chỗ hải vực không rộng rãi ở ngoài năm trăm dặm. Từ nơi này có thể rõ ràng nhìn thấy chiến cuộc xa xa mà không bị dư âm chiến đấu lan đến gần.

Thiên Thủ đưa tay một trảo, từ trong biển bình tĩnh không một gợn sóng bắt ra một người. Không nói thêm gì, thân hình vừa động, mang theo người này đi tới trước mặt Lão thái, thản nhiên nói: "Giao cho ngươi".

Lão thái vươn tay, đang muốn thi triển Sưu hồn bí thuật. Người nọ lập tức thông minh mở miệng nói: "Là ba vị đại nhân Hách gia sao? Ông chủ nhà của ta hướng ngài vấn an. Tiểu Quảng Nguyệt, ra mắt ba vị đại nhân".

Người này đúng là Quảng Nguyệt Thần Hoàng trong Thiên Võng, mới tấn thăng Thần Hoàng không có bao lâu, bên trong Thiên Võng thanh nhàn nhất. Hắn sở trường về chiến trận chi đạo, cho nên hắn bị phái tới nơi đây giám thị liên minh bảy nhà, hơn nữa đang ghi lại lần chiến cuộc này.

"Ông chủ nhà ngươi là ai?" Lão thái nghe xong, tay dừng lại hỏi.

"Ông chủ nhà của ta chính là Vấn Thiên cư sĩ. Tiểu nhân là phụng lệnh ông chủ nhà của ta, ở đây giám thị nhất cử nhất động đảo nhỏ này" Quảng Nguyệt vô cùng cung kính hồi đáp."Ồ, thì ra là thế, ngươi đã là người của Vấn Thiên cư sĩ, vậy bỏ đi" Lão thái gật gật đầu, thu hồi tay, một lần nữa chắp ở sau người.

"Ông chủ nhà ngươi là Vấn Thiên cư sĩ, có gì chứng minh?" Việt Vương lúc này mở miệng hỏi.

"Cái này… Nguyên bản tiểu nhân có thể trực tiếp liên hệ ông chủ, nhưng mà bởi vì ông chủ gần đây đột nhiên bế quan. Nói là không thể tùy tiện đi quấy rầy người bế quan. Cho nên tiểu nhân không thể liên hệ với ông chủ. Bất quá tiểu nhân có được một món tín vật của ông chủ, ba vị đại nhân có thể điều tra một chút" Quảng Nguyệt xuất ra lệnh bài Vấn Thiên cư, mặt trên có được khí tức của Dương Thiên Vấn. Là tín vật xuất nhập trận pháp toàn bộ cứ điểm Thiên Võng bao gồm Vấn Thiên cư ở bên trong.

Thiên Thủ tiếp nhận khối lệnh bài nọ, sau khi lật xem một lần, cẩn thận dùng thần thức quét hai lần, sau đó gật gật đầu nói: "Không sai, quả thật là khí tức Vấn Thiên cư sĩ" Làm thượng cổ Thần Hoàng, điểm bản lãnh ấy là có.

Hai vị còn lại mới chính thức yên tâm, nếu là người thế lực khác, như vậy diệt khẩu là phải, nhưng mà người này cũng là người Dương Thiên Vấn phái tới, thì là quan hệ minh hữu, vậy không sao.

Ký kết viễn cổ minh ước, Hách gia cùng Vấn Thiên cư sĩ đã là minh hữu mật thiết không thể phân, vô luận một phương nào cũng không có khả năng phản bội.

Hách gia hiểu biết viễn cổ minh ước, đó là vô cùng yên tâm, cũng sẽ không chủ động vi phạm minh ước, vậy hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

"Vậy tại hạ xin phép trở lại chỗ cũ" Quảng Nguyệt tu vi còn thấp, đứng ở chỗ này, áp lực thật sự quá lớn.

"Được rồi, ngươi đi đi" Ba người cũng biết Quảng Nguyệt muốn làm cái gì, bất quá đều không có ngăn trở. Hách gia thực lực lúc này đây hiển lộ ra, sẽ không sợ người khác biết, huống hồ Dương Thiên Vấn là minh hữu.

Quảng Nguyệt thở phào nhẹ nhõm một hơi, lắc mình rời khỏi. Chỉ chốc lát sau liền trốn vào trong nước, biến mất không thấy.

Thủy độn thuật của hắn, chính là Dương Thiên Vấn tự mình truyền thụ, chỗ tinh diệu cho dù là ba vị thượng cổ Thần Hoàng Hách gia cũng không thể không ở trong lòng tán thưởng. Đây là một nhân tài, chỉ bằng vào điểm tìm hiểu tin tức này, thật sự cũng là một hảo thủ.

***

Vận mệnh chi đạo, nhìn không thấy, sờ không được. Thần bí khó lường. Lại quả thật tồn tại. Cái gọi là vận mệnh; Là từ thì, vị, thể, đắc, sách, hành, quả bảy cái nhân tố cùng quyết định, mà từng nhân tố lại là từ nhiều loại nhân tố phức tạp quyết định. Sáu cái nhân tố cùng tác dụng, liên tục diễn biến hình thành quỹ tích vận hành vận mệnh sinh linh.

Chỉ cần là sinh linh, đều đã thuộc vận mệnh chi đạo. Cũng chính là thiên đạo quy tắc trói buộc, trừ bỏ Đại Đạo Thiên Tôn ra, cho dù là thánh nhân cũng chỉ có thể che chắn vận mệnh trói buộc, mà không thể siêu thoát vận mệnh, lấy được đại giải thoát.

Chúng sinh ngang hàng, chúng sinh giai khổ, thiên địa bất nhân, xem vạn vật như chó giấy vân vân… đều ám chỉ vận mệnh tồn tại.

Một cỗ năng lượng thần bí trong la bàn vận mệnh nọ, đúng là một lần cơ hội ngộ đạo la bàn vận mệnh truyền cho người có được. Vận mệnh chia làm bảy cái nhân tố. Cũng tức chia làm bảy cái biểu tượng quy tắc khác nhau, mà la bàn vận mệnh sáu cấp phong ấn đại biểu cho sáu loại nhân tố trước, người hiểu được, tự nhiên có thể bằng vào tham ngộ đối với vận mệnh chi đạo mà cởi bỏ phong ấn, rút ra vận mệnh chi nhận thiên tâm la bàn nọ, thanh này là Hồng Mông chí bảo đại biểu cho vận mệnh thiên đạo. Mà nó cũng đang là cái nhân tố thứ bảy, cũng là một cái nhân tố cuối cùng. Một khắc nọ cũng là một khắc la bàn vận mệnh hoàn toàn nhận chủ.

Trong nháy mắt rút ra vận mệnh chi nhận. Vận mệnh bảy cái quy tắc liền hợp làm một, siêu thoát ở ngoài thiên đạo, đạt được một mệnh vận chi đạo trong ba ngàn đại đạo.

Chủ nhân la bàn vận mệnh, có được lực lượng thay đổi cùng siêu thoát vận mệnh, chính là Chúa Tể vận mệnh đại đạo chúng sinh, thay thế đại đạo hành sử vận mệnh lực, trừ phi cũng là Đại Đạo Thiên Tôn siêu thoát ở ngoài vạn vật, nếu không thiên địa chúng sinh đều chịu khống chế ở trong la bàn trong tay Dương Thiên Vấn.

Từ một khắc Dương Thiên Vấn hoàn toàn nhận biểu tượng quy tắc thứ nhất của vận mệnh chi đạo, Dương Thiên Vấn liền không hề đơn thuần tu tiên hoặc là tu thần, mà là chân chính bước trên con đường đại đạo. Hắn tu là đạo. Đại đạo chân chính!

Thiên địa vũ lôi, chúng sinh vạn vật, không một cái nào mà không muốn siêu thoát thiên đạo, tu thành đại đạo. Nhưng mà thành công cũng không có mấy, bởi vì muốn thành tựu Đại Đạo Thiên Tôn, cần đại cơ duyên, đại trí tuệ, đại nghị lực, đại từ bi, đại vô úy vân vân. Phù hợp tiêu chuẩn này, đặc biệt cái tiêu chuẩn thứ nhất, thật đúng là đem chín tầng bên trong vạn vật sinh linh đều đào thải.

Nói trắng ra là, cái đai cơ duyên này chính là một cái bánh từ trên trời rớt xuống. Tỷ lệ bị rơi trúng thật sự tiếp cận vô hạn về 0.

920. Chương 917: Thắng Thế

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 917: Thắng thế

Sưu tầm:

Dương Thiên Vấn chính là người được cái bánh nọ rơi vào đầu, nhưng mà chỉ có cơ duyên còn chưa đủ, không có đại trí tuệ cùng đại nghị lực, cho dù là bị bánh rơi trúng, thành tựu này cũng có hạn, lên không được đỉnh phong.

Dương Thiên Vấn trạng thái hiện tại chính là một loại trạng thái ngộ đạo, cái gì cũng không biết, cái gì cũng không cảm giác, toàn bộ tinh thần đều tập trung tìm hiểu bên trong vận mệnh chi đạo. Có thể nói, hiện tại Dương Thiên Vấn là hoàn toàn không bố trí phòng vệ.

Vô số chí lý thần diệu không ngừng chảy xuôi trong thưc hải Nguyên thần, Dương Thiên Vấn nắm chặt tất cả, điên cuồng mà muốn đem chí lý này tìm hiểu thấu triệt, bởi vì chút thiên địa chí lý huyền diệu khôn

cùng này, cũng không biết khi nào thì sẽ biến mất. Nhưng mà, vô luận Dương Thiên Vấn cố gắng như thế nào đi hấp thu tri thức này, chính là hấp thu vô cùng, giống như chí lý này vô cùng vô tận vậy.

Lúc này, Dương Thiên Vấn đã hoàn toàn quên tất cả bên ngoài, cái gì thực lực Hách gia, cái gì kết cục liên minh, cái gì thần giới biến hóa, tất cả cái này Dương Thiên Vấn đều vứt ra sau đầu.

Hiện tại, chỉ có đại đạo trước mắt mới là tất cả theo đuổi của Dương Thiên Vấn, còn lại cái gì cũng không quan trọng.

Vận mệnh, là từ thì, vị, thể, đắc, sách, hành, quả bảy nhân tố cùng quyết định. Mà bên trong đó cái đầu tiên chính là "Thì"! Người tham ngộ "Thì", có thể nhìn thấu luân hồi, tá mệnh vận chi đạo, nhìn thấu vận mệnh về sau một người, đây chính là đại thần thông nhìn trộm tương lai, chính là thần thông thánh nhân chân chính.

Vận mệnh chi đạo, hư vô phiêu miểu, Dương Thiên Vấn ngộ vận mệnh chi đạo, muốn đem hư vô phiêu miểu nhất tìm hiểu thấu triệt, khó khăn này cũng bài danh trong mười hạng đầu trong các đại đạo.

Đạo này thần thông quảng đại, uy lực vô cùng. Kỳ diệu nhất, chính là nắm vận mệnh nơi tay, nắm giữ chúng sinh. Chẳng sợ ngươi trước một khắc là một phàm nhân, mà sau khi tìm hiểu vận mệnh chi đạo, ngươi trong lòng tự nhiên sẽ có một loại cảm giác bao trùm chúng sinh, loại cảm giác này tự nhiên mà sẽ kích phát ra khí hoàng giả.

Đây là một loại biến hóa kỳ diệu, bản thân là không thể nhận ra. Nếu đám người Lão thái thời điểm gặp lại Dương Thiên Vấn, tự nhiên sẽ cảm giác được khí hoàng giả trên người Dương Thiên Vấn.

Đương nhiên. Khí Hoàng giả cũng chia hậu thiên cùng tiên thiên.

Hầu như hiện tại toàn bộ khí hoàng giả đều là hậu thiên, giống Thần Hoàng vậy, trên người bọn họ cũng hoặc nhiều hoặc ít có một chút khí hoàng giả. Mà trên người Thượng cổ Thần Hoàng cùng Chúa Tể khí tức liền càng đậm một ít, bất quá khí hoàng giả này cũng chính là tồn tại mà thôi, dùng để dọa thần nhân tầng dưới còn dùng được, ở đồng cấp thì một chút tác dụng cũng không có.

Nhưng Dương Thiên Vấn loại vô ý thức phát ra khí hoàng giả từ trong xương cốt này, đại biểu cho vận mệnh chi đạo bao trùm chúng sinh, nó là thuộc loại khí hoàng giả tiên thiên. Thật ra cái gọi là khí hoàng giả chỉ là một loại xưng hô, nó là một loại khí tức hoặc khí thế mà thượng vị giả vô ý thức phát ra.

Vô luận là ai, cho dù là Chúa Tể hoặc là Thượng cổ Thần Hoàng, cảm giác được khí hoàng giả loại này của Dương Thiên Vấn, trong lòng sẽ có một loại cảm giác thấp đi một chút.

Theo Dương Thiên Vấn tìm hiểu vận mệnh chi đạo càng khắc sâu, càng thấu triệt, loại khí tức này trên người Dương Thiên Vấn sẽ càng dày đặc.

Một trận chiến Hách gia cùng liên minh bảy nhà chiến cuộc đã đi vào thời kì mấu chốt, chiến trận dĩ nhiên lợi hại. Nhưng mà không phải là không thể phá, theo các tướng sĩ trong chiến trận pháp lực tiêu hao. Chiến trận cũng dần dần bắt đầu duy trì không được.

Nhưng mà khai chiến đến nay, đã giằng co năm ngày năm đêm, liên minh bảy nhà sinh lực có thể nói tổn thất thảm trọng, tỉ lệ thương vong đạt tới số liệu nghịch thiên một so với mười vạn. Nói cách khác, Thiên Thần Hách gia thương vong mới bất quá mấy vạn, đây là chiến trận oai. Nhưng mà ở trên pháp lực tiêu hao, tướng sĩ bên trong chiến trận, tiêu hao cũng phi thường lớn, bởi vì bọn họ công kích đối với tần suất cùng cường độ yêu cầu rất cao. Cần bảo trì tần suất nhất trí cùng cường độ cao, tự nhiên pháp lực tiêu hao sẽ nhiều hơn rất nhiều, tuy rằng bọn họ mỗi người đều có đủ đan dược tiếp tế tiếp viện, nhưng mà chỉ dựa vào đan dược này khôi phục pháp lực, cũng chỉ có thể giảm bớt một chút pháp lực tiêu hao của bọn họ mà thôi. Dù sao đan dược khôi phục cao cấp, cũng không có khả năng luyện chế quá nhiều, bởi vì phí tổn rất cao.

Mười ức đại quân, mỗi một canh giờ ăn vào một viên đan dược, năm ngày năm đêm xuống là bao nhiêu viên? Hơn nữa trên chiến trường thay đổi trong nháy mắt, nói không chừng một hai nén hương phải phục một viên đan dược, vô luận nơi nào, đánh trận đánh đều là tiền!

Bất quá, một mặt khác, đối chiến giữa Thần Hoàng mới là chân chính quyết thắng cục. Hiển nhiên, so nội tình, Hách gia thượng cổ thế gia như vậy xác thực so với liên minh bảy nhà hùng hậu hơn nhiều, bảy thế gia thêm cùng một chỗ, cũng bị Hách gia đặt ở hạ phong, ở trên nhân số, Hách gia xác thực so với đối phương ít hơn chừng mười người. Nhưng mà chỉnh thể thực lực lại mạnh hơn nhiều. Bởi vì thượng vị Thần Hoàng cùng đỉnh phong Thần Hoàng Hách gia so với đối phương nhiều hơn đã ngoài gấp đôi!

Cái này nhìn ra chênh lệch, sau kịch chiến năm ngày năm đêm, liên minh bảy nhà tổn thất bắt đầu dần dần lớn hẳn lên, chiến đấu giữa Thần Hoàng, đó là cường giả cùng cường giả đối chiến, thường thường quyết thắng cũng phân ra rất nhanh, hơn nữa cường giả đối chiến, không phải sống thì là chết.

Đây là chiến tranh, không phải tầm thường.

Vô luận là bên nào, đều rõ ràng đây là một hồi sinh tử chiến, chạy trốn liền đại biểu cho bắt đầu tan tác. Trên chiến trường, sĩ khí làm trọng, nếu ngay cả Thần Hoàng đều đi đầu chạy trốn, vậy cái trận này cũng không cần đánh nữa.

Cho nên cho dù là rơi xuống hạ phong, cũng là tử chiến không lùi.

Theo một phương liên minh vài hạ vị Thần Hoàng bắt đầu ngã xuống, người bị đánh chết cùng đả thương càng lúc càng nhiều.

"Chúng ta cùng bọn họ liều mạng" Một đỉnh phong Thần Hoàng bức mở đối thủ, quát lớn.

"Sắp chết cũng phải kéo cái đệm lưng" Một trung vị Thần Hoàng làm gương, lôi kéo một Thần Hoàng Hách gia cùng nhau tự bạo, bất quá vị Thần Hoàng Hách gia này kinh nghiệm mười phần phong phú, tức thời dùng thần thuật tránh ra trói buộc, sau đó tế ra pháp bảo phòng ngự, bỏ qua một cái pháp bảo phòng ngự bản mệnh, đã từ trong trận tự bạo hẳn phải chết này thoát thân đi ra. Tuy rằng tâm thần bị thương, bảo vật bị hủy, nhưng mà tính mạng cũng bảo vệ.

Bởi vì trên chiến trường bại thế đã thành. Liên minh bảy nhà sinh lực ở mấy vạn năm trước sau khi bị Ảnh Tu La đả kích, lại một lần nữa đã bị thương nặng, một lần bị thương nặng trước vốn chưa có khôi phục lại, lúc này đây đánh xuống, liên minh bảy nhà sinh lực tiêu hao quá nhiều, sợ là sẽ hoàn toàn mất đi tư bản chinh chiến thần giới, nếu lại đem lực lượng thượng tầng tiêu hao không còn. Như vậy thậm chí ngay cả sống yên đều là vấn đề.

Chớ quên, hiện tại là hậu kì diễn kỷ, thần chiến sắp tới, bối cảnh thời đại như vậy, thực lực không đủ chỉ có bị người khác tiêu diệt, toàn bộ tài nguyên biến thành tiền vốn chiến tranh của người khác.

Chỉ cần chiến sự mở ra, chính là cục diện cá lớn nuốt cá bé.

Lập tức, như vậy số lần đồng quy vu tận bắt đầu tăng nhiều, Thiên Thủ thấy một màn như vậy, thản nhiên nói: "Không đùa nữa".

"Rõ!" Các Thần Hoàng Hách gia cùng kêu lên.

"Kết trận!" Ở dưới một đỉnh phong Thần Hoàng hiệu lệnh, các Thần Hoàng Hách gia bức mở đối thủ. Đứng ở cùng nơi, kết thành một cái chiến trận.

Chiến trận từ Thần Hoàng tạo thành này, tuy rằng nhân số không nhiều lắm, thoạt nhìn không có uy vũ như đại hình chiến trận kia, nhưng mà uy lực cũng là vô cùng mạnh mẽ.

Thần Hoàng kết thành chiến trận, đó mới kêu uy lực vô cùng.

Cùng phòng ngự. Cùng công kích, chỉ cần bị chiến trận tràn quét trúng, không chết thì cũng bị thương.

Quảng Nguyệt ghi lại tất cả cái này, lúc này liền choáng váng, cái này trước sau chênh lệch cũng quá lớn đi? Trước khi kết thành chiến trận, hai bên đánh năm ngày năm đêm, chẳng phân biệt được thắng bại, nhưng sau khi kết thành chiến trận, trong vài cái đối mặt, đã có ba hạ vị Thần Hoàng ngã xuống. Năm trung vị Thần Hoàng trọng thương mất đi sức chiến đấu, xem ra là thương tới nguyên khí. Mặt khác còn có hai thượng vị Thần Hoàng cũng thương thế không nhẹ.

Chỉ cần bị hơn mười vị đỉnh phong Thần Hoàng lĩnh trận nhắm trúng, phần lớn đều chiếm không được tốt lành gì.

Quảng Nguyệt lúc này đây xem như hoàn toàn kiến thức được chiến trận lợi hại, nghĩ một màn này nhất định phải ghi lại chi tiết, sau đó đưa cho chủ thượng coi. Tin tưởng lấy bản lãnh của chủ thượng, cũng có thể đủ nghiên cứu ra một cái chiến trận lợi hại.

Kết trận trước sau sai biệt, cũng xác minh Hách gia chiến trận lợi hại.

Nhưng mà không biết vì cái gì, liên minh bảy nhà lại có thể không có bày ra chiến trận, hoặc là nói bọn họ căn bản không có chiến trận có thể bày ra. Nay Hách gia chiến trận đã ra, bọn họ bại thế đã thành. Nếu dựa theo tình hình này phát triển xuống, liên minh bảy nhà tất vong! Hơn nữa bởi vì Hách gia là đột nhiên tập kích, tổng bộ tin tức cầu viện đều bị ba vị thượng cổ Thần Hoàng ngăn cản xuống. Cho dù có lọt thì đảo này ở trong đại dương, cách đại lục Hắc Hải gần nhất cũng có lộ trình ba tháng, cho dù là Thần Hoàng toàn lực chạy đi cũng mất nửa tháng, trừ khi là Chúa Tể hoặc Thượng cổ Thần Hoàng tồn tại, có thể xé mở không gian, gấp khúc không gian, thành lập thông đạo không gian.

Cục diện hiện nay, căn bản không cần tới mười ngày, nơi này khẳng định sẽ xong đời, chiến tranh cho đến lúc này cũng chính là lúc chấm dứt.

"Tán!" Hơn một ngàn ba trăm Thần Vương chủ trì chiến trận đồng thanh quát, giải trừ chiến trận, để ọi người tự do truy kích. Bởi vì chiến trận tiêu hao quá lớn, nay thắng thế đã thành, lại duy trì xuống, cũng không thể giảm bớt thương vong bao nhiêu, nhưng lại sẽ mất đi cơ hội bao vây tiêu diệt kẻ địch.

921. Chương 918: Chúa Tể Vs Thượng Cổ Thần Hoàng (thượng)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 918: Chúa Tể VS Thượng cổ Thần Hoàng (Thượng)

Sưu tầm:

Hách gia chính là huyết mạch Thượng cổ Thần Hoàng, vô luận là đích hệ hay là chi thứ, bọn họ đều có được loại huyết mạch này. Mà chính là loại huyết mạch này, mới làm cho người Hách gia mới xuất hiện lớp lớp, tung hoành thần giới một nửa cái diễn kỷ mà vẫn tồn tại như cũ.

Liên minh bảy nhà tuy rằng có được vô số giới diện hạ giới. Không ngừng chuyển vận nhân tài vô cùng trung thành, bền gan vững chí, hơn nữa đã trải qua thời gian lắng đọng lại, có được nội tình thâm hậu. Nhưng mà bảy nhà bọn họ thêm cùng một chỗ, lại vẫn yếu hơn Hách gia không chỉ một bậc. Cái này chênh lệch nhìn qua cũng không lớn, một khi giao chiến, chênh lệch trong đó lập tức liền thể hiện đi ra. Cái chênh lệch này, còn không phải lớn bình thường, chính cái gọi là sai một ly, lệch đi ngàn dặm.

Hách gia dưới vô tâm hữu tâm, tổng bộ liên minh bảy nhà bị hủy, tổng bộ hội tụ sinh lực cùng thực lực tinh nhuệ nhất đều ở trong một trận này bị hủy diệt. Có thể nói, nay liên minh bảy nhà so với Thiên Võng một lần chấp hành tẩy trừ tổn thất còn muốn lớn hơn.

Nay liên minh bảy nhà căn cơ đã mất, tinh anh cũng đã muốn toàn quân bị diệt, cho dù còn có chút lực lượng phân tán ở các lĩnh các phủ các đại lục, nhưng lực lượng này căn bản không thể được việc.

Chiến trận sau khi tản ra, bắt đầu tự do tiêm kích. Lúc này, các thần nhân đều tự mở ra lực lượng lĩnh vực vốn có, trong khoảng thời gian ngắn, trên bầu trời nơi nơi là lĩnh vực ngũ quang thập sắc, vô số lĩnh vực va chạm chém giết cùng một chỗ. Chấn đến không gian chung quanh không ngừng rung rung, giống như tùy thời sẽ sụp đổ vậy.

Phải biết rằng, cái thần giới này không gian vô cùng chắc chắn, thậm chí cho dù là Thần Hoàng cũng vô pháp xé mở không gian. Mà lúc này, cũng bởi vì đại quân hai bên vong tình chém giết cùng một chỗ, lực lượng cường đại tập trung quá nhiều, đồng thời đơn vị trong khu vực bộc phát ra lực lượng cũng quá đáng sợ, lúc này mới làm cho không gian thần giới lâm vào rung rung.

Cái này may mắn là thần giới, nếu là ở hạ giới nói, cho dù là dư âm đại chiến cũng sẽ làm cho vô số giới diện sụp đổ. Vạn ức sinh linh hủy diệt.

Cái này chỉ là diễn thử thần chiến mà thôi, chân chính thần chiến sợ là so với cái này kịch liệt không chỉ gáp mười, tính phá hư so với cái này thảm thiết đã ngoài gấp trăm lần.

Liên minh bảy nhà hủy diệt ngay tại trước mắt. Giờ phút này bọn họ cũng bắt đầu liều mạng. Các chiến sĩ không hổ là tinh anh liên minh bảy nhà trăm ức năm qua bồi dưỡng. Quả thực là vô cùng hung hãn. Không sợ tử vong.

Nay bại thế đã thành, nhưng bọn họ còn đang dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, chết không đầu hàng.

Sự tình như là đồng quy vu tận đã nhiều đếm không xuể.

Hách gia tổn thất cũng dần dần hiện ra. Từ nguyên bản tỉ lệ thương vong nghịch thiên nọ, nhanh chóng bị san bằng làm tỉ lệ thương vong một so với mười.

Phải biết rằng Hách gia đã tiêu diệt đại bộ phận sinh lực đối phương, chỉ dư chừng hai ba thành tàn binh, nhưng chỉ có như thế, dưới tình huống chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, đối phương chết mười người, sẽ kéo một người Hách gia làm đệm lưng, đây là một chuyện phi thường tính không ra.

Quảng Nguyệt ghi lại chi tiết tất cả cái này, đồng thời cũng chính mắt kiến thức đến trình độ thảm thiết chiến tranh thần giới. Từ ở chỗ sâu trong tâm bắt đầu lo lắng tương lai của Thiên Võng.

Nếu Thiên Võng thực đến thời điểm không thể không đối mặt ngay mặt chiến tranh, Thiên Võng không biết có thể bảo toàn xuống hay không. So với thực lực đáng sợ hai bên đối chiến, Thiên Võng căn bản không chịu nổi một kích.

Suy nghĩ một chút, hai bên tham chiến Thần Hoàng còn có gần bảy trăm người. Thần Vương lại nhiều đạt ba ngàn người. Thực lực như vậy, Thiên Võng có thể xuất ra một phần mười là đã có thể cười trộm. Trên thực tế, Thiên Võng nhiều lắm có thể xuất ra lực lượng bằng 20%.

Cái này đã là tiếp cận cực hạn. Trải qua mấy vạn năm này phát triển, Thiên Võng Thần Vương đã gia tăng đến ba trăm, nhưng mà Thần Hoàng lại chỉ có chừng ba mươi người.

Tạo Hóa Vô Cực Đan không thể luyện nhiều, thứ nhất là vì vấn đề tài liệu, thứ hai là vì đan này quá mức nghịch thiên, có tổn hại công đức tự thân. Hơn nữa Thiên Võng ngay từ đầu cũng đã tụt hậu quá nhiều, cho nên cái này cũng là chuyện không có cách nào. Dương Thiên Vấn cũng không có tâm xưng bá, cho tới nay sự tình Thiên Võng, Dương Thiên Vấn đều không có đi quản. Cho nên phát triển năng lực tình báo Thiên Võng là Dương Thiên Vấn chú trọng, về phần thực lực chiến tranh không phải Dương Thiên Vấn chú trọng, lại càng không đáng giá Dương Thiên Vấn ruồng bỏ đường tu đạo chính mình đi ngược lại tự tổn hại công đức. Nghịch thiên mà đi.

Cái này căn bản chính là lẫn lộn đầu đuôi, Thiên Võng thành lập lên, nguyên bản vì thuận tiện đường tu hành của Dương Thiên Vấn, tất cả đều là vì tu hành mà phục vụ. Mà không phải vì Thiên Võng mà buông tha tu hành, cho nên những năm gần đây, Dương Thiên Vấn không có luyện chế đan dược nghịch thiên nữa, ngược lại luyện chế một ít đan dược khôi phục cùng chữa thương.

"Về đảo!" Minh chủ liên minh bảy nhà cắn răng hạ lệnh nói.

Nghe nói như thế, các chiến sĩ liên minh đều không tiếc tất cả trả giá phá vây, hướng đảo nhỏ cách đó không xa mà đi.

Đương nhiên, vì phá vây, bọn họ cũng trả giá thảm trọng. Thần Vương chết ba trăm, Thần Hoàng chết mười mấy người. Cái này chỉ ở thời điểm phá vây tổn thất. Thần Vương còn lại trở xuống, đó là cũng không nhớ nổi.

"Giết!" Các Thần Hoàng Hách gia đằng đằng sát khí quát. Một đám thần nhân xung phong liều chết truy đuổi đi xuống.

"Ngăn lại bọn họ, không thể bọn họ vọt vào. Chỉ cần ngăn lại nửa nén hương là đủ" Mấy vị trưởng lão liên minh bảy nhà điên cuồng hét lên nói.

Mấy vị trưởng lão này suất lực lượng lĩnh vực. Ra sức ngăn trở đại quân Hách gia tiến đảo.

Mà chỉ có Minh chủ liên minh bảy nhà, mang theo gia chủ các nhà còn lại chui vào trung tâm đảo nhỏ, cũng không biết đi làm gì.

"Ồ, đại ca, chúng ta có cần nhúng tay hay không?" Thiên Thủ chần chờ hỏi, bọn họ vẫn chú ý chiến cuộc, một màn mấy người bảy gia tộc nọ tiến vào trung tâm đảo nhỏ cũng không có giấu diếm được ánh mắt bọn họ.

"Không cần, nếu loại trường hợp này bọn họ cũng ứng phó không được, Hách gia còn có cái tương lai gì đáng nói? Không cần e ngại thương vong, chỉ cần trong lòng tín niệm không mất, Hách gia mới có thể vĩnh tồn bất diệt. Nếu không cho dù Hách gia không thương một người, tín niệm mất đi, không thể sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy, vậy Hách gia liền chân chính sẽ bị thời gian đào thải" Lão thái trong mắt lóe ra hào quang trí tuệ, nhẫn tâm ngăn cản nói.

Không sai, như vậy đi xuống, Hách gia tổn thất sẽ rất lớn, nhưng mà thần chiến sắp tới, thế hệ tu sĩ Hách gia đời trước năm đó ở sau một lần thần chiến trùng kiến lại Hách gia. Nhiều năm qua như vậy, Hách gia tuy rằng cũng đã trải qua không ít gió táp mưa sa, nhưng mà chân chính chiến tranh cũng là không có trải qua, mà nay đúng là lúc luyện binh, tướng sĩ không có nhìn qua máu, không có lên chiến trường là không phải chiến sĩ chân chính.

Ở đây ba người đều biết, bọn họ về đảo phòng thủ, đơn giản chính là muốn đưa đến cứu viện chân chính. Mà cứu viện chân chính chính là vị đứng ở sau lưng liên minh bảy nhà.

Một cái diễn kỷ trôi qua, Lão thái ba người thật đúng là muốn gặp lại cố nhân năm đó. Cho nên cũng chỉ quan sát mà không có nhúng tay.

Liều chết ngăn trở, đó là cần trae giá càng nhiều. Người của liên minh liều chết ngăn trở, lúc này. Giữa bảy đại gia tộc lục đục với nhau, tranh quyền đoạt lợi cũng không quan trọng. Bảy đại gia tộc nay ngay mặt lâm kết cục diệt vong, người liên minh bảy nhà đỏ hồng mắt hợp lại mà liều mạng.

Hách gia làm phương tiến công, cũng vô cùng hung ác. Chiến trận cường đại nọ lại một lần nữa tập kết, hơn tám ức Thiên Thần đồng thời huy đao, màn đao khổng lồ từ trên trời giáng xuống. Một đao chém qua, chết vô số. Sau khi kết trận, tuy rằng không thể phóng thích lĩnh vực am hiểu nhất, nhưng mà uy lực mọi người hợp lực công kích, quả thật vô cùng sắc bén.

Người Hách gia đại bộ phận giờ phút này chính là trong lòng cười thầm. Các ngươi không chạy vậy rất tốt, vừa lúc cần càn quét chiến trường.

Qua không bao lâu, Hách gia thương vong bởi vì chiến trận, tổn thất lại giảm bớt, mà đối phương tổn thất so với trước đó lớn hơn nữa, rất nhanh, cấp Thiên Thần tồn tại, trước sau tổng cộng hơn mười ức Thiên Thần, nay chỉ còn lại có không đến một ức, miễn cưỡng ở dưới phần đông Thần Vương cùng Thần Hoàng liên minh dẫn dắt. Mượn dùng tàn trận trên đảo, cấu trúc thành một cái tuyến phòng ngự, bị động đánh trả.

Theo thời gian chuyển dời, liên minh bảy nhà thương vong tăng lớn, nhưng mà Hách gia lại vẫn như cũ công không phá được tuyến phòng ngự rách nát này.

Mà gia chủ Hách gia cũng phi thường nắm chắc. Bởi vì sau lưng bọn họ còn có ba lão tổ tông làm chỗ dựa. Đơn giản làm ra một bộ đột kích, thực ra là ở lợi dụng lực lượng chiến trận, cùng với lợi dụng nhược điểm đối phương liều chết phòng thủ, điên cuồng mà chém giết sinh lực còn lại của đối phương.

Đặc biệt Thần Vương này, đã bị chú ý nhiều nhất, hơi có vô ý, đó là màn đao chém tới, ở dưới dạng chiến trận thúc giục hóa ra màn đao, cho dù là Thần Vương cũng là không chết tức thương.

Về phần Thiên Thần đối phương, Hách gia chiến trận chỉ phân ra đại khái một ức Thiên Thần, tái tạo thành một cái chiến trận đến phụ trách chậm rãi đánh giết.

Cái này đã không phải thế công thủ đơn thuần, mà diễn biến thành một hồi giết hại.

Một canh giờ trôi qua, tuyến phòng ngự này vẫn như cũ ương ngạnh đứng thẳng, nhưng mà hơn một ngàn vị Thần Vương liên minh bảy nhà tham chiến, nay còn lại cũng không đến một nửa! Chỉ là mười ức Thiên Thần vốn nguyên bản bởi vì Ảnh Tu La ám sát, nguyên khí còn chưa có khôi phục lại, liên minh bảy nhà

đau lòng không thôi, càng đừng nói làm lực lượng Thần Vương trung kiên, mười ức Thiên Thần chết sạch, có thể lại chiêu, nhưng mà Thần Vương chết sạch, vậy không phải chiêu là có thể chiêu ra được.

Phải biết rằng bồi dưỡng một Thần Vương là khó khăn cỡ nào! Bên trong gần trăm ức Thiên Thần, dưới tỉ mỉ bồi dưỡng mới ra hơn một ngàn ba trăm vị Thần Vương như vậy. Hao suốt hơn ba trăm ức năm, tương đương với một cái diễn kỷ.

922. Chương 919: Chúa Tể Vs Thượng Cổ Thần Hoàng (hạ)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 919: Chúa Tể VS Thượng cổ Thần Hoàng (hạ)

Sưu tầm:

Một trận chiến này đánh xuống, liên minh bảy nhà mấy trăm ức năm qua bố cục hủy hoại chỉ trong chốc lát, xem như xong rồi. Chỉ sợ đợi không được Chí cao thần chỉ xuống. Bọn họ cũng đã bị đào thải.

Mà nhưng vào lúc này, chỗ trung tâm đảo nhỏ nọ, một người trẻ tuổi chừng hai mươi từ một cái không gian kỳ dị đi ra, một khắc khi thanh niên này xuất hiện, Minh chủ liên minh bảy nhà cùng với gia chủ mấy nhà còn lại chạy trốn tới đây đều bái nằm ở trên đất cung nghênh nói: "Cung nghênh tôn chủ xuất quan".

"Sao lại thế này, không phải nói, không có chuyện quan trọng không được quấy rầy bản tôn sao?" Người trẻ tuổi cau mày hỏi.

"Nhưng mà, tôn thượng, tổng bộ đang lâm vào tai ương ngập đầu!" Gia chủ Uất Trì thế gia chạy nhanh báo nói.

Người trẻ tuổi vừa nghe, thần thức phá tan cấm chế đặc thù nơi đây. Đảo qua sắc mặt trầm xuống, thân hình tung lên, hóa thành một đạo bạch quang tiêu thất.

Đạo bạch quang nọ vừa xuất hiện, đã bị ba người Lão thái phát hiện.

Ba người liếc mắt nhìn nhau một cái, thân hình cũng chợt lóe, đi tới phía trước đạo bạch quang nọ.

Người trẻ tuổi thân hình một lần nữa hiển hiện ra, vừa xuất hiện liền thấy được Hách gia Tam Hoàng đứng đối diện. Sắc mặt âm trầm, tựa như áp lực cơn giận tận trời, "Các ngươi chẳng lẽ không cố minh ước viễn cổ sao?"

"Hắc, Sáng Tạo đại nhân, ngài còn biết viễn cổ minh ước. Vậy thế lực thuộc hạ của ngươi vì sao xâm phạm thuộc về Hách gia ta? Dựa theo minh ước, chúng ta đây chỉ là bị bắt phản kích, trách nhiệm hoàn toàn không ở bên Hách gia ta. Chúng ta sợ cái gì? Cũng là đại nhân ngài vi phạm minh ước trước" Thiên Thủ chẳng hề để ý hồi đáp.

Người trẻ tuổi trước mặt này chính là người thắng lớn nhất trong một trận chiến thượng cổ, Sáng Tạo Chúa Tể. Bất quá. Chỉ là một cái phân thân, bản tôn cũng không ở đây.

"Cái gì?" Người trẻ tuổi nghe xong sửng sốt một chút. Lập tức giận không thể ngăn lớn tiếng hỏi: "Thất thần tướng ở đâu?"

Chỉ chốc lát sau, gia chủ bảy đại thế gia liền phi thân đuổi tới, cung kính hô: "Có thuộc hạ".

Hách gia ba người liếc mắt bảy người này một cái, trong lòng khinh thường thở dài: "Cái này cũng coi như thần tướng? Quả thực chính là ô nhục thanh danh thần tướng" Ba người Hách gia đều là xuất thân thần tướng, bình thường chỉ có tinh nhuệ dưới cấp Chúa Tể hoặc là Thượng cổ bát hoàng mới xưng thần tướng.

Mà ở thời kì thượng cổ, thần tướng bình thường đều là cường giả cấp Thượng cổ Thần Hoàng mới có tư cách này cùng vinh quang đảm nhiệm trọng trách này. Nay ba vị lão tổ Hách gia nhìn thấy bảy Thần Hoàng đỉnh phong cũng xưng thần tướng. Cũng khó trách trong lòng khinh thường.

"Nói, đến tột cùng sao lại thế này? Ta không phải phân phó qua, trước thần chiến, không được hành động thiếu suy nghĩ. Các ngươi sao lại chọ tới Hách gia?" Sáng Tạo Chúa Tể một chút cũng kiêng dè ba vị lão tổ Hách gia. Trước mặt mọi người quở trách nói.

"Được rồi, Sáng Tạo đại nhân, chúng ta cũng là quen biết đã lâu, không cần nói thêm cái gì, hay là cũng đừng bày trò nữa" Việt Vương càng thêm gọn gàng dứt khoát.

"Các ngươi muốn đánh nhau, bản tôn có thể phụng bồi, nhưng mà trước khi đánh phía, bản tôn phải làm rõ ràng cái này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra" Sáng Tạo Chúa Tể thản nhiên nhìn lướt qua chiến trường phía dưới, vẻ mặt bình tĩnh, tựa như vừa rồi sắc mặt âm trầm, tức giận tận trời không phải là hắn.

Hách gia Tam Hoàng tuyệt không sốt ruột, kéo dài càng lâu. Người liên minh bảy nhà sẽ chết càng nhiều, bọn họ cần gì gấp?

Minh chủ liên minh bảy nhà nhanh đem sự tình kể lại, nhưng mà ngay cả chính bọn họ cũng nghĩ không rõ, Hách gia vì cái gì sẽ chủ động công tới cửa.

Nghe xong thuộc hạ báo sau xong, Sáng Tạo Chúa Tể trong mắt hiện lên một đạo ánh sao khó có thể phát hiện, ngẩng đầu nhìn về phía Hách gia Tam Hoàng nói: "Ba vị, các ngươi không tính cho bản tôn một lời giải thích sao?"

"Hừ, muốn giải thích? Tốt, ta liền cho ngươi một lời giải thích, Phong Ngọc Thần tông có từng chọc tới các ngươi không?" Thiên Thủ cũng là vẻ mặt phẫn nộ chỉ hỏi.

Gia chủ bảy nhà lúc này mới giật mình, bất quá ai cũng không nói gì.

"Nói, rốt cuộc là thế nào!" Sáng Tạo Chúa Tể tự nhiên chú ý tới các thủ hạ dị thường, trong lòng dâng lên một loại dự cảm không tốt.

Sáng Tạo Chúa Tể tuy rằng quý là Chúa Tể thứ hai nhân thần giới, thân phận tôn quý, thực lực không kém, nhưng mà sau một trận chiến thượng cổ, hắn thanh danh đã sớm nát bét, cho dù là đệ nhất Chúa Tể nhân thần giới cũng không thèm quan tâm tới hắn, sợ một ngày nào đó cũng bị Sáng Tạo ở sau lưng đâm một đao. Cho nên, nay thế hệ Chúa Tể trước còn tồn tại trên đời, không ai sẽ để ý tới hắn. Mà ở Chúa Tể cùng với Thượng cổ Thần Hoàng một tầng này này, thanh danh của hắn hôi không nói nổi. Viễn cổ minh ước, nếu thật sự là thủ hạ hắn xúc phạm trước. Như vậy tin tưởng không có Chúa Tể nào sẽ ra mặt, thậm chí có khả năng giúp đỡ Hách gia áp hắn một đầu. Ngươi nói hắn có thể không gấp sao?

Bởi vì viễn cổ minh ước tồn tại, thần giới im lặng suốt một cái diễn kỷ, trước khi một lần thần chiến bắt đầu, không có phương thế lực nào chủ động vi phạm minh ước này, tuy rằng năm đó ký kết minh ước, ước thúc cũng không lớn, nhưng mà muốn lăn lộn ở trong cái vòng này, điểm danh dự cơ bản ấy là phải có, nếu không Sáng Tạo Chúa Tể hắn sợ là sẽ bị hoàn toàn cô lập lên. Cái này tuyệt đối không phải kết quả Sáng Tạo Chúa Tể muốn nhìn thấy. Cho nên, những năm gần đây, hắn vẫn đều trốn tránh, yên lặng nuôi dưỡng thế lực chính mình, cũng không có ở tại thần giới cao điệu xuất hiện qua.

Minh chủ liên minh bảy nhà, ấp a ấp úng nói xong tiền căn hậu quả sự tình, cũng không dám có gì giấu diếm. "Phế vật! Thật sự là một đám phế vật!" Sáng Tạo Chúa Tể hiện tại thực tức giận, phi thường tức giận, nhưng mà vậy thì thế nào. Chẳng lẽ đem bọn họ giết hết? Vậy mấy năm nay không phải uổng phí sao?

Ba vị Hách gia đều im lặng không lên tiếng, hạ quyết tâm, kéo đi, kéo càng lâu càng tốt.

"Ba vị, trước ngưng chiến đi, việc này là người phía dưới tự tác chủ trương, bỏ qua có được không?" Sáng Tạo Chúa Tể cũng tự biết đuối lý, áp chế tính tình hạ giọng nói.

"Sáng Tạo đại nhân, ngài đây là nói giỡn sao? Chúng ta từ thật xa chạy tới báo thù, ngài cái này mở miệng là muốn đem chúng ta lùi? Chúng ta đây tổn thất tính như thế nào, nhân thần giới tuy lớn, nhưng mà

nhiều năm qua như vậy, còn chưa từng có người dám khiêu khích uy nghiêm Hách gia ta" Thiên Thủ một chút mặt mũi cũng không cấp nói.

"Cũng đúng, không bằng như vậy, ngươi ta đánh qua một trận, ta thắng việc này từ bỏ, các ngươi lui" Sáng Tạo Chúa Tể thản nhiên nói.

"Vậy nếu đại nhân ngài thua thì sao?" Thiên Thủ tiếp lời nói.

"Thua? Thua, ta rời khỏi. Việc này ta không nhúng tay" Sáng Tạo Chúa Tể ngữ khí không thay đổi hồi đáp. Bất quá lời này nghe lên là có điểm lạnh bạc đối với thủ hạ chính mình.

"Tôn chủ, ngài cũng không thể mặc kệ chúng ta" Gia chủ bảy nhà quỳ rạp xuống đất cầu xin nói. Nếu Sáng Tạo Chúa Tể mặc kệ bọn họ. Vậy bọn họ tuyệt đối không phải đối thủ Hách gia, diệt vong liền trước mắt.

"Hừ, một đám vô dụng phế vật!" Sáng Tạo Chúa Tể tức giận vẫn còn chưa tiêu.

"Ta bản tôn không ở nơi đây, ba người các ngươi tùy tiện ra một người đi" Sáng Tạo áp chế tức giận, chuyển đối với ba người Hách gia nói.

Ba người Lão thái liếc mắt nhìn nhau một cái, trong lòng hiểu rõ. Bản tôn Sáng Tạo Chúa Tể không ở nơi đây, ba người bọn họ tự nhiên không có khả năng không để ý mặt mũi mà cùng lên, hơn nữa phân thân chết sống đối với bản tôn Sáng Tạo Chúa Tể ảnh hưởng cũng không lớn.

"Tốt, vậy ta lên" Thiên Thủ đứng dậy, cao giọng nói.

"Thiên Thủ, ngươi chỉ sợ không phải đối thủ của ta, hay là để cho Lão thái đến đây đi" Sáng Tạo Chúa Tể hiển nhiên phi thường quen thuộc ba vị Thượng cổ Thần Hoàng Hách gia.

"Ngươi bản tôn ở đây, một mình ta xác thực không phải đối thủ của ngươi, nhưng mà ngươi bất quá chỉ là một phần thân. Có gì e ngại?" Thiên Thủ nói xong, xuất ra pháp binh tự thân, chiếm công mà lên.

Một là Thượng cổ Thần Hoàng thành danh đã lâu, thủ hạ thần tướng Thời Không Thần Hoàng năm đó, một là phân thân Chúa Tể, thần thông quảng đại, có được bộ phận lực lượng Chúa Tể.

Hai người ra tay rất nặng, Quảng Nguyệt Thần Hoàng nấp ở dưới nước, cũng nhìn không ra cái gì. Thứ nhất cách nhau quá xa, loại đánh nhau cấp bậc này, hắn một Thần Hoàng nào dám dùng thần thức đi xem xét. Thứ hai hai bên đánh lên thật sự không có khí khói lửa, đối với lực lượng nắm trong tay chính xác đến mức tận cùng.

Đợi trong chốc lát sau, Quảng Nguyệt liền lặng lẽ rời khỏi, hắn sợ nếu không đi, trong chốc lát nếu vị Chúa Tể đại nhân mặt trên kia phát hiện chính mình, truy cứu lên mạng nhỏ khó bảo toàn. Hơn nữa, hắn còn trở về báo cáo kết quả công tác, mặt trên lại không có mệnh lệnh hắn cần ghi lại toàn bộ quá trình Chúa Tể cùng Thượng cổ Thần Hoàng đánh nhau. Hắn sau khi chạy đi, mọi người lực chú ý ai cũng không có đặt ở trên người một người ngoài cuộc như hắn, cho nên phi thường thuận lui đi ra.

Vừa rời khỏi không đến vạn dặm, từ ở ngoài vạn dặm liền truyền đến từng trận nổ vang, không cần đoán cũng biết khẳng định là bên kia đánh ra chân hỏa, động chân cách.

Trên thực tế, cũng quả thật như thế, Thiên Thủ hóa thành một đoàn ánh sáng ba màu, mà Sáng Tạo Chúa Tể lại là hóa thành một đoàn bạch quang, giữa hai người không có tính kỹ xảo gì, chỉ bằng lực lượng thuần túy nhất, cường đại nhất, khống chế dị thường hoàn mỹ cứng đối cứng, thời điểm này, nếu ai bị thương bại trận, nói không chừng còn có thể bị thương nặng khó có thể khôi phục.

Hai cỗ lực lượng va chạm ra âm thanh trầm đục, ngay cả Quảng Nguyệt xa ở ngoài vạn dặm đều nghe được tâm thần chấn động, có thể thấy được va chạm nọ sinh ra lực lượng dư âm có bao nhiêu mạnh mẽ.

923. Chương 920: Không Giải Quyết Được Gì

Quyển 11: Chúa tể

Chương 920: Không giải quyết được gì

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Quảng Nguyệt trong lòng âm thầm may mắn mình sớm làm rời khỏi, nếu không còn không biết có thể bị hại cùng cá trong chậu hay không đây.

Ba ngày sau, Quảng Nguyệt ngồi truyền tống trận Thiên Võng cấp, từ ngoại hải trở lại đất liền, nơi này là một cái cứ điểm của Thiên Võng, hơn nữa cách cứ điểm Dương Thiên Vấn bế quan cùng trong phạm vi một lĩnh. Bất quá, vì bảo hiểm Quảng Nguyệt đem ký ức tinh thạch giao cho những người khác, để cho bọn họ đưa đến trên tay Dương Thiên Vấn, mà Quảng Nguyệt chính mình thì ngồi truyền tống trận rời khỏi khối đại lục này.

Bất luận kẻ nào muốn thông qua Quảng Nguyệt tìm đến hành tung Dương Thiên Vấn đều là vọng tưởng! Thiên Võng phong cách hành sự cùng Dương Thiên Vấn giống nhau, cẩn thận, không hề sơ hở.

Dương Thiên Vấn bế quan tìm hiểu vận mệnh chi đạo, cái này bế quan chính là tám tháng, tám nguyệt sau, khi Dương Thiên Vấn một lần nữa mở hai mắt ra, nhìn thấy vận mệnh chi nhận ở thiên tâm la bàn vận mệnh bị rút ra được ba ngón tay, nhất thời đối với tất cả cái này đều hiểu rõ ràng.

Dương Thiên Vấn rõ ràng, nguyên bản sáu cấp phong ấn cuối cùng của la bàn vận mệnh là cần tìm hiểu vận mệnh chi đạo, tìm hiểu được áo nghĩa càng sâu, phong ấn liền giải càng nhiều càng nhanh.

Dương Thiên Vấn từ bên trong la bàn vận mệnh chiếm được nhân tố quy tắc thứ nhất vận mệnh chi đạo, trải qua tám tháng dốc lòng tìm hiểu, cũng không có hoàn toàn làm cho rõ ràng. Cho nên mới rút ra ba ngón tay. Dương Thiên Vấn phỏng chừng nếu tìm hiểu toàn bộ thấu triệt. Còn có thể rút ra chừng hai ngón tay nữa.

Dương Thiên Vấn xuất quan, gọi Vân Thắng tới, dò hỏi: "Ta bế quan bao nhiêu thời gian".

"Hồi bẩm chủ thượng, đã tám tháng" Vân Thắng hồi đáp.

"Tám tháng? Ừm, quả nhiên là trong núi một ngày, trên đời đã ngàn năm. Ta cảm giác mới qua vài ngày mà thôi" Dương Thiên Vấn tâm tình thực không tệ, đồng thời trong lòng cũng cảm thán, cái la bàn vận mệnh này đối với ngộ đạo trợ giúp thật sự là quá lớn, trước không nói quy tắc thần phù nọ, chính là cái vận mệnh chi đạo này, một đạo năng lượng thần bí này có thể làm cho chính mình ở trong tám tháng ngắn ngủn tìm hiểu ra nhân tố quy tắc thứ nhất vận mệnh chi đạo, cái này nếu bình thường tu luyện tham ngộ, chỉ sợ không có một vạn tám ngàn năm thì cũng là mơ tưởng?

"Đúng rồi, ta nhớ ra rồi, một trận chiến Hách gia cùng liên minh bảy nhà, quá trình cùng kết quả là thế nào?" Dương Thiên Vấn trong lòng còn nhớ rõ việc này, chỉ là Dương Thiên Vấn cũng biết tám tháng trôi qua, trận chiến này chỉ sợ đã xong rồi?

"Quảng Nguyệt ở mấy tháng trước đã đưa đến ký ức tinh thạch, mặt trên có hơn phân nửa quá trình. Về phần kết quả..." Vân Thắng xuất ra một khối ký ức tinh thạch giao cho Dương Thiên Vấn, cung kính hồi đáp. (.

"Chờ một chút, như thế nào là hơn phân nửa quá trình. Không có ghi lại toàn bộ quá trình sao?" Dương Thiên Vấn cắt ngang Vân Thắng lên tiếng nói.

"Bởi vì chiến đến mặt sau, liên minh bảy nhà không biết dùng thủ đoạn gì mời tới một cao thủ, Quảng Nguyệt bởi vì pháp lực có hạn, cho nên cẩn thận lui trở về" Vân Thắng cung kính hồi đáp, "Thuộc hạ đoán. Cao thủ kia hẳn chính là vị sau lưng liên minh bảy nhà kia".

"Ồ, như vậy, trước xem rỗi hãy nói" Dương Thiên Vấn dứt lời, kích hoạt ký ưc tinh thạch, cảnh bên trong hiện ra ở giữa không trung.

Dương Thiên Vấn bỏ thời gian vài ngày, đem hình ảnh trong ký ức tinh thạch, xem từ đầu tới cuối, sau khi xem xong, Dương Thiên Vấn tâm tình có một chút trầm trọng.

"Trận pháp nọ là cái trận gì?" Dương Thiên Vấn thản nhiên hỏi.

"Chúng ta tra xét một chút, cái này gọi là chiến trận. Chính là một loại trận pháp đánh trận quyết thắng trên chiến trường thời kì thượng cổ thịnh truyền, bất quá loại chiến trận này hiện tại không còn. Hơn nữa ở lúc thượng cổ. Trận pháp như vậy cũng là phi thường hi hữu" Vân Thắng hồi đáp chi tiết.

"Chiến trận, ừm, có điểm ý tứ" Dương Thiên Vấn suy nghĩ hồi lâu, từ trong hình ảnh nhìn được. Dương Thiên Vấn đang phân tích nhược điểm cái chiến trận này.

Vô luận cái trận pháp gì, cũng không khả năng hoàn mỹ không sứt mẻ, cho dù là Tru Tiên kiếm trận cũng là bị phá qua. Cho nên, Dương Thiên Vấn cũng không phải quá mức lo lắng.

Không hề nghi ngờ, cái chiến trận này uy lực ở trên chiến trường là không cần hoài nghi. Đẳng cấp tương đương, số lượng hai quân giao phong gần nhau, một phương Hách gia có chiến trận đánh cho liên minh bảy nhà đại bại, tổn thất thảm trọng. Mà tổn thất tự thân lại ở trong phạm vi chấp nhận, cái chiến trận oai này là rõ ràng.

Dương Thiên Vấn biết trong đạo trận pháp, tựa như trừ bỏ thập nhị đô thiên thần sát đại trận ra, trận pháp gì đều không thể di động.

Mà thập nhị đô thiên thần sát đại trận đó là mười hai tổ vu người ta, triệu hồi Bàn Cổ chân thân thần trận, chính mình là bày không được.

So sánh mà nói, chiến trận ở trên tính cơ động quả thực không gì sánh kịp, thật có thể nói là trận pháp vì chiến tranh mà sinh.

Dương Thiên Vấn hiểu biết trận pháp, thần diệu tuyệt luân không hề thiếu. Nhưng mà không cái nào có tính cơ động. Chỉ có thể ôm cây đợi thỏ, xác thực không được tốt lắm.

Dương Thiên Vấn cố gắng phân tích ưu điểm cùng khuyết điểm chiến trận, ưu điểm thực hiển nhiên, tập trung lực lượng mọi người trong trận, ở trên công kích, phòng ngự, tính cơ động, giữ lấy ưu thế rất mạnh. Nhưng mà khuyết điểm cũng rõ ràng. Thần nhân lợi hại nhất cường đại nhất là lĩnh vực của bọn họ, mà sau khi kết thành chiến trận, lĩnh vực liền không thể thông qua chiến trận tăng phúc hoặc chồng chất. Cho nên, cái này ở trong vô hình đã đem thực lực thần nhân đánh một cái chiết khấu.

Đương nhiên, ở trên chiến trường, động bất động chính là mấy trăm vạn hơn một ngàn vạn đại quân, lực lượng cá nhân trừ phi đạt tới Thần Hoàng đẳng cấp này trở lên, nếu không căn bản tính không được cái gì, so sánh ra mà nói, đem hơn một ngàn vạn đại quân nối thành một cỗ, tập hợp lực mọi người, vậy tự nhiên là trăm trận trăm thắng.

Suy nghĩ nửa ngày, Dương Thiên Vấn cũng đã thấy rõ ưu khuyết điểm của chiến trận, cũng không quá để ý . Dù sao Dương Thiên Vấn tự tin, nếu cái chiến trận này đụng vào trong Chu thiên tinh đấu đại trận của mình, cho dù là chiến trận cường thịnh có lớn, cũng là đại pháo đánh muỗi. Không chỗ gắng sức.

"Sáng Tạo Chúa Tể? Cái này chỉ là phân thân sao?" Dương Thiên Vấn từng ở trên hội đấu giá thấy qua Sáng Tạo Chúa Tể, chẳng qua cái phân thân này so với bản tôn trẻ tuổi hơn rất nhiều.

"Đúng, Quảng Nguyệt thật sự là bởi vì Thượng cổ Thần Hoàng cùng Chúa Tể đánh nhau, sợ hại cùng cá trong chậu. Không thể bảo toàn thứ này, cho nên liền đã trở lại trước một bước" Vân Thắng trong lời nói đầy ý tứ hàm xúc giải vây cho Quảng Nguyệt.

"Được rồi, ta rõ ràng, sau đó kết quả thì sao? Trận so đấu này ai thắng ai thua?" Dương Thiên Vấn không thèm để ý Quảng Nguyệt có phải về sớm hay không, Dương Thiên Vấn để ý là kết quả.

"Thuộc hạ vô năng, thuộc hạ chờ tra xét mấy tháng. Vẫn là không có nửa điểm rõ ràng, bất quá mấy tháng này, Hách gia thật ra đem mấy khối đại lục phụ cận đảo Hách Đông dọn dẹp một lần, toàn bộ cứ điểm liên minh bảy nhà đều bị dọn sạch" Vân Thắng nửa quỳ thỉnh tội nói.

"Bỏ đi, ngươi đi xuống đi" Dương Thiên Vấn cũng biết Thiên Võng căn cơ không đủ, muốn tra tin tức ở đỉnh tầng này, xác thực có điểm lực bất tòng tâm.

"Thuộc hạ cáo lui" Vân thắng trán có một chút mồ hôi lạnh, trong lòng thở phào một hơi, lui xuống.

Dương Thiên Vấn xuất ra thông dẫn lệnh, gọi ba vị Thượng cổ Thần Hoàng Hách gia.

Qua một hồi lâu, thanh âm Lão thái truyền tới nói: "Cư sĩ, ngươi cũng xem như xuất quan".

"Ngượng ngùng, ngẫu nhiên có điều ngộ. Cho nên bế quan một lần" Dương Thiên Vấn có chút xấu hổ giải thích nói.

"Không cần để ý. Lý giải lý giải. Cư sĩ bế quan mấy tháng này, nói vậy cũng biết một trận chiến mấy tháng trước chứ?" Lão thái chỉ chính là ký ức tinh thạch Quảng Nguyệt ghi được.

"Ừm, một hỏa kế của ta đưa tới ký ức tinh thạch, ta đã xem" Dương Thiên Vấn trầm giọng đáp. "Kết quả thế nào ?"

"Kết quả? Không giải quyết được gì" Lão thái lời này có điểm trầm trọng, tựa như là có cái tâm sự gì vậy.

"Không giải quyết được gì?" Dương Thiên Vấn không rõ. "Có ý tứ gì?"

"Sáng Tạo tên kia, nhiều năm không thấy, thực lực mạnh hơn không ít, đã đem Thiên Thủ đánh trọng thương, chúng ta thua, cho nên không có giải quyết được gì" Lão thái cũng không có giấu diếm, so ra mà nói, cùng Dương Thiên Vấn gặp mặt cũng chỉ một lần như vậy, nhưng mà lẫn nhau ở chung cũng là tương đương khoái trá.

"Thì ra là như thế" Dương Thiên Vấn có chút đáng tiếc thở dài, "Nhưng mà một cái phân thân Chúa Tể, như thế nào có khả năng mạnh hơn một Thượng cổ Thần Hoàng?" Phân thân Chúa Tể thực lực hẳn là có thể so với Thượng cổ Thần Hoàng yếu nhất, chỉ so với đỉnh phong Thần Hoàng mạnh hơn một ít, nhưng mạnh cũng có hạn, như thế nào có khả năng địch nổi Thiên Thủ Thượng cổ Thần Hoàng lão bài dung hợp ba pháp tắc như vậy.

"Chúng ta cũng nghĩ không rõ, Sáng Tạo đến tột cùng học cái bí thuật gì, lại có thể đem phân thân chính mình cũng tu luyện đến Thượng cổ Thần Hoàng, mà không phải phân thân Chúa Tể bình thường" Lão thái cảm thán nói, trong lời nói buồn bực, một chút cũng không có che dấu.

"Đem phân thân tu luyện đến Thượng cổ Thần Hoàng?" Dương Thiên Vấn cũng có chút kinh ngạc, thầm nghĩ trong lòng, khó trách Thiên Thủ thất bại, dưới tình huống hữu tâm tính vô tâm. Sáng Tạo Chúa Tể thân mình chính là xuất thân Thượng cổ Thần Hoàng. Lại là một trong Thượng cổ bát hoàng, thủ đoạn của hắn tự nhiên so với Thiên Thủ mạnh hơn không chỉ một bậc.

Phân thân Chúa Tể bảy đại thần thú cũng không có mạnh mẽ như vậy, cũng chỉ có Sáng Tạo Chúa Tể mới có thể sau khi làm cho bản tôn trở thành Chúa Tể, lại đem phân thân Chúa Tể chính mình tu luyện đến cấp bậc Thượng cổ Thần Hoàng.

Cái này được cho là hành động vĩ đại thiên cổ, bỏ qua một bên đệ nhất Thần Hoàng tên trộm đạo số mệnh nhân tộc này không nói, lại bỏ qua một bên Sáng Tạo Chúa Tể nhân phẩm không nói. Sáng Tạo này chỉ sợ mới được cho là nhân tộc đệ nhất nhân!

Suy nghĩ một chút, bản tôn là Chúa Tể, phân thân có thể bằng được Thượng cổ bát hoàng năm đó, tổ hợp như vậy. Thật sự là rất cứng rắn, cứng rắn đến không chỗ hạ răng.

924. Chương 921: Một Lần Thăng Một Cấp

Quyển 11: Chúa tể

Chương 921: Một lần thăng một cấp

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Phân thân Chúa Tể bình thường, mượn lực lượng bản tôn, so với Đỉnh phong Thần Hoàng lợi hại hơn một chút, nhiều lắm có thể so sánh cùng Thượng cổ Thần Hoàng yếu nhất.

Nhưng mà nếu một phân thân Chúa Tể, có được lực lượng Thượng cổ Thần Hoàng, có năng lực mượn lực bản tôn Chúa Tể, vậy thực lực liền tương đương kinh người, khó trách ngay cả Hách Thiên Thủ cũng thua trận.

"Thiên Thủ tiền bối thương thế không ngại chứ?" Dương Thiên Vấn làm minh hữu, quan tâm hỏi.

"Không có nguy hiểm tính mạng, chỉ là không có mấy vạn năm điều dưỡng cũng không thể hoàn toàn khôi phục" Lão thái thở dài.

"Tiền bối, vậy viễn cổ minh ước có còn tác dụng không? Ta ý tứ là nói, nếu ta đối với liên minh bảy nhà xuống tay, Sáng Tạo Chúa Tể sẽ không nhúng tay chứ?" Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, hơi chần chờ hỏi. Dương Thiên Vấn thật sự không cam lòng cứ như vậy buông tha cơ hội, hơn nữa Dương Thiên Vấn cũng không có thói quen lưu một hơi cho kẻ địch.

Nếu là kẻ địch, vậy chỉ có kết cục ngươi chết ta sống, không có kết cục nào khác có thể lựa chọn.

"Đương nhiên, trước khi thần chiến chưa mở, Chúa Tể là không thể tùy tiện đối với thế lực phía dưới ra tay" Lão thái khẳng định hồi đáp.

"Ta hiểu rồi" Dương Thiên Vấn gật đầu đáp, hiện tại nghĩ đến. Minh ước này năm đó hẳn là vì kiềm chế Sáng Tạo Chúa Tể, sau một trận chiến thượng cổ, duy nhất một Chúa Tể coi như hoàn hảo, chính là Sáng Tạo Chúa Tể. Mấy vị Chúa Tể còn lại đều mang trọng thương. Cần ngủ say để tĩnh dưỡng.

"Đúng rồi, một chút tâm ý của tại hạ, ta đã phái người đưa đi, hy vọng có thể đối với thương thế Thiên Thủ tiền bối có điều trợ giúp" Dương Thiên Vấn thản nhiên nói. Cái này cũng là một loại hợp tác giữa hai bên. Một loại phương thức liên lạc cảm tình, dù sao Hách Thiên Thủ thương lành, đối với Dương Thiên Vấn cũng có ưu việt.

"Ồ? Vậy đa tạ các hạ tương trợ. Vấn Thiên cư sĩ có danh đan đạo Thánh Sư. Nổi tiếng thần giới. Ngươi chịu ra tay thật sự là không thể tốt hơn" Lão thái cũng là nói lời khen tặng.

"Nào có, nào có" Dương Thiên Vấn đây cũng là một loại hành vi thể hiện ý tốt, thực lực Hách gia quả thật làm cho Dương Thiên Vấn cảm giác được kinh tâm. Không chỉ có biểu hiện thực lực bên ngoài. Đồng thời nội tình sâu không thấy đáy của bọn họ cũng là một trong đó.

Dương Thiên Vấn không nói thêm gì, xuất ra một lọ đan dược chữa thương cao cấp, để cho người Thiên Võng đưa đến đảo Hách Đông.

Đồng thời, Dương Thiên Vấn cũng hạ lệnh đối với cứ điểm khắp nơi của liên minh bảy nhà xuống tay.

Cùng gọi trở về Ảnh Tu La, để cho Ảnh Tu La tự thân xuất mã, chuyên môn phụ trách cao thủ thượng tầng của đối phương. Ảnh Tu La nghe được mệnh lệnh của Dương Thiên Vấn. Lập tức tưng tưng đi ra, năm đó làm một trận nọ, thật sự là vô cùng đã nghiền.

Liên minh bảy nhà nguyên khí đã đại thương. Hiện tại bọn họ đã rơi ngang với thế lực môn phái tầm thường, chẳng qua vẫn như cũ thanh danh không hiện mà thôi.

Một trận chiến giữa Liên minh bảy nhà cùng Hách gia, cũng hoàn toàn đảo điên nhận thức của Dương Thiên Vấn đối với thế lực thần giới. Cái gì thế lực nhất lưu, thế lực đỉnh cấp, đó đều là mặt tiền cửa hàng ở mặt ngoài. Thế lực cường đại chân chính, là tồn tại giống như Hách gia cùng liên minh bảy nhà, động cái mười ức đại quân, Thần Hoàng cả trăm, đại trường hợp như vậy, chỉ sợ thần giới hơn chín thành thần nhân cũng không dám tin tưởng. Dương Thiên Vấn coi như là rõ ràng, một trận chiến thượng cổ vì cái gì mà đánh thảm thiết như thế, liền nhìn xem một trận chiến Hách gia cùng liên minh bảy nhà, có thể đủ nhìn ra điểm này.

Thiên Võng cùng với liên minh bảy nhà cứng đối cứng. Đó là khẳng định không được, nhưng mà bỏ đá xuống giếng, ra sức đánh chó rơi xuống nước là có thể.

Theo Dương Thiên Vấn ra mệnh lệnh, phân bộ Thiên Võng ở các nơi cũng đúng lúc vận hành lên, nhân mã, tiếp tế tiếp viện đúng chỗ, căn cứ cứ điểm các nơi của liên minh bảy nhà đã được điều tra rõ mà bắt đầu xuống tay.

Bởi vì một trận chiến Hách gia cùng liên minh bảy nhà, khiến cho liên minh bảy nhà nguyên khí đại thương, cứ điểm các nơi cao thủ trên cơ bản đều bị điều động đi tổng bộ trợ giúp, hoặc là điền vào tổng bộ thực lực hư không.

Cho nên, Thiên Võng hành động phi thường thuận lợi, hơn nữa có tình báo nơi tay, những chỗ cứng rắn liền phái cao thủ cường tập, chỗ thật sự cứng rắn cắn không động liền từ Ảnh Tu La ra tay.

Đương nhiên, tất cả cái này đều ẩn ở dưới lòng đất. Ở mặt ngoài ai cũng không biết. Từng nhà một bị quét sạch, có thể nói là thần không biết quỷ không hay.

Đại bộ phận cứ điểm đều là một ít mặt tiền cửa hàng ở trong các thành lớn, để ứng phó các mặt tiền cửa hàng này, muốn làm được thần quỷ đừng kinh, khó khăn này là lớn nhất. Nhưng mà đối với Thiên Võng mà nói, rõ ràng là đối phó những mặt tiền cửa hàng này ngược lại so với cường công một sơn môn thì dễ dàng hơn nhiều.

Buổi tối cường tập, bày ra kết giới cách âm, quét sạch mặt tiền cửa hàng. Sau đó để cho người Thiên Võng tiến trú vào trong đó, tiếp tục buôn bán, qua mấy tháng sau, thì đem mặt tiền cửa hàng bán đi, sau đó rút lui biến mất vô tung.

Làm như vậy, thật sự không tính là cái gì.

Dương Thiên Vấn sau khi hạ đạt mệnh lệnh, liền không hề quan tâm người phía dưới làm như thế nào, Dương Thiên Vấn chỉ cần kết quả mà thôi, thủ đoạn như thế nào Dương Thiên Vấn cũng không có yêu cầu gì. Chính cái gọi là thượng giả lao nhân, trung giả lao trí, hạ giả lao thiếp.

Dương Thiên Vấn tinh lực chủ yếu là ở trên tu luyện, vận mệnh la bàn phong ấn cấp ba mươi mốt, đã cởi bỏ hơn một nửa, còn lại chỉ cần tiêu hóa các loại quy tắc chí lý huyền diệu đến cực điểm trong nguyên thần thức hải, tự nhiên có thể nước chảy thành sông.

Tuy rằng nói hiện tại cởi bỏ phong ấn la bàn cũng không có nguyện vọng gì, nhưng mà Dương Thiên Vấn cũng có ưu việt, đó là tu vi nâng lên. Không có sai, Dương Thiên Vấn cảm giác được tu vi chính mình đã muốn ở cảnh giới trung vị Thần Hoàng đỉnh phong, không bao lâu nữa là có thể đủ đột phá.

Chính yếu là, Dương Thiên Vấn tinh tường biết tất cả cái này đều là tìm hiểu vận mệnh chi đạo đoạt được. Dương Thiên Vấn lớn mật đoán, vận mệnh la bàn sáu cấp sau này, cho người có được một cái cơ hội ngộ đạo. Mượn cái này mà tăng lên lực lượng. Xem như vậy, rút ra một bộ phận vận mệnh chi nhận, không chỉ có có thể làm cho người có được tìm hiểu vận mệnh chi đạo, còn có thể đột phá bình cảnh trước mặt.

Dương Thiên Vấn cảm giác được, chỉ kém một chút là có thể trở thành thượng vị Thần Hoàng. Sáu cấp. Còn có sáu lần đột phá? Vậy không phải nói, chính mình có thể đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên?

Dương Thiên Vấn nghĩ đến đây, trong mắt tinh quang thẳng lóe, cái này quả thực chính là chí bảo trong chí bảo. Nay lúc này, thần chiến đã tới, các Chúa Tể đều nhất nhất thức tỉnh. Thế lực khắp nơi đều là mạch nước ngầm bắt đầu khởi động. Còn không biết mấy nhà còn lại thực lực như thế nào, nhưng nói vậy cho dù là kém cũng kém không bao nhiêu. Ở dưới loại bối cảnh thời đại này, tuy biết Đại La Kim Tiên tu vi là yếu một chút, chuẩn thánh có lẽ mới có đủ thực lực nhúng tay vào bên trong thần chiến.

Nhưng mà nếu chỉ tu luyện, muốn tu luyện đến Đại La Kim tiên cũng là phải mất cả vạn năm, nhưng mà muốn tấn thăng chuẩn thánh như thế nào, vậy không phải thời gian có thể làm được.

Dương Thiên Vấn nay khẩn cấp muốn thí nghiệm. Cái vận mệnh la bàn này có phải thực sự có công hiệu thần kỳ như thế hay không. Vì thế Dương Thiên Vấn lại một lần nữa bế quan.

Dương Thiên Vấn nguyên thần đắm chìm ở tham ngộ cùng lý giải đối với "Thì", loại trạng thái này phi thường kỳ diệu, ở dưới loại trạng thái này, Dương Thiên Vấn tựa như có thể đối với tương lai tất cả sinh linh vận mệnh rõ như lòng bàn tay.

Thiên Võng đối với cứ điểm các nơi liên minh bảy nhà thanh tiễu, phi thường nhanh, hầu như là mấy trăm cứ điểm đồng thời động thủ, trong một đêm chó gà không tha. Thủ đoạn lão luyện, rõ ràng, tàn nhẫn.

Đợi cho tổng bộ liên minh bảy nhà phát hiện cứ điểm các nơi dị thường, thì đã là sự tình hai năm sau. Mà hai năm này, cứ điểm các nơi của Liên minh bảy nhà bị thanh tiễu không còn, liên minh bảy nhà mới bị

thương nặng trí mạng, lại bởi vì việc này, hoàn toàn thành kẻ điếc cùng người mù.

Sáng Tạo Chúa Tể cũng bởi vì việc này, tức giận đến nổi trận lôi đình, mấy trăm ức năm bố cục, lại có thể ở trước khi thần chiến sắp xảy ra, ra vấn đề hiện tại này. Không chỉ có thực lực tuyệt đối bị suy yếu chín thành, nhân thủ giảm mạnh chín thành, ngay cả cứ điểm bí mật thu binh thu tình báo bên ngoài cũng bị thanh tiễu, hắn đường đường một Chúa Tể. Nay ngay cả đại lục chính mình thống trị đều nắm trong tay không được, làm sao có thể không tức giận?

"Tra, tra cho ta!" Sáng Tạo Chúa Tể tức giận hoàn toàn bạo ra, nhưng mà cơn tức trong lồng ngực vẫn tiết không được.

Gia chủ bảy nhà quỳ gối phía dưới, nghe nói như thế. Cũng không khỏi trong lòng cười khổ, cái này sao tra? Cơ sở ngầm bên ngoài của Liên minh cũng chưa nói tới. Liên minh nay thực lực chỉ còn lại một phần trăm, chỉ tương đương với thế lực nhất lưu của một cái lãnh địa, cho dù là Thống lĩnh một cái đại lục cũng không có cái thực lực kia.

"Tôn chủ, người xem có phải người Hách gia làm hay không?" Gia chủ Uất Trì thế gia cẩn thận nói.

"Có khả năng này, nhưng mà Hách gia nếu lui binh. Sẽ không làm ra loại sự tình như vậy. Khả năng này cũng không lớn. Các ngươi có lại dựa vào bản tôn, chọc thế lực khác hay không?" Sáng Tạo Chúa Tể hiểu biết chủ sự Hách gia, bọn họ sẽ không làm là cái loại chuyện trước mặt một kiểu sau lưng một kiểu như vậy.

"Tôn chủ xem xét, không có chỉ lệnh của ngài. Chúng ta làm sao dám tùy ý trêu chọc thế lực khác chứ?" Minh chủ Liên minh đứng ra nói. Phải biết rằng. Thần giới này trừ bỏ Hách gia ra, còn có một ít thế lực cấp bậc đứng đầu đại lục không thể chọc tới.

"Vậy là ai đây? Chẳng lẽ là hắn?!" Sáng Tạo Chúa Tể đột nhiên nghĩ đến một người, cũng chỉ có hắn mới có thực lực làm được điểm này, chẳng qua, liền ngay cả Sáng Tạo Chúa Tể cũng không dám khẳng định. "Thực sẽ là hắn sao? Không có khả năng, chúng ta nước sông không phạm nước giếng, nhiều năm qua như vậy, chưa bao giờ từng xung đột qua".

925. Chương 922: Liên Tục Nhảy Hai Cấp

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

– o –

Quyển 11: Chúa tể

Chương 922: Liên tục nhảy hai cấp

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Ngay tại thời điểm Sáng Tạo Chúa Tể nghi thần nghi quỷ, Dương Thiên Vấn đã đem vận mệnh chi nhận nọ lại một lần nữa rút ra hai ngón tay, ngay trong nháy mắt này, một cỗ thanh lưu từ chuôi nhận nối thẳng khí hải Dương Thiên Vấn.

Ngũ khí trong lồng ngực đột hiển, kết thành ngũ hành đại tuần hoàn, bắt đầu không ngừng vận chuyển lên. Trên đỉnh tam hoa hiện hình, phía trên tam hoa, đều có một viên Nguyên thần tinh châu. Một viên đại biểu cho thiện, một viên đại biểu cho ác. Một viên khác đại biểu cho bản ngã.

Tam hoa theo ngũ khí tuần hoàn, trướng lớn gấp đôi có thừa, mà pháp lực của Dương Thiên Vấn cũng thuận lợi đột phá đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ, cũng chính là cấp bậc thượng vị Thần Hoàng.

Hơn nửa ngày, tất cả dị tượng mới chấm dứt biến mất, Dương Thiên Vấn nhắm mắt cảm thụ một phen lực lượng mới được. Phi thường hài lòng loại cảm giác này.

Bế quan đã xong, Dương Thiên Vấn thân hình chợt lóe, hóa ra thân ngoại hóa thân của bản thân, để cho hóa thân ra ngoài. Bản tôn liền lưu lại quen thuộc lực lượng. Đợi cho sau khi quen thuộc lực lượng mới có được, còn phải tiếp tục thử rút ra vận mệnh chi nhận.

Hóa thân của Dương Thiên Vấn rời khỏi biệt viện này, tòa thành trấn này cũng không lớn, cũng không phải đặc biệt náo nhiệt. Chỉ là một thành trấn nhỏ bình thường ở thần giới đại lục, ở tại thần giới đại lục tùy ý có thể thấy được.

Hóa thân của Dương Thiên Vấn ra khỏi thành trấn không có bao nhiêu lâu, liền gặp một đội ác thần chặn đường cướp bóc. Những người này phần lớn là tu vi Thượng vị thần, số ít là Trung vị thần.

Một màn này làm cho Dương Thiên Vấn nhớ tới thời điểm chính mình mới đến thần giới, hiện tại suy nghĩ một chút, thật đúng là có chút hoài niệm.

"Nếu muốn đi qua nơi này, giao ra tiền mua đường!" Một đám thần minh cấp thấp vây quanh Dương Thiên Vấn Thần Hoàng chính quy này muốn tiền mua đường. Thật sự là là không biết thì không sợ.

Dương Thiên Vấn cũng bị bọn họ biến thành cười to ra tiếng, một hồi lâu mới dừng tiếng cười.

Bất quá, thần minh cấp thấp này thật ra bị tiếng cười của Dương Thiên Vấn làm cho chấn động. Bởi vì trong tiếng cười của Dương Thiên Vấn lơ đãng truyền lại ra pháp lực, liền chấn đến thần hồn bọn họ rung rung.

Dương Thiên Vấn đang muốn tìm người thí nghiệm một chút vận mệnh chi nhãn chính mình, loại thần thông này, là Dương Thiên Vấn tìm hiểu "Thì" quy tắc, lĩnh ngộ ra. Thông qua vận mệnh chi nhãn, có thể nhìn thấu quỹ tích vận mệnh tất cả sinh linh.

Có người nói, tương lai là có thể thay đổi, điểm này là chính xác. Nhưng mà tương lai không có nghĩa là vận mệnh, có một số việc cũng là trong mệnh đã định. Vĩnh viễn cũng không có khả năng thay đổi, vô luận là đã sinh hay là chưa có sinh. Nhưng chuyện vận mệnh đã định này, chính là Dương Thiên Vấn có thể nhìn thấy.

Dương Thiên Vấn liếc mắt một cái xem qua, nơi này trên trăm vị thần minh cấp thấp, vận mệnh bọn họ ngay tại trong mắt Dương Thiên Vấn. Trong hơn trăm người, có hơn chín thành cũng không chết tử tế, để cho Dương Thiên Vấn kinh ngạc là, bọn họ tất cả đều chết ở trong tay chính mình. Cái này lại có thể là trong mệnh đã định? Vận mệnh thật sự là kỳ diệu, chính mình bất quá là lười nhích người, mới dùng hóa thân đi ra hít thở không khí, thuận tiện tìm người thí nghiệm một chút thần thông mới học, nhưng không thể tưởng được ở trong này gặp gỡ đám ác thần đánh cướp này.

Vận mệnh chi nhãn nói cho Dương Thiên Vấn, những người này trong mệnh đã định là phải chết ở trong tay mình. Nhưng mà có ngoại lệ, bởi vì Dương Thiên Vấn nhìn thấy một Thượng vị thần trong đó, vận mệnh của hắn cũng ở trong tay chính mình, là có kỳ ngộ khác. Dương Thiên Vấn trầm ngâm trong chốc lát, thản nhiên địa nói: "Các ngươi vận mệnh như thế, cũng trách không được Dương mỗ" Nguyên bản Dương Thiên Vấn cũng không có ý tứ muốn giết bọn hắn. Chỉ muốn cho bọn hắn một cái giáo, nhưng mà nếu trong mệnh đã định như thế, Dương Thiên Vấn cũng chỉ có thuận theo thiên mệnh.

"Hãy bớt sàm ngôn đi, không cho tiền mua dường, mượn mạng ngươi đến điền, mọi người lên" Đầu lĩnh vung tay lên, một đám thần minh cấp thấp giống nhau chó dữ chụp mồi vọt tới.

Dương Thiên Vấn mắt mang thương hại, nhẹ nhàng vung tay áo, thần minh cấp thấp xông lên này ở trong phút chốc đứng lại bất động. Gió nhẹ thổi qua, thần nhân này nhất nhất hóa thành tro bụi tán đi.

Chỉ có một người trẻ tuổi diện mạo thanh tú ngoại lệ, nhưng mà hắn cũng bị một màn trước mắt dọa ngây người.

Dương Thiên Vấn thản nhiên nhìn hắn một cái, xoay người từng bước một rời khỏi.

Người trẻ tuổi phản ứng lại, nhìn về phía Dương Thiên Vấn, lớn tiếng hỏi: "Vì cái gì không giết ta?"

"Bởi vì ngươi không nên chết ở trong tay ta. Ngươi có vận mệnh chính ngươi, vận mạng ngươi cùng ta không quan hệ" Dương Thiên Vấn nói xong, thân hình chợt lóe liền biến mất, thật ra là Dương Thiên Vấn thu hồi hóa thân.

Dương Thiên Vấn sau khi thu hồi hóa thân, ngồi xếp bằng ở trên giường, suy nghĩ một hồi lâu, cười khẽ ra tiếng: "Diệu cực, diệu cực! Cái này có lẽ chính là vận mệnh kỳ diệu, không thể tưởng được một Thượng vị thần chặn đường cướp bóc. Lại có thể là nhân vật phong vân diễn kỷ kế tiếp, thú vị, thật là thú vị! Kim lân khởi thị trì trung vật, nhất ngộ phong vân tiện hóa long" Cẩn thận suy nghĩ một chút, một cường đạo vào nhà cướp của, đã có cơ duyên trở thành hoàng giả diễn kỷ kế tiếp, vận mệnh chi kì cũng là như thế. Hơn nữa Dương Thiên Vấn là vận mệnh chi thần dự bị này, còn là chìa khóa mở ra truyền kỳ cả đời của người này.

Cẩn thận suy nghĩ một chút, Dương Thiên Vấn chẳng qua là khởi ý dùng hóa thân đi ra ngoài đi dạo, liền gặp gỡ người này. Mà người này tầm thường vô vi cả đời cũng là vì sau khi gặp gỡ Dương Thiên Vấn, mới bắt đầu xuất hiện nghịch chuyển, không chỉ có thể ở trong thần chiến tương lai bảo mệnh, từ nay về sau còn kỳ ngộ không ngừng, trở thành nhân vật truyền kỳ diễn kỷ kế tiếp.

Vận mệnh chi diệu, đúng là ở một cái chữ "Xảo", tựa như tất cả đều là trùng hợp. Lại có thể nói là một loại tất nhiên.

Dương Thiên Vấn đối với vận mệnh chi đạo sinh ra hứng thú thật lớn, càng tìm hiểu vận mệnh chi đạo, lại càng lâm vào mê muội, cái vận mệnh chi đạo này so với ngũ hành pháp tắc là chơi vui hơn nhiều.

Tĩnh tọa khổ tu một đoạn thời gian. Để cho pháp lực tự thân lắng đọng củng cố lại, Dương Thiên Vấn lại bắt đầu hướng vận mệnh la bàn phong ấn cấp ba mươi hai đánh sâu vào.

Giống như một cấp trước, từ trên mệnh vận chi nhận truyền đến một cỗ năng lượng thần bí mà lại quen thuộc. Dương Thiên Vấn buông ra tâm thần, để cho cổ năng lượng thẳng nhập Nguyên thần thức hải, thì, vị, thể, đắc, sách, hành, quả. Dựa theo trình tự đến phiên "Vị" . Cái "Vị" chi quy tắc này, chính là thông qua vận mệnh oai, suy tính ra vận mệnh quỹ tích một người, trong mệnh đã định, có chút địa phương chính là người này tất đến.

Tóm lại, vận mệnh chi đạo bảy cái quy tắc, đều là một loại thần thông của vận mệnh uy lực, hoặc là nói một loại vận dụng cùng biểu tượng.

Chúng nó đều có chỗ kỳ diệu, liên hệ lẫn nhau, lại độc lập lẫn nhau, chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời. Dương Thiên Vấn chỉ có không ngừng sờ soạng, không ngừng đi tìm hiểu.

Tu chân không biết thời gian trôi qua, trong nháy mắt lại trôi qua mười năm. Mười năm sau, Dương Thiên Vấn lại một lần nữa đem vận mệnh chi nhận rút ra năm ngón tay, mà pháp lực cũng lại một lần nữa được đột phá. Đỉnh phong Thần Hoàng. Đây là cảnh giới mỗi một Thần Hoàng đều tha thiết ước mơ. Chỉ có đến cảnh giới này, bọn họ mới có khả năng càng tiến thêm một bước, nếu không mặc dù là lấy được thần vị cũng là không làm gì được.

Lần đầu tiên rút ra vận mệnh chi nhận, tìm hiểu "Thì" chi quy tắc cần tám tháng, thật ra chuẩn xác mà nói là gần một năm, lần thứ hai rút ra vận mệnh chi nhận, tìm hiểu "Vị" chi quy tắc dùng mười năm. Từ số liệu này xem ra, càng về sau lại càng khó tham ngộ, thời gian tiêu phí cũng càng dài.

Bảo thủ phỏng chừng là gấp mười lần, nói cách khác, lần thứ ba khi tìm hiểu "Thể" chi quy tắc, phải dùng thời gian trăm năm!

Dương Thiên Vấn có thể cảm giác ra, cái tham ngộ vận mệnh chi đạo này, là không thể ở Thời Không Bảo Tháp mà tham ngộ, phải thân ở bên trong không gian vũ trụ. Loại cảm giác này thực phiêu miểu, nhưng mà lại thực rõ ràng.

Mười một năm, Dương Thiên Vấn đã là từ Trung vị Thần Hoàng liên tục nhảy hai cấp đạt tới Đỉnh phong Thần Hoàng, liền ngay cả Dương Thiên Vấn chính mình cũng cảm giác giống như là đang nằm mơ vậy.

Nếu truyền ra ngoài, chỉ sợ tất cả mọi người sẽ đều sợ hãi mà than, cho dù là Sáng Tạo Chúa Tể một đời nhân tài. Năm đó cũng không có như Dương Thiên Vấn trong vòng mười một năm từ Trung vị Thần Hoàng nhảy đến Đỉnh phong Thần Hoàng.

Hơn nữa cảnh giới vô cùng củng cố, tuyệt không có nguy hiểm cảnh giới hạ xuống. Đây là chỗ thần kỳ công pháp của Dương Thiên Vấn, trụ cột vững chắc ưu việt liền thể hiện không thể nghi ngờ.

Dương Thiên Vấn công pháp từ khi bắt đầu tu luyện, coi trọng nhất không phải là thần thông thuật pháp, mà là trụ cột! Vô luận là trụ cột pháp lực, hay là trụ cột nguyên thần, đều ở khi bắt đầu tu luyện đã bắt đầu không ngừng củng cố.

Trụ cột vững chắc còn có một cái ưu việt chính là sau khi bị thương, cũng không có uy hiếp cảnh giới hạ xuống. Có thể yên tâm lớn mật đi chiến đấu.

Dương Thiên Vấn xuất quan không lâu, liền đem Vân Thắng gọi lại đây.

"Tham kiến chủ thượng, chúc mừng chủ thượng thành công xuất quan" Vân Thắng có thể cảm nhận được pháp lực uy áp trên người Dương Thiên Vấn, cái cỗ uy áp này so với mười năm trước còn muốn đáng sợ hơn.

"Mấy năm nay không có tình huống dị thường gì chứ?" Dương Thiên Vấn bế quan mười năm, nay thần giới là trong chốc lát biến hóa một cái, không thể bình tĩnh như trước đây.

"Không có biến hóa quá lớn, chúng ta nghe theo lệnh mà làm. Đã đem toàn bộ thế lực nanh vuốt bên ngoài của liên minh bảy nhà đều nhổ đi, tổng cộng tru sát Thần Hoàng hai mươi người, Thần Vương bảy mươi sáu người, Thiên Thần hơn sáu ngàn người! Có thể nói, liên minh bảy nhà còn thừa một chút nguyên khí cũng đã bị chúng ta diệt hết" Vân Thắng hướng Dương Thiên Vấn báo cáo.

"Kháo, bọn họ thật sự là bạo hộ sao? Nguyên khí đại thương, còn có nhiều cao thủ như vậy. Làm tốt lắm. Làm rất xinh đẹp, ghìm chết bọn chúng cho ta, chỉ cần bọn chúng xuất hiện, có cơ hội liền diệt bọn chúng" Dương Thiên Vấn biết có Sáng Tạo Chúa Tể ở sau lưng làm chỗ dựa, muốn hoàn toàn tiêu diệt liên minh bảy nhà, hiện tại không phải là thời điểm.

Hơn nữa cái món nợ này cuối cùng là phải tính lên trên đầu vị Sáng Tạo Chúa Tể này, Dương Thiên Vấn cũng không phải là có thể dễ dàng khi dễ được.

926. Chương 923: Lôi Thần Quật Khởi

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 923: Lôi thần quật khởi

Sưu tầm: tnghoanh

Dương Thiên Vấn tu vi liên tục nhảy hai cấp, điều này làm cho Dương Thiên Vấn vui mừng rất nhiều. Cũng không thể không dừng lại, tu luyện đối với Dương Thiên Vấn mà nói, cũng quả thật có chút nóng vội. Phải biết rằng dục tắc bất đạt, Dương Thiên Vấn tính dừng lại, làm chuyện khác.

Hơn nữa, lần thứ ba ngộ đạo này, cần thời gian trăm năm, hơn nữa lúc này đây lại đột phá, vậy cũng không phải là một bước nho nhỏ, mà là vượt qua một cái cảnh giới lớn, tiến vào trong lĩnh vực chuẩn thánh.

Dương Thiên Vấn tuy rằng người mang một đạo Hồng Mông tử khí, một cửa lớn nhất này đã không thành vấn đề, nhưng mà không thể không làm cho Dương Thiên Vấn thận trọng mà đối đãi. Dương Thiên Vấn cần một đoạn thời gian lắng đọng lại, làm tốt chuẩn bị sung túc, lại đi đánh sâu vào một tầng cảnh giới mới nọ.

Vì thế, Dương Thiên Vấn buông xuống sự tình tu luyện, chuyên tâm cho nghiên cứu trận pháp.

Chiến trận Hách gia, cho Dương Thiên Vấn chỉ dẫn mới. Trận pháp đều không phải là một tầng không thay đổi, trận pháp đều không phải là không thể di động.

Ngay tại thời điểm Dương Thiên Vấn đối với trận pháp triển khai một tầng xâm nhập nghiên cứu mới, thái cổ thần giới sinh ra một đại sự ảnh hưởng sâu xa, người bộ tộc Lôi thần lại một lần nữa hội tụ đến cùng

nhau, một lần nữa dựng lên lá cờ Thái cổ Lôi thần nhất tộc, chiếm lĩnh lãnh địa nguyên của bộ tộc Lôi thần. Đề cử ra tộc trưởng có được huyết mạch hoàng thất bộ tộc Lôi thần.

Chuyện này không chỉ có đối với thái cổ thần giới là một đại sự sâu xa ảnh hưởng, liền ngay cả hai đại thần giới khác cũng nghe thấy tin tức, trong khoảng thời gian ngắn, lực chú ý toàn bộ thế lực tất cả đều tập trung ở tại trên người bộ tộc Lôi thần.

Từ sau một trận chiến thượng cổ, bộ tộc Lôi thần cũng không ngã xuống, ở thái cổ thần giới qua ngày cũng không tốt, nếu không phải bộ tộc Lôi thần còn có một ít nội tình tồn tại, chỉ sợ cách diệt tộc sẽ không xa.

Nay thời điểm mẫn cảm này, chủng tộc có thanh danh thật lớn ở thời kì thượng cổ này lại một lần nữa quật khởi, hơn nữa nhìn qua thực lực cũng là cường đại.

Chủng tộc Thái cổ thần giới khác tự nhiên sẽ không để bộ tộc Lôi thần quật khởi, một vòng lại một vòng thảo phạt chiến tranh làm cho thái cổ thần giới trở thành một giới bên trong tam đại thần giới đánh nhau trước nhất, lại là đánh cho kích liệt nhất náo nhiệt nhất.

Dương Thiên Vấn thông qua Thiên Võng, cũng biết tình huống thái cổ thần giới, Dương Thiên Vấn biết, đây là Lôi Áo tiêu hóa truyền thừa Thẩm Phán Chúa Tể, trải qua nhiều năm chuẩn bị như vậy, cùng Thẩm Phán thần điện tái hiện thần giới.

Lúc này đây bộ tộc Lôi thần quật khởi, là thành quả kế hoạch nhiều năm của Lôi Áo, đồng thời cũng là hướng Dương Thiên Vấn ra bố cáo, chiêu cáo Lôi Áo chính thức trọng đăng vũ đài thần giới.

Thái cổ thần giới, nay ba tộc cường đại nhất, chính là mộc, thổ, thủy ba tộc, nguyên bản ba tộc này cũng không có nhúng tay trong đó, chính là lấy thái độ quan vọng. xem tại

Nhưng mà theo thời gian chuyển dời, bộ tộc Lôi thần biểu hiện thực lực càng ngày càng lớn mạnh, cũng làm cho người ba tộc này có điểm ngồi không yên.

Phải biết rằng thái cổ thần giới tối thiện chiến đấu chém giết chính là bộ tộc Lôi thần cùng bộ tộc Hỏa Thần, năm đó hai tộc này đánh cho nhân thần giới đại bại mà thua, thần thú giới chỉ có lực chống đỡ. Mà nay bộ tộc Lôi thần biểu hiện ra ngoài sức chiến đấu cũng quả thật xác minh điểm này.

Cường thế, vô cùng cường thế, bộ tộc Lôi thần thế mà cũng có được chiến trận, chính là Lôi thần chiến trận truyền thừa từ Thẩm Phán Chúa Tể, hơn nữa cái chiến trận này so với của Hách gia còn mạnh hơn, trăm vạn Lôi thần chiến sĩ, đã là đánh tan một ức liên quân các tộc. Một trận này, đánh ra uy phong bộ tộc Lôi thần, đồng thời cũng làm ộc, thổ, thủy ba tộc coi trọng lên.

Chiến sự mở rộng, các thần tộc thái cổ bị thua cũng làm cho ba tộc này thái độ khác thường, ra tay can thiệp.

Nhưng mà dưới ba tộc đồng thời can thiệp, ở trên chiến trường cũng vẫn như cũ chiếm không được bao nhiêu tiện nghi. Rốt cuộc cao thủ đứng đầu ba tộc ngồi không yên. Tham dự trận chiến sự này.

Sau đó từ chiến tranh chính quy, chuyển hướng về phía cường giả đứng đầu các tộc đánh nhau chết sống, cái này liều mạng xuống, bộ tộc Lôi thần có được Lôi thần chiến trận tuy ở trên số lượng so ra kém, nhưng mà ở trên thực lực lại cùng các tộc đánh ngang tay.

Đánh tới một bước này, bộ tộc Lôi thần cường thế quật khởi rõ ràng đã là ngăn không được, nhưng mà mộc, thổ, thủy ba tộc là không tin tà, thế nào cũng phải đỡ lại loại xu thế này, mời ra lão tổ tông các tộc. Đương nhiên, bọn họ mời ra chỉ là phân thân ba vị Chúa Tể mà thôi.

Nhưng mà đối mặt phân thân Chúa Tể, chỉ có đồng cấp khác tồn tại mới có thể địch nổi, đây là lẽ thường, cái này giống như Thần Hoàng không có khả năng là đối thủ của Thượng cổ thần hoàng, đối mặt Thượng cổ thần hoàng, chỉ có cường giả đồng cấp khác mới có thể ứng phó. Đối mặt phân thân Chúa Tể, cho dù là đỉnh phong Thần Hoàng ra tay cũng không nổi.

Nghe đến đó, Dương Thiên Vấn cũng có chút tò mò.

"Bổn tọa chuyên nghiên trận pháp mấy năm nay, thần giới biến hóa lại có thể to lớn như thế, bộ tộc Lôi thần nọ sau lại ứng phó phân thân ba vị Chúa Tể như thế nào?" Dương Thiên Vấn tò mò hỏi.

"Cái này thuộc hạ cũng không có thu được tin tức xác thực" Vân Thắng chần chờ hỏi.

"Cái gì? Ngươi cũng không biết?" Dương Thiên Vấn đối với năng lực tình báo của Thiên Võng đó là tương đương tự phụ. Nhưng mà không thể tưởng được lại là đáp án này.

"Nghe phía người phía dưới hồi báo nói, thắng bại vẫn chưa phân. Bất quá, theo phân tích thu được, bên trong bộ tộc Lôi thần cũng có cao thủ cấp Thượng cổ thần hoàng hoặc là Chúa Tể" Vân Thắng gật đầu đáp.

"Vô nghĩa, có thể ngăn lại phân thân ba Chúa Tể, khẳng định là cao thủ đã ngoài Thần Hoàng" Dương Thiên Vấn cười mắng, so với Thần Hoàng càng cao hơn một cấp chỉ có Thượng cổ Thần Hoàng hoặc là Chúa Tể.

Chẳng lẽ, Lôi Áo hắn tu thành Thượng cổ thần hoàng? Có khả năng này, Lôi Áo nguyên bản chính là tinh thông nhiều loại pháp tắc, sau khi được Thẩm Phán Chúa Tể truyền thừa. Tu luyện đến Thượng cổ Thần Hoàng khả năng tiếp cận trăm phần trăm.

"Bộ tộc Lôi thần thể hiện ra bên ngoài cường giả có bao nhiêu" Dương Thiên Vấn không có lại truy cứu chuyện Thượng cổ thần hoàng, nếu thắng bại chưa phân, vậy chờ bọn hắn phân ra thắng bại nói sau.

"Không ít, Thần Hoàng hơn ba trăm, Thần Vương có ba ngàn người!" Vân Thắng hồi đáp.

"Quả nhiên không hổ là thái cổ thần tộc truyền thừa vô số năm, sau khi xuống dốc nhiều năm như vậên lặng nhiều năm như vậy, còn có nội tình như vậy, thật sự là làm cho người ta sợ hãi than" Dương Thiên Vấn nghe xong, lắc lắc đầu cảm thán nói.

"Chủ thượng yên tâm, lấy tốc độ phát triển Thiên Võng chúng ta, không bao lâu cũng có thể có được thực lực như vậy" Vân Thắng nhanh an ủi nói.

"Chặt chẽ chú ý thắng bại trận chiến tranh này, đồng thời, gia tăng tìm chỗ tổng bộ mới của liên minh bảy nhà" Dương Thiên Vấn hạ hai cái chỉ lệnh, một cái chỉ lệnh trước không có gì khó khăn, một cái chỉ lệnh sau la có khó khăn.

Từ lần trước sau khi Hách gia lui binh, Thiên Võng tuy rằng dọn dẹp cứ điểm phân đà ở các nơi của liên minh bảy nhà. Nhưng mà tổng bộ mới của liên minh bảy nhà vẫn không có tìm được.

Đánh rắn không chết, luôn có hậu hoạn, nay liên minh bảy nhà chính là một con chó rơi xuống nước chính tông, không đem bọn họ tìm ra, ra sức đánh cho chết, đánh cho bọn họ không thể xoay người, Dương Thiên Vấn chính là lo lắng, đồng thời cũng không cam tâm.

Suy nghĩ một chút liên minh bảy nhà cùng chính mình đủ loại ân oán, cho tới nay đều là liên minh bảy nhà chủ động khơi mào.

Không thể phủ nhận, Dương Thiên Vấn tâm trả thù là mạnh một chút, nhưng mà quả thật cũng là hợp tình lý, ở trong hoàn cảnh như thần giới, mềm lòng liền ý nghĩa tự chịu diệt vong. Người thiện bị người khinh, ngựa thiện bị người cưỡi, chính là đạo lý này.

Từ góc độ tu hành nói lên, ân oán này liên lụy xuống cũng là bởi vì biểu hiện nhân quả dây dưa, kết thúc ân oán này chính là chặt đứt nhân quả, đối với chứng đạo mới có lợi.

Dương Thiên Vấn chỉ hy vọng có thể mau chóng tìm ra tổng bộ mới của liên minh bảy nhà, sau đó nhọc một lần sướng cả đời. Liên minh bảy nhà không diệt. Dương Thiên Vấn liền như ngạnh ở hầu vậy. Kiến thức chiến trận Hách gia lợi hại, lại nghe nói Lôi thần chiến trận cường đại, Dương Thiên Vấn đối với chiến trận là càng ngày càng có hứng thú.

Chỉ bằng vào hình ảnh nghiên cứu, chỉ có thể tham khảo mặt ngoài, hoàn toàn không có khả năng chạm đến trung tâm chiến trận. Nếu chỉ dựa vào xem là có thể học được, vậy cái chiến trận này cũng không đáng giá.

Hơn nữa, xem ra cái chiến trận này cũng là một cái mặt hàng hiếm lạ. Nhìn một cái chiến sự thái cổ thần giới các thần tộc nhị lưu thái cổ thần giới liên hợp lại tấn công bộ tộc Lôi thần, lại là bị bộ tộc Lôi thần đánh cho đại bại, bởi vì sao? Bởi vì bộ tộc Lôi thần có Lôi thần chiến trận, mà một phương khác lại không có.

Điểm này, không chỉ có chứng minh chiến trận cường đại. Cũng chứng minh chiến trận không phải cái a miêu a cẩu gì đều có thể có được. Cũng không biết bên trong thái cổ ngũ đại thần tộc, trừ bỏ bộ tộc Lôi thần ra, thần tộc khác có chiến trận chính mình hay không.

Đáng tiếc, bên trong một hồi chiến sự này, mộc, thổ, thủy ba tộc tuy rằng phái cao thủ tham chiến, nhưng cũng không có phái ra đại quân tham dự, vô duyên nhìn thấy!

Bất quá. Cứ theo lẽ thường mà nói. Hẳn là sẽ có chiến trận chính mình. Nhưng mà suy nghĩ một chút liên minh bảy nhà. Bọn họ sau lưng có một Sáng Tạo Chúa Tể làm chỗ dựa. Nhưng lại không có chiến trận chính mình sao? Chiến trận mặt hàng cao cấp như vậy, thật đúng là không dể đoán.

Rất có điểm cảm giác vũ khí hạt nhân, có được chiến trận cùng không có chiến trận, vậy căn bản là hai việc khác nhau, thực lực chênh lệch cũng không phải lớn bình thường. Cái này giống như chênh lệch giữa trong tay có được vũ khí hạt nhân cùng trong tay không có vũ khí hạt nhân vậy.

Đương nhiên, một thế lực sau lưng có một Thượng cổ thần hoàng hoặc là Chúa Tể mà nói, vậy cũng tương đương với có được một loại vũ khí hạt nhân khác.

927. Chương 924: Đại Sự Động (1-2)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 924: Đại sự động (1-2)

Sưu tầm:

Nửa tháng sau, trận chiến sự thái cổ thần giới này. Lại có thể khó hiểu mà ngừng, bởi vì giai tầng thượng tầng đã phân ra thắng bại, người phía dưới tự nhiên sẽ không đánh.

Chiến tranh Thần giới, chân chính chủ đạo thắng bại. Không phải bộ đội thường quy, mà là nhóm thượng tầng thống trị có được thực lực cường đại. Có thể xưng là thượng tầng, ít nhất cũng là tồn tại cấp bậc đã ngoài Thần Hoàng.

Vân Thắng sau khi thu được tin tức, liền tới báo cho Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn sau khi nghe được tin tức, cũng không ngoài ý muốn, bởi vì cái này vốn là ở bên trong hắn dự kiến, Dương Thiên Vấn muốn biết là kết quả. "Như vậy trận quyết đấu nọ thắng bại như thế nào?"

"Bộ tộc Lôi thần thắng" Vân Thắng hồi đáp. Cái này rất đơn giản, nếu chiến sự đều ngừng, mà bộ tộc Lôi thần sinh tồn xuống, cũng vượt qua một cửa này, liền đại biểu cho bọn họ hiện tại đã ở thái cổ thần giới có được địa bàn chính mình, an ổn sống yên.

"Lôi Áo thế mà đánh lùi ba phân thân Chúa Tể. Vậy chẳng phải là hắn đã muốn trở thành Chúa Tể?" Dương Thiên Vấn tự nhủ nói.

"Chú ý chặt chẽ động tĩnh thái cổ thần giới cho ta" Dương Thiên Vấn phất phất tay bảo Vân Thắng lui xuống. Hơn nữa phân phó nói. Nếu Lôi Áo thực trở thành Chúa Tể, như vậy tin tức rất nhanh liền truyền ra.

Vân Thắng lĩnh mệnh lui đi ra ngoài.

Dương Thiên Vấn đứng ở tại chỗ, bỗng nhiên nhận được Đinh Ẩn linh hồn truyền âm.

"Chuyện gì, gấp như vậy?" Dương Thiên Vấn ngoài ý muốn hỏi, dưới tình hình chung, chuyện Thiên Võng đều là từ Đinh Ẩn phụ trách, nhiều năm qua như vậy. Số lần Đinh Ẩn chủ động tìm tới Dương Thiên Vấn rất ít, nhưng mỗi lần đều có chuyện quan trọng.

"Chúng ta phát hiện vị trí tổng bộ mới của liên minh bảy nhà" Thanh âm Đinh Ẩn truyền tới.

"Ở nơi nào?" Dương Thiên Vấn trong mắt tinh quang chợt lóe, vừa lúc gần đây tâm tình có chút nặng nề, vừa lúc lấy bọn người kia phát tiết một chút.

"Một trấn nhỏ hướng đông Hắc Hải chiểu trạch sáu ngàn dặm, người chúng ta ở một lần nhiệm vụ làm thuê đi ngang qua cái trấn nhỏ kia, ngoài ý muốn phát hiện tung tích bọn họ. Sau lại chúng ta lại phái những người này đi qua xác nhận việc này, toàn bộ trấn nhỏ đều có hơn bảy thành dân cư cố định đều là người liên minh bảy nhà, mà ba thành khác là dân cư lưu động" Đinh Ẩn nhẹ giọng hồi đáp.

"Tốt lắm, thật là thật tốt lắm. Đem Ảnh Tu La gọi trở về, ta có việc muốn giao cho hắn" Dương Thiên Vấn dứt lời, đã cùng Đinh Ẩn chấm dứt trò chuyện.

Suy nghĩ trong chốc lát, lại xuất ra Thông dẫn lệnh, báo tin tức qua cho Lão thái Hách gia.

Chỉ chốc lát sau, thanh âm Lão thái liền truyền tới: "Cư sĩ, cũng đã một thời gian dài. Lại có chuyện gì? Ồ, đa tạ đan dược của ngươi. Đan dược của cư sĩ quả nhiên không giống người thường".

"Ta tìm được vị trí tổng bộ mới của liên minh bảy nhà" Dương Thiên Vấn hồi đáp.

Lão thái nghe xong, lập tức rõ ràng, có chút chần chờ nói: "Theo lý, việc này là chúng ta làm không quá tốt, sau một trận chiến lần trước bị thua, chúng ta cũng không thể lại mặt dày đi đối phó bọn họ" Không phải là không muốn giúp, nói thật, Hách gia cũng muốn nhọc một lần sướng cả đời, cũng muốn hoàn toàn dọn sạch liên minh bảy nhà, nhưng mà một trận chiến lần trước, Thiên Thủ sau khi bại bởi Sáng Tạo Chúa Tể, động thủ lần nữa đã có thể có điểm phản phục vô thường .

"Tiền bối không cần hiểu lầm, chỉ là tại hạ muốn tìm bọn họ phiền toái, lúc này mới báo tin cho tiền bối người mà thôi" Dương Thiên Vấn tuy rằng không có nói rõ, trong lời nói cũng có chút ý tứ ám chỉ.

"Ồ, ta hiểu rồi, ngươi cứ động thủ là được. Lão phu cam đoan sẽ không để cho những người khác nhúng tay vào trong đó" Lão thái phi thường rõ ràng hồi đáp, trong lời nói ý cười vừa nghe là có thể nghe ra.

Dương Thiên Vấn hạ xuống tảng đá trong lòng, chỉ cần người Hách gia giúp mình chống đỡ áp lực của vị Chúa Tể kia, chính mình mới có thể yên tâm xuống tay đối với liên minh bảy nhà.

Lúc này đây là tập kích bất ngờ! Không cầu hoàn toàn diệt sát cao thủ đứng đầu của đối phương, chỉ cầu có thể đem nguyên khí còn lại của bọn họ tiêu diệt.

Dựa theo Thiên Võng phân tích, nơi đó tuy rằng là thành trấn nhỏ bình thường của thần giới, nhưng mà dân cư cũng có chừng ba ngàn vạn, đây chính là trừ bỏ con số ba thành dân cư lưu động.

Mà con số này, đại khái cũng có thể đủ đối ứng một chút nguyên khí còn lại của liên minh bảy nhà sau khi cùng Hách gia một trận chiến, lại trải qua Thiên Võng một loạt bao vây tiễu trừ đánh bất ngờ.

Tiêu diệt nguyên khí này, Dương Thiên Vấn coi như là yên tâm không ít, đây có thể xem là của cải cuối cùng của liên minh bảy nhà, đã không có của cải này, liên minh bảy nhà cho dù là có được phần đông Thần Hoàng, nhưng mà của cải bị đào phạm, cũng thành không được cái gì.

Thần Hoàng độc hành cũng không thiếu, nhưng mà bọn họ mặc dù có thực lực, nhưng mà lực ảnh hưởng lại nhỏ nhất. Sắp tới đem đến thần chiến, Thần Hoàng độc hành này nói không chừng chính là vật hi sinh của thần chiến.

Ở sau khi thần giới đại loạn, trừ khi cá nhân có thực lực cấp bậc Thần Hoàng trở lên, nếu muốn tự bảo vệ mình, chỉ có cách tị thế không ra mà thôi

Dương Thiên Vấn sau khi cùng Hách gia câu thông, liền ngồi truyền tống trận bí mật của Thiên Võng, dưới vài cái truyền tống, đi tới một cái cứ điểm ở Hắc Hải đại lục cách thành trấn nhỏ liên minh bảy nhà gần nhất.

Đây là một ngọn núi, cách thành trấn nhỏ kia chừng hơn ba ngàn dặm, một chút cũng không xa.

Núi này nguyên bản là có một ít kẻ dựa vào đánh cướp một ít thường hành buôn bán qua lại mà sống, sau lại vì gần đây giám thị đầm lầy Hắc Hải, cũng bị Thiên Võng quét sạch, nay vừa lúc làm cứ điểm bí mật.

Ảnh Tu La đã trước một bước trà trộn vào thành, thông qua linh hồn truyền âm, Ảnh Tu La ở trong thành cũng không có phát hiện ra khí tức nào trên hắn, cũng chính là không có phát hiện ra khí tức của Chúa Tể hoặc là Thượng cổ thần hoàng.

Điều này làm cho Dương Thiên Vấn trong lòng đại định, cao thủ Thiên Võng còn đang tập kết, nhưng mà bởi vì có khóa đại lục truyền tống trận tồn tại, cao thủ đỉnh tầng Thiên Võng chỉ dùng không đến hai ngày, liền tập kết đủ nhân thủ. Lúc này đây Dương Thiên Vấn vận dụng gần mười ba vạn nhân thủ, đúng là nhóm tinh anh Thiên Võng có được Chu thiên tinh đấu phiên. Tinh anh này trải qua những năm gần đây lịch lãm, trưởng thành hẳn lên.

Trong đó cầm trong tay ba trăm sáu mươi tấm chủ phiên. Làm chủ đạo trận pháp đều là tồn tại đã ngoài cấp bậc Thần Vương. Mười hai vạn chín ngàn sáu trăm tấm phó phiên khác, thấp nhất cũng là đỉnh phong Thiên Thần, tùy thời có khả năng đột phá đến cảnh giới Thần Vương, đương nhiên, một cửa này xác thật của rất khó qua.

Dưới tình huống bình thường, trong một ức Thiên Thần, khả năng chỉ có chừng một ngàn người, có khả năng vượt qua một cửa này. Sau khi vượt qua một cửa này, tỉ lệ đột phá Thần Hoàng vốn không có lớn như đột phá Thần Vương.

Bên trong mấy chục Thần Vương đỉnh phong, sẽ có một đột phá bình cảnh, trở thành một gã hạ vị Thần Hoàng. Cho nên, ở bên trong các thế lực đỉnh cấp, số lượng Thiên Thần có thể lấy ức mà tính, nhưng mà số lượng Thần Vương tuyệt đối không có khả năng có cả vạn!

Dương Thiên Vấn chỉ luyện chế hai cái Chu thiên tinh đấu đại trận. Vì để ngừa vạn nhất, Dương Thiên Vấn liền triệu đến đây một cái.

"Chủ thượng, người đã đến đông đủ. Tùy thời có thể ra, bên trong trấn nhỏ nọ, có ba thành dân cư lưu động, ngài ý tứ có phải đem bọn họ sơ tán hay không?" Đinh Ẩn tự mình dẫn đội lại đây, đối với Dương Thiên Vấn dò hỏi.

"Không nóng nảy, ta vào thành nhìn một cái rồi nói sau" Dương Thiên Vấn lắc lắc đầu thở dài, sơ tán? Nói dễ hơn làm! Dựa theo tâm tính Dương Thiên Vấn trước kia, quả thật cũng không muốn thương đến vô tội.

"Ngài là một người vào thành có phải hay không?" Đinh Ẩn ngần ngừ nói.

"Ha ha, như vậy cũng được chứ?" Dương Thiên Vấn biến hóa nhanh chóng, biến thành bộ dáng một đại hán trung niên, tu vi biểu hiện bất quá chỉ có trung giai Thiên Thần.

"Chủ thượng thần thông quảng đại, thuộc hạ bội phục" Đinh Ẩn cẩn thận nhìn nửa ngày, cũng nhìn không ra nửa điểm sơ hở, càng đừng nói những người khác.

"Các ngươi ở đây đợi lệnh đi" Dương Thiên Vấn nói xong, một cái thổ độn rời khỏi.

Sau khi thổ độn, lại là một cái thần thông súc địa thành thốn, chỉ mấy tức, Dương Thiên Vấn đã đến bên cạnh trấn nhỏ, lúc này mới đi theo dòng người vào cái thành trấn này.

Trên đường người đến người đi, như nước chảy. Dương Thiên Vấn đi dạo một vòng, cũng không có cảm giác được dị thường gì, ai sẽ dự đoán được thành trấn tầm thường này sẽ là tổng bộ mới của một cái thế lực đỉnh cấp chứ. Cái gọi là đại ẩn ẩn ở thành thị, chính là đạo lý này?

Dương Thiên Vấn vào một nhà tửu lâu, kêu mấy món ăn sáng, một hồ rượu lâu năm, một bên thưởng thức, một bên đánh giá chung quanh.

Ông chủ tửu lâu, Dương Thiên Vấn lấy vận mệnh chi nhãn xem qua. Người này vận mệnh nhìn một cái không sót gì. Ngay sau đó, lại nhìn vài tiểu nhi, cùng với hơn phân nửa khách cái tửu lâu này.

Tuy rằng mỗi người vận mệnh đều khác nhau. Nhưng mà ở trong này, Dương Thiên Vấn lại thấy được điểm tương giao của vận mệnh bọn họ, cũng là chung kết điểm. Không có ngoại lệ, ở trước vận mệnh chi nhãn của Dương Thiên Vấn, bọn họ đều không lâu sau, thân tử hồn tiêu, ngã xuống như thế.

Mặc kệ là người liên minh bảy nhà cũng tốt, hay là khách thương qua lại cũng thế, nơi này là chung điểm vận mệnh bọn họ, cái gọi là trong mệnh đã định chính là như thế.

Trước không nói tới người liên minh bảy nhà, bọn họ vốn là đáng chết.

Khách thương qua lại này, vừa lúc đoạn thời gian này đi vào nơi này. Đủ loại trùng hợp, tạo thành vận mệnh bọn họ không thể lảng tránh.

Đúng, lấy trí tuệ phàm nhân đến xem, bọn họ là vô tội. Nếu dựa theo tác phong làm việc của Dương Thiên Vấn trước kia, có lẽ sẽ thả bọn họ một con đường. Nhưng mà hiện tại, Dương Thiên Vấn tham ngộ vận mệnh chi đạo, cũng biết trong mệnh đã định, sửa là không thể sửa.

Chương 924: Đại sự động (2)

Chính cái gọi là diêm vương muốn ngươi canh ba chết, ai dám lưu người đến canh năm? Cái này cũng là một loại trong mệnh đã định, người nọ dương thọ đã hết, chẳng lẽ sẽ bởi vì ngươi thương hại mà không chết sao?

Đó là chuyện không có khả năng, vận mệnh tiểu tiết có thể sửa. Đại thế lại không thể đổi. Một người nhất định cả đời cơ khổ, như vậy có biến như thế nào cũng trốn không qua vận mệnh này; Một người nhất định khốn cùng cả đời, cho dù là qua một ít ngày lành, cũng sẽ tai họa bất ngờ, cuối cùng là trốn không khỏi vận mệnh nắm trong tay.

Dương Thiên Vấn tham tu vận mệnh đại đạo, tự nhiên sẽ không giống trước kia, lung tung đi bố thí tâm đồng tình chính mình, có đôi khi, tâm đồng tình một người có lẽ chính là bùa đòi mạng của một người khác.

Thuận trời mà đi mới là lẽ phải, tại một khắc này, Dương Thiên Vấn suy nghĩ rất nhiều rất nhiều, trước kia rất nhiều chấp niệm, rất nhiều sự tình phóng không ra, không quen nhìn; Đều tại một khắc này xem phai nhạt. Nguyên bản tất cả đều là vận mệnh tác quái, vận mệnh chính là có thể làm cho vô số sinh linh chấp nhất trong đó, khăng khăng một mực.

Dương Thiên Vấn lấy một cái ánh mắt bên thứ ba nhìn cảnh tượng phồn vinh trước mắt, trong lòng lại thầm than, khả năng bọn họ cũng không biết, vô luận tu vi rất cao, vô luận theo đuổi có bao nhiêu cao thượng, cũng bất quá là con rối của vận mệnh, chẳng qua bọn họ là con rối có tư tưởng có huyết nhục, nhưng mà vậy thì tính sao?

Chẳng sợ ngươi quyền khuynh thiên hạ, chẳng sợ ngươi phú giáp một phương, chẳng sợ ngươi thiên tư quốc sắc, chẳng sợ ngươi thần thông vô địch, chỉ cần chạy không thoát ma trảo vận mệnh, như vậy cuối cùng tất cả đều là sớm đã định.

Dương Thiên Vấn bỏ qua chấp niệm buồn cười trước kia, nguyên tắc buồn cười nọ, đồng tình buồn cười nọ, từ bi buồn cười nọ. Chân chính từ bi là cái gì? "Địa ngục bất không, thệ bất thành phật" thức từ bi. Không phải đạo Dương Thiên Vấn tu hành, đại đạo vô hình. Vô luận thần ma yêu phật đều có thể thành đạo.

Bỗng nhiên trong lúc đó, Dương Thiên Vấn buông xuống rất nhiều, trong lòng thanh minh, đạo tâm thanh tĩnh, đủ loại vận mệnh thần diệu đều ở tâm ta. Dương Thiên Vấn không muốn ở trong này lãng phí thời gian, chấm dứt việc này, trở về bế quan tham tu bước thứ ba vận mệnh chi đạo. Cái gì cũng không cần đùa giỡn, quan trọng là nắm trong tay vận mệnh chính mình.

Dương Thiên Vấn bỗng nhiên cảm thấy chính mình thực buồn cười, ngay cả vận mệnh chính mình đều không thể hoàn toàn nắm trong tay, làm sao nói tới nắm trong tay vận mệnh người khác?

Như thế nào nắm trong tay vận mệnh chính mình? Phương pháp có rất nhiều. Nhưng mà nói đến cùng, là phải xem thực lực!

Dương Thiên Vấn biết, chính mình cũng có "trong mệnh đã định" của chính mình, nhưng Dương Thiên Vấn có được vận mệnh la bàn, cũng biết vận mệnh tồn tại. Cho nên Dương Thiên Vấn càng muốn thoát ly khỏi vận mệnh nắm trong tay, nắm giữ vận mệnh bản thân, sau đó mới đi nắm trong tay vận mệnh chúng sinh.

Sáng sớm hôm sau, Dương Thiên Vấn liền rời đi thành nhỏ. Trước khi rời đi, Dương Thiên Vấn chôn xuống Thập tuyệt trận.

Về tới cứ điểm Thiên Võng, Dương Thiên Vấn xuất ra thông dẫn lệnh, hỏi Lão thái: "Các ngài có biết Sáng Tạo Chúa Tể ở đâu không? Ta bên này lập tức liền hành động".

"Ha ha, yên tâm, Thiên Thủ lấy không phục làm lý do. Đã cùng hắn ước chiến ở dị không gian, tiếp qua ba ngày chính là lúc ước chiến, hắn nhất định sẽ đến. Bất quá, nếu thương đến nơi nào, cũng không thể thiếu đan dược của ngươi" Lão thái cười ha ha hồi đáp. Thiên Thủ nguyên bản cần mấy ngàn năm mới có thể dưỡng tốt thương thế. Dương Thiên Vấn một lọ đan dược, mười năm tĩnh tu liền dưỡng tốt. Lão thái xem như rõ ràng kiến thức được Dương Thiên Vấn lợi hại, khó trách có thể luyện chế ra thần đan phẩm giai thánh dược. Chỉ luận đan đạo, Dương Thiên Vấn đủ có thể xưng là cổ kim đệ nhất nhân! Đan sư mạnh nhất Thần giới.

Chúa tể cùng Thượng cổ thần hoàng tuy rằng không nhiều lắm, nhưng mà không phải duy nhất, mà đan đạo Thánh Sư lại là duy nhất. So sánh đáng giá, không thể nghi ngờ là Dương Thiên Vấn càng thêm đáng giá.

"Ngài cứ yên tâm, ta cũng ba ngày sau liền động thủ, lúc này đây liền đem trụ cột liên minh bảy nhà cấp ột chữ tuyệt!" Dương Thiên Vấn ngữ khí càng nói càng nặng.

"Ngươi nếu thực tiêu diệt bọn họ. Hách gia chúng ta cũng có thể tiêu cái tâm phúc đại hoạn này" Lão thái cũng mười phần cao hứng, vừa không cần chính mình ra tay, có năng lực trừ cái họa tâm phúc này, ai cũng đều cao hứng. Tuy rằng liên minh bảy nhà bị đánh cho tàn phế. Nhưng mà ai lại cam đoan nó sẽ không xoay người? Đánh rắn không chết là kiêng kị nhất. Hai bên tại chỗ này đều lấy được nhận thức chung. Mọi người đều ăn ý không đi hỏi thủ đoạn của đối phương, dù sao mọi người chỉ cần kết quả, Dương Thiên Vấn mặc kệ Hách gia dùng thủ đoạn gì tìm được Sáng Tạo Chúa Tể, hơn nữa đem người hẹn ra ngoài. Mà Hách gia cũng sẽ không đi hỏi Dương Thiên Vấn dùng thủ đoạn gì để xuống tay đối với liên minh bảy nhà.

Hợp tác, hợp tác, tín nhiệm là điểm thứ nhất, cũng là thứ phải trọng nhất, điểm này thông qua viễn cổ minh ước cùng với vài lần hợp tác khoái trá đã đạt thành. Sau đó chính là ăn ý lẫn nhau. Hiện tại loại ăn ý này đang được chậm rãi bồi dưỡng lên.

Thời gian ba ngày, nhoáng một cái mà qua, Dương Thiên Vấn không có lại đi hỏi tình huống Lão thái bên kia, bởi vì nếu có biến cố, bọn họ sẽ liên hệ với mình.

"Hành động!" Dương Thiên Vấn vung tay lên. Trận đồ Thập tuyệt đại trận, ba ngày này, trận đồ Thập tuyệt đem địa mạch lực đại lục Hắc Hải hấp thu, súc thế đã lâu.

Thiên tuyệt trận, Địa liệt trận, Phong thính trận. Hàn băng trận, Kim quang trận, Hóa huyết trận, Liệt diễm trận, Lạc hồn trận, Hồng thủy trận, Hồng sa trận, mười trận cùng tồn tại, hỗ trợ lẫn nhau.

Đại trận đem toàn bộ thành nhỏ phong tỏa, cùng lúc đó, trong phạm vi ngàn dặm toàn bộ lối vào đều đem mọi người qua lại ngăn cản xuống, kẻ nào xông vào tất chết.

Mười thanh kì phiên đứng ở dưới bầu trời, đón gió tung bay.

Một màn này, làm cho tất cả mọi người trong thành dại ra hơn nữa ngày, bọn họ không rõ đây là làm sao. Như thế nào sẽ lập tức thời tiết thay đổi? Như thế đồng thời, hạ giới vô số giới diện, phàm là giới diện ở bên trong tình báo Thiên Võng, trung tầng giới diện giống như Tiên linh giới, phân bộ Thiên Võng cũng đồng thời xuống tay.

Dương Thiên Vấn không chỉ có muốn diệt trừ bảy đại thế gia thần giới, còn muốn căn cơ của bọn hắn tại hạ giới cũng tiêu diệt. Đây mới là chân chính rút củi dưới đáy nồi. Nhọc một lần sướng cả đời!

Liên minh bảy nhà nhân viên đỉnh tầng đều tập trung tại cái thành nhỏ này, bọn họ sắm vai thành bảy cái thế gia nhỏ. Tranh đấu lẫn nhau không ngớt. Nhưng mà tại một khắc này, cho dù là kẻ ngốc cũng biết cái kẻ địch này tựa như là đối với bọn họ mà đến.

"Cái này, đây là Thập tuyệt trận của Vấn Thiên cư sĩ?!" Cao tầng Liên minh bảy nhà đều nhận ra cái Thập tuyệt trận này, cái này vốn cũng không là bí mật gì, Dương Thiên Vấn năm đó là dùng trận này vây công Thiên Kiếm sơn trang.

"Nhưng mà hắn là làm sao mà tìm được chúng ta?" Cao tầng Liên minh bảy nhà cũng không rõ ra sao, Vấn Thiên cư sĩ mất tích xuất hiện, nhưng mà thời cơ xuất hiện thật sự không thích hợp, còn bày ra trận thế này, rõ ràng sẽ không là tới làm khách.

"Tìm các ngươi nhiều năm như vậy, cuối cùng là tìm đến, thật sự là không dễ dàng. Thế nào? Năm đó liên minh bảy đại thế gia không ai bì nổi, nay cũng chỉ là chó nhà có tang" Thanh âm Dương Thiên Vấn vang lên.

"Thì ra là Vấn Thiên cư sĩ đại giá quang lâm. Không có tiếp đón từ xa, thật sự là thất kính thất kính, chẳng biết có thể đến trong nhà một chuyến hay không?" Gia chủ Nam Cung thế gia, làm minh chủ liên minh mới mở miệng nói.

"Không cần làm cái trò này, ta là tới tính toán sổ sách. Nhớ rõ hình như là mười một vạn năm trước, các ngươi phái một hạ vị Thần Hoàng đến bắt cóc ta, ta không có truy cứu. Sau đó, năm lần bảy lượt tới cửa. Còn cho hai vị Thần Hoàng suất lĩnh hai ức Thiên Thần vây công ta. Ừm, cừu của chúng ta có vẻ chính là kết xuống như vậy. Ta chỉ kì quái, ta là phạm lão bà các ngươi, hay là đào phần mộ tổ tiên nhà các ngươi. Không cừu không oán, các ngươi thần kinh sao!" Dương Thiên Vấn hiện tại thật ra không nóng nảy, đã nhiều năm qua như vậy, cũng làm cho Dương Thiên Vấn trong lòng buồn bực, không phát tiết là không được.

"Đây là hiểu lầm, hiểu lầm! Xin nghe ta giải thích".

"Lầm cái con mẹ ngươi, bớt cái mẹ nó vô nghĩa đi. Lão tử liền làm rõ với ngươi, người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, đuổi tận giết tuyệt!" Dương Thiên Vấn đột nhiên cảm giác buồn bực mấy năm nay lập tức vui vẻ hơn rất nhiều.

"Địa cung bảy nhà các ngươi, là ta thanh không cho các ngươi, mười bốn ức Thiên Thần, tám trăm vị Thần Vương, cảm giác thế nào? Người Hách gia, cũng là ta dùng mấy viên đan dược mời đến, Hách gia chiến trận tư vị như thế nào? Những năm gần đây, các ngươi bên ngoài gặp các loại mặt hàng, đều là ta cho người cấp cho. Như thế nào, ngươi còn muốn mời ta ăn cơm, nghe ngươi chậm rãi giải thích, đây là hiểu lầm? Lão tử cũng không sợ nói cho các ngươi, căn cơ của các ngươi ở hạ giới. Chúng ta cũng đều tra không sai biệt lắm, cũng đã phái người nhổ đi. Liên minh bảy nhà các ngươi, trực tiếp gián tiếp chết ở ta trên tay. Không có ngàn ức cũng có tám trăm ức. Hắc, các ngươi cũng không cần ảo tưởng, Dương Thiên Vấn ta làm việc hướng tới là không lưu đường sống, ta đang đợi người các hạ giới của các ngươi chết hết, ta sẽ động thủ xử lý các ngươi" Dương Thiên Vấn thanh âm quanh quẩn ở bên trong không gian trận pháp.

Chỉ sợ không chỉ là con số này, hạ giới vô số giới diện, thật muốn tính lên, lần này người cần thanh lý thật đúng là không ít, bên trong nhân viên Thiên Võng hạ giới không dưới ba trăm ngàn Thượng vị thần. Mỗi người đều mang theo thần khí ẩn nấp pháp lực dao động, phối hợp này phân bộ Thiên Võng ở giới diện này, tiến hành một lần "Tổng vệ sinh". Đó là hành động lớn chân chính.

Mọi người Liên minh bảy nhà, đương trường nghe mà phát mộng.

---

928. Chương 925: Bị Diệt

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 925: Bị diệt

Cái gì kêu tàn nhẫn? Thế này mới chân chính gọi là tàn nhẫn! Tục ngữ nói tốt, chó cắn người sẽ không sủa. Dương Thiên Vấn thoạt nhìn chính là một chân tu có đạo. Giúp mọi người làm điều tốt, chưa bao giờ chủ động kết thù, gặp nhân gặp chuyện đều lưu tình ba phần, mặt ngoài nhìn qua quả thật là một vị tiên sinh tốt.

Thật ra Dương Thiên Vấn người này tính cách có chút cực đoan, loại tính cách này là từ trải qua mà có được, Dương Thiên Vấn từ nhỏ lớn lên ở cô nhi viện, hơn mười tuổi đã tự lập tự cường, cuộc sống tuy rằng

bình thản, nhưng mà bên trong lòng bộ phận bất mãn cùng phẫn hận đối với xã hội đã tạo ra cho hắn tâm tính ẩn nhẫn kiên nghị nọ.

Sau khi bước trên con đường tu hành, Dương Thiên Vấn luôn luôn không hiện sơn dấu diếm thủy, vô cùng hạ thấp, nhưng mà phần tàn nhẫn tuyệt tình bên trong tính cách của hắn thong thả hiện ra.

Thế giới này không có pháp luật ước thúc, hơn nữa Dương Thiên Vấn cũng dần dần có được lực lượng vô thượng, một mặt che dấu trong tính cách dần dần bị phóng xuất ra. Cái này hình thành tính cách Dương Thiên Vấn chí tình chí nghĩa, đồng thời lại tuyệt tình tàn nhẫn. Nhìn như mâu thuẫn. Thật ra một chút cũng không mâu thuẫn.

Đối với bằng hữu người yêu chí tình chí nghĩa, đối với kẻ địch không chút lưu tình. Đây là tác phong nam nhân chân chính, quân tử chân chính nên có. Cái gì lấy ơn báo oán, cái gì hóa thù thành bạn, toàn bộ là đánh rắm! Địch chính là địch. Bạn chính là bạn. Phàm là địch nhân đều nên chém tận giết tuyệt, không lưu hậu hoạn. Phàm là địch tộc nên đem tộc diệt sạch. Dương Thiên Vấn là người tu hành, không phải chính khách. Dưới Thiên đạo, đều là con kiến.

Liên minh bảy nhà mọi người hoảng, các Thần Vương, Thần Hoàng ẩn ở chỗ tối đều xuất quan.

Bọn họ làm ba cái chuẩn bị, một là chuẩn bị chiến đấu, ý đồ mạnh mẽ phá vây; Hai là đàm phán giảng hòa. Lăn lộn qua một cửa này; Ba là liên hệ tôn chủ, chém giết Dương Thiên Vấn.

Nhưng mà bọn họ không thể tưởng được là, trừ bỏ trực tiếp chuẩn bị có thể thi hành ra, hai cái chuẩn bị khác căn bản không thể thực hiện được.

"Được rồi, Dương Thiên Vấn, ta chính là tân minh chủ liên minh bảy nhà, ta có thể vì sự tình trước kia xin lỗi cũng đưa ra bồi thường tương ứng, giwac chúng ta cũng không có thù hận sát thân đoạt thê, chỉ là một cái hiểu lầm mà thôi, chúng ta bình tâm tĩnh khí đem nó giải quyết" Một lão giả đứng dậy mở miệng nói.

Cái này quả thực chính là vô nghĩa, Dương Thiên Vấn hoài nghi người này có phải là kẻ ngốc hay không.

"Đã muộn. Phàm là người cùng ta là địch. Đều phải chết! Yên tâm, đám đồ tử đồ tôn của các ngươi tại hạ giới sẽ đi trước các ngươi một bước. Liên minh bảy đại thế gia, các ngươi ẩn nhẫn nhiều như vậy năm, đáng tiếc, kết quả lại hủy ở trên tay ta, ừm, không sai, ta hiện tại tâm tình đặc biệt tốt. Cho các ngươi thời gian một nén hương để giao phó hậu sự" Dương Thiên Vấn cao giọng nói,"Ồ, đúng rồi. Đã quên nhắc nhở các ngươi, không gian này cùng bên ngoài hoàn toàn ngăn cách, hơn nữa người lãnh đạo trực tiếp của các ngươi cũng bị người mời đi uống trà, lúc này cũng không ở tại thần giới".

Lời này vừa ra, sĩ khí bảy đại thế gia đã bị ảnh hưởng nghiêm trọng, vì cái gì? Năm đó liên minh bảy nhà cùng Hách gia chiến một trận, đại bại mà thua, suýt nữa toàn quân bị diệt, nếu không phải Sáng Tạo Chúa Tể ra tay, chỉ sợ hiện tại liên minh bảy nhà đã sớm không có. Trận chiến ấy, làm cho liên minh bảy nhà sĩ khí đã bị đả kích nghiêm trọng, quá phận ỷ lại ở Sáng Tạo Chúa Tể che chở. Nay nghe cái tin tức này, tự nhiên sĩ khí sẽ bị kềm tỏa.

Một nén hương trôi qua, Dương Thiên Vấn đối với liên minh bảy nhà đã không có một chút hứng thú nói lời vô nghĩa.

Hạ giới diệt sát so với thượng giới đã sớm bắt đầu. Đồng thời cũng mau hơn rất nhiều, dù sao Dương Thiên Vấn phái đi xuống tất cả đều là Thượng vị thần, chém giết tiên nhân trung tầng giới diện dễ như trở bàn tay, các đại thế gia đặt ở hạ giới thủ đoạn chung cực nhiều nhất bất quá mấy món thần khí, vài Hạ vị thần che chở mà thôi.

"Giao xong di ngôn chưa? Đã đến giờ. Các ngươi có thể ra đi" Dương Thiên Vấn lời còn chưa dứt, một đạo cột sáng từ trung tâm thành nhỏ dâng lên, thẳng hướng lên trời.

"Oành" một tiếng, ở trong không trung kích khởi vô số gợn sóng, thật giống như một khối cự thạch rơi vào mặt hồ bình tĩnh vậy.

Cái này thực hiển nhiên, một kích này chính là liên minh bảy nhà liên thủ làm ra, bọn họ chuẩn bị lâu như vậy vì ra một kích này, muốn phá đi cái trận pháp không gian này.

Đáng tiếc, một kích này đều bị Hắc Hải đại lục mạch chi nguyên thừa nhận.

Lực lượng như vậy mạnh thì có mạnh, nhưng còn chưa đủ để hủy diệt một khối đại lục thần giới, chẳng sợ Hắc Hải đại lục diện tích cũng không phải quá lớn.

"Oành, oành, oành" liên tiếp mấy đạo cột sáng dâng lên, hướng phương hướng khác nhau bắn ra, nhưng mà đều không công mà về.

"Không, điều đó không có khả năng" Liên minh bảy nhà còn lại điểm trụ cột cũng không mỏng, hơn một trăm vị Thần Hoàng, mấy trăm vị Thần Vương hợp lực một kích, lại có thể không có tác dụng gì, chẳng qua có thể làm cho cái trận pháp không gian này khởi chút gợn sóng mà thôi.

Toàn bộ thành nhỏ đều hỗn loạn, trừ bỏ người liên minh bảy nhà ra, mọi người còn lại rít gào hướng ngoài thành phóng đi. Thậm chí có một chút người liên minh bảy nhà cũng làm đào binh, muốn chạy ra nơi này.

"Tái kiến, đi tốt, không tiễn" Dương Thiên Vấn thản nhiên tuyên bố.

Toàn bộ thiên không đột nhiên một mảng hắc ám, vô số địa thủy phong hỏa chợt xuất hiện, kim quang hồng thủy, cuồng phong rít gào. Liệt diễm tửu thiên, võng phong quát cốt, lạc hồn diệt phách.

Toàn bộ kiến trúc thành nhỏ, ở trong phút chốc hóa thành tro bụi, người thực lực hơi yếu, như là thương khách qua lại cùng với các thành viên liên minh bảy nhà mới phi thăng không có bao lâu đều bất thình lình bị thần uy trận pháp hủy diệt.

Toàn bộ Thiên Thần trở xuống, chỉ kiên trì không đến mười tức liền hóa thành một bộ phận trận pháp. Biến thành tăng cường uy lực trận pháp.

Mà nay Phong tuyệt đại trận, uy lực hơn xa khi xưa, các Thiên Thần dưới Thần Vương, nhân số chiếm cứ chừng bảy thành bên trong thành trấn này, kẻ yếu bên trong bọn họ, cũng chỉ kiên trì không đến nửa nén hương đã bị đại trận cường đại uy lực bao phủ, Thiên Thần ngã xuống chính là đơn giản như vậy.

Thập tuyệt đại trận đối với Thiên Thần cùng Thần Vương có lực sát thương trí mạng, nhưng mà đối với cường giả cấp bậc Thần Hoàng mà nói, mặc dù có thương tổn, nhưng mà muốn đùa giỡn chết bọn họ, không có hai ba năm, trên cơ bản là không có khả năng. Thần Hoàng lợi hại thậm chí còn có thể bằng vào lĩnh vực lực, che chắn Thập tuyệt đại trận thương tổn.

Dương Thiên Vấn tuy rằng thời gian sung túc, nhưng mà không có khả năng có hai ba năm khoa trương như vậy, Sáng Tạo Chúa Tể bị ba người Hách gia mời đi "uống trà" . Dương Thiên Vấn thời gian cũng không phải vô hạn, ba ngày đi. Trong vòng ba ngày, Dương Thiên Vấn phải thu phục nơi này. truyện copy từ

"Các ngươi lên đi" Dương Thiên Vấn đứng ở ngoài trận. Đối với mấy chục vị cao thủ Thần Hoàng của Thiên Võng nói.

Những người này mang theo phù triện đặc thù của Dương Thiên Vấn tiến trận, bọn họ mục đích là mượn dùng uy lực trận pháp, đối với các Thần Vương này hạ sát thủ.

Tồn tại cấp bậc Thiên Thần có lợi hại như thế nào, ở bên trong Thập tuyệt đại trận cũng kiên trì không được nửa ngày, nhưng mà bên trong Thần Vương, có vẻ lợi hại, lại có thể kiên trì ngoài một tháng!

Dương Thiên Vấn cũng không có thời gian một tháng ở trong này, cho nên phái cao thủ Thần Hoàng Thiên Võng tiến trận.

Mà ở ngoài thành, cách nơi này ba ngàn thước phía trên trời cao, hơn mười vạn cao thủ Thiên Võng, cầm trong tay một tấm kì phiên tinh quang lấp lóe, kết trận mà đứng.

Thiên Võng số lượng Thần Hoàng tuy rằng không ít. Nhưng mà chất lượng thật sự kém một chút, cho dù là có Thập tuyệt đại trận giúp cũng vẫn rất khó diệt sát cao thủ Thần Hoàng liên minh bảy nhà. Cho dù có thể diệt sát, tất nhiên tổn thất thảm trọng.

Dương Thiên Vấn bồi dưỡng một ra Thiên Võng, không phải dùng để tranh bá thiên hạ, mà là dùng để làm ánh mắt cùng lỗ tai. Hơn nữa Dương Thiên Vấn có phương pháp giải quyết của hắn, vì sao phải tiêu phí khí lực lớn như vậy cùng trả giá tổn thất thảm trọng như vậy?

Chu thiên tinh đấu đại trận, chính là trận trấn tộc thượng cổ thiên đình, chính là trận pháp cấp mười tiếp cận Tru Tiên kiếm trận nhất, Dương Thiên Vấn luyện chế ra Chu thiên tinh thần phiên, dùng đủ tài liệu, tuyệt đối không kém hơn so với thượng cổ thiên đình sử dụng.

Trận này cùng với trận pháp cấp mười khác có khác nhau, trận pháp cấp mười khác, ví dụ như nói Cửu khúc Hoàng Hà đại trận, Thập tuyệt đại trận các trận, đều là tự thành trận pháp không gian, ngăn cách toàn bộ thiên cơ huyền chuyển bên ngoài.

Mà trận này không có trận pháp không gian tồn tại. Nhưng mà nó có thể tập trung trận pháp bao phủ mọi người. Người bị nó tập trung, vô luận ngươi có loại thần thông gì. Cũng chạy không thoát tinh quang ngã xuống.

Trận này cùng không gian bên ngoài dung hợp, triệu hồi chu thiên vũ trụ tinh lực, ức vạn tinh thần oai. Uy lực mạnh, đủ để hủy thiên diệt địa.

Bất quá vận dụng trận này, động tĩnh có điểm lớn. Sẽ khiến cho toàn bộ những người có đại thần thông tim đập nhanh, giống một cấp chuẩn thánh đều có thể tính toán thiên đạo vi diệu, chỉ là không có rõ ràng như vậy mà thôi.

Dương Thiên Vấn vẫn không hề động dùng trận này, chính là không muốn đem động tĩnh làm cho quá lớn. Bất quá hiện tại, vì giải quyết rất tốt cao thủ cấp bậc Thần Hoàng cái liên minh bảy nhà này, không cần điểm thủ đoạn áp đáy hòm, chỉ sợ thật đúng là khó có thể đạt tới kết quả tốt nhất.

Vì thế, Dương Thiên Vấn lại xuất ra pháp bảo che lấp Thiên Cơ tế nhập không trung, đem Thiên Cơ trong phạm vi trăm dặm đều quấy thành một đoàn, khó có thể xem rõ ràng.

Ai cũng đừng nghĩ tính ra nơi này đã xảy ra chuyện. Một chút nguyên khí cuối cùng của liên minh bảy nhà đã bị hoàn toàn tiêu diệt. Nay thành trấn đã bị san bằng, liên minh bảy nhà trải qua những năm gần đây không ngừng bị thương nặng. Rốt cuộc chỉ còn lại có lực lượng cuối cùng trong Thập tuyệt đại trận này.

Cái này tuy rằng là lực lượng cuối cùng, nhưng điểm lực lượng ấy cũng có thể tiếu ngạo thần giới, bất quá xưng vương tranh bá chỉ sợ là không có khả năng.

Mấy chục vị Thần Hoàng Thiên Võng tiến trận, cũng không có để ý tới các Thần Hoàng liên minh bảy nhà, mà là nhắm ngay các Thần Vương ở bên trong đại trận đang tự bảo vệ mình.

Lực lượng cuối cùng của liên minh bảy nhà này, mỗi thời mỗi khắc không ngừng muốn phá vỡ trận này đi ra ngoài, nhưng mà bọn họ vạn vạn thật không ngờ, bên trong Thập tuyệt đại trận nọ, nhược điểm duy nhất chính là thân ngoại hóa thân Dương Thiên Vấn chủ trận nọ.

929. Chương 926: Chu Thiên Tinh Đấu Sơ Hiển Uy

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

Quyển 11: Chúa Tể

Chương 926: Chu thiên tinh đấu sơ hiển uy

Nhóm Dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Lấy Thần Hoàng chi cảnh, đối phó một Thần Vương chỉ lo tự bảo vệ mình, giống như vật dễ cháy trong gió, đó là không thể dễ dàng hơn.

Hơn nữa Dương Thiên Vấn thân ngoại hóa thân chủ trận, có thể hữu hiệu cho trợ giúp tương ứng, ví dụ như nói dùng đại ti lực lượng đem các Thần Hoàng này chuyển dời đến địa phương khác của đại trận, làm cho bọn họ không cần bận tâm đám Thần Vương thủ hạ.

Đây là giết chóc trần trụi, các Thần Hoàng Thiên Võng hiệu suất tương đương cao, mượn dùng lực lượng trận pháp, chém giết từng Thần Vương liên minh bảy nhà một.

Không tới hai canh giờ, mấy trăm Thần Vương đã bị giết sạch sẽ.

Dương Thiên Vấn ra lệnh một tiếng: "Trở về!"

Lập tức, các Thần Hoàng Thiên Võng cũng không ham chiến. Chạy nhanh lui trở về, bao gồm Ảnh Tu La giết được nhiều nhất, giết đến vui vẻ nhất.

"Các ngươi tản ra bên ngoài, đừng cho người trốn thoát là được" Dương Thiên Vấn nhìn các Thần Hoàng này trở về, gật gật đầu nói, thời gian mới trôi qua không đến nửa ngày, đúng là đêm trăng mờ gió lớn.

Thập tuyệt đại trận ở trong Dương Thiên Vấn động niệm liền khôi phục bình tĩnh, giờ phút này thiên không đã không phải ban ngày, mà tinh không treo cao. Thành nhỏ nguyên bản náo nhiệt, đã tiêu thất.

"Các vị, thời khắc cuối cùng đã đến, đây là đại tiệc bản cư sĩ đặc biệt vì các vị mà chuẩn bị" Dương Thiên Vấn hư ảnh phóng ở giữa không trung.

Hơn một trăm vị Thần Hoàng liên minh bảy nhà đều chưa bị thương, nhưng mà khi bọn hắn nhìn đến tất cả trước mắt, hai mắt đều bao hàm cừu hận trừng mắt nhìn Dương Thiên Vấn.

"Dương Thiên Vấn, ngươi trận pháp uy lực vô cùng, nhưng mà nhất thời, ngươi lại không làm gì được chúng ta. Đợi cho tôn chủ trở về, ngươi chính là có tạm trốn, cũng trốn không thoát tôn chủ đuổi giết" Minh chủ Liên minh bảy nhà giọng căm hận quát.

Không có người chạy trốn, bởi vì bọn họ nếm thử qua. Vô luận loại phương thức nào đều phá không được trận này.

"Xác thực, Sáng Tạo Chúa Tể, ta hiện tại là không thể trêu vào, nhưng mà nếu ta ở trong vòng ba ngày giải quyết các ngươi, như vậy cho dù sau đó hắn phát hiện, cũng tuyệt đối đoán không được là ta gây nên" Dương Thiên Vấn thản nhiên nói, nơi này Thiên Cơ bị che lấp, Chúa Tể không phải Chí cao thần, không có khả năng vô tri bất tri. Không chỗ nào không hiểu. "Nhưng mà, thấy các ngươi sắp ra đi. Ta có thể lộ ra một chút cho các ngươi biết. Sáng Tạo Chúa Tể vương bát đản nọ, ta cũng sẽ không buông tha hắn. Sớm hay muộn cũng đưa hắn cùng các ngươi gặp mặt".

"Các ngươi cũng là người đáng thương, cả đời này vận mệnh thế mà bị quản chế bởi người khác, cũng thật sự là đáng thương. Ngay cả một chút tự do cũng không có, thật sự là thật đáng buồn. Phóng tâm mà đi thôi, ta coi như là giúp các ngươi giải thoát, không cần cảm tạ ta" Dương Thiên Vấn bi thiên mẫn nhân nói.

"Hừ, có ngon triệt đi trận pháp này, chúng ta chính diện giao phong thử xem?" Ngay cả phép khích tướng đều dùng tới.

"Ô, các ngươi là không phải hỗn thần giới. Ngay cả loại phép khích tướng thấp kém này đều dùng? Thật sự là một đám thổ bao tử" Dương Thiên Vấn khinh thường cười nhạo nói.

"Bất quá, con người của ta cho tới lúc này đây đều là lấy đức phục người, các ngươi không phục? Tốt, ta liền triệt cái Thập tuyệt trận này, cho các ngươi đi ra tiếp tục đánh" Dương Thiên Vấn đang nói chợt chuyển hồi đáp.

Lời này nói vào trong lòng những người này, chỉ cần trận pháp một khi triệt, đánh không lại còn có thể chạy trốn mà.

"Ngươi nói là thật?" Những lời này đem tất cả mọi người lôi đến.

Dương Thiên Vấn nói được thì làm được, vung tay lên triệt bỏ mười thanh kì phiên.

Liên minh bảy nhà một Thần Hoàng thí nghiệm một chút, quả nhiên không có ở trong trận pháp không gian quỷ dị kia nữa.

"Mọi người lên!" Mọi người hướng tới hư ảnh Dương Thiên Vấn phóng đi, thật ra Dương Thiên Vấn cũng ngay ở phương hướng kia, chẳng qua cách nhau thực quá xa mà thôi.

Chu thiên tinh đấu đại trận, khởi động!

Bỗng nhiên, bầu trời đêm hắc ám lóe sáng lên, vô số tinh quang lóe ra, chiếu nơi đây giống như ban ngày vậy. Tình hình quỷ dị như vậy, làm ột đám Thần Hoàng không muốn sống hướng lại đây muốn xử lý Dương Thiên Vấn sửng sốt một chút.

Có người phản ứng lại sau khi thấy không thích hợp, đột nhiên hô: "Mọi người chạy mau!"

"Chậm rồi!" Dương Thiên Vấn thản nhiên nói.

Tinh quang đầy trời bỗng nhiên buông xuống, giống như búa tạ đánh trúng đám Thần Hoàng này, đại bộ phận Thần Hoàng không có phản ứng lại, bị trúng một kích này, bản thân bị trọng thương.

Bọn họ không thể tin được, vì cái gì ánh sáng tinh thần phía trên bầu trời đêm đột nhiên sẽ có uy lực như vậy.

Bị tinh quang chiếu rọi, mỗi một Thần Hoàng đều bị Chu thiên tinh đấu đại trận tập trung, rốt cuộc trốn không thoát phạm vi đại trận, chẳng sợ bọn họ có thể ngay lập tức di chuyển trăm vạn dặm, cũng không có tác dụng.

Tại một khắc này, chỗ tinh quang có thể đạt tới, đều là dao cầu treo ở trên đầu bọn họ, tùy thời có thể hạ xuống.

"Đưa bọn họ lên đường đi!" Dương Thiên Vấn búng ngón tay, chỉ vào đám Thần Hoàng đang khắp nơi tìm đường chạy trốn.

Chu thiên biến hóa tinh chuyển!

Toàn bộ tinh không giống nhau tại một khắc này đều di chuyển lên, mỗi chuyển động đều có một viên tinh thần hạ xuống. Mỗi một khối tinh thần giai tập trung một người, mỗi một khối tinh thần đều bao hàm ức vạn vũ trụ tinh thần lực.

Tinh thần hạ xuống, diệt sạch sinh linh.

Không chỉ nói là đám Thần Hoàng này, cho dù là Thượng cổ đại vu nhục thân thành Thánh năm đó tung hoành hồng hoang cũng chắn không được. Mặc dù là khởi động lĩnh vực liều mạng đi phòng ngự, nhưng mà đối mặt ức vạn tinh thần lực, bao hàm lực lượng vũ lôi cường đại nhất. Lực lượng cá nhân, tại một khắc này có vẻ vô cùng yếu ớt.

Tinh thần hạ xuống, trong người lập tức huyết nhục bay tứ tung. Đánh trúng là nát. Cái này thật giống như khói lửa vậy, vô cùng xinh đẹp, chẳng qua khói lửa này là ngược lại. Không phải từ mặt đất hướng lên trời phóng xạ, mà là từ không trung hướng mặt đất phóng xạ.

Tinh thần này ở không trung giống như mưa sao băng vậy, khoảnh khắc như nở hoa, nhân gian kỳ cảnh.

Nhưng mà tại tinh quang xinh đẹp này chiếu rọi lại là một mặt hoàn toàn tương phản, đó là một mặt vô cùng tàn khốc vô cùng huyết tinh, các Thần Hoàng liên minh bảy nhà, chỉ có thể trơ mắt mà bị lưu tinh vô cùng vô tận đập chết.

Chu thiên tinh đấu đại trận vận chuyển, mười vạn tu sĩ bày trận, đều chìm đắm trong ức vạn tinh thần mị lực.

Đây là đại trận lần đầu tiên vận chuyển, cái này không phải diễn biến luyện tập, mà là chân chính dẫn động vũ trụ lực để mà giết địch, cùng bình thường diễn biến luyện tập hoàn toàn là hai việc khác nhau. Diễn biến luyện tập chỉ quen thuộc các hạng yếu điểm của trận pháp cùng với phối hợp trong đó. Mà cái này vận chuyển chân chính, cũng là dẫn động một trong những lực lượng cường đại nhất bên trong vũ trụ, ức vạn tinh thần lực.

Đám người bày trận cầm trong tay Chu thiên tinh thần phiên, mỗi một người đều đem thể xác và tinh thần đắm chìm ở một trong lực lượng vĩ đại nhất vũ trụ, cảm ngộ quy tắc lực cường đại của tinh thần vận chuyển, có thể nói đối với tâm tính, đối với tu vi, đối với cảnh giới đều là một lần tẩy rửa thật lớn.

"Dương Thiên Vấn, ngươi thật sự là tiểu nhân mà!" Các Thần Hoàng liên minh bảy nhà vô cùng địa phẫn nộ, lớn tiếng mắng, nhưng mà bọn họ căn bản không có kiến thức qua nghệ thuật ngôn ngữ vô cùng kinh điển bên trong phàm tục, mắng đến mắng đi cũng chỉ vài câu như vậy.

"Ta nói, tha các ngươi đi ra, ta đã thả. Nhưng mà ta cũng không nói là buông tha tính mạng các ngươi" Thanh âm uy nghiêm của Dương Thiên Vấn vang lên.

Theo người bày trận càng ngày càng thuần thục, đối với tinh thần lực cảm ngộ càng ngày càng sâu, uy lực của tinh thần ánh sáng cũng càng lúc càng lớn. Ở dưới tinh thần bao phủ, vô số Thần Hoàng muốn bằng vào pháp lực hùng hậu ngay mặt chống lại, không chỗ nào không phải là bị tinh thần ánh sáng hủy diệt, nhân lực có hạn, mà vũ trụ lực vô cùng.

Càng nhiều Thần Hoàng một chút chiến tâm cũng không có, bọn họ bằng tốc độ nhanh nhất chạy trốn chung quanh. Muốn chạy ra cái trận pháp này bao phủ.

Nơi này không có bị trận pháp không gian phong bế. Chỉ cần chạy ra ngoài phạm vi cái tinh không cổ quái này, hẳn là sẽ không sao.

Nhưng mà, tất cả cái này đều là phí công mà thôi.

Chu thiên tinh đấu đại trận làm trận pháp cấp mười. Vì cái gì uy lực của nó cùng bài danh đều ở trên trận pháp cấp mười khác? Chính là bởi vì trận này không có nhược điểm. Phương pháp duy nhất phá trận, chính là lấy lực lượng tuyệt cường ngay mặt phá vỡ cái vũ trụ ức vạn tinh thần lực này. Nhưng mà có thể làm được điểm này, từ xưa đến nay, chỉ có Bàn Cổ thiên tôn khai thiên tích địa. Cho nên Thập Nhị Đô Thiên Thần sát đại trận có thể triệu hồi Bàn Cổ chân thân nọ mới có thể cùng nổi danh hậu thế, cho dù là Tru Tiên kiếm trận ở đây, cũng phá không được cái Chu thiên tinh đấu đại trận này.

Dưới Thánh nhân, toàn bộ sinh linh đều vô pháp chống lại cái Chu thiên tinh đấu đại trận này.

Bằng vào trận này, Dương Thiên Vấn liền đủ để ngạo thị thần giới. Chẳng sợ bên trong thần giới có chút thế lực đứng đầu có được chiến trận cường đại cũng không ngoại lệ.

Dương Thiên Vấn nghiên cứu chiến trận chỉ là tò mò, cũng không phải đối với uy lực cái chiến trận này si mê, dưới Chu thiên tinh đấu đại trận bao phủ, cho dù là Chúa Tể đến đây, Dương Thiên Vấn cũng không e ngại!

Đương nhiên, hiện tại Chu thiên tinh đấu đại trận còn kém xa Chu thiên tinh đấu đại trận thời kì toàn thịnh, chủ yếu là ở người bày trận tu vi thật sự có chút yếu.

Muốn làm cho nó chân chính hiện ra ra uy lực. Bày trận gần mười ba vạn người, ít nhất tất cả cũng phải đều là Thái Ất Kim tiên mới được, nói cách khác tất cả đều là Thần Vương mới có thể thể hiện ra uy lực mạnh mẽ chân chính của nó, cho dù là Chúa Tể, nhìn thấy trận này cũng phải tránh lui.

Dương Thiên Vấn căn bản tìm không ra mười ba vạn Thần Vương. Đó thật sự là quá khó khăn.

Đương nhiên. Cho dù là như thế, uy lực Chu thiên tinh đấu đại trận cũng hiện ra không thể nghi ngờ, hơn một trăm Thần Hoàng liên minh bảy nhà cũng không phải là yếu, thật muốn ngay mặt đối địch, toàn bộ Thiên Võng đi lên chỉ sợ cũng không phải đối thủ của bọn họ, nhưng mà lúc này dưới trận này, chỉ có lực chống đỡ, căn bản không chỗ hoàn thủ.

Chỉ trong thời gian hai nén hương, hơn một trăm vị Thần Hoàng đã chết đi một phần tư, còn lại đều đang chật vật chạy trốn, kêu cha gọi mẹ, mắng thiên mắng địa, mạnh mẽ lên án Dương Thiên Vấn không biết xấu hổ vô sỉ, không dám ngay mặt giao chiến, chỉ biết lấy trận pháp khi dễ.

Tóm lại, các loại đều có.

Nhưng mà có một chút giống nhau, bọn họ đều chung một số phận.

930. Chương 927: Dọn Dẹp Một Chút Rồi Chuồn

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thủy Bình Diện

Quyển 11: Chúa Tể

Chương 927: Dọn dẹp một chút rồi chuồn

Nhóm Dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Các Thần Hoàng ở dưới Chu thiên tinh đấu đại trận, đem hết chiêu thức lăn lộn, cũng vô pháp đào thoát vô số tinh quang trên bầu trời hạ xuống. Có người nói, một lưu tinh xẹt qua liền đại biểu một sinh mệnh chấm dứt. Ừm, truyền thuyết này có điểm lãng mạn. Cho dù là thực, sinh mệnh kia bất quá cũng chỉ là phàm nhân mà thôi.

Mà ở trong Chu thiên tinh đấu đại trận Dương Thiên Vấn bày ra, tinh quang xẹt qua, sinh mệnh ngã xuống, sinh mệnh này đại biểu cũng là một Thần Hoàng. Tu luyện ức vạn năm, hoàng giả trong thần từ bên trong ức vạn thần nhân trổ hết tài năng.

Tinh thần lực chính là sức mạnh to lớn của thiên địa vũ trụ, các Thần Hoàng này tuy rằng có thể ở tại thần giới hô phong hoán vũ, xưng hoàng xưng bá, nhưng mà đối mặt sức mạnh to lớn của thiên địa chân chính, cũng giống như con kiến vậy, chẳng qua bọn họ là con kiến rất cường tráng. Nhưng có cường tráng như thế nào, cũng vẫn như cũ là con kiến.

Tiếng kêu thảm thiết, tiếng gọi ầm ĩ cùng với tinh quang rơi xuống liên tiếp, nhưng mà gần mười ba vạn Thiên Võng cao thủ bày trận, không ai nghe được đến cái thanh âm này, bởi vì tâm thần bọn họ đã hoàn toàn mê say ở trong vũ trụ tinh thần ảo diệu.

Vô cùng huyền diệu đều ở trong lòng, hầu như tất cả mọi người đắm chìm bên trong cảm ngộ cái trạng thái vũ lôi huyền diệu này. Mà Chu thiên tinh đấu đại trận cũng theo bản năng mà vận chuyển.

Dương Thiên Vấn chỉ chốc lát sau liền từ trong trạng thái này thanh tỉnh lại, tinh thần lực không phải đạo Dương Thiên Vấn hắn, tuy rằng tìm hiểu nó cũng tương đương gián tiếp tìm hiểu vũ trụ đại đạo, nhưng mà Dương Thiên Vấn lại vẫn thoát ly khỏi trạng thái này.

Bởi vì Dương Thiên Vấn phải chủ trì đại trận, không thể có ngoài ý muốn gì sinh ra.

Đồng thời, Dương Thiên Vấn cũng không có dự đoán được cái Chu thiên tinh đấu đại trận này vận chuyển lên, còn có loại "di chứng" này tồn tại. Thì ra, vận chuyển cái Chu thiên tinh đấu đại trận này triệu hồi tinh thần lực tồn tại từ xa xưa của vũ trụ hàng thế, sẽ làm cho người bày trận rõ ràng cảm nhận được sức mạnh to lớn huyền diệu của tinh thần.

Nói cách khác, người cầm trong tay Chu Thiên Tinh thần phiên, đều có thể mượn cái này cảm ngộ huyền diệu của vũ trụ, dần dần đạt tới bước không thể tự kềm chế.

Mà Chu thiên tinh đấu đại trận cũng cần người bày trận thanh tỉnh đi khống trận, tùy ý để tự nhiên vận chuyển uy lực xa không cường đại bằng khống trận.

Dương Thiên Vấn đột nhiên có một loại hiểu ra, Chu thiên tinh đấu đại trận cùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận nổi danh, hai cái trận pháp này đứng cao nhất của cấp mười, không phải không có nguyên nhân. Chúng nó đều có một điểm giống nhau, đó là triệu hồi sức mạnh to lớn của thiên địa vũ trụ.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận, triệu hồi Bàn Cổ chân thân, có được lực hủy thiên diệt địa.

Chu thiên tinh đấu đại trận, dung nhập thiên địa vũ trụ, triệu hồi là sức mạnh to lớn ức vạn tinh thần vũ trụ. So với Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận cùng Thập tuyệt đại trận, cường đại hơn không biết bao nhiêu lần. Nay ở dưới tác dụng sức mạnh to lớn của vũ trụ, trừ bỏ Dương Thiên Vấn ra, hơn mười vạn thành viên Thiên Võng bày trận đều đắm chìm không thể tự kềm chế, Dương Thiên Vấn cũng không có ý tứ để bọn họ tỉnh lại, bởi vì cái này đối với bọn họ là có lợi, bọn họ thông qua lúc này đây cảm ngộ, có lẽ các tinh anh đang ở Thiên Thần đỉnh phong, sẽ có khả năng thông qua lúc này đây có cơ hội đột phá.

Không cần nhiều lắm, chỉ cần có tầm ba thành đột phá, Thiên Võng liền có được mấy vạn Thần Vương, số lượng này là tương đương khủng bố.

Cho nên. Dương Thiên Vấn cũng liền kéo dài, một bên nhìn tinh quang rơi xuống, diệt sát kẻ địch phía dưới, một mặt chậm rãi chờ đợi. Hắn tuy rằng có thể tăng tốc độ diệt vong kẻ địch, nhưng Dương Thiên

Vấn cũng không có lựa chọn như vậy.

Ngược lại mười phần khoái ý nhìn lực lượng còn lại của liên minh bảy nhà, một chút một chút địa bị tiêu diệt.

Dương Thiên Vấn khúc mắc cũng theo liên minh bảy nhà bị giết, mà vui vẻ hơn rất nhiều. Một đoàn trụ năng lượng tận trời dâng lên, khuếch tán ra, chấn đến mặt đất không ngừng chớp lên, không gian chung quanh cũng rung rung.

Đây là một Thần Hoàng tự bạo, Dương Thiên Vấn nhìn xem mười phần rõ ràng, nhưng mà hắn không có ngăn cản.

Ngay sau đó, hình như là thương lượng tốt rồi, liên tiếp sinh mười ba lần tự bạo, đây đều là các Thần Hoàng liên minh bảy nhà, dưới đường cùng, muốn mạnh mẽ phá vỡ trận pháp giam cầm.

Nhưng mà bọn họ tưởng tượng không đến là, lúc này đây Dương Thiên Vấn không dùng trận pháp không gian vây khốn bọn họ, vị trí dưới Chu thiên tinh đấu đại trận chính là không gian thần giới chân thật, bọn họ tự bạo căn bản cùng Chu thiên tinh đấu đại trận một cọng lông cũng không có quan hệ.

Nhưng mà bọn họ cố tình chạy không thoát khỏi mảng không gian mà Chu thiên tinh đấu đại trận bao, bọn họ bị đại trận tập trung, tốc độ có mau đi nữa, cũng bất quá là gần nhau trong gang tấc mà cách biển trời mà thôi.

"Ngu xuẩn!" Dương Thiên Vấn cười lạnh hạ kết luận.

Thần Hoàng tự bạo, tương đương khủng bố, toàn bộ rừng rậm ngọn núi đều bị san bằng, trên mặt đất thành những hố sâu đường kính hơn trăm thước, một người tiếp một người, mỗi một cái đều đại biểu ột Thần Hoàng diệt vong.

Thế lực tranh chấp chính là tàn khốc như thế, tu luyện ức vạn năm mà thành tựu Thần Hoàng, lại vẫn chạy không thoát vận mệnh ngã xuống, tất cả cái này đều là đã định.

Một đêm trôi qua, quái dị là, mảng tinh không nọ cũng không có biến mất, vẫn treo ở trên cao; Cũng là một cảnh tượng kỳ dị phát sinh, đáng tiếc, trừ bỏ đương sự ra, cũng không ai có cơ duyên thấy được.

Tuyệt vọng, vô cùng tuyệt vọng, đây là suy nghĩ trong lòng của những người còn sót lại của liên minh bảy nhà. Tự bạo cũng không thể phá trận, chạy trốn lại trốn không thoát cái mảng tinh không này, muốn xung phong liều chết đi lên, đã có vô số tinh thần chặn đường, lên xa nhất cũng không tới ngàn thước thì đã bị vô số tinh thần ánh sáng nổ tan xác mà chết. Liều mạng muốn liên hệ chủ tử nhà mình, cũng không có tác dụng gì.

Bọn họ giờ phút này trừ bỏ tuyệt vọng ra, cũng không có ý tưởng gì khác. Chó gấp cũng sẽ nhảy tường, huống chi là những vị Thần Hoàng còn sót lại này? Nhưng mà nơi này nhưng không có tường để cho bọn hắn nhảy. Bọn họ mắt thấy trốn không thoát, rõ ràng tập trung cùng một chỗ, hợp lực ngăn cản uy lực trận pháp.

Muốn kéo dài thời gian. Kéo dài đến một khắc tôn chủ nhà mình trở về.

Dương Thiên Vấn nhìn thấy loại tình huống này, trong lòng cười lạnh một tiếng, các ngươi thẳng xem cái Chu thiên tinh đấu đại trận này cùng Thập tuyệt đại trận nọ giống nhau sao? Tâm niệm vừa chuyển, vô số tinh thần lóe ra một đạo cường quang, hào quang này tích tụ, ngay sau đó ngay ngắn tập trung một chỗ, bạch hổ sát tinh tụ hiện, hấp thu vô số tinh quang, hóa thành một đạo tinh thần diệt tuyệt thần quang hạ xuống.

Chuẩn xác đánh trúng chỗ đám người còn sót lại kia, sau một tiếng kêu thảm thiết vang lên, chợt không còn tiếng động. Hào quang tiêu tán, cái gì cũng không còn lại.

Chu thiên tinh đấu đại trận, uy lực có thể tán có thể tụ, tụ tán từ tâm, biến hóa vô cùng. Không giống Thập tuyệt đại trận, thập tuyệt lực tung hoành, hỗn loạn không chịu nổi, tuy uy lực cường đại, nhưng mà khó có thể tụ hợp.

Lúc này đây hành động vạn dặm bôn tập, diệt sát liên minh bảy nhà mười phần thành công, trong phạm vi trăm dặm không có một người sống.

Kẻ địch đã vong, Chu thiên tinh đấu đại trận cũng tự nhiên thu lại, những người đang đắm chìm ở trong cảm ngộ cũng thanh tỉnh lại…

"Lưu lại một đám người, thu thập sạch sẽ, sau đó mau rời khỏi nơi này" Dương Thiên Vấn đem Tinh thần chủ phiên chính mình thu lại, xoay người một cái tiêu thất.

Những người còn lại đều tự có thủ trưởng chỉ huy, chỉ chốc lát sau đã thu thập tất cả dấu vết. Thông qua truyền tống trận rời khỏi đại lục Hắc Hải, lại xé chẵn ra lẻ đều tự tản ra, đều bế quan. Không có triệu tập. Sợ là sẽ không xuất hiện.

Dương Thiên Vấn cũng rõ ràng, tuy rằng Chu thiên tinh đấu đại trận bày ra thời gian cũng không dài, nhưng mà bọn họ thu hoạch cũng vô cùng lớn, nếu có thể tiêu hóa, vậy thực lực Thiên Võng tất nhiên có thể tăng lên.

Thấy cái này, Dương Thiên Vấn có điểm muốn dùng Chu thiên tinh đấu đại trận luyện binh, nhưng mà nói thật ra, cừu gia của hắn thật đúng là không nhiều lắm, sau khi liên minh bảy nhà bị giết, một cái họa tâm phúc lớn nhất chỉ còn lại có Sáng Tạo Chúa Tể.

Dùng mông nghĩ cũng biết, Sáng Tạo Chúa Tể sau khi trở về, phát hiện liên minh bảy nhà dưới trướng hắn hoàn toàn bị diệt môn, khẳng định sẽ vô cùng phẫn nộ, tuy rằng một chốc, hắn tìm không thấy chủ mưu, nhưng chỉ cùng quan hệ liên minh Hách gia mà nghĩ tới, chính là kẻ ngốc cũng biết là Dương Thiên Vấn làm.

Chu thiên tinh đấu đại trận, Dương Thiên Vấn luyện hai nhóm, có thể tạo thành hai cái, bất quá Dương Thiên Vấn ở sau một lần sử dụng mới biết được, cái Chu thiên tinh đấu đại trận này, một cái là đủ rồi. Hơn cũng là lãng phí!

Hai cái đại trận đồng thời bày ra, cũng không mạnh hơn so với một cái đại trận bao nhiêu.

Bởi vì một cái vũ trụ ức vạn tinh thần lực là mãi mãi vĩnh tồn, sẽ không nhiều một phần cũng sẽ không thiếu một phần, một cái đại trận có thể mượn đến lực lượng chia làm hai phần, tự nhiên cũng không thể mạnh hơn được.

Có lẽ cái này cũng là nguyên nhân viễn cổ thiên đình vì cái gì chỉ có một Chu thiên tinh đấu đại trận?

Dương Thiên Vấn chính mình cũng có chút xem là đương nhiên, bất quá hai bộ trận kì, cũng có chỗ ưu việt của nó, ví dụ như nói Dương Thiên Vấn có thể mệnh lệnh đội tinh anh Thiên Võng thứ hai, mang theo bộ Chu thiên tinh đấu đại trận thứ hai tiến đến phân bộ Thiên Võng cổ chiến trường, giúp Thiên Võng bình định tất cả chướng ngại cổ chiến trường.

Dương Thiên Vấn cũng nghĩ thông, cái đại trận này ẩn giấu không dùng, thật sự quá lãng phí. Nếu chỉ là uy lực cường đại, giống như là Thập tuyệt đại trận thì cũng không sao, nhưng mà cái Chu thiên tinh đấu đại trận này là có thể cho người sử dụng cảm ngộ sức mạnh to lớn vũ trụ, đối với đại bộ phận người bố trận là Thiên Thần đỉnh phong mà nói. Tuyệt đối là bảo vật trong bảo vật.

Có thể đoán được. Thông qua thường xuyên sử dụng Chu thiên tinh đấu đại trận. Lại trải qua một đoạn thời gian bế quan tiêu hóa, Thiên Thần này, đại bộ phận sẽ tấn thăng thành Thần Vương.

Hơn nữa, những người có thể nắm giữ Chu thiên tinh đấu đại trận, vốn chính là tinh anh trong tinh anh, nhân tài trong nhân tài của Thiên Võng.

Bọn họ đang giẫm chân ở bình cảnh, kém chỉ một cái cơ hội, một cái cơ duyên.

931. Chương 928: Ảnh Tu La Trọng Thương

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 928: Ảnh Tu La trọng thương

Sưu tầm:

Cổ chiến trường chính là nơi vô số ác thần tụ tập, từ sau thượng cổ, có vô số phạm tội, bị đuổi giết đến tận đây, hoặc là hạng người tà ác ở thần giới đều không tha. Về lâu về dài, cổ chiến trường độc lập ở ngoài tam đại thần giới, tự thành một giới.

Ở cổ chiến trường, trải qua vô số năm chém giết cưỡng đoạt, cổ chiến trường cũng dần dần hình thành từng thế lực tập đoàn, chúng nó đều xưng vương xưng bá một phương.

Tổng lại mà nói, chia làm ba phương thế lực, phân giống như tam đại thần giới, dù sao ác thần cổ chiến trường đều là từ tam đại thần giới mà đến.

Dương Thiên Vấn nghe lời nói mấy đại thần thú, thần chiến cuối cùng, nhất định là ở cổ chiến trường tiến hành. Bởi vì sau khi thần chiến chân chính nổ ra, có lẽ tồn tại cấp Chúa Tể đều tham dự vào, cái thời điểm kia, không gian tam đại thần giới có chắc chắn như thế nào cũng thừa nhận không được cấp Chúa Tể toàn lực chiến đấu, nhưng mà cổ chiến trường thì khác.

Không gian cổ chiến trường trình độ chắc chắn là hơn mười lần tam đại thần giới, hơn nữa trong lúc thần chiến còn có thể càng mạnh hơn, ở trong này cho dù là Chúa Tể cùng Thượng cổ Thần Hoàng đều có thể buông tay ra chân.

Thiên Võng ngay tại cổ chiến trường chôn xuống cái đinh. Tùy thời có thể tự thành một thế lực. Dương Thiên Vấn cũng mượn cơ hội này, để ột đám tinh anh Thiên Võng đầu nhập vào, thuận tiện mượn Chu thiên tinh đấu đại trận luyện binh.

Chỉ cần mỗi lần xuất động, đều đem mục tiêu diệt sát, không lưu một người sống, vậy Chu thiên tinh đấu đại trận tạm thời sẽ không bại lộ.

Sau khi đám người Dương Thiên Vấn lui về không lâu, trên không trung nơi đã từng là thành nhỏ kia, đột nhiên vỡ ra một cái khe không gian, một thân ảnh chạy đi ra, nhìn tất cả trước mắt, vẻ mặt không dám tin. Tất cả trước mắt gây cho hắn rung động thật sự không thể tưởng tượng, tòa thành nhỏ lại có thể không có.

Đó chính là cả trăm ức năm tâm huyết chính mình! Sáng Tạo Chúa Tể nhìn tất cả trước mắt, có một loại cảm giác muốn hộc máu.

"Đáng giận, rốt cuộc là ai làm? Ta muốn đem hắn bầm thây vạn đoạn!" Sáng Tạo Chúa Tể giận dữ hét, nói xong, xé mở khe hở không gian, lắc mình một cái xuất hiện ở trên không đảo Hách Đông.

"Ba người các ngươi đi ra cho ta" Sáng Tạo Chúa Tể đã nổi giận. Thành viên tổ chức của hắn năm đó bởi vì một trận chiến thượng cổ đã toàn bộ bị giết, tuy rằng đây là vì hắn đoạt được một cái thần vị.

Sau khi trở thành Chúa Tể, hắn tiêu phí lượng lớn thời gian cùng tâm lực lại bồi dưỡng một đám thành viên tổ chức, chính là cái liên minh bảy nhà này, vẫn ẩn ở chỗ tối, không hiện hậu thế.

Tuy rằng cái liên minh bảy nhà này cũng là một món công cụ, tùy thời có thể hy sinh, nhưng mà hy sinh phải có ý nghĩa mới được. Nhưng mà hiện tại, thần chiến đã sắp tới, đột nhiên tất cả đều không còn, điều này làm cho hắn nghĩ như thế nào cũng không thông? Sáng Tạo Chúa Tể trước tiên nghĩ tới ba thượng cổ Thần Hoàng Hách gia, nếu không phải bọn họ ước chiến, hắn cũng không để tâm huyết chính mình bị diệt.

"Sáng tạo, tuy rằng ngươi quý là Chúa Tể, nhưng đây là đảo Hách Đông, ngươi cũng quá làm càn, chớ quên thần chiến còn chưa có bắt đầu!" Lão thái thân ảnh chạy đi ra, cũng đối với Sáng Tạo không khách khí trả lời.

"Nói, có phải các ngươi làm hay không!" Sáng Tạo Chúa Tể hiện tại đã phẫn nộ đến không thể ngăn chặn, cho dù là lấy tu vi của hắn cũng có chút khống chế không được cảm xúc chính mình.

"Cái gì có phải chúng ta làm hay không?" Lão thái vừa nghe Sáng Tạo nói, lập tức liền rõ ràng ý đồ Sáng Tạo đến, bất quá vẫn làm bộ như hoàn toàn không biết gì cả hỏi.

"Hừ, biết rõ còn cố hỏi! Các ngươi đem ta hẹn đi ra ngoài. Sau lưng lại làm ra chuyện như vậy, bản tôn sao có thể chịu để yên? Hôm nay Hách gia các ngươi không cho bản tôn một cái giao phó, liền đừng trách bản

tôn phá hư quy củ" Sáng Tạo Chúa Tể giờ phút này cũng thể hiện rõ, tuyệt đối sẽ không cứ như vậy mà quên đi, cho dù là phá hư quy củ.

"Ít nói nhảm, ngươi đến tột cùng là ý ra sao? Cái gì mà chúng ta làm. Sáng Tạo, ngươi tuy là Chúa Tể tôn sư, nói chuyện như thế thật không rõ ràng. Ta xem ngươi là cố ý đến tìm phiền toái" Lão thái đúng lý hợp tình quát. Hắn xác thực biết là chuyện gì, nhưng mà việc này cũng không phải Hách gia làm. Lão thái đương nhiên đúng lý hợp tình.

Thiên Thủ cùng Việt Vương lúc này cũng hiện ra ở giữa không trung, đứng ở bên người Lão thái, đối với Sáng Tạo Chúa Tể quát: "Sáng Tạo, chúng ta mới trở về không lâu. Ngươi lại chạy đến nói hưu nói vượn, đến tột cùng có ý tứ gì?"

"Chẳng lẽ thực cho là Hách gia chúng ta là dễ khi dễ sao?" Việt Vương tức giận quát.

Hai bên rất có dấu hiệu một lời bất hòa, là sẽ ra tay. Sáng Tạo Chúa Tể bị Việt Vương tức giận rống to, rống đến thanh tỉnh một ít, hai nắm đấm nắm chặt cũng thả lỏng một ít, mở miệng hỏi: "Các ngươi dám nói. Thành nhỏ ở đại lục Hắc Hải nọ là không phải các ngươi đi san bằng?"

Ba người Lão thái liếc mắt nhìn nhau một cái, đồng thanh đáp: "Cũng Hách gia không ta gây nên, không tin mà nói. Ngươi có thể đi tra, đại quân Hách gia ta tuyệt đối chưa từng động qua, càng đừng nói chạy đến đại lục Hắc Hải".

Sáng Tạo Chúa Tể vừa nghe, trong lòng khả nghi, chẳng lẽ thực không phải Hách gia làm. Muốn nói lên, Sáng Tạo Chúa Tể là thực hiểu biết ba vị Thượng cổ Thần Hoàng Hách gia. Bọn họ cho tới bây giờ nói một không hai, nếu thật sự là bọn họ làm, bọn họ tuyệt đối sẽ không có không tiếp thu. Bởi vì cùng lắm thì chính là trước tiên trở mặt, ba vị Thượng cổ Thần Hoàng Hách gia, thật đúng là không có e ngại một Chúa Tể mới thăng lên như hắn.

Sáng Tạo Chúa Tể thanh tỉnh một chút, kềm lại tức giận trong lòng, cẩn thận tự hỏi, không sai. Ba vị Hách gia ước chiến với mình, xác thực có ngại điệu hổ ly sơn, nhưng mà Hách gia trừ bỏ ba người này ra, không ai có thể đủ đem cả ức đại quân dấu diếm dấu vết điều động đến đại lục Hắc Hải xa như vậy, hơn nữa khoảng cách thời gian ngắn ngủi như thế.

Chỉ mấy ngày, đã san bằng liên minh bảy nhà, lại là thần không biết quỷ không hay đem đại quân đưa về, cái khả năng này rất thấp, chỉ cần thoáng tra là sẽ lộ ra.

Như vậy việc này cùng Hách gia không quan hệ, vậy chính mình thực cùng Hách gia nháo lên, không chỉ có trái với quy củ còn không chiếm lý, đến lúc đó đối mặt với Chúa Tể khác chèn ép, cái này cũng không phải là chuyện tốt gì.

Cưỡng chế tức giận, Sáng Tạo Chúa Tể thản nhiên nói: "Bỏ đi, việc này tính là bản tôn hiểu lầm. Bản tôn cáo từ".

"Chậm đã!" Thiên Thủ đột nhiên quát, "Sáng Tạo, ngươi một câu hiểu lầm liền xong rồi, xem Hách gia ta là hạng người như thế nào?"

Sáng Tạo Chúa Tể vừa nghe, cũng biết chính mình có chút càn rỡ, giống loại vô cớ tới cửa này, đó là hành vi vẽ mặt, nếu Hách gia không truy cứu, vậy mới kêu kỳ quái.

"Lúc nào bản tôn cũng có thể tiếp, chỉ là mấy ngày này bản tôn có chuyện quan trọng khác, chờ bản tôn làm xong việc, chúng ta lại đi đại chiến mấy trăm hiệp thế nào?" Sáng Tạo Chúa Tể lời này nói tuy rằng cứng rắn, nhưng mà có ý tứ hàm xúc chịu thua ở trong đó.

"Tốt, Hách gia ta cũng không phải không phân rõ phải trái. Chờ ngươi xong việc, chúng ta sẽ giải quyết" Lão thái cũng không muốn ở trong này cùng Sáng Tạo Chúa Tể đánh lên, nơi này là hang ổ Hách gia, thực đánh lên, tổn thất nặng nhất là bọn hắn.

Sáng Tạo Chúa Tể qua xé mở khe hở không gian rời khỏi. Ba vị Hách gia cũng về tới mật thất chính mình, mở ra cấm chế mật thất, ba người liền nhìn nhau phá lên cười, cười đến dị thường vui vẻ.

"Ta nói, đại ca, hôm nay mặt mày Sáng Tạo nọ, thật sự là làm cho người ta đại khoái nhân tâm, ha ha ha" Thiên Thủ cười lớn nói. "Xem ra chúng ta ánh mắt không sai, Vấn Thiên cư sĩ nọ quả nhiên là hạng người

thâm tàng bất lậu, không thể xem thường. Hắn không chỉ có luyện đan bày trận có một bộ. Ngay cả thực lực liên thủ cũng không nhỏ" Việt Vương mặt mang ý cười nói.

"Chỉ sợ còn không chỉ như vậy, nghĩ đến Sáng Tạo lão nhân nọ trở về, tất nhiên là điều tra bốn phía, ta dám khẳng định, mặc hắn dùng hết thủ đoạn thần thông, cho dù là hồi tưởng thời gian, cũng tra không đến chút nền móng!" Lão thái trong mắt lóe ra hào quang cơ trí kết luận nói.

Quả nhiên, Sáng Tạo Chúa Tể nọ sau khi rời khỏi. Động toàn lực đến điều tra việc này, vì thế không tiếc tiêu phí số tiền lớn mời tới một đỉnh phong Thần Hoàng tu luyện thời gian pháp tắc quay lại thời gian.

Dương Thiên Vấn lúc thu được tin tức ba vị Hách gia, chỉ nhẹ nhàng cười, cũng không có nói thêm cái gì. Sáng Tạo Chúa Tể nọ muốn tra thì cứ để cho hắn tra.

Dương Thiên Vấn chuẩn bị bế quan tham tu tầng thứ ba vận mệnh quy tắc, dựa theo Dương Thiên Vấn phỏng chừng, lần bế quan này ít nhất phải trăm năm mới xuất quan, bất quá liên minh bảy nhà đã diệt vong, tực bội trong lòng cũng giảm bớt rất nhiều, trong khoảng thời gian ngắn cũng có đủ thời gian để đi bế quan tham tu.

Sáng Tạo Chúa Tể bên kia cứ từ từ để cho hắn lăn lộn đi, hắn nếu đem Thiên Võng điều tra ra, nọậy mới kêu kỳ quái. Để cho vị Chúa Tể đại nhân này chậm rãi buồn bực đi.

Chỉ sợ hắn còn chưa biết căn cứ bảy nhà ở hạ giới cũng đang bị nhổ tận gốc? Nếu hắn biết tin dữ này, không biết có thể buồn bực hộc máu hay không đây?

Dương Thiên Vấn đang muốn bế quan lại bị một tin tức của Đinh Ẩn làm cho phải tạm thời gác lại, bởi vì tin tức Đinh Ẩn nói, Ảnh Tu La trọng thương mà về, thương thế dị thường nghiêm trọng, thậm chí thần trí đến bây giờ còn chưa có khôi phục lại.

Điều này làm cho Dương Thiên Vấn mười phần kinh ngạc, chi tiết Ảnh Tu La, Dương Thiên Vấn là rõ ràng, hắn là bất tử bất diệt thân, không phải thánh nhân là không thể diệt sát. Hắn lại có thể sẽ bị thương nặng đến loại trình độ này. Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

Thiên Võng từ trên xuống dưới, cũng có không ít cao thủ tinh thông chữa thương, ngay cả bọn họ đều thúc thủ vô sách.

Lấy trình độ thần giới hiện tại, có thể đem Ảnh Tu La đánh thành trọng thương, chỉ có cấp Chúa Tể hoặc là cao thủ cấp bậc Thượng cổ Thần Hoàng, đỉnh phong Thần Hoàng khác cũng không có khả năng đánh bị thương hắn.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ, gác lại bế quan, tự mình cưỡi truyền tống trận đi tổng bộ Thiên Võng.

Tổng bộ Thiên Võng có mười hai chỗ, Đinh Ẩn vị trí thường thay đổi, cứ điểm bí mật của hắn chính là tổng bộ, về phần Dương Thiên Vấn, hắn là một thủ trưởng rảnh rỗi điển hình.

---

932. Chương 929: Chúa Tể Đột Nhiên Tới

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 929: Chúa Tể đột nhiên tới

Sưu tầm:

Dương Thiên Vấn từ truyền tống trận đi ra, Đinh Ẩn đón đi lên ân cần thăm hỏi: "Tham kiến chủ thượng".

"Vừa đi vừa nói chuyện đi, Ảnh Tu La thế nào rồi?" Dương Thiên Vấn mười phần ngoài ý muốn, Ảnh Tu La cũng sẽ trọng thương?

"Tình huống thật không tốt, hắn bị thương không nhẹ" Đinh Ẩn nhẹ giọng thở dài, "Hắn cũng chưa chết, cho nên Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan cũng không có tác dụng".

"Vô nghĩa, hắn là bất tử thân. Bên trong thần giới, không có người có thể giết hắn" Dương Thiên Vấn bổ sung nói, nghĩ đi nghĩ lại, bất tử thân là dùng không được Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan, cũng thật là có ý tứ.

Dương Thiên Vấn đi vào trước Ảnh Tu La tháp, thấy hắn sắc mặt tái nhợt, thân thể lúc thật lúc hư, xem ra là thương đến căn nguyên, nếu thay đổi những người khác. Loại thương thế này đã sớm chết chắc rồi, cũng chính là Ảnh Tu La tu thành thân thể bất tử bất diệt, dưới thánh nhân không ai có thể giết hắn, mới bảo trụ một cái mệnh.

Nhưng ở Dương Thiên Vấn xem ra, Ảnh Tu La còn không bằng đã chết thống khoái, như vậy sau khi dùng Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan sống lại, thương căn nguyên tự nhiên hoàn toàn khỏi. Chẳng qua cần thời gian đến khôi phục thực lực mà thôi. Đối với Ảnh Tu La mà nói, khôi phục thực lực cũng chỉ là cắn nuốt nhiều vài ảnh nô mà thôi.

Nhưng cố tình người này không chết được, mà cái thương căn nguyên này. Đan dược khôi phục trên tay Dương Thiên Vấn, cũng chỉ có thể tạm thời giảm bớt, bởi vì căn nguyên ảnh tộc cùng nhân tộc cũng không giống nhau.

Bất quá trải qua Dương Thiên Vấn trị liệu, Ảnh Tu La thương thế đã ổn định xuống, một chốc sẽ không xảy ra chuyện.

Qua một nén hương, Ảnh Tu La liền khôi phục ý thức, thanh tỉnh lại.

"Ngươi đã tỉnh? Nói nói, ngươi là bị thương như thế nào?" Dương Thiên Vấn không có rời khỏi, mà là ngồi ở trước bàn cách đó không xa, tự châm tự uống.

"Ta gặp được Đệ Nhất La Sát" Ảnh Tu La hung tợn hừ nói.

"Nói cách khác, ngươi tồn tại đã bị đệ nhất Chúa Tể biết?" Dương Thiên Vấn trong lòng cả kinh, cái này cũng không phải là chuyện tốt gì.

Nhân thần giới này chỉ có hai Chúa Tể, Sáng Tạo Chúa Tể dù sao là đã đắc tội, nếu hơn một đệ nhất Chúa Tể nữa, vậy thật đúng là làm cho người ta buồn bực.

"Đúng" Ảnh Tu La cười khổ mà nói.

"Nói tỉ mỉ lại nghe" Dương Thiên Vấn biểu tình nghiêm túc hỏi, cẩn thận nghĩ đến, năm đó mười mấy Thần Hoàng tại hạ giới tranh đoạt thần vị, giờ phút này đã sớm bị diệt khẩu, tin tưởng đệ nhất Chúa Tể cho dù là muốn tra, cũng tra không đến trên người mình.

Ở thời điểm liên minh bảy nhà bị diệt, Ảnh Tu La cũng không có giúp đỡ bao nhiêu, bởi vì Chu thiên tinh đấu đại trận quá lợi hại, lợi hại đến căn bản không cần hắn ra tay liền thoải mái giải quyết. Cho nên, hắn sớm đã rời khỏi, tiếp tục điều tra chuyện Tà Cực thần tông. Ảnh Tu La từ trong mật thất Tà Cực thần tông lấy được rất nhiều thứ cơ mật, từ trên đó tra được một ít nền móng Lăng gia.

Ảnh Tu La to gan lớn mật trực tiếp đem Tông chủ Tà Cực thần tông hóa thành ảnh nô chính mình, từ đó biết được, Tông chủ cái Tà Cực thần tông này lại là con cháu Lăng gia hệ, hơn nữa biết càng nhiều bí mật.

Ảnh Tu La sau khi đem bí mật Tà Cực thần tông báo về, lại nảy lòng tham tìm tòi hư thật Lăng gia, kết quả khi ở trên đảo Lăng gia tìm tòi bí mật, gặp đệ nhất Chúa Tể, hai người ra tay nặng, Ảnh Tu La trọng thương mà chạy.

"Thương ngươi là bản tôn đệ nhất Chúa Tể, hay là phân thân?" Dương Thiên Vấn mở miệng hỏi.

Tuy rằng Dương Thiên Vấn đối với đệ nhất Chúa Tể có thể khống chế một cái thượng cổ thế gia có vài phần kinh ngạc, nhưng cũng không có biểu hiện quá mức kiêng kị.

"Bản tôn!" Ảnh Tu La khẳng định hồi đáp.

"Bản tôn?" Dương Thiên Vấn nhưng thật ra có chút ngoài ý muốn, tuy rằng không biết một trận chiến thượng cổ, đệ nhất Chúa Tể này thương thế nặng bao nhiêu, nhưng nay xem ra, là Chúa Tể đầu tiên lấy bản tôn thân hiện thân thần giới.

"Không tốt!"

Dương Thiên Vấn đột nhiên phản ứng lại, cao giọng hô: "Đinh Ẩn, nhanh đem tất cả nơi này hủy diệt. Không lưu một tia dấu vết, mọi người có thể dời đi, lập tức dời đi! Đồng thời, hủy diệt truyền tống trận, không thể để cho người ta phát hiện dấu vết".

"Rõ!" Đinh Ẩn không hỏi một câu, lập tức thông qua hệ thống Thiên Võng linh hồn liên tục hạ lệnh, đem toàn bộ có thể hủy diệt đều hủy diệt, nhân viên từ nặng đến nhẹ từng nhóm dời đi. Hơn nữa tự mình tiến đến hủy diệt khóa đại lục truyền tống trận, truyền tống trận bình thường hắn dùng là cho người Thiên Võng dời đi dùng.

Toàn bộ truyền tống trận bí mật, chỉ cần là bình thường, đều để nó mở ra, toàn bộ truyền tống trận cấp khóa đại lục đều hủy không còn một mảnh.

"Kháo, Đệ Nhất La Sát, ngươi thế mà xem thường ta như thế!" Ảnh Tu La cũng không phải ngu ngốc, nháy mắt rõ ràng tất cả.

"Câm miệng, là ngươi kỹ không bằng người, đừng có trách người bên ngoài" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hừ nói, đồng thời xuất ra một khối kim ấn, "Thời Không Tháp Không ở trên người ta, chỉ có nó có thể cho ngươi ẩn thân trong đó" Nói xong, cũng không quản Ảnh Tu La đáp ứng hay là không đáp ứng, trực tiếp đem hắn thu vào không gian bên trong Tiểu Bạch thần ấn.

"Chủ thượng, nhanh rời khỏi, truyền tống trận đã chuẩn bị tốt" Thanh âm Đinh Ẩn truyền tới.

"Đã không còn kịp rồi" Dương Thiên Vấn ngẩng đầu nhìn phương bắc thành nhỏ, giữa không trung phía bắc thành nhỏ nọ, đột nhiên vỡ ra một cái khe hở, một thanh niên áo tím từ trong đó đi ra, từ trên nhìn xuống dưới tòa thành nhỏ này.

Một cỗ uy thế vô hình truyền đến, Dương Thiên Vấn cho dù muốn mở ra truyền tống trận rời khỏi cũng không còn kịp rồi.

Toàn bộ tất cả thành nhỏ đều bình thường, chỉ là không gian chung quanh đều bị một cỗ lực lượng vô hình giam cầm, truyền tống trận gì đều không có tác dụng.

"Đinh Ẩn, dấu vết đều đã quét sạch sẽ chứ?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi.

"Chủ thượng yên tâm, dấu vết Thiên Võng đã dọn sạch, nay nơi này chỉ còn đan sư nghiệp đoàn một giới, phân hội mà thôi" Đinh Ẩn cung kính hồi đáp, tuy rằng hắn cũng cảm nhận được cái cỗ uy thế này tồn tại, nhưng cũng không có mất đi đúng mực.

"Tốt lắm, ngươi tiếp tục làm hội trưởng phân hội của ngươi, vị Chúa Tể đại nhân này cho dù là có ngang, cũng không dám công nhiên bị giết đan sư nghiệp đoàn. Từ bổn tọa sẽ đi gặp vị đệ nhất Chúa Tể nhân thần giới này" Dương Thiên Vấn thần thái thoải mái nói, Ảnh Tu La đã bị chính mình giấu kín ở trong Tiểu Bạch thần ấn, cho dù là vị đại nhân cấp Chúa Tể này truy tung ấn ký hạ ở chỗ Ảnh Tu La, cũng tìm không thấy hắn. Điểm tự tin ấy, Dương Thiên Vấn là nắm chắc.

Chúa Tể chính là trâu bò, Ảnh Tu La dọc theo đường đi chỉ dùng khóa đại lục truyền tống trận từ cực bắc truyền tống trở về, trung gian vượt qua vài cái đại lục, mà Chúa Tể lại là trực tiếp cắt qua không gian, xuyên qua mà đến.

Dương Thiên Vấn tung người bay đi ra ngoài, nháy mắt đi vào trên không phía bắc thành nhỏ, nhìn đối diện thanh niên áo tím, chắp tay thi lễ nói: "Vị Chúa Tể nào tới đây, tại hạ Vấn Thiên cư sĩ có lễ".

"Ngươi chính là Vấn Thiên cư sĩ?" Đệ nhất Chúa Tể hiển nhiên biết danh hiệu của Dương Thiên Vấn, bất quá cái này không ngạc nhiên, Dương Thiên Vấn danh hiệu đan đạo Thánh Sư, đó là tồn tại độc nhất tam đại thần giới.

Muốn nói Chúa Tể tuy rằng cường đại, nhưng mà Chúa Tể lại nhiều hơn mười người, mà đan đạo Thánh Sư lại chỉ có một mình Dương Thiên Vấn.

"Đúng, là tại hạ" Dương Thiên Vấn chắp tay đáp, "Tại hạ ẩn cư nơi đây nhiều năm, vị Chúa Tể đại nhân này là như thế nào tìm được tại hạ?"

"Bản tôn không phải tới tìm ngươi" Đệ nhất Chúa Tể thản nhiên nói.

"Ồ? Vậy đại nhân tới nơi này là vì chuyện gì?" Dương Thiên Vấn vẻ mặt khó hiểu hỏi.

"Bản tôn là tới tìm một vị cố nhân ngày xưa, ngươi đem hắn giao ra đây đi" Đệ nhất Chúa Tể thật ra mười phần trực tiếp hướng Dương Thiên Vấn đòi người.

"Một thành nho nhỏ, thế mà có hai vị Thần Hoàng tồn tại, bản tôn thật ra có chút ngoài ý muốn" Đệ nhất Chúa Tể dứt lời, nhíu nhíu mày, hiển nhiên đã biết chi tiết mọi người trong thành, cũng chính bởi vì vậy, hắn mới có thể nhíu mày. Bởi vì hắn thế mà tìm không thấy chỗ ấn ký trên người Ảnh Tu La.

"Tại hạ không rõ ý tứ của đại nhân" Dương Thiên Vấn tiếp tục giả ngu nói.

"Trên người ngươi có khí tức của hắn, ngươi khẳng định tiếp xúc qua hắn, như thế nào, các hạ thực làm bản tôn không còn cách nào khác sao?" Đệ nhất Chúa Tể thản nhiên nói, bên trong ngữ khí nghiêm khắc cũng có thể cảm giác ra.

"Thì ra đại nhân theo như lời là hắn, ngượng ngùng, đại nhân tới chậm một bước, vừa rồi sau khi tại hạ ra tay đem thương thế người nọ ổn định, hắn sau khi thanh toán chi phí liền vội vã rời khỏi" Dương Thiên Vấn tiến thối có thứ tự hồi đáp, cũng giải thích trên người chính mình vì cái gì sẽ có khí tức Ảnh Tu La.

"Người nọ ngươi có nhận thức?" Đệ nhất Chúa Tể cũng không có nhận thấy sai sót ở trong lời nói của Dương Thiên Vấn.

"Ảnh đạo huynh, tại hạ nhận thức đã lâu, có vài vạn năm, chẳng qua cũng không quen. Ta đối với Kì hoàng thuật rất có nghiên cứu, có nhiều đạo huynh thần hữu đều thích lấy một ít linh dược quý hiếm đến chỗ ta đổi lấy linh đan, hoặc là mời ta ra tay trị liệu thương thế" Dương Thiên Vấn chậm rãi nói.

Đệ nhất Chúa Tể nhíu nhíu mày, là không có bắt được sơ hở của Dương Thiên Vấn, bởi vì Dương Thiên Vấn nói tất cả đều thực bình thường, lấy linh dược đổi lấy linh đan hoặc là chữa thương đều thực bình thường, dù sao hắn là một đan sư, không có khả năng cái linh dược gì đều chính mình đi tìm? Cho nên loại hình thức trao đổi này vẫn là phổ biến nhất bên trong thần giới, đồng thời cũng là chuyện riêng tư nhất.

Cũng không có khả năng bởi vì người nào đó có tội, liền ngay cả cho thầy thuốc hắn xem bệnh cũng đem định tội chứ?

"Vị kia Thần Hoàng là ai?" Đệ nhất Chúa Tể đột nhiên hỏi.

"Hắn, Đinh Ẩn, Hội trưởng đan sư nghiệp đoàn, bạn tri kỉ của tại hạ, vì tại hạ cung cấp trợ giúp cần thiết" Dương Thiên Vấn ăn ngay nói thật nói.

"Không thể tưởng được bản tôn lâu không lộ diện ở thần giới, nhân thần giới thế mà ra kì sĩ như cư sĩ, thật sự là thất kính" Nói thật ra, đệ nhất Chúa Tể cũng không muốn vô duyên vô cớ đắc tội Dương Thiên Vấn, bởi vì khó tránh khỏi chính hắn cũng sẽ có một ngày tới cửa cầu đan.

---

933. Chương 930: Tham Ngộ Lần Thứ Ba

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 930: Tham ngộ lần thứ ba

Sưu tầm:

"Đại nhân quá khen rồi" Dương Thiên Vấn khiêm tốn hồi đáp, không kiêu không nịnh, biểu tình tự nhiên.

Đệ nhất Chúa Tể lại cẩn thận dùng thần thức cảm giác một chút, cũng không có phát hiện Ảnh Tu La, cũng không tiện ở lâu, gật gật đầu liền xé mở không gian rời đi. Dù sao hắn đã hạ ấn ký đặc thù, không phải tùy tiện người nào đều có thể tiêu trừ. Ảnh Tu La chỉ cần vừa hiện thân, tuyệt đối trốn không thoát hắn truy tung. Đệ nhất Chúa Tể có tự tin này, cũng là vì cái này. Hắn cũng không có khó xử Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn nhưng thật ra rất kỳ quái, vị Chúa Tể này tính tình tốt như vậy? Liền dể dàng như vậy mà đi rồi? Bất quá cẩn thận ngẫm lại, vị đại nhân này quả thật cũng không có lý do gì ra tay.

Dương Thiên Vấn xoay người đi trở về, trở lại trong viện chính mình, Đinh Ẩn liền đón lại hỏi: "Chủ thượng, thế nào?" Đinh Ẩn không dám đem thần thức đi tìm hiểu lung tung.

"Đã không có việc gì?" Dương Thiên Vấn cũng không dám khẳng định, vạn nhất vị kia lại giết một cái hồi mã thương thì sao?

"Vì bảo hiểm, nơi này tất cả bảo trì nguyên dạng, đem mật thám tinh anh Thiên Võng phân phát đi ra ngoài. Ngươi ở trong này vài năm rồi hãy đi. Mở ra truyền tống trận, bổn tọa phải rời khỏi nơi này" Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút hồi đáp.

Sau khi cưỡi truyền tống trận rời khỏi, Dương Thiên Vấn lại thông qua khóa đại lục truyền tống trận về tới Thiên Nguyên đại lục phủ Thuận Dương, ở trong chỗ Vấn Thiên cư chính mình.

Muốn tìm mập mạp vài bạn tốt, tụ một chút, nhưng mà sau khi nghe ngóng mới biết được tất cả bọn họ đều đi xa bên ngoài, căn bản không ở nhà, Dương Thiên Vấn cũng liền đánh mất ý niệm này trong đầu.

Sau khi tiến vào tĩnh thất, Dương Thiên Vấn tâm thần chìm vào trong Tiểu Bạch thần ấn, giờ phút này Ảnh Tu La vẫn trọng thương như cũ. Dương Thiên Vấn lấy thần thức quét cả toàn thân, cũng không có phát hiện có cái gì khác thường, nhưng có thể khẳng định đệ nhất Chúa Tể ở trên người Ảnh Tu La hạ ấn kí truy tung, ngay cả chính mình cũng phát hiện không ra, có thể thấy được cái ấn ký này cường đại, Dương Thiên Vấn quả thật cũng có vài phần ngoài ý muốn, Chúa Tể này thần thông rốt cuộc không phải cảnh giới chính mình hiện tại có thể phỏng đoán.

"Ngươi bây giờ còn không thể ra đi, ấn ký trên người ngươi ta không thể tiêu trừ, xem ra ngươi chỉ có thể tạm thời ở nơi này" Dương Thiên Vấn thở dài nói.

Ảnh Tu La cười khổ mà nói: "Ta tuy rằng là bất tử thân, nhưng mà tình huống hiện nay, muốn khôi phục lại, sợ là phải cắn nuốt lượng lớn ảnh nô. Dược thạch bình thường căn bản không có hiệu quả, mà ta chính mình muốn khôi phục lại cũng là cực kỳ không dễ, cái này có lẽ chính là nhược điểm bất tử thân của ta".

Dương Thiên Vấn cũng biết ở trong Tiểu Bạch thần ấn, Ảnh Tu La thương thế không có khả năng khôi phục lại, mà nếu đi ra ngoài mà nói, chỉ sợ đệ nhất Chúa Tể lại sẽ tìm tới cửa, đến lúc đó, đệ nhất Chúa Tể lại một lần nhìn thấy chính mình, không cần suy nghĩ nhiều có thể đoán được chính mình cùng Ảnh Tu La có liên quan, khi đó chính là tai nạn.

"Ta xem không bằng như vậy, ta đưa ngươi tiến Thời Không Bảo Tháp tĩnh dưỡng, về phần ảnh nô, ngươi có thể cho người Thiên Võng đưa tới cho ngươi là được" Dương Thiên Vấn cẩn thận tự hỏi một hồi lâu mở miệng nói, "Huống hồ Thời Không Bảo Tháp có Lan nhi cùng U Minh pháp sư. Bọn họ hẳn là có thể chữa khỏi thương thế của ngươi".

Dương Thiên Vấn thật ra cũng biết một ít Cửu Luyện Kim Đan đối với khôi phục thương thế có kì hiệu, nhưng mà Dương Thiên Vấn không có thời gian đi luyện, Cửu Luyện cấp bậc Kim đan, động bất động là mấy trăm năm, lại phải phí vô số tuyệt phẩm linh dược.

Dương Thiên Vấn lập tức muốn bế quan tìm hiểu vận mệnh quy tắc, đây mới là việc cấp bách, nếu chính mình có thực lực mà nói, cần gì để cho Ảnh Tu La trốn đi dưỡng thương chứ?

Bỏ ra ba ngày, Dương Thiên Vấn đem Ảnh Tu La đưa đến chỗ Thủy Thấm Lan, để cho hắn tiến vào Thời Không Bảo Tháp tĩnh dưỡng, có Thời Không Bảo Tháp che chở, Ảnh Tu La chỉ cần không ròi khỏi, đệ nhất Chúa Tể cũng không có biện pháp làm gì hắn.

Đáng tiếc, Thời Không Bảo Tháp đối với tham ngộ vận mệnh quy tắc cũng không có tác dụng, nếu không, chỉ cần ở Thời Không Bảo Tháp vạn năm, vậy vận mệnh quy tắc không phải tất cả đều rõ như lòng bàn tay sao?

Đương nhiên, Dương Thiên Vấn cũng không có lãng phí nhiều thời gian, bởi vì thần giới các đại Chúa Tể đều nhất nhất hiện thân, xem ra thời khắc cuối cùng đã không xa.

Sau khi trở lại Vấn Thiên cư, Dương Thiên Vấn liền bế quan tìm hiểu nhân tố thứ ba vận mệnh quy tắc.

"Thể".

Cái gọi là "Thể" tức là lấy vận mệnh lực, đem tự thân đặt mình vào bên trong vận mệnh quỹ tích chúng sinh, hiểu rõ sinh chi vận mệnh thứ nhất. Dương Thiên Vấn chỉ tiếp xúc nó trong nháy mắt gian, liền mê say trong đó.

Một cỗ khí tức huyền diệu vây quanh Dương Thiên Vấn.

Nhưng vào lúc này, toàn bộ Nguyên thần phân thân của Dương Thiên Vấn tại hạ giới, vô luận bọn họ đang làm cái gì, cũng không hẹn mà đồng địa dừng lại toàn bộ sự tình, tìm một địa phương ẩn nấp, ngồi xuống nhập định. Dương Thiên Vấn lấy thần niệm thần thông phân hoá thể ngộ thế tình ở hạ giới, cũng lộ ra vài phần hương vị "Thể", muốn ngộ đạo, không thể ngộ đại đạo thế tình, căn bản là mơ tưởng! Đặc biệt xuất thân thấp kém giống như Dương Thiên Vấn, tầm quan trọng của "Thể" không phải bàn cãi.

Tại một cái chớp mắt này, ngàn vạn thần niệm hóa thân sở học sở kiến sở cảm sở ngộ, đều nhập trong tâm, khí tức huyền diệu khó giải thích nọ đem toàn bộ tĩnh thất đều hoàn toàn vây lấy, hơn nữa sinh ra tử khí tường hòa, tràn ngập trong tĩnh thất.

Trung Đình đại lục, ở trung tâm nhân thần giới, chính là đại lục lớn nhất nhân thần giới diện, khổng lồ bằng hai cái Thiên Nguyên đại lục. Mà ở Trung Đình đại lục có Vô tận hoang nguyên lớn nhất cả nhân thần giới, địa phương này hoang vắng đáng sợ, chiếm cứ một phần ba diện tích Trung Đình, nơi này vô số năm qua. Vết chân ít tới, chính là nhạc viên tinh thú, hơn nữa bên trong hoang nguyên, bần ẩn dị thường, nơi này cho dù là linh dược tốt một chút cũng không có, thậm chí linh khí cũng có chút đục ngầu, nơi này cho dù là linh thần mới vào thần giới cũng không nguyện ý ở nhiều.

Cho nên, toàn bộ hoang nguyên đã thành nơi tinh thú tụ cư, từ tinh thú cấp thấp đến tinh thú cao cấp. Ở trong hoang nguyên rộng lớn khôn cùng này, cái gì cần có đều có.

Nơi này là nhạc viên tinh thú ít có, trừ bỏ ở chỗ sâu trong đại hải thần giới ra.

Mà Trung Đình đại lục cũng vì hoang nguyên nọ tồn tại. Bị một phân thành hai, nguyên bản là một cái đại lục, kết quả bởi vì vô tận hoang nguyên tồn tại, bị ngăn ra, hơn nữa có một cỗ lực lượng thần bí không biết đem hai bộ phận đại lục này hoàn toàn cách trở. Truyền tống trận không thể từ đông đại lục trực tiếp truyền tống đến tây đại lục, chẳng sợ chúng nó cùng tồn tại một cái đại lục như vậy.

Một ngày này, Vô tận hoang nguyên hàng năm không thấy người ở, một đạo hắc mang từ chỗ sâu trong hoang nguyên dâng lên, thẳng hướng mà ra, cái đạo hắc mang này dị thường quỷ dị. Trước một giây còn ở chỗ sâu trong hoang nguyên, sau một giây lại từ bên cạnh hoang nguyên đi ra, sau đó lại chợt lóe chạy xéo lên trời, mấy cái lóe lên liền biến mất vô tung.

Không có bất luận kẻ nào phát hiện nó xuất hiện cùng biến mất, cũng không có người biết nó vì cái gì sẽ từ chỗ sâu trong Vô tận hoang nguyên xuất hiện, xem cái đạo độn quang màu đen này. Không giống như là tinh thú có thể sử dụng ra. Giống như là một thần nhân! Mà dạng thần nhân gì có thể thần thông quảng đại như thế xâm nhập Vô tận hoang nguyên, mà không kinh động tinh thú bên trong đây?

Tất cả cái này đều nhất định không có đáp án, bởi vì không ai phát hiện tất cả cái này.

Thiên Võng ở cổ chiến trường chiếm cứ một khối địa bàn không nhỏ, chính thức sống yên cho trong đó, có Chu thiên tinh đấu đại trận đại sát khí như vậy, có thể nói là chư thần đều không thể chắn. Hơn mười năm

trôi qua, đám người Đinh Ẩn là ở cổ chiến trường vô cùng hung hãn đánh ra một cái cục diện, đồng thời, một đám tinh anh Thiên Võng thời gian dài sứ dụng Chu thiên tinh đấu đại trận, đều lấy được ưu việt rất lớn.

Mười hai vạn chín ngàn sáu trăm vị Thiên Thần đỉnh phong có đã ngoài bảy thành, mượn tinh thần lực đột phá bình cảnh Thần Vương. Vì Thiên Võng gia tăng mấy vạn Thần Vương!

Cái này còn chỉ là một cái bắt đầu, Thiên Võng có hai bộ Chu thiên tinh đấu đại trận, gần ba mươi vạn Thiên Thần đỉnh phong, theo thời gian chuyển dời, tinh anh này đều có thể đủ thăng một cấp.

Thiên Võng mặc dù ở số lượng Thần Hoàng lệch quá xa. Nhưng mà ở số lượng Thần Vương là cũng không có thua kém các thế lực đỉnh cấp khác.

Đột nhiên nhiều ra số lượng Thần Vương khổng lồ như vậy. Đám người phụ trách Thiên Võng Đinh Ẩn cười đến miệng đều nứt ra rồi, thiếu chút nữa làm đem cằm cười rớt. Bởi vì nhiều ra nhiều cao thủ cấp Thần Vương như vậy, Thiên Võng bố cục tất nhiên càng thêm thuận lợi hoàn mỹ hoàn thành.

Đến lúc đó, vô luận nảy sinh tình huống gì, Thiên Võng đều có thể đủ tự nhiên ứng phó tất cả tình trạng đột xuất. Thậm chí còn bao gồm vây giết Chúa Tể!

Cho tới nay, chỉ có thánh nhân mới là bất diệt. Chúa Tể chẳng qua cấp chuẩn thánh, mạnh thì có mạnh. Nhưng cũng không phải bất tử thân, cho dù là Ảnh Tu La cái gọi là bất tử bất diệt, vậy cũng chỉ là Chí cao thần trở xuống, tương đối mà thôi.

Một trăm năm trôi qua, Thiên Võng nhiều ra hai mươi lăm vạn Thần Vương, cái này ở tại lịch sử thần giới là chưa từng có, chẳng sợ tam đại thần giới toàn bộ Thần Vương thêm cùng một chỗ, cũng chỉ so với Thiên Võng có được số lượng Thần Vương nhiều hơn chừng gấp hai mà thôi.

Đương nhiên, cái này không thể so với sức chiến đấu của Thần Vươngcó thần khí, khôi lỗi linh tinh.

Nhưng mà, chớ quên, tam đại thần giới là không có khả năng liên hợp lại, Thiên Võng có được số lượng Thần Vương, ở trên toàn bộ lịch sử thần giới đều là chưa từng có, chỉ sợ cũng sẽ tuyệt hậu!

Thiên Võng chân chính có được sự yên tâm. Cho dù là đối mặt Hách gia thượng cổ thế gia như vậy, cũng có tư cách cùng ngồi ngang hàng, có được thực lực cùng thế lực cường đại trực diện Chúa Tể!

Thiên Nguyên đại lục, Hành Dương lĩnh, phủ thành phủ Thuận Dương. Đột nhiên, trong vòng phạm vi ngàn dặm, toàn bộ nước sông hướng lên trời, xa xa chân trời ẩn hiện chí cái mặt trời chói chan, ban ngày ban mặt tinh quang lóe ra rất xinh đẹp các loại thiên địa dị tượng khó gặp đều nhất nhất hiện ra. Dẫn tới vô số người ghé mắt, năm vị Thần Vương phủ Thuận Thiên đều bay ra xem xét, nhưng mà đều không có kết quả.

Ngay sau đó, một cỗ thiên địa oai, từ trên trời giáng xuống. Thẳng nhập trong Vấn Thiên cư tĩnh thất, thiên địa linh quang chiếu rọi trên người Dương Thiên Vấn đang bế quan. Dương Thiên Vấn tâm sinh cảm ứng, Nguyên thần tam hoa hiện ở đỉnh đầu, tam hoa tịnh phóng, pháp lực vô biên.

---

934. Chương 931: Chuẩn Thánh

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thuỷ Bình Diện

Q.11 - Chương 931: Chuẩn Thánh

Nguyên thần tam hoa hiện ra, tam hoa nở rộ, bên phải tâm hoa một Dương Thiên Vấn vươn vai triển thân, ở chỗ sâu trong Nguyên thần nọ một chút tử quang hiện ra, ngay sau đó một cỗ kim quang từ trong cơ thể

Dương Thiên Vấn lộ ra, ngay sau đó Dương Thiên Vấn đứng ở Nguyên thần tam hoa này tung người một cái nhảy xuống, thân hình hóa lớn thành người bình thường thân khoác đạo bào màu vàng, ôm một cái hồ lô màu tím. Đây là Dương Thiên Vấn mượn công đức vô lượng còn thừa sau đó thông qua cảm ngộ đối với vận mệnh quy tắc cùng với một chút lực lượng vận mệnh la bàn thuận lợi địa chém ra thiện thi.

Thành tựu chuẩn thánh nghiệp vị, thoát Đại La Kim Tiên. Nay Dương Thiên Vấn không là tiên, mà là bán giới, thánh nhân. Hoàn toàn bước vào con đường đại thần thông giả.

Chỉ có giai vị này mới có tư cách xưng là đại thần thông giả.

Dương Thiên Vấn bắt đầu từ luyện khí, cho tới bây giờ, tu luyện hơn mười vạn năm thời gian, cuối cùng là bước trên con đường, đại đạo đang nhìn.

Chuẩn thánh, cũng chính là Chúa Tể thần giới tục xưng!

Dương Thiên Vấn bước vào tầng cấp Chúa Tể, dẫn thiên địa điềm lành, dẫn động toàn bộ toàn bộ thần nhân phủ thành phủ Thuận Dương khiếp sợ cùng khó hiểu.

Thiên địa điềm lành động tĩnh thật sự quá lớn, muốn không dẫn người chú ý cũng khó.

Dựa theo phong cách hành sự nhất quán của Dương Thiên Vấn, tự nhiên không thích quá mức cao điệu, nhưng mà hiện tại cũng không sao cả, bởi vì Dương Thiên Vấn giờ phút này đã đứng ở đỉnh điểm của Kim Tự Tháp thần giới, ngạo thị thiên hạ.

"Ra mắt đạo hữu" Thiện thi hướng Dương Thiên Vấn nói.

"Cái này chính mình chào hỏi với chính mình, như thế nào quái như vậy?" Dương Thiên Vấn dứt lời, mỉm cười. Thì ra trảm lại thiện niệm, căn bản là cùng vô tình vô dục không có nửa điểm quan hệ.

Thiện thi vẫn như cũ là chính mình, giống như thân ngoại hóa thân vậy, chỉ là thân ngoại hóa thân linh tính kém quá xa, thiện thi là chính mình, chính mình là chính mình, không có biến hóa bao nhiêu lớn.

Chẳng qua, sau khi trảm thiện thi, có thể rõ ràng cảm giác được hoa văn không gian, chỗ khác nhau chỗ huyền diệu của thiên địa tự nhiên, có thể nói là liếc mắt một cái xem rõ, cảm giác này thật sự là quá mỹ diệu. Trảm thi trảm không phải tình cảm, mà là thoát khỏi bản thân.

Ví dụ như nói. Dương Thiên Vấn dễ dàng mở ra khe hở không gian, một cước đạp đi ra ngoài. Tại một khoảng không cách phủ Thuận Dương một ngàn năm trăm thước một cái khe hở không gian xuất hiện, Dương Thiên Vấn một cước từ trong đó đi ra.

Đây là bí mật Chúa Tể cùng với các Thượng cổ Thần Hoàng có thể không nhìn khoảng cách không gian, tự do qua lại.

Ở trong không trung, năm vị Thần Vương phủ Thuận Thiên dại ra nhìn Dương Thiên Vấn từ một khe hở không gian đi ra, không khỏi tâm thần đều chấn động, đây là loại thần thông nào. Bọn họ tuy rằng là Thần Vương, nhưng tuyệt đối làm không được điểm này.

"Ra mắt Vấn Thiên cư sĩ" Năm vị Thần Vương cung kính ôm quyền hành lễ nói.

"Thì ra là các ngươi, các ngươi có thể lui, dị tượng này không bao lâu sẽ tán đi" Dương Thiên Vấn nhìn xuống đông đảo chúng thần ở phủ thành phủ Thuận Dương, trong lòng vô cùng bình tĩnh, không có gì kiêu ngạo hoặc là cảm xúc gì khác ở bên trong.

Thật giống như một người bình thường, nhìn một đám kiến vậy. Cũng không có khả năng có cảm xúc gì.

"Vâng" Năm vị Thần Vương thức thời lui đi. Đồng thời cũng phân phó nhân thủ các nhà trở về.

Dương Thiên Vấn không có rời khỏi, mà vẫn đứng ở không trung, chỉ chốc lát sau, giữa không trung nứt ra hai đạo khe hở, hai bóng người từ trong đó đi ra, một là đệ nhất Chúa Tể mặc tử bào, từng có một lần gặp mặt, một khác tự nhiên là Sáng Tạo Chúa Tể.

Hai người đều là bản tôn tự mình tiến đến, mà không phải phân thân.

Thần giới thiên địa quy tắc phi thường quái dị, sau khi thành tựu Chúa Tể, tất nhiên dẫn thiên địa dị tượng, sẽ ảnh hưởng đến thiên địa quy tắc thần giới, hai vị Chúa Tể nhân thần giới, đối với thiên địa quy tắc thần giới tự nhiên hiểu biết nhất, các dị tượng này tất nhiên là có người đột phá Chúa Tể.

Hai vị Chúa Tể tự nhiên kinh hãi, đã bao nhiêu năm? Thế mà có người đột phá Chúa Tể, đây chính là một đại sự. Cho nên, hai người bọn họ được tin tức. Lập tức bản tôn tiến đến.

"Là ngươi?" Sáng Tạo Chúa Tể trừng mắt nhìn Dương Thiên Vấn. Khó có thể tin, hắn là trăm phương ngàn kế muốn khống chế Dương Thiên Vấn, lợi dụng năng lực luyện đan của Dương Thiên Vấn, mở rộng thế lực.

"Là ngươi!" Đệ nhất Chúa Tể thật ra đối với Dương Thiên Vấn không có ý đồ gì, năm đó gặp mặt, liền cảm thấy Dương Thiên Vấn không giống bình thường, không thể tưởng được mới cách trăm năm khi gặp lại, mọi người lại có thể đã là cùng ngồi ngang hàng.

"Hai đạo huynh có lễ" Dương Thiên Vấn chấp lễ nói, trăm năm trước, Dương Thiên Vấn phải lấy lễ vãn bối mà gặp, mà hiện tại, lại là lấy lễ đồng bối mà gặp.

Biến hóa này, làm cho Dương Thiên Vấn cảm giác phi thường thoải mái. Từ sau khi chiếm được la bàn vận mệnh. Dương Thiên Vấn chính là hạng người không cam lòng ở sau người.

"Có lễ, có lễ, không thể tưởng được trăm năm không gặp. Dương cư sĩ cũng đã đột phá đến cấp bậc Chúa Tể, thật sự là thâm tàng bất thấu!" Đệ nhất Chúa Tể cười tủm tỉm nói, một câu cuối cùng trong lời này, cũng bao hàm thâm ý. "Vị này là Sáng Tạo Chúa Tể, chính là một trong thượng cổ bát hoàng, nói vậy ngươi đối với hắn hẳn là sớm đã có nghe thấy?"

Giữa đệ nhất Chúa Tể cùng Sáng Tạo Chúa Tể quan hệ cũng không thân mật, nhân thần giới cho tới nay chỉ có hai Chúa Tể, giữa hai người tuy nói không có tranh chấp quá lớn, nhưng mà ngầm là có chút ý tứ hàm xúc phân cao thấp.

Hiển nhiên, Sáng Tạo Chúa Tể cùng Dương Thiên Vấn quan hệ có một tia vết rách như vậy, Hách gia đối với liên minh bảy nhà động tĩnh sao lại có thể lừa gạt được đệ nhất Chúa Tể?

Tuy rằng đệ nhất Chúa Tể không biết quan hệ giữa Hách gia cùng Dương Thiên Vấn, nhưng mà từ liên minh bảy nhà bắt tay vào lại có thể tra ra cái này. Tổ chức cùng Dương Thiên Vấn có cừu oán. Cái này căn bản không phải bí mật gì, năm đó Dương Thiên Vấn bị mấy Thần Vương, hai ngàn vạn Thiên Thần vây công. Cuối cùng tuy rằng đào thoát, nhưng mà bởi vậy mà ở tại thần giới mai danh ẩn tích.

"Cư sĩ có lễ" Sáng Tạo Chúa Tể hoàn lễ nói. Nhìn thấy Dương Thiên Vấn cũng thành Chúa Tể, trong lòng ngũ vị tạp trần, nhưng mà hắn cũng không biết, liên minh bảy nhà hắn một lòng tổ kiến chính là hủy ở tay Dương Thiên Vấn.

Đệ nhất Chúa Tể cùng Sáng Tạo Chúa Tể đều thông minh không hỏi Dương Thiên Vấn từ nơi nào được thần vị, cũng sẽ không đến hỏi loại lời đắc tội với người này.

Dù sao hiện tại Dương Thiên Vấn tuy rằng mới thành Chúa Tể, nhưng mà là nhân vật cùng cấp bậc, cùng Thượng cổ Thần Hoàng khác nhau, Chúa Tể sinh mệnh lực so với Thượng cổ Thần Hoàng thì mạnh hơn rất nhiều.

Từ viễn cổ tới nay, Chúa Tể ngã xuống chỉ có một mình Thẩm Phán Chúa Tể, mà Thượng cổ Thần Hoàng ngã xuống cũng là nhiều đếm không xuể. Suy nghĩ một chút, năm đó Thượng cổ bát hoàng là tiêu biểu.

Cho nên, giữa Chúa Tể nếu không cần thiết, là sẽ không kết hạ thâm cừu đại oán.

"Thật tốt quá, cư sĩ thế mà có thể ở trước thần chiến thành Chúa Tể, như vậy mà nói, nhân thần giới chúng ta thực lực liền càng mạnh một phần, lúc thần chiến cũng sẽ không chật vật như vậy" Đệ nhất Chúa Tể cảm thán nói.

"Đệ nhất đạo huynh nói vậy là sao?" Dương Thiên Vấn ra vẻ không biết, thật ra đối với thần chiến Dương Thiên Vấn thật đúng là không rõ vì cái gì. Mơ hồ có điểm biết đây là vì giảm bớt gánh nặng thần giới, thần nhân thọ nguyên vô số, trừ bỏ tự nhiên đào thải ra, số lượng là càng ngày càng nhiều, cũng sẽ có một ngày xảy ra thần giới quá tải.

"Thần chiến, dù sao cũng là giữa tam đại thần giới đối chiến, giới nào có thể chiếm thượng phong, như vậy chiến quả cuối cùng tự nhiên liền phân càng nhiều. Ta trải qua hai lần thần chiến. Tuy rằng đều có khác nhau, nhưng mà hầu như tranh đoạt đều là thần vị, mỗi một lần thần chiến, Chí cao thần đều cho bốn thần vị, để cho ba giới đi tranh đoạt, bất luận kẻ nào đều có cơ hội đoạt được. Đương nhiên, chỉ có Thần Hoàng mới có tư cách tham dự. Chậm rãi phát triển đến nay, đó là so đấu tranh đoạt giữa tam đại thần giới" Đệ nhất Chúa Tể chậm rãi nói, càng nói càng cẩn thận.

Dương Thiên Vấn nghe xong cũng rõ ràng, tranh đấu giữa tam đại thần giới chính là tranh đấu giữa tam đại chủng tộc, chiến tranh giữa chủng tộc đó là không có gì hòa hoãn.

Một trận chiến Thượng cổ đánh cho thần giới ba phần, lúc này mới làm cho giữa tam đại chủng tộc hòa hoãn xuống, đổi được một cái diễn kỷ bình tĩnh. Nhưng mà vì tranh đoạt thần vị, tranh đoạt giữa thượng tầng là thần vị. Hạ tầng chết tự nhiên không phải ít, nhưng đó chỉ là tranh chấp chủng tộc thuần túy.

Ba người đứng ở trong hư không nói chuyện với nhau, nhưng mà không ai dám nghe lén, cũng không có nhân có năng lực nghe lén, thậm chí ngay cả ngẩng đầu nhìn đều cảm giác có vô tận áp lực trong lòng đầu.

Nghe xong đệ nhất Chúa Tể miêu tả, Dương Thiên Vấn đối với tam đại thần giới hiểu biết càng thêm khắc sâu, hơn nữa ý tứ đệ nhất Chúa Tể cũng thực rõ ràng, chính là nhất trí đối ngoại.

Qua chốc lát sau, hai vị Chúa Tể liền rời đi.

Dương Thiên Vấn cũng rõ ràng, cái gọi là liên thủ căn bản là không đáng tin cậy, bởi vì lẫn nhau khuyết thiếu tín nhiệm cơ bản nhất, còn nói gì liên thủ hợp tác? Cho nên Dương Thiên Vấn căn bản không có đem cái này để ở trong lòng, bản thân hắn đã không cần thần vị, tranh chấp thần vị nọ, có thể tranh thì tranh, có là cơ hội. Dù sao chính mình đã đột phá trở thành Chúa Tể, có năng lực bảo vệ người yêu cùng bằng hữu của mình.

Đặc biệt Sáng Tạo Chúa Tể người này một chút cũng không đáng tin cậy, cùng hắn liên thủ hợp tác, quả thực chính là chê cười. Dương Thiên Vấn cũng không muốn giống như Thời Không Thần Hoàng bị hắn sau lưng đâm một đao.

Dương Thiên Vấn khinh thường nhất là loại tiểu nhân không biết xấu hổ đâu sau lưng này, hơn nữa lẫn nhau cũng có thù hận. Tin tưởng nếu để cho Sáng Tạo Chúa Tể tra được là chính mình hủy liên minh bảy nhà của hắn, chỉ sợ Sáng Tạo Chúa Tể sẽ hận không thể ăn chính mình.

935. Chương 932: Thần Giới Đột Biến

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 932: Thần giới đột biến

Sưu tầm:

Dương Thiên Vấn về tới Vấn Thiên cư, củng cố tu vi tự thân, đem sở học sở ngộ chính mình hoàn toàn ôn lại một lần. Trận Đạo cửu lý, Đan Đạo mật thuật, Tử Tiêu thần lôi, các chí bảo đều nhất nhất ôn lại, tế luyện, tăng lên. Có được tu vi cùng cảnh giới chuẩn thánh, nhưng mà tự thân nắm giữ chính là thần thông giai tầng Đại La Kim Tiên, cho nên Dương Thiên Vấn cần lượng lớn thời gian đến tu luyện tăng lên.

Mà ngay tại lúc Dương Thiên Vấn lại một lần nữa bế quan tham tu, tin tức Dương Thiên Vấn đột phá trở thành vị Chúa Tể thứ ba nhân thần giới, điên cuồng lan truyền ra.

Cái này căn bản không phải là bí mật gì, bởi vì Dương Thiên Vấn ngày đó đột phá, có vô số thần nhân nhìn thấy, sau lại Sáng Tạo Chúa Tể cùng đệ nhất Chúa Tể xuất hiện cũng gián tiếp chứng thật điểm này.

Tin tức này, sau khi truyền bá ra, có người tin tưởng, có người không tin. Nhưng mà vô luận như thế nào. Dương Thiên Vấn đại danh lại một lần nữa vang vọng nhân thần giới.

Có thể dùng không người không biết, không người không hiểu để hình dung.

Rất nhiều người cùng Dương Thiên Vấn có giao tình tới phủ Thuận Dương Hành Dương lĩnh Thiên Nguyên đại lục, muốn chứng thực tin tức này thật giả.

Bên trong Thiên Võng, bởi vì Dương Thiên Vấn tăng lên, bởi vì quan hệ khế ước, bên trong Thiên Võng, hầu như tất cả mọi người đều có tăng lên, mấy chục hạ vị Thần Hoàng, phân trước sau đột phá đến trung vị Thần Hoàng.

Lại là mấy vạn Thần Vương bởi vậy mà có đột phá, Thiên Võng có được số lượng Thần Vương, đã muốn đột phá ba phần!

Thiên Võng phần thực lực này đi ra, hơn nữa Dương Thiên Vấn tồn tại, sợ là đã vượt qua thực lực thượng cổ thế gia, trở thành thế lực thượng cấp chân chính.

Dương Thiên Vấn rà lại tất cả sở học; Bắt đầu tu luyện Tử Tiêu thần lôi bậc thứ hai, Tử Tiêu thần lôi bậc thứ hai, uy lực vô cùng, có thể một nhát đánh giết Đại La Kim Tiên, cái này cường đại không cần hoài nghi, cũng là vì cái này, chỉ có chuẩn thánh mới có thể tu luyện.

Dương Thiên Vấn trảm lại thiện thi, pháp lực ở chuẩn thánh sơ kì, muốn pháp lực tiến nhanh, chỉ có trảm lại ác thi, bất quá thiện thi có thể mượn vô lượng công đức trảm đi, mà ác thi thì không thể dễ dàng như vậy .

Giở một chút [Tử Tiêu Thần Lục], đã biết muốn trảm lại ác thi, chỉ có trải qua vô số khổ chiến mới có khả năng, cùng sinh tử, giết chóc, ác niệm chúng sinh mới có thể mượn cơ hội này trảm lại ác thi, tiến thêm một bước thoát khỏi bản thân.

Sau khi trở thành chuẩn thánh, Dương Thiên Vấn pháp lực càng cường đại, trong lúc hô hấp, liền có thể đề cao chân nguyên lực vô cùng. Lúc này Dương Thiên Vấn phất tay liền có thể sử ra vạn đạo lôi thuật, tuy rằng còn chưa có thành thánh, nhưng mà nhục thân đã cùng trước kia hoàn toàn khác nhau. Giờ phút này trong cơ thể Dương Thiên Vấn một mảng hỗn độn, không có phân đan điền, kinh mạch, chân nguyên huyệt khiếu gì.

Thì ra sau khi đột phá Đại La Kim Tiên, trở thành chuẩn thánh, liền có được một bộ phận uy lực thánh nhân, ví dụ như nói thần thông thời gian không gian, có thần thông này, pháp tắc lĩnh vực gì đều là chê cười. Lại ví dụ như nói, một mảng hỗn độn trong cơ thể này, pháp lực vô cùng vô tận, thiên địa nguyên khí mặc cho nắm giữ.

Dương Thiên Vấn sau khi tu luyện thành Tử Tiêu thần lôi bậc thứ hai liền xuất quan, lúc này đây xuất quan chẳng qua mới qua sáu tháng mà thôi.

Sáu tháng, Dương Thiên Vấn đã hoàn toàn củng cố cảnh giới chuẩn thánh, có được thực lực chuẩn thánh. Cũng chính là thực lực cấp bậc Chúa Tể. Dương Thiên Vấn vừa mới xuất quan, lập tức liền có Đinh Ẩn linh hồn truyền âm đến.

"Chuyện gì, kích động như vậy?" Dương Thiên Vấn thản nhiên hỏi, lúc bế quan, bất luận kẻ nào cũng không quấy rầy, Dương Thiên Vấn luôn luôn không để ý tới việc bên ngoài. Cái trò chơi thần giới tranh quyền đoạt lợi này, Dương Thiên Vấn cũng không có hứng thú nhúng tay. Chính là Thiên Võng, Dương Thiên Vấn cũng không muốn quản.

"Cổ chiến trường bị tinh thú chiếm, tam đại thần giới cũng đã bị tinh thú công kích. Biên giới đại lục đã thất thủ, vô số tinh thú ùa vào nhân thần giới" Đinh Ẩn có chút vội vàng nói.

"Sao lại thế này?" Dương Thiên Vấn có chút nghe không rõ, theo lý thuyết, cái vực ngoại tinh thú này xuyên thấu vách ngăn thần giới tiến vào, là phải bị quy tắc vách ngăn ảnh hưởng. Sẽ giảm xuống một cấp.

Nói cách khác, tinh thú cấp chín vực ngoại tiến vào nhân thần giới sẽ biến thành tinh thú cấp tám, mà tinh thú cấp mười tương đương với Thượng cổ Thần Hoàng yếu nhất, tiến vào nhân thần giới sẽ hạ xuống thành tinh thú cấp chín, Thần Hoàng cũng có thể thắng.

"Chúng ta tra xét, quy tắc tựa như bị lực lượng nào đó cách trở, vô số vực ngoại tinh thú ùa vào thần giới, mà tinh thú trong nhân thần giới cũng bắt đầu bạo loạn, tùy ý phá hoại" Đinh Ẩn tiếp tục.

"Điều này sao có thể?" Dương Thiên Vấn ngoài ý muốn nói. Quy tắc nọ, cho dù là Dương Thiên Vấn thân là Chúa Tể thần giới cũng không thể nghịch chuyển, điều này sao có thể?

Dương Thiên Vấn đang muốn qua cắt phá không gian, trước đi tới biên giới nhân thần giới thăm dò xem một phen, cái này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Nhân thần giới dù sao cũng là địa phương chính mình sống yên, không có khả năng cứ như vậy nhìn nó bị tinh thú chiếm lĩnh?

Đột nhiên, trong tai vang lên một thanh âm: "Ngươi chờ nghe, đại kiếp nạn đã mở, ngô hàng thần chỉ, trung tâm cổ chiến trường lập một tòa thần sơn, trong núi có thần vị năm tòa. Sau khi bình đại kiếp nạn này, đều có thể đăng thần sơn tìm thần vị. Lấy ba ngàn năm làm kỳ hạn, sau ba ngàn năm, thần sơn hào quang trôi đi, bất luận kẻ nào đều có thể".

Dương Thiên Vấn nghe xong, ngây ngẩn cả người, cái này, cái này thật sự là thanh âm Chí cao thần? Không, không có khả năng! Vận mệnh la bàn nói, đương kim thần giới không có Chí cao thần tồn tại. Vận mệnh la bàn chưa từng có nói sai, cho nên thanh âm này tuyệt đối không phải Chí cao thần. Trừ cái đó ra, chỉ có Đại Đạo Thiên Tôn thần bí khó lường nọ!

Dương Thiên Vấn rất nhanh bình tĩnh xuống, cái thần chỉ này nói, thần sơn ở cổ chiến trường, còn nói cái gì ba ngàn năm thần quang trôi đi. Trầm ngâm một hồi lâu, Dương Thiên Vấn phá mở không gian, lắc mình đi vào.

Từ trong thông đạo không gian đi ra, nhìn đảo Hách Đông cách đó không xa. Dương Thiên Vấn không có lên tiếng, yên lặng chờ đợi trong chốc lát.

Ba đạo thân ảnh từ trên đảo Hách Đông bay tới, chỉ chốc lát sau liền bay tới trước mắt.

"Thì ra là thật! Cư sĩ quả nhiên không giống bình thường, nhiều năm không thấy, không thể tưởng được lúc gặp lại, cư sĩ lại có thể trở thành Chúa Tể nhìn xuống chúng sinh thần giới. Thật sự là làm cho người ta sợ hãi than!" Thiên Thủ thật tình tán thưởng nói.

"Ra mắt Vấn Thiên Chúa Tể" Lão thái chấp lễ nói, đây là tôn kính đối với Chúa Tể, đối với Dương Thiên Vấn.

"Ba vị không cần đa lễ" Dương Thiên Vấn mỉm cười nói, "Nói vậy ba vị cũng nghe được thần chỉ chứ?"

Ba người vừa nghe Dương Thiên Vấn nhắc tới chính sự, đều gật gật đầu.

"Tại hạ tuy rằng đột phá đến Chúa Tể, nhưng dù sao cũng là người mới, còn mời ba vị vì tại hạ giải tỏa nghi vấn hoặc" Dương Thiên Vấn tuy rằng không nói thêm nghi hoặc gì. Nhưng mà ba vị Hách gia cũng hiểu được là ý cái gì.

"Lúc này đây ý chỉ nói có chút mơ hồ, nhưng mà ý tứ cuối cùng cũng là phi thường rõ ràng. Mỗi một lần thần sơn đều ở sau thần chỉ tuyên bố buông xuống nơi nào đó ở tại thần giới, hơn nữa thần quang mãnh liệt, bất luận kẻ nào đều không thể tiếp cận, cho dù là Chúa Tể cũng không ngoại lệ, chỉ có đợi cho sau khi thần quang trôi đi, mọi người mới có thể vào núi. Nhưng lại đều là số lượng hạn chế, một lần chỉ có thể vào nhập chín trăm chín mươi chín người, cái con số chín trăm chín mươi chín này, chỉ có chết đi một người, người bên ngoài mới có thể tiếp theo tiến vào một người, chết đi hai người, mới có thể tiến hai người" Lão thái hồi đáp.

"Nói cách khác ba ngàn năm sau, mới có thể tiến thần sơn?" Dương Thiên Vấn dứt lời, nhớ tới thần sơn nay ở cổ chiến trường. Mà cổ chiến trường lại bị vực ngoại tinh thú chiếm lĩnh, nếu thần giới không thể ở sau ba ngàn năm đem chiếm lĩnh tinh thú cổ chiến trường quét sạch sẽ mà nói, nói không chừng ba ngàn năm người nhập thần sơn chính là chín trăm chín mươi chín tinh thú.

"Ồ, như vậy mà nói, lúc này đây tinh thú bạo loạn, nói vậy tất cả mọi người sẽ sốt ruột" Việt vương thản nhiên nói, nói thực, Hách gia đối với tinh thú xâm nhập sớm có nghe thấy, chỉ là trời cao hoàng đế xa, không để ý đến mà thôi.

Nói thật, thần giới địa phương này, không thể so thế gian. Nếu là thế gian xảy ra chuyện, Dương Thiên Vấn sẽ bởi vì sinh linh đồ thán mà ra tay, nhưng thần giới nơi này, có người nào không phải từ hạ giới phi thăng lên? Có người nào là hạng người đơn giản? Bọn họ là thần, thọ nguyên vô tận.

Nhưng mà trừ bỏ thánh nhân tồn tại ra, lại có người nào là thật bất tử bất diệt?

Dương Thiên Vấn tu tập quy tắc vận mệnh, vận mệnh chi đạo. Nếu có thể đảo ngược. Dương Thiên Vấn dựa vào cái gì mà không đi nghịch chuyển vận mệnh? Nói lời không dể nghe, cho dù ngày mai hồng thủy ngập trời, cũng liên quan ta cái rắm!

Không thấy vô số thế lực thần giới một cái cũng không có nhúc nhích sao? Không có nhìn thấy năm đó biên giới đại lục, sở dĩ chống đỡ tinh thú còn không phải là vì được ích lợi trên người tinh thú sao?

Lúc này đây lực lượng tinh thú quá mạnh mẽ, tinh thú ngoại vực số lượng rất nhiều, hơn nữa mười phần cường đại, suy nghĩ một chút, tinh thú cấp chín chính là có thể so với Thần Hoàng tồn tại. Tinh thú cấp mười mà nói, vậy hầu như so với đỉnh phong Thần Hoàng.

Cái này quả thật là một hồi hạo kiếp, hơn nữa đặc biệt hoàn toàn.

Dương Thiên Vấn đang tự hỏi, đây không lẽ là vị Đại Đạo Thiên Tôn thần bí kia chuyên môn làm ra cục diện? Không, khẳng định không phải, bởi vì cấp bậc như người ta, căn bản không cần thiết. Đối với cấp bậc như Đại Đạo Thiên Tôn kia, tam đại thần giới một đám thần nhân chính là một đám kiến, ai sẽ bởi vì một đám kiến mà chuyên môn thiết kế một cái âm mưu như vậy?

Ví dụ như nói chính hắn đứng ở giai tầng này nhìn vô số phàm nhân thế gian, vô luận như thế nào cũng sẽ không vận dụng loại âm mưu thủ đoạn như vậy.

936. Chương 933: Thần Giới Đại Năng Tụ Hội

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 933: Thần giới đại năng tụ hội

Nhưng vào lúc này, thanh âm đệ nhất Chúa Tể vang vọng thiên địa: "Ngô là đệ nhất la sát, phàm là người tu vi đã ngoài Thần Hoàng, ba tháng sau sẽ tụ họp tại Long Tuyền sơn" Có thể truyền âm khắp thiên địa, đây là đại thần thông Thượng cổ Thần Hoàng cũng làm không được.

Dương Thiên Vấn cùng Hách gia Tam Hoàng đang nói chuyện với nhau nghe xong, cũng không hẹn mà cùng nói: "Xem ra, chúng ta không cần nói nhiều, ba tháng sau, đều có định luận".

Hách gia Tam Hoàng cùng Dương Thiên Vấn đều rõ ràng, chỉ dựa vào lực bốn người bọn họ, muốn cứu toàn bộ thần giới. Đó là không thực tế, cũng không có khả năng.

Cho nên, phải tập hợp lực lượng đại thần thông thần giới.

Long Tuyền sơn ở nơi nào? Long Tuyền sơn ở chỗ trung tâm phía đông Trung Đình đại lục, núi này cao cả vạn trượng, là núi cao đệ nhất nhân thần giới. Đồng thời cũng là chỗ đệ nhất Chúa Tể thanh tu.

Trung Đình đại lục bị vô tận hoang nguyên chia làm đông tây hai bộ phận, trong vô tận hoang nguyên, có vô số tinh thú. Lần bạo loạn này, nơi này chính là khu trọng tai.

Nhưng mà, ở sau thần chỉ buông xuống, không tới mấy ngày. Lực lượng chúng thần nhân thần giới liền hiện ra, đông tây hai đại lục, đều xuất ra đội hình tương đương cường đại, thoải mái đem cục diện đè ép xuống.

Vô tận hoang nguyên tuy rằng địa bàn lớn, nhưng mà thật sự rất hoang vu, tinh thú ở đây số lượng tuy nhiều. Nhưng mà chân chính mạnh, so với toàn bộ Trung Đình đại lục mà nói, cũng không tính là nhiều lắm.

Vô tận hoang nguyên tinh thú bạo loạn, chân chính chết thảm trọng ngược lại là các thần nhân Thiên Thần trở xuống, lực lượng chân chính của Trung Đình đại lục cũng không có bị tổn thất quá lớn. Mà thần nhân Thiên Thần trở xuống, ở nhân thần giới thật sự rất nhiều. Số lượng này so với tinh thú vô tận hoang nguyên số lượng còn hơn nhiều.

Lời nói không dể nghe, điểm tổn thất ấy không đáng kể, hơn nữa phần lớn là một ít tán tu cùng thế lực môn phái yếu tổn thất thảm trọng. Thế lực lớn chân chính Trung Đình đại lục căn bản là ước gì các thế lực nhỏ này chết càng nhiều càng tốt, bọn họ bị chết càng nhiều, dư ra địa bàn lại càng nhiều.

Lúc này đây tinh thú bạo loạn, nhân thần giới toàn bộ thế lực nhất lưu trở lên, đều không có quá mức coi trọng, bằng không cũng sẽ không kéo dài tới hiện tại. Chân chính ở ra sức chống cự là môn phái cùng thế lực nhị lưu nhân thần giới trở xuống, ở giữa cũng có số ít thế lực nhất lưu ra tay, đó là bởi vì tinh thú xâm nhập địa bàn bọn họ. Chạm đến ích lợi bọn họ.

Thế lực có được Thần Hoàng, chính là thế lực nhất lưu. Mà lần này đệ nhất Chúa Tể triệu tập toàn bộ Thần Hoàng nhân thần giới đến Long Tuyền sơn, vậy tương đương với triệu tập thế lực nhất lưu nhân thần giới cùng ứng đối tinh thú bạo loạn.

Dương Thiên Vấn cùng Sáng Tạo Chúa Tể cũng là Chúa Tể, nhưng mà so sánh ra mà nói, hai người lực ảnh hưởng đều không có cường đại như đệ nhất Chúa Tể. Dương Thiên Vấn không cần phải nói, mới đột phá Chúa Tể, tôn quý là tôn quý, nhưng dù sao cũng là "Người mới". Sáng Tạo Chúa Tể thì thanh danh quá thối, chân chính trải qua một trận chiến thượng cổ, hoặc là nghe nói qua một trận chiến thượng cổ, đều đối với hắn làm người mà khinh bỉ. Nhưng người ta là Chúa Tể, ở mặt ngoài tự nhiên không dám có bất mãn gì.

Cho nên, nhân thần giới có tư cách ra loại triệu tập này, cũng chỉ có đệ nhất Chúa Tể. Vô luận là Sáng Tạo Chúa Tể hay là Dương Thiên Vấn đều có vẻ chịu phục.

Thời gian ba tháng, là cho các Thần Hoàng chạy tới. Thần Hoàng cũng không thể trực tiếp cắt qua không gian, muốn đi thế nào thì đi thế đó.

"Ba tháng sau gặp lại, không biết ba người ai đi tham gia đây?" Dương Thiên Vấn đang muốn cáo từ, đột nhiên lại hỏi.

"Ừm, tự nhiên là ba người chúng ta đều đi. Hiện tại Sáng Tạo Chúa Tể là hận chúng ta nghiến răng, ba người chúng ta nếu tách ra, khó bảo toàn tên không biết xấu hổ kia sẽ không nhân cơ hội xuống tay" Thiên Thủ đây là thiện ý nhắc nhở Dương Thiên Vấn, phải coi chừng tên Sáng Tạo này.

"Cái này cũng là các vị gánh tội giúp tại hạ" Dương Thiên Vấn tự nhiên rõ ràng, đây là người ta hướng tới chính mình thể hiện ý tốt, dù sao một lần nọ sở dĩ có thể thuận lợi tiêu diệt liên minh bảy nhà, ít nhiều cũng nhờ ba vị Hách gia bám trụ Sáng Tạo Chúa Tể. Mà hiện tại nguyên nhân Sáng Tạo muốn giết cũng là vì tìm không thấy chính chủ nhi mà ghét tới Hách gia Tam Hoàng.

"Nào có, nào có, chúng ta là minh hữu mà" Thiên Thủ xua tay đáp.

Dương Thiên Vấn cũng không có nói thêm cái gì, trực tiếp xé mở không gian rời khỏi.

Ba vị Hách gia liếc mắt nhìn nhau một cái, Thiên Thủ thở dài nói: "Đại ca, cũng là người ánh mắt cao, kẻ này thành tựu thật sự là vô lượng. Nghĩ tới ba người chúng ta ăn hết bao nhiêu đau khổ mới đi tới một bước hôm nay, nhưng vị này thật sự là lợi hại. Ngắn ngủn hơn mười vạn năm, đã là từ một Linh thần nhỏ yếu nhất, nhảy tới đỉnh phong".

"Chúa Tể, Chúa Tể! Chúng ta hai diễn kỷ theo đuổi, vị này chỉ dùng mấy vạn năm ngắn ngủn liền đạt thành. Vị này kinh tài tuyệt diễm càng hơn Thời Không đại nhân!" Việt vương bội phục nói.

"Vấn Thiên cư sĩ đáng sợ không phải hắn tiến bộ độ, mà là hắn thần bí khó lường, người này dấu diếm quá sâu, may mắn người này tâm tính thuần khiết, cũng không là đồ đệ đại gian đại ác. Cùng người như vậy làm bạn, người ta cũng yên tâm thư thái; Cùng người như vậy là địch, đáng sợ". Lão thái có kết luận nói. Một câu này chính là lời tâm huyết, chỉ là một trận Dương Thiên Vấn diệt sát liên minh bảy nhà, làm được rất sạch sẽ không chỉ nói Sáng Tạo Chúa Tể chẳng hay biết gì, cái gì cũng tra không đến. Cho dù là Hách gia Tam Hoàng thân là người trong chuyện, sau đó một chút dấu vết cũng tra không được.

Không biết mới là đáng sợ nhất, đặc biệt một Chúa Tể không biết, vậy càng thêm đáng sợ!

Nói thực, Hách gia Tam Hoàng hiện tại trong lòng cũng đang cười trộm, Sáng Tạo Chúa Tể chọc Dương Thiên Vấn, dựa theo tính nết có qua có lại của Dương Thiên Vấn, phàm là kẻ cùng hắn là địch, kết cục đều

là thần hình câu diệt, vĩnh bất sinh. Thủ đoạn làm việc, tương đương quả tuyệt tàn nhẫn.

Bất quá, cái này không liên quan gì tới Hách gia, Hách gia Tam Hoàng còn ước gì Sáng Tạo Chúa Tể gặp xui xẻo nữa là đằng khác.

Dương Thiên Vấn nay thành Chúa Tể, cũng không có cần phải lại trốn trốn tránh tránh, đem Bích Nhi cùng Thủy Thấm Lan tiếp trở về Vấn Thiên cư, qua ngày cũng tương đương thoải mái.

Hai tháng trôi qua, hai tháng này, Dương Thiên Vấn gì đều không có quản, đem toàn bộ thời gian đều đặt ở trên người hai vị hồng nhan tri kỷ. Nói thật. Dương Thiên Vấn đối với hai vị hồng nhan tri kỷ là có chút áy náy, đã đi vào thần giới bao nhiêu lâu, nhưng mà hơn phân nửa thời gian đều bị vây ở trạng thái ẩn cư. Nói dể nghe chút thì kêu là ẩn cư, nói không dể nghe là giống như con chuột vậy.

Cho nên, Dương Thiên Vấn đối với Sáng Tạo Chúa Tể oán niệm là vô cùng khắc sâu, cho dù là xem ở mặt mũi Thời Không Thần Hoàng, cũng sẽ không cứ như vậy quên đi cái cỗ oán khí này.

Chỉ là Sáng Tạo Chúa Tể thực lực không rõ, hơn nữa hiện tại cũng không phải là muốn động là động, mà phải là mưu định rồi sau đó động, thích cái loại cảm giác nắm chắc mọi việc này.

Sáng sớm hôm nay, Dương Thiên Vấn đang ngồi ở lương đình hậu viện Vấn Thiên cư uống trà nghỉ ngơi, một tay đắn đo đánh cờ, nhìn tàn cục trên bàn, đó là tàn cục hai ngày này cùng Thủy Thấm Lan hạ xuống. Đinh Ẩn đi đến, cung kính chào nói: "Tham kiến chủ thượng".

"Tra được cái gì sao?" Dương Thiên Vấn thản nhiên hỏi.

"Theo Thiên Võng điều tra, cả nhân thần giới, chỉ có chỗ biên giới đại lục bên cạnh là có tinh thú xâm nhập. Các biên giới khác bình yên vô sự. Lần này tinh thú xâm nhập nhân thần giới số lượng tương đương khổng lồ, thấp nhất đều là tinh thú cấp bốn, nhiều đếm không xuể. Đã xuất hiện tinh thú cấp mười cũng nhiều hơn ba con!" Đinh Ẩn cũng có chút động dung, ba tinh thú cấp mười, đó là tương đương với ba vị Thượng cổ Thần Hoàng song pháp tắc dung hợp! Hơn nữa, còn chưa có hiện thân còn không biết có bao nhiêu.

"Ừm, lần này tụ hội Long Tuyền sơn. Thiên Võng phái là ai?" Dương Thiên Vấn nhẹ giọng hỏi, Thiên Võng hơn mười vị Thần Hoàng, tự nhiên không có khả năng tất cả đều đi.

"Quảng Nguyệt sẽ đi tham gia, trong chúng ta, chỉ có hắn là thích hợp nhất, giống thuộc hạ cùng đám người Mạc Thư Huyền. Cũng không tiện ở tại thần giới hiện thân" Đinh Ẩn hồi đáp.

"Ừm, ta đã biết. Chặt chẽ chú ý hướng đi tinh thú, lấy bảo trụ tự thân làm quan trọng nhất. Dù sao trời sập xuống cũng có người đỡ, chúng ta sợ cái gì" Dương Thiên Vấn thật đúng là không để ý tinh thú chi kiếp.

Bất quá, Dương Thiên Vấn cũng đã quên, hắn hiện tại cũng là một trong những người chống đỡ đó, trời thật sự là sập xuống dưới, hắn muốn không đỡ cũng không được.

"Thuộc hạ cáo lui" Đinh Ẩn cung kính lui xuống.

Đinh Ẩn vừa mới lui ra, Thủy Thấm Lan đã bưng một ít điểm tâm đi tới. "Bích Nhi đâu?" Dương Thiên Vấn ngẩng đầu nhìn Thủy Thấm Lan một cái, đưa tay kéo, Thủy Thấm Lan liền bị ôm vào trong ngực, ngồi ở trên đùi phải Dương Thiên Vấn.

Thủy Thấm Lan cũng không kích động, hiển nhiên đã quen Dương Thiên Vấn đột nhiên tập kích. Hào phóng ngồi ở trong lòng Dương Thiên Vấn, hồi đáp: "Nha đầu nọ, còn đang tu luyện, nàng nghe nói chàng trở thành Chúa Tể, phi thường không phục".

"Nha đầu kia, thật sự là" Dương Thiên Vấn cười nói.

"Tiếp qua mấy ngày nữa, ta phải đi Long Tuyền sơn. Nàng có muốn đi cùng ta không?" Dương Thiên Vấn thân thiết hỏi, mấy năm nay thật sự là khổ Thủy Thấm Lan cùng Bích Nhi. Bích Nhi hoàn hảo một chút, nàng đại bộ phận thời gian đều bế quan khổ tu, mà Thủy Thấm Lan phải phụ trách sự vụ Thiên Võng, ví dụ như nói đan dược cho cung cấp Thiên Võng, hơn phân nửa đan dược cao cấp đều xuất từ tay Thủy Thấm Lan.

Dương Thiên Vấn tự hỏi nay là có năng lực bảo toàn an nguy người bên cạnh mình, lần này Long Tuyền sơn đại hội tất nhiên sẽ phi thường náo nhiệt, mang Thủy Thấm Lan đi giải sầu cũng tốt.

"Thiên Vấn ca muốn ta đi, ta sẽ đi" Thủy Thấm Lan so với Bích Nhi hiểu nhân tình thế thái hơn nhiều, cũng rõ ràng lí lẽ hơn nhiều. Thế giới này, không có lực tuyệt đối tự bảo vệ mình, đi ra ngoài chỉ có trở thành trói buộc của Dương Thiên Vấn.

"Tốt lắm, chúng ta cùng đi" Dương Thiên Vấn gật đầu đáp.

Thời gian qua rất mau, thời gian một tháng đảo mắt liền qua, lúc này cách Long Tuyền sơn đại hội còn có mấy ngày, mà Dương Thiên Vấn vẫn còn ở Thiên Nguyên đại lục. Bất quá cái này đối với Dương Thiên Vấn mà nói không là vấn đề.

Thủy Thấm Lan một thân hà y nhiều màu, đem nàng xinh đẹp phụ trợ càng thêm xuất trần. Cái tiên y này chính là Dương Thiên Vấn luyện chế, có hiệu quả vạn pháp bất xâm. Cũng là hậu thiên linh bảo. Cái tiên hà y này là món pháp bảo phòng ngự đầu tiên mà Dương Thiên Vấn sau khi trở thành Chúa Tể luyện ra, uy lực tự nhiên không giống bình thường.

"Thiếp đã chuẩn bị tốt, tùy thời có thể đi" Thủy Thấm Lan đi tới bên người Dương Thiên Vấn nói.

Dương Thiên Vấn một tay quàng ở bên hông Thủy Thấm Lan. Một tay phá mở khe hở không gian, sau đó cùng Thủy Thấm Lan đi vào.

Từ khe hở không gian đi ra, cũng đã là ở một sơn cốc nhỏ đông Trung Đình đại lục. Sơn cốc này cách Long Tuyền sơn có hơn vạn dặm, Dương Thiên Vấn tính từ nơi này bay đi qua, cũng không quá xa.

Tuy rằng thành Chúa Tể, nhưng mà tính cách thì vẫn là hạ thấp như trước.

Dương Thiên Vấn chân đạp tường vân, cùng Thủy Thấm Lan hướng Long Tuyền sơn bay đi.

Đằng vân thuật, nay Dương Thiên Vấn thi triển ra, độ tự nhiên không thể so sánh nổi, xa vạn dặm, bất quá thời gian một nén hương là tới.

Vừa mới hạ xuống mây, liền truyền đến thanh âm đệ nhất Chúa Tể: "Cư sĩ đại giá quang lâm, đã không nghênh đón từ xa, nay Long Tuyền sơn đại hội sắp tới, thứ bổn tọa không thể tự mình nghênh đón".

Dương Thiên Vấn cũng hiểu biết, đệ nhân Chúa Tể khẳng định là không thể phân thân, bởi vì giờ phút này đỉnh núi Long Tuyền sơn đã sớm náo nhiệt phi phàm, hắn một chủ nhân gia cũng xác thực là bận rộn.

"Không sao, Dương mỗ tâm lĩnh" Dương Thiên Vấn truyền âm hồi đáp.

"Nhân thần giới đệ nhất núi cao, thật sự là rất đồ sộ" Thủy Thấm Lan nhìn trước tòa núi nhìn không thấy đỉnh trước mặt, cảm thán nói.

"Nàng thích? Ta không bằng đi bộ lên núi. Vừa lúc lãnh hội một chút cảnh đẹp cái Long Tuyền sơn tối cao này" Dương Thiên Vấn bao hàm tình yêu nói.

"Được" Thủy Thấm Lan gật đầu.

Dương Thiên Vấn xuống khỏi đám mây, hạ xuống chân núi, nắm tay Thủy Thấm Lan, bước trên Long Tuyền sơn.

Long Tuyền sơn, là núi cao đệ nhất nhân thần giới. Đồng thời cũng là đàn tràng đệ nhất Chúa Tể, thần nhân tiến đến nơi đây, trừ khi có bối phận cùng thực lực tương đương, ví dụ như nói Hách gia Tam Hoàng cùng với Sáng Tạo Chúa Tể nhân vật tầng cấp này, những người khác đều sẽ ngoan ngoãn từ chân núi đi bộ lên núi, để thể hiện tôn kính.

Cho nên trên đường lên núi, cũng không lạnh lùng.

Phải biết rằng, lần Long Tuyền đại hội này, chính là đệ nhất Chúa Tể triệu tập, có thể nói là nhân thần giới tụ hội lớn nhất một cái diễn kỷ tới nay, có thể tới đây, đều là nhân vật cấp bậc Thần Hoàng.

Mà Thần Hoàng, ở nhân thần giới không thể nghi ngờ là tồn tại đứng ở đỉnh phong thần giới, một gia tộc có được một Thần Hoàng có thể chiếm cứ một lĩnh, có thể thấy được Thần Hoàng quyền thế có bao nhiêu lớn.

Mà đến nơi này, Thần Hoàng cũng phải đi bộ lên núi.

Dương Thiên Vấn tuy rằng đại danh đỉnh đỉnh, nhưng chân chính thấy qua hắn ngược lại là số ít. Cho nên dọc theo đường đi cũng là không có gặp gỡ cái gì.

Long Tuyền sơn là núi cao đệ nhất nhân thần giới, có danh xưng trăm cảnh tung hoành, cứ lên ỗi trăm trượng, cảnh sắc sẽ gặp biến hóa ba phần, có thể nói là tuyệt vời tuyệt luân.

"Nơi này đẹp quá" Thủy Thấm Lan đứng ở lương đình giữa sườn núi, nhìn cảnh đẹp dưới núi cảm thán nói.

"Ha ha, nàng thích, chúng ta ngay tại đây chơi chốc lát" Dương Thiên Vấn ngồi ở trước bàn đá lương đình, láy ra một hồ rượu tự nấu, tự châm tự uống.

Dương Thiên Vấn thật ra mười phần hâm mộ đệ nhất Chúa Tể có thể tìm được tiên gia phúc địa như vậy. Đây mới là giữa sườn núi mà thôi, nếu đứng ở đỉnh núi, lại là quan cảm như thế nào.

"Mấy năm nay khổ cho nàng rồi" Dương Thiên Vấn nhẹ nhàng thở dài.

"Không, không khổ, thiếp thực hạnh phúc, từ lúc nhận thức chàng, thiếp chính là nữ nhân hạnh phúc nhất thiên hạ. Bởi vì ngươi chính là hạnh phúc của thiếp" Thủy Thấm Lan ôm Dương Thiên Vấn, bả đầu vùi ở trong lòng Dương Thiên Vấn, nhẹ nhàng nói.

"Ồ, nơi này không tệ, bản công tử ngay tại nơi này nghỉ ngơi . Hai người các ngươi, có thể đi rồi" Đột nhiên một thanh âm tiến vào, quấy rầy Dương Thiên Vấn cùng Thủy Thấm Lan thế giới hai người. Nói chuyện là một công tử áo trắng, cầm trong tay một cây kim phiến. xem tại

Dương Thiên Vấn nhíu nhíu mày, đang muốn giáo huấn tên không có mắt này.

"Đại mỹ nhân, không thể tưởng được ở trong này còn có thể nhìn thấy mỹ nhân như thế. Tiểu tử, đem mỹ nhân lưu lại, chính mình cút đi" Công tử áo trắng vô cùng kiêu ngạo nói.

Dương Thiên Vấn nghe xong tức quá mà cười, Thủy Thấm Lan là tu vi Thần Vương, vừa thấy liền biết, mà chính mình đã quen ẩn tàng khí tức. Nhưng mà một đường đi tới không ai tìm phiền toái. Người thông minh đều nhìn ra, có thể đưa một Thần Vương lên Ngọc Tuyền sơn, thân phận tự nhiên không phải là nhỏ.

Dương Thiên Vấn giương mắt nhìn lên, một hàng mười ba người đều là là Thần Hoàng. Cậu ấm mặt trắng nọ là yếu nhất, bất quá hạ vị Thần Hoàng. Nhưng mười hai người ở sau thì không giống, tất cả đều là đỉnh phong Thần Hoàng! Thế lực có thể một nhà xuất ra mười hai vị đỉnh phong Thần Hoàng cũng không nhiều!

Bất quá thì tính sao?

Dương Thiên Vấn sau khi lạnh nhạt liếc mắt mười ba người này một cái, thản nhiên nói: "Chính mình vả miệng năm trăm lần, ta có thể sẽ bỏ qua, coi như là cho chủ nhân nơi này một cái mặt mũi".

Công tử áo trắng nghe xong sửng sốt, ở ý tưởng của hắn, còn chưa từng có người dám nói đối với chính mình như vậy. "Người đây, xử lý tên nam này, đem nữ bắt tới cho bản công tử, không cần làm bị thương".

Một lời không hợp, muốn lấy tính mạng người. Dương Thiên Vấn thật ra mười phần ngoài ý muốn, loại tâm tính này, vị này là như thế nào tu luyện đến cấp Thần Hoàng?

Mười hai đỉnh phong Thần Hoàng nghe được mệnh lệnh, lập tức đem Dương Thiên Vấn vây quanh lại, thản nhiên nói: "Nơi này là Ngọc Tuyền sơn, giao ra nữ nhân nọ. Thả ngươi một con đường sống" Cái này còn có chút đúng mực, biết nơi này không thể giết người lung tung, nếu không Chúa Tể tức giận, cũng không phải là đơn giản như vậy.

Có thể làm ười hai vị đỉnh phong Thần Hoàng nghe lệnh, điều này làm cho Dương Thiên Vấn càng thêm khẳng định công tử áo trắng này thân phận bất phàm.

"Các ngươi muốn chết!" Dương Thiên Vấn những lời này nói ra, đó là cấp cho đệ nhất Chúa Tể mặt mũi. Nếu thay đổi địa phương khác. Dương Thiên Vấn đều lười nói chuyện, trực tiếp động thủ.

Đang nói vừa dứt, mười hai đạo thần lôi màu tím từ trên trời giáng xuống, tập trung mười hai vị đỉnh phong Thần Hoàng.

Mười hai vị Thần Hoàng bị tập trung, mặt hiện sắc hoảng sợ, bởi vì tại một khắc này, một cỗ cảm giác khó có thể hình dung trói chặt bọn họ, đúng, đây là lực lượng tử vong, bọn họ thân kinh bách chiến không chỉ một lần địa cảm thụ qua loại cảm giác này, nhưng mà chưa từng rõ ràng gần trong gang tấc như lúc này đây, trơ mắt nhìn tử vong tiến đến, bọn họ lại không thể động đậy.

Tử Tiêu thần lôi, cấp thứ nhất diệt Thần Vương. Cấp thứ hai diệt Thần Hoàng, mà Dương Thiên Vấn nay sở thi triển chính là Tử Tiêu thần lôi cấp thứ hai. Nếu là trước đây, một hơi ra mười hai đạo lôi đình, pháp lực trong cơ thể ít nhất sẽ bị mất bảy thành, mà hiện tại, chỉ gần nửa hơi thở, pháp lực tiêu hao đã hoàn toàn khôi phục.

Mười hai đạo lôi đình màu tím chuẩn xác dừng ở trên thân mười hai người, "Đùng" mười hai vị đỉnh phong Thần Hoàng, nếu phóng tới địa phương khác nhân thần giới, đó là cường giả chịu vô số thần nhân cúng bái. Nhưng mà ở trong này, cũng là còn chưa kịp di động đã bị hóa thành tro bụi mà chết.

Công tử áo trắng bị dọa ngây người, các Thần Hoàng qua đường khác cũng bị dọa ngây người, các Thần Hoàng vẫn xem diễn cũng bị dọa ngây người.

Qua một hồi lâu, công tử áo trắng toàn thân xụi lơ ở, mồ hôi lạnh túa ra. "Tiền, tiền bối, tiền bối tha mạng! Xin tiền bối xem ở mặt mũi Dư gia, thả cho tại hạ một mạng" Công tử áo trắng phản ứng lại, thuận thế quỳ rạp xuống đất, không ngừng dập đầu cầu xin tha thứ.

Hắn sai lầm rồi, nếu trên đời có bán thuốc hối hận mà nói. Cho dù là táng gia bại sản cũng muốn mua đến. Sớm biết sẽ không đến cái chỗ nào xem náo nhiệt, nhân thần giới không nên nhiều cao thủ như vậy chứ?

Có thể nhẹ nhàng bâng quơ diệt mười hai vị đỉnh phong Thần Hoàng, thực lực như vậy, thật sự quá cường đại. Công tử áo trắng cũng biết chính mình đá đến thiết bản, lại còn là loại cứng rắn nhất.

"Ngươi là người Dư gia, được, ta cho Dư gia các ngươi mặt mũi, tự kết thúc đi. Bổn tọa lưu ngươi một tia chân linh, cho ngươi nhập luân hồi" Dương Thiên Vấn khinh thường bĩu môi, "Các ngươi đều tan đi, không có náo nhiệt gì để xem".

Tất cả mọi người vây xem đều tán đi, bất quá nghị luận là không thể thiếu.

"Người này trông như thế, không thể tưởng được thế mà pháp lực cường đại như vậy, đến tột cùng là ai?"

"Người có thể phất tay xử lý mười hai vị đỉnh phong Thần Hoàng, tất nhiên là cường giả cấp bậc Thượng cổ Thần Hoàng, chúng ta không thể trêu vào".

"Người Dư gia bá đạo như thế, lần này đá trúng thiết bản rồi".

"Còn không biết những người sau lưng Dư gia biết việc này, sẽ có cái phản ứng gì".

937. Chương 934: Thượng Cổ Thế Gia Dư Gia

Quyển 11: Chúa tể

Chương 934: Thượng cổ thế gia Dư gia

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn thả ra Tử Tiêu thần lôi đại sát khí như vậy. Lại là ở địa phương như Long Tuyền sơn, làm ột ít đại thần thông giả tới sớm một bước trên đỉnh, ví dụ như nói Hách gia Tam Hoàng cùng với chủ nhân Long Tuyền sơn đều cảm ứng được.

Không hẹn mà cùng đem thần thức dò xét lại đây, nhưng một màn trước mắt vẫn làm cho bọn họ kinh ngạc, lại là Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn là loại người nào? Hiệu Vấn Thiên cư sĩ. Nay là vị Chúa Tể thứ ba nhân thần giới, thần giới đệ nhất đan đạo Thánh Sư, địa vị không phải là nhỏ. Cái khác không nói, chỉ là Dương Thiên Vấn nay là Chúa Tể vị, đã là nhân vật ở đỉnh cao nhất thần giới. Có người dám mạo phạm Chúa Tể? Cái này không phải muốn chết là cái gì? Hách gia Tam Hoàng thần thức trao đổi lẫn nhau.

"Đây không phải Dư gia độc đinh sao? Hắn sẽ không không có ánh mắt như vậy chứ, gặp phải Dương Thiên Vấn chứ?" Thiên Thủ vui sướng khi người gặp họa cảm thán nói.

"Lão Tam, chúng ta có nên khuyên một chút hay không? Xem cái bộ dáng này, Dương Thiên Vấn tựa như muốn đem sự tình làm tuyệt" Việt vương chần chờ hỏi, Hách gia cùng Dư gia cũng là có chút giao tình.

"Hừ, dù sao ta sẽ không ra tay, cái này thực rõ ràng là tiểu tử Dư gia chính mình muốn chết, liên quan gì tới chúng ta. Hơn nữa, nơi này là Long Tuyền sơn, chúng ta là khách, là xem diễn đi" Thiên Thủ phản đối nói.

Hách gia Tam Hoàng quyết định xem diễn, không có xen vào.

Nhưng mà làm chủ nhân gia, đệ nhất Chúa Tể nếu không ra mặt, vậy không thể nào nói nổi.

Đệ nhất Chúa Tể đang ở đỉnh núi, đứng dậy lắc mình một cái tiêu thất. Thời điểm lại xuất hiện, đó là hiện trường sườn núi. "Dương huynh đại giá quang lâm, thật sự là làm cho hàn xá cũng rạng rỡ" Lời này tuy rằng nói được khách khí. Ngụ ý cũng là cho thấy nơi này là Long Tuyền sơn, địa bàn của ta. Nói như thế nào cũng phải tôn trọng một chút chủ nhân gia là ta.

"Thì ra là đệ nhất đạo hữu, khách khí, khách khí" Dương Thiên Vấn chắp tay chào nói, "Nơi này là Long Tuyền sơn, tại hạ cấp đệ nhất đạo hữu mặt mũi. Việc này giao đệ nhất đạo hữu đến xử lý đi".

Dứt lời, chỉ vào công tử áo trắng xụi lơ ở trên đất thản nhiên địa nói: "Người này muốn bổn tọa giao ra nữ nhân của bổn tọa, còn muốn tính mạng bổn tọa, tin tưởng đệ nhất đạo hữu sẽ cho Dương mỗ một cái kết quả công chính".

Đệ nhất Chúa Tể vừa nghe, đầu nhất thời liền lớn ra, hung tợn trừng mắt liếc mắt nhìn công tử áo trắng nọ một cái nghĩ rằng, khốn kiếp này thật đúng là biết tìm việc cho lão tử.

Công tử áo trắng nguyên bản đã sợ tới mức xụi lơ trên đất, lại bị đệ nhất Chúa Tể trừng mắt như vậy, lập tức sợ tới mức mồ hôi lạnh chảy ra. Chủ nhân Long Tuyền sơn, đó là đệ nhất Chúa Tể.

Có thể cùng đệ nhất Chúa Tể xưng huynh đạo hữu. Vậy tất nhiên cũng là người đồng cấp, Dư Hữu Vi hiện tại đã biết chính mình đã đánh lên một cái siêu cấp thiết bản. Dư gia uy danh chỉ sợ không bảo đảm được chính mình. Càng nghĩ lại càng sợ hãi. Dương Thiên Vấn? Đó không phải là Chúa Tể thứ ba nhân thần giới sao? Dư Hữu Vi cuối cùng đã biết chính mình chọc tới ai. Chọc ai không tốt, lại chọc phải Chúa Tể.

Đệ nhất Chúa Tể giờ phút này thật đúng là xử lý không tốt. Dư gia truyền thừa huyết mạch, phi thường đặc thù, vô số năm qua. Dư gia hệ chỉ có một độc đinh như vậy, nếu như hắn chết, Dư gia hệ sẽ có thể tuyệt tự.

Cục diện hiện nay, Dương Thiên Vấn không có khả năng thoái nhượng. Bởi vì cái này liên quan đến tôn nghiêm Chúa Tể, mặt mũi nam nhân. Nếu lui, Dương Thiên Vấn cũng không cần ở tại thần giới lăn lộn nữa.

Điểm này, tất cả mọi người ở đây rõ ràng. Đệ nhất Chúa Tể muốn chuyện lớn biến thành chuyện nhỏ cũng không có khả năng. Chúa Tể tôn nghiêm là phải yếu duy trì, bởi vì hắn bản thân cũng là Chúa Tể, nếu tôn nghiêm Chúa Tể bị hủy, vậy thanh danh của hắn cũng sẽ bị hủy.

Đệ nhất Chúa Tể hiện tại hối hận, sớm biết rằng việc này phức tạp như thế, hắn sẽ không nhúng vào việc này.

Ngay tại thời điểm đệ nhất Chúa Tể nghĩ thoát thân như thế nào. Đột nhiên xuất hiện hai cái khe hở không gian, hai lão giả từ trong đó đi ra.

Dư Hữu Vi nhìn thấy hai người xuất hiện, khuôn mặt tái nhợt lộ ra vẻ mừng như điên sắc, bò lê xông đến, trong miệng hô to : "Đại gia gia, nhị gia gia cứu mạng!"

Nhưng vào lúc này, bên tai Dương Thiên Vấn vang lên Hách gia Tam Hoàng truyền âm: "Hai người này chính là Dư thị song hùng, Dư Căn cùng Dư Chi. Là huynh đệ. Thượng cổ Thần Hoàng, am hiểu thuật cùng đánh, hai người liên thủ thực lực cùng ba người chúng ta liên thủ không sai biệt nhiều lắm. Dư Hữu Vi là tôn tử duy nhất của Dư Căn, nhiều năm trước con Dư Căn ngã xuống ở cổ chiến trường, thời điểm đó Tiểu tử này mới vừa sinh ra".

"Chúng ta tuy rằng là nhân thần, nhưng mà tu vi càng cao, sinh dục càng gian nan. Đến cấp bậc chúng ta, sinh một đứa sau muốn sinh đứa thứ hai, đó là vô cùng gian nan. Cho nên, Dư thị song hùng đặc biệt sủng ái tôn tử này, kết quả, ngươi cũng nghĩ ra được" Thiên Thủ thanh âm bổ sung nói.

Dư thị song hùng có thể chống đỡ Dư gia thượng cổ thế gia như vậy, cũng không phải là đầu đất, đi lên liền hai cái tát tát ở trên mặt Dư Hữu Vi.

"Bốp, bốp" hai tiếng, phi thường thanh thúy. Đánh cho Dư Hữu Vi mặt lập tức liền sưng hẳn lên, đánh khá là dùng sức.

"Dương cư sĩ, hai người tại hạ quản giáo không nghiêm. Mạo phạm cư sĩ, hai người tại hạ ở trong này mặt dày hướng cư sĩ xin lỗi, còn xin cư sĩ không lấy làm phiền lòng" Dư Căn hơi hơi cúi thắt lưng cầu tình nói.

Phải biết rằng Dư Căn là Thượng cổ Thần Hoàng thành danh nhiều năm, thực lực cùng Việt vương và Thiên Thủ chỉ sàn sàn như nhau, muốn cường giả như vậy làm mặt dày, ăn nói khép nép, cúi người bồi tội, đó là tương đương khó được.

Cho dù Chúa Tể, ở trên thực lực có thể ép được hai người, cũng không khả năng làm cho hai người biểu hiện ra thái độ này.

Dư Chi ở một bên sát ngôn quan sắc, nhìn thấy Dương Thiên Vấn không có phản ứng, cẩn thận suy nghĩ một chút cắn răng một cái từ bên trong nhẫn trữ vật, xuất ra một cái hộp ngọc, phía trên hộp ngọc hạ cấm chế cường lực. Ngay sau đó Dư Chi mở ra cấm chế, vừa mở ra lập tức một cỗ mùi thuốc truyền ra ngoài.

"Còn đây là một gốc Nguyệt Linh sâm có hỏa hầu ba ngàn vạn năm. Chúng ta lấy nó làm lễ bồi tội, mong rằng Dương cư sĩ bao dung" Dư Chi cố nén không nỡ nói.

Mọi người xem Nguyệt Linh sâm hầu như sắp biến hóa trong hộp, đều hít một ngụm khí lạnh. truyện copy từ

Phải biết rằng Nguyệt Linh sâm thân mình chính là linh dược cấp bậc tiên thiên, một gốc Nguyệt Linh sâm hỏa hầu vạn năm, một cọng nhỏ cũng có thể đủ làm cho người ta đột phá bình cảnh. Có được hiệu quả trị liệu thương thế rất mạnh. Mà cái Nguyệt Linh sâm này là có được hỏa hầu ba ngàn vạn năm, hầu như biến hóa mà ra, cho dù rời khỏi đất, nó cũng có thể hấp thu thiên địa linh khí để dần dần trưởng thành. Rễ cây thô to, hiệu dụng vô cùng, chính yếu là, dùng loại linh dược này, chỉ cần ở trên một cành rễ trong đó, không cần cắt rời mà chỉ cắt ra một lỗ nhỏ, lấy ra nước thuốc, chỉ cần có thời gian, có thể cuồn cuộn không ngừng mà lấy nước thuốc này, đó là báu vật vô giá.

Tiên thiên vạn vật đều có thể biến hóa, mà linh dược biến hóa thiếu lại càng thiếu, bảo này chỗ trân quý, không ở hỏa hầu bao nhiêu, mà ở chỗ nó là linh dược sắp sửa hóa hình, cho nên nước thuốc cũng giống như là máu của nó vậy. Nếu biết cách thì có thể sử dụng vô cùng vô tận.

Dư gia có thể phát triển lên, trừ bỏ sau lưng có hai Thượng cổ Thần Hoàng ra, hơn phân nửa công lao đều ở trên nó.

Dương Thiên Vấn là luyện đan sư, Dư gia cũng như thế. Thứ tốt như vậy, không có luyện đan sư nào có thể cự tuyệt loại dụ hoặc này. Cho dù là Dương Thiên Vấn có được vô số bảo vật, tiên thiên linh bảo cũng có vài cái. Nhưng trong tay chính là không có linh vật như vậy, nhìn thấy nó tromg lòng cũng vô cùng chấn động.

Không chỉ có là Dương Thiên Vấn, tất cả mọi người ở đây cũng vô cùng chấn động, thậm chí còn thiếu chút nữa nhịn không được tham niệm trong lòng mà ra tay cướp đoạt. Có thể lên núi, cho dù là thấp như Dư Hữu Vi cũng có tu vi Thần Hoàng, ở hiện trường trên trăm vị Thần Hoàng đều ánh mắt vô cùng nóng bỏng nhìn chằm chằm nọ Nguyệt Linh sâm.

Đoạt? Bọn họ thật ra cũng muốn, nhưng mà hữu tâm vô lực. Đứng ở chỗ đó có hai Thượng cổ Thần Hoàng, hai Chúa Tể. Bọn họ dám đoạt, chờ đợi bọn họ chính là ngã xuống một đường.

Dương Thiên Vấn cẩn thận tự hỏi một chút, đưa tay đem hộp tính cả Nguyệt Linh sâm bên trong thu tới quan sát một chút. Gật gật đầu nói: "Tốt, chỉ cần hắn thành tâm dập đầu nhận sai với chúng ta, việc này liền bỏ qua".

"Nghiệt súc, còn không dập đầu?" Dư Chi một cước đem Dư Hữu Vi đá lăn ở trên đất quát.

Dư gia nhị lão cũng không có cách nào, lúc này đây đắc tội là một Chúa Tể, chẳng sợ chỉ là một Chúa Tể mới, cũng không thể khinh thường, hơn nữa, vị Chúa Tể này bản lãnh thần bí, có được danh đan đạo Thánh Sư, mơ hồ trở thành lãnh tụ giới đan sư. Đắc tội với hắn, hậu quả rất nghiêm trọng.

Nếu thay đổi những người khác, cho dù là Thượng cổ Thần Hoàng, Dư gia cũng không e ngại. Có thể bằng vào thực lực của chính mình, đạt tới Chúa Tể, lại là ở thời gian ngắn ngủn, cái này cũng không phải là yêu nghiệt bình thường.

Dư gia không dám cam đoan, qua vài năm nữa, Dương Thiên Vấn thực lực còn có thể tăng lên nữa hay không, chỉ là thực lực biểu hiện ra ngoài hiện nay cũng là tương đương đáng sợ.

Một kích, mười hai đỉnh phong Thần Hoàng đều bị giết, suy nghĩ một chút khiến cho lòng người lạnh ngắt.

"Tốt lắm, tốt lắm, mọi người đều tan đi" Đệ nhất Chúa Tể thản nhiên nói.

Đám người vây xem nghe xong lời này, dần dần tán đi.

"Chúng ta hay là lên núi trước đi" Đệ nhất Chúa Tể nói xong phá mở không gian, đi vào.

Dư Căn cùng Dư Chi liếc mắt nhìn nhau một cái, một người trong đó cầm lấy Dư Hữu Vi, phá mở không gian rời khỏi, trước khi đi nói: "Nghiệt súc, phạt ngươi trong vòng vạn năm không chuẩn rời khỏi cửa nhà".

Dư Chi chắp tay thi lễ nói: "Ngượng ngùng, các vị".

938. Chương 935: Liên Hợp Xuất Binh

Quyển 11: Chúa tể

Chương 935: Liên hợp xuất binh

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn lười vô nghĩa, một tiểu bạch kiểm nhị thế tổ, lấy thân phận cùng thực lực Dương Thiên Vấn hiện nay. Thật đúng là không để ở trong mắt. Dư gia nếu trả giá đã đủ lớn, Dương Thiên Vấn tự nhiên cũng không tính toán.

Nếu còn tái phạm ở trong tay hắn, thì sẽ không đơn giản như vậy nữa.

Nắm tay Thủy Thấm Lan bước vào khe hở không gian, đi vào đỉnh núi Long Tuyền sơn. Dương Thiên Vấn hiện tại tâm tình không được tốt lắm, nguyên bản còn muốn cùng Thủy Thấm Lan cùng nhau thưởng thức cảnh đẹp Long Tuyền sơn, nhưng hiện tại đã không có cái hưng trí kia nữa. Bất quá chiếm được Nguyệt Linh sâm hỏa hầu ba ngàn vạn năm thật ra cũng là một chuyện không tệ.

Chỉ cần bảo dưỡng tốt, cái Nguyệt Linh sâm này nước thuốc là hầu như vô cùng vô tận, dù sao cũng là tài nguyên trân quý.

Có nó, có thể luyện chế ra rất nhiều đan dược chữa thương, hơn nữa nó là một trong chủ dược dùng để trị liệu Ảnh Tu La.

Đỉnh núi Long Tuyền sơn, có đại trận thủ hộ. Gió mạnh trên trời không thể xâm nhập, hơn nữa ấm áp như xuân. Đỉnh núi có một gian đình viện, nói vậy chính là chỗ ở của đệ nhất Chúa Tể.

Mà hội trường bố trí ở trên quảng trường ngoài đình viện, diện tích cũng đủ.

Dương Thiên Vấn ngồi ở trên tam đại chủ vị, trung gian là đệ nhất Chúa Tể, tay trái là Sáng Tạo Chúa Tể, Dương Thiên Vấn ở bên tay phải.

Phía dưới là mười hai vị trí, Hách gia Tam Hoàng, Dư thị song hùng ở đó. Hiển nhiên, một tầng cấp này chính là vị trí cao thủ cấp bậc Thượng cổ Thần Hoàng, xuống tầng nữa đó là vị trí đỉnh phong Thần Hoàng, thượng vị Thần Hoàng, trung vị Thần Hoàng, hạ vị Thần Hoàng, toàn bộ hội trường tổng cộng chia làm sáu tầng cấp.

Dương Thiên Vấn có chút kinh ngạc, nhìn tầng cấp thứ hai lại có thể có mười hai vị trí, nói cách khác, có mười hai vị Thượng cổ Thần Hoàng. Cái thần giới này thực lực là không kém.

Tuy rằng Thượng cổ Thần Hoàng mạnh yếu phân hoá rõ ràng, ví dụ như nói Thượng cổ Thần Hoàng dung hợp hai pháp tắc so ra kém Thượng cổ Thần Hoàng dung hợp ba pháp tắc. Đương nhiên, giống như Thời Không Thần Hoàng, hai pháp tắc lại là thời gian pháp tắc cùng không gian pháp tắc, dung hợp hai trong mười đại pháp tắc như vậy thì lại khác nhau.

Nhưng đây là tình huống đặc thù, mười đại pháp tắc nguyên bản muốn hiểu được một đã là tương đương không dễ dàng. Đó là phải có đại cơ duyên mới có thể làm được. Càng đừng nói hiểu được cái thứ hai, sau đó còn đem chúng nó dung hợp.

Nhiều năm trước tới nay, cũng chỉ có Thời Không Thần Hoàng có thể làm được điểm này, bằng không Thời Không Thần Hoàng cũng sẽ không trở thành một trong Thượng cổ bát hoàng.

Phổ biến mà nói, dung hợp pháp tắc càng nhiều thì càng cường đại. Mà so sánh với thực lực mà nói. Thượng cổ Thần Hoàng dung hợp hai cái pháp tắc so với Chúa Tể mới đột phá thì yếu hơn ba phần, mà Thượng cổ Thần Hoàng dung hợp ba pháp tắc so với Sáng Tạo Chúa Tể bực cao thủ Chúa Tể trung kỳ này lại yếu hơn ba phần; Thượng cổ Thần Hoàng bốn pháp tắc thực lực so với đệ nhất Chúa Tể cao thủ Chúa Tể hậu kỳ bực này là yếu hơn ba phần. Đương nhiên, đây là tình hình chung, cũng có tình huống đặc thù.

"Đều mời nhập tọa" Đệ nhất Chúa Tể ngồi ở chủ vị, thản nhiên nói.

Lúc này, hội trường đã đến gần vạn người! Hơn nữa tất cả đều là nhân vật cấp bậc Thần Hoàng.

Dương Thiên Vấn cuối cùng là đã biết, cái nhân thần giới này một cái diễn kỷ xuống thế mà có thực lực mạnh mẽ như thế.

Nhưng vào lúc này, không gian chấn động một trận, ngay sau đó nứt ra bốn lỗ hổng, Sáng Tạo Chúa Tể cùng với ba Thượng cổ Thần Hoàng từ trong đó đi ra.

"Bản tôn đến chậm" Sáng Tạo Chúa Tể xin lỗi nói.

"Nào có nào có, Sáng Tạo huynh mời ngồi" Đệ nhất Chúa Tể cười nói.

"Lăng gia chủ, mời!" Sáng Tạo Chúa Tể chắp tay nói, lắc mình một cái ngồi ở vị trí của mình, hướng Dương Thiên Vấn chắp tay thi lễ nói: "Dương huynh đã lâu không gặp".

Dương Thiên Vấn trên mặt mỉm cười, chắp tay hồi đáp: "Còn được, ăn ngon, ngủ ngon, rất là tốt".

Hách gia Tam Hoàng thản nhiên liếc mắt một cái, mở miệng nói: "Thì ra là Lăng lão nhân đến đây".

"Hách lão nhân. Hừ!" Ba vị thượng cổ Thần Hoàng nhập tọa, hướng ba người Hách gia hừ lạnh một tiếng.

Tam đại thượng cổ thế gia đều đến đủ, ba nhà thêm cùng một chỗ có tám vị Thượng cổ Thần Hoàng mà thôi, mà giờ phút này tầng thứ hai có mười hai vị trí, thì là nói, còn có bốn người chưa có tới.

Lại một lát sau, bốn đạo khe hở không gian không phân trước sau xuất hiện.

Bốn người từ trong đó đi ra.

Dương Thiên Vấn liếc mắt một cái, xác nhận chưa từng thấy qua.

Một trong Hách gia Tam Hoàng, Hách Thiên Thủ truyền âm nói: "Bốn vị này chính là nhân vật tuyệt đỉnh diễn kỷ này mới đột phá. Thiên Đạo tông tổ sư sáng phái, Thiên Đạo lão tổ; Huyền Huyền tông tổ sư sáng phái Huyền Huyền lão tổ; Cố Dong minh hội chính phó hội chủ, Long Hành, Long Quân. Bốn vị này là

nhân vật truyền kỳ nhân thần giới trong một diễn kỷ này, đương nhiên, nếu luận đến truyền kỳ, lão huynh ngươi mới là chân chính truyền kỳ nhất trong cái diễn kỷ này!" nguồn

Dương Thiên Vấn nhìn bốn vị này, trong lòng cảm thán, không thể tưởng được nhân thần giới rộng lớn vô biên, thần nhân vô số. Tại một cái diễn kỷ lại có thể chỉ có bốn người đạt tới cảnh giới Thượng cổ Thần Hoàng. Không một ai đột phá trở thành Chúa Tể. Nhắc tới Chúa Tể so với Thượng cổ Thần Hoàng thì dễ dàng hơn nhiều. Từ đó xem ra, thần vị khó được.

Giới thiệu nhận thức lẫn nhau, sau khi hàn huyên một trận, mọi người liền ngồi xuống.

Đây là hầu như chín thành thực lực thượng tầng nhân thần giới, ba cái Chúa Tể, mười hai vị Thượng cổ Thần Hoàng, trên vạn Thần Hoàng.

"Trừ bỏ ở đồng đạo biên cảnh phía đông chống đỡ tinh thú ra, các vị chính là đại biểu thế lực tồn tại khắp nơi thần giới. Tin tưởng các vị cũng nhận được thần chỉ Chí cao thần. Nay tinh thú bạo loạn, nhân thần giới hỗn loạn không chịu nổi, chúng ta lý nên đoàn kết lại, đem loạn tinh thú diệt, đem tinh thú vực ngoại hoặc diệt sát hoặc đuổi ra thần giới. Đại sự này, chính là đại sự nguy hiểm cho căn bản nhân thần giới, bản tôn mặc kệ các ngươi trước kia có cái ân oán tình cừu gì, tại một khắc này đều hy vọng các vị lấy đại cục làm trọng" Đệ nhất Chúa Tể uy nghiêm nói, lúc nói chuyện, uy lực Chúa Tể bao phủ toàn bộ Long Tuyền sơn.

"Đệ nhất Chúa Tể nói không sai, theo ta được biết. Nay tam đại thần giới đều đã bị tinh thú vực ngoại xâm nhập".

"Các vị, từ lớn mà nói đây là đại sự sinh tử tồn vong nhân thần giới. Hướng nhỏ mà nói, đây là thời cơ bằng trời để cầu tiến bộ. Nếu ở trong ba ngàn năm. Chúng ta không có trước một bước quét dọn bạo loạn nhân thần giới, đánh vào cổ chiến trường. Thì ai cũng đừng nghĩ đến được thần vị" Đệ nhất Chúa Tể thản nhiên nói.

"Nay cổ chiến trường đã hoàn toàn luân hãm ở trong tay vực ngoại tinh thú, nếu không bình chúng nó, chúng ta sẽ không có thể an toàn trên đất thần sơn tìm kiếm đột phá. Ở phía trên thần sơn, trừ bỏ dựa vào thực lực, càng nhiều là cơ duyên, tin tưởng mọi người sẽ không không có suy tính chứ? Cho nên. Bản tôn đề ý, tập trung toàn bộ lực lượng nhân thần giới, trước bình động loạn nhân thần giới. Sau đó lại hướng cổ chiến trường, diệt hoàn toàn vực ngoại tinh thú" Đệ nhất Chúa Tể dừng dừng, tiếp tục bổ sung nói.

Sáng Tạo Chúa Tể tiếp lời nói: "Đệ nhất Chúa Tể lời nói thật đúng".

"Ta không ý kiến" Dương Thiên Vấn cũng tỏ vẻ đồng ý.

Ba vị Chúa Tể đã đồng ý, chỉ còn lại mười hai vị Thượng cổ Thần Hoàng tỏ thái độ. Nếu có hơn phân nửa tỏ vẻ đồng ý, như vậy là quyết định. Nhân thần giới sẽ thống nhất lên, ứng phó tinh thú bạo loạn .

Bên trong mười hai người, thượng cổ tam đại thế gia Hách gia, Lăng gia, Dư gia, ba nhà tổng cộng tám vị Thần Hoàng lần lượt cũng tỏ vẻ đồng ý. Dù sao thần sơn cổ chiến trường, cái này quan hệ đến ích lợi của bọn họ, bốn người khác tự nhiên sẽ không ngăn trở loại đại thế này, tinh thú nghịch tập, nhân thần giới phản công, chính là chiều hướng phát triển, huống hồ sau khi khu trục tinh thú, cùng ích lợi của bọn họ cũng là có ích.

Lúc này nhân thần giới ba vị Chúa Tể, mười hai vị Thượng cổ Thần Hoàng đều đồng ý thống hợp thế lực khắp nơi xuất binh, diệt loạn tinh thú.

Về phần cả vạn Thần Hoàng phía dưới, ở dưới mười lăm vị cường giả đứng đầu đỉnh tầng đều không có một ai phản đối thì cũng không đến phiên bọn họ tỏ thái độ.

Đệ nhất Chúa Tể đứng dậy, thản nhiên nói: "Các vị nghĩ như thế nào?"

"Xuất binh, xuất binh, xuất binh, diệt tinh thú, diệt tinh thú" Vô số thanh âm phụ họa, toàn bộ Thần Hoàng ở đây đều phụ họa nói, có xuất phát từ thật tình, có kinh sợ uy lực mười lăm vị cường giả mặt trên, còn có…

Vô luận như thế nào, từ lúc này trở đi, nhân thần giới sẽ xuất ra lực lượng tương ứng đến ứng đối tinh thú bạo loạn.

Rất khó tưởng tượng, các Thần Hoàng bình thường cao cao tại thượng, lúc này thật giống như tiểu binh tốt hò hét trợ uy.

Dương Thiên Vấn đứng ở đỉnh tầng, hoàn toàn cảm nhận được loại quyền uy đứng ở đỉnh phong thế giới này. Đây là quyền uy vô thượng, địa vị vô thượng. Nếu chính mình là Thần Hoàng, chỉ sợ hiện tại cũng chỉ có thể đứng ở phía dưới phụ họa trợ uy, mà không có tư cách đứng ở vị trí hiện tại. Có lẽ còn phải đối mặt Sáng Tạo Chúa Tể làm khó dễ cùng áp bách.

Nhưng mà nay Dương Thiên Vấn đã đứng ở vị trí cùng tầng cấp với Sáng Tạo Chúa Tể, Sáng Tạo Chúa Tể cho dù là có ý này cũng không dám biểu lộ ra.

Chỉ sợ Sáng Tạo Chúa Tể còn không biết Dương Thiên Vấn đã tra được chi tiết của hắn, lại còn tiêu diệt liên minh bảy nhà hắn vất vả nuôi trồng ra.

Lại nói tiếp, Sáng Tạo Chúa Tể tổn thất lớn nhất, là hắn thật vất vả mới nuôi trồng ra một Thượng cổ Thần Hoàng, tuy rằng là Thượng cổ Thần Hoàng chỉ dung hợp hai pháp tắc, nhưng mà còn chưa có làm gì thì đã ngã xuống. Điều này làm cho Sáng Tạo Chúa Tể bị đả kích thật lớn.

Dương Thiên Vấn nhìn trước mắt, trong lòng thầm nghĩ. Chính mình cũng có ưu thế chính mình, chính mình không giống đệ nhất Chúa Tể cùng Sáng Tạo Chúa Tể, cần thần vị để đột phá, hắn đã có Hồng Mông tử khí, cứ thể tu luyện xuống, không ngừng đề cao. Cho dù không có Hồng Mông tử khí, Dương Thiên Vấn cũng sẽ không bị hạn chế, có thể đề cao đến Chuẩn thánh đỉnh phong.

Đây là công pháp tu luyện quyết định, Dương Thiên Vấn dù sao tu luyện là một công pháp đỉnh cấp vũ trụ khác.

Sáng Tạo Chúa Tể sở dĩ hao hết tâm tư đem phân thân chính mình cũng tu luyện thành Thượng cổ Thần Hoàng, là vì đề cao thực lực của chính mình.

939. Chương 936: Bình Loạn

Quyển 11: Chúa tể

Chương 936: Bình loạn

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

"Tốt, đều không dị nghị, chúng ta đều xuất ra một ít cất chứa, từ Cố Dong minh hội ban bố phàn thưởng. Triệu tập nhân thần giới tán tu trước hướng phía đông ngăn cản bước tiến công của vực ngoại tinh thú, đồng thời hạ đi phí dụng sử dụng truyền tống môn. Mặt khác, các môn phái thế lực, sau khi trở về, lập phạm vi bình định của thế lực trong toàn bộ tinh thú bạo loạn, sau đó ở trong khoảng thời gian ngắn tận khả năng triệu tập nhân mã trước tới biên giới, có thể phối hợp lẫn nhau. Nhưng mà cấm nội đấu, nay đại thế chính là khu trừ vực ngoại tinh thú. Ai không nghe điều lệnh, không để ý đại cục, nhát định trảm không buông tha" Đệ nhất Chúa Tể trịnh trọng tuyên bố.

"Rõ ràng" Mọi người cùng kêu lên, cái nhìn đại cục ai sẽ không có đây?

"Toàn bộ kế hoạch tác chiến, từ mười lăm người chúng ta thương lượng quyết định, không biết các vị có dị nghị gì hay không?" Sáng Tạo Chúa Tể tiếp lời nói.

"Không có" Các Thần Hoàng hồi đáp, hiện tại ai dám có dị nghị?

"Tốt, các vị có thể trở về" Đệ nhất Chúa Tể cao hứng đáp. Không có thao thao bất tuyệt, cũng không có dõng dạc lên tiếng, sau khi thống nhất ý kiến, tự nhiên đều tự trở về chuẩn bị.

Sau nửa canh giờ, toàn bộ Thần Hoàng đều rời khỏi, chỉ còn lại có ba Chúa Tể cùng mười hai vị Thượng cổ Thần Hoàng không có rời khỏi.

"Các vị, tình thế chiến trường, thay đổi trong nháy mắt, nếu thực khai chiến, đến lúc đó còn muốn các vị thế chân vạc tương trợ mới được" Đệ nhất Chúa Tể cũng biết trong nhân thủ ở đây hoặc nhiều hoặc ít nắm giữ một ít thế lực. Ví dụ như nói thượng cổ tam đại thế gia, Thiên Đạo tông, Huyền Huyền tông, cùng với Cố Dong minh hội.

Đây đều là thế lực đỉnh cấp sừng sững ở nhân thần giới.

Đương nhiên, đệ nhất Chúa Tể cũng không có giọng khách át giọng chủ vừa lên đã muốn các thế lực lớn toàn lực xuất kích. Cũng không có yêu cầu tập quyền, đó căn bản là không thực tế.

Trong ba ngàn năm, bình định tinh thú, đó là mục đích của mọi người, vì mục đích này, ai cũng không thể không ra lực.

"Được rồi, mọi người đều biết, nhân thần giới số lượng thần nhân lớn nhất là đến từ tán tu, Long Hành, Long Quân, phương diện này phải nhờ vào các ngươi. Chúng ta sẽ tương trợ" Đệ nhất Chúa Tể khách khí nói.

"Đệ nhất huynh khách khí" Long Hành cùng Long Quân đồng thanh đáp: "Đây là bổn phận của chúng ta. Chỉ cần có đủ thưởng hấp dẫn người, bọn họ khẳng định sẽ đến".

Ngay sau đó mọi người liền thương lượng xuất ra bao nhiêu cất chứa để ban bố thưởng này, không nhất định đều là thứ tốt, dù sao tán tu cũng là phân tầng cấp, thưởng này tự nhiên cũng phải phân tầng cấp.

"Ta cũng không có thân gia dày như mọi người, như vậy đi, ta cung cấp đan dược là được" Dương Thiên Vấn thản nhiên nói, "Nếu các vị trong tay có linh dược, ta có thể đem chúng nó biến thành đan dược thành phẩm. Vô luận là phụ trợ tu luyện, chữa thương, dưỡng thần, cố bản bồi nguyên, đột phá bình cảnh, thậm chí là Tạo Hóa Vô Cực Đan cùng Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan, ta đều có thể cung cấp".

"Ồ? Vậy thật sự là quá tốt. Có Dương huynh Đan Đạo Thánh Sư này tương trợ sầu, gì đại sự không thành?" Mọi người nghe xong cũng không hẹn mà cùng vui vẻ nói.

Đan dược của Dương Thiên Vấn, luôn luôn bị bên ngoài truy càu, chẳng qua số lượng thật sự ít đến đáng thương, nay bên ngoài, một viên Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan, đó là giá trên trời, tuyệt đối là có tiền cũng khó mà mua được, ai chiếm được loại đan dược này, cũng sẽ không ngốc đến xuất ra đi bán. Dám bán Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan, cũng chỉ một nhà Dương Thiên Vấn này, đây là tuyệt đối lũng đoạn, ai cũng không có biện pháp.

Hơn nữa nay Dương Thiên Vấn là Chúa Tể thứ ba nhân thần giới, dùng sức mạnh cứng rắn thi thố là không có khả năng thực hiện. Chỉ có đi cầu đan, còn phải trả giá đủ lớn. Còn phải xem Dương Thiên Vấn tâm tình tốt hay không. Dương Thiên Vấn không muốn luyện đan, ai cũng không có biện pháp bắt buộc. Nếu giống như trước, Dương Thiên Vấn là Thần Vương, hay là Thần Hoàng mà nói, vậy cũng không nhất định.

Sáng Tạo Chúa Tể trong lòng là không thoải mái nhất. Nhưng mà tính sao? Năm đó thời điểm Dương Thiên Vấn còn chưa có quật khởi, đã trơn không vào tay được. Hiện tại người ta đã trở thành Chúa Tể, cùng hắn ngang hàng, thủ đoạn trước kia căn bản là dùng không được. Cho dù là tự mình xuống tay, cũng không dám. Chúa Tể mặc dù có phân mạnh yếu, nhưng mà trừ khi đối phó Thẩm Phán Chúa Tể giống năm đó vậy, nếu không cho dù Dương Thiên Vấn chỉ là một Chúa Tể mới, hắn cũng không có biện pháp làm gì Dương Thiên Vấn.

Tổng lại, hiện tại Dương Thiên Vấn ở toàn bộ thần giới, có được đủ địa vị cùng thực lực, không có người nào hoặc thế lực nào sẽ đem chủ ý đánh tới trên đầu Dương Thiên Vấn. Muốn đan dược, phải nghiêm mặt đi cầu. Thật giống như, nếu có vị nào muốn Sáng Tạo Chúa Tể luyện chế một món thần khí, cũng phải nghiêm mặt đi cầu. Cái này còn phải xem Dương Thiên Vấn có nguyện ý hay không. Dương Thiên Vấn không muốn, có nói toạc ra thì cũng không có biện pháp.

Dương Thiên Vấn nay tỏ thái độ như vậy, tất cả mọi người ở đây đối với Dương Thiên Vấn tâm sinh hảo cảm. Nếu Dương Thiên Vấn không nhắc tới, người ở đây cũng sẽ không thể cầu được cái gì, cũng không có biện pháp mở miệng.

"Bất quá, luyện đan là cần linh dược, mọi người cần cung cấp đủ linh dược mới được. Đương nhiên. Ta cũng sẽ chính mình đào một đám linh dược" Dương Thiên Vấn cười tủm tỉm nói, quay đầu nhìn về phía Dư thị song hùng, thân thiết nói: "Đặc biệt như hai vị, thứ tốt giống như Nguyệt Linh sâm, càng nhiều càng tốt".

Dư thị song hùng sắc mặt hơi hơi trầm xuống, nhưng mà không nói gì thêm, bọn họ cũng biết loại sự tình này nguyên nhân căn bản nhất là Dư Hữu Vi chọc họa gây nên.

Dương Thiên Vấn cũng không có nhiều lời .

Còn lại, chính là đều tự an bài trù tính chung.

Đầu tiên là bình định tinh thú bạo loạn bên trong nhân thần giới, cái bộ phận này so sánh ra mà nói thì dễ dàng một ít.

Long Tuyền sơn sau khi tụ hội chấm dứt, các Thần Hoàng sau khi trở về, thế lực khắp nơi đều làm ra phản ứng. Bắt đầu đối với tinh thú trong phạm vi thế lực tiến hành bao vây tiễu trừ.

Đồng thời, Cố Dong minh hội nhóm nhiệm vụ đầu tiên cũng ban bố xuống, vô số nhiệm vụ thần chức giả tham dự diệt tinh thú. Đồng thời khởi động chế độ cố dong tích phân. Có chút tài nguyên quan trọng, phải lấy cố dong tích phân đổi lấy. Ví dụ như nói, Dương Thiên Vấn nhóm đầu tiên hạ bảy viên Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan cùng ba viên Tạo Hóa Vô Cực Đan.

Hai loại đan dược này, một loại trước là thần đan bảo mệnh. Cho dù là Chúa Tể cùng Thượng cổ Thần Hoàng cũng thèm nhỏ dãi, huống chi đại chiến sắp tới, thần đan bảo mệnh bao nhiêu cũng không ngại nhiều. Một loại sau lại bị toàn bộ thần nhân Thần Hoàng trợ xuống truy lùng, không ai không muốn trở thành Thần Hoàng, đặc biệt tại lúc khẩn yếu quan đầu, nhiều một phần thực lực liền nhiều một phần hy vọng mạng sống. Đan dược đột phá bình cảnh này đã là có thể ngộ mà không thể cầu, lại càng không nhắc tới Tạo Hóa Vô Cực Đan loại thần đan có thể thành tựu Thần Hoàng.

Vô số tu sĩ lâm vào điên cuồng! Tích phân, cố dong tích phân, chỉ cần có nó, là có thể đổi hai loại thần đan cấp mười nổi tiếng thần giới này.

Tuy rằng hai loại thần đan này tích phân cao dọa người, nhưng mà lại có hy vọng. Các thần nhân bồi hồi ở trung tầng Thần Vương trở xuống, có một cái hy vọng trở thành Thần Hoàng, bọn họ sẽ càng thêm liều mạng. Các thần nhân giẫm chân ở giai đoạn Thần Vương, đã lâu không chiếm được đột phá cao tầng thấy được hy vọng trở thành Thần Hoàng, bọn họ sẽ càng thêm ra sức.

Thêm vào dư luận tuyên truyền, cả giới, nhân thần giới vạn người một lòng, nhìn thấy vực ngoại tinh thú bạo loạn liền chém giết. Đem tinh hạch cùng tài liệu trên người chúng nó đi đổi lấy cố dong tích phân. Tinh thú cấp bốn trở lên bắt đầu tính toán, tinh thú cấp bốn, mười điểm tích phân. Rồi sau đó lên mỗi một cấp nhiều năm lần, đến tinh thú cấp bảy chính là một ngàn ba trăm tích phân, mà tinh thú cấp tám lại là hai vạn tích phân, tinh thú cấp chín năm vạn tích phân, tinh thú cấp mười năm mươi vạn tích phân. Đây chỉ là vực ngoại tinh thú, nếu là tinh thú bản thổ nhân thần giới thì tích phân theo thứ tự giảm bớt gấp mười.

Mà hai loại đan dược đều là năm trăm vạn tích phân. Muốn đổi lấy một trong số hai loại đan dược này đều phải chém giết mười tinh thú cấp mười mới có thể đổi lấy.

Nếu đổi thành vực ngoại tinh thú cấp bốn, vậy cần hơn năm mươi vạn con.

Đương nhiên, cái chế độ tích phân này là có vẻ hoàn thiện, ngăn chặn khả năng tác tệ, nhiệm vụ này chính là ban bố cho tán tu, có môn phái thế lực tương ứng thì sẽ có mức thưởng khác.

Hơn nữa đổi ra đồ, chủng loại rất nhiều, số lượng cũng không thiếu, có thể nói là đủ loại, đây chính là tập trung trân quý các thế lực lớn nhân thần giới.

Dưới trọng thưởng tất có dũng phu, hầu như đồng thời khi công bố mức thưởng, vô số tán tu thần nhân từ bên trong thành thị trào ra, điên cuồng mà tìm tinh thú phiền toái.

Tinh thú số lượng tuy nhiều, nhưng là số lượng thần nhân càng nhiều!

Tinh thú bạo loạn bên trong nhân thần giới tại loại đại thế này, rất nhanh bị ức chế, các Thần Hoàng ngày đó tham gia tụ hội, mặc dù ở đỉnh núi Long Tuyền cũng không thấy được gì, nhưng mà sau khi bọn họ trở

về, đều là bá chủ một phương, trên tay thế lực lớn nhỏ dựa vào vô số, sau khi thống nhất lại, phối hợp tán tu, trấn áp tinh thú bạo loạn trong phạm vi thế lực, đó là một chút vấn đề cũng không có. Chân chính phiền toái, thật ra là vực ngoại tinh thú. Bất quá, có chế độ đổi tích phân của Cố Dong minh hội. Làm cho vô số tán tu thấy được hy vọng. Thứ mà trước kia bọn họ muốn tìm, tìm khắp cũng không được, muốn cầu đều cầu không đến này đều có thể thông qua tích phân đi đổi.

Tán tu các nơi nhân thần giới đều vì cầu lấy tích phân, đều tập trung tới biên giới đại lục.

940. Chương 937: Tề Tụ Biên Giới Đại Lục

Quyển 11: Chúa tể

Chương 937: Tề tụ biên giới đại lục

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Thời gian trăm năm thoáng cái trôi qua, mấy năm nay Dương Thiên Vấn vẫn ở trong Vấn Thiên cư luyện chế đan dược. Không chỉ có hắn, toàn bộ đan sư đẳng cấp cao trong đan sư công hội đều liều mạng luyện chế đan dược, để bổ sung Cố Dong minh hội tiêu hao.

Từ sau Long Tuyền sơn tụ hội, Cố Dong ban bố chế độ dùng tích phân đổi, đã qua ba trăm năm, ba trăm năm này trôi qua, trừ bỏ biên giới đại lục ra thì các đại lục khác đều đại khái khôi phục bình tĩnh, tinh thú bạo loạn trong đại lục, chỉ có Trung Đình đại lục còn chưa có bình xong, địa phương khác đều đã bị trấn áp thôi xuống. Tinh thú cấp bốn trở lên tử vong vô số, đồng thời thần nhân thần giới cũng ngã xuống vô số.

Dương Thiên Vấn một cái ấn quyết cuối cùng đánh ra, Thái Cực Bát Quái lô dâng lên một đạo sáng mờ, một lò Tạo Hóa Vô Cực Đan này luyện thành. Tổng cộng hơn hai mươi viên, lôi kiếp đánh xuống, đều bị Thái Cực Bát Quái lô đỡ.

Ba trăm năm qua, Tạo Hóa Vô Cực Đan lại có thể đổi ra ngoài hai viên, điều này làm cho Dương Thiên Vấn dị thường kinh ngạc. Phải biết rằng đan này đối với Thần Hoàng mà nói là không có tác dụng, nói cách khác người đổi đan này chính là Thần Hoàng trở xuống, theo Thiên Võng điều tra, đổi đan này là một người tu vi bất quá đỉnh phong Thiên Thần, một người khác tu vi mới Hạ vị Thiên Thần. Bọn họ lại có thể bằng lực lượng cá nhân thu được năm trăm vạn tích phân, làm cho Dương Thiên Vấn vô cùng sợ hãi than thở.

Sau điều tra lại, hai vị này, một chiếm được thượng cổ truyền thừa, một người khác chính là trận pháp tông sư, dựa vào trận pháp quần sát, mới đủ năm trăm vạn tích phân. Đương nhiên, hai vị này không có ngoại lệ đều ở biên giới đại lục đánh chết vực ngoại tinh thú, nếu không chỉ dựa vào đánh chết tinh thú bên trong nhân thần giới, căn bản không có khả năng đạt tới số lượng này.

"Đinh Ẩn, vào đi" Dương Thiên Vấn thản nhiên nói.

"Chúc mừng chủ thượng, lại luyện chế ra một lò thần đan" Đinh Ẩn chúc mừng nói. Ba trăm năm qua, Dương Thiên Vấn luyện chế vô số đan dược, nhưng mà đan dược cao cấp nhất mới luyện chế hai lò, một lò Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan, một lò khác chính là cái Tạo Hóa Vô Cực Đan này.

"Cái này căn bản không đáng giá nhắc tới" Dương Thiên Vấn xua tay nói, "Thế nào, bên ngoài tình huống ra sao rồi?" Vì luyện cái lò Tạo Hóa Vô Cực Đan này, Dương Thiên Vấn bế quan trăm năm chưa ra.

"Hồi chủ thượng, tinh thú nội lục đã bình định, hải dương tinh thú bởi vì lục địa pháp tắc tồn tại, cũng không dậy nổi náo động lớn, chỉ thời điểm đi qua biển thì phiền toái một ít, nhưng Thiên Võng chúng ta có khóa đại lục truyền tống trận tồn tại, có thể xem nhẹ không để ý. Cũng bởi vậy, ba trăm năm qua, Thiên Võng phát triển nhanh hơn, Thiên Võng đại bộ phận thành viên mượn dùng lượng lớn tài nguyên tổ chức chém giết tinh thú, đổi lấy tài nguyên quý trọng từ Cố Dong" Đinh Ẩn trước đem một ít tình huống Thiên Võng báo cáo, sau lại nói: "Lần bình loạn này, ba trăm năm qua, thần nhân nhân thần giới ngã xuống vô

số, chiếm tổng số lượng ba thành! Hơn phân nửa là tán tu. Thiên Võng tổn thất một ít nhân thủ tầng dưới, nhưng lại hấp thu không ít nhân thủ, ngược lại lớn mạnh một ít".

Dương Thiên Vấn nghe xong, gật gật đầu, trong lòng thầm than, bất quá ba trăm năm bình loạn, nhân thần giới liền giảm bớt ba thành dân cư, có thể thấy được cái đại kiếp nạn này mãnh liệt.

Cái này bất quá chỉ vừa mới bắt đầu mà thoi. Biên giới đại lục mười phần thì hết chín phần địa bàn đều bị vực ngoại tinh thú chiếm lĩnh, đây mới là phiền toái chân chính.

Sinh tử huyễn diệt, duyên khởi duyên tận. Dương Thiên Vấn đi đến một bước hôm nay, còn có cái gì xem không rõ? Các thần nhân ngã xuống này, đều là ví dụ cho những người khác không ngừng tiến tới, ai cũng không muốn ngàn vạn năm khổ tu, hủy hoại chỉ trong chốc lát. Chỉ có không ngừng tiến bộ, không ngừng trèo lên đỉnh ới có thể tránh khỏi nguy nan.

"Truyền mệnh lệnh của ta, đưa ra khóa đại lục truyền tống trận đi" Dương Thiên Vấn thản nhiên nói.

"Nhưng mà, như vậy có thể bạo lộ Thiên Võng tồn tại hay không. Hơn nữa, cái khóa đại lục truyền tống trận này luôn luôn là cơ mật tối cao của Thiên Võng, cho dù là người bên trong tổ chức, cũng không thể tùy ý sử dụng" Đinh Ẩn có chút chần chờ nói.

"Nay đại kiếp đại tức, tất cả lấy đại cục làm trọng đi. Ngoài biển tinh thú tụ tập, muốn diệt cũng không dễ, ta nghĩ đại đa số thần nhân trợ giúp biên giới đại lục, đều là bị chặn giết ở ngoài biển?" Dương Thiên Vấn thở dài.

"Đúng là như thế" Đinh Ẩn gật đầu đáp.

"Vậy đi làm đi, lấy danh nghĩa của ta, triệu tập nhân thủ, ở toàn bộ đại lục công bố ra truyền tống trận hướng biên giới đại lục" Dương Thiên Vấn quyết định nói. "Ngươi hẳn là đang kỳ quái, vì cái gì ta lại làm như vậy?"

"Thuộc hạ không dám" Đinh Ẩn cung kính nói.

"Khi nào ngươi đứng ở vị trí của ta như hiện nay, ngươi liền rõ ràng vì cái gì" Dương Thiên Vấn có chút rõ ràng, khi ngươi ở một cái tầng cấp bên trên, ở trên nhìn xuống dưới, lập trường cùng ý tưởng đều có thay đổi. Hiện tại Dương Thiên Vấn, đã đứng ở đỉnh cao nhất, lấy thần thông của hắn, ở nhân thần giới, không dám nói thiên hạ vô địch, nhưng ít ra cũng có lực tuyệt đối tự bảo vệ mình.

Giờ phút này Dương Thiên Vấn, là thật tâm vì cái thần giới này làm chút gì đó, đại đạo năm mươi, thiên diễn bốn chín, bên trong đại kiếp nạn, đều có một đường sinh cơ có thể tìm ra.

Cái khóa đại lục truyền tống trận này, coi như là Dương Thiên Vấn vì chúng sinh thần giới cấp một đường sinh cơ. Mặc dù là chém xuống thiện thi, cũng không đại biểu Dương Thiên Vấn không có thiện niệm, không có cảm tình. Chỉ càng thêm đã gần sát đại đạo, càng thêm bác ái. Yêu là thiên địa tự nhiên, yêu là vũ trụ vạn vật. Đây là đại thiện tâm, đại từ bi. Đinh Ẩn xác nhận lui xuống, phân phó người phía dưới làm việc.

Đinh Ẩn lực ứng biến cũng không cần nhiều lời, hắn lấy danh nghĩa Vấn Thiên Vấn, tìm năng nhân xảo tượng, bắt đầu ở toàn bộ các đại lục thần giới, đồng thời thể hiện ra khóa đại lục truyền tống trận.

Thật ra năng nhân xảo tượng này, bọn họ mỗi người thân phận cũng không giống nhau, hơn phân nửa là tán tu, có là đệ tử môn phái, có là đệ tử hoặc khách khanh gia tộc. Nhưng mà không chỗ nào không phải là thành viên Thiên Võng.

Đây là chỗ đáng sợ của Thiên Võng, vô ảnh vô hình, không có sơn môn cố định, không có tổng bộ cố định, toàn bộ thành viên đều trà trộn bên trong các môn các phái các thế lực, không ai biết bọn họ tồn tại.

Bên trong Thiên Võng mặc dù có bồi dưỡng nhân viên tinh anh chiến đấu, nhưng những người này ước thúc cũng không mạnh, thậm chí còn không có ước thúc, mọi người ngang hàng lẫn nhau, Thiên Võng thật giống như một cái bình đài thật lớn, cấp cho toàn bộ thành viên tiện lợi.

Thiên Võng tầng tầng hạ nhiệm vụ, có tích phân chế bị ở đó, tiếp cùng không tiếp đều là ý nguyện chính mình.

Đinh Ẩn cũng không tính bại lộ Thiên Võng tồn tại, đây là chỗ ưu thế lớn nhất của Thiên Võng. Cố Dong minh hội chế độ đổi tích phân làm cho vô số thần nhân điên cuồng, nhân thần giới tuy rằng tổn thất ba thành nhân khẩu, nhưng mà mọi người lại vẫn như cũ nhiệt tình tăng vọt, chém giết tinh thú, bình định thần giới. Đây là loại đại nghĩa nào? Thêm vào tuyên truyền hữu hiệu, trừ bỏ cao tầng nhất ra, người phía dưới nào biết đâu rằng nhân thần giới đã mất đi ba thành nhân khẩu.

Ba trăm năm bình loạn, làm cho vô số tán tu quật khởi, bọn họ nương thực lực cùng thiên phú, chém giết tinh thú, đổi lấy tài nguyên tu luyện. Thực lực đột nhiên tăng mạnh, nay nhân thần giới tuy rằng dân cư thiếu ba thành, nhưng mà thực lực tuyệt đối so với phía trước càng mạnh. Khôn sống ngu chết, đều là pháp tắc tự nhiên.

Khóa đại lục truyền tống trận công bố, làm cho vô số thần nhân truy cầu không thôi, bọn họ không cần mạo hiểm vượt qua biển, không cần lại trên đường trì hoãn rất nhiều thời gian. Khóa đại lục truyền tống trận này, quả thực chính là tin vui lớn nhất của nhân thần giới.

Vấn Thiên cư công bố khóa đại lục truyền tống trận, phi thường thuận lợi, hầu như là toàn bộ đại lục kết nối cùng nhau, không có thế lực nào dám quấy rối, tuy rằng kẻ ngốc cũng biết, đây là một khối thịt béo bằng trời, nhưng mà không ai dám đi cắn.

Bởi vì sau lưng Vấn Thiên cư là Vấn Thiên cư sĩ, Chúa Tể thứ ba nhân thần giới, đại nhân vật bực này, chỉ có thế lực đỉnh cấp nhân thần giới mới có thể chọc được. Cho dù là thế lực đỉnh cấp, cũng không dám chọc loạn. Chúa Tể, đại biểu cho quyền uy vô thượng, địa vị vô thượng.

Bởi vì Dương Thiên Vấn giống như lưu tinh quật khởi, nay đan sư liên minh đã được các thế lực đỉnh cấp xem như là thế lực của Dương Thiên Vấn, tính chất cùng Cố Dong minh hội là giống nhau. Đan sư liên minh cùng Cố Dong minh hội áp dụng chế độ tích phân là giống nhau, hai bên có thể liên hệ. Bất quá, một cái là tạp, một cái tinh.

Cũng là đan sư liên minh tồn tại, mới cho tán tu thần giới đủ trợ giúp hậu cần, cung cấp rất nhiều đan dược.

Vấn Thiên cư đưa ra cái khóa đại lục truyền tống trận này, trong đó có bó lớn lợi ích, nếu đổi một cái thế lực khác, mặc dù là thế lực nhất lưu, nó cũng tuyệt đối ăn không vô được. Cũng chỉ có tồn tại đứng đầu như Vấn Thiên cư, mới dám gióng trống khua chiêng mà làm.

Bất quá, Dương Thiên Vấn không có thói quen ăn mảnh, loại ích lợi nhỏ này, Dương Thiên Vấn là có ý thức mở ra một bộ phận đi ra ngoài.

Ở thời điểm khóa đại lục truyền tống trận hoàn tất, Dương Thiên Vấn liền đem lấy hình thức thiết tiêu, đem quyền quản lý cùng quyền hộ vệ khóa đại lục truyền tống trận khối đại lục này, xuất ra ba thành ích lợi trong đó giao cho thế lực nguyên đại lục tương ứng đi xử lý.

Về phần bọn họ phân chia như thế nào, vậy không liên quan tới Dương Thiên Vấn. Dương Thiên Vấn chỉ quy định, mặc kệ là người nào, thế lực nào dùng truyền tống trận này, phải đối xử bình đẳng, không chiết khẩu. Truyền tống một lần tiêu phí thần tinh, chính là tiêu phí gấp mười truyền tống môn bình thường.

Nhưng mà vẫn có rất nhiều người sử dụng, hơn nữa mục đích trên cơ bản mười phần thống nhất, thẳng chỉ biên giới đại lục.

941. Chương 938: Phản Công Biên Giới Đại Lục

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 938: Phản công biên giới đại lục

Sưu tầm:

Thời gian hai năm, phong ba khóa đại lục truyền tống trận cũng dần dần nhạt đi, vài thế lực đỉnh cấp các đại lục liên hợp lại, nhận lấy quyền quản lý cùng quyền hộ vệ khóa đại lục truyền tống trận từ Vấn Thiên cư. Chỉ cần hàng năm nộp lên sáu thành tiền lời, cái khác đều về người quản lý phân phối. Trong đó ba thành là của bọn họ, mặt khác một thành còn lại là phí dụng duy hộ.

Đương nhiên, kỹ thuật trung tâm truyền tống trận này, vẫn nắm ở trong tay Dương Thiên Vấn. Không có khả năng đem nó công khai đi ra ngoài, Dương Thiên Vấn có thể đem truyền tống trận này lấy ra để cho người ta dùng, nhưng Dương Thiên Vấn còn không có vĩ đại đến đem kỹ thuật trung tâm trong tay cũng công bố ra ngoài.

***

Trong Vấn Thiên cư, tiếng đàn từng trận, ưu mĩ vô biên, nhưng đánh đàn, cũng không phải Thủy Thấm Lan, mà là Bích Nhi.

Bích Nhi xuất quan, Bích Nhi lại có thể tu luyện thời gian pháp tắc thành tựu Thần Hoàng vị, nay mới xuất quan, liền có tu vi trung vị Thần Hoàng, nhưng thực lực lại có thể bằng được thượng vị Thần Hoàng, đây là chỗ lợi hại của mười đại pháp tắc!

"Thế nào? Thiên vấn ca, muội đàn không tệ chứ? Huynh để uội đi với" Tiếng đàn ngừng lại, Bích Nhi cả người bắt ở trên người Dương Thiên Vấn, nhẹ giọng cầu nói.

"Nhưng mà chiến trường không có mắt, cho dù muội là Thần Hoàng, vực ngoại tinh thú này cũng không phải là hạng đơn giản" Dương Thiên Vấn không nói gì, có Thời không bảo tháp chính là lợi hại, một người hoàn toàn không thông cầm kĩ, lại trở thành đại gia cầm đạo, cái này còn không phải dùng thời gian mà đi đổi ra sao. Sớm biết như vậy cũng không lấy cớ.

"Hừ, người ta năm đó cũng tung hoành một giới, chiến trận lớn nhỏ trải qua vô số, e ngại gì chứ?" Bích Nhi hừ một tiếng nói. "Nhưng là năm đó, muội bởi vì vậy mà biến thành chuyển sinh trùng tu" Dương Thiên Vấn thản nhiên nói.

"Dù sao muội mặc kệ, muội đã muốn là làm được, huynh không uội đi, muội cũng phải đi" Bích Nhi tựa như cũng tức giận, cùng Dương Thiên Vấn tranh cãi. Dương Thiên Vấn nghe xong một trận không nói gì, nghĩ nghĩ, gật đầu đáp: "Được rồi, ta đi cùng muội".

"Không cần, có huynh đi cùng, muội còn có cái ý tứ gì?" Bích Nhi dứt khoát cự tuyệt nói. Nàng năm đó tung hoành tiên giới, cũng là một người không chịu an tĩnh, mấy năm nay vẫn ẩn tu không ra, không phải bởi vì nàng tính tình thay đổi bao nhiêu, mà là biết thực lực của chính mình không đủ. Nhưng mà vì áp lực lâu rồi, mới có biểu hiện như vậy.

Dương Thiên Vấn cũng biết để ột nha đầu tính tình hoạt bát, buồn tẻ cả ức năm, cũng làm khổ nàng. Lắc lắc đầu, xuất ra Khổn tiên thằng, giao cho Bích Nhi nói: "Bảo này muội cầm đối phó với địch" Lại xuất ra một tòa đài sen, cười cười nói: "Bảo này muội cầm phòng thân". Nói xong đem khẩu quyết sử dụng hai món pháp bảo dạy cho nàng.

Có Huyền hoàng công đức kim liên hộ thể, tin tưởng Bích Nhi tuyệt đối không có việc gì, huống hồ nàng còn có Thời Không Bảo Tháp trong người, vậy càng thêm không có vấn đề. Hơn nữa Bích Nhi tu luyện là thời gian pháp tắc, lại là trung vị Thần Hoàng.

Bích Nhi cao hứng ôm lấy Dương Thiên Vấn, hung hăng hôn một cái, lúc này mới cầm pháp bảo thông qua truyền tống trận rời khỏi.

Thủy Thấm Lan bưng một ít thức ăn, từ cửa viện đi tới, mở miệng nói: "Huynh thực để cho Bích Nhi đi một mình?"

Dương Thiên Vấn cười cười, hồi đáp: "Muội nói sao? Tuy có hai món chí bảo hộ thân, bất quá với tình tình của nàng ta ra khỏi cửa, thật đúng là rất khó làm cho người ta hoàn toàn yên tâm".

Dứt lời, từ trong nê cung huyệt, nhảy ra một tiểu nhân, đón gió mà trướng, cầm trong tay Thôn thiên tử hồ lô, hướng Dương Thiên Vấn tiếp nói: "Đạo hữu khỏe" Dứt lời, vạch ra khe hở không gian rời khỏi.

"Đây là phân thân Chúa Tể sao?" Thủy Thấm Lan kinh ngạc nói."Đúng vậy" Dương Thiên Vấn cũng không có giải thích nhiều cái gì, giải thích cũng nói không rõ được. "Về sau không được để cho hắn động vào muội" Thủy Thấm Lan gắt giọng, cảm giác quái quái.

"A..." Dương Thiên Vấn một trận không biết nói sao, chính mình có hoang đường như vậy sao? Đó là huyền môn trảm thi, tạo ra phân thân vô thượng. Lại có thể lấy đến... Nhưng mà, chủ ý này thật đúng là tuyệt !

Bích Nhi thông qua truyền tống trận đi vào biên giới đại lục, giờ phút này biên giới đại lục, vô cùng hỗn loạn. Toàn bộ đại lục bị vực ngoại tinh thú công phá, chiếm cứ vô số tài nguyên biên giới đại lục. Cả nhân thần giới, loạn tinh thú đã bình, chỉ có đại lục bên này cùng với biên cảnh phía đông nhân thần giới là còn vô số vực ngoại tinh thú.

Vực ngoại tinh thú này, luận cùng trình độ hung hãn, xa không thể sánh bằng tinh thú ở trong giới. Vực ngoại hoàn cảnh vô cùng ác liệt, ở trong loại hoàn cảnh không ngừng giết chóc tiến hóa kia, vô số tinh thú sinh tồn. Tinh thú này đáng sợ cùng với hung hãn không sợ chết, làm cho người ta sợ hãi. Nhân thần giới ba trăm năm qua, cũng chỉ là kham kham bảo vệ một lĩnh ở biên giới đại lục mà thôi.

Hơn nữa lĩnh này bị ba tòa sơn mạch thật lớn vây quanh, mượn ưu thế nơi đây, bố trí trận pháp cấm chế tương trợ, mới bảo vệ một khối căn cơ cuối cùng đại lục bên này. Nếu mất đi lĩnh này, nhân thần giới muốn phản công biên giới đại lục, trả giá chỉ sợ sẽ lớn hơn nữa.

Cho nên, một lĩnh này có mật độ nhân khẩu là cực lớn, chính là nơi này, nho nhỏ một lĩnh, liền tập trung hơn ba thành Thiên Thần nhân thần giới! Số lượng nhiều đạt đã ngoài trăm ức. Nương ưu thế địa thế, lấy trận pháp tụ quần đỡ tinh thú tập kích.

Nhưng mà, lại vẫn như cũ không có lực phản kích. Toàn bộ biên giới đại lục, trừ bỏ một lĩnh này ra, tất cả đều là vực ngoại tinh thú đáng sợ, cấp bậc thấp nhất cũng là tinh thú cấp sáu! Chỉ là tinh thú cấp sáu số lượng cũng đã đủ dọa người rồi, càng đừng nói tinh thú cao cấp đã ngoài cấp sáu.

Nhân thần giới hơn phân nửa Thần Vương cùng Thần Hoàng đều tập trung ở trong này, đi vào nơi này, sau khi vào thành. Ngươi sẽ biết cái gì kêu Thần Hoàng đi đầy đất, Thần Vương nhiều như chó.

Không có cách nào, vực ngoại tinh thú số lượng thật sự nhiều, nhiều đến trình độ khó mà tin. Nhân thần giới tất phải bảo trụ một lĩnh này, vì về sau phản kích làm căn cơ. Cho nên, các thế lực lớn đều phái đủ nhân thủ tới nơi này bố phòng.

Cho dù là tôn quý như Thần Hoàng, cũng phải ra tiền tuyến. Bởi vì, không có cao thủ cấp bậc Thần Hoàng tọa trấn, tất nhiên đỡ không được đàn tinh thú mãnh liệt đánh sâu vào.

Giao chiến ba trăm năm, lấy địa hình đến phân chia, toàn bộ lãnh địa bị chia làm ba chiến khu, phân biệt đóng ở cửa ải ba sơn mạch. Mỗi một cái cửa ải ít nhất cũng có mười lăm vị Thần Hoàng tọa trấn, mặt khác còn có mười lăm vị Thần Hoàng ở hậu phương cách đó không xa trợ giúp. Ba cái cửa ải thêm cùng một chỗ, thì đó là chín mươi vị Thần Hoàng. Từ cái này cũng có thể thấy được chiến dịch này đánh có bao nhiêu khó khăn.

Nhân thần giới bởi vì bình loạn, còn không có xuất ra thực lực chân chính đến phản công biên giới đại lục. Mà theo thời gian chuyển dời, bạo loạn bên trong nhân thần giới đã bình. Các thế lực lớn nhân thần giới lực lượng từng bước tập trung lại, nhưng mà cũng là vì nguyên nhân này, một đoạn thời gian gần nhất, vực ngoại tinh thú quần công đánh càng thêm mãnh liệt.

Giờ phút này tiền tuyến đang đánh đến khí thế ngất trời, ba cửa ải đều bị đàn tinh thú bao vây áp chế. Từng cửa ải đều có tinh thú số lượng vô cùng mãnh liệt đánh sâu vào. Bích Nhi lần này lại đây, thật ra cực kỳ trùng hợp đánh lên trận chiến tranh thảm thiết này.

Tán tu Thần Hoàng đến, đều có quản sự chuyên môn phụ trách tiếp đãi, sau đó từ mấy thế lực lớn cùng nhau phân phối. Tán tu Thần Hoàng, bình thường là từ Cố Dong minh hội đến phân phối nhiệm vụ. Đương nhiên, nhiệm vụ này đều có thù lao cực kỳ dày.

Theo độ mạnh yếu tinh thú quần công đánh không ngừng gia tăng, toàn bộ lãnh địa, toàn bộ thần nhân cũng bất giác lâm vào một loại không khí khẩn trương. Lúc này đây chiến tranh, có thể nói là một lần lớn nhất trong gần hai trăm năm qua.

Lúc này, các thành trì lớn nhỏ đều đang triệu tập nhân thủ, tiền tuyến có hơn đại quân sáu mươi ức Thiên Thần, Thần Vương hơn một ngàn, Thần Hoàng hơn trăm. Nhưng mà vẫn phải ở bốn phía triệu binh.

Một khối địa bàn cuối cùng của Biên giới đại lục, vô luận như thế nào cũng không thể mất, chiến sự ba trăm năm, cũng làm ột lĩnh này hình thành quy củ độc đáo, đó là lệnh điều phối thời chiến. Bình thường mặc kệ cái gì, một khi chiến sự nổi lên, toàn bộ lãnh địa, từ Thần Hoàng, cho tới thần nhân bình thường, đều phải nghe lệnh.

Bên trong Thượng cổ Thần Hoàng, Cố Dong minh hội hai vị chính phó Hội chủ, an vị ở trong này. Từ bọn họ hạ lệnh, Thần Hoàng cũng phải nghe theo.

Bình thường ở tiền tuyến, thần nhân bình thường có nhiều cũng vô dụng, cho nên thấp nhất là cao thủ cấp bậc Thiên Thần. Mà thần nhân bình thường có thể làm, chỉ có một ít hậu cần chiến sự, chủng loại rất nhiều.

Bích Nhi đi vào nơi này, vì kiến thức một chút chiến tranh thần giới. Cho nên, nhiệm vụ trợ giúp lĩnh, lên tiền tuyến. Phân thân Dương Thiên Vấn lén lút theo ở phía sau, âm thầm bảo hộ.

Đi vào vị trí ba cửa ải lớn ở bên trong cửa ải, giờ phút này vô luận là thiên không trước mặt có vô số hào quang bùng nổ, vô số thần khí bay đánh, vô số trận pháp lóe ra, vô số thần lôi nổ mạnh. Kinh thiên động địa, thanh thế kinh người. Phối hợp mọi người kêu to, tinh thú tê rống, trường hợp huyết tinh, làm cho người ta vô cùng chấn động.

Dương Thiên Vấn thật ra kiến thức qua không chỉ một lần, bất quá quy mô lớn như vậy, cũng là lần đầu tiên gặp phải. Bích Nhi tức thì bị tất cả trước mắt làm cho sợ ngây người.

Ba mươi dặm bên ngoài cửa ải này, tinh thú vô cùng ở đang không ngừng xung phong, chúng nó số lượng nhiều, căn bản không cần sách lược gì, cứ thế mà mạnh mẽ đột kích.

Phía trên bầu trời, cao thủ cấp bậc Thần Vương, phụ trách ngăn lại tinh thú cấp tám. Cao thủ cấp bậc Thần Hoàng, phụ trách ngăn lại tinh thú cấp chín. Tinh thú từ cấp tám trở xuống… giao cho bộ đội ở mặt sau đến phụ trách đi.

942. Chương 939: Tinh Thú Cấp Mười Xuất Hiện (1)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 939: Tinh thú cấp mười xuất hiện (1)

Sưu tầm:

Giờ phút này trên không, Thần Vương tham chiến còn có hai trăm người, mà Thần Hoàng, Thần Hoàng phụ trách cửa ải này thêm nhân viên ở phía sau tổng cộng ba mươi vị, đều lên trận. Mà bọn họ đối phó là năm mươi con tinh thú cấp chín.

Cấp bậc như Bích Nhi trợ giúp Thần Hoàng tổng cộng có năm người, năm người đi vào tiền tuyến, liền bay về phía trên không.

Bích Nhi trong tay chợt lóe, xuất hiện một thanh bảo kiếm hào quang lập lòe, kiếm này cũng là Dương Thiên Vấn luyện chế, cấp bậc hậu thiên linh bảo, so với cực phẩm thần khí lợi hại hơn năm phần.

Bích Nhi kinh nghiệm đánh nhau ở trước kia cũng đã không kém, nay đối phương chỉ là một con tinh thú, bị áp chế trong chốc lát. Sau đó, liền khôi phục trạng thái, đã lâu không có trải qua loại cấp bậc chiến đấu này, Bích Nhi biểu hiện vô cùng hưng phấn.

Dương Thiên Vấn ẩn thân ở một bên, nhìn xem thẳng lắc đầu, chỉ hy vọng chờ Bích Nhi lần này phát tiết xong, có thể im lặng đứng ở phía sau, bởi vì tiền tuyến thật sự rất nguy hiểm.

So với một lần Dương Thiên Vấn ở biên giới đại lục chặn đường vực ngoại tinh thú xâm nhập, một lần nọ tinh thú cấp chín bất quá chỉ là ba con mà thôi. Nhưng Dương Thiên Vấn cũng biết, một lần nọ là vì khóa giới pháp tắc, làm cho vực ngoại tinh thú này sau khi tiến vào nhân thần giới, giảm xuống một cấp bậc. Nếu không một lần nọ đến sẽ không là ba con tinh thú cấp chín, mà là ba con tinh thú cấp mười.

Lần này vực ngoại xâm nhập, số lượng cũng tốt, chất lượng cũng tốt, đều so với trước kia đề cao hơn rất nhiều. Vô luận phương diện nào, nhân thần giới cũng không có chiếm ưu thế, muốn thu phục biên giới đại lục, ngăn cản tiêu cực giống như bây giờ, căn bản là không có khả năng hữu hiệu.

Bích Nhi cùng một con tinh thú cấp chín giao thủ, giằng co một nén hương, vẫn tìm không thấy phương pháp thắng lợi, bởi vì tinh thú nhục thân phòng ngự thật sự quá mạnh mẽ, hơn nữa trong cơ thể có lực lượng vô cùng hùng hậu duy trì, mặc dù là cầm trong tay thần kiếm cấp bậc hậu thiên linh bảo, cũng chỉ có thể đánh bị thương mà không giết chết được nó.

Nếu không thể trí mạng, năng lực khôi phục của tinh thú này thật sự quá mạnh mẽ, không bao lâu, vết kiếm nhìn qua dữ tợn vô cùng đã bắt đầu đóng vảy. truyện copy từ

Nguyên lực trong cơ thể tinh thú, không chỉ có năng lực phòng ngự cường đại, còn có thể mang đến năng lực khôi phục cực mạnh, chúng nó tuy rằng không có năng lực ngự sử pháp bảo cùng lĩnh vực, nhưng chỉ thực lực nhục thể cũng phi thường mạnh mẽ.

Bích Nhi đối phó một con tinh thú cấp chín, thật ra thuận buồm xuôi gió, tuy rằng bị vây trạng thái giằng co, nhưng đây là vì nàng không có xuất ra toàn bộ thực lực.

Nhưng vào lúc này, trong đàn tinh thú, lại chạy ra ba mươi tinh thú cấp chín, biến cố này quá đột nhiên, làm cho Bích Nhi một đám Thần Hoàng đều xuất ra thực lực của chính mình.

Bích Nhi đã sớm nghĩ tới phương pháp đối phó loại tinh thú cấp chín này, miệng niệm chú ngữ, đem Khổn tiên thằng tế đi ra ngoài. Đồng thời mở ra thời gian lĩnh vực, chậm lại thời gian lưu.

Chỉ thấy tinh thú cấp chín khổng lồ nọ, nháy mắt liền bị Khổn tiên thằng trói lại, chân lực trên người biến mất. Bích Nhi một cái thời gian thêm vào, thân hình nháy mắt xuất hiện ở trên đầu tinh thú cấp chín, trên tay bảo kiếm họa xuất.

Chỉ trong tích tắc, Bích Nhi họa xuất một vạn kiếm, vạn kiếm hợp nhất. Lực lượng cường đại trực tiếp vạch phá phòng ngự nhục thân tinh thú, từ đầu tới đuôi bị đạo kiếm quang vô cùng bá đạo này phân thây. Dương Thiên Vấn ẩn thân ở cách đó không xa, thấy một màn như vậy, cũng không khỏi tán thưởng.

Thời gian pháp tắc chính là lợi hại, giảm hủy thời gian kẻ địch, thêm thời gian chính mình, trong một hơi thở có thể đem công kích mở rộng đến cực hạn. Lợi hại, thật sự là lợi hại! Dương Thiên Vấn tự hỏi cũng có thể làm được, nhưng tuyệt đối làm không được nhẹ nhàng như thế.

Bích Nhi làm như thế, quả thực là sắc bén không thể đỡ, trong nháy mắt liền có ba con tinh thú cấp chín chết vào tay, làm cho vô số người chú ý kinh ngạc không thôi. Đàn tinh thú cũng làm ra phản ứng, phân ra sáu con tinh thú cấp chín hướng Bích Nhi đánh tới.

Thánh thú đến cấp tám có thể mở ra linh trí, đến tinh thú cấp chín, linh trí có thể giúp tiến hành một ít tự hỏi đơn giản, đến sau cấp mười, linh trí cùng yêu thú chưa biến hóa kém không có mấy. Biết Bích Nhi lợi hại, sáu con tinh thú cấp chín hợp lực hướng nàng đánh tới.

Bích Nhi cũng không dám cậy mạnh, gọi ra Huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá phòng ngự chí bảo của Dương Thiên Vấn. Đạp ở phía trên đài sen, từng đạo huyền quang hộ thân. Chín con tinh thú công kích đều bị huyền quang đài sen cản xuống, không thể gần thân Bích Nhi.

Bích Nhi nhắm một con tinh thú cấp chín, thả ra Khổn tiên thằng, thời gian lĩnh vực mở ra, thời gian giảm, thời gian thêm, nháy mắt vạn kiếm, lại là một tinh thú cấp chín vong ở dưới kiếm.

Bằng vào pháp bảo cường đại huyền diệu, tinh thú cấp chín nọ có lực lượng cường đại bằng Thần Hoàng, có phòng ngự cường đại có thể đỡ công kích Thần Hoàng, lại vẫn không chịu nổi một kích.

Đương nhiên, cái này cũng là do chỗ đáng sợ thời gian pháp tắc của Bích Nhi, công kích của nàng, bên trong đồng cấp khác tuyệt đối không người có thể địch, chỉ có thể cứng rắn chống đỡ. Mà có được Khổn tiên thằng nơi tay, trói một cái tàn một cái, tàn một cái giết một cái, liền dễ dàng giống như thái rau vậy. Cái này cũng là vì sao Dương Thiên Vấn phải đem pháp bảo giao cho Bích Nhi hộ thân.

Nhân thần giới bên này nhìn thấy Bích Nhi đại thần uy như thế, sĩ khí đại chấn, dần dần xoay chuyển hoàn cảnh xấu, trụ vững tinh thú điên cuồng cường công.

Hậu viện tới rất nhanh, những cao thủ đều thông qua truyền tống trận trực tiếp truyền tống lại đây, đại bộ đội cũng lấy tốc độ cực nhanh bay đến. Sau đó đầu nhập chiến trường, kết thành trận thế phòng ngự, ngăn cản tinh thú cường tập.

Loại cường tập này đã trải qua vô số lần, tinh thú tựa như cũng không có chiến thuật gì đáng nói, chỉ có một mặt cường đánh cường công, khác nhau chỉ là cường độ lớn nhỏ mà thôi.

Lúc này đây cường tập, cũng là một lần cường tập cường độ lớn nhất gần trăm năm nay, ba cái cửa ải, đầu nhập vào ba ngàn ức tinh thú, tuy rằng tám phần đều là tinh thú trung cấp, nhưng mà số lượng khổng lồ cũng đủ để cho phòng ngự nhân thần giới bị khảo nghiệm nghiêm trọng cùng đánh sâu vào.

Hơn một ngàn ức, đây là một cái khái niệm gì, ở trong không trung, rậm rạp, tất cả đều là tinh thú tướng mạo xấu xí dữ tợn, chúng nó tàn nhẫn lãnh huyết, hung hãn không sợ chết, thực lực cường đại. Bởi vì vực ngoại hoàn cảnh điều kiện tàn khốc, khiến cho chúng nó so với tinh thú bên trong nhân thần giới đáng sợ gấp mấy lần.

Ba cửa ải, từ khai chiến đến bây giờ, đã muốn lục tục tăng phái ba đợt viện quân, mỗi một đợt đều nhiều đạt năm mươi ức, nay toàn bộ lãnh địa, đều đang điên cuồng triệu tập nhân thủ, cao thủ cấp bậc Thần Hoàng cùng Thần Vương có bảy thành đã sớm phái đến tiền tuyến. Bên trong lãnh địa, Thượng cổ Thần Hoàng Long Quân dùng pháp lực cường đại, mạnh mẽ truyền âm nói: "Toàn bộ thần nhân nghe, nay tam đại cửa ải, bị vực ngoại tinh thú nhiều đạt ba ngàn ức cường công, hiện ban bố lệnh triệu tập khẩn cấp, toàn bộ thần nhân nghe được thanh âm, từ giờ trở đi, hoặc là rời khỏi nơi đây, vĩnh viễn đừng nghĩ tiến vào nữa, hoặc là đi ra Cố Dong minh hội các thành thị lớn nhỏ báo danh, Minh hội sẽ thống nhất an bài mọi người ngăn cản tinh thú. Mọi người yên tâm, có trận pháp bảo hộ, chỉ cần trận pháp không phá, an toàn của mọi người tuyệt đối có bảo đảm. Ở trên chiến trường, có pháp kính Vấn Thiên cư sĩ chuyên môn thiết kế ghi lại, các vị lập công huân đều được ghi lại".

Long Hành lại dùng thông dẫn lệnh liên hệ mấy vị đồng đạo còn lại, bao gồm bản thể Dương Thiên Vấn đang ở Vấn Thiên cư cũng nhận được hắn đưa tin.

"Các vị, lúc này đây vực ngoại tinh thú tựa như là đã động chân cách, mời các vị nhanh phái người đến viện trợ" Long Hành ở trong Thông dẫn lệnh nói. "Nay có khóa đại lục truyền tống trận của Vấn Thiên cư sĩ tồn tại, lần đại chiến này, chúng ta phần thắng liền rất cao, chỉ cần qua được lần cường tập này, đợi cho chúng ta tập trung xong lực lượng, liền có thể phản công".

"Phiền toái như vậy? Tốt, chúng ta lại đây" Hách gia Tam Hoàng nghĩa vô phản cố đáp.

"Ừm, bản tôn cùng Sáng Tạo Chúa Tể, Dư gia phụ trách thống hợp lực lượng các thế lực lớn nhân thần giới, diễn luyện Lạc Nhật chiến trận, thật sự thoát không ra thân, nhiều nhất phái phân thân tới trước" Đệ nhất Chúa Tể thanh âm vang lên.

"Ta trước phái phân thân đi qua, nếu có cần, bản tôn cũng sẽ tự mình tiến đến" Dương Thiên Vấn thản nhiên hồi đáp.

"Chúng ta cũng sẽ mang theo cao thủ trong tộc, tự mình đi qua trợ giúp" Người Lăng gia cũng đáp. Long Hành đối với cái này phi thường hài lòng, chân thành tạ nói: "Đa tạ các vị trượng nghĩa tương trợ".

"Nào có, nên làm, cái này chính là bổn phận mà thôi, thật ra Long huynh nhị vị vất vả" Mọi người đều khiêm tốn đáp.

Sau khi trò chuyện xong, thế lực khắp nơi đều phái ra cao thủ đỉnh cấp thông qua khóa đại lục truyền tống trận, tiến đến biên giới đại lục, sau đó nhận Long thị nhị hoàng sai khiến, phân biệt trợ giúp ba cửa ải.

Bích Nhi đại thần uy, đã chém giết bảy con tinh thú cấp chín, có Huyền hoàng công đức kim liên hộ thân, một chút da cũng chưa xước, trong cửa ải nhất thời áp lực đại giảm.

Không cần kỳ quái, chân chính áp lực lớn, không phải Thiên Thần phía dưới cùng tinh thú trung cấp, mà là đối lập giữa tinh thú cấp chín cùng Thần Hoàng, bao gồm đối lập giữa Thần Vương cùng tinh thú cấp tám. Nếu giai tầng Thần Vương cùng giai tầng Thần Hoàng đỡ không được tinh thú cao cấp công kích, vậy phiền toái có thể to lắm.

Cao thủ các thế lực lớn, đặc biệt cao thủ đứng đầu cấp bậc Thần Vương cùng cấp bậc Thần Hoàng, từng đám một từ trong khóa đại lục truyền tống trận đi ra, sau đó hội tụ ở bên trong các thành thị lớn nhỏ, tiếp nhận các hạng nhiệm vụ của Cố Dong minh hội, bị phân phối đến ba cửa ải tiền tuyến trợ giúp.

---

943. Chương 939: Tinh Thú Cấp Mười Xuất Hiện (2)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 939: Tinh thú cấp mười xuất hiện (2)

Sưu tầm:

Theo thời gian chuyển dời, tiền tuyến đã có ba trăm vị Thần Hoàng, năm ngàn Thần Vương tham chiến có thể thấy được lúc này đây vực ngoại tinh thú điên cuồng.

May mắn có khóa đại lục truyền tống trận tồn tại, nếu không phòng tuyến thần giới đã sớm bị đánh phá, cũng là vì khóa đại lục truyền tống trận tồn tại, đem lực lượng mười lăm khối đại lục nhân thần giới gắn bó lại một cỗ, lúc tất yếu có thể ở trong thời gian ngắn làm được tập trung lực lượng hạn độ lớn nhất.

Dương Thiên Vấn ẩn thân ở một bên, nhìn Bích Nhi đại triển thần uy, vô số người vì nàng hò hét trợ uy.

Nhìn bộ dáng hưng phấn của nàng, trong lòng thầm than, trách không được trước kia Bích Thủy tiên đế nổi danh tiên giới, xem tình hình cũng khó trách như thế. Nàng đã liên tục chiến đấu hăng hái hơn nửa tháng, chém giết hai mươi ba tinh thú cấp chín, gần bảy trăm tinh thú cấp tám.

Từ lúc ban đầu, giết một con tinh thú cấp chín cần dùng đến Khổn tiên thằng phối hợp, đến bây giờ giết một con tinh thú cấp chín, căn bản không cần Khổn tiên thằng tương trợ cũng có thể đủ thong dong đánh chết. Thiên phú chiến đấu bực này làm người ta sợ hãi than thở, cho dù là Dương Thiên Vấn cũng mặc cảm.

Trên trăm vị Thần Hoàng ở đây tất cả nổi bật đều bị nàng một mình che lấp, chiến tích kinh người nọ quả thật cũng làm cho người ta không thể không phục. Đột nhiên, một cỗ khí thế cường đại từ ở ngoài ba ngàn dặm phía sau đàn tinh thú truyền đến, thả càng ngày càng gần.

Dương Thiên Vấn phân thân cảm nhận được cái khí thế này tồn tại trước tiên, trong lòng so sánh, cái cỗ khí thế hơn xa tinh thú cấp chín này xuất từ trong đàn tinh thú, hẳn chính là tinh thú cấp mười chiếm cứ địa vị lãnh đạo trong đàn tinh thú.

Theo tình báo Thiên Võng, trên chiến trường này xuất hiện qua tinh thú cấp mười có hơn mười con! Bình thường giống loại cường tập này, cần đánh hơn một năm rưỡi, mà tinh thú cấp mười bình thường đều là cuối cùng mới xuất hiện.

Chúng nó thực lực tương đương kinh người, mỗi lần xuất hiện đều tựa như là vì cản phía sau cho đại quân, tuyệt đối không dễ dàng xuất hiện.

Mà lúc này đây đại chiến mới hơn nửa tháng, tinh thú cấp mười liền xuất hiện, phải biết rằng nay đàn thú cũng không có thế bại, cũng không có hiện tượng lui lại. “Không tốt, Bích Nhi!” Dương Thiên Vấn sâu sắc nhận thấy được mục tiêu tinh thú cấp mười này chỉ hướng là Bích Nhi đại thần uy.

Nhưng mà không đúng, cho dù Bích Nhi thực lực kinh người, cũng không cần phải xuất động tinh thú cấp mười, theo Dương Thiên Vấn biết, hai cái cửa ải khác cũng có vài vị Thần Hoàng đại thần uy thực lực tu vi cường đại.

Tinh thú cấp mười này vì cái gì sẽ tìm tới Bích Nhi? Chẳng lẽ nơi này là một ải suy yếu nhất? Điều đó không có khả năng, nếu tinh thú cấp mười ra tay, vậy đại biểu cho bắt đầu quyết chiến ở cấp bậc cao nhất. Lúc này, để cho Thượng cổ Thần Hoàng cùng Chúa Tể thần giới ra tay, vậy đối với tinh thú mà nói là tệ lớn hơn lợi. Con tinh thú cấp mười này đột nhiên ra tay, tuyệt đối không phải vì đối với thực lực Bích Nhi mà đến, mà là… Dương Thiên Vấn cẩn thận phân tích trong chốc lát, cuối cùng đưa ra một cái kết luận, nó là tới đoạt bảo!

Con tinh thú cấp mười này, thân cao năm thước, sau lưng sinh cánh xương, hai chi đứng thẳng, chi trên thành dạng mâu, ở trước mặt phần đông tinh thú thân thể khổng lồ dài hơn trăm thước không tính là to lớn gì, con tinh thú này so với tinh thú cấp mười trước kia Dương Thiên Vấn thấy, bị pháp tắc giới làm suy yếu một cấp, là hoàn toàn không giống nhau.

Dương Thiên Vấn không biết, vì cái gì cũng là tinh thú cấp mười, kém sẽ lớn như thế, là vì nguyên bản đã kém thật lớn, hay là bởi vì tinh thú sau khi thăng lên đến cấp mười tự nhiên biến hóa. Bất quá từ con tinh thú này mà xem, đã bước đầu thoát ly khỏi phạm trù tinh thú đi kiểu thằn lằn.

Dương Thiên Vấn từ trong ánh mắt con tinh thú tham lam này, nhìn ra nó xác thực chính như chính mình suy nghĩ, là hướng về phía pháp bảo Bích Nhi mà đến.

Theo ánh mắt nó nhìn, nhắm lại là Huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá, cái này làm cho Dương Thiên Vấn không khỏi thầm than con tinh thú cấp mười này ánh mắt thực độc.

Dương Thiên Vấn nếu rõ ràng mục đích con tinh thú cấp mười này, tự nhiên sẽ không để cho nó thực hiện được, thầm nghĩ trong lòng may mắn mình theo tới, nếu không thật đúng là có khả năng xảy ra chuyện.

Dương Thiên Vấn tung người hóa thành một đạo cầu vồng, không nhìn vô số tinh thú trên bầu trời, trực tiếp bay đến trước mặt tinh thú cấp mười nọ, ngăn đón đường đi của nó.

"Ngao…" con tinh thú cấp mười này nhìn thấy lại có thể có người dám ngăn đón chính mình, điên cuồng hét lên một tiếng, vung chi trước, hướng Dương Thiên Vấn đâm tới.

Đơn giản một cái cú đâm, nhưng mà lại tính cả không gian chung quanh cũng bị lực lượng cường đại áp bách, giống như sắp vỡ vụn vậy.

Dương Thiên Vấn đối với uy lực một kích này thật ra có một cái kiến thức đại khái, một kích này đủ để trọng thương thậm chí giết chết một cấp bậc cao thủ Thần Hoàng.

Tinh thú cấp mười xác thực dị thường cường đại, Dương Thiên Vấn lấy tay làm kiếm, kiếm ý như núi! Kiếm ý vô cùng mạnh mẽ nháy mắt đột phá đối phương phong tỏa, ngạo nghễ đứng ở giữa thiên địa. Khí thế cường đại nháy mắt đè ép ngược trở về, làm cho nó không thể không bứt ra, đổi công làm thủ.

Dương Thiên Vấn năm đó hạ phàm truy tìm thần vị, tu đó là duy ngã kiếm đạo này, mấy năm nay ẩn cư tu luyện, pháp lực thật ra không có gia tăng bao nhiêu, nhưng các thần thông tu tập không ít, mà cái kiếm đạo này tự nhiên cũng rất có tinh tiến.

Cho dù là thiện thi phân thân sử dụng ra, cũng rất có uy lực. Trong khoảng thời gian ngắn, Dương Thiên Vấn cùng tinh thú cấp mười nọ đánh lên, ai cũng không làm gì được ai.

Dương Thiên Vấn không có khống chế pháp lực, mỗi một lần cùng đối phương giao thủ, này tràn đầy lực lượng, thường thường có thể quét sạch một mảng lớn tinh thú.

Đây là sân nhà đối phương, ở trong này, Dương Thiên Vấn càng thêm phóng ra, không cần hao tâm tốn sức đi khống chế lực lượng, lực lượng dao động cuồng bạo, căn bản không phải tinh thú cấp chín trở xuống có thể ngăn cản, tinh thú bị lan đến, chẳng sợ phòng ngự cao tới đâu, sinh mệnh lực có ương ngạnh, căn bản cũng vô dụng, bởi vì tinh thú đụng tới cỗ lực lượng này đều thành tro bụi, bực lực lượng cao tầng này chính là cuồng bạo như vậy.

Mà đối phương tựa như cũng căn bản không quan tâm tinh thú phía dưới chết sống, hoàn toàn một bộ không muốn sống cứng đối cứng, có đôi khi lại muốn lấy thương tiếp thương. Phát huy ưu thế cường đại của tinh thú.

Lực lượng, phòng ngự, sinh mệnh lực ương ngạnh, lực khôi phục cực mạnh này đều là ưu thế của tinh thú cấp mười có, bên trong ưu thế này, Dương Thiên Vấn chỉ có thể ở trong hai hạng phía trước cùng đối phương đối địch, hai hạng sau đó là thúc ngựa cũng so ra kém.

Đáng tiếc, cái này dù sao chỉ là thiện thi phân thân, tuy rằng thực lực không kém, nhưng mà pháp bảo tiện tay chân chính lại ở trong tay bản tôn, Thôn thiên tử hồ lô nọ, đối với tinh thú cấp mười căn bản vô dụng. Bất quá, tuy không có pháp bảo, nhưng Dương Thiên Vấn còn có thần thông lôi pháp!

Thần thông Hóa lôi chỉ!

Khi Dương Thiên Vấn cùng đối phương giao thủ, xem chuẩn cơ hội vô thanh vô tức một chỉ điểm ra, một đạo tử quang ngưng luyện từ đầu ngón tay trỏ bắn ra.

Tinh thú cấp mười nọ đang ở bên trong giao phong cận thân, đối mặt một chỉ này, căn bản không có biện pháp trốn tránh, thời điểm muốn phòng ngự, đã trúng chiêu. Chỉ kình nháy mắt đâm phá hộ thể cương khí cùng với phòng ngự bên ngoài, tiến vào trong cơ thể. Lôi lực bùng nổ trong nháy mắt, đây là đại biểu cho lực lượng Tử tiêu thần lôi nổ tung ra ở trong cơ thể.

Tinh thú cấp mười sau khi trúng chiêu, nhanh thuyên chuyển lực lượng trong cơ thể áp chế chỉ kình này. Lực lượng, phòng ngự đều bị ảnh hưởng.

Thần thông Định thân thuật!

Nếu một chiêu thần thông này ở trước đó dùng ra, chỉ dựa vào pháp lực thiện thi phân thân căn bản định không được tinh thú cấp mười này, nhưng mà hiện tại đã khác, giờ phút này uy lực Hóa lôi chỉ đang bùng nổ, tinh thú cấp mười này hơn phân nửa lực lượng đã đem dùng ở áp chế Hóa lôi chỉ kình, bị vây ở suy yếu, một chiêu thần thông này dùng không thể tốt hơn.

Đồng thời, thiện thi phân thân tế ra Thôn thiên tử hồ lô, tiên thiên linh bảo đều có huyền diệu, uy lực khác biệt, nhưng mà có giống nhau, thì đó là tiên thiên linh bảo chính là thiên địa sở sinh, là chí bảo vĩnh viễn cũng không hủy được. Thôn thiên tử hồ lô nháy mắt trướng lớn, miệng hồ lô tỏa ra hấp lực cường đại, chỉ cần ở trong phạm vi hấp lực, tinh thú cấp chín trở xuống đều bị hút vào bên trong hồ lô, trong lúc nhất hô nhất hấp, chính là mười vạn tinh thú bị nuốt vào.

Thần thông Pháp thiên tượng địa.

Dương Thiên Vấn hóa thành cự nhân trăm trượng, một tay bắt lấy tinh thú cấp mười bị định thân, sau đó bắt nó ném vào trong hồ lô. Nhét lại nút hồ lô, thu hồi pháp bảo, hồi phục chân thân.

Không cần kỳ quái, Thôn thiên tử hồ lô hấp lực xác thực không làm gì được tinh thú cấp mười, nhưng mà, cái này không có nghĩa là tinh thú cấp mười không thể bị bắt vào.

Tiên thiên linh bảo Thôn thiên tử hồ lô, bên trong hồ lô đều có thiên địa, huyền diệu trong đó, không thuộc bản thân có khả năng phá giải. Dưới Thánh nhân, đi vào, khả năng đi ra được, vô hạn tiếp cận bằng 0.

Dương Thiên Vấn liên tiếp sử dụng thần thông, bất quá ngắn ngủn trong vài hơi thở liền đem một con tinh thú cấp mười cường đại nhốt vào trong hồ lô.

Đây là cường thế Chuẩn thánh, đổi thành pháp lực Đại La Kim Tiên trước kia, mấy cái thần thông này liên tiếp dùng xuống, chỉ sợ pháp lực sẽ thẳng tắp khô kiệt, Nguyên thần cũng sẽ bị chấn động. Nơi nào nhẹ nhàng như vậy.

Sau trảm thi, pháp lực tuần hoàn vô cùng tận, Nguyên thần càng thêm lớn mạnh, thần thông sử dụng lên cũng càng thêm thuận buồm xuôi gió.

---

944. Chương 940: Toàn Lực Luyện Binh Cường Giả Tập Hợp (1)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 940: Toàn lực luyện binh cường giả tập hợp (1)

Sưu tầm:

Dương Thiên Vấn một phen này, muốn không dẫn người chú ý cũng không được, đặc biệt thần thông Pháp thiên tượng địa nọ sử dụng ra, lại làm cho người ta kinh ngạc không thôi.

Phía sau đàn tinh thú, đột nhiên vang lên một tiếng rít gào kinh thiên động địa, toàn bộ tinh thú nghe thế tiếng rít gào, cũng không hẹn mà cùng dừng một chút, sau đó thống nhất thay đổi thân hình, lui lại

Cùng lúc đó, tinh thú hai cửa ải khác cũng thay đổi thân hình lui lại.

Chỉ chốc lát sau, Long Hành, Long Quân hai vị Thượng cổ Thần Hoàng đồng thời vạch ra không gian, đồng thời xuất hiện ở phía sau Dương Thiên Vấn cách không xa. Hai người chắp tay thi lễ nói: "Dương cư sĩ có lễ, cư sĩ ra tay quả nhiên bất phàm, trong ba chiêu hai thức đã trói giết một con tinh thú cấp mười, làm cho chúng ta mở rộng tầm mắt". Dương Thiên Vấn mỉm cười, chắp tay hoàn lễ nói: "Nào có, tại hạ may mắn mà thôi".

"Cư sĩ nói quá lời, cư sĩ tiến đến trợ giúp tiền tuyến, chính là may mắn của chúng ta" Long Hành khách khí nói, lời này nói chân thành, cầu viện đưa tin vừa mới không lâu, Dương Thiên Vấn liền đã chạy đến, tự nhiên làm người ta bội phục.

"Đi, đến hàn xá nói sau" Long Quân mời nói. Nói xong vạch ra không gian, mời Dương Thiên Vấn đi trước.

"Vừa rồi con tinh thú cấp mười nọ chính là hướng muội tới, muội lui về cho ta, không cần lại hồ nháo" Dương Thiên Vấn truyền âm cho Bích Nhi nói, "Ta đi liền về, nhanh từ tiền tuyến lui xuống, hiểu chưa?"

Nói xong, Dương Thiên Vấn cũng không để cho hai vị Thượng cổ Thần Hoàng chờ nhiều, cùng bọn họ cùng nhau bước vào thông đạo không gian, đi tới một chỗ hậu viện thanh nhã. Trong viện trên bàn ngọc đã bày xong rượu và thức ăn.

"Cư sĩ mời ngồi" Long Hành cùng Long Quân mời nói.

Dương Thiên Vấn ngồi xuống, mở miệng nói: "Hai vị vất vả, mấy năm nay nếu không phải hai vị ở đây tọa trấn, đại lục này sợ là tất cả đều sẽ lọt vào tay vực ngoại tinh thú".

"Nào có, nào có, đây đều là chức trách của chúng ta, chưa nói tới cái gì vất vả, thật ra cư sĩ vì Cố Dong minh hội cung cấp lượng lớn đan dược cấp cao, còn đưa ra khóa đại lục truyền tống trận, khiến cho lực lượng nhân thần giới thống hợp càng thêm chặt chẽ, đó mới là công lao lớn chân chính" Long Quân phản bác nói. Quan trọng hơn là, Long thị huynh đệ hai người đối với thực lực Dương Thiên Vấn biểu hiện ra ngoài cảm thấy khiếp sợ, một con tinh thú cấp mười, thay đổi một trong số hai người bọn họ, muốn đánh bại không khó, muốn đánh chết thì rất khó khăn. Nhưng muốn nhẹ nhàng làm được giống như Dương Thiên Vấn, vậy khó như lên trời. Ba người sau khi hàn huyên một hồi, mới kéo ra đề tài. "Lấy ý kiến cư sĩ, loạn tinh thú lần này tiền cảnh như thế nào?" Long Quân nghiêm túc hỏi.

"Vực ngoại tinh thú thực lực kinh người, số lượng càng thêm khổng lồ. Đây cũng không là trọng điểm, trọng điểm còn ở tinh thú cấp mười ẩn thân hậu phương" Dương Thiên Vấn nói đến chỗ này, dừng dừng, tiếp tục nói: "Từ hôm nay chứng kiến, tinh thú cấp mười thực lực xa đỉnh phong Thần Hoàng, hơn nữa đáng sợ nhất là, chúng nó lại có thể có được linh trí, có thể khống chế tinh thú cấp dưới".

"Binh pháp có câu, biết người biết ta, bách chiến bách thắng. Nhưng mà chúng ta căn bản không làm rõ được bên trong đàn tinh thú đến tột cùng có bao nhiêu con tinh thú cấp mười, trình độ linh trí mở ra đến

giai đoạn nào, có thể tinh thú càng cường đại hơn, cấp bậc càng thêm cao hay không?" Dương Thiên Vấn lo lắng nói.

"Cư sĩ ý tứ là, chẳng lẽ còn xuất hiện tinh thú cấp mười một hay sao?" Long thị huynh đệ hai người mặt hiện vẻ lo lắng, kinh ngạc hỏi.

"Ta không rõ ràng lắm, ta đối với nhân thần giới còn có vẻ xa lạ, càng đừng nói vực ngoại thế giới" Dương Thiên Vấn ăn ngay nói thật nói.

"Đúng nha, chúng ta đối với vực ngoại thế giới đều thực xa lạ, nhân thần giới tinh thú đẳng cấp cao nhất cũng chỉ cấp chín. Mà vực ngoại thế mà có tinh thú cấp mười tồn tại, khó bảo toàn sẽ không xuất hiện tinh thú cấp mười một" Long Hành trầm ngâm đáp.

"Nghĩ tới tinh thú cấp mười đã lợi hại như vậy, tinh thú cấp mười một không phải còn hơn chúng ta sao?" Long Quân có chút khó có thể tin.

"Không biết" Dương Thiên Vấn phi thường rõ ràng hồi đáp.

"Xem ra, chúng ta là phải đem tình huống hướng đệ nhất Chúa Tể nói một câu mới được" Long Hành cùng Long Quân liếc mắt nhìn nhau một cái, nửa hỏi nói.

"Đây là tự nhiên, nếu thực tồn tại tinh thú cấp mười một khủng bố nọ, cả nhân thần giới, có thể ứng phó nó, chỉ sợ chỉ có đệ nhất Chúa Tể" Dương Thiên Vấn gật gật đầu nói. Dương Thiên Vấn cho tới bây giờ sẽ không là người thích làm náo động, tự nhiên cũng sẽ không để ý điểm hư danh này.

Nhưng nói thẳng ra, cả nhân thần giới, muốn nói thực lực cường đại nhất, khẳng định là đệ nhất Chúa Tể không thể nghi ngờ. Dương Thiên Vấn mới thành lập Chúa Tể, tuy rằng địa vị cùng các Chúa Tể là ngang hàng, nhưng mà thực lực chân chính cũng không được người ngoài xem trọng.

"Được rồi, ngày mai, chúng ta xin mời các vị đạo hữu tới đây thương nghị một phen" Long Hành gật đầu quyết định nói.

"Tốt, như thế, tại hạ còn có chuyện khác muốn làm, xin cáo từ trước" Dương Thiên Vấn đứng dậy cáo từ nói.

"Dương huynh có việc, không cần cố ky, mời" Long thị huynh đệ hai người cũng đứng dậy đưa nói.

Dương Thiên Vấn lắc mình rời khỏi, thần thức sớm tập trung chỗ Bích Nhi, xé mở không gian, chui đi vào. "Ai?" Bích Nhi đang tĩnh tọa, đột nhiên cảm giác được không gian dao động. "Là ta" Dương Thiên Vấn hồi đáp. "Thiên vấn ca" Bích Nhi thè lưỡi, nhiệt tình hô. "Muội quậy đủ chưa?" Dương Thiên Vấn nguyên bản cau mày, lập tức khóa xuống, cười khổ hỏi.

"Pháp bảo Thiên vấn ca cấp thật sự là lợi hại, muội ở trong đàn tinh thú đại sát tứ phương, vạn vật bất xâm" Bích Nhi hưng phấn nói.

"Tốt lắm, đem bảo vật đưa cho ta, muội trước về Vấn Thiên cư đi, bên này phải đổi trời" Dương Thiên Vấn có chút đăm chiêu nói.

"Vì cái gì?" Bích Nhi nhìn thấy bộ dáng của Dương Thiên Vấn, cũng biết Dương Thiên Vấn không phải nói đùa.

"Con tinh thú cấp mười trong hồ lô này chính là hướng về phía Huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá mà đến. Hơn nữa cho dù là ta cũng không rõ ràng vực ngoại tinh thú này đến tột cùng có thực lực mạnh đến bao nhiêu" Dương Thiên Vấn cũng không dám để cho Bích Nhi cầm bảo vật nữa.

"Ô..." Bích Nhi có chút khó chịu, bất quá nửa tháng này chiến đấu đẫm máu, thật ra làm cho nàng phát tiết ra cỗ phiền muộn trăm ngàn năm qua. "Được rồi, bảo vật có thể trả lại cho huynh, bất quá muội cũng không trở về" Bích Nhi đem kim liên trả lại cho Dương Thiên Vấn. "Muội có Thời Không Bảo Tháp, nếu có nguy hiểm liền đi vào".

Dương Thiên Vấn tiếp nhận kim liên, gật gật đầu nói: "Được rồi, bất quá muội không thể rời khỏi bên người ta. Ta chưa đồng ý, là không thể đến tiền tuyến".

"Được" Bích Nhi gật đầu đáp.

Dương Thiên Vấn cũng không tính rời khỏi, ở lại nơi này. Bởi vì không lâu sau, mấy vị Chúa Tể cùng Thượng cổ Thần Hoàng cũng sẽ tiến đến.

Lạc Nhật chiến trận, chính là trận viễn cổ La Sát tộc tinh thông chinh phạt chiến trường, sau khi trải qua đệ nhất Chúa Tể sửa chữa, từng ở bên trong một trận chiến thượng cổ có uy danh hiển hách, uy lực của nó so với chiến trận Hách gia từ trong tay Thời Không Thần Hoàng có được còn mạnh mẽ hơn ba phần.

Lúc này đây đệ nhất Chúa Tể liên hệ nhân mã của mình cùng với người Dư gia đang diễn luyện chiến trận, nhìn qua vĩ đại, thật ra trong đó lại có mấy người có thể đủ phẩm ra?

Dương Thiên Vấn nếu không từ chỗ Ảnh Tu La biết được quan hệ giữa Dư gia cùng đệ nhất Chúa Tể, chỉ sợ cũng sẽ nghĩ đến đệ nhất Chúa Tể nhân công mà quên tư.

Bất quá cái này cũng không có quan hệ, chỉ cần bọn họ chịu xuất ra thực lực, ứng phó vực ngoại tinh thú này, mặc kệ thế lực nào đều giống nhau.

Qua bảy ngày, Dương Thiên Vấn thu được Long Hành, Long Quân hai huynh đệ mời, tiến đến họp. Địa điểm ngay tại hậu viện Cố Dong minh hội hôm nọ. Dương Thiên Vấn lúc tới, những người khác đều đã đến.

"Tốt lắm, đều đã đến đủ" Long Hành thấy Dương Thiên Vấn đến, mở miệng nói."Cư sĩ mấy ngày trước đại triển thần uy, trong mấy chiêu bắt giữ tinh thú cấp mười, dọa lui ngàn ức tinh thú, vô cùng uy phong" Hách Thiên Thủ chắp tay nói.

"Hư danh, hư danh mà thôi" Dương Thiên Vấn khoát tay áo, ngồi xuống.

"Cư sĩ làm được rất tốt, một trận chiến này đánh ra uy phong nhân thần giới chúng ta, phi thường tốt!" Đệ nhất Chúa Tể tán dương.

Mọi người còn lại ánh mắt nhìn về phía Dương Thiên Vấn cũng nhiều vài phần tôn kính, chỉ có Sáng Tạo Chúa Tể ánh mắt có chứa một chút dị sắc, bất quá hắn che dấu tương đương tốt, cho dù là Dương Thiên Vấn cũng không có nhận thấy được.

"Long Hội chủ, đem ta gọi tới có chuyện gì thương lượng? Hiện tại người đã đến đủ chưa" Đệ nhất Chúa Tể nhìn về phía Long Quân hỏi.

"Tinh thú cấp mười chủ động tập kích, cái này đại biểu cho vực ngoại tinh thú chịu không được, phải biết rằng chúng ta ba trăm năm qua vẫn không để ý đến chúng nó, đúng là bởi vì chúng ta cần trước yên ổn bên trong, nay bạo loạn bên trong đã dần dần bình ổn, chúng ta cũng nên đem mục tiêu đối với vực ngoại tinh thú này. Ba trăm năm qua, chúng nó hoàn toàn đem chúng ta trở thành cái cào luyện binh, một lần lại một lần đánh sâu vào, ta lo lắng cứ như vậy đi xuống, tinh thú cấp mười chúng nó chỉ có càng ngày càng nhiều" Long Quân trầm trọng nói.

"Ngươi ý tứ là, vực ngoại tinh thú này lấy thủ đoạn kỳ dị, thúc đẩy tự thân tiến hóa?" Sáng Tạo Chúa Tể nghe ra ý trong lời nói Long Quân.

"Đúng, theo chúng ta quan sát, chúng nó tựa như quả thật có bản lãnh này, ba trăm năm qua, ba cửa ải một lần lại một lần bị đánh sâu vào, có vài lần đều thiếu chút nữa thất thủ, chúng ta vừa hiện thân, tinh thú này lập tức lui lại" Long Hành nói. "Chúng nó không phải không muốn khơi mào quá sớm tranh đấu cấp bậc chúng ta sao?" Dư Căn hỏi.

---

945. Chương 940: Toàn Lực Luyện Binh Cường Giả Tập Hợp (2)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 940: Toàn lực luyện binh cường giả tập hợp (2)

Sưu tầm:

"Mới đầu ta cũng tưởng như vậy, nhưng mà sau đó chúng ta cảm thấy trong đó tất có khác thường, lại đến sau khi cư sĩ ra tay, chúng ta mới dám khẳng định. Tinh thú cấp mười, huynh đệ chúng ta cũng cùng chúng nó đánh giao tế qua, hơn nữa không chỉ một lần, nhưng mà con cư sĩ đối phó lại hoàn toàn giống như có vẻ có chút non nớt. Hơn nữa trước đó, huynh đệ hai người chúng ta chưa từng thấy nó xuất hiện" Long Quân nói tới đây ngừng một chút tiếp tục nói, "Cho nên ta hoài nghi con tinh thú cấp mười này hẳn là mới đột phá không lâu".

"Mới đột phá?" Mọi người đều kinh, tất cả mọi người ở đây rõ ràng, tinh thú cấp chín tiến hóa đến tinh thú cấp mười khó khăn, đó không phải là lớn bình thường, khó khăn tương đương với từ Thần Hoàng đạt tới Thượng cổ Thần Hoàng. Nếu vực ngoại tinh thú thực sự có loại bản lãnh tiến hóa tinh thú cấp mười số lượng lớn này, vậy cực kỳ đáng sợ.

"Không được, vô luận chúng nó có phải có loại pháp môn này hay không, chúng ta lại kéo dài xuống, tất nhiên sẽ tự nhận hậu quả xấu" Hách Thiên Thủ trầm trọng nói.

"Không sai, chúng ta không thể lại kéo dài xuống. Đệ nhất huynh, ngươi bên kia chuẩn bị như thế nào?" Gia chủ Lăng gia mở miệng nói.

"Đã không sai biệt lắm, nếu mọi người đều cho rằng không thể kéo dài nữa, vậy không cần kéo dài nữa, qua mấy ngày, chúng ta liền động thủ. Hiện tại trước thương lượng ra một cái kế hoạch có thể thực hiện" Đệ nhất Chúa Tể gật đầu đáp, nếu vực ngoại tinh thú thực sự có pháp môn tăng lên cấp bậc tinh thú mà nói, vậy không thể kéo dài nữa.

"Kế hoạch thật ra đơn giản, lần hành động này, Hách gia chúng ta xuất động hai mươi ức Thiên Thần, một ngàn vị Thần Vương, một trăm vị Thần Hoàng, tạo thành chiến trận Hách gia, phụ trách phản công từ cửa ải bên trái" Hách gia Tam Hoàng tỏ thái độ trước nói. Số lượng tuy rằng so ra kém tinh thú, nhưng mà thêm vào uy lực chiến trận, cỗ lực lượng này có thể phát huy sức chiến đấu ngoài mười lần. Hơn nữa thêm vào thế lực lớn nhỏ phụ thuộc Hách gia cùng với số lượng tán tu khổng lồ, là đủ!

"Tốt, bản tôn cùng Lăng gia phụ trách phản công từ cửa ải ở giữa, bốn mươi ức Thiên Thần, ba ngàn vị Thần Vương, bốn trăm vị Thần Hoàng, tạo thành Lạc Nhật chiến trận" Đệ nhất Chúa Tể ứng tiếng nói.

"Vậy cuối cùng chỉ có chúng ta cùng tinh anh Cố Dong minh hội, cũng là là hai mươi ức Thiên Thần, một ngàn năm trăm vị Thần Vương, hai trăm vị Thần Hoàng, dùng là Tàn Nguyệt chiến trận Lăng gia chúng ta truyền thừa xuống" Gia chủ Lăng gia mở miệng nói.

Dương Thiên Vấn cũng mở miệng nói: "Một khi đã như vậy, ta bên này xuất động một trăm vị Thần Vương, hai mươi vị Thần Hoàng tham dự phản công cửa ải bên trái đi".

Từ lúc này đây gánh vác kế hoạch tác chiến mà xem, nhân thần giới chia làm ba cái trận doanh, lấy đệ nhất Chúa Tể cùng Dư gia một cái trận doanh cường đại nhất làm, Lăng gia cùng Long thị huynh đệ làm trận doanh thứ hai, Hách gia cùng Dương Thiên Vấn làm trận doanh thứ ba. Mà Sáng Tạo Chúa Tể, một cái diễn kỷ tích trữ của cải, nguyên bản có thể làm trận doanh thứ bốn tồn tại, kết quả bị Thiên Võng của Dương Thiên Vấn cùng Hách gia đánh hết sạch. Hiện tại hắn làm tư lệnh thân trần, không còn chút ánh sáng, không người nào trận doanh nào dám cùng thiệt tình hợp tác. Vô luận trận doanh người nào đều sợ hãi Sáng Tạo Chúa Tể sau lưng đâm dao nhỏ, cho nên hắn tạm thời trực thuộc trận doanh đệ nhất Chúa Tể, không thể tính trung tâm trận doanh này. Cũng chỉ có đệ nhất Chúa Tể dám thu lưu hắn, dù sao Sáng Tạo Chúa Tể chính là một trong tam đại Chúa Tể nhân thần giới, vô luận như thế nào cũng không thể bắt hắn gạt sang ben cạnh, cho nên chỉ có để ột cái trận doanh thu lưu hắn.

Tuy rằng Sáng Tạo Chúa Tể từ trước đến nay cùng đệ nhất Chúa Tể xen lẫn cùng nhau, trên thực tế hắn ngay cả một chút bí pháp Lạc Nhật chiến trận cũng không có học được, ngày đó liên minh bảy nhà sở dĩ thảm bại bởi Hách gia, chính là bởi vì Hách gia có chiến trận, mà hắn không có.

Bất quá Sáng Tạo Chúa Tể vẻ mặt bộ dáng không sao cả, làm cho Hách gia Tam Hoàng cùng Dương Thiên Vấn tâm sinh cảnh giác, loại tiểu nhân giống Sáng Tạo Chúa Tể này, sau khi ăn thiệt thòi là tuyệt đối sẽ không thể không sao cả, khẳng định sẽ cắn ngược trở về. Bất quá hiện tại là thời kì hợp tác, chiều hướng phát triển, cũng không cần quá lo lắng Sáng Tạo Chúa Tể hội chơi cái trò gì, bất quá sau khi đánh lùi tinh thú này thì cũng khó nói.

"Tốt, cứ quyết định như vậy, mọi người phân công nhau đi tập kết nhân thủ đi" Đệ nhất Chúa Tể kết luận nói.

"Chờ một chút." Dương Thiên Vấn đột nhiên mở miệng nói.

"Cư sĩ có ý kiến gì không?" Đệ nhất Chúa Tể khách khí hỏi.

"Tại hạ cho rằng, muốn diệt sát vực ngoại tinh thú biên giới đại lục không khó, nhưng nếu cửa vào nhân thần giới cùng vực ngoại liên tiếp không ngừng, sợ là chúng ta chỉ có làm một hồi công không. Dù sao chúng ta cũng không chiếm ưu thế tuyệt đối, ít nhất ở trên số lượng là như thế" Dương Thiên Vấn lời này nói thực trắng ra.

"Cư sĩ lời nói có lý, chúng ta xác thực cần phải cắt đứt con đường này, nếu không chúng nó chỉ có càng đánh càng nhiều" Long Hành cùng Long Quân hai người đồng ý nói.

Đệ nhất Chúa Tể suy nghĩ một chút, mở miệng nói: "Hiện đã điều tra rõ, vực ngoại tinh thú này là từ trong hắc động lấy đông thần giới biên giới đại lục trào ra, chỉ có phong ấn không gian hắc động này, chúng ta có thể đoạn hậu viện, lại phái đủ nhân thủ bảo vệ thông đạo cổ chiến trường, như vậy là có thể bắt ba ba trong rọ".

"Nói là không khó, nhưng mà thao tác cụ thể lên cũng không dễ dàng, trước không nói phong ấn không gian hắc động là phải phong ấn như thế nào, lại như thế nào bảo đảm nó vững chắc. Hơn nữa muốn phong tỏa thông đạo cổ chiến trường không khó, nhưng mà làm thế nào cam đoan biên giới đại lục tinh thú không gấp rút tiếp viện cửa thông đạo đây?" Có người mở miệng hỏi.

"Muốn phong ấn không gian hắc động nọ, có thể dùng bản tôn phong thiên ấn địa phiên, hơn nữa pháp lực các vị, đủ để ngăn chặn không gian hắc động này. Về phần viện quân cổ chiến trường, chúng ta thật đúng là rút không ra nhân thủ tinh nhuệ đi trú đóng. Có điểm phiền toái" Đệ nhất Chúa Tể trong khoảng thời gian ngắn cũng lấy không ra phương pháp gì.

Mọi người còn lại ngươi một lời ta một câu thảo luận lên, trừ bỏ có thể dùng phong thiên ấn địa phiên đem không gian hắc động nọ khóa lại ra, thì cũng không có phương pháp hữu hiệu nào khác, có thể chặn lại trợ giúp cổ chiến trường, lại ngăn cản vực ngoại tinh thú biên giới đại lục cường công yếu điểm này, đặc biệt ở dưới tình huống các tinh nhuệ trong tay đều không có đủ.

"Có lẽ ta có thể đi" Dương Thiên Vấn đột nhiên mở miệng nói.

"Thực?" Mọi người ánh mắt đều nhìn về phía Dương Thiên Vấn kinh ngạc hỏi, nhắc tới ở trong mười lăm người này, người thần bí nhất, không thể nghi ngờ là Dương Thiên Vấn. Bởi vì Dương Thiên Vấn mới thành lập Chúa Tể, ai cũng chưa từng biết Dương Thiên Vấn thực lực đến tột cùng có bao nhiêu mạnh, con bài chưa lật che dấu trong tay đến tột cùng có bao nhiêu.

"Ta có một trận, tên viết Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, bên ngoài thông đạo không gian đi thông cổ chiến trường nọ có bình đài, cũng đủ ta bố trí trận này, chỉ là bố trí trận này, thế tất cần rất nhiều tài liệu đỉnh cấp, lại cần tại hạ chuẩn bị một phen mới bày ra được" Dương Thiên Vấn gật đầu đáp, "Có trận này thủ hộ, ta nghĩ vô luận là từ tinh thú cổ chiến trường gấp rút tiếp viện hay là tinh thú từ biên giới đại lục tiếp ứng cũng thế, đều mơ tưởng qua trận này".

"Lời này nói thật sao? Trận này có thể làm?" Mọi người thận trọng hỏi.

"Không dám cam đoan nhất định có thể thành, hoặc có bảy tám phần nắm chắc" Dương Thiên Vấn thận trọng gật đầu nói.

"Tốt, liền thử một lần, chúng ta phân công nhau làm việc, Dương huynh một mình tiến đến bày trận, mà chúng ta thì đi phong ấn không gian hắc động, vô luận bên nào hoàn thành trước, phải đi trợ giúp bên kia.

Mọi người nghĩ như thế nào?" Đệ nhất Chúa Tể là biết quy củ, để cho Dương Thiên Vấn một mình đi bày trận, trận này tự nhiên sẽ không cho những người khác đi học trộm, đây là bí pháp người ta, ở giữa đồng cấp, điểm ấy thì cũng phải có. Hơn nữa phong ấn không gian hắc động nọ, cho dù có chí bảo giúp cũng cần pháp lực rất lớn, tự nhiên là người càng nhiều càng tốt.

"Nếu đã như thế, mọi người liền phân công nhau làm việc là được" Đệ nhất Chúa Tể xua tay nói. Dương Thiên Vấn cáo từ một tiếng, trực tiếp phá mở không gian, tung người một cái rời khỏi. Trở lại chỗ ở tạm, Dương Thiên Vấn tìm tới Bích Nhi, vào Thời Không Bảo Tháp, chuẩn bị đồ bày trận.

Lúc này đây muốn bày là Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận chân chính, mà không phải bản đóng gói đơn giản nhanh và tiện như trước kia. Lúc này đây chính là Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận đầy đủ.

Cái khác đều dễ làm, chỉ có Hỗn Nguyên Kim Đấu là không thể xuất ra bản đầy đủ. Bất quá Dương Thiên Vấn có thể dùng Tiểu Bạch thần ấn thay thế, Dương Thiên Vấn tin tưởng có Tiểu Bạch thần thay thế, uy lực cũng sẽ không giảm bớt.

Đến một bước như Dương Thiên Vấn, sửa chữa Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận một chút, là không có vấn đề.

Ngày hôm sau, Dương Thiên Vấn liền chuẩn bị tốt tất cả, từ trong Thời Không Bảo Tháp đi ra, dặn dò Bích Nhi một tiếng, phá mở không gian, trước về Vấn Thiên cư hướng bản tôn lấy bảo vật, rồi lại nhắm thẳng thông đạo cổ chiến trường mà đi.

Dương Thiên Vấn thân hình mới từ trong khe hở không gian đi ra, một đoàn năng lượng đã đánh úp lại. Một đạo kim liên từ trong thiên linh huyệt của Dương Thiên Vấn nhảy ra, hạ xuống từng đạo huyền hoàng khí, thoải mái đỡ một kích này.

Tập trung nhìn vào, một con tinh thú cao bốn thước, hai đầu hai tay, một tay cầm cốt tiên, một tay cầm một cái giáp xác làm thuẫn, cái thuẫn này vừa thấy cũng không biết từ trên người tinh thú nào bóc xuống, lực phòng ngự tất nhiên mười phần kinh người. Một đoàn năng lượng nọ chính là từ đầu thú bên trái tinh thú này phun ra.

Dương Thiên Vấn nhìn thấy nó, ánh mắt không khỏi định một chút, tinh thú cấp mười. Hơn nữa ngoại hình cùng con lúc trước chứng kiến có chút tương tự, không phải chủng loại giống nhau, mà là hình thể chúng nó nhìn qua đều cực kỳ tiếp cận nhân thân.

---

946. Chương 941: Phân Công Làm Việc

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thuỷ Bình Diện

Q.11 - Chương 941: Phân Công Làm Việc

Không thể tưởng được, tại cái cửa thông đạo này, lại có thể có một con tinh thú cấp mười gác, xem ra tinh thú này quả nhiên có được trí tuệ cao, ít nhất tinh thú lãnh đạo chân chính trí tuệ tất nhiên không thấp.

Thoạt nhìn, Đệ nhất Chúa tể bên kia hẳn là cũng gặp gỡ tinh thú cấp mười gác? Tình huống bên kia so với bên này không ổn hơn nhiều. Bởi vì thông đạo bên này ba tháng mở một lần, hơn nữa thông đạo đối diện cổ chiến trường đã hoàn toàn bị tinh thú xâm chiếm. Lưu một con tinh thú cấp mười gác nơi này, đã là phi thường xa xỉ.

Mà Đệ nhất Chúa tể bên kia thì có thể ngược lại, không gian hắc động nọ nối tiếp thế giới vực ngoại, là thông đạo tinh thú ra vào, từ nó có thể có vô số tinh thú cuồn cuộn không ngừng triệu tập từ vực ngoại trợ chiến, vô cùng quan trọng. Có thể tưởng tượng bên kia phòng thủ sẽ nghiêm mật bao nhiêu, Đệ nhất Chúa tể muốn giữ được nơi đó, tất nhiên phải một phen khổ chiến.

Bất quá chỗ bọn họ là có hai Chúa tể, mười hai Thượng cổ thần hoàng, hẳn là không có vấn đề mới đúng. Nếu loại đội hình này gặp chuyện không may, nhân thần giới cũng không cần phản công nữa, trực tiếp bị tinh thú chiếm đi.

Dương Thiên Vấn có Huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá hộ thân, vạn pháp bất xâm, vạn vật bất phá. Trong lòng thầm nghĩ, may mắn từ chỗ bản tôn lấy toàn bộ pháp bảo. Bản tôn đã bế quan tìm hiểu quy tắc thứ bốn vận mệnh chi đạo, cũng không biết bao lâu mới có thể xuất quan. Bất quá có Thương Lang Thần Hoàng tương trợ, lúc này đây bế quan thật ra sẽ không tiêu phí thời gian quá dài.

Tinh thú cấp mười đối diện nọ cũng không có lại công kích, chỉ trừng mắt hai mắt, nhìn chằm chằm pháp bảo ở đỉnh đầu Dương Thiên Vấn đến ngây dại. Trong ánh mắt bắn ra hào quang tham lam, khát vọng sắp chảy nước miếng.

Dương Thiên Vấn lại một lần chứng thật tinh thú này tựa như đối với Huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá vô cùng khát vọng, một lần trước con tinh thú cấp mười kia như thế, một con này cũng như thế.

Bất quá, Dương Thiên Vấn không rõ, chúng nó vì cái gì mà đối với Huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá khát vọng như thế, Dương Thiên Vấn tế ra Thôn thiên tử hồ lô, đem nó làm như gạch đập qua.

Dương Thiên Vấn đây là cố ý muốn thử một chút phản ứng của tinh thú này, rốt cuộc nó là đối với một mình Huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá cảm thấy hứng thú, hay là đối với bảo vật đồng cấp khác đều cảm thấy hứng thú.

Con tinh thú nọ bị hồ lô đập một cái té ngã, bị thương, thu hồi ánh mắt tham lam, hung ác nhìn chằm chằm Dương Thiên Vấn, nhìn cũng không thèm liếc mắt Thôn thiên tử hồ lô một cái. Hiển nhiên, ở trong mắt nó, chỉ có Huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá nọ.

Dương Thiên Vấn thu hồi Tử hồ lô, hơi hơi gật gật đầu, xem ra tinh thú này đối với công đức chí bảo là có hứng thú. Về phần nguyên nhân, Dương Thiên Vấn cũng lười quản, bảo này ở trong tay hắn, trừ bỏ thánh nhân cấp bậc tồn tại, không có ai có thể đoạt đi. Thánh nhân trở xuống, có thể không nhìn, bởi vì hậu thiên công đức chí bảo chính là trâu bò như vậy! Con tinh thú hai đầu nọ lập tức triển khai thế công, muốn cứng rắn đoạt lấy bảo vật.

Dương Thiên Vấn nở nụ cười, kiếm chỉ dựng thẳng, vô số lôi đình đánh xuống, vạn lôi hóa kiếm, thẳng chỉ tinh thú hai đầu không biết chết sống. Chỉ lôi hóa kiếm, đem vạn đạo lôi kiếm ngự sử giống như cánh tay, đây là kiếm đạo của riêng Dương Thiên Vấn.

Thẩm phán chi thương giao cho Dương Vệ, hắn nay luôn luôn tại cửa ải ngăn cản tinh thú, dưới thần thương trong tay, vô số tinh thú ôm nỗi hận. Hơn ba trăm năm, cũng không biết cây thần thương này hút bao nhiêu huyết nhục tinh hồn tinh thú, mở ra bao nhiêu đạo phong ấn.

Bất quá, Dương Thiên Vấn đưa ra thứ nọ, quả quyết không có đạo lý lấy về, huống hồ Dương Vệ là chiến tướng của mình, nay thực lực so với Ảnh Tu La chỉ thấp hơn nửa bậc mà thôi, cái này là bởi vì tu vi sai lệch. Nếu tu vi tương đương, còn không biết ai làm gì được ai.

Dương Thiên Vấn thân mình am hiểu chính là trận pháp, thuật pháp, thần thông, pháp bảo, đối với cận chiến, ngược lại là hạng mục Dương Thiên Vấn yếu nhất. Đương nhiên, đó là yếu nhất so với những hạng mục khác của hắn.

Tinh thú hai đầu kia còn chưa tới gần người, đã co rút người lại, lực lượng mạnh mẽ mang theo nguyên lực chỉ có tinh thú mới có, phong tỏa toàn bộ đường lui của Dương Thiên Vấn.

Tinh thú tiến hóa đến tinh thú cấp mười không hề giống cấp chín hoặc cấp chín trở xuống, chỉ biết dựa vào cậy mạnh, chỉ biết dựa vào nhục thân cường đại, mà liều mạng cứng rắn, không hề có đường sống. Sau khi đến tinh thú cấp mười, linh trí sẽ mở ra, ít nhất chúng nó hiểu được suy nghĩ, cái đánh người này, tự nhiên phải đánh trung mới có uy lực, nếu không thì chỉ là công không mà thôi.

Dương Thiên Vấn khinh thường bĩu môi, tay trái mở ra, năm đạo thần quang hiện lên, năm đạo thần quang này đón nhận cốt tiên quất tới nọ, một nắm một quét, cốt tiên nguyên bản nắm chặt ở trong tay phải nọ, lập tức biến mất vô tung. Đúng là thần thông ngũ sắc thần quang!

Dương Thiên Vấn đánh sắt khi còn nóng, ngũ sắc thần quang thuận thế lại mặt giáp thuẫn kia quét một cái, làm cho cái "đồ lót" cuối cùng của nó cũng bị quét sạch sẽ.

Con tinh thú nọ thấy tình hình như vậy, tâm sinh sợ hãi, tự nhiên rõ ràng chính mình hoàn toàn không phải đối thủ, cũng không để ý tới Huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá trên đầu Dương Thiên Vấn nữa, xoay người muốn chạy trốn. Chê cười! Dương Thiên Vấn hừ lạnh một tiếng, nếu để cho nó trốn thoát, vậy chính mình còn lăn lộn cái gì nữa. Tế ra Tiểu Bạch thần ấn, thu! Con tinh thú cấp mười vừa mới xoay chuyển thân một vòng, liền biến mất không thấy.

Khác với Thôn thiên tử hồ lô là, Thôn thiên tử hồ lô là từ miệng hồ lô truyền ra một cỗ hấp lực cường đại, đem mục tiêu hút vào trong hồ lô.

Mà Tiểu Bạch thần ấn lại là trong phạm vi hai dặm xung quanh mục tiêu, trực tiếp "nuốt" vào không gian bên trong ấn. Một cái là "hút" Một cái là "nuốt".

"Hút" ưu thế ở chỗ kéo dài, miệng hồ lô tán ra phạm vi hình quạt, chỉ cần tu vi không phải cao đến cấp bậc hồ lô hút không động, cái khác đều bị hút vào, chỉ là thời gian sớm muộn mà thôi.

Mà "nuốt", lại là định ở trong phạm vi hai dặm lấy Dương Thiên Vấn làm trung tâm, cá biệt tồn tại cường đại, chỉ có thể từ Dương Thiên Vấn chỉ định, toàn lực đem mục tiêu nuốt vào không gian trong ấn.

Ví dụ như con tinh thú cấp mười này, Thôn thiên tử hồ lô không làm gì được nó, nhưng mà Tiểu Bạch thần ấn là mạnh mẽ đem nó nuốt vào trong ấn.

Hắc hắc, lấy pháp lực của Dương Thiên Vấn hiện nay, tinh thú cấp mười tiến vào trong Tiểu Bạch thần ấn, nhất định sẽ trở thành thuốc bổ ấn này, không có loại khả năng nào khác.

Bất quá tinh thú cấp mười năng lực sinh tồn, đó là không cần hoài nghi, trong thời gian ngắn thật đúng là không làm gì được nó. Bất quá, cái này không quan hệ, cái này không phải là bày Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận sao? Đại trận cần trận tâm, mà trận tâm có thể mượn lực đại trận chém ra uy lực càng mạnh.

Dương Thiên Vấn bắt đầu bận rộn lên, hiện tại không người quấy rầy, Dương Thiên Vấn động tác là có vẻ mau. Bình đài phổ không nọ diện tích cũng đủ lớn, đủ để cho Dương Thiên Vấn bày ra một cái Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận thể ra uy lực.

Không tới ba ngày, Dương Thiên Vấn liền bố trí ra đại trận, chỉ cần đem Tiểu Bạch thần ấn tế nhập bên trong đại trận, Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận trong truyền thuyết nọ sẽ vận chuyển, cái này cũng không phải là đại trận hữu danh vô thực năm đó bố trí tại hạ giới. Trận pháp năm đó, đối phó một chút tu sĩ Phân Thần Hợp Thể kì còn được, lại hướng lên trên, như là một tiên nhân bình thường đều không đối phó được.

Mà đại trận giờ phút này cũng là ngay cả Đại La Kim Tiên đi vào cũng phải bị lột một lớp da, làm không tốt là mất mạng ở trong đó. Thượng cổ thần hoàng bình thường không có phòng ngự chí bảo hộ thân, đi vào cũng đừng nghĩ dễ dàng đi ra như vậy. Nói không chừng một Thượng cổ thần hoàng đi vào, không phải bị trận pháp nuốt, thì cũng bị tước thành phàm nhân may mắn thoát được một mạng.

Một Thượng cổ thần hoàng cao cao tại thượng, người nào không phải trải qua vô số năm vất vả tu hành mới cuối cùng tu luyện thành công, ở trong nháy mắt mất đi toàn bộ pháp lực, trở nên hai bàn tay trắng. Loại cảm giác này, so với giết bọn họ còn muốn khổ hơn.

Về phần tinh thú đi vào, liền càng không thể có khả năng phá trận, chúng nó biết cái trận pháp gì, chúng nó rõ ràng cái gì kêu cửu cung bát quái?

Dương Thiên Vấn mở ra Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, toàn bộ đại trận khởi lên, cả bình đài trực tiếp tiêu thất, hoàn toàn nhìn không ra cái gì. Vô luận là mắt thường hay là thần thức tìm kiếm, đều là một mảng trống không.

Dương Thiên Vấn cũng sửng sốt một chút, không thể tưởng được cái Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận này còn có diệu dụng bực này, hoàn toàn không hiện sơn dấu thủy, thậm chí ngay cả một chút sát khí cũng không có tiết ra ngoài. Bất quá, nếu ai xui xẻo đâm đầu vào, thì đó là chính mình muốn chết. Có câu tục ngữ nói tốt, chó cắn người là chó không sủa.

Có chút kỳ nhân dị sĩ, càng là bình thản vô kì, nói không chừng người ta càng có bản lĩnh. Thâm tàng bất lộ mới là vương đạo!

Dương Thiên Vấn có thể cảm giác được, con tinh thú cấp mười bị bắt nhập Tiểu Bạch thần ấn, giờ phút này đã không thong dong giống trước, xem tình hình như vậy, không quá ba ngày, con thú này tất nhiên sẽ trở thành thuốc bổ cho Tiểu Bạch thần ấn, sau đó tiến thêm một bước tăng lên phẩm chất cùng uy lực của Tiểu Bạch thần ấn.

Không thể nghi ngờ, Dương Thiên Vấn năm đó từ bên trong thủy tinh thiên địa mang ra tiên thiên luyện tài chính là thần vật bên trong thần vật, vô thượng chí bảo!

Sau khi thu xếp xong bên này, Dương Thiên Vấn cũng không cần lo lắng tới nơi này nữa, có trận này tồn tại, vô luận hai bên có bao nhiêu người tới, đều chỉ có trở thành vật hi sinh cho tòa thượng cổ tuyệt trận này. Dương Thiên Vấn ánh mắt nhìn về phía chỗ không gian hắc động, suy nghĩ một chút. Lấy tay ở trên hư không xoay một vòng. Thần thông Huyền quang thuật! Trong hư không lòe ra một tấm thủy kính, trên mặt kính đang biểu hiện tình hình đoàn người Đệ nhất Chúa tể. Bọn họ không thể thoang dong như Dương Thiên Vấn, đồng thời tiến triển lại không thuận lợi bằng Dương Thiên Vấn. Trong hư không, có một hắc động thật lớn đường kính hơn vạn thước, đây là thông đạo liên kết nhân thần giới cùng giới bên ngoài, đã mất đi quy tắc chống vi phạm thần giới. Các tinh thú thông qua nó, không cần giáng cấp cũng có thể đủ tiến vào nhân thần giới.

Mà giờ phút này nơi này đang có một hồi giao đấu kịch liệt, một bên là hai tinh thú cấp mười, hình dáng bên ngoài cùng hai tinh thú Dương Thiên Vấn gặp được có chỗ tương tự kinh người, rõ ràng nhất chính là chi dưới đứng thẳng, giải phóng chi trên làm vũ khí chiến đấu. Về phương diện khác chính là trong không gian hắc động không lúc nào là không phun ra nuốt vào rất nhiều tinh thú, nhiễu loạn không gian, làm cho Đệ nhất Chúa tể không có cách nào thi triển thần thông, phong ấn không gian hắc động này.

947. Chương 942: Phong Ấn Thành Công

La Bàn Vận Mệnh

Tác giả: Thuỷ Bình Diện (.

Q.11 - Chương 942: Phong Ấn Thành Công

Dương Thiên Vấn nhìn tình hình trong Huyền Quang Thủy Kính, hắn không lập tức tiến lên hỗ trợ, dù sao cũng đã phân công nhau làm việc, việc mình đã làm xong rồi, nghỉ ngơi chốc lát rồi nói sau.

Hơn nữa, đây chính là thời cơ tốt nhất hôm nay, có thể nhìn những người đại thần thông thành danh nhân thần giới đã lâu này có thực lực mạnh đến bao nhiêu.

Chủ yếu nhất là thực lực của Sáng Tạo Chúa tể, trong Huyền Quang Thủy Kính, Sáng Tạo Chúa tể lấy lực một người ngăn chặn hai con tinh thú cấp mười, vô cùng thong dong.

Sáng tạo pháp tắc, chính là một trong mười đại pháp tắc, sáng tạo sinh vạn vật, tự tạo từ tâm. Sáng Tạo Chúa tể thi triển ra, uy lực không gì sáng kịp. Hai con tinh thú cấp mười bị một người ngăn lại, không thể thoát thân ra.

Chỉ thấy vô số hỏa lôi từ trong hư không hiện ra, hướng hai con tinh thú cấp mười điên cuồng công kích, những thứ hỏa lôi này cũng là Sáng Tạo Chúa tể dùng sáng tạo pháp tắc từ trong hư không tạo ra. Chỉ cần ở trong khu vực kia, những thứ hỏa lôi này là vô cùng vô tận. Tâm chi sở niệm, hóa sinh vạn vật.

Dùng hỏa lôi loại thủ đoạn nhỏ này, ép hai con tinh thú cấp mười chỉ còn biết chống đỡ, không thể tấn công, từ đó có thể thấy rõ khả năng.

Dương Thiên Vấn vốn có vài phần kiêng kị với Sáng Tạo Chúa tể, bởi vì nhìn không thấu nên không biết thực lực của Sáng Tạo Chúa tể đến giới hạn nào.

Thực ra, không chỉ là Sáng Tạo Chúa tể, một vị Đệ nhất Chúa tể khác cũng là nhìn không ra thực lực sâu tới mức nào. Thật ra thực lực mười hai vị Thượng Cổ Thần hoàng, vô cùng cường đại nhưng không khiến

cho Dương Thiên Vấn có cảm giác bị uy hiếp, mười hai người họ cũng đang ngăn cản tinh thú trong hắc động không ngừng xông ra, xem ra cũng không có dùng hết thực lực.

Trọng điểm Dương Thiên Vấn quan sát, đều đặt ở trên người Sáng Tạo Chúa tể cùng Đệ nhất Chúa tể.

Loại chiến đấu thông đạo không gian này, Dương Thiên Vấn đã trải qua không chỉ một lần, có điều trước kia địa điểm là Thiên giới, đối mặt là hung thú Thượng cổ, thực lực thua xa những tinh thú ngoại vực này.

Nhưng mà cho dù là đối mặt vực ngoại tinh thú vô cùng mạnh mẽ, không gian hắc động vô cùng khổng lồ nọ, mỗi thời mỗi khắc đều có thể phun ra nuốt vào ra trên vạn tinh thú, chỉ bằng mười hai người, lại có thể đem chúng nó ngăn chận. Lực lượng của mười hai người này tương đương với trăm ức Thiên Thần, mười vạn Thần vương có khả năng phát huy ra. Dương Thiên Vấn coi như là chân chính kiến thức hạng người đại thần thông sử dụng đối với lĩnh vực.

Thần nhân Thiên Thần trở xuống, chỉ có thể mở ra lĩnh vực, ở trong phạm vi lĩnh vực thần nhân là mạnh nhất. Thần nhân cấp bậc Thiên Thần, có thể sử dụng hai tầng lĩnh vực, còn có thể đem lãnh vực lực bám vào ở trên thần khí. Thần vương trở lên, có thể ngưng tụ lĩnh vực thần binh, hóa ba tầng lĩnh vực lực tụ lại thành binh khí giết địch, uy lực khôn cùng, nhưng khuyết điểm là ngưng tụ lĩnh vực thần binh không thể lâu dài. Mà thoát Thần hoàng cấp bậc Chúa tể cùng Thượng cổ Thần hoàng, lĩnh vực thần binh của bọn họ là có thể hoàn toàn ngưng tụ thành thực thể, hơn nữa cũng có thể hóa thật thành hư, tùy tâm sở dục.

Suy nghĩ một chút, Thượng cổ Thần hoàng hội tụ phong, hỏa, mộc, ba pháp tắc, đem mộc pháp tắc thần binh biến thành một dây, hỏa pháp tắc thần binh biến thành một lưỡi dao sắc bén, phong pháp tắc thần binh chống đỡ, có mộc trói buộc, phong chống đỡ, hỏa cuồng bạo. Có thể trong chớp mắt trói địch, sau đó chém giết.

Bọn họ lực lượng cường đại, pháp lực vô cùng hùng hậu, không có các biến hóa cùng thần thông thuật của Dương Thiên Vấn lại càng thêm trực tiếp, càng thêm thâm thúy, công kích càng thêm mạnh. Tâm niệm vừa động, lĩnh vực tự thành, công kích ập tới. Đối mặt với đối thủ như vậy, vô cùng khó chơi.

Sáng Tạo Chúa tể lấy một địch hai, so với mười hai vị Thượng cổ Thần hoàng, người sáng suốt sẽ nhìn thấy được, hắn còn ẩn giấu thực lực. Đệ nhất Chúa tể nghiêm túc chuẩn bị một lần phong ấn, sau đó lặng lẽ quan sát Sáng Tạo Chúa tể.

Dưới tình huống như vậy, đã giấu đi phần lớn thực lực, Sáng Tạo Chúa tể còn có thể áp chế hai con tinh thú cấp mười, sâu trong nội tâm Dương Thiên Vấn không khỏi sinh ra vài phần kiêng kị với vị Chúa tể đại nhân này.

Bất quá, Dương Thiên Vấn cũng không có ý buông tha, trên thực tế, kể từ ngày liên minh bảy nhà xuống tay đối với Dương Thiên Vấn, hắn cùng Sáng Tạo Chúa tể vốn đã không có đường sống, Dương Thiên Vấn là người có thù tất báo. Huống chi còn có ân oán với Thời Không Thần hoàng, những cái này đều không thể dung cho Dương Vấn Thiên suy nghĩ.

Cho dù Dương Vấn Thiên không hạ thủ, Sáng Tạo Chúa tể biết được tình hỉnh cụ thể cũng sẽ xuống tay với hắn.

Dương Thiên Vấn có dự cảm, hắn và Sáng Tạo Chúa tể tất có một trận chiến! Một khi đã như vậy, không bằng mình tiên hạ thủ vi cường.

Chiến, là khẳng định! Bất quá nay quyền chủ động là nắm ở trong tay Dương Thiên Vấn, vì thế bản thể của Dương Thiên Vấn mới có thể lại một lần nữa bế quan tu luyện.

Nhìn cả buổi, Dương Thiên Vấn cũng biết vị Sáng Tạo Chúa tể này sẽ không để lộ ra thực lực chân chính của hắn, cứ xem nữa cũng không có gì hay, không bằng đi tới không gian hắc động phong ấn. Phong ấn không gian hắc động, cùng với ích lợi của Dương Thiên Vấn cũng không có liên quan gì.

Ngay tại thời điểm Đệ nhất Chúa tể mười lăm vị tồn tại ở đỉnh nhân thần giới cao, đồng thời xuất động phong ấn không gian hắc động, tinh thú ở biên giới đại lục lại phát động một lần công kích quy mô, mục tiêu thẳng chỉ một khối địa bàn cuối cùng ở biên giới đại lục. Tham dự vào tinh thú các cấp khác cũng không tính tới, chính yếu là số lượng tinh thú cấp mười đã có hai mươi con!

Dương Thiên Vấn làm đứng đầu Thiên Võng đã trước một bước chiếm được tin tức kinh người này, sau khi nghe tin tức này Dương Thiên Vấn cũng không dám chần chờ, đại cục làm trọng, phải đuổi đám tinh thú công phá tam đại cửa ải phía trước phong ấn không gian hắc động sau đó chạy trở về trợ giúp. Hai mươi con tinh thú cấp mười, lấy lực lượng nhân thần giới bố trí ở biên giới đại lục, chỉ có thể ngăn trở chúng nó nhất thời, ngăn không được thời gian quá dài. Trong thời gian ngắn, bọn họ không chạy trở về, tam đại cửa ải tất nhiên bị công phá. Dương Thiên Vấn thu hồi thần thông Huyền Quang Thuật, trực tiếp xé mở không gian, nhảy đi vào.

"Ồ? Thì ra là cư sĩ, nhanh đến hỗ trợ" Đệ nhất Chúa tể phát hiện người đến là Dương Thiên Vấn, phi thường cao hứng.

"Các vị, ta vừa nhận được tin tức, nhóm tinh thú đang tấn công ở cửa ải, nếu chúng ta không nhanh chóng phong ấn nơi này trở về hỗ trợ, chỉ sợ hậu quả khôn lường" Dương Thiên Vấn vừa nói vừa đánh về một phía không gian hắc động, hỗ trợ chống đỡ tinh thú. Mọi người vừa nghe cũng biết đại sự không ổn. Đệ nhất Chúa tể nghe xong cũng biết đại sự không ổn, không thể chần chừ. Nhanh chóng hồi tâm bố trí phong ấn.

Sáng Tạo Chúa tể nghe xong cau mày, nếu vách chắn cuối cùng của biên giới đại lục bị công phá, nhân thần giới sẽ vứt bỏ toàn bộ biên giới đai lục, muốn phản công trở lại, chỉ sợ là tổn hao tâm lực không chỉ gấp mười lần hiện tại. Điều đó không tương xứng với lợi ích bản thân hắn, giờ phút này hắn phải bỏ ra chút thực lực rồi.

"Mọi người tăng thêm sức, ngăn trở thêm một canh giờ nữa" Đệ nhất Chúa tể dùng toàn lực, không hề giữ lại nữa đem lực lượng toàn thân đưa vào trong phong ấn.

Phong ấn thật ra đã sớm bố trí hoàn hảo, chỉ cần lực lượng khổng lồ khởi động, mười hai vị Thượng cổ Thần hoàng cùng hai vị Chúa tể hợp lực đưa lực lượng vào, chỉ cần một lát có thể khởi động, nhưng hôm nay trong không gian hắc động tràn ra vô số tinh thú ảnh hưởng tới lực lượng của mười hai vị Thượng cổ Thần hoàng, mà hai tinh thú cấp mười kia cũng đã quấn lấy Sáng Tạo Chúa tể, chỉ có thể một mình Đệ nhất Chúa tể đưa lực lượng vào, khởi động chậm chạp. Hơn nữa, Đệ nhất Chúa tể cũng có lòng cố kỵ, không hề dùng toàn lực, lại làm cho càng thêm chậm chạp. Nhưng đại sự đang ở phía trước, mọi người phải nhanh chóng trở về, giờ phút này không dùng toàn lực còn đợi khi nào.

Một canh giờ, tuy rằng không lâu nhưng toàn bộ đoàn người ở đây đều biết, chừng ấy thời gian căn bản không đủ, chỉ sợ lâu một chút, đại lục đã bị nuốt chửng rồi.

Sáng Tạo Chúa tể ra uy trước, thân hình nhoáng một cái, đem phân thân của mình gọi ra, một phân thân Thượng cổ Thần hoàng, vọt đi qua, nhắm ngay một con tinh thú cấp mười một kích lôi đình.

"Cấm cố!" Trong Sáng Tạo lĩnh vực, có thể bắt chước tất cả các loại pháp pháp! Cái hiệu quả giam cầm này, chỉ có số ít vài loại pháp tắc lĩnh vực mới có thần hiệu này. Nhưng là sáng tạo pháp tắc chính là lợi hại như vậy, nó có thể bắt chước toàn bộ hiệu quả lĩnh vực, hơn nữa hiệu quả cũng không kém hơn so với nguyên bản, thậm chí bởi vì có pháp lực của Sáng Tạo Chúa tể nên càng cường đại hơn.

Phân thân Thượng cổ Thần hoàng của Sáng Tạo Chúa tể chợt lóe lên, vọt tới trước tinh thú cấp mười bị giam cầm, một chỉ điểm tại mi tâm tinh thú, nhẹ hô một tiếng: "Nhanh!"

Thân thể tinh thú bất ngờ bắt đầu bành trướng lên, từ ba thước tăng thành năm thước, nhưng quỷ dị là đầu của nó không tăng lên theo tỷ lệ thuận. Không quá ba giây, tinh thú ầm ầm vỡ tung, trừ đầu ra, mọi thứ hóa thành tro bụi.

Dương Thiên Vấn mặc dù đang trong không gian hắc động ngăn trở nhóm tinh thú tiến vào nhân thần giới, nhưng một nửa tâm thần vẫn đang quan sát Sáng Tạo Chúa tể.

Một màn này rơi trọn vào trong mắt Dương Thiên Vấn, lấy nhãn lực của hắn thế mà vẫn không có nhìn ra được đường lối của một chiêu này. Có thể thấy được Sáng Tạo Chúa tể này tâm tư kín đáo tới trình độ nào.

Cũng như Dương Thiên Vấn, Sáng Tạo Chúa tể cũng là một người phi thường ẩn giấu thực lực, hơn nữa hắn so với Dương Thiên Vấn còn muốn sâu hơn, ít nhất Dương Thiên Vấn biểu lộ thần thông ra ngoài cũng không ít. Những thứ thần thông này đủ cho Dương Thiên Vấn ngồi vững vàng tại vị trí hiện tại, đầy đủ địa vị.

Nhưng Sáng Tạo Chúa tể liên tục chém giết một tinh thú cấp mười mới lộ ra đặc tính thần kỳ của sáng tạo lĩnh vực, vậy mà vẫn không để cho Dương Thiên Vấn thăm dò ra thực lực chân chính của Sáng Tạo Chúa tể.

Hai con tinh thú cấp mười căn bản không phải đối thủ của Sáng Tạo Chúa tể, nhanh chóng bị giải quyết hết, thoạt nhìn biểu hiện của Sáng Tạo Chúa tể còn nhẹ nhàng hơn Dương Thiên Vấn vài phần.

948. Chương 943: Bắt Đầu Chiến Tranh

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 943: Bắt đầu chiến tranh

Sưu tầm:

Bất quá, rất may mắn đã phong ấn được không gian hắc động, nếu không hậu quả thật không tưởng tượng nổi, nếu trăm tinh thú cấp mười từ ngoại vực xông ra, cảnh tượng chắc chắn vô cùng náo nhiệt. "Các vị, chúng ta mau nhanh chóng trở về, không biết biên giới đại lục thế nào rồi." Đệ nhất Chúa tể nói xong, mở khóa không gian đi vào. Mọi người liếc mắt nhìn nhau một cái, sau đó theo nhau bước vào khe hở không gian.

Biên giới đại lục, nơi tận cùng của địa phận Nhân Thần giới lúc này đang bị vô số tinh thú điên cuồng công kích.

Bọn chúng không hề tập trung lực lượng đột phá tam đại cửa ải mà dàn lực tấn công từ bốn phương tám hướng. Phải biết rằng dọc biên giới đại lục là nơi trọng yếu của Nhân Thần giới, cho nên Nhân Thần giới bố trí các thế lực chỗ này rất công phu, theo địa thế chi lợi, lãnh địa được bố trí như thùng sắt vậy, dùng vô số trận pháp cấm chế, để bao phủ lãnh địa. Trừ ba cửa ải là tiện cho việc ra vào, thì cũng không còn cửa nào khác.

Ban đầu, nhóm tinh thú tập trung ở khu vực ba cửa ải chiến đấu với Nhân Thần giới, thế nhưng tình huống lúc này thay đổi, những tinh thú ngoại vực này điên cuồng dùng tính mạng và số lượng mạnh mẽ xông vào khu vực ngoài trận pháp cấm chế ở ba cửa.

Vô số cấm chế tập trung trí tuệ của đại sư trận pháp nhân thần giới, có thể nói là nơi phòng thủ kiên cố nhất lãnh địa. Ít nhất nơi này mấy trăm năm qua chưa từng xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

Lần này, khu vực cấm chế bảo vệ lãnh địa hơn ba trăm năm lại như một khu vực sấm sét vậy, đang chịu đựng một lần khảo nghiệm vô cùng nghiêm trọng, nếu như bọn họ không duy trì được, để nhóm tinh thú mạnh mẽ đánh sâu vào mà sụp đổ, thì coi như căn cơ cuối cùng tự nhiên sẽ không giữ được nữa.

Các thế lực lớn tập trung toàn bộ cao thủ am hiểu trận pháp cấm chế lại, không ngừng tu bổ cùng gia tăng cấm chế cùng trận pháp, phía ngoài nhóm tinh thú dùng tính mạng mà phá hư, bên trong các đại pháp sư liều mạng bố trí cấm chế cường lực mới. Mọi người so là so tốc độ, các ngươi phá hư nhanh, bọn chúng ta cũng gia cố nhanh.

Những khu vực trận pháp cấm chế này đều do những nhân tài chuyên môn phụ trách, cùng lúc đó những nhân tài còn lại ở các đại lúc khác cũng đã qua khóa đại lục truyền tống trận tới đây trợ giúp.

Chiến sự ở ba cửa ải vô cùng tàn khốc, so với những nơi khác, cửa ải phòng thủ là thảm khốc nhất, nhưng vào giờ khắc này, vô luận là tán tu cũng tốt, hay là thần nhân các thế lực tương ứng cũng vậy, đều vô cùng đồng lòng. Đây không chỉ đơn giản là ích lợi cá nhân, cuộc chiến sinh tử mà là tranh chấp chủng tộc. Trận chiến này là không có đường sống quay về, không phải ngươi chết thì chính là ta vong.

Lực lượng Nhân Thần giới muốn tiêu diệt nhóm vực ngoại tinh thú bị cách ly này không khó. Nhưng làm thế nào để giảm bớt tổn thất mới là chuyện khiến một đám người Chúa tể cùng Thần hoàng Thượng cổ nhức đầu.

Nhân thần giới tuy rằng dùng ba trăm năm liền trấn áp được toàn bộ tinh thú bạo loạn cả nhân thần giới trừ bỏ biên giới đại lục ra, nhưng mà trả giá cũng là cả ba thành dân cư, tổn thất cũng không nhỏ. Đương nhiên, ba thành dân cư này, đại bộ phận đều là trung hạ tầng nhân thần giới, mà lúc này đây ở biên giới đại lục cùng vực ngoại tinh thú chiến đấu, trung hạ tầng nhân thần giới căn bản khởi không được tác dụng, lực lượng trung kiên chính là cao thủ cấp Thiên Thần. Khi đám người Dương Thiên Vấn từ trong hư không bước ra, nhìn thấy đúng là đại chiến thảm thiết địa vô cùng. Một đám Chúa tể cùng Thượng cổ thần hoàng nhìn đại chiến phía dưới, đều có suy nghĩ.

Dương Thiên Vấn tu hành nhiều năm như vậy, cứ nghĩ tâm cứng rắn như sắt, không ngờ bị một màn này gây nên rung động.

Ở tam đại cửa ải, Nhân Thần giới cùn nhóm tinh thú binh khí giao tranh, mỗi thời mỗi khắc đều có thiên thần rơi xuống, nhưng không có một người lui về sau, bày ra ra một mặt kiên nghị không sợ của người tu hành.

Con người là sinh linh phức tạp, Nhân thần cũng là người tu luyện mà thành. Người, tâm tình vạn biến, có tốt có xấu, có thiện có ác. Nhưng không thể phủ nhận, con người chính là sinh linh cứng rắn nhất trong thiên địa.

Có thể tu thành Thần nhân, liệu có người nào là ngốc nghếch? Rất rõ ràng, kiếp nạn trước mắt, nếu Thần giới không trừ được những tinh thú ngoại vực này, khi bọn chúng kéo đến với bầy đàn lớn, thực lực mỗi lúc một mạnh. E rằng, tai nạn của Thần giới sẽ còn lớn hơn nữa.

Hậu bối tôn tử cũng được, thân con gái cũng được, vô số nhân thần nhiệt huyết liều mạng đánh một trận.

Chiến tranh ở phía dưới không phải mấu chốt quyết định là thắng bại, mấu chốt chính là trên trời cao ba ngàn trượng, Sáng Tạo Chúa tể cùng một nhóm sáu người bị ba mươi tinh thú cấp mười vây công.

"Các người đứng xem náo nhiệt hả? Còn không mau hỗ trợ." Hách Thiên Thủ cảm giác không gian giao động, biết là bọn hắn trở lại.

"Hỗ trợ." Đệ nhất Chúa tể gật đầu, dẫn đầu đoàn người đi tới.

Nhân Thần giới có tổng cộng mười lăm vị đại thần thông, trận chiến này đều có mặt đầu đủ, có thể nói là đã dốc toàn lực. Trận chiến này nếu thắng, tất nhiên là giữ vững đại cục, trận chiến này nếu bại, Nhân Thần giới gặp nguy rồi!

Sáu người nhóm Sáng Tạo Chúa tể bị hai mươi tám tinh thú cấp mười vây hãm, có nhóm người Đệ Nhất Chúa tể đến, áp lực giảm đi nhiều.

Hầu như là mỗi người chống lại hai tinh thú, những tinh thú này mạnh có yếu có, kém chỉ tương đương Thượng Cổ Thần hoàng dung hợp hai pháp tắc, mà mạnh, so với Hách gia Thượng cổ Thần hoàng còn mạnh hơn vài phần.

Vận khí Dương Thiên Vấn không tệ, chỉ phải chống đỡ một con tinh thú cấp mười hậu kỳ, thân nó cao quá hai thước nhưng lại một thân lục giáp, hai móng tựa như cái móc, đuôi dài tựa như roi, đỉnh đuôi còn lóe một gai sắc u quang. Hiển nhiên, trình độ tiến hóa đã mười phần nhân cách hoá.

Dương Thiên Vấn không có nói lời thừa, trầm giọng quát, hai tay giang ra, một đạo lôi đình màu tím cường đại xuất ra, càng ngày càng ngưng thực, nhìn qua như một thanh trường mâu vậy. Lôi đình làm mâu, thiểm điện ra sức. Dương Thiên Vấn đem mâu này ném ra, kéo lên tấm màn chiến đấu.

Tốc độ lôi đình vô cùng nhanh, vù một cái trúng mục tiêu. Tinh thú kia không tránh được, hơn nữa cũng không có ý tứ né tránh, thân tay đè chặt mũi mâu. "Xoẹt" một tiếng kim khí ma sát khó nghe cùng với điện quang vang lên.

"Oành!" đạo mâu lôi đình nọ trực tiếp bị bóp nát.

Đồng thời khi bóp nát, thân hình tinh thú đã hướng về phía Dương Thiên Vấn xông tới, quát lớn: "Tìm chết!"

Dương Thiên Vấn có chút sửng sốt, không nghĩ tới tinh thú cấp mười này còn có thể nói được, lại dễ dàng đón được trường mâu sấm sét của hắn. Một con tinh thú ngoại vực cấp mười mở miệng nói tiếng người, điều này thể hiện cái gì? Cái này đại biểu cho tai nạn! Tinh thú cường đại không đáng sợ, đáng sợ là tinh thú cường đại có được trí tuệ như người vậy. Hiển nhiên, điểm này không chỉ Dương Thiên Vấn hiểu được, tất cả mọi người giao chiến ở đây đều hiểu được rõ ràng.

Đệ Nhất Chúa tể truyền âm nói: "Chư vị, không nên nương tay, chúng ta phải nhanh chóng tiêu diệt bọn chúng, tránh đêm dài lắm mộng, nếu không cứ để như vậy kéo xuống, bọn chúng càng ngày càng có linh trí cao hơn, ta không muốn Nhân Thân giới lại có thêm một chủng tộc mới".

Tinh thú cấp chín nhân thần giới cũng không mở miệng nói tiếng người, đây chính là nguyên nhân bọn chúng sinh tồn ở Nhân Thần giới chứ không bị đuổi cùng giết tận. Nhân thần tu luyện không thể thiếu những tài nguyên là sinh vật tinh thú này. Nhưng nếu như những tài nguyên này đột nhiên có trí khôn, đây không phải là chuyện mà nhân thần giới mong muốn nhìn thấy.

Cho nên, không thể nương tay, nhất định phải đem những tinh thú cấp mười có được trí tuệ này tiêu diệt gấp, diệt trừ hậu họa.

Lời nói vừa dứt, hầu như mọi người khí tức đều trương lên gấp đôi, hiển nhiên đối mặt tình huống như vậy, không có ai sẽ lưu thủ.

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, cũng biết lúc này không thể nương tay. Hôm nay không giết sạch đám tinh thú cấp mười này, để một con thoát, tất mối họa vô cùng!

Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, bất quá trong nháy mắt, thân hình tung lên, tránh được một móng vuốt đang lóe sáng của đối phương. Muốn thoát thân kéo ra khoảng cách, thi triển vô thần thông thượng mới có thể giải quyết tinh thú cấp mười này.

Nhưng tinh thú cấp mười kia không cho Dương Thiên Vấn cơ hội, liên tiếp công kích từng đợt từng đợt, đánh cho Dương Thiên Vấn chỉ có thể chống đỡ mà hoàn toàn không có cơ hội phản công.

Lần đầu tiên Dương Thiên Vấn chỉ có thể chống trả như vậy, trên tay không có binh khí, rõ ràng hắn đang phải chịu thất thế. Đối mặt với loại đối thủ da dày thịt thô này, khi không thể đánh động được đối thủ, KHÔNG sử dụng pháp bảo, thật đúng là khó thủ thắng.

Trong lúc di chuyển, VÔ thượng chí bảo, Huyền Hoàng công đức kim liên mười hai lad hiện thân, từng đạo huyền hoàng khí thùy rũ xuống, dễ dàng chặn móng nhọn đối thủ.

Bàn tay lật qua lại, thần quang năm màu hiện lên, ngũ quang hợp thành một, hướng về phía tinh thú cấp mười quét qua. Một cú liền đem thu vào bên trong ngũ sắc thần quang.

Ngay sau đó, Dương Thiên Vấn lấy ra Thôn thiên tử hồ lô, dễ dàng đem tinh thú đã bị ngũ sắc thần quang vây quanh ném vào vào trong, thoải mái thu phục.

Dương Thiên Vấn coi như hiểu được tại sao những nhóm Thượng cổ đại Kim Tiên từng bước từng bước theo đuổi Tiên Thiên linh bảo, không chỉ bởi Tiên Thiên linh bảo có thể ký thác nguyên thần, chủ yếu nhất bởi uy năng của chúng không gì sánh kịp. Dùng được có thể dễ dàng chiến thắng đối thủ.

Bất quá, Huyền Hoàng công đức kim liên mười hai lá của Dương Thiên Vấn vừa ra, hầu như tất cả tinh thú cấp mười đều giống như mèo già ngửi được mùi cá tươi, đồng loạt trừng mắt nhìn về phía bảo vật trên đỉnh đầu Dương Thiên Vấn.

Lúc này, đám đại thần thông nhân cơ hội, đại triển thần uy, trong nháy mắt chém giết mười sáu tinh thú. Vốn là số lượng tinh thú chiếm ưu thế, giờ chỉ còn lại mười một con. Số tinh thú còn lại không lập tức chạy trốn mà phát điên hướng về phía Dương Thiên Vấn đánh tới. Dương Thiên Vấn thấy vậy càng thêm khẳng định càng thêm khẳng định tinh thú cấp mười đối với pháp bảo của mình tất có đặc thù gì đó.

949. Chương 944: Nghịch Chuyển Tình Thế

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 944: Nghịch chuyển tình thế

Sưu tầm:

Mặc dù Dương Thiên Vấn có chí bảo hộ thân nhưng hắn không dám kết luận tại sao những tinh thú này khi đối mặt với Huyền Hoàn công đức kim liên mười hai lá của mình lại trở nên điên cuồng như vậy.

Dương Thiên Vấn lúc này đã muốn tránh cũng không thể tránh, chỉ có thể đón đỡ mười một tinh thú cấp mười toàn lực vây công, từ lúc Dương Thiên Vấn tu hành tới nay mới gặp được một lần công kích mạnh như thế. Mười một tinh thú cấp mười, tương đương với mười một Thượng cổ Thần hoàng vây công.

Mặc dù Dương Thiên Vấn vô cùng tin tưởng với Huyền Hoàn công đức kim liên mười hai lá của hắn, nhưng có nhiều người bên cạnh như vậy, hắn cũng không muốn bại lộ quá nhiều. Công kích ở trước mắt, tâm niệm một hơi chuyển. "Oành" một trận tiếng nổ mãnh liệt truyền ra.

"Phốc phốc" chỉ thấy Huyền Hoàn công đức kim liên mười hai lá trên đỉnh đầu Dương Thiên Vấn sáng lên, hóa thành một vòng kim quang trốn vào trong cơ thể Dương Thiên Vấn, Dương Thiên Vấn bản thân lại phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt vô cùng địa tái nhợt.

Nhân cơ hội này, Dương Thiên Vấn thối lui ra khỏi chiến trường, mười một tinh thú cấp mười muốn truy kích lại bị Đệ Nhất Chúa tể cùng các đại thần thông khác ngăn lại. Đại thần thông nhân thần giới chiếm ưu thế số lượng, chất lượng nhanh chóng tiêu diệt số tinh thú cấp mười này.

Tinh thú dù sao cũng chỉ là tinh thú, chỉ bằng mượn lực lượng cường đại, phòng ngự cường đại mà thôi. Bàn về lĩnh vực, thần thông, kỹ thật đánh nhau thì còn xa mới là đối thủ của đại thần thông Nhân Thần giới. Trừ khi bọn chúng có lực lượng tuyệt đối hoặc số lượng tuyệt đối.

Chiến một trận định càn khôn, trận chiến này có thể nói là nghịch chuyển tình thế, gần ba mươi tinh thú cấp mười bị chém giết, cái này tương đương nói ở trên chiến lực đỉnh cao, Nhân Thần giới đã lấy được ưu thế áp đảo. Đặc biệt là hôm nay không gian hắc động kia đã bị phong ấn, tránh hiểm họa về sau.

Đệ Nhất Chúa tể cùng đám người xung quanh tiêu diệt hết tinh thú cấp mười mới hồi phục tinh thần quan tâm nói: "Cư sĩ, thương thế của ngươi có gì đáng ngại không?"

"Các vị yên tâm, không có gì đáng ngại, ta đã ăn đan dược, ổn định thương thế rồi. Bất quá, trong khoảng thời gian này, sợ là không giúp gì được cho các vị rồi" Sắc mặt Dương Thiên Vấn vô cùng nhợt nhạt, nhìn qua giống như bệnh nặng sắp chết.

Mọi người nghe xong lòng liền hiểu, dù sao bị mười một tinh thú cấp mười vây công, đổi là ai trong bọn họ cũng không thể làm được tốt hơn. Mặc dù thực lực tinh thú cấp mười không bằng họ nhưng mà ở cấp bậc, tương quan không có mấy, chuyện hợp lực là không thể khinh thường.

"Không sao cả, đại cục hôm nay đã định, cư sĩ cứ việc yên tâm dưỡng thương đi" Đệ Nhất Chúa tể gật đầu đáp, "Đúng vậy, thương thể không thể xem nhẹ, hay là cư sĩ nhanh chóng về dưỡng thương đi" Hách gia Tam Hoàng phụ họa nói.

"Như thế, tại hạ cáo từ" Dương Thiên Vấn dứt lời, xé mở không gian rời đi.

"Mọi người không nên khinh thường, trận chiến này mặc dù chúng ta may mắn chiến thắng nhưng ở trong đó vẫn còn những tinh thú cấp mười. Bất quá, chúng ta khó khăn giết chết hai mươi tinh thú cấp mười chính là cơ hội phản kích" Đệ Nhất Chúa tể thu hồi ánh mắt, đem toàn lực chú ý chuyển tới chiến trường, hạ lệnh, " Chiến trận xuất kích".

Thanh âm vang vọng toàn bộ chiến trường, những người chiến đấu ở ba cửa ai lập tức vọt ra, con bài chưa lật tối cường quần chiến nhân thần giới, chính là chiến trận.

Chiến trận có thể đem lực lượng toàn bộ người tham gia trận liên hợp lại, phát huy chiến lực gấp mười. Hơn nữa tổn hại để mọi người cùng gánh vác, kéo dài chiến lực cường đại. Đối mặt với những tinh thú da dày thịt thô, uy lực chiến trận có thể phát huy đến lớn nhất.

Ba cửa ải đều có chiến trận xuất kích, một trong số đó chính là Hách gia lấy chiến trận thành danh, chiến trận Hách gia đứng đầu tam đại thượng cổ thế gia, hai chiến trận còn lại, một cái chính là Lạc Nhật chiến trận do Đệ Nhất Chúa tể trực tiếp tạo thành, một cái là Tàn Nguyệt chiến trận Lăng gia tạo thành.

Tam đại chiến trận, đều do Thần hoàng chủ đạo, Thần Vương làm cốt, Thiên Thần làm cơ sở, vừa ra chiến trận lập tức phản kích tinh thú đang liên tiếp công kích chiến tuyến, liên tiếp xông phá ba nghìn dặm.

Vô số tinh thú bị xoắn đến nát bấy, uy thế thật vô cùng cường hãn.

Dương Thiên Vấn lấy cớ dưỡng thương thối lui khỏi chiến trường, hơn nữa trận chiến này không cần hắn xuất thủ.

Sau khi đi ra từ khe hở không gian, sắc mặt vốn tái nhợt của Dương Thiên Vấn nháy mắt khôi phục hồng nhuận, hoàn toàn không giống một người bị thương nặng. Thật ra thì có hậu thiên công đức chí bảo hộ thân, Dương Thiên Vấn đời nào bị mười một tinh thú cấp mười làm trọng thương? Thực sự, mười một tinh thú cấp mười đồng loạt ra tay, xác thực rất kinh khủng, nhưng bằng vào pháp lực Dương Thiên Vấn hôm nay cùng công đức kim liên mười hai lá vạn pháp bất xâm, vẫn có thể đón đỡ mà không hề bị thương chút nào. Bất quá, vì bảo tồn thực lực, hơn nữa có cớ để từ trên chiến trường lui ra, cho nên mới tìm ra lý do này. Dương Thiên Vấn xuất hiện không phải ở Vấn Thiên cư mà ở đảo Hách Đông. Hắn lắc mình một cái biến mất giữa không trung.

Đảo Hác Đông biến hóa không lớn, chỉ là không có náo nhiệt như trước đây, Dương Thiên Vấn tới đây, tự nhiên có mục đích của hắn.

Tửu trang Thương Hải, Dương Thiên Vấn thần niệm đảo qua liền tìm được Thương Lang Thần hoàng, quả nhiên như hắn đoán, Thương Lang Thần hoàng vẫn ẩn cư tại đây không có tham chiến. Thương Lang Thần hoàng vốn ở nơi đây tiềm tu, theo Dương Thiên Vấn thần niệm quét qua lập tức kinh động đến hắn.

"Là hắn?" Thương Lang Thần hoàng tự nhủ một tiếng, sau đó đứng dậy mở cửa phòng, tung người đi. Chỉ chốc lát sau, Thương Lang Thần hoàng tìm tới, Dương Thiên Vấn cũng không giấu giếm chuyện mình thần niệm phát ra. Chưởng quầy Tửu trang thấy Thương Lang Thần hoàng hiện thân liền ra đón, vẻ như muốn nói gì.

"Ngươi đi xuống đi, ta biết rồi" Thương Lang Thần hoàng vung tay lên, dứt lời liền thẳng lên tầu, đi tới tầng cao nhất của Tửu trang, tầng này, chỉ có mấy người có thể đi lên, bình thường cũng không mở ra với người bên ngoài.

"Ồ, thật là ngươi, ngươi không ở biên giới đại lục, tới đây làm gì vậy?" Thương Lang Thần hoàng ngồi xuống đối diện Dương Thiên Vấn, kỳ quái hỏi.

"Tiền tuyến đã không còn gì đáng ngại, không gian hắc động xuyên qua hai giới đã bị phong ấn, chiến trường Nhân Thần giới đã bị phong lại, không lâu trước, dưới một trận chiến, giết hết gần ba mươi tinh thú cấp mười, thế thắng đã rõ, tự nhiên không cần ta" Dương Thiên Vấn cười tủm tỉm hồi đáp.

"Vậy người tìm ta có chuyện gì?" Thương Lang Thần hoàng kỳ quái đáp, lòng sinh cảm khái. Năm đó gặp gỡ, Dương Thiên Vấn bất quả chỉ mới tu vi Thiên Thần, hơn nữa còn là hạ vị Thiên Thần, không đáng nhắc tới, nhưng chỉ trong một thời gian ngắn ngủi vài ngàn năm, hắn liền biến thành vị Chúa tể, đứng hàng tuyệt thế cường giả Nhân Thần giới.

"Đến xin giúp đỡ." Dương Thiên Vấn thở dài nói.

"Có chuyện gì, nói đi." Thương Lang Thần hoàng không chần chừ đáp ứng.

"Ta cần pháp trận gia tốc thời gian, để trợ giúp ta tìm hiểu" Dương Thiên Vấn đáp gọn gàng, hắn không có cách nào, mặc dù trên tay có bảo tháp, nhưng lại không thể dùng cái này để tìm hiểu vận mệnh đại đạo, Thời Không Bảo Tháp ngược lại thành trở ngại.

Mà Dương Thiên Vấn muốn tìm hiểu những nhân tố khác của vận mệnh đại đạo, muốn cởi bỏ phong ấn cuối cùng của la bàn vận mệnh, cần một lượng thời gian lớn, dựa theo ước đoán của bản thân hắn, ít nhất cũng phải mười vạn năm.

Quả thật, mười vạn năm đối với một vị Chúa tể, hoặc là đối với bất kỳ một Thần nhân nào trong Thần giới mà nói, cũng không coi là thời gian quá dài, trong khoảng thời gian này tìm hiểu đại đạo, ở trong mắt rất nhiều người bao gồm cường giả tuyệt thế Đệ Nhất chúa tể, quả thực là hi vọng xa vời.

Nhưng Dương Thiên Vấn phải tăng nhanh bước chân của bản thân, thực lực ngày hôm nay của hắn chỉ có thể sống yên, nhưng không thể chiếm thế thượng phong tuyệt đối.

Dương Thiên Vấn gây thù hằn không nhiều lắm, nhưng cũng không phải là không có kẻ địch, nhìn hắn không thuận mắt mắt cũng có không ít người. Từ ngày bị mười một tinh thú vây công cũng là lúc có thể nhìn ra. Lúc ấy có mười bốn người bên cạnh nhưng không có một ai thật lòng xuất thủ ngăn trở mà để mặc hắn bị mười một tinh thú vây công.

Cũng chính vì Dương Thiên Vấn nhìn thấu điểm này nên mới che giấu thực lực, giả bộ bị thương thối lui.

"Ồ? Ngươi muốn gia tốc đến dạng tầng thứ gì?" Thương Lang Thần hoàng hỏi.

"Gia tốc mười vạn năm ở trong vòng một ngàn năm" Dương Thiên Vấn thẳng thắn nói.

"Gia tốc gấp trăm lần, được, ngươi đi theo ta." Thương Lang Thần hoàng gật đầu đáp, dứt lời đứng dậy đi xuống lầu,

Dương Thiên Vấn đi theo sau, thông qua Truyền Tống trận, đi tới một vực sâu đạt mấy ngàn thước. nguồn

"Nơi này là đâu?" Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi.

Thương Lang Thần hoàng mở cửa động nói: "Đây chính là nơi ta bế quan tu luyện, ta ở đây trên vạn năm mới ra ngoài, ở trong này tu luyện, không chỉ thời gian gia tốc gấp trăm lần, còn có thể liên tục không ngừng hấp thụ nguyên khí thiên địa".

"Nhược điểm duy nhất chính là phải hao phí lượng lớn thần tinh duy trì" Thương Lang Thần hoàng hơi kiêu ngạo nói: "Mặc dù so ra kém Thời Không Bảo Tháp thời thượng cổ, nhưng ta tin tưởng, cả Nhân Thần giới chỉ có một chỗ này của ta".

Dương Thiên Vấn đánh giá một phen, gật đầu đáp: "Không tệ, vãn bối bội phục, có thể gia tốc thời gian vừa không ngăn cách không gian bên ngoài, đa tạ rồi".

---

950. Chương 945: Bế Quan Ngàn Năm, Chỉ Kém Một Bước

Quyển 11: Chúa tể

Chương 945: Bế quan ngàn năm, chỉ kém một bước

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Tại phía xa mấy vạn dặm bên ngoài bản thể Dương Thiên vấn từ trong tham ngộ thức tỉnh, thu hồi la bàn vận mệnh cùng Thủy Thấm Lan nhắn nhủ một tiếng, vượt qua không gian tới chỗ này.

Thương Lang Thần hoàng thấy một Dương Thiên Vấn xuất hiện, trong lòng hiểu rõ, hâm mộ nói: "Đây là chính Chúa tể oai sao? Có thể thành phân thân vô thượng, có thể khóa tất cả thứ nguyên. Rất giỏi, thật sự rất giỏi".

Bản thể Dương Thiên Vấn nhìn Thương Lang Thần hoàng, khởi động "Vận mệnh chi nhãn" có thể thăm dò vận mệnh sinh linh, chúng sinh hưng suy.

Ở bên trong vô số tương lai kia, Dương Thiên Vấn thấy được cơ duyên của Thương Lang Thần hoàng, hơn nữa phần cơ duyên này lại liên quan ở trên người mình. Trong nháy mắt, một luồng hiểu ra xông lên đầu, vốn là như thế, năm đó ở hạ giới, một khắc chính mình nhận được Thương Lang tiên phủ kia, liền có cơ duyên này.

Năm đó bởi vì nhân tiên phủ, hôm nay quả cơ duyên, đạo nhân quả, tức là đạo vận mệnh. Dương Thiên Vấn chợt cảm thấy nguyên thần thanh minh vô thượng, vạn đạo thế gian đều ở trong lòng.

"Tiền bối, ta và người có duyên, hai ngàn năm sau, là lúc tại hạ trả lại phần duyên đó" Dương Thiên Vấn cúi đầu nói ý cám ơn. Nếu như không phải Thương Lang tiên phủ kia, bản thân không có uy phong ngày hôm nay.

Thương Lang Thần hoàng năm đó cử chỉ vô tình, kết thiện duyên với Dương Thiên Vấn, Dương Thiên Vấn từ trong vận mênh chi nhãn nhìn thấu duyên phận của Thương Lang Thần hoàng, nhìn thấy hắn tất thành Chúa tể, thiên đạo đã định.

Thương Lang Thần hoàng bị vô thượng đại đạo ẩn chứa trong mắt Dương Thiên Vấn làm cho hấp dẫn, tới khi thấy hắn thi lễ mới bừng tỉnh, ngay cả Dương Thiên Vấn nói gì cũng không nghe hết, mơ mơ hồ hồ nghe được chút ít.

"Không cần đại lễ như thế, vốn ta có toan tính đem sở học truyền thừa cho ngươi, nhưng không ngờ tiểu tử ngươi tiến bộ quá nhanh. Lão phu tung hoành hai giới, tự tin thiên có thể so với bất kỳ kẻ nào, nhưng so với người, đúng là một đống tuổi vác lên trên thân mà thôi" Thương Lang Thần hoàng thổn thức khen ngợi.

"Tiền bối hiểu lầm, có nhân thì sẽ có quả, năm đó bởi vì nhân tiên phủ, mới có quả ngày khác thành đạo, một lễ này chính là ta cảm ơn" Dương Thiên Vấn giống như rõ ràng cái gì, sau khi nói xong câu đó, liền đi vào bên trong sơn phủ, chỉ lưu thiện thi phân thân ở bên ngoài phủ.

Phân thân đợi bản thể đi vào mới mở miệng nói với Thương Lang Thần hoàng: "Tiền bối, xin nghỉ ngơi, hai ngàn năm sau ngài sẽ biết thực hư". Thương Lang Thần hoàng có chút khó hiểu rời đi. Phân thân Dương Thiên Vấn ở bên ngoài, chịu trách nhiệm bổ túc tinh thần, duy trì thời gian pháp trận bên trong núi vận chuyển.

Không thể không nói, Thương Lang Thần hoàng tu tập thời gian pháp tắc đã sắp đạt tới độ nắm giữ hoàn toàn, có lẽ là đã nắm giữ được chín mươi chín phần trăm.

Nhìn Thương Lang Thần hoàng chuyên chú cho pháp tắc thời gian, vô số vạn năm qua, nương theo gian sơn phủ này, tiết kiệm được vô số thời gian tu luyện, có lẽ ước nguyện sáng lập ban đầu của Tửu trang Thương hải, chính lả ủng hộ thời gian sơn phủ vận chuyển. Dương Thiên Vấn giàu là ngang một giới, ủng hộ thời gian sơn phủ này vận chuyển, hoàn toàn không có vấn đề gì.

Thiện thi phân thân căn bản không cần đứng ở chỗ này, bất quả để chắc chắn đạt được mục đích, đơn giản đứng ở bên ngoài hộ pháp.

Nhân Thần giới phong ấn không gian hắc động, diệt trừ toàn bộ ngoại vực tinh thú bên trong. Chuyện tương tự cũng phát sinh ở Thái cổ Thần giới cùng Thú thần giới.

Bất quá so với nhân thần giới mà nói, hai giới khác thực lực so với nhân thần giới mạnh một ít, bị tổn thất cũng xa xa không có lớn như nhân thần giới.

Đặc biệt tổn thất trên nhân khẩu, ba trăm năm bạo loạn, nhân khẩu nhân thần giới bớt đi ba thành, đây là một con số tương đương đáng sợ. Bất quá, cũng may dân cư nhân thần giới so với hai giới còn lại nhiều hơn vài lần.

Tóm lại, đây là một tràng hạo kiếp cuốn cả ba giới, theo náo động ở các giới được bình định, các tuyệt thế cường giả thượng tầng bắt đầu suy tư lần này nguyên nhân đại nạn là ở đâu.

Chuyện phát sinh thật sự quá mức quỷ dị, đợi cho tuyệt thế cường giả các giới tĩnh tâm lại, cẩn thận nghĩ lại, cái này sau lưng tựa như có một bàn tay nhìn không thấy khống chế.

Tinh thú ngoại vực tuyệt đối không thể để bọn chúng tồn tại ở bên trong giới, đặc biệt sau khi phát hiện bọn chúng tựa như không ngừng phát triển, không ngừng tiến hóa. Vậy lại càng phải đem chúng diệt cỏ tận gốc, tiền tuyến biên giới đại lục, sau trận chiến ấy, lấy được ưu thế áp đảo, đặc biệt sau khi các tuyệt thế cường giả tham chiến, nhanh chóng biến chuyển thành thế thắng lợi.

Nhân Thần giới vô số thế lực to nhỏ, cũng đều ùa về phía biên giới đại lục, tham dự trận chiến tranh thắng lợi nhất định, chia cắt thành quả.

Nhân thần giới chiến tuyến từ một lĩnh nhanh chóng mở rộng, khuếch tán ra phía ngoài, ba lĩnh quanh thân rất nhanh liền bị chiếm lĩnh thanh trừ, địa bàn mở rộng, có thể cất chứa càng nhiều người tham gia tiến vào.

Ba lộ đại quân hơn trăm ức Thiên Thần, rất nhanh biến thành hai mươi lộ đại quân, bảy trăm ức Thiên Thần! Vô số Thượng vị thần tham chiến, chiến mà không chết, đột phá được cấp bậc, nhân khẩu dân cư hạ tầng nhân thần giới vốn vô số không đếm xuể lần này ở trong chiến tranh cũng đã biểu hiện ra tác dụng cường đại. Nhưng trận chiến này đánh xuống, tổn thất cũng không nhỏ, lão bài Thiên Thần, Thần Vương, Thần Hoàng ngã xuống vô số, Thiên Thần mới ra đời, Thần Vương, Thần Hoàng xuất hiện ra. Tổng lại mà nói, tổng thể thực lực nhân thần giới giảm có mà tăng cũng có.

Diện tích biên giới đại lục không lớn không nhỏ, tổng cộng có mười sáu lĩnh, nhân thần giới mặc dù đại thắng, đoạt lại ba lĩnh, nhưng tinh thú vẫn rất nhiều, số lượng rất lớn, bất quá trong đánh tan khoảng thời gian ngắn bị, không có khuôn mẫu định sẵn để ngăn chặn chúng. Muốn tiêu diệt bọn chúng hoàn toàn thực không dễ dàng.

Ba lĩnh bị đoạt, tinh thú bại lui, lưu lại là một mảnh phế tích, nhân thần giới đại thắng, sau lhi đoạt lại ba lĩnh liền mở rộng phòng tuyến, bắt đầu đem ba lĩnh này bố trí vô số cấm chế trận pháp, để mà làm lô cốt đầu cầu. Một mặt đại quân đóng vững đánh chắc, chiếm từng lĩnh một. Về phương diện khác, vô số tiểu đội săn giết đánh về phía khu vực bên ngoài ba lĩnh còn do tinh thú chiếm lĩnh, bắt đầu từng chút một tằm ăn lên thanh tiễu vực ngoại tinh thú.

Mặc dù tốc độ chậm nhưng loại phương châm này đem lại tổn thất thấp nhấp, nhưng lại tiêu hao tài nguyên rất lớn. Cái này cũng là vì bảo tồn thực lực nhân thần giới hạn độ lớn nhất. Dù sao trừ bỏ thanh tiễu tinh thú trong giới ra, còn phải đả thông đường một cái cổ chiến trường.

Đây không phải ý nguyện của Đệ Nhất Chúa tể hay những Thượng cổ thàn hoàng, mà là tất cả ý nguyện của Thần hoàng nhân thần giới, không ai không muốn đả thông cổ chiến trường, bởi chỗ này có cơ duyên trở thành Chúa tể, hơn nữa có cơ duyên trở thành Chí cao thần.

Đây là một lần đại cơ duyên một cái diễn kỷ mới có, chính là một đường cơ duyên bên trong đại kiếp nạn, chỉ cần tu vi Thần hoàng trở lên, không có người có thể cự tuyệt loại hấp dẫn này. Tinh thú có nhiều hơn nữa, cũng không có ai ngăn trở được bọn họ, ai dám ngăn trở, sẽ phải chết.

Đây là một hồi hạo kiếp càn quét tam đại thần giới, vì ứng phó kiếp nạn này, mặc kệ người nào bên trong thần giới mâu thuẫn có lớn, cũng không thể không để xuống, chuyên tâm ứng phó hạo kiếp này.

Ngàn năm, dùng suốt thời gian một ngàn mới bình phục vực ngoại tinh thú trong bản giới, nhưng mà đối mặt vực ngoại tinh thú cầm giữ toàn bộ cổ chiến trường, muốn tiêu diệt chúng nó thì nói dễ hơn làm?

Bản thể Dương Thiên Vấn vẫn ở sơn phủ tìm hiểu đại đạo, thiện thi phân thân cuối cùng cũng bước vào trong sơn phủ, cùng nhau tìm hiểu vận mệnh đại đạo.

Mấy nhân tố sau của vận mệnh chi đạo, chỉ cần tìm hiểu thấu một cái, liền có thể giải một cấp la bàn, đồng thời, Dương Thiên Vấn cũng nhìn ra một chút manh mối, chỉ cần có thể hoàn toàn rút ra thanh kiếm ở trên la bàn nọ, chẳng khác nào hoàn toàn nắm trong tay la bàn.

Trải qua hơn ngàn năm ngộ đạo, Dương Thiên Vấn cũng giải khai hai đạo phong ấn thứ ba mươi bốn, ba mươi lăm của la bàn vận mệnh, chỉ còn lại một đạo phong ấn cuối cùng. Pháp lực tự thân cũng đại trướng, dễ dàng trảm xuống chấp niệm tự thân, nhưng mà ác thi vẫn khó có thể chém ra.

Dương Thiên Vấn rõ ràng, mặc dù chỉ cách đai đạo một bước chia đạo nhưng ác thi không trảm, vĩnh viễn cũng không bước được bước này. Nhưng lúc này, nhận được linh hồn truyền âm: "Chủ thượng, đám người Đệ Nhất chúa tể tới chơi".

"Làm phiền đạo hữu một chuyến" Dương Thiên Vấn nói với phân thân.

"Ta đi rồi sẽ trở về" Phân thân đứng dậy đi ra khỏi núi.

Dương Thiên Vấn nhìn la bàn vận mệnh trong tay mình, nhìn thiên tâm la bàn, thanh kiếm dài chừng hai mươi tấc chỉ còn lại mũi kiếm chừng ba tấc còn chưa có từ trong thiên tâm rút ra.

Thở dài một tiếng, lẩm bẩm: "Vì cái gì? Vì cái gì chỉ kém một chút, nhưng mà điểm này, nhiều năm qua cũng không có tiến triển chút nào?" Dương Thiên Vấn tinh tế hồi tưởng hiểu biết cả đời, có thể nói trí kế như yêu, cả đời bằng phẳng, khoái ý ân cừu, người không đụng ta, ta không đụng người, hồng nhan hảo hữu, tiêu diêu tự tại. Tất cả cái này đều là la bàn vận mệnh mang đến, là la bàn vận mệnh cải biến quỹ tích cuộc đời của Dương Thiên Vấn.

Nhưng mà vì cái gì, một cấp phong ấn cuối cùng này chậm chạp không thể đột phá, ác niệm phân thân chính mình chậm chạp trảm không ra? Dương Thiên Vấn tìm không thấy nguyên nhân, liền ngay cả chém ra chấp niệm mình khó nhất cũng đã thuận lợi chém ra. Dương Thiên Vấn tự hỏi nay chính mình, pháp lực tuyệt đối không thua kém Đệ nhất Chúa tể. Thiên địa sinh linh, nhật nguyệt tinh thần, các pháp tắc, đều là Dương Thiên Vấn trong lúc động niệm có thể điều khiển. Tuy rằng Dương Thiên Vấn có được tất cả, nhưng vẫn cảm thấy thiếu một ít gì đó.

951. Chương 946: Ta Đã Rõ Ràng

Quyển 11: Chúa tể

Chương 946: Ta đã rõ ràng

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Phía trên pháp tắc, chính là Hồng Mông đại đạo.

Vận mệnh chi đạo, chính là một trong Hồng Mông đại đạo . Lai lịch vận mệnh la bàn này cũng đơn giản, chính là đến từ thế giới Hồng Mông vô cùng. Thế giới Hồng Mông thần bí khó lường, không có sinh linh, bất quá vô số ức ức năm thì có thể ra đời một món Hồng Mông chí bảo, hiển nhiên Hồng Mông hiện tại đã qua không biết bao diễn kỷ, mà sinh ra bảo bối tuyệt đối không quá năm món. Mà năm món bảo bối kia là cái gì thì không ai biết, Tạo Hóa Ngọc Điệp trong truyền thuyết, chính là một trong số đó.

Sinh linh được Tiên Thiên chí bảo, nhưng mượn lần này thành tựu thánh nhân nghiệp vị, vô lượng lượng kiếp bất diệt. Mà nếu sinh linh được Hồng Mông chí bảo, có thể mượn cái này thành tựu Đại Đạo Thiên Tôn, thoát phí trên thiên đạo, tiêu dao tự tại, dưới Hồng Mông, vạn kiếp bất diệt. Có thể mở ra hỗn độn, sáng sinh vũ trụ, có thần thông vô thượng.

Thiện thi phân thân Dương Thiên Vấn vượt qua không gian, về tới Vấn Thiên cư.

Lúc này, trên ghế khách tầng hai Vấn Thiên cư đang an hai người vị Đệ Nhất Chúa tể, Sáng Tạo Chúa tể.

Đinh Ẩn nhìn thấy Dương Thiên Vấn trở lại, tiến lên đón muốn nói gì đó.

"Không cần nhiều lời, bổn tọa biết bọn họ ở nơi đâu, bổn tọa tự đi tìm họ." Dương Thiên Vấn nói xong đi lên lầu.

Vấn Thiên cư này, tiền viện là cửa hàng, phân làm ba tầng lầu, lầu một buôn bán, lầu hai tiếp khách quý, lầu ba là phòng làm việc của Dương Thiên Vấn.

"Hai vị đợi đã lâu, tại hạ không đón tiếp từ xa được." Dương Thiên Vấn lên lầu, chắp tay thi lễ khách khí nói.

"Nào có, cư sĩ nói quá lời, là chúng ta không báo trước đã tới, quấy rầy cư sĩ bế quan chữa thương." Đệ Nhất Chúa tể đứng dậy, khách khí trả lời.

"Hai vị mời ngồi, ngồi xuống rồi hãy nói." Nói xong liền ngồi xuống ghế đối diện.

"Thương thể cư sĩ thế nào rồi, đã khỏi chưa?" Sáng Tạo Chúa tể quan tâm nói.

Dương Thiên Vấn thản nhiên nhìn Sáng Tạo Chúa tể, hồi đáp: "Đã không có gì đáng ngại, nhưng muốn khỏi hẳn cần phải tĩnh dưỡng một khoảng thời gian." Lúc cách ngàn năm, Dương Thiên Vấn khi gặp lại Sáng Tạo Chúa tể, trong lòng ác cảm càng kịch liệt, thiếu chút nữa không khống chế được.

"Vậy thì tốt rồi, lần này tới, là muốn mời cư sĩ triệt tiêu đại trận phong tỏa không gian lối đi cổ chiến trường." Đệ Nhất Chúa tể mở miệng nói, lần này tới vốn không phải là mời Dương Thiên Vấn tham chiến.

"Hả? Biên giới đại lục đã diệt sạch vực ngoại tinh thú rồi?" Dương Thiên Vấn có chút ngoài ý muốn hỏi.

"Đúng, trận chiến cuối cùng, bên trong tinh thú lại có thêm khoảng mười tinh thú cấp mười, xem ra bọn chúng có một loại phương pháp gì đó để đẩy nhanh tiến hóa, không biết là pháp môn gì." Đệ Nhất Chúa tể ưu tư hồi đáp.

Sau khi Dương Thiên Vấn nghe xong, không lộ ra thần thái gì, chỉ là chân mày hơi nhíu lại, đây không phải là tin tức tốt đẹp gì, "Nói như thế, vực ngoại tinh thú bên trong cổ chiến trường chẳng phải là càng mạnh hơn so với Nhân Thần giới?" Sắc mặt Dương Thiên Vấn âm trầm nói: "Ài… Cư sĩ nói, chính là điểm ta lo lắng, nhưng nếu không tiêu diệt bọn chúng, vậy làm sao có thể đi lên thần sơn?" Sáng Tạo Chúa tể thở dài một tiếng.

"Bất quá lần này bình định cổ chiến trường, là điều nhân thần giới mong muốn, lại còn hai giới đều tự nguyện. Hợp lực ba giới, quét sạch ngoại vực tinh thú cổ chiến trường, nhất định có thể chiến thắng." Đệ Nhất Chúa tể có chút tự tin.

Nghĩ lại cũng có thể biết, hợp lực ba đại thần giới, tinh thú cổ chiến trường có nhiều hơnnữa, cường thịnh hơn nữa cũng không phải là đối thủ.

Tinh thú cấp mười mặc dù cường đại, nhưng so với Thượng cổ Thần hoàng dung hợp ba pháp tắc còn yếu hơn, chứ đừng nói là ba giới cộng dồn lại, cấp bậc Chúa tể số lượng vượt quá mười bốn, bảy Thần thú cường đại nhất, tung hoành vũ trụ mấy diễn kỷ.

Cường giả đỉnh tầng của ba đại thần giới, mơ hồ nhìn thấu tinh thú ngoại vực lần này đột nhiên xâm lấn phía sau nhất định có một bàn tay vô hình sau lưng thao túng, nhưng mà không có bất kỳ người nào để ý. Đây là vì gì? Cho đến hôm nay, Dương Thiên Vấn mới lờ mờ hiểu.

Âm mưu cũng tốt, hắc thủ cũng được, nó cũng sẽ xuất hiện, chỉ cần không phải Chí Cao Thần, như vậy tình huống ba đại thần giới liên thủ, tuyệt đối sẽ không xảy ra điều gì ngoài ý muốn. Nếu như hắc thủ phía sau màn này là cấp bậc Chí Cao Thần, thì cũng sẽ không cần chơi âm mưu quỷ kế thế này. Bất kỳ âm mưu gì ở trước mặt lực lượng tuyệt đối thì đều là trò cười thôi.

"Đã như vậy, tại hạ sẽ đi thu hồi trận pháp một chuyến." Dương Thiên Vấn gật đầu đáp.

"Hai năm sau, hợp tác hội đàm do bảy đại Thần thú triệu tập, sư sĩ có hứng thú tham gia." Đệ Nhất Chúa tể hỏi.

"Ồ? Nói nghe một chút." Dương Thiên Vấn tò mò hỏi.

"Trăm năm trước, Thú Thần giới trước chúng ta một bước, bình định loạn tinh thú bên trong giớioi, sau đó mười đại gia tộc Thần thú thẳng đến cổ chiến trường, kết quả khổ chiến mười năm, tổn thất thảm trọng mà rút về. Không lâu trước đây, bảy đại Thần thú cùng ra lời mời, thương lượng hợp tác chuyện bình định chuyện cổ chiến trường." Đệ Nhất Chúa tể đáp.

"Thì ra là như vậy, bỏ đi, thương thế của ta chưa bình phục, nên không đi được, có gì cần tương trợ, cứ việc nói thẳng." Dương Thiên Vấn nhìn đã hiểu, cái gì cũng đều là hư ảo, chỉ có thực lực tự thân mới là bảo đảm. Mắt thấy kỳ hạn ba ngàn năm đã qua một nửa, không bao lâu nữa, chuyến đi thần sơn tất nhiên là long tranh hổ đấu, Dương Thiên Vấn không cần thần vị, nhưng là người bên cạnh lại cần.

"Vậy thì thật là đáng tiếc, lần này tồn tại cùng cấp trong ba giới, không biết sẽ đến bao nhiêu. Đây cũng là lần gặp gỡ khó được." Đệ Nhất Chúa tể than một tiếng, tựa như Dương Thiên Vấn không đi chính là tổn thất cho hắn.

Dương Thiên Vấn cười một tiếng, phá mở không gian, trước khi bước vào lưu lại một câu: "Hai vị không tiễn, ta phải đi thu hồi trận pháp." Dương Thiên Vấn vừa rời khỏi Vấn Thiên nhất thời cảm thấy tinh thần sảng khoái, chút khó chịu nhanh chóng biến mất." Ta đã rõ ràng, ngay cả ác niệm bản thân cũng không rõ ràng, sao có thể trảm ra ác thi đây?" Bản thể trong sơn phủ mở hai mắt ra, vui mừng thở dài nói.

Thiện niệm của ta, dựa vào là vô lượng công đức, tạo phúc chúng sanh, cả đời bằng phẳng. Mà ác niệm của ta cũng là lấy giết hết liên minh bảy nhà mà sinh, mặc dù tiêu tan ác khí trong lòng, nhưng tà ác chưa trừ, ác niệm khó tiêu. Nhìn lại cả đời, gặp phải người nhà nào hoặc thế lực nào, có lần nào mà ác không trừ? Cũng chỉ có một lần mà thôi.

Ta thiếu Thời Không Thần hòng mười trang nhân quả, bởi vì Thời Không Bảo Tháp, cùng Minh Nguyệt Thần hoàng lại có một trang nhân quả, ta đã làm qua! Nhân quả dây dưa tức vận mệnh, trong mệnh đã định là như thế.

Dương Thiên Vấn ngồi bên trong sơn phủ, một đạo huyết quang từ Thiên Linh thoát ra, một người khoác trường bào huyết sắc ôm trong ngực Thần Tuyết hồ lô, ơ lửng ở trên mặt đất ba thước. Hướng Dương Thiên Vấn thi lễ nói: "Đạo hữu, mời."

Đến tận đây, tam thi Dương Thiên Vấn đều đã trảm, pháp lực đại thành, la bàn vận mệnh bỗng nhiên truyền đến vô số cảm ngộ, Dương Thiên Vấn không kịp chào hỏi, nhanh chong thu hồi phân thân ác niệm, khoanh chân ngồi xuống tiêu hóa những thứ cảm ngộ được này, e sợ chậm một bước bỏ qua duyên cơ này.

Thiện thi phân thân xa ở cổ chiến trường cửa vào bỗng nhiên cười một tiếng, trong mắt vui mừng không giấu được. Đồng thời hung quang chợt lóe rồi biến mất, thầm nghĩ trong lòng: "Nhưng nếu chẳng qua là Thời Không Thần hoàng cùng Minh Nguyệt Thần hoàng hai đoạn cách một thế hệ nhân quả, bằng hai người họ đã chết, cũng không thể quyết định sinh tử một Chúa tể. Đáng tiếc, tên Sáng Tạo kia không nên dây vào mình, đã hạ xuống cái nhân quả này, lý do đáng chết!"

Dương Thiên Vấn bố trí đại trận không gian ở lối đi cổ chiến trường, vẫn hoàn hảo không tổn hao gì, không hổ là Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, ngàn năm qua thủ nơi này hoàn hảo không tổn hao gì.

Trận này là Dương Thiên Vấn bày, áp trận chỉ bảo là pháp bảo của Dương Thiên Vấn, muốn thu hồi lại, bất quá chỉ là trong một suy nghĩ mà thôi.

Thu hồi Tiểu Bạch thần ấn, lần này ấn so sánh với trước kia hơn một chút, Tiểu Bạch thần ấn hiện ở cấp bậc này, muốn tiến hóa nữa, thì hết sức khó khăn, ngàn năm qua, trận này giết chết không biết bao nhiêu tinh thú, thần ấn Tiểu Bạch cũng nuốt không biết bao nhiêu huyết nhục tinh hoa tinh thú, bất quá mới mạnh vài phần mà thôi. Thu hồi tài liệu bày trận, những đồ này là bảo vật, sau này có lẽ còn có tác dụng? Làm xong tất cả, chuyện mà Dương Thiên Vấn đáp ứng với Đệ Nhất Chúa tể đã làm xong chuyện. Lúc này, khe không gian mở ra, bóng dáng Đệ Nhất Chúa tể và Sáng Tạo Chúa tể từ bên trong đi ra.

"Cư sĩ thật là mạnh mẽ." Đệ Nhất Chúa tể thở dài nói, nhìn về phía bình đài đã khôi phục nguyên dạng kia, trong lòng có mấy phần kiêng kỵ, một trận pháp là có thể ngăn bước chân của vô số tinh thú vào cổ chiến trường, hơn nữa cản lại chính là hơn một nghìn năm, uy lực không cần hoài nghi, người bày trận đạo lại càng đáng sợ. Không có cần thiết, Đệ Nhất Chúa tể tuyệt đối không muốn trêu chọc loại đối thủ như thế này, đặc biết là tồn tại đồng cấp, cũng may mắn là tới nay, hắn cùng Dương Thiên Vấn cũng không có khoảng cách gì, nếu không đối mặt một đối thủ như vậy, thật là đau đầu đến cực điểm.

Đều là Chúa tể, có lẽ phân chia cao thấp, nhưng mà một Chúa tể tuyệt đối không có khả năng giết chết một Chúa tể khác, đánh bại có thể, đánh chết tuyệt đối không có khả năng. Cho nên, tất cả Chúa tể đều khắc chế lẫn nhau, bình thường sẽ không dễ dàng đắc tội cường giả đồng cấp khác.

"Đâu có, nhận ủy thác của người, tập trung mà làm thôi. Được rồi, hiện lại lối đi đã mở, tại hạ còn phải trở về chữa thương, cáo từ." Dương Thiên Vấn nói xong vạch mở khe hở không gian rời đi.

Dương Thiên Vấn đã chém đủ tam thi, ý niệm đã rõ, Sáng Tạo Chúa tể ác tâm vô cùng, nếu là trước kia còn có thể bất động thanh sắc mà nhẫn nại, hiện tại bản thân chán ghét chính là chán ghét, căn bản không cần nhẫn nại.

Nhưng bất quá hiện tại cũng không phải lúc động thủ, cho nên Dương Thiên Vấn trực tiếp rời đi, tránh cho ở cùng một chỗ nhịn không được đánh một trận với Sáng Tạo Chúa tể.

952. Chương 947: Thần Thú Thứ Tám

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 947: Thần thú thứ tám

Dương Thiên Vấn vội vã rời đi khiến Đệ Nhất Chúa tể và Sáng Tạo Chúa tể có chút khó hiểu.

"Ha ha, xem ra thương thế lần này của cư sĩ không nhẹ." Đệ Nhất Chúa tể mỉm cười, không thèm để ý hành vi lần này của Dương Thiên Vấn.

Trong mắt Sáng Tạo Chúa tể hiện lên một chút lưỡng lự, nghe Đệ Nhất Chúa tể nói liền cười phụ họa xác nhận. Trực giác Chúa tể rất đúng, một khắc kia Sáng Tạo Chúa tể tựa hồ cảm giác được Dương Thiên Vấn không kiên nhẫn cùng chán ghét, có điều thời gian ngắn quá nên không dám khẳng định.

Tiểu Bạch từ khi bị Hỗn Độn Long Quy đến bên Dương Thiên Vấn, lấy Thời Không Bảo Tháp kia tiến hóa thêm trong một thời gian ngắn. Tiểu Bạch biến thành kén, mỗi thời mỗi khắc không ngừng cắn nuốt lượng lớn thần tinh, Dương Thiên Vấn có một tiểu thế giới tài nguyên, hàng năm đi khai thác ra hơn phân nửa thần tinh, đều là hao phí trên người Tiểu Bạch, có thể thấy Tiểu Bạch tiến hóa cần thiết bao nhiêu năng lượng, nếu để cho nó tự tiến hóa, sợ rằng không trên ức năm thì không tiến hóa thành công, hơn nữa điều kiện tiên quyết là phải có lượng lớn năng lượng.

So với Dương Thiên Vấn, Tiểu Bạch đạt tới Thần hoàng đỉnh phong trước, nhanh hơn Dương Thiên Vấn trước một bước bước lên tầng cao cấp hơn, nhưng Thần thú tiến hóa không dễ dàng như vậy.

Năm đó bảy đại Thần thú là ở lúc hỗn độn chưa mở mà dựng dục, hấp thu là linh tinh thuần nhất cao cấp nhất , thế này mới thuận lợi tiến hóa thành công.

Mà Tiểu Bạch là một trận chiến thượng cổ năm đó, tinh huyết bốn vị Thần thú rơi xuống phàm trần ngoài ý muốn dựng dục mà sinh, không có hoàn cảnh như chúng nó năm đó, căn bản không thể tiến hóa, nhưng khi gặp Dương Thiên Vấn, Tiểu Bạch đã được cung cấp một con đường khác để tiến hóa.

Nếu như nói bảy đại Thần thú Thần thú trời sinh, thì Tiểu Bạch là tiến hóa từ cấp thấp lên tới cao từng bước đi lên.

Dương Thiên Vấn từ phàm nhân từng bước từng bước tu luyện tới cấp bậc Chúa tể, Tiểu Bạch đi theo bước chân của Dương Thiên Vấn, từ một linh thú từng bước tiến hóa đến Thần thú.

Người là vạn vật chi linh, chịu chế định của thiên địa, như vậy, mặc dù nhân sinh so với bất kỳ sinh linh nào cũng yếu ớt, nhưng người có thể thông qua trí tuệ, thông qua công cụ, thông qua tu luyện từng bước cường đại lên.

Dương Thiên Vấn đột phá, nước chảy thành sông, mượn lực lượng la bàn bận mệnh, cộng thêm Hồng Mông Tử Khí đã sớm gộp đủ một đạo, cho nên nhìn qua cũng không thấy khó khăn, so với Tiểu Bạch nhanh đạt bước dài tới cấp bậc Chúa tể. Ngày hôm nay, Tiểu Bạch coi như công đức viên mãn, thuận lợi tích góp đầy đủ năng lượng.

Một đạo kim quang từ trong Thời Không Bảo Tháp chui ra, phá tan không gian Thời Không Bảo Tháp, thoáng cái từ Vấn Thiên cư bay thẳng đến chân trời.

Hấp dẫn vô số ánh mắt mọi người, có điều khi mọi người phát hiện ra kim quang xuất phát từ đâu, có tò mò lớn hơn cũng không dám đi mạo phạm. Bởi vì Vấn Thiên cư chính là chỗ ở của Vấn Thiên Chúa tể , vị này là một trong ba vị Chúa tể Nhân Thần giới, là nhân vật truyền kỳ bậc nhất Nhân Thần giới đương đại, thần nhân Thuận Thiên Phủ chỉ có nhìn theo, căn bản không dám nửa điểm bất kính.

Nhưng nếu là những địa phương khác, nơi mà rõ ràng có bảo vật này, tất nhiên có vô số người ùa tới tìm tòi đến cùng. Nhưng hôm nay nơi này là Thuận Thiên Phủ, một đạo kim quang này chỉ hấp dẫn ánh mắt mọi người mà thôi.

Chỗ của người ta chính là Chúa tể, có động tĩnh lớn đó là bình thường, không có động tĩnh mới gọi là không bình thường. Trong nhà Chúa tể có động tĩnh lớn hơn thì bọn họ cũng chỉ là dân chúng bình thường, không liên quan, sau khi nhìn một hồi, mọi người tự giác ai làm việc nấy, ai dạo phố tiếp tục dạo phố, ai thét gào mua bán đồ tiếp thục thét gào, đang nói giá tiền tiếp tục nói giá tiền.

Đạo kim quang kia xông thẳng trời cao, không chỉ có xuyên thấu Thời Không Bảo Tháp, còn xuyên thấu Nhân Thần giới, liên tiếp đến một không gian thần bí không biết tên. Ngay sau đó, từng đạo phù văn từ phía chân trời theo kim quang giáng xuống, mang theo nhiều dị tượng. Cái gì ban ngày sao mọc, thiên hà chảy ngược, thiên địa vô âm, vạn thú trỗi lên, đều nhất nhất xuất hiện.

Những dị tượng này xuất hiện lại một lần nữa hấp dẫn ánh mắt vô số người, tất cả mọi người suy đoán chỗ Vấn Thiên Chúa tể rốt cuộc xảy ra chuyện gì, sao lại có động tĩnh lớn như vậy.

Có không ít người trong lòng cảm thán, vì cái gì mà động tĩnh như vậy lại từ chỗ Chúa tể Vấn Thiên truyền tới, nếu như từ những nơi khác, đó chính là cơ duyên bằng trời bày trước mặt, cướp đoạt cũng phải cướp được. Động tĩnh như vậy, muốn không kinh động tuyệt thế cường giả Nhân Thần giới cũng không được.

Tại đảo Hách Đông phía xa, phân thân thiện thi Dương Thiên Vấn theo tin tức đến, là người thứ nhất chạy trở về. Hắn là ở trước khi thiên địa dị tượng xuất hiện đã chạy trở về.

Cẩn thận hỏi, liền biết tất cả cái này là do Tiểu Bạch tiến hóa đến giai đoạn cuối cùng, lập tức có thể thành công.

Cẩn thận như Dương Thiên Vấn, trực tiếp đem Thập tuyệt đại trận nhốt đánh vào địa mạch, nổi lên mười cây cờ đại trận Thập tuyệt đại trận. Chư thần lòng vốn đã không có bao nhiêu mơ ước, giờ phút này là hoàn toàn chết hẳn.

Bảo vật mặc dù tốt vậy, rõ ràng cũng phải có mệnh mới được, nhìn một cái Vấn Thiên Chúa tể, ngay cả trận pháp cũng đá khởi lên rồi. Rõ ràng chính là ý tứ hàm xúc cảnh cáo nồng đậm, hơn nữa cẩn thận đến mức làm ọi người không nói được lời nào.

Bằng vào ngài đường đường là Chúa tể tôn sư, ở Nhân Thần giới không có người nào can đảm đắc tội. Đến cấp bậc này, đã sở hữu đầy đủ tất cả, chính là bảo bối lộ ra thứ tốt hơn, không ai dám đoạt, cần hưng sư động chúng như vậy sao?

Một màn kế tiếp, cũng là để cho vô số thần nhân chưa thyas qua bao nhiêu trường hợp biết được cái gì gọi là cường giả tụ tập.

Chỉ thấy trên bầu trời, vạn dặm không mây, đột ngột, mười bốn đường khe hở không gian trống rỗng xuất hiện, đồng thời, từ trong đi ra khỏi mười bốn đạo thân ảnh, bọn họ nhìn kim quang cùng phù văn kia, kinh ngạc trong mắt làm sao cũng không chế ngự được.

Vượt qua không gian, đây cũng chính là một thần thông thượng thừa cấp Chúa tể, coi như là Thần hoàng đỉnh phong cũng không đạt được trình độ như vậy. Vô luận là có kiến thức, hay không có kiến thức, vào giờ khắc này cũng biết mười bốn người xuất hiện giữa không trung tuyệt đối không dễ chọc vào. Một chút thông minh hiểu được khu cát tránh hung, bắt đầu hướng về phía Truyền Tống môn chạy đi, tính toán mau rời khỏi đất thị phi này, vạn nhất mười bốn người kia đánh nhau, lúc đó thực sự nguy to.

Ngũ đại thế gia Thuận Thiên Phủ càng đứng ngồi không yên, thật sớm đã bắt đầu an bài đường lui. Đệ tử tinh anh các nhà bắt đầu lui xuống bí thất dưới đất, có từng nhóm bắt đầu rút lui khỏi phủ thành. Thần tiên đánh nhau, người phàm gặp họa, từ xưa đã là như vậy. So sánh với mười bốn người đứng giữa không

trung mà nói, những thần nhân như họ cũng giống người phàm, không chịu nổi một kích, chiến đấu như vậy đủ hủy diệt họ.

Thậm chí là lần này lão tổ thành chủ ngũ đại thế gia cũng không dám tới chào hỏi, tại sao? Bởi vì bọn họ cấp bậc chưa đủ, nhìn cảnh tượng trước mặt, vẻ mặt không dám tin.

"Các vị, vô sự mà nói, mời trở về đi." Dương Thiên Vấn bình tĩnh truyền âm tới.

Mọi người liếc nhau, ai nấy đều thấy được, đây là một loại cường thế đột phá, loại uy thế này, so với đột phá đến Chúa tể của Dương Thiên Vấn năm đó còn mạnh hơn một chút.

Trong mắt Sáng Tạo Chúa tể hiện lên một tia ghen ghét, không biết vì cái gì, trong lòng hắn chính là xem Dương Thiên Vấn không vừa mắt. Năm đó hắn chỉ là một con kiến hôi, thoáng cái ngồi ngang hàng Chúa tể với mình, dựa vào cái gì? Trong lòng có một chút khinh thường, lại có thêm đố kỵ, cộng thêm đủ loại nguyên nhân khiến Sáng Tạo Chúa tể càng nhìn Dương Thiên Vấn càng không vừa mắt.

Bất quá lòng dạ Sáng Tạo Chúa tể sâu xa, chắc chắn không nắm chắc sẽ không công khai kết thù chuốc oán với Dương Thiên Vấn, hắn giữ thái độ phòng bị. "Ha ha, xem ra là chúng ta đến nhầm rồi, Dương huynh yên tâm, chúng ta không phải tới quấy rối." Lão Thái đứng dậy tỏ thái độ nói. Huynh đệ Long gia cũng lên tiếng: "Chúng ta tuyệt không nhúng tay vào."

Đệ Nhất Chúa tể lui về sau một bước, ôn tồn nói: "Xem náo nhiệt, không làm phiền Dương huynh, bổn tôn bảo đảm…"

Ngay sau đó những người khác cũng nhất nhất tỏ thái độ chỉ xem náo nhiệt sẽ không nhúng tay. Ngay cả Sáng Tạo Chúa tể cũng vội gật đầu đồng ý.

"Nơi này là địa bàn củ tại hạ, mời các vị đạo hữu phối hợp." Dương Thiên Vấn chấp lễ cúi đầu nói.

Mọi người cũng biết nơi này là Vấn Thiên cư, chính là địa bàn Dương Thiên Vấn, cao thủ đồng cấp, sẽ không làm loạn chỗ này, đắc tội với cao thủ đồng cấp khác cũng không phải là trò chơi gì thú vị.

Giống như, không có ai ngu đến địa bàn Đệ Nhất Chúa tể giương oai. Giống như vậy, cũng sẽ không có người đến Vấn Thiên cư giương oai. Bọn họ đã đạt tới cấp bậc này, đứng ở Thần giới, nếu trước kia không có cừu oán mà nói, như vậy lẫn nhau đều lấy giao hảo làm chủ.

Coi như là quan hệ tương đối căng thẳng, ví dụ như Hách gia cùng Sáng Tạo Chúa tể, thuộc loại quan hệ có vẻ căng thẳng, nhưng giữa bọn họ cũng có sự khắc chế.

Dương Thiên Vấn là một Chúa tể, cho dù mọi người cùng hắn lúc trước không có thù hận, hay là có đi nữa, dưới tình huống này, tuyệt đối sẽ không ai mạo muội đi đắc tội hắn.

"Đây là tình huống gì?" Hách Thiên Thủ mở miệng tò mò hỏi. Dương Thiên Vấn còn chưa kịp đáp, kim quang kia đã rót vào trong cơ thể Tiểu Bạch.

Sau đó mây trên trời bắt đầu hội tụ, bên trong Thời Không Bảo Tháp, Tiểu Bạch có đầy đủ thời gian hấp thu cùng tiêu hóa , xác thực vô cùng may mắn.

Mọi người liếc nhau một cái, trong lòng kinh ngạc, đây không phải là tình huống nhân thần đột phá sao? Nhân thần đột phá Chúa tể bình thường chỉ có dị tượng Thiên địa xuất hiện, tựa như cũng không cần độ kiếp ?

"Ồ, mọi người không cần lo lắng, ta ở phàm trần tình cờ thu một tiểu đệ linh thú, cùng tại hạ tu hành nhiều năm, rốt cuộc hôm nay đột phá." Dương Thiên Vấn mỉm cười giải thích, đây vốn không phải là bí mật gì.

Mọi người choáng váng, linh thú? Đố không phải nói đột phá thành công này chính là một con Thần thú? Mọi người đều biết, Thần thú cũng không phải dễ đột phá được, phải biết nhiều năm qua ở Thú Thần giới, cho tới giờ chỉ có bảy Thần thú, không thấy thêm Thần thú nào khác xuất hiện.

Những người ở đây, không phải là kiến uyên bác sao? Thần thú đột phá, khó khăn hơn Nhân Thần đột phá Chúa tể nghìn lần! Trước một cái điều kiện, đó chính là huyết mạch! Điểm này chế ước nhiều linh thú đột phá thành Thần thú, trên lý luận, chỉ có thành viên trong gia tộc thập đại Thần thú mới có điều kiện đột phá thành Thần thú, hơn nữa trong bọn chúng còn phải xuất hiện huyết mạch dị biến mới có thể thành.

Thập đại gia tộc Thần thú, cấp bậc như Thượng cổ Thần hoàng không ít, bọn chúng đột phá thành Thượng cổ Thần hoàng không khó, nói ví dụ, Chu Yếm nhất tộc, trời sinh chưởng Phong lôi, từ Phong lôi pháp tắc, chỉ cần dung hợp đột phá chính là Thượng cổ Thần hoàng hai pháp tắc. Đây chính là thiên phú!

Thập đại gia tộc Thần thú sở dĩ vô cùng cường đại, thống trị Thú Thần giới nhiều năm vậy không có biến hóa cũng bởi vì thiên phú này. Nhưng thành tại thiên phú, bại cũng tại thiên phú.

Chúng nó chiếm được ưu việt thiên phú, lại cũng chịu giới hạn trong thiên phú chế ước, khả năng đột phá thành Thần thú hầu như bằng 0, đương nhiên, nếu có thần vị mà nói, còn có một chút khả năng.

Thần thú cũng không phải là Chúa tể, chỉ là cùng cấp bậc tồn tại với Chúa tể, cũng có thể hóa ra phân thân Chúa tể. Nhưng thân thú chính là trời sinh trời nuôi, vừa ra đời đã phi thường cường đại. Bọn chúng chỉ có thú thể mà không có nhân thân. Muốn tu thành Chí Cao Thần, so sánh với Chúa tể nhân thần khó khăn gấp trăm lần.

Thú thần đột phá Thần thú điều kiện có hai, chính là từ đầu đến cuối cũng tu thú thể, không tu nhân thân. Loại phương thức tu hành này chỗ tốt chính là đột phá lúc thành Thần thú không cần thần vị trợ giúp, chỉ cần huyết mạch lực đầy đủ là được, đây cũng là thiên phú! Nhân thần tu tới Thần hoàng đỉnh phong, nếu muốn lại tiến một bước, chỉ có hai biện pháp, một cái chính là chuyển tu Thượng Cổ thần hoàng, một cái khác chính là tìm được thần vị, đột phá Chúa tể. Thú thần thì không cần như thế, nhưng nếu huyết mạch lực đầy đủ, không cần thần vị cũng có thể đột phá thành Thần thú.

Nhưng mà lời này nghe vào lúc trong tai mọi người, cũng là giống như trời không đột nhiên nổi sấm sét vậy, chấn lòng nhân thần, Thần thú, đây chính là tồn tại cấp bậc Chúa tể ! Vấn Thiên này vốn có một vị Chúa tể rồi, giờ thêm một vị, sau này Nhân Thần giới ai đủ can đảm trêu chọc? Bất quá nhiều năm như vậy, mọi người nhìn thấu Dương Thiên Vấn cũng không có tâm xưng hùng. Không giống Thượng cổ bát hoàng, người người môn hạ thế lực khôn cùng.

Trong lòng mọi người vốn không coi Vấn Thiên cư nho nhỏ vào đâu, hiện tại đã thay đổi, chỗ này có thêm một Thần thú, chính là một cấp quái vật lớn.

Sáng Tạo Chúa tể suy nghĩ, nếu ở Vấn Thiên thêm một Thần thú, sau này ít chọc Dương Thiên Vấn là hơn. Cẩn thận nghĩ lại, mình cùng Dương Thiên Vấn không thù không oán, cần gì chuốc thêm kẻ địch như vậy.

Thiên kiếp sau khi tích súc ba ngày, bắt đầu không ngừng quay cuồng dị động.

Tiểu Bạch ngủ say trong Thời Không Bảo Tháp cũng hợp thời tỉnh lại, tung người một cái nhảy ra khỏi bảo tháp, hiện thân ở trong không trung.

Mọi người thấy Tiểu Bạch, không hẹn mà cùng ngây ngẩn, đây là Thần thú sao? Xem thế nào mà khả ái… như vậy?

May là ý niệm này mọi người đều giữ trong lòng, không nói ra, nếu không Tiểu Bạch sẽ tức giận đến phát điên.

Thiên kiếp hạ xuống, đệ nhất kiếp, chính là tâm hoả kiếp. Chỉ thấy một đạo hỏa quang giáng xuống, bao vây Tiểu Bạch, trốn vào trong cơ thể Tiểu Bạch. Ngoài mặt nhìn không ra, nhưng mà trên thực tế, tâm hỏa kia đốt cháy cơ thể ở bên trong, cái loại thống khổ này, không cách nào hình dung, cũng không cách nào che đậy. Chỉ cần bảo vệ linh đài, mạnh mẽ nhẫn nại. Một khi không nhịn được, linh đài thất thủ, tự nhiên tâm hoả đốt thần, tự cháy mà chết.

Nhưng mà một kiếp này vậy có chỗ tốt, tâm hoả vô cùng, đang cường hóa cải tạo Tiểu Bạch, khiến cho nó hướng Thần thú tiến hóa càng sâu. Tâm hoả nung khô là nội bộ, bao gồm tạng phủ, gân cốt, huyết nhục vân vân… đều ở đang bị thiêu đốt, đang tiến hóa.

Qua nửa ngày, đột nhiên, một đạo lôi đình hạ xuống, lôi hiện lên màu trắng đen, chính là Âm Dương Hóa Thần lôi, lôi này lôi là thẳng đến nguyên thần, chuyên diệt thần hồn.

Tiểu Bạch đáng thương, trong cơ thể còn đang có lửa thiêu đốt, đồng thời nhẫn chịu lấy thống khổ vô cùng, còn phải bảo đảm linh đài không mất. Nhưng mà âm dương Hóa Thần lôi xuất hiện, cũng là thẳng đánh thần hồn.

Bất quá Tiểu Bạch có nhục thân che chở, cũng không có đợi thần hồn phóng ra ngoài, lần này lôi bị nhục thân chống đỡ, nhưng mà Âm Dương Hóa Thần lôi non nửa dư uy là truyền vào thức hải Tiểu Bạch. Chấn nhiếp thức hải thần hồn, thiếu chút nữa làm cho Tiểu Bạch linh đài thất thủ.

Âm Dương Hóa Thần lôi kiếp, phân chín đạo Âm Dương Hóa Thần lôi, một đạo so sánh với một đạo mạnh hơn, tại bực trong ngoài giao kích này, cho dù là Dương Thiên Vấn có pháp lực lớn lao cũng trợ thủ không được, chỉ có thể ở một bên mà nhìn, âm thầm mong Tiểu Bạch cố gắng lên, một bên còn phải đề phòng có người đột nhiên xuất thủ phá hư.

Chính cái gọi là tâm phòng người không thể không có. Hai kiếp cùng khởi, Tiểu Bạch hiện tại khổ không thể tả.

Thần thú không cần thần vị, cũng có thể thoát Thần hoàng cảnh, có được pháp lực vô thượng, tự nhiên phải chịu đựng thiên địa khảo nghiệm này mới được.

Tiểu Bạch đi theo Dương Thiên Vấn lâu như vậy, tự nhiên học hiểu được nhiều thứ, muốn dễ dàng vượt qua những thiên kiếp này cũng không khó khăn, chỉ cần mượn Huyền hoàng công đức kim liên mười hai lá, đưa lên đỉnh đầu là tất cả ổn thỏa. Nhưng mà những kiếp này, mỗi một kiếp đối với Thần thú tiến hóa đều có tác dụng không thể bỏ qua, dựa vào ngoại lực mà vượt qua, cũng là đồ rác rưởi thấp nhất trong Thần thú . Lấy Tiểu Bạch kiêu ngạo như thế nào chịu làm thứ hàng rác rưởi kia? Ở trước di dao động khởi lên, đã dùng linh hồn truyền âm báo cho Dương Thiên Vấn, để cho hắn không nên nhúng tay chuyện này. Sau Âm Dương Hóa Thần lôi một kiếp, chính là Nhất Nguyên Trọng Thủy kiếp. Chỉ thấy trên trời giống như thiên hà đổ xuống thác nước vậy, đánh ở trên người Tiểu Bạch. Những thác nước chính là vô số Nhất Nguyên Trọng Thủy hội tụ mà thành. Nhất Nguyên Trọng Thủy này, mỗi một giọt cũng nặng như Thái Sơn, huống chi là một thác nước như thế này?

Tiểu Bạch không dùng được bất kỳ pháp lực, chỉ dùng nhục thân chống đỡ xuống. Thần thú không có pháp bảo thần khí, bởi vì thân thể chúng mạnh mẽ, tuyệt đối không thua bất kỳ pháp bảo thần khí nào.

Dương Thiên Vấn lặng yên nhìn, cũng không có ý giúp đỡ, mười thanh trận kỳ Thập tuyệt đại trận đón gió mà bay, cảnh cáo người nào quá giới xâm lăng.

Dương Thiên Vấn đã chém tam thi, pháp lực đại tiến, bàn về thực lực không thua Đệ Nhất Chúa tể là bao, nếu những người này thực sự có can đảm ngăn trở Tiểu Bạch độ kiếp, Dương Thiên Vấn cũng dám đại khai sát giới, cái gì thần giới đại kiếp, cái gì thần sơn thần vị, vào giờ khắc này cũng không quan trọng bằng Tiểu Bạch.

Phải biết rằng Dương Thiên Vấn cùng Tiểu Bạch sống nương tựa nhau tới giờ, cho nên hắn coi Tiểu Bạch như thân đệ đệ của mình, người như Dương Thiên Vấn vốn không dễ dàng động tình, một khi đã động tình, hoàn toàn không có chút quay lại nào. Hôm nay có người ra tay quấy rối, hắn có đối địch cả Nhân Thần giới cũng không sợ!

Bất quá cũng may, Dương Thiên Vấn thành danh không lâu, trước đó ở trong tinh thú bạo loạn, ra đại lực, cùng các vị tuyệt thế cường giả cũng không có sinh tử oán cừu, chỉ là rơi chút mặt mũi Dư gia nhị hoàng mà thôi. Làm người cũng không kiêu ngạo, cho nên các tuyệt thế cường giả này trong lòng thật đúng là chỉ đến xem náo nhiệt.

Về vấn đề mặt mũi của Dư gia nhị lão, lấy tâm tính bọn họ sao lại xem không ra chút việc nhỏ ấy? Nếu vì chút việc nhỏ ấy, muốn cùng một vị Chúa tể kết sinh tử đại cừu, như vậy bọn họ cũng không có khả năng tu luyện đến bước này.

Duy nhất không giải được đại thù sinh tử với Dương Thiên Vấn chỉ có một người - Sáng Tạo Chúa tể, nhưng bản thân hắn cũng không biết Dương Thiên Vấn có tâm trừ hắn. Trước mắt bao người, Sáng Tạo Chúa tể cũng không tiện xuốngtay.

Một ngày sau đó, lôi kiếp trời giáng, chính là Đại Canh Thiên Kim Lôi, lần này lôi kim chúc, có thể phá vạn vật, Tiểu Bạch tiến hóa Hóa Thần thú, chỉ là Nhất Nguyên Trọng Thủy trui luyện thân thể xa xa không đủ, lôi kiếp lần này cũng là cơ duyên, vượt qua thì thân thể càng mạnh hơn. Thần thú tiến hóa kiếp, mỗi một kiếp cũng phúc họa tương y, có chỗ khó, tự nhiên vậy có chỗ tốt.

Tiểu Bạch có huyết mạch bốn vị Thần thú, nhưng cũng không thuần khiết, so với bảy vị Thần thú mới ra đời đã có pháp lực vô cùng. Nhưng cơ duyên Tiểu Bạch cũng không tệ, cùng Dương Thiên Vấn tu hành, trải qua vô số mưa gió, tâm hướng đạo vô cùng kiên định, cho nên đưa tới Thiên kiếp tiến hóa. Tiến hóa Cửu kiếp, qua mỗi một kiếp, tiến hóa một cấp, sau chín lần, đó là Thần thú chân chính!

Có thể nói thượng giai Thần thú muốn đạt tới Thần thú, trừ bỏ con đường bảy thần vị ra, ít có thành công. Coi như Tổ Long chi tử tu luyện vô số năm chưa từng thấy hắn đột phá đến cấp Thần thú.

Long, Phượng, Kỳ Lân ba tộc đều có một nửa huyết mạch Thần thú, trời sinh cường đại, nhưng mà bởi vì huyết mạch không thuần, chỉ có đi hóa thân làm người, tu luyện Chúa tể con đường này, mà không cách nào bằng vào thú thân tiến hóa.

Thiên kiếp một đợt tiếp nối một đợt, Tiểu Bạch không có bất kỳ phản kháng nào, tất cả đều chống đỡ xuống. Da tróc thịt bong, nhưng mà một giọt máu cũng không có chảy ra. Vết thương toàn thân, mơ hồ có ánh sáng lập lòe. Hiển nhiên, những vết thương này chính là chỗ yếu trên thân thể Tiểu Bạch, hôm nay phá rồi lại lập, càng hơn xưa.

953. Chương 948: Tam Giới Liên Minh

Quyển 11: Chúa tể

Chương 948: Tam giới liên minh

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Đến lúc này, Dương Thiên Vấn cũng nhẹ nhàng thở ra, cửu kiếp tiến hóa bất tri bất giác đã trôi qua bát kiếp, một kiếp cuối cùng này cũng là hỗn độn tử lôi kiếp. Lần này lôi hữu hóa vạn vật vì hiệu quả Hỗn Độn, lợi hại vô cùng. Cùng Dương Thiên Vấn sở học Tử Tiêu thần lôi hệ ra đồng nguyên, là Thiên Phạt chi lôi.

Nhưng Tiểu Bạch đi theo Dương Thiên Vấn lâu như vậy, Tử Tiêu Thần Lôi nọ lôi pháp yếu quyết nhớ trong tâm, tự nhiên có thể tìm hiểu ra vài phần huyền diệu cùng quan khiếu, kiếp nạn này tuy rằng đáng sợ, cũng làm cho Tiểu Bạch không sợ lôi kiếp nhất. Hỗn độn tử lôi kiếp, tổng cộng mười tám đạo, ít phân trước sau địa đánh xuống.

Lần này Tiểu bạch không dùng được thân thể chọi cứng, lớn mật ngẩng đầu lên há mồm, nuốt mười tám đạo tử lôi xuống. Sau đó lấy bí quyết Tử Tiêu Thần Lôi để luyện hóa.

Dương Thiên Vấn thấy rõ, trong lòng thầm khen ngợi Tiểu Bạch thông minh. Dùng thân thể chống chọi tử lôi, thật là quá sức lãng phí sức lực. Nhưng nếu là luyện hóa số tử lôi này, khẳng định không tồi.

Sau lôi kiếp, một đạo bạch quang giáng xuống, Tiểu Bạch chịu tất cả thương thế, dưới sự giúp đỡ của đạo bạch quang này hồi phục xong. Trong mắt tử quang lập lòe, hiển nhiên còn mượn bạch quang luyện hóa tử lôi, Dương Thiên Vấn mơ hồ biết bạch quang này chính là thiên địa ban tặng, chính là chỗ mấu chốt nhất để Thần thú tiến hóa.

Bạch quang tan hết, Tiểu Bạch coi như chân chính trở thành thần thú, mà không phải là thần thú có huyết mạch thần thú. "Lão đại..." Tiểu Bạch lắc mình một cái nhào vào ngực Dương Thiên Vấn, nhảy tới nhảy lui trên bả vai Dương Thiên Vấn. Dương Thiên Vấn cao hứng nắm đầu Tiểu Bạch, nhưng biết bây giờ không phải lúc ôn chuyện.

"Chư vị, náo nhiệt đã xem xong, mời, không tiễn." Dương Thiên Vấn nói xong liền vạch không gian bước đi vào.

Mọi người tại đây còn muốn xem một hồi nữa, nhưng hiện tại không có cơ hội, Bất quá không có chút nghi ngờ, danh vọng Vấn Thiên lại một lần nữa kéo lên, vừa có Chúa tể lại thêm một thần thú, quả thực là truyền kỳ.

"Ha ha, mọi người giải tán cả đi, chúng ta nên suy nghĩ xem làm sao có thể thuận lợi đánh vào cổ chiến trường." Đệ Nhất Chúa tể cười một tiếng, không thèm để ý thái độ Dương Thiên Vấn, nói xong rời khỏi Thuận Thiên Phủ, Những đại thần thông khác không khỏi liếc nhìn nhau một cái, suy nghĩ chút rồi rời đi.

Dương Thiên Vấn âm thầm truyền âm thông báo một tiếng cho Thủy Thấm Lan cùng Bích Nhi, đem Thập Tuyệt đại trận ở lại Vấn Thiên cư, cùng Tiểu Bạch vượt qua không gian trở lại nơi bản thể bế quan. Phương pháp chủ trận Thập Tuyệt đại trận hai nàng sớm đã học xong, chỉ cần có một người tọa trấn, coi như là cấp Thượng cổ Thần Hoàng xuất thủ, nhất thời nửa khắc cũng không công phá được trận này.

Thần Hoàng hoặc dưới Thần Hoàng trở xuống dám làm loạn, đó chính là muốn chết! Dĩ nhiên, trận này ở lại Vấn Thiên cư, là vì che dấu khí tức của Thời Không Bảo Tháp. Lúc Tiểu Bạch đột phá, phá khai rời kết giới Thời Không Bảo Tháp, giờ phút này khí tức Thời Không Bảo Tháp đang tiết ra ngoài, không có cách nào trong một thời gian ngắn phục hồi như cũ. Bản thể Dương Thiên Vấn còn đang tu luyện, hiện tại không phải là lúc tính sổ với Sáng Tạo Chúa tể.

"Buồn cười, đợi khi lão đại xuất quan, chúng ta phải đi tìm Sáng Tạo lão nhân tính sổ." Tiểu Bạch nghe Dương Thiên Vấn nói, kích động kêu lên.

"Không vội, đợi đến khi bản thể ta tìm hiểu rồi phá vỡ la bàn vận mệnh toàn bộ phong ấn, pháp lực tất nhiên tiến nhanh. Sáng Tạo Chúa tể không thường, ngay cả Thời Không Thần Hoàng cũng bại dưới tay hắn. Ta dám chắc chắn, hành trình Thần Sơn lần này, hắn tự nhiên có tính toán." Dương Thiên Vấn mắt thấy la bàn vận mệnh sắp bị phong phá, hắn không nóng nảy. "Người này là phân thân Chúa tể, cùng là cấp bậc Thượng cổ Thần Hoàng, thật không đơn giản."

"Vậy thì thế nào, hắn tính toán ra sao? Âm mưu quỷ khiến cho khá hơn nữa cũng không lên được. Chỉ cần lão Đại ra mặt, pháp lực tất nhiên tiến nhanh hơn, hơn nữa có ta. Hắc hắc…" Tiểu Bạch khinh thường nói.

"Xử lý Sáng Tạo lão nhân như thế nào chỉ là chuyện nhỏ. Trên núi Quảng thần nghe nói có năm thần vị, người cạnh tranh thật sự rất là nhiều. Tam giới cộng dồn lại, đạt tới cấp cao thủ như chúng ta, ít nhất là bốn mươi ngườichứ?" Dương Thiên Vấn đổi sang chuyện thần vị.

"Đâu chỉ vậy, theo ta biết, Thú thần giới có bảy đại thần thú, Thập đại gia tộc thần thú, ít nhất cũng có một Thượng cổ Thần Hoàng gã trở lên, ba, bốn cũng có thể." Tiểu Bạch đáp.

Dương Thiên Vấn nghe, sững sờ giây lát, cảm thán nói: "Thú thần giới quả nhiên nội tình thâm hậu, kinh qua một trận chiến Thượng cổ đánh xong còn thực lực mạnh như vậy."

"Mạnh thì mạnh vậy, bọn họ muốn lại tiến một bước khó như lên trời. Nhân thần giới mặc dù hiện tại lực lực nhỏ yếu nhưng phát triển nhanh nhất thế giới," Tiểu Bạch nói.

"Năm thần vị, ta ít nhất cũng muốn mưu trong đó ba!" Dương Thiên Vấn nhàn nhạt nói.

"Ta biết, Lan tỷ cùng Bích Nhi tỷ tỷ mỗi người một cái, còn một cái, không phải là cho ta?" Tiểu Bạch kỳ quái hỏi.

"Không, cái cuối cùng này là vật Thương Lang Thần Hoàng, vận mệnh đã định, Sáng Tạo Chúa tể sẽ vẫn, Thương Lang Chúa tể sẽ hưng!" Dương Thiên Vấn nhàn nhạt nói.

"Đây là suy nghĩ trong lòng lão đại sao?" Tiểu Bạch không tin cái gì là vận mệnh.

"Ta quyết định, chính là vận mệnh nhất định, ta chính là vận mệnh!" Dương Thiên Vấn nhàn nhạt nói.

Tiểu Bạch miệng há thật to, hồi lâu không thấy Dương Thiên Vấn, Tiểu Bạch này mới cảm giác được Dương Thiên Vấn biến hóa to lớn, làm cho người ta khó có thể tin. Bực này cuồng ngôn, nếu thả vào trước kia, Tiểu Bạch đánh chết vậy sẽ không tin tưởng. Nhưng là bây giờ nghe Dương Thiên Vấn nói ra, không giống như nói càn.

Đại đạo có ba ngàn, lại có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm tiểu tắc, ở trong ba ngàn đại đạo, có thập đại pháp tắc: "Thời gian, không gian, linh hồn, hủy diệt, thôn phệ, hư thiên, vĩnh hằng, luân hồi, sáng tạo, bình hành. Ở chỗ này còn có tự đại quy tắc. Thiên đạo quy tắc, Thiên phạt quy tắc, Vận mệnh quy tắc, Tự nhiên quy tắc. Thiên đạo vô tình, chưởng thiên đạo người, duy trì vũ trụ vận chuyển, Thiên Địa đều ở

nắm giữ trong đó, không đại kiếp không ra. Thuận thiên thì thịnh, nghịch thiên thì phạt, người nắm Thiên Phạt, tru diệt tất cả sự vật nghịch thiên.

Chúng sinh luân hồi, vận mệnh có định, thiện có thiện báo, ác có ác báo, nhân quả tuần hoàn, báo ứng trước mắt. Người nắm vận mệnh, thiên hạ sinh linh đều ở trong bàn tay.

Về phần cuối cùng một Tự nhiên quy tắc, không có người có thể nắm trong tay, trong Ngũ Hành sinh linh, bình ổn vũ trụ vạn vật. Dĩ nhiên là là Thiên Địa, Thiên Địa chính là tự nhiên.

Bất quá biết thập đại pháp tắc trên, còn có tứ đại quy tắc tồn tại, cả Thần giới, sợ rằng chỉ có bảy đại thần thú.

"Lão đại, chẳng phải người đã tìm hiểu Vận mệnh quy tắc sao? Quả nhiên không ngoài dự đoán, la bàn vận mệnh đúng là không phải mấy nguyện vọng đơn giản như vậy." Bí mật Dương Thiên Vấn, chỉ có Tiểu Bạch biết, bao gồm la bàn vận mệnh.

La bàn vận mệnh chính là bí mật lớn nhất của Dương Thiên Vấn, chẳng bao giờ đề cập cùng người khác, ở Vấn Thiên cư, đôi khi Thủy Thấm Lan cũng không biết trong tay hắn thỉnh thoảng cầm la bàn, chính là Hông Mông chí bảo.

"Chỉ thiếu chút nữa, vận mệnh la phòng phong ấn giải khai toàn bộ." Dương Thiên Vấn gật đầu nói.

"Chúc mừng lão đại." Tiểu Bạch hiểu được, nếu la bàn vận mệnh giải khai toàn bộ, đó không chỉ là mấy nguyện vọng đơn giản như vậy.

Nguyện vọng, đó là dành cho người cần an ủi. Cường giả không cần nguyện vọng, nghĩ muốn gì, dùng lực lượng chính mình để đạt được.

La bàn vận mệnh thần thông lớn nhất, không phải là cho nguyện vọng cường đại mà ẩn chứa Vận mệnh quy tắc thần bí trong tứ đại quy tắc. Người nào có nó, hơn nữa giải khai hoàn toàn, sẽ có được tư cách tìm hiểu Vận mệnh quy tắc.

Thiếu một chút nữa, Dương Thiên Vấn có thể tự phá vỡ phong ấn cuối cùng ở la bàn vận mệnh, hoàn toàn chiếm giữ nó.

Hồng Mông chí bảo chính là cơ hội chứng đạo trừ bỏ lấy lực chứng đạo ra, Dương Thiên Vấn may mắn đã có Hồng Mông chí bảo, hơn nữa lại có một đạo Hồng Mông tử khí, Tam thi đều trảm, tu vi chuẩn thánh đỉnh phong, chứng tỏ có đủ cơ duyên. Chỉ kém chặt đứt nhân quả, Tam Thi hợp nhất, liền có thể thoát thiên đạo, chứng đạo thành tôn. Tam giới sau khi bình ổn loạn cục tinh thú riêng của mình giới xong, thống nhất đem ánh mắt chuyển hướng cổ chiến trường.

Nếu là lúc trước, cổ chiến trường cho dù bị tinh thú chiếm lĩnh, các giới khác cũng không xen vào việc của người khác, nhưng hôm qua đã qua một ngàn năm, chính là Thần Sơn mở ra, cái này quan hệ đến lợi ích cường giả đã ngoài Thần Hoàng trong tam giới.

Dưới cùng chung lợi ích, cường giả tam giới đều mơ tưởng đả thông cổ chiến trường, dưới loại tình hường này, cường giả tam giới gác lại ân oán, liên hiệp lại.

Nhưng cổ chiến trường ba cửa vào không gian, dễ thủ khó công, vô luận là người nào, muốn đánh hạ không phải nói là được.

Dĩ nhiên, tuyệt thế cường giả cấp bậc Chúa tể cùng Thượng Cổ Thần Hoàng, có thể không thông qua không gian truyền tống trực tiếp tới cổ chiến trường, nhưng bọn họ vừa ra cổ chiến trường, lập tức không ít tinh thú lên tiếp đón để bọn họ không thoát thân được. Tinh thú cấp mười không có lĩnh vực, thực lực thì có thể so với Thượng cổ Thần Hoàng, bọn chúng không cần chiến thắng, chỉ cần gắt gao kéo dài cuộc chiến, như vậy người khác trong các giới đừng mơ tưởng từ thông đạo không gian công phá cổ chiến trường.

Vì lợi ích chung, đại thần thông trong tam giới quyết định liên hiệp với nhau, thương thảo kế sách công phá cổ chiến trường.

Chiến sự tới bước này, ở kỳ hạn Thần Sơn còn chưa đầy ngàn năm, Thần Hoàng cùng cường giả đều có chút khẩn cấp.

Mà tam giới liên minh thế ở phải làm, từ tam giới các Chúa tể dẫn đầu, trong tam giới tuyệt thế cường giả cũng sẽ tham dự lần liên minh đại hội này. Địa điểm đại hội triệu khai, đúng lúc đang ở núi Long Tuyền. Dương Thiên Vấn bản thể cùng ác thi ở bên trong sơn phủ tìm hiểu đại đạo, mà thiện thi cùng Tiểu Bạch lại là đợi ở bên ngoài hộ pháp.

Một bên cùng Tiểu Bạch trò chuyện, một bên tự thân động thủ làm thịt nướng cho Tiểu Bạch ăn, suy nghĩ một chút vậy có thật nhiều năm không có tự mình thịt nướng rồi. Chơi mệt mỏi, liền ngồi xuống nhập định, một cái nhập định, trong chớp mắt chính là mười hai năm trôi qua.

Chợt Thông dẫn lệnh kịch liệt phản ứng khiến cho Dương Thiên Vấn cùng Tiểu Bạch trong nhập định cũng tỉnh lại. Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, tiếp Thông dẫn lệnh làm.

"Lão đại, chuyện gì? " Tiểu Bạch tỉnh lại hỏi."

Không biết, để nghe đã." Dương Thiên Vấn điểm lên Thông dẫn lệnh, khiến cho Thông dẫn lệnh thanh âm vang lên.

"Cư sĩ, có rảnh rỗi không? Tại hạ quấy rầy đến cư sĩ sao?" Thanh âm Lão Thái vang lên.

"Lão huynh tìm tại hạ, cần gì nói quấy rầy, tại hạ bất quá là bế quan chữa thương mà thôi. Tìm tại hạ có chuyện gì?" Dương Thiên Vấn hồi đáp.

"Ba ngày sau, núi Long Tuyền, tam giới khắp nơi tụ hội, kính xin cư sĩ có mặt tham gia" Lão Thái nghiêm túc nói.

"Ách, không đến có được hay không." Dương Thiên Vấn cũng không tiện cự tuyệt Lão Thái, dù sao Hách gia đối với hắn có chút ân nghĩa, Dương Thiên Vấn là một người có thù tất báo, đồng thời cũng là một người cực độ nhớ ân. Người tốt với ta, ta sẽ đối đãi gấp trăm lần; người đối xấu với ta, ta hoàn lại nghìn lần.

"Không được, lần này là tam giới đều sẽ tham gia, NhânThần giới chúng ta thực lực đứng đầu luôn luôn yếu, ngươi nếu cứ không tham gia, vậy chúng ta ở lúc chia cắt ích lợi sẽ rơi vào hạ phong" Lão Thái lời này nói hết sức chân thật cùng rõ ràng. Dương Thiên Vấn sau khi nghe xong, vẻ mặt đau khổ đáp: "Được rồi, ta đi."

"Ha ha… thế này mới đúng" Lão Thái nói xong cũng đóng Thông dẫn lệnh. Tiểu Bạch sau khi nghe xong, lập tức lên tinh thần, xao động hỏi: "Lão Đại, có náo nhiệt có thể tham gia, ta cũng muốn. Hơn nữa còn có thể gặp Hỗn Độn mụ mụ."

"Tốt, chúng ta cùng đi. " Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút, loại này tụ hội thật đúng là không thể không đi.

Ba ngày thoáng một cái đã qua, không gian trên đỉnh Long Tuyền, không ngừng có những bóng người từ khe hở không gian mở ra mà lần lượt đi ra. Dương Thiên Vấn ôm Tiểu Bạch, từ trong khe hở không gian đi ra, đi xuống vừa nhìn, trước quảng trường nơi đỉnh núi, đã là ngồi vây quanh không ít người. Dương Thiên Vấn thân hình vừa động, đột ngột hiện ra tại chỗ ngồi Tam Hoàng Hách gia bên phải. Lần này cùng lần trước khác nhau, lần trước có trên vạn người tham gia, nhưng là lần này, tuyệt đối sẽ không quá một trăm!

Trên thực tế, trình diện mọi người, Dương Thiên Vấn tính qua một chút, tính cả chính mình cùng Tiểu Bạch mới có sáu mươi chín vị! Phải biết rằng tam đại Thần giới đâu chỉ có ức ức thần nhân, nhưng mà có thể liệt vào đỉnh phong cũng chỉ co những người này mà thôi. Hơn nữa thoạt nhìn, người còn chưa có đến đủ, ít nhất bảy đại thần thú một người cũng chưa có đến.

"Ô, ngươi đã đến rồi" Hách Thiên Thủ chào hỏi.

"Sao rồi, thương thế thế nào?" Việt Vương quan tâm hỏi.

"Khôi phục không sai biệt lắm, giới thiệu cho ta một chút" Dương Thiên Vấn hồi đáp.

"Ngồi ở đối diện chúng ta, chính là người Thú Thần giới, bên tay phải chính là người Thái Cổ Thần giới. Thập đại gia tộc thần thú Thú Thần giới đều có người đến, chỉ thiếu bảy đại thần thú chưa có đến. Thái Cổ Thần giới bên đó, ngươi nhìn kỹ, bên kia một đám trông giống như mộc đầu, y phục màu nghiêng về màu xanh biếc kia, chính là Mộc Thần nhất tộc. Tiếp theo là Thổ Thần nhất tộc cùng Thủy Thần nhất

tộc, Hỏa Thần Chúa tể bị phong ấn, chắc là sẽ không tới. Bất quá Lôi Thần Chúa tể mới xuất hiện tựa như còn chưa tới. Về phần những người khác, cũng là Thượng Cổ Thần Hoàng các giới" Lão Thái giải thích cho Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn cẩn thận nhìn lên, Thú Thần giới có hai mươi bảy người, bảy đại thần thú chưa có tới, còn có hai mươi bảy vị Thượng Cổ Thần Hoàng, nếu như cộng thêm bảy đại thần thú, chính là ba mươi bốn vị tuyệt thế cường giả. Thái Cổ Thần giới bên kia Chúa tể ba người, Thượng Cổ Thần Hoàng mười lăm người, lại thêm một Lôi Thần Chúa tể chưa có đến, thì là mười chín vị tuyệt thế cường giả.

Một trận chiến Thượng Cổ, vẫn lạc không ít tuyệt thế cường giả, nói thí dụ như Thượng Cổ bát hoàng vẫn lạc bảy người, mà tổn thất thảm trọng nhất là Thái Cổ Thần giới. Nhưng mà Thái Cổ Thần giới năm đó tổn thất thảm trọng nhất đến hôm nay, đã có mười chín vị tuyệt thế cường giả, Chúa tể đã chiếm bốn người.

Bởi vậy có thể thấy được, thực lực Nhân Thần giới quả nhiên không phải yếu bình thường, thực lực Thú Thần giới quả nhiên không phải cường đại bình thường.

"Xin lỗi, các vị, ta đến chậm" Một thanh âm vang lên, Dương Thiên Vấn nhận ra giọng này hết sức quen thuộc, thân ảnh hiện ra giữa không trung, chậm rãi rồi rơi xuống, ngồi ở vị trí nhất phương Thái Cổ Thần giới. Lôi Áo! Chính là Lôi Áo chiếm được Thẩm Phán Chúa tể truyền thừa, Lôi Thần Chúa tể mới Thái Cổ Thần giới. "Hừ! " Thủy Thần, Thổ Thần, Mộc Thần tam tộc Chúa tể không hẹn mà cùng hừ lạnh một tiếng. Lôi Áo nhìn về phía Dương Thiên Vấn, nhẹ nhàng gật đầu một cái.

Dương Thiên Vấn khẽ mỉm cười, không có nói cái gì nữa. Năm đó, Dương Thiên Vấn bỏ qua Thẩm Phán Chúa tể truyền thừa, hôm nay sẽ không hối hận. Hơn nữa, Dương Thiên Vấn năm đó dứt khoát bỏ qua truyền thừa của người khác, đi ra con đường chính mình, một con đường so sánh với Thẩm Phán Chúa tể còn muốn xa hơn! Một con đường chỉ thuộc về chính hắn.

Đệ Nhất Chúa tể làm chủ nhà, tự nhiên muốn chủ trì lần này đại hội, đứng dậy mở miệng nói "Chư vị, trừ bảy vị Thú Thần giới ra, nói vậy cũng tới đông đủ sao?" nguồn

"Ha hả, thật ngại, ta đến chậm" Thanh âm Hỗn Nguyên Long Quy vang lên. Đồng thời, một con rùa nhỏ khả ái hiện ra ở phía trên Thú Thần giới trận doanh. Từ từ hạ xuống.

" Quy huynh đã tới, mấy vị khác đâu? " Trên mặt Đệ Nhất Chúa tể mang nụ cười hỏi.

"Bọn họ không tới, ta làm đại biểu được hay không?" Hỗn Nguyên Long Quy hỏi, tính tình phi thường không tốt.

"Dĩ nhiên có thể. Được rồi, hiện tại mọi người đã tới đủ, chúng ta bắt đầu. Lần tinh thú bạo loạn này, vô cùng kỳ quái, trong khoảng thời gian ngắn đã chiếm được cổ chiến trường. Hơn nữa bọn chúng hành động có trật tự, hiển nhiên sau lưng có cao nhân chỉ điểm. Mặc dù chúng ta không tra được sau lưng chúng là cao nhân gì, nhưng mục đích người này cũng rất rõ ràng, chính là Thần Sơn!" Đệ Nhất Chúa tể lớn tiếng nói.

"Hiện tại vấn đề này trước mắt chúng ta. Chúng ta muốn tiến thần sơn, nhất định phải đem tất cả tinh thú này đều đuổi đi ra, hoặc là tiêu diệt toàn bộ. Thông đạo các giới đều bị phong tỏa, chúng ta muốn công vào mà nói, đi thông đạo không gian là không có khả năng" Đệ Nhất Chúa tể trần thuật nói.

"Tin tưởng tất cả mọi người thử qua dùng qua thần khí không gian, đem nhân mã vận chuyển đến cổ chiến trường, nhưng mà không chờ đến chúng ta đem nhân mã trong thần khí không gian toàn bộ thả ra, lập tức cũng sẽ bị nhóm lớn tinh thú vây công, mà nhân mã thả ra sẽ như dê vào miệng cọp, hôm nay triệu tập mọi người tới đây, chính là vì nghĩ biện pháp giải quyết chuyện này".

Dương Thiên Vấn lúc này mới nhớ tới, bình thường thần khí không gian, có thể trang bị không ít nhân mã, nhưng nếu là đem những nhân mã này thả ra, lại không thể tất cả đều thả ra một lần. Chúa tể mang theo thần khí không gian đi tới cổ chiến trường, cũng sẽ bị nhóm lớn tinh thú cấp mười vây công, kéo tay chân, mà phần nhỏ nhân mã trong thần khí không gian thả ra, sẽ bị nhóm lớn tinh thú vây công, căn bản không thể thực hiện được. Trừ khi có thể một lần thả ra tất cả nhân mã.

Như vậy thần khí không gian, cả Thần giới chỉ có một cái, đó chính là Thời Không Bảo Tháp! Chỉ có nó mới có thể ở trong chớp mắt thả ra cả mười ức, trăm ức đại quân.

Nhưng Thời Không Bảo Tháp, Dương Thiên Vấn đã giao cho Bích Nhi, muốn để cho Bích Nhi mạo hiểm như vậy đi cổ chiến trường, căn bản là không thể nào.

"Chư vị, có biện pháp gì có thể nói ra, mọi người cùng nhau thương lượng giải quyết" Đệ Nhất Chúa tể nói xong, liền ngồi xuống.

"Thật ra thì rất đơn giản, thần khí không gian có thể thỏa mãn chúng ta yêu cầu, chỉ có Thời Không Bảo Tháp của Thời Không Thần Hoàng năm đó, chỉ cần tìm được bảo vật này, chúng ta liền có thể thuận lợi đánh vào cổ chiến trường" Một vị Thượng Cổ Thần Hoàng Thú Thần giới mở miệng nói.

"Nói nhảm!" Sáng Tạo Chúa tể lạnh giọng hừ nói.

"Hắc, Sáng Tạo Chúa tể không nỡ lấy ra? " Vị Thượng Cổ Thần Hoàng kia trả lời.

"Thiên Bằng Hoàng, ngươi có ý gì?" Sáng Tạo Chúa tể âm trầm hỏi.

"Hắc hắc, chuyện năm đó, tất cả mọi người hiểu được, Thời Không Thần Hoàng chết ở trên tay ngươi, bảo vật hắn không có ở đây trên tay ngươi, ngươi lừa gạt người nào?" Thiên Bằng hoàng, chính là Kim Sí Đại Bằng nhất tộc tộc trưởng, cười híp mắt nói. Mọi người vừa nghe, đưa ánh mắt cũng chuyển đến Sáng Tạo Chúa tể trên người, ý tứ không cần nói cũng biết.

Hỗn Nguyên Long Quy bao hàm thâm ý nhìn Dương Thiên Vấn một cái, ngược lại mở miệng nói: "Sáng Tạo, nếu thật là ở trên tay ngươi, ngươi mau cống hiến ra đi. Chúng ta không hợp đoạt bảo bối ngươi."

"Bảo vật không có ở đây tay ta, các ngươi tin cũng tốt, không tin cũng được, tùy cho các ngươi." Sáng Tạo Chúa tể phất tay áo hừ nói, ở trường hợp này, hắn muốn cũng không có biện pháp.

"Đã như vậy, chúng ta chỉ có nghĩ biện pháp khác rồi." Hỗn Nguyên Long Quy không có dây dưa lâu, bởi vì nó biết bảo vật căn bản không có trên tay Sáng Tạo Chúa tể, hắn nghĩ cầm vậy cầm không ra. Dương Thiên Vấn vẻ mặt trầm xuống, không có chút ý tứ nào muốn xuất ra bảo vật.

954. Chương 949: Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận Hiện Thế

Quyển 11: Chúa tể

Chương 949: Chu Thiên Tinh Đấu đại trận hiện thế

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Dương Thiên Vấn không sợ Thời Không Bảo Tháp bộc lộ ra, chỉ sợ Bích Nhi lần này gặp phải Thiên Địa đại kiếp, coi như là Chúa tể cùng Thượng Cổ Thần Hoàng không dám cam đoan tự thân là an toàn, Thần Hoàng lần này trong đại kiếp cũng không biết vẫn lạc bao nhiêu. Dương Thiên Vấn cũng không muốn làm cho nữ nhân mình đi mạo hiểm như vậy.

Bất quá, nên thừa gánh trách nhiệm, Dương Thiên Vấn sẽ không trốn tránh.

Dương Thiên Vấn lẳng lặng yên nghe cường giả các giới lần lượt đưa ra từng cái kế hoạch. Nhưng mà cái kế hoạch này từ vừa mới bắt đầu đã gặp một cái vấn đề lớn, đó chính là không cách nào làm cho đại quân các giới thuận lợi địa tiến vào cổ chiến trường.

"Các vị, ta ở chỗ này nghe hồi lâu, thật ra thì tổng lại mà nói, là không bước vào được cổ chiến trường" Dương Thiên Vấn nhàn nhạt nói.

"Đúng vậy, đúng là như thế. Đã sớm nghe Nhân Thần giới xuất ra một Chúa tể mới, nói vậy ngươi chính là Vấn Thiên cư sĩ sao" Nói chuyện là Thượng Cổ Thần Hoàng Chu Yếm nhất tộc. xem tại

"Ta chính là Dương Thiên Vấn." Dương Thiên Vấn gật đầu đáp.

"Cư sĩ nếu đã mở miệng, lão Quy ta cũng tò mò, muốn nghe một chút cư sĩ có phương pháp gì giải quyết." Hỗn Nguyên Long Quy vẫn nhắm mắt lại ở một bên nghe, không có mở miệng qua. Thật ra thì nó một mực cùng Tiểu Bạch nói chuyện phiếm, mọi người tại chỗ, trừ cường giả Nhân Thần giới sớm biết Tiểu Bạch là

thần thú ra, những người hai giới khác không biết, chỉ cho là Tiểu Bạch là sủng vật Dương Thiên Vấn mà thôi.

"Tại hạ có một trận, tên viết: Chu Thiên Tinh Đấu đại trận! Tại hạ có lòng tin, bày trận này, là có thể đang bảo đảm ở trong mười ngày, chống đỡ tinh thú vây công, sau đó các vị có thể yên lòng để cho đại quân tiến vào cổ chiến trường." Dương Thiên Vấn không có thừa nước đục thả câu, trực tiếp hồi đáp. Trừ Thời Không Bảo tháp ra thì thần khí không gian mặc dù không cách nào thả ra vài ức đại quân, nhưng một lần thả ra mười ba vạn người cũng là rất nhẹ nhàng. Dương Thiên Vấn chỉ cần dùng trận này ứng phó tinh thú dưới cấp mười, đó là tương đối dễ dàng.

"Chuyện này là thật?" Hỗn Nguyên Long Quy vừa nghe, kinh ngạc hỏi, mọi người tại chỗ, cũng không dám tin, một cái trận pháp là có thể ngăn lại thiên quân vạn mã.

"Thật!" Dương Thiên Vấn gật đầu đáp.

"Hừ, ngươi nói thật sự là thật, kia vạn nhất xảy ra chút gì ngoài ý muốn, vậy chúng ta không phải là tổn thất thảm trọng sao?" Thú Thần giới cùng Thái Cổ Thần giới đều có người nói lên ý kiến có ý tứ phản bác.

Nói cho cùng, tai nghe là giả, mắt thấy mới là thật, bọn họ chưa từng tận mắt thấy qua, cũng khó có thể tin. Ít nhất chính bọn hắn làm không được việc bố trí một cái trận pháp là có thể ngăn lại hàng ức tinh thú.

Các cường giả Nhân Thần giới cũng đã sớm được chứng kiến bản lãnh Dương Thiên Vấn, tự nhiên không có nói ra hoài nghi.

Đệ Nhất Chúa tể hiểu được nắm lấy cơ hội, đứng dậy nói: "Nếu mọi người không tin, không bằng chúng ta ước định, giới nào đánh vào cổ chiến trường trước, thì giới đó liền có thể chiếm cứ ba trăm chín mươi chín danh ngạch, như thế nào?"

Danh sách là có hạn, 999 cái danh ngạch, là không nhiều cũng không ít, chỉ có người vào trong núi chết đi một, mới có thể đi vào một.

Người hai giới kia nghe, đều không hẹn mà cùng cau mày, danh ngạch ít nhất là Nhân Thần giới, Thú Thần giới nhiều nhất. Giới nào mà không muốn giới của mình có nhiều hơn danh ngạch này?

Những danh ngạch này có thể đổi lấy không ít ích lợi, hơn nữa có thể ở trình độ nhất định, tăng cường thực lực giới chính mình. Trên Thần sơn quý giá nhất mặc dù là thần vị, nhưng mà những khác thiên tài địa bảo cũng không ít.

Tại chỗ này trừ người NhânThần giới ra, chỉ có Hỗn Nguyên Long Quy tương đối rõ ràng Dương Thiên Vấn làm người, Dương Thiên Vấn không là một người nói mạnh miệng, trận pháp hắn nói có lẽ đúng như là hắn nói, chẳng qua là Hỗn Nguyên Long Quy từ trước đến giờ không tranh quyền thế, là một trong bảy đại thần thú, duy nhất có tính tình tương đối tốt. Dù sao tiến vào Thần Sơn nhất định là có một phần của nó, cũng chẳng muốn đi cãi.

Qua một lúc lâu, Thái Cổ Thần giới Mộc, Thổ, Thủy ba vị Chúa tể mới mở miệng nói: "Được, chúng ta đồng ý".

"Ta cũng vậy, không có ý kiến." Lôi Áo cười híp mắt nói.

"Các ngươi đã không có ý kiến, kia lão Quy ta cũng vậy không có ý kiến." Hỗn Nguyên long quy phụ họa nói. Đệ Nhất Chúa tể cười, gật đầu đáp: "Đã như vậy, kia liền một lời đã định. Chỉ cần ba phương chúng ta đánh vào cổ chiến trường, áp dụng kế hoạch hôm nay. Bản thân ta rất là hiếu kỳ, đến tột cùng là người nào ở phía sau màn thao túng những tinh thú này."

"Được, một lời đã định!" Mọi người cùng đáp.

Thần giới sau phân ba, các giới cũng ít đi lui tới, vậy nên không có ân oán gì quá lớn, cho nên mọi người ở chút đại sự đều hết sức địa đồng tâm, thiếu rất nhiều lục đục với nhau. Chuyện này sau khi quyết định, nhân mã các giới cũng đều rời đi.

Hỗn Nguyên Long Quy ở trước khi đi chạy tới, nhẹ nhàng gõ đầu Tiểu Bạch một cái, đối Dương Thiên Vấn nói: "Tên tiểu tử này không muốn đi cùng ta, cũng được rồi, ngươi xem thật kỹ nó."

"Yên tâm, nó là huynh đệ của ta. Hơn nữa, lấy thực lực của nó, ở Thần giới còn sẽ có nguy hiểm sao?" Dương Thiên Vấn gật đầu đáp.

Hỗn Nguyên Long Quy gật đầu, vạch ra không gian, đi hết sức tiêu sái, nó cũng biết, Tiểu Bạch hiện tại đã tiến hóa đến thần thú, tự nhiên sẽ không có nguy hiểm gì.

Đệ Nhất Chúa tể đi tới, đối với Dương Thiên Vấn nói: "Dương huynh, chuyện này nhờ cậy ngươi. Nếu như NhânThần giới chúng ta có thể có được ba trăm chín mươi chín cái danh ngạch mà nói, đối với NhânThần giới chúng ta là một việc cực tốt. Ngươi cũng thấy đấy, NhânThần giới chúng ta trải qua nhiều năm như vậy, thực lực vẫn là một phương yếu nhất, ài..."

"Yên tâm, chuyện ta đáp ứng nhất định sẽ làm được, ta chỉ phụ trách bày trận, những bố trí tiến công khác, vậy cũng không liên quan tới chuyện của ta" Dương Thiên Vấn mặt mỉm cười nói.

"Ha ha, cái này yên tâm, chuyện trù bị đã giao cho chúng ta rồi." Đệ Nhất Chúa tể hồi đáp "Bất quá ngươi nhất định phải bảo đảm có thể ngăn chặn được những tinh thú này vây công."

"Nếu như ta làm được rồi, số danh ngạch này, cho ta mấy cái?" Dương Thiên Vấn nhớ lại, xác thực cần mấy danh sách.

"Ha ha ha... Đây là chuyện nhỏ, cho dù ngươi không nói, NhânThần giới chúng ta vốn có danh ngạch, bình thường cũng sẽ có phân ra một nửa, tùy chúng ta phân riêng cho chính mình, phân ra một nửa chính là hai trăm cái danh ngạch, ngươi muốn mấy? Cho ngươi hai mươi danh ngạch, có đủ hay không? " Đệ Nhất Chúa tể hỏi. Hai trăm cái danh sách, phân cho rồi Dương Thiên Vấn một phần mười, đã là hào phóng rồi.

Bất quá, người nào đều không thể nói gì, bởi vì nếu như Dương Thiên Vấn thành công làm cho đại quân Thần giới trước đánh vào cổ chiến trường nói, đó chính là có công với Nhân Thần giới, lấy thêm mấy danh ngạch tính là cái gì?

"Vậy là đủ rồi." Dương Thiên Vấn gật đầu đáp. Những danh ngạch này, Dương Thiên Vấn tính toán cho Thương Lang Thần Hoàng cùng với mấy vị Thần Hoàng Mạnh gia, sau nữa chính là từ trong Thiên Võng lựa ra một vài người tự nguyện đi Thần Sơn các.

Dương Thiên Vấn đã triệu tập Thiên Võng, mười hai vạn chín ngàn chín trăm mười lăm vị Thần Vương có Chu Thiên Tinh Đấu phiên, tùy thời có thể ra. "Mười ngày sau, chúng ta gặp mặt ở thông đạo cửa vào cổ chiến trường" Dương Thiên Vấn nói xong liền cùng Tiểu Bạch rời đi.

Trở lại Vấn Thiên cư, Dương Thiên Vấn vào Thời Không Bảo Tháp, giờ phút này gần mười ba vạn Thần Vương cầm trong tay Tinh Thần Phiên đứng ở một khối trên đất trống.

"Chuẩn bị xong chưa? " Dương Thiên Vấn lớn tiếng hỏi.

"Hồi bẩm chủ thượng, thuộc hạ đã chuẩn bị xong." Các Thần Vương lớn tiếng hồi đáp, mọi người nghe được lại sử dụng Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, trong lòng dị thường vui mừng.

Dương Thiên Vấn dùng Tiểu Bạch kim ấn đem những này mọi người thu vào, sau đó rời Thời Không Bảo Tháp, cố ý dặn dò Thủy Thấm Lan cùng Bích Nhi, gần đây không nên rời khỏi Vấn Thiên cư.

Thời gian mười ngày, đảo mắt là qua.

Trước cổ chiến trường, cũng không có bao nhiêu người, chỉ có bảy mươi vị tuyệt thế cường giả mười ngày trước đã tham gia hội nghị trên căn bản cũng đều đến đây.

Bởi vì kế hoạch nói rất rõ ràng, tam giới liên hiệp! Bọn họ thứ nhất đi tới hỗ trợ, thứ hai là tới xem náo nhiệt, thuận tiện để xem một chút trận pháp của Dương Thiên Vấn thật có tác dụng hay không.

"Dương huynh, ngươi xong chưa, chúng ta đã chuẩn bị xong. Đại quân đều ở trong thần khí không gian, chỉ cần trận pháp ngươi có hiệu quả, chúng ta cũng có đủ thời gian đem nhân mã đều thả ra." Đệ Nhất Chúa tể chào hỏi Dương Thiên Vấn nói.

"Không thành vấn đề, tùy thời có thể." Dương Thiên Vấn gật đầu đáp.

"Rất tốt, các vị mời ở chỗ này chờ một chút, nếu như cần chư vị trợ giúp, báo trạm canh gác thông báo cho ta." Đệ Nhất Chúa tể chắp tay hướng những vị cường giả hai giới khác nói.

"Chúng ta đi! " Dương Thiên Vấn vạch ra thông đạo không gian, đi vào. Cùng lúc đó, một đám tuyệt thế cường giả Nhân Thần giới cùng Đệ Nhất Chúa tể cũng vạch ra thông đạo không gian, đi vào.

Trên không trung cổ chiến trường, Dương Thiên Vấn từ thông đạo không gian đi ra, vừa ra tới lấy ra Tiểu Bạch kim ấn, đem người bên trong cũng phóng ra.

Mười ba vạn Thần Vương, phản ứng cực kỳ nhanh kết trận. Trước sau bất quá ba mươi tức, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận liền đã xuất ra.

Đám người Đệ Nhất Chúa tể lúc nhảy qua không gian tới, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đã khuếch trương đến phương viên hai dặm. Đang có vô số tinh thú hướng vào trong trận, sau đó bị Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đánh giết!

Chu Thiên Tinh Đấu đại trận là do mười ba vạn Thần Vương bày trận, hơn nữa trận pháp bao phủ phạm vi thật lớn, cho nên có đầy đủ không gian để cho bọn họ thong dong thả ra đại quân, mà không bị tinh thú quấy rầy.

Đệ Nhất Chúa tể cùng Sáng Tạo Chúa tể cùng với mấy vị cao thủ khác chạy ra khỏi đại trận, cản lại tinh thú cấp mười muốn xông tới trận. Chúa tể cũng thả ra phân thân. Thượng Cổ Thần Hoàng cũng mở ra lĩnh vực cường đại, đem hết toàn lực địa không để cho tinh thú cấp mười phá hư trận pháp.

Chu Thiên Tinh Đấu đại trận uy lực cường hãn hiển lộ không thể nghi ngờ, trong phạm vi trận pháp bao phủ, tinh thú vốn tồn tại trong đó bị đánh giết trong phút chốc, tinh thú ở phạm vi ngoài hướng đại trận xông tới, coi như là tinh thú cấp chín, vậy chỉ thâm nhập bất quá chừng 2.600 thước mà thôi, mà giờ khắc này trận pháp đã triển khai một nửa, phương viên bao phủ phạm vi năm mươi dặm. Mấy vị Thượng Cổ Thần Hoàng cầm trong tay thần khí không gian cũng đứng ở trong đại trận, bắt đầu đem nhân mã bên trong thích phóng ra.

955. Chương 950: Phản Công Cổ Chiến Trường

Quyển 11: Chúa tể

Chương 950: Phản công cổ chiến trường

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Chiến cuộc đã ổn định, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận mở ra. Trong phạm vi trăm dặm đều bị bao phủ ở dưới ánh sao. Trận này cơ hồ khó giải, mười ba vạn Thần Vương thêm vào viễn cổ tinh thần lực. Gặp thần sát thần. Gặp ma giết ma, so sánh với bất kỳ chiến trận cũng lợi hại hơn. Chỉ là bất quá trận này không thể di động mà thôi. Chiến cuộc lựa chọn là một cái khe núi một gần thông đạo không gian cổ chiến trường. Chỉ cần đem chiến tuyến đẩy đi ra, đánh xuống một cái hậu phương ổn định, là có thể bố trí tốt các loại cấm chế. Chế tạo một cái trụ sở nghỉ ngơi tiếp liệu hoàn mỹ. Trận chiến đầu tiên phản công cổ chiến trường này coi như là thắng lợi rồi.

Muốn một hơi đánh xuống cổ chiến trường. Đó là không thể nào. Cái này rất giống ăn cơm ăn từng miếng chứ không thể nào một lần ăn hết cả bàn ăn. Chỉ cần đem nhân mã đều thả ra. Kết hợp với đại quân Thần giới dưới sự bảo vệ của Chu Thiên Tinh Đấu đại trận tạo thành chiến trận, tuyệt đối là không thể có một điểm sơ sót. Ở năm đó phản công biên giới đại lục đã chứng minh qua.

Dương Thiên Vấn không có mang Tiểu Bạch tới, để Tiểu Bạch ở lại đảo Hách Đông vì mình hộ pháp. Tràng diện này thật sự quá kích thích. Rợp trời rợp đất. Cũng là tinh thú ngoại vực, thật không biết những tinh thú này sinh dục năng lực làm sao lợi hại như thế. Hơn nữa những tinh thú này thực lực vậy hết sức đáng

sợ, nếu thần giới không phải trang bị hoàn mỹ, chiến trận cường đại cứ đánh bừa mà nói, mười thì có tám chín sẽ thất bại trận chiến tranh này.

Nhưng dù sao tinh thú cũng vẫn chỉ là tinh thú, trí khôn có hạn. Chỉ hiểu được dựa vào thân thể cậy mạnh, không thua đó mới gọi quái! Cho nên, Dương Thiên Vấn cho tới nay cũng không lo lắng thắng bại của chiến tranh.

Là một thành viên Nhân Thần giới, Dương Thiên Vấn kết thúc trách nhiệm mà mình nên tận. Lập tức có mười ba tinh thú cấp mười phát điên muốn xông vào trong trận, phá hư trận pháp, nhưng đám người Đệ Nhất Chúa tể nào để chúng phá hư kế hoạch này? Đây quan hệ đến ba trăm chín mươi chín cái danh ngạch, nhiều mấy danh ngạch, sẽ nhiều mấy phần ích lợi. Hơn nữa Nhân Thần giới cho tới nay vẫn suy nhược lâu ngày. Đây cũng là thời cơ tốt để mặt mày rạng rỡ.

Cho nên, bọn người Đệ Nhất Chúa tể lấy ra thực lực. Một lúc đánh chết hơn nửa tinh thú cấp mười.

Tinh thú cấp mười sao có thể so được Thượng cổ Thần hoàng, cho dù là tinh thú cấp mười ở trước mặt cường giả cấp bậc Chúa tể, chẳng qua chỉ có chút phiền toái, muốn chém giết không phải quá khó khăn.

Thượng cổ Thần hoàng mặc dù địa vị không kém nhiều với Chúa tể, nhưng thần thông trên thực lực chênh lệch không nhỏ, bằng không những Thượng cổ Thần hoàng này cũng sẽ không đau khổ theo đuổi thần vị rồi.

Mười ba tinh thú cấp mười nhanh chóng bị nhóm cường giả Đệ Nhất Chúa tể chém giết, nhưng đây chỉ mới là bắt đầu thôi. Nơi xa, ba mươi bốn đạo độn quang rõ ràng có thể thấy được. Từ lực lượng phân tích, tất cả đều là tinh thú cấp mười!

Dương Thiên Vấn mười phần kinh ngạc, không nghĩ tới, đây chỉ là một cái góc nhỏ cổ chiến trường, thông đạo không gian NhânThần giới mà thôi, lại có nhiều tinh thú cấp mười thủ hộ. Có thể khống chế cùng ra lệnh nhiều như vậy, người đứng phía sau chỉ có hai khả năng! Loại thứ nhất, hắn là một tuyệt thế cường giả tinh thông Ngự Thú thuật, lấy Ngự Thú đạo mà thành thần. Loại thứ hai, chính là đồng loại, tinh thú, có điều cao cấp hơn tinh thú cấp mười.

Tính toán hai khả năng, Dương Thiên Vấn càng thêm thiên hướng về loại thứ hai. Bởi vì nếu như là loại thứ nhất. Người này sẽ không yên lặng vô danh, chỉ cần lộ ra thân phận, muốn làm gì không được? Thần tinh thông Ngự Thú chi đạo, dù sao vẫn là thần, cho dù là Thú Thần, Thái Cổ thần minh, hay là nhân thần. Đều có chỗ cho hắn dung thân. Đều có thể để cho hắn danh truyền thiên hạ. Vô luận thế giới nào cũng sẽ không bài xích cường giả như vậy.

Suy nghĩ một chút, Lôi Á, hắn là Lôi Thần Chúa tể mới. Trước đó, còn suất lĩnh Lôi Thần nhất tộc cùng những tộc khác phát sinh chiến sự qua, nhưng sau thân phận hắn bại lộ. Những Chúa tể tam tộc khác còn không phải là vì vậy mà ngưng chiến. Thừa nhận Lôi Thần nhất tộc quật khởi, cũng không có ý tứ liều mạng, mà là đón nhận hắn tồn tại.

Bởi vì làm một Chúa tể, có thể vì Thái Cổ Thần giới mang đến ích lợi khổng lồ, mà nếu như muốn tiêu diệt một Chúa tể. Trừ khi là ba giới hợp lực. Còn phải có bảy đại Siêu Thần Thú đồng thời xuất thủ mới có thể làm được.

Chỉ có loại khả năng thứ hai, tinh thú trên cấp mười. Chính là tinh thú cấp mười một trong truyền thuyết. Chỉ có tồn tại như vậy, mới sẽ không bị tam giới thừa nhận. Tinh thú cấp mười có thể so với Thượng Cổ thần hoàng. Tinh thú cấp mười một đó chính là bằng Chúa tể. Bất quá, tinh thú cấp mười một chưa từng có xuất hiện. Nó tồn tại chỉ là một truyền thuyết Viễn Cổ, không có xác thực chứng minh. Lai lịch tinh thú cấp mười một thế nào. Dương Thiên Vấn không biết.

Nhưng mà Dương Thiên Vấn lại biết, tinh thú cấp mười một này mà có ý đồ kháng tam đại thần giới, có điểm không biết tự lượng sức mình!

Bất quá, sự việc này không liên quan tới Dương Thiên Vấn, tự nhiên có Chúa tể khác quan tâm.

Bên trong trận pháp. Nhân mã Hách gia, nhân mã Dư gia, nhân Cô Dong minh hội cũng đều phóng ra. Số lượng quá trăm ức, phạm vi năm mươi dặm, mặt đất bao gồm bầu trời, đều đứng đầy người.

Giờ phút này, thời gian đã qua cả năm ngày. Hơn trăm ức đại quân chỉ là từ trong thần khí không gian thả ra, sẽ cần thời gian năm ngày. Sau đó, đứng hàng trận kết đội lại cũng cần thời gian. Khó trách những năm này tấn công không vào cổ chiến trường được.

Tinh thú cấp mười bị tuyệt thế cường giả Thần giới ngăn lại, thỉnh thoảng có mấy phòng tuyến bị phá tan. Tiến vào Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, xâm nhập quá năm mươi dặm. Đã bị ba vị Thượng Cổ Thần Hoàng thủ hộ trong trận mượn uy lực đại trận, dễ dàng giết chết.

"Chư vị phải nhanh. Lực độ tinh thú công kích càng lúc càng lớn, trận pháp uy lực có cường thịnh. Cũng là có hạn độ" Dương Thiên Vấn la lớn, những con tinh thú này quá điên cuồng. Thế mà dùng mạng đến điền trận. Có còn chưa đợi Tinh Quang rơi xuống, đã tự hành tự bạo. Nếu như là đại trận trận thành không gian bình thường. Liên tục hơn vạn lần tự bạo như vậy, nhất định sẽ để cho trận pháp không gian hỏng mất. Nếu như hôm nay bày xuống là Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận. Không chừng thật đúng là sẽ bị hơn ức tinh thú tự bạo này nổ cho phá. Đây cũng là lý do không thể bày trận ở cửa ra vào thông đạo không gian.

Cửa ra vào thông đạo không gian, mỗi lần có thể ra vào số lượng có hạn, hơn nữa còn có thời gian sai khác. Trước sau hai nhóm người, thời gian ở giữa sai biệt đại khái là ba tháng, nói cách khác. Một nhóm trước một nhóm sau - có ba tháng thời gian sai biệt. Đây cũng là tại sao đại quân tam giới chậm chạp không cách nào tấn công vào cổ chiến trường.

Tam giới đi thông cổ chiến trường, căn bản không cách nào vận binh quy mô lớn.

Nhân Thần giới hơn trăm ức quân, rốt cục ở dưới Chu Thiên Tinh Đấu đại trận hộ vệ. Thành công tụ họp. Kết thành chiến trận, có thể xung phong liều chết rồi.

Nhóm đại quân đầu tiên này, trang bị là trang bị tốt nhất, trang bị là đan dược cao cấp nhất, vô luận là chữa thương hay là khôi phục thần lực, cũng là chất lượng tốt nhất.

Có chiến trận bảo vệ, một người bị thương sẽ bị gánh vác đến trên thân nhiều người trong chiến trận. Có chiến trận gia trì, lực mọi người có thể phát huy ra tăng lên gấp mười gấp trăm lần.

Nhân Thần giới tam đại chiến trận đầy đủ, tùy thời có thể phóng ra.

"Dương huynh. Có thể rút lui trận rồi, còn lại cứ xem ở chúng ta được rồi" Đệ Nhất Chúa tể hưng phấn mà nói với Dương Thiên Vấn.

"Tốt!" Dương Thiên Vấn vung tay lên. Mười ba vạn Thần Vương bày trận thống nhất thu hồi tinh lực Chu Thiên Tinh Đấu Phiên. Đại trận một khi mất, ba đại chiến trận như hổ vào bầy cừu, điên cuồng mà xung phong liều chết.

Đám người Đệ Nhất Chúa tể lúc này mới có rảnh rỗi đánh giá nhóm người cầm trong tay Chu Thiên Tinh Đấu Phiên nhìn qua không có gì gấp gáp này. Vừa nhìn đã giật mình. Mười ba vạn Thần Vương! Xác thực làm cho người ta cảm thấy rung động. Coi như là trong lúc chiến tranh, các đại Thần giới ẩn dấu thực lực cùng xông ra, vậy như cũ lộ ra vẻ vô cùng nổi trội.

"Ha ha ha… Không nghĩ tới trong tay Dương huynh nắm giữ thực lực cường đại như thế". Đệ Nhất Chúa tể ra vẻ mặt hâm mộ nói.

"Đâu có, đâu có, những thứ của cải này chỉ dùng để thủ thành mà thôi." Dương Thiên Vấn thoải mái khoát tay nói. Sắc mặt Sáng Tạo Chúa tể có chút âm trầm, trầm giọng hỏi: "Cũng không biết cư sĩ bồi dưỡng được một nhóm cao thủ như thế nào, làm cho người ta trông mà thèm". Lời này rõ ràng ám chỉ tới mọi người. Trong tay Dương Thiên Vấn có phương pháp sinh ra Thần Vương với số lượng lớn, muốn Dương Thiên Vấn trở thành mũi tên chỉ tới.

"Trông mà thèm, ngươi có thể tới đoạt!" Dương Thiên Vấn nhàn nhạt trả lời một câu. Lời này mùi thuốc súng mười phần.

"Ha ha ha…Cư sĩ lại nói đùa rồi" Khóe miệng Sáng Tạo Chúa tể nhếch lên, lớn tiếng cười nói. Dư quang khóe mắt quét qua đám trậnThần Vương bày, trong lòng hừ lạnh một tiếng.

Ai không muốn cướp? Nhưng cũng phải cướp qua mới được. Chu Thiên Tinh Đấu đại trận uy lực, đối với cấp bậc tồn tại Thượng Cổ thần hoàng là tính hủy diệt. Đối với Chúa tể vậy cũng có một chút lực uy hiếp.

Hơn nữa. Mọi người tại đây không ai mà không có con át chủ bài, người nào là ngu ngốc? Dương Thiên Vấn người ta dám đem bài tẩy này lộ ra, không biết trong tay còn có bao nhiêu lá bài lợi hại nữa.

Trước đó, người nào nghe nói trong tay Dương Thiên Vấn có mười ba vạn Thần Vương. Hơn nữa còn có thể bày trận pháp uy lực đáng sợ như thế? Không có. Một chút tin tức cũng không có. Người ta có thể âm thầm "bốp" một tiếng, Đánh ra một tấm vương bài hù chết người. Nếu có người dám đưa tay đi qua, không chừng Dương Thiên Vấn lại sẽ âm thầm lấy ra một tờ vương bài đánh chết người ra ngoài.

956. Chương 951: La Bàn Biến

Quyển 11: Chúa tể

Chương 951: La bàn biến

Nhóm dịch: Ngạo Thiên Môn

Nguồn: Vipvandan

Chuyện như vậy không phải là không được, bởi vì Dương Thiên Vấn làm cho người ta cảm giác chính là thần bí khó lường, từ Thập tuyệt đại trận, đến Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, rồi đến này Chu Thiên Tinh Đấu đại trận. Làm cho người ta nhìn đã cảm thấy cường hãn. Đây vẫn chỉ là trận pháp mà thôi. Thực lực chân chính Dương Thiên Vấn. Chưa từng có hiển lộ ra .

Ai dám vào lúc này đi chạm vào rủi ro?

Sáng Tạo Chúa tể dám vào lúc này nói lời này, chính là trong lòng có chút ít suy đoán. Từ dấu vết trên lực lượng, ban đầu mặc dù đoàn người Dương Thiên Vấn làm hết sức sạch sẽ. Nhưng cõi đời này. Trừ khi không có làm, nếu không nhất định sẽ lưu lại một chút dấu vết. Đây là không thể tránh khỏi.

Sáng Tạo Chúa tể cực khổ thành lập thế lực cường đại, trong thời gian ngắn bị san bằng. Hơn nữa thế lực tổ chức hạ giới cũng bị nhổ tận gốc. Điều này cần thế lực cường đại cùng thực lực cỡ nào?

Có thực lực lớn như vậy, lại có lý do hành động tàn nhẫn xuống tay. Ở NhânThần giới cũng chỉ có Đệ Nhất Chúa tể. Sáng Tạo Chúa tể vậy một mực hoài nghi Đệ Nhất Chúa tể, nhưng là hiện tại, đối tượng hoài nghi lại thêm một người. Đó chính là Dương Thiên Vấn. Hơn nữa đối tượng này cùng mình có cừu oán, Dương Thiên Vấn tuyệt đối có động cơ này.

Có điều là Sáng Tạo Chúa tể vẫn chẳng qua là hoài nghi, bởi vì Dương Thiên Vấn căn cơ nông cạn, có lẽ có thể lấy thực lực cường đại mạnh mẽ tiêu diệt hết một tổ chức Thần giới. Nhưng hạ giới lớn như vậy, Sáng Tạo Chúa tể không tin Dương Thiên Vấn có bản lãnh này.

Từ bút tích đi lên, chuyện này không thể nào là Dương Thiên Vấn làm ra, giống như là Đệ Nhất Chúa tể làm ra. Ở Nhân Thần giới, Đệ Nhất Chúa tể tư cách lâu đời nhất, thế lực hiện ra cường đại nhất cũng là hắn. Thế lực giấu diếm được sâu nhất cũng là hắn. Lúc Đệ Nhất Chúa tể thành danh, bản thân Sáng Tạo Chúa tể còn chưa xuất đạo.

Hiện tại Sáng Tạo Chúa tể chỉ là một người cô đơn, thế lực cường đại trong tay bị tiêu diệt một cách khó hiểu. Hơn nữa còn tìm không ra là ai giết chết. Chỉ có thể hoài nghi một chút. Không có chứng cớ xác thực.

Hơn nữa đối tượng hoài nghi có hai. Hai đối tượng này cũng không phải là dễ trêu, cũng không thể đi báo thù sai đối tượng được.

Tình cảnh không hay chút nào. Lấy lòng dạ Sáng Tạo Chúa tể, cũng chỉ có thể âm thầm hợp lý khích bác một chút, sẽ không lỗ mãng tự mình động thủ.

Nhiệm vụ Dương Thiên Vấn đã hoàn thành. Sau khi dùng Tiểu Bạch kim ấn đem người thu về, hướng đám người Đệ Nhất Chúa tể bắt chuyện một cái rồi rời đi. Đám người Đệ Nhất Chúa tể cũng không có ngăn trở. Dù sao Dương Thiên Vấn còn bận rộn bố trí tiến công hai giới khác. Hơn nữa nhiệm vụ hắn cũng chỉ là hộ giá hộ tống cho quân tiên phong tam đại Thần giới. Bảo đảm quân tiên phong có thể an toàn bày trận xong. Đây là một bước trọng yếu nhất, cũng là bước đầu tiên tam đại Thần giới phản công cổ chiến trường.

Đạp không ra bước đầu tiên. Như vậy kế hoạch đến tiếp sau dù có phấn khích thế nào, dù có thế nào sâu sắc thế nào cũng không có tác dụng! Cho nên công lao Dương Thiên Vấn tuyệt đối không thể gạt bỏ cùng bỏ qua, cho dù đến kế hoạch tiếp sau Dương Thiên Vấn không tham gia. Nhưng tất cả cường giả tam giới cũng không dám chỉ trích Dương Thiên Vấn không phụ trách, ngược lại phần công lao này có thể nói ở trong rất nhiều cường giả, lộ ra vẻ vô cùng nổi trội!

Hơn nữa. Dương Thiên Vấn lúc bắt đầu đã nói, ta chỉ phụ trách bước đầu tiên, chuyện phía sau, ta không tham dự. Lý do chính là muốn chữa thương. Cho dù ai nhìn cũng không ra nửa điểm tật bệnh, người ta mang theo thương còn tích cực như vậy, quả thực chính là mô phạm. Dương Thiên Vấn dùng biện pháp giống như trước trợ giúp Thái Cổ Thần giới cùng Thú Thần giới thuận lợi để cho bộ đội tiên phong tiến vào cổ chiến trường. Đến chuyện tiếp sau không tới phiên Dương Thiên Vấn tới quan tâm.

Dương Thiên Vấn làm xong công việc thuộc về mình, liền rời khỏi chiến trường.

Dương Thiên Vấn một lần nữa trở lại Vấn Thiên cư. Đem nhân mã trong Tiểu Bạch kim ấn lại lần đưa vào trong Thời Không Bảo Tháp.

Đem Bích Nhi cùng Thủy Thấm Lan tụ lên, thận trọng phân phó nói: "Hôm nay đường Thần Sơn sắp đả thông, mọi người phải đáp ứng ta, tuyệt đối không thể rời khỏi Vấn Thiên cư nửa bước, đặc biệt là nàng, Bích Nhi!"

Cái miệng nhỏ nhắn Bích Nhi vểnh lên. Có chút không phục, nhưng vẫn gật đầu nói: "Được, chàng yên tâm đi. Thiếp sẽ không chạy loạn."

"Ta biết nàng không thích ngồi yên. Ta đáp ứng nàng. Đợi đại kiếp thoáng qua một cái, nàng muốn hạ giới du ngoạn, ta liền cùng nàng hạ giới du ngoạn. Nàng muốn ở Thần giới hành hiệp trượng nghĩa, ta cũng sẽ không ngăn trở." Dương Thiên Vấn cho Bích Nhi một tin tốt, nha đầu là tính tình rất bướng, tất phải dỗ ngọt.

Bích Nhi lập tức chuyển giọng, cao hứng đáp: "Đây cũng là chàng nói nha, không cho nuốt lời."

"Yên tâm, ta đã bao giờ nuốt lời qua? Bất quá, nếu như nàng không nghe lời. Một mình chạy ra, trở lại cũng chớ có trách ta đem nàng cấm túc" Dương Thiên Vấn nghiêm túc nói.

Dương Thiên Vấn nói xong, liền rời khỏi Vấn Thiên cư. Vấn Thiên cư có Thập tuyệt đại trận bên ngoài, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận ở bên trong, còn có vô số cao thủ Thiên Võng bên trong Thời Không Bảo Tháp, Vấn Thiên cư coi như là không có hắn ở đây, đạo chích bình thường không thể mạo phạm.

Hôm nay cả Thần giới, cao thủ Thần Hoàng trở lên lực chú ý cũng đặt ở cổ chiến trường, không có cường giả tọa trấn, một chút thế lực cũng sẽ có một chút ý niệm không nên có trong đầu, cho nên Dương Thiên Vấn mới không để cho hai nàng rời Vấn Thiên cư.

Trở lại đảo Hách Đông, Dương Thiên Vấn lưu lại Tiểu Bạch bên ngoài hộ pháp, một mình đi vào sơn phủ. Bản thể cùng thiện ác thi cùng nhau tìm hiểu vận mệnh đại đạo, tốc độ tự nhiên nhanh hơn rất nhiều.

Dương Thiên Vấn nắm chặt hết thảy thời gian. Mà cổ chiến trường tam giới liên quân vẫn giống như trước đang cùng thời gian thi chạy, bọn họ nếu như không thể ở trong ngàn năm, quét sạch tinh thú cổ chiến trường, đặc biệt là tinh thú chung quanh Thần Sơn, nếu không sau khi Thần Sơn mở ra, sợ là không có phần của bọn họ rồi.

Cho nên. Tam đại Thần giới lộ tuyến công kích cũng là nhắm thẳng vào Thần Sơn ở trong cổ chiến trường, lực lượng đại quân tam giới có thể không cố kỵ chút nào buông thả ra, không cần phải lo lắng lực lượng quá lớn. Tạo thành hư hao quá lớn.

Năm đó một trận chiến, có thể đem Thần giới đánh ra ba phần, có thể tưởng tượng trận chiến ấy thảm thiết cùng cường hãn tới cỡ nào.

Cổ chiến trường địa lý đặc thù, quyết định nơi này chiến trường chính là trời sanh. Không gian, thổ địa CỔ chiến trường so sánh với tam đại Thần giới khác chắc chắn gấp mười lần. Ở chỗ này coi như là cường giả cấp bậc Chúa tể toàn lực xuất thủ cũng sẽ không xảy ra vấn đề quá lớn.

Tam đại Thần giới thế công vô cùng hung mãnh. Không chỉ có thế công hung mãnh, hơn nữa lực đẩy mạnh cũng đủ nhanh.

Sau khi chiếm cứ thông đạo không gian đi thông cổ chiến trường, để cho phía sau trù bị đại quân từ thông đạo không gian tiến vào cổ chiến trường, tiền tuyến một bên đẩy mạnh, trận pháp sư phía sau sẽ chịu trách nhiệm bố trí thi thố phòng ngự cho trụ sở hậu phương. Đường lui đại quân bắt đầu hướng bốn phương tám hướng tản ra. Tán tu các giới tiến vào cổ chiến trường, bắt đầu tổ đội săn giết tinh thú, từ từ đem địa bàn mở rộng, từ từ tằm ăn lên số lượng cùng thực lực tinh thú.

Cổ chiến trường cũng không phải là rất lớn, nhiều nhất tương đương với hai biên giới đại lục mà thôi. Một cái biên giới đại lục, NhânThần giới dùng thời gian ngàn là có thể thu phục rồi, mà hôm nay tam đại Thần giới hợp lực, tin tưởng nhiều nhất tám trăm năm là có thể thu phục cổ chiến trường.

Ngay tại đại quân các giới khí thế ngất trời, nhiệt tình mười phần hướng Thần Sơn đẩy mạnh nữa, người nào cũng không ngờ rằng Dương Thiên Vấn lấy cớ dưỡng thương là đang tham ngộ Vận Mệnh quy tắc một trong tứ đại quy tắc.

Vận Mệnh quy tắc do bảy bộ phận tạo thành, chính là một trong quy tắc vô thượng từ Thái cổ đã tồn tại, ngộ ra thì tất thành đạo. Chẳng qua là tứ đại quy tắc này thần bí khó lường. Không có đại cơ duyên cùng đại khí vận căn bản không thể nào tiếp xúc đến nó, thậm chí căn bản là sẽ không biết được chúng nó tồn tại, cho dù biết, chỉ sợ cũng không có cửa mà vào.

Cái này rất giống như, người người đều biết uy danh của mười đại pháp tắc, nhưng mà muốn hiểu được chúng, có được chúng, cũng là khó như lên trời. Chỉ có số ít thần nhân mới có cơ duyên này.

"Tạch tạch tạch!" Một thanh kiếm dài chừng ba thước từ Thiên Tâm la bàn mệnh vận rút ra, thân kiếm hào quang hết sức kỳ dị, lưỡi kiếm ánh sáng bảy màu chớp động, mũi kiếm tựa như có vô số sợi tơ quấn quít. xem tại

Liếc mắt một cái có thể thấy ra, đây là một cây thần binh không giống bình thường!

Dương Thiên Vấn đồng thời rút ra thần binh này. Một cổ tin tức thần bí truyền vào trong đầu Dương Thiên Vấn. La bàn tinh xảo đột nhiên bắt đầu diễn biến Thiên càn địa chi. Thế gian sinh linh vạn vật sinh diệt, tựa như đều ở trong đó.

La bàn biến hóa cũng không có khiến cho Dương Thiên Vấn chú ý. Bởi vì trong đầu Dương Thiên Vấn vang lên thanh âm của La bàn chỉ dẫn giả, hơn nữa còn thấy được bóng dáng của hắn.

"Chúc mừng ngươi, chính thức trở thành chủ nhân la bàn vận mệnh. Có tư cách nắm trong tay Vận Mệnh chi nhận. Lão phu chính là khí linh la bàn vận mệnh. Từ Hồng Mông mới sinh, trước khi Hỗn Độn mở lúc, liền ra đời Tạo Hóa Thần Khí, Hồng Mông chí bảo. Ngươi thông qua được lão phu khảo nghiệm, thông qua được la bàn vận mệnh ba mươi sáu lần khảo hạch. Chính thức có tư cách nắm trong tay bảo vật này. Vận mệnh chi nhận, có lực lượng đáng sợ chặt đứt vận mệnh ti tuyến, gạt bỏ ấn ký sinh linh, mong rằng ngươi thận trọng sử dụng!" La bàn chỉ dẫn giả ngay sau đó bắt đầu giảng giải cho Dương Thiên Vấn vận mệnh đại đạo.

Vận mệnh chi đạo, trong hư vô thấy vĩnh sinh, phía trên Thánh đạo, liên quan tới sinh, tử, thể, vận. Trong tiếng giảng đạo huyền diệu khó giải thích như thế, Dương Thiên Vấn lần đầu tiên nghe được, nhưng không biết tại sao, càng nghe càng có đạo lý, càng nghe càng làm cho người ta say mê trong đó.

957. Chương 952: Rời Sơn Phủ

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 952: Rời sơn phủ

Sưu tầm:

Nguồn vipvandan

Dương Thiên Vấn là tán tu, chưa từng có sư phụ chỉ điểm, trên đường tu hành, tự dựa vào ngộ tính chính mình, từng bước từng bước bước tới. Cái này ít nhiều là nhờ Dương Thiên Vấn có tuyệt đỉnh ngộ tính, cùng với công pháp tu luyện hết sức toàn diện chú trọng ở trụ cột. Chưa từng nghe qua loại thanh âm truyền đạo giải thích nghi hoặc như thế này.

Đây là âm Viễn Cổ truyền đạo, chính là ghi lại Vận Mệnh đại đạo một trong tứ đại quy tắc khi Hỗn Độn sơ khai. Giản cũng là Vận mệnh chi đạo, có người cơ duyên nghe mà ngộ, hiểu thông hai ba thành trong đó cũng đủ hiểu đại đạo, chứng đạo quả, trảm chấp niệm, thành Hỗn Nguyên bất diệt Đại La Kim Tiên. Hiểu thông bảy tám phần trong đó, cũng đủ siêu thoát thiên đạo, chứng tiêu dao, dung chấp niệm, phản bổn quy nguyên, thành Hỗn Độn đại đạo Vô Lượng Thiên Tôn, ngộ được mười phần mười trong đó, cũng đủ từ mở thiên địa, chế sinh vũ trụ.

Dương Thiên Vấn là may mắn, là một tán tu, không có sư phụ chỉ điểm, nhưng mà vào giờ khắc này, tựa như là trời uốn bồi thường cho hắn, đem nhiều năm tự hắn chống chọi với thống khổ, toàn bộ bổ trở lại vậy. Trong đầu vang lên vô số tiếng giảng đạo huyền diệu ý nghĩa sâu xa, để cho Dương Thiên Vấn nghe được là như si như say, không thể tự thoát ra được. Nhìn dạng như vậy, tiếng giảng đạo không ngừng, Dương Thiên Vấn là sẽ không tỉnh lại.

May là, Dương Thiên Vấn ở bên trong sơn phủ thời gian gia tốc, nếu không hành trình Thần Sơn tất nhiên là bỏ qua!

Trong núi vừa mới một ngày, trên đời đã ngàn năm.

Chỉ chớp mắt, chín trăm ba mươi năm trôi qua. Cách kỳ hạn ba ngàn năm thần quang tiêu tán, Thần Sơn mở ra, còn có không tới ba năm.

Tiểu Bạch rụt lại thân thể, nằm sấp ở một khối bằng phẳng trên núi đá, vù vù mà ngủ, từ chín trăm ba mươi năm trước. Dương Thiên Vấn sau khi trở về, tiến vào sơn phủ, Tiểu Bạch liền ngủ ở phía trên này, vẫn vẫn không nhúc nhích.

Qua nhiều năm như vậy, cũng chỉ tỉnh ba bốn lần mà thôi, hơn nữa cũng là bởi vì Thương Lang Thần hoàng tới chơi, trừ lần đó ra, nơi này vẫn vô cùng bình lặng. Tuy nói là Thiên Địa đại kiếp chi kỳ, nhưng là đại đạo năm mươi, thiên diễn bốn chín, cho chúng sinh một đường sinh cơ, chỉ cần ở đại kiếp nạn chi kì, khóa chặt động phủ, không ra ngoài gây chuyện chuốc lấy nhân quả, trong tình hình chung chắc là không biết có nguy hiểm rơi xuống. Nhưng mà cứ như vậy, cũng sẽ không có cơ duyên tăng tu vi.

Giống như Thương Lang Thần hoàng, chính là thuộc về khóa chặt động phủ, không gây chuyện, ba ngàn năm nay, Thương Lang Thần hoàng cũng không có rời khỏi đảo Hách Đông.

Thời gian ba ngàn năm này, vô số thần nhân ngã xuống. Đặc biệt là cao thủ Thiên Thần trở lên, ngã xuống ít nhất hơn phân nửa! Nhưng mà hiện lên không ít nhân vật anh hùng cùng một ít người may mắn. Bọn họ bắt được cơ hội đại kiếp này, được cơ duyên ức vạn năm trước cũng chưa từng được, thực lực đột nhiên tăng mạnh. Có Thiên Thần lên cấp Thần Vương, cũng có Thần Vương lên cấp Thần hoàng. Tóm lại, sống sót, đều có thu hoạch, mà thu hoạch không tồi.

***

Một ngày này, Thương Lang Thần hoàng lại một lần đi tới đáy cốc.

Tiểu Bạch tỉnh lại, phát hiện là Thương Lang Thần hoàng, mở miệng nói: "Lão Đại còn đang bế quan, cũng không biết có kịp xuất quan không."

"Hắn so với lão phu còn cố gắng hơn, khó trách có thành tựu hôm nay." Thương Lang Thần hoàng thở dài nói, "Chẳng qua là người này hẹn lão phu tới, cũng là trước sau mấy lần cũng không trông thấy bóng dáng đâu".

"Lão Đại chính là như vậy, thời điểm tu luyện, tất cả sẽ để ở một bên. Kính xin Thương Lang Thần hoàng tha lỗi." Tiểu Bạch hết sức hiểu chuyện nói.

"Lão phu làm sao trách hắn được, còn có ba năm, cổ chiến trường Thần Sơn sẽ mở ra. Thật không dám giấu diếm, lão phu mặc dù tính toán ẩn cư tránh họa, nhưng là sâu trong nội tâm không muốn dễ dàng buông

tha cơ hội này." Thương Lang Thần hoàng không e dè nói, ở trước khi đại kiếp tới, Thương Lang Thần hoàng có xét thấy tự thân thực lực chưa đủ, cho nên mới quyết định tị thế không ra. Nhưng mà làm người tu hành, ai mà không muốn leo lên ngọn núi cao hơn, ai mà không muốn lấy được thần vị, trở thành Chúa tể, thậm chí cả Chí Cao Thần. Chẳng qua là Thương Lang Thần hoàng so sánh với nhiều người khác hơn mấy phần tự biết rõ, mấy phần lực tự khống chế, khống chế được rồi tự thân, lượng sức mà đi.

"Thương Lang Thần hoàng, ngươi yên tâm, lão Đại đáp ứng chuyện chắc là sẽ không đổi ý, hắn đã nói Sáng Tạo sẽ vẫn, Thương Lang sẽ hưng!" Tiểu Bạch không giấu diếm nói ra.

Tiểu Bạch cùng Dương Thiên Vấn từ phàm trần vẫn ở chung một chỗ tu hành, cùng nhau đi tới, Dương Thiên Vấn nhận qua chỗ tốt Thương Lang tiên phủ, đương nhiên Tiểu Bạch cũng nhận qua chỗ tốt Thương Lang tiên phủ. Tự nhiên, đối với Thương Lang Thần hoàng có một phần cảm ơn. Phần tâm ý này chắc là không thay đổi, muốn trả lại ân tình.

"Xem ra lão phu đã đánh giá cao định lực của mình." Thương Lang Thần hoàng có chút tự giễu nói.

"Có thể thấy rõ ràng chính mình, đây là chuyện khó thấy được, tiền bối cần gì cưỡng cầu?" Giọng Dương Thiên Vấn vang lên.

Ngay sau đó, cửa động đóng chặt gần ngàn năm từ từ mở ra, Dương Thiên Vấn chậm rãi từ bên trong đi ra ngoài.

"Lão Đại, ngươi rốt cục xuất quan." Tiểu Bạch nhảy lên trên bả vai Dương Thiên Vấn, mừng rỡ nói.

"Dương tiểu tử, lão phu cũng không có tốc độ lu luyện yêu nghiệt như ngươi." Thương Lang Thần hoàng không đối xử với Dương Thiên Vấn như một Chúa tể, ngược lại giống như hai người bạn vong niên.

Dương Thiên Vấn bấm chỉ tính một cái, gật đầu đáp: "May là không có trì hoãn canh giờ. Còn có ba năm, chúng ta còn đủ thời gian."

"Tiền bối, vãn bối đi trước, cáo từ, còn có ba năm, trong nhà còn có chút chuyện phải xử lý. Ba năm sau, chúng ta Thần Sơn gặp lại." Dương Thiên Vấn phải nhanh chóng về nhà, cho nên không cùng Thương Lang Thần hoàng uống hai chén.

"Không sao cả, đi thong thả, ha ha" Thương Lang Thần hoàng vuốt râu cười nói.

"Mời!" Dương Thiên Vấn dứt lời, vạch ra không gian đi vào.

Thương Lang Thần hoàng ngẩng đầu nhìn một đường biến mất trong khoảng không kia, trong lòng lửa nóng, nhẹ giọng thầm nói: "Không nghĩ tới năm đó tiêu sái, lại đổi được cơ duyên như thế, một uống một rót, không lẽ là thiên định!"

Dương Thiên Vấn trở lại Vấn Thiên cư, ba năm này, Dương Thiên Vấn không muốn để ý chuyện gì, chỉ muốn phụng bồi hai vị hồng nhan tri kỷ.

Từ khi phi thăng đến Thần giới, qua mấy chục vạn năm, quanh năm bôn ba bên ngoài, vẫn không có an định lại, từ sâu trong nội tâm, Dương Thiên Vấn cảm giác được không có thể cấp cho các nàng một nỗi vui mừng, là mình sai lầm, cho tới nay đều nghĩ tới đền bù.

Dương Thiên Vấn cùng Tiểu Bạch ra hiện tại ở hậu viện Vấn Thiên cư.

Tiểu Bạch nhảy xuống, rống lớn nói: "Lan tỷ, Bích tỷ, chúng ta trở lại".

Chỉ chốc lát sau, hai thân ảnh hiện ra, trực tiếp đánh về phía Dương Thiên Vấn.

"Thiên vấn ca," Hai bóng hình xinh đẹp nhào vào trong ngực Dương Thiên Vấn, nắm chặt áo Dương Thiên Vấn, nhẹ giọng khóc.

Dương Thiên Vấn vất vả mới an ủi được hai vị hồng nhan, khi đó đã là ngày hôm sau rồi.

Chưởng quỹ cửa hiệu mặt tiền Vấn Thiên cư, vừa đổi thành rồi Quảng Nguyệt. Quảnh Nguyệt cũng cơ trí, Dương Thiên Vấn trở về từ hôm qua cũng không thấy hắn tới quấy rầy.

Ngày thứ hai, Dương Thiên Vấn ngồi ở hậu viện Vấn Thiên cư trong đại sảnh, uống trà ăn sớm một chút. Quảng Nguyệt lúc này mới đến đây tấn kiến, cung kính địa hành lễ nói: "Tham kiến chủ thượng."

"Thiên Võng tình hình như thế nào, Thần giới đại thế đã thế nào rồi?" Dương Thiên Vấn nhàn nhạt hỏi.

"Hồi bẩm chủ thượng, Thiên Võng hết thảy mạnh khỏe. Mượn một cơ hội này, mạng lưới Thiên Võng chúng ta đã thẩm thấu đến bên trong thế lực Thú Thần giới cùng Thái Cổ Thần giới, Nhân Thần giới gió thổi cỏ lay cũng lừa không được chúng ta." Ánh mắt Quảng Nguyệt kiêu ngạo mà báo tin vui. Lịch sử phát triển Thiên Võng không dài, nhưng là thành tựu tương đối lớn. Dĩ nhiên, ở nội tình cùng trên chỉnh thể thực lực cũng kém một chút, nhưng luận về năng lực tình báo, cả Thần giới tuyệt đối có thể đứng hàng đệ nhất.

"Hôm nay ở cổ chiến trường, tam đại Thần giới liên thủ, tinh thú đã sắp bại vong, ba không gian hắc động cổ chiến trường bị phong ấn, bất quá kỳ quái là theo chúng ta phân tích, sau lưng tinh thú nhất định có người điều khiển, nhưng là nhiều năm chiến tranh như vậy, mặc dù vậy được chứng kiến không ít cường đại tinh thú, nhưng là không có một ai đạt được tư cách." Quảng Nguyệt nhẹ giọng hồi đáp.

"Ngay cả Thiên Võng cũng tra không được? " Dương Thiên Vấn ngạc nhiên nói.

"Vâng." Quảng Nguyệt hổ thẹn trả lời.

"Cũng được, bất kể những thứ tinh thú kia có âm mưu gì, cuối cùng cũng sẽ bộc lộ ra. Đến lúc đó rồi nói sau." Dương Thiên Vấn cũng không có cưỡng cầu, dù sao chuyện nội bộ tinh thú, coi như là Thiên Võng tra không ra. Hơn nữa, Dương Thiên Vấn hiện tại phi thường tự tin, bất kỳ âm mưu nào ở trước mặt lực lượng tuyệt đối cũng không chịu một kích.

"Thuộc hạ cáo lui." Quảng Nguyệt hồi báo xong tất cả liền lui ra ngoài.

Dương Thiên Vấn ở trong sảnh ngồi trong chốc lát, cho đến khi Thủy Thấm Lan bưng rượu và thức ăn đi vào, lúc này mới dừng suy tư, nhẹ nói: "Làm sao nàng không nghỉ ngơi?"

Thủy Thấm Lan nghe nói như thế, mặt ửng đỏ. Thấp giọng nói: "Không có chuyện gì, người ta không mệt."

"Không mệt? Vậy chúng ta tiếp tục?" Dương Thiên Vấn một tay ôm qua Thủy Thấm Lan, cười híp mắt đùa giỡn nói.

"Không nên, hiện tại trời còn chưa tối đâu!" Thủy Thấm Lan vùi đầu vào ngực hắn, ngượng ngùng nói.

"Muốn trời tối? Vậy có gì khó?" Dương Thiên Vấn phất tay, một đạo kim quang lao ra Vấn Thiên cư, thẳng vào phía chân trời.

Chỉ chốc lát sau, bầu trời trong xanh, mặt trời chói chang treo trên cao biến mất, thoáng cái đen sầm lại.

Thủy Thấm Lan hiện tại cũng là Thần Vương tôn sư, hiểu được muốn khiến cho Thần giới ban ngày biến thành đêm tối là huyền diệu cỡ nào!

---

958. Chương 953: Thần Sơn Sắp Mở

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 953: Thần sơn sắp mở

Sưu tầm:

Nguồn vipvandan

Dương Thiên Vấn để xuống tất cả công việc, phụng bồi hai vị hồng nhan tri kỷ du ngoạn, hôm nay người trong thần giới tinh thú chi loạn đều hướng về Thần giới, trật tự trải qua nhiều năm như vậy. Cũng hồi phục xong.

Nhân Thần giới có mười sáu đại lục, cho dù là Dương Thiên Vấn cũng chưa từng đi khắp mười sáu đại lục, cho dù là Thiên Nguyên Đại Lục, Dương Thiên Vấn cũng không thuộc lắm. Cho nên, có thể đi dạo nhiều địa phương. Từ ngày du ngoạn bốn phía, đăng cao ngắm cảnh, gặp hồ thả câu, thuyền dạo trên sông…

Đến buổi tối, liền tiến vào trong Thời Không Bảo Tháp, có nhiều thời gian có thể gặp nhau, gần nhau, lợi dụng trong khoảng thời gian này, Dương Thiên Vấn tiêu hóa cảm ngộ vận mệnh quy tắc.

Từ một khắc Dương Thiên Vấn rút ra Vận Mệnh Chi Nhận kia, vận mệnh quy tắc "Thì, vị, thể, đắc, sách, hành, quả" bảy nhân tố, đều thể hiện ra, chẳng qua là biết được thuộc về biết được, muốn hoàn toàn hiểu được, không chỉ cần phải có thời gian, cũng cần cơ duyên.

Dương Thiên Vấn hiện tại pháp lực bị vây ở chuẩn thánh đỉnh phong, nhưng mà thực lực của hắn mạnh bao nhiêu, ngay cả Dương Thiên Vấn cũng không biết.

Vận mệnh quy tắc cuối cùng là một cái pháp tắc"Quả", ý tứ chính là kết quả cùng kết cục. Người phàm, kết cục cuối cùng đều chạy không khỏi một chữ "tử", "tử" là cuối sinh mệnh, điểm này, không chỉ là người phàm, coi như là Chúa tể cao cao tại thượng cũng không ngoại lệ.

Bất quá trong đó khác biệt chính là, cuối của người phàm chỉ có ngắn ngủn trăm năm, mà cuối cùng của thần thì không có. Mặc dù thần không có thời hạn thọ nguyên, nhưng mà có kiếp số!

Đại kiếp trước mắt, kiếp số khó thoát.

Bình thường tu luyện pháp tắc bất đồng, kiếp số trước mắt thời gian cũng sẽ bất đồng. Muốn tránh kiếp nạn, mạnh nhất cũng không ai qua được thời gian pháp tắc. Bất quá thời gian pháp tắc mặc dù có thể đoán được tương lai, nhưng là tương lai không phải là vận mệnh. Tương lai là có thể thay đổi, vận mệnh là nhất định.

Bảy thứ pháp tắc, bảy nhân tố, hợp lại làm một, mới thật sự là vận mệnh quy tắc.

Dương Thiên Vấn ngộ tính mặc dù cao, nhưng là muốn trong ba năm hiểu thấu bảy thứ pháp tắc, quả thực là không thể nào. May là, Thời Không Bảo Tháp lại một lần trợ giúp Dương Thiên Vấn.

Bên trong Thời Không Bảo Tháp, tính ra trăm vạn năm thời gian. Đủ cho Dương Thiên Vấn tìm hiểu bảy thứ pháp tắc huyền ảo, đặc biệt là đại biểu cho Vận Mệnh Chi Nhận, "Quả".

Đều nói vận mệnh là nhất định, phàm là chuyện không có tuyệt đối. Mà Vận Mệnh Chi Nhận chính là duy nhất có thể thay đổi vận mệnh chi "Quả", Tài Quyết Chi Nhận.

Nó đại biểu chính là vận mệnh chi thần đối với vạn vật sinh linh Thẩm Phán cùng Tài Quyết. Nói trắng ra là, Dương Thiên Vấn quyết định sinh linh nào đáng chết, như vậy cho dù vận mệnh hắn không chết sớm, cũng có thể thay đổi!

Đây chính là quy tắc, quy tắc vô cùng cường đại, so với thập đại quy tắc là tồn tại còn cao hơn. Chỉ bất quá, bằng vào hiện tại Dương Thiên Vấn muốn huy động Vận Mệnh Chi Nhận, vậy trả giả sẽ không nhỏ. Loại Tạo Hóa Thần Khí này, cho dù là thánh nhân huy động cũng phải trả giá nhất định thật nhiều, chứ nói chi là Dương Thiên Vấn.

Hiện tại Dương Thiên Vấn vẫn còn chuẩn thánh đỉnh phong, thiện, ác, bản thân chấp niệm đều đã trảm. Pháp lực vô biên. Cách thánh cảnh chỉ có một bước ngắn, nhưng mà một bước này cũng là khác biệt một trời một đất.

Dương Thiên Vấn muốn đột phá tất phải tìm hiểu thấu bảy thứ pháp tắc hơn nữa hợp lại làm một.

Lúc Thần Sơn mở, đến lúc đó sẽ phát sinh chuyện gì, coi như là Dương Thiên Vấn cũng không biết. Dương Thiên Vấn mặc dù có nắm chắc, nhưng tu luyện vận mệnh quy tắc, làm sao mà không biết vận mệnh vô thường, mọi việc cũng không có tuyệt đối.

Dương Thiên Vấn dĩ nhiên có thể bình tĩnh đi đối mặt sinh tử, nhưng mà lại luyến tiếc Thủy Thấm Lan cùng Bích Nhi. Lòng có vướng bận, Dương Thiên Vấn không tiếc lợi dụng một năm rưỡi quý giá đi chu du thiên hạ, vui vẻ tiêu dao.

Có đôi khi, Dương Thiên Vấn thật muốn để xuống tất cả, phụng bồi hai vị hồng nhan tri kỷ, không màng thế sự. Nhưng là nhân tại giang hồ, thân bất do kỷ.

Nhân quả dây dưa, Dương Thiên Vấn phải đi kết thúc những thứ nhân quả này. Những chuyện này là trốn không thoát. Tránh không thoát, chỉ có đi đối mặt.

Bên trong Thời Không Bảo Tháp, Dương Thiên Vấn đứng ở một chỗ núi cao, cầm trong tay Vận Mệnh Chi Nhận, nhắm chặt hai mắt, không nhúc nhích. Hồi lâu sau, làm bộ vung lưỡi đao, nhưng là vung đến một nửa liền đột nhiên ngừng lại, thật giống như có gì bất thường.

Dương Thiên Vấn vốn là cầm lưỡi đao trong tay, dừng lại, có thể rõ ràng thấy tay phải khẽ run. Dương Thiên Vấn vội vàng đem tay trái tăng thêm vào, cắn răng một cái, một đao kia là vung xuống.

Bất quá một đao kia sau khi đánh xuống căn bản cũng không có bất kỳ phản ứng nào, lại không thấy đao có nửa điểm nguyên khí ba động. Phải biết rằng, lấy pháp lực Dương Thiên Vấn, tùy tiện vung một đao cũng có thể san bằng một tòa núi lớn, chớ nói là một đao kia biểu hiện được hết sức khó khăn.

Vung một đao kia Dương Thiên Vấn đứng tại nguyên chỗ, không nhúc nhích, hai mắt mê mang nhìn về phía trước, ánh mắt hoàn toàn không có tiêu cự, hai tay vẫn cầm lấy Vận Mệnh Chi Nhận, vẫn duy trì tư thái sau khi vung đao.

Thủy Thấm Lan cùng Bích Nhi phát hiện thân ảnh Dương Thiên Vấn như vậy, sau khi xem, cũng không có quấy rầy Dương Thiên Vấn, vừa lặng lẽ rời đi. Chợt có cảm ngộ đối với Dương Thiên Vấn mà nói, cũng là cơ duyên chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu, các nàng tự nhiên sẽ không đi cắt đứt Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn vừa đứng chính là vô số năm, năm tháng trôi qua, tựa như cũng không có ảnh hưởng đến hắn.

Cũng không biết qua bao nhiêu năm, Dương Thiên Vấn mới từ loại trong trạng thái kỳ dị này tỉnh lại, nhẹ giọng thở dài nói: "Thì ra là như vậy", một tay cầm đao, một tay kia nhẹ nhàng mà vuốt ve thân đao, lưu tuyến như hình ảnh như, ở trên thân mơ hồ lưu chuyển, lộ ra một cỗ khí tức thần bí khó hiểu.

"Có thể cắt đứt sợi tơ vận mệnh, gạt bỏ tồn tai của một sinh linh, thật sự đáng sợ! Chỉ cần có sợi tơ vận mệnh kết nối với sinh linh, một đao kia đi chém xuống, chỉ sợ người thần thông thế nào cũng trốn không thoát hậu quả bị gạt bỏ. Một đao kia có thể xưng là Vận mệnh Tài Quyết" Dương Thiên Vấn vuốt ve thân đao, vô cùng yêu thích nhìn Vận Mệnh Chi Nhận trong tay, tự nhủ nói.

Dương Thiên Vấn coi như là có ba đại Tiên Thiên Linh Bảo trong người. Cũng chưa từng mừng rỡ như điên như thế. Vận Mệnh Chi Nhận thật sự quá cường đại. Một thức Vận Mệnh Tài Quyết, cấp Thánh Nhân khác không dám cam đoan, dưới Thánh Nhân hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Có một thức thần thông này, Dương Thiên Vấn mới cảm giác được những thần thông khác chính mình vốn có, căn bản chỉ là đồ bỏ đi!

Bất quá, Dương Thiên Vấn mặc dù ngộ ra một thức thần thông này, nhưng mà muốn tùy tiện dùng, là một việc không dễ dàng. Một chiêu này rất rõ ràng cũng không phải là thần thông cấp bậc chuẩn thánh có khả năng thi triển. Suy nghĩ một chút, thần thông bình thường công kích nhục thân, thần thông cao cấp hơn một chút công kích là thần hồn, lại cao cấp hơn một chút, chính là đồng thời công kích nhục thân cùng thần hồn. Vô luận một loại công kích nào, cũng không ra khỏi hai loại phương thức công kích này.

Nhưng mà chưa bao giờ từng nghe nói qua, vừa không công kích thân thể, vậy không công kích thần hồn, mà là trực tiếp gạt bỏ sinh linh này tồn tại. Cái này là đáng sợ đến bực nào, quỷ dị bực nào. Suy nghĩ một chút, người hoặc thần, cái đả thương gì cũng không có, trong lúc bất chợt hóa thành tro bụi, ngay cả chính hắn cũng không có thời gian phản ứng.

Dương Thiên Vấn tỉnh lại, đối với Bích Nhi là chủ nhân Thời Không Bảo Tháp luôn chú ý đến Dương Thiên Vấn, sau khi biết hắn tỉnh, nháy mắt đã tới.

"Vấn ca, huynh rốt cuộc đã tỉnh." Bích Nhi vui vẻ nói.

"Ha hả, thỉnh thoảng có điều ngộ ra, xem ra ta trì hoãn không ít thời gian chứ? " Dương Thiên Vấn cười lắc mình đem Bích Nhi ôm vào trong ngực hỏi.

"Ừ, có hơn một tháng, Thần Sơn đã mở ra." Bích Nhi gật đầu nói.

"Ài, vốn là còn muốn cùng các nàng du ngoại vui đùa một chút, bây giờ nhìn lại thì không được rồi, bất quá không có sao, chờ sau khi ta trở lại, chúng ta lại đi tiếp." Dương Thiên Vấn nói, hôm nay hắn đã lĩnh ngộ "Vận mệnh Tài Quyết" tự tin vô cùng.

"Nhớ kỹ, an toàn trở lại, muội cùng Lan tỷ sẽ ở Vấn Thiên cư chờ huynh." Bích Nhi có chút không nỡ nói.

"Yên tâm, ta nhất định sẽ an toàn trở lại." Dương Thiên Vấn kiên định nói.

Dương Thiên Vấn, Bích Nhi cùng Thủy Thấm Lan về Vấn Thiên cư, để lại Thập Tuyệt đại trận, Thời Không Bảo Tháp, còn có đại trận Chu Thiên Tinh Đấu tồn tại, tin tưởng đủ để bảo đảm Vấn Thiên cư an toàn. Không có nỗi lo ở nhà, Dương Thiên Vấn mang theo Tiểu Bạch rời Vấn Thiên cư.

"Lão Đại, lần này Thần Sơn mở ra, có năm tòa thần vị, huynh chuẩn bị lấy mấy cái? " Tiểu Bạch đứng trên bả vai Dương Thiên Vấn, hưng phấn mà hỏi.

"Ta tính toán, ít nhất cũng phải cầm ba cái, Bích Nhi cùng Lan nhi mỗi người một cái, sau đó còn có Thương Lang Thần hoàng một cái." Dương Thiên Vấn đem tính toán của mình nói ra.

"Của ta thì sao?" Tiểu Bạch chỉ vào chính mình hỏi.

"Ngươi? Ngươi không phải là đã thành Siêu Thần Thú sao? Cho dù còn dư lại hai cái toàn bộ cho ngươi, không lẽ cũng có thể thành Chí Cao Thần sao? " Dương Thiên Vấn liếc nhìnTiểu Bạch.

"Người ta hiện tại một cái thần vị cũng không có. Mặc dù là Siêu Thần Thú, nhưng không cách nào phân ra phân thân Siêu Thần Thú." Tiểu Bạch đáng thương hồi đáp.

"Nhưng mà thần vị cũng chỉ có năm cái, lại có vài chục tên Thượng Cổ thần hoàng cùng Chúa tể cướp đoạt, chúng ta không có khả năng đều lấy hết chứ? " Dương Thiên Vấn một trận không nói gì, Tiểu Bạch không có thần vị, lại mượn thần vị tìm hiểu phân thân vi diệu, mặc dù bằng vào thiên phú đột phá trở thành Siêu Thần Thú thứ tám, trên pháp lực cùng thần thông quả thật kém một tí.

"Lão Đại, cái này huynh không biết rồi. Thần Sơn thần vị tuyệt đối không chỉ năm cái!"Tiểu Bạch cười hắc hắc, đột nhiên nói.

---

959. Chương 954: Tin Tức Kinh Người

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 954: Tin tức kinh người

Sưu tầm:

Nguồn vipvandan

"Không thể nào, thần chỉ làm sao có thể giả?" Phản ứng đầu tiên của Dương Thiên Vấn chính là phản bác.

"Lão Đại, thần chỉ tự nhiên không thể nào giả, nhưng có phải hay không mỗi lần Thần Sơn mở ra, đều có thể cầm toàn bộ năm thần vị. Xa không nói, đã một cái đằng trước diễn kỷ, ta nghe Hỗn Độn mụ mụ nói, chỉ có Sáng Tạo Chúa Tể nhận được một tòa, Thẩm Phán Chúa Tể nhận được một tòa, Hỏa Thần Chúa Tể cũng nhận được một tòa, hai cái khác không có xuất thế." Tiểu Bạch hồi đáp.

Dương Thiên Vấn vừa nghe, trong lòng liền động, hỏi:"Nói cách khác, cộng thêm một cái đằng trước diễn kỷ thần vị, thì bảy tòa, nữa xa thậm chí nhiều hơn?"

"Bất quá, ta nghe Hỗn Độn mụ mụ nói, Thần Sơn là một cái không gian, bên trong rất lớn, cụ thể có bao nhiêu, nàng cũng không biết, trừ chủ nhân Thần Sơn ra, không có ai biết. Muốn từ đó tìm ra thần vị, là

một việc tương đối khó khăn." Tiểu Bạch nói đến đây dừng chốc lát sau đó tiếp tục nói:"Hơn nữa cho dù huynh tìm được rồi thần vị, vậy không nhất định là huynh."

Dương Thiên Vấn đã nghe ra ý tứ Tiểu Bạch, năm đó Sáng Tạo Chúa Tể thần vị là hãm hại Thời Không Thần Hoàng mới nhận được, Thẩm Phán Chúa Tể cùng Hỏa Thần Chúa Tể một cái rơi xuống, một cái bị phong ấn. Dựa theo Dương Thiên Vấn đoán chừng, Thẩm Phán Chúa Tể nhận được thần vị giấu ở trong thần điện Thẩm Phán, bị Lôi Áo chiếm được. Có cơ duyên tìm được rồi thần vị, nếu như không có thực lực bảo toàn, kia nhất định là cái bi kịch!

Dương Thiên Vấn nhìn Tiểu Bạch một cái, khóe miệng lộ ra nụ cười:"Bản thân ta hi vọng có người tới thử pháp lực của ta hôm nay mạnh như thế nào".

"Thì ra là lão Đại định liệu trước, đã như vậy, chúng ta lần này tranh thủ đoạt mấy thần vị." Tiểu Bạch vô cùng khoái trá cười nói.

"Đoạt của người khác là tốt sao? Chúng ta là người tốt có nguyên tắc, điều mình không muốn, chớ làm thế với người." Dương Thiên Vấn tận tình khuyên bảo dạy dỗ.

"Lão Đại, bởi vì chúng ta là người tốt, cho nên mới hẳn là gặp chuyện bất bình, rút dao tương trợ chứ sao." Tiểu Bạch vô cùng hiểu rõ Dương Thiên Vấn, biết Dương Thiên Vấn làm việc mặc dù có nguyên tắc, nhưng tuyệt đối không cổ hủ, trong lời nói ý tứ chính là, chúng ta không đoạt nguyên chủ nhân, đoạt trên tay người khác đã cướp đoạt không được sao.

"Ý kiến hay!" Dương Thiên Vấn cười ha ha một tiếng, đáp.

Vạch ra thông đạo không gian, đi tới cổ chiến trường, giờ phút này trong cổ chiến trường, tụ tập mấy vạn tên Thần Hoàng!

Trong nháy mắt khi Dương Thiên Vấn từ trong không gian thông đạo đi ra ngoài, cũng bị cảnh tượng trước mắt làm cho sợ ngây người. Một tòa núi cao khổng lồ có phương viên đạt ngàn dặm, trôi nổi tại giữa không trung cách mặt đất 500 thước, kim quang chói lóa, tia sáng vạn trượng. Phạm vi gần ngàn thước chung quanh ngọn núi, đều không thể vào gần.

"Thì ra là cư sĩ đến. Đã lâu không gặp, không biết cư sĩ dưỡng thương tốt chưa?" Long Hành, Long Quân hai vị chính phó Minh Chủ Cố Dong minh hội nhiệt tình chào hỏi.

"Đã không có gì đáng ngại, chỉ bất quá xem ra tại hạ bỏ lỡ đại thắng tinh thú rồi." Dương Thiên Vấn khẽ mỉm cười hồi đáp.

"Ha hả, bỏ lỡ vậy không sao, chỉ cần không bỏ qua Thần Sơn mở ra, đó chính là mọi sự đều tốt." Long Quân nói giỡn nói.

"Vậy cũng được, hôm nay tình huống như thế nào? Nơi này mấy vạn người coi chừng, sẽ không xuất hiện việc ngoài ý muốn sao?" Dương Thiên Vấn liếc một cái đám người đông nghịt dưới chân, nhẹ giọng hỏi.

"Cư sĩ yên tâm, danh sách vào núi lần này, là do tam giới các Đại Cường giả liên hiệp ban bố, đám người đầu tiên vào núi, đều là những người có biểu hiện xuất sắc nhất, chiến tích cao nhất trong chiến dịch bình định tinh thú lần này." Long Hành cùng Long Quân cùng Dương Thiên Vấn bay về phía cường giả tam giới tập trung.

Một tòa thần điện Thượng Cổ, phong cách cổ xưa mà đại khí, khổng lồ mà thần bí, không có phòng ngự vòng bảo hộ, hoàn toàn mở rộng, nơi này chính là nơi cường giả tuyệt thế như tam giới Chúa Tể cùng Thượng Cổ Thần Hoàng nghỉ ngơi và làm việc.

"Đây là Long Hoàng hành cung, những đồng đạo đã tới cũng đã ở bên trong." Long Hành giải thích cho Dương Thiên Vấn.

"Không trách được khí phách như thế." Dương Thiên Vấn chợt nói,"Người nào cũng tới?"

"Mười chín vị cường giả Thái Cổ Thần giới cũng đã tới đông đủ, cộng thêm ba người của Nhân Thần giới chúng ta, còn có Sáng Tạo Chúa Tể chưa có tới, hai mươi bảy vị Thượng Cổ Thần Hoàng Thú Thần giới

đều tới, chỉ có bảy đại Siêu Thần Thú vắng mặt. Hơn nữa lần này đại chiến, cũng chỉ có Hỗn Nguyên long quy xuất thủ, mấy vị khác cũng không xuất hiện." Long Quân hồi đáp.

"Đúng rồi, nói đến cuộc chiến tinh thú, cuối cùng trận chiến ấy, đánh như thế nào, có thương vong ra sao?" Dương Thiên Vấn tự nhiên không quở trách chuyện mấy vị Siêu Thần Thú vắng mặt, nói sang chuyện khác.

"Hơn hai trăm tinh thú cấp mười quyết chiến với chúng ta, ngươi nói trận chiến ấy có thảm không?" Long Hành nhún vai hỏi ngược lại.

"Chỉ có tinh thú cấp mười? Không có tinh thú cao cấp hơn tham chiến?" Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi.

"Không có. Bất quá tinh thú Vực Ngoại cường đại, cũng là tương đối đáng sợ, trong chúng ta có mấy vị trực tiếp bị đánh diệt nguyên thần, thiếu chút nữa chết, may là có Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan của ngươi, bảo toàn tánh mạng." Long Quân một trận hoảng sợ nói.

Dương Thiên Vấn gật đầu, cũng không có nói gì, mà là đang truyền âm linh hồn cho Tiểu Bạch hỏi: "Bảy đại Siêu Thần Thú có phải là thương thế quá nặng, không tới?"

"Huynh vừa nói như thế, bản thân ta nghĩ tới, ta chưa từng có gặp qua ba ba mụ mụ, nói không chừng bọn họ thương thế sẽ quá mức nghiêm trọng." Tiểu Bạch này mới nhớ tới cuộc sống tu luyện lúc trước ở Thú Thần giới.

"Bất kể có phải là thật hay không, này cũng không quan trọng." Dương Thiên Vấn không có tiếp tục cái đề tài này.

Tiến vào đại sảnh, trong sảnh đã ngồi không ít người, hơn nữa cũng đã có gặp mặt một lần.

"Vấn Thiên cư sĩ đại giá quang lâm, bổn hoàng đại biểu chư vị đồng đạo đều chân thành hoan nghênh." Một người mặc long bào, lộ ra vô cùng khí phách, đỉnh đầu sinh một cặp Long Giác trung niên nhân đứng dậy nghênh đi qua nói.

Ngay sau đó, chỉ cần các cường giả đang ngồi, đều không hẹn mà cùng đứng dậy tỏ vẻ hoan nghênh.

Này cũng không phải bọn họ không như thế, Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan của Dương Thiên Vấn ở lần tinh thú bạo loạn này, đại phóng ánh sáng, đặc biệt là mấy vị kia, nếu như không có Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan, hiện tại đã thân tử đạo tiêu rồi. Tất cả mọi người đối với Cửu Chuyển Hoàn Hồn Đan vô cùng mong muốn, nên bọn họ không thể không nịnh bợ Dương Thiên Vấn.

"Chư vị đồng đạo hữu lễ." Dương Thiên Vấn chắp tay đáp lễ nói.

"Cư sĩ hữu lễ." mọi người tại chỗ cùng kêu lên đáp lễ nói.

"Cư sĩ, xin mời ngồi." Long Hoàng chỉ vào bàn tròn lớn, khách khí nói.

Dương Thiên Vấn ngạc nhiên, lại ngồi xuống bàn tròn lớn có gần trăm người xung quanh, vị Long Hoàng đại nhân này nghĩ ra thật hay, bất quá như vậy cũng tốt, không đắc tội bất kỳ người nào.

Dương Thiên Vấn cùng Long gia huynh đệ đi tới chỗ các cường giả Nhân Thần giới tụ lại ngồi xuống bên cạnh Hách Thiên Thủ. "Chư vị, không cần nhiều lễ, ngồi…"

"Ngươi cuối cùng đã tới, thương thế của ngươi không có chuyện gì chứ?" Hách Thiên Thủ mở miệng hỏi. Phất tay bày ra một tầng kết giới, cái này cũng không kỳ quái, trên bàn, mọi người chia làm tất cả lớn nhỏ mười mấy tập đoàn, đều ở thấp giọng thương lượng cái gì, dù sao các hiển thần thông, giống như Hách Thiên Thủ vậy, bày một tầng kết giới, căn bản không hấp dẫn những người khác chú ý.

"Không có đáng ngại." Dương Thiên Vấn gật đầu đáp.

"Như vậy cũng tốt rồi, lần này tiến vào Thần Sơn, cũng phải lấy cẩn thận làm đầu, ngươi cũng thấy đấy, tất cả mọi người ở đây đều biết trong đó có lợi ích khổng lồ, bất kỳ ai, chiếm được thần vị, vậy thì đại biểu bọn họ có thể trở thành tân chủ chủ trì. Thượng Cổ Thần Hoàng tuy mạnh, nhưng là so với Chúa Tể vẫn là kém vài phần." Hách Thiên Thủ dùng ánh mắt hâm mộ nhìn Dương Thiên Vấn. Dương Thiên Vấn đã là Chúa Tể rồi, căn bản không rõ Thượng Cổ Thần Hoàng buồn bực.

"Sau khi đi vào, chúng ta là chia nhau làm việc, hay là…" Dương Thiên Vấn nói sang chuyện khác.

"Ừ, để tránh phân phối không đều, hay là chia nhau làm việc. Như vậy người nào có thể tìm tới thần vị, chính là người có vận khí. Bất quá, mọi người chuẩn bị chiến đấu đồng minh không thay đổi, bất luận một nhà tìm được thần vị, những nhà khác đều phải ủng hộ vô điều kiện. Không biết, ý nghĩ cư sĩ như thế nào?" lão Thái gia nói.

"Đây là tự nhiên, chúng ta là đồng minh, nếu có biến, đồng minh gặp nạn, Dương mỗ tự nhiên sẽ ra tay tương trợ." Dương Thiên Vấn khẳng định gật đầu đáp.

Lấy thực lực ba vị Thượng Cổ Thần Hoàng Hách gia liên thủ, thật ra căn bản không cần phải Dương Thiên Vấn ra tay tương trợ, trừ phi là Hách gia chiếm được ích lợi lớn, nếu không ở dưới tình huống không có ích lợi, không có ai động vào.

Sau Dương Thiên Vấn liền nhắm mắt dưỡng thần, không quan tâm nghị luận xung quanh.

Ngầm, Dương Thiên Vấn nhưng đang suy đoán, lần này tinh thú bạo loạn tựa hồ có chút đầu cảm giác voi đuôi chuột, mặc dù cuối cùng đánh một trận gần hai trăm tinh thú cấp mười, đội hình tương đối gây chấn động, nhưng là trong lòng Dương Thiên Vấn vẫn có cảm giác như vậy, đang nghe Hách gia Tam Hoàng nói với sau, cảm giác như vậy càng thêm mạnh mẽ rồi.

Trong chuyện này tất nhiên có một chút chuyện làm cho Dương Thiên Vấn không rõ ràng lắm.

960. Chương 955: Thần Quang Biến Mất, Thần Sơn Mở Ra

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 955: Thần quang biến mất, thần sơn mở ra

Sưu tầm:

Nguồn vipvandan

Ba tháng sau, thần quang mãnh liệt Thần Sơn kia, đột nhiên có tia sáng bắt đầu lờ mờ, mà một đám cường giả Thần giới vẫn chú ý Thần Sơn, liền nhận được tin tức. Tất cả cường giả tụ tập ở trong thần điện Long Hoàng, bao gồm Dương Thiên Vấn ở bên trong, cũng kích động chạy ra, hỏi thăm xem mọi chuyện.

Trên thực tế, đây là một tin tức tốt.

Có cường giả đợi chờ giờ khắc này, đã đợi suốt một diễn kỷ, mà có cường giả không phải là lần đầu tiên tham dự. Vô luận như thế nào, Thần Sơn mở ra, tựu đại biểu Vô Thượng kỳ ngộ cùng thiên đại ích lợi.

Bất quá, để cho Dương Thiên Vấn kỳ quái là, mấu chốt đến nơi này, có một số người không đến, giống như là Sáng Tạo Chúa Tể, Đệ Nhất Chúa Tể, cùng với bảy đại Siêu Thần Thú cũng vắng mặt, thật là quỷ dị.

Nhưng vào lúc này, trên bầu trời bỗng nhiên nứt ra rồi một cái lỗ hổng, một thân ảnh từ bên trong đạp đi ra ngoài. Mọi người giương mắt nhìn lên, đi ra ngoài chính là Đệ Nhất Chúa Tể vắng mặt.

"Xem ra, tại hạ tới tương đối kịp thời." Đệ Nhất Chúa Tể cười nói.

Lúc này, không người nào để ý Đệ Nhất Chúa Tể, tất cả đem lực chú ý đặt ở Thần Sơn thượng. Mà Đệ Nhất Chúa Tể cũng không có để ý, nhìn chung quanh một vòng, khẽ nhíu mày, nhưng ngay sau đó khôi phục bình tĩnh. Nếu như không phải là lực chú ý hơn phân nửa của Dương Thiên Vấn cũng đặt ở trên người hắn, có thể ngay cả Dương Thiên Vấn cũng không có lưu ý đến cái vẻ mặt này.

Dương Thiên Vấn không biết vẻ mặt này của Đệ Nhất Chúa Tể đại biểu cái gì, nhưng có thể khẳng định tuyệt đối không phải là chuyện tốt. Bất quá này không liên quan đến Dương Thiên Vấn hắn.

"Chư vị, dựa theo ước định, chúng ta mỗi người cũng có thể đề cử ba người tiến vào Thần Sơn, mời mọi người mang theo người chư vị giới thiệu, đứng ở bên trái." Long Hoàng lớn tiếng nói. Tiến vào Thần Sơn, bình thường cũng là tùy bảy đại Siêu Thần Thú trong Tổ Long chủ trì, nhưng là hiện tại nhân gia chưa có tới, cho nên Long Hoàng không thể làm gì khác hơn là mở miệng.

Dương Thiên Vấn thần thức đảo qua, tìm được Thương Lang Thần Hoàng truyền âm nói: "Tiền bối, tới đây sao".

Vừa thấy Thương Lang Thần Hoàng nghe được lại truyền âm hỏi: "Dương mỗ trong tay còn có một danh sách, không biết các hạ nhưng có hứng thú?".

Thương Lang Thần Hoàng vừa nghe, trong lòng vừa động, vội vàng hồi âm nói: "Đa tạ Vấn Thiên Chúa Tể hậu ý, tại hạ đã có danh sách trong người, kính xin Vấn Thiên Chúa Tể chiếu cố tiểu nhi một chút".

Dương Thiên Vấn không cho ý kiến đáp: "Không thành vấn đề."

Có thể danh sách ưu tiên nhóm đầu tiên tiến vào Thần Sơn có hạn, trừ các đại Chúa Tể cùng Thượng Cổ Thần Hoàng đề cử ra, những khác danh sách đều do lần này cống hiến đại chiến cao thấp mà định ra.

Hết thảy cũng đâu vào đấy tiến hành, thần quang từ từ biến mất, mà nhóm đầu tiên tiến vào cổ chiến trường 999 người, đã không sai biệt lắm đã được tuyển ra.

Nhưng vào lúc này, trên bầu trời lại bị vỡ một đường vết rách.

Sáng Tạo Chúa Tể lôi kéo một người áo đen trẻ tuổi đi ra, nhìn qua có mấy phần lo lắng.

"May là tại hạ đến kịp, thật là thất lễ, các vị." Sáng Tạo Chúa Tể chắp tay chắp lễ nói.

"Cũng không tính là muộn, thần quang còn chưa có hoàn toàn tiêu tán, Sáng Tạo Chúa Tể định lựa chọn ba danh sách nào?" Long Hoàng đại biểu mọi người hỏi.

"Ta chỉ muốn một cái danh sách là được rồi, hai danh sách khác tặng cho chư vị đồng đạo tại Đại chiến có biểu hiện tốt đi" Sáng Tạo Chúa Tể chủ động nhượng lại hai danh sách, thật là làm ọi người tại chỗ kinh ngạc.

Phải biết rằng hai người này danh sách nhưng là đại biểu khổng lồ ích lợi, mà nhóm đầu tiên tiến vào Thần Sơn đã có nhiều hơn cơ hội.

Dương Thiên Vấn cũng không thấy kỳ quái tại sao Sáng Tạo Chúa Tể lại buông tha cho danh sách, dù sao cũng là chính mình đích thân đem hắn biến thành chỉ còn mỗi cái gốc tư lệnh. Dương Thiên Vấn đem lực chú ý chuyển người áo đen trẻ tuổi bên cạnh Sáng Tạo Chúa Tể, một cái nhìn sang, người trẻ tuổi này tu vi bất phàm, có thượng vị Thần Hoàng tu vi, thực lực không biết.

Nhưng là người trẻ tuổi này mang cho Dương Thiên Vấn cảm giác là lạ, có một loại cảm giác mơ hồ như sương mù, chỉ bất quá trước mặt mọi người, Dương Thiên Vấn tỏ ra quan tâm, nếu không người khác chú ý, ngược lại sẽ ra vẻ mình không có phong độ. Người áo đen trẻ tuổi tu vi mặc dù không tầm thường, nhưng là ở chỗ này tầm thường. Có thể đến nơi đây, là kém cỏi nhất cũng là hạ vị Thần Hoàng. Tam giới Thần Hoàng đều tụ tập hơn thế, số lượng to lớn lớn, Thần Hoàng là một phương bá chủ bình thường khó gặp, ở chỗ này nhưng một chút cũng không lộ vẻ đột ngột.

Dương Thiên Vấn ngược lại truyền âm cho Tiểu Bạch nằm úp sấp trên bờ vai nói: "Tiểu Bạch, ngươi nhìn cái tên cùng Sáng Tạo Chúa Tể cùng đi Thần Hoàng, có hay không chỗ khả nghi".

Tiểu Bạch cẩn thận đánh giá một chút, sửng sốt nhìn không ra có cái gì cổ quái, chỉ là một thượng vị Thần Hoàng mà thôi, ở trong mắt bọn hắn không tính là nhân vật nổi bật gì.

"Không có gì khả nghi, chỉ là một thượng vị Thần Hoàng nho nhỏ nha, ta một móng vuốt là có thể chụp chết hắn, lão Đại nhìn hắn không thuận mắt mắt? Ta đây ngay bây giờ sẽ đi chụp chết hắn." Tiểu Bạch khinh thường nói, thượng vị Thần Hoàng ở trong mắt nó, bất quá chỉ lớn hơn con kiến một chút thôi.

"Thôi, hiện tại cũng không phải ngươi ra tay." Dương Thiên Vấn để cho Tiểu Bạch ngụy trang thành tinh thú cấp Thần Hoàng, ở người khác trong mắt, Tiểu Bạch giống như là sủng vật bình thường của Dương Thiên Vấn.

Tiểu Bạch ảo thuật chỉ ở Hỗn Độn kim tình thú dưới, trừ phi mạnh hơn Tiểu Bạch mười cấp, nếu không căn bản nhìn không thấu Tiểu Bạch ngụy trang.

"Đúng rồi, bảy đại Siêu Thần Thú có tới hay không?" Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi.

"Cái này... ta cũng không biết." Tiểu Bạch trả lại thật không biết bọn họ có tới hay không, bất quá nhìn dạng như vậy, bọn họ là không có ý định tới.

Thần quang đột nhiên biến mất rồi, theo thần quang biến mất, dưới đáy Thần Sơn hiện ra khỏi một cái Hắc Sơn động tối đen, ngay tại lúc đó, một giọng nói truyền ra: "Sinh tử tùy mạng, phú quý do trời".

Những lời này trực tiếp truyền vào bên trong tâm thần mọi người, thật giống như có người trực tiếp từ chỗ sâu nguyên thần nói chuyện vậy.

Dương Thiên Vấn nhìn chung quanh một cái, phát hiện tất cả mọi người không giấu được sự cuồng nhiệt, ánh mắt tham lam, ngó thẳng Hắc động tối đen kia. Không nghi ngờ chút nào, cái sơn động kia chính là cửa vào Thần Sơn.

"Chư vị, nhóm 999 người đầu tiên, có thể đi vào rồi. Căn cứ điều ước Viễn Cổ, bên trong sinh tử ân oán cùng ngoại giới không liên quan." Long Hoàng hắng giọng nói, "Mặt khác, ta nhận được lão tổ tông đưa tin, bọn họ không tới".

Nghe được tin tức kia, mọi người tại đây tự nhiên vừa buồn vừa vui, vui là thiếu rồi bảy đại Siêu Thần Thú tranh đoạt thần vị, cơ hội sẽ tự nhiên lớn hơn rất nhiều. Lo lắng tự nhiên là người của Thú Thần giới, thực lực của Thú Thần giới liền tỏ vẻ kém rất nhiều. Bất quá tốt ở, tìm thần vị vậy không hoàn toàn dựa vào thực lực, vận khí cùng kinh nghiệm nhiều hơn.

"Nhóm Thần Hoàng đầu tiên trong danh sách có thể đi vào vào Thần Sơn trước tiên." Long Hoàng tiếp tục chủ trì nói.

Quy củ như vậy, không để cho tất cả Thần Hoàng phát sinh nhiễu loạn lớn, cho nên nhóm Chúa Tể cùng Thượng Cổ Thần Hoàng cũng là nhóm cuối cùng của đợt đầu tiên đi vào.

Về phần phía sau người nào đi vào trước, sắp hàng ra sao, thì người có thực lực mạnh đi đầu.

Dù sao bên trong chết một người, phía ngoài có thể đi vào một người.

Dương Thiên Vấn đối với hai người phía sau gật đầu nói: "Ta có thể làm được, chính là điểm này rồi, này cơ duyên hay là muốn vào đụng".

Thương Lang Thần Hoàng cùng Mạnh Hiên Thần Hoàng liếc nhìn nhau một cái, mặt mang mỉm cười gật gật đầu, sau đó hướng Thần Sơn đi tới. Vốn là dựa theo thực lực phân chia, Mạnh Hiên Thần Hoàng không thể nào là nhóm đầu tiên đi vào, mà Thương Lang Thần Hoàng thì không đủ chiến tích trong trận tinh thú chi loạn, vậy cũng không thể vào. Là do Dương Thiên Vấn đề cử để cho hai người có thể là nhóm đầu tiên đi vào, có cơ hội đạt được cơ duyên lớn nhất, đã để cho hai người vô cùng biết ơn.

Sơn động rất lớn, 999 người, chỉ nửa nén hương đã đi vào.

Dương Thiên Vấn đối với Thương Lang Thần Hoàng cùng Mạnh Hiên Thần Hoàng đi trước một bước cũng không hề lo lắng, bởi vì hai người bọn họ, một người là vận mệnh nhất định người hữu duyên, một người khác nhất định là có thủ đoạn liên lạc Thương Lang Thần Hoàng đã đi vào.

"Tiểu Bạch, bảy đại Siêu Thần Thú không tới, ngươi bốn vị cha mẹ, có cho ngươi bản đồ Thần Sơn gì không?" Dương Thiên Vấn truyền âm linh hồn hỏi.

"Không có, bất quá ta biết nội bộ Thần Sơn chính là một cái thế giới khác, quy tắc so với ngoại giới có chỗ bất đồng, chia làm ba khu vực, khắp nơi bên trong là thần linh khôi lỗi, loại khôi lỗi này không có bao nhiêu trí khôn, giết chóc vô tận, giết chết một con, không bao lâu sẽ trọng sinh. Nhưng là giết một con khôi lỗi, bọn họ tổng hội lưu lại một ít đồ vật, có các loại thần khí, các loại đan dược, các loại linh dược, các loại cực phẩm tài liệu, cùng với thần vị." Tiểu Bạch một bên nhớ lại vừa nói: "Hỗn Độn mụ mụ còn nói rồi, những thứ khôi lỗi này đều có cấp bậc phân chia cao thấp, lợi hại nhất thế giới Thần Sơn là Khôi Lỗi Vương, thực lực bọn họ vượt ra khỏi giới hạn Chúa Tể một cấp. Cấp bậc khôi lỗi càng cao, sau khi chết lưu lại đồ càng tốt!"

Dương Thiên Vấn nghe, tổng cảm giác là lạ, hình như là ở chơi trò chơi bình thường, đánh quái làm rơi đồ? Bất quá ngay sau đó đang nhớ lại kinh nghiệm về Trung La đảo, trong lòng Dương Thiên Vấn hiểu ra.

Dương Thiên Vấn khẽ nhếch miệng, nhẹ giọng thầm nói: "Thú vị, thật là thú vị."

Tiểu Bạch nhìn những Thượng Cổ Thần Hoàng khác cùng Chúa Tể tiếp theo tiến vàoThần Sơn, nó cũng có chút khẩn cấp rồi. "Lão Đại, chúng ta vào đi thôi."

Dương Thiên Vấn gật đầu, nếu Hỗn Độn long quy, Hắc huyền phệ thần thú đợi bảy đại Siêu Thần Thú cũng không tới tham gia lần tranh đoạt thần vị này, Dương Thiên Vấn hắn sẽ không cố kỵ.

Dương Thiên Vấn tự tin, trừ mấy vị Chúa Tể cấp bậc cường giả, những người khác, cho dù là Thượng Cổ Thần Hoàng cũng không có tư cách cùng mình cướp đoạt thần vị. Chủ yếu nhất là, Dương Thiên Vấn không có áp lực, không có có một chút ý nghĩ đến thần vị, bởi vì Dương Thiên Vấn không cần phải có thần vị là để tiếp tục tiến bộ. Mà những người khác vừa rồi không có thọ nguyên hạn chế, lần này không được, lần sau, hạ hạ lần cũng không giống nhau có thể đi vào tìm thần vị?

961. Chương 956: Thần Du Hí

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 956: Thần du hí

Sưu tầm:

Nguồn vipvandan

Dương Thiên Vấn bước vào Thần Sơn sơn động, vào giờ khắc này, Dương Thiên Vấn chỉ cảm thấy hoa mắt. Đang ở một thảo nguyên rộng lớn khôn cùng. Dõi mắt nhìn lại, trong khoảng không mênh mông ấy, tùy ý có thể thấy các loại quái vật Khôi Lỗi tới lui tuần tra. Dương Thiên Vấn mặc dù lần đầu tiên tới nơi này, nhưng vẫn có một cỗ cảm giác quen thuộc.

"Chúng ta hiện tại nên đi đâu? " Dương Thiên Vấn hỏiTiểu Bạch.

"Không biết, ta cũng là lần đầu tiên đến đây. " Tiểu Bạch dứt khoát hồi đáp.

Dương Thiên Vấn trợn mắt, một trận im lặng.

Huyền Quang thuật! Tay trái Dương Thiên Vấn mở ra, một mặt Thủy Kính hiện ra ở trong tay, trên mặt kính cho thấy tình hình trăm dặm xung quanh Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn cẩn thận nhìn coi, ở bên trong quanh mười dặm không có những người khác, khắp nơi đều là Khôi Lỗi tới lui tuần tra, hơn nữa những Khôi Lỗi yếu nhất cũng tương đương với thực lực hạ vị Thần Hoàng, số lượng to lớn vô cùng muốn từ mặt đất lặng yên không một tiếng động đi xuyên qua, rất khó!

Ngoài phạm vi mười dặm, Dương Thiên Vấn từ bên trong Huyền Quang Thủy Kính, có thể thấy một vài Thần Hoàng đã đấu cùng Khôi Lỗi.

Dương Thiên Vấn đối với Tiểu Bạch hỏi: "Làm sao không thấy bóng dáng đám người Đệ Nhất Chúa Tể?"

"Lão Đại, ta nghe nói bên trong Thần Sơn, tổng cộng phân 5 tầng, lúc ban đầu truyền tống, cũng sẽ tùy cơ truyền tống đến 3 tầng trước, hơn nữa ta còn nghe nói tầng thứ càng cao, khả năng có thần vị càng cao. Nơi này là tầng thứ mấy ta cũng không rõ ràng rồi, bởi vì mỗi một tầng cảnh tượng đều không giống nhau. Bất quá, nhìn tình hình trong kính, nơi này hẳn là là tầng thứ nhất." Tiểu Bạch mở miệng nói, "Mỗi một tầng Khôi Lỗi tiếp theo lại càng lợi hại hơn." đọc truyện mới nhất tại .

Dương Thiên Vấn cẩn thận đánh giá một chút tình hình trong kính Huyền Quang, phát hiện đa số Khôi Lỗi nơi này là hạ vị Thần Hoàng ứng phó vô cùng dễ dàng, chỉ cần không bị 5 Khôi Lỗi trở lên vây công, sẽ không có vấn đề.

"Vậy chúng ta làm sao đến tầng thứ hai đây? " Dương Thiên Vấn đối với nơi này hoàn toàn không biết.

"Truyền Tống Trận, chỗ sâu nhất mỗi một tầng có một Truyền Tống Trận, đi vào là có thể truyền tống đến một tầng khác" Tiểu Bạch hồi đáp.

Dương Thiên Vấn sau khi nghe xong, đem Huyền Quang Kính mở phạm vi lớn hơn, quả nhiên ở khoảng cách đối diện Dương Thiên Vấn xa hơn sáu trăm vạn dặm, thấy được một tia sáng Truyền Tống Trận. Ở chung quanh Truyền Tống Trận, vây quanh ít nhất 20 Khôi Lỗi trở lên, nhìn qua những chỗ khác thì Khôi Lỗi chỗ này lợi hại hơn một chút.

Dương Thiên Vấn mặc dù không có trải qua Thần Sơn, nhưng mà ở trước khi xuyên qua cũng đã chơi qua game online, tỷ lệ rơi đồ dĩ nhiên là hạng càng cao, tỷ lệ sẽ càng lớn hơn.

Dương Thiên Vấn đang muốn mở ra không gian đi qua, nhưng mà vạch xuống một cái, không gian truyền đến một cổ phản lực mãnh liệt. Dương Thiên Vấn bất ngờ không đề phòng bị cổ lực lượng này phản đẩy xa trăm thước, sửng sốt đụng vào một Khôi Lỗi. Dương Thiên Vấn thuận thế tan mất kình lực, thân hình ngừng lại.

Nhưng mà cái con Khôi Lỗi thực lực có thể so với hạ vị Thần Hoàng kia lại bị đụng bay ra ngoài, trên không trung nổ tung, sau đó rơi xuống vài món cực phẩm thần khí.

"Lão Đại, nơi này không thể dùng nhảy qua không gian để nhảy vào, coi như là phi hành, cũng chỉ có thể bay cao 20 thước, lại hướng lên trên rất có khả năng bị bắn ngược trở về mặt đất." Tiểu Bạch lúc này mới nhớ tới nhắc nhở Dương Thiên Vấn.

"Sao ngươi không nói sớm?" Dương Thiên Vấn vô cùng buồn bực liếc nó một cái.

"Ta quên." Tiểu Bạch cúi cái đầu xuống, âm thầm cười trộm nói.

Dương Thiên Vấn đánh nhẹ sau ót Tiểu Bạch, hừ lạnh nói: "Tiểu tử này, còn dám cười ta!" Bất quá ngay sau đó cũng lộ ra nụ cười. "Cũng được, nếu không thể nhảy qua không gian, cũng không có thể bay quá cao, vậy cũng chỉ có thể dựa vào nó".

Thần thông – Súc địa thành thốn!

Lấy pháp lực hôm nay Dương Thiên Vấn, một bước nhảy qua xa vạn dặm!

Dương Thiên Vấn muốn bước ra hơn sáu trăm ngàn dặm lộ trình, cũng chính là hơn sáu trăm bước mà thôi.

Một Khôi Lỗi cao gần 5 thước, dưới sự vây công của 3 cái Thần Hoàng ngã xuống, tại chỗ tuôn ra rồi vài món thượng phẩm thần khí cùng mấy thứ luyện tài.

Ba Thần Hoàng đều có được tu vi thượng vị Thần Hoàng, tướng mạo tương tự, xem ra hẳn là thân huynh đệ, phương hướng đi tới, rất rõ ràng, cũng là đi hướng tầng thứ hai Truyền Tống Trận.

"Đại ca, chúng ta lên đường nhanh đi, ở nơi này căn bản đánh không ra vật gì tốt." Nhìn vài món thượng phẩm thần khí trên mặt đất, một trận thở dài, trừ mấy thứ cần thiết ra, thượng phẩm thần khí ở trong mắt Thần Hoàng, căn bản không còn gì đáng giá.

"Nghe nói tầng 5 có thể đánh ra thiên thần khí cấp bậc Thần giới thập bảo đỉnh cấp."

Nhưng vào lúc này, thân ảnh Dương Thiên Vấn đột nhiên hiện ra cách bọn hắn bây giờ bên tay trái 10 thước, sau đó vừa một cái cất bước liền biến mất.

Ba người cũng là thượng vị Thần Hoàng, khoảng cách 10 thước cũng không xa, tự nhiên mắt thấy tất cả, ba người đều sửng sốt một hồi lâu.

"Mới vừa rồi đi qua, người nọ nhớ không nhầm là Vấn Thiên Chúa Tể?"

"Không sai, chính là hắn!"

"Thật là nhanh, ở chỗ này còn có thể lấy tốc độ nhanh chóng đi về phía trước, thật là cường hãn!"

"Giỏi thật. Vấn Thiên Chúa Tể chính là vị Chúa Tể thứ ba Nhân Thần giới, đồng thời cũng là Đan Đạo Thánh Sư duy nhất, Thần giới lần này đại chiến, đan dược hắn không biết cứu bao nhiêu người, trên người

chúng ta cũng có đan dược cao cấp mua ở Vấn Thiên. Chúng ta cũng không có mạnh như hắn, cũng phải khẩn trương lên đường đi." Không thể bay, bay lên trở thành mục tiêu lớn dễ dàng bị Khôi Lỗ vây công.

Dương Thiên Vấn một chút cũng không có chú ý tới tình huống bên này, một đường "đi" tới , Dương Thiên Vấn không có ý tứ giấu diếm hành tung, này căn bản không có cần thiết, về phần những người khác nghị luận, đối với người làm theo ý mình như Dương Thiên Vấn căn bản không quan tâm.

Hơn sáu trăm bước, cũng không đến nửa nén hương, thân hình Dương Thiên Vấn bây giờ cách Truyền Tống Trận tầm ngàn thước, cả Truyền Tống Trận bị một đám Khôi Lỗi cao 7 thước đến 9 thước vây công.

Trên người những Khôi Lỗi này cũng bốc lên một tầng Thiên Hỏa nóng bỏng, đem tất cả không gian thông hướng Truyền Tống Trận phong tỏa , muốn đi qua thì phải cứng rắn vượt qua.

"Ngươi tới, hay là ta tới? " Dương Thiên Vấn đối với Tiểu Bạch hỏi.

"Một chút này, phải dùng tới lão Đại ngài xuất thủ? Để ta đánh đi." Tiểu Bạch nói xong, một cái tung người hóa thành mười mấy đạo bóng dáng, hướng mười mấy Khôi Lỗi cao lớn nhào tới.

Mười mấy Khôi Lỗi cao lớn này, chỉ kịp hướng về phía trước bước ra một bước, liền bị Tiểu Bạch một móng vuốt vỗ thành phấn vụn.

Dương Thiên Vấn trong bụng có chút kinh ngạc đối với Tiểu Bạch biểu hiện lực công kích cường hãn. Bởi vì coi như là chính mình, ở tình huống này, cũng không có thể ngay lập tức giết chết những Khôi Lỗi này, những Khôi Lỗi cái nào cũng có thể so với trung vị Thần Hoàng thậm chí mấy Khôi Lỗi cao lớn có thể so với thượng vị Thần Hoàng.

Dương Thiên Vấn trừ vận dụng cường lực pháp thuật, ví dụ như Tử Tiêu thần lôi các loại pháp thuật cường lực, mới có thể làm được giết chết ngay lập tức, vẻn vẹn bằng tay không thì không thể được như Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch nhảy trở về trên bả vai Dương Thiên Vấn, cười híp mắt nói: "Đi thôi."

"Tiểu tử ngươi thực lực tiến bộ không ít." Dương Thiên Vấn một bên cất bước hướng Truyền Tống Trận đi tới, một bên nói khích lệ Tiểu Bạch.

***

Một trận chóng mặt xong, Dương Thiên Vấn cùng Tiểu Bạch đi tới Thần Sơn tầng thứ hai.

"Xem ra lại là tùy cơ truyền tống." Dương Thiên Vấn liếc mắt nhìn bốn phía, nơi này là một mảnh sa mạc, nhìn không thấy cuối. Chỉ thấy sa mạc hoang vu cát vàng đầy trời.

"Ồ, tại sao không có Khôi Lỗi?" Dương Thiên Vấn nhìn chung quanh bốn phía, lấy mục lực hắn, cộng thêm hoàn cảnh, chung quanh vừa xem hiểu ngay.

"Không biết." Tiểu Bạch trả lời vô cùng dứt khoát, nó là lần đầu tiên tới Thần Sơn, hơn nữa Thần Sơn mỗi một tầng cũng là biến hóa khác nhau.

Trong lúc bất chợt một cỗ cảm giác nguy hiểm dâng lên. Dương Thiên Vấn phản ứng nhanh chóng, tung người một cái nhảy lên, một Khôi Lỗi giống như bằng cát, từ chỗ đứng Dương Thiên Vấn vọt ra, thiếu chút nữa nuốt trọn cả người Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn mới vừa rơi xuống đất, lại cảm thấy phía dưới lại có động tĩnh, lần nữa tung người né ra, đây là một con Khôi Lỗi giống như bò cạp sa mạc. Liên tiếp như thế lao ra bốn năm con Khôi Lỗi có thể so với trung vị Thần Hoàng, những Khôi Lỗi này đều có ưu thế riêng, chủ yếu nhất là ẩn núp dưới cát, rồi sẽ chủ động đánh lén, rất khó đối phó.

Dương Thiên Vấn không thể làm gì khác hơn là nhảy đến giữa không trung, cách mặt đất chừng 20 thước, trở tay năm đạo hóa lôi chỉ, xuyên thủng đầu mấy Khôi Lỗi.

Trên sa mạc hoang vu chỉ để lại những món tài liệu. Bất quá những đồ này, không lọt mắt Dương Thiên Vấn.

"Xem ra tầng thứ hai quả thật so sánh với tầng thứ nhất nguy hiểm nhiều hơn nhiều, nếu như đổi một thượng vị Thần Hoàng, nói không chừng vừa rồi bị đánh lén vậy sẽ phải chịu thương thế không nhẹ." Dương Thiên Vấn bắt đầu có chút chăm chú, đề cao cảnh giác, không thể chưa tới tầng 5 đã ngã xuống.

Trong lòng Dương Thiên Vấn buông xuống một tia khinh thị, càng thận trọng hơn.

"Lão Đại, ngươi muốn lên đường tốt nhất là đi đường bộ, không thể bay, bởi vì ở chỗ này, không trung càng nguy hiểm." Tiểu Bạch thận trọng nhắc nhở, đây cũng là kinh nghiệm bốn vị phụ mẫu của nó nói.

Dương Thiên Vấn gật đầu, thân hình hạ xuống, cách mặt đất không tới một thước, nhưng không có hoàn toàn rơi xuống đất.

Lại dùng Huyền Quang thuật, nhìn trong Huyền Quang kính, tầng thứ hai người so sánh với tầng thứ nhất ít hơn nhiều.

Bất quá, ở trong Huyền Quang kính, thế mà thấy được có không ít Thần Hoàng truyền tống đến tầng thứ hai . Như vậy tình hình chỉ có hai giải thích, hoặc là là tầng thứ nhất truyền tống đi lên, hoặc là chính là từ ngoài Thần sơn đi vào.

Nếu như là loại khả năng thứ hai, nói cách khác một hồi thời gian như vậy, đã có không ít Thần Hoàng bị rơi rụng.

962. Chương 957: Viện Thủ

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 957: Viện thủ

Sưu tầm:

Nguồn vipvandan

Dương Thiên Vấn ngẩng đầu nhìn mảng thiên không này, nhìn qua vô cùng chân thật, nhưng mà bọn hắn là nhân vật cao cao tại thượng đứng đầu Thần giới, ở chỗ này cũng chỉ thành trò chơi của Chí cao tồn tại sáng tạo Thần Sơn làm cho Dương Thiên Vấn vô cùng cảm khái cùng hướng tới.

Không gian tầng thứ hai so sánh với tầng thứ nhất còn lớn hơn, nói thật, lần này tiến vào Thần Sơn tùy cơ truyền tống, thật đúng là phải rất có vận khí tốt, nếu như là thực lực Thần Hoàng bình thường bị truyền tống thẳng đến tầng thứ ba, vậy hắn khẳng định là bi kịch. Bởi vì giữa tầng cùng tầng, chỉ có thể lên không thể xuống, ngươi có thể từ tầng thứ nhất lên tới tầng thứ hai, lại không thể từ tầng thứ hai hạ đến tầng thứ nhất.

Giống như Dương Thiên Vấn như vậy trực tiếp vào tầng thứ nhất, đối với người khác mà nói, coi như là vận khí tốt vô cùng rồi. Dĩ nhiên, đối với Dương Thiên Vấn mà nói, vận khí cũng xem như lf tốt.

Tìm được Truyền Tống Trận thông tầng thứ ba, Dương Thiên Vấn tiếp tục dùng thần thông Súc địa thành thốn lên đường, một bước vạn dặm, cho dù Khôi Lỗi dưới đồi cát cảm giác được động tĩnh, khi bọn chúng kịp phản ứng công kích, Dương Thiên Vấn cũng đã ở ngoài vạn dặm rồi.

Đi trước Truyền Tống Trận thông tầng thứ ba, có mười con bò cạp năm đuôi khổng lồ sa mạc, mỗi một con đều có thực lực tương đương thượng vị Thần Hoàng trở lên, thậm chí có hai con có thể có thể so với Thần Hoàng đỉnh phong, tương đối lợi hại.

Pháp bảo trong tay Dương Thiên Vấn, đặc biệt là ba đại Tiên Thiên hồ lô, không có thứ nào tác dụng đối với những Khôi Lỗi này.

Thôn Thiên tử hồ lô mặc dù có thể đưa đến một chút tác dụng, nhưng là quá lãng phí rồi.

"Tiểu Bạch, lại phải nhờ ngươi xuất thủ. " Dương Thiên Vấn phát hiện, lực lượng thân thể thuần túy của Tiểu Bạch đối phó những Khôi Lỗi này là không còn gì tốt hơn. Lực công kích vô cùng cường hãn, lực phòng ngự cùng tốc độ, Siêu Thần Thú chính là cường hãn!

Tiểu Bạch cũng không nói gì, tung người vọt tới. Lần này so sánh với lần trước hao tốn nhiều hơn một ít thời gian, cả 30 tức thời gian mới giải quyết xong những Khôi Lỗi thủ vệ Truyền Tống Trận này. Dương Thiên Vấn cùng Tiểu Bạch không có ở tầng thứ hai thêm giây nào, bước lên Truyền Tống Trận, đi tới không gian Thần Sơn tầng thứ ba. Từ lúc Dương Thiên Vấn tiến vào Thần Sơn đến hiện tại, chỉ chưa tới nửa canh giờ.

Mà Dương Thiên Vấn có thể tại thời gian ngắn như vậy từ tầng thứ nhất lên tới tầng thứ ba, truyền đi, nhóm Đệ Nhất Chúa Tể không tin tưởng được. Bởi vì bọn họ còn đang chia nhau tìm kiếm Truyền Tống Trận, từ đó đi lên tới tầng thứ tư.

Tất cả những cái này đều dựa vào một thân thần thông cùng thực lực không thể tưởng tượng nổi của Dương Thiên Vấn.

***

Huyền Quang thuật thi triển ra, tình hình tầng thứ ba từ từ hiện lên trong mắt Dương Thiên Vấn, nhìn ra được, ở trong không gian tầng thứ ba, thực lực Khôi Lỗi phổ biến ở trình độ thượng vị Thần Hoàng tới Thần Hoàng đỉnh phong, đánh bại chúng nó, tuôn ra đồ so sánh với hai tầng trước tốt hơn nhiều, nhưng mà muốn có được, cũng không phải là dễ dàng như vậy, bởi vì Khôi Lỗi tầng thứ ba so sánh với hai tầng trước còn dày đặc hơn, hơn nữa chủ động công kích.

Không gian tầng thứ ba này, chính là một mảnh Địa Ngục hài cốt cùng đất đen tương đối đáng sợ, nơi có thể thấy được vô số hài cốt khổng lồ, Khôi Lỗi ở trên mảng thổ địa này lưng mọc hai cánh, giống như ác ma vậy. Chúng nó qua lại như gió, thành quần kết đội.

Một chút Trung hạ vị Thần Hoàng vận khí không tốt bị truyền tống vào tầng thứ ba, đợi bọn hắn tất nhiên là kết quả gục ngã, không có ngoại lệ xuất hiện, chỉ sợ ngươi có thể kiên trì nhất thời, cũng không thể kiên trì quá lâu.

Dương Thiên Vấn lúc này mới có thể rõ ràng, tại sao mấy vạn tên Thần Hoàng ở ngoài Thần Sơn không có bởi vì danh sách mà đánh nhau, đó là bởi vì cơ hội tiến vào Thần Sơn nhiều lắm, Dương Thiên Vấn dám đánh cuộc, nhóm đầu tiên đi vào người trong, lúc này ít nhất cũng đã chết một phần ba rồi. Phải biết rằng nhóm Thần Hoàng đầu tiên đi vào cơ hồ là một nhóm cao thủ cường hãn nhất Thần giới, Thần Hoàng xếp hàng phía sau nói không chừng bị chết nhanh hơn.

Bất quá, người vì tiền mà chết chim vì thức ăn mất, vào cùng không vào cũng là bọn hắn lựa chọn, nếu lựa chọn đi vào vậy thì phải dự tính đến tất cả trường hợp.

"Lão Đại, ngươi nhìn!" Tiểu Bạch đột nhiên chỉ vào một góc nhỏ của Huyền Quang Kính lớn tiếng kêu lên.

Dương Thiên Vấn nhìn vị trí Tiểu Bạch chỉ, trong Thủy Kính cho thấy chính là tràng diện Thương Lang bị hơn mười vị Thần Hoàng vây công.

"Đi, đi cứu người." Dương Thiên Vấn một bước bước ra, thân hình biến mất không thấy.

***

Thương Lang Thần Hoàng tu vi bất quá mới trung vị Thần Hoàng, nhưng mà hắn tu luyện thời gian pháp tắc, vậy mà có thể ngăn cản được hơn mười vị Thần Hoàng vây công, mặc dù lộ ra vẻ có chút chật vật, nhưng dù sao vẫn chưa có bị thương nặng, tiến thối nắm chặt, hết sức có tiết tấu. Phải biết rằng vây công hắn là hơn mười vị Thần Hoàng, nhiều hơn một nửa cũng là tu vi thượng vị Thần Hoàng.

Dĩ nhiên, tình huống như thế khẳng định kéo dài không được bao lâu, hơn nữa Khôi Lỗi tầng thứ ba Thần Sơn cường đại cũng không phải là bày biện, nếu như không có người xuất thủ tương trợ, Thương Lang Thần Hoàng sẽ gặp nguy hiểm.

"Các ngươi đừng ép người quá đáng, thật quá đáng, chúng ta đồng quy vu tận!" Lúc Thương Lang Thần Hoàng sắp ngăn cản không nổi, liền làm ra tư thái đồng quy vu tận. Nhờ đó áp lực đang chịu giảm đi hơn

phân nửa, tất cả Thần Hoàng tại chỗ đều có tâm tư riêng, cũng không nghĩ làm cho Thương Lang Thần Hoàng đồng quy vu tận, như vậy quá không có lời rồi.

Huống chi bốn phía cũng không có thiếu thượng vị Thần Hoàng Khôi Lỗi cấp khác tồn tại, mọi người nếu là thật sự liều đến lưỡng bại câu thương, sẽ bị Khôi Lỗi xung quanh tiêu diệt.

Thân ảnh Dương Thiên Vấn đột ngột hiện ra giữa không trung, hầu như không có bất kỳ dấu hiệu, mới vừa vừa hiện thân, Dương Thiên Vấn liền nhẹ nói: "Tiểu Bạch, lên."

Tiểu Bạch tung người một cái, vọt đi xuống.

Hơn mười vị Thần Hoàng đang công kích Khôi Lỗi, lập tức đem mục tiêu chuyển hướng Dương Thiên Vấn, khi bọn hắn ở trong mục tiêu công kích, mục tiêu thứ nhất chính là bất cứ sinh vật nào trong không trung.

Lực lượng cường đại đánh tới, Dương Thiên Vấn ngoảnh mặt làm ngơ, không thèm để ý chút nào, những lực lượng này mắt thấy sẽ công kích tới Dương Thiên Vấn, đã bị hộ thân cương khí Dương Thiên Vấn dễ dàng chặn lại. Bất quá là ở trên cương khí nổi lên hơn mười đạo rung động.

Tiểu Bạch tốc độ rất nhanh, nó cũng không có lợi dụng tốc độ pháp tắc gia tốc, mà thuần túy là sức bật thân thể, đặc biệt là giống nó thân thể nhỏ gầy, đây chính là bản thể nó, không có bất kỳ biến hóa nào, mặc dù nó vẫn có thể trở nên to lên hay nhỏ đi, bất quá lớn nhỏ như vậy chính là bản thể nó. Như vậy thể trọng, ở trong tám đại Siêu Thần Thú hình thể nó là nhỏ gầy nhất, bảy vị còn lại, người nào bản thể không phải là vô cùng khổng lồ?

Bất quá, Tiểu Bạch thân thể mặc dù nhỏ, nhưng là bàn về sức bật, là mạnh nhất trong siêu Thần thú. Nó ở trong tích tắc, vọt tới sau lưng một Thần Hoàng, vừa lên tiếng liền nuốt xuống. nguồn

Tiểu Bạch thiên phú thần thông cắn nuốt, khi nó trở thành Siêu Thần Thú, cường đại hơn thêm.

Hầu như đồng thời, những Thần Hoàng vây công Thương Lang Thần Hoàng ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không có, đã bị phân thân Tiểu Bạch giết chết.

***

"Ngươi không sao chứ, lão đầu nhi." Tiểu Bạch nhẹ nhàng rơi xuống, cười cười hỏi.

Dương Thiên Vấn một cái tát vỗ xuống, Khôi Lỗi trong phương viên hai dặm trở thành phấn vụn, lưu lại một đống đồ vật, thần thức đảo qua, không có phát hiện vật gì tốt, sau đó hạ xuống đất mặt .

"May là các người kịp thời chạy tới, nếu không mạng già này có thể phải giao ra ở chỗ này rồi." Thương Lang Thần Hoàng thở phào nhẹ nhõm, ăn vào một viên đan dược, thương thế trên người từ từ khôi phục.

"Rốt cuộc tại sao? Ở địa phương này, sao ngài lại gặp phải cừu gia?" Dương Thiên Vấn kỳ quái hỏi, phạm vi tầng thứ ba rất lớn, so sánh với tầng thứ hai còn lớn hơn, Khôi Lỗi lợi hại hơn, có thể sinh tồn ở tầng thứ ba, chỉ có tồn tại thực lực đạt đến thượng vị Thần Hoàng trở lên. Không gian tầng thứ ba lớn vậy, nhiều lắm có 300 người, số lượng Khôi Lỗi không cách nào tính toán. Cứ như vậy, lại có mười mấy Thần Hoàng vây công Thương Lang Thần Hoàng, xác suất loại chuyện này phát sinh thật sự quá nhỏ.

"Ta cũng không biết tại sao, vừa mới truyền tống tới đây, đã bị 5 Khôi Lỗi vây công, đánh chết Khôi Lỗi cuối cùng lại chiếm được cái này." Thương Lang Thần Hoàng từ trong không gian giới chỉ lấy ra một khối tấm bia đá. Tấm bia đá bản thân tỏa ra tia sáng vô hạn, cũng dao động mơ hồ nổi lên.

Dương Thiên Vấn cùng Tiểu Bạch nhất thời ngây ngẩn cả người.

Tiểu Bạch kinh hô một tiếng nói: "Cái này, điều này sao có thể, vừa tới đã có được một tòa thần vị?"

"Đây chính là thần vị?" Trời đất chứng giám, Thương Lang Thần Hoàng thật không biết thần vị hình dạng trông thế nào, lúc ấy chẳng qua là kỳ quái thấy tấm bia đá tại sao lại xuất hiện, đồng thời hiện ra hào quang vạn trượng, nhất thời tò mò nhặt lên.

Dương Thiên Vấn hết chỗ nói rồi, xem ra Thương Lang Thần Hoàng quả nhiên là thiên mệnh sở quy, năm đó theo như lời Dương Thiên Vấn, Thương Lang Chúa Tể tất hưng, Sáng Tạo Chúa Tể tất vẫn. Hôm nay nửa câu đầu đã ứng nghiệm, nửa câu sau so sánh cũng mau tới rồi.

"Không tốt, mau đem nó thu lại." Giờ phút này Dương Thiên Vấn cảm giác được, mảng không gian này theo thần vị dao động mà chấn động, này rõ ràng chính là đang nhắc nhở tất cả những cao thủ tầng thứ ba, thần vị đã xuất hiện.

Chỉ cần là cường giả có chút đạo hạnh cũng có thể cảm giác được, hơn nữa khoảng cách càng xa lại càng là rõ ràng. Thì ngược lại khoảng cách càng gần, ngược lại càng bởi vì dao động bản thân của thần vị mà quên.

Tiểu Bạch kinh ngạc nói: "Không đúng nha, thần vị này tại sao cùng cái lão Đại năm đó nhận được không giống nhau."

963. Chương 958: Tầng Thứ Năm

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 958: Tầng thứ năm

Sưu tầm:

Nguồn vipvandan

Tại sao không giống? Dương Thiên Vấn suy nghĩ một chút nói: "Có thể là bởi vì nơi này quy tắc bất đồng sao?" Nơi này dù sao cũng là thế giới Thần Sơn.

Thương Lang Thần Hoàng vội vàng đem thần vị thu vào không gian giới chỉ, cỗ dao động này nhất thời không có.

Dương Thiên Vấn cùng Tiểu Bạch thở phào nhẹ nhõm, nếu như cỗ dao động này lúc nào cũng tồn tại, kia quả thực cùng trong bóng tối đèn sáng giống nhau.

"Không hay rồi!" Dương Thiên Vấn mở ra Huyền Quang Kính, trong kính Huyền Quang, có vài chục đạo thân ảnh từ bốn phương tám hướng vọt tới, mục tiêu chính là chỗ này.

Dương Thiên Vấn nhìn thoáng qua Thương Lang Thần Hoàng, cười khổ nói: "Xem ra chúng ta bị bao vây."

Thương Lang Thần Hoàng dĩ nhiên biết mình đã gây họa, không nên đem thần vị ra, vốn là lúc đầu thần vị từ trên người Khôi Lỗi tuôn ra thì thôi, lần thứ hai lấy ra đó chính là ngu xuẩn. Đây là điều không mong muốn, vô luận là Dương Thiên Vấn hay là Thương Lang Thần Hoàng cũng là lần đầu tiên tiến vào Thần Sơn.

"Muốn tới thì tới đi." Dương Thiên Vấn nhìn kỹ một chút trong Huyền Quang kính hơn mười đạo thân ảnh, trong đó Thần Hoàng chiếm đại đa số. Thượng Cổ Thần Hoàng có bảy người, Chúa Tể có hai người.

Xem ra phần lớn Thượng Cổ Thần Hoàng cùng các Chúa Tể cũng đã lên tới tầng thứ tư, ở lại tầng thứ ba bọn họ có chín người.

Hai vị cũng đều là lão giao tình, một người là Lôi Thần Chúa Tể, một người khác chính là Sáng Tạo Chúa Tể!

Dương Thiên Vấn nhìn thoáng qua Thương Lang Thần Hoàng, mở miệng nói: "Thương Lang tiền bối, người đi trước đi, nơi này giao cho ta."

Thương Lang Thần Hoàng sinh lòng cảm kích, Dương Thiên Vấn nói như vậy, chính là cứng rắn đỡ trận này, mà trận này có thể làm cho hắn chết không chỗ chôn. Dương Thiên Vấn không chỉ có không mơ ước thần vị, còn thay hắn ngăn chặn tai họa, ân tình như thế thật sự quá lớn.

"Tốt, bảo trọng." Thương Lang Thần Hoàng cuối cùng chỉ nói ba chữ, nhìn đúng một phương hướng chạy như điên. Bởi vì hắn biết lưu lại, cũng chỉ là gia tăng gánh nặng cho Dương Thiên Vấn, tất cả mọi người là người thông minh, tự nhiên hiểu được nên làm như thế nào tốt nhất.

Thương Lang Thần Hoàng rời đi liền có mấy cao thủ Thần Hoàng nhanh chóng chạy tới, chỉ bất quá Thương Lang Thần Hoàng tự nhiên có thủ đoạn né qua bọn họ.

Mấy Thần Hoàng nóng lòng chạy tới chỗ Dương Thiên Vấn cũng không có chú ý tới tung tích Thương Lang Thần Hoàng, để cho Thương Lang Thần Hoàng thuận lợi trốn khỏi vòng vây.

Thương Lang Thần Hoàng hướng chỗ Dương Thiên Vấn nhìn một cái, nhẹ nói: "Thiện nhân được thiện quả, hi vọng ngươi không có việc gì." Thương Lang Thần Hoàng lặng lẽ độn đi xa, hắn chiếm được một thần vị đã đủ rồi, hiện tại hắn muốn làm là được tìm một chỗ tương đối bí mật, bố trí một trận pháp, an toàn vượt qua ngàn năm này.

Ở nơi này ngàn năm, chỉ cần hắn để ai thấy thần vị, hoặc là không bị đông đảo Khôi Lỗi vây công, tin tưởng bảo vệ mình an toàn.

Bảy vị Thượng Cổ Thần Hoàng cùng với hai Chúa Tể rất nhanh tới bên Dương Thiên Vấn, cẩn thận nhìn, khoanh chân mà ngồi Dương Thiên Vấn.

"Các ngươi tới được thật là nhanh. " Dương Thiên Vấn mở mắt, nhìn chung quanh chín người này, nhẹ nói.

"Là ngươi!" Sáng Tạo Chúa Tể giọng nói quái dị, trong lòng phát lên vô số ý nghĩ. Dương Thiên Vấn cho hắn cảm giác không thể nào tốt, không có ích lợi quan hệ xung đột, Sáng Tạo Chúa Tể cũng không muốn đắc tội vị Vấn Thiên cư sĩ thoạt nhìn sâu không lường được. Hiện tại, là một cái cơ hội, dĩ nhiên hắn cũng không loại bỏ đây là một bẫy rập.

"Chư vị, các ngươi tới đã muộn, đồ bây giờ là của ta. " Dương Thiên Vấn nhàn nhạt nói.

Mọi người thấy thi thể trên mặt đất, tự nhiên hiểu được Dương Thiên Vấn đã đoạt được thần vị trước một bước, muốn nhận được thần vị, hoặc là xoay người rời đi, tiếp tục đi tìm đồ rơi ra trên người Khôi Lỗi. Hoặc chính là giết chết Dương Thiên Vấn, đoạt lên đồng vị.

Nếu như Dương Thiên Vấn là một Thượng Cổ Thần Hoàng, bằng vào lực lượng chín vị tuyệt thế cường giả còn có thể làm được, nhưng là Dương Thiên Vấn hàng thật giá thật: Một vị Chúa Tể.

Lôi Áo lúc này tỏ thái độ nói: "Ta thối lui! " Nói xong cũng xoay người rời đi. Mấy vị Thượng Cổ Thần Hoàng khác lập tức có hai người xoay người rời đi, mở miệng nói: "Chúng ta thối lui khỏi, Vấn Thiên Chúa Tể năm đó cứu mạng nhân tình, coi như là trả." Thì ra là hai người này chịu ơn Dương Thiên Vấn, chiến đấu năm đó đã bảo vệ tánh mạng họ.

Tại chỗ, còn dư lại sáu người, sáu người này ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, mặc dù không cam lòng, nhưng là bọn hắn cũng biết muốn giết chết Dương Thiên Vấn là không thể nào. Năm vị Thượng Cổ Thần Hoàng lẫn nhau trong lúc dùng thần niệm thương lượng một chút, xoay người rời đi. So ra mà nói, để cho Dương Thiên Vấn nhận được thần vị vậy so sánh với Sáng Tạo Chúa Tể sau lưng thọc dao găm còn đỡ hơn nhiều.

"Chúc mừng các hạ mừng đến chí bảo." Sáng Tạo Chúa Tể lộ ra nụ cười, nói xong xoay người rời đi, mặc dù không cam lòng, nhưng mà muốn giết chết Dương Thiên Vấn, một mình là không đủ.

Tiểu Bạch nhìn Sáng Tạo Chúa Tể rời đi, linh hồn truyền âm hỏi: "Lão Đại, tại sao không đánh hắn?"

Dương Thiên Vấn lắc đầu nói: "Bây giờ không phải là lúc." Vận mệnh chi nhãn nói cho Dương Thiên Vấn, bây giờ không phải là Sáng Tạo Chúa Tể vẫn lạc.

Dương Thiên Vấn ra mặt giải quyết nguy cơ của Thương Lang Thần Hoàng, đồng thời vậy khiêng xuống đoạn nhân quả, coi như là hoàn toàn trả sạch nhân quả tiên phủ Thương Lang.

"Chúng ta đi thôi. " Dương Thiên Vấn lắc mình rời đi.

Tầng thứ ba không gian xác thực rất lớn, coi như là Dương Thiên Vấn dùng suốt một tháng mới tìm được Truyền Tống Trận đi thông tầng thứ tư, hơn nữa Dương Thiên Vấn còn biết, Truyện Tống Trận đi thông tầng thứ tư không chỉ là một cái.

Dương Thiên Vấn cùng Tiểu Bạch thuận lợi đi đến tầng thứ tư, tầng thứ tư không phải Thần Hoàng bình thường có thể tiến vào, nơi này những Khôi Lỗi, yếu nhất cũng có thể so với đỉnh Thần Hoàng, cường đại nhất thậm chí có thể cùng ba pháp tắc Thượng Cổ Thần Hoàng đối bính.

Tầng thứ tư trọng lực đối với tầng thứ ba gấp mười lần, nơi này trọng lực cộng thêm vốn là quy tắc cấm bay, cho nên cao nhất chỉ có thể cách mặt đất mười thước.

Tầng thứ tư là một Địa Ngục nham thạch nóng chảy, nơi có thể thấy được Viêm ma Khôi Lỗi thân hình to lớn, nơi đây nhiệt độ cao gần hơn vạn độ, Dương Thiên Vấn không muốn bị nướng chín, chỉ có thể nổi lên hộ thân cương khí.

Sử dụng thần thông Huyền Quang thuật, tình hình tầng thứ tư nhìn một cái không sót gì.

Tầng thứ tư, lại không ai! Tầng thứ tư chỉ có phương viên ba trăm vạn nơi lớn nhỏ, trung tâm có Truyền Tống Trận khổng lồ.

Hiển nhiên đây chính là Truyền Tống Trận thông tầng thứ năm, Dương Thiên Vấn nghĩ chỉ chốc lát, nếu không ai ở lại tầng thứ tư, như vậy là tất cả mọi người chạy đi tầng thứ năm rồi.

"Như vậy là kỳ quái, ngay cả tầng thứ ba cũng có thần vị xuất hiện, tầng thứ tư theo lý thuyết, cũng sẽ có thần vị? Nhưng tại sao không có người ở tại tầng thứ tư." Tiểu Bạch nói.

"Rất đơn giản, tầng thứ ba có thể tuôn ra thần vị, đó là vận khí Thương Lang Thần Hoàng, nhưng cũng không phải là tất cả mọi người có loại vận khí này. Tầng thứ năm tỷ lệ cho ra thần vị cao nhất, cho nên không có ai ở tầng thứ tư, vậy cũng có thể giải thích được thông." Dương Thiên Vấn cười cười, hắn trước kia chơi đùa Game Online, biết loại chuyện làm rơi đồ này, tuyệt đối phải dựa vào nhân phẩm, có đôi khi nhân phẩm tốt lắm, phút chốc có được nhiều vật phẩm, có đôi khi nhân phẩm không tốt, ngươi đánh boss một tháng, tất cả đều là đồ bỏ đi.

Dương Thiên Vấn thuận lợi thông qua Truyền Tống Trận tầng thứ tư, đi tới không gian tầng thứ năm Thần Sơn, cũng là tầng cao nhất.

Mở ra Huyền Quang thuật thần thông, tầng thứ năm phương viên chỉ có mười vạn dặm lớn nhỏ, nước trong kính biểu hiện, cũng là nơi rất nhiều cường giả Thần giới tụ họp, oanh oanh liệt liệt với Khôi Lỗi. So sánh với tầng thứ tư không có một bóng người, tầng thứ năm này thật nhiều nhân khí.

Đi tới tầng thứ năm, Dương Thiên Vấn mới biết được tại sao tất cả mọi người không lưu ở tầng thứ tư, không chỉ là bởi vì tỉ lệ rơi thấp, cũng bởi vì tầng thứ năm trọng lực cùng tầng thứ nhất không sai biệt lắm. Chẳng qua là thực lực Khôi Lỗi cường đại hơn nhiều, hơn nữa những Khôi Lỗi cũng không phải là chủ động công kích, chỉ cần không vào phạm vi bọn họ công kích, bọn họ sẽ không để ý tới ngươi. Hơn nữa nơi này đối với thần thức áp chế dễ dàng hơn, phương viên mười vạn dặm, bất luận kẻ nào thần thức cũng có thể thoải mái mà bao trùm.

Điều kiện nơi này, ủng hộ các cường giả Thần giới, thoải mái lợi dụng các loại ưu thế đánh Khôi Lỗi.

Dương Thiên Vấn đến, lập tức nhận được sự chú ý của các cường giả khác.

"Thì ra là cư sĩ, chúc mừng cư sĩ nhận được thần vị." Hách gia Tam Hoàng thiện ý thăm hỏi.

Những người cố kị thực lực Dương Thiên Vấn nhìn hắn rồi lui lại, không nói thêm gì, bọn họ là có chút ghen tỵ với vận khí Dương Thiên Vấn, nhưng là đồ đã đến trên tay người ta, bọn họ không dám mạo muội cướp đoạt.

"Cư sĩ ở tầng thứ ba chiếm được thần vị, thật là thật đáng mừng. Cư sĩ có thể ở tầng thứ năm tùy ý chọn cái địa phương, lấy xuống phương viên năm trăm dặm địa vực, ở mảnh đất này lãnh thổ nơi, nhận được đồ chính là thuộc về ngươi." Đệ Nhất Chúa Tể nói.

"Dĩ nhiên, các hạ cũng có thể chém giết đoạt những người khác khu vực, chỉ cần ngươi có thực lực." Đây là giọng Thủy Thần Chúa Tể, Dương Thiên Vấn nhớ được thanh âm này.

Dương Thiên Vấn gật đầu, truyền âm nói: "Đã như vậy, nhập gia tùy tục." Dương Thiên Vấn tùy tiện tuyển một mảnh đất.

Không gian tầng thứ năm là một đảo nhỏ, trôi nổi tại giữa không trung, có di động đảo rất lớn, có mấy ngàn nơi phương viên, có rất nhỏ, chỉ có phương viên hơn 10m. Dương Thiên Vấn trực tiếp chọn lấy một phương viên có chừng năm trăm thước, hòn đảo này cũng không có người chiếm lĩnh.

Phương viên mười vạn dặm lớn nhỏ tầng thứ năm, bị hơn bảy mươi người phân khu chiếm lĩnh.

Ở trên tòa đảo di động này, sinh trưởng rất nhiều linh dược quý trọng, giống như trước vẫn có rất Khôi Lỗi cường đại, những Khôi Lỗi này cùng bốn tầng phía dưới khác nhau, bọn họ cũng có linh trí cấp thấp, sở dĩ không chủ động công kích cũng là bởi vì bọn họ cảm giác được người tới thực lực rất mạnh.

964. Chương 959: Thần Vị Cuồng Bạo (1)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 959: Thần vị cuồng bạo (1)

Sưu tầm:

Nguồn vipvandan

Dương Thiên Vấn bắt đầu càn quét tài nguyên trên đảo, Tiểu Bạch kính tượng lĩnh vực, có thể phân ra vô số phân thân, những phân thân của nó đi hái các loại tài nguyên trên đảo, cũng không khó khăn.

Chỉ dùng ba năm ngắn ngủn, Tiểu Bạch hái sạch những tài nguyên trên đả này, một màn này để cho vô số người biết được con thú nhỏ trên vai Dương Thiên Vấn tựa hồ cũng không phải là sủng vật đơn giản như vậy, nó cùng Dương Thiên Vấn giống nhau, sâu không lường được!

Ba năm này, Dương Thiên Vấn đã hoạt động, hắn ở bày trận. Muốn đánh Khôi Lỗi rơi ra thần vị, quan sát từng Khôi Lỗi khi đánh, quá chậm, không có hiệu suất.

Dương Thiên Vấn trực tiếp bày đại trận, kết hợp được cảm ngộ từ trận đảo của Dương Thiên Vấn từ trước đến nay, thoát thai từ đông đảo đại trận, sáng tạo ra tới sát trận cấp mười một, tên là Cửu Thiên Thập Địa Diệt Hồn đại trận.

Dương Thiên Vấn tự tin, đây là một bộ sát trận có thể cùng Chu Thiên Tinh Đấu đại trận cùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận so sánh!

So ra mà nói, hai loại trận pháp kia, đều là dựa theo chủ, vô luận là Chu Thiên Tinh Đấu đại trận hay là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận, đối với người bày trận yêu cầu tu vi cực cao, đặc biệt là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận, chỉ có mười hai Tổ Vu liên thủ bày, mới có thể phát huy uy năng lớn nhất.

Mà Dương Thiên Vấn Cửu Thiên Thập Địa Diệt Hồn đại trận, thì không cần nhân thủ, nó tự thành một cái thế giới, chậm rãi vận chuyển, mượn xu thế Thiên Địa mà thành trận.

Chỉ cần một người chủ trận là được, loại này trận pháp bố trí tương đối không có phương tiện. Trước hai loại đại trận lấy bởi vì có chủ, bố trí tương đối phương tiện, chỉ cần phối hợp ăn ý, năm phút đồng hồ đã có thể thành trận, thậm chí thời gian có thể ngắn hơn.

Mà trận này, Dương Thiên Vấn chỉ là bố trí đã dùng ba năm, tính thực dụng so ra kém hai loại kia, chẳng qua là uy lực tương đương mà thôi. Từ điểm này xem ra, cảnh giới trận đạo Dương Thiên Vấn so ra kém những thánh nhân kia.

Dĩ nhiên, đây cũng là vững vàng, đây là thiên đạo vững vàng, có được tất có mất, có thất tất có được. Dương Thiên Vấn chưa từng có vọng tưởng qua sáng tạo ra một cái trận pháp đánh vỡ loại này vững vàng.

Ba năm bố trí, cuối cùng thành công.

Đại trận khởi lên, trên đảo Khôi Lỗi chỉ có vận mệnh bị trận pháp tàn sát, một nhóm chết lại một nhóm xuất hêện, sau đó lại chết một nhóm nữa, nảy sinh một nhóm mới, như thế tuần hoàn.

Dĩ nhiên, nhiều cường giả như vậy, không phải là không có người tu vi trận đạo cao thâm, chỉ là bởi vì tầng thứ năm tương đối địa kỳ diệu, nơi này không có địa mạch chi nguyên, mặc dù có đầy đủ thiên địa linh khí, nhưng là trận pháp thu hút lại hiệu suất cũng không cao, trận pháp cũng cần lực lượng nơi phát ra, nơi phát ra càng mạnh, trận pháp uy lực tương ứng cũng sẽ càng mạnh. Phần lớn trận pháp cấp cao cũng là mượn địa mạch lực, chỉ có trận pháp trên cấp mười mới có thể đi mượn địa mạch chi nguyên.

Dương Thiên Vấn trận pháp lấy xu thế Thiên Địa thành trận, một khắc vận dụng thành trận kia cắt thế giới tự thành lực lượng thế giới, hấp thu vô số loạn lưu trong dị không gian cung cấp năng lượng duy trì trận thế vận chuyển.

Chỉ cần hư không bất diệt, Cửu Thiên Thập Địa Diệt Hồn đại trận là có thể vĩnh viễn vận chuyển xuống.

Cửu Thiên Thập Địa Diệt Hồn đại trận, có mười chín tầng biến hóa, bất quá thích hợp nhất đối phó những thứ này Khôi Lỗi, chính là biến hóa tầng thứ chín, dẫn động không gian loạn lưu vô cùng trong hư không, trải qua đại trận hướng dẫn mà thành lốc xoáy không gian.

Ở hòn đảo này, có chừng ba ngàn con Khôi Lỗi, coi như là Tiểu Bạch phân hoá phân thân mạnh nhất cũng không làm gì được nó. Phải biết rằng phân thân Tiểu Bạch, mặc dù so ra kém Hỗn Độn kim tình thú, nhưng là có bảy tám phần lực lượng bản thể của nó, có thể tưởng tượng được sức chiến đấu của những con Khôi Lỗi này.

Nhưng mà ở trong trận pháp, lực chiến đấu bất kể dùng bao nhiêu, vô số Lốc xoáy không gian không ngừng tàn sát bừa bãi, Dương Thiên Vấn không tin những thứ Khôi Lỗi này có thể đối phó được.

Nhân gia đánh Khôi Lỗi nhiều nhất chỉ có thể một đối một, inh hơn thì bày trận pháp phụ trợ, nhưng là không có ai như Dương Thiên Vấn trực tiếp bố trí một phương viên năm trăm dặm siêu cấp lớn trận, trực tiếp dùng loại này phương thức "Quần xoát."

Đại trận Dương Thiên Vấn vừa động, Dương Thiên Vấn phất tay ném ra một tòa đài sen mười hai cánh, khoanh chân ngồi lên, bắt đầu tu luyện, không hề để ý tới tình hình đại trận.

Một màn này, các tuyệt thế cường giả trợn mắt hốc mồm, phải biết rằng những Khôi Lỗi yếu nhất cũng có thể cùng Thượng Cổ Thần Hoàng cô đọng hai pháp tắc tranh phong.

Bất quá một màn này, cũng làm cho những tuyệt thế cường giả này không ít dẫn dắt. Bi kịch là bọn hắn không cách nào bố trí ra loại này đại trận tới, tài nghệ bọn họ không đạt được tới cảnh giới như Dương Thiên Vấn.

Nhiều người nhìn như thế, Dương Thiên Vấn nhạy cảm nhận thấy được một đạo mục quang không chỉ là ngó chừng trận pháp nhìn, mà là nhìn mình chằm chằm đài sen. Dương Thiên Vấn thuận thế nhìn sang, ánh mắt chủ nhân dĩ nhiên là vị thanh niên áo đen Sáng Tạo Chúa Tể mang tới, biểu hiện ra thực lực là Thượng Cổ Thần Hoàng hai pháp tắc.

Bất quá Dương Thiên Vấn thấy thế nào cũng cảm thấy có cái gì không đúng, nhiều người như vậy cũng đưa ánh mắt nhìn chăm chú ở trên trận pháp, muốn từ trung học cái mấy chiêu dùng để giết Khôi Lỗi, nhưng là chỉ có hắn đưa ánh mắt đặt ở chính mình trên đài sen, nhất định là có cổ quái!

Dương Thiên Vấn trực tiếp sử dụng ra vận mệnh chi nhãn nhìn sang, đồng thời, lấy ra vận mệnh la bàn, một tay nâng, một tay la bàn kiếm chỉ Thiên Tâm, quy tắc lực vô cùng từ bên trong la bàn truyền tới trong cơ thể.

Dương Thiên Vấn "nhìn" đến chỗ sâu một mảnh vực thế giới ngoại hắc ám hỗn độn, một con tinh thú cấp mười thân dài không quá ba thước, đang không ngừng săn giết đồng loại, sau đó cắn nuốt vào bụng. Một lần ngoài ý muốn, con tinh thú cắn nuốt đến một viên kim xán xán hạt châu, xảy ra biến hóa kịch liệt, nó đột phá cực hạn tinh thú, hoá sinh, trở thành con tinh thú cấp mười một thứ nhất từ trước tới nay. Nó có trí khôn, hôm nay chưa đủ, nó muốn nhận được nhiều hơn…

Dương Thiên Vấn sinh lòng hiểu ra, nguyên nhân lần tinh thú bạo loạn này, viên hạt châu kim quang lấp lánh này, rõ ràng chính là công đức chi bảo, chính là một hạt sen ẩn chứa công đức.

Dương Thiên Vấn là có chút hiểu con tinh thú này, chiếm được kỳ ngộ hoá có trí khôn, tự nhiên muốn theo đuổi đỉnh cao hơn. Giống như chính mình, năm đó cũng không phải một phàm nhân, bởi vì chiếm được vận mệnh la bàn mới từ lần này bước lên con đường tu hành.

Xem ra này công đức chi bảo đối với Vực Ngoại tinh thú mà nói, là bảo bối trong bảo bối, khó trách năm đó những thứ tinh thú kia lúc thấy Kim Liên mười hai lá, giống như mèo già ngửi thấy được mùi cá, thì ra là như vậy.

Sáng Tạo Chúa Tể dẫn hắn vào, nhìn dáng dấp chỉ có hai loại khả năng, hoặc là chính hắn cũng không biết tình hình, hoặc là có cấu kết, mưu đồ bất quỷ!

Vận mệnh la bàn bắt đầu bất quy tắc xoay tròn, từng đạo quy tắc lực càng không ngừng từ la bàn bên trong tràn vào trong cơ thể Dương Thiên Vấn, lại từ trong cơ thể Dương Thiên Vấn chảy vào trong la bàn. Vận mệnh sương mù ở trong mắt Dương Thiên Vấn dần dần tản ra, trong mắt Dương Thiên Vấn dị tượng cái này tiếp cái khác, thấy được rất nhiều cảnh tượng không thể tưởng tượng.

Qua một lúc lâu, Dương Thiên Vấn mới thu hồi lực lượng quy tắc vận mệnh, ở dưới vận mệnh lực áp đảo, coi như là những tuyệt thế cường giả cũng khó mà phát hiện nửa điểm, cho nên Dương Thiên Vấn một phen làm cũng gây ra làm kinh động bất luận kẻ nào.

Thấy được một ít đồ vật trong lòng Dương Thiên Vấn đã có tính toán, chỉ bất quá bây giờ không phải là lúc mà thôi. Nghĩ đi nghĩ lại, khóe miệng nhếch lên, trong lòng hừ lạnh nói: "Thật là không thể nói nổi."

Dương Thiên Vấn chẳng muốn đi để ý tới những thứ chyyện này, thực lực đạt tới trình độ nhất định, ai còn đi chơi mưu ngầm, muốn chơi cũng là đường đường chánh chánh dương mưu, âm mưu loại vật này, không lên được cấp bậc. Giống như Sáng Tạo Chúa Tể loại mặt hàng này, ngầm mưu chơi đến Chúa Tể vị đã tương đối ra vẻ chói sáng rồi, sẽ đến lúc nhân quả báo ứng.

Bất kỳ âm mưu nào ở trước mắt lực lượng tuyệt đối thật là đáng chê cười.

Dương Thiên Vấn không thèm để ý, tiếp tục nhắm mắt tu luyện quy tắc vận mệnh. Tiểu Bạch thì gục ở trên người Dương Thiên Vấn, mượn khí tức thần bí Dương Thiên Vấn phát ra tu luyện, đồng thời vì Dương Thiên Vấn mà hộ pháp.

Mà bên trong Cửu Thiên Thập Địa Diệt Hồn đại trận, lại là lốc xoáy không gian đang không ngừng tàn sát bừa bãi, Khôi Lỗi bên trong đại trận nhiều lắm chống đỡ được nửa năm, sẽ đều bị đánh thành mảnh nhỏ, sau đó tuôn ra một chút linh vật, chẳng qua là những thứ này linh vật ở sau một khắc liền bị Lốc xoáy không gian hấp thu, sau đó hóa thành lực lượng cường đại hơn nữa.

Nửa năm chém giết ba ngàn Khôi Lỗi, loại tốc độ này đã là tương đối nhanh, so ra mà nói, coi như là Đệ Nhất Chúa Tể đem hết toàn lực, trong vòng nửa năm cũng chỉ có thể chém giết một ngàn Khôi Lỗi, hơn nữa còn không phải là Khôi Lỗi cấp boss mạnh nhất.

Dương Thiên Vấn không phí khí lực gì, ngồi mát ăn bát vàng là được.

Mọi người nhìn nhau mà im lặng, bất quá bọn hắn cũng không có cách nào, ai bảo bọn hắn không có loại thủ đoạn như Dương Thiên Vấn? Những người này sớm biết được trận, khí, đan tam tuyệt danh hiệu của Dương Thiên Vấn có một tí sức miễn dịch.

965. Chương 959: Thần Vị Cuồng Bạo (2)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 959: Thần vị cuồng bạo (2)

Thời gian một trăm năm đã qua, lấy tốc độ Dương Thiên Vấn "đánh quái", ba trăm năm xuống, sửng sốt thế mà cũng không có gặp may, bất quá trận pháp uy lực cũng là càng ngày càng mạnh mà thôi. Dương Thiên Vấn rất im lặng, phải biết rằng lúc ở tầng thứ ba, Thương Lang Thần Hoàng vừa đánh đã được thần vị, mà mình ở tầng thứ năm "xoát" cũng đã ba trăm năm, ngay cả cái rắm cũng không có. Trước sau chênh lệch quá lớn, quá đả kích người lòng tự tin rồi. Dựa theo "tỉ lệ rơi", tầng thứ năm chẳng phải cao hơn tầng thứ ba sao? Bất quá để cho Dương Thiên Vấn an ủi là, không chỉ có là tự mình nấm mốc, những người khác cũng không có gặp may gì.

Thần Sơn mỗi một lần diễn kỷ cũng chỉ sẽ xuất hiện một ngàn năm, một ngàn năm về sau, Thần Sơn liền sẽ tự động biến mất, phải chờ tới diễn kỷ tiếp theo mới có thể xuất hiện lần nữa.

Dương Thiên Vấn không nóng nảy, số mệnh đã định, cưỡng cầu khó đạt. Mặc dù Dương Thiên Vấn có đại thần thông có khả năng thay đổi vận mệnh, nhưng cũng sẽ không sử dụng lung tung.

Đảo mắt lại là hai trăm năm trôi qua, Dương Thiên Vấn cuối cùng cũng có thu hoạch, một pháp bảo hình dáng đồ quyển tuôn ra từ Khôi Lỗi, hơn nữa ở trước mặt vô số Lốc xoáy không gian vẫn hoàn hảo không tổn hao gì.

"Lão Đại, có thứ tốt, nhanh lên một chút đem thu lại." Tiểu Bạch thấy được một màn này, vội vàng báo cho Dương Thiên Vấn biết, phải biết rằng Cửu Thiên Thập Địa Diệt Hồn đại trận đệ cửu trọng biến hóa, trải qua này năm trăm năm vận chuyển, bên trong Lốc xoáy không gian có thể dễ dàng xé nát cắn nuốt một cực phẩm thần khí, cũng chỉ có chí bảo cấp bậc Thần giới thập bảo vượt xa cực phẩm thần khí, mới có thể ở trong đó giữ vững hoàn hảo không tổn hao gì.

Dương Thiên Vấn từ trong nhập định tỉnh lại, vốn là hắn cũng chưa có nhập định tầng sâu, có lưu một phần nguyên thần thanh tĩnh. Thấy rơi ra cuốn đồ quyển, vẫy tay, xem ra rõ ràng chính là bảo vật đồ quyển từ trong trận bay ra, rơi vào trong tay Dương Thiên Vấn.

"Thiên Địa Luân Hồi đồ?" Dương Thiên Vấn ngó chừng linh bảo trong tay, một cái liền nhận ra món bảo vật này dĩ nhiên là một Tiên Thiên linh bảo! Phẩm cấp tuyệt đối không kém Thời Không Bảo Tháp!

"Chúc mừng chúc mừng, chúc mừng Dương huynh, mừng đạt chí bảo." Hách gia Tam Hoàng, Lôi Thần Chúa Tể cùng Dương Thiên Vấn giao tình không cạn rối rít lên tiếng ăn mừng. Ngay sau đó là còn lại cường giả có chút giao tình hoặc là muốn làm quen Dương Thiên Vấn cũng rối rít chúc mừng, trong lời nói ai cũng bao hàm ý hâm mộ cùng ghen tỵ.

Bọn họ vậy nhìn thấu Dương Thiên Vấn nhận được món bảo vật này, hẳn là Thần giới thập bảo cấp bậc tồn tại, Thần giới thập bảo uy danh hiển hách, được một cái đã là không tệ rồi, từ một cái diễn kỷ trước đó tới nay, Thần giới thập bảo không có ra là mấy.

Dương Thiên Vấn cười cười thu vào, khách khí mấy câu trở về. Nhưng trong lòng lơ đễnh, có vận mệnh la bàn Hồng Mông chí bảo bực này, cuốn Thiên Địa Luân Hồi đồ này nha, cũng là để cho Dương Thiên Vấn cao hứng một chút. Quyết định chủ ý, bảo vật này lấy về đưa cho Thủy Thấm Lan. Thiên Địa Luân Hồi đồ mặc dù tốt, nhưng mà xa xa không bằng chi bảo Dương Thiên Vấn thành đạo.

Bảo vật cấp bậc thập bảo xuất hiện, biểu thị tầng thứ năm không gian huyền diệu biến hóa, nhiều cường giả rối rít lên tinh thần, càng thêm chuyên chú lên.

Hai mươi năm về sau, một bảo vật từ trong tay một vị Thượng Cổ Thần Hoàng Thú Thần giới tuôn ra, mọi người tránh không được lại là một trận chúc mừng, mọi người nhiệt tình bàn luận.

Dương Thiên Vấn đang không giải thích được, Hách Thiên Thủ truyền âm mà nói: "Mỗi khi xuất hiện bảo vật cấp bậc Thần giới thập bảo, là biểu thị sắp xuất hiện thần vị rồi."

Vị Thượng Cổ Thần Hoàng nhận được bảo vật vội vã tế luyện một phen, đánh lên rồi ấn ký chính mình thì bắt đầu tiếp tục "xoát" Khôi Lỗi.

Dương Thiên Vấn gật đầu, nghĩ thầm thì ra là như vậy, khó trách bọn người kia nhìn thấy Thiên Địa Luân Hồi của mình mưu đồ phản ứng như thế. Ngược lại cho là bọn họ ngay cả loại mặt nàng này cũng muốn đoạt.

Dương Thiên Vấn thu hồi ánh mắt, lẳng lặng yên ngồi xuống, kiên nhẫn chờ, nhiều tuyệt thế cường giả như vậy, cũng chỉ có hắn dễ dàng nhất, chỉ cần từ từ đợi chờ kết quả là được.

Bỗng nhiên, cũng không biết qua bao lâu, Dương Thiên Vấn nhạy cảm cảm giác được không gian nổi lên vận luật vi diệu, không gian tầng thứ năm cũng không lớn, loại vận luật này vô cùng kỳ diệu, thế mà có thể dẫn tới thần thức vậy cùng nhau dao động.

"Lão Đại, ngươi cảm thấy sao?" Thanh âm Tiểu Bạch truyền tới, hiển nhiên nó cũng cảm thấy.

Dương Thiên Vấn mở hai mắt ra cùng Tiểu Bạch liếc nhau một cái, đồng thanh nói: "Thần vị!" Không sai, đây chính là cảm giác ở Thần Sơn tầng thứ ba, thần vị trong tay Thương Lang Thần Hoàng phát ra kim quang dao động, không có sai, chính là cỗ dao động này!

Thần vị!

Không chỉ có là Dương Thiên Vấn cùng Tiểu Bạch cảm giác được, tất cả tuyệt thế cường giả tầng thứ năm cũng cảm thấy.

"Lão Đại, hình như là từ người chúng ta truyền ra." Tiểu Bạch chỉ chỉ phía dưới đại trận.

Dương Thiên Vấn nhìn xuống, quả nhiên một cái tấm bia đá tản ra kim quang bị mấy đạo Lốc xoáy không gian mạnh mẽ xé rách treo giữa không trung. Dương Thiên Vấn không chút hoang mang đưa tay chụp tới, thần vị lập tức đến trong tay, trong lòng nhẹ nhàng vui mừng, thong dong thu vào không gian giới chỉ, sau đó vô cùng có phong độ gật gật đầu ý bảo nói: "Chư vị, tiểu đệ khai trương trước, mọi người không ngừng cố gắng."

Vô số ánh mắt nhìn Dương Thiên Vấn, dạng ánh mắt gì đều có, đặc biệt một số Thượng Cổ Thần Hoàng, thậm chí hận không được trực tiếp đánh cướp Dương Thiên Vấn.

Chỉ bất quá là ở dưới tình huống như vậy, không có ai có động thủ trước, người nào động thủ trước, người đó chính là chim đầu đàn, tất nhiên nghênh đón Dương Thiên Vấn đả kích cường lực nhất. Thực lực Dương Thiên Vấn có thể nói là thần bí nhất trong chúng cường giả. Bản thân chính là truyền kỳ trong truyền kỳ, để cho vô số cường giả kiêng kỵ. xem tại

Mặc dù trong trận quyết đấu cuối cùng với tinh thú Ngoại Vực, hắn không có tham chiến, nhưng mà cái này cũng không làm trở ngại bản thân của hắn ở trong cuộc chiến tranh này sở lập nhiều công lao hiển hách. Vấn Thiên Chúa Tể, chính là trong lịch sử thần giới, một vị Đan Đạo Thánh Sư duy nhất, đồng thời còn kiêm có danh Trận đạo Thánh Sư, nghe nói pháp bảo trên tay lại càng vô cùng lợi hại, đều là xuất từ tay chính mình, pháp lực vô biên, thần thông quảng đại.

Sáng Tạo Chúa Tể muốn mở miệng nói gì, nhưng mà nghĩ lại, vẫn là dừng lại ý nghĩ trong lòng, chờ những chim đầu đàn khác.

Hách gia Tam Hoàng thấy tình thế, suy nghĩ một chút đi ra ngoài nói: "Mọi người náo nhiệt nhìn đủ rồi, vội vàng cố gắng lên, cách Thần Sơn đóng cửa còn có năm trăm năm thôi." Lời này chính là nhắc nhở mọi người, thời gian còn dài mà, nói không chừng người tiếp theo nhận thần vị chính là các người.

Tồn tại cấp bậc Chúa Tể, nhịn xuống tham niệm trong lòng, bắt đầu ra sức "xoát" Khôi Lỗi. Bởi vì bọn họ đã là Chúa Tể rồi, so ra mà nói, so với Thượng Cổ Thần Hoàng cũng hơn một chút, bọn họ cũng không nghĩ tùy tiện trêu chọc một Chúa Tể, cho dù là một Chúa Tể mới. Bởi vì bọn họ biết được muốn hạ được một tồn tại cấp bậc Chúa Tể, là phải trả giá lớn tới chừng nào, một trận chiến thảm thiết Thượng Cổ kia phảng phất như ngày hôm qua vậy. Hơn nữa bảy đại Siêu Thần Thú cũng chính bởi vì đại chiến năm đó, ngay cả lần tranh giành Thần Sơn này cũng không tới tham gia.

Mọi người thấy chuyện không thể thành, đem lực chú ý thu trở lại, càng thêm hạ công phu rồi.

Qua ba năm, lại có một bảo vật cấp bậc Thần giới thập bảo xuất thế, cái này lại gợi lên khát vọng trong lòng mọi người, đồng thời mọi người hiểu được, thần vị cách mình không xa.

Quả nhiên, ở 150 năm sau, không gian dao động quen thuộc lại một lần nữa xuất hiện, không có cường giả cũng dừng tay lại trung việc, thần thức cuồng quét sưu tầm .

Ngay sau đó ánh mắt mọi người vừa tập trung đến trên địa bàn Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn cũng có chút ngoài ý muốn, lại một lần từ trong trận mò lên một khối thần vị, thong dong thu vào, lại một lần nữa khẽ gật đầu nói: "Vận khí không tệ, tiếp tục tiếp tục."

Mọi người một trận im lặng, trong tim giống như có vô số mèo đang không ngừng gãi, Sáng Tạo Chúa Tể rốt cục không nhịn được, giọng nói có mấy phần khiêu khích: "Không nghĩ tới cư sĩ vận khí lại tốt như thế, cho nên chúng ta tỏ vẻ..." Tỏ vẻ, tỏ vẻ cái gì?

Dương Thiên Vấn cười cười, phất tay ném ra vô số tia sáng, tia sáng đến trong tay mọi người mới phát hiện là một vò rượu.

"Cùng vui cùng vui, đây là rượu ta đích thân ủ, hỉ khí đều dính, ha ha ha…" Dương Thiên Vấn cười lớn nói. Lôi Thần Chúa Tể Lôi Áo mở ra giấy dán, nhấp một ngụm, lớn tiếng khen: "Rượu ngon, rượu ngon, đa tạ cư sĩ, hay ột cái hỉ khí đều dính, mọi người còn không mau chút uống rượu, tiếp tục cố gắng lên." Nói xong cũng ngửa đầu uống mạnh một hơi, trong lời nói ý tứ, là nhắc nhở mọi người, thay vì hâm mộ người khác, chẳng tiếp tục cố gắng, đây cũng là giải vây cho Dương Thiên Vấn.

Lần này mở miệng nói chuyện là một Chúa Tể, các vị Thượng Cổ Thần Hoàng có thiếu nhân tình Dương Thiên Vấn, bắt đầu quay đầu tiếp tục công kích Khôi Lỗi.

Lại là không ai nguyện ý làm chim đầu đàn, thêm vào Lôi Thần Chúa Tể, còn có là thời gian, mọi người lại một lần nữa đem lực chú ý chuyển lên địa bàn của mình.

Người khác càng không ngừng hâm mộ Dương Thiên Vấn may mắn, Dương Thiên Vấn cảm giác được có một chút cái gì không đúng, vận khí đúng là không tồi, mặc dù phương thức mình "đánh quái" so với những người khác nhanh hơn.

Tìm hiểu quy tắc vận mệnh, nắm giữ vận mệnh chi nhận, cảnh giới Dương Thiên Vấn thật ra thì đã sớm vượt qua tầng cấp Chuẩn thánh, tùy thời có thể thành thánh, nói cách khác, Dương Thiên Vấn tùy thời có thể trở thành Chí Cao Thần thứ nhất của Thần giới trong hàng trăm triệu năm tới nay, chẳng qua là Dương Thiên Vấn hiện tại một mực áp chế tu vi chính mình, không để ình đột phá mà thôi.

Không phải là Dương Thiên Vấn không muốn, mà là Dương Thiên Vấn thông qua vận mệnh la bàn thấy, trở thành Chí Cao Thần thứ nhất vũ trụ xui xẻo, tất nhiên có noi theo Hồng Quân lão tổ vì chúng sinh giảng đạo, sau đó hợp đạo chưởng thiên đạo vận chuyển, trở thành người phát ngôn vũ trụ thiên đạo. Mặc dù vô số chỗ tốt, nhưng mà muốn siêu thoát ở ngoài thiên đạo, cao hơn một cấp, chân chính tiêu dao tự tại, cũng là khó khăn vô số lần.

Cho nên không phải dưới tình huống vạn bất đắc dĩ, Dương Thiên Vấn không muốn ra tay, dưới thánh nhân đều là con kiến hôi, nhưng mà Dương Thiên Vấn không phải là thánh nhân.

Trả lời kèm theo trích dẫn

966. Chương 960: Siêu Thoát Vận Mệnh (đại Kết Cuộc)

Quyển 11: Chúa Tể

Tác giả: Thủy Bình Diện

Chương 960: Siêu thoát vận mệnh (Đại kết cuộc)

Sưu tầm:

Nguồn vipvandan

Nhân sinh luôn tràn ngập các loại ngoài ý muốn, giống như là Dương Thiên Vấn nhiều năm qua như vậy làm việc thiện tích đức khiến cho nhân phẩm bùng nổ, không quá vài chục năm, lại là một tòa thần vị từ bên trong Cửu Thiên Thập Địa Diệt Hồn đại trận của Dương Thiên Vấn xuất hiện.

Dương Thiên Vấn có điểm không nói gì, đồng thời cũng cảm giác được có chút kỳ quái, nếu cùng sự kiện liên tiếp phát sinh, vậy không phải trùng hợp, thật giống như cái thần vị này, liên tiếp từ bên trong đại trận Dương Thiên Vấn xuất hiện, vậy khả năng không lớn là Dương Thiên Vấn nhân phẩm bùng nổ đơn giản như vậy.

Cái thần vị thứ ba này xuất hiện, là hoàn toàn khiến ọi người chú ý, ngay cả Đệ Nhất Chúa Tể các cường giả Chúa Tể thế hệ trước cũng đều đem ánh mắt chuyển hướng về phía Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn giống như thấy được vô số ánh mắt hung ác như ác lang, trong lòng cảm thán ngàn vạn, Chúa Tể cũng là người, cái tham niệm này cũng khởi lên rất nhiều phân tranh.

Dương Thiên Vấn cho tới bây giờ sẽ không là một người tốt, nhưng cũng không phải là người đi cướp đồ của người khác, thứ đến trong tay Dương Thiên Vấn, mặc dù Dương Thiên Vấn không cần, cũng sẽ không để người cướp đoạt!

Xem cái tình hình hôm nay, chính mình một người độc chiếm ba thần vị, sợ là khó có thể thiện rồi.

Rốt cuộc có người ngồi không yên, đầu tiên nhảy ra lại là Dư Chi cùng Dư Căn hai huynh đệ, hai người bọn họ thân thiết có lễ hướng Dương Thiên Vấn chào, mở miệng nói: "Dương huynh độc chiếm ba thần vị, thật đáng mừng, cái phong thuỷ bảo địa này, không biết có thể nhượng cho huynh đệ chúng tôi hay không?"

Dương Thiên Vấn nghe xong, trong lòng nhất thời cười lên, hai người này cũng thật sự là khẩn cấp. Dương Thiên Vấn thuận thế đáp: "Cũng được, đổi thì đổi" Dương Thiên Vấn đã cảm giác được không thích hợp, tựa như có người đang tính kế mình, nhưng mà thông qua la bàn vận mệnh lại tính không ra là ai đang tính kế mình.

Dương Thiên Vấn quyết đoán cùng huynh đệ Dư gia thay đổi vị trí, đảo di động của huynh đệ Dư gia, lớn nhỏ cùng Dương Thiên Vấn không sai biệt lắm, chỉ là khôi lỗi mặt trên ít hơn một ít, bất quá tổng thể thực lực lại lợi hại hơn một ít. Dương Thiên Vấn đem toàn bộ trận pháp dời đến trên tòa đảo này, lại bắt đầu ngồi xuống.

Quá trình này không ai đứng ra phản đối, mọi người đều muốn nhìn xem kết quả thay đổi vị trí như thế nào.

Không gian Thần sơn tầng thứ năm lại khôi phục bình tĩnh, tất cả mọi người lại cố gắng "đánh quái".

Dương Thiên Vấn nhìn qua đang ngồi xuống, thực ra đang có chút đăm chiêu, cái thần vị này một cái tiếp một cái tuôn đến, khẳng định là vị đại năng kia đang sau lưng tính kế chính mình, Dương Thiên Vấn có bảy phần nắm chắc khẳng định, cho nên hắn thay đổi vị trí, nếu thay đổi vị trí lại tuôn ra thần vị, vậy hầu như là có thể xác định. Dương Thiên Vấn thân mình chính là một hạng người cảm giác cực kỳ sâu sắc, hơn nữa qua "thao luyện" hóa giải la bàn vận mệnh, có thể dùng thất khiếu linh lung để hình dung tâm của Dương Thiên Vấn.

Thời gian như nước chảy, huynh đệ Dư gia mạo hiểm hoàn toàn đắc tội Dương Thiên Vấn, muốn tới khối "Phong thuỷ bảo địa" nọ của Dương Thiên Vấn, cho tới nay đều chịu nhiều cường giả chăm chú.

Ngay tại cách kì hạn ngàn năm đóng cửa của Thần sơn còn không đến vài chục năm, không gian Thần sơn tầng thứ năm lại đã xảy ra không gian luật động quen thuộc nọ, ánh mắt mọi người đều nhìn về phía huynh đệ Dư gia, nhưng mà huynh đệ Dư gia cũng đang hết nhìn đông lại nhìn tây tìm kiếm.

Chỉ thấy Dương Thiên Vấn từ bên trong Cửu Thiên Thập Địa Diệt Hồn trận, chụp ra chính là cả hai cái thần vị!

Dương Thiên Vấn nhìn thần vị trong tay, trong lòng một trận không nói gì, nguyên bản chính mình có ba cái, đã là thấy đủ rồi, nhưng mà thời điểm sắp chấm dứt, lại đưa tới hai cái, cái này rõ ràng chính là trần trụi đang tính kế chính mình.

Những năm gần đây, Dương Thiên Vấn luôn tự hỏi, vị đại năng kia vì cái gì có thể coi là tính kế chính mình, nghĩ trước nghĩ sau, cuối cùng cũng có một chút rõ ràng. Cái mảng thiên địa này cần một người nắm trong tay, cần một hợp đạo đại thánh. Mà chính mình chính là một người lựa chọn thích hợp, năm cái thần vị này hoặc là để cho đi ra, cho người khác tu luyện thành Chí cao thần. Hoặc là chính mình đột phá tầng này, trở thành Chí cao thần. Nếu không ở trước mặt nhiều cường giả đồng cấp như vậy, có lẽ thật đúng là ứng phó không được.

Lấy thực lực Dương Thiên Vấn hiện nay, mười hay tám Thượng cổ Thần Hoàng không đủ gây cho sợ hãi, cho dù có thêm hai ba Chúa Tể cũng có thể ứng phó, nhưng mà ở đây hơn bảy mươi vị Thượng cổ Thần Hoàng cùng Chúa Tể, đó là phi thường khó khăn.

Bất quá muốn Dương Thiên Vấn đem thứ của mình cống hiến ra, đó là mơ tưởng!

Dương Thiên Vấn bình tĩnh thu hồi thần vị, hoàn toàn không nhìn ánh mắt mọi người tầng thứ năm, thản nhiên nói: "Vận khí đến, không có biện pháp".

Dư Căn cùng Dư Chi hai huynh đệ trong lòng hối hận không thôi, vì cái gì mà đổi vị trí, nếu không đổi vị trí, hai cái thần vị này chính là của mình.

Hầu như tất cả mọi người nhìn Dư thị huynh đệ, muốn nhìn một chút bọn họ có phản ứng gì, đây chính là chim đầu đàn có sẵn, không dùng thật sự quá lãng phí.

Quả nhiên, Dư thị huynh đệ thẹn quá thành giận, thấy lợi tối mắt, cùng nhau phi thân nghênh về phía Dương Thiên Vấn, vừa muốn mở miệng nói cái gì.

Dương Thiên Vấn cũng đã trước một bước mở miệng nói: "Thế nào, nhị vị lại muốn đổi vị trí?"

Hai người thanh tỉnh lại, vị trí này là bọn hắn yêu cầu đổi, nay đã xảy ra sự tình bực này, cái này trách không được người khác. Nhưng mà nhiều năm qua theo đuổi, làm cho hai người bọn họ không bỏ xuống được.

Thật ra không chỉ nói hai người bọn họ không bỏ xuống được, mọi người ở đây người nào trong lòng bỏ xuống được, phải biết rằng trong tay Dương Thiên Vấn là có năm thần vị!

Sáng Tạo Chúa Tể lại ở phía sau quạt gió đốt lửa nói: "Cả năm thần vị, Vấn Thiên lão đệ vận khí cũng thật không phải tốt bình thường".

"Các ngươi thật sự là dong dài, muốn đoạt thì đoạt đi!" Một thanh âm tiến vào, đồng thời một thân ảnh cũng từ xa xa vọt lại đây, đối với Dương Thiên Vấn nói: "Ngươi một mình độc chiếm năm thần vị, quá nhiều rồi, lấy ra vài cái đi" Lời này nói dị thường bá đạo.

Dương Thiên Vấn tập trung nhìn lại, trong lòng sáng tỏ, xem ra đây là Sáng Tạo Chúa Tể ở sau lưng sai sử, vị đứng ra này không phải là tinh thú cấp mười một kia sao?

Dương Thiên Vấn cười cười nói: "Đó không phải là còn muốn ta đem đài sen dưới tay cũng đưa cho ngươi?"

"Đúng, đương nhiên, đem nó cũng đưa cho ta" Thanh niên đồ đen ứng tiếng nói.

"Chậc chậc, ta nói Sáng Tạo Chúa Tể, ngươi mang vào vị nhân huynh này, thật đúng là một chút cũng không khách khí" Dương Thiên Vấn cười tủm tỉm đối với Sáng Tạo Chúa Tể nói.

Sáng Tạo Chúa Tể đã sớm xem Dương Thiên Vấn không vừa mắt, năm đó chỉ là một con kiến, nguyên bản là một công cụ phát tài tốt, nhưng mà hiện tại lại cùng với mình ngồi ngang hàng. Sáng Tạo Chúa Tể đứng dậy nói: "Ha ha, ta cảm thấy hắn nói được có lý, Vấn Thiên lão đệ ăn tiêng như vậy cũng không đúng".

"Phải không? Ta đây có phải hẳn là đem toàn bộ gia sản đều phá ra hay không?" Dương Thiên Vấn cười lạnh nói.

"Vấn Thiên lão đệ sao lại nói như vậy" Sáng Tạo Chúa Tể ngoài cười nhưng trong không cười hồi đáp.

"Dương Thiên Vấn, không cần nói sang chuyện khác, vị trí này nguyên bản chính là của chúng ta, lúc này đây đi ra hai cái thần vị, hai huynh đệ chúng ta yêu cầu không cao, chỉ cần một cái là được" Dư Căn chen miệng tiến vào nói.

"Là ta nghe lầm, hay là ngươi nói sai rồi. Làm người có thể vô sỉ, nhưng không thể vô sỉ đến loại trình độ như các ngươi" Dương Thiên Vấn khinh bỉ nói: "Muốn đoạt, vậy động thủ lên mà đoạt!"

Dư thị huynh đệ nay là đâm lao phải theo lao, Dương Thiên Vấn thực lực có bao nhiêu mạnh, cho tới nay không ai biết. Bọn họ chỉ có cổ động càng nhiều người cùng nhau động thủ mới cũng có nắm chắc.

"Các vị, không bằng chúng ta…..".

"Động thủ!" Hắc Minh tựa như được cái gì chỉ điểm, trực tiếp ra tay.

Dương Thiên Vấn cũng không nói lời thừa, một đạo Hóa Lôi chỉ điểm ra, ẩn chứa lôi lực chỉ kình đại năng đánh vào trên người Hắc Minh, lực lượng cường đại thế mà chỉ đánh cho đối phương rút lui trở về, trừ bỏ trên đồ đen thủng một lỗ ra, chút thương thế cũng không có.

Dương Thiên Vấn cũng có chút ngoài ý muốn, thần thông Hóa Lôi chỉ của mình, luôn luôn không lúc nào bất lợi, không thể tưởng được hôm nay thế mà ngay cả một chút da đối phương cũng không có trầy, tinh thú cấp mười một này quả nhiên không giống người thường.

Nhưng vào lúc này, Dư thị huynh đệ cũng động thủ, hai huynh đệ liên thủ, hét lớn một tiếng: "Sáu pháp tắc dung hợp lĩnh vực!"

Lực lượng lĩnh vực mạnh mẽ mở ra, kim liên dưới chân Dương Thiên Vấn cũng đồng thời nở rộ ra Huyền Hoàng Công Đức kim quang, che ở trước người Dương Thiên Vấn.

Hắc Minh tinh thú cấp mười một nọ, cũng đồng thời hướng Dương Thiên Vấn đánh tới.

Tiểu Bạch thả người một cái cản Hắc Minh lại, một siêu thần thú, một tinh thú cấp mười một ít có khả năng xuất hiện đánh thành một đoàn. Giao thủ hơn mười hiệp, Tiểu Bạch đã bị Hắc Minh đánh trở về.

"Lão đại, tên kia thật là lợi hại" Tiểu Bạch cũng không cậy mạnh, thuận thế trốn vào trong phạm vi đài sen thủ hộ nói với Dương Thiên Vấn.

Dương Thiên Vấn nhìn thoáng qua Hắc Minh, nghĩ rằng, tinh thú cấp mười đã tương đương với cao thủ cấp bậc Thượng cổ Thần Hoàng, tinh thú cấp mười một lợi hại có thể nghĩ. Một cái Hóa Lôi chỉ của mình thế mà ngay cả da cũng không có trầy, phải biết rằng Hóa Lôi chỉ của mình ngưng tụ chính là Tử Tiêu Thần Lôi tầng thứ hai, cho dù là Thượng cổ Thần Hoàng ăn một cái, cũng phải trọng thương không dậy nổi. Chỉ bằng cái lực phòng ngự này đã có thể nói vô địch.

Dương Thiên Vấn cảm giác, nếu thực đánh lên, tinh thú cấp mười một này thực lực chỉ sợ là trong mọi người ở đây, bài danh mười hạng đầu. Chính mình muốn thắng nó cũng phải xuất ra bản lãnh thật sự mới được.

Nghĩ xong, nhẹ nhàng vỗ đầu, một đạo thanh khí bay ra hóa thành một đạo nhân mặc đạo bào màu máu, ôm một cái hồ lô màu máu, mặt mang sắc lạnh hướng Dương Thiên Vấn chào nói: "Đạo hữu mời..."

Nói đến một nửa, liền tế ra hồ lô màu máu trong tay, miệng hồ lô đối diện Dư thị huynh đệ, quát một tiếng: "Lục!"

Đúng là Lục Thần Huyết hồ lô! Chỉ thấy miệng hồ lô sát khí nghiêm nghị, ngay lập tức liền đem Dư Chi tập trung.

Dư Chi sâu sắc cảm giác được chính mình bị một cỗ sát khí mãnh liệt tới cực điểm tập trung, thần hồn trong thần hạch một trận bất an, đang muốn làm cái gì đó.

Bỗng nhiên một đạo huyết quang hiện lên! Dư Chi cuối cùng nhìn thấy một màn chính là thần hạch ba màu bên trong một chút huyết quang quấn quanh, sau đó liền lâm vào trong bóng tối.

Kinh ngạc, ngạc nhiên, khó có thể tin, sợ hãi các loại ánh mắt không cái nào là không có. Một Thượng cổ Thần Hoàng ba pháp tắc, thế mà ngay cả một kích của Dương Thiên Vấn cũng không có tiếp được, trực tiếp bị tiêu diệt!

Dư Căn là không tiếp thu được nhất, đệ đệ của mình sống nương tựa lẫn nhau bao nhiêu năm cứ như vậy mà rơi rụng?

Dương Thiên Vấn cảm thấy mừng thầm, đây mới là uy lực tiên thiên linh bảo chủ sát phạt đỉnh cấp nên có! Cái Lục Thần Huyết hồ lô này cùng Trảm Tiên hồ lô trong truyền thuyết nọ thật đúng là có vài phần như tưởng tượng, chỉ cần bị sát khí của nó tập trung, cho dù là Thượng cổ Thần Hoàng không có thần thông huyền diệu bảy mươi hai phép biến hóa nọ, kết quả cũng chỉ có rơi rụng.

"Dương Thiên Vấn, ta và ngươi liều mạng, ta muốn ngươi đền mạng!" Dư Căn thật sự đã điên cuồng, trong cơ thể nở rộ ra hào quang lĩnh vực ba pháp tắc, sau đó hướng Dương Thiên Vấn vọt lại đây, đây là muốn tự bạo cùng Dương Thiên Vấn đồng quy vu tận!

Hắc Minh cái phản ứng thứ nhất chính là lui, một Thượng cổ Thần Hoàng tự bạo, cũng không phải là trò đùa!

Trong phạm vi vạn dặm, toàn bộ cao thủ thấy một màn như vậy, cũng phản ứng như vậy, điên cuồng mà lui về phía sau.

Dương Thiên Vấn cũng muốn lui, nhưng mà Dư Căn cách hắn quá gần, đã không còn kịp rồi. Dương Thiên Vấn trong lòng cười khổ, không cần phải liều mạng như vậy vậy, không phải là xử lý đệ đệ ngươi sao?

"Oành –" Nổ mạnh mãnh liệt đem Dương Thiên Vấn nuốt hết.

"A…" Xui xẻo nhất vẫn là Hắc Minh, nó tuy rằng lui mau, nhưng mà nó cũng là trừ bỏ Dương Thiên Vấn ra, cách hiện trường gần nhất, ngay cả nó đều phát ra tiếng kêu thảm thiết này, có thể nghĩ Thượng cổ Thần Hoàng tự bạo này đáng sợ.

Hắc Minh bị dư âm nổ mạnh quét đến, quần áo trên người toàn bộ hóa thành bột mịn, ngay cả thân hình mà một cái Hóa Lôi chỉ của Dương Thiên Vấn cũng không gây thương tổn, giờ phút này cũng là vết thương chằng chịt. Bất quá nhìn ánh mắt hắn có thần, thế mà giống như chỉ bị chút thương ngoài da vậy.

Dư âm tiêu tán sau, mọi người tập trung nhìn vào, lại một lần chấn kinh rồi! Dương Thiên Vấn thế mà còn sống! Chẳng qua cái đảo dưới chân của Dương Thiên Vấn, tính cả Cửu Thiên Thập Địa Diệt Hồn đại trận, đã không còn.

"Kháo, có cần điên cuồng như vậy không?" Dương Thiên Vấn buồn bực mắng, may mắn chính mình có hậu thiên công đức chí bảo hộ thân, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi. xem tại

Bất quá, cho dù là hậu thiên công đức chí bảo cũng không phải vạn năng, Dương Thiên Vấn giờ phút này pháp lực bị rút sạch, đài sen ảm đạm không ánh sáng, xem ra là do tiêu hao quá nặng.

Một viên sinh sinh bất tức đan ăn vào, pháp lực nháy mắt khôi phục, đại năng pháp lực ùa vào đài sen, được pháp lực Dương Thiên Vấn ủng hộ, đài sen kim quang chậm rãi khôi phục.

Hậu thiên công đức chí bảo được xưng vạn pháp bất xâm, vạn pháp bất diệt. Nhưng đó cũng phải nhìn người, người sử dụng chúng nếu là cấp bậc Thánh nhân tồn tại, vậy chân chính là vạn pháp bất xâm, vạn pháp bất diệt. Bất quá Dương Thiên Vấn còn chưa phải Thánh nhân, lúc này đây hầu như rút sạch lực lượng tồn trữ của đài sen, lực phòng ngự đã không bằng trước.

Nhìn thấy cơ hội này, Hắc Minh thế mà không để ý thương thế, hướng tới Dương Thiên Vấn xông lại, trọng quyền vung lên, đánh vào trên huyền hoàng công đức kim quang ảm đạm, công đức kim quang nguyên bản khôi phục một ít lại một lần nữa ảm đạm xuống.

Một quyền không đủ, Hắc Minh nháy mắt mười quyền, trăm quyền, ngàn quyền, vạn quyền. Tốc độ cùng lực lượng huy quyền này làm cho người ta sợ hãi than thở!

Đồng thời lúc này, Sáng Tạo Chúa Tể đột nhiên ra tay, tế ra Sáng Tạo thần lô, một trong thần giới thập bảo, ngang nhiên thẳng đánh đài sen Dương Thiên Vấn.

Nhìn thấy cơ hội, Thái Cổ thần giới một phương có sáu vị Thượng cổ Thần Hoàng tính cả Thổ Chúa tể, Thủy Chúa tể cũng ra tay, mà Mộc Chúa tể giết lại bị Lôi Áo cấp ngăn cản xuống. Thần thú giới cũng có tám vị Thượng cổ Thần Hoàng ngay cả tiếp đón cũng không đánh một tiếng, ngang nhiên hướng Dương Thiên Vấn động thủ!

Dương Thiên Vấn đáng sợ, một kích trực tiếp giết một vị Thượng cổ Thần Hoàng, tuyệt đối không thể để cho hắn nghỉ lấy hơi được, cơ hội bỏ đá xuống giếng, ra sức đánh chó xuống nước bực này không thể buông tha, chỉ có xử lý Dương Thiên Vấn mới có cơ hội lấy được thần vị, cả năm tòa thần vị!

Nhân thần giới một phương, thế mà quỷ dị trừ bỏ Sáng Tạo Chúa Tể ra, không ai ra tay. Đệ Nhất Chúa Tể thật ra muốn ra tay, nhưng mà ở sâu trong nội tâm một cỗ cảm giác nguy cơ mãnh liệt, làm cho hắn cứng rắn ngừng xúc động động thủ lại. Dù sao có nhiều người như vậy động thủ, trong chốc lát chờ bọn hắn đắc thủ, lại ra tay cũng không muộn.

"Vận mệnh lực lượng, không đâu không có, thiên địa bởi vì vận mệnh mà tồn tại, thời không bởi vì vận mệnh mà vận chuyển, tinh thần bởi vì vận mệnh mà biến hóa, nhân duyên bởi vì vận mệnh mà có ý nghĩa. Tồn tại nào ý đồ thoát ly vận mệnh nắm trong tay, đều nhất định cần nhận vận mệnh quyết định!" Một thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng lại mờ hồ vang lên.

Chỉ thấy Dương Thiên Vấn đứng ở trong hư không, đài sen dưới thân đã thu lại, tay trái cầm một cái la bàn thật lớn, tay phải từ trung tâm la bàn chậm rãi rút ra một thanh kỳ dị binh khí. Hào quang lóe ra, làm cho người ta một loại cảm giác mênh mông khôn cùng, biển khơi bát ngát, thần bí khó lường.

Mà càng thêm quỷ dị là, trong phạm vi năm mươi thước quanh Dương Thiên Vấn, chỗ hào quang có thể tới, bao gồm Hắc tinh thú Minh cấp mười một ở bên trong, mọi người cùng vật đều đình trệ.

Đồng thời khi Dương Thiên Vấn rút ra chuôi binh khí kỳ dị này, một cỗ uy áp đáng sợ từ bên trong chuôi binh khí này của Dương Thiên Vấn lan tràn ra.

Ở trong mắt Dương Thiên Vấn, mọi người chung quanh, bao gồm tuyệt thế cường giả ở trong phạm vi năm mươi thước này, đều hiện ra ra một sợi tơ bảy màu, nối liền thông với thiên địa vũ trụ. Sợi tơ này chính là sợi tơ vận mệnh, chính là căn bản bọn họ tồn tại!

Dương Thiên Vấn dùng ánh mắt thương hại nhìn hai mươi vị tuyệt thế cường giả xung quanh này, cao giọng tuyên bố nói: "Ta tuyên án, các ngươi vi phạm vận mệnh ý chỉ, mạo phạm bổn tọa, an tâm đi thôi!" Binh khí trong tay vung lên, vận mệnh lực chặt đứt sợi tơ vận mệnh trên người bọn họ.

Mười sáu vị Thượng cổ Thần Hoàng tính cả Thủy Chúa tể cùng Thổ Chúa tể, ngay cả lực lượng phản kháng cũng không có, ngay cả tư cách khiếu nại cũng không có mà thành tro bụi, bọn họ tồn tại đã bị vận mệnh phủ quyết.

Lưu lại Hắc Minh tinh thú cấp mười một cùng với Sáng Tạo Chúa Tể.

"Ông trời có đức hiếu sinh, ngươi có cơ duyên tấn thăng tinh thú cấp mười một, có nguyện làm tọa kỵ cho ta?" Dương Thiên Vấn nhìn về phía Hắc Minh, tinh thú cấp mười một, cổ kim tới nay, cũng chỉ có một con này! Vua của tinh thú vực ngoại, thu đến làm tọa kỵ của mình, tự nhiên là rất có mặt mũi.

Hắc Minh cảm giác được chính mình có thể nhúc nhích, nghe được Dương Thiên Vấn nói, lập tức thông minh quỳ rạp xuống đất, dâng lên nguyên thần bổn mạng chính mình, cung kính vô cùng hồi đáp: "Tạ ân đức chủ nhân, Hắc Minh nguyện thay chủ nhân đi bộ" Nói xong hóa thành một con tinh báo ba đầu da lông cả thân màu vàng, tự động chui về phía sau Dương Thiên Vấn.

Lúc này không đáp ứng, vậy kết cục tự nhiên không cần nhiều lời.

Dương Thiên Vấn thu bổn mạng nguyên thần Hắc Minh, an tâm ngồi ở nó trên người, không tệ, thực thoải mái!

Không gian Thần sơn tầng thứ năm, lập tức dị thường im lặng, toàn bộ cường giả đều trợn mắt há hốc mồm mà nhìn tất cả trước mắt, hầu như nghĩ đến chính mình đang nằm mơ vậy. Mười sáu vị Thượng cổ Thần Hoàng đã chết cũng bỏ đi, năm đó một trận chiến thượng cổ, ngã xuống Thượng cổ Thần Hoàng tuyệt đối không chỉ nhiêu đó, nhưng mà Thái Cổ thần tộc Thủy Chúa tể cùng Thổ Chúa tể lại ngã xuống ở trên tay Dương Thiên Vấn, một màn này mới là chân chính làm cho những người này khó có thể tin.

Năm đó một trận chiến thượng cổ, đánh cho vô cùng thảm thiết, Chúa Tể toàn bộ tham chiến, buông ra tay chân, buông ra lực lượng, điên cuồng chiến một trận, đánh cho thần giới sụp đổ ba phần, kết quả cũng chỉ ngã xuống một Chúa Tể, phong ấn một Chúa Tể.

"Sáng Tạo huynh, thật sự là ngượng ngùng, làm cho ngươi thất vọng rồi" Dương Thiên Vấn một cái tụ lý càn khôn, thu về Sáng Tạo thần lô lơ lửng ở trong không trung, dùng vận mệnh lực quét đi Nguyên thần phân thần của Sáng Tạo Chúa Tể ở trong đó.

"Ha ha ha… Không thể tưởng được, bổn tọa cả đời tính kế vô số, thế mà lại lọt vào trong tay ngươi. Quả nhiên cái thế gian này chỉ có thực lực mới là vĩnh hằng!" Sáng Tạo Chúa Tể thế mà không có cầu xin tha thứ, mà là cười lớn thản nhiên hồi đáp.

"Đúng nha, chỉ có thực lực tuyệt đối mới là vĩnh hằng! Ngươi có thể ngộ sáng tạo pháp tắc, cũng coi như thiên tài nhân kiệt, đáng tiếc đáng tiếc" Dương Thiên Vấn dứt lời, một đao hạ xuống.

Cánh tay phải Sáng Tạo Chúa Tể nhất thời rời thân, máu tươi bắn xa gần một thước.

"A…" Sáng Tạo Chúa Tể kêu thảm thiết ra tiếng, bởi vì Dương Thiên Vấn dùng vận mệnh lực đem cảm giác đau của hắn phóng đại vạn lần.

"Dương Thiên Vấn, sĩ khả sát bất khả nhục, ngươi cần gì làm nhục ta như thế!"

"Một đao này là chém cho Thời Không Thần Hoàng, bổn tọa ngày xưa có duyên được Thời Không Bảo Tháp, mượn bảo tháp này tránh thoát vài lần sát kiếp, một đao này tự nhiên là không thể thiếu" Dương Thiên Vấn thản nhiên nói, dứt lời lại là một đao đi xuống, cánh tay trái Sáng Tạo Chúa Tể bị chặt bỏ, "Một đao này là chém cho U Minh Thần Hoàng, ai bảo bà ta đem truyền thừa cho lão bà của ta ch, không chém không được".

"…Dương Thiên Vấn, ngươi ngon đó!" Sáng Tạo Chúa Tể cả đời đây là lần đầu tiên bị nhục nhã như thế, nhưng mà hắn không hề lực lượng hoàn thủ, đầy mắt oán độc trừng mắt nhìn Dương Thiên Vấn, hận không thể đem Dương Thiên Vấn toàn bộ ăn luôn.

"Thiên lí tuần hoàn, báo ứng khó chịu. Ngươi loại vong ân phụ nghĩa, vô sỉ không biết xấu hổ này, nên có báo ứng này! Ngươi nhìn một cái ánh mắt những người khác xem ngươi, có người nào cùng đồng tình với ngươi?" Dương Thiên Vấn thản nhiên nói.

Quả nhiên, cường giả còn lại trong ba giới tuy rằng đều vô cùng kính sợ Dương Thiên Vấn biểu hiện ra thực lực mạnh mẽ, nhưng mà không có một ai không vô cùng thống khoái mà nhìn một màn này.

"Sáng tạo cẩu tặc, năm đó thời điểm ngươi sau lưng đánh lén Thời Không đại nhân, nên lường trước đã có kết cục hôm nay!" Hách Thiên Thủ vô cùng thống khoái quát.

Dương Thiên Vấn tiếp theo lại là một đao, chân trái Sáng Tạo Chúa Tể bị chém xuống, thản nhiên nói: "Một đao này là chém cho ta, năm đó ngươi dám phái người vây công ta, mặc dù ta tiêu diệt liên minh bảy nà, mối hận trong lòng này chính là không nói thì không thoải mái được. Không đem ngươi tước thành nhân côn, như thế nào có thể tiêu mối hận trong lòng của ta?" Dứt lời, lại là một đao tước xuống chân còn sót lại của Sáng Tạo Chúa Tể. "Ta hiện tại đã thư thái một chút, nhưng mà còn chưa đủ!" Lại là hai đạo ánh đao xẹt qua, hai lỗ tai Sáng Tạo Chúa Tể đã không có.

"Thì ra là ngươi, Dương Thiên Vấn, ngươi thật âm độc!" Sáng Tạo Chúa Tể tức giận đến hộc máu, hắn cũng hoài nghi qua Dương Thiên Vấn, nhưng mà này hoài nghi căn bản không thành lập, Dương Thiên Vấn lúc ấy có cái bản lãnh gì có thể tiêu diệt liên minh bảy nhà?

Dương Thiên Vấn nhân cơ hội này, một đao cắn nát đầu lưỡi Sáng Tạo Chúa Tể, lại một đao tước rớt mũi của Sáng Tạo Chúa Tể.

Mọi người ở đây sau lưng túa ra mồ hôi lạnh, một cỗ cảm giác lạnh lẽo từ gan bàn chân thẳng hướng thiên linh cái, trong lòng may mắn chính mình lúc ấy không có xúc động. Dương Thiên Vấn này tính tình quá độc ác, kết cục đắc tội hắn, làm cho các cường giả nhìn quen sóng to gió lớn này nhìn xem mà trong lòng phát lạnh.

"Dương Thiên Vấn, ta nguyền rủa ngươi, nguyền rủa ngươi không chết tử tế được!" Một cỗ ý thức điên cuồng, ở không trung phiêu đãng, một cỗ lực lượng thần bí muốn quấn lên Dương Thiên Vấn.

Một đóa hoa sen màu vàng thánh khiết vô cùng từ thiên linh Dương Thiên Vấn nhảy ra, từng đạo huyền hoàng khí thùy hạ xuống, dễ dàng đỡ nguyền rủa của Sáng Tạo Chúa Tể.

"Ồ, không thể tưởng được, ngươi còn có thể vu chú" Dương Thiên Vấn cảm thán nói, đáng tiếc cũng không tinh diệu, bất quá cho dù có tinh diệu cũng vô dụng. Dương Thiên Vấn là thần vận mệnh, cho dù không có hậu thiên công đức chí bảo hộ thân, nguyền rủa này cũng là trong lúc trở bàn tay có thể hóa thành hư ảo. "Tốt lắm, di ngôn giao đã xong rồi, ngươi hẳn nên tiêu thất. Đa tạ ngươi thay ta kết thúc toàn bộ nhân quả. Cuối cùng nhận vận mệnh quyết định!" Một đao cuối cùng, chặt đứt sợi tơ vận mệnh, Sáng Tạo Chúa Tể lập tức thành tro bụi mà đi.

Tiểu Bạch từ trong tay áo Dương Thiên Vấn nhảy đi ra, cao hứng hô: "Ha ha… Lão đại, ngươi thật lợi hại, một mình giải quyết hai mươi tuyệt thế cường giả, xưng là thiên hạ đệ nhất cũng không có gì là quá!"

Dương Thiên Vấn cười cười cũng không có đáp lời, giải quyết cường địch, muốn thu hồi vận mệnh lực, phong ấn cái lực lượng siêu việt cấp bậc Chúa Tể này của bản thân. Nhưng mà ngoài ý muốn lại ở lúc này đã xảy ra!

Không có sai, Dương Thiên Vấn hiện tại sử dụng lực lượng chính là lực lượng Thánh nhân, chính là lực lượng mạnh mẽ của Vận Mệnh Chí cao thần có khả năng chi phối tất cả, nếu không Dương Thiên Vấn nào có thể địch nổi hai mươi vị tuyệt thế cường giả? Hơn nữa trong đó còn có ba vị Chúa Tể!

Một đạo kim quang bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, đem Dương Thiên Vấn bao phủ ở trong đó, tại một khắc này, trừ bỏ Dương Thiên Vấn ra, toàn bộ sự vật, vô luận là thời gian hay là không gian đều đình trệ xuống.

Lực lượng cường đại trên người Dương Thiên Vấn không chỉ không có thu hồi lại, còn đang liên tục bành trướng. Dương Thiên Vấn đang kiệt lực muốn phong ấn cỗ lực lượng siêu việt Chúa Tể này, nhưng mà tất cả đều là phí công.

Bỗng nhiên thấy hoa mắt, cảnh vật chung quanh Dương Thiên Vấn đột nhiên biến đổi, phát hiện giờ phút này thân ở trước một cái nhà trúc, cánh cửa nhà trúc chậm rãi mở ra, một cái bóng người quen thuộc lại xa lạ từ bên trong đi ra.

Dương Thiên Vấn cẩn thận đánh giá, cái này, cái này không phải vị thanh niên thần bí năm đó ở trong hư vô lao tù từng gặp mặt một lần kia sao?!

"Ồ, Tiểu Bạch đâu?" Dương Thiên Vấn đột nhiên phát hiện Tiểu Bạch không cùng chính mình một cỗ lại đây.

"Ngươi không cần lo lắng, nó không có chuyện, giờ phút này thần sơn tất cả đều bị vây ở trong dừng lại tuyệt đối" Thần bí thanh niên cười cười, "Tự giới thiệu một chút, ta cũng họ Dương, tên Diệc Phong, hiệu Tiêu Dao Thiên Tôn!"

"Tiền bối có lễ!" Dương Thiên Vấn chắp tay hành lễ nói.

"Không cần rườm rà, ta người này không cần làm bộ như vậy. Ngươi ta đều đến từ Bàn Cổ vũ trụ. Hơn nữa xuất thân từ cùng một tinh cầu, cùng quốc gia, cùng dân tộc. Coi như là đồng hương bên trong đồng hương. Chỉ là ta phát tích sớm hơn so với ngươi mà thôi. Ngươi nếu thích, trực tiếp gọi ta Dương đại ca là được" Dương Diệc Phong lạnh nhạt nói, vung tay lên, một bàn rượu và thức ăn trống rỗng biến hóa ra. "Ngồi, chúng ta vừa uống vừa tán gẫu".

Dương Thiên Vấn dần dần cũng buông ra, ngồi xuống, bưng lên bầu rượu rót đầy cho chính mình cùng Dương Diệc Phong một ly, nâng ly nói: "Dương đại ca, mời" Nói xong một ly uống cạn.

Chỉ thấy hai nam tử tuổi không sai biệt lắm, đều tuấn tú lịch sự, khí vũ hiên ngang ngồi ở cùng nhau, ăn uống cực kỳ vui vẻ.

Sau khi rượu đủ cơm no, Dương Thiên Vấn mới mở miệng hỏi: "Đa tạ Dương đại ca chiêu đãi, không biết đại ca đem ta triệu đến, có gì cần phân phó?"

"Ồ? Ngươi có biết ta là người như thế nào, nơi này lại là nơi nào không?" Dương Diệc Phong cười cười hỏi ngược lại.

"Nơi này hẳn là thiên ngoại thiên, thiên ngoại hỗn độn thế giới? Có thể khai thiên tích địa, thần thông Thiên Tôn quả nhiên không thể tưởng tượng" Dương Thiên Vấn vô cùng khiêm tốn nói.

"Tốt lắm, người thông minh cũng không cần nói lòng vòng, ngươi là người đầu tiên trong vũ trụ này thành Thánh nhân, ngươi là có trách nhiệm giáo hóa thiên địa, ta muốn đem mảng thiên địa vũ trụ này giao cho ngươi tới để ý" Dương Diệc Phong trực tiếp nói. Nói xong, đưa tay vung lên, một cái luân bàn thật lớn xuất hiện ở trong không trung cách đó không xa, vô số lực lượng pháp tắc thần bí hiện ra.

"Còn đây là Thiên Đạo chi luân, có được nó, cái mảng thiên địa vũ trụ này lấy ngươi đứng đầu, toàn bộ tất cả liền về ngươi quản" Dương Diệc Phong chỉ vào luân bàn thật lớn giữa không trung nói.

"Không, ta cự tuyệt! Ta vốn tu hành, cầu là siêu thoát, cầu là tự do. Tựa như danh hiệu của đại ca vậy, Tiêu Dao, đó mới là theo đuổi cuối cùng của ta khi tu tiên! Chưởng quản Thiên Đạo luân bàn mặc dù có quyền thế khôn cùng, nhưng mà muốn từ bên trong Thiên Đạo luân bàn siêu thoát đi ra, vậy càng thêm gian nan!" Dương Thiên Vấn cũng trực tiếp cự tuyệt nói.

"Thiên đạo đã định, người đầu tiên của mảng thiên địa này thành thánh giả, phải chấp chưởng luân bàn này, giáo hóa thiên hạ!" Dương Diệc Phong đem quy củ nói ra.

"Đó là thiên đạo định, quản không đến ta! Dương Thiên Vấn ta tu tiên, không dựa thiên địa, không dựa số mệnh, dựa là chính mình ta, không ai có thể ước thúc ta, cho dù là thiên đạo cũng không được!" Dương Thiên Vấn không kiêu không nịnh hồi đáp.

"Có khí độ! Nhưng mà vô dụng, thế giới tu tiên, lực lượng làm đầu! Nắm đấm chính là đạo lý, ta biết ngươi con đường tu hành đi tới nay, là đều ở trong tính toán mà ra. Không bằng chúng ta đánh cuộc, ngươi có thể tiếp ba kiếm của ta, ta liền một lần nữa lựa chọn người khác, nếu tiếp không được..." Dương Diệc Phong nói đến đây liền không có câu dưới .

"Cái này không công bình, người là Đại Đạo Thiên Tôn, mà ta bất quá là Thánh nhân nho nhỏ" Dương Thiên Vấn kháng nghị nói, lực lượng nguyên bản muốn phong ấn đã phong ấn không được. Trong phút chốc đi vào nơi này, Dương Thiên Vấn đã thành công bước vào thánh cấp, Nguyên thần ký thác hư không, từ nay về sau bất tử bất diệt.

"Kháng nghị không có hiệu quả, đây là thế giới lấy lực làm đầu, lực lượng của ngươi không có mạnh bằng ta, ngươi phải vâng theo ta" Dương Diệc Phong bá đạo nói, "Ba kiếm, sinh tử bất luận, ngươi tiếp được, ta liền mặc kệ ngươi, tiếp không được, có lẽ chính là kết cục thân tử đạo tiêu. Ta biết ngươi có Hồng Mông chí bảo hộ thân, nhưng mà vô dụng, ta tự nghĩ ra Hư Không Ngưng Kiếm Thuật, lấy lực chứng đạo, dưới kiếm không biết đã bại bao nhiêu cường giả. Lúc ta thành đạo, cho dù là hai lão bất tử năm đó lập hạ Tây Phương giáo, cũng bại dưới kiếm của ta. Nay cho dù là Hồng Quân cũng không phải là đối thủ của ta".

Áp lực, áp lực thật lớn áp hướng Dương Thiên Vấn, Dương Thiên Vấn chỉ cảm thấy đối phương nói, giống như thiết chùy gõ ở trên đạo tâm của mình, hầu như muốn đập nát tự tin của mình vậy.

"Ba ngày, ban ngày sau, ta cho ngươi đáp án" Dương Thiên Vấn ổn định tâm thần, hồi đáp.

"Tốt, ta cho ngươi ba ngày" Dương Diệc Phong phất tay áo mà đi, đi vào phòng ốc, cửa phòng lại một lần nữa đóng lại. "Không sai, bị một kích của ta như thế, thế mà còn có thể nhẫn được, lựa chọn tạm lánh mũi nhọn, quả nhiên có vài phần đạo hạnh. Hy vọng ngươi không phải tự tin mất sạch, tạm thời trốn tránh".

Dương Thiên Vấn ngay tại trong viện, khoanh chân ngồi xuống, một chút kiêng dè cũng không có xuất ra la bàn vận mệnh. Bắt đầu củng cố cảnh giới, vừa mới tiến nhập Thánh cảnh, tự nhiên phải lĩnh ngộ một phen.

Có la bàn trợ giúp, Dương Thiên Vấn chỉ dùng nửa ngày liền củng cố cảnh giới, mở hai mắt trong lòng cảm thán: "Thánh cảnh chính là bất phàm, dưới Thánh nhân đều là con kiến, quả thế! Ài, thánh cảnh chính là thần thông quảng đại như vậy, cảnh giới phía trên Thánh nhân nọ, quả thực khó có thể tưởng tượng! Còn có hai ngày rưỡi, ta làm thế nào có thể tiếp được ba kiếm của vị Dương Diệc Phong kia?" Càng nghĩ lại càng là không có khả năng, càng nghĩ lại càng cảm giác tiền đồ ảm đạm, chẳng lẽ ta thực chỉ có đi đường xưa Hồng Quân Đạo Tổ sao? Trở thành tổ một giới, giáo hóa sinh linh thiên hạ, thanh danh truyền xa, chịu đời sau thăm viếng, đương nhiên uy phong bát diện. Nhưng mà, cái này chưa bao giờ là chính mình theo đuổi. Ta cầu, đơn giản là hai chữ tự do.

"La bàn vận mệnh, ta từ bước vào con đường tu hành tới nay, ngươi liền làm bạn cùng ta, giờ phút này gặp phải nan đề như thế, mong rằng ngươi có thể chỉ giáo một hai" Dương Thiên Vấn vuốt ve la bàn trong tay nói.

Bỗng nhiên, la bàn vận mệnh hào quang lóe ra, bóng dáng la bàn chỉ dẫn giả lại một lần nữa xuất hiện, "Chúc mừng ngươi, trở thành chủ nhân la bàn vận mệnh, tự nhiên, ngươi cũng là chủ nhân của ta. Ta là khí linh la bàn vận mệnh, từ Hồng Mông mới sinh tới nay, ngươi là chủ nhân vận mệnh tuyển định".

"Còn xin đạo hữu chỉ giáo" Dương Thiên Vấn cũng không có làm giá chủ nhân, khiêm tốn thỉnh giáo nói.

"Thế gian tất cả đều trốn không qua vận mệnh, cho dù là chư thiên ma thần sinh ra bên trong hỗn độn, cũng có vận mệnh ở đó. Cũng bởi vì có vận mệnh, bọn họ mới có thể siêu thoát vận mệnh, thành tựu đại đạo thiên tôn vô lượng lượng kiếp bất diệt nọ. Cho nên, ngươi muốn tiếp được ba kiếm của thiên tôn, chỉ cần siêu thoát vận mệnh, thành tựu bất hủ" La bàn chỉ dẫn giả hồi đáp.

"Siêu thoát vận mệnh? Siêu thoát như thế nào? Cho ta đủ thời gian, ta có tin tưởng thành tựu Đại Đạo Thiên Tôn, nhưng mà nay chỉ có thời gian hai ngày rưỡi, ta như thế nào có thể siêu thoát?" Dương Thiên Vấn lời này tuy rằng nói có điểm nhụt chí, nhưng thế sự thường thường chính là như thế, không phải ngươi muốn như thế nào liền như thế đó. Người ta là Đại Đạo Thiên Tôn, có được đại thần thông vô lượng lượng kiếp bất diệt, mà chính mình bất quá là mới thành thánh, ở trước mặt những Chúa Tể cùng Thượng cổ Thần Hoàng kia là tồn tại cao nhất, nhưng mà ở trước mặt người ta chính là kẻ yếu.

"Người khác không được, nhưng mà ngươi lại có thể, ngươi là người nắm trong tay toàn bộ vận mệnh thế gian, không lẽ không nắm trong tay vận mệnh chính mình?" La bàn chỉ dẫn giả lời này nói mười phần mơ hồ.

Nhưng mà Dương Thiên Vấn cũng nghe hiểu ý nhị trong đó, vận mệnh chính mình, chính là chính mình nhất định giáo hóa sinh linh cái mảng vũ trụ này ba ngàn năm, sau đó phân phong thánh vị lại hợp đạo. Đây là chính mình trong mệnh đã định, trốn không thoát, cũng vô pháp trốn tránh. Nhưng mà lại có thể siêu thoát đi ra ngoài! Người khác không thể siêu thoát, nhưng mà chính mình có được la bàn vận mệnh, chính là người nắm trong tay toàn bộ vận mệnh, đây là một cơ hội cũng là một cái khảo nghiệm. Nếu chính mình không thể siêu thoát vận mệnh chính mình, lại như thế nào có thể nắm trong tay vận mệnh toàn bộ sinh linh? Người lãnh đạo tối ột quốc gia, còn phải nghe theo người khác lãnh đạo, cái này không phải trò cười sao?

"Xin đạo hữu ban phương pháp" Dương Thiên Vấn cung kính thỉnh giáo nói.

"Không có gì, chỉ là dồn vào chỗ chết rồi lại tái sinh!" La bàn chỉ dẫn giả hồi đáp, "Thất bại tất chết, thành công tất sống! Nếu ngươi thất bại, la bàn vận mệnh sẽ một lần nữa lựa chọn chủ nhân mới cho nó, nếu ngươi thành công, ngươi chính là chủ nhân duy nhất của nó. Thật ra, ngươi cho dù nắm giữ thiên đạo cái mảng vũ trụ này, cũng không phải không có cơ hội siêu thoát ra, cần gì đem mạng liều ở chỗ này?"

"Không, quân tử có cái nên làm, có việc không nên làm. Dương Thiên Vấn ta cả đời tinh việc tính kế, xu cát tị hung, cũng không chịu thiệt. Nhưng mà mặt khác, cái này cũng là một loại trốn tránh, ta trở thành Thánh nhân, nay đã là tránh cũng không thể tránh. Dương Thiên Vấn ta cả đời, cho tới bây giờ chỉ nắm giữ ở trong tay chính mình, không ai có thể làm ra lựa chọn cho ta, cho dù là Thiên Tôn cũng giống nhau" Dương Thiên Vấn trịnh trọng hồi đáp, đây là khí độ Thánh nhân, những lời này Dương Thiên Vấn trước kia chỉ có thể nghĩ, chứ không có cái lực lượng cùng tư cách kia nói ra như vậy.

"Tốt, ngươi đã quyết định, cứ làm như vậy đi. Sợi tơ vận mệnh, chính là căn bản sinh linh, cũng là chỗ mấu chốt sinh linh siêu thoát. Đại Đạo Thiên Tôn sở dĩ tiêu diêu tự tại, bởi vì bọn họ không có vận mệnh trói buộc. Ngươi muốn siêu thoát vận mệnh, biện pháp duy nhất chính là tự đoạn sợi tơ vận mệnh! Biện pháp này, trừ ngươi ra, không ai có thể làm được. Sinh linh dưới Thiên Tôn, sợi tơ vận mệnh mà tiêu biến, chỉ có một đường diệt vong. Thánh nhân có thể ký thác thiên đạo, nhưng vĩnh viễn cũng vô pháp từ bên trong thiên đạo đi ra, nếu không chỉ có một đường chết. Mà ngươi nếu tự đoạn sợi tơ vận mệnh, ở trong vòng hai ngày, không thể ngộ ra vận mệnh chi căn, đại đạo chi nguyên, vậy chỉ có một đường tiêu vong. Thánh nhân khác có lẽ có thể đem Nguyên thần ký thác ở bên trong thiên đạo kéo dài hơi tàn, mà ngươi tu là vận mệnh chi đạo, lại làm không được điểm này. Ngươi cần cẩn thận suy nghĩ rõ ràng!" La bàn chỉ dẫn giả hồi đáp.

Dương Thiên Vấn vừa nghe liền rõ ràng hung hiểm trong đó, đây là một con đường chết, không siêu thoát đi ra, chỉ có tiêu vong. Dương Thiên Vấn không sợ chết, nhưng mà lại luyến tiếc. Dương Thiên Vấn lẳng lặng hồi tưởng hiểu biết cả đời, có được cũng có mất, tiếu ngạo qua, ngủ đông qua, có bằng hữu, có huynh đệ, có người yêu, chua cay mặn đắng đều thưởng thức quá, một đường này đi tới, có thể nói không có gì tiếc nuối.

Nhân sinh như thế, chết cũng không tiếc!

"Tạch!" Vận mệnh chi nhận ra khỏi vỏ, Dương Thiên Vấn nhẹ nhàng mà vuốt ve lưỡi dao, nhẹ giọng nói: "Mệnh ta do ra chứ không phải do trời, những lời này, kêu dĩ nhiên hoành tráng, nhưng làm lên lại là gian

nan vô cùng. Hôm nay ta sẽ thử một lần, đánh bạc tôn nghiêm của ta, tất cả của ta!" Dứt lời, lưỡi đao vừa chuyển, đã chặt đứt sợi tơ vận mệnh của bản thân.

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/la-ban-van-menh